BÍBLIA

BIBELN

Versão Bilingue

Português – Sueco

Em Português – Almeida Revista e Atualizada
Em Sueco - Svenska - Bibel 2000

2020

BÍBLIA

BIBELN

Versão Bilingue

Português – Sueco

Em Português – Almeida Revista e Atualizada
Em Sueco - Svenska - Bibel 2000

2020

Índice dos Livros da Bíblia

Velho Testamento	Gamla Testamentet	
Naum	Nahum	2.529
Habacuque	Habackuk	2.535
Sofonias	Sefanja	2.542
Ageu	Haggaj	2.549
Zacarias	Sakarja	2.554
Malaquias	Malaki	2.581

Novo Testamento	Nya Testamentet	
Mateus	Matteusevangeliet	2.589
Marcos	Markusevangeliet	2.697
Lucas	Lukasevangeliet	2.766
João	Johannesevangeliet	2.883
Atos	Apostlagärningarna	2.969
Romanos	Romarbrevet	3.081
1 Coríntios	Första Korinthierbrevet	3.128
2 Coríntios	Andra Korinthierbrevet	3.173
Gálatas	Galaterbrevet	3.203
Efésios	Efesierbrevet	3.219
Filipenses	Filipperbrevet	3.234
Colossenses	Kolosserbrevet	3.245
1 Tessalonicenses	Första Thessalonikerbrevet	3.256
2 Tessalonicenses	Andra Thessalonikerbrevet	3.266
1 Timóteo	Första Timotheosbrevet	3.272
2 Timóteo	Andra Timotheosbrevet	3.285
Tito	Titusbrevet	3.294
Filemon	Filemonbrevet	3.300
Hebreos	Hebreerbrevet	3.303
Tiago	Jakobsbreveet	3.338
1 Pedro	Första Petrusbrevet	3.350
2 Pedro	Andra Petrusbrevet	3.363
1 João	Första Johannesbrevet	3.371
2 João	Andra Johannesbrevet	3.383
3 João	Tredje Johannesbrevet	3.385
Judas	Judasbrevet	3.387
Apocalipse	Uppenbarelseboken	3.391

VERSÃO BILINGUE

Português – Sueco

VELHO TESTAMENTO

Português

Almeida Revista e Atualizada

GAMLA TESTAMENTET

Sueco

Svenska - Bibel 2000

O primeiro livro de Moisés chamado Gênesis

Första Moseboken

Gênesis 1

A criação dos céus e da terra e de tudo o que neles há

1 No princípio, criou Deus os céus e a terra.

2 A terra, porém, estava sem forma e vazia; havia trevas sobre a face do abismo, e o Espírito de Deus pairava por sobre as águas.

3 Disse Deus: Haja luz; e houve luz.

4 E viu Deus que a luz era boa; e fez separação entre a luz e as trevas.

5 Chamou Deus à luz Dia e às trevas, Noite. Houve tarde e manhã, o primeiro dia.

6 E disse Deus: Haja firmamento no meio das águas e separação entre águas e águas.

7 Fez, pois, Deus o firmamento e separação entre as águas debaixo do firmamento e as águas sobre o firmamento. E assim se fez.

1 Mos 1

Gud skapar världen

1I begynnelsen skapade Gud himmel och jord.

2Jorden var öde och tom, djupet täcktes av mörker och en gudsvind svepte fram över vattnet.

3Gud sade: »Ljus, bli till!« Och ljuset blev till.

4Gud såg att ljuset var gott, och han skilde ljuset från mörkret.

5Gud kallade ljuset dag, och mörkret kallade han natt. Det blev kväll och det blev morgon. Det var den första dagen.

6Gud sade: »I vattnet skall ett valv bli till, och det skall skilja vatten från vatten.« Och det blev så.

7Gud gjorde valvet och skilde vattnet under valvet från vattnet ovanför valvet.

[8] E chamou Deus ao firmamento Céus. Houve tarde e manhã, o segundo dia.

[9] Disse também Deus: Ajuntem-se as águas debaixo dos céus num só lugar, e apareça a porção seca. E assim se fez.

[10] À porção seca chamou Deus Terra e ao ajuntamento das águas, Mares. E viu Deus que isso era bom.

[11] E disse: Produza a terra relva, ervas que dêem semente e árvores frutíferas que dêem fruto segundo a sua espécie, cuja semente esteja nele, sobre a terra. E assim se fez.

[12] A terra, pois, produziu relva, ervas que davam semente segundo a sua espécie e árvores que davam fruto, cuja semente estava nele, conforme a sua espécie. E viu Deus que isso era bom.

[13] Houve tarde e manhã, o terceiro dia.

[14] Disse também Deus: Haja luzeiros no firmamento dos céus, para fazerem separação entre o dia e a noite; e sejam eles para sinais, para estações, para dias e anos.

[15] E sejam para luzeiros no firmamento dos céus, para alumiar a terra. E assim se fez.

[16] Fez Deus os dois grandes luzeiros: o maior para governar o dia, e o menor para governar a noite; e fez também as estrelas.

[17] E os colocou no firmamento dos céus para alumiarem a terra,

[8]Gud kallade valvet himmel. Det blev kväll och det blev morgon. Det var den andra dagen.

[9]Gud sade: »Vattnet under himlen skall samlas till en enda plats, så att land blir synligt.« Och det blev så.

[10]Gud kallade det torra landet jord, och vattenmassan kallade han hav. Och Gud såg att det var gott.

[11]Gud sade: »Jorden skall ge grönska: fröbärande örter och olika arter av fruktträd med frö i sin frukt skall växa på jorden.« Och det blev så.

[12]Jorden frambringade grönska: olika arter av fröbärande örter och olika arter av träd med frö i sin frukt. Och Gud såg att det var gott.

[13]Det blev kväll och det blev morgon. Det var den tredje dagen.

[14]Gud sade: »På himlavalvet skall ljus bli till, och de skall skilja dagen från natten och utmärka högtider, dagar och år.

[15]De skall vara ljus på himlavalvet och lysa över jorden.« Och det blev så.

[16]Gud gjorde de två stora ljusen, det större ljuset till att härska över dagen och det mindre till att härska över natten, och han gjorde stjärnorna.

[17]Han satte ljusen på himlavalvet att lysa över jorden,

[18] para governarem o dia e a noite e fazerem separação entre a luz e as trevas. E viu Deus que isso era bom.

[19] Houve tarde e manhã, o quarto dia.

[20] Disse também Deus: Povoem-se as águas de enxames de seres viventes; e voem as aves sobre a terra, sob o firmamento dos céus.

[21] Criou, pois, Deus os grandes animais marinhos e todos os seres viventes que rastejam, os quais povoavam as águas, segundo as suas espécies; e todas as aves, segundo as suas espécies. E viu Deus que isso era bom.

[22] E Deus os abençoou, dizendo: Sede fecundos, multiplicai-vos e enchei as águas dos mares; e, na terra, se multipliquem as aves.

[23] Houve tarde e manhã, o quinto dia.

[24] Disse também Deus: Produza a terra seres viventes, conforme a sua espécie: animais domésticos, répteis e animais selváticos, segundo a sua espécie. E assim se fez.

[25] E fez Deus os animais selváticos, segundo a sua espécie, e os animais domésticos, conforme a sua espécie, e todos os répteis da terra, conforme a sua espécie. E viu Deus que isso era bom.

[26] Também disse Deus: Façamos o homem à nossa imagem, conforme a nossa semelhança; tenha ele domínio sobre os peixes do mar, sobre as aves dos céus,

[18]att härska över dag och natt och att skilja ljus från mörker. Och Gud såg att det var gott.

[19]Det blev kväll och det blev morgon. Det var den fjärde dagen.

[20]Gud sade: »Vattnet skall vimla av levande varelser, och fåglar skall flyga över jorden, under himlavalvet.«

[21]Gud skapade de stora havsdjuren och alla olika arter av levande varelser som vattnet myllrar och vimlar av och alla olika arter av fåglar. Och Gud såg att det var gott.

[22]Gud välsignade dem och sade: »Var fruktsamma och föröka er och uppfyll sjöar och hav. Och på jorden skall fåglarna föröka sig.«

[23]Det blev kväll och det blev morgon. Det var den femte dagen.

[24]Gud sade: »Jorden skall frambringa olika arter av levande varelser: boskap, kräldjur och vilda djur av olika arter.« Och det blev så.

[25]Gud gjorde de olika arterna av vilda djur, boskap och markens kräldjur. Och Gud såg att det var gott.

[26]Gud sade: »Vi skall göra människor som är vår avbild, lika oss. De skall härska över havets fiskar, himlens fåglar, boskapen,

sobre os animais domésticos, sobre toda a terra e sobre todos os répteis que rastejam pela terra.

alla vilda djur och alla kräldjur som finns på jorden.«

[27] Criou Deus, pois, o homem à sua imagem, à imagem de Deus o criou; homem e mulher os criou.

[27]Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne. Som man och kvinna skapade han dem.

[28] E Deus os abençoou e lhes disse: Sede fecundos, multiplicai-vos, enchei a terra e sujeitai-a; dominai sobre os peixes do mar, sobre as aves dos céus e sobre todo animal que rasteja pela terra.

[28]Gud välsignade dem och sade till dem: »Var fruktsamma och föröka er, uppfyll jorden och lägg den under er. Härska över havets fiskar och himlens fåglar och över alla djur som myllrar på jorden.«

[29] E disse Deus ainda: Eis que vos tenho dado todas as ervas que dão semente e se acham na superfície de toda a terra e todas as árvores em que há fruto que dê semente; isso vos será para mantimento.

[29]Gud sade: »Jag ger er alla fröbärande örter på hela jorden och alla träd med frö i sin frukt; detta skall ni ha att äta.

[30] E a todos os animais da terra, e a todas as aves dos céus, e a todos os répteis da terra, em que há fôlego de vida, toda erva verde lhes será para mantimento. E assim se fez.

[30]Åt markens djur, åt himlens fåglar och åt dem som krälar på jorden, allt som har liv i sig, ger jag alla gröna örter att äta.« Och det blev så.

[31] Viu Deus tudo quanto fizera, e eis que era muito bom. Houve tarde e manhã, o sexto dia.

[31]Gud såg att allt som han hade gjort var mycket gott. Det blev kväll och det blev morgon. Det var den sjätte dagen.

Gênesis 2

1 Mos 2

[1] Assim, pois, foram acabados os céus e a terra e todo o seu exército.

[1]Så fullbordades himlen och jorden och allt vad där finns.

[2] E, havendo Deus terminado no dia sétimo a sua obra, que fizera, descansou nesse dia de toda a sua obra que tinha feito.

[2]Den sjunde dagen hade Gud fullbordat sitt verk, och han vilade på den sjunde dagen efter allt han hade gjort.

[3] E abençoou Deus o dia sétimo e o santificou; porque nele descansou de toda a obra que, como Criador, fizera.

[3]Gud välsignade den sjunde dagen och gjorde den till en helig dag, ty på den dagen vilade Gud sedan han utfört sitt skapelseverk.

A formação do homem

[4] Esta é a gênese dos céus e da terra quando foram criados, quando o SENHOR Deus os criou.

[4]Detta är berättelsen om hur himmel och jord skapades.

Människan i Edens trädgård

När Herren Gud gjorde jord och himmel,

[5] Não havia ainda nenhuma planta do campo na terra, pois ainda nenhuma erva do campo havia brotado; porque o SENHOR Deus não fizera chover sobre a terra, e também não havia homem para lavrar o solo.

[5]när ingen buske fanns på marken och ingen ört hade spirat, eftersom Herren Gud inte hade låtit något regn falla på jorden och ingen människa fanns som kunde odla den —

[6] Mas uma neblina subia da terra e regava toda a superfície do solo.

[6]men ett flöde vällde fram ur jorden och vattnade marken —

[7] Então, formou o SENHOR Deus ao homem do pó da terra e lhe soprou nas narinas o fôlego de vida, e o homem passou a ser alma vivente.

[7]då formade Herren Gud människan av jord från marken och blåste in liv genom hennes näsborrar, så att hon blev en levande varelse.

[8] E plantou o SENHOR Deus um jardim no Éden, na direção do Oriente, e pôs nele o homem que havia formado.

[8]Och Herren Gud planterade en trädgård österut, i Eden, och satte där människan som han hade format.

[9] Do solo fez o SENHOR Deus brotar toda sorte de árvores agradáveis à vista e boas para alimento; e também a árvore da vida no meio do jardim e a árvore do conhecimento do bem e do mal.

[9]Herren Gud lät alla slags träd växa upp ur marken, sådana som var ljuvliga att se på och goda att äta av. Mitt i trädgården stod livets träd och trädet som ger kunskap om gott och ont.

[10] E saía um rio do Éden para regar o jardim e dali se dividia, repartindo-se em quatro braços.

[10]En flod rinner upp i Eden och bevattnar trädgården. Sedan delar den sig i fyra armar.

[11] O primeiro chama-se Pisom; é o que rodeia a terra de Havilá, onde há ouro.

[11]Den första heter Pishon, den flyter kring Havila, ett land där det finns guld.

[12] O ouro dessa terra é bom; também se encontram lá o bdélio e a pedra de ônix.

[12]Guldet i det landet är fint, och där finns också bdelliumharts och onyxsten.

[13] O segundo rio chama-se Giom; é o que circunda a terra de Cuxe.

[13]Den andra floden heter Gichon, den flyter kring Kush.

[14] O nome do terceiro rio é Tigre; é o que corre pelo oriente da Assíria. E o quarto é o Eufrates.

[14]Den tredje floden heter Tigris, den rinner öster om Assyrien. Den fjärde floden är Eufrat.

[15] Tomou, pois, o SENHOR Deus ao homem e o colocou no jardim do Éden para o cultivar e o guardar.

[15]Herren Gud tog människan och satte henne i Edens trädgård att bruka och vårda den.

[16] E o SENHOR Deus lhe deu esta ordem: De toda árvore do jardim comerás livremente,

[16]Herren Gud gav detta bud: »Du får äta av alla träd i trädgården

[17] mas da árvore do conhecimento do bem e do mal não comerás; porque, no dia em que dela comeres, certamente morrerás.

[17]utom av trädet som ger kunskap om gott och ont. Den dag du äter av det trädet skall du dö.«

A formação da mulher

[18] Disse mais o SENHOR Deus: Não é bom que o homem esteja só; far-lhe-ei uma auxiliadora que lhe seja idônea.

[18]Herren Gud sade: »Det är inte bra att mannen är ensam. Jag skall ge honom någon som kan vara honom till hjälp.«

[19] Havendo, pois, o SENHOR Deus formado da terra todos os animais do campo e todas as aves dos céus, trouxe-os ao homem, para ver como este lhes chamaria; e o nome que o homem desse a todos os seres viventes, esse seria o nome deles.

[19]Så formade Herren Gud av jord alla markens djur och alla himlens fåglar och förde fram dem till mannen för att se vad han skulle kalla dem. Varje levande varelse fick det namn som mannen gav den.

[20] Deu nome o homem a todos os animais domésticos, às aves dos céus e a todos os animais selváticos; para o homem, todavia, não se achava uma auxiliadora que lhe fosse idônea.

[20]Mannen gav namn åt all boskap, alla himlens fåglar och alla vilda djur. Men han fann inte någon som kunde vara honom till hjälp.

[21] Então, o SENHOR Deus fez cair pesado sono sobre o homem, e este adormeceu; tomou uma das suas costelas e fechou o lugar com carne.

[21]Då försänkte Herren Gud mannen i dvala, och när han sov tog Gud ett av hans revben och fyllde igen hålet med kött.

[22] E a costela que o SENHOR Deus tomara ao homem, transformou-a numa mulher e lha trouxe.

[22]Av revbenet som han hade tagit från mannen byggde Herren Gud en kvinna och förde fram henne till mannen.

[23] E disse o homem: Esta, afinal, é osso dos meus ossos e carne da minha carne; chamar-se-á varoa, porquanto do varão foi tomada.
[24] Por isso, deixa o homem pai e mãe e se une à sua mulher, tornando-se os dois uma só carne.

[25] Ora, um e outro, o homem e sua mulher, estavam nus e não se envergonhavam.

Gênesis 3

A queda do homem

[1] Mas a serpente, mais sagaz que todos os animais selváticos que o SENHOR Deus tinha feito, disse à mulher: É assim que Deus disse: Não comereis de toda árvore do jardim?
[2] Respondeu-lhe a mulher: Do fruto das árvores do jardim podemos comer,
[3] mas do fruto da árvore que está no meio do jardim, disse Deus: Dele não comereis, nem tocareis nele, para que não morrais.
[4] Então, a serpente disse à mulher: É certo que não morrereis.
[5] Porque Deus sabe que no dia em que dele comerdes se vos abrirão os olhos e, como Deus, sereis conhecedores do bem e do mal.
[6] Vendo a mulher que a árvore era boa para se comer, agradável aos olhos e árvore desejável para dar entendimento, tomou-lhe do fruto e comeu e deu também ao marido, e ele comeu.

[23]Då sade mannen: »Den här gången är det ben av mina ben, kött av mitt kött. Kvinna skall hon heta, av man är hon tagen.«

[24]Det är därför en man lämnar sin far och mor för att leva med sin hustru, och de blir ett.

Människans olydnad och straff

[25]Både mannen och kvinnan var nakna, och de kände ingen blygsel inför varandra.

1 Mos 3

[1]Ormen var listigast av alla vilda djur som Herren Gud hade gjort. Den frågade kvinnan: »Har Gud verkligen sagt att ni inte får äta av något träd i trädgården?«

[2]Kvinnan svarade: »Vi får äta frukt från träden,

[3]men om frukten från trädet mitt i trädgården har Gud sagt: Ät den inte och rör den inte! Gör ni det kommer ni att dö.«

[4]Ormen sade: »Ni kommer visst inte att dö.

[5]Men Gud vet att den dag ni äter av frukten öppnas era ögon, och ni blir som gudar med kunskap om gott och ont.«

[6]Kvinnan såg att trädet var gott att äta av: det var en fröjd för ögat och ett härligt träd, eftersom det skänkte vishet. Och hon tog av frukten och åt. Hon gav också till sin man, som var med henne, och han åt.

[7] Abriram-se, então, os olhos de ambos; e, percebendo que estavam nus, coseram folhas de figueira e fizeram cintas para si.

[8] Quando ouviram a voz do SENHOR Deus, que andava no jardim pela viração do dia, esconderam-se da presença do SENHOR Deus, o homem e sua mulher, por entre as árvores do jardim.

[9] E chamou o SENHOR Deus ao homem e lhe perguntou: Onde estás?

[10] Ele respondeu: Ouvi a tua voz no jardim, e, porque estava nu, tive medo, e me escondi.

[11] Perguntou-lhe Deus: Quem te fez saber que estavas nu? Comeste da árvore de que te ordenei que não comesses?

[12] Então, disse o homem: A mulher que me deste por esposa, ela me deu da árvore, e eu comi.

[13] Disse o SENHOR Deus à mulher: Que é isso que fizeste? Respondeu a mulher: A serpente me enganou, e eu comi.

[14] Então, o SENHOR Deus disse à serpente: Visto que isso fizeste, maldita és entre todos os animais domésticos e o és entre todos os animais selváticos; rastejarás sobre o teu ventre e comerás pó todos os dias da tua vida.

[15] Porei inimizade entre ti e a mulher, entre a tua descendência e o seu descendente. Este te ferirá a cabeça, e tu lhe ferirás o calcanhar.

[16] E à mulher disse: Multiplicarei sobremodo os sofrimentos da tua gravidez; em meio de dores darás à luz

[7]Då öppnades deras ögon, och de såg att de var nakna. Och de fäste ihop fikonlöv och band dem kring höfterna.

[8]De hörde Herren Gud vandra i trädgården i den svala kvällsvinden. Då gömde sig mannen och kvinnan bland träden för Herren Gud.

[9]Men Herren Gud ropade på mannen: »Var är du?«

[10]Han svarade: »Jag hörde dig komma i trädgården och blev rädd, eftersom jag är naken, och så gömde jag mig.”

[11]Herren Gud sade: »Vem har talat om för dig att du är naken? Har du ätit av trädet som jag förbjöd dig att äta av?«

[12]Mannen svarade: »Kvinnan som du har ställt vid min sida, hon gav mig av trädet, och jag åt.«

[13]Då sade Herren Gud till kvinnan: »Vad är det du har gjort?« Hon svarade: »Ormen lurade mig, och jag åt.«

[14]Då sade Herren Gud till ormen: »Du som gjorde detta, förbannad skall du vara, utstött från boskapen och de vilda djuren. På din buk skall du kräla och jord skall du äta så länge du lever.

[15]Jag skall väcka fiendskap mellan dig och kvinnan, mellan din avkomma och hennes: de skall trampa på ditt huvud och du skall hugga dem i hälen.«

[16]Till kvinnan sade han: »Stor skall jag göra din möda när du är havande, med smärta

filhos; o teu desejo será para o teu marido, e ele te governará.

[17] E a Adão disse: Visto que atendeste a voz de tua mulher e comeste da árvore que eu te ordenara não comesses, maldita é a terra por tua causa; em fadigas obterás dela o sustento durante os dias de tua vida.

[18] Ela produzirá também cardos e abrolhos, e tu comerás a erva do campo.

[19] No suor do rosto comerás o teu pão, até que tornes à terra, pois dela foste formado; porque tu és pó e ao pó tornarás.

[20] E deu o homem o nome de Eva a sua mulher, por ser a mãe de todos os seres humanos.

[21] Fez o SENHOR Deus vestimenta de peles para Adão e sua mulher e os vestiu.

[22] Então, disse o SENHOR Deus: Eis que o homem se tornou como um de nós, conhecedor do bem e do mal; assim, que não estenda a mão, e tome também da árvore da vida, e coma, e viva eternamente.

[23] O SENHOR Deus, por isso, o lançou fora do jardim do Éden, a fim de lavrar a terra de que fora tomado.

[24] E, expulso o homem, colocou querubins ao oriente do jardim do Éden e o refulgir de uma espada que se revolvia, para guardar o caminho da árvore da vida.

Gênesis 4

Abel e Caim

skall du föda dina barn. Din man skall du åtrå, och han skall råda över dig.«

[17]Till mannen sade han: »Du som lyssnade till din hustru och åt av trädet som jag förbjöd dig att äta av, förbannad skall marken vara för din skull. Med möda skall du hämta din näring från den så länge du lever,

[18]törne och tistel skall den ge dig. Du skall äta av växterna på marken,

[19]du skall slita för ditt bröd i ditt anletes svett tills du vänder åter till jorden. Ty av den är du tagen, jord är du och jord skall du åter bli.«

[20]Mannen gav sin hustru namnet Eva, ty hon blev moder till alla som lever.

[21]Herren Gud gjorde kläder av skinn åt mannen och kvinnan och klädde dem.

[22]Herren Gud sade: »Människan har blivit som en av oss, med kunskap om gott och ont. Nu får hon inte plocka och äta också av livets träd, så att hon lever för alltid.«

[23]Och Herren Gud förvisade människan från Edens trädgård och lät henne bruka jorden varav hon var tagen.

[24]Han drev ut människan, och öster om Edens trädgård satte han keruberna och det ljungande svärdet att vakta vägen till livets träd.

1 Mos 4

Kain och Abel

[1] Coabitou o homem com Eva, sua mulher. Esta concebeu e deu à luz a Caim; então, disse: Adquiri um varão com o auxílio do SENHOR.

[1]Mannen låg med sin hustru Eva, och hon blev havande och födde Kain. »Jag har gett liv åt en man, med Herrens hjälp«, sade hon.

[2] Depois, deu à luz a Abel, seu irmão. Abel foi pastor de ovelhas, e Caim, lavrador.

[2]Därefter födde hon Abel, Kains bror. Abel var herde och Kain brukade jorden.

[3] Aconteceu que no fim de uns tempos trouxe Caim do fruto da terra uma oferta ao SENHOR.

[3]En gång frambar Kain en offergåva till Herren av markens gröda.

[4] Abel, por sua vez, trouxe das primícias do seu rebanho e da gordura deste. Agradou-se o SENHOR de Abel e de sua oferta;

[4]Abel frambar också en gåva och offrade de fetaste delarna av de förstfödda djuren i sin hjord. Herren såg med välvilja på Abel och hans gåva

[5] ao passo que de Caim e de sua oferta não se agradou. Irou-se, pois, sobremaneira, Caim, e descaiu-lhe o semblante.

[5]men inte på Kain och hans gåva. Då blev Kain vred, och han sänkte blicken.

[6] Então, lhe disse o SENHOR: Por que andas irado, e por que descaiu o teu semblante?

[6]Herren sade till Kain: »Varför är du vred, och varför sänker du blicken?

[7] Se procederes bem, não é certo que serás aceito? Se, todavia, procederes mal, eis que o pecado jaz à porta; o seu desejo será contra ti, mas a ti cumpre dominá-lo.

[7]Om du handlar rätt vågar du ju lyfta blicken, men om du inte handlar rätt ligger synden vid dörren. Dig skall den åtrå, men du skall råda över den.«

O primeiro homicídio

[8] Disse Caim a Abel, seu irmão: Vamos ao campo. Estando eles no campo, sucedeu que se levantou Caim contra Abel, seu irmão, e o matou.

[8]Kain sade till sin bror Abel: »Kom med ut på fälten.« Där överföll han sin bror Abel och dödade honom.

[9] Disse o SENHOR a Caim: Onde está Abel, teu irmão? Ele respondeu: Não sei; acaso, sou eu tutor de meu irmão?

[9]Herren sade till Kain: »Var är din bror Abel?« Han svarade: »Det vet jag inte. Skall jag ta hand om min bror?«

[10] E disse Deus: Que fizeste? A voz do sangue de teu irmão clama da terra a mim.

[10]Herren sade: »Vad har du gjort? Din brors blod ropar till mig från marken.

[11] És agora, pois, maldito por sobre a terra, cuja boca se abriu para receber de tuas mãos o sangue de teu irmão.

[12] Quando lavrares o solo, não te dará ele a sua força; serás fugitivo e errante pela terra.

[13] Então, disse Caim ao SENHOR: É tamanho o meu castigo, que já não posso suportá-lo.

[14] Eis que hoje me lanças da face da terra, e da tua presença hei de esconder-me; serei fugitivo e errante pela terra; quem comigo se encontrar me matará.

[15] O SENHOR, porém, lhe disse: Assim, qualquer que matar a Caim será vingado sete vezes. E pôs o SENHOR um sinal em Caim para que o não ferisse de morte quem quer que o encontrasse.

[16] Retirou-se Caim da presença do SENHOR e habitou na terra de Node, ao oriente do Éden.

Descendentes de Caim

[17] E coabitou Caim com sua mulher; ela concebeu e deu à luz a Enoque. Caim edificou uma cidade e lhe chamou Enoque, o nome de seu filho.

[18] A Enoque nasceu-lhe Irade; Irade gerou a Meujael, Meujael, a Metusael, e Metusael, a Lameque.

[19] Lameque tomou para si duas esposas: o nome de uma era Ada, a outra se chamava Zilá.

[20] Ada deu à luz a Jabal; este foi o pai dos que habitam em tendas e possuem gado.

[11]Förbannad skall du vara, bannlyst från marken som öppnat sin mun för att ta emot din brors blod, som du har utgjutit.

[12]Om du odlar marken skall den inte längre ge dig sin gröda. Rastlös och rotlös skall du vara på jorden.«

[13]Kain sade till Herren: »Mitt straff är för tungt att bära.

[14]Du driver mig bort från marken, bort ur din åsyn. Rastlös och rotlös kommer jag att vara på jorden. Vem som helst som möter mig kan döda mig.«

[15]Herren svarade honom: »Jag lovar att Kain skall bli hämnad sju gånger om, om någon dödar honom.« Och Herren satte ett tecken på Kain, för att han inte skulle bli dräpt av vem som helst som mötte honom.

[16]Och Kain drog bort, undan Herren, och slog sig ner i landet Nod, öster om Eden.

Kains ättlingar

[17]Kain låg med sin hustru, och hon blev havande och födde Henok. Han byggde då en stad och kallade den Henok efter sin son.

[18]Henok fick en son, Irad, och Irad blev far till Mechujael, Mechujael blev far till Metushael och Metushael blev far till Lemek.

[19]Lemek tog sig två hustrur, den ena hette Ada, den andra hette Silla.

[20]Ada födde Javal, och han blev stamfar till dem som bor i tält och håller boskap.

[21] O nome de seu irmão era Jubal; este foi o pai de todos os que tocam harpa e flauta.

[22] Zilá, por sua vez, deu à luz a Tubalcaim, artífice de todo instrumento cortante, de bronze e de ferro; a irmã de Tubalcaim foi Naamá.

[23] E disse Lameque às suas esposas: Ada e Zilá, ouvi-me; vós, mulheres de Lameque, escutai o que passo a dizer-vos: Matei um homem porque ele me feriu; e um rapaz porque me pisou.

[24] Sete vezes se tomará vingança de Caim, de Lameque, porém, setenta vezes sete.

[25] Tornou Adão a coabitar com sua mulher; e ela deu à luz um filho, a quem pôs o nome de Sete; porque, disse ela, Deus me concedeu outro descendente em lugar de Abel, que Caim matou.

[26] A Sete nasceu-lhe também um filho, ao qual pôs o nome de Enos; daí se começou a invocar o nome do SENHOR.

Gênesis 5

Descendentes de Adão

1 Crônicas 1.1-4

[1] Este é o livro da genealogia de Adão. No dia em que Deus criou o homem, à semelhança de Deus o fez;

[2] homem e mulher os criou, e os abençoou, e lhes chamou pelo nome de Adão, no dia em que foram criados.

[3] Viveu Adão cento e trinta anos, e gerou um filho à sua semelhança, conforme a sua imagem, e lhe chamou Sete.

[21]Hans bror hette Juval, och han blev stamfar till alla som spelar lyra och flöjt.

[22]Också Silla födde en son, Tuval Kain, stamfar till alla kopparsmeder och järnsmeder. Tuval Kain hade en syster, Naama.

[23]Lemek sade till sina hustrur: »Ada och Silla, lyssna till mig, Lemeks hustrur, hör mina ord. Jag dödar en man för ett sår, en yngling för en skråma.

[24]Kain blir hämnad sju gånger om, Lemek sjuttiosju.«

Set

[25]Åter låg Adam med sin hustru, och hon födde en son. Hon gav honom namnet Set, »ty«, sade hon, »Gud har skänkt mig ett nytt barn i stället för Abel, som Kain dödade«.

[26]Också Set fick en son, och han gav honom namnet Enosh. Det var vid denna tid man började åkalla Herren.

1 Mos 5

Adams släkttavla

[1]Detta är Adams släkttavla. Då Gud skapade människan gjorde han henne lik Gud.

[2]Som man och kvinna skapade han dem. Han välsignade dem och gav dem namnet människa när de skapades.

[3]När Adam var 130 år fick han en son som liknade honom och var hans avbild; han gav honom namnet Set.

[4] Depois que gerou a Sete, viveu Adão oitocentos anos; e teve filhos e filhas.	[4]Efter Sets födelse levde Adam 800 år och fick söner och döttrar.
[5] Os dias todos da vida de Adão foram novecentos e trinta anos; e morreu.	[5]Adams hela livstid blev 930 år; sedan dog han.
[6] Sete viveu cento e cinco anos e gerou a Enos.	[6]När Set var 105 år blev han far till Enosh.
[7] Depois que gerou a Enos, viveu Sete oitocentos e sete anos; e teve filhos e filhas.	[7]Efter Enoshs födelse levde Set 807 år och fick söner och döttrar.
[8] Todos os dias de Sete foram novecentos e doze anos; e morreu.	[8]Sets hela livstid blev 912 år; sedan dog han.
[9] Enos viveu noventa anos e gerou a Cainã.	[9]När Enosh var 90 år blev han far till Kenan.
[10] Depois que gerou a Cainã, viveu Enos oitocentos e quinze anos; e teve filhos e filhas.	[10]Efter Kenans födelse levde Enosh 815 år och fick söner och döttrar.
[11] Todos os dias de Enos foram novecentos e cinco anos; e morreu.	[11]Enoshs hela livstid blev 905 år; sedan dog han.
[12] Cainã viveu setenta anos e gerou a Maalalel.	[12]När Kenan var 70 år blev han far till Mahalalel.
[13] Depois que gerou a Maalalel, viveu Cainã oitocentos e quarenta anos; e teve filhos e filhas.	[13]Efter Mahalalels födelse levde Kenan 840 år och fick söner och döttrar.
[14] Todos os dias de Cainã foram novecentos e dez anos; e morreu.	[14]Kenans hela livstid blev 910 år; sedan dog han.
[15] Maalalel viveu sessenta e cinco anos e gerou a Jarede.	[15]När Mahalalel var 65 år blev han far till Jered.
[16] Depois que gerou a Jarede, viveu Maalalel oitocentos e trinta anos; e teve filhos e filhas.	[16]Efter Jereds födelse levde Mahalalel 830 år och fick söner och döttrar.
[17] Todos os dias de Maalalel foram oitocentos e noventa e cinco anos; e morreu.	[17]Mahalalels hela livstid blev 895 år; sedan dog han.
[18] Jarede viveu cento e sessenta e dois anos e gerou a Enoque.	[18]När Jered var 162 år blev han far till Henok.

[19] Depois que gerou a Enoque, viveu Jarede oitocentos anos; e teve filhos e filhas.	[19]Efter Henoks födelse levde Jered 800 år och fick söner och döttrar.
[20] Todos os dias de Jarede foram novecentos e sessenta e dois anos; e morreu.	[20]Jereds hela livstid blev 962 år; sedan dog han.
[21] Enoque viveu sessenta e cinco anos e gerou a Metusalém.	[21]När Henok var 65 år blev han far till Metushelach.
[22] Andou Enoque com Deus; e, depois que gerou a Metusalém, viveu trezentos anos; e teve filhos e filhas.	[22]Efter Metushelachs födelse levde Henok 300 år och fick söner och döttrar.
[23] Todos os dias de Enoque foram trezentos e sessenta e cinco anos.	[23]Henoks hela livstid blev 365 år.
[24] Andou Enoque com Deus e já não era, porque Deus o tomou para si.	[24]Henok levde i gemenskap med Gud. Sedan fanns han inte mer, ty Gud tog honom härifrån.
[25] Metusalém viveu cento e oitenta e sete anos e gerou a Lameque.	[25]När Metushelach var 187 år blev han far till Lemek.
[26] Depois que gerou a Lameque, viveu Metusalém setecentos e oitenta e dois anos; e teve filhos e filhas.	[26]Efter Lemeks födelse levde Metushelach 782 år och fick söner och döttrar.
[27] Todos os dias de Metusalém foram novecentos e sessenta e nove anos; e morreu.	[27]Metushelachs hela livstid blev 969 år; sedan dog han.
[28] Lameque viveu cento e oitenta e dois anos e gerou um filho;	[28]När Lemek var 182 år fick han en son.
[29] pôs-lhe o nome de Noé, dizendo: Este nos consolará dos nossos trabalhos e das fadigas de nossas mãos, nesta terra que o SENHOR amaldiçoou.	[29]Han gav honom namnet Noa, »ty«, sade han, »denne skall ge oss lättnad i vårt arbete och vår möda när vi brukar jorden som Herren har förbannat«.
[30] Depois que gerou a Noé, viveu Lameque quinhentos e noventa e cinco anos; e teve filhos e filhas.	[30]Efter Noas födelse levde Lemek 595 år och fick söner och döttrar.
[31] Todos os dias de Lameque foram setecentos e setenta e sete anos; e morreu.	[31]Lemeks hela livstid blev 777 år; sedan dog han.

[32] Era Noé da idade de quinhentos anos e gerou a Sem, Cam e Jafé.

Gênesis 6

A corrupção do gênero humano

[1] Como se foram multiplicando os homens na terra, e lhes nasceram filhas,

[2] vendo os filhos de Deus que as filhas dos homens eram formosas, tomaram para si mulheres, as que, entre todas, mais lhes agradaram.

[3] Então, disse o SENHOR: O meu Espírito não agirá para sempre no homem, pois este é carnal; e os seus dias serão cento e vinte anos.

[4] Ora, naquele tempo havia gigantes na terra; e também depois, quando os filhos de Deus possuíram as filhas dos homens, as quais lhes deram filhos; estes foram valentes, varões de renome, na antiguidade.

[5] Viu o SENHOR que a maldade do homem se havia multiplicado na terra e que era continuamente mau todo desígnio do seu coração;

[6] então, se arrependeu o SENHOR de ter feito o homem na terra, e isso lhe pesou no coração.

[7] Disse o SENHOR: Farei desaparecer da face da terra o homem que criei, o homem e o animal, os répteis e as aves dos céus; porque me arrependo de os haver feito.

[8] Porém Noé achou graça diante do SENHOR.

[32]När Noa hade levt i 500 år blev han far till Sem, Ham och Jafet.

1 Mos 6

Jättarna

[1]När människorna nu började bli talrika på jorden och döttrar föddes åt dem,

[2]såg gudaväsendena att människornas döttrar var vackra, och dem de tyckte bäst om tog de till hustrur.

[3]Då sade Herren: »Min livsande skall inte bli kvar i människan för alltid — hon är dock av kött. Hennes livstid skall vara 120 år.«

[4]På den tiden — och även senare — när gudaväsendena låg med människornas döttrar och fick barn med dem, fanns det jättar på jorden. Detta var urtidens hjältar, och deras rykte var stort.

Noa och floden

[5]Herren såg att ondskan på jorden var stor; människornas uppsåt och tankar var alltid och alltigenom onda.

[6]Då ångrade Herren bittert att han hade gjort människor på jorden.

[7]Herren sade: »Människorna som jag har skapat skall jag utplåna från jordens yta, och med dem alla fyrfotadjur, kräldjur och himlens fåglar. Jag ångrar att jag gjorde dem.«

[8]Men Noa hade vunnit Herrens välvilja.

[9] Eis a história de Noé. Noé era homem justo e íntegro entre os seus contemporâneos; Noé andava com Deus.

[10] Gerou três filhos: Sem, Cam e Jafé.

Deus anuncia o dilúvio

[11] A terra estava corrompida à vista de Deus e cheia de violência.

[12] Viu Deus a terra, e eis que estava corrompida; porque todo ser vivente havia corrompido o seu caminho na terra.

[13] Então, disse Deus a Noé: Resolvi dar cabo de toda carne, porque a terra está cheia da violência dos homens; eis que os farei perecer juntamente com a terra.

[14] Faze uma arca de tábuas de cipreste; nela farás compartimentos e a calafetarás com betume por dentro e por fora.

[15] Deste modo a farás: de trezentos côvados será o comprimento; de cinqüenta, a largura; e a altura, de trinta.

[16] Farás ao seu redor uma abertura de um côvado de altura; a porta da arca colocarás lateralmente; farás pavimentos na arca: um em baixo, um segundo e um terceiro.

[17] Porque estou para derramar águas em dilúvio sobre a terra para consumir toda carne em que há fôlego de vida debaixo dos céus; tudo o que há na terra perecerá.

[18] Contigo, porém, estabelecerei a minha aliança; entrarás na arca, tu e teus filhos, e tua mulher, e as mulheres de teus filhos.

[19] De tudo o que vive, de toda carne, dois de cada espécie, macho e fêmea, farás

[9]Detta är berättelsen om Noa och hans släkt. Noa, som levde i denna tid, var en oförvitlig och rättfärdig man; han levde i gemenskap med Gud.

[10]Noa fick tre söner, Sem, Ham och Jafet.

[11]Men inför Guds ögon blev jorden alltmer fördärvad och full av våld.

[12]Gud såg att jorden var fördärvad, eftersom allt vad människorna gjorde på jorden var fördärvligt.

[13]Han sade till Noa: »Jag har bestämt att jag skall göra slut på alla människor, ty de har fyllt jorden med våld. Jag skall förgöra både dem och jorden.

[14]Bygg dig en ark av goferträ och inred den med olika rum. Bestryk den både invändigt och utvändigt med jordbeck.

[15]Så skall du göra arken: den skall vara 150 meter lång, 25 meter bred och 15 meter hög,

[16]och du skall göra ett tak på den med en halv meters resning. Ingången till arken skall du göra på ena sidan, och du skall bygga den i tre våningar.

[17]Jag skall nu låta floden översvämma jorden och förgöra alla levande varelser under himlen. Allting på jorden skall gå under.

[18]Men med dig vill jag upprätta ett förbund. Du skall gå in i arken tillsammans med dina söner, din hustru och dina sonhustrur,

[19]och av allt som lever, av alla varelser, skall du föra in i arken ett par, hane och

entrar na arca, para os conservares vivos contigo.

[20] Das aves segundo as suas espécies, do gado segundo as suas espécies, de todo réptil da terra segundo as suas espécies, dois de cada espécie virão a ti, para os conservares em vida.

[21] Leva contigo de tudo o que se come, ajunta-o contigo; ser-te-á para alimento, a ti e a eles.

[22] Assim fez Noé, consoante a tudo o que Deus lhe ordenara.

Gênesis 7

Noé e sua família entram na arca

[1] Disse o SENHOR a Noé: Entra na arca, tu e toda a tua casa, porque reconheço que tens sido justo diante de mim no meio desta geração.

[2] De todo animal limpo levarás contigo sete pares: o macho e sua fêmea; mas dos animais imundos, um par: o macho e sua fêmea.

[3] Também das aves dos céus, sete pares: macho e fêmea; para se conservar a semente sobre a face da terra.

[4] Porque, daqui a sete dias, farei chover sobre a terra durante quarenta dias e quarenta noites; e da superfície da terra exterminarei todos os seres que fiz.

[5] E tudo fez Noé, segundo o SENHOR lhe ordenara.

[6] Tinha Noé seiscentos anos de idade, quando as águas do dilúvio inundaram a terra.

hona, av varje art, så att de kan överleva tillsammans med dig.

[20]Av de olika arterna av fåglar, fyrfotadjur och markens kräldjur skall ett par av varje komma till dig, så att de kan överleva.

[21]Du skall lägga upp förråd av all slags föda, så att ni har att äta, du själv och alla de andra.”

[22]Noa gjorde i allt så som Gud hade befallt honom att göra.

1 Mos 7

[1]Herren sade till Noa: »Gå in i arken, du och hela din familj. Ty jag har funnit att du ensam är rättfärdig inför mig i denna tid.

[2]Av alla rena fyrfotadjur skall du ta med dig sju par av varje art, hanar och honor, och av alla djur som inte är rena skall du ta ett par, hane och hona —

[3]också av himlens fåglar sju par av varje art, hanar och honor — så att de kan överleva på jorden.

[4]Om sju dagar skall jag låta det regna på jorden i fyrtio dagar och fyrtio nätter, och jag skall utplåna från jordens yta allt som finns till, allt som jag har gjort.«

[5]Noa gjorde i allt så som Herren hade befallt honom.

[6]Noa var 600 år när floden översvämmade jorden.

[7] Por causa das águas do dilúvio, entrou Noé na arca, ele com seus filhos, sua mulher e as mulheres de seus filhos.

[7]Då gick Noa in i arken tillsammans med sina söner, sin hustru och sina sonhustrur för att rädda sig undan flodens vatten.

[8] Dos animais limpos, e dos animais imundos, e das aves, e de todo réptil sobre a terra,

[8]Av de rena fyrfotadjuren och av de fyrfotadjur som inte är rena, av fåglarna och av allt det som krälar på marken

[9] entraram para Noé, na arca, de dois em dois, macho e fêmea, como Deus lhe ordenara.

[9]kom ett par av varje art in till Noa i arken, hane och hona, så som Gud hade befallt Noa.

[10] E aconteceu que, depois de sete dias, vieram sobre a terra as águas do dilúvio.

[10]Efter sju dagar kom flodens vatten över jorden.

[11] No ano seiscentos da vida de Noé, aos dezessete dias do segundo mês, nesse dia romperam-se todas as fontes do grande abismo, e as comportas dos céus se abriram,

[11]Det år då Noa blev 600 år, den sjuttonde dagen i andra månaden, den dagen bröt alla det stora djupets källor fram och himlens dammluckor öppnades,

[12] e houve copiosa chuva sobre a terra durante quarenta dias e quarenta noites.

[12]och regnet strömmade ner över jorden i fyrtio dagar och fyrtio nätter.

[13] Nesse mesmo dia entraram na arca Noé, seus filhos Sem, Cam e Jafé, sua mulher e as mulheres de seus filhos;

[13]Just den dagen gick Noa och hans söner Sem, Ham och Jafet in i arken, och med dem Noas hustru och hans tre sonhustrur,

[14] eles, e todos os animais segundo as suas espécies, todo gado segundo as suas espécies, todos os répteis que rastejam sobre a terra segundo as suas espécies, todas as aves segundo as suas espécies, todos os pássaros e tudo o que tem asa.

[14]vidare alla de olika arterna av vilda djur och boskap, de olika arterna av det som krälar på jorden och av det som flyger, både fåglar och alla andra djur med vingar.

[15] De toda carne, em que havia fôlego de vida, entraram de dois em dois para Noé na arca;

[15]Alla kom de in till Noa i arken, ett par av alla levande varelser.

[16] eram macho e fêmea os que entraram de toda carne, como Deus lhe havia ordenado; e o SENHOR fechou a porta após ele.

[16]De kom, hanar och honor av alla slags djur, så som Gud hade befallt Noa. Och Herren stängde igen om honom.

O dilúvio

[17] Durou o dilúvio quarenta dias sobre a terra; cresceram as águas e levantaram a arca de sobre a terra.

[18] Predominaram as águas e cresceram sobremodo na terra; a arca, porém, vogava sobre as águas.

[19] Prevaleceram as águas excessivamente sobre a terra e cobriram todos os altos montes que havia debaixo do céu.

[20] Quinze côvados acima deles prevaleceram as águas; e os montes foram cobertos.

[21] Pereceu toda carne que se movia sobre a terra, tanto de ave como de animais domésticos e animais selváticos, e de todos os enxames de criaturas que povoam a terra, e todo homem.

[22] Tudo o que tinha fôlego de vida em suas narinas, tudo o que havia em terra seca, morreu.

[23] Assim, foram exterminados todos os seres que havia sobre a face da terra; o homem e o animal, os répteis e as aves dos céus foram extintos da terra; ficou somente Noé e os que com ele estavam na arca.

[24] E as águas durante cento e cinqüenta dias predominaram sobre a terra.

Gênesis 8

Diminuem as águas do dilúvio

[1] Lembrou-se Deus de Noé e de todos os animais selváticos e de todos os animais domésticos que com ele estavam na arca; Deus fez soprar um vento sobre a terra, e baixaram as águas.

[17]Då kom floden över jorden. Den varade i fyrtio dagar, och det kom så mycket vatten att arken lyftes och flöt över jorden.

[18]Vattnet steg högt över jorden, och arken drev på vattnet.

[19]Allt högre steg vattnet över jorden, tills det täckte även de högsta bergen under himlen.

[20]Vattnet steg mer än sju meter över bergen.

[21]Hela myllret av varelser på jorden gick under: fåglar, boskap och vilda djur, allt liv som jorden vimlade av, och alla människor.

[22]Allt som levde och andades dog, alla varelser som levde på land.

[23]Herren utplånade allt som fanns till på jorden, människor och fyrfotadjur, kräldjur och himlens fåglar: allt utplånades från jorden. Kvar blev bara Noa och de som var med honom i arken.

[24]Vattnet fortsatte att stiga över jorden i 150 dagar.

1 Mos 8

[1]Då tänkte Gud på Noa och alla de vilda och tama djur som var med honom i arken. Han lät en vind blåsa över jorden och vattnet började sjunka undan.

[2] Fecharam-se as fontes do abismo e também as comportas dos céus, e a copiosa chuva dos céus se deteve.

[2]Djupets källor och himlens dammluckor stängdes till, regnet hejdades

[3] As águas iam-se escoando continuamente de sobre a terra e minguaram ao cabo de cento e cinqüenta dias.

[3]och vattnet drog sig efter hand bort från jorden. Efter de 150 dagarna började vattnet minska.

[4] No dia dezessete do sétimo mês, a arca repousou sobre as montanhas de Ararate.

[4]På sjuttonde dagen i sjunde månaden blev arken stående på Araratbergen.

[5] E as águas foram minguando até ao décimo mês, em cujo primeiro dia apareceram os cimos dos montes.

[5]Vattnet fortsatte hela tiden att minska, och när den tionde månaden kom, på första dagen i månaden, blev bergens toppar synliga.

Noé solta um corvo e depois uma pomba

[6] Ao cabo de quarenta dias, abriu Noé a janela que fizera na arca

[6]Efter fyrtio dagar öppnade Noa ett fönster som han hade gjort på arken

[7] e soltou um corvo, o qual, tendo saído, ia e voltava, até que se secaram as águas de sobre a terra.

[7]och släppte ut en korp. Den flög fram och åter till dess vattnet torkat upp på jorden.

[8] Depois, soltou uma pomba para ver se as águas teriam já minguado da superfície da terra;

[8]Sedan släppte han ut en duva för att se om vattnet hade sjunkit undan från marken.

[9] mas a pomba, não achando onde pousar o pé, tornou a ele para a arca; porque as águas cobriam ainda a terra. Noé, estendendo a mão, tomou-a e a recolheu consigo na arca.

[9]Men duvan fann ingen plats där den kunde vila utan återvände till honom i arken, eftersom det stod vatten över hela jorden. Då sträckte Noa ut handen och tog in duvan till sig i arken.

[10] Esperou ainda outros sete dias e de novo soltou a pomba fora da arca.

[10]Han väntade sju dagar till, sedan släppte han ut duvan ur arken ännu en gång.

[11] À tarde, ela voltou a ele; trazia no bico uma folha nova de oliveira; assim entendeu Noé que as águas tinham minguado de sobre a terra.

[11]Om kvällen kom den tillbaka till honom, och då hade den ett friskt blad från ett olivträd i näbben. Då förstod Noa att vattnet hade sjunkit undan från jorden.

[12] Então, esperou ainda mais sete dias e soltou a pomba; ela, porém, já não tornou a ele.

[12]Han väntade sju dagar till, sedan släppte han ut duvan igen, och nu kom den inte mer tillbaka till honom.

Noé e sua família saem da arca

[13] Sucedeu que, no primeiro dia do primeiro mês, do ano seiscentos e um, as águas se secaram de sobre a terra. Então, Noé removeu a cobertura da arca e olhou, e eis que o solo estava enxuto.

[13]I Noas sexhundraförsta år, på första dagen i första månaden, hade vattnet torkat bort på jorden, och när Noa lyfte undan taket på arken fick han se att marken hade torkat upp.

[14] E, aos vinte e sete dias do segundo mês, a terra estava seca.

[14]På tjugosjunde dagen i andra månaden var jorden torr.

[15] Então, disse Deus a Noé:

[15]Då sade Gud till Noa:

[16] Sai da arca, e, contigo, tua mulher, e teus filhos, e as mulheres de teus filhos.

[16]»Gå ut ur arken tillsammans med din hustru, dina söner och sonhustrur.

[17] Os animais que estão contigo, de toda carne, tanto aves como gado, e todo réptil que rasteja sobre a terra, faze sair a todos, para que povoem a terra, sejam fecundos e nela se multipliquem.

[17]Alla de djur av alla slag som du har hos dig, fåglar, fyrfotadjur och alla kräldjur som finns på jorden, skall du ta med dig ut, och det skall bli ett myller av dem på jorden; de skall vara fruktsamma och föröka sig.«

[18] Saiu, pois, Noé, com seus filhos, sua mulher e as mulheres de seus filhos.

[18]Och Noa gick ut ur arken tillsammans med sina söner och sin hustru och sina sonhustrur.

[19] E também saíram da arca todos os animais, todos os répteis, todas as aves e tudo o que se move sobre a terra, segundo as suas famílias.

[19]Alla fyrfotadjur och kräldjur och fåglar, allt som myllrar på jorden, gick ut ur arken, den ena arten efter den andra.

Noé levanta um altar

[20] Levantou Noé um altar ao SENHOR e, tomando de animais limpos e de aves limpas, ofereceu holocaustos sobre o altar.

[20]Noa byggde ett altare åt Herren. Han tog fyrfotadjur och fåglar av alla rena arter och offrade dem som brännoffer på altaret.

[21] E o SENHOR aspirou o suave cheiro e disse consigo mesmo: Não tornarei a amaldiçoar a terra por causa do homem, porque é mau o desígnio íntimo do homem desde a sua mocidade; nem tornarei a ferir todo vivente, como fiz.

[21]Och Herren kände den blidkande lukten, och han sade till sig själv: »Aldrig mer skall min förbannelse drabba marken för människans skull, för att hon alltifrån ungdomen har ett ont uppsåt. Jag skall aldrig mer förgöra allt levande, så som jag nu har gjort.

[22] Enquanto durar a terra, não deixará de haver sementeira e ceifa, frio e calor, verão e inverno, dia e noite.

Gênesis 9

A aliança de Deus com Noé

[1] Abençoou Deus a Noé e a seus filhos e lhes disse: Sede fecundos, multiplicai-vos e enchei a terra.

[2] Pavor e medo de vós virão sobre todos os animais da terra e sobre todas as aves dos céus; tudo o que se move sobre a terra e todos os peixes do mar nas vossas mãos serão entregues.

[3] Tudo o que se move e vive ser-vos-á para alimento; como vos dei a erva verde, tudo vos dou agora.

[4] Carne, porém, com sua vida, isto é, com seu sangue, não comereis.

[5] Certamente, requererei o vosso sangue, o sangue da vossa vida; de todo animal o requererei, como também da mão do homem, sim, da mão do próximo de cada um requererei a vida do homem.

[6] Se alguém derramar o sangue do homem, pelo homem se derramará o seu; porque Deus fez o homem segundo a sua imagem.

[7] Mas sede fecundos e multiplicai-vos; povoai a terra e multiplicai-vos nela.

[8] Disse também Deus a Noé e a seus filhos:

[9] Eis que estabeleço a minha aliança convosco, e com a vossa descendência,

[22]Så länge jorden består skall sådd och skörd, köld och värme, sommar och vinter, dag och natt aldrig upphöra att skifta.«

1 Mos 9

Guds förbund med Noa

[1]Gud välsignade Noa och hans söner och sade till dem: »Var fruktsamma och föröka er och uppfyll jorden.

[2]Alla markens djur och alla himlens fåglar skall känna skräck och fruktan för er. Över dem och över allt som krälar på jorden och över alla fiskar i havet ger jag er makt.

[3]Allt som lever och rör sig skall vara er föda; allt detta ger jag er så som jag gav er de gröna örterna.

[4]Men kött som har liv, det vill säga blod, i sig får ni inte äta.

[5]Och för ert eget blod skall jag kräva vedergällning. Jag skall utkräva den av varje djur, och av varje människa skall jag kräva vedergällning, om hon dödar en annan människa.

[6]Den som utgjuter människoblod, hans blod skall utgjutas av människor, ty Gud gjorde människan till sin avbild.

[7]Var fruktsamma och föröka er, bli en myllrande mängd på jorden och härska över den.«

[8]Gud sade till Noa och hans söner:

[9]»Jag upprättar nu ett förbund med er och era efterkommande

[10] e com todos os seres viventes que estão convosco: tanto as aves, os animais domésticos e os animais selváticos que saíram da arca como todos os animais da terra.

[10]och med alla levande varelser som finns hos er, fåglar, boskap och alla vilda djur, alla som gick ut ur arken.

[11] Estabeleço a minha aliança convosco: não será mais destruída toda carne por águas de dilúvio, nem mais haverá dilúvio para destruir a terra.

[11]Jag skall upprätthålla mitt förbund med er: aldrig mer skall det hända att alla varelser utplånas av flodens vatten, aldrig mer skall en flod ödelägga jorden.«

[12] Disse Deus: Este é o sinal da minha aliança que faço entre mim e vós e entre todos os seres viventes que estão convosco, para perpétuas gerações:

[12]Gud sade: »Detta är tecknet för det förbund jag instiftar mellan mig och er och alla levande varelser ni har med er, för alla kommande släktled:

[13] porei nas nuvens o meu arco; será por sinal da aliança entre mim e a terra.

[13]min båge ställer jag bland molnen. Den skall vara tecknet för förbundet mellan mig och jorden.

[14] Sucederá que, quando eu trouxer nuvens sobre a terra, e nelas aparecer o arco,

[14]När jag hopar moln över jorden och bågen blir synlig bland molnen,

[15] então, me lembrarei da minha aliança, firmada entre mim e vós e todos os seres viventes de toda carne; e as águas não mais se tornarão em dilúvio para destruir toda carne.

[15]då skall jag tänka på mitt förbund, förbundet mellan mig och er och alla levande varelser av alla slag, och aldrig mer skall vattnet bli till en flod som utplånar alla varelser.

[16] O arco estará nas nuvens; vê-lo-ei e me lembrarei da aliança eterna entre Deus e todos os seres viventes de toda carne que há sobre a terra.

[16]När bågen står bland molnen skall jag se den och tänka på det eviga förbundet mellan Gud och alla levande varelser av alla slag på jorden.«

[17] Disse Deus a Noé: Este é o sinal da aliança estabelecida entre mim e toda carne sobre a terra.

[17]Och Gud sade till Noa: »Detta är tecknet för det förbund som jag upprättar mellan mig och alla varelser på jorden.«

[18] Os filhos de Noé, que saíram da arca, foram Sem, Cam e Jafé; Cam é o pai de Canaã.

[18]Noas söner, de som gick ut ur arken, var Sem, Ham och Jafet. Ham var far till Kanaan.

[19] São eles os três filhos de Noé; e deles se povoou toda a terra.

Noé pronuncia bênção e maldição

[20] Sendo Noé lavrador, passou a plantar uma vinha.

[21] Bebendo do vinho, embriagou-se e se pôs nu dentro de sua tenda.

[22] Cam, pai de Canaã, vendo a nudez do pai, fê-lo saber, fora, a seus dois irmãos.

[23] Então, Sem e Jafé tomaram uma capa, puseram-na sobre os próprios ombros de ambos e, andando de costas, rostos desviados, cobriram a nudez do pai, sem que a vissem.

[24] Despertando Noé do seu vinho, soube o que lhe fizera o filho mais moço

[25] e disse: Maldito seja Canaã; seja servo dos servos a seus irmãos.

[26] E ajuntou: Bendito seja o SENHOR, Deus de Sem; e Canaã lhe seja servo.

[27] Engrandeça Deus a Jafé, e habite ele nas tendas de Sem; e Canaã lhe seja servo.

[28] Noé, passado o dilúvio, viveu ainda trezentos e cinqüenta anos.

[29] Todos os dias de Noé foram novecentos e cinqüenta anos; e morreu.

Gênesis 10

Descendentes dos filhos de Noé

1 Crônicas 1.5-23

[1] São estas as gerações dos filhos de Noé, Sem, Cam e Jafé; e nasceram-lhes filhos depois do dilúvio.

[19]Dessa tre var Noas söner, och från dem härstammar alla människor på hela jorden.

Förbannelse över Kanaan

[20]Noa var åkerbrukare, han var den förste som anlade en vingård.

[21]När han drack av vinet blev han berusad och låg naken i sitt tält.

[22]Och Ham, Kanaans far, såg sin far ligga där blottad och gick ut och berättade det för sina bröder.

[23]Då tog Sem och Jafet en mantel, lade den på sina axlar och gick baklänges in och höljde över sin far; de vände bort ansiktet, så att de inte skulle se sin far blottad.

[24]När Noa sedan vaknade upp ur ruset och fick veta vad hans yngste son hade gjort honom

[25]sade han: »Förbannad skall Kanaan vara och den uslaste slav åt sina bröder.«

[26]Och han sade: »Lovad vare Herren, Sems Gud! Kanaan skall vara deras slav.

[27]Må Gud låta Jafet växa och bo tillsammans med Sem. Kanaan skall vara deras slav.«

[28]Efter floden levde Noa 350 år.

[29]Noas hela livstid blev 950 år; sedan dog han.

1 Mos 10

Släkttavlan för Noas söner

[1]Detta är släkttavlan för Noas söner, Sem, Ham och Jafet. De fick söner efter floden.

[2] Os filhos de Jafé são: Gomer, Magogue, Madai, Javã, Tubal, Meseque e Tiras.
[3] Os filhos de Gomer são: Asquenaz, Rifate e Togarma.
[4] Os de Javã são: Elisá, Társis, Quitim e Dodanim.
[5] Estes repartiram entre si as ilhas das nações nas suas terras, cada qual segundo a sua língua, segundo as suas famílias, em suas nações.
[6] Os filhos de Cam: Cuxe, Mizraim, Pute e Canaã.
[7] Os filhos de Cuxe: Sebá, Havilá, Sabtá, Raamá e Sabtecá; e os filhos de Raamá: Sabá e Dedã.
[8] Cuxe gerou a Ninrode, o qual começou a ser poderoso na terra.
[9] Foi valente caçador diante do SENHOR; daí dizer-se: Como Ninrode, poderoso caçador diante do SENHOR.
[10] O princípio do seu reino foi Babel, Ereque, Acade e Calné, na terra de Sinar.
[11] Daquela terra saiu ele para a Assíria e edificou Nínive, Reobote-Ir e Calá.
[12] E, entre Nínive e Calá, a grande cidade de Resém.
[13] Mizraim gerou a Ludim, a Anamim, a Leabim, a Naftuim,
[14] a Patrusim, a Casluim (donde saíram os filisteus) e a Caftorim.
[15] Canaã gerou a Sidom, seu primogênito, e a Hete,
[16] e aos jebuseus, aos amorreus, aos girgaseus,
[17] aos heveus, aos arqueus, aos sineus,

[2]Jafets söner var Gomer, Magog, Madaj, Javan, Tuval, Meshek och Tiras.
[3]Gomers söner var Ashkenas, Rifat och Togarma.
[4]Javans söner var Elisha och Tarshish, kitteerna och rodaneerna.
[5]Från dem kom folken som spred sig till öarna och kustlandet, vart och ett i sitt land och med sitt språk, i olika stammar och folk.
[6]Hams söner var Kush, Misrajim, Put och Kanaan.
[7]Kushs söner var Seba, Havila, Savta, Ragma och Savteka. Ragmas söner var Saba och Dedan.
[8]Kush blev far till Nimrod, som var den förste härskaren på jorden.
[9]Han var en väldig jägare inför Herren; det är därför man säger »som Nimrod, en väldig jägare inför Herren«.
[10]Hans rike omfattade från början Babel, Erek, Ackad och Kalne i Shinar.
[11]Från detta land kom han till Assyrien och byggde Nineve, Rechovot Ir, Kelach
[12]och Resen mellan Nineve och Kelach; det är den stora staden.
[13]Misrajim blev far till ludeerna, anameerna, lehaveerna, naftucheerna,
[14]patruseerna, kaslucheerna, från vilka filisteerna härstammar, och kaftoreerna.
[15]Kanaan blev far till Sidon, den förstfödde, och till Het,
[16]till jevuseerna, amoreerna, girgasheerna,
[17]hiveerna, arkeerna, sineerna,

[18] aos arvadeus, aos zemareus e aos hamateus; e depois se espalharam as famílias dos cananeus.

[19] E o limite dos cananeus foi desde Sidom, indo para Gerar, até Gaza, indo para Sodoma, Gomorra, Admá e Zeboim, até Lasa.

[20] São estes os filhos de Cam, segundo as suas famílias, segundo as suas línguas, em suas terras, em suas nações.

[21] A Sem, que foi pai de todos os filhos de Héber e irmão mais velho de Jafé, também lhe nasceram filhos.

[22] Os filhos de Sem são: Elão, Assur, Arfaxade, Lude e Arã.

[23] Os filhos de Arã: Uz, Hul, Geter e Más.

[24] Arfaxade gerou a Salá; Salá gerou a Héber.

[25] A Héber nasceram dois filhos: um teve por nome Pelegue, porquanto em seus dias se repartiu a terra; e o nome de seu irmão foi Joctã.

[26] Joctã gerou a Almodá, a Selefe, a Hazar-Mavé, a Jerá,

[27] a Hadorão, a Uzal, a Dicla,

[28] a Obal, a Abimael, a Sabá,

[29] a Ofir, a Havilá e a Jobabe; todos estes foram filhos de Joctã.

[30] E habitaram desde Messa, indo para Sefar, montanha do Oriente.

[31] São estes os filhos de Sem, segundo as suas famílias, segundo as suas línguas, em suas terras, em suas nações.

[18]arvadeerna, semareerna och hamateerna. Sedan utbredde sig de kanaaneiska stammarna,

[19]så att deras område sträckte sig från Sidon fram till Gerar och ända bort till Gaza, vidare fram till Sodom och Gomorra, Adma och Sevojim, ända bort till Lasha.

[20]Detta var Hams söner, stam för stam och språk för språk, land efter land och folk efter folk.

[21]Också Sem, Jafets äldste bror, fick söner. Han blev stamfar till alla Evers ättlingar.

[22]Sems söner var Elam, Assur, Arpakshad, Lud och Aram.

[23]Arams söner var Us, Hul, Geter och Mash.

[24]Arpakshad blev far till Shelach och Shelach till Ever.

[25]Ever fick två söner. Den ene hette Peleg, ty på hans tid delades jorden upp. Hans bror hette Joktan.

[26]Joktan blev far till Almodad, Shelef, Hasarmavet, Jerach,

[27]Hadoram, Usal, Dikla,

[28]Oval, Avimael, Saba,

[29]Ofir, Havila och Jovav. Alla dessa var Joktans söner.

[30]De hade sina boplatser från Mesha fram till Sefar, bergsområdet i öster.

[31]Detta var Sems söner, stam för stam och språk för språk, land efter land och folk efter folk.

[32] São estas as famílias dos filhos de Noé, segundo as suas gerações, nas suas nações; e destes foram disseminadas as nações na terra, depois do dilúvio.

[32]Detta var Noas söners stammar efter deras härkomst, folk för folk. Från dem har folken spritts ut över jorden, efter floden.

Gênesis 11

A torre de Babel

[1] Ora, em toda a terra havia apenas uma linguagem e uma só maneira de falar.

[2] Sucedeu que, partindo eles do Oriente, deram com uma planície na terra de Sinar; e habitaram ali.

[3] E disseram uns aos outros: Vinde, façamos tijolos e queimemo-los bem. Os tijolos serviram-lhes de pedra, e o betume, de argamassa.

[4] Disseram: Vinde, edifiquemos para nós uma cidade e uma torre cujo tope chegue até aos céus e tornemos célebre o nosso nome, para que não sejamos espalhados por toda a terra.

[5] Então, desceu o SENHOR para ver a cidade e a torre, que os filhos dos homens edificavam;

[6] e o SENHOR disse: Eis que o povo é um, e todos têm a mesma linguagem. Isto é apenas o começo; agora não haverá restrição para tudo que intentam fazer.

[7] Vinde, desçamos e confundamos ali a sua linguagem, para que um não entenda a linguagem de outro.

[8] Destarte, o SENHOR os dispersou dali pela superfície da terra; e cessaram de edificar a cidade.

[9] Chamou-se-lhe, por isso, o nome de Babel, porque ali confundiu o SENHOR a

1 Mos 11

Babels torn och språkförbistringen

[1]Hela jorden hade samma språk och samma ord.

[2]När människorna flyttade österut fann de en dal i Shinar där de bosatte sig.

[3]»Nu skall vi slå tegel och bränna det«, sade de till varandra. De använde tegel som byggsten, och som murbruk använde de beck.

[4]De sade: »Låt oss bygga en stad, med ett torn som når ända upp i himlen. Vårt namn blir känt, och vi slipper vara skingrade över hela jorden.«

[5]Då steg Herren ner för att se staden och tornet som människorna byggde.

[6]Herren sade: »De är ett enda folk och har alla samma språk. Detta är bara början. Nu är ingenting omöjligt för dem, vad de än föresätter sig.

[7]Låt oss stiga ner och skapa förvirring i deras språk, så att den ene inte förstår vad den andre säger.«

[8]Och Herren skingrade dem från denna plats ut över hela jorden, och de slutade att bygga på staden.

[9]Därför kallas den Babel, ty där skapade Herren språkförbistringen på jorden, och

linguagem de toda a terra e dali o SENHOR os dispersou por toda a superfície dela.

därifrån skingrade han människorna ut över hela jorden.

Descendentes de Sem
1 Crônicas 1.24-27

Sems släkttavla

[10] São estas as gerações de Sem. Ora, ele era da idade de cem anos quando gerou a Arfaxade, dois anos depois do dilúvio;

[10]Detta är Sems släkttavla. Sem hade levt i 100 år när han blev far till Arpakshad, två år efter floden.

[11] e, depois que gerou a Arfaxade, viveu Sem quinhentos anos; e gerou filhos e filhas.

[11]Efter Arpakshads födelse levde Sem 500 år och fick söner och döttrar.

[12] Viveu Arfaxade trinta e cinco anos e gerou a Salá;

[12]Arpakshad var 35 år när han blev far till Shelach.

[13] e, depois que gerou a Salá, viveu Arfaxade quatrocentos e três anos; e gerou filhos e filhas.

[13]Efter Shelachs födelse levde Arpakshad 403 år och fick söner och döttrar.

[14] Viveu Salá trinta anos e gerou a Héber;

[14]Shelach var 30 år när han blev far till Ever.

[15] e, depois que gerou a Héber, viveu Salá quatrocentos e três anos; e gerou filhos e filhas.

[15]Efter Evers födelse levde Shelach 403 år och fick söner och döttrar.

[16] Viveu Héber trinta e quatro anos e gerou a Pelegue;

[16]När Ever var 34 år blev han far till Peleg.

[17] e, depois que gerou a Pelegue, viveu Héber quatrocentos e trinta anos; e gerou filhos e filhas.

[17]Efter Pelegs födelse levde Ever 430 år och fick söner och döttrar.

[18] Viveu Pelegue trinta anos e gerou a Reú;

[18]När Peleg var 30 år blev han far till Regu.

[19] e, depois que gerou a Reú, viveu Pelegue duzentos e nove anos; e gerou filhos e filhas.

[19]Efter Regus födelse levde Peleg 209 år och fick söner och döttrar.

[20] Viveu Reú trinta e dois anos e gerou a Serugue;

[20]När Regu var 32 år blev han far till Serug.

[21] e, depois que gerou a Serugue, viveu Reú duzentos e sete anos; e gerou filhos e filhas.

[21]Efter Serugs födelse levde Regu 207 år och fick söner och döttrar.

[22] Viveu Serugue trinta anos e gerou a Naor;

[23] e, depois que gerou a Naor, viveu Serugue duzentos anos; e gerou filhos e filhas.

[24] Viveu Naor vinte e nove anos e gerou a Tera;

[25] e, depois que gerou a Tera, viveu Naor cento e dezenove anos; e gerou filhos e filhas.

[26] Viveu Tera setenta anos e gerou a Abrão, a Naor e a Harã.

[27] São estas as gerações de Tera. Tera gerou a Abrão, a Naor e a Harã; e Harã gerou a Ló.

[28] Morreu Harã na terra de seu nascimento, em Ur dos caldeus, estando Tera, seu pai, ainda vivo.

[29] Abrão e Naor tomaram para si mulheres; a de Abrão chamava-se Sarai, a de Naor, Milca, filha de Harã, que foi pai de Milca e de Iscá.

[30] Sarai era estéril, não tinha filhos.

[31] Tomou Tera a Abrão, seu filho, e a Ló, filho de Harã, filho de seu filho, e a Sarai, sua nora, mulher de seu filho Abrão, e saiu com eles de Ur dos caldeus, para ir à terra de Canaã; foram até Harã, onde ficaram.

[32] E, havendo Tera vivido duzentos e cinco anos ao todo, morreu em Harã.

Gênesis 12

Deus chama Abrão e lhe faz promessas

[22]När Serug var 30 år blev han far till Nachor.

[23]Efter Nachors födelse levde Serug 200 år och fick söner och döttrar.

[24]När Nachor var 29 år blev han far till Terach.

[25]Efter Terachs födelse levde Nachor 119 år och fick söner och döttrar.

[26]När Terach var 70 år blev han far till Abram, Nachor och Haran.

Terachs släkt

[27]Detta är berättelsen om Terachs släkt. Terach blev far till Abram, Nachor och Haran, och Haran blev far till Lot.

[28]Haran dog medan hans far Terach ännu levde i sitt hemland, i Ur i Kaldeen.

[29]Abram och Nachor tog sig hustrur: Abrams hustru hette Saraj, Nachors hustru hette Milka, dotter till Haran, som var far till Milka och Jiska.

[30]Saraj var ofruktsam; hon hade inga barn.

[31]Terach tog med sig sin son Abram, sin sonson Lot, Harans son, och sin svärdotter Saraj, hustrun till hans son Abram, och lämnade tillsammans med dessa Ur i Kaldeen för att utvandra till Kanaan. Men när de kom till Harran slog de sig ner där.

[32]Terachs livstid blev 205 år; Terach dog i Harran.

1 Mos 12

Herren kallar och välsignar Abram

1 Ora, disse o SENHOR a Abrão: Sai da tua terra, da tua parentela e da casa de teu pai e vai para a terra que te mostrarei;
2 de ti farei uma grande nação, e te abençoarei, e te engrandecerei o nome. Sê tu uma bênção!
3 Abençoarei os que te abençoarem e amaldiçoarei os que te amaldiçoarem; em ti serão benditas todas as famílias da terra.
4 Partiu, pois, Abrão, como lho ordenara o SENHOR, e Ló foi com ele. Tinha Abrão setenta e cinco anos quando saiu de Harã.
5 Levou Abrão consigo a Sarai, sua mulher, e a Ló, filho de seu irmão, e todos os bens que haviam adquirido, e as pessoas que lhes acresceram em Harã. Partiram para a terra de Canaã; e lá chegaram.
6 Atravessou Abrão a terra até Siquém, até ao carvalho de Moré. Nesse tempo os cananeus habitavam essa terra.
7 Apareceu o SENHOR a Abrão e lhe disse: Darei à tua descendência esta terra. Ali edificou Abrão um altar ao SENHOR, que lhe aparecera.
8 Passando dali para o monte ao oriente de Betel, armou a sua tenda, ficando Betel ao ocidente e Ai ao oriente; ali edificou um altar ao SENHOR e invocou o nome do SENHOR.
9 Depois, seguiu Abrão dali, indo sempre para o Neguebe.

Abrão no Egito

1 Herren sade till Abram: »Lämna ditt land, din släkt och ditt hem, och gå till det land som jag skall visa dig.
2 Jag skall göra dig till ett stort folk, jag skall välsigna dig och göra ditt namn så stort att det skall brukas när man välsignar.
3 Jag skall välsigna dem som välsignar dig, och den som smädar dig skall jag förbanna. Och alla folk på jorden skall önska sig den välsignelse som du har fått.«
4 Abram bröt upp, som Herren hade befallt, och Lot följde med honom. Abram var 75 år när han lämnade Harran.
5 Han tog med sig sin hustru Saraj och sin brorson Lot, all egendom och alla slavar som de hade förvärvat i Harran. Så började de sin vandring mot Kanaan. När de kom fram till Kanaan
6 fortsatte de in i landet, ända till den heliga platsen vid Shekem, till Orakelterebinten. På den tiden bodde kanaaneerna i landet.
7 Herren uppenbarade sig för Abram och sade: »Åt dina ättlingar skall jag ge detta land.« Abram byggde där ett altare åt Herren, som hade uppenbarat sig för honom.
8 Därifrån fortsatte han till bergen öster om Betel och slog läger så att han hade Betel i väster och Aj i öster. Där byggde han ett altare åt Herren och åkallade honom.
9 Sedan flyttade Abram längre och längre ner mot Negev.

Abram och Saraj i Egypten

[10] Havia fome naquela terra; desceu, pois, Abrão ao Egito, para aí ficar, porquanto era grande a fome na terra.	[10]Det blev hungersnöd i landet. Den blev så svår att Abram måste bege sig till Egypten för att bo där en tid.
[11] Quando se aproximava do Egito, quase ao entrar, disse a Sarai, sua mulher: Ora, bem sei que és mulher de formosa aparência;	[11]När han var nästan framme sade han till sin hustru Saraj: »Du är ju en vacker kvinna.
[12] os egípcios, quando te virem, vão dizer: É a mulher dele e me matarão, deixando-te com vida.	[12]När egypterna får se dig och förstår att du är min hustru dödar de mig och låter dig leva.
[13] Dize, pois, que és minha irmã, para que me considerem por amor de ti e, por tua causa, me conservem a vida.	[13]Säg därför att du är min syster, så kommer allt att gå mig väl tack vare dig, och jag får leva.«
[14] Tendo Abrão entrado no Egito, viram os egípcios que a mulher era sobremaneira formosa.	[14]När Abram kom till Egypten såg egypterna att Saraj var en mycket vacker kvinna.
[15] Viram-na os príncipes de Faraó e gabaram-na junto dele; e a mulher foi levada para a casa de Faraó.	[15]Också faraos hovmän såg henne och prisade hennes skönhet inför sin herre, och så blev hon förd till faraos hov.
[16] Este, por causa dela, tratou bem a Abrão, o qual veio a ter ovelhas, bois, jumentos, escravos e escravas, jumentas e camelos.	[16]Abram behandlades väl tack vare henne: han fick får och kor, slavar och slavinnor, åsnor och kameler.
[17] Porém o SENHOR puniu Faraó e a sua casa com grandes pragas, por causa de Sarai, mulher de Abrão.	[17]Men Herren lät svåra plågor drabba farao och hans hov för Sarajs, Abrams hustrus, skull.
[18] Chamou, pois, Faraó a Abrão e lhe disse: Que é isso que me fizeste? Por que não me disseste que era ela tua mulher?	[18]Då kallade farao till sig Abram och sade: »Vad är det du har gjort mot mig? Varför talade du inte om för mig att hon var din hustru?
[19] E me disseste ser tua irmã? Por isso, a tomei para ser minha mulher. Agora, pois, eis a tua mulher, toma-a e vai-te.	[19]Varför sade du att hon var din syster, så att jag tog henne till hustru? Här har du din hustru. Ta henne och gå!«

[20] E Faraó deu ordens aos seus homens a respeito dele; e acompanharam-no, a ele, a sua mulher e a tudo que possuía.

Gênesis 13

Abrão e Ló separam-se

[1] Saiu, pois, Abrão do Egito para o Neguebe, ele e sua mulher e tudo o que tinha, e Ló com ele.

[2] Era Abrão muito rico; possuía gado, prata e ouro.

[3] Fez as suas jornadas do Neguebe até Betel, até ao lugar onde primeiro estivera a sua tenda, entre Betel e Ai,

[4] até ao lugar do altar, que outrora tinha feito; e aí Abrão invocou o nome do SENHOR.

[5] Ló, que ia com Abrão, também tinha rebanhos, gado e tendas.

[6] E a terra não podia sustentá-los, para que habitassem juntos, porque eram muitos os seus bens; de sorte que não podiam habitar um na companhia do outro.

[7] Houve contenda entre os pastores do gado de Abrão e os pastores do gado de Ló. Nesse tempo os cananeus e os ferezeus habitavam essa terra.

[8] Disse Abrão a Ló: Não haja contenda entre mim e ti e entre os meus pastores e os teus pastores, porque somos parentes chegados.

[9] Acaso, não está diante de ti toda a terra? Peço-te que te apartes de mim; se fores

[20]Och farao befallde sina män att föra Abram ut ur landet med hans hustru och allt han ägde.

1 Mos 13

Abram och Lot skiljs åt

[1]Abram bröt upp från Egypten med sin hustru och allt han ägde och begav sig till Negev. Lot följde med honom.

[2]Abram var nu mycket rik, han ägde boskap och silver och guld.

[3]Han flyttade från lägerplats till lägerplats och kom från Negev till Betel, till det ställe mellan Betel och Aj där han förut haft sitt läger

[4]och där han den gången hade rest ett altare. Där åkallade han Herren.

[5]Också Lot, som vandrade tillsammans med Abram, hade får och kor och tält.

[6]Landet räckte inte till för dem båda; de hade så mycket boskap att de inte kunde bo på samma plats,

[7]och det uppstod stridigheter mellan Abrams herdar och Lots. (På den tiden bodde kanaaneerna och perisseerna i landet.)

[8]Då sade Abram till Lot: »Inte skall det råda osämja mellan mig och dig eller mellan mina herdar och dina. Vi är ju av samma släkt.

[9]Ligger inte hela landet öppet för dig? Gå du din egen väg. Går du åt vänster så går

para a esquerda, irei para a direita; se fores para a direita, irei para a esquerda.

jag åt höger, och går du åt höger så går jag åt vänster.«

[10] Levantou Ló os olhos e viu toda a campina do Jordão, que era toda bem regada (antes de haver o SENHOR destruído Sodoma e Gomorra), como o jardim do SENHOR, como a terra do Egito, como quem vai para Zoar.

[10]Lot såg ut över Jordanslätten, han såg hur vattenrik hela trakten var. Ända fram mot Soar var den som Herrens trädgård, som Egyptens land. Detta var innan Herren ödelade Sodom och Gomorra.

[11] Então, Ló escolheu para si toda a campina do Jordão e partiu para o Oriente; separaram-se um do outro.

[11]Och Lot valde Jordanslätten och flyttade österut. Så skildes de från varandra.

[12] Habitou Abrão na terra de Canaã; e Ló, nas cidades da campina e ia armando as suas tendas até Sodoma.

[12]Sedan bodde Abram i Kanaan och Lot i städerna på Jordanslätten. Lot hade sina tältplatser ända bort mot Sodom.

[13] Ora, os homens de Sodoma eram maus e grandes pecadores contra o SENHOR.

[13]Människorna i Sodom var onda och syndade svårt mot Herren.

O SENHOR promete a Abrão a terra de Canaã

Herrens löfte till Abram

[14] Disse o SENHOR a Abrão, depois que Ló se separou dele: Ergue os olhos e olha desde onde estás para o norte, para o sul, para o oriente e para o ocidente;

[14]När Abram och Lot hade skilts åt sade Herren till Abram: »Se dig omkring från den plats där du står, åt norr och söder, öster och väster.

[15] porque toda essa terra que vês, eu ta darei, a ti e à tua descendência, para sempre.

[15]Hela det land som du ser skall jag ge åt dig och dina ättlingar för all framtid.

[16] Farei a tua descendência como o pó da terra; de maneira que, se alguém puder contar o pó da terra, então se contará também a tua descendência.

[16]Jag skall låta dina ättlingar bli som stoftkornen på jorden: kan någon räkna dem, skall också dina ättlingar kunna räknas.

[17] Levanta-te, percorre essa terra no seu comprimento e na sua largura; porque eu ta darei.

[17]Vandra genom landet i hela dess längd och bredd, ty åt dig skall jag ge det.«

[18] E Abrão, mudando as suas tendas, foi habitar nos carvalhais de Manre, que estão junto a Hebrom; e levantou ali um altar ao SENHOR.

[18]Och Abram flyttade sina tält och kom till Mamres lund vid Hebron. Där slog han sig ner, och där byggde han ett altare åt Herren.

Gênesis 14

Guerra de quatro reis contra cinco

[1] Sucedeu naquele tempo que Anrafel, rei de Sinar, Arioque, rei de Elasar, Quedorlaomer, rei de Elão, e Tidal, rei de Goim,

[2] fizeram guerra contra Bera, rei de Sodoma, contra Birsa, rei de Gomorra, contra Sinabe, rei de Admá, contra Semeber, rei de Zeboim, e contra o rei de Bela (esta é Zoar).

[3] Todos estes se ajuntaram no vale de Sidim (que é o mar Salgado).

[4] Doze anos serviram a Quedorlaomer, porém no décimo terceiro se rebelaram.

[5] Ao décimo quarto ano, veio Quedorlaomer e os reis que estavam com ele e feriram aos refains em Asterote-Carnaim, e aos zuzins em Hã, e aos emins em Savé-Quiriataim,

[6] e aos horeus no seu monte Seir, até El-Parã, que está junto ao deserto.

[7] De volta passaram em En-Mispate (que é Cades) e feriram toda a terra dos amalequitas e dos amorreus, que habitavam em Hazazom-Tamar.

[8] Então, saíram os reis de Sodoma, de Gomorra, de Admá, de Zeboim e de Bela (esta é Zoar) e se ordenaram e levantaram batalha contra eles no vale de Sidim,

[9] contra Quedorlaomer, rei de Elão, contra Tidal, rei de Goim, contra Anrafel,

1 Mos 14

Abram besegrar fyra kungar

[1]På den tid då Amrafel var kung av Shinar, Arjok kung av Ellasar, Kedorlaomer kung av Elam och Tidal kung av Gojim,

[2]började dessa kungar krig mot Bera, kungen i Sodom, Birsha, kungen i Gomorra, Shinav, kungen i Adma, Shemever, kungen i Sevojim, och mot kungen i Bela, det nuvarande Soar.

[3]Då förenade dessa sina styrkor i Siddimdalen, där nu Döda havet ligger.

[4]I tolv år hade de lytt under Kedorlaomer, men under det trettonde hade de gjort uppror.

[5]Under det fjortonde året kom Kedorlaomer och de kungar som var i förbund med honom och besegrade refaeerna i Ashterot Karnajim, suseerna i Ham och emeerna i Shave Kirjatajim.

[6]Horeerna slog de i deras bergland Seir och fördrev dem ända till El Paran som ligger vid öknen.

[7]På återvägen kom de till En Mishpat, det nuvarande Kadesh, och erövrade hela amalekiternas område. De slog också amoreerna som bodde i Haseson Tamar.

[8]Då drog kungen i Sodom ut tillsammans med kungen i Gomorra, kungen i Adma, kungen i Sevojim och kungen i Bela, det nuvarande Soar, och de ordnade sina styrkor till strid i Siddimdalen,

[9]mot Kedorlaomer, kungen av Elam, Tidal, kungen av Gojim, Amrafel, kungen av

rei de Sinar, contra Arioque, rei de Elasar: quatro reis contra cinco.

Shinar, och Arjok, kungen av Ellasar: fem kungar mot fyra.

10 Ora, o vale de Sidim estava cheio de poços de betume; os reis de Sodoma e de Gomorra fugiram; alguns caíram neles, e os restantes fugiram para um monte.

10Men Siddimdalen var full av asfaltgropar, och när kungen i Sodom och kungen i Gomorra tvangs att fly föll de ner i dem. De övriga flydde upp i bergen.

11 Tomaram, pois, todos os bens de Sodoma e de Gomorra e todo o seu mantimento e se foram.

11Segrarna tog all egendom och alla livsmedelsförråd i Sodom och Gomorra och drog bort.

Ló é levado cativo

12 Apossaram-se também de Ló, filho do irmão de Abrão, que morava em Sodoma, e dos seus bens e partiram.

12När de drog bort tog de med sig Lot, Abrams brorson, och allt han ägde. Lot bodde då i Sodom.

13 Porém veio um, que escapara, e o contou a Abrão, o hebreu; este habitava junto dos carvalhais de Manre, o amorreu, irmão de Escol e de Aner, os quais eram aliados de Abrão.

13Men en av dem som hade sluppit undan kom och berättade vad som hänt för hebrén Abram, som bodde vid amorén Mamres lund. Mamre och hans bröder Eshkol och Aner var i förbund med Abram.

14 Ouvindo Abrão que seu sobrinho estava preso, fez sair trezentos e dezoito homens dos mais capazes, nascidos em sua casa, e os perseguiu até Dã.

14När Abram hörde att hans brorson var tillfångatagen mönstrade han sina vapenföra män, de slavar som var födda hos honom, 318 man, och förföljde kungarna ända till Dan.

15 E, repartidos contra eles de noite, ele e os seus homens, feriu-os e os perseguiu até Hobá, que fica à esquerda de Damasco.

15Där delade han och hans män upp sig och överföll dem under natten, de slog dem och förföljde dem ända till Hova norr om Damaskus.

16 Trouxe de novo todos os bens, e também a Ló, seu sobrinho, os bens dele, e ainda as mulheres, e o povo.

16Så tog Abram tillbaka allt byte; också sin brorson Lot och hans egendom tog han tillbaka, likaså kvinnorna och de andra fångarna.

Melkisedek välsignar Abram

17 Após voltar Abrão de ferir a Quedorlaomer e aos reis que estavam com ele, saiu-lhe ao encontro o rei de Sodoma no vale de Savé, que é o vale do Rei.

17När Abram hade slagit Kedorlaomer och de kungar som var i förbund med honom kom han på återvägen till Shavedalen, den

nuvarande Kungadalen. Där kom kungen av Sodom honom till mötes.

Melquisedeque abençoa a Abrão

[18] Melquisedeque, rei de Salém, trouxe pão e vinho; era sacerdote do Deus Altíssimo;

[18]Melkisedek, kungen i Salem, kom ut med bröd och vin; han var präst åt Gud den Högste,

[19] abençoou ele a Abrão e disse: Bendito seja Abrão pelo Deus Altíssimo, que possui os céus e a terra;

[19]och han välsignade Abram: »Välsignad vare Abram av Gud den Högste, himlens och jordens skapare.

[20] e bendito seja o Deus Altíssimo, que entregou os teus adversários nas tuas mãos. E de tudo lhe deu Abrão o dízimo.

[20]Välsignad vare Gud den Högste som gav dina fiender i ditt våld.« Och Abram lämnade honom tionde av allt.

[21] Então, disse o rei de Sodoma a Abrão: Dá-me as pessoas, e os bens ficarão contigo.

[21]Kungen av Sodom sade till Abram: »Ge mig folket och behåll själv bytet.«

[22] Mas Abrão lhe respondeu: Levanto a mão ao SENHOR, o Deus Altíssimo, o que possui os céus e a terra,

[22]Abram svarade honom: »Jag lyfter min hand och svär vid Herren, Gud den Högste, himlens och jordens skapare:

[23] e juro que nada tomarei de tudo o que te pertence, nem um fio, nem uma correia de sandália, para que não digas: Eu enriqueci a Abrão;

[23]Aldrig skall jag ta så mycket som en tråd eller en skorem av det som är ditt. Aldrig skall du kunna säga att du har gjort Abram rik.

[24] nada quero para mim, senão o que os rapazes comeram e a parte que toca aos homens Aner, Escol e Manre, que foram comigo; estes que tomem o seu quinhão.

[24]Jag själv skall ingenting ha. Det räcker med det som mina män har förbrukat och den del som tillkommer mina följeslagare. Aner, Eshkol och Mamre skall ha sin del.«

Gênesis 15

Deus anima a Abrão e lhe promete um filho

[1] Depois destes acontecimentos, veio a palavra do SENHOR a Abrão, numa visão, e disse: Não temas, Abrão, eu sou o teu escudo, e teu galardão será sobremodo grande.

1 Mos 15

Herrens förbund med Abram

[1]En tid därefter kom Herrens ord till Abram i en syn: »Var inte rädd, Abram! Jag är din sköld. Du skall bli rikt belönad.«

[2] Respondeu Abrão: SENHOR Deus, que me haverás de dar, se continuo sem filhos e o herdeiro da minha casa é o damasceno Eliézer?

[2]Abram sade: »Herre, min Gud, vad är det du vill ge mig? Jag går ju bort barnlös [---].«

[3] Disse mais Abrão: A mim não me concedeste descendência, e um servo nascido na minha casa será o meu herdeiro.

[3]Och han sade: »Du har inte låtit mig få några barn, och därför blir det min tjänare som ärver mig.«

[4] A isto respondeu logo o SENHOR, dizendo: Não será esse o teu herdeiro; mas aquele que será gerado de ti será o teu herdeiro.

[4]Men Herrens ord till honom löd: »Det blir inte han som ärver dig utan en av ditt eget blod.«

[5] Então, conduziu-o até fora e disse: Olha para os céus e conta as estrelas, se é que o podes. E lhe disse: Será assim a tua posteridade.

[5]Och Herren förde honom ut och sade: »Se upp mot himlen och räkna stjärnorna, om du kan! Så talrika skall dina ättlingar bli.«

[6] Ele creu no SENHOR, e isso lhe foi imputado para justiça.

[6]Abram trodde Herren, och därför räknade Herren honom som rättfärdig.

[7] Disse-lhe mais: Eu sou o SENHOR que te tirei de Ur dos caldeus, para dar-te por herança esta terra.

[7]Herren sade till Abram: »Jag är Herren, som har fört dig från Ur i Kaldeen för att ge dig detta land som egendom.«

[8] Perguntou-lhe Abrão: SENHOR Deus, como saberei que hei de possuí-la?

[8]Abram sade: »Herre, min Gud, hur skall jag veta att det blir min egendom?«

[9] Respondeu-lhe: Toma-me uma novilha, uma cabra e um cordeiro, cada qual de três anos, uma rola e um pombinho.

[9]Han svarade: »Hämta en treårig kviga, en treårig get och en treårig bagge, en turturduva och en ungduva!”

[10] Ele, tomando todos estes animais, partiu-os pelo meio e lhes pôs em ordem as metades, umas defronte das outras; e não partiu as aves.

[10]Abram hämtade djuren, styckade dem i två delar och lade delarna mitt emot varandra, men fåglarna styckade han inte.

[11] Aves de rapina desciam sobre os cadáveres, porém Abrão as enxotava.

[11]Rovfåglar dök ner mot kropparna, men Abram jagade bort dem.

O SENHOR entra em aliança com Abrão

[12] Ao pôr-do-sol, caiu profundo sono sobre Abrão, e grande pavor e cerradas trevas o acometeram;

[12]Vid solnedgången föll Abram i dvala, och skräck överväldigade honom, ett stort mörker.

[13] então, lhe foi dito: Sabe, com certeza, que a tua posteridade será peregrina em terra alheia, e será reduzida à escravidão, e será afligida por quatrocentos anos.

[14] Mas também eu julgarei a gente a que têm de sujeitar-se; e depois sairão com grandes riquezas.

[15] E tu irás para os teus pais em paz; serás sepultado em ditosa velhice.

[16] Na quarta geração, tornarão para aqui; porque não se encheu ainda a medida da iniqüidade dos amorreus.

[17] E sucedeu que, posto o sol, houve densas trevas; e eis um fogareiro fumegante e uma tocha de fogo que passou entre aqueles pedaços.

[18] Naquele mesmo dia, fez o SENHOR aliança com Abrão, dizendo: À tua descendência dei esta terra, desde o rio do Egito até ao grande rio Eufrates:

[19] o queneu, o quenezeu, o cadmoneu,

[20] o heteu, o ferezeu, os refains,

[21] o amorreu, o cananeu, o girgaseu e o jebuseu.

[13]Herren sade till Abram: »Du skall veta att dina ättlingar kommer att bo i ett land som inte är deras och vara slavar och förtryckas i fyrahundra år.

[14]Men det folk vars slavar de blir skall jag döma, och därefter skall de dra ut med stora rikedomar.

[15]Du själv skall leva länge innan du går till dina fäder i frid och blir begravd.

[16]Efter tre generationer skall dina ättlingar återvända hit, först då har amoreerna fyllt sina synders mått.«

[17]Solen gick ner och det blev mörkt. Då syntes ett rykande fyrfat och en flammande fackla som gick fram mellan köttstyckena.

[18]Herren slöt då detta förbund med Abram: »Åt dina ättlingar ger jag detta land, ända från Egyptens flod till den stora floden, Eufrat,

[19]keniternas, kenisseernas, kadmoneernas,

[20]hettiternas, perisseernas, refaeernas,

[21]amoreernas, kanaaneernas, girgasheernas och jevuseernas land.«

Gênesis 16

Sarai e Agar

[1] Ora, Sarai, mulher de Abrão, não lhe dava filhos; tendo, porém, uma serva egípcia, por nome Agar,

[2] disse Sarai a Abrão: Eis que o SENHOR me tem impedido de dar à luz filhos; toma, pois, a minha serva, e assim me edificarei com filhos por meio dela. E Abrão anuiu ao conselho de Sarai.

1 Mos 16

Hagar och Ismael

[1]Abrams hustru Saraj hade inte fött honom några barn. Hon hade en egyptisk slavflicka som hette Hagar,

[2]och en dag sade Saraj till Abram: »Herren har gjort mig ofruktsam. Gå till min slavflicka, kanske kan jag få barn genom henne.« Abram samtyckte,

[3] Então, Sarai, mulher de Abrão, tomou a Agar, egípcia, sua serva, e deu-a por mulher a Abrão, seu marido, depois de ter ele habitado por dez anos na terra de Canaã.

[3]och så tog Saraj, Abrams hustru, sin egyptiska slavflicka Hagar och gav henne åt sin man. Abram hade då bott tio år i Kanaan.

[4] Ele a possuiu, e ela concebeu. Vendo ela que havia concebido, foi sua senhora por ela desprezada.

[4]Abram låg med Hagar, och hon blev havande. Men när hon märkte att hon väntade barn började hon se ner på sin matmor.

[5] Disse Sarai a Abrão: Seja sobre ti a afronta que se me faz a mim. Eu te dei a minha serva para a possuíres; ela, porém, vendo que concebeu, desprezou-me. Julgue o SENHOR entre mim e ti.

[5]Då sade Saraj till Abram: »Denna skymf är ditt fel! Jag lade själv min slavflicka i din famn, men när hon märkte att hon väntade barn började hon se ner på mig. Herren må döma mellan mig och dig!«

[6] Respondeu Abrão a Sarai: A tua serva está nas tuas mãos, procede segundo melhor te parecer. Sarai humilhou-a, e ela fugiu de sua presença.

[6]Abram svarade Saraj: »Du bestämmer själv över din slavflicka — gör vad du vill med henne!« Saraj bestraffade henne, men då rymde hon.

[7] Tendo-a achado o Anjo do SENHOR junto a uma fonte de água no deserto, junto à fonte no caminho de Sur,

[7]Herrens ängel fann henne vid en källa i öknen, källan på vägen till Shur.

[8] disse-lhe: Agar, serva de Sarai, donde vens e para onde vais? Ela respondeu: Fujo da presença de Sarai, minha senhora.

[8]»Hagar«, sade han, »Sarajs slavflicka, varifrån kommer du och vart är du på väg?« Hon svarade: »Jag har rymt från min matmor Saraj.«

[9] Então, lhe disse o Anjo do SENHOR: Volta para a tua senhora e humilha-te sob suas mãos.

[9]Då sade han till henne: »Vänd tillbaka till din matmor och underkasta dig henne.«

[10] Disse-lhe mais o Anjo do SENHOR: Multiplicarei sobremodo a tua descendência, de maneira que, por numerosa, não será contada.

[10]Och Herrens ängel sade: »Jag skall göra dina ättlingar mycket talrika, så talrika att ingen kan räkna dem.«

[11] Disse-lhe ainda o Anjo do SENHOR: Concebeste e darás à luz um filho, a quem

[11]Herrens ängel sade till henne: »Du är havande och skall föda en son, och du skall

chamarás Ismael, porque o SENHOR te acudiu na tua aflição.

[12] Ele será, entre os homens, como um jumento selvagem; a sua mão será contra todos, e a mão de todos, contra ele; e habitará fronteiro a todos os seus irmãos.

[13] Então, ela invocou o nome do SENHOR, que lhe falava: Tu és Deus que vê; pois disse ela: Não olhei eu neste lugar para aquele que me vê?

[14] Por isso, aquele poço se chama Beer-Laai-Roi; está entre Cades e Berede.

Nascimento de Ismael

[15] Agar deu à luz um filho a Abrão; e Abrão, a seu filho que lhe dera Agar, chamou-lhe Ismael.

[16] Era Abrão de oitenta e seis anos, quando Agar lhe deu à luz Ismael.

Gênesis 17

Deus muda o nome de Abrão

[1] Quando atingiu Abrão a idade de noventa e nove anos, apareceu-lhe o SENHOR e disse-lhe: Eu sou o Deus Todo-Poderoso; anda na minha presença e sê perfeito.

[2] Farei uma aliança entre mim e ti e te multiplicarei extraordinariamente.

[3] Prostrou-se Abrão, rosto em terra, e Deus lhe falou:

[4] Quanto a mim, será contigo a minha aliança; serás pai de numerosas nações.

[5] Abrão já não será o teu nome, e sim Abraão; porque por pai de numerosas nações te constituí.

ge honom namnet Ismael, ty Herren har hört din klagan.

[12]Mer vildåsna än människa skall han vara, han skall slåss mot alla och alla mot honom. Öster om alla sina bröder skall han bo.«

[13]Hagar gav Herren, som hade talat till henne, ett namn: »Du är Seendets Gud.« Ty hon tänkte: »Har jag verkligen sett Gud och förblivit vid liv?”

[14]Därför kallar man brunnen Beer Lachaj Roi; den ligger mellan Kadesh och Bered.

[15]Så födde Hagar en son åt Abram, och Abram gav denne son som Hagar fött honom namnet Ismael.

[16]Abram var 86 år när Hagar födde Ismael åt honom.

1 Mos 17

Omskärelsen som förbundstecken

[1]När Abram var 99 år uppenbarade sig Herren för honom och sade: »Jag är Gud den Väldige. Håll dig alltid till mig och var oförvitlig.

[2]Jag skall instifta ett förbund mellan mig och dig och göra din ätt övermåttan talrik.”

[3]Då föll Abram ner på sitt ansikte, och Gud sade till honom:

[4]»Detta är mitt förbund med dig: du skall bli fader till många folk.

[5]Därför skall du inte längre heta Abram: ditt namn skall vara Abraham, ty jag skall låta dig bli fader till många folk.

[6] Far-te-ei fecundo extraordinariamente, de ti farei nações, e reis procederão de ti.

[7] Estabelecerei a minha aliança entre mim e ti e a tua descendência no decurso das suas gerações, aliança perpétua, para ser o teu Deus e da tua descendência.

[8] Dar-te-ei e à tua descendência a terra das tuas peregrinações, toda a terra de Canaã, em possessão perpétua, e serei o seu Deus.

Institui-se a circuncisão

[9] Disse mais Deus a Abraão: Guardarás a minha aliança, tu e a tua descendência no decurso das suas gerações.

[10] Esta é a minha aliança, que guardareis entre mim e vós e a tua descendência: todo macho entre vós será circuncidado.

[11] Circuncidareis a carne do vosso prepúcio; será isso por sinal de aliança entre mim e vós.

[12] O que tem oito dias será circuncidado entre vós, todo macho nas vossas gerações, tanto o escravo nascido em casa como o comprado a qualquer estrangeiro, que não for da tua estirpe.

[13] Com efeito, será circuncidado o nascido em tua casa e o comprado por teu dinheiro; a minha aliança estará na vossa carne e será aliança perpétua.

[14] O incircunciso, que não for circuncidado na carne do prepúcio, essa vida será eliminada do seu povo; quebrou a minha aliança.

Deus muda o nome de Sarai

[6]Jag skall göra dig övermåttan fruktsam, och folk och kungar skall utgå från dig.

[7]Jag skall upprätthålla mitt förbund, förbundet mellan mig och dig och dina ättlingar i släktled efter släktled, ett evigt förbund: jag skall vara din Gud och dina ättlingars Gud.

[8]Jag skall ge dig och dina ättlingar det land där du nu bor som främling, hela Kanaan, som egendom för all framtid. Och jag skall vara deras Gud.«

[9]Vidare sade Gud till Abraham: »Du å din sida skall hålla mitt förbund, du och dina ättlingar i släktled efter släktled.

[10]Förbundet mellan mig och er och dina ättlingar skall ni hålla på detta sätt: ni skall låta omskära alla av manligt kön.

[11]Ni skall skära bort förhuden, och detta skall vara tecknet på förbundet mellan mig och er.

[12]Alla av manligt kön bland er skall omskäras när de är åtta dagar gamla, i släktled efter släktled, också slavar som är födda hos dig och slavar som du har köpt av någon utlänning, sådana som inte är av din släkt.

[13]De skall omskäras, både slavar som är födda hos dig och slavar som du har köpt. Så skall ni ha mitt förbund på er kropp som ett evigt förbund.

[14]Men en oomskuren, en av manligt kön som inte har fått förhuden bortskuren, han skall utstötas ur sitt folk: han har brutit mitt förbund.«

[15] Disse também Deus a Abraão: A Sarai, tua mulher, já não lhe chamarás Sarai, porém Sara.

[16] Abençoá-la-ei e dela te darei um filho; sim, eu a abençoarei, e ela se tornará nações; reis de povos procederão dela.

[17] Então, se prostrou Abraão, rosto em terra, e se riu, e disse consigo: A um homem de cem anos há de nascer um filho? Dará à luz Sara com seus noventa anos?

[18] Disse Abraão a Deus: Tomara que viva Ismael diante de ti.

[19] Deus lhe respondeu: De fato, Sara, tua mulher, te dará um filho, e lhe chamarás Isaque; estabelecerei com ele a minha aliança, aliança perpétua para a sua descendência.

[20] Quanto a Ismael, eu te ouvi: abençoá-lo-ei, fá-lo-ei fecundo e o multiplicarei extraordinariamente; gerará doze príncipes, e dele farei uma grande nação.

[21] A minha aliança, porém, estabelecê-la-ei com Isaque, o qual Sara te dará à luz, neste mesmo tempo, daqui a um ano.

[22] E, finda esta fala com Abraão, Deus se retirou dele, elevando-se.

Pratica-se a circuncisão

[23] Tomou, pois, Abraão a seu filho Ismael, e a todos os escravos nascidos em sua casa, e a todos os comprados por seu dinheiro, todo macho dentre os de sua casa, e lhes circuncidou a carne do

[15]Gud sade till Abraham: »Din hustru Saraj skall du inte mer kalla Saraj: hon skall heta Sara.

[16]Jag skall välsigna henne, jag skall låta henne skänka dig en son. Jag skall välsigna henne, så att folk och kungar skall härstamma från henne.«

[17]Då föll Abraham ner på sitt ansikte, men han log och tänkte: »Inte kan man bli far när man är hundra år gammal? Och inte kan Sara föda barn, hon som är nittio år?«

[18]Och Abraham sade till Gud: »Måtte Ismael få leva i ditt hägn!«

[19]Men Gud sade: »Din hustru Sara skall verkligen föda dig en son, och du skall ge honom namnet Isak. Med honom skall jag upprätta mitt förbund, ett evigt förbund: jag skall vara hans Gud och hans ättlingars Gud.

[20]Vad Ismael angår har jag hört din bön: jag skall välsigna honom så att han blir fruktsam och förökar sig övermåttan. Han skall bli far till tolv hövdingar, och jag skall göra honom till ett stort folk.

[21]Men mitt förbund skall jag upprätta med Isak, som Sara skall föda åt dig vid denna tid nästa år.«

[22]När Gud hade talat med Abraham lämnade han honom och steg upp igen.

[23]Abraham tog sin son Ismael och alla slavar av manligt kön som fanns hos honom, både dem som var födda hos honom och dem som han hade köpt, och

prepúcio de cada um, naquele mesmo dia, como Deus lhe ordenara.

24 Tinha Abraão noventa e nove anos de idade, quando foi circuncidado na carne do seu prepúcio.

25 Ismael, seu filho, era de treze anos, quando foi circuncidado na carne do seu prepúcio.

26 Abraão e seu filho, Ismael, foram circuncidados no mesmo dia.

27 E também foram circuncidados todos os homens de sua casa, tanto os escravos nascidos nela como os comprados por dinheiro ao estrangeiro.

Gênesis 18

O SENHOR e dois anjos aparecem a Abraão

1 Apareceu o SENHOR a Abraão nos carvalhais de Manre, quando ele estava assentado à entrada da tenda, no maior calor do dia.

2 Levantou ele os olhos, olhou, e eis três homens de pé em frente dele. Vendo-os, correu da porta da tenda ao seu encontro, prostrou-se em terra

3 e disse: SENHOR meu, se acho mercê em tua presença, rogo-te que não passes do teu servo;

4 traga-se um pouco de água, lavai os pés e repousai debaixo desta árvore;

5 trarei um bocado de pão; refazei as vossas forças, visto que chegastes até vosso servo; depois, seguireis avante. Responderam: Faze como disseste.

skar redan samma dag bort deras förhud, så som Gud hade befallt honom.

24Abraham var 99 år då hans förhud skars bort,

25och hans son Ismael var 13 år då han blev omskuren.

26På samma dag blev Abraham och hans son Ismael omskurna.

27Alla män som fanns hos Abraham blev omskurna tillsammans med honom, slavar som var födda hos honom och slavar som han hade köpt av utlänningar.

1 Mos 18

De tre männen gästar Abraham

1Herren visade sig för Abraham i Mamres lund. Abraham satt i tältöppningen under den hetaste tiden på dagen.

2Han såg upp och fick se tre män stå där framför honom. Då reste han sig från sin plats i tältöppningen och skyndade emot dem och kastade sig till marken.

3»Herre«, sade han, »visa mig den hedern att du inte går förbi din tjänare.

4Låt mig hämta lite vatten så att ni får tvätta av era fötter. Sedan kan ni lägga er och vila under ett träd,

5så tar jag fram lite mat som ni kan styrka er med innan ni fortsätter — nu när ni ändå har kommit vägen förbi.« De svarade: »Ja, gör det!«

[6] Apressou-se, pois, Abraão para a tenda de Sara e lhe disse: Amassa depressa três medidas de flor de farinha e faze pão assado ao borralho.

[6]Abraham skyndade sig in i tältet till Sara och sade: »Fort, tag tre mått av det bästa mjölet och baka bröd.«

[7] Abraão, por sua vez, correu ao gado, tomou um novilho, tenro e bom, e deu-o ao criado, que se apressou em prepará-lo.

[7]Sedan sprang Abraham bort till boskapen, tog en fin spädkalv och gav den till en tjänare, som skyndade sig att anrätta den.

[8] Tomou também coalhada e leite e o novilho que mandara preparar e pôs tudo diante deles; e permaneceu de pé junto a eles debaixo da árvore; e eles comeram.

[8]Han tog tjockmjölk och sötmjölk och kalven som han låtit anrätta och satte fram åt dem. Själv stod han bredvid dem under trädet medan de åt.

[9] Então, lhe perguntaram: Sara, tua mulher, onde está? Ele respondeu: Está aí na tenda.

[9]Sedan frågade de honom: »Var är Sara, din hustru?« Abraham svarade: »Inne i tältet.«

[10] Disse um deles: Certamente voltarei a ti, daqui a um ano; e Sara, tua mulher, dará à luz um filho. Sara o estava escutando, à porta da tenda, atrás dele.

[10]Då sade han: »Jag kommer tillbaka till dig nästa år vid den här tiden, och då skall din hustru Sara ha en son.« Detta hörde Sara, där hon stod i tältöppningen bakom honom.

[11] Abraão e Sara eram já velhos, avançados em idade; e a Sara já lhe havia cessado o costume das mulheres.

[11]Nu var både Abraham och Sara mycket gamla och Sara var inte längre i fruktsam ålder.

[12] Riu-se, pois, Sara no seu íntimo, dizendo consigo mesma: Depois de velha, e velho também o meu senhor, terei ainda prazer?

[12]Därför log Sara för sig själv och tänkte: »Skulle jag upptändas av lusta nu när jag är vissnad och min man är gammal?«

[13] Disse o SENHOR a Abraão: Por que se riu Sara, dizendo: Será verdade que darei ainda à luz, sendo velha?

[13]Då sade Herren till Abraham: »Varför log Sara och tänkte: Skulle jag föda barn, jag som är så gammal? —

[14] Acaso, para o SENHOR há coisa demasiadamente difícil? Daqui a um ano, neste mesmo tempo, voltarei a ti, e Sara terá um filho.

[14]Finns det någonting som är omöjligt för Herren? Jag kommer tillbaka till dig nästa år vid den här tiden, och då har Sara en son.«

[15] Então, Sara, receosa, o negou, dizendo: Não me ri. Ele, porém, disse: Não é assim, é certo que riste.

[15]Sara blev rädd och sade: »Jag log inte.« Men Herren sade: »Jo, visst log du.«

Deus anuncia a destruição de Sodoma e Gomorra

Abraham ber för Sodom

[16] Tendo-se levantado dali aqueles homens, olharam para Sodoma; e Abraão ia com eles, para os encaminhar.

[16]Männen bröt upp och såg nu ner över Sodom. Abraham följde dem ett stycke på väg.

[17] Disse o SENHOR: Ocultarei a Abraão o que estou para fazer,

[17]Herren tänkte: »Varför skulle jag dölja för Abraham vad jag ämnar göra?

[18] visto que Abraão certamente virá a ser uma grande e poderosa nação, e nele serão benditas todas as nações da terra?

[18]Abraham skall ju bli ett stort och mäktigt folk, och alla folk på jorden skall önska sig den välsignelse som han har fått.

[19] Porque eu o escolhi para que ordene a seus filhos e a sua casa depois dele, a fim de que guardem o caminho do SENHOR e pratiquem a justiça e o juízo; para que o SENHOR faça vir sobre Abraão o que tem falado a seu respeito.

[19]Ja, jag har utvalt honom för att hans barn och efterkommande skall lyda hans befallning att hålla sig till Herrens vägar och göra vad som är rätt och rättfärdigt. Då skall det gå i uppfyllelse som Herren har lovat Abraham.”

[20] Disse mais o SENHOR: Com efeito, o clamor de Sodoma e Gomorra tem-se multiplicado, e o seu pecado se tem agravado muito.

[20]Och Herren sade: »Klagoropet från Sodom och Gomorra är starkt, och deras synd är mycket svår.

[21] Descerei e verei se, de fato, o que têm praticado corresponde a esse clamor que é vindo até mim; e, se assim não é, sabê-lo-ei.

[21]Jag går ner och ser efter om de verkligen har handlat så illa som det verkar av klagoropet från staden, det rop som har trängt fram till mig. Om det inte är så, måste jag få veta det.«

Abraão intercede junto a Deus pelos homens

[22] Então, partiram dali aqueles homens e foram para Sodoma; porém Abraão permaneceu ainda na presença do SENHOR.

[22]Männen gick vidare mot Sodom. Men Abraham stod kvar inför Herren.

[23] E, aproximando-se a ele, disse: Destruirás o justo com o ímpio?

[23]Och Abraham vände sig till Herren och sade: »Skall du verkligen förinta den rättfärdige tillsammans med den orättfärdige?

[24] Se houver, porventura, cinqüenta justos na cidade, destruirás ainda assim e não pouparás o lugar por amor dos cinqüenta justos que nela se encontram?

[24]Kanske finns det femtio rättfärdiga i staden. Skall du då verkligen förinta den i stället för att skona den för de femtio rättfärdigas skull som bor där?

[25] Longe de ti o fazeres tal coisa, matares o justo com o ímpio, como se o justo fosse igual ao ímpio; longe de ti. Não fará justiça o Juiz de toda a terra?

[25]Så kan du inte göra, döda den rättfärdige tillsammans med den orättfärdige, så att det går den rättfärdige på samma sätt som den orättfärdige. Så kan du inte göra! Skall inte den som är hela jordens domare göra vad som är rätt?«

[26] Então, disse o SENHOR: Se eu achar em Sodoma cinqüenta justos dentro da cidade, pouparei a cidade toda por amor deles.

[26]Herren sade: »Om jag finner femtio rättfärdiga i Sodom, skall jag för deras skull skona hela staden.«

[27] Disse mais Abraão: Eis que me atrevo a falar ao SENHOR, eu que sou pó e cinza.

[27]Abraham fortsatte: »Jag dristar mig att tala till dig, Herre, jag som är jord och stoft.

[28] Na hipótese de faltarem cinco para cinqüenta justos, destruirás por isso toda a cidade? Ele respondeu: Não a destruirei se eu achar ali quarenta e cinco.

[28]Kanske fattas det fem för att det skall bli femtio rättfärdiga? Skall du då förgöra hela staden för dessa fem människors skull?« Herren svarade: »Om jag finner fyrtiofem, skall jag inte förgöra den.”

[29] Disse-lhe ainda mais Abraão: E se, porventura, houver ali quarenta? Respondeu: Não o farei por amor dos quarenta.

[29]Ännu en gång tog Abraham till orda: »Kanske finns där fyrtio?« Herren sade: »Då skall jag inte göra det, för de fyrtios skull.«

[30] Insistiu: Não se ire o SENHOR, falarei ainda: Se houver, porventura, ali trinta? Respondeu o SENHOR: Não o farei se eu encontrar ali trinta.

[30]Abraham sade: »Bli inte vred, Herre, om jag talar, men kanske finns där trettio?« Herren svarade: »Om jag finner trettio, skall jag inte göra det.«

[31] Continuou Abraão: Eis que me atrevi a falar ao SENHOR: Se, porventura, houver ali vinte? Respondeu o SENHOR: Não a destruirei por amor dos vinte.

[31]Då sade Abraham: »Jag dristar mig att tala till dig, Herre. Kanske finns där tjugo?« Herren svarade: »Då skall jag inte förgöra staden, för de tjugos skull.«

[32] Disse ainda Abraão: Não se ire o SENHOR, se lhe falo somente mais esta vez: Se, porventura, houver ali dez? Respondeu o SENHOR: Não a destruirei por amor dos dez.

[33] Tendo cessado de falar a Abraão, retirou-se o SENHOR; e Abraão voltou para o seu lugar.

[32]Abraham fortsatte: »Bli inte vred, Herre, om jag talar en sista gång, men kanske finns där tio?« Herren svarade: »Då skall jag inte förgöra staden, för de tios skull.”

[33]När Herren hade talat med Abraham gick han därifrån, och Abraham återvände hem.

Gênesis 19

Ló recebe em sua casa os dois anjos

[1] Ao anoitecer, vieram os dois anjos a Sodoma, a cuja entrada estava Ló assentado; este, quando os viu, levantou-se e, indo ao seu encontro, prostrou-se, rosto em terra.

[2] E disse-lhes: Eis agora, meus senhores, vinde para a casa do vosso servo, pernoitai nela e lavai os pés; levantar-vos-eis de madrugada e seguireis o vosso caminho. Responderam eles: Não; passaremos a noite na praça.

[3] Instou-lhes muito, e foram e entraram em casa dele; deu-lhes um banquete, fez assar uns pães asmos, e eles comeram.

[4] Mas, antes que se deitassem, os homens daquela cidade cercaram a casa, os homens de Sodoma, tanto os moços como os velhos, sim, todo o povo de todos os lados;

[5] e chamaram por Ló e lhe disseram: Onde estão os homens que, à noitinha, entraram em tua casa? Traze-os fora a nós para que abusemos deles.

1 Mos 19

Herren förstör Sodom och Gomorra

[1]På kvällen kom de två änglarna fram till Sodom. Lot satt vid stadsporten, och när han såg dem reste han sig och gick fram till dem och föll ner och hälsade med ansiktet mot marken.

[2]»Jag är er tjänare«, sade han. »Ta in hos mig över natten, så får ni tvätta av era fötter, sedan kan ni fortsätta er färd i morgon bitti.« De svarade: »Nej, vi övernattar här ute.«

[3]Men han bad dem så enträget att de till sist följde med honom hem. Där lagade han en festmåltid åt dem och bakade osyrat bröd, och de åt.

[4]Men innan de hade gått till sängs kom männen i staden, männen i Sodom, och omringade huset, både unga och gamla, alla utan undantag.

[5]De ropade till Lot: »Var är männen som kom till dig i kväll? Skicka ut dem till oss, vi skall ligga med dem.«

[6] Saiu-lhes, então, Ló à porta, fechou-a após si

[7] e lhes disse: Rogo-vos, meus irmãos, que não façais mal;

[8] tenho duas filhas, virgens, eu vo-las trarei; tratai-as como vos parecer, porém nada façais a estes homens, porquanto se acham sob a proteção de meu teto.

[9] Eles, porém, disseram: Retira-te daí. E acrescentaram: Só ele é estrangeiro, veio morar entre nós e pretende ser juiz em tudo? A ti, pois, faremos pior do que a eles. E arremessaram-se contra o homem, contra Ló, e se chegaram para arrombar a porta.

[10] Porém os homens, estendendo a mão, fizeram entrar Ló e fecharam a porta;

[11] e feriram de cegueira aos que estavam fora, desde o menor até ao maior, de modo que se cansaram à procura da porta.

[12] Então, disseram os homens a Ló: Tens aqui alguém mais dos teus? Genro, e teus filhos, e tuas filhas, todos quantos tens na cidade, faze-os sair deste lugar;

[13] pois vamos destruir este lugar, porque o seu clamor se tem aumentado, chegando até à presença do SENHOR; e o SENHOR nos enviou a destruí-lo.

[14] Então, saiu Ló e falou a seus genros, aos que estavam para casar com suas filhas e disse: Levantai-vos, saí deste lugar, porque o SENHOR há de destruir a

[6]Lot gick ut i porten och stängde dörren bakom sig.

[7]»Bröder«, sade han, »jag ber er, gör inte något så ont.

[8]Jag har två döttrar som ännu är orörda. Låt mig skicka ut dem till er, så kan ni göra med dem vad ni vill, bara ni inte gör något mot dessa män som har fått en tillflykt under mitt tak.«

[9]Men de ropade: »Ur vägen med dig! Här kommer en främling och bor hos oss, och så gör han sig till domare över oss! Nu skall vi hantera dig värre än dem.« Och de trängde sig inpå Lot och rusade fram för att slå in dörren.

[10]Då sträckte gästerna ut sina händer och drog in Lot i huset och stängde dörren.

[11]Dem som stod utanför porten slog de med blindhet, unga som gamla, så att de förgäves famlade efter dörren.

[12]Männen sade till Lot: »Har du fler anhöriga här, någon svärson, söner eller döttrar eller annars någon i staden, så för dem bort härifrån.

[13]Ty vi skall ödelägga denna ort, eftersom Herren har hört ett starkt klagorop från folket här, och han har sänt oss att ödelägga staden.«

[14]Då gick Lot bort och talade med sina blivande svärsöner. »Skynda er bort från denna ort«, sade han. »Herren skall ödelägga staden.« Men svärsönerna trodde att han skämtade.

cidade. Acharam, porém, que ele gracejava com eles.

[15] Ao amanhecer, apertaram os anjos com Ló, dizendo: Levanta-te, toma tua mulher e tuas duas filhas, que aqui se encontram, para que não pereças no castigo da cidade.

[15]I gryningen drev änglarna på Lot och sade: »Skynda dig i väg och ta med dig din hustru och de båda döttrar du har här, så att du inte förintas när staden straffas.«

[16] Como, porém, se demorasse, pegaram-no os homens pela mão, a ele, a sua mulher e as duas filhas, sendo-lhe o SENHOR misericordioso, e o tiraram, e o puseram fora da cidade.

[16]Lot dröjde, men eftersom Herren ville skona honom, tog männen honom och hans hustru och de båda döttrarna och ledde dem ut ur staden och lämnade dem där.

[17] Havendo-os levado fora, disse um deles: Livra-te, salva a tua vida; não olhes para trás, nem pares em toda a campina; foge para o monte, para que não pereças.

[17]När de förde ut dem sade han: »Fly nu för livet, se dig inte tillbaka och stanna inte förrän du har kommit över slätten. Rädda dig upp i bergen, annars kommer du att förintas.« —

[18] Respondeu-lhes Ló: Assim não, SENHOR meu!

[18]»Nej, Herre«, sade Lot till dem.

[19] Eis que o teu servo achou mercê diante de ti, e engrandeceste a tua misericórdia que me mostraste, salvando-me a vida; não posso escapar no monte, pois receio que o mal me apanhe, e eu morra.

[19]»Du har visat din tjänare ynnest och har varit barmhärtig mot mig genom att skona mitt liv, men jag kan inte fly ända upp i bergen. Jag skulle aldrig hinna undan olyckan, jag skulle dö.

[20] Eis aí uma cidade perto para a qual eu posso fugir, e é pequena. Permite que eu fuja para lá (porventura, não é pequena?), e nela viverá a minha alma.

[20]Men staden här framme ligger så nära att jag kan fly dit. Det är bara en liten stad, låt mig få söka min tillflykt där och rädda mitt liv — den är ju så liten!«

[21] Disse-lhe: Quanto a isso, estou de acordo, para não subverter a cidade de que acabas de falar.

[21]Han svarade: »Ja, det skall bli som du vill, också den här gången. Jag skall inte förstöra den stad du talar om.

[22] Apressa-te, refugia-te nela; pois nada posso fazer, enquanto não tiveres chegado lá. Por isso, se chamou Zoar o nome da cidade.

[22]Men fly dit så fort du kan, jag kan ingenting göra förrän du är där.« Så fick staden namnet Soar.

A destruição de Sodoma e Gomorra

[23] Saía o sol sobre a terra, quando Ló entrou em Zoar.
[24] Então, fez o SENHOR chover enxofre e fogo, da parte do SENHOR, sobre Sodoma e Gomorra.
[25] E subverteu aquelas cidades, e toda a campina, e todos os moradores das cidades, e o que nascia na terra.

[26] E a mulher de Ló olhou para trás e converteu-se numa estátua de sal.

[27] Tendo-se levantado Abraão de madrugada, foi para o lugar onde estivera na presença do SENHOR;
[28] e olhou para Sodoma e Gomorra e para toda a terra da campina e viu que da terra subia fumaça, como a fumarada de uma fornalha.
[29] Ao tempo que destruía as cidades da campina, lembrou-se Deus de Abraão e tirou a Ló do meio das ruínas, quando subverteu as cidades em que Ló habitara.

A origem dos moabitas e dos amonitas

[30] Subiu Ló de Zoar e habitou no monte, ele e suas duas filhas, porque receavam permanecer em Zoar; e habitou numa caverna, e com ele as duas filhas.

[31] Então, a primogênita disse à mais moça: Nosso pai está velho, e não há homem na terra que venha unir-se conosco, segundo o costume de toda terra.
[32] Vem, façamo-lo beber vinho, deitemo-nos com ele e conservemos a descendência de nosso pai.

[23]När solen gick upp över jorden var Lot framme i Soar.
[24]Då lät Herren ett regn falla över Sodom och Gomorra, ett regn av svavel och eld från Herren, från himlen,
[25]och han förstörde dessa städer och hela slätten och förintade dem som bodde i städerna och det som växte på marken.
[26]Men Lots hustru som gick efter honom såg sig tillbaka. Då förvandlades hon till en saltstod.

[27]Tidigt på morgonen begav sig Abraham till den plats där han stått inför Herren.

[28]När han såg ner över Sodom och Gomorra och över hela slättlandet fick han se röken stiga som från en smältugn.

[29]När Gud ödelade städerna på slätten tänkte han alltså på Abraham och lät Lot komma undan den förstörelse som drabbade städerna där Lot hade bott.

Lots döttrar

[30]Lot lämnade Soar och slog sig ner i bergsbygden tillsammans med sina båda döttrar. Han vågade inte stanna i Soar, och nu bodde han och hans båda döttrar i en grotta.

[31]Då sade en dag den äldre dottern till den yngre: »Vår far är gammal, och det finns inga män här i landet som kan göra oss med barn på vanligt vis.

[32]Vi ger vår far vin att dricka och sedan ligger vi med honom. Så skaffar vi barn genom vår far.«

[33] Naquela noite, pois, deram a beber vinho a seu pai, e, entrando a primogênita, se deitou com ele, sem que ele o notasse, nem quando ela se deitou, nem quando se levantou.

[33]När det blev kväll gav de sin far vin att dricka, och sedan gick den äldre systern in till honom och låg med honom, och han märkte varken när hon lade sig eller när hon steg upp.

[34] No dia seguinte, disse a primogênita à mais nova: Deitei-me, ontem, à noite, com o meu pai. Demos-lhe a beber vinho também esta noite; entra e deita-te com ele, para que preservemos a descendência de nosso pai.

[34]Nästa dag sade den äldre systern till den yngre: »I natt låg jag med vår far. Vi ger honom vin att dricka i kväll också, sedan kan du gå in och ligga med honom. Så skaffar vi barn genom vår far.«

[35] De novo, pois, deram, aquela noite, a beber vinho a seu pai, e, entrando a mais nova, se deitou com ele, sem que ele o notasse, nem quando ela se deitou, nem quando se levantou.

[35]De gav sin far vin att dricka den kvällen också, och den yngre systern låg med honom, och han märkte varken när hon lade sig eller när hon steg upp.

[36] E assim as duas filhas de Ló conceberam do próprio pai.

[36]Så blev Lots båda döttrar havande genom sin far.

[37] A primogênita deu à luz um filho e lhe chamou Moabe: é o pai dos moabitas, até ao dia de hoje.

[37]Den äldre födde en son, som hon gav namnet Moab, och han blev stamfar till våra dagars moabiter.

[38] A mais nova também deu à luz um filho e lhe chamou Ben-Ami: é o pai dos filhos de Amom, até ao dia de hoje.

[38]Också den yngre systern födde en son; hon gav honom namnet Ben-Ammi, och han blev stamfar till våra dagars ammoniter.

Gênesis 20

Abraão e Sara peregrinam em Gerar

[1] Partindo Abraão dali para a terra do Neguebe, habitou entre Cades e Sur e morou em Gerar.

[2] Disse Abraão de Sara, sua mulher: Ela é minha irmã; assim, pois, Abimeleque, rei de Gerar, mandou buscá-la.

[3] Deus, porém, veio a Abimeleque em sonhos de noite e lhe disse: Vais ser

1 Mos 20

Abraham och Sara i Gerar

[1]Abraham flyttade ner mot Negev, till trakten mellan Kadesh och Shur, och en tid bodde han i Gerar.

[2]Där sade han om sin hustru Sara att hon var hans syster. Avimelek, kungen i Gerar, lät då hämta henne till sig.

[3]Men Gud kom till Avimelek i en dröm om natten och sade till honom: »Du skall dö

punido de morte por causa da mulher que tomaste, porque ela tem marido.

[4] Ora, Abimeleque ainda não a havia possuído; por isso, disse: SENHOR, matarás até uma nação inocente?

[5] Não foi ele mesmo que me disse: É minha irmã? E ela também me disse: Ele é meu irmão. Com sinceridade de coração e na minha inocência, foi que eu fiz isso.

[6] Respondeu-lhe Deus em sonho: Bem sei que com sinceridade de coração fizeste isso; daí o ter impedido eu de pecares contra mim e não te permiti que a tocasses.

[7] Agora, pois, restitui a mulher a seu marido, pois ele é profeta e intercederá por ti, e viverás; se, porém, não lha restituíres, sabe que certamente morrerás, tu e tudo o que é teu.

[8] Levantou-se Abimeleque de madrugada, e chamou todos os seus servos, e lhes contou todas essas coisas; e os homens ficaram muito atemorizados.

[9] Então, chamou Abimeleque a Abraão e lhe disse: Que é isso que nos fizeste? Em que pequei eu contra ti, para trazeres tamanho pecado sobre mim e sobre o meu reino? Tu me fizeste o que não se deve fazer.

[10] Disse mais Abimeleque a Abraão: Que estavas pensando para fazeres tal coisa?

[11] Respondeu Abraão: Eu dizia comigo mesmo: Certamente não há temor de Deus neste lugar, e eles me matarão por causa de minha mulher.

därför att du har tagit denna kvinna till dig: hon är en annan mans hustru.«

[4]Avimelek hade inte rört henne, och han svarade: »Herre, vill du verkligen döda en oskyldig?

[5]Han sade ju att hon var hans syster. Och hon själv sade att han var hennes bror. Detta har jag gjort i god tro, jag är utan skuld.«

[6]Gud svarade honom i drömmen: »Jag vet att du har gjort detta i god tro, och därför hindrade jag dig också från att synda mot mig och tillät dig inte att röra henne.

[7]Låt nu mannen få tillbaka sin hustru. Han är en profet och kan be för dig så att du får leva. Men du skall veta att om du inte lämnar tillbaka henne skall du straffas med döden, du och alla de dina.«

[8]Tidigt nästa morgon kallade Avimelek till sig sina män och berättade alltsammans för dem, och de blev förskräckta.

[9]Sedan kallade han till sig Abraham och sade till honom: »Vad är det du har gjort mot oss? Och vad har jag gjort dig för ont, eftersom du har dragit så stor skuld över mig och mitt rike? Det är otillständigt, det du har gjort mot mig!«

[10]Och Avimelek frågade Abraham: »Vad har kommit dig att handla så?«

[11]Abraham svarade: »Jag tänkte att här på orten fruktade man inte Gud, utan man skulle döda mig för min hustrus skull.

[12] Por outro lado, ela, de fato, é também minha irmã, filha de meu pai e não de minha mãe; e veio a ser minha mulher.

[12]Dessutom är hon verkligen min syster. Hon är min fars dotter, men vi har inte samma mor, och därför kunde hon bli min hustru.

[13] Quando Deus me fez andar errante da casa de meu pai, eu disse a ela: Este favor me farás: em todo lugar em que entrarmos, dirás a meu respeito: Ele é meu irmão.

[13]När sedan Gud befallde mig att lämna mitt hem och sände mig ut på vandring sade jag till henne: Om du vill visa mig din kärlek, så säg överallt dit vi kommer att jag är din bror.«

[14] Então, Abimeleque tomou ovelhas e bois, e servos e servas e os deu a Abraão; e lhe restituiu a Sara, sua mulher.

[14]Avimelek tog får och kor, slavar och slavinnor och gav åt Abraham, samtidigt som han återlämnade hans hustru Sara.

[15] Disse Abimeleque: A minha terra está diante de ti; habita onde melhor te parecer.

[15]Och Avimelek sade: »Mitt land ligger öppet för dig, slå dig ner var du vill.«

[16] E a Sara disse: Dei mil siclos de prata a teu irmão; será isto compensação por tudo quanto se deu contigo; e perante todos estás justificada.

[16]Till Sara sade han: »Jag lämnar här din bror tusen siklar silver som gottgörelse åt dig inför dina närmaste. Därmed är du fullständigt rentvådd.«

[17] E, orando Abraão, sarou Deus Abimeleque, sua mulher e suas servas, de sorte que elas pudessem ter filhos;

[17]Abraham bad till Gud, och Gud botade Avimelek och hans hustru och slavinnor, så att de kunde få barn igen.

[18] porque o SENHOR havia tornado estéreis todas as mulheres da casa de Abimeleque, por causa de Sara, mulher de Abraão.

[18]Herren hade nämligen gjort alla kvinnor i Avimeleks hus ofruktsamma för Saras, Abrahams hustrus, skull.

Gênesis 21

O nascimento de Isaque

[1] Visitou o SENHOR a Sara, como lhe dissera, e o SENHOR cumpriu o que lhe havia prometido.

[2] Sara concebeu e deu à luz um filho a Abraão na sua velhice, no tempo determinado, de que Deus lhe falara.

1 Mos 21

Isaks födelse

[1]Herren glömde inte sitt löfte till Sara utan gjorde med henne så som han hade sagt.

[2]Hon blev havande och födde en son åt Abraham på hans ålderdom, vid den tid som Gud hade förutsagt.

[3] Ao filho que lhe nasceu, que Sara lhe dera à luz, pôs Abraão o nome de Isaque.

[4] Abraão circuncidou a seu filho Isaque, quando este era de oito dias, segundo Deus lhe havia ordenado.

[5] Tinha Abraão cem anos, quando lhe nasceu Isaque, seu filho.

[6] E disse Sara: Deus me deu motivo de riso; e todo aquele que ouvir isso vai rir-se juntamente comigo.

[7] E acrescentou: Quem teria dito a Abraão que Sara amamentaria um filho? Pois na sua velhice lhe dei um filho.

Agar no deserto

[8] Isaque cresceu e foi desmamado. Nesse dia em que o menino foi desmamado, deu Abraão um grande banquete.

[9] Vendo Sara que o filho de Agar, a egípcia, o qual ela dera à luz a Abraão, caçoava de Isaque,

[10] disse a Abraão: Rejeita essa escrava e seu filho; porque o filho dessa escrava não será herdeiro com Isaque, meu filho.

[11] Pareceu isso mui penoso aos olhos de Abraão, por causa de seu filho.

[12] Disse, porém, Deus a Abraão: Não te pareça isso mal por causa do moço e por causa da tua serva; atende a Sara em tudo o que ela te disser; porque por Isaque será chamada a tua descendência.

[13] Mas também do filho da serva farei uma grande nação, por ser ele teu descendente.

[3]Abraham gav sin nyfödde son, den som Sara fött honom, namnet Isak.

[4]När Isak var åtta dagar omskar Abraham honom, så som Gud hade befallt.

[5]Abraham var 100 år när hans son Isak föddes.

[6]Och Sara sade: »Det Gud har gjort får mig att le, och alla som hör det måste le med mig.«

[7]Hon sade: »Vem hade kunnat säga Abraham att Sara skulle ha barn att amma? Men nu har jag fött honom en son på hans ålderdom.«

Hagar och Ismael drivs bort

[8]Isak växte och blev avvand, och för att fira detta ställde Abraham till med en stor fest.

[9]När Sara såg hur den son som egyptiskan Hagar hade fött åt Abraham lekte med Isak,

[10]sade hon till Abraham: »Driv bort den där slavinnan och hennes son! Slavinnans son skall inte ärva tillsammans med min son Isak.«

[11]Abraham blev mycket illa till mods, det gällde ju hans son.

[12]Men Gud sade till honom: »Var inte illa till mods för pojkens och slavinnans skull. Gör som Sara säger, ty det är Isaks ättlingar som skall föra ditt namn vidare.

[13]Men också slavinnans son skall jag göra till ett folk, eftersom han är ditt barn.«

[14] Levantou-se, pois, Abraão de madrugada, tomou pão e um odre de água, pô-los às costas de Agar, deu-lhe o menino e a despediu. Ela saiu, andando errante pelo deserto de Berseba.

[15] Tendo-se acabado a água do odre, colocou ela o menino debaixo de um dos arbustos

[16] e, afastando-se, foi sentar-se defronte, à distância de um tiro de arco; porque dizia: Assim, não verei morrer o menino; e, sentando-se em frente dele, levantou a voz e chorou.

[17] Deus, porém, ouviu a voz do menino; e o Anjo de Deus chamou do céu a Agar e lhe disse: Que tens, Agar? Não temas, porque Deus ouviu a voz do menino, daí onde está.

[18] Ergue-te, levanta o rapaz, segura-o pela mão, porque eu farei dele um grande povo.

[19] Abrindo-lhe Deus os olhos, viu ela um poço de água, e, indo a ele, encheu de água o odre, e deu de beber ao rapaz.

[20] Deus estava com o rapaz, que cresceu, habitou no deserto e se tornou flecheiro;

[21] habitou no deserto de Parã, e sua mãe o casou com uma mulher da terra do Egito.

Abraão faz aliança com Abimeleque

[22] Por esse tempo, Abimeleque e Ficol, comandante do seu exército, disseram a Abraão: Deus é contigo em tudo o que fazes;

[14]Tidigt nästa morgon tog Abraham bröd och en vattensäck och gav åt Hagar. Barnet lyfte han upp på hennes axlar, och så lät han henne gå. Hon irrade sedan omkring i Beer Shevas öken.

[15]När vattnet i säcken tog slut lade hon barnet under en buske

[16]och gick och satte sig ett stycke bort, på ett pilskotts avstånd. »Jag kan inte se på när han dör«, tänkte hon. Hon satt ett stycke därifrån, och barnet grät högljutt.

[17]Men Gud hörde pojkens gråt, och Guds ängel ropade från himlen och sade till Hagar: »Hur är det fatt, Hagar? Var inte rädd, Gud har hört hur pojken gråter där borta.

[18]Gå och lyft upp honom och ta väl hand om honom, jag skall göra honom till ett stort folk.«

[19]Och Gud öppnade hennes ögon, och hon fick syn på en brunn. Hon gick dit och fyllde säcken med vatten och gav pojken att dricka.

[20]Gud var med pojken, och han växte upp och blev stor. Han bodde i öknen och blev en god bågskytt.

[21]Han bodde i Paranöknen, och hans mor skaffade honom en hustru från Egypten.

Abraham och Avimelek sluter förbund

[22]En gång kom Avimelek med sin befälhavare Pikol till Abraham. Han sade: »Gud är med dig i allt du gör.

[23] agora, pois, jura-me aqui por Deus que me não mentirás, nem a meu filho, nem a meu neto; e sim que usarás comigo e com a terra em que tens habitado daquela mesma bondade com que eu te tratei.

[24] Respondeu Abraão: Juro.

[25] Nada obstante, Abraão repreendeu a Abimeleque por causa de um poço de água que os servos deste lhe haviam tomado à força.

[26] Respondeu-lhe Abimeleque: Não sei quem terá feito isso; também nada me fizeste saber, nem tampouco ouvi falar disso, senão hoje.

[27] Tomou Abraão ovelhas e bois e deu-os a Abimeleque; e fizeram ambos uma aliança.

[28] Pôs Abraão à parte sete cordeiras do rebanho.

[29] Perguntou Abimeleque a Abraão: Que significam as sete cordeiras que puseste à parte?

[30] Respondeu Abraão: Receberás de minhas mãos as sete cordeiras, para que me sirvam de testemunho de que eu cavei este poço.

[31] Por isso, se chamou aquele lugar Berseba, porque ali juraram eles ambos.

[32] Assim, fizeram aliança em Berseba; levantaram-se Abimeleque e Ficol, comandante do seu exército, e voltaram para as terras dos filisteus.

[23]Svär vid Gud att du inte skall handla svekfullt vare sig mot mig eller mot mina barn och efterkommande, utan att du skall visa mig och det land där du nu bor samma vänskap som jag har visat dig.«

[24]Abraham svarade: »Ja, jag skall svära den eden.«

[25]Men han förebrådde Avimelek för att dennes män hade lagt beslag på en brunn.

[26]Avimelek sade: »Jag vet inte vem som har gjort detta. Du har aldrig tidigare nämnt det för mig, och jag har inte heller hört talas om det förrän i dag.«

[27]Abraham tog får och kor och gav Avimelek, och de slöt förbund med varandra.

[28]Men sju lamm i hjorden tog Abraham undan.

[29]Då frågade Avimelek honom: »Vad är meningen med de här sju lammen som du har tagit undan?«

[30]Abraham svarade: »De sju lammen skall du ta emot av mig och därmed bekräfta att det är jag som har grävt denna brunn.«

[31]Därför fick den platsen namnet Beer Sheva, eftersom det var där de svor varandra en ed.

[32]Så slöt de förbund i Beer Sheva, och Avimelek och hans befälhavare Pikol återvände till filisteernas land.

[33] Plantou Abraão tamargueiras em Berseba e invocou ali o nome do SENHOR, Deus Eterno.
[34] E foi Abraão, por muito tempo, morador na terra dos filisteus.

[33]Abraham planterade en tamarisk i Beer Sheva och åkallade där Herren, den evige Guden.
[34]Och Abraham uppehöll sig under lång tid i filisteernas land.

Gênesis 22

Deus prova Abraão

[1] Depois dessas coisas, pôs Deus Abraão à prova e lhe disse: Abraão! Este lhe respondeu: Eis-me aqui!
[2] Acrescentou Deus: Toma teu filho, teu único filho, Isaque, a quem amas, e vai-te à terra de Moriá; oferece-o ali em holocausto, sobre um dos montes, que eu te mostrarei.
[3] Levantou-se, pois, Abraão de madrugada e, tendo preparado o seu jumento, tomou consigo dois dos seus servos e a Isaque, seu filho; rachou lenha para o holocausto e foi para o lugar que Deus lhe havia indicado.
[4] Ao terceiro dia, erguendo Abraão os olhos, viu o lugar de longe.
[5] Então, disse a seus servos: Esperai aqui, com o jumento; eu e o rapaz iremos até lá e, havendo adorado, voltaremos para junto de vós.
[6] Tomou Abraão a lenha do holocausto e a colocou sobre Isaque, seu filho; ele, porém, levava nas mãos o fogo e o cutelo. Assim, caminhavam ambos juntos.
[7] Quando Isaque disse a Abraão, seu pai: Meu pai! Respondeu Abraão: Eis-me aqui, meu filho! Perguntou-lhe Isaque: Eis o

1 Mos 22

Gud sätter Abraham på prov

[1]En tid därefter satte Gud Abraham på prov. Gud kallade på honom: »Abraham!« — »Här är jag«, svarade han.
[2]Gud sade: »Ta din ende son, honom som du älskar, Isak, och gå till landet Moria och offra honom där som brännoffer på ett berg som jag skall visa dig.«
[3]Tidigt nästa morgon sadlade Abraham sin åsna. Han tog med sig två tjänare och sin son Isak, högg veden till brännoffret och gav sig i väg mot den plats som Gud hade talat om.
[4]Den tredje dagen fick Abraham se platsen på avstånd.
[5]Då sade han till tjänarna: »Stanna här med åsnan, medan jag och pojken går dit bort för att tillbe. Sedan kommer vi tillbaka till er.«
[6]Abraham tog veden till brännoffret och lät sin son Isak bära den. Själv tog han elden och kniven, och så gick de båda tillsammans.
[7]»Far«, sade Isak. »Ja, min son«, svarade Abraham. Isak sade: »Här är eld och ved, men var är fåret som skall offras?« —

fogo e a lenha, mas onde está o cordeiro para o holocausto?

8 Respondeu Abraão: Deus proverá para si, meu filho, o cordeiro para o holocausto; e seguiam ambos juntos.

8»Min son«, sade Abraham, »Gud utser åt sig det får som skall offras.« Så gick de båda tillsammans.

9 Chegaram ao lugar que Deus lhe havia designado; ali edificou Abraão um altar, sobre ele dispôs a lenha, amarrou Isaque, seu filho, e o deitou no altar, em cima da lenha;

9När de kom fram till platsen som Gud hade talat om byggde Abraham ett altare. Han lade upp veden och band sedan sin son Isak och lade honom på altaret, ovanpå veden.

10 e, estendendo a mão, tomou o cutelo para imolar o filho.

10Och Abraham sträckte ut handen och tog kniven för att slakta sin son.

11 Mas do céu lhe bradou o Anjo do SENHOR: Abraão! Abraão! Ele respondeu: Eis-me aqui!

11Då ropade Herrens ängel till honom från himlen: »Abraham! Abraham!« — »Ja«, svarade Abraham, »här är jag.«

12 Então, lhe disse: Não estendas a mão sobre o rapaz e nada lhe faças; pois agora sei que temes a Deus, porquanto não me negaste o filho, o teu único filho.

12Ängeln sade: »Lyft inte din hand mot pojken, och gör honom inget ont. Nu vet jag att du fruktar Gud, nu när du inte har vägrat mig din ende son.«

13 Tendo Abraão erguido os olhos, viu atrás de si um carneiro preso pelos chifres entre os arbustos; tomou Abraão o carneiro e o ofereceu em holocausto, em lugar de seu filho.

13När Abraham såg upp fick han se en bagge, som hade fastnat med hornen i ett snår. Då gick han bort och tog baggen och offrade den som brännoffer i stället för sin son.

14 E pôs Abraão por nome àquele lugar – O SENHOR Proverá. Daí dizer-se até ao dia de hoje: No monte do SENHOR se proverá.

14Abraham gav denna plats namnet »Herren utser«. I dag säger man »på berget där Herren blir sedd«.

15 Então, do céu bradou pela segunda vez o Anjo do SENHOR a Abraão

15Ännu en gång ropade Herrens ängel från himlen och sade till Abraham:

16 e disse: Jurei, por mim mesmo, diz o SENHOR, porquanto fizeste isso e não me negaste o teu único filho,

16»Jag svär vid mig själv, säger Herren, att eftersom du gjorde detta och inte vägrade mig din ende son,

17 que deveras te abençoarei e certamente multiplicarei a tua descendência como as

17skall jag välsigna dig och göra dina ättlingar talrika som stjärnorna på himlen

estrelas dos céus e como a areia na praia do mar; a tua descendência possuirá a cidade dos seus inimigos,

[18] nela serão benditas todas as nações da terra, porquanto obedeceste à minha voz.

[19] Então, voltou Abraão aos seus servos, e, juntos, foram para Berseba, onde fixou residência.

Descendência de Naor

[20] Passadas essas coisas, foi dada notícia a Abraão, nestes termos: Milca também tem dado à luz filhos a Naor, teu irmão:

[21] Uz, o primogênito, Buz, seu irmão, Quemuel, pai de Arã,

[22] Quésede, Hazo, Pildas, Jidlafe e Betuel.

[23] Betuel gerou a Rebeca; estes oito deu à luz Milca a Naor, irmão de Abraão.

[24] Sua concubina, cujo nome era Reumá, lhe deu também à luz filhos: Teba, Gaã, Taás e Maaca.

Gênesis 23

A morte de Sara

[1] Tendo Sara vivido cento e vinte e sete anos,

[2] morreu em Quiriate-Arba, que é Hebrom, na terra de Canaã; veio Abraão lamentar Sara e chorar por ela.

[3] Levantou-se, depois, Abraão da presença de sua morta e falou aos filhos de Hete:

[4] Sou estrangeiro e morador entre vós; dai-me a posse de sepultura convosco, para que eu sepulte a minha morta.

och som sanden på havets strand, och dina ättlingar skall inta fiendens städer.

[18]Och alla folk på jorden skall önska sig den välsignelse som dina ättlingar har fått. Detta skall ske därför att du lydde mig.«

[19]Abraham gick tillbaka till sina tjänare, och alla återvände tillsammans till Beer Sheva. Abraham stannade sedan där.

[20]En tid därefter fick Abraham veta att också Milka hade blivit mor och fött söner åt hans bror Nachor:

[21]Us, den förstfödde, Bus, hans bror, Kemuel, Arams far,

[22]Kesed, Haso, Pildash, Jidlaf och Betuel.

[23]Betuel blev far till Rebecka. Dessa åtta söner födde Milka åt Abrahams bror Nachor.

[24]Hans bihustru, som hette Reuma, fick också barn: Tevach, Gacham, Tachash och Maaka.

1 Mos 23

Saras död. Abraham köper gravplats

[1]Sara blev 127 år gammal.

[2]Hon dog i Kirjat Arba, det nuvarande Hebron, i Kanaan, och Abraham kom och höll dödsklagan och begrät henne.

[3]Sedan lämnade Abraham den döda och gick för att tala med hettiterna.

[4]»Jag bor här som främling bland er«, sade han. »Låt mig förvärva ett stycke av er mark till en grav, så att jag kan begrava min döda hustru där.«

[5] Responderam os filhos de Hete a Abraão, dizendo:

[5]Hettiterna svarade:

[6] Ouve-nos, senhor: tu és príncipe de Deus entre nós; sepulta numa das nossas melhores sepulturas a tua morta; nenhum de nós te vedará a sua sepultura, para sepultares a tua morta.

[6]»Hör på oss, herre. En Guds utvalde är du i vår krets, välj den förnämsta av våra gravplatser och begrav din hustru där. Ingen av oss skall förvägra dig sin gravplats. Då kan du begrava din hustru.«

[7] Então, se levantou Abraão e se inclinou diante do povo da terra, diante dos filhos de Hete.

[7]Abraham reste sig och bugade sig för hettiterna, landets folk,

[8] E lhes falou, dizendo: Se é do vosso agrado que eu sepulte a minha morta, ouvi-me e intercedei por mim junto a Efrom, filho de Zoar,

[8]och tog så till orda: »Om ni vill tillåta att jag begraver min hustru här, så hör på mig och lägg ett gott ord för mig hos Efron, Sochars son,

[9] para que ele me dê a caverna de Macpela, que tem no extremo do seu campo; que ma dê pelo devido preço em posse de sepultura entre vós.

[9]så att han låter mig få Makpelagrottan som tillhör honom och som ligger i utkanten av hans marker. Jag skall ge honom full betalning, så att jag får en egen gravplats bland er.«

[10] Ora, Efrom, o heteu, sentando-se no meio dos filhos de Hete, respondeu a Abraão, ouvindo-o os filhos de Hete, a saber, todos os que entravam pela porta da sua cidade:

[10]Hettiten Efron satt där bland de andra hettiterna och svarade själv Abraham inför sina landsmän, alla som satt i stadsporten.

[11] De modo nenhum, meu senhor; ouve-me: dou-te o campo e também a caverna que nele está; na presença dos filhos do meu povo te dou; sepulta a tua morta.

[11]»Hör på mig, herre«, sade han. »Fältet ger jag dig, grottan där ger jag dig också, med mina landsmän som vittnen ger jag den åt dig. Begrav du din hustru.«

[12] Então, se inclinou Abraão diante do povo da terra;

[12]Abraham bugade sig för landets folk

[13] e falou a Efrom, na presença do povo da terra, dizendo: Mas, se concordas, ouve-me, peço-te: darei o preço do campo, toma-o de mim, e sepultarei ali a minha morta.

[13]och talade inför dem till Efron. »Om jag får säga några ord, herre: jag betalar vad marken är värd, ta emot betalningen och låt mig begrava min hustru där.«

[14] Respondeu-lhe Efrom:

[15] Meu senhor, ouve-me: um terreno que vale quatrocentos siclos de prata, que é isso entre mim e ti? Sepulta ali a tua morta.

[16] Tendo Abraão ouvido isso a Efrom, pesou-lhe a prata, de que este lhe falara diante dos filhos de Hete, quatrocentos siclos de prata, moeda corrente entre os mercadores.

[17] Assim, o campo de Efrom, que estava em Macpela, fronteiro a Manre, o campo, a caverna e todo o arvoredo que nele havia, e todo o limite ao redor

[18] se confirmaram por posse a Abraão, na presença dos filhos de Hete, de todos os que entravam pela porta da sua cidade.

[19] Depois, sepultou Abraão a Sara, sua mulher, na caverna do campo de Macpela, fronteiro a Manre, que é Hebrom, na terra de Canaã.

[20] E assim, pelos filhos de Hete, se confirmou a Abraão o direito do campo e da caverna que nele estava, em posse de sepultura.

Gênesis 24

Abraão manda seu servo buscar uma mulher para Isaque

[1] Era Abraão já idoso, bem avançado em anos; e o SENHOR em tudo o havia abençoado.

[2] Disse Abraão ao seu mais antigo servo da casa, que governava tudo o que possuía: Põe a mão por baixo da minha coxa,

[14]Efron svarade:

[15]»Hör på mig, herre. Ett jordstycke för 400 siklar silver — vad är det oss emellan? Begrav din hustru.«

[16]Abraham tog fasta på vad Efron sagt och vägde upp åt honom den mängd silver han nämnt inför hettiterna, 400 siklar, efter den vikt som brukas bland köpmän.

[17]Så kom fältet i Makpela utanför Mamre, det som tillhörde Efron, fältet och grottan som fanns där och alla träd som växte på fältet, över hela området,

[18]att förvärvas av Abraham och blev hans egendom. Det skedde inför hettiterna, alla som satt i stadsporten.

[19]Sedan begravde Abraham sin hustru Sara i grottan på fältet i Makpela utanför Mamre, det nuvarande Hebron, i Kanaan.

[20]Fältet och grottan som fanns där kom sålunda i Abrahams ägo som gravplats, genom köp från hettiterna.

1 Mos 24

Isak får Rebecka till hustru

[1]Abraham var nu en mycket gammal man, och Herren hade välsignat honom på alla sätt.

[2]En dag sade Abraham till den äldste bland sina tjänare, den som förvaltade allt han ägde: »Lägg din hand mellan mina lår,

[3] para que eu te faça jurar pelo SENHOR, Deus do céu e da terra, que não tomarás esposa para meu filho das filhas dos cananeus, entre os quais habito;

[3]jag vill ta en ed av dig vid Herren, himlens och jordens Gud, att du inte tar en hustru åt min son bland kanaaneerna, där jag nu bor,

[4] mas irás à minha parentela e daí tomarás esposa para Isaque, meu filho.

[4]utan att du går till mitt land och min släkt och tar en hustru åt min son Isak.«

[5] Disse-lhe o servo: Talvez não queira a mulher seguir-me para esta terra; nesse caso, levarei teu filho à terra donde saíste?

[5]Tjänaren sade: »Men om hon inte är villig att följa med mig till det här landet? Skall jag då föra din son tillbaka till det land som du har lämnat?« —

[6] Respondeu-lhe Abraão: Cautela! Não faças voltar para lá meu filho.

[6]»Nej«, svarade Abraham, »du får absolut inte föra honom tillbaka dit.

[7] O SENHOR, Deus do céu, que me tirou da casa de meu pai e de minha terra natal, e que me falou, e jurou, dizendo: À tua descendência darei esta terra, ele enviará o seu anjo, que te há de preceder, e tomarás de lá esposa para meu filho.

[7]Herren, himlens Gud, som förde mig bort från mitt hem och mina fäders land och som lovade mig med ed: ’Åt dina ättlingar skall jag ge detta land’, han skall sända sin ängel framför dig, så att du kan ta en hustru åt min son därifrån.

[8] Caso a mulher não queira seguir-te, ficarás desobrigado do teu juramento; entretanto, não levarás para lá meu filho.

[8]Om hon inte är villig att följa med dig är du löst från din ed till mig. Men för inte min son tillbaka dit.«

[9] Com isso, pôs o servo a mão por baixo da coxa de Abraão, seu senhor, e jurou fazer segundo o resolvido.

[9]Då lade tjänaren sin hand mellan sin husbonde Abrahams lår och lovade honom detta med ed.

[10] Tomou o servo dez dos camelos do seu senhor e, levando consigo de todos os bens dele, levantou-se e partiu, rumo da Mesopotâmia, para a cidade de Naor.

[10]Tjänaren tog tio av sin husbondes kameler, och med de finaste dyrbarheter hans husbonde ägde gav han sig i väg till Nachors stad i Aram Naharajim.

[11] Fora da cidade, fez ajoelhar os camelos junto a um poço de água, à tarde, hora em que as moças saem a tirar água.

[11]Där lät han kamelerna lägga sig ner vid brunnen utanför staden. Det var framåt kvällen, vid den tid då kvinnorna går ut och hämtar vatten.

[12] E disse consigo: Ó SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, rogo-te que me

[12]Och tjänaren bad: »Herre, min husbonde Abrahams Gud, låt mig i dag få se hur du

acudas hoje e uses de bondade para com o meu senhor Abraão!

13 Eis que estou ao pé da fonte de água, e as filhas dos homens desta cidade saem para tirar água;

14 dá-me, pois, que a moça a quem eu disser: inclina o cântaro para que eu beba; e ela me responder: Bebe, e darei ainda de beber aos teus camelos, seja a que designaste para o teu servo Isaque; e nisso verei que usaste de bondade para com o meu senhor.

O encontro de Rebeca

15 Considerava ele ainda, quando saiu Rebeca, filha de Betuel, filho de Milca, mulher de Naor, irmão de Abraão, trazendo um cântaro ao ombro.

16 A moça era mui formosa de aparência, virgem, a quem nenhum homem havia possuído; ela desceu à fonte, encheu o seu cântaro e subiu.

17 Então, o servo saiu-lhe ao encontro e disse: Dá-me de beber um pouco da água do teu cântaro.

18 Ela respondeu: Bebe, meu senhor. E, prontamente, baixando o cântaro para a mão, lhe deu de beber.

19 Acabando ela de dar a beber, disse: Tirarei água também para os teus camelos, até que todos bebam.

20 E, apressando-se em despejar o cântaro no bebedouro, correu outra vez ao poço para tirar mais água; tirou-a e deu-a a todos os camelos.

visar din godhet mot min husbonde Abraham.

13Här står jag vid brunnen, och flickorna från staden är på väg hit ut för att hämta vatten.

14Jag kommer att be en av dem: Räck mig din kruka så att jag får dricka! Om hon då svarar: Drick du, och jag skall ge dina kameler vatten också, då är det den flickan som du har bestämt åt din tjänare Isak, och då vet jag att du har visat din godhet mot min husbonde.«

15Han hade knappt hunnit säga detta förrän Rebecka kom dit ut med sin kruka på axeln. Hon var dotter till Betuel, som var son till Milka, Abrahams bror Nachors hustru.

16Det var en mycket vacker flicka och hon var orörd, ingen man hade haft henne. Hon gick ner till källan och fyllde sin kruka, och när hon kom upp igen

17skyndade tjänaren fram och bad henne: »Låt mig få en klunk vatten ur din kruka.« —

18»Drick, herre«, sade hon och lyfte genast ner krukan på armen och lät honom dricka.

19När hon gett honom att dricka sade hon: »Jag skall hämta upp vatten åt dina kameler också, så att de kan dricka sig otörstiga.«

20Hon tömde genast sin kruka i vattenhon och skyndade sedan till brunnen igen och hämtade upp vatten åt alla kamelerna.

[21] O homem a observava, em silêncio, atentamente, para saber se teria o SENHOR levado a bom termo a sua jornada ou não.

[21]Själv stod han tyst och iakttog henne för att se om Herren hade gjort hans färd lyckosam eller inte.

[22] Tendo os camelos acabado de beber, tomou o homem um pendente de ouro de meio siclo de peso e duas pulseiras para as mãos dela, do peso de dez siclos de ouro;

[22]När alla kamelerna hade fått vatten tog mannen fram en guldring som vägde en halv sikel och satte den i hennes näsa, och på hennes armar satte han två armringar av guld som vägde tio siklar.

[23] e lhe perguntou: De quem és filha? Peço-te que me digas. Haverá em casa de teu pai lugar em que eu fique, e a comitiva?

[23]Sedan sade han till henne: »Tala om för mig vems dotter du är. Kan vi få nattkvarter i din fars hus?”

[24] Ela respondeu: Sou filha de Betuel, filho de Milca, o qual ela deu à luz a Naor.

[24]Hon svarade: »Jag är dotter till Betuel, Milkas son med Nachor.«

[25] E acrescentou: Temos palha, e muito pasto, e lugar para passar a noite.

[25]Och hon fortsatte: »Halm och foder har vi gott om, och husrum har vi också.”

[26] Então, se inclinou o homem e adorou ao SENHOR.

[26]Då föll mannen ner och tillbad Herren

[27] E disse: Bendito seja o SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, que não retirou a sua benignidade e a sua verdade de meu senhor; quanto a mim, estando no caminho, o SENHOR me guiou à casa dos parentes de meu senhor.

[27]och sade: »Prisad vare Herren, min husbonde Abrahams Gud, som inte har upphört att visa min husbonde sin godhet och trofasthet. Herren har lett mig till min husbondes frände.«

[28] E a moça correu e contou aos da casa de sua mãe todas essas coisas.

[28]Flickan sprang hem och berättade för sin mor och de andra vad som hade hänt.

[29] Ora, Rebeca tinha um irmão, chamado Labão; este correu ao encontro do homem junto à fonte.

[29]Rebecka hade en bror som hette Laban, och han skyndade sig ut till mannen vid källan.

[30] Pois, quando viu o pendente e as pulseiras nas mãos de sua irmã, tendo ouvido as palavras de Rebeca, sua irmã, que dizia: Assim me falou o homem, foi

[30]Laban hade sett näsringen och armringarna som hans syster Rebecka bar och hört henne berätta vad mannen hade sagt till henne. Han kom ut till mannen, som stod hos kamelerna vid källan.

Labão ter com ele, o qual estava em pé junto aos camelos, junto à fonte.

31 E lhe disse: Entra, bendito do SENHOR, por que estás aí fora? Pois já preparei a casa e o lugar para os camelos.

31»Kom, du som är välsignad av Herren«, sade Laban. »Inte skall du stå här ute, jag har gjort i ordning för dig där hemma, och kamelerna har vi också plats för.”

32 Então, fez entrar o homem; descarregaram-lhe os camelos e lhes deram forragem e pasto; deu-se-lhe água para lavar os pés e também aos homens que estavam com ele.

32Då följde mannen med honom hem. Man lastade av kamelerna och gav dem halm och foder, och åt mannen och hans följeslagare gav man vatten så att de kunde tvätta av sina fötter.

33 Diante dele puseram comida; porém ele disse: Não comerei enquanto não expuser o propósito a que venho. Labão respondeu-lhe: Dize.

33När maten sattes fram sade mannen: »Jag vill inte äta förrän jag har framfört mitt ärende.« — »Gör det«, sade Laban.

34 Então, disse: Sou servo de Abraão.

34Då sade mannen: »Jag är Abrahams tjänare.

35 O SENHOR tem abençoado muito ao meu senhor, e ele se tornou grande; deu-lhe ovelhas e bois, e prata e ouro, e servos e servas, e camelos e jumentos.

35Herren har välsignat min husbonde och gjort honom rik, han har gett honom får och kor, silver och guld, slavar och slavinnor, kameler och åsnor.

36 Sara, mulher do meu senhor, era já idosa quando lhe deu à luz um filho; a este deu ele tudo quanto tem.

36Sara, min husbondes hustru, födde honom en son på sin ålderdom, och åt honom har han gett allt han äger.

37 E meu senhor me fez jurar, dizendo: Não tomarás esposa para meu filho das mulheres dos cananeus, em cuja terra habito;

37Nu har min husbonde låtit mig gå ed på att jag inte skall ta en hustru åt hans son bland kanaaneerna, i vilkas land han bor.

38 porém irás à casa de meu pai e à minha família e tomarás esposa para meu filho.

38Han sade: ’Gå till mitt fädernehem, till min egen släkt, och ta en hustru åt min son.’

39 Respondi ao meu senhor: Talvez não queira a mulher seguir-me.

39Då sade jag till min husbonde: ’Men om hon inte vill följa med mig?’

40 Ele me disse: O SENHOR, em cuja presença eu ando, enviará contigo o seu

40Han svarade: ’Herren, som jag alltid har hållit mig till, skall sända sin ängel med dig

Anjo e levará a bom termo a tua jornada, para que, da minha família e da casa de meu pai, tomes esposa para meu filho.

41 Então, serás desobrigado do meu juramento, quando fores à minha família; se não ta derem, desobrigado estarás do meu juramento.

42 Hoje, pois, cheguei à fonte e disse comigo: ó SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, se me levas a bom termo a jornada em que sigo,

43 eis-me agora junto à fonte de água; a moça que sair para tirar água, a quem eu disser: dá-me um pouco de água do teu cântaro,

44 e ela me responder: Bebe, e também tirarei água para os teus camelos, seja essa a mulher que o SENHOR designou para o filho de meu senhor.

45 Considerava ainda eu assim, no meu íntimo, quando saiu Rebeca trazendo o seu cântaro ao ombro, desceu à fonte e tirou água. E eu lhe disse: peço-te que me dês de beber.

46 Ela se apressou e, baixando o cântaro do ombro, disse: Bebe, e também darei de beber aos teus camelos. Bebi, e ela deu de beber aos camelos.

47 Daí lhe perguntei: de quem és filha? Ela respondeu: Filha de Betuel, filho de Naor e Milca. Então, lhe pus o pendente no nariz e as pulseiras nas mãos.

48 E, prostrando-me, adorei ao SENHOR e bendisse ao SENHOR, Deus do meu

och göra din färd lyckosam, så att du kan ta en hustru åt min son från min släkt och mitt fädernehem.

41När du har kommit till mina släktingar skall du vara löst från din ed till mig, även om de inte vill ge henne åt dig; så blir du löst från eden.’

42I dag när jag kom till källan bad jag: ’Herre, min husbonde Abrahams Gud, visa mig om du vill låta min färd bli lyckosam.

43Här står jag vid brunnen. Kommer det nu en ung kvinna som skall hämta vatten, ber jag henne att hon låter mig få dricka lite ur hennes kruka.

44Om hon då svarar: Drick du, och jag skall hämta upp vatten åt dina kameler också, då är det henne Herren har utsett till hustru åt min husbondes son.’

45Knappt hade jag hunnit tänka detta förrän Rebecka kom dit ut med sin kruka på axeln. Hon gick ner till källan och hämtade vatten, och när jag bad henne att få dricka

46lyfte hon genast ner krukan och sade: ’Drick du, jag skall ge dina kameler vatten också.’ Jag drack och hon vattnade kamelerna.

47Jag frågade henne vems dotter hon var, och hon svarade att hon var dotter till Betuel, Nachors son som Milka födde åt honom. Då satte jag ringen i hennes näsa och armringarna på hennes armar

48och föll ner och tillbad Herren. Jag prisade Herren, min husbonde Abrahams

senhor Abraão, que me havia conduzido por um caminho direito, a fim de tomar para o filho do meu senhor uma filha do seu parente.

Gud, som hade fört mig på rätt väg och låtit mig finna en dotter till min husbondes frände åt hans son.

49 Agora, pois, se haveis de usar de benevolência e de verdade para com o meu senhor, fazei-mo saber; se não, declarai-mo, para que eu vá, ou para a direita ou para a esquerda.

49Säg mig nu om ni vill visa min husbonde godhet och trofasthet. Om inte, säg mig då det, så att jag vet vad jag har att rätta mig efter.«

50 Então, responderam Labão e Betuel: Isto procede do SENHOR, nada temos a dizer fora da sua verdade.

50Laban och Betuel svarade: »Detta kommer från Herren, vi har ingenting att säga.

51 Eis Rebeca na tua presença; toma-a e vai-te; seja ela a mulher do filho do teu senhor, segundo a palavra do SENHOR.

51Här är Rebecka. Ta henne med dig, må hon bli hustru åt din husbondes son, så som Herren har sagt.«

O casamento de Isaque e Rebeca

52 Tendo ouvido o servo de Abraão tais palavras, prostrou-se em terra diante do SENHOR;

52När Abrahams tjänare hörde deras svar föll han ner och tillbad Herren.

53 e tirou jóias de ouro e de prata e vestidos e os deu a Rebeca; também deu ricos presentes a seu irmão e a sua mãe.

53Sedan tog han fram silversmycken och guldsmycken och kläder och överlämnade till Rebecka; också hennes bror och hennes mor fick dyrbara gåvor.

54 Depois, comeram, e beberam, ele e os homens que estavam com ele, e passaram a noite. De madrugada, quando se levantaram, disse o servo: Permiti que eu volte ao meu senhor.

54Sedan åt och drack tjänaren och hans följeslagare och gick till vila. När de stigit upp nästa morgon sade tjänaren: »Låt mig nu återvända till min husbonde.«

55 Mas o irmão e a mãe da moça disseram: Fique ela ainda conosco alguns dias, pelo menos dez; e depois irá.

55Men brodern och modern bad att flickan skulle få stanna hos dem en vecka eller två innan hon lämnade dem.

56 Ele, porém, lhes disse: Não me detenhais, pois o SENHOR me tem levado a bom termo na jornada; permiti que eu volte ao meu senhor.

56Tjänaren svarade: »Håll mig inte kvar nu när Herren har gjort min färd lyckosam, låt mig få återvända till min husbonde.«

[57] Disseram: Chamemos a moça e ouçamo-la pessoalmente.

[58] Chamaram, pois, a Rebeca e lhe perguntaram: Queres ir com este homem? Ela respondeu: Irei.

[59] Então, despediram a Rebeca, sua irmã, e a sua ama, e ao servo de Abraão, e a seus homens.

[60] Abençoaram a Rebeca e lhe disseram: És nossa irmã; sê tu a mãe de milhares de milhares, e que a tua descendência possua a porta dos seus inimigos.

[61] Então, se levantou Rebeca com suas moças e, montando os camelos, seguiram o homem. O servo tomou a Rebeca e partiu.

[62] Ora, Isaque vinha de caminho de Beer-Laai-Roi, porque habitava na terra do Neguebe.

[63] Saíra Isaque a meditar no campo, ao cair da tarde; erguendo os olhos, viu, e eis que vinham camelos.

[64] Também Rebeca levantou os olhos, e, vendo a Isaque, apeou do camelo,

[65] e perguntou ao servo: Quem é aquele homem que vem pelo campo ao nosso encontro? É o meu senhor, respondeu. Então, tomou ela o véu e se cobriu.

[66] O servo contou a Isaque todas as coisas que havia feito.

[67] Isaque conduziu-a até à tenda de Sara, mãe dele, e tomou a Rebeca, e esta lhe foi por mulher. Ele a amou; assim, foi Isaque consolado depois da morte de sua mãe.

Gênesis 25

[57]De sade: »Vi kallar hit flickan och frågar henne själv.«

[58]De kallade på Rebecka och frågade henne: »Vill du följa med den här mannen?« Hon svarade: »Ja, det vill jag.«

[59]Då lät de sin syster Rebecka och hennes amma följa med Abrahams tjänare och hans män.

[60]De välsignade Rebecka och sade till henne: »Vår syster, av dig skall komma tusen sinom tusen. Dina ättlingar skall erövra fiendens städer.«

[61]Rebecka och hennes tjänarinnor satt upp på kamelerna och följde med mannen. Så tog tjänaren Rebecka med sig och gav sig i väg.

[62]Isak hade kommit till Beer Lachaj Roi och bodde nu i Negev.

[63]I kvällningen gick han ut på fälten. När han såg sig omkring fick han se kameler närma sig.

[64]Och när Rebecka fick se Isak satt hon av

[65]och frågade tjänaren: »Vem är den där mannen som kommer emot oss över fälten?« Tjänaren svarade: »Det är min husbonde.« Då dolde hon sig i sin slöja.

[66]Tjänaren berättade för Isak om allt han hade gjort.

[67]Isak förde Rebecka till tältet, han tog henne till hustru, och han älskade henne. Så fann Isak tröst i sorgen efter sin mor.

1 Mos 25

Descendentes de Abraão e Quetura
1 Crônicas 1.32,33

[1] Desposou Abraão outra mulher; chamava-se Quetura.

[2] Ela lhe deu à luz a Zinrã, Jocsã, Medã, Midiã, Isbaque e Suá.

[3] Jocsã gerou a Seba e a Dedã; os filhos de Dedã foram: Assurim, Letusim e Leumim.

[4] Os filhos de Midiã foram: Efá, Efer, Enoque, Abida e Elda. Todos estes foram filhos de Quetura.

[5] Abraão deu tudo o que possuía a Isaque.

[6] Porém, aos filhos das concubinas que tinha, deu ele presentes e, ainda em vida, os separou de seu filho Isaque, enviando-os para a terra oriental.

A morte de Abraão

[7] Foram os dias da vida de Abraão cento e setenta e cinco anos.

[8] Expirou Abraão; morreu em ditosa velhice, avançado em anos; e foi reunido ao seu povo.

[9] Sepultaram-no Isaque e Ismael, seus filhos, na caverna de Macpela, no campo de Efrom, filho de Zoar, o heteu, fronteiro a Manre,

[10] o campo que Abraão comprara aos filhos de Hete. Ali foi sepultado Abraão e Sara, sua mulher.

[11] Depois da morte de Abraão, Deus abençoou a Isaque, seu filho; Isaque habitava junto a Beer-Laai-Roi.

Descendentes de Ismael
1 Crônicas 1.28-31

Abrahams barn med Ketura. Hans död

[1]Abraham tog sig åter en hustru. Hon hette Ketura

[2]och födde honom Simran, Jokshan, Medan, Midjan, Jishbak och Shuach.

[3]Jokshan blev far till Saba och Dedan, och Dedans ättlingar var ashureerna, letusheerna och leummeerna.

[4]Midjans söner var Efa, Efer, Henok, Avida och Eldaga. Alla dessa härstammade från Ketura.

[5]Abraham gav allt han ägde åt Isak.

[6]Åt sönerna till sina bihustrur gav Abraham gåvor, och medan han ännu levde skilde han dem från sin son Isak genom att skicka dem österut, till Östlandet.

[7]Detta är den levnadsålder som Abraham uppnådde: 175 år.

[8]Sedan slutade Abraham sina dagar. Han dog efter ett långt liv, gammal och mätt av år, och förenades med fäderna.

[9]Hans söner Isak och Ismael begravde honom i Makpelagrottan på det fält som tillhört hettiten Efron, Sochars son, och som ligger utanför Mamre,

[10]det fält som Abraham hade köpt av hettiterna. Där begravdes Abraham och hans hustru Sara.

[11]Efter Abrahams död välsignade Gud hans son Isak. Isak bodde vid Beer Lachaj Roi.

Ismaels släkttavla

[12] São estas as gerações de Ismael, filho de Abraão, que Agar, egípcia, serva de Sara, lhe deu à luz.

[13] E estes, os filhos de Ismael, pelos seus nomes, segundo o seu nascimento: o primogênito de Ismael foi Nebaiote; depois, Quedar, Abdeel, Mibsão,

[14] Misma, Dumá, Massá,

[15] Hadade, Tema, Jetur, Nafis e Quedemá.

[16] São estes os filhos de Ismael, e estes, os seus nomes pelas suas vilas e pelos seus acampamentos: doze príncipes de seus povos.

[17] E os anos da vida de Ismael foram cento e trinta e sete; e morreu e foi reunido ao seu povo.

[18] Habitaram desde Havilá até Sur, que olha para o Egito, como quem vai para a Assíria. Ele se estabeleceu fronteiro a todos os seus irmãos.

Descendentes de Isaque

[19] São estas as gerações de Isaque, filho de Abraão. Abraão gerou a Isaque;

[20] era Isaque de quarenta anos, quando tomou por esposa a Rebeca, filha de Betuel, o arameu de Padã-Arã, e irmã de Labão, o arameu.

[21] Isaque orou ao SENHOR por sua mulher, porque ela era estéril; e o SENHOR lhe ouviu as orações, e Rebeca, sua mulher, concebeu.

[22] Os filhos lutavam no ventre dela; então, disse: Se é assim, por que vivo eu? E consultou ao SENHOR.

[12]Detta är släkttavlan för Abrahams son Ismael, som Saras egyptiska slavinna Hagar födde åt Abraham.

[13]Detta är Ismaels söner med namnen i åldersordning: Nevajot, hans förstfödde, Kedar, Adbeel, Mivsam,

[14]Mishma, Duma, Massa,

[15]Hadad, Tema, Jetur, Nafish och Kedma.

[16]Detta var namnen på Ismaels söner efter läger och byar, tolv hövdingar och deras stammar. —

[17]Detta är den levnadsålder som Ismael uppnådde: 137 år. Sedan slutade han sina dagar; han dog och förenades med fäderna.

[18]De hade sina boplatser från Havila fram till Shur, öster om Egypten. Öster om alla sina bröder hade han sina lägerplatser.

Esau och Jakob

[19]Detta är berättelsen om Isaks, Abrahams sons, släkt. Abraham blev far till Isak.

[20]Isak var 40 år då han tog Rebecka till hustru; hon var dotter till aramén Betuel från Paddan Aram och syster till aramén Laban.

[21]Isak bad till Herren för sin hustru, eftersom hon var ofruktsam, och Herren hörde hans bön, och hans hustru Rebecka blev havande.

[22]Men barnen sparkade varandra i hennes liv. Då sade hon: »Om det skall vara så här, står jag inte ut!« Hon gick för att fråga Herren,

23 Respondeu-lhe o SENHOR: Duas nações há no teu ventre, dois povos, nascidos de ti, se dividirão: um povo será mais forte que o outro, e o mais velho servirá ao mais moço.

23och Herren svarade henne: »Två folk finns i ditt sköte, två stammar, skilda åt från moderlivet. Det ena folket blir starkare än det andra. Den äldre skall tjäna den yngre.«

24 Cumpridos os dias para que desse à luz, eis que se achavam gêmeos no seu ventre.

24När tiden var inne födde hon tvillingar.

25 Saiu o primeiro, ruivo, todo revestido de pêlo; por isso, lhe chamaram Esaú.

25Den förste som kom fram var rödhårig och luden som en skinnfäll över hela kroppen, och man gav honom namnet Esau.

26 Depois, nasceu o irmão; segurava com a mão o calcanhar de Esaú; por isso, lhe chamaram Jacó. Era Isaque de sessenta anos, quando Rebeca lhos deu à luz.

26Sedan kom hans bror fram, med handen i ett fast grepp om Esaus fot, och han fick namnet Jakob. Isak var 60 år när de föddes.

Esaú vende o seu direito de primogenitura

27 Cresceram os meninos. Esaú saiu perito caçador, homem do campo; Jacó, porém, homem pacato, habitava em tendas.

27Pojkarna växte upp. Esau blev en skicklig jägare och höll till i skog och mark, men Jakob förde ett lugnt liv och bodde i tält.

28 Isaque amava a Esaú, porque se saboreava de sua caça; Rebeca, porém, amava a Jacó.

28Eftersom Isak hade smak för vilt tyckte han bäst om Esau, men Jakob var Rebeckas älsklingsson.

Esau säljer sin förstfödslorätt

29 Tinha Jacó feito um cozinhado, quando, esmorecido, veio do campo Esaú

29En dag när Jakob kokade soppa kom Esau från markerna, alldeles utsvulten.

30 e lhe disse: Peço-te que me deixes comer um pouco desse cozinhado vermelho, pois estou esmorecido. Daí chamar-se Edom.

30»Ös upp av det röda åt mig, det röda där«, bad han Jakob, »jag är alldeles utsvulten.« Därav fick han namnet Edom.

31 Disse Jacó: Vende-me primeiro o teu direito de primogenitura.

31Men Jakob svarade: »Bara om du ger mig din förstfödslorätt i utbyte.«

32 Ele respondeu: Estou a ponto de morrer; de que me aproveitará o direito de primogenitura?

32Då sade Esau: »Jag håller på att dö, vad har jag för glädje av förstfödslorätten?« —

[33] Então, disse Jacó: Jura-me primeiro. Ele jurou e vendeu o seu direito de primogenitura a Jacó.
[34] Deu, pois, Jacó a Esaú pão e o cozinhado de lentilhas; ele comeu e bebeu, levantou-se e saiu. Assim, desprezou Esaú o seu direito de primogenitura.

[33]»Ge mig först din ed«, sade Jakob. Esau gav honom sin ed och sålde så sin förstfödslorätt till Jakob.

[34]Då gav Jakob honom bröd och linssoppa. Han åt och drack, reste sig och gick. Så litet brydde sig Esau om sin förstfödslorätt.

Gênesis 26

Isaque na terra dos filisteus

[1] Sobrevindo fome à terra, além da primeira havida nos dias de Abraão, foi Isaque a Gerar, avistar-se com Abimeleque, rei dos filisteus.
[2] Apareceu-lhe o SENHOR e disse: Não desças ao Egito. Fica na terra que eu te disser;
[3] habita nela, e serei contigo e te abençoarei; porque a ti e a tua descendência darei todas estas terras e confirmarei o juramento que fiz a Abraão, teu pai.

[4] Multiplicarei a tua descendência como as estrelas dos céus e lhe darei todas estas terras. Na tua descendência serão abençoadas todas as nações da terra;

[5] porque Abraão obedeceu à minha palavra e guardou os meus mandados, os meus preceitos, os meus estatutos e as minhas leis.
[6] Isaque, pois, ficou em Gerar.
[7] Perguntando-lhe os homens daquele lugar a respeito de sua mulher, disse: É minha irmã; pois temia dizer: É minha

1 Mos 26

Isak och Rebecka i Gerar

[1]Det blev hungersnöd i landet — en annan än den förra hungersnöden, den på Abrahams tid. Då begav sig Isak till filisteerkungen Avimelek i Gerar.
[2]Herren uppenbarade sig för honom och sade: »Bege dig inte till Egypten utan stanna i det land som jag skall visa dig.
[3]Bli kvar en tid i detta land, så skall jag vara med dig och välsigna dig. Åt dig och dina ättlingar skall jag ge alla dessa länder, jag skall uppfylla det löfte som jag med ed gav din far Abraham.
[4]Jag skall göra dina ättlingar talrika som stjärnorna på himlen, jag skall ge dem alla dessa länder, och alla folk på jorden skall önska sig den välsignelse som dina ättlingar har fått.

[5]Detta skall ske därför att Abraham lydde mig och rättade sig efter vad jag befallt, mina bud och stadgar och lagar.«

[6]Isak slog sig ner i Gerar.
[7]Men när männen i staden frågade honom om hans hustru sade han: »Det är min syster.« Han vågade inte säga att hon var

mulher; para que, dizia ele consigo, os homens do lugar não me matem por amor de Rebeca, porque era formosa de aparência.

hans hustru. »Männen här kan döda mig för Rebeckas skull, hon är ju så vacker«, tänkte han.

[8] Ora, tendo Isaque permanecido ali por muito tempo, Abimeleque, rei dos filisteus, olhando da janela, viu que Isaque acariciava a Rebeca, sua mulher.

[8]Han hade redan varit där en tid, när filisteerkungen Avimelek en dag tittade ut genom fönstret och fick se Isak vänslas med sin hustru Rebecka.

[9] Então, Abimeleque chamou a Isaque e lhe disse: É evidente que ela é tua esposa; como, pois, disseste: É minha irmã? Respondeu-lhe Isaque: Porque eu dizia: para que eu não morra por causa dela.

[9]Då kallade han till sig Isak och sade: »Hon är alltså din hustru. Varför har du sagt att hon är din syster?« Isak svarade: »Jag var rädd att bli dödad för hennes skull.«

[10] Disse Abimeleque: Que é isso que nos fizeste? Facilmente algum do povo teria abusado de tua mulher, e tu, atraído sobre nós grave delito.

[10]Men Avimelek sade: »Vad är det du har gjort mot oss? Det kunde ju lätt ha hänt att någon av männen här legat med din hustru, och då hade du dragit skuld över oss.«

[11] E deu esta ordem a todo o povo: Qualquer que tocar a este homem ou à sua mulher certamente morrerá.

[11]Och Avimelek utfärdade en befallning till hela folket: »Den som rör den här mannen eller hans hustru skall straffas med döden.«

[12] Semeou Isaque naquela terra e, no mesmo ano, recolheu cento por um, porque o SENHOR o abençoava.

[12]Isak sådde där i landet och fick det året hundrafalt igen. Herren välsignade honom

[13] Enriqueceu-se o homem, prosperou, ficou riquíssimo;

[13]och han blev rik. Hans rikedom blev allt större; till sist var han mycket rik.

[14] possuía ovelhas e bois e grande número de servos, de maneira que os filisteus lhe tinham inveja.

[14]Han ägde hjordar av får och kor och hade många tjänare. Allt detta väckte avund bland filisteerna.

[15] E, por isso, lhe entulharam todos os poços que os servos de seu pai haviam cavado, nos dias de Abraão, enchendo-os de terra.

[15]Alla de brunnar som hans far Abrahams män hade grävt på dennes tid fyllde de med jord.

[16] Disse Abimeleque a Isaque: Aparta-te de nós, porque já és muito mais poderoso do que nós.

[17] Então, Isaque saiu dali e se acampou no vale de Gerar, onde habitou.

[18] E tornou Isaque a abrir os poços que se cavaram nos dias de Abraão, seu pai (porque os filisteus os haviam entulhado depois da morte de Abraão), e lhes deu os mesmos nomes que já seu pai lhes havia posto.

[19] Cavaram os servos de Isaque no vale e acharam um poço de água nascente.

[20] Mas os pastores de Gerar contenderam com os pastores de Isaque, dizendo: Esta água é nossa. Por isso, chamou o poço de Eseque, porque contenderam com ele.

[21] Então, cavaram outro poço e também por causa desse contenderam. Por isso, recebeu o nome de Sitna.

[22] Partindo dali, cavou ainda outro poço; e, como por esse não contenderam, chamou-lhe Reobote e disse: Porque agora nos deu lugar o SENHOR, e prosperaremos na terra.

[23] Dali subiu para Berseba.

[24] Na mesma noite, lhe apareceu o SENHOR e disse: Eu sou o Deus de Abraão, teu pai. Não temas, porque eu sou contigo; abençoar-te-ei e multiplicarei a tua descendência por amor de Abraão, meu servo.

[16]Och Avimelek sade till Isak: »Du måste flytta härifrån, du har blivit alldeles för stor för oss.«

[17]Då flyttade Isak; han slog läger i Gerardalen och bodde där.

[18]Isak grävde åter upp de brunnar som hans far Abrahams män hade grävt men som filisteerna hade fyllt igen efter Abrahams död, och han gav brunnarna samma namn som hans far hade gett dem.

[19]När Isaks män grävde efter vatten i dalen fann de en källåder.

[20]Men herdarna från Gerar kom i tvist med Isaks herdar och sade: »Det är vårt vatten!« Och han kallade brunnen Esek, därför att de trätte med honom.

[21]Sedan grävde Isaks män en annan brunn, och det blev tvist om den också; därför kallade han den Sitna.

[22]Han bröt upp därifrån och grävde ytterligare en brunn. Den blev det ingen tvist om, och därför kallade han den Rechovot, »ty«, sade han, »nu har Herren gett oss utrymme, så att vi kan föröka oss här i landet«.

Isak och Avimelek sluter förbund

[23]Isak flyttade därifrån och kom till Beer Sheva.

[24]Den natten uppenbarade sig Herren för honom och sade: »Jag är din far Abrahams Gud. Var inte rädd, ty jag är med dig, jag skall välsigna dig och göra dina ättlingar talrika för min tjänare Abrahams skull.«

[25] Então, levantou ali um altar e, tendo invocado o nome do SENHOR, armou a sua tenda; e os servos de Isaque abriram ali um poço.

[25]Där byggde Isak ett altare och åkallade Herren, där slog han läger, och där grävde hans män en brunn.

Isaque faz aliança com Abimeleque

[26] De Gerar foram ter com ele Abimeleque e seu amigo Ausate e Ficol, comandante do seu exército.

[26]En dag kom Avimelek till honom från Gerar tillsammans med sin rådgivare Achussat och sin befälhavare Pikol.

[27] Disse-lhes Isaque: Por que viestes a mim, pois me odiais e me expulsastes do vosso meio?

[27]Då sade Isak till dem: »Varför kommer ni hit, ni som tyckte så illa om mig att ni drev bort mig!”

[28] Eles responderam: Vimos claramente que o SENHOR é contigo; então, dissemos: Haja agora juramento entre nós e ti, e façamos aliança contigo.

[28]De svarade: »Vi har tydligt sett att Herren har varit med dig, och nu har vi sagt oss att vi och du måste svära varandra en ed. Slut ett fördrag med oss

[29] Jura que nos não farás mal, como também não te havemos tocado, e como te fizemos somente o bem, e te deixamos ir em paz. Tu és agora o abençoado do SENHOR.

[29]och lova att du inte skall göra oss något ont, liksom vi aldrig har ofredat dig utan bara gjort dig gott. Du fick dra bort i fred, och nu har Herren välsignat dig.«

[30] Então, Isaque lhes deu um banquete, e comeram e beberam.

[30]Isak gav ett gästabud för dem, och de åt och drack.

[31] Levantando-se de madrugada, juraram de parte a parte; Isaque os despediu, e eles se foram em paz.

[31]Tidigt nästa morgon svor de varandra en ed. Därefter tog Isak farväl av dem, och de skildes i sämja.

[32] Nesse mesmo dia, vieram os servos de Isaque e, dando-lhe notícia do poço que tinham cavado, lhe disseram: Achamos água.

[32]Samma dag kom Isaks män och berättade för honom att de hade funnit vatten i brunnen de grävde.

[33] Ao poço, chamou-lhe Seba; por isso, Berseba é o nome daquela cidade até ao dia de hoje.

[33]Isak kallade brunnen Shiva. Därför heter staden än i dag Beer Sheva.

[34] Tendo Esaú quarenta anos de idade, tomou por esposa a Judite, filha de Beeri, heteu, e a Basemate, filha de Elom, heteu.

[34]När Esau var 40 år tog han till hustrur Judit, hettiten Beeris dotter, och Basemat, hettiten Elons dotter.

[35] Ambas se tornaram amargura de espírito para Isaque e para Rebeca.

Gênesis 27

Isaque abençoa a Jacó e a Esaú

[1] Tendo-se envelhecido Isaque e já não podendo ver, porque os olhos se lhe enfraqueciam, chamou a Esaú, seu filho mais velho, e lhe disse: Meu filho! Respondeu ele: Aqui estou!

[2] Disse-lhe o pai: Estou velho e não sei o dia da minha morte.

[3] Agora, pois, toma as tuas armas, a tua aljava e o teu arco, sai ao campo, e apanha para mim alguma caça,

[4] e faze-me uma comida saborosa, como eu aprecio, e traze-ma, para que eu coma e te abençoe antes que eu morra.

[5] Rebeca esteve escutando enquanto Isaque falava com Esaú, seu filho. E foi-se Esaú ao campo para apanhar a caça e trazê-la.

[6] Então, disse Rebeca a Jacó, seu filho: Ouvi teu pai falar com Esaú, teu irmão, assim:

[7] Traze caça e faze-me uma comida saborosa, para que eu coma e te abençoe diante do SENHOR, antes que eu morra.

[8] Agora, pois, meu filho, atende às minhas palavras com que te ordeno.

[9] Vai ao rebanho e traze-me dois bons cabritos; deles farei uma saborosa comida para teu pai, como ele aprecia;

[10] levá-la-ás a teu pai, para que a coma e te abençoe, antes que morra.

[35]De förbittrade livet för Isak och Rebecka.

1 Mos 27

Jakob får sin fars välsignelse

[1]Isak hade nu blivit gammal, och ögonen hade försvagats så att han inte kunde se. Då kallade han en dag till sig sin äldste son Esau. »Min son«, sade han, och Esau svarade: »Ja, far.«

[2]Isak sade: »Jag är gammal och vet inte hur långt jag har kvar.

[3]Hämta dina vapen, kogret och bågen, och gå ut och skjut ett villebråd åt mig.

[4]Laga till en av mina älsklingsrätter och bär in till mig så att jag får äta. Sedan skall jag ge dig min välsignelse innan jag dör.«

[5]Men Rebecka hade hört när Isak talade med sin son Esau, och då Esau hade gått ut för att skjuta ett villebråd åt sin far

[6]sade hon till sin son Jakob: »Jag hörde hur din far talade med din bror Esau och sade till honom:

[7]Skaffa något vilt och laga till något gott, så att jag får äta och sedan kan välsigna dig inför Herren innan jag dör. —

[8]Hör på nu, min son, och gör som jag säger.

[9]Gå bort till småboskapen och hämta två fina killingar, så skall jag laga till en av din fars älsklingsrätter.

[10]Den skall du bära in till din far, så att han får äta och sedan kan välsigna dig innan han dör.«

[11] Disse Jacó a Rebeca, sua mãe: Esaú, meu irmão, é homem cabeludo, e eu, homem liso.

[12] Dar-se-á o caso de meu pai me apalpar, e passarei a seus olhos por zombador; assim, trarei sobre mim maldição e não bênção.

[13] Respondeu-lhe a mãe: Caia sobre mim essa maldição, meu filho; atende somente o que eu te digo, vai e traze-mos.

[14] Ele foi, tomou-os e os trouxe a sua mãe, que fez uma saborosa comida, como o pai dele apreciava.

[15] Depois, tomou Rebeca a melhor roupa de Esaú, seu filho mais velho, roupa que tinha consigo em casa, e vestiu a Jacó, seu filho mais novo.

[16] Com a pele dos cabritos cobriu-lhe as mãos e a lisura do pescoço.

[17] Então, entregou a Jacó, seu filho, a comida saborosa e o pão que havia preparado.

[18] Jacó foi a seu pai e disse: Meu pai! Ele respondeu: Fala! Quem és tu, meu filho?

[19] Respondeu Jacó a seu pai: Sou Esaú, teu primogênito; fiz o que me ordenaste. Levanta-te, pois, assenta-te e come da minha caça, para que me abençoes.

[20] Disse Isaque a seu filho: Como é isso que a pudeste achar tão depressa, meu filho? Ele respondeu: Porque o SENHOR, teu Deus, a mandou ao meu encontro.

[11]Jakob invände: »Men min bror Esau är ju luden och jag är alldeles slät.

[12]Om min far rör vid mig står jag där som en bedragare och drar över mig förbannelse i stället för välsignelse.«

[13]Hans mor svarade: »Den förbannelsen får komma över mig, min son! Gör nu som jag säger och gå och hämta killingarna.«

[14]Han gick och hämtade killingarna åt sin mor, och hon lagade till en av hans fars älsklingsrätter.

[15]Och Rebecka tog fram sin äldste son Esaus festkläder, som hon hade hos sig, och lät Jakob, den yngste sonen, sätta på sig dem.

[16]Med skinnet från killingarna täckte hon hans händer och hans bara hals.

[17]Sedan gav hon Jakob den välsmakande rätten och bröd som hon hade bakat,

[18]och han bar in det till sin far. »Far«, sade han och Isak svarade: »Ja, min son. Vem är du?«

[19]Jakob sade: »Jag är Esau, din förstfödde. Jag har gjort som du sade till mig. Sätt dig upp och ät av viltet som jag har fått, så att du sedan kan ge mig din välsignelse.«

[20]Då sade Isak: »Hur fick du tag i det så snabbt, min son?« Jakob svarade: »Herren, din Gud, lät det komma i min väg.«

[21] Então, disse Isaque a Jacó: Chega-te aqui, para que eu te apalpe, meu filho, e veja se és meu filho Esaú ou não.
[22] Jacó chegou-se a Isaque, seu pai, que o apalpou e disse: A voz é de Jacó, porém as mãos são de Esaú.
[23] E não o reconheceu, porque as mãos, com efeito, estavam peludas como as de seu irmão Esaú. E o abençoou.
[24] E lhe disse: És meu filho Esaú mesmo? Ele respondeu: Eu sou.
[25] Então, disse: Chega isso para perto de mim, para que eu coma da caça de meu filho; para que eu te abençoe. Chegou-lho, e ele comeu; trouxe-lhe também vinho, e ele bebeu.
[26] Então, lhe disse Isaque, seu pai: Chega-te e dá-me um beijo, meu filho.
[27] Ele se chegou e o beijou. Então, o pai aspirou o cheiro da roupa dele, e o abençoou, e disse: Eis que o cheiro do meu filho é como o cheiro do campo, que o SENHOR abençoou;
[28] Deus te dê do orvalho do céu, e da exuberância da terra, e fartura de trigo e de mosto.
[29] Sirvam-te povos, e nações te reverenciem; sê senhor de teus irmãos, e os filhos de tua mãe se encurvem a ti; maldito seja o que te amaldiçoar, e abençoado o que te abençoar.
[30] Mal acabara Isaque de abençoar a Jacó, tendo este saído da presença de Isaque, seu pai, chega Esaú, seu irmão, da sua caçada.

[21]Isak sade: »Kom fram hit, min son, så att jag får röra vid dig och känna om du verkligen är min son Esau.«
[22]Jakob gick fram till sin far Isak så att han fick röra vid honom, och Isak sade: »Rösten är Jakobs, men händerna är Esaus.«
[23]Han kände inte igen honom, eftersom Jakobs händer var ludna som hans bror Esaus, och därför välsignade han honom.
[24]Han frågade: »Är du verkligen min son Esau?« — »Ja«, svarade Jakob.
[25]Då sade Isak: »Sätt fram maten, min son, så att jag får äta av viltet som du har med dig och kan ge dig min välsignelse.« Jakob satte fram åt honom, så att han fick äta, och gav honom vin att dricka.
[26]Sedan sade Isak till honom: »Kom fram, min son, och kyss mig.«
[27]När han då gick fram och kysste honom kände Isak lukten av hans kläder. Och han välsignade honom och sade: »Som doften från marker som Herren välsignat är doften av min son.
[28]Gud skall ge dig dagg från himlen, fruktbar jord, säd och vin i rikt mått.
[29]Folkslag skall tjäna dig, folk bli dig underdåniga. Härska över dina bröder! Må din mors söner böja sig för dig. Förbannad den som förbannar dig och välsignad den som välsignar dig!«
[30]När Isak hade välsignat Jakob och Jakob just hade lämnat sin far kom hans bror Esau hem från jakten.

[31] E fez também ele uma comida saborosa, a trouxe a seu pai e lhe disse: Levanta-te, meu pai, e come da caça de teu filho, para que me abençoes.

[32] Perguntou-lhe Isaque, seu pai: Quem és tu? Sou Esaú, teu filho, o teu primogênito, respondeu.

[33] Então, estremeceu Isaque de violenta comoção e disse: Quem é, pois, aquele que apanhou a caça e ma trouxe? Eu comi de tudo, antes que viesses, e o abençoei, e ele será abençoado.

[34] Como ouvisse Esaú tais palavras de seu pai, bradou com profundo amargor e lhe disse: Abençoa-me também a mim, meu pai!

[35] Respondeu-lhe o pai: Veio teu irmão astuciosamente e tomou a tua bênção.

[36] Disse Esaú: Não é com razão que se chama ele Jacó? Pois já duas vezes me enganou: tirou-me o direito de primogenitura e agora usurpa a bênção que era minha. Disse ainda: Não reservaste, pois, bênção nenhuma para mim?

[37] Então, respondeu Isaque a Esaú: Eis que o constituí em teu senhor, e todos os seus irmãos lhe dei por servos; de trigo e de mosto o apercebi; que me será dado fazer-te agora, meu filho?

[38] Disse Esaú a seu pai: Acaso, tens uma única bênção, meu pai? Abençoa-me,

[31]Också han lagade en god måltid och bar in den till sin far och sade till honom: »Vill du resa dig upp, far, och äta av viltet som din son har med sig, så att du sedan kan ge mig din välsignelse?”

[32]Isak frågade honom: »Vem är du?« — »Jag är Esau, din son, din förstfödde«, svarade han.

[33]Isak greps av förfäran och sade: »Vem var det då som kom in till mig med något vilt han hade skjutit? Jag åt av allt innan du kom, och sedan gav jag honom min välsignelse.«

[34]När Esau hörde vad hans far sade gav han upp ett skri av förtvivlan. »Välsigna mig också, far«, bad han.

[35]Isak svarade: »Din bror handlade svekfullt och tog välsignelsen du skulle ha fått.«

[36]Då sade Esau: »Inte för inte heter han Jakob: två gånger har han bedragit mig. Min förstfödslorätt tog han, och nu har han tagit min välsignelse.« Och Esau frågade: »Har du ingen välsignelse kvar åt mig?”

[37]Isak svarade Esau: »Jag har satt honom att härska över dig, alla hans bröder har jag gjort till hans tjänare, säd och vin har jag gett honom. Vad kan jag då göra för dig, min son?« —

[38]»Far«, sade Esau, »hade du bara denna enda välsignelse att ge bort? Välsigna mig också, far!« Och han grät högljutt.

também a mim, meu pai. E, levantando Esaú a voz, chorou.

[39] Então, lhe respondeu Isaque, seu pai: Longe dos lugares férteis da terra será a tua habitação, e sem orvalho que cai do alto.

[40] Viverás da tua espada e servirás a teu irmão; quando, porém, te libertares, sacudirás o seu jugo da tua cerviz.

[41] Passou Esaú a odiar a Jacó por causa da bênção, com que seu pai o tinha abençoado; e disse consigo: Vêm próximos os dias de luto por meu pai; então, matarei a Jacó, meu irmão.

[42] Chegaram aos ouvidos de Rebeca estas palavras de Esaú, seu filho mais velho; ela, pois, mandou chamar a Jacó, seu filho mais moço, e lhe disse: Eis que Esaú, teu irmão, se consola a teu respeito, resolvendo matar-te.

[43] Agora, pois, meu filho, ouve o que te digo: retira-te para a casa de Labão, meu irmão, em Harã;

[44] fica com ele alguns dias, até que passe o furor de teu irmão,

[45] e cesse o seu rancor contra ti, e se esqueça do que lhe fizeste. Então, providenciarei e te farei regressar de lá. Por que hei de eu perder os meus dois filhos num só dia?

[46] Disse Rebeca a Isaque: Aborrecida estou da minha vida, por causa das filhas de Hete; se Jacó tomar esposa dentre as filhas de Hete, tais como estas, as filhas desta terra, de que me servirá a vida?

[39]Detta var det svar hans far Isak gav honom: »Långt från den fruktbara jorden skall du bo, där ingen dagg faller från himlen.

[40]Av ditt svärd skall du leva, och du skall tjäna din bror. Men en gång skall du göra dig fri och kasta av dig hans ok.«

[41]Esau fattade agg till Jakob för att fadern hade gett honom välsignelsen. Och Esau tänkte: »Snart kommer den tid då vi sörjer vår far. Då skall jag döda min bror Jakob.«

[42]Rebecka fick reda på vad hennes äldste son Esau tänkte och skickade efter sin yngste son Jakob och sade till honom: »Din bror Esau ruvar på hämnd och tänker döda dig.

[43]Hör nu på vad jag säger, min son: Fly genast till min bror Laban i Harran

[44]och stanna där en tid, tills din brors vrede har lagt sig.

[45]När vreden har lagt sig och han har glömt vad du har gjort honom, skickar jag bud och låter hämta hem dig igen. Inte skall jag behöva mista er båda på samma gång.«

Isak sänder Jakob till Laban

[46]Rebecka sade till Isak: »De här hettitiskorna tar livet av mig. Om Jakob också tar en hettitisk flicka till hustru, en flicka från detta land, då vill jag inte leva längre.«

Gênesis 28

A fuga de Jacó

[1] Isaque chamou a Jacó e, dando-lhe a sua bênção, lhe ordenou, dizendo: Não tomarás esposa dentre as filhas de Canaã.

[2] Levanta-te, vai a Padã-Arã, à casa de Betuel, pai de tua mãe, e toma lá por esposa uma das filhas de Labão, irmão de tua mãe.

[3] Deus Todo-Poderoso te abençoe, e te faça fecundo, e te multiplique para que venhas a ser uma multidão de povos;

[4] e te dê a bênção de Abraão, a ti e à tua descendência contigo, para que possuas a terra de tuas peregrinações, concedida por Deus a Abraão.

[5] Assim, despediu Isaque a Jacó, que se foi a Padã-Arã, à casa de Labão, filho de Betuel, o arameu, irmão de Rebeca, mãe de Jacó e de Esaú.

[6] Vendo, pois, Esaú que Isaque abençoara a Jacó e o enviara a Padã-Arã, para tomar de lá esposa para si; e vendo que, ao abençoá-lo, lhe ordenara, dizendo: Não tomarás mulher dentre as filhas de Canaã;

[7] e vendo, ainda, que Jacó, obedecendo a seu pai e a sua mãe, fora a Padã-Arã;

[8] sabedor também de que Isaque, seu pai, não via com bons olhos as filhas de Canaã,

[9] foi Esaú à casa de Ismael e, além das mulheres que já possuía, tomou por mulher a Maalate, filha de Ismael, filho de Abraão, e irmã de Nebaiote.

1 Mos 28

[1]Då kallade Isak till sig Jakob. Han välsignade honom och sade till honom: »Du får inte ta en kanaaneiska till hustru.

[2]Bege dig i stället till Paddan Aram, till din morfar Betuels familj, och ta dig en hustru där, en av din morbror Labans döttrar.

[3]Må Gud den Väldige välsigna dig och göra dig fruktsam, så att du förökar dig och blir till många folk.

[4]Och må han ge dig och dina ättlingar den välsignelse som han gav Abraham, så att det land där du nu bor som främling blir din egendom, det land som Gud gav åt Abraham.«

[5]Så skickade Isak i väg Jakob, och Jakob begav sig till Paddan Aram, till Laban, som var son till aramén Betuel och bror till Rebecka, Jakobs och Esaus mor.

[6]Esau fick veta att Isak hade välsignat Jakob och skickat honom till Paddan Aram för att ta sig en hustru där. Han hade välsignat honom och befallt: »Du får inte ta en kanaaneiska till hustru«,

[7]och Jakob hade lytt sin far och mor och begett sig till Paddan Aram.

[8]Då förstod Esau hur illa hans far Isak tyckte om de kanaaneiska kvinnorna.

[9]Han gick därför till Ismael och tog till hustru — utöver de hustrur han redan hade — Machalat, dotter till Abrahams son Ismael och syster till Nevajot.

A visão da escada

10 Partiu Jacó de Berseba e seguiu para Harã.

11 Tendo chegado a certo lugar, ali passou a noite, pois já era sol-posto; tomou uma das pedras do lugar, fê-la seu travesseiro e se deitou ali mesmo para dormir.

12 E sonhou: Eis posta na terra uma escada cujo topo atingia o céu; e os anjos de Deus subiam e desciam por ela.

13 Perto dele estava o SENHOR e lhe disse: Eu sou o SENHOR, Deus de Abraão, teu pai, e Deus de Isaque. A terra em que agora estás deitado, eu ta darei, a ti e à tua descendência.

14 A tua descendência será como o pó da terra; estender-te-ás para o Ocidente e para o Oriente, para o Norte e para o Sul. Em ti e na tua descendência serão abençoadas todas as famílias da terra.

15 Eis que eu estou contigo, e te guardarei por onde quer que fores, e te farei voltar a esta terra, porque te não desampararei, até cumprir eu aquilo que te hei referido.

16 Despertado Jacó do seu sono, disse: Na verdade, o SENHOR está neste lugar, e eu não o sabia.

17 E, temendo, disse: Quão temível é este lugar! É a Casa de Deus, a porta dos céus.

A coluna de Betel

18 Tendo-se levantado Jacó, cedo, de madrugada, tomou a pedra que havia

Jakobs dröm i Betel

10Jakob lämnade Beer Sheva och tog vägen mot Harran.

11Han kom fram till en plats där han stannade för natten, eftersom solen hade gått ner. Han tog en av stenarna på platsen för att ha den vid huvudgärden. Sedan lade han sig att sova där.

12I drömmen såg han en trappa som ledde från jorden ända upp till himlen, och Guds änglar gick upp och ner för den.

13Och Herren stod framför honom och sade: »Jag är Herren, din fader Abrahams Gud och Isaks Gud. Marken som du ligger på skall jag ge åt dig och dina ättlingar.

14De skall bli som stoftkornen på jorden, och du skall utbreda dig åt väster och öster, åt norr och söder, och alla folk på jorden skall önska sig den välsignelse som du och dina ättlingar har fått.

15Och jag skall vara med dig och skydda dig vart du än går; jag skall föra dig tillbaka till detta land. Jag kommer inte att överge dig, jag skall fullgöra det som jag har lovat dig.«

16Jakob vaknade upp ur sömnen. »Sannerligen«, sade han, »Herren är på denna plats, och jag visste det inte!«

17Och han greps av bävan och sade: »Detta är en plats som väcker bävan, det måste vara Guds boning, här är himlens port.«

18Tidigt nästa morgon tog Jakob stenen som han haft vid huvudgärden och reste den som en stod och göt olja över den.

posto por travesseiro e a erigiu em coluna, sobre cujo topo entornou azeite.

[19] E ao lugar, cidade que outrora se chamava Luz, deu o nome de Betel.

[20] Fez também Jacó um voto, dizendo: Se Deus for comigo, e me guardar nesta jornada que empreendo, e me der pão para comer e roupa que me vista,

[21] de maneira que eu volte em paz para a casa de meu pai, então, o SENHOR será o meu Deus;

[22] e a pedra, que erigi por coluna, será a Casa de Deus; e, de tudo quanto me concederes, certamente eu te darei o dízimo.

[19]Han kallade platsen Betel; tidigare hette staden Lus.

[20]Jakob avgav ett löfte: »Om Gud är med mig och skyddar mig på denna min färd och ger mig mat att äta och kläder att klä mig med,

[21]så att jag kommer välbehållen hem igen, då skall Herren vara min Gud,

[22]och stenen som jag har rest som en stod skall bli en Guds boning. Och av allt du låter mig få skall jag ge dig tionde.«

Gênesis 29

Jacó encontra-se com Raquel

[1] Pôs-se Jacó a caminho e se foi à terra do povo do Oriente.

[2] Olhou, e eis um poço no campo e três rebanhos de ovelhas deitados junto dele; porque daquele poço davam de beber aos rebanhos; e havia grande pedra que tapava a boca do poço.

[3] Ajuntavam-se ali todos os rebanhos, os pastores removiam a pedra da boca do poço, davam de beber às ovelhas e tornavam a colocá-la no seu devido lugar.

[4] Perguntou-lhes Jacó: Meus irmãos, donde sois? Responderam: Somos de Harã.

[5] Perguntou-lhes: Conheceis a Labão, filho de Naor? Responderam: Conhecemos.

1 Mos 29

Jakob kommer till Laban

[1]Jakob fortsatte sin färd och begav sig till kadmoneernas land.

[2]Där fick han se en brunn ute på öppna fältet och tre fårhjordar som låg runt omkring den. Man brukade nämligen vattna hjordarna ur den brunnen. Över brunnsöppningen låg en stor sten;

[3]först när alla hjordarna var samlade kunde man vältra undan stenen från brunnen och vattna fåren. Sedan lade man tillbaka stenen på dess plats över brunnsöppningen.

[4]Jakob frågade dem: »Varifrån kommer ni, bröder?« De svarade: »Vi är från Harran.« —

[5]»Då känner ni kanske Laban, Nachors son«, sade Jakob, och de svarade att de kände honom.

[6] Ele está bom? Perguntou ainda Jacó. Responderam: Está bom. Raquel, sua filha, vem vindo aí com as ovelhas.

[7] Então, lhes disse: É ainda pleno dia, não é tempo de se recolherem os rebanhos; dai de beber às ovelhas e ide apascentá-las.

[8] Não o podemos, responderam eles, enquanto não se ajuntarem todos os rebanhos, e seja removida a pedra da boca do poço, e lhes demos de beber.

[9] Falava-lhes ainda, quando chegou Raquel com as ovelhas de seu pai; porque era pastora.

[10] Tendo visto Jacó a Raquel, filha de Labão, irmão de sua mãe, e as ovelhas de Labão, chegou-se, removeu a pedra da boca do poço e deu de beber ao rebanho de Labão, irmão de sua mãe.

[11] Feito isso, Jacó beijou a Raquel e, erguendo a voz, chorou.

[12] Então, contou Jacó a Raquel que ele era parente de seu pai, pois era filho de Rebeca; ela correu e o comunicou a seu pai.

[13] Tendo Labão ouvido as novas de Jacó, filho de sua irmã, correu-lhe ao encontro, abraçou-o, beijou-o e o levou para casa. E contou Jacó a Labão os acontecimentos de sua viagem.

[14] Disse-lhe Labão: De fato, és meu osso e minha carne. E Jacó, pelo espaço de um mês, permaneceu com ele.

[6]»Hur har han det?« frågade Jakob. »Bra«, svarade de. »Och där borta kommer hans dotter Rakel med fåren.”

[7]Jakob fortsatte: »Solen står fortfarande högt på himlen, det är för tidigt att samla ihop boskapen. Vattna fåren och driv ut dem på bete igen!« —

[8]»Nej«, sade de, »det kan vi inte göra förrän alla hjordarna är samlade och stenen vältrats undan från brunnen. Då vattnar vi fåren.«

[9]Medan han ännu talade med dem kom Rakel med fåren, som hon brukade valla åt sin far.

[10]När Jakob fick se sin morbror Labans dotter Rakel komma med Labans får gick han fram och vältrade undan stenen från brunnen och vattnade sin morbror Labans får.

[11]Och Jakob kysste Rakel, och han brast i gråt.

[12]Han berättade för henne att han var nära släkt med hennes far och var Rebeckas son. Då sprang hon och berättade det för sin far,

[13]och när Laban fick höra nyheten om sin systerson Jakob skyndade han sig ut för att ta emot honom. Han omfamnade och kysste honom och tog honom med sig hem. Där berättade Jakob för Laban allt som hade hänt,

[14]och Laban sade till honom: »Ja, du är verkligen mitt kött och blod.«

Lea och Rakel

Jakob stannade hos honom en månads tid,

[15] Depois, disse Labão a Jacó: Acaso, por seres meu parente, irás servir-me de graça? Dize-me, qual será o teu salário?

[15]och en dag sade Laban till Jakob: »Visst är du min släkting, men inte skall du behöva arbeta åt mig utan lön. Säg mig vad du vill ha!«

[16] Ora, Labão tinha duas filhas: Lia, a mais velha, e Raquel, a mais moça.

[16]Nu hade Laban två döttrar, den äldsta hette Lea och den yngsta hette Rakel.

[17] Lia tinha os olhos baços, porém Raquel era formosa de porte e de semblante.

[17]Leas ögon var utan glans, men Rakel var vacker och välväxt.

[18] Jacó amava a Raquel e disse: Sete anos te servirei por tua filha mais moça, Raquel.

[18]Jakob älskade Rakel, och därför sade han: »Jag arbetar åt dig i sju år för din yngsta dotter Rakel.«

[19] Respondeu Labão: Melhor é que eu ta dê, em vez de dá-la a outro homem; fica, pois, comigo.

[19]Laban svarade: »Det är bättre att jag ger henne åt dig än åt en främling. Stanna du hos mig.«

[20] Assim, por amor a Raquel, serviu Jacó sete anos; e estes lhe pareceram como poucos dias, pelo muito que a amava.

[20]Så arbetade Jakob för Rakel i sju år, och han tyckte det var som några få dagar, eftersom han älskade henne.

Lia e Raquel

[21] Disse Jacó a Labão: Dá-me minha mulher, pois já venceu o prazo, para que me case com ela.

[21]Jakob sade till Laban: »Ge mig nu min hustru, tiden har gått. Låt mig komma samman med henne.«

[22] Reuniu, pois, Labão todos os homens do lugar e deu um banquete.

[22]Då inbjöd Laban alla i grannskapet och ställde till med fest.

[23] À noite, conduziu a Lia, sua filha, e a entregou a Jacó. E coabitaram.

[23]Men när det blev kväll tog han sin dotter Lea och förde henne till Jakob, och han låg med henne.

[24] (Para serva de Lia, sua filha, deu Labão Zilpa, sua serva.)

[24]Laban gav sin slavflicka Silpa som slavflicka åt sin dotter Lea.

[25] Ao amanhecer, viu que era Lia. Por isso, disse Jacó a Labão: Que é isso que me fizeste? Não te servi eu por amor a Raquel? Por que, pois, me enganaste?

[25]På morgonen upptäckte Jakob att det var Lea. Då sade han till Laban: »Vad är det du har gjort mot mig? Det är ju för Rakel jag har arbetat hos dig. Varför har du lurat mig?«

[26] Respondeu Labão: Não se faz assim em nossa terra, dar-se a mais nova antes da primogênita.

[26]Laban svarade: »Det är inte skick och bruk här på orten att ge bort den yngre dottern före den äldre.

[27] Decorrida a semana desta, dar-te-emos também a outra, pelo trabalho de mais sete anos que ainda me servirás.

[28] Concordou Jacó, e se passou a semana desta; então, Labão lhe deu por mulher Raquel, sua filha.

[29] (Para serva de Raquel, sua filha, deu Labão a sua serva Bila.)

[30] E coabitaram. Mas Jacó amava mais a Raquel do que a Lia; e continuou servindo a Labão por outros sete anos.

Os filhos de Jacó

[31] Vendo o SENHOR que Lia era desprezada, fê-la fecunda; ao passo que Raquel era estéril.

[32] Concebeu, pois, Lia e deu à luz um filho, a quem chamou Rúben, pois disse: O SENHOR atendeu à minha aflição. Por isso, agora me amará meu marido.

[33] Concebeu outra vez, e deu à luz um filho, e disse: Soube o SENHOR que era preterida e me deu mais este; chamou-lhe, pois, Simeão.

[34] Outra vez concebeu Lia, e deu à luz um filho, e disse: Agora, desta vez, se unirá mais a mim meu marido, porque lhe dei à luz três filhos; por isso, lhe chamou Levi.

[35] De novo concebeu e deu à luz um filho; então, disse: Esta vez louvarei o SENHOR. E por isso lhe chamou Judá; e cessou de dar à luz.

Gênesis 30

[27]Fira nu bröllopsveckan till slut med Lea, så skall du få också den andra på villkor att du arbetar sju år till i min tjänst.«

[28]Jakob samtyckte och fullbordade bröllopsveckan med Lea. Sedan gav Laban honom sin dotter Rakel till hustru.

[29]Laban gav sin slavflicka Bilha som slavflicka åt sin dotter Rakel.

[30]Så låg Jakob med Rakel också, och han älskade henne mer än Lea. Han arbetade sedan hos Laban i ytterligare sju år.

Jakobs söner

[31]När Herren såg att Lea blev åsidosatt gjorde han henne fruktsam. Men Rakel var ofruktsam.

[32]Lea blev havande och födde en son. Hon gav honom namnet Ruben, »ty«, sade hon, »Herren har sett min nöd, och nu kommer min man att älska mig«.

[33]Hon blev åter havande och födde en son. Då sade hon: »Herren hörde att jag blev åsidosatt och har därför gett mig också denne son.« Och hon gav honom namnet Simon.

[34]Hon blev åter havande och födde en son. Då sade hon: »Nu kommer min man att hålla sig till mig, jag har ju fött honom tre söner.« Därför fick han namnet Levi.

[35]Hon blev åter havande och födde en son. Då sade hon: »Nu vill jag tacka Herren.« Därför gav hon honom namnet Juda. Sedan slutade hon föda.

1 Mos 30

[1] Vendo Raquel que não dava filhos a Jacó, teve ciúmes de sua irmã e disse a Jacó: Dá-me filhos, senão morrerei.

[1]När Rakel fann att hon inte födde barn åt Jakob blev hon avundsjuk på sin syster och sade till Jakob: »Ge mig barn, annars vill jag dö!«

[2] Então, Jacó se irou contra Raquel e disse: Acaso, estou eu em lugar de Deus que ao teu ventre impediu frutificar?

[2]Då blev Jakob ond på Rakel och sade: »Jag är väl inte Gud! Det är han som vägrar dig att få barn.«

[3] Respondeu ela: Eis aqui Bila, minha serva; coabita com ela, para que dê à luz, e eu traga filhos ao meu colo, por meio dela.

[3]Rakel sade: »Jag har ju min slavflicka Bilha. Gå till henne, så får hon föda i mitt ställe, och jag får barn genom henne.«

[4] Assim, lhe deu a Bila, sua serva, por mulher; e Jacó a possuiu.

[4]Så gav hon honom sin slavflicka Bilha, och Jakob låg med henne.

[5] Bila concebeu e deu à luz um filho a Jacó.

[5]Bilha blev havande och födde en son åt Jakob.

[6] Então, disse Raquel: Deus me julgou, e também me ouviu a voz, e me deu um filho; portanto, lhe chamou Dã.

[6]Då sade Rakel: »Gud har skaffat mig rätt, han har hört min bön och gett mig en son.« Därför gav hon honom namnet Dan.

[7] Concebeu outra vez Bila, serva de Raquel, e deu à luz o segundo filho a Jacó.

[7]Rakels slavflicka Bilha blev åter havande och födde sin andre son åt Jakob.

[8] Disse Raquel: Com grandes lutas tenho competido com minha irmã e logrei prevalecer; chamou-lhe, pois, Naftali.

[8]Då sade Rakel: »Jag har utkämpat en hård kamp med min syster, och jag har segrat.« Och hon gav honom namnet Naftali.

[9] Vendo Lia que ela mesma cessara de conceber, tomou também a Zilpa, sua serva, e deu-a a Jacó, por mulher.

[9]När Lea fann att hon inte fick fler barn gav hon sin slavflicka Silpa åt Jakob.

[10] Zilpa, serva de Lia, deu a Jacó um filho.

[10]Leas slavflicka Silpa födde en son åt Jakob.

[11] Disse Lia: Afortunada! E lhe chamou Gade.

[11]Då sade Lea: »Vilken fröjd!« och hon gav honom namnet Gad.

[12] Depois, Zilpa, serva de Lia, deu o segundo filho a Jacó.

[12]När Leas slavflicka Silpa födde sin andre son åt Jakob

[13] Então, disse Lia: É a minha felicidade! Porque as filhas me terão por venturosa; e lhe chamou Aser.

[13]sade Lea: »Vilken lycka! Ja, kvinnorna skall prisa mig lycklig.« Och hon gav honom namnet Asher.

[14] Foi Rúben nos dias da ceifa do trigo, e achou mandrágoras no campo, e trouxe-as a Lia, sua mãe. Então, disse Raquel a Lia: Dá-me das mandrágoras de teu filho.

[15] Respondeu ela: Achas pouco o me teres levado o marido? Tomarás também as mandrágoras de meu filho? Disse Raquel: Ele te possuirá esta noite, a troco das mandrágoras de teu filho.

[16] À tarde, vindo Jacó do campo, saiu-lhe ao encontro Lia e lhe disse: Esta noite me possuirás, pois eu te aluguei pelas mandrágoras de meu filho. E Jacó, naquela noite, coabitou com ela.

[17] Ouviu Deus a Lia; ela concebeu e deu à luz o quinto filho.

[18] Então, disse Lia: Deus me recompensou, porque dei a minha serva a meu marido; e chamou-lhe Issacar.

[19] E Lia, tendo concebido outra vez, deu a Jacó o sexto filho.

[20] E disse: Deus me concedeu excelente dote; desta vez permanecerá comigo meu marido, porque lhe dei seis filhos; e lhe chamou Zebulom.

[21] Depois disto, deu à luz uma filha e lhe chamou Diná.

[22] Lembrou-se Deus de Raquel, ouviu-a e a fez fecunda.

[23] Ela concebeu, deu à luz um filho e disse: Deus me tirou o meu vexame.

[14]En gång under veteskörden när Ruben var ute på fälten fann han kärleksäpplen och tog dem med sig hem till sin mor Lea. Då sade Rakel till Lea: »Ge mig några av din sons kärleksäpplen.«

[15]Hon svarade: »Är det inte nog att du har tagit min man ifrån mig, skall du nu ta min sons kärleksäpplen också?« Men Rakel sade: »Han får ligga hos dig i natt, om jag får din sons kärleksäpplen.«

[16]På kvällen när Jakob kom hem från fälten gick Lea emot honom och sade: »Det är till mig du skall komma, jag har betalat för dig med min sons kärleksäpplen.« Så låg han med henne den natten.

[17]Och Gud bönhörde Lea: hon blev havande och födde sin femte son åt Jakob.

[18]Då sade Lea: »Gud har belönat mig för att jag gav min slavflicka åt min man.« Och hon gav honom namnet Isaskar.

[19]Lea blev åter havande och födde sin sjätte son åt Jakob.

[20]Då sade Lea: »Jag har fått en god skänk av Gud. Nu kommer min man att ära mig, när jag har fött honom sex söner.« Och hon gav honom namnet Sebulon.

[21]Därefter födde hon en dotter, som hon gav namnet Dina.

[22]Men Gud glömde inte Rakel; han bönhörde henne och gjorde henne fruktsam,

[23]hon blev havande och födde en son. Då sade hon: »Gud har gjort slut på min vanära.«

[24] E lhe chamou José, dizendo: Dê-me o SENHOR ainda outro filho.

[25] Tendo Raquel dado à luz a José, disse Jacó a Labão: Permite-me que eu volte ao meu lugar e à minha terra.

[26] Dá-me meus filhos e as mulheres, pelas quais eu te servi, e partirei; pois tu sabes quanto e de que maneira te servi.

Labão faz novo pacto com Jacó

[27] Labão lhe respondeu: Ache eu mercê diante de ti; fica comigo. Tenho experimentado que o SENHOR me abençoou por amor de ti.

[28] E disse ainda: Fixa o teu salário, que te pagarei.

[29] Disse-lhe Jacó: Tu sabes como te venho servindo e como cuidei do teu gado.

[30] Porque o pouco que tinhas antes da minha vinda foi aumentado grandemente; e o SENHOR te abençoou por meu trabalho. Agora, pois, quando hei de eu trabalhar também por minha casa?

[31] Então, Labão lhe perguntou: Que te darei? Respondeu Jacó: Nada me darás; tornarei a apascentar e a guardar o teu rebanho, se me fizeres isto:

[32] Passarei hoje por todo o teu rebanho, separando dele os salpicados e malhados, e todos os negros entre os cordeiros, e o que é malhado e salpicado entre as cabras; será isto o meu salário.

[24]Och hon gav honom namnet Josef, hon sade: »Må Herren ge mig ännu en son.«

Jakob överlistar Laban och blir rik

[25]Sedan Rakel hade fött Josef sade Jakob till Laban: »Låt mig få vända hem till mitt eget land.

[26]Ge mig mina hustrur och barn, som jag har förvärvat genom att arbeta åt dig, och låt mig gå. Du vet ju själv hur jag har arbetat åt dig.«

[27]Laban svarade: »Var snäll och lyssna på mig. Spådomstecknen visar att det är för din skull som Herren har välsignat mig.”

[28]Och han fortsatte: »Bestäm vad du vill ha i lön av mig, så får du det.”

[29]Jakob sade: »Du vet själv hur jag har arbetat åt dig och vad det har blivit av din boskap när jag har haft hand om den.

[30]Det lilla du hade innan jag kom har växt till och förökats, och överallt där jag har varit har Herren gett dig välsignelse. När skall jag äntligen kunna göra något för min egen familj?«

[31]Laban frågade: »Vad skall jag ge dig?« — »Du skall inte ge mig någonting«, svarade Jakob. »Om du bara gör som jag föreslår skall jag fortsätta att vakta dina får och getter.

[32]Låt mig få gå igenom din hjord i dag och skilja ut alla mörka djur bland fåren och alla brokiga och spräckliga bland getterna: det skall vara min lön.

[33] Assim, responderá por mim a minha justiça, no dia de amanhã, quando vieres ver o meu salário diante de ti; o que não for salpicado e malhado entre as cabras e negro entre as ovelhas, esse, se for achado comigo, será tido por furtado.

[34] Disse Labão: Pois sim! Seja conforme a tua palavra.

[35] Mas, naquele mesmo dia, separou Labão os bodes listados e malhados e todas as cabras salpicadas e malhadas, todos os que tinham alguma brancura e todos os negros entre os cordeiros; e os passou às mãos de seus filhos.

[36] E pôs a distância de três dias de jornada entre si e Jacó; e Jacó apascentava o restante dos rebanhos de Labão.

Jacó se enriquece

[37] Tomou, então, Jacó varas verdes de álamo, de aveleira e de plátano e lhes removeu a casca, em riscas abertas, deixando aparecer a brancura das varas,

[38] as quais, assim escorchadas, pôs ele em frente do rebanho, nos canais de água e nos bebedouros, aonde os rebanhos vinham para dessedentar-se, e conceberam quando vinham a beber.

[39] E concebia o rebanho diante das varas, e as ovelhas davam crias listadas, salpicadas e malhadas.

[40] Então, separou Jacó os cordeiros e virou o rebanho para o lado dos listados e dos pretos nos rebanhos de Labão; e pôs o seu rebanho à parte e não o juntou com o rebanho de Labão.

[33]Jag sätter min heder i pant: när du sedan kommer för att se vad som har blivit min lön, då skall alla getter du finner hos mig som inte är spräckliga eller brokiga och alla får som inte är mörka betraktas som stulna.« —

[34]»Gott«, svarade Laban, »det får bli som du säger.«

[35]Samma dag skilde Laban ut de strimmiga och brokiga bockarna, alla spräckliga och brokiga getter, alla med något vitt på, och alla mörka djur bland fåren och överlämnade dem åt sina söner.

[36]Han lade ett avstånd på tre dagsmarscher mellan sig och Jakob, som vaktade resten av Labans hjord.

[37]Jakob tog färska grenar av poppel, mandelträd och platan och skar strimlor av barken så att det vita på grenarna blev synligt.

[38]Dessa grenar som han skurit strimlor på ställde han sedan i hoarna, vattenkaren dit djuren kom för att dricka, mitt framför djuren. De parade sig nämligen när de kom för att dricka,

[39]och eftersom de parade sig framför grenarna, blev deras ungar strimmiga, spräckliga och brokiga.

[40]Jakob skilde ifrån ungdjuren. På så sätt skaffade han sig egna hjordar som han inte blandade med Labans hjord.

[41] E, todas as vezes que concebiam as ovelhas fortes, punha Jacó as varas à vista do rebanho nos canais de água, para que concebessem diante das varas.
[42] Porém, quando o rebanho era fraco, não as punha; assim, as fracas eram de Labão, e as fortes, de Jacó.
[43] E o homem se tornou mais e mais rico; teve muitos rebanhos, e servas, e servos, e camelos, e jumentos.

Gênesis 31

Jacó retorna à terra de seus pais

[1] Então, ouvia Jacó os comentários dos filhos de Labão, que diziam: Jacó se apossou de tudo o que era de nosso pai; e do que era de nosso pai juntou ele toda esta riqueza.
[2] Jacó, por sua vez, reparou que o rosto de Labão não lhe era favorável, como anteriormente.
[3] E disse o SENHOR a Jacó: Torna à terra de teus pais e à tua parentela; e eu serei contigo.
[4] Então, Jacó mandou vir Raquel e Lia ao campo, para junto do seu rebanho,
[5] e lhes disse: Vejo que o rosto de vosso pai não me é favorável como anteriormente; porém o Deus de meu pai tem estado comigo.
[6] Vós mesmas sabeis que com todo empenho tenho servido a vosso pai;
[7] mas vosso pai me tem enganado e por dez vezes me mudou o salário; porém

[41]Varje gång det var kraftiga djur som skulle para sig ställde Jakob grenar i hoarna, så att de såg dem när de parade sig framför dem.
[42]Men när det var svaga djur ställde han inte dit några grenar. Så fick Laban de svaga djuren och Jakob de starka.
[43]Och Jakobs rikedomar växte, han hade får och getter i mängd, slavinnor och slavar, kameler och åsnor.

1 Mos 31

Jakob lämnar Laban

[1]Jakob fick höra att Labans söner sade: »Jakob har tagit allt vad vår far ägde, hela hans rikedom kommer från det som tillhör vår far.«
[2]Och Jakob såg på Laban att han inte var lika vänligt inställd till honom som förut.
[3]Då sade Herren till Jakob: »Vänd tillbaka till dina fäders land och till din släkt. Jag skall vara med dig.«
[4]Jakob skickade bud till Rakel och Lea och bad dem komma ut till honom på betesmarken där han var med sin hjord.
[5]Han sade till dem: »Jag ser på er far att han inte är lika vänligt stämd mot mig som förut. Men min faders Gud har varit med mig.
[6]Ni vet själva att jag har arbetat för er far så mycket jag har förmått.
[7]Ändå har er far lurat mig och gång på gång ändrat min lön. Men Gud har inte tillåtit honom att göra mig någon skada:

Deus não lhe permitiu que me fizesse mal nenhum.

8 Se ele dizia: Os salpicados serão o teu salário, então, todos os rebanhos davam salpicados; e se dizia: Os listados serão o teu salário, então, os rebanhos todos davam listados.

9 Assim, Deus tomou o gado de vosso pai e mo deu a mim.

10 Pois, chegado o tempo em que o rebanho concebia, levantei os olhos e vi em sonhos que os machos que cobriam as ovelhas eram listados, salpicados e malhados.

11 E o Anjo de Deus me disse em sonho: Jacó! Eu respondi: Eis-me aqui!

12 Ele continuou: Levanta agora os olhos e vê que todos os machos que cobrem o rebanho são listados, salpicados e malhados, porque vejo tudo o que Labão te está fazendo.

13 Eu sou o Deus de Betel, onde ungiste uma coluna, onde me fizeste um voto; levanta-te agora, sai desta terra e volta para a terra de tua parentela.

14 Então, responderam Raquel e Lia e lhe disseram: Há ainda para nós parte ou herança na casa de nosso pai?

15 Não nos considera ele como estrangeiras? Pois nos vendeu e consumiu tudo o que nos era devido.

16 Porque toda a riqueza que Deus tirou de nosso pai é nossa e de nossos filhos; agora, pois, faze tudo o que Deus te disse.

8lovade han mig de spräckliga djuren som lön fick hela hjorden spräcklig avkomma, och lovade han mig de strimmiga fick hela hjorden strimmig avkomma.

9Så tog Gud er fars boskap och gav den åt mig.

10En gång under parningstiden såg jag i en dröm att hannarna som betäckte småboskapen var strimmiga, spräckliga och fläckiga.

11I drömmen ropade Guds ängel till mig: Jakob! Jag svarade: Här är jag,

12och han sade: Se, alla hannarna som betäcker småboskapen är strimmiga, spräckliga och fläckiga. Jag har sett hur Laban behandlar dig.

13Jag är den Gud som visade sig för dig i Betel, där du smorde en stod och där du avgav ett löfte till mig. Lämna nu detta land och vänd tillbaka till ditt hemland.«

14Rakel och Lea svarade honom: »Vi har inte längre någon del och lott i vår fars hus.

15Är vi inte som främlingar för honom? Han har ju sålt oss och själv gjort slut på det han fick för oss.

16Men den rikedom som Gud har berövat vår far, den tillhör helt och hållet oss och våra barn. Gör därför allt vad Gud har sagt till dig.«

[17] Então, se levantou Jacó e, fazendo montar seus filhos e suas mulheres em camelos,

[17]Då bröt Jakob upp och lät sina barn och hustrur sitta upp på kamelerna.

[18] levou todo o seu gado e todos os seus bens que chegou a possuir; o gado de sua propriedade que acumulara em Padã-Arã, para ir a Isaque, seu pai, à terra de Canaã.

[18]Han förde med sig all sin boskap och alla ägodelar han hade förvärvat — den boskap han hade förvärvat i Paddan Aram. Han skulle nu bege sig till sin far Isak i Kanaan.

[19] Tendo ido Labão fazer a tosquia das ovelhas, Raquel furtou os ídolos do lar que pertenciam a seu pai.

[19]Laban var borta och klippte sina får, och så kunde Rakel stjäla med sig sin fars husgudar.

[20] E Jacó logrou a Labão, o arameu, não lhe dando a saber que fugia.

[20]Jakob lurade aramén Laban och talade inte om för honom att han tänkte ge sig i väg.

[21] E fugiu com tudo o que lhe pertencia; levantou-se, passou o Eufrates e tomou o rumo da montanha de Gileade.

[21]Han gav sig i väg med allt han hade, han gick över Eufrat och ställde färden mot Gileads bergsbygd.

Laban hinner upp Jakob

[22] No terceiro dia, Labão foi avisado de que Jacó ia fugindo.

[22]På tredje dagen fick Laban veta att Jakob hade flytt.

[23] Tomando, pois, consigo a seus irmãos, saiu-lhe no encalço, por sete dias de jornada, e o alcançou na montanha de Gileade.

[23]Då tog han med sig männen i sin släkt och satte efter honom, och efter sju dagar hade han hunnit ifatt honom i Gileads bergsbygd.

Labão segue no encalço de Jacó

[24] De noite, porém, veio Deus a Labão, o arameu, em sonhos, e lhe disse: Guarda-te, não fales a Jacó nem bem nem mal.

[24]Men på natten kom Gud till aramén Laban i en dröm och sade till honom: »Akta dig för att säga ett enda ord till Jakob!«

[25] Alcançou, pois, Labão a Jacó. Este havia armado a sua tenda naquela montanha; também Labão armou a sua com seus irmãos, na montanha de Gileade.

[25]När nu Laban hann upp Jakob hade Jakob slagit läger i bergen. Också Laban och hans män slog läger i Gileads bergsbygd.

[26] E disse Labão a Jacó: Que fizeste, que me lograste e levaste minhas filhas como cativas pela espada?

[26]Laban sade till Jakob: »Vad är nu detta? Du har lurat mig och rövat bort mina döttrar som om de vore krigsbyte.

[27] Por que fugiste ocultamente, e me lograste, e nada me fizeste saber, para que eu te despedisse com alegria, e com cânticos, e com tamboril, e com harpa?
[28] E por que não me permitiste beijar meus filhos e minhas filhas? Nisso procedeste insensatamente.
[29] Há poder em minhas mãos para vos fazer mal, mas o Deus de vosso pai me falou, ontem à noite, e disse: Guarda-te, não fales a Jacó nem bem nem mal.
[30] E agora que partiste de vez, porque tens saudade da casa de teu pai, por que me furtaste os meus deuses?
[31] Respondeu-lhe Jacó: Porque tive medo; pois calculei: não suceda que me tome à força as suas filhas.

[32] Não viva aquele com quem achares os teus deuses; verifica diante de nossos irmãos o que te pertence e que está comigo e leva-o contigo. Pois Jacó não sabia que Raquel os havia furtado.

[33] Labão, pois, entrou na tenda de Jacó, na de Lia e na das duas servas, porém não os achou. Tendo saído da tenda de Lia, entrou na de Raquel.
[34] Ora, Raquel havia tomado os ídolos do lar, e os pusera na sela de um camelo, e estava assentada sobre eles; apalpou Labão toda a tenda e não os achou.
[35] Então, disse ela a seu pai: Não te agastes, meu senhor, por não poder eu levantar-me na tua presença; pois me acho com as regras das mulheres. Ele

[27]Varför smög du dig bort och lurade mig, varför sade du ingenting till mig, så att jag kunde ta avsked av dig med fest och sång, med tamburin och lyra?
[28]Du unnade mig inte ens att kyssa mina barnbarn och mina döttrar till avsked. Du har handlat som en dåre.

[29]Det står i min makt att skada dig, men din faders Gud sade till mig i natt: ’Akta dig för att säga ett enda ord till Jakob!’

[30]Och om du nu hade en sådan hemlängtan att du måste i väg, så behövde du väl inte stjäla mina gudar?«
[31]Jakob svarade Laban: »Jag var rädd och trodde att du skulle ta dina döttrar ifrån mig med våld.
[32]Men den som du finner dina gudar hos skall inte få leva. Undersök här i våra släktingars närvaro om det finns något hos mig som tillhör dig, och ta det i så fall.« Jakob visste inte att Rakel hade stulit gudarna.
[33]Laban gick in i Jakobs tält och Leas tält och i de båda slavinnornas tält men fann ingenting. När han kom ut från Lea gick han in i Rakels tält.
[34]Men Rakel hade lagt husgudarna i kamelsadeln och satt sig på dem. Laban sökte igenom hela tältet men fann ingenting.
[35]Rakel sade till sin far: »Ta inte illa upp, herre, men jag kan inte resa mig för dig, jag har mina dagar just nu.« Och hur han än letade hittade han inte husgudarna.

procurou, contudo não achou os ídolos do lar.

[36] Então, se irou Jacó e altercou com Labão; e lhe disse: Qual é a minha transgressão? Qual o meu pecado, que tão furiosamente me tens perseguido?

[37] Havendo apalpado todos os meus utensílios, que achaste de todos os utensílios de tua casa? Põe-nos aqui diante de meus irmãos e de teus irmãos, para que julguem entre mim e ti.

[38] Vinte anos eu estive contigo, as tuas ovelhas e as tuas cabras nunca perderam as crias, e não comi os carneiros de teu rebanho.

[39] Nem te apresentei o que era despedaçado pelas feras; sofri o dano; da minha mão o requerias, tanto o furtado de dia como de noite.

[40] De maneira que eu andava, de dia consumido pelo calor, de noite, pela geada; e o meu sono me fugia dos olhos.

[41] Vinte anos permaneci em tua casa; catorze anos te servi por tuas duas filhas e seis anos por teu rebanho; dez vezes me mudaste o salário.

[42] Se não fora o Deus de meu pai, o Deus de Abraão e o Temor de Isaque, por certo me despedirias agora de mãos vazias. Deus me atendeu ao sofrimento e ao trabalho das minhas mãos e te repreendeu ontem à noite.

A aliança entre Labão e Jacó

[43] Então, respondeu Labão a Jacó: As filhas são minhas filhas, os filhos são meus filhos, os rebanhos são meus

[36]Då blev Jakob vred och började anklaga Laban. Jakob sade: »Vad har jag gjort för ont, vilket är mitt brott, eftersom du jagar mig?

[37]Nu har du letat igenom allt jag äger och har — har du hittat en enda sak som tillhör dig? Lägg det i så fall här inför dina och mina släktingar, så att de kan döma mellan oss.

[38]Under de tjugo år jag varit hos dig har dina tackor och getter aldrig fött i otid, och av baggarna i din hjord har jag inte ätit.

[39]Jag kom aldrig till dig med rivna djur, jag fick själv betala för dem. Du krävde ersättning av mig när något hade stulits, vare sig det skett på dagen eller på natten.

[40]Om dagen plågades jag av hetta, om natten av köld, och jag fick aldrig en blund i ögonen.

[41]I tjugo år har jag varit hos dig: fjorton år arbetade jag åt dig för dina båda döttrar och sex år för dina får och getter, och gång på gång ändrade du min lön.

[42]Om inte min faders Gud hade varit med mig, Abrahams Gud och Isaks Fruktan, då hade du säkert skickat i väg mig tomhänt. Men Gud såg hur jag led och hur jag fick slita, och han fällde sin dom i natt.«

Laban och Jakob sluter förbund

[43]Laban svarade Jakob: »Det är mina döttrar, barnen är mina och fåren och getterna är mina, allt du ser här är mitt.

rebanhos, e tudo o que vês é meu; que posso fazer hoje a estas minhas filhas ou aos filhos que elas deram à luz?

Men som det nu är, vad kan väl jag göra med mina döttrar eller med barnen de har fött?

[44] Vem, pois; e façamos aliança, eu e tu, que sirva de testemunho entre mim e ti.

[44]Låt oss alltså sluta ett förbund, du och jag.« Och han fortsatte: »Även om ingen människa är närvarande står dock Gud som vittne mellan dig och mig.«

[45] Então, Jacó tomou uma pedra e a erigiu por coluna.

[45]Då tog Jakob en sten och reste den som en stod.

[46] E disse a seus irmãos: Ajuntai pedras. E tomaram pedras e fizeram um montão, ao lado do qual comeram.

[46]Och han sade åt sina släktingar att plocka stenar, och de hämtade stenar och byggde ett röse. Sedan höll de måltid där på röset.

[47] Chamou-lhe Labão Jegar-Saaduta; Jacó, porém, lhe chamou Galeede.

[47]Laban kallade röset Jegar Sahaduta och Jakob kallade det Galed.

[48] E disse Labão: Seja hoje este montão por testemunha entre mim e ti; por isso, se lhe chamou Galeede

[48]Laban sade: »Detta röse står i dag som vittne mellan dig och mig.« Därför fick det namnet Galed.

[49] e Mispa, pois disse: Vigie o SENHOR entre mim e ti e nos julgue quando estivermos separados um do outro.

[49]Det kallades också Mispa, ty Laban sade: »Herren skall hålla vakt mellan dig och mig när vi är utom synhåll för varandra.

[50] Se maltratares as minhas filhas e tomares outras mulheres além delas, não estando ninguém conosco, atenta que Deus é testemunha entre mim e ti.

[50]Om du behandlar mina döttrar illa eller tar dig andra hustrur vid sidan av dem, så tänk på att Gud står som vittne mellan dig och mig, även om ingen människa är närvarande.«

[51] Disse mais Labão a Jacó: Eis aqui este montão e esta coluna que levantei entre mim e ti.

[51]Laban sade till Jakob: »Här är detta röse och här är stenstoden som jag har rest mellan dig och mig.

[52] Seja o montão testemunha, e seja a coluna testemunha de que para mal não passarei o montão para lá, e tu não passarás o montão e a coluna para cá.

[52]De är vittnen, detta röse och stoden: jag skall inte passera detta röse på väg mot dig med ont uppsåt, och du skall inte passera röset och stoden på väg mot mig med ont uppsåt.

[53] O Deus de Abraão e o Deus de Naor, o Deus do pai deles, julgue entre nós. E jurou Jacó pelo Temor de Isaque, seu pai.

[54] E ofereceu Jacó um sacrifício na montanha e convidou seus irmãos para comerem pão; comeram pão e passaram a noite na montanha.

[55] Tendo-se levantado Labão pela madrugada, beijou seus filhos e suas filhas e os abençoou; e, partindo, voltou para sua casa.

[53]Må Abrahams Gud och Nachors Gud döma mellan oss.« Och Jakob svor eden vid honom som hans far Isak fruktade.

[54]Han offrade slaktoffer på berget och inbjöd sina släktingar till en måltid. De åt och stannade sedan på berget över natten.

[55]Tidigt nästa morgon kysste Laban sina barnbarn och sina döttrar till avsked och välsignade dem. Sedan återvände han hem.

Gênesis 32

[1] Também Jacó seguiu o seu caminho, e anjos de Deus lhe saíram a encontrá-lo.

[2] Quando os viu, disse: Este é o acampamento de Deus. E chamou àquele lugar Maanaim.

Jacó reconcilia-se com Esaú

[3] Então, Jacó enviou mensageiros adiante de si a Esaú, seu irmão, à terra de Seir, território de Edom,

[4] e lhes ordenou: Assim falareis a meu senhor Esaú: Teu servo Jacó manda dizer isto: Como peregrino morei com Labão, em cuja companhia fiquei até agora.

[5] Tenho bois, jumentos, rebanhos, servos e servas; mando comunicá-lo a meu senhor, para lograr mercê à sua presença.

[6] Voltaram os mensageiros a Jacó, dizendo: Fomos a teu irmão Esaú; também ele vem de caminho para se encontrar contigo, e quatrocentos homens com ele.

1 Mos 32

Jakob bereder sig att möta Esau

[1]Jakob fortsatte sin färd, och plötsligt råkade Guds änglar på honom.

[2]När Jakob såg dem sade han: »Detta är Guds skara«, och han kallade platsen Machanajim.

[3]Jakob skickade budbärare i förväg till sin bror Esau i Seir, dvs. landet Edom,

[4]med detta uppdrag: »Säg till min herre Esau: Så säger din tjänare Jakob: Jag har varit hos Laban och bott där borta ända tills nu.

[5]Jag har fått kor, åsnor och får, slavar och slavinnor, och nu skickar jag bud för att underrätta dig, herre, i hopp om att vinna din välvilja.«

[6]Budbärarna kom tillbaka till Jakob och berättade: »Vi har varit hos din bror Esau, han är redan på väg mot dig med 400 man.«

[7] Então, Jacó teve medo e se perturbou; dividiu em dois bandos o povo que com ele estava, e os rebanhos, e os bois, e os camelos.

[8] Pois disse: Se vier Esaú a um bando e o ferir, o outro bando escapará.

[9] E orou Jacó: Deus de meu pai Abraão e Deus de meu pai Isaque, ó SENHOR, que me disseste: Torna à tua terra e à tua parentela, e te farei bem;

[10] sou indigno de todas as misericórdias e de toda a fidelidade que tens usado para com teu servo; pois com apenas o meu cajado atravessei este Jordão; já agora sou dois bandos.

[11] Livra-me das mãos de meu irmão Esaú, porque eu o temo, para que não venha ele matar-me e as mães com os filhos.

[12] E disseste: Certamente eu te farei bem e dar-te-ei a descendência como a areia do mar, que, pela multidão, não se pode contar.

[13] E, tendo passado ali aquela noite, separou do que tinha um presente para seu irmão Esaú:

[14] duzentas cabras e vinte bodes; duzentas ovelhas e vinte carneiros;

[15] trinta camelas de leite com suas crias, quarenta vacas e dez touros; vinte jumentas e dez jumentinhos.

[16] Entregou-os às mãos dos seus servos, cada rebanho à parte, e disse aos servos: Passai adiante de mim e deixai espaço entre rebanho e rebanho.

[7]Då blev Jakob förskräckt och fylldes av oro. Han delade upp folket han hade med sig, liksom får och kor och kameler, i två skaror.

[8]Han tänkte: »Om Esau överfaller den ena, så kan den andra slippa undan.«

[9]Jakob bad: »Min fader Abrahams Gud och min fader Isaks Gud, Herre, du som sade till mig: 'Vänd tillbaka till ditt land och din släkt, så skall jag låta det gå dig väl.'

[10]Jag är inte värd alla dina välgärningar och all den trofasthet du har visat mig. Jag ägde inte mer än min stav när jag gick över Jordan, och nu står jag här med dessa båda skaror.

[11]Rädda mig undan min bror Esau, jag fruktar att han annars kommer och slår ihjäl mig och de mina, både mödrarna och barnen.

[12]Du har ju själv sagt: Jag skall låta det gå dig väl och göra dina ättlingar oräkneliga, de skall bli som sanden vid havet.«

[13]Jakob stannade där över natten och valde ut en gåva till sin bror Esau av det han hade förvärvat:

[14]200 getter och 20 bockar, 200 tackor och 20 baggar,

[15]30 kamelston som gav di och deras föl, 40 kor och 10 tjurar, 20 åsneston och 10 åsnehingstar.

[16]Han lämnade djuren åt sina män, var hjord för sig, och sade åt dem att gå före honom och hålla avstånd mellan hjordarna.

[17] Ordenou ao primeiro, dizendo: Quando Esaú, meu irmão, te encontrar e te perguntar: De quem és, para onde vais, de quem são estes diante de ti?

[18] Responderás: São de teu servo Jacó; é presente que ele envia a meu senhor Esaú; e eis que ele mesmo vem vindo atrás de nós.

[19] Ordenou também ao segundo, ao terceiro e a todos os que vinham conduzindo os rebanhos: Falareis desta maneira a Esaú, quando vos encontrardes com ele.

[20] Direis assim: Eis que o teu servo Jacó vem vindo atrás de nós. Porque dizia consigo mesmo: Eu o aplacarei com o presente que me antecede, depois o verei; porventura me aceitará a presença.

[21] Assim, passou o presente para diante dele; ele, porém, ficou aquela noite no acampamento.

Jacó luta com Deus e transpõe o vau de Jaboque

[22] Levantou-se naquela mesma noite, tomou suas duas mulheres, suas duas servas e seus onze filhos e transpôs o vau de Jaboque.

[23] Tomou-os e fê-los passar o ribeiro; fez passar tudo o que lhe pertencia,

[24] ficando ele só; e lutava com ele um homem, até ao romper do dia.

[25] Vendo este que não podia com ele, tocou-lhe na articulação da coxa; deslocou-se a junta da coxa de Jacó, na luta com o homem.

[17]Till den förste sade han: »När min bror Esau möter dig och frågar vems tjänare du är, vart du är på väg och vem som äger djuren du driver framför dig,

[18]då skall du svara: De tillhör din tjänare Jakob, de är en gåva han skickar till dig, min herre Esau; han kommer själv efter oss.«

[19]På samma sätt sade han till den andre och den tredje, till alla dem som drev hjordarna: så skulle de säga till Esau när de mötte honom.

[20]De skulle också säga: »Din tjänare Jakob kommer efter oss.« Jakob tänkte nämligen: »Jag skall blidka honom med gåvorna jag skickar i förväg och först därefter komma inför honom. Då kanske han visar mig välvilja.«

[21]Så skickades Jakobs gåva i väg före honom, medan han själv stannade i lägret den natten.

Jakob brottas med en okänd

[22]Under natten steg Jakob upp, tog med sig sina båda hustrur och sina båda slavinnor och sina elva söner och gick över Jabbok vid vadstället.

[23]Han lät dem gå över floden och lät föra över allt som tillhörde honom.

[24]Jakob blev ensam kvar. Då brottades en man med honom tills dagen grydde.

[25]När han såg att han inte kunde besegra Jakob slog han till honom på höftbenet, så att höften gick ur led när de brottades med varandra.

[26] Disse este: Deixa-me ir, pois já rompeu o dia. Respondeu Jacó: Não te deixarei ir se me não abençoares.
[27] Perguntou-lhe, pois: Como te chamas? Ele respondeu: Jacó.
[28] Então, disse: Já não te chamarás Jacó, e sim Israel, pois como príncipe lutaste com Deus e com os homens e prevaleceste.
[29] Tornou Jacó: Dize, rogo-te, como te chamas? Respondeu ele: Por que perguntas pelo meu nome? E o abençoou ali.
[30] Àquele lugar chamou Jacó Peniel, pois disse: Vi a Deus face a face, e a minha vida foi salva.
[31] Nasceu-lhe o sol, quando ele atravessava Peniel; e manquejava de uma coxa.
[32] Por isso, os filhos de Israel não comem, até hoje, o nervo do quadril, na articulação da coxa, porque o homem tocou a articulação da coxa de Jacó no nervo do quadril.

Gênesis 33

O encontro de Esaú e Jacó

[1] Levantando Jacó os olhos, viu que Esaú se aproximava, e com ele quatrocentos homens. Então, passou os filhos a Lia, a Raquel e às duas servas.
[2] Pôs as servas e seus filhos à frente, Lia e seus filhos atrás deles e Raquel e José por últimos.

[26]»Släpp mig«, sade mannen, »dagen gryr!« Men Jakob svarade: »Jag släpper dig inte förrän du välsignar mig.«
[27]Han frågade honom: »Vad är ditt namn?« — »Jakob«, svarade han.

[28]Då sade han: »Ditt namn skall inte längre vara Jakob utan Israel, ty du har kämpat med Gud och människor och segrat.«

[29]Jakob bad honom: »Låt mig få veta ditt namn.« Han svarade: »Varför frågar du mig om mitt namn?« Och han välsignade honom där.
[30]Jakob kallade platsen Penuel, »ty«, sade han, »jag såg Gud ansikte mot ansikte och ändå skonades mitt liv«.
[31]När han lämnade Penuel såg han solen gå upp. Och han haltade på grund av sin skadade höft.

[32]Detta är anledningen till att israeliterna ännu i denna dag inte äter nervsträngen över höftbenet: han slog Jakob på höftbenet, på höftnerven.

1 Mos 33

Jakob försonas med Esau

[1]Jakob fick se Esau komma med 400 man i följe. Han fördelade barnen på Lea och Rakel och de båda slavinnorna.

[2]Slavinnorna och deras barn lät han gå främst, Lea och hennes barn bakom dem och sist Rakel och Josef.

[3] E ele mesmo, adiantando-se, prostrou-se à terra sete vezes, até aproximar-se de seu irmão.

[4] Então, Esaú correu-lhe ao encontro e o abraçou; arrojou-se-lhe ao pescoço e o beijou; e choraram.

[5] Daí, levantando os olhos, viu as mulheres e os meninos e disse: Quem são estes contigo? Respondeu-lhe Jacó: Os filhos com que Deus agraciou a teu servo.

[6] Então, se aproximaram as servas, elas e seus filhos, e se prostraram.

[7] Chegaram também Lia e seus filhos e se prostraram; por último chegaram José e Raquel e se prostraram.

[8] Perguntou Esaú: Qual é o teu propósito com todos esses bandos que encontrei? Respondeu Jacó: Para lograr mercê na presença de meu senhor.

[9] Então, disse Esaú: Eu tenho muitos bens, meu irmão; guarda o que tens.

[10] Mas Jacó insistiu: Não recuses; se logrei mercê diante de ti, peço-te que aceites o meu presente, porquanto vi o teu rosto como se tivesse contemplado o semblante de Deus; e te agradaste de mim.

[11] Peço-te, pois, recebe o meu presente, que eu te trouxe; porque Deus tem sido generoso para comigo, e tenho fartura. E instou com ele, até que o aceitou.

[12] Disse Esaú: Partamos e caminhemos; eu seguirei junto de ti.

[13] Porém Jacó lhe disse: Meu senhor sabe que estes meninos são tenros, e tenho

[3]Själv gick han framför dem. Han bugade sig sju gånger till jorden medan han gick fram till sin bror.

[4]Men Esau skyndade emot honom och tog honom i famn. Han föll honom om halsen och kysste honom. Och de grät.

[5]När Esau fick se kvinnorna och barnen frågade han: »Vilka är det du har där?« Jakob svarade: »Det är barnen som Gud har skänkt mig, herre.«

[6]Så steg slavinnorna fram tillsammans med sina barn och bugade sig till jorden.

[7]Därefter steg Lea fram med sina barn och bugade sig, och slutligen steg Josef och Rakel fram och bugade sig.

[8]Esau sade: »Den där stora skaran jag mötte, varför skickade du den?« — »För att vinna din välvilja, herre«, svarade Jakob.

[9]»Jag har vad jag behöver«, sade Esau, »behåll vad du har, broder.«

[10]Men Jakob sade: »Nej, jag ber dig! Visa mig välvilja och ta emot min gåva. Jag har ju kommit inför dig så som man kommer inför Gud, och du har inte avvisat mig.

[11]Därför ber jag dig: ta emot gåvan som jag lät föra till dig. Gud har varit god mot mig, och jag har allt jag behöver.« Och Jakob bad honom så enträget att han tog emot gåvan.

[12]Esau sade: »Låt oss nu bryta upp och dra vidare, jag slår följe med dig.”

[13]Men Jakob svarade: »Som du ser, herre, är barnen små. Jag måste också tänka på

comigo ovelhas e vacas de leite; se forçadas a caminhar demais um só dia, morrerão todos os rebanhos.

[14] Passe meu senhor adiante de seu servo; eu seguirei guiando-as pouco a pouco, no passo do gado que me vai à frente e no passo dos meninos, até chegar a meu senhor, em Seir.

[15] Respondeu Esaú: Então, permite que eu deixe contigo da gente que está comigo. Disse Jacó: Para quê? Basta que eu alcance mercê aos olhos de meu senhor.

[16] Assim, voltou Esaú aquele dia a Seir, pelo caminho por onde viera.

[17] E Jacó partiu para Sucote, e edificou para si uma casa, e fez palhoças para o seu gado; por isso, o lugar se chamou Sucote.

Jacó chega a Siquém

[18] Voltando de Padã-Arã, chegou Jacó são e salvo à cidade de Siquém, que está na terra de Canaã; e armou a sua tenda junto da cidade.

[19] A parte do campo, onde armara a sua tenda, ele a comprou dos filhos de Hamor, pai de Siquém, por cem peças de dinheiro.

[20] E levantou ali um altar e lhe chamou Deus, o Deus de Israel.

Gênesis 34

Diná e os siquemitas

[1] Ora, Diná, filha que Lia dera à luz a Jacó, saiu para ver as filhas da terra.

mina tackor och kor som ger di. Driver man dem för hårt en enda dag, så dör hela hjorden.

[14]Därför ber jag dig, herre, att du går i förväg, så kan jag följa långsamt efter, med tanke på djuren jag har att driva och med tanke på barnen, tills jag kommer fram till dig i Seir.«

[15]Esau sade: »Låt mig åtminstone få lämna kvar en del av mitt folk hos dig.« — »Ta inte illa upp, herre«, svarade Jakob, »men det behöver du inte.«

[16]Redan samma dag återvände Esau till Seir.

[17]Men Jakob begav sig till Suckot, där han byggde sig ett hus. För boskapen gjorde han skjul, och därför fick platsen namnet Suckot.

[18]På återvägen från Paddan Aram kom Jakob välbehållen till Shekems stad i Kanaan och slog läger utanför staden.

[19]Marken där han slog upp sitt tält köpte han av sönerna till Hamor, Shekems far, för hundra kesitor.

[20]Och där reste han ett altare, som han gav namnet »El är Israels Gud«.

1 Mos 34

Dina och Shekem

[1]Dina, den dotter som Lea hade fött åt Jakob, gick en dag ut för att träffa flickorna i trakten.

[2] Viu-a Siquém, filho do heveu Hamor, que era príncipe daquela terra, e, tomando-a, a possuiu e assim a humilhou.
[3] Sua alma se apegou a Diná, filha de Jacó, e amou a jovem, e falou-lhe ao coração.
[4] Então, disse Siquém a Hamor, seu pai: Consegue-me esta jovem para esposa.

[5] Quando soube Jacó que Diná, sua filha, fora violada por Siquém, estavam os seus filhos no campo com o gado; calou-se, pois, até que voltassem.

[6] E saiu Hamor, pai de Siquém, para falar com Jacó.

[7] Vindo os filhos de Jacó do campo e ouvindo o que acontecera, indignaram-se e muito se iraram, pois Siquém praticara um desatino em Israel, violentando a filha de Jacó, o que se não devia fazer.

[8] Disse-lhes Hamor: A alma de meu filho Siquém está enamorada fortemente de vossa filha; peço-vos que lha deis por esposa.
[9] Aparentai-vos conosco, dai-nos as vossas filhas e tomai as nossas;

[10] habitareis conosco, a terra estará ao vosso dispor; habitai e negociai nela e nela tende possessões.

[11] E o próprio Siquém disse ao pai e aos irmãos de Diná: Ache eu mercê diante de vós e vos darei o que determinardes.

[2]Shekem, som var son till hivén Hamor, hövdingen i landet, fick syn på henne, och han överföll och våldtog henne.
[3]Men han fäste sig vid Dina, Jakobs dotter, han blev förälskad i flickan och sökte vinna hennes hjärta.
[4]Han sade till sin far Hamor: »Ordna så att den flickan blir min hustru.«
[5]Jakob fick veta att hans dotter Dina hade blivit skändad, men eftersom hans söner var ute på fälten med boskapen väntade han med att säga något tills de kom tillbaka.
[6]Hamor, Shekems far, gick för att tala med Jakob.
[7]Då hade Jakobs söner kommit hem från fälten. När de hörde vad som hänt kände de sig djupt kränkta och fylldes av vrede, eftersom Shekem hade gjort något som hölls för ett nidingsdåd i Israel, något som inte får ske, när han låg med Jakobs dotter.

[8]Hamor vände sig till dem och sade: »Min son Shekem har fattat kärlek till er syster. Låt honom få henne till hustru.

[9]Knyt släktskapsband med oss, ge era döttrar åt oss och tag ni våra döttrar.
[10]Ni kan bo bland oss, landet skall ligga öppet för er. Här kan ni vistas och flytta omkring som ni vill och skaffa er egendom.«
[11]Och Shekem sade till Dinas far och hennes bröder: »Visa mig er välvilja, så skall jag ge er allt vad ni begär.

[12] Majorai de muito o dote de casamento e as dádivas, e darei o que me pedirdes; dai-me, porém, a jovem por esposa.

[12]Sätt brudpriset så högt ni vill och kräv vad ni vill i gåva! Jag skall ge er vad ni begär, bara ni ger mig flickan till hustru.«

[13] Então, os filhos de Jacó, por causa de lhes haver Siquém violado a irmã, Diná, responderam com dolo a Siquém e a seu pai Hamor e lhes disseram:

[13]Jakobs söner gav Shekem och hans far Hamor ett svekfullt svar, eftersom Shekem hade skändat deras syster Dina.

[14] Não podemos fazer isso, dar nossa irmã a um homem incircunciso; porque isso nos seria ignomínia.

[14]De sade till dem: »Så kan vi aldrig göra, ge vår syster åt en man med förhud. Det vore en skam för oss.

[15] Sob uma única condição permitiremos: que vos torneis como nós, circuncidando-se todo macho entre vós;

[15]Bara på ett villkor kan vi ge vårt samtycke: att ni blir som vi och låter omskära alla av manligt kön.

[16] então, vos daremos nossas filhas, tomaremos para nós as vossas, habitaremos convosco e seremos um só povo.

[16]Då skulle vi kunna ge våra döttrar åt er och själva ta era döttrar, och då kunde vi bo bland er så att vi blev till ett enda folk.

[17] Se, porém, não nos ouvirdes e não vos circuncidardes, tomaremos a nossa filha e nos retiraremos embora.

[17]Men om ni inte går med på att omskära er, då tar vi flickan och ger oss i väg.«

[18] Tais palavras agradaram a Hamor e a Siquém, seu filho.

[18]Hamor och hans son Shekem godtog deras förslag,

[19] Não tardou o jovem em fazer isso, porque amava a filha de Jacó e era o mais honrado de toda a casa de seu pai.

[19]och den unge mannen gick strax till verket, eftersom han var så betagen i Jakobs dotter. Och han var den främste i hela sin fars släkt.

[20] Vieram, pois, Hamor e Siquém, seu filho, à porta da sua cidade e falaram aos homens da cidade:

[20]Hamor och hans son Shekem gick till stadsporten och talade till männen i sin stad.

[21] Estes homens são pacíficos para conosco; portanto, habitem na terra e negociem nela. A terra é bastante espaçosa para contê-los; recebamos por mulheres a suas filhas e demos-lhes também as nossas.

[21]»Dessa män är vänligt sinnade«, sade de. »Låt dem få vistas bland oss här i landet och flytta omkring här — landet räcker ju till för dem också. Så tar vi deras döttrar till hustrur och ger dem våra döttrar.

[22] Somente, porém, consentirão os homens em habitar conosco, tornando-nos um só povo, se todo macho entre nós se circuncidar, como eles são circuncidados.

[23] O seu gado, as suas possessões e todos os seus animais não serão nossos? Consintamos, pois, com eles, e habitarão conosco.

[24] E deram ouvidos a Hamor e a Siquém, seu filho, todos os que saíam da porta da cidade; e todo homem foi circuncidado, dos que saíam pela porta da sua cidade.

A traição de Simeão e Levi

[25] Ao terceiro dia, quando os homens sentiam mais forte a dor, dois filhos de Jacó, Simeão e Levi, irmãos de Diná, tomaram cada um a sua espada, entraram inesperadamente na cidade e mataram os homens todos.

[26] Passaram também ao fio da espada a Hamor e a seu filho Siquém; tomaram a Diná da casa de Siquém e saíram.

[27] Sobrevieram os filhos de Jacó aos mortos e saquearam a cidade, porque sua irmã fora violada.

[28] Levaram deles os rebanhos, os bois, os jumentos e o que havia na cidade e no campo;

[29] todos os seus bens, e todos os seus meninos, e as suas mulheres levaram cativos e pilharam tudo o que havia nas casas.

[30] Então, disse Jacó a Simeão e a Levi: Vós me afligistes e me fizestes odioso entre os moradores desta terra, entre os cananeus

[22]Men det är bara på ett villkor de samtycker till att bo bland oss så att vi blir till ett enda folk: att vi låter omskära alla av manligt kön, liksom de är omskurna.

[23]Deras boskap och bohag och alla deras lastdjur kommer ju att tillhöra oss. Låt oss nu bara ge dem vårt samtycke så att de bosätter sig bland oss.«

[24]Alla män i staden biföll Hamors och hans son Shekems förslag, och alla av manligt kön lät omskära sig, alla som bodde i staden.

[25]På tredje dagen, när männen led av sina sår, tog två av Jakobs söner, Simon och Levi, Dinas bröder, sina svärd och gick in i staden utan att möta motstånd och dödade alla av manligt kön.

[26]De dödade Hamor och hans son Shekem med svärd och tog sedan med sig Dina från Shekems hus och gav sig i väg.

[27]Jakobs söner gick fram över de slagna och plundrade staden, därför att deras syster hade blivit skändad.

[28]De tog deras får och kor och åsnor, både inne i staden och utanför.

[29]De förde bort alla deras ägodelar och alla barn och kvinnor och tog allt som fanns i husen.

[30]Men Jakob sade till Simon och Levi: »Ni har dragit olycka över mig och gjort mig förhatlig för dem som bor i landet,

e os ferezeus; sendo nós pouca gente, reunir-se-ão contra mim, e serei destruído, eu e minha casa.

[31] Responderam: Abusaria ele de nossa irmã, como se fosse prostituta?

kanaaneerna och perisseerna. Vi är så få, och går de nu samman och anfaller mig, kommer både jag och min familj att förintas.«

[31]De svarade: »Skall man få behandla vår syster som en hora?«

Gênesis 35

Jacó erige um altar em Betel

[1] Disse Deus a Jacó: Levanta-te, sobe a Betel e habita ali; faze ali um altar ao Deus que te apareceu quando fugias da presença de Esaú, teu irmão.

[2] Então, disse Jacó à sua família e a todos os que com ele estavam: Lançai fora os deuses estranhos que há no vosso meio, purificai-vos e mudai as vossas vestes;

[3] levantemo-nos e subamos a Betel. Farei ali um altar ao Deus que me respondeu no dia da minha angústia e me acompanhou no caminho por onde andei.

[4] Então, deram a Jacó todos os deuses estrangeiros que tinham em mãos e as argolas que lhes pendiam das orelhas; e Jacó os escondeu debaixo do carvalho que está junto a Siquém.

[5] E, tendo eles partido, o terror de Deus invadiu as cidades que lhes eram circunvizinhas, e não perseguiram aos filhos de Jacó.

[6] Assim, chegou Jacó a Luz, chamada Betel, que está na terra de Canaã, ele e todo o povo que com ele estava.

[7] E edificou ali um altar e ao lugar chamou El-Betel; porque ali Deus se lhe

1 Mos 35

Jakob åter i Betel

[1]Gud sade till Jakob: »Dra upp till Betel och stanna där och bygg ett altare åt den Gud som visade sig för dig när du flydde undan din bror Esau.«

[2]Och Jakob sade till sin familj och till alla han hade med sig: »Gör er av med de främmande gudarna som ni har hos er, rena er och byt kläder.

[3]Vi skall dra upp till Betel, och där skall jag bygga ett altare åt den Gud som hörde min bön när jag var i nöd och som har varit med mig på min färd.«

[4]Då gav de Jakob alla främmande gudar de hade och sina örringar, och Jakob grävde ner dem under terebinten vid Shekem.

[5]Sedan bröt de upp, och Gud slog städerna runt omkring med skräck, så att ingen vågade förfölja Jakobs söner.

[6]Så kom Jakob fram till Lus, det nuvarande Betel, i Kanaan, han och alla han hade med sig.

[7]Där byggde han ett altare, och han kallade platsen El Betel, eftersom Gud hade

revelou quando fugia da presença de seu irmão.

8 Morreu Débora, a ama de Rebeca, e foi sepultada ao pé de Betel, debaixo do carvalho que se chama Alom-Bacute.

9 Vindo Jacó de Padã-Arã, outra vez lhe apareceu Deus e o abençoou.

10 Disse-lhe Deus: O teu nome é Jacó. Já não te chamarás Jacó, porém Israel será o teu nome. E lhe chamou Israel.

11 Disse-lhe mais: Eu sou o Deus Todo-Poderoso; sê fecundo e multiplica-te; uma nação e multidão de nações sairão de ti, e reis procederão de ti.

12 A terra que dei a Abraão e a Isaque dar-te-ei a ti e, depois de ti, à tua descendência.

13 E Deus se retirou dele, elevando-se do lugar onde lhe falara.

14 Então, Jacó erigiu uma coluna de pedra no lugar onde Deus falara com ele; e derramou sobre ela uma libação e lhe deitou óleo.

15 Ao lugar onde Deus lhe falara, Jacó lhe chamou Betel.

O nascimento de Benjamim e a morte de Raquel

16 Partiram de Betel, e, havendo ainda pequena distância para chegar a Efrata, deu à luz Raquel um filho, cujo nascimento lhe foi a ela penoso.

17 Em meio às dores do parto, disse-lhe a parteira: Não temas, pois ainda terás este filho.

uppenbarat sig för honom där när han flydde undan sin bror.

8Debora, Rebeckas amma, dog och blev begravd nedanför Betel, under en ek som man gav namnet Gråteken.

9Gud visade sig ännu en gång för Jakob sedan han kommit tillbaka från Paddan Aram. Gud välsignade honom

10och sade till honom: »Ditt namn har varit Jakob, men nu skall du inte längre heta Jakob. Du skall heta Israel.« Och han gav honom namnet Israel.

11Gud sade till honom: »Jag är Gud den Väldige. Var fruktsam och föröka dig. Av dig skall bli ett folk, ja, många folk, och du skall bli stamfar till kungar.

12Landet som jag gav åt Abraham och Isak skall jag ge åt dig. Också åt dina ättlingar skall jag ge detta land.”

13Sedan lämnade Gud honom och steg upp igen.

14Jakob reste en stod på den plats där Gud hade talat med honom, en stenstod, och han utgöt dryckesoffer och olja över den.

15Och Jakob gav platsen där Gud hade talat med honom namnet Betel.

Rakels död

16De bröt upp från Betel, och strax före Efrata var tiden inne för Rakel att föda. Förlossningen blev svår,

17men när det var som svårast sade barnmorskan till henne: »Var lugn, också denna gång får du en son.«

[18] Ao sair-lhe a alma (porque morreu), deu-lhe o nome de Benoni; mas seu pai lhe chamou Benjamim.
[19] Assim, morreu Raquel e foi sepultada no caminho de Efrata, que é Belém.
[20] Sobre a sepultura de Raquel levantou Jacó uma coluna que existe até ao dia de hoje.
[21] Então, partiu Israel e armou a sua tenda além da torre de Éder.
[22] E aconteceu que, habitando Israel naquela terra, foi Rúben e se deitou com Bila, concubina de seu pai; e Israel o soube. Eram doze os filhos de Israel.

Descendentes de Jacó

1 Crônicas 2.1,2

[23] Rúben, o primogênito de Jacó, Simeão, Levi, Judá, Issacar e Zebulom, filhos de Lia;
[24] José e Benjamim, filhos de Raquel;
[25] Dã e Naftali, filhos de Bila, serva de Raquel;
[26] e Gade e Aser, filhos de Zilpa, serva de Lia. São estes os filhos de Jacó, que lhe nasceram em Padã-Arã.
[27] Veio Jacó a Isaque, seu pai, a Manre, a Quiriate-Arba (que é Hebrom), onde peregrinaram Abraão e Isaque.
[28] Foram os dias de Isaque cento e oitenta anos.
[29] Velho e farto de dias, expirou Isaque e morreu, sendo recolhido ao seu povo; e Esaú e Jacó, seus filhos, o sepultaram.

Gênesis 36

[18]Hon var nu döende, och när livet höll på att fly gav hon honom namnet Ben-Oni. Men hans far kallade honom Benjamin.
[19]Så dog Rakel och blev begravd vid vägen till Efrata, det nuvarande Betlehem.
[20]Jakob reste en sten över hennes grav; denna Rakels gravsten står där än i dag.
[21]Israel drog vidare och slog läger på andra sidan Migdal-Eder.
[22]En gång när Israel bodde i denna trakt låg Ruben med Bilha, sin fars bihustru, och Israel fick reda på det.

Jakobs tolv söner. Isaks död

Jakobs söner var nu tolv:
[23]Leas söner var Ruben, Jakobs förstfödde, och vidare Simon, Levi, Juda, Isaskar och Sebulon.
[24]Rakels söner var Josef och Benjamin.
[25]Bilhas, Rakels slavinnas, söner var Dan och Naftali.
[26]Silpas, Leas slavinnas, söner var Gad och Asher. Detta var Jakobs söner, som föddes åt honom i Paddan Aram.
[27]Jakob kom hem till sin far Isak i Mamre vid Kirjat Arba, det nuvarande Hebron, där Abraham och Isak hade bott.
[28]Isaks livstid blev 180 år.
[29]Sedan slutade han sina dagar; han dog och förenades med fäderna, gammal och mätt av år. Hans söner Esau och Jakob begravde honom.

1 Mos 36

Os descendentes de Esaú
1 Crônicas 1.35-37

[1] São estes os descendentes de Esaú, que é Edom.

[2] Esaú tomou por mulheres dentre as filhas de Canaã: Ada, filha de Elom, heteu; Oolibama, filha de Aná, filho de Zibeão, heveu;

[3] e Basemate, filha de Ismael, irmã de Nebaiote.

[4] A Ada de Esaú lhe nasceu Elifaz, a Basemate lhe nasceu Reuel;

[5] e a Oolibama nasceu Jeús, Jalão e Corá; são estes os filhos de Esaú, que lhe nasceram na terra de Canaã.

[6] Levou Esaú suas mulheres, e seus filhos, e suas filhas, e todas as pessoas de sua casa, e seu rebanho, e todo o seu gado, e toda propriedade, tudo que havia adquirido na terra de Canaã; e se foi para outra terra, apartando-se de Jacó, seu irmão.

[7] Porque os bens deles eram muitos para habitarem juntos; e a terra de suas peregrinações não os podia sustentar por causa do seu gado.

[8] Então, Esaú, que é Edom, habitou no monte Seir.

[9] Esta é a descendência de Esaú, pai dos edomitas, no monte Seir.

[10] São estes os nomes dos filhos de Esaú: Elifaz, filho de Ada, mulher de Esaú; Reuel, filho de Basemate, mulher de Esaú.

[11] Os filhos de Elifaz são: Temã, Omar, Zefô, Gaetã e Quenaz.

Släkttavlor för edomeer och horeer

[1]Detta är Esaus, dvs. Edoms, släkt.

[2]Esau tog kanaaneiska kvinnor till hustrur: Ada, hettiten Elons dotter, Oholivama, dotter till Ana, hivén Sivons son,

[3]och Basemat, dotter till Ismael och syster till Nevajot.

[4]Ada födde Elifas åt Esau, Basemat födde Reguel,

[5]och Oholivama födde Jeush, Jalam och Korach. Detta var Esaus söner, som föddes åt honom i Kanaan.

[6]Esau tog med sig sina hustrur, sina söner och döttrar och allt sitt folk, sin boskap och sina lastdjur och all egendom han hade förvärvat i Kanaan och flyttade till Seir, bort från sin bror Jakob.

[7]De hade nämligen så mycket boskap att de inte kunde bo på samma plats; landet där de uppehöll sig räckte inte till för dem, eftersom de hade så många djur.

[8]Så bosatte sig Esau i Seirs bergsbygd. Esau är densamme som Edom.

[9]Detta är släkttavlan för Esau, stamfadern till edomeerna i Seirs bergsbygd.

[10]Detta är namnen på Esaus söner: Elifas, son till Esaus hustru Ada, Reguel, son till Esaus hustru Basemat.

[11]Elifas söner var Teman, Omar, Sefo, Gatam och Kenas.

[12] Timna era concubina de Elifaz, filho de Esaú, e teve de Elifaz a Amaleque; são estes os filhos de Ada, mulher de Esaú.

[13] E os filhos de Reuel são estes: Naate, Zerá, Samá e Mizá; estes foram os filhos de Basemate, mulher de Esaú.

[14] E são estes os filhos de Oolibama, filha de Aná, filho de Zibeão, mulher de Esaú; e deu a Esaú: Jeús, Jalão e Corá.

[15] São estes os príncipes dos filhos de Esaú; os filhos de Elifaz, o primogênito de Esaú: o príncipe Temã, o príncipe Omar, o príncipe Zefô, o príncipe Quenaz,

[16] o príncipe Corá, o príncipe Gaetã, o príncipe Amaleque; são estes os príncipes que nasceram a Elifaz na terra de Edom; são os filhos de Ada.

[17] São estes os filhos de Reuel, filho de Esaú: o príncipe Naate, o príncipe Zerá, o príncipe Samá, o príncipe Mizá; são estes os príncipes que nasceram a Reuel na terra de Edom; são os filhos de Basemate, mulher de Esaú.

[18] São estes os filhos de Oolibama, mulher de Esaú: o príncipe Jeús, o príncipe Jalão, o príncipe Corá; são estes os príncipes que procederam de Oolibama, filha de Aná, mulher de Esaú.

[19] São estes os filhos de Esaú, e esses seus príncipes; ele é Edom.

Descendentes de Seir

1 Crônicas 1.38-42

[20] São estes os filhos de Seir, o horeu, moradores da terra: Lotã, Sobal, Zibeão e Aná,

[12]Timna, som var bihustru till Esaus son Elifas, födde honom Amalek. Detta var Adas, Esaus hustrus, ättlingar.

[13]Detta är Reguels söner: Nachat, Serach, Shamma och Missa. Detta var Basemats, Esaus hustrus, ättlingar.

[14]Detta är sönerna till Esaus hustru Oholivama, dotter till Sivons son Ana: hon födde Jeush, Jalam och Korach åt Esau.

[15]Detta är de klanhövdingar som härstammade från Esaus söner. Elifas, Esaus förstföddes, ättlingar: hövdingarna Teman, Omar, Sefo, Kenas,

[16]Korach, Gatam och Amalek; detta var Elifas klanhövdingar i Edom, dvs. Adas ättlingar.

[17]Detta är Reguels, Esaus sons, ättlingar: hövdingarna Nachat, Serach, Shamma och Missa; detta var Reguels klanhövdingar i Edom, dvs. Basemats, Esaus hustrus, ättlingar.

[18]Detta är Oholivamas, Esaus hustrus, ättlingar: hövdingarna Jeush, Jalam och Korach; detta var Oholivamas, Anas dotters och Esaus hustrus, klanhövdingar.

[19]Detta var Esaus söner och de klanhövdingar som härstammade från dem. Esau är densamme som Edom.

[20]Detta är horén Seirs söner, urinvånarna i landet: Lotan, Shoval, Sivon, Ana,

[21] Disom, Eser e Disã; são estes os príncipes dos horeus, filhos de Seir na terra de Edom.

[21]Dishon, Eser och Dishan; detta var horeernas, Seirs söners, klanhövdingar i Edom.

[22] Os filhos de Lotã são Hori e Homã; a irmã de Lotã é Timna.

[22]Lotans söner var Hori och Hemam, Lotans syster var Timna.

[23] São estes os filhos de Sobal: Alvã, Manaate, Ebal, Sefô e Onã.

[23]Detta är Shovals söner: Alvan, Manachat, Eval, Shefo och Onam.

[24] São estes os filhos de Zibeão: Aiá e Aná; este é o Aná que achou as fontes termais no deserto, quando apascentava os jumentos de Zibeão, seu pai.

[24]Detta är Sivons söner: Aja och Ana. Det var denne Ana som fann de varma källorna i öknen när han vaktade åsnorna åt sin far Sivon.

[25] São estes os filhos de Aná: Disom e Oolibama, a filha de Aná.

[25]Detta är Anas barn: Dishon och Oholivama, Anas dotter.

[26] São estes os filhos de Disã: Hendã, Esbã, Itrã e Querã.

[26]Detta är Dishons söner: Hemdan, Eshban, Jitran och Keran.

[27] São estes os filhos de Eser: Bilã, Zaavã e Acã.

[27]Detta är Esers söner: Bilhan, Saavan och Akan.

[28] São estes os filhos de Disã: Uz e Arã.

[28]Detta är Dishans söner: Us och Aran.

[29] São estes os príncipes dos horeus: o príncipe Lotã, o príncipe Sobal, o príncipe Zibeão, o príncipe Aná,

[29]Detta är horeernas klanhövdingar: hövdingarna Lotan, Shoval, Sivon, Ana,

[30] o príncipe Disom, o príncipe Eser, o príncipe Disã; são estes os príncipes dos horeus, segundo os seus principados na terra de Seir.

[30]Dishon, Eser och Dishan; detta var horeernas klanhövdingar i Seir, hövding för hövding.

Reis e príncipes de Edom

1 Crônicas 1.43-54

[31] São estes os reis que reinaram na terra de Edom, antes que houvesse rei sobre os filhos de Israel.

[31]Detta är de kungar som regerade i Edom innan någon israelitisk kung regerade där.

[32] Em Edom reinou Belá, filho de Beor, e o nome da sua cidade era Dinabá.

[32]Bela, Beors son, blev kung i Edom, med säte i Dinhava.

[33] Morreu Belá, e, em seu lugar, reinou Jobabe, filho de Zerá, de Bozra.

[33]När Bela dog blev Jovav, Serachs son, från Bosra kung efter honom.

[34] Morreu Jobabe, e, em seu lugar, reinou Husão, da terra dos temanitas.

[34]När Jovav dog blev Husham från temaneernas land kung efter honom.

[35] Morreu Husão, e, em seu lugar, reinou Hadade, filho de Bedade, o que feriu a Midiã no campo de Moabe; o nome da sua cidade era Avite.

[36] Morreu Hadade, e, em seu lugar, reinou Samlá, de Masreca.

[37] Morreu Samlá, e, em seu lugar, reinou Saul, de Reobote, junto ao Eufrates.

[38] Morreu Saul, e, em seu lugar, reinou Baal-Hanã, filho de Acbor.

[39] Morreu Baal-Hanã, filho de Acbor, e, em seu lugar, reinou Hadar; o nome de sua cidade era Paú; e o de sua mulher era Meetabel, filha de Matrede, filha de Me-Zaabe.

[40] São estes os nomes dos príncipes de Esaú, segundo as suas famílias, os seus lugares e os seus nomes: o príncipe Timna, o príncipe Alva, o príncipe Jetete,

[41] o príncipe Oolibama, o príncipe Elá, o príncipe Pinom,

[42] o príncipe Quenaz, o príncipe Temã, o príncipe Mibzar,

[43] o príncipe Magdiel e o príncipe Irã; são estes os príncipes de Edom, segundo as suas habitações na terra da sua possessão. Este é Esaú, pai de Edom.

Gênesis 37

José vendido pelos irmãos

[1] Habitou Jacó na terra das peregrinações de seu pai, na terra de Canaã.

[2] Esta é a história de Jacó. Tendo José dezessete anos, apascentava os rebanhos com seus irmãos; sendo ainda jovem, acompanhava os filhos de Bila e os filhos

[35]När Husham dog blev Hadad, Bedads son, kung efter honom. Han besegrade midjaniterna i Moab, och han hade sitt säte i Avit.

[36]När Hadad dog blev Samla från Masreka kung efter honom.

[37]När Samla dog blev Saul från Rechovot vid floden kung efter honom.

[38]När Saul dog blev Baal Hanan, Akbors son, kung efter honom.

[39]När Baal Hanan, Akbors son, dog blev Hadad kung efter honom, med säte i Pagu. Hans hustru hette Mehetavel, dotter till Matred, dotter till Me Sahav.

[40]Detta är namnen på Esaus klanhövdingar efter familj och ort, namn för namn: hövdingarna Timna, Alva, Jetet,

[41]Oholivama, Ela, Pinon,

[42]Kenas, Teman, Mivsar,

[43]Magdiel och Iram. Detta var Edoms klanhövdingar efter deras boplatser i det land som är deras; Edom är densamme som Esau, edomeernas stamfar.

1 Mos 37

Josef och hans bröder

[1]Jakob bosatte sig i det land där hans far hade bott, i Kanaan.

[2]Detta är berättelsen om Jakob och hans släkt. När Josef var sjutton år vallade han fåren tillsammans med sina bröder; som pojke brukade han vara med sönerna till

de Zilpa, mulheres de seu pai; e trazia más notícias deles a seu pai.

Bilha och Silpa, sin fars hustrur. Allt ont som berättades om dem förde han vidare till fadern.

[3] Ora, Israel amava mais a José que a todos os seus filhos, porque era filho da sua velhice; e fez-lhe uma túnica talar de mangas compridas.

[3]Israel älskade Josef mer än alla sina andra söner, han hade ju fått honom på gamla dagar. Han hade låtit göra en fotsid dräkt åt honom.

[4] Vendo, pois, seus irmãos que o pai o amava mais que a todos os outros filhos, odiaram-no e já não lhe podiam falar pacificamente.

[4]Men när bröderna såg att deras far älskade Josef mer än alla sina andra söner greps de av hat och kunde inte tala vänligt med honom.

[5] Teve José um sonho e o relatou a seus irmãos; por isso, o odiaram ainda mais.

[5]En gång hade Josef en dröm. När han berättade den för sina bröder blev deras hat ännu starkare.

[6] Pois lhes disse: Rogo-vos, ouvi este sonho que tive:

[6]»Hör vad jag har drömt«, sade han.

[7] Atávamos feixes no campo, e eis que o meu feixe se levantou e ficou em pé; e os vossos feixes o rodeavam e se inclinavam perante o meu.

[7]»Vi var ute på åkern och band kärvar, och min kärve reste sig och stod upprätt och era kärvar ställde sig i en ring och bugade sig för min kärve.«

[8] Então, lhe disseram seus irmãos: Reinarás, com efeito, sobre nós? E sobre nós dominarás realmente? E com isso tanto mais o odiavam, por causa dos seus sonhos e de suas palavras.

[8]Då sade bröderna: »Skall du bli kung över oss? Skall du härska över oss?« Och deras hat blev ännu starkare på grund av hans drömmar och hans prat.

[9] Teve ainda outro sonho e o referiu a seus irmãos, dizendo: Sonhei também que o sol, a lua e onze estrelas se inclinavam perante mim.

[9]Sedan hade han en annan dröm som han berättade för sina bröder. »Jag har haft en dröm igen«, sade han. »Jag drömde att solen och månen och elva stjärnor bugade sig för mig.«

[10] Contando-o a seu pai e a seus irmãos, repreendeu-o o pai e lhe disse: Que sonho é esse que tiveste? Acaso, viremos, eu e tua mãe e teus irmãos, a inclinar-nos perante ti em terra?

[10]Men när han berättade detta för sin far och sina bröder tillrättavisade fadern honom: »Vad är det för en dröm! Skall vi komma och buga oss till jorden för dig, jag och din mor och dina bröder?”

[11] Seus irmãos lhe tinham ciúmes; o pai, no entanto, considerava o caso consigo mesmo.

[11]Bröderna retade sig på honom, men hans far kunde inte glömma vad han hade sagt.

[12] E, como foram os irmãos apascentar o rebanho do pai, em Siquém,

[12]En gång när Josefs bröder var borta och vallade faderns får vid Shekem

[13] perguntou Israel a José: Não apascentam teus irmãos o rebanho em Siquém? Vem, enviar-te-ei a eles. Respondeu-lhe José: Eis-me aqui.

[13]sade Israel till Josef: »Du vet att dina bröder är med fåren vid Shekem, och nu tänker jag skicka dig till dem.« — »Ja, far«, svarade han,

[14] Disse-lhe Israel: Vai, agora, e vê se vão bem teus irmãos e o rebanho; e traze-me notícias. Assim, o enviou do vale de Hebrom, e ele foi a Siquém.

[14]och Israel fortsatte: »Se efter om allt är som det skall med dina bröder och med fåren och kom sedan tillbaka och berätta för mig.« Och Israel skickade i väg honom från Hebrondalen. När Josef kom fram till Shekem

[15] E um homem encontrou a José, que andava errante pelo campo, e lhe perguntou: Que procuras?

[15]och irrade omkring på fälten där mötte han en man som frågade: »Vad letar du efter?« —

[16] Respondeu: Procuro meus irmãos; dize-me: Onde apascentam eles o rebanho?

[16]»Jag letar efter mina bröder«, svarade Josef. »Kan du tala om för mig var de vallar fåren?"

[17] Disse-lhe o homem: Foram-se daqui, pois ouvi-os dizer: Vamos a Dotã. Então, seguiu José atrás dos irmãos e os achou em Dotã.

[17]Mannen sade: »De har gett sig i väg härifrån, jag hörde dem säga att de skulle till Dotan.« Josef följde då efter sina bröder och fann dem i Dotan.

[18] De longe o viram e, antes que chegasse, conspiraram contra ele para o matar.

[18]Bröderna såg Josef på långt håll, och innan han kom fram till dem började de smida planer på att döda honom.

[19] E dizia um ao outro: Vem lá o tal sonhador!

[19]De sade till varandra: »Titta, där har vi vår drömmare!

[20] Vinde, pois, agora, matemo-lo e lancemo-lo numa destas cisternas; e diremos: Um animal selvagem o comeu; e vejamos em que lhe darão os sonhos.

[20]Kom så dödar vi honom! Vi kastar honom i en brunn och säger att han har blivit uppäten av ett vilddjur. Då får vi se vad det blir av hans drömmar!«

[21] Mas Rúben, ouvindo isso, livrou-o das mãos deles e disse: Não lhe tiremos a vida.

[22] Também lhes disse Rúben: Não derrameis sangue; lançai-o nesta cisterna que está no deserto, e não ponhais mão sobre ele; isto disse para o livrar deles, a fim de o restituir ao pai.

[23] Mas, logo que chegou José a seus irmãos, despiram-no da túnica, a túnica talar de mangas compridas que trazia.

[24] E, tomando-o, o lançaram na cisterna, vazia, sem água.

[25] Ora, sentando-se para comer pão, olharam e viram que uma caravana de ismaelitas vinha de Gileade; seus camelos traziam arômatas, bálsamo e mirra, que levavam para o Egito.

[26] Então, disse Judá a seus irmãos: De que nos aproveita matar o nosso irmão e esconder-lhe o sangue?

[27] Vinde, vendamo-lo aos ismaelitas; não ponhamos sobre ele a mão, pois é nosso irmão e nossa carne. Seus irmãos concordaram.

[28] E, passando os mercadores midianitas, os irmãos de José o alçaram, e o tiraram da cisterna, e o venderam por vinte siclos de prata aos ismaelitas; estes levaram José ao Egito.

[21]Men när Ruben hörde detta försökte han rädda honom från de andra och sade: »Nej, vi får inte slå ihjäl honom!”

[22]Och Ruben sade till dem: »Spill inget blod! Kasta honom i brunnen här ute i öknen, men skada honom inte!« Han ville nämligen rädda honom från de andra för att sedan kunna föra honom tillbaka till hans far.

[23]När Josef kom fram till sina bröder slet de av honom hans dräkt, den fotsida dräkt som han hade på sig.

[24]Sedan tog de honom och kastade honom i brunnen. Brunnen var tom, där fanns inget vatten.

[25]När de sedan hade slagit sig ner för att äta fick de syn på en karavan med ismaeliter; de kom från Gilead och deras kameler var lastade med ladanum, balsam och mastix som skulle föras ner till Egypten.

[26]Juda sade då till sina bröder: »Vad har vi för glädje av att döda vår bror och tvingas dölja vårt brott?

[27]Kom så säljer vi honom till ismaeliterna. Då behöver inte vi bruka våld mot honom — det är ju ändå vår egen bror.« Och bröderna rättade sig efter honom.

[28]Några midjanitiska köpmän som kom förbi drog upp Josef ur brunnen. De sålde Josef för tjugo siklar silver till ismaeliterna, och dessa tog med sig Josef till Egypten.

[29] Tendo Rúben voltado à cisterna, eis que José não estava nela; então, rasgou as suas vestes.

[30] E, voltando a seus irmãos, disse: Não está lá o menino; e, eu, para onde irei?

[31] Então, tomaram a túnica de José, mataram um bode e a molharam no sangue.

[32] E enviaram a túnica talar de mangas compridas, fizeram-na levar a seu pai e lhe disseram: Achamos isto; vê se é ou não a túnica de teu filho.

[33] Ele a reconheceu e disse: É a túnica de meu filho; um animal selvagem o terá comido, certamente José foi despedaçado.

[34] Então, Jacó rasgou as suas vestes, e se cingiu de pano de saco, e lamentou o filho por muitos dias.

[35] Levantaram-se todos os seus filhos e todas as suas filhas, para o consolarem; ele, porém, recusou ser consolado e disse: Chorando, descerei a meu filho até à sepultura. E de fato o chorou seu pai.

[36] Entrementes, os midianitas venderam José no Egito a Potifar, oficial de Faraó, comandante da guarda.

Gênesis 38

Judá e Tamar

[1] Aconteceu, por esse tempo, que Judá se apartou de seus irmãos e se hospedou na casa de um adulamita, chamado Hira.

[29]När Ruben kom tillbaka till brunnen upptäckte han att Josef inte var där. Då rev han sönder sina kläder

[30]och återvände till bröderna. »Pojken är borta«, ropade han, »vad skall jag ta mig till?«

[31]Bröderna tog Josefs fotsida dräkt, slaktade en bock och doppade dräkten i blodet.

[32]Sedan skickade de dräkten till sin far och sade: »Den här har vi hittat. Se efter om det är din sons dräkt.«

[33]Han såg på den och sade: »Det är hans! Min son är uppäten av ett vilddjur, Josef är ihjälriven!«

[34]Och Jakob rev sönder sina kläder, han band säcktyg kring höfterna och sörjde sin son under lång tid.

[35]Alla hans söner och döttrar kom för att trösta honom, men han ville inte låta sig tröstas utan sade: »Jag skall sörja min son tills jag själv stiger ner i dödsriket.« Så begrät hans far honom.

[36]I Egypten sålde midjaniterna Josef till Potifar, hovman hos farao och befälhavare för livgardet.

1 Mos 38

Juda och Tamar

[1]Vid denna tid lämnade Juda sina bröder och slöt sig till en man i Adullam som hette Hira.

[2] Ali viu Judá a filha de um cananeu, chamado Sua; ele a tomou por mulher e a possuiu.
[3] E ela concebeu e deu à luz um filho, e o pai lhe chamou Er.
[4] Tornou a conceber e deu à luz um filho; a este deu a mãe o nome de Onã.
[5] Continuou ainda e deu à luz outro filho, cujo nome foi Selá; ela estava em Quezibe quando o teve.
[6] Judá, pois, tomou esposa para Er, o seu primogênito; o nome dela era Tamar.
[7] Er, porém, o primogênito de Judá, era perverso perante o SENHOR, pelo que o SENHOR o fez morrer.
[8] Então, disse Judá a Onã: Possui a mulher de teu irmão, cumpre o levirato e suscita descendência a teu irmão.
[9] Sabia, porém, Onã que o filho não seria tido por seu; e todas as vezes que possuía a mulher de seu irmão deixava o sêmen cair na terra, para não dar descendência a seu irmão.
[10] Isso, porém, que fazia, era mau perante o SENHOR, pelo que também a este fez morrer.
[11] Então, disse Judá a Tamar, sua nora: Permanece viúva em casa de teu pai, até que Selá, meu filho, venha a ser homem. Pois disse: Para que não morra também este, como seus irmãos. Assim, Tamar se foi, passando a residir em casa de seu pai.
[12] No correr do tempo morreu a filha de Sua, mulher de Judá; e, consolado Judá, subiu aos tosquiadores de suas ovelhas,

[2]Där mötte han dottern till en kanaané som hette Shua, och henne tog han till hustru. Han låg med henne,
[3]och hon blev havande och födde en son, som fick namnet Er.
[4]Hon blev åter havande och födde en son, som hon gav namnet Onan.
[5]Och hon födde ännu en son, som hon gav namnet Shela; hon befann sig i Kesiv när hon födde honom.
[6]Juda tog en hustru åt sin förstfödde son Er; hon hette Tamar.
[7]Men Er, Judas förstfödde, väckte Herrens misshag, och Herren dödade honom.
[8]Då sade Juda till Onan: »Gå till din brors hustru och gör din svågerplikt mot henne och skaffa avkomma åt din bror.«
[9]Men Onan visste att barnet inte skulle räknas som hans, och var gång han låg med sin brors hustru lät han sin säd spillas på marken för att slippa skaffa barn åt sin bror.
[10]Därmed väckte han Herrens misshag, och därför dödade Herren också honom.
[11]Då sade Juda till sin svärdotter Tamar: »Nu får du bo som änka i din fars hus tills min son Shela blir vuxen.« Han var rädd att också Shela skulle dö, liksom hans bröder. Så flyttade Tamar hem till sin far.
[12]Tiden gick, och Shuas dotter, Judas hustru, dog. När sorgetiden var över gick Juda en dag tillsammans med sin vän Hira

em Timna, ele e seu amigo Hira, o adulamita.

i Adullam upp till Timna för att vara med om fårklippningen.

[13] E o comunicaram a Tamar: Eis que o teu sogro sobe a Timna, para tosquiar as ovelhas.

[13]När Tamar fick höra att hennes svärfar skulle gå till fårklippningen i Timna

[14] Então, ela despiu as vestes de sua viuvez, e, cobrindo-se com um véu, se disfarçou, e se assentou à entrada de Enaim, no caminho de Timna; pois via que Selá já era homem, e ela não lhe fora dada por mulher.

[14]lade hon av sig änkekläderna, satte på sig en slöja och sminkade sig. Sedan satte hon sig vid porten till Enajim, som ligger på vägen mot Timna. Hon hade förstått att man inte skulle ge henne till hustru åt Shela, fastän han nu var vuxen.

[15] Vendo-a Judá, teve-a por meretriz; pois ela havia coberto o rosto.

[15]När Juda fick syn på henne trodde han att det var en prostituerad, eftersom hon var beslöjad.

[16] Então, se dirigiu a ela no caminho e lhe disse: Vem, deixa-me possuir-te; porque não sabia que era a sua nora. Ela respondeu: Que me darás para coabitares comigo?

[16]Och han gick bort till henne där hon satt vid vägkanten. »Låt mig ligga med dig«, sade han; han visste inte att det var hans svärdotter. Hon sade: »Vad betalar du för det?«

[17] Ele respondeu: Enviar-te-ei um cabrito do rebanho. Perguntou ela: Dar-me-ás penhor até que o mandes?

[17]Juda svarade: »Jag skickar en killing ur min hjord.« — »Då får du ge mig en pant tills du har skickat den«, sade hon.

[18] Respondeu ele: Que penhor te darei? Ela disse: O teu selo, o teu cordão e o cajado que seguras. Ele, pois, lhos deu e a possuiu; e ela concebeu dele.

[18]»Vad skall du ha i pant?« frågade han. Hon svarade: »Ditt sigill och sigillsnodden och staven du har i handen.« Han gav henne vad hon begärde och låg sedan med henne, och hon blev havande.

[19] Levantou-se ela e se foi; tirou de sobre si o véu e tornou às vestes da sua viuvez.

[19]Hon gick därifrån, lade av sig slöjan och tog på sig änkekläderna.

[20] Enviou Judá o cabrito, por mão do adulamita, seu amigo, para reaver o penhor da mão da mulher; porém não a encontrou.

[20]Juda skickade över killingen med sin vän från Adullam för att få tillbaka panten av kvinnan, men han kunde inte finna henne.

[21] Então, perguntou aos homens daquele lugar: Onde está a prostituta cultual que

[21]Han frågade folk på platsen: »Var är den där tempelflickan som håller till vid vägen

se achava junto ao caminho de Enaim? Responderam: Aqui não esteve meretriz nenhuma.

[22] Tendo voltado a Judá, disse: Não a encontrei; e também os homens do lugar me disseram: Aqui não esteve prostituta cultual nenhuma.

[23] Respondeu Judá: Que ela o guarde para si, para que não nos tornemos em opróbrio; mandei-lhe, com efeito, o cabrito, todavia, não a achaste.

[24] Passados quase três meses, foi dito a Judá: Tamar, tua nora, adulterou, pois está grávida. Então, disse Judá: Tirai-a fora para que seja queimada.

[25] Em tirando-a, mandou ela dizer a seu sogro: Do homem de quem são estas coisas eu concebi. E disse mais: Reconhece de quem é este selo, e este cordão, e este cajado.

[26] Reconheceu-os Judá e disse: Mais justa é ela do que eu, porquanto não a dei a Selá, meu filho. E nunca mais a possuiu.

[27] E aconteceu que, estando ela para dar à luz, havia gêmeos no seu ventre.

[28] Ao nascerem, um pôs a mão fora, e a parteira, tomando-a, lhe atou um fio encarnado e disse: Este saiu primeiro.

[29] Mas, recolhendo ele a mão, saiu o outro; e ela disse: Como rompeste saída? E lhe chamaram Perez.

[30] Depois, lhe saiu o irmão, em cuja mão estava o fio encarnado; e lhe chamaram Zera.

i Enajim?« De svarade: »Här har inte varit någon tempelflicka.«

[22]Han kom tillbaka till Juda och berättade att han inte kunnat finna henne och att folket på platsen förnekade att det hade varit någon tempelflicka där.

[23]Juda sade: »Då får hon väl behålla panten. Bara nu inte detta drar skam över oss. Jag skickade i alla fall den här killingen, fast du inte kunde finna henne.«

[24]Omkring tre månader senare sade man till Juda: »Din svärdotter Tamar har horat, och nu är hon med barn.« Då sade Juda: »För ut henne, hon skall brännas!«

[25]Men när hon fördes ut skickade hon bud till sin svärfar och lät säga: »Ägaren till de här sakerna är far till mitt barn. Se efter vems det här är: sigillet, snodden och staven.«

[26]Juda kände igen dem. »Hon har rätten på sin sida«, sade han, »eftersom jag inte gav henne åt min son Shela.« Men han låg aldrig mer med henne.

[27]När det var tid för henne att föda visade det sig att hon skulle få tvillingar.

[28]Vid förlossningen stack först en hand ut. Då tog barnmorskan ett rött band och knöt kring handen. »Han kom först«, sade hon.

[29]Men han drog tillbaka handen, och hans bror kom fram. Då sade hon: »Så du bryter fram!« Och han fick namnet Peres.

[30]Därefter kom hans bror, han som hade det röda bandet kring handen, och han fick namnet Serach.

Gênesis 39

José na casa de Potifar

[1] José foi levado ao Egito, e Potifar, oficial de Faraó, comandante da guarda, egípcio, comprou-o dos ismaelitas que o tinham levado para lá.

[2] O SENHOR era com José, que veio a ser homem próspero; e estava na casa de seu senhor egípcio.

[3] Vendo Potifar que o SENHOR era com ele e que tudo o que ele fazia o SENHOR prosperava em suas mãos,

[4] logrou José mercê perante ele, a quem servia; e ele o pôs por mordomo de sua casa e lhe passou às mãos tudo o que tinha.

[5] E, desde que o fizera mordomo de sua casa e sobre tudo o que tinha, o SENHOR abençoou a casa do egípcio por amor de José; a bênção do SENHOR estava sobre tudo o que tinha, tanto em casa como no campo.

[6] Potifar tudo o que tinha confiou às mãos de José, de maneira que, tendo-o por mordomo, de nada sabia, além do pão com que se alimentava. José era formoso de porte e de aparência.

[7] Aconteceu, depois destas coisas, que a mulher de seu senhor pôs os olhos em José e lhe disse: Deita-te comigo.

[8] Ele, porém, recusou e disse à mulher do seu senhor: Tem-me por mordomo o meu senhor e não sabe do que há em casa, pois tudo o que tem me passou ele às minhas mãos.

1 Mos 39

Josef hos Potifar

[1]Josef hade förts ner till Egypten, där Potifar, hovman hos farao och befälhavare för livgardet, en egypter, köpte honom av ismaeliterna, som hade fört honom dit.

[2]Herren var med Josef och allting lyckades för honom. Han fick göra tjänst hemma hos sin egyptiske husbonde,

[3]som såg att Herren var med Josef och lät honom lyckas i allt han företog sig.

[4]Josef vann hans välvilja och blev hans personlige tjänare. Egyptern gav honom ansvaret för sitt hus och lämnade allt han ägde i Josefs vård.

[5]Från den stund han gett honom ansvaret för sitt hus och för allt han ägde välsignade Herren egypterns hus för Josefs skull. Herrens välsignelse vilade över allt han ägde, både hans hem och hans ägor.

[6]Han överlät allt han ägde i Josefs vård, och med honom i sin tjänst behövde han inte bekymra sig om annat än maten han skulle äta. Josef var välväxt och vacker.

[7]Efter en tid började husbondens hustru kasta sina blickar på honom. »Ligg med mig«, sade hon.

[8]Men Josef avvisade henne och sade: »Min husbonde har lämnat alla bekymmer i huset åt mig och anförtrott allt han äger i min vård.

[9] Ele não é maior do que eu nesta casa e nenhuma coisa me vedou, senão a ti, porque és sua mulher; como, pois, cometeria eu tamanha maldade e pecaria contra Deus?

[10] Falando ela a José todos os dias, e não lhe dando ele ouvidos, para se deitar com ela e estar com ela,

[11] sucedeu que, certo dia, veio ele a casa, para atender aos negócios; e ninguém dos de casa se achava presente.

[12] Então, ela o pegou pelas vestes e lhe disse: Deita-te comigo; ele, porém, deixando as vestes nas mãos dela, saiu, fugindo para fora.

[13] Vendo ela que ele fugira para fora, mas havia deixado as vestes nas mãos dela,

[14] chamou pelos homens de sua casa e lhes disse: Vede, trouxe-nos meu marido este hebreu para insultar-nos; veio até mim para se deitar comigo; mas eu gritei em alta voz.

[15] Ouvindo ele que eu levantava a voz e gritava, deixou as vestes ao meu lado e saiu, fugindo para fora.

[16] Conservou ela junto de si as vestes dele, até que seu senhor tornou a casa.

[17] Então, lhe falou, segundo as mesmas palavras, e disse: O servo hebreu, que nos trouxeste, veio ter comigo para insultar-me;

[18] quando, porém, levantei a voz e gritei, ele, deixando as vestes ao meu lado, fugiu para fora.

[9]Här i huset har han inte mer att säga till om än jag, han nekar mig ingenting — utom dig, eftersom du är hans hustru. Hur skulle jag då kunna handla så illa och synda mot Gud?”

[10]Och fast hon dag ut och dag in försökte övertala honom, lyssnade han inte på henne och ville inte ligga med henne och vara henne nära.

[11]En dag kom han som vanligt in i huset för att sköta sitt arbete, och ingen av husets folk var inne.

[12]Då högg hon tag i hans mantel och sade: »Ligg med mig!« Men han lämnade manteln i hennes hand och sprang sin väg.

[13]När hon såg att han lämnade manteln och flydde

[14]ropade hon på husets folk och sade till dem: »Se bara, han har tagit hit en hebré som vill roa sig på vår bekostnad. Han kom och ville ligga med mig. Men jag skrek så högt jag kunde,

[15]och när han hörde hur jag ropade och skrek lämnade han kvar sin mantel och sprang sin väg.«

[16]Hon lät sedan hans mantel ligga kvar tills hans husbonde kom hem.

[17]Då upprepade hon sin berättelse för honom: »Den hebreiske slaven som du har tagit hit, han kom in till mig och ville roa sig.

[18]Men jag ropade och skrek, och då lämnade han kvar sin mantel och flydde.«

[19] Tendo o senhor ouvido as palavras de sua mulher, como lhe tinha dito: Desta maneira me fez o teu servo; então, se lhe acendeu a ira.

[20] E o senhor de José o tomou e o lançou no cárcere, no lugar onde os presos do rei estavam encarcerados; ali ficou ele na prisão.

[21] O SENHOR, porém, era com José, e lhe foi benigno, e lhe deu mercê perante o carcereiro;

[22] o qual confiou às mãos de José todos os presos que estavam no cárcere; e ele fazia tudo quanto se devia fazer ali.

[23] E nenhum cuidado tinha o carcereiro de todas as coisas que estavam nas mãos de José, porquanto o SENHOR era com ele, e tudo o que ele fazia o SENHOR prosperava.

[19]När husbonden hörde sin hustru berätta om hur hans slav hade burit sig åt mot henne fylldes han av vrede.

[20]Husbonden lät gripa honom och sätta honom i det fängelse där kungens fångar hölls inspärrade.

Josef tyder två hovmäns drömmar

Så satt nu Josef i fängelse.

[21]Men Herren var med honom och lät honom möta barmhärtighet. Han gjorde fängelsechefen vänligt stämd mot honom,

[22]och denne lät Josef få uppsikt över alla fångarna i fängelset och ha hand om allt som skulle göras där.

[23]Fängelsechefen behövde inte ha någon tillsyn över det som anförtrotts Josef, eftersom Herren var med honom. Och Herren lät honom lyckas i allt han företog sig.

Gênesis 40

José na prisão interpreta dois sonhos

[1] Passadas estas coisas, aconteceu que o mordomo do rei do Egito e o padeiro ofenderam o seu senhor, o rei do Egito.

[2] Indignou-se Faraó contra os seus dois oficiais, o copeiro-chefe e o padeiro-chefe.

[3] E mandou detê-los na casa do comandante da guarda, no cárcere onde José estava preso.

[4] O comandante da guarda pô-los a cargo de José, para que os servisse; e por algum tempo estiveram na prisão.

1 Mos 40

[1]En tid därefter hände det att den egyptiske kungens munskänk och bagare gjorde sig skyldiga till förseelser mot sin herre, kungen av Egypten.

[2]Farao blev vred på sina båda hovmän, förste munskänken och förste bagaren,

[3]och lät sätta dem i häkte hos befälhavaren för livgardet, i det fängelse där Josef satt fången.

[4]Och gardesbefälhavaren gav Josef i uppdrag att betjäna dem. Efter en tid i häkte

[5] E ambos sonharam, cada um o seu sonho, na mesma noite; cada sonho com a sua própria significação, o copeiro e o padeiro do rei do Egito, que se achavam encarcerados.

[5]hade de båda under samma natt var sin dröm, den egyptiske kungens munskänk och bagare, där de satt i fängelset, och varje dröm krävde sin särskilda tydning.

[6] Vindo José, pela manhã, viu-os, e eis que estavam turbados.

[6]När Josef kom in till dem på morgonen såg han att de var betryckta.

[7] Então, perguntou aos oficiais de Faraó, que com ele estavam no cárcere da casa do seu senhor: Por que tendes, hoje, triste o semblante?

[7]Då frågade han faraos hovmän, som tillsammans med honom själv satt i häkte i hans husbondes hus: »Varför ser ni så dystra ut i dag?«

[8] Eles responderam: Tivemos um sonho, e não há quem o possa interpretar. Disse-lhes José: Porventura, não pertencem a Deus as interpretações? Contai-me o sonho.

[8]De svarade honom: »Vi har drömt, men det finns ingen som kan tyda våra drömmar.« Josef sade: »Att tyda är Guds sak. Berätta nu för mig.«

O sonho do copeiro-chefe

[9] Então, o copeiro-chefe contou o seu sonho a José e lhe disse: Em meu sonho havia uma videira perante mim.

[9]Då berättade förste munskänken sin dröm för Josef: »Jag drömde att jag hade en vinstock framför mig.

[10] E, na videira, três ramos; ao brotar a vide, havia flores, e seus cachos produziam uvas maduras.

[10]Den hade tre rankor, och knappt hade den börjat skjuta skott förrän den stod i full blom, och den bar klasar med mogna druvor.

[11] O copo de Faraó estava na minha mão; tomei as uvas, e as espremi no copo de Faraó, e o dei na própria mão de Faraó.

[11]Jag höll faraos bägare i handen, och jag plockade druvorna och pressade ut saften i bägaren och räckte den till farao.«

[12] Então, lhe disse José: Esta é a sua interpretação: os três ramos são três dias;

[12]Josef sade: »Detta är uttydningen: de tre rankorna betyder tre dagar.

[13] dentro ainda de três dias, Faraó te reabilitará e te reintegrará no teu cargo, e tu lhe darás o copo na própria mão dele, segundo o costume antigo, quando lhe eras copeiro.

[13]Om tre dagar skall farao upphöja dig och ge dig tillbaka ditt ämbete, och du skall åter få räcka farao hans bägare som förut när du var hans munskänk.

[14] Porém lembra-te de mim, quando tudo te correr bem; e rogo-te que sejas bondoso

[14]Men tänk på mig när det går bra för dig och visa att du är min vän genom att

para comigo, e faças menção de mim a Faraó, e me faças sair desta casa;

15 porque, de fato, fui roubado da terra dos hebreus; e, aqui, nada fiz, para que me pusessem nesta masmorra.

påminna farao om mig, så att jag slipper ut härifrån.

15Jag rövades bort från hebreernas land, och här har jag oförskyllt kastats i fängelse.«

O sonho do padeiro-chefe

16 Vendo o padeiro-chefe que a interpretação era boa, disse a José: Eu também sonhei, e eis que três cestos de pão alvo me estavam sobre a cabeça;

16När förste bagaren hörde att Josef gav en så gynnsam uttydning sade han till honom: »Det var likadant i min dröm, jag drömde att jag bar tre brödkorgar på huvudet.

17 e no cesto mais alto havia de todos os manjares de Faraó, arte de padeiro; e as aves os comiam do cesto na minha cabeça.

17I den översta korgen låg bakverk till farao av alla de slag. Men fåglarna åt dem ur korgen på mitt huvud.«

18 Então, lhe disse José: A interpretação é esta: os três cestos são três dias;

18Josef svarade: »Detta är uttydningen: de tre korgarna betyder tre dagar.

19 dentro ainda de três dias, Faraó te tirará fora a cabeça e te pendurará num madeiro, e as aves te comerão as carnes.

19Om tre dagar skall farao upphöja dig och låta hänga upp dig på en påle, och fåglarna skall äta ditt kött.«

20 No terceiro dia, que era aniversário de nascimento de Faraó, deu este um banquete a todos os seus servos; e, no meio destes, reabilitou o copeiro-chefe e condenou o padeiro-chefe.

20Tredje dagen därefter inföll faraos födelsedag. Då höll han ett gästabud för hela hovet, och då upphöjde han i kretsen av hovet förste munskänken och förste bagaren.

21 Ao copeiro-chefe reintegrou no seu cargo, no qual dava o copo na mão de Faraó;

21Han lät förste munskänken få tillbaka sin tjänst, så att han åter fick räcka farao hans bägare,

22 mas ao padeiro-chefe enforcou, como José havia interpretado.

22och förste bagaren lät han hänga upp, alldeles som Josef hade sagt dem i sin uttydning.

23 O copeiro-chefe, todavia, não se lembrou de José, porém dele se esqueceu.

23Men förste munskänken tänkte inte på Josef utan glömde bort honom.

Gênesis 41

José interpreta os sonhos de Faraó

1 Mos 41

Josef tyder faraos drömmar

[1] Passados dois anos completos, Faraó teve um sonho. Parecia-lhe achar-se ele de pé junto ao Nilo.

[1]Två år därefter hade farao en dröm: han stod vid Nilen,

[2] Do rio subiam sete vacas formosas à vista e gordas e pastavam no carriçal.

[2]och upp ur floden kom sju vackra och feta kor och började beta i strandgräset.

[3] Após elas subiam do rio outras sete vacas, feias à vista e magras; e pararam junto às primeiras, na margem do rio.

[3]Efter dem kom sju andra kor upp ur Nilen, fula och magra, och de ställde sig på stranden bredvid de andra korna.

[4] As vacas feias à vista e magras comiam as sete formosas à vista e gordas. Então, acordou Faraó.

[4]Och de fula och magra korna åt upp de sju vackra och feta. Sedan vaknade farao.

[5] Tornando a dormir, sonhou outra vez. De uma só haste saíam sete espigas cheias e boas.

[5]Men han somnade om och hade en ny dröm. Han såg sju ax komma upp på samma strå, välmatade och fina.

[6] E após elas nasciam sete espigas mirradas, crestadas do vento oriental.

[6]Efter dem såg han sju andra ax skjuta upp, tunna och svedda av östanvinden.

[7] As espigas mirradas devoravam as sete espigas grandes e cheias. Então, acordou Faraó. Fora isto um sonho.

[7]Och de tunna axen slukade de sju välmatade och fulla axen. Sedan vaknade farao och förstod att han hade drömt.

[8] De manhã, achando-se ele de espírito perturbado, mandou chamar todos os magos do Egito e todos os seus sábios e lhes contou os sonhos; mas ninguém havia que lhos interpretasse.

[8]På morgonen var farao fylld av oro och skickade bud efter alla siarpräster och visa män i Egypten. Farao berättade sina drömmar för dem, men ingen kunde tyda dem åt honom.

[9] Então, disse a Faraó o copeiro-chefe: Lembro-me hoje das minhas ofensas.

[9]Då tog förste munskänken till orda: »Nu måste jag påminna om mina försyndelser.

[10] Estando Faraó mui indignado contra os seus servos e pondo-me sob prisão na casa do comandante da guarda, a mim e ao padeiro-chefe,

[10]En gång hade farao blivit vred på sina tjänare och låtit sätta mig i häkte hos befälhavaren för livgardet, mig och förste bagaren.

[11] tivemos um sonho na mesma noite, eu e ele; sonhamos, e cada sonho com a sua própria significação.

[11]Där hade vi under samma natt var sin dröm, han och jag, och våra drömmar hade var sin särskilda tydning.

[12] Achava-se conosco um jovem hebreu, servo do comandante da guarda;

[12]Hos oss hade vi en ung hebré som var slav hos gardesbefälhavaren. Vi berättade

contamos-lhe os nossos sonhos, e ele no-los interpretou, a cada um segundo o seu sonho.

13 E como nos interpretou, assim mesmo se deu: eu fui restituído ao meu cargo, o outro foi enforcado.

14 Então, Faraó mandou chamar a José, e o fizeram sair à pressa da masmorra; ele se barbeou, mudou de roupa e foi apresentar-se a Faraó.

15 Este lhe disse: Tive um sonho, e não há quem o interprete. Ouvi dizer, porém, a teu respeito que, quando ouves um sonho, podes interpretá-lo.

16 Respondeu-lhe José: Não está isso em mim; mas Deus dará resposta favorável a Faraó.

17 Então, contou Faraó a José: No meu sonho, estava eu de pé na margem do Nilo,

18 e eis que subiam dele sete vacas gordas e formosas à vista e pastavam no carriçal.

19 Após estas subiam outras vacas, fracas, mui feias à vista e magras; nunca vi outras assim disformes, em toda a terra do Egito.

20 E as vacas magras e ruins comiam as primeiras sete gordas;

21 e, depois de as terem engolido, não davam aparência de as terem devorado, pois o seu aspecto continuava ruim como no princípio. Então, acordei.

22 Depois, vi, em meu sonho, que sete espigas saíam da mesma haste, cheias e boas;

våra drömmar för honom, och han tydde dem för oss, varje dröm för sig.

13Och så som han hade uttytt för oss, så blev det: jag fick tillbaka min ställning och den andre blev upphängd.«

14Då lät farao skicka efter Josef, och man skyndade sig att hämta honom från fängelset. Josef fick raka sig och byta kläder, och så kom han inför farao.

15Farao sade till Josef: »Jag har haft en dröm, men det finns ingen som kan tyda den. Nu har jag fått veta att du kan tyda de drömmar som du får höra.«

16Josef svarade farao: »Inte jag! Men Gud skall ge farao ett lyckosamt svar.«

17Då sade farao till Josef: »Jag drömde att jag stod på Nilstranden.

18Upp ur floden kom då sju feta och fina kor och började beta i strandgräset.

19Efter dem kom sju andra kor upp, så eländiga och fula och magra att jag aldrig sett så fula kor i hela Egypten.

20Och de magra och fula korna åt upp de sju första, de feta.

21Men när de hade fått dem i sig märktes det inte på dem, de var lika fula som förut. Så vaknade jag.

22Sedan drömde jag att jag såg sju ax komma upp på samma strå, fullmatade och fina.

[23] após elas nasceram sete espigas secas, mirradas e crestadas do vento oriental.

[24] As sete espigas mirradas devoravam as sete espigas boas. Contei-o aos magos, mas ninguém houve que mo interpretasse.

[25] Então, lhe respondeu José: O sonho de Faraó é apenas um; Deus manifestou a Faraó o que há de fazer.

[26] As sete vacas boas serão sete anos; as sete espigas boas, também sete anos; o sonho é um só.

[27] As sete vacas magras e feias, que subiam após as primeiras, serão sete anos, bem como as sete espigas mirradas e crestadas do vento oriental serão sete anos de fome.

[28] Esta é a palavra, como acabo de dizer a Faraó, que Deus manifestou a Faraó que ele há de fazer.

[29] Eis aí vêm sete anos de grande abundância por toda a terra do Egito.

[30] Seguir-se-ão sete anos de fome, e toda aquela abundância será esquecida na terra do Egito, e a fome consumirá a terra;

[31] e não será lembrada a abundância na terra, em vista da fome que seguirá, porque será gravíssima.

[32] O sonho de Faraó foi dúplice, porque a coisa é estabelecida por Deus, e Deus se apressa a fazê-la.

[23]Efter dem såg jag sju andra ax skjuta upp, torra och tunna och svedda av östanvinden.

[24]Och de tunna axen slukade de sju fulla axen. — Jag har berättat detta för siarprästerna, men ingen kan förklara det för mig.«

[25]Josef sade till farao: »Faraos drömmar är en och samma dröm. Gud har talat om för farao vad han tänker göra.

[26]De sju feta korna betyder sju år, de sju fulla axen betyder också sju år: det är en och samma dröm.

[27]De sju magra och fula korna som kom upp efter dem betyder sju år, liksom de sju axen som var tunna och svedda av östanvinden. Det skall bli sju hungerår.

[28]Det är som jag redan har sagt farao: Gud har visat farao vad han tänker göra.

[29]Det skall komma sju år med stort överflöd i hela Egypten.

[30]Men efter dem kommer sju hungerår, så svåra att man inte skall minnas något av överflödet som var i Egypten. Hungersnöden kommer att föröda landet,

[31]och det skall inte finnas några spår av det överflöd som fanns där, ty den hungersnöd som kommer blir mycket svår.

[32]Att farao drömde två gånger betyder att Gud har fattat ett fast beslut och att han snart skall sätta det i verket.

33 Agora, pois, escolha Faraó um homem ajuizado e sábio e o ponha sobre a terra do Egito.

34 Faça isso Faraó, e ponha administradores sobre a terra, e tome a quinta parte dos frutos da terra do Egito nos sete anos de fartura.

35 Ajuntem os administradores toda a colheita dos bons anos que virão, recolham cereal debaixo do poder de Faraó, para mantimento nas cidades, e o guardem.

36 Assim, o mantimento será para abastecer a terra nos sete anos da fome que haverá no Egito; para que a terra não pereça de fome.

José como governador do Egito

37 O conselho foi agradável a Faraó e a todos os seus oficiais.

38 Disse Faraó aos seus oficiais: Acharíamos, porventura, homem como este, em quem há o Espírito de Deus?

39 Depois, disse Faraó a José: Visto que Deus te fez saber tudo isto, ninguém há tão ajuizado e sábio como tu.

40 Administrarás a minha casa, e à tua palavra obedecerá todo o meu povo; somente no trono eu serei maior do que tu.

41 Disse mais Faraó a José: Vês que te faço autoridade sobre toda a terra do Egito.

42 Então, tirou Faraó o seu anel de sinete da mão e o pôs na mão de José, fê-lo vestir roupas de linho fino e lhe pôs ao pescoço um colar de ouro.

33Därför bör farao nu se sig om efter en klok och förståndig man att göra till styresman över Egypten.

34Farao bör gripa in och tillsätta fogdar i landet och kräva in en femtedel av skördarna i Egypten under de sju överflödsåren.

35Under de kommande goda åren skall fogdarna samla in livsmedel: i städerna skall de lägga upp spannmålsförråd som står till faraos förfogande, och de skall hålla lagren under bevakning.

36På det viset får Egypten ett förråd av livsmedel för de sju hungeråren som kommer över landet, så att det inte dukar under för hungersnöden.«

Josef styresman över Egypten

37Farao och hela hans hov fann förslaget gott,

38och farao sade till sina hovmän: »Finns det någon som äger Guds ande så som han?«

39Sedan sade han till Josef: »Eftersom Gud har låtit dig få veta allt detta, kan ingen vara så klok och förståndig som du.

40Du skall förvalta de kungliga egendomarna, och hela mitt folk skall rätta sig efter dina befallningar. Tronen skall vara mitt enda företräde framför dig.«

41Farao sade till Josef: »Härmed gör jag dig till styresman över hela Egypten.«

42Och farao drog av sig sin sigillring och satte den på Josefs finger, han klädde honom i kläder av fint linne och hängde en guldkedja om hans hals.

[43] E fê-lo subir ao seu segundo carro, e clamavam diante dele: Inclinai-vos! Desse modo, o constituiu sobre toda a terra do Egito.

[43]Han lät honom åka i den näst förnämsta vagnen, och framför honom ropade man: »Avrek!« Så gjorde farao honom till styresman över hela Egypten.

[44] Disse ainda Faraó a José: Eu sou Faraó, contudo sem a tua ordem ninguém levantará mão ou pé em toda a terra do Egito.

[44]Och farao sade till Josef: »Jag är farao, men utan din befallning skall ingen i hela Egypten lyfta hand eller fot.«

[45] E a José chamou Faraó de Zafenate-Panéia e lhe deu por mulher a Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om; e percorreu José toda a terra do Egito.

[45]Farao gav Josef namnet Safenat Paneach och gav honom till hustru Asenat, dotter till Poti Fera, prästen i On. —

[46] Era José da idade de trinta anos quando se apresentou a Faraó, rei do Egito, e andou por toda a terra do Egito.

[46]Josef var 30 år när han stod inför farao, kungen av Egypten. Josef lämnade farao och företog en resa genom hela Egypten.

[47] Nos sete anos de fartura a terra produziu abundantemente.

[47]Under de sju överflödsåren gav landet rika skördar,

[48] E ajuntou José todo o mantimento que houve na terra do Egito durante os sete anos e o guardou nas cidades; o mantimento do campo ao redor de cada cidade foi guardado na mesma cidade.

[48]och under dessa sju år av överflöd i Egypten lät Josef samla in alla livsmedel och lagra dem i städerna: i varje stad lagrades de grödor som vuxit på åkrarna runt omkring.

[49] Assim, ajuntou José muitíssimo cereal, como a areia do mar, até perder a conta, porque ia além das medidas.

[49]Josef lade upp förråd av spannmål i stor mängd, den var som havets sand. Till sist fick man sluta räkna, det gick inte att hålla räkning längre.

[50] Antes de chegar a fome, nasceram dois filhos a José, os quais lhe deu Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om.

[50]Innan det första hungeråret kom fick Josef två söner med Asenat, dotter till Poti Fera, prästen i On.

[51] José ao primogênito chamou de Manassés, pois disse: Deus me fez esquecer de todos os meus trabalhos e de toda a casa de meu pai.

[51]Den förstfödde gav Josef namnet Manasse, »ty«, sade han, »Gud har fått mig att glömma både mina olyckor och min släkt«.

[52] Ao segundo, chamou-lhe Efraim, pois disse: Deus me fez próspero na terra da minha aflição.
[53] Passados os sete anos de abundância, que houve na terra do Egito,
[54] começaram a vir os sete anos de fome, como José havia predito; e havia fome em todas as terras, mas em toda a terra do Egito havia pão.
[55] Sentindo toda a terra do Egito a fome, clamou o povo a Faraó por pão; e Faraó dizia a todos os egípcios: Ide a José; o que ele vos disser fazei.

[56] Havendo, pois, fome sobre toda a terra, abriu José todos os celeiros e vendia aos egípcios; porque a fome prevaleceu na terra do Egito.

[57] E todas as terras vinham ao Egito, para comprar de José, porque a fome prevaleceu em todo o mundo.

[52]Den andre sonen gav han namnet Efraim, »ty«, sade han, »Gud har gett mig livsfrukt i mina vedermödors land«.
[53]När de sju överflödsåren i Egypten var förbi
[54]började de sju hungeråren, så som Josef hade förutsagt. Alla länder drabbades av hungersnöd, men överallt i Egypten hade man bröd.
[55]När man började känna av hungersnöden över hela Egypten och folket ropade till farao efter bröd svarade han: »Gå till Josef och gör som han säger.«
[56]Då nu hungersnöden hade drabbat hela landet öppnade Josef alla spannmålsförråden och sålde säd till egypterna, eftersom hungersnöden var svår i Egypten.
[57]Och från hela jorden kom man till Egypten för att köpa säd av Josef, ty det var svår hungersnöd överallt.

Gênesis 42

Os irmãos de José descem ao Egito

[1] Sabedor Jacó de que havia mantimento no Egito, disse a seus filhos: Por que estais aí a olhar uns para os outros?
[2] E ajuntou: Tenho ouvido que há cereais no Egito; descei até lá e comprai-nos deles, para que vivamos e não morramos.
[3] Então, desceram dez dos irmãos de José, para comprar cereal do Egito.
[4] A Benjamim, porém, irmão de José, não enviou Jacó na companhia dos irmãos, porque dizia: Para que não lhe suceda, acaso, algum desastre.

1 Mos 42

Josefs bröder kommer till Egypten

[1]När Jakob fick veta att det fanns säd i Egypten sade han till sina söner: »Vad väntar ni på?
[2]Jag har hört att det finns säd nere i Egypten. Far dit och köp åt oss, så att vi överlever och inte svälter ihjäl.«
[3]Då gav sig tio av Josefs bröder i väg för att köpa spannmål i Egypten.

[4]Josefs bror Benjamin ville Jakob inte skicka med bröderna, för att han inte skulle råka ut för någon olycka.

[5] Entre os que iam, pois, para lá, foram também os filhos de Israel; porque havia fome na terra de Canaã.

[6] José era governador daquela terra; era ele quem vendia a todos os povos da terra; e os irmãos de José vieram e se prostraram rosto em terra, perante ele.

[7] Vendo José a seus irmãos, reconheceu-os, porém não se deu a conhecer, e lhes falou asperamente, e lhes perguntou: Donde vindes? Responderam: Da terra de Canaã, para comprar mantimento.

[8] José reconheceu os irmãos; porém eles não o reconheceram.

[9] Então, se lembrou José dos sonhos que tivera a respeito deles e lhes disse: Vós sois espiões e viestes para ver os pontos fracos da terra.

[10] Responderam-lhe: Não, senhor meu; mas vieram os teus servos para comprar mantimento.

[11] Somos todos filhos de um mesmo homem; somos homens honestos; os teus servos não são espiões.

[12] Ele, porém, lhes respondeu: Nada disso; pelo contrário, viestes para ver os pontos fracos da terra.

[13] Eles disseram: Nós, teus servos, somos doze irmãos, filhos de um homem na terra de Canaã; o mais novo está hoje com nosso pai, outro já não existe.

[14] Então, lhes falou José: É como já vos disse: sois espiões.

[5]Bland alla andra som kom för att köpa säd kom också Israels söner, ty hungersnöden hade drabbat Kanaan.

[6]Josef var den som hade makten i Egypten, det var han som sålde säd till alla i landet, och därför kom nu Josefs bröder och bugade sig till jorden för honom.

[7]När Josef fick se sina bröder kände han igen dem, men han gav sig inte till känna för dem utan frågade bryskt: »Varifrån kommer ni?« — »Från Kanaan för att köpa brödsäd«, svarade de.

[8]Josef kände igen sina bröder, men de kände inte igen honom.

[9]Han kom ihåg drömmarna som han hade drömt om dem, och han sade till dem: »Ni är spioner! Ni har kommit för att se var det finns blottor i landets försvar.« —

[10]»Nej, herre«, svarade de, »dina tjänare har bara kommit för att köpa brödsäd.

[11]Vi är alla söner till samme man, vi är hederliga människor och inga spioner.«

[12]Men Josef sade: »Jo, ni har kommit för att se var det finns blottor i landets försvar.«

[13]De svarade: »Vi var tolv bröder, herre, söner till en och samme man i Kanaan. Men den yngste är kvar hos vår far, och en finns inte mer.«

[14]Josef sade till dem: »Det är som jag redan har sagt er: ni är spioner.

[15] Nisto sereis provados: pela vida de Faraó, daqui não saireis, sem que primeiro venha o vosso irmão mais novo.
[16] Enviai um dentre vós, que traga vosso irmão; vós ficareis detidos para que sejam provadas as vossas palavras, se há verdade no que dizeis; ou se não, pela vida de Faraó, sois espiões.

[17] E os meteu juntos em prisão três dias.

[18] Ao terceiro dia, disse-lhes José: Fazei o seguinte e vivereis, pois temo a Deus.

[19] Se sois homens honestos, fique detido um de vós na casa da vossa prisão; vós outros ide, levai cereal para suprir a fome das vossas casas.
[20] E trazei-me vosso irmão mais novo, com o que serão verificadas as vossas palavras, e não morrereis. E eles se dispuseram a fazê-lo.
[21] Então, disseram uns aos outros: Na verdade, somos culpados, no tocante a nosso irmão, pois lhe vimos a angústia da alma, quando nos rogava, e não lhe acudimos; por isso, nos vem esta ansiedade.
[22] Respondeu-lhes Rúben: Não vos disse eu: Não pequeis contra o jovem? E não me quisestes ouvir. Pois vedes aí que se requer de nós o seu sangue.
[23] Eles, porém, não sabiam que José os entendia, porque lhes falava por intérprete.

[15]Men låt mig sätta er på prov: så sant farao lever, ni slipper inte härifrån förrän er yngste bror kommer hit.

[16]Skicka en av er att hämta er bror. Ni andra skall hållas fängslade tills det blir prövat om ni har talat sanning. Har ni inte det är ni spioner, så sant farao lever.«

[17]Sedan satte han dem alla i häkte i tre dagar.
[18]Den tredje dagen sade Josef till dem: »Om ni gör som jag säger skall ni få leva — jag fruktar Gud.

[19]Nu skall vi se om ni är hederliga: en av er får stanna kvar i häktet, och ni andra får ge er av med säd till era svältande familjer.
[20]Sedan tar ni med er yngste bror till mig. Det blir beviset för att ni har talat sanning, och då slipper ni dö.« Och så måste de göra.
[21]Men bröderna sade till varandra: »Detta är straffet för det vi gjorde mot vår bror. Vi såg hur förtvivlad han var, han bad om förbarmande, men vi lyssnade inte på honom. Därför har vi nu själva drabbats av denna olycka.«
[22]Ruben svarade dem: »Jag sade ju att ni inte skulle göra pojken illa. Men ni ville inte höra på, och nu kommer vedergällningen för hans blod.«
[23]De visste inte att Josef förstod vad de sade, eftersom han hade talat med dem genom tolk.

[24] E, retirando-se deles, chorou; depois, tornando, lhes falou; tomou a Simeão dentre eles e o algemou na presença deles.

[24]Nu vände han sig bort och gick ut och grät. Sedan kom han tillbaka och talade till dem. Han skilde Simon från de andra och lät fängsla honom inför ögonen på dem.

Os irmãos de José regressam do Egito

[25] Ordenou José que lhes enchessem de cereal os sacos, e lhes restituíssem o dinheiro, a cada um no saco de cereal, e os suprissem de comida para o caminho; e assim lhes foi feito.

[25]Sedan befallde Josef att man skulle fylla deras säckar med spannmål och lägga tillbaka vars och ens pengar i hans säck och att man skulle ge dem mat för resan. Så gjorde man också,

[26] E carregaram o cereal sobre os seus jumentos e partiram dali.

[26]och bröderna lastade säden på sina åsnor och gav sig i väg.

[27] Abrindo um deles o saco de cereal, para dar de comer ao seu jumento na estalagem, deu com o dinheiro na boca do saco de cereal.

[27]Men när en av dem öppnade sin säck vid nattlägret för att utfodra sin åsna fick han se sina pengar överst i säcken.

[28] Então, disse aos irmãos: Devolveram o meu dinheiro; aqui está na boca do saco de cereal. Desfaleceu-lhes o coração, e, atemorizados, entreolhavam-se, dizendo: Que é isto que Deus nos fez?

[28]»Jag har fått mina pengar tillbaka«, ropade han till bröderna, »titta, här ligger de i min säck!« De blev alldeles utom sig, de såg skräckslagna på varandra och sade: »Vad är det Gud har gjort mot oss?«

[29] E vieram para Jacó, seu pai, na terra de Canaã, e lhe contaram tudo o que lhes acontecera, dizendo:

[29]Så kom de hem till sin far Jakob i Kanaan och berättade för honom allt vad de hade varit med om:

[30] O homem, o senhor da terra, falou conosco asperamente e nos tratou como espiões da terra.

[30]»Han som är landets herre talade bryskt till oss och behandlade oss som spioner.

[31] Dissemos-lhe: Somos homens honestos; não somos espiões;

[31]Men vi sade till honom: Vi är hederliga människor och inga spioner.

[32] somos doze irmãos, filhos de um mesmo pai; um já não existe, e o mais novo está hoje com nosso pai na terra de Canaã.

[32]Vi var tolv bröder, söner till samme far, men en finns inte mer, och den yngste är nu hos vår far i Kanaan.

[33] Respondeu-nos o homem, o senhor da terra: Nisto conhecerei que sois homens honestos: deixai comigo um de vossos

[33]Då sade han som är landets herre: Nu skall jag ta reda på om ni är hederliga. Lämna kvar en av er hos mig och ta med er

irmãos, tomai o cereal para remediar a fome de vossas casas e parti;

[34] trazei-me vosso irmão mais novo; assim saberei que não sois espiões, mas homens honestos. Então, vos entregarei vosso irmão, e negociareis na terra.

[35] Aconteceu que, despejando eles os sacos de cereal, eis cada um tinha a sua trouxinha de dinheiro no saco de cereal; e viram as trouxinhas com o dinheiro, eles e seu pai, e temeram.

[36] Então, lhes disse Jacó, seu pai: Tendes-me privado de filhos: José já não existe, Simeão não está aqui, e ides levar a Benjamim! Todas estas coisas me sobrevêm.

[37] Mas Rúben disse a seu pai: Mata os meus dois filhos, se to não tornar a trazer; entrega-mo, e eu to restituirei.

[38] Ele, porém, disse: Meu filho não descerá convosco; seu irmão é morto, e ele ficou só; se lhe sucede algum desastre no caminho por onde fordes, fareis descer minhas cãs com tristeza à sepultura.

Gênesis 43

Os irmãos de José descem outra vez ao Egito

[1] A fome persistia gravíssima na terra.

[2] Tendo eles acabado de consumir o cereal que trouxeram do Egito, disse-lhes seu pai: Voltai, comprai-nos um pouco de mantimento.

säden till era svältande familjer och ge er av.

[34]Sedan skall ni föra hit er yngste bror till mig, så att jag får förvissa mig om att ni inte är spioner utan hederliga människor. Då får ni tillbaka er bror och kan röra er fritt i landet.«

[35]När de sedan tömde sina säckar hittade var och en sin penningpung i säcken. Både de och deras far blev förfärade när de fick syn på penningpungarna.

[36]Deras far Jakob sade till dem: »Ni gör mig barnlös! Josef finns inte mer, Simon finns inte mer, och nu vill ni ta Benjamin. Det är mig det går ut över, alltsammans!«

[37]Då sade Ruben till sin far: »Du får döda mina båda söner om jag inte har honom med mig tillbaka till dig. Anförtro honom åt mig, jag skall föra honom tillbaka till dig.«

[38]Men han svarade: »Min son får inte följa med er. Hans bror är död och han är ensam kvar. Skulle en olycka hända honom på er resa, då driver ni er gamle far med sorg ner i dödsriket.«

1 Mos 43

Brödernas andra resa till Egypten

[1]Men hungersnöden var svår i landet,

[2]och när de hade gjort slut på säden de fört hem från Egypten sade deras far till dem: »Res dit igen och köp litet brödsäd åt oss.«

[3] Mas Judá lhe respondeu: Fortemente nos protestou o homem, dizendo: Não me vereis o rosto, se o vosso irmão não vier convosco.

[3]Juda svarade honom: »Mannen sade klart och tydligt att vi inte fick visa oss för honom om vi inte hade vår bror med oss.

[4] Se resolveres enviar conosco o nosso irmão, desceremos e te compraremos mantimento;

[4]Om du nu låter vår bror följa med oss, så far vi ner och köper brödsäd åt dig.

[5] se, porém, não o enviares, não desceremos; pois o homem nos disse: Não me vereis o rosto, se o vosso irmão não vier convosco.

[5]Men om du inte låter honom följa med, vill vi inte fara, för mannen sade till oss: Visa er inte för mig om ni inte har er bror med er!«

[6] Disse-lhes Israel: Por que me fizestes esse mal, dando a saber àquele homem que tínheis outro irmão?

[6]Då sade Israel: »Varför skulle ni ställa till det så för mig och tala om för mannen att ni har en bror till?«

[7] Responderam eles: O homem nos perguntou particularmente por nós e pela nossa parentela, dizendo: Vive ainda vosso pai? Tendes outro irmão? Respondemos-lhe segundo as suas palavras. Acaso, poderíamos adivinhar que haveria de dizer: Trazei vosso irmão?

[7]De svarade: »Han förhörde sig noga om oss och vår släkt och frågade: Lever er far ännu? Har ni någon bror? Och vi talade om för honom hur det var. Inte kunde vi veta att han skulle säga: För hit er bror!«

[8] Com isto disse Judá a Israel, seu pai: Envia o jovem comigo, e nos levantaremos e iremos; para que vivamos e não morramos, nem nós, nem tu, nem os nossos filhinhos.

[8]Juda sade till sin far Israel: »Låt pojken följa med mig, och låt oss genast komma i väg, så att vi överlever och inte svälter ihjäl, vi och du själv och våra kvinnor och barn.

[9] Eu serei responsável por ele, da minha mão o requererás; se eu to não trouxer e não to puser à presença, serei culpado para contigo para sempre.

[9]Jag tar ansvar för honom, mig kan du ställa till svars: om jag inte har honom med mig tillbaka och överlämnar honom här till dig, så skall jag stå som en brottsling inför dig i alla mina dagar.

[10] Se não nos tivéssemos demorado já estaríamos, com certeza, de volta segunda vez.

[10]Hade vi bara inte dröjt så här, hade vi redan kunnat vara tillbaka både en och två gånger.«

[11] Respondeu-lhes Israel, seu pai: Se é tal, fazei, pois, isto: tomai do mais precioso desta terra nos sacos para o mantimento e levai de presente a esse homem: um pouco de bálsamo e um pouco de mel, arômatas e mirra, nozes de pistácia e amêndoas;

[12] levai também dinheiro em dobro; e o dinheiro restituído na boca dos sacos de cereal, tornai a levá-lo convosco; pode bem ser que fosse engano.

[13] Levai também vosso irmão, levantai-vos e voltai àquele homem.

[14] Deus Todo-Poderoso vos dê misericórdia perante o homem, para que vos restitua o vosso outro irmão e deixe vir Benjamim. Quanto a mim, se eu perder os filhos, sem filhos ficarei.

José hospeda seus irmãos

[15] Tomaram, pois, os homens os presentes, o dinheiro em dobro e a Benjamim; levantaram-se, desceram ao Egito e se apresentaram perante José.

[16] Vendo José a Benjamim com eles, disse ao despenseiro de sua casa: Leva estes homens para casa, mata reses e prepara tudo; pois estes homens comerão comigo ao meio-dia.

[17] Fez ele como José lhe ordenara e levou os homens para a casa de José.

[18] Os homens tiveram medo, porque foram levados à casa de José; e diziam: É por causa do dinheiro que da outra vez voltou nos sacos de cereal, para nos acusar e arremeter contra nós, escravizar-nos e tomar nossos jumentos.

[11]Då svarade deras far Israel dem: »Om det nu måste ske, gör då så här. Ta av det bästa vi har i landet och lägg det i säckarna och för med det som gåva åt mannen: lite balsam, lite honung, ladanum och mastix, pistaschnötter och mandlar.

[12]Och ta dubbelt med pengar, så att ni kan lämna igen det ni fick tillbaka överst i era säckar. Det kan ju ha varit ett misstag.

[13]Ta så er bror med er och far genast tillbaka.

[14]Må Gud den Väldige låta er möta barmhärtighet hos mannen, så att han låter både er andre bror och Benjamin följa med tillbaka. Och mister jag mitt barn, så må det ske.«

[15]Bröderna tog med sig sina gåvor och dubbelt med pengar, och så Benjamin, och gav sig i väg till Egypten. Där fick de företräde hos Josef,

[16]och då Josef såg att Benjamin var med dem sade han till sin förvaltare: »Ta med männen hem till mig, slakta och gör i ordning en måltid, för de skall äta middagsmålet tillsammans med mig.«

[17]Han gjorde som Josef hade sagt och tog med sig bröderna till Josefs hus.

[18]Men de blev rädda när de fördes dit och tänkte: »Det är för pengarnas skull man för oss hit, pengarna som var med tillbaka i våra säckar förra gången. Nu tänker de kasta sig över oss och övermanna oss.

Sedan gör de oss till slavar och tar våra åsnor.”

[19] E se chegaram ao mordomo da casa de José, e lhe falaram à porta,

[19]Vid ingången till huset vände de sig till Josefs förvaltare.

[20] e disseram: Ai! SENHOR meu, já uma vez descemos a comprar mantimento;

[20]»Hör på oss, herre«, sade de. »Förra gången vi var här för att köpa brödsäd

[21] quando chegamos à estalagem, abrindo os sacos de cereal, eis que o dinheiro de cada um estava na boca do saco de cereal, nosso dinheiro intacto; tornamos a trazê-lo conosco.

[21]och kom till nattlägret och öppnade våra säckar, fann var och en av oss sina pengar överst i säcken, allt vad han hade betalt. De pengarna har vi nu tagit med oss tillbaka.

[22] Trouxemos também outro dinheiro conosco, para comprar mantimento; não sabemos quem tenha posto o nosso dinheiro nos sacos de cereal.

[22]Och vi har med oss mer pengar, som vi kan köpa brödsäd för. Vi vet inte vem som lade pengarna i våra säckar.« —

[23] Ele disse: Paz seja convosco, não temais; o vosso Deus, e o Deus de vosso pai, vos deu tesouro nos sacos de cereal; o vosso dinheiro me chegou a mim. E lhes trouxe fora a Simeão.

[23]»Ni kan vara lugna«, sade han. »Var inte rädda, det är er och er fars Gud som har låtit er finna en skatt i era säckar. Jag fick era pengar.« Och han förde ut Simon till dem.

[24] Depois, levou o mordomo aqueles homens à casa de José e lhes deu água, e eles lavaram os pés; também deu ração aos seus jumentos.

[24]Så tog mannen med sig bröderna in i Josefs hus. Han lät sätta fram vatten så att de fick tvätta av sina fötter, och han lät utfodra deras åsnor.

[25] Então, prepararam o presente, para quando José viesse ao meio-dia; pois ouviram que ali haviam de comer.

[25]De ställde i ordning sina gåvor i väntan på att Josef skulle komma vid middagstiden; de hade nämligen fått höra att de skulle äta där.

[26] Chegando José a casa, trouxeram-lhe para dentro o presente que tinham em mãos; e prostraram-se perante ele até à terra.

[26]När Josef kom hem lämnade de fram gåvorna de haft med sig och bugade sig till jorden för honom.

[27] Ele lhes perguntou pelo seu bem-estar e disse: Vosso pai, o ancião de quem me falastes, vai bem? Ainda vive?

[27]Han hälsade dem och frågade: »Hur är det med er gamle far som ni talade om? Lever han ännu?« —

[28] Responderam: Vai bem o teu servo, nosso pai vive ainda; e abaixaram a cabeça e prostraram-se.
[29] Levantando José os olhos, viu a Benjamim, seu irmão, filho de sua mãe, e disse: É este o vosso irmão mais novo, de quem me falastes? E acrescentou: Deus te conceda graça, meu filho.
[30] José se apressou e procurou onde chorar, porque se movera no seu íntimo, para com seu irmão; entrou na câmara e chorou ali.

[31] Depois, lavou o rosto e saiu; conteve-se e disse: Servi a refeição.

[32] Serviram-lhe a ele à parte, e a eles também à parte, e à parte aos egípcios que comiam com ele; porque aos egípcios não lhes era lícito comer pão com os hebreus, porquanto é isso abominação para os egípcios.
[33] E assentaram-se diante dele, o primogênito segundo a sua primogenitura e o mais novo segundo a sua menoridade; disto os homens se maravilhavam entre si.
[34] Então, lhes apresentou as porções que estavam diante dele; a porção de Benjamim era cinco vezes mais do que a de qualquer deles. E eles beberam e se regalaram com ele.

Gênesis 44

Estratagema de José para deter seus irmãos

[1] Deu José esta ordem ao mordomo de sua casa: Enche de mantimento os sacos que

[28]»Ja«, svarade de, »allt är väl med vår far, din tjänare. Han lever ännu.« Och de föll ner inför honom.

[29]När han fick se sin bror Benjamin, sin mors son, frågade han: »Är detta er yngste bror som ni talade om?« Sedan sade han: »Gud välsigne dig, min son!«

[30]Och Josef skyndade ut, eftersom kärleken till brodern överväldigade honom och han var nära att brista i gråt. Han gick in i ett annat rum och grät.
[31]Sedan tvättade han ansiktet och gick ut igen. Han behärskade sina känslor och befallde att man skulle sätta fram maten.

[32]Man serverade honom för sig och bröderna för sig och egypterna som åt med honom för sig. Egypterna kan nämligen inte äta tillsammans med hebreer, det skulle vara anstötligt för dem.

[33]Men bröderna fick sitta mitt emot Josef, i åldersordning från den äldste till den yngste. De såg förundrat på varandra.

[34]Josef lät servera dem från sitt bord, och Benjamin fick fem gånger så mycket som de andra. Och de drack sig glada tillsammans med honom.

1 Mos 44

Josefs bägare i Benjamins säck

[1]Josef befallde sedan sin förvaltare: »Fyll männens säckar med säd, så mycket de kan

estes homens trouxeram, quanto puderem levar, e põe o dinheiro de cada um na boca do saco de mantimento.

[2] O meu copo de prata pô-lo-ás na boca do saco de mantimento do mais novo, com o dinheiro do seu cereal. E assim se fez segundo José dissera.

[3] De manhã, quando já claro, despediram-se estes homens, eles com os seus jumentos.

[4] Tendo saído eles da cidade, não se havendo ainda distanciado, disse José ao mordomo de sua casa: Levanta-te e segue após esses homens; e, alcançando-os, lhes dirás: Por que pagastes mal por bem?

[5] Não é este o copo em que bebe meu senhor? E por meio do qual faz as suas adivinhações? Procedestes mal no que fizestes.

[6] E alcançou-os e lhes falou essas palavras.

[7] Então, lhe responderam: Por que diz meu senhor tais palavras? Longe estejam teus servos de praticar semelhante coisa.

[8] O dinheiro que achamos na boca dos sacos de mantimento, tornamos a trazer-te desde a terra de Canaã; como, pois, furtaríamos da casa do teu senhor prata ou ouro?

[9] Aquele dos teus servos, com quem for achado, morra; e nós ainda seremos escravos do meu senhor.

[10] Então, lhes respondeu: Seja conforme as vossas palavras; aquele com quem se

ta med sig, och lägg vars och ens pengar överst i hans säck.

[2]Och min bägare, silverbägaren, skall du lägga överst i den yngstes säck tillsammans med pengarna han betalade för säden.« Han gjorde som Josef hade sagt.

[3]Så snart det blev morgon fick bröderna ge sig av med sina åsnor.

[4]De hade inte hunnit långt från staden när Josef sade till sin förvaltare: »Sätt genast efter männen. När du hinner upp dem skall du säga: Varför har ni lönat gott med ont?

[5]Det är ju den här som min herre brukar dricka ur och som han också använder när han tyder tecken. Det var skamligt gjort!«

[6]Förvaltaren hann upp dem och sade detta till dem.

[7]Bröderna svarade: »Hur kan du säga något sådant, herre? Det skulle aldrig falla oss in att handla på det viset.

[8]Pengarna vi fann överst i våra säckar tog vi ju med oss tillbaka till dig från Kanaan. Varför skulle vi då stjäla silver eller guld från din herres hus?

[9]Om man finner den hos någon av oss skall han dö, och vi andra skall bli slavar åt dig.«

[10]Då sade han: »Nå, det får bli som ni säger. Den som man finner den hos skall bli slav åt mig, men ni andra går fria.”

achar será meu escravo, porém vós sereis inculpados.

[11] E se apressaram, e, tendo cada um posto o saco de mantimento em terra, o abriu.

[11]Bröderna skyndade sig att lyfta ner sina säckar på marken. Var och en öppnade sin säck,

[12] O mordomo os examinou, começando do mais velho e acabando no mais novo; e achou-se o copo no saco de mantimento de Benjamim.

[12]och förvaltaren satte i gång att leta, han började hos den äldste och slutade hos den yngste. Och bägaren blev funnen i Benjamins säck.

[13] Então, rasgaram as suas vestes e, carregados de novo os jumentos, tornaram à cidade.

[13]Då rev de sönder sina kläder. Sedan de lastat sina åsnor återvände de till staden.

A defesa de Judá

[14] E chegou Judá com seus irmãos à casa de José; este ainda estava ali; e prostraram-se em terra diante dele.

[14]Så kom Juda och hans bröder till Josefs hus. Josef var fortfarande kvar där, och de kastade sig till marken inför honom.

[15] Disse-lhes José: Que é isso que fizestes? Não sabíeis vós que tal homem como eu é capaz de adivinhar?

[15]Josef sade till dem: »Vad är det ni har gjort? Förstår ni inte att en man som jag kan tyda tecken?”

[16] Então, disse Judá: Que responderemos a meu senhor? Que falaremos? E como nos justificaremos? Achou Deus a iniqüidade de teus servos; eis que somos escravos de meu senhor, tanto nós como aquele em cuja mão se achou o copo.

[16]Juda svarade: »Vad skall vi säga, herre? Hur skall vi lägga våra ord och hur skall vi kunna hävda vår oskuld? Gud har uppdagat vår skuld, och vi är dina slavar, herre, både han som bägaren blev funnen hos och vi andra.”

[17] Mas ele disse: Longe de mim que eu tal faça; o homem em cuja mão foi achado o copo, esse será meu servo; vós, no entanto, subi em paz para vosso pai.

[17]Josef sade: »Det skulle aldrig falla mig in att göra så. Den som bägaren blev funnen hos, han skall bli min slav. Ni andra kan lugnt bege er hem till er far.«

Juda vädjar till Josef

[18] Então, Judá se aproximou dele e disse: Ah! SENHOR meu, rogo-te, permite que teu servo diga uma palavra aos ouvidos do meu senhor, e não se acenda a tua ira contra o teu servo; porque tu és como o próprio Faraó.

[18]Juda vände sig till honom och sade: »Lyssna på mig, herre. Låt mig få säga ett ord, och bli inte vred på din tjänare, du som är faraos like.

[19] Meu senhor perguntou a seus servos: Tendes pai ou irmão?

[20] E respondemos a meu senhor: Temos pai já velho e um filho da sua velhice, o mais novo, cujo irmão é morto; e só ele ficou de sua mãe, e seu pai o ama.

[21] Então, disseste a teus servos: Trazei-mo, para que ponha os olhos sobre ele.

[22] Respondemos ao meu senhor: O moço não pode deixar o pai; se deixar o pai, este morrerá.

[23] Então, disseste a teus servos: Se vosso irmão mais novo não descer convosco, nunca mais me vereis o rosto.

[24] Tendo nós subido a teu servo, meu pai, e a ele repetido as palavras de meu senhor,

[25] disse nosso pai: Voltai, comprai-nos um pouco de mantimento.

[26] Nós respondemos: Não podemos descer; mas, se nosso irmão mais moço for conosco, desceremos; pois não podemos ver a face do homem, se este nosso irmão mais moço não estiver conosco.

[27] Então, nos disse o teu servo, nosso pai: Sabeis que minha mulher me deu dois filhos;

[28] um se ausentou de mim, e eu disse: Certamente foi despedaçado, e até agora não mais o vi;

[29] se agora também tirardes este da minha presença, e lhe acontecer algum desastre, fareis descer as minhas cãs com pesar à sepultura.

[19]Du frågade oss, herre, om vi hade far eller bror.

[20]Vi svarade dig, herre: Vi har vår gamle far, och han har en son, en ung pojke som han har fått på gamla dagar. Pojkens bror är död. Därför är han ensam kvar efter sin mor, och han är sin fars älsklingsson. —

[21]Då befallde du oss att föra honom hit till dig, så att du fick se honom.

[22]Men vi svarade dig, herre, att pojken inte kunde lämna sin far, hans far skulle dö om han lämnade honom.

[23]Då sade du till oss att om inte vår yngste bror följde med oss hit skulle vi aldrig mer få visa oss för dig.

[24]Så kom vi hem till vår far, din tjänare, och berättade för honom vad du sagt.

[25]När sedan vår far sade åt oss att fara tillbaka och köpa litet brödsäd

[26]svarade vi: Det kan vi inte. Bara om vår yngste bror följer med oss kan vi fara. Vi får inte visa oss för mannen om inte vår yngste bror är med.

[27]Då sade vår far: Ni vet ju att min hustru födde mig två söner.

[28]Den ene försvann ifrån mig, och jag förstod att han var ihjälriven. Jag har inte sett honom mer.

[29]Om ni tar också den här sonen ifrån mig och det händer honom en olycka, så driver ni er gamle far med smärta ner i dödsriket. —

[30] Agora, pois, indo eu a teu servo, meu pai, e não indo o moço conosco, visto a sua alma estar ligada com a alma dele,
[31] vendo ele que o moço não está conosco, morrerá; e teus servos farão descer as cãs de teu servo, nosso pai, com tristeza à sepultura.

[32] Porque teu servo se deu por fiador por este moço para com o meu pai, dizendo: Se eu o não tornar a trazer-te, serei culpado para com o meu pai todos os dias.

[33] Agora, pois, fique teu servo em lugar do moço por servo de meu senhor, e o moço que suba com seus irmãos.

[34] Porque como subirei eu a meu pai, se o moço não for comigo? Para que não veja eu o mal que a meu pai sobrevirá.

Gênesis 45

José dá-se a conhecer a seus irmãos

[1] Então, José, não se podendo conter diante de todos os que estavam com ele, bradou: Fazei sair a todos da minha presença! E ninguém ficou com ele, quando José se deu a conhecer a seus irmãos.
[2] E levantou a voz em choro, de maneira que os egípcios o ouviam e também a casa de Faraó.
[3] E disse a seus irmãos: Eu sou José; vive ainda meu pai? E seus irmãos não lhe puderam responder, porque ficaram atemorizados perante ele.

[30]Om jag kommer hem till min far och vi inte har med oss pojken som han är så fäst vid,

[31]och han ser att pojken inte är med, så blir det hans död. Vi skulle driva vår gamle far, din tjänare, med sorg ner i dödsriket.

[32]Herre, jag har lovat min far att ta ansvar för pojken. Jag har sagt att om jag inte har honom med mig tillbaka, så skall jag stå som en brottsling inför min far i alla mina dagar.
[33]Därför ber jag dig, herre, att du låter mig stanna som slav hos dig i stället för pojken, så att han får fara hem tillsammans med sina bröder.
[34]Hur skulle jag kunna fara tillbaka till min far utan att ha pojken med mig? Förskona mig från att se den smärta det skulle vålla min far.«

1 Mos 45

Josef ger sig till känna för sina bröder

[1]Nu kunde Josef inte längre behärska sina känslor inför hovmännen. »Låt alla gå ut härifrån«, ropade han, och ingen av dem var kvar hos honom då han gav sig till känna för sina bröder.

[2]Och Josef brast i gråt. Han grät så högt att egypterna hörde det, och faraos hov fick veta vad som hänt.

[3]Josef sade till sina bröder: »Jag är Josef. Lever min far?« Hans bröder kunde inte svara honom, så förskräckta blev de.

[4] Disse José a seus irmãos: Agora, chegai-vos a mim. E chegaram-se. Então, disse: Eu sou José, vosso irmão, a quem vendestes para o Egito.

[5] Agora, pois, não vos entristeçais, nem vos irriteis contra vós mesmos por me haverdes vendido para aqui; porque, para conservação da vida, Deus me enviou adiante de vós.

[6] Porque já houve dois anos de fome na terra, e ainda restam cinco anos em que não haverá lavoura nem colheita.

[7] Deus me enviou adiante de vós, para conservar vossa sucessão na terra e para vos preservar a vida por um grande livramento.

[8] Assim, não fostes vós que me enviastes para cá, e sim Deus, que me pôs por pai de Faraó, e senhor de toda a sua casa, e como governador em toda a terra do Egito.

[9] Apressai-vos, subi a meu pai e dizei-lhe: Assim manda dizer teu filho José: Deus me pôs por senhor em toda terra do Egito; desce a mim, não te demores.

[10] Habitarás na terra de Gósen e estarás perto de mim, tu, teus filhos, os filhos de teus filhos, os teus rebanhos, o teu gado e tudo quanto tens.

[11] Aí te sustentarei, porque ainda haverá cinco anos de fome; para que não te empobreças, tu e tua casa e tudo o que tens.

[4]Då sade Josef till bröderna: »Kom fram hit.« De gick fram till honom, och Josef sade: »Jag är Josef, er bror, som ni sålde till Egypten.

[5]Men var inte bedrövade för att ni sålde mig hit och förebrå er ingenting. Det var för att rädda liv som Gud skickade mig hit före er.

[6]I två år har det nu varit hungersnöd i landet, och det kommer fem år till då man varken skall plöja eller skörda.

[7]Gud skickade mig före er för att trygga er fortlevnad på jorden och för att bevara er vid liv och rädda många.

[8]Det är alltså inte ni som har skickat mig hit, utan Gud, och han har gjort mig till faraos främste rådgivare, till ledare för hans förvaltning och styresman över hela Egypten.

[9]Skynda er tillbaka till min far och säg till honom: Så säger din son Josef: Gud har gjort mig till herre över hela Egypten. Kom hit till mig utan dröjsmål.

[10]Du skall få bo i Goshen, där du är nära mig, du själv med dina barn och barnbarn, dina får och dina kor och allt du äger.

[11]Där skall jag sörja för dig, ty ännu återstår fem år av hungersnöd. Du skall inte lida någon brist, varken du eller din familj eller någon av dem som tillhör dig.
—

[12] Eis que vedes por vós mesmos, e meu irmão Benjamim vê também, que sou eu mesmo quem vos fala.

[12]Ni ser ju själva, både min bror Benjamin och ni andra, att det verkligen är jag som talar till er.

[13] Anunciai a meu pai toda a minha glória no Egito e tudo o que tendes visto; apressai-vos e fazei descer meu pai para aqui.

[13]Berätta för min far om vilken ställning jag har i Egypten och om allt ni har sett, och hämta honom hit så fort ni kan.«

[14] E, lançando-se ao pescoço de Benjamim, seu irmão, chorou; e, abraçado com ele, chorou também Benjamim.

[14]Han föll sin bror Benjamin om halsen och grät, och Benjamin grät i hans famn.

[15] José beijou a todos os seus irmãos e chorou sobre eles; depois, seus irmãos falaram com ele.

[15]Josef kysste alla sina bröder, tog dem i famn och grät. Sedan talade han och bröderna med varandra.

Faraó ouve falar dos irmãos de José

Bröderna återvänder till sin far

[16] Fez-se ouvir na casa de Faraó esta notícia: São vindos os irmãos de José; e isto foi agradável a Faraó e a seus oficiais.

[16]I faraos palats hade man fått höra att Josefs bröder kommit, och det gladde farao och hans hovmän.

[17] Disse Faraó a José: Dize a teus irmãos: Fazei isto: carregai os vossos animais e parti; tornai à terra de Canaã,

[17]Farao uppmanade Josef att säga till sina bröder: »Så här skall ni göra: lasta era djur och far hem till Kanaan

[18] tomai a vosso pai e a vossas famílias e vinde para mim; dar-vos-ei o melhor da terra do Egito, e comereis a fartura da terra.

[18]och hämta er far och era familjer och kom sedan till mig. Jag skall ge er det bästa Egypten har att bjuda, och ni skall få njuta av landets rikedomar. —

[19] Ordena-lhes também: Fazei isto: levai da terra do Egito carros para vossos filhinhos e para vossas mulheres, trazei vosso pai e vinde.

[19]Du skall befalla dem: Så här skall ni göra: ta med er vagnar från Egypten för era barn och kvinnor, och hämta er far och kom.

[20] Não vos preocupeis com coisa alguma dos vossos haveres, porque o melhor de toda a terra do Egito será vosso.

[20]Bry er inte om era tillhörigheter, ni skall få det allra bästa Egypten har att bjuda.«

[21] E os filhos de Israel fizeram assim. José lhes deu carros, conforme o mandado de Faraó; também lhes deu provisão para o caminho.

[21]Israels söner gjorde så. Josef gav dem vagnar enligt faraos befallning, och han gav dem mat för resan.

[22] A cada um de todos eles deu vestes festivais, mas a Benjamim deu trezentas moedas de prata e cinco vestes festivais.

[23] Também enviou a seu pai dez jumentos carregados do melhor do Egito, e dez jumentos carregados de cereais e pão, e provisão para o seu pai, para o caminho.

[24] E despediu os seus irmãos. Ao partirem, disse-lhes: Não contendais pelo caminho.

[25] Então, subiram do Egito, e vieram à terra de Canaã, a Jacó, seu pai,

[26] e lhe disseram: José ainda vive e é governador de toda a terra do Egito. Com isto, o coração lhe ficou como sem palpitar, porque não lhes deu crédito.

[27] Porém, havendo-lhe eles contado todas as palavras que José lhes falara, e vendo Jacó, seu pai, os carros que José enviara para levá-lo, reviveu-se-lhe o espírito.

[28] E disse Israel: Basta; ainda vive meu filho José; irei e o verei antes que eu morra.

Gênesis 46

Jacó e toda a sua família descem para o Egito

[1] Partiu, pois, Israel com tudo o que possuía, e veio a Berseba, e ofereceu sacrifícios ao Deus de Isaque, seu pai.

[2] Falou Deus a Israel em visões, de noite, e disse: Jacó! Jacó! Ele respondeu: Eis-me aqui!

[22]Åt var och en av dem gav han en högtidsdräkt, men åt Benjamin gav han 300 siklar silver och fem högtidsdräkter.

[23]Till sin far skickade han följande: tio åsnor lastade med det bästa Egypten kunde bjuda och tio åsneston med spannmål, bröd och andra förnödenheter som hans far skulle ha på resan.

[24]Så tog Josef farväl av sina bröder, och när de gav sig av sade han till dem: »Bli inte ovänner på vägen!«

[25]De lämnade Egypten och kom tillbaka till Kanaan, till sin far Jakob.

[26]Där berättade de för honom: »Josef lever, och han är styresman över hela Egypten.« Jakob blev förstummad, han kunde inte tro dem.

[27]Men när de talade om för sin far allt som Josef hade sagt till dem och när han dessutom såg vagnarna som Josef hade skickat för att hämta honom, levde han upp.

[28]»Det är nog«, sade Israel. »Min son Josef lever. Jag måste fara, så att jag får se honom innan jag dör.«

1 Mos 46

Jakob beger sig till Egypten

[1]Israel bröt nu upp med allt han ägde och kom till Beer Sheva. Där offrade han slaktoffer åt sin far Isaks Gud.

[2]I en uppenbarelse om natten talade Gud till Israel: »Jakob, Jakob!« Han svarade: »Här är jag.«

[3] Então, disse: Eu sou Deus, o Deus de teu pai; não temas descer para o Egito, porque lá eu farei de ti uma grande nação.

[4] Eu descerei contigo para o Egito e te farei tornar a subir, certamente. A mão de José fechará os teus olhos.

[5] Então, se levantou Jacó de Berseba; e os filhos de Israel levaram Jacó, seu pai, e seus filhinhos, e as suas mulheres nos carros que Faraó enviara para o levar.

[6] Tomaram o seu gado e os bens que haviam adquirido na terra de Canaã e vieram para o Egito, Jacó e toda a sua descendência.

[7] Seus filhos e os filhos de seus filhos, suas filhas e as filhas de seus filhos e toda a sua descendência, levou-os consigo para o Egito.

[8] São estes os nomes dos filhos de Israel, Jacó, e seus filhos, que vieram para o Egito: Rúben, o primogênito de Jacó.

[9] Os filhos de Rúben: Enoque, Palu, Hezrom e Carmi.

[10] Os filhos de Simeão: Jemuel, Jamim, Oade, Jaquim, Zoar e Saul, filho de uma mulher cananéia.

[11] Os filhos de Levi: Gérson, Coate e Merari.

[12] Os filhos de Judá: Er, Onã, Selá, Perez e Zera; Er e Onã, porém, morreram na terra de Canaã. Os filhos de Perez foram: Hezrom e Hamul.

[13] Os filhos de Issacar: Tola, Puva, Jó e Sinrom.

[3]Och Gud sade: »Jag är Gud, din fars Gud. Var inte rädd att fara till Egypten, ty där skall jag göra dig till ett stort folk.

[4]Jag skall själv fara till Egypten tillsammans med dig, och jag skall själv föra dig därifrån. Och Josef skall bli den som sluter dina ögon.«

[5]Så lämnade Jakob Beer Sheva. Israels söner lät sin far Jakob och sina barn och kvinnor stiga upp i vagnarna som farao hade skickat för att hämta honom.

[6]De tog med sig sin boskap och ägodelarna de hade förvärvat i Kanaan, och så kom de till Egypten, Jakob och hela hans släkt.

[7]Sina söner och sonsöner, sina döttrar och sondöttrar, ja, hela sin släkt förde han med sig till Egypten.

Jakobs släkt

[8]Detta är namnen på israeliterna som kom till Egypten, Jakob och hans söner. Jakobs förstfödde var Ruben.

[9]Rubens söner var Henok, Pallu, Hesron och Karmi.

[10]Simons söner var Jemuel, Jamin, Ohad, Jakin, Sochar och Saul, kanaaneiskans son.

[11]Levis söner var Gershon, Kehat och Merari.

[12]Judas söner var Er, Onan, Shela, Peres och Serach, men Er och Onan dog i Kanaan. Peres söner var Hesron och Hamul.

[13]Isaskars söner var Tola, Puva, Jashuv och Shimron.

14 Os filhos de Zebulom: Serede, Elom e Jaleel.

15 São estes os filhos de Lia, que ela deu à luz a Jacó em Padã-Arã, além de Diná, sua filha; todas as pessoas, de seus filhos e de suas filhas, trinta e três.

16 Os filhos de Gade: Zifiom, Hagi, Suni, Esbom, Eri, Arodi e Areli.

17 Os filhos de Aser: Imna, Isvá, Isvi, Berias e Sera, irmã deles; e os filhos de Berias: Héber e Malquiel.

18 São estes os filhos de Zilpa, a qual Labão deu a sua filha Lia; e estes deu ela à luz a Jacó, a saber, dezesseis pessoas.

19 Os filhos de Raquel, mulher de Jacó: José e Benjamim.

20 Nasceram a José na terra do Egito Manassés e Efraim, que lhe deu à luz Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om.

21 Os filhos de Benjamim: Belá, Bequer, Asbel, Gera, Naamã, Eí, Rôs, Mupim, Hupim e Arde.

22 São estes os filhos de Raquel, que nasceram a Jacó, ao todo catorze pessoas.

23 O filho de Dã: Husim.

24 Os filhos de Naftali: Jazeel, Guni, Jezer e Silém.

25 São estes os filhos de Bila, a qual Labão deu a sua filha Raquel; e estes deu ela à luz a Jacó, ao todo sete pessoas.

14Sebulons söner var Sered, Elon och Jachleel.

15Detta var Leas söner som hon födde åt Jakob i Paddan Aram. Därtill kom dottern Dina. Söner och döttrar var sammanlagt trettiotre personer.

16Gads söner var Sifjon, Haggi, Shuni, Esbon, Eri, Arodi och Areli.

17Ashers söner var Jimna, Jishva, Jishvi och Beria. Deras syster hette Serach. Berias söner var Hever och Malkiel.

18Detta var sönerna till Silpa, som Laban hade gett åt sin dotter Lea. Hon födde dessa åt Jakob. Det var sammanlagt sexton personer.

19Jakobs hustru Rakels söner var Josef och Benjamin.

20Josef hade i Egypten fått sönerna Manasse och Efraim med Asenat, dotter till Poti Fera, prästen i On.

21Benjamins söner var Bela, Beker, Ashbel, Gera, Naaman, Achiram, Shufam, Hufam och Ard.

22Detta var Rakels söner som hon födde åt Jakob. Det var sammanlagt fjorton personer.

23Dans son var Hushim.

24Naftalis söner var Jachseel, Guni, Jeser och Shillem.

25Detta var sönerna till Bilha, som Laban hade gett åt sin dotter Rakel. Hon födde dessa åt Jakob. Det var sammanlagt sju personer.

[26] Todos os que vieram com Jacó para o Egito, que eram os seus descendentes, fora as mulheres dos filhos de Jacó, todos eram sessenta e seis pessoas;

[27] e os filhos de José, que lhe nasceram no Egito, eram dois. Todas as pessoas da casa de Jacó, que vieram para o Egito, foram setenta.

O encontro de José com seu pai

[28] Jacó enviou Judá adiante de si a José para que soubesse encaminhá-lo a Gósen; e chegaram à terra de Gósen.

[29] Então, José aprontou o seu carro e subiu ao encontro de Israel, seu pai, a Gósen. Apresentou-se, lançou-se-lhe ao pescoço e chorou assim longo tempo.

[30] Disse Israel a José: Já posso morrer, pois já vi o teu rosto, e ainda vives.

[31] E José disse a seus irmãos e à casa de seu pai: Subirei, e farei saber a Faraó, e lhe direi: Meus irmãos e a casa de meu pai, que estavam na terra de Canaã, vieram para mim.

[32] Os homens são pastores, são homens de gado, e trouxeram consigo o seu rebanho, e o seu gado, e tudo o que têm.

[33] Quando, pois, Faraó vos chamar e disser: Qual é o vosso trabalho?

[34] Respondereis: Teus servos foram homens de gado desde a mocidade até agora, tanto nós como nossos pais; para que habiteis na terra de Gósen, porque todo pastor de rebanho é abominação para os egípcios.

Gênesis 47

[26]De som Jakob hade med sig till Egypten och som härstammade från honom, hans sonhustrur alltså oräknade, var sammanlagt sextiosex personer,

[27]och eftersom de söner Josef fick i Egypten var två, blev det sammanlagt sjuttio personer av Jakobs släkt som kom till Egypten.

Jakob och hans släkt kommer till Egypten

[28]Israel hade skickat Juda i förväg till Josef, för att få reda på vägen till Goshen. När de kom fram dit

[29]lät Josef spänna för sin vagn och åkte till Goshen för att möta sin far Israel. När han nu stod inför honom föll han honom om halsen och grät länge.

[30]Och Israel sade till Josef: »Nu kan jag dö, nu har jag sett dig och vet att du lever.«

[31]Josef sade till sina bröder och till de andra i sin fars familj: »Jag skall uppsöka farao och underrätta honom om att mina bröder och hela min fars familj har kommit till mig från Kanaan.

[32]'De är herdar', skall jag säga, 'de har alltid hållit boskap, och de har med sig sina får och kor och alla sina tillhörigheter.'

[33]När sedan farao kallar er till sig och frågar vad ni livnär er på

[34]skall ni svara: 'Herre, vi har hållit boskap i hela vårt liv, vi liksom våra fäder.' Då kommer ni att få bo i Goshen. Herdar är nämligen något orent för egypterna.«

1 Mos 47

Israel é apresentado a Faraó

1 Então, veio José e disse a Faraó: Meu pai e meus irmãos, com os seus rebanhos e o seu gado, com tudo o que têm, chegaram da terra de Canaã; e eis que estão na terra de Gósen.

1Josef kom till farao och underrättade honom om att hans far och hans bröder hade kommit från Kanaan med sina får och kor och allt de ägde och nu var i Goshen.

2 E tomou cinco dos seus irmãos e os apresentou a Faraó.

2Josef hade tagit med sig fem av bröderna och lät dem träda fram inför farao.

3 Então, perguntou Faraó aos irmãos de José: Qual é o vosso trabalho? Eles responderam: Os teus servos somos pastores de rebanho, tanto nós como nossos pais.

3När farao frågade dem vad de livnärde sig på svarade de: »Vi är herdar, herre, vi liksom våra fäder.«

4 Disseram mais a Faraó: Viemos para habitar nesta terra; porque não há pasto para o rebanho de teus servos, pois a fome é severa na terra de Canaã; agora, pois, te rogamos permitas habitem os teus servos na terra de Gósen.

4Sedan sade de till farao: »Vi har kommit för att vara en tid här i landet, vi har inget bete till våra får och getter, eftersom det är så svår missväxt i Kanaan. Vi ber dig, herre: låt oss få bo i Goshen.«

5 Então, disse Faraó a José: Teu pai e teus irmãos vieram a ti.

5Farao sade till Josef: »Din far och dina bröder har alltså kommit till dig.

6 A terra do Egito está perante ti; no melhor da terra faze habitar teu pai e teus irmãos; habitem na terra de Gósen. Se sabes haver entre eles homens capazes, põe-nos por chefes do gado que me pertence.

6Hela Egypten ligger öppet för dig. Låt din far och dina bröder bosätta sig i den bästa delen av landet: de får bo i Goshen. Och om du känner några av dem som duktiga karlar, kan du ge dem uppsikten över min boskap.«

7 Trouxe José a Jacó, seu pai, e o apresentou a Faraó; e Jacó abençoou a Faraó.

7Sedan hämtade Josef sin far Jakob och föreställde honom för farao. Jakob hälsade farao,

8 Perguntou Faraó a Jacó: Quantos são os dias dos anos da tua vida?

8och farao frågade honom om hans ålder.

9 Jacó lhe respondeu: Os dias dos anos das minhas peregrinações são cento e trinta anos; poucos e maus foram os dias dos anos da minha vida e não chegaram aos

9»Min vandringstid har varat 130 år«, svarade Jakob. »Få och svåra har mina levnadsår varit, de har inte blivit så många som mina fäders vandringsår.«

dias dos anos da vida de meus pais, nos dias das suas peregrinações.

10 E, tendo Jacó abençoado a Faraó, saiu de sua presença.

11 Então, José estabeleceu a seu pai e a seus irmãos e lhes deu possessão na terra do Egito, no melhor da terra, na terra de Ramessés, como Faraó ordenara.

12 E José sustentou de pão a seu pai, a seus irmãos e a toda a casa de seu pai, segundo o número de seus filhos.

José compra toda a terra do Egito para Faraó

13 Não havia pão em toda a terra, porque a fome era mui severa; de maneira que desfalecia o povo do Egito e o povo de Canaã por causa da fome.

14 Então, José arrecadou todo o dinheiro que se achou na terra do Egito e na terra de Canaã, pelo cereal que compravam, e o recolheu à casa de Faraó.

15 Tendo-se acabado, pois, o dinheiro, na terra do Egito e na terra de Canaã, foram todos os egípcios a José e disseram: Dá-nos pão; por que haveremos de morrer em tua presença? Porquanto o dinheiro nos falta.

16 Respondeu José: Se vos falta o dinheiro, trazei o vosso gado; em troca do vosso gado eu vos suprirei.

17 Então, trouxeram o seu gado a José; e José lhes deu pão em troca de cavalos, de rebanhos, de gado e de jumentos; e os sustentou de pão aquele ano em troca do seu gado.

18 Findo aquele ano, foram a José no ano próximo e lhe disseram: Não ocultaremos

10Jakob tog farväl av farao och lämnade honom.

11Josef lät sin far och sina bröder bo i Egypten och gav dem jord där, i den bästa delen av landet, i Ramses, så som farao hade befallt.

12Och Josef sörjde för att hans far och hans bröder och hela hans fars släkt fick livsmedel alltefter familjernas storlek.

Josef gör Egypten till faraos egendom

13På hela jorden var man nu utan bröd, hungersnöden var mycket svår, och både Egypten och Kanaan var nära att förgås av hunger.

14Genom att låta folket köpa säd samlade Josef alla pengar som fanns i Egypten och i Kanaan och förde dem till farao.

15När pengarna hade tagit slut i Egypten och Kanaan kom egypterna till Josef. »Ge oss bröd«, bad de. »Eller måste vi dö här i din åsyn bara för att vi inte har några pengar?«

16Då svarade Josef: »Är pengarna slut, så kom hit med er boskap. Då ger jag er bröd i utbyte.”

17De kom med sin boskap till Josef, och han gav dem bröd i utbyte mot hästarna, fårhjordarna, nötboskapen och åsnorna. Så försörjde han dem det året med bröd i utbyte mot all deras boskap.

18Året gick till ända, och följande år kom de till Josef och sade: »Vi måste säga som

a meu senhor que se acabou totalmente o dinheiro; e meu senhor já possui os animais; nada mais nos resta diante de meu senhor, senão o nosso corpo e a nossa terra.

det är, herre: pengarna är slut och vår boskap har du redan fått. Det enda vi kan ge dig är våra kroppar och vår jord.

[19] Por que haveremos de perecer diante dos teus olhos, tanto nós como a nossa terra? Compra-nos a nós e a nossa terra a troco de pão, e nós e a nossa terra seremos escravos de Faraó; dá-nos semente para que vivamos e não morramos, e a terra não fique deserta.

[19]Eller måste vi dö inför ögonen på dig, vi och vår jord? Ta oss och vår jord i betalning för bröd. Vi och vår jord blir faraos egendom, bara du ger oss utsäde, så att vi kan överleva och inte behöver dö och vår jord slipper ligga öde.«

[20] Assim, comprou José toda a terra do Egito para Faraó, porque os egípcios venderam cada um o seu campo, porquanto a fome era extrema sobre eles; e a terra passou a ser de Faraó.

[20]Då köpte Josef all jord i Egypten åt farao. Alla egypter sålde sina åkrar, eftersom hungersnöden var så svår. Jorden blev på detta sätt faraos egendom.

[21] Quanto ao povo, ele o escravizou de uma a outra extremidade da terra do Egito.

[21]Och överallt i hela Egypten gjorde han människorna till slavar.

[22] Somente a terra dos sacerdotes não a comprou ele; pois os sacerdotes tinham porção de Faraó e eles comiam a sua porção que Faraó lhes tinha dado; por isso, não venderam a sua terra.

[22]Prästernas jord köpte han dock inte. De hade sitt lagstadgade underhåll från farao, de levde på det underhåll farao gav dem och behövde därför inte sälja sin jord.

[23] Então, disse José ao povo: Eis que hoje vos comprei a vós outros e a vossa terra para Faraó; aí tendes sementes, semeai a terra.

[23]Josef sade till folket: »Nu har jag köpt er och er jord åt farao. Här har ni säd så att ni kan beså jorden.

[24] Das colheitas dareis o quinto a Faraó, e as quatro partes serão vossas, para semente do campo, e para o vosso mantimento e dos que estão em vossas casas, e para que comam as vossas crianças.

[24]När skörden bärgas skall ni ge en femtedel åt farao. Fyra femtedelar får ni behålla till utsäde och till mat åt er och era familjer och alla ni har att försörja.«

[25] Responderam eles: A vida nos tens dado! Achemos mercê perante meu senhor e seremos escravos de Faraó.
[26] E José estabeleceu por lei até ao dia de hoje que, na terra do Egito, tirasse Faraó o quinto; só a terra dos sacerdotes não ficou sendo de Faraó.

[27] Assim, habitou Israel na terra do Egito, na terra de Gósen; nela tomaram possessão, e foram fecundos, e muito se multiplicaram.
[28] Jacó viveu na terra do Egito dezessete anos; de sorte que os dias de Jacó, os anos da sua vida, foram cento e quarenta e sete.
[29] Aproximando-se, pois, o tempo da morte de Israel, chamou a José, seu filho, e lhe disse: Se agora achei mercê à tua presença, rogo-te que ponhas a mão debaixo da minha coxa e uses comigo de beneficência e de verdade; rogo-te que me não enterres no Egito,
[30] porém que eu jaza com meus pais; por isso, me levarás do Egito e me enterrarás no lugar da sepultura deles. Respondeu José: Farei segundo a tua palavra.
[31] Então, lhe disse Jacó: Jura-me. E ele jurou-lhe; e Israel se inclinou sobre a cabeceira da cama.

Gênesis 48

Jacó adoece

[1] Passadas estas coisas, disseram a José: Teu pai está enfermo. Então, José tomou

[25]Egypterna sade: »Du har räddat våra liv, herre. Vi är tacksamma att få vara slavar åt farao.«
[26]Josef gjorde detta till en lag som gäller än i dag för jorden i Egypten: en femtedel till farao. Det var bara prästernas jord som inte blev faraos egendom.

Jakobs sista önskan

[27]Israeliterna bosatte sig alltså i Goshen i Egypten. Där skaffade de sig jord, och de var fruktsamma och blev mycket talrika.

[28]Jakob levde sjutton år i Egypten; hans livstid blev 147 år.

[29]När tiden närmade sig då Israel skulle dö kallade han till sig sin son Josef och sade till honom: »Jag ber dig om en ynnest. Lägg handen mellan mina lår och svär att visa mig din kärlek och trofasthet: begrav mig inte i Egypten.

[30]När jag har gått till vila hos fäderna, för mig då bort från Egypten och lägg mig i mina fäders grav.« Josef svarade: »Jag skall göra som du har sagt.« —
[31]»Ge mig din ed«, sade Jakob, och han gav honom sin ed. Sedan knäföll Israel vid sängens huvudgärd.

1 Mos 48

Jakob välsignar Josefs söner

[1]Efter en tid fick Josef bud att hans far var sjuk. Då tog han med sig sina båda söner Manasse och Efraim,

consigo a seus dois filhos, Manassés e Efraim.

[2] E avisaram a Jacó: Eis que José, teu filho, vem ter contigo. Esforçou-se Israel e se assentou no leito.

[3] Disse Jacó a José: O Deus Todo-Poderoso me apareceu em Luz, na terra de Canaã, e me abençoou,

[4] e me disse: Eis que te farei fecundo, e te multiplicarei, e te tornarei multidão de povos, e à tua descendência darei esta terra em possessão perpétua.

[5] Agora, pois, os teus dois filhos, que te nasceram na terra do Egito, antes que eu viesse a ti no Egito, são meus; Efraim e Manassés serão meus, como Rúben e Simeão.

[6] Mas a tua descendência, que gerarás depois deles, será tua; segundo o nome de um de seus irmãos serão chamados na sua herança.

[7] Vindo, pois, eu de Padã, me morreu, com pesar meu, Raquel na terra de Canaã, no caminho, havendo ainda pequena distância para chegar a Efrata; sepultei-a ali no caminho de Efrata, que é Belém.

[8] Tendo Israel visto os filhos de José, disse: Quem são estes?

[9] Respondeu José a seu pai: São meus filhos, que Deus me deu aqui. Faze-os chegar a mim, disse ele, para que eu os abençoe.

[10] Os olhos de Israel já se tinham escurecido por causa da velhice, de modo

[2]och man talade om för Jakob att hans son Josef hade kommit. Israel samlade då sina krafter och satte sig upp i sängen.

[3]Jakob sade till Josef: »Gud den Väldige uppenbarade sig för mig i Lus i Kanaan. Där välsignade han mig

[4]och sade till mig: ’Jag skall göra dig fruktsam, så att du förökar dig och blir till många folk. Och jag skall ge dina ättlingar detta land som egendom för all framtid.’ —

[5]Nu skall de två söner som du har fått i Egypten innan jag kom hit till dig vara mina. Efraim och Manasse skall vara mina, på samma sätt som Ruben och Simon.

[6]Men de barn du får efter dem skall vara dina: de skall räknas in under sina bröder i det land som blir deras. —

[7]På färden genom Kanaan, när jag kom från Paddan, dog Rakel från mig, när det ännu var ett stycke kvar till Efrata. Jag begravde henne där, invid vägen till Efrata.« Efrata är det nuvarande Betlehem.

[8]När Israel fick se Josefs söner frågade han: »Vilka är detta?«

[9]Josef svarade sin far: »Det är mina söner som Gud har gett mig här.« — »Kom hit med dem till mig«, sade Israel, »så får jag välsigna dem.«

[10]Israel var skumögd av ålder och såg illa. Josef förde fram dem till honom, och han kysste dem och tog dem i famn.

que não podia ver bem. José, pois, fê-los chegar a ele; e ele os beijou e os abraçou.

Jacó abençoa José e os filhos deste

[11] Então, disse Israel a José: Eu não cuidara ver o teu rosto; e eis que Deus me fez ver os teus filhos também.

[12] E José, tirando-os dentre os joelhos de seu pai, inclinou-se à terra diante da sua face.

[13] Depois, tomou José a ambos, a Efraim na sua mão direita, à esquerda de Israel, e a Manassés na sua esquerda, à direita de Israel, e fê-los chegar a ele.

[14] Mas Israel estendeu a mão direita e a pôs sobre a cabeça de Efraim, que era o mais novo, e a sua esquerda sobre a cabeça de Manassés, cruzando assim as mãos, não obstante ser Manassés o primogênito.

[15] E abençoou a José, dizendo: O Deus em cuja presença andaram meus pais Abraão e Isaque, o Deus que me sustentou durante a minha vida até este dia,

[16] o Anjo que me tem livrado de todo mal, abençoe estes rapazes; seja neles chamado o meu nome e o nome de meus pais Abraão e Isaque; e cresçam em multidão no meio da terra.

[17] Vendo José que seu pai pusera a mão direita sobre a cabeça de Efraim, foi-lhe isto desagradável, e tomou a mão de seu pai para mudar da cabeça de Efraim para a cabeça de Manassés.

[11]Och Israel sade till Josef: »Jag trodde inte att jag skulle få se dig igen, och nu har Gud låtit mig få se dina barn också!«

[12]Josef lyfte ner dem ur Israels knä och bugade sig till jorden.

[13]Sedan tog Josef Efraim i sin högra hand, så att Israel fick honom till vänster, och Manasse i sin vänstra hand, så att Israel fick honom till höger, och förde fram dem till Israel.

[14]Men Israel sträckte ut sin högra hand och lade den på Efraims huvud, fastän han var den yngre, och sin vänstra hand lade han på Manasses huvud. Han korsade alltså sina händer. Men Manasse var den förstfödde.

[15]Israel välsignade dem och sade: »Den Gud som mina fäder höll sig till, Abraham och Isak, den Gud som har varit min herde från min första stund till denna dag,

[16]den ängel som löst mig från allt ont, han må välsigna dessa barn. Genom dem skall mitt namn leva vidare, mitt och mina fäders, Abrahams och Isaks. Må de föröka sig och bli talrika på jorden.«

[17]Josef ogillade att hans far lade sin högra hand på Efraims huvud och grep därför tag i faderns hand för att flytta den från Efraims huvud till Manasses.

[18] E disse José a seu pai: Não assim, meu pai, pois o primogênito é este; põe a mão direita sobre a cabeça dele.
[19] Mas seu pai o recusou e disse: Eu sei, meu filho, eu o sei; ele também será um povo, também ele será grande; contudo, o seu irmão menor será maior do que ele, e a sua descendência será uma multidão de nações.
[20] Assim, os abençoou naquele dia, declarando: Por vós Israel abençoará, dizendo: Deus te faça como a Efraim e como a Manassés. E pôs o nome de Efraim adiante do de Manassés.
[21] Depois, disse Israel a José: Eis que eu morro, mas Deus será convosco e vos fará voltar à terra de vossos pais.
[22] Dou-te, de mais que a teus irmãos, um declive montanhoso, o qual tomei da mão dos amorreus com a minha espada e com o meu arco.

[18]»Inte så, far«, sade Josef. »Det här är den förstfödde, lägg din högra hand på hans huvud.«

[19]Men det ville inte hans far utan sade: »Jag vet, min son, jag vet. Också han skall bli till ett folk, också han skall bli stor. Men hans yngre bror skall bli större än han, och av hans ättlingar skall bli stora folk.«

[20]Den dagen välsignade han dem och sade: »När israeliterna välsignar skall de bruka era namn och säga: Må Gud göra dig sådan som Efraim och Manasse!« — Han satte alltså Efraim före Manasse.
[21]Israel sade till Josef: »Jag skall snart dö, men Gud skall vara med er och föra er tillbaka till era fäders land.

[22]Jag ger dig nu, utöver vad dina bröder får, en bergsrygg som jag tagit från amoreerna med svärd och båge.«

Gênesis 49

Bênçãos proféticas de Jacó

[1] Depois, chamou Jacó a seus filhos e disse: Ajuntai-vos, e eu vos farei saber o que vos há de acontecer nos dias vindouros:
[2] Ajuntai-vos e ouvi, filhos de Jacó; ouvi a Israel, vosso pai.
[3] Rúben, tu és meu primogênito, minha força e as primícias do meu vigor, o mais excelente em altivez e o mais excelente em poder.

1 Mos 49

Jakobs sista ord till sina söner

[1]Jakob kallade till sig sina söner och sade: »Samlas här, jag vill förkunna vad som händer er i kommande dagar.

[2]Kom hit och lyssna, Jakobs söner, lyssna på Israel, er fader.

[3]Ruben, du är min förstfödde, min mannakrafts första frukt, den främste i ära, den främste i styrka.

[4] Impetuoso como a água, não serás o mais excelente, porque subiste ao leito de teu pai e o profanaste; subiste à minha cama.

[4]Du är som ett svallande vatten. Du skall inte mer vara den främste, ty du intog din faders säng, du vanhelgade min bädd.

[5] Simeão e Levi são irmãos; as suas espadas são instrumentos de violência.

[5]Simon och Levi är bröder, deras svärd är våldets verktyg.

[6] No seu conselho, não entre minha alma; com o seu agrupamento, minha glória não se ajunte; porque no seu furor mataram homens, e na sua vontade perversa jarretaram touros.

[6]Jag skyr deras sällskap och vill inte vara i lag med dem. I sin vrede dräpte de män, i övermod stympade de oxar.

[7] Maldito seja o seu furor, pois era forte, e a sua ira, pois era dura; dividi-los-ei em Jacó e os espalharei em Israel.

[7]Förbannad deras otyglade vrede, deras skoningslösa raseri. Jag skall sprida dem i Jakob, skingra dem över Israel.

[8] Judá, teus irmãos te louvarão; a tua mão estará sobre a cerviz de teus inimigos; os filhos de teu pai se inclinarão a ti.

[8]Juda, dig prisar dina bröder, du slår dina fiender på flykten. Din faders söner bugar sig för dig.

[9] Judá é leãozinho; da presa subiste, filho meu. Encurva-se e deita-se como leão e como leoa; quem o despertará?

[9]Ett ungt lejon är Juda. Du reser dig upp från ditt byte, min son. Han lägger sig ner och vilar som ett lejon, ett lejon som ingen vågar störa.

[10] O cetro não se arredará de Judá, nem o bastão de entre seus pés, até que venha Siló; e a ele obedecerão os povos.

[10]Spiran skall förbli hos Juda, härskarstaven i hans hand. En gång skall han motta tribut och folken tvingas till lydnad.

[11] Ele amarrará o seu jumentinho à vide e o filho da sua jumenta, à videira mais excelente; lavará as suas vestes no vinho e a sua capa, em sangue de uvas.

[11]Han binder sin åsna vid vinstocken, sitt åsneföl vid rankan. Han tvättar sin dräkt i vin, sin klädnad i druvornas blod.

[12] Os seus olhos serão cintilantes de vinho, e os dentes, brancos de leite.

[12]Hans ögon är mörkare än vin, hans tänder vitare än mjölk.

[13] Zebulom habitará na praia dos mares e servirá de porto de navios, e o seu limite se estenderá até Sidom.

[13]Sebulon bor vid havets kust, vid kusten där skepp lägger till, ända bort emot Sidon.

[14] Issacar é jumento de fortes ossos, de repouso entre os rebanhos de ovelhas.

[15] Viu que o repouso era bom e que a terra era deliciosa; baixou os ombros à carga e sujeitou-se ao trabalho servil.

[16] Dã julgará o seu povo, como uma das tribos de Israel.

[17] Dã será serpente junto ao caminho, uma víbora junto à vereda, que morde os talões do cavalo e faz cair o seu cavaleiro por detrás.

[18] A tua salvação espero, ó SENHOR!

[19] Gade, uma guerrilha o acometerá; mas ele a acometerá por sua retaguarda.

[20] Aser, o seu pão será abundante e ele motivará delícias reais.

[21] Naftali é uma gazela solta; ele profere palavras formosas.

[22] José é um ramo frutífero, ramo frutífero junto à fonte; seus galhos se estendem sobre o muro.

[23] Os flecheiros lhe dão amargura, atiram contra ele e o aborrecem.

[24] O seu arco, porém, permanece firme, e os seus braços são feitos ativos pelas mãos do Poderoso de Jacó, sim, pelo Pastor e pela Pedra de Israel,

[25] pelo Deus de teu pai, o qual te ajudará, e pelo Todo-Poderoso, o qual te abençoará com bênçãos dos altos céus, com bênçãos das profundezas, com bênçãos dos seios e da madre.

[14]Isaskar är en stark åsna som lagt sig till vila i fållan.

[15]Han fann det gott att komma till ro och såg att landet var ljuvligt. Då böjde han nacken under bördan och blev en ofri dagsverkare.

[16]Dans folk är lika starkt som någon annan stam i Israel.

[17]Dan är en orm vid vägen, en huggorm vid stigen som hugger hästen i hasen, så att ryttaren faller baklänges.

[18]På din hjälp hoppas jag, Herre!

[19]Gad överfalls av rövarband, själv faller han dem i ryggen.

[20]Asher mättas av feta rätter, han bjuder på kunglig spis.

[21]Naftali är en hind som rör sig i frihet och föder vackra kalvar.

[22]Ett ungt fruktträd är Josef, ett ungt fruktträd vid källan, grenarna klättrar upp efter muren.

[23]Skyttar ansätter honom, bågskyttar går till anfall,

[24]men han håller stadigt sin båge, och smidigt rör sig hans hand. Jakobs Mäktige, Herden, Israels Sten,

[25]din faders Gud, han skall hjälpa dig, Gud den Väldige, han skall välsigna dig med välsignelser från himlen därovan, välsignelser från djupet som vilar därnedan, med välsignelser från bröst och sköte,

[26] As bênçãos de teu pai excederão as bênçãos de meus pais até ao cimo dos montes eternos; estejam elas sobre a cabeça de José e sobre o alto da cabeça do que foi distinguido entre seus irmãos.

[27] Benjamim é lobo que despedaça; pela manhã devora a presa e à tarde reparte o despojo.

[28] São estas as doze tribos de Israel; e isto é o que lhes falou seu pai quando os abençoou; a cada um deles abençoou segundo a bênção que lhe cabia.

[29] Depois, lhes ordenou, dizendo: Eu me reúno ao meu povo; sepultai-me, com meus pais, na caverna que está no campo de Efrom, o heteu,

[30] na caverna que está no campo de Macpela, fronteiro a Manre, na terra de Canaã, a qual Abraão comprou de Efrom com aquele campo, em posse de sepultura.

[31] Ali sepultaram Abraão e Sara, sua mulher; ali sepultaram Isaque e Rebeca, sua mulher; e ali sepultei Lia;

[32] o campo e a caverna que nele está, comprados aos filhos de Hete.

[33] Tendo Jacó acabado de dar determinações a seus filhos, recolheu os pés na cama, e expirou, e foi reunido ao seu povo.

Gênesis 50

A lamentação por Jacó e o seu enterro

[1] Então, José se lançou sobre o rosto de seu pai, e chorou sobre ele, e o beijou.

[26]välsignelser från ax och blomma, välsignelser från de uråldriga bergen, lycka från de eviga höjderna. Må detta strömma över Josefs huvud, över hjässan på fursten bland bröder.

[27]Benjamin är en rovgirig varg, på morgonen förtär han sitt rov, mot kvällen fördelar han sitt byte.«

[28]Detta är alla Israels tolv stammar, och detta är vad deras far talade till dem. Han välsignade dem och gav var och en av dem den välsignelse som tillkom honom.

Jakobs död och begravning

[29]Sedan befallde han dem: »När jag nu förenas med mina fäder skall ni begrava mig hos dem i grottan på hettiten Efrons fält,

[30]grottan på fältet i Makpela utanför Mamre i Kanaan, det fält som Abraham köpte som gravplats av hettiten Efron.

[31]Där begravdes Abraham och hans hustru Sara, där begravdes Isak och hans hustru Rebecka, och där begravde jag Lea.« —

[32]Fältet med grottan förvärvades från hettiterna.

[33]När Jakob hade sagt detta till sina söner drog han upp fötterna i sängen. Så dog han och förenades med sina fäder.

1 Mos 50

[1]Och Josef kastade sig ner över sin far och grät och kysste honom.

[2] Ordenou José a seus servos, aos que eram médicos, que embalsamassem a seu pai; e os médicos embalsamaram a Israel,
[3] gastando nisso quarenta dias, pois assim se cumprem os dias do embalsamamento; e os egípcios o choraram setenta dias.
[4] Passados os dias de o chorarem, falou José à casa de Faraó: Se agora achei mercê perante vós, rogo-vos que faleis aos ouvidos de Faraó, dizendo:

[5] Meu pai me fez jurar, declarando: Eis que eu morro; no meu sepulcro que abri para mim na terra de Canaã, ali me sepultarás. Agora, pois, desejo subir e sepultar meu pai, depois voltarei.

[6] Respondeu Faraó: Sobe e sepulta o teu pai como ele te fez jurar.
[7] José subiu para sepultar o seu pai; e subiram com ele todos os oficiais de Faraó, os principais da sua casa e todos os principais da terra do Egito,
[8] como também toda a casa de José, e seus irmãos, e a casa de seu pai; somente deixaram na terra de Gósen as crianças, e os rebanhos, e o gado.
[9] E subiram também com ele tanto carros como cavaleiros; e o cortejo foi grandíssimo.
[10] Chegando eles, pois, à eira de Atade, que está além do Jordão, fizeram ali grande e intensa lamentação; e José pranteou seu pai durante sete dias.
[11] Tendo visto os moradores da terra, os cananeus, o luto na eira de Atade,

[2]Sedan befallde Josef läkarna han hade i sin tjänst att de skulle balsamera hans far, och läkarna balsamerade Israel.
[3]Det tog fyrtio dagar, den tid en balsamering tar. Egypterna begrät honom i sjuttio dagar,
[4]och när denna sorgetid var över talade Josef med faraos hovfolk och sade till dem: »Jag ber er om en ynnest: lägg fram min sak inför farao och tala om för honom
[5]att min far har tagit en ed av mig och sagt: ’När jag dör, lägg mig då i den grav som jag har låtit hugga ut åt mig i Kanaan.’ Be honom att han låter mig resa dit upp och begrava min far. Sedan skall jag återvända hit.«
[6]Farao lät hälsa: »Res dit upp och begrav din far enligt den ed han har tagit av dig.«
[7]Josef reste för att begrava sin far, och med honom följde alla de äldsta ämbetsmännen vid faraos hov och alla Egyptens äldste

[8]och hela Josefs familj, hans bröder och hans fars familj. Kvinnor och barn lämnade de dock kvar i Goshen, liksom får och kor.

[9]Han hade med sig både vagnar och hästar, det var ett mycket stort följe.
[10]När de kom till Goren Haatad på andra sidan Jordan höll de en stor och högtidlig dödsklagan. Josef utlyste en sju dagars sorgehögtid efter sin far.
[11]Invånarna i landet, kanaaneerna, såg sorgehögtiden i Goren Haatad, och de

disseram: Grande pranto é este dos egípcios. E por isso se chamou aquele lugar de Abel-Mizraim, que está além do Jordão.

12 Fizeram-lhe seus filhos como lhes havia ordenado:

13 levaram-no para a terra de Canaã e o sepultaram na caverna do campo de Macpela, que Abraão comprara com o campo, por posse de sepultura, a Efrom, o heteu, fronteiro a Manre.

14 Depois disso, voltou José para o Egito, ele, seus irmãos e todos os que com ele subiram a sepultar o seu pai.

A magnanimidade de José para com seus irmãos

15 Vendo os irmãos de José que seu pai já era morto, disseram: É o caso de José nos perseguir e nos retribuir certamente o mal todo que lhe fizemos.

16 Portanto, mandaram dizer a José: Teu pai ordenou, antes da sua morte, dizendo:

17 Assim direis a José: Perdoa, pois, a transgressão de teus irmãos e o seu pecado, porque te fizeram mal; agora, pois, te rogamos que perdoes a transgressão dos servos do Deus de teu pai. José chorou enquanto lhe falavam.

18 Depois, vieram também seus irmãos, prostraram-se diante dele e disseram: Eis-nos aqui por teus servos.

19 Respondeu-lhes José: Não temais; acaso, estou eu em lugar de Deus?

20 Vós, na verdade, intentastes o mal contra mim; porém Deus o tornou em

sade: »Där håller egypterna en stor sorgehögtid.« Därför kallade man platsen Avel Misrajim; det ligger på andra sidan Jordan.

12Jakobs söner gjorde med sin far så som han hade befallt dem:

13de förde honom till Kanaan och begravde honom i grottan på fältet i Makpela, det fält utanför Mamre som Abraham köpt som gravplats av hettiten Efron.

14När Josef hade begravt sin far återvände han till Egypten med sina bröder och alla andra som hade följt med honom till hans fars begravning.

Josef lugnar sina bröder

15När Josefs bröder tänkte på att deras far var borta sade de: »Kanske Josef hyser agg till oss och vill ge igen för allt ont vi har gjort honom.”

16Därför skickade de bud till Josef och lät säga: »Innan han dog bad din far

17att vi skulle säga till dig: ’Vi ber dig förlåta oss, dina bröder, vår synd och skuld. Vi har gjort dig mycket ont.’ Så förlåt oss, din fars Guds tjänare, den synd vi har begått!« Vid dessa ord brast Josef i gråt.

18Sedan kom också bröderna själva och föll ner inför honom och sade: »Vi är dina slavar.”

19Men Josef sade till dem: »Var inte rädda. Jag är ju inte Gud!

20Ni ville mig ont, men Gud har vänt det till något gott. Han ville göra det som nu

bem, para fazer, como vedes agora, que se conserve muita gente em vida.

[21] Não temais, pois; eu vos sustentarei a vós outros e a vossos filhos. Assim, os consolou e lhes falou ao coração.

[22] José habitou no Egito, ele e a casa de seu pai; e viveu cento e dez anos.

A morte de José

[23] Viu José os filhos de Efraim até à terceira geração; também os filhos de Maquir, filho de Manassés, os quais José tomou sobre seus joelhos.

[24] Disse José a seus irmãos: Eu morro; porém Deus certamente vos visitará e vos fará subir desta terra para a terra que jurou dar a Abraão, a Isaque e a Jacó.

[25] José fez jurar os filhos de Israel, dizendo: Certamente Deus vos visitará, e fareis transportar os meus ossos daqui.

[26] Morreu José da idade de cento e dez anos; embalsamaram-no e o puseram num caixão no Egito.

har skett och därigenom bevara många människor vid liv.

[21]Var inte rädda, jag skall sörja för er och era barn.« Så talade han lugnande och uppmuntrande till dem.

Josefs ålderdom och död

[22]Josef bodde kvar i Egypten tillsammans med sin släkt, och han levde i 110 år.

[23]På Efraims sida fick han se barn i tredje led, och barn till Manasses son Makir kunde han uppta som sina.

[24]Josef sade till sina fränder: »Jag skall snart dö, men Gud kommer att ta sig an er och föra er från detta land upp till det land som han med ed har lovat Abraham, Isak och Jakob.”

[25]Sedan tog han en ed av Israels ättlingar och sade: »Gud kommer att ta sig an er, och då skall ni föra mina ben härifrån.«

[26]Så dog Josef i en ålder av 110 år, och han blev balsamerad och lagd i en kista i Egypten.

O segundo livro de Moisés chamado Êxodo	Andra Moseboken

Êxodo 1

Os descendentes de Jacó no Egito

[1] São estes os nomes dos filhos de Israel que entraram com Jacó no Egito; cada um entrou com sua família:

[2] Rúben, Simeão, Levi e Judá,

[3] Issacar, Zebulom e Benjamim,

[4] Dã, Naftali, Gade e Aser.

[5] Todas as pessoas, pois, que descenderam de Jacó foram setenta; José, porém, estava no Egito.

[6] Faleceu José, e todos os seus irmãos, e toda aquela geração.

[7] Mas os filhos de Israel foram fecundos, e aumentaram muito, e se multiplicaram, e grandemente se fortaleceram, de maneira que a terra se encheu deles.

[8] Entrementes, se levantou novo rei sobre o Egito, que não conhecera a José.

[9] Ele disse ao seu povo: Eis que o povo dos filhos de Israel é mais numeroso e mais forte do que nós.

[10] Eia, usemos de astúcia para com ele, para que não se multiplique, e seja o caso que, vindo guerra, ele se ajunte com os nossos inimigos, peleje contra nós e saia da terra.

[11] E os egípcios puseram sobre eles feitores de obras, para os afligirem com suas cargas. E os israelitas edificaram a Faraó as cidades-celeiros, Pitom e Ramessés.

2 Mos 1

Israeliterna förtrycks i Egypten

[1]Detta är namnen på Israels söner. De kom till Egypten tillsammans med Jakob, var och en med sin familj:

[2]Ruben, Simon, Levi och Juda;

[3]Isaskar, Sebulon och Benjamin;

[4]Dan och Naftali; Gad och Asher.

[5]De som härstammade från Jakob var sammanlagt sjuttio personer. Josef var redan i Egypten.

[6]Så dog Josef och hans bröder och alla deras samtida.

[7]Men israeliterna var fruktsamma och förökade sig, de växte till och blev så talrika att hela landet uppfylldes av dem.

[8]Då fick Egypten en ny kung, en som ingenting visste om Josef.

[9]Han sade till sitt folk: »Israeliterna har blivit för många och för starka för oss.

[10]Nu måste vi handla klokt, annars blir de ännu flera. Och blir det krig kan de förena sig med våra fiender och kämpa mot oss och sedan ge sig av härifrån.«

[11]Därför satte man fogdar över dem för att kuva dem med hårt arbete. Och de byggde städerna Pitom och Ramses, där farao hade sina förråd.

[12] Mas, quanto mais os afligiam, tanto mais se multiplicavam e tanto mais se espalhavam; de maneira que se inquietavam por causa dos filhos de Israel;

[12]Men ju mer man förtryckte dem, desto fler blev de och desto mer bredde de ut sig, så att egypterna kände sig hotade.

[13] então, os egípcios, com tirania, faziam servir os filhos de Israel

[13]Israeliterna tvingades till slavtjänst,

[14] e lhes fizeram amargar a vida com dura servidão, em barro, e em tijolos, e com todo o trabalho no campo; com todo o serviço em que na tirania os serviam.

[14]och deras liv förbittrades av det tunga arbetet med lera och tegel och allt arbete på fälten, all denna slavtjänst som de tvingades till.

As parteiras desobedecem a Faraó

[15] O rei do Egito ordenou às parteiras hebréias, das quais uma se chamava Sifrá, e outra, Puá,

[15]Kungen av Egypten talade med de hebreiska barnmorskorna — en hette Shifra och den andra Pua —

[16] dizendo: Quando servirdes de parteira às hebréias, examinai: se for filho, matai-o; mas, se for filha, que viva.

[16]och sade: »När ni hjälper de hebreiska kvinnorna vid förlossningen, se då efter: är det en pojke skall ni döda honom, är det en flicka får hon leva.«

[17] As parteiras, porém, temeram a Deus e não fizeram como lhes ordenara o rei do Egito; antes, deixaram viver os meninos.

[17]Men barnmorskorna var gudfruktiga och gjorde inte som kungen hade befallt utan lät pojkarna leva.

[18] Então, o rei do Egito chamou as parteiras e lhes disse: Por que fizestes isso e deixastes viver os meninos?

[18]Då kallade kungen dem till sig och frågade varför de gjorde så.

[19] Responderam as parteiras a Faraó: É que as mulheres hebréias não são como as egípcias; são vigorosas e, antes que lhes chegue a parteira, já deram à luz os seus filhos.

[19]De svarade: »Hebreiska kvinnor är inte som egyptiska. De är starka, de har fött innan barnmorskan hinner fram.«

[20] E Deus fez bem às parteiras; e o povo aumentou e se tornou muito forte.

[20]Gud lät allt gå väl för barnmorskorna, och folket växte till och förökade sig kraftigt,

[21] E, porque as parteiras temeram a Deus, ele lhes constituiu família.

[21]och eftersom barnmorskorna var gudfruktiga lät Gud dem få hem och barn.

[22] Então, ordenou Faraó a todo o seu povo, dizendo: A todos os filhos que nascerem aos hebreus lançareis no Nilo, mas a todas as filhas deixareis viver.

[22]Men farao gav denna befallning till hela sitt folk: »Kasta alla nyfödda pojkar i Nilen och låt bara flickorna leva.«

Êxodo 2

Nascimento e educação de Moisés

[1] Foi-se um homem da casa de Levi e casou com uma descendente de Levi.

[2] E a mulher concebeu e deu à luz um filho; e, vendo que era formoso, escondeu-o por três meses.

[3] Não podendo, porém, escondê-lo por mais tempo, tomou um cesto de junco, calafetou-o com betume e piche e, pondo nele o menino, largou-o no carriçal à beira do rio.

[4] A irmã do menino ficou de longe, para observar o que lhe haveria de suceder.

[5] Desceu a filha de Faraó para se banhar no rio, e as suas donzelas passeavam pela beira do rio; vendo ela o cesto no carriçal, enviou a sua criada e o tomou.

[6] Abrindo-o, viu a criança; e eis que o menino chorava. Teve compaixão dele e disse: Este é menino dos hebreus.

[7] Então, disse sua irmã à filha de Faraó: Queres que eu vá chamar uma das hebréias que sirva de ama e te crie a criança?

[8] Respondeu-lhe a filha de Faraó: Vai. Saiu, pois, a moça e chamou a mãe do menino.

2 Mos 2

Moses födelse

[1]En man av Levis släkt gifte sig med Levis dotter,

[2]och hon blev havande och födde en son. Hon såg vilken fin pojke det var och höll honom gömd i tre månader.

[3]Sedan kunde hon inte gömma honom längre utan tog en korg av papyrusgräs och tätade den med beck och tjära, lade barnet i den och satte ut den i vassen vid Nilstranden.

[4]Pojkens syster ställde sig ett stycke därifrån för att se hur det skulle gå med honom.

[5]Då kom faraos dotter ner till floden för att bada, och hennes hovdamer gick fram och tillbaka utmed stranden. Hon fick syn på korgen i vassen och skickade en slavinna att hämta den.

[6]När hon öppnade den såg hon att där låg en pojke och grät. Hon tyckte synd om honom och sade: »Det är nog ett av de hebreiska barnen.«

[7]Då sade pojkens syster till faraos dotter: »Skall jag skaffa en hebreisk kvinna som kan amma barnet åt dig?« —

[8]»Ja, gör det«, svarade faraos dotter. Då gick flickan och hämtade pojkens mor,

[9] Então, lhe disse a filha de Faraó: Leva este menino e cria-mo; pagar-te-ei o teu salário. A mulher tomou o menino e o criou.

[10] Sendo o menino já grande, ela o trouxe à filha de Faraó, da qual passou ele a ser filho. Esta lhe chamou Moisés e disse: Porque das águas o tirei.

Moisés mata um egípcio e foge para Midiã

[11] Naqueles dias, sendo Moisés já homem, saiu a seus irmãos e viu os seus labores penosos; e viu que certo egípcio espancava um hebreu, um do seu povo.

[12] Olhou de um e de outro lado, e, vendo que não havia ali ninguém, matou o egípcio, e o escondeu na areia.

[13] Saiu no dia seguinte, e eis que dois hebreus estavam brigando; e disse ao culpado: Por que espancas o teu próximo?

[14] O qual respondeu: Quem te pôs por príncipe e juiz sobre nós? Pensas matar-me, como mataste o egípcio? Temeu, pois, Moisés e disse: Com certeza o descobriram.

[15] Informado desse caso, procurou Faraó matar a Moisés; porém Moisés fugiu da presença de Faraó e se deteve na terra de Midiã; e assentou-se junto a um poço.

[16] O sacerdote de Midiã tinha sete filhas, as quais vieram a tirar água e encheram os bebedouros para dar de beber ao rebanho de seu pai.

[9]och faraos dotter sade till henne: »Ta med dig det här barnet och amma det åt mig. Jag skall betala dig för det.« Kvinnan tog då pojken och ammade honom.

[10]När pojken blev större förde hon honom till faraos dotter, som adopterade honom och gav honom namnet Mose. »Jag har ju dragit upp honom ur vattnet«, sade hon.

Mose flyr till Midjan

[11]När Mose hade blivit vuxen gick han en dag ut till sina landsmän och såg deras tunga arbete. Då fick han se hur en hebreisk man, en av hans egna landsmän, blev ihjälslagen av en egypter.

[12]Mose tittade sig omkring, och då han inte såg någon slog han ihjäl egyptern och gömde honom i sanden.

[13]När han gick ut nästa dag såg han två hebreer som slogs med varandra. Då sade han till angriparen: »Varför slår du din landsman?«

[14]Mannen svarade: »Vem har satt dig till herre och domare över oss? Tänker du döda mig som du dödade egyptern?« Mose blev rädd och tänkte: »Då har det alltså blivit känt!«

[15]När farao fick höra vad Mose hade gjort ville han få honom dödad. Men Mose flydde undan farao och slog sig ner i midjaniternas land. Där höll han till vid en brunn.

[16]Prästen i Midjan hade sju döttrar. De kom och öste upp vatten och fyllde hoarna för att vattna fåren åt sin far.

[17] Então, vieram os pastores e as enxotaram dali; Moisés, porém, se levantou, e as defendeu, e deu de beber ao rebanho.

[18] Tendo elas voltado a Reuel, seu pai, este lhes perguntou: Por que viestes, hoje, mais cedo?

[19] Responderam elas: Um egípcio nos livrou das mãos dos pastores, e ainda nos tirou água, e deu de beber ao rebanho.

[20] E onde está ele?, disse às filhas; por que deixastes lá o homem? Chamai-o para que coma pão.

[21] Moisés consentiu em morar com aquele homem; e ele deu a Moisés sua filha Zípora,

[22] a qual deu à luz um filho, a quem ele chamou Gérson, porque disse: Sou peregrino em terra estranha.

A morte do rei do Egito

[23] Decorridos muitos dias, morreu o rei do Egito; os filhos de Israel gemiam sob a servidão e por causa dela clamaram, e o seu clamor subiu a Deus.

[24] Ouvindo Deus o seu gemido, lembrou-se da sua aliança com Abraão, com Isaque e com Jacó.

[25] E viu Deus os filhos de Israel e atentou para a sua condição.

Êxodo 3

Deus fala com Moisés do meio da sarça ardente

[1] Apascentava Moisés o rebanho de Jetro, seu sogro, sacerdote de Midiã; e, levando o rebanho para o lado ocidental do

[17]Men några herdar kom och körde bort dem. Då ingrep Mose och hjälpte dem, och sedan vattnade han deras får.

[18]När de kom hem till sin far Reguel frågade han: »Varför är ni hemma så tidigt?«

[19]De svarade: »En egypter hjälpte oss mot herdarna; han öste till och med upp åt oss och vattnade fåren.« —

[20]»Var är han nu?« frågade fadern. »Varför tog ni inte med honom? Säg till honom att han kommer och äter med oss!«

[21]Och Mose beslöt sig för att stanna hos prästen. Han fick dennes dotter Sippora till hustru,

[22]och hon födde en son. Mose gav honom namnet Gershom, »ty«, sade han, »jag är en främling i detta land«.

Den brinnande busken

[23]Åren gick och kungen av Egypten dog, och israeliterna suckade under sin träldom. De ropade i sin nöd, och deras klagan steg upp till Gud.

[24]När Gud hörde deras jämmer tänkte han på sitt förbund med Abraham, Isak och Jakob

[25]och tog sig an israeliterna och gav sig till känna för dem.

2 Mos 3

[1]En gång när Mose vaktade fåren åt sin svärfar Jetro, prästen i Midjan, drev han dem till andra sidan öknen och kom till Guds berg, Horeb.

deserto, chegou ao monte de Deus, a Horebe.

[2] Apareceu-lhe o Anjo do SENHOR numa chama de fogo, no meio de uma sarça; Moisés olhou, e eis que a sarça ardia no fogo e a sarça não se consumia.

[2]Där visade sig Herrens ängel för honom i en eldslåga, som slog upp ur en törnbuske. När Mose såg att busken stod i låga utan att brinna upp

[3] Então, disse consigo mesmo: Irei para lá e verei essa grande maravilha; por que a sarça não se queima?

[3]tänkte han: »Vilken märklig syn! Jag måste gå dit och se varför busken inte brinner upp.«

[4] Vendo o SENHOR que ele se voltava para ver, Deus, do meio da sarça, o chamou e disse: Moisés! Moisés! Ele respondeu: Eis-me aqui!

[4]Då Herren såg att han gick för att se efter ropade Gud till honom ur törnbusken: »Mose! Mose!« Han svarade: »Ja, här är jag.«

[5] Deus continuou: Não te chegues para cá; tira as sandálias dos pés, porque o lugar em que estás é terra santa.

[5]Herren sade: »Kom inte närmare! Ta av dig dina skor, du står på helig mark.«

[6] Disse mais: Eu sou o Deus de teu pai, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó. Moisés escondeu o rosto, porque temeu olhar para Deus.

[6]Och han fortsatte: »Jag är din faders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud.« Då skylde Mose sitt ansikte. Han vågade inte se på Gud.

[7] Disse ainda o SENHOR: Certamente, vi a aflição do meu povo, que está no Egito, e ouvi o seu clamor por causa dos seus exatores. Conheço-lhe o sofrimento;

[7]Herren sade: »Jag har sett hur mitt folk plågas i Egypten. Jag har hört deras klagorop över sina slavdrivare — ja, jag vet vad de får lida.

[8] por isso, desci a fim de livrá-lo da mão dos egípcios e para fazê-lo subir daquela terra a uma terra boa e ampla, terra que mana leite e mel; o lugar do cananeu, do heteu, do amorreu, do ferezeu, do heveu e do jebuseu.

[8]Därför har jag stigit ner för att befria dem från egypterna och föra dem från Egypten till ett land som är rikt och vidsträckt och som flödar av mjölk och honung, det land där det nu bor kanaaneer, hettiter, amoreer, perisseer, hiveer och jevuseer.

[9] Pois o clamor dos filhos de Israel chegou até mim, e também vejo a opressão com que os egípcios os estão oprimindo.

[9]Nu har israeliternas klagorop nått mig, och jag har själv sett hur egypterna plågar och förtrycker dem.

[10] Vem, agora, e eu te enviarei a Faraó, para que tires o meu povo, os filhos de Israel, do Egito.

[10]Så gå nu: jag sänder dig till farao, och du skall föra mitt folk, israeliterna, ut ur Egypten.«

[11] Então, disse Moisés a Deus: Quem sou eu para ir a Faraó e tirar do Egito os filhos de Israel?

[11]Mose invände: »Hur skulle en sådan som jag kunna gå till farao och föra israeliterna ut ur Egypten?«

[12] Deus lhe respondeu: Eu serei contigo; e este será o sinal de que eu te enviei: depois de haveres tirado o povo do Egito, servireis a Deus neste monte.

[12]Gud svarade: »Jag skall vara med dig, och detta är tecknet som skall visa att det är jag som har sänt dig: när du har fört folket ut ur Egypten skall ni hålla gudstjänst på detta berg.«

[13] Disse Moisés a Deus: Eis que, quando eu vier aos filhos de Israel e lhes disser: O Deus de vossos pais me enviou a vós outros; e eles me perguntarem: Qual é o seu nome? Que lhes direi?

[13]Då sade Mose till Gud: »Om jag nu kommer till israeliterna och säger att deras fäders Gud har sänt mig till dem och de frågar efter hans namn, vad skall jag då svara?”

[14] Disse Deus a Moisés: EU SOU O QUE SOU. Disse mais: Assim dirás aos filhos de Israel: EU SOU me enviou a vós outros.

[14]Gud sade: »Jag är den jag är. Säg dem att han som heter ’Jag är’ har sänt dig till dem.«

[15] Disse Deus ainda mais a Moisés: Assim dirás aos filhos de Israel: O SENHOR, o Deus de vossos pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó, me enviou a vós outros; este é o meu nome eternamente, e assim serei lembrado de geração em geração.

[15]Och Gud fortsatte: »Säg israeliterna att Herren, deras fäders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud, har sänt dig till dem. Detta skall vara mitt namn för all framtid; med det namnet skall jag åkallas från släkte till släkte.

[16] Vai, ajunta os anciãos de Israel e dize-lhes: O SENHOR, o Deus de vossos pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó, me apareceu, dizendo: Em verdade vos tenho visitado e visto o que vos tem sido feito no Egito.

[16]Gå nu och kalla samman Israels äldste och tala om för dem att Herren, deras fäders Gud, Abrahams, Isaks och Jakobs Gud, har uppenbarat sig för dig. Säg dem att jag har gett akt på dem och vet vad som har drabbat dem i Egypten

[17] Portanto, disse eu: Far-vos-ei subir da aflição do Egito para a terra do cananeu, do heteu, do amorreu, do ferezeu, do

[17]och att jag har beslutat att föra dem från förtrycket i Egypten upp till kanaaneernas, hettiternas, amoreernas, perisseernas,

heveu e do jebuseu, para uma terra que mana leite e mel.

[18] E ouvirão a tua voz; e irás, com os anciãos de Israel, ao rei do Egito e lhe dirás: O SENHOR, o Deus dos hebreus, nos encontrou. Agora, pois, deixa-nos ir caminho de três dias para o deserto, a fim de que sacrifiquemos ao SENHOR, nosso Deus.

[19] Eu sei, porém, que o rei do Egito não vos deixará ir se não for obrigado por mão forte.

[20] Portanto, estenderei a mão e ferirei o Egito com todos os meus prodígios que farei no meio dele; depois, vos deixará ir.

[21] Eu darei mercê a este povo aos olhos dos egípcios; e, quando sairdes, não será de mãos vazias.

[22] Cada mulher pedirá à sua vizinha e à sua hóspeda jóias de prata, e jóias de ouro, e vestimentas; as quais poreis sobre vossos filhos e sobre vossas filhas; e despojareis os egípcios.

Êxodo 4

Deus concede poderes a Moisés

[1] Respondeu Moisés: Mas eis que não crerão, nem acudirão à minha voz, pois dirão: O SENHOR não te apareceu.

[2] Perguntou-lhe o SENHOR: Que é isso que tens na mão? Respondeu-lhe: Um bordão.

[3] Então, lhe disse: Lança-o na terra. Ele o lançou na terra, e o bordão virou uma serpente. E Moisés fugia dela.

hiveernas och jevuseernas land, ett land som flödar av mjölk och honung.

[18]De kommer att lyssna till dig, och sedan skall du och Israels äldste gå till kungen av Egypten och säga till honom: ’Herren, hebreernas Gud, har visat sig för oss. Låt oss få gå tre dagsmarscher ut i öknen och offra åt Herren, vår Gud.’

[19]Jag vet att kungen av Egypten inte låter er gå, om han inte blir tvingad.

[20]Därför skall jag sträcka ut min hand och låta Egypten drabbas av märkliga ting jag skall göra där; sedan kommer han att släppa er.

[21]Och jag skall göra egypterna så välvilligt stämda mot detta folk att ni inte skall behöva ge er i väg tomhänta.

[22]Varje kvinna skall be sina grannfruar och kvinnorna i sitt hushåll om föremål av silver och guld och om kläder, som ni skall låta era söner och döttrar bära. Så tar ni byte från egypterna.«

2 Mos 4

[1]Mose sade: »Men om de inte tror mig och inte lyssnar på mig utan säger att Herren inte har uppenbarat sig för mig?«

[2]Herren sade: »Vad har du i handen?« — »En stav«, svarade Mose.

[3]»Kasta den på marken!« sade Herren. Mose kastade den på marken och den förvandlades till en orm. Mose ryggade tillbaka för den,

[4] Disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão e pega-lhe pela cauda (estendeu ele a mão, pegou-lhe pela cauda, e ela se tornou em bordão);

[5] para que creiam que te apareceu o SENHOR, Deus de seus pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó.

[6] Disse-lhe mais o SENHOR: Mete, agora, a mão no peito. Ele o fez; e, tirando-a, eis que a mão estava leprosa, branca como a neve.

[7] Disse ainda o SENHOR: Torna a meter a mão no peito. Ele a meteu no peito, novamente; e, quando a tirou, eis que se havia tornado como o restante de sua carne.

[8] Se eles te não crerem, nem atenderem à evidência do primeiro sinal, talvez crerão na evidência do segundo.

[9] Se nem ainda crerem mediante estes dois sinais, nem te ouvirem a voz, tomarás das águas do rio e as derramarás na terra seca; e as águas que do rio tomares tornar-se-ão em sangue sobre a terra.

[10] Então, disse Moisés ao SENHOR: Ah! SENHOR! Eu nunca fui eloqüente, nem outrora, nem depois que falaste a teu servo; pois sou pesado de boca e pesado de língua.

[11] Respondeu-lhe o SENHOR: Quem fez a boca do homem? Ou quem faz o mudo, ou o surdo, ou o que vê, ou o cego? Não sou eu, o SENHOR?

[4]men Herren sade: »Räck ut handen och grip den i stjärten.« Och när Mose tog den förvandlades den åter till en stav i hans hand.

[5]»Så skall de bli övertygade om att Herren, deras fäders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud, har uppenbarat sig för dig.”

[6]Och Herren fortsatte: »Stick handen innanför manteln!« Mose stack in handen i manteln, och när han drog ut den var handen vit som snö av spetälska.

[7]Herren sade: »Stick tillbaka handen innanför manteln!« Mose stack in handen igen, och när han sedan drog ut den var handen åter som förut.

[8]»Om de inte tror dig och inte blir övertygade av det första tecknet, så kommer de att tro på det andra.

[9]Men om de inte blir övertygade ens av dessa två tecken och inte vill lyssna på dig, så skall du ta vatten ur Nilen och hälla det på marken, och då skall vattnet från floden förvandlas till blod.«

[10]Mose sade: »Förlåt din tjänare, Herre, men jag har inte ordet i min makt. Det har jag aldrig haft, inte heller sedan du talat till mig. Orden kommer trögt och tveksamt.«

[11]Herren svarade: »Vem har gett människan hennes mun? Vem är det som gör henne stum eller döv, seende eller blind? Är det inte jag, Herren?

[12] Vai, pois, agora, e eu serei com a tua boca e te ensinarei o que hás de falar.

[13] Ele, porém, respondeu: Ah! SENHOR! Envia aquele que hás de enviar, menos a mim.

[14] Então, se acendeu a ira do SENHOR contra Moisés, e disse: Não é Arão, o levita, teu irmão? Eu sei que ele fala fluentemente; e eis que ele sai ao teu encontro e, vendo-te, se alegrará em seu coração.

[15] Tu, pois, lhe falarás e lhe porás na boca as palavras; eu serei com a tua boca e com a dele e vos ensinarei o que deveis fazer.

[16] Ele falará por ti ao povo; ele te será por boca, e tu lhe serás por Deus.

[17] Toma, pois, este bordão na mão, com o qual hás de fazer os sinais.

Moisés regressa ao Egito

[18] Saindo Moisés, voltou para Jetro, seu sogro, e lhe disse: Deixa-me ir, voltar a meus irmãos que estão no Egito para ver se ainda vivem. Disse-lhe Jetro: Vai-te em paz.

[19] Disse também o SENHOR a Moisés, em Midiã: Vai, torna para o Egito, porque são mortos todos os que procuravam tirar-te a vida.

[20] Tomou, pois, Moisés a sua mulher e os seus filhos; fê-los montar num jumento e voltou para a terra do Egito. Moisés levava na mão o bordão de Deus.

[21] Disse o SENHOR a Moisés: Quando voltares ao Egito, vê que faças diante de Faraó todos os milagres que te hei posto

[12]Gå nu, jag skall själv vara med dig när du talar och lära dig vad du skall säga.«

[13]Men Mose vädjade: »Herre, jag ber dig, sänd bud med någon annan, vem du vill.«

[14]Då blev Herren vred på honom och sade: »Du har ju din bror Aron, leviten. Han kan tala, det vet jag. Han är redan på väg för att möta dig, och han blir glad att få se dig.

[15]Tala med honom och lägg orden i hans mun. Jag skall själv vara med både dig och honom när ni talar och visa er vad ni skall göra.

[16]Han skall tala till folket för din räkning; så blir han din mun och du blir hans gud.

[17]Och staven skall du ha i handen, det är med den du skall utföra tecknen.«

Mose återvänder till Egypten

[18]Mose gick hem till sin svärfar Jetro och sade: »Jag vill fara tillbaka till mina släktingar i Egypten, jag vill se om de ännu lever.« Jetro önskade honom lycka till.

[19]När Mose var i Midjan sade Herren till honom: »Vänd tillbaka till Egypten, ty alla de som ville röja dig ur vägen är nu döda.«

[20]Då tog Mose sin hustru och sina söner och lät dem sitta upp på en åsna och återvände till Egypten. Han hade Guds stav i handen.

[21]Herren sade till Mose: »När du kommer tillbaka till Egypten skall du inför farao utföra alla de under som jag har gett dig

na mão; mas eu lhe endurecerei o coração, para que não deixe ir o povo.

makt att göra. Men jag skall göra honom hård och obeveklig så att han inte släpper folket.

22 Dirás a Faraó: Assim diz o SENHOR: Israel é meu filho, meu primogênito.

22Då skall du säga till farao: Så säger Herren: Israel är min förstfödde son.

23 Digo-te, pois: deixa ir meu filho, para que me sirva; mas, se recusares deixá-lo ir, eis que eu matarei teu filho, teu primogênito.

23Jag har sagt till dig att släppa min son, så att han kan frambära offer åt mig. Men du har vägrat, och därför skall jag döda din förstfödde son.«

24 Estando Moisés no caminho, numa estalagem, encontrou-o o SENHOR e o quis matar.

24Vid ett nattläger under vägen kom Herren emot Mose och ville döda honom.

25 Então, Zípora tomou uma pedra aguda, cortou o prepúcio de seu filho, lançou-o aos pés de Moisés e lhe disse: Sem dúvida, tu és para mim esposo sanguinário.

25Då tog Sippora en vass flintbit och skar bort förhuden på sin son och vidrörde honom nertill med den och sade: »Du är min blodsbrudgum.”

26 Assim, o SENHOR o deixou. Ela disse: Esposo sanguinário, por causa da circuncisão.

26Och han lät honom vara. — Det var då hon sade »blodsbrudgum« och syftade på omskärelsen.

27 Disse também o SENHOR a Arão: Vai ao deserto para te encontrares com Moisés. Ele foi e, encontrando-o no monte de Deus, o beijou.

27Herren befallde Aron att gå och möta Mose i öknen. Han gick, och vid Guds berg träffade han honom och kysste honom.

28 Relatou Moisés a Arão todas as palavras do SENHOR, com as quais o enviara, e todos os sinais que lhe mandara.

28Mose berättade för Aron allt som Herren hade gett honom i uppdrag att säga och alla tecken han hade fått befallning att utföra.

29 Então, se foram Moisés e Arão e ajuntaram todos os anciãos dos filhos de Israel.

29Sedan gick Mose och Aron därifrån och kallade samman israeliternas äldste.

30 Arão falou todas as palavras que o SENHOR tinha dito a Moisés, e este fez os sinais à vista do povo.

30Aron upprepade allt vad Herren hade sagt till Mose, och han gjorde tecknen inför folket.

31 E o povo creu; e, tendo ouvido que o SENHOR havia visitado os filhos de Israel

31De blev övertygade, och när de hörde att Herren hade tagit sig an israeliterna och

e lhes vira a aflição, inclinaram-se e o adoraram.

Êxodo 5

Moisés e Arão falam a Faraó

1 Depois, foram Moisés e Arão e disseram a Faraó: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Deixa ir o meu povo, para que me celebre uma festa no deserto.

2 Respondeu Faraó: Quem é o SENHOR para que lhe ouça eu a voz e deixe ir a Israel? Não conheço o SENHOR, nem tampouco deixarei ir a Israel.

3 Eles prosseguiram: O Deus dos hebreus nos encontrou; deixa-nos ir, pois, caminho de três dias ao deserto, para que ofereçamos sacrifícios ao SENHOR, nosso Deus, e não venha ele sobre nós com pestilência ou com espada.

4 Então, lhes disse o rei do Egito: Por que, Moisés e Arão, por que interrompeis o povo no seu trabalho? Ide às vossas tarefas.

5 Disse também Faraó: O povo da terra já é muito, e vós o distraís das suas tarefas.

Faraó aflige os israelitas

6 Naquele mesmo dia, pois, deu ordem Faraó aos superintendentes do povo e aos seus capatazes, dizendo:

7 Daqui em diante não torneis a dar palha ao povo, para fazer tijolos, como antes; eles mesmos que vão e ajuntem para si a palha.

8 E exigireis deles a mesma conta de tijolos que antes faziam; nada diminuireis dela;

att han hade sett hur de led, föll de ner och tillbad.

2 Mos 5

Mose och Aron inför farao. Förtrycket ökar

1Därefter gick Mose och Aron till farao och sade: »Så säger Herren, Israels Gud: Släpp mitt folk så att de kan fira högtid i öknen till min ära.«

2Farao svarade: »Vem är Herren? Skulle jag släppa Israel därför att han befaller det? Jag känner inte Herren, och Israel tänker jag inte släppa.«

3De svarade: »Hebreernas Gud har visat sig för oss. Låt oss få gå tre dagsmarscher ut i öknen och offra åt Herren, vår Gud. Annars kommer han över oss med pest eller svärd.«

4Men kungen av Egypten sade till dem: »Mose och Aron, varför vill ni hålla folket borta från arbetet? Tillbaka till era dagsverken!«

5Och han fortsatte: »De är redan fler än landets egen befolkning, och ni vill att de skall slippa arbeta!«

6Samma dag gav farao order till fogdarna och förmännen

7att inte längre dela ut halm till israeliterna när de skulle slå tegel. »De får själva skaffa halm«, sade han,

8»men ni skall kräva samma mängd tegel av dem som förut, utan någon minskning.

estão ociosos e, por isso, clamam: Vamos e sacrifiquemos ao nosso Deus.

[9] Agrave-se o serviço sobre esses homens, para que nele se apliquem e não dêem ouvidos a palavras mentirosas.

[10] Então, saíram os superintendentes do povo e seus capatazes e falaram ao povo: Assim diz Faraó: Não vos darei palha.

[11] Ide vós mesmos e ajuntai palha onde a puderdes achar; porque nada se diminuirá do vosso trabalho.

[12] Então, o povo se espalhou por toda a terra do Egito a ajuntar restolho em lugar de palha.

[13] Os superintendentes os apertavam, dizendo: Acabai vossa obra, a tarefa do dia, como quando havia palha.

[14] E foram açoitados os capatazes dos filhos de Israel, que os superintendentes de Faraó tinham posto sobre eles; e os superintendentes lhes diziam: Por que não acabastes nem ontem, nem hoje a vossa tarefa, fazendo tijolos como antes?

Os israelitas queixam-se de Moisés e Arão

[15] Então, foram os capatazes dos filhos de Israel e clamaram a Faraó, dizendo: Por que tratas assim a teus servos?

[16] Palha não se dá a teus servos, e nos dizem: Fazei tijolos. Eis que teus servos são açoitados; porém o teu próprio povo é que tem a culpa.

[17] Mas ele respondeu: Estais ociosos, estais ociosos; por isso, dizeis: Vamos, sacrifiquemos ao SENHOR.

De är lata, det är därför som de väsnas om att gå och offra till sin gud.

[9]Man måste hålla dem i hårt arbete, så att de är sysselsatta och inte får tid till några dumheter.«

[10]Fogdarna och förmännen gick ut till folket och sade: »Farao har bestämt att ni inte längre skall få någon halm.

[11]Halmen får ni skaffa bäst ni kan, men någon minskning av ert beting blir det inte.«

[12]Då spred sig folket över hela Egypten för att samla strå att ha som halm.

[13]Men fogdarna skyndade på dem och krävde att de skulle klara samma dagsverken som när de fick sin halm.

[14]Och de israelitiska förmännen, som faraos fogdar hade satt över dem, blev pryglade. »Varför har ni inte tillverkat lika mycket tegel som förut, varken i går eller i dag?« sade man.

[15]Då gick förmännen och klagade inför farao: »Varför gör du så mot dina tjänare?

[16]Ingen halm ger man oss, men vi får ändå order att göra tegel. Nu får vi ta emot hugg och slag, och skulden är din.«

[17]Men han svarade: »Lata, det är vad ni är! Därför säger ni att ni vill gå och offra till Herren.

[18] Ide, pois, agora, e trabalhai; palha, porém, não se vos dará; contudo, dareis a mesma quantidade de tijolos.

[18]Gå nu och arbeta! Någon halm får ni inte, men ni måste leverera lika mycket tegel.«

[19] Então, os capatazes dos filhos de Israel se viram em aperto, porquanto se lhes dizia: Nada diminuireis dos vossos tijolos, da vossa tarefa diária.

[19]Israeliternas förmän insåg att de var illa ute, eftersom man krävde att den dagliga mängden tegel inte skulle minska.

[20] Quando saíram da presença de Faraó, encontraram Moisés e Arão, que estavam à espera deles;

[20]När de kom ut från farao mötte de Mose och Aron, som stod och väntade på dem.

[21] e lhes disseram: Olhe o SENHOR para vós outros e vos julgue, porquanto nos fizestes odiosos aos olhos de Faraó e diante dos seus servos, dando-lhes a espada na mão para nos matar.

[21]Då sade de till dem: »Må Herren se vad ni gör och straffa er! Det är ert fel att farao och hans hovmän inte tål oss längre. Ni har satt vapen i händerna på dem, så att de kan döda oss.«

[22] Então, Moisés, tornando-se ao SENHOR, disse: Ó SENHOR, por que afligiste este povo? Por que me enviaste?

[22]Mose vände sig på nytt till Herren och sade: »Herre, varför handlar du så illa mot detta folk? Varför skickade du mig?

[23] Pois, desde que me apresentei a Faraó, para falar-lhe em teu nome, ele tem maltratado este povo; e tu, de nenhuma sorte, livraste o teu povo.

[23]Ända sedan jag gick till farao för att tala i ditt namn har han misshandlat dem. Du har inte gjort någonting för att rädda ditt folk!«

Êxodo 6

2 Mos 6

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Agora, verás o que hei de fazer a Faraó; pois, por mão poderosa, os deixará ir e, por mão poderosa, os lançará fora da sua terra.

[1]Herren svarade Mose: »Nu skall du få se vad jag skall göra med farao: han skall tvingas att släppa dem, tvingas att driva dem ut ur sitt land.«

Deus promete livrar os israelitas

Gud lovar att befria sitt folk

[2] Falou mais Deus a Moisés e lhe disse: Eu sou o SENHOR.

[2]Gud talade till Mose och sade: »Jag är Herren.

[3] Apareci a Abraão, a Isaque e a Jacó como Deus Todo-Poderoso; mas pelo meu nome, O SENHOR, não lhes fui conhecido.

[3]Jag visade mig för Abraham, Isak och Jakob som Gud den Väldige, men jag gav mig inte till känna för dem under mitt namn Herren.

[4] Também estabeleci a minha aliança com eles, para dar-lhes a terra de Canaã, a terra em que habitaram como peregrinos.

[4]Jag upprättade också ett förbund med dem och lovade att ge dem Kanaan, det land där de bodde som främlingar.

[5] Ainda ouvi os gemidos dos filhos de Israel, os quais os egípcios escravizam, e me lembrei da minha aliança.

[5]Nu har jag hört israeliternas jämmer över att egypterna har gjort dem till slavar, och jag har tänkt på mitt förbund.

[6] Portanto, dize aos filhos de Israel: eu sou o SENHOR, e vos tirarei de debaixo das cargas do Egito, e vos livrarei da sua servidão, e vos resgatarei com braço estendido e com grandes manifestações de julgamento.

[6]Säg därför till israeliterna: Jag är Herren, och jag skall föra er bort från tvångsarbetet hos egypterna och rädda er ur slaveriet hos dem. Jag skall lyfta min arm till väldiga straffdomar för att befria er.

[7] Tomar-vos-ei por meu povo e serei vosso Deus; e sabereis que eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tiro de debaixo das cargas do Egito.

[7]Jag skall göra er till mitt folk och jag skall vara er Gud, och ni skall inse att jag är Herren, er Gud, som för er bort från tvångsarbetet hos egypterna.

[8] E vos levarei à terra a qual jurei dar a Abraão, a Isaque e a Jacó; e vo-la darei como possessão. Eu sou o SENHOR.

[8]Jag skall leda er till det land som jag svor att ge åt Abraham, Isak och Jakob: jag skall ge det åt er till arv och egendom. Jag är Herren.«

[9] Desse modo falou Moisés aos filhos de Israel, mas eles não atenderam a Moisés, por causa da ânsia de espírito e da dura escravidão.

[9]Allt detta framförde Mose till israeliterna, men tyngda av sitt hårda arbete orkade de inte lyssna.

[10] Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo:

[10]Herren talade till Mose:

[11] Vai ter com Faraó, rei do Egito, e fala-lhe que deixe sair de sua terra os filhos de Israel.

[11]»Gå till farao, kungen av Egypten, och säg att han skall låta israeliterna lämna landet.«

[12] Moisés, porém, respondeu ao SENHOR, dizendo: Eis que os filhos de Israel não me têm ouvido; como, pois, me ouvirá Faraó? E não sei falar bem.

[12]Men Mose vädjade till Herren: »När inte israeliterna lyssnar till mig, varför skulle då farao lyssna — och jag har ju svårt för att tala.«

[13] Não obstante, falou o SENHOR a Moisés e a Arão e lhes deu mandamento para os

[13]Så talade Herren till Mose och Aron, och han sände dem till israeliterna och till

filhos de Israel e para Faraó, rei do Egito, a fim de que tirassem os filhos de Israel da terra do Egito.

Genealogias de Moisés e Arão

14 São estes os chefes das famílias: os filhos de Rúben, o primogênito de Israel: Enoque, Palu, Hezrom e Carmi; são estas as famílias de Rúben.

15 Os filhos de Simeão: Jemuel, Jamim, Oade, Jaquim, Zoar e Saul, filho de uma cananéia; são estas as famílias de Simeão.

16 São estes os nomes dos filhos de Levi, segundo as suas gerações: Gérson, Coate e Merari; e os anos da vida de Levi foram cento e trinta e sete.

17 Os filhos de Gérson: Libni e Simei, segundo as suas famílias.

18 Os filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel; e os anos da vida de Coate foram cento e trinta e três.

19 Os filhos de Merari: Mali e Musi; são estas as famílias de Levi, segundo as suas gerações.

20 Anrão tomou por mulher a Joquebede, sua tia; e ela lhe deu a Arão e Moisés; e os anos da vida de Anrão foram cento e trinta e sete.

21 Os filhos de Isar: Corá, Nefegue e Zicri.

22 Os filhos de Uziel: Misael, Elzafã e Sitri.

23 Arão tomou por mulher a Eliseba, filha de Aminadabe, irmã de Naassom; e ela lhe deu à luz Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

farao, kungen av Egypten, med uppdrag att föra israeliterna ut ur Egypten.

Moses och Arons släkttavla

14Dessa var överhuvuden var och en för sin släkt. Sönerna till Ruben, Israels förstfödde: Henok och Pallu, Hesron och Karmi; detta var de rubenitiska familjerna.

15Sönerna till Simon: Jemuel, Jamin, Ohad, Jakin, Sochar och Saul, kanaaneiskans son; detta var de simonitiska familjerna.

16Sönerna till Levi hette i åldersordning Gershon, Kehat och Merari. Levi blev 137 år gammal.

17Sönerna till Gershon, familj för familj: Livni och Shimi.

18Sönerna till Kehat: Amram, Jishar, Hebron och Ussiel. Kehat blev 133 år gammal.

19Sönerna till Merari: Machli och Mushi. Detta var de levitiska familjerna i åldersordning.

20Amram gifte sig med Jokeved, sin faster, och hon födde honom Aron och Mose. Amram blev 137 år gammal.

21Sönerna till Jishar: Korach, Nefeg och Sikri.

22Sönerna till Ussiel: Mishael, Elsafan och Sitri.

23Aron gifte sig med Elisheva, dotter till Amminadav och syster till Nachshon, och hon födde honom Nadav och Avihu, Elasar och Itamar.

[24] Os filhos de Corá: Assir, Elcana e Abiasafe; são estas as famílias dos coraítas.

[24]Sönerna till Korach: Assir, Elkana och Aviasaf; detta var de korachitiska familjerna.

[25] Eleazar, filho de Arão, tomou por mulher, para si, uma das filhas de Putiel; e ela lhe deu à luz Finéias; são estes os chefes de suas casas, segundo as suas famílias.

[25]Elasar, Arons son, gifte sig med en av Putiels döttrar, och hon födde honom Pinechas. Dessa var överhuvuden för de levitiska släkterna, familj för familj.

[26] São estes Arão e Moisés, aos quais o SENHOR disse: Tirai os filhos de Israel da terra do Egito, segundo as suas hostes.

[26]Det var denne Aron och denne Mose som Herren befallde att föra israeliterna ut ur Egypten, ordnade i häravdelningar.

[27] São estes que falaram a Faraó, rei do Egito, a fim de tirarem do Egito os filhos de Israel; são estes Moisés e Arão.

[27]Det var de som talade med farao, kungen av Egypten, om att israeliterna skulle föras ut ur landet — just dessa båda, Mose och Aron.

Moisés fala novamente a Faraó

[28] No dia em que o SENHOR falou a Moisés na terra do Egito,

[29] disse o SENHOR a Moisés: Eu sou o SENHOR; dize a Faraó, rei do Egito, tudo o que eu te digo.

[30] Respondeu Moisés na presença do SENHOR: Eu não sei falar bem; como, pois, me ouvirá Faraó?

Gud sänder Mose och Aron till farao

[28]När Herren talade till Mose i Egypten

[29]sade han: »Jag är Herren. Allt vad jag säger dig skall du säga till farao, kungen av Egypten.«

[30]Men Mose vädjade till Herren: »Jag har ju svårt för att tala. Varför skulle farao lyssna till mig?«

Êxodo 7

[1] Então, disse o SENHOR a Moisés: Vê que te constituí como Deus sobre Faraó, e Arão, teu irmão, será teu profeta.

[2] Tu falarás tudo o que eu te ordenar; e Arão, teu irmão, falará a Faraó, para que deixe ir da sua terra os filhos de Israel.

[3] Eu, porém, endurecerei o coração de Faraó e multiplicarei na terra do Egito os meus sinais e as minhas maravilhas.

2 Mos 7

[1]Herren svarade: »Nu gör jag dig till en gud för farao, och din bror Aron skall bli din profet.

[2]Du skall säga honom allt vad jag befaller dig, och din bror Aron skall säga det till farao, och då skall farao låta israeliterna lämna hans land.

[3-4]Jag skall göra farao hård och omedgörlig, så att han inte lyssnar på er, hur många tecken och under jag än gör i

[4] Faraó não vos ouvirá; e eu porei a mão sobre o Egito e farei sair as minhas hostes, o meu povo, os filhos de Israel, da terra do Egito, com grandes manifestações de julgamento.

Egypten. Jag skall bära hand på Egypten och föra mina härar, mitt folk, israeliterna, ut ur Egypten under väldiga straffdomar.

[5] Saberão os egípcios que eu sou o SENHOR, quando estender eu a mão sobre o Egito e tirar do meio deles os filhos de Israel.

[5]När jag lyfter min hand mot Egypten och för Israel ut därifrån, då skall egypterna inse att jag är Herren.«

[6] Assim fez Moisés e Arão; como o SENHOR lhes ordenara, assim fizeram.

[6]Mose och Aron gjorde så, de gjorde som Herren hade befallt.

[7] Era Moisés de oitenta anos, e Arão, de oitenta e três, quando falaram a Faraó.

[7]Mose var 80 år gammal och Aron 83 år när de talade med farao.

[8] Falou o SENHOR a Moisés e a Arão:

[8]Herren sade till Mose och Aron:

[9] Quando Faraó vos disser: Fazei milagres que vos acreditem, dirás a Arão: Toma o teu bordão e lança-o diante de Faraó; e o bordão se tornará em serpente.

[9]»Om farao begär något tecken av er skall du säga till Aron att ta sin stav och kasta den framför farao. Då skall den förvandlas till en väldig orm.«

[10] Então, Moisés e Arão se chegaram a Faraó e fizeram como o SENHOR lhes ordenara; lançou Arão o seu bordão diante de Faraó e diante dos seus oficiais, e ele se tornou em serpente.

[10]Mose och Aron gick till farao och gjorde som Herren hade befallt: Aron kastade sin stav framför farao och hans hovmän, och den förvandlades till en orm.

[11] Faraó, porém, mandou vir os sábios e encantadores; e eles, os sábios do Egito, fizeram também o mesmo com as suas ciências ocultas.

[11]Då kallade farao i sin tur på visa män och trollkarlar, och med sin svartkonst gjorde dessa egyptiska siarpräster samma sak:

[12] Pois lançaram eles cada um o seu bordão, e eles se tornaram em serpentes; mas o bordão de Arão devorou os bordões deles.

[12]var och en kastade sin stav, och stavarna blev till ormar. Men deras stavar uppslukades av Arons stav.

[13] Todavia, o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

[13]Ändå var farao obeveklig och vägrade att lyssna till Mose och Aron, alldeles som Herren hade sagt.

Primeira praga: as águas tornam-se em sangue

Den första plågan: blod

[14] Disse o SENHOR a Moisés: O coração de Faraó está obstinado; recusa deixar ir o povo.

[14]Herren sade till Mose: »Farao är omedgörlig, han vägrar att släppa folket.

[15] Vai ter com Faraó pela manhã; ele sairá às águas; estarás à espera dele na beira do rio, tomarás na mão o bordão que se tornou em serpente

[15]Gå till honom tidigt på morgonen, när han går ner till floden. Ta med dig staven som förvandlades till en orm och ställ dig och vänta på honom vid flodstranden.

[16] e lhe dirás: O SENHOR, o Deus dos hebreus, me enviou a ti para te dizer: Deixa ir o meu povo, para que me sirva no deserto; e, até agora, não tens ouvido.

[16]Säg till honom: Herren, hebreernas Gud, sände mig för att befalla dig att släppa hans folk, så att de kan frambära offer åt honom i öknen. Men hittills har du inte velat lyssna.

[17] Assim diz o SENHOR: Nisto saberás que eu sou o SENHOR: com este bordão que tenho na mão ferirei as águas do rio, e se tornarão em sangue.

[17]Nu säger Herren: Detta skall visa dig att jag är Herren. Med staven i min hand skall jag slå på Nilens vatten, och det skall förvandlas till blod.

[18] Os peixes que estão no rio morrerão, o rio cheirará mal, e os egípcios terão nojo de beber água do rio.

[18]Fiskarna i Nilen skall dö, och floden skall stinka så att egypterna inte kan dricka dess vatten.«

[19] Disse mais o SENHOR a Moisés: Dize a Arão: toma o teu bordão e estende a mão sobre as águas do Egito, sobre os seus rios, sobre os seus canais, sobre as suas lagoas e sobre todos os seus reservatórios, para que se tornem em sangue; haja sangue em toda a terra do Egito, tanto nos vasos de madeira como nos de pedra.

[19]Herren sade till Mose: »Säg till Aron att ta sin stav och sträcka ut den över Egyptens vatten, dess floder, kanaler och dammar, alla dess vattensamlingar, så att de förvandlas till blod. Det kommer att vara blod överallt i Egypten, till och med i träkärl och stenkrukor.«

[20] Fizeram Moisés e Arão como o SENHOR lhes havia ordenado: Arão, levantando o bordão, feriu as águas que estavam no rio, à vista de Faraó e seus oficiais; e toda a água do rio se tornou em sangue.

[20]Mose och Aron gjorde som Herren hade befallt: han lyfte sin stav och slog på Nilens vatten i närvaro av farao och hans hovmän, och allt vatten i floden förvandlades till blod.

[21] De sorte que os peixes que estavam no rio morreram, o rio cheirou mal, e os

[21]Fiskarna dog och floden stank, så att egypterna inte kunde dricka vattnet därifrån. Det var blod överallt i Egypten.

egípcios não podiam beber a água do rio; e houve sangue por toda a terra do Egito.

[22] Porém os magos do Egito fizeram também o mesmo com as suas ciências ocultas; de maneira que o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

[23] Virou-se Faraó e foi para casa; nem ainda isso considerou o seu coração.

[24] Todos os egípcios cavaram junto ao rio para encontrar água que beber, pois das águas do rio não podiam beber.

[25] Assim se passaram sete dias, depois que o SENHOR feriu o rio.

Êxodo 8

Segunda praga: rãs

[1] Depois, disse o SENHOR a Moisés: Chega-te a Faraó e dize-lhe: Assim diz o SENHOR: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[2] Se recusares deixá-lo ir, eis que castigarei com rãs todos os teus territórios.

[3] O rio produzirá rãs em abundância, que subirão e entrarão em tua casa, e no teu quarto de dormir, e sobre o teu leito, e nas casas dos teus oficiais, e sobre o teu povo, e nos teus fornos, e nas tuas amassadeiras.

[4] As rãs virão sobre ti, sobre o teu povo e sobre todos os teus oficiais.

[5] Disse mais o SENHOR a Moisés: Dize a Arão: Estende a mão com o teu bordão sobre os rios, sobre os canais e sobre as lagoas e faze subir rãs sobre a terra do Egito.

[22]Men de egyptiska siarprästerna åstadkom samma sak genom sin svartkonst, och farao var obeveklig: han lyssnade inte till Mose och Aron, alldeles som Herren hade sagt.

[23]Han lämnade dem och återvände hem; inte heller nu lät han sig påverkas.

[24]Alla egypter grävde efter dricksvatten runt omkring Nilen, eftersom flodvattnet inte gick att dricka.

Den andra plågan: grodor

[25]När sju dagar hade gått sedan Herren slagit på floden

2 Mos 8

[1]sade han till Mose: »Gå till farao och säg: Så säger Herren: Släpp mitt folk så att de kan frambära offer åt mig.

[2]Om du vägrar att släppa folket skall jag låta hela ditt land hemsökas av grodor.

[3]Floden skall vimla av grodor; de skall komma upp på land och in i ditt hus och i ditt sovrum och i din säng och i husen hos dina hovmän och ditt folk och i dina bakugnar och baktråg.

[4]Grodorna skall kräla på dig själv och på ditt folk och på alla dina hovmän.”

[5]Och Herren sade till Mose: »Säg till Aron att sträcka ut sin hand och sin stav över floder och kanaler och dammar, så att hela Egypten fylls av grodor.«

[6] Arão estendeu a mão sobre as águas do Egito, e subiram rãs e cobriram a terra do Egito.

[7] Então, os magos fizeram o mesmo com suas ciências ocultas e fizeram aparecer rãs sobre a terra do Egito.

[8] Chamou Faraó a Moisés e a Arão e lhes disse: Rogai ao SENHOR que tire as rãs de mim e do meu povo; então, deixarei ir o povo, para que ofereça sacrifícios ao SENHOR.

[9] Falou Moisés a Faraó: Digna-te dizer-me quando é que hei de rogar por ti, pelos teus oficiais e pelo teu povo, para que as rãs sejam retiradas de ti e das tuas casas e fiquem somente no rio.

[10] Ele respondeu: Amanhã. Moisés disse: Seja conforme a tua palavra, para que saibas que ninguém há como o SENHOR, nosso Deus.

[11] Retirar-se-ão as rãs de ti, e das tuas casas, e dos teus oficiais, e do teu povo; ficarão somente no rio.

[12] Então, saíram Moisés e Arão da presença de Faraó; e Moisés clamou ao SENHOR por causa das rãs, conforme combinara com Faraó.

[13] E o SENHOR fez conforme a palavra de Moisés; morreram as rãs nas casas, nos pátios e nos campos.

[14] Ajuntaram-nas em montões e montões, e a terra cheirou mal.

[15] Vendo, porém, Faraó que havia alívio, continuou de coração endurecido e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

[6]Aron sträckte ut sin hand över vattnen i Egypten, och det kom upp grodor som översvämmade landet.

[7]Men siarprästerna åstadkom samma sak genom sin svartkonst och lät det komma grodor över hela Egypten.

[8]Farao kallade till sig Mose och Aron och sade: »Be till Herren att han befriar mig och mitt folk från grodorna. Då skall jag släppa folket så att de kan offra till Herren.«

[9]Mose svarade: »Det står i din makt att bestämma en tid då jag skall be för dig och dina hovmän och ditt folk, så att grodorna drivs bort från dig och dina hus och bara blir kvar i Nilen.« —

[10]»I morgon«, sade farao. Mose svarade: »Det skall bli som du vill, för att du skall inse att ingen är som Herren, vår Gud:

[11]grodorna skall försvinna från dig och dina hus, dina hovmän och ditt folk och bara bli kvar i Nilen.«

[12]Mose och Aron lämnade farao, och Mose anropade Herren om hjälp mot grodplågan som han hade låtit drabba farao.

[13]Herren gjorde som Mose bad honom: grodorna dog och försvann från hus och gårdar och fält.

[14]Man samlade dem i stora högar, och de fyllde landet med sin stank.

[15]Men när farao såg att hemsökelsen var över förhärdade han sig: han lyssnade inte

till Mose och Aron, alldeles som Herren hade sagt.

Terceira praga: piolhos

16 Disse o SENHOR a Moisés: Dize a Arão: Estende o teu bordão e fere o pó da terra, para que se torne em piolhos por toda a terra do Egito.

17 Fizeram assim; Arão estendeu a mão com seu bordão e feriu o pó da terra, e houve muitos piolhos nos homens e no gado; todo o pó da terra se tornou em piolhos por toda a terra do Egito.

18 E fizeram os magos o mesmo com suas ciências ocultas para produzirem piolhos, porém não o puderam; e havia piolhos nos homens e no gado.

19 Então, disseram os magos a Faraó: Isto é o dedo de Deus. Porém o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

Quarta praga: moscas

20 Disse o SENHOR a Moisés: Levanta-te pela manhã cedo e apresenta-te a Faraó; eis que ele sairá às águas; e dize-lhe: Assim diz o SENHOR: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

21 Do contrário, se tu não deixares ir o meu povo, eis que eu enviarei enxames de moscas sobre ti, e sobre os teus oficiais, e sobre o teu povo, e nas tuas casas; e as casas dos egípcios se encherão destes enxames, e também a terra em que eles estiverem.

22 Naquele dia, separarei a terra de Gósen, em que habita o meu povo, para que nela

Den tredje plågan: myggor

16Herren sade till Mose: »Säg till Aron att sträcka ut sin stav och slå på marken, så skall stoftet förvandlas till myggor i hela Egypten.«

17De gjorde så: Aron sträckte ut handen och slog med staven på marken, och stoftet blev till myggor, som angrep människor och boskap; allt stoft på marken i hela Egypten blev till myggor.

18När siarprästerna på samma sätt försökte frambringa myggor med sin svartkonst, lyckades de inte. Men myggorna var överallt, på människor och boskap.

19»Detta är Guds finger«, sade siarprästerna till farao. Men farao var obeveklig: han lyssnade inte till Mose och Aron, alldeles som Herren hade sagt.

Den fjärde plågan: flugsvärmar

20Herren sade till Mose: »Gå i morgon bitti till farao när han är på väg ner till floden och säg: Så säger Herren: Släpp mitt folk så att de kan frambära offer åt mig.

21Om du inte släpper mitt folk skall jag släppa lös flugsvärmar över dig och dina hovmän och ditt folk och dina hus, så att husen i Egypten fylls av flugsvärmar och marken de står på blir täckt av dem.

22Men jag skall göra undantag för Goshen, det område där mitt folk bor. Dit skall inte

não haja enxames de moscas, e saibas que eu sou o SENHOR no meio desta terra.

[23] Farei distinção entre o meu povo e o teu povo; amanhã se dará este sinal.

[24] Assim fez o SENHOR; e vieram grandes enxames de moscas à casa de Faraó, e às casas dos seus oficiais, e sobre toda a terra do Egito; e a terra ficou arruinada com estes enxames.

[25] Chamou Faraó a Moisés e a Arão e disse: Ide, oferecei sacrifícios ao vosso Deus nesta terra.

[26] Respondeu Moisés: Não convém que façamos assim porque ofereceríamos ao SENHOR, nosso Deus, sacrifícios abomináveis aos egípcios; eis que, se oferecermos tais sacrifícios perante os seus olhos, não nos apedrejarão eles?

[27] Temos de ir caminho de três dias ao deserto e ofereceremos sacrifícios ao SENHOR, nosso Deus, como ele nos disser.

[28] Então, disse Faraó: Deixar-vos-ei ir, para que ofereçais sacrifícios ao SENHOR, vosso Deus, no deserto; somente que, saindo, não vades muito longe; orai também por mim.

[29] Respondeu-lhe Moisés: Eis que saio da tua presença e orarei ao SENHOR; amanhã, estes enxames de moscas se retirarão de Faraó, dos seus oficiais e do seu povo; somente que Faraó não mais me engane, não deixando ir o povo para que ofereça sacrifícios ao SENHOR.

[30] Então, saiu Moisés da presença de Faraó e orou ao SENHOR.

flugorna komma. Då skall du inse att jag, Herren, är här i landet.

[23]Jag skall göra skillnad på mitt folk och ditt folk. I morgon skall detta tecken ske.«

[24]Och Herren gjorde så: väldiga flugsvärmar trängde in i faraos hus och i hans hovmäns hus, och hela Egypten hemsöktes av flugorna.

[25]Då kallade farao till sig Mose och Aron och sade: »Gå, och offra till er gud här i landet!« —

[26]»Det är omöjligt«, svarade Mose, »vårt offer till Herren, vår Gud, skulle väcka egypternas avsky. Om vi mitt för ögonen på dem förrättar ett offer som de finner avskyvärt kommer de säkert att stena oss.

[27]Tre dagsmarscher ut i öknen vill vi gå för att offra åt Herren, vår Gud, så som han befaller oss.« —

[28]»Jag skall låta er gå«, sade farao, »så att ni kan offra i öknen åt Herren, er gud, men gå inte för långt bort. Be för mig!«

[29]Mose svarade: »Så snart jag har kommit ut härifrån skall jag be till Herren, och i morgon skall flugsvärmarna försvinna från dig och dina hovmän och ditt folk. Men lura oss inte en gång till, utan låt folket gå och offra åt Herren.«

[30]Så lämnade Mose farao och bad till Herren.

[31] E fez o SENHOR conforme a palavra de Moisés, e os enxames de moscas se retiraram de Faraó, dos seus oficiais e do seu povo; não ficou uma só mosca.

[32] Mas ainda esta vez endureceu Faraó o coração e não deixou ir o povo.

[31]Och Herren gjorde som Mose sade: han drev bort flugsvärmarna från farao och hans hovmän och hans folk, inte en enda fluga blev kvar.

[32]Men farao förhärdade sig också den gången och släppte inte folket.

Êxodo 9

Quinta praga: peste nos animais

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Apresenta-te a Faraó e dize-lhe: Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[2] Porque, se recusares deixá-los ir e ainda por força os detiveres,

[3] eis que a mão do SENHOR será sobre o teu rebanho, que está no campo, sobre os cavalos, sobre os jumentos, sobre os camelos, sobre o gado e sobre as ovelhas, com pestilência gravíssima.

[4] E o SENHOR fará distinção entre os rebanhos de Israel e o rebanho do Egito, para que nada morra de tudo o que pertence aos filhos de Israel.

[5] O SENHOR designou certo tempo, dizendo: Amanhã, fará o SENHOR isto na terra.

[6] E o SENHOR o fez no dia seguinte, e todo o rebanho dos egípcios morreu; porém, do rebanho dos israelitas, não morreu nem um.

[7] Faraó mandou ver, e eis que do rebanho de Israel não morrera nem um sequer; porém o coração de Faraó se endureceu, e não deixou ir o povo.

Sexta praga: úlceras

2 Mos 9

Den femte plågan: boskapspest

[1]Herren sade till Mose: »Gå till farao och säg: Så säger Herren, hebreernas Gud: Släpp mitt folk så att de kan frambära offer åt mig.

[2]Om du vägrar och fortsätter att hålla dem kvar

[3]skall Herren låta en svår pest drabba din boskap på fälten: hästar, åsnor, kameler, kor och får.

[4]Men Herren skall göra skillnad på Israels boskap och Egyptens; inget av israeliternas djur skall dö.

[5]Herren har fastställt tiden och sagt att han i morgon skall låta detta ske i landet.«

[6]Nästa dag gjorde Herren som han hade sagt: all boskap dog för egypterna, men av israeliternas boskap dog inte ett enda djur.

[7]När farao hörde efter fick han veta att inte ett enda av israeliternas djur hade dött. Men farao var omedgörlig och släppte inte folket.

Den sjätte plågan: bölder

[8] Então, disse o SENHOR a Moisés e a Arão: Apanhai mãos cheias de cinza de forno, e Moisés atire-a para o céu diante de Faraó.

[9] Ela se tornará em pó miúdo sobre toda a terra do Egito e se tornará em tumores que se arrebentem em úlceras nos homens e nos animais, por toda a terra do Egito.

[10] Eles tomaram cinza de forno e se apresentaram a Faraó; Moisés atirou-a para o céu, e ela se tornou em tumores que se arrebentavam em úlceras nos homens e nos animais,

[11] de maneira que os magos não podiam permanecer diante de Moisés, por causa dos tumores; porque havia tumores nos magos e em todos os egípcios.

[12] Porém o SENHOR endureceu o coração de Faraó, e este não os ouviu, como o SENHOR tinha dito a Moisés.

Sétima praga: chuva de pedras

[13] Disse o SENHOR a Moisés: Levanta-te pela manhã cedo, apresenta-te a Faraó e dize-lhe: Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[14] Pois esta vez enviarei todas as minhas pragas sobre o teu coração, e sobre os teus oficiais, e sobre o teu povo, para que saibas que não há quem me seja semelhante em toda a terra.

[15] Pois já eu poderia ter estendido a mão para te ferir a ti e o teu povo com pestilência, e terias sido cortado da terra;

[8]Herren sade till Mose och Aron: »Ni skall ta händerna fulla med sot från en smältugn, och Mose skall kasta upp det i luften mitt framför farao.

[9]Sotet skall falla som damm över hela Egypten och variga bölder skall slå upp på människor och boskap i hela landet.«

[10]Då tog de sot från smältugnen och gick till farao, och Mose kastade upp sotet i luften och variga bölder slog upp på människor och boskap.

[11]Siarprästerna kunde inte stiga fram inför Mose, eftersom de hade drabbats av bölder liksom alla andra egypter.

[12]Men Herren gjorde farao hård och obeveklig: han lyssnade inte till Mose och Aron, alldeles som Herren hade sagt till Mose.

Den sjunde plågan: hagel

[13]Herren sade till Mose: »Gå i morgon bitti till farao och säg: Så säger Herren, hebreernas Gud: Släpp mitt folk så att de kan frambära offer åt mig.

[14]Denna gång skall jag låta mina plågor drabba dig själv och dina hovmän och ditt folk, och då skall du inse att ingen på jorden är som jag.

[15]Jag kunde redan nu ha lyft min hand och slagit dig och ditt folk med pest, och du hade blivit utplånad från jorden.

[16] mas, deveras, para isso te hei mantido, a fim de mostrar-te o meu poder, e para que seja o meu nome anunciado em toda a terra.

[16]Men jag har skonat dig för att visa dig min makt och för att mitt namn skall bli känt över hela jorden.

[17] Ainda te levantas contra o meu povo, para não deixá-lo ir?

[17]Om du fortsätter att hindra mitt folk och inte släpper dem,

[18] Eis que amanhã, por este tempo, farei cair mui grave chuva de pedras, como nunca houve no Egito, desde o dia em que foi fundado até hoje.

[18]skall jag i morgon sända en hagelstorm, värre än någon som drabbat Egypten från den dag det grundades till denna dag.

[19] Agora, pois, manda recolher o teu gado e tudo o que tens no campo; todo homem e animal que se acharem no campo e não se recolherem a casa, em caindo sobre eles a chuva de pedras, morrerão.

[19]Låt därför ta in din boskap och allt vad du har ute på fälten. Alla som är kvar utomhus och inte har kommit under tak, både människor och djur, skall träffas av haglet och dö.«

[20] Quem dos oficiais de Faraó temia a palavra do SENHOR fez fugir os seus servos e o seu gado para as casas;

[20]De av faraos män som tog Herrens ord på allvar förde sina slavar och sin boskap i säkerhet inomhus.

[21] aquele, porém, que não se importava com a palavra do SENHOR deixou ficar no campo os seus servos e o seu gado.

[21]Men de som inte brydde sig om vad Herren hade sagt lät slavar och boskap bli kvar ute på fälten.

[22] Então, disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão para o céu, e cairá chuva de pedras em toda a terra do Egito, sobre homens, sobre animais e sobre toda planta do campo na terra do Egito.

[22]Då sade Herren till Mose: »Lyft handen mot skyn, så skall haglet falla över hela landet, på människor och djur och allt som växer i Egypten.”

[23] E Moisés estendeu o seu bordão para o céu; o SENHOR deu trovões e chuva de pedras, e fogo desceu sobre a terra; e fez o SENHOR cair chuva de pedras sobre a terra do Egito.

[23]Och Mose lyfte sin stav mot skyn, och Herren sände åska och hagel, och blixtar slog ner i marken. Så lät Herren hagel regna över Egypten.

[24] De maneira que havia chuva de pedras e fogo misturado com a chuva de pedras tão grave, qual nunca houve em toda a

[24]Det haglade, och blixtar flammade mitt i hagelskurarna — ett så våldsamt oväder hade inte drabbat Egypten så länge människor funnits där.

terra do Egito, desde que veio a ser uma nação.

[25] Por toda a terra do Egito a chuva de pedras feriu tudo quanto havia no campo, tanto homens como animais; feriu também a chuva de pedras toda planta do campo e quebrou todas as árvores do campo.

[25]Överallt i landet slog haglet ner allt som fanns utomhus, både människor och djur; det slog ner alla växter ute på fälten och förstörde alla träd.

[26] Somente na terra de Gósen, onde estavam os filhos de Israel, não havia chuva de pedras.

[26]Men i Goshen, där israeliterna bodde, kom det inte något hagel.

[27] Então, Faraó mandou chamar a Moisés e a Arão e lhes disse: Esta vez pequei; o SENHOR é justo, porém eu e o meu povo somos ímpios.

[27]Farao kallade till sig Mose och Aron och sade till dem: »Den här gången erkänner jag min skuld. Det är Herren som har rätt, och jag och mitt folk har orätt.

[28] Orai ao SENHOR; pois já bastam estes grandes trovões e a chuva de pedras. Eu vos deixarei ir, e não ficareis mais aqui.

[28]Be för oss till Herren; nu har vi fått nog av hans åska och hagel. Jag låter er gå. Ni behöver inte bli kvar här längre.«

[29] Respondeu-lhe Moisés: Em saindo eu da cidade, estenderei as mãos ao SENHOR; os trovões cessarão, e já não haverá chuva de pedras; para que saibas que a terra é do SENHOR.

[29]Mose svarade: »När jag kommer ut ur staden skall jag lyfta mina händer i bön till Herren. Åskan skall tystna och haglet sluta. Då skall du inse att jorden tillhör Herren.

[30] Quanto a ti, porém, e aos teus oficiais, eu sei que ainda não temeis ao SENHOR Deus.

[30]Jag vet att du och dina hovmän ännu inte fruktar Herren Gud.«

[31] (O linho e a cevada foram feridos, pois a cevada já estava na espiga, e o linho, em flor.

[31]Det var lin och korn som slogs ner, eftersom kornet hade gått i ax och linet stod i knopp,

[32] Porém o trigo e o centeio não sofreram dano, porque ainda não haviam nascido.)

[32]men vetet och emmern, som mognar senare, blev inte förstörda.

[33] Saiu, pois, Moisés da presença de Faraó e da cidade e estendeu as mãos ao SENHOR; cessaram os trovões e a chuva

[33]Mose lämnade farao och gick ut ur staden och lyfte sina händer i bön till Herren. Då slutade det att åska och hagla, och hällregnet upphörde.

de pedras, e não caiu mais chuva sobre a terra.

[34] Tendo visto Faraó que cessaram as chuvas, as pedras e os trovões, tornou a pecar e endureceu o coração, ele e os seus oficiais.

[35] E assim Faraó, de coração endurecido, não deixou ir os filhos de Israel, como o SENHOR tinha dito a Moisés.

[34]Men när farao såg att regnet och haglet och åskan var över framhärdade han i sin synd och gjorde sig hård, både han och hans hovmän.

[35]Farao var obeveklig: han släppte inte israeliterna, alldeles som Herren hade sagt genom Mose.

Êxodo 10

Oitava praga: gafanhotos

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Vai ter com Faraó, porque lhe endureci o coração e o coração de seus oficiais, para que eu faça estes meus sinais no meio deles,

[2] e para que contes a teus filhos e aos filhos de teus filhos como zombei dos egípcios e quantos prodígios fiz no meio deles, e para que saibais que eu sou o SENHOR.

[3] Apresentaram-se, pois, Moisés e Arão perante Faraó e lhe disseram: Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus: Até quando recusarás humilhar-te perante mim? Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[4] Do contrário, se recusares deixar ir o meu povo, eis que amanhã trarei gafanhotos ao teu território;

[5] eles cobrirão de tal maneira a face da terra, que dela nada aparecerá; eles comerão o restante que escapou, o que vos resta da chuva de pedras, e comerão toda árvore que vos cresce no campo;

[6] e encherão as tuas casas, e as casas de todos os teus oficiais, e as casas de todos

2 Mos 10

Den åttonde plågan: gräshoppor

[1]Herren sade till Mose: »Gå till farao. Jag har själv förhärdat honom och hans män för att jag skall kunna göra dessa tecken mitt ibland dem

[2]och för att du skall kunna berätta för dina barn och barnbarn hur jag for fram med egypterna och hur jag gjorde mina tecken bland dem. Så skall ni inse att jag är Herren.«

[3]Mose och Aron gick till farao och sade: »Så säger Herren, hebreernas Gud: Hur länge skall du vägra att böja dig för mig? Släpp mitt folk, så att de kan frambära offer åt mig.

[4]Om du vägrar att släppa mitt folk skall jag i morgon sända gräshoppor över ditt land.

[5]De skall täcka marken så att man inte kan se den. De skall äta upp det allra sista av det som är kvar efter haglet. De skall gnaga rent vartenda träd som växer på era marker.

[6]Husen skall fyllas av dem: dina egna hus och dina hovmäns och alla andra egypters

os egípcios, como nunca viram teus pais, nem os teus antepassados desde o dia em que se acharam na terra até ao dia de hoje. Virou-se e saiu da presença de Faraó.

hus. Något sådant har varken dina fäder eller dina förfäder skådat från den dag de blev bofasta till denna dag.« Så vände han sig om och lämnade farao.

7 Então, os oficiais de Faraó lhe disseram: Até quando nos será por cilada este homem? Deixa ir os homens, para que sirvam ao SENHOR, seu Deus. Acaso, não sabes ainda que o Egito está arruinado?

7Faraos hovmän sade till honom: »Hur länge skall den mannen få dra olycka över oss? Släpp i väg dem, så att de kan offra åt Herren, sin gud! Har du ännu inte förstått att Egypten går mot sin undergång?«

8 Então, Moisés e Arão foram conduzidos à presença de Faraó; e este lhes disse: Ide, servi ao SENHOR, vosso Deus; porém quais são os que hão de ir?

8Då fördes Mose och Aron åter in till farao. Han sade till dem: »Gå, och frambär offer åt Herren, er gud. Men vilka är det som skall gå?« —

9 Respondeu-lhe Moisés: Havemos de ir com os nossos jovens, e com os nossos velhos, e com os filhos, e com as filhas, e com os nossos rebanhos, e com os nossos gados; havemos de ir, porque temos de celebrar festa ao SENHOR.

9»Vi går både unga och gamla«, svarade Mose, »vi går med våra söner och våra döttrar, med våra får och våra kor, eftersom vi skall fira en högtid till Herrens ära.«

10 Replicou-lhes Faraó: Seja o SENHOR convosco, caso eu vos deixe ir e as crianças. Vede, pois tendes conosco más intenções.

10Farao sade: »Ja, nog skulle Herren vara er nådig om jag lät er gå med kvinnor och barn — där ser man att ni har onda avsikter.

11 Não há de ser assim; ide somente vós, os homens, e servi ao SENHOR; pois isso é o que pedistes. E os expulsaram da presença de Faraó.

11Nej, ni män får ge er i väg ensamma för att frambära offer åt Herren. Det är ju det ni har bett om.« Och så jagade man bort dem från faraos hov.

12 Então, disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão sobre a terra do Egito, para que venham os gafanhotos sobre a terra do Egito e comam toda a erva da terra, tudo o que deixou a chuva de pedras.

12Då sade Herren till Mose: »Sträck ut handen över Egypten, så att det kommer gräshoppor över landet och äter upp allt som växer där, allt som haglet har lämnat kvar.«

13 Estendeu, pois, Moisés o seu bordão sobre a terra do Egito, e o SENHOR trouxe sobre a terra um vento oriental todo

13Mose sträckte ut sin stav över Egypten, och Herren lät en östanvind blåsa över landet hela den dagen och hela natten, och

aquele dia e toda aquela noite; quando amanheceu, o vento oriental tinha trazido os gafanhotos.

[14] E subiram os gafanhotos por toda a terra do Egito e pousaram sobre todo o seu território; eram mui numerosos; antes destes, nunca houve tais gafanhotos, nem depois deles virão outros assim.

[15] Porque cobriram a superfície de toda a terra, de modo que a terra se escureceu; devoraram toda a erva da terra e todo fruto das árvores que deixara a chuva de pedras; e não restou nada verde nas árvores, nem na erva do campo, em toda a terra do Egito.

[16] Então, se apressou Faraó em chamar a Moisés e a Arão e lhes disse: Pequei contra o SENHOR, vosso Deus, e contra vós outros.

[17] Agora, pois, peço-vos que me perdoeis o pecado esta vez ainda e que oreis ao SENHOR, vosso Deus, que tire de mim esta morte.

[18] E Moisés, tendo saído da presença de Faraó, orou ao SENHOR.

[19] Então, o SENHOR fez soprar fortíssimo vento ocidental, o qual levantou os gafanhotos e os lançou no mar Vermelho; nem ainda um só gafanhoto restou em todo o território do Egito.

[20] O SENHOR, porém, endureceu o coração de Faraó, e este não deixou ir os filhos de Israel.

Nona praga: trevas

[21] Então, disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão para o céu, e virão trevas

när det blev morgon hade östanvinden fört med sig gräshopporna.

[14]De kom över hela Egypten och slog ner överallt. Så många gräshoppor har aldrig skådats och kommer aldrig att skådas.

[15]De täckte marken så att den blev alldeles svart, och de åt upp allt som växte i landet och all frukt på träden som haglet hade lämnat kvar; inget grönt fanns kvar på träden eller på marken i hela Egypten.

[16]Då skyndade sig farao att skicka efter Mose och Aron. Han sade till dem: »Jag har förbrutit mig mot Herren, er gud, och mot er.

[17]Förlåt mig nu denna enda gång vad jag har gjort, och be till Herren, er gud, att han befriar mig från denna dödliga plåga.«

[18]Mose lämnade farao och bad till Herren.

[19]Då lät Herren vinden slå om till en hård västan som förde med sig gräshopporna och sopade ut dem i Sävhavet. Inte en enda gräshoppa blev kvar någonstans i hela Egypten.

[20]Men Herren gjorde farao hård och obeveklig: han släppte inte israeliterna.

Den nionde plågan: mörker

[21]Herren sade till Mose: »Lyft handen mot skyn, så skall ett mörker komma över

sobre a terra do Egito, trevas que se possam apalpar.

22 Estendeu, pois, Moisés a mão para o céu, e houve trevas espessas sobre toda a terra do Egito por três dias;

23 não viram uns aos outros, e ninguém se levantou do seu lugar por três dias; porém todos os filhos de Israel tinham luz nas suas habitações.

24 Então, Faraó chamou a Moisés e lhe disse: Ide, servi ao SENHOR. Fiquem somente os vossos rebanhos e o vosso gado; as vossas crianças irão também convosco.

25 Respondeu Moisés: Também tu nos tens de dar em nossas mãos sacrifícios e holocaustos, que ofereçamos ao SENHOR, nosso Deus.

26 E também os nossos rebanhos irão conosco, nem uma unha ficará; porque deles havemos de tomar, para servir ao SENHOR, nosso Deus, e não sabemos com que havemos de servir ao SENHOR, até que cheguemos lá.

27 O SENHOR, porém, endureceu o coração de Faraó, e este não quis deixá-los ir.

28 Disse, pois, Faraó a Moisés: Retira-te de mim e guarda-te que não mais vejas o meu rosto; porque, no dia em que vires o meu rosto, morrerás.

29 Respondeu-lhe Moisés: Bem disseste; nunca mais tornarei eu a ver o teu rosto.

Êxodo 11

Deus anuncia a décima praga

Egypten, ett mörker så tätt att man kan ta på det.«

22Mose lyfte sin hand mot skyn, och ett djupt mörker låg över hela Egypten i tre dagar.

23Människorna kunde inte se varandra eller gå någonstans på tre dagar. Men överallt där israeliterna bodde var det ljust.

24Då kallade farao på Mose och sade: »Gå, och frambär offer åt Herren! Ni behöver bara lämna kvar era får och era kor — kvinnorna och barnen får gå med er.«

25Men Mose svarade: »Tänker kanske du förse oss med slaktoffer och brännoffer så att vi kan offra åt Herren, vår Gud?

26Nej, vår boskap måste också gå med oss — inte en klöv får bli kvar! Det är av boskapen vi skall offra åt Herren, vår Gud, och vad vi skall offra åt Herren vet vi inte själva förrän vi kommer fram.«

27Men Herren gjorde farao hård och obeveklig: han ville inte släppa dem.

28Farao sade till Mose: »Gå din väg, och se till att du aldrig mer kommer inför mina ögon! Om du gör det skall du dö.« —

29»Du har rätt«, svarade Mose, »jag skall aldrig mer komma inför dina ögon!«

2 Mos 11

Den sista plågan tillkännages

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Ainda mais uma praga trarei sobre Faraó e sobre o Egito. Então, vos deixará ir daqui; quando vos deixar, é certo que vos expulsará totalmente.

[2] Fala, agora, aos ouvidos do povo que todo homem peça ao seu vizinho, e toda mulher, à sua vizinha objetos de prata e de ouro.

[3] E o SENHOR fez que o seu povo encontrasse favor da parte dos egípcios; também o homem Moisés era mui famoso na terra do Egito, aos olhos dos oficiais de Faraó e aos olhos do povo.

[4] Moisés disse: Assim diz o SENHOR: Cerca da meia-noite passarei pelo meio do Egito.

[5] E todo primogênito na terra do Egito morrerá, desde o primogênito de Faraó, que se assenta no seu trono, até ao primogênito da serva que está junto à mó, e todo primogênito dos animais.

[6] Haverá grande clamor em toda a terra do Egito, qual nunca houve, nem haverá jamais;

[7] porém contra nenhum dos filhos de Israel, desde os homens até aos animais, nem ainda um cão rosnará, para que saibais que o SENHOR fez distinção entre os egípcios e os israelitas.

[8] Então, todos estes teus oficiais descerão a mim e se inclinarão perante mim, dizendo: Sai tu e todo o povo que te segue. E, depois disto, sairei. E, ardendo em ira, se retirou da presença de Faraó.

[1]Herren sade till Mose: »Ännu en plåga skall jag låta drabba farao och Egypten, och sedan skall han släppa er härifrån — ja, inte bara släppa er utan jaga bort er allesammans.

[2]Säg nu till folket att alla, både män och kvinnor, skall be sina grannar om föremål av silver och guld.«

[3]Och Herren gjorde egypterna välvilligt stämda mot hans folk, och Mose betraktades som en stor man i Egypten, både av faraos hovmän och av folket.

[4]Mose sade till farao: »Så säger Herren: Vid midnatt skall jag gå fram genom Egypten,

[5]och allt förstfött i Egypten skall dö, den förstfödde sonen till farao på tronen lika väl som den förstfödde sonen till slavinnan vid handkvarnen, och även allt förstfött bland boskapen.

[6]I hela Egypten skall höjas ett sådant klagoskri att dess like aldrig har hörts och aldrig kommer att höras.

[7]Men mot israeliterna skall inte ens en hund morra, varken mot människor eller boskap. Då skall ni inse att Herren gör skillnad på Egypten och Israel.

[8]Då skall alla dina hovmän här söka upp mig och falla ner för mig och bönfalla mig att lämna er och ta med mig hela mitt folk. Sedan skall jag dra bort.« Och fylld av vrede gick han därifrån.

[9] Então, disse o SENHOR a Moisés: Faraó não vos ouvirá, para que as minhas maravilhas se multipliquem na terra do Egito.

[10] Moisés e Arão fizeram todas essas maravilhas perante Faraó; mas o SENHOR endureceu o coração de Faraó, que não permitiu saíssem da sua terra os filhos de Israel.

[9]Herren sade till Mose: »Att farao inte lyssnar till er, det sker för att jag skall göra nya under i Egypten.«

[10]Alla dessa under gjorde Mose och Aron inför farao, men Herren gjorde farao hård och obeveklig: han släppte inte ut israeliterna ur sitt land.

Êxodo 12

A instituição da Páscoa

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão na terra do Egito:

[2] Este mês vos será o principal dos meses; será o primeiro mês do ano.

[3] Falai a toda a congregação de Israel, dizendo: Aos dez deste mês, cada um tomará para si um cordeiro, segundo a casa dos pais, um cordeiro para cada família.

[4] Mas, se a família for pequena para um cordeiro, então, convidará ele o seu vizinho mais próximo, conforme o número das almas; conforme o que cada um puder comer, por aí calculareis quantos bastem para o cordeiro.

[5] O cordeiro será sem defeito, macho de um ano; podereis tomar um cordeiro ou um cabrito;

[6] e o guardareis até ao décimo quarto dia deste mês, e todo o ajuntamento da congregação de Israel o imolará no crepúsculo da tarde.

2 Mos 12

Påsken och det osyrade brödets högtid

[1]Herren sade till Mose och Aron i Egypten:

[2]»Denna månad skall inleda raden av månader; den skall för er vara årets första månad.

[3]Säg till Israels menighet att varje familjefar den tionde i denna månad skall ta ett lamm eller en killing, ett djur för varje hushåll.

[4]Men om hushållet är för litet för ett helt djur skall husfadern och hans närmaste granne tillsammans ta ett djur, alltefter antalet personer; ni skall göra beräkningen med hänsyn till vad var och en äter.

[5]Djuret skall vara felfritt, årsgammalt och av hankön och tas från fåren eller från getterna.

[6]Ni skall spara det till den fjortonde dagen i denna månad; då skall hela Israels församlade menighet slakta det mellan skymning och mörker.

[7] Tomarão do sangue e o porão em ambas as ombreiras e na verga da porta, nas casas em que o comerem;

[8] naquela noite, comerão a carne assada no fogo; com pães asmos e ervas amargas a comerão.

[9] Não comereis do animal nada cru, nem cozido em água, porém assado ao fogo: a cabeça, as pernas e a fressura.

[10] Nada deixareis dele até pela manhã; o que, porém, ficar até pela manhã, queimá-lo-eis.

[11] Desta maneira o comereis: lombos cingidos, sandálias nos pés e cajado na mão; comê-lo-eis à pressa; é a Páscoa do SENHOR.

[12] Porque, naquela noite, passarei pela terra do Egito e ferirei na terra do Egito todos os primogênitos, desde os homens até aos animais; executarei juízo sobre todos os deuses do Egito. Eu sou o SENHOR.

[13] O sangue vos será por sinal nas casas em que estiverdes; quando eu vir o sangue, passarei por vós, e não haverá entre vós praga destruidora, quando eu ferir a terra do Egito.

[14] Este dia vos será por memorial, e o celebrareis como solenidade ao SENHOR; nas vossas gerações o celebrareis por estatuto perpétuo.

[15] Sete dias comereis pães asmos. Logo ao primeiro dia, tirareis o fermento das vossas casas, pois qualquer que comer

[7]Man skall ta av blodet och stryka på båda dörrposterna och på tvärbjälken i de hus där man äter det.

[8]Köttet skall ätas samma natt; det skall vara stekt över eld och det skall ätas med osyrat bröd och beska örter.

[9]Ni får inte äta något av köttet rått eller kokat i vatten, utan det skall vara stekt över eld, med huvud, fötter och innanmäte.

[10]Ingenting får lämnas kvar till morgonen; om något då är kvar skall ni bränna upp det.

[11]Vid måltiden skall ni ha kläderna uppfästa, skor på fötterna och stav i handen. Ät i hast. Detta är Herrens påsk.

[12]Den natten skall jag gå fram genom Egypten och döda allt förstfött i landet, både människor och boskap, och alla Egyptens gudar skall drabbas av min dom — jag är Herren.

[13]Men blodet skall vara ett tecken på husen där ni bor. När jag ser blodet skall jag gå förbi, och det förödande slaget skall inte träffa er när jag slår Egypten.

[14]Den dagen skall vara en minnesdag för er. Ni skall fira den som en Herrens högtid; i släkte efter släkte skall det vara en oföränderlig ordning att ni firar den.

[15]I sju dagar skall ni äta osyrat bröd. Redan den första dagen skall ni skaffa bort all surdeg ur era hus, ty var och en som

coisa levedada, desde o primeiro dia até ao sétimo dia, essa pessoa será eliminada de Israel.

16 Ao primeiro dia, haverá para vós outros santa assembléia; também, ao sétimo dia, tereis santa assembléia; nenhuma obra se fará nele, exceto o que diz respeito ao comer; somente isso podereis fazer.

17 Guardai, pois, a Festa dos Pães Asmos, porque, nesse mesmo dia, tirei vossas hostes da terra do Egito; portanto, guardareis este dia nas vossas gerações por estatuto perpétuo.

18 Desde o dia catorze do primeiro mês, à tarde, comereis pães asmos até à tarde do dia vinte e um do mesmo mês.

19 Por sete dias, não se ache nenhum fermento nas vossas casas; porque qualquer que comer pão levedado será eliminado da congregação de Israel, tanto o peregrino como o natural da terra.

20 Nenhuma coisa levedada comereis; em todas as vossas habitações, comereis pães asmos.

21 Chamou, pois, Moisés todos os anciãos de Israel e lhes disse: Escolhei, e tomai cordeiros segundo as vossas famílias, e imolai a Páscoa.

22 Tomai um molho de hissopo, molhai-o no sangue que estiver na bacia e marcai a verga da porta e suas ombreiras com o sangue que estiver na bacia; nenhum de vós saia da porta da sua casa até pela manhã.

äter något syrat bröd från den första till den sjunde dagen skall utstötas ur Israel.

16Den första dagen skall ni hålla en helig sammankomst, liksom också den sjunde dagen. Inget arbete får utföras under de dagarna, utom det som är nödvändigt för att alla skall få äta; endast detta får göras.

17Ni skall fira det osyrade brödets högtid, därför att det var just den dagen som jag förde era härar ut ur Egypten. I släkte efter släkte skall det vara en oföränderlig ordning att ni firar denna dag.

18Från kvällen den fjortonde dagen i första månaden till kvällen den tjugoförsta dagen skall ni äta osyrat bröd.

19Under sju dagar får ingen surdeg finnas i era hus, ty var och en som äter syrat bröd skall utstötas ur Israels menighet, vare sig han är invandrare eller infödd.

20Syrat bröd skall ni inte äta; var ni än bor skall ni äta osyrat bröd.«

21Mose kallade samman alla de äldste i Israel och sade: »Gå och hämta var sitt lamm åt era familjer och slakta det som påskoffer.

22Tag sedan en knippa isop och doppa den i skålen med blodet och stryk lite av blodet på tvärbjälken och de båda dörrposterna. Ingen av er får gå ut genom dörren i sitt hus innan det blir morgon.

[23] Porque o SENHOR passará para ferir os egípcios; quando vir, porém, o sangue na verga da porta e em ambas as ombreiras, passará o SENHOR aquela porta e não permitirá ao Destruidor que entre em vossas casas, para vos ferir.

[23]Herren skall gå fram genom landet och hemsöka egypterna. Men när han ser blodet på tvärbjälken och de båda dörrposterna skall han gå förbi dörren och inte låta Förgöraren gå in i era hus för att döda er.

[24] Guardai, pois, isto por estatuto para vós outros e para vossos filhos, para sempre.

[24]Dessa regler skall gälla för er och era barn i all framtid.

[25] E, uma vez dentro na terra que o SENHOR vos dará, como tem dito, observai este rito.

[25]När ni kommer till det land som Herren har lovat att skänka er skall ni hålla fast vid detta bruk.

[26] Quando vossos filhos vos perguntarem: Que rito é este?

[26]Och när era barn frågar er: Vad betyder detta bruk?

[27] Respondereis: É o sacrifício da Páscoa ao SENHOR, que passou por cima das casas dos filhos de Israel no Egito, quando feriu os egípcios e livrou as nossas casas. Então, o povo se inclinou e adorou.

[27]skall ni svara: Det är ett påskoffer åt Herren; när han dödade egypterna gick han förbi israeliternas hus och skonade våra hem.« Då föll folket ner och tillbad.

[28] E foram os filhos de Israel e fizeram isso; como o SENHOR ordenara a Moisés e a Arão, assim fizeram.

[28]Sedan gick israeliterna och gjorde allt det som Herren hade befallt Mose och Aron.

Décima praga: morte dos primogênitos

Den tionde plågan: egypternas förstfödda dödas. Israeliterna bryter upp

[29] Aconteceu que, à meia-noite, feriu o SENHOR todos os primogênitos na terra do Egito, desde o primogênito de Faraó, que se assentava no seu trono, até ao primogênito do cativo que estava na enxovia, e todos os primogênitos dos animais.

[29]Vid midnatt dräpte Herren alla förstfödda i Egypten, den förstfödde sonen till farao på tronen lika väl som den förstfödde sonen till fången i fängelsehålan, och även allt förstfött bland boskapen.

[30] Levantou-se Faraó de noite, ele, todos os seus oficiais e todos os egípcios; e fez-se grande clamor no Egito, pois não havia casa em que não houvesse morto.

[30]Den natten steg farao upp, han och hans hovmän och alla andra egypter. Det hördes ett klagoskri i Egypten, ty det fanns inget hus där inte någon var död.

[31] Então, naquela mesma noite, Faraó chamou a Moisés e a Arão e lhes disse:

[31]Farao kallade under natten till sig Mose och Aron och sade: »Gå er väg, lämna mitt

Levantai-vos, saí do meio do meu povo, tanto vós como os filhos de Israel; ide, servi ao SENHOR, como tendes dito.

32 Levai também convosco vossas ovelhas e vosso gado, como tendes dito; ide-vos embora e abençoai-me também a mim.

33 Os egípcios apertavam com o povo, apressando-se em lançá-los fora da terra, pois diziam: Todos morreremos.

34 O povo tomou a sua massa, antes que levedasse, e as suas amassadeiras atadas em trouxas com seus vestidos, sobre os ombros.

35 Fizeram, pois, os filhos de Israel conforme a palavra de Moisés e pediram aos egípcios objetos de prata, e objetos de ouro, e roupas.

36 E o SENHOR fez que seu povo encontrasse favor da parte dos egípcios, de maneira que estes lhes davam o que pediam. E despojaram os egípcios.

A saída dos israelitas do Egito

37 Assim, partiram os filhos de Israel de Ramessés para Sucote, cerca de seiscentos mil a pé, somente de homens, sem contar mulheres e crianças.

38 Subiu também com eles um misto de gente, ovelhas, gado, muitíssimos animais.

39 E cozeram bolos asmos da massa que levaram do Egito; pois não se tinha levedado, porque foram lançados fora do Egito; não puderam deter-se e não haviam preparado para si provisões.

land, både ni själva och de andra israeliterna. Gå, och frambär offer åt Herren som ni har bett att få göra!

32Ta med både era får och era kor så som ni har begärt! Gå, och be om välsignelse också för mig!«

33Egypterna drev på dem för att få ut dem ur landet så fort som möjligt. De tänkte att de annars skulle dö allesammans.

34Så tog israeliterna degen, innan man hunnit syra den, svepte sina mantlar om baktrågen och bar dem på axeln.

35De hade gjort som Mose sade: de hade bett egypterna om föremål av silver och guld och om kläder.

36Och Herren hade gjort egypterna välvilligt stämda mot israeliterna, så att de gav dem vad de begärde. På det sättet tog de byte av egypterna.

37Israeliterna bröt upp från Ramses mot Suckot, ungefär 600.000 män till fots, förutom kvinnor och barn.

38En mängd löst folk gick med dem, och därtill väldiga hjordar av får och kor.

39Av degen som de hade med sig från Egypten bakade de osyrade brödkakor. De hade inte hunnit syra degen, eftersom de drevs ut ur landet så hastigt att de inte kunde vänta, och inte heller hann de göra i ordning någon proviant.

[40] Ora, o tempo que os filhos de Israel habitaram no Egito foi de quatrocentos e trinta anos.

[40]Israeliterna hade bott i Egypten i 430 år.

[41] Aconteceu que, ao cabo dos quatrocentos e trinta anos, nesse mesmo dia, todas as hostes do SENHOR saíram da terra do Egito.

[41]Just denna dag, då 430 år hade gått, drog alla Herrens härar ut ur Egypten.

[42] Esta noite se observará ao SENHOR, porque, nela, os tirou da terra do Egito; esta é a noite do SENHOR, que devem todos os filhos de Israel comemorar nas suas gerações.

[42]Det var den natt då Herren vakade för att föra dem ut ur Egypten. Den natten är Herrens, den natten skall alla israeliter vaka, släkte efter släkte.

[43] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão: Esta é a ordenança da Páscoa: nenhum estrangeiro comerá dela.

[43]Herren sade till Mose och Aron: »Detta är stadgan för påskoffret: Ingen utlänning skall äta av det,

[44] Porém todo escravo comprado por dinheiro, depois de o teres circuncidado, comerá dela.

[44]men en slav som har köpts för pengar får äta av det, om han först har blivit omskuren.

[45] O estrangeiro e o assalariado não comerão dela.

[45]Ingen som tillfälligt bor hos er och ingen daglönare får äta av det.

[46] O cordeiro há de ser comido numa só casa; da sua carne não levareis fora da casa, nem lhe quebrareis osso nenhum.

[46]Allt skall ätas i ett och samma hus; inget av köttet får föras ut ur huset och inget ben får krossas.

[47] Toda a congregação de Israel o fará.

[47]Hela Israels menighet skall göra så.

[48] Porém, se algum estrangeiro se hospedar contigo e quiser celebrar a Páscoa do SENHOR, seja-lhe circuncidado todo macho; e, então, se chegará, e a observará, e será como o natural da terra; mas nenhum incircunciso comerá dela.

[48]Om någon invandrare som bor hos dig vill fira påsk till Herrens ära måste alla manliga medlemmar av hans familj omskäras. Sedan kan han delta i högtiden, och då skall han räknas som en infödd. Men ingen oomskuren får äta av påskoffret.

[49] A mesma lei haja para o natural e para o forasteiro que peregrinar entre vós.

[49]Samma lag skall gälla för den infödde och för invandraren.«

[50] Assim fizeram todos os filhos de Israel; como o SENHOR ordenara a Moisés e a Arão, assim fizeram.

[51] Naquele mesmo dia, tirou o SENHOR os filhos de Israel do Egito, segundo as suas turmas.

Êxodo 13

Consagração dos primogênitos

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Consagra-me todo primogênito; todo que abre a madre de sua mãe entre os filhos de Israel, tanto de homens como de animais, é meu.

[3] Disse Moisés ao povo: Lembrai-vos deste mesmo dia, em que saístes do Egito, da casa da servidão; pois com mão forte o SENHOR vos tirou de lá; portanto, não comereis pão levedado.

[4] Hoje, mês de abibe, estais saindo.

[5] Quando o SENHOR te houver introduzido na terra dos cananeus, e dos heteus, e dos amorreus, e dos heveus, e dos jebuseus, a qual jurou a teus pais te dar, terra que mana leite e mel, guardarás este rito neste mês.

[6] Sete dias comerás pães asmos; e, ao sétimo dia, haverá solenidade ao SENHOR.

[7] Sete dias se comerão pães asmos, e o levedado não se encontrará contigo, nem ainda fermento será encontrado em todo o teu território.

[50]Och alla israeliterna gjorde så; de gjorde allt vad Herren hade befallt Mose och Aron,

[51]och samma dag förde Herren dem ut ur Egypten, ordnade i häravdelningar.

2 Mos 13

Allt förstfött helgas åt Herren

[1]Herren talade till Mose:

[2]»Allt förstfött bland israeliterna, det första som kommer ur moderlivet, bland både människor och boskap, det skall du helga åt mig. Det tillhör mig.«

[3]Mose sade till folket: »Kom ihåg denna dag, dagen då ni drog ut ur Egypten, ut ur slavlägret, ty med sin starka hand förde Herren er ut därifrån. Ingenting syrat får ätas då.

[4]I dag drar ni ut, i månaden aviv.

[5]Och när Herren har fört dig till kanaaneernas, hettiternas, amoreernas, hiveernas och jevuseernas land, det som han med ed har lovat dina fäder att ge dig, ett land som flödar av mjölk och honung, då skall du i denna månad fira högtid på detta sätt:

[6]i sju dagar skall du äta osyrat bröd, och den sjunde dagen skall det hållas en fest till Herrens ära.

[7]Alla de sju dagarna skall du äta osyrat bröd, ingenting syrat får finnas hos dig och ingen surdeg någonstans i ditt land.

[8] Naquele mesmo dia, contarás a teu filho, dizendo: É isto pelo que o SENHOR me fez, quando saí do Egito.

[9] E será como sinal na tua mão e por memorial entre teus olhos; para que a lei do SENHOR esteja na tua boca; pois com mão forte o SENHOR te tirou do Egito.

[10] Portanto, guardarás esta ordenança no determinado tempo, de ano em ano.

[11] Quando o SENHOR te houver introduzido na terra dos cananeus, como te jurou a ti e a teus pais, quando ta houver dado,

[12] apartarás para o SENHOR todo que abrir a madre e todo primogênito dos animais que tiveres; os machos serão do SENHOR.

[13] Porém todo primogênito da jumenta resgatarás com cordeiro; se o não resgatares, será desnucado; mas todo primogênito do homem entre teus filhos resgatarás.

[14] Quando teu filho amanhã te perguntar: Que é isso? Responder-lhe-ás: O SENHOR com mão forte nos tirou da casa da servidão.

[15] Pois sucedeu que, endurecendo-se Faraó para não nos deixar sair, o SENHOR matou todos os primogênitos na terra do Egito, desde o primogênito do homem até ao primogênito dos animais; por isso, eu sacrifico ao SENHOR todos os machos que abrem a madre; porém a todo primogênito de meus filhos eu resgato.

[8]Den dagen skall du säga till din son: ’Detta sker till minne av det som Herren gjorde för mig då jag drog ut ur Egypten.’

[9]Som ett märke på handen och ett tecken på pannan skall detta påminna dig om att Herren förde dig ut ur Egypten med sin starka hand, så att hans lag alltid är på dina läppar.

[10]Du skall följa denna stadga år efter år vid den bestämda tiden.

[11]När Herren har fört dig in i kanaaneernas land, så som han med ed har lovat dig och dina fäder, och gett det åt dig,

[12]då skall du till Herren överlämna det första som kommer ur moderlivet; allt förstfött av hankön bland din boskap skall tillhöra Herren.

[13]Men ett förstfött åsneföl skall du lösa ut med ett lamm, och om du inte vill lösa ut det skall du bryta nacken av det. Varje förstfödd bland dina söner skall du lösa ut.

[14]När din son en gång frågar dig vad detta betyder skall du svara: ’Med sin starka hand förde Herren oss ut ur Egypten, ut ur slavlägret.

[15]När farao envist vägrade att släppa oss dödade Herren allt förstfött i Egypten, både bland människor och boskap. Därför offrar jag åt Herren det första av hankön som kommer ur moderlivet, och varje förstfödd son löser jag ut.’

[16] E isto será como sinal na tua mão e por frontais entre os teus olhos; porque o SENHOR com mão forte nos tirou do Egito.

[16]Som ett märke på handen och ett kännetecken på pannan skall detta påminna dig om att Herren förde oss ut ur Egypten med sin starka hand.«

Deus guia o povo pelo caminho

Molnpelaren och eldpelaren

[17] Tendo Faraó deixado ir o povo, Deus não o levou pelo caminho da terra dos filisteus, posto que mais perto, pois disse: Para que, porventura, o povo não se arrependa, vendo a guerra, e torne ao Egito.

[17]När farao hade släppt folket ledde Gud dem inte den väg som går till filisteernas land, fastän den är den genaste; Gud tänkte att de kunde ångra sig och återvända till Egypten om de märkte att de skulle råka i strid.

[18] Porém Deus fez o povo rodear pelo caminho do deserto perto do mar Vermelho; e, arregimentados, subiram os filhos de Israel do Egito.

[18]I stället lät han dem ta en omväg genom öknen mot Sävhavet. Israeliterna var ordnade som en krigshär när de drog ut ur Egypten.

[19] Também levou Moisés consigo os ossos de José, pois havia este feito os filhos de Israel jurarem solenemente, dizendo: Certamente, Deus vos visitará; daqui, pois, levai convosco os meus ossos.

[19]Mose tog med sig Josefs ben, eftersom Josef hade avkrävt israeliterna en ed och sagt: »Gud kommer att ta sig an er, och då skall ni föra med er mina ben härifrån.«

[20] Tendo, pois, partido de Sucote, acamparam-se em Etã, à entrada do deserto.

[20]De bröt upp från Suckot och slog läger i Etam, vid randen av öknen.

[21] O SENHOR ia adiante deles, durante o dia, numa coluna de nuvem, para os guiar pelo caminho; durante a noite, numa coluna de fogo, para os alumiar, a fim de que caminhassem de dia e de noite.

[21]Om dagen gick Herren framför dem i en molnpelare för att visa dem vägen, och om natten gick han i en eldpelare för att lysa dem. Så kunde de vandra både dag och natt.

[22] Nunca se apartou do povo a coluna de nuvem durante o dia, nem a coluna de fogo durante a noite.

[22]Molnpelaren gick ständigt framför dem om dagen och eldpelaren om natten.

Êxodo 14

2 Mos 14

Perseguição de Israel

Israels räddning och egypternas undergång i Sävhavet

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[1]Herren talade till Mose:

[2] Fala aos filhos de Israel que retrocedam e se acampem defronte de Pi-Hairote, entre Migdol e o mar, diante de Baal-Zefom; em frente dele vos acampareis junto ao mar.

[2]»Säg åt israeliterna att vända om och slå läger utanför Pi Hachirot mellan Migdol och havet; mitt emot Baal Sefon skall ni slå läger vid havet.

[3] Então, Faraó dirá dos filhos de Israel: Estão desorientados na terra, o deserto os encerrou.

[3]Farao kommer att tro att israeliterna har gått vilse och inte kan ta sig igenom öknen.

[4] Endurecerei o coração de Faraó, para que os persiga, e serei glorificado em Faraó e em todo o seu exército; e saberão os egípcios que eu sou o SENHOR. Eles assim o fizeram.

[4]Jag skall förhärda honom så att han sätter efter dem. Då skall jag visa min makt genom att krossa farao och hela hans här, och egypterna skall inse att jag är Herren.« Israeliterna gjorde som Herren hade sagt.

[5] Sendo, pois, anunciado ao rei do Egito que o povo fugia, mudou-se o coração de Faraó e dos seus oficiais contra o povo, e disseram: Que é isto que fizemos, permitindo que Israel nos deixasse de servir?

[5]När kungen av Egypten fick veta att folket hade flytt kom han och hans hovmän på andra tankar. »Vad är det vi har gjort?« sade de. »Varför släppte vi ifrån oss våra israelitiska slavar?«

[6] E aprontou Faraó o seu carro e tomou consigo o seu povo;

[6]Farao lät spänna för sin vagn och tog med sig sina män.

[7] e tomou também seiscentos carros escolhidos e todos os carros do Egito com capitães sobre todos eles.

[7]Han tog de 600 bästa stridsvagnarna och alla andra stridsvagnar i Egypten, under befäl av höga officerare.

[8] Porque o SENHOR endureceu o coração de Faraó, rei do Egito, para que perseguisse os filhos de Israel; porém os filhos de Israel saíram afoitamente.

[8]Herren förhärdade farao, kungen av Egypten, så att han satte efter israeliterna, som dristigt hade tågat ut.

[9] Perseguiram-nos os egípcios, todos os cavalos e carros de Faraó, e os seus cavalarianos, e o seu exército e os alcançaram acampados junto ao mar, perto de Pi-Hairote, defronte de Baal-Zefom.

[9]Egypterna förföljde dem och hann upp dem där de hade slagit läger vid havet — alla faraos hästar, vagnar och vagnskämpar och hela hans här — vid Pi Hachirot, mitt emot Baal Sefon.

[10] E, chegando Faraó, os filhos de Israel levantaram os olhos, e eis que os egípcios vinham atrás deles, e temeram muito; então, os filhos de Israel clamaram ao SENHOR.

[11] Disseram a Moisés: Será, por não haver sepulcros no Egito, que nos tiraste de lá, para que morramos neste deserto? Por que nos trataste assim, fazendo-nos sair do Egito?

[12] Não é isso o que te dissemos no Egito: deixa-nos, para que sirvamos os egípcios? Pois melhor nos fora servir aos egípcios do que morrermos no deserto.

[13] Moisés, porém, respondeu ao povo: Não temais; aquietai-vos e vede o livramento do SENHOR que, hoje, vos fará; porque os egípcios, que hoje vedes, nunca mais os tornareis a ver.

[14] O SENHOR pelejará por vós, e vós vos calareis.

A passagem pelo meio do mar

[15] Disse o SENHOR a Moisés: Por que clamas a mim? Dize aos filhos de Israel que marchem.

[16] E tu, levanta o teu bordão, estende a mão sobre o mar e divide-o, para que os filhos de Israel passem pelo meio do mar em seco.

[17] Eis que endurecerei o coração dos egípcios, para que vos sigam e entrem nele; serei glorificado em Faraó e em todo o seu exército, nos seus carros e nos seus cavalarianos;

[10]Då farao närmade sig upptäckte israeliterna att egypterna var på marsch mot dem. De blev förfärade och ropade till Herren.

[11]Och de sade till Mose: »Fanns det inga gravar i Egypten, så att du måste ta oss hit för att dö i öknen? Varför har du gjort så mot oss? Varför förde du oss ut ur Egypten?

[12]Bad vi inte redan där att du skulle låta oss vara i fred och låta oss tjäna egypterna? Hellre träla för egypterna än dö i öknen!«

[13]Mose svarade: »Var inte rädda! Stanna här; i dag skall ni bli vittnen till den seger som Herren vinner åt er. Ty så som ni ser egypterna i dag skall ni aldrig någonsin se dem mer.

[14]Herren skall strida för er, och ni skall vara tysta!«

[15]Herren sade till Mose: »Varför ropar du till mig? Säg åt israeliterna att dra vidare.

[16]Lyft din stav och sträck ut din hand över havet och klyv det, så att israeliterna kan gå torrskodda tvärs igenom havet.

[17]Jag skall förhärda egypterna, så att de följer efter dem. Jag skall visa min makt genom att krossa farao och hela hans här, hans vagnar och vagnskämpar.

[18] e os egípcios saberão que eu sou o SENHOR, quando for glorificado em Faraó, nos seus carros e nos seus cavalarianos.

[19] Então, o Anjo de Deus, que ia adiante do exército de Israel, se retirou e passou para trás deles; também a coluna de nuvem se retirou de diante deles, e se pôs atrás deles,

[20] e ia entre o campo dos egípcios e o campo de Israel; a nuvem era escuridade para aqueles e para este esclarecia a noite; de maneira que, em toda a noite, este e aqueles não puderam aproximar-se.

[21] Então, Moisés estendeu a mão sobre o mar, e o SENHOR, por um forte vento oriental que soprou toda aquela noite, fez retirar-se o mar, que se tornou terra seca, e as águas foram divididas.

[22] Os filhos de Israel entraram pelo meio do mar em seco; e as águas lhes foram qual muro à sua direita e à sua esquerda.

[23] Os egípcios que os perseguiam entraram atrás deles, todos os cavalos de Faraó, os seus carros e os seus cavalarianos, até ao meio do mar.

[24] Na vigília da manhã, o SENHOR, na coluna de fogo e de nuvem, viu o acampamento dos egípcios e alvorotou o acampamento dos egípcios;

[25] emperrou-lhes as rodas dos carros e fê-los andar dificultosamente. Então, disseram os egípcios: Fujamos da presença de Israel, porque o SENHOR peleja por eles contra os egípcios.

Os egípcios perecem no mar

[18]Och egypterna skall inse att jag är Herren, när jag visar min makt och krossar farao och hans vagnar och vagnskämpar.«

[19]Guds ängel, som hade gått framför israeliternas här, flyttade sig nu och gick bakom dem. Molnpelaren som gick framför dem flyttade sig och tog plats bakom dem,

[20]så att den kom mellan egypternas här och israeliternas. Mörkret föll, och hela natten gick utan att härarna fick känning med varandra.

[21]Mose sträckte ut sin hand över havet, och Herren drev undan havet med en stark östanvind, som blåste hela natten. Så gjorde han havet till torrt land. Vattnet klövs,

[22]och israeliterna gick torrskodda tvärs igenom havet, medan vattnet stod som en vägg på båda sidor.

[23]Egypterna förföljde dem, och alla faraos hästar, hans vagnar och vagnskämpar satte efter dem ut i havet.

[24]Strax före gryningen såg Herren från pelaren av eld och moln ner mot egypternas här, och han spred förvirring bland dem.

[25]Han lät vagnshjulen fastna så att det gick trögt att köra. Då ropade egypterna: »Låt oss fly! Herren strider för Israel mot oss egypter!«

[26] Disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão sobre o mar, para que as águas se voltem sobre os egípcios, sobre os seus carros e sobre os seus cavalarianos.

[27] Então, Moisés estendeu a mão sobre o mar, e o mar, ao romper da manhã, retomou a sua força; os egípcios, ao fugirem, foram de encontro a ele, e o SENHOR derribou os egípcios no meio do mar.

[28] E, voltando as águas, cobriram os carros e os cavalarianos de todo o exército de Faraó, que os haviam seguido no mar; nem ainda um deles ficou.

[29] Mas os filhos de Israel caminhavam a pé enxuto pelo meio do mar; e as águas lhes eram quais muros, à sua direita e à sua esquerda.

[30] Assim, o SENHOR livrou Israel, naquele dia, da mão dos egípcios; e Israel viu os egípcios mortos na praia do mar.

[31] E viu Israel o grande poder que o SENHOR exercitara contra os egípcios; e o povo temeu ao SENHOR e confiou no SENHOR e em Moisés, seu servo.

Êxodo 15

O cântico de Moisés

[1] Então, entoou Moisés e os filhos de Israel este cântico ao SENHOR, e disseram: Cantarei ao SENHOR, porque triunfou gloriosamente; lançou no mar o cavalo e o seu cavaleiro.

[2] O SENHOR é a minha força e o meu cântico; ele me foi por salvação; este é o

[26]Herren sade till Mose: »Sträck ut din hand över havet, så att vattnet strömmar tillbaka över egypterna, över deras vagnar och vagnskämpar.”

[27]Mose sträckte ut sin hand över havet, och i gryningen vände vattnet tillbaka. Egypterna flydde och det kom rakt emot dem; Herren störtade dem ut i havet.

[28]Vattnet vände tillbaka och dränkte vagnarna och vagnskämparna, hela faraos här som hade följt efter israeliterna ut i havet. Inte en enda kom undan.

[29]Men israeliterna gick torrskodda tvärs igenom havet, och vattnet stod som en vägg på båda sidor.

[30]Den dagen räddade Herren Israel från egypterna; israeliterna såg dem ligga döda på stranden.

[31]Då Israels folk såg vilket storverk Herren hade utfört mot egypterna fruktade de Herren och litade på honom och på hans tjänare Mose.

2 Mos 15

Israels segersång

[1]Då sjöng Mose och israeliterna denna lovsång till Herren: Jag sjunger till Herrens ära: stor är hans höghet och makt. Häst och vagnskämpe vräkte han i havet.

[2]Herren är min kraft och mitt värn, han blev min räddning. Han är min Gud,

meu Deus; portanto, eu o louvarei; ele é o Deus de meu pai; por isso, o exaltarei.

[3] O SENHOR é homem de guerra; SENHOR é o seu nome.

[4] Lançou no mar os carros de Faraó e o seu exército; e os seus capitães afogaram-se no mar Vermelho.

[5] Os vagalhões os cobriram; desceram às profundezas como pedra.

[6] A tua destra, ó SENHOR, é gloriosa em poder; a tua destra, ó SENHOR, despedaça o inimigo.

[7] Na grandeza da tua excelência, derribas os que se levantam contra ti; envias o teu furor, que os consome como restolho.

[8] Com o resfolgar das tuas narinas, amontoaram-se as águas, as correntes pararam em montão; os vagalhões coalharam-se no coração do mar.

[9] O inimigo dizia: Perseguirei, alcançarei, repartirei os despojos; a minha alma se fartará deles, arrancarei a minha espada, e a minha mão os destruirá.

[10] Sopraste com o teu vento, e o mar os cobriu; afundaram-se como chumbo em águas impetuosas.

[11] Ó SENHOR, quem é como tu entre os deuses? Quem é como tu, glorificado em santidade, terrível em feitos gloriosos, que operas maravilhas?

[12] Estendeste a destra; e a terra os tragou.

[13] Com a tua beneficência guiaste o povo que salvaste; com a tua força o levaste à habitação da tua santidade.

honom vill jag prisa, min faders Gud, honom vill jag lovsjunga.

[3]Herren är en kämpe — Herren är hans namn.

[4]Faraos vagnar, hela hans här, kastades i havet, hans tappraste män dränktes i Sävhavet.

[5]Vattnen slog samman över dem, de sjönk i djupet som stenar.

[6]Din högra hand, Herre, härlig i makt, din högra hand, Herre, krossade fienden.

[7]I din makt och din härlighet gjorde du motståndarna till intet. Din lågande vrede bröt fram och förtärde dem alla som halm.

[8]Du frustade, och vattnet tornade upp sig, vågorna stod som en mur, strömmarna stelnade mitt i havet.

[9]Fienden sade: Jag skall förfölja dem, hinna i kapp dem, fördela bytet, stilla min lystnad, jag skall dra mitt svärd och beröva dem allt.

[10]Du blåste på dem och havet höljde dem, de sjönk som bly i väldiga vatten.

[11]Vem är som du bland gudarna, Herre? Vem är som du, majestätisk och helig, värdig fruktan och lovsång, mäktig att göra under?

[12]Du sträckte ut din hand, och jorden slukade dem.

[13]Du ledde med trofast kärlek det folk som du friköpt, förde det med makt till din heliga boning.

[14] Os povos o ouviram, eles estremeceram; agonias apoderaram-se dos habitantes da Filístia.

[14]Folken hörde det och darrade. Ångest grep filisteerna,

[15] Ora, os príncipes de Edom se perturbam, dos poderosos de Moabe se apodera temor, esmorecem todos os habitantes de Canaã.

[15]Edoms furstar fylldes av skräck, de starka i Moab greps av fruktan, modet svek dem som bodde i Kanaan.

[16] Sobre eles cai espanto e pavor; pela grandeza do teu braço, emudecem como pedra; até que passe o teu povo, ó SENHOR, até que passe o povo que adquiriste.

[16]Fasa och skräck föll över dem, inför din mäktiga arm stod de förstenade, medan ditt folk drog fram, Herre, det folk drog fram som du vunnit åt dig.

[17] Tu o introduzirás e o plantarás no monte da tua herança, no lugar que aparelhaste, ó SENHOR, para a tua habitação, no santuário, ó SENHOR, que as tuas mãos estabeleceram.

[17]Du ledde dem fram och planterade dem på det berg som är din egendom, den plats du gjort till din boning, Herre, den helgedom, Herre, du själv har grundlagt.

[18] O SENHOR reinará por todo o sempre.

[18]Herren är konung nu och för evigt.

[19] Porque os cavalos de Faraó, com os seus carros e com os seus cavalarianos, entraram no mar, e o SENHOR fez tornar sobre eles as águas do mar; mas os filhos de Israel passaram a pé enxuto pelo meio do mar.

[19]När faraos hästar gick ut i havet med hans vagnar och vagnskämpar lät Herren havets vatten strömma tillbaka över dem. Men israeliterna gick torrskodda tvärs igenom havet.

Antífona de Miriã e das mulheres

[20] A profetisa Miriã, irmã de Arão, tomou um tamborim, e todas as mulheres saíram atrás dela com tamborins e com danças.

[20]Mirjam, som var syster till Aron och ägde profetisk gåva, tog sin tamburin, och alla kvinnorna följde henne; de slog på tamburiner och dansade.

[21] E Miriã lhes respondia: Cantai ao SENHOR, porque gloriosamente triunfou e precipitou no mar o cavalo e o seu cavaleiro.

[21]Och Mirjam ledde sången: Sjung till Herrens ära: stor är hans höghet och makt. Häst och vagnskämpe vräkte han i havet.

As águas amargas tornam-se doces

[22] Fez Moisés partir a Israel do mar Vermelho, e saíram para o deserto de Sur;

Ökenvandringen börjar

[22]Mose lät Israel bryta upp från Sävhavet, och de drog ut i Shuröknen. När de hade

caminharam três dias no deserto e não acharam água.

[23] Afinal, chegaram a Mara; todavia, não puderam beber as águas de Mara, porque eram amargas; por isso, chamou-se-lhe Mara.

[24] E o povo murmurou contra Moisés, dizendo: Que havemos de beber?

[25] Então, Moisés clamou ao SENHOR, e o SENHOR lhe mostrou uma árvore; lançou-a Moisés nas águas, e as águas se tornaram doces. Deu-lhes ali estatutos e uma ordenação, e ali os provou,

[26] e disse: Se ouvires atento a voz do SENHOR, teu Deus, e fizeres o que é reto diante dos seus olhos, e deres ouvido aos seus mandamentos, e guardares todos os seus estatutos, nenhuma enfermidade virá sobre ti, das que enviei sobre os egípcios; pois eu sou o SENHOR, que te sara.

[27] Então, chegaram a Elim, onde havia doze fontes de água e setenta palmeiras; e se acamparam junto das águas.

Êxodo 16

Deus manda o maná

[1] Partiram de Elim, e toda a congregação dos filhos de Israel veio para o deserto de Sim, que está entre Elim e Sinai, aos quinze dias do segundo mês, depois que saíram da terra do Egito.

[2] Toda a congregação dos filhos de Israel murmurou contra Moisés e Arão no deserto;

[3] disseram-lhes os filhos de Israel: Quem nos dera tivéssemos morrido pela mão do

vandrat tre dagar i öknen utan att finna vatten

[23]kom de till Mara, men vattnet där kunde de inte dricka eftersom det var beskt. Det var därför platsen fick namnet Mara.

[24]Folket knotade mot Mose och frågade honom: »Vad skall vi dricka?«

[25]Mose ropade till Herren, och Herren visade honom ett stycke trä. Mose kastade det i vattnet, och sedan smakade vattnet gott. I Mara gav Herren lag och rätt åt folket, och där satte han det på prov.

[26]Han sade: »Om du lyder Herren, din Gud, och gör det som är rätt i hans ögon och lyssnar till hans befallningar och håller alla hans bud, då skall jag låta dig slippa alla de sjukdomar som jag sände över egypterna. Ty jag är Herren, den som botar dig.«

[27]Så kom de till Elim, där det fanns tolv källor och sjuttio palmer. Och vid vattnet där slog de läger.

2 Mos 16

Folket mättas med vaktlar och manna

[1]Israels menighet bröt upp från Elim och kom till Sinöknen, mellan Elim och Sinai, på femtonde dagen i andra månaden sedan de hade lämnat Egypten.

[2]Hela menigheten knotade mot Mose och Aron i öknen

[3]och sade: »Om vi ändå hade fått dö för Herrens hand i Egypten, där vi satt vid

SENHOR, na terra do Egito, quando estávamos sentados junto às panelas de carne e comíamos pão a fartar! Pois nos trouxestes a este deserto, para matardes de fome toda esta multidão.

köttgrytorna och där brödet räckte till för oss. Ni har fört oss hit ut i öknen för att alla vi som är samlade här skall svälta ihjäl!«

4 Então, disse o SENHOR a Moisés: Eis que vos farei chover do céu pão, e o povo sairá e colherá diariamente a porção para cada dia, para que eu ponha à prova se anda na minha lei ou não.

4Då sade Herren till Mose: »Jag skall låta det regna mat till er från himlen, så att folket varje dag kan gå ut och samla så mycket de behöver. Då kan jag sätta dem på prov och se om de rättar sig efter mina anvisningar eller inte.

5 Dar-se-á que, ao sexto dia, prepararão o que colherem; e será o dobro do que colhem cada dia.

5När de tillreder vad de hämtat hem på sjätte dagen kommer det att vara dubbelt så mycket som de samlar in de andra dagarna.«

6 Então, disse Moisés e Arão a todos os filhos de Israel: à tarde, sabereis que foi o SENHOR quem vos tirou da terra do Egito,
7 e, pela manhã, vereis a glória do SENHOR, porquanto ouviu as vossas murmurações; pois quem somos nós, para que murmureis contra nós?

6Mose och Aron sade då till israeliterna: »I kväll skall ni förstå att det är Herren som har fört er ut ur Egypten,
7och i morgon skall ni få se Herrens härlighet. Han hör ert knot mot honom — för det är inte mot oss ni knotar, vi är ju ingenting.«

8 Prosseguiu Moisés: Será isso quando o SENHOR, à tarde, vos der carne para comer e, pela manhã, pão que vos farte, porquanto o SENHOR ouviu as vossas murmurações, com que vos queixais contra ele; pois quem somos nós? As vossas murmurações não são contra nós, e sim contra o SENHOR.

8Och Mose fortsatte: »I kväll ger Herren er kött att äta och i morgon så mycket bröd ni behöver. Herren hör nu hur ni knotar mot honom. Vi är ingenting, det är inte mot oss ni knotar utan mot Herren.«

9 Disse Moisés a Arão: Dize a toda a congregação dos filhos de Israel: Chegai-vos à presença do SENHOR, pois ouviu as vossas murmurações.

9Sedan sade Mose till Aron: »Säg till Israels menighet att träda fram inför Herren, eftersom han har hört deras knot.«

[10] Quando Arão falava a toda a congregação dos filhos de Israel, olharam para o deserto, e eis que a glória do SENHOR apareceu na nuvem.

[10]När Aron talade till Israels menighet vände de sig mot öknen, och då visade sig Herrens härlighet i molnet.

Deus manda codornizes

[11] E o SENHOR disse a Moisés:

[11]Herren talade till Mose:

[12] Tenho ouvido as murmurações dos filhos de Israel; dize-lhes: Ao crepúsculo da tarde, comereis carne, e, pela manhã, vos fartareis de pão, e sabereis que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[12]»Jag har hört israeliternas knot. Säg till dem: Mellan skymning och mörker skall ni få kött att äta, och i morgon bitti skall ni få så mycket bröd ni behöver. Då skall ni inse att jag är Herren, er Gud.«

[13] À tarde, subiram codornizes e cobriram o arraial; pela manhã, jazia o orvalho ao redor do arraial.

[13]Den kvällen kom det vaktlar i sådan mängd att de täckte hela lägret, och på morgonen låg det dagg runt omkring lägret.

[14] E, quando se evaporou o orvalho que caíra, na superfície do deserto restava uma coisa fina e semelhante a escamas, fina como a geada sobre a terra.

[14]När daggen hade torkat låg det ute i öknen något tunt och frasigt, tunt som rimfrost på marken.

[15] Vendo-a os filhos de Israel, disseram uns aos outros: Que é isto? Pois não sabiam o que era. Disse-lhes Moisés: Isto é o pão que o SENHOR vos dá para vosso alimento.

[15]Och när israeliterna såg det frågade de varandra: »Vad är det här?« eftersom de inte visste vad det var. Mose sade till dem: »Det är den mat som Herren ger er att äta.

[16] Eis o que o SENHOR vos ordenou: Colhei disso cada um segundo o que pode comer, um gômer por cabeça, segundo o número de vossas pessoas; cada um tomará para os que se acharem na sua tenda.

[16]Och Herren har gett denna befallning: Samla så mycket av det som var och en behöver, ett omermått per person för samtliga. Varje husfar skall hämta till dem han har i sitt tält.«

[17] Assim o fizeram os filhos de Israel; e colheram, uns, mais, outros, menos.

[17]Israeliterna gjorde så, och några samlade mer, andra mindre.

[18] Porém, medindo-o com o gômer, não sobejava ao que colhera muito, nem faltava ao que colhera pouco, pois colheram cada um quanto podia comer.

[18]När de sedan mätte upp hade de som samlat mer inte fått för mycket och de som samlat mindre inte för litet, alla hade fått vad de behövde.

[19] Disse-lhes Moisés: Ninguém deixe dele para a manhã seguinte.

[19]Mose sade till dem: »Ingen får lämna kvar något av detta till i morgon.«

[20] Eles, porém, não deram ouvidos a Moisés, e alguns deixaram do maná para a manhã seguinte; porém deu bichos e cheirava mal. E Moisés se indignou contra eles.

[20]Men somliga lydde inte Mose utan sparade av det till nästa morgon. Då var det fullt av mask och luktade illa. Och Mose blev ond på dem.

[21] Colhiam-no, pois, manhã após manhã, cada um quanto podia comer; porque, em vindo o calor, se derretia.

[21]Varje morgon samlade var och en så mycket som behövdes; i solvärmen smälte det bort.

O povo de Israel recolhe o maná

[22] Ao sexto dia, colheram pão em dobro, dois gômeres para cada um; e os principais da congregação vieram e contaram-no a Moisés.

[22]När de samlade mat på sjätte dagen fick de dubbelt så mycket, två omermått var, och alla hövdingarna i menigheten kom och talade om detta för Mose.

[23] Respondeu-lhes ele: Isto é o que disse o SENHOR: Amanhã é repouso, o santo sábado do SENHOR; o que quiserdes cozer no forno, cozei-o, e o que quiserdes cozer em água, cozei-o em água; e tudo o que sobrar separai, guardando para a manhã seguinte.

[23]Han svarade dem: »Det är som Herren har sagt. I morgon är det sabbatsvila, en sabbat helgad åt Herren. Baka nu vad ni vill baka och koka vad ni vill koka; allt som blir över skall ni spara till i morgon.«

[24] E guardaram-no até pela manhã seguinte, como Moisés ordenara; e não cheirou mal, nem deu bichos.

[24]Då sparade man det till nästa morgon, som Mose hade befallt. Och nu fick det ingen dålig lukt och det gick inte mask i det.

[25] Então, disse Moisés: Comei-o hoje, porquanto o sábado é do SENHOR; hoje, não o achareis no campo.

[25]Och Mose sade: »Ät det i dag! I dag är det Herrens sabbat, i dag hittar ni ingenting på marken.

[26] Seis dias o colhereis, mas o sétimo dia é o sábado; nele, não haverá.

[26]Sex dagar kan ni samla det, men den sjunde dagen är det sabbat; då finns där ingenting.«

[27] Ao sétimo dia, saíram alguns do povo para o colher, porém não o acharam.

[27]Ändå gick några bland folket ut den sjunde dagen för att samla, men de fann inte någonting.

[28] Então, disse o SENHOR a Moisés: Até quando recusareis guardar os meus mandamentos e as minhas leis?

[28]Då sade Herren till Mose: »Hur länge skall ni vägra att hålla mina bud och befallningar?

[29] Considerai que o SENHOR vos deu o sábado; por isso, ele, no sexto dia, vos dá pão para dois dias; cada um fique onde está, ninguém saia do seu lugar no sétimo dia.

[29]Tänk på att det är Herren som har gett er sabbaten — därför ger han er den sjätte dagen mat för två dagar. Alla skall hålla sig i stillhet och ingen får gå hemifrån på den sjunde dagen.”

[30] Assim, descansou o povo no sétimo dia.

[30]Sedan höll folket sabbatsvila den sjunde dagen.

[31] Deu-lhe a casa de Israel o nome de maná; era como semente de coentro, branco e de sabor como bolos de mel.

[31]Israeliterna kallade brödet för manna. Det liknade korianderfrö; det var vitt och smakade som honungskaka.

[32] Disse Moisés: Esta é a palavra que o SENHOR ordenou: Dele encherás um gômer e o guardarás para as vossas gerações, para que vejam o pão com que vos sustentei no deserto, quando vos tirei do Egito.

[32]Mose sade: »Herren har gett denna befallning. Spara en omer av detta genom alla släktled, så att era efterkommande får se det bröd som jag gav er att äta i öknen, när jag förde er ut ur Egypten.«

[33] Disse também Moisés a Arão: Toma um vaso, mete nele um gômer cheio de maná e coloca-o diante do SENHOR, para guardar-se às vossas gerações.

[33]Och Mose sade till Aron: »Tag ett kärl och lägg en omer manna i det, ställ det inför Herren och spara det genom alla släktled.”

[34] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim Arão o colocou diante do Testemunho para o guardar.

[34]Aron gjorde som Herren hade befallt Mose: han ställde kärlet framför förbundstecknet.

[35] E comeram os filhos de Israel maná quarenta anos, até que entraram em terra habitada; comeram maná até que chegaram aos limites da terra de Canaã.

[35]Israeliterna åt manna i fyrtio år tills de kom till bebott land; de åt manna tills de nådde gränsen till Kanaan.

[36] Gômer é a décima parte do efa.

[36]En omer är en tiondels efa.

Êxodo 17

A água da rocha em Refidim

[1] Tendo partido toda a congregação dos filhos de Israel do deserto de Sim, fazendo

2 Mos 17

Vatten ur klippan

[1]Hela Israels menighet bröt upp från Sinöknen och drog från lägerplats till

suas paradas, segundo o mandamento do SENHOR, acamparam-se em Refidim; e não havia ali água para o povo beber.

2 Contendeu, pois, o povo com Moisés e disse: Dá-nos água para beber. Respondeu-lhes Moisés: Por que contendeis comigo? Por que tentais ao SENHOR?

3 Tendo aí o povo sede de água, murmurou contra Moisés e disse: Por que nos fizeste subir do Egito, para nos matares de sede, a nós, a nossos filhos e aos nossos rebanhos?

4 Então, clamou Moisés ao SENHOR: Que farei a este povo? Só lhe resta apedrejar-me.

5 Respondeu o SENHOR a Moisés: Passa adiante do povo e toma contigo alguns dos anciãos de Israel, leva contigo em mão o bordão com que feriste o rio e vai.

6 Eis que estarei ali diante de ti sobre a rocha em Horebe; ferirás a rocha, e dela sairá água, e o povo beberá. Moisés assim o fez na presença dos anciãos de Israel.

7 E chamou o nome daquele lugar Massá e Meribá, por causa da contenda dos filhos de Israel e porque tentaram ao SENHOR, dizendo: Está o SENHOR no meio de nós ou não?

Amaleque peleja contra os israelitas

8 Então, veio Amaleque e pelejou contra Israel em Refidim.

9 Com isso, ordenou Moisés a Josué: Escolhe-nos homens, e sai, e peleja contra Amaleque; amanhã, estarei eu no cimo do

lägerplats enligt de befallningar Herren gav. De slog läger i Refidim, men där fanns inget vatten att dricka för folket.

2Då anklagade de Mose och krävde att han skulle skaffa dem vatten. »Varför anklagar ni mig?« frågade Mose. »Varför sätter ni Herren på prov?«

3Men eftersom de var törstiga knotade de mot Mose och sade: »Varför har du fört oss ut ur Egypten? Vill du att vi själva och våra barn och vår boskap skall dö av törst?«

4Då ropade Mose till Herren: »Vad skall jag göra med detta folk? Snart stenar de mig.”

5Herren sade till honom: »Gå framför folket med några av de äldste i Israel och ta med dig den stav som du hade då du slog på Nilen.

6Jag kommer att stå framför dig på klippan vid Horeb, och du skall slå på klippan, och då kommer det vatten ur den, så att folket får dricka.« Mose gjorde så inför de äldste i Israel.

7Platsen fick namnet Massa och Meriva, eftersom israeliterna hade anklagat Mose där och hade satt Herren på prov och sagt: »Finns Herren ibland oss eller inte?«

Seger över amalekiterna

8Sedan kom amalekiterna och angrep israeliterna vid Refidim.

9Då sade Mose till Josua: »Välj ut krigare åt oss och dra ut och kämpa mot amalekiterna. I morgon skall jag ställa mig

outeiro, e o bordão de Deus estará na minha mão.

[10] Fez Josué como Moisés lhe dissera e pelejou contra Amaleque; Moisés, porém, Arão e Hur subiram ao cimo do outeiro.

[11] Quando Moisés levantava a mão, Israel prevalecia; quando, porém, ele abaixava a mão, prevalecia Amaleque.

[12] Ora, as mãos de Moisés eram pesadas; por isso, tomaram uma pedra e a puseram por baixo dele, e ele nela se assentou; Arão e Hur sustentavam-lhe as mãos, um, de um lado, e o outro, do outro; assim lhe ficaram as mãos firmes até ao pôr-do-sol.

[13] E Josué desbaratou a Amaleque e a seu povo a fio de espada.

[14] Então, disse o SENHOR a Moisés: Escreve isto para memória num livro e repete-o a Josué; porque eu hei de riscar totalmente a memória de Amaleque de debaixo do céu.

[15] E Moisés edificou um altar e lhe chamou: O SENHOR É Minha Bandeira.

[16] E disse: Porquanto o SENHOR jurou, haverá guerra do SENHOR contra Amaleque de geração em geração.

Êxodo 18

O sogro de Moisés traz-lhe sua mulher e seus filhos

[1] Ora, Jetro, sacerdote de Midiã, sogro de Moisés, ouviu todas as coisas que Deus tinha feito a Moisés e a Israel, seu povo; como o SENHOR trouxera a Israel do Egito.

på krönet av kullen med Guds stav i min hand.«

[10]Josua gjorde som Mose hade sagt och stred mot amalekiterna, medan Mose och Aron och Hur gick upp på kullens krön.

[11]Så länge Mose höll upp sina händer hade israeliterna övertaget, men när han lät händerna sjunka fick amalekiterna övertag.

[12]När Moses händer blev tunga hämtade de en sten åt honom att sitta på. Aron och Hur stod på var sin sida och stödde hans armar, så att han kunde hålla dem uppe tills solen gick ner.

[13]Josua nedkämpade amalekiternas här utan förskoning.

[14]Herren sade till Mose: »Skriv ner detta så att det blir ihågkommet, och läs det för Josua, ty jag skall utplåna minnet av amalekiterna från jorden.”

[15]Då byggde Mose ett altare, som han kallade »Herren mitt fälttecken«.

[16]Han sade: »Handen på Herrens fälttecken! Herren skall föra krig mot amalekiterna från släkte till släkte!«

2 Mos 18

Jetro besöker Mose

[1]Jetro, prästen i Midjan, som var Moses svärfar, fick höra allt som Gud hade gjort för Mose och för sitt folk Israel, att Herren hade fört Israel ut ur Egypten.

[2] Jetro, sogro de Moisés, tomou a Zípora, mulher de Moisés, depois que este lha enviara,

[3] com os dois filhos dela, dos quais um se chamava Gérson, pois disse Moisés: Fui peregrino em terra estrangeira;

[4] e o outro, Eliézer, pois disse: O Deus de meu pai foi a minha ajuda e me livrou da espada de Faraó.

[5] Veio Jetro, sogro de Moisés, com os filhos e a mulher deste, a Moisés no deserto onde se achava acampado, junto ao monte de Deus,

[6] e mandou dizer a Moisés: Eu, teu sogro Jetro, venho a ti, com a tua mulher e seus dois filhos.

[7] Então, saiu Moisés ao encontro do seu sogro, inclinou-se e o beijou; e, indagando pelo bem-estar um do outro, entraram na tenda.

[8] Contou Moisés a seu sogro tudo o que o SENHOR havia feito a Faraó e aos egípcios por amor de Israel, e todo o trabalho que passaram no Egito, e como o SENHOR os livrara.

[9] Alegrou-se Jetro de todo o bem que o SENHOR fizera a Israel, livrando-o da mão dos egípcios,

[10] e disse: Bendito seja o SENHOR, que vos livrou da mão dos egípcios e da mão de Faraó;

[2]Då tog Jetro med sig Moses hustru Sippora, som hade sänts hem,

[3]och hennes två söner. Den ene hade fått namnet Gershom, »ty«, sade Mose, »jag är en främling i detta land«.

[4]Den andre hade han gett namnet Elieser, »ty«, sade han, »min faders Gud kom mig till hjälp och räddade mig undan faraos svärd«.

[5]Så kom Jetro till Mose med hans söner och hans hustru, där han hade slagit läger i öknen vid Guds berg.

[6]Mose fick bud om att hans svärfar var på väg med hans hustru och de båda sönerna.

[7]Då gick Mose ut och mötte honom, föll ner för honom och kysste honom. När de hade hälsat varandra gick de in i tältet.

[8]Mose berättade för sin svärfar om allt som Herren hade gjort mot farao och mot Egypten för Israels skull, om alla svårigheter som hade mött dem på vägen och hur Herren hade räddat dem.

[9]Och Jetro gladde sig över allt gott som Herren hade gjort mot Israel, att han hade räddat dem undan egypterna.

[10]Han sade: »Lovad vare Herren, som har räddat er ur egypternas och faraos våld, Herren, som har räddat folket undan egypternas förtryck!

[11] agora, sei que o SENHOR é maior que todos os deuses, porque livrou este povo de debaixo da mão dos egípcios, quando agiram arrogantemente contra o povo.

[11]Nu vet jag att Herren är större än alla andra gudar, ty därför att de handlade övermodigt mot dem …«

[12] Então, Jetro, sogro de Moisés, tomou holocausto e sacrifícios para Deus; e veio Arão e todos os anciãos de Israel para comerem pão com o sogro de Moisés, diante de Deus.

[12]Och Jetro, Moses svärfar, förde fram brännoffer och slaktoffer åt Gud, och Aron och alla Israels äldste kom och deltog med honom i måltiden inför Gud.

A nomeação de auxiliares

Deuteronômio 1.9-18

[13] No dia seguinte, assentou-se Moisés para julgar o povo; e o povo estava em pé diante de Moisés desde a manhã até ao pôr-do-sol.

[13]Nästa dag satte sig Mose för att skipa rätt bland folket, och folket stod omkring honom från morgonen ända till kvällen.

[14] Vendo, pois, o sogro de Moisés tudo o que ele fazia ao povo, disse: Que é isto que fazes ao povo? Por que te assentas só, e todo o povo está em pé diante de ti, desde a manhã até ao pôr-do-sol?

[14]När svärfadern såg hur mycket Mose hade att uträtta sade han: »Måste du göra allt detta för folket? Varför skall du ensam sitta här med allt folket omkring dig från morgon till kväll?« —

[15] Respondeu Moisés a seu sogro: É porque o povo me vem a mim para consultar a Deus;

[15]»Folket kommer ju till mig för att fråga Gud«, svarade Mose.

[16] quando tem alguma questão, vem a mim, para que eu julgue entre um e outro e lhes declare os estatutos de Deus e as suas leis.

[16]»När de har någon tvist kommer de till mig, och jag skipar rätt mellan dem och lär dem Guds bud och lagar.«

[17] O sogro de Moisés, porém, lhe disse: Não é bom o que fazes.

[17]Hans svärfar sade: »Det här har du inte ordnat bra.

[18] Sem dúvida, desfalecerás, tanto tu como este povo que está contigo; pois isto é pesado demais para ti; tu só não o podes fazer.

[18]Du tröttar ut både dig själv och allt folket som står här. Arbetet blir för tungt för dig, du kan inte göra det ensam.

[19] Ouve, pois, as minhas palavras; eu te aconselharei, e Deus seja contigo;

[19]Nu skall du lyssna på mitt råd, då skall Gud vara med dig. Själv kan du vara

representa o povo perante Deus, leva as suas causas a Deus,

[20] ensina-lhes os estatutos e as leis e faze-lhes saber o caminho em que devem andar e a obra que devem fazer.

[21] Procura dentre o povo homens capazes, tementes a Deus, homens de verdade, que aborreçam a avareza; põe-nos sobre eles por chefes de mil, chefes de cem, chefes de cinqüenta e chefes de dez;

[22] para que julguem este povo em todo tempo. Toda causa grave trarão a ti, mas toda causa pequena eles mesmos julgarão; será assim mais fácil para ti, e eles levarão a carga contigo.

[23] Se isto fizeres, e assim Deus to mandar, poderás, então, suportar; e assim também todo este povo tornará em paz ao seu lugar.

[24] Moisés atendeu às palavras de seu sogro e fez tudo quanto este lhe dissera.

[25] Escolheu Moisés homens capazes, de todo o Israel, e os constituiu por cabeças sobre o povo: chefes de mil, chefes de cem, chefes de cinqüenta e chefes de dez.

[26] Estes julgaram o povo em todo tempo; a causa grave trouxeram a Moisés e toda causa simples julgaram eles.

[27] Então, se despediu Moisés de seu sogro, e este se foi para a sua terra.

Êxodo 19

Deus fala com Moisés no monte Sinai

[1] No terceiro mês da saída dos filhos de Israel da terra do Egito, no primeiro dia desse mês, vieram ao deserto do Sinai.

folkets talesman inför Gud och lägga fram deras ärenden inför honom,

[20]och du skall inskärpa buden och lagarna hos dem och lära dem vilken väg de skall gå och hur de bör handla.

[21]Men du skall utse några bland folket, dugande och gudfruktiga män, pålitliga och redbara, och sätta dem att leda grupper på tusen eller hundra eller femtio eller tio.

[22]De skall alltid skipa rätt bland folket; alla viktiga fall får de hänskjuta till dig, men i de enklare målen kan de själva döma. Så kan du lätta din börda och låta dem bära den tillsammans med dig.

[23]Om du gör detta och det sker på Guds befallning kan du hålla ut, och alla som är här kan också gå hem nöjda.«

[24]Mose lyssnade till sin svärfar och rättade sig efter honom.

[25]Han valde ut dugande män bland israeliterna och gjorde dem till hövdingar över folket, till ledare för grupper på tusen eller hundra eller femtio eller tio.

[26]De skipade alltid rätt bland folket; svåra fall hänsköt de till Mose, men i de enklare målen dömde de själva.

[27]Så tog Mose farväl av sin svärfar, som återvände till sitt land.

2 Mos 19

Gudsuppenbarelsen på Sinai

[1]Vid tredje nymånen efter det att israeliterna hade lämnat Egypten, just på den dagen, kom de till Sinaiöknen.

2 Tendo partido de Refidim, vieram ao deserto do Sinai, no qual se acamparam; ali, pois, se acampou Israel em frente do monte.

2De bröt upp från Refidim, och när de hade kommit till Sinaiöknen slog de läger där. Israel slog läger framför berget.

3 Subiu Moisés a Deus, e do monte o SENHOR o chamou e lhe disse: Assim falarás à casa de Jacó e anunciarás aos filhos de Israel:

3Mose gick upp till Gud, och Herren talade till honom från berget: »Så skall du säga till Jakobs släkt och förkunna för Israels folk:

4 Tendes visto o que fiz aos egípcios, como vos levei sobre asas de águia e vos cheguei a mim.

4Ni har sett vad jag gjorde med egypterna och hur jag har burit er på örnvingar och fört er hit till mig.

5 Agora, pois, se diligentemente ouvirdes a minha voz e guardardes a minha aliança, então, sereis a minha propriedade peculiar dentre todos os povos; porque toda a terra é minha;

5Om ni nu lyssnar till mig och håller mitt förbund skall ni vara min dyrbara egendom framför alla andra folk — ty hela jorden är min —

6 vós me sereis reino de sacerdotes e nação santa. São estas as palavras que falarás aos filhos de Israel.

6och ni skall vara ett rike av präster och ett heligt folk som tillhör mig. Detta är vad du skall säga till Israels folk.«

7 Veio Moisés, chamou os anciãos do povo e expôs diante deles todas estas palavras que o SENHOR lhe havia ordenado.

7När Mose kom tillbaka kallade han samman folkets äldste och förelade dem det som Herren hade befallt honom att säga.

8 Então, o povo respondeu à uma: Tudo o que o SENHOR falou faremos. E Moisés relatou ao SENHOR as palavras do povo.

8Folket svarade med en mun: »Allt vad Herren har sagt vill vi göra.« Och Mose gick tillbaka till Herren med folkets svar.

9 Disse o SENHOR a Moisés: Eis que virei a ti numa nuvem escura, para que o povo ouça quando eu falar contigo e para que também creiam sempre em ti. Porque Moisés tinha anunciado as palavras do seu povo ao SENHOR.

9Då sade Herren till Mose: »Jag skall komma till dig i ett tätt moln, så att folket kan höra när jag talar med dig. Sedan kommer de alltid att lita på dig.« När Mose hade talat om för Herren vad folket hade sagt

10 Disse também o SENHOR a Moisés: Vai ao povo e purifica-o hoje e amanhã. Lavem eles as suas vestes

10sade Herren till honom: »Gå till folket och se till att de renar sig i dag och i morgon. Låt dem tvätta sina kläder

[11] e estejam prontos para o terceiro dia; porque no terceiro dia o SENHOR, à vista de todo o povo, descerá sobre o monte Sinai.

[12] Marcarás em redor limites ao povo, dizendo: Guardai-vos de subir ao monte, nem toqueis o seu limite; todo aquele que tocar o monte será morto.

[13] Mão nenhuma tocará neste, mas será apedrejado ou flechado; quer seja animal, quer seja homem, não viverá. Quando soar longamente a buzina, então, subirão ao monte.

[14] Moisés, tendo descido do monte ao povo, consagrou o povo; e lavaram as suas vestes.

[15] E disse ao povo: Estai prontos ao terceiro dia; e não vos chegueis a mulher.

[16] Ao amanhecer do terceiro dia, houve trovões, e relâmpagos, e uma espessa nuvem sobre o monte, e mui forte clangor de trombeta, de maneira que todo o povo que estava no arraial se estremeceu.

[17] E Moisés levou o povo fora do arraial ao encontro de Deus; e puseram-se ao pé do monte.

[18] Todo o monte Sinai fumegava, porque o SENHOR descera sobre ele em fogo; a sua fumaça subiu como fumaça de uma fornalha, e todo o monte tremia grandemente.

[11]och göra sig beredda för i övermorgon. Ty i övermorgon skall Herren stiga ner på Sinaiberget i hela folkets åsyn.

[12]Du skall dra en gräns runt omkring berget och varna folket för att gå upp på berget eller komma för nära dess fot. Den som rör vid berget skall straffas med döden.

[13]Men ingen hand får vidröra honom: han skall stenas eller skjutas. Ingen sådan får leva, vare sig det är ett djur eller en människa. När vädurshornet ljuder skall de gå upp på berget.«

[14]Mose gick ner från berget till folket och lät dem rena sig, och de tvättade sina kläder.

[15]Och han sade till dem: »Håll er beredda för i övermorgon. Kom inte nära någon kvinna.«

[16]När det blev morgon den tredje dagen började det åska och blixtra, ett tungt moln låg över berget och det hördes en stark hornstöt. Alla som var i lägret blev förfärade.

[17]Då förde Mose folket ut ur lägret att möta Gud. De ställde sig nedanför berget.

[18]Hela Sinaiberget omgavs av rök då Herren steg ner på berget i eld. Röken steg upp som från en smältugn, och hela berget skalv.

[19] E o clangor da trombeta ia aumentando cada vez mais; Moisés falava, e Deus lhe respondia no trovão.

[20] Descendo o SENHOR para o cimo do monte Sinai, chamou o SENHOR a Moisés para o cimo do monte. Moisés subiu,

[21] e o SENHOR disse a Moisés: Desce, adverte ao povo que não traspasse o limite até ao SENHOR para vê-lo, a fim de muitos deles não perecerem.

[22] Também os sacerdotes, que se chegam ao SENHOR, se hão de consagrar, para que o SENHOR não os fira.

[23] Então, disse Moisés ao SENHOR: O povo não poderá subir ao monte Sinai, porque tu nos advertiste, dizendo: Marca limites ao redor do monte e consagra-o.

[24] Replicou-lhe o SENHOR: Vai, desce; depois, subirás tu, e Arão contigo; os sacerdotes, porém, e o povo não traspassem o limite para subir ao SENHOR, para que não os fira.

[25] Desceu, pois, Moisés ao povo e lhe disse tudo isso.

Êxodo 20

Os dez mandamentos

Deuteronômio 5.1-21

[1] Então, falou Deus todas estas palavras:

[2] Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei da terra do Egito, da casa da servidão.

[3] Não terás outros deuses diante de mim.

[19]Medan hornet ljöd allt starkare talade Mose, och Gud svarade honom med ljudlig röst.

[20]När Herren hade stigit ner på toppen av Sinaiberget kallade han till sig Mose, och Mose gick dit upp.

[21]Herren sade till honom: »Gå ner och varna folket så att de inte tränger sig fram för att se Herren, ty då kommer många av dem att mista livet.

[22]Även prästerna, som annars får närma sig Herren, måste rena sig, så att Herren inte slår dem med sin vrede.«

[23]Mose svarade Herren: »Folket kan inte gå upp på Sinaiberget, eftersom du själv har varnat oss och befallt mig att dra en gräns runt berget och förklara det för heligt.«

[24]Herren sade: »Gå nu ner och kom sedan upp igen tillsammans med Aron! Men prästerna och folket får inte tränga sig fram för att komma upp till Herren, då kan han slå dem med sin vrede.”

[25]Därefter gick Mose ner till folket och sade till dem …

2 Mos 20

De tio budorden

[1]Detta är vad Gud sade:

[2]Jag är Herren, din Gud, som förde dig ut ur Egypten, ut ur slavlägret.

[3]Du skall inte ha andra gudar vid sidan av mig.

[4] Não farás para ti imagem de escultura, nem semelhança alguma do que há em cima nos céus, nem embaixo na terra, nem nas águas debaixo da terra.

[4]Du skall inte göra dig någon bildstod eller avbild av någonting uppe i himlen eller nere på jorden eller i vattnet under jorden.

[5] Não as adorarás, nem lhes darás culto; porque eu sou o SENHOR, teu Deus, Deus zeloso, que visito a iniqüidade dos pais nos filhos até à terceira e quarta geração daqueles que me aborrecem

[5]Du skall inte tillbe dem eller tjäna dem. Ty jag är Herren, din Gud, en svartsjuk Gud, som låter straffet för fädernas skuld drabba barnen intill tredje och fjärde led när man försmår mig

[6] e faço misericórdia até mil gerações daqueles que me amam e guardam os meus mandamentos.

[6]men visar godhet mot tusenden när man älskar mig och håller mina bud.

[7] Não tomarás o nome do SENHOR, teu Deus, em vão, porque o SENHOR não terá por inocente o que tomar o seu nome em vão.

[7]Du skall inte missbruka Herrens, din Guds, namn, ty Herren kommer inte att lämna den ostraffad som missbrukar hans namn.

[8] Lembra-te do dia de sábado, para o santificar.

[8]Tänk på att hålla sabbatsdagen helig.

[9] Seis dias trabalharás e farás toda a tua obra.

[9]Sex dagar skall du arbeta och sköta alla dina sysslor,

[10] Mas o sétimo dia é o sábado do SENHOR, teu Deus; não farás nenhum trabalho, nem tu, nem o teu filho, nem a tua filha, nem o teu servo, nem a tua serva, nem o teu animal, nem o forasteiro das tuas portas para dentro;

[10]men den sjunde dagen är Herrens, din Guds, sabbat. Då skall du inte utföra något arbete, varken du eller din son eller din dotter, din slav eller din slavinna, din boskap eller invandraren i dina städer.

[11] porque, em seis dias, fez o SENHOR os céus e a terra, o mar e tudo o que neles há e, ao sétimo dia, descansou; por isso, o SENHOR abençoou o dia de sábado e o santificou.

[11]Ty på sex dagar gjorde Herren himlen och jorden och havet och allt vad de rymmer, men på den sjunde dagen vilade han. Därför har Herren välsignat sabbatsdagen och gjort den till en helig dag.

[12] Honra teu pai e tua mãe, para que se prolonguem os teus dias na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá.

[12]Visa aktning för din far och din mor, så att du får leva länge i det land som Herren, din Gud, ger dig.

[13] Não matarás.

[14] Não adulterarás.

[15] Não furtarás.

[16] Não dirás falso testemunho contra o teu próximo.

[17] Não cobiçarás a casa do teu próximo. Não cobiçarás a mulher do teu próximo, nem o seu servo, nem a sua serva, nem o seu boi, nem o seu jumento, nem coisa alguma que pertença ao teu próximo.

Moisés, mediador entre Deus e o povo

Deuteronômio 5.22-33

[18] Todo o povo presenciou os trovões, e os relâmpagos, e o clangor da trombeta, e o monte fumegante; e o povo, observando, se estremeceu e ficou de longe.

[19] Disseram a Moisés: Fala-nos tu, e te ouviremos; porém não fale Deus conosco, para que não morramos.

[20] Respondeu Moisés ao povo: Não temais; Deus veio para vos provar e para que o seu temor esteja diante de vós, a fim de que não pequeis.

[21] O povo estava de longe, em pé; Moisés, porém, se chegou à nuvem escura onde Deus estava.

Leis acerca dos altares

[22] Então, disse o SENHOR a Moisés: Assim dirás aos filhos de Israel: Vistes que dos céus eu vos falei.

[23] Não fareis deuses de prata ao lado de mim, nem deuses de ouro fareis para vós outros.

[24] Um altar de terra me farás e sobre ele sacrificarás os teus holocaustos, as tuas ofertas pacíficas, as tuas ovelhas e os teus bois; em todo lugar onde eu fizer celebrar

[13]Du skall inte dräpa.

[14]Du skall inte begå äktenskapsbrott.

[15]Du skall inte stjäla.

[16]Du skall inte vittna falskt mot din nästa.

[17]Du skall inte ha begär till din nästas hus. Du skall inte ha begär till din nästas hustru eller hans slav eller hans slavinna, hans oxe eller hans åsna eller något annat som tillhör din nästa.

[18]När folket blev vittne till åskan och flammorna, till hornstötarna och röken från berget darrade de av fruktan och höll sig på avstånd.

[19]Och de sade till Mose: »Tala till oss du, så skall vi lyda. Men Gud får inte tala till oss; då kommer vi att dö.«

[20]Mose svarade: »Var inte rädda! Det är för att sätta er på prov som Gud har kommit, och för att ni alltid skall frukta honom och inte synda.«

[21]Och folket stod på avstånd medan Mose gick upp mot töcknet där Gud var.

Lagar

[22]Herren sade till Mose: Så skall du säga till israeliterna: Ni har själva sett att jag talade till er från himlen.

[23]Ni skall inte göra någon gud att ha vid sidan om mig; gudar av silver och guld skall ni inte göra er.

[24]Ett altare av jord skall du göra åt mig, och på det skall du offra dina brännoffer och gemenskapsoffer, din småboskap och din nötboskap. På varje plats där jag låter

a memória do meu nome, virei a ti e te abençoarei.

25 Se me levantares um altar de pedras, não o farás de pedras lavradas; pois, se sobre ele manejares a tua ferramenta, profaná-lo-ás.

26 Nem subirás por degrau ao meu altar, para que a tua nudez não seja ali exposta.

mitt namn bli nämnt skall jag komma till dig och välsigna dig.

25Och om du vill göra ett altare av sten åt mig, skall du inte bygga det av huggen sten, ty om du bearbetar stenen med mejsel, vanhelgar du den.

26Stig inte upp till mitt altare på trappsteg, så att ditt kön blottas vid altaret.

Êxodo 21

Leis acerca dos servos
Deuteronômio 15.12-18

1 São estes os estatutos que lhes proporás:

2 Se comprares um escravo hebreu, seis anos servirá; mas, ao sétimo, sairá forro, de graça.

3 Se entrou solteiro, sozinho sairá; se era homem casado, com ele sairá sua mulher.

4 Se o seu senhor lhe der mulher, e ela der à luz filhos e filhas, a mulher e seus filhos serão do seu senhor, e ele sairá sozinho.

5 Porém, se o escravo expressamente disser: Eu amo meu senhor, minha mulher e meus filhos, não quero sair forro.

6 Então, o seu senhor o levará aos juízes, e o fará chegar à porta ou à ombreira, e o seu senhor lhe furará a orelha com uma sovela; e ele o servirá para sempre.

7 Se um homem vender sua filha para ser escrava, esta não lhe sairá como saem os escravos.

2 Mos 21

1Detta är de bestämmelser du skall förelägga israeliterna:

2När du köper en hebreisk slav skall han tjäna i sex år, men det sjunde året skall han friges utan betalning.

3Kom han ensam, skall han friges ensam; var han gift, skall hans hustru följa honom.

4Har hans herre gett honom en hustru och har hon fött honom söner och döttrar, skall hustrun och barnen tillhöra hennes herre, och mannen ensam skall friges.

5Men om slaven säger: »Jag håller av min herre, min hustru och mina barn, jag vill inte bli fri«,

6då skall hans herre föra fram honom inför Gud; han skall föras fram till dörren eller dörrposten och hans herre skall genomborra hans öra med en syl, och så skall slaven tillhöra honom för alltid.

7Om någon har sålt sin dotter som slavinna, skall hon inte friges på samma sätt som de andra slavarna.

[8] Se ela não agradar ao seu senhor, que se comprometeu a desposá-la, ele terá de permitir-lhe o resgate; não poderá vendê-la a um povo estranho, pois será isso deslealdade para com ela.

[8]Om hennes herre väljer henne för egen räkning men sedan inte vill veta av henne, skall han låta henne bli friköpt. Till utlänningar har han inte rätt att sälja henne när han behandlat henne trolöst.

[9] Mas, se a casar com seu filho, tratá-la-á como se tratam as filhas.

[9]Utser han henne åt sin son, skall hon få samma rättigheter som en dotter.

[10] Se ele der ao filho outra mulher, não diminuirá o mantimento da primeira, nem os seus vestidos, nem os seus direitos conjugais.

[10]Tar han sig ännu en hustru, får han inte inskränka på den förras rätt till mat, kläder och bostad.

[11] Se não lhe fizer estas três coisas, ela sairá sem retribuição, nem pagamento em dinheiro.

[11]Låter han henne inte få dessa tre ting, skall hon friges utan ersättning och betalning.

Leis acerca da violência

[12] Quem ferir a outro, de modo que este morra, também será morto.

[12]Den som slår ihjäl en människa skall straffas med döden.

[13] Porém, se não lhe armou ciladas, mas Deus lhe permitiu caísse em suas mãos, então, te designarei um lugar para onde ele fugirá.

[13]Om det inte var hans mening utan det var Gud som lät det ske, kan han fly till en plats som jag skall anvisa dig.

[14] Se alguém vier maliciosamente contra o próximo, matando-o à traição, tirá-lo-ás até mesmo do meu altar, para que morra.

[14]Men om någon begår brottet att mörda med avsikt, får han gripas, även vid mitt altare, och skall avrättas.

[15] Quem ferir seu pai ou sua mãe será morto.

[15]Den som slår sin far eller mor skall straffas med döden.

[16] O que raptar alguém e o vender, ou for achado na sua mão, será morto.

[16]Den som rövar bort en människa skall straffas med döden, vare sig han sålt den bortrövade eller denne påträffas hos honom.

[17] Quem amaldiçoar seu pai ou sua mãe será morto.

[17]Den som förbannar sin far eller mor skall straffas med döden.

[18] Se dois brigarem, ferindo um ao outro com pedra ou com o punho, e o ferido não morrer, mas cair de cama;

[18]Om två män tvistar och den ene slår den andre med en sten eller med knytnäven, inte så att han dör men så att han blir sängliggande,

[19] se ele tornar a levantar-se e andar fora, apoiado ao seu bordão, então, será absolvido aquele que o feriu; somente lhe pagará o tempo que perdeu e o fará curar-se totalmente.

[19]då skall den som slog gå fri om den slagne kommer sig och kan gå ute med käpp; dock skall han ersätta honom för den tid han måste vara overksam och sörja för att han blir botad.

[20] Se alguém ferir com bordão o seu escravo ou a sua escrava, e o ferido morrer debaixo da sua mão, será punido;

[20]Om någon slår sin slav eller slavinna med en käpp så att den slagne dör under hans hand, skall hämnd utkrävas.

[21] porém, se ele sobreviver por um ou dois dias, não será punido, porque é dinheiro seu.

[21]Men om slaven överlever en dag eller två, skall ingen hämnd utkrävas, eftersom slaven är hans egendom.

[22] Se homens brigarem, e ferirem mulher grávida, e forem causa de que aborte, porém sem maior dano, aquele que feriu será obrigado a indenizar segundo o que lhe exigir o marido da mulher; e pagará como os juízes lhe determinarem.

[22]Om någon under ett slagsmål stöter till en havande kvinna så att hon får missfall men ingen annan skada sker, skall han böta vad kvinnans make kräver, sedan värdering ägt rum.

[23] Mas, se houver dano grave, então, darás vida por vida,

[23]Sker skada, skall du ge liv för liv,

[24] olho por olho, dente por dente, mão por mão, pé por pé,

[24]öga för öga, tand för tand, hand för hand, fot för fot,

[25] queimadura por queimadura, ferimento por ferimento, golpe por golpe.

[25]bränt för bränt, sår för sår, skråma för skråma.

[26] Se alguém ferir o olho do seu escravo ou o olho da sua escrava e o inutilizar, deixá-lo-á ir forro pelo seu olho.

[26]Om någon slår sin slav eller slavinna i ögat och fördärvar det, skall han som ersättning för ögat frige den skadade.

[27] E, se com violência fizer cair um dente do seu escravo ou da sua escrava, deixá-lo-á ir forro pelo seu dente.

[27]Och slår han ut en tand på sin slav eller slavinna, skall han som ersättning för tanden frige den skadade.

[28] Se algum boi chifrar homem ou mulher, que morra, o boi será apedrejado, e não lhe comerão a carne; mas o dono do boi será absolvido.

[28]Om en oxe stångar ihjäl en man eller en kvinna, skall oxen stenas, och dess kött får inte ätas, men ägaren skall gå fri.

[29] Mas, se o boi, dantes, era dado a chifrar, e o seu dono era disso conhecedor e não o

[29]Men om oxen brukar stångas och ägaren vet om det men ändå inte vaktar den, och

prendeu, e o boi matar homem ou mulher, o boi será apedrejado, e também será morto o seu dono.

30 Se lhe for exigido resgate, dará, então, como resgate da sua vida tudo o que lhe for exigido.

31 Quer tenha chifrado um filho, quer tenha chifrado uma filha, este julgamento lhe será aplicado.

32 Se o boi chifrar um escravo ou uma escrava, dar-se-ão trinta siclos de prata ao senhor destes, e o boi será apedrejado.

33 Se alguém deixar aberta uma cova ou se alguém cavar uma cova e não a tapar, e nela cair boi ou jumento,

34 o dono da cova o pagará, pagará dinheiro ao seu dono, mas o animal morto será seu.

35 Se um boi de um homem ferir o boi de outro, e o boi ferido morrer, venderão o boi vivo e repartirão o valor; e dividirão entre si o boi morto.

36 Mas, se for notório que o boi era já, dantes, chifrador, e o seu dono não o prendeu, certamente, pagará boi por boi; porém o morto será seu.

Êxodo 22

Leis acerca da propriedade

1 Se alguém furtar boi ou ovelha e o abater ou vender, por um boi pagará cinco bois, e quatro ovelhas por uma ovelha.

om oxen dödar en man eller en kvinna, då skall oxen stenas och dess ägare skall också mista livet.

30Men blir han ålagd en lösesumma, skall han betala allt vad som åläggs honom, till lösen för sitt liv.

31Stångar oxen en pojke eller en flicka, skall samma regel gälla.

32Stångar oxen en slav eller en slavinna, skall ägaren ge 30 siklar silver till slavens herre, och oxen skall stenas.

33Om någon låter en brunn stå öppen eller gräver en ny brunn och inte täcker över den och en oxe eller en åsna faller ner i brunnen,

34skall den som äger brunnen betala ersättning till djurets ägare, men det döda djuret får han behålla.

35Om någons oxe stångar ihjäl en annans oxe, skall de sälja den levande oxen och dela pengarna; också det döda djuret skall de dela.

36Men om det var känt att oxen brukade stångas och dess ägare ändå inte vaktade den, skall han ersätta oxe med oxe, men det döda djuret får han behålla.

2 Mos 22

1Om någon stjäl en oxe eller ett får och slaktar eller säljer djuret, skall han ersätta oxen med fem oxar och fåret med fyra får.

—

[2] Se um ladrão for achado arrombando uma casa e, sendo ferido, morrer, quem o feriu não será culpado do sangue.

[2]Blir en tjuv ertappad vid inbrottet och ihjälslagen, är det inte blodskuld,

[3] Se, porém, já havia sol quando tal se deu, quem o feriu será culpado do sangue; neste caso, o ladrão fará restituição total. Se não tiver com que pagar, será vendido por seu furto.

[3]men hade solen gått upp, är det blodskuld. — Full ersättning skall lämnas. Om tjuven ingenting äger, skall han själv säljas som ersättning för det stulna.

[4] Se aquilo que roubou for achado vivo em seu poder, seja boi, jumento ou ovelha, pagará o dobro.

[4]Om det stulna djuret, det må vara oxe eller åsna eller får, påträffas levande hos honom, skall han ge dubbel ersättning.

[5] Se alguém fizer pastar o seu animal num campo ou numa vinha e o largar para comer em campo de outrem, pagará com o melhor do seu próprio campo e o melhor da sua própria vinha.

[5]Om någon bränner en åker eller en vingård och låter elden sprida sig till en annans åker, skall han ge ersättning med det bästa från sin egen åker och vingård.

[6] Se irromper fogo, e pegar nos espinheiros, e destruir as medas de cereais, ou a messe, ou o campo, aquele que acendeu o fogo pagará totalmente o queimado.

[6]Om elden kommer lös och sprider sig till törnbuskar och förstör kärvar eller växande gröda eller ett helt fält, då skall den som vållat branden ge full ersättning.

[7] Se alguém der ao seu próximo dinheiro ou objetos a guardar, e isso for furtado àquele que o recebeu, se for achado o ladrão, este pagará o dobro.

[7]Om någon lämnar pengar eller gods i förvar hos en annan och detta sedan blir stulet ur huset, skall tjuven, om han avslöjas, lämna dubbel ersättning.

[8] Se o ladrão não for achado, então, o dono da casa será levado perante os juízes, a ver se não meteu a mão nos bens do próximo.

[8]Avslöjas inte tjuven, skall husets ägare föras fram inför Gud för att försäkra att han inte har tagit den andres egendom.

[9] Em todo negócio frauduloso, seja a respeito de boi, ou de jumento, ou de ovelhas, ou de roupas, ou de qualquer coisa perdida, de que uma das partes diz: Esta é a coisa, a causa de ambas as partes se levará perante os juízes; aquele a quem

[9]Så snart det är fråga om tillgrepp, det må gälla en oxe, en åsna, ett får, ett klädesplagg eller något annat som har försvunnit, och någon påstår sig känna igen sin egendom, skall tvisten mellan de två komma inför Gud. Den som Gud

os juízes condenarem pagará o dobro ao seu próximo.

[10] Se alguém der ao seu próximo a guardar jumento, ou boi, ou ovelha, ou outro animal qualquer, e este morrer, ou ficar aleijado, ou for afugentado, sem que ninguém o veja,

[11] então, haverá juramento do SENHOR entre ambos, de que não meteu a mão nos bens do seu próximo; o dono aceitará o juramento, e o outro não fará restituição.

[12] Porém, se, de fato, lhe for furtado, pagá-lo-á ao seu dono.

[13] Se for dilacerado, trá-lo-á em testemunho disso e não pagará o dilacerado.

[14] Se alguém pedir emprestado a seu próximo um animal, e este ficar aleijado ou morrer, não estando presente o dono, pagá-lo-á.

[15] Se o dono esteve presente, não o pagará; se foi alugado, o preço do aluguel será o pagamento.

Leis civis e religiosas

[16] Se alguém seduzir qualquer virgem que não estava desposada e se deitar com ela, pagará seu dote e a tomará por mulher.

[17] Se o pai dela definitivamente recusar dar-lha, pagará ele em dinheiro conforme o dote das virgens.

[18] A feiticeira não deixarás viver.

[19] Quem tiver coito com animal será morto.

[20] Quem sacrificar aos deuses e não somente ao SENHOR será destruído.

förklarar skyldig skall ersätta den andre dubbelt.

[10]Om någon lämnar en åsna, en oxe, ett får eller något annat djur i förvar hos en annan och djuret dör eller skadas eller rövas bort utan att någon ser det,

[11]skall den som hade hand om djuret svära inför Herren att han inte har tagit den andres egendom, och det skall avgöra saken mellan dem. Ägaren skall godta eden, och ingen ersättning skall ges.

[12]Men om djuret har stulits från honom, skall han ersätta ägaren.

[13]Om det har rivits av vilddjur, skall kroppen företes som bevis; ett ihjälrivet djur behöver inte ersättas.

[14]Om någon lånar ett djur av en annan och det skadas eller dör i ägarens frånvaro, skall han ge full ersättning.

[15]Var ägaren närvarande, behöver ingen ersättning ges. Var djuret hyrt, har ägaren rätt till hyran.

[16]Om någon förför en flicka som inte är trolovad och ligger med henne, skall han betala brudpriset och ta henne till hustru.

[17]Om hennes far vägrar att ge henne åt honom, skall han betala en summa som motsvarar brudpriset för en orörd flicka.

[18]En trollkvinna skall du inte låta leva.

[19]Var och en som har samlag med ett djur skall straffas med döden.

[20]Den som offrar till andra gudar än Herren skall vigas åt förintelse.

[21] Não afligirás o forasteiro, nem o oprimirás; pois forasteiros fostes na terra do Egito.

[22] A nenhuma viúva nem órfão afligireis.

[23] Se de algum modo os afligirdes, e eles clamarem a mim, eu lhes ouvirei o clamor; [24] a minha ira se acenderá, e vos matarei à espada; vossas mulheres ficarão viúvas, e vossos filhos, órfãos.

[25] Se emprestares dinheiro ao meu povo, ao pobre que está contigo, não te haverás com ele como credor que impõe juros.

[26] Se do teu próximo tomares em penhor a sua veste, lha restituirás antes do pôr-do-sol;

[27] porque é com ela que se cobre, é a veste do seu corpo; em que se deitaria? Será, pois, que, quando clamar a mim, eu o ouvirei, porque sou misericordioso.

[28] Contra Deus não blasfemarás, nem amaldiçoarás o príncipe do teu povo.

[29] Não tardarás em trazer ofertas do melhor das tuas ceifas e das tuas vinhas; o primogênito de teus filhos me darás.

[30] Da mesma sorte, farás com os teus bois e com as tuas ovelhas; sete dias ficará a cria com a mãe, e, ao oitavo dia, ma darás.

[31] Ser-me-eis homens consagrados; portanto, não comereis carne dilacerada no campo; deitá-la-eis aos cães.

Êxodo 23

O testemunho falso e a injúria

[21]En invandrare får du inte kränka eller förtrycka: ni var ju själva invandrare i Egypten.

[22]Änkor och faderlösa får ni inte behandla illa.

[23]Om du behandlar dem illa och de ropar till mig, skall jag lyssna till deras klagorop. [24]Min vrede skall väckas, och jag skall döda er med svärd, så att era hustrur blir änkor och era barn blir faderlösa.

[25]Om du lånar ut pengar till en landsman, till en nödlidande i mitt folk, skall du inte göra som ockrarna och kräva ränta av honom.

[26]Tar du din nästas mantel som pant, skall du lämna tillbaka den före solnedgången,

[27]eftersom den är det enda täcke han har. Vad skall han annars svepa om sig när han sover? Om han ropar till mig, skall jag lyssna, ty jag är barmhärtig.

[28]Gud skall du inte smäda, och en hövding i ditt folk skall du inte förbanna.

[29]Du skall inte dröja att offra av din skörd av vin och olja. Den förstfödde av dina söner skall du ge åt mig.

[30]På samma sätt skall du göra med dina kor och får: sju dagar skall de vara hos modern, och på åttonde dagen skall du ge dem åt mig.

[31]Ni skall vara mina heliga. Köttet av ett ihjälrivet djur skall ni inte äta utan kasta åt hundarna.

2 Mos 23

[1] Não espalharás notícias falsas, nem darás mão ao ímpio, para seres testemunha maldosa.

[1]Du skall inte sprida falska rykten. Gör inte gemensam sak med den skyldige genom att vittna falskt.

[2] Não seguirás a multidão para fazeres mal; nem deporás, numa demanda, inclinando-te para a maioria, para torcer o direito.

[2]Du skall inte följa mängden i det som är ont och inte ge efter för den så att du förvränger sanningen, när du vittnar i någon sak.

[3] Nem com o pobre serás parcial na sua demanda.

[3]Du skall inte vara partisk för den fattige i hans sak.

[4] Se encontrares desgarrado o boi do teu inimigo ou o seu jumento, lho reconduzirás.

[4]Om du träffar på din fiendes oxe eller åsna som har kommit vilse, skall du föra den tillbaka till honom.

[5] Se vires prostrado debaixo da sua carga o jumento daquele que te aborrece, não o abandonarás, mas ajudá-lo-ás a erguê-lo.

[5]Och om du ser att din oväns åsna har segnat ner under sin börda, får du inte lämna honom utan hjälp: du måste hjälpa honom att lasta av djuret.

Deveres dos juízes
Deuteronômio 16.18-20

[6] Não perverterás o julgamento do teu pobre na sua causa.

[6]Du skall inte vränga rätten för den fattige.

[7] Da falsa acusação te afastarás; não matarás o inocente e o justo, porque não justificarei o ímpio.

[7]Avhåll dig från falska anklagelser som kan bli döden för den oskyldige, den som har rätt, ty jag frikänner inte den skyldige.

[8] Também suborno não aceitarás, porque o suborno cega até o perspicaz e perverte as palavras dos justos.

[8]Du skall inte ta mutor, ty mutor gör den klarsynte blind och fördärvar saken för den som har rätt.

[9] Também não oprimirás o forasteiro; pois vós conheceis o coração do forasteiro, visto que fostes forasteiros na terra do Egito.

[9]En invandrare får du inte förtrycka. Ni vet hur det är att vara invandrare, ni var ju själva invandrare i Egypten.

O Ano de Descanso
Levítico 25.1-7

[10] Seis anos semearás a tua terra e recolherás os seus frutos;

[10]Sex år skall du beså din jord och bärga dess gröda,

[11] porém, no sétimo ano, a deixarás descansar e não a cultivarás, para que os pobres do teu povo achem o que comer, e

[11]men det sjunde året skall du låta marken vila och ligga i träda. Då kan de fattiga i ditt folk få sin föda från den. Det som blir

do sobejo comam os animais do campo. Assim farás com a tua vinha e com o teu olival.

O Sábado
Levítico 23.3

12 Seis dias farás a tua obra, mas, ao sétimo dia, descansarás; para que descanse o teu boi e o teu jumento; e para que tome alento o filho da tua serva e o forasteiro.

13 Em tudo o que vos tenho dito, andai apercebidos; do nome de outros deuses nem vos lembreis, nem se ouça de vossa boca.

As três festas
Êxodo 34.18-26; Levítico 23.4-21,33-44; Deuteronômio 16.1-17

14 Três vezes no ano me celebrareis festa.

15 Guardarás a Festa dos Pães Asmos; sete dias comerás pães asmos, como te ordenei, ao tempo apontado no mês de abibe, porque nele saíste do Egito; ninguém apareça de mãos vazias perante mim.

16 Guardarás a Festa da Sega, dos primeiros frutos do teu trabalho, que houveres semeado no campo, e a Festa da Colheita, à saída do ano, quando recolheres do campo o fruto do teu trabalho.

17 Três vezes no ano, todo homem aparecerá diante do SENHOR Deus.

18 Não oferecerás o sangue do meu sacrifício com pão levedado, nem ficará gordura da minha festa durante a noite até pela manhã.

över kan de vilda djuren äta. Så skall du också göra med din vingård och dina olivträd.

12Sex dagar skall du arbeta, men den sjunde dagen skall du upphöra med arbetet, så att din oxe och åsna får vila och slavkvinnans son och invandraren får hämta krafter.

13Rätta er noga efter allt vad jag har sagt er. Andra gudar skall ni inte åkalla, låt inte deras namn komma över era läppar.

14Tre gånger om året skall du hålla högtid till min ära.

15Det osyrade brödets högtid skall du fira. Då skall du äta osyrat bröd i sju dagar, så som jag har befallt dig, på den bestämda tiden i månaden aviv, ty det var då du drog ut ur Egypten. Ingen skall träda fram inför mig med tomma händer.

16Du skall också fira skördehögtiden när du skördar de första frukterna av ditt arbete, av vad du sådde på åkern. Likaså skall du fira bärgningshögtiden vid årsskiftet när du från åkern samlar in frukten av ditt arbete.

17Tre gånger om året skall alla män hos dig träda fram inför Härskaren Herren.

18Blodet av det som offras till mig skall du inte offra tillsammans med något syrat, och fettet från mina högtidsoffer får inte lämnas kvar till morgonen.

[19] As primícias dos frutos da tua terra trarás à Casa do SENHOR, teu Deus. Não cozerás o cabrito no leite da sua própria mãe.

[19]Det bästa av den första grödan på din mark skall du föra till Herrens, din Guds, hus. Du skall inte koka en killing i moderns mjölk.

Deus promete a posse da terra

Guds maning och löfte inför vandringen mot Kanaan

[20] Eis que eu envio um Anjo adiante de ti, para que te guarde pelo caminho e te leve ao lugar que tenho preparado.

[20]Se, jag sänder en ängel framför dig för att skydda dig på vägen och föra dig till den plats som jag har bestämt.

[21] Guarda-te diante dele, e ouve a sua voz, e não te rebeles contra ele, porque não perdoará a vossa transgressão; pois nele está o meu nome.

[21]Rätta dig efter honom och lyssna till honom! Sätt dig inte upp mot honom; han kommer inte att förlåta sådant trots, ty det är jag som handlar i honom.

[22] Mas, se diligentemente lhe ouvires a voz e fizeres tudo o que eu disser, então, serei inimigo dos teus inimigos e adversário dos teus adversários.

[22]Men om du lyssnar till honom och gör allt vad jag säger, skall jag vara dina fienders fiende och dina motståndares motståndare.

[23] Porque o meu Anjo irá adiante de ti e te levará aos amorreus, aos heteus, aos ferezeus, aos cananeus, aos heveus e aos jebuseus; e eu os destruirei.

[23]Min ängel skall gå framför dig och föra dig till amoreerna, hettiterna, perisseerna, kanaaneerna, hiveerna och jevuseerna, och jag skall utplåna dem.

[24] Não adorarás os seus deuses, nem lhes darás culto, nem farás conforme as suas obras; antes, os destruirás totalmente e despedaçarás de todo as suas colunas.

[24]Du skall inte tillbe eller tjäna deras gudar och inte ta efter deras seder utan tillintetgöra dem och krossa deras stenstoder.

[25] Servireis ao SENHOR, vosso Deus, e ele abençoará o vosso pão e a vossa água; e tirará do vosso meio as enfermidades.

[25]Ni skall tjäna Herren, er Gud, då skall jag välsigna brödet du äter och vattnet du dricker och hålla sjukdomar borta från dig.

[26] Na tua terra, não haverá mulher que aborte, nem estéril; completarei o número dos teus dias.

[26]Ingen kvinna i ditt land skall få missfall eller vara ofruktsam. Jag skall låta dig uppnå din fulla livslängd.

[27] Enviarei o meu terror diante de ti, confundindo a todo povo onde entrares; farei que todos os teus inimigos te voltem as costas.

[27]Skräcken för mig skall jag sända framför dig, och jag skall sprida förvirring bland alla folk du kommer till och driva dina fiender på flykten.

[28] Também enviarei vespas diante de ti, que lancem os heveus, os cananeus e os heteus de diante de ti.

[29] Não os lançarei de diante de ti num só ano, para que a terra se não torne em desolação, e as feras do campo se não multipliquem contra ti.

[30] Pouco a pouco, os lançarei de diante de ti, até que te multipliques e possuas a terra por herança.

[31] Porei os teus limites desde o mar Vermelho até ao mar dos filisteus e desde o deserto até ao Eufrates; porque darei nas tuas mãos os moradores da terra, para que os lances de diante de ti.

[32] Não farás aliança nenhuma com eles, nem com os seus deuses.

[33] Eles não habitarão na tua terra, para que te não façam pecar contra mim; se servires aos seus deuses, isso te será cilada.

[28]Jag skall sända modlöshet framför dig, så att hiveerna, kanaaneerna och hettiterna jagas undan för dig.

[29]Men jag skall inte fördriva dem på ett enda år, för att inte landet skall bli en ödemark, där vilddjuren förökar sig och vållar dig skada.

[30]Steg för steg skall jag driva bort dem, till dess du har förökat dig och kan ta landet i besittning.

[31]Jag skall låta din gräns nå från Sävhavet till filisteernas hav och från öknen till Eufrat. Ty jag skall ge landets invånare i ert våld och driva undan dem för dig.

[32]Du skall inte sluta något förbund med dem och deras gudar.

[33]De får inte bo kvar i ditt land, då kunde de förleda dig till att synda mot mig, och om du tjänar deras gudar fångas du i en fälla.

Êxodo 24

A aliança de Deus com Israel

[1] Disse também Deus a Moisés: Sobe ao SENHOR, tu, e Arão, e Nadabe, e Abiú, e setenta dos anciãos de Israel; e adorai de longe.

[2] Só Moisés se chegará ao SENHOR; os outros não se chegarão, nem o povo subirá com ele.

[3] Veio, pois, Moisés e referiu ao povo todas as palavras do SENHOR e todos os estatutos; então, todo o povo respondeu a

2 Mos 24

Förbundet bekräftas

[1]Till Mose sade han sedan: »Gå upp till Herren, du själv och Aron, Nadav och Avihu och sjuttio av Israels äldste, och fall ner och tillbed på avstånd.

[2]Endast Mose får närma sig Herren; de andra får inte närma sig honom. Och folket får inte alls gå upp tillsammans med honom.«

[3]När Mose kom och underrättade folket om vad Herren hade sagt och om alla hans stadgar svarade alla med en mun: »Allt vad Herren har sagt vill vi göra.«

uma voz e disse: Tudo o que falou o SENHOR faremos.

4 Moisés escreveu todas as palavras do SENHOR e, tendo-se levantado pela manhã de madrugada, erigiu um altar ao pé do monte e doze colunas, segundo as doze tribos de Israel.

4Sedan skrev Mose ner allt vad Herren hade sagt. Tidigt nästa morgon byggde Mose ett altare nedanför berget och reste tolv stenstoder för Israels tolv stammar.

5 E enviou alguns jovens dos filhos de Israel, os quais ofereceram ao SENHOR holocaustos e sacrifícios pacíficos de novilhos.

5Därefter gav han några unga israeliter i uppdrag att offra brännoffer och slakta tjurar som gemenskapsoffer åt Herren.

6 Moisés tomou metade do sangue e o pôs em bacias; e a outra metade aspergiu sobre o altar.

6Mose tog hälften av blodet och hällde i skålar och hälften stänkte han på altaret.

7 E tomou o livro da aliança e o leu ao povo; e eles disseram: Tudo o que falou o SENHOR faremos e obedeceremos.

7Så tog han förbundsakten och läste upp den för folket. De sade: »Vi vill göra allt vad Herren har sagt och lyda honom.«

8 Então, tomou Moisés aquele sangue, e o aspergiu sobre o povo, e disse: Eis aqui o sangue da aliança que o SENHOR fez convosco a respeito de todas estas palavras.

8Mose tog blodet, stänkte det på folket och sade: »Med detta blod bekräftas det förbund som Herren har slutit med er på grundval av alla dessa befallningar.«

9 E subiram Moisés, e Arão, e Nadabe, e Abiú, e setenta dos anciãos de Israel.

9Mose och Aron, Nadav och Avihu och sjuttio av Israels äldste gick upp på berget,

10 E viram o Deus de Israel, sob cujos pés havia uma como pavimentação de pedra de safira, que se parecia com o céu na sua claridade.

10och de såg Israels Gud. Under hans fötter var som ett golv av safir; det liknade själva himlen i klarhet.

11 Ele não estendeu a mão sobre os escolhidos dos filhos de Israel; porém eles viram a Deus, e comeram, e beberam.

11Han lyfte inte sin hand mot de främsta i Israel. De skådade Gud, och de åt och drack.

Moisés e os anciãos sobem novamente ao monte

12 Então, disse o SENHOR a Moisés: Sobe a mim, ao monte, e fica lá; dar-te-ei tábuas de pedra, e a lei, e os mandamentos que escrevi, para os ensinares.

Mose på Sinai

12Herren sade till Mose: »Gå upp till mig på berget och stanna där, så skall jag ge dig stentavlorna och lagen och buden, som jag har skrivit för att undervisa folket.«

[13] Levantou-se Moisés com Josué, seu servidor; e, subindo Moisés ao monte de Deus,

[13]Mose gav sig av tillsammans med sin tjänare Josua och gick upp på Guds berg.

[14] disse aos anciãos: Esperai-nos aqui até que voltemos a vós outros. Eis que Arão e Hur ficam convosco; quem tiver alguma questão se chegará a eles.

[14]Till de äldste sade han: »Stanna här och vänta tills vi kommer tillbaka till er. Aron och Hur är ju kvar hos er; den som vill få något ärende avgjort kan vända sig till dem.«

[15] Tendo Moisés subido, uma nuvem cobriu o monte.

[15]När Mose hade gått upp på berget täcktes det av ett moln.

[16] E a glória do SENHOR pousou sobre o monte Sinai, e a nuvem o cobriu por seis dias; ao sétimo dia, do meio da nuvem chamou o SENHOR a Moisés.

[16]Herrens härlighet vilade över Sinaiberget, och molnet täckte det i sex dagar. Den sjunde dagen ropade han till Mose ur molnet.

[17] O aspecto da glória do SENHOR era como um fogo consumidor no cimo do monte, aos olhos dos filhos de Israel.

[17]Och israeliterna såg Herrens härlighet som en förtärande eld på toppen av berget.

[18] E Moisés, entrando pelo meio da nuvem, subiu ao monte; e lá permaneceu quarenta dias e quarenta noites.

[18]Mose gick in i molnet och upp på berget och stannade där i fyrtio dagar och fyrtio nätter.

Êxodo 25

Deus manda trazer ofertas para o tabernáculo

Êxodo 35.4-9

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel que me tragam oferta; de todo homem cujo coração o mover para isso, dele recebereis a minha oferta.

[3] Esta é a oferta que dele recebereis: ouro, e prata, e bronze,

[4] e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino, e pêlos de cabra,

[5] e peles de carneiro tintas de vermelho, e peles finas, e madeira de acácia,

2 Mos 25

Insamling till Guds boning

[1]Herren talade till Mose:

[2]Säg till israeliterna att samla in gåvor åt mig. Av var och en som känner sig manad skall ni ta emot gåvor åt mig.

[3]Och detta är vad ni skall samla in: guld, silver och koppar,

[4]violett, purpurrött och karmosinrött garn, fint lingarn och gethår,

[5]rödfärgade baggskinn, delfinskinn, akacieträ,

[6] azeite para a luz, especiarias para o óleo de unção e para o incenso aromático,

[7] pedras de ônix e pedras de engaste, para a estola sacerdotal e para o peitoral.

[8] E me farão um santuário, para que eu possa habitar no meio deles.

[9] Segundo tudo o que eu te mostrar para modelo do tabernáculo e para modelo de todos os seus móveis, assim mesmo o fareis.

A arca
Êxodo 37.1-5

[10] Também farão uma arca de madeira de acácia; de dois côvados e meio será o seu comprimento, de um côvado e meio, a largura, e de um côvado e meio, a altura.

[11] De ouro puro a cobrirás; por dentro e por fora a cobrirás e farás sobre ela uma bordadura de ouro ao redor.

[12] Fundirás para ela quatro argolas de ouro e as porás nos quatro cantos da arca: duas argolas num lado dela e duas argolas noutro lado.

[13] Farás também varais de madeira de acácia e os cobrirás de ouro;

[14] meterás os varais nas argolas aos lados da arca, para se levar por meio deles a arca.

[15] Os varais ficarão nas argolas da arca e não se tirarão dela.

[16] E porás na arca o Testemunho, que eu te darei.

O propiciatório
Êxodo 37.6-9

[6]olja till lampan, kryddor till smörjelseoljan och till den välluktande rökelsen,

[7]onyx och andra ädla stenar att sätta på efoden och på bröstväskan.

[8]De skall göra en helgedom åt mig så att jag kan bo mitt ibland dem.

[9]Denna boning och allt som hör till den skall ni göra helt enligt de förebilder som jag visar dig.

Arken

[10]Du skall göra en ark av akacieträ, två och en halv aln lång, en och en halv aln bred och en och en halv aln hög.

[11]Du skall belägga den med rent guld både invändigt och utvändigt och omge den med en guldkant.

[12]Du skall gjuta fyra ringar av guld och fästa dem vid de fyra fötterna på arken, två ringar på ena sidan och två på den andra.

[13]Du skall göra bärstänger av akacieträ och belägga dem med guld

[14]och skjuta in dem i ringarna på arkens sidor, så att man kan bära arken med dem.

[15]Bärstängerna skall sitta kvar i ringarna på arken och får inte tas bort.

[16]I arken skall du lägga förbundstecknet som jag skall ge dig.

[17] Farás também um propiciatório de ouro puro; de dois côvados e meio será o seu comprimento, e a largura, de um côvado e meio.

[17]Du skall göra ett lock av rent guld, två och en halv aln långt och en och en halv aln brett.

[18] Farás dois querubins de ouro; de ouro batido os farás, nas duas extremidades do propiciatório;

[18]Du skall också göra två keruber av hamrat guld, en vid varje ända av locket,

[19] um querubim, na extremidade de uma parte, e o outro, na extremidade da outra parte; de uma só peça com o propiciatório fareis os querubins nas duas extremidades dele.

[19]en kerub vid den ena ändan och en vid den andra. Du skall göra keruberna i ett stycke med locket.

[20] Os querubins estenderão as asas por cima, cobrindo com elas o propiciatório; estarão eles de faces voltadas uma para a outra, olhando para o propiciatório.

[20]Keruberna skall hålla vingarna lyftade och utbredda, så att de skyler locket. De skall vara vända mot varandra, med ansiktena ner mot locket.

[21] Porás o propiciatório em cima da arca; e dentro dela porás o Testemunho, que eu te darei.

[21]Du skall lägga locket ovanpå arken, och i arken skall du lägga förbundstecknet som jag skall ge dig.

[22] Ali, virei a ti e, de cima do propiciatório, do meio dos dois querubins que estão sobre a arca do Testemunho, falarei contigo acerca de tudo o que eu te ordenar para os filhos de Israel.

[22]Där skall jag uppenbara mig för dig: från platsen ovanför locket skall jag tala till dig, mellan de båda keruberna som står på arken med förbundstecknet, och ge dig alla mina befallningar till Israels folk.

A mesa

Êxodo 37.10-16

Bordet för skådebröden

[23] Também farás a mesa de madeira de acácia; terá o comprimento de dois côvados, a largura, de um côvado, e a altura, de um côvado e meio;

[23]Vidare skall du göra ett bord av akacieträ, två alnar långt, en aln brett och en och en halv aln högt.

[24] de ouro puro a cobrirás e lhe farás uma bordadura de ouro ao redor.

[24]Du skall belägga det med rent guld, och runt omkring det skall du fästa en guldkant.

[25] Também lhe farás moldura ao redor, da largura de quatro dedos, e lhe farás uma bordadura de ouro ao redor da moldura.

[25]Du skall göra en handsbred list runt omkring det och en guldkant på listen.

[26] Também lhe farás quatro argolas de ouro; e porás as argolas nos quatro cantos, que estão nos seus quatro pés.
[27] Perto da moldura estarão as argolas, como lugares para os varais, para se levar a mesa.
[28] Farás, pois, estes varais de madeira de acácia e os cobrirás de ouro; por meio deles, se levará a mesa.
[29] Também farás os seus pratos, e os seus recipientes para incenso, e as suas galhetas, e as suas taças em que se hão de oferecer libações; de ouro puro os farás.
[30] Porás sobre a mesa os pães da proposição diante de mim perpetuamente.

O candelabro
Êxodo 37.17-24

[31] Farás também um candelabro de ouro puro; de ouro batido se fará este candelabro; o seu pedestal, a sua hástea, os seus cálices, as suas maçanetas e as suas flores formarão com ele uma só peça.
[32] Seis hásteas sairão dos seus lados: três de um lado e três do outro.
[33] Numa hástea, haverá três cálices com formato de amêndoas, uma maçaneta e uma flor; e três cálices, com formato de amêndoas na outra hástea, uma maçaneta e uma flor; assim serão as seis hásteas que saem do candelabro.
[34] Mas no candelabro mesmo haverá quatro cálices com formato de amêndoas, com suas maçanetas e com suas flores.
[35] Haverá uma maçaneta sob duas hásteas que saem dele; e ainda uma maçaneta sob

[26]Du skall göra fyra ringar av guld och fästa dem i de fyra hörnen vid de fyra benen.
[27]Intill listen skall ringarna sitta, som hållare för bärstänger, så att man kan bära bordet.
[28]Du skall göra bärstängerna av akacieträ och belägga dem med guld, och med dem skall man bära bordet.
[29]Till bordet skall du också göra fat och skålar, kannor och bägare för dryckesoffren; av rent guld skall du göra dem.
[30]Se till att det alltid ligger skådebröd inför mig på bordet.

Lampstället

[31]Du skall göra ett lampställ av rent guld. Det skall göras i hamrat arbete, både foten och stammen. Skålarna, kulorna och blommorna skall göras i ett stycke med lampstället.
[32]Sex armar skall gå ut från lampstället, tre på den ena sidan och tre på den andra.
[33]På den första armen skall det sitta tre skålar med kulor och blommor och likaså på den andra; det skall vara likadant på alla sex armarna som går ut från lampstället. Skålarna skall vara formade som blommor på ett mandelträd.
[34]På själva lampstället skall det vara fyra skålar med kulor och blommor, och skålarna skall vara som mandelträdsblommor.
[35]Under vart och ett av de tre paren armar som går ut från lampstället skall det sitta

duas outras hásteas que saem dele; e ainda mais uma maçaneta sob duas outras hásteas que saem dele; assim se fará com as seis hásteas que saem do candelabro.

en kula, gjord i ett stycke med detta, under de sex armarna som går ut från lampstället.

36 As suas maçanetas e as suas hásteas serão do mesmo; tudo será de uma só peça, obra batida de ouro puro.

36Kulorna och armarna skall vara i ett stycke med lampstället, alltsammans ett enda hamrat stycke rent guld.

37 Também lhe farás sete lâmpadas, as quais se acenderão para alumiar defronte dele.

37Du skall göra sju lampor till lampstället; de skall sättas så att platsen framför blir belyst.

38 As suas espevitadeiras e os seus apagadores serão de ouro puro.

38De tänger och brickor som hör till skall göras av rent guld.

39 De um talento de ouro puro se fará o candelabro com todos estes utensílios.

39Lampstället med alla dessa tillbehör skall göras av en talent guld.

40 Vê, pois, que tudo faças segundo o modelo que te foi mostrado no monte.

40Se till att du gör detta efter de förebilder som du har fått se på berget.

Êxodo 26

As cortinas do tabernáculo
Êxodo 36.8-18

1 Farás o tabernáculo, que terá dez cortinas, de linho retorcido, estofo azul, púrpura e carmesim; com querubins, as farás de obra de artista.

2 O comprimento de cada cortina será de vinte e oito côvados, e a largura, de quatro côvados; todas as cortinas serão de igual medida.

3 Cinco cortinas serão ligadas umas às outras; e as outras cinco também ligadas umas às outras.

4 Farás laçadas de estofo azul na orla da cortina extrema do primeiro agrupamento; e de igual modo farás na orla da cortina extrema do segundo agrupamento.

2 Mos 26

Guds boning

1Boningen skall du göra av tio tältvåder; av tvinnat fint lingarn och av violett, purpurrött och karmosinrött garn skall du väva dem, med keruber, i konstvävnad.

2Varje våd skall vara 28 alnar lång och fyra alnar bred; alla våderna skall vara lika stora.

3De skall fogas samman fem och fem.

4Du skall göra öglor av violett garn i kanten av våden ytterst på det ena hopsatta stycket och på samma sätt i kanten av den yttersta våden på det andra hopsatta stycket.

[5] Cinqüenta laçadas farás numa cortina, e cinqüenta, na outra cortina no extremo do segundo agrupamento; as laçadas serão contrapostas uma à outra.

[5]50 öglor skall du göra på den ena våden och 50 ytterst på våden i det andra stycket, så att öglorna svarar mot varandra.

[6] Farás cinqüenta colchetes de ouro, com os quais prenderás as cortinas uma à outra; e o tabernáculo passará a ser um todo.

[6]Du skall också göra 50 hakar av guld och fästa ihop våderna med hakar, så att boningen blir en helhet.

[7] Farás também de pêlos de cabra cortinas para servirem de tenda sobre o tabernáculo; onze cortinas farás.

[7]Du skall väva våder av gethår till ett tält över boningen; elva våder skall du väva.

[8] O comprimento de cada cortina será de trinta côvados, e a largura, de quatro côvados; as onze cortinas serão de igual medida.

[8]Varje våd skall vara 30 alnar lång och fyra alnar bred; alla elva våderna skall vara lika stora.

[9] Ajuntarás à parte cinco cortinas entre si, e de igual modo as seis restantes, a sexta das quais dobrarás na parte dianteira da tenda.

[9]Du skall foga samman fem våder för sig och sex våder för sig och vika den sjätte våden dubbel på framsidan av tältet.

[10] Farás cinqüenta laçadas na orla da cortina extrema do primeiro agrupamento e cinqüenta laçadas na orla da cortina extrema do segundo agrupamento.

[10]Du skall göra 50 öglor i kanten av den ena våden, den som är ytterst på det ena hopsatta stycket, och 50 öglor i kanten av våden på det andra hopsatta stycket.

[11] Farás também cinqüenta colchetes de bronze, e meterás os colchetes nas laçadas, e ajuntarás a tenda, para que venha a ser um todo.

[11]Och du skall göra 50 hakar av koppar och häkta dem i öglorna och så fästa ihop tältet till en helhet.

[12] A parte que restar das cortinas da tenda, a saber, a meia cortina que sobrar, penderá às costas do tabernáculo.

[12]Och den överskjutande delen av tältets våder, den halva våd som blir över, skall hänga ner över baksidan av boningen.

[13] O côvado de um lado e o côvado de outro lado, do que sobejar no comprimento das cortinas da tenda, penderão de um e de outro lado do tabernáculo para o cobrir.

[13]Och den aln som tältvåderna är för långa på var sida skall hänga ner på båda sidorna av boningen för att täcka den.

A coberta de peles e as tábuas

[14] Também farás de peles de carneiro tintas de vermelho uma coberta para a tenda e outra coberta de peles finas.

[14]Du skall göra ett överdrag av rödfärgade baggskinn till tältet och ovanpå detta ett överdrag av delfinskinn.

[15] Farás também de madeira de acácia as tábuas para o tabernáculo, as quais serão colocadas verticalmente.

[15]Bräderna till boningen skall du göra av akacieträ; de skall stå upprätt.

[16] Cada uma das tábuas terá dez côvados de comprimento e côvado e meio de largura.

[16]Varje bräda skall vara tio alnar lång och en och en halv aln bred.

[17] Cada tábua terá dois encaixes, travados um com o outro; assim farás com todas as tábuas do tabernáculo.

[17]På varje bräda skall det finnas två tappar i anslutning till varandra. Du skall göra likadant med alla bräderna till boningen.

[18] No preparar as tábuas para o tabernáculo, farás vinte delas para o lado sul.

[18]Av de bräder du gör för boningen skall 20 vara på sydsidan, åt söder,

[19] Farás também quarenta bases de prata debaixo das vinte tábuas: duas bases debaixo de uma tábua para os seus dois encaixes e duas bases debaixo de outra tábua para os seus dois encaixes.

[19]och du skall göra 40 socklar av silver under de 20 bräderna, två socklar för varje bräda med dess två tappar;

[20] Também haverá vinte tábuas ao outro lado do tabernáculo, para o lado norte,

[20]vidare på boningens andra sida, norrut, 20 bräder

[21] com as suas quarenta bases de prata: duas bases debaixo de uma tábua e duas bases debaixo de outra tábua;

[21]med deras 40 socklar av silver, två under var bräda.

[22] ao lado posterior do tabernáculo para o ocidente, farás seis tábuas.

[22]Till baksidan av boningen, åt väster, skall du göra sex bräder

[23] Farás também duas tábuas para os cantos do tabernáculo, na parte posterior;

[23]och till boningens hörn på baksidan två bräder.

[24] as quais, por baixo, estarão separadas, mas, em cima, se ajustarão à primeira argola; assim se fará com as duas tábuas; serão duas para cada um dos dois cantos.

[24]Dessa skall vara dubbla nertill och likaså dubbla upptill, till den första ringen. Så skall det vara med de båda hörnbräderna.

[25] Assim serão as oito tábuas com as suas bases de prata, dezesseis bases: duas bases debaixo de uma tábua e duas debaixo de outra tábua.

[25]Det skall alltså vara åtta bräder med socklar av silver, sammanlagt 16 socklar, två under var bräda.

[26] Farás travessas de madeira de acácia; cinco para as tábuas de um lado do tabernáculo,

[26]Du skall göra reglar av akacieträ, fem till bräderna på boningens ena sida,

[27] cinco para as tábuas do outro lado do tabernáculo e cinco para as tábuas do tabernáculo ao lado posterior que olha para o ocidente.

[27]fem till bräderna på dess andra sida och fem till bräderna på baksidan, åt väster.

[28] A travessa do meio passará ao meio das tábuas de uma extremidade à outra.

[28]Den mellersta regeln, den som sitter mitt på bräderna, skall gå från ena ändan till den andra.

[29] Cobrirás de ouro as tábuas e de ouro farás as suas argolas, pelas quais hão de passar as travessas; e cobrirás também de ouro as travessas.

[29]Bräderna skall du belägga med guld, och du skall göra guldringar på dem, där man kan skjuta in reglarna. Också reglarna skall du belägga med guld.

[30] Levantarás o tabernáculo segundo o modelo que te foi mostrado no monte.

[30]Du skall uppföra boningen i överensstämmelse med det som du fick se på berget.

O véu, o reposteiro e as colunas

Êxodo 36.35-38

[31] Farás também um véu de estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido; com querubins, o farás de obra de artista.

[31]Du skall väva ett förhänge av violett, purpurrött och karmosinrött garn och tvinnat fint lingarn; det skall göras i konstvävnad, med keruber.

[32] Suspendê-lo-ás sobre quatro colunas de madeira de acácia, cobertas de ouro; os seus colchetes serão de ouro, sobre quatro bases de prata.

[32]Du skall hänga upp det på fyra stolpar av akacieträ som är belagda med guld, har krokar av guld och står på fyra socklar av silver.

[33] Pendurarás o véu debaixo dos colchetes e trarás para lá a arca do Testemunho, para dentro do véu; o véu vos fará separação entre o Santo Lugar e o Santo dos Santos.

[33]Du skall fästa förhänget i hakar och föra dit arken med förbundstecknet och ställa den innanför förhänget; förhänget skall skilja det heliga från det allra heligaste.

[34] Porás a coberta do propiciatório sobre a arca do Testemunho no Santo dos Santos.

[35] A mesa porás fora do véu e o candelabro, defronte da mesa, ao lado do tabernáculo, para o sul; e a mesa porás para o lado norte.

[36] Farás também para a porta da tenda um reposteiro de estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido, obra de bordador.

[37] Para este reposteiro farás cinco colunas de madeira de acácia e as cobrirás de ouro; os seus colchetes serão de ouro, e para elas fundirás cinco bases de bronze.

[34]Och du skall lägga locket över arken med förbundstecknet i det allra heligaste.

[35]Bordet skall du ställa utanför förhänget och lampstället mitt emot bordet, på södra sidan av boningen; bordet skall stå på den norra sidan.

[36]Du skall göra ett draperi för ingången till tältet, i brokig väv av violett, purpurrött och karmosinrött garn och tvinnat fint lingarn.

[37]Till draperiet skall du göra fem stolpar av akacieträ och belägga dem med guld, och krokarna på dem skall vara av guld, och till dem skall du gjuta fem socklar av brons.

Êxodo 27

O altar do holocausto

Êxodo 38.1-7

[1] Farás também o altar de madeira de acácia; de cinco côvados será o seu comprimento, e de cinco, a largura (será quadrado o altar), e de três côvados, a altura.

[2] Dos quatro cantos farás levantar-se quatro chifres, os quais formarão uma só peça com o altar; e o cobrirás de bronze.

[3] Far-lhe-ás também recipientes para recolher a sua cinza, e pás, e bacias, e garfos, e braseiros; todos esses utensílios farás de bronze.

[4] Far-lhe-ás também uma grelha de bronze em forma de rede, à qual farás quatro argolas de metal nos seus quatro cantos,

2 Mos 27

Altaret

[1]Du skall bygga ett altare av akacieträ, fem alnar långt och fem alnar brett — altaret skall vara fyrkantigt — och tre alnar högt.

[2]I vart och ett av dess fyra hörn skall du göra ett horn, som skall vara i ett stycke med altaret. Du skall belägga det med koppar.

[3]Du skall göra kärl att föra bort askan i, liksom också skovlar och skålar, gafflar och fyrfat. Alla dessa tillbehör skall du göra av koppar.

[4]Du skall göra ett galler, ett nät av koppar, och i dess hörn skall du sätta fyra bronsringar.

[5] e as porás dentro do rebordo do altar para baixo, de maneira que a rede chegue até ao meio do altar.

[6] Farás também varais para o altar, varais de madeira de acácia, e os cobrirás de bronze.

[7] Os varais se meterão nas argolas, de um e de outro lado do altar, quando for levado.

[8] Oco e de tábuas o farás; como se te mostrou no monte, assim o farão.

O átrio do tabernáculo
Êxodo 38.9-20

[9] Farás também o átrio do tabernáculo; ao lado meridional (que dá para o sul), o átrio terá cortinas de linho fino retorcido; o comprimento de cada lado será de cem côvados.

[10] Também as suas vinte colunas e as suas vinte bases serão de bronze; os ganchos das colunas e as sua vergas serão de prata.

[11] De igual modo, para o lado norte ao comprido, haverá cortinas de cem côvados de comprimento; e as suas vinte colunas e as suas vinte bases serão de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas serão de prata.

[12] Na largura do átrio para o lado do ocidente, haverá cortinas de cinqüenta côvados; as colunas serão dez, e as suas bases, dez.

[13] A largura do átrio do lado oriental (para o levante) será de cinqüenta côvados.

[5]Du skall sätta gallret nertill, under altarlisten, så att nätet når upp till halva höjden av altaret.

[6]Till altaret skall du göra bärstänger av akacieträ och belägga dem med koppar.

[7]Bärstängerna skall skjutas in i ringarna, så att de sitter på båda sidor av altaret, när man skall bära det.

[8]Altaret skall vara ihåligt, byggt av bräder, och det skall göras så som du fick se det på berget.

Förgården

[9]Du skall också göra en förgård till boningen. På sydsidan, åt söder, skall det finnas omhängen till förgården av tvinnat fint lingarn, 100 alnar långa på den sidan,

[10]med 20 stolpar och 20 socklar av brons och med stolparnas krokar och band av silver.

[11]Likaså skall det på norra långsidan finnas omhängen, 100 alnar långa, med 20 stolpar och 20 socklar av brons och med stolparnas krokar och band av silver.

[12]Förgårdens västra kortsida skall ha omhängen av 50 alnars längd, med tio stolpar och tio socklar.

[13]Förgårdens framsida, den östra kortsidan, skall vara 50 alnar lång.

[14] As cortinas para um lado da entrada serão de quinze côvados; as suas colunas serão três, e as suas bases, três.

[15] Para o outro lado da entrada, haverá cortinas de quinze côvados; as suas colunas serão três, e as suas bases, três.

[16] À porta do átrio, haverá um reposteiro de vinte côvados, de estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido, obra de bordador; as suas colunas serão quatro, e as suas bases, quatro.

[17] Todas as colunas ao redor do átrio serão cingidas de vergas de prata; os seus ganchos serão de prata, mas as suas bases, de bronze.

[18] O átrio terá cem côvados de comprimento, e cinqüenta de largura por todo o lado, e cinco de altura; as suas cortinas serão de linho fino retorcido, e as suas bases, de bronze.

[19] Todos os utensílios do tabernáculo em todo o seu serviço, e todas as suas estacas, e todas as estacas do átrio serão de bronze.

O azeite para o candelabro

Levítico 24.1-4

[20] Ordenarás aos filhos de Israel que te tragam azeite puro de oliveira, batido, para o candelabro, para que haja lâmpada acesa continuamente.

[21] Na tenda da congregação fora do véu, que está diante do Testemunho, Arão e seus filhos a conservarão em ordem, desde a tarde até pela manhã, perante o SENHOR; estatuto perpétuo será este a

[14]Där skall omhängena vara 15 alnar åt ena hållet med tre stolpar och tre socklar,

[15]och åt andra hållet 15 alnar med tre stolpar och tre socklar.

[16]Till förgårdens port skall göras ett draperi som är 20 alnar, i brokig väv av violett, purpurrött och karmosinrött garn och tvinnat fint lingarn. Det skall ha fyra stolpar med fyra socklar.

[17]Alla stolparna runt förgården skall ha band och krokar av silver och socklar av brons.

[18]Förgården skall vara 100 alnar lång och 50 alnar bred; dess omhängen av tvinnat fint lingarn skall ha fem alnars höjd. Socklarna skall vara av brons.

[19]All utrustning som behövs för tjänsten i boningen, liksom alla tältpluggarna där och till förgården, skall vara av koppar.

Oljan till lamporna

[20]Du skall befalla israeliterna att skaffa dig ren olja av stötta oliver till lampstället, så att lamporna kan sättas upp varje dag.

[21]I uppenbarelsetältet, utanför förhänget som hänger framför förbundstecknet, skall Aron och hans söner se till att lamporna brinner natten igenom inför Herren. Detta skall vara en oföränderlig stadga för israeliterna genom alla släktled.

favor dos filhos de Israel pelas suas gerações.

Êxodo 28

Deus escolhe Arão e seus filhos para sacerdotes

1 Faze também vir para junto de ti Arão, teu irmão, e seus filhos com ele, dentre os filhos de Israel, para me oficiarem como sacerdotes, a saber, Arão e seus filhos Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

As vestes sacerdotais

Êxodo 39.1-31

2 Farás vestes sagradas para Arão, teu irmão, para glória e ornamento.

3 Falarás também a todos os homens hábeis a quem enchi do espírito de sabedoria, que façam vestes para Arão para consagrá-lo, para que me ministre o ofício sacerdotal.

4 As vestes, pois, que farão são estas: um peitoral, uma estola sacerdotal, uma sobrepeliz, uma túnica bordada, mitra e cinto. Farão vestes sagradas para Arão, teu irmão, e para seus filhos, para me oficiarem como sacerdotes.

5 Tomarão ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino

6 e farão a estola sacerdotal de ouro, e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido, obra esmerada.

7 Terá duas ombreiras que se unam às suas duas extremidades, e assim se unirá.

8 E o cinto de obra esmerada, que estará sobre a estola sacerdotal, será de obra igual, da mesma obra de ouro, e estofo

2 Mos 28

Prästdräkten

1Låt din bror Aron och hans söner träda fram ur kretsen av israeliter för att bli präster åt mig: Aron själv och hans söner Nadav och Avihu, Elasar och Itamar.

2Du skall låta sy en helig dräkt till ära och prydnad för din bror Aron.

3Du skall ge anvisningar åt alla som fått konstskicklighetens gåva av mig, och de skall göra dräkten åt Aron, för hans vigning till präst åt mig.

4Dessa plagg skall de göra: bröstväska, efod, kåpa, mönstrad tunika, turban och bälte. De skall sy heliga dräkter åt din bror Aron och åt hans söner, så att de kan vara mina präster.

5Till dessa dräkter skall de använda guld, violett, purpurrött och karmosinrött garn och fint lingarn.

6Efoden skall de göra av guld, av violett, purpurrött och karmosinrött garn och tvinnat fint lingarn, i konstvävnad.

7Den skall ha två axelstycken som är fästa i dess båda kanter och håller ihop den.

8Och skärpet som sitter på efoden skall göras på samma sätt och i ett stycke med den: av guld, av violett, purpurrött och karmosinrött garn och tvinnat fint lingarn.

azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido.

9 Tomarás duas pedras de ônix e gravarás nelas os nomes dos filhos de Israel:

10 seis de seus nomes numa pedra e os outros seis na outra pedra, segundo a ordem do seu nascimento.

11 Conforme a obra de lapidador, como lavores de sinete, gravarás as duas pedras com os nomes dos filhos de Israel; engastadas ao redor de ouro, as farás.

12 E porás as duas pedras nas ombreiras da estola sacerdotal, por pedras de memória aos filhos de Israel; e Arão levará os seus nomes sobre ambos os seus ombros, para memória diante do SENHOR.

13 Farás também engastes de ouro

14 e duas correntes de ouro puro; obra de fieira as farás; e as correntes de fieira prenderás nos engastes.

15 Farás também o peitoral do juízo de obra esmerada, conforme a obra da estola sacerdotal o farás: de ouro, e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido o farás.

16 Quadrado e duplo, será de um palmo o seu comprimento, e de um palmo, a sua largura.

17 Colocarás nele engaste de pedras, com quatro ordens de pedras: a ordem de sárdio, topázio e carbúnculo será a primeira ordem;

18 a segunda ordem será de esmeralda, safira e diamante;

9Du skall ta två onyxstenar och på dem rista in namnen på Israels söner:

10sex av namnen på den ena stenen och de sex övriga namnen på den andra stenen, i åldersordning.

11Som en juvelerare graverar ett sigill, så skall du rista Israels söners namn på de båda stenarna. De skall infattas i flätverk av guld.

12Du skall sätta de två stenarna på efodens axelstycken som en påminnelse om Israels söner: Aron skall bära deras namn på sina axlar inför Herren för att han skall minnas dem.

13Du skall göra flätverk av guld

14och två kedjor av rent guld, tvinnade som snören, och dem skall du fästa vid flätverken.

15Du skall göra en bröstväska för domsutslag, i konstvävnad. Liksom efoden skall den göras av guld, av violett, purpurrött och karmosinrött garn och av tvinnat fint lingarn.

16Den skall vara fyrkantig och dubbelvikt, en halv aln lång och en halv aln bred.

17Du skall besätta den med fyra rader stenar: i första raden en karneol, en topas och en smaragd,

18i andra raden en rubin, en safir och en kalcedon,

[19] a terceira ordem será de jacinto, ágata e ametista;

[20] a quarta ordem será de berilo, ônix e jaspe; elas serão guarnecidas de ouro nos seus engastes.

[21] As pedras serão conforme os nomes dos filhos de Israel, doze, segundo os seus nomes; serão esculpidas como sinetes, cada uma com o seu nome, para as doze tribos.

[22] Para o peitoral farás correntes como cordas, de obra trançada de ouro puro.

[23] Também farás para o peitoral duas argolas de ouro e porás as duas argolas nas extremidades do peitoral.

[24] Então, meterás as duas correntes de ouro nas duas argolas, nas extremidades do peitoral.

[25] As duas pontas das correntes prenderás nos dois engastes e as porás nas ombreiras da estola sacerdotal na frente dele.

[26] Farás também duas argolas de ouro e as porás nas duas extremidades do peitoral, na sua orla interior junto à estola sacerdotal.

[27] Farás também duas argolas de ouro e as porás nas duas ombreiras da estola sacerdotal, abaixo, na frente dele, perto da sua juntura, sobre o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal.

[28] E ligarão o peitoral com as suas argolas às argolas da estola sacerdotal por cima com uma fita azul, para que esteja sobre o

[19]i tredje raden en hyacint, en agat och en ametist,

[20]i fjärde raden en krysolit, en onyx och en jaspis. De skall vara infattade i flätverk av guld.

[21]Stenarna skall vara tolv och svara mot namnen på Israels söner, en för varje namn. På varje sten skall namnet på en av de tolv stammarna vara ingraverat, som på ett sigill.

[22]Till bröstväskan skall du göra kedjor av rent guld, tvinnade som snören.

[23]Du skall göra två guldringar och sätta dem i två av hörnen på bröstväskan.

[24]Fäst de båda guldsnoddarna vid de två ringarna i hörnen av bröstväskan;

[25]de två andra ändarna på snoddarna skall du fästa vid de båda flätverken, som skall vara fastgjorda vid efodens axelstycken på framsidan.

[26]Gör två andra guldringar och sätt dem i de båda andra hörnen på bröstväskan, på insidan mot efoden.

[27]Slutligen skall du göra två guldringar och sätta dem nertill på framsidan av efodens båda axelstycken, vid sömmen ovanför skärpet.

[28]Bröstväskan skall genom sina ringar knytas fast vid ringarna på efoden med en violett snodd, så att den sitter ovanför skärpet och inte kan lossna från efoden.

cinto da estola sacerdotal; e nunca o peitoral se separará da estola sacerdotal.

29 Assim, Arão levará os nomes dos filhos de Israel no peitoral do juízo sobre o seu coração, quando entrar no santuário, para memória diante do SENHOR continuamente.

30 Também porás no peitoral do juízo o Urim e o Tumim, para que estejam sobre o coração de Arão, quando entrar perante o SENHOR; assim, Arão levará o juízo dos filhos de Israel sobre o seu coração diante do SENHOR continuamente.

31 Farás também a sobrepeliz da estola sacerdotal toda de estofo azul.

32 No meio dela, haverá uma abertura para a cabeça; será debruada essa abertura, como a abertura de uma saia de malha, para que não se rompa.

33 Em toda a orla da sobrepeliz, farás romãs de estofo azul, e púrpura, e carmesim; e campainhas de ouro no meio delas.

34 Haverá em toda a orla da sobrepeliz uma campainha de ouro e uma romã, outra campainha de ouro e outra romã.

35 Esta sobrepeliz estará sobre Arão quando ministrar, para que se ouça o seu sonido, quando entrar no santuário diante do SENHOR e quando sair; e isso para que não morra.

36 Farás também uma lâmina de ouro puro e nela gravarás à maneira de gravuras de sinetes: Santidade ao SENHOR.

29När Aron går in i helgedomen skall han bära namnen på Israels söner vid sitt hjärta, på bröstväskan för domsutslag, som en ständig påminnelse inför Herren.

30I bröstväskan för domsutslag skall du lägga urim och tummim, så att de ligger vid Arons hjärta när han träder inför Herren. Så skall Aron inför Herren ständigt bära israeliternas domar vid sitt hjärta.

31Kåpan till efoden skall du göra helt i violett tyg.

32Mitt på den skall vara en öppning för huvudet med en vävd kant, som öppningen på en brynja, så att den inte rivs sönder.

33Runt fållen skall du sätta granatäpplen av violett, purpurrött och karmosinrött garn och tvinnat fint lingarn, och mellan dem bjällror av guld runt om,

34en guldbjällra och ett granatäpple växelvis runt fållen på kåpan.

35Aron skall bära den när han gör tjänst, så att det hörs när han går in i helgedomen inför Herren och när han går ut; annars kommer han att dö.

36Du skall göra en blomma av rent guld och rista in på den så som man graverar ett sigill: Helgad åt Herren.

[37] Atá-la-ás com um cordão de estofo azul, de maneira que esteja na mitra; bem na frente da mitra estará.

[37]Och du skall fästa den vid en violett snodd, och den skall sitta på turbanen, på dess framsida.

[38] E estará sobre a testa de Arão, para que Arão leve a iniqüidade concernente às coisas santas que os filhos de Israel consagrarem em todas as ofertas de suas coisas santas; sempre estará sobre a testa de Arão, para que eles sejam aceitos perante o SENHOR.

[38]Den skall sitta på Arons panna. Aron är ansvarig för fel i de heliga offer som israeliterna bär fram, i alla deras heliga gåvor; därför skall den alltid sitta på hans panna, så att Herren finner behag i dem.

[39] Tecerás, quadriculada, a túnica de linho fino e farás uma mitra de linho fino e um cinto de obra de bordador.

[39]Du skall väva den mönstrade tunikan av fint lingarn och göra en turban av fint lingarn. Gör även ett bälte i brokig väv.

[40] Para os filhos de Arão farás túnicas, e cintos, e tiaras; fá-los-ás para glória e ornamento.

[40]Också åt Arons söner skall du göra tunikor. Och du skall göra bälten åt dem och huvudbonader, till ära och prydnad.

[41] E, com isso, vestirás Arão, teu irmão, bem como seus filhos; e os ungirás, e consagrarás, e santificarás, para que me oficiem como sacerdotes.

[41]I sådana dräkter skall du klä din bror Aron och hans söner. Du skall smörja dem och insätta dem och viga dem till präster åt mig.

[42] Faze-lhes também calções de linho, para cobrirem a pele nua; irão da cintura às coxas.

[42]Gör byxor av linne som skyler deras kön, de skall räcka från midjan ner på låren.

[43] E estarão sobre Arão e sobre seus filhos, quando entrarem na tenda da congregação ou quando se chegarem ao altar para ministrar no santuário, para que não levem iniqüidade e morram; isto será estatuto perpétuo para ele e para sua posteridade depois dele.

[43]Dem skall Aron och hans söner ha på sig när de går in i uppenbarelsetältet eller träder fram till altaret för att göra tjänst i helgedomen; annars drar de skuld över sig och dör. Detta skall vara en oföränderlig stadga för honom och hans efterkommande.

Êxodo 29

O sacrifício e as cerimônias da consagração

Levítico 8.1-36

2 Mos 29

Prästvigningen

[1] Isto é o que lhes farás, para os consagrar, a fim de que me oficiem como sacerdotes: toma um novilho, e dois carneiros sem defeito,

[2] e pães asmos, e bolos asmos, amassados com azeite, e obreias asmas untadas com azeite; de flor de farinha de trigo os farás,

[3] e os porás num cesto, e no cesto os trarás; trarás também o novilho e os dois carneiros.

[4] Então, farás que Arão e seus filhos se cheguem à porta da tenda da congregação e os lavarás com água;

[5] depois, tomarás as vestes, e vestirás Arão da túnica, da sobrepeliz, da estola sacerdotal e do peitoral, e o cingirás com o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal;

[6] pôr-lhe-ás a mitra na cabeça e sobre a mitra, a coroa sagrada.

[7] Então, tomarás o óleo da unção e lho derramarás sobre a cabeça; assim o ungirás.

[8] Farás, depois, que se cheguem os filhos de Arão, e os vestirás de túnicas,

[9] e os cingirás com o cinto, Arão e seus filhos, e lhes atarás as tiaras, para que tenham o sacerdócio por estatuto perpétuo, e consagrarás Arão e seus filhos.

[10] Farás chegar o novilho diante da tenda da congregação, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça dele.

[11] Imolarás o novilho perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação.

[1]Detta är vad du skall göra när du viger dem till präster åt mig. Tag en ungtjur och två felfria baggar,

[2]osyrat bröd, osyrade kakor bakade med olja och osyrade tunnkakor smorda med olja. Gör dem av siktat vetemjöl

[3]och lägg dem i en korg, och bär fram dem i korgen som offergåva tillsammans med tjuren och de två baggarna.

[4]Du skall föra fram Aron och hans söner till uppenbarelsetältets ingång och tvätta dem med vatten.

[5]Och du skall ta kläderna och sätta på Aron tunikan, kåpan till efoden, efoden och bröstväskan och binda ihop alltsammans med skärpet.

[6]Sätt sedan turbanen på hans huvud och fäst det heliga diademet på den.

[7]Tag smörjelseoljan och häll den på hans huvud och smörj honom.

[8]Sedan skall du låta hans söner träda fram, och du skall klä på dem tunikor

[9]och spänna om dem bälten och sätta på dem huvudbonader. Så skall de ha rätten till prästämbetet för alltid. När du prästviger Aron och hans söner

[10]skall du leda fram tjuren framför uppenbarelsetältet, och Aron och hans söner skall lägga sina händer på tjurens huvud.

[11]Slakta sedan tjuren inför Herren vid ingången till uppenbarelsetältet.

[12] Depois, tomarás do sangue do novilho e o porás com o teu dedo sobre os chifres do altar; o restante do sangue derramá-lo-ás à base do altar.

[12]Tag lite av tjurens blod på fingret och stryk på altarhornen; häll ut resten av blodet vid foten av altaret.

[13] Também tomarás toda a gordura que cobre as entranhas, o redenho do fígado, os dois rins e a gordura que está neles e queimá-los-ás sobre o altar;

[13]Fettet kring inälvorna, stora leverloben och båda njurarna med deras fett skall du bränna på altaret.

[14] mas a carne do novilho, a pele e os excrementos, queimá-los-ás fora do arraial; é sacrifício pelo pecado.

[14]Men tjurens kött, huden och resten av inälvorna skall du bränna upp utanför lägret; det är ett syndoffer.

[15] Depois, tomarás um carneiro, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça dele.

[15]Så skall du ta den ena baggen, och Aron och hans söner skall lägga sina händer på dess huvud.

[16] Imolarás o carneiro, e tomarás o seu sangue, e o jogarás sobre o altar ao redor;

[16]Slakta baggen och tag dess blod och stänk det runt om på altaret.

[17] partirás o carneiro em seus pedaços e, lavadas as entranhas e as pernas, pô-las-ás sobre os pedaços e sobre a cabeça.

[17]Stycka baggen, tvätta inälvor och fötter och lägg detta på köttstyckena och huvudet.

[18] Assim, queimarás todo o carneiro sobre o altar; é holocausto para o SENHOR, de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[18]Bränn sedan hela baggen på altaret. Detta är ett brännoffer åt Herren, en lukt som gör honom nöjd, ett eldoffer åt Herren.

[19] Depois, tomarás o outro carneiro, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça dele.

[19]Därefter skall du ta den andra baggen, och Aron och hans söner skall lägga händerna på dess huvud.

[20] Imolarás o carneiro, e tomarás do seu sangue, e o porás sobre a ponta da orelha direita de Arão e sobre a ponta da orelha direita de seus filhos, como também sobre o polegar da sua mão direita e sobre o polegar do seu pé direito; o restante do sangue jogarás sobre o altar ao redor.

[20]Du skall slakta baggen och stryka lite av blodet på Arons högra örsnibb och hans söners högra örsnibb och på högra tummen och högra stortån; resten av blodet skall du stänka runt om på altaret.

[21] Tomarás, então, do sangue sobre o altar e do óleo da unção e os aspergirás sobre

[21]Du skall ta av blodet på altaret och av smörjelseoljan och stänka på Aron och

Arão e suas vestes e sobre seus filhos e as vestes de seus filhos com ele; para que ele seja santificado, e as suas vestes, e também seus filhos e as vestes de seus filhos com ele.

hans kläder och på hans söner och deras kläder; då blir han och hans kläder heliga, liksom hans söner och deras kläder.

[22] Depois, tomarás do carneiro a gordura, a cauda gorda, a gordura que cobre as entranhas, o redenho do fígado, os dois rins, a gordura que está neles e a coxa direita, porque é carneiro da consagração;

[22]Tag det feta på baggen, fettsvansen, fettet kring inälvorna, stora leverloben och båda njurarna med deras fett och högra låret, ty detta är prästvigningsbaggen,

[23] e também um pão, um bolo de pão azeitado e uma obreia do cesto dos pães asmos que estão diante do SENHOR.

[23]och vidare en rund brödkaka, en kaka bakad med olja och en tunnkaka ur korgen med osyrat bröd som står inför Herren.

[24] Todas estas coisas porás nas mãos de Arão e nas de seus filhos e, movendo-as de um lado para outro, as oferecerás como ofertas movidas perante o SENHOR.

[24]Allt detta skall du överlämna till Aron och hans söner, och de skall lyfta upp det som ett offer inför Herren.

[25] Depois, as tomarás das suas mãos e as queimarás sobre o altar; é holocausto para o SENHOR, de agradável aroma, oferta queimada ao SENHOR.

[25]Sedan skall du ta tillbaka det och bränna det på altaret, ovanpå brännoffret, till en lukt som gör Herren nöjd; det är ett eldoffer åt Herren.

[26] Tomarás o peito do carneiro da consagração, que é de Arão, e, movendo-o de um lado para outro, o oferecerás como oferta movida perante o SENHOR; e isto será a tua porção.

[26]Och du skall ta bringan av Arons prästvigningsbagge och lyfta upp den till ett offer inför Herren. Den skall vara din andel.

[27] Consagrarás o peito da oferta movida e a coxa da porção que foi movida, a qual se tirou do carneiro da consagração, que é de Arão e de seus filhos.

[27]Bringan som har lyfts upp och låret som har skänkts till offer skall du avskilja som heliga, styckena av prästvigningsbaggen som är avsedd för Aron och hans söner,

[28] Isto será a obrigação perpétua dos filhos de Israel, devida a Arão e seus filhos, por ser a porção do sacerdote, oferecida, da parte dos filhos de Israel, dos sacrifícios pacíficos; é a sua oferta ao SENHOR.

[28]och Aron och hans söner skall för all framtid ha rätt att få dessa av israeliterna: de är en offergärd, en gåva från israeliterna av deras gemenskapsoffer, en gåva från dem till Herren.

[29] As vestes santas de Arão passarão a seus filhos depois dele, para serem ungidos nelas e consagrados nelas.

[30] Sete dias as vestirá o filho que for sacerdote em seu lugar, quando entrar na tenda da congregação para ministrar no santuário.

[31] Tomarás o carneiro da consagração e cozerás a sua carne no lugar santo;

[32] e Arão e seus filhos comerão a carne deste carneiro e o pão que está no cesto à porta da tenda da congregação

[33] e comerão das coisas com que for feita a expiação, para consagrá-los e para santificá-los; o estranho não comerá delas, porque são santas.

[34] Se sobrar alguma coisa da carne das consagrações ou do pão, até pela manhã, queimarás o que restar; não se comerá, porque é santo.

[35] Assim, pois, farás a Arão e a seus filhos, conforme tudo o que te hei ordenado; por sete dias, os consagrarás.

[36] Também cada dia prepararás um novilho como oferta pelo pecado para as expiações; e purificarás o altar, fazendo expiação por ele mediante oferta pelo pecado; e o ungirás para consagrá-lo.

[37] Sete dias farás expiação pelo altar e o consagrarás; e o altar será santíssimo; tudo o que o tocar será santo.

Ofertas contínuas

Números 28.1-8

[29]Arons heliga kläder skall hans söner ha efter honom, och de skall bäras av dem när de blir smorda och insatta till präster.

[30]I sju dagar skall de bäras av den bland hans söner som blir präst i hans ställe, den som skall gå in i uppenbarelsetältet för att göra tjänst i helgedomen.

[31]Tag prästvigningsbaggen och koka köttet på heligt område.

[32]Köttet av baggen och brödet i korgen skall Aron och hans söner äta vid ingången till uppenbarelsetältet.

[33]De skall äta det som användes till försoningsoffer när de insattes och vigdes till präster; ingen annan får äta det, ty det är heligt.

[34]Och om något av prästvigningsköttet eller av brödet blir över till morgonen, skall det brännas upp; det får inte ätas, ty det är heligt.

[35]Så skall du göra med Aron och hans söner, alldeles som jag har befallt dig. Sju dagar skall prästvigningen vara.

[36]Varje dag skall du offra en tjur som syndoffer, till försoning; du skall offra syndoffret på altaret när du utför soningsriten för det, och du skall smörja det så att det blir helgat.

[37]Sju dagar skall du utföra soningsriten för altaret och helga det. Då blir altaret högheligt; allting som kommer i beröring med altaret får del av dess helighet.

Det dagliga offret

[38] Isto é o que oferecerás sobre o altar: dois cordeiros de um ano, cada dia, continuamente.

[39] Um cordeiro oferecerás pela manhã e o outro, ao pôr-do-sol.

[40] Com um cordeiro, a décima parte de um efa de flor de farinha, amassada com a quarta parte de um him de azeite batido; e, para libação, a quarta parte de um him de vinho;

[41] o outro cordeiro oferecerás ao pôr-do-sol, como oferta de manjares, e a libação como de manhã, de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[42] Este será o holocausto contínuo por vossas gerações, à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR, onde vos encontrarei, para falar contigo ali.

[43] Ali, virei aos filhos de Israel, para que, por minha glória, sejam santificados,

[44] e consagrarei a tenda da congregação e o altar; também santificarei Arão e seus filhos, para que me oficiem como sacerdotes.

[45] E habitarei no meio dos filhos de Israel e serei o seu Deus.

[46] E saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus, que os tirou da terra do Egito, para habitar no meio deles; eu sou o SENHOR, seu Deus.

[38]Detta skall du offra på altaret: två årsgamla lamm varje dag i all framtid.

[39]Det ena lammet skall du offra på morgonen och det andra mellan skymning och mörker,

[40]och till det första lammet skall du offra en tiondels efa siktat mjöl, blandat med en kvarts hin olja av stötta oliver, och som dryckesoffer en kvarts hin vin.

[41]Det andra lammet skall du offra mellan skymning och mörker; med samma slags matoffer och dryckesoffer som om morgonen skall du offra det, till en lukt som gör Herren nöjd, ett eldoffer åt honom.

[42]Detta skall vara ett dagligt brännoffer genom alla släktled, vid ingången till uppenbarelsetältet, inför Herren. Där skall jag uppenbara mig för er och där skall jag tala till dig.

[43]Där skall jag uppenbara mig för israeliterna, och tältet skall bli helgat genom min härlighet.

[44]Jag skall helga både uppenbarelsetältet och altaret, och Aron och hans söner skall jag helga till att vara präster åt mig.

[45]Och jag skall bo bland israeliterna och vara deras Gud.

[46]Då skall de inse att jag är Herren, deras Gud, som har fört dem ut ur Egypten för att bo ibland dem. Jag är Herren, deras Gud.

Êxodo 30

O altar do incenso
Êxodo 37.25-28

1 Farás também um altar para queimares nele o incenso; de madeira de acácia o farás.

2 Terá um côvado de comprimento, e um de largura (será quadrado), e dois de altura; os chifres formarão uma só peça com ele.

3 De ouro puro o cobrirás, a parte superior, as paredes ao redor e os chifres; e lhe farás uma bordadura de ouro ao redor.

4 Também lhe farás duas argolas de ouro debaixo da bordadura; de ambos os lados as farás; nelas, se meterão os varais para se levar o altar.

5 De madeira de acácia farás os varais e os cobrirás de ouro.

6 Porás o altar defronte do véu que está diante da arca do Testemunho, diante do propiciatório que está sobre o Testemunho, onde me avistarei contigo.

7 Arão queimará sobre ele o incenso aromático; cada manhã, quando preparar as lâmpadas, o queimará.

8 Quando, ao crepúsculo da tarde, acender as lâmpadas, o queimará; será incenso contínuo perante o SENHOR, pelas vossas gerações.

9 Não oferecereis sobre ele incenso estranho, nem holocausto, nem ofertas de manjares; nem tampouco derramareis libações sobre ele.

2 Mos 30

Rökelsealtaret

1Du skall bygga ett altare att tända rökelse på; av akacieträ skall du göra det.

2Det skall vara fyrkantigt, en aln långt och en aln brett och två alnar högt. Hornen skall vara i ett stycke med altaret.

3Du skall belägga det med rent guld ovanpå och på sidorna och på hornen och omge det med en guldkant.

4Du skall göra två ringar av guld och sätta dem nedanför kanten, på två av sidorna, på bägge gavlarna; de skall tjäna som hållare för bärstänger, så att man kan bära altaret.

5Bärstängerna skall du göra av akacieträ och belägga med guld.

6Altaret skall du ställa framför förhänget som döljer arken med förbundstecknet, framför locket över förbundstecknet, där jag skall uppenbara mig för dig.

7Aron skall tända välluktande rökelse på det; varje morgon när han gör i ordning lamporna skall han tända rökelse,

8och likaså när han sätter upp lamporna mellan skymning och mörker. Detta skall vara ett dagligt rökelseoffer inför Herren genom alla släktled.

9På detta altare skall ni inte offra någon otillåten rökelse eller något brännoffer eller matoffer; inte heller skall ni hälla ut dryckesoffer på det.

[10] Uma vez no ano, Arão fará expiação sobre os chifres do altar com o sangue da oferta pelo pecado; uma vez no ano, fará expiação sobre ele, pelas vossas gerações; santíssimo é ao SENHOR.

O pagamento do resgate

[11] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[12] Quando fizeres recenseamento dos filhos de Israel, cada um deles dará ao SENHOR o resgate de si próprio, quando os contares; para que não haja entre eles praga nenhuma, quando os arrolares.

[13] Todo aquele que passar ao arrolamento dará isto: metade de um siclo, segundo o siclo do santuário (este siclo é de vinte geras); a metade de um siclo é a oferta ao SENHOR.

[14] Qualquer que entrar no arrolamento, de vinte anos para cima, dará a oferta ao SENHOR.

[15] O rico não dará mais de meio siclo, nem o pobre, menos, quando derem a oferta ao SENHOR, para fazerdes expiação pela vossa alma.

[16] Tomarás o dinheiro das expiações dos filhos de Israel e o darás ao serviço da tenda da congregação; e será para memória aos filhos de Israel diante do SENHOR, para fazerdes expiação pela vossa alma.

A bacia de bronze

Êxodo 38.8

[17] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[18] Farás também uma bacia de bronze com o seu suporte de bronze, para lavar. Pô-la-

[10]En gång om året skall Aron stryka försoningsblodet på altarets horn; genom alla släktled skall han där en gång om året utföra soningsriten med blodet av soningsoffret. Altaret är högheligt och hör Herren till.

Lösepenningen

[11]Herren talade till Mose:

[12]När du mönstrar israeliterna och räknar deras antal skall var och en vid mönstringen betala en lösen för sitt liv åt Herren, så att ingen olycka drabbar dem vid mönstringen.

[13]Var och en som upptas bland de mönstrade skall ge en halv sikel efter tempelvikt — 20 gera per sikel. Denna halva sikel är en offergåva åt Herren.

[14]Alla som upptas bland de mönstrade, från tjugo års ålder och uppåt, skall ge denna offergåva åt Herren.

[15]Den rike skall inte ge mer och den fattige inte mindre än en halv sikel när ni ger offergåvan åt Herren som en lösen för ert liv.

[16]Du skall ta emot lösesumman av israeliterna och använda pengarna till tjänsten vid uppenbarelsetältet. Så skall israeliterna bli ihågkomna inför Herren, genom den lösen ni ger för ert liv.

Bronskaret

[17]Herren talade till Mose:

[18]Du skall göra ett bronskar med tillhörande bronsställ för tvättningen och

ás entre a tenda da congregação e o altar e deitarás água nela.

[19] Nela, Arão e seus filhos lavarão as mãos e os pés.

[20] Quando entrarem na tenda da congregação, lavar-se-ão com água, para que não morram; ou quando se chegarem ao altar para ministrar, para acender a oferta queimada ao SENHOR.

[21] Lavarão, pois, as mãos e os pés, para que não morram; e isto lhes será por estatuto perpétuo, a ele e à sua posteridade, através de suas gerações.

O óleo da santa unção

Êxodo 37.29

[22] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[23] Tu, pois, toma das mais excelentes especiarias: de mirra fluida quinhentos siclos, de cinamomo odoroso a metade, a saber, duzentos e cinqüenta siclos, e de cálamo aromático duzentos e cinqüenta siclos,

[24] e de cássia quinhentos siclos, segundo o siclo do santuário, e de azeite de oliveira um him.

[25] Disto farás o óleo sagrado para a unção, o perfume composto segundo a arte do perfumista; este será o óleo sagrado da unção.

[26] Com ele ungirás a tenda da congregação, e a arca do Testemunho,

[27] e a mesa com todos os seus utensílios, e o candelabro com os seus utensílios, e o altar do incenso,

sätta det mellan uppenbarelsetältet och altaret och fylla det med vatten.

[19]Där skall Aron och hans söner tvätta sina händer och fötter.

[20]När de går in i uppenbarelsetältet skall de tvätta sig, annars kommer de att dö; likaså när de går fram till altaret för att göra tjänst och bränna eldoffer åt Herren.

[21]De skall tvätta händer och fötter, annars kommer de att dö. Detta skall vara en oföränderlig stadga för Aron och hans efterkommande genom alla släktled.

Smörjelseoljan

[22]Herren talade till Mose:

[23]Tag de finaste kryddor, 500 siklar flytande myrra, hälften så mycket eller 250 siklar doftande kanel, 250 siklar kalmus,

[24]500 siklar kassia, allt efter tempelvikt, och en hin olivolja.

[25]Av detta skall du göra en helig smörjelseolja, en doftande blandning, konstfärdigt blandad; det skall vara en helig smörjelseolja.

[26]Med den skall du smörja uppenbarelsetältet, arken med förbundstecknet,

[27]bordet med alla dess tillbehör, lampstället med dess tillbehör, rökelsealtaret,

28 e o altar do holocausto com todos os utensílios, e a bacia com o seu suporte.

29 Assim consagrarás estas coisas, para que sejam santíssimas; tudo o que tocar nelas será santo.

30 Também ungirás Arão e seus filhos e os consagrarás para que me oficiem como sacerdotes.

31 Dirás aos filhos de Israel: Este me será o óleo sagrado da unção nas vossas gerações.

32 Não se ungirá com ele o corpo do homem que não seja sacerdote, nem fareis outro semelhante, da mesma composição; é santo e será santo para vós outros.

33 Qualquer que compuser óleo igual a este ou dele puser sobre um estranho será eliminado do seu povo.

O incenso sagrado

34 Disse mais o SENHOR a Moisés: Toma substâncias odoríferas, estoraque, ônica e gálbano; estes arômatas com incenso puro, cada um de igual peso;

35 e disto farás incenso, perfume segundo a arte do perfumista, temperado com sal, puro e santo.

36 Uma parte dele reduzirás a pó e o porás diante do Testemunho na tenda da congregação, onde me avistarei contigo; será para vós outros santíssimo.

37 Porém o incenso que fareis, segundo a composição deste, não o fareis para vós mesmos; santo será para o SENHOR.

38 Quem fizer tal como este para o cheirar será eliminado do seu povo.

28brännofferaltaret med alla dess tillbehör och karet med dess ställ.

29Du skall inviga dem så att de blir högheliga; allt som kommer i beröring med dem får del av deras helighet.

30Aron och hans söner skall du smörja och viga till präster åt mig.

31Och till israeliterna skall du säga: Detta skall vara min heliga smörjelseolja genom alla släktled.

32Ingen får smörja in kroppen med den, och ni får inte göra någon annan olja med denna sammansättning. Helig är den, och helig skall den vara för er.

33Den som gör en sådan blandning och den som använder den på någon obehörig skall utstötas ur sitt folk.

Rökelsen

34Herren sade till Mose: Tag välluktande ämnen: staktekåda, sjönagel och galbanum, och därtill ren rökelseharts, lika mycket av varje,

35och gör rökelse av detta, en konstfärdigt blandad vällukt, saltad, ren och helig.

36En del av rökelsen skall du stöta till pulver och lägga framför förbundstecknet i uppenbarelsetältet, där jag skall uppenbara mig för dig. Den skall vara höghelig för er.

37En rökelse med denna sammansättning får ni inte göra åt er själva: den skall hållas helig, den hör Herren till.

38Den som gör sådan rökelse för att njuta dess vällukt skall utstötas ur sitt folk.

Êxodo 31

Os artífices da obra do tabernáculo
Êxodo 35.30–36.1

1 Disse mais o SENHOR a Moisés:

2 Eis que chamei pelo nome a Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá,

3 e o enchi do Espírito de Deus, de habilidade, de inteligência e de conhecimento, em todo artifício,

4 para elaborar desenhos e trabalhar em ouro, em prata, em bronze,

5 para lapidação de pedras de engaste, para entalho de madeira, para toda sorte de lavores.

6 Eis que lhe dei por companheiro Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã; e dei habilidade a todos os homens hábeis, para que me façam tudo o que tenho ordenado:

7 a tenda da congregação, e a arca do Testemunho, e o propiciatório que está por cima dela, e todos os pertences da tenda;

8 e a mesa com os seus utensílios, e o candelabro de ouro puro com todos os seus utensílios, e o altar do incenso;

9 e o altar do holocausto com todos os seus utensílios e a bacia com seu suporte;

10 e as vestes finamente tecidas, e as vestes sagradas do sacerdote Arão, e as vestes de seus filhos, para oficiarem como sacerdotes;

11 e o óleo da unção e o incenso aromático para o santuário; eles farão tudo segundo tenho ordenado.

O sábado santo e as duas tábuas do Testemunho

2 Mos 31

Hantverkare utväljs

1Herren talade till Mose:

2Jag har utvalt Besalel, son till Uri, son till Hur, av Juda stam,

3och fyllt honom med gudomlig ande, med insikt, förmåga och kunskap och allt slags hantverksskicklighet,

4så att han kan tänka ut konstfulla arbeten och utföra dem i guld och silver och koppar,

5slipa stenar för infattning, snida i trä, ja, utföra alla slags arbeten.

6Jag har vid hans sida ställt Oholiav, Achisamaks son, av Dans stam, och åt alla konstskickliga har jag gett förmåga att utföra allt som jag befallt dig:

7uppenbarelsetältet, arken med förbundstecknet och locket ovanpå den och allt som hör till uppenbarelsetältet,

8bordet med dess tillbehör, lampstället av rent guld med alla dess tillbehör, rökelsealtaret,

9brännofferaltaret med alla dess tillbehör, karet med dess ställ,

10ämbetsdräkten, prästen Arons heliga kläder och hans söners prästkläder,

11smörjelseoljan och den välluktande rökelsen till helgedomen — allt skall de göra så som jag har befallt dig.

Sabbatsbudet inskärps

[12] Disse mais o SENHOR a Moisés:
[13] Tu, pois, falarás aos filhos de Israel e lhes dirás: Certamente, guardareis os meus sábados; pois é sinal entre mim e vós nas vossas gerações; para que saibais que eu sou o SENHOR, que vos santifica.
[14] Portanto, guardareis o sábado, porque é santo para vós outros; aquele que o profanar morrerá; pois qualquer que nele fizer alguma obra será eliminado do meio do seu povo.

[15] Seis dias se trabalhará, porém o sétimo dia é o sábado do repouso solene, santo ao SENHOR; qualquer que no dia do sábado fizer alguma obra morrerá.

[16] Pelo que os filhos de Israel guardarão o sábado, celebrando-o por aliança perpétua nas suas gerações.
[17] Entre mim e os filhos de Israel é sinal para sempre; porque, em seis dias, fez o SENHOR os céus e a terra, e, ao sétimo dia, descansou, e tomou alento.

[18] E, tendo acabado de falar com ele no monte Sinai, deu a Moisés as duas tábuas do Testemunho, tábuas de pedra, escritas pelo dedo de Deus.

Êxodo 32

O bezerro de ouro
Deuteronômio 9.6-21

[1] Mas, vendo o povo que Moisés tardava em descer do monte, acercou-se de Arão e lhe disse: Levanta-te, faze-nos deuses que vão adiante de nós; pois, quanto a este

[12]Herren sade till Mose:
[13]Tala till israeliterna och säg: »Mina sabbater måste ni hålla, ty sabbaten är ett tecken som förenar mig och er, genom alla släktled, för att ni skall veta att det är jag, Herren, som helgar er.
[14]Ni skall hålla sabbaten, den skall vara helig för er. Den som vanhelgar den skall straffas med döden. Var och en som utför något arbete på sabbaten skall utstötas ur sitt folk.
[15]Sex dagar får arbete utföras, men på den sjunde dagen är det sabbat, en sabbatsvila helgad åt Herren. Var och en som utför något arbete på sabbatsdagen skall straffas med döden.
[16]Israeliterna skall hålla sabbaten; de skall iaktta den genom alla släktled som en förbundsplikt för alla tider.
[17]Den är ett evigt tecken som förenar mig och israeliterna, ty på sex dagar gjorde Herren himmel och jord, men den sjunde dagen vilade han och hämtade andan.«

Gud ger Mose lagtavlorna

[18]När Gud hade talat med Mose på Sinaiberget gav han honom de två tavlorna som ett förbundstecken, tavlor av sten, som Gud hade skrivit på med sitt finger.

2 Mos 32

Guldkalven

[1]När folket såg att det dröjde innan Mose kom ner från berget samlades de kring Aron och sade till honom: »Gör oss en gud som kan gå framför oss! Vi vet inte vart

Moisés, o homem que nos tirou do Egito, não sabemos o que lhe terá sucedido.

[2] Disse-lhes Arão: Tirai as argolas de ouro das orelhas de vossas mulheres, vossos filhos e vossas filhas e trazei-mas.

[3] Então, todo o povo tirou das orelhas as argolas e as trouxe a Arão.

[4] Este, recebendo-as das suas mãos, trabalhou o ouro com buril e fez dele um bezerro fundido. Então, disseram: São estes, ó Israel, os teus deuses, que te tiraram da terra do Egito.

[5] Arão, vendo isso, edificou um altar diante dele e, apregoando, disse: Amanhã, será festa ao SENHOR.

[6] No dia seguinte, madrugaram, e ofereceram holocaustos, e trouxeram ofertas pacíficas; e o povo assentou-se para comer e beber e levantou-se para divertir-se.

[7] Então, disse o SENHOR a Moisés: Vai, desce; porque o teu povo, que fizeste sair do Egito, se corrompeu

[8] e depressa se desviou do caminho que lhe havia eu ordenado; fez para si um bezerro fundido, e o adorou, e lhe sacrificou, e diz: São estes, ó Israel, os teus deuses, que te tiraram da terra do Egito.

[9] Disse mais o SENHOR a Moisés: Tenho visto este povo, e eis que é povo de dura cerviz.

[10] Agora, pois, deixa-me, para que se acenda contra eles o meu furor, e eu os consuma; e de ti farei uma grande nação.

Moisés intercede pelo povo

Êxodo 32.30-35; Deuteronômio 9.25-29

den där Mose har tagit vägen, han som förde oss ut ur Egypten.«

[2]Aron svarade dem: »Ta guldringarna ur öronen på era hustrur, era söner och era döttrar och kom hit med dem!«

[3]Då tog alla av sig guldringarna som de hade i öronen och lämnade dem till Aron.

[4]Han tog emot guldet av dem och knöt in det i en kappa. Sedan gjorde han en gjuten tjurkalv av guldet. Då ropade de: »Detta, Israel, är din Gud, som har fört dig ut ur Egypten.«

[5]När Aron såg vad som skedde reste han ett altare framför kalven och lät kungöra: »I morgon firas en högtid till Herrens ära!«

[6]Tidigt nästa morgon offrade de brännoffer och frambar gemenskapsoffer, och folket slog sig ner för att äta och dricka och började sedan förlusta sig.

[7]Då talade Herren till Mose: »Gå nu ner, ty ditt folk, som du har fört ut ur Egypten, har gjort något förfärligt.

[8]De har redan lämnat den väg som jag har befallt dem att gå, de har gjort sig en gjuten tjurkalv, de har tillbett den och offrat till den och sagt: Detta, Israel, är din Gud, som har fört dig ut ur Egypten.«

[9]Och Herren fortsatte: »Jag ser att detta är ett styvnackat folk.

[10]Lämna mig nu i fred. Min vrede skall drabba dem och jag skall förinta dem. Men av dig skall jag göra ett stort folk.«

[11] Porém Moisés suplicou ao SENHOR, seu Deus, e disse: Por que se acende, SENHOR, a tua ira contra o teu povo, que tiraste da terra do Egito com grande fortaleza e poderosa mão?

[12] Por que hão de dizer os egípcios: Com maus intentos os tirou, para matá-los nos montes e para consumi-los da face da terra? Torna-te do furor da tua ira e arrepende-te deste mal contra o teu povo.

[13] Lembra-te de Abraão, de Isaque e de Israel, teus servos, aos quais por ti mesmo tens jurado e lhes disseste: Multiplicarei a vossa descendência como as estrelas do céu, e toda esta terra de que tenho falado, dá-la-ei à vossa descendência, para que a possuam por herança eternamente.

[14] Então, se arrependeu o SENHOR do mal que dissera havia de fazer ao povo.

[15] E, voltando-se, desceu Moisés do monte com as duas tábuas do Testemunho nas mãos, tábuas escritas de ambos os lados; de um e de outro lado estavam escritas.

[16] As tábuas eram obra de Deus; também a escritura era a mesma escritura de Deus, esculpida nas tábuas.

[17] Ouvindo Josué a voz do povo que gritava, disse a Moisés: Há alarido de guerra no arraial.

[18] Respondeu-lhe Moisés: Não é alarido dos vencedores nem alarido dos vencidos, mas alarido dos que cantam é o que ouço.

[11]Mose försökte blidka Herren, sin Gud: »Herre, låt inte din vrede drabba ditt folk, som du har fört ut ur Egypten med stor kraft och mäktig hand!

[12]Låt inte egypterna få säga att det var i ond avsikt du förde ut ditt folk, att det var för att döda oss bland bergen och utplåna oss från jordens yta. Stilla din glödande vrede och avstå från det onda du har i sinnet mot ditt folk.

[13]Glöm inte dina tjänare Abraham, Isak och Israel och det löfte du gav dem, då du svor vid dig själv att göra deras ättlingar talrika som stjärnorna på himlen och låta deras ättlingar få hela det land du talat om som egendom för all framtid.«

[14]Då avstod Herren från det onda som han hade hotat att göra mot sitt folk.

[15]Mose gick ner från berget och bar med sig de två tavlor han hade fått som ett förbundstecken, tavlor med skrift på båda sidorna: det var skrivet både på framsidan och på baksidan.

[16]Tavlorna var Guds verk, och skriften som var inristad på dem var Guds skrift.

[17]Josua hörde hur folket skrek och ropade och han sade till Mose: »Det hörs stridslarm i lägret!«

[18]Mose svarade: »Det är inte segerrop och inte besegrades klagan, det är ljudet av sång jag hör!«

[19] Logo que se aproximou do arraial, viu ele o bezerro e as danças; então, acendendo-se-lhe a ira, arrojou das mãos as tábuas e quebrou-as ao pé do monte;

[20] e, pegando no bezerro que tinham feito, queimou-o, e o reduziu a pó, que espalhou sobre a água, e deu de beber aos filhos de Israel.

[21] Depois, perguntou Moisés a Arão: Que te fez este povo, que trouxeste sobre ele tamanho pecado?

[22] Respondeu-lhe Arão: Não se acenda a ira do meu senhor; tu sabes que o povo é propenso para o mal.

[23] Pois me disseram: Faze-nos deuses que vão adiante de nós; pois, quanto a este Moisés, o homem que nos tirou da terra do Egito, não sabemos o que lhe terá acontecido.

[24] Então, eu lhes disse: quem tem ouro, tire-o. Deram-mo; e eu o lancei no fogo, e saiu este bezerro.

Moisés manda matar os idólatras

[25] Vendo Moisés que o povo estava desenfreado, pois Arão o deixara à solta para vergonha no meio dos seus inimigos,

[26] pôs-se em pé à entrada do arraial e disse: Quem é do SENHOR venha até mim. Então, se ajuntaram a ele todos os filhos de Levi,

[27] aos quais disse: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Cada um cinja a espada sobre o lado, passai e tornai a passar pelo arraial de porta em porta, e mate cada um

[19]Då Mose kom närmare lägret och fick se tjurkalven och dansandet, blev han så förbittrad att han kastade ifrån sig tavlorna och slog dem i stycken vid bergets fot.

[20]Kalven som de hade gjort brände han och malde till stoft. Det strödde han i vattnet och lät israeliterna dricka det.

[21]Mose sade till Aron: »Vad har detta folk gjort dig, eftersom du har fått dem att synda så grovt?«

[22]Aron svarade: »Var inte vred, herre! Du vet själv hur de dras till det som är ont.

[23]De sade till mig: Gör oss en gud som kan gå framför oss! Vi vet inte vart den där Mose har tagit vägen, han som förde oss ut ur Egypten.

[24]Då sade jag till dem: Den som har någonting av guld skall ta det av sig, och de gav det åt mig. Jag kastade det i elden, och så kom kalven till.«

[25]När Mose märkte att Aron hade släppt greppet om folket och utlämnat det åt motståndarnas förakt

[26]ställde han sig i porten till lägret och ropade: »Alla som är på Herrens sida skall komma hit till mig!« Då samlade sig alla leviterna kring honom.

[27]Han sade till dem: »Så säger Herren, Israels Gud: Spänn på er svärden och gå fram och tillbaka genom lägret från port

a seu irmão, cada um, a seu amigo, e cada um, a seu vizinho.

[28] E fizeram os filhos de Levi segundo a palavra de Moisés; e caíram do povo, naquele dia, uns três mil homens.

[29] Pois Moisés dissera: Consagrai-vos, hoje, ao SENHOR; cada um contra o seu filho e contra o seu irmão, para que ele vos conceda, hoje, bênção.

Moisés intercede pelo povo

Êxodo 32.11-14; Deuteronômio 9.25-29

[30] No dia seguinte, disse Moisés ao povo: Vós cometestes grande pecado; agora, porém, subirei ao SENHOR e, porventura, farei propiciação pelo vosso pecado.

[31] Tornou Moisés ao SENHOR e disse: Ora, o povo cometeu grande pecado, fazendo para si deuses de ouro.

[32] Agora, pois, perdoa-lhe o pecado; ou, se não, risca-me, peço-te, do livro que escreveste.

[33] Então, disse o SENHOR a Moisés: Riscarei do meu livro todo aquele que pecar contra mim.

[34] Vai, pois, agora, e conduze o povo para onde te disse; eis que o meu Anjo irá adiante de ti; porém, no dia da minha visitação, vingarei, neles, o seu pecado.

[35] Feriu, pois, o SENHOR ao povo, porque fizeram o bezerro que Arão fabricara.

Êxodo 33

O Anjo de Deus irá adiante do povo

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Vai, sobe daqui, tu e o povo que tiraste da terra do Egito, para a terra a respeito da qual jurei

till port och hugg ner bröder, vänner och grannar.«

[28]Leviterna gjorde som Mose hade sagt, och den dagen föll omkring 3.000 män av folket.

[29]Och Mose sade: »I dag har ni blivit vigda åt Herren, ty ni har vänt er mot era egna söner och bröder. Därför vill Herren ge er sin välsignelse i dag.«

[30]Nästa dag sade Mose till folket: »Ni har begått en svår synd. Nu skall jag gå upp till Herren och försöka vinna försoning för er synd.«

[31]Och Mose gick tillbaka till Herren och sade: »Detta folk har begått en svår synd, de har gjort sig en gud av guld.

[32]Om du ändå ville förlåta deras synd! Utplåna annars mitt namn ur din bok!«

[33]Herren svarade Mose: »Den som har syndat mot mig skall jag utplåna ur min bok.

[34]Gå nu och led folket dit jag har sagt dig! Min ängel skall gå framför dig. Men den dag kommer då jag skall gå till rätta med dem för deras synd.«

[35]Så straffade Herren folket för att de hade gjort kalven, den som Aron gjorde.

2 Mos 33

Order om uppbrott

[1]Herren talade till Mose: »Dra nu bort härifrån, du själv och folket som du har fört ut ur Egypten, upp till det land som

a Abraão, a Isaque e a Jacó, dizendo: à tua descendência a darei.

[2] Enviarei o Anjo adiante de ti; lançarei fora os cananeus, os amorreus, os heteus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus.

[3] Sobe para uma terra que mana leite e mel; eu não subirei no meio de ti, porque és povo de dura cerviz, para que te não consuma eu no caminho.

[4] Ouvindo o povo estas más notícias, pôs-se a prantear, e nenhum deles vestiu seus atavios.

[5] Porquanto o SENHOR tinha dito a Moisés: Dize aos filhos de Israel: És povo de dura cerviz; se por um momento eu subir no meio de ti, te consumirei; tira, pois, de ti os atavios, para que eu saiba o que te hei de fazer.

[6] Então, os filhos de Israel tiraram de si os seus atavios desde o monte Horebe em diante.

[7] Ora, Moisés costumava tomar a tenda e armá-la para si, fora, bem longe do arraial; e lhe chamava a tenda da congregação. Todo aquele que buscava ao SENHOR saía à tenda da congregação, que estava fora do arraial.

[8] Quando Moisés saía para a tenda, fora, todo o povo se erguia, cada um em pé à porta da sua tenda, e olhavam pelas costas, até entrar ele na tenda.

[9] Uma vez dentro Moisés da tenda, descia a coluna de nuvem e punha-se à porta da tenda; e o SENHOR falava com Moisés.

jag har lovat Abraham, Isak och Jakob och svurit att ge åt deras ättlingar.

[2]Jag skall sända en ängel framför dig och jag skall driva bort kanaaneerna, amoreerna, hettiterna, perisseerna, hiveerna och jevuseerna.

[3]Dra upp till landet som flödar av mjölk och honung. Men jag vill inte själv gå med er: ni är ett styvnackat folk, och jag kunde förinta er på vägen.«

[4]När folket hörde dessa stränga ord klädde de sig i sorgdräkt, och ingen bar några smycken.

[5]Herren sade till Mose: »Säg till israeliterna: Ni är ett styvnackat folk. Om jag bara ett ögonblick följde er på vägen skulle jag tillintetgöra er. Lägg nu bort era smycken, sedan får jag se vad jag skall göra med er.«

[6]Då tog israeliterna av sig sina smycken och var utan dem alltifrån berget Horeb.

Uppenbarelsetältet

[7]Mose brukade ta tältet och slå upp det utanför lägret, ett gott stycke därifrån. Han kallade det uppenbarelsetältet. Var och en som sökte råd hos Herren fick gå ut till uppenbarelsetältet utanför lägret.

[8]Varje gång Mose gick ut till tältet reste sig alla och stod var och en vid ingången till sitt tält och såg efter honom, tills han hade gått in i tältet.

[9]Och när Mose hade gått in sänkte molnpelaren sig och blev stående framför ingången, och Herren talade med Mose.

[10] Todo o povo via a coluna de nuvem que se detinha à porta da tenda; todo o povo se levantava, e cada um, à porta da sua tenda, adorava ao SENHOR.

[11] Falava o SENHOR a Moisés face a face, como qualquer fala a seu amigo; então, voltava Moisés para o arraial, porém o moço Josué, seu servidor, filho de Num, não se apartava da tenda.

Moisés roga a Deus a sua presença

[12] Disse Moisés ao SENHOR: Tu me dizes: Faze subir este povo, porém não me deste saber a quem hás de enviar comigo; contudo, disseste: Conheço-te pelo teu nome; também achaste graça aos meus olhos.

[13] Agora, pois, se achei graça aos teus olhos, rogo-te que me faças saber neste momento o teu caminho, para que eu te conheça e ache graça aos teus olhos; e considera que esta nação é teu povo.

[14] Respondeu-lhe: A minha presença irá contigo, e eu te darei descanso.

[15] Então, lhe disse Moisés: Se a tua presença não vai comigo, não nos faças subir deste lugar.

[16] Pois como se há de saber que achamos graça aos teus olhos, eu e o teu povo? Não é, porventura, em andares conosco, de maneira que somos separados, eu e o teu povo, de todos os povos da terra?

Moisés roga a Deus que lhe mostre a sua glória

[17] Disse o SENHOR a Moisés: Farei também isto que disseste; porque achaste graça aos meus olhos, e eu te conheço pelo teu nome.

[10]Då folket såg molnpelaren stå framför ingången till tältet reste de sig alla och bugade sig djupt, var och en vid ingången till sitt tält.

[11]Och Herren talade till Mose ansikte mot ansikte, som en människa talar till en annan. Sedan gick Mose tillbaka till lägret, men hans medhjälpare Josua, Nuns son, en ung man, lämnade aldrig tältet.

Herren lovar att visa sin härlighet

[12]Mose sade till Herren: »Du säger att jag skall leda detta folk på dess väg. Men du har inte låtit mig veta vem du vill sända med mig, fastän du har sagt att jag står dig nära och att jag har din gunst.

[13]Om du sätter värde på mig så låt mig veta dina planer; då kan jag lära känna dig och behålla din gunst. Och kom ihåg att folket är ditt folk.«

[14]Herren svarade: »Jag skall själv gå med er, så att du slipper oroa dig.« —

[15]»Om du inte själv går med«, sade Mose, »så låt oss få stanna här.

[16]Hur skall man kunna veta att jag och ditt folk har din gunst om inte du går med oss, så att jag och ditt folk utmärks framför alla andra folk på jorden?«

[17]Herren svarade: »Jag skall göra vad du ber mig om, ty du har min gunst och du står mig nära.«

[18] Então, ele disse: Rogo-te que me mostres a tua glória.

[19] Respondeu-lhe: Farei passar toda a minha bondade diante de ti e te proclamarei o nome do SENHOR; terei misericórdia de quem eu tiver misericórdia e me compadecerei de quem eu me compadecer.

[20] E acrescentou: Não me poderás ver a face, porquanto homem nenhum verá a minha face e viverá.

[21] Disse mais o SENHOR: Eis aqui um lugar junto a mim; e tu estarás sobre a penha.

[22] Quando passar a minha glória, eu te porei numa fenda da penha e com a mão te cobrirei, até que eu tenha passado.

[23] Depois, em tirando eu a mão, tu me verás pelas costas; mas a minha face não se verá.

Êxodo 34

As segundas tábuas da lei

Deuteronômio 10.1-5

[1] Então, disse o SENHOR a Moisés: Lavra duas tábuas de pedra, como as primeiras; e eu escreverei nelas as mesmas palavras que estavam nas primeiras tábuas, que quebraste.

[2] E prepara-te para amanhã, para que subas, pela manhã, ao monte Sinai e ali te apresentes a mim no cimo do monte.

[3] Ninguém suba contigo, ninguém apareça em todo o monte; nem ainda ovelhas nem gado se apascentem defronte dele.

[4] Lavrou, pois, Moisés duas tábuas de pedra, como as primeiras; e, levantando-

[18]Mose sade: »Låt mig få se din härlighet!«

[19]Herren svarade: »Jag skall låta min höghet och prakt gå förbi dig, och jag skall ropa ut namnet Herren inför dig. Jag skall vara nådig mot den jag vill vara nådig mot och barmhärtig mot den jag vill vara barmhärtig mot.«

[20]Han fortsatte: »Mitt ansikte kan du inte få se, ty ingen människa kan se mig och leva.«

[21]Sedan sade Herren: »Här bredvid mig finns en plats, ställ dig här på klippan!

[22]När min härlighet går förbi skall jag ställa dig i en klyfta i berget och skyla dig med min hand tills jag har gått förbi.

[23]Då skall jag ta bort min hand och du skall se mig på ryggen. Men mitt ansikte får ingen se.«

2 Mos 34

Förbundet sluts på nytt

[1]Herren sade till Mose: »Hugg ut två stentavlor likadana som de förra; på dem skall jag skriva samma ord som stod på de första tavlorna, de som du slog sönder.

[2]I morgon bitti skall du vara beredd, då skall du gå upp på Sinai och vänta på mig där på bergets topp.

[3]Ingen skall följa dig dit upp, och ingen skall visa sig på berget, och varken får eller kor skall beta i närheten av det.«

[4]Mose högg ut två stentavlor, likadana som de första. Tidigt nästa morgon gick

se pela manhã de madrugada, subiu ao monte Sinai, como o SENHOR lhe ordenara, levando nas mãos as duas tábuas de pedra.

han upp på Sinaiberget, så som Herren hade befallt, och han tog med sig de båda stentavlorna.

[5] Tendo o SENHOR descido na nuvem, ali esteve junto dele e proclamou o nome do SENHOR.

[5]Då steg Herren ner i ett moln. Mose ställde sig nära honom och åkallade Herren.

[6] E, passando o SENHOR por diante dele, clamou: SENHOR, SENHOR Deus compassivo, clemente e longânimo e grande em misericórdia e fidelidade;

[6]Och Herren gick förbi honom och ropade: »Herren, Herren är en barmhärtig och nådig Gud, sen till vrede och rik på kärlek och trofasthet.

[7] que guarda a misericórdia em mil gerações, que perdoa a iniqüidade, a transgressão e o pecado, ainda que não inocenta o culpado, e visita a iniqüidade dos pais nos filhos e nos filhos dos filhos, até à terceira e quarta geração!

[7]Han håller fast vid sin kärlek mot tusenden, han förlåter synd och skuld och brist men lämnar inte den skyldige ostraffad utan låter straffet för fädernas skuld drabba barn och barnbarn intill tredje och fjärde led.«

[8] E, imediatamente, curvando-se Moisés para a terra, o adorou;

[8]Mose föll genast på knä, böjde sig till jorden och tillbad.

[9] e disse: SENHOR, se, agora, achei graça aos teus olhos, segue em nosso meio conosco; porque este povo é de dura cerviz. Perdoa a nossa iniqüidade e o nosso pecado e toma-nos por tua herança.

[9]Han sade: »Om jag har din gunst, Herre, så gå mitt ibland oss, fastän detta är ett styvnackat folk, och förlåt vår skuld och vår synd och gör oss till din egendom.«

Deus faz uma aliança e admoesta contra a infidelidade

Deuteronômio 7.1-5

[10] Então, disse: Eis que faço uma aliança; diante de todo o teu povo farei maravilhas que nunca se fizeram em toda a terra, nem entre nação alguma, de maneira que todo este povo, em cujo meio tu estás, veja a obra do SENHOR; porque coisa terrível é o que faço contigo.

[10]Herren sade: »Jag sluter nu ett förbund med er. Inför hela ditt folk skall jag göra sådana under som inte har utförts i något land eller något folk. Hela det folk som du tillhör skall se hur överväldigande den gärning är som jag, Herren, utför med dig.

[11] Guarda o que eu te ordeno hoje: eis que lançarei fora da sua presença os amorreus,

[11]Rätta dig efter det som jag befaller dig i dag. Jag skall driva bort amoreerna,

os cananeus, os heteus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus.

[12] Abstém-te de fazer aliança com os moradores da terra para onde vais, para que te não sejam por cilada.

[13] Mas derribareis os seus altares, quebrareis as suas colunas e cortareis os seus postes-ídolos

[14] (porque não adorarás outro deus; pois o nome do SENHOR é Zeloso; sim, Deus zeloso é ele);

[15] para que não faças aliança com os moradores da terra; não suceda que, em se prostituindo eles com os deuses e lhes sacrificando, alguém te convide, e comas dos seus sacrifícios

[16] e tomes mulheres das suas filhas para os teus filhos, e suas filhas, prostituindo-se com seus deuses, façam que também os teus filhos se prostituam com seus deuses.

[17] Não farás para ti deuses fundidos.

As três festas
Êxodo 23.14-19; Levítico 23.4-21,33-44; Deuteronômio 16.1-17

[18] Guardarás a Festa dos Pães Asmos; sete dias comerás pães asmos, como te ordenei, no tempo indicado no mês de abibe; porque no mês de abibe saíste do Egito.

[19] Todo o que abre a madre é meu; também de todo o teu gado, sendo macho, o que abre a madre de vacas e de ovelhas.

[20] O jumento, porém, que abrir a madre, resgatá-lo-ás com cordeiro; mas, se o não resgatares, será desnucado. Remirás todos

kanaaneerna, hettiterna, perisseerna, hiveerna och jevuseerna för dig.

[12]Akta dig för att sluta förbund med invånarna i landet som du kommer till, så att de inte fångar er i en fälla.

[13]Ni skall riva ner deras altaren, krossa deras stenstoder och hugga ner deras asherapålar.

[14]Du skall inte tillbe någon främmande gud, ty Herrens namn är Den svartsjuke, han är en svartsjuk Gud.

[15]Du skall inte sluta förbund med invånarna i landet, ty då kommer du att äta av deras offer när de ägnar sig åt sin liderliga avgudadyrkan och offrar åt sina gudar och inbjuder dig.

[16]Och om du låter dina söner gifta sig med deras döttrar och deras döttrar ägnar sig åt sin liderliga avgudadyrkan, kommer de att förleda dina söner till avfall.

[17]Du skall inte gjuta några avgudabilder åt dig.

[18]Det osyrade brödets högtid skall du fira. I sju dagar skall du äta osyrat bröd, så som jag har befallt dig, på den bestämda tiden i månaden aviv, ty det var i månaden aviv som du drog ut ur Egypten.

[19]Det första som kommer ur moderlivet skall tillhöra mig, allt förstfött av hankön bland din boskap, både kor och får.

[20]Men ett förstfött åsneföl skall du lösa ut med ett lamm, och om du inte vill lösa ut det, skall du bryta nacken av det. Varje förstfödd bland dina söner skall du lösa ut.

os primogênitos de teus filhos. Ninguém aparecerá diante de mim de mãos vazias.

Med tomma händer skall ingen träda fram inför mig.

[21] Seis dias trabalharás, mas, ao sétimo dia, descansarás, quer na aradura, quer na sega.

[21]Sex dagar skall du arbeta, men den sjunde dagen skall du upphöra med arbetet; även om det är plöjningstid eller skördetid skall du upphöra med arbetet.

[22] Também guardarás a Festa das Semanas, que é a das primícias da sega do trigo, e a Festa da Colheita no fim do ano.

[22]Du skall fira veckohögtiden, när du skördar det första av vetet, och likaså bärgningshögtiden vid årsskiftet.

[23] Três vezes no ano, todo homem entre ti aparecerá perante o SENHOR Deus, Deus de Israel.

[23]Tre gånger om året skall alla män hos dig träda fram inför Härskaren Herren, Israels Gud.

[24] Porque lançarei fora as nações de diante de ti e alargarei o teu território; ninguém cobiçará a tua terra quando subires para comparecer na presença do SENHOR, teu Deus, três vezes no ano.

[24]Ty jag skall driva undan folken för dig och utvidga ditt område, och ingen skall hota ditt land när du drar upp tre gånger om året för att träda fram inför Herren, din Gud.

[25] Não oferecerás o sangue do meu sacrifício com pão levedado; nem ficará o sacrifício da Festa da Páscoa da noite para a manhã.

[25]Blodet av det som offras till mig skall du inte offra tillsammans med något syrat, och påskfestens offer får inte lämnas kvar till morgonen.

[26] As primícias dos primeiros frutos da tua terra trarás à Casa do SENHOR, teu Deus. Não cozerás o cabrito no leite da sua própria mãe.

[26]Det bästa av den första grödan på din mark skall du föra till Herrens, din Guds, hus. Du skall inte koka en killing i moderns mjölk.«

[27] Disse mais o SENHOR a Moisés: Escreve estas palavras, porque, segundo o teor destas palavras, fiz aliança contigo e com Israel.

[27]Herren sade till Mose: »Skriv ner dessa befallningar, ty i enlighet med dem har jag slutit ett förbund med dig och med Israel.«

[28] E, ali, esteve com o SENHOR quarenta dias e quarenta noites; não comeu pão, nem bebeu água; e escreveu nas tábuas as palavras da aliança, as dez palavras.

[28]Mose var kvar hos Herren i fyrtio dagar och fyrtio nätter, utan att äta eller dricka. Och han skrev förbundsvillkoren, de tio budorden, på tavlorna.

O rosto de Moisés resplandece

Strålglansen från Moses ansikte

[29] Quando desceu Moisés do monte Sinai, tendo nas mãos as duas tábuas do

[29]När Mose gick ner från Sinaiberget och hade med sig förbundstecknet, de två

Testemunho, sim, quando desceu do monte, não sabia Moisés que a pele do seu rosto resplandecia, depois de haver Deus falado com ele.

tavlorna, utgick det en strålglans från hans ansikte, därför att han hade talat med Gud, men han märkte det inte.

30 Olhando Arão e todos os filhos de Israel para Moisés, eis que resplandecia a pele do seu rosto; e temeram chegar-se a ele.

30Då Aron och alla israeliterna såg strålglansen från Moses ansikte vågade de inte komma emot honom.

31 Então, Moisés os chamou; Arão e todos os príncipes da congregação tornaram a ele, e Moisés lhes falou.

31Men Mose ropade på dem, och då kom Aron och alla hövdingarna i menigheten till honom, och han talade med dem.

32 Depois, vieram também todos os filhos de Israel, aos quais ordenou ele tudo o que o SENHOR lhe falara no monte Sinai.

32Sedan kom alla israeliterna fram, och Mose gav dem alla de befallningar som han hade fått av Herren på Sinaiberget.

33 Tendo Moisés acabado de falar com eles, pôs um véu sobre o rosto.

33När Mose hade talat satte han en mask för ansiktet.

34 Porém, vindo Moisés perante o SENHOR para falar-lhe, removia o véu até sair; e, saindo, dizia aos filhos de Israel tudo o que lhe tinha sido ordenado.

34Varje gång Mose trädde fram inför Herren för att tala med honom tog han av masken tills han gick ut igen. När han hade kommit ut talade han om för israeliterna vad Herren hade befallt.

35 Assim, pois, viam os filhos de Israel o rosto de Moisés, viam que a pele do seu rosto resplandecia; porém Moisés cobria de novo o rosto com o véu até entrar a falar com ele.

35Då såg israeliterna hur Moses ansikte strålade, och Mose satte masken för ansiktet tills han åter skulle gå in och tala med Herren.

Êxodo 35

O Sábado

1 Tendo Moisés convocado toda a congregação dos filhos de Israel, disse-lhes: São estas as palavras que o SENHOR ordenou que se cumprissem:

2 Trabalhareis seis dias, mas o sétimo dia vos será santo, o sábado do repouso solene ao SENHOR; quem nele trabalhar morrerá.

2 Mos 35

Sabbatsbudet

1Mose samlade hela Israels menighet och sade: »Detta är vad Herren har befallt er att göra:

2Sex dagar får arbete utföras, men på den sjunde dagen är det sabbat, en sabbatsvila helgad åt Herren. Var och en som utför något arbete på den dagen skall dödas.

[3] Não acendereis fogo em nenhuma das vossas moradas no dia do sábado.

Deus manda trazer ofertas para o tabernáculo
Êxodo 25.1-9

[4] Disse mais Moisés a toda a congregação dos filhos de Israel: Esta é a palavra que o SENHOR ordenou, dizendo:

[5] Tomai, do que tendes, uma oferta para o SENHOR; cada um, de coração disposto, voluntariamente a trará por oferta ao SENHOR: ouro, prata, bronze,

[6] estofo azul, púrpura, carmesim, linho fino, pêlos de cabra,

[7] peles de carneiro tintas de vermelho, peles finas, madeira de acácia,

[8] azeite para a iluminação, especiarias para o óleo da unção e para o incenso aromático,

[9] pedras de ônix e pedras de engaste para a estola sacerdotal e para o peitoral.

Os utensílios do tabernáculo
Êxodo 39.32-43

[10] Venham todos os homens hábeis entre vós e façam tudo o que o SENHOR ordenou:

[11] o tabernáculo com sua tenda e a sua coberta, os seus ganchos, as suas tábuas, as sua vergas, as suas colunas e as suas bases;

[12] a arca e os seus varais, o propiciatório e o véu do reposteiro;

[13] a mesa e os seus varais, e todos os seus utensílios, e os pães da proposição;

[14] o candelabro da iluminação, e os seus utensílios, e as suas lâmpadas, e o azeite para a iluminação;

[3]Ni skall inte göra upp eld på sabbatsdagen, var ni än bor.«

Folkets gåvor

[4]Mose sade till hela Israels menighet: »Detta är vad Herren har befallt er:

[5]Samla in gåvor åt Herren. Var och en som känner sig manad skall bära fram dessa gåvor åt Herren: guld, silver och koppar,

[6]violett, purpurrött och karmosinrött garn, fint lingarn och gethår,

[7]rödfärgade baggskinn, delfinskinn, akacieträ,

[8]olja till lampan, kryddor till smörjelseoljan och till den välluktande rökelsen,

[9]onyx och andra ädla stenar att sätta på efoden och på bröstväskan.

[10]Var och en av er som har konstskicklighetens gåva skall komma och tillverka allt det som Herren har befallt:

[11]boningen med tält och överdrag, hakar och bräder, reglar, stolpar och socklar,

[12]arken med dess bärstänger, locket och det skylande förhänget

[13]och bordet med bärstängerna och alla övriga tillbehör och skådebröden,

[14]lampstället med dess tillbehör, lamporna och lampoljan,

[15] o altar do incenso e os seus varais, e o óleo da unção, e o incenso aromático, e o reposteiro da porta à entrada do tabernáculo;

[15]rökelsealtaret med dess bärstänger, smörjelseoljan, den välluktande rökelsen och draperiet för ingången till boningen,

[16] o altar do holocausto e a sua grelha de bronze, os seus varais e todos os seus utensílios, a bacia e o seu suporte;

[16]brännofferaltaret med dess koppargaller, bärstängerna och alla andra tillbehör, karet med dess ställ,

[17] as cortinas do átrio, e as suas colunas, e as suas bases, e o reposteiro da porta do átrio;

[17]omhängena till förgården, dess stolpar och socklar och draperiet för porten till förgården,

[18] as estacas do tabernáculo, e as estacas do átrio, e as suas cordas;

[18]tältpluggarna och linorna till boningen och förgården,

[19] as vestes do ministério para ministrar no santuário, as vestes santas do sacerdote Arão e as vestes de seus filhos, para oficiarem como sacerdotes.

[19]ämbetsdräkterna till tjänsten i helgedomen, prästen Arons heliga kläder och hans söners prästkläder.«

A prontidão do povo em trazer ofertas

[20] Então, toda a congregação dos filhos de Israel saiu da presença de Moisés,

[20]Israels hela menighet gick nu bort från Mose,

[21] e veio todo homem cujo coração o moveu e cujo espírito o impeliu e trouxe a oferta ao SENHOR para a obra da tenda da congregação, e para todo o seu serviço, e para as vestes sagradas.

[21]och alla som kände sig kallade eller manade kom med gåvor till Herren för arbetet på uppenbarelsetältet, tjänsten där och de heliga kläderna.

[22] Vieram homens e mulheres, todos dispostos de coração; trouxeram fivelas, pendentes, anéis, braceletes, todos os objetos de ouro; todo homem fazia oferta de ouro ao SENHOR;

[22]Och både män och kvinnor, alla som kände sig manade, kom med spännen, örringar, ringar och halssmycken, alla slags föremål av guld. Alla kom de med en offergåva av guld till Herren.

[23] e todo homem possuidor de estofo azul, púrpura, carmesim, linho fino, pêlos de cabra, peles de carneiro tintas de vermelho e peles de animais marinhos os trazia.

[23]Och alla som hade violett, purpurrött och karmosinrött garn, fint lingarn och gethår, rödfärgade baggskinn och delfinskinn kom med detta.

[24] Todo aquele que fazia oferta de prata ou de bronze por oferta ao SENHOR a trazia;

[24]Alla som ville ge en gåva av silver eller koppar kom med den till Herren, och var

e todo possuidor de madeira de acácia para toda obra do serviço a trazia.

25 Todas as mulheres hábeis traziam o que, por suas próprias mãos, tinham fiado: estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino.

26 E todas as mulheres cujo coração as moveu em habilidade fiavam os pêlos de cabra.

27 Os príncipes traziam pedras de ônix, e pedras de engaste para a estola sacerdotal e para o peitoral,

28 e os arômatas, e o azeite para a iluminação, e para o óleo da unção, e para o incenso aromático.

29 Os filhos de Israel trouxeram oferta voluntária ao SENHOR, a saber, todo homem e mulher cujo coração os dispôs para trazerem uma oferta para toda a obra que o SENHOR tinha ordenado se fizesse por intermédio de Moisés.

Deus chama a Bezalel e a Aoliabe
Êxodo 31.1-11

30 Disse Moisés aos filhos de Israel: Eis que o SENHOR chamou pelo nome a Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá,

31 e o Espírito de Deus o encheu de habilidade, inteligência e conhecimento em todo artifício,

32 e para elaborar desenhos e trabalhar em ouro, em prata, em bronze,

33 e para lapidação de pedras de engaste, e para entalho de madeira, e para toda sorte de lavores.

och en som hade akacieträ till byggnadsarbetet bar fram det.

25Alla kvinnor som var skickliga att spinna kom med det som de hade spunnit: violett, purpurrött och karmosinrött garn och fint lingarn.

26Och alla kvinnor som kände sig kallade och som kunde konsten spann garn av gethår.

27Hövdingarna bar fram onyx och andra ädla stenar som skulle sättas på efoden och på bröstväskan,

28vidare kryddor och olja till lampan, till smörjelseoljan och till den välluktande rökelsen.

29Varje israelitisk man eller kvinna som kände sig manad att ge något till det arbete som Herren genom Mose befallt dem att utföra kom med en frivillig gåva åt Herren.

Hantverkare kallas och tillverkar boningen

30Mose sade till israeliterna: »Hör: Herren har utvalt Besalel, son till Uri, son till Hur, av Juda stam

31och fyllt honom med gudomlig ande, med insikt, förmåga och kunskap och allt slags hantverksskicklighet,

32så att han kan tänka ut konstfulla arbeten och utföra dem i guld och silver och koppar,

33slipa stenar för infattning, snida i trä, ja, utföra alla slags konstfulla arbeten.

[34] Também lhe dispôs o coração para ensinar a outrem, a ele e a Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã.
[35] Encheu-os de habilidade para fazer toda obra de mestre, até a mais engenhosa, e a do bordador em estofo azul, em púrpura, em carmesim e em linho fino, e a do tecelão, sim, toda sorte de obra e a elaborar desenhos.

[34]Han har gett både honom och Oholiav, Achisamaks son, av Dans stam, gåvan att lära upp andra.
[35]Han har utrustat dem med förmåga att utföra alla slags hantverk, väva konstväv och brokig väv av violett, purpurrött och karmosinrött garn och fint lingarn, och även annan vävnad, ja, att utföra alla slags uppgifter och tänka ut konstfulla arbeten.

Êxodo 36

[1] Assim, trabalharam Bezalel, e Aoliabe, e todo homem hábil a quem o SENHOR dera habilidade e inteligência para saberem fazer toda obra para o serviço do santuário, segundo tudo o que o SENHOR havia ordenado.

Moisés entrega aos obreiros as ofertas do povo

[2] Moisés chamou a Bezalel, e a Aoliabe, e a todo homem hábil em cujo coração o SENHOR tinha posto sabedoria, isto é, a todo homem cujo coração o impeliu a se chegar à obra para fazê-la.
[3] Estes receberam de Moisés todas as ofertas que os filhos de Israel haviam trazido para a obra do serviço do santuário, para fazê-la; e, ainda, cada manhã o povo trazia a Moisés ofertas voluntárias.
[4] Então, deixando cada um a obra que fazia, vieram todos os homens sábios que se ocupavam em toda a obra do santuário
[5] e disseram a Moisés: O povo traz muito mais do que é necessário para o serviço da obra que o SENHOR ordenou se fizesse.

2 Mos 36

[1]Besalel och Oholiav skall arbeta tillsammans med alla konstskickliga män som Herren gett insikt och förmåga, så att de vet hur de skall utföra allt arbete som krävs för att uppföra helgedomen på det sätt som Herren har befallt.«

[2]Mose kallade till sig Besalel och Oholiav och alla konstskickliga män som Herren gett den rätta insikten, alla som kände sig kallade att gripa sig an med arbetet.

[3]De tog hand om alla de gåvor som israeliterna hade lämnat till Mose för att användas vid arbetet på helgedomen. Men när man fortsatte att bära fram frivilliga gåvor till honom morgon efter morgon,

[4]kom alla hantverkarna som utförde olika slags arbeten till helgedomen, var och en från sitt arbete,

[5]och sade till Mose: »Folket kommer med mer än vad som behövs för att utföra det arbete som Herren har befallt.«

6 Então, ordenou Moisés – e a ordem foi proclamada no arraial, dizendo: Nenhum homem ou mulher faça mais obra alguma para a oferta do santuário. Assim, o povo foi proibido de trazer mais.

6Då lät Mose kungöra i lägret: »Ingen, vare sig man eller kvinna, skall komma med fler gåvor till helgedomen.« Så avhölls folket från att lämna något mer.

7 Porque o material que tinham era suficiente para toda a obra que se devia fazer e ainda sobejava.

7Det som de redan hade gett räckte mer än väl till för att arbetet skulle kunna slutföras.

As cortinas do tabernáculo
Êxodo 26.1-13

8 Assim, todos os homens hábeis, entre os que faziam a obra, fizeram o tabernáculo com dez cortinas de linho fino retorcido, estofo azul, púrpura e carmesim com querubins; de obra de artista as fizeram.

8De konstskickliga hantverkarna gjorde boningen av tio tältvåder som tillverkades av tvinnat fint lingarn och av violett, purpurrött och karmosinrött garn, med keruber i konstvävnad.

9 O comprimento de cada cortina era de vinte e oito côvados, e a largura, de quatro côvados; todas as cortinas eram de igual medida.

9Varje våd gjordes 28 alnar lång och fyra alnar bred; alla våderna var lika stora.

10 Cinco cortinas eram ligadas uma à outra; e as outras cinco também ligadas uma à outra.

10De fogades samman fem och fem.

11 Fizeram laçadas de estofo azul na orla da cortina, que estava na extremidade do primeiro agrupamento; e de igual modo fizeram na orla da cortina, que estava na extremidade do segundo agrupamento.

11Man gjorde öglor av violett garn i kanten av våden ytterst på det ena hopsatta stycket och på samma sätt i kanten av den yttersta våden på det andra hopsatta stycket.

12 Cinqüenta laçadas fizeram numa cortina, e cinqüenta, na outra cortina na extremidade do segundo agrupamento; as laçadas eram contrapostas uma à outra.

1250 öglor gjorde man på den ena våden och 50 ytterst på våden i det andra stycket, så att öglorna svarade mot varandra.

13 Fizeram cinqüenta colchetes de ouro, com os quais prenderam as cortinas uma à outra; e o tabernáculo passou a ser um todo.

13Man gjorde 50 hakar av guld och fäste ihop våderna med hakarna, så att boningen blev en helhet.

[14] Fizeram também de pêlos de cabra cortinas para servirem de tenda sobre o tabernáculo; fizeram onze cortinas.

[14]Man vävde våder av gethår till ett tält över boningen; elva våder gjorde man.

[15] O comprimento de cada cortina era de trinta côvados, e a largura, de quatro côvados; as onze cortinas eram de igual medida.

[15]Varje våd gjordes 30 alnar lång och fyra alnar bred; alla elva våderna var lika stora.

[16] Ajuntaram à parte cinco cortinas entre si e, de igual modo, as seis restantes.

[16]Man fogade samman fem våder för sig

[17] E fizeram cinqüenta laçadas na orla da cortina, que estava na extremidade do primeiro agrupamento.

[17]och sex våder för sig och satte 50 öglor i kanten av den ena våden, den som var ytterst på det ena hopsatta stycket, och 50 öglor i kanten av våden på det andra hopsatta stycket.

[18] Fizeram também cinqüenta colchetes de bronze para ajuntar a tenda, para que viesse a ser um todo.

[18]Och man gjorde 50 hakar av koppar för att fästa ihop tältet till ett helt.

[19] Fizeram também de peles de carneiro tintas de vermelho uma coberta para a tenda e outra coberta de peles finas.

[19]Vidare gjorde man ett överdrag av rödfärgade baggskinn till tältet och ovanpå detta ett överdrag av delfinskinn.

A coberta de peles e as tábuas

Êxodo 26.14-30

[20] Fizeram também de madeira de acácia as tábuas para o tabernáculo, as quais eram colocadas verticalmente.

[20]Bräderna till boningen gjorde man av akacieträ och ställde dem upprätt.

[21] Cada uma das tábuas tinha dez côvados de comprimento e côvado e meio de largura.

[21]Varje bräda gjordes tio alnar lång och en och en halv aln bred.

[22] Cada tábua tinha dois encaixes, travados um com o outro; assim fizeram com todas as tábuas do tabernáculo.

[22]På varje bräda fanns två tappar i anslutning till varandra; man gjorde likadant med alla bräderna till boningen.

[23] No preparar as tábuas para o tabernáculo, fizeram vinte delas para o lado sul.

[23]Av de bräder som gjorts för boningen satte man 20 på sydsidan, åt söder,

24 Fizeram também quarenta bases de prata debaixo das vinte tábuas: duas bases debaixo de uma tábua para os seus dois encaixes e duas bases debaixo de outra tábua para os seus dois encaixes.
25 Também fizeram vinte tábuas ao outro lado do tabernáculo, para o lado norte,
26 com as suas quarenta bases de prata: duas bases debaixo de uma tábua e duas bases debaixo de outra tábua;
27 ao lado do tabernáculo para o ocidente, fizeram seis tábuas.
28 Fizeram também duas tábuas para os cantos do tabernáculo de ambos os lados,
29 as quais, por baixo, estavam separadas, mas, em cima, se ajustavam à primeira argola; assim se fez com as duas tábuas nos dois cantos.
30 Assim eram as oito tábuas com as suas bases de prata, dezesseis bases: duas bases debaixo de uma tábua e duas debaixo de outra tábua.
31 Fizeram também travessas de madeira de acácia; cinco para as tábuas de um lado do tabernáculo,
32 cinco para as tábuas do outro lado do tabernáculo e cinco para as tábuas do tabernáculo, ao lado posterior, que olha para o ocidente.
33 A travessa do meio passava ao meio das tábuas, de uma extremidade à outra.
34 Cobriram de ouro as tábuas e de ouro fizeram as suas argolas, pelas quais

24och man gjorde 40 socklar av silver och satte under de 20 bräderna, två socklar för varje bräda med dess två tappar;
25vidare på boningens andra sida, norrut, 20 bräder
26med deras 40 socklar av silver, två under var bräda.
27Till baksidan av boningen, åt väster, gjorde man sex bräder
28och till boningens hörn på baksidan två bräder.
29De var dubbla nertill och likaså dubbla upptill, till den första ringen. Så gjorde man med de båda hörnbräderna.
30Det var alltså åtta bräder med socklar av silver, sammanlagt 16 socklar, två under var bräda.
31Man gjorde reglar av akacieträ, fem till bräderna på boningens ena sida,
32fem till bräderna på dess andra sida och fem till bräderna på baksidan, åt väster.
33Den mellersta regeln satte man så att den gick från den ena ändan till den andra mitt på bräderna.
34Bräderna belade man med guld, och man gjorde guldringar på dem, där

passavam as travessas; e cobriram também de ouro as travessas.

reglarna kunde skjutas in. Också reglarna belades med guld.

O véu, o reposteiro e as colunas
Êxodo 26.31-37

[35] Fizeram também o véu de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido; com querubins o fizeram de obra de artista.

[35]Man vävde ett förhänge av violett, purpurrött och karmosinrött garn och tvinnat fint lingarn; det gjordes i konstvävnad, med keruber.

[36] E fizeram-lhe quatro colunas de madeira de acácia, cobertas de ouro; os seus colchetes eram de ouro, sobre quatro bases de prata.

[36]Till detta gjorde man fyra stolpar av akacieträ belagda med guld och med krokar av guld, och man göt till dem fyra socklar av silver.

[37] Fizeram também para a porta da tenda um reposteiro de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido, obra de bordador,

[37]Man gjorde ett draperi för ingången till tältet, i brokig väv av violett, purpurrött och karmosinrött garn och tvinnat fint lingarn,

[38] e as suas cinco colunas, e os seus colchetes; as suas cabeças e as suas molduras cobriram de ouro, mas as suas cinco bases eram de bronze.

[38]och till det gjorde man fem stolpar med krokar, och deras stolphuvuden och band belade man med guld, och deras fem socklar gjordes av brons.

Êxodo 37

A arca
Êxodo 25.10-15

[1] Fez também Bezalel a arca de madeira de acácia; de dois côvados e meio era o seu comprimento, de um côvado e meio, a largura, e, de um côvado e meio, a altura.

[2] De ouro puro a cobriu; por dentro e por fora a cobriu e fez uma bordadura de ouro ao redor.

[3] Fundiu para ela quatro argolas de ouro e as pôs nos quatro cantos da arca: duas argolas num lado dela e duas argolas noutro lado.

[4] Fez também varais de madeira de acácia e os cobriu de ouro;

2 Mos 37

Arken, bordet och lampstället

[1]Besalel gjorde arken av akacieträ, två och en halv aln lång, en och en halv aln bred och en och en halv aln hög.

[2]Han belade den med rent guld både invändigt och utvändigt och omgav den med en guldkant.

[3]Han göt fyra ringar av guld och fäste dem vid de fyra fötterna på arken, två ringar på ena sidan och två på den andra.

[4]Sedan gjorde han bärstänger av akacieträ och belade dem med guld

[5] meteu os varais nas argolas aos lados da arca, para se levar por meio deles a arca.

[5]och sköt in dem i ringarna på arkens sidor, så att man kunde bära arken.

O propiciatório
Êxodo 25.17-22

[6] Fez também o propiciatório de ouro puro; de dois côvados e meio era o seu comprimento, e a largura, de um côvado e meio.

[6]Han gjorde ett lock av rent guld, två och en halv aln långt och en och en halv aln brett.

[7] Fez também dois querubins de ouro; de ouro batido os fez, nas duas extremidades do propiciatório.

[7]Han gjorde också två keruber av hamrat guld, en vid varje ända av locket,

[8] Um querubim, na extremidade de uma parte, e o outro, na extremidade da outra parte; de uma só peça com o propiciatório fez os querubins nas duas extremidades dele.

[8]en kerub vid den ena ändan och en vid den andra. Han gjorde keruberna i ett stycke med locket.

[9] Os querubins estendiam as asas por cima, cobrindo com elas o propiciatório; estavam eles de faces voltadas uma para a outra, olhando para o propiciatório.

[9]Keruberna höll vingarna lyftade och utbredda så att de skylde locket. De var vända mot varandra, med ansiktena ner mot locket.

A mesa
Êxodo 25.23-30

[10] Fez também a mesa de madeira de acácia; tinha o comprimento de dois côvados, a largura, de um côvado, e a altura, de um côvado e meio.

[10]Han gjorde vidare ett bord av akacieträ, två alnar långt, en aln brett och en och en halv aln högt,

[11] De ouro puro a cobriu e lhe fez uma bordadura de ouro ao redor.

[11]och belade det med rent guld, och runt omkring det fäste han en guldkant.

[12] Também lhe fez moldura ao redor, na largura de quatro dedos, e lhe fez uma bordadura de ouro ao redor da moldura.

[12]Han gjorde en handsbred list runt omkring det och en guldkant på listen.

[13] Também lhe fundiu quatro argolas de ouro e pôs as argolas nos quatro cantos que estavam nos seus quatro pés.

[13]Han göt fyra ringar av guld och fäste dem i de fyra hörnen vid de fyra benen.

[14] Perto da moldura estavam as argolas, como lugares para os varais, para se levar a mesa.

[14]Intill listen sattes ringarna som hållare för bärstänger, så att man kunde bära bordet.

[15] Fez os varais de madeira de acácia e os cobriu de ouro, para se levar a mesa.

[15]Han gjorde bärstängerna av akacieträ och belade dem med guld; så kunde man bära bordet.

[16] Também fez de ouro puro os utensílios que haviam de estar sobre a mesa: os seus pratos, e os seus recipientes para incenso, e as suas galhetas, e as suas taças em que se haviam de oferecer libações.

[16]Han gjorde kärlen som skulle stå på bordet: fat och skålar, bägare och kannor för dryckesoffren, alla av rent guld.

O candelabro

Êxodo 25.31-39

[17] Fez também o candelabro de ouro puro; de ouro batido o fez; o seu pedestal, a sua hástea, os seus cálices, as suas maçanetas e as suas flores formavam com ele uma só peça.

[17]Han gjorde lampstället av rent guld. Det gjordes i hamrat arbete, både foten och stammen. Skålarna, kulorna och blommorna gjordes i ett stycke med lampstället.

[18] Seis hásteas saíam dos seus lados; três de um lado e três do outro.

[18]Det hade sex armar, tre på den ena sidan och tre på den andra.

[19] Numa hástea havia três cálices com formato de amêndoas, uma maçaneta e uma flor; e três cálices com formato de amêndoas na outra hástea, uma maçaneta e uma flor; assim eram as seis hásteas que saíam do candelabro.

[19]På den första armen sattes tre skålar med kulor och blommor och likaså på den andra; det gjordes likadant på alla sex armarna som gick ut från lampstället. Skålarna var formade som blommor på ett mandelträd.

[20] Mas no candelabro mesmo havia quatro cálices com formato de amêndoas, com suas maçanetas e com suas flores.

[20]På själva lampstället var det fyra skålar med kulor och blommor, och skålarna var som mandelträdsblommor.

[21] Havia uma maçaneta sob duas hásteas que saíam dele; e ainda uma maçaneta sob duas outras hásteas que saíam dele; e ainda mais uma maçaneta sob duas outras hásteas que saíam dele; assim se fez com as seis hásteas que saíam do candelabro.

[21]Under vart och ett av de tre paren armar som gick ut från lampstället sattes en kula, gjord i ett stycke med detta, under de sex armarna som gick ut från lampstället.

[22] As suas maçanetas e as suas hásteas eram do mesmo; tudo era de uma só peça, obra batida de ouro puro.

[22]Kulorna och armarna var i ett stycke med lampstället — alltsammans ett enda hamrat stycke rent guld.

[23] Também lhe fez sete lâmpadas; as suas espevitadeiras e os seus apagadores eram de ouro puro.

[24] De um talento de ouro puro se fez o candelabro com todos os seus utensílios.

O altar do incenso
Êxodo 30.1-10

[25] Fez de madeira de acácia o altar do incenso; tinha um côvado de comprimento, e um de largura (era quadrado), e dois de altura; os chifres formavam uma só peça com ele.

[26] De ouro puro o cobriu, a parte superior, as paredes ao redor e os chifres; e lhe fez uma bordadura de ouro ao redor.

[27] Também lhe fez duas argolas de ouro debaixo da bordadura, de ambos os lados as fez; nelas, se meteram os varais para se levar o altar;

[28] de madeira de acácia fez os varais e os cobriu de ouro.

O óleo sagrado e o incenso santo
Êxodo 30.22-38

[29] Fez também o óleo santo da unção e o incenso aromático, puro, de obra de perfumista.

Êxodo 38

O altar do holocausto
Êxodo 27.1-8

[1] Fez também o altar do holocausto de madeira de acácia; de cinco côvados era o comprimento, e de cinco, a largura (era quadrado o altar), e de três côvados, a altura.

[2] Dos quatro cantos fez levantar-se quatro chifres, os quais formavam uma só peça com o altar; e o cobriu de bronze.

[23]Han gjorde de sju lamporna och de tänger och brickor som hörde till av rent guld.

[24]Lampstället med alla dess tillbehör gjorde han av en talent guld.

Rökelsealtaret och smörjelseoljan

[25]Han byggde rökelsealtaret av akacieträ; det var fyrkantigt, en aln långt och en aln brett och två alnar högt. Hornen var i ett stycke med altaret.

[26]Han belade det med rent guld ovanpå och på sidorna och på hornen och omgav det med en guldkant.

[27]Han gjorde två ringar av guld och satte dem nedanför kanten på två av sidorna, på bägge gavlarna; de tjänade som hållare för bärstänger, så att man kunde bära altaret.

[28]Bärstängerna gjorde han av akacieträ och belade med guld.

[29]Och han gjorde den heliga smörjelseoljan och den rena välluktande rökelsen, konstfärdigt blandad.

2 Mos 38

Brännofferaltaret och bronskaret

[1]Han byggde brännofferaltaret av akacieträ, fem alnar långt och fem alnar brett — altaret var fyrkantigt — och tre alnar högt.

[2]I vart och ett av dess fyra hörn gjorde han ett horn, som var i ett stycke med altaret. Han belade det med koppar.

[3] Fez também todos os utensílios do altar: recipientes para recolher as suas cinzas, e pás, e bacias, e garfos, e braseiros; todos esses utensílios, de bronze os fez.

[4] Fez também para o altar uma grelha de bronze em forma de rede, do rebordo do altar para baixo, a qual chegava até ao meio do altar.

[5] Fundiu quatro argolas para os quatro cantos da grelha de bronze, para nelas se meterem os varais.

[6] Fez os varais de madeira de acácia e os cobriu de bronze.

[7] Meteu os varais nas argolas, de um e de outro lado do altar, para ser levado; oco e de tábuas o fez.

A bacia de bronze
Êxodo 30.17-21

[8] Fez também a bacia de bronze, com o seu suporte de bronze, dos espelhos das mulheres que se reuniam para ministrar à porta da tenda da congregação.

O átrio e o reposteiro
Êxodo 27.9-19

[9] Fez também o átrio ao lado meridional (que dá para o sul); as cortinas do átrio eram de linho fino retorcido, de cem côvados de comprimento.

[10] As suas vinte colunas e as suas bases eram de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

[11] De igual modo para o lado norte havia cortinas de cem côvados de comprimento; as suas vinte colunas e as suas vinte bases eram de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

[3]Han gjorde alla tillbehör till altaret, kärlen, skovlarna, skålarna, gafflarna och fyrfaten. Alla dessa tillbehör gjorde han av koppar.

[4]Och han gjorde ett galler till altaret, ett nät av koppar, och satte det nertill, under altarlisten, så att nätet nådde upp till halva höjden av altaret.

[5]Så göt han fyra ringar och satte dem i de fyra hörnen på koppargallret som hållare för bärstängerna.

[6]Och han gjorde bärstängerna av akacieträ och belade dem med koppar.

[7]Han sköt in dem i ringarna på båda sidor av altaret, så att man kunde bära det. Altaret var ihåligt; han byggde det av bräder.

[8]Han gjorde bronskaret med tillhörande bronsställ av speglar som hade tillhört de kvinnor som gjorde tjänst vid ingången till uppenbarelsetältet.

Boningens förgård

[9]Han gjorde också förgården till boningen. På sydsidan, åt söder, gjordes omhängena till förgården av tvinnat fint lingarn, 100 alnar långa,

[10]med 20 stolpar och 20 socklar av brons och med stolparnas krokar och band av silver.

[11]Likaså gjordes de på norra långsidan 100 alnar långa, med 20 stolpar och 20 socklar av brons och med stolparnas krokar och band av silver.

[12] Para o lado do ocidente havia cortinas de cinqüenta côvados; as suas colunas eram dez, e as suas bases, dez; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.
[13] Do lado oriental (para o levante), eram as cortinas de cinqüenta côvados.
[14] As cortinas para um lado da entrada eram de quinze côvados; e as suas colunas eram três, e as suas bases, três.
[15] Para o outro lado da entrada do átrio, de um e de outro lado da entrada, eram as cortinas de quinze côvados; as suas colunas eram três, e as suas bases, três.
[16] Todas as cortinas ao redor do átrio eram de linho fino retorcido.
[17] As bases das colunas eram de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.
[18] O reposteiro da porta do átrio era de obra de bordador, de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido; o comprimento era de vinte côvados, e a altura, na largura, era de cinco côvados, segundo a medida das cortinas do átrio.
[19] As suas quatro colunas e as suas quatro bases eram de bronze, os seus ganchos eram de prata, e o revestimento das suas cabeças e as suas vergas, de prata.
[20] Todos os pregos do tabernáculo e do átrio ao redor eram de bronze.

A enumeração das coisas do tabernáculo

[21] Esta é a enumeração das coisas para o tabernáculo, a saber, o tabernáculo do

[12]Förgårdens västra sida försågs med omhängen av 50 alnars längd, med tio stolpar och tio socklar och med stolparnas krokar och band av silver.
[13]Framsidan, den östra sidan, var 50 alnar lång.
[14]Där var omhängena 15 alnar åt ena hållet med tre stolpar och tre socklar,
[15]och åt andra hållet 15 alnar med tre stolpar och tre socklar, alltså lika på båda sidor om porten till förgården.
[16]Alla omhängena runt förgården gjordes av tvinnat fint lingarn.
[17]Socklarna till stolparna gjordes av brons; stolparnas krokar och band var av silver, och stolphuvudena belades med silver. Alla stolpar till förgården hade band av silver.
[18]Draperiet för porten till förgården gjordes i brokig väv av violett, purpurrött och karmosinrött garn och tvinnat fint lingarn; 20 alnar långt och fem alnar högt efter tygets bredd, liksom förgårdens omhängen.
[19]Till det gjordes fyra stolpar med fyra socklar av brons; deras krokar och band var av silver, och stolphuvudena belades med silver.
[20]Alla tältpluggarna till boningen och till förgården runt omkring den gjordes av koppar.

Uppgift om använd ädelmetall

[21]Följande är en redovisning av hur mycket som använts till boningen, till

Testemunho, segundo, por ordem de Moisés, foram contadas para o serviço dos levitas, por intermédio de Itamar, filho do sacerdote Arão.

[22] Fez Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá, tudo quanto o SENHOR ordenara a Moisés.

[23] E, com ele, Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã, mestre de obra, desenhista e bordador em estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino.

[24] Todo o ouro empregado na obra, em toda a obra do santuário, a saber, o ouro da oferta, foram vinte e nove talentos e setecentos e trinta siclos, segundo o siclo do santuário.

[25] A prata dos arrolados da congregação foram cem talentos e mil e setecentos e setenta e cinco siclos, segundo o siclo do santuário:

[26] um beca por cabeça, isto é, meio siclo, segundo o siclo do santuário, de qualquer dos arrolados, de vinte anos para cima, que foram seiscentos e três mil quinhentos e cinqüenta.

[27] Empregaram-se cem talentos de prata para fundir as bases do santuário e as bases do véu; para as cem bases, cem talentos: um talento para cada base.

[28] Dos mil setecentos e setenta e cinco siclos, fez os colchetes das colunas, e cobriu as suas cabeças, e lhes fez as vergas.

boningen för förbundstecknet. Den sammanställdes på Moses befallning av leviterna under ledning av Itamar, prästen Arons son.

[22]Besalel, son till Uri, son till Hur, av Juda stam, hade utfört allt det som Herren befallt Mose.

[23]Till medhjälpare hade han haft Oholiav, Achisamaks son, av Dans stam, som var kunnig i hantverk och konstvävnad och i konsten att väva brokig väv av violett, purpurrött och karmosinrött garn och fint lingarn.

[24]Allt det guld som använts till arbetet med uppförandet av helgedomen, det som hade getts som offergåva, utgjorde 29 talenter och 730 siklar efter tempelvikt.

[25]Det silver som erlades av menigheten vid mönstringen uppgick till 100 talenter och 1.775 siklar efter tempelvikt,

[26]en beka per person, alltså en halv sikel efter tempelvikt för alla som upptagits bland de mönstrade, från tjugo års ålder och uppåt, sammanlagt 603.550 man.

[27]De 100 talenterna silver användes för att gjuta socklarna till helgedomen och förhänget, 100 talenter för 100 socklar, en talent för varje sockel.

[28]Och de återstående 1.775 siklarna användes till stolparnas krokar, som beläggning på stolphuvudena och för att förbinda dem.

[29] O bronze da oferta foram setenta talentos e dois mil e quatrocentos siclos.
[30] Dele fez as bases da porta da tenda da congregação, e o altar de bronze, e a sua grelha de bronze, e todos os utensílios do altar,
[31] e as bases do átrio ao redor, e as bases da porta do átrio, e todas as estacas do tabernáculo, e todas as estacas do átrio ao redor.

[29]Kopparn som hade getts som offergåva uppgick till 70 talenter och 2.400 siklar.
[30]Av den gjorde man socklarna till uppenbarelsetältets ingång och kopparaltaret med dess galler av koppar och alla tillbehör till altaret,
[31]socklarna runt förgården, socklarna till förgårdens port och alla tältpluggarna till boningen runt förgården.

Êxodo 39

As vestes dos sacerdotes
Êxodo 28.1-43

[1] Fizeram também de estofo azul, púrpura e carmesim as vestes, finamente tecidas, para ministrar no santuário, e também fizeram as vestes sagradas para Arão, como o SENHOR ordenara a Moisés.
[2] Fizeram a estola sacerdotal de ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido.
[3] De ouro batido fizeram lâminas delgadas e as cortaram em fios, para permearem entre o estofo azul, a púrpura, o carmesim e o linho fino da obra de desenhista.
[4] Tinha duas ombreiras que se ajuntavam às suas duas extremidades, e assim se uniam.
[5] O cinto de obra esmerada, que estava sobre a estola sacerdotal, era de obra igual, da mesma obra de ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

2 Mos 39

Prästdräkterna

[1]Av violett, purpurrött och karmosinrött garn gjorde man ämbetsdräkter för tjänsten i helgedomen. Arons heliga kläder gjorde man så som Herren hade befallt Mose.
[2]Efoden gjorde man av guld, av violett, purpurrött och karmosinrött garn och av tvinnat fint lingarn.
[3]Man hamrade ut guldet till tunna plåtar och skar dessa i trådar så att de kunde vävas in med det violetta, purpurröda och karmosinröda garnet och det fina lingarnet till en konstvävnad.
[4]Till efoden gjorde man axelstycken som skulle fästas i dess båda kanter och hålla ihop den.
[5]Skärpet som skulle sitta på efoden gjordes på samma sätt och i ett stycke med den: av guld, av violett, purpurrött och karmosinrött garn och tvinnat fint lingarn, så som Herren hade befallt Mose.

6 Também se prepararam as pedras de ônix, engastadas em ouro, trabalhadas como lavores de sinete, com os nomes dos filhos de Israel,

7 e as puseram nas ombreiras da estola sacerdotal, por pedras de memória aos filhos de Israel, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

8 Fizeram também o peitoral de obra esmerada, conforme a obra da estola sacerdotal: de ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido.

9 Era quadrado; duplo fizeram o peitoral: de um palmo era o seu comprimento, e de um palmo dobrado, a sua largura.

10 Colocaram, nele, engastes de pedras, com quatro ordens de pedras: a ordem de sárdio, topázio e carbúnculo era a primeira;

11 a segunda ordem era de esmeralda, safira e diamante;

12 a terceira ordem era de jacinto, ágata e ametista;

13 e a quarta ordem era de berilo, ônix e jaspe; eram elas guarnecidas de ouro nos seus engastes.

14 As pedras eram conforme os nomes dos filhos de Israel, doze segundo os seus nomes; eram esculpidas como sinete, cada uma com o seu nome para as doze tribos.

15 E fizeram para o peitoral correntes como cordas, de obra trançada de ouro puro.

6Onyxstenarna infattades i flätverk av guld. Namnen på Israels söner var inristade på dem så som man graverar ett sigill.

7Man satte dem på efodens axelstycken som en påminnelse om Israels söner, så som Herren hade befallt Mose.

8Bröstväskan gjorde man, liksom efoden, i konstvävnad av guld, violett, purpurrött och karmosinrött garn och tvinnat fint lingarn.

9Den gjordes fyrkantig och dubbelvikt, en halv aln lång och en halv aln bred.

10Och man besatte den med fyra rader stenar: i första raden en karneol, en topas och en smaragd,

11i andra raden en rubin, en safir och en kalcedon,

12i tredje raden en hyacint, en agat och en ametist,

13i fjärde raden en krysolit, en onyx och en jaspis. De infattades i flätverk av guld.

14Stenarna var tolv och svarade mot namnen på Israels söner, en för varje namn. På varje sten var namnet på en av de tolv stammarna ingraverat, som på ett sigill.

15Till bröstväskan gjorde man kedjor av rent guld, tvinnade som snören.

[16] Também fizeram para o peitoral dois engastes de ouro e duas argolas de ouro; e puseram as duas argolas nas extremidades do peitoral.

[16]Man gjorde också två flätverk av guld och två ringar av guld och satte dem i två av hörnen på bröstväskan.

[17] E meteram as duas correntes trançadas de ouro nas duas argolas, nas extremidades do peitoral.

[17]Och man fäste de båda guldsnoddarna vid de två ringarna i hörnen av bröstväskan,

[18] As outras duas pontas das duas correntes trançadas meteram nos dois engastes e as puseram nas ombreiras da estola sacerdotal, na frente dele.

[18]och de två andra ändarna på snoddarna fästes vid de båda flätverken och sattes fast vid efodens axelstycken på framsidan.

[19] Fizeram também duas argolas de ouro e as puseram nas duas extremidades do peitoral, na sua orla interior oposta à estola sacerdotal.

[19]Man gjorde två andra guldringar och satte dem i de båda andra hörnen på bröstväskan, på insidan mot efoden.

[20] Fizeram também mais duas argolas de ouro e as puseram nas duas ombreiras da estola sacerdotal, abaixo, na frente dele, perto da sua juntura, sobre o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal.

[20]Slutligen gjorde man två guldringar och satte dem nertill på framsidan av efodens båda axelstycken, vid sömmen ovanför skärpet.

[21] E ligaram o peitoral com as suas argolas às argolas da estola sacerdotal, por cima com uma fita azul, para que estivesse sobre o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal, e nunca o peitoral se separasse da estola sacerdotal, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[21]Bröstväskan knöts genom sina ringar fast vid ringarna på efoden med en violett snodd, så att den satt ovanför skärpet och inte kunde lossna från efoden, allt så som Herren hade befallt Mose.

[22] Fizeram também a sobrepeliz da estola sacerdotal, de obra tecida, toda de estofo azul.

[22]Man gjorde kåpan till efoden helt i violett väv.

[23] No meio dela havia uma abertura; era debruada como abertura de uma saia de malha, para que se não rompesse.

[23]Mitt på kåpan gjordes en öppning, som öppningen på en brynja, med en kant runt om så att den inte skulle rivas sönder.

24 Em toda a orla da sobrepeliz, fizeram romãs de estofo azul, carmesim e linho retorcido.

25 Fizeram campainhas de ouro puro e as colocaram no meio das romãs em toda a orla da sobrepeliz;

26 uma campainha e uma romã, outra campainha e outra romã, em toda a orla da sobrepeliz, para se usar ao ministrar, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

27 Fizeram também as túnicas de linho fino, de obra tecida, para Arão e para seus filhos,

28 e a mitra de linho fino, e as tiaras de linho fino, e os calções de linho fino retorcido,

29 e o cinto de linho fino retorcido, e de estofo azul, e de púrpura, e de carmesim, obra de bordador, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

30 Também fizeram de ouro puro a lâmina da coroa sagrada e, nela, gravaram à maneira de gravuras de sinete: Santidade ao SENHOR.

31 E ataram-na com um cordão de estofo azul, para prender a lâmina à parte superior da mitra, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

Os utensílios do tabernáculo completados

Êxodo 35.10-19

32 Assim se concluiu toda a obra do tabernáculo da tenda da congregação; e os filhos de Israel fizeram tudo segundo o SENHOR tinha ordenado a Moisés; assim o fizeram.

24Runt fållen satte man granatäpplen av violett, purpurrött och karmosinrött garn och tvinnat fint lingarn.

25Man gjorde bjällror av rent guld och satte dem runt fållen på kåpan mellan granatäpplena,

26en bjällra och ett granatäpple växelvis runt fållen på kåpan, som skulle bäras vid tjänstgöringen, så som Herren hade befallt Mose.

27Åt Aron och hans söner gjorde man tunikorna, som var vävda av fint lingarn,

28turbanen och huvudbonaderna av fint lingarn och linnebenkläderna av tvinnat fint lingarn,

29och ett bälte av tvinnat fint lingarn, av violett, purpurrött och karmosinrött garn i brokig väv, så som Herren hade befallt Mose.

30Man gjorde blomman, det heliga diademet, av rent guld och skrev på den så som man graverar ett sigill: Helgad åt Herren,

31och man fäste vid den en violett snodd och satte den upptill på turbanen, så som Herren hade befallt Mose.

Boningen fullbordas och reses

32Så blev allt arbete på boningen, på uppenbarelsetältet, fullbordat. Israeliterna gjorde i allt som Herren hade befallt Mose.

[33] Depois, trouxeram a Moisés o tabernáculo, a tenda e todos os seus pertences, os seus colchetes, as suas tábuas, as suas vergas, as suas colunas e as suas bases;

[34] a coberta de peles de carneiro tintas de vermelho, e a coberta de peles finas, e o véu do reposteiro;

[35] a arca do Testemunho, e os seus varais, e o propiciatório;

[36] a mesa com todos os seus utensílios e os pães da proposição;

[37] o candelabro de ouro puro com suas lâmpadas; as lâmpadas colocadas em ordem, e todos os seus utensílios, e o azeite para a iluminação;

[38] também o altar de ouro, e o óleo da unção, e o incenso aromático, e o reposteiro da porta da tenda;

[39] o altar de bronze, e a sua grelha de bronze, e os seus varais, e todos os seus utensílios, e a bacia, e o seu suporte;

[40] as cortinas do átrio, e as suas colunas, e as suas bases, e o reposteiro para a porta do átrio, e as suas cordas, e os seus pregos, e todos os utensílios do serviço do tabernáculo, para a tenda da congregação;

[41] as vestes finamente tecidas para ministrar no santuário, e as vestes sagradas do sacerdote Arão, e as vestes de seus filhos, para oficiarem como sacerdotes.

[42] Tudo segundo o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel toda a obra.

[33]De kom med boningen till Mose: tältet med alla dess tillbehör, hakarna, bräderna, reglarna, stolparna och socklarna,

[34]överdraget av rödfärgade baggskinn och överdraget av delfinskinn och det skylande förhänget,

[35]vidare arken med förbundstecknet, bärstängerna, locket,

[36]bordet med alla dess tillbehör och skådebröden,

[37]lampstället av rent guld, lamporna som skulle sättas på det och alla övriga tillbehör, lampoljan,

[38]det gyllene altaret, smörjelseoljan, den välluktande rökelsen, draperiet för ingången till tältet,

[39]kopparaltaret med dess koppargaller, bärstänger och alla övriga tillbehör, karet med dess ställ,

[40]omhängena till förgården, stolparna, socklarna, draperiet för porten till förgården, linorna, tältpluggarna och all utrustning som behövs för tjänsten i boningen, i uppenbarelsetältet,

[41]ämbetsdräkterna för tjänsten i helgedomen, prästen Arons heliga kläder liksom även hans söners prästkläder.

[42]Israeliterna hade utfört allt arbete helt i enlighet med Herrens befallning till Mose.

43 Viu, pois, Moisés toda a obra, e eis que a tinham feito segundo o SENHOR havia ordenado; assim a fizeram, e Moisés os abençoou.

43När Mose såg att verket var fullbordat och att de hade utfört allt så som Herren hade befallt, välsignade han dem.

Êxodo 40

Deus manda Moisés levantar o tabernáculo

1 Depois, disse o SENHOR a Moisés:

2 No primeiro dia do primeiro mês, levantarás o tabernáculo da tenda da congregação.

3 Porás, nele, a arca do Testemunho e a cobrirás com o véu.

4 Meterás, nele, a mesa e porás por ordem as coisas que estão sobre ela; também meterás, nele, o candelabro e acenderás as suas lâmpadas.

5 Porás o altar de ouro para o incenso diante da arca do Testemunho e pendurarás o reposteiro da porta do tabernáculo.

6 Porás o altar do holocausto diante da porta do tabernáculo da tenda da congregação.

7 Porás a bacia entre a tenda da congregação e o altar e a encherás de água.

8 Depois, porás o átrio ao redor e pendurarás o reposteiro à porta do átrio.

9 E tomarás o óleo da unção, e ungirás o tabernáculo e tudo o que nele está, e o consagrarás com todos os seus pertences; e será santo.

2 Mos 40

1Herren talade till Mose:

2Den första dagen i den första månaden skall du resa boningen, uppenbarelsetältet.

3Där skall du ställa arken med förbundstecknet, och du skall avskärma den med förhänget.

4Du skall sätta in bordet och duka det. Bär sedan in lampstället och sätt upp lamporna på det.

5Du skall ställa det gyllene rökelsealtaret framför arken med förbundstecknet och hänga upp draperiet för ingången till boningen.

6Ställ brännofferaltaret framför ingången till boningen, till uppenbarelsetältet,

7och sätt karet mellan uppenbarelsetältet och altaret och häll vatten i det.

8Du skall sätta upp förgårdens omhängen runt omkring och hänga upp draperiet för porten till förgården.

9Tag sedan smörjelseoljan och smörj boningen och allt som finns i den, helga den och alla dess tillbehör, så att den blir helig.

[10] Ungirás também o altar do holocausto e todos os seus utensílios e consagrarás o altar; e o altar se tornará santíssimo.

[10]Du skall smörja brännofferaltaret och alla dess tillbehör och helga altaret, så att det blir högheligt.

[11] Então, ungirás a bacia e o seu suporte e a consagrarás.

[11]Smörj karet och dess ställ och helga det.

[12] Farás também chegar Arão e seus filhos à porta da tenda da congregação e os lavarás com água.

[12]Sedan skall du föra fram Aron och hans söner till uppenbarelsetältets ingång och tvätta dem med vatten.

[13] Vestirás Arão das vestes sagradas, e o ungirás, e o consagrarás para que me oficie como sacerdote.

[13]Klä Aron i de heliga kläderna, smörj honom och vig honom till präst åt mig.

[14] Também farás chegar seus filhos, e lhes vestirás as túnicas,

[14]För sedan fram hans söner och sätt på dem tunikor.

[15] e os ungirás como ungiste seu pai, para que me oficiem como sacerdotes; sua unção lhes será por sacerdócio perpétuo durante as suas gerações.

[15]Du skall smörja dem som du smorde deras far, så att de kan vara mina präster. Att de har blivit smorda skall för alltid ge dem rätten till prästämbetet, genom alla släktled.

O tabernáculo é levantado

[16] E tudo fez Moisés segundo o SENHOR lhe havia ordenado; assim o fez.

[16]Mose gjorde i allt så som Herren hade befallt honom.

[17] No primeiro mês do segundo ano, no primeiro dia do mês, se levantou o tabernáculo.

[17]På den första dagen av det andra årets första månad blev boningen rest.

[18] Moisés levantou o tabernáculo, e pôs as suas bases, e armou as suas tábuas, e meteu, nele, as suas vergas, e levantou as suas colunas;

[18]Mose satte upp boningen, lade socklarna på plats, reste bräderna, sköt in reglarna och satte upp stolparna.

[19] estendeu a tenda sobre o tabernáculo e pôs a coberta da tenda por cima, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[19]Han bredde ut tältet över boningen och lade tältöverdraget ovanpå, så som Herren hade befallt Mose.

[20] Tomou o Testemunho, e o pôs na arca, e meteu os varais na arca, e pôs o propiciatório em cima da arca.

[20]Mose tog förbundstecknet och lade det i arken och satte bärstängerna på den och lade locket ovanpå arken.

[21] Introduziu a arca no tabernáculo, e pendurou o véu do reposteiro, e com ele

[21]Sedan förde han in arken i boningen, hängde upp det skylande förhänget och

cobriu a arca do Testemunho, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

skärmade så av arken med förbundstecknet, så som Herren hade befallt Mose.

22 Pôs também a mesa na tenda da congregação, ao lado do tabernáculo, para o norte, fora do véu,

22Och han ställde bordet i uppenbarelsetältet, på boningens norra sida, utanför förhänget,

23 e sobre ela pôs em ordem os pães da proposição perante o SENHOR, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

23och lade upp bröd på det inför Herren, så som Herren hade befallt Mose.

24 Pôs também, na tenda da congregação, o candelabro defronte da mesa, ao lado do tabernáculo, para o sul,

24Han satte lampstället i uppenbarelsetältet, mitt emot bordet, på boningens södra sida.

25 e preparou as lâmpadas perante o SENHOR, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

25Han satte upp lamporna inför Herren, så som Herren hade befallt Mose,

26 Pôs o altar de ouro na tenda da congregação, diante do véu,

26och ställde in det gyllene altaret i uppenbarelsetältet framför förhänget

27 e acendeu sobre ele o incenso aromático, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

27och brände välluktande rökelse på det, så som Herren hade befallt Mose.

28 Pendurou também o reposteiro da porta do tabernáculo,

28Han hängde upp draperiet för ingången till boningen.

29 pôs o altar do holocausto à porta do tabernáculo da tenda da congregação e ofereceu sobre ele holocausto e oferta de cereais, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

29Brännofferaltaret ställde han vid ingången till boningen, till uppenbarelsetältet, och offrade brännoffer och matoffer på det, så som Herren hade befallt Mose.

30 Pôs a bacia entre a tenda da congregação e o altar e a encheu de água, para se lavar.

30Han ställde karet mellan uppenbarelsetältet och altaret och fyllde det med vatten för tvättningen.

31 Nela, Moisés, Arão e seus filhos lavavam as mãos e os pés,

31Där brukade sedan Mose, Aron och hans söner tvätta sina händer och fötter.

32 quando entravam na tenda da congregação e quando se chegavam ao

32När de skulle gå in i uppenbarelsetältet eller träda fram till altaret tvättade de sig, så som Herren hade befallt Mose.

altar, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[33] Levantou também o átrio ao redor do tabernáculo e do altar e pendurou o reposteiro da porta do átrio. Assim Moisés acabou a obra.

A nuvem cobre o tabernáculo

Números 9.15-23

[34] Então, a nuvem cobriu a tenda da congregação, e a glória do SENHOR encheu o tabernáculo.

[35] Moisés não podia entrar na tenda da congregação, porque a nuvem permanecia sobre ela, e a glória do SENHOR enchia o tabernáculo.

[36] Quando a nuvem se levantava de sobre o tabernáculo, os filhos de Israel caminhavam avante, em todas as suas jornadas;

[37] se a nuvem, porém, não se levantava, não caminhavam, até ao dia em que ela se levantava.

[38] De dia, a nuvem do SENHOR repousava sobre o tabernáculo, e, de noite, havia fogo nela, à vista de toda a casa de Israel, em todas as suas jornadas.

[33]Han inhägnade boningen och altaret med förgården och hängde upp draperiet för porten till förgården. Så fullbordade Mose arbetet.

Herrens härlighet fyller boningen

[34]Ett moln täckte uppenbarelsetältet och Herrens härlighet fyllde boningen.

[35]Mose kunde inte gå in i uppenbarelsetältet, ty molnet vilade över det och Herrens härlighet fyllde boningen.

[36]Varje gång molnet höjde sig från boningen bröt israeliterna upp och fortsatte sin vandring.

[37]Om molnet inte höjde sig bröt de inte upp — inte förrän det höjde sig.

[38]Herrens moln vilade över boningen om dagen, och om natten lyste en eld i molnet inför israeliternas ögon under hela deras vandring.

O terceiro livro de Moisés chamado Levítico

Tredje Moseboken

Levítico 1

Os holocaustos

[1] Chamou o SENHOR a Moisés e, da tenda da congregação, lhe disse:
[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando algum de vós trouxer oferta ao SENHOR, trareis a vossa oferta de gado, de rebanho ou de gado miúdo.

[3] Se a sua oferta for holocausto de gado, trará macho sem defeito; à porta da tenda da congregação o trará, para que o homem seja aceito perante o SENHOR.

[4] E porá a mão sobre a cabeça do holocausto, para que seja aceito a favor dele, para a sua expiação.
[5] Depois, imolará o novilho perante o SENHOR; e os filhos de Arão, os sacerdotes, apresentarão o sangue e o aspergirão ao redor sobre o altar que está diante da porta da tenda da congregação.
[6] Então, ele esfolará o holocausto e o cortará em seus pedaços.
[7] E os filhos de Arão, o sacerdote, porão fogo sobre o altar e porão em ordem lenha sobre o fogo.
[8] Também os filhos de Arão, os sacerdotes, colocarão em ordem os pedaços, a saber, a cabeça e o redenho, sobre a lenha que está no fogo sobre o altar.
[9] Porém as entranhas e as pernas, o sacerdote as lavará com água; e queimará

3 Mos 1

OFFERLAGAR

(kap. 1–7)

Brännoffer

[1]Herren kallade på Mose och talade till honom från uppenbarelsetältet:
[2]Säg till israeliterna: När någon av er vill ge en offergåva åt Herren, skall han ta den bland kreaturen, från nötboskapen eller från småboskapen.
[3]Om han ger ett brännoffer från nötboskapen, skall det vara ett felfritt handjur. Han skall föra fram det till uppenbarelsetältets ingång, inför Herren, för att vara honom till behag.
[4]Han skall lägga handen på offerdjurets huvud, så att Herren kan finna behag i hans offer och han får försoning.

[5]Därefter skall han slakta djuret inför Herren, och Arons söner, prästerna, skall offra blodet genom att stänka det runt om på altaret som står vid ingången till tältet.

[6]Sedan skall han flå djuret och stycka det.

[7]Arons söner, prästerna, skall tända elden på altaret och lägga ved på elden.

[8]Sedan skall de lägga styckena och huvudet och det feta ovanpå veden som brinner på altaret.
[9]Men inälvor och fötter skall först tvättas med vatten. Därefter bränner prästen

tudo isso sobre o altar; é holocausto, oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[10] Se a sua oferta for de gado miúdo, de carneiros ou de cabritos, para holocausto, trará macho sem defeito.

[11] E o imolará ao lado do altar, para o lado norte, perante o SENHOR; e os filhos de Arão, os sacerdotes, aspergirão o seu sangue em redor sobre o altar.

[12] Depois, ele o cortará em seus pedaços, como também a sua cabeça e o seu redenho; e o sacerdote os porá em ordem sobre a lenha que está no fogo sobre o altar;

[13] porém as entranhas e as pernas serão lavadas com água; e o sacerdote oferecerá tudo isso e o queimará sobre o altar; é holocausto, oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[14] Se a sua oferta ao SENHOR for holocausto de aves, trará a sua oferta de rolas ou de pombinhos.

[15] O sacerdote a trará ao altar, e, com a unha, lhe destroncará a cabeça, sem a separar do pescoço, e a queimará sobre o altar; o seu sangue, ele o fará correr na parede do altar;

[16] tirará o papo com suas penas e o lançará junto ao altar, para o lado oriental, no lugar da cinza;

[17] rasgá-la-á pelas asas, porém não a partirá; o sacerdote a queimará sobre o altar, em cima da lenha que está no fogo;

alltsammans på altaret som ett brännoffer, ett eldoffer, en lukt som gör Herren nöjd.

[10]Om han ger ett brännoffer från småboskapen, ett får eller en get, skall det vara ett felfritt handjur.

[11]Han skall slakta det vid altarets norra sida inför Herren, och Arons söner, prästerna, skall stänka dess blod runt om på altaret.

[12]Sedan styckar han det, och prästen skall lägga styckena och huvudet och det feta ovanpå veden som brinner på altaret.

[13]Men inälvor och fötter skall först tvättas med vatten. Därefter offrar prästen alltsammans genom att bränna det på altaret. Detta är ett brännoffer, ett eldoffer, en lukt som gör Herren nöjd.

[14]Om han ger ett brännoffer av fåglar åt Herren, skall det vara en turturduva eller en annan duva.

[15]Prästen skall bära fram fågeln till altaret, vrida av den huvudet och bränna det på altaret. Blodet skall pressas ut mot altarets framsida.

[16]Han skall ta ut krävan med dess innehåll och kasta den på askhögen på altarets östra sida.

[17]Prästen skall fläka upp fågeln utan att skilja vingarna från kroppen. Sedan bränner han den på altaret, på den

é holocausto, oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

Levítico 2

As ofertas de manjares

1 Quando alguma pessoa fizer oferta de manjares ao SENHOR, a sua oferta será de flor de farinha; nela, deitará azeite e, sobre ela, porá incenso.

2 Levá-la-á aos filhos de Arão, os sacerdotes, um dos quais tomará dela um punhado da flor de farinha e do seu azeite com todo o seu incenso e os queimará como porção memorial sobre o altar; é oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

3 O que ficar da oferta de manjares será de Arão e de seus filhos; é coisa santíssima das ofertas queimadas ao SENHOR.

4 Quando trouxeres oferta de manjares, cozida no forno, será de bolos asmos de flor de farinha amassados com azeite e obreias asmas untadas com azeite.

5 Se a tua oferta for de manjares cozida na assadeira, será de flor de farinha sem fermento amassada com azeite.

6 Em pedaços a partirás e, sobre ela, deitarás azeite; é oferta de manjares.

7 Se a tua oferta for de manjares de frigideira, far-se-á de flor de farinha com azeite.

8 E a oferta de manjares, que daquilo se fará, trarás ao SENHOR; será apresentada ao sacerdote, o qual a levará ao altar.

brinnande veden. Detta är ett brännoffer, ett eldoffer, en lukt som gör Herren nöjd.

3 Mos 2

Matoffer

1När någon ger ett matoffer åt Herren, skall hans gåva bestå av siktat mjöl, som han häller olja på. Sedan lägger han rökelse ovanpå.

2Därefter överlämnar han det till prästerna, Arons söner. Prästen tar en handfull av mjölet och av oljan och all rökelsen och bränner detta deloffer på altaret som ett eldoffer, en lukt som gör Herren nöjd.

3Resten av matoffret tillhör Aron och hans söner, det är en höghelig del av Herrens eldoffer.

4När du ger ett matoffer av ugnsgräddat bröd, skall det vara gjort på siktat mjöl: osyrade kakor bakade med olja eller osyrade tunnkakor smorda med olja.

5Om du ger ett matoffer stekt på plåt, skall det vara gjort på siktat mjöl, bakat med olja och osyrat.

6Bryt det i bitar och häll olja över. Detta är ett matoffer.

7Om du ger ett matoffer kokat i gryta, skall det göras på siktat mjöl och olja.

8Ett matoffer som tillretts på något av dessa sätt skall du komma med till Herren och överlämna till prästen, som skall bära fram det till altaret.

[9] Da oferta de manjares tomará o sacerdote a porção memorial e a queimará sobre o altar; é oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[10] O que ficar da oferta de manjares será de Arão e de seus filhos; é coisa santíssima das ofertas queimadas ao SENHOR.

[11] Nenhuma oferta de manjares, que fizerdes ao SENHOR, se fará com fermento; porque de nenhum fermento e de mel nenhum queimareis por oferta ao SENHOR.

[12] Deles, trareis ao SENHOR por oferta das primícias; todavia, não se porão sobre o altar como aroma agradável.

[13] Toda oferta dos teus manjares temperarás com sal; à tua oferta de manjares não deixarás faltar o sal da aliança do teu Deus; em todas as tuas ofertas aplicarás sal.

[14] Se trouxeres ao SENHOR oferta de manjares das primícias, farás a oferta de manjares das tuas primícias de espigas verdes, tostadas ao fogo, isto é, os grãos esmagados de espigas verdes.

[15] Deitarás azeite sobre ela e, por cima, lhe porás incenso; é oferta de manjares.

[16] Assim, o sacerdote queimará a porção memorial dos grãos de espigas esmagados e do azeite, com todo o incenso; é oferta queimada ao SENHOR.

Levítico 3

Os sacrifícios pacíficos

[1] Se a oferta de alguém for sacrifício pacífico, se a fizer de gado, seja macho ou

[9]Av matoffret skall prästen ta en del som deloffer och bränna på altaret som ett eldoffer, en lukt som gör Herren nöjd.

[10]Resten av matoffret tillhör Aron och hans söner, det är en höghelig del av Herrens eldoffer.

[11]Alla matoffer som ni ger åt Herren måste vara osyrade, ty ni får inte bränna surdeg eller honung som eldoffer åt Herren.

[12]Som förstlingsoffer får ni offra sådant, men det får inte brännas på altaret till en lukt som gör Herren nöjd.

[13]Du skall strö salt på alla dina matoffer; saltet som hör till förbundet med din Gud får aldrig saknas i dina matoffer. Till alla dina offergåvor skall du offra salt.

[14]Om du ger ett matoffer av den första grödan åt Herren, skall ditt offer bestå av ax som rostats över eld, krossade korn av färska ax.

[15]Häll ut olja över det och lägg rökelse ovanpå. Detta är ett matoffer.

[16]Prästen skall ta en del av kornen och av oljan som deloffer och all rökelsen och bränna det som ett eldoffer åt Herren.

3 Mos 3

Gemenskapsoffer

[1]Om någon ger ett gemenskapsoffer och tar ett djur från nötboskapen, skall han

fêmea, oferecê-la-á sem defeito diante do SENHOR.

[2] E porá a mão sobre a cabeça da sua oferta e a imolará diante da porta da tenda da congregação; e os filhos de Arão, os sacerdotes, aspergirão o sangue sobre o altar, ao redor.

[3] Do sacrifício pacífico fará oferta queimada ao SENHOR: a gordura que cobre as entranhas e toda a gordura que está sobre as entranhas,

[4] como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á.

[5] E os filhos de Arão queimarão tudo isso sobre o altar, em cima do holocausto, que estará sobre a lenha no fogo; é oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[6] Se a sua oferta por sacrifício pacífico ao SENHOR for de gado miúdo, seja macho ou fêmea, sem defeito a oferecerá.

[7] Se trouxer um cordeiro por sua oferta, oferecê-lo-á perante o SENHOR.

[8] E porá a mão sobre a cabeça da sua oferta e a imolará diante da tenda da congregação; e os filhos de Arão aspergirão o sangue sobre o altar, em redor.

[9] Então, do sacrifício pacífico trará ao SENHOR por oferta queimada a sua gordura: a cauda toda, a qual tirará rente ao espinhaço, e a gordura que cobre as

föra fram ett felfritt han- eller hondjur inför Herren.

[2]Han skall lägga handen på offerdjurets huvud och slakta det vid ingången till uppenbarelsetältet. Prästerna, Arons söner, skall stänka blodet runt om på altaret.

[3]Sedan ger han delar av gemenskapsoffret som ett eldoffer åt Herren: fettet på och kring inälvorna,

[4]de båda njurarna med ländfettet samt stora leverloben, som han tar ut tillsammans med njurarna.

[5]Arons söner skall bränna det på altaret tillsammans med brännoffret på den brinnande veden som ett eldoffer, en lukt som gör Herren nöjd.

[6]Om han ger ett gemenskapsoffer åt Herren från småboskapen, skall det vara ett felfritt han- eller hondjur.

[7]Offrar han ett får, skall han föra fram det inför Herren,

[8]lägga handen på offerdjurets huvud och slakta det framför uppenbarelsetältet. Arons söner skall stänka blodet runt om på altaret.

[9]Sedan ger han fettet från gemenskapsoffret som ett eldoffer åt Herren: hela fettsvansen, avskuren vid roten, fettet på och kring inälvorna,

entranhas, e toda a gordura que está sobre as entranhas,

[10] como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á.

[11] E o sacerdote queimará tudo isso sobre o altar; é manjar da oferta queimada ao SENHOR.

[12] Mas, se a sua oferta for uma cabra, perante o SENHOR a trará.

[13] E porá a mão sobre a sua cabeça e a imolará diante da tenda da congregação; e os filhos de Arão aspergirão o sangue sobre o altar, em redor.

[14] Depois, trará dela a sua oferta, por oferta queimada ao SENHOR: a gordura que cobre as entranhas e toda a gordura que está sobre as entranhas,

[15] como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á.

[16] E o sacerdote queimará tudo isso sobre o altar; é manjar da oferta queimada, de aroma agradável. Toda a gordura será do SENHOR.

[17] Estatuto perpétuo será durante as vossas gerações, em todas as vossas moradas; gordura nenhuma nem sangue jamais comereis.

[10]de båda njurarna med ländfettet samt stora leverloben, som han tar ut tillsammans med njurarna.

[11]Prästen bränner detta på altaret till föda, ett eldoffer åt Herren.

[12]Om han ger en get, skall han föra fram den inför Herren,

[13]lägga handen på dess huvud och slakta den framför uppenbarelsetältet. Arons söner skall stänka dess blod runt om på altaret.

[14]Sedan skall han av sin gåva som ett eldoffer åt Herren ge fettet på och kring inälvorna,

[15]de båda njurarna med ländfettet samt stora leverloben, som han tar ut tillsammans med njurarna.

[16]Prästen bränner detta på altaret till föda, ett eldoffer, till en lukt som gör Herren nöjd. Allt fett tillhör Herren.

[17]Detta skall vara en oföränderlig stadga genom alla släktled, var ni än bor: ni får inte äta fett eller blod.

Levítico 4

O sacrifício pelos pecados por ignorância dos sacerdotes

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

3 Mos 4

Syndoffer

[1]Herren talade till Mose:

[2] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Quando alguém pecar por ignorância contra qualquer dos mandamentos do SENHOR, por fazer contra algum deles o que não se deve fazer,

[2]Säg till israeliterna: När någon utan uppsåt syndar mot ett av Herrens bud och gör något otillåtet, gäller följande:

[3] se o sacerdote ungido pecar para escândalo do povo, oferecerá pelo seu pecado um novilho sem defeito ao SENHOR, como oferta pelo pecado.

[3]Om den smorde prästen syndar och drar skuld över folket, skall han offra en felfri ungtjur åt Herren, till syndoffer för den synd han har begått.

[4] Trará o novilho à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR; porá a mão sobre a cabeça do novilho e o imolará perante o SENHOR.

[4]Han skall föra fram tjuren inför Herren, till uppenbarelsetältets ingång, lägga handen på dess huvud och slakta den inför Herren.

[5] Então, o sacerdote ungido tomará do sangue do novilho e o trará à tenda da congregação;

[5]Sedan skall den smorde prästen ta av tjurens blod och bära in det i uppenbarelsetältet.

[6] e, molhando o dedo no sangue, aspergirá dele sete vezes perante o SENHOR, diante do véu do santuário.

[6]Prästen skall doppa fingret i blodet och sju gånger stänka det inför Herren, framför förhänget i helgedomen.

[7] Também daquele sangue porá o sacerdote sobre os chifres do altar do incenso aromático, perante o SENHOR, altar que está na tenda da congregação; e todo o restante do sangue do novilho derramará à base do altar do holocausto, que está à porta da tenda da congregação.

[7]Prästen skall också stryka blod på hornen på altaret med den välluktande rökelsen, som står inför Herren i uppenbarelsetältet. Resten av tjurblodet skall han hälla ut vid foten av brännofferaltaret, som står vid ingången till tältet.

[8] Toda a gordura do novilho da expiação tirará dele: a gordura que cobre as entranhas e toda a gordura que está sobre as entranhas,

[8]Han skall skära bort allt det feta från syndoffertjuren: fettet på och kring inälvorna,

[9] como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á

[9]de båda njurarna med ländfettet samt stora leverloben, som han tar ut tillsammans med njurarna,

[10] como se tiram os do novilho do sacrifício pacífico; e o sacerdote os queimará sobre o altar do holocausto.

[11] Mas o couro do novilho, toda a sua carne, a cabeça, as pernas, as entranhas e o excremento,

[12] a saber, o novilho todo, levá-lo-á fora do arraial, a um lugar limpo, onde se lança a cinza, e o queimará sobre a lenha; será queimado onde se lança a cinza.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância de toda a congregação
Números 15.22-26

[13] Mas, se toda a congregação de Israel pecar por ignorância, e isso for oculto aos olhos da coletividade, e se fizerem, contra algum dos mandamentos do SENHOR, aquilo que se não deve fazer, e forem culpados,

[14] e o pecado que cometeram for notório, então, a coletividade trará um novilho como oferta pelo pecado e o apresentará diante da tenda da congregação.

[15] Os anciãos da congregação porão as mãos sobre a cabeça do novilho perante o SENHOR; e será imolado o novilho perante o SENHOR.

[16] Então, o sacerdote ungido trará do sangue do novilho à tenda da congregação;

[17] molhará o dedo no sangue e o aspergirá sete vezes perante o SENHOR, diante do véu.

[18] E daquele sangue porá sobre os chifres do altar que está perante o SENHOR, na tenda da congregação; e todo o restante do

[10]liksom den skärs bort från tjuren vid gemenskapsoffret. Prästen skall bränna detta på brännofferaltaret.

[11]Tjurens hud och allt dess kött, med huvud, ben, tarmar och resten av inälvorna,

[12]alltså hela tjuren, skall han föra ut ur lägret till en ren plats, där man tömmer askan från offren, och bränna upp den på ett bål. Den skall brännas på den plats där man tömmer askan.

[13]Om Israels hela menighet syndar utan uppsåt och utan att veta om det bryter mot ett av Herrens bud och genom att göra något otillåtet drar skuld över sig,

[14]men de sedan blir medvetna om sin synd, då skall församlingen offra en ungtjur som syndoffer. Man skall föra fram den till uppenbarelsetältet,

[15]och menighetens äldste skall inför Herren lägga sina händer på tjurens huvud, och man skall slakta den inför Herren.

[16]Den smorde prästen skall ta av tjurens blod och bära in det i uppenbarelsetältet.

[17]Han skall doppa fingret i blodet och sju gånger stänka det inför Herren, framför förhänget.

[18]Prästen skall också stryka blod på hornen på altaret, som står inför Herren i uppenbarelsetältet. Resten av blodet skall

sangue derramará à base do altar do holocausto, que está à porta da tenda da congregação.

han hälla ut vid foten av brännofferaltaret, som står vid ingången till uppenbarelsetältet.

[19] Tirará do novilho toda a gordura e a queimará sobre o altar;

[19]Han skall skära bort allt fettet från djuret och bränna det på altaret.

[20] e fará a este novilho como fez ao novilho da oferta pelo pecado; assim lhe fará, e o sacerdote por eles fará expiação, e eles serão perdoados.

[20]Han skall göra likadant med denna tjur som med den första syndoffertjuren. Prästen skall bringa försoning åt dem, och de får förlåtelse.

[21] Depois, levará o novilho fora do arraial e o queimará como queimou o primeiro novilho; é oferta pelo pecado da coletividade.

[21]Han skall föra ut tjuren utanför lägret och bränna upp den, liksom han gjorde med den första tjuren. Detta är ett syndoffer för församlingen.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância de um príncipe

[22] Quando um príncipe pecar, e por ignorância fizer alguma de todas as coisas que o SENHOR, seu Deus, ordenou se não fizessem, e se tornar culpado;

[22]Om en hövding syndar mot ett av Herrens, sin Guds, bud genom att utan uppsåt göra något otillåtet men sedan inser sin skuld

[23] ou se o pecado em que ele caiu lhe for notificado, trará por sua oferta um bode sem defeito.

[23]eller får veta att han syndat, då skall han komma med en felfri getabock som offergåva.

[24] E porá a mão sobre a cabeça do bode e o imolará no lugar onde se imola o holocausto, perante o SENHOR; é oferta pelo pecado.

[24]Han skall lägga handen på bockens huvud och slakta den där man slaktar brännoffret inför Herren. Detta är ett syndoffer.

[25] Então, o sacerdote, com o dedo, tomará do sangue da oferta pelo pecado e o porá sobre os chifres do altar do holocausto; e todo o restante do sangue derramará à base do altar do holocausto.

[25]Prästen skall med fingret ta av syndoffrets blod och stryka på brännofferaltarets horn. Resten av blodet skall han hälla ut vid foten av altaret.

[26] Toda a gordura da oferta, queimá-la-á sobre o altar, como a gordura do sacrifício pacífico; assim, o sacerdote fará expiação por ele, no tocante ao seu pecado, e este lhe será perdoado.

[26]Allt fettet skall han bränna på altaret, liksom han gör med gemenskapsoffrets fett. Så skall prästen bringa försoning åt honom för hans synd, och han får förlåtelse.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância de qualquer pessoa

[27] Se qualquer pessoa do povo da terra pecar por ignorância, por fazer alguma das coisas que o SENHOR ordenou se não fizessem, e se tornar culpada;

[27]Om någon av folket syndar utan uppsåt mot ett av Herrens bud genom att göra något otillåtet men sedan inser sin skuld

[28] ou se o pecado em que ela caiu lhe for notificado, trará por sua oferta uma cabra sem defeito, pelo pecado que cometeu.

[28]eller får veta att han syndat, då skall han komma med en felfri get av honkön som offergåva för den synd han begått.

[29] E porá a mão sobre a cabeça da oferta pelo pecado e a imolará no lugar do holocausto.

[29]Han skall lägga handen på syndofferdjurets huvud och slakta det på platsen för brännoffret.

[30] Então, o sacerdote, com o dedo, tomará do sangue da oferta e o porá sobre os chifres do altar do holocausto; e todo o restante do sangue derramará à base do altar.

[30]Prästen skall med fingret ta av dess blod och stryka på brännofferaltarets horn. Resten av blodet skall han hälla ut vid foten av altaret.

[31] Tirará toda a gordura, como se tira a gordura do sacrifício pacífico; o sacerdote a queimará sobre o altar como aroma agradável ao SENHOR; e o sacerdote fará expiação pela pessoa, e lhe será perdoado.

[31]Allt fettet skall han ta ut, liksom vid gemenskapsoffret. Prästen skall bränna det på altaret till en lukt som gör Herren nöjd. Så skall prästen bringa försoning åt honom, och han får förlåtelse.

[32] Mas, se pela sua oferta trouxer uma cordeira como oferta pelo pecado, fêmea sem defeito a trará.

[32]Om han ger ett lamm som syndoffer, skall det vara ett felfritt hondjur.

[33] E porá a mão sobre a cabeça da oferta pelo pecado e a imolará por oferta pelo pecado, no lugar onde se imola o holocausto.

[33]Han skall lägga handen på syndofferdjurets huvud och slakta det som syndoffer där man slaktar brännoffret.

[34] Então, o sacerdote, com o dedo, tomará do sangue da oferta pelo pecado e o porá sobre os chifres do altar do holocausto; e todo o restante do sangue derramará à base do altar.

[34]Prästen skall med fingret ta av syndoffrets blod och stryka på brännofferaltarets horn. Resten av blodet skall han hälla ut vid foten av altaret.

[35] Tirará toda a gordura, como se tira a gordura do cordeiro do sacrifício pacífico;

[35]Allt fettet skall han ta ut, liksom han gör med fårfettet vid gemenskapsoffret.

o sacerdote a queimará sobre o altar, em cima das ofertas queimadas do SENHOR; assim, o sacerdote, por essa pessoa, fará expiação do seu pecado que cometeu, e lhe será perdoado.

Prästen skall bränna det på altaret tillsammans med Herrens eldoffer. Prästen skall bringa försoning åt honom för den synd han har begått, och han får förlåtelse.

Levítico 5

O sacrifício pelos pecados ocultos

[1] Quando alguém pecar nisto: tendo ouvido a voz da imprecação, sendo testemunha de um fato, por ter visto ou sabido e, contudo, não o revelar, levará a sua iniqüidade;

[2] ou quando alguém tocar em alguma coisa imunda, seja corpo morto de besta-fera imunda, seja corpo morto de animal imundo, seja corpo morto de réptil imundo, ainda que lhe fosse oculto, e tornar-se imundo, então, será culpado;

[3] ou quando tocar a imundícia de um homem, seja qual for a imundícia com que se faça imundo, e lhe for oculto, e o souber depois, será culpado;

[4] ou quando alguém jurar temerariamente com seus lábios fazer mal ou fazer bem, seja o que for que o homem pronuncie temerariamente com juramento, e lhe for oculto, e o souber depois, culpado será numa destas coisas.

[5] Será, pois, que, sendo culpado numa destas coisas, confessará aquilo em que pecou.

[6] Como sua oferta pela culpa, pelo pecado que cometeu, trará ele ao SENHOR, do gado miúdo, uma cordeira ou uma cabrita como oferta pelo pecado; assim, o

3 Mos 5

[1]Om någon högtidligt uppmanas att vittna men syndar genom att inte göra det, fast han skulle kunna eftersom han själv sett eller vet något, och därigenom ådrar sig skuld,

[2]eller om någon, utan att tänka på det, rör vid något orent, till exempel den döda kroppen av ett orent vilt djur, husdjur eller småkryp, och blir oren och sedan inser sin skuld,

[3]eller om han, utan att tänka på det, rör vid en människas orenhet, en orenhet som smittar, och sedan blir medveten om det och inser sin skuld,

[4]eller om någon, utan att fatta vad han gör, tanklöst svär en ed, den må gälla ont eller gott, vad nu människor i sin tanklöshet än kan svära, och sedan blir medveten om det och inser att han är skyldig till något av detta —

[5]då skall han, när han inser att han är skyldig till något av detta, bekänna den synd han har begått

[6]och bära fram gottgörelse för sin synd till Herren: ett hondjur från småboskapen, ett får eller en get, som syndoffer. Prästen

sacerdote, por ele, fará expiação do seu pecado.

[7] Se as suas posses não lhe permitirem trazer uma cordeira, trará ao SENHOR, como oferta pela culpa, pelo pecado que cometeu, duas rolas ou dois pombinhos: um como oferta pelo pecado, e o outro como holocausto.

[8] Entregá-los-á ao sacerdote, o qual primeiro oferecerá aquele que é como oferta pelo pecado e lhe destroncará, com a unha, a cabeça, sem a separar do pescoço.

[9] Do sangue da oferta pelo pecado aspergirá sobre a parede do altar e o restante do sangue, fá-lo-á correr à base do altar; é oferta pelo pecado.

[10] E do outro fará holocausto, conforme o estabelecido; assim, o sacerdote, por ele, fará oferta pelo pecado que cometeu, e lhe será perdoado.

[11] Porém, se as suas posses não lhe permitirem trazer duas rolas ou dois pombinhos, então, aquele que pecou trará, por sua oferta, a décima parte de um efa de flor de farinha como oferta pelo pecado; não lhe deitará azeite, nem lhe porá em cima incenso, pois é oferta pelo pecado.

[12] Entregá-la-á ao sacerdote, e o sacerdote dela tomará um punhado como porção memorial e a queimará sobre o altar, em cima das ofertas queimadas ao SENHOR; é oferta pelo pecado.

skall bringa försoning åt honom för hans synd.

[7]Om han inte har råd med ett får, skall han som gottgörelse för att han syndat bära fram två turturduvor eller två andra duvor till Herren, en till syndoffer och en till brännoffer.

[8]Han skall lämna dem till prästen, som först skall offra den som är avsedd som syndoffer. Prästen skall vrida nacken av den utan att slita av huvudet.

[9]Därefter skall han stänka en del av syndoffrets blod mot altarets framsida. Återstoden av blodet skall pressas ut vid foten av altaret. Detta är ett syndoffer.

[10]Den andra duvan blir ett brännoffer, på föreskrivet sätt. Prästen skall bringa försoning åt honom för den synd han har begått, och han får förlåtelse.

[11]Om han inte har råd med turturduvor eller andra duvor, skall han som offer för den synd han har begått bära fram en tiondels efa siktat mjöl som syndoffer. Han skall inte tillsätta olja eller rökelse, ty det är ett syndoffer.

[12]Han skall lämna mjölet till prästen, som tar en handfull av det till deloffer och bränner det på altaret tillsammans med Herrens eldoffer. Detta är ett syndoffer.

[13] Assim, o sacerdote, por ele, fará oferta pelo pecado que cometeu em alguma destas coisas, e lhe será perdoado; o restante será do sacerdote, como a oferta de manjares.

O sacrifício pelo sacrilégio

[14] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[15] Quando alguém cometer ofensa e pecar por ignorância nas coisas sagradas do SENHOR, então, trará ao SENHOR, por oferta, do rebanho, um carneiro sem defeito, conforme a tua avaliação em siclos de prata, segundo o siclo do santuário, como oferta pela culpa.

[16] Assim, restituirá o que ele tirou das coisas sagradas, e ainda acrescentará o seu quinto, e o dará ao sacerdote; assim, o sacerdote, com o carneiro da oferta pela culpa, fará expiação por ele, e lhe será perdoado.

O sacrifício pelos pecados de ignorância

[17] E, se alguma pessoa pecar e fizer contra algum de todos os mandamentos do SENHOR aquilo que se não deve fazer, ainda que o não soubesse, contudo, será culpada e levará a sua iniqüidade.

[18] E do rebanho trará ao sacerdote um carneiro sem defeito, conforme a tua avaliação, para oferta pela culpa, e o sacerdote, por ela, fará expiação no tocante ao erro que, por ignorância, cometeu, e lhe será perdoado.

[19] Oferta pela culpa é; certamente, se tornou culpada ao SENHOR.

Levítico 6

O sacrifício pelos pecados voluntários

[13]Så skall prästen bringa försoning åt honom för den av dessa synder som han har begått, och han får förlåtelse. Resten av offret skall tillhöra prästen, liksom vid matoffret.

Skuldoffer

[14]Herren talade till Mose:

[15]Om någon handlar trolöst genom att utan uppsåt fela i fråga om något som är helgat åt Herren, skall han bära fram ett skuldoffer till Herren: en felfri bagge från småboskapen, eller dess värde i silversiklar efter tempelvikt, som skuldoffer.

[16]Vad han har felat när det gäller det heliga skall han ersätta och därtill ge en femtedel; detta skall han lämna till prästen. Denne skall bringa försoning åt honom genom skuldofferbaggen, och han får förlåtelse.

[17]Om någon utan att vara medveten om det bryter mot ett av Herrens bud genom att göra något otillåtet och sedan inser sin skuld, måste han ta den på sig.

[18]Han skall föra fram till prästen en felfri bagge från småboskapen, eller dess värde, som skuldoffer. Prästen skall bringa försoning åt honom för den ouppsåtliga synd han har begått utan att veta det, och han får förlåtelse.

[19]Detta är ett skuldoffer; han har ådragit sig skuld gentemot Herren.

3 Mos 6

[1] Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo:

[2] Quando alguma pessoa pecar, e cometer ofensa contra o SENHOR, e negar ao seu próximo o que este lhe deu em depósito, ou penhor, ou roubar, ou tiver usado de extorsão para com o seu próximo;

[3] ou que, tendo achado o perdido, o negar com falso juramento, ou fizer alguma outra coisa de todas em que o homem costuma pecar,

[4] será, pois, que, tendo pecado e ficado culpada, restituirá aquilo que roubou, ou que extorquiu, ou o depósito que lhe foi dado, ou o perdido que achou,

[5] ou tudo aquilo sobre que jurou falsamente; e o restituirá por inteiro e ainda a isso acrescentará a quinta parte; àquele a quem pertence, lho dará no dia da sua oferta pela culpa.

[6] E, por sua oferta pela culpa, trará, do rebanho, ao SENHOR um carneiro sem defeito, conforme a tua avaliação, para a oferta pela culpa; trá-lo-á ao sacerdote.

[7] E o sacerdote fará expiação por ela diante do SENHOR, e será perdoada de qualquer de todas as coisas que fez, tornando-se, por isso, culpada.

A lei do holocausto

[8] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[9] Dá ordem a Arão e a seus filhos, dizendo: Esta é a lei do holocausto: o holocausto ficará na lareira do altar toda a noite até pela manhã, e nela se manterá aceso o fogo do altar.

[10] O sacerdote vestirá a sua túnica de linho e os calções de linho sobre a pele nua, e

[1]Herren talade till Mose:

[2]Om någon syndar och handlar trolöst mot Herren genom att bedra en landsman i fråga om något som har överlåtits eller anförtrotts åt honom, genom att tillgripa eller tilltvinga sig något från en landsman,

[3]genom att förtiga att han hittat något borttappat eller genom att svära falskt om någon synd som en människa kan begå,

[4]så skall den som har syndat och inser sin skuld återställa det han har tillgripit eller tilltvingat sig, blivit anförtrodd eller hittat,

[5]och likadant när han har svurit falskt. Han skall betala tillbaka fulla värdet och därtill en femtedel. När han inser sin skuld, skall han ersätta rätte ägaren.

[6]Han skall föra fram sitt skuldoffer inför Herren: till prästen skall han ge en felfri bagge från småboskapen, eller dess värde, som skuldoffer.

[7]Prästen skall bringa försoning åt honom inför Herren, och han får förlåtelse för vad han än har gjort som dragit skuld över honom.

Offerordningar

[8]Herren talade till Mose:

[9]Ge Aron och hans söner följande påbud: Detta är ordningen för brännoffret. Brännoffret skall ligga på altarhärden hela natten fram till morgonen, och altarets eld skall hållas brinnande.

[10]Prästen skall ta på sig linnerock och bära linnebyxor för att skyla sig. Han skall

levantará a cinza, quando o fogo houver consumido o holocausto sobre o altar, e a porá junto a este.

[11] Depois, despirá as suas vestes e porá outras; e levará a cinza para fora do arraial a um lugar limpo.

[12] O fogo, pois, sempre arderá sobre o altar; não se apagará; mas o sacerdote acenderá lenha nele cada manhã, e sobre ele porá em ordem o holocausto, e sobre ele queimará a gordura das ofertas pacíficas.

[13] O fogo arderá continuamente sobre o altar; não se apagará.

A lei da oferta de manjares

[14] Esta é a lei da oferta de manjares: os filhos de Arão a oferecerão perante o SENHOR, diante do altar.

[15] Um deles tomará dela um punhado de flor de farinha da oferta de manjares com seu azeite e todo o incenso que está sobre a oferta de manjares; então, o queimará sobre o altar, como porção memorial de aroma agradável ao SENHOR.

[16] O restante dela comerão Arão e seus filhos; asmo se comerá no lugar santo; no pátio da tenda da congregação, o comerão.

[17] Levedado não se cozerá; sua porção dei-lhes das minhas ofertas queimadas; coisa santíssima é, como a oferta pelo pecado e a oferta pela culpa.

[18] Todo varão entre os filhos de Arão comerá da oferta de manjares; estatuto perpétuo será para as vossas gerações

samla upp askan efter brännoffret som elden har förtärt och lägga den vid sidan av altaret.

[11]Därefter skall han ta av sig kläderna, sätta på sig andra och bära ut askan till en ren plats utanför lägret.

[12]Elden på altaret skall fortsätta att brinna, den får aldrig slockna. Varje morgon skall prästen lägga ny ved på elden, ordna brännoffret på den och bränna fettstyckena från gemenskapsoffret ovanpå.

[13]Elden skall ständigt hållas brinnande på altaret, den får aldrig slockna.

[14]Detta är ordningen för matoffret, som Arons söner skall bära fram till altaret inför Herren.

[15]Prästen skall ta en handfull av det siktade mjölet och oljan som hör till matoffret, likaså all den rökelse som ligger ovanpå, och bränna detta deloffer på altaret till en lukt som gör Herren nöjd.

[16]Det som återstår äter Aron och hans söner. Det skall ätas osyrat på helig plats. På förgården till uppenbarelsetältet skall de äta det,

[17]och det får inte bakas med surdeg. Detta är den andel jag har gett dem av mina eldoffer. Det är högheligt liksom syndoffret och skuldoffret.

[18]Alla manliga ättlingar till Aron får äta det. Det är för all framtid, genom alla släktled, vad ni har rätt att få av Herrens

dentre as ofertas queimadas do SENHOR; tudo o que tocar nelas será santo.

eldoffer. Allt som kommer i beröring med det får del av dess helighet.

A oferta na consagração dos sacerdotes

[19] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[19]Herren talade till Mose:

[20] Esta é a oferta de Arão e de seus filhos, que oferecerão ao SENHOR no dia em que aquele for ungido: a décima parte de um efa de flor de farinha pela oferta de manjares contínua; metade dela será oferecida pela manhã, e a outra metade, à tarde.

[20]Detta är det offer som Aron och hans söner skall bära fram åt Herren när någon av dem blir smord: en tiondels efa siktat mjöl, det dagliga matoffret, hälften på morgonen och hälften på kvällen.

[21] Numa assadeira, se fará com azeite; bem amassada a trarás; em pedaços cozidos trarás a oferta de manjares de aroma agradável ao SENHOR.

[21]Offret tillreds med olja på en plåt. Det skall vara väl hopknådat innan du bär fram det. Du skall bryta det i bitar och offra det som matoffer, till en lukt som gör Herren nöjd.

[22] Também o sacerdote, que dentre os filhos de Arão for ungido em seu lugar, fará o mesmo; por estatuto perpétuo será de todo queimada ao SENHOR.

[22]Den av Arons söner som blir smord till präst efter honom skall tillreda det. Det är en föreskrift från Herren för all framtid: hela offret skall brännas.

[23] Assim, toda a oferta de manjares do sacerdote será totalmente queimada; não se comerá.

[23]Varje matoffer som prästen bär fram för egen räkning skall vara ett heloffer; det får inte ätas.

A lei da oferta pelo pecado

[24] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[24]Herren talade till Mose:

[25] Fala a Arão e a seus filhos, dizendo: Esta é a lei da oferta pelo pecado: no lugar onde se imola o holocausto, se imolará a oferta pelo pecado, perante o SENHOR; coisa santíssima é.

[25]Säg till Aron och hans söner: Detta är ordningen för syndoffret. På den plats där brännofferdjuret slaktas skall också syndofferdjuret slaktas inför Herren. Det är högheligt.

[26] O sacerdote que a oferecer pelo pecado a comerá; no lugar santo, se comerá, no pátio da tenda da congregação.

[26]Den präst som offrar syndoffret har rätt att äta av det; det skall ätas på helig plats, på förgården till uppenbarelsetältet.

[27] Tudo o que tocar a carne da oferta será santo; se aspergir alguém do seu sangue

[27]Allt som kommer i beröring med syndoffrets kött får del av dess helighet. Kommer något av blodet på ett

sobre a sua veste, lavarás aquilo sobre que caiu, no lugar santo.

[28] E o vaso de barro em que for cozida será quebrado; porém, se for cozida num vaso de bronze, esfregar-se-á e lavar-se-á na água.

[29] Todo varão entre os sacerdotes a comerá; coisa santíssima é.

[30] Porém não se comerá nenhuma oferta pelo pecado, cujo sangue se traz à tenda da congregação, para fazer expiação no santuário; no fogo será queimada.

klädesplagg, skall du tvätta bort det på helig plats.

[28]Om köttet har kokats i ett lerkärl, skall detta krossas. Om det har kokats i ett kopparkärl, skall detta skuras och sköljas med vatten.

[29]Endast män i prästfamiljerna får äta det, det är högheligt.

[30]Men de syndoffer av vilka man bär in blod i uppenbarelsetältet för att bringa försoning i helgedomen får inte ätas. De skall brännas upp.

Levítico 7

A lei da oferta pela culpa

[1] Esta é a lei da oferta pela culpa; coisa santíssima é.

[2] No lugar onde imolam o holocausto, imolarão a oferta pela culpa, e o seu sangue se aspergirá sobre o altar, em redor.

[3] Dela se oferecerá toda a gordura, a cauda e a gordura que cobre as entranhas;

[4] também ambos os rins e a gordura que neles há, junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins se tirará.

[5] O sacerdote o queimará sobre o altar em oferta queimada ao SENHOR; é oferta pela culpa.

[6] Todo varão entre os sacerdotes a comerá; no lugar santo, se comerá; coisa santíssima é.

[7] Como a oferta pelo pecado, assim será a oferta pela culpa; uma única lei haverá para elas: será do sacerdote que, com ela, fizer expiação.

3 Mos 7

[1]Detta är ordningen för skuldoffret. Det är högheligt.

[2]På den plats där man slaktar brännofferdjuret skall man också slakta skuldofferdjuret. Dess blod skall stänkas runt om på altaret,

[3]och allt fettet skall offras: fettsvansen, fettet på och kring inälvorna,

[4]de båda njurarna med ländfettet samt stora leverloben, som tas ut tillsammans med njurarna.

[5]Prästen skall bränna det på altaret som ett eldoffer åt Herren. Detta är ett skuldoffer.

[6]Endast män i prästfamiljerna får äta av det. Det skall ätas på helig plats, det är högheligt.

[7]För syndoffret och skuldoffret gäller en och samma ordning: det tillfaller den präst som bringar försoning med det.

[8] O sacerdote que oferecer o holocausto de alguém terá o couro do holocausto que oferece,

[8]Den präst som offrar någons brännoffer skall ha offerdjurets hud.

[9] como também toda oferta de manjares que se cozer no forno, com tudo que se preparar na frigideira e na assadeira, será do sacerdote que a oferece.

[9]Alla matoffer som gräddas i ugn, kokas i gryta eller steks på plåt tillhör den präst som bär fram dem.

[10] Toda oferta de manjares amassada com azeite ou seca será de todos os filhos de Arão, tanto de um como do outro.

[10]Men alla andra matoffer, vare sig de är smorda med olja eller torra, tillhör Arons söner, utan åtskillnad.

A lei das ofertas pacíficas

[11] Esta é a lei das ofertas pacíficas que alguém pode oferecer ao SENHOR.

[11]Detta är ordningen för gemenskapsoffret som offras åt Herren.

[12] Se fizer por ação de graças, com a oferta de ação de graças trará bolos asmos amassados com azeite, obreias asmas untadas com azeite e bolos de flor de farinha bem amassados com azeite.

[12]Offrar någon det som tackoffer, skall han tillsammans med tackoffret offra osyrade kakor bakade med olja och osyrade tunnkakor smorda med olja samt kakor hopknådade av siktat mjöl och olja.

[13] Com os bolos trará, por sua oferta, pão levedado, com o sacrifício de sua oferta pacífica por ação de graças.

[13]Därutöver skall han offra syrat bröd vid det gemenskapsoffer som han offrar som tackoffer.

[14] E, de toda oferta, trará um bolo por oferta ao SENHOR, que será do sacerdote que aspergir o sangue da oferta pacífica.

[14]Av offergåvorna skall han ge en av vart slag som gåva åt Herren. Den tillhör prästen som stänker gemenskapsoffrets blod.

[15] Mas a carne do sacrifício de ação de graças da sua oferta pacífica se comerá no dia do seu oferecimento; nada se deixará dela até à manhã.

[15]Köttet från gemenskapsoffret, framburet som ett tackoffer, skall ätas samma dag som det offras; inget av det får lämnas kvar till morgonen.

[16] E, se o sacrifício da sua oferta for voto ou oferta voluntária, no dia em que oferecer o seu sacrifício, se comerá; e o que dele ficar também se comerá no dia seguinte.

[16]Är hans slaktoffer ett löftesoffer eller ett frivilligt offer, skall det ätas samma dag som det bärs fram, men det som blir över kan ätas dagen därpå.

[17] Porém o que ainda restar da carne do sacrifício, ao terceiro dia, será queimado.

[17]Resten av slaktoffret måste brännas upp på tredje dagen.

[18] Se da carne do seu sacrifício pacífico se comer ao terceiro dia, aquele que a ofereceu não será aceito, nem lhe será atribuído o sacrifício; coisa abominável será, e a pessoa que dela comer levará a sua iniqüidade.

[18]Men om någon äter av gemenskapsoffret på tredje dagen, finner Herren inte behag i hans offer. Det räknas inte till hans fördel, tvärtom är det något vederstyggligt. Den som ätit av det bär på skuld.

[19] A carne que tocar alguma coisa imunda não se comerá; será queimada. Qualquer que estiver limpo comerá a carne do sacrifício.

[19]Inte heller det kött som kommit i beröring med något orent får ätas utan skall brännas upp. Alla som är rena får äta av köttet.

[20] Porém, se alguma pessoa, tendo sobre si imundícia, comer a carne do sacrifício pacífico, que é do SENHOR, será eliminada do seu povo.

[20]Men var och en som är oren och äter av köttet från Herrens gemenskapsoffer skall utstötas ur sitt folk.

[21] Se uma pessoa tocar alguma coisa imunda, como imundícia de homem, ou de gado imundo, ou de qualquer réptil imundo e da carne do sacrifício pacífico, que é do SENHOR, ela comer, será eliminada do seu povo.

[21]Om någon rör vid något orent, vare sig en människas orenhet, ett orent djur eller ett orent småkryp, och sedan äter kött från Herrens gemenskapsoffer, skall han utstötas ur sitt folk.

Deus proíbe comer gordura e sangue

[22] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[22]Herren talade till Mose:

[23] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Não comereis gordura de boi, nem de carneiro, nem de cabra.

[23]Säg till israeliterna: Ni får inte äta fettet från nötboskap, får och getter —

[24] A gordura do animal que morre por si mesmo e a do dilacerado por feras podem servir para qualquer outro uso, mas de maneira nenhuma as comereis;

[24]fettet från självdöda eller rivna djur får användas till olika ändamål, men äta det får ni inte.

[25] porque qualquer que comer a gordura do animal, do qual se trouxer ao SENHOR oferta queimada, será eliminado do seu povo.

[25]Ty var och en som äter fettet från djur som offras som eldoffer till Herren skall utstötas ur sitt folk.

[26] Não comereis sangue em qualquer das vossas habitações, quer de aves, quer de gado.

[26]Ni får inte äta blod, varken av fåglar eller boskap, var ni än bor.

27 Toda pessoa que comer algum sangue será eliminada do seu povo.

27Var och en som äter blod av något slag skall utstötas ur sitt folk.

A porção dos sacerdotes

28 Disse mais o SENHOR a Moisés:

28Herren talade till Mose:

29 Fala aos filhos de Israel, dizendo: Quem oferecer ao SENHOR o seu sacrifício pacífico trará a sua oferta ao SENHOR; do seu sacrifício pacífico

29Säg till israeliterna: Den som offrar ett gemenskapsoffer åt Herren skall själv av detta offer bära fram en gåva åt honom.

30 trará com suas próprias mãos as ofertas queimadas do SENHOR; a gordura do peito com o peito trará para movê-lo por oferta movida perante o SENHOR.

30Med egna händer skall han bära fram Herrens eldoffer: fettet och bringan skall han bära fram. Bringan skall han lyfta upp till ett offer inför Herren.

31 O sacerdote queimará a gordura sobre o altar, porém o peito será de Arão e de seus filhos.

31Prästen skall bränna fettet på altaret, men bringan tillhör Aron och hans söner.

32 Também a coxa direita dareis ao sacerdote por oferta dos vossos sacrifícios pacíficos.

32Offerdjurets högra lår skall ni ge som en gåva åt prästen.

33 Aquele dos filhos de Arão que oferecer o sangue do sacrifício pacífico e a gordura, esse terá a coxa direita por sua porção;

33Den av Arons söner som bär fram gemenskapsoffrets blod och fettet skall ha det högra låret som sin del.

34 porque o peito movido e a coxa da oferta tomei dos filhos de Israel, dos seus sacrifícios pacíficos, e os dei a Arão, o sacerdote, e a seus filhos, por direito perpétuo dos filhos de Israel.

34Ty av israeliternas gemenskapsoffer har jag tagit bringan som har lyfts upp och låret som har skänkts till offer och givit dem åt prästen Aron och hans söner; det är vad de för all framtid har rätt att få av israeliterna.

35 Esta é a porção de Arão e a porção de seus filhos, das ofertas queimadas do SENHOR, no dia em que os apresentou para oficiarem como sacerdotes ao SENHOR;

35Detta är Arons och hans söners andel av Herrens eldoffer, alltifrån den dag de fördes fram för att bli Herrens präster.

36 a qual o SENHOR ordenou que se lhes desse dentre os filhos de Israel no dia em que os ungiu; estatuto perpétuo é pelas suas gerações.

36När de smordes befallde Herren att israeliterna skulle ge dem detta. Det skall vara en oföränderlig stadga genom alla släktled.

[37] Esta é a lei do holocausto, da oferta de manjares, da oferta pelo pecado, da oferta pela culpa, da consagração e do sacrifício pacífico,
[38] que o SENHOR ordenou a Moisés no monte Sinai, no dia em que ordenou aos filhos de Israel que oferecessem as suas ofertas ao SENHOR, no deserto do Sinai.

[37]Detta är ordningarna för brännoffer, matoffer, syndoffer, skuldoffer, prästvigningsoffer och gemenskapsoffer,

[38]som Herren gav Mose befallning om på berget Sinai, då han befallde israeliterna att frambära sina offer åt Herren i Sinaiöknen.

Levítico 8

A consagração de Arão e de seus filhos
Êxodo 29.1-37

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:
[2] Toma Arão, e seus filhos, e as vestes, e o óleo da unção, como também o novilho da oferta pelo pecado, e os dois carneiros, e o cesto dos pães asmos
[3] e ajunta toda a congregação à porta da tenda da congregação.
[4] Fez, pois, Moisés como o SENHOR lhe ordenara, e a congregação se ajuntou à porta da tenda da congregação.
[5] Então, disse Moisés à congregação: Isto é o que o SENHOR ordenou que se fizesse.
[6] E fez chegar a Arão e a seus filhos e os lavou com água.
[7] Vestiu a Arão da túnica, cingiu-o com o cinto e pôs sobre ele a sobrepeliz; também pôs sobre ele a estola sacerdotal, e o cingiu com o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal, e o ajustou com ele.
[8] Depois, lhe colocou o peitoral, pondo no peitoral o Urim e o Tumim;

3 Mos 8

STADGA FÖR PRÄSTER

(kap. 8–10)

Aron och hans söner vigs till präster

[1]Herren talade till Mose:
[2]Ta med dig Aron och hans söner, dräkterna, smörjelseoljan, syndoffertjuren, de båda baggarna och korgen med osyrat bröd
[3]och samla hela menigheten vid ingången till uppenbarelsetältet.
[4]Mose gjorde som Herren hade befallt honom, och menigheten samlades vid ingången till uppenbarelsetältet.
[5]Mose sade till dem: »Detta är vad Herren har befallt.«
[6]Och Mose lät Aron och hans söner komma fram, och han tvättade dem med vatten.

[7]Han klädde på Aron tunikan, spände om honom bältet, satte på honom kåpan och hängde på honom efoden, som han fäste ihop och drog åt med skärpet.

[8]Och han satte på honom bröstväskan och lade urim och tummim i den.

[9] e lhe pôs a mitra na cabeça e na mitra, na sua parte dianteira, pôs a lâmina de ouro, a coroa sagrada, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[10] Então, Moisés tomou o óleo da unção, e ungiu o tabernáculo e tudo o que havia nele, e o consagrou;

[11] e dele aspergiu sete vezes sobre o altar e ungiu o altar e todos os seus utensílios, como também a bacia e o seu suporte, para os consagrar.

[12] Depois, derramou do óleo da unção sobre a cabeça de Arão e ungiu-o, para consagrá-lo.

[13] Também Moisés fez chegar os filhos de Arão, e vestiu-lhes as túnicas, e cingiu-os com o cinto, e atou-lhes as tiaras, como o SENHOR lhe ordenara.

[14] Então, fez chegar o novilho da oferta pelo pecado; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do novilho da oferta pelo pecado;

[15] e Moisés o imolou, e tomou o sangue, e dele pôs, com o dedo, sobre os chifres do altar em redor, e purificou o altar; depois, derramou o resto do sangue à base do altar e o consagrou, para fazer expiação por ele.

[16] Depois, tomou toda a gordura que está sobre as entranhas, e o redenho do fígado, e os dois rins, e sua gordura; e Moisés os queimou sobre o altar.

[17] Mas o novilho com o seu couro, e a sua carne, e o seu excremento queimou fora

[9]Vidare satte han på honom turbanen och fäste guldblomman, det heliga diademet, på dess framsida, så som Herren hade befallt Mose.

[10]Han tog smörjelseoljan och smorde boningen och det som fanns där, så att allt blev invigt.

[11]Han stänkte sju gånger av oljan på altaret och smorde det och alla dess tillbehör och likaså karet med dess ställ, så att de blev invigda.

[12]Och han hällde smörjelseolja på Arons huvud, han smorde och vigde honom.

[13]Mose lät nu Arons söner stiga fram. Han klädde på dem tunikor, spände om dem bälten och satte på dem huvudbonader, så som Herren hade befallt Mose.

[14]Han lät föra fram syndoffertjuren, och Aron och hans söner lade sina händer på dess huvud.

[15]Mose slaktade tjuren, tog blod på fingret och strök på vart och ett av altarets horn, så att altaret renades. Resten av blodet hällde han ut vid foten av altaret. Så invigde han altaret och bringade försoning åt det.

[16]Och Mose tog allt fettet kring inälvorna, stora leverloben och de båda njurarna med deras fett och brände detta på altaret.

[17]Men tjuren, dess hud, köttet och resten av inälvorna, brände han upp utanför lägret, så som Herren hade befallt Mose.

do arraial, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[18] Depois, fez chegar o carneiro do holocausto; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do carneiro.

[18]Sedan förde han fram brännofferbaggen, och Aron och hans söner lade sina händer på dess huvud.

[19] E Moisés o imolou e aspergiu o sangue sobre o altar, em redor.

[19]Mose slaktade baggen och stänkte dess blod runt om på altaret.

[20] Partiu também o carneiro nos seus pedaços; Moisés queimou a cabeça, os pedaços e a gordura.

[20]Han styckade baggen och brände upp huvudet, köttstyckena och det feta;

[21] Porém as entranhas e as pernas lavou com água; e Moisés queimou todo o carneiro sobre o altar; holocausto de aroma agradável, oferta queimada era ao SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[21]inälvor och fötter tvättade han med vatten. Så brände Mose hela baggen på altaret. Detta var ett brännoffer, en lukt som gör Herren nöjd, ett eldoffer åt Herren, så som Herren hade befallt Mose.

[22] Então, fez chegar o outro carneiro, o carneiro da consagração; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do carneiro.

[22]Därefter förde han fram den andra baggen, prästvigningsbaggen, och Aron och hans söner lade sina händer på dess huvud.

[23] E Moisés o imolou, e tomou do seu sangue, e o pôs sobre a ponta da orelha direita de Arão, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

[23]Mose slaktade baggen, tog lite blod och strök på Arons högra örsnibb, högra tumme och högra stortå.

[24] Também fez chegar os filhos de Arão; pôs daquele sangue sobre a ponta da orelha direita deles, e sobre o polegar da mão direita, e sobre o polegar do pé direito; e aspergiu Moisés o resto do sangue sobre o altar, em redor.

[24]Han lät Arons söner stiga fram och strök blod på deras högra örsnibbar, högra tummar och högra stortår och stänkte resten av blodet runt om på altaret.

[25] Tomou a gordura, e a cauda, e toda a gordura que está nas entranhas, e o redenho do fígado, e ambos os rins, e a sua gordura, e a coxa direita.

[25]Han tog fettet, fettsvansen, allt fettet kring inälvorna, stora leverloben, de båda njurarna med deras fett och högra låret.

[26] Também do cesto dos pães asmos, que estava diante do SENHOR, tomou um bolo asmo, um bolo de pão azeitado e uma obreia e os pôs sobre a gordura e sobre a coxa direita.

[27] E tudo isso pôs nas mãos de Arão e de seus filhos e o moveu por oferta movida perante o SENHOR.

[28] Depois, Moisés o tomou das suas mãos e o queimou no altar sobre o holocausto; era uma oferta da consagração, por aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[29] Tomou Moisés o peito e moveu-o por oferta movida perante o SENHOR; era a porção que tocava a Moisés, do carneiro da consagração, como o SENHOR lhe ordenara.

[30] Tomou Moisés também do óleo da unção e do sangue que estava sobre o altar e o aspergiu sobre Arão e as suas vestes, bem como sobre os filhos de Arão e as suas vestes; e consagrou a Arão, e as suas vestes, e a seus filhos, e as vestes de seus filhos.

[31] Disse Moisés a Arão e a seus filhos: Cozei a carne diante da porta da tenda da congregação e ali a comereis com o pão que está no cesto da consagração, como tenho ordenado, dizendo: Arão e seus filhos a comerão.

[32] Mas o que restar da carne e do pão queimareis.

[33] Também da porta da tenda da congregação não saireis por sete dias, até

[26]Och ur korgen med osyrat bröd, som stod inför Herren, tog han en osyrad kaka, en kaka bakad med olja och en tunnkaka och lade detta ovanpå fettstyckena och det högra låret.

[27]Allt detta överlämnade han till Aron och hans söner och lät dem lyfta upp det till ett offer inför Herren.

[28]Sedan fick Mose tillbaka det av dem och brände det på altaret tillsammans med brännoffret. Detta var ett prästvigningsoffer, en lukt som gör Herren nöjd, ett eldoffer åt Herren.

[29]Vidare tog han bringan och lyfte upp den till ett offer inför Herren; det var hans andel av prästvigningsbaggen, så som Herren hade befallt Mose.

[30]Och Mose tog av smörjelseoljan och av blodet på altaret och stänkte på Aron och hans kläder och på hans söner och deras kläder. Så invigde han Aron och hans kläder, liksom hans söner och deras kläder.

[31]Mose sade till Aron och hans söner: »Koka köttet vid ingången till uppenbarelsetältet; där skall ni äta det tillsammans med brödet som är i prästvigningskorgen, så som jag har blivit befalld: Aron och hans söner skall äta det.

[32]Men det som blir över av köttet eller av brödet skall ni bränna upp.

[33]Under sju dagar skall ni inte lämna ingången till uppenbarelsetältet, inte

ao dia em que se cumprirem os dias da vossa consagração; porquanto por sete dias o SENHOR vos consagrará.

förrän era prästvigningsdagar är slut; sju dagar skall er prästvigning vara.

[34] Como se fez neste dia, assim o SENHOR ordenou se fizesse, em expiação por vós.

[34]Som det har skett i dag, så har Herren befallt att det skall ske också härefter, för att försoning skall ges åt er.

[35] Ficareis, pois, à porta da tenda da congregação dia e noite, por sete dias, e observareis as prescrições do SENHOR, para que não morrais; porque assim me foi ordenado.

[35]Dag och natt i sju dygn skall ni stanna kvar vid ingången till uppenbarelsetältet och iaktta Herrens ordning, annars kommer ni att dö. Så har jag blivit befalld.«

[36] E Arão e seus filhos fizeram todas as coisas que o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés.

[36]Aron och hans söner gjorde allt som Herren hade befallt genom Mose.

Levítico 9

Arão oferece sacrifícios por si e pelo povo

[1] Ao oitavo dia, chamou Moisés a Arão, e a seus filhos, e aos anciãos de Israel

[2] e disse a Arão: Toma um bezerro, para oferta pelo pecado, e um carneiro, para holocausto, ambos sem defeito, e traze-os perante o SENHOR.

[3] Depois, dirás aos filhos de Israel: Tomai um bode, para oferta pelo pecado, um bezerro e um cordeiro, ambos de um ano e sem defeito, como holocausto;

[4] e um boi e um carneiro, por oferta pacífica, para sacrificar perante o SENHOR, e oferta de manjares amassada com azeite; porquanto, hoje, o SENHOR vos aparecerá.

[5] Então, trouxeram o que ordenara Moisés, diante da tenda da congregação, e chegou-se toda a congregação e se pôs perante o SENHOR.

3 Mos 9

Arons första offer

[1]På åttonde dagen kallade Mose till sig Aron och hans söner och Israels äldste.

[2]Han sade till Aron: »Ta en tjurkalv till syndoffer och en bagge till brännoffer, båda felfria, och för fram dem inför Herren.

[3]Säg till israeliterna: Ta en bock till syndoffer och en kalv och ett lamm, båda årsgamla och felfria, till brännoffer.

[4]Ta också en tjur och en bagge till gemenskapsoffer, att offra inför Herren, och dessutom ett matoffer, smort med olja, ty i dag kommer Herren att visa sig för er.«

[5]Och de tog det som Mose hade sagt till om och förde fram det till uppenbarelsetältet. Hela församlingen trädde fram och ställde sig inför Herren.

[6] Disse Moisés: Esta coisa que o SENHOR ordenou fareis; e a glória do SENHOR vos aparecerá.

[6]Mose sade: »Detta är vad Herren har befallt, och Herrens härlighet skall visa sig inför er.«

[7] Depois, disse Moisés a Arão: Chega-te ao altar, faze a tua oferta pelo pecado e o teu holocausto; e faze expiação por ti e pelo povo; depois, faze a oferta do povo e a expiação por ele, como ordenou o SENHOR.

[7]Och Mose sade till Aron: »Träd fram till altaret och offra ditt syndoffer och brännoffer och bringa försoning åt dig själv och folket. Offra sedan folkets offer och bringa försoning åt dem, så som Herren har befallt.«

[8] Chegou-se, pois, Arão ao altar e imolou o bezerro da oferta pelo pecado que era por si mesmo.

[8]Då trädde Aron fram till altaret och slaktade sin syndofferkalv.

[9] Os filhos de Arão trouxeram-lhe o sangue; ele molhou o dedo no sangue e o pôs sobre os chifres do altar; e o resto do sangue derramou à base do altar.

[9]Arons söner höll fram blodet åt honom, och han doppade fingret i det och strök det på altarets horn, men resten av blodet hällde han ut vid foten av altaret.

[10] Mas a gordura, e os rins, e o redenho do fígado da oferta pelo pecado queimou sobre o altar, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[10]Och syndoffrets fett, njurarna och stora leverloben brände han på altaret, så som Herren hade befallt Mose.

[11] Porém a carne e o couro queimou fora do arraial.

[11]Köttet och huden brände han upp utanför lägret.

[12] Depois, imolou o holocausto, e os filhos de Arão lhe entregaram o sangue, e ele o aspergiu sobre o altar, em redor.

[12]Sedan slaktade han brännofferdjuret. Arons söner räckte honom blodet, och han stänkte det runt om på altaret.

[13] Também lhe entregaram o holocausto nos seus pedaços, com a cabeça; e queimou-o sobre o altar.

[13]Och de räckte honom det styckade brännofferdjuret med dess huvud, och han brände det på altaret.

[14] E lavou as entranhas e as pernas e as queimou sobre o holocausto, no altar.

[14]Vidare tvättade han inälvor och fötter och brände dem ovanpå brännoffret på altaret.

[15] Depois, fez chegar a oferta do povo, e, tomando o bode da oferta pelo pecado, que era pelo povo, o imolou, e o preparou

[15]Därefter förde han fram folkets offer. Han tog folkets syndofferbock, slaktade den och gav den som syndoffer, liksom det förra offerdjuret.

por oferta pelo pecado, como fizera com o primeiro.

16 Também fez chegar o holocausto e o ofereceu segundo o rito.

17 Fez chegar a oferta de manjares, e dela tomou um punhado, e queimou sobre o altar, além do holocausto da manhã.

18 Depois, imolou o boi e o carneiro em sacrifício pacífico, que era pelo povo; e os filhos de Arão entregaram-lhe o sangue, que aspergiu sobre o altar, em redor,

19 como também a gordura do boi e do carneiro, e a cauda, e o que cobre as entranhas, e os rins, e o redenho do fígado.

20 E puseram a gordura sobre o peito, e ele a queimou sobre o altar;

21 mas o peito e a coxa direita Arão moveu por oferta movida perante o SENHOR, como Moisés tinha ordenado.

22 Depois, Arão levantou as mãos para o povo e o abençoou; e desceu, havendo feito a oferta pelo pecado, e o holocausto, e a oferta pacífica.

23 Então, entraram Moisés e Arão na tenda da congregação; e, saindo, abençoaram o povo; e a glória do SENHOR apareceu a todo o povo.

24 E eis que, saindo fogo de diante do SENHOR, consumiu o holocausto e a gordura sobre o altar; o que vendo o povo, jubilou e prostrou-se sobre o rosto.

Levítico 10

Nadabe e Abiú morrem diante do SENHOR

1 Nadabe e Abiú, filhos de Arão, tomaram cada um o seu incensário, e puseram neles

16Och han förde fram brännofferdjuren och offrade dem på föreskrivet sätt.

17Han bar fram matoffret, tog en handfull av det och brände det på altaret, förutom morgonens brännoffer.

18Som folkets gemenskapsoffer slaktade han tjuren och baggen. Arons söner räckte honom blodet, och han stänkte det runt om på altaret.

19Fettstyckena från tjuren och baggen, fettsvansen, fettet som täcker inälvorna, njurarna och stora leverloben,

20allt detta lade de ovanpå bringorna, och han brände fettstyckena på altaret.

21Men bringorna och det högra låret lyfte Aron upp till ett offer inför Herren, så som Mose hade befallt.

22Aron sträckte ut sina händer över folket och välsignade det. Sedan steg han ner efter att ha offrat syndoffret, brännoffret och gemenskapsoffret.

23Mose och Aron gick in i uppenbarelsetältet, och när de kom ut igen välsignade de folket. Då visade sig Herrens härlighet för hela folket.

24Eld gick ut från Herren, och den förtärde brännoffret och fettstyckena på altaret. Hela folket såg detta, och alla jublade och kastade sig till marken.

3 Mos 10

Nadav och Avihu. Tillägg till offerlagarna

1Arons söner Nadav och Avihu tog var sitt fyrfat, lade i glöd och strödde rökelse

fogo, e sobre este, incenso, e trouxeram fogo estranho perante a face do SENHOR, o que lhes não ordenara.

ovanpå och bar fram otillåten eld inför Herren, annan eld än han befallt.

2 Então, saiu fogo de diante do SENHOR e os consumiu; e morreram perante o SENHOR.

2Då gick det ut eld från Herren och förtärde dem, så att de dog inför Herren.

3 E falou Moisés a Arão: Isto é o que o SENHOR disse: Mostrarei a minha santidade naqueles que se cheguem a mim e serei glorificado diante de todo o povo. Porém Arão se calou.

3Mose sade till Aron: »Det var om detta Herren sade: Jag visar min helighet bland dem som är mig nära, inför allt folket uppenbarar jag min härlighet.« Aron teg.

4 Então, Moisés chamou a Misael e a Elzafã, filhos de Uziel, tio de Arão, e disse-lhes: Chegai, tirai vossos irmãos de diante do santuário, para fora do arraial.

4Mose kallade på Mishael och Elsafan, söner till Ussiel, Arons farbror. »Kom hit och bär ut era bröder ur helgedomen och ut ur lägret«, sade han.

5 Chegaram-se, pois, e os levaram nas suas túnicas para fora do arraial, como Moisés tinha dito.

5Då kom de fram och bar dem i deras tunikor utanför lägret, så som Mose hade befallt.

6 Moisés disse a Arão e a seus filhos Eleazar e Itamar: Não desgrenheis os cabelos, nem rasgueis as vossas vestes, para que não morrais, nem venha grande ira sobre toda a congregação; mas vossos irmãos, toda a casa de Israel, lamentem o incêndio que o SENHOR suscitou.

6Mose sade till Aron och hans söner Elasar och Itamar: »Låt inte håret hänga löst och riv inte sönder era kläder, ty då dör ni, och hela menigheten drabbas av vrede. Men era landsmän, alla de andra israeliterna, får gråta över dem som förbrändes av Herren.

7 Não saireis da porta da tenda da congregação, para que não morrais; porque está sobre vós o óleo da unção do SENHOR. E fizeram conforme a palavra de Moisés.

7Gå inte bort från ingången till uppenbarelsetältet så att ni dör, ty ni är smorda med Herrens olja.« De gjorde som Mose befallde.

Deveres e porções dos sacerdotes

8 Falou também o SENHOR a Arão, dizendo:

8Herren talade till Aron:

9 Vinho ou bebida forte tu e teus filhos não bebereis quando entrardes na tenda da congregação, para que não morrais;

9Vin och starka drycker får du och dina söner inte dricka när ni skall gå in i uppenbarelsetältet, ty då dör ni. Detta

estatuto perpétuo será isso entre as vossas gerações,

[10] para fazerdes diferença entre o santo e o profano e entre o imundo e o limpo

[11] e para ensinardes aos filhos de Israel todos os estatutos que o SENHOR lhes tem falado por intermédio de Moisés.

[12] Disse Moisés a Arão e aos filhos deste, Eleazar e Itamar, que lhe ficaram: Tomai a oferta de manjares, restante das ofertas queimadas ao SENHOR, e comei-a, sem fermento, junto ao altar, porquanto coisa santíssima é.

[13] Comê-la-eis em lugar santo, porque isto é a tua porção e a porção de teus filhos, das ofertas queimadas do SENHOR; porque assim me foi ordenado.

[14] Também o peito da oferta movida e a coxa da oferta comereis em lugar limpo, tu, e teus filhos, e tuas filhas, porque foram dados por tua porção e por porção de teus filhos, dos sacrifícios pacíficos dos filhos de Israel.

[15] A coxa da oferta e o peito da oferta movida trarão com as ofertas queimadas de gordura, para mover por oferta movida perante o SENHOR, o que será por estatuto perpétuo, para ti e para teus filhos, como o SENHOR tem ordenado.

[16] Moisés diligentemente buscou o bode da oferta pelo pecado, e eis que já era queimado; portanto, indignando-se grandemente contra Eleazar e contra Itamar, os filhos que de Arão ficaram, disse:

skall vara en oföränderlig stadga genom alla släktled,

[10]för att ni skall kunna skilja mellan heligt och icke heligt, rent och orent,

[11]och undervisa israeliterna om alla de lagar som Herren har givit dem genom Mose.

[12]Mose sade till Aron och hans båda kvarlevande söner Elasar och Itamar: »Hämta det matoffer som är kvar efter Herrens eldoffer, och ät det osyrat nära altaret. Det är högheligt,

[13]och ni skall äta det på helig plats. Det är din och dina söners andel av Herrens eldoffer. Så har jag blivit befalld.

[14]Bringan som har lyfts upp och låret som har skänkts till offer skall ni äta på en ren plats, du själv och dina söner och döttrar, ty det har getts åt dig och dina söner som er andel av Israels gemenskapsoffer.

[15]Låret som skänks och bringan som lyfts upp till offer skall ni bära fram tillsammans med eldofferfettet och lyfta upp inför Herren. Det skall för all framtid vara din och dina söners andel, så som Herren har befallt.«

[16]Mose letade efter syndofferbocken, men den var uppbränd. Då greps han av vrede mot Arons båda kvarlevande söner Elasar och Itamar:

[17] Por que não comestes a oferta pelo pecado no lugar santo? Pois coisa santíssima é; e o SENHOR a deu a vós outros, para levardes a iniqüidade da congregação, para fazerdes expiação por eles diante do SENHOR.

[18] Eis que desta oferta não foi trazido o seu sangue para dentro do santuário; certamente, devíeis tê-la comido no santuário, como eu tinha ordenado.

[19] Respondeu Arão a Moisés: Eis que, hoje, meus filhos ofereceram a sua oferta pelo pecado e o seu holocausto perante o SENHOR; e tais coisas me sucederam; se eu, hoje, tivesse comido a oferta pelo pecado, seria isso, porventura, aceito aos olhos do SENHOR?

[20] O que ouvindo Moisés, deu-se por satisfeito.

Levítico 11

Leis sobre os animais limpos e os imundos
Deuteronômio 14.3-20

[1] Falou o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo-lhes:

[2] Dizei aos filhos de Israel: São estes os animais que comereis de todos os quadrúpedes que há sobre a terra:

[3] todo o que tem unhas fendidas, e o casco se divide em dois, e rumina, entre os animais, esse comereis.

[4] Destes, porém, não comereis: dos que ruminam ou dos que têm unhas fendidas: o camelo, que rumina, mas não tem unhas fendidas; este vos será imundo;

[17]»Varför har ni inte ätit syndoffret på helig plats? Det är ju högheligt. Herren gav det åt er för att ni skulle ta bort menighetens skuld och bringa försoning åt folket inför Herren.

[18]Dess blod bars inte in i helgedomen. Ni skulle ha ätit offerköttet på helig plats, så som jag har blivit befalld.«

[19]Aron sade till Mose: »De har i dag burit fram sina syndoffer och brännoffer inför Herren, och ändå har detta drabbat mig. Om jag själv hade ätit syndoffret i dag, skulle det då ha varit efter Herrens vilja?«

[20]När Mose hörde detta lät han sig nöja.

3 Mos 11

RENHETSLAGAR
(kap. 11–15)
Lagen om rena och orena djur

[1]Herren talade till Mose och Aron:

[2]Säg till israeliterna: Detta är de djur som ni får äta bland landdjuren:

[3]alla som har helt kluvna klövar och som idisslar, dem får ni äta.

[4]Men dessa får ni inte äta, fast de idisslar eller har klövar: kamelen, ty den idisslar men har inte klövar, den skall vara oren för er;

[5] o arganaz, porque rumina, mas não tem as unhas fendidas; este vos será imundo;
[6] a lebre, porque rumina, mas não tem as unhas fendidas; esta vos será imunda.
[7] Também o porco, porque tem unhas fendidas e o casco dividido, mas não rumina; este vos será imundo;
[8] da sua carne não comereis, nem tocareis no seu cadáver. Estes vos serão imundos.
[9] De todos os animais que há nas águas comereis os seguintes: todo o que tem barbatanas e escamas, nos mares e nos rios; esses comereis.
[10] Porém todo o que não tem barbatanas nem escamas, nos mares e nos rios, todos os que enxameiam as águas e todo ser vivente que há nas águas, estes serão para vós outros abominação.
[11] Ser-vos-ão, pois, por abominação; da sua carne não comereis e abominareis o seu cadáver.
[12] Todo o que nas águas não tem barbatanas ou escamas será para vós outros abominação.
[13] Das aves, estas abominareis; não se comerão, serão abominação: a águia, o quebrantosso e a águia marinha;
[14] o milhano e o falcão, segundo a sua espécie,
[15] todo corvo, segundo a sua espécie,
[16] o avestruz, a coruja, a gaivota, o gavião, segundo a sua espécie,
[17] o mocho, o corvo marinho, a íbis,
[18] a gralha, o pelicano, o abutre,

[5]klippgrävlingen, ty den idisslar men har inte klövar, den skall vara oren för er;
[6]haren, ty den idisslar men har inte klövar, den skall vara oren för er;
[7]svinet, ty det har visserligen helt kluvna klövar men idisslar inte, det skall vara orent för er.
[8]Av deras kött får ni inte äta, och deras döda kroppar får ni inte vidröra. De skall vara orena för er.
[9]Detta är vad ni får äta av allt som lever i vatten: allt som har fenor och fjäll och lever i havens och flodernas vatten får ni äta.
[10]Men allt i hav och floder som inte har fenor och fjäll — vare sig smådjur eller andra vattendjur — det skall gälla som något avskyvärt för er.
[11]Avskyvärda skall de vara för er; av deras kött får ni inte äta, och deras döda kroppar skall ni betrakta med avsky.
[12]Alla vattendjur som saknar fenor och fjäll skall gälla som något avskyvärt för er.
[13]Följande fåglar skall ni betrakta med avsky; de får inte ätas, de är något avskyvärt: örnen, lammgamen, grågamen,
[14]gladan, falkar av alla arter,
[15]korpar av alla arter,
[16]berguven, jordugglan, hornugglan och hökar av alla arter,
[17]kattugglan, fiskuven, tornugglan,
[18]minervaugglan, pelikanen, smutsgamen,

[19] a cegonha, a garça, segundo a sua espécie, a poupa e o morcego.

[19]hägern, pipare av alla arter, härfågeln och fladdermusen.

[20] Todo inseto que voa, que anda sobre quatro pés será para vós outros abominação.

[20]Alla bevingade, fyrbenta smådjur skall gälla som något avskyvärt för er.

[21] Mas de todo inseto que voa, que anda sobre quatro pés, cujas pernas traseiras são mais compridas, para saltar com elas sobre a terra, estes comereis.

[21]Men av alla bevingade, fyrbenta smådjur får ni äta dem som utöver de andra benen har hoppben.

[22] Deles, comereis estes: a locusta, segundo a sua espécie, o gafanhoto devorador, segundo a sua espécie, o grilo, segundo a sua espécie, e o gafanhoto, segundo a sua espécie.

[22]Av dem får ni äta följande: vandringsgräshoppor, solamgräshoppor, hargolgräshoppor och hagavgräshoppor av alla arter.

[23] Mas todos os outros insetos que voam, que têm quatro pés serão para vós outros abominação.

[23]Alla andra bevingade smådjur som har fyra ben skall gälla som något avskyvärt för er.

[24] E por estes vos tornareis imundos; qualquer que tocar o seu cadáver imundo será até à tarde.

[24]Följande djur blir ni orena av — den som rör vid deras döda kroppar blir oren till kvällen,

[25] Qualquer que levar o seu cadáver lavará as suas vestes e será imundo até à tarde.

[25]och den som burit en sådan kropp skall tvätta sina kläder och vara oren till kvällen:

[26] Todo animal que tem unhas fendidas, mas o casco não dividido em dois e não rumina vos será por imundo; qualquer que tocar neles será imundo.

[26]alla djur som har klövar — men inte helt kluvna — och som inte idisslar skall gälla som orena för er. Den som rör vid dem blir oren.

[27] Todo animal quadrúpede que anda na planta dos pés vos será por imundo; qualquer que tocar o seu cadáver será imundo até à tarde.

[27]Alla fyrfotadjur som går på tassar skall gälla som orena för er. Den som rör vid deras döda kroppar blir oren till kvällen,

[28] E o que levar o seu cadáver lavará as suas vestes e será imundo até à tarde; eles vos serão por imundos.

[28]och den som burit en sådan kropp skall tvätta sina kläder och vara oren till kvällen. De skall gälla som orena för er.

[29] Estes vos serão imundos entre o enxame de criaturas que povoam a terra: a doninha, o rato, o lagarto, segundo a sua espécie,

[30] o geco, o crocodilo da terra, a lagartixa, o lagarto da areia e o camaleão;

[31] estes vos serão por imundos entre todo o enxame de criaturas; qualquer que os tocar, estando eles mortos, será imundo até à tarde.

[32] E tudo aquilo sobre que cair qualquer deles, estando eles mortos, será imundo, seja vaso de madeira, ou veste, ou pele, ou pano de saco, ou qualquer instrumento com que se faz alguma obra, será metido em água e será imundo até à tarde; então, será limpo.

[33] E todo vaso de barro, dentro do qual cair alguma coisa deles, tudo o que houver nele será imundo; o vaso quebrareis.

[34] Todo alimento que se come, preparado com água, será imundo; e todo líquido que se bebe, em todo vaso, será imundo.

[35] E aquilo sobre o que cair alguma coisa do seu corpo morto será imundo; se for um forno ou um fogareiro de barro, serão quebrados; imundos são; portanto, vos serão por imundos.

[36] Porém a fonte ou cisterna, em que se recolhem águas, será limpa; mas quem tocar no cadáver desses animais será imundo.

[29]Av de smådjur som rör sig på marken skall ni hålla dessa för orena: vesslan, råttan, ödlor av alla arter,

[30]geckoödlan, koaödlan, letaaödlan, salamandern och kameleonten.

[31]Av alla smådjur skall dessa gälla som orena för er. Var och en som rör vid dem när de dött blir oren till kvällen.

[32]Allt som ett sådant dött djur råkar falla på blir orent, vare sig det är ett träföremål eller ett klädesplagg eller något av skinn eller av säcktyg eller något annat bruksföremål. Det skall sköljas i vatten och vara orent till kvällen. Sedan är det rent igen.

[33]Faller ett sådant djur ner i ett lerkärl blir dess innehåll orent. Kärlet skall ni krossa.

[34]All mat som annars kunde ätas men som kommit i beröring med vattnet blir oren, och all dryck som annars kunde drickas blir i ett sådant kärl oren.

[35]Allt som ett sådant dött djur faller på blir orent. Om det är en bakugn eller en härd, skall den rivas, den är oren. Den skall gälla som oren för er.

[36]Men en källa eller en cistern förblir ren. Endast den som rör vid det döda djuret blir oren.

[37] Se do seu cadáver cair alguma coisa sobre alguma semente de semear, esta será limpa;

[38] mas, se alguém deitar água sobre a semente, e, se do cadáver cair alguma coisa sobre ela, vos será imunda.

[39] Se morrer algum dos animais de que vos é lícito comer, quem tocar no seu cadáver será imundo até à tarde;

[40] quem do seu cadáver comer lavará as suas vestes e será imundo até à tarde; e quem levar o seu corpo morto lavará as suas vestes e será imundo até à tarde.

[41] Também todo enxame de criaturas que povoam a terra será abominação; não se comerá.

[42] Tudo o que anda sobre o ventre, e tudo o que anda sobre quatro pés ou que tem muitos pés, entre todo enxame de criaturas que povoam a terra, não comereis, porquanto são abominação.

[43] Não vos façais abomináveis por nenhum enxame de criaturas, nem por elas vos contaminareis, para não serdes imundos.

[44] Eu sou o SENHOR, vosso Deus; portanto, vós vos consagrareis e sereis santos, porque eu sou santo; e não vos contaminareis por nenhum enxame de criaturas que se arrastam sobre a terra.

[45] Eu sou o SENHOR, que vos faço subir da terra do Egito, para que eu seja vosso Deus; portanto, vós sereis santos, porque eu sou santo.

[37]Faller djuret ner i säd som skall sås, förblir säden ren,

[38]men om säden har blivit fuktig och ett dött djur faller ner i den, skall säden gälla som oren för er.

[39]Om något av de landdjur som ni får äta skulle dö, blir den som rör vid dess döda kropp oren till kvällen.

[40]Den som ätit av den döda kroppen skall tvätta sina kläder och vara oren till kvällen. Den som burit en sådan kropp skall också tvätta sina kläder och vara oren till kvällen.

[41]Alla smådjur som kryper på marken är något avskyvärt, de får inte ätas.

[42]Alla smådjur som kryper på marken, vare sig de krälar på buken eller går på fyra eller flera ben, dem får ni inte äta, de är något avskyvärt.

[43]Gör er inte själva till något avskyvärt genom ett sådant djur! Akta er för orenheten från dem så att ni inte själva blir orena!

[44]Jag är Herren, er Gud: ni skall vara heliga och förbli heliga, ty jag är helig. Ni skall inte orena er genom några av de djur som kryper på marken.

[45]Jag är Herren som förde er ut ur Egypten för att jag skulle vara er Gud. Ni skall vara heliga, ty jag är helig.

[46] Esta é a lei dos animais, e das aves, e de toda alma vivente que se move nas águas, e de toda criatura que povoa a terra,

[47] para fazer diferença entre o imundo e o limpo e entre os animais que se podem comer e os animais que se não podem comer.

Levítico 12

A purificação da mulher depois do parto

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel: Se uma mulher conceber e tiver um menino, será imunda sete dias; como nos dias da sua menstruação, será imunda.

[3] E, no oitavo dia, se circuncidará ao menino a carne do seu prepúcio.

[4] Depois, ficará ela trinta e três dias a purificar-se do seu sangue; nenhuma coisa santa tocará, nem entrará no santuário até que se cumpram os dias da sua purificação.

[5] Mas, se tiver uma menina, será imunda duas semanas, como na sua menstruação; depois, ficará sessenta e seis dias a purificar-se do seu sangue.

[6] E, cumpridos os dias da sua purificação por filho ou filha, trará ao sacerdote um cordeiro de um ano, por holocausto, e um pombinho ou uma rola, por oferta pelo pecado, à porta da tenda da congregação;

[7] o sacerdote o oferecerá perante o SENHOR e, pela mulher, fará expiação; e ela será purificada do fluxo do seu sangue; esta é a lei da que der à luz menino ou menina.

[46]Detta är lagen om landdjuren, fåglarna och alla djur som lever i vattnet och om allt som kryper på marken.

[47]Så skall ni kunna skilja mellan orent och rent, mellan djur som får ätas och djur som inte får ätas.

3 Mos 12

Rening efter barnsbörd

[1]Herren talade till Mose:

[2]Säg till israeliterna: När en kvinna får barn och föder en pojke, är hon oren i sju dagar, lika länge som när hon har menstruation.

[3]Den åttonde dagen skall pojkens förhud skäras bort.

[4]Sedan skall hon vänta i 33 dagar under sin blödnings- och reningstid. Hon får inte röra vid något heligt eller komma in i helgedomen förrän reningstiden är slut.

[5]Om hon föder en flicka, är hon oren i två veckor, som när hon har menstruation. Sedan skall hon vänta i 66 dagar under sin blödnings- och reningstid.

[6]När hennes reningstid för en son eller dotter är slut, skall hon komma med ett årsgammalt lamm som brännoffer och en duva eller turturduva som syndoffer till prästen vid uppenbarelsetältets ingång.

[7]Prästen skall offra dem till Herren och bringa försoning åt henne, så att hon blir ren efter sitt blodflöde. Detta gäller för en kvinna som har fött barn, en pojke eller en flicka.

[8] Mas, se as suas posses não lhe permitirem trazer um cordeiro, tomará, então, duas rolas ou dois pombinhos, um para o holocausto e o outro para a oferta pelo pecado; assim, o sacerdote fará expiação pela mulher, e será limpa.

Levítico 13

As leis acerca da lepra

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] O homem que tiver na sua pele inchação, ou pústula, ou mancha lustrosa, e isto nela se tornar como praga de lepra, será levado a Arão, o sacerdote, ou a um de seus filhos, sacerdotes.

[3] O sacerdote lhe examinará a praga na pele; se o pêlo na praga se tornou branco, e a praga parecer mais profunda do que a pele da sua carne, é praga de lepra; o sacerdote o examinará e o declarará imundo.

[4] Se a mancha lustrosa na pele for branca e não parecer mais profunda do que a pele, e o pêlo não se tornou branco, então, o sacerdote encerrará por sete dias o que tem a praga.

[5] Ao sétimo dia, o sacerdote o examinará; se, na sua opinião, a praga tiver parado e não se estendeu na sua pele, então, o sacerdote o encerrará por outros sete dias.

[6] O sacerdote, ao sétimo dia, o examinará outra vez; se a lepra se tornou baça e na pele se não estendeu, então, o sacerdote o declarará limpo; é pústula; o homem lavará as suas vestes e será limpo.

[8]Om hon inte har råd att offra ett lamm, skall hon ta två turturduvor eller två andra duvor, en till brännoffer och en till syndoffer, och prästen skall bringa försoning åt henne, så att hon blir ren.

3 Mos 13

Lagen om spetälska

[1]Herren talade till Mose och Aron:

[2]Om någon får en blemma, ett utslag eller en vit fläck på huden och det kan vara spetälska, skall han föras till prästen Aron eller någon av hans söner, prästerna.

[3]Prästen skall undersöka det angripna stället. Om behåringen har vitnat och stället ligger djupare än den omgivande huden, är det spetälska. När prästen ser detta, skall han förklara honom oren.

[4]Om fläcken är vit men inte ligger djupare än huden och behåringen inte har vitnat, skall prästen hålla den sjuke isolerad i sju dagar.

[5]Den sjunde dagen skall prästen undersöka honom. Finner prästen att det angripna stället är oförändrat och inte har brett ut sig, skall han hålla honom isolerad i ytterligare sju dagar.

[6]Den sjunde dagen skall prästen undersöka honom ännu en gång. Har då angreppet gått tillbaka och inte brett ut sig, skall prästen förklara honom ren; det

var bara ett utslag. Han skall tvätta sina kläder, sedan är han ren.

[7] Mas, se a pústula se estende muito na pele, depois de se ter mostrado ao sacerdote para a sua purificação, outra vez se mostrará ao sacerdote.

[7]Men om utslaget brer ut sig efter det att han visat sig för prästen för att bli förklarad ren, skall han ännu en gång visa sig för prästen.

[8] Este o examinará, e se a pústula se tiver estendido na pele, o sacerdote o declarará imundo; é lepra.

[8]Prästen skall undersöka honom, och om han finner att utslaget har brett ut sig, skall han förklara honom oren; det är spetälska.

[9] Quando no homem houver praga de lepra, será levado ao sacerdote.

[9]Om någon har fått spetälska, skall han föras till prästen.

[10] E o sacerdote o examinará; se há inchação branca na pele, a qual tornou o pêlo branco, e houver carne viva na inchação,

[10]Prästen skall undersöka honom. Om det då finns en vit blemma på huden, om behåringen har vitnat och om det bildats nytt kött i blemman,

[11] é lepra inveterada na pele; portanto, o sacerdote o declarará imundo; não o encerrará, porque é imundo.

[11]är det en bestående spetälska, och prästen skall förklara honom oren. Han skall inte isolera honom, ty han är oren.

[12] Se a lepra se espalhar de todo na pele e cobrir a pele do que tem a lepra, desde a cabeça até aos pés, quanto podem ver os olhos do sacerdote,

[12]Om spetälskan bryter ut och, så vitt prästen kan se, täcker den sjuke från huvud till fot,

[13] então, este o examinará. Se a lepra cobriu toda a sua carne, declarará limpo o que tem a mancha; a lepra tornou-se branca; o homem está limpo.

[13]skall prästen undersöka honom. Finner han att spetälskan täcker hela kroppen, skall han förklara den sjuke ren. När han blivit helt vit, är han ren.

[14] Mas, no dia em que aparecer nele carne viva, será imundo.

[14]Men så snart nytt kött har bildats, är han oren.

[15] Vendo, pois, o sacerdote a carne viva, declará-lo-á imundo; a carne viva é imunda; é lepra.

[15]När prästen får se det nya köttet, skall han förklara honom oren. Det är nytt kött, han är oren, det är spetälska.

[16] Se a carne viva mudar e ficar de novo branca, então, virá ao sacerdote,

[16]Men om det nya köttet förändras och blir vitt, skall han gå till prästen,

[17] e este o examinará. Se a lepra se tornou branca, então, o sacerdote declarará limpo o que tem a praga; está limpo.
[18] Quando sarar a carne em cuja pele houver uma úlcera,
[19] e no lugar da úlcera aparecer uma inchação branca ou mancha lustrosa, branca que tira a vermelho, mostrar-se-á ao sacerdote.
[20] O sacerdote a examinará; se ela parece mais funda do que a pele, e o seu pêlo se tornou branco, o sacerdote o declarará imundo; praga de lepra é, que brotou da úlcera.
[21] Porém, se o sacerdote a examinar, e nela não houver pêlo branco, e não estiver ela mais funda do que a pele, porém baça, então, o sacerdote o encerrará por sete dias.
[22] Se ela se estender na pele, o sacerdote declarará imundo o homem; é lepra.
[23] Mas, se a mancha lustrosa parar no seu lugar, não se estendendo, é cicatriz da úlcera; o sacerdote, pois, o declarará limpo.
[24] Quando, na pele, houver queimadura de fogo, e a carne viva da queimadura se tornar em mancha lustrosa, branca que tira a vermelho ou branco,
[25] o sacerdote a examinará. Se o pêlo da mancha lustrosa se tornou branco, e ela parece mais funda do que a pele, é lepra que brotou na queimadura. O sacerdote declarará imundo o homem; é a praga de lepra.

[17]som skall undersöka honom. Om då det sjuka stället har vitnat, skall han förklara honom ren. Han är ren.
[18]Om någon får en hudinflammation och den läks,
[19]och det sedan uppstår en vit blemma eller en ljusröd fläck på det inflammerade stället, skall han visa sig för prästen,
[20]och prästen skall undersöka honom. Om fläcken då ligger djupare än huden och behåringen har vitnat, skall han förklara mannen oren. Spetälska har brutit ut på det inflammerade stället.
[21]Men om prästen vid undersökningen ser att behåringen inte vitnat, att fläcken inte ligger djupare än huden och att den har mist sin färg, skall han hålla honom isolerad i sju dagar.
[22]Om den brer ut sig, skall prästen förklara honom oren; det är spetälska.
[23]Men om fläcken är oförändrad och inte brer ut sig, är det ett ärr efter inflammationen, och prästen skall förklara honom ren.
[24]Om någon har fått ett brännsår på huden och den nya vävnaden visar sig som en ljusröd eller vit fläck,
[25]skall prästen undersöka honom. Om han då finner att behåringen har vitnat och att fläcken ligger djupare än huden, är det spetälska som brutit ut i brännsåret. Prästen skall förklara honom oren; det är spetälska.

[26] Porém, se o sacerdote a examinar, e não houver pêlo branco na mancha lustrosa, e ela não estiver mais funda que a pele, mas for de cor baça, o sacerdote encerrará por sete dias o homem.

[27] Depois, o sacerdote o examinará ao sétimo dia; se ela se tiver estendido na pele, o sacerdote o declarará imundo; é praga de lepra.

[28] Mas, se a mancha lustrosa parar no seu lugar e na pele não se estender, mas se tornou baça, é inchação da queimadura; portanto, o sacerdote o declarará limpo, porque é cicatriz da queimadura.

[29] Quando o homem (ou a mulher) tiver praga na cabeça ou na barba,

[30] o sacerdote examinará a praga; se ela parece mais funda do que a pele, e pêlo amarelo fino nela houver, o sacerdote o declarará imundo; é tinha, é lepra da cabeça ou da barba.

[31] Mas, se o sacerdote, havendo examinado a praga da tinha, achar que ela não parece mais funda do que a pele, e, se nela não houver pêlo preto, então, o sacerdote encerrará o que tem a praga da tinha por sete dias.

[32] Ao sétimo dia, o sacerdote examinará a praga; se a tinha não se tiver espalhado, e nela não houver pêlo amarelo, e a tinha não parecer mais funda do que a pele,

[33] então, o homem será rapado; mas não se rapará a tinha. O sacerdote, por mais sete dias, encerrará o que tem a tinha.

[26]Men om prästen vid undersökningen ser att det inte finns något vitt hår på fläcken, att den inte ligger djupare än huden och att den har mist sin färg, skall han hålla mannen isolerad i sju dagar.

[27]Den sjunde dagen skall prästen undersöka honom. Om fläcken har brett ut sig, skall prästen förklara honom oren; det är spetälska.

[28]Men om i stället fläcken är oförändrad och inte har brett ut sig, och om den har mist sin färg, är det bara ett märke efter brännsåret. Prästen skall förklara honom ren; det är ett ärr efter brännsåret.

[29]Om en man eller kvinna angrips av en sjukdom i hårbottnen eller under skägget,

[30]skall prästen undersöka det sjuka stället. Om det då ligger djupare än huden och det finns ljust, tunt hår där, skall prästen förklara honom oren. Det är skorv, spetälska i hår eller skägg.

[31]Om prästen vid undersökningen av det skorviga stället ser att det inte ligger djupare än huden men att det inte finns svart hår där, skall han hålla den sjuke isolerad i sju dagar.

[32]Prästen skall undersöka den sjuke på den sjunde dagen. Om skorven inte har brett ut sig och det inte finns något ljust hår i den och den inte ligger djupare än huden,

[33]skall den sjuke raka sig men utan att vidröra skorven. Prästen skall sedan hålla honom isolerad i ytterligare sju dagar.

34 Ao sétimo dia, o sacerdote examinará a tinha; se ela não se houver estendido na pele e não parecer mais funda do que a pele, o sacerdote declarará limpo o homem; este lavará as suas vestes e será limpo.

35 Mas, se a tinha, depois da sua purificação, se tiver espalhado muito na pele,

36 então, o sacerdote o examinará; se a tinha se tiver espalhado na pele, o sacerdote não procurará pêlo amarelo; está imundo.

37 Mas, se a tinha, a seu ver, parou, e pêlo preto cresceu nela, a tinha está sarada; ele está limpo, e o sacerdote o declarará limpo.

38 E, quando o homem (ou a mulher) tiver manchas lustrosas na pele,

39 então, o sacerdote o examinará; se na pele aparecerem manchas baças, brancas, é impigem branca que brotou na pele; está limpo.

40 Quando os cabelos do homem lhe caírem da cabeça, é calva; contudo, está limpo.

41 Se lhe caírem na frente da cabeça, é antecalva; contudo, está limpo.

42 Porém, se, na calva ou na antecalva, houver praga branca, que tira a vermelho, é lepra, brotando na calva ou na antecalva.

43 Havendo, pois, o sacerdote examinado, se a inchação da praga, na sua calva ou

34Den sjunde dagen skall prästen undersöka skorven. Om han finner att den inte har brett ut sig och inte ligger djupare än huden, skall han förklara honom ren. Han skall tvätta sina kläder, sedan är han ren.

35Men om skorven brer ut sig efter det att han förklarats ren,

36skall prästen undersöka honom. Om då skorven brett ut sig på huden, behöver prästen inte söka efter ljust hår. Han är oren.

37Men om prästen finner att skorven är oförändrad och att svart hår har vuxit i den, är skorven läkt. Han är ren, och prästen skall förklara honom ren.

38Får en man eller kvinna fläckar, vita fläckar, på huden,

39skall prästen undersöka dem. Om då fläckarna är blekvita, är det ett ofarligt utslag som har uppkommit på huden. Han är ren.

40Om en man tappar håret på hjässan, är han flintskallig, men han är ren.

41Om han mister håret ovanför pannan, är han skallig, men han är ren.

42Men om det framträder en ljusröd fläck där han är skallig, vare sig det är upptill eller framtill, har spetälska brutit ut.

43Prästen skall undersöka honom, och om han finner en ljusröd blemma upptill eller framtill och det ser ut som spetälska,

antecalva, está branca, que tira a vermelho, como parece a lepra na pele,

[44] é leproso aquele homem, está imundo; o sacerdote o declarará imundo; a sua praga está na cabeça.

[45] As vestes do leproso, em quem está a praga, serão rasgadas, e os seus cabelos serão desgrenhados; cobrirá o bigode e clamará: Imundo! Imundo!

[46] Será imundo durante os dias em que a praga estiver nele; é imundo, habitará só; a sua habitação será fora do arraial.

[47] Quando também em alguma veste houver praga de lepra, veste de lã ou de linho,

[48] seja na urdidura, seja na trama, de linho ou de lã, em pele ou em qualquer obra de peles,

[49] se a praga for esverdinhada ou avermelhada na veste, ou na pele, ou na urdidura, ou na trama, em qualquer coisa feita de pele, é a praga de lepra, e mostrar-se-á ao sacerdote.

[50] O sacerdote examinará a praga e encerrará, por sete dias, aquilo que tem a praga.

[51] Então, examinará a praga ao sétimo dia; se ela se houver estendido na veste, na urdidura ou na trama, seja na pele, seja qual for a obra em que se empregue, é lepra maligna; isso é imundo.

[52] Pelo que se queimará aquela veste, seja a urdidura, seja a trama, de lã, ou de linho,

[44]är mannen spetälsk. Han är oren, och prästen skall förklara honom oren. Hans huvud är angripet.

[45]För den som har fått spetälska gäller följande. Han skall gå med sönderrivna kläder och med hängande hår, dölja sitt skägg och ropa: »Oren, oren!«

[46]Så länge han har sjukdomen är han oren. Han är oren och skall bo för sig själv och ha sin bostad utanför lägret.

Spetälska på kläder

[47]Om spetälskemögel angriper ett klädesplagg av ull eller lin,

[48]eller något som är vävt eller virkat av lin eller ull, eller ett skinn eller något som är tillverkat av skinn,

[49]och fläckarna är grönaktiga eller rödaktiga — vare sig det är på klädesplagget, skinnet, det vävda och virkade eller på det som är gjort av skinn — då är det ett mögelangrepp och skall visas upp för prästen.

[50]Prästen skall undersöka det angripna plagget och hålla det inlåst i sju dagar.

[51]Den sjunde dagen skall han undersöka det igen. Har angreppet brett ut sig på klädesplagget eller på det som är vävt eller virkat eller på skinnet, vad man än har gjort av det, är det ett elakartat mögelangrepp. Det som angripits är orent.

[52]Han skall bränna det, vare sig det är ett klädesplagg eller något som är vävt eller

ou qualquer coisa feita de pele, em que se acha a praga, pois é lepra maligna; tudo se queimará.

virkat av ull eller lin, eller är gjort av skinn, vad det än må vara som har angripits, ty det är ett elakartat mögel. Det skall brännas upp.

53 Mas, examinando o sacerdote, se a praga não se tiver espalhado na veste, nem na urdidura, nem na trama, nem em qualquer coisa feita de pele,

53Men om prästen vid sin undersökning finner att möglet inte har brett ut sig på klädesplagget eller på det som är vävt eller virkat eller på det som är gjort av skinn,

54 então, o sacerdote ordenará que se lave aquilo em que havia a praga e o encerrará por mais sete dias;

54skall prästen låta tvätta det som angripits och hålla det inlåst i ytterligare sju dagar.

55 o sacerdote, examinando a coisa em que havia praga, depois de lavada aquela, se a praga não mudou a sua cor, nem se espalhou, está imunda; com fogo a queimarás; é lepra roedora, seja no avesso ou no direito.

55Sedan det tvättats skall prästen undersöka det angripna stället. Om det fortfarande inte har förändrats och möglet inte har brett ut sig, är det orent. Du skall bränna upp det. Det är röta, på vilken sida det än uppträder.

56 Mas, se o sacerdote examinar a mancha, e esta se tornou baça depois de lavada, então, a rasgará da veste, ou da pele, ou da urdidura, ou da trama.

56Men om prästen vid sin undersökning finner att angreppet gått tillbaka efter tvätten, skall han riva bort mögelstället från klädesplagget eller skinnet eller det som är vävt eller virkat.

57 Se a praga ainda aparecer na veste, quer na urdidura, quer na trama, ou em qualquer coisa feita de pele, é lepra que se espalha; com fogo queimarás aquilo em que está a praga.

57Visar sig möglet åter på klädesplagget eller det som är vävt eller virkat eller det som är gjort av skinn, har det spritt sig. Du skall bränna upp det som är angripet.

58 Mas a veste, quer na urdidura, quer na trama, ou qualquer coisa de peles, que lavares e de que a praga se retirar, se lavará segunda vez e será limpa.

58Om fläckarna på ett klädesplagg eller något som är vävt eller virkat eller något av skinn går bort när det tvättas, skall det tvättas en gång till. Sedan är det rent.

59 Esta é a lei da praga da lepra da veste de lã ou de linho, quer na urdidura, quer na trama; ou de qualquer coisa de peles,

59Detta är lagen om mögelangrepp på kläder av ull eller lin, på det som är vävt eller virkat och på det som är gjort av

para se poder declará-las limpas ou imundas.

Levítico 14

A lei acerca do leproso depois de sarado

1 Disse o SENHOR a Moisés:

2 Esta será a lei do leproso no dia da sua purificação: será levado ao sacerdote;

3 este sairá fora do arraial e o examinará. Se a praga da lepra do leproso está curada,

4 então, o sacerdote ordenará que se tomem, para aquele que se houver de purificar, duas aves vivas e limpas, e pau de cedro, e estofo carmesim, e hissopo.

5 Mandará também o sacerdote que se imole uma ave num vaso de barro, sobre águas correntes.

6 Tomará a ave viva, e o pau de cedro, e o estofo carmesim, e o hissopo e os molhará no sangue da ave que foi imolada sobre as águas correntes.

7 E, sobre aquele que há de purificar-se da lepra, aspergirá sete vezes; então, o declarará limpo e soltará a ave viva para o campo aberto.

8 Aquele que tem de se purificar lavará as vestes, rapará todo o seu pêlo, banhar-se-á com água e será limpo; depois, entrará no arraial, porém ficará fora da sua tenda por sete dias.

9 Ao sétimo dia, rapará todo o seu cabelo, a cabeça, a barba e as sobrancelhas; rapará

skinn. Efter denna lag skall de förklaras rena eller orena.

3 Mos 14

Rening efter spetälska

1Herren talade till Mose:

2Detta är den lag som gäller när en spetälsk skall förklaras ren. Man skall föra honom till prästen,

3som möter utanför lägret. Prästen skall undersöka den sjuke. Om spetälskan då är botad,

4skall prästen låta hämta två levande, rena fåglar, cederträ, karmosinröd ull och isop åt den som skall förklaras ren.

5Prästen skall låta slakta den ena fågeln över ett lerkärl med friskt vatten.

6Och han skall ta den levande fågeln och cederträt, den karmosinröda ullen och isopen och doppa alltsammans, också den levande fågeln, i blodet från fågeln som slaktades över det friska vattnet.

7Sju gånger skall han stänka på den som skall förklaras ren från spetälskan. Därefter skall han förklara honom ren, och sedan skall han låta den levande fågeln flyga sin väg, ut i det fria.

8Den renade skall tvätta sina kläder, raka av allt håret och bada. Så blir han ren och får sedan komma in i lägret. Men han skall stanna utanför sitt tält i sju dagar.

9Den sjunde dagen skall han raka av sig håret, skägget och ögonbrynen; allt sitt

todo pêlo, lavará as suas vestes, banhará o corpo com água e será limpo.

[10] No oitavo dia, tomará dois cordeiros sem defeito, uma cordeira sem defeito, de um ano, e três dízimas de um efa de flor de farinha, para oferta de manjares, amassada com azeite, e separadamente um sextário de azeite;

[11] e o sacerdote que faz a purificação apresentará o homem que houver de purificar-se e essas coisas diante do SENHOR, à porta da tenda da congregação;

[12] tomará um dos cordeiros e o oferecerá por oferta pela culpa e o sextário de azeite; e os moverá por oferta movida perante o SENHOR.

[13] Então, imolará o cordeiro no lugar em que se imola a oferta pelo pecado e o holocausto, no lugar santo; porque quer a oferta pela culpa como a oferta pelo pecado são para o sacerdote; são coisas santíssimas.

[14] O sacerdote tomará do sangue da oferta pela culpa e o porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

[15] Também tomará do sextário de azeite e o derramará na palma da própria mão esquerda.

[16] Molhará o dedo direito no azeite que está na mão esquerda e daquele azeite aspergirá, com o dedo, sete vezes perante o SENHOR;

hår skall han raka av. Han skall tvätta sina kläder och bada; så blir han ren.

[10]Den åttonde dagen skall han ta två felfria lamm av hankön och ett årsgammalt felfritt lamm av honkön. Dessutom skall han ta tre tiondels efa siktat mjöl, blandat med olja, till matoffer och en log olja.

[11]Prästen som förrättar reningen skall föra fram den som skall renas och offergåvorna till uppenbarelsetältets ingång, inför Herren.

[12]Och prästen skall ta det ena lammet och offra det som skuldoffer tillsammans med oljan. Han skall lyfta upp detta till ett offer inför Herren.

[13]Lammet skall slaktas på det ställe där syndoffer- och brännofferdjuren slaktas, på helig plats. Ty liksom syndoffret tillhör skuldoffret prästen, det är högheligt.

[14]Och prästen skall ta blod från skuldoffret och stryka på den som skall renas: på hans högra örsnibb, högra tumme och högra stortå.

[15]Sedan skall prästen ta av oljan och hälla i sin vänstra hand,

[16]doppa höger pekfinger i oljan som han har i sin vänstra hand och stänka lite av oljan med fingret sju gånger inför Herren.

[17] do restante do azeite que está na mão, o sacerdote porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito, em cima do sangue da oferta pela culpa;

[17]Av oljan som är kvar i hans hand skall prästen stryka på den som skall renas: på högra örsnibben, högra tummen och högra stortån, ovanpå blodet från skuldoffret.

[18] o restante do azeite que está na mão do sacerdote, pô-lo-á sobre a cabeça daquele que tem de purificar-se; assim, o sacerdote fará expiação por ele perante o SENHOR.

[18]Det som sedan är kvar av oljan i prästens hand skall han stryka på hjässan på den som skall renas. Så skall prästen bringa försoning åt honom inför Herren.

[19] Então, o sacerdote fará a oferta pelo pecado e fará expiação por aquele que tem de purificar-se da sua imundícia. Depois, imolará o holocausto

[19]Sedan skall prästen offra syndoffret och bringa försoning åt den som skall renas från sin orenhet. Därefter skall han slakta brännofferdjuret

[20] e o oferecerá com a oferta de manjares sobre o altar; assim, o sacerdote fará expiação pelo homem, e este será limpo.

[20]och offra det och matoffret på altaret. Prästen skall bringa försoning åt honom, så att han blir ren.

[21] Se for pobre, e as suas posses não lhe permitirem trazer tanto, tomará um cordeiro para oferta pela culpa como oferta movida, para fazer expiação por ele, e a dízima de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares, e um sextário de azeite,

[21]Men om det är en fattig man, som inte har råd till detta, skall han ta ett lamm till skuldoffer, som skall lyftas upp till försoning för honom. Dessutom skall han ta en tiondels efa siktat mjöl, blandat med olja, till matoffer och en log olja,

[22] duas rolas ou dois pombinhos, segundo as suas posses, dos quais um será para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto.

[22]två turturduvor eller två andra duvor, beroende på vad han har råd med. Den ena skall vara till syndoffer och den andra till brännoffer.

[23] Ao oitavo dia da sua purificação, os trará ao sacerdote, à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR.

[23]Den åttonde dagen av sin rening skall han föra detta till prästen, till uppenbarelsetältets ingång, inför Herren.

[24] O sacerdote tomará o cordeiro da oferta pela culpa e o sextário de azeite e os moverá por oferta movida perante o SENHOR.

[24]Och prästen skall ta skuldofferlammet tillsammans med oljan och lyfta upp det till ett offer inför Herren.

[25] Então, o sacerdote imolará o cordeiro da oferta pela culpa, e tomará do sangue da oferta pela culpa, e o porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.
[26] Derramará do azeite na palma da própria mão esquerda;
[27] e, com o dedo direito, aspergirá do azeite que está na sua mão esquerda, sete vezes perante o SENHOR;
[28] porá do azeite que está na sua mão na ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e no polegar da sua mão direita, e no polegar do seu pé direito, por cima do sangue da oferta pela culpa;
[29] o restante do azeite que está na mão do sacerdote porá sobre a cabeça do que tem de purificar-se, para fazer expiação por ele perante o SENHOR.

[30] Oferecerá uma das rolas ou um dos pombinhos, segundo as suas posses;

[31] será um para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto, além da oferta de manjares; e, assim, o sacerdote fará expiação por aquele que tem de purificar-se perante o SENHOR.
[32] Esta é a lei daquele em quem está a praga da lepra, cujas posses não lhe permitem o devido para a sua purificação.

A lei acerca da lepra numa casa

[33] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão:
[34] Quando entrardes na terra de Canaã, que vos darei por possessão, e eu enviar a

[25]Skuldofferlammet skall slaktas, och prästen skall ta blod från det och stryka på den som skall renas: på hans högra örsnibb, högra tumme och högra stortå.

[26]Sedan skall prästen hälla olja i sin vänstra hand
[27]och med höger pekfinger stänka lite av oljan som han har i sin vänstra hand sju gånger inför Herren.
[28]Av oljan som han har i sin hand skall prästen stryka på den som skall renas: på högra örsnibben, högra tummen och högra stortån, ovanpå blodet från skuldoffret.
[29]Det som sedan är kvar av oljan i prästens hand skall han stryka på hjässan på den som skall renas. Så skall prästen bringa försoning åt honom inför Herren.
[30]Sedan skall han bära fram den ena av turturduvorna eller av de andra duvorna, beroende på vad han har råd med,

[31]till syndoffer och den andra till brännoffer, och tillsammans med dem matoffret. Så skall prästen bringa försoning åt den som renas inför Herren.
[32]Detta är lagen om hur den som har begränsade tillgångar och som har drabbats av spetälska skall bli ren.

Spetälska på hus

[33]Herren talade till Mose och Aron:
[34]När ni kommer in i Kanaan, som jag skall ge er som egendom, och jag låter

praga da lepra a alguma casa da terra da vossa possessão,

[35] o dono da casa fará saber ao sacerdote, dizendo: Parece-me que há como que praga em minha casa.

[36] O sacerdote ordenará que despejem a casa, antes que venha para examinar a praga, para que não seja contaminado tudo o que está na casa; depois, virá o sacerdote, para examinar a casa,

[37] e examinará a praga. Se, nas paredes da casa, há manchas esverdinhadas ou avermelhadas e parecem mais fundas que a parede,

[38] então, o sacerdote sairá da casa e a cerrará por sete dias.

[39] Ao sétimo dia, voltará o sacerdote e examinará; se vir que a praga se estendeu nas paredes da casa,

[40] ele ordenará que arranquem as pedras em que estiver a praga e que as lancem fora da cidade num lugar imundo;

[41] e fará raspar a casa por dentro, ao redor, e o pó que houverem raspado lançarão, fora da cidade, num lugar imundo.

[42] Depois, tomarão outras pedras e as porão no lugar das primeiras; tomar-se-á outra argamassa e se rebocará a casa.

[43] Se a praga tornar a brotar na casa, depois de arrancadas as pedras, raspada a casa e de novo rebocada,

[44] então, o sacerdote entrará e examinará. Se a praga se tiver estendido na casa, há nela lepra maligna; está imunda.

spetälskemögel angripa ett hus i detta ert land,

[35]skall husets ägare gå till prästen. Han skall säga att det ser ut som om hans hus blivit angripet.

[36]Då skall prästen låta tömma huset före besiktningen, så att inte allt som finns i huset blir orent. Därefter skall han gå in och se på huset.

[37]Finner han då att fläckarna på väggarna är grönaktiga eller rödaktiga fördjupningar, som ser ut att ligga djupare än väggytan,

[38]skall han gå ut ur huset, stanna vid dörren och stänga huset för sju dagar.

[39]Den sjunde dagen skall prästen komma tillbaka, och om han då finner att möglet på husväggarna har spritt sig,

[40]skall han låta riva loss de angripna stenarna och kasta dem på en oren plats utanför staden.

[41]Man skall skrapa hela huset invändigt och slänga den avskrapade putsen på en oren plats utanför staden.

[42]Sedan skall man ta andra stenar och sätta in på de gamlas ställe och putsa huset med ny lera.

[43]Om möglet på huset kommer tillbaka sedan man tagit ut stenarna och sedan man skrapat huset och putsat det,

[44]skall prästen komma och se på det. Om han då finner att fläckarna har spritt sig, är det ett elakartat mögel på huset. Det är orent.

45 Derribar-se-á, portanto, a casa, as pedras e a sua madeira, como também todo o reboco da casa; e se levará tudo para fora da cidade, a um lugar imundo.

45Huset skall rivas och stenar, trävirke och puts föras till en oren plats utanför staden.

46 Aquele que entrar na casa, enquanto está fechada, será imundo até à tarde.

46Den som går in i huset medan det är stängt blir oren till kvällen.

47 Também o que se deitar na casa lavará as suas vestes; e quem nela comer lavará as suas vestes.

47Den som ligger i huset skall tvätta sina kläder och den som äter i huset likaså.

48 Porém, tornando o sacerdote a entrar, e, examinando, se a praga na casa não se tiver estendido depois que a casa foi rebocada, o sacerdote a declarará limpa, porque a praga está curada.

48Men finner prästen när han kommer att fläckarna inte har spritt sig sedan huset blivit putsat, skall han förklara det rent. Angreppet är då hejdat.

49 Para purificar a casa, tomará duas aves, e pau de cedro, e estofo carmesim, e hissopo,

49För att rena huset skall han ta två fåglar, cederträ, karmosinröd ull och isop.

50 imolará uma ave num vaso de barro sobre águas correntes,

50Den ena fågeln skall han slakta över ett lerkärl med friskt vatten.

51 tomará o pau de cedro, e o hissopo, e o estofo carmesim, e a ave viva, e os molhará no sangue da ave imolada e nas águas correntes, e aspergirá a casa sete vezes.

51Sedan skall han ta cederträt, isopen, den karmosinröda ullen och den levande fågeln och doppa alltsammans i blodet från den slaktade fågeln och i det friska vattnet och stänka sju gånger på huset.

52 Assim, purificará aquela casa com o sangue da ave, e com as águas correntes, e com a ave viva, e com o pau de cedro, e com o hissopo, e com o estofo carmesim.

52När han renat huset med fågelns blod, det friska vattnet, den levande fågeln, cederträt, isopen och den karmosinröda ullen,

53 Então, soltará a ave viva para fora da cidade, para o campo aberto; assim, fará expiação pela casa, e será limpa.

53skall han låta den levande fågeln flyga ut ur staden, ut i det fria. Så skall han bringa försoning åt huset, så att det blir rent.

54 Esta é a lei de toda sorte de praga de lepra, e de tinha,

54Denna lag gäller vid varje angrepp av spetälska och vid skorv,

55 e da lepra das vestes, e das casas,

55mögel på kläder och hus,

[56] e da inchação, e da pústula, e das manchas lustrosas,

[57] para ensinar quando qualquer coisa é limpa ou imunda. Esta é a lei da lepra.

Levítico 15

Imundícias do homem e da mulher

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] Falai aos filhos de Israel e dizei-lhes: Qualquer homem que tiver fluxo seminal do seu corpo será imundo por causa do fluxo.

[3] Esta, pois, será a sua imundícia por causa do seu fluxo: se o seu corpo vaza o fluxo ou se o seu corpo o estanca, esta é a sua imundícia.

[4] Toda cama em que se deitar o que tiver fluxo será imunda; e tudo sobre que se assentar será imundo.

[5] Qualquer que lhe tocar a cama lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[6] Aquele que se assentar sobre aquilo em que se assentara o que tem o fluxo lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[7] Quem tocar o corpo do que tem o fluxo lavará as sua vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[8] Se o homem que tem o fluxo cuspir sobre uma pessoa limpa, então, esta lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imunda até à tarde.

[56]blemmor, utslag och vita fläckar,

[57]för att man skall kunna avgöra när något är orent och när det är rent. Detta är lagen om spetälska.

3 Mos 15

Lagen om orena flytningar

[1]Herren talade till Mose och Aron:

[2]Säg till israeliterna: Om en man har en flytning ur lemmen, är det en oren flytning.

[3]Så här förhåller det sig med sådan orenhet genom flytning: Så länge flytningen pågår är mannen oren, vare sig lemmen släpper fram flytningen eller är tilltäppt. I båda fallen består hans orenhet.

[4]Allt han ligger på och allt han sitter på blir orent.

[5]Den som rör vid hans bädd skall tvätta sina kläder och bada och är oren till kvällen.

[6]Den som sitter på något som mannen med flytningen suttit på skall tvätta sina kläder och bada och är oren till kvällen.

[7]Den som rör vid mannen med flytningen skall tvätta sina kläder och bada och är oren till kvällen.

[8]Om mannen med flytningen spottar på någon som är ren, skall denne tvätta sina kläder och bada och är oren till kvällen.

[9] Também toda sela em que cavalgar o que tem o fluxo será imunda.

[10] Qualquer que tocar alguma coisa que esteve debaixo dele será imundo até à tarde; e aquele que a levar lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[11] Também todo aquele em quem tocar o que tiver o fluxo, sem haver lavado as suas mãos com água, lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[12] O vaso de barro em que tocar o que tem o fluxo será quebrado; porém todo vaso de madeira será lavado em água.

[13] Quando, pois, o que tem o fluxo dele estiver limpo, contar-se-ão sete dias para a sua purificação; lavará as suas vestes, banhará o corpo em águas correntes e será limpo.

[14] Ao oitavo dia, tomará duas rolas ou dois pombinhos, e virá perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação, e os dará ao sacerdote;

[15] este os oferecerá, um, para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto; e, assim, o sacerdote fará, por ele, expiação do seu fluxo perante o SENHOR.

[16] Também o homem, quando se der com ele emissão do sêmen, banhará todo o seu corpo em água e será imundo até à tarde.

[17] Toda veste e toda pele em que houver sêmen se lavarão em água e serão imundas até à tarde.

[9]Allt som mannen med flytningen sitter på när han rider blir orent,

[10]och den som rör vid något som befunnit sig under honom är oren till kvällen, och den som bär på något sådant skall tvätta sina kläder och bada och är oren till kvällen.

[11]Om mannen med flytningen rör vid någon utan att först skölja av händerna, skall denne tvätta sina kläder och bada och är oren till kvällen.

[12]Om mannen med flytningen rör vid ett lerkärl, skall det slås sönder. Träkärl däremot skall sköljas av.

[13]När mannen renas efter flytningen, skall han låta det gå sju dagar medan han renas. Sedan skall han tvätta sina kläder och bada i friskt vatten. Då är han ren.

[14]Den åttonde dagen skall han ta två turturduvor eller två andra duvor och komma inför Herren, till uppenbarelsetältets ingång, och ge dem till prästen.

[15]Prästen skall offra den ena som syndoffer och den andra som brännoffer. Så skall prästen inför Herren bringa försoning åt honom för hans flytning.

[16]Om en man har haft sädesavgång, skall han bada och är oren till kvällen.

[17]Alla klädesplagg och allt av skinn som hans säd har kommit på skall tvättas och är orent till kvällen.

[18] Se um homem coabitar com mulher e tiver emissão do sêmen, ambos se banharão em água e serão imundos até à tarde.

[18]Om en man har samlag med en kvinna och får sädesuttömning, skall de bada och är orena till kvällen.

[19] A mulher, quando tiver o fluxo de sangue, se este for o fluxo costumado do seu corpo, estará sete dias na sua menstruação, e qualquer que a tocar será imundo até à tarde.

[19]När en kvinna har menstruation och det kommer blod från hennes kropp, varar orenheten i sju dagar. Den som rör vid henne är oren till kvällen.

[20] Tudo sobre que ela se deitar durante a menstruação será imundo; e tudo sobre que se assentar será imundo.

[20]Allt hon ligger på medan hon har sin menstruation blir orent, och allt hon sitter på blir orent.

[21] Quem tocar no leito dela lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[21]Den som rör vid hennes bädd skall tvätta sina kläder och bada och är oren till kvällen.

[22] Quem tocar alguma coisa sobre que ela se tiver assentado lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[22]Den som rör vid något hon har suttit på skall tvätta sina kläder och bada och är oren till kvällen.

[23] Também quem tocar alguma coisa que estiver sobre a cama ou sobre aquilo em que ela se assentou, esse será imundo até à tarde.

[23]Om det ligger något på bädden eller där hon har suttit och någon rör vid detta, är denne oren till kvällen.

[24] Se um homem coabitar com ela, e a sua menstruação estiver sobre ele, será imundo por sete dias; e toda cama sobre que ele se deitar será imunda.

[24]Om en man har samlag med henne, blir han oren av hennes menstruation i sju dagar. Allt han ligger på blir också orent.

[25] Também a mulher, quando manar fluxo do seu sangue, por muitos dias fora do tempo da sua menstruação ou quando tiver fluxo do sangue por mais tempo do que o costumado, todos os dias do fluxo será imunda, como nos dias da sua menstruação.

[25]Om en kvinna har en blödning som varar flera dagar utan att det är hennes menstruation, eller om menstruationen varar onormalt länge, är hon oren så länge blödningen pågår, liksom hon är det vid sin menstruation.

[26] Toda cama sobre que se deitar durante os dias do seu fluxo ser-lhe-á como a cama da sua menstruação; e toda coisa sobre que se assentar será imunda, conforme a impureza da sua menstruação.

[26]Allt hon ligger på under sin blödning blir som det hon ligger på under menstruationen, och allt hon sitter på blir orent, liksom vid menstruationen.

[27] Quem tocar estas será imundo; portanto, lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[27]Den som rör vid något av detta blir oren och skall tvätta sina kläder och bada och är oren till kvällen.

[28] Porém, quando lhe cessar o fluxo, então, se contarão sete dias, e depois será limpa.

[28]När kvinnan renas efter blödningen, skall hon låta det gå sju dagar. Sedan är hon ren.

[29] Ao oitavo dia, tomará duas rolas ou dois pombinhos e os trará ao sacerdote à porta da tenda da congregação.

[29]Den åttonde dagen skall hon ta två turturduvor eller två andra duvor och lämna dem till prästen vid ingången till uppenbarelsetältet.

[30] Então, o sacerdote oferecerá um, para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto; o sacerdote fará, por ela, expiação do fluxo da sua impureza perante o SENHOR.

[30]Prästen skall offra den ena som syndoffer och den andra som brännoffer. Så skall prästen inför Herren bringa försoning åt henne för den blödning som gjort henne oren.

[31] Assim, separareis os filhos de Israel das suas impurezas, para que não morram nelas, ao contaminarem o meu tabernáculo, que está no meio deles.

[31]Ni skall hålla israeliterna fria från orenhet, så att de inte dör genom den, genom att de orenar min boning som står mitt ibland dem.

[32] Esta é a lei daquele que tem o fluxo, e daquele com quem se dá emissão do sêmen e que fica por ela imundo,

[32]Detta är lagen om män som har flytning eller sädesuttömning som medför orenhet,

[33] e também da mulher passível da sua menstruação, e daquele que tem o fluxo, seja homem ou mulher, e do homem que se deita com mulher imunda.

[33]om kvinnor som har menstruation, om vem det vara må, man eller kvinna, som har en flytning och om män som har samlag med orena kvinnor.

Levítico 16

O Dia da Expiação

3 Mos 16

Den stora försoningsdagen

[1] Falou o SENHOR a Moisés, depois que morreram os dois filhos de Arão, tendo chegado aqueles diante do SENHOR.

[2] Então, disse o SENHOR a Moisés: Dize a Arão, teu irmão, que não entre no santuário em todo tempo, para dentro do véu, diante do propiciatório que está sobre a arca, para que não morra; porque aparecerei na nuvem sobre o propiciatório.

[3] Entrará Arão no santuário com isto: um novilho, para oferta pelo pecado, e um carneiro, para holocausto.

[4] Vestirá ele a túnica de linho, sagrada, terá as calças de linho sobre a pele, cingir-se-á com o cinto de linho e se cobrirá com a mitra de linho; são estas as vestes sagradas. Banhará o seu corpo em água e, então, as vestirá.

[5] Da congregação dos filhos de Israel tomará dois bodes, para a oferta pelo pecado, e um carneiro, para holocausto.

[6] Arão trará o novilho da sua oferta pelo pecado e fará expiação por si e pela sua casa.

[7] Também tomará ambos os bodes e os porá perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação.

[8] Lançará sortes sobre os dois bodes: uma, para o SENHOR, e a outra, para o bode emissário.

[9] Arão fará chegar o bode sobre o qual cair a sorte para o SENHOR e o oferecerá por oferta pelo pecado.

[1]Herren talade till Mose sedan Arons två söner hade dött, de båda som miste livet när de trädde fram inför Herren.

[2]Herren sade: Säg till din bror Aron att han inte när som helst får gå in bakom förhänget i helgedomen och fram till locket som täcker arken, ty då kommer han att dö när jag visar mig i molnet ovanför arkens lock.

[3]Detta skall Aron föra med sig när han går in i helgedomen: en ungtjur till syndoffer och en bagge till brännoffer.

[4]Han skall klä sig i en helig tunika av linne och bära linnebyxor för att skyla sig, binda ett linneskärp om livet och vira en linneturban om huvudet. Detta är de heliga kläderna, och han skall bada innan han tar dem på sig.

[5]Av israeliternas menighet skall han få två getabockar till syndoffer och en bagge till brännoffer.

[6]Aron skall offra sin syndoffertjur för att bringa försoning åt sig och åt sin familj.

[7]Sedan skall han ta de båda bockarna och ställa dem inför Herren vid ingången till uppenbarelsetältet

[8]och kasta lott om dem: en lott för Herren och en lott för Asasel.

[9]Den bock som tillfaller Herren skall Aron föra fram och offra som syndoffer.

[10] Mas o bode sobre que cair a sorte para bode emissário será apresentado vivo perante o SENHOR, para fazer expiação por meio dele e enviá-lo ao deserto como bode emissário.

[10]Den som tillfaller Asasel skall levande ställas inför Herren till försoning och sedan föras ut i öknen till Asasel.

O sacrifício pelo próprio sumo sacerdote

[11] Arão fará chegar o novilho da sua oferta pelo pecado e fará expiação por si e pela sua casa; imolará o novilho da sua oferta pelo pecado.

[11]Aron skall alltså offra sin syndoffertjur för att bringa försoning åt sig och åt sin familj. När han slaktat tjuren

[12] Tomará também, de sobre o altar, o incensário cheio de brasas de fogo, diante do SENHOR, e dois punhados de incenso aromático bem moído e o trará para dentro do véu.

[12]skall han ta ett fyrfat fullt med glöd från altaret inför Herren och två fulla händer med finstött, välluktande rökelse och bära in detta bakom förhänget.

[13] Porá o incenso sobre o fogo, perante o SENHOR, para que a nuvem do incenso cubra o propiciatório, que está sobre o Testemunho, para que não morra.

[13]Där skall han lägga rökelsen på elden inför Herren, så att ett moln av rökelse döljer locket på arken med förbundstecknet, annars kommer han att dö.

[14] Tomará do sangue do novilho e, com o dedo, o aspergirá sobre a frente do propiciatório; e, diante do propiciatório, aspergirá sete vezes do sangue, com o dedo.

[14]Han skall ta av tjurblodet och stänka med fingret framtill på arkens lock, och framför arkens lock skall han sju gånger stänka blod med fingret.

O sacrifício pelo povo

[15] Depois, imolará o bode da oferta pelo pecado, que será para o povo, e trará o seu sangue para dentro do véu; e fará com o seu sangue como fez com o sangue do novilho; aspergi-lo-á no propiciatório e também diante dele.

[15]Sedan skall han slakta folkets syndofferbock och bära in blodet bakom förhänget och göra med det på samma sätt som med tjurblodet: han skall stänka det ovanpå arkens lock och framför locket.

[16] Assim, fará expiação pelo santuário por causa das impurezas dos filhos de Israel, e das suas transgressões, e de todos os seus pecados. Da mesma sorte, fará pela tenda

[16]Så bringar han försoning och renar helgedomen från israeliternas orenhet och brott, från alla deras synder. Likadant skall han göra med uppenbarelsetältet

da congregação, que está com eles no meio das suas impurezas.

[17] Nenhum homem estará na tenda da congregação quando ele entrar para fazer propiciação no santuário, até que ele saia depois de feita a expiação por si mesmo, e pela sua casa, e por toda a congregação de Israel.

[18] Então, sairá ao altar, que está perante o SENHOR, e fará expiação por ele. Tomará do sangue do novilho e do sangue do bode e o porá sobre os chifres do altar, ao redor.

[19] Do sangue aspergirá, com o dedo, sete vezes sobre o altar, e o purificará, e o santificará das impurezas dos filhos de Israel.

[20] Havendo, pois, acabado de fazer expiação pelo santuário, pela tenda da congregação e pelo altar, então, fará chegar o bode vivo.

[21] Arão porá ambas as mãos sobre a cabeça do bode vivo e sobre ele confessará todas as iniqüidades dos filhos de Israel, todas as suas transgressões e todos os seus pecados; e os porá sobre a cabeça do bode e enviá-lo-á ao deserto, pela mão de um homem à disposição para isso.

[22] Assim, aquele bode levará sobre si todas as iniqüidades deles para terra solitária; e o homem soltará o bode no deserto.

[23] Depois, Arão virá à tenda da congregação, e despirá as vestes de linho, que havia usado quando entrara no santuário, e ali as deixará.

som står mitt ibland dem i all deras orenhet.

[17]Ingen får befinna sig inne i uppenbarelsetältet från det han går in i helgedomen för att bringa försoning till dess han kommer ut igen. När han har bringat försoning åt sig och sin familj och åt hela Israels församling,

[18]skall han gå ut till altaret som står inför Herren och bringa försoning åt det: han skall ta av tjurblodet och av bockblodet och stryka det på vart och ett av altarets horn

[19]och sju gånger stänka blod på altaret med fingret. Så skall han rena det från israeliternas orenhet och helga det.

[20]När Aron har fullbordat försoningen för helgedomen, uppenbarelsetältet och altaret, skall han föra fram den levande bocken.

[21]Han skall lägga båda händerna på den levande bockens huvud och över den bekänna israeliternas alla skulder och brott, alla deras synder, och därmed lägga dem på bockens huvud. Sedan skall bocken föras ut i öknen av en man som står beredd.

[22]Bocken skall bära alla deras synder med sig ut i ödemarken och släppas lös där ute i öknen.

[23]Aron skall därefter gå tillbaka in i uppenbarelsetältet och ta av sig linnekläderna som han satte på sig när han

gick in i helgedomen; där skall han lämna dem.

[24] Banhará o seu corpo em água no lugar santo e porá as suas vestes; então, sairá, e oferecerá o seu holocausto e o holocausto do povo, e fará expiação por si e pelo povo.

[24]Han skall bada på helig plats och sätta på sig sina vanliga kläder. Därpå skall han gå ut och offra sitt eget brännoffer och folkets brännoffer och bringa försoning åt sig själv och åt folket.

[25] Também queimará a gordura da oferta pelo pecado sobre o altar.

[25]Fettet från syndoffret skall han bränna på altaret.

[26] E aquele que tiver levado o bode emissário lavará as suas vestes, banhará o seu corpo em água e, depois, entrará no arraial.

[26]Mannen som förde bocken ut till Asasel skall tvätta sina kläder och bada innan han går tillbaka in i lägret.

[27] Mas o novilho e o bode da oferta pelo pecado, cujo sangue foi trazido para fazer expiação no santuário, serão levados fora do arraial; porém as suas peles, a sua carne e o seu excremento se queimarão.

[27]Syndoffertjuren och syndofferbocken, vilkas blod bars in i helgedomen för att bringa försoning, skall föras utanför lägret, och deras hudar, kött och inälvor skall brännas upp.

[28] Aquele que o queimar lavará as suas vestes, banhará o seu corpo em água e, depois, entrará no arraial.

[28]Den som bränner upp detta skall tvätta sina kläder och bada innan han går tillbaka in i lägret.

A Festa anual das Expiações

[29] Isso vos será por estatuto perpétuo: no sétimo mês, aos dez dias do mês, afligireis a vossa alma e nenhuma obra fareis, nem o natural nem o estrangeiro que peregrina entre vós.

[29]Detta skall vara en oföränderlig stadga för er: den tionde dagen i den sjunde månaden skall ni, både infödda och invandrare, späka er och inte utföra något arbete.

[30] Porque, naquele dia, se fará expiação por vós, para purificar-vos; e sereis purificados de todos os vossos pecados, perante o SENHOR.

[30]Den dagen bringas försoning åt er, så att ni blir rena; ni skall renas inför Herren från alla era synder.

[31] É sábado de descanso solene para vós outros, e afligireis a vossa alma; é estatuto perpétuo.

[31]Den skall vara en vilodag för er, en sabbat då ni skall späka er. Så lyder denna oföränderliga stadga.

[32] Quem for ungido e consagrado para oficiar como sacerdote no lugar de seu pai

[32]Försoningen skall utföras av en präst, en som blivit smord och vigd till präst efter

fará a expiação, havendo posto as vestes de linho, as vestes santas;

[33] fará expiação pelo santuário, pela tenda da congregação e pelo altar; também a fará pelos sacerdotes e por todo o povo da congregação.

[34] Isto vos será por estatuto perpétuo, para fazer expiação uma vez por ano pelos filhos de Israel, por causa dos seus pecados. E fez Arão como o SENHOR ordenara a Moisés.

Levítico 17

Leis referentes à matança dos animais

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala a Arão, e a seus filhos, e a todos os filhos de Israel e dize-lhes: Isto é o que o SENHOR ordenou, dizendo:

[3] Qualquer homem da casa de Israel que imolar boi, ou cordeiro, ou cabra, no arraial ou fora dele,

[4] e os não trouxer à porta da tenda da congregação, como oferta ao SENHOR diante do seu tabernáculo, a tal homem será imputada a culpa do sangue; derramou sangue, pelo que esse homem será eliminado do seu povo;

[5] para que os filhos de Israel, trazendo os seus sacrifícios, que imolam em campo aberto, os apresentem ao SENHOR, à porta da tenda da congregação, ao sacerdote, e os ofereçam por sacrifícios pacíficos ao SENHOR.

[6] O sacerdote aspergirá o sangue sobre o altar do SENHOR, à porta da tenda da

sin far. Han skall klä sig i linnekläderna, de heliga kläderna,

[33]och bringa försoning åt det allra heligaste, uppenbarelsetältet och altaret, åt prästerna och allt folket i församlingen.

[34]Detta skall vara en oföränderlig stadga för er: en gång om året skall israeliterna få försoning för alla sina synder. Aron gjorde som Herren hade befallt Mose.

3 Mos 17

HELIGHETSLAGAR

(kap. 17–26)

Bestämmelser om blod

[1]Herren talade till Mose:

[2]Säg till Aron och hans söner och till alla israeliterna: Detta är vad Herren har befallt.

[3]Om någon av israeliterna slaktar en tjur, ett lamm eller en get i eller utanför lägret

[4]utan att först föra djuret fram till uppenbarelsetältets ingång för att ge det som en offergåva åt Herren inför hans boning, skall det tillräknas honom som blodskuld. Han har utgjutit blod, den mannen skall utstötas ur sitt folk.

[5]Därför skall israeliterna föra sina offerdjur, som de hittills slaktat på öppna fältet, fram inför Herren till uppenbarelsetältets ingång, till prästen. Sedan skall de slakta dem som gemenskapsoffer åt Herren.

[6]Prästen skall stänka blodet på Herrens altare vid ingången till uppenbarelsetältet.

congregação, e queimará a gordura de aroma agradável ao SENHOR.

Fettet skall han bränna till en lukt som gör Herren nöjd.

[7] Nunca mais oferecerão os seus sacrifícios aos demônios, com os quais eles se prostituem; isso lhes será por estatuto perpétuo nas suas gerações.

[7]De får inte längre offra sina slaktoffer åt de bockdemoner som de är otrogna med. Detta skall vara en oföränderlig stadga för dem och deras efterkommande.

[8] Dize-lhes, pois: Qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que oferecer holocausto ou sacrifício

[8]Säg till dem: Om någon av israeliterna eller av invandrarna som bor hos er offrar ett brännoffer eller slaktoffer

[9] e não o trouxer à porta da tenda da congregação, para oferecê-lo ao SENHOR, esse homem será eliminado do seu povo.

[9]utan att först föra fram det till uppenbarelsetältets ingång för att ge det åt Herren — den mannen skall utstötas ur sitt folk.

A proibição de comer sangue

[10] Qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que comer algum sangue, contra ele me voltarei e o eliminarei do seu povo.

[10]Om någon av israeliterna eller invandrarna äter något med blod i, skall jag vända mig mot den som gjort det och utstöta honom ur hans folk.

[11] Porque a vida da carne está no sangue. Eu vo-lo tenho dado sobre o altar, para fazer expiação pela vossa alma, porquanto é o sangue que fará expiação em virtude da vida.

[11]Ty varje varelses liv är dess blod, och jag har gett er blodet för att ni skall stänka det på altaret och bringa försoning åt er själva. Blodet ger försoning, eftersom det är livet.

[12] Portanto, tenho dito aos filhos de Israel: nenhuma alma de entre vós comerá sangue, nem o estrangeiro que peregrina entre vós o comerá.

[12]Därför har jag sagt till israeliterna att ingen av dem får äta något med blod i. Inte heller en invandrare får göra det.

[13] Qualquer homem dos filhos de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que caçar animal ou ave que se come derramará o seu sangue e o cobrirá com pó.

[13]Om någon av israeliterna eller invandrarna under jakt fäller ett djur eller en fågel som får ätas, skall han tappa ut dess blod och täcka över det med jord.

[14] Portanto, a vida de toda carne é o seu sangue; por isso, tenho dito aos filhos de Israel: não comereis o sangue de nenhuma

[14]Ty om varje varelses liv gäller att blodet är dess liv. Därför har jag sagt till israeliterna att de inte får äta någon

carne, porque a vida de toda carne é o seu sangue; qualquer que o comer será eliminado.

[15] Todo homem, quer natural, quer estrangeiro, que comer o que morre por si ou dilacerado lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde; depois, será limpo.

[16] Mas, se não as lavar, nem banhar o corpo, levará sobre si a sua iniqüidade.

varelses blod, ty varje varelses liv är dess blod; var och en som äter av det skall utstötas.

[15]Var och en som äter ett självdött eller ihjälrivet djur, vare sig han är infödd eller invandrare, skall tvätta sina kläder och bada och är oren till kvällen; sedan är han ren.

[16]Men om han inte tvättar sina kläder och badar, drar han skuld över sig.

Levítico 18

Casamentos ilícitos

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[3] Não fareis segundo as obras da terra do Egito, em que habitastes, nem fareis segundo as obras da terra de Canaã, para a qual eu vos levo, nem andareis nos seus estatutos.

[4] Fareis segundo os meus juízos e os meus estatutos guardareis, para andardes neles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[5] Portanto, os meus estatutos e os meus juízos guardareis; cumprindo-os, o homem viverá por eles. Eu sou o SENHOR.

[6] Nenhum homem se chegará a qualquer parenta da sua carne, para lhe descobrir a nudez. Eu sou o SENHOR.

[7] Não descobrirás a nudez de teu pai e de tua mãe; ela é tua mãe; não lhe descobrirás a nudez.

[8] Não descobrirás a nudez da mulher de teu pai; é nudez de teu pai.

3 Mos 18

Lagar om könsumgänge

[1]Herren talade till Mose:

[2]Säg till israeliterna: Jag är Herren, er Gud.

[3]Ni skall inte göra som man gör i Egypten, där ni en gång bodde, inte heller som man gör i Kanaan, dit jag skall föra er. Ta inte efter deras seder.

[4]Följ mina stadgar, håll mina bud och rätta er efter dem. Jag är Herren, er Gud.

[5]Håll mina bud och stadgar, ty den som gör det skall leva genom dem. Jag är Herren.

[6]Ingen får närma sig någon som är av hans eget kött och blod för att lägra henne. Jag är Herren.

[7]Ingen får skända sin far genom att lägra sin mor; hon är din mor, du får inte lägra henne.

[8]Du får inte lägra din fars hustru; då skändar du din far.

[9] A nudez da tua irmã, filha de teu pai ou filha de tua mãe, nascida em casa ou fora de casa, a sua nudez não descobrirás.

[10] A nudez da filha do teu filho ou da filha de tua filha, a sua nudez não descobrirás, porque é tua nudez.

[11] Não descobrirás a nudez da filha da mulher de teu pai, gerada de teu pai; ela é tua irmã.

[12] A nudez da irmã do teu pai não descobrirás; ela é parenta de teu pai.

[13] A nudez da irmã de tua mãe não descobrirás; pois ela é parenta de tua mãe.

[14] A nudez do irmão de teu pai não descobrirás; não te chegarás à sua mulher; ela é tua tia.

[15] A nudez de tua nora não descobrirás; ela é mulher de teu filho; não lhe descobrirás a nudez.

[16] A nudez da mulher de teu irmão não descobrirás; é a nudez de teu irmão.

[17] A nudez de uma mulher e de sua filha não descobrirás; não tomarás a filha de seu filho, nem a filha de sua filha, para lhe descobrir a nudez; parentes são; maldade é.

[18] E não tomarás com tua mulher outra, de sorte que lhe seja rival, descobrindo a sua nudez com ela durante sua vida.

Uniões abomináveis

[19] Não te chegarás à mulher, para lhe descobrir a nudez, durante a sua menstruação.

[20] Nem te deitarás com a mulher de teu próximo, para te contaminares com ela.

[9]Du får inte lägra din syster, som har samma far eller mor som du, vare sig hon är född inom eller utom hemmet.

[10]Du får inte lägra din sondotter eller dotterdotter; då skändar du ditt eget kött och blod.

[11]Du får inte lägra en dotter till din fars hustru; hon tillhör din fars släkt, hon är din syster.

[12]Du får inte lägra din fars syster; hon är av din fars kött och blod.

[13]Du får inte lägra din mors syster; hon är av din mors kött och blod.

[14]Du får inte lägra din farbrors hustru; henne får du inte komma nära, hon är din faster.

[15]Du får inte lägra din svärdotter; hon är din sons hustru, henne får du inte lägra.

[16]Du får inte lägra din svägerska; då skändar du din bror.

[17]Du får inte lägra en kvinna och hennes dotter, inte heller lägra hennes sondotter eller dotterdotter; de är av samma kött och blod, det vore en skam.

[18]Du får inte ta din hustrus syster till bihustru och lägra henne under din hustrus livstid.

[19]Du får inte närma dig en kvinna för att lägra henne när hon har menstruation och är oren.

[20]Du får inte ha samlag med hustrun till en landsman; du blir oren genom henne.

[21] E da tua descendência não darás nenhum para dedicar-se a Moloque, nem profanarás o nome de teu Deus. Eu sou o SENHOR.

[21]Du får inte överlämna något av dina barn till Molok. Du får inte vanhelga din Guds namn; jag är Herren.

[22] Com homem não te deitarás, como se fosse mulher; é abominação.

[22]Du får inte ligga med en man som man ligger med en kvinna; det är något avskyvärt.

[23] Nem te deitarás com animal, para te contaminares com ele, nem a mulher se porá perante um animal, para ajuntar-se com ele; é confusão.

[23]Du får inte ha könsumgänge med djur av något slag och bli oren genom det. En kvinna får inte ställa sig framför ett djur för att para sig med det; det är något vämjeligt.

[24] Com nenhuma destas coisas vos contaminareis, porque com todas estas coisas se contaminaram as nações que eu lanço de diante de vós.

[24]Ni skall inte göra er orena genom något av detta, ty med allt detta har de folk orenat sig som jag driver undan för er.

[25] E a terra se contaminou; e eu visitei nela a sua iniqüidade, e ela vomitou os seus moradores.

[25]Landet blev orent, och jag straffade det för dess synder, så att det utspydde sina invånare.

[26] Porém vós guardareis os meus estatutos e os meus juízos, e nenhuma destas abominações fareis, nem o natural, nem o estrangeiro que peregrina entre vós;

[26]Men ni skall hålla mina bud och stadgar och inte göra någon av dessa vidrigheter; det gäller både infödda och invandrare.

[27] porque todas estas abominações fizeram os homens desta terra que nela estavam antes de vós; e a terra se contaminou.

[27]Sådana vidrigheter gjorde landets invånare före er, och då blev landet orent.

[28] Não suceda que a terra vos vomite, havendo-a vós contaminado, como vomitou o povo que nela estava antes de vós.

[28]Låt inte landet utspy er för att ni orenat det, så som det utspydde det folk som var före er.

[29] Todo que fizer alguma destas abominações, sim, aqueles que as cometerem serão eliminados do seu povo.

[29]Var och en som gör någon av dessa vidrigheter skall utstötas ur sitt folk.

[30] Portanto, guardareis a obrigação que tendes para comigo, não praticando

[30]Ni skall lyda mitt förbud mot att ta efter de avskyvärda seder som rådde före er; ni

nenhum dos costumes abomináveis que se praticaram antes de vós, e não vos contaminareis com eles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

skall inte göra er orena genom dem. Jag är Herren, er Gud.

Levítico 19

A repetição de diversas leis

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala a toda a congregação dos filhos de Israel e dize-lhes: Santos sereis, porque eu, o SENHOR, vosso Deus, sou santo.

[3] Cada um respeitará a sua mãe e o seu pai e guardará os meus sábados. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[4] Não vos virareis para os ídolos, nem vos fareis deuses de fundição. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[5] Quando oferecerdes sacrifício pacífico ao SENHOR, oferecê-lo-eis para que sejais aceitos.

[6] No dia em que o oferecerdes e no dia seguinte, se comerá; mas o que sobejar, ao terceiro dia, será queimado.

[7] Se alguma coisa dele for comida ao terceiro dia, é abominação; não será aceita.

[8] Qualquer que o comer levará a sua iniqüidade, porquanto profanou coisa santa do SENHOR; por isso, será eliminado do seu povo.

[9] Quando também segares a messe da tua terra, o canto do teu campo não segarás totalmente, nem as espigas caídas colherás da tua messe.

[10] Não rebuscarás a tua vinha, nem colherás os bagos caídos da tua vinha;

3 Mos 19

Helighetsregler för israeliterna

[1]Herren talade till Mose:

[2]Säg till Israels hela menighet: Ni skall vara heliga, ty jag, Herren, er Gud, är helig.

[3]Var och en av er skall vörda sin mor och sin far och hålla mina sabbater. Jag är Herren, er Gud.

[4]Vänd er inte till avgudarna. Gjut inga gudabilder åt er. Jag är Herren, er Gud.

[5]När ni vill offra ett gemenskapsoffer åt Herren, skall det ske så att det behagar honom.

[6]Det skall ätas samma dag ni offrar eller dagen därpå. Det som blir över till tredje dagen skall brännas upp.

[7]Om någon äter av det på tredje dagen, är det något vederstyggligt, och Herren finner inte behag i offret.

[8]Den som då äter av det drar skuld över sig, ty han har vanhelgat det som var helgat åt Herren. Han skall utstötas ur sitt folk.

[9]När grödan bärgas i ert land, skall du inte skörda ända ut till åkerrenen, inte heller skall du samla in de sista axen av skörden.

[10]Du skall inte göra någon efterskörd i din vingård, inte heller plocka upp nerfallna

deixá-los-ás ao pobre e ao estrangeiro. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

druvor. Du skall lämna kvar det åt den fattige och åt invandraren. Jag är Herren, er Gud.

11 Não furtareis, nem mentireis, nem usareis de falsidade cada um com o seu próximo;

11Ni skall inte stjäla och inte bedra eller lura varandra.

12 nem jurareis falso pelo meu nome, pois profanaríeis o nome do vosso Deus. Eu sou o SENHOR.

12Svär inte falskt vid mitt namn, då vanhelgar du din Guds namn. Jag är Herren.

13 Não oprimirás o teu próximo, nem o roubarás; a paga do jornaleiro não ficará contigo até pela manhã.

13Du skall inte tilltvinga dig något av din nästa eller beröva honom något. Du skall inte hålla inne arbetarens lön över natten.

14 Não amaldiçoarás o surdo, nem porás tropeço diante do cego; mas temerás o teu Deus. Eu sou o SENHOR.

14Du skall inte förbanna en döv och inte lägga något i vägen för en blind så att han faller; du skall frukta din Gud. Jag är Herren.

15 Não farás injustiça no juízo, nem favorecendo o pobre, nem comprazendo ao grande; com justiça julgarás o teu próximo.

15Ni skall inte handla orätt när ni dömer. Du skall varken gynna den fattige eller ta parti för den rike. Rättvist skall du döma din landsman.

16 Não andarás como mexeriqueiro entre o teu povo; não atentarás contra a vida do teu próximo. Eu sou o SENHOR.

16Du skall inte gå med förtal bland dina bröder, och du skall inte stå din nästa efter livet. Jag är Herren.

17 Não aborrecerás teu irmão no teu íntimo; mas repreenderás o teu próximo e, por causa dele, não levarás sobre ti pecado.

17Du skall inte bära agg mot din landsman utan tillrättavisa honom, så att du inte för hans skull drar skuld över dig.

18 Não te vingarás, nem guardarás ira contra os filhos do teu povo; mas amarás o teu próximo como a ti mesmo. Eu sou o SENHOR.

18Du skall inte ta hämnd och inte hysa vrede mot någon i ditt folk, utan du skall älska din nästa som dig själv. Jag är Herren.

19 Guardarás os meus estatutos; não permitirás que os teus animais se ajuntem com os de espécie diversa; no teu campo, não semearás semente de duas espécies;

19Mina stadgar skall ni hålla. Du skall inte låta två djur av olika slag i din boskap para sig. Du skall inte så två slags säd i din åker.

nem usarás roupa de dois estofos misturados.

[20] Se alguém se deitar com uma mulher, se for escrava desposada com outro homem e não for resgatada, nem se lhe houver dado liberdade, então, serão açoitados; não serão mortos, pois não foi libertada.

[21] O homem, como oferta pela sua culpa, trará um carneiro ao SENHOR, à porta da tenda da congregação.

[22] Com o carneiro da oferta pela culpa, o sacerdote fará expiação, por ele, perante o SENHOR, pelo pecado que cometeu, e ser-lhe-á perdoado o pecado que cometeu.

[23] Quando entrardes na terra e plantardes toda sorte de árvore de comer, ser-vos-á vedado o seu fruto; três anos vos será vedado; dele não se comerá.

[24] Porém, no quarto ano, todo o seu fruto será santo, será oferta de louvores ao SENHOR.

[25] No quinto ano, comereis fruto dela para que vos faça aumentar a sua produção. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[26] Não comereis coisa alguma com sangue; não agourareis, nem adivinhareis.

[27] Não cortareis o cabelo em redondo, nem danificareis as extremidades da barba.

[28] Pelos mortos não ferireis a vossa carne; nem fareis marca nenhuma sobre vós. Eu sou o SENHOR.

Du skall inte bära kläder som är vävda av två slags garn.

[20]Om en man ligger med en kvinna och hon är en slavinna som är bestämd för en annan man men ännu inte har friköpts eller frigetts, skall han betala skadestånd. De skall inte dödas, ty hon var inte frigiven,

[21]men mannen skall föra fram ett skuldoffer inför Herren till uppenbarelsetältets ingång, en skuldofferbagge.

[22]Prästen skall inför Herren bringa försoning åt honom med skuldofferbaggen för den synd han har begått, och han skall få förlåtelse för den synd han har begått.

[23]När ni kommer in i landet och planterar alla sorters fruktträd, skall ni lämna deras första frukt orörd. Under tre år skall deras frukt vara förbjuden och inte ätas,

[24]och under det fjärde året skall all deras frukt helgas åt Herren under tacksägelser.

[25]Först under det femte året skall ni äta deras frukt och får då så mycket större avkastning. Jag är Herren, er Gud.

[26]Ni skall inte äta kött med blod i. Ni skall inte syssla med spådom och teckentydning.

[27]Ni skall inte klippa håret vid tinningarna, inte kapa av skägget

[28]och inte rista några märken på er kropp för någon som är död. Inte heller skall ni tatuera er. Jag är Herren.

[29] Não contaminarás a tua filha, fazendo-a prostituir-se; para que a terra não se prostitua, nem se encha de maldade.

[29]Du får inte vanhelga din dotter genom att låta henne prostituera sig. Då fylls hela landet av otukt och skam.

[30] Guardareis os meus sábados e reverenciareis o meu santuário. Eu sou o SENHOR.

[30]Mina sabbater skall ni hålla, och min helgedom skall ni vörda. Jag är Herren.

[31] Não vos voltareis para os necromantes, nem para os adivinhos; não os procureis para serdes contaminados por eles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[31]Vänd er inte till de dödas andar, och uppsök inte spådomsandar, ty ni blir orena genom dem. Jag är Herren, er Gud.

[32] Diante das cãs te levantarás, e honrarás a presença do ancião, e temerás o teu Deus. Eu sou o SENHOR.

[32]Du skall resa dig upp för ett grått huvud och hedra den gamle. Du skall frukta din Gud. Jag är Herren.

[33] Se o estrangeiro peregrinar na vossa terra, não o oprimireis.

[33]Om en invandrare slår sig ner i ert land, skall ni inte förtrycka honom.

[34] Como o natural, será entre vós o estrangeiro que peregrina convosco; amá-lo-eis como a vós mesmos, pois estrangeiros fostes na terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[34]Invandraren som bor hos er skall ni behandla som en infödd. Du skall älska honom som dig själv, ni var ju själva invandrare i Egypten. Jag är Herren, er Gud.

Pesos e medidas justos

Deuteronômio 25.13-16

[35] Não cometereis injustiça no juízo, nem na vara, nem no peso, nem na medida.

[35]Ni skall inte handla orätt när ni dömer om längdmått, vikt och rymdmått.

[36] Balanças justas, pesos justos, efa justo e justo him tereis. Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito.

[36]Riktig våg, riktiga vikter, riktigt efamått och riktigt hinmått skall ni ha. Jag är Herren, er Gud, som har fört er ut ur Egypten.

[37] Guardareis todos os meus estatutos e todos os meus juízos e os cumprireis. Eu sou o SENHOR.

[37]Ni skall hålla alla mina bud och stadgar och följa dem. Jag är Herren.

Levítico 20

As penas de diversos crimes

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Também dirás aos filhos de Israel: Qualquer dos filhos de Israel, ou dos

3 Mos 20

Förbjudna kulter

[1]Herren talade till Mose:

[2]Säg till israeliterna: Varje israelit och varje invandrare i Israel som ger något av

estrangeiros que peregrinam em Israel, que der de seus filhos a Moloque será morto; o povo da terra o apedrejará.

sina barn till Molok skall straffas med döden; folket i landet skall stena honom.

[3] Voltar-me-ei contra esse homem, e o eliminarei do meio do seu povo, porquanto deu de seus filhos a Moloque, contaminando, assim, o meu santuário e profanando o meu santo nome.

[3]Jag skall vända mig mot den mannen och utstöta honom ur hans folk. Han gav ju ett av sina barn till Molok, orenade mitt tempel och vanhelgade mitt heliga namn.

[4] Se o povo da terra fechar os olhos para não ver esse homem, quando der de seus filhos a Moloque, e o não matar,

[4]Men om folket i landet skulle blunda för att en man ger något av sina barn till Molok och inte döda honom,

[5] então, eu me voltarei contra esse homem e contra a sua família e o eliminarei do meio do seu povo, com todos os que após ele se prostituem com Moloque.

[5]skall jag vända mig mot både honom och hans släkt. Jag skall utstöta honom ur hans folk liksom alla som i hans efterföljd är otrogna med Molok.

[6] Quando alguém se virar para os necromantes e feiticeiros, para se prostituir com eles, eu me voltarei contra ele e o eliminarei do meio do seu povo.

[6]Och om någon vänder sig till de dödas andar och till spådomsandar och är otrogen med dem, skall jag vända mig mot den mannen och utstöta honom ur hans folk.

Straffbestämmelser, särskilt för otukt

[7] Portanto, santificai-vos e sede santos, pois eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[7]Ni skall vara heliga och förbli heliga, ty jag är Herren, er Gud.

[8] Guardai os meus estatutos e cumpri-os. Eu sou o SENHOR, que vos santifico.

[8]Ni skall hålla mina bud och följa dem. Jag är Herren som helgar er.

[9] Se um homem amaldiçoar a seu pai ou a sua mãe, será morto; amaldiçoou a seu pai ou a sua mãe; o seu sangue cairá sobre ele.

[9]Var och en som förbannar sin far och mor skall straffas med döden. Han har ju förbannat sin far och mor, skulden för hans död är hans egen.

[10] Se um homem adulterar com a mulher do seu próximo, será morto o adúltero e a adúltera.

[10]Om en man begår äktenskapsbrott med en annan mans hustru, skall både äktenskapsbrytaren och äktenskapsbryterskan straffas med döden.

[11] O homem que se deitar com a mulher de seu pai terá descoberto a nudez de seu

[11]Om en man ligger med sin fars hustru, skändar han sin far. De skall båda straffas

pai; ambos serão mortos; o seu sangue cairá sobre eles.

12 Se um homem se deitar com a nora, ambos serão mortos; fizeram confusão; o seu sangue cairá sobre eles.

13 Se também um homem se deitar com outro homem, como se fosse mulher, ambos praticaram coisa abominável; serão mortos; o seu sangue cairá sobre eles.

14 Se um homem tomar uma mulher e sua mãe, maldade é; a ele e a elas queimarão, para que não haja maldade no meio de vós.

15 Se também um homem se ajuntar com um animal, será morto; e matarás o animal.

16 Se uma mulher se achegar a algum animal e se ajuntar com ele, matarás tanto a mulher como o animal; o seu sangue cairá sobre eles.

17 Se um homem tomar a sua irmã, filha de seu pai ou filha de sua mãe, e vir a nudez dela, e ela vir a dele, torpeza é; portanto, serão eliminados na presença dos filhos do seu povo; descobriu a nudez de sua irmã; levará sobre si a sua iniqüidade.

18 Se um homem se deitar com mulher no tempo da enfermidade dela e lhe descobrir a nudez, descobrindo a sua fonte, e ela

med döden, skulden för deras död är deras egen.

12Om en man ligger med sin svärdotter, skall de båda straffas med döden; de har gjort något vämjeligt, skulden för deras död är deras egen.

13Om en man ligger med en annan man som med en kvinna, har de båda gjort något avskyvärt. De skall straffas med döden, skulden för deras död är deras egen.

14Om en man tar både en kvinna och hennes mor till hustru, är det en skändlighet. Man skall bränna både honom och dem; något skändligt får inte finnas bland er.

15Om en man har könsumgänge med ett djur, skall han straffas med döden. Djuret skall ni också döda.

16Om en kvinna närmar sig ett djur och parar sig med det, skall du döda både kvinnan och djuret. De skall straffas med döden, skulden för deras död är deras egen.

17Om en man tar sin syster, sin fars eller sin mors dotter, till hustru och de har umgänge med varandra, är det en skamlighet, och de skall utstötas ur sitt folk i allas åsyn. Han har lägrat sin syster, han har dragit skuld över sig.

18Om en man har samlag med en kvinna under hennes menstruation och blottar hennes blods källa, liksom hon själv blottar den, skall båda utstötas ur sitt folk.

descobrir a fonte do seu sangue, ambos serão eliminados do meio do seu povo.

[19] Também a nudez da irmã de tua mãe ou da irmã de teu pai não descobrirás; porquanto descobriu a nudez da sua parenta, sobre si levarão a sua iniqüidade.

[19]Du får inte lägra din mors syster eller din fars syster, ty den som gör så vanärar sitt eget kött och blod, och de drar skuld över sig.

[20] Também se um homem se deitar com a sua tia, descobriu a nudez de seu tio; seu pecado sobre si levarão; morrerão sem filhos.

[20]Den som ligger med sin farbrors hustru skändar sin farbror. De drar synd över sig och skall dö barnlösa.

[21] Se um homem tomar a mulher de seu irmão, imundícia é; descobriu a nudez de seu irmão; ficarão sem filhos.

[21]Om någon tar sin brors hustru till hustru, är det en vedervärdig handling. Han skändar sin bror, och de blir barnlösa.

[22] Guardai, pois, todos os meus estatutos e todos os meus juízos e cumpri-os, para que vos não vomite a terra para a qual vos levo para habitardes nela.

[22]Ni skall hålla alla mina bud och stadgar och följa dem. Annars utspys ni ur landet, det land som jag vill föra er till och låta er bo i.

[23] Não andeis nos costumes da gente que eu lanço de diante de vós, porque fizeram todas estas coisas; por isso, me aborreci deles.

[23]Ni skall inte ta efter sederna hos det folk som jag driver undan för er. De gjorde alla dessa skändligheter, och jag fick avsky för dem.

[24] Mas a vós outros vos tenho dito: em herança possuireis a sua terra, e eu vo-la darei para a possuirdes, terra que mana leite e mel. Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos separei dos povos.

[24]Därför sade jag till er: Ni skall ta deras land i besittning, ty jag skall ge det åt er som er egendom, ett land som flödar av mjölk och honung. Jag är Herren, er Gud, som har avskilt er från andra folk.

[25] Fareis, pois, distinção entre os animais limpos e os imundos e entre as aves imundas e as limpas; não vos façais abomináveis por causa dos animais, ou das aves, ou de tudo o que se arrasta sobre a terra, as quais coisas apartei de vós, para tê-las por imundas.

[25]Och ni skall skilja mellan rena och orena djur och mellan orena och rena fåglar. Gör er inte själva till något avskyvärt genom de fyrfotadjur, fåglar eller kräldjur som jag har skilt ut som orena för er.

[26] Ser-me-eis santos, porque eu, o SENHOR, sou santo e separei-vos dos povos, para serdes meus.

[27] O homem ou mulher que sejam necromantes ou sejam feiticeiros serão mortos; serão apedrejados; o seu sangue cairá sobre eles.

[26]Ni skall vara helgade åt mig, ty jag, Herren, är helig, och jag har avskilt er från andra folk för att ni skall tillhöra mig.

[27]En man eller en kvinna som har en ande från en död eller en spådomsande i sig skall straffas med döden. Man skall stena dem, skulden för deras död är deras egen.

Levítico 21

Leis para os sacerdotes

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Fala aos sacerdotes, filhos de Arão, e dize-lhes: O sacerdote não se contaminará por causa de um morto entre o seu povo,

[2] salvo por seu parente mais chegado: por sua mãe, e por seu pai, e por seu filho, e por sua filha, e por seu irmão;

[3] e também por sua irmã virgem, chegada a ele, que ainda não teve marido, pode contaminar-se.

[4] Ele, sendo homem principal entre o seu povo, não se contaminará, pois que se profanaria.

[5] Não farão calva na sua cabeça e não cortarão as extremidades da barba, nem ferirão a sua carne.

[6] Santos serão a seu Deus e não profanarão o nome do seu Deus, porque oferecem as ofertas queimadas do SENHOR, o pão de seu Deus; portanto, serão santos.

[7] Não tomarão mulher prostituta ou desonrada, nem tomarão mulher repudiada de seu marido, pois o sacerdote é santo a seu Deus.

[8] Portanto, o consagrarás, porque oferece o pão do teu Deus. Ele vos será santo, pois

3 Mos 21

Helighetsregler för prästerna

[1]Herren sade till Mose: Säg till prästerna, Arons söner: En präst får inte ådra sig orenhet genom att röra vid en avliden släkting,

[2]om det inte är en nära anhörig: hans mor, far, son, dotter, bror

[3]eller en syster som var oskuld, som aldrig varit gift utan bott hos honom; för hennes skull får han orena sig.

[4]Han får inte ådra sig orenhet genom en gift kvinna i sin släkt så att han blir ohelig.

[5]Prästerna får inte raka någon del av sitt huvud, inte heller klippa av skägget eller rista märken på sin kropp.

[6]De skall vara helgade åt sin Gud och får inte vanhelga sin Guds namn, ty de bär fram Herrens eldoffer, sin Guds mat, och måste därför vara heliga.

[7]En präst får inte ta en prostituerad eller en vanärad kvinna till hustru, inte heller en kvinna som förskjutits av sin man, ty prästen är helgad åt sin Gud.

[8]Och du skall hålla honom helig, ty han bär fram din Guds mat. Han skall vara

eu, o SENHOR que vos santifico, sou santo.

[9] Se a filha de um sacerdote se desonra, prostituindo-se, profana a seu pai; será queimada.

[10] O sumo sacerdote entre seus irmãos, sobre cuja cabeça foi derramado o óleo da unção, e que for consagrado para vestir as vestes sagradas, não desgrenhará os cabelos, nem rasgará as suas vestes.

[11] Não se chegará a cadáver algum, nem se contaminará por causa de seu pai ou de sua mãe.

[12] Não sairá do santuário, nem profanará o santuário do seu Deus, pois a consagração do óleo da unção do seu Deus está sobre ele. Eu sou o SENHOR.

[13] Ele tomará por mulher uma virgem.

[14] Viúva, ou repudiada, ou desonrada, ou prostituta, estas não tomará, mas virgem do seu povo tomará por mulher.

[15] E não profanará a sua descendência entre o seu povo, porque eu sou o SENHOR, que o santifico.

[16] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[17] Fala a Arão, dizendo: Ninguém dos teus descendentes, nas suas gerações, em quem houver algum defeito se chegará para oferecer o pão do seu Deus.

[18] Pois nenhum homem em quem houver defeito se chegará: como homem cego, ou

helig för dig, ty jag, Herren, som helgar er, är helig.

[9]Om dottern till en präst vanhelgar sig genom prostitution, vanhelgar hon sin far. Hon skall brännas.

[10]Den präst som är främst bland sina ämbetsbröder och har fått smörjelseolja på sitt huvud, som är prästvigd och får iföra sig de heliga kläderna, får inte ha håret hängande och inte riva sönder sina kläder.

[11]Han får inte gå in där det finns någon död. Inte ens genom sin far eller sin mor får han bli oren.

[12]Han får inte lämna helgedomen och inte vanhelga sin Guds helgedom, ty han är vigd genom sin Guds smörjelseolja. Jag är Herren.

[13]Han skall ta till hustru en kvinna som är orörd.

[14]En änka, en förskjuten kvinna, en vanärad eller prostituerad kvinna får han inte ta till hustru, bara en orörd kvinna ur sitt eget folk,

[15]så att han inte vanhelgar sina efterkommande i folket. Jag är Herren som helgar honom.

[16]Herren talade till Mose:

[17]Säg till Aron: Ingen bland dina ättlingar i kommande släktled som har ett lyte får träda fram och offra sin Guds mat.

[18]Ingen som har ett lyte får träda fram, ingen som är blind eller halt eller

coxo, ou de rosto mutilado, ou desproporcionado,

[19] ou homem que tiver o pé quebrado ou mão quebrada,

[20] ou corcovado, ou anão, ou que tiver belida no olho, ou sarna, ou impigens, ou que tiver testículo quebrado.

[21] Nenhum homem da descendência de Arão, o sacerdote, em quem houver algum defeito se chegará para oferecer as ofertas queimadas do SENHOR; ele tem defeito; não se chegará para oferecer o pão do seu Deus.

[22] Comerá o pão do seu Deus, tanto do santíssimo como do santo.

[23] Porém até ao véu não entrará, nem se chegará ao altar, porque tem defeito, para que não profane os meus santuários, porque eu sou o SENHOR, que os santifico.

[24] Assim falou Moisés a Arão, aos filhos deste e a todos os filhos de Israel.

Levítico 22

A lei acerca de comer coisas santas

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Dize a Arão e aos seus filhos que se abstenham das coisas sagradas, dedicadas a mim pelos filhos de Israel, para que não profanem o meu santo nome. Eu sou o SENHOR.

[3] Dize-lhes: Todo homem, que entre as vossas gerações, de toda a vossa descendência, se chegar às coisas sagradas que os filhos de Israel dedicam ao SENHOR, tendo sobre si a sua imundícia,

vanställd i ansiktet eller har någon vanskapt lem

[19]eller har brutit foten eller handen

[20]eller är puckelryggig eller dvärg eller har en vit fläck i ögat eller har skabb eller revorm eller har skadade testiklar.

[21]Om någon av prästen Arons efterkommande har ett lyte, får han inte träda fram för att offra Herrens eldoffer; har han ett lyte, får han inte träda fram för att offra sin Guds mat.

[22]Han får äta av sin Guds mat, både det högheliga och det heliga,

[23]men eftersom han har ett lyte, får han inte gå in till förhänget, inte heller träda fram till altaret, för att inte min helgedom skall vanhelgas. Jag är Herren som helgar dem.

[24]Så talade Mose till Aron och hans söner och till alla israeliterna.

3 Mos 22

Prästerna och offren

[1]Herren talade till Mose:

[2]Säg till Aron och hans söner att de skall vara aktsamma om de heliga gåvor som israeliterna helgar åt mig, så att de inte vanhelgar mitt heliga namn. Jag är Herren.

[3]Säg till dem: Om någon av era ättlingar i kommande släktled medan han är oren kommer nära de heliga gåvor som israeliterna helgar åt Herren, skall han stötas bort ur min åsyn. Jag är Herren.

aquela alma será eliminada de diante de mim. Eu sou o SENHOR.

4 Ninguém da descendência de Arão que for leproso ou tiver fluxo comerá das coisas sagradas, até que seja limpo; como também o que tocar alguma coisa imunda por causa de um morto ou aquele com quem se der a emissão do sêmen;

4Om någon av Arons efterkommande har spetälska eller en flytning, får han inte äta av de heliga gåvorna förrän han blir ren. Det gäller också den som har rört vid någon som blivit oren genom en död kropp och den som har haft sädesuttömning

5 ou qualquer que tocar algum réptil, com o que se faz imundo, ou a algum homem, com o que se faz imundo, seja qual for a sua imundícia.

5och likaså den som har rört vid ett smådjur som man blir oren av eller vid en människa som man blir oren av, oavsett hur denna människa har blivit oren.

6 O homem que o tocar será imundo até à tarde e não comerá das coisas sagradas sem primeiro banhar o seu corpo em água.

6Den som rör vid något sådant är oren till kvällen och får inte äta av de heliga gåvorna förrän han har badat.

7 Posto o sol, então, será limpo e, depois, comerá das coisas sagradas, porque isto é o seu pão.

7Men när solen har gått ner är han ren, och sedan får han äta av de heliga gåvorna, ty det är hans mat.

8 Do animal que morre por si mesmo ou é dilacerado não comerá, para, com isso, não contaminar-se. Eu sou o SENHOR.

8Ett självdött eller ihjälrivet djur får han inte äta: han blir oren genom det. Jag är Herren.

9 Guardarão, pois, a obrigação que têm para comigo, para que, por isso, não levem sobre si pecado e morram, havendo-o profanado. Eu sou o SENHOR, que os santifico.

9De skall hålla vad jag har ålagt dem, så att de inte drar skuld över sig genom det de äter och måste dö därför att de vanhelgar det heliga. Jag är Herren som helgar dem.

10 Nenhum estrangeiro comerá das coisas sagradas; o hóspede do sacerdote nem o seu jornaleiro comerão das coisas sagradas.

10Ingen obehörig får äta av det heliga. En som tillfälligt bor hos prästen eller en daglönare får inte äta av det heliga,

11 Mas, se o sacerdote comprar algum escravo com o seu dinheiro, este comerá delas; os que nascerem na sua casa, estes comerão do seu pão.

11men om prästen köpt en slav, får denne äta av det, liksom en slav som är född i hans hus; dessa får äta av hans mat.

[12] Quando a filha do sacerdote se casar com estrangeiro, ela não comerá da oferta das coisas sagradas.

[13] Mas, se a filha do sacerdote for viúva ou repudiada, e não tiver filhos, e se houver tornado à casa de seu pai, como na sua mocidade, do pão de seu pai comerá; mas nenhum estrangeiro comerá dele.

[14] Se alguém, por ignorância, comer a coisa sagrada, ajuntar-se-lhe-á a sua quinta parte e a dará ao sacerdote com a coisa sagrada.

[15] Não profanarão as coisas sagradas que os filhos de Israel oferecem ao SENHOR,

[16] pois assim os fariam levar sobre si a culpa da iniqüidade, comendo as coisas sagradas; porque eu sou o SENHOR, que os santifico.

Os animais sacrificados devem ser sem defeito

[17] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[18] Fala a Arão, e a seus filhos, e a todos os filhos de Israel e dize-lhes: Qualquer que, da casa de Israel ou dos estrangeiros em Israel, apresentar a sua oferta, quer em cumprimento de seus votos ou como ofertas voluntárias, que apresentar ao SENHOR em holocausto,

[19] para que seja aceitável, oferecerá macho sem defeito, ou do gado, ou do rebanho de ovelhas, ou de cabras.

[20] Porém todo o que tiver defeito, esse não oferecereis; porque não seria aceito a vosso favor.

[21] Quando alguém oferecer sacrifício pacífico ao SENHOR, quer em

[12]Om dottern till en präst gifter sig med en obehörig, får hon inte längre äta av de heliga offergåvorna.

[13]Men om dottern till en präst har blivit änka eller förskjuten och inte har några barn och kommer tillbaka till sin fars hus, får hon äta av sin fars mat, liksom när hon ännu var ung. Ingen obehörig får äta av den.

[14]Om någon oavsiktligt äter av det heliga, skall han ge prästen ersättning för det heliga med tillägg av en femtedel.

[15]Prästerna får inte vanhelga de heliga gåvor som israeliterna offrar åt Herren

[16]och dra skuld och straff över dem genom att låta dem äta av deras heliga gåvor, ty jag är Herren som helgar dem.

Offrens beskaffenhet

[17]Herren talade till Mose:

[18]Säg till Aron och hans söner och till alla israeliterna: Om någon israelit eller invandrare i Israel vill frambära ett offer, vare sig det är ett löftesoffer eller ett frivilligt offer, som de vill offra åt Herren som brännoffer,

[19]måste det, för att behaga honom, vara ett felfritt handjur från nötboskapen, fåren eller getterna.

[20]Ni får inte offra något djur med fel, ett sådant blir inte till behag.

[21]Om någon vill offra ett gemenskapsoffer åt Herren av nötboskap eller småboskap

cumprimento de voto ou como oferta voluntária, do gado ou do rebanho, o animal deve ser sem defeito para ser aceitável; nele, não haverá defeito nenhum.

för att uppfylla ett löfte eller som ett frivilligt offer, skall det vara felfritt för att bli till behag; det får inte vara något fel på det.

[22] O cego, ou aleijado, ou mutilado, ou ulceroso, ou sarnoso, ou cheio de impigens, não os oferecereis ao SENHOR e deles não poreis oferta queimada ao SENHOR sobre o altar.

[22]Det som är blint eller brutet eller stympat eller har vårtor eller skabb eller revorm skall ni inte offra åt Herren. Sådana eldoffer skall ni inte lägga på altaret åt Herren.

[23] Porém novilho ou cordeiro desproporcionados poderás oferecer por oferta voluntária, mas, por voto, não será aceito.

[23]En tjur eller ett får med vanskapta eller förkrympta lemmar får du offra som frivilligt offer, men Herren finner inte behag i det om det ges som löftesoffer.

[24] Não oferecereis ao SENHOR animal que tiver os testículos machucados, ou moídos, ou arrancados, ou cortados; nem fareis isso na vossa terra.

[24]Ett djur med klämda, krossade, avslitna eller utskurna testiklar får ni inte offra åt Herren. Ni får inte göra sådant i ert land

[25] Também da mão do estrangeiro nenhum desses animais oferecereis como pão do vosso Deus, porque são corrompidos pelo defeito que há neles; não serão aceitos a vosso favor.

[25]och inte heller köpa sådana djur av utlänningar och bära fram dem som er Guds mat. De är skadade, de har ett fel, och Herren finner inte behag i er gåva.

[26] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[26]Herren talade till Mose:

[27] Quando nascer o boi, ou cordeiro, ou cabra, sete dias estará com a mãe; do oitavo dia em diante, será aceito por oferta queimada ao SENHOR.

[27]När en kalv, ett lamm eller en killing har fötts, skall den dia sin mor i sju dagar, men från den åttonde dagen är den Herren till behag som eldoffergåva.

[28] Ou seja vaca, ou seja ovelha, não imolarás a ela e seu filho, ambos no mesmo dia.

[28]Ni får inte slakta en ko eller ett får på samma dag som dess unge.

[29] Quando oferecerdes sacrifício de louvores ao SENHOR, fá-lo-eis para que sejais aceitos.

[29]När ni vill offra ett tackoffer åt Herren, skall det ske så att det behagar honom.

[30] No mesmo dia, será comido; e, dele, nada deixareis ficar até pela manhã. Eu sou o SENHOR.

[31] Pelo que guardareis os meus mandamentos e os cumprireis. Eu sou o SENHOR.

[32] Não profanareis o meu santo nome, mas serei santificado no meio dos filhos de Israel. Eu sou o SENHOR, que vos santifico,

[33] que vos tirei da terra do Egito, para ser o vosso Deus. Eu sou o SENHOR.

Levítico 23

As festas solenes do SENHOR

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: As festas fixas do SENHOR, que proclamareis, serão santas convocações; são estas as minhas festas.

O Sábado

Êxodo 23.12

[3] Seis dias trabalhareis, mas o sétimo será o sábado do descanso solene, santa convocação; nenhuma obra fareis; é sábado do SENHOR em todas as vossas moradas.

A Páscoa

Êxodo 23.14,15; 34.18; Deuteronômio 16.1-8

[4] São estas as festas fixas do SENHOR, as santas convocações, que proclamareis no seu tempo determinado:

[5] no mês primeiro, aos catorze do mês, no crepúsculo da tarde, é a Páscoa do SENHOR.

[30]Det skall ätas samma dag, ni får inte lämna kvar något till nästa morgon. Jag är Herren.

[31]Ni skall hålla mina bud och följa dem. Jag är Herren.

[32]Ni får inte vanhelga mitt heliga namn; jag skall hållas helig bland israeliterna. Jag är Herren som helgar er

[33]och som har fört er ut ur Egypten för att vara er Gud. Jag är Herren.

3 Mos 23

Israels årliga högtider

[1]Herren talade till Mose:

[2]Säg till israeliterna: Herrens högtider som ni skall utlysa som heliga sammankomster, mina högtider, är följande:

[3]Sex dagar får arbete utföras, men på den sjunde dagen är det sabbat, en sabbatsvila för helig sammankomst, och då får ni inte utföra något arbete. Det är en Herrens sabbat, var ni än bor.

[4]Detta är Herrens högtider, heliga sammankomster, som ni skall utlysa på bestämda tider.

[5]I första månaden, på fjortonde dagen i månaden, mellan skymning och mörker, är det Herrens påsk.

[6] E aos quinze dias deste mês é a Festa dos Pães Asmos do SENHOR; sete dias comereis pães asmos.

[6]Och på femtonde dagen i samma månad firas det osyrade brödets högtid till Herrens ära. I sju dagar skall ni äta osyrat bröd.

[7] No primeiro dia, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis;

[7]Den första dagen skall ni hålla en helig sammankomst; då får ni inte utföra några sysslor.

[8] mas sete dias oferecereis oferta queimada ao SENHOR; ao sétimo dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

[8]I sju dagar skall ni offra eldoffer åt Herren, och på den sjunde dagen skall det hållas en helig sammankomst; då får ni inte utföra några sysslor.

As Primícias

Êxodo 23.16; 34.22,26

[9] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[9]Herren talade till Mose:

[10] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra, que vos dou, e segardes a sua messe, então, trareis um molho das primícias da vossa messe ao sacerdote;

[10]Säg till israeliterna: När ni kommer in i landet som jag skall ge er och bärgar grödan, skall ni bära den första kärven av er skörd till prästen,

[11] este moverá o molho perante o SENHOR, para que sejais aceitos;

[11]som skall lyfta upp den inför Herren för att ni skall behaga honom. Dagen efter sabbaten skall prästen lyfta upp kärven.

[12] no dia imediato ao sábado, o sacerdote o moverá. No dia em que moverdes o molho, oferecereis um cordeiro sem defeito, de um ano, em holocausto ao SENHOR.

[12]Samma dag som kärven lyfts upp skall ni offra ett felfritt, årsgammalt lamm som brännoffer åt Herren.

[13] A sua oferta de manjares serão duas dízimas de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR, e a sua libação será de vinho, a quarta parte de um him.

[13]Det tillhörande matoffret skall bestå av två tiondels efa siktat mjöl, blandat med olja, som eldoffer, en lukt som gör Herren nöjd. Det tillhörande dryckesoffret skall bestå av vin, en kvarts hin.

[14] Não comereis pão, nem trigo torrado, nem espigas verdes, até ao dia em que trouxerdes a oferta ao vosso Deus; é

[14]Men bröd, rostat korn och färskt korn får ni inte äta förrän denna dag, inte förrän ni burit fram gåvan till er Gud. Detta skall

estatuto perpétuo por vossas gerações, em todas as vossas moradas.

vara en oföränderlig stadga för er genom alla släktled, var ni än bor.

O Pentecostes

Deuteronômio 16.9-12

15 Contareis para vós outros desde o dia imediato ao sábado, desde o dia em que trouxerdes o molho da oferta movida; sete semanas inteiras serão.

15Sedan skall ni låta det gå sju fulla veckor från dagen efter sabbaten, från den dag då ni bar fram den kärve som lyfts upp till offer.

16 Até ao dia imediato ao sétimo sábado, contareis cinqüenta dias; então, trareis nova oferta de manjares ao SENHOR.

16Ni skall räkna femtio dagar till och med dagen efter den sjunde sabbaten. Då skall ni bära fram ett matoffer av den nya skörden till Herren.

17 Das vossas moradas trareis dois pães para serem movidos; de duas dízimas de um efa de farinha serão; levedados se cozerão; são primícias ao SENHOR.

17Hemifrån skall ni ta med bröd att lyftas till offer, två stycken. De skall bestå av två tiondels efa siktat mjöl och bakas med surdeg; de är en förstlingsgåva åt Herren.

18 Com o pão oferecereis sete cordeiros sem defeito de um ano, e um novilho, e dois carneiros; holocausto serão ao SENHOR, com a sua oferta de manjares e as suas libações, por oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

18Förutom brödet skall ni föra fram sju felfria, årsgamla lamm, en ungtjur och två baggar. De skall offras som brännoffer åt Herren, med tillhörande matoffer och dryckesoffer, ett eldoffer, en lukt som gör Herren nöjd.

19 Também oferecereis um bode, para oferta pelo pecado, e dois cordeiros de um ano, por oferta pacífica.

19Sedan skall ni offra en bock som syndoffer och två årsgamla lamm som gemenskapsoffer.

20 Então, o sacerdote os moverá, com o pão das primícias, por oferta movida perante o SENHOR, com os dois cordeiros; santos serão ao SENHOR, para o uso do sacerdote.

20Och prästen skall lyfta upp dem till ett offer inför Herren tillsammans med de första bröden av skörden och två lamm. De skall helgas åt Herren och tillhör prästen.

21 No mesmo dia, se proclamará que tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; é estatuto perpétuo em todas as vossas moradas, pelas vossas gerações.

21Till samma dag skall ni utlysa en helig sammankomst. Helig skall den vara för er, då får ni inte utföra några sysslor. Detta skall vara en oföränderlig stadga för er genom alla släktled, var ni än bor.

[22] Quando segardes a messe da vossa terra, não rebuscareis os cantos do vosso campo, nem colhereis as espigas caídas da vossa sega; para o pobre e para o estrangeiro as deixareis. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[23] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[24] Fala aos filhos de Israel, dizendo: No mês sétimo, ao primeiro do mês, tereis descanso solene, memorial, com sonidos de trombetas, santa convocação.

[25] Nenhuma obra servil fareis, mas trareis oferta queimada ao SENHOR.

O Dia da Expiação

[26] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[27] Mas, aos dez deste mês sétimo, será o Dia da Expiação; tereis santa convocação e afligireis a vossa alma; trareis oferta queimada ao SENHOR.

[28] Nesse mesmo dia, nenhuma obra fareis, porque é o Dia da Expiação, para fazer expiação por vós perante o SENHOR, vosso Deus.

[29] Porque toda alma que, nesse dia, se não afligir será eliminada do seu povo.

[30] Quem, nesse dia, fizer alguma obra, a esse eu destruirei do meio do seu povo.

[31] Nenhuma obra fareis; é estatuto perpétuo pelas vossas gerações, em todas as vossas moradas.

[32] Sábado de descanso solene vos será; então, afligireis a vossa alma; aos nove do mês, de uma tarde a outra tarde, celebrareis o vosso sábado.

A Festa dos Tabernáculos

[33] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[22]När grödan bärgas i ert land, skall du inte skörda ända ut till åkerrenen, inte heller skall du samla in de sista axen av skörden. Du skall lämna kvar det åt den fattige och åt invandraren. Jag är Herren, er Gud.

[23]Herren talade till Mose:

[24]Säg till israeliterna: I sjunde månaden, på första dagen i månaden, skall det vara sabbatsvila, en minnesdag då ni stöter i horn och håller en helig sammankomst.

[25]Då får ni inte utföra några sysslor, ni skall offra eldoffer åt Herren.

[26]Herren talade till Mose:

[27]På tionde dagen i samma månad, den sjunde, infaller försoningsdagen. Då skall ni hålla en helig sammankomst, späka er och offra eldoffer åt Herren.

[28]Något arbete får ni inte utföra på den dagen, ty det är en försoningsdag som skall bringa försoning åt er inför Herren, er Gud.

[29]Var och en som inte späker sig på den dagen skall utstötas ur sitt folk.

[30]Och var och en som utför arbete på den dagen skall jag utrensa ur hans folk.

[31]Ni får inte utföra något arbete. Detta skall vara en oföränderlig stadga för er genom alla släktled, var ni än bor.

[32]Det skall vara en vilodag för er, en sabbat då ni skall späka er. Från kvällen den nionde dagen i månaden till nästa kväll skall ni hålla denna sabbat.

[33]Herren talade till Mose:

[34] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Aos quinze dias deste mês sétimo, será a Festa dos Tabernáculos ao SENHOR, por sete dias.

[35] Ao primeiro dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

[36] Sete dias oferecereis ofertas queimadas ao SENHOR; ao dia oitavo, tereis santa convocação e oferecereis ofertas queimadas ao SENHOR; é reunião solene, nenhuma obra servil fareis.

[37] São estas as festas fixas do SENHOR, que proclamareis para santas convocações, para oferecer ao SENHOR oferta queimada, holocausto e oferta de manjares, sacrifício e libações, cada qual em seu dia próprio,

[38] além dos sábados do SENHOR, e das vossas dádivas, e de todos os vossos votos, e de todas as vossas ofertas voluntárias que dareis ao SENHOR.

[39] Porém, aos quinze dias do mês sétimo, quando tiverdes recolhido os produtos da terra, celebrareis a festa do SENHOR, por sete dias; ao primeiro dia e também ao oitavo, haverá descanso solene.

[40] No primeiro dia, tomareis para vós outros frutos de árvores formosas, ramos de palmeiras, ramos de árvores frondosas e salgueiros de ribeiras; e, por sete dias, vos alegrareis perante o SENHOR, vosso Deus.

[34]Säg till israeliterna: På femtonde dagen i samma månad, den sjunde, infaller Herrens lövhyddefest, som varar i en vecka.

[35]Den första dagen är det en helig sammankomst, då får ni inte utföra några sysslor.

[36]Under sju dagar skall ni offra eldoffer åt Herren, och på den åttonde dagen skall ni hålla en helig sammankomst och offra eldoffer åt Herren. Då är det en högtidssamling, och ni får inte utföra några sysslor.

[37]Dessa är Herrens högtider, som ni skall utlysa som heliga sammankomster, då ni skall offra eldoffer åt Herren, brännoffer och matoffer, slaktoffer och dryckesoffer, varje dag det som är bestämt.

[38]Därtill kommer Herrens sabbater och era övriga gåvor och alla era löftesoffer och alla frivilliga offer som ni ger åt Herren.

[39]På femtonde dagen i sjunde månaden, när ni bärgat vad landet gett, skall ni alltså fira Herrens högtid, som varar i en vecka. Den första dagen är det sabbatsvila och den åttonde dagen är det också sabbatsvila.

[40]Och på den första dagen skall ni ta frukter av era finaste träd, palmblad, lummiga grenar och pilkvistar och hålla en glädjefest inför Herren, er Gud, under sju dagar.

[41] Celebrareis esta como festa ao SENHOR, por sete dias cada ano; é estatuto perpétuo pelas vossas gerações; no mês sétimo, a celebrareis.

[42] Sete dias habitareis em tendas de ramos; todos os naturais de Israel habitarão em tendas,

[43] para que saibam as vossas gerações que eu fiz habitar os filhos de Israel em tendas, quando os tirei da terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[44] Assim, declarou Moisés as festas fixas do SENHOR aos filhos de Israel.

[41]Ni skall fira denna högtid som en Herrens högtid en vecka varje år. Detta skall vara en oföränderlig stadga för er genom alla släktled. I sjunde månaden skall ni fira den.

[42]Då skall ni bo i lövhyddor under en vecka. Alla infödda israeliter skall bo i lövhyddor,

[43]för att era efterkommande skall veta att jag lät israeliterna bo i lövhyddor när jag förde dem ut ur Egypten. Jag är Herren, er Gud.

[44]Så talade Mose till israeliterna om Herrens högtider.

Levítico 24

O azeite para o candelabro

Êxodo 27.20,21

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Ordena aos filhos de Israel que te tragam azeite puro de oliveira, batido, para o candelabro, para que haja lâmpada acesa continuamente.

[3] Na tenda da congregação fora do véu, que está diante do Testemunho, Arão a conservará em ordem, desde a tarde até pela manhã, de contínuo, perante o SENHOR; estatuto perpétuo será este pelas suas gerações.

[4] Sobre o candeeiro de ouro puro conservará em ordem as lâmpadas perante o SENHOR, continuamente.

O pão para a mesa do SENHOR

[5] Também tomarás da flor de farinha e dela cozerás doze pães, cada um dos quais será de duas dízimas de um efa.

3 Mos 24

Lampstället och skådebröden

[1]Herren talade till Mose:

[2]Befall israeliterna att skaffa dig ren olja av stötta oliver till lampstället, så att lamporna kan sättas upp varje dag.

[3]Utanför förhänget framför förbundstecknet i uppenbarelsetältet skall Aron se till att lamporna ständigt brinner natten igenom inför Herren. Detta skall vara en oföränderlig stadga för er genom alla släktled.

[4]Han skall alltid hålla lamporna på lampstället av rent guld brinnande inför Herren.

[5]Du skall ta siktat mjöl och baka tolv kakor; varje kaka skall bestå av två tiondels efa siktat mjöl.

[6] E os porás em duas fileiras, seis em cada fileira, sobre a mesa de ouro puro, perante o SENHOR.

[6]Dem skall du lägga i två staplar med sex i varje på bordet av rent guld inför Herren.

[7] Sobre cada fileira porás incenso puro, que será, para o pão, como porção memorial; é oferta queimada ao SENHOR.

[7]Vid varje stapel skall du lägga ren rökelse, som i stället för bröd är deloffret, ett eldoffer åt Herren.

[8] Em cada sábado, Arão os porá em ordem perante o SENHOR, continuamente, da parte dos filhos de Israel, por aliança perpétua.

[8]Varje sabbatsdag skall man alltid lägga fram bröden inför Herren. Det skall vara en evig förpliktelse för israeliterna.

[9] E serão de Arão e de seus filhos, os quais os comerão no lugar santo, porque são coisa santíssima para eles, das ofertas queimadas ao SENHOR, como estatuto perpétuo.

[9]De tillfaller Aron och hans söner som skall äta dem på helig plats, ty de är något högheligt. De skall för all framtid vara hans andel av Herrens eldoffer.

A pena do pecado de blasfêmia

[10] Apareceu entre os filhos de Israel o filho de uma israelita, o qual era filho de um egípcio; o filho da israelita e certo homem israelita contenderam no arraial.

[11] Então, o filho da mulher israelita blasfemou o nome do SENHOR e o amaldiçoou, pelo que o trouxeram a Moisés. O nome de sua mãe era Selomite, filha de Dibri, da tribo de Dã.

[12] E o levaram à prisão, até que se lhes fizesse declaração pela boca do SENHOR.

[13] Disse o SENHOR a Moisés:

[14] Tira o que blasfemou para fora do arraial; e todos os que o ouviram porão as mãos sobre a cabeça dele, e toda a congregação o apedrejará.

[15] Dirás aos filhos de Israel: Qualquer que amaldiçoar o seu Deus levará sobre si o seu pecado.

Hädelse bestraffas

[10]Bland israeliterna fanns en man som hade en israelitisk mor men vars far var egypter. I lägret kom han i strid med en israelitisk man,

[11]och sonen till den israelitiska kvinnan smädade Namnet och förbannade det. Man förde honom till Mose. Hans mor hette Shelomit, dotter till Divri av Dans stam.

[12]De satte mannen i förvar i väntan på ett besked från Herren.

[13]Herren talade till Mose:

[14]Mannen som förbannat skall föras utanför lägret. Alla som har hört orden skall lägga händerna på hans huvud, och hela menigheten skall stena honom.

[15]Och du skall säga till israeliterna: Var och en som förbannar sin Gud drar skuld över sig.

[16] Aquele que blasfemar o nome do SENHOR será morto; toda a congregação o apedrejará; tanto o estrangeiro como o natural, blasfemando o nome do SENHOR, será morto.

[17] Quem matar alguém será morto.

[18] Mas quem matar um animal o restituirá: igual por igual.

[19] Se alguém causar defeito em seu próximo, como ele fez, assim lhe será feito:

[20] fratura por fratura, olho por olho, dente por dente; como ele tiver desfigurado a algum homem, assim se lhe fará.

[21] Quem matar um animal restituirá outro; quem matar um homem será morto.

[22] Uma e a mesma lei havereis, tanto para o estrangeiro como para o natural; pois eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[23] Então, falou Moisés aos filhos de Israel que levassem o que tinha blasfemado para fora do arraial e o apedrejassem; e os filhos de Israel fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

[16]Var och en som smädar Herrens namn skall straffas med döden, hela menigheten skall stena honom. Den som smädar Namnet, han må vara invandrare eller infödd, skall dödas.

[17]Slår någon ihjäl en människa, skall han straffas med döden.

[18]Den som slår ihjäl ett djur skall ersätta det: liv för liv.

[19]Skadar någon sin nästa, skall man göra med honom som han har gjort:

[20]bruten lem för bruten lem, öga för öga, tand för tand. Samma skada som han har vållat en annan skall tillfogas honom själv.

[21]Den som slår ihjäl ett djur skall ersätta det, men den som slår ihjäl en människa skall själv dödas.

[22]En och samma lag gäller för er alla, för invandraren som för den infödde, ty jag är Herren, er Gud.

[23]Mose sade detta till israeliterna, och mannen som förbannat förde de utanför lägret och stenade. Israeliterna gjorde som Herren hade befallt Mose.

Levítico 25

O Ano de Descanso

Êxodo 23.10,11

[1] Disse o SENHOR a Moisés, no monte Sinai:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra, que vos dou, então, a terra guardará um sábado ao SENHOR.

3 Mos 25

Sabbatsåret

[1]Herren talade till Mose på Sinaiberget:

[2]Säg till israeliterna: När ni kommer in i landet som jag ger er, skall landet fira Herrens sabbat.

[3] Seis anos semearás o teu campo, e seis anos podarás a tua vinha, e colherás os seus frutos.

[4] Porém, no sétimo ano, haverá sábado de descanso solene para a terra, um sábado ao SENHOR; não semearás o teu campo, nem podarás a tua vinha.

[5] O que nascer de si mesmo na tua seara não segarás e as uvas da tua vinha não podada não colherás; ano de descanso solene será para a terra.

[6] Mas os frutos da terra em descanso vos serão por alimento, a ti, e ao teu servo, e à tua serva, e ao teu jornaleiro, e ao estrangeiro que peregrina contigo;

[7] e ao teu gado, e aos animais que estão na tua terra, todo o seu produto será por mantimento.

O Ano do Jubileu

[8] Contarás sete semanas de anos, sete vezes sete anos, de maneira que os dias das sete semanas de anos te serão quarenta e nove anos.

[9] Então, no mês sétimo, aos dez do mês, farás passar a trombeta vibrante; no Dia da Expiação, fareis passar a trombeta por toda a vossa terra.

[10] Santificareis o ano qüinquagésimo e proclamareis liberdade na terra a todos os seus moradores; ano de jubileu vos será, e tornareis, cada um à sua possessão, e cada um à sua família.

[11] O ano qüinquagésimo vos será jubileu; não semeareis, nem segareis o que nele

[3]I sex år skall du beså din åker, och i sex år skall du beskära dina vinstockar och bärga skörden.

[4]Men det sjunde året skall landet ha en sabbatsvila, en Herrens sabbat. Då skall du inte beså din åker och inte beskära dina vinstockar.

[5]Vad som växer upp av spillsäden efter skörden skall du inte skörda, och de druvor som växer på dina obeskurna vinstockar skall du inte plocka. Det skall vara ett år av sabbatsvila för landet.

[6]Vad landet självt kan frambringa under denna sabbat skall vara mat åt dig, din slav och slavinna, din daglönare och den som tillfälligt bor hos dig, alla som är hos dig.

[7]Din boskap och de vilda djuren i ditt land skall också äta av vad landet kan ge.

Friåret

[8]Du skall låta det gå sju sabbatsår, sju gånger sju år, så att tiden för de sju sabbatsåren blir fyrtionio år.

[9]I sjunde månaden, den tionde dagen i månaden, skall du låta hornen ljuda. På försoningsdagen skall ni stöta i horn i hela ert land,

[10]och ni skall helga det femtionde året och utropa frihet åt alla invånare i landet. Det skall vara ett friår för er: var och en skall få tillbaka sin egendom och få komma tillbaka till sin släkt.

[11]Detta femtionde år skall vara ett friår för er. Då skall ni inte så något, och vad som

nascer de si mesmo, nem nele colhereis as uvas das vinhas não podadas.

växer upp av spillsäden skall ni inte skörda, och druvor från de obeskurna vinstockarna skall ni inte plocka.

12 Porque é jubileu, santo será para vós outros; o produto do campo comereis.

12Ty det är ett friår, det skall ni hålla heligt. Ni skall få er mat av det marken kan ge.

13 Neste Ano do Jubileu, tornareis cada um à sua possessão.

13Under friåret skall var och en få tillbaka sin egendom.

14 Quando venderes alguma coisa ao teu próximo ou a comprares da mão do teu próximo, não oprimas teu irmão.

14Om du säljer åt din landsman eller köper av honom, skall du inte göra något orätt.

15 Segundo o número dos anos desde o Jubileu, comprarás de teu próximo; e, segundo o número dos anos das messes, ele venderá a ti.

15Du skall betala din landsman efter det antal år som gått sedan friåret, och han skall sätta priset efter det antal år du kan bärga skörden.

16 Sendo muitos os anos, aumentarás o preço e, sendo poucos, abaixarás o preço; porque ele te vende o número das messes.

16Ju fler år desto högre pris skall du betala och ju färre år desto lägre pris, ty det är ett visst antal grödor han säljer åt dig.

17 Não oprimais ao vosso próximo; cada um, porém, tema a seu Deus; porque eu sou o SENHOR, vosso Deus.

17Ni skall inte göra orätt mot varandra; du skall frukta din Gud, ty jag är Herren, er Gud.

18 Observai os meus estatutos, guardai os meus juízos e cumpri-os; assim, habitareis seguros na terra.

18Ni skall hålla mina bud, och mina stadgar skall ni följa och rätta er efter, då lever ni trygga i landet.

19 A terra dará o seu fruto, e comereis a fartar e nela habitareis seguros.

19Landet skall ge sin frukt; ni skall äta er mätta och leva trygga där.

20 Se disserdes: Que comeremos no ano sétimo, visto que não havemos de semear, nem colher a nossa messe?

20Och om ni undrar vad ni skall äta under det sjunde året, då ni inte får så eller skörda,

21 Então, eu vos darei a minha bênção no sexto ano, para que dê fruto por três anos.

21skall ni veta att jag låter min välsignelse komma över er under det sjätte året, så att det blir gröda för tre år.

22 No oitavo ano, semeareis e comereis da colheita anterior até ao ano nono; até que venha a sua messe, comereis da antiga.

22Ännu när ni sår under det åttonde året kan ni äta av den gamla skörden. Ända till

dess att det nionde årets gröda har bärgats kan ni äta av den gamla skörden.

Inlösningsrätt

[23] Também a terra não se venderá em perpetuidade, porque a terra é minha; pois vós sois para mim estrangeiros e peregrinos.

[23]Jord får inte säljas för all framtid, ty landet är mitt och ni är främlingar och gäster hos mig.

[24] Portanto, em toda a terra da vossa possessão dareis resgate à terra.

[24]För all jord som blir er måste ni medge återköp.

[25] Se teu irmão empobrecer e vender alguma parte das suas possessões, então, virá o seu resgatador, seu parente, e resgatará o que seu irmão vendeu.

[25]Om din broder kommer på obestånd och måste sälja av sin egendom, skall hans närmaste skyldeman lösa in det sålda.

[26] Se alguém não tiver resgatador, porém vier a tornar-se próspero e achar o bastante com que a remir,

[26]Om någon saknar skyldeman, men själv får råd att lösa in det sålda,

[27] então, contará os anos desde a sua venda, e o que ficar restituirá ao homem a quem vendeu, e tornará à sua possessão.

[27]skall han räkna efter hur många år som gått efter försäljningen och betala köparen för de återstående. Så skall han få tillbaka sin egendom.

[28] Mas, se as suas posses não lhe permitirem reavê-la, então, a que for vendida ficará na mão do comprador até ao Ano do Jubileu; porém, no Ano do Jubileu, sairá do poder deste, e aquele tornará à sua possessão.

[28]Men om han inte har råd, skall det sålda förbli i köparens ägo till friåret. Då skall det frånträdas och han skall få tillbaka sin egendom.

[29] Quando alguém vender uma casa de moradia em cidade murada, poderá resgatá-la dentro de um ano a contar de sua venda; durante um ano, será lícito o seu resgate.

[29]Om någon säljer ett bostadshus i en stad med murar, skall han ha rätt att köpa tillbaka det inom ett år. Inlösningsrätten är alltså tidsbegränsad.

[30] Se, passando-se-lhe um ano, não for resgatada, então, a casa que estiver na cidade que tem muro ficará em perpetuidade ao que a comprou, pelas

[30]Om det inte blir inlöst inom ett år skall huset, om det ligger i en muromgärdad stad, förbli köparens och hans efterkommandes egendom för all framtid och inte frånträdas under friåret.

suas gerações; não sairá do poder dele no Jubileu.

[31] Mas as casas das aldeias que não têm muro em roda serão estimadas como os campos da terra; para elas haverá resgate, e sairão do poder do comprador no Jubileu.

[31]Men hus i byar som inte omges av murar skall betraktas som åkermark: de kan köpas tillbaka eller frånträds under friåret.

[32] Mas, com respeito às cidades dos levitas, às casas das cidades da sua possessão, terão direito perpétuo de resgate os levitas.

[32]I fråga om leviternas städer, dvs. husen i deras städer, har leviterna en inlösningsrätt som gäller för all framtid,

[33] Se o levita não resgatar a casa que vendeu, então, a casa comprada na cidade da sua possessão sairá do poder do comprador, no Jubileu; porque as casas das cidades dos levitas são a sua possessão no meio dos filhos de Israel.

[33]vare sig en levit köper tillbaka sitt hus eller det hus han sålt i sin stad frånträds under friåret, ty leviterna har, i motsats till övriga israeliter, ingen annan egendom än husen i sina städer.

[34] Mas o campo no arrabalde das suas cidades não se venderá, porque lhes é possessão perpétua.

[34]Ett fält utanför deras städer som är betesmark får inte säljas, ty det är deras egendom för all framtid.

Leis a favor dos pobres
Deuteronômio 15.7-11

[35] Se teu irmão empobrecer, e as suas forças decaírem, então, sustentá-lo-ás. Como estrangeiro e peregrino ele viverá contigo.

[35]Om din broder kommer på obestånd och inte längre kan försörja sig, skall du ta dig an honom som man gör med en invandrare eller en tillfälligt bosatt och låta honom bo hos dig.

[36] Não receberás dele juros nem ganho; teme, porém, ao teu Deus, para que teu irmão viva contigo.

[36]Du får inte ta ränta av honom eller kräva mer tillbaka, ty du skall frukta din Gud och låta din broder bo hos dig.

[37] Não lhe darás teu dinheiro com juros, nem lhe darás o teu mantimento por causa de lucro.

[37]Låna inte ut dina pengar åt honom mot ränta, och lämna honom inte av dina livsmedel för att kräva mer tillbaka.

[38] Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para vos dar a terra de Canaã e para ser o vosso Deus.

[38]Jag är Herren, er Gud, som har fört er ut ur Egypten för att ge er Kanaan och vara er Gud.

Leis a favor dos escravos

[39] Também se teu irmão empobrecer, estando ele contigo, e vender-se a ti, não o farás servir como escravo.

[39]Om din broder kommer på obestånd och måste sälja sig till dig, får du inte behandla honom som slav.

[40] Como jornaleiro e peregrino estará contigo; até ao Ano do Jubileu te servirá;

[40]Han skall arbeta hos dig som en daglönare eller en tillfälligt bosatt fram till friåret.

[41] então, sairá de tua casa, ele e seus filhos com ele, e tornará à sua família e à possessão de seus pais.

[41]Då får han lämna dig, han själv och hans barn med honom, och han får återvända till sin släkt och sina fäders egendom.

[42] Porque são meus servos, que tirei da terra do Egito; não serão vendidos como escravos.

[42]Ty de är mina slavar som jag har fört ut ur Egypten, de skall inte säljas som vanliga slavar säljs.

[43] Não te assenhorearás dele com tirania; teme, porém, ao teu Deus.

[43]Du skall inte behandla honom hårt, du skall frukta din Gud.

[44] Quanto aos escravos ou escravas que tiverdes, virão das nações ao vosso derredor; delas comprareis escravos e escravas.

[44]Vill du ha en slav eller slavinna, kan du köpa sådana av folken omkring dig.

[45] Também os comprareis dos filhos dos forasteiros que peregrinam entre vós, deles e das suas famílias que estiverem convosco, que nasceram na vossa terra; e vos serão por possessão.

[45]Ni får också köpa barn till invandrare som är tillfälligt bosatta hos er och sådana i deras familjer som föds i landet. De förblir er egendom,

[46] Deixá-los-eis por herança para vossos filhos depois de vós, para os haverem como possessão; perpetuamente os fareis servir, mas sobre vossos irmãos, os filhos de Israel, não vos assenhoreareis com tirania, um sobre os outros.

[46]och dem kan ni lämna i arv åt era barn som deras egendom; dem kan ni hålla som slavar för all framtid. Men bland era bröder, israeliterna, skall ingen behandla en annan hårt.

[47] Quando o estrangeiro ou peregrino que está contigo se tornar rico, e teu irmão junto dele empobrecer e vender-se ao estrangeiro, ou peregrino que está contigo, ou a alguém da família do estrangeiro,

[47]Om en invandrare eller tillfälligt bosatt hos dig uppnår välstånd men din broder kommer på obestånd och måste sälja sig till invandraren eller den tillfälligt bosatte eller någon som härstammar från en invandrare,

48 depois de haver-se vendido, haverá ainda resgate para ele; um de seus irmãos poderá resgatá-lo:

48skall han kunna friköpas sedan han sålt sig. En av hans bröder skall friköpa honom,

49 seu tio ou primo o resgatará; ou um dos seus, parente da sua família, o resgatará; ou, se lograr meios, se resgatará a si mesmo.

49eller hans farbror eller hans kusin eller någon annan nära släkting eller han själv om han får råd till det.

50 Com aquele que o comprou acertará contas desde o ano em que se vendeu a ele até ao Ano do Jubileu; o preço da sua venda será segundo o número dos anos, conforme se paga a um jornaleiro.

50Då skall han och den som köpte honom räkna ut tiden från det år då han sålde sig och till friåret. Priset skall anpassas efter antalet år och beräknas efter en daglönares arbete.

51 Se ainda faltarem muitos anos, devolverá proporcionalmente a eles, do dinheiro pelo qual foi comprado, o preço do seu resgate.

51Om många år är kvar, skall han köpa sig fri genom att betala motsvarande del av summan,

52 Se restarem poucos anos até ao Ano do Jubileu, então, fará contas com ele e pagará, em proporção aos anos restantes, o preço do seu resgate.

52och om bara några år är kvar till friåret, skall han betala en summa beräknad efter antalet år.

53 Como jornaleiro, de ano em ano, estará com ele; não se assenhoreará dele com tirania à tua vista.

53Han skall vara som en daglönare, anställd år för år, och du skall se till att han inte behandlas hårt.

54 Se desta sorte se não resgatar, sairá no Ano do Jubileu, ele e seus filhos com ele.

54Och om han inte blir friköpt på detta sätt, blir han fri under friåret, han själv och hans barn med honom.

55 Porque os filhos de Israel me são servos; meus servos são eles, os quais tirei da terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

55Ty israeliterna är mina slavar och tillhör mig, de är mina slavar som jag har fört ut ur Egypten. Jag är Herren, er Gud.

Levítico 26

Admoestação contra a idolatria

1 Não fareis para vós outros ídolos, nem vos levantareis imagem de escultura nem coluna, nem poreis pedra com figuras na

3 Mos 26

Löften och varningar

1Ni skall inte göra er några avgudar, inte resa stoder av trä eller sten, och inte heller får ni sätta upp någon bildsten i ert land

vossa terra, para vos inclinardes a ela; porque eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[2] Guardareis os meus sábados e reverenciareis o meu santuário. Eu sou o SENHOR.

Bênçãos decorrentes da obediência
Deuteronômio 7.12-24; 28.1-14

[3] Se andardes nos meus estatutos, guardardes os meus mandamentos e os cumprirdes,

[4] então, eu vos darei as vossas chuvas a seu tempo; e a terra dará a sua messe, e a árvore do campo, o seu fruto.

[5] A debulha se estenderá até à vindima, e a vindima, até à sementeira; comereis o vosso pão a fartar e habitareis seguros na vossa terra.

[6] Estabelecerei paz na terra; deitar-vos-eis, e não haverá quem vos espante; farei cessar os animais nocivos da terra, e pela vossa terra não passará espada.

[7] Perseguireis os vossos inimigos, e cairão à espada diante de vós.

[8] Cinco de vós perseguirão a cem, e cem dentre vós perseguirão a dez mil; e os vossos inimigos cairão à espada diante de vós.

[9] Para vós outros olharei, e vos farei fecundos, e vos multiplicarei, e confirmarei a minha aliança convosco.

[10] Comereis o velho da colheita anterior e, para dar lugar ao novo, tirareis fora o velho.

[11] Porei o meu tabernáculo no meio de vós, e a minha alma não vos aborrecerá.

för att tillbe vid den, ty jag är Herren, er Gud.

[2]Mina sabbater skall ni hålla och min helgedom skall ni vörda. Jag är Herren.

[3]Om ni följer mina stadgar och håller mina bud och rättar er efter dem,

[4]skall jag ge er regn i rätt tid. Då ger jorden sin gröda och träden på fälten bär sin frukt.

[5]Trösktiden varar fram till vinskörden och vinskörden fram till såningstiden. Ni kan äta er mätta på ert bröd och leva trygga i landet.

[6]Jag skall låta fred råda i landet, så att ni kan gå till vila utan att något skrämmer er. Jag skall göra slut på alla rovdjur i landet, och inga svärd skall härja i ert land.

[7]Ni skall jaga era fiender på flykten, och de skall falla för era svärd;

[8]fem av er skall jaga hundra, hundra av er jaga tio tusen, och fienderna skall falla för era svärd.

[9]Jag skall ta mig an er och göra er fruktsamma och talrika; jag skall upprätthålla mitt förbund med er.

[10]Ni kommer att kunna äta av den gamla skörden, ja, ni blir tvungna att kasta bort den för att få plats för den nya.

[11]Jag skall slå upp min boning bland er och aldrig känna avsky för er.

[12] Andarei entre vós e serei o vosso Deus, e vós sereis o meu povo.

[13] Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para que não fôsseis seus escravos; quebrei os timões do vosso jugo e vos fiz andar eretos.

[12]Jag skall vandra mitt ibland er och vara er Gud, och ni skall vara mitt folk.

[13]Jag är Herren, er Gud, som förde er ut ur Egypten för att ni inte skulle vara slavar längre. Det var jag som bröt sönder ert ok och lät er gå med högburet huvud.

Os castigos da desobediência

Deuteronômio 28.15-68

[14] Mas, se me não ouvirdes e não cumprirdes todos estes mandamentos;

[15] se rejeitardes os meus estatutos, e a vossa alma se aborrecer dos meus juízos, a ponto de não cumprir todos os meus mandamentos, e violardes a minha aliança,

[16] então, eu vos farei isto: porei sobre vós terror, a tísica e a febre ardente, que fazem desaparecer o lustre dos olhos e definhar a vida; e semeareis debalde a vossa semente, porque os vossos inimigos a comerão.

[17] Voltar-me-ei contra vós outros, e sereis feridos diante de vossos inimigos; os que vos aborrecerem assenhorear-se-ão de vós e fugireis, sem ninguém vos perseguir.

[18] Se ainda assim com isto não me ouvirdes, tornarei a castigar-vos sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

[19] Quebrantarei a soberba da vossa força e vos farei que os céus sejam como ferro e a vossa terra, como bronze.

[20] Debalde se gastará a vossa força; a vossa terra não dará a sua messe, e as árvores da terra não darão o seu fruto.

[14]Men om ni inte lyssnar till mig och inte handlar efter alla dessa bud,

[15]om ni förkastar mina stadgar och känner sådan avsky för mina befallningar att ni inte handlar efter mina bud utan bryter förbundet med mig,

[16]då skall jag i min tur göra detta mot er: jag skall slå er med fasa, med sjukdom och feber som får er blick att slockna och ert livsmod att vissna. Förgäves skall ni så er säd; era fiender kommer att äta den.

[17]Jag skall vända mig mot er, och ni kommer att besegras av era fiender. Era motståndare får makten över er, och ni kommer att fly, fast ingen förföljer er.

[18]Och om ni trots detta inte lyssnar till mig, skall jag straffa er sjufalt värre för era synder

[19]och kväsa ert stora övermod. Jag skall låta er himmel bli som järn och marken under er som koppar,

[20]så att allt ert slit blir förgäves: jorden ger ingen gröda och träden på fälten bär ingen frukt.

[21] E, se andardes contrariamente para comigo e não me quiserdes ouvir, trarei sobre vós pragas sete vezes mais, segundo os vossos pecados.

[21]Om ni ändå avvisar mig och inte vill lyssna till mig, skall jag slå er sjufalt värre, så som era synder förtjänar.

[22] Porque enviarei para o meio de vós as feras do campo, as quais vos desfilharão, e acabarão com o vosso gado, e vos reduzirão a poucos; e os vossos caminhos se tornarão desertos.

[22]Jag skall släppa lös vilddjuren mot er. De skall ta barnen ifrån er, utrota er boskap och minska ert antal så att vägarna ligger folktomma.

[23] Se ainda com isto não vos corrigirdes para volverdes a mim, porém andardes contrariamente comigo,

[23]Om ni trots detta inte låter varna er utan avvisar mig,

[24] eu também serei contrário a vós outros e eu mesmo vos ferirei sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

[24]skall jag i min tur avvisa er: jag skall slå er sjufalt värre för era synder.

[25] Trarei sobre vós a espada vingadora da minha aliança; e, então, quando vos ajuntardes nas vossas cidades, enviarei a peste para o meio de vós, e sereis entregues na mão do inimigo.

[25]Jag skall låta ett hämndens svärd komma över er, som hämnd för ert förbundsbrott. När ni samlas i städerna skall jag sända in pest bland er, och ni kommer att vara utlämnade åt fienden.

[26] Quando eu vos tirar o sustento do pão, dez mulheres cozerão o vosso pão num só forno e vo-lo entregarão por peso; comereis, porém não vos fartareis.

[26]Jag skall förstöra era brödförråd, och ert bröd kommer att kunna bakas i en enda ugn av tio kvinnor; det skall vägas upp åt er, och ni skall äta men inte bli mätta.

[27] Se ainda com isto me não ouvirdes e andardes contrariamente comigo,

[27]Om ni trots detta inte lyssnar till mig utan avvisar mig,

[28] eu também, com furor, serei contrário a vós outros e vos castigarei sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

[28]kommer jag i min tur att avvisa er i vredesmod och straffa er sjufalt värre för era synder.

[29] Comereis a carne de vossos filhos e de vossas filhas.

[29]Ni skall bli tvungna att äta era söners och döttrars kött.

[30] Destruirei os vossos altos, e desfarei as vossas imagens do sol, e lançarei o vosso cadáver sobre o cadáver dos vossos

[30]Jag skall ödelägga era offerplatser, riva era rökelsealtaren och kasta era ruttnande lik på era ruttna avgudapålar, och jag kommer att känna avsky för er.

deuses; a minha alma se aborrecerá de vós.

31 Reduzirei as vossas cidades a deserto, e assolarei os vossos santuários, e não aspirarei o vosso aroma agradável.

31Jag skall lägga era städer i ruiner, föröda era helgedomar och vända mig bort från den blidkande lukten av era offer.

32 Assolarei a terra, e se espantarão disso os vossos inimigos que nela morarem.

32Ja, jag skall själv lägga landet öde, och era fiender, som slår sig ner där, kommer att bäva.

33 Espalhar-vos-ei por entre as nações e desembainharei a espada atrás de vós; a vossa terra será assolada, e as vossas cidades serão desertas.

33Jag skall skingra er bland folken och förfölja er med draget svärd. Landet skall läggas öde och era städer bli ruiner.

34 Então, a terra folgará nos seus sábados, todos os dias da sua assolação, e vós estareis na terra dos vossos inimigos; nesse tempo, a terra descansará e folgará nos seus sábados.

34Då skall landet få gottgörelse för sina sabbater, så länge det ligger öde och ni är i era fienders land. Då skall landet ha sabbatsvila och ta igen sina uteblivna sabbater.

35 Todos os dias da assolação descansará, porque não descansou nos vossos sábados, quando habitáveis nela.

35Hela den tid landet ligger öde skall det ha sabbat och få den vila det inte fick under era sabbater, då ni bodde där.

36 Quanto aos que de vós ficarem, eu lhes meterei no coração tal ansiedade, nas terras dos seus inimigos, que o ruído de uma folha movida os perseguirá; fugirão como quem foge da espada; e cairão sem ninguém os perseguir.

36De av er som överlever och bor i fiendeland, dem skall jag göra så harhjärtade att de tar till flykten för ett prasslande löv och flyr som om de flydde för svärd och faller, fast de inte är förföljda.

37 Cairão uns sobre os outros como diante da espada, sem ninguém os perseguir; não podereis levantar-vos diante dos vossos inimigos.

37De skall stupa som för svärd, den ene över den andre, fast de inte är förföljda. Ni kommer inte att kunna hålla stånd mot era fiender.

38 Perecereis entre as nações, e a terra dos vossos inimigos vos consumirá.

38Ni skall gå under bland folken, och era fienders land skall uppsluka er.

39 Aqueles que dentre vós ficarem serão consumidos pela sua iniqüidade nas terras

39De av er som överlever skall tyna bort i fiendeland för sina egna synders skull,

dos vossos inimigos e pela iniqüidade de seus pais com eles serão consumidos.

men också för att deras fäder har syndat skall de tyna bort som de.

40 Mas, se confessarem a sua iniqüidade e a iniqüidade de seus pais, na infidelidade que cometeram contra mim, como também confessarem que andaram contrariamente para comigo,

40Då skall de bekänna sina egna synder och sina fäders synder, att de handlade trolöst mot mig, ja, att de avvisade mig,

41 pelo que também fui contrário a eles e os fiz entrar na terra dos seus inimigos; se o seu coração incircunciso se humilhar, e tomarem eles por bem o castigo da sua iniqüidade,

41så att jag i min tur avvisade dem och lät dem komma till sina fienders land. Då skall deras förstockelse upphöra och de skall ödmjuka sig och sona sitt brott,

42 então, me lembrarei da minha aliança com Jacó, e também da minha aliança com Isaque, e também da minha aliança com Abraão, e da terra me lembrarei.

42och då skall jag minnas mitt förbund med Jakob, ja, mitt förbund med Isak och mitt förbund med Abraham skall jag minnas, och landet skall jag minnas.

43 Mas a terra na sua assolação, deixada por eles, folgará nos seus sábados; e tomarão eles por bem o castigo da sua iniqüidade, visto que rejeitaram os meus juízos e a sua alma se aborreceu dos meus estatutos.

43Men landet måste överges av dem och få gottgörelse för sina sabbater genom att ligga öde och slippa dem. De skall sona sitt brott, eftersom de har förkastat mina stadgar och avskytt mina befallningar.

44 Mesmo assim, estando eles na terra dos seus inimigos, não os rejeitarei, nem me aborrecerei deles, para consumi-los e invalidar a minha aliança com eles, porque eu sou o SENHOR, seu Deus.

44Trots detta skall jag, medan de är i sina fienders land, inte förkasta dem eller känna avsky för dem, så att jag gör slut på dem och bryter mitt förbund med dem, ty jag är Herren, deras Gud.

45 Antes, por amor deles, me lembrarei da aliança com os seus antepassados, que tirei da terra do Egito à vista das nações, para lhes ser por Deus. Eu sou o SENHOR.

45Till deras fördel skall jag minnas förbundet med deras förfäder, som jag förde ut ur Egypten i folkens åsyn för att jag skulle vara deras Gud. Jag är Herren.

46 São estes os estatutos, juízos e leis que deu o SENHOR entre si e os filhos de Israel, no monte Sinai, pela mão de Moisés.

46Dessa är de bud, stadgar och lagar för förbundet mellan Herren och israeliterna som Herren gav på Sinaiberget och som förmedlades av Mose.

Levítico 27

Votos particulares e a avaliação deles

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando alguém fizer voto com respeito a pessoas, estas serão do SENHOR, segundo a tua avaliação.

[3] Se o objeto da tua avaliação for homem, da idade de vinte anos até à de sessenta, será a tua avaliação de cinqüenta siclos de prata, segundo o siclo do santuário.

[4] Porém, se for mulher, a tua avaliação será de trinta siclos.

[5] Se a idade for de cinco anos até vinte, a tua avaliação do homem será de vinte siclos, e a da mulher, de dez siclos.

[6] Se a idade for de um mês até cinco anos, a tua avaliação do homem será de cinco siclos de prata, e a tua avaliação pela mulher será de três siclos de prata.

[7] De sessenta anos para cima, se for homem, a tua avaliação será de quinze siclos; se mulher, dez siclos.

[8] Mas, se for mais pobre do que a tua avaliação, então, apresentar-se-á diante do sacerdote, para que este o avalie; segundo o que permitem as posses do que fez o voto, o avaliará o sacerdote.

[9] Se for animal dos que se oferecem ao SENHOR, tudo quanto dele se der ao SENHOR será santo.

[10] Não o mudará, nem o trocará bom por mau ou mau por bom; porém, se dalgum

3 Mos 27

Friköp av gåvor till Herren

[1]Herren talade till Mose:

[2]Säg till israeliterna: Om någon skall uppfylla ett högtidligt löfte till Herren, som medför värdering av människor,

[3]är värdet för en man mellan tjugo och sextio år 50 siklar silver efter tempelvikt.

[4]Gäller det en kvinna, är värdet 30 siklar.

[5]Gäller det någon som är mellan fem och tjugo år, är värdet för en man 20 siklar och för en kvinna 10 siklar.

[6]Gäller det någon som är mellan en månad och fem år, är värdet för en pojke 5 siklar och för en flicka 3 siklar silver.

[7]Gäller det någon som är sextio år eller däröver, är värdet för en man 15 siklar och för en kvinna 10 siklar.

[8]Om någon är så fattig att han inte kan betala fulla värdet, skall man ställa honom inför prästen, som bestämmer vad han skall betala. Prästen skall bestämma värdet efter betalningsförmågan hos den som avlagt löftet.

[9]Gäller det sådana djur som kan ges som offer åt Herren, skall varje djur man ger till Herren vara heligt.

[10]Man får inte ersätta det eller byta ut det, bättre mot sämre eller sämre mot bättre. Men om man byter ut det, skall både det

modo se trocar animal por animal, um e outro serão santos.

11 Se for animal imundo dos que se não oferecem ao SENHOR, então, apresentará o animal diante do sacerdote.

12 O sacerdote o avaliará, seja bom ou mau; segundo a avaliação do sacerdote, assim será.

13 Porém, se dalgum modo o resgatar, então, acrescentará a quinta parte à tua avaliação.

14 Quando alguém dedicar a sua casa para ser santa ao SENHOR, o sacerdote a avaliará, seja boa ou seja má; como o sacerdote a avaliar, assim será.

15 Mas, se aquele que a dedicou quiser resgatar a casa, então, acrescentará a quinta parte do dinheiro à tua avaliação, e será sua.

Voto de um campo e o resgate dele

16 Se alguém dedicar ao SENHOR parte do campo da sua herança, então, a tua avaliação será segundo a semente necessária para o semear: um gômer pleno de cevada será avaliado por cinqüenta siclos de prata.

17 Se dedicar o seu campo desde o Ano do Jubileu, segundo a tua plena avaliação, ficará.

18 Mas, se dedicar o seu campo depois do Ano do Jubileu, então, o sacerdote lhe contará o dinheiro segundo os anos restantes até ao Ano do Jubileu, e isto se abaterá da tua avaliação.

första djuret och det som lämnas i utbyte vara heligt.

11Gäller det däremot ett orent djur som inte kan offras åt Herren, skall man ställa djuret inför prästen,

12och prästen skall bestämma dess värde allt efter hur bra eller dåligt det är. Prästens värdering skall gälla.

13Men om man vill friköpa djuret, skall värdet ökas med en femtedel.

14Om någon vill helga sitt hus åt Herren, skall prästen bestämma dess värde allt efter hur bra eller dåligt det är. Prästens värdering skall stå fast.

15Men om den som har helgat sitt hus vill köpa tillbaka det, skall värdet ökas med en femtedel. Då blir det hans.

16Om någon vill helga en av sina ärvda åkrar åt Herren, skall värdet bestämmas efter hur mycket utsäde som kan sås på den: en homer korn skall svara mot 50 siklar silver.

17Om han helgar sin åker redan under friåret, skall den behålla sitt fastställda värde.

18Men om han helgar sin åker efter friåret, skall prästen beräkna värdet efter det antal år som återstår till nästa friår: värdet minskas i förhållande till detta.

[19] Se aquele que dedicou o campo dalgum modo o quiser resgatar, então, acrescentará a quinta parte do dinheiro à tua avaliação, e ficará seu.

[19]Om den som har helgat åkern vill köpa tillbaka den, skall värdet ökas med en femtedel. Då återgår den till honom.

[20] Se não quiser resgatar o campo ou se o vender a outro homem, nunca mais se resgatará.

[20]Om han inte köper tillbaka åkern utan den säljs till en annan, får den sedan inte återköpas.

[21] Porém, havendo o campo saído livre no Ano do Jubileu, será santo ao SENHOR, como campo consagrado; a posse dele será do sacerdote.

[21]När åkern frånträds under friåret, skall den vara helgad åt Herren, liksom en åker som vigts åt Herren; den blir prästens egendom.

[22] Se alguém dedicar ao SENHOR o campo que comprou, e não for parte da sua herança,

[22]Om någon vill helga åt Herren en åker som han har köpt, en som inte tillhör hans ärvda egendom,

[23] então, o sacerdote lhe contará o preço da avaliação até ao Ano do Jubileu; e, no mesmo dia, dará o importe da avaliação como coisa santa ao SENHOR.

[23]skall prästen räkna ut värdet efter den tid som återstår till nästa friår, och mannen skall betala pengarna samma dag; de är helgade åt Herren.

[24] No Ano do Jubileu, o campo tornará àquele que o vendeu, àquele de quem era a posse do campo por herança.

[24]Under friåret skall åkern återgå till den som sålde den, den hör ju till hans ärvda jord.

[25] Toda a tua avaliação se fará segundo o siclo do santuário; o siclo será de vinte geras.

[25]All värdering skall ske efter tempelvikt, dvs. 20 gera per sikel.

[26] Mas o primogênito de um animal, por já pertencer ao SENHOR, ninguém o dedicará; seja boi ou gado miúdo, é do SENHOR.

[26]Det som är förstfött bland boskapen och som tillhör Herren redan genom att vara förstfött får ingen helga. Vare sig det är en oxe eller ett får tillhör det Herren.

[27] Mas, se for de um animal imundo, resgatar-se-á, segundo a tua avaliação, e sobre ele acrescentará a quinta parte; se não for resgatado, vender-se-á, segundo a tua avaliação.

[27]Gäller det ett orent djur skall det friköpas efter fastställt värde med tillägg av en femtedel. Om det inte friköps, skall det säljas efter fastställt värde.

Não há resgate para certas coisas consagradas

[28] No entanto, nada do que alguém dedicar irremissivelmente ao SENHOR, de tudo o

[28]Gäller det något som är förverkat till Herren, något som en man vigt åt Herren

que tem, seja homem, ou animal, ou campo da sua herança, se poderá vender, nem resgatar; toda coisa assim consagrada será santíssima ao SENHOR.

av sin egendom, vare sig det är en människa eller ett boskapsdjur eller en ärvd åker — inget av detta får säljas eller friköpas. Allt som har förverkats till Herren är högheligt och tillhör Herren.

[29] Ninguém que dentre os homens for dedicado irremissivelmente ao SENHOR se poderá resgatar; será morto.

[29]Man får inte friköpa en människa som har förverkats till Herren; hon måste dödas.

Sobre as dízimas

[30] Também todas as dízimas da terra, tanto dos cereais do campo como dos frutos das árvores, são do SENHOR; santas são ao SENHOR.

[30]Tiondet av jorden, både jordens gröda och trädens frukt, tillhör Herren, det är helgat åt Herren.

[31] Se alguém, das suas dízimas, quiser resgatar alguma coisa, acrescentará a sua quinta parte sobre ela.

[31]Om någon vill köpa tillbaka något av sitt tionde, skall han lägga till en femtedel av värdet.

[32] No tocante às dízimas do gado e do rebanho, de tudo o que passar debaixo do bordão do pastor, o dízimo será santo ao SENHOR.

[32]Gäller det tionde av nötboskap eller får, allt som vallas av herdar, skall vart tionde djur vara helgat åt Herren.

[33] Não se investigará se é bom ou mau, nem o trocará; mas, se dalgum modo o trocar, um e outro serão santos; não serão resgatados.

[33]Man får inte undersöka om det är bra eller dåligt, och man får inte byta ut det. Men om man byter ut det, skall både det första djuret och det som lämnas i utbyte vara heligt. Det får inte köpas tillbaka.

O quarto livro de Moisés chamado Números	FjärdeMoseboken

Números 1

Deus manda Moisés levantar o censo de Israel

1 No segundo ano após a saída dos filhos de Israel do Egito, no primeiro dia do segundo mês, falou o SENHOR a Moisés, no deserto do Sinai, na tenda da congregação, dizendo:

2 Levantai o censo de toda a congregação dos filhos de Israel, segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, contando todos os homens, nominalmente, cabeça por cabeça.

3 Da idade de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra em Israel, a esses contareis segundo os seus exércitos, tu e Arão.

4 De cada tribo vos assistirá um homem que seja cabeça da casa de seus pais.

5 Estes, pois, são os nomes dos homens que vos assistirão: de Rúben, Elizur, filho de Sedeur;

6 de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai;

7 de Judá, Naassom, filho de Aminadabe;

8 de Issacar, Natanael, filho de Zuar;

9 de Zebulom, Eliabe, filho de Helom;

10 dos filhos de José: de Efraim, Elisama, filho de Amiúde; de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur;

11 de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni;

12 de Dã, Aiezer, filho de Amisadai;

13 de Aser, Pagiel, filho de Ocrã;

4 Mos 1

Israeliterna mönstras

1Herren talade till Mose i uppenbarelsetältet i Sinaiöknen den första dagen i andra månaden, året efter det att israeliterna hade lämnat Egypten. Han sade:

2Räkna hela den israelitiska menigheten, släkt för släkt och familj för familj, med varje namn för sig, alla av manligt kön, person för person.

3Du och Aron skall mönstra alla vapenföra israeliter från tjugo års ålder och uppåt, häravdelning för häravdelning.

4En man från varje stam skall hjälpa er, en som är överhuvud för sin familj.

5Detta är namnen på de män som skall bistå er: från Rubens stam Elisur, Shedeurs son,

6från Simons Shelumiel, Surishaddajs son,

7från Judas Nachshon, Amminadavs son,

8från Isaskars Netanel, Suars son,

9från Sebulons Eliav, Helons son,

10från Josefs söners stammar dels Elishama, Ammihuds son, från Efraims stam, dels Gamliel, Pedasurs son, från Manasses,

11från Benjamins stam Avidan, Gidonis son,

12från Dans Achieser, Ammishaddajs son,

13från Ashers Pagiel, Okrans son,

[14] de Gade, Eliasafe, filho de Deuel;

[15] de Naftali, Aira, filho de Enã.

[16] Estes foram os chamados da congregação, os príncipes das tribos de seus pais, os cabeças dos milhares de Israel.

[17] Então, Moisés e Arão tomaram estes homens, que foram designados pelos seus nomes.

[18] E, tendo ajuntado toda a congregação no primeiro dia do mês segundo, declararam a descendência deles, segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, cabeça por cabeça.

[19] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim os contou no deserto do Sinai.

[20] Dos filhos de Rúben, o primogênito de Israel, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, cabeça por cabeça, todos os homens de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[21] foram contados deles, da tribo de Rúben, quarenta e seis mil e quinhentos.

[22] Dos filhos de Simeão, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, cabeça por cabeça, todos os homens de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[23] foram contados deles, da tribo de Simeão, cinqüenta e nove mil e trezentos.

[14]från Gads Eljasaf, Deguels son,

[15]och från Naftalis Achira, Enans son.

[16]Detta är de män i menigheten som blivit utvalda; de skall vara hövdingar över sina fädernestammar och överhuvuden för Israels ätter.

[17]Mose och Aron tog dessa namngivna män till hjälp

[18]och samlade hela menigheten den första dagen i andra månaden. Folket infördes i rullorna, släkt för släkt och familj för familj, med varje namn för sig, person för person, från tjugo års ålder och uppåt,

[19]så som Herren hade befallt Mose. Så mönstrade han dem i Sinaiöknen.

[20]Av Rubens, Israels förstföddes, ättlingar förtecknades, släkt för släkt och familj för familj, med varje namn för sig, person för person, alla av manligt kön, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

[21]De mönstrade av Rubens stam var 46.500 man.

[22]Av Simons ättlingar förtecknades, släkt för släkt och familj för familj, med varje namn för sig, person för person, alla av manligt kön, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

[23]De mönstrade av Simons stam var 59.300 man.

[24] Dos filhos de Gade, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[25] foram contados deles, da tribo de Gade, quarenta e cinco mil seiscentos e cinqüenta.

[26] Dos filhos de Judá, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[27] foram contados deles, da tribo de Judá, setenta e quatro mil e seiscentos.

[28] Dos filhos de Issacar, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[29] foram contados deles, da tribo de Issacar, cinqüenta e quatro mil e quatrocentos.

[30] Dos filhos de Zebulom, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[31] foram contados deles, da tribo de Zebulom, cinqüenta e sete mil e quatrocentos.

[32] Dos filhos de José, dos filhos de Efraim, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados

[24]Av Gads ättlingar förtecknades, släkt för släkt och familj för familj, med varje namn för sig, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

[25]De mönstrade av Gads stam var 45.650 man.

[26]Av Judas ättlingar förtecknades, släkt för släkt och familj för familj, med varje namn för sig, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

[27]De mönstrade av Judas stam var 74.600 man.

[28]Av Isaskars ättlingar förtecknades, släkt för släkt och familj för familj, med varje namn för sig, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

[29]De mönstrade av Isaskars stam var 54.400 man.

[30]Av Sebulons ättlingar förtecknades, släkt för släkt och familj för familj, med varje namn för sig, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

[31]De mönstrade av Sebulons stam var 57.400 man.

[32]Av Josefs ättlingar: Av Efraims ättlingar förtecknades, släkt för släkt och familj för familj, med varje namn för sig, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

33 foram contados deles, da tribo de Efraim, quarenta mil e quinhentos.

34 Dos filhos de Manassés, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

35 foram contados deles, da tribo de Manassés, trinta e dois mil e duzentos.

36 Dos filhos de Benjamim, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

37 foram contados deles, da tribo de Benjamim, trinta e cinco mil e quatrocentos.

38 Dos filhos de Dã, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

39 foram contados deles, da tribo de Dã, sessenta e dois mil e setecentos.

40 Dos filhos de Aser, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

41 foram contados deles, da tribo de Aser, quarenta e um mil e quinhentos.

42 Dos filhos de Naftali, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus

33De mönstrade av Efraims stam var 40.500 man.

34Av Manasses ättlingar förtecknades, släkt för släkt och familj för familj, med varje namn för sig, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

35De mönstrade av Manasses stam var 32.200 man.

36Av Benjamins ättlingar förtecknades, släkt för släkt och familj för familj, med varje namn för sig, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

37De mönstrade av Benjamins stam var 35.400 man.

38Av Dans ättlingar förtecknades, släkt för släkt och familj för familj, med varje namn för sig, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

39De mönstrade av Dans stam var 62.700 man.

40Av Ashers ättlingar förtecknades, släkt för släkt och familj för familj, med varje namn för sig, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

41De mönstrade av Ashers stam var 41.500 man.

42Av Naftalis ättlingar förtecknades, släkt för släkt och familj för familj, med varje

pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

namn för sig, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

[43] foram contados deles, da tribo de Naftali, cinqüenta e três mil e quatrocentos.

[43]De mönstrade av Naftalis stam var 53.400 man.

[44] Foram estes os contados, contados por Moisés e Arão; e os príncipes de Israel eram doze homens; cada um era pela casa de seus pais.

[44]Detta var de som blev mönstrade; de mönstrades av Mose och Aron och Israels hövdingar, som var tolv män, en från varje fädernestam.

[45] Assim, pois, todos os contados dos filhos de Israel, segundo a casa de seus pais, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[45]Så mönstrades israeliterna familj för familj, alla vapenföra i Israel från tjugo års ålder och uppåt.

[46] todos os contados foram seiscentos e três mil quinhentos e cinqüenta.

[46]De mönstrade var sammanlagt 603.550 man.

Os levitas não são contados

[47] Mas os levitas, segundo a tribo de seus pais, não foram contados entre eles,

[47]Men leviternas fädernestam blev inte mönstrad med de andra.

Lägrets organisation

[48] porquanto o SENHOR falara a Moisés, dizendo:

[48]Herren talade till Mose:

[49] Somente não contarás a tribo de Levi, nem levantarás o censo deles entre os filhos de Israel;

[49]Levis stam skall du inte mönstra och räkna tillsammans med de övriga israeliterna.

[50] mas incumbe tu os levitas de cuidarem do tabernáculo do Testemunho, e de todos os seus utensílios, e de tudo o que lhe pertence; eles levarão o tabernáculo e todos os seus utensílios; eles ministrarão no tabernáculo e acampar-se-ão ao redor dele.

[50]Du skall i stället ge leviterna i uppdrag att ansvara för förbundstecknets boning med hela dess utrustning och alla tillbehör. De skall bära boningen och alla dess redskap, de skall ha vård om den, och de skall ha sitt läger runt omkring den.

[51] Quando o tabernáculo partir, os levitas o desarmarão; e, quando assentar no arraial, os levitas o armarão; o estranho que se aproximar morrerá.

[51]Vid uppbrott är det leviterna som skall ta ner boningen, och vid nästa lägerplats skall de sätta upp den igen. Om någon

obehörig kommer den nära skall han dödas.

[52] Os filhos de Israel se acamparão, cada um no seu arraial e cada um junto ao seu estandarte, segundo as suas turmas.

[52]När israeliterna slår läger skall varje man hålla sig till sitt läger och sin fana, häravdelning för häravdelning.

[53] Mas os levitas se acamparão ao redor do tabernáculo do Testemunho, para que não haja ira sobre a congregação dos filhos de Israel; pelo que os levitas tomarão a si o cuidar do tabernáculo do Testemunho.

[53]Men leviterna skall ha sitt läger runt förbundstecknets boning, så att inte vreden drabbar den israelitiska menigheten. Leviterna skall sköta uppgifterna vid förbundstecknets boning.

[54] Assim fizeram os filhos de Israel; segundo tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, assim o fizeram.

[54]Israeliterna gjorde så. De gjorde allting så som Herren hade befallt Mose.

Números 2

4 Mos 2

A ordem das tribos no acampamento

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[1]Herren talade till Mose och Aron:

[2] Os filhos de Israel se acamparão junto ao seu estandarte, segundo as insígnias da casa de seus pais; ao redor, de frente para a tenda da congregação, se acamparão.

[2]Israeliterna skall slå läger var och en under sin fana, vid sina familjers fälttecken. De skall slå läger runt omkring uppenbarelsetältet men ett stycke därifrån.

[3] Os que se acamparem ao lado oriental (para o nascente) serão os do estandarte do arraial de Judá, segundo as suas turmas; e Naassom, filho de Aminadabe, será príncipe dos filhos de Judá.

[3]På framsidan, åt öster, skall Judas här ha sitt läger, ordnad i avdelningar. Nachshon, Amminadavs son, är hövding över Judas män,

[4] E o seu exército, segundo o censo, foram setenta e quatro mil e seiscentos.

[4]de 74.600 som mönstrats i hans avdelning.

[5] E junto a ele se acampará a tribo de Issacar; e Natanael, filho de Zuar, será príncipe dos filhos de Issacar.

[5]Intill honom skall dels Isaskars stam ha sitt läger med Netanel, Suars son, som hövding över Isaskars män,

[6] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e quatro mil e quatrocentos.

[6]de 54.400 som mönstrats i hans avdelning,

[7] Depois, a tribo de Zebulom; e Eliabe, filho de Helom, será príncipe dos filhos de Zebulom.

[7]dels Sebulons stam med Eliav, Helons son, som hövding över Sebulons män,

[8] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e sete mil e quatrocentos.

[8]de 57.400 som mönstrats i hans avdelning.

[9] Todos os que foram contados do arraial de Judá foram cento e oitenta e seis mil e quatrocentos, segundo as suas turmas; e estes marcharão primeiro.

[9]De mönstrade i Judas läger är sammanlagt 186.400 man, ordnade i avdelningar. Vid uppbrott skall de inta den första platsen.

[10] O estandarte do arraial de Rúben, segundo as suas turmas, estará para o lado sul; e Elizur, filho de Sedeur, será príncipe dos filhos de Rúben.

[10]Rubens här skall ha sitt läger på den södra sidan, ordnad i avdelningar. Elisur, Shedeurs son, är hövding över Rubens män,

[11] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta e seis mil e quinhentos.

[11]de 46.500 som mönstrats i hans avdelning.

[12] E junto a ele se acampará a tribo de Simeão; e Selumiel, filho de Zurisadai, será príncipe dos filhos de Simeão.

[12]Intill honom skall dels Simons stam ha sitt läger med Shelumiel, Surishaddajs son, som hövding över Simons män,

[13] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e nove mil e trezentos.

[13]de 59.300 som mönstrats i hans avdelning,

[14] Depois, a tribo de Gade; e Eliasafe, filho de Deuel, será príncipe dos filhos de Gade.

[14]dels Gads stam med Eljasaf, Deguels son, som hövding över Gads män,

[15] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta e cinco mil seiscentos e cinqüenta.

[15]de 45.650 som mönstrats i hans avdelning.

[16] Todos os que foram contados no arraial de Rúben foram cento e cinqüenta e um mil quatrocentos e cinqüenta, segundo as suas turmas; e estes marcharão em segundo lugar.

[16]De mönstrade i Rubens läger är sammanlagt 151.450 man, ordnade i avdelningar. Vid uppbrott skall de inta den andra platsen.

[17] Então, partirá a tenda da congregação com o arraial dos levitas no meio dos arraiais; como se acamparem, assim marcharão, cada um no seu lugar, segundo os seus estandartes.

[17]Vid uppbrott skall uppenbarelsetältet och leviternas läger inta platsen i mitten, mellan de övriga lägren. Alla skall bryta upp i den ordning de varit lägrade, var och

[18] O estandarte do arraial de Efraim, segundo as suas turmas, estará para o lado ocidental; e Elisama, filho de Amiúde, será príncipe dos filhos de Efraim.

[19] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta mil e quinhentos.

[20] E junto a ele, a tribo de Manassés; e Gamaliel, filho de Pedazur, será príncipe dos filhos de Manassés.

[21] E o seu exército, segundo o censo, foram trinta e dois mil e duzentos.

[22] Depois, a tribo de Benjamim; e Abidã, filho de Gideoni, será príncipe dos filhos de Benjamim.

[23] O seu exército, segundo o censo, foram trinta e cinco mil e quatrocentos.

[24] Todos os que foram contados no arraial de Efraim foram cento e oito mil e cem, segundo as suas turmas; e estes marcharão em terceiro lugar.

[25] O estandarte do arraial de Dã estará para o norte, segundo as suas turmas; e Aiezer, filho de Amisadai, será príncipe dos filhos de Dã.

[26] E o seu exército, segundo o censo, foram sessenta e dois mil e setecentos.

[27] E junto a ele se acampará a tribo de Aser; e Pagiel, filho de Ocrã, será príncipe dos filhos de Aser.

[28] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta e um mil e quinhentos.

[29] Depois, a tribo de Naftali; e Aira, filho de Enã, será príncipe dos filhos de Naftali.

en på sin bestämda plats och under sin fana.

[18]Efraims här, ordnad i avdelningar, skall ha sitt läger på den västra sidan. Elishama, Ammihuds son, är hövding över Efraims män,

[19]de 40.500 som mönstrats i hans avdelning.

[20]Intill honom dels Manasses stam med Gamliel, Pedasurs son, som hövding över Manasses män,

[21]de 32.200 som mönstrats i hans avdelning,

[22]dels Benjamins stam med Avidan, Gidonis son, som hövding över Benjamins män,

[23]de 35.400 som mönstrats i hans avdelning.

[24]De mönstrade i Efraims läger är sammanlagt 108.100 man, ordnade i avdelningar. Vid uppbrott skall de inta den tredje platsen.

[25]Dans här skall ha sitt läger på den norra sidan, ordnad i avdelningar. Achieser, Ammishaddajs son, är hövding över Dans män,

[26]de 62.700 som mönstrats i hans avdelning.

[27]Intill honom skall dels Ashers stam ha sitt läger med Pagiel, Okrans son, som hövding över Ashers män,

[28]de 41.500 som mönstrats i hans avdelning,

[29]dels Naftalis stam med Achira, Enans son, som hövding över Naftalis män,

[30] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e três mil e quatrocentos.

[30]de 53.400 som mönstrats i hans avdelning.

[31] Todos os que foram contados no arraial de Dã foram cento e cinqüenta e sete mil e seiscentos; e estes marcharão no último lugar, segundo os seus estandartes.

[31]De mönstrade i Dans läger är sammanlagt 157.600 man. Vid uppbrott skall de inta den sista platsen, under sin fana.

[32] São estes os que foram contados dos filhos de Israel, segundo a casa de seus pais; todos os que foram contados dos arraiais pelas suas turmas foram seiscentos e três mil quinhentos e cinqüenta.

[32]Detta var de israeliter som blev mönstrade, familj för familj. De mönstrade i samtliga läger var sammanlagt 603.550 man, ordnade i häravdelningar.

[33] Mas os levitas não foram contados entre os filhos de Israel, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[33]Leviterna blev inte mönstrade tillsammans med de övriga israeliterna, ty så hade Herren befallt Mose.

[34] Assim fizeram os filhos de Israel; conforme tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, se acamparam segundo os seus estandartes e assim marcharam, cada qual segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais.

[34]Israeliterna gjorde så. De gjorde allting så som Herren hade befallt Mose: så slog de läger under sina fanor, och så bröt de upp, var och en med sin släkt och sin familj.

Números 3

Número e ofício dos levitas

[1] São estas, pois, as gerações de Arão e de Moisés, no dia em que o SENHOR falou com Moisés no monte Sinai.

[2] E são estes os nomes dos filhos de Arão: o primogênito, Nadabe; depois, Abiú, Eleazar e Itamar.

[3] Estes são os nomes dos filhos de Arão, os sacerdotes ungidos, consagrados para oficiar como sacerdotes.

[4] Mas Nadabe e Abiú morreram perante o SENHOR, quando ofereciam fogo estranho perante o SENHOR, no deserto do Sinai, e

4 Mos 3

Leviterna mönstras

[1]Detta var Arons och Moses släkt vid den tid då Herren talade med Mose på Sinaiberget:

[2]Arons söner hette Nadav, den förstfödde, och Avihu, Elasar och Itamar.

[3]Så hette Arons söner, de smorda prästerna, som hade vigts till prästämbetet.

[4]Men Nadav och Avihu föll döda ner inför Herren när de bar fram otillåten eld inför honom i Sinaiöknen, och de hade inga

não tiveram filhos; porém Eleazar e Itamar oficiaram como sacerdotes diante de Arão, seu pai.

söner. Därför kom bara Elasar och Itamar att vara präster under sin far Aron.

[5] Disse o SENHOR a Moisés:

[5]Herren talade till Mose:

[6] Faze chegar a tribo de Levi e põe-na diante de Arão, o sacerdote, para que o sirvam

[6]För hit Levis stam och låt dem ställa sig inför prästen Aron för att bli hans tjänare.

[7] e cumpram seus deveres para com ele e para com todo o povo, diante da tenda da congregação, para ministrarem no tabernáculo.

[7]De skall utföra uppgifter för hans och hela menighetens räkning utanför uppenbarelsetältet, då de gör tjänst vid boningen.

[8] Terão cuidado de todos os utensílios da tenda da congregação e cumprirão o seu dever para com os filhos de Israel, no ministrar no tabernáculo.

[8]De skall sköta uppenbarelsetältets alla tillbehör och utföra uppgifter för israeliternas räkning, då de gör tjänst vid boningen.

[9] Darás, pois, os levitas a Arão e a seus filhos; dentre os filhos de Israel lhe são dados.

[9]Du skall ställa leviterna i Arons och hans söners tjänst; de har avskilts åt honom från de andra israeliterna.

[10] Mas a Arão e a seus filhos ordenarás que se dediquem só ao seu sacerdócio, e o estranho que se aproximar morrerá.

[10]Aron och hans söner skall du ålägga att ha ansvar för sitt prästämbete. Varje obehörig som inkräktar på det skall dödas.

[11] Disse o SENHOR a Moisés:

[11]Herren talade till Mose:

[12] Eis que tenho eu tomado os levitas do meio dos filhos de Israel, em lugar de todo primogênito que abre a madre, entre os filhos de Israel; e os levitas serão meus.

[12]Jag har själv skilt ut leviterna från de andra israeliterna i stället för allt förstfött bland dem, det som först kommer ur moderlivet; leviterna skall tillhöra mig.

[13] Porque todo primogênito é meu; desde o dia em que feri a todo primogênito na terra do Egito, consagrei para mim todo primogênito em Israel, desde o homem até ao animal; serão meus. Eu sou o SENHOR.

[13]Allt förstfött tillhör mig. Den gången då jag dräpte alla förstfödda i Egypten helgade jag åt mig allt förstfött bland israeliterna, bland både människor och boskap; det tillhör mig. Jag är Herren.

[14] Falou o SENHOR a Moisés no deserto do Sinai, dizendo:

[14]Herren talade till Mose i Sinaiöknen:

[15] Conta os filhos de Levi, segundo a casa de seus pais, pelas suas famílias; contarás

[15]Mönstra Levis ättlingar, familj för familj och släkt för släkt. Alla av manligt kön

todo homem da idade de um mês para cima.

[16] E Moisés os contou segundo o mandado do SENHOR, como lhe fora ordenado.

[17] São estes os filhos de Levi pelos seus nomes: Gérson, Coate e Merari.

[18] E estes são os nomes dos filhos de Gérson pelas suas famílias: Libni e Simei.

[19] E os filhos de Coate pelas suas famílias: Anrão, Izar, Hebrom e Uziel.

[20] E os filhos de Merari pelas suas famílias: Mali e Musi; são estas as famílias dos levitas, segundo a casa de seus pais.

[21] De Gérson é a família dos libnitas e a dos simeítas; são estas as famílias dos gersonitas.

[22] Todos os homens que deles foram contados, cada um nominalmente, de um mês para cima, foram sete mil e quinhentos.

[23] As famílias dos gersonitas se acamparão atrás do tabernáculo, ao ocidente.

[24] O príncipe da casa paterna dos gersonitas será Eliasafe, filho de Lael.

[25] Os filhos de Gérson terão a seu cargo, na tenda da congregação, o tabernáculo, a tenda e sua coberta, o reposteiro para a porta da tenda da congregação,

[26] as cortinas do pátio, o reposteiro da porta do pátio, que rodeia o tabernáculo e o altar, as suas cordas e todo o serviço a eles devido.

från en månads ålder och uppåt skall du mönstra.

[16]Och Mose mönstrade dem enligt Herrens befallning till honom, så som Herren hade sagt.

[17]Detta är namnen på Levis söner: Gershon, Kehat och Merari.

[18]Detta är namnen på Gershons söner och deras släkter: Livni och Shimi.

[19]Kehats söner och deras släkter var Amram, Jishar, Hebron och Ussiel.

[20]Meraris söner och deras släkter var Machli och Mushi. Detta var de levitiska släkterna, familj för familj.

[21]Från Gershon härstammade livniterna och shimiterna, de gershonitiska släkterna.

[22]De mönstrade, alla av manligt kön från en månads ålder och uppåt, dessa mönstrade var sammanlagt 7.500.

[23]De gershonitiska släkterna skulle ha sitt läger bakom boningen, på den västra sidan.

[24]Överhuvud för gershoniternas familjer var Eljasaf, Laels son.

[25]Gershoniternas uppgifter vid uppenbarelsetältet omfattade boningen, tältet och tältöverdraget, draperiet för ingången till uppenbarelsetältet,

[26]omhängena till förgården, draperiet för ingången till förgården runt boningen och altaret, samt linorna och allt arbete som hörde till.

[27] De Coate é a família dos anramitas, e a dos izaritas, e a dos hebronitas, e a dos uzielitas; são estas as famílias dos coatitas.

[28] Contados todos os homens, da idade de um mês para cima, foram oito mil e seiscentos, que tinham a seu cargo o santuário.

[29] As famílias dos filhos de Coate se acamparão ao lado do tabernáculo, do lado sul.

[30] O príncipe da casa paterna das famílias dos coatitas será Elisafã, filho de Uziel.

[31] Terão eles a seu cargo a arca, a mesa, o candelabro, os altares, os utensílios do santuário com que ministram, o reposteiro e todo o serviço a eles devido.

[32] O príncipe dos príncipes de Levi será Eleazar, filho de Arão, o sacerdote; terá a superintendência dos que têm a seu cargo o santuário.

[33] De Merari é a família dos malitas e a dos musitas; são estas as famílias de Merari.

[34] Todos os homens que deles foram contados, de um mês para cima, foram seis mil e duzentos.

[35] O príncipe da casa paterna das famílias de Merari será Zuriel, filho de Abiail; acampar-se-ão ao lado do tabernáculo, do lado norte.

[36] Os filhos de Merari, por designação, terão a seu cargo as tábuas do tabernáculo, as suas travessas, as suas colunas, as suas bases, todos os seus utensílios e todo o serviço a eles devido;

[27]Från Kehat härstammade amramiterna, jishariterna, hebroniterna och ussieliterna, de kehatitiska släkterna.

[28]Dessa, alla av manligt kön från en månads ålder och uppåt, var sammanlagt 8.300. De hade till uppgift att svara för de heliga föremålen.

[29]Kehatiternas släkter skulle ha sitt läger bredvid boningen, på den södra sidan.

[30]Överhuvud för de kehatitiska släkternas familjer var Elisafan, Ussiels son.

[31]Kehatiternas uppgifter omfattade arken, bordet, lampstället, altarna och de heliga föremål som användes vid gudstjänsten samt förhänget och allt arbete som hörde till.

[32]Leviternas högsta överhuvud var prästen Arons son Elasar. Han skulle leda dem som hade till uppgift att svara för de heliga föremålen.

[33]Från Merari härstammade machliterna och mushiterna, de meraritiska släkterna.

[34]De mönstrade, alla av manligt kön från en månads ålder och uppåt, var sammanlagt 6.200.

[35]Överhuvud för de meraritiska släkternas familjer var Suriel, Avichajils son. De skulle ha sitt läger bredvid boningen, på den norra sidan.

[36]De uppgifter som ålades merariterna omfattade boningens bräder, tvärbalkar, stolpar och socklar samt övriga tillbehör och allt arbete som hörde till,

[37] também as colunas do pátio em redor, as suas bases, as suas estacas e as suas cordas.

[37]liksom stolparna runt förgården med tillhörande socklar, pluggar och linor.

[38] Os que se acamparão diante do tabernáculo, ao oriente, diante da tenda da congregação, para o lado do nascente, serão Moisés e Arão, com seus filhos, tendo a seu cargo os ritos do santuário, para cumprirem seus deveres prescritos, em prol dos filhos de Israel; o estranho que se aproximar morrerá.

[38]Mitt för boningen, på framsidan, skulle Mose och Aron och hans söner ha sitt läger, framför uppenbarelsetältet, åt öster. De skulle för israeliternas räkning svara för uppgifterna i helgedomen. Varje obehörig som kom den nära skulle dödas.

[39] Todos os que foram contados dos levitas, contados por Moisés e Arão, por mandado do SENHOR, segundo as suas famílias, todo homem de um mês para cima, foram vinte e dois mil.

[39]De mönstrade leviterna, som hade mönstrats släkt för släkt av Mose och Aron enligt Herrens befallning, alla av manligt kön från en månads ålder och uppåt, var sammanlagt 22.000.

O resgate dos primogênitos

[40] Disse o SENHOR a Moisés: Conta todo primogênito varão dos filhos de Israel, cada um nominalmente, de um mês para cima,

[40]Herren sade till Mose: Mönstra alla förstfödda israeliter av manligt kön från en månads ålder och uppåt och räkna namnen.

[41] e para mim tomarás os levitas (eu sou o SENHOR) em lugar de todo primogênito dos filhos de Israel e os animais dos levitas em lugar de todo primogênito entre os animais dos filhos de Israel.

[41]Du skall skilja ut leviterna åt mig — jag är Herren — i stället för alla förstfödda bland israeliterna, och leviternas boskap i stället för allt förstfött bland israeliternas boskap.

[42] Contou Moisés, como o SENHOR lhe ordenara, todo primogênito entre os filhos de Israel.

[42]Och Mose mönstrade alla förstfödda israeliter, så som Herren hade befallt honom.

[43] Todos os primogênitos varões, contados nominalmente, de um mês para cima, segundo o censo, foram vinte e dois mil duzentos e setenta e três.

[43]När deras namn räknades vid mönstringen var de förstfödda av manligt kön från en månads ålder och uppåt sammanlagt 22.273.

[44] Disse o SENHOR a Moisés:

[44]Herren talade till Mose:

[45] Toma os levitas em lugar de todo primogênito entre os filhos de Israel e os

[45]I stället för alla förstfödda bland israeliterna skall du skilja ut leviterna, och

animais dos levitas em lugar dos animais dos filhos de Israel, porquanto os levitas serão meus. Eu sou o SENHOR.

[46] Pelo resgate dos duzentos e setenta e três dos primogênitos dos filhos de Israel, que excedem o número dos levitas,

[47] tomarás por cabeça cinco siclos; segundo o siclo do santuário, os tomarás, a vinte geras o siclo.

[48] E darás a Arão e a seus filhos o dinheiro com o qual são resgatados os que são demais entre eles.

[49] Então, Moisés tomou o dinheiro do resgate dos que excederam os que foram resgatados pelos levitas.

[50] Dos primogênitos dos filhos de Israel tomou o dinheiro, mil trezentos e sessenta e cinco siclos, segundo o siclo do santuário.

[51] E deu Moisés o dinheiro dos resgatados a Arão e a seus filhos, segundo o mandado do SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

Números 4

Deveres dos coatitas

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] Levanta o censo dos filhos de Coate, do meio dos filhos de Levi, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais;

[3] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta será todo aquele que entrar neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação.

i stället för israeliternas boskap leviternas boskap. Leviterna skall vara min egendom. Jag är Herren.

[46]Eftersom de förstfödda israeliterna är 273 fler än leviterna, skall de övertaliga lösas ut

[47]med fem siklar per person, efter tempelvikt — 20 gera per sikel.

[48]Pengarna skall du ge åt Aron och hans söner som lösen för de övertaliga.

[49]Mose tog lösesumman från de övertaliga, de som inte hade blivit utlösta mot leviter.

[50]Från de förstfödda israeliterna tog han pengarna: 1.365 siklar efter tempelvikt.

[51]Lösesumman gav Mose åt Aron och hans söner enligt Herrens befallning till Mose, så som Herren hade sagt.

4 Mos 4

Leviternas arbetsordning

[1]Herren talade till Mose och Aron:

[2]Räkna antalet kehatiter bland leviterna, släkt för släkt och familj för familj,

[3]samtliga arbetsföra från trettio års ålder och uppåt, ända till femtio år, dem som skall göra tjänst vid uppenbarelsetältet.

[4] É este o serviço dos filhos de Coate na tenda da congregação, nas coisas santíssimas.

[5] Quando partir o arraial, Arão e seus filhos virão, e tirarão o véu de cobrir, e, com ele, cobrirão a arca do Testemunho;

[6] e, por cima, lhe porão uma coberta de peles finas, e sobre ela estenderão um pano, todo azul, e lhe meterão os varais.

[7] Também sobre a mesa da proposição estenderão um pano azul; e, sobre ela, porão os pratos, os recipientes do incenso, as taças e as galhetas; também o pão contínuo estará sobre ela.

[8] Depois, estenderão, em cima deles, um pano de carmesim, e, com a coberta de peles finas, o cobrirão, e lhe porão os varais.

[9] Tomarão um pano azul e cobrirão o candelabro da luminária, as suas lâmpadas, os seus espevitadores, os seus apagadores e todos os seus vasos de azeite com que o servem.

[10] E envolverão a ele e todos os seus utensílios na coberta de peles finas e o porão sobre os varais.

[11] Sobre o altar de ouro estenderão um pano azul, e, com a coberta de peles finas, o cobrirão, e lhe porão os varais;

[12] tomarão todos os utensílios do serviço com os quais servem no santuário; e os envolverão num pano azul, e os cobrirão

[4]Detta är kehatiternas uppgift vid uppenbarelsetältet: att svara för de högheliga föremålen.

[5]När lägret bryts skall Aron och hans söner gå in och ta ner det skylande förhänget och hölja förbundstecknets ark med det.

[6]Sedan skall de lägga ett täcke av delfinskinn över den och breda ut ett kläde ovanpå, helt i violett. Därefter skall de skjuta in bärstängerna.

[7]Över skådebrödsbordet skall de breda ut ett violett kläde och ställa faten, skålarna och bägarna ovanpå, liksom kannorna till dryckesoffren. Även skådebröden skall ligga där.

[8]De skall breda ut ett karmosinrött kläde över allt detta och sedan hölja det hela med ett överdrag av delfinskinn. Därefter skall de skjuta in bärstängerna.

[9]De skall ta ett violett kläde och hölja lampstället, dess lampor, tänger och brickor samt alla oljekrus som behövs när det används,

[10]och de skall förse lampstället och dess tillbehör med ett överdrag av delfinskinn. Därefter skall de lägga alltsammans på en bår.

[11]Över det gyllene altaret skall de breda ut ett violett kläde, och sedan skall de hölja det med ett överdrag av delfinskinn. Därefter skall de skjuta in bärstängerna.

[12]De skall ta alla föremål som används vid gudstjänsten i helgedomen, svepa in dem i ett violett kläde och sedan hölja dem

com uma coberta de peles finas, e os porão sobre os varais.

[13] Do altar tirarão as cinzas e, por cima dele, estenderão um pano de púrpura.

[14] Sobre ele porão todos os seus utensílios com que o servem: os braseiros, os garfos, as pás e as bacias, todos os utensílios do altar; e, por cima dele, estenderão uma coberta de peles finas e lhe porão os varais.

[15] Havendo, pois, Arão e seus filhos, ao partir o arraial, acabado de cobrir o santuário e todos os móveis dele, então, os filhos de Coate virão para levá-lo; mas, nas coisas santas, não tocarão, para que não morram; são estas as coisas da tenda da congregação que os filhos de Coate devem levar.

[16] Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, terá a seu cargo o azeite da luminária, o incenso aromático, a contínua oferta dos manjares e o óleo da unção, sim, terá a seu cargo todo o tabernáculo e tudo o que nele há, o santuário e os móveis.

[17] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[18] Não deixareis que a tribo das famílias dos coatitas seja eliminada do meio dos levitas.

[19] Isto, porém, lhe fareis, para que vivam e não morram, quando se aproximarem das coisas santíssimas: Arão e seus filhos entrarão e lhes designarão a cada um o seu serviço e a sua carga.

med ett överdrag av delfinskinn. Därefter skall de lägga alltsammans på en bår.

[13]De skall ta bort askan från offeraltaret och breda ut ett purpurrött kläde över det

[14]och där lägga alla föremål som används vid offren, fyrfat, gafflar, skovlar och skålar, altarets samtliga tillbehör, och sedan breda ut ett täcke av delfinskinn över alltsammans. Därefter skall de skjuta in bärstängerna.

[15]Först sedan Aron och hans söner vid uppbrottet har höljt över alla de heliga föremålen och deras tillbehör skall kehatiterna infinna sig för att bära. Men de får inte vidröra de heliga tingen, ty då kommer de att dö. Detta är vad kehatiterna har i uppgift att bära vid uppenbarelsetältet.

[16]Elasar, prästen Arons son, skall ansvara för lampoljan, den välluktande rökelsen, det dagliga matoffret och smörjelseoljan. Han skall ha ansvaret för hela boningen med allt som finns där av heliga föremål och tillbehör.

[17]Herren talade till Mose och Aron:

[18]Se till att den kehatitiska släktgrenen inte skärs bort från leviternas stam!

[19]Gör så Aron och hans söner skall gå dit och ge var och en av dem anvisningar om vad han skall göra och bära. Då förblir de vid liv och dör inte när de kommer i närheten av de högheliga föremålen.

[20] Porém os coatitas não entrarão, nem por um instante, para ver as coisas santas, para que não morram.

Deveres dos gersonitas

[21] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[22] Levanta o censo dos filhos de Gérson, segundo a casa de seus pais, segundo as suas famílias.

[23] Da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta será todo aquele que entrar neste serviço, para algum encargo na tenda da congregação.

[24] É este o serviço das famílias dos gersonitas para servir e levar cargas:

[25] levarão as cortinas do tabernáculo, a tenda da congregação, sua coberta, a coberta de peles finas, que está sobre ele, o reposteiro da porta da tenda da congregação,

[26] as cortinas do pátio, o reposteiro da porta do pátio, que rodeia o tabernáculo e o altar, as suas cordas e todos os objetos do seu serviço e servirão em tudo quanto diz respeito a estas coisas.

[27] Todo o serviço dos filhos dos gersonitas, toda a sua carga e tudo o que devem fazer será segundo o mandado de Arão e de seus filhos; e lhes determinareis tudo o que devem carregar.

[28] Este é o serviço das famílias dos filhos dos gersonitas na tenda da congregação; o seu cargo estará sob a direção de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

Deveres dos filhos de Merari

[20]De får inte gå in och se de heliga föremålen ens för ett ögonblick, ty då kommer de att dö.

[21]Herren talade till Mose:

[22]Räkna också gershoniterna, familj för familj och släkt för släkt.

[23]Mönstra samtliga arbetsföra, från trettio års ålder och uppåt, ända till femtio år, dem som skall utföra arbete vid uppenbarelsetältet.

[24]Detta är vad de gershonitiska släkterna har i uppgift att göra och bära:

[25]de skall bära boningens tältvåder, uppenbarelsetältet, tältets överdrag och överdraget av delfinskinn ovanpå detta, draperiet för ingången till uppenbarelsetältet,

[26]omhängena till förgården och draperiet till portöppningen i förgården runt boningen och altaret, alla linor som hör till samt alla redskap som krävs för arbetet. De skall utföra allt arbete som behöver göras i samband med detta.

[27]Alla gershoniternas uppgifter, såväl bärandet som annat arbete, skall utföras under ledning av Aron och hans söner; ni skall ge dem anvisningar om allt som det åligger dem att bära.

[28]Detta är de uppgifter vid uppenbarelsetältet som åligger de gershonitiska släkterna, och vad de har att göra skall de utföra under uppsikt av Itamar, prästen Arons son.

[29] Quanto aos filhos de Merari, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais os contarás.

[30] Da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta contarás todo aquele que entrar neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação.

[31] Isto será o que é de sua obrigação levar, segundo todo o seu serviço, na tenda da congregação: as tábuas do tabernáculo, os seus varais, as suas colunas e as suas bases;

[32] as colunas do pátio em redor, as suas bases, as suas estacas e as suas cordas, com todos os seus utensílios e com tudo o que pertence ao seu serviço; e designareis, nome por nome, os objetos que devem levar.

[33] É este o encargo das famílias dos filhos de Merari, segundo todo o seu serviço, na tenda da congregação, sob a direção de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

Número dos coatitas

[34] Moisés, pois, e Arão, e os príncipes do povo contaram os filhos dos coatitas, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

[35] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todo aquele que entrou neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação.

[36] Os que deles foram contados, pois, segundo as suas famílias, foram dois mil setecentos e cinqüenta.

[37] São estes os que foram contados das famílias dos coatitas, todos os que serviam

[29]Och merariterna skall du mönstra, släkt för släkt och familj för familj.

[30]Mönstra samtliga arbetsföra från trettio års ålder och uppåt, ända till femtio år, dem som skall utföra arbete vid uppenbarelsetältet.

[31]Detta är vad som åligger dem att bära, alla deras uppgifter vid uppenbarelsetältet: boningens bräder och dess tvärbalkar, stolpar och socklar,

[32]vidare stolparna runt förgården med tillhörande socklar, pluggar och linor, alltså alla tillbehör och allt arbete som hör till. Ni skall ge dem uttryckliga anvisningar om varje föremål som det åligger dem att bära.

[33]Detta är de uppgifter som åligger de meraritiska släkterna, alla deras uppgifter vid uppenbarelsetältet, och de skall utföras under uppsikt av Itamar, prästen Arons son.

[34]Mose, Aron och menighetens hövdingar mönstrade kehatiterna, släkt för släkt och familj för familj,

[35]samtliga arbetsföra från trettio års ålder och uppåt, ända till femtio år, dem som skulle arbeta vid uppenbarelsetältet.

[36]De som mönstrades, släkt för släkt, var 2.750 man.

[37]Detta var de som blev mönstrade i de kehatitiska släkterna, alla de som skulle

na tenda da congregação, os quais Moisés e Arão contaram, segundo o mandado do SENHOR, por Moisés.

arbeta vid uppenbarelsetältet och som Mose och Aron mönstrade enligt vad Herren hade sagt genom Mose.

Número dos filhos de Gérson

38 Os que foram contados dos filhos de Gérson, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

38De gershoniter som mönstrades, släkt för släkt och familj för familj,

39 da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todo aquele que entrou neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação,

39samtliga arbetsföra från trettio års ålder och uppåt, ända till femtio år, de som skulle arbeta vid uppenbarelsetältet,

40 os que deles foram contados, segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, foram dois mil seiscentos e trinta.

40dessa som mönstrades, släkt för släkt och familj för familj, var 2.630 man.

41 São estes os contados das famílias dos filhos de Gérson, todos os que serviam na tenda da congregação, os quais Moisés e Arão contaram, segundo o mandado do SENHOR.

41Detta var de som blev mönstrade i de gershonitiska släkterna, alla de som skulle arbeta vid uppenbarelsetältet och som Mose och Aron mönstrade enligt vad Herren hade sagt.

Número dos filhos de Merari

42 Os que foram contados das famílias dos filhos de Merari, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

42De av meraritisk släkt som mönstrades, släkt för släkt och familj för familj,

43 da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todo aquele que entrou neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação,

43samtliga arbetsföra från trettio års ålder och uppåt, ända till femtio år, de som skulle arbeta vid uppenbarelsetältet,

44 os que deles foram contados, segundo as suas famílias, foram três mil e duzentos.

44dessa som mönstrades, släkt för släkt, var 3.200 man.

45 São estes os contados das famílias dos filhos de Merari, os quais Moisés e Arão contaram, segundo o mandado do SENHOR, por Moisés.

45Detta var de som blev mönstrade i de meraritiska släkterna, de som Mose och Aron mönstrade enligt vad Herren hade sagt genom Mose.

Número de todos os levitas

46 Todos os que foram contados dos levitas, contados por Moisés, e Arão, e os

46De leviter som Mose, Aron och Israels hövdingar mönstrade, släkt för släkt och familj för familj,

príncipes de Israel, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

[47] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todos os que entraram para cumprir a tarefa do serviço e a de levarem cargas na tenda da congregação,

[48] os que deles foram contados foram oito mil quinhentos e oitenta.

[49] Segundo o mandado do SENHOR, por Moisés, foram designados, cada um para o seu serviço e a sua carga; e deles foram contados, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[47]samtliga från trettio års ålder och uppåt, ända till femtio år, alla arbetsdugliga som skulle bära eller utföra andra uppgifter vid uppenbarelsetältet,

[48]dessa som mönstrades var sammanlagt 8.580 man.

[49]Enligt vad Herren hade sagt genom Mose insattes var och en till att göra eller bära det han skulle, och de blev mönstrade så som Herren hade befallt Mose.

Números 5

O leproso e o imundo são lançados fora do arraial

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Ordena aos filhos de Israel que lancem para fora do arraial todo leproso, todo o que padece fluxo e todo imundo por ter tocado em algum morto;

[3] tanto homem como mulher os lançareis; para fora do arraial os lançareis, para que não contaminem o arraial, no meio do qual eu habito.

[4] Os filhos de Israel fizeram assim e os lançaram para fora do arraial; como o SENHOR falara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel.

A lei da restituição

[5] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[6] Dize aos filhos de Israel: Quando homem ou mulher cometer algum dos pecados em que caem os homens, ofendendo ao SENHOR, tal pessoa é culpada.

4 Mos 5

Lägret renas

[1]Herren talade till Mose:

[2]Befall israeliterna att föra bort från lägret var och en som är spetälsk, har en flytning eller har blivit oren genom en död kropp.

[3]Alla sådana, man eller kvinna, skall ni föra bort; ut ur lägret skall ni föra dem. De får inte orena lägret, där jag bor mitt ibland israeliterna.

[4]Israeliterna gjorde så; de förde ut dem ur lägret. Så som Herren hade sagt till Mose, så gjorde israeliterna.

Lag om skuldersättning

[5]Herren talade till Mose:

[6]Säg till israeliterna: Om någon, man eller kvinna, handlar trolöst mot Herren genom att begå en synd av det slag som människor kan begå och sedan inser sin skuld,

[7] Confessará o pecado que cometer; e, pela culpa, fará plena restituição, e lhe acrescentará a sua quinta parte, e dará tudo àquele contra quem se fez culpado.

[8] Mas, se esse homem não tiver parente chegado, a quem possa fazer restituição pela culpa, então, o que se restitui ao SENHOR pela culpa será do sacerdote, além do carneiro expiatório com que se fizer expiação pelo culpado.

[9] Toda oferta de todas as coisas santas dos filhos de Israel, que trouxerem ao sacerdote, será deste

[10] e também as coisas sagradas de cada um; o que alguém der ao sacerdote será deste.

A prova da mulher suspeita de adultério

[11] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[12] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Se a mulher de alguém se desviar e lhe for infiel,

[13] de maneira que algum homem se tenha deitado com ela, e for oculto aos olhos de seu marido, e ela o tiver ocultado, havendo-se ela contaminado, e contra ela não houver testemunha, e não for surpreendida em flagrante,

[14] e o espírito de ciúmes vier sobre ele, e de sua mulher tiver ciúmes, por ela se haver contaminado, ou o tiver, não se havendo ela contaminado,

[15] então, esse homem trará a sua mulher perante o sacerdote e juntamente trará a sua oferta por ela: uma décima de efa de farinha de cevada, sobre a qual não deitará azeite, nem sobre ela porá incenso,

[7]skall han bekänna den synd han har begått och lämna ersättning med fulla värdet och därtill en femtedel till den som han har förbrutit sig mot.

[8]Men om denne inte har någon skyldeman som kan ta emot ersättningen, skall den tillfalla Herren, alltså prästen, utöver soningsbaggen, med vilken prästen bringar försoning åt den skyldige.

[9]Alla heliga gåvor som israeliterna ger som offergärd och bär fram till prästen skall tillhöra honom.

[10]Alla deras heliga gåvor tillhör prästen; vad någon ger åt prästen skall tillhöra honom.

Åtgärder vid misstanke om otrohet

[11]Herren talade till Mose:

[12]Säg till israeliterna: Om en man har en hustru som bedrar honom och är otrogen

[13]genom att någon har samlag med henne utan att upptäckas av mannen och hon inte blir avslöjad fastän hon har orenat sig, eftersom det inte finns några vittnen och hon inte tagits på bar gärning,

[14]och om mannen grips av svartsjuka mot sin hustru som har orenat sig, eller om mannen grips av svartsjuka mot sin hustru fastän hon inte har orenat sig,

[15]då skall mannen föra sin hustru till prästen. Han skall ha med sig en tiondels efa kornmjöl som offer för hennes skull, men han skall inte hälla på någon olja eller lägga på rökelse, ty detta är ett

porquanto é oferta de manjares de ciúmes, oferta memorativa, que traz a iniqüidade à memória.

svartsjukeoffer, ett påminnelseoffer som gör att ett brott kan uppdagas.

[16] O sacerdote a fará chegar e a colocará perante o SENHOR.

[16]Prästen skall föra fram kvinnan och ställa henne inför Herren.

[17] O sacerdote tomará água santa num vaso de barro; também tomará do pó que houver no chão do tabernáculo e o deitará na água.

[17]Han skall ta heligt vatten i ett lerkärl och sedan ta lite jord från boningens golv och lägga det i vattnet.

[18] Apresentará a mulher perante o SENHOR e soltará a cabeleira dela; e lhe porá nas mãos a oferta memorativa de manjares, que é a oferta de manjares dos ciúmes. A água amarga, que traz consigo a maldição, estará na mão do sacerdote.

[18]När prästen har ställt kvinnan inför Herren skall han lösa hennes hår och lägga påminnelseoffret, svartsjukeoffret, i hennes händer. Det förbannelsebringande bittra vattnet håller han själv i handen.

[19] O sacerdote a conjurará e lhe dirá: Se ninguém contigo se deitou, e se não te desviaste para a imundícia, estando sob o domínio de teu marido, destas águas amargas, amaldiçoantes, serás livre.

[19]Prästen uttalar nu en besvärjelse över kvinnan: »Om ingen har legat med dig och om du inte har bedragit den man du tillhör och inte orenat dig, då må detta förbannelsebringande bittra vatten inte skada dig.

[20] Mas, se te desviaste, quando sob o domínio de teu marido, e te contaminaste, e algum homem, que não é o teu marido, se deitou contigo

[20]Men om du har bedragit den man du tillhör och orenat dig genom att någon annan än din man haft umgänge med dig« —

[21] (então, o sacerdote fará que a mulher tome o juramento de maldição e lhe dirá), o SENHOR te ponha por maldição e por praga no meio do teu povo, fazendo-te o SENHOR descair a coxa e inchar o ventre;

[21]och i sin besvärjelse uttalar prästen en förbannelseed över kvinnan — »då må Herren göra dig till ett avskräckande exempel som ditt folk skall använda i förbannelser och eder. Må Herren låta ditt sköte vissna och din buk svullna.

[22] e esta água amaldiçoante penetre nas tuas entranhas, para te fazer inchar o ventre e te fazer descair a coxa. Então, a mulher dirá: Amém! Amém!

[22]Må detta förbannelsebringande vatten tränga in i din kropp och få din buk att svullna och ditt sköte att vissna.« Och kvinnan skall säga: »Ja, må detta ske!«

[23] O sacerdote escreverá estas maldições num livro e, com a água amarga, as apagará.

[24] E fará que a mulher beba a água amarga, que traz consigo a maldição; e, sendo bebida, lhe causará amargura.

[25] Da mão da mulher tomará o sacerdote a oferta de manjares de ciúmes e a moverá perante o SENHOR; e a trará ao altar.

[26] Tomará um punhado da oferta de manjares, da oferta memorativa, e sobre o altar o queimará; e, depois, dará a beber a água à mulher.

[27] E, havendo-lhe dado a beber a água, será que, se ela se tiver contaminado, e a seu marido tenha sido infiel, a água amaldiçoante entrará nela para amargura, e o seu ventre se inchará, e a sua coxa descairá; a mulher será por maldição no meio do seu povo.

[28] Se a mulher se não tiver contaminado, mas estiver limpa, então, será livre e conceberá.

[29] Esta é a lei para o caso de ciúmes, quando a mulher, sob o domínio de seu marido, se desviar e for contaminada;

[30] ou quando sobre o homem vier o espírito de ciúmes, e tiver ciúmes de sua mulher, apresente a mulher perante o SENHOR, e o sacerdote nela execute toda esta lei.

[31] O homem será livre da iniqüidade, porém a mulher levará a sua iniqüidade.

[23]Prästen skall skriva ner förbannelsen och sedan låta skriften utplånas i det bittra vattnet.

[24]När han ger kvinnan att dricka av det förbannelsebringande bittra vattnet, skall det tränga in i henne med bitter verkan.

[25]Prästen tar nu svartsjukeoffret ur kvinnans hand, lyfter upp det inför Herren och bär fram det till altaret.

[26]Av offret skall han ta en handfull som deloffer och bränna på altaret. Därefter låter han kvinnan dricka av vattnet.

[27]När hon har druckit av vattnet händer detta: om hon har orenat sig och varit otrogen mot sin man, kommer det förbannelsebringande vattnet att tränga in i henne med bitter verkan. Hennes buk svullnar och hennes sköte vissnar, och kvinnan blir ett avskräckande exempel som hennes folk använder i förbannelser.

[28]Men om kvinnan inte har orenat sig utan är oskyldig, skall hon inte komma till skada utan kunna ta emot mannens säd.

[29]Detta är lagen om svartsjuka, som gäller när en kvinna som tillhör en man bedrar honom och orenar sig

[30]eller när en man grips av svartsjuka mot sin hustru. Han skall då ställa sin hustru inför Herren, och prästen skall göra med henne allt som föreskrivs i denna lag.

[31]Mannen är fri från skuld, medan kvinnan skall bära den skuld hon själv dragit över sig.

Números 6

A lei do nazireado

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando alguém, seja homem seja mulher, fizer voto especial, o voto de nazireu, a fim de consagrar-se para o SENHOR,

[3] abster-se-á de vinho e de bebida forte; não beberá vinagre de vinho, nem vinagre de bebida forte, nem tomará beberagens de uvas, nem comerá uvas frescas nem secas.

[4] Todos os dias do seu nazireado não comerá de coisa alguma que se faz da vinha, desde as sementes até às cascas.

[5] Todos os dias do seu voto de nazireado não passará navalha pela cabeça; até que se cumpram os dias para os quais se consagrou ao SENHOR, santo será, deixando crescer livremente a cabeleira.

[6] Todos os dias da sua consagração para o SENHOR, não se aproximará de um cadáver.

[7] Por seu pai, ou por sua mãe, ou por seu irmão, ou por sua irmã, por eles se não contaminará, quando morrerem; porquanto o nazireado do seu Deus está sobre a sua cabeça.

[8] Por todos os dias do seu nazireado, santo será ao SENHOR.

[9] Se alguém vier a morrer junto a ele subitamente, e contaminar a cabeça do seu nazireado, rapará a cabeça no dia da sua purificação; ao sétimo dia, a rapará.

4 Mos 6

Lag om nasirlöften

[1]Herren talade till Mose:

[2]Säg till israeliterna: Om någon, man eller kvinna, avlägger ett högtidligt löfte om att avskilja sig som nasir åt Herren,

[3]skall han avhålla sig från vin och starka drycker och får inte smaka ättika gjord på sådana drycker. Han får inte dricka någon dryck av druvor och inte heller äta druvor, vare sig färska eller torkade.

[4]Så länge hans nasirtid varar får han inte äta någonting som kommer från vinstocken, inte ens kärnor och skal.

[5]Så länge nasirlöftet gäller får ingen rakkniv vidröra hans huvud. Han skall vara helig och låta håret växa fritt tills hans tid som Herrens nasir är fullbordad.

[6]Så länge han är Herrens nasir får han inte komma nära något lik.

[7]Inte ens om det är hans far eller mor, bror eller syster som har dött, får han bli oren för deras skull, ty hans huvud bär tecknet på att han är sin Guds nasir.

[8]Så länge han är nasir är han helgad åt Herren.

[9]Men om någon som befinner sig intill honom plötsligt och oväntat dör, så att huvudet, på vilket han bär nasirtecknet, blir orenat, skall han raka huvudet samma

dag som han renar sig; den sjunde dagen skall han raka det.

10 Ao oitavo dia, trará duas rolas ou dois pombinhos ao sacerdote, à porta da tenda da congregação;

10Den åttonde dagen skall han komma med två turturduvor eller två andra duvor till prästen framför ingången till uppenbarelsetältet.

11 o sacerdote oferecerá um como oferta pelo pecado e o outro, para holocausto; e fará expiação por ele, visto que pecou relativamente ao morto; assim, naquele mesmo dia, consagrará a sua cabeça.

11Prästen skall offra den ena duvan som syndoffer och den andra som brännoffer och bringa försoning åt honom för den synd som han har begått genom att komma i beröring med den döda kroppen. Samma dag skall han åter helga sitt huvud

12 Então, consagrará os dias do seu nazireado ao SENHOR e, para oferta pela culpa, trará um cordeiro de um ano; os dias antecedentes serão perdidos, porquanto o seu nazireado foi contaminado.

12för att vara Herrens nasir lika länge som han hade lovat. Som skuldoffer skall han ge ett årsgammalt lamm. Den föregående tiden räknas inte eftersom hans nasirtecken blev orenat.

13 Esta é a lei do nazireu: no dia em que se cumprirem os dias do seu nazireado, será trazido à porta da tenda da congregação.

13Denna ordning skall gälla för en nasir. Den dag hans nasirtid är fullbordad skall man föra honom till uppenbarelsetältets ingång.

14 Ele apresentará a sua oferta ao SENHOR, um cordeiro de um ano, sem defeito, em holocausto, e uma cordeira de um ano, sem defeito, para oferta pelo pecado, e um carneiro, sem defeito, por oferta pacífica,

14Som offergåva åt Herren skall han föra fram ett årsgammalt felfritt lamm av hankön till brännoffer, ett årsgammalt felfritt lamm av honkön till syndoffer samt en felfri bagge till gemenskapsoffer.

15 e um cesto de pães asmos, bolos de flor de farinha com azeite, amassados, e obreias asmas untadas com azeite, como também a sua oferta de manjares e as suas libações.

15Dessutom skall han offra en korg med osyrat bröd av siktat mjöl, kakor bakade med olja och osyrade tunnkakor smorda med olja, förutom det tillhörande matoffret och dryckesoffret.

[16] O sacerdote os trará perante o SENHOR e apresentará a sua oferta pelo pecado e o seu holocausto;

[17] oferecerá o carneiro em sacrifício pacífico ao SENHOR, com o cesto dos pães asmos; o sacerdote apresentará também a devida oferta de manjares e a libação.

[18] O nazireu, à porta da tenda da congregação, rapará a cabeleira do seu nazireado, e tomá-la-á, e a porá sobre o fogo que está debaixo do sacrifício pacífico.

[19] Depois, o sacerdote tomará a espádua cozida do carneiro, e um bolo asmo do cesto, e uma obreia asma e os porá nas mãos do nazireu, depois de haver este rapado a cabeleira do seu nazireado.

[20] O sacerdote os moverá em oferta movida perante o SENHOR; isto é santo para o sacerdote, juntamente com o peito da oferta movida e com a coxa da oferta; depois disto, o nazireu pode beber vinho.

[21] Esta é a lei do nazireu que fizer voto; a sua oferta ao SENHOR será segundo o seu nazireado, afora o que as suas posses lhe permitirem; segundo o voto que fizer, assim fará conforme a lei do seu nazireado.

A bênção sacerdotal

[22] Disse o SENHOR a Moisés:

[23] Fala a Arão e a seus filhos, dizendo: Assim abençoareis os filhos de Israel e dir-lhes-eis:

[24] O SENHOR te abençoe e te guarde;

[16]Prästen skall bära fram detta inför Herren och offra syndoffret och brännoffret.

[17]Baggen skall han offra som gemenskapsoffer åt Herren tillsammans med korgen med de osyrade bröden. Prästen skall också offra det tillhörande matoffret och dryckesoffret.

[18]Vid ingången till uppenbarelsetältet skall nasiren raka sitt huvud, på vilket han bär nasirtecknet, och lägga sitt hår, sitt nasirtecken, på elden som brinner under gemenskapsoffret.

[19]Prästen skall ta baggens kokta bog, en osyrad kaka ur korgen och en osyrad tunnkaka och lägga allt detta i nasirens händer efter det att denne har rakat av sig sitt nasirtecken.

[20]Sedan skall prästen lyfta upp det till ett offer inför Herren. Därmed är det helgat åt prästen, i likhet med bringan som har lyfts upp och låret som har skänkts till offer. Därefter får nasiren åter dricka vin.

[21]Detta är lagen för en nasir som avlägger ett löfte, lagen om hans offergåva till Herren utöver förpliktelserna som nasir. Därtill får han ge vad han har råd med. Det löfte han därvid avlägger skall han hålla, förutom själva nasirlagen.

Herrens välsignelse

[22]Herren talade till Mose:

[23]Säg till Aron och hans söner: Med dessa ord skall ni välsigna Israels folk:

[24]Herren välsignar dig och beskyddar dig.

[25] o SENHOR faça resplandecer o rosto sobre ti e tenha misericórdia de ti;
[26] o SENHOR sobre ti levante o rosto e te dê a paz.
[27] Assim, porão o meu nome sobre os filhos de Israel, e eu os abençoarei.

[25]Herren låter sitt ansikte lysa mot dig och visar dig nåd.
[26]Herren vänder sitt ansikte till dig och ger dig sin fred.
[27]De skall uttala mitt namn över israeliterna, och jag skall välsigna dem.

Números 7

As ofertas dos príncipes na dedicação do altar

[1] No dia em que Moisés acabou de levantar o tabernáculo, e o ungiu, e o consagrou e todos os seus utensílios, bem como o altar e todos os seus pertences,

[2] os príncipes de Israel, os cabeças da casa de seus pais, os que foram príncipes das tribos, que haviam presidido o censo, ofereceram
[3] e trouxeram a sua oferta perante o SENHOR: seis carros cobertos e doze bois; cada dois príncipes ofereceram um carro, e cada um deles, um boi; e os apresentaram diante do tabernáculo.
[4] Disse o SENHOR a Moisés:
[5] Recebe-os deles, e serão destinados ao serviço da tenda da congregação; e os darás aos levitas, a cada um segundo o seu serviço.
[6] Moisés recebeu os carros e os bois e os deu aos levitas.

[7] Dois carros e quatro bois deu aos filhos de Gérson, segundo o seu serviço;

[8] quatro carros e oito bois deu aos filhos de Merari, segundo o seu serviço, sob a

4 Mos 7

Stamhövdingarnas gåvor

[1]När Mose hade rest boningen smorde han den och helgade den och alla dess tillbehör liksom också altaret med alla dess tillbehör. Allt detta smorde och helgade han.

[2]Därefter infann sig Israels hövdingar, som var familjeöverhuvuden, stamhövdingar och ledare för de mönstrade,

[3]och frambar sina offergåvor inför Herren: sex lastvagnar och tolv oxar, en vagn på två hövdingar och en oxe på var och en. Allt detta förde de fram till boningen.

[4]Herren sade till Mose:
[5]»Ta emot deras gåvor, de skall användas av dem som arbetar vid uppenbarelsetältet. Fördela dem bland leviterna allt efter deras arbetsuppgifter.«
[6]Mose tog emot vagnarna och oxarna och gav dem till leviterna.
[7]Två vagnar och fyra oxar gav han till gershoniterna med hänsyn till deras arbetsuppgifter.
[8]Fyra vagnar och åtta oxar gav han till merariterna med hänsyn till de uppgifter

direção de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

[9] Mas aos filhos de Coate nada deu, porquanto a seu cargo estava o santuário, que deviam levar aos ombros.

[10] Ofereceram os príncipes para a consagração do altar, no dia em que foi ungido; sim, apresentaram a sua oferta perante o altar.

[11] Disse o SENHOR a Moisés: Cada príncipe apresentará, no seu dia, a sua oferta para a consagração do altar.

[12] O que, pois, no primeiro dia, apresentou a sua oferta foi Naassom, filho de Aminadabe, pela tribo de Judá.

[13] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[14] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[15] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[16] um bode, para oferta pelo pecado;

[17] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Naassom, filho de Aminadabe.

[18] No segundo dia, fez a sua oferta Natanael, filho de Zuar, príncipe de Issacar.

som de utförde under ledning av Itamar, prästen Arons son.

[9]Men till kehatiterna gav han ingenting, ty deras uppgift var att svara för de heliga föremålen, och dessa skulle bäras.

[10]När altaret hade blivit smort infann sig hövdingarna med invigningsoffer och förde fram sina gåvor till altaret.

[11]Herren sade till Mose: »Hövdingarna skall frambära sina offer till altarets invigning en i taget, en hövding varje dag.«

[12]Den som frambar sitt offer första dagen var Nachshon, Amminadavs son, från Judas stam.

[13]Hans offergåva bestod av ett silverfat som vägde 130 siklar, en silverskål om 70 siklar efter tempelvikt, båda fulla med siktat mjöl, blandat med olja, till matoffer,

[14]en guldskål om 10 siklar, fylld med rökelse,

[15]en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,

[16]en getabock till syndoffer,

[17]samt till gemenskapsoffer två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm. Detta var vad Nachshon, Amminadavs son, offrade.

[18]Andra dagen infann sig Netanel, Suars son, Isaskars hövding.

[19] Como sua oferta apresentou um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;
[20] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;
[21] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;
[22] um bode, para oferta pelo pecado;
[23] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Natanael, filho de Zuar.
[24] No terceiro dia, chegou o príncipe dos filhos de Zebulom, Eliabe, filho de Helom.
[25] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;
[26] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;
[27] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;
[28] um bode, para oferta pelo pecado;
[29] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Eliabe, filho de Helom.
[30] No quarto dia, chegou o príncipe dos filhos de Rúben, Elizur, filho de Sedeur.

[19]Han kom med sin offergåva som bestod av ett silverfat som vägde 130 siklar, en silverskål om 70 siklar efter tempelvikt, båda fulla med siktat mjöl, blandat med olja, till matoffer,
[20]en guldskål om 10 siklar, fylld med rökelse,
[21]en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,
[22]en getabock till syndoffer,
[23]samt till gemenskapsoffer två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm. Detta var vad Netanel, Suars son, offrade.
[24]Tredje dagen kom hövdingen för Sebulons ättlingar, Eliav, Helons son.
[25]Hans offergåva bestod av ett silverfat som vägde 130 siklar, en silverskål om 70 siklar efter tempelvikt, båda fulla med siktat mjöl, blandat med olja, till matoffer,
[26]en guldskål om 10 siklar, fylld med rökelse,
[27]en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,
[28]en getabock till syndoffer,
[29]samt till gemenskapsoffer två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm. Detta var vad Eliav, Helons son, offrade.
[30]Fjärde dagen kom hövdingen för Rubens ättlingar, Elisur, Shedeurs son.

31 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

32 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

33 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

34 um bode, para oferta pelo pecado;

35 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Elizur, filho de Sedeur.

36 No quinto dia, chegou o príncipe dos filhos de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai.

37 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

38 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

39 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

40 um bode, para oferta pelo pecado;

41 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Selumiel, filho de Zurisadai.

42 No sexto dia, chegou o príncipe dos filhos de Gade, Eliasafe, filho de Deuel.

31Hans offergåva bestod av ett silverfat som vägde 130 siklar, en silverskål om 70 siklar efter tempelvikt, båda fulla med siktat mjöl, blandat med olja, till matoffer,

32en guldskål om 10 siklar, fylld med rökelse,

33en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,

34en getabock till syndoffer,

35samt till gemenskapsoffer två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm. Detta var vad Elisur, Shedeurs son, offrade.

36Femte dagen kom hövdingen för Simons ättlingar, Shelumiel, Surishaddajs son.

37Hans offergåva bestod av ett silverfat som vägde 130 siklar, en silverskål om 70 siklar efter tempelvikt, båda fulla med siktat mjöl, blandat med olja, till matoffer,

38en guldskål om 10 siklar, fylld med rökelse,

39en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,

40en getabock till syndoffer,

41samt till gemenskapsoffer två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm. Detta var vad Shelumiel, Surishaddajs son, offrade.

42Sjätte dagen kom hövdingen för Gads ättlingar, Eljasaf, Deguels son.

[43] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[44] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[45] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[46] um bode, para oferta pelo pecado;

[47] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Eliasafe, filho de Deuel.

[48] No sétimo dia, chegou o príncipe dos filhos de Efraim, Elisama, filho de Amiúde.

[49] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[50] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[51] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[52] um bode, para oferta pelo pecado;

[53] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Elisama, filho de Amiúde.

[43]Hans offergåva bestod av ett silverfat som vägde 130 siklar, en silverskål om 70 siklar efter tempelvikt, båda fulla med siktat mjöl, blandat med olja, till matoffer,

[44]en guldskål om 10 siklar, fylld med rökelse,

[45]en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,

[46]en getabock till syndoffer,

[47]samt till gemenskapsoffer två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm. Detta var vad Eljasaf, Deguels son, offrade.

[48]Sjunde dagen kom hövdingen för Efraims ättlingar, Elishama, Ammihuds son.

[49]Hans offergåva bestod av ett silverfat som vägde 130 siklar, en silverskål om 70 siklar efter tempelvikt, båda fulla med siktat mjöl, blandat med olja, till matoffer,

[50]en guldskål om 10 siklar, fylld med rökelse,

[51]en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,

[52]en getabock till syndoffer,

[53]samt till gemenskapsoffer två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm. Detta var vad Elishama, Ammihuds son, offrade.

54 No oitavo dia, chegou o príncipe dos filhos de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur.

54Åttonde dagen kom hövdingen för Manasses ättlingar, Gamliel, Pedasurs son.

55 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

55Hans offergåva bestod av ett silverfat som vägde 130 siklar, en silverskål om 70 siklar efter tempelvikt, båda fulla med siktat mjöl, blandat med olja, till matoffer,

56 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

56en guldskål om 10 siklar, fylld med rökelse,

57 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

57en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,

58 um bode, para oferta pelo pecado;

58en getabock till syndoffer,

59 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Gamaliel, filho de Pedazur.

59samt till gemenskapsoffer två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm. Detta var vad Gamliel, Pedasurs son, offrade.

60 No dia nono, chegou o príncipe dos filhos de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni.

60Nionde dagen kom hövdingen för Benjamins ättlingar, Avidan, Gidonis son.

61 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

61Hans offergåva bestod av ett silverfat som vägde 130 siklar, en silverskål om 70 siklar efter tempelvikt, båda fulla med siktat mjöl, blandat med olja, till matoffer,

62 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

62en guldskål om 10 siklar, fylld med rökelse,

63 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

63en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,

64 um bode, para oferta pelo pecado;

64en getabock till syndoffer,

65 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco

65samt till gemenskapsoffer två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla

cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Abidã, filho de Gideoni.

[66] No décimo dia, chegou o príncipe dos filhos de Dã, Aiezer, filho de Amisadai.

[67] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[68] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[69] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[70] um bode, para oferta pelo pecado;

[71] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Aiezer, filho de Amisadai.

[72] No dia undécimo, chegou o príncipe dos filhos de Aser, Pagiel, filho de Ocrã.

[73] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[74] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[75] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[76] um bode, para oferta pelo pecado;

[77] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco

lamm. Detta var vad Avidan, Gidonis son, offrade.

[66]Tionde dagen kom hövdingen för Dans ättlingar, Achieser, Ammishaddajs son.

[67]Hans offergåva bestod av ett silverfat som vägde 130 siklar, en silverskål om 70 siklar efter tempelvikt, båda fulla med siktat mjöl, blandat med olja, till matoffer,

[68]en guldskål om 10 siklar, fylld med rökelse,

[69]en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,

[70]en getabock till syndoffer,

[71]samt till gemenskapsoffer två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm. Detta var vad Achieser, Ammishaddajs son, offrade.

[72]Elfte dagen kom hövdingen för Ashers ättlingar, Pagiel, Okrans son.

[73]Hans offergåva bestod av ett silverfat som vägde 130 siklar, en silverskål om 70 siklar efter tempelvikt, båda fulla med siktat mjöl, blandat med olja, till matoffer,

[74]en guldskål om 10 siklar, fylld med rökelse,

[75]en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,

[76]en getabock till syndoffer,

[77]samt till gemenskapsoffer två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla

cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Pagiel, filho de Ocrã.

78 No duodécimo dia, chegou o príncipe dos filhos de Naftali, Aira, filho de Enã.

79 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

80 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

81 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

82 um bode, para oferta pelo pecado;

83 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Aira, filho de Enã.

84 Esta é a dádiva feita pelos príncipes de Israel para a consagração do altar, no dia em que foi ungido: doze pratos de prata, doze bacias de prata, doze recipientes de ouro;

85 cada prato de prata, de cento e trinta siclos, e cada bacia, de setenta; toda a prata dos utensílios foi de dois mil e quatrocentos siclos, segundo o siclo do santuário;

86 doze recipientes de ouro cheios de incenso, cada um de dez siclos, segundo o siclo do santuário; todo o ouro dos recipientes foi de cento e vinte siclos;

87 todos os animais para o holocausto foram doze novilhos; carneiros, doze; doze

lamm. Detta var vad Pagiel, Okrans son, offrade.

78Tolfte dagen kom hövdingen för Naftalis ättlingar, Achira, Enans son.

79Hans offergåva bestod av ett silverfat som vägde 130 siklar, en silverskål om 70 siklar efter tempelvikt, båda fulla med siktat mjöl, blandat med olja, till matoffer,

80en guldskål om 10 siklar, fylld med rökelse,

81en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,

82en getabock till syndoffer,

83samt till gemenskapsoffer två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm. Detta var vad Achira, Enans son, offrade.

84Detta var invigningsoffret från Israels hövdingar när altaret hade blivit smort: tolv silverfat, tolv silverskålar och tolv guldskålar.

85Varje silverfat vägde 130 siklar och varje skål 70 siklar; silvret i dessa föremål uppgick allt som allt till 2.400 siklar efter tempelvikt.

86De tolv guldskålarna som var fyllda med rökelse vägde vardera 10 siklar efter tempelvikt; guldet i skålarna uppgick allt som allt till 120 siklar.

87Djuren till brännoffren var tolv tjurar, tolv baggar och tolv årsgamla lamm med

cordeiros de um ano, com a sua oferta de manjares; e doze bodes para oferta pelo pecado.

tillhörande matoffer samt tolv getabockar till syndoffer.

88 E todos os animais para o sacrifício pacífico foram vinte e quatro novilhos; os carneiros, sessenta; os bodes, sessenta; os cordeiros de um ano, sessenta; esta é a dádiva para a consagração do altar, depois que foi ungido.

88Djuren till gemenskapsoffren var 24 tjurar, 60 baggar, 60 bockar och 60 årsgamla lamm. Detta var invigningsoffret sedan altaret hade blivit smort.

Herrens röst i uppenbarelsetältet

89 Quando entrava Moisés na tenda da congregação para falar com o SENHOR, então, ouvia a voz que lhe falava de cima do propiciatório, que está sobre a arca do Testemunho entre os dois querubins; assim lhe falava.

89När Mose gick in i uppenbarelsetältet för att tala med Herren hörde han rösten tala till sig från platsen ovanför locket på förbundstecknets ark, mellan de två keruberna. Där talade han till honom.

Números 8

4 Mos 8

As sete lâmpadas do santuário

1 Disse o SENHOR a Moisés:

2 Fala a Arão e dize-lhe: Quando colocares as lâmpadas, seja de tal maneira que venham as sete a alumiar defronte do candelabro.

3 E Arão fez assim; colocou as lâmpadas para que alumiassem defronte do candelabro, como o SENHOR ordenara a Moisés.

4 O candelabro era feito de ouro batido desde o seu pedestal até às suas flores; segundo o modelo que o SENHOR mostrara a Moisés, assim ele fez o candelabro.

De sju lamporna sätts upp

1Herren talade till Mose:

2Säg till Aron: »När du sätter upp de sju lamporna, se då till att de belyser det som är framför lampstället.«

3Aron gjorde så. Han satte upp lamporna så att ljuset föll framför lampstället, så som Herren hade befallt Mose.

4Lampstället var ett arbete i hamrat guld, där även foten och blommorna var uthamrade. Mose hade gjort lampstället efter den bild som Herren hade visat honom.

A consagração dos levitas

5 Disse mais o SENHOR a Moisés:

6 Toma os levitas do meio dos filhos de Israel e purifica-os;

Leviternas invigning

5Herren talade till Mose:

6Skilj ut leviterna från de andra israeliterna och rena dem.

[7] assim lhes farás, para os purificar: asperge sobre eles a água da expiação; e sobre todo o seu corpo farão passar a navalha, lavarão as suas vestes e se purificarão;

[7]På detta sätt skall du göra för att rena dem: stänk reningsvatten på dem och låt dem raka sig över hela kroppen och tvätta sina kläder. Så blir de renade.

[8] e tomarão um novilho, com a sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite; tu, porém, tomarás outro novilho para oferta pelo pecado.

[8]Sedan skall de ta en ungtjur med tillhörande matoffer av siktat mjöl, blandat med olja, och själv skall du ta en annan ungtjur till syndoffer.

[9] Farás chegar os levitas perante a tenda da congregação; e ajuntarás toda a congregação dos filhos de Israel.

[9]För leviterna till platsen framför uppenbarelsetältet och kalla samman israeliternas menighet.

[10] Quando, pois, fizerem chegar os levitas perante o SENHOR, os filhos de Israel porão as mãos sobre eles.

[10]För sedan fram leviterna inför Herren och låt israeliterna lägga sina händer på dem.

[11] Arão apresentará os levitas como oferta movida perante o SENHOR, da parte dos filhos de Israel; e serão para o serviço do SENHOR.

[11]Aron skall inför Herren helga leviterna till ett lyftoffer från israeliterna, och de är därmed vigda till tjänst åt Herren.

[12] Os levitas porão as mãos sobre a cabeça dos novilhos; e tu sacrificarás um para oferta pelo pecado e o outro para holocausto ao SENHOR, para fazer expiação pelos levitas.

[12]Leviterna skall så lägga sina händer på tjurarnas huvuden, och du skall offra den ena som syndoffer och den andra som brännoffer åt Herren, till försoning för leviterna.

[13] Porás os levitas perante Arão e perante os seus filhos e os apresentarás por oferta movida ao SENHOR.

[13]Ställ leviterna i Arons och hans söners tjänst och helga dem till ett lyftoffer åt Herren.

[14] E separarás os levitas do meio dos filhos de Israel; os levitas serão meus.

[14]På detta sätt skall du avskilja leviterna från de andra israeliterna, så att de blir min egendom.

[15] Depois disso, entrarão os levitas para fazerem o serviço da tenda da congregação; e tu os purificarás e, por oferta movida, os apresentarás,

[15]Sedan kan de inträda i sin tjänst vid uppenbarelsetältet. Du skall rena dem och helga dem till ett lyftoffer,

[16] porquanto eles dentre os filhos de Israel me são dados; em lugar de todo aquele que abre a madre, do primogênito de cada um dos filhos de Israel, para mim os tomei.

[17] Porque meu é todo primogênito entre os filhos de Israel, tanto de homens como de animais; no dia em que, na terra do Egito, feri todo primogênito, os consagrei para mim.

[18] Tomei os levitas em lugar de todo primogênito entre os filhos de Israel.

[19] E os levitas, dados a Arão e a seus filhos, dentre os filhos de Israel, entreguei-os para fazerem o serviço dos filhos de Israel na tenda da congregação e para fazerem expiação por eles, para que não haja praga entre o povo de Israel, chegando-se os filhos de Israel ao santuário.

[20] E assim fez Moisés, e Arão, e toda a congregação dos filhos de Israel com os levitas; segundo tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés acerca dos levitas, assim lhes fizeram os filhos de Israel.

[21] Os levitas se purificaram e lavaram as suas vestes, e Arão os apresentou por oferta movida perante o SENHOR e fez expiação por eles, para purificá-los.

[22] Depois disso, chegaram os levitas, para fazerem o seu serviço na tenda da congregação, perante Arão e seus filhos; como o SENHOR ordenara a Moisés acerca dos levitas, assim lhes fizeram.

[23] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[16]ty de har avskilts åt mig från de andra israeliterna. I stället för det som först kommer ur moderlivet, allt förstfött bland israeliterna, har jag skilt ut dem åt mig.

[17]Alla förstfödda bland israeliterna tillhör mig, både människor och boskap. Den gången då jag dräpte allt förstfött i Egypten helgade jag dem åt mig,

[18]men jag har skilt ut leviterna i stället för alla förstfödda bland israeliterna.

[19]Jag har avskilt dem från de andra israeliterna för Arons och hans söners räkning, för att de skall utföra israeliternas tjänst vid uppenbarelsetältet och bringa försoning åt dem. Så kan ingen olycka drabba israeliterna genom att de kommer i närheten av helgedomen.

[20]Mose och Aron och hela den israelitiska menigheten gjorde så med leviterna; israeliterna gjorde med dem allting som Herren hade befallt Mose i fråga om leviterna.

[21]Leviterna renade sig från synd och tvättade sina kläder. Aron helgade dem till ett lyftoffer inför Herren och bringade försoning åt dem, så att de blev rena.

[22]Sedan inställde sig leviterna för att utföra sina uppgifter vid uppenbarelsetältet under uppsikt av Aron och hans söner. Så som Herren hade befallt Mose i fråga om leviterna, så gjorde man med dem.

[23]Herren talade till Mose:

[24] Isto é o que toca aos levitas: da idade de vinte e cinco anos para cima entrarão, para fazerem o seu serviço na tenda da congregação;

[25] mas desde a idade de cinqüenta anos desobrigar-se-ão do serviço e nunca mais servirão;

[26] porém ajudarão aos seus irmãos na tenda da congregação, no tocante ao cargo deles; não terão mais serviço. Assim farás com os levitas quanto aos seus deveres.

Números 9

A celebração da Páscoa

[1] Falou o SENHOR a Moisés no deserto do Sinai, no ano segundo da sua saída da terra do Egito, no mês primeiro, dizendo:

[2] Celebrem os filhos de Israel a Páscoa a seu tempo.

[3] No dia catorze deste mês, ao crepúsculo da tarde, a seu tempo a celebrareis; segundo todos os seus estatutos e segundo todos os seus ritos, a celebrareis.

[4] Disse, pois, Moisés aos filhos de Israel que celebrassem a Páscoa.

[5] Então, celebraram a Páscoa no dia catorze do mês primeiro, ao crepúsculo da tarde, no deserto do Sinai; segundo tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel.

[6] Houve alguns que se acharam imundos por terem tocado o cadáver de um homem, de maneira que não puderam

[24]Detta gäller för leviterna: den som är tjugofem år eller mer har arbetsplikt och skall göra tjänst vid uppenbarelsetältet.

[25]Vid femtio års ålder blir han befriad från arbetsplikt och skall inte längre göra tjänst.

[26]Han kan hjälpa sina ämbetsbröder med deras sysslor vid uppenbarelsetältet men skall inte utföra något egentligt arbete. Så skall du göra med leviterna i fråga om deras uppgifter.

4 Mos 9

Regler för påskfirandet

[1]Herren talade till Mose i Sinaiöknen den första månaden året efter det att israeliterna hade lämnat Egypten. Han sade:

[2]Säg till israeliterna att de skall offra påskoffret vid den bestämda tiden.

[3]Ni skall offra det mellan skymning och mörker den fjortonde dagen i denna månad, vid den bestämda tiden. Ni skall göra det i enlighet med alla stadgar och bud.

[4]Mose sade då till israeliterna att de skulle offra påskoffret,

[5]och de offrade det i Sinaiöknen, mellan skymning och mörker den fjortonde dagen i första månaden. Israeliterna gjorde allting så som Herren hade befallt Mose.

[6]Några män hade blivit orena genom en död och kunde inte offra påskoffret den

celebrar a Páscoa naquele dia; por isso, chegando-se perante Moisés e Arão,

[7] disseram-lhes: Estamos imundos por termos tocado o cadáver de um homem; por que havemos de ser privados de apresentar a oferta do SENHOR, a seu tempo, no meio dos filhos de Israel?

[8] Respondeu-lhes Moisés: Esperai, e ouvirei o que o SENHOR vos ordenará.

[9] Então, disse o SENHOR a Moisés:

[10] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Quando alguém entre vós ou entre as vossas gerações achar-se imundo por causa de um morto ou se achar em jornada longe de vós, contudo, ainda celebrará a Páscoa ao SENHOR.

[11] No mês segundo, no dia catorze, no crepúsculo da tarde, a celebrarão; com pães asmos e ervas amargas a comerão.

[12] Dela nada deixarão até à manhã e dela não quebrarão osso algum; segundo todo o estatuto da Páscoa, a celebrarão.

[13] Porém, se um homem achar-se limpo, e não estiver de caminho, e deixar de celebrar a Páscoa, essa alma será eliminada do seu povo, porquanto não apresentou a oferta do SENHOR, a seu tempo; tal homem levará sobre si o seu pecado.

[14] Se um estrangeiro habitar entre vós e também celebrar a Páscoa ao SENHOR, segundo o estatuto da Páscoa e segundo o seu rito, assim a celebrará; um só estatuto

bestämda dagen. De kom samma dag till Mose och Aron,

[7]och de frågade honom: »Vi har blivit orena genom en död. Måste det hindra oss från att bära fram vår offergåva till Herren vid den bestämda tiden tillsammans med de andra israeliterna?«

[8]Mose svarade: »Vänta, jag skall höra vad Herren befaller i fråga om er.«

[9]Herren talade till Mose:

[10]Säg till israeliterna: Om någon av er eller era efterkommande har blivit oren genom en död kropp eller befinner sig på en långväga resa men ändå vill offra påskoffret åt Herren,

[11]skall han göra det i andra månaden, mellan skymning och mörker den fjortonde dagen. Lammet skall ätas med osyrat bröd och beska örter.

[12]Ingenting får bli över till morgonen och inget ben får krossas. Alla bud som gäller för påskoffret måste följas.

[13]Men om någon är ren och inte befinner sig på resa men ändå försummar att fira påsk, skall han utstötas ur sitt folk, eftersom han inte har burit fram sin offergåva till Herren vid den bestämda tiden. En sådan man drar skuld över sig.

[14]Och om någon invandrare som bor hos dig vill fira påsk till Herrens ära, skall han göra det enligt den stadga och det bud som gäller för påsken. En och samma stadga

haverá para vós outros, tanto para o estrangeiro como para o natural da terra.

A nuvem sobre o tabernáculo
Êxodo 40.34-38

[15] No dia em que foi erigido o tabernáculo, a nuvem o cobriu, a saber, a tenda do Testemunho; e, à tarde, estava sobre o tabernáculo uma aparência de fogo até à manhã.

[16] Assim era de contínuo: a nuvem o cobria, e, de noite, havia aparência de fogo.

[17] Quando a nuvem se erguia de sobre a tenda, os filhos de Israel se punham em marcha; e, no lugar onde a nuvem parava, aí os filhos de Israel se acampavam.

[18] Segundo o mandado do SENHOR, os filhos de Israel partiam e, segundo o mandado do SENHOR, se acampavam; por todo o tempo em que a nuvem pairava sobre o tabernáculo, permaneciam acampados.

[19] Quando a nuvem se detinha muitos dias sobre o tabernáculo, então, os filhos de Israel cumpriam a ordem do SENHOR e não partiam.

[20] Às vezes, a nuvem ficava poucos dias sobre o tabernáculo; então, segundo o mandado do SENHOR, permaneciam e, segundo a ordem do SENHOR, partiam.

[21] Às vezes, a nuvem ficava desde a tarde até à manhã; quando, pela manhã, a nuvem se erguia, punham-se em marcha; quer de dia, quer de noite, erguendo-se a nuvem, partiam.

skall gälla för er alla, för invandraren likaväl som för den infödde.

Molnet över boningen

[15]Den dag då boningen restes täckte molnet boningen, förbundstecknets tält, och från kvällen till morgonen syntes det över boningen i form av ett eldsken.

[16]Och så förblev det: molnet täckte boningen, och om natten syntes det som ett eldsken.

[17]Var gång molnet höjde sig från tältet bröt israeliterna upp, och där molnet stannade slog israeliterna läger.

[18]På Herrens order bröt israeliterna upp, och på Herrens order slog de läger, och så länge molnet vilade över boningen förblev de lägrade.

[19]När molnet låg kvar över boningen en längre tid rättade sig israeliterna efter Herrens påbud och bröt inte upp.

[20]Ibland blev molnet kvar över boningen bara några dagar. Då förblev de lägrade enligt Herrens order och bröt sedan upp på Herrens order.

[21]Ibland var molnet kvar från kvällen till nästa morgon, och när molnet höjde sig på morgonen bröt de upp, ibland var det kvar ett helt dygn, och när det då höjde sig bröt de upp,

[22] Se a nuvem se detinha sobre o tabernáculo por dois dias, ou um mês, ou por mais tempo, enquanto pairava sobre ele, os filhos de Israel permaneciam acampados e não se punham em marcha; mas, erguendo-se ela, partiam.

[22]ibland två dagar eller en månad eller ett år — så länge molnet stannade kvar och vilade över boningen förblev israeliterna lägrade och bröt inte upp. Men när molnet höjde sig bröt de upp.

[23] Segundo o mandado do SENHOR, se acampavam e, segundo o mandado do SENHOR, se punham em marcha; cumpriam o seu dever para com o SENHOR, segundo a ordem do SENHOR por intermédio de Moisés.

[23]På Herrens order slog de läger, och på Herrens order bröt de upp. De rättade sig efter Herrens påbud och gjorde som han hade befallt genom Mose.

Números 10

As duas trombetas de prata

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Faze duas trombetas de prata; de obra batida as farás; servir-te-ão para convocares a congregação e para a partida dos arraiais.

[3] Quando tocarem, toda a congregação se ajuntará a ti à porta da tenda da congregação.

[4] Mas, quando tocar uma só, a ti se ajuntarão os príncipes, os cabeças dos milhares de Israel.

[5] Quando as tocardes a rebate, partirão os arraiais que se acham acampados do lado oriental.

[6] Mas, quando a segunda vez as tocardes a rebate, então, partirão os arraiais que se acham acampados do lado sul; a rebate, as tocarão para as suas partidas.

4 Mos 10

Silvertrumpeterna

[1]Herren talade till Mose:

[2]Låt tillverka två trumpeter av silver, utförda i hamrat arbete. Dem skall du använda när menigheten sammankallas och när lägren skall bryta upp.

[3]Då man blåser i dem skall hela menigheten samlas inför dig vid ingången till uppenbarelsetältet.

[4]Blåser man bara i den ena skall hövdingarna, överhuvudena för Israels ätter, samlas hos dig.

[5]När larmsignal blåses skall lägren på östra sidan bryta upp,

[6]när larmsignal blåses andra gången lägren på södra sidan, när larmsignal blåses tredje gången lägren på västra sidan, och när larmsignal blåses fjärde gången lägren på norra sidan. Larmsignal blåses alltså när lägren skall bryta upp,

[7] Mas, se se houver de ajuntar a congregação, tocá-las-eis, porém não a rebate.
[8] Os filhos de Arão, sacerdotes, tocarão as trombetas; e a vós outros será isto por estatuto perpétuo nas vossas gerações.
[9] Quando, na vossa terra, sairdes a pelejar contra os opressores que vos apertam, também tocareis as trombetas a rebate, e perante o SENHOR, vosso Deus, haverá lembrança de vós, e sereis salvos de vossos inimigos.
[10] Da mesma sorte, no dia da vossa alegria, e nas vossas solenidades, e nos princípios dos vossos meses, também tocareis as vossas trombetas sobre os vossos holocaustos e sobre os vossos sacrifícios pacíficos, e vos serão por lembrança perante vosso Deus. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

Os israelitas partem do Sinai

[11] Aconteceu, no ano segundo, no segundo mês, aos vinte do mês, que a nuvem se ergueu de sobre o tabernáculo da congregação.
[12] Os filhos de Israel puseram-se em marcha do deserto do Sinai, jornada após jornada; e a nuvem repousou no deserto de Parã.
[13] Assim, pela primeira vez, se puseram em marcha, segundo o mandado do SENHOR, por Moisés.
[14] Primeiramente, partiu o estandarte do arraial dos filhos de Judá, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Naassom, filho de Aminadabe;

[7]men när församlingen sammankallas skall ni blåsa på vanligt sätt, inte larmsignal.
[8]Trumpeterna skall blåsas av Arons söner, prästerna. Detta skall vara en oföränderlig stadga för er genom alla släktled.
[9]När ni drar ut till strid i ert eget land mot en fiende som angriper er skall ni blåsa larmsignal med trumpeterna. Då skall Herren, er Gud, tänka på er, och ni kommer att räddas från era fiender.
[10]Och när ni har en festdag eller firar era högtider och nymånadsdagar skall ni blåsa i trumpeterna medan ni offrar brännoffer och gemenskapsoffer. Då skall er Gud tänka på er. Jag är Herren, er Gud.

Uppbrottet från Sinai

[11]Under det andra året, den tjugonde dagen i andra månaden, höjde sig molnet från förbundstecknets boning.
[12]Då bröt israeliterna upp från Sinaiöknen och vandrade från lägerplats till lägerplats tills molnet stannade i Paranöknen.
[13]Detta var första gången de bröt upp enligt den ordning som Herren hade ålagt dem genom Mose.
[14]Först bröt Judas läger upp, med hären ordnad i avdelningar och med Nachshon, Amminadavs son, i spetsen för Judas avdelning,

[15] sobre o exército da tribo dos filhos de Issacar, Natanael, filho de Zuar;
[16] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Zebulom, Eliabe, filho de Helom.
[17] Então, desarmaram o tabernáculo, e os filhos de Gérson e os filhos de Merari partiram, levando o tabernáculo.
[18] Depois, partiu o estandarte do arraial de Rúben, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Elizur, filho de Sedeur;
[19] sobre o exército da tribo dos filhos de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai;
[20] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Gade, Eliasafe, filho de Deuel.
[21] Então, partiram os coatitas, levando as coisas santas; e erigia-se o tabernáculo até que estes chegassem.
[22] Depois, partiu o estandarte do arraial dos filhos de Efraim, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Elisama, filho de Amiúde;
[23] sobre o exército da tribo dos filhos de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur;
[24] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni.
[25] Então, partiu o estandarte do arraial dos filhos de Dã, formando a retaguarda de todos os arraiais, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Aiezer, filho de Amisadai;
[26] sobre o exército da tribo dos filhos de Aser, Pagiel, filho de Ocrã;
[27] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Naftali, Aira, filho de Enã.

[15]med Netanel, Suars son, i spetsen för Isaskar-stammens avdelning
[16]och med Eliav, Helons son, i spetsen för Sebulon-stammens avdelning.
[17]Sedan togs boningen ner, och då bröt gershoniterna och merariterna upp, de som bar boningen.
[18]Därefter bröt Rubens läger upp, med hären ordnad i avdelningar och med Elisur, Shedeurs son, i spetsen för Rubens avdelning,
[19]med Shelumiel, Surishaddajs son, i spetsen för Simon-stammens avdelning
[20]och med Eljasaf, Deguels son, i spetsen för Gad-stammens avdelning.
[21]Sedan bröt kehatiterna upp, de som bar de heliga föremålen. De andra reste boningen innan kehatiterna kom fram.
[22]Därefter bröt Efraims läger upp, med hären ordnad i avdelningar och med Elishama, Ammihuds son, i spetsen för Efraims avdelning,
[23]med Gamliel, Pedasurs son, i spetsen för Manasse-stammens avdelning
[24]och med Avidan, Gidonis son, i spetsen för Benjamin-stammens avdelning.
[25]Därefter bröt Dans läger upp, som eftertrupp till de andra, med hären ordnad i avdelningar och med Achieser, Ammishaddajs son, i spetsen för Dans avdelning,
[26]med Pagiel, Okrans son, i spetsen för Asher-stammens avdelning
[27]och med Achira, Enans son, i spetsen för Naftali-stammens avdelning.

[28] Nesta ordem, puseram-se em marcha os filhos de Israel, segundo os seus exércitos.

Moisés roga a Hobabe que vá com eles

[29] Disse Moisés a Hobabe, filho de Reuel, o midianita, sogro de Moisés: Estamos de viagem para o lugar de que o SENHOR disse: Dar-vo-lo-ei; vem conosco, e te faremos bem, porque o SENHOR prometeu boas coisas a Israel.

[30] Porém ele respondeu: Não irei; antes, irei à minha terra e à minha parentela.

[31] Tornou-lhe Moisés: Ora, não nos deixes, porque tu sabes que devemos acampar-nos no deserto; e nos servirás de guia.

[32] Se vieres conosco, far-te-emos o mesmo bem que o SENHOR a nós nos fizer.

[33] Partiram, pois, do monte do SENHOR caminho de três dias; a arca da Aliança do SENHOR ia adiante deles caminho de três dias, para lhes deparar lugar de descanso.

[34] A nuvem do SENHOR pairava sobre eles de dia, quando partiam do arraial.

[35] Partindo a arca, Moisés dizia: Levanta-te, SENHOR, e dissipados sejam os teus inimigos, e fujam diante de ti os que te odeiam.

[36] E, quando pousava, dizia: Volta, ó SENHOR, para os milhares de milhares de Israel.

Números 11

As murmurações dos israelitas

[28]På detta sätt, häravdelning för häravdelning, bröt israeliterna upp, och de började sin vandring.

[29]Mose sade till sin svärfar Hovav, midjaniten Reguels son: »Nu drar vi bort mot det land som Herren har lovat att ge oss. Följ med, så skall det goda Herren lovat Israel komma dig till godo.«

[30]Men Hovav svarade: »Nej, jag följer inte med, jag vill hem till mitt eget land och min egen släkt.« —

[31]»Överge oss inte«, sade Mose, »du vet ju var vi kan slå läger i öknen och måste visa oss vägen.

[32]Om du följer med oss skall allt det goda Herren ger oss komma dig till godo.«

[33]De bröt upp från Herrens berg och vandrade tre dagsmarscher. Herrens förbundsark gick före dem under de tre dagarna för att välja ut deras rastplatser.

[34]Och Herrens moln fanns över dem om dagen när de drog vidare från sin lägerplats.

[35]När arken bröt upp sade Mose: Res dig, Herre, må dina fiender skingras, dina motståndare fly!

[36]Och när den stannade sade han: Vila, Herre, du som leder Israels tallösa skaror!

4 Mos 11

Elden i Tavera

[1] Queixou-se o povo de sua sorte aos ouvidos do SENHOR; ouvindo-o o SENHOR, acendeu-se-lhe a ira, e fogo do SENHOR ardeu entre eles e consumiu extremidades do arraial.

[2] Então, o povo clamou a Moisés, e, orando este ao SENHOR, o fogo se apagou.

[3] Pelo que chamou aquele lugar Taberá, porque o fogo do SENHOR se acendera entre eles.

[4] E o populacho que estava no meio deles veio a ter grande desejo das comidas dos egípcios; pelo que os filhos de Israel tornaram a chorar e também disseram: Quem nos dará carne a comer?

[5] Lembramo-nos dos peixes que, no Egito, comíamos de graça; dos pepinos, dos melões, dos alhos silvestres, das cebolas e dos alhos.

[6] Agora, porém, seca-se a nossa alma, e nenhuma coisa vemos senão este maná.

[7] Era o maná como semente de coentro, e a sua aparência, semelhante à de bdélio.

[8] Espalhava-se o povo, e o colhia, e em moinhos o moía ou num gral o pisava, e em panelas o cozia, e dele fazia bolos; o seu sabor era como o de bolos amassados com azeite.

[9] Quando, de noite, descia o orvalho sobre o arraial, sobre este também caía o maná.

Moisés acha pesado o seu cargo

[10] Então, Moisés ouviu chorar o povo por famílias, cada um à porta de sua tenda; e a ira do SENHOR grandemente se

[1]Folket klagade bittert inför Herren. När han hörde dem greps han av vrede, och Herrens eld bröt ut bland dem och gick härjande fram i utkanten av lägret.

[2]Folket bönföll Mose om hjälp. Han bad till Herren, och elden dog ut.

[3]Platsen fick namnet Tavera eftersom Herrens eld hade drabbat dem där.

Folket vill ha kött

[4]Hopen av löst folk som följde med blev alltmer lysten på mat, och även israeliterna började klaga igen: »Om vi bara hade kött att äta!

[5]Minns ni fisken vi åt i Egypten, så mycket vi ville! Och gurkor och meloner, purjolök och rödlök och vitlök.

[6]Här får vi gå och sukta, här finns ju ingenting. Man ser inget annat än manna.« —

[7]Mannat liknade korianderfrö och glänste som harts.

[8]Folket gick runt och samlade upp det och malde det på handkvarn eller stötte det i mortel. Sedan kokade man det i gryta eller bakade bröd av det; det smakade som kakor bakade med olja.

[9]När daggen föll över lägret om natten föll också manna.

[10]Mose hörde folkets klagan från varje släkt och ur varje tältöppning. Herren

acendeu, e pareceu mal aos olhos de Moisés.

[11] Disse Moisés ao SENHOR: Por que fizeste mal a teu servo, e por que não achei favor aos teus olhos, visto que puseste sobre mim a carga de todo este povo?

[12] Concebi eu, porventura, todo este povo? Dei-o eu à luz, para que me digas: Leva-o ao teu colo, como a ama leva a criança que mama, à terra que, sob juramento, prometeste a seus pais?

[13] Donde teria eu carne para dar a todo este povo? Pois chora diante de mim, dizendo: Dá-nos carne que possamos comer.

[14] Eu sozinho não posso levar todo este povo, pois me é pesado demais.

[15] Se assim me tratas, mata-me de uma vez, eu te peço, se tenho achado favor aos teus olhos; e não me deixes ver a minha miséria.

Deus designa setenta anciãos para ajudarem Moisés

[16] Disse o SENHOR a Moisés: Ajunta-me setenta homens dos anciãos de Israel, que sabes serem anciãos e superintendentes do povo; e os trarás perante a tenda da congregação, para que assistam ali contigo.

[17] Então, descerei e ali falarei contigo; tirarei do Espírito que está sobre ti e o porei sobre eles; e contigo levarão a carga do povo, para que não a leves tu somente.

[18] Dize ao povo: Santificai-vos para amanhã e comereis carne; porquanto

greps av häftig vrede, och Mose blev upprörd

[11]och sade till Herren: »Varför handlar du så illa mot din tjänare? Varför har jag råkat i onåd, varför har du gett mig hela detta folk att bära?

[12]Är det jag som är deras mor, är det jag som har fött dem? Du säger ju att jag skall bära dem i min famn, som om jag vore amma åt ett dibarn, ända fram till det land som du med ed har lovat deras fäder.

[13]Var skall jag få kött till hela detta folk, som ligger över mig med sitt klagande och sitt ständiga ’Ge oss kött att äta’?

[14]Ensam orkar jag inte med detta folk, det är en för tung börda för mig.

[15]Om du skall behandla mig så, döda mig då hellre. Visa mig den nåden, så att jag slipper det onda du gör mig.«

De sjuttio äldste

[16]Då sade Herren till Mose: »Samla sjuttio av Israels äldste åt mig, sådana som du vet hör till folkets äldste och förmän. För dem till uppenbarelsetältet och låt dem ställa sig där bredvid dig.

[17]Jag skall stiga ner och tala med dig där, och jag skall ta av den ande som vilar över dig och lägga på dem. De skall hjälpa dig att bära den börda som folket är, så att du slipper bära den ensam.

[18]Och till folket skall du säga: Rena er inför morgondagen, ty då skall ni få äta

chorastes aos ouvidos do SENHOR, dizendo: Quem nos dará carne a comer? Íamos bem no Egito. Pelo que o SENHOR vos dará carne, e comereis.

[19] Não comereis um dia, nem dois dias, nem cinco, nem dez, nem ainda vinte;

[20] mas um mês inteiro, até vos sair pelos narizes, até que vos enfastieis dela, porquanto rejeitastes o SENHOR, que está no meio de vós, e chorastes diante dele, dizendo: Por que saímos do Egito?

[21] Respondeu Moisés: Seiscentos mil homens de pé é este povo no meio do qual estou; e tu disseste: Dar-lhes-ei carne, e a comerão um mês inteiro.

[22] Matar-se-ão para eles rebanhos de ovelhas e de gado que lhes bastem? Ou se ajuntarão para eles todos os peixes do mar que lhes bastem?

[23] Porém o SENHOR respondeu a Moisés: Ter-se-ia encurtado a mão do SENHOR? Agora mesmo, verás se se cumprirá ou não a minha palavra!

[24] Saiu, pois, Moisés, e referiu ao povo as palavras do SENHOR, e ajuntou setenta homens dos anciãos do povo, e os pôs ao redor da tenda.

[25] Então, o SENHOR desceu na nuvem e lhe falou; e, tirando do Espírito que estava sobre ele, o pôs sobre aqueles setenta anciãos; quando o Espírito repousou sobre eles, profetizaram; mas, depois, nunca mais.

kött. Herren har hört er klagan, ert ständiga ’Om vi bara hade kött att äta! I Egypten hade vi det bra!’ Ja, Herren skall ge er kött, och ni skall få äta.

[19]Inte bara en dag eller två skall ni äta det, inte bara fem eller tio eller tjugo dagar

[20]utan en hel månad, ända tills det står er upp i halsen och ni äcklas av det. Och detta därför att ni har förkastat Herren, som finns mitt ibland er, och klagat inför honom: Vi skulle aldrig ha lämnat Egypten!«

[21]Mose svarade: »Folket som är med mig räknar 600.000 man, och du säger att du skall ge dem kött att äta i en hel månad.

[22]Kan vi slakta får och kor, så att de får tillräckligt? Eller fånga all fisk i havet, så att de får tillräckligt?«

[23]Herren svarade Mose: »Är Herrens arm inte stark nog? Du skall strax få se om mina ord besannas eller ej.«

[24]Mose gick ut och talade om för folket vad Herren hade sagt. Han samlade sjuttio av folkets äldste och lät dem ställa sig kring tältet.

[25]Då steg Herren ner i molnet och talade till honom. Han tog av anden som vilade över Mose och gav åt de sjuttio äldste. När anden kom över dem greps de av profetisk hänryckning, för första och enda gången.

[26] Porém, no arraial, ficaram dois homens; um se chamava Eldade, e o outro, Medade. Repousou sobre eles o Espírito, porquanto estavam entre os inscritos, ainda que não saíram à tenda; e profetizavam no arraial.

[26]Två män — den ene hette Eldad, den andre Medad — hade stannat kvar i lägret. Anden kom också över dem, ty de hörde till de utvalda men hade inte gått ut till tältet, och nu greps de av profetisk hänryckning inne i lägret.

[27] Então, correu um moço, e o anunciou a Moisés, e disse: Eldade e Medade profetizam no arraial.

[27]En pojke sprang bort till Mose och talade om att Eldad och Medad profeterade i lägret.

[28] Josué, filho de Num, servidor de Moisés, um dos seus escolhidos, respondeu e disse: Moisés, meu senhor, proíbe-lho.

[28]Josua, Nuns son, som hade tjänat Mose från ungdomen, vände sig då till honom och sade: »Hejda dem, herre!«

[29] Porém Moisés lhe disse: Tens tu ciúmes por mim? Tomara todo o povo do SENHOR fosse profeta, que o SENHOR lhes desse o seu Espírito!

[29]Men Mose svarade: »Blir du kränkt på mina vägnar? Om ändå hela Herrens folk vore profeter! Om Herren ändå ville låta sin ande komma över dem alla!”

[30] Depois, Moisés se recolheu ao arraial, ele e os anciãos de Israel.

[30]Sedan återvände Mose till lägret tillsammans med Israels äldste.

Deus manda codornizes

Folket får vaktlar men straffas

[31] Então, soprou um vento do SENHOR, e trouxe codornizes do mar, e as espalhou pelo arraial quase caminho de um dia, ao seu redor, cerca de dois côvados sobre a terra.

[31]Nu for en vind ut från Herren och drev med sig vaktlar från havet. De flaxade på en meters höjd runt hela lägret ända upp till en dagsmarsch därifrån.

[32] Levantou-se o povo todo aquele dia, e a noite, e o outro dia e recolheu as codornizes; o que menos colheu teve dez ômeres; e as estenderam para si ao redor do arraial.

[32]Folket började fånga vaktlar och höll på hela dagen och hela natten och hela nästa dag, och ingen fick ihop mindre än tio homer. Man bredde ut vaktlarna runt omkring lägret.

[33] Estava ainda a carne entre os seus dentes, antes que fosse mastigada, quando se acendeu a ira do SENHOR contra o povo, e o feriu com praga mui grande.

[33]De hade just satt tänderna i köttet men ännu inte hunnit tugga när Herrens vrede mot folket flammade upp igen. Herren dödade i ett slag en stor mängd av dem.

[34] Pelo que o nome daquele lugar se chamou Quibrote-Hataavá, porquanto ali

[34]Platsen fick namnet Kivrot Hattaava, eftersom de som varit lystna fick sina gravar där.

enterraram o povo que teve o desejo das comidas dos egípcios.

[35] De Quibrote-Hataavá partiu o povo para Hazerote e ali ficou.

Números 12

A sedição de Miriã e Arão

[1] Falaram Miriã e Arão contra Moisés, por causa da mulher cuxita que tomara; pois tinha tomado a mulher cuxita.

[2] E disseram: Porventura, tem falado o SENHOR somente por Moisés? Não tem falado também por nós? O SENHOR o ouviu.

[3] Era o varão Moisés mui manso, mais do que todos os homens que havia sobre a terra.

[4] Logo o SENHOR disse a Moisés, e a Arão, e a Miriã: Vós três, saí à tenda da congregação. E saíram eles três.

[5] Então, o SENHOR desceu na coluna de nuvem e se pôs à porta da tenda; depois, chamou a Arão e a Miriã, e eles se apresentaram.

[6] Então, disse: Ouvi, agora, as minhas palavras; se entre vós há profeta, eu, o SENHOR, em visão a ele, me faço conhecer ou falo com ele em sonhos.

[7] Não é assim com o meu servo Moisés, que é fiel em toda a minha casa.

[8] Boca a boca falo com ele, claramente e não por enigmas; pois ele vê a forma do SENHOR; como, pois, não temestes falar contra o meu servo, contra Moisés?

Herren försvarar Mose mot Mirjam och Aron

[35]Folket bröt upp från Kivrot Hattaava och tågade till Haserot. Medan de var där

4 Mos 12

[1]började Mirjam och Aron att klandra Mose för hans kushitiska hustru; han hade nämligen tagit sig en hustru från Kush.

[2]De sade: »Är Mose den ende som Herren talar till? Han talar väl till oss också.« Och Herren hörde det.

[3]Men Mose var en mycket ödmjuk människa, ödmjukare fanns inte på jorden.

[4]Plötsligt sade Herren till Mose, Aron och Mirjam: »Gå ut till uppenbarelsetältet, alla tre!« Och alla tre gick dit.

[5]Herren steg ner i en molnpelare, ställde sig vid ingången till tältet och kallade på Aron och Mirjam. De båda steg fram,

[6]och han sade: »Lyssna till Herrens ord: Finns det en profet ibland er visar jag mig för honom i syner, talar jag till honom i drömmar.

[7]Inte så med min tjänare Mose: honom har jag anförtrott hela mitt hus.

[8]Till honom talar jag öga mot öga, öppet, inte i gåtor. Han skådar Herrens gestalt. Hur kan ni vara så djärva att ni klandrar min tjänare Mose?«

[9] E a ira do SENHOR contra eles se acendeu; e retirou-se.

[10] A nuvem afastou-se de sobre a tenda; e eis que Miriã achou-se leprosa, branca como neve; e olhou Arão para Miriã, e eis que estava leprosa.

[11] Então, disse Arão a Moisés: Ai! SENHOR meu, não ponhas, te rogo, sobre nós este pecado, pois loucamente procedemos e pecamos.

[12] Ora, não seja ela como um aborto, que, saindo do ventre de sua mãe, tenha metade de sua carne já consumida.

[13] Moisés clamou ao SENHOR, dizendo: Ó Deus, rogo-te que a cures.

[14] Respondeu o SENHOR a Moisés: Se seu pai lhe cuspira no rosto, não seria envergonhada por sete dias? Seja detida sete dias fora do arraial e, depois, recolhida.

[15] Assim, Miriã foi detida fora do arraial por sete dias; e o povo não partiu enquanto Miriã não foi recolhida.

[16] Porém, depois, o povo partiu de Hazerote e acampou-se no deserto de Parã.

Números 13

Doze homens são enviados para espiar a terra de Canaã

Deuteronômio 1.19-25

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Envia homens que espiem a terra de Canaã, que eu hei de dar aos filhos de

[9]Herrens vrede flammade mot dem, och han lämnade dem.

[10]Men när molnet höjde sig från tältet hade Mirjam blivit vit som snö av spetälska. Aron vände sig mot henne, och när han såg att hon blivit spetälsk

[11]sade han till Mose: »Nåd, herre! Straffa oss inte för den synd som vi var dåraktiga nog att begå.

[12]Låt henne inte bli som ett dödfött foster, som är halvt förruttnat när det kommer ut ur moderlivet.«

[13]Då ropade Mose till Herren: »Nej, nej, gör henne frisk igen!«

[14]Herren svarade honom: »Om hennes far hade spottat henne i ansiktet hade hon fått sitta med sin skam i sju dagar. Nu skall hon i sju dagar hållas utestängd från lägret. Sedan får hon släppas in igen.«

[15]Mirjam hölls alltså utestängd från lägret i sju dagar. Och folket bröt inte upp förrän Mirjam hade släppts in igen.

4 Mos 13

De tolv spanarna

[1]Sedan bröt folket upp från Haserot och slog läger i Paranöknen.

[2]Herren talade till Mose:

[3]»Skicka några män att utforska Kanaan, det land som jag skall ge åt israeliterna. Ni

Israel; de cada tribo de seus pais enviareis um homem, sendo cada qual príncipe entre eles.

skall skicka en från varje fädernestam; alla skall vara hövdingar.«

3 Enviou-os Moisés do deserto de Parã, segundo o mandado do SENHOR; todos aqueles homens eram cabeças dos filhos de Israel.

4Mose skickade då ut spanare från Paranöknen enligt Herrens befallning; alla var ledande män bland israeliterna.

4 São estes os seus nomes: da tribo de Rúben, Samua, filho de Zacur;

5Detta var deras namn: från Rubens stam Shammua, Sackurs son,

5 da tribo de Simeão, Safate, filho de Hori;

6från Simons stam Shafat, Horis son,

6 da tribo de Judá, Calebe, filho de Jefoné;

7från Judas stam Kalev, Jefunnes son,

7 da tribo de Issacar, Jigeal, filho de José;

8från Isaskars stam Jigal, Josefs son,

8 da tribo de Efraim, Oseias, filho de Num;

9dels Hosea, Nuns son, från Efraims stam,

9 da tribo de Benjamim, Palti, filho de Rafu;

10från Benjamins stam Palti, Rafus son,

10 da tribo de Zebulom, Gadiel, filho de Sodi;

11från Sebulons stam Gaddiel, Sodis son,

11 da tribo de José, pela tribo de Manassés, Gadi, filho de Susi;

12från Josefs söners stammar dels Gaddi, Susis son, från Manasses stam,

12 da tribo de Dã, Amiel, filho de Gemali;

13från Dans stam Ammiel, Gemallis son,

13 da tribo de Aser, Setur, filho de Micael;

14från Ashers stam Setur, Mikaels son,

14 da tribo de Naftali, Nabi, filho de Vofsi;

15från Naftalis stam Nachbi, Vofsis son,

15 da tribo de Gade, Geuel, filho de Maqui.

16och från Gads stam Geuel, Makis son.

16 São estes os nomes dos homens que Moisés enviou a espiar aquela terra; e a Oseias, filho de Num, Moisés chamou Josué.

17Detta var namnen på de män som Mose skickade att utforska landet. Hosea, Nuns son, fick av Mose namnet Josua.

17 Enviou-os, pois, Moisés a espiar a terra de Canaã; e disse-lhes: Subi ao Neguebe e penetrai nas montanhas.

18När Mose skickade dem att utforska Kanaan sade han: »Gå genom Negev och upp i bergsbygden

18 Vede a terra, que tal é, e o povo que nela habita, se é forte ou fraco, se poucos ou muitos.

19och se efter vad det är för ett land. Är folket där starkt eller svagt, är de få eller många?

[19] E qual é a terra em que habita, se boa ou má; e que tais são as cidades em que habita, se em arraiais, se em fortalezas.

[20]Är landet de bor i bra eller dåligt? Bor de i läger eller i befästa städer?

[20] Também qual é a terra, se fértil ou estéril, se nela há matas ou não. Tende ânimo e trazei do fruto da terra. Eram aqueles dias os dias das primícias das uvas.

[21]Är landet bördigt eller kargt? Finns där träd eller inte? Gör allt ni kan för att ta med något av det som växer i landet.« — Det var vid den tid då de första druvorna mognar.

[21] Assim, subiram e espiaram a terra desde o deserto de Zim até Reobe, à entrada de Hamate.

[22]Männen gav sig i väg och utforskade landet från Sinöknen till Rechov nära Levo-Hamat.

[22] E subiram pelo Neguebe e vieram até Hebrom; estavam ali Aimã, Sesai e Talmai, filhos de Anaque (Hebrom foi edificada sete anos antes de Zoã, no Egito).

[23]De gick upp genom Negev och kom till Hebron. Där bodde Anaks ättlingar: Achiman, Sheshaj och Talmaj. (Hebron grundades sju år före Soan i Egypten.)

[23] Depois, vieram até ao vale de Escol e dali cortaram um ramo de vide com um cacho de uvas, o qual trouxeram dois homens numa vara, como também romãs e figos.

[24]Sedan kom de till Druvdalen. Där skar de av en vinranka med en enda druvklase, som två man fick bära mellan sig på en stång, och plockade också granatäpplen och fikon.

[24] Esse lugar se chamou o vale de Escol, por causa do cacho que ali cortaram os filhos de Israel.

[25]Platsen fick namnet Druvdalen efter den druvklase som israeliterna skar av där.

O relatório dos espias recebido com incredulidade

Deuteronômio 1.26-33

[25] Ao cabo de quarenta dias, voltaram de espiar a terra,

[26]När fyrtio dagar gått återvände de efter att ha utforskat landet.

[26] caminharam e vieram a Moisés, e a Arão, e a toda a congregação dos filhos de Israel no deserto de Parã, a Cades; deram-lhes conta, a eles e a toda a congregação, e mostraram-lhes o fruto da terra.

[27]De kom till Mose och Aron och Israels menighet i Kadesh i Paranöknen. De rapporterade till dem och till hela menigheten och visade upp vad som växte i landet.

[27] Relataram a Moisés e disseram: Fomos à terra a que nos enviaste; e, verdadeiramente, mana leite e mel; este é o fruto dela.

[28]De berättade för Mose: »Vi har varit i det land som du skickade oss till. Det flödar verkligen av mjölk och honung — se vad som växer där!

[28] O povo, porém, que habita nessa terra é poderoso, e as cidades, mui grandes e fortificadas; também vimos ali os filhos de Anaque.

[29] Men folket som bor där är starkt, städerna är stora och befästa, och vi såg till och med ättlingar till Anak där.

[29] Os amalequitas habitam na terra do Neguebe; os heteus, os jebuseus e os amorreus habitam na montanha; os cananeus habitam ao pé do mar e pela ribeira do Jordão.

[30] I Negev bor amalekiterna, i bergsbygden hettiterna, jevuseerna och amoreerna, och längs kusten och vid Jordan bor kanaaneerna.«

[30] Então, Calebe fez calar o povo perante Moisés e disse: Eia! Subamos e possuamos a terra, porque, certamente, prevaleceremos contra ela.

[31] När folket då vände sig mot Mose försökte Kalev lugna dem. »Låt oss dra ut och erövra landet«, sade han. »Vi rår på dem.«

[31] Porém os homens que com ele tinham subido disseram: Não poderemos subir contra aquele povo, porque é mais forte do que nós.

[32] Men männen som hade varit med honom sade: »Vi kan inte dra ut i strid mot det folket, de är starkare än vi.«

[32] E, diante dos filhos de Israel, infamaram a terra que haviam espiado, dizendo: A terra pelo meio da qual passamos a espiar é terra que devora os seus moradores; e todo o povo que vimos nela são homens de grande estatura.

[33] De spred falska rykten bland israeliterna om det land som de hade utforskat: »Det land som vi har vandrat genom och utforskat är ett land som förtär sina invånare. Och alla vi såg var storvuxna,

[33] Também vimos ali gigantes (os filhos de Anaque são descendentes de gigantes), e éramos, aos nossos próprios olhos, como gafanhotos e assim também o éramos aos seus olhos.

[34] vi såg till och med jättar där.« (Anakiterna var ett slags jättar.) »Då tyckte vi att vi var som gräshoppor, och det måste de också ha tyckt.«

Números 14

Sedição do povo

[1] Levantou-se, pois, toda a congregação e gritou em voz alta; e o povo chorou aquela noite.

[2] Todos os filhos de Israel murmuraram contra Moisés e contra Arão; e toda a

4 Mos 14

Folket revolterar

[1] Nu bröt hela menigheten ut i klagorop, och folket grät natten igenom.

[2] Alla israeliterna knotade mot Mose och Aron. Hela menigheten ropade till dem:

congregação lhes disse: Tomara tivéssemos morrido na terra do Egito ou mesmo neste deserto!

»Om vi ändå hade fått dö i Egypten! Eller här i öknen!

3 E por que nos traz o SENHOR a esta terra, para cairmos à espada e para que nossas mulheres e nossas crianças sejam por presa? Não nos seria melhor voltarmos para o Egito?

3Varför leder Herren oss till det där landet? Vi kommer att falla för svärdet, och våra kvinnor och barn blir fiendens byte. Visst vore det bättre för oss att vända tillbaka till Egypten?«

4 E diziam uns aos outros: Levantemos um capitão e voltemos para o Egito.

4Och de sade till varandra: »Nu tar vi saken i egna händer och återvänder till Egypten.«

5 Então, Moisés e Arão caíram sobre o seu rosto perante a congregação dos filhos de Israel.

5Då föll Mose och Aron ner på sina ansikten inför hela den församlade israelitiska menigheten.

6 E Josué, filho de Num, e Calebe, filho de Jefoné, dentre os que espiaram a terra, rasgaram as suas vestes

6Och Josua, Nuns son, och Kalev, Jefunnes son, som båda hade varit med om att utforska landet, rev sönder sina kläder

7 e falaram a toda a congregação dos filhos de Israel, dizendo: A terra pelo meio da qual passamos a espiar é terra muitíssimo boa.

7och sade till den israelitiska menigheten: »Det land som vi har vandrat genom och utforskat är ett underbart land.

8 Se o SENHOR se agradar de nós, então, nos fará entrar nessa terra e no-la dará, terra que mana leite e mel.

8Om Herren är tillfreds med oss kommer han att föra oss in i det landet och ge det åt oss, detta land som flödar av mjölk och honung.

9 Tão-somente não sejais rebeldes contra o SENHOR e não temais o povo dessa terra, porquanto, como pão, os podemos devorar; retirou-se deles o seu amparo; o SENHOR é conosco; não os temais.

9Gör bara inte uppror mot Herren! Och var inte rädda för folket i landet, de blir en munsbit för oss. Deras skydd är borta, men Herren är med oss. Var inte rädda för dem!«

10 Apesar disso, toda a congregação disse que os apedrejassem; porém a glória do SENHOR apareceu na tenda da congregação a todos os filhos de Israel.

10Men hela menigheten ropade att de skulle stenas.

Moses bön för folket. Herrens svar

Då visade sig Herrens härlighet vid uppenbarelsetältet för alla israeliterna.

[11] Disse o SENHOR a Moisés: Até quando me provocará este povo e até quando não crerá em mim, a despeito de todos os sinais que fiz no meio dele?

[12] Com pestilência o ferirei e o deserdarei; e farei de ti povo maior e mais forte do que este.

Moisés intercede pelo povo

[13] Respondeu Moisés ao SENHOR: Os egípcios não somente ouviram que, com a tua força, fizeste subir este povo do meio deles,

[14] mas também o disseram aos moradores desta terra; ouviram que tu, ó SENHOR, estás no meio deste povo, que face a face, ó SENHOR, lhes apareces, tua nuvem está sobre eles, e vais adiante deles numa coluna de nuvem, de dia, e, numa coluna de fogo, de noite.

[15] Se matares este povo como a um só homem, as gentes, pois, que, antes, ouviram a tua fama, dirão:

[16] Não podendo o SENHOR fazer entrar este povo na terra que lhe prometeu com juramento, os matou no deserto.

[17] Agora, pois, rogo-te que a força do meu SENHOR se engrandeça, como tens falado, dizendo:

[18] O SENHOR é longânimo e grande em misericórdia, que perdoa a iniqüidade e a transgressão, ainda que não inocenta o culpado, e visita a iniqüidade dos pais nos filhos até à terceira e quarta gerações.

[19] Perdoa, pois, a iniqüidade deste povo, segundo a grandeza da tua misericórdia e

[11]Herren sade till Mose: »Hur länge skall detta folk förakta mig, och hur länge skall de vägra lita på mig, trots alla de tecken som jag har gjort bland dem?

[12]Jag skall slå dem med pest och göra slut på dem, men av dig skall jag göra ett större och mäktigare folk än detta.«

[13]Mose svarade: »Och om egypterna får höra det? Du har ju med din kraft fört ut detta folk från dem.

[14]Och om de berättar det för invånarna här i landet? De har ju hört att du, Herre, finns mitt bland detta folk, du, Herre, som visar dig för dem ansikte mot ansikte, hört att ditt moln finns ovanför dem och att du går framför dem i en molnpelare om dagen och i en eldpelare om natten.

[15]Om du nu dräper hela detta folk i ett enda slag kommer de andra folken, som har hört om dina storverk, att säga:

[16]Herren förmådde inte föra sitt folk in i det land som han hade lovat dem med ed. Det var därför han slog ihjäl dem i öknen.

[17]Nej, Herre, visa din stora makt och bekräfta dina ord:

[18]Herren är sen till vrede och rik på kärlek. Han förlåter synd och skuld men lämnar inte den skyldige ostraffad utan låter straffet för fädernas skuld drabba deras ättlingar intill tredje och fjärde led.

[19]Förlåt nu detta folk dess skuld i din stora kärlek, liksom du har förlåtit dem under hela vägen från Egypten och hit.«

como também tens perdoado a este povo desde a terra do Egito até aqui.

O castigo dado por Deus

Deuteronômio 1.34-40

[20] Tornou-lhe o SENHOR: Segundo a tua palavra, eu lhe perdoei.

[20]Herren svarade: »Jag hör din bön och förlåter dem.

[21] Porém, tão certo como eu vivo, e como toda a terra se encherá da glória do SENHOR,

[21]Men så sant jag lever, och så sant Herrens härlighet uppfyller hela jorden:

[22] nenhum dos homens que, tendo visto a minha glória e os prodígios que fiz no Egito e no deserto, todavia, me puseram à prova já dez vezes e não obedeceram à minha voz,

[22]ingen av de män som har sett min härlighet och de tecken jag har gjort i Egypten och i öknen men ändå gång på gång har satt mig på prov och vägrat lyssna till mig,

[23] nenhum deles verá a terra que, com juramento, prometi a seus pais, sim, nenhum daqueles que me desprezaram a verá.

[23]ingen av dem skall någonsin få se det land som jag med ed har lovat deras fäder. Ingen av dem som har föraktat mig skall få se det.

[24] Porém o meu servo Calebe, visto que nele houve outro espírito, e perseverou em seguir-me, eu o farei entrar a terra que espiou, e a sua descendência a possuirá.

[24]Men min tjänare Kalev har ett annat sinnelag och är mig trogen. Därför skall jag låta honom komma in i det land där han redan har varit, och hans ättlingar skall lägga det under sig.

[25] Ora, os amalequitas e os cananeus habitam no vale; mudai, amanhã, de rumo e caminhai para o deserto, pelo caminho do mar Vermelho.

[25]Nu bor amalekiterna och kanaaneerna i dalarna. I morgon skall ni ta en ny väg: bryt upp och gå genom öknen i riktning mot Sävhavet.«

[26] Depois, disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[26]Herren talade till Mose och Aron:

[27] Até quando sofrerei esta má congregação que murmura contra mim? Tenho ouvido as murmurações que os filhos de Israel proferem contra mim.

[27]Hur länge skall jag behöva stå ut med denna onda menighet och dess knotande? Ja, jag har hört hur israeliterna har knotat mot mig.

[28] Dize-lhes: Por minha vida, diz o SENHOR, que, como falastes aos meus ouvidos, assim farei a vós outros.

[28]Säg till dem: Så sant jag lever, säger Herren, ni skall få det så som jag har hört er själva säga.

[29] Neste deserto, cairá o vosso cadáver, como também todos os que de vós foram contados segundo o censo, de vinte anos para cima, os que dentre vós contra mim murmurastes;

[30] não entrareis na terra a respeito da qual jurei que vos faria habitar nela, salvo Calebe, filho de Jefoné, e Josué, filho de Num.

[31] Mas os vossos filhos, de que dizeis: Por presa serão, farei entrar nela; e eles conhecerão a terra que vós desprezastes.

[32] Porém, quanto a vós outros, o vosso cadáver cairá neste deserto.

[33] Vossos filhos serão pastores neste deserto quarenta anos e levarão sobre si as vossas infidelidades, até que o vosso cadáver se consuma neste deserto.

[34] Segundo o número dos dias em que espiastes a terra, quarenta dias, cada dia representando um ano, levareis sobre vós as vossas iniqüidades quarenta anos e tereis experiência do meu desagrado.

[35] Eu, o SENHOR, falei; assim farei a toda esta má congregação, que se levantou contra mim; neste deserto, se consumirão e aí falecerão.

[36] Os homens que Moisés mandara a espiar a terra e que, voltando, fizeram murmurar toda a congregação contra ele, infamando a terra,

[29]Här i öknen skall ni bli liggande som lik, alla ni som blivit mönstrade, alla som är tjugo år eller mer, ni som har knotat mot mig.

[30]Ingen av er skall komma in i det land som jag med ed har lovat er att få bo i, ingen utom Kalev, Jefunnes son, och Josua, Nuns son.

[31]Men era barn, som ni sade skulle bli fiendens byte, skall jag låta komma dit, och de skall bli hemmastadda i det land som ni har förkastat.

[32]Ni själva skall bli liggande som lik här i öknen,

[33]och era söner skall valla sin boskap i öknen under fyrtio år; de skall bära straffet för er otrohet tills ni allesammans har blivit lik i öknen.

[34]Liksom ni utforskade landet i fyrtio dagar skall ni bära ert straff i fyrtio år, ett år för varje dag. Då kommer ni att inse vad det betyder att trotsa mig.

[35]Jag, Herren, har talat. Ja, så skall jag göra med hela denna onda menighet som har gaddat sig samman mot mig: här i öknen skall de allesammans mista livet, här skall de dö.

[36]De män som Mose hade skickat för att utforska landet och som vid återkomsten hade fått hela menigheten att knota mot honom genom att sprida falska rykten om landet,

37 esses mesmos homens que infamaram a terra morreram de praga perante o SENHOR.

38 Mas Josué, filho de Num, e Calebe, filho de Jefoné, que eram dos homens que foram espiar a terra, sobreviveram.

O povo derrotado em Horma

Deuteronômio 1.41-46

39 Falou Moisés estas palavras a todos os filhos de Israel, e o povo se contristou muito.

40 Levantaram-se pela manhã de madrugada e subiram ao cimo do monte, dizendo: Eis-nos aqui e subiremos ao lugar que o SENHOR tem prometido, porquanto havemos pecado.

41 Porém Moisés respondeu: Por que transgredis o mandado do SENHOR? Pois isso não prosperará.

42 Não subais, pois o SENHOR não estará no meio de vós, para que não sejais feridos diante dos vossos inimigos.

43 Porque os amalequitas e os cananeus ali estão diante de vós, e caireis à espada; pois, uma vez que vos desviastes do SENHOR, o SENHOR não será convosco.

44 Contudo, temerariamente, tentaram subir ao cimo do monte, mas a arca da Aliança do SENHOR e Moisés não se apartaram do meio do arraial.

45 Então, desceram os amalequitas e os cananeus que habitavam na montanha e os feriram, derrotando-os até Horma.

37dessa män som hade spritt onda rykten om landet drabbades nu av Herrens straff och dog.

38Av de män som hade varit i landet och utforskat det överlevde bara Josua, Nuns son, och Kalev, Jefunnes son.

Nederlag mot amalekiter och kanaaneer

39Mose framförde sitt budskap till israeliterna, och hela folket hängav sig åt sorg och klagan.

40Tidigt nästa morgon ville de tåga upp mot höglandet. »Vi har felat«, sade de, »men nu vill vi ge oss av till det land som Herren har talat om.«

41Men Mose sade: »Varför överträder ni Herrens befallning? Det kommer inte att gå väl.

42Ge er inte av, Herren är inte med er. Ni kommer att bli slagna av era fiender.

43Där uppe möter er amalekiter och kanaaneer, och ni kommer att falla för deras svärd. Ni har vänt er bort från Herren, och därför kommer han inte att vara med er.«

44I sitt övermod tågade de ändå upp mot höglandet, men varken Herrens förbundsark eller Mose lämnade lägret.

45Då kom amalekiterna och kanaaneerna ner från bergen där de bodde, slog dem, krossade dem och drev dem ända till Horma.

Números 15

Leis a respeito de ofertas

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra das vossas habitações, que eu vos hei de dar,

[3] e ao SENHOR fizerdes oferta queimada, holocausto ou sacrifício, em cumprimento de um voto ou em oferta voluntária, ou, nas vossas festas fixas, apresentardes ao SENHOR aroma agradável com o sacrifício de gado e ovelhas,

[4] então, aquele que apresentar a sua oferta ao SENHOR, por oferta de manjares, trará a décima parte de um efa de flor de farinha, misturada com a quarta parte de um him de azeite.

[5] E de vinho para libação prepararás a quarta parte de um him para cada cordeiro, além do holocausto ou do sacrifício.

[6] Para cada carneiro prepararás uma oferta de manjares de duas décimas de um efa de flor de farinha, misturada com a terça parte de um him de azeite;

[7] e de vinho para a libação oferecerás a terça parte de um him ao SENHOR, em aroma agradável.

[8] Quando preparares novilho para holocausto ou sacrifício, em cumprimento de um voto ou um sacrifício pacífico ao SENHOR,

[9] com o novilho, trarás uma oferta de manjares de três décimas de um efa de flor

4 Mos 15

Matoffer och dryckesoffer

[1]Herren talade till Mose:

[2]Säg till israeliterna: När ni kommer in i det land som jag skall ge er och där ni skall bo,

[3]och ni vill offra ett eldoffer åt Herren, ett brännoffer eller ett slaktoffer, för att uppfylla ett löfte eller som frivillig gåva eller i samband med era högtider, och därmed ge Herren en lukt som gör honom nöjd, offret av tjurar eller får,

[4]då skall den som ger Herren detta offer också bära fram en tiondels efa siktat mjöl blandat med en kvarts hin olja som matoffer,

[5]och som dryckesoffer vid sitt brännoffer eller slaktoffer en kvarts hin vin för varje lamm.

[6]Är det en bagge, skall du bära fram två tiondels efa siktat mjöl blandat med en tredjedels hin olja som matoffer,

[7]och som dryckesoffer en tredjedels hin vin. Då ger du Herren en lukt som gör honom nöjd.

[8]Och när du offrar en tjur som brännoffer eller slaktoffer, för att uppfylla ett löfte eller ge ett gemenskapsoffer åt Herren,

[9]skall du samtidigt med tjuren bära fram tre tiondels efa siktat mjöl blandat med en halv hin olja som matoffer,

de farinha, misturada com a metade de um him de azeite,

10 e de vinho para a libação trarás a metade de um him, oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

11 Assim se fará com todos os novilhos, carneiros, cordeiros e bodes.

12 Segundo o número que oferecerdes, assim o fareis para cada um.

13 Todos os naturais assim farão estas coisas, trazendo oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

14 Se também morar convosco algum estrangeiro ou quem quer que estiver entre vós durante as vossas gerações, e trouxer uma oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR, como vós fizerdes, assim fará ele.

15 Quanto à congregação, haja apenas um estatuto, tanto para vós outros como para o estrangeiro que morar entre vós, por estatuto perpétuo nas vossas gerações; como vós sois, assim será o estrangeiro perante o SENHOR.

16 A mesma lei e o mesmo rito haverá para vós outros e para o estrangeiro que mora convosco.

17 Disse mais o SENHOR a Moisés:

18 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando chegardes à terra em que vos farei entrar,

19 ao comerdes do pão da terra, apresentareis oferta ao SENHOR.

10och som dryckesoffer skall du bära fram en halv hin vin. Då blir det ett eldoffer, en lukt som gör Herren nöjd.

11Det sagda gäller för varje tjur och varje bagge, för lamm och för killingar.

12Så skall ni göra med varje enskilt djur, oavsett hur många ni offrar.

13Alla infödda israeliter skall göra som här är sagt, när de vill offra ett eldoffer, en lukt som gör Herren nöjd.

14Och när en invandrare eller en tillfällig besökare nu eller i framtiden vill offra ett eldoffer, en lukt som gör Herren nöjd, skall han göra på samma sätt som ni.

15En och samma stadga skall gälla i församlingen för er och för invandraren som bor hos er. Detta skall vara en oföränderlig stadga för er genom alla släktled. Ni och invandrarna skall handla på ett och samma sätt inför Herren.

16Samma lag och samma rätt skall gälla för er och för invandraren som bor hos er.

Offret av det första brödet

17Herren talade till Mose:

18Säg till israeliterna: När ni kommer in i det land som jag skall föra er till

19och ni äter av det bröd landet ger, skall ni offra en gåva åt Herren.

[20] Das primícias da vossa farinha grossa apresentareis um bolo como oferta; como oferta da eira, assim o apresentareis.

[21] Das primícias da vossa farinha grossa apresentareis ao SENHOR oferta nas vossas gerações.

[20]Den första brödkakan ni bakar skall vara er offergåva, på samma sätt som när ni ger en offergåva från tröskplatsen.

[21]Det första som ni bakar skall ni genom alla släktled ge som en gåva åt Herren.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância

Levítico 4.13-21

Offer för ouppsåtliga synder

[22] Quando errardes e não cumprirdes todos estes mandamentos que o SENHOR falou a Moisés,

[23] sim, tudo quanto o SENHOR vos tem mandado por Moisés, desde o dia em que o SENHOR ordenou e daí em diante, nas vossas gerações,

[22-23]Om ni eller era efterkommande utan uppsåt försummar att följa dessa bud — under tiden från Herrens första befallning och allt framgent — de bud som Herren gav Mose, allt det som Herren har befallt er genom honom,

[24] será que, quando se fizer alguma coisa por ignorância e for encoberta aos olhos da congregação, toda a congregação oferecerá um novilho, para holocausto de aroma agradável ao SENHOR, com a sua oferta de manjares e libação, segundo o rito, e um bode, para oferta pelo pecado.

[24]då gäller detta: Om det är menigheten som har begått en ouppsåtlig försyndelse, skall hela menigheten offra en ungtjur som brännoffer, en lukt som gör Herren nöjd, tillsammans med de föreskrivna mat- och dryckesoffren, och därtill en getabock som syndoffer.

[25] O sacerdote fará expiação por toda a congregação dos filhos de Israel, e lhes será perdoado, porquanto foi erro, e trouxeram a sua oferta, oferta queimada ao SENHOR, e a sua oferta pelo pecado perante o SENHOR, por causa do seu erro.

[25]Prästen skall bringa försoning åt hela den israelitiska menigheten, och de får förlåtelse, ty det var fråga om en försyndelse utan uppsåt, och de har inför Herren burit fram sin gåva, ett eldoffer åt Herren, och sitt syndoffer för denna ouppsåtliga försyndelse.

[26] Será, pois, perdoado a toda a congregação dos filhos de Israel e mais ao estrangeiro que habita no meio deles, pois no erro foi envolvido todo o povo.

[26]Hela den israelitiska menigheten skall få förlåtelse, även invandraren som bor där — hela folket hade ju del i försyndelsen.

[27] Se alguma pessoa pecar por ignorância, apresentará uma cabra de um ano como oferta pelo pecado.

[27]Om en enskild syndar utan uppsåt, skall han bära fram en årsgammal get som syndoffer.

[28] O sacerdote fará expiação pela pessoa que errou, quando pecar por ignorância perante o SENHOR, fazendo expiação por ela, e lhe será perdoado.

[29] Para o natural dos filhos de Israel e para o estrangeiro que no meio deles habita, tereis a mesma lei para aquele que isso fizer por ignorância.

[30] Mas a pessoa que fizer alguma coisa atrevidamente, quer seja dos naturais quer dos estrangeiros, injuria ao SENHOR; tal pessoa será eliminada do meio do seu povo,

[31] pois desprezou a palavra do SENHOR e violou o seu mandamento; será eliminada essa pessoa, e a sua iniqüidade será sobre ela.

Castigo pela violação do sábado

[32] Estando, pois, os filhos de Israel no deserto, acharam um homem apanhando lenha no dia de sábado.

[33] Os que o acharam apanhando lenha o trouxeram a Moisés, e a Arão, e a toda a congregação.

[34] Meteram-no em guarda, porquanto ainda não estava declarado o que se lhe devia fazer.

[35] Então, disse o SENHOR a Moisés: Tal homem será morto; toda a congregação o apedrejará fora do arraial.

[36] Levou-o, pois, toda a congregação para fora do arraial, e o apedrejaram; e ele morreu, como o SENHOR ordenara a Moisés.

A lei acerca das borlas das vestes

Deuteronômio 22.12

[37] Disse o SENHOR a Moisés:

[28]Prästen skall inför Herren bringa försoning åt den som har felat genom sin ouppsåtliga synd, och han får försoning och förlåtelse.

[29]Samma lag skall gälla för var och en av er som syndar utan uppsåt, för de infödda israeliterna likaväl som för invandrarna hos dem.

[30]Men om någon, infödd eller invandrare, handlar med berått mod, hädar han Herren och skall utstötas ur sitt folk.

[31]Han har föraktat Herrens ord och brutit hans bud. Han måste utstötas, han har dragit skuld över sig.

En sabbatsbrytare stenas

[32]När israeliterna var i öknen ertappades en man med att samla ved på sabbatsdagen.

[33]De som kom på honom med detta förde honom inför Mose och Aron och hela menigheten.

[34]Mannen sattes i förvar eftersom de inte hade fått något besked om vad som skulle göras med honom.

[35]Herren sade till Mose: Mannen skall straffas med döden. Hela menigheten skall stena honom utanför lägret.

[36]Menigheten förde honom utanför lägret och stenade honom till döds, så som Herren hade befallt Mose.

Manteltofsarna

[37]Herren sade till Mose:

[38] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes que nos cantos das suas vestes façam borlas pelas suas gerações; e as borlas em cada canto, presas por um cordão azul.

[39] E as borlas estarão ali para que, vendo-as, vos lembreis de todos os mandamentos do SENHOR e os cumprais; não seguireis os desejos do vosso coração, nem os dos vossos olhos, após os quais andais adulterando,

[40] para que vos lembreis de todos os meus mandamentos, e os cumprais, e santos sereis a vosso Deus.

[41] Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para vos ser por Deus. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[38]Säg till israeliterna att de och deras efterkommande skall sätta tofsar i hörnen på sina mantlar och i varje tofs en violett tråd.

[39]När ni ser på de tofsar som ni har gjort på detta sätt skall ni minnas alla Herrens bud och följa dem i stället för att irra omkring i den trolöshet som era hjärtan och ögon förleder er till.

[40]Ni skall minnas alla mina bud och följa dem och vara helgade åt er Gud.

[41]Jag är Herren, er Gud, som förde er ut ur Egypten för att vara er Gud. Jag är Herren, er Gud.

Números 16

A rebelião de Corá, Datã e Abirão

[1] Corá, filho de Isar, filho de Coate, filho de Levi, tomou consigo a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe, e a Om, filho de Pelete, filhos de Rúben.

[2] Levantaram-se perante Moisés com duzentos e cinqüenta homens dos filhos de Israel, príncipes da congregação, eleitos por ela, varões de renome,

[3] e se ajuntaram contra Moisés e contra Arão e lhes disseram: Basta! Pois que toda a congregação é santa, cada um deles é santo, e o SENHOR está no meio deles; por que, pois, vos exaltais sobre a congregação do SENHOR?

[4] Tendo ouvido isto, Moisés caiu sobre o seu rosto.

4 Mos 16

Uppror mot Mose och Aron

[1]Korach, son till Jishar, son till Kehat, son till Levi, samt rubeniterna Datan och Aviram, Eliavs söner, och On, Pelets son, utmanade Mose

[2]och trädde fram till honom tillsammans med 250 israeliter, menighetens hövdingar och utvalda talesmän, alla med stort anseende.

[3]De samlades kring Mose och Aron och anklagade dem: »Ni har gått för långt! Hela menigheten är helig, allesammans, och Herren finns mitt ibland dem. Varför vill ni vara förmer än Herrens församling?«

[4]När Mose hörde detta föll han ner på sitt ansikte.

[5] E falou a Corá e a todo o seu grupo, dizendo: Amanhã pela manhã, o SENHOR fará saber quem é dele e quem é o santo que ele fará chegar a si; aquele a quem escolher fará chegar a si.

[5]Sedan talade han till Korach och hela hans menighet: »I morgon skall Herren ge besked om vem som är hans och vem som är helig. Den mannen får komma nära honom, den som Herren väljer får komma nära honom.

[6] Fazei isto: tomai vós incensários, Corá e todo o seu grupo;

[6]Du, Korach, och hela din menighet skall göra så ni skall ta fram fyrfat,

[7] e, pondo fogo neles amanhã, sobre eles deitai incenso perante o SENHOR; e será que o homem a quem o SENHOR escolher, este será o santo; basta-vos, filhos de Levi.

[7]och i morgon skall ni lägga glöd i dem och strö över rökelse inför Herren. Den man som Herren då väljer är den helige. Leviter, det är ni som har gått för långt!«

[8] Disse mais Moisés a Corá: Ouvi agora, filhos de Levi:

[8]Och Mose sade till Korach: »Hör på, leviter!

[9] acaso, é para vós outros coisa de somenos que o Deus de Israel vos separou da congregação de Israel, para vos fazer chegar a si, a fim de cumprirdes o serviço do tabernáculo do SENHOR e estardes perante a congregação para ministrar-lhe;

[9]Räcker det inte att Israels Gud har avskilt er från Israels menighet och låtit er komma nära honom för att utföra arbetet vid Herrens boning och bistå menigheten som dess tjänare?

[10] e te fez chegar, Corá, e todos os teus irmãos, os filhos de Levi, contigo? Ainda também procurais o sacerdócio?

[10]Han har låtit dig och alla dina levitiska bröder komma nära sig, men nu kräver ni dessutom att få vara präster.

[11] Pelo que tu e todo o teu grupo juntos estais contra o SENHOR; e Arão, que é ele para que murmureis contra ele?

[11]Ni har alltså sammansvurit er mot Herren, du och hela din menighet. Aron betyder ingenting, det är inte mot honom ni knotar.«

[12] Mandou Moisés chamar a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe; porém eles disseram: Não subiremos;

[12]Mose sände bud efter Datan och Aviram, Eliavs söner, men de svarade: »Vi kommer inte!

[13] porventura, é coisa de somenos que nos fizeste subir de uma terra que mana leite e mel, para fazer-nos morrer neste deserto, senão que também queres fazer-te príncipe sobre nós?

[13]Räcker det inte med att du har fört oss ut från ett land som flödar av mjölk och honung för att låta oss dö i öknen? Skall du nu också göra dig till herre över oss?

[14] Nem tampouco nos trouxeste a uma terra que mana leite e mel, nem nos deste campos e vinhas em herança; pensas que lançarás pó aos olhos destes homens? Pois não subiremos.

[14]Och inte har du fört oss till ett land som flödar av mjölk och honung eller gett oss åkrar och vingårdar att äga. Tänker du sticka ut ögonen på de här männen? Nej, vi kommer inte!«

[15] Então, Moisés irou-se muito e disse ao SENHOR: Não atentes para a sua oferta; nem um só jumento levei deles e a nenhum deles fiz mal.

[15]Mose fylldes av vrede och sade till Herren: »Ta inte emot något offer från dem. Jag har inte tagit ifrån dem en enda åsna, och jag har inte gjort en enda av dem något ont.«

[16] Disse mais Moisés a Corá: Tu e todo o teu grupo, ponde-vos perante o SENHOR, tu, e eles, e Arão, amanhã.

[16]Till Korach sade Mose: »I morgon skall du och hela din menighet infinna er inför Herren, du själv och de, tillsammans med Aron.

[17] Tomai cada um o seu incensário e neles ponde incenso; trazei-o, cada um o seu, perante o SENHOR, duzentos e cinqüenta incensários; também tu e Arão, cada qual o seu.

[17]Var och en skall ta med sig sitt fyrfat och strö rökelse på det. Alla skall bära fram sina fyrfat inför Herren, 250 stycken, och du och Aron skall också ta med era fyrfat.«

[18] Tomaram, pois, cada qual o seu incensário, neles puseram fogo, sobre eles deitaram incenso e se puseram perante a porta da tenda da congregação com Moisés e Arão.

[18]Alla tog sina fyrfat, och de lade i glöd och strödde över rökelse. De ställde sig vid ingången till uppenbarelsetältet, liksom Mose och Aron.

[19] Corá fez ajuntar contra eles todo o povo à porta da tenda da congregação; então, a glória do SENHOR apareceu a toda a congregação.

[19]Korach samlade hela menigheten mitt emot dem, alla vända mot uppenbarelsetältets ingång. Herrens härlighet visade sig för hela menigheten,

Os rebeldes castigados

[20] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[20]och Herren talade till Mose och Aron:

[21] Apartai-vos do meio desta congregação, e os consumirei num momento.

[21]»Dra er undan från denna menighet, så skall jag förinta den på ett ögonblick.«

[22] Mas eles se prostraram sobre o seu rosto e disseram: Ó Deus, Autor e Conservador de toda a vida, acaso, por pecar um só

[22]De föll ner på sina ansikten och sade: »Gud, du som ger alla människor liv och ande, skall du låta din vrede drabba hela

homem, indignar-te-ás contra toda esta congregação?

menigheten, därför att en enda man har syndat?«

[23] Respondeu o SENHOR a Moisés:

[23]Herren talade till Mose:

[24] Fala a toda esta congregação, dizendo: Levantai-vos do redor da habitação de Corá, Datã e Abirão.

[24]»Säg åt menigheten att dra sig bort från Korachs, Datans och Avirams boning.«

[25] Então, se levantou Moisés e foi a Datã e a Abirão; e após ele foram os anciãos de Israel.

[25]Då gick Mose följd av Israels äldste bort till Datan och Aviram

[26] E disse à congregação: Desviai-vos, peço-vos, das tendas destes homens perversos e não toqueis nada do que é seu, para que não sejais arrebatados em todos os seus pecados.

[26]och talade till menigheten: »Håll er undan från dessa förbrytares tält! Rör inte vid något som tillhör dem, då blir ni utplånade för alla deras synders skull.«

[27] Levantaram-se, pois, do redor da habitação de Corá, Datã e Abirão; e Datã e Abirão saíram e se puseram à porta da sua tenda, juntamente com suas mulheres, seus filhos e suas crianças.

[27]De drog sig då bort från Korachs, Datans och Avirams boning. Datan och Aviram hade gått ut och ställt sig i tältdörrarna tillsammans med hustrur och barn och spädbarn.

[28] Então, disse Moisés: Nisto conhecereis que o SENHOR me enviou a realizar todas estas obras, que não procedem de mim mesmo:

[28]Mose sade: »Så här skall ni få veta att det är Herren som har sänt mig att utföra allt det som jag gör, och att jag inte gör något på eget bevåg:

[29] se morrerem estes como todos os homens morrem e se forem visitados por qualquer castigo como se dá com todos os homens, então, não sou enviado do SENHOR.

[29]Om dessa människor dör en vanlig död och delar människors vanliga öde, då har Herren inte sänt mig.

[30] Mas, se o SENHOR criar alguma coisa inaudita, e a terra abrir a sua boca e os tragar com tudo o que é seu, e vivos descerem ao abismo, então, conhecereis que estes homens desprezaram o SENHOR.

[30]Men om Herren visar sin skaparmakt, om han låter jorden öppna sitt gap och sluka dem med allt vad de äger, så att de störtar levande ner i dödsriket, då vet ni att de här männen har visat förakt för Herren.«

31 E aconteceu que, acabando ele de falar todas estas palavras, a terra debaixo deles se fendeu,

31Just när han hade sagt detta rämnade marken under dem.

32 abriu a sua boca e os tragou com as suas casas, como também todos os homens que pertenciam a Corá e todos os seus bens.

32Jorden öppnade sitt gap och slukade dem och deras familjer, liksom Korachs anhöriga, och alla deras ägodelar.

33 Eles e todos os que lhes pertenciam desceram vivos ao abismo; a terra os cobriu, e pereceram do meio da congregação.

33De störtade levande ner i dödsriket med allt vad de ägde, jorden slöt sig över dem och de var utplånade ur församlingen.

34 Todo o Israel que estava ao redor deles fugiu do seu grito, porque diziam: Não suceda que a terra nos trague a nós também.

34Alla israeliter som fanns i närheten flydde bort vid deras skrik, i skräck för att själva slukas av jorden.

35 Procedente do SENHOR saiu fogo e consumiu os duzentos e cinqüenta homens que ofereciam o incenso.

35Och eld sköt ut från Herren och förbrände de 250 män som hade offrat rökelse.

36 Disse o SENHOR a Moisés:

36Herren talade till Mose:

37 Dize a Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, que tome os incensários do meio do incêndio e espalhe o fogo longe, porque santos são;

37Säg till prästen Elasar, Arons son, att han skall dra fram fyrfaten ur askan. Sprid sedan ut glöden. Fyrfaten är heliga,

38 quanto aos incensários daqueles que pecaram contra a sua própria vida, deles se façam lâminas para cobertura do altar; porquanto os trouxeram perante o SENHOR; pelo que santos são e serão por sinal aos filhos de Israel.

38de som bars av dessa syndare som förverkade sina liv. De skall hamras ut till tunna plåtar som skall täcka altaret, ty de blev heliga när de fördes fram inför Herren. Så blir de en varning för israeliterna.

39 Eleazar, o sacerdote, tomou os incensários de metal, que tinham trazido aqueles que foram queimados, e os converteram em lâminas para cobertura do altar,

39Prästen Elasar tog kopparfyrfaten som hade burits fram av dem som förbrändes, och de hamrades ut för att täcka altaret.

40 por memorial para os filhos de Israel, para que nenhum estranho, que não for da

40Så skulle de påminna israeliterna om att en obehörig, en som inte är av Arons släkt,

descendência de Arão, se chegue para acender incenso perante o SENHOR; para que não seja como Corá e o seu grupo, como o SENHOR lhe tinha dito por Moisés.

Novo tumulto e seu castigo

[41] Mas, no dia seguinte, toda a congregação dos filhos de Israel murmurou contra Moisés e contra Arão, dizendo: Vós matastes o povo do SENHOR.

[42] Ajuntando-se o povo contra Moisés e Arão e virando-se para a tenda da congregação, eis que a nuvem a cobriu, e a glória do SENHOR apareceu.

[43] Vieram, pois, Moisés e Arão perante a tenda da congregação.

[44] Então, falou o SENHOR a Moisés, dizendo:

[45] Levantai-vos do meio desta congregação, e a consumirei num momento; então, se prostraram sobre o seu rosto.

[46] Disse Moisés a Arão: Toma o teu incensário, põe nele fogo do altar, deita incenso sobre ele, vai depressa à congregação e faze expiação por eles; porque grande indignação saiu de diante do SENHOR; já começou a praga.

[47] Tomou-o Arão, como Moisés lhe falara, correu ao meio da congregação (eis que já a praga havia começado entre o povo), deitou incenso nele e fez expiação pelo povo.

[48] Pôs-se em pé entre os mortos e os vivos; e cessou a praga.

aldrig får komma inför Herren och tända rökelse, för att det inte skall gå som det gick med Korach och hans menighet. Elasar gjorde som Herren befallt honom genom Mose.

[41]Dagen därpå knotade hela den israelitiska menigheten mot Mose och Aron och anklagade dem för att ha dödat Herrens folk.

[42]Menigheten samlades för att angripa Mose och Aron och vände sig mot uppenbarelsetältet. Då täcktes det av molnet, och Herrens härlighet visade sig.

[43]Mose och Aron ställde sig framför uppenbarelsetältet,

[44]och Herren talade till Mose:

[45]»Gå bort från denna menighet, så skall jag förinta den på ett ögonblick.« De föll ner på sina ansikten.

[46]Därefter sade Mose till Aron: »Tag ditt fyrfat, fyll det med glöd från altaret och strö över rökelse. Skynda dig sedan ut bland menigheten och bringa försoning åt den. Herren har redan släppt lös sin vrede, och hemsökelsen har börjat.«

[47]Aron tog det Mose hade sagt och skyndade sig in bland de församlade, där hemsökelsen redan hade börjat. Aron brände rökelse och bringade så försoning åt folket.

[48]Han stod mellan de döda och de levande, och hemsökelsen upphörde.

[49] Ora, os que morreram daquela praga foram catorze mil e setecentos, fora os que morreram por causa de Corá.

[50] Voltou Arão a Moisés, à porta da tenda da congregação; e cessou a praga.

[49]Vid hemsökelsen omkom 14.700 människor, förutom de som dött för Korachs skull.

[50]När hemsökelsen hade upphört återvände Aron till Mose vid uppenbarelsetältets ingång.

Números 17

O bordão de Arão floresce

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e recebe deles bordões, um pela casa de cada pai de todos os seus príncipes, segundo as casas de seus pais, isto é, doze bordões; escreve o nome de cada um sobre o seu bordão.

[3] Porém o nome de Arão escreverás sobre o bordão de Levi; porque cada cabeça da casa de seus pais terá um bordão.

[4] E os porás na tenda da congregação, perante o Testemunho, onde eu vos encontrarei.

[5] O bordão do homem que eu escolher, esse florescerá; assim, farei cessar de sobre mim as murmurações que os filhos de Israel proferem contra vós.

[6] Falou, pois, Moisés aos filhos de Israel, e todos os seus príncipes lhe deram bordões; cada um lhe deu um, segundo as casas de seus pais: doze bordões; e, entre eles, o bordão de Arão.

[7] Moisés pôs estes bordões perante o SENHOR, na tenda do Testemunho.

[8] No dia seguinte, Moisés entrou na tenda do Testemunho, e eis que o bordão de Arão, pela casa de Levi, brotara, e, tendo

4 Mos 17

Arons stav

[1]Herren talade till Mose:

[2]Säg till israeliterna att varje stamöverhuvud skall ge dig en stav, en för varje stam, sammanlagt tolv stycken. Skriv vars och ens namn på hans stav —

[3]på Levis stav skall du skriva Arons namn — ty det skall finnas en stav för varje familjeöverhuvud.

[4]Stavarna skall du lägga framför förbundstecknet i uppenbarelsetältet, där jag uppenbarar mig för er.

[5]Staven som tillhör den man jag har utvalt kommer då att skjuta skott. Så slipper jag höra israeliternas knot, deras ständiga knotande mot er.

[6]Mose talade med israeliterna, och alla deras familjeöverhuvuden gav honom var sin stav, sammanlagt tolv stycken. Även Arons stav fanns bland dem.

[7]Mose lade stavarna inför Herren i förbundstecknets tält.

[8]Dagen därpå gick Mose in i förbundstecknets tält. Då hade Arons stav skjutit skott, staven från Levis stam. Den

inchado os gomos, produzira flores, e dava amêndoas.

[9] Então, Moisés trouxe todos os bordões de diante do SENHOR a todos os filhos de Israel; e eles o viram, e tomou cada um o seu bordão.

[10] Disse o SENHOR a Moisés: Torna a pôr o bordão de Arão perante o Testemunho, para que se guarde por sinal para filhos rebeldes; assim farás acabar as suas murmurações contra mim, para que não morram.

[11] E Moisés fez assim; como lhe ordenara o SENHOR, assim fez.

[12] Então, falaram os filhos de Israel a Moisés, dizendo: Eis que expiramos, perecemos, perecemos todos.

[13] Todo aquele que se aproximar do tabernáculo do SENHOR morrerá; acaso, expiraremos todos?

knoppades, den blommade och den bar mogna mandlar.

[9]Mose bar då alla stavarna som låg inför Herren ut till israeliterna. De såg på dem. Sedan tog var och en sin stav.

[10]Herren sade till Mose: Lägg tillbaka Arons stav framför förbundstecknet. Där skall den ligga som en varning för alla som vill göra uppror. Så får du ett slut på deras knotande mot mig, och de behöver inte dö.

[11]Mose gjorde så. Han gjorde som Herren hade befallt honom.

Prästernas och leviternas ansvar

[12]Israeliterna sade till Mose: »Vi går under! Vi förgås! Vi förgås allesammans!

[13]Var och en som kommer nära, som närmar sig Herrens boning, han dör. Måste vi gå under allihop?«

Números 18

Deveres e direitos dos sacerdotes

[1] Disse o SENHOR a Arão: Tu, e teus filhos, e a casa de teu pai contigo levareis sobre vós a iniqüidade relativamente ao santuário; tu e teus filhos contigo levareis sobre vós a iniqüidade relativamente ao vosso sacerdócio.

[2] Também farás chegar contigo a teus irmãos, a tribo de Levi, a tribo de teu pai, para que se ajuntem a ti e te sirvam, quando tu e teus filhos contigo estiverdes perante a tenda do Testemunho.

4 Mos 18

[1]Då sade Herren till Aron: Du och dina söner och hela din familj skall bära den skuld som kan uppkomma vid helgedomen. Du och dina söner skall bära den skuld som kan uppkomma i prästtjänsten.

[2]Dina bröder av Levis stam, din fädernestam, skall du också låta vara med. Låt dem biträda dig och hjälpa dig när du och dina söner tjänstgör framför förbundstecknets tält.

[3] Farão o serviço que lhes é devido para contigo e para com a tenda; porém não se aproximarão dos utensílios do santuário, nem do altar, para que não morram, nem eles, nem vós.

[4] Ajuntar-se-ão a ti e farão todo o serviço da tenda da congregação; o estranho, porém, não se chegará a vós outros.

[5] Vós, pois, fareis o serviço do santuário e o do altar, para que não haja outra vez ira contra os filhos de Israel.

[6] Eu, eis que tomei vossos irmãos, os levitas, do meio dos filhos de Israel; são dados a vós outros para o SENHOR, para servir na tenda da congregação.

[7] Mas tu e teus filhos contigo atendereis ao vosso sacerdócio em tudo concernente ao altar, e ao que estiver para dentro do véu, isto é vosso serviço; eu vos tenho entregue o vosso sacerdócio por ofício como dádiva; porém o estranho que se aproximar morrerá.

[8] Disse mais o SENHOR a Arão: Eis que eu te dei o que foi separado das minhas ofertas, com todas as coisas consagradas dos filhos de Israel; dei-as por direito perpétuo como porção a ti e a teus filhos.

[9] Isto terás das coisas santíssimas, não dadas ao fogo: todas as suas ofertas, com todas as suas ofertas de manjares, e com todas as suas ofertas pelo pecado, e com todas as suas ofertas pela culpa, que me apresentarem, serão coisas santíssimas para ti e para teus filhos.

[3]De skall stå till ditt förfogande och ansvara för hela tältet, men de får inte komma nära de heliga föremålen eller altaret, ty då kommer både de och ni att dö.

[4]De skall biträda dig och ansvara för uppenbarelsetältet, för allt arbete där. Men ingen obehörig får närma sig er.

[5]Det är ni som ansvarar för de heliga tingen och altaret. Då kommer israeliterna inte mer att drabbas av vreden.

[6]Jag har själv skilt ut era bröder leviterna från de andra israeliterna. De är en gåva åt er, avskilda åt Herren för att utföra arbetet vid uppenbarelsetältet.

[7]Men du och dina söner skall ansvara för er prästtjänst, för allt som gäller altaret och det som är bakom förhänget — det är vad ni skall utföra. Jag ger er prästämbetet som ett privilegium. Varje obehörig som befattar sig med det skall dödas.

Prästernas förmåner

[8]Herren sade till Aron: Jag överlåter åt dig ansvaret för de offergåvor som lämnas åt mig, för alla israeliternas heliga gåvor. Jag ger dem åt dig och dina söner som en förmån, som er oföränderliga rättighet.

[9]Detta skall tillhöra dig av det högheliga, av eldoffren: Alla deras gåvor, alla matoffer, syndoffer och skuldoffer de erlägger åt mig, skall vara din och dina söners högheliga andel.

[10] No lugar santíssimo, o comerás; todo homem o comerá; ser-te-á santo.

[11] Também isto será teu: a oferta das suas dádivas com todas as ofertas movidas dos filhos de Israel; a ti, a teus filhos e a tuas filhas contigo, dei-as por direito perpétuo; todo o que estiver limpo na tua casa as comerá.

[12] Todo o melhor do azeite, do mosto e dos cereais, as suas primícias que derem ao SENHOR, dei-as a ti.

[13] Os primeiros frutos de tudo que houver na terra, que trouxerem ao SENHOR, serão teus; todo o que estiver limpo na tua casa os comerá.

[14] Toda coisa consagrada irremissivelmente em Israel será tua.

[15] Todo o que abrir a madre, de todo ser vivente, que trouxerem ao SENHOR, tanto de homens como de animais, será teu; porém os primogênitos dos homens resgatarás; também os primogênitos dos animais imundos resgatarás.

[16] O resgate, pois (desde a idade de um mês os resgatarás), será segundo a tua avaliação, por cinco siclos de dinheiro, segundo o siclo do santuário, que é de vinte geras.

[17] Mas o primogênito do gado, ou primogênito de ovelhas, ou primogênito de cabra não resgatarás; são santos; o seu sangue aspergirás sobre o altar e a sua gordura queimarás em oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

[10]Du skall äta dem som det anstår högheliga ting. Bara män får äta av dem. De skall vara heliga för dig.

[11]Detta skall också tillhöra dig: Det som lyfts upp av israeliternas gåvor, alltså alla deras lyftoffer, ger jag åt dig och dina söner och döttrar som er oföränderliga rättighet. Var och en i din familj som är ren får äta av detta.

[12]Det första av skörden, allt det bästa av olja och allt det bästa av vin och säd som de ger åt Herren, ger jag åt dig.

[13]Förstlingsgåvorna av allt som odlas i landet, de som frambärs åt Herren, skall tillhöra dig. Var och en i din familj som är ren får äta av detta.

[14]Allt i Israel som har vigts åt Herren skall tillhöra dig.

[15]Det första som kommer ur moderlivet och bärs fram åt Herren skall tillhöra dig, vilken levande varelse det än gäller, människa eller djur. Men en förstfödd människa skall friköpas, och ett förstfött orent djur skall också friköpas.

[16]De skall friköpas till fastställt värde när de är en månad gamla: fem siklar silver efter tempelvikt, dvs. 20 gera per sikel.

[17]Men förstfödda djur bland nötboskap, får eller getter kan inte friköpas, de är heliga. Blodet från dem skall du stänka på altaret, och fettet skall du bränna som ett eldoffer, en lukt som gör Herren nöjd.

[18] A carne deles será tua, assim como será teu o peito movido e a coxa direita.
[19] Todas as ofertas sagradas, que os filhos de Israel oferecerem ao SENHOR, dei-as a ti, e a teus filhos, e a tuas filhas contigo, por direito perpétuo; aliança perpétua de sal perante o SENHOR é esta, para ti e para tua descendência contigo.

[20] Disse também o SENHOR a Arão: Na sua terra, herança nenhuma terás e, no meio deles, nenhuma porção terás. Eu sou a tua porção e a tua herança no meio dos filhos de Israel.

Os dízimos e os levitas

[21] Aos filhos de Levi dei todos os dízimos em Israel por herança, pelo serviço que prestam, serviço da tenda da congregação.

[22] E nunca mais os filhos de Israel se chegarão à tenda da congregação, para que não levem sobre si o pecado e morram.
[23] Mas os levitas farão o serviço da tenda da congregação e responderão por suas faltas; estatuto perpétuo é este para todas as vossas gerações. E não terão eles nenhuma herança no meio dos filhos de Israel.
[24] Porque os dízimos dos filhos de Israel, que apresentam ao SENHOR em oferta, dei-os por herança aos levitas; porquanto eu lhes disse: No meio dos filhos de Israel, nenhuma herança tereis.
[25] Disse o SENHOR a Moisés:

[18]Köttet skall tillhöra dig, liksom bringan som har lyfts upp och det högra låret.
[19]Alla heliga gåvor som israeliterna offrar åt Herren ger jag alltså åt dig och dina söner och döttrar som er oföränderliga rättighet. Detta är ett saltförbund med oföränderlig giltighet inför Herren, för dig lika väl som för dina efterkommande.

Leviternas förmåner och skyldigheter

[20]Herren sade till Aron: I deras land får du ingen egendom, ingen andel skall tillfalla dig bland dem. Jag är din andel och din egendom i Israel.

[21]Åt leviterna ger jag som egendom allt tionde från Israel som ersättning för det arbete de utför, deras arbete vid uppenbarelsetältet.

[22]Hädanefter får övriga israeliter inte komma nära uppenbarelsetältet, ty då drar de skuld över sig och måste dö.
[23]Det är leviterna som skall utföra arbetet där, och de skall bära den skuld de kan dra över sig. Detta skall vara en oföränderlig stadga för er genom alla släktled. De tilldelas ingen egendom som de andra israeliterna;
[24]det tionde som israeliterna ger Herren som offergåva är den egendom som jag ger åt dem. Det är därför jag säger att leviterna inte skall tilldelas någon egendom som de andra israeliterna.
[25]Herren talade till Mose:

[26] Também falarás aos levitas e lhes dirás: Quando receberdes os dízimos da parte dos filhos de Israel, que vos dei por vossa herança, deles apresentareis uma oferta ao SENHOR: o dízimo dos dízimos.

[27] Atribuir-se-vos-á a vossa oferta como se fosse cereal da eira e plenitude do lagar.

[28] Assim, também apresentareis ao SENHOR uma oferta de todos os vossos dízimos que receberdes dos filhos de Israel e deles dareis a oferta do SENHOR a Arão, o sacerdote.

[29] De todas as vossas dádivas apresentareis toda oferta do SENHOR: do melhor delas, a parte que lhe é sagrada.

[30] Portanto, lhes dirás: Quando oferecerdes o melhor que há nos dízimos, o restante destes, como se fosse produto da eira e produto do lagar, se contará aos levitas.

[31] Comê-lo-eis em todo lugar, vós e a vossa casa, porque é vossa recompensa pelo vosso serviço na tenda da congregação.

[32] Pelo que não levareis sobre vós o pecado, quando deles oferecerdes o melhor; e não profanareis as coisas sagradas dos filhos de Israel, para que não morrais.

Números 19

A água purificadora

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão:

[26]Till leviterna skall du säga: När ni tar emot israeliternas tionde, det som jag har bestämt att ni skall få av dem som er egendom, skall ni ge Herren en tiondel av tiondet som offergåva.

[27]Denna gåva skall räknas er till godo som om det vore säden från en tröskplats eller flödet från ett presskar.

[28]På så sätt ger också ni er offergåva åt Herren. Ni skall ge den från alla tionden som ni tar emot från israeliterna. Av dem skall ni ge en offergåva åt Herren, och den skall ni lämna till prästen Aron.

[29]Från alla gåvor som ni mottar skall ni ta undan en full offergåva åt Herren, och det ni sålunda helgar skall ni alltid ta från de bästa gåvorna.

[30]Säg också till dem: När ni har offrat det bästa av era tionden blir dessa för er leviter likvärdiga med vad andra får från tröskplats eller presskar.

[31]Ni får äta dem på vilken plats ni vill tillsammans med era familjer, ty detta är er lön, ersättningen för ert arbete vid uppenbarelsetältet.

[32]Genom att offra det bästa av era tionden undgår ni att dra skuld över er genom dem. Ni vanhelgar inte israeliternas heliga gåvor och behöver inte dö.

4 Mos 19

Den röda kon och reningsvattnet

[1]Herren talade till Mose och Aron:

[2] Esta é uma prescrição da lei que o SENHOR ordenou, dizendo: Dize aos filhos de Israel que vos tragam uma novilha vermelha, perfeita, sem defeito, que não tenha ainda levado jugo.

[3] Entregá-la-eis a Eleazar, o sacerdote; este a tirará para fora do arraial, e será imolada diante dele.

[4] Eleazar, o sacerdote, tomará do sangue com o dedo e dele aspergirá para a frente da tenda da congregação sete vezes.

[5] À vista dele, será queimada a novilha; o couro, a carne, o sangue e o excremento, tudo se queimará.

[6] E o sacerdote, tomando pau de cedro, hissopo e estofo carmesim, os lançará no meio do fogo que queima a novilha.

[7] Então, o sacerdote lavará as vestes, e banhará o seu corpo em água, e, depois, entrará no arraial, e será imundo até à tarde.

[8] Também o que a queimou lavará as suas vestes com água, e em água banhará o seu corpo, e imundo será até à tarde.

[9] Um homem limpo ajuntará a cinza da novilha e a depositará fora do arraial, num lugar limpo, e será ela guardada para a congregação dos filhos de Israel, para a água purificadora; é oferta pelo pecado.

[10] O que apanhou a cinza da novilha lavará as vestes e será imundo até à tarde; isto será por estatuto perpétuo aos filhos de Israel e ao estrangeiro que habita no meio deles.

[2]Detta är den lagbestämmelse som Herren har fastställt: Säg till israeliterna att de skall föra fram en röd ko, en som är utan vank och lyte och aldrig har gått under ett ok.

[3]Ni skall överlämna den till prästen Elasar, och den skall sedan föras utanför lägret och slaktas i hans närvaro.

[4]Därefter skall prästen Elasar ta av dess blod på fingret och sju gånger stänka blodet mot uppenbarelsetältets framsida.

[5]Sedan skall kon brännas upp i hans åsyn: hud, kött och blod skall brännas tillsammans med inälvorna.

[6]Prästen skall ta cederträ, isop och karmosinröd ull och kasta det på bålet där kon ligger.

[7]Han skall tvätta sina kläder och bada och får sedan komma in i lägret men är oren till kvällen.

[8]Den som brände kon skall också tvätta sina kläder och bada och vara oren till kvällen.

[9]Därefter skall en man som är ren samla upp askan efter kon och lägga den på en ren plats utanför lägret. Den israelitiska menigheten skall ta hand om askan och använda den till reningsvatten. Detta är ett syndoffer.

[10]Den som samlade upp askan efter kon skall tvätta sina kläder och vara oren till kvällen. Detta skall vara en oföränderlig stadga för israeliterna liksom för invandrarna som bor hos dem.

[11] Aquele que tocar em algum morto, cadáver de algum homem, imundo será sete dias.

[12] Ao terceiro dia e ao sétimo dia, se purificará com esta água e será limpo; mas, se ao terceiro dia e ao sétimo não se purificar, não será limpo.

[13] Todo aquele que tocar em algum morto, cadáver de algum homem, e não se purificar, contamina o tabernáculo do SENHOR; essa pessoa será eliminada de Israel; porque a água purificadora não foi aspergida sobre ele, imundo será; está nele ainda a sua imundícia.

[14] Esta é a lei quando morrer algum homem em alguma tenda: todo aquele que entrar nessa tenda e todo aquele que nela estiver serão imundos sete dias.

[15] Também todo vaso aberto, sobre que não houver tampa amarrada, será imundo.

[16] Todo aquele que, no campo aberto, tocar em alguém que for morto pela espada, ou em outro morto, ou nos ossos de algum homem, ou numa sepultura será imundo sete dias.

[17] Para o imundo, pois, tomarão da cinza da queima da oferta pelo pecado e sobre esta cinza porão água corrente, num vaso.

[18] Um homem limpo tomará hissopo, e o molhará naquela água, e a aspergirá sobre aquela tenda, e sobre todo utensílio, e sobre as pessoas que ali estiverem; como também sobre aquele que tocar nos ossos, ou em alguém que foi morto, ou que faleceu, ou numa sepultura.

[11]Den som rör vid ett lik, vem den döde än må vara, skall vara oren i sju dagar.

[12]Han skall rena sig med askan den tredje och den sjunde dagen och är sedan ren. Om han inte renar sig den tredje och den sjunde dagen, förblir han oren.

[13]Var och en som rör vid ett lik, en död människas kropp, och inte renar sig, han orenar Herrens boning. En sådan skall utstötas ur Israel. Eftersom inget reningsvatten har stänkts på honom, är och förblir han oren.

[14]Detta är lagen: När en människa dör i ett tält skall alla som går in i tältet eller redan befinner sig där vara orena i sju dagar.

[15]Alla öppna kärl, de som inte är täckta och överbundna, skall likaså vara orena.

[16]Och var och en som ute i det fria rör vid någon som stupat för svärd eller avlidit på annat sätt, vid benen från en människa eller vid en grav skall vara oren i sju dagar.

[17]För att göra den orene ren igen skall man ta aska från det förbrända syndoffret och blanda den med friskt vatten i en skål.

[18]Därefter skall en man som är ren ta en isopkvist, doppa den i vattnet och stänka på tältet och alla kärlen liksom på dem som befunnit sig där inne eller på den som rört vid benen, vid den stupade eller avlidne eller vid graven.

[19] O limpo aspergirá sobre o imundo ao terceiro e sétimo dias; purificá-lo-á ao sétimo dia; e aquele que era imundo lavará as suas vestes, e se banhará na água, e à tarde será limpo.

[20] No entanto, quem estiver imundo e não se purificar, esse será eliminado do meio da congregação, porquanto contaminou o santuário do SENHOR; água purificadora sobre ele não foi aspergida; é imundo.

[21] Isto lhes será por estatuto perpétuo; e o que aspergir a água purificadora lavará as suas vestes, e o que tocar a água purificadora será imundo até à tarde.

[22] Tudo o que o imundo tocar também será imundo; e quem o tocar será imundo até à tarde.

[19]Den rene mannen skall stänka på den orene den tredje och den sjunde dagen. Den sjunde dagen gör han honom ren. Då skall den renade tvätta sina kläder och bada, och när kvällen kommer är han ren.

[20]Men den som blir oren och inte renar sig, han skall utstötas ur församlingen, ty han har orenat Herrens helgedom. Inget reningsvatten har stänkts på honom, han är oren.

[21]Detta skall vara en oföränderlig stadga för folket. Den som har stänkt reningsvattnet skall också tvätta sina kläder, och var och en som rör vid reningsvattnet skall vara oren till kvällen.

[22]Allt som den orene berör blir orent, och den som rör vid honom blir oren till kvällen.

Números 20

A morte de Miriã

[1] Chegando os filhos de Israel, toda a congregação, ao deserto de Zim, no mês primeiro, o povo ficou em Cades. Ali, morreu Miriã e, ali, foi sepultada.

Moisés fere a rocha em Meribá

[2] Não havia água para o povo; então, se ajuntaram contra Moisés e contra Arão.

[3] E o povo contendeu com Moisés, e disseram: Antes tivéssemos perecido quando expiraram nossos irmãos perante o SENHOR!

[4] Por que trouxestes a congregação do SENHOR a este deserto, para morrermos aí, nós e os nossos animais?

4 Mos 20

Vatten ur klippan vid Kadesh

[1]Hela Israels menighet nådde fram till Sinöknen i första månaden, och folket slog sig ner i Kadesh. Där dog Mirjam, och där blev hon också begravd.

[2]Men menigheten led brist på vatten, och de samlades kring Mose och Aron.

[3]Folket anklagade Mose och sade: »Om vi ändå hade fått dö när våra bröder dog inför Herren!

[4]Varför har ni fört Herrens församling till den här öknen, där både vi och vår boskap går under?

[5] E por que nos fizestes subir do Egito, para nos trazer a este mau lugar, que não é de cereais, nem de figos, nem de vides, nem de romãs, nem de água para beber?

[5]Varför har ni fört oss ut ur Egypten och tagit oss till detta eländiga ställe? Här växer varken säd eller fikon eller druvor eller granatäpplen, och här finns inget vatten att dricka!”

[6] Então, Moisés e Arão se foram de diante do povo para a porta da tenda da congregação e se lançaram sobre o seu rosto; e a glória do SENHOR lhes apareceu.

[6]Mose och Aron lämnade då församlingen och gick till uppenbarelsetältets ingång, där de föll ner på sina ansikten. Då visade sig Herrens härlighet för dem.

[7] Disse o SENHOR a Moisés:

[7]Herren talade till Mose:

[8] Toma o bordão, ajunta o povo, tu e Arão, teu irmão, e, diante dele, falai à rocha, e dará a sua água; assim lhe tirareis água da rocha e dareis a beber à congregação e aos seus animais.

[8]»Tag staven och kalla samman menigheten, du och din bror Aron. Ni skall tala till klippan i deras åsyn, då kommer den att ge ifrån sig vatten. Så skaffar du fram vatten åt dem ur klippan och ger menigheten och boskapen att dricka.«

[9] Então, Moisés tomou o bordão de diante do SENHOR, como lhe tinha ordenado.

[9]Mose tog staven som låg inför Herren, så som han blivit befalld,

[10] Moisés e Arão reuniram o povo diante da rocha, e Moisés lhe disse: Ouvi, agora, rebeldes: porventura, faremos sair água desta rocha para vós outros?

[10]och Mose och Aron samlade församlingen framför klippan. Mose sade till dem: »Hör på, upprorsmän! Kan vi skaffa fram vatten åt er ur den här klippan?«

[11] Moisés levantou a mão e feriu a rocha duas vezes com o seu bordão, e saíram muitas águas; e bebeu a congregação e os seus animais.

[11]Så lyfte Mose handen och slog två gånger med staven mot klippan. Vattnet forsade fram, och både menigheten och boskapen fick dricka.

[12] Mas o SENHOR disse a Moisés e a Arão: Visto que não crestes em mim, para me santificardes diante dos filhos de Israel, por isso, não fareis entrar este povo na terra que lhe dei.

[12]Men Herren sade till Mose och Aron: »Ni litade inte på mig och höll mig inte helig inför israeliterna. Därför kommer ni inte att föra denna församling in i det land som jag har gett dem.«

[13] São estas as águas de Meribá, porque os filhos de Israel contenderam com o SENHOR; e o SENHOR se santificou neles.

[13]Detta var ett Merivavatten, ett anklagelsevatten: israeliterna anklagade Herren, men han visade sin helighet bland dem.

Moisés solicita passagem por Edom

[14] Enviou Moisés, de Cades, mensageiros ao rei de Edom, a dizer-lhe: Assim diz teu irmão Israel: Bem sabes todo o trabalho que nos tem sobrevindo;

[15] como nossos pais desceram ao Egito, e nós no Egito habitamos muito tempo, e como os egípcios nos maltrataram, a nós e a nossos pais;

[16] e clamamos ao SENHOR, e ele ouviu a nossa voz, e mandou o Anjo, e nos tirou do Egito. E eis que estamos em Cades, cidade nos confins do teu país.

[17] Deixa-nos passar pela tua terra; não o faremos pelo campo, nem pelas vinhas, nem beberemos a água dos poços; iremos pela estrada real; não nos desviaremos para a direita nem para a esquerda, até que passemos pelo teu país.

[18] Porém Edom lhe disse: Não passarás por mim, para que não saia eu de espada ao teu encontro.

[19] Então, os filhos de Israel lhe disseram: Subiremos pelo caminho trilhado, e, se eu e o meu gado bebermos das tuas águas, pagarei o preço delas; outra coisa não desejo senão passar a pé.

[20] Porém ele disse: Não passarás. E saiu-lhe Edom ao encontro, com muita gente e com mão forte.

Edomeerna spärrar vägen

[14]Från Kadesh skickade Mose följande budskap till kungen av Edom: »Så säger din broder Israel: Du känner till alla de vedermödor vi fått utstå.

[15]Våra fäder flyttade ner till Egypten, och vi bodde länge där. Men vi liksom våra fäder blev förtryckta av egypterna.

[16]När vi åkallade Herren hörde han våra rop; han sände en ängel och förde oss ut ur Egypten. Nu befinner vi oss i Kadesh vid gränsen till ditt område.

[17]Låt oss få tåga genom ditt land. Vi kommer inte att gå över åkrar och vingårdar eller dricka vatten ur brunnarna. Vi går längs Kungsvägen och viker inte av åt vare sig höger eller vänster förrän vi har passerat ditt område.«

[18]Men svaret från Edom löd: »Ni får inte tåga genom mitt land. Om ni försöker hindrar jag er med vapenmakt.«

[19]Israeliterna svarade: »Vi kommer att följa stora vägen, och om vi och vår boskap skulle dricka av ditt vatten, så skall vi betala för det. Det är inte mycket vi begär, bara att få gå rakt igenom.«

[20]Men Edom förbjöd dem att passera och drog ut mot dem med en stor och slagkraftig här.

[21] Assim recusou Edom deixar passar a Israel pelo seu país; pelo que Israel se desviou dele.

A morte de Arão
Números 33.38,39

[22] Então, partiram de Cades; e os filhos de Israel, toda a congregação, foram ao monte Hor.

[23] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão no monte Hor, nos confins da terra de Edom:

[24] Arão será recolhido a seu povo, porque não entrará na terra que dei aos filhos de Israel, pois fostes rebeldes à minha palavra, nas águas de Meribá.

[25] Toma Arão e Eleazar, seu filho, e faze-os subir ao monte Hor;

[26] depois, despe Arão das suas vestes e veste com elas a Eleazar, seu filho; porque Arão será recolhido a seu povo e aí morrerá.

[27] Fez Moisés como o SENHOR lhe ordenara; subiram ao monte Hor, perante os olhos de toda a congregação.

[28] Moisés, pois, despiu a Arão de suas vestes e vestiu com elas a Eleazar, seu filho; morreu Arão ali sobre o cimo do monte; e dali desceram Moisés e Eleazar.

[29] Vendo, pois, toda a congregação que Arão era morto, choraram por Arão trinta dias, isto é, toda a casa de Israel.

[21]Israel fick alltså inte tåga genom Edoms område utan vek undan för edomeerna.

Arons död

[22]Israeliterna bröt upp från Kadesh, och hela menigheten kom till berget Hor.

[23]På berget Hor, vid gränsen till Edom, sade Herren till Mose och Aron:

[24]»Aron skall förenas med sina fäder. Han får inte komma in i det land som jag har gett åt israeliterna, ty ni trotsade min befallning om Merivavattnet.

[25]Du skall ta med dig Aron och hans son Elasar upp på berget Hor.

[26]Ta av Aron hans dräkt och klä hans son Elasar i den. Därefter skall Aron gå till sina fäder, han skall dö där.«

[27]Mose gjorde som Herren hade befallt, och de gick upp på berget Hor i hela menighetens åsyn.

[28]Mose tog av Aron hans dräkt och klädde hans son Elasar i den. Där, högst uppe på berget, dog Aron. Sedan gick Mose och Elasar ner därifrån.

[29]När menigheten fick veta att Aron var död begräts han av hela Israel i trettio dagar.

Números 21

Derrota do rei de Arade

[1] Ouvindo o cananeu, rei de Arade, que habitava no Neguebe, que Israel vinha pelo caminho de Atarim, pelejou contra Israel e levou alguns deles cativos.

4 Mos 21

Seger över kanaaneerna vid Horma

[1]Kanaaneerna — kungen av Arad — som bodde i Negev fick höra att israeliterna närmade sig längs Atarimvägen. Då anföll de israeliterna och tog fångar.

2 Então, Israel fez voto ao SENHOR, dizendo: Se, de fato, entregares este povo nas minhas mãos, destruirei totalmente as suas cidades.

2Israel gav då detta löfte till Herren: »Om du ger detta folk i vårt våld skall vi viga deras städer åt förintelse.«

3 Ouviu, pois, o SENHOR a voz de Israel e lhe entregou os cananeus. Os israelitas os destruíram totalmente, a eles e a suas cidades; e aquele lugar se chamou Horma.

3Herren hörde Israels bön och utlämnade kanaaneerna åt dem, och de vigde dem och deras städer åt förintelse. Platsen fick namnet Horma.

A serpente de bronze

Kopparormen

4 Então, partiram do monte Hor, pelo caminho do mar Vermelho, a rodear a terra de Edom, porém o povo se tornou impaciente no caminho.

4De bröt upp från berget Hor i riktning mot Sävhavet för att gå vägen runt Edom. Under vandringen blev folket otåligt

5 E o povo falou contra Deus e contra Moisés: Por que nos fizestes subir do Egito, para que morramos neste deserto, onde não há pão nem água? E a nossa alma tem fastio deste pão vil.

5och klandrade både Gud och Mose: »Varför har ni fört oss ut ur Egypten för att dö i öknen? Här finns inget att äta och dricka. Vi är utleda på den usla maten.«

6 Então, o SENHOR mandou entre o povo serpentes abrasadoras, que mordiam o povo; e morreram muitos do povo de Israel.

6Då skickade Herren ormar mot folket, giftormar som bet israeliterna så att många av dem dog.

7 Veio o povo a Moisés e disse: Havemos pecado, porque temos falado contra o SENHOR e contra ti; ora ao SENHOR que tire de nós as serpentes. Então, Moisés orou pelo povo.

7Folket kom till Mose och sade: »Vi syndade när vi klandrade Herren och dig. Be till Herren att han tar bort ormarna från oss.« Mose bad för folket,

8 Disse o SENHOR a Moisés: Faze uma serpente abrasadora, põe-na sobre uma haste, e será que todo mordido que a mirar viverá.

8och Herren sade till Mose: »Gör en orm och sätt upp den som ett fälttecken. Var och en som blir biten skall se på den, så får han leva.«

9 Fez Moisés uma serpente de bronze e a pôs sobre uma haste; sendo alguém mordido por alguma serpente, se olhava para a de bronze, sarava.

9Och Mose gjorde en orm av koppar och satte upp den som ett fälttecken. Den som blev biten av en orm såg på kopparormen, och då fick han leva.

Jornadas dos israelitas

Vandringen runt Moab

[10] Então, partiram os filhos de Israel e se acamparam em Obote.

[11] Depois, partiram de Obote e se acamparam em Ijé-Abarim, no deserto que está defronte de Moabe, para o nascente.

[12] Dali, partiram e se acamparam no vale de Zerede.

[13] E, dali, partiram e se acamparam na outra margem do Arnom, que está no deserto que se estende do território dos amorreus; porque o Arnom é o limite de Moabe, entre Moabe e os amorreus.

[14] Pelo que se diz no Livro das Guerras do SENHOR: Vaebe em Sufa, e os vales do Arnom,

[15] e o declive dos vales que se inclina para a sede de Ar e se encosta aos limites de Moabe.

[16] Dali partiram para Beer; este é o poço do qual disse o SENHOR a Moisés: Ajunta o povo, e lhe darei água.

[17] Então, cantou Israel este cântico: Brota, ó poço! Entoai-lhe cânticos!

[18] Poço que os príncipes cavaram, que os nobres do povo abriram, com o cetro, com os seus bordões. Do deserto, partiram para Matana.

[19] E, de Matana, para Naaliel e, de Naaliel, para Bamote.

[20] De Bamote, ao vale que está no campo de Moabe, no cimo de Pisga, que olha para o deserto.

Vitória sobre Seom, rei de Hesbom

Deuteronômio 2.26-37

[21] Então, Israel mandou mensageiros a Seom, rei dos amorreus, dizendo:

[10]Israeliterna bröt upp och slog sedan läger vid Ovot.

[11]När de brutit upp från Ovot slog de läger vid Ije Haavarim i öknen öster om Moab.

[12]De bröt upp därifrån och slog läger i Sereddalen,

[13]och efter att ha brutit upp därifrån slog de läger på andra sidan Arnon, i den öken som börjar på amoreiskt område. Arnon bildar nämligen gräns mot Moab, mellan Moab och amoreerna.

[14]Som det står i Boken om Herrens krig: … Vahev i Sufa och bäckravinerna. Arnon

[15]och bäckravinernas brant, som sträcker sig mot landet kring Ar, som lutar mot gränsen till Moab …

[16]Därifrån gick de till Beer, den brunn om vilken Herren sade till Mose: »Samla folket, så skall jag ge dem vatten.«

[17]Då sjöng Israel denna sång: Flöda, du brunn! Besjung den,

[18]brunnen som furstar grävde, som de främsta i folket har öppnat med spira och härskarstav. Från Beer gick de till Mattana,

[19]från Mattana till Nachaliel, från Nachaliel till Bamot,

[20]och från Bamot till den dal som ligger på Moabs område uppe på Pisga, som höjer sig över Jeshimon.

Segrar över Sichon och Og

[21]Israel skickade följande budskap till Sichon, amoreernas kung:

[22] Deixa-me passar pela tua terra; não nos desviaremos pelos campos nem pelas vinhas; as águas dos poços não beberemos; iremos pela estrada real até que passemos o teu país.
[23] Porém Seom não deixou passar a Israel pelo seu país; antes, reuniu todo o seu povo, e saiu ao encontro de Israel ao deserto, e veio a Jasa, e pelejou contra Israel.
[24] Mas Israel o feriu a fio de espada e tomou posse de sua terra, desde o Arnom até ao Jaboque, até aos filhos de Amom, cuja fronteira era fortificada.
[25] Assim, Israel tomou todas estas cidades dos amorreus e habitou em todas elas, em Hesbom e em todas as suas aldeias.
[26] Porque Hesbom era cidade de Seom, rei dos amorreus, que tinha pelejado contra o precedente rei dos moabitas, de cuja mão tomara toda a sua terra até ao Arnom.
[27] Pelo que dizem os poetas: Vinde a Hesbom! Edifique-se, estabeleça-se a cidade de Seom!
[28] Porque fogo saiu de Hesbom, e chama, da cidade de Seom, e consumiu a Ar, de Moabe, e os senhores dos altos do Arnom.
[29] Ai de ti, Moabe! Perdido estás, povo de Quemos; entregou seus filhos como fugitivos e suas filhas, como cativas a Seom, rei dos amorreus.
[30] Nós os asseteamos; estão destruídos desde Hesbom até Dibom; e os assolamos até Nofa e com fogo, até Medeba.

Vitória sobre Ogue, rei de Basã
Deuteronômio 3.1-11

[22]»Låt oss få tåga genom ditt land. Vi kommer inte att trampa in på åkrar och vingårdar eller dricka vatten ur brunnarna. Vi går på Kungsvägen tills vi har passerat ditt område.«
[23]Men Sichon tillät inte att Israel tågade genom hans område. Han samlade allt sitt folk och drog ut i öknen för att möta israeliterna. När han kom till Jahas gick han till anfall mot dem,
[24]men israeliterna slog honom och intog hans land från Arnon till Jabbok, fram till ammoniternas land, ty deras gräns var befäst.
[25]Israeliterna intog alla städerna i landet, och de bosatte sig i alla amoreernas städer, i Heshbon och i alla dess lydstäder.
[26]Heshbon var amoreerkungen Sichons huvudstad. Han hade fört krig mot den förre kungen i Moab och tagit ifrån honom allt land ända ner till Arnon.
[27]Som skalderna sjunger: Kom, Heshbon skall byggas upp, Sichons stad skall befästas.
[28]Eld slog ut från Heshbon, en flamma från Sichons borg. Den förbrände Ar i Moab, den slukade Bamot vid Arnon.
[29]Ve dig, Moab! Förlorat är du, Kemoshs folk! Han lät sina söner bli slagna på flykt, sina döttrar föras i fångenskap till amoreernas kung, till Sichon.
[30][---]

[31] Assim, Israel habitou na terra dos amorreus.
[32] Depois, mandou Moisés espiar a Jazer, tomaram as suas aldeias e desapossaram os amorreus que se achavam ali.
[33] Então, voltaram e subiram o caminho de Basã; e Ogue, rei de Basã, saiu contra eles, ele e todo o seu povo, à peleja em Edrei.

[34] Disse o SENHOR a Moisés: Não o temas, porque eu o dei na tua mão, a ele, e a todo o seu povo, e a sua terra; e far-lhe-ás como fizeste a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom.

[35] De tal maneira o feriram, a ele, e a seus filhos, e a todo o seu povo, que nenhum deles escapou; e lhe tomaram posse da terra.

[31]Israeliterna bodde nu i amoreernas land.

[32]Mose sände spanare mot Jaser, och israeliterna intog dess lydstäder och drev bort de amoreiska invånarna.
[33]Därefter slog de in på vägen mot Bashan. Og, kungen av Bashan, drog ut med allt sitt folk för att möta dem i strid vid Edrei.
[34]Men Herren sade till Mose: »Var inte rädd för honom. Jag ger honom i ditt våld, med allt hans folk och hela hans land. Du skall göra med honom som du gjorde med amoreernas kung Sichon, som härskade i Heshbon.«

[35]Och de dödade Og och hans söner och allt hans folk. Ingen av dem slapp undan. Sedan intog de hans land.

Números 22

Balaque envia mensageiros a Balaão

[1] Tendo partido os filhos de Israel, acamparam-se nas campinas de Moabe, além do Jordão, na altura de Jericó.
[2] Viu, pois, Balaque, filho de Zipor, tudo o que Israel fizera aos amorreus;
[3] Moabe teve grande medo deste povo, porque era muito; e andava angustiado por causa dos filhos de Israel;
[4] pelo que Moabe disse aos anciãos dos midianitas: Agora, lamberá esta multidão tudo quando houver ao redor de nós, como o boi lambe a erva do campo. Balaque, filho de Zipor, naquele tempo, era rei dos moabitas.

4 Mos 22

Balak skickar efter Bileam

[1]Israeliterna bröt upp och slog sedan läger på Moabs hedar, öster om Jordan, mitt emot Jeriko.
[2]Balak, Sippors son, fick veta vad israeliterna hade gjort med amoreerna,
[3]och i Moab spred sig fruktan för detta folk, som var så manstarkt. Moabiterna kände sig hotade av israeliterna

[4]och lät hälsa de äldste i Midjan: »Nu kommer den här horden att beta av hela landet, liksom oxen betar av allt gräs på marken.« Balak, Sippors son, var vid denna tid kung av Moab.

[5] Enviou ele mensageiros a Balaão, filho de Beor, a Petor, que está junto ao rio Eufrates, na terra dos filhos do seu povo, a chamá-lo, dizendo: Eis que um povo saiu do Egito, cobre a face da terra e está morando defronte de mim.

[5]Han skickade följande budskap för att kalla till sig Bileam, Beors son, från Petor, som ligger i amaveernas land vid Eufrat: »Det har kommit ett folk från Egypten, och det brer ut sig över hela landet, jag har dem alldeles inpå mig.

[6] Vem, pois, agora, rogo-te, amaldiçoa-me este povo, pois é mais poderoso do que eu; para ver se o poderei ferir e lançar fora da terra, porque sei que a quem tu abençoares será abençoado, e a quem tu amaldiçoares será amaldiçoado.

[6]Kom, förbanna detta folk åt mig, jag rår inte på dem. Då kan jag kanske slå dem och driva ut dem ur landet. För det vet jag: välsignad är den som du välsignar, förbannad den som du förbannar.«

[7] Então, foram-se os anciãos dos moabitas e os anciãos dos midianitas, levando consigo o preço dos encantamentos; e chegaram a Balaão e lhe referiram as palavras de Balaque.

[7]De äldste i Moab och de äldste i Midjan tog med sig siarlön och gav sig i väg. När de kom till Bileam framförde de Balaks begäran.

[8] Balaão lhes disse: Ficai aqui esta noite, e vos trarei a resposta, como o SENHOR me falar; então, os príncipes dos moabitas ficaram com Balaão.

[8]Han svarade: »Stanna här över natten, så skall jag svara med de ord Herren ger mig.« Och de moabitiska hövdingarna stannade hos Bileam.

[9] Veio Deus a Balaão e disse: Quem são estes homens contigo?

[9]Gud kom till Bileam och sade: »Vad är det för män som är hos dig?”

[10] Respondeu Balaão a Deus: Balaque, rei dos moabitas, filho de Zipor, os enviou para que me dissessem:

[10]Bileam svarade Gud: »Kungen av Moab, Balak, Sippors son, har sänt mig detta bud:

[11] Eis que o povo que saiu do Egito cobre a face da terra; vem, agora, amaldiçoa-mo; talvez eu possa combatê-lo e lançá-lo fora.

[11]Det folk som har kommit från Egypten brer ut sig över hela landet. Kom och förbanna dem åt mig. Då kan jag kanske ta upp striden med dem och driva ut dem.«

[12] Então, disse Deus a Balaão: Não irás com eles, nem amaldiçoarás o povo; porque é povo abençoado.

[12]Gud sade till Bileam: »Följ inte med dem. Du skall inte förbanna det folket, ty det är välsignat.«

[13] Levantou-se Balaão pela manhã e disse aos príncipes de Balaque: Tornai à vossa

[13]På morgonen, när Bileam stigit upp, sade han till Balaks hövdingar: »Vänd

terra, porque o SENHOR recusa deixar-me ir convosco.

[14] Tendo-se levantado os príncipes dos moabitas, foram a Balaque e disseram: Balaão recusou vir conosco.

[15] De novo, enviou Balaque príncipes, em maior número e mais honrados do que os primeiros,

[16] os quais chegaram a Balaão e lhe disseram: Assim diz Balaque, filho de Zipor: Peço-te não te demores em vir a mim,

[17] porque grandemente te honrarei e farei tudo o que me disseres; vem, pois, rogo-te, amaldiçoa-me este povo.

[18] Respondeu Balaão aos oficiais de Balaque: Ainda que Balaque me desse a sua casa cheia de prata e de ouro, eu não poderia traspassar o mandado do SENHOR, meu Deus, para fazer coisa pequena ou grande;

[19] agora, pois, rogo-vos que também aqui fiqueis esta noite, para que eu saiba o que mais o SENHOR me dirá.

[20] Veio, pois, o SENHOR a Balaão, de noite, e disse-lhe: Se aqueles homens vieram chamar-te, levanta-te, vai com eles; todavia, farás somente o que eu te disser.

O Anjo do SENHOR e a jumenta de Balaão

[21] Então, Balaão levantou-se pela manhã, albardou a sua jumenta e partiu com os príncipes de Moabe.

[22] Acendeu-se a ira de Deus, porque ele se foi; e o Anjo do SENHOR pôs-se-lhe no caminho por adversário. Ora, Balaão ia

tillbaka till ert land, Herren vägrar att låta mig följa med er.«

[14]De moabitiska hövdingarna gav sig i väg. De återvände till Balak och sade: »Bileam vägrade att följa med oss.«

[15]Då skickade Balak ut nya hövdingar, fler och förnämare än förra gången.

[16]De kom till Bileam och sade till honom: »Så säger Balak, Sippors son: Låt inget hindra dig från att komma till mig.

[17]Jag skall löna dig rikligt och göra allt vad du begär, om du bara kommer hit och förbannar det här folket åt mig.«

[18]Bileam svarade Balaks utsända: »Även om Balak ger mig allt silver och guld som finns i hans palats kan jag inte trotsa Herrens, min Guds, befallning, vare sig i stort eller i smått.

[19]Men stanna kvar över natten också ni, tills jag får veta vad Herren har att säga mig denna gång.«

[20]På natten kom Gud till Bileam och sade: »När nu de här männen har kommit för att hämta dig, så följ med dem. Men du får inte göra något annat än vad jag befaller dig.«

Bileam och åsnan

[21]På morgonen steg Bileam upp, sadlade sitt åsnesto och följde med de moabitiska hövdingarna.

[22]Men hans resa väckte Herrens vrede, och Herrens ängel ställde sig i vägen för

caminhando, montado na sua jumenta, e dois de seus servos, com ele.

[23] Viu, pois, a jumenta o Anjo do SENHOR parado no caminho, com a sua espada desembainhada na mão; pelo que se desviou a jumenta do caminho, indo pelo campo; então, Balaão espancou a jumenta para fazê-la tornar ao caminho.

[24] Mas o Anjo do SENHOR pôs-se numa vereda entre as vinhas, havendo muro de um e outro lado.

[25] Vendo, pois, a jumenta o Anjo do SENHOR, coseu-se contra o muro e comprimiu contra este o pé de Balaão; por isso, tornou a espancá-la.

[26] Então, o Anjo do SENHOR passou mais adiante e pôs-se num lugar estreito, onde não havia caminho para se desviar nem para a direita, nem para a esquerda.

[27] Vendo a jumenta o Anjo do SENHOR, deixou-se cair debaixo de Balaão; acendeu-se a ira de Balaão, e espancou a jumenta com a vara.

[28] Então, o SENHOR fez falar a jumenta, a qual disse a Balaão: Que te fiz eu, que me espancaste já três vezes?

[29] Respondeu Balaão à jumenta: Porque zombaste de mim; tivera eu uma espada na mão e, agora, te mataria.

[30] Replicou a jumenta a Balaão: Porventura, não sou a tua jumenta, em que toda a tua vida cavalgaste até hoje? Acaso, tem sido o meu costume fazer assim contigo? Ele respondeu: Não.

Bileam, där han kom ridande på sin åsna med två tjänare i følje.

[23]Åsnan såg Herrens ängel stå mitt på vägen med draget svärd. Hon vek undan och gick ut på åkern, och Bileam slog sin åsna för att få henne upp på vägen igen.

[24]Herrens ängel ställde sig då i en trång passage mellan två muromgärdade vingårdar.

[25]Åsnan såg Herrens ängel och tryckte sig mot muren, så att Bileams ben kom i kläm, och han slog henne ännu en gång.

[26]På nytt gick Herrens ängel i förväg och ställde sig på ett ställe där det var så trångt att det inte gick att vika åt sidan, vare sig åt höger eller åt vänster.

[27]Åsnan såg Herrens ängel och lade sig ner under Bileam, som blev rasande och slog henne med sin käpp.

[28]Då öppnade Herren åsnans mun, och hon sade till Bileam: »Vad har jag gjort dig? Det är tredje gången du slår mig.«

[29]Bileam svarade henne: »Du gör mig till åtlöje. Om jag haft svärdet med mig hade jag dödat dig.«

[30]Åsnan sade: »Jag är ju din egen åsna, som du alltid har ridit på, ända till denna dag. Brukar jag göra så här mot dig?« — »Nej«, svarade han.

[31] Então, o SENHOR abriu os olhos a Balaão, ele viu o Anjo do SENHOR, que estava no caminho, com a sua espada desembainhada na mão; pelo que inclinou a cabeça e prostrou-se com o rosto em terra.	[31]Då öppnade Herren Bileams ögon. Han såg Herrens ängel stå på vägen med draget svärd, och han föll ner på sitt ansikte inför honom.
[32] Então, o Anjo do SENHOR lhe disse: Por que já três vezes espancaste a jumenta? Eis que eu saí como teu adversário, porque o teu caminho é perverso diante de mim;	[32]Herrens ängel sade till honom: »Tre gånger har du slagit din åsna — varför gjorde du det? Jag ställde mig i vägen för dig, eftersom din resa misshagar mig.
[33] a jumenta me viu e já três vezes se desviou de diante de mim; na verdade, eu, agora, te haveria matado e a ela deixaria com vida.	[33]Åsnan såg mig, och tre gånger har hon vikit undan för mig. Om hon inte gjort det skulle jag ha dödat dig men låtit henne leva.«
[34] Então, Balaão disse ao Anjo do SENHOR: Pequei, porque não soube que estavas neste caminho para te opores a mim; agora, se parece mal aos teus olhos, voltarei.	[34]Bileam svarade Herrens ängel: »Jag handlade fel, jag visste inte att du stod framför mig på vägen. Men om jag har väckt ditt misshag, så vänder jag om igen.”
[35] Tornou o Anjo do SENHOR a Balaão: Vai-te com estes homens; mas somente aquilo que eu te disser, isso falarás. Assim, Balaão se foi com os príncipes de Balaque.	[35]Herrens ängel sade till honom: »Följ med männen, men du får inte säga något annat än vad jag befaller dig.« Och Bileam fortsatte tillsammans med Balaks hövdingar.
[36] Tendo Balaque ouvido que Balaão havia chegado, saiu-lhe ao encontro até à cidade de Moabe, que está nos confins do Arnom e na fronteira extrema.	[36]När Balak hörde att Bileam var på väg gick han och mötte honom vid Ir Moab, i gränstrakterna vid Arnon.
[37] Perguntou Balaque a Balaão: Porventura, não enviei mensageiros a chamar-te? Por que não vieste a mim? Não posso eu, na verdade, honrar-te?	[37]Balak frågade Bileam: »Gång på gång har jag skickat bud efter dig — varför kom du aldrig? Tror du inte att jag kan löna dig?« —
[38] Respondeu Balaão a Balaque: Eis-me perante ti; acaso, poderei eu, agora, falar	[38]»Nu har jag kommit till dig«, svarade Bileam. »Men det står inte i min makt att

alguma coisa? A palavra que Deus puser na minha boca, essa falarei.

[39] Balaão foi com Balaque, e chegaram a Quiriate-Huzote.

[40] Então, Balaque sacrificou bois e ovelhas; e deles enviou a Balaão e aos príncipes que estavam com ele.

[41] Sucedeu que, pela manhã, Balaque tomou a Balaão e o fez subir a Bamote-Baal; e Balaão viu dali a parte mais próxima do povo.

själv säga någonting. Jag kan bara säga det som Gud lägger i min mun.«

[39]Han följde med Balak, och de kom till Kirjat Husot.

[40]Där slaktade Balak oxar och får och lät dela ut kött till Bileam och de hövdingar som var hos honom.

Bileam välsignar Israel

[41]Nästa morgon tog Balak med sig Bileam upp till Bamot Baal. Därifrån kunde han se en del av folket.

Números 23

Balaão abençoa a Israel pela primeira vez

[1] Então, Balaão disse a Balaque: Edifica-me, aqui, sete altares e prepara-me sete novilhos e sete carneiros.

[2] Fez, pois, Balaque como Balaão dissera; e Balaque e Balaão ofereceram um novilho e um carneiro sobre cada altar.

[3] Disse mais Balaão a Balaque: Fica-te junto do teu holocausto, e eu irei; porventura, o SENHOR me sairá ao encontro, e o que me mostrar to notificarei. Então, subiu a um morro desnudo.

[4] Encontrando-se Deus com Balaão, este lhe disse: Preparei sete altares e sobre cada um ofereci um novilho e um carneiro.

[5] Então, o SENHOR pôs a palavra na boca de Balaão e disse: Torna para Balaque e falarás assim.

4 Mos 23

[1]Bileam sade till Balak: »Bygg sju altaren åt mig här, och skaffa hit sju tjurar och sju baggar.«

[2]Han gjorde som han blivit tillsagd, och Balak och Bileam offrade en tjur och en bagge på varje altare.

[3]Därefter sade Bileam till Balak: »Ställ dig vid ditt brännoffer. Själv går jag härifrån — kanske vill Herren möta mig och visa sig för mig. Det han då låter mig se skall jag berätta för dig.« Han gick upp på en kal höjd,

[4]och där visade sig Gud för honom. Bileam sade: »Jag har uppfört de sju altarna, och på vart och ett av dem har jag offrat en tjur och en bagge.«

[5]Herren lade ord i hans mun och befallde honom att gå tillbaka till Balak och framföra dem.

[6] E, tornando para ele, eis que estava junto do seu holocausto, ele e todos os príncipes dos moabitas.

[7] Então, proferiu a sua palavra e disse: Balaque me fez vir de Arã, o rei de Moabe, dos montes do Oriente; vem, amaldiçoa-me a Jacó, e vem, denuncia a Israel.

[8] Como posso amaldiçoar a quem Deus não amaldiçoou? Como posso denunciar a quem o SENHOR não denunciou?

[9] Pois do cimo das penhas vejo Israel e dos outeiros o contemplo: eis que é povo que habita só e não será reputado entre as nações.

[10] Quem contou o pó de Jacó ou enumerou a quarta parte de Israel? Que eu morra a morte dos justos, e o meu fim seja como o dele.

[11] Então, disse Balaque a Balaão: Que me fizeste? Chamei-te para amaldiçoar os meus inimigos, mas eis que somente os abençoaste.

[12] Mas ele respondeu: Porventura, não terei cuidado de falar o que o SENHOR pôs na minha boca?

Balaão abençoa a Israel pela segunda vez

[13] Então, Balaque lhe disse: Rogo-te que venhas comigo a outro lugar, donde verás o povo; verás somente a parte mais próxima dele e não o verás todo; e amaldiçoa-mo dali.

[14] Levou-o consigo ao campo de Zofim, ao cimo de Pisga; e edificou sete altares e sobre cada um ofereceu um novilho e um carneiro.

[6]Bileam gick tillbaka till Balak, som stod kvar vid sitt offer tillsammans med alla de moabitiska hövdingarna.

[7]Och Bileam sjöng sin siarsång: Från Aram hämtades jag av Balak, från bergen i öster av Moabs kung: »Kom, förbanna Jakob åt mig, kom, ös vrede över Israel.«

[8]Kan jag förbanna den Gud ej förbannar, fördöma den Herren inte fördömt?

[9]Jag ser dem från klippornas krön, från höjderna skådar jag dem: ett folk som bor för sig självt, som inte räknar sig till de andra.

[10]Vem kan mäta upp Jakobs sand, vem kan räkna Israels stoftkorn? Må jag dö de rättrådigas död, må mitt liv sluta som deras!

[11]Då sade Balak till Bileam: »Vad har du gjort? Jag hämtade dig för att du skulle förbanna mina fiender, men du har välsignat dem.«

[12]Bileam svarade: »Jag kan bara lydigt säga det Herren lägger i min mun.«

[13]Då sade Balak till honom: »Följ med mig till ett annat ställe, där du kan se folket. Du kommer att se en del av dem, men inte alla. Därifrån skall du förbanna dem åt mig.«

[14]Balak tog honom med sig till Väktarplatån uppe på Pisga. Där byggde han sju altaren, och Bileam offrade en tjur och en bagge på vart och ett av dem.

[15] Então, disse Balaão a Balaque: Fica, aqui, junto do teu holocausto, e eu irei ali ao encontro do SENHOR.

[15]Sedan sade han till Balak: »Ställ dig här vid ditt brännoffer. Själv vill jag se om Herren visar sig där borta.«

[16] Encontrando-se o SENHOR com Balaão, pôs-lhe na boca a palavra e disse: Torna para Balaque e assim falarás.

[16]Och Herren visade sig för Bileam. Han lade ord i hans mun och befallde honom att gå tillbaka till Balak och framföra dem.

[17] Vindo a ele, eis que estava junto do holocausto, e os príncipes dos moabitas, com ele. Perguntou-lhe, pois, Balaque: Que falou o SENHOR?

[17]Bileam gick till Balak, som stod kvar vid sitt offer tillsammans med de moabitiska hövdingarna. »Vad sade Herren?« frågade Balak.

[18] Então, proferiu a sua palavra e disse: Levanta-te, Balaque, e ouve; escuta-me, filho de Zipor:

[18]Och Bileam sjöng sin siarsång: Balak, bered dig att höra, lyssna på mig, du Sippors son!

[19] Deus não é homem, para que minta; nem filho de homem, para que se arrependa. Porventura, tendo ele prometido, não o fará? Ou, tendo falado, não o cumprirá?

[19]Gud är ingen människa, han ljuger inte, han är ingen dödlig, som ändrar sig. Vad han sagt, det gör han, vad han lovat, håller han.

[20] Eis que para abençoar recebi ordem; ele abençoou, não o posso revogar.

[20]Att välsigna är mitt uppdrag — hans välsignelse kan jag inte häva.

[21] Não viu iniqüidade em Jacó, nem contemplou desventura em Israel; o SENHOR, seu Deus, está com ele, no meio dele se ouvem aclamações ao seu Rei.

[21]Ingen olycka skymtar för Jakob, inget ont är i sikte för Israel. Herren, hans Gud, är med honom och hyllas som konung med jubelrop.

[22] Deus os tirou do Egito; as forças deles são como as do boi selvagem.

[22]Gud har fört honom ut ur Egypten, hans styrka är som vildoxens horn.

[23] Pois contra Jacó não vale encantamento, nem adivinhação contra Israel; agora, se poderá dizer de Jacó e de Israel: Que coisas tem feito Deus!

[23]Ingen svartkonst finns hos Jakob, ingen spådomskonst hos Israel. I rätta stunden sägs till Jakob, till Israel, vad Gud skall göra.

[24] Eis que o povo se levanta como leoa e se ergue como leão; não se deita até que devore a presa e beba o sangue dos que forem mortos.

[24]Det folket reser sig som ett lejon, som ett rovdjur redo till språng. Det vilar först när det slukat sitt byte och druckit de dräptas blod.

[25] Então, disse Balaque a Balaão: Nem o amaldiçoarás, nem o abençoarás.

[25]Då sade Balak till Bileam: »Vill du inte förbanna dem, så låt i alla fall bli att välsigna dem!«

[26] Porém Balaão respondeu e disse a Balaque: Não te disse eu: tudo o que o SENHOR falar, isso farei?

[26]Men Bileam svarade Balak: »Har jag inte sagt dig att jag måste göra allt som Herren säger?«

[27] Disse mais Balaque a Balaão: Ora, vem, e te levarei a outro lugar; porventura, parecerá bem aos olhos de Deus que dali mo amaldiçoes.

[27]Då sade Balak till honom: »Kom, jag tar dig med till ett annat ställe. Kanske är det Guds vilja att du förbannar dem åt mig därifrån.«

[28] Então, Balaque levou Balaão consigo ao cimo de Peor, que olha para o lado do deserto.

[28]Balak tog Bileam med sig högst upp på Pegor, som höjer sig över Jeshimon,

[29] Balaão disse a Balaque: Edifica-me, aqui, sete altares e prepara-me sete novilhos e sete carneiros.

[29]och Bileam sade till Balak: »Bygg sju altaren åt mig här, och skaffa hit sju tjurar och sju baggar.«

[30] Balaque, pois, fez como dissera Balaão e ofereceu sobre cada altar um novilho e um carneiro.

[30]Han gjorde som han blev tillsagd, och Bileam offrade en tjur och en bagge på varje altare.

Números 24

4 Mos 24

Balaão abençoa a Israel pela terceira vez

[1] Vendo Balaão que bem parecia aos olhos do SENHOR que abençoasse a Israel, não foi esta vez, como antes, ao encontro de agouros, mas voltou o rosto para o deserto.

[1]Bileam förstod att det var Herrens vilja att Israel skulle välsignas. Han gick inte undan för att söka tecken som de andra gångerna, i stället vände han sig ut mot öknen.

[2] Levantando Balaão os olhos e vendo Israel acampado segundo as suas tribos, veio sobre ele o Espírito de Deus.

[2]När han lyfte blicken såg han israeliterna lägrade stam vid stam. Då kom Guds ande över honom,

[3] Proferiu a sua palavra e disse: Palavra de Balaão, filho de Beor, palavra do homem de olhos abertos;

[3]och han sjöng sin siarsång: Så talar Bileam, Beors son, så talar mannen med det skarpa ögat,

[4] palavra daquele que ouve os ditos de Deus, o que tem a visão do Todo-Poderoso e prostra-se, porém de olhos abertos:

[4]så talar han som hör Guds ord, som äger kunskap om den Högste och skådar den

Väldige i syner — han segnar ner, hans ögon öppnas:

[5] Que boas são as tuas tendas, ó Jacó! Que boas são as tuas moradas, ó Israel!

[5]Sköna är dina tält, Jakob, dina boningar, Israel!

[6] Como vales que se estendem, como jardins à beira dos rios, como árvores de sândalo que o SENHOR plantou, como cedros junto às águas.

[6]De sträcker sig vida, som gröna dalar, de liknar trädgårdar vid en flod, aloeträd som Herren planterat, cedrar som växer vid vatten.

[7] Águas manarão de seus baldes, e as suas sementeiras terão águas abundantes; o seu rei se levantará mais do que Agague, e o seu reino será exaltado.

[7]Folkslag skall bäva för Israels makt, hans arm skall betvinga många folk. Hans kung skall bli större än Agag, hans välde växa i makt och ära.

[8] Deus tirou do Egito a Israel, cujas forças são como as do boi selvagem; consumirá as nações, seus inimigos, e quebrará seus ossos, e, com as suas setas, os atravessará.

[8]Gud har fört honom ut ur Egypten, hans styrka är som vildoxens horn. Han skall sluka fientliga folk, knäcka deras ben, krossa förtryckarna.

[9] Este abaixou-se, deitou-se como leão e como leoa; quem o despertará? Benditos os que te abençoarem, e malditos os que te amaldiçoarem.

[9]Han har lagt sig till ro, han vilar likt ett lejon, ett lejon som ingen vågar störa. Välsignad den som välsignar dig, förbannad den som förbannar dig.

[10] Então, a ira de Balaque se acendeu contra Balaão, e bateu ele as suas palmas. Disse Balaque a Balaão: Chamei-te para amaldiçoares os meus inimigos; porém, agora, já três vezes, somente os abençoaste.

[10]Balak blev rasande, knöt händerna mot Bileam och sade: »Jag kallade hit dig för att du skulle förbanna mina fiender, men nu har du välsignat dem tre gånger.

[11] Agora, pois, vai-te embora para tua casa; eu dissera que te cumularia de honras; mas eis que o SENHOR te privou delas.

[11]Ge dig i väg hem! Jag lovade att löna dig rikligt, men Herren har berövat dig lönen.«

[12] Então, Balaão disse a Balaque: Não falei eu também aos teus mensageiros, que me enviaste, dizendo:

[12]Bileam svarade honom: »Men jag sade ju till sändebuden som du skickade:

[13] ainda que Balaque me desse a sua casa cheia de prata e ouro, não poderia

[13]’Även om Balak ger mig allt silver och guld som finns i hans palats kan jag inte

traspassar o mandado do SENHOR, fazendo de mim mesmo bem ou mal; o que o SENHOR falar, isso falarei?

[14] Agora, eis que vou ao meu povo; vem, avisar-te-ei do que fará este povo ao teu, nos últimos dias.

A profecia de Balaão. A estrela de Jacó

[15] Então, proferiu a sua palavra e disse: Palavra de Balaão, filho de Beor, palavra do homem de olhos abertos,

[16] palavra daquele que ouve os ditos de Deus e sabe a ciência do Altíssimo; daquele que tem a visão do Todo-Poderoso e prostra-se, porém de olhos abertos:

[17] Vê-lo-ei, mas não agora; contemplá-lo-ei, mas não de perto; uma estrela procederá de Jacó, de Israel subirá um cetro que ferirá as têmporas de Moabe e destruirá todos os filhos de Sete.

[18] Edom será uma possessão; Seir, seus inimigos, também será uma possessão; mas Israel fará proezas.

[19] De Jacó sairá o dominador e exterminará os que restam das cidades.

[20] Viu Balaão a Amaleque, proferiu a sua palavra e disse: Amaleque é o primeiro das nações; porém o seu fim será destruição.

[21] Viu os queneus, proferiu a sua palavra e disse: Segura está a tua habitação, e puseste o teu ninho na penha.

[22] Todavia, o queneu será consumido. Até quando? Assur te levará cativo.

trotsa Herrens befallning och göra något på eget bevåg, vare sig gott eller ont.’ Vad Herren säger, det måste jag säga.

[14]Nu går jag hem till mitt eget folk. Men först vill jag låta dig veta vad detta folk skall göra med ditt folk i kommande dagar.«

[15]Och han sjöng sin siarsång: Så talar Bileam, Beors son, så talar mannen med det skarpa ögat,

[16]så talar han som hör Guds ord, som äger kunskap om den Högste och skådar den Väldige i syner — han segnar ner, hans ögon öppnas:

[17]Jag ser honom — men inte nu, jag skådar honom — men inte nära. En stjärna stiger fram ur Jakob, en spira höjs i Israel. Han krossar Moabs tinning, hjässan på alla ättlingar till Set.

[18]Edom skall bli hans egendom, hans egendom blir Seir. Israel skall visa sin makt,

[19]Jakob skall kuva sina fiender, förgöra varje överlevande från Ir.

[20]Han såg Amalek, och han sjöng sin siarsång: Amalek är främst bland folken, men hans ättlingar skall utplånas för alltid.

[21]Han såg keniterna, och han sjöng sin siarsång: Orubblig står din boning, Kain, ditt rede vilar på klippan.

[22]Ändå skall det prisges åt skövling. För hur länge? — Assur skall föra bort dig!

[23] Proferiu ainda a sua palavra e disse: Ai! Quem viverá, quando Deus fizer isto?

[24] Homens virão das costas de Quitim em suas naus; afligirão a Assur e a Héber; e também eles mesmos perecerão.

[25] Então, Balaão se levantou, e se foi, e voltou para a sua terra; e também Balaque se foi pelo seu caminho.

[23]Han sjöng sin siarsång: Öarnas folk skall samlas i norr,

[24]skepp från kitteernas kuster. De skall kuva Assur, kuva Ever, ja, också han skall utplånas för alltid.

[25]Därefter bröt Bileam upp och återvände hem, och Balak gick åt sitt håll.

Números 25

A adoração a Baal-Peor e o zelo de Fineias

[1] Habitando Israel em Sitim, começou o povo a prostituir-se com as filhas dos moabitas.

[2] Estas convidaram o povo aos sacrifícios dos seus deuses; e o povo comeu e inclinou-se aos deuses delas.

[3] Juntando-se Israel a Baal-Peor, a ira do SENHOR se acendeu contra Israel.

[4] Disse o SENHOR a Moisés: Toma todos os cabeças do povo e enforca-os ao SENHOR ao ar livre, e a ardente ira do SENHOR se retirará de Israel.

[5] Então, Moisés disse aos juízes de Israel: Cada um mate os homens da sua tribo que se juntaram a Baal-Peor.

[6] Eis que um homem dos filhos de Israel veio e trouxe a seus irmãos uma midianita perante os olhos de Moisés e de toda a congregação dos filhos de Israel, enquanto eles choravam diante da tenda da congregação.

[7] Vendo isso Finéias, filho de Eleazar, o filho de Arão, o sacerdote, levantou-se do

4 Mos 25

Avfall till moabitisk gudsdyrkan

[1]Israeliterna slog sig ner i Shittim. Där började folket hora med de moabitiska kvinnorna,

[2]som bjöd in dem till sin guds offermåltider. Folket åt med dem och tillbad deras gud.

[3]Att israeliterna gav sig i lag med Baal-Pegor väckte Herrens vrede,

[4]och han sade till Mose: »Grip ledarna för folket och häng upp dem under bar himmel inför Herren. Då skall Herrens glödande vrede vända sig från israeliterna.«

[5]Och Mose befallde Israels domare: »Döda dem av era män som har gett sig i lag med Baal-Pegor!«

[6]En israelitisk man kom in bland sina landsmän med sin midjanitiska kvinna mitt framför Mose och hela den israelitiska menigheten, som stod gråtande vid uppenbarelsetältets ingång.

[7]När Pinechas, son till Elasar, son till prästen Aron, såg detta steg han fram ur menigheten, tog ett spjut

meio da congregação, e, pegando uma lança,

8 foi após o homem israelita até ao interior da tenda, e os atravessou, ao homem israelita e à mulher, a ambos pelo ventre; então, a praga cessou de sobre os filhos de Israel.

9 Os que morreram da praga foram vinte e quatro mil.

10 Então, disse o SENHOR a Moisés:

11 Finéias, filho de Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, desviou a minha ira de sobre os filhos de Israel, pois estava animado com o meu zelo entre eles; de sorte que, no meu zelo, não consumi os filhos de Israel.

12 Portanto, dize: Eis que lhe dou a minha aliança de paz.

13 E ele e a sua descendência depois dele terão a aliança do sacerdócio perpétuo; porquanto teve zelo pelo seu Deus e fez expiação pelos filhos de Israel.

14 O nome do israelita que foi morto (morto com a midianita) era Zinri, filho de Salu, príncipe da casa paterna dos simeonitas.

15 O nome da mulher midianita que foi morta era Cosbi, filha de Zur, cabeça do povo da casa paterna entre os midianitas.

16 Disse mais o SENHOR a Moisés:

17 Afligireis os midianitas e os ferireis,

18 porque eles vos afligiram a vós outros quando vos enganaram no caso de Peor e no caso de Cosbi, filha do príncipe dos

8och följde efter den israelitiske mannen in i sovkammaren. Där stack han spjutet genom de båda, israeliten och kvinnan. Då upphörde den hemsökelse som härjade bland israeliterna

9och som hade krävt 24.000 människors liv.

10Herren talade till Mose:

11Pinechas, son till Elasar, son till prästen Aron, vände min vrede från israeliterna. Han gav min lidelse utlopp bland dem, så att jag inte utplånade israeliterna i min lidelse.

12Kungör därför att jag stiftar ett förbund som tillförsäkrar honom min vänskap

13och ger honom och hans efterkommande rätt till prästämbetet för all framtid, ty han brann av lidelse för sin Gud och bringade försoning åt israeliterna.

14Den dödade israeliten, han som dödades tillsammans med den midjanitiska kvinnan, hette Simri, Salus son, och var överhuvud för en familj av Simons stam.

15Den dödade midjanitiska kvinnan hette Kosbi, dotter till Sur, som var klanhövding, familjeöverhuvud, i Midjan.

16Herren talade till Mose:

17Anfall och slå midjaniterna,

18ty de anföll er genom att lömskt snärja er. Så var det när det gällde Pegor och när det gällde Kosbi, deras landsmaninna, den midjanitiska hövdingadottern, som

midianitas, irmã deles, que foi morta no dia da praga no caso de Peor.

dödades när folket hemsöktes för Pegors skull.

Números 26

O censo de todos os israelitas

[1] Passada a praga, falou o SENHOR a Moisés e a Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, dizendo:

[2] Levantai o censo de toda a congregação dos filhos de Israel, da idade de vinte anos para cima, segundo as casas de seus pais, todo que, em Israel, for capaz de sair à guerra.

[3] Moisés e Eleazar, o sacerdote, pois, nas campinas de Moabe, ao pé do Jordão, na altura de Jericó, falaram aos cabeças de Israel, dizendo:

[4] Contai o povo da idade de vinte anos para cima, como o SENHOR ordenara a Moisés e aos filhos de Israel que saíram do Egito:

[5] Rúben, o primogênito de Israel; os filhos de Rúben: de Enoque, a família dos enoquitas; de Palu, a família dos paluítas;

[6] de Hezrom, a família dos hezronitas; de Carmi, a família dos carmitas.

[7] São estas as famílias dos rubenitas; os que foram deles contados foram quarenta e três mil e setecentos e trinta.

[8] O filho de Palu: Eliabe.

[9] Os filhos de Eliabe: Nemuel, Datã e Abirão; estes, Datã e Abirão, são os que foram eleitos pela congregação, os quais

Israeliterna mönstras på nytt

[19]Efter hemsökelsen

4 Mos 26

[1]sade Herren till Mose och till prästen Elasar, Arons son:

[2]Räkna hela den israelitiska menigheten från tjugo års ålder och uppåt, familj för familj, alla vapenföra israeliter.

[3]Mose och prästen Elasar mönstrade dem då på Moabs hedar, vid Jordan, mitt emot Jeriko,

[4]alla som var tjugo år eller mer, så som Herren hade befallt Mose. Detta var de israeliter som hade dragit ut ur Egypten:

[5]Ruben var Israels förstfödde. Rubens ättlingar, släkt för släkt, var Henok och henokiternas släkt, Pallu och palluiternas släkt,

[6]Hesron och hesroniternas släkt, Karmi och karmiternas släkt.

[7]Detta var de rubenitiska släkterna; bland dem mönstrades 43.730 man.

[8]Pallus son var Eliav.

[9]Eliavs söner var Nemuel, Datan och Aviram. Det var Datan och Aviram, män som blivit utvalda ur menigheten, som

moveram a contenda contra Moisés e contra Arão, no grupo de Corá, quando moveram a contenda contra o SENHOR;

[10] quando a terra abriu a boca e os tragou com Corá, morrendo aquele grupo; quando o fogo consumiu duzentos e cinqüenta homens, e isso serviu de advertência.

[11] Mas os filhos de Corá não morreram.

[12] Os filhos de Simeão, segundo as suas famílias: de Nemuel, a família dos nemuelitas; de Jamim, a família dos jaminitas; de Jaquim, a família dos jaquinitas;

[13] de Zera, a família dos zeraítas; de Saul, a família dos saulitas.

[14] São estas as famílias dos simeonitas, num total de vinte e dois mil e duzentos.

[15] Os filhos de Gade, segundo as suas famílias: de Zefom, a família dos zefonitas; de Hagi, a família dos hagitas; de Suni, a família dos sunitas;

[16] de Ozni, a família dos oznitas; de Eri, a família dos eritas;

[17] de Arodi, a família dos aroditas; de Areli, a família dos arelitas.

[18] São estas as famílias dos filhos de Gade, segundo os que foram deles contados, num total de quarenta mil e quinhentos.

[19] Os filhos de Judá: Er e Onã; mas Er e Onã morreram na terra de Canaã.

[20] Assim, os filhos de Judá foram, segundo as suas famílias: de Selá, a família dos selaítas; de Perez, a família dos perezitas; de Zera, a família dos zeraítas.

satte sig upp mot Mose och Aron och ingick i Korachs menighet när den satte sig upp mot Herren.

[10]Då öppnade jorden sitt gap och slukade både dem och Korach. Samtidigt omkom deras menighet, i och med att elden förbrände de 250 männen. De blev ett varnande exempel;

[11]men Korachs söner dog inte.

[12]Simons ättlingar, släkt för släkt, var Nemuel och nemueliternas släkt, Jamin och jaminiternas släkt, Jakin och jakiniternas släkt,

[13]Serach och serachiternas släkt, Saul och sauliternas släkt.

[14]Detta var de simonitiska släkterna enligt mönstringen: 22.200 man.

[15]Gads ättlingar, släkt för släkt, var Sefon och sefoniternas släkt, Haggi och haggiternas släkt, Shuni och shuniternas släkt,

[16]Osni och osniternas släkt, Eri och eriternas släkt,

[17]Arod och arodirternas släkt, Areli och areliternas släkt.

[18]Detta var Gads ättlingars släkter enligt mönstringen: 40.500 man.

[19]Er och Onan var söner till Juda, men båda hade dött i Kanaan.

[20]Judas ättlingar var därefter, släkt för släkt, Shela och shelaiternas släkt, Peres och peresiternas släkt, Serach och serachiternas släkt.

[21] Os filhos de Perez foram: de Hezrom, a família dos hezronitas; de Hamul, a família dos hamulitas.

[22] São estas as famílias de Judá, segundo os que foram deles contados, num total de setenta e seis mil e quinhentos.

[23] Os filhos de Issacar, segundo as suas famílias, foram: de Tola, a família dos tolaítas; de Puva, a família dos puvitas;

[24] de Jasube, a família dos jasubitas; de Sinrom, a família dos sinronitas.

[25] São estas as famílias de Issacar, segundo os que foram deles contados, num total de sessenta e quatro mil e trezentos.

[26] Os filhos de Zebulom, segundo a suas famílias, foram: de Serede, a família dos sereditas; de Elom, a família dos elonitas, de Jaleel, a família dos jaleelitas.

[27] São estas as famílias dos zebulonitas, segundo os que foram deles contados, num total de sessenta mil e quinhentos.

[28] Os filhos de José, segundo as suas famílias, foram Manassés e Efraim.

[29] Os filhos de Manassés foram: de Maquir, a família dos maquiritas; e Maquir gerou a Gileade; de Gileade, a família dos gileaditas.

[30] São estes os filhos de Gileade: de Jezer, a família dos jezeritas; de Heleque, a família dos helequitas;

[31] de Asriel, a família dos asrielitas; de Siquém, a família dos siquemitas.

[32] De Semida, a família dos semidaítas; de Héfer, a família dos heferitas.

[21]Peres ättlingar var Hesron och hesroniternas släkt, Hamul och hamuliternas släkt.

[22]Detta var Judas släkter enligt mönstringen: 76.500 man.

[23]Isaskars ättlingar, släkt för släkt, var Tola och tolaiternas släkt, Puva och puvaiternas släkt,

[24]Jashuv och jashuviternas släkt, Shimron och shimroniternas släkt.

[25]Detta var Isaskars släkter enligt mönstringen: 64.300 man.

[26]Sebulons ättlingar, släkt för släkt, var Sered och serediternas släkt, Elon och eloniternas släkt, Jachleel och jachleeliternas släkt.

[27]Detta var de sebulonitiska släkterna enligt mönstringen: 60.500 man.

[28]Josefs ättlingar, släkt för släkt, härstammade från Manasse och Efraim.

[29]Manasses ättlingar var Makir och makiriternas släkt. Makir blev far till Gilead; från denne härstammade gileaditernas släkt.

[30]Detta är Gileads ättlingar: Ieser och ieseriternas släkt, Helek och helekiternas släkt,

[31]Asriel och asrieliternas släkt, Shekem och shekemiternas släkt,

[32]Shemida och shemidaiternas släkt, Hefer och heferiternas släkt.

[33] Porém Zelofeade, filho de Héfer, não tinha filhos, senão filhas; os nomes das filhas de Zelofeade foram: Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.

[33]Hefers son Selofchad fick inga söner utan bara döttrar. Selofchads döttrar hette Machla, Noa, Hogla, Milka och Tirsa.

[34] São estas as famílias de Manassés; os que foram deles contados foram cinqüenta e dois mil e setecentos.

[34]Detta var Manasses släkter enligt mönstringen: 52.700 man.

[35] São estes os filhos de Efraim, segundo as suas famílias: de Sutela, a família dos sutelaítas; de Bequer, a família dos bequeritas; de Taã, a família dos taanitas.

[35]Efraims ättlingar, släkt för släkt, var Shutelach och shutelachiternas släkt, Beker och bekeriternas släkt, Tachan och tachaniternas släkt.

[36] De Erã, filho de Sutela: de Erã, a família dos eranitas.

[36]Och detta är Shutelachs ättlingar: Eran och eraniternas släkt.

[37] São estas as famílias dos filhos de Efraim, segundo os que foram deles contados, num total de trinta e dois mil e quinhentos. São estes os filhos de José, segundo as suas famílias.

[37]Detta var Efraims ättlingars släkter enligt mönstringen: 32.500 man. Detta var Josefs ättlingar, släkt för släkt.

[38] Os filhos de Benjamim, segundo as suas famílias: de Belá, a família dos belaítas; de Asbel, a família dos asbelitas; de Airão, a família dos airamitas;

[38]Benjamins ättlingar, släkt för släkt, var Bela och belaiternas släkt, Ashbel och ashbeliternas släkt, Achiram och achiramiternas släkt,

[39] de Sufã, a família dos sufamitas; de Hufã, a família dos hufamitas.

[39]Shufam och shufamiternas släkt, Hufam och hufamiternas släkt.

[40] Os filhos de Belá foram: Arde e Naamã; de Arde, a família dos arditas; de Naamã, a família dos naamanitas.

[40]Belas söner var Ard och Naaman. Från Ard härstammade arditernas släkt, från Naaman naamaniternas släkt.

[41] São estes os filhos de Benjamim, segundo as suas famílias; os que foram deles contados foram quarenta e cinco mil e seiscentos.

[41]Detta var Benjamins ättlingars släkter enligt mönstringen: 45.600 man.

[42] São estes os filhos de Dã, segundo as suas famílias: de Suão, a família dos suamitas. São estas as famílias de Dã, segundo as suas famílias.

[42]Dans ättlingar, släkt för släkt, var Shucham och shuchamiternas släkt. Detta var Dans släkter

43 Todas as famílias dos suamitas, segundo os que foram deles contados, tinham sessenta e quatro mil e quatrocentos.	43enligt mönstringen: 64.400 man.
44 Os filhos de Aser, segundo as suas famílias: de Imna, a família dos imnaítas; de Isvi, a família dos isvitas; de Berias, a família dos beriaítas.	44Ashers ättlingar, släkt för släkt, var Jimna och jimnaiternas släkt, Jishvi och jishviternas släkt, Beria och beriaiternas släkt.
45 Os filhos de Berias foram: de Héber, a família dos heberitas; de Malquiel, a família dos malquielitas.	45Berias ättlingar var Hever och heveriternas släkt, Malkiel och malkieliternas släkt.
46 O nome da filha de Aser foi Sera.	46Ashers dotter hette Serach.
47 São estas as famílias dos filhos de Aser, segundo os que foram deles contados, num total de cinqüenta e três mil e quatrocentos.	47Detta var Ashers ättlingars släkter enligt mönstringen: 53.400 man.
48 Os filhos de Naftali, segundo as suas famílias: de Jazeel, a família dos jazeelitas; de Guni, a família dos gunitas;	48Naftalis ättlingar, släkt för släkt, var Jachseel och jachseeliternas släkt, Guni och guniternas släkt,
49 de Jezer, a família dos jezeritas; de Silém, a família dos silemitas.	49Jeser och jeseriternas släkt, Shillem och shillemiternas släkt.
50 São estas as famílias de Naftali, segundo as suas famílias; os que foram deles contados, foram quarenta e cinco mil e quatrocentos.	50Detta var Naftalis släkter enligt mönstringen: 45.400 man.
51 São estes os contados dos filhos de Israel: seiscentos e um mil setecentos e trinta.	51Detta var de israeliter som blev mönstrade: 601.730 man.
A lei acerca da divisão da terra	
52 Disse o SENHOR a Moisés:	52Herren talade till Mose:
53 A estes se repartirá a terra em herança, segundo o censo.	53Åt dessa stammar skall landet fördelas och ges som egendom, allt efter antalet personer.
54 À tribo mais numerosa darás herança maior, à pequena, herança menor; a cada uma, em proporção ao seu número, se dará a herança.	54Åt en stor stam skall du ge en stor andel, åt en liten stam en liten. Varje stam skall få en andel motsvarande antalet mönstrade.

[55] Todavia, a terra se repartirá por sortes; segundo os nomes das tribos de seus pais, a herdarão.

[56] Segundo a sorte, repartir-se-á a herança deles entre as tribos maiores e menores.

O censo dos levitas

[57] São estes os que foram contados dos levitas, segundo as suas famílias: de Gérson, a família dos gersonitas; de Coate, a família dos coatitas; de Merari, a família dos meraritas.

[58] São estas as famílias de Levi: a família dos libnitas, a família dos hebronitas, a família dos malitas, a família dos musitas, a família dos coraítas. Coate gerou a Anrão.

[59] A mulher de Anrão chamava-se Joquebede, filha de Levi, a qual lhe nasceu no Egito; teve ela, de Anrão, a Arão, e a Moisés, e a Miriã, irmã deles.

[60] A Arão nasceram Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[61] Nadabe e Abiú morreram quando levaram fogo estranho perante o SENHOR.

[62] Os que foram deles contados foram vinte e três mil, todo homem da idade de um mês para cima; porque estes não foram contados entre os filhos de Israel, porquanto lhes não foi dada herança com os outros.

[63] São estes os que foram contados por Moisés e o sacerdote Eleazar, que contaram os filhos de Israel nas campinas de Moabe, ao pé do Jordão, na altura de Jericó.

[55]Landet skall delas genom lottning; man skall fördela det efter fädernestammarnas namn.

[56]Efter lottens utslag skall varje stam, stor eller liten, få sin andel.

[57]Detta är de som blev mönstrade bland leviterna, släkt för släkt: Gershon och gershoniternas släkt, Kehat och kehatiternas släkt, Merari och merariternas släkt.

[58]Detta är de släkter som härstammar från Levi: livniternas släkt, hebroniternas släkt, machliternas släkt, mushiternas släkt, korachiternas släkt. Kehat blev far till Amram.

[59]Amrams hustru hette Jokeved, Levis dotter, som föddes åt Levi i Egypten. Åt Amram födde hon Aron och Mose och deras syster Mirjam.

[60]Aron fick sönerna Nadav och Avihu, Elasar och Itamar.

[61]Nadav och Avihu dog när de bar fram otillåten eld inför Herren.

[62]De mönstrade bland dessa släkter, alla av manligt kön från en månads ålder och uppåt, var 23.000 man. De blev inte mönstrade tillsammans med de andra israeliterna, eftersom de inte fick någon egendom som de andra.

[63]Detta var de som mönstrades av Mose och prästen Elasar när de mönstrade israeliterna på Moabs hedar, vid Jordan, mitt emot Jeriko.

[64] Entre estes, porém, nenhum houve dos que foram contados por Moisés e pelo sacerdote Arão, quando levantaram o censo dos filhos de Israel no deserto do Sinai.

[65] Porque o SENHOR dissera deles que morreriam no deserto; e nenhum deles ficou, senão Calebe, filho de Jefoné, e Josué, filho de Num.

[64]Bland dem fanns ingen som Mose och prästen Aron hade mönstrat när de mönstrade israeliterna i Sinaiöknen.

[65]Om dem hade Herren sagt: »De skall möta döden i öknen.« Och ingen fanns längre kvar av dem, utom Kalev, Jefunnes son, och Josua, Nuns son.

Números 27

A lei acerca dos direitos de filhas herdeiras. As filhas de Zelofeade

[1] Então, vieram as filhas de Zelofeade, filho de Héfer, filho de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, entre as famílias de Manassés, filho de José. São estes os nomes de suas filhas: Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.

[2] Apresentaram-se diante de Moisés, e diante de Eleazar, o sacerdote, e diante dos príncipes, e diante de todo o povo, à porta da tenda da congregação, dizendo:

[3] Nosso pai morreu no deserto e não estava entre os que se ajuntaram contra o SENHOR no grupo de Corá; mas morreu no seu próprio pecado e não teve filhos.

[4] Por que se tiraria o nome de nosso pai do meio da sua família, porquanto não teve filhos? Dá-nos possessão entre os irmãos de nosso pai.

[5] Moisés levou a causa delas perante o SENHOR.

[6] Disse o SENHOR a Moisés:

4 Mos 27

Selofchads döttrar och kvinnors arvsrätt

[1]Nu trädde Selofchads döttrar fram. Selofchad var son till Hefer, son till Gilead, son till Makir, son till Manasse; han hörde till Manasses, Josefs sons, släkter. Döttrarna hette Machla, Noa, Hogla, Milka och Tirsa.

[2]De ställde sig inför Mose och prästen Elasar, inför hövdingarna och hela menigheten vid ingången till uppenbarelsetältet och sade:

[3]»Vår far dog i öknen, men han var inte med i den menighet som gaddade sig samman mot Herren, Korachs menighet, utan dog på grund av sin egen synd. Han hade inga söner.

[4]Måste vår fars namn utplånas ur hans släkt, därför att han inte hade någon son? Låt oss få mark att äga liksom vår fars manliga släktingar.«

[5]Mose lade fram deras sak inför Herren,

[6]och Herren talade till Mose:

[7] As filhas de Zelofeade falam o que é justo; certamente, lhes darás possessão de herança entre os irmãos de seu pai e farás passar a elas a herança de seu pai.

[7]Selofchads döttrar har rätt. Du skall låta dem ärva mark liksom deras manliga släktingar; låt arvet efter deras far tillfalla dem.

[8] Falarás aos filhos de Israel, dizendo: Quando alguém morrer e não tiver filho, então, fareis passar a sua herança a sua filha.

[8]Sedan skall du tala till israeliterna: Om en man dör utan att efterlämna någon son, skall ni låta hans arv tillfalla hans dotter.

[9] E, se não tiver filha, então, a sua herança dareis aos irmãos dele.

[9]Om han inte hade någon dotter, skall ni ge hans arv åt hans bröder.

[10] Porém, se não tiver irmãos, dareis a sua herança aos irmãos de seu pai.

[10]Hade han inga bröder, skall ni ge hans arv åt hans fars bröder.

[11] Se também seu pai não tiver irmãos, dareis a sua herança ao parente mais chegado de sua família, para que a possua; isto aos filhos de Israel será prescrição de direito, como o SENHOR ordenou a Moisés.

[11]Hade hans far inga bröder, skall ni ge hans arv åt den närmaste anförvanten i hans släkt; denne skall ärva. Detta skall vara gällande lag för israeliterna — så har Herren befallt Mose.

Deus prediz a morte de Moisés
Deuteronômio 3.23-29

Josua utses till Moses efterträdare

[12] Depois, disse o SENHOR a Moisés: Sobe a este monte Abarim e vê a terra que dei aos filhos de Israel.

[12]Herren sade till Mose: »Gå upp i Avarimbergen här och se ut över det land som jag har gett åt israeliterna.

[13] E, tendo-a visto, serás recolhido também ao teu povo, assim como o foi teu irmão Arão;

[13]När du har sett det skall också du förenas med dina fäder, liksom din bror Aron,

[14] porquanto, no deserto de Zim, na contenda da congregação, fostes rebeldes ao meu mandado de me santificar nas águas diante dos seus olhos. São estas as águas de Meribá de Cades, no deserto de Zim.

[14]ty när menigheten gjorde uppror i Sinöknen höll ni mig inte helig inför israeliterna utan trotsade min befallning om vattnet« (dvs. Merivavattnet i Kadesh i Sinöknen).

[15] Então, disse Moisés ao SENHOR:

[15]Då sade Mose till Herren:

[16] O SENHOR, autor e conservador de toda vida, ponha um homem sobre esta congregação

[16]»Må Herren, den Gud som ger alla människor liv och ande, utse en ledare för menigheten,

[17] que saia adiante deles, e que entre adiante deles, e que os faça sair, e que os faça entrar, para que a congregação do SENHOR não seja como ovelhas que não têm pastor.

[17]en som kan leda deras fälttåg, föra dem ut i strid och tillbaka igen, så att inte Herrens menighet blir som får utan herde.«

Josué designado sucessor de Moisés

[18] Disse o SENHOR a Moisés: Toma Josué, filho de Num, homem em quem há o Espírito, e impõe-lhe as mãos;

[18]Herren svarade: »Hämta Josua, Nuns son, han är en man med ande. Lägg din hand på honom,

[19] apresenta-o perante Eleazar, o sacerdote, e perante toda a congregação; e dá-lhe, à vista deles, as tuas ordens.

[19]ställ honom inför prästen Elasar och hela menigheten och ge honom hans uppdrag i deras åsyn.

[20] Põe sobre ele da tua autoridade, para que lhe obedeça toda a congregação dos filhos de Israel.

[20]Låt honom få del av din egen myndighet, så att hela den israelitiska menigheten lyder honom.

[21] Apresentar-se-á perante Eleazar, o sacerdote, o qual por ele consultará, segundo o juízo do Urim, perante o SENHOR; segundo a sua palavra, sairão e, segundo a sua palavra, entrarão, ele, e todos os filhos de Israel com ele, e toda a congregação.

[21]Men han skall vända sig till prästen Elasar, som för hans räkning skall söka vägledning inför Herren med hjälp av orakel. På hans ord skall de dra ut, och på hans ord skall de vända tillbaka, Josua liksom de andra israeliterna, hela menigheten.«

[22] Fez Moisés como lhe ordenara o SENHOR, porque tomou a Josué e apresentou-o perante Eleazar, o sacerdote, e perante toda a congregação;

[22]Mose gjorde som Herren hade befallt honom. Han hämtade Josua, ställde honom inför prästen Elasar och hela menigheten,

[23] e lhe impôs as mãos e lhe deu as suas ordens, como o SENHOR falara por intermédio de Moisés.

[23]lade sina händer på honom och gav honom hans uppdrag, så som Herren hade sagt genom Mose.

Números 28

Ofertas contínuas

Êxodo 29.38-42

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Dá ordem aos filhos de Israel e dize-lhes: Da minha oferta, do meu manjar para as minhas ofertas queimadas, do aroma

4 Mos 28

Offer- och högtidskalender

[1]Herren talade till Mose:

[2]Ge israeliterna följande påbud: De offergåvor som tillkommer mig, min föda, alltså mina eldoffer, den lukt som gör mig

agradável, tereis cuidado, para mas trazer a seu tempo determinado.

3 Dir-lhes-ás: Esta é a oferta queimada que oferecereis ao SENHOR, dia após dia: dois cordeiros de um ano, sem defeito, em contínuo holocausto;

4 um cordeiro oferecerás pela manhã, e o outro, ao crepúsculo da tarde;

5 e a décima parte de um efa de flor de farinha, em oferta de manjares, amassada com a quarta parte de um him de azeite batido.

6 É holocausto contínuo, instituído no monte Sinai, de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

7 A sua libação será a quarta parte de um him para o cordeiro; no santuário, oferecerás a libação de bebida forte ao SENHOR.

8 E o outro cordeiro oferecerás no crepúsculo da tarde; como a oferta de manjares da manhã e como a sua libação, o trarás em oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

9 No dia de sábado, oferecerás dois cordeiros de um ano, sem defeito, e duas décimas de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, e a sua libação;

10 é holocausto de cada sábado, além do holocausto contínuo e a sua libação.

nöjd, skall ni vara noga med att ge på fastställda tider.

3Säg till dem: Detta är de eldoffer ni skall ge åt Herren: två årsgamla, felfria lamm som brännoffer varje dag i all framtid.

4Det ena lammet skall du offra på morgonen, det andra mellan skymning och mörker,

5och som matoffer en tiondels efa siktat mjöl, blandat med en kvarts hin olja av stötta oliver.

6Detta är det dagliga brännoffret, instiftat på Sinaiberget, en lukt som gör Herren nöjd, ett eldoffer åt honom.

7Som dryckesoffer till det första lammet skall du ge en kvarts hin, ett offer av en rusande dryck skall du utgjuta åt Herren i helgedomen.

8Det andra lammet skall du offra mellan skymning och mörker; med samma slags matoffer och dryckesoffer som om morgonen skall du offra det, ett eldoffer, en lukt som gör Herren nöjd.

9På sabbatsdagen skall du offra två årsgamla, felfria lamm, och som matoffer två tiondels efa siktat mjöl, blandat med olja, och dessutom det tillhörande dryckesoffret.

10Detta är sabbatsbrännoffret på dess bestämda dag, sabbaten, utöver det dagliga brännoffret med dess dryckesoffer.

[11] Nos princípios dos vossos meses, oferecereis, em holocausto ao SENHOR, dois novilhos e um carneiro, sete cordeiros de um ano, sem defeito,

[11]Vid era nymånadsfester skall ni som brännoffer till Herren frambära två ungtjurar, en bagge och sju årsgamla lamm, alla felfria,

[12] e três décimas de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, para um novilho; duas décimas de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, para um carneiro;

[12]samt tre tiondels efa siktat mjöl, blandat med olja, som matoffer till varje tjur, två tiondels efa siktat mjöl, blandat med olja, som matoffer till baggen

[13] e uma décima de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, para um cordeiro; é holocausto de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[13]och en tiondels efa siktat mjöl, blandat med olja, som matoffer till varje lamm. Det blir ett brännoffer, en lukt som gör Herren nöjd, ett eldoffer åt honom.

[14] As suas libações serão a metade de um him de vinho para um novilho, e a terça parte de um him para um carneiro, e a quarta parte de um him para um cordeiro; este é o holocausto da lua nova de cada mês, por todos os meses do ano.

[14]De tillhörande dryckesoffren skall bestå av en halv hin vin till tjurarna, en tredjedels hin till baggen och en kvarts hin till lammen. Detta är nymånadsbrännoffret på dess bestämda dag, nymånadsdagen, likadant vid alla årets nymånadsfester.

[15] Também se trará um bode como oferta pelo pecado, ao SENHOR, além do holocausto contínuo, com a sua libação.

[15]Dessutom skall ni offra en getabock som syndoffer åt Herren. Allt detta skall offras utöver det dagliga brännoffret med dess dryckesoffer.

[16] No primeiro mês, aos catorze dias do mês, é a Páscoa do SENHOR.

[16]I första månaden, på fjortonde dagen i månaden, är det Herrens påsk,

[17] Aos quinze dias do mesmo mês, haverá festa; sete dias se comerão pães asmos.

[17]och på femtonde dagen i samma månad skall det hållas en högtid. I sju dagar skall man äta osyrat bröd.

[18] No primeiro dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis;

[18]Den första dagen skall det hållas en helig sammankomst; då får ni inte utföra några sysslor.

[19] mas apresentareis oferta queimada em holocausto ao SENHOR, dois novilhos, um carneiro e sete cordeiros de um ano; ser-vos-ão eles sem defeito.

[20] A sua oferta de manjares será flor de farinha, amassada com azeite; oferecereis três décimas para um novilho e duas décimas para um carneiro.

[21] Para cada um dos sete cordeiros oferecereis uma décima;

[22] e um bode, para oferta pelo pecado, para fazer expiação por vós.

[23] Estas coisas oferecereis, além do holocausto da manhã, que é o holocausto contínuo.

[24] Assim, oferecereis cada dia, por sete dias, o manjar da oferta queimada em aroma agradável ao SENHOR; além do holocausto contínuo, se oferecerá isto com a sua libação.

[25] No sétimo dia, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

[26] Também tereis santa convocação no dia das primícias, quando trouxerdes oferta nova de manjares ao SENHOR, segundo a vossa Festa das Semanas; nenhuma obra servil fareis.

[27] Então, oferecereis ao SENHOR por holocausto, em aroma agradável: dois novilhos, um carneiro e sete cordeiros de um ano;

[28] a sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite: três

[19]Som ett eldoffer, ett brännoffer åt Herren, skall ni offra två ungtjurar, en bagge och sju årsgamla lamm; de skall vara felfria.

[20]Det tillhörande matoffret skall bestå av siktat mjöl, blandat med olja: ni skall offra tre tiondels efa till tjurarna, två tiondels efa till baggen

[21]och offra en tiondels efa till vart och ett av de sju lammen.

[22]Dessutom skall ni offra en syndofferbock för att bringa försoning åt er.

[23]Allt detta skall ni offra förutom morgonens brännoffer, som är en del av det dagliga brännoffret.

[24]På detta sätt skall ni frambära offer varje dag under de sju dagarna, som föda, som eldoffer, en lukt som gör Herren nöjd. Det skall offras utöver det dagliga brännoffret med dess dryckesoffer.

[25]Den sjunde dagen skall ni hålla en helig sammankomst; då får ni inte utföra några sysslor.

[26]På förstlingsoffrets dag, när ni under er veckohögtid bär fram ett matoffer av den nya skörden till Herren, skall ni hålla en helig sammankomst; då får ni inte utföra några sysslor.

[27]Som ett brännoffer, en lukt som gör Herren nöjd, skall ni offra två ungtjurar, en bagge och sju årsgamla lamm; de skall vara felfria.

[28]Det tillhörande matoffret skall bestå av siktat mjöl, blandat med olja: tre tiondels

décimas de um efa para um novilho, duas décimas para um carneiro,

[29] uma décima para cada um dos sete cordeiros;

[30] e um bode, para fazer expiação por vós.

[31] Oferecê-los-eis, além do holocausto contínuo, e da sua oferta de manjares, e das suas libações. Ser-vos-ão eles sem defeito.

efa till varje tjur, två tiondels efa till baggen

[29]och en tiondels efa till vart och ett av de sju lammen.

[30]Dessutom skall ni offra en getabock för att bringa försoning åt er.

[31]Allt detta skall ni offra förutom det dagliga brännoffret med dess matoffer och dryckesoffer.

Números 29

Ofertas nas outras festas solenes

[1] No primeiro dia do sétimo mês, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; ser-vos-á dia do sonido de trombetas.

[2] Então, por holocausto, de aroma agradável ao SENHOR, oferecereis um novilho, um carneiro e sete cordeiros de um ano, sem defeito;

[3] e, pela sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite, três décimas de um efa para o novilho, duas décimas para o carneiro

[4] e uma décima para cada um dos sete cordeiros;

[5] e um bode, para oferta pelo pecado, para fazer expiação por vós,

[6] além do holocausto do mês e a sua oferta de manjares, do holocausto contínuo e a sua oferta de manjares, com as suas libações, segundo o seu estatuto, em aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

4 Mos 29

[1]I sjunde månaden, på första dagen i månaden, skall ni hålla en helig sammankomst; då får ni inte utföra några sysslor. Den dagen skall ni låta hornen ljuda.

[2]Som ett brännoffer, en lukt som gör Herren nöjd, skall ni offra en ungtjur, en bagge och sju årsgamla lamm, alla felfria.

[3]Det tillhörande matoffret skall bestå av siktat mjöl, blandat med olja: tre tiondels efa till tjuren, två tiondels efa till baggen

[4]och en tiondels efa till vart och ett av de sju lammen.

[5]Dessutom skall ni offra en getabock som syndoffer för att bringa försoning åt er.

[6]Allt detta skall offras förutom nymånadsbrännoffret med dess matoffer och det dagliga brännoffret med dess matoffer och de dryckesoffer som föreskrivs för dem, allt till en lukt som gör Herren nöjd, ett eldoffer åt honom.

[7] No dia dez deste sétimo mês, tereis santa convocação e afligireis a vossa alma; nenhuma obra fareis.

[7]På tionde dagen i samma månad, den sjunde, skall ni hålla en helig sammankomst; då skall ni späka er, och ni får inte utföra något arbete.

[8] Mas, por holocausto, em aroma agradável ao SENHOR, oferecereis um novilho, um carneiro e sete cordeiros de um ano; ser-vos-ão eles sem defeito.

[8]Som ett brännoffer åt Herren, en lukt som gör honom nöjd, skall ni offra en ungtjur, en bagge och sju årsgamla lamm; de skall vara felfria.

[9] Pela sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite, oferecereis três décimas de um efa para o novilho, duas décimas para o carneiro

[9]Det tillhörande matoffret skall bestå av siktat mjöl, blandat med olja: tre tiondels efa till tjuren, två tiondels efa till baggen

[10] e uma décima para cada um dos sete cordeiros;

[10]och en tiondels efa till vart och ett av de sju lammen.

[11] um bode, para oferta pelo pecado, além da oferta pelo pecado, para fazer expiação, e do holocausto contínuo, e da sua oferta de manjares com as suas libações.

[11]Dessutom skall ni offra en getabock som syndoffer. Allt detta skall offras förutom försoningsdagens syndoffer och det dagliga brännoffret med dess matoffer och dryckesoffer.

[12] Aos quinze dias do sétimo mês, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; mas sete dias celebrareis festa ao SENHOR.

[12]På femtonde dagen i sjunde månaden skall ni hålla en helig sammankomst; då får ni inte utföra några sysslor. Under sju dagar skall ni fira en högtid till Herrens ära.

[13] Por holocausto em oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR, oferecereis treze novilhos, dois carneiros e catorze cordeiros de um ano; serão eles sem defeito.

[13]Som ett brännoffer, ett eldoffer, en lukt som gör Herren nöjd, skall ni offra tretton ungtjurar, två baggar och fjorton årsgamla lamm; de skall vara felfria.

[14] Pela oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite, três décimas de um efa para cada um dos treze novilhos, duas décimas para cada um dos dois carneiros

[14]Det tillhörande matoffret skall bestå av siktat mjöl, blandat med olja: tre tiondels efa till var och en av de tretton tjurarna, två tiondels efa till var och en av de två baggarna

[15] e uma décima para cada um dos catorze cordeiros;

[16] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[17] No segundo dia, oferecereis doze novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[18] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[19] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[20] No terceiro dia, oferecereis onze novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[21] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[22] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[23] No quarto dia, dez novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[24] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[15]och en tiondels efa till vart och ett av de fjorton lammen.

[16]Dessutom skall ni offra en getabock som syndoffer. Allt detta skall offras förutom det dagliga brännoffret med dess matoffer och dryckesoffer.

[17]Den andra dagen skall ni offra tolv ungtjurar, två baggar och fjorton årsgamla lamm, alla felfria.

[18]Tillhörande matoffer och dryckesoffer skall för tjurarna, baggarna och lammen följa de givna föreskrifterna, allt efter djurens antal.

[19]Dessutom skall ni offra en getabock som syndoffer. Allt detta skall offras förutom det dagliga brännoffret med dess matoffer och dryckesoffer.

[20]Den tredje dagen skall ni offra elva tjurar, två baggar och fjorton årsgamla lamm, alla felfria.

[21]Tillhörande matoffer och dryckesoffer skall för tjurarna, baggarna och lammen följa de givna föreskrifterna, allt efter djurens antal.

[22]Dessutom skall ni offra en syndofferbock. Allt detta skall offras förutom det dagliga brännoffret med dess matoffer och dryckesoffer.

[23]Den fjärde dagen skall ni offra tio tjurar, två baggar och fjorton årsgamla lamm, alla felfria.

[24]Tillhörande matoffer och dryckesoffer skall för tjurarna, baggarna och lammen följa de givna föreskrifterna, allt efter djurens antal.

[25] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[25]Dessutom skall ni offra en getabock som syndoffer. Allt detta skall offras förutom det dagliga brännoffret med dess matoffer och dryckesoffer.

[26] No quinto dia, nove novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[26]Den femte dagen skall ni offra nio tjurar, två baggar och fjorton årsgamla lamm, alla felfria.

[27] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[27]Tillhörande matoffer och dryckesoffer skall för tjurarna, baggarna och lammen följa de givna föreskrifterna, allt efter djurens antal.

[28] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[28]Dessutom skall ni offra en syndofferbock. Allt detta skall offras förutom det dagliga brännoffret med dess matoffer och dryckesoffer.

[29] No sexto dia, oito novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[29]Den sjätte dagen skall ni offra åtta tjurar, två baggar och fjorton årsgamla lamm, alla felfria.

[30] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[30]Tillhörande matoffer och dryckesoffer skall för tjurarna, baggarna och lammen följa de givna föreskrifterna, allt efter djurens antal.

[31] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[31]Dessutom skall ni offra en syndofferbock. Allt detta skall offras förutom det dagliga brännoffret med dess matoffer och dryckesoffer.

[32] No sétimo dia, sete novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[32]Den sjunde dagen skall ni offra sju tjurar, två baggar och fjorton årsgamla lamm, alla felfria.

[33] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[33]Tillhörande matoffer och dryckesoffer skall för tjurarna, baggarna och lammen följa de givna föreskrifterna, allt efter djurens antal.

34 e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

34Dessutom skall ni offra en syndofferbock. Allt detta skall offras förutom det dagliga brännoffret med dess matoffer och dryckesoffer.

35 No oitavo dia, tereis reunião solene; nenhuma obra servil fareis;

35På den åttonde dagen skall ni ha en högtidssamling; då får ni inte utföra några sysslor.

36 e, por holocausto, em oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR, oferecereis um novilho, um carneiro, sete cordeiros de um ano, sem defeito,

36Som ett brännoffer, ett eldoffer, en lukt som gör Herren nöjd, skall ni offra en tjur, en bagge och sju årsgamla lamm, alla felfria.

37 com a oferta de manjares e as libações para o novilho, para o carneiro e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

37Tillhörande matoffer och dryckesoffer skall för tjuren, baggen och lammen följa de givna föreskrifterna, allt efter djurens antal.

38 e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

38Dessutom skall ni offra en syndofferbock. Allt detta skall offras förutom det dagliga brännoffret med dess matoffer och dryckesoffer.

39 Estas coisas oferecereis ao SENHOR nas vossas festas fixas, além dos vossos votos e das vossas ofertas voluntárias, para os vossos holocaustos, as vossas ofertas de manjares, as vossas libações e as vossas ofertas pacíficas.

39Detta är vad ni skall offra åt Herren vid era högtider, utom de löftesoffer och frivilliga offer som ni ger i form av brännoffer, matoffer, dryckesoffer eller gemenskapsoffer.

40 E falou Moisés aos filhos de Israel, conforme tudo o que o SENHOR lhe ordenara.

4 Mos 30

1Mose sade detta till israeliterna, alldeles så som Herren hade befallt honom.

Números 30

Acerca de votos

Deuteronômio 23.21-23

Lagar om löften

1 Falou Moisés aos cabeças das tribos dos filhos de Israel, dizendo: Esta é a palavra que o SENHOR ordenou:

2Mose talade till israeliternas stamhövdingar: Detta är vad Herren har befallt.

[2] Quando um homem fizer voto ao SENHOR ou juramento para obrigar-se a alguma abstinência, não violará a sua palavra; segundo tudo o que prometeu, fará.

[3]Om en man avlägger ett löfte till Herren eller med ed förpliktar sig att avstå från något, får han inte bryta sitt ord. Han måste i allt göra så som han har lovat.

[3] Quando, porém, uma mulher fizer voto ao SENHOR ou se obrigar a alguma abstinência, estando em casa de seu pai, na sua mocidade,

[4]Om en kvinna som ännu är ung och bor hos sin far avlägger ett löfte till Herren eller förpliktar sig att avstå från något,

[4] e seu pai, sabendo do voto e da abstinência a que ela se obrigou, calar-se para com ela, todos os seus votos serão válidos; terá de observar toda a abstinência a que se obrigou.

[5]och hennes far får höra om hennes löfte eller förpliktelse men inte säger någonting till henne om detta, då gäller alla hennes löften och alla hennes förpliktelser är i kraft.

[5] Mas, se o pai, no dia em que tal souber, o desaprovar, não será válido nenhum dos votos dela, nem lhe será preciso observar a abstinência a que se obrigou; o SENHOR lhe perdoará, porque o pai dela a isso se opôs.

[6]Men om fadern ingriper samma dag som han får höra om saken, då är alla hennes löften ogiltiga liksom hennes förpliktelser, och Herren förlåter henne eftersom hennes far ingrep.

[6] Porém, se ela se casar, ainda sob seus votos ou dito irrefletido dos seus lábios, com que a si mesma se obrigou,

[7]Om hon har löften att infria när hon ges åt en man, eller har ålagt sig en förpliktelse genom tanklösa ord,

[7] e seu marido, ouvindo-o, calar-se para com ela no dia em que o ouvir, serão válidos os votos dela, e lhe será preciso observar a abstinência a que se obrigou.

[8]och hennes man får höra om detta utan att säga något till henne samma dag som han får höra om saken, då gäller hennes löften och hennes förpliktelser är i kraft.

[8] Mas, se seu marido o desaprovar no dia em que o ouvir e anular o voto que estava sobre ela, como também o dito irrefletido dos seus lábios, com que a si mesma se obrigou, o SENHOR lho perdoará.

[9]Men om hennes man ingriper samma dag som han får höra om saken, då upphäver han det löfte hon hade att infria liksom de förpliktelser hon tanklöst ålagt sig, och Herren kommer att förlåta henne.

[9] No tocante ao voto da viúva ou da divorciada, tudo com que se obrigar lhe será válido.

[10]För en änka eller en förskjuten kvinna som har gett ett löfte är alla förpliktelser hon ålagt sig i kraft.

[10] Porém, se fez voto na casa de seu marido ou com juramento se obrigou a alguma abstinência,

[11] e seu marido o soube, e se calou para com ela, e lho não desaprovou, todos os votos dela serão válidos; e lhe será preciso observar toda a abstinência a que a si mesma se obrigou.

[12] Porém, se seu marido lhos anulou no dia em que o soube, tudo quanto saiu dos lábios dela, quer dos seus votos, quer da abstinência a que a si mesma se obrigou, não será válido; seu marido lhos anulou, e o SENHOR perdoará a ela.

[13] Todo voto e todo juramento com que ela se obrigou, para afligir a sua alma, seu marido pode confirmar ou anular.

[14] Porém, se seu marido, dia após dia, se calar para com ela, então, confirma todos os votos dela e tudo aquilo a que ela se obrigou, porquanto se calou para com ela no dia em que o soube.

[15] Porém, se lhos anular depois de os ter ouvido, responderá pela obrigação dela.

[16] São estes os estatutos que o SENHOR ordenou a Moisés, entre o marido e sua mulher, entre o pai e sua filha moça se ela estiver em casa de seu pai.

Números 31

A vitória sobre os midianitas

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[11]Om en gift kvinna lovar något eller med ed förpliktar sig att avstå från något,

[12]och hennes man får höra om detta men inte säger något till henne och inte ingriper, då gäller alla hennes löften och alla hennes förpliktelser är i kraft.

[13]Men om hennes man upphäver dem samma dag som han får höra om saken, då är allt hon har uttalat ogiltigt, löften såväl som förpliktelser. Hennes man har upphävt dem, och Herren kommer att förlåta henne.

[14]Kvinnans man kan ge giltighet åt varje löfte och varje edlig förpliktelse om späkning, och han kan upphäva dem.

[15]Om mannen inte säger något till henne förrän nästa dag är inne, har han gett giltighet åt alla hennes löften och alla hennes förpliktelser. Han har gjort dem giltiga i och med att han inte sade något till henne samma dag som han fick höra om saken.

[16]Men om han upphäver dem först någon tid efter att han fått höra om dem, måste han bära hennes skuld.

[17]Dessa är de stadgar som Herren lät Mose fastställa angående förhållandet mellan en man och hans hustru och mellan en far och hans dotter då hon ännu är ung och bor hos sin far.

4 Mos 31

Krig mot midjaniterna

[1]Herren talade till Mose:

[2] Vinga os filhos de Israel dos midianitas; depois, serás recolhido ao teu povo.

[2]Kräv ut hämnd för israeliterna av midjaniterna. Sedan skall du förenas med dina fäder.

[3] Falou, pois, Moisés ao povo, dizendo: Armai alguns de vós para a guerra, e que saiam contra os midianitas, para fazerem a vingança do SENHOR contra eles.

[3]Och Mose talade till folket: Rusta en del av era män till strid. De skall gå mot Midjan för att utkräva Herrens hämnd.

[4] Mil homens de cada tribo entre todas as tribos de Israel enviareis à guerra.

[4]Tusen man från var och en av Israels stammar skall ni sända ut i strid.

[5] Assim, dos milhares de Israel foram dados mil de cada tribo: doze mil ao todo, armados para a guerra.

[5]Av Israels ätter togs tusen man ut från varje stam, 12.000 stridsrustade män.

[6] Mandou-os Moisés à guerra, de cada tribo mil, a estes e a Finéias, filho do sacerdote Eleazar, o qual levava consigo os utensílios sagrados, a saber, as trombetas para o toque de rebate.

[6]Mose sände dem ut i strid, tusen man från varje stam, och tillsammans med dem Pinechas, prästen Elasars son, som förde med sig de heliga föremålen och signaltrumpeterna.

[7] Pelejaram contra os midianitas, como o SENHOR ordenara a Moisés,

[7]De tågade mot Midjan, så som Herren hade befallt Mose, och de dödade alla av manligt kön.

[8] e mataram todo homem feito. Mataram, além dos que já haviam sido mortos, os reis dos midianitas, Evi, Requém, Zur, Hur e Reba, cinco reis dos midianitas; também Balaão, filho de Beor, mataram à espada.

[8]Förutom alla andra som dräptes dödade de också de midjanitiska kungarna, Evi, Rekem, Sur, Hur och Reva, de fem midjanitiska kungarna. De högg också ner Bileam, Beors son.

[9] Porém os filhos de Israel levaram presas as mulheres dos midianitas e as suas crianças; também levaram todos os seus animais, e todo o seu gado, e todos os seus bens.

[9]Midjaniternas kvinnor och barn togs till fånga av israeliterna, och alla dragdjur, all boskap och all egendom tog de från midjaniterna som byte.

[10] Queimaram-lhes todas as cidades em que habitavam e todos os seus acampamentos.

[10]Alla städer där midjaniterna bodde brände de ner, liksom alla tältläger.

[11] Tomaram todo o despojo e toda a presa, tanto de homens como de animais.

[11]De tog med sig allt rövat gods och allt byte av människor och boskap

[12] Trouxeram a Moisés, e ao sacerdote Eleazar, e à congregação dos filhos de Israel os cativos, e a presa, e o despojo, para o arraial, nas campinas de Moabe, junto do Jordão, na altura de Jericó.

[12]och förde detta till Mose, prästen Elasar och israeliternas menighet i lägret på Moabs hedar vid Jordan, mitt emot Jeriko — fångarna, bytet och allt rövat gods.

O tratamento dos cativos

[13] Moisés, e Eleazar, o sacerdote, e todos os príncipes da congregação saíram a recebê-los fora do arraial.

[13]Mose, prästen Elasar och alla menighetens hövdingar kom och mötte dem utanför lägret.

[14] Indignou-se Moisés contra os oficiais do exército, capitães dos milhares e capitães das centenas, que vinham do serviço da guerra.

[14]Men Mose greps av vrede mot härens befäl, de högre och lägre officerare som nu återvände från fälttåget.

[15] Disse-lhes Moisés: Deixastes viver todas as mulheres?

[15]Han sade till dem: »Har ni låtit alla kvinnorna leva!

[16] Eis que estas, por conselho de Balaão, fizeram prevaricar os filhos de Israel contra o SENHOR, no caso de Peor, pelo que houve a praga entre a congregação do SENHOR.

[16]Det var ju de som följde Bileams råd och lockade israeliterna att vara trolösa mot Herren när det gällde Pegor, så att Herrens menighet drabbades av hemsökelsen.

[17] Agora, pois, matai, dentre as crianças, todas as do sexo masculino; e matai toda mulher que coabitou com algum homem, deitando-se com ele.

[17]Döda nu alla barn av manligt kön, och döda alla kvinnor som har haft samlag med en man.

[18] Porém todas as meninas, e as jovens que não coabitaram com algum homem, deitando-se com ele, deixai-as viver para vós outros.

[18]Men de flickor som inte har legat med någon man skall ni låta leva och behålla för egen del.

A purificação dos soldados e da presa

[19] Acampai-vos sete dias fora do arraial; qualquer de vós que tiver matado alguma pessoa e qualquer que tiver tocado em algum morto, ao terceiro dia e ao sétimo dia, vos purificareis, tanto vós como os vossos cativos.

[19]Själva skall ni hålla er utanför lägret i sju dagar. Var och en som har dräpt någon eller rört vid en död skall rena sig på den tredje och den sjunde dagen, det gäller både er och era fångar.

[20] Também purificareis toda veste, e toda obra de peles, e toda obra de pêlos de cabra, e todo artigo de madeira.

[21] Então, disse o sacerdote Eleazar aos homens do exército que partiram à guerra: Este é o estatuto da lei que o SENHOR ordenou a Moisés.

[22] Contudo, o ouro, a prata, o bronze, o ferro, o estanho e o chumbo,

[23] tudo o que pode suportar o fogo fareis passar pelo fogo, para que fique limpo; todavia, se purificará com a água purificadora; mas tudo o que não pode suportar o fogo fareis passar pela água.

[24] Também lavareis as vossas vestes ao sétimo dia, para que fiqueis limpos; e, depois, entrareis no arraial.

A divisão da presa

[25] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[26] Faze a contagem da presa que foi tomada, tanto de homens como de animais, tu, e Eleazar, o sacerdote, e os cabeças das casas dos pais da congregação;

[27] divide a presa em duas partes iguais, uma para os que, hábeis na peleja, saíram à guerra, e a outra para toda a congregação.

[28] Então, para o SENHOR tomarás tributo dos homens do exército que saíram a esta guerra, de cada quinhentas cabeças, uma, tanto dos homens como dos bois, dos jumentos e das ovelhas.

[29] Da metade que lhes toca o tomareis e o dareis ao sacerdote Eleazar, para a oferta do SENHOR.

[20]Ni skall också rena alla kläder, allt som är gjort av skinn eller gethår och alla träföremål.«

[21]Prästen Elasar sade till soldaterna som varit med i kriget: »Detta är den lagbestämmelse som Herren har gett åt Mose:

[22]Det som är av guld eller silver, koppar eller järn, tenn eller bly,

[23]allt som tål eld, måste ni föra genom eld. Då blir det rent. Men det skall också renas med reningsvatten. Allt som inte tål eld skall ni föra genom vatten.

[24]Tvätta era kläder den sjunde dagen. Då blir ni rena, och sedan kan ni gå in i lägret igen.«

Fördelning av bytet

[25]Herren sade till Mose:

[26]Du och prästen Elasar och menighetens familjeöverhuvuden skall räkna människorna och djuren i krigsbytet.

[27]Dela sedan bytet och ge hälften åt krigarna som varit med i striden och hälften åt resten av menigheten.

[28]Låt soldaterna som varit med i striden betala en tribut åt Herren. Den skall bestå av en femhundradel av människorna, korna, åsnorna och fåren.

[29]Detta skall du ta från deras andel och ge åt prästen Elasar som en offergåva åt Herren.

[30] Mas, da metade que toca aos filhos de Israel, tomarás, de cada cinqüenta, um, tanto dos homens como dos bois, dos jumentos e das ovelhas, de todos os animais; e os darás aos levitas que têm a seu cargo o serviço do tabernáculo do SENHOR.

[30]Från de andra israeliternas andel skall du ta en femtiondel av människorna och av all boskap, av kor, åsnor och får. Detta skall du ge åt leviterna som ansvarar för Herrens boning.

[31] Moisés e o sacerdote Eleazar fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

[31]Mose och prästen Elasar gjorde som Herren hade befallt Mose.

[32] Foi a presa, restante do despojo que tomaram os homens de guerra, seiscentas e setenta e cinco mil ovelhas,

[32]Krigsbytet, det som återstod av vad soldaterna hade tagit, utgjordes av 675.000 får,

[33] setenta e dois mil bois,

[33]72.000 kor,

[34] sessenta e um mil jumentos

[34]61.000 åsnor

[35] e trinta e duas mil pessoas, as mulheres que não coabitaram com homem algum, deitando-se com ele.

[35]och allt som allt 32.000 människor, de flickor som inte hade legat med någon man.

[36] E a metade, parte que toca aos que saíram à guerra, foi em número de trezentas e trinta e sete mil e quinhentas ovelhas.

[36]Hälften av detta, den lott som tillföll dem som varit med i striden, uppgick till 337.500 får,

[37] O tributo em ovelhas para o SENHOR foram seiscentas e setenta e cinco.

[37]därav 675 får som blev tribut åt Herren,

[38] E foram os bois trinta e seis mil; e o seu tributo para o SENHOR, setenta e dois.

[38]36.000 kor, därav 72 som tribut åt Herren,

[39] E foram os jumentos trinta mil e quinhentos; e o seu tributo para o SENHOR, sessenta e um.

[39]30.500 åsnor, därav 61 som tribut åt Herren,

[40] As pessoas foram dezesseis mil; e o seu tributo para o SENHOR, trinta e duas.

[40]och 16.000 människor, därav 32 som tribut åt Herren.

[41] Então, Moisés deu a Eleazar, o sacerdote, o tributo da oferta do SENHOR, como este ordenara a Moisés.

[41]Mose överlämnade tributen, Herrens offergåva, till prästen Elasar, så som Herren hade befallt Mose.

[42] E, da metade que toca aos filhos de Israel, que Moisés separara da dos homens que pelejaram

[43] (a metade para a congregação foram, em ovelhas, trezentas e trinta e sete mil e quinhentas;

[44] em bois, trinta e seis mil;

[45] em jumentos, trinta mil e quinhentos;

[46] e, em pessoas, dezesseis mil),

[47] desta metade que toca aos filhos de Israel, Moisés tomou um de cada cinqüenta, tanto de homens como de animais, e os deu aos levitas que tinham a seu cargo o serviço do tabernáculo do SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

A oferta voluntária dos capitães

[48] Então, se chegaram a Moisés os oficiais sobre os milhares do exército, capitães sobre mil e capitães sobre cem,

[49] e lhe disseram: Teus servos fizeram a conta dos homens de guerra que estiveram sob as nossas ordens, e nenhum falta dentre eles e nós.

[50] Pelo que trouxemos uma oferta ao SENHOR, cada um o que achou: objetos de ouro, ornamentos para o braço, pulseiras, sinetes, arrecadas e colares, para fazer expiação por nós mesmos perante o SENHOR.

[51] Assim, Moisés e o sacerdote Eleazar receberam deles o ouro, sendo todos os objetos bem trabalhados.

[52] Foi todo o ouro da oferta que os capitães de mil e os capitães de cem trouxeram ao

[42]Den andra hälften, israeliternas andel, som Mose hade avskilt från de stridande männens,

[43]alltså menighetens andel, utgjordes av 337.500 får,

[44]36.000 kor,

[45]30.500 åsnor

[46]och 16.000 människor.

[47]Från israeliternas andel tog Mose en femtiondel av både människor och boskap och gav den åt leviterna, som hade ansvaret för Herrens boning, så som Herren hade befallt Mose.

[48]Häravdelningarnas befäl, de högre och lägre officerarna, kom fram till Mose

[49]och sade till honom: »Vi, dina tjänare, har räknat soldaterna som står under vårt befäl. Ingen av våra män saknas.

[50]Därför vill vi nu ge en offergåva åt Herren. Var och en ger de guldföremål han har kommit över, armband, länkar och ringar, örhängen och halssmycken, som lösen för sitt liv inför Herren.«

[51]Mose och prästen Elasar tog emot guldet av dem, alla guldsmedsarbetena.

[52]Den offergärd av guld som de högre och lägre officerarna frambar till Herren vägde sammanlagt 16.750 siklar;

SENHOR dezesseis mil setecentos e cinqüenta siclos.

[53] Pois cada um dos homens de guerra havia tomado despojo para si.

[53]varje soldat hade tagit byte.

[54] Moisés e o sacerdote Eleazar receberam o ouro dos capitães de mil e dos capitães de cem e o trouxeram à tenda da congregação, como memorial para os filhos de Israel perante o SENHOR.

[54]Mose och prästen Elasar tog emot guldet från officerarna och förde det till uppenbarelsetältet, för att israeliterna skulle bli ihågkomna inför Herren.

Números 32

Duas tribos e meia desejam habitar na Transjordânia

[1] Os filhos de Rúben e os filhos de Gade tinham gado em muitíssima quantidade; e viram a terra de Jazer e a terra de Gileade, e eis que o lugar era lugar de gado.

[2] Vieram, pois, os filhos de Gade e os filhos de Rúben e falaram a Moisés, e ao sacerdote Eleazar, e aos príncipes da congregação, dizendo:

[3] Atarote, Dibom, Jazer, Ninra, Hesbom, Eleale, Sebã, Nebo e Beom,

[4] a terra que o SENHOR feriu diante da congregação de Israel é terra de gado; e os teus servos têm gado.

[5] Disseram mais: Se achamos mercê aos teus olhos, dê-se esta terra em possessão aos teus servos; e não nos faças passar o Jordão.

[6] Porém Moisés disse ao filhos de Gade e aos filhos de Rúben: Irão vossos irmãos à guerra, e ficareis vós aqui?

4 Mos 32

Fördelning av landet öster om Jordan

[1]Rubeniterna och gaditerna hade gott om boskap, väldiga hjordar. När de såg att Jasers och Gileads områden lämpade sig för boskapsskötsel

[2]gick de till Mose, prästen Elasar och menighetens hövdingar och sade:

[3]»Atarot, Divon, Jaser, Nimra, Heshbon, Elale, Sivma, Nebo och Meon,

[4]det land som Herren har underkuvat åt Israels menighet, lämpar sig för boskapsskötsel, och vi, dina tjänare, har ju boskap.

[5]Om vi äger din välvilja, herre«, fortsatte de, »låt oss då få detta land som vår egendom. För oss inte över Jordan.«

[6]Mose svarade gaditerna och rubeniterna: »Skulle ni stanna här, medan era bröder drar ut i krig!

[7] Por que, pois, desanimais o coração dos filhos de Israel, para que não passem à terra que o SENHOR lhes deu?

[8] Assim fizeram vossos pais, quando os enviei de Cades-Barnéia a ver esta terra.

[9] Chegando eles até ao vale de Escol e vendo a terra, descorajaram o coração dos filhos de Israel, para que não viessem à terra que o SENHOR lhes tinha dado.

[10] Então, a ira do SENHOR se acendeu naquele mesmo dia, e jurou, dizendo:

[11] Certamente, os varões que subiram do Egito, de vinte anos para cima, não verão a terra que prometi com juramento a Abraão, a Isaque e a Jacó, porquanto não perseveraram em seguir-me,

[12] exceto Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, e Josué, filho de Num, porque perseveraram em seguir ao SENHOR.

[13] Pelo que se acendeu a ira do SENHOR contra Israel, e fê-los andar errantes pelo deserto quarenta anos, até que se consumiu toda a geração que procedera mal perante o SENHOR.

[14] Eis que vós, raça de homens pecadores, vos levantastes em lugar de vossos pais, para aumentardes ainda o furor da ira do SENHOR contra Israel.

[15] Se não quiserdes segui-lo, também ele deixará todo o povo, novamente, no deserto, e sereis a sua ruína.

[16] Então, se chegaram a ele e disseram: Edificaremos currais aqui para o nosso gado e cidades para as nossas crianças;

[7]Hur kan ni avskräcka israeliterna från att gå över floden in i det land som Herren har gett åt dem?

[8]Just så gjorde era fäder när jag sände ut dem från Kadesh Barnea för att spana i landet.

[9]De gav sig i väg till Druvdalen och spanade i landet, men de avskräckte israeliterna från att gå till det land som Herren hade gett åt dem.

[10]Den gången flammade Herrens vrede upp, och han svor denna ed:

[11]’Ingen av de män som drog ut ur Egypten, från tjugo års ålder och uppåt, skall få se det land som jag med ed har lovat Abraham, Isak och Jakob, ty de har inte varit trogna mot mig,

[12]ingen utom kenissén Kalev, Jefunnes son, och Josua, Nuns son — de har varit trogna mot Herren.’

[13]Herrens vrede flammade mot Israel, och han lät dem irra omkring i öknen i fyrtio år, tills hela det släktled var borta som hade gjort det som var ont i Herrens ögon.

[14]Och nu går ni i era fäders spår, ni syndares avkomma, och får Herrens vrede att brinna ännu en gång mot Israel.

[15]Om ni avfaller från honom och han ännu en gång lämnar kvar Israel i öknen, drar ni undergång över hela detta folk.«

[16]De gick fram till honom och sade: »Vi tänker bygga fållor här till våra hjordar och städer åt våra familjer,

[17] porém nós nos armaremos, apressando-nos adiante dos filhos de Israel, até que os levemos ao seu lugar; e ficarão as nossas crianças nas cidades fortes, por causa dos moradores da terra.

[17]men själva skall vi rusta oss och gå i spetsen för israeliterna, ordnade till strid, ända till dess att vi har fört dem dit där de skall bo. Våra familjer bor kvar i de befästa städerna, skyddade för landets befolkning,

[18] Não voltaremos para nossa casa até que os filhos de Israel estejam de posse, cada um, da sua herança.

[18]och vi skall inte återvända hem förrän alla israeliter har fått sina jordlotter.

[19] Porque não herdaremos com eles do outro lado do Jordão, nem mais adiante, porquanto já temos a nossa herança deste lado do Jordão, ao oriente.

[19]Vi skall inte ha någon lott bland dem där borta på andra sidan Jordan, när vi har tilldelats vår lott här på östra sidan av Jordan.«

[20] Então, Moisés lhes disse: Se isto fizerdes assim, se vos armardes para a guerra perante o SENHOR,

[20]Mose svarade dem: »Om ni verkligen gör som ni har sagt, om ni rustar er till krig inför Herren,

[21] e cada um de vós, armado, passar o Jordão perante o SENHOR, até que haja lançado fora os seus inimigos de diante dele,

[21]och om alla era krigare går över Jordan inför Herren och stannar tills han har fördrivit sina fiender,

[22] e a terra estiver subjugada perante o SENHOR, então, voltareis e sereis desobrigados perante o SENHOR e perante Israel; e a terra vos será por possessão perante o SENHOR.

[22]och om ni inte återvänder hem förrän landet har lagts under Herren, då har ni ingen skuld till Herren eller till Israel, och detta land skall bli er egendom inför Herren.

[23] Porém, se não fizerdes assim, eis que pecastes contra o SENHOR; e sabei que o vosso pecado vos há de achar.

[23]Men om ni inte gör så, syndar ni mot Herren, och då skall ni veta att synden drabbar er.

[24] Edificai vós cidades para as vossas crianças e currais para as vossas ovelhas; e cumpri o que haveis prometido.

[24]Bygg städer åt era familjer och fållor åt era får, och gör också i övrigt som ni har sagt.«

[25] Então, os filhos de Gade e os filhos de Rúben falaram a Moisés, dizendo: Como ordena meu senhor, assim farão teus servos.

[25]Gaditerna och rubeniterna svarade Mose: »Herre, dina tjänare skall göra som du har befallt.

[26] Nossas crianças, nossas mulheres, nossos rebanhos e todos os nossos animais estarão aí nas cidades de Gileade,

[27] mas os teus servos passarão, cada um armado para a guerra, perante o SENHOR, como diz meu senhor.

[28] Então, Moisés deu ordem a respeito deles a Eleazar, o sacerdote, e a Josué, filho de Num, e aos cabeças das casas dos pais das tribos dos filhos de Israel;

[29] e disse-lhes: Se os filhos de Gade e os filhos de Rúben passarem convosco o Jordão, armado cada um para a guerra, perante o SENHOR, e a terra estiver subjugada diante de vós, então, lhes dareis em possessão a terra de Gileade;

[30] porém, se não passarem, armados, convosco, terão possessões entre vós na terra de Canaã.

[31] Responderam os filhos de Gade e os filhos de Rúben, dizendo: O que o SENHOR disse a teus servos, isso faremos.

[32] Passaremos, armados, perante o SENHOR à terra de Canaã e teremos a possessão de nossa herança deste lado do Jordão.

Distribuição da Transjordânia

Deuteronômio 3.12-17

[33] Deu Moisés aos filhos de Gade, e aos filhos de Rúben, e à meia tribo de Manassés, filho de José, o reino de Seom, rei dos amorreus, e o reino de Ogue, rei de Basã: a terra com as cidades e seus distritos, as cidades em toda a extensão do país.

[26]Våra barn och våra kvinnor, vår boskap och alla våra lastdjur stannar kvar i Gileads städer,

[27]men vi, dina tjänare, alla som är rustade till strid inför Herren, skall gå över Jordan för att delta i kriget, så som du har sagt, herre.«

[28]Mose gav nu befallningar om dem till prästen Elasar, till Josua, Nuns son, och till de israelitiska stammarnas familjeöverhuvuden.

[29]Han sade: »Om alla gaditer och rubeniter som är rustade till krig inför Herren går över Jordan tillsammans med er, och om ni lägger under er landet, då skall ni ge dem Gilead som deras egendom.

[30]Men om de inte rustar sig och inte går över tillsammans med er skall de få sin egendom bland er andra i Kanaan.«

[31]Till detta svarade gaditerna och rubeniterna: »Vad Herren har befallt dina tjänare, det skall vi också göra.

[32]Vi skall rusta oss inför Herren och gå över till Kanaan. Då får vi våra lotter, vår egendom, på denna sidan Jordan.«

[33]Mose gav nu amoreerkungen Sichons rike och Bashans kung Ogs rike till gaditerna, rubeniterna och ena hälften av Josefs sons Manasses stam, detta land med dess städer och städernas kringliggande områden.

[34] Os filhos de Gade edificaram Dibom, Atarote e Aroer;
[35] Atarote-Sofã, Jazer e Jogbeá;
[36] Bete-Ninra e Bete-Harã, cidades fortificadas, e currais de ovelhas.
[37] Os filhos de Rúben edificaram Hesbom, Eleale e Quiriataim;

[38] Nebo e Baal-Meom, mudando-lhes o nome, e Sibma; e deram outros nomes às cidades que edificaram.

[39] Os filhos de Maquir, filho de Manassés, foram-se para Gileade, e a tomaram, e desapossaram os amorreus que estavam nela.
[40] Deu, pois, Moisés Gileade a Maquir, filho de Manassés, o qual habitou nela.

[41] Foi Jair, filho de Manassés, e tomou as suas aldeias; e chamou-lhes Havote-Jair.

[42] Foi Noba e tomou a Quenate com as suas aldeias; e chamou-lhe Noba, segundo o seu nome.

Números 33

Os acampamentos desde o Egito

[1] São estas as caminhadas dos filhos de Israel que saíram da terra do Egito, segundo os seus exércitos, sob as ordens de Moisés e Arão.

[2] Escreveu Moisés as suas saídas, caminhada após caminhada, conforme o mandado do SENHOR; e são estas as suas caminhadas, segundo as suas saídas:

[34]Gaditerna byggde upp Divon, Atarot, Aroer,
[35]Atrot Shofan, Jaser, Jogbeha,
[36]Bet Nimra och Bet Haran, så att de fick befästa städer och fållor åt fåren.
[37]Rubeniterna byggde upp Heshbon, Elale och Kirjatajim
[38]samt Nebo och Baal Meon — som borde skrivas på annat sätt — och Sivma. Städerna som de hade byggt upp fick behålla sina gamla namn.

[39]Ättlingarna till Makir, Manasses son, tågade mot Gilead, som de erövrade. De amoreiska invånarna drevs undan.

[40]Mose gav området åt Manasses ättlingar makiriterna, och de bosatte sig där.
[41]Manasses ättlingar jairiterna tågade mot Hams tältbyar, som de erövrade och kallade för Jairs byar.
[42]Novach tågade mot Kenat med kringliggande byar, som han erövrade. Han gav platsen sitt eget namn, Novach.

4 Mos 33

Ökenvandringens etapper

[1]Detta är de sträckor som israeliterna gick när de drog ut ur Egypten under Moses och Arons ledning, ordnade i häravdelningar.
[2]Mose förtecknade lägerplatserna som de på Herrens befallning bröt upp från, sträcka för sträcka. Detta är deras marschsträckor, från lägerplats till lägerplats.

3 partiram, pois, de Ramessés no décimo quinto dia do primeiro mês; no dia seguinte ao da Páscoa, saíram os filhos de Israel, corajosamente, aos olhos de todos os egípcios,	3De bröt upp från Ramses i första månaden, på femtonde dagen i första månaden. Dagen efter påsken tågade israeliterna dristigt ut i alla egypternas åsyn,
4 enquanto estes sepultavam todos os seus primogênitos, a quem o SENHOR havia ferido entre eles; também contra os deuses executou o SENHOR juízos.	4medan egypterna begravde sina döda, alla de förstfödda som Herren hade dräpt. Så drabbades deras gudar av Herrens dom.
5 Partidos, pois, os filhos de Israel de Ramessés, acamparam-se em Sucote.	5Israeliterna bröt upp från Ramses och slog läger i Suckot.
6 E partiram de Sucote e acamparam-se em Etã, que está no fim do deserto.	6De bröt upp från Suckot och slog läger i Etam, som ligger vid randen av öknen.
7 E partiram de Etã, e voltaram a Pi-Hairote, que está defronte de Baal-Zefom, e acamparam-se diante de Migdol.	7De bröt upp från Etam, vek av mot Pi Hachirot, som ligger mitt emot Baal Sefon, och slog läger utanför Migdol.
8 E partiram de Pi-Hairote, passaram pelo meio do mar ao deserto e, depois de terem andado caminho de três dias no deserto de Etã, acamparam-se em Mara.	8De bröt upp från Pi Hachirot och gick tvärs igenom havet ut i öknen. De gick tre dagsmarscher genom Etams öken och slog läger i Mara.
9 E partiram de Mara e vieram a Elim. Em Elim, havia doze fontes de águas e setenta palmeiras; e acamparam-se ali.	9De bröt upp från Mara och kom till Elim. Vid Elim fanns det tolv källor och sjuttio palmer, och de slog läger där.
10 E partiram de Elim e acamparam-se junto ao mar Vermelho;	10De bröt upp från Elim och slog läger vid Sävhavet.
11 partiram do mar Vermelho e acamparam-se no deserto de Sim;	11De bröt upp från Sävhavet och slog läger i Sinöknen.
12 partiram do deserto de Sim e acamparam-se em Dofca;	12De bröt upp från Sinöknen och slog läger i Dofka.
13 partiram de Dofca e acamparam-se em Alus;	13De bröt upp från Dofka och slog läger i Alush.
14 partiram de Alus e acamparam-se em Refidim, porém não havia ali água, para que o povo bebesse;	14De bröt upp från Alush och slog läger i Refidim, men där fanns det inte något vatten att dricka för folket.

[15] partiram de Refidim e acamparam-se no deserto do Sinai;

[15]De bröt upp från Refidim och slog läger i Sinaiöknen.

[16] partiram do deserto do Sinai e acamparam-se em Quibrote-Hataavá;

[16]De bröt upp från Sinaiöknen och slog läger i Kivrot Hattaava.

[17] partiram de Quibrote-Hataavá e acamparam-se em Hazerote;

[17]De bröt upp från Kivrot Hattaava och slog läger i Haserot.

[18] partiram de Hazerote e acamparam-se em Ritma;

[18]De bröt upp från Haserot och slog läger i Ritma.

[19] partiram de Ritma e acamparam-se em Rimom-Perez;

[19]De bröt upp från Ritma och slog läger i Rimmon Peres.

[20] partiram de Rimom-Perez e acamparam-se em Libna;

[20]De bröt upp från Rimmon Peres och slog läger i Livna.

[21] partiram de Libna e acamparam-se em Rissa;

[21]De bröt upp från Livna och slog läger i Rissa.

[22] partiram de Rissa e acamparam-se em Queelata;

[22]De bröt upp från Rissa och slog läger i Kehelata.

[23] partiram de Queelata e acamparam-se no monte Sefer;

[23]De bröt upp från Kehelata och slog läger vid Sheferberget.

[24] partiram do monte Sefer e acamparam-se em Harada;

[24]De bröt upp från Sheferberget och slog läger i Harada.

[25] partiram de Harada e acamparam-se em Maquelote;

[25]De bröt upp från Harada och slog läger i Makhelot.

[26] partiram de Maquelote e acamparam-se em Taate;

[26]De bröt upp från Makhelot och slog läger i Tachat.

[27] partiram de Taate e acamparam-se em Tera;

[27]De bröt upp från Tachat och slog läger i Terach.

[28] partiram de Tera e acamparam-se em Mitca;

[28]De bröt upp från Terach och slog läger i Mitka.

[29] partiram de Mitca e acamparam-se em Hasmona;

[29]De bröt upp från Mitka och slog läger i Hashmona.

[30] partiram de Hasmona e acamparam-se em Moserote;

[30]De bröt upp från Hashmona och slog läger i Moserot.

[31] partiram de Moserote e acamparam-se em Benê-Jaacã;

[31]De bröt upp från Moserot och slog läger i Bene Jaakan.

[32] partiram de Benê-Jaacã e acamparam-se em Hor-Hagidgade;

[32]De bröt upp från Bene Jaakan och slog läger i Hor Haggidgad.

[33] partiram de Hor-Hagidgade e acamparam-se em Jotbatá;

[33]De bröt upp från Hor Haggidgad och slog läger i Jotvata.

[34] partiram de Jotbatá e acamparam-se em Abrona;

[34]De bröt upp från Jotvata och slog läger i Avrona.

[35] partiram de Abrona e acamparam-se em Eziom-Geber;

[35]De bröt upp från Avrona och slog läger i Esjon-Gever.

[36] partiram de Eziom-Geber e acamparam-se no deserto de Zim, que é Cades;

[36]De bröt upp från Esjon-Gever och slog läger i Sinöknen, vid Kadesh.

[37] partiram de Cades e acamparam-se no monte Hor, na fronteira da terra de Edom.

[37]De bröt upp från Kadesh och slog läger vid berget Hor, vid gränsen till Edom.

A morte de Arão

Números 20.22-29

[38] Então, Arão, o sacerdote, subiu ao monte Hor, segundo o mandado do SENHOR; e morreu ali, no quinto mês do ano quadragésimo da saída dos filhos de Israel da terra do Egito, no primeiro dia do mês.

[38]På Herrens befallning gick prästen Aron upp på berget Hor, och där dog han, under det fyrtionde året efter det att israeliterna drog ut ur Egypten, den första dagen i femte månaden.

[39] Era Arão da idade de cento e vinte e três anos, quando morreu no monte Hor.

[39]Aron var 123 år gammal vid sin död på berget Hor.

[40] Então, ouviu o cananeu, rei de Arade, que habitava o Sul da terra de Canaã, que chegavam os filhos de Israel.

[40]Kanaaneerna — kungen av Arad — som bodde i Negev i Kanaan fick höra att israeliterna närmade sig.

[41] E partiram do monte Hor e acamparam-se em Zalmona;

[41]De bröt upp från berget Hor och slog läger i Salmona.

[42] partiram de Zalmona e acamparam-se em Punom;

[42]De bröt upp från Salmona och slog läger i Punon.

[43] partiram de Punom e acamparam-se em Obote;

[43]De bröt upp från Punon och slog läger i Ovot.

[44] partiram de Obote e acamparam-se em Ijé-Abarim, no limite de Moabe;

[44]De bröt upp från Ovot och slog läger i Ije Haavarim vid gränsen till Moab.

[45] partiram de Ijé-Abarim e acamparam-se em Dibom-Gade;

[45]De bröt upp från Ijim och slog läger i Divon Gad.

[46] partiram de Dibom-Gade e acamparam-se em Almom-Diblataim;

[47] partiram de Almom-Diblataim e acamparam-se nos montes de Abarim, defronte de Nebo;

[48] partiram dos montes de Abarim e acamparam-se nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó.

[49] E acamparam-se junto ao Jordão, desde Bete-Jesimote até Abel-Sitim, nas campinas de Moabe.

Deus manda lançar fora os moradores de Canaã

[50] Disse o SENHOR a Moisés, nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó:

[51] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando houverdes passado o Jordão para a terra de Canaã,

[52] desapossareis de diante de vós todos os moradores da terra, destruireis todas as pedras com figura e também todas as suas imagens fundidas e deitareis abaixo todos os seus ídolos;

[53] tomareis a terra em possessão e nela habitareis, porque esta terra, eu vo-la dei para a possuirdes;

[54] herdareis a terra por sortes, segundo as vossas famílias; à tribo mais numerosa dareis herança maior; à pequena, herança menor. Onde lhe cair a sorte, esse lugar lhe pertencerá; herdareis segundo as tribos de vossos pais.

[55] Porém, se não desapossardes de diante de vós os moradores da terra, então, os que deixardes ficar ser-vos-ão como espinhos nos vossos olhos e como

[46]De bröt upp från Divon Gad och slog läger i Almon Divlatajma.

[47]De bröt upp från Almon Divlatajma och slog läger i Avarimbergen, vid Nebo.

[48]De bröt upp från Avarimbergen och slog läger på Moabs hedar, vid Jordan, mitt emot Jeriko.

[49]De slog läger vid Jordan mellan Bet Hajshimot och Avel Hashittim, på Moabs hedar.

Förmaningar inför Kanaans erövring

[50]Herren talade till Mose på Moabs hedar, vid Jordan, mitt emot Jeriko:

[51]Tala så till israeliterna: När ni går över Jordan och kommer in i Kanaan

[52]skall ni fördriva dem som bor i landet och förstöra alla deras avgudabilder. Alla deras gjutna bilder skall ni förstöra, och alla deras offerplatser skall ni ödelägga.

[53]Sedan skall ni ta landet i besittning och bosätta er där, ty ni har fått det av mig som er besittning.

[54]Ni skall fördela landet genom lottning släkt för släkt. Åt den släkt som har mycket folk skall ni ge en stor andel, åt den som har litet en liten. Var och en skall få sin del där lotten faller ut. Ni skall göra fördelningen efter era fädernestammar.

[55]Men om ni inte fördriver landets invånare, då kommer de som ni lämnar kvar att bli taggar i era ögon och pikar i

aguilhões nas vossas ilhargas e vos perturbarão na terra em que habitardes.
[56] E será que farei a vós outros como pensei fazer-lhes a eles.

Números 34

Os confins da terra

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:
[2] Dá ordem aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra de Canaã, será esta a que vos cairá em herança: a terra de Canaã, segundo os seus limites.
[3] A região sul vos será desde o deserto de Zim até aos limites de Edom; e o limite do sul vos será desde a extremidade do mar Salgado para o lado oriental.
[4] Este limite vos irá rodeando do sul para a subida de Acrabim e passará até Zim; e as suas saídas serão do sul a Cades-Barnéia; e sairá a Hazar-Adar e passará a Azmom.
[5] Rodeará mais este limite de Azmom até ao ribeiro do Egito; e as suas saídas serão para o lado do mar.
[6] Por vosso limite ocidental tereis o mar Grande; este vos será a fronteira do ocidente.
[7] Este vos será o limite do norte: desde o mar Grande marcareis ao monte Hor.
[8] Desde o monte Hor marcareis até à entrada de Hamate; e as saídas deste limite serão até Zedade;
[9] dali, seguirá até Zifrom, e as suas saídas serão em Hazar-Enã; este vos será o limite do norte.

era kroppar. De skall anfalla er i det land där ni bor,
[56]och jag skall göra med er som jag hade tänkt göra med dem.

4 Mos 34

Kanaans gränser

[1]Herren talade till Mose:
[2]Ge israeliterna följande påbud: När ni kommer in i landet, in i Kanaan, är detta det land som skall bli er egendom. Detta är gränserna för Kanaans land:
[3]I söder gränsar ert land mot Sinöknen, längs med Edom. Er sydgräns skall från öster räknat gå från änden av Döda havet
[4]och sedan böja av söder om Akrabbimbranten, gå förbi Sin och löpa ut söder om Kadesh Barnea. Därifrån skall den gå till Hasar-Addar och förbi Asmon.
[5]Efter Asmon skall den böja av mot Egyptens gränsflod och löpa ut vid havet.
[6]I väster skall Medelhavet vara er gräns. Detta skall vara er västgräns.
[7]Detta skall vara er nordgräns: från Medelhavet skall ni dra den fram till berget Hor.
[8]Från berget Hor skall ni dra den fram till Levo-Hamat, och den skall löpa ut vid Sedad.
[9]Därifrån skall den gå till Sifron och löpa ut vid Hasar Enan. Detta skall vara er nordgräns.

[10] E, por limite do lado oriental, marcareis de Hazar-Enã até Sefã.

[11] O limite descerá desde Sefã até Ribla, para o lado oriental de Aim; depois, descerá este e irá ao longo da borda do mar de Quinerete para o lado oriental;

[12] descerá ainda ao longo do Jordão, e as suas saídas serão no mar Salgado; esta vos será a terra, segundo os limites de seu contorno.

[13] Moisés deu ordem aos filhos de Israel, dizendo: Esta é a terra que herdareis por sortes, a qual o SENHOR mandou dar às nove tribos e à meia tribo.

[14] Porque a tribo dos filhos dos rubenitas, segundo a casa de seus pais, e a tribo dos filhos dos gaditas, segundo a casa de seus pais, já receberam; também a meia tribo de Manassés já recebeu a sua herança.

[15] Estas duas tribos e meia receberam a sua herança deste lado do Jordão, na altura de Jericó, do lado oriental.

Os homens que devem repartir a terra

[16] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[17] São estes os nomes dos homens que vos repartirão a terra por herança: Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num.

[18] Tomareis mais de cada tribo um príncipe, para repartir a terra em herança.

[19] São estes os nomes dos homens: da tribo de Judá, Calebe, filho de Jefoné;

[20] da tribo dos filhos de Simeão, Samuel, filho de Amiúde;

[10]Östgränsen skall ni dra från Hasar Enan fram till Shefam.

[11]Från Shefam skall den gå vidare ner till Rivla öster om Ajin. Gränsen skall fortsätta neråt och löpa längs bergssluttningen på Gennesaretsjöns östra sida.

[12]Därifrån skall den fortsätta ner till Jordan och löpa ut vid Döda havet. Detta är gränserna runt ert land.

[13]Mose gav israeliterna följande påbud: »Detta är det land som ni skall fördela genom lottning, det land som enligt Herrens befallning skall ges åt nio stammar och den halva stammen.

[14]Rubeniternas stam med dess familjer och gaditernas stam med dess familjer liksom halva Manasses stam har redan fått sin egendom.

[15]Dessa två stammar och denna halva stam har alltså fått sin egendom på andra sidan Jordan, mitt emot Jeriko, på östra sidan om floden.«

[16]Herren talade till Mose:

[17]Detta är namnen på de män som skall fördela landet mellan er: prästen Elasar och Josua, Nuns son.

[18]Ni skall också låta en hövding ur varje stam delta vid fördelningen.

[19]Detta är namnen på de männen: från Judas stam Kalev, Jefunnes son,

[20]från Simons stam Samuel, Ammihuds son,

[21] da tribo de Benjamim, Elidade, filho de Quislom;

[22] da tribo dos filhos de Dã, o príncipe Buqui, filho de Jogli;

[23] dos filhos de José, da tribo dos filhos de Manassés, o príncipe Haniel, filho de Éfode;

[24] da tribo dos filhos de Efraim, o príncipe Quemuel, filho de Siftã;

[25] da tribo dos filhos de Zebulom, o príncipe Elizafã, filho de Parnaque;

[26] da tribo dos filhos de Issacar, o príncipe Paltiel, filho de Azã;

[27] da tribo dos filhos de Aser, o príncipe Aiúde, filho de Selomi;

[28] da tribo dos filhos de Naftali, o príncipe Pedael, filho de Amiúde.

[29] A estes o SENHOR ordenou que repartissem a herança pelos filhos de Israel, na terra de Canaã.

[21]från Benjamins stam Elidad, Kislons son,

[22]från Dans stam hövdingen Bucki, Joglis son,

[23]från Josefs söner dels hövdingen Hanniel, Efods son, från Manasses stam,

[24]dels hövdingen Kemuel, Shiftans son, från Efraims stam,

[25]från Sebulons stam hövdingen Elisafan, Parnaks son,

[26]från Isaskars stam hövdingen Paltiel, Assans son,

[27]från Ashers stam hövdingen Achihud, Shelomis son,

[28]och från Naftalis stam hövdingen Pedahel, Ammihuds son.

[29]Detta var de som enligt Herrens befallning skulle fördela israeliternas egendom i Kanaan.

Números 35

As cidades dos levitas

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés, nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó:

[2] Dá ordem aos filhos de Israel que, da herança da sua possessão, dêem cidades aos levitas, em que habitem; e também, em torno delas, dareis aos levitas arredores para o seu gado.

[3] Terão eles estas cidades para habitá-las; porém os seus arredores serão para o gado, para os rebanhos e para todos os seus animais.

4 Mos 35

Leviternas städer och betesmarker

[1]Herren talade till Mose på Moabs hedar, vid Jordan, mitt emot Jeriko:

[2]Befall israeliterna att av den egendom som de har tilldelats avskilja städer åt leviterna att bo i. Ni skall också ge leviterna betesmark kring städerna.

[3]De skall bo i städerna och använda betesmarkerna för den boskap de äger, för alla sina djur.

[4] Os arredores das cidades que dareis aos levitas, desde o muro da cidade para fora, serão de mil côvados em redor.

[5] Fora da cidade, do lado oriental, medireis dois mil côvados; do lado sul, dois mil côvados; do lado ocidental, dois mil côvados e do lado norte, dois mil côvados, ficando a cidade no meio; estes lhes serão os arredores das cidades.

[6] Das cidades, pois, que dareis aos levitas, seis haverá de refúgio, as quais dareis para que, nelas, se acolha o homicida; além destas, lhes dareis quarenta e duas cidades.

[7] Todas as cidades que dareis aos levitas serão quarenta e oito cidades, juntamente com os seus arredores.

[8] Quanto às cidades que derdes da herança dos filhos de Israel, se for numerosa a tribo, tomareis muitas; se for pequena, tomareis poucas; cada um dará das suas cidades aos levitas, na proporção da herança que lhe tocar.

Seis cidades de refúgio

Deuteronômio 4.41-43; 19.1-3

[9] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[10] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando passardes o Jordão para a terra de Canaã,

[11] escolhei para vós outros cidades que vos sirvam de refúgio, para que, nelas, se acolha o homicida que matar alguém involuntariamente.

[12] Estas cidades vos serão para refúgio do vingador do sangue, para que o homicida

[4]Betesmarkerna som ni ger åt leviterna skall åt alla håll sträcka sig 1.000 alnar utåt från stadsmuren.

[5]Utanför staden skall ni mäta upp östsidan av betesmarken till 2.000 alnar, sydsidan till 2.000, västsidan till 2.000 och nordsidan till 2.000, med staden i mitten. Detta är betesmarkerna som leviterna skall få kring sina städer.

[6]De städer som ni skall avskilja åt leviterna innefattar de sex asylstäderna, till vilka ni skall låta dråpare få ta sin tillflykt. Förutom dessa skall ni ge dem ytterligare 42 städer.

[7]Sammanlagt blir det alltså 48 städer med tillhörande betesmarker som ni skall ge åt leviterna.

[8]När ni tar dessa städer från israeliternas egendom skall ni ta mycket från dem som har mycket och litet från dem som har litet. Varje stam skall ge av sina städer åt leviterna i förhållande till det område som stammen har fått som sin egendom.

Asylstäderna

[9]Herren talade till Mose:

[10]Säg till israeliterna: När ni går över Jordan och kommer in i Kanaan

[11]skall ni välja ut städer som skall vara era asylstäder. Dit skall en dråpare kunna fly om han har dödat en människa utan uppsåt.

[12]Städerna skall tjäna som tillflyktsorter undan blodshämnaren, så att dråparen

não morra antes de ser apresentado perante a congregação para julgamento.

[13] As cidades que derdes serão seis cidades de refúgio para vós outros.

[14] Três destas cidades dareis deste lado do Jordão e três dareis na terra de Canaã; cidades de refúgio serão.

[15] Serão de refúgio estas seis cidades para os filhos de Israel, e para o estrangeiro, e para o que se hospedar no meio deles, para que, nelas, se acolha aquele que matar alguém involuntariamente.

Execução do homicida
Deuteronômio 19.11-13

[16] Todavia, se alguém ferir a outrem com instrumento de ferro, e este morrer, é homicida; o homicida será morto.

[17] Ou se alguém ferir a outrem, com pedra na mão, que possa causar a morte, e este morrer, é homicida; o homicida será morto.

[18] Ou se alguém ferir a outrem com instrumento de pau que tiver na mão, que possa causar a morte, e este morrer, é homicida; o homicida será morto.

[19] O vingador do sangue, ao encontrar o homicida, matá-lo-á.

[20] Se alguém empurrar a outrem com ódio ou com mau intento lançar contra ele alguma coisa, e ele morrer,

[21] ou, por inimizade, o ferir com a mão, e este morrer, será morto aquele que o feriu; é homicida; o vingador do sangue, ao encontrar o homicida, matá-lo-á.

inte blir dödad innan han ställs inför menighetens domstol.

[13]Av de städer ni avskiljer är det sex som skall vara era asylstäder.

[14]Tre städer skall ni avskilja öster om Jordan och tre städer i Kanaan. De skall vara asylstäder.

[15]Både israeliterna och invandrare eller tillfälligt bosatta bland folket skall ha dessa sex städer till asylplatser. Dit skall var och en som har dödat en människa utan uppsåt kunna fly.

[16]Men om någon slår en annan med ett järnföremål, så att döden följer, då är han en mördare, och en mördare skall straffas med döden.

[17]Och om han slår den andre med en sten som går att döda med, och döden följer, då är han en mördare, och en mördare skall straffas med döden.

[18]Likaså om han slår den andre med ett träredskap som går att döda med, och döden följer, då är han en mördare, och en mördare skall straffas med döden.

[19]Det är blodshämnaren som skall döda mördaren. När han stöter på mördaren skall han döda honom.

[20]Och om någon knuffar omkull en annan i ond avsikt eller kastar något på honom med ond vilja, så att döden följer,

[21]eller slår till honom i fientlig avsikt, så att döden följer, då skall han straffas med döden: han är en mördare.

Blodshämnaren skall döda mördaren när han stöter på honom.

Privilégios oferecidos pelas cidades de refúgio
Deuteronômio 19.4-10

[22] Porém, se o empurrar subitamente, sem inimizade, ou contra ele lançar algum instrumento, sem mau intento,

[22]Men om någon råkar knuffa omkull en annan utan fientlig avsikt, eller om han utan ond vilja kastar något föremål på den andre,

[23] ou, não o vendo, deixar cair sobre ele alguma pedra que possa causar-lhe a morte, e ele morrer, não sendo ele seu inimigo, nem o tendo procurado para o mal,

[23]eller om han utan att se sig för träffar den andre med en sten som går att döda med, och döden följer, och detta fast han inte var den andres fiende eller ville honom något ont,

[24] então, a congregação julgará entre o matador e o vingador do sangue, segundo estas leis,

[24]då skall menigheten döma mellan gärningsmannen och blodshämnaren enligt här givna föreskrifter.

[25] e livrará o homicida da mão do vingador do sangue, e o fará voltar à sua cidade de refúgio, onde se tinha acolhido; ali, ficará até à morte do sumo sacerdote, que foi ungido com o santo óleo.

[25]Menigheten skall rädda dråparen undan blodshämnaren och föra honom tillbaka till den asylstad dit han flytt. Där skall han bo tills översteprästen avlider, han som är smord med helig olja.

[26] Porém, se, de alguma sorte, o homicida sair dos limites da sua cidade de refúgio, onde se tinha acolhido,

[26]Om dråparen lämnar området kring den asylstad dit han flytt,

[27] e o vingador do sangue o achar fora dos limites dela, se o vingador do sangue matar o homicida, não será culpado do sangue.

[27]och blodshämnaren träffar på honom utanför asylstadens område, då kan blodshämnaren döda dråparen utan att dra blodskuld över sig.

[28] Pois deve ficar na sua cidade de refúgio até à morte do sumo sacerdote; porém, depois da morte deste, o homicida voltará à terra da sua possessão.

[28]Dråparen måste stanna i sin asylstad tills översteprästen avlider. Först efter översteprästens död får han återvända till sin egen jord.

[29] Estas coisas vos serão por estatuto de direito a vossas gerações, em todas as vossas moradas.

[29]Detta skall vara gällande lag för er genom alla släktled, var ni än bor.

[30] Todo aquele que matar a outrem será morto conforme o depoimento das testemunhas; mas uma só testemunha não deporá contra alguém para que morra.
[31] Não aceitareis resgate pela vida do homicida que é culpado de morte; antes, será ele morto.
[32] Também não aceitareis resgate por aquele que se acolher à sua cidade de refúgio, para tornar a habitar na sua terra, antes da morte do sumo sacerdote.
[33] Assim, não profanareis a terra em que estais; porque o sangue profana a terra; nenhuma expiação se fará pela terra por causa do sangue que nela for derramado, senão com o sangue daquele que o derramou.
[34] Não contaminareis, pois, a terra na qual vós habitais, no meio da qual eu habito; pois eu, o SENHOR, habito no meio dos filhos de Israel.

[30]Om någon dräper en annan människa, får dråparen dödas bara på vittnens uppgifter. Ett enda vittnesmål räcker inte för en dödsdom.
[31]Ni får inte ta emot lösen för en mördares liv. Förtjänar hans brott döden, skall han straffas med döden.
[32]Inte heller får ni ta emot lösen för en som har tagit sin tillflykt till en asylstad, så att han åter kunde bo ute i landet, innan prästen har avlidit.
[33]Ni får inte vanhelga det land ni bor i. Blod vanhelgar landet, och landet kan inte få någon försoning för det blod som utgjutits där utom genom blodet från den som utgöt det.
[34]Ni får inte orena landet där ni bor, det land där jag har min boning. Jag, Herren, har min boning bland israeliterna.

Números 36

Casamento de herdeiras

[1] Chegaram os cabeças das casas paternas da família dos filhos de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, das famílias dos filhos de José, e falaram diante de Moisés e diante dos príncipes, cabeças das casas paternas dos filhos de Israel,
[2] e disseram: O SENHOR ordenou a meu senhor que dê esta terra por sorte em herança aos filhos de Israel; e a meu senhor foi ordenado pelo SENHOR que a

4 Mos 36

Kvinnliga arvtagares giftermål

[1]Familjeöverhuvudena i gileaditernas släkt trädde nu fram. Gilead var son till Makir, son till Manasse; gileaditerna var alltså en av Josefs söners släkter. De kom med sitt ärende till Mose och hövdingarna, israeliternas familjeöverhuvuden,
[2]och sade: »Herren har befallt dig, herre, att genom lottning fördela landet mellan israeliterna som deras egendom. Du har också fått Herrens befallning att vår

herança do nosso irmão Zelofeade se desse a suas filhas.

[3] Porém, casando-se elas com algum dos filhos das outras tribos dos filhos de Israel, então, a sua herança seria diminuída da herança de nossos pais e acrescentada à herança da tribo a que vierem pertencer; assim, se tiraria da nossa herança que nos tocou em sorte.

[4] Vindo também o Ano do Jubileu dos filhos de Israel, a herança delas se acrescentaria à herança da tribo daqueles a que vierem pertencer; assim, a sua herança será tirada da tribo de nossos pais.

[5] Então, Moisés deu ordem aos filhos de Israel, segundo o mandado do SENHOR, dizendo: A tribo dos filhos de José fala o que é justo.

[6] Esta é a palavra que o SENHOR mandou acerca das filhas de Zelofeade, dizendo: Sejam por mulheres a quem bem parecer aos seus olhos, contanto que se casem na família da tribo de seu pai.

[7] Assim, a herança dos filhos de Israel não passará de tribo em tribo; pois os filhos de Israel se hão de vincular cada um à herança da tribo de seus pais.

[8] Qualquer filha que possuir alguma herança das tribos dos filhos de Israel se casará com alguém da família da tribo de seu pai, para que os filhos de Israel possuam cada um a herança de seus pais.

broder Selofchads arv skall ges åt hans döttrar.

[3]Men om de gifter sig med män från andra israelitiska stammar, så kommer deras arvslott att skäras bort från våra fäders egendom och läggas till den egendom som ägs av deras nya stam. På så sätt mister vi en del av vår jord.

[4]Och när israeliternas friår kommer har deras arvslott fogats till den egendom som ägs av deras nya stam och har skurits bort från vår fädernestams egendom.«

[5]På Herrens befallning gav då Mose israeliterna följande påbud: Josefs söners stam har rätt.

[6]Detta är vad Herren befaller i fråga om Selofchads döttrar: De får gifta sig med vem de vill, bara det sker inom en släkt som tillhör deras fädernestam.

[7]Ingen israelitisk jord får övergå från en stam till en annan. Varje israelit skall hålla kvar sin fädernestams egendom.

[8]En kvinna som har ärvt egendom inom en israelitisk stam får bara gifta sig med någon som tillhör en släkt inom hennes fädernestam, detta för att varje israelit skall få behålla sina fäders egendom.

[9] Assim, a herança não passará de uma tribo a outra; pois as tribos dos filhos de Israel se hão de vincular cada uma à sua herança.

[10] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram as filhas de Zelofeade,

[11] pois Macla, Tirza, Hogla, Milca e Noa, filhas de Zelofeade, se casaram com os filhos de seus tios paternos.

[12] Casaram-se nas famílias dos filhos de Manassés, filho de José, e a herança delas permaneceu na tribo da família de seu pai.

[13] São estes os mandamentos e os juízos que ordenou o SENHOR, por intermédio de Moisés, aos filhos de Israel nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó.

[9]Ingen jord får övergå från en stam till en annan. Varje israelitisk stam skall hålla kvar sin egendom.

[10]Selofchads döttrar gjorde som Herren hade befallt Mose.

[11]Machla, Tirsa, Hogla, Milka och Noa, Selofchads döttrar, gifte sig med söner till sina farbröder.

[12]De gifte sig inom de släkter som härstammade från Manasse, Josefs son, och deras egendom stannade kvar inom den stam som deras fädernesläkt tillhörde.

[13]Detta var de bud och bestämmelser som Herren gav israeliterna genom Mose på Moabs hedar, vid Jordan, mitt emot Jeriko.

O quinto livro de Moisés chamado Deuteronômio	Femte Moseboken

Deuteronômio 1

O Primeiro Discurso de Moisés na Planície do Jordão
Moisés conta a história de Israel

[1] São estas as palavras que Moisés falou a todo o Israel, dalém do Jordão, no deserto, na Arabá, defronte do mar de Sufe, entre Parã, Tofel, Labã, Hazerote e Di-Zaabe.

[2] Jornada de onze dias há desde Horebe, pelo caminho da montanha de Seir, até Cades-Barnéia.

[3] Sucedeu que, no ano quadragésimo, no primeiro dia do undécimo mês, falou Moisés aos filhos de Israel, segundo tudo o que o SENHOR lhe mandara a respeito deles,

[4] depois que feriu a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom, e a Ogue, rei de Basã, que habitava em Astarote, em Edrei.

[5] Além do Jordão, na terra de Moabe, encarregou-se Moisés de explicar esta lei, dizendo:

[6] O SENHOR, nosso Deus, nos falou em Horebe, dizendo: Tempo bastante haveis estado neste monte.

[7] Voltai-vos e parti; ide à região montanhosa dos amorreus, e a todos os seus vizinhos, na Arabá, e à região montanhosa, e à baixada, e ao Neguebe, e à costa marítima, terra dos cananeus, e ao Líbano, até ao grande rio Eufrates.

[8] Eis aqui a terra que eu pus diante de vós; entrai e possuí a terra que o SENHOR, com

5 Mos 1

Återblick på ökentiden. Folkets ledare

[1]Detta är vad Mose förkunnade för Israels folk i öknen öster om Jordan, i ödemarken nära Suf, mellan Paran och Tofel, Laban, Haserot och Di Sahav,

[2]elva dagsresor från Horeb på vägen över Seirs berg, till Kadesh Barnea.

[3]Det fyrtionde året, på första dagen i elfte månaden, förkunnade Mose för israeliterna allt vad Herren hade befallt honom att säga till dem.

[4]Mose hade då besegrat amoreernas kung Sichon, som härskade i Heshbon, och vid Edrei hade han besegrat Bashans kung Og, som härskade i Ashtarot.

[5]Öster om Jordan, i Moab, inledde Mose denna undervisning i lagen. Han sade:

[6]Herren, vår Gud, talade till oss på Horeb: »Länge nog har ni dröjt kvar vid detta berg.

[7]Bryt nu upp och gå mot amoreernas berg och mot deras grannar i Jordandalen, i bergsbygden, i Låglandet, Negev och kusttrakten. Gå till kanaaneernas land, till Libanon och ända till den stora floden, Eufrat.

[8]Härmed överlämnar jag landet åt er. Gå och ta i besittning det land som Herren

juramento, deu a vossos pais, Abraão, Isaque e Jacó, a eles e à sua descendência depois deles.

med ed har lovat att ge era fäder Abraham, Isak och Jakob och deras efterkommande.«

A nomeação de auxiliares
Êxodo 18.13-27

[9] Nesse mesmo tempo, eu vos disse: eu sozinho não poderei levar-vos.

[9]Vid samma tid sade jag till er: »Ensam orkar jag inte bära er.

[10] O SENHOR, vosso Deus, vos tem multiplicado; e eis que, já hoje, sois multidão como as estrelas dos céus.

[10]Herren, er Gud, har låtit er bli många, nu är ni lika talrika som himlens stjärnor.

[11] O SENHOR, Deus de vossos pais, vos faça mil vezes mais numerosos do que sois e vos abençoe, como vos prometeu.

[11]Må Herren, era fäders Gud, låta er bli tusenfalt fler och välsigna er som han har lovat.

[12] Como suportaria eu sozinho o vosso peso, a vossa carga e a vossa contenda?

[12]Men hur skall jag ensam orka med denna börda, all möda med er och era tvister?

[13] Tomai-vos homens sábios, inteligentes e experimentados, segundo as vossas tribos, para que os ponha por vossos cabeças.

[13]Välj kloka, förnuftiga och erfarna män ur var och en av era stammar, så gör jag dem till era ledare.«

[14] Então, me respondestes e dissestes: É bom cumprir a palavra que tens falado.

[14]Ni svarade att det var ett gott förslag.

[15] Tomei, pois, os cabeças de vossas tribos, homens sábios e experimentados, e os fiz cabeças sobre vós, chefes de milhares, chefes de cem, chefes de cinqüenta, chefes de dez e oficiais, segundo as vossas tribos.

[15]Och jag tog ledande män i era stammar, kloka och erfarna män, och gjorde dem till ledare för er, till anförare för tusen eller hundra eller femtio eller tio och till förmän inom era stammar.

[16] Nesse mesmo tempo, ordenei a vossos juízes, dizendo: ouvi a causa entre vossos irmãos e julgai justamente entre o homem e seu irmão ou o estrangeiro que está com ele.

[16]Då uppmanade jag era domare: »Lyssna på era bröder och döm rättvist mellan dem och även mellan en landsman och en främling.

[17] Não sereis parciais no juízo, ouvireis tanto o pequeno como o grande; não temereis a face de ninguém, porque o juízo é de Deus; porém a causa que vos for demasiadamente difícil fareis vir a mim, e eu a ouvirei.

[17]Var inte partiska när ni dömer, lyssna lika noga på låg och hög. Frukta ingen människa, ty domen är Guds. Om någon sak blir för svår för er skall ni lägga fram den för mig, så skall jag lyssna.«

[18] Assim, naquele tempo, vos ordenei todas as coisas que havíeis de fazer.

Doze homens foram enviados para espiar a terra de Canaã

Números 13.1-24

[19] Então, partimos de Horebe e caminhamos por todo aquele grande e terrível deserto que vistes, pelo caminho da região montanhosa dos amorreus, como o SENHOR, nosso Deus, nos ordenara; e chegamos a Cades-Barnéia.

[20] Então, eu vos disse: tendes chegado à região montanhosa dos amorreus, que o SENHOR, nosso Deus, nos dá.

[21] Eis que o SENHOR, teu Deus, te colocou esta terra diante de ti. Sobe, possui-a, como te falou o SENHOR, Deus de teus pais: Não temas e não te assustes.

[22] Então, todos vós vos chegastes a mim e dissestes: Mandemos homens adiante de nós, para que nos espiem a terra e nos digam por que caminho devemos subir e a que cidades devemos ir.

[23] Isto me pareceu bem; de maneira que tomei, dentre vós, doze homens, de cada tribo um homem.

[24] E foram-se, e subiram à região montanhosa, e, espiando a terra, vieram até o vale de Escol,

[25] e tomaram do fruto da terra nas mãos, e no-lo trouxeram, e nos informaram, dizendo: É terra boa que nos dá o SENHOR, nosso Deus.

O relatório dos espias recebido com incredulidade

Números 13.25-33

[18]Då gav jag er också anvisningar om allt ni skulle göra.

Vandringen till Kadesh och spaningen i bergen

[19]Därefter bröt vi upp från Horeb och vandrade genom hela den stora och fruktansvärda öken som ni själva har sett. Vi gick i riktning mot amoreernas berg, så som Herren, vår Gud, hade befallt oss, och kom till Kadesh Barnea.

[20]Där sade jag till er: »Ni har nu kommit till amoreernas berg, som Herren, vår Gud, ger oss.

[21]Herren, din Gud, har överlämnat landet åt dig. Gå dit och ta det i besittning, så som Herren, dina fäders Gud, har sagt. Var inte rädd, bli inte förskräckt.«

[22]Men ni kom fram till mig och sade: »Vi vill skicka några män i förväg, som kan utforska landet och ge oss besked om vilken väg vi skall följa och vilka städer vi kommer till.«

[23]Jag fann förslaget gott och utsåg bland er tolv män, en från varje stam.

[24]De begav sig upp i bergen, kom till Druvdalen och spanade där.

[25]De tog med sig några av landets frukter ner till oss och rapporterade att det var ett rikt land som Herren, vår Gud, ville ge oss.

[26] Porém vós não quisestes subir, mas fostes rebeldes à ordem do SENHOR, vosso Deus.

[27] Murmurastes nas vossas tendas e dissestes: Tem o SENHOR contra nós ódio; por isso, nos tirou da terra do Egito para nos entregar nas mãos dos amorreus e destruir-nos.

[28] Para onde subiremos? Nossos irmãos fizeram com que se derretesse o nosso coração, dizendo: Maior e mais alto do que nós é este povo; as cidades são grandes e fortificadas até aos céus. Também vimos ali os filhos dos anaquins.

[29] Então, eu vos disse: não vos espanteis, nem os temais.

[30] O SENHOR, vosso Deus, que vai adiante de vós, ele pelejará por vós, segundo tudo o que fez conosco, diante de vossos olhos, no Egito,

[31] como também no deserto, onde vistes que o SENHOR, vosso Deus, nele vos levou, como um homem leva a seu filho, por todo o caminho pelo qual andastes, até chegardes a este lugar.

[32] Mas nem por isso crestes no SENHOR, vosso Deus,

[33] que foi adiante de vós por todo o caminho, para vos procurar o lugar onde deveríeis acampar; de noite, no fogo, para vos mostrar o caminho por onde havíeis de andar, e, de dia, na nuvem.

O castigo de Deus

Números 14.20-38

[26]Men ni ville inte gå dit upp utan trotsade Herrens, er Guds, befallning

[27]och satt i era tält och knotade: »Herren hatar oss, och därför har han fört oss ut ur Egypten för att prisge oss åt amoreerna och göra slut på oss.

[28]Vart är det vi skall gå? Våra bröder har gjort oss modlösa med sitt tal om ett folk som är större och talrikare än vi och om stora städer med skyhöga murar. Till och med anakiter fick spanarna se där borta.«

[29]Jag sade till er: »Låt er inte skrämmas, var inte rädda för dem!

[30]Herren, er Gud, går framför er och strider för er, som ni själva såg honom göra i Egypten.

[31]Och i öknen fick du erfara att Herren, din Gud, bar dig som en man bär sin son, hela den väg som ni har vandrat för att komma hit.

[32]Trots detta litade ni inte på Herren, er Gud,

[33]som gick före er på vägen och valde ut era lägerplatser, om natten i en eld för att lysa upp er väg, om dagen i ett moln.«

[34] Tendo, pois, ouvido o SENHOR as vossas palavras, indignou-se e jurou, dizendo:

[34]När Herren hörde er klagan greps han av vrede och svor denna ed:

[35] Certamente, nenhum dos homens desta maligna geração verá a boa terra que jurei dar a vossos pais,

[35]»Aldrig skall någon av dessa män, detta usla släktled, få se det rika land som jag med ed har lovat att ge era fäder,

[36] salvo Calebe, filho de Jefoné; ele a verá, e a terra que pisou darei a ele e a seus filhos, porquanto perseverou em seguir ao SENHOR.

[36]ingen utom Kalev, Jefunnes son — han skall få se det. Åt honom och hans söner skall jag ge den mark hans fot har trampat, ty han har varit Herren trogen.«

[37] Também contra mim se indignou o SENHOR por causa de vós, dizendo: Também tu lá não entrarás.

[37]Även på mig vredgades Herren för er skull. »Inte heller du skall få komma dit«, sade han.

[38] Josué, filho de Num, que está diante de ti, ele ali entrará; anima-o, porque ele fará que Israel a receba por herança.

[38]»Men Josua, Nuns son, som är din tjänare, skall få komma dit. Ingjut mod i honom, ty han skall göra landet till Israels egendom.

[39] E vossos meninos, de quem dissestes: Por presa serão; e vossos filhos, que, hoje, nem sabem distinguir entre bem e mal, esses ali entrarão, e a eles darei a terra, e eles a possuirão.

[39]Era barn som ni sade skulle bli fiendens byte, era söner som ännu inte lärt sig skilja på gott och ont, de skall få komma dit. Åt dem skall jag ge landet, och de skall ta det i besittning.

[40] Porém vós virai-vos e parti para o deserto, pelo caminho do mar Vermelho.

[40]Själva måste ni nu bryta upp och gå tillbaka in i öknen, i riktning mot Sävhavet.«

O povo derrotado em Horma
Números 14.39-45

[41] Então, respondestes e me dissestes: Pecamos contra o SENHOR; nós subiremos e pelejaremos, segundo tudo o que nos ordenou o SENHOR, nosso Deus. Vós vos armastes, cada um dos seus instrumentos de guerra, e vos mostrastes temerários em subindo à região montanhosa.

[41]Ni svarade mig: »Vi har syndat mot Herren. Nu skall vi dra ut i strid, så som Herren, vår Gud, har befallt oss.« Ni väpnade er allihop och ville utan betänkande ge er upp i bergen.

[42] Disse-me o SENHOR: Dize-lhes: Não subais, nem pelejeis, pois não estou no

[42]Men Herren befallde mig att säga till er: »Ni skall inte gå dit upp och inlåta er i

meio de vós, para que não sejais derrotados diante dos vossos inimigos.

[43] Assim vos falei, e não escutastes; antes, fostes rebeldes às ordens do SENHOR e, presunçosos, subistes às montanhas.

[44] Os amorreus que habitavam naquela região montanhosa vos saíram ao encontro; e vos perseguiram como fazem as abelhas e vos derrotaram desde Seir até Horma.

[45] Tornastes-vos, pois, e chorastes perante o SENHOR, porém o SENHOR não vos ouviu, não inclinou os ouvidos a vós outros.

[46] Assim, permanecestes muitos dias em Cades.

strid, ty ni har inte mig med er, och då kommer ni att bli slagna av era fiender.«

[43]Jag sade detta till er, men ni lyssnade inte utan trotsade Herrens befallning. Fyllda av övermod gick ni upp i bergen.

[44]Amoreerna som bodde där ryckte ut mot er. Som en bisvärm förföljde de er, de krossade er i Seir och drev er ända till Horma.

[45]När ni kom tillbaka grät ni inför Herren, men han lyssnade inte och vägrade höra på er.

[46]Därför stannade ni i Kadesh så länge som ni gjorde.

Deuteronômio 2

A jornada de Cades até Zerede

[1] Depois, viramo-nos, e seguimos para o deserto, caminho do mar Vermelho como o SENHOR me dissera, e muitos dias rodeamos a montanha de Seir.

[2] Então, o SENHOR me falou, dizendo:

[3] Tendes já rodeado bastante esta montanha; virai-vos para o norte.

[4] Ordena ao povo, dizendo: Passareis pelos limites de vossos irmãos, os filhos de Esaú, que habitam em Seir; e eles terão medo de vós; portanto, guardai-vos bem.

[5] Não vos entremetais com eles, porque vos não darei da sua terra nem ainda a pisada da planta de um pé; pois a Esaú dei por possessão a montanha de Seir.

5 Mos 2

I Edom och Moab

[1]Därefter bröt vi upp och gick tillbaka in i öknen, i riktning mot Sävhavet, så som Herren hade sagt till mig. Vi gick länge omkring i utkanten av Seirs bergsbygd.

[2]Slutligen sade Herren till mig:

[3]»Länge nog har ni gått omkring vid dessa berg. Vänd nu mot norr!

[4]Ge folket dessa anvisningar: Ni går nu genom det område som tillhör era bröder, Esaus ättlingar i Seir. Även om de är rädda för er skall ni akta er noga

[5]och inte utmana dem. Inte en enda fotsbredd av deras land skall jag ge er, ty Seirs berg har jag skänkt som egendom till Esau.

[6] Comprareis deles, por dinheiro, comida que comais; também água que bebais comprareis por dinheiro.

[6]Mat att äta skall ni köpa av dem, och även vattnet ni dricker skall ni betala för.

[7] Pois o SENHOR, teu Deus, te abençoou em toda a obra das tuas mãos; ele sabe que andas por este grande deserto; estes quarenta anos o SENHOR, teu Deus, esteve contigo; coisa nenhuma te faltou.

[7]Herren, din Gud, har välsignat dig i allt som du har företagit dig, och han har följt din vandring genom den väldiga öknen. I fyrtio år har Herren, din Gud, varit med dig. Ingenting har fattats dig.«

[8] Passamos, pois, flanqueando assim nossos irmãos, os filhos de Esaú, que habitavam em Seir, como o caminho da Arabá, de Elate e de Eziom-Geber, viramo-nos e seguimos o caminho do deserto de Moabe.

[8]Vi vandrade fram bland våra bröder, Esaus ättlingar i Seir, och följde vägen i Aravadalen bort från Elat och Esjon-Gever. Sedan tog vi en ny väg och gick i riktning mot Moabs öken.

[9] Então, o SENHOR me disse: Não molestes Moabe e não contendas com eles em peleja, porque te não darei possessão da sua terra; pois dei Ar em possessão aos filhos de Ló.

[9]Herren sade till mig: »Angrip inte moabiterna, ge dig inte i strid med dem. Av deras land ger jag dig ingenting, ty Ar har jag skänkt som egendom till Lots ättlingar.«

[10] (Os emins, dantes, habitavam nela, povo grande, numeroso e alto como os anaquins;

([10]Förut bodde emeerna där, ett stort och talrikt folk, högväxt som anakiterna.

[11] também eles foram considerados refains, como os anaquins; e os moabitas lhes chamavam emins.

[11]Liksom anakiterna räknas de som refaeer, men moabiterna kallar dem emeer.

[12] Os horeus também habitavam, outrora, em Seir; porém os filhos de Esaú os desapossaram, e os destruíram de diante de si, e habitaram no lugar deles, assim como Israel fez à terra da sua possessão, que o SENHOR lhes tinha dado.)

[12]I Seir bodde förut horeerna, men de drevs bort av Esaus ättlingar, som utplånade dem och övertog deras land, liksom Israel gjorde med det land Herren hade skänkt dem som egendom.)

[13] Levantai-vos, agora, e passai o ribeiro de Zerede; assim, passamos o ribeiro de Zerede.

[13]»Framåt, gå över Sered!« Så gick vi över Sereds floddal.

[14] O tempo que caminhamos, desde Cades-Barnéia até passarmos o ribeiro de Zerede, foram trinta e oito anos, até que toda aquela geração dos homens de guerra se consumiu do meio do arraial, como o SENHOR lhes jurara.

[14]Vår vandring från Kadesh Barnea fram till övergången av Sereddalen hade tagit trettioåtta år. Då var den generationens alla krigare döda och borta ur lägret, så som Herren hade svurit.

[15] Também foi contra eles a mão do SENHOR, para os destruir do meio do arraial, até os haver consumido.

[15]Herrens hand drabbade dem och ryckte bort dem ur lägret tills alla var döda.

A travessia de Ar e Arnom

[16] Sucedeu que, consumidos já todos os homens de guerra pela morte, do meio do povo,

[16]När alla krigarna i folket hade dött ut

[17] o SENHOR me falou, dizendo:

[17]talade Herren till mig:

[18] Hoje, passarás por Ar, pelos limites de Moabe,

[18]»När du nu går genom Moabs område, genom Ar,

[19] e chegarás até defronte dos filhos de Amom; não os molestes e com eles não contendas, porque da terra dos filhos de Amom te não darei possessão, porquanto aos filhos de Ló a tenho dado por possessão.

[19]närmar du dig Ammons ättlingar. Angrip dem inte, utmana dem inte. Av ammoniternas land ger jag dig ingenting, ty det har jag skänkt som egendom till Lots ättlingar.«

[20] (Também esta é considerada terra dos refains; dantes, habitavam nela refains, e os amonitas lhes chamavam zanzumins,

([20]Även detta land räknas som refaeiskt. Där bodde förut refaeer, av ammoniterna kallade samsummeer.

[21] povo grande, numeroso e alto como os anaquins; o SENHOR os destruiu diante dos amonitas; e estes, tendo-os desapossado, habitaram no lugar deles;

[21]Det var ett stort och talrikt folk, högväxt som anakiterna. Herren utplånade refaeerna och lät ammoniterna driva bort dem och överta deras land,

[22] assim como fez com os filhos de Esaú que habitavam em Seir, de diante dos quais destruiu os horeus. Os filhos de Esaú, tendo-os desapossado, habitaram no lugar deles até este dia;

[22]så som han gjorde för Esaus ättlingar i Seir, när han utplånade horeerfolket och lät dem driva bort det och överta det land där de ännu bor.

[23] também os caftorins que saíram de Caftor destruíram os aveus, que

[23]Samma sak drabbade avveerna, som bodde i byar ända bort mot Gaza.

habitavam em vilas até Gaza, e habitaram no lugar deles.)

Kaftoreerna, som hade kommit från Kaftor, utplånade dem och övertog deras land.)

[24] Levantai-vos, parti e passai o ribeiro de Arnom; eis aqui na tua mão tenho dado a Seom, amorreu, rei de Hesbom, e a sua terra; passa a possuí-la e contende com eles em peleja.

[24]»Framåt, bryt upp och gå över Arnons floddal! Jag ger amoreernas kung Sichon i Heshbon och hans land åt dig. Börja erövringen, ge dig i strid med honom!

[25] Hoje, começarei a meter o terror e o medo de ti aos povos que estão debaixo de todo o céu; os que ouvirem a tua fama tremerão diante de ti e se angustiarão.

[25]Jag börjar i dag sprida skräck och fruktan för dig bland alla folk under himlen, så att de bävar och darrar när de hör talas om dig.«

Vitória sobre Seom, rei de Hesbom

Números 21.21-30

Segern över kung Sichon

[26] Então, mandei mensageiros desde o deserto de Quedemote a Seom, rei de Hesbom, com palavras de paz, dizendo:

[26]Från Kedemots öken sände jag bud till kung Sichon i Heshbon med denna fredliga hälsning:

[27] deixa-me passar pela tua terra; somente pela estrada irei; não me desviarei para a direita nem para a esquerda.

[27]»Låt mig få gå genom ditt land. Jag skall gå raka vägen och inte vika av åt vare sig höger eller vänster.

[28] A comida que eu coma vender-me-ás por dinheiro e dar-me-ás também por dinheiro a água que beba; tão-somente deixa-me passar a pé,

[28]Mat att äta skall jag köpa av dig, och vatten att dricka skall jag betala dig för. Jag vill bara tåga igenom,

[29] como fizeram comigo os filhos de Esaú, que habitam em Seir, e os moabitas, que habitam em Ar; até que eu passe o Jordão, à terra que o SENHOR, nosso Deus, nos dá.

[29]så som Esaus ättlingar i Seir och moabiterna i Ar lät mig göra, så att jag kan gå över Jordan in i det land som Herren, vår Gud, skall ge oss.«

[30] Mas Seom, rei de Hesbom, não nos quis deixar passar por sua terra, porquanto o SENHOR, teu Deus, endurecera o seu espírito e fizera obstinado o seu coração, para to dar nas mãos, como hoje se vê.

[30]Men kung Sichon i Heshbon ville inte låta oss gå genom hans land, ty Herren, din Gud, gjorde honom hårdhjärtad och omedgörlig för att han skulle falla i ditt våld, vilket nu också har skett.

[31] Disse-me, pois, o SENHOR: Eis aqui, tenho começado a dar-te Seom e a sua

[31]Herren sade till mig: »Nu börjar jag, jag överlämnar Sichon och hans land åt dig.

terra; passa a desapossá-lo, para lhe ocupares o país.

[32] Então, Seom saiu-nos ao encontro, ele e todo o seu povo, à peleja em Jasa.

[33] E o SENHOR, nosso Deus, no-lo entregou, e o derrotamos, a ele, e a seus filhos, e a todo o seu povo.

[34] Naquele tempo, tomamos todas as suas cidades e a cada uma destruímos com os seus homens, mulheres e crianças; não deixamos sobrevivente algum.

[35] Somente tomamos, por presa, o gado para nós e o despojo das cidades que tínhamos tomado.

[36] Desde Aroer, que está à borda do vale de Arnom, e a cidade que nele está, até Gileade, nenhuma cidade houve alta demais para nós; tudo isto o SENHOR, nosso Deus, nos entregou.

[37] Somente à terra dos filhos de Amom não chegaste; nem a toda a borda do ribeiro de Jaboque, nem às cidades da região montanhosa, nem a lugar algum que nos proibira o SENHOR, nosso Deus.

Deuteronômio 3

Vitória sobre Ogue, rei de Basã
Números 21.31-35

[1] Depois, nos viramos e subimos o caminho de Basã; e Ogue, rei de Basã, nos saiu ao encontro, ele e todo o seu povo, à peleja em Edrei.

[2] Então, o SENHOR me disse: Não temas, porque a ele, e todo o seu povo, e sua terra dei na tua mão; e far-lhe-ás como fizeste a

Börja erövringen, ta hans land i besittning!«

[32]Med allt sitt folk drog Sichon ut för att möta oss i strid vid Jahas.

[33]Herren, vår Gud, överlämnade honom åt oss, och vi dödade honom, hans söner och allt hans folk.

[34]Då intog vi också alla hans städer och vigde alla männen där åt förintelse, och även kvinnorna och barnen. Vi lät ingen komma undan.

[35]Men boskapen och det vi tagit i de erövrade städerna behöll vi som krigsbyte.

[36]Från Aroer vid randen av Arnons floddal och från staden nere i dalen och ända bort till Gilead fanns inte en enda stad som var ointaglig för oss. Herren, vår Gud, överlämnade dem alla åt oss.

[37]Bara ammoniternas land lämnade du i fred, hela området längs Jabboks floddal liksom städerna i bergsbygden, alldeles så som Herren, vår Gud, hade befallt.

5 Mos 3

Segern över kung Og

[1]Därefter slog vi in på vägen mot Bashan. Og, kungen av Bashan, drog ut med allt sitt folk för att möta oss i strid vid Edrei.

[2]Men Herren sade till mig: »Var inte rädd för honom. Jag ger honom i ditt våld, med allt hans folk och hela hans land. Du skall göra med honom som du gjorde med

Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom.

[3] Deu-nos o SENHOR, nosso Deus, em nossas mãos também a Ogue, rei de Basã, e a todo o seu povo; e ferimo-lo, até que lhe não ficou nenhum sobrevivente.

[4] Nesse tempo, tomamos todas as suas cidades; nenhuma cidade houve que lhe não tomássemos: sessenta cidades, toda a região de Argobe, o reino de Ogue, em Basã.

[5] Todas estas cidades eram fortificadas com altos muros, portas e ferrolhos; tomamos também outras muitas cidades, que eram sem muros.

[6] Destruímo-las totalmente, como fizemos a Seom, rei de Hesbom, fazendo perecer, por completo, cada uma das cidades com os seus homens, suas mulheres e crianças.

[7] Porém todo o gado e o despojo das cidades tomamos para nós, por presa.

[8] Assim, nesse tempo, tomamos a terra da mão daqueles dois reis dos amorreus que estavam dalém do Jordão: desde o rio de Arnom até ao monte Hermom

[9] (Os sidônios a Hermom chamam Siriom; porém os amorreus lhe chamam Senir.),

[10] tomamos todas as cidades do planalto, e todo o Gileade, e todo o Basã, até Salca e Edrei, cidades do reino de Ogue, em Basã

[11] (Porque só Ogue, rei de Basã, restou dos refains; eis que o seu leito, leito de ferro, não está, porventura, em Rabá dos filhos de Amom, sendo de nove côvados o seu

amoreernas kung Sichon, som härskade i Heshbon.«

[3]Så gav Herren, vår Gud, även Og, kungen av Bashan, och allt hans folk i vårt våld. Vi dödade dem och lät ingen komma undan.

[4]Då intog vi också alla hans städer. Det fanns inte en enda som vi inte tog från dem. Vi tog sextio städer, hela Argovområdet, Ogs rike i Bashan.

[5]Alla dessa städer var befästa med höga murar, portar och bommar. Därtill kom en stor mängd obefästa städer.

[6]Vi vigde dem åt förintelse, så som vi gjort med Sichon, kungen i Heshbon. Vi vigde alla männen i städerna åt förintelse, och även kvinnorna och barnen.

[7]All boskapen och det vi tagit i städerna behöll vi som krigsbyte.

[8]Från de två amoreiska kungarna öster om Jordan erövrade vi den gången allt land ända från Arnons floddal till berget Hermon —

[9]Hermon kallas Sirjon av fenikierna och Senir av amoreerna —

[10]alla städerna på högslätten, hela Gilead och hela Bashan ända till städerna Salka och Edrei, som ligger i Ogs rike, i Bashan.

([11]Kung Og av Bashan var den siste som fanns kvar av refaeerna. Hans sarkofag, som är av basalt, finns som bekant i Rabba i Ammon. Den är nio alnar lång och fyra alnar bred, mätt med vanligt alnmått.)

comprimento, e de quatro, a sua largura, pelo côvado comum?).

Distribuição da Transjordânia

Números 32.33-42

12 Tomamos, pois, esta terra em possessão nesse tempo; desde Aroer, que está junto ao vale de Arnom, e a metade da região montanhosa de Gileade, com as suas cidades, dei aos rubenitas e gaditas.

13 O resto de Gileade, como também todo o Basã, o reino de Ogue, dei à meia tribo de Manassés; toda aquela região de Argobe, todo o Basã, se chamava a terra dos refains.

14 Jair, filho de Manassés, tomou toda a região de Argobe até ao limite dos gesuritas e maacatitas, isto é, Basã, e às aldeias chamou pelo seu nome: Havote-Jair, até o dia de hoje.

15 A Maquir dei Gileade.

16 Mas aos rubenitas e gaditas dei desde Gileade até ao vale de Arnom, cujo meio serve de limite; e até ao ribeiro de Jaboque, o limite dos filhos de Amom,

17 como também a Arabá e o Jordão por limite, desde Quinerete até ao mar da Arabá, o mar Salgado, pelas faldas de Pisga, para o oriente.

18 Nesse mesmo tempo, vos ordenei, dizendo: o SENHOR, vosso Deus, vos deu esta terra, para a possuirdes; passai, pois, armados, todos os homens valentes, adiante de vossos irmãos, os filhos de Israel.

Landet öster om Jordan fördelas

12När vi väl hade erövrat detta land gav jag rubeniterna och gaditerna området närmast Aroer vid Arnons floddal samt hälften av Gileads berg och städerna där.

13Resten av Gilead och hela Bashan, Ogs rike, gav jag åt ena hälften av Manasses stam — hela Argovområdet. (Allt detta, hela Bashan, gäller som refaeiskt land.)

14Manasses ättlingar jairiterna fick hela Argovområdet fram till gränsen mot geshureerna och maakateerna, och detta område, Bashan, gav de namn efter sig själva och kallade det för Jairs byar. Så heter landet än i dag.

15Åt makiriterna gav jag Gilead.

16Åt rubeniterna och gaditerna gav jag området från Gilead till Arnons floddal, med gränsen mitt i dalen. Jabbokdalen blev gräns mot ammoniterna.

17I Jordandalen blev själva floden gräns från Gennesaretsjön till Aravasjön, dvs. Döda havet, nedanför Pisgas branter i öster.

18Då gav jag er också dessa anvisningar: »Herren, er Gud, har gett er detta land att ta i besittning. Alla ni krigare skall rusta er och gå i spetsen för era israelitiska bröder.

[19] Tão-somente vossas mulheres, e vossas crianças, e vosso gado (porque sei que tendes muito gado) ficarão nas vossas cidades que já vos tenho dado,

[20] até que o SENHOR dê descanso a vossos irmãos como a vós outros, para que eles também ocupem a terra que o SENHOR, vosso Deus, lhes dá dalém do Jordão; então, voltareis cada qual à sua possessão que vos dei.

[21] Também, nesse tempo, dei ordem a Josué, dizendo: os teus olhos vêem tudo o que o SENHOR, vosso Deus, tem feito a estes dois reis; assim fará o SENHOR a todos os reinos a que tu passarás.

[22] Não os temais, porque o SENHOR, vosso Deus, é o que peleja por vós.

A oração de Moisés para entrar em Canaã

Números 27.12-23

[23] Também eu, nesse tempo, implorei graça ao SENHOR, dizendo:

[24] Ó SENHOR Deus! Passaste a mostrar ao teu servo a tua grandeza e a tua poderosa mão; porque que deus há, nos céus ou na terra, que possa fazer segundo as tuas obras, segundo os teus poderosos feitos?

[25] Rogo-te que me deixes passar, para que eu veja esta boa terra que está dalém do Jordão, esta boa região montanhosa e o Líbano.

[26] Porém o SENHOR indignou-se muito contra mim, por vossa causa, e não me ouviu; antes, me disse: Basta! Não me fales mais nisto.

[19]Bara era kvinnor och barn och er boskap — jag vet att ni har gott om boskap — skall stanna kvar i de städer jag har gett er,

[20]tills Herren har låtit era bröder bli bofasta liksom ni själva och även de har tagit sitt land i besittning, det som Herren, er Gud, skall ge dem på andra sidan Jordan. Sedan kan ni återvända, var och en till den egendom som jag har gett åt er.«

[21]Då gav jag också anvisningar åt Josua: »Du har med egna ögon sett allt vad Herren, er Gud, har gjort med dessa två kungar. Likadant skall Herren göra med alla de riken där du drar fram.

[22]Ni skall inte vara rädda för dem, ty Herren, er Gud, strider för er.«

Herren avvisar Moses bön

[23]Vid samma tid vädjade jag till Herren:

[24]»Herre, min Gud, du har börjat visa din storhet och din väldiga makt för din tjänare. Vilken gud i himlen och på jorden utför sådana mäktiga dåd som du?

[25]Låt mig gå över Jordan till andra sidan och se det rika landet där, dessa härliga berg, och Libanon.”

[26]Herren var förbittrad på mig för er skull och ville inte lyssna på mig. »Det är nog«, sade han, »tala inte mer med mig om detta.

27 Sobe ao cimo de Pisga, levanta os olhos para o ocidente, e para o norte, e para o sul, e para o oriente e contempla com os próprios olhos, porque não passarás este Jordão.

28 Dá ordens a Josué, e anima-o, e fortalece-o; porque ele passará adiante deste povo e o fará possuir a terra que tu apenas verás.

29 Assim, ficamos no vale defronte de Bete-Peor.

Deuteronômio 4

Moisés exorta o povo à obediência

1 Agora, pois, ó Israel, ouve os estatutos e os juízos que eu vos ensino, para os cumprirdes, para que vivais, e entreis, e possuais a terra que o SENHOR, Deus de vossos pais, vos dá.

2 Nada acrescentareis à palavra que vos mando, nem diminuireis dela, para que guardeis os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, que eu vos mando.

3 Os vossos olhos viram o que o SENHOR fez por causa de Baal-Peor; pois a todo homem que seguiu a Baal-Peor o SENHOR, vosso Deus, consumiu do vosso meio.

4 Porém vós que permanecestes fiéis ao SENHOR, vosso Deus, todos, hoje, estais vivos.

5 Eis que vos tenho ensinado estatutos e juízos, como me mandou o SENHOR, meu Deus, para que assim façais no meio da terra que passais a possuir.

27Gå upp på toppen av Pisga, se dig omkring åt väster och norr, åt söder och öster, och låt blicken vila på vad du ser, ty du kommer inte att gå över denna flod, över Jordan.

28Ge Josua uppdraget, ingjut mod och styrka i honom, ty det är han som skall gå över floden i spetsen för detta folk. Det land som du ser skall han göra till deras egendom.«

29Sedan stannade vi i dalen mitt emot Bet Pegor.

5 Mos 4

Förmaning till lydnad och trohet

1Och nu, Israel, hör de stadgar och föreskrifter som jag lär er för att ni skall lyda dem. Då får ni leva och komma till det land som Herren, era fäders Gud, vill ge er, och ni får ta det i besittning.

2Ni skall inte lägga något till de befallningar jag ger er och inte heller dra ifrån något. Ni skall hålla Herrens, er Guds, bud, som jag ger er.

3Med egna ögon har ni sett vad Herren gjorde vid Baal-Pegor. Alla bland er som följde Baal-Pegor har Herren, din Gud, utplånat,

4men ni som höll fast vid Herren, er Gud, är alla vid liv i dag.

5Jag lär er nu stadgar och föreskrifter, så som Herren, min Gud, har befallt mig, för att ni skall lyda dem i det land ni kommer till och tar i besittning.

[6] Guardai-os, pois, e cumpri-os, porque isto será a vossa sabedoria e o vosso entendimento perante os olhos dos povos que, ouvindo todos estes estatutos, dirão: Certamente, este grande povo é gente sábia e inteligente.

[6]Ni skall följa dem och lyda dem för att andra folk skall se er vishet och insikt. När de hör alla dessa stadgar kommer de att säga: »Detta stora folk är verkligen ett vist och insiktsfullt folk!«

[7] Pois que grande nação há que tenha deuses tão chegados a si como o SENHOR, nosso Deus, todas as vezes que o invocamos?

[7]Vilket stort folk har gudar som är dem så nära som Herren, vår Gud, är oss nära varje gång vi åkallar honom?

[8] E que grande nação há que tenha estatutos e juízos tão justos como toda esta lei que eu hoje vos proponho?

[8]Och vilket stort folk äger stadgar och föreskrifter så rättfärdiga som denna lag som jag i dag förelägger er?

[9] Tão-somente guarda-te a ti mesmo e guarda bem a tua alma, que te não esqueças daquelas coisas que os teus olhos têm visto, e se não apartem do teu coração todos os dias da tua vida, e as farás saber a teus filhos e aos filhos de teus filhos.

[9]Men akta dig mycket noga för att glömma vad du såg med egna ögon. Bevara det i minnet så länge du lever, och undervisa dina barn och barnbarn om det,

[10] Não te esqueças do dia em que estiveste perante o SENHOR, teu Deus, em Horebe, quando o SENHOR me disse: Reúne este povo, e os farei ouvir as minhas palavras, a fim de que aprenda a temer-me todos os dias que na terra viver e as ensinará a seus filhos.

[10]om den dag då du vid Horeb stod inför Herren, din Gud. Herren sade till mig: »Kalla samman folket åt mig! Jag skall låta dem höra mina ord, så att de lär sig att frukta mig, så länge de lever på jorden, och lär sina barn detsamma.«

[11] Então, chegastes e vos pusestes ao pé do monte; e o monte ardia em fogo até ao meio dos céus, e havia trevas, e nuvens, e escuridão.

[11]Då kom ni fram och ställde er nedanför berget. Berget brann och elden nådde ända in i himlen. Det var mörker, moln och töcken.

[12] Então, o SENHOR vos falou do meio do fogo; a voz das palavras ouvistes; porém, além da voz, não vistes aparência nenhuma.

[12]Herren talade till er ur elden. Orden hörde ni, men ni såg ingen gestalt, ni hörde bara en röst.

[13] Então, vos anunciou ele a sua aliança, que vos prescreveu, os dez mandamentos, e os escreveu em duas tábuas de pedra.

[14] Também o SENHOR me ordenou, ao mesmo tempo, que vos ensinasse estatutos e juízos, para que os cumprísseis na terra a qual passais a possuir.

[15] Guardai, pois, cuidadosamente, a vossa alma, pois aparência nenhuma vistes no dia em que o SENHOR, vosso Deus, vos falou em Horebe, no meio do fogo;

[16] para que não vos corrompais e vos façais alguma imagem esculpida na forma de ídolo, semelhança de homem ou de mulher,

[17] semelhança de algum animal que há na terra, semelhança de algum volátil que voa pelos céus,

[18] semelhança de algum animal que rasteja sobre a terra, semelhança de algum peixe que há nas águas debaixo da terra.

[19] Guarda-te não levantes os olhos para os céus e, vendo o sol, a lua e as estrelas, a saber, todo o exército dos céus, sejas seduzido a inclinar-te perante eles e dês culto àqueles, coisas que o SENHOR, teu Deus, repartiu a todos os povos debaixo de todos os céus.

[20] Mas o SENHOR vos tomou e vos tirou da fornalha de ferro do Egito, para que lhe sejais povo de herança, como hoje se vê.

[21] Também o SENHOR se indignou contra mim, por vossa causa, e jurou que eu não passaria o Jordão e não entraria na boa

[13]Han förkunnade sitt förbund för er och befallde er att hålla det: de tio budorden, som han skrev på två stentavlor.

[14]Då befallde Herren mig att lära er stadgar och föreskrifter, som ni skall lyda i det land ni går över till och tar i besittning.

[15]Akta er noga! Ni såg inte någon gestalt när Herren, er Gud, talade till er ur elden på Horeb.

[16]Gör därför inte något så förfärligt som att tillverka en bildstod, en gudabild av vilken gestalt det vara må: en bild av man eller kvinna,

[17]en bild av ett markens djur eller av en fågel som flyger i skyn,

[18]en bild av ett djur som krälar på jorden eller av en fisk i vattnet, under jordens yta.

[19]När du lyfter blicken mot himlen och ser solen, månen och stjärnorna, hela den himmelska hären, får du inte låta dig förledas att tillbe dem och tjäna dem. Dem har Herren, din Gud, tilldelat alla folk under himlen.

[20]Men er har Herren tagit sig an och fört ut ur smältugnen, ut ur Egypten, för att ni skulle bli hans eget folk, som ni nu också har blivit.

[21]Herren vredgades på mig för er skull och svor att jag inte skulle få gå över Jordan

terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança.

[22] Porque eu morrerei neste lugar, não passarei o Jordão; porém vós o passareis e possuireis aquela boa terra.

[23] Guardai-vos não vos esqueçais da aliança do SENHOR, vosso Deus, feita convosco, e vos façais alguma imagem esculpida, semelhança de alguma coisa que o SENHOR, vosso Deus, vos proibiu.

[24] Porque o SENHOR, teu Deus, é fogo que consome, é Deus zeloso.

[25] Quando, pois, gerardes filhos e filhos de filhos, e vos envelhecerdes na terra, e vos corromperdes, e fizerdes alguma imagem esculpida, semelhança de alguma coisa, e fizerdes mal aos olhos do SENHOR, teu Deus, para o provocar à ira,

[26] hoje, tomo por testemunhas contra vós outros o céu e a terra, que, com efeito, perecereis, imediatamente, da terra a qual, passado o Jordão, ides possuir; não prolongareis os vossos dias nela; antes, sereis de todo destruídos.

[27] O SENHOR vos espalhará entre os povos, e restareis poucos em número entre as gentes aonde o SENHOR vos conduzirá.

[28] Lá, servireis a deuses que são obra de mãos de homens, madeira e pedra, que não vêem, nem ouvem, nem comem, nem cheiram.

[29] De lá, buscarás ao SENHOR, teu Deus, e o acharás, quando o buscares de todo o teu coração e de toda a tua alma.

och komma till det rika land som Herren, din Gud, vill göra till din egendom.

[22]Jag skall dö här i landet och kommer inte att gå över Jordan. Men ni skall gå över och ta det rika landet i besittning.

[23]Akta er då för att glömma det förbund som Herren, er Gud, har slutit med er, så att ni gör er en bildstod, en avbild av något som Herren, din Gud, har förbjudit dig att avbilda.

[24]Ty Herren, din Gud, är en förtärande eld, en svartsjuk Gud.

[25]Om ni efter att ha fått barn och barnbarn och blivit hemmastadda i landet gör något så förfärligt som att tillverka en bildstod av vilken gestalt det vara må och sålunda gör det som är ont i Herrens, din Guds, ögon och väcker hans vrede,

[26]då tar jag i dag himmel och jord till vittnen på att ni snart skall utrotas från det land ni tar i besittning när ni går över Jordan. Ni får inte leva länge där, ni kommer att gå under.

[27]Herren skall skingra er bland folken, och bara några få av er skall leva kvar hos de främmande folk dit Herren driver bort er.

[28]Där kommer ni att tjäna gudar som är tillverkade av människohänder, gudar av trä och sten som varken kan se eller höra, äta eller lukta.

[29]Men där skall du söka Herren, din Gud, och du skall finna honom om du frågar efter honom av hela ditt hjärta och med hela din själ.

30 Quando estiveres em angústia, e todas estas coisas te sobrevierem nos últimos dias, e te voltares para o SENHOR, teu Deus, e lhe atenderes a voz,

30När du är i nöd och allt detta drabbar dig i kommande dagar, då skall du vända tillbaka till Herren, din Gud, och lyssna till honom.

31 então, o SENHOR, teu Deus, não te desamparará, porquanto é Deus misericordioso, nem te destruirá, nem se esquecerá da aliança que jurou a teus pais.

31Ty Herren, din Gud, är en barmhärtig Gud, och han skall inte överge dig eller låta dig gå under. Han glömmer aldrig det förbund han ingick med dina fäder och bekräftade med ed.

32 Agora, pois, pergunta aos tempos passados, que te precederam, desde o dia em que Deus criou o homem sobre a terra, desde uma extremidade do céu até à outra, se sucedeu jamais coisa tamanha como esta ou se se ouviu coisa como esta;

32Utforska hur det var i gamla tider, innan du fanns, alltsedan den dag då Gud skapade människorna på jorden, och fråga från himlavalvets ena ände till den andra om något så stort som detta har skett eller om någon har hört talas om något liknande.

33 ou se algum povo ouviu falar a voz de algum deus do meio do fogo, como tu a ouviste, ficando vivo;

33Har något folk hört Guds röst ur elden, så som du har gjort, och ändå förblivit vid liv?

34 ou se um deus intentou ir tomar para si um povo do meio de outro povo, com provas, e com sinais, e com milagres, e com peleja, e com mão poderosa, e com braço estendido, e com grandes espantos, segundo tudo quanto o SENHOR, vosso Deus, vos fez no Egito, aos vossos olhos.

34Eller har någon annan gud ens försökt hämta ett folk ur ett annat folks våld, med prövningar och tecken, under och krig, med stark hand och lyftad arm och med skräckinjagande stordåd, så som Herren, er Gud, gjorde med er i Egypten, inför dina ögon?

35 A ti te foi mostrado para que soubesses que o SENHOR é Deus; nenhum outro há, senão ele.

35Du har själv fått se detta för att du skulle förstå att det är Herren som är Gud, det finns ingen annan än han.

36 Dos céus te fez ouvir a sua voz, para te ensinar, e sobre a terra te mostrou o seu grande fogo, e do meio do fogo ouviste as suas palavras.

36Från himlen lät han dig höra sin röst för att fostra dig. På jorden lät han dig se sin väldiga eld, och du hörde hans ord ur elden.

[37] Porquanto amou teus pais, e escolheu a sua descendência depois deles, e te tirou do Egito, ele mesmo presente e com a sua grande força,

[38] para lançar de diante de ti nações maiores e mais poderosas do que tu, para te introduzir na sua terra e ta dar por herança, como hoje se vê.

[39] Por isso, hoje, saberás e refletirás no teu coração que só o SENHOR é Deus em cima no céu e embaixo na terra; nenhum outro há.

[40] Guarda, pois, os seus estatutos e os seus mandamentos que te ordeno hoje, para que te vá bem a ti e a teus filhos depois de ti e para que prolongues os dias na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá para todo o sempre.

Três cidades de refúgio

Números 35.9-15; Deuteronômio 19.1-3

[41] Então, Moisés separou três cidades dalém do Jordão, do lado do nascimento do sol,

[42] para que se acolhesse ali o homicida que matasse, involuntariamente, o seu próximo, a quem, dantes, não tivesse ódio algum, e se acolhesse a uma destas cidades e vivesse:

[43] Bezer, no deserto, no planalto, para os rubenitas; Ramote, em Gileade, para os gaditas; e Golã, em Basã, para os manassitas.

O Segundo Discurso de Moisés

Moisés conta a história da legislação

[44] Esta é a lei que Moisés propôs aos filhos de Israel.

[37]Eftersom han älskade dina fäder och utvalde deras efterkommande förde han själv ut dig ur Egypten med sin stora kraft.

[38]Han fördriver folk som är större och mäktigare än du, han leder dig till deras land och gör detta till din egendom, som det är än i dag.

[39]Därför skall du i dag inse och besinna att det är Herren som är Gud uppe i himlen och nere på jorden, det finns ingen annan.

[40]Om du följer hans stadgar och bud, som jag i dag ger dig, går det väl för dig och dina efterkommande och du får leva länge i det land som Herren, din Gud, vill ge dig för alltid.

Asylstäderna

[41]Sedan avskilde Mose tre städer på andra sidan Jordan, den östra sidan,

[42]och lät dem bli tillflyktsorter för dråpare som oavsiktligt dräpt någon utan att förut ha hyst agg mot honom. Den som flydde till någon av dessa städer skulle få leva.

[43]Beser i öknen på högslätten avskilde han för Rubens ättlingar, Ramot i Gilead för Gads ättlingar och Golan i Bashan för Manasses ättlingar.

Gudsuppenbarelsen och de tio budorden

[44]Detta är den lag som Mose förelade israeliterna.

45 São estes os testemunhos, e os estatutos, e os juízos que Moisés falou aos filhos de Israel, quando saíram do Egito,

46 além do Jordão, no vale defronte de Bete-Peor, na terra de Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom, a quem Moisés e os filhos de Israel feriram ao saírem do Egito,

47 e tomaram a sua terra em possessão, como também a terra de Ogue, rei de Basã, dois reis dos amorreus, que estavam além do Jordão, do lado do nascimento do sol;

48 desde Aroer, que está à borda do vale de Arnom, até ao monte Siom, que é Hermom,

49 e toda a Arabá, além do Jordão, do lado oriental, até ao mar da Arabá, pelas faldas de Pisga.

45Här följer de lagar, stadgar och föreskrifter som Mose förkunnade för israeliterna efter deras uttåg ur Egypten,

46öster om Jordan i dalen mitt emot Bet Pegor, i det land som hade tillhört amoreerkungen Sichon, han som härskade i Heshbon men besegrades av Mose och israeliterna efter deras uttåg ur Egypten.

47De intog hans land liksom kung Ogs land Bashan, allt land som tillhörde de två amoreiska kungarna på andra sidan Jordan, den östra sidan:

48ett landområde ända från Aroer vid randen av Arnons floddal till berget Sirjon, alltså Hermon,

49och vidare hela den bortre del av Jordandalen som ligger öster om floden, ända till Aravasjön nedanför Pisgas branter.

Deuteronômio 5

A repetição dos dez mandamentos
Êxodo 20.1-17

1 Chamou Moisés a todo o Israel e disse-lhe: Ouvi, ó Israel, os estatutos e juízos que hoje vos falo aos ouvidos, para que os aprendais e cuideis em os cumprirdes.

2 O SENHOR, nosso Deus, fez aliança conosco em Horebe.

3 Não foi com nossos pais que fez o SENHOR esta aliança, e sim conosco, todos os que, hoje, aqui estamos vivos.

4 Face a face falou o SENHOR conosco, no monte, do meio do fogo

5 (Nesse tempo, eu estava em pé entre o SENHOR e vós, para vos notificar a

5 Mos 5

1Mose kallade samman hela Israel och sade: Hör, Israel, de stadgar och föreskrifter som jag i dag kungör för er. Lär er dem och följ dem troget.

2Herren, vår Gud, slöt ett förbund med oss vid Horeb.

3Det var inte med våra fäder han slöt det förbundet utan med oss, vi som står här i dag, med alla oss som lever nu.

4Ansikte mot ansikte talade Herren till er ur elden på berget.

5Själv stod jag då mellan honom och er för att förmedla Herrens ord, ty ni var rädda

palavra do SENHOR, porque temestes o fogo e não subistes ao monte.), dizendo:

[6] Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei do Egito, da casa da servidão.

[7] Não terás outros deuses diante de mim.

[8] Não farás para ti imagem de escultura, nem semelhança alguma do que há em cima no céu, nem embaixo na terra, nem nas águas debaixo da terra;

[9] não as adorarás, nem lhes darás culto; porque eu, o SENHOR, teu Deus, sou Deus zeloso, que visito a iniqüidade dos pais nos filhos até a terceira e quarta geração daqueles que me aborrecem,

[10] e faço misericórdia até mil gerações daqueles que me amam e guardam os meus mandamentos.

[11] Não tomarás o nome do SENHOR, teu Deus, em vão, porque o SENHOR não terá por inocente o que tomar o seu nome em vão.

[12] Guarda o dia de sábado, para o santificar, como te ordenou o SENHOR, teu Deus.

[13] Seis dias trabalharás e farás toda a tua obra.

[14] Mas o sétimo dia é o sábado do SENHOR, teu Deus; não farás nenhum trabalho, nem tu, nem o teu filho, nem a tua filha, nem o teu servo, nem a tua serva, nem o teu boi, nem o teu jumento, nem animal algum teu, nem o estrangeiro das tuas portas para dentro, para que o teu servo e a tua serva descansem como tu;

för elden och gick inte upp på berget. Han sade:

[6]Jag är Herren, din Gud, som förde dig ut ur Egypten, ut ur slavlägret.

[7]Du skall inte ha andra gudar vid sidan av mig.

[8]Du skall inte göra dig någon bildstod, någon avbild av någonting uppe i himlen eller nere på jorden eller i vattnet under jorden.

[9]Du skall inte tillbe dem eller tjäna dem. Ty jag är Herren, din Gud, en svartsjuk Gud, som låter straffet för fädernas skuld drabba barnen intill tredje och fjärde led när man försmår mig

[10]men visar godhet mot tusenden när man älskar mig och håller mina bud.

[11]Du skall inte missbruka Herrens, din Guds, namn, ty Herren kommer inte att lämna den ostraffad som missbrukar hans namn.

[12]Var noga med att hålla sabbatsdagen helig, så som Herren, din Gud, har befallt dig.

[13]Sex dagar skall du arbeta och sköta alla dina sysslor,

[14]men den sjunde dagen är Herrens, din Guds, sabbat. Då skall du inte utföra något arbete, varken du eller din son eller din dotter, din slav eller din slavinna, din oxe eller din åsna eller något annat lastdjur du har, inte heller invandraren i dina städer. Din slav och din slavinna skall få vila liksom du själv.

[15] porque te lembrarás que foste servo na terra do Egito e que o SENHOR, teu Deus, te tirou dali com mão poderosa e braço estendido; pelo que o SENHOR, teu Deus, te ordenou que guardasses o dia de sábado.

[15]Kom ihåg att du själv en gång var slav i Egypten och att Herren, din Gud, förde dig ut därifrån med stark hand och lyftad arm. Därför har Herren, din Gud, befallt dig att fira sabbatsdagen.

[16] Honra a teu pai e a tua mãe, como o SENHOR, teu Deus, te ordenou, para que se prolonguem os teus dias e para que te vá bem na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá.

[16]Visa aktning för din far och din mor, så som Herren, din Gud, har befallt dig, så att du får leva länge och det går dig väl i det land som Herren, din Gud, ger dig.

[17] Não matarás.

[17]Du skall inte dräpa,

[18] Não adulterarás.

[18]du skall inte begå äktenskapsbrott,

[19] Não furtarás.

[19]du skall inte stjäla,

[20] Não dirás falso testemunho contra o teu próximo.

[20]du skall inte vittna falskt mot din nästa,

[21] Não cobiçarás a mulher do teu próximo. Não desejarás a casa do teu próximo, nem o seu campo, nem o seu servo, nem a sua serva, nem o seu boi, nem o seu jumento, nem coisa alguma do teu próximo.

[21]du skall inte ha begär till din nästas hustru, och du skall inte ha lust till din nästas hus eller åker, hans slav eller hans slavinna, hans oxe eller hans åsna eller något annat som tillhör din nästa.

Moisés, mediador entre Deus e o povo

Êxodo 20.18-21

[22] Estas palavras falou o SENHOR a toda a vossa congregação no monte, do meio do fogo, da nuvem e da escuridade, com grande voz, e nada acrescentou. Tendo-as escrito em duas tábuas de pedra, deu-mas a mim.

[22]Dessa budord förkunnade Herren för er när ni alla stod samlade vid berget. Han förkunnade dem med hög röst ur elden, molnet och töcknet — dessa och inga fler. Han skrev dem på två stentavlor, som han gav mig.

[23] Sucedeu que, ouvindo a voz do meio das trevas, enquanto ardia o monte em fogo, vos achegastes a mim, todos os cabeças das vossas tribos e vossos anciãos,

[23]När ni hade hört rösten ur mörkret och berget brann kom ni fram till mig, alla stamhövdingar och äldste,

[24] e dissestes: Eis aqui o SENHOR, nosso Deus, nos fez ver a sua glória e a sua grandeza, e ouvimos a sua voz do meio do

[24]och sade: »Herren, vår Gud, har visat oss sin härlighet och storhet, och vi har hört hans röst ur elden. I dag har vi sett att en

fogo; hoje, vimos que Deus fala com o homem, e este permanece vivo.

[25] Agora, pois, por que morreríamos? Pois este grande fogo nos consumiria; se ainda mais ouvíssemos a voz do SENHOR, nosso Deus, morreríamos.

[26] Porque quem há, de toda carne, que tenha ouvido a voz do Deus vivo falar do meio do fogo, como nós ouvimos, e permanecido vivo?

[27] Chega-te, e ouve tudo o que disser o SENHOR, nosso Deus; e tu nos dirás tudo o que te disser o SENHOR, nosso Deus, e o ouviremos, e o cumpriremos.

[28] Ouvindo, pois, o SENHOR as vossas palavras, quando me faláveis a mim, o SENHOR me disse: Eu ouvi as palavras deste povo, as quais te disseram; em tudo falaram eles bem.

[29] Quem dera que eles tivessem tal coração, que me temessem e guardassem em todo o tempo todos os meus mandamentos, para que bem lhes fosse a eles e a seus filhos, para sempre!

[30] Vai, dize-lhes: Tornai-vos às vossas tendas.

[31] Tu, porém, fica-te aqui comigo, e eu te direi todos os mandamentos, e estatutos, e juízos que tu lhes hás de ensinar que cumpram na terra que eu lhes darei para possuí-la.

[32] Cuidareis em fazerdes como vos mandou o SENHOR, vosso Deus; não vos desviareis, nem para a direita, nem para a esquerda.

människa kan höra Gud tala och ändå förbli vid liv.

[25]Varför måste vi då dö? Denna väldiga eld förbränner oss. Om vi hör Herren, vår Gud, tala igen kommer vi att dö.

[26]Ty vilken dödlig varelse har förblivit vid liv efter att som vi ha hört den levande Gudens röst ur elden?

[27]Gå du fram och lyssna till allt vad Herren, vår Gud, säger. Tala sedan om för oss allt vad Herren, vår Gud, har sagt till dig, så skall vi lyssna och lyda.«

[28]När ni talade till mig hörde Herren vad ni sade. Då sade Herren till mig: »Jag har hört vad detta folk har sagt till dig. Allt de säger är riktigt.

[29]Tänk om de kunde bevara samma sinnelag, alltid frukta mig och hålla alla mina bud! Då skulle det för all framtid gå väl för dem och deras ättlingar.

[30]Gå nu och säg åt dem att återvända till sina tält.

[31]Ställ dig sedan här hos mig, så skall du få höra hela den lag, de stadgar och föreskrifter som du skall lära dem och som de skall lyda i det land jag ger dem att ta i besittning.«

[32]Följ nu troget det som Herren, er Gud, har befallt er. Ni skall inte vika av åt vare sig höger eller vänster

[33] Andareis em todo o caminho que vos manda o SENHOR, vosso Deus, para que vivais, bem vos suceda, e prolongueis os dias na terra que haveis de possuir.

[33]utan i allt följa den väg som Herren, er Gud, har befallt er att gå. Då får ni leva, det går er väl och ni får ett långt liv i det land ni tar i besittning.

Deuteronômio 6

O fim da lei é a obediência

[1] Estes, pois, são os mandamentos, os estatutos e os juízos que mandou o SENHOR, teu Deus, se te ensinassem, para que os cumprisses na terra a que passas para a possuir;

[2] para que temas ao SENHOR, teu Deus, e guardes todos os seus estatutos e mandamentos que eu te ordeno, tu, e teu filho, e o filho de teu filho, todos os dias da tua vida; e que teus dias sejam prolongados.

[3] Ouve, pois, ó Israel, e atenta em os cumprires, para que bem te suceda, e muito te multipliques na terra que mana leite e mel, como te disse o SENHOR, Deus de teus pais.

[4] Ouve, Israel, o SENHOR, nosso Deus, é o único SENHOR.

[5] Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma e de toda a tua força.

[6] Estas palavras que, hoje, te ordeno estarão no teu coração;

[7] tu as inculcarás a teus filhos, e delas falarás assentado em tua casa, e andando pelo caminho, e ao deitar-te, e ao levantar-te.

5 Mos 6

Kärlek till Herren och hans bud

[1]Och detta är den lag, de stadgar och föreskrifter som Herren, er Gud, befallde mig att lära er för att ni skall lyda dem i det land ni går över till och tar i besittning.

[2]Om du alltså fruktar Herren, din Gud, du liksom dina barn och barnbarn, och i hela ditt liv följer alla hans stadgar och bud som jag ger dig, så kommer du att leva länge.

[3]Du skall lyssna, Israel, och följa dem troget, så att det går dig väl och ni blir mycket talrika, så som Herren, dina fäders Gud, har lovat dig — ett land som flödar av mjölk och honung.

[4]Hör, Israel! Herren är vår Gud, Herren är en.

[5]Du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta, med hela din själ och med all din kraft.

[6]Dessa ord som jag i dag ger dig skall du lägga på hjärtat.

[7]Du skall inpränta dem i dina barn och tala om dem när du sitter i ditt hus och när du är ute och går, när du lägger dig och när du stiger upp.

[8] Também as atarás como sinal na tua mão, e te serão por frontal entre os olhos.	[8]Du skall binda dem som ett tecken kring din arm, och de skall vara ett kännemärke på din panna.
[9] E as escreverás nos umbrais de tua casa e nas tuas portas.	[9]Du skall skriva dem på dina dörrposter och i dina stadsportar.
[10] Havendo-te, pois, o SENHOR, teu Deus, introduzido na terra que, sob juramento, prometeu a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó, te daria, grandes e boas cidades, que tu não edificaste;	[10]När Herren, din Gud, för dig in i det land han ger dig enligt sin ed till dina fäder Abraham, Isak och Jakob — ett land med stora och vackra städer som du inte har byggt,
[11] e casas cheias de tudo o que é bom, casas que não encheste; e poços abertos, que não abriste; vinhais e olivais, que não plantaste; e, quando comeres e te fartares,	[11]med välfyllda hus som du inte har fyllt, med vattencisterner som du inte har huggit ut, med vingårdar och olivlundar som du inte har planterat — och du då äter dig mätt,
[12] guarda-te, para que não esqueças o SENHOR, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão.	[12]skall du akta dig för att glömma Herren, han som förde dig ut ur Egypten, ut ur slavlägret.
[13] O SENHOR, teu Deus, temerás, a ele servirás, e, pelo seu nome, jurarás.	[13]Herren, din Gud, skall du frukta, honom skall du tjäna, och vid hans namn skall du svära.
[14] Não seguirás outros deuses, nenhum dos deuses dos povos que houver à roda de ti,	[14]Ni skall inte följa andra gudar, ingen av dem som era grannfolk dyrkar.
[15] porque o SENHOR, teu Deus, é Deus zeloso no meio de ti, para que a ira do SENHOR, teu Deus, se não acenda contra ti e te destrua de sobre a face da terra.	[15]Ty Herren, din Gud, finns mitt ibland er, och han är en svartsjuk Gud. Väck inte vreden hos Herren, din Gud, ty han kan utplåna dig från jordens yta.
[16] Não tentarás o SENHOR, teu Deus, como o tentaste em Massá.	[16]Ni skall inte sätta Herren, er Gud, på prov, som ni gjorde vid Massa.
[17] Diligentemente, guardarás os mandamentos do SENHOR, teu Deus, e os seus testemunhos, e os seus estatutos que te ordenou.	[17]Följ noga de bud, lagar och stadgar som du har fått av Herren, er Gud.
[18] Farás o que é reto e bom aos olhos do SENHOR, para que bem te suceda, e	[18]Du skall göra det som är riktigt och rätt i Herrens ögon. Då går det dig väl, och du

entres, e possuas a boa terra a qual o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a teus pais,

[19] lançando todos os teus inimigos de diante de ti, como o SENHOR tem dito.

[20] Quando teu filho, no futuro, te perguntar, dizendo: Que significam os testemunhos, e estatutos, e juízos que o SENHOR, nosso Deus, vos ordenou?

[21] Então, dirás a teu filho: Éramos servos de Faraó, no Egito; porém o SENHOR de lá nos tirou com poderosa mão.

[22] Aos nossos olhos fez o SENHOR sinais e maravilhas, grandes e terríveis, contra o Egito e contra Faraó e toda a sua casa;

[23] e dali nos tirou, para nos levar e nos dar a terra que sob juramento prometeu a nossos pais.

[24] O SENHOR nos ordenou cumpríssemos todos estes estatutos e temêssemos o SENHOR, nosso Deus, para o nosso perpétuo bem, para nos guardar em vida, como tem feito até hoje.

[25] Será por nós justiça, quando tivermos cuidado de cumprir todos estes mandamentos perante o SENHOR, nosso Deus, como nos tem ordenado.

Deuteronômio 7

Admoestações contra a infidelidade

Êxodo 34.10-17

[1] Quando o SENHOR, teu Deus, te introduzir na terra a qual passas a possuir, e tiver lançado muitas nações de diante de ti, os heteus, e os girgaseus, e os amorreus, e os cananeus, e os ferezeus, e os heveus,

får komma till det rika land som Herren med ed har lovat dina fäder och ta det i besittning.

[19]Herren kommer att jaga bort alla dina fiender, så som han har sagt.

[20]När din son en gång frågar dig: »Vad är meningen med de lagar, stadgar och föreskrifter som Herren, vår Gud, har gett er?«

[21]då skall du svara honom: »Vi var faraos slavar i Egypten, men med stark hand förde Herren oss ut ur Egypten.

[22]Inför våra ögon gjorde Herren i Egypten stora tecken och under, som drabbade farao och hela hans hov,

[23]men oss förde han ut därifrån och ledde oss hit för att ge oss det land han med ed har lovat våra fäder.

[24]Och Herren befallde oss att lyda alla dessa stadgar och att frukta Herren, vår Gud, till gagn för oss själva i all vår tid, så att han låter oss leva, som han har låtit oss göra intill denna dag.

[25]Vi är rättfärdiga om vi inför Herren, vår Gud, troget följer hela denna lag, så som han har befallt oss.«

5 Mos 7

Israel och de främmande folken

[1]När Herren, din Gud, för dig in i det land du kommer till och tar i besittning driver han undan många folk för dig: hettiterna, girgasheerna, amoreerna, kanaaneerna,

e os jebuseus, sete nações mais numerosas e mais poderosas do que tu;

[2] e o SENHOR, teu Deus, as tiver dado diante de ti, para as ferir, totalmente as destruirás; não farás com elas aliança, nem terás piedade delas;

[3] nem contrairás matrimônio com os filhos dessas nações; não darás tuas filhas a seus filhos, nem tomarás suas filhas para teus filhos;

[4] pois elas fariam desviar teus filhos de mim, para que servissem a outros deuses; e a ira do SENHOR se acenderia contra vós outros e depressa vos destruiria.

[5] Porém assim lhes fareis: derribareis os seus altares, quebrareis as suas colunas, cortareis os seus postes-ídolos e queimareis as suas imagens de escultura.

[6] Porque tu és povo santo ao SENHOR, teu Deus; o SENHOR, teu Deus, te escolheu, para que lhe fosses o seu povo próprio, de todos os povos que há sobre a terra.

[7] Não vos teve o SENHOR afeição, nem vos escolheu porque fôsseis mais numerosos do que qualquer povo, pois éreis o menor de todos os povos,

[8] mas porque o SENHOR vos amava e, para guardar o juramento que fizera a vossos pais, o SENHOR vos tirou com mão poderosa e vos resgatou da casa da servidão, do poder de Faraó, rei do Egito.

[9] Saberás, pois, que o SENHOR, teu Deus, é Deus, o Deus fiel, que guarda a aliança e a misericórdia até mil gerações aos que o amam e cumprem os seus mandamentos;

perisseerna, hiveerna och jevuseerna, sju folk som är större och mäktigare än du.

[2]När Herren, din Gud, överlämnar dem åt dig och du besegrar dem skall du viga dem åt förintelse. Du får inte sluta förbund med dem eller visa skonsamhet mot dem.

[3]Du får inte heller knyta släktband med dem, inte ge dina döttrar åt deras söner eller ta deras döttrar åt dina söner.

[4]De kunde ju förleda dina barn till att avfalla från mig och tjäna andra gudar, så att Herrens vrede flammar upp och han genast utplånar dig.

[5]Nej, så skall ni göra med dem: riv ner deras altaren, krossa deras stenstoder, hugg sönder deras asherapålar och bränn deras gudabilder.

[6]Ty du är ett folk som är helgat åt Herren, din Gud. Dig har Herren, din Gud, utvalt att vara hans dyrbara egendom framför alla andra folk på jorden.

[7]Det var inte för att ni är ett större folk än andra som Herren fäste sig vid er och utvalde er — ni är ju det minsta folket av alla.

[8]Men Herren älskade er och ville hålla sin ed till era fäder, och därför förde han er med stark hand ut ur slavlägret och befriade dig ur faraos, den egyptiske kungens, våld.

[9]Du skall veta att det är Herren, din Gud, som är Gud, den trofaste Gud som håller sitt förbund och visar godhet i tusen

släktled mot dem som älskar honom och håller hans bud.

[10] e dá o pago diretamente aos que o odeiam, fazendo-os perecer; não será demorado para com o que o odeia; prontamente, lho retribuirá.

[10]Men han vedergäller omedelbart dem som försmår honom och tvekar inte att förinta den som gör det; han vedergäller honom omedelbart.

[11] Guarda, pois, os mandamentos, e os estatutos, e os juízos que hoje te mando cumprir.

[11]Därför skall du troget följa den lag, de stadgar och föreskrifter som jag i dag ger dig.

Bênçãos decorrentes da obediência

Levítico 26.3-13; Deuteronômio 28.1-14

[12] Será, pois, que, se, ouvindo estes juízos, os guardares e cumprires, o SENHOR, teu Deus, te guardará a aliança e a misericórdia prometida sob juramento a teus pais;

[12]Om ni lyder dessa föreskrifter och troget följer dem skall Herren, din Gud, i gengäld hålla sitt förbund och visa den godhet som han med ed lovade dina fäder.

[13] ele te amará, e te abençoará, e te fará multiplicar; também abençoará os teus filhos, e o fruto da tua terra, e o teu cereal, e o teu vinho, e o teu azeite, e as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas, na terra que, sob juramento a teus pais, prometeu dar-te.

[13]Han skall älska dig, välsigna dig och göra dig till ett talrikt folk. I det land som han med ed lovade dina fäder att ge dig skall han välsigna de barn du får och den skörd du bärgar, din säd, ditt vin och din olja, kornas kalvar och tackornas lamm.

[14] Bendito serás mais do que todos os povos; não haverá entre ti nem homem, nem mulher estéril, nem entre os teus animais.

[14]Välsignad skall du vara mer än alla andra folk. Ingen av de dina skall gå ofruktsam, vare sig man eller kvinna, och inte heller något djur.

[15] O SENHOR afastará de ti toda enfermidade; sobre ti não porá nenhuma das doenças malignas dos egípcios, que bem sabes; antes, as porá sobre todos os que te odeiam.

[15]Herren skall hålla alla sjukdomar borta från dig. Han skall inte utsätta dig för någon av de farsoter du lärde känna i Egypten, men han skall låta alla dina fiender drabbas av dem.

[16] Consumirás todos os povos que te der o SENHOR, teu Deus; os teus olhos não terão piedade deles, nem servirás a seus deuses, pois isso te seria por ciladas.

[16]Du skall uppsluka alla de folk som Herren, din Gud, överlämnar åt dig — visa dem ingen förskoning. Och du får inte

dyrka deras gudar, ty då fångas du i en fälla.

[17] Se disseres no teu coração: Estas nações são mais numerosas do que eu; como poderei desapossá-las?

[17]Kanske tänker du: »Dessa folk är större än jag — hur skall jag kunna fördriva dem?«

[18] Delas não tenhas temor; lembrar-te-ás do que o SENHOR, teu Deus, fez a Faraó e a todo o Egito;

[18]Men var inte rädd för dem, utan tänk på vad Herren, din Gud, gjorde med farao och alla egypterna,

[19] das grandes provas que viram os teus olhos, e dos sinais, e maravilhas, e mão poderosa, e braço estendido, com que o SENHOR, teu Deus, te tirou; assim fará o SENHOR, teu Deus, com todos os povos, aos quais temes.

[19]på de stora prövningar som du själv blev vittne till, på tecknen och undren och på hur Herren, din Gud, förde dig ut med stark hand och lyftad arm. Så skall Herren, din Gud, göra med alla de folk du är rädd för.

[20] Além disso, o SENHOR, teu Deus, mandará entre eles vespões, até que pereçam os que ficarem e se esconderem de diante de ti.

[20]Herren, din Gud, skall också sprida modlöshet bland dem, ända tills de överlevande som gömt sig undan dig har blivit utplånade.

[21] Não te espantes diante deles, porque o SENHOR, teu Deus, está no meio de ti, Deus grande e temível.

[21]Låt dig inte skrämmas av dem, ty Herren, din Gud, finns hos dig, en stor och fruktansvärd Gud.

[22] O SENHOR, teu Deus, lançará fora estas nações, pouco a pouco, de diante de ti; não poderás destruí-las todas de pronto, para que as feras do campo se não multipliquem contra ti.

[22]Steg för steg skall Herren, din Gud, driva undan dessa folk för dig. Du kan inte utplåna dem genast, ty då skulle vilddjuren föröka sig, till skada för dig.

[23] Mas o SENHOR, teu Deus, tas entregará e lhes infligirá grande confusão, até que sejam destruídas.

[23]Men Herren, din Gud, skall överlämna dem åt dig och skall sprida stor förvirring bland dem, ända tills de går under.

[24] Entregar-te-á também nas mãos os seus reis, para que apagues o nome deles de debaixo dos céus; nenhum homem poderá resistir-te, até que os destruas.

[24]Han skall ge deras kungar i ditt våld, och du skall utplåna deras namn från jorden. Ingen enda kan hålla stånd mot dig; du kommer att göra slut på dem.

[25] As imagens de escultura de seus deuses queimarás; a prata e o ouro que estão

[25]Deras gudabilder skall ni bränna. Det silver och guld som finns på dem skall du

sobre elas não cobiçarás, nem os tomarás para ti, para que te não enlaces neles; pois são abominação ao SENHOR, teu Deus.

26 Não meterás, pois, coisa abominável em tua casa, para que não sejas amaldiçoado, semelhante a ela; de todo, a detestarás e, de todo, a abominarás, pois é amaldiçoada.

Deuteronômio 8

Exortação a ter em memória os benefícios do SENHOR

1 Cuidareis de cumprir todos os mandamentos que hoje vos ordeno, para que vivais, e vos multipliqueis, e entreis, e possuais a terra que o SENHOR prometeu sob juramento a vossos pais.

2 Recordar-te-ás de todo o caminho pelo qual o SENHOR, teu Deus, te guiou no deserto estes quarenta anos, para te humilhar, para te provar, para saber o que estava no teu coração, se guardarias ou não os seus mandamentos.

3 Ele te humilhou, e te deixou ter fome, e te sustentou com o maná, que tu não conhecias, nem teus pais o conheciam, para te dar a entender que não só de pão viverá o homem, mas de tudo o que procede da boca do SENHOR viverá o homem.

4 Nunca envelheceu a tua veste sobre ti, nem se inchou o teu pé nestes quarenta anos.

5 Sabe, pois, no teu coração, que, como um homem disciplina a seu filho, assim te disciplina o SENHOR, teu Deus.

inte ha begär till och lägga beslag på. Då skulle du fångas i en fälla, ty detta väcker Herrens, din Guds, avsky.

26Låt inga avskyvärda ting komma in i ditt hus, då vigs du själv åt förintelse tillsammans med dem. Du måste avsky sådana vidrigheter, ty de är vigda åt förintelse.

5 Mos 8

Det rika landet

1Hela den lag som jag i dag ger dig skall ni troget följa för att få leva och bli talrika och komma till det land som Herren med ed har lovat era fäder och ta det i besittning.

2Tänk på hela den väg som Herren, din Gud, har låtit dig vandra under dessa fyrtio år i öknen, för att tukta dig och sätta dig på prov, för att utröna om du är beredd att hålla hans bud eller inte.

3Han tuktade dig med hunger och lät dig äta manna, något som varken du själv eller dina fäder kände till. Han ville lära dig att människan inte lever bara av bröd utan av alla ord som utgår från Herren.

4På dessa fyrtio år blev dina kläder aldrig utslitna, och dina fötter svullnade inte.

5Besinna att Herren, din Gud, fostrar dig som en man fostrar sin son.

[6] Guarda os mandamentos do SENHOR, teu Deus, para andares nos seus caminhos e o temeres;

[7] porque o SENHOR, teu Deus, te faz entrar numa boa terra, terra de ribeiros de águas, de fontes, de mananciais profundos, que saem dos vales e das montanhas;

[8] terra de trigo e cevada, de vides, figueiras e romeiras; terra de oliveiras, de azeite e mel;

[9] terra em que comerás o pão sem escassez, e nada te faltará nela; terra cujas pedras são ferro e de cujos montes cavarás o cobre.

[10] Comerás, e te fartarás, e louvarás o SENHOR, teu Deus, pela boa terra que te deu.

[11] Guarda-te não te esqueças do SENHOR, teu Deus, não cumprindo os seus mandamentos, os seus juízos e os seus estatutos, que hoje te ordeno;

[12] para não suceder que, depois de teres comido e estiveres farto, depois de haveres edificado boas casas e morado nelas;

[13] depois de se multiplicarem os teus gados e os teus rebanhos, e se aumentar a tua prata e o teu ouro, e ser abundante tudo quanto tens,

[14] se eleve o teu coração, e te esqueças do SENHOR, teu Deus, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão,

[15] que te conduziu por aquele grande e terrível deserto de serpentes abrasadoras, de escorpiões e de secura, em que não

[6]Du skall hålla Herrens, din Guds, bud, så att du vandrar hans vägar och fruktar honom.

[7]När Herren, din Gud, för dig in i ett rikt land med bäckar, källor och vattenådror som springer fram ur berg och dalar —

[8]ett land med vete och korn, med vinstockar, fikonträd och granatträd, med dignande olivträd och med honung,

[9]ett land där du inte skall behöva äta torftigt eller lida brist på någonting, ett land där stenarna innehåller järn och där du kan bryta koppar ur bergen —

[10]och du då äter dig mätt, skall du prisa Herren, din Gud, för det rika land han har gett dig.

[11]Akta dig för att glömma Herren, din Gud, och försumma inte att hålla hans bud, föreskrifter och stadgar, som jag i dag ger dig.

[12]När du äter dig mätt och bygger fina hus att bo i,

[13]när dina kor och får förökar sig, när du får mer av silver och guld och allt vad du äger förmeras,

[14]akta dig då för att i högmod glömma Herren, din Gud, som förde dig ut ur Egypten, ut ur slavlägret,

[15]som ledde dig genom den stora och fruktansvärda öknen med giftormar och skorpioner, ett förbränt land utan vatten,

havia água; e te fez sair água da pederneira;

16 que no deserto te sustentou com maná, que teus pais não conheciam; para te humilhar, e para te provar, e, afinal, te fazer bem.

17 Não digas, pois, no teu coração: A minha força e o poder do meu braço me adquiriram estas riquezas.

18 Antes, te lembrarás do SENHOR, teu Deus, porque é ele o que te dá força para adquirires riquezas; para confirmar a sua aliança, que, sob juramento, prometeu a teus pais, como hoje se vê.

19 Se te esqueceres do SENHOR, teu Deus, e andares após outros deuses, e os servires, e os adorares, protesto, hoje, contra vós outros que perecereis.

20 Como as nações que o SENHOR destruiu de diante de vós, assim perecereis; porquanto não quisestes obedecer à voz do SENHOR, vosso Deus.

som lät vatten flöda ur den flinthårda klippan

16och lät dig äta manna i öknen, något som dina fäder inte kände till, allt för att tukta dig och sätta dig på prov och för att till slut visa dig sin godhet.

17Tro inte att du av egen kraft och förmåga har skaffat dig denna rikedom,

18utan tänk på att det är Herren, din Gud, som ger dig kraft att skaffa rikedom, därför att han då liksom i dag kommer att upprätthålla det förbund han ingick med dina fäder och bekräftade med ed.

19Men om du glömmer Herren, din Gud, och följer andra gudar, tjänar och tillber dem, då försäkrar jag er i dag att ni skall förintas.

20Liksom de folk Herren förintar åt er skall även ni förintas, därför att ni inte lyssnar till Herren, er Gud.

Deuteronômio 9

Moisés lembra aos israelitas o socorro divino

1 Ouve, ó Israel, tu passas, hoje, o Jordão para entrares a possuir nações maiores e mais fortes do que tu; cidades grandes e amuralhadas até aos céus;

2 povo grande e alto, filhos dos anaquins, que tu conheces e de que já ouvistes: Quem poderá resistir aos filhos de Enaque?

3 Sabe, pois, hoje, que o SENHOR, teu Deus, é que passa adiante de ti; é fogo que consome, e os destruirá, e os subjugará

5 Mos 9

Lita inte på din rättfärdighet

1Hör, Israel! Du går nu över Jordan för att besegra folk som är större och mäktigare än du, besegra stora städer med skyhöga murar

2och besegra anakiterna, detta stora och högväxta folk som du känner till och om vilket det sägs: »Vem kan hålla stånd mot anakiterna?«

3Var nu förvissad om att Herren, din Gud, själv går före dig som en förtärande eld. Han skall förgöra dem, han skall låta dem

diante de ti; assim, os desapossarás e, depressa, os farás perecer, como te prometeu o SENHOR.

kuvas av dig. Du skall fördriva dem och genast göra slut på dem, så som Herren har lovat dig.

4 Quando, pois, o SENHOR, teu Deus, os tiver lançado de diante de ti, não digas no teu coração: Por causa da minha justiça é que o SENHOR me trouxe a esta terra para a possuir, porque, pela maldade destas gerações, é que o SENHOR as lança de diante de ti.

4När Herren, din Gud, jagar undan dem för dig får du inte tro att det är på grund av din rättfärdighet som Herren låter dig komma till detta land och ta det i besittning. Nej, det är de andra folkens ondska som gör att Herren driver undan dem för dig.

5 Não é por causa da tua justiça, nem pela retitude do teu coração que entras a possuir a sua terra, mas pela maldade destas nações o SENHOR, teu Deus, as lança de diante de ti; e para confirmar a palavra que o SENHOR, teu Deus, jurou a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

5Det är inte därför att du är rättfärdig och redlig som du får komma till deras land och ta det i besittning, utan det är på grund av deras ondska som Herren, din Gud, driver undan dessa folk för dig och därför att han vill hålla sin ed till dina fäder Abraham, Isak och Jakob.

As infidelidades de Israel

Êxodo 32.1-20

6 Sabe, pois, que não é por causa da tua justiça que o SENHOR, teu Deus, te dá esta boa terra para possuí-la, pois tu és povo de dura cerviz.

6Du skall veta att det inte är på grund av din rättfärdighet som Herren, din Gud, ger dig detta rika land att ta i besittning, ty du är ett styvnackat folk.

Guldkalven och Moses bön för folket

7 Lembrai-vos e não vos esqueçais de que muito provocastes à ira o SENHOR, vosso Deus, no deserto; desde o dia em que saístes do Egito até que chegastes a este lugar, rebeldes fostes contra o SENHOR;

7Glöm aldrig, minns hur du i öknen väckte Herrens, din Guds, vrede! Ända från den dag du drog ut ur Egypten tills ni kom hit har ni varit trotsiga mot Herren.

8 pois, em Horebe, tanto provocastes à ira o SENHOR, que a ira do SENHOR se acendeu contra vós para vos destruir.

8Vid Horeb väckte ni Herrens vrede. Han blev så förbittrad på er att han var beredd att utplåna er.

9 Subindo eu ao monte a receber as tábuas de pedra, as tábuas da aliança que o SENHOR fizera convosco, fiquei no monte quarenta dias e quarenta noites; não comi pão, nem bebi água.

9När jag hade gått upp på berget för att ta emot stentavlorna, tavlorna som bekräftade förbundet Herren slöt med er, stannade jag på berget i fyrtio dagar och fyrtio nätter, utan att äta eller dricka.

10 Deu-me o SENHOR as duas tábuas de pedra, escritas com o dedo de Deus; e, nelas, estavam todas as palavras segundo o SENHOR havia falado convosco no monte, do meio do fogo, estando reunido todo o povo.

10Herren gav mig de två stentavlorna, på vilka Gud med sitt finger hade skrivit alla de ord han uttalade när ni var församlade vid berget och Herren talade till er ur elden.

11 Ao fim dos quarenta dias e quarenta noites, o SENHOR me deu as duas tábuas de pedra, as tábuas da aliança.

11Efter fyrtio dagar och fyrtio nätter gav Herren mig de två stentavlorna, förbundstavlorna.

12 E o SENHOR me disse: Levanta-te, desce depressa daqui, porque o teu povo, que tiraste do Egito, já se corrompeu; cedo se desviou do caminho que lhe ordenei; imagem fundida para si fez.

12Och Herren sade till mig: »Skynda dig ner härifrån, ty ditt folk, som du har fört ut ur Egypten, har gjort något förfärligt. De har redan lämnat den väg som jag har befallt dem att gå, de har gjort sig ett gjutet beläte.”

13 Falou-me ainda o SENHOR, dizendo: Atentei para este povo, e eis que ele é povo de dura cerviz.

13Herren fortsatte: »Jag ser att detta är ett styvnackat folk.

14 Deixa-me que o destrua e apague o seu nome de debaixo dos céus; e te faça a ti nação mais forte e mais numerosa do que esta.

14Lämna mig nu, så skall jag förgöra dem och utplåna deras namn från jorden. Men av dig skall jag göra ett mäktigare och större folk än detta.«

15 Então, me virei e desci do monte; e o monte ardia em fogo; as duas tábuas da aliança estavam em ambas as minhas mãos.

15Jag gick ner från det brinnande berget med de två förbundstavlorna i händerna.

16 Olhei, e eis que havíeis pecado contra o SENHOR, vosso Deus; tínheis feito para vós outros um bezerro fundido; cedo vos desviastes do caminho que o SENHOR vos ordenara.

16Jag fick se att ni hade syndat mot Herren, er Gud, att ni hade gjort er en gjuten tjurkalv och redan lämnat den väg som Herren befallt er att gå.

17 Então, peguei as duas tábuas, e as arrojei das minhas mãos, e as quebrei ante os vossos olhos.

17Med båda händerna tog jag de två tavlorna, kastade dem ifrån mig och slog dem i stycken i er åsyn.

[18] Prostrado estive perante o SENHOR, como dantes, quarenta dias e quarenta noites; não comi pão e não bebi água, por causa de todo o vosso pecado que havíeis cometido, fazendo mal aos olhos do SENHOR, para o provocar à ira.

[19] Pois temia por causa da ira e do furor com que o SENHOR tanto estava irado contra vós outros para vos destruir; porém ainda esta vez o SENHOR me ouviu.

[20] O SENHOR se irou muito contra Arão para o destruir; mas também orei por Arão ao mesmo tempo.

[21] Porém tomei o vosso pecado, o bezerro que tínheis feito, e o queimei, e o esmaguei, moendo-o bem, até que se desfez em pó; e o seu pó lancei no ribeiro que descia do monte.

[22] Também em Taberá, em Massá e em Quibrote-Hataavá provocastes muito a ira do SENHOR.

[23] Quando também o SENHOR vos enviou de Cades-Barnéia, dizendo: Subi e possuí a terra que vos dei, rebeldes fostes ao mandado do SENHOR, vosso Deus, e não o crestes, e não obedecestes à sua voz.

[24] Rebeldes fostes contra o SENHOR, desde o dia em que vos conheci.

Moisés intercede pelo povo
Êxodo 32.11-14,30-35

[25] Prostrei-me, pois, perante o SENHOR e, quarenta dias e quarenta noites, estive prostrado; porquanto o SENHOR dissera que vos queria destruir.

[18]Sedan föll jag ner inför Herren och låg liksom förut så i fyrtio dagar och fyrtio nätter, utan att äta eller dricka, på grund av den stora synd ni begick när ni gjorde det som var ont i Herrens ögon och väckte hans vrede.

[19]Ty jag darrade inför Herrens glödande vrede, som rasade mot er och hotade att utplåna er. Men Herren lyssnade till mig också denna gång.

[20]Också på Aron var Herren så förbittrad att han ville förgöra honom. Därför bad jag samtidigt även för Aron.

[21]Synden ni hade gjort, tjurkalven, tog jag och brände, jag slog den i stycken och malde den grundligt till fint stoft. Stoftet strödde jag i bäcken som rann ner från berget.

[22]Även vid Tavera, vid Massa och vid Kivrot Hattaava väckte ni Herrens vrede.

[23]Likadant var det när Herren ville sända ut er från Kadesh Barnea och sade: »Tåga upp till det land jag har gett er och ta det i besittning!« Då trotsade ni Herrens, er Guds, befallning; ni litade inte på honom och lydde honom inte.

[24]Så länge jag har känt er har ni varit trotsiga mot Herren.

[25]Jag föll alltså ner inför Herren och låg så i fyrtio dagar och fyrtio nätter, ty Herren hade hotat att utplåna er.

[26] Orei ao SENHOR, dizendo: Ó SENHOR Deus! Não destruas o teu povo e a tua herança, que resgataste com a tua grandeza, que tiraste do Egito com poderosa mão.

[26]Jag bad till Herren: »Herre, min Gud, förgör inte ditt folk, din egendom, som du i din storhet har befriat och fört ut ur Egypten med stark hand.

[27] Lembra-te dos teus servos Abraão, Isaque e Jacó; não atentes para a dureza deste povo, nem para a sua maldade, nem para o seu pecado,

[27]Tänk på dina tjänare, på Abraham, Isak och Jakob, och bry dig inte om detta folks halsstarrighet, ondska och synd.

[28] para que o povo da terra donde nos tiraste não diga: Não tendo podido o SENHOR introduzi-los na terra de que lhes tinha falado e porque os aborrecia, os tirou para matá-los no deserto.

[28]Annars säger man i landet du förde ut oss från: 'Herren förmådde inte föra dem in i det land han hade lovat dem, han hatade dem och drev dem därför ut att dö i öknen.'

[29] Todavia, são eles o teu povo e a tua herança, que tiraste com a tua grande força e com o braço estendido.

[29]Men de är ditt folk och din egendom, dessa som du förde ut med din stora kraft och lyftade arm.«

Deuteronômio 10

As segundas tábuas da lei

[1] Naquele tempo, me disse o SENHOR: Lavra duas tábuas de pedra, como as primeiras, e sobe a mim ao monte, e faze uma arca de madeira.

[2] Escreverei nas duas tábuas as palavras que estavam nas primeiras que quebraste, e as porás na arca.

[3] Assim, fiz uma arca de madeira de acácia, lavrei duas tábuas de pedra, como as primeiras, e subi ao monte com as duas tábuas na mão.

[4] Então, escreveu o SENHOR nas tábuas, segundo a primeira escritura, os dez mandamentos que ele vos falara no dia da congregação, no monte, no meio do fogo; e o SENHOR mas deu a mim.

5 Mos 10

[1]Då sade Herren till mig: »Hugg ut två stentavlor, likadana som de förra, och gå upp till mig på berget. Du skall också göra en ark av trä.

[2]På tavlorna skall jag skriva samma ord som på de tavlor du förut slog sönder, och sedan skall du lägga dem i arken.«

[3]Jag gjorde en ark av akacieträ och högg ut två stentavlor, likadana som de förra, och jag tog med mig de båda tavlorna upp på berget.

[4]På dessa tavlor skrev han detsamma som förra gången, de tio budorden, som Herren förkunnade för er ur elden, när ni var församlade vid berget. Herren gav dem till mig,

[5] Virei-me, e desci do monte, e pus as tábuas na arca que eu fizera; e ali estão, como o SENHOR me ordenou.

[5]och jag gick ner från berget. I arken jag hade gjort lade jag tavlorna, så som Herren hade befallt mig, och där låg de sedan kvar.

Da vocação da tribo de Levi

[6] Partiram os filhos de Israel de Beerote-Benê-Jaacã para Mosera. Ali faleceu Arão e ali foi sepultado. Eleazar, seu filho, oficiou como sacerdote em seu lugar.

[6]Israeliterna bröt upp från Beerot Bene-Jaakan och gick till Mosera. Där dog Aron, och där blev han begravd. Hans son Elasar blev präst efter honom.

[7] Dali partiram para Gudgoda e de Gudgoda para Jotbatá, terra de ribeiros de águas.

[7]De bröt upp därifrån och gick till Gudgoda och från Gudgoda vidare till Jotvata, en trakt med många bäckar.

[8] Por esse mesmo tempo, o SENHOR separou a tribo de Levi para levar a arca da Aliança do SENHOR, para estar diante do SENHOR, para o servir e para abençoar em seu nome até ao dia de hoje.

[8]Vid samma tid avdelade Herren Levis stam att bära Herrens förbundsark, att stå inför Herren som hans tjänare och att välsigna i hans namn, så som ännu sker.

[9] Pelo que Levi não tem parte nem herança com seus irmãos; o SENHOR é a sua herança, como o SENHOR, teu Deus, lhe tem prometido.

[9]Till skillnad från sina bröder har de därför inte fått någon andel eller egendom. Herren är deras egendom, så som Herren, din Gud, har lovat dem.

[10] Permaneci no monte, como da primeira vez, quarenta dias e quarenta noites; o SENHOR me ouviu ainda por esta vez; não quis o SENHOR destruir-te.

[10]Jag stannade kvar på berget lika länge som förut, i fyrtio dagar och fyrtio nätter. Herren lyssnade till mig även denna gång, ty han ville inte låta dig gå under.

[11] Porém o SENHOR me disse: Levanta-te, põe-te a caminho diante do povo, para que entre e possua a terra que, sob juramento, prometi dar a seus pais.

[11]Herren sade till mig: »Ställ dig i spetsen för folket och låt dem bryta upp för att ta i besittning det land jag med ed har lovat deras fäder att ge dem.«

Exortação à obediência

Älska Herren och håll hans bud

[12] Agora, pois, ó Israel, que é que o SENHOR requer de ti? Não é que temas o SENHOR, teu Deus, e andes em todos os seus caminhos, e o ames, e sirvas ao SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração e de toda a tua alma,

[12]Och nu, Israel, vad begär Herren, din Gud, av dig? Bara att du fruktar Herren, din Gud, så att du alltid vandrar hans vägar, älskar honom och tjänar Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och med hela din själ

[13] para guardares os mandamentos do SENHOR e os seus estatutos que hoje te ordeno, para o teu bem?

[14] Eis que os céus e os céus dos céus são do SENHOR, teu Deus, a terra e tudo o que nela há.

[15] Tão-somente o SENHOR se afeiçoou a teus pais para os amar; a vós outros, descendentes deles, escolheu de todos os povos, como hoje se vê.

[16] Circuncidai, pois, o vosso coração e não mais endureçais a vossa cerviz.

[17] Pois o SENHOR, vosso Deus, é o Deus dos deuses e o SENHOR dos senhores, o Deus grande, poderoso e temível, que não faz acepção de pessoas, nem aceita suborno;

[18] que faz justiça ao órfão e à viúva e ama o estrangeiro, dando-lhe pão e vestes.

[19] Amai, pois, o estrangeiro, porque fostes estrangeiros na terra do Egito.

[20] Ao SENHOR, teu Deus, temerás; a ele servirás, a ele te chegarás e, pelo seu nome, jurarás.

[21] Ele é o teu louvor e o teu Deus, que te fez estas grandes e temíveis coisas que os teus olhos têm visto.

[22] Com setenta almas, teus pais desceram ao Egito; e, agora, o SENHOR, teu Deus, te pôs como as estrelas dos céus em multidão.

Deuteronômio 11

[13]och håller Herrens bud och hans stadgar, som jag i dag ger dig, allt till gagn för dig själv.

[14]Himlen, himlarnas himmel, tillhör ju Herren, din Gud, liksom jorden och allt vad den rymmer.

[15]Ändå var det bara dina fäder Herren fäste sig vid och fattade kärlek till. Han har gjort er, deras efterkommande, till sina utvalda bland alla folk, och det är ni än i dag.

[16]Skär därför bort era hjärtans förhud och sluta upp att vara så styvnackade.

[17]Ty Herren, er Gud, är gudarnas Gud och herrarnas Herre, den store Gud och fruktansvärde hjälte som aldrig är partisk och inte kan mutas,

[18]som ger den faderlöse och änkan deras rätt och som älskar invandraren och ger honom mat och kläder.

[19]Även ni skall visa invandraren kärlek, ty ni har själva varit invandrare i Egypten.

[20]Herren, din Gud, skall du frukta, honom skall du tjäna, honom skall du hålla dig till, och vid hans namn skall du svära.

[21]Han är din stolthet, han är din Gud. Du har själv blivit vittne till dessa stora och överväldigande gärningar som han har utfört för dig.

[22]Sjuttio var dina fäder när de kom till Egypten, men nu har Herren, din Gud, gjort er lika talrika som stjärnorna på himlen.

5 Mos 11

[1] Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, e todos os dias guardarás os seus preceitos, os seus estatutos, os seus juízos e os seus mandamentos.

[1]Därför skall du älska Herren, din Gud, och alltid rätta dig efter vad han befallt, hans stadgar, lagar och bud.

[2] Considerai hoje (não falo com os vossos filhos que não conheceram, nem viram a disciplina do SENHOR, vosso Deus), considerai a grandeza do SENHOR, a sua poderosa mão e o seu braço estendido;

[2]Nu skall ni veta att jag inte talar till era barn, ty de känner inte till och har inte erfarit Herrens, er Guds, fostran och hans storhet, hans starka hand och lyftade arm.

[3] e também os seus sinais, as suas obras, que fez no meio do Egito a Faraó, rei do Egito, e a toda a sua terra;

[3]De har inte sett de tecken och storverk som han gjorde bland egypterna, mot farao, den egyptiske kungen, och hela hans land,

[4] e o que fez ao exército do Egito, aos seus cavalos e aos seus carros, fazendo passar sobre eles as águas do mar Vermelho, quando vos perseguiam, e como o SENHOR os destruiu até ao dia de hoje;

[4]inte heller vad han gjorde med den egyptiska hären, dess hästar och stridsvagnar, hur han lät Sävhavets vatten välla in över dem när de förföljde er — Herren gjorde slut på dem för alltid.

[5] e o que fez no deserto, até que chegastes a este lugar;

[5]De har inte sett vad han gjorde med er i öknen, innan ni kom hit,

[6] e ainda o que fez a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe, filho de Rúben; como a terra abriu a boca e os tragou e bem assim a sua família, suas tendas e tudo o que os seguia, no meio de todo o Israel;

[6]eller vad han gjorde med Datan och Aviram, sönerna till Rubens son Eliav, hur jorden öppnade sitt gap och slukade dem och deras familjer och tält och varje levande varelse i deras följe — och detta skedde mitt bland alla israeliterna.

[7] porquanto os vossos olhos são os que viram todas as grandes obras que fez o SENHOR.

[7]Det är ni som med egna ögon har sett den väldiga gärning som Herren har utfört.

Os benefícios da obediência

[8] Guardai, pois, todos os mandamentos que hoje vos ordeno, para que sejais fortes, e entreis, e possuais a terra para onde vos dirigis;

[8]Följ därför hela den lag som jag i dag ger er. Då får ni styrka att inta det land som ni går över till och skall ta i besittning,

[9] para que prolongueis os dias na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar

[9]och då får ni leva länge på den mark som Herren med ed har lovat att ge era fäder

a vossos pais e à sua descendência, terra que mana leite e mel.

[10] Porque a terra que passais a possuir não é como a terra do Egito, donde saístes, em que semeáveis a vossa semente e, com o pé, a regáveis como a uma horta;

[11] mas a terra que passais a possuir é terra de montes e de vales; da chuva dos céus beberá as águas;

[12] terra de que cuida o SENHOR, vosso Deus; os olhos do SENHOR, vosso Deus, estão sobre ela continuamente, desde o princípio até ao fim do ano.

[13] Se diligentemente obedecerdes a meus mandamentos que hoje vos ordeno, de amar o SENHOR, vosso Deus, e de o servir de todo o vosso coração e de toda a vossa alma,

[14] darei as chuvas da vossa terra a seu tempo, as primeiras e as últimas, para que recolhais o vosso cereal, e o vosso vinho, e o vosso azeite.

[15] Darei erva no vosso campo aos vossos gados, e comereis e vos fartareis.

[16] Guardai-vos não suceda que o vosso coração se engane, e vos desvieis, e sirvais a outros deuses, e vos prostreis perante eles;

[17] que a ira do SENHOR se acenda contra vós outros, e feche ele os céus, e não haja chuva, e a terra não dê a sua messe, e cedo sejais eliminados da boa terra que o SENHOR vos dá.

och deras efterkommande, ett land som flödar av mjölk och honung.

[10]Landet som ni skall komma till och ta i besittning liknar inte Egypten, det land som ni drog ut ur, där du måste gå och vattna den säd du sått, liksom i en köksträdgård.

[11]Nej, det land som ni går över till och skall ta i besittning är ett land där berg och dalar vattnas av himlens regn.

[12]Det är ett land som Herren, din Gud, vårdar sig om; Herrens, din Guds, ögon vakar ständigt över det, från årets början till årets slut.

[13]Om ni lyder mina bud, som jag i dag ger er, så att ni älskar Herren, er Gud, och tjänar honom av hela ert hjärta och med hela er själ,

[14]då skall jag ge ert land regn i rätt tid, både höstregn och vårregn, och du skall få skörda din säd, ditt vin och din olja.

[15]Jag skall låta din boskap ha gräs att beta, och du skall få äta dig mätt.

[16]Men akta er så att ni inte låter er dåras och avfaller, tjänar andra gudar och tillber dem.

[17]Då vredgas Herren på er och stänger till himlen, så att inget regn faller och marken inte ger någon gröda, och då utplånas ni snart från det rika land som Herren vill ge er.

[18] Ponde, pois, estas minhas palavras no vosso coração e na vossa alma; atai-as por sinal na vossa mão, para que estejam por frontal entre os olhos.
[19] Ensinai-as a vossos filhos, falando delas assentados em vossa casa, e andando pelo caminho, e deitando-vos, e levantando-vos.
[20] Escrevei-as nos umbrais de vossa casa e nas vossas portas,
[21] para que se multipliquem os vossos dias e os dias de vossos filhos na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a vossos pais, e sejam tão numerosos como os dias do céu acima da terra.
[22] Porque, se diligentemente guardardes todos estes mandamentos que vos ordeno para os guardardes, amando o SENHOR, vosso Deus, andando em todos os seus caminhos, e a ele vos achegardes,
[23] o SENHOR desapossará todas estas nações, e possuireis nações maiores e mais poderosas do que vós.
[24] Todo lugar que pisar a planta do vosso pé, desde o deserto, desde o Líbano, desde o rio, o rio Eufrates, até ao mar ocidental, será vosso.
[25] Ninguém vos poderá resistir; o SENHOR, vosso Deus, porá sobre toda terra que pisardes o vosso terror e o vosso temor, como já vos tem dito.

A bênção e a maldição

[26] Eis que, hoje, eu ponho diante de vós a bênção e a maldição:

[18]Dessa mina ord skall ni ta till er och lägga på hjärtat. Ni skall binda dem som ett tecken kring er arm, och de skall vara ett kännemärke på er panna.
[19]Lär ut dem till era barn genom att tala om dem när du sitter i ditt hus och när du är ute och går, när du lägger dig och när du stiger upp.
[20]Du skall skriva dem på dina dörrposter och i dina stadsportar.
[21]Då kommer ni och era ättlingar att få leva länge i det land som Herren med ed lovade att ge era fäder, lika länge som himlen välver sig över jorden.
[22]Om ni troget följer hela denna lag som jag ger er, om ni älskar Herren, er Gud, alltid vandrar hans vägar och håller er till honom,
[23]skall Herren driva undan alla dessa folk för er; ni kommer att fördriva folk som är större och mäktigare än ni själva.
[24]Varje fotsbredd mark ni trampar skall bli er. Från öknen och Libanon, från floden, floden Eufrat, ända till havet i väster skall ert område sträcka sig.
[25]Ingen kommer att kunna hålla stånd mot er. Herren, er Gud, skall sprida skräck och fruktan för er över hela det land ni beträder, så som han har lovat er.

Välsignelse och förbannelse

[26]Se, jag ställer er i dag inför välsignelse och förbannelse:

[27] a bênção, quando cumprirdes os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, que hoje vos ordeno;

[28] a maldição, se não cumprirdes os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, mas vos desviardes do caminho que hoje vos ordeno, para seguirdes outros deuses que não conhecestes.

[29] Quando, porém, o SENHOR, teu Deus, te introduzir na terra a que vais para possuí-la, então, pronunciarás a bênção sobre o monte Gerizim e a maldição sobre o monte Ebal.

[30] Porventura, não estão eles além do Jordão, na direção do pôr-do-sol, na terra dos cananeus, que habitam na Arabá, defronte de Gilgal, junto aos carvalhais de Moré?

[31] Pois ides passar o Jordão para entrardes e possuirdes a terra que vos dá o SENHOR, vosso Deus; possuí-la-eis e nela habitareis.

[32] Tende, pois, cuidado em cumprir todos os estatutos e os juízos que eu, hoje, vos prescrevo.

Deuteronômio 12

O lugar do culto verdadeiro

[1] São estes os estatutos e os juízos que cuidareis de cumprir na terra que vos deu o SENHOR, Deus de vossos pais, para a possuirdes todos os dias que viverdes sobre a terra.

[2] Destruireis por completo todos os lugares onde as nações que ides desapossar serviram aos seus deuses, sobre as altas

[27]välsignelse om ni lyder Herrens, er Guds, bud, som jag i dag ger er,

[28]förbannelse om ni inte lyder Herrens, er Guds, bud utan lämnar den väg jag i dag befaller er att gå och i stället följer andra gudar, som ni inte känner.

[29]När Herren, din Gud, för dig in i det land som du skall ta i besittning skall du uttala välsignelsen på Gerisimberget och förbannelsen på Evalberget.

[30]Dessa berg ligger på andra sidan Jordan bortom Västvägen i det land som tillhör kanaaneerna, de som bor i Jordandalen, nära Gilgal, invid Orakellunden.

[31]Ni skall nu gå över Jordan för att komma till det land som Herren, er Gud, vill ge er, och ta det i besittning. När ni intar det och bosätter er där

[32]skall ni troget följa alla de stadgar och föreskrifter som jag i dag ger er.

5 Mos 12

En enda plats för gudstjänsten

[1]Detta är de stadgar och föreskrifter som ni troget skall följa i det land som Herren, dina fäders Gud, har gett dig att ta i besittning. Följ dem så länge ni lever på jorden.

[2]Förstör alla de platser där folken ni fördriver har dyrkat sina gudar, på höga

montanhas, sobre os outeiros e debaixo de toda árvore frondosa;

[3] deitareis abaixo os seus altares, e despedaçareis as suas colunas, e os seus postes-ídolos queimareis, e despedaçareis as imagens esculpidas dos seus deuses, e apagareis o seu nome daquele lugar.

[4] Não fareis assim para com o SENHOR, vosso Deus,

[5] mas buscareis o lugar que o SENHOR, vosso Deus, escolher de todas as vossas tribos, para ali pôr o seu nome e sua habitação; e para lá ireis.

[6] A esse lugar fareis chegar os vossos holocaustos, e os vossos sacrifícios, e os vossos dízimos, e a oferta das vossas mãos, e as ofertas votivas, e as ofertas voluntárias, e os primogênitos das vossas vacas e das vossas ovelhas.

[7] Lá, comereis perante o SENHOR, vosso Deus, e vos alegrareis em tudo o que fizerdes, vós e as vossas casas, no que vos tiver abençoado o SENHOR, vosso Deus.

[8] Não procedereis em nada segundo estamos fazendo aqui, cada qual tudo o que bem parece aos seus olhos,

[9] porque, até agora, não entrastes no descanso e na herança que vos dá o SENHOR, vosso Deus.

[10] Mas passareis o Jordão e habitareis na terra que vos fará herdar o SENHOR, vosso Deus; e vos dará descanso de todos os vossos inimigos em redor, e morareis seguros.

berg och kullar och under alla grönskande träd.

[3]Bryt ner deras altaren, krossa deras stenstoder, bränn deras asherapålar och hugg sönder deras gudabilder — utplåna deras namn från dessa platser.

[4]När ni dyrkar Herren, er Gud, skall ni inte göra som de

[5]utan uppsöka den plats som Herren, er Gud, väljer ut hos någon av era stammar och gör till hemvist för sitt namn, där det skall bo. Dit skall du gå,

[6]och dit skall ni föra era brännoffer och slaktoffer, era tionden och offergärder, era löftesoffer och frivilliga offer liksom kornas och fårens förstfödda.

[7]Håll måltid där inför Herren, er Gud, och gläd er tillsammans med era familjer över allt vad era mödor gett, över Herrens, din Guds, välsignelse.

[8]Ni skall inte göra som vi gör här i dag, när var och en gör som han vill.

[9]Ni har ju ännu inte nått fram och kommit till ro i det land som Herren, din Gud, vill ge dig.

[10]När ni har gått över Jordan och slagit er ner i det land som Herren, er Gud, vill göra till ert, och när ni har fått ro för alla fiender runt omkring och lever tryggt,

[11] Então, haverá um lugar que escolherá o SENHOR, vosso Deus, para ali fazer habitar o seu nome; a esse lugar fareis chegar tudo o que vos ordeno: os vossos holocaustos, e os vossos sacrifícios, e os vossos dízimos, e a oferta das vossas mãos, e toda escolha dos vossos votos feitos ao SENHOR,

[11]skall Herren, er Gud, välja ut en plats där han vill låta sitt namn bo. Dit skall ni föra allt jag ålägger er: era brännoffer och slaktoffer, era tionden och offergärder, liksom alla de utvalda löftesoffer ni vill ge åt Herren.

[12] e vos alegrareis perante o SENHOR, vosso Deus, vós, os vossos filhos, as vossas filhas, os vossos servos, as vossas servas e o levita que mora dentro das vossas cidades e que não tem porção nem herança convosco.

[12]Där skall ni glädja er inför Herren, er Gud, tillsammans med era söner och döttrar, slavar och slavinnor, liksom med leviterna i era städer, som till skillnad från er inte har fått någon andel eller egendom.

[13] Guarda-te, não ofereças os teus holocaustos em todo lugar que vires;

[13]Akta dig för att offra dina brännoffer på vilken plats som helst.

[14] mas, no lugar que o SENHOR escolher numa das tuas tribos, ali oferecerás os teus holocaustos e ali farás tudo o que te ordeno.

[14]Bara på den plats som Herren, din Gud, väljer ut hos en av dina stammar får du offra dina brännoffer, och där skall du utföra allt vad jag ålägger dig.

De como comer a carne e as ofertas

[15] Porém, consoante todo desejo da tua alma, poderás matar e comer carne nas tuas cidades, segundo a bênção do SENHOR, teu Deus; o imundo e o limpo dela comerão, assim como se come da carne do corço e do veado.

[15]Däremot får du i alla dina städer slakta och äta kött, så mycket du vill, allt efter vad Herren, din Gud, välsignar dig med. Då får både orena och rena äta, liksom när man äter gasell eller hjort.

[16] Tão-somente o sangue não comerás; sobre a terra o derramarás como água.

[16]Men blodet får du inte förtära. Du skall hälla ut det på marken som vatten.

[17] Nas tuas cidades, não poderás comer o dízimo do teu cereal, nem do teu vinho, nem do teu azeite, nem os primogênitos das tuas vacas, nem das tuas ovelhas, nem nenhuma das tuas ofertas votivas, que houveres prometido, nem as tuas ofertas voluntárias, nem as ofertas das tuas mãos;

[17]I städerna ute i landet är det inte tillåtet för dig att äta det tionde du tar från din säd, ditt vin och din olja eller kornas och fårens förstfödda, inte heller något av de löftesoffer du har lovat att ge eller dina frivilliga offer och dina offergärder.

[18] mas o comerás perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher, tu, e teu filho, e tua filha, e teu servo, e tua serva, e o levita que mora na tua cidade; e perante o SENHOR, teu Deus, te alegrarás em tudo o que fizeres.

[18]Det är inför Herren, din Gud, på den plats som Herren, din Gud, väljer ut, som du skall äta detta tillsammans med din son och din dotter, din slav och din slavinna, liksom med leviterna i dina städer, och du skall glädja dig inför Herren, din Gud, över allt vad dina mödor gett.

[19] Guarda-te, não desampares o levita todos os teus dias na terra.

[19]Så länge du lever i ditt land skall du akta dig för att försumma leviterna.

[20] Quando o SENHOR, teu Deus, alargar o teu território, como te prometeu, e, por desejares comer carne, disseres: Comerei carne, então, segundo o teu desejo, comerás carne.

[20]När Herren, din Gud, utvidgar ditt område, så som han har lovat dig, och du får lust att äta kött och säger: »Jag vill ha kött«, då får du äta så mycket du vill.

[21] Se estiver longe de ti o lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para nele pôr o seu nome, então, matarás das tuas vacas e tuas ovelhas, que o SENHOR te houver dado, como te ordenei; e comerás dentro da tua cidade, segundo todo o teu desejo.

[21]Om du har långt till den plats som Herren, din Gud, väljer ut till hemvist för sitt namn, kan du i enlighet med mina befallningar slakta kor och får som Herren har gett dig och äta så mycket du vill av köttet i dina städer.

[22] Porém, como se come da carne do corço e do veado, assim comerás destas carnes; destas comerá tanto o homem imundo como o limpo.

[22]Du får äta det så som man äter gasell eller hjort; både orena och rena får äta det.

[23] Somente empenha-te em não comeres o sangue, pois o sangue é a vida; pelo que não comerás a vida com a carne.

[23]Men håll orubbligt fast vid att inte förtära blodet. Blodet är livet, och du får inte äta livet tillsammans med köttet.

[24] Não o comerás; na terra o derramarás como água.

[24]Ät det inte, häll ut det på marken som vatten.

[25] Não o comerás, para que bem te suceda a ti e a teus filhos, depois de ti, quando fizeres o que é reto aos olhos do SENHOR.

[25]Ät det inte, så går det väl för dig och dina efterkommande, därför att du gör det som är rätt i Herrens ögon.

[26] Porém tomarás o que houveres consagrado daquilo que te pertence e as

[26]Men de heliga gåvor som du skall ge och dina löftesoffer skall du ta med dig till den plats som Herren väljer ut.

tuas ofertas votivas e virás ao lugar que o SENHOR escolher.

27 E oferecerás os teus holocaustos, a carne e o sangue sobre o altar do SENHOR, teu Deus; e o sangue dos teus sacrifícios se derramará sobre o altar do SENHOR, teu Deus; porém a carne comerás.

28 Guarda e cumpre todas estas palavras que te ordeno, para que bem te suceda a ti e a teus filhos, depois de ti, para sempre, quando fizeres o que é bom e reto aos olhos do SENHOR, teu Deus.

29 Quando o SENHOR, teu Deus, eliminar de diante de ti as nações, para as quais vais para possuí-las, e as desapossares e habitares na sua terra,

30 guarda-te, não te enlaces com imitá-las, após terem sido destruídas diante de ti; e que não indagues acerca dos seus deuses, dizendo: Assim como serviram estas nações aos seus deuses, do mesmo modo também farei eu.

31 Não farás assim ao SENHOR, teu Deus, porque tudo o que é abominável ao SENHOR e que ele odeia fizeram eles a seus deuses, pois até seus filhos e suas filhas queimaram aos seus deuses.

32 Tudo o que eu te ordeno observarás; nada lhe acrescentarás, nem diminuirás.

Deuteronômio 13

Contra os falsos profetas e os idólatras

27Dina brännoffer, köttet såväl som blodet, skall du offra på Herrens, din Guds, altare. Blodet från dina slaktoffer skall hällas ut över Herrens, din Guds, altare, men köttet får du själv äta.

28Lyd noga alla dessa föreskrifter som jag ger dig, så går det alltid väl för dig och dina efterkommande, därför att du gör det som är rätt och riktigt i Herrens, din Guds, ögon.

Varning för avgudadyrkan

29När Herren, din Gud, krossar de folk du kommer till och driver undan dem för dig, och när du fördriver dem och slår dig ner i deras land,

30skall du akta dig för att gå efter dem i fällan sedan de själva har gått under och för att söka dig till deras gudar och säga: »Hur gjorde dessa folk när de dyrkade sina gudar? Så vill jag också göra.«

31Du skall inte göra som de när du dyrkar Herren, din Gud, ty allt som Herren avskyr och hatar gjorde de till sina gudars ära. De offrade till och med sina söner och döttrar i eld åt sina gudar.

32Alla de föreskrifter som jag ger er skall ni troget följa. Lägg inte till något och dra inte ifrån något.

5 Mos 13

[1] Quando profeta ou sonhador se levantar no meio de ti e te anunciar um sinal ou prodígio,

[2] e suceder o tal sinal ou prodígio de que te houver falado, e disser: Vamos após outros deuses, que não conheceste, e sirvamo-los,

[3] não ouvirás as palavras desse profeta ou sonhador; porquanto o SENHOR, vosso Deus, vos prova, para saber se amais o SENHOR, vosso Deus, de todo o vosso coração e de toda a vossa alma.

[4] Andareis após o SENHOR, vosso Deus, e a ele temereis; guardareis os seus mandamentos, ouvireis a sua voz, a ele servireis e a ele vos achegareis.

[5] Esse profeta ou sonhador será morto, pois pregou rebeldia contra o SENHOR, vosso Deus, que vos tirou da terra do Egito e vos resgatou da casa da servidão, para vos apartar do caminho que vos ordenou o SENHOR, vosso Deus, para andardes nele. Assim, eliminarás o mal do meio de ti.

[6] Se teu irmão, filho de tua mãe, ou teu filho, ou tua filha, ou a mulher do teu amor, ou teu amigo que amas como à tua alma te incitar em segredo, dizendo: Vamos e sirvamos a outros deuses, que não conheceste, nem tu, nem teus pais,

[7] dentre os deuses dos povos que estão em redor de ti, perto ou longe de ti, desde uma até à outra extremidade da terra,

[1]Om en profet eller drömskådare träder fram hos dig, utlovar ett tecken eller under

[2]och vill övertala dig att tjäna andra gudar, som du inte känner, och om detta tecken eller under inträffar,

[3]skall du inte lyssna till vad en sådan profet eller drömskådare säger, ty Herren, er Gud, vill sätta er på prov för att se om ni verkligen älskar Herren, er Gud, av hela ert hjärta och med hela er själ.

[4]Herren, er Gud, skall ni följa, honom skall ni frukta, hans bud skall ni hålla, honom skall ni lyda, honom skall ni tjäna och hålla er till.

[5]Men profeten eller drömskådaren skall dödas, eftersom han manade till trolöshet mot Herren, er Gud, som har fört er ut ur Egypten och befriat er ur slavlägret. Han ville locka dig bort från den väg som Herren, din Gud, har befallt dig att gå. Du skall utrota det onda ur folket.

[6]Om din egen bror, din son eller din dotter eller kvinnan i din famn eller din närmaste vän i hemlighet söker förleda dig och övertala dig att tjäna andra gudar, som varken du eller dina fäder har lärt känna,

[7]sådana gudar som folken omkring er dyrkar, nära eller fjärran, från jordens ena ände till den andra,

[8] não concordarás com ele, nem o ouvirás; não olharás com piedade, não o pouparás, nem o esconderás,

[9] mas, certamente, o matarás. A tua mão será a primeira contra ele, para o matar, e depois a mão de todo o povo.

[10] Apedrejá-lo-ás até que morra, pois te procurou apartar do SENHOR, teu Deus, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão.

[11] E todo o Israel ouvirá e temerá, e não se tornará a praticar maldade como esta no meio de ti.

[12] Quando em alguma das tuas cidades que o SENHOR, teu Deus, te dá, para ali habitares, ouvires dizer

[13] que homens malignos saíram do meio de ti e incitaram os moradores da sua cidade, dizendo: Vamos e sirvamos a outros deuses, que não conheceste,

[14] então, inquirirás, investigarás e, com diligência, perguntarás; e eis que, se for verdade e certo que tal abominação se cometeu no meio de ti,

[15] então, certamente, ferirás a fio de espada os moradores daquela cidade, destruindo-a completamente e tudo o que nela houver, até os animais.

[16] Ajuntarás todo o seu despojo no meio da sua praça e a cidade e todo o seu despojo queimarás por oferta total ao SENHOR, teu Deus, e será montão perpétuo de ruínas; nunca mais se edificará.

[8]då skall du inte ge efter eller lyssna till en sådan person. Visa ingen förskoning eller barmhärtighet. Skydda honom inte

[9]utan ta hans liv. Du skall själv vara den förste som lyfter handen för att döda honom, och sedan skall hela folket göra på samma sätt.

[10]Du skall stena honom till döds, därför att han försökte locka dig bort från Herren, din Gud, som har fört dig ut ur Egypten, ut ur slavlägret.

[11]Hela Israels folk skall känna fruktan när de hör om detta, och sedan skall ingen göra något så ont hos dig.

[12]Skulle du om någon av de städer som Herren, din Gud, ger dig att bo i få höra

[13]att ondsinta män ur ditt folk har förlett invånarna och övertalat dem att tjäna andra gudar, som du inte känner,

[14]skall du noga undersöka detta, göra efterforskningar och anställa förhör. Om det verkligen är sant att något så skändligt har skett i ditt folk

[15]skall du hugga ner stadens invånare med svärd, du skall viga staden och alla som finns där åt förintelse. Också djuren skall huggas ner.

[16]Samla på torget allt du tar som byte, och bränn staden och allt byte som ett heloffer åt Herren, din Gud. Den skall förbli en ruinhög för all framtid och får aldrig byggas upp igen.

[17] Também nada do que for condenado deverá ficar em tua mão, para que o SENHOR se aparte do ardor da sua ira, e te faça misericórdia, e tenha piedade de ti, e te multiplique, como jurou a teus pais,

[17]Ingenting som har vigts åt förintelse får bli kvar i din ägo. Så stillas Herrens glödande vrede, han förbarmar sig över dig och gör dig i sin barmhärtighet till ett talrikt folk, så som han med ed lovade dina fäder,

[18] se ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, e guardares todos os seus mandamentos que hoje te ordeno, para fazeres o que é reto aos olhos do SENHOR, teu Deus.

[18]därför att du lyssnar till Herren, din Gud, håller alla hans bud, som jag i dag ger dig, och gör det som är rätt i Herrens, din Guds, ögon.

Deuteronômio 14

Mutilação do corpo proibida

[1] Filhos sois do SENHOR, vosso Deus; não vos dareis golpes, nem sobre a testa fareis calva por causa de algum morto.

[2] Porque sois povo santo ao SENHOR, vosso Deus, e o SENHOR vos escolheu de todos os povos que há sobre a face da terra, para lhe serdes seu povo próprio.

Leis sobre os animais limpos e os imundos

Levítico 11.1-47

[3] Não comereis coisa alguma abominável.

[4] São estes os animais que comereis: o boi, a ovelha, a cabra,

[5] o veado, a gazela, a corça, a cabra montês, o antílope, a ovelha montês e o gamo.

[6] Todo animal que tem unhas fendidas, e o casco se divide em dois, e rumina, entre os animais, isso comereis.

[7] Porém estes não comereis, dos que somente ruminam ou que têm a unha fendida: o camelo, a lebre e o arganaz, porque ruminam, mas não têm a unha fendida; imundos vos serão.

5 Mos 14

Förbjudna sorgeriter

[1]Ni är barn till Herren, er Gud. Ni skall inte sörja de döda genom att rista er blodiga eller raka er på huvudet.

[2]Ty du är ett folk som är helgat åt Herren, din Gud, och dig har Herren utvalt att vara hans dyrbara egendom framför alla andra folk på jorden.

Rena och orena djur

[3]Du skall inte äta något avskyvärt.

[4]Detta är de fyrfotadjur ni får äta: oxe, får och get,

[5]dovhjort, gasell och rådjur, stenget, vildoxe, antilop, vildfår

[6]och alla andra djur som har helt tvekluvna klövar och som idisslar — de djuren får ni äta.

[7]Men dessa får ni inte äta, fast de idisslar eller har tudelade klövar: kamelen, haren och klippgrävlingen, ty de idisslar men har inga klövar, de skall vara orena för er,

[8] Nem o porco, porque tem unha fendida, mas não rumina; imundo vos será. Destes não comereis a carne e não tocareis no seu cadáver.

[9] Isto comereis de tudo o que há nas águas: tudo o que tem barbatanas e escamas.

[10] Mas tudo o que não tiver barbatanas nem escamas não o comereis; imundo vos será.

[11] Toda ave limpa comereis.

[12] Estas, porém, são as que não comereis: a águia, o quebrantosso, a águia marinha,

[13] o açor, o falcão e o milhano, segundo a sua espécie;

[14] e todo corvo, segundo a sua espécie;

[15] o avestruz, a coruja, a gaivota e o gavião, segundo a sua espécie;

[16] o mocho, a íbis, a gralha,

[17] o pelicano, o abutre, o corvo marinho,

[18] a cegonha, e a garça, segundo a sua espécie, e a poupa, e o morcego.

[19] Também todo inseto que voa vos será imundo; não se comerá.

[20] Toda ave limpa comereis.

[21] Não comereis nenhum animal que morreu por si. Podereis dá-lo ao estrangeiro que está dentro da tua cidade, para que o coma, ou vendê-lo ao estranho, porquanto sois povo santo ao SENHOR, vosso Deus. Não cozerás o cabrito no leite da sua própria mãe.

Os dízimos para o serviço do SENHOR

[8]samt svinet, ty det har visserligen helt kluvna klövar men idisslar inte, det skall vara orent för er. Av deras kött får ni inte äta, och deras döda kroppar får ni inte vidröra.

[9]Detta är vad ni får äta av allt som lever i vatten: allt som har fenor och fjäll får ni äta.

[10]Men ni får inte äta något som saknar fenor eller fjäll, det skall vara orent för er.

[11]Ni får äta alla rena fåglar,

[12]men dessa får ni inte äta: örnen, lammgamen, grågamen,

[13]gladan, falkar av alla arter,

[14]korpar av alla arter,

[15]berguven, jordugglan, hornugglan och hökar av alla arter,

[16]kattugglan, tornugglan, minervaugglan,

[17]pelikanen, smutsgamen, fiskuven,

[18]hägern, pipare av alla arter, härfågeln och fladdermusen.

[19]Alla bevingade smådjur skall vara orena för er, de får inte ätas.

[20]Men alla rena djur med vingar får ni äta.

[21]Ni skall inte äta ett självdött djur. Ge det att äta till invandraren i dina städer eller sälj det till en utlänning. Ty du är ett folk som är helgat åt Herren, din Gud. Du skall inte koka en killing i moderns mjölk.

Regler för tiondet

[22] Certamente, darás os dízimos de todo o fruto das tuas sementes, que ano após ano se recolher do campo.

[22]Du skall lägga undan tionde av allt du skördar, av vad åkern årligen ger.

[23] E, perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que escolher para ali fazer habitar o seu nome, comerás os dízimos do teu cereal, do teu vinho, do teu azeite e os primogênitos das tuas vacas e das tuas ovelhas; para que aprendas a temer o SENHOR, teu Deus, todos os dias.

[23]Detta skall du äta inför Herren, din Gud, på den plats som han väljer ut och där han vill låta sitt namn bo: tiondet av din säd, ditt vin och din olja, likaså kornas och fårens förstfödda. Så lär du dig att alltid frukta Herren, din Gud.

[24] Quando o caminho te for comprido demais, que os não possas levar, por estar longe de ti o lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali pôr o seu nome, quando o SENHOR, teu Deus, te tiver abençoado,

[24]Men om vägen är för lång, så att du inte orkar bära med dig det som Herren, din Gud, har välsignat dig med, därför att du bor för långt från den plats som Herren, din Gud, väljer ut till hemvist för sitt namn,

[25] então, vende-os, e leva o dinheiro na tua mão, e vai ao lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher.

[25]skall du sälja allt och bära pengarna i en pung till den plats som Herren, din Gud, väljer ut.

[26] Esse dinheiro, dá-lo-ás por tudo o que deseja a tua alma, por vacas, ou ovelhas, ou vinho, ou bebida forte, ou qualquer coisa que te pedir a tua alma; come-o ali perante o SENHOR, teu Deus, e te alegrarás, tu e a tua casa;

[26]Där kan du köpa vad du önskar — kor och får, vin och öl, allt du vill ha. Håll sedan måltid där inför Herren, din Gud, och gläd dig tillsammans med din familj.

[27] porém não desampararás o levita que está dentro da tua cidade, pois não tem parte nem herança contigo.

[27]Och leviterna i dina städer får du inte försumma, eftersom de till skillnad från dig inte har fått någon andel eller egendom.

[28] Ao fim de cada três anos, tirarás todos os dízimos do fruto do terceiro ano e os recolherás na tua cidade.

[28]Vart tredje år skall du ta allt tionde av årets skörd till städerna och lägga upp det där.

[29] Então, virão o levita (pois não tem parte nem herança contigo), o estrangeiro, o órfão e a viúva que estão dentro da tua

[29]Leviterna, som till skillnad från dig inte har fått någon andel eller egendom, liksom invandrarna, de faderlösa och

cidade, e comerão, e se fartarão, para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em todas as obras que as tuas mãos fizerem.

änkorna som bor i dina städer, skall då få komma och äta sig mätta. Då skall Herren, din Gud, välsigna dig i allt vad du företar dig.

Deuteronômio 15

O ano da remissão

[1] Ao fim de cada sete anos, farás remissão.

[2] Este, pois, é o modo da remissão: todo credor que emprestou ao seu próximo alguma coisa remitirá o que havia emprestado; não o exigirá do seu próximo ou do seu irmão, pois a remissão do SENHOR é proclamada.

[3] Do estranho podes exigi-lo, mas o que tiveres em poder de teu irmão, quitá-lo-ás;

[4] para que entre ti não haja pobre; pois o SENHOR, teu Deus, te abençoará abundantemente na terra que te dá por herança, para a possuíres,

[5] se apenas ouvires, atentamente, a voz do SENHOR, teu Deus, para cuidares em cumprir todos estes mandamentos que hoje te ordeno.

[6] Pois o SENHOR, teu Deus, te abençoará, como te tem dito; assim, emprestarás a muitas nações, mas não tomarás empréstimos; e dominarás muitas nações, porém elas não te dominarão.

Leis a favor dos pobres

Levítico 25.35-38

[7] Quando entre ti houver algum pobre de teus irmãos, em alguma das tuas cidades, na tua terra que o SENHOR, teu Deus, te

5 Mos 15

Det sjunde året: befrielse för skuldsatta och slavar

[1]Vart sjunde år skall du avskriva skulder.

[2]Så skall avskrivningen gå till: Var och en som har en fordran skall efterskänka vad han har att fordra, det som han har lånat en annan. Han får inte kräva sin broder och landsman när skuldavskrivning har kungjorts till Herrens ära.

[3]En utlänning får du kräva, men det som din broder är skyldig måste du efterskänka.

[4]Dock kommer det inte att finnas någon fattig hos dig då Herren välsignar dig i det land som Herren, din Gud, vill göra till din egendom och låta dig ta i besittning,

[5]om du bara lyssnar till Herren, din Gud, så att du troget följer hela denna lag som jag i dag ger dig.

[6]När Herren, din Gud, välsignar dig, så som han har lovat dig, skall du låna ut till många folk men aldrig själv behöva låna, och du skall härska över många folk, men de skall aldrig härska över dig.

[7]Om det finns någon fattig hos dig, en av dina landsmän, i någon av städerna i det land som Herren, din Gud, vill ge dig, skall

dá, não endurecerás o teu coração, nem fecharás as mãos a teu irmão pobre;

8 antes, lhe abrirás de todo a mão e lhe emprestarás o que lhe falta, quanto baste para a sua necessidade.

9 Guarda-te não haja pensamento vil no teu coração, nem digas: Está próximo o sétimo ano, o ano da remissão, de sorte que os teus olhos sejam malignos para com teu irmão pobre, e não lhe dês nada, e ele clame contra ti ao SENHOR, e haja em ti pecado.

10 Livremente, lhe darás, e não seja maligno o teu coração, quando lho deres; pois, por isso, te abençoará o SENHOR, teu Deus, em toda a tua obra e em tudo o que empreenderes.

11 Pois nunca deixará de haver pobres na terra; por isso, eu te ordeno: livremente, abrirás a mão para o teu irmão, para o necessitado, para o pobre na tua terra.

Leis acerca dos servos

Êxodo 21.1-11

12 Quando um de teus irmãos, hebreu ou hebréia, te for vendido, seis anos servir-te-á, mas, no sétimo, o despedirás forro.

13 E, quando de ti o despedires forro, não o deixarás ir vazio.

14 Liberalmente, lhe fornecerás do teu rebanho, da tua eira e do teu lagar; daquilo com que o SENHOR, teu Deus, te houver abençoado, lhe darás.

15 Lembrar-te-ás de que foste servo na terra do Egito e de que o SENHOR, teu

du inte vara hårdhjärtad och hålla handen sluten för din fattige broder.

8Nej, du skall öppna din hand för honom och låta honom låna så mycket han behöver.

9Akta dig för den gemena tanken att det sjunde året, avskrivningsåret, närmar sig, så att du ser med oginhet på din fattige broder och vägrar låna honom något. Då klagar han över dig inför Herren, och du får en synd att svara för.

10Ge honom villigt, utan att gräma dig över att du ger, ty för detta skall Herren, din Gud, välsigna dig i allt du gör och allt du företar dig.

11Det kommer aldrig att saknas fattiga i landet. Därför ger jag dig denna befallning: Öppna handen för din broder, för den fattige och nödlidande i ditt land.

12Om en landsman, en hebreisk man eller kvinna, måste sälja sig till dig, skall han tjäna dig i sex år, men det sjunde året skall du frige honom.

13När han friges och lämnar dig skall du inte låta honom gå tomhänt,

14utan du skall förse honom med rundliga gåvor från din fårfålla, din tröskplats och din vinpress. Vad Herren, din Gud, har välsignat dig med skall du också ge åt honom.

15Kom ihåg att du själv en gång var slav i Egypten och att Herren, din Gud, befriade

Deus, te remiu; pelo que, hoje, isso te ordeno.

[16] Se, porém, ele te disser: Não sairei de ti; porquanto te ama, a ti e a tua casa, por estar bem contigo,

[17] então, tomarás uma sovela e lhe furarás a orelha, na porta, e será para sempre teu servo; e também assim farás à tua serva.

[18] Não pareça aos teus olhos duro o despedi-lo forro; pois seis anos te serviu por metade do salário do jornaleiro; assim, o SENHOR, teu Deus, te abençoará em tudo o que fizeres.

Leis acerca dos primogênitos do gado

[19] Todo primogênito que nascer do teu gado ou de tuas ovelhas, o macho consagrarás ao SENHOR, teu Deus; com o primogênito do teu gado não trabalharás, nem tosquiarás o primogênito das tuas ovelhas.

[20] Comê-lo-ás perante o SENHOR, tu e a tua casa, de ano em ano, no lugar que o SENHOR escolher.

[21] Porém, havendo nele algum defeito, se for coxo, ou cego, ou tiver outro defeito grave, não o sacrificarás ao SENHOR, teu Deus.

[22] Na tua cidade, o comerás; o imundo e o limpo o comerão juntamente, como a carne do corço ou do veado.

[23] Somente o seu sangue não comerás; sobre a terra o derramarás como água.

Deuteronômio 16

dig. Därför ger jag dig i dag denna befallning.

[16]Men om slaven säger att han inte vill lämna ditt hus, därför att han håller av dig och din familj och har det bra hos dig,

[17]skall du ta en syl och sticka den genom hans öra in i dörren. Sedan skall han vara din slav för alltid. På samma sätt skall du göra om det gäller en slavinna.

[18]Du skall inte gräma dig över att du måste låta slaven lämna dig, ty du har under sex år tjänat in en dubbel dagsverkarlön på det arbete han har gjort åt dig. Och Herren, din Gud, kommer att välsigna dig i allt du gör.

Lag om förstfödda djur

[19]Allt förstfött av hankön som föds bland dina nötkreatur och din småboskap skall du helga åt Herren, din Gud. Du får inte ta en förstfödd tjurkalv till arbete, och du får inte klippa en förstfödd bagge.

[20]Varje år skall du och din familj äta sådana djur inför Herren, din Gud, på den plats som Herren väljer ut.

[21]Men ett djur som har något fel, hälta, blindhet eller något annat allvarligt fel, får du inte offra åt Herren, din Gud.

[22]Hemma i dina städer skall du äta det, och då får både orena och rena vara med, liksom när man äter gasell eller hjort.

[23]Men djurets blod får du inte förtära. Du skall hälla ut det på marken som vatten.

5 Mos 16

As três festas dos judeus
A Páscoa
Êxodo 23.14-15; 34.18; Levítico 23.4-8

[1] Guarda o mês de abibe e celebra a Páscoa do SENHOR, teu Deus; porque, no mês de abibe, o SENHOR, teu Deus, te tirou do Egito, de noite.

[2] Então, sacrificarás como oferta de Páscoa ao SENHOR, teu Deus, do rebanho e do gado, no lugar que o SENHOR escolher para ali fazer habitar o seu nome.

[3] Nela, não comerás levedado; sete dias, nela, comerás pães asmos, pão de aflição (porquanto, apressadamente, saíste da terra do Egito), para que te lembres, todos os dias da tua vida, do dia em que saíste da terra do Egito.

[4] Fermento não se achará contigo por sete dias, em todo o teu território; também da carne que sacrificares à tarde, no primeiro dia, nada ficará até pela manhã.

[5] Não poderás sacrificar a Páscoa em nenhuma das tuas cidades que te dá o SENHOR, teu Deus,

[6] senão no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para fazer habitar o seu nome, ali sacrificarás a Páscoa à tarde, ao pôr-do-sol, ao tempo em que saíste do Egito.

[7] Então, a cozerás e comerás no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher; sairás pela manhã e voltarás às tuas tendas.

[8] Seis dias comerás pães asmos, e, no sétimo dia, é solenidade ao SENHOR, teu Deus; nenhuma obra farás.

O Pentecostes

De tre stora högtiderna

[1]Ge akt på månaden aviv och fira påsk till Herrens, din Guds, ära, ty en natt i månaden aviv förde Herren, din Gud, dig ut ur Egypten.

[2]Du skall offra ett påskoffer från fåren eller korna åt Herren, din Gud, på den plats som Herren väljer ut och där han vill låta sitt namn bo.

[3]Till det får du inte äta någonting syrat; i sju dagar skall du äta osyrat bröd, utsatthetens bröd — ty du drog ut ur Egypten i hast. Så skall du i hela ditt liv minnas den dag då du drog ut ur Egypten.

[4]Under sju dagar får ingen surdeg finnas någonstans i ditt land, och inget av det kött som du offrar den första dagens kväll får finnas kvar på morgonen.

[5]Du får inte offra påskoffret i vilken som helst av de städer som Herren, din Gud, ger dig,

[6]utan du skall gå till den plats som Herren, din Gud, väljer ut och där han vill låta sitt namn bo. Där skall du offra påskoffret på kvällen, när solen går ner, den stund då du drog ut ur Egypten.

[7]Du skall laga till det och äta det på den plats som Herren, din Gud, väljer ut, och på morgonen skall du vända hem.

[8]I sex dagar skall du äta osyrat bröd, och den sjunde är det en högtidssamling till Herrens, din Guds, ära. Då skall du inte utföra något arbete.

Êxodo 23.16; 34.22; Levítico 23.15-21

9 Sete semanas contarás; quando a foice começar na seara, entrarás a contar as sete semanas.

10 E celebrarás a Festa das Semanas ao SENHOR, teu Deus, com ofertas voluntárias da tua mão, segundo o SENHOR, teu Deus, te houver abençoado.

11 Alegrar-te-ás perante o SENHOR, teu Deus, tu, e o teu filho, e a tua filha, e o teu servo, e a tua serva, e o levita que está dentro da tua cidade, e o estrangeiro, e o órfão, e a viúva que estão no meio de ti, no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali fazer habitar o seu nome.

12 Lembrar-te-ás de que foste servo no Egito, e guardarás estes estatutos, e os cumprirás.

Os Tabernáculos

Levítico 23.33-43

13 A Festa dos Tabernáculos, celebrá-la-ás por sete dias, quando houveres recolhido da tua eira e do teu lagar.

14 Alegrar-te-ás, na tua festa, tu, e o teu filho, e a tua filha, e o teu servo, e a tua serva, e o levita, e o estrangeiro, e o órfão, e a viúva que estão dentro das tuas cidades.

15 Sete dias celebrarás a festa ao SENHOR, teu Deus, no lugar que o SENHOR escolher, porque o SENHOR, teu Deus, há de abençoar-te em toda a tua colheita e em toda obra das tuas mãos, pelo que de todo te alegrarás.

9Därefter skall du låta det gå sju veckor. Från det att säden börjar skäras skall du låta det gå sju veckor,

10och sedan skall du fira veckohögtiden till Herrens, din Guds, ära med frivilliga offergåvor, så stora som du frivilligt kan ge, allt efter vad Herren, din Gud, välsignar dig med.

11På den plats som Herren, din Gud, väljer ut och där han vill låta sitt namn bo skall du glädja dig inför Herren, din Gud, tillsammans med din son och din dotter, din slav och din slavinna, liksom med leviterna i dina städer samt invandrarna, de faderlösa och änkorna som du har hos dig.

12Kom ihåg att du själv en gång var slav i Egypten, och följ troget dessa stadgar.

13Lövhyddefesten skall du fira i sju dagar, när du har samlat in vad du fått från din tröskplats och din vinpress.

14Gläd dig under din fest tillsammans med din son och din dotter, din slav och din slavinna, liksom med leviterna, invandrarna, de faderlösa och änkorna i dina städer.

15I sju dagar skall du hålla fest till Herrens, din Guds, ära på den plats som Herren väljer ut. Ty Herren, din Gud, skall välsigna dig och hela din skörd och allt ditt arbete, och du skall bara glädja dig.

[16] Três vezes no ano, todo varão entre ti aparecerá perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que escolher, na Festa dos Pães Asmos, e na Festa das Semanas, e na Festa dos Tabernáculos; porém não aparecerá de mãos vazias perante o SENHOR;

[17] cada um oferecerá na proporção em que possa dar, segundo a bênção que o SENHOR, seu Deus, lhe houver concedido.

Deveres dos juízes

Êxodo 23.6-9

[18] Juízes e oficiais constituirás em todas as tuas cidades que o SENHOR, teu Deus, te der entre as tuas tribos, para que julguem o povo com reto juízo.

[19] Não torcerás a justiça, não farás acepção de pessoas, nem tomarás suborno; porquanto o suborno cega os olhos dos sábios e subverte a causa dos justos.

[20] A justiça seguirás, somente a justiça, para que vivas e possuas em herança a terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

[21] Não estabelecerás poste-ídolo, plantando qualquer árvore junto ao altar do SENHOR, teu Deus, que fizeres para ti.

[22] Nem levantarás coluna, a qual o SENHOR, teu Deus, odeia.

Deuteronômio 17

O castigo da idolatria

[1] Não sacrificarás ao SENHOR, teu Deus, novilho ou ovelha em que haja imperfeição ou algum defeito grave; pois é abominação ao SENHOR, teu Deus.

[2] Quando no meio de ti, em alguma das tuas cidades que te dá o SENHOR, teu

[16]Tre gånger om året skall alla män hos dig träda fram inför Herren, din Gud, på den plats som han väljer ut: vid det osyrade brödets högtid, vid veckohögtiden och vid lövhyddefesten. Ingen skall träda fram inför Herren med tomma händer,

[17]utan var och en skall ge vad han kan, allt efter den välsignelse som Herren, din Gud, har gett dig.

Regler för domare

[18]Inom dina stammar skall du tillsätta domare med biträden i alla städer som Herren, din Gud, ger dig, och de skall skipa rätt åt folket med rättvisa domar.

[19]Du skall inte vränga rätten och inte vara partisk. Du skall inte ta mutor, ty mutor gör den vise blind och fördärvar saken för den som har rätt.

[20]Det rätta, endast det rätta, skall vara din strävan. Då får du leva och ta i besittning det land som Herren, din Gud, vill ge dig.

Regler för gudstjänstens renhet

[21]Du skall inte resa någon asherapåle eller något annat föremål av trä invid Herrens, din Guds, altare, som du skall bygga,

[22]och du skall inte ställa upp någon stenstod. Sådant hatar Herren, din Gud.

5 Mos 17

[1]Åt Herren, din Gud, skall du inte offra en tjur eller ett får som har något fel eller lyte, ty detta väcker Herrens, din Guds, avsky.

[2]Om det hos dig, i någon av de städer som Herren, din Gud, ger dig, finns en man

Deus, se achar algum homem ou mulher que proceda mal aos olhos do SENHOR, teu Deus, transgredindo a sua aliança,

[3] que vá, e sirva a outros deuses, e os adore, ou ao sol, ou à lua, ou a todo o exército do céu, o que eu não ordenei;

[4] e te seja denunciado, e o ouvires; então, indagarás bem; e eis que, sendo verdade e certo que se fez tal abominação em Israel,

[5] então, levarás o homem ou a mulher que fez este malefício às tuas portas e os apedrejarás, até que morram.

[6] Por depoimento de duas ou três testemunhas, será morto o que houver de morrer; por depoimento de uma só testemunha, não morrerá.

[7] A mão das testemunhas será a primeira contra ele, para matá-lo; e, depois, a mão de todo o povo; assim, eliminarás o mal do meio de ti.

Julgamento de questões difíceis

[8] Quando alguma coisa te for difícil demais em juízo, entre caso e caso de homicídio, e de demanda e demanda, e de violência e violência, e outras questões de litígio, então, te levantarás e subirás ao lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher.

[9] Virás aos levitas sacerdotes e ao juiz que houver naqueles dias; inquirirás, e te anunciarão a sentença do juízo.

[10] E farás segundo o mandado da palavra que te anunciarem do lugar que o SENHOR escolher; e terás cuidado de fazer consoante tudo o que te ensinarem.

eller kvinna som gör det som är ont i Herrens, din Guds, ögon och bryter förbundet med honom,

[3]någon som mot min befallning tjänar andra gudar och tillber dem eller solen, månen och himlens hela härskara,

[4]och om detta kommer till dina öron, då skall du noga undersöka saken. Om det verkligen är sant att något så skändligt har skett i Israel,

[5]skall mannen eller kvinnan som har begått denna ogärning föras ut till stadsporten och stenas till döds.

[6]För att någon skall straffas med döden måste två eller tre personer vittna; ingen får dödas på ett enda vittnesmål.

[7]Vittnena skall vara de första som lyfter handen för att döda honom, och sedan skall hela folket göra efter dem. Du skall utrota det onda ur folket.

Den högsta domstolen

[8]Om det blir för svårt för dig att döma i dråpmål, egendomsmål eller misshandelsmål, vid rättsfall i dina städer, skall du bege dig upp till den plats som Herren, din Gud, skall välja ut

[9]och vända dig till de levitiska prästerna och till den domare som då kommer att finnas där. Du skall fråga dem, och de skall meddela dig domslutet.

[10]Sedan skall du handla enligt det besked som de har gett dig på den platsen, den som Herren skall välja ut. Du skall troget följa alla deras anvisningar.

[11] Segundo o mandado da lei que te ensinarem e de acordo com o juízo que te disserem, farás; da sentença que te anunciarem não te desviarás, nem para a direita nem para a esquerda.

[12] O homem, pois, que se houver soberbamente, não dando ouvidos ao sacerdote, que está ali para servir ao SENHOR, teu Deus, nem ao juiz, esse morrerá; e eliminarás o mal de Israel,

[13] para que todo o povo o ouça, tema e jamais se ensoberbeça.

A eleição e os deveres de um rei

[14] Quando entrares na terra que te dá o SENHOR, teu Deus, e a possuíres, e nela habitares, e disseres: Estabelecerei sobre mim um rei, como todas as nações que se acham em redor de mim,

[15] estabelecerás, com efeito, sobre ti como rei aquele que o SENHOR, teu Deus, escolher; homem estranho, que não seja dentre os teus irmãos, não estabelecerás sobre ti, e sim um dentre eles.

[16] Porém este não multiplicará para si cavalos, nem fará voltar o povo ao Egito, para multiplicar cavalos; pois o SENHOR vos disse: Nunca mais voltareis por este caminho.

[17] Tampouco para si multiplicará mulheres, para que o seu coração se não desvie; nem multiplicará muito para si prata ou ouro.

[18] Também, quando se assentar no trono do seu reino, escreverá para si um traslado

[11]Anvisningarna de ger och domen de avkunnar skall du följa. Från det besked som de har gett dig får du inte vika av åt vare sig höger eller vänster.

[12]Men om någon är så förmäten att han handlar utan att lyssna till prästen som står i tjänst hos Herren, din Gud, eller till domaren, så skall den mannen dö. Du skall utrota det onda ur Israel.

[13]Hela folket skall känna fruktan när de hör om detta, och sedan skall ingen vara så förmäten.

Kungalagen

[14]När du kommer till det land som Herren, din Gud, vill ge dig, tar det i besittning och bosätter dig där och sedan säger att du vill ha en kung över dig liksom alla folk omkring dig,

[15]då skall du göra till kung över dig den man som Herren, din Gud, väljer ut. En av dina landsmän skall du göra till kung över dig; du får inte ha en utlänning över dig, en som inte är din broder.

[16]Men han skall inte skaffa sig en mängd hästar; han får inte skicka sitt folk tillbaka till Egypten för att skaffa mängder av hästar. Herren har ju sagt till er: »Ni skall aldrig ta den vägen tillbaka igen.«

[17]Han skall inte skaffa sig en mängd hustrur och förledas till avfall av dem. Inte heller skall han skaffa sig en stor mängd silver och guld.

[18]När kungen har bestigit tronen skall han låta göra en avskrift av denna lag, den lag som de levitiska prästerna har hand om.

desta lei num livro, do que está diante dos levitas sacerdotes.

[19] E o terá consigo e nele lerá todos os dias da sua vida, para que aprenda a temer o SENHOR, seu Deus, a fim de guardar todas as palavras desta lei e estes estatutos, para os cumprir.

[20] Isto fará para que o seu coração não se eleve sobre os seus irmãos e não se aparte do mandamento, nem para a direita nem para a esquerda; de sorte que prolongue os dias no seu reino, ele e seus filhos no meio de Israel.

[19]Han skall ha den hos sig och läsa i den så länge han lever, så att han lär sig att frukta Herren, sin Gud, och troget följer allt som står i denna lag, alla dessa stadgar.

[20]Då förhäver han sig inte över sina bröder och viker inte av från lagen åt vare sig höger eller vänster, och då skall han och hans ättlingar regera länge i Israel.

Deuteronômio 18

A herança e os direitos dos sacerdotes e dos levitas

[1] Os sacerdotes levitas e toda a tribo de Levi não terão parte nem herança em Israel; das ofertas queimadas ao SENHOR e daquilo que lhes é devido comerão.

[2] Pelo que não terão herança no meio de seus irmãos; o SENHOR é a sua herança, como lhes tem dito.

[3] Será este, pois, o direito devido aos sacerdotes, da parte do povo, dos que oferecerem sacrifício, seja gado ou rebanho: que darão ao sacerdote a espádua, e as queixadas, e o bucho.

[4] Dar-lhe-ás as primícias do teu cereal, do teu vinho e do teu azeite e as primícias da tosquia das tuas ovelhas.

[5] Porque o SENHOR, teu Deus, o escolheu de entre todas as tuas tribos para ministrar

5 Mos 18

Prästernas rättigheter

[1]De levitiska prästerna, hela Levis stam, skall till skillnad från de andra israeliterna inte få någon andel eller egendom. De skall leva av Herrens eldoffer och hans egendom.

[2]Någon egendom bland sina bröder skall de inte ha. Herren är deras egendom, så som han har lovat dem.

[3]Detta är vad prästerna har rätt att få av folket, av den som offrar ett slaktoffer, vare sig det är en tjur eller ett får: prästen skall ha bogen, käkarna och löpmagen.

[4]Det första av din säd, ditt vin och din olja liksom den första ullen från dina får skall du också ge åt honom.

[5]Ty honom har Herren, din Gud, valt ut bland alla dina stammar, för att han och

em o nome do SENHOR, ele e seus filhos, todos os dias.

[6] Quando vier um levita de alguma das tuas cidades de todo o Israel, onde ele habita, e vier com todo o desejo da sua alma ao lugar que o SENHOR escolheu,

[7] e ministrar em o nome do SENHOR, seu Deus, como também todos os seus irmãos, os levitas, que assistem ali perante o SENHOR,

[8] porção igual à deles terá para comer, além das vendas do seu patrimônio.

Contra os adivinhos e os feiticeiros

[9] Quando entrares na terra que o SENHOR, teu Deus, te der, não aprenderás a fazer conforme as abominações daqueles povos.

[10] Não se achará entre ti quem faça passar pelo fogo o seu filho ou a sua filha, nem adivinhador, nem prognosticador, nem agoureiro, nem feiticeiro;

[11] nem encantador, nem necromante, nem mágico, nem quem consulte os mortos;

[12] pois todo aquele que faz tal coisa é abominação ao SENHOR; e por estas abominações o SENHOR, teu Deus, os lança de diante de ti.

[13] Perfeito serás para com o SENHOR, teu Deus.

[14] Porque estas nações que hás de possuir ouvem os prognosticadores e os adivinhadores; porém a ti o SENHOR, teu Deus, não permitiu tal coisa.

A promessa do grande profeta

hans efterkommande genom alla tider skall göra tjänst i Herrens namn.

[6]En levit som har vistats i en av dina städer någonstans i Israel skall närhelst han vill få komma till den plats som Herren väljer ut

[7]och göra tjänst i Herrens, sin Guds, namn liksom alla sina levitiska bröder som tjänar Herren.

[8]De skall alla ha samma andel att leva av [---].

Falska och sanna profeter

[9]När du kommer till det land som Herren, din Gud, vill ge dig får du inte ta efter de skändligheter som folken där begår.

[10]Hos dig får det inte finnas någon som offrar sin son eller sin dotter på bålet, ingen spåman, teckentydare, svartkonstnär eller trollkarl,

[11]ingen som ägnar sig åt besvärjelser, som rådfrågar de dödas andar eller spådomsandar och söker vägledning hos de avlidna.

[12]Herren avskyr alla som gör detta, och det är sådana skändligheter som gör att Herren, din Gud, driver undan folken för dig.

[13]Du skall vara fläckfri inför Herren, din Gud.

[14]Dessa folk som du skall driva undan lyssnar till teckentydare och spåmän, men dig har Herren, din Gud, inte tillåtit att göra så.

[15] O SENHOR, teu Deus, te suscitará um profeta do meio de ti, de teus irmãos, semelhante a mim; a ele ouvirás,
[16] segundo tudo o que pediste ao SENHOR, teu Deus, em Horebe, quando reunido o povo: Não ouvirei mais a voz do SENHOR, meu Deus, nem mais verei este grande fogo, para que não morra.
[17] Então, o SENHOR me disse: Falaram bem aquilo que disseram.
[18] Suscitar-lhes-ei um profeta do meio de seus irmãos, semelhante a ti, em cuja boca porei as minhas palavras, e ele lhes falará tudo o que eu lhe ordenar.
[19] De todo aquele que não ouvir as minhas palavras, que ele falar em meu nome, disso lhe pedirei contas.

[20] Porém o profeta que presumir de falar alguma palavra em meu nome, que eu lhe não mandei falar, ou o que falar em nome de outros deuses, esse profeta será morto.

[21] Se disseres no teu coração: Como conhecerei a palavra que o SENHOR não falou?
[22] Sabe que, quando esse profeta falar em nome do SENHOR, e a palavra dele se não cumprir, nem suceder, como profetizou, esta é palavra que o SENHOR não disse; com soberba, a falou o tal profeta; não tenhas temor dele.

Deuteronômio 19

Seis cidades de refúgio
Números 35.9-15; Deuteronômio 4.41-43

[15]Herren, din Gud, skall låta en profet lik mig träda fram hos dig ur dina bröders led. Honom skall ni lyssna till.
[16]Det var om detta du bad Herren, din Gud, när ni var församlade vid Horeb. Du sade: »Jag vill inte höra Herrens, min Guds, röst igen, och denna väldiga eld vill jag inte mera se, ty då kommer jag att dö.«
[17]Då sade Herren till mig: »Vad de säger är riktigt.
[18]Jag skall låta en profet lik dig träda fram ur deras bröders led. Jag skall lägga mina ord i hans mun, och han skall förkunna för dem allt vad jag befaller honom.
[19]Men om någon inte lyssnar till mina ord, de ord han talar i mitt namn, skall jag utkräva vedergällning av den mannen.
[20]Och den profet som är så förmäten att han i mitt namn förkunnar något som jag inte har befallt honom att säga, eller som talar i andra gudars namn, den profeten skall dö.«

[21]Kanske tänker du: »Hur skall vi veta att ett budskap inte kommer från Herren?«

[22]När profeten har talat i Herrens namn men hans ord inte slår in och går i uppfyllelse, då kommer det budskapet inte från Herren. Det är profeten som i sin förmätenhet har förkunnat det. Låt dig inte skrämmas av honom.

5 Mos 19

Asylstäderna

[1] Quando o SENHOR, teu Deus, eliminar as nações cuja terra te dará o SENHOR, teu Deus, e as desapossares e morares nas suas cidades e nas suas casas,

[2] três cidades separarás no meio da tua terra que te dará o SENHOR, teu Deus, para a possuíres.

[3] Preparar-te-ás o caminho e os limites da tua terra que te fará possuir o SENHOR, teu Deus, dividirás em três; e isto será para que nelas se acolha todo homicida.

[4] Este é o caso tocante ao homicida que nelas se acolher, para que viva: aquele que, sem o querer, ferir o seu próximo, a quem não aborrecia dantes.

Privilégios oferecidos pelas cidades de refúgio

Números 35.22-28

[5] Assim, aquele que entrar com o seu próximo no bosque, para cortar lenha, e, manejando com impulso o machado para cortar a árvore, o ferro saltar do cabo e atingir o seu próximo, e este morrer, o tal se acolherá em uma destas cidades e viverá;

[6] para que o vingador do sangue não persiga o homicida, quando se lhe enfurecer o coração, e o alcance, por ser comprido o caminho, e lhe tire a vida, porque não é culpado de morte, pois não o aborrecia dantes.

[7] Portanto, te ordeno: três cidades separarás.

[8] Se o SENHOR, teu Deus, dilatar os teus limites, como jurou a teus pais, e te der toda a terra que lhes prometeu,

[1]När Herren, din Gud, krossar folken i det land han vill ge dig och du fördriver dem och slår dig ner i deras städer och hus,

[2]skall du avskilja tre städer i det land som Herren, din Gud, vill ge dig att ta i besittning.

[3]När du tagit reda på hur vägarna går skall du indela det land som Herren, din Gud, vill göra till din egendom i tre områden, så att varje dråpare har en stad att fly till.

[4]Detta är villkoret för att en dråpare skall få leva när han har flytt dit: har han dödat en annan oavsiktligt utan att förut ha hyst agg mot honom —

[5]som när någon går ut i skogen med en kamrat och fäller träd, och järnet lossnar från skaftet när han svingar yxan för att hugga och det träffar den andre och dödar honom — då skall han få leva om han flyr till en av dessa städer.

[6]Vägen dit får inte vara så lång att blodshämnaren, när han i vredesmod förföljer dråparen, kan hinna upp honom och slå ihjäl honom, trots att han inte förtjänar döden, eftersom han förut inte hade hyst agg mot den andre.

[7]Därför befaller jag dig att avskilja tre städer.

[8]Om Herren, din Gud, utvidgar ditt område enligt sitt edsvurna löfte till dina fäder och ger dig hela det land som han lovade dem,

[9] desde que guardes todos estes mandamentos que hoje te ordeno, para cumpri-los, amando o SENHOR, teu Deus, e andando nos seus caminhos todos os dias, então, acrescentarás outras três cidades além destas três,

[9]eftersom du troget följer hela denna lag som jag i dag ger dig och älskar Herren, din Gud, och alltid vandrar hans vägar, då skall du utöver dessa tre städer avskilja ytterligare tre,

[10] para que o sangue inocente se não derrame no meio da tua terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, pois haveria sangue sobre ti.

[10]så att inte oskyldigt blod flyter i det land som Herren, din Gud, vill göra till din egendom och du drar blodskuld över dig.

Execução do homicida

Números 35.16-21

[11] Mas, havendo alguém que aborrece a seu próximo, e lhe arma ciladas, e se levanta contra ele, e o fere de golpe mortal, e se acolhe em uma dessas cidades,

[11]Men om någon hyser agg mot en annan och lägger sig i bakhåll för honom och överfaller och slår ihjäl honom och sedan flyr till en av dessa städer,

[12] os anciãos da sua cidade enviarão a tirá-lo dali e a entregá-lo na mão do vingador do sangue, para que morra.

[12]skall de äldste i hans hemstad låta hämta honom och utlämna honom till blodshämnaren. Han skall dö.

[13] Não o olharás com piedade; antes, exterminarás de Israel a culpa do sangue inocente, para que te vá bem.

[13]Visa honom ingen förskoning, utan utplåna skulden för oskyldigt blod i Israel, så går det dig väl.

Acerca dos limites e das testemunhas

Lagar om gränsstenar och vittnesmål

[14] Não mudes os marcos do teu próximo, que os antigos fixaram na tua herança, na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá para a possuíres.

[14]Du skall inte flytta din grannes gränsstenar, som förfäderna har rest inom ditt område, i det land som Herren, din Gud, vill ge dig att ta i besittning.

[15] Uma só testemunha não se levantará contra alguém por qualquer iniqüidade ou por qualquer pecado, seja qual for que cometer; pelo depoimento de duas ou três testemunhas, se estabelecerá o fato.

[15]Ett enda vittne är inte nog för att fälla någon för brott eller förseelser, vilken synd det än gäller. För att en sak skall avgöras måste två eller tre personer vittna.

[16] Quando se levantar testemunha falsa contra alguém, para o acusar de algum transvio,

[16]Om ett illvilligt vittne kommer med falska anklagelser mot någon,

[17] então, os dois homens que tiverem a demanda se apresentarão perante o SENHOR, diante dos sacerdotes e dos juízes que houver naqueles dias.

[17]skall de båda parterna i tvisten träda fram inför Herren, inför de präster och domare som då kommer att finnas.

[18] Os juízes indagarão bem; se a testemunha for falsa e tiver testemunhado falsamente contra seu irmão,

[18]Domarna skall noga undersöka saken, och om vittnet är en lögnare som har vittnat falskt mot sin broder,

[19] far-lhe-eis como cuidou fazer a seu irmão; e, assim, exterminarás o mal do meio de ti;

[19]skall ni göra detsamma med honom som han hade tänkt ut mot sin broder. Du skall utrota det onda ur folket.

[20] para que os que ficarem o ouçam, e temam, e nunca mais tornem a fazer semelhante mal no meio de ti.

[20]Alla andra skall känna fruktan när de hör om detta, och sedan skall ingen mer göra något så ont hos dig.

[21] Não o olharás com piedade: vida por vida, olho por olho, dente por dente, mão por mão, pé por pé.

[21]Visa ingen förskoning: liv för liv, öga för öga, tand för tand, hand för hand och fot för fot.

Deuteronômio 20

Acerca da guerra

[1] Quando saíres à peleja contra os teus inimigos e vires cavalos, e carros, e povo maior em número do que tu, não os temerás; pois o SENHOR, teu Deus, que te fez sair da terra do Egito, está contigo.

[2] Quando vos achegardes à peleja, o sacerdote se adiantará, e falará ao povo,

[3] e dir-lhe-á: Ouvi, ó Israel, hoje, vos achegais à peleja contra os vossos inimigos; que não desfaleça o vosso coração; não tenhais medo, não tremais, nem vos aterrorizeis diante deles,

[4] pois o SENHOR, vosso Deus, é quem vai convosco a pelejar por vós contra os vossos inimigos, para vos salvar.

[5] Os oficiais falarão ao povo, dizendo: Qual o homem que edificou casa nova e

5 Mos 20

Krigslagar

[1]När du drar ut till strid mot dina fiender och möter hästar och vagnar, en här som är större än din egen, skall du inte bli rädd, ty Herren, din Gud, är med dig, han som förde dig ut ur Egypten.

[2]Innan striden börjar skall prästen stiga fram och tala till hären.

[3]Han skall säga: »Hör, Israel! Nu börjar striden mot fienderna. Tappa inte modet och var inte rädda, ta inte till flykten och låt er inte skrämmas av dem.

[4]Ty Herren, er Gud, går med er och strider för er mot era fiender, han skall ge er seger.«

[5]Även manskapets förmän skall tala till hären. De skall säga: »Om någon har byggt

ainda não a consagrou? Vá, torne-se para casa, para que não morra na peleja, e outrem a consagre.

[6] Qual o homem que plantou uma vinha e ainda não a desfrutou? Vá, torne-se para casa, para que não morra na peleja, e outrem a desfrute.

[7] Qual o homem que está desposado com alguma mulher e ainda não a recebeu? Vá, torne-se para casa, para que não morra na peleja, e outro homem a receba.

[8] E continuarão os oficiais a falar ao povo, dizendo: Qual o homem medroso e de coração tímido? Vá, torne-se para casa, para que o coração de seus irmãos se não derreta como o seu coração.

[9] Quando os oficiais tiverem falado ao povo, designarão os capitães dos exércitos para a dianteira do povo.

[10] Quando te aproximares de alguma cidade para pelejar contra ela, oferecer-lhe-ás a paz.

[11] Se a sua resposta é de paz, e te abrir as portas, todo o povo que nela se achar será sujeito a trabalhos forçados e te servirá.

[12] Porém, se ela não fizer paz contigo, mas te fizer guerra, então, a sitiarás.

[13] E o SENHOR, teu Deus, a dará na tua mão; e todos os do sexo masculino que houver nela passarás a fio de espada;

[14] mas as mulheres, e as crianças, e os animais, e tudo o que houver na cidade, todo o seu despojo, tomarás para ti; e desfrutarás o despojo dos inimigos que o SENHOR, teu Deus, te deu.

ett nytt hus men ännu inte flyttat in, skall han vända hem igen, så att han inte dör i strid och en annan bosätter sig i hans hus.

[6]Om någon har planterat en vingård men ännu inte börjat skörda, skall han vända hem igen, så att han inte dör i strid och en annan skördar frukten.

[7]Om någon har trolovat sig med en kvinna men ännu inte äktat henne, skall han vända hem igen, så att han inte dör i strid och en annan man äktar henne.«

[8]Förmännen skall vidare säga till hären: »Om någon är rädd och saknar mod, skall han vända hem igen, så att inte hans bröder blir lika modlösa som han.«

[9]När förmännen har talat till hären skall officerarna ta befälet.

[10]När du närmar dig en stad för att anfalla den skall du först erbjuda fred.

[11]Om staden då vill ha fred och öppnar portarna för dig, skall hela dess befolkning bli tvångsarbetare i din tjänst.

[12]Om den inte vill ingå fred med dig utan väljer krig, skall du belägra den,

[13]och när Herren, din Gud, ger den i ditt våld skall du hugga ner alla män i staden.

[14]Men kvinnorna och barnen, djuren och allt annat i staden, allt byte som finns där, får du behålla. Du får ta för dig av det byte från dina fiender som Herren, din Gud, ger dig.

[15] Assim farás a todas as cidades que estiverem mui longe de ti, que não forem das cidades destes povos.

[15]Så skall du göra med alla städer som ligger långt bort, sådana städer som inte tillhör folken här i närheten.

[16] Porém, das cidades destas nações que o SENHOR, teu Deus, te dá em herança, não deixarás com vida tudo o que tem fôlego.

[16]Men i städer som tillhör dessa folk och som Herren, din Gud, vill göra till din egendom får du inte skona en enda levande varelse.

[17] Antes, como te ordenou o SENHOR, teu Deus, destruí-las-ás totalmente: os heteus, os amorreus, os cananeus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus,

[17]I enlighet med Herrens, din Guds, befallning skall du viga dem alla åt förintelse, hettiterna och amoreerna, kanaaneerna och perisseerna, hiveerna och jevuseerna,

[18] para que não vos ensinem a fazer segundo todas as suas abominações, que fizeram a seus deuses, pois pecaríeis contra o SENHOR, vosso Deus.

[18]så att ni inte tar efter alla skändligheter de gör till sina gudars ära, ty då syndar ni mot Herren, er Gud.

[19] Quando sitiares uma cidade por muito tempo, pelejando contra ela para a tomar, não destruirás o seu arvoredo, metendo nele o machado, porque dele comerás; pelo que não o cortarás, pois será a árvore do campo algum homem, para que fosse sitiada por ti?

[19]När du är i krig med en stad och måste belägra den länge innan du kan inta den, får du inte sätta yxan i träden där och fälla dem. Deras frukt skall du själv äta, du får inte hugga ner dem. Träden på fälten är ju inte människor, som du måste belägra.

[20] Mas as árvores cujos frutos souberes não se comem, destruí-las-ás, cortando-as; e, contra a cidade que guerrear contra ti, edificarás baluartes, até que seja derribada.

[20]Bara om du är säker på att träden inte ger ätlig frukt får du fälla dem och hugga ner dem. Av sådana träd kan du bygga belägringsverk mot den stad som är i krig med dig, ända tills den faller.

Deuteronômio 21

Expiação por morte cujo autor é desconhecido

[1] Quando na terra que te der o SENHOR, teu Deus, para possuí-la se achar alguém morto, caído no campo, sem que se saiba quem o matou,

5 Mos 21

Mord med okänd gärningsman

[1]Om man ser en människa ligga ihjälslagen på marken i det land som Herren, din Gud, vill ge dig att ta i besittning och man inte vet vem gärningsmannen är,

[2] sairão os teus anciãos e os teus juízes e medirão a distância até às cidades que estiverem em redor do morto.
[3] Os anciãos da cidade mais próxima do morto tomarão uma novilha da manada, que não tenha trabalhado, nem puxado com o jugo,

[4] e a trarão a um vale de águas correntes, que não foi lavrado, nem semeado; e ali, naquele vale, desnucarão a novilha.

[5] Chegar-se-ão os sacerdotes, filhos de Levi, porque o SENHOR, teu Deus, os escolheu para o servirem, para abençoarem em nome do SENHOR e, por sua palavra, decidirem toda demanda e todo caso de violência.
[6] Todos os anciãos desta cidade, mais próximos do morto, lavarão as mãos sobre a novilha desnucada no vale
[7] e dirão: As nossas mãos não derramaram este sangue, e os nossos olhos o não viram derramar-se.
[8] Sê propício ao teu povo de Israel, que tu, ó SENHOR, resgataste, e não ponhas a culpa do sangue inocente no meio do teu povo de Israel. E a culpa daquele sangue lhe será perdoada.
[9] Assim, eliminarás a culpa do sangue inocente do meio de ti, pois farás o que é reto aos olhos do SENHOR.

Acerca da mulher prisioneira

[10] Quando saíres à peleja contra os teus inimigos, e o SENHOR, teu Deus, os entregar nas tuas mãos, e tu deles levares cativos,

[2]skall dina äldste och dina domare gå ut och fastställa avståndet från den döde till städerna i närheten.

[3]De äldste i den stad som ligger närmast skall ta en kviga som inte har nyttjats till arbete, en som inte har gått under ok,

[4]och de äldste i staden skall föra kvigan ner i en ravin där bäcken aldrig torkar ut och ingen plöjer eller sår, och nere i ravinen skall de bryta nacken av kvigan.

[5]Sedan skall prästerna träda fram, Levis söner, ty Herren, din Gud, har utvalt dem att tjäna honom och välsigna i Herrens namn, och de har att fälla utslaget i alla tvistemål och brottmål.

[6]Alla de äldste i den närmaste staden skall tvätta sina händer över kvigan som man bröt nacken av i ravinen,
[7]och de skall försäkra: »Våra händer har inte utgjutit detta blod, och våra ögon har ingenting sett.

[8]Herre, ge försoning åt ditt folk Israel, som du har befriat. Låt ingen skuld för oskyldigt blod belasta ditt folk Israel.« Så får de försoning för blodskulden.

[9]Du skall utplåna skulden för oskyldigt blod, du skall göra det som är rätt i Herrens ögon.

Familje- och straffrätt

[10]När du drar ut till strid mot dina fiender och Herren, din Gud, ger dem i ditt våld och du tar fångar,

[11] e vires entre eles uma mulher formosa, e te afeiçoares a ela, e a quiseres tomar por mulher,

[12] então, a levarás para casa, e ela rapará a cabeça, e cortará as unhas,

[13] e despirá o vestido do seu cativeiro, e ficará na tua casa, e chorará a seu pai e a sua mãe durante um mês. Depois disto, a tomarás; tu serás seu marido, e ela, tua mulher.

[14] E, se não te agradares dela, deixá-la-ás ir à sua própria vontade; porém, de nenhuma sorte, a venderás por dinheiro, nem a tratarás mal, pois a tens humilhado.

O direito do primogênito

[15] Se um homem tiver duas mulheres, uma a quem ama e outra a quem aborrece, e uma e outra lhe derem filhos, e o primogênito for da aborrecida,

[16] no dia em que fizer herdar a seus filhos aquilo que possuir, não poderá dar a primogenitura ao filho da amada, preferindo-o ao filho da aborrecida, que é o primogênito.

[17] Mas ao filho da aborrecida reconhecerá por primogênito, dando-lhe dobrada porção de tudo quanto possuir, porquanto aquele é o primogênito do seu vigor; o direito da primogenitura é dele.

Acerca dos filhos desobedientes

[18] Se alguém tiver um filho contumaz e rebelde, que não obedece à voz de seu pai

[11]får du bland fångarna kanske se en vacker kvinna, som du förälskar dig i och vill gifta dig med.

[12]Då skall du ta henne hem till ditt hus, och där måste hon raka sitt huvud och klippa sina naglar

[13]och lägga av de kläder hon bar när hon tillfångatogs. Sedan skall hon bo i ditt hus och sörja sin far och mor i en månad, innan du får vara tillsammans med henne och äga henne, så att hon blir din hustru.

[14]Men om du tröttnar på henne skall du låta henne gå vart hon vill. Du får inte sälja henne för pengar, inte behandla henne som en handelsvara, efter att ha lägrat henne.

[15]Om en man har två hustrur, en som han älskar och en som han inte älskar, och båda föder honom söner, både den han älskar och den han inte älskar, och hans förstfödde är son till den han inte älskar,

[16]får han inte vid fördelningen av arvet låta sonen till den han älskar få förstfödslorätten på bekostnad av sonen till den han inte älskar, den förstfödde.

[17]Mannen måste erkänna den förstfödde, sonen till den han inte älskar, och ge honom dubbla andelen av allt han äger. Det var honom han avlade först, honom tillkommer förstfödslorätten.

[18]Om en son är trotsig och upprorisk och inte lyder sin far och mor, inte ens när de tuktat honom,

e à de sua mãe e, ainda castigado, não lhes dá ouvidos,

[19] seu pai e sua mãe o pegarão, e o levarão aos anciãos da cidade, à sua porta,

[19]skall de ta honom med sig och föra honom till de äldste i staden, till hemstadens port.

[20] e lhes dirão: Este nosso filho é rebelde e contumaz, não dá ouvidos à nossa voz, é dissoluto e beberrão.

[20]De skall säga till stadens äldste: »Det här är vår son, han är trotsig och upprorisk och lyder oss inte, han bara festar och super.«

[21] Então, todos os homens da sua cidade o apedrejarão até que morra; assim, eliminarás o mal do meio de ti; todo o Israel ouvirá e temerá.

[21]Då skall alla männen i staden stena honom till döds. Du skall utrota det onda ur folket. Hela Israels folk skall känna fruktan när de får höra talas om detta.

Os cadáveres serão tirados do patíbulo

[22] Se alguém houver pecado, passível da pena de morte, e tiver sido morto, e o pendurares num madeiro,

[22]Om någon döms till döden för ett brott och avrättas och du hänger upp honom på en påle,

[23] o seu cadáver não permanecerá no madeiro durante a noite, mas, certamente, o enterrarás no mesmo dia; porquanto o que for pendurado no madeiro é maldito de Deus; assim, não contaminarás a terra que o SENHOR, teu Deus, te dá em herança.

[23]får hans lik inte hänga kvar på pålen över natten. Du måste begrava honom samma dag, ty den som hängs upp är förbannad av Gud, och du får inte besudla det land som Herren, din Gud, vill göra till din egendom.

Deuteronômio 22

Acerca do que se perdeu

[1] Vendo extraviado o boi ou a ovelha de teu irmão, não te furtarás a eles; restituí-los-ás, sem falta, a teu irmão.

[2] Se teu irmão não for teu vizinho ou tu o não conheceres, recolhê-los-ás na tua casa, para que fiquem contigo até que teu irmão os busque, e tu lhos restituas.

5 Mos 22

Olika påbud

[1]Om du ser din broders oxe eller får som har sprungit bort, skall du inte vända ryggen till utan föra djuret tillbaka till din broder.

[2]Om han inte bor i närheten, eller om du inte vet vem ägaren är, skall du ta hem djuret och ha det hos dig tills din broder kommer och frågar efter det, och då skall du lämna tillbaka det till honom.

[3] Assim também farás com o seu jumento e assim farás com as suas vestes; o mesmo farás com toda coisa que se perder de teu irmão, e tu achares; não te poderás furtar a ela.

[3]Likadant skall du göra med hans åsna, med hans kläder och med allt annat som din broder har förlorat och som du finner. Du får inte vända ryggen till.

[4] O jumento que é de teu irmão ou o seu boi não verás caído no caminho e a eles te furtarás; sem falta o ajudarás a levantá-lo.

[4]Om du ser att din broders åsna eller oxe har fallit omkull på vägen, skall du inte vända ryggen till utan hjälpa honom att få upp djuret igen.

Diversas leis

[5] A mulher não usará roupa de homem, nem o homem, veste peculiar à mulher; porque qualquer que faz tais coisas é abominável ao SENHOR, teu Deus.

[5]En kvinna får inte bära mansdräkt, och en man får inte ta på sig kvinnokläder, ty Herren, din Gud, avskyr alla som gör sådant.

[6] Se de caminho encontrares algum ninho de ave, nalguma árvore ou no chão, com passarinhos, ou ovos, e a mãe sobre os passarinhos ou sobre os ovos, não tomarás a mãe com os filhotes;

[6]Om du får syn på ett fågelbo där du går, i ett träd eller på marken, med ungar eller ägg som modern ligger på, får du inte ta både modern och ungarna.

[7] deixarás ir, livremente, a mãe e os filhotes tomarás para ti, para que te vá bem, e prolongues os teus dias.

[7]Ta ungarna, men låt modern flyga. Då går det dig väl, och du får leva länge.

[8] Quando edificares uma casa nova, far-lhe-ás, no terraço, um parapeito, para que nela não ponhas culpa de sangue, se alguém de algum modo cair dela.

[8]När du bygger ett nytt hus, skall du sätta ett räcke kring taket, så att du inte drar blodskuld över huset om någon faller ner.

[9] Não semearás a tua vinha com duas espécies de semente, para que não degenere o fruto da semente que semeaste e a messe da vinha.

[9]Du får inte odla något annat än vin i din vingård, ty då tillfaller alltsammans helgedomen, både grödan och vinskörden.

[10] Não lavrarás com junta de boi e jumento.

[10]Du skall inte spänna oxe och åsna för samma plog.

[11] Não te vestirás de estofos de lã e linho juntamente.

[11]Du skall inte klä dig i tyg av blandat garn, ull och lin tillsammans.

A lei acerca das borlas

[12] Farás borlas nos quatro cantos do manto com que te cobrires.

Leis da castidade e do casamento

[13] Se um homem casar com uma mulher, e, depois de coabitar com ela, a aborrecer,

[14] e lhe atribuir atos vergonhosos, e contra ela divulgar má fama, dizendo: Casei com esta mulher e me cheguei a ela, porém não a achei virgem,

[15] então, o pai da moça e sua mãe tomarão as provas da virgindade da moça e as levarão aos anciãos da cidade, à porta.

[16] O pai da moça dirá aos anciãos: Dei minha filha por mulher a este homem; porém ele a aborreceu;

[17] e eis que lhe atribuiu atos vergonhosos, dizendo: Não achei virgem a tua filha; todavia, eis aqui as provas da virgindade de minha filha. E estenderão a roupa dela diante dos anciãos da cidade,

[18] os quais tomarão o homem, e o açoitarão,

[19] e o condenarão a cem siclos de prata, e o darão ao pai da moça, porquanto divulgou má fama sobre uma virgem de Israel. Ela ficará sendo sua mulher, e ele não poderá mandá-la embora durante a sua vida.

[20] Porém, se isto for verdade, que se não achou na moça a virgindade,

[21] então, a levarão à porta da casa de seu pai, e os homens de sua cidade a apedrejarão até que morra, pois fez loucura em Israel, prostituindo-se na casa

[12]Du skall sätta tofsar i alla fyra hörnen på manteln du sveper om dig.

Lagar om sexuella förhållanden

[13]Om en man gifter sig med en kvinna och efter att ha varit tillsammans med henne inte vill ha henne längre

[14]utan kommer med beskyllningar som ger henne dåligt rykte: »Jag har gift mig med denna kvinna, men när jag låg med henne upptäckte jag att hon inte var oskuld«,

[15]då skall flickans far och mor gå till stadens äldste i stadsporten med beviset på att flickan var oskuld.

[16]Flickans far skall säga till de äldste: »Jag gav min dotter till hustru åt denne man, men han vill inte ha henne längre,

[17]och nu kommer han med beskyllningar och påstår sig ha upptäckt att min dotter inte var oskuld. Men här är beviset på att hon var oskuld.« De skall breda ut tyget inför stadens äldste,

[18]och de äldste skall gripa mannen och straffa honom

[19]och ålägga honom att betala hundra siklar silver som tillfaller flickans far, eftersom mannen har förtalat en israelitisk jungfru. Hon skall förbli hans hustru, och han får inte skilja sig från henne så länge han lever.

[20]Men om anklagelsen är riktig och det inte finns något bevis på att flickan var oskuld,

[21]skall flickan hämtas ut från sin fars hus, och utanför dörren skall männen i staden stena henne till döds, eftersom hon genom att hora i sin fars hus har gjort vad som är

de seu pai; assim, eliminarás o mal do meio de ti.

[22] Se um homem for achado deitado com uma mulher que tem marido, então, ambos morrerão, o homem que se deitou com a mulher e a mulher; assim, eliminarás o mal de Israel.

[23] Se houver moça virgem, desposada, e um homem a achar na cidade e se deitar com ela,

[24] então, trareis ambos à porta daquela cidade e os apedrejareis até que morram; a moça, porque não gritou na cidade, e o homem, porque humilhou a mulher do seu próximo; assim, eliminarás o mal do meio de ti.

[25] Porém, se algum homem no campo achar moça desposada, e a forçar, e se deitar com ela, então, morrerá só o homem que se deitou com ela;

[26] à moça não farás nada; ela não tem culpa de morte, porque, como o homem que se levanta contra o seu próximo e lhe tira a vida, assim também é este caso.

[27] Pois a achou no campo; a moça desposada gritou, e não houve quem a livrasse.

[28] Se um homem achar moça virgem, que não está desposada, e a pegar, e se deitar com ela, e forem apanhados,

[29] então, o homem que se deitou com ela dará ao pai da moça cinqüenta siclos de prata; e, uma vez que a humilhou, lhe será

en vettlöshet i Israel. Du skall utrota det onda ur folket.

[22]Om en man ertappas då han ligger med en annan mans hustru, skall båda dö, både mannen som låg med kvinnan och kvinnan själv. Du skall utrota det onda ur Israel.

[23]Om en orörd flicka är trolovad med en man och en annan man träffar henne i staden och ligger med henne där,

[24]skall ni föra ut båda till stadsporten och stena dem till döds, flickan därför att hon inte ropade på hjälp inne i staden, och mannen därför att han lägrade en annans kvinna. Du skall utrota det onda ur folket.

[25]Men om det var utanför staden som mannen träffade den trolovade flickan och övermannade henne och låg med henne, så är det bara han som skall dö.

[26]Flickan skall du låta vara. Flickan har inte gjort något som förtjänar döden, ty detta brott motsvarar ett överfall då en man dräper en annan man.

[27]Det var ju utanför staden han träffade den trolovade flickan, och hon kan ha ropat på hjälp utan att någon kom och räddade henne.

[28]Om en man träffar en orörd flicka som inte är trolovad och förgriper sig på henne och de ertappas när han ligger med henne,

[29]skall mannen som låg med henne ge femtio siklar silver till flickans far. Han skall sedan gifta sig med henne, eftersom

por mulher; não poderá mandá-la embora durante a sua vida.

30 Nenhum homem tomará sua madrasta e não profanará o leito de seu pai.

Deuteronômio 23

Pessoas excluídas das assembleias santas

1 Aquele a quem forem trilhados os testículos ou cortado o membro viril não entrará na assembléia do SENHOR.

2 Nenhum bastardo entrará na assembléia do SENHOR; nem ainda a sua décima geração entrará nela.

3 Nenhum amonita ou moabita entrará na assembléia do SENHOR; nem ainda a sua décima geração entrará na assembléia do SENHOR, eternamente.

4 Porquanto não foram ao vosso encontro com pão e água, no caminho, quando saíeis do Egito; e porque alugaram contra ti Balaão, filho de Beor, de Petor, da Mesopotâmia, para te amaldiçoar.

5 Porém o SENHOR, teu Deus, não quis ouvir a Balaão; antes, trocou em bênção a maldição, porquanto o SENHOR, teu Deus, te amava.

6 Não lhes procurarás nem paz nem bem em todos os teus dias, para sempre.

7 Não aborrecerás o edomita, pois é teu irmão; nem aborrecerás o egípcio, pois estrangeiro foste na sua terra.

8 Os filhos que lhes nascerem na terceira geração, cada um deles entrará na assembléia do SENHOR.

han har lägrat henne, och får inte skilja sig från henne så länge han lever.

30En man får inte ta sin fars hustru, då skändar han sin fars bädd.

5 Mos 23

Det heliga folkets renhet

1Ingen som har fått testiklarna krossade eller lemmen avskuren får upptas i Herrens församling.

2Ingen av blandad härkomst får upptas i Herrens församling; inte ens hans efterkommande i tionde led får upptas där.

3Ingen ammonit eller moabit får någonsin upptas i Herrens församling; inte ens deras efterkommande i tionde led får upptas där.

4Ty när ni drog ut ur Egypten kom de er inte till mötes med bröd och vatten på vägen, och de lejde Bileam, Beors son, från Petor i Aram Naharajim, till att förbanna dig.

5Men Herren, din Gud, ville inte lyssna till Bileam. Herren, din Gud, förvandlade förbannelsen till välsignelse för dig, ty Herren, din Gud, älskade dig.

6Så länge du lever skall du aldrig någonsin främja deras lycka och välfärd.

7Du skall inte visa avsky för edomeerna, ty de är dina bröder. Du skall inte visa avsky för egypterna, ty du var en gång invandrare i deras land.

8Deras ättlingar i tredje led får upptas i Herrens församling.

Limpeza do acampamento

[9] Quando sair o exército contra os teus inimigos, então, te guardarás de toda coisa má.

[9]När du drar ut i fält mot dina fiender skall du ta dig i akt för allt som väcker anstöt.

[10] Se houver entre vós alguém que, por motivo de polução noturna, não esteja limpo, sairá do acampamento; não permanecerá nele.

[10]Om någon man har blivit oren genom att få utlösning under natten, skall han gå ut ur lägret och får inte komma tillbaka

[11] Porém, em declinando a tarde, lavar-se-á em água; e, posto o sol, entrará para o meio do acampamento.

[11]förrän i kvällningen, när han har badat. Då får han komma in i lägret, när solen går ner.

[12] Também haverá um lugar fora do acampamento, para onde irás.

[12]Du skall ha ett visst ställe att gå till utanför lägret.

[13] Dentre as tuas armas terás um porrete; e, quando te abaixares fora, cavarás com ele e, volvendo-te, cobrirás o que defecaste.

[13]Du skall ha en grävpinne i bältet, och när du behöver sätta dig där ute skall du gräva en grop med den och efteråt täcka över din träck.

[14] Porquanto o SENHOR, teu Deus, anda no meio do teu acampamento para te livrar e para entregar-te os teus inimigos; portanto, o teu acampamento será santo, para que ele não veja em ti coisa indecente e se aparte de ti.

[14]Herren, din Gud, vandrar omkring i lägret; han vill rädda dig och överlämna dina fiender åt dig. Därför skall ditt läger vara heligt. Låt honom inte få se något motbjudande, så att han drar sig undan från dig.

Acerca de fugitivos, prostitutas e usura

[15] Não entregarás ao seu senhor o escravo que, tendo fugido dele, se acolher a ti.

[15]En slav som har rymt från sin herre och tagit sin tillflykt till dig skall du inte utlämna åt hans herre.

[16] Contigo ficará, no meio de ti, no lugar que escolher, em alguma de tuas cidades onde lhe agradar; não o oprimirás.

[16]Låt honom stanna hos dig och bo i vilken han vill av dina städer, efter eget tycke. Du får inte behandla honom illa.

[17] Das filhas de Israel não haverá quem se prostitua no serviço do templo, nem dos filhos de Israel haverá quem o faça.

[17]Ingen israelitisk kvinna får vara kulttjänare, inte heller någon israelitisk man.

[18] Não trarás salário de prostituição nem preço de sodomita à Casa do SENHOR, teu Deus, por qualquer voto; porque uma e

[18]Med horpengar eller hundlön får du inte komma till Herrens, din Guds, hus när du

outra coisa são igualmente abomináveis ao SENHOR, teu Deus.

[19] A teu irmão não emprestarás com juros, seja dinheiro, seja comida ou qualquer coisa que é costume se emprestar com juros.

[20] Ao estrangeiro emprestarás com juros, porém a teu irmão não emprestarás com juros, para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em todos os teus empreendimentos na terra a qual passas a possuir.

Acerca de votos

[21] Quando fizeres algum voto ao SENHOR, teu Deus, não tardarás em cumpri-lo; porque o SENHOR, teu Deus, certamente, o requererá de ti, e em ti haverá pecado.

[22] Porém, abstendo-te de fazer o voto, não haverá pecado em ti.

[23] O que proferiram os teus lábios, isso guardarás e o farás, porque votaste livremente ao SENHOR, teu Deus, o que falaste com a tua boca.

[24] Quando entrares na vinha do teu próximo, comerás uvas segundo o teu desejo, até te fartares, porém não as levarás no cesto.

[25] Quando entrares na seara do teu próximo, com as mãos arrancarás as espigas; porém na seara não meterás a foice.

Deuteronômio 24

Acerca do divórcio

skall infria ett löfte, ty Herren, din Gud, avskyr bådadera.

Regler om räntor och löften

[19]Du får inte ta ränta av din broder, vare sig det gäller pengar, livsmedel eller något annat som kan lånas ut mot ränta.

[20]Av en utlänning får du ta ränta, men av din broder får du inte ta ränta, om Herren, din Gud, skall välsigna dig i allt du företar dig i det land du kommer till och tar i besittning.

[21]Om du ger ett löfte till Herren, din Gud, skall du inte dröja med att infria det, ty annars kommer Herren, din Gud, att utkräva vad du har lovat, och du får en synd att svara för.

[22]Om du låter bli att lova något, begår du ingen synd.

[23]Men vad du en gång har sagt måste du också troget göra: håll det löfte till Herren, din Gud, som du av fri vilja har låtit komma över dina läppar.

[24]När du kommer in i någon annans vingård får du äta så mycket druvor du orkar, men du får inte ta med dig i korg.

[25]När du kommer in på någon annans sädesfält får du rycka av ax med handen, men du får inte gå med skära på hans fält.

5 Mos 24

Lagar om äktenskap och skilsmässa

[1] Se um homem tomar uma mulher e se casar com ela, e se ela não for agradável aos seus olhos, por ter ele achado coisa indecente nela, e se ele lhe lavrar um termo de divórcio, e lho der na mão, e a despedir de casa;

[2] e se ela, saindo da sua casa, for e se casar com outro homem;

[3] e se este a aborrecer, e lhe lavrar termo de divórcio, e lho der na mão, e a despedir da sua casa ou se este último homem, que a tomou para si por mulher, vier a morrer,

[4] então, seu primeiro marido, que a despediu, não poderá tornar a desposá-la para que seja sua mulher, depois que foi contaminada, pois é abominação perante o SENHOR; assim, não farás pecar a terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança.

Leis de caráter humanitário

[5] Homem recém-casado não sairá à guerra, nem se lhe imporá qualquer encargo; por um ano ficará livre em casa e promoverá felicidade à mulher que tomou.

[6] Não se tomarão em penhor as duas mós, nem apenas a de cima, pois se penhoraria, assim, a vida.

[7] Se se achar alguém que, tendo roubado um dentre os seus irmãos, dos filhos de Israel, o trata como escravo ou o vende, esse ladrão morrerá. Assim, eliminarás o mal do meio de ti.

[8] Guarda-te da praga da lepra e tem diligente cuidado de fazer segundo tudo o

[1]Om en man har tagit sig en hustru och varit tillsammans med henne och sedan finner något motbjudande hos henne och inte vill ha henne, skriver ett skilsmässobrev, överlämnar det och låter henne gå,

[2]och om hon efter att ha lämnat hans hus gifter sig med en annan man

[3]och även den andre mannen slutar älska henne, skriver ett skilsmässobrev, överlämnar det och låter henne gå, eller om den andre mannen som tagit henne till hustru dör,

[4]då får hennes förste man, han som har låtit henne gå, inte åter ta henne till hustru efter det att hon har blivit oren för honom, ty sådant avskyr Herren. Det land som Herren, din Gud, vill göra till din egendom skall du inte besmitta med synd.

[5]En nygift man behöver inte gå ut i krig och får inte heller åläggas andra plikter. Ett år är han fri att vara hemma och glädja sin hustru.

Rättvisa och barmhärtighet

[6]Ingen får ta en handkvarn eller en kvarnsten som pant, ty då tar han livet i pant.

[7]Om det visar sig att en man har rövat bort en av sina bröder, en israelit, och sålt honom som en handelsvara, så skall den mannen dö. Du skall utrota det onda ur folket.

[8]Vid fall av spetälska måste du vara mycket noga med att följa alla anvisningar

que te ensinarem os sacerdotes levitas; como lhes tenho ordenado, terás cuidado de o fazer.

som de levitiska prästerna ger. Vad jag har befallt dem skall ni troget följa.

9 Lembra-te do que o SENHOR, teu Deus, fez a Miriã no caminho, quando saíste do Egito.

9Kom ihåg vad Herren, din Gud, gjorde med Mirjam på er väg, när ni drog ut ur Egypten.

10 Se emprestares alguma coisa ao teu próximo, não entrarás em sua casa para lhe tirar o penhor.

10När du ger ett lån till någon får du inte gå in i hans hus för att ta en pant av honom.

11 Ficarás do lado de fora, e o homem, a quem emprestaste, aí te trará o penhor.

11Stanna kvar utanför och låt mannen du ger lånet komma ut till dig med sin pant.

12 Porém, se for homem pobre, não usarás de noite o seu penhor;

12Om det är en fattig man, får du inte ha hans pant som täcke när du sover.

13 em se pondo o sol, restituir-lhe-ás, sem falta, o penhor para que durma no seu manto e te abençoe; isto te será justiça diante do SENHOR, teu Deus.

13Ge honom panten tillbaka vid solnedgången, så att han själv får sova i sin mantel. Då välsignar han dig, och du blir rättfärdig inför Herren, din Gud.

14 Não oprimirás o jornaleiro pobre e necessitado, seja ele teu irmão ou estrangeiro que está na tua terra e na tua cidade.

14Du skall inte göra orätt mot en fattig och nödlidande daglönare, vare sig han är din landsman eller en invandrare i någon av städerna i ditt land.

15 No seu dia, lhe darás o seu salário, antes do pôr-do-sol, porquanto é pobre, e disso depende a sua vida; para que não clame contra ti ao SENHOR, e haja em ti pecado.

15Du skall ge honom hans lön redan samma dag, före solnedgången, ty han är fattig och i trängande behov av den. Annars kan han klaga över dig inför Herren, och du får en synd att svara för.

16 Os pais não serão mortos em lugar dos filhos, nem os filhos, em lugar dos pais; cada qual será morto pelo seu pecado.

16Fäderna skall inte straffas med döden för barnens skull och inte barnen för fädernas skull. Var och en skall dö för sitt eget brott.

17 Não perverterás o direito do estrangeiro e do órfão; nem tomarás em penhor a roupa da viúva.

17Du skall inte vränga rätten för invandraren eller den faderlöse, och en änkas kläder skall du inte ta som pant.

[18] Lembrar-te-ás de que foste escravo no Egito e de que o SENHOR te livrou dali; pelo que te ordeno que faças isso.

[18]Kom ihåg att du själv en gång var slav i Egypten och att Herren, din Gud, befriade dig därifrån. Därför ger jag dig denna befallning att följa.

[19] Quando, no teu campo, segares a messe e, nele, esqueceres um feixe de espigas, não voltarás a tomá-lo; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será; para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em toda obra das tuas mãos.

[19]Om du glömmer en kärve när du skördar din åker, skall du inte gå tillbaka och hämta den utan lämna kvar den åt invandraren, den faderlöse och änkan. Då skall Herren, din Gud, välsigna dig i allt du gör.

[20] Quando sacudires a tua oliveira, não voltarás a colher o fruto dos ramos; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será.

[20]När du har slagit ner dina oliver skall du inte söka igenom grenarna efter fler utan lämna det som är kvar åt invandraren, den faderlöse och änkan.

[21] Quando vindimares a tua vinha, não tornarás a rebuscá-la; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será o restante.

[21]När du har plockat druvorna i din vingård skall du inte göra någon efterskörd utan lämna det som är kvar åt invandraren, den faderlöse och änkan.

[22] Lembrar-te-ás de que foste escravo na terra do Egito; pelo que te ordeno que faças isso.

[22]Kom ihåg att du själv en gång var slav i Egypten. Därför ger jag dig denna befallning att följa.

Deuteronômio 25

5 Mos 25

A pena de açoites

[1] Em havendo contenda entre alguns, e vierem a juízo, os juízes os julgarão, justificando ao justo e condenando ao culpado.

[1]Om två män råkar i tvist och vänder sig till domstol, skall de som dömer fria den oskyldige och fälla den skyldige.

[2] Se o culpado merecer açoites, o juiz o fará deitar-se e o fará açoitar, na sua presença, com o número de açoites segundo a sua culpa.

[2]Om den skyldige döms till spöstraff, skall domaren befalla honom att lägga sig ner och själv övervaka att han får så många slag som hans brott förtjänar.

[3] Quarenta açoites lhe fará dar, não mais; para que, porventura, se lhe fizer dar mais do que estes, teu irmão não fique aviltado aos teus olhos.

[3]Fyrtio slag kan han få, inte fler. Man skall inte ge honom fler slag; din broder får inte vanäras genom att straffas hårdare.

[4] Não atarás a boca ao boi quando debulha.

O levirato

[5] Se irmãos morarem juntos, e um deles morrer sem filhos, então, a mulher do que morreu não se casará com outro estranho, fora da família; seu cunhado a tomará, e a receberá por mulher, e exercerá para com ela a obrigação de cunhado.

[6] O primogênito que ela lhe der será sucessor do nome do seu irmão falecido, para que o nome deste não se apague em Israel.

[7] Porém, se o homem não quiser tomar sua cunhada, subirá esta à porta, aos anciãos, e dirá: Meu cunhado recusa suscitar a seu irmão nome em Israel; não quer exercer para comigo a obrigação de cunhado.

[8] Então, os anciãos da sua cidade devem chamá-lo e falar-lhe; e, se ele persistir e disser: Não quero tomá-la,

[9] então, sua cunhada se chegará a ele na presença dos anciãos, e lhe descalçará a sandália do pé, e lhe cuspirá no rosto, e protestará, e dirá: Assim se fará ao homem que não quer edificar a casa de seu irmão;

[10] e o nome de sua casa se chamará em Israel: A casa do descalçado.

[11] Quando brigarem dois homens, um contra o outro, e a mulher de um chegar para livrar o marido da mão do que o fere, e ela estender a mão, e o pegar pelas suas vergonhas,

[4]Du skall inte binda ihop munnen på en oxe som tröskar.

Svågerplikt

[5]Om två bröder bor tillsammans och den ene dör utan att lämna någon son efter sig, skall änkan inte gifta om sig med någon utanför släkten, utan hennes svåger skall ligga med henne, han skall ta henne till hustru och göra sin svågerplikt mot henne.

[6]Den förste son hon föder skall räknas som den döde broderns, så att hans namn inte utplånas i Israel.

[7]Men om svågern inte är villig att gifta sig med sin svägerska, skall hon uppsöka de äldste i stadsporten och säga: »Min svåger vägrar att se till att hans brors namn bevaras i Israel. Han vill inte göra sin svågerplikt mot mig.«

[8]Då skall de äldste i staden kalla till sig mannen och tala med honom. Om han framhärdar och säger att han inte är villig att gifta sig med henne,

[9]skall svägerskan i de äldstes åsyn gå fram till honom, dra av honom skon, spotta honom i ansiktet och utropa: »Så gör man med den som inte vill föra sin brors släkt vidare.«

[10]Och i Israel skall sedan hans egen släkt få heta »Barfot«.

Rättvisa och vedergällning

[11]Om två män råkar i slagsmål och den enes hustru skyndar till för att hjälpa sin man och sträcker ut handen och griper tag om könet på den som slår hennes make,

[12] cortar-lhe-ás a mão; não a olharás com piedade.

[12]skall du utan förskoning hugga av hennes hand.

Pesos e medidas justos

[13] Na tua bolsa, não terás pesos diversos, um grande e um pequeno.

[13]Du skall inte ha dubbla vikter i påsen, större och mindre.

[14] Na tua casa, não terás duas sortes de efa, um grande e um pequeno.

[14]Du skall inte ha dubbla mått i huset, större och mindre.

[15] Terás peso integral e justo, efa integral e justo; para que se prolonguem os teus dias na terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

[15]Rätta och riktiga vikter skall du ha, liksom rätta och riktiga mått. Då får du leva länge i det land som Herren, din Gud, vill ge dig.

[16] Porque é abominação ao SENHOR, teu Deus, todo aquele que pratica tal injustiça.

[16]Herren, din Gud, avskyr var och en som gör orätt i sådana ting.

Amaleque será destruído

[17] Lembra-te do que te fez Amaleque no caminho, quando saías do Egito;

[17]Kom ihåg vad amalekiterna gjorde mot dig när ni drog ut ur Egypten.

[18] como te veio ao encontro no caminho e te atacou na retaguarda todos os desfalecidos que iam após ti, quando estavas abatido e afadigado; e não temeu a Deus.

[18]När de mötte dig på din väg och du var trött och utmattad, högg de ner alla dina eftersläntrare utan att frukta Gud.

[19] Quando, pois, o SENHOR, teu Deus, te houver dado sossego de todos os teus inimigos em redor, na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, para a possuíres, apagarás a memória de Amaleque de debaixo do céu; não te esqueças.

[19]När Herren, din Gud, har låtit dig få ro för alla fiender runt omkring, i det land som Herren, din Gud, vill göra till din egendom och låta dig ta i besittning, skall du utplåna minnet av amalekiterna från jorden. Glöm aldrig detta!

Deuteronômio 26

5 Mos 26

As primícias da terra

Gudstjänstordning vid första skörden

[1] Ao entrares na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, ao possuí-la e nela habitares,

[1]När du kommer till det land som Herren, din Gud, vill göra till din egendom och du tar det i besittning och bosätter dig där,

[2] tomarás das primícias de todos os frutos do solo que recolheres da terra que te dá o SENHOR, teu Deus, e as porás num

[2]skall du ta en del av det första du skördar av markens gröda i det land som Herren, din Gud, vill ge dig, lägga det i en korg

cesto, e irás ao lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali fazer habitar o seu nome.

[3] Virás ao que, naqueles dias, for sacerdote e lhe dirás: Hoje, declaro ao SENHOR, teu Deus, que entrei na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a nossos pais.

[4] O sacerdote tomará o cesto da tua mão e o porá diante do altar do SENHOR, teu Deus.

[5] Então, testificarás perante o SENHOR, teu Deus, e dirás: Arameu prestes a perecer foi meu pai, e desceu para o Egito, e ali viveu como estrangeiro com pouca gente; e ali veio a ser nação grande, forte e numerosa.

[6] Mas os egípcios nos maltrataram, e afligiram, e nos impuseram dura servidão.

[7] Clamamos ao SENHOR, Deus de nossos pais; e o SENHOR ouviu a nossa voz e atentou para a nossa angústia, para o nosso trabalho e para a nossa opressão;

[8] e o SENHOR nos tirou do Egito com poderosa mão, e com braço estendido, e com grande espanto, e com sinais, e com milagres;

[9] e nos trouxe a este lugar e nos deu esta terra, terra que mana leite e mel.

[10] Eis que, agora, trago as primícias dos frutos da terra que tu, ó SENHOR, me deste. Então, as porás perante o SENHOR, teu Deus, e te prostrarás perante ele.

och bege dig till den plats som Herren, din Gud, väljer ut och där han vill låta sitt namn bo.

[3]Du skall gå till den präst som då kommer att finnas där och säga till honom: »I dag bekräftar jag för Herren, din Gud, att jag har kommit till det land som Herren med ed lovade våra fäder att ge oss.«

[4]Prästen skall ta emot din korg och ställa den framför Herrens, din Guds, altare.

[5]Inför Herren, din Gud, skall du sedan säga: »Min fader var en nödställd aramé, som flyttade ner till Egypten med en liten skara människor. Där bodde de och blev ett stort, starkt och talrikt folk.

[6]Men egypterna behandlade oss illa, förtryckte oss och tvingade oss till tungt arbete.

[7]Då åkallade vi Herren, våra fäders Gud, och Herren hörde våra rop och såg hur vi förtrycktes, plågades och led.

[8]Herren förde oss ut ur Egypten med stark hand och lyftad arm, med fruktansvärd makt, med tecken och under.

[9]Han lät oss komma hit och gav oss detta land, ett land som flödar av mjölk och honung.

[10]Och nu kommer jag med det första av skörden från den mark som du, Herre, har gett mig.« Du skall ställa korgen inför

Herren, din Gud, och du skall falla ner inför honom.

[11] Alegrar-te-ás por todo o bem que o SENHOR, teu Deus, te tem dado a ti e a tua casa, tu, e o levita, e o estrangeiro que está no meio de ti.

[11]Och över allt det goda som Herren, din Gud, har gett dig och din familj skall du sedan glädja dig tillsammans med de leviter och invandrare som du har hos dig.

Os dízimos

[12] Quando acabares de separar todos os dízimos da tua messe no ano terceiro, que é o dos dízimos, então, os darás ao levita, ao estrangeiro, ao órfão e à viúva, para que comam dentro das tuas cidades e se fartem.

[13] Dirás perante o SENHOR, teu Deus: Tirei de minha casa o que é consagrado e dei também ao levita, e ao estrangeiro, e ao órfão, e à viúva, segundo todos os teus mandamentos que me tens ordenado; nada transgredi dos teus mandamentos, nem deles me esqueci.

[14] Dos dízimos não comi no meu luto e deles nada tirei estando imundo, nem deles dei para a casa de algum morto; obedeci à voz do SENHOR, meu Deus; segundo tudo o que me ordenaste, tenho feito.

[15] Olha desde a tua santa habitação, desde o céu, e abençoa o teu povo, a Israel, e a terra que nos deste, como juraste a nossos pais, terra que mana leite e mel.

Bön när fattigtiondet har lämnats

[12]När du det tredje året, året för tiondet, har samlat ihop allt tionde av din skörd och gett det till leviterna, invandrarna, de faderlösa och änkorna, så att de har kunnat äta sig mätta i dina städer,

[13]skall du säga inför Herren, din Gud: »Nu har jag tagit ut det heliga ur mitt hus, och jag har gett det till leviterna och invandrarna, de faderlösa och änkorna, alldeles som du har befallt mig. Jag har inte överträtt eller försummat något av dina bud.

[14]Jag har inte ätit av tiondet när jag haft sorg, jag har inte varit oren när jag tog ut det och jag har inte gett något av det som gravgåva. Jag har lytt Herren, min Gud, jag har gjort allt som du har befallt mig.

[15]Se ner från din heliga boning, från himlen, och välsigna ditt folk Israel och den mark du har gett oss, så som du med ed lovade våra fäder, ett land som flödar av mjölk och honung.«

Exortação à obediência

[16] Hoje, o SENHOR, teu Deus, te manda cumprir estes estatutos e juízos; guarda-os, pois, e cumpre-os de todo o teu coração e de toda a tua alma.

Förbundet mellan Herren och Israel

[16]I dag befaller dig Herren, din Gud, att lyda dessa stadgar och föreskrifter. Av hela ditt hjärta och med hela din själ skall du troget följa dem.

[17] Hoje, fizeste o SENHOR declarar que te será por Deus, e que andarás nos seus caminhos, e guardarás os seus estatutos, e os seus mandamentos, e os seus juízos, e darás ouvidos à sua voz.

[18] E o SENHOR, hoje, te fez dizer que lhe serás por povo seu próprio, como te disse, e que guardarás todos os seus mandamentos.

[19] Para, assim, te exaltar em louvor, renome e glória sobre todas as nações que fez e para que sejas povo santo ao SENHOR, teu Deus, como tem dito.

[17]Du har i dag försäkrat att Herren skall vara din Gud och att du skall vandra hans vägar, följa hans stadgar, bud och föreskrifter och lyda honom.

[18]Herren har i dag försäkrat att du skall vara hans dyrbara egendom, så som han har lovat dig. Du skall hålla alla hans bud,

[19]och han skall upphöja dig över alla andra folk han har skapat, till pris, berömmelse och ära, och du skall vara ett folk som är helgat åt Herren, din Gud, så som han har lovat.

Deuteronômio 27

O Terceiro Discurso de Moisés
Solene promulgação da lei

[1] Moisés e os anciãos de Israel deram ordem ao povo, dizendo: Guarda todos estes mandamentos que, hoje, te ordeno.

[2] No dia em que passares o Jordão à terra que te der o SENHOR, teu Deus, levantar-te-ás pedras grandes e as caiarás.

[3] Havendo-o passado, escreverás, nelas, todas as palavras desta lei, para entrares na terra que te dá o SENHOR, teu Deus, terra que mana leite e mel, como te prometeu o SENHOR, Deus de teus pais.

[4] Quando houveres passado o Jordão, levantarás estas pedras, que hoje te ordeno, no monte Ebal, e as caiarás.

5 Mos 27

Stenarna och altaret på Evalberget

[1]Mose och Israels äldste gav folket dessa anvisningar: Följ hela den lag som jag i dag ger er.

[2]Så snart ni gått över Jordan, till det land som Herren, din Gud, vill ge dig, skall du resa stora stenar och kalka dem vita.

[3]När du gått över skall du på dem skriva varje ord i denna lag. Då får du komma in i det land som Herren, din Gud, vill ge dig, ett land som flödar av mjölk och honung, så som Herren, dina fäders Gud, har lovat dig.

[4]När ni gått över Jordan skall ni på Evalberget resa de stenar som jag i dag ger er befallning om, och du skall kalka dem vita.

[5] Ali, edificarás um altar ao SENHOR, teu Deus, altar de pedras, sobre as quais não manejarás instrumento de ferro.
[6] De pedras toscas edificarás o altar do SENHOR, teu Deus; e sobre ele lhe oferecerás holocaustos.
[7] Também sacrificarás ofertas pacíficas; ali, comerás e te alegrarás perante o SENHOR, teu Deus.
[8] Nestas pedras, escreverás, mui distintamente, as palavras todas desta lei.
[9] Falou mais Moisés, juntamente com os sacerdotes levitas, a todo o Israel, dizendo: Guarda silêncio e ouve, ó Israel! Hoje, vieste a ser povo do SENHOR, teu Deus.
[10] Portanto, obedecerás à voz do SENHOR, teu Deus, e lhe cumprirás os mandamentos e os estatutos que hoje te ordeno.

Maldições do monte Ebal

[11] Moisés deu ordem, naquele dia, ao povo, dizendo:
[12] Quando houveres passado o Jordão, estarão sobre o monte Gerizim, para abençoarem o povo, estes: Simeão, Levi, Judá, Issacar, José e Benjamim.
[13] E estes, para amaldiçoar, estarão sobre o monte Ebal: Rúben, Gade, Aser, Zebulom, Dã e Naftali.
[14] Os levitas testificarão a todo o povo de Israel em alta voz e dirão:
[15] Maldito o homem que fizer imagem de escultura ou de fundição, abominável ao SENHOR, obra de artífice, e a puser em lugar oculto. E todo o povo responderá: Amém!

[5]Där skall du också bygga ett altare åt Herren, din Gud, ett altare av sten som inte bearbetats med järn.
[6]Av ohuggen sten skall du bygga Herrens, din Guds, altare, och på det skall du frambära brännoffer till Herren, din Gud.
[7]Du skall också offra gemenskapsoffer och äta dem där, och du skall glädja dig inför Herren, din Gud.
[8]På stenarna skall du klart och tydligt skriva varje ord i denna lag.
[9]Mose och de levitiska prästerna talade till Israels folk: Var stilla och hör, Israel! I dag har du blivit Herrens, din Guds, eget folk.
[10]Så lyssna till Herren, din Gud, och lyd hans bud och stadgar, som jag i dag ger dig.
[11]Samma dag gav Mose följande anvisningar till folket:
[12]När ni gått över Jordan skall dessa stammar ställa sig på Gerisimberget för att välsigna folket: Simon, Levi, Juda, Isaskar, Josef och Benjamin.
[13]Och dessa skall ställa sig på Evalberget för att förbanna: Ruben, Gad, Asher, Sebulon, Dan och Naftali.

Förbannelse över lagbrytare

[14]Leviterna skall med hög röst rikta följande ord till alla män i Israel:
[15]Förbannelse över den man som tillverkar vad Herren avskyr, en snidad eller gjuten gudabild, ett hantverksalster, som han i hemlighet ställer upp. — Hela folket skall instämma och svara: Amen.

[16] Maldito aquele que desprezar a seu pai ou a sua mãe. E todo o povo dirá: Amém!

[17] Maldito aquele que mudar os marcos do seu próximo. E todo o povo dirá: Amém!

[18] Maldito aquele que fizer o cego errar o caminho. E todo o povo dirá: Amém!

[19] Maldito aquele que perverter o direito do estrangeiro, do órfão e da viúva. E todo o povo dirá: Amém!

[20] Maldito aquele que se deitar com a madrasta, porquanto profanaria o leito de seu pai. E todo o povo dirá: Amém!

[21] Maldito aquele que se ajuntar com animal. E todo o povo dirá: Amém!

[22] Maldito aquele que se deitar com sua irmã, filha de seu pai ou filha de sua mãe. E todo o povo dirá: Amém!

[23] Maldito aquele que se deitar com sua sogra. E todo o povo dirá: Amém!

[24] Maldito aquele que ferir o seu próximo em oculto. E todo o povo dirá: Amém!

[25] Maldito aquele que aceitar suborno para matar pessoa inocente. E todo o povo dirá: Amém!

[26] Maldito aquele que não confirmar as palavras desta lei, não as cumprindo. E todo o povo dirá: Amém!

Deuteronômio 28

As bênçãos decorrentes da obediência

Levítico 26.3-13; Deuteronômio 7.12-26

[16]Förbannelse över den som visar förakt för sin far eller mor. — Hela folket skall svara: Amen.

[17]Förbannelse över den som flyttar sin grannes gränsstenar. — Hela folket skall svara: Amen.

[18]Förbannelse över den som leder en blind vilse. — Hela folket skall svara: Amen.

[19]Förbannelse över den som vränger rätten för invandraren, den faderlöse eller änkan. — Hela folket skall svara: Amen.

[20]Förbannelse över den som ligger med sin fars hustru, ty han skändar sin fars bädd. — Hela folket skall svara: Amen.

[21]Förbannelse över den som har samlag med djur. — Hela folket skall svara: Amen.

[22]Förbannelse över den som ligger med sin syster, en som har samma far eller mor som han. — Hela folket skall svara: Amen.

[23]Förbannelse över den som ligger med sin svärmor. — Hela folket skall svara: Amen.

[24]Förbannelse över den som dräper i lönndom. — Hela folket skall svara: Amen.

[25]Förbannelse över den som mot betalning dräper en oskyldig. — Hela folket skall svara: Amen.

[26]Förbannelse över den som inte håller sig till orden i denna lag och lyder dem. — Hela folket skall svara: Amen.

5 Mos 28

Välsignelser och förbannelser

[1] Se atentamente ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, tendo cuidado de guardar todos os seus mandamentos que hoje te ordeno, o SENHOR, teu Deus, te exaltará sobre todas as nações da terra.

[1]Om du lyssnar till Herren, din Gud, och troget följer alla hans bud, som jag i dag ger dig, skall Herren, din Gud, upphöja dig över alla andra folk på jorden.

[2] Se ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, virão sobre ti e te alcançarão todas estas bênçãos:

[2]Alla dessa välsignelser skall nå dig och komma över dig, när du lyder Herren, din Gud:

[3] Bendito serás tu na cidade e bendito serás no campo.

[3]Välsignelse över dig inne i staden och välsignelse ute på åkern.

[4] Bendito o fruto do teu ventre, e o fruto da tua terra, e o fruto dos teus animais, e as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas.

[4]Välsignelse över de barn du får, den skörd du bärgar och de djur som föds, kornas kalvar och tackornas lamm.

[5] Bendito o teu cesto e a tua amassadeira.

[5]Välsignelse över dina korgar och dina baktråg.

[6] Bendito serás ao entrares e bendito, ao saíres.

[6]Välsignelse över dig när du kommer och välsignelse över dig när du går.

[7] O SENHOR fará que sejam derrotados na tua presença os inimigos que se levantarem contra ti; por um caminho, sairão contra ti, mas, por sete caminhos, fugirão da tua presença.

[7]När dina fiender angriper dig skall Herren låta dig besegra dem. Om de anfaller dig från ett håll, skall de fly för dig åt sju håll.

[8] O SENHOR determinará que a bênção esteja nos teus celeiros e em tudo o que colocares a mão; e te abençoará na terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

[8]Herren skall se till att du får välsignelse över dina lador och över allt ditt arbete, han skall välsigna dig i det land Herren, din Gud, vill ge dig.

[9] O SENHOR te constituirá para si em povo santo, como te tem jurado, quando guardares os mandamentos do SENHOR, teu Deus, e andares nos seus caminhos.

[9]Herren skall upphöja dig till ett folk som är helgat åt honom, så som han med ed har lovat dig, när du håller Herrens, din Guds, bud och vandrar hans vägar.

[10] E todos os povos da terra verão que és chamado pelo nome do SENHOR e terão medo de ti.

[10]Alla jordens folk skall bli varse att Herrens namn har utropats över dig, och de skall frukta dig.

[11] O SENHOR te dará abundância de bens no fruto do teu ventre, no fruto dos teus

[11]Herren skall skänka dig allt gott i överflöd, genom de barn du får, de djur

animais e no fruto do teu solo, na terra que o SENHOR, sob juramento a teus pais, prometeu dar-te.

som föds och den skörd du bärgar i det land som Herren med ed lovade dina fäder att ge dig.

[12] O SENHOR te abrirá o seu bom tesouro, o céu, para dar chuva à tua terra no seu tempo e para abençoar toda obra das tuas mãos; emprestarás a muitas gentes, porém tu não tomarás emprestado.

[12]Herren skall öppna sitt rika himmelska förråd för dig, så att ditt land får regn i rätt tid, och han skall välsigna dig i allt du gör, så att du kan låna ut till andra folk men aldrig själv behöver låna.

[13] O SENHOR te porá por cabeça e não por cauda; e só estarás em cima e não debaixo, se obedeceres aos mandamentos do SENHOR, teu Deus, que hoje te ordeno, para os guardar e cumprir.

[13]Herren skall göra dig till huvud, inte svans. Du skall komma i överläge, inte underläge, när du lyder Herrens, din Guds, bud, som jag i dag ger dig, och följer dem troget,

[14] Não te desviarás de todas as palavras que hoje te ordeno, nem para a direita nem para a esquerda, seguindo outros deuses, para os servires.

[14]utan att vika av åt vare sig höger eller vänster från något av de bud jag i dag ger dig, utan att följa och tjäna andra gudar.

Os castigos da desobediência
Levítico 26.14-46

[15] Será, porém, que, se não deres ouvidos à voz do SENHOR, teu Deus, não cuidando em cumprir todos os seus mandamentos e os seus estatutos que, hoje, te ordeno, então, virão todas estas maldições sobre ti e te alcançarão:

[15]Men om du inte lyssnar till Herren, din Gud, och inte troget följer alla hans bud och stadgar, som jag i dag ger dig, då skall alla dessa förbannelser nå dig och komma över dig:

[16] Maldito serás tu na cidade e maldito serás no campo.

[16]Förbannelse över dig inne i staden och förbannelse ute på åkern.

[17] Maldito o teu cesto e a tua amassadeira.

[17]Förbannelse över dina korgar och dina baktråg.

[18] Maldito o fruto do teu ventre, e o fruto da tua terra, e as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas.

[18]Förbannelse över de barn du får och den skörd du bärgar, över kornas kalvar och tackornas lamm.

[19] Maldito serás ao entrares e maldito, ao saíres.

[19]Förbannelse över dig när du kommer och förbannelse över dig när du går.

[20] O SENHOR mandará sobre ti a maldição, a confusão e a ameaça em tudo

[20]Herren skall sända förbannelse, förvirring och fruktan över dig i allt arbete

quanto empreenderes, até que sejas destruído e repentinamente pereças, por causa da maldade das tuas obras, com que me abandonaste.

du utför, tills du utplånas och möter en snar förintelse på grund av dina onda gärningar, för att du övergav mig.

[21] O SENHOR fará que a pestilência te pegue a ti, até que te consuma a terra a que passas para possuí-la.

[21]Herren skall låta pesten få dig i sitt grepp, tills han har utrotat dig från det land du kommer till och tar i besittning.

[22] O SENHOR te ferirá com a tísica, e a febre, e a inflamação, e com o calor ardente, e a secura, e com o crestamento, e a ferrugem; e isto te perseguirá até que pereças.

[22]Herren skall slå dig med sjukdom, feber, hetta och frossa, med torka, rost och sot, och allt detta skall förfölja dig tills du har förintats.

[23] Os teus céus sobre a tua cabeça serão de bronze; e a terra debaixo de ti será de ferro.

[23]Himlen över ditt huvud skall bli koppar och marken under dig järn.

[24] Por chuva da tua terra, o SENHOR te dará pó e cinza; dos céus, descerá sobre ti, até que sejas destruído.

[24]Herren skall förvandla regnet över ditt land till damm och sand, som faller över dig från himlen tills du har utplånats.

[25] O SENHOR te fará cair diante dos teus inimigos; por um caminho, sairás contra eles, e, por sete caminhos, fugirás diante deles, e serás motivo de horror para todos os reinos da terra.

[25]Herren skall låta dina fiender besegra dig. Om du anfaller dem från ett håll, skall du fly för dem åt sju håll. Du skall bli en skräckbild för alla riken på jorden.

[26] O teu cadáver servirá de pasto a todas as aves dos céus e aos animais da terra; e ninguém haverá que os espante.

[26]Dina fallna skall bli till föda åt alla himlens fåglar och åt markens djur, ty ingen finns som kan jaga bort dem.

[27] O SENHOR te ferirá com as úlceras do Egito, com tumores, com sarna e com prurido de que não possas curar-te.

[27]Herren skall slå dig med Egyptens bölder och med svulster, skabb och klåda, så att du aldrig kan botas.

[28] O SENHOR te ferirá com loucura, com cegueira e com perturbação do espírito.

[28]Herren skall slå dig med vanvett, blindhet och skräck.

[29] Apalparás ao meio-dia, como o cego apalpa nas trevas, e não prosperarás nos teus caminhos; porém somente serás

[29]Mitt på dagen skall du famla dig fram som en blind i mörker. Du skall inte lyckas med något utan ständigt förtryckas och utnyttjas, och ingen skall hjälpa dig.

oprimido e roubado todos os teus dias; e ninguém haverá que te salve.

[30] Desposar-te-ás com uma mulher, porém outro homem dormirá com ela; edificarás casa, porém não morarás nela; plantarás vinha, porém não a desfrutarás.

[30]När du trolovar dig med en kvinna kommer en annan man att lägra henne. När du bygger ett hus kommer du inte att få bo i det. När du planterar en vingård kommer du inte att få skörda frukten.

[31] O teu boi será morto aos teus olhos, porém dele não comerás; o teu jumento será roubado diante de ti e não voltará a ti; as tuas ovelhas serão dadas aos teus inimigos; e ninguém haverá que te salve.

[31]Din oxe skall slaktas inför dina ögon utan att du får äta av köttet. Din åsna rövas bort, och du får den aldrig tillbaka. Dina fiender tar dina får, och ingen hjälper dig.

[32] Teus filhos e tuas filhas serão dados a outro povo; os teus olhos o verão e desfalecerão de saudades todo o dia; porém a tua mão nada poderá fazer.

[32]Dina söner och döttrar skall i din åsyn utlämnas åt ett främmande folk, och du skall gråta efter dem dagen lång, men du kan ingenting göra.

[33] O fruto da tua terra e todo o teu trabalho, comê-los-á um povo que nunca conheceste; e tu serás oprimido e quebrantado todos os dias;

[33]Ett folk du inte känner skall äta din skörd och frukten av all din möda, och du skall ständigt bli förtryckt och misshandlad.

[34] e te enlouquecerás pelo que vires com os teus olhos.

[34]Du kommer att bli galen av allt dina ögon tvingas se.

[35] O SENHOR te ferirá com úlceras malignas nos joelhos e nas pernas, das quais não te possas curar, desde a planta do pé até ao alto da cabeça.

[35]Herren skall slå dig med elakartade och obotliga bölder på knän och lår, ja, från huvud till fot.

[36] O SENHOR te levará e o teu rei que tiveres constituído sobre ti a uma gente que não conheceste, nem tu, nem teus pais; e ali servirás a outros deuses, feitos de madeira e de pedra.

[36]Till ett folk, okänt för både dig och dina fäder, skall Herren fördriva dig och din kung, honom som du har gjort till din härskare. Där skall du tjäna andra gudar, gudar av trä och sten.

[37] Virás a ser pasmo, provérbio e motejo entre todos os povos a que o SENHOR te levará.

[37]Du skall väcka fasa och bli till en skam och en visa bland alla folk till vilka Herren driver bort dig.

38 Lançarás muita semente ao campo; porém colherás pouco, porque o gafanhoto a consumirá.

39 Plantarás e cultivarás muitas vinhas, porém do seu vinho não beberás, nem colherás as uvas, porque o verme as devorará.

40 Em todos os teus limites terás oliveiras; porém não te ungirás com azeite, porque as tuas azeitonas cairão.

41 Gerarás filhos e filhas, porém não ficarão contigo, porque serão levados ao cativeiro.

42 Todo o teu arvoredo e o fruto da tua terra o gafanhoto os consumirá.

43 O estrangeiro que está no meio de ti se elevará mais e mais, e tu mais e mais descerás.

44 Ele te emprestará a ti, porém tu não lhe emprestarás a ele; ele será por cabeça, e tu serás por cauda.

45 Todas estas maldições virão sobre ti, e te perseguirão, e te alcançarão, até que sejas destruído, porquanto não ouviste a voz do SENHOR, teu Deus, para guardares os mandamentos e os estatutos que te ordenou.

46 Serão, no teu meio, por sinal e por maravilha, como também entre a tua descendência, para sempre.

47 Porquanto não serviste ao SENHOR, teu Deus, com alegria e bondade de coração, não obstante a abundância de tudo.

48 Assim, com fome, com sede, com nudez e com falta de tudo, servirás aos inimigos

38Fastän du sår mycket skall du skörda litet, ty gräshopporna förstör din gröda.

39Planterar du vingårdar och arbetar i dem får du ändå inget vin att dricka eller lagra, ty larverna äter upp alltsammans.

40Har du olivträd över hela ditt område får du ändå ingen olja att smörja dig med, ty oliverna faller av.

41Får du söner och döttrar förlorar du dem, ty de förs bort i fångenskap.

42Alla dina träd och allt som växer på dina åkrar härjas av skadedjur.

43Invandraren som bor hos dig skall höja sig över dig, högre och högre, medan du skall sjunka, djupare och djupare.

44Han skall ge lån till dig, men du kan inte ge lån till honom. Han skall bli huvud, du skall bli svans.

45Alla dessa förbannelser skall nå dig, de skall förfölja dig och komma över dig tills du har utplånats, därför att du inte lyssnade till Herren, din Gud, och inte följde de bud och stadgar han gav dig.

46Förbannelserna som drabbar dig och dina efterkommande skall bli till varnande tecken för alla tider.

47Eftersom du inte tjänade Herren, din Gud, när du levde glad och mätt och hade överflöd på allt,

48måste du i stället, hungrig och törstig, naken och utblottad, tjäna den fiende som

que o SENHOR enviará contra ti; sobre o teu pescoço porá um jugo de ferro, até que te haja destruído.

Herren sänder ut mot dig. Han skall lägga ett ok av järn på din nacke tills han har utplånat dig.

49 O SENHOR levantará contra ti uma nação de longe, da extremidade da terra virá, como o vôo impetuoso da águia, nação cuja língua não entenderás;

49Herren skall sända ett folk mot dig långt bortifrån jordens ände, och det skall slå ner på dig som en örn, ett folk vars språk du inte förstår,

50 nação feroz de rosto, que não respeitará ao velho, nem se apiedará do moço.

50ett folk med ansikten av sten, ett folk som inte vördar de gamla och inte skonar de unga.

51 Ela comerá o fruto dos teus animais e o fruto da tua terra, até que sejas destruído; e não te deixará cereal, mosto, nem azeite, nem as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas, até que te haja consumido.

51Detta folk skall äta de djur som föds hos dig och den skörd du bärgar tills du har utplånats. De skall inte låta dig behålla något av säden, vinet eller oljan, av kornas kalvar eller tackornas lamm, utan fortsätta tills de har förintat dig.

52 Sitiar-te-á em todas as tuas cidades, até que venham a cair, em toda a tua terra, os altos e fortes muros em que confiavas; e te sitiará em todas as tuas cidades, em toda a terra que o SENHOR, teu Deus, te deu.

52De skall belägra dig i alla dina städer tills murarna faller överallt i ditt land, de höga befästningsverk som du sätter din lit till. De skall belägra dig i alla dina städer överallt i ditt land, det som Herren, din Gud, har gett dig.

53 Comerás o fruto do teu ventre, a carne de teus filhos e de tuas filhas, que te der o SENHOR, teu Deus, na angústia e no aperto com que os teus inimigos te apertarão.

53I den fruktansvärda nöd som fienden vållar dig kommer du att äta dina egna barn, köttet av sönerna och döttrarna som Herren, din Gud, har gett dig.

54 O mais mimoso dos homens e o mais delicado do teu meio será mesquinho para com seu irmão, e para com a mulher do seu amor, e para com os demais de seus filhos que ainda lhe restarem;

54En man i ditt folk som är vek och bortskämd skall inte unna sin bror, sin egen hustru och de barn han ännu har kvar

55 de sorte que não dará a nenhum deles da carne de seus filhos, que ele comer; porquanto nada lhe ficou de resto na

55att få ett stycke av hans barns kött, det enda han har att äta i den fruktansvärda

angústia e no aperto com que o teu inimigo te apertará em todas as tuas cidades.

[56] A mais mimosa das mulheres e a mais delicada do teu meio, que de mimo e delicadeza não tentaria pôr a planta do pé sobre a terra, será mesquinha para com o marido de seu amor, e para com seu filho, e para com sua filha;

[57] mesquinha da placenta que lhe saiu dentre os pés e dos filhos que tiver, porque os comerá às escondidas pela falta de tudo, na angústia e no aperto com que o teu inimigo te apertará nas tuas cidades.

[58] Se não tiveres cuidado de guardar todas as palavras desta lei, escritas neste livro, para temeres este nome glorioso e terrível, o SENHOR, teu Deus,

[59] então, o SENHOR fará terríveis as tuas pragas e as pragas de tua descendência, grandes e duradouras pragas, e enfermidades graves e duradouras;

[60] fará voltar contra ti todas as moléstias do Egito, que temeste; e se apegarão a ti.

[61] Também o SENHOR fará vir sobre ti toda enfermidade e toda praga que não estão escritas no livro desta Lei, até que sejas destruído.

[62] Ficareis poucos em número, vós que éreis como as estrelas dos céus em multidão, porque não destes ouvidos à voz do SENHOR, vosso Deus.

[63] Assim como o SENHOR se alegrava em vós outros, em fazer-vos bem e

nöd som fienden vållar dig i alla dina städer.

[56]En kvinna i ditt folk som är vek och bortskämd, så bortskämd och vek att hon aldrig har behövt gå med sina fötter på marken, skall missunna sin egen man, sin son och sin dotter

[57]både efterbörden som kommer ut ur hennes sköte och de barn hon föder, och hon skall själv äta upp detta i hemlighet, det enda hon har i den fruktansvärda nöd som fienden vållar dig i dina städer.

[58]Om du inte troget följer allt som står i denna lag, allt som skrivits här i boken, och inte fruktar detta ärorika och fruktansvärda namn, Herren, din Gud,

[59]då skall Herren slå dig och dina efterkommande med ofattbara plågor, väldiga plågor som inte går över, svåra sjukdomar som inte går över.

[60]Alla de farsoter som du darrade för i Egypten skall han skicka mot dig, så att de får dig i sitt grepp.

[61]Även alla sjukdomar och plågor som inte har nämnts i denna lagbok skall Herren låta hemsöka dig, tills du har utplånats.

[62]Av er som förut var talrika som stjärnorna på himlen skall bara ett fåtal leva kvar, därför att du inte lyssnade till Herren, din Gud.

[63]Liksom Herren gladde sig åt att låta det gå er väl och göra er talrika, så skall han

multiplicar-vos, da mesma sorte o SENHOR se alegrará em vos fazer perecer e vos destruir; sereis desarraigados da terra à qual passais para possuí-la.

glädja sig åt att förinta och utplåna er, och ni skall ryckas bort från det land du nu kommer till och tar i besittning.

[64] O SENHOR vos espalhará entre todos os povos, de uma até à outra extremidade da terra. Servirás ali a outros deuses que não conheceste, nem tu, nem teus pais; servirás à madeira e à pedra.

[64]Herren skall skingra dig bland alla folken, från jordens ena ände till den andra. Där skall du tjäna andra gudar, som varken du eller dina fäder har känt till, gudar av trä och sten.

[65] Nem ainda entre estas nações descansarás, nem a planta de teu pé terá repouso, porquanto o SENHOR ali te dará coração tremente, olhos mortiços e desmaio de alma.

[65]Hos dessa folk får du ingen ro, ingen vila för din fot. Där skall Herren göra ditt hjärta ängsligt, låta din blick slockna och ditt livsmod vissna.

[66] A tua vida estará suspensa como por um fio diante de ti; terás pavor de noite e de dia e não crerás na tua vida.

[66]Du kommer att känna att ditt liv hänger på en tråd. Dag och natt skall du vara rädd och inte veta om du får leva.

[67] Pela manhã dirás: Ah! Quem me dera ver a noite! E, à noitinha, dirás: Ah! Quem me dera ver a manhã! Isso pelo pavor que sentirás no coração e pelo espetáculo que terás diante dos olhos.

[67]På morgonen skall du säga: »Om det ändå vore kväll!« och på kvällen: »Om det ändå vore morgon!« Sådan skräck skall du känna, sådana ting skall dina ögon tvingas se.

[68] O SENHOR te fará voltar ao Egito em navios, pelo caminho de que te disse: Nunca jamais o verás; sereis ali oferecidos para venda como escravos e escravas aos vossos inimigos, mas não haverá quem vos compre.

[68]Herren skall föra dig tillbaka till Egypten på skepp, fastän jag hade sagt till dig: »Den vägen skall du aldrig mer behöva se.« Där skall ni bjuda ut er som slavar och slavinnor till era fiender, men ingen vill köpa er.

Deuteronômio 29

O Quarto Discurso de Moisés
Deus faz nova aliança com o povo

[1] São estas as palavras da aliança que o SENHOR ordenou a Moisés fizesse com os filhos de Israel na terra de Moabe, além da aliança que fizera com eles em Horebe.

5 Mos 29

[1]Detta är villkoren för det förbund som Herren befallde Mose att sluta med israeliterna i Moab, utöver det förbund som han slöt med dem vid Horeb.

Varningar för förbundsbrott

[2] Chamou Moisés a todo o Israel e disse-lhe: Tendes visto tudo quanto o SENHOR fez na terra do Egito, perante vós, a Faraó, e a todos os seus servos, e a toda a sua terra;

[2]Mose kallade samman hela Israel och sade: Ni har själva sett allt vad Herren gjorde i Egypten med farao och hela hans hov och hela hans land.

[3] as grandes provas que os vossos olhos viram, os sinais e grandes maravilhas;

[3]Med egna ögon blev du vittne till dessa stora prövningar, dessa stora tecken och under.

[4] porém o SENHOR não vos deu coração para entender, nem olhos para ver, nem ouvidos para ouvir, até ao dia de hoje.

[4]Men ännu i denna dag har Herren inte gett er hjärtan som förstår, ögon som ser och öron som hör. —

[5] Quarenta anos vos conduzi pelo deserto; não envelheceram sobre vós as vossas vestes, nem se gastou no vosso pé a sandália.

[5]Jag ledde er genom öknen i fyrtio år, och era kläder blev aldrig utslitna, inte heller sandalerna på era fötter.

[6] Pão não comestes e não bebestes vinho nem bebida forte, para que soubésseis que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[6]Bröd var inte er föda, vin och öl var inte er dryck, ty ni skulle inse att jag är Herren, er Gud. —

[7] Quando viestes a este lugar, Seom, rei de Hesbom, e Ogue, rei de Basã, nos saíram ao encontro, à peleja, e nós os ferimos;

[7]Då ni kom hit drog kung Sichon i Heshbon och kung Og i Bashan ut i strid mot oss, men vi besegrade dem.

[8] tomamos-lhes a terra e a demos por herança aos rubenitas, e aos gaditas, e à meia tribo dos manassitas.

[8]Vi intog deras land och gav det som egendom åt rubeniterna och gaditerna och åt ena hälften av Manasses stam.

[9] Guardai, pois, as palavras desta aliança e cumpri-as, para que prospereis em tudo quanto fizerdes.

[9]Uppfyll troget villkoren i detta förbund, så får ni framgång i allt ni gör.

[10] Vós estais, hoje, todos perante o SENHOR, vosso Deus: os cabeças de vossas tribos, vossos anciãos e os vossos oficiais, todos os homens de Israel,

[10]Ni har alla i dag trätt fram inför Herren, er Gud, stamhövdingar, äldste och förmän och alla israelitiska män

[11] os vossos meninos, as vossas mulheres e o estrangeiro que está no meio do vosso arraial, desde o vosso rachador de lenha até ao vosso tirador de água,

[11]med era barn och kvinnor samt de invandrare som finns i ditt läger, de som hugger din ved och bär ditt vatten.

[12] para que entres na aliança do SENHOR, teu Deus, e no juramento que, hoje, o SENHOR, teu Deus, faz contigo;

[13] para que, hoje, te estabeleça por seu povo, e ele te seja por Deus, como te tem prometido, como jurou a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

[14] Não é somente convosco que faço esta aliança e este juramento,

[15] porém com aquele que, hoje, aqui, está conosco perante o SENHOR, nosso Deus, e também com aquele que não está aqui, hoje, conosco.

[16] Porque vós sabeis como habitamos na terra do Egito e como passamos pelo meio das nações pelas quais viestes a passar;

[17] vistes as suas abominações e os seus ídolos, feitos de madeira e de pedra, bem como vistes a prata e o ouro que havia entre elas;

[18] para que, entre vós, não haja homem, nem mulher, nem família, nem tribo cujo coração, hoje, se desvie do SENHOR, nosso Deus, e vá servir aos deuses destas nações; para que não haja entre vós raiz que produza erva venenosa e amarga,

[19] ninguém que, ouvindo as palavras desta maldição, se abençoe no seu íntimo, dizendo: Terei paz, ainda que ande na perversidade do meu coração, para acrescentar à sede a bebedice.

[20] O SENHOR não lhe quererá perdoar; antes, fumegará a ira do SENHOR e o seu zelo sobre tal homem, e toda maldição escrita neste livro jazerá sobre ele; e o

[12]Nu skall du träda i förbund med Herren, din Gud, ett edsförbund som Herren, din Gud, i dag sluter med dig.

[13]Han vill i dag upphöja dig till sitt folk och bli din Gud, enligt sitt löfte till dig och enligt sin ed till dina fäder Abraham, Isak och Jakob.

[14]Det är inte bara med er som jag sluter detta förbund med dess edsvillkor.

[15]Jag gör det både med dem som i dag står här tillsammans med oss inför Herren, vår Gud, och med dem som i dag ännu inte finns hos oss.

[16]Ni vet själva hur vi levde i Egypten och hur vi tågade fram bland folken längs vägen.

[17]Ni såg deras vidriga beläten, gudabilder av trä och sten, silver och guld.

[18]Hos er får det inte finnas någon man eller kvinna, någon släkt eller stam, som i dag vänder sitt hjärta från Herren, vår Gud, för att tjäna de folkens gudar. Hos er får det inte finnas någon rot som frambringar gift och malört,

[19]ingen som efter att ha hört förbannelseorden välsignar sig själv och tänker att allt skall gå honom väl fast han följer sitt hårda hjärta. Då förstör han både åker och öken.

[20]Herren vägrar att förlåta honom; han låter sin svartsjuka vrede blossa upp mot den mannen. All den förbannelse som skrivits ner i denna bok skall vila på

SENHOR lhe apagará o nome de debaixo do céu.

[21] O SENHOR o separará de todas as tribos de Israel para calamidade, segundo todas as maldições da aliança escrita neste Livro da Lei.

[22] Então, dirá a geração vindoura, os vossos filhos, que se levantarem depois de vós, e o estrangeiro que virá de terras longínquas, vendo as pragas desta terra e as suas doenças, com que o SENHOR a terá afligido,

[23] e toda a sua terra abrasada com enxofre e sal, de sorte que não será semeada, e nada produzirá, nem crescerá nela erva alguma, assim como foi a destruição de Sodoma e de Gomorra, de Admá e de Zeboim, que o SENHOR destruiu na sua ira e no seu furor,

[24] isto é, todas as nações dirão: Por que fez o SENHOR assim com esta terra? Qual foi a causa do furor de tamanha ira?

[25] Então, se dirá: Porque desprezaram a aliança que o SENHOR, Deus de seus pais, fez com eles, quando os tirou do Egito;

[26] e se foram, e serviram a outros deuses, e os adoraram; deuses que não conheceram e que ele não lhes havia designado.

[27] Pelo que a ira do SENHOR se acendeu contra esta terra, trazendo sobre ela toda a maldição que está escrita neste livro.

honom, och Herren skall utplåna hans namn från jorden.

[21]Herren skall skilja ut honom från alla Israels stammar och låta honom drabbas av olycka, i enlighet med alla förbundets förbannelser som står i denna lagbok.

[22]När kommande släkten, era egna avkomlingar, eller främlingar som kommer hit från fjärran länder får se de plågor och sjukdomar som Herren har låtit drabba detta land —

[23]svavel och salt, hela landet förbränt, det kan inte odlas eller grönska, inte ett strå växer där, som efter förödelsen i Sodom och Gomorra, Adma och Sevojim, som Herren ödelade i vrede och raseri —

[24]då skall både de och de andra folken fråga: »Varför har Herren handlat så mot detta land? Varför flammade hans vrede upp så våldsamt?«

[25]Och svaret blir: »Därför att de övergav förbundet med Herren, sina fäders Gud, det som han slöt med dem när han förde dem ut ur Egypten.

[26]De började tjäna andra gudar och tillbad dem, gudar de inte kände och som Herren inte hade tilldelat dem.

[27]Därför flammade Herrens vrede över detta land, och han lät det drabbas av all den förbannelse som skrivits ner i denna bok.

28 O SENHOR os arrancou, com ira, de sua terra, mas também com indignação e grande furor, e os lançou para outra terra, como hoje se vê.

29 As coisas encobertas pertencem ao SENHOR, nosso Deus, porém as reveladas nos pertencem, a nós e a nossos filhos, para sempre, para que cumpramos todas as palavras desta lei.

28I vrede, ursinne och vilt raseri ryckte Herren upp dem ur deras jord och kastade dem ända bort till det land där de lever än i dag.«

29Det fördolda hör Herren, vår Gud, till, och det uppenbarade tillhör oss och våra barn för all framtid, denna lag som vi skall lyda i allt.

Deuteronômio 30

Promessas de misericórdia

1 Quando, pois, todas estas coisas vierem sobre ti, a bênção e a maldição que pus diante de ti, se te recordares delas entre todas as nações para onde te lançar o SENHOR, teu Deus;

2 e tornares ao SENHOR, teu Deus, tu e teus filhos, de todo o teu coração e de toda a tua alma, e deres ouvidos à sua voz, segundo tudo o que hoje te ordeno,

3 então, o SENHOR, teu Deus, mudará a tua sorte, e se compadecerá de ti, e te ajuntará, de novo, de todos os povos entre os quais te havia espalhado o SENHOR, teu Deus.

4 Ainda que os teus desterrados estejam para a extremidade dos céus, desde aí te ajuntará o SENHOR, teu Deus, e te tomará de lá.

5 O SENHOR, teu Deus, te introduzirá na terra que teus pais possuíram, e a possuirás; e te fará bem e te multiplicará mais do que a teus pais.

5 Mos 30

Den kommande omvändelsen

1När allt detta når dig, de välsignelser och förbannelser som jag ställer dig inför, och du besinnar dig, var du än bor bland alla de folk till vilka Herren, din Gud, har fördrivit dig,

2så att du vänder tillbaka till Herren, din Gud, och lyssnar till honom av hela ditt hjärta och med hela din själ, både du och dina barn, alldeles så som jag i dag befaller dig,

3då skall Herren, din Gud, vända ditt öde och förbarma sig över dig. Herren, din Gud, skall åter samla in dig från alla de folk bland vilka han har skingrat dig.

4Även om du har fördrivits till världens ände skall Herren, din Gud, samla in dig och hämta dig därifrån.

5Herren, din Gud, skall föra dig till det land som dina fäder fick som egendom. Du skall ta det i besittning, och han skall låta det gå dig väl och göra dig talrik, mer än dina fäder.

[6] O SENHOR, teu Deus, circuncidará o teu coração e o coração de tua descendência, para amares o SENHOR, teu Deus, de todo o coração e de toda a tua alma, para que vivas.

[6]Herren, din Gud, skall omskära ditt och dina efterkommandes hjärtan, så att du älskar Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och med hela din själ. Då kommer du att få leva.

[7] O SENHOR, teu Deus, porá todas estas maldições sobre os teus inimigos e sobre os teus aborrecedores, que te perseguiram.

[7]Herren, din Gud, skall lägga alla förbannelserna på dina fiender och på dem som hatar och förföljer dig.

[8] De novo, pois, darás ouvidos à voz do SENHOR; cumprirás todos os seus mandamentos que hoje te ordeno.

[8]Då skall du åter lyssna till Herren och lyda alla hans bud, som jag i dag ger dig.

[9] O SENHOR, teu Deus, te dará abundância em toda obra das tuas mãos, no fruto do teu ventre, no fruto dos teus animais e no fruto da tua terra e te beneficiará; porquanto o SENHOR tornará a exultar em ti, para te fazer bem, como exultou em teus pais;

[9]Herren, din Gud, skall skänka dig allt gott i överflöd genom allt du gör, genom de barn du får, de djur som föds och den skörd du bärgar. Ty liksom Herren gladde sig över dina fäder skall han åter glädja sig över dig och låta det gå dig väl

[10] se deres ouvidos à voz do SENHOR, teu Deus, guardando os seus mandamentos e os seus estatutos, escritos neste Livro da Lei, se te converteres ao SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração e de toda a tua alma.

[10]när du lyssnar till Herren, din Gud, och följer hans bud och stadgar, allt som har skrivits ner i denna lagbok, och när du vänder tillbaka till Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och med hela din själ.

[11] Porque este mandamento que, hoje, te ordeno não é demasiado difícil, nem está longe de ti.

[11]Denna lag som jag i dag ger dig är inte ofattbar eller ouppnåelig för dig.

[12] Não está nos céus, para dizeres: Quem subirá por nós aos céus, que no-lo traga e no-lo faça ouvir, para que o cumpramos?

[12]Den finns inte uppe i himlen, så att du måste fråga: Vem kan fara upp till himlen och hämta den åt oss, så att vi får höra den och kan följa den?

[13] Nem está além do mar, para dizeres: Quem passará por nós além do mar que no-lo traga e no-lo faça ouvir, para que o cumpramos?

[13]Den finns inte bortom havet, så att du måste fråga: Vem kan fara över havet och hämta den åt oss, så att vi får höra den och kan följa den?

[14] Pois esta palavra está mui perto de ti, na tua boca e no teu coração, para a cumprires.

A vida ou a morte

[15] Vê que proponho, hoje, a vida e o bem, a morte e o mal;

[16] se guardares o mandamento que hoje te ordeno, que ames o SENHOR, teu Deus, andes nos seus caminhos, e guardes os seus mandamentos, e os seus estatutos, e os seus juízos, então, viverás e te multiplicarás, e o SENHOR, teu Deus, te abençoará na terra à qual passas para possuí-la.

[17] Porém, se o teu coração se desviar, e não quiseres dar ouvidos, e fores seduzido, e te inclinares a outros deuses, e os servires,

[18] então, hoje, te declaro que, certamente, perecerás; não permanecerás longo tempo na terra à qual vais, passando o Jordão, para a possuíres.

[19] Os céus e a terra tomo, hoje, por testemunhas contra ti, que te propus a vida e a morte, a bênção e a maldição; escolhe, pois, a vida, para que vivas, tu e a tua descendência,

[20] amando o SENHOR, teu Deus, dando ouvidos à sua voz e apegando-te a ele; pois disto depende a tua vida e a tua longevidade; para que habites na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

Deuteronômio 31

As Últimas Disposições
Josué, sucessor de Moisés

[14]Nej, dess ord är mycket nära dig, i din mun och i ditt hjärta, och därför kan du följa den.

Valet mellan liv och död

[15]Se, jag ställer dig i dag inför liv och lycka eller död och olycka.

[16]Om du lyssnar till Herrens, din Guds, bud, som jag i dag ger dig, och om du älskar Herren, din Gud, vandrar hans vägar och följer hans bud, stadgar och föreskrifter, då skall du få leva och bli talrik, och Herren, din Gud, skall välsigna dig i det land som du kommer till och tar i besittning.

[17]Men om du stänger ditt hjärta och inte vill lyssna utan låter dig förledas att tillbe andra gudar och tjäna dem,

[18]då säger jag er i dag att ni skall förintas. Ni får inte leva länge i det land som du kommer till och tar i besittning när du går över Jordan.

[19]Jag tar i dag himmel och jord till vittnen på att jag har ställt dig inför liv och död, välsignelse och förbannelse. Du skall välja livet, så att du och dina efterkommande får leva.

[20]Du skall älska Herren, din Gud, lyssna till honom och hålla dig till honom, ty detta ger dig liv, och du får leva länge i det land som Herren med ed har lovat att ge dina fäder Abraham, Isak och Jakob.

5 Mos 31

Mose förbereder sin bortgång

[1] Passou Moisés a falar estas palavras a todo o Israel

[1]När Mose hade avslutat detta tal till hela Israel

[2] e disse-lhes: Sou, hoje, da idade de cento e vinte anos. Já não posso sair e entrar, e o SENHOR me disse: Não passarás o Jordão.

[2]sade han till folket: »Jag är nu hundratjugo år gammal och kan inte längre leda er. Och Herren har sagt till mig: ’Du kommer inte att gå över denna flod, över Jordan.’

[3] O SENHOR, teu Deus, passará adiante de ti; ele destruirá estas nações de diante de ti, e tu as possuirás; Josué passará adiante de ti, como o SENHOR tem dito.

[3]Men Herren, er Gud, skall gå först och krossa folken, så att ni kan fördriva dem. Josua skall gå först, så som Herren har sagt.

[4] O SENHOR lhes fará como fez a Seom e a Ogue, reis dos amorreus, os quais destruiu, bem como a sua terra.

[4]Och Herren skall göra med dem som han gjorde med de amoreiska kungarna Sichon och Og, som han krossade, och så som han gjorde med deras land.

[5] Quando, pois, o SENHOR vos entregar estes povos diante de vós, então, com eles fareis segundo todo o mandamento que vos tenho ordenado.

[5]Herren skall överlämna dem åt er, och ni skall göra med dem alldeles som jag har befallt er.

[6] Sede fortes e corajosos, não temais, nem vos atemorizeis diante deles, porque o SENHOR, vosso Deus, é quem vai convosco; não vos deixará, nem vos desamparará.

[6]Var tappra och starka! Var inte rädda och låt er inte skrämmas av dem, ty Herren, din Gud, går själv med dig. Han skall inte svika dig, inte överge dig.«

[7] Chamou Moisés a Josué e lhe disse na presença de todo o Israel: Sê forte e corajoso; porque, com este povo, entrarás na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a teus pais; e tu os farás herdá-la.

[7]Så kallade Mose till sig Josua och sade till honom inför alla israeliterna: »Var tapper och stark! Ty du skall föra folket in i det land som Herren med ed lovade deras fäder att ge dem, och du skall göra det till deras egendom.

[8] O SENHOR é quem vai adiante de ti; ele será contigo, não te deixará, nem te desamparará; não temas, nem te atemorizes.

[8]Herren skall själv gå före dig. Han skall vara med dig. Han sviker dig inte och överger dig inte. Var inte rädd, tappa inte modet!«

A lei deve ser lida ao povo de sete em sete anos

[9] Esta lei, escreveu-a Moisés e a deu aos sacerdotes, filhos de Levi, que levavam a arca da Aliança do SENHOR, e a todos os anciãos de Israel.

[9]Sedan skrev Mose ner denna lag och gav den till prästerna, Levis söner, som bar Herrens förbundsark, och till alla Israels äldste.

[10] Ordenou-lhes Moisés, dizendo: Ao fim de cada sete anos, precisamente no ano da remissão, na Festa dos Tabernáculos,

[10]Och Mose gav dem dessa anvisningar: »Vart sjunde år, vid den bestämda tiden, under avskrivningsåret, vid lövhyddefesten,

[11] quando todo o Israel vier a comparecer perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que este escolher, lerás esta lei diante de todo o Israel.

[11]då hela Israel träder fram inför Herren, din Gud, på den plats som han väljer ut, skall du läsa denna lag, så att hela Israel får höra den.

[12] Ajuntai o povo, os homens, as mulheres, os meninos e o estrangeiro que está dentro da vossa cidade, para que ouçam, e aprendam, e temam o SENHOR, vosso Deus, e cuidem de cumprir todas as palavras desta lei;

[12]Samla då hela folket, män, kvinnor och barn, och de invandrare som finns i dina städer, så att alla får lyssna och lära sig att frukta Herren, er Gud, och troget följa allt som står i denna lag.

[13] para que seus filhos que não a souberem ouçam e aprendam a temer o SENHOR, vosso Deus, todos os dias que viverdes sobre a terra à qual ides, passando o Jordão, para a possuir.

[13]Även barnen, som ännu inte känner till den, skall lyssna, så att de lär sig att frukta Herren, er Gud, så länge ni lever i det land ni tar i besittning när ni går över Jordan.«

A futura rebeldia de Israel

[14] Disse o SENHOR a Moisés: Eis que os teus dias são chegados, para que morras; chama Josué, e apresentai-vos na tenda da congregação, para que eu lhe dê ordens. Assim, foram Moisés e Josué e se apresentaram na tenda da congregação.

Herren ger Mose sången om Israel

[14]Herren sade till Mose: »Tiden för din död närmar sig. Kalla till dig Josua och ställ er sedan i uppenbarelsetältet, så skall jag ge honom hans uppdrag.« Mose och Josua gick, och de ställde sig i uppenbarelsetältet.

[15] Então, o SENHOR apareceu, ali, na coluna de nuvem, a qual se deteve sobre a porta da tenda.

[15]Där visade sig Herren i en molnpelare, som stannade vid ingången till tältet.

[16] Disse o SENHOR a Moisés: Eis que estás para dormir com teus pais; e este povo se levantará, e se prostituirá, indo após

[16]Herren sade till Mose: »När du har gått till vila hos dina fäder kommer detta folk att vara otroget med de främmande

deuses estranhos na terra para cujo meio vai, e me deixará, e anulará a aliança que fiz com ele.

[17] Nesse dia, a minha ira se acenderá contra ele; desampará-lo-ei e dele esconderei o rosto, para que seja devorado; e tantos males e angústias o alcançarão, que dirá naquele dia: Não nos alcançaram estes males por não estar o nosso Deus no meio de nós?

[18] Esconderei, pois, certamente, o rosto naquele dia, por todo o mal que tiverem feito, por se haverem tornado a outros deuses.

[19] Escrevei para vós outros este cântico e ensinai-o aos filhos de Israel; ponde-o na sua boca, para que este cântico me seja por testemunha contra os filhos de Israel.

[20] Quando eu tiver introduzido o meu povo na terra que mana leite e mel, a qual, sob juramento, prometi a seus pais, e, tendo ele comido, e se fartado, e engordado, e houver tornado a outros deuses, e os houver servido, e me irritado, e anulado a minha aliança;

[21] e, quando o tiverem alcançado muitos males e angústias, então, este cântico responderá contra ele por testemunha, pois a sua descendência, sempre, o trará na boca; porquanto conheço os desígnios que, hoje, estão formulando, antes que o introduza na terra que, sob juramento, prometi.

gudarna i det land de nu kommer till, de skall överge mig och bryta det förbund som jag har slutit med dem.

[17]Då skall min vrede flamma upp mot dem. Jag kommer att överge dem och dölja mitt ansikte för dem. När de då blir fiendens rov och drabbas av många olyckor och svårigheter skall de säga sig: ’Det är för att vår Gud inte är med oss som dessa olyckor drabbar oss.’

[18]Men eftersom de har gjort så mycket ont och vänt sig till andra gudar skall jag dölja mitt ansikte för dem.

[19]Skriv ner den sång jag ger er; du skall lära israeliterna den. Lägg den i deras mun, ty denna sång skall vittna för mig mot dem.

[20]När jag leder dem in i det land som jag med ed lovade deras fäder, detta som flödar av mjölk och honung, kommer de att äta sig mätta och feta. Då vänder de sig till andra gudar och tjänar dem; de börjar förakta mig och bryter förbundet med mig.

[21]När de sedan drabbas av många olyckor och svårigheter skall denna sång vittna inför dem, ty deras efterkommande har den på sina läppar och glömmer den inte. Jag vet hur de är sinnade redan nu, innan jag har fört dem in i det land som jag med ed har lovat dem.«

[22] Assim, Moisés, naquele mesmo dia, escreveu este cântico e o ensinou aos filhos de Israel.

[23] Ordenou o SENHOR a Josué, filho de Num, e disse: Sê forte e corajoso, porque tu introduzirás os filhos de Israel na terra que, sob juramento, lhes prometi; e eu serei contigo.

O Livro da Lei posto ao lado da arca

[24] Tendo Moisés acabado de escrever, integralmente, as palavras desta lei num livro,

[25] deu ordem aos levitas que levavam a arca da Aliança do SENHOR, dizendo:

[26] Tomai este Livro da Lei e ponde-o ao lado da arca da Aliança do SENHOR, vosso Deus, para que ali esteja por testemunha contra ti.

[27] Porque conheço a tua rebeldia e a tua dura cerviz. Pois, se, vivendo eu, ainda hoje, convosco, sois rebeldes contra o SENHOR, quanto mais depois da minha morte?

[28] Ajuntai perante mim todos os anciãos das vossas tribos e vossos oficiais, para que eu fale aos seus ouvidos estas palavras e contra eles, por testemunhas, tomarei os céus e a terra.

[29] Porque sei que, depois da minha morte, por certo, procedereis corruptamente e vos desviareis do caminho que vos tenho ordenado; então, este mal vos alcançará nos últimos dias, porque fareis mal perante o SENHOR, provocando-o à ira com as obras das vossas mãos.

O cântico de Moisés

[22]Samma dag skrev Mose ner denna sång och lät israeliterna lära sig den.

[23]Och Herren gav Josua, Nuns son, hans uppdrag, han sade: »Var tapper och stark! Det är du som skall leda israeliterna in i det land som jag med ed har lovat dem. Jag skall vara med dig.«

Slutliga anvisningar till leviterna

[24]När Mose hade skrivit ner denna lag i en bokrulle, från början till slut,

[25]befallde han leviterna, som bar Herrens förbundsark:

[26]»Tag denna lagbok och lägg den intill Herrens, er Guds, förbundsark. Där skall den vara ett vittne mot dig, Israel,

[27]ty jag vet hur trotsig och styvnackad du är. Redan nu, när jag ännu lever bland er, är ni trotsiga mot Herren, och värre kommer det att bli efter min död.

[28]Samla nu alla era stamäldste och era förmän hos mig, så skall de få lyssna till mina ord, och jag skall ta himmel och jord till vittnen mot folket.

[29]Ty jag vet att ni efter min död kommer att göra något förfärligt och lämna den väg som jag har befallt er att gå. I kommande dagar skall olycka drabba er, när ni gör det som är ont i Herrens ögon och väcker hans vrede med era gärningar.«

Moses sång

[30] Então, Moisés pronunciou, integralmente, as palavras deste cântico aos ouvidos de toda a congregação de Israel:

Deuteronômio 32

[1] Inclinai os ouvidos, ó céus, e falarei; e ouça a terra as palavras da minha boca.
[2] Goteje a minha doutrina como a chuva, destile a minha palavra como o orvalho, como chuvisco sobre a relva e como gotas de água sobre a erva.
[3] Porque proclamarei o nome do SENHOR. Engrandecei o nosso Deus.
[4] Eis a Rocha! Suas obras são perfeitas, porque todos os seus caminhos são juízo; Deus é fidelidade, e não há nele injustiça; é justo e reto.
[5] Procederam corruptamente contra ele, já não são seus filhos, e sim suas manchas; é geração perversa e deformada.

[6] É assim que recompensas ao SENHOR, povo louco e ignorante? Não é ele teu pai, que te adquiriu, te fez e te estabeleceu?

[7] Lembra-te dos dias da antiguidade, atenta para os anos de gerações e gerações; pergunta a teu pai, e ele te informará, aos teus anciãos, e eles to dirão.
[8] Quando o Altíssimo distribuía as heranças às nações, quando separava os filhos dos homens uns dos outros, fixou os limites dos povos, segundo o número dos filhos de Israel.

[30]Inför alla de församlade israeliterna framförde Mose denna sång, från början till slut:

5 Mos 32

[1]Lyssna, himmel, när jag talar, må jorden höra mina ord!

[2]Som strömmande regn är min lära, som daggen faller mina ord, som skurar över grönska, som duggregn över gräs.

[3]Herrens ära vill jag förkunna. Prisa vår Guds storhet!
[4]Han är vår klippa, hans verk är utan brist, hans vägar alltid de rätta. Han är en trofast Gud, fri från allt ont, han är rättfärdig och rättvis.

[5]Med tiden sveks han av sina barn, ett falskt och bakslugt släkte.

[6]Är det så du lönar Herren, du vettlösa, dåraktiga folk? Är han inte din fader och skapare, han som gjorde dig, som formade dig?

[7]Tänk på svunna tider, framfarna släktens år. Fråga din far, han kan berätta, de gamla, de vet att förklara.

[8]När den Högste gav land åt folken och skilde dem från varandra, när han fördelade deras områden efter gudasönernas antal,

[9] Porque a porção do SENHOR é o seu povo; Jacó é a parte da sua herança.
[10] Achou-o numa terra deserta e num ermo solitário povoado de uivos; rodeou-o e cuidou dele, guardou-o como a menina dos olhos.
[11] Como a águia desperta a sua ninhada e voeja sobre os seus filhotes, estende as asas e, tomando-os, os leva sobre elas,
[12] assim, só o SENHOR o guiou, e não havia com ele deus estranho.

[13] Ele o fez cavalgar sobre os altos da terra, comer as messes do campo, chupar mel da rocha e azeite da dura pederneira,

[14] coalhada de vacas e leite de ovelhas, com a gordura dos cordeiros, dos carneiros que pastam em Basã e dos bodes, com o mais escolhido trigo; e bebeste o sangue das uvas, o mosto.
[15] Mas, engordando-se o meu amado, deu coices; engordou-se, engrossou-se, ficou nédio e abandonou a Deus, que o fez, desprezou a Rocha da sua salvação.

[16] Com deuses estranhos o provocaram a zelos, com abominações o irritaram.

[17] Sacrifícios ofereceram aos demônios, não a Deus; a deuses que não conheceram, novos deuses que vieram há pouco, dos quais não se estremeceram seus pais.
[18] Olvidaste a Rocha que te gerou; e te esqueceste do Deus que te deu o ser.

[9]då blev Jakob Herrens andel, Israel hans arv och egendom.
[10]Han fann honom i öknen, i den ödsliga, ylande ödemarken. Han gav honom värn och vård, skyddade honom som sin ögonsten.
[11]Som en örn lockar ungarna ur redet och sedan svävar över dem, så bredde han ut sina vingar och bar honom på sin rygg.
[12]Herren ensam visade vägen, ingen annan, främmande gud.
[13]Han förde honom fram över landets höjder och lät honom äta av åkerns gröda, mättade honom med honung från bergen, olja från flinthårda klippan,

[14]grädde från korna, mjölk från fåren, fett från lammen, baggar och bockar från Bashan och det allra finaste vete. Druvans blod blev ditt vin. Jakob åt och blev mätt.

[15]Men när Jeshurun blev fet slog han bakut — du blev fet, du blev tjock och stinn. Han övergav Gud, sin skapare, förkastade sin räddande klippa.
[16]De retade hans svartsjuka med främmande gudar, de väckte hans vrede med vidrigheter.
[17]De offrade åt demoner som inte är gudar, åt gudar som var okända för dem, nya gudar som nyss hade kommit, obekanta för era fäder.
[18]Klippan, ditt ursprung, försummade du, du glömde den Gud som gav dig liv.

[19] Viu isto o SENHOR e os desprezou, por causa da provocação de seus filhos e suas filhas;

[19] I vrede över vad han såg förkastade Herren sina söner och döttrar.

[20] e disse: Esconderei deles o rosto, verei qual será o seu fim; porque são raça de perversidade, filhos em quem não há lealdade.

[20] Han sade: »Jag skall dölja mitt ansikte, jag vill se hur det går för dem då, för detta svekfulla släkte, barn som ingen kan lita på.

[21] A zelos me provocaram com aquilo que não é Deus; com seus ídolos me provocaram à ira; portanto, eu os provocarei a zelos com aquele que não é povo; com louca nação os despertarei à ira.

[21] De retade mig med gudar som inte är gudar, väckte min vrede med sina beläten. Jag skall reta dem med ett folk som inte är ett folk, väcka deras vrede med vettvillingar.

[22] Porque um fogo se acendeu no meu furor e arderá até ao mais profundo do inferno, consumirá a terra e suas messes e abrasará os fundamentos dos montes.

[22] Min vrede har tänt en eld, en eld som tränger till dödsrikets djup. Den förtär jorden och dess gröda, bränner bergen ända till grunden.

[23] Amontoarei males sobre eles; as minhas setas esgotarei contra eles.

[23] Jag skall överhopa dem med olyckor, skjuta alla mina pilar mot dem.

[24] Consumidos serão pela fome, devorados pela febre e peste violenta; e contra eles enviarei dentes de feras e ardente peçonha de serpentes do pó.

[24] De skall förtvina av hunger, förtäras av pest och pinande farsot. Jag släpper lös rovdjur med vassa tänder och krälande, giftiga ormar.

[25] Fora devastará a espada, em casa, o pavor, tanto ao jovem como à virgem, tanto à criança de peito como ao homem encanecido.

[25] Ute skall svärdet härja, inomhus skräcken, bland ynglingar och flickor, spädbarn och grånade män.

[26] Eu teria dito: Por todos os cantos os espalharei e farei cessar a sua memória dentre os homens,

[26] Jag skulle vilja krossa dem och utplåna minnet av dem,

[27] se eu não tivesse receado a provocação do inimigo, para que os seus adversários não se iludam, para que não digam: A nossa mão tem prevalecido, e não foi o SENHOR quem fez tudo isto.

[27] men jag fruktar fiendens hån, att motståndarna skulle ta miste och tro att det var deras egen styrka och inte Herren som gjorde det.«

28 Porque o meu povo é gente falta de conselhos, e neles não há entendimento.

29 Tomara fossem eles sábios! Então, entenderiam isto e atentariam para o seu fim.

30 Como poderia um só perseguir mil, e dois fazerem fugir dez mil, se a sua Rocha lhos não vendera, e o SENHOR lhos não entregara?

31 Porque a rocha deles não é como a nossa Rocha; e os próprios inimigos o atestam.

32 Porque a sua vinha é da vinha de Sodoma e dos campos de Gomorra; as suas uvas são uvas de veneno, seus cachos, amargos;

33 o seu vinho é ardente veneno de répteis e peçonha terrível de víboras.

34 Não está isto guardado comigo, selado nos meus tesouros?

35 A mim me pertence a vingança, a retribuição, a seu tempo, quando resvalar o seu pé; porque o dia da sua calamidade está próximo, e o seu destino se apressa em chegar.

36 Porque o SENHOR fará justiça ao seu povo e se compadecerá dos seus servos, quando vir que o seu poder se foi, e já não há nem escravo nem livre.

37 Então, dirá: Onde estão os seus deuses? E a rocha em quem confiavam?

38 Deuses que comiam a gordura de seus sacrifícios e bebiam o vinho de suas libações? Levantem-se eles e vos ajudem, para que haja esconderijo para vós outros!

28Det är ett folk som inte lyder råd, ett folk som saknar insikt.

29Om de vore förståndiga, skulle de begripa det som skett och inse vad som väntar dem.

30Hur kan en man slå tusen på flykten eller två jaga bort tio tusen, om inte Herren hade sålt dem, deras klippa hade utlämnat dem?

31Våra fienders klippa är inte som vår, om detta kan de själva döma.

32Deras vinstock kommer från Sodom och har vuxit på Gomorras terrasser. Deras druvor är giftiga druvor, klasar med bitter smak.

33Deras vin är ormgift, kobrors frätande etter.

34»Allt har jag sparat hos mig, det är förseglat i mina förråd,

35tills vedergällningens dag är inne, hämndens dag, då de vacklar. Deras olycksdag är nära, det som väntar dem kommer snart.«

36Ja, Herren skaffar rätt åt sitt folk och förbarmar sig över sina tjänare, då han ser att de inte orkar mer, att det är ute med hög som låg.

37Då frågar han: »Var är deras gudar, klippan som var deras tillflykt,

38de som åt fettet vid deras slaktoffer och drack vinet vid deras dryckesoffer? Må de gripa in och hjälpa er, låt dem ge er skydd!

[39] Vede, agora, que Eu Sou, Eu somente, e mais nenhum deus além de mim; eu mato e eu faço viver; eu firo e eu saro; e não há quem possa livrar alguém da minha mão.
[40] Levanto a mão aos céus e afirmo por minha vida eterna:
[41] se eu afiar a minha espada reluzente, e a minha mão exercitar o juízo, tomarei vingança contra os meus adversários e retribuirei aos que me odeiam.
[42] Embriagarei as minhas setas de sangue (a minha espada comerá carne), do sangue dos mortos e dos prisioneiros, das cabeças cabeludas do inimigo.

[43] Louvai, ó nações, o seu povo, porque o SENHOR vingará o sangue dos seus servos, tomará vingança dos seus adversários e fará expiação pela terra do seu povo.

[44] Veio Moisés e falou todas as palavras deste cântico aos ouvidos do povo, ele e Josué, filho de Num.

[45] Tendo Moisés falado todas estas palavras a todo o Israel,
[46] disse-lhes: Aplicai o coração a todas as palavras que, hoje, testifico entre vós, para que ordeneis a vossos filhos que cuidem de cumprir todas as palavras desta lei.
[47] Porque esta palavra não é para vós outros coisa vã; antes, é a vossa vida; e, por esta mesma palavra, prolongareis os dias na terra à qual, passando o Jordão, ides para a possuir.

O Último Dia da Vida de Moisés
Moisés vê do monte Nebo a terra de Canaã

[39]Vet att jag är Gud, jag och ingen annan. Det är jag som ger död och liv, jag som sårar och läker, ingen kan rycka något ur min hand.
[40]Jag lyfter handen mot himlen och säger: Så sant jag lever i evighet
[41]skall jag vässa mitt blixtrande svärd och gripa mitt koger. Jag skall hämnas på mina fiender och straffa alla som hatar mig.

[42]Mina pilar skall berusas av blod, av blod från fallna och fångar, mitt svärd skall äta köttet av fiendens trotsiga ledare.«

[43]Så jubla, du himmel, med hans folk, och hylla honom, alla gudar, ty han hämnar sina söners blod, han tar hämnd på sina fiender och straffar sina motståndare. Han renar landet åt sitt folk.
[44]Tillsammans med Hosea, Nuns son, ställde sig Mose inför folket och framförde hela denna sång.

Slutord från Mose till folket och från Herren till Mose

[45]När Mose hade avslutat detta tal till hela Israel
[46]sade han till folket: »Alla de varningsord som jag nu har gett er skall ni lägga på hjärtat, så att ni kan lära era barn att troget följa allt som står i denna lag.

[47]Det är inga tomma ord, det gäller livet för er. Om ni följer dessa ord får ni leva länge i det land som ni tar i besittning när ni går över Jordan.«

[48] Naquele mesmo dia, falou o SENHOR a Moisés, dizendo:
[49] Sobe a este monte de Abarim, ao monte Nebo, que está na terra de Moabe, defronte de Jericó, e vê a terra de Canaã, que aos filhos de Israel dou em possessão.
[50] E morrerás no monte, ao qual terás subido, e te recolherás ao teu povo, como Arão, teu irmão, morreu no monte Hor e se recolheu ao seu povo,
[51] porquanto prevaricastes contra mim no meio dos filhos de Israel, nas águas de Meribá de Cades, no deserto de Zim, pois me não santificastes no meio dos filhos de Israel.
[52] Pelo que verás a terra defronte de ti, porém não entrarás nela, na terra que dou aos filhos de Israel.

[48]Samma dag talade Herren till Mose:

[49]»Gå upp i Avarimbergen här, till berget Nebo, som ligger i Moab mitt emot Jeriko, och se ut över Kanaans land, som jag skall göra till israeliternas egendom.

[50]Där uppe på berget skall du dö och förenas med dina fäder, liksom din bror Aron dog på berget Hor och förenades med sina fäder,

[51]detta därför att ni var trolösa mot mig vid Merivavattnet i Kadesh i Sinöknen och inte höll mig helig bland israeliterna.

[52]Du skall få se landet på avstånd, men du får inte komma in i det land som jag skall ge israeliterna.«

Deuteronômio 33

A bênção de Moisés

[1] Esta é a bênção que Moisés, homem de Deus, deu aos filhos de Israel, antes da sua morte.
[2] Disse, pois: O SENHOR veio do Sinai e lhes alvoreceu de Seir, resplandeceu desde o monte Parã; e veio das miríades de santos; à sua direita, havia para eles o fogo da lei.
[3] Na verdade, amas os povos; todos os teus santos estão na tua mão; eles se colocam a teus pés e aprendem das tuas palavras.
[4] Moisés nos prescreveu a lei por herança da congregação de Jacó.

5 Mos 33

Moses välsignelse

[1]Detta är den välsignelse som gudsmannen Mose gav israeliterna före sin död.

[2]Han sade: Herren kommer från Sinai, från Seir går han upp över sitt folk, från berget Paran träder han fram i glans. Han närmar sig från Kadeshöknen, han går längs Moabs branter.

[3]Du älskar stammarna och har alla heliga i din hand. [---]

[4]Mose gav oss en lag. Jakobs församling är Herrens egendom.

[5] E o SENHOR se tornou rei ao seu povo amado, quando se congregaram os cabeças do povo com as tribos de Israel.

[6] Viva Rúben e não morra; e não sejam poucos os seus homens!

[7] Isto é o que disse de Judá: Ouve, ó SENHOR, a voz de Judá e introduze-o no seu povo; com as tuas mãos, peleja por ele e sê tu ajuda contra os seus inimigos.

[8] De Levi disse: Dá, ó Deus, o teu Tumim e o teu Urim para o homem, teu fidedigno, que tu provaste em Massá, com quem contendeste nas águas de Meribá;

[9] aquele que disse a seu pai e a sua mãe: Nunca os vi; e não conheceu a seus irmãos e não estimou a seus filhos, pois guardou a tua palavra e observou a tua aliança.

[10] Ensinou os teus juízos a Jacó e a tua lei, a Israel; ofereceu incenso às tuas narinas e holocausto, sobre o teu altar.

[11] Abençoa o seu poder, ó SENHOR, e aceita a obra das suas mãos, fere os lombos dos que se levantam contra ele e o aborrecem, para que nunca mais se levantem.

[12] De Benjamim disse: O amado do SENHOR habitará seguro com ele; todo o dia o SENHOR o protegerá, e ele descansará nos seus braços.

[13] De José disse: Bendita do SENHOR seja a sua terra, com o que é mais excelente dos céus, do orvalho e das profundezas,

[5]Han blev Jeshuruns konung när folkets hövdingar samlades, alla Israels stammar.

[6]Ruben skall leva och inte dö, men hans män skall inte bli många.

[7]Och om Juda sade han detta: Herre, hör Judas rop, låt honom förenas med sitt folk som han har kämpat för. Hjälp honom mot hans fiender!

[8]Om Levi sade han: Åt Levi dina tummim, dina urim åt din trofaste, som du satte på prov vid Massa och utmanade vid Merivavattnet.

[9]»Jag har aldrig sett dem«, sade han om sin far och mor. Han kändes inte vid sina bröder och ville inte veta av sina barn. Nej, Levis stam har följt ditt ord och hållit förbundet med dig.

[10]De lär Jakob dina föreskrifter, de lär Israel din lag. De låter offerrök stiga till din näsa och lägger heloffer på ditt altare.

[11]Herre, välsigna hans kraft, låt allt han gör behaga dig! Krossa hans motståndares höfter, hans fiender skall inte resa sig igen.

[12]Om Benjamin sade han: Den Herren älskar lever i frid. Herren skyddar honom alltid, han bor bland Benjamins kullar.

[13]Om Josef sade han: Herren har välsignat hans land med rikedomar från himlen därovan och från djupet som vilar därnedan,

[14] com o que é mais excelente daquilo que o sol amadurece e daquilo que os meses produzem,

[14]med rikedomar som mognar i solen, som växer månad för månad,

[15] com o que é mais excelente dos montes antigos e mais excelente dos outeiros eternos,

[15]med det bästa från de urgamla bergen, med de eviga höjdernas skatter,

[16] com o que é mais excelente da terra e da sua plenitude e da benevolência daquele que apareceu na sarça; que tudo isto venha sobre a cabeça de José, sobre a cabeça do príncipe entre seus irmãos.

[16]med alla rikedomar jorden ger — gåvor från honom som var i törnbusken. Låt allt detta hopas över Josefs huvud, över hjässan på fursten bland bröder.

[17] Ele tem a imponência do primogênito do seu touro, e as suas pontas são como as de um boi selvagem; com elas rechaçará todos os povos até às extremidades da terra. Tais, pois, as miríades de Efraim, e tais, os milhares de Manassés.

[17]Ståtlig är han, tjurens förstfödde. Hans horn är som vildoxens horn, med dem kan han stånga folken, alla som finns på jorden. Så gör Efraims tiotusenden och Manasses tusenden.

[18] De Zebulom disse: Alegra-te, Zebulom, nas tuas saídas marítimas, e tu, Issacar, nas tuas tendas.

[18]Om Sebulon sade han: Gläd dig, Sebulon, när du ger dig ut, och du, Isaskar, i dina tält!

[19] Os dois chamarão os povos ao monte; ali apresentarão ofertas legítimas, porque chuparão a abundância dos mares e os tesouros escondidos da areia.

[19]De bjuder stammarna till berget, där de offrar rätta offer. De närs av havets överflöd och sandens gömda skatter.

[20] De Gade disse: Bendito aquele que faz dilatar Gade, o qual habita como a leoa e despedaça o braço e o alto da cabeça.

[20]Om Gad sade han: Lovad vare han som ger livsrum åt Gad! Som ett lejon är Gad där han bor, han söndersliter bog och huvud.

[21] E se proveu da melhor parte, porquanto ali estava escondida a porção do chefe; ele marchou adiante do povo, executou a justiça do SENHOR e os seus juízos para com Israel.

[21]Han utsåg den bästa delen åt sig, ett land som anstår en härskare. När folkets hövdingar samlades lät han Herrens rättvisa råda och fällde domar i Israel.

[22] De Dã disse: Dã é leãozinho; saltará de Basã.

[22]Om Dan sade han: Dan är ett ungt lejon som störtar fram från Bashan.

[23] De Naftali disse: Naftali goza de favores e, cheio da bênção do SENHOR, possuirá o lago e o Sul.
[24] De Aser disse: Bendito seja Aser entre os filhos de Jacó, agrade a seus irmãos e banhe em azeite o pé.
[25] Sejam de ferro e de bronze os teus ferrolhos, e, como os teus dias, durará a tua paz.
[26] Não há outro, ó amado, semelhante a Deus, que cavalga sobre os céus para a tua ajuda e com a sua alteza sobre as nuvens.
[27] O Deus eterno é a tua habitação e, por baixo de ti, estende os braços eternos; ele expulsou o inimigo de diante de ti e disse: Destrói-o.
[28] Israel, pois, habitará seguro, a fonte de Jacó habitará a sós numa terra de cereal e de vinho; e os seus céus destilarão orvalho.
[29] Feliz és tu, ó Israel! Quem é como tu? Povo salvo pelo SENHOR, escudo que te socorre, espada que te dá alteza. Assim, os teus inimigos te serão sujeitos, e tu pisarás os seus altos.

[23]Om Naftali sade han: Naftali, mättad av nåd och fylld av Herrens välsignelse, får land i väster och söder.
[24]Om Asher sade han: Mest välsignad av sönerna är Asher. Må hans bröder älska honom, må han få vada i olja.
[25]Dina reglar skall vara av järn och brons, må din kraft bestå i alla dina dagar.
[26]Ingen är som Jeshuruns Gud. Han rider över himlen för att hjälpa dig, majestätiskt rider han på moln.
[27]Där uppe är urtidens Gud, hit ner når den Eviges armar. Han drev bort dina fiender och sade: Förinta dem!
[28]Så fick Israel bo i trygghet, Jakob fick leva i ostörd ro i ett land med säd och vin, under en himmel som skänker dagg.
[29]Lyckliga Israel, vem är som du? Du är ett folk som får hjälp av Herren, din skyddande sköld, ditt segrande svärd. Dina fiender skall krypa för dig, i triumf skall du gå fram över deras höjder.

Deuteronômio 34

A morte de Moisés

[1] Então, subiu Moisés das campinas de Moabe ao monte Nebo, ao cimo de Pisga, que está defronte de Jericó; e o SENHOR lhe mostrou toda a terra de Gileade até Dã;
[2] e todo o Naftali, e a terra de Efraim, e Manassés; e toda a terra de Judá até ao mar ocidental;

5 Mos 34

Moses död

[1]Mose gick från Moabs hedar upp till berget Nebo, högst uppe på Pisga, som ligger mitt emot Jeriko, och Herren visade honom hela landet: Gilead ända till Dan,
[2]hela Naftali, vidare Efraims och Manasses land och hela Judas land ända till havet i väster,

[3] e o Neguebe e a campina do vale de Jericó, a cidade das Palmeiras, até Zoar.

[3]Negevöknen och Jordanslätten, dalen där Jeriko, Palmstaden, ligger, och ända ner till Soar.

[4] Disse-lhe o SENHOR: Esta é a terra que, sob juramento, prometi a Abraão, a Isaque e a Jacó, dizendo: à tua descendência a darei; eu te faço vê-la com os próprios olhos; porém não irás para lá.

[4]Herren sade till honom: »Detta är landet som jag med ed lovade Abraham, Isak och Jakob att ge åt deras efterkommande. Jag låter dig se det med dina egna ögon, men du kommer inte att gå över dit.«

[5] Assim, morreu ali Moisés, servo do SENHOR, na terra de Moabe, segundo a palavra do SENHOR.

[5]Där i Moab dog Herrens tjänare Mose, så som Herren hade sagt.

[6] Este o sepultou num vale, na terra de Moabe, defronte de Bete-Peor; e ninguém sabe, até hoje, o lugar da sua sepultura.

[6]Han begravde honom i dalen mitt emot Bet Pegor i Moab; än i dag vet ingen var graven finns.

[7] Tinha Moisés a idade de cento e vinte anos quando morreu; não se lhe escureceram os olhos, nem se lhe abateu o vigor.

[7]Mose var hundratjugo år gammal när han dog, men hans ögon hade inte försvagats, och hans kraft hade inte sinat.

[8] Os filhos de Israel prantearam Moisés por trinta dias, nas campinas de Moabe; então, se cumpriram os dias do pranto no luto por Moisés.

[8]Israeliterna begrät Mose och sörjde honom i trettio dagar på Moabs hedar, tills sorgetiden var slut.

[9] Josué, filho de Num, estava cheio do espírito de sabedoria, porquanto Moisés impôs sobre ele as mãos; assim, os filhos de Israel lhe deram ouvidos e fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

[9]Josua, Nuns son, hade fyllts av vishetens ande när Mose lade sina händer på honom. Israeliterna lyssnade på honom och gjorde som Herren hade befallt Mose.

[10] Nunca mais se levantou em Israel profeta algum como Moisés, com quem o SENHOR houvesse tratado face a face,

[10]Aldrig mer har det i Israel framträtt en sådan profet som Mose, som Herren mötte ansikte mot ansikte:

[11] no tocante a todos os sinais e maravilhas que, por mando do SENHOR, fez na terra do Egito, a Faraó, a todos os seus oficiais e a toda a sua terra;

[11]minns alla de tecken och under som Herren sände honom att göra i Egypten, med farao och hela hans hov och hela hans land,

[12] e no tocante a todas as obras de sua poderosa mão e aos grandes e terríveis feitos que operou Moisés à vista de todo o Israel.

[12]och alla de skräckinjagande stordåd som Mose utförde med sin starka hand i hela Israels åsyn.

O livro de Josué

Josué 1

Deus fala a Josué e anima-o

[1] Sucedeu, depois da morte de Moisés, servo do SENHOR, que este falou a Josué, filho de Num, servidor de Moisés, dizendo:

[2] Moisés, meu servo, é morto; dispõe-te, agora, passa este Jordão, tu e todo este povo, à terra que eu dou aos filhos de Israel.

[3] Todo lugar que pisar a planta do vosso pé, vo-lo tenho dado, como eu prometi a Moisés.

[4] Desde o deserto e o Líbano até ao grande rio, o rio Eufrates, toda a terra dos heteus e até ao mar Grande para o poente do sol será o vosso limite.

[5] Ninguém te poderá resistir todos os dias da tua vida; como fui com Moisés, assim serei contigo; não te deixarei, nem te desampararei.

[6] Sê forte e corajoso, porque tu farás este povo herdar a terra que, sob juramento, prometi dar a seus pais.

[7] Tão-somente sê forte e mui corajoso para teres o cuidado de fazer segundo toda a lei que meu servo Moisés te ordenou; dela não te desvies, nem para a direita nem para a esquerda, para que sejas bem-sucedido por onde quer que andares.

[8] Não cesses de falar deste Livro da Lei; antes, medita nele dia e noite, para que tenhas cuidado de fazer segundo tudo quanto nele está escrito; então, farás

Josua

Josua 1

Övergången av Jordan förbereds

[1]När Mose, Herrens tjänare, var död sade Herren till Moses medhjälpare Josua, Nuns son:

[2]»Min tjänare Mose är död. Gå nu över Jordan med hela detta folk till det land jag ger åt dem, åt israeliterna.

[3]Varje fotsbredd mark ni trampar ger jag er, så som jag lovat Mose.

[4]Från öknen och från Libanon fram till den stora floden, Eufrat — allt hettitiskt land — och till Medelhavet i väster skall ert område sträcka sig.

[5]Ingen skall kunna hålla stånd mot dig så länge du lever. Jag skall vara med dig som jag var med Mose och inte svika dig, inte överge dig.

[6]Var tapper och stark! Du skall göra till detta folks egendom det land som jag med ed lovat att ge deras fäder.

[7]Så var tapper och stark! Följ troget den lag som min tjänare Mose gav dig. Vik inte av från den åt vare sig höger eller vänster, så får du framgång i allt vad du gör.

[8]Ha alltid denna lag på dina läppar, läs lagens bok dag och natt, så att du troget följer allt som står skrivet där. Då kommer allt du gör att lyckas, då får du framgång.

prosperar o teu caminho e serás bem-sucedido.

[9] Não to mandei eu? Sê forte e corajoso; não temas, nem te espantes, porque o SENHOR, teu Deus, é contigo por onde quer que andares.

[9]Jag har ju sagt: Var tapper och stark! Låt dig inte skrämmas, bli inte förskräckt! Herren, din Gud, är med dig i allt vad du gör.«

Preparação para atravessar o Jordão

[10] Então, deu ordem Josué aos príncipes do povo, dizendo:

[10]Josua befallde då folkets förmän

[11] Passai pelo meio do arraial e ordenai ao povo, dizendo: Provede-vos de comida, porque, dentro de três dias, passareis este Jordão, para que entreis na terra que vos dá o SENHOR, vosso Deus, para a possuirdes.

[11]att gå runt i lägret och säga till folket: »Gör i ordning proviant! Om tre dagar skall ni gå över Jordan och komma till det land som Herren, er Gud, ger er och ta det i besittning.”

[12] Falou Josué aos rubenitas, e aos gaditas, e à meia tribo de Manassés, dizendo:

[12]Till rubeniterna, gaditerna och halva Manasses stam sade Josua:

[13] Lembrai-vos do que vos ordenou Moisés, servo do SENHOR, dizendo: O SENHOR, vosso Deus, vos concede descanso e vos dá esta terra.

[13]»Tänk på de anvisningar ni fick av Herrens tjänare Mose, när han sade att Herren, er Gud, skulle ge er detta land och låta er bli bofasta.

[14] Vossas mulheres, vossos meninos e vosso gado fiquem na terra que Moisés vos deu deste lado do Jordão; porém vós, todos os valentes, passareis armados na frente de vossos irmãos e os ajudareis,

[14]Era kvinnor och barn och er boskap skall stanna kvar i landet som Mose gett er öster om Jordan. Men ni själva, alla tappra krigare, skall ställa upp till strid och gå över i spetsen för era bröder och hjälpa dem,

[15] até que o SENHOR conceda descanso a vossos irmãos, como a vós outros, e eles também tomem posse da terra que o SENHOR, vosso Deus, lhes dá; então, tornareis à terra da vossa herança e possuireis a que vos deu Moisés, servo do SENHOR, deste lado do Jordão, para o nascente do sol.

[15]tills Herren har låtit dem bli bofasta liksom ni själva och även de har intagit det land som Herren, er Gud, ger dem. Sedan kan ni återvända till det land som är er egendom, det land som Herrens tjänare Mose gav er på andra sidan Jordan, den östra sidan.”

[16] Então, responderam a Josué, dizendo: Tudo quanto nos ordenaste faremos e aonde quer que nos enviares iremos.

[16]De svarade Josua: »Allt du befallt oss skall vi göra, och vart du än sänder oss skall vi gå.

[17] Como em tudo obedecemos a Moisés, assim obedeceremos a ti; tão-somente seja o SENHOR, teu Deus, contigo, como foi com Moisés.

[17]Som vi lydde Mose skall vi lyda dig, må bara Herren, din Gud, vara med dig, som han var med Mose.

[18] Todo homem que se rebelar contra as tuas ordens e não obedecer às tuas palavras em tudo quanto lhe ordenares será morto; tão-somente sê forte e corajoso.

[18]Var och en som trotsar ditt ord och inte lyder dig i allt du befaller skall dödas. Var tapper och stark!«

Josué 2

Espias mandados a Jericó. Raabe

[1] De Sitim enviou Josué, filho de Num, dois homens, secretamente, como espias, dizendo: Andai e observai a terra e Jericó. Foram, pois, e entraram na casa de uma mulher prostituta, cujo nome era Raabe, e pousaram ali.

[2] Então, se deu notícia ao rei de Jericó, dizendo: Eis que, esta noite, vieram aqui uns homens dos filhos de Israel para espiar a terra.

[3] Mandou, pois, o rei de Jericó dizer a Raabe: Faze sair os homens que vieram a ti e entraram na tua casa, porque vieram espiar toda a terra.

[4] A mulher, porém, havia tomado e escondido os dois homens; e disse: É verdade que os dois homens vieram a mim, porém eu não sabia donde eram.

[5] Havendo-se de fechar a porta, sendo já escuro, eles saíram; não sei para onde

Josua 2

De två spejarna i Rachavs hus

[1]Från Shittim sände Josua, Nuns son, ut två män som spejare med uppdrag att se närmare på landet och på Jeriko. De gav sig i väg och kom till en sköka som hette Rachav och låg över i hennes hus.

[2]Men när Jerikos kung fick reda på att israelitiska män hade kommit om natten för att utforska landet

[3]sände han bud till Rachav: »Skicka ut männen som kom till ditt hus, de är här för att utforska landet.«

[4]Kvinnan gömde de båda männen och svarade: »Visst kom de hit till mig, men inte vet jag var de var ifrån.

[5]När det blev mörkt och porten skulle stängas gick de ut, men jag vet inte vart de

foram; ide após eles depressa, porque os alcançareis.

[6] Ela, porém, os fizera subir ao eirado e os escondera entre as canas do linho que havia disposto em ordem no eirado.

[7] Foram-se aqueles homens após os espias pelo caminho que dá aos vaus do Jordão; e, havendo saído os que iam após eles, fechou-se a porta.

[8] Antes que os espias se deitassem, foi ela ter com eles ao eirado

[9] e lhes disse: Bem sei que o SENHOR vos deu esta terra, e que o pavor que infundis caiu sobre nós, e que todos os moradores da terra estão desmaiados.

[10] Porque temos ouvido que o SENHOR secou as águas do mar Vermelho diante de vós, quando saíeis do Egito; e também o que fizestes aos dois reis dos amorreus, Seom e Ogue, que estavam além do Jordão, os quais destruístes.

[11] Ouvindo isto, desmaiou-nos o coração, e em ninguém mais há ânimo algum, por causa da vossa presença; porque o SENHOR, vosso Deus, é Deus em cima nos céus e embaixo na terra.

[12] Agora, pois, jurai-me, vos peço, pelo SENHOR que, assim como usei de misericórdia para convosco, também dela usareis para com a casa de meu pai; e que me dareis um sinal certo

[13] de que conservareis a vida a meu pai e a minha mãe, como também a meus irmãos e a minhas irmãs, com tudo o que

gick. Fort efter dem, så hinner ni ifatt dem.«

[6]I själva verket hade hon fört männen upp på taket och dolt dem under linhalmen hon hade utbredd där.

[7]Kungens män tog upp jakten i riktning mot Jordan, åt vadställena till, och när förföljarna var ute stängdes porten.

[8]Innan männen lagt sig att sova gick Rachav upp till dem på taket.

[9]Hon sade: »Jag vet att Herren har gett landet åt er, skräck för er har fallit över oss, och modet sviker alla som bor i landet.

[10]Vi har ju hört hur Herren lät Sävhavets vatten torka bort inför er när ni drog ut ur Egypten och hur ni gjorde med de två amoreiska kungarna på andra sidan Jordan, Sichon och Og, som ni vigde åt förintelse.

[11]När vi fick höra det rann vårt mod bort, och vi kände oss maktlösa inför er. Ty Herren, er Gud, är Gud uppe i himlen och nere på jorden.

[12]Men nu har jag visat godhet mot er, så svär vid Herren att ni skall visa godhet mot min familj. Ge mig ett tecken på er trohet:

[13]låt min far, min mor, mina bröder och systrar och alla deras anhöriga behålla livet och slippa dö.«

têm, e de que livrareis a nossa vida da morte.

[14] Então, lhe disseram os homens: A nossa vida responderá pela vossa se não denunciardes esta nossa missão; e será, pois, que, dando-nos o SENHOR esta terra, usaremos contigo de misericórdia e de fidelidade.

[14]Männen svarade: »Vi borgar för er med våra liv, men du får inte förråda oss! När Herren ger oss landet skall vi visa dig godhet och trohet.«

[15] Ela, então, os fez descer por uma corda pela janela, porque a casa em que residia estava sobre o muro da cidade.

[15]Hon firade ner männen från fönstret med ett rep, ty hennes hus låg i stadsmuren, hon bodde inne i själva muren.

[16] E disse-lhes: Ide-vos ao monte, para que, porventura, vos não encontrem os perseguidores; escondei-vos lá três dias, até que eles voltem; e, depois, tomareis o vosso caminho.

[16]Och hon gav dem rådet: »Ge er upp i bergen så att inte förföljarna råkar på er, och håll er gömda där i tre dagar tills förföljarna har återvänt. Sedan kan ni fortsätta.«

[17] Disseram-lhe os homens: Desobrigados seremos deste teu juramento que nos fizeste jurar,

[17]Männen sade: »Vi kan bli lösta från den ed du lät oss svära.

[18] se, vindo nós à terra, não atares este cordão de fio de escarlata à janela por onde nos fizeste descer; e se não recolheres em casa contigo teu pai, e tua mãe, e teus irmãos, e a toda a família de teu pai.

[18]När vi kommer in i landet skall du fästa det här röda snöret i fönstret som du firat ner oss från och samla din far, din mor och dina bröder, hela din familj, hos dig i ditt hus.

[19] Qualquer que sair para fora da porta da tua casa, o seu sangue lhe cairá sobre a cabeça, e nós seremos inocentes; mas o sangue de qualquer que estiver contigo em casa caia sobre a nossa cabeça, se alguém nele puser mão.

[19]Går någon ut genom dörren till ditt hus, blir han själv skuld till sin död, och vi är oskyldiga. Men bär man hand på någon som är inne i ditt hus, blir vi skuld till hans död.

[20] Também, se tu denunciares esta nossa missão, seremos desobrigados do juramento que nos fizeste jurar.

[20]Och skulle du förråda oss, då är vi lösta från den ed du lät oss svära.« —

[21] E ela disse: Segundo as vossas palavras, assim seja. Então, os despediu; e eles se foram; e ela atou o cordão de escarlata à janela.

[22] Foram-se, pois, e chegaram ao monte, e ali ficaram três dias, até que voltaram os perseguidores; porque os perseguidores os procuraram por todo o caminho, porém não os acharam.

[23] Assim, os dois homens voltaram, e desceram do monte, e passaram, e vieram a Josué, filho de Num, e lhe contaram tudo quanto lhes acontecera;

[24] e disseram a Josué: Certamente, o SENHOR nos deu toda esta terra nas nossas mãos, e todos os seus moradores estão desmaiados diante de nós.

[21]»Som ni säger får det bli«, sade hon och lät dem gå. Och hon fäste det röda snöret i fönstret.

[22]Männen gav sig i väg upp i bergen och blev kvar där i tre dagar tills förföljarna återvänt. De hade letat efter männen utmed hela vägen och inte funnit dem.

[23]Då gick de två männen ner från bergen igen, gick över floden och kom till Josua, Nuns son, och berättade allt de varit med om.

[24]De sade: »Herren har gett hela landet i vårt våld, och modet sviker alla som bor i landet.«

Josué 3

A passagem do Jordão

[1] Levantou-se, pois, Josué de madrugada, e, tendo ele e todos os filhos de Israel partido de Sitim, vieram até ao Jordão e pousaram ali antes que passassem.

[2] Sucedeu, ao fim de três dias, que os oficiais passaram pelo meio do arraial

[3] e ordenaram ao povo, dizendo: Quando virdes a arca da Aliança do SENHOR, vosso Deus, e que os levitas sacerdotes a levam, partireis vós também do vosso lugar e a seguireis.

[4] Contudo, haja a distância de cerca de dois mil côvados entre vós e ela. Não vos chegueis a ela, para que conheçais o caminho pelo qual haveis de ir, visto que, por tal caminho, nunca passastes antes.

Josua 3

Övergången av Jordan

[1]Tidigt nästa morgon bröt Josua och alla israeliterna upp från Shittim och kom fram till Jordan, där de övernattade innan de gick över floden.

[2]Tre dagar därefter gick förmännen runt i lägret

[3]och befallde folket: »När ni ser Herrens, er Guds, förbundsark lyftas upp av de levitiska prästerna, bryt då upp och följ efter den,

[4]men håll ett par tusen alnars avstånd mellan er och den, kom inte för nära den. Följ arken, så vet ni vilken väg ni skall gå; ni har ju aldrig gått den tidigare.«

5 Disse Josué ao povo: Santificai-vos, porque amanhã o SENHOR fará maravilhas no meio de vós.

5Josua sade till folket: »Rena er, ty i morgon skall Herren göra under bland er.«

6 E também falou aos sacerdotes, dizendo: Levantai a arca da Aliança e passai adiante do povo. Levantaram, pois, a arca da Aliança e foram andando adiante do povo.

6Till prästerna sade han: »Lyft upp förbundsarken och gå i spetsen för folket.« Då lyfte de upp förbundsarken och gick framför folket.

7 Então, disse o SENHOR a Josué: Hoje, começarei a engrandecer-te perante os olhos de todo o Israel, para que saibam que, como fui com Moisés, assim serei contigo.

7Herren sade till Josua: »Från och med i dag skall jag ge dig storhet, så att israeliterna förstår att jag är med dig, som jag var med Mose.

8 Tu, pois, ordenarás aos sacerdotes que levam a arca da Aliança, dizendo: Ao chegardes à borda das águas do Jordão, parareis aí.

8Säg nu till prästerna som bär förbundsarken att stanna alldeles i vattenbrynet när de kommer till Jordan.«

9 Então, disse Josué aos filhos de Israel: Chegai-vos para cá e ouvi as palavras do SENHOR, vosso Deus.

9Josua sade till israeliterna: »Stig fram och hör Herrens, er Guds, ord.”

10 Disse mais Josué: Nisto conhecereis que o Deus vivo está no meio de vós e que de todo lançará de diante de vós os cananeus, os heteus, os heveus, os ferezeus, os girgaseus, os amorreus e os jebuseus.

10Han fortsatte: »Av detta skall ni förstå att den levande Guden är mitt ibland er och att han skall driva undan kanaaneer, hettiter, hiveer, perisseer, girgasheer, amoreer och jevuseer för er:

11 Eis que a arca da Aliança do SENHOR de toda a terra passa o Jordão diante de vós.

11förbundsarken, hela jordens härskares ark, skall gå framför er över Jordan.

12 Tomai, pois, agora, doze homens das tribos de Israel, um de cada tribo;

12Välj ut tolv män från Israels stammar, en från varje stam.

13 porque há de acontecer que, assim que as plantas dos pés dos sacerdotes que levam a arca do SENHOR, o SENHOR de toda a terra, pousem nas águas do Jordão, serão elas cortadas, a saber, as que vêm de cima, e se amontoarão.

13När prästerna som bär Herrens, hela jordens härskares, ark sätter ner fötterna i Jordans vatten, skall vattnet uppströms hejdas i sitt lopp och stå som en mur.«

[14] Tendo partido o povo das suas tendas, para passar o Jordão, levando os sacerdotes a arca da Aliança diante do povo;

[15] e, quando os que levavam a arca chegaram até ao Jordão, e os seus pés se molharam na borda das águas (porque o Jordão transbordava sobre todas as suas ribanceiras, todos os dias da sega),

[16] pararam-se as águas que vinham de cima; levantaram-se num montão, mui longe da cidade de Adã, que fica ao lado de Sartã; e as que desciam ao mar da Arabá, que é o mar Salgado, foram de todo cortadas; então, passou o povo defronte de Jericó.

[17] Porém os sacerdotes que levavam a arca da Aliança do SENHOR pararam firmes no meio do Jordão, e todo o Israel passou a pé enxuto, atravessando o Jordão.

[14]Folket bröt upp från sina lägerplatser för att gå över Jordan med prästerna som bar förbundsarken i täten.

[15]Och när prästerna som bar arken kom fram till Jordan och satte fötterna i vattenbrynet — Jordan svämmar över sina bräddar under hela skördetiden —

[16]stannade vattnet uppströms i sitt lopp och reste sig som en mur långt borta, vid staden Adam nära Saretan; men nedströms mot Aravasjön, Döda havet, försvann allt vatten. Folket gick över mitt emot Jeriko.

[17]Prästerna som bar Herrens förbundsark stod stilla på den torra bottnen mitt i Jordan, medan israeliterna gick över torrskodda, ända tills allt folket hade kommit över floden.

Josué 4

As doze pedras tiradas do meio do Jordão

[1] Tendo, pois, todo o povo passado o Jordão, falou o SENHOR a Josué, dizendo:

[2] Tomai do povo doze homens, um de cada tribo,

[3] e ordenai-lhes, dizendo: Daqui do meio do Jordão, do lugar onde, parados, pousaram os sacerdotes os pés, tomai doze pedras; e levai-as convosco e depositai-as no alojamento em que haveis de passar esta noite.

Josua 4

De tolv stenarna

[1]När allt folket hade gått över Jordan sade Herren till Josua:

[2]»Välj ut tolv män bland folket, en från varje stam,

[3]och befall dem: Hämta tolv stenar från det ställe i Jordan där prästerna står stilla, ta med dem över och lägg ner dem där ni slår läger för natten.«

[4] Chamou, pois, Josué os doze homens que escolhera dos filhos de Israel,

[5] um de cada tribo, e disse-lhes: Passai adiante da arca do SENHOR, vosso Deus, ao meio do Jordão; e cada um levante sobre o ombro uma pedra, segundo o número das tribos dos filhos de Israel,

[6] para que isto seja por sinal entre vós; e, quando vossos filhos, no futuro, perguntarem, dizendo: Que vos significam estas pedras?,

[7] então, lhes direis que as águas do Jordão foram cortadas diante da arca da Aliança do SENHOR; em passando ela, foram as águas do Jordão cortadas. Estas pedras serão, para sempre, por memorial aos filhos de Israel.

[8] Fizeram, pois, os filhos de Israel como Josué ordenara, e levantaram doze pedras do meio do Jordão, como o SENHOR tinha dito a Josué, segundo o número das tribos dos filhos de Israel, e levaram-nas consigo ao alojamento, e as depositaram ali.

[9] Levantou Josué também doze pedras no meio do Jordão, no lugar em que, parados, pousaram os pés os sacerdotes que levavam a arca da Aliança; e ali estão até ao dia de hoje.

[10] Porque os sacerdotes que levavam a arca haviam parado no meio do Jordão, em pé, até que se cumpriu tudo quanto o SENHOR, por intermédio de Moisés, ordenara a Josué falasse ao povo; e o povo se apressou e passou.

[4]Josua kallade till sig de tolv män han hade utsett bland israeliterna, en från varje stam,

[5]och sade till dem: »Gå framför Herrens, er Guds, ark mitt ut i Jordan, och lyft upp var sin sten på axeln, lika många som Israels stammar.

[6]Detta skall vara ett tecken bland er. När era barn en gång frågar: Vad betyder de här stenarna?

[7]skall ni svara: Jordans vatten hejdades i sitt lopp inför Herrens förbundsark. När den gick över Jordan hejdades vattnet i sitt lopp. De här stenarna skall vara ett minnesmärke för israeliterna för all framtid.«

[8]Israeliterna gjorde som Josua hade befallt dem. De hämtade tolv stenar ur Jordan, lika många som Israels stammar, som Herren hade sagt till Josua, och tog med dem över floden till nattlägret och ställde dem där.

[9]Josua reste tolv stenar mitt ute i Jordan på det ställe där prästerna som bar förbundsarken hade stått; stenarna finns där än i dag.

[10]Prästerna som bar arken stod kvar mitt i Jordan tills allt var utfört som Herren hade befallt Josua att säga till folket, helt enligt Moses befallning till Josua. Folket skyndade sig över.

[11] Tendo passado todo o povo, então, passou a arca do SENHOR, e os sacerdotes, à vista de todo o povo.

[12] Passaram os filhos de Rúben, e os filhos de Gade, e a meia tribo de Manassés, armados, na frente dos filhos de Israel, como Moisés lhes tinha dito;

[13] uns quarenta mil homens de guerra armados passaram diante do SENHOR para a batalha, às campinas de Jericó.

[14] Naquele dia, o SENHOR engrandeceu a Josué na presença de todo o Israel; e respeitaram-no todos os dias da sua vida, como haviam respeitado a Moisés.

[15] Disse, pois, o SENHOR a Josué:

[16] Dá ordem aos sacerdotes que levam a arca do Testemunho que subam do Jordão.

[17] Então, ordenou Josué aos sacerdotes, dizendo: Subi do Jordão.

[18] Ao subirem do meio do Jordão os sacerdotes que levavam a arca da Aliança do SENHOR, e assim que as plantas dos seus pés se puseram na terra seca, as águas do Jordão se tornaram ao seu lugar e corriam, como dantes, sobre todas as suas ribanceiras.

[19] Subiu, pois, do Jordão o povo no dia dez do primeiro mês; e acamparam-se em Gilgal, do lado oriental de Jericó.

[20] As doze pedras que tiraram do Jordão, levantou-as Josué em coluna em Gilgal.

[11]När alla hade kommit över floden bars Herrens ark över, och prästerna tog täten framför folket.

[12]Rubeniterna, gaditerna och halva Manasses stam gick över, ordnade till strid, i spetsen för israeliterna, som Mose hade sagt till dem.

[13]Det var omkring 40.000 stridsrustade män som gick över floden inför Herren för att kämpa i öknen vid Jeriko.

[14]Den dagen gav Herren Josua storhet, så att israeliterna vördade honom, som de hade vördat Mose så länge han levde.

[15]Herren sade till Josua:

[16]»Befall prästerna som bär arken med förbundstecknet att stiga upp ur Jordan.«

[17]Då befallde Josua prästerna: »Stig upp ur Jordan.«

[18]Knappt hade prästerna som bar Herrens förbundsark stigit upp ur Jordan och satt fötterna på torra marken, förrän Jordans vatten återvände och steg över sina bräddar som förut.

[19]Det var den tionde dagen i den första månaden som folket steg upp ur Jordan och slog läger i Gilgal, vid Jerikos östgräns.

[20]De tolv stenarna som de tagit ur Jordan reste Josua i Gilgal,

[21] E disse aos filhos de Israel: Quando, no futuro, vossos filhos perguntarem a seus pais, dizendo: Que significam estas pedras?,

[22] fareis saber a vossos filhos, dizendo: Israel passou em seco este Jordão.

[23] Porque o SENHOR, vosso Deus, fez secar as águas do Jordão diante de vós, até que passásseis, como o SENHOR, vosso Deus, fez ao mar Vermelho, ao qual secou perante nós, até que passamos.

[24] Para que todos os povos da terra conheçam que a mão do SENHOR é forte, a fim de que temais ao SENHOR, vosso Deus, todos os dias.

[21]och han sade till israeliterna: »När era barn en gång frågar sina fäder: Vad betyder de här stenarna?

[22]skall ni förklara för dem: Israeliterna gick torrskodda över Jordan

[23]när Herren, er Gud, lät Jordans vatten torka bort inför er tills ni gått över, liksom han gjorde med Sävhavet, som han lät torka bort inför oss tills vi gått över.

[24]Det skedde för att alla jordens folk skall förstå att Herrens hand är stark och för att de alltid skall frukta Herren, er Gud.«

Josué 5

A circuncisão dos filhos de Israel

[1] Sucedeu que, ouvindo todos os reis dos amorreus que habitavam deste lado do Jordão, ao ocidente, e todos os reis dos cananeus que estavam ao pé do mar que o SENHOR tinha secado as águas do Jordão, de diante dos filhos de Israel, até que passamos, desmaiou-se-lhes o coração, e não houve mais alento neles, por causa dos filhos de Israel.

[2] Naquele tempo, disse o SENHOR a Josué: Faze facas de pederneira e passa, de novo, a circuncidar os filhos de Israel.

[3] Então, Josué fez para si facas de pederneira e circuncidou os filhos de Israel em Gibeate-Haralote.

[4] Foi esta a razão por que Josué os circuncidou: todo o povo que tinha saído

Josua 5

[1]När de amoreiska kungarna på andra sidan Jordan, den västra sidan, och de kanaaneiska kungarna vid havet fick höra hur Herren hade låtit Jordans vatten torka bort inför israeliterna tills de gått över floden, rann deras mod bort, och de kände sig maktlösa inför israeliterna.

Omskärelse och påskfirande

[2]Nu sade Herren till Josua: »Gör dig flintknivar och omskär israeliterna på nytt, en andra gång.«

[3]Då gjorde Josua flintknivar och omskar israeliterna vid Förhudskullen.

[4]Skälet till att Josua omskar dem var att allt folk av mankön som dragit ut ur

do Egito, os homens, todos os homens de guerra, eram já mortos no deserto, pelo caminho.

5 Porque todo o povo que saíra estava circuncidado, mas a nem um deles que nascera no deserto, pelo caminho, depois de terem saído do Egito, haviam circuncidado.

6 Porque quarenta anos andaram os filhos de Israel pelo deserto, até se acabar toda a gente dos homens de guerra que saíram do Egito, que não obedeceram à voz do SENHOR, aos quais o SENHOR tinha jurado que lhes não havia de deixar ver a terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a seus pais, terra que mana leite e mel.

7 Porém em seu lugar pôs a seus filhos; a estes Josué circuncidou, porquanto estavam incircuncisos, porque os não circuncidaram no caminho.

8 Tendo sido circuncidada toda a nação, ficaram no seu lugar no arraial, até que sararam.

9 Disse mais o SENHOR a Josué: Hoje, removi de vós o opróbrio do Egito; pelo que o nome daquele lugar se chamou Gilgal até o dia de hoje.

Celebra-se a Páscoa

10 Estando, pois, os filhos de Israel acampados em Gilgal, celebraram a Páscoa no dia catorze do mês, à tarde, nas campinas de Jericó.

11 Comeram do fruto da terra, no dia seguinte à Páscoa; pães asmos e cereais tostados comeram nesse mesmo dia.

Egypten, alla vapenföra män, hade dött på vägen genom öknen, när de drog ut ur Egypten.

5Alla som drog ut var omskurna, men ingen av dem som fötts på vägen genom öknen, när de drog ut ur Egypten, hade blivit omskuren.

6I fyrtio år hade israeliterna vandrat i öknen, tills alla vapenföra män som dragit ut ur Egypten var döda. De lyssnade inte till Herren, och därför svor Herren att inte låta dem se det land han med ed lovat deras fäder att ge oss, ett land som flödar av mjölk och honung.

7Men sönerna, som Herren låtit komma i deras ställe, dem omskar nu Josua. De hade förhuden kvar eftersom man inte omskurit dem på vägen.

8När alla var omskurna höll de sig stilla i lägret tills de hämtat sig.

9Herren sade till Josua: »I dag har jag lyft av er vanäran från Egypten.« Därför fick platsen namnet Gilgal, och så heter den än i dag.

10När nu israeliterna hade sitt läger i Gilgal firade de påsk i öknen vid Jeriko, på kvällen den fjortonde dagen i månaden.

11Dagen efter påsk åt de av vad landet gav, osyrat bröd och rostat korn, just den dagen.

[12] No dia imediato, depois que comeram do produto da terra, cessou o maná, e não o tiveram mais os filhos de Israel; mas, naquele ano, comeram das novidades da terra de Canaã.

Deus aparece a Josué

[13] Estando Josué ao pé de Jericó, levantou os olhos e olhou; eis que se achava em pé diante dele um homem que trazia na mão uma espada nua; chegou-se Josué a ele e disse-lhe: És tu dos nossos ou dos nossos adversários?

[14] Respondeu ele: Não; sou príncipe do exército do SENHOR e acabo de chegar. Então, Josué se prostrou com o rosto em terra, e o adorou, e disse-lhe: Que diz meu senhor ao seu servo?

[15] Respondeu o príncipe do exército do SENHOR a Josué: Descalça as sandálias dos pés, porque o lugar em que estás é santo. E fez Josué assim.

Josué 6

A destruição de Jericó

[1] Ora, Jericó estava rigorosamente fechada por causa dos filhos de Israel; ninguém saía, nem entrava.

[2] Então, disse o SENHOR a Josué: Olha, entreguei na tua mão Jericó, o seu rei e os seus valentes.

[3] Vós, pois, todos os homens de guerra, rodeareis a cidade, cercando-a uma vez; assim fareis por seis dias.

[4] Sete sacerdotes levarão sete trombetas de chifre de carneiro adiante da arca; no

[12]Och från den dag de åt av vad landet gav kom inte längre något manna. Israeliterna fick inget manna mer utan åt detta år av skörden i Kanaan.

Josuas syn vid Jeriko

[13]En gång vid Jeriko fick Josua se en man som stod framför honom med draget svärd. Josua gick fram till honom och frågade: »Hör du till oss eller till våra fiender?«

[14]Han svarade: »Nej, jag är anförare för Herrens här. Nu har jag kommit.« Då föll Josua ner med ansiktet mot marken och hälsade underdånigt. Han frågade: »Herre, vad har du att säga till din tjänare?”

[15]Anföraren för Herrens här svarade: »Ta av dig dina skor, du står på helig mark.« Josua gjorde så.

Josua 6

Erövringen av Jeriko

[1]Jeriko var slutet och stängt när israeliterna kom, ingen gick ut eller in.

[2]Men Herren sade till Josua: »Nu ger jag Jeriko och dess kung i ditt våld.

[3]Alla krigare skall tåga runt staden, de skall vandra ett varv. Sex dagar skall ni göra så.

[4]Sju präster skall bära sju vädurshorn framför arken. Den sjunde dagen skall ni

sétimo dia, rodeareis a cidade sete vezes, e os sacerdotes tocarão as trombetas.

tåga sju varv runt staden, och prästerna skall stöta i hornen.

5 E será que, tocando-se longamente a trombeta de chifre de carneiro, ouvindo vós o sonido dela, todo o povo gritará com grande grita; o muro da cidade cairá abaixo, e o povo subirá nele, cada qual em frente de si.

5När vädurshornen ljuder, när ni hör hornstöten, skall folket höja ett väldigt härskri, och stadens murar skall störta samman, så att var och en kan gå rakt in.«

6 Então, Josué, filho de Num, chamou os sacerdotes e disse-lhes: Levai a arca da Aliança; e sete sacerdotes levem sete trombetas de chifre de carneiro adiante da arca do SENHOR.

6Josua, Nuns son, kallade till sig prästerna och sade: »Lyft upp förbundsarken. Sju präster skall bära sju vädurshorn framför Herrens ark.”

7 E disse ao povo: Passai e rodeai a cidade; e quem estiver armado passe adiante da arca do SENHOR.

7Till folket sade han: »Tåga runt staden. Krigarna skall gå framför Herrens ark.«

8 Assim foi que, como Josué dissera ao povo, os sete sacerdotes, com as sete trombetas de chifre de carneiro diante do SENHOR, passaram e tocaram as trombetas; e a arca da Aliança do SENHOR os seguia.

8När Josua hade talat till folket gick de sju prästerna som bar de sju vädurshornen framför Herren och stötte i hornen; Herrens förbundsark följde bakom dem.

9 Os homens armados iam adiante dos sacerdotes que tocavam as trombetas; a retaguarda seguia após a arca, e as trombetas soavam continuamente.

9Krigarna gick framför prästerna som stötte i hornen, och eftertruppen följde bakom arken, och hela tiden stötte man i hornen.

10 Porém ao povo ordenara Josué, dizendo: Não gritareis, nem fareis ouvir a vossa voz, nem sairá palavra alguma da vossa boca, até ao dia em que eu vos diga: gritai! Então, gritareis.

10Josua hade befallt folket: »Höj inget härskri! Håll er tysta, inte ett ord! Först den dag då jag säger åt er att höja härskri skall ni göra det.«

11 Assim, a arca do SENHOR rodeou a cidade, contornando-a uma vez. Entraram no arraial e ali pernoitaram.

11Så lät han Herrens ark bäras runt staden, ett varv. Därefter begav de sig till lägret och övernattade där.

[12] Levantando-se Josué de madrugada, os sacerdotes levaram, de novo, a arca do SENHOR.

[13] Os sete sacerdotes que levavam as sete trombetas de chifre de carneiro diante da arca do SENHOR iam tocando continuamente; os homens armados iam adiante deles, e a retaguarda seguia após a arca do SENHOR, enquanto as trombetas soavam continuamente.

[14] No segundo dia, rodearam, outra vez, a cidade e tornaram para o arraial; e assim fizeram por seis dias.

[15] No sétimo dia, madrugaram ao subir da alva e, da mesma sorte, rodearam a cidade sete vezes; somente naquele dia rodearam a cidade sete vezes.

[16] E sucedeu que, na sétima vez, quando os sacerdotes tocavam as trombetas, disse Josué ao povo: Gritai, porque o SENHOR vos entregou a cidade!

[17] Porém a cidade será condenada, ela e tudo quanto nela houver; somente viverá Raabe, a prostituta, e todos os que estiverem com ela em casa, porquanto escondeu os mensageiros que enviamos.

[18] Tão-somente guardai-vos das coisas condenadas, para que, tendo-as vós condenado, não as tomeis; e assim torneis maldito o arraial de Israel e o confundais.

[19] Porém toda prata, e ouro, e utensílios de bronze e de ferro são consagrados ao SENHOR; irão para o seu tesouro.

[20] Gritou, pois, o povo, e os sacerdotes tocaram as trombetas. Tendo ouvido o

[12]Nästa morgon var Josua tidigt uppe. Prästerna lyfte upp Herrens ark,

[13]och de sju prästerna som bar de sju vädurshornen gick framför Herrens ark och stötte hela tiden i hornen. Krigarna gick framför dem, och eftertruppen följde bakom Herrens ark, och hela tiden stötte man i hornen.

[14]De tågade runt staden ett varv denna andra dag och återvände därefter till lägret. Så gjorde de sex dagar.

[15]Den sjunde dagen var de uppe i gryningen och tågade på samma sätt runt staden, sju varv; endast den dagen tågade de sju varv runt staden.

[16]På sjunde varvet stötte prästerna i hornen. Josua sade till folket: »Höj härskri! Herren ger er staden.

[17]Staden och allt som finns i den skall vigas åt förintelse och tillhöra Herren. Bara Rachav, skökan, skall få leva, hon och de som är hos henne i huset, eftersom hon gömde männen som vi sände ut.

[18]Akta er för det som är vigt åt förintelse, så att ni inte frestas att ta av det. Då viger ni också Israels läger åt förintelse och drar olycka över Israel.

[19]Allt silver och guld och alla föremål av koppar och järn skall helgas åt Herren och föras till Herrens skattkammare.«

[20]Nu höjde folket härskri, och man stötte i hornen. När folket hörde hornstöten höjde

povo o sonido da trombeta e levantado grande grito, ruíram as muralhas, e o povo subiu à cidade, cada qual em frente de si, e a tomaram.

de ett väldigt härskri, och murarna störtade samman så att var och en kunde gå rakt in. Så intog de staden.

[21] Tudo quanto na cidade havia destruíram totalmente a fio de espada, tanto homens como mulheres, tanto meninos como velhos, também bois, ovelhas e jumentos.

[21]Allt i staden, man och kvinna, ung och gammal, oxe, får och åsna, vigde de åt förintelse och högg ner.

Raabe é salva

[22] Então, disse Josué aos dois homens que espiaram a terra: Entrai na casa da mulher prostituta e tirai-a de lá com tudo quanto tiver, como lhe jurastes.

[22]Till de två männen som spionerat i landet sade Josua: »Gå in i skökans hus och för ut henne själv och alla hennes anhöriga, så som ni lovat henne med ed.«

[23] Então, entraram os jovens, os espias, e tiraram Raabe, e seu pai, e sua mãe, e seus irmãos, e tudo quanto tinha; tiraram também toda a sua parentela e os acamparam fora do arraial de Israel.

[23]De båda männen gick in och förde ut Rachav, hennes far och mor och bröder och alla hennes anhöriga. Hela hennes släkt fick slå sig ner utanför Israels läger.

[24] Porém a cidade e tudo quanto havia nela, queimaram-no; tão-somente a prata, o ouro e os utensílios de bronze e de ferro deram para o tesouro da Casa do SENHOR.

[24]Staden och allt som fanns i den brändes; bara silvret och guldet och föremålen av koppar och järn lades i skattkammaren i Herrens hus.

[25] Mas Josué conservou com vida a prostituta Raabe, e a casa de seu pai, e tudo quanto tinha; e habitou no meio de Israel até ao dia de hoje, porquanto escondera os mensageiros que Josué enviara a espiar Jericó.

[25]Men skökan Rachav och hennes familj och alla hennes anhöriga skonades av Josua. Hon fick slå sig ner bland israeliterna, där hennes ättlingar bor än i dag, eftersom hon hade gömt de män Josua sänt som spejare till Jeriko.

[26] Naquele tempo, Josué fez o povo jurar e dizer: Maldito diante do SENHOR seja o homem que se levantar e reedificar esta cidade de Jericó; com a perda do seu primogênito lhe porá os fundamentos e, à custa do mais novo, as portas.

[26]Josua förestavade nu denna ed: »Förbannad av Herren är den som tar sig för att bygga upp denna stad, Jeriko. Hans förstfödde son är priset om han lägger grunden, hans yngste om han reser porten.«

[27] Assim, era o SENHOR com Josué; e corria a sua fama por toda a terra.

Josué 7

Os israelitas derrotados em Ai. Acã

[1] Prevaricaram os filhos de Israel nas coisas condenadas; porque Acã, filho de Carmi, filho de Zabdi, filho de Zera, da tribo de Judá, tomou das coisas condenadas. A ira do SENHOR se acendeu contra os filhos de Israel.

[2] Enviando, pois, Josué, de Jericó, alguns homens a Ai, que está junto a Bete-Áven, ao oriente de Betel, falou-lhes, dizendo: Subi e espiai a terra. Subiram, pois, aqueles homens e espiaram Ai.

[3] E voltaram a Josué e lhe disseram: Não suba todo o povo; subam uns dois ou três mil homens, a ferir Ai; não fatigueis ali todo o povo, porque são poucos os inimigos.

[4] Assim, subiram lá do povo uns três mil homens, os quais fugiram diante dos homens de Ai.

[5] Os homens de Ai feriram deles uns trinta e seis, e aos outros perseguiram desde a porta até às pedreiras, e os derrotaram na descida; e o coração do povo se derreteu e se tornou como água.

[6] Então, Josué rasgou as suas vestes e se prostrou em terra sobre o rosto perante a arca do SENHOR até à tarde, ele e os anciãos de Israel; e deitaram pó sobre a cabeça.

[27]Herren var med Josua, och hans rykte spreds över hela landet.

Josua 7

Akans förbrytelse och det misslyckade fälttåget mot Aj

[1]Men israeliterna förgrep sig på det som var vigt åt förintelse: Akan, son till Karmi, son till Savdi, son till Serach av Juda stam, tog av detta. Då vredgades Herren på israeliterna.

[2]Från Jeriko sände Josua några män till Aj, nära Bet Aven, öster om Betel, med order att spionera på landet. Männen gav sig i väg till Aj och spionerade.

[3]Därefter återvände de och sade till Josua: »Hela hären behöver inte rycka ut. Ett par tre tusen man är nog för att ta Aj. Låt inte hela hären göra sig besvär, där bor så få.«

[4]Omkring 3.000 krigare begav sig då dit, men de fick ta till flykten för ajiterna,

[5]som dödade trettiosex av dem. Ajiterna förföljde dem från stadsporten ända till Stenbrotten och dödade dem på vägen ner dit. Då rann Israels mod bort som vatten.

[6]Josua rev sönder sina kläder och föll ner med ansiktet mot marken inför Herrens ark och blev liggande så ända till kvällen, liksom Israels äldste. De strödde jord på huvudet,

[7] Disse Josué: Ah! SENHOR Deus, por que fizeste este povo passar o Jordão, para nos entregares nas mãos dos amorreus, para nos fazerem perecer? Tomara nos contentáramos com ficarmos dalém do Jordão.

[7]och Josua ropade: »Ack, Herre, min Gud, varför förde du detta folk över Jordan? För att ge oss i amoreernas våld? För att förgöra oss? Om vi ändå hade valt att stanna på andra sidan Jordan!

[8] Ah! SENHOR, que direi? Pois Israel virou as costas diante dos seus inimigos!

[8]Herre, vad kan jag säga, nu när Israel vänt ryggen till och flytt för sina fiender?

[9] Ouvindo isto os cananeus e todos os moradores da terra, nos cercarão e desarraigarão o nosso nome da terra; e, então, que farás ao teu grande nome?

[9]När kanaaneerna och alla de andra som bor i landet får höra det angriper de oss från alla håll och utplånar vårt namn från jorden. Hur skall du då rädda ditt namns ära?«

[10] Então, disse o SENHOR a Josué: Levanta-te! Por que estás prostrado assim sobre o rosto?

[10]Då sade Herren till Josua: »Stig upp! Varför ligger du där med ansiktet mot marken?

[11] Israel pecou, e violaram a minha aliança, aquilo que eu lhes ordenara, pois tomaram das coisas condenadas, e furtaram, e dissimularam, e até debaixo da sua bagagem o puseram.

[11]Israeliterna har syndat och brutit det förbund som jag befallde dem att hålla. De tog av det som var vigt åt förintelse, de stal det och lade det i smyg bland sina ägodelar.

[12] Pelo que os filhos de Israel não puderam resistir aos seus inimigos; viraram as costas diante deles, porquanto Israel se fizera condenado; já não serei convosco, se não eliminardes do vosso meio a coisa roubada.

[12]Därför kan Israel inte hålla stånd mot sina fiender utan måste vända ryggen till och fly: israeliterna är vigda åt förintelse. Jag skall inte längre vara med er, om ni inte utplånar det som är vigt åt förintelse.

[13] Dispõe-te, santifica o povo e dize: Santificai-vos para amanhã, porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Há coisas condenadas no vosso meio, ó Israel; aos vossos inimigos não podereis resistir, enquanto não eliminardes do vosso meio as coisas condenadas.

[13]Se nu till att folket renar sig. Säg: Gör er rena till i morgon. Ty så säger Herren, Israels Gud: Israel, du har hos dig sådant som är vigt åt förintelse. Ni kan inte hålla stånd mot era fiender förrän ni har gjort er av med det.

[14] Pela manhã, pois, vos chegareis, segundo as vossas tribos; e será que a tribo que o SENHOR designar por sorte se chegará, segundo as famílias; e a família que o SENHOR designar se chegará por casas; e a casa que o SENHOR designar se chegará homem por homem.

[15] Aquele que for achado com a coisa condenada será queimado, ele e tudo quanto tiver, porquanto violou a aliança do SENHOR e fez loucura em Israel.

[16] Então, Josué se levantou de madrugada e fez chegar a Israel, segundo as suas tribos; e caiu a sorte sobre a tribo de Judá.
[17] Fazendo chegar a tribo de Judá, caiu sobre a família dos zeraítas; fazendo chegar a família dos zeraítas, homem por homem, caiu sobre Zabdi;
[18] e, fazendo chegar a sua casa, homem por homem, caiu sobre Acã, filho de Carmi, filho de Zabdi, filho de Zera, da tribo de Judá.
[19] Então, disse Josué a Acã: Filho meu, dá glória ao SENHOR, Deus de Israel, e a ele rende louvores; e declara-me, agora, o que fizeste; não mo ocultes.
[20] Respondeu Acã a Josué e disse: Verdadeiramente, pequei contra o SENHOR, Deus de Israel, e fiz assim e assim.
[21] Quando vi entre os despojos uma boa capa babilônica, e duzentos siclos de prata, e uma barra de ouro do peso de cinqüenta siclos, cobicei-os e tomei-os; e

[14]I morgon bitti skall ni stiga fram, stam för stam. Den stam som Herren låter lotten falla på skall stiga fram, släkt för släkt. Den släkt som Herren låter lotten falla på skall stiga fram, familj för familj. Den familj som Herren låter lotten falla på skall stiga fram, man för man.
[15]Den lotten då faller på därför att han har det som är vigt åt förintelse, han skall brännas med allt han äger. Han har brutit Herrens förbund och begått ett nidingsdåd i Israel.«
[16]Tidigt nästa morgon lät Josua Israel stiga fram, stam för stam, och lotten föll på Judas stam.
[17]Han lät Judas släkter stiga fram, och lotten föll på Serachs släkt. Han lät Serachs släkt stiga fram, familj för familj, och lotten föll på Savdi.
[18]Han lät hans familj stiga fram, man för man, och lotten föll på Akan, son till Karmi, son till Savdi, son till Serach av Juda stam.
[19]Josua sade till Akan: »Min son, ära Herren, Israels Gud, och bekänn inför honom. Tala om vad du har gjort, dölj ingenting för mig.«

[20]Akan svarade: »Ja, det är jag som har syndat mot Herren, Israels Gud. Detta har jag gjort:

[21]bland bytet fick jag se en fin babylonisk mantel, tvåhundra siklar silver och en guldtacka på femtio siklar. Jag blev

eis que estão escondidos na terra, no meio da minha tenda, e a prata, por baixo.

[22] Então, Josué enviou mensageiros que foram correndo à tenda; e eis que tudo estava escondido nela, e a prata, por baixo.

[23] Tomaram, pois, aquelas coisas do meio da tenda, e as trouxeram a Josué e a todos os filhos de Israel, e as colocaram perante o SENHOR.

[24] Então, Josué e todo o Israel com ele tomaram Acã, filho de Zera, e a prata, e a capa, e a barra de ouro, e seus filhos, e suas filhas, e seus bois, e seus jumentos, e suas ovelhas, e sua tenda, e tudo quanto tinha e levaram-nos ao vale de Acor.

[25] Disse Josué: Por que nos conturbaste? O SENHOR, hoje, te conturbará. E todo o Israel o apedrejou; e, depois de apedrejá-los, queimou-os.

[26] E levantaram sobre ele um montão de pedras, que permanece até ao dia de hoje; assim, o SENHOR apagou o furor da sua ira; pelo que aquele lugar se chama o vale de Acor até ao dia de hoje.

Josué 8

Ai é destruída

[1] Disse o SENHOR a Josué: Não temas, não te atemorizes; toma contigo toda a gente de guerra, e dispõe-te, e sobe a Ai; olha que entreguei nas tuas mãos o rei de Ai, e o seu povo, e a sua cidade, e a sua terra.

[2] Farás a Ai e a seu rei como fizeste a Jericó e a seu rei; somente que para vós outros saqueareis os seus despojos e o seu

frestad av det, så jag tog det. Nu ligger det nergrävt i mitt tält med silvret underst.«

[22]Josua skickade i väg några män, som skyndade bort till tältet. Och mycket riktigt, där låg allt nergrävt med silvret underst.

[23]De tog med alltsammans från tältet till Josua och israeliterna och lade ner det inför Herren.

[24]Därefter tog Josua Akan, Serachs son, och silvret, manteln och guldtackan, hans söner och döttrar, hans oxar, åsnor och får, hans tält och allt han ägde, och han och de andra israeliterna förde alltsammans till Akordalen, Olycksdalen.

[25]Där sade Josua: »Du drog olycka över oss — i dag skall Herren dra olycka över dig.« Och hela Israel stenade Akan. De brände och stenade allt.

[26]Över Akan kastade de upp ett väldigt stenröse; det finns kvar än i dag. Då upphörde Herren att vredgas. Så fick platsen namnet Akordalen, och det heter den än i dag.

Josua 8

Erövringen och ödeläggelsen av Aj

[1]Herren sade till Josua: »Var inte rädd, fäll inte modet! Ta med dig allt ditt krigsfolk och dra ut mot Aj. Jag ger Ajs kung, hans folk, hans stad och hans land i ditt våld.

[2]Med Aj och dess kung skall du göra som du gjorde med Jeriko och dess kung, men

gado; põe emboscadas à cidade, por detrás dela.

bytet och boskapen får ni behålla. Ordna ett bakhåll på andra sidan staden.«

3 Então, Josué se levantou, e toda a gente de guerra, para subir contra Ai; escolheu Josué trinta mil homens valentes e os enviou de noite.

3Josua och allt krigsfolket bröt upp för att dra ut mot Aj. Han valde ut 30.000 tappra krigare och skickade i väg dem nattetid

4 Deu-lhes ordem, dizendo: Eis que vos poreis de emboscada contra a cidade, por detrás dela; não vos distancieis muito da cidade; e todos estareis alertas.

4med denna order: »Lägg er i bakhåll på andra sidan staden, inte alltför långt ifrån, och håll er redo.

5 Porém eu e todo o povo que está comigo nos aproximaremos da cidade; e será que, quando saírem, como dantes, contra nós, fugiremos diante deles.

5Jag och allt folk som jag har med mig rycker fram mot staden. När de drar ut mot oss som förra gången flyr vi för dem,

6 Deixemo-los, pois, sair atrás de nós, até que os tiremos da cidade; porque dirão: Fogem diante de nós como dantes. Assim, fugiremos diante deles.

6så att de följer efter oss tills vi lockat dem bort från staden. De tror ju att vi flyr för dem som förra gången. Medan vi flyr

7 Então, saireis vós da emboscada e tomareis a cidade; porque o SENHOR, vosso Deus, vo-la entregará nas vossas mãos.

7skall ni lämna bakhållet och inta staden. Herren, er Gud, ger den i ert våld.

8 Havendo vós tomado a cidade, pôr-lhe-eis fogo; segundo a palavra do SENHOR, fareis; eis que vo-lo ordenei.

8När ni erövrat staden, stick den då i brand. Gör som Herren sagt. Det är min order.«

9 Assim, Josué os enviou, e eles se foram à emboscada; e ficaram entre Betel e Ai, ao ocidente de Ai; porém Josué passou aquela noite no meio do povo.

9Han skickade i väg dem, och de lade sig i bakhåll mellan Betel och Aj, väster om Aj. Josua tillbringade natten i dalen.

10 Levantou-se Josué de madrugada, passou revista ao povo, e subiram ele e os anciãos de Israel, diante do povo, contra Ai.

10Tidigt nästa morgon mönstrade Josua sin här och ryckte fram mot Aj med Israels äldste i spetsen för hären.

[11] Subiram também todos os homens de guerra que estavam com ele, e chegaram-se, e vieram defronte da cidade; e alojaram-se do lado norte de Ai. Havia um vale entre eles e Ai.

[11]När krigsfolket han hade med sig kommit nära staden slog de läger norr om Aj, med en dalgång mellan sig och staden.

[12] Tomou também uns cinco mil homens e os pôs entre Betel e Ai, em emboscada, ao ocidente da cidade.

[12]Josua lät omkring 5.000 man lägga sig i bakhåll väster om staden, mellan Betel och Aj.

[13] Assim foi posto o povo: todo o acampamento ao norte da cidade e a emboscada ao ocidente dela; e foi Josué aquela noite até ao meio do vale.

[13]Hären fick gå i ställning, både huvudstyrkan norr om staden och den mindre truppen väster om den. Josua tillbringade natten i dalen.

[14] E sucedeu que, vendo-o o rei de Ai, ele e os homens da cidade apressaram-se e, levantando-se de madrugada, saíram de encontro a Israel, à batalha, defronte das campinas, porque ele não sabia achar-se contra ele uma emboscada atrás da cidade.

[14]När Ajs kung fick se det drog han skyndsamt ut med allt sitt folk till en samlingsplats åt öknen till för att möta Israel i strid. Han visste inte att folk låg i bakhåll på andra sidan staden.

[15] Josué, pois, e todo o Israel se houveram como feridos diante deles e fugiram pelo caminho do deserto.

[15]Josua och israeliterna slog till reträtt och flydde ut mot öknen.

[16] Pelo que todo o povo que estava na cidade foi convocado para os perseguir; e perseguiram Josué e foram afastados da cidade.

[16]Allt folket i Aj bådades upp för att förfölja dem. De förföljde Josua och lockades bort från staden.

[17] Nem um só homem ficou em Ai, nem em Betel que não saísse após os israelitas; e deixaram a cidade aberta e perseguiram Israel.

[17]Inte en enda man blev kvar i Aj, alla följde efter israeliterna, och när de förföljde dem lämnade de staden öppen.

[18] Então, disse o SENHOR a Josué: Estende para Ai a lança que tens na mão; porque a esta darei na tua mão; e Josué estendeu para a cidade a lança que tinha na mão.

[18]Då sade Herren till Josua: »Sträck ut sabeln i din hand mot Aj. Jag ger staden i ditt våld.« Josua sträckte ut sin sabel mot staden.

[19] Então, a emboscada se levantou apressadamente do seu lugar, e, ao estender ele a mão, vieram à cidade e a tomaram; e apressaram-se e nela puseram fogo.

[19]Så snart han sträckte ut sin hand lämnade bakhållsstyrkan snabbt sitt gömställe och stormade fram mot staden, intog den och stack den genast i brand.

[20] Virando-se os homens de Ai para trás, olharam, e eis que a fumaça da cidade subia ao céu, e não puderam fugir nem para um lado nem para outro; porque o povo que fugia para o deserto se tornou contra os que os perseguiam.

[20]När ajiterna vände sig om fick de se röken från staden stiga upp mot himlen, men de hade ingen möjlighet att fly åt något håll, ty hären som flytt ut mot öknen gjorde nu helt om mot förföljarna.

[21] Vendo Josué e todo o Israel que a emboscada tomara a cidade e que a fumaça da cidade subia, voltaram e feriram os homens de Ai.

[21]När Josua och israeliterna såg att staden intagits av bakhållsstyrkan och att det steg upp rök därifrån, vände de om och angrep ajiterna.

[22] Da cidade saíram os outros ao encontro do inimigo, que, assim, ficou no meio de Israel, uns de uma parte, outros de outra; e feriram-nos de tal sorte, que nenhum deles sobreviveu, nem escapou.

[22]De andra gjorde då ett utfall från staden mot ajiterna, som hamnade mitt emellan, med israeliter både framför och bakom. De blev så grundligt slagna att ingen kom undan, ingen lyckades fly.

[23] Porém ao rei de Ai tomaram vivo e o trouxeram a Josué.

[23]Ajs kung togs levande och fördes till Josua.

[24] Tendo os israelitas acabado de matar todos os moradores de Ai no campo e no deserto onde os tinham perseguido, e havendo todos caído a fio de espada, e sendo já todos consumidos, todo o Israel voltou a Ai, e a passaram a fio de espada.

[24]När israeliterna hade dödat alla män från Aj på öppna fältet, i öknen dit de förföljt dem, och alla till sista man hade stupat för svärdet, då återvände de till Aj och högg ner dem som fanns där.

[25] Os que caíram aquele dia, tanto homens como mulheres, foram doze mil, todos os moradores de Ai.

[25]Antalet dödade den dagen, män och kvinnor, var 12.000, hela befolkningen i Aj.

[26] Porque Josué não retirou a mão que estendera com a lança até haver destruído totalmente os moradores de Ai.

[26]Josua drog inte tillbaka sin hand med den utsträckta sabeln förrän alla som bodde i Aj vigts åt förintelse.

[27] Os israelitas saquearam, entretanto, para si o gado e os despojos daquela cidade, segundo a palavra do SENHOR, que ordenara a Josué.

[27]Men boskapen och bytet från staden behöll israeliterna, så som Herren hade befallt Josua.

[28] Então, Josué pôs fogo a Ai e a reduziu, para sempre, a um montão, a ruínas até ao dia de hoje.

[28]Josua brände ner staden och gjorde den för alltid till en ruinhög; det är den än i dag.

[29] Ao rei de Ai, enforcou-o e o deixou no madeiro até à tarde; ao pôr-do-sol, por ordem de Josué, tiraram do madeiro o cadáver, e o lançaram à porta da cidade, e sobre ele levantaram um montão de pedras, que até hoje permanece.

[29]Kungen i Aj hängde han upp på en påle, där han fick hänga kvar till kvällen. Vid solnedgången befallde Josua att liket skulle tas ner. De slängde det utanför stadsporten och kastade upp ett väldigt stenröse över det; röset finns kvar än i dag.

Renovação da aliança

Altarbygget på Evalberget

[30] Então, Josué edificou um altar ao SENHOR, Deus de Israel, no monte Ebal,

[30]Nu byggde Josua ett altare åt Herren, Israels Gud, på Evalberget,

[31] como Moisés, servo do SENHOR, ordenara aos filhos de Israel, segundo o que está escrito no Livro da Lei de Moisés, a saber, um altar de pedras toscas, sobre o qual se não manejara instrumento de ferro; sobre ele ofereceram holocaustos ao SENHOR e apresentaram ofertas pacíficas.

[31]så som Herrens tjänare Mose hade befallt israeliterna och så som det står skrivet i Moses lagbok, ett altare av ohuggna stenar som inte bearbetats med järn. Där offrade de brännoffer och gemenskapsoffer åt Herren.

[32] Escreveu, ali, em pedras, uma cópia da lei de Moisés, que já este havia escrito diante dos filhos de Israel.

[32]På dessa stenar gjorde Josua i israeliternas åsyn en avskrift av den lag som Mose skrivit.

[33] Todo o Israel, com os seus anciãos, e os seus príncipes, e os seus juízes estavam de um e de outro lado da arca, perante os levitas sacerdotes que levavam a arca da Aliança do SENHOR, tanto estrangeiros como naturais; metade deles, em frente do monte Gerizim, e a outra metade, em frente do monte Ebal; como Moisés, servo do SENHOR, outrora, ordenara que fosse abençoado o povo de Israel.

[33]Hela Israel med äldste, förmän och domare stod på bägge sidor om arken inför de levitiska prästerna som bar Herrens förbundsark, allesammans, främlingar som infödda. Hälften stod vända mot Gerisimberget, hälften mot Evalberget, så som Mose, Herrens tjänare, en gång bestämt att det skulle vara när Israel välsignades.

[34] Depois, leu todas as palavras da lei, a bênção e a maldição, segundo tudo o que está escrito no Livro da Lei.
[35] Palavra nenhuma houve, de tudo o que Moisés ordenara, que Josué não lesse para toda a congregação de Israel, e para as mulheres, e os meninos, e os estrangeiros que andavam no meio deles.

[34]Därefter läste Josua upp alla lagens ord, välsignelser och förbannelser, alldeles så som det står skrivet i lagboken.

[35]Inte ett ord av det som Mose stadgat utelämnade Josua. Allt lästes upp för Israels församling samt för kvinnorna och barnen och de främlingar som följde dem.

Josué 9

O estratagema dos gibeonitas

[1] Sucedeu que, ouvindo isto todos os reis que estavam daquém do Jordão, nas montanhas, e nas campinas, em toda a costa do mar Grande, defronte do Líbano, os heteus, os amorreus, os cananeus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus,
[2] se ajuntaram eles de comum acordo, para pelejar contra Josué e contra Israel.
[3] Os moradores de Gibeão, porém, ouvindo o que Josué fizera com Jericó e com Ai,
[4] usaram de estratagema, e foram, e se fingiram embaixadores, e levaram sacos velhos sobre os seus jumentos e odres de vinho, velhos, rotos e consertados;
[5] e, nos pés, sandálias velhas e remendadas e roupas velhas sobre si; e todo o pão que traziam para o caminho era seco e bolorento.
[6] Foram ter com Josué, ao arraial, a Gilgal, e lhe disseram, a ele e aos homens de Israel: Chegamos de uma terra distante; fazei, pois, agora, aliança conosco.

Josua 9

Givoniternas list och israeliternas bestraffning

[1]När alla kungarna väster om Jordan, i bergsbygden, i Låglandet och längs Medelhavets kust ända upp mot Libanon, hettiter, amoreer, kanaaneer, perisseer, hiveer och jevuseer, hörde vad som hade hänt,
[2]slöt de sig samman för att enade gå ut i krig mot Josua och Israel.

[3]Men när folket i Givon hörde talas om vad Josua hade gjort med Jeriko och Aj,

[4]tillgrep de för sin del en list. De försåg sig med färdkost, lastade sina åsnor med gamla säckar och gamla spruckna och lappade vinläglar

[5]och satte på sig slitna, lagade sandaler och slitna kläder, och brödet de tog med sig var torrt och smuligt.

[6]Så begav de sig till Josua i lägret i Gilgal och sade till honom och israeliterna: »Vi kommer från ett land långt borta. Slut förbund med oss!«

[7] E os homens de Israel responderam aos heveus: Porventura, habitais no meio de nós; como, pois, faremos aliança convosco?

[7]Israeliterna svarade hiveerna: »Ni kanske bor här i närheten. Hur skulle vi då kunna sluta förbund med er?«

[8] Então, disseram a Josué: Somos teus servos. Então, lhes perguntou Josué: Quem sois vós? Donde vindes?

[8]De sade till Josua: »Vi är dina tjänare.« — »Vilka är ni, och var kommer ni ifrån?« frågade han.

[9] Responderam-lhe: Teus servos vieram de uma terra mui distante, por causa do nome do SENHOR, teu Deus; porquanto ouvimos a sua fama e tudo quanto fez no Egito;

[9]De svarade: »Dina tjänare har kommit från ett land mycket långt borta, därför att ryktet om Herren, din Gud, har nått oss. Vi har hört berättas om honom, om allt han gjorde i Egypten

[10] e tudo quanto fez aos dois reis dos amorreus que estavam dalém do Jordão, Seom, rei de Hesbom, e Ogue, rei de Basã, que estava em Astarote.

[10]och allt han gjorde med de två amoreiska kungarna på andra sidan Jordan, Sichon, Heshbons kung, och Og, Bashans kung i Ashtarot.

[11] Pelo que nossos anciãos e todos os moradores da nossa terra nos disseram: Tomai convosco provisão alimentar para o caminho, e ide ao encontro deles, e dizei-lhes: Somos vossos servos; fazei, pois, agora, aliança conosco.

[11]Våra äldste och alla i vårt land sade till oss att ta med färdkost och söka upp er och säga: 'Vi är era tjänare. Slut förbund med oss!'

[12] Este nosso pão tomamos quente das nossas casas, no dia em que saímos para vir ter convosco; e ei-lo aqui, agora, já seco e bolorento;

[12]Här är vårt bröd. Det var nybakt när vi tog med det som färdkost hemifrån, den dag vi började vår resa hit, och se nu så torrt och smuligt det har blivit!

[13] e estes odres eram novos quando os enchemos de vinho; e ei-los aqui já rotos; e estas nossas vestes e estas nossas sandálias já envelheceram, por causa do mui longo caminho.

[13]Och här är läglarna som var nya när vi fyllde dem. Se så spruckna de är! Se på våra kläder och sandaler, de är utslitna, så långt har vi färdats!«

[14] Então, os israelitas tomaram da provisão e não pediram conselho ao SENHOR.

[14]Då tog ledarna emot av deras färdkost utan att rådfråga Herren.

[15] Josué concedeu-lhes paz e fez com eles a aliança de lhes conservar a vida; e os príncipes da congregação lhes prestaram juramento.

[15]Josua slöt ett fredsförbund med dem och lovade att de skulle få leva. Ledarna för menigheten bekräftade det med ed.

[16] Ao cabo de três dias, depois de terem feito a aliança com eles, ouviram que eram seus vizinhos e que moravam no meio deles.

[16]Tre dagar efter det att förbundet slutits fick israeliterna veta att givoniterna var deras grannar och bodde alldeles i närheten.

[17] Pois, partindo os filhos de Israel, chegaram às cidades deles ao terceiro dia; suas cidades eram Gibeão, Cefira, Beerote e Quiriate-Jearim.

[17]Då bröt de upp och kom på tredje dagen fram till deras städer, Givon, Kefira, Beerot och Kirjat-Jearim.

[18] Os filhos de Israel não os feriram, porquanto os príncipes da congregação lhes juraram pelo SENHOR, Deus de Israel; pelo que toda a congregação murmurou contra os príncipes.

[18]Men israeliterna dödade dem inte, på grund av den ed som menighetens ledare hade svurit dem vid Herren, Israels Gud. Hela menigheten knotade mot ledarna,

[19] Então, todos os príncipes disseram a toda a congregação: Nós lhes juramos pelo SENHOR, Deus de Israel; por isso, não podemos tocar-lhes.

[19]men de svarade: »Vi har svurit dem en ed vid Herren, Israels Gud, och nu kan vi inte röra dem.

[20] Isto, porém, lhes faremos: Conservar-lhes-emos a vida, para que não haja grande ira sobre nós, por causa do juramento que já lhes fizemos.

[20]Så här gör vi: vi låter dem leva, så drabbar oss ingen vrede för eden vi svor dem.

[21] Disseram-lhes, pois, os príncipes: Vivam. E se tornaram rachadores de lenha e tiradores de água para toda a congregação, como os príncipes lhes haviam dito.

[21]De får leva«, sade ledarna, »men de får hugga ved och bära vatten åt hela menigheten.« Och menigheten lydde sina ledare.

[22] Chamou-os Josué e disse-lhes: Por que nos enganastes, dizendo: Habitamos mui longe de vós, sendo que viveis em nosso meio?

[22]Josua kallade till sig givoniterna och sade: »Varför lurade ni oss? Ni sade att ni bodde mycket långt ifrån oss, och så bor ni här i närheten!

[23] Agora, pois, sois malditos; e dentre vós nunca deixará de haver escravos, rachadores de lenha e tiradores de água para a casa do meu Deus.

[23]Förbannade skall ni vara! Ingen av er skall slippa att tjäna som slav och hugga ved och bära vatten till min Guds hus.«

[24] Então, responderam a Josué: É que se anunciou aos teus servos, como certo, que o SENHOR, teu Deus, ordenara a seu servo Moisés que vos desse toda esta terra e destruísse todos os moradores dela diante de vós. Por isso, tememos muito por nossa vida por causa de vós e fizemos assim.

[24]De svarade honom: »Dina tjänare fick veta att Herren, din Gud, hade kungjort för sin tjänare Mose att han skulle ge hela landet åt er och förgöra alla invånarna där. Då fruktade vi för våra liv, det var därför vi gjorde som vi gjorde.

[25] Eis que estamos na tua mão; trata-nos segundo te parecer bom e reto.

[25]Nu är vi i ditt våld. Gör med oss vad du finner rätt och riktigt.«

[26] Assim lhes fez e livrou-os das mãos dos filhos de Israel; e não os mataram.

[26]Josua gjorde så med dem: han räddade dem från israeliterna, och de dödade dem inte.

[27] Naquele dia, Josué os fez rachadores de lenha e tiradores de água para a congregação e para o altar do SENHOR, até ao dia de hoje, no lugar que Deus escolhesse.

[27]Men samma dag bestämde han att de skulle hugga ved och bära vatten åt menigheten och till Herrens altare, och så gör de än i dag, på den plats som Herren har utvalt.

Josué 10

Gibeão sitiada por cinco reis

[1] Tendo Adoni-Zedeque, rei de Jerusalém, ouvido que Josué tomara a Ai e a havia destruído totalmente e feito a Ai e ao seu rei como fizera a Jericó e ao seu rei e que os moradores de Gibeão fizeram paz com os israelitas e estavam no meio deles,

[2] temeu muito; porque Gibeão era cidade grande como uma das cidades reais e ainda maior do que Ai, e todos os seus homens eram valentes.

Josua 10

Josua besegrar de fem amoreiska kungarna

[1]När Adoni-Sedek, kungen i Jerusalem, fick höra att Josua hade intagit Aj och vigt det åt förintelse — att han gjort med Aj och dess kung som han gjort med Jeriko och dess kung — och att folket i Givon hade slutit fred med israeliterna och bodde i närheten av dem,

[2]blev han mycket rädd, ty Givon var en stor stad, lika stor som någon av kungastäderna, större än Aj, och alla männen där var tappra kämpar.

3 Pelo que Adoni-Zedeque, rei de Jerusalém, enviou mensageiros a Hoão, rei de Hebrom, e a Pirã, rei de Jarmute, e a Jafia, rei de Laquis, e a Debir, rei de Eglom, dizendo:

4 Subi a mim e ajudai-me; firamos Gibeão, porquanto fez paz com Josué e com os filhos de Israel.

5 Então, se ajuntaram e subiram cinco reis dos amorreus, o rei de Jerusalém, o rei de Hebrom, o rei de Jarmute, o rei de Laquis e o rei de Eglom, eles e todas as suas tropas; e se acamparam junto a Gibeão e pelejaram contra ela.

Josué socorre a Gibeão

6 Os homens de Gibeão mandaram dizer a Josué, no arraial de Gilgal: Não retires as tuas mãos de teus servos; sobe apressadamente a nós, e livra-nos, e ajuda-nos, pois todos os reis dos amorreus que habitam nas montanhas se ajuntaram contra nós.

7 Então, subiu Josué de Gilgal, ele e toda a gente de guerra com ele e todos os valentes.

8 Disse o SENHOR a Josué: Não os temas, porque nas tuas mãos os entreguei; nenhum deles te poderá resistir.

9 Josué lhes sobreveio de repente, porque toda a noite veio subindo desde Gilgal.

10 O SENHOR os conturbou diante de Israel, e os feriu com grande matança em Gibeão, e os foi perseguindo pelo caminho que sobe a Bete-Horom, e os derrotou até Azeca e Maquedá.

3 Adoni-Sedek, kungen i Jerusalem, skickade bud till Hoham, kungen i Hebron, till Piram, kungen i Jarmut, till Jafia, kungen i Lakish, och till Devir, kungen i Eglon:

4 »Kom hit och hjälp mig, så skall vi besegra Givon, som har slutit fred med Josua och israeliterna.«

5 De fem amoreiska kungarna, kungen i Jerusalem, kungen i Hebron, kungen i Jarmut, kungen i Lakish och kungen i Eglon, samlades med alla sina trupper, och de belägrade och anföll Givon.

6 Men givoniterna skickade bud till Josua i lägret i Gilgal: »Lämna inte dina tjänare i sticket! Skynda hit till vår hjälp, rädda oss! Alla de amoreiska kungarna i bergsbygden har slutit sig samman mot oss.«

7 Josua ryckte ut från Gilgal med allt sitt krigsfolk, alla sina tappra krigare.

8 Herren sade till Josua: »Var inte rädd för dem, jag ger dem i ditt våld. Ingen av dem skall kunna hålla stånd mot dig.«

9 Josua överrumplade amoreerna efter att hela natten ha ryckt fram från Gilgal.

10 Herren spred förvirring bland dem när israeliterna kom, och de led ett svårt nederlag vid Givon. Israeliterna förföljde dem mot branten vid Bet-Horon och fortsatte dödandet hela vägen fram till Aseka och Mackeda.

[11] Sucedeu que, fugindo eles de diante de Israel, à descida de Bete-Horom, fez o SENHOR cair do céu sobre eles grandes pedras, até Azeca, e morreram. Mais foram os que morreram pela chuva de pedra do que os mortos à espada pelos filhos de Israel.

[11]När amoreerna under sin flykt för Israel hade kommit till sluttningen ner från Bet-Horon kastade Herren stora hagel över dem från himlen hela vägen fram till Aseka, så att de dog. De som dödades av hagelstenarna var fler än de som israeliterna dräpte med svärd.

O sol e a lua são detidos

[12] Então, Josué falou ao SENHOR, no dia em que o SENHOR entregou os amorreus nas mãos dos filhos de Israel; e disse na presença dos israelitas: Sol, detém-te em Gibeão, e tu, lua, no vale de Aijalom.

[12]Den dagen, då Herren gav amoreerna i israeliternas våld, talade Josua till Herren. I israeliternas närvaro sade han: Sol, stå stilla i Givon, måne, i Ajalons dal.

[13] E o sol se deteve, e a lua parou até que o povo se vingou de seus inimigos. Não está isto escrito no Livro dos Justos? O sol, pois, se deteve no meio do céu e não se apressou a pôr-se, quase um dia inteiro.

[13]Då stod solen stilla och månen stannade, tills han hämnats på fiendefolket. Detta är nedtecknat i Den redliges bok. Solen stannade mitt på himlen hela dagen och väntade med att gå ner.

[14] Não houve dia semelhante a este, nem antes nem depois dele, tendo o SENHOR, assim, atendido à voz de um homem; porque o SENHOR pelejava por Israel.

[14]Aldrig, varken förr eller senare, har Herren bönhört någon som den dagen. Ty Herren kämpade för Israel.

[15] Voltou Josué, e todo o Israel com ele, ao arraial, a Gilgal.

[15]Josua och alla israeliterna återvände till lägret i Gilgal.

Josué prende os cinco reis e mata-os

[16] Aqueles cinco reis, porém, fugiram e se esconderam numa cova em Maquedá.

[16]Men de fem kungarna flydde och gömde sig i en grotta i Mackeda.

[17] E anunciaram a Josué: Foram achados os cinco reis escondidos numa cova em Maquedá.

[17]När Josua fick veta att de fem kungarna höll sig gömda i grottan i Mackeda

[18] Disse, pois, Josué: Rolai grandes pedras à boca da cova e ponde junto a ela homens que os guardem; porém vós não vos detenhais;

[18]sade han: »Vältra stora stenar för öppningen och ställ några män på vakt.

[19] persegui os vossos inimigos e matai os que vão ficando atrás; não os deixeis

[19]Men ni andra får inte stanna. Förfölj fienderna och hugg ner eftersläntrarna, låt

entrar nas suas cidades, porque o SENHOR, vosso Deus, já vo-los entregou nas vossas mãos.

dem inte ta sig in i sina städer. Herren, er Gud, har gett dem i ert våld.«

[20] Tendo Josué e os filhos de Israel acabado de os ferir com mui grande matança, até consumi-los, e tendo os restantes que deles ficaram entrado nas cidades fortificadas,

[20]Josua och israeliterna tillfogade dem ett mycket svårt nederlag och förgjorde dem i grund; bara några undkom och tog sig in i de befästa städerna.

[21] voltou todo o povo em paz ao acampamento a Josué, em Maquedá; não havendo ninguém que movesse a língua contra os filhos de Israel.

[21]Hela hären återvände därefter välbehållen till Josua i lägret i Mackeda. Ingen vågade trotsa israeliterna.

[22] Depois, disse Josué: Abri a boca da cova e dali trazei-me aqueles cinco reis.

[22]Josua sade: »Öppna grottan och för ut de fem kungarna till mig.«

[23] Fizeram, pois, assim e da cova lhe trouxeram os cinco reis: o rei de Jerusalém, o de Hebrom, o de Jarmute, o de Laquis e o de Eglom.

[23]De gjorde så, de förde ut de fem kungarna till honom från grottan, kungen i Jerusalem, kungen i Hebron, kungen i Jarmut, kungen i Lakish och kungen i Eglon.

[24] Trazidos os reis a Josué, chamou este todos os homens de Israel e disse aos capitães do exército que tinham ido com ele: Chegai, ponde o pé sobre o pescoço destes reis. E chegaram e puseram os pés sobre os pescoços deles.

[24]När kungarna förts ut till Josua kallade han till sig alla israeliter. Till anförarna för krigsfolket som följde honom sade han: »Gå fram och sätt foten på dessa kungars nackar.« Och de gick fram och satte foten på deras nackar.

[25] Então, Josué lhes disse: Não temais, nem vos atemorizeis; sede fortes e corajosos, porque assim fará o SENHOR a todos os vossos inimigos, contra os quais pelejardes.

[25]Josua sade: »Var inte rädda, fäll inte modet! Var tappra och starka! Så skall Herren göra med alla fiender ni kämpar mot.«

[26] Depois disto, Josué, ferindo-os, os matou e os pendurou em cinco madeiros; e ficaram eles pendentes dos madeiros até à tarde.

[26]Därefter slog Josua ihjäl de fem och hängde upp dem på fem pålar, där de fick hänga kvar till kvällen.

[27] Ao pôr-do-sol, deu Josué ordem que os tirassem dos madeiros; e lançaram-nos na cova onde se tinham escondido e, na boca da cova, puseram grandes pedras que ainda lá se encontram até ao dia de hoje.

Josué vence mais sete reis

[28] No mesmo dia, tomou Josué a Maquedá e a feriu à espada, bem como ao seu rei; destruiu-os totalmente e a todos os que nela estavam, sem deixar nem sequer um. Fez ao rei de Maquedá como fizera ao rei de Jericó.

[29] Então, Josué, e todo o Israel com ele, passou de Maquedá a Libna e pelejou contra ela.

[30] E o SENHOR a deu nas mãos de Israel, a ela e ao seu rei, e a feriu à espada, a ela e todos os que nela estavam, sem deixar nem sequer um. Fez ao seu rei como fizera ao rei de Jericó.

[31] Então, Josué, e todo o Israel com ele, passou de Libna a Laquis, sitiou-a e pelejou contra ela;

[32] e o SENHOR deu Laquis nas mãos de Israel, que, no dia seguinte, a tomou e a feriu à espada, a ela e todos os que nela estavam, conforme tudo o que fizera a Libna.

[33] Então, Hoão, rei de Gezer, subiu para ajudar Laquis; porém Josué o feriu, a ele e o seu povo, sem deixar nem sequer um.

[34] E Josué, e todo o Israel com ele, passou de Laquis a Eglom, e a sitiaram e pelejaram contra ela;

[27]Vid solnedgången befallde han att de skulle tas ner. Man slängde in dem i grottan där de hållit sig gömda. För öppningen lade man stora stenar, som finns där än i denna dag.

Josua intar och förstör sex städer

[28]Josua intog samma dag Mackeda, högg ner folket och kungen och vigde staden och allt levande i den åt förintelse. Han lät ingen komma undan. Med kungen i Mackeda gjorde han som han gjort med kungen i Jeriko.

[29]Från Mackeda fortsatte Josua och israeliterna till Livna, som han anföll.

[30]Även Livna och dess kung gav Herren i Israels våld. Josua högg ner folket och allt levande i staden. Han lät ingen komma undan. Med kungen där gjorde han som han gjort med kungen i Jeriko.

[31]Från Livna fortsatte Josua och israeliterna till Lakish, som han belägrade och anföll.

[32]Herren gav Lakish i Israels våld, och nästa dag intog Josua staden. Han högg ner folket och allt levande i staden, alldeles som han hade gjort i Livna.

[33]Då ryckte Horam, kungen i Geser, ut för att undsätta Lakish, men honom och hans här slog Josua så grundligt att ingen kom undan.

[34]Från Lakish fortsatte Josua och israeliterna till Eglon, som de belägrade och anföll.

[35] e, no mesmo dia, a tomaram e a feriram à espada; e totalmente destruíram os que nela estavam, conforme tudo o que fizeram a Laquis.

[36] Depois, Josué, e todo o Israel com ele, subiu de Eglom a Hebrom, e pelejaram contra ela;

[37] e a tomaram e a feriram à espada, tanto o seu rei como todas as suas cidades e todos os que nelas estavam, sem deixar nem sequer um, conforme tudo o que fizeram a Eglom; e Josué executou a condenação contra ela e contra todos os que nela estavam.

[38] Então, Josué, e todo o Israel com ele, voltou a Debir e pelejou contra ela;

[39] e tomou-a com o seu rei e todas as suas cidades e as feriu à espada; todos os que nelas estavam, destruiu-os totalmente sem deixar nem sequer um; como fizera a Hebrom, a Libna e a seu rei, também fez a Debir e a seu rei.

[40] Assim, feriu Josué toda aquela terra, a região montanhosa, o Neguebe, as campinas, as descidas das águas e todos os seus reis; destruiu tudo o que tinha fôlego, sem deixar nem sequer um, como ordenara o SENHOR, Deus de Israel.

[41] Feriu-os Josué desde Cades-Barnéia até Gaza, como também toda a terra de Gósen até Gibeão.

[42] E, de uma vez, tomou Josué todos estes reis e as suas terras, porquanto o SENHOR, Deus de Israel, pelejava por Israel.

[35]De intog staden samma dag och högg ner folket. Josua vigde denna dag allt levande i staden åt förintelse, alldeles som han hade gjort i Lakish.

[36]Från Eglon drog Josua och israeliterna vidare till Hebron, som de anföll.

[37]De intog staden och högg ner folket och kungen och allt levande där, liksom i alla underlydande städer. Josua lät ingen komma undan. Han gjorde som han hade gjort i Eglon: han vigde Hebron och allt levande där åt förintelse.

[38]Därefter vände Josua och israeliterna tillbaka mot Devir, som han anföll.

[39]Han intog staden med dess kung och alla underlydande städer, högg ner folket och vigde allt levande åt förintelse. Josua lät ingen komma undan. Han gjorde med Devir och dess kung som han gjort med Hebron och med Livna och dess kung.

[40]Josua erövrade hela landet, bergsbygden och Negev, Låglandet och branterna, och besegrade alla dess kungar. Han lät ingen komma undan. Han vigde allt levande åt förintelse, så som Herren, Israels Gud, hade befallt.

[41]Josua erövrade landet från Kadesh Barnea till Gaza samt hela Goshenområdet fram till Givon.

[42]Alla dessa kungar och länder underkuvade han på en enda gång. Ty Herren, Israels Gud, kämpade för Israel.

[43] Então, Josué, e todo o Israel com ele, voltou ao arraial em Gilgal.

[43]Josua och israeliterna återvände sedan till lägret i Gilgal.

Josué 11

Outras vitórias de Josué

[1] Tendo Jabim, rei de Hazor, ouvido isto, enviou mensageiros a Jobabe, rei de Madom, e ao rei Sinrom, e ao rei Acsafe,

[2] e aos reis que estavam ao norte, na região montanhosa, na Arabá, ao sul de Quinerete, nas planícies e nos planaltos de Dor, do lado do mar,

[3] aos cananeus do oriente e do ocidente: aos amorreus, aos heteus, aos ferezeus, aos jebuseus nas montanhas e aos heveus ao pé do Hermom, na terra de Mispa.

[4] Saíram, pois, estes e todas as suas tropas com eles, muito povo, em multidão como a areia que está na praia do mar, e muitíssimos cavalos e carros.

[5] Todos estes reis se ajuntaram, e vieram, e se acamparam junto às águas de Merom, para pelejarem contra Israel.

[6] Disse o SENHOR a Josué: Não temas diante deles, porque amanhã, a esta mesma hora, já os terás traspassado diante dos filhos de Israel; os seus cavalos jarretarás e queimarás os seus carros.

[7] Josué, e todos os homens de guerra com ele, veio apressadamente contra eles às águas de Merom, e os atacaram.

[8] O SENHOR os entregou nas mãos de Israel; e os feriram e os perseguiram até à grande Sidom, e até Misrefote-Maim, e até

Josua 11

Josua erövrar Hasor

[1]När Javin, kungen i Hasor, fick höra detta skickade han bud till Jovav, kungen i Madon, till kungen i Shimron och kungen i Akshaf,

[2]till kungarna i bergsbygden i norr, i ökentrakterna söder om Kinneret, i Låglandet och i Dors uppland i väster,

[3]till kanaaneerna i öster och i väster, till amoreerna, hettiterna, perisseerna och jevuseerna i bergsbygden och till hiveerna vid foten av Hermon i trakten kring Mispa.

[4]De ryckte ut med alla sina trupper, en väldig här, talrik som sanden på havets strand, och med en väldig mängd hästar och vagnar.

[5]Alla dessa kungar tågade gemensamt till Meroms vatten och slog läger där för att strida mot Israel.

[6]Herren sade till Josua: »Var inte rädd för dem! I morgon vid den här tiden låter jag dem alla ligga dräpta av israeliterna. Du skall skära av hälsenorna på deras hästar och bränna upp deras vagnar.«

[7]Josua och hans krigsfolk överrumplade dem vid Meroms vatten och gick till anfall.

[8]Herren gav dem i israeliternas våld, och de slog dem och förföljde dem ända till det stora Sidon, till Misrefot Majim och till

ao vale de Mispa, ao oriente; feriram-nos sem deixar nem sequer um.

[9] Fez-lhes Josué como o SENHOR lhe dissera; os seus cavalos jarretou e os seus carros queimou.

[10] Nesse mesmo tempo, voltou Josué, tomou a Hazor e feriu à espada o seu rei, porquanto Hazor, dantes, era a capital de todos estes reinos.

[11] A todos os que nela estavam feriram à espada e totalmente os destruíram, e ninguém sobreviveu; e a Hazor queimou.

[12] Josué tomou todas as cidades desses reis e também a eles e os feriu à espada, destruindo-os totalmente, como ordenara Moisés, servo do SENHOR.

[13] Tão-somente não queimaram os israelitas as cidades que estavam sobre os outeiros, exceto Hazor, a qual Josué queimou.

[14] E a todos os despojos destas cidades e ao gado os filhos de Israel saquearam para si; porém a todos os homens feriram à espada, até que os destruíram; e ninguém sobreviveu.

[15] Como ordenara o SENHOR a Moisés, seu servo, assim Moisés ordenou a Josué; e assim Josué o fez; nem uma só palavra deixou de cumprir de tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés.

[16] Tomou, pois, Josué toda aquela terra, a saber, a região montanhosa, todo o Neguebe, toda a terra de Gósen, as planícies, a Arabá e a região montanhosa de Israel com suas planícies;

Mispadalen i öster. De slog dem så grundligt att ingen kom undan.

[9]Och Josua gjorde som Herren hade sagt: han skar av hälsenorna på deras hästar och brände upp deras vagnar.

[10]Josua vände nu tillbaka, intog Hasor och högg ner dess kung; Hasor var en gång det främsta av alla dessa kungadömen.

[11]Allt levande i staden vigdes åt förintelse och höggs ner, ingen lämnades vid liv. Hasor brände han ner.

[12]Alla dessa kungastäder och deras kungar underkuvades av Josua, och han vigde dem åt förintelse och högg ner alla, så som Mose, Herrens tjänare, hade befallt.

[13]Men ingen av städerna på kullarna brändes ner av israeliterna, utom Hasor, som Josua brände ner.

[14]Allt byte i dessa städer och all boskap behöll israeliterna. Människorna högg de ner tills de utrotat alla. De lät ingen förbli vid liv.

[15]De befallningar som Herren hade gett sin tjänare Mose, dem hade Mose gett Josua, och dem lydde Josua. Han försummade inte något av det som Herren hade befallt Mose.

Återblick på erövringen av landet

[16]Allt detta land intog Josua: bergsbygden och hela Negev, hela Goshenområdet, Låglandet och Jordandalen, Israels bergsbygd och lågland,

[17] desde o monte Halaque, que sobe a Seir, até Baal-Gade, no vale do Líbano, ao pé do monte Hermom; também tomou todos os seus reis, e os feriu, e os matou.

[18] Por muito tempo, Josué fez guerra contra todos estes reis.

[19] Não houve cidade que fizesse paz com os filhos de Israel, senão os heveus, moradores de Gibeão; por meio de guerra, as tomaram todas.

[20] Porquanto do SENHOR vinha o endurecimento do seu coração para saírem à guerra contra Israel, a fim de que fossem totalmente destruídos e não lograssem piedade alguma; antes, fossem de todo destruídos, como o SENHOR tinha ordenado a Moisés.

[21] Naquele tempo, veio Josué e eliminou os anaquins da região montanhosa, de Hebrom, de Debir, de Anabe, e de todas as montanhas de Judá, e de todas as montanhas de Israel; Josué os destruiu totalmente com as suas cidades.

[22] Nem um dos anaquins sobreviveu na terra dos filhos de Israel; somente em Gaza, em Gate e em Asdode alguns subsistiram.

[23] Assim, tomou Josué toda esta terra, segundo tudo o que o SENHOR tinha dito a Moisés; e Josué a deu em herança aos filhos de Israel, conforme as suas divisões e tribos; e a terra repousou da guerra.

Josué 12

Os reis vencidos por Moisés

[17]från Halakberget, som sträcker sig upp till Seir, ända till Baal-Gad på Libanonslätten vid foten av Hermonberget. Alla kungarna där tillfångatog han och slog ihjäl.

[18]Länge förde Josua krig mot dessa kungar.

[19]Ingen stad slöt fred med israeliterna utom hiveerna i Givon, alla togs med vapen.

[20]Det var Herren som förhärdade dem och fick dem att strida mot Israel, för att de skulle vigas åt förintelse utan förskoning och utplånas så som Herren hade befallt Mose.

[21]Det var då Josua utrotade anakiterna i bergsbygden, i Hebron, Devir och Anav och i hela Judas och hela Israels bergsbygd, och vigde dem och deras städer åt förintelse.

[22]Inga anakiter lämnades kvar i israeliternas land, bara i Gaza, Gat och Ashdod blev några kvar.

[23]Josua intog alltså hela landet, alldeles så som Herren hade sagt till Mose. Han gav det som egendom åt Israel, fördelat på stammarna. Nu hade landet ro och slapp krig.

Josua 12

[1] São estes os reis da terra, aos quais os filhos de Israel feriram, de cujas terras se apossaram dalém do Jordão para o nascente, desde o ribeiro de Arnom até ao monte Hermom e toda a planície do oriente:

[1]Detta är de kungar i landet som israeliterna besegrade och vilkas länder de tog i besittning på andra sidan Jordan, den östra sidan, från Arnons floddal till Hermonberget, hela östra Jordandalen:

[2] Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom e dominava desde Aroer, que está à beira do vale de Arnom, e desde o meio do vale e a metade de Gileade até ao ribeiro de Jaboque, limite dos filhos de Amom;

[2]den amoreiske kungen Sichon, som hade sitt säte i Heshbon och härskade från Aroer vid randen av Arnons floddal, med gränsen mitt i dalen, och över halva Gilead fram till Jabboks floddal, som är gräns mot Ammon,

[3] desde a campina até ao mar de Quinerete, para o oriente, e até ao mar da Campina, o mar Salgado, para o oriente, pelo caminho de Bete-Jesimote; e desde o sul abaixo de Asdote-Pisga.

[3]samt över Jordandalen mellan östsidan av Gennesaretsjön och östsidan av Aravasjön, Döda havet, åt Bet Hajshimot till och söderut till trakten nedanför Pisgas branter,

[4] Como também o limite de Ogue, rei de Basã, que havia ficado dos refains e que habitava em Astarote e em Edrei;

[4]och vidare Og, kungen av Bashan, en av dem som var kvar av refaeerna; han hade sitt säte i Ashtarot och Edrei

[5] e dominava no monte Hermom, e em Salca, e em toda a Basã, até ao limite dos gesuritas e dos maacatitas, e metade de Gileade, limite de Seom, rei de Hesbom.

[5]och härskade över Hermon, Salka och hela Bashan fram till geshureernas och maakateernas område och över halva Gilead fram till det område som tillhörde Sichon, kungen i Heshbon.

[6] Moisés, servo do SENHOR, e os filhos de Israel feriram a estes; e Moisés, servo do SENHOR, deu esta terra em possessão aos rubenitas, aos gaditas e à meia tribo de Manassés.

[6]Det var Mose, Herrens tjänare, och israeliterna som besegrade dem, och Mose, Herrens tjänare, gav landet som egendom åt rubeniterna, gaditerna och halva Manasses stam.

Os reis vencidos por Josué

[7] São estes os reis da terra aos quais Josué e os filhos de Israel feriram daquém do Jordão, para o ocidente, desde Baal-Gade, no vale do Líbano, até ao monte Halaque, que sobe a Seir, e cuja terra Josué deu em

[7]Detta är de kungar i landet som Josua och israeliterna besegrade på andra sidan Jordan, den västra sidan, från Baal-Gad på Libanonslätten till Halakberget, som sträcker sig upp till Seir, och vilkas länder

possessão às tribos de Israel, segundo as suas divisões,	Josua fördelade som egendom åt Israels stammar,
[8] a saber, o que havia na região montanhosa, nas planícies, na Arabá, nas descidas das águas, no deserto e no Neguebe, onde estava o heteu, o amorreu, o cananeu, o ferezeu, o heveu e o jebuseu:	[8]i bergsbygden, i Låglandet, i Jordandalen, på branterna, i öknen och i Negev — hettiternas, amoreernas, kanaaneernas, perisseernas, hiveernas och jevuseernas land:
[9] o rei de Jericó, um; o de Ai, que está ao lado de Betel, outro;	[9]kungen i Jeriko, kungen i Aj nära Betel,
[10] o rei de Jerusalém, outro; o rei de Hebrom, outro;	[10]kungen i Jerusalem, kungen i Hebron,
[11] o rei de Jarmute, outro; o de Laquis, outro;	[11]kungen i Jarmut, kungen i Lakish,
[12] o rei de Eglom, outro; o de Gezer, outro;	[12]kungen i Eglon, kungen i Geser,
[13] o rei de Debir, outro; o de Geder, outro;	[13]kungen i Devir, kungen i Geder,
[14] o rei de Horma, outro; o de Arade, outro;	[14]kungen i Horma, kungen i Arad,
[15] o rei de Libna, outro; o de Adulão, outro;	[15]kungen i Livna, kungen i Adullam,
[16] o rei de Maquedá, outro; o de Betel, outro;	[16]kungen i Mackeda, kungen i Betel,
[17] o rei de Tapua, outro; o de Héfer, outro;	[17]kungen i Tappuach, kungen i Hefer,
[18] o rei de Afeca, outro; o de Lasarom, outro;	[18]kungen i Afek vid Sharon,
[19] o rei de Madom, outro; o de Hazor, outro;	[19]kungen i Madon, kungen i Hasor,
[20] o rei de Sinrom-Merom, outro; o de Acsafe, outro;	[20]kungen i Shimron, kungen i Meron, kungen i Akshaf,
[21] o rei de Taanaque, outro; o de Megido, outro;	[21]kungen i Tanak, kungen i Megiddo,
[22] o rei de Quedes, outro; o de Jocneão do Carmelo, outro;	[22]kungen i Kedesh, kungen i Jokneam vid Karmel,
[23] o rei de Dor, em Nafate-Dor, outro; o de Goim, em Gilgal, outro;	[23]kungen i Dor vid Dors uppland, kungen i Gojim i Galileen

[24] o rei de Tirza, outro; ao todo, trinta e um reis.

Josué 13

As terras ainda não conquistadas

[1] Era Josué, porém, já idoso, entrado em dias; e disse-lhe o SENHOR: Já estás velho, entrado em dias, e ainda muitíssima terra ficou para se possuir.

[2] Esta é a terra ainda não conquistada: todas as regiões dos filisteus e toda a Gesur;

[3] desde Sior, que está defronte do Egito, até ao limite de Ecrom, para o norte, que se considera como dos cananeus; cinco príncipes dos filisteus: o de Gaza, o de Asdode, o de Asquelom, o de Gate e o de Ecrom;

[4] ao sul, os aveus, também toda a terra dos cananeus e Meara, que é dos sidônios, até Afeca, ao limite dos amorreus;

[5] e ainda a terra dos gibleus e todo o Líbano, para o nascente do sol, desde Baal-Gade, ao pé do monte Hermom, até à entrada de Hamate;

[6] todos os que habitam nas montanhas desde o Líbano até Misrefote-Maim, todos os sidônios; eu os lançarei de diante dos filhos de Israel; reparte, pois, a terra por herança a Israel, como te ordenei.

[7] Distribui, pois, agora, a terra por herança às nove tribos e à meia tribo de Manassés.

[8] Com a outra meia tribo, os rubenitas e os gaditas já receberam a sua herança dalém

[24]och kungen i Tirsa. Allt som allt trettioen kungar.

Josua 13

Områden som ännu inte erövrats

[1]Josua var nu mycket gammal. Herren sade till honom: »Du är en gammal man, men av landet återstår mycket att ta i besittning.

[2]Detta är vad som återstår: filisteernas alla områden och allt geshureiskt land

[3]från Shichor öster om Egypten fram till Ekrons gräns i norr — det räknas som kanaaneiskt land — med filisteernas fem hövdingadömen Gaza, Ashdod, Ashkelon, Gat och Ekron samt avveernas land

[4]i söder, och allt kanaaneiskt land från Meara, som tillhör sidonierna, fram till Afek, till amoreernas område,

[5]och därtill gevaleernas land och hela Libanonberget i öster från Baal-Gad vid foten av Hermon till Levo-Hamat.

[6]Alla som bor i bergsbygden, från Libanon till Misrefot Majim, alla sidonier, skall jag själv driva undan för israeliterna, men du skall utskifta området som egendom åt Israel, så som jag har befallt dig.

[7]Detta land skall du fördela som egendom åt de nio och en halv stammarna.«

Rubens, Gads och Manasses områden öster om Jordan

Halva Manasses stam

[8]liksom rubeniterna och gaditerna hade redan tagit sin egendom i besittning, den

do Jordão, para o oriente, como já lhes tinha dado Moisés, servo do SENHOR.

[9] Começando com Aroer, que está à borda do vale de Arnom, mais a cidade que está no meio do vale, todo o planalto de Medeba até Dibom;

[10] e todas as cidades de Seom, rei dos amorreus, que reinou em Hesbom, até ao limite dos filhos de Amom.

[11] E Gileade, e o limite dos gesuritas, e o dos maacatitas, e todo o monte Hermom, e toda a Basã até Salca;

[12] todo o reino de Ogue, em Basã, que reinou em Astarote e em Edrei, que ficou do resto dos gigantes, o qual Moisés feriu e expulsou.

[13] Porém os filhos de Israel não desapossaram os gesuritas, nem os maacatitas; antes, Gesur e Maacate permaneceram no meio de Israel até ao dia de hoje.

As heranças distribuídas por Moisés

[14] Tão-somente à tribo de Levi não deu herança; as ofertas queimadas do SENHOR, Deus de Israel, são a sua herança, como já lhe tinha dito.

[15] Deu, pois, Moisés à tribo dos filhos de Rúben, segundo as suas famílias,

[16] começando o seu território com Aroer, que está à borda do vale de Arnom, mais a cidade que está no meio do vale e todo o planalto até Medeba;

[17] Hesbom e todas as suas cidades, que estão no planalto: Dibom, Bamote-Baal e Bete-Baal-Meom,

som Mose gett dem på andra sidan Jordan, den östra sidan, så som Herrens tjänare Mose hade bestämt:

[9]landet från Aroer vid randen av Arnons floddal och från staden nere i dalen med hela högslätten från Medeva till Divon,

[10]och alla städer som lytt under den amoreiske kungen Sichon, som regerade i Heshbon, fram till gränsen mot Ammon,

[11]och därtill Gilead, geshureernas och maakateernas område, hela Hermon och hela Bashan fram till Salka,

[12]hela det rike som tillhört Og av Bashan; han regerade i Ashtarot och Edrei och var en av dem som var kvar av refaeerna, som Mose hade besegrat och drivit bort.

[13]Men israeliterna drev inte bort geshureerna och maakateerna, och än i dag bor det geshureer och maakateer bland israeliterna.

[14]Det var bara Levis stam som inte fick någon egendom. Herren, Israels Gud, är deras egendom, så som han har lovat dem.

[15]Rubeniternas stam tilldelades land av Mose, släkt för släkt.

[16]De fick området från Aroer vid randen av Arnons floddal och från staden nere i dalen med hela högslätten fram till Medeva,

[17]Heshbon med underlydande städer på högslätten, Divon, Bamot Baal, Bet Baal Meon,

[18] Jaza, Quedemote, Mefaate;
[19] Quiriataim, Sibma, Zerete-Saar, no monte do vale;
[20] Bete-Peor, as faldas de Pisga e Bete-Jesimote;

[21] e todas as cidades do planalto e todo o reino de Seom, rei dos amorreus, que reinou em Hesbom, a quem Moisés feriu, como também os príncipes de Midiã, Evi, Requém, Zur, Hur e Reba, príncipes de Seom, moradores da terra.

[22] Também os filhos de Israel mataram à espada Balaão, filho de Beor, o adivinho, com outros mais que mataram.
[23] A fronteira dos filhos de Rúben é o Jordão e suas imediações; esta é a herança dos filhos de Rúben, segundo as suas famílias: as cidades com suas aldeias.
[24] Deu Moisés a herança à tribo de Gade, a saber, a seus filhos, segundo as suas famílias.
[25] Foi o seu território: Jazer, todas as cidades de Gileade e metade da terra dos filhos de Amom, até Aroer, que está defronte de Rabá;
[26] desde Hesbom até Ramate-Mispa e Betonim; e desde Maanaim até ao limite de Debir;
[27] e, no vale: Bete-Arã, Bete-Ninra, Sucote e Zafom, o resto do reino de Seom, rei de Hesbom, mais o Jordão e suas imediações, até à extremidade do mar de Quinerete, dalém do Jordão, para o oriente.

[18]Jahas, Kedemot, Mefaat,
[19]Kirjatajim, Sivma, Seret Hashachar på berget i dalen,

[20]Bet Pegor, Pisgas branter, Bet Hajshimot

[21]och alla de andra städerna på högslätten, hela det rike som tillhört den amoreiske kungen Sichon, som regerade i Heshbon. Mose besegrade honom jämte de midjanitiska furstarna Evi, Rekem, Sur, Hur och Reva, Sichons hövdingar som bodde i landet.
[22]Förutom alla andra som de dräpte högg israeliterna också ner spåmannen Bileam, Beors son.

[23]Jordan utgjorde gräns för rubeniterna. Detta var rubeniternas egendom, släkt för släkt, med städer och omgivande orter.

[24]Gads stam, gaditerna, tilldelades land av Mose, släkt för släkt.

[25]De fick området med Jaser och alla städerna i Gilead och hälften av ammoniternas land fram till Aroer nära Rabba,
[26]området från Heshbon till Ramat Hammispa och Betonim och från Machanajim till Lo Devars område
[27]samt i dalen Bet Haram, Bet Nimra, Suckot och Safon, resten av det rike som tillhört Sichon, kungen i Heshbon. Jordan utgjorde gräns upp till änden av Gennesaretsjön på flodens östra sida.

[28] Esta é a herança dos filhos de Gade, segundo as suas famílias: as cidades com suas aldeias.

[29] Deu também Moisés herança à meia tribo de Manassés, segundo as suas famílias.

[30] Foi o seu território: começando com Maanaim, mais todo o Basã, todo o reino de Ogue, rei de Basã, e todas as aldeias de Jair, que estão em Basã, sessenta cidades;

[31] e metade de Gileade, Astarote e Edrei, cidades do reino de Ogue, em Basã; estas foram dadas aos filhos de Maquir, filho de Manassés, a saber, à metade dos filhos de Maquir, segundo as suas famílias.

[32] São estas as heranças que Moisés repartiu nas campinas de Moabe, dalém do Jordão, na altura de Jericó, para o oriente.

[33] Porém à tribo de Levi Moisés não deu herança; o SENHOR, Deus de Israel, é a sua herança, como já lhes tinha dito.

Josué 14

A terra de Canaã distribuída por sorte

[1] São estas as heranças que os filhos de Israel tiveram na terra de Canaã, o que Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num, e os cabeças dos pais das tribos dos filhos de Israel lhes fizeram repartir

[2] por sorte da sua herança, como o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés, acerca das nove tribos e meia.

[28]Detta var gaditernas egendom, släkt för släkt, med städer och omgivande orter.

[29]Halva Manasses stam tilldelades land av Mose, släkt för släkt.

[30]Deras område sträckte sig från Machanajim och omfattade hela Bashan, hela det rike som tillhört Og, kungen av Bashan, och alla Jairs byar i Bashan, sextio städer,

[31]därtill halva Gilead med Ashtarot och Edrei, Ogs kungastäder i Bashan. Det gavs åt ättlingarna till Makir, Manasses son, åt ena hälften av makiriterna, släkt för släkt.

[32]Detta var den egendom som Mose fördelade på Moabs hedar på andra sidan Jordan, mitt emot Jeriko, på östra sidan.

[33]Men åt Levis stam gav Mose ingen egendom. Herren, Israels Gud, är deras egendom, så som han har lovat dem.

Josua 14

Judas område

[1]Detta är de områden som israeliterna fick som egendom i Kanaan och som prästen Elasar och Josua, Nuns son, och stammarnas familjeöverhuvuden tilldelade dem.

[2]Genom lottning fördelade de områdena som egendom åt nio stammar och en halv stam, så som Herren hade befallt genom Mose.

[3] Porquanto às duas tribos e meia já dera Moisés herança além do Jordão; mas aos levitas não tinha dado herança entre seus irmãos.

[3]Två stammar och en halv stam hade redan fått områden av Mose på andra sidan Jordan; åt leviterna gav han inget område som åt de andra.

[4] Os filhos de José foram duas tribos, Manassés e Efraim; aos levitas não deram herança na terra, senão cidades em que habitassem e os seus arredores para seu gado e para sua possessão.

[4]Josefs ättlingar utgjorde nämligen två stammar, Manasse och Efraim, och leviterna fick ingen del av landet men städer att bo i och betesmarker för den boskap de ägde.

[5] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel e repartiram a terra.

[5]När israeliterna fördelade landet gjorde de alltså som Herren hade befallt Mose.

Josué dá Hebrom a Calebe

[6] Chegaram os filhos de Judá a Josué em Gilgal; e Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, lhe disse: Tu sabes o que o SENHOR falou a Moisés, homem de Deus, em Cades-Barnéia, a respeito de mim e de ti.

[6]Judas stam vände sig till Josua i Gilgal, och kenissén Kalev, Jefunnes son, sade till honom: »Du vet ju vad Herren sade till gudsmannen Mose i Kadesh Barnea angående mig och dig.

[7] Tinha eu quarenta anos quando Moisés, servo do SENHOR, me enviou de Cades-Barnéia para espiar a terra; e eu lhe relatei como sentia no coração.

[7]Jag var fyrtio år när Mose, Herrens tjänare, sände ut mig från Kadesh Barnea för att spionera i landet, och jag berättade ärligt vad jag sett.

[8] Mas meus irmãos que subiram comigo desesperaram o povo; eu, porém, perseverei em seguir o SENHOR, meu Deus.

[8]Mina bröder som hade varit med gjorde folket modlöst, jag däremot var Herren, min Gud, trogen.

[9] Então, Moisés, naquele dia, jurou, dizendo: Certamente, a terra em que puseste o pé será tua e de teus filhos, em herança perpetuamente, pois perseveraste em seguir o SENHOR, meu Deus.

[9]Den dagen svor Mose denna ed: Den mark din fot har trampat skall för all framtid vara din och dina ättlingars egendom, ty du har varit Herren, min Gud, trogen. —

[10] Eis, agora, o SENHOR me conservou em vida, como prometeu; quarenta e cinco anos há desde que o SENHOR falou esta palavra a Moisés, andando Israel ainda no

[10]Och se, Herren har låtit mig leva, som han lovade. Det är fyrtiofem år sedan Herren gav Mose det löftet, medan Israel vandrade i öknen, och nu är jag åttiofem.

deserto; e, já agora, sou de oitenta e cinco anos.

[11] Estou forte ainda hoje como no dia em que Moisés me enviou; qual era a minha força naquele dia, tal ainda agora para o combate, tanto para sair a ele como para voltar.

[11]Än i dag är jag lika stark som den dagen Mose sände ut mig, krigarlivet klarar jag lika bra nu som då.

[12] Agora, pois, dá-me este monte de que o SENHOR falou naquele dia, pois, naquele dia, ouviste que lá estavam os anaquins e grandes e fortes cidades; o SENHOR, porventura, será comigo, para os desapossar, como prometeu.

[12]Så ge mig nu denna bergsbygd som Herren lovade mig då. Du hörde själv den gången att där finns anakiter och stora, befästa städer. Kanske är Herren med mig, så att jag kan driva bort dem, som han lovade.«

[13] Josué o abençoou e deu a Calebe, filho de Jefoné, Hebrom em herança.

[13]Då välsignade Josua Kalev, Jefunnes son, och gav honom Hebron som egendom.

[14] Portanto, Hebrom passou a ser de Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, em herança até ao dia de hoje, visto que perseverara em seguir o SENHOR, Deus de Israel.

[14]Och eftersom kenissén Kalev, Jefunnes son, varit Herren, Israels Gud, trogen, är Hebron hans egendom än i dag.

[15] Dantes o nome de Hebrom era Quiriate-Arba; este Arba foi o maior homem entre os anaquins. E a terra repousou da guerra.

[15]Hebron hette tidigare Kirjat Arba; Arba var den störste bland anakiterna. Nu hade landet ro och slapp krig.

Josué 15

As heranças das nove tribos e meia

A herança de Judá

[1] A sorte da tribo dos filhos de Judá, segundo as suas famílias, caiu para o sul, até ao limite de Edom, até ao deserto de Zim, até à extremidade do lado sul.

[2] Foi o seu limite ao sul, desde a extremidade do mar Salgado, desde a baía que olha para o sul;

Josua 15

[1]Judas stam fick på sin lott, släkt för släkt, området fram till Edoms gräns vid Sinöknen längst i söder.

[2]Deras sydgräns börjar vid änden av Döda havet, vid viken längst i söder,

[3] e sai para o sul, até à subida de Acrabim, passa a Zim, sobe do sul a Cades-Barnéia,

[4] passa por Hezrom, sobe a Adar e rodeia Carca; passa por Azmom e sai ao ribeiro do Egito; as saídas deste limite vão até ao mar; este será o vosso limite do lado sul.

[5] O limite, porém, para o oriente será o mar Salgado, até à foz do Jordão; e o limite para o norte será da baía do mar, começando com a embocadura do Jordão,

[6] limite que sobe até Bete-Hogla e passa do norte a Bete-Arabá, subindo até à pedra de Boã, filho de Rúben,

[7] subindo ainda este limite a Debir desde o vale de Acor, olhando para o norte, rumo a Gilgal, a qual está à subida de Adumim, que está para o sul do ribeiro; daí, o limite passa até às águas de En-Semes; e as suas saídas estarão do lado de En-Rogel.

[8] Deste ponto sobe pelo vale do Filho de Hinom, do lado dos jebuseus do Sul, isto é, Jerusalém; e sobe este limite até ao cimo do monte que está diante do vale de Hinom, para o ocidente, que está no fim do vale dos Refains, do lado norte.

[9] Então, vai o limite desde o cimo do monte até à fonte das águas de Neftoa; e sai até às cidades do monte Efrom; vai mais este limite até Baalá, isto é, Quiriate-Jearim.

[10] Então, dá volta o limite desde Baalá, para o ocidente, até ao monte Seir, passa

[3]och går söder om Akrabbimbranten och förbi Sin, fortsätter uppåt söder om Kadesh Barnea förbi Hesron upp till Addar, böjer av mot Karka,

[4]går förbi Asmon och sedan till Egyptens gränsflod och löper fram till havet. Detta är deras sydgräns.

[5]Östgränsen utgörs av Döda havet upp till Jordans utlopp. På norra sidan går gränsen från den vik av havet där Jordan har sitt utlopp,

[6]fortsätter upp till Bet-Hogla, går vidare norr om Bet Haarava och upp till Bohans, Rubens sons, sten.

[7]Från Akordalen fortsätter den upp till Devir, svänger av norrut mot Gelilot, som ligger mitt emot Adummimbranten söder om bäckravinen, går vidare till Shemeshkällan och löper fram till Rogelkällan.

[8]Gränsen fortsätter sedan upp genom Ben-Hinnoms dal söder om jevuseernas bergssluttning, dvs. Jerusalem, och upp till toppen av det berg som ligger väster om Hinnoms dal vid Refaimdalens norra ände.

[9]Från bergets topp går gränsen i en båge fram till Neftoachkällan, går därifrån till Ijim i Efrons bergsbygd och sedan i en båge till Baala, dvs. Kirjat-Jearim.

[10]Från Baala böjer den av åt väster mot Seirs berg, går vidare längs Jearimbergets

ao lado do monte de Jearim do lado norte, isto é, Quesalom, e, descendo a Bete-Semes, passa por Timna.

norrsluttning, dvs. Kesalon, och fortsätter ner till Bet-Shemesh och förbi Timna.

11 Segue mais ainda o limite ao lado de Ecrom, para o norte, e, indo a Siquerom, passa o monte de Baalá, saindo em Jabneel, para terminar no mar.

11Den går sedan till Ekrons bergssluttning i norr och i en båge fram till Shickeron, går förbi Baalaberget fram till Javneel och löper fram till havet.

12 O limite, porém, do lado ocidental é o mar Grande e as suas imediações. São estes os limites dos filhos de Judá ao redor, segundo as suas famílias.

12Västgränsen utgörs av Medelhavet. Detta är gränserna runt Judas släkters område.

Calebe conquista Hebrom

Juízes 1.11-15

13 A Calebe, filho de Jefoné, porém, deu Josué uma parte no meio dos filhos de Judá, segundo lhe ordenara o SENHOR, a saber, Quiriate-Arba, isto é, Hebrom; este Arba era o pai de Anaque.

13Åt Kalev, Jefunnes son, gav Josua, som Herren hade befallt, en andel bland judeerna, nämligen Kirjat Arba, dvs. Hebron; Arba var anakiternas stamfar.

14 Dali expulsou Calebe os três filhos de Anaque: Sesai, Aimã e Talmai, gerados de Anaque.

14Kalev drev bort de tre anakiterna därifrån, Sheshaj, Achiman och Talmaj, Anaks ättlingar.

15 Subiu aos habitantes de Debir, cujo nome, dantes, era Quiriate-Sefer.

15Därefter drog han ut mot invånarna i Devir; Devir hette tidigare Kirjat-Sefer.

16 Disse Calebe: A quem derrotar Quiriate-Sefer e a tomar, darei minha filha Acsa por mulher.

16Kalev sade: »Den som anfaller och intar Kirjat-Sefer skall få min dotter Aksa till hustru.«

17 Tomou-a, pois, Otniel, filho de Quenaz, irmão de Calebe; este lhe deu a filha Acsa por mulher.

17Otniel, son till Kalevs bror Kenas, intog staden, och Kalev gav honom sin dotter Aksa till hustru.

18 Esta, quando se foi a Otniel, insistiu com ele para que pedisse um campo ao pai dela; e ela apeou do jumento; então, Calebe lhe perguntou: Que desejas?

18När hon kom dit övertalade hon honom att be fadern om mark. Hon steg av sin åsna, och Kalev frågade vad hon ville.

19 Respondeu ela: Dá-me um presente; deste-me terra seca, dá-me também fontes

19»Ge mig en gåva«, svarade hon. »Du har skänkt mig Negevöknen, skänk mig nu

de água. Então, lhe deu as fontes superiores e as fontes inferiores.

As cidades de Judá

20 Esta é a herança da tribo dos filhos de Judá, segundo as suas famílias.

21 São, pois, as cidades no extremo sul da tribo dos filhos de Judá, rumo do território de Edom: Cabzeel, Éder, Jagur,

22 Quiná, Dimona, Adada,

23 Quedes, Hazor, Itnã,

24 Zife, Telém, Bealote,

25 Hazor-Hadata, Queriote-Hezrom (que é Hazor),

26 Amã, Sema, Molada,

27 Hazar-Gada, Hesmom, Bete-Palete,

28 Hazar-Sual, Berseba, Biziotiá,

29 Baalá, Iim, Ezém,

30 Eltolade, Quesil, Horma,

31 Ziclague, Madmana, Sansana,

32 Lebaote, Silim, Aim e Rimom; ao todo, vinte e nove cidades com suas aldeias.

33 Nas planícies: Estaol, Zorá, Asná,

34 Zanoa, En-Ganim, Tapua, Enã,

35 Jarmute, Adulão, Socó, Azeca,

36 Saaraim, Aditaim, Gedera e Gederotaim; ao todo, catorze cidades com suas aldeias.

37 Zenã, Hadasa, Migdal-Gade,

38 Dileã, Mispa, Jocteel,

39 Laquis, Boscate, Eglom,

40 Cabom, Laamás, Quitlis,

41 Gederote, Bete-Dagom, Naamá e Maquedá; ao todo, dezesseis cidades com suas aldeias.

källor med vatten.« Han gav henne då Övre och Nedre källorna.

20Detta är den egendom som tillföll Judas stam, släkt för släkt.

21Här följer städerna i Judas stams ytterområde, mot gränsen till Edom i Negev: Kavseel, Eder, Jagur,

22Kina, Dimona, Adada,

23Kedesh, Hasar Jitnan,

24Sif, Telem, Bealot,

25Hasor Hadatta, Keriot Hesron, dvs. Hasor,

26Amam, Shema, Molada,

27Hasar Gadda, Heshmon, Bet Pelet,

28Hasar Shual, Beer Sheva med kringliggande byar,

29Baala, Ijim, Esem,

30Eltolad, Kesil, Horma,

31Siklag, Madmanna, Sansanna,

32Levaot, Shilchim, Ajin och Rimmon, sammanlagt tjugonio städer med omgivande orter.

33I Låglandet: Eshtaol, Sora, Ashna,

34Sanoach, En-Gannim, Tappuach, Enam,

35Jarmut, Adullam, Soko, Aseka,

36Shaarajim, Aditajim, Gedera och Gederotajim, fjorton städer med omgivande orter,

37Senan, Hadasha, Migdal-Gad,

38Dilan, Mispa, Jokteel,

39Lakish, Boskat, Eglon,

40Kabbon, Lachmas, Kitlish,

41Gederot, Bet-Dagon, Naama och Mackeda, sexton städer med omgivande orter,

[42] Libna, Eter, Asã,
[43] Ifta, Asná, Nezibe,
[44] Queila, Aczibe e Maressa; ao todo, nove cidades com suas aldeias.
[45] Ecrom com suas vilas e aldeias;
[46] desde Ecrom até ao mar, todas as que estão do lado de Asdode, com suas aldeias.
[47] Asdode, suas vilas e aldeias; Gaza, suas vilas e aldeias, até ao rio do Egito e o mar Grande com as suas imediações.
[48] Na região montanhosa: Samir, Jatir, Socó,
[49] Daná, Quiriate-Sana, que é Debir,
[50] Anabe, Estemoa, Anim,
[51] Gósen, Holom e Gilo; ao todo, onze cidades com suas aldeias.
[52] Arabe, Dumá, Esã,
[53] Janim, Bete-Tapua, Afeca,
[54] Hunta, Quiriate-Arba (que é Hebrom) e Zior; ao todo, nove cidades com suas aldeias.
[55] Maom, Carmelo, Zife, Jutá,
[56] Jezreel, Jocdeão, Zanoa,
[57] Caim, Gibeá e Timna; ao todo, dez cidades com suas aldeias.
[58] Halul, Bete-Zur, Gedor,
[59] Maarate, Bete-Anote e Eltecom; ao todo, seis cidades com suas aldeias.

[42]Livna, Eter, Ashan,
[43]Jefta, Ashna, Nesiv,
[44]Keila, Aksiv och Maresha, nio städer med omgivande orter,
[45]Ekron med kringliggande byar och orter,
[46]från Ekron och västerut alla städer med omgivande orter nära Ashdod,
[47]Ashdod med kringliggande byar och orter och Gaza med kringliggande byar och orter fram till Egyptens gränsflod och Medelhavet.
[48]I bergsbygden: Shamir, Jattir, Soko,
[49]Danna, Kirjat-Sanna, dvs. Devir,
[50]Anav, Eshtemoa, Anim,
[51]Goshen, Holon och Gilo, elva städer med omgivande orter,
[52]Arav, Duma, Eshan,
[53]Janum, Bet-Tappuach, Afeka,
[54]Humta, Kirjat Arba, dvs. Hebron, och Sior, nio städer med omgivande orter,
[55]Maon, Karmel, Sif, Jutta,
[56]Jisreel, Jokdeam, Sanoach,
[57]Kain, Giva och Timna, tio städer med omgivande orter,
[58]Halchul, Bet-Sur, Gedor,
[59]Maarat, Bet-Anot och Eltekon, sex städer med omgivande orter, Tekoa, Efrata, dvs. Betlehem, Pegor, Etam, Kulon, Tatam, Shoresh, Kerem, Gallim, Beter och Manocho, elva städer med omgivande orter,

[60] Quiriate-Baal (que é Quiriate-Jearim) e Rabá; ao todo, duas cidades com suas aldeias.
[61] No deserto: Bete-Arabá, Midim, Secaca,
[62] Nibsã, Cidade do Sal e En-Gedi; ao todo, seis cidades com suas aldeias.
[63] Não puderam, porém, os filhos de Judá expulsar os jebuseus que habitavam em Jerusalém; assim, habitam os jebuseus com os filhos de Judá em Jerusalém até ao dia de hoje.

Josué 16

A herança de Efraim

[1] O território que, em sorte, caiu aos filhos de José, começando no Jordão, na altura de Jericó e no lado oriental das águas de Jericó, vai ao deserto que sobe de Jericó pela região montanhosa até Betel.
[2] De Betel sai para Luz, passa ao limite dos arquitas até Atarote

[3] e desce, rumo ao ocidente, ao limite de Jaflete, até ao limite de Bete-Horom de baixo e até Gezer, terminando no mar.

[4] Assim, alcançaram a sua herança os filhos de José, Manassés e Efraim.
[5] Foi o limite da herança dos filhos de Efraim, segundo as suas famílias, no oriente, Atarote-Adar até Bete-Horom de cima;
[6] e vai o limite para o mar com Micmetate, ao norte, de onde torna para o oriente até Taanate-Siló, e passa por ela ao oriente de Janoa;

[60]Kirjat-Baal, dvs. Kirjat-Jearim, och Rabba, två städer med omgivande orter.

[61]I öknen: Bet Haarava, Middin, Sekaka,
[62]Nivshan, Ir-Hammelach och En-Gedi, sex städer med omgivande orter.

[63]Men jevuseerna, som bodde i Jerusalem, kunde Judas stam inte driva bort, och än i dag bor det jevuseer bland judeerna i Jerusalem.

Josua 16

Efraims och Manasses områden

[1]Josefs ättlingar fick på sin lott området från Jordan vid Jeriko öster om Jerikos vatten i öknen. Från Jeriko går gränsen upp genom bergsbygden till Betel.

[2]Från Betel går den till Lus och vidare till arkeernas område, till Atarot,
[3]fortsätter ner åt väster till jafleteernas område och fram till Nedre Bet-Horons område och Geser och löper fram till havet.
[4]Josefs ättlingar, Manasse och Efraim, fick sin egendom.

[5]De efraimitiska släkternas område blev detta: gränsen för deras egendom går från Atrot Addar i öster till Övre Bet-Horon

[6]och därifrån ut till havet. Från Mikmetat i norr böjer den av åt öster mot Taanat Shilo, går vidare österut till Janoach,

[7] desce desde Janoa a Atarote e a Naarate, toca em Jericó, terminando no Jordão.

[8] De Tapua vai o limite, para o ocidente, ao ribeiro de Caná, terminando no mar; esta é a herança da tribo dos filhos de Efraim, segundo as suas famílias,

[9] mais as cidades que se separaram para os filhos de Efraim, que estavam no meio da herança dos filhos de Manassés; todas aquelas cidades com suas aldeias.

[10] Não expulsaram aos cananeus que habitavam em Gezer; assim, habitam eles no meio dos efraimitas até ao dia de hoje; porém sujeitos a trabalhos forçados.

Josué 17

A herança da meia tribo de Manassés

[1] Também caiu a sorte à tribo de Manassés, o qual era o primogênito de José. Maquir, o primogênito de Manassés, pai de Gileade, porquanto era homem de guerra, teve Gileade e Basã.

[2] Os mais filhos de Manassés também tiveram a sua parte, segundo as suas famílias, a saber, os filhos de Abiezer, e os filhos de Heleque, e os filhos de Asriel, e os filhos de Siquém, e os filhos de Héfer, e os filhos de Semida; são estes os filhos de Manassés, filho de José, segundo as suas famílias.

[3] Zelofeade, porém, filho de Héfer, filho de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, não teve filhos, mas só filhas, cujos nomes são estes: Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.

[7]fortsätter ner från Janoach till Atarot och Naara, går fram till Jeriko och sedan till Jordan.

[8]Från Tappuach går gränsen västerut till Kanabäcken och löper sedan fram till havet. Detta är den egendom som tillföll efraimiternas stam och deras släkter.

[9]Därtill kom alla städer med omgivande orter som avskildes åt efraimiterna inne på manassiternas område.

[10]Men efraimiterna drev inte bort kanaaneerna som bodde i Geser, och än i dag bor det kanaaneer bland efraimiterna, fast de måste göra tvångsarbeten.

Josua 17

[1]Manasses stam fick sin lott: Manasse var Josefs förstfödde. Makir, Manasses förstfödde, Gileads far, som var krigare, fick Gilead och Bashan.

[2]Också övriga manassiter, Aviesers, Heleks, Asriels, Shekems, Hefers och Shemidas ättlingar, fick släkt för släkt sin lott. Detta var de manliga ättlingarna till Manasse, Josefs son, släkt för släkt.

[3]Men Selofchad, son till Hefer, son till Gilead, son till Makir, son till Manasse, hade inga söner utan bara döttrar. Hans döttrar hette Machla, Noa, Hogla, Milka och Tirsa.

[4] Estas chegaram diante de Eleazar, o sacerdote, e diante de Josué, filho de Num, e diante dos príncipes, dizendo: O SENHOR ordenou a Moisés que se nos desse herança no meio de nossos irmãos. Pelo que, segundo o dito do SENHOR, Josué lhes deu herança no meio dos irmãos de seu pai.

[4]De trädde fram inför prästen Elasar, inför Josua, Nuns son, och inför ledarna och sade: »Herren befallde Mose att ge egendom åt oss liksom åt våra manliga släktingar.« Då gav man egendom åt dem liksom åt deras fars manliga släktingar, så som Herren hade befallt.

[5] Couberam a Manassés dez quinhões, afora a terra de Gileade e Basã, que está dalém do Jordão;

[5]Åt Manasse utskiftades tio andelar, förutom Gilead och Bashan på andra sidan Jordan.

[6] porque as filhas de Manassés, no meio de seus filhos, possuíram herança; os outros filhos de Manassés tiveram a terra de Gileade.

[6]Ty Manasses döttrar tilldelades egendom liksom hans söner, och de övriga manassiterna fick Gilead.

[7] O limite de Manassés foi desde Aser até Micmetate, que está a leste de Siquém; e vai este limite, rumo sul, até aos moradores de En-Tapua.

[7]Manasses gräns går från Ashers område till Mikmetat mitt emot Shekem och därifrån söderut till Jashuv vid Tappuachkällan.

[8] Tinha Manassés a terra de Tapua; porém Tapua, ainda que situada no limite de Manassés, era dos filhos de Efraim.

[8]Manasse fick landet kring Tappuach, medan själva Tappuach vid Manasses gräns tillföll efraimiterna.

[9] Então, desce o limite ao ribeiro de Caná. As cidades, entre as de Manassés, ao sul do ribeiro, pertenciam a Efraim; então, o limite de Manassés vai ao norte do ribeiro, terminando no mar.

[9]Gränsen fortsätter ner till Kanabäcken. Söder om bäcken ligger städer som hör till Efraim bland de manassitiska städerna. Manasses gräns går norr om bäcken och löper fram till havet.

[10] Efraim, ao sul, Manassés, ao norte, e o mar é seu limite; pelo norte, tocam em Aser e, pelo oriente, em Issacar.

[10]Området söderut tillhör Efraim, området norrut tillhör Manasse och har havet som gräns. I norr gränsar de till Asher och i öster till Isaskar.

[11] Porque, em Issacar e em Aser, tinha Manassés a Bete-Seã e suas vilas, Ibleão e suas vilas, os habitantes de Dor e suas vilas, os habitantes de En-Dor e suas vilas,

[11]På Isaskars och Ashers områden fick Manasse Bet-Shean med lydstäder, Jivleam med lydstäder, invånarna i Dor med lydstäder, i En-Dor med lydstäder, i

os habitantes de Taanaque e suas vilas e os habitantes de Megido e suas vilas, a região dos três outeiros.

Tanak med lydstäder och i Megiddo med lydstäder.

[12] E os filhos de Manassés não puderam expulsar os habitantes daquelas cidades, porquanto os cananeus persistiam em habitar nessa terra.

[12]Men manassiterna kunde inte driva bort folket i dessa städer, och kanaaneerna lyckades hålla sig kvar i den delen av landet.

[13] Sucedeu que, tornando-se fortes os filhos de Israel, sujeitaram aos cananeus a trabalhos forçados, porém não os expulsaram de todo.

[13]När israeliterna blev starkare måste kanaaneerna utföra tvångsarbeten. Men de drevs inte bort.

[14] Então, o povo dos filhos de José disse a Josué: Por que me deste por herança uma sorte apenas e um quinhão, sendo eu tão grande povo, visto que o SENHOR até aqui me tem abençoado?

[14]Josefs ättlingar vände sig till Josua och sade: »Varför har du gett oss bara en lott och en andel som egendom? Vi är ett talrikt folk, Herren har ju välsignat oss hitintills.«

[15] Disse-lhe Josué: Se és grande povo, sobe ao bosque e abre ali clareira na terra dos ferezeus e dos refains, visto que a região montanhosa de Efraim te é estreita demais.

[15]Josua svarade dem: »Om ni är ett så talrikt folk, dra då upp i skogen och röj ny mark åt er där, i perisseernas och refaeernas land, eftersom Efraims bergsbygd inte är stor nog åt er.«

[16] Então, disseram os filhos de José: A região montanhosa não nos basta; e todos os cananeus que habitam na terra do vale têm carros de ferro, tanto os que estão em Bete-Seã e suas vilas como os que estão no vale de Jezreel.

[16]Josefs ättlingar sade: »I bergsbygden ryms vi inte, och alla kanaaneerna på slättlandet har järnbeslagna stridsvagnar, både de i Bet-Shean med lydstäder och de på Jisreelslätten.«

[17] Falou Josué à casa de José, a Efraim e a Manassés, dizendo: Tu és povo numeroso e forte; não terás uma sorte apenas;

[17]Då svarade Josua Josefs stammar, Efraim och Manasse: »Ni är ett talrikt och mäktigt folk, ni får inte bara en lott.

[18] porém a região montanhosa será tua. Ainda que é bosque, cortá-lo-ás, e até às suas extremidades será todo teu; porque expulsarás os cananeus, ainda que possuem carros de ferro e são fortes.

[18]Ni får ännu ett bergsområde. Där växer skog, men röj den, så blir området ert så långt det sträcker sig. Kanaaneerna skall ni driva bort, fast de har järnbeslagna stridsvagnar och fast de är starka.«

Josué 18

O resto da terra dividido em sete partes

1 Reuniu-se toda a congregação dos filhos de Israel em Siló, e ali armaram a tenda da congregação; e a terra estava sujeita diante deles.

2 Dentre os filhos de Israel ficaram sete tribos que ainda não tinham repartido a sua herança.

3 Disse Josué aos filhos de Israel: Até quando sereis remissos em passardes para possuir a terra que o SENHOR, Deus de vossos pais, vos deu?

4 De cada tribo escolhei três homens, para que eu os envie, eles se disponham, e corram a terra, e façam dela um gráfico relativamente à herança das tribos, e se tornem a mim.

5 Dividirão a terra em sete partes: Judá ficará no seu território, ao sul, e a casa de José, no seu, ao norte.

6 Em sete partes fareis o gráfico da terra e mo trareis a mim, para que eu aqui vos lance as sortes perante o SENHOR, nosso Deus.

7 Porquanto os levitas não têm parte entre vós, pois o sacerdócio do SENHOR é a sua parte. Gade, e Rúben, e a meia tribo de Manassés já haviam recebido a sua herança dalém do Jordão, para o oriente, a qual lhes deu Moisés, servo do SENHOR.

Josua 18

Resten av landet fördelas genom lottkastning i Shilo

1Israeliternas hela menighet samlades i Shilo, där de reste uppenbarelsetältet. De hade nu lagt landet under sig,

2men sju av israeliternas stammar hade ännu inte tilldelats sin egendom.

3Josua sade till israeliterna: »Hur länge tänker ni vänta med att ta i besittning det land som Herren, era fäders Gud, har gett er?

4Välj tre män från varje stam, som jag kan sända ut. De skall vandra genom landet och beskriva lämpliga stamområden och sedan komma till mig.

5De skall dela upp landet i sju delar. Juda skall bli kvar på sitt område i söder, och Josefs stammar skall bli kvar på sitt område i norr.

6Ni skall göra en beskrivning av landets sju delar och komma hit till mig med den, så skall jag kasta lott åt er här inför Herren, vår Gud.

7Leviterna får ingen andel som ni andra, Herrens prästämbete är deras egendom. Och Gad och Ruben och halva Manasses stam har redan fått sin egendom på andra sidan Jordan, den östra sidan, den egendom som Mose, Herrens tjänare, gav dem.«

[8] Dispuseram-se, pois, aqueles homens e se foram, e Josué deu ordem aos que iam levantar o gráfico da terra, dizendo: Ide, correi a terra, levantai-lhe o gráfico e tornai a mim; aqui vos lançarei as sortes perante o SENHOR, em Siló.

[8]Innan männen gav sig i väg fick de befallning av Josua att göra en beskrivning av landet. »Vandra genom landet«, sade han, »gör en beskrivning av det, och kom sedan tillbaka till mig, så skall jag kasta lott åt er här inför Herren i Shilo.«

[9] Foram, pois, os homens, passaram pela terra, levantaram dela o gráfico, cidade por cidade, em sete partes, num livro, e voltaram a Josué, ao arraial em Siló.

[9]Männen gav sig av och genomkorsade landet och beskrev de sju delarna i ett dokument, stad för stad. Sedan kom de till Josua i lägret i Shilo.

[10] Então, Josué lhes lançou as sortes em Siló, perante o SENHOR; e ali repartiu Josué a terra, segundo as suas divisões, aos filhos de Israel.

[10]Josua kastade lott åt israeliterna inför Herren i Shilo och fördelade landet åt dem, så att varje stam fick sin del.

A herança de Benjamim

[11] Saiu a sorte da tribo dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias; e o território da sua sorte caiu entre os filhos de Judá e os filhos de José.

[11]Lotten föll först på benjaminiternas stam, släkt för släkt. Det område lotten gav dem ligger mellan judeerna och Josefs stammar.

[12] O seu limite foi para o lado norte desde o Jordão; subia ao lado de Jericó, para o norte, e subia pela montanha, para o ocidente, para terminar no deserto de Bete-Áven.

[12]På nordsidan börjar deras gräns vid Jordan, fortsätter upp till bergssluttningen norr om Jeriko och västerut upp genom bergsbygden och löper ut i öknen vid Bet Aven.

[13] E dali passava o limite a Luz, ao lado de Luz (que é Betel), para o sul; descia a Atarote-Adar, ao pé do monte que está do lado sul de Bete-Horom de baixo.

[13]Därifrån går den vidare till Lus, till sydsluttningen vid Lus, dvs. Betel, och fortsätter ner till Atrot Addar vid berget söder om Nedre Bet-Horon.

[14] Seguia o limite, e tornava ao lado ocidental, para o sul do monte que está defronte de Bete-Horom, para o sul, e terminava em Quiriate-Baal (que é Quiriate-Jearim), cidade dos filhos de Judá; este era o lado ocidental.

[14]Gränsen går sedan i en båge, böjer på västsidan av söderut från berget söder om Bet-Horon och löper ut vid den judeiska staden Kirjat-Baal, dvs. Kirjat-Jearim. Detta är västsidan.

[15] O lado do sul começava na extremidade oriental de Quiriate-Jearim e seguia até à fonte das águas de Neftoa;

[16] descia o limite até à extremidade do monte que está defronte do vale do Filho de Hinom, ao norte do vale dos Refains, e descia pelo vale de Hinom do lado dos jebuseus, para o sul; e baixava a En-Rogel;

[17] volvia-se para o norte, chegava a En-Semes, de onde passava para Gelilote, que está defronte da subida de Adumim, e descia à pedra de Boã, filho de Rúben;

[18] passava pela vertente norte, defronte da planície, e descia à planície.

[19] Depois, passava o limite até ao lado de Bete-Hogla, para o norte, para terminar na baía do mar Salgado, na desembocadura do Jordão, ao sul; este era o limite do sul.

[20] Do lado oriental, o Jordão era o seu limite; esta era a herança dos filhos de Benjamim nos seus limites em redor, segundo as suas famílias.

As cidades de Benjamim

[21] As cidades da tribo dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias, eram: Jericó, Bete-Hogla, Emeque-Quesis,

[22] Bete-Arabá, Zemaraim, Betel,

[23] Avim, Pará, Ofra,

[24] Quefar-Amonai, Ofni e Gaba; ao todo, doze cidades com suas aldeias.

[25] Gibeão, Ramá, Beerote,

[26] Mispa, Cefira, Mosa,

[27] Requém, Irpeel, Tarala,

[15]På sydsidan börjar gränsen i utkanten av Kirjat-Jearim och går till Ijim och vidare till Neftoachkällan,

[16]fortsätter ner till foten av det berg som ligger vid Ben-Hinnoms dal norr om Refaimdalen, går vidare ner genom Hinnoms dal söder om jevuseernas bergssluttning och ner till Rogelkällan.

[17]Gränsen går därifrån i en båge norrut till Shemeshkällan och bort till Gelilot, som ligger mitt emot Adummimbranten, och fortsätter ner till Bohans, Rubens sons, sten.

[18]Sedan går den vidare till bergssluttningen norr om Bet Haarava och fortsätter ner i Jordandalen

[19]och vidare till bergssluttningen norr om Bet-Hogla och löper ut i Döda havets norra vik, vid Jordans södra ände. Detta är sydgränsen.

[20]På östsidan avgränsas området av Jordan. Detta är de benjaminitiska släkternas egendom och gränserna runt den.

[21]Städerna som tillföll benjaminiternas stam, släkt för släkt, var: Jeriko, Bet-Hogla, Emek Kesis,

[22]Bet Haarava, Semarajim, Betel,

[23]Avvim, Para, Ofra,

[24]Kefar Haammoni, Ofni och Geva, tolv städer med omgivande orter,

[25]Givon, Rama, Beerot,

[26]Mispa, Kefira, Mosa,

[27]Rekem, Jirpeel, Tarala,

[28] Zela, Elefe, Jebus (esta é Jerusalém), Gibeá e Quiriate; ao todo, catorze cidades com suas aldeias; esta era a herança dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias.

[28]Sela, Elef, Jevus, dvs. Jerusalem, Giva och Kirjat-Jearim, fjorton städer med omgivande orter. Detta är benjaminiternas egendom, släkt för släkt.

Josué 19

A herança de Simeão

[1] Saiu a segunda sorte a Simeão, à tribo dos filhos de Simeão, segundo as suas famílias, e foi a sua herança no meio da dos filhos de Judá.

[2] Na herança, tiveram: Berseba, Seba, Molada,

[3] Hazar-Sual, Balá, Ezém,

[4] Eltolade, Betul, Horma,

[5] Ziclague, Bete-Marcabote, Hazar-Susa,

[6] Bete-Lebaote e Saruém; ao todo, treze cidades com suas aldeias.

[7] Aim, Rimom, Eter e Asã; ao todo, quatro cidades com suas aldeias.

[8] E todas as aldeias que havia em redor destas cidades, até Baalate-Ber, que é Ramá do Neguebe; esta era a herança da tribo dos filhos de Simeão, segundo as suas famílias.

[9] A herança dos filhos de Simeão se tirou de entre a porção dos filhos de Judá, pois a herança destes era demasiadamente grande para eles, pelo que os filhos de Simeão tiveram a sua herança no meio deles.

A herança de Zebulom

[10] Saiu a terceira sorte aos filhos de Zebulom, segundo as suas famílias. O limite da sua herança ia até Saride.

Josua 19

[1]Den andra lotten föll på Simon, på simoniternas stam, släkt för släkt. Deras område låg inne på judeernas område.

[2]Som sin egendom fick de Beer Sheva, Shema, Molada,

[3]Hasar Shual, Bala, Esem,

[4]Eltolad, Betul, Horma,

[5]Siklag, Bet-Hammarkavot, Hasar Susa,

[6]Bet Levaot och Sharuchen, tretton städer med omgivande orter,

[7]samt Ajin, Rimmon, Eter och Ashan, fyra städer med omgivande orter.

[8]Därtill kom alla byar runt om dessa städer fram till Baalat Beer, Ramot i Negev. Detta är den egendom som tillföll simoniternas stam, släkt för släkt.

[9]Simoniterna fick sin egendom från judeernas andel, ty judeernas del var för stor för dem. Därför tilldelades simoniterna sin egendom inne på deras område.

[10]Den tredje lotten föll på sebuloniterna, släkt för släkt. Det område de fick som sin egendom sträckte sig fram till Sarid.

[11] Subia o seu limite, pelo ocidente, a Marala, tocava em Dabesete e chegava até ao ribeiro que está defronte de Jocneão.

[11]Deras gräns går därifrån västerut upp till Marala och sedan fram till Dabbeshet och bäcken vid Jokneam.

[12] De Saride, dava volta para o oriente, para o nascente do sol, até ao limite de Quislote-Tabor, saía a Daberate, e ia subindo a Jafia;

[12]Åt andra hållet går den från Sarid österut mot Kislot Tabors område och fortsätter till Daverat och upp till Jafia.

[13] dali, passava, para o nascente, a Gate-Hefer, a Ete-Cazim, ia a Rimom, que se estendia até Neá,

[13]Därifrån går den vidare österut till Gat Hefer och Et Kasin, fortsätter till Rimmon och går i en båge till Nea.

[14] e, rodeando-a, o limite passava, para o norte, a Hanatom e terminava no vale de Ifta-El.

[14]Gränsen böjer sedan av i norr mot Hannaton och löper fram till dalen vid Jefta-El.

[15] Ainda Catate, Naalal, Sinrom, Idala e Belém, completando doze cidades com suas aldeias.

[15]Därtill Kattat, Nahalal, Shimron, Jidala och Betlehem, tolv städer med omgivande orter.

[16] Esta era a herança dos filhos de Zebulom, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

[16]Detta är sebuloniternas egendom, släkt för släkt, dessa städer med omgivande orter.

A herança de Issacar

[17] A quarta sorte saiu a Issacar, aos filhos de Issacar, segundo as suas famílias.

[17]På Isaskar föll den fjärde lotten, på isaskariterna, släkt för släkt.

[18] O seu território incluía Jezreel, Quesulote, Suném,

[18]Deras område innefattade Jisreel, Kesulot, Shunem,

[19] Hafaraim, Siom, Anacarate,

[19]Hafarajim, Shion, Anacharat,

[20] Rabite, Quisião, Ebes,

[20]Rabbit, Kishjon, Eves,

[21] Remete, En-Ganim, En-Hada e Bete-Pasês.

[21]Remet, En-Gannim, En Hadda och Bet Passes.

[22] O limite tocava o Tabor, Saazima e Bete-Semes e terminava no Jordão; ao todo, dezesseis cidades com suas aldeias.

[22]Gränsen går fram till Tabor, Shachasima och Bet-Shemesh och löper fram till Jordan. Det blir sexton städer med omgivande orter.

[23] Esta era a herança da tribo dos filhos de Issacar, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

[23]Detta är den egendom som tillföll isaskariternas stam, släkt för släkt, städerna med omgivande orter.

A herança de Aser

[24] Saiu a quinta sorte à tribo dos filhos de Aser, segundo as suas famílias.

[25] O seu território incluía Helcate, Hali, Béten, Acsafe,

[26] Alameleque, Amade e Misal; e tocava o Carmelo, para o ocidente, e Sior-Libnate;

[27] volvendo-se para o nascente do sol, Bete-Dagom, tocava Zebulom e o vale de Ifta-El, ao norte de Bete-Emeque e de Neiel, e vinha sair a Cabul, pela esquerda,

[28] Ebrom, Reobe, Hamom e Caná, até à grande Sidom.

[29] Voltava o limite a Ramá e até à forte cidade de Tiro; então, tornava a Hosa, para terminar no mar, na região de Aczibe;

[30] também Umá, Afeca e Reobe, completando vinte e duas cidades com suas aldeias.

[31] Esta era a herança da tribo dos filhos de Aser, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

A herança de Naftali

[32] Saiu a sexta sorte aos filhos de Naftali, segundo as suas famílias.

[33] Era o seu limite desde Helefe, do carvalho em Zaananim, Adami-Nequebe, Jabneel, até Lacum e terminava no Jordão.

[34] Voltava o limite, pelo ocidente, a Aznote-Tabor, de onde passava a Hucoque; tocava Zebulom, ao sul, e Aser, ao ocidente, e Judá, pelo Jordão, ao nascente do sol.

[24]Den femte lotten föll på asheriternas stam, släkt för släkt.

[25]Deras område innefattade Helkat, Hali, Beten, Akshaf,

[26]Alammelek, Amad och Mishal. Gränsen går åt väster fram till Karmel och Shichor Livnat

[27]och åt andra hållet österut mot Bet-Dagon, går åt norr fram till Sebulons område och dalen vid Jefta-El, Bet Haemek och Negiel och fortsätter sedan norrut till Kavul,

[28]Avdon, Rechov, Hammon och Kana och bort till det stora Sidon.

[29]Åt andra hållet går den mot Rama och sedan till den befästa staden Tyros, vänder mot Hosa och löper fram till havet. Därtill Machalev, Aksiv,

[30]Acko, Afek och Rechov, tjugotvå städer med omgivande orter.

[31]Detta är den egendom som tillföll asheriternas stam, släkt för släkt, dessa städer med omgivande orter.

[32]På naftaliterna föll den sjätte lotten, på naftaliterna, släkt för släkt.

[33]Deras gräns går från Helef, från Besaanannims terebint, förbi Adami Hannekev och Javneel fram till Lackum och löper fram till Jordan.

[34]Åt andra hållet går den västerut mot Asnot Tabor och därifrån till Hukok. I söder gränsar deras område till Sebulon, i väster till Asher och i öster till Jordan.

35 As cidades fortificadas eram: Zidim, Zer, Hamate, Racate, Quinerete,

35Därtill de befästa städerna Siddim, Ser, Hammat, Rackat, Kinneret,

36 Adamá, Ramá, Hazor,

36Adama, Rama, Hasor,

37 Quedes, Edrei, En-Hazor,

37Kedesh, Edrei, En Hasor,

38 Irom, Migdal-El, Horém, Bete-Anate e Bete-Semes; ao todo, dezenove cidades com suas aldeias.

38Jiron, Migdal-El, Horem, Bet-Anat och Bet-Shemesh, nitton städer med omgivande orter.

39 Esta era a herança da tribo dos filhos de Naftali, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

39Detta är den egendom som tillföll naftaliternas stam, släkt för släkt, städerna med omgivande orter.

A herança de Dã

40 A sétima sorte saiu à tribo dos filhos de Dã, segundo as suas famílias.

40På daniternas stam, släkt för släkt, föll den sjunde lotten.

41 O território da sua herança incluía Zorá, Estaol, Ir-Semes,

41Det område de fick som sin egendom innefattade Sora, Eshtaol, Ir Shemesh,

42 Saalabim, Aijalom, Itla,

42Shaalabbin, Ajalon, Jitla,

43 Elom, Timna, Ecrom,

43Elon, Timna, Ekron,

44 Elteque, Gibetom, Baalate,

44Elteke, Gibbeton, Baalat,

45 Jeúde, Benê-Beraque, Gate-Rimom,

45Jehud, Bene-Berak, Gat-Rimmon

46 Me-Jarcom e Racom, com o território defronte de Jope.

46och Me Hajarkon liksom området invid Jafo.

47 Saiu, porém, pequeno o limite aos filhos de Dã, pelo que subiram os filhos de Dã, e pelejaram contra Lesém, e a tomaram, e a feriram a fio de espada; e, tendo-a possuído, habitaram nela e lhe chamaram Dã, segundo o nome de Dã, seu pai.

47Men daniternas område räckte inte till för dem. Därför drog de ut och anföll Leshem, intog staden och högg ner folket där. De tog staden i besittning och slog sig ner där och kallade den Dan efter sin stamfar.

48 Esta era a herança da tribo dos filhos de Dã, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

48Detta är den egendom som tillföll daniternas stam, släkt för släkt, dessa städer och omgivande orter.

A herança de Josué

49 Acabando, pois, de repartir a terra em herança, segundo os seus territórios, deram os filhos de Israel a Josué, filho de Num, herança no meio deles.

49När israeliterna avslutat fördelningen av landet, område för område, fick Josua, Nuns son, ett eget område bland dem.

50 Deram-lhe, segundo o mandado do SENHOR, a cidade que pediu, Timnate-Sera, na região montanhosa de Efraim; reedificou ele a cidade e habitou nela.

51 Eram estas as heranças que Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num, e os cabeças dos pais das famílias repartiram por sorte, em herança, pelas tribos dos filhos de Israel, em Siló, perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação. E assim acabaram de repartir a terra.

Josué 20

Estabelecem-se as cidades de refúgio

1 Disse mais o SENHOR a Josué:

2 Fala aos filhos de Israel: Apartai para vós outros as cidades de refúgio de que vos falei por intermédio de Moisés;

3 para que fuja para ali o homicida que, por engano, matar alguma pessoa sem o querer; para que vos sirvam de refúgio contra o vingador do sangue.

4 E, fugindo para alguma dessas cidades, pôr-se-á à porta dela e exporá o seu caso perante os ouvidos dos anciãos da tal cidade; então, o tomarão consigo na cidade e lhe darão lugar, para que habite com eles.

5 Se o vingador do sangue o perseguir, não lhe entregarão nas mãos o homicida, porquanto feriu a seu próximo sem querer e não o aborrecia dantes.

6 Habitará, pois, na mesma cidade até que compareça em juízo perante a congregação, até que morra o sumo

50Som Herren hade befallt gav de honom den stad han begärde, Timnat-Serach i Efraims bergsbygd. Han befäste staden och slog sig ner där.

51Detta var de områden som prästen Elasar och Josua, Nuns son, och de israelitiska stammarnas familjeöverhuvuden fördelade som egendom genom lottning. Det skedde i Shilo, inför Herren vid ingången till uppenbarelsetältet. Så avslutade de fördelningen av landet.

Josua 20

Asylstäderna

1Herren talade till Josua:

2Säg till israeliterna att utse de asylstäder som jag talade med dem om genom Mose,

3städerna dit en dråpare skall kunna fly om han har dödat en människa utan uppsåt eller avsikt. De skall tjäna som tillflyktsorter undan blodshämnaren.

4Den som flyr till någon av dessa städer skall stanna utanför stadsporten och lägga fram sin sak för stadens äldste. De skall då släppa in honom i staden och anvisa honom en plats där han får bo.

5Om blodshämnaren förföljer dråparen skall de inte utlämna honom, ty han har dödat en annan utan avsikt och utan att förut ha hyst agg mot honom.

6Han skall bo kvar i denna stad tills han ställs inför menighetens domstol och tills den som är överstepräst vid tiden i fråga

sacerdote que for naqueles dias; então, tornará o homicida e voltará à sua cidade e à sua casa, à cidade de onde fugiu.

[7] Designaram, pois, solenemente, Quedes, na Galiléia, na região montanhosa de Naftali, e Siquém, na região montanhosa de Efraim, e Quiriate-Arba, ou seja, Hebrom, na região montanhosa de Judá.

[8] Dalém do Jordão, na altura de Jericó, para o oriente, designaram Bezer, no deserto, no planalto da tribo de Rúben; e Ramote, em Gileade, da tribo de Gade; e Golã, em Basã, da tribo de Manassés.

[9] São estas as cidades que foram designadas para todos os filhos de Israel e para o estrangeiro que habitava entre eles; para que se refugiasse nelas todo aquele que, por engano, matasse alguma pessoa, para que não morresse às mãos do vingador do sangue, até comparecer perante a congregação.

Josué 21

As cidades dos levitas
1 Crônicas 6.54-81

[1] Então, se chegaram os cabeças dos pais dos levitas a Eleazar, o sacerdote, e a Josué, filho de Num, e aos cabeças dos pais das tribos dos filhos de Israel;

[2] e falaram-lhes em Siló, na terra de Canaã, dizendo: O SENHOR ordenou, por intermédio de Moisés, que se nos dessem cidades para habitar e os seus arredores para os nossos animais.

avlider. Då kan dråparen återvända till sin stad och sitt hem, till staden som han flytt från.

[7]Israeliterna avskilde då Kedesh i Galileen i Naftalis bergsbygd, Shekem i Efraims bergsbygd och Kirjat Arba, dvs. Hebron, i Juda bergsbygd.

[8]På andra sidan Jordan, mitt emot Jeriko, på östra sidan, utsåg de från Rubens stam Beser i öknen på högslätten, från Gads stam Ramot i Gilead och från Manasses stam Golan i Bashan.

[9]Detta var de städer man beslöt utse för alla israeliter och för de invandrare som bodde bland dem; dit skulle var och en som utan uppsåt hade dödat en människa kunna fly för att slippa dö för blodshämnarens hand innan han ställts inför menigheten.

Josua 21

Leviternas städer

[1]Leviternas familjeöverhuvuden vände sig till prästen Elasar och Josua, Nuns son, och de israelitiska stammarnas familjeöverhuvuden

[2]och talade till dem i Shilo i Kanaan: »Herren befallde genom Mose att vi skulle få städer att bo i med tillhörande betesmarker för vår boskap.«

[3] E os filhos de Israel deram aos levitas, da sua herança, segundo o mandado do SENHOR, estas cidades e os seus arredores.

[4] Caiu a sorte pelas famílias dos coatitas. Assim, os filhos de Arão, o sacerdote, que eram dos levitas, tiveram, por sorte, da tribo de Judá, da tribo de Simeão e da tribo de Benjamim treze cidades.

[5] Os outros filhos de Coate tiveram, por sorte, das famílias da tribo de Efraim, da tribo de Dã e da meia tribo de Manassés dez cidades.

[6] Os filhos de Gérson tiveram, por sorte, das famílias da tribo de Issacar, da tribo de Aser, da tribo de Naftali e da meia tribo de Manassés, em Basã, treze cidades.

[7] Os filhos de Merari tiveram, por sorte, segundo as suas famílias, da tribo de Rúben, da tribo de Gade e da tribo de Zebulom doze cidades.

[8] Deram os filhos de Israel aos levitas estas cidades e os seus arredores, por sorte, como o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés.

[9] Deram mais, da tribo dos filhos de Judá e da tribo dos filhos de Simeão, estas cidades que, nominalmente, foram designadas,

[10] para que fossem dos filhos de Arão, das famílias dos coatitas, dos filhos de Levi, porquanto a primeira sorte foi deles.

[11] Assim, lhes deram Quiriate-Arba (Arba era pai de Anaque), que é Hebrom, na

[3]Som Herren hade befallt gav då israeliterna av sin egendom följande städer med betesmarker åt leviterna.

[4]Lotten föll först på kehatiternas släkter. Vid lottningen fick prästen Arons ättlingar bland leviterna tretton städer från Judas stam, Simons stam och Benjamins stam.

[5]Övriga kehatiter fick vid lottningen, släkt för släkt, tio städer från Efraims stam, Dans stam och halva Manasses stam.

[6]Gershoniterna fick vid lottningen, släkt för släkt, tretton städer från Isaskars stam, Ashers stam, Naftalis stam och halva Manasses stam i Bashan.

[7]Merariterna fick, släkt för släkt, tolv städer från Rubens stam, Gads stam och Sebulons stam.

[8]Dessa städer med tillhörande betesmarker gav israeliterna genom lottning åt leviterna, så som Herren hade befallt genom Mose.

[9]Från judeernas stam och simoniternas stam togs de städer som anges nedan.

[10]De gavs åt Arons ättlingar, som tillhörde de kehatitiska släkterna bland leviterna, ty på dem föll lotten först.

[11]De fick Kirjat Arba, dvs. Hebron — Arba var anakiternas stamfar — i Juda bergsbygd med omgivande betesmarker,

região montanhosa de Judá, e, em torno dela, os seus arredores.

[12] Porém o campo da cidade, com suas aldeias, deram a Calebe, filho de Jefoné, por sua possessão.

[13] Assim, aos filhos de Arão, o sacerdote, deram Hebrom, cidade de refúgio do homicida, com seus arredores, Libna com seus arredores,

[14] Jatir com seus arredores, Estemoa com seus arredores,

[15] Holom com seus arredores, Debir com seus arredores,

[16] Aim com seus arredores, Jutá com seus arredores e Bete-Semes com seus arredores; ao todo, nove cidades dessas duas tribos.

[17] Da tribo de Benjamim, deram Gibeão com seus arredores, Gaba com seus arredores,

[18] Anatote com seus arredores e Almom com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[19] Total das cidades dos sacerdotes, filhos de Arão: treze cidades com seus arredores.

[20] As mais famílias dos levitas de Coate tiveram as cidades da sua sorte da tribo de Efraim.

[21] Deram-lhes Siquém, cidade de refúgio do homicida, com seus arredores, na região montanhosa de Efraim, Gezer com seus arredores,

[12]men åkerjorden och byarna som hörde till staden hade Kalev, Jefunnes son, fått som sin egendom.

[13]Prästen Arons ättlingar fick alltså Hebron, som var asylstad för dråpare, med betesmarker, Livna med betesmarker,

[14]Jattir med betesmarker, Eshtemoa med betesmarker,

[15]Holon med betesmarker, Devir med betesmarker,

[16]Ashan med betesmarker, Jutta med betesmarker och Bet-Shemesh med betesmarker, nio städer från dessa två stammar.

[17]Från Benjamins stam fick de Givon med betesmarker, Geva med betesmarker,

[18]Anatot med betesmarker och Almon med betesmarker, fyra städer.

[19]Sammanlagt hade Arons ättlingar, prästerna, tretton städer med tillhörande betesmarker.

[20]Av de städer som kehatiternas släkter, de övriga leviterna som var kehatiter, fick på sin lott kom några från Efraims stam.

[21]De fick Shekem, som var asylstad för dråpare, med betesmarker i Efraims bergsbygd, Geser med betesmarker,

[22] Quibzaim com seus arredores e Bete-Horom com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[23] Da tribo de Dã, deram Elteque com seus arredores, Gibetom com seus arredores,

[24] Aijalom com seus arredores e Gate-Rimom com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[25] Da meia tribo de Manassés, deram Taanaque com seus arredores e Gate-Rimom com seus arredores; ao todo, duas cidades.

[26] Total: dez cidades com seus arredores, para as famílias dos demais filhos de Coate.

[27] Aos filhos de Gérson, das famílias dos levitas, deram, em Basã, da tribo de Manassés, Golã, a cidade de refúgio para o homicida, com seus arredores, e Beesterá com seus arredores; ao todo, duas cidades.

[28] Da tribo de Issacar, deram Quisião com seus arredores, Daberate com seus arredores,

[29] Jarmute com seus arredores e En-Ganim com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[30] Da tribo de Aser, deram Misal com seus arredores, Abdom com seus arredores,

[31] Helcate com seus arredores e Reobe com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[32] Da tribo de Naftali, deram, na Galiléia, Quedes, cidade de refúgio para o homicida, com seus arredores, Hamote-

[22]Kivsajim med betesmarker och Bet-Horon med betesmarker, fyra städer.

[23]Från Dans stam fick de Elteke med betesmarker, Gibbeton med betesmarker,

[24]Ajalon med betesmarker och Gat-Rimmon med betesmarker, fyra städer.

[25]Och från ena hälften av Manasses stam fick de Tanak med betesmarker och Jivleam med betesmarker, två städer.

[26]Sammanlagt fick de övriga kehatiternas släkter tio städer med tillhörande betesmarker.

[27]Gershoniterna bland de levitiska släkterna fick från andra hälften av Manasses stam Golan i Bashan, som var asylstad för dråpare, med betesmarker och Ashtarot med betesmarker, två städer,

[28]från Isaskars stam Kishjon med betesmarker, Daverat med betesmarker,

[29]Jarmut med betesmarker och En-Gannim med betesmarker, fyra städer,

[30]från Ashers stam Mishal med betesmarker, Avdon med betesmarker,

[31]Helkat med betesmarker och Rechov med betesmarker, fyra städer,

[32]och från Naftalis stam Kedesh i Galileen, som var asylstad för dråpare, med betesmarker, Hammot Dor med

Dor com seus arredores e Cartã com seus arredores; ao todo, três cidades.

betesmarker och Kartan med betesmarker, tre städer.

[33] Total das cidades dos gersonitas, segundo as suas famílias: treze cidades com seus arredores.

[33]Sammanlagt hade gershoniterna, släkt för släkt, tretton städer med tillhörande betesmarker.

[34] Às famílias dos demais levitas dos filhos de Merari deram, da tribo de Zebulom, Jocneão com seus arredores, Cartá com seus arredores,

[34]Merariternas släkter, de övriga leviterna, fick från Sebulons stam Jokneam med betesmarker, Karta med betesmarker,

[35] Dimna com seus arredores e Naalal com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[35]Rimmona med betesmarker och Nahalal med betesmarker, fyra städer,

[36] Da tribo de Rúben, deram Bezer com seus arredores, Jaza com seus arredores,

[36]vidare på andra sidan Jordan, mitt emot Jeriko, på östra sidan, från Rubens stam Beser, som var asylstad för dråpare och låg i öknen på högslätten, med betesmarker, Jahas med betesmarker,

[37] Quedemote com seus arredores e Mefaate com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[37]Kedemot med betesmarker och Mefaat med betesmarker, fyra städer,

[38] Da tribo de Gade, deram, em Gileade, Ramote, cidade de refúgio para o homicida, com seus arredores, Maanaim com seus arredores,

[38]och från Gads stam Ramot i Gilead, som var asylstad för dråpare, med betesmarker, Machanajim med betesmarker,

[39] Hesbom com seus arredores e Jazer com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[39]Heshbon med betesmarker och Jaser med betesmarker, tillsammans fyra städer.

[40] Todas estas cidades tocaram por sorte aos filhos de Merari, segundo as suas famílias, que ainda restavam das famílias dos levitas: doze cidades.

[40]Sammanlagt fick merariterna, de övriga levitiska släkterna, släkt för släkt, tolv städer på sin lott.

[41] As cidades, pois, dos levitas, no meio da herança dos filhos de Israel, foram, ao todo, quarenta e oito cidades com seus arredores;

[41]Allt som allt hade leviterna i det land som var israeliternas egendom fyrtioåtta städer med betesmarker.

[42] cada uma das quais com seus arredores em torno de si; assim foi com todas estas cidades.

[43] Desta maneira, deu o SENHOR a Israel toda a terra que jurara dar a seus pais; e a possuíram e habitaram nela.

[44] O SENHOR lhes deu repouso em redor, segundo tudo quanto jurara a seus pais; nenhum de todos os seus inimigos resistiu diante deles; a todos eles o SENHOR lhes entregou nas mãos.

[45] Nenhuma promessa falhou de todas as boas palavras que o SENHOR falara à casa de Israel; tudo se cumpriu.

Josué 22

Josué abençoa e manda para casa as duas tribos e meia

[1] Então, Josué chamou os rubenitas, os gaditas e a meia tribo de Manassés

[2] e lhes disse: Tendes guardado tudo quando vos ordenou Moisés, servo do SENHOR, e também a mim me tendes obedecido em tudo quando vos ordenei.

[3] A vossos irmãos, durante longo tempo, até ao dia de hoje, não desamparastes; antes, tivestes o cuidado de guardar o mandamento do SENHOR, vosso Deus.

[4] Tendo o SENHOR, vosso Deus, dado repouso a vossos irmãos, como lhes havia prometido, voltai-vos, pois, agora, e ide-vos para as vossas tendas, à terra da vossa possessão, que Moisés, servo do SENHOR, vos deu dalém do Jordão.

[5] Tende cuidado, porém, de guardar com diligência o mandamento e a lei que

[42]Till var och en av dessa städer hörde betesmarker runt omkring, det gällde dem alla.

[43]Så gav Herren Israel hela det land som han med ed hade lovat deras fäder, och de tog det i besittning och slog sig ner där.

[44]Och Herren lät dem få fred på alla sidor, så som han med ed hade lovat deras fäder. Ingen av deras fiender kunde hålla stånd mot dem, Herren gav dem alla i deras våld.

[45]Av allt det goda Herren hade lovat Israels folk uteblev ingenting. Allt gick i uppfyllelse.

Josua 22

Altaret vid Jordan

[1]Nu kallade Josua till sig rubeniterna, gaditerna och halva Manasses stam

[2]och sade till dem: »Ni har gjort allt som Herrens tjänare Mose befallde er, och ni har lytt mig i allt som jag har befallt er.

[3]Ni har inte övergett era bröder under denna långa tid utan alltid hållit Herrens, er Guds, bud.

[4]Och nu har Herren, er Gud, låtit era bröder bli bofasta, som han lovade, så nu kan ni bege er till era hem och till det land som är er egendom, det som Herrens tjänare Mose gav er öster om Jordan.

[5]Se bara noga till att följa de bud och den lag som Herrens tjänare Mose gav er, att

Moisés, servo do SENHOR, vos ordenou: que ameis o SENHOR, vosso Deus, andeis em todos os seus caminhos, guardeis os seus mandamentos, e vos achegueis a ele, e o sirvais de todo o vosso coração e de toda a vossa alma.

[6] Assim, Josué os abençoou e os despediu; e eles se foram para as suas tendas.

[7] Ora, Moisés dera herança em Basã à meia tribo de Manassés; porém à outra metade deu Josué entre seus irmãos, daquém do Jordão, para o ocidente. E Josué, ao despedi-los para as suas tendas, os abençoou

[8] e lhes disse: Voltais às vossas tendas com grandes riquezas, com muitíssimo gado, prata, ouro, bronze, ferro e muitíssima roupa; reparti com vossos irmãos o despojo dos vossos inimigos.

[9] Assim, os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés voltaram e se retiraram dos filhos de Israel em Siló, que está na terra de Canaã, para se irem à terra de Gileade, à terra da sua possessão, de que foram feitos possuidores, segundo o mandado do SENHOR, por intermédio de Moisés.

O altar junto ao Jordão

[10] Vindo eles para os limites pegados ao Jordão, na terra de Canaã, ali os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés edificaram um altar junto ao Jordão, altar grande e vistoso.

[11] Os filhos de Israel ouviram dizer: Eis que os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés edificaram um

ni skall älska Herren, er Gud, alltid vandra hans vägar och hålla hans bud, hålla er till honom och tjäna honom av hela ert hjärta och med hela er själ.«

[6]Josua välsignade dem och lät dem bege sig hem.

[7]Åt ena hälften av Manasses stam hade Mose gett land i Bashan, medan Josua gett den andra hälften land tillsammans med deras bröder på andra sidan Jordan, den västra sidan. När nu Josua lät dem vända hem och välsignade dem

[8]sade han: »Nu kan ni återvända hem med rika skatter och boskap i mängd, med silver och guld, koppar och järn och med kläder i överflöd. Bytet ni tagit från fienden skall ni dela med era bröder.”

[9]Rubeniterna, gaditerna och halva Manasses stam vände så tillbaka. De lämnade israeliterna i Shilo i Kanaan för att bege sig till Gilead, det land som var deras egendom och som de hade tagit i besittning, så som Herren hade befallt genom Mose.

[10]När rubeniterna, gaditerna och halva Manasses stam kom till Gelilot vid Jordan i Kanaan byggde de ett altare där, invid Jordan, ett väldigt altare.

[11]Men israeliterna fick höra att rubeniterna, gaditerna och halva Manasses stam hade byggt ett altare vid

altar defronte da terra de Canaã, nos limites pegados ao Jordão, do lado dos filhos de Israel.

[12] Ouvindo isto os filhos de Israel, ajuntou-se toda a congregação dos filhos de Israel em Siló, para saírem à peleja contra eles.

[13] E aos filhos de Rúben, aos filhos de Gade e à meia tribo de Manassés enviaram os filhos de Israel, para a terra de Gileade, Finéias, filho de Eleazar, o sacerdote,

[14] e dez príncipes com ele, de cada casa paterna um príncipe de todas as tribos de Israel; e cada um era cabeça da casa de seus pais entre os grupos de milhares de Israel.

[15] Indo eles aos filhos de Rúben, aos filhos de Gade e à meia tribo de Manassés, à terra de Gileade, falaram-lhes, dizendo:

[16] Assim diz toda a congregação do SENHOR: Que infidelidade é esta, que cometestes contra o Deus de Israel, deixando, hoje, de seguir o SENHOR, edificando-vos um altar, para vos rebelardes contra o SENHOR?

[17] Acaso, não nos bastou a iniqüidade de Peor, de que até hoje não estamos ainda purificados, posto que houve praga na congregação do SENHOR,

[18] para que, hoje, abandoneis o SENHOR? Se, hoje, vos rebelais contra o SENHOR, amanhã, se irará contra toda a congregação de Israel.

[19] Se a terra da vossa herança é imunda, passai-vos para a terra da possessão do

Gelilot vid Jordan mitt emot Kanaan, israeliternas område,

[12]och så fort israeliterna hörde det samlades hela menigheten i Shilo för att gå ut i strid mot dem.

[13]Israeliterna skickade Pinechas, prästen Elasars son, till rubeniterna, gaditerna och halva Manasses stam i Gilead.

[14]Med honom följde tio ledare, en ledare från var och en av Israels stammar, var och en av dem sin familjs överhuvud i Israels ätter.

[15]De kom till rubeniterna, gaditerna och halva Manasses stam i Gilead och sade till dem:

[16]»Så säger Herrens menighet: Vad är detta för en trolöshet mot Israels Gud? Här vänder ni er i dag bort från Herren genom att bygga er ett altare, ni sätter er upp mot Herren.

[17]Är det inte nog med den skuld som vi ådrog oss vid Pegor och som vi inte har renats från ännu i denna dag? För den skull drabbade hemsökelsen Herrens menighet,

[18]och ändå vänder ni er nu bort från Herren. Men sätter ni er upp mot Herren i dag, kommer han att vredgas på Israels hela menighet i morgon.

[19]Om det land som är er egendom är orent, kom då över till det land som är Herrens

SENHOR, onde habita o tabernáculo do SENHOR, e tomai possessão entre nós; não vos rebeleis, porém, contra o SENHOR, nem vos rebeleis contra nós, edificando-vos altar, afora o altar do SENHOR, nosso Deus.

egendom och där Herrens boning har sin plats, och bosätt er bland oss. Men sätt er inte upp mot Herren och blanda inte in oss genom att bygga er ett annat altare än Herrens, vår Guds.

20 Não cometeu Acã, filho de Zera, infidelidade no tocante às coisas condenadas? E não veio ira sobre toda a congregação de Israel? Pois aquele homem não morreu sozinho na sua iniqüidade.

20Vreden drabbade ju hela den israelitiska menigheten när Akan, Serachs son, hade förgripit sig på det som var vigt åt förintelse. Det var inte bara han som miste livet för den synd han begått.«

21 Então, responderam os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés e disseram aos cabeças dos grupos de milhares de Israel:

21Rubeniterna, gaditerna och halva Manasses stam svarade de israelitiska ätternas överhuvuden:

22 O Poderoso, o Deus, o SENHOR, o Poderoso, o Deus, o SENHOR, ele o sabe, e Israel mesmo o saberá. Se foi em rebeldia ou por infidelidade contra o SENHOR, hoje, não nos preserveis.

22»Gud, Herren Gud, ja, Gud, Herren Gud, vet det, och Israel skall veta det: Må Herren vägra oss sin hjälp i dag, om det var för att sätta oss upp mot honom och visa oss trolösa

23 Se edificamos altar para nos apartarmos do SENHOR, ou para, sobre ele, oferecermos holocausto e oferta de manjares, ou, sobre ele, fazermos oferta pacífica, o SENHOR mesmo de nós o demande.

23och vända oss bort från Herren som vi byggde oss ett altare! Må Herren själv straffa oss, om det var för att offra brännoffer och matoffer och frambära gemenskapsoffer där!

24 Pelo contrário, fizemos por causa da seguinte preocupação: amanhã vossos filhos talvez dirão a nossos filhos: Que tendes vós com o SENHOR, Deus de Israel?

24Nej, det var för att vi befarade att era söner en gång skulle kunna säga till våra söner: Vad har ni med Herren, Israels Gud, att göra?

25 Pois o SENHOR pôs o Jordão por limite entre nós e vós, ó filhos de Rúben e filhos de Gade; não tendes parte no SENHOR; e,

25Herren har satt Jordan som gräns mellan oss och er, rubeniter och gaditer. Ni har ingen del i Herren. — Då skulle era söner

assim, bem poderiam os vossos filhos apartar os nossos do temor do SENHOR.

[26] Pelo que dissemos: preparemo-nos, edifiquemos um altar, não para holocausto, nem para sacrifício,

[27] mas, para que entre nós e vós e entre as nossas gerações depois de nós, nos seja testemunho, e possamos servir ao SENHOR diante dele com os nossos holocaustos, e os nossos sacrifícios, e as nossas ofertas pacíficas; e para que vossos filhos não digam amanhã a nossos filhos: Não tendes parte no SENHOR.

[28] Pelo que dissemos: quando suceder que, amanhã, assim nos digam a nós e às nossas gerações, então, responderemos: vede o modelo do altar do SENHOR que fizeram nossos pais, não para holocausto, nem para sacrifício, mas para testemunho entre nós e vós.

[29] Longe de nós o rebelarmo-nos contra o SENHOR e deixarmos, hoje, de seguir o SENHOR, edificando altar para holocausto, oferta de manjares ou sacrifício, afora o altar do SENHOR, nosso Deus, que está perante o seu tabernáculo.

[30] Ouvindo, pois, Finéias, o sacerdote, e os príncipes da congregação, e os cabeças dos grupos de milhares de Israel que com ele estavam as palavras que disseram os filhos de Rúben, os filhos de Gade e os filhos de Manassés, deram-se por satisfeitos.

[31] E disse Finéias, filho de Eleazar, o sacerdote, aos filhos de Rúben, aos filhos de Gade e aos filhos de Manassés: Hoje,

kunna få våra söner att sluta frukta Herren.

[26]Därför tänkte vi: Låt oss bygga ett altare, inte för brännoffer och slaktoffer

[27]utan som ett vittne för oss och er och våra efterkommande, ett vittne om att vi gör tjänst inför Herren med våra brännoffer, slaktoffer och gemenskapsoffer, så att inte era söner en gång skall kunna säga till våra söner: Ni har ingen del i Herren. —

[28]Vi tänkte: Om de en gång säger något sådant till oss och våra efterkommande, då svarar vi: Se på den avbild av Herrens altare som våra fäder gjorde, inte för brännoffer och slaktoffer utan som ett vittne för oss och er.

[29]Aldrig att vi skulle sätta oss upp mot Herren och nu vända oss bort från honom genom att bygga ett altare för brännoffer, matoffer och slaktoffer, ett annat än Herrens, vår Guds, altare som står framför hans boning!«

[30]När prästen Pinechas och de som var med honom, menighetens ledare och de israelitiska ätternas överhuvuden, hörde vad rubeniterna, gaditerna och manassiterna hade att säga, godtog de förklaringen.

[31]Och Pinechas, prästen Elasars son, sade till rubeniterna, gaditerna och manassiterna: »Nu vet vi att Herren är mitt

sabemos que o SENHOR está no meio de nós, porquanto não cometestes infidelidade contra o SENHOR; agora, livrastes os filhos de Israel da mão do SENHOR.

ibland oss, ty ni har inte begått någon sådan trolöshet mot Herren, och därmed har ni räddat Israel undan Herrens straff.«

[32] Finéias, filho do sacerdote Eleazar, e os príncipes, deixando os filhos de Rúben e os filhos de Gade, voltaram da terra de Gileade para a terra de Canaã, aos filhos de Israel, e deram-lhes conta de tudo.

[32]Pinechas, prästen Elasars son, och ledarna återvände från rubeniterna och gaditerna i Gilead till israeliterna i Kanaan och berättade vad som hänt,

[33] Com esta resposta deram-se por satisfeitos os filhos de Israel, os quais bendisseram a Deus; e não falaram mais de subir a pelejar contra eles, para destruírem a terra em que habitavam os filhos de Rúben e os filhos de Gade.

[33]och israeliterna godtog förklaringen. De prisade Gud och hade inte längre en tanke på att gå ut i strid mot rubeniter och gaditer och ödelägga landet där de bodde.

[34] Os filhos de Rúben e os filhos de Gade chamaram o altar de Testemunho, porque disseram: É um testemunho entre nós de que o SENHOR é Deus.

[34]Rubeniterna och gaditerna kallade altaret Vittnesaltaret, »ty«, sade de, »det är ett vittne för oss att Herren är Gud«.

Josué 23

Josué exorta o povo a observar a Lei do Senhor

[1] Passado muito tempo depois que o SENHOR dera repouso a Israel de todos os seus inimigos em redor, e sendo Josué já velho e entrado em dias,

[2] chamou Josué a todo o Israel, os seus anciãos, os seus cabeças, os seus juízes e os seus oficiais e disse-lhes: Já sou velho e entrado em dias,

[3] e vós já tendes visto tudo quanto fez o SENHOR, vosso Deus, a todas estas nações por causa de vós, porque o SENHOR, vosso Deus, é o que pelejou por vós.

Josua 23

Josuas avskedstal till Israel

[1]Lång tid hade nu gått sedan Herren lät Israel få ro för alla fiender runt omkring, och Josua var mycket gammal.

[2]Han kallade till sig hela Israel med äldste och överhuvuden, domare och förmän och sade: »Jag är nu en gammal man.

[3]Ni har själva sett vad Herren, er Gud, har gjort med alla dessa folk ni mött; Herren, er Gud, har själv kämpat för er.

[4] Vede aqui que vos fiz cair em sorte às vossas tribos estas nações que restam, juntamente com todas as nações que tenho eliminado, umas e outras, desde o Jordão até ao mar Grande, para o pôr-do-sol.

[4]Från Jordan till Medelhavet har jag utskiftat de kvarvarande folkens land, likaväl som de utrotade folkens, som egendom åt er, stam för stam.

[5] O SENHOR, vosso Deus, as afastará de vós e as expulsará de vossa presença; e vós possuireis a sua terra, como o SENHOR, vosso Deus, vos prometeu.

[5]Herren, er Gud, skall själv jaga bort dem och driva undan dem, så att ni kan inta deras land, så som Herren, er Gud, har lovat.

[6] Esforçai-vos, pois, muito para guardardes e cumprirdes tudo quanto está escrito no Livro da Lei de Moisés, para que dela não vos aparteis, nem para a direita nem para a esquerda;

[6]Var starka! Följ troget allt som står skrivet i Moses lagbok, och vik inte av från det åt vare sig höger eller vänster.

[7] para que não vos mistureis com estas nações que restaram entre vós. Não façais menção dos nomes de seus deuses, nem por eles façais jurar, nem os sirvais, nem os adoreis.

[7]Beblanda er inte med dessa folk som är kvar bland er. Ni får inte åkalla deras gudars namn och svära vid dem, inte tjäna och tillbe dem,

[8] Mas ao SENHOR, vosso Deus, vos apegareis, como fizestes até ao dia de hoje;

[8]utan ni skall hålla er till Herren, er Gud, så som ni hittills har gjort.

[9] pois o SENHOR expulsou de diante de vós grandes e fortes nações; e, quanto a vós outros, ninguém vos resistiu até ao dia de hoje.

[9]Herren har drivit undan stora och mäktiga folk för er, mot er har hittills ingen kunnat hålla stånd.

[10] Um só homem dentre vós perseguirá mil, pois o SENHOR, vosso Deus, é quem peleja por vós, como já vos prometeu.

[10]En enda av er kan slå tusen på flykten, ty Herren, er Gud, kämpar själv för er, så som han lovat.

[11] Portanto, empenhai-vos em guardar a vossa alma, para amardes o SENHOR, vosso Deus.

[11]Akta er noga. Älska Herren, er Gud,

[12] Porque, se dele vos desviardes e vos apegardes ao restante destas nações ainda em vosso meio, e com elas vos

[12]ty om ni vänder er från honom och håller er till dessa folk som ännu är kvar

aparentardes, e com elas vos misturardes, e elas convosco,

[13] sabei, certamente, que o SENHOR, vosso Deus, não expulsará mais estas nações de vossa presença, mas vos serão por laço e rede, e açoite às vossas ilhargas, e espinhos aos vossos olhos, até que pereçais nesta boa terra que vos deu o SENHOR, vosso Deus.

[14] Eis que, já hoje, sigo pelo caminho de todos os da terra; e vós bem sabeis de todo o vosso coração e de toda a vossa alma que nem uma só promessa caiu de todas as boas palavras que falou de vós o SENHOR, vosso Deus; todas vos sobrevieram, nem uma delas falhou.

[15] E sucederá que, assim como vieram sobre vós todas estas boas coisas que o SENHOR, vosso Deus, vos prometeu, assim cumprirá o SENHOR contra vós outros todas as ameaças até vos destruir de sobre a boa terra que vos deu o SENHOR, vosso Deus.

[16] Quando violardes a aliança que o SENHOR, vosso Deus, vos ordenou, e fordes, e servirdes a outros deuses, e os adorardes, então, a ira do SENHOR se acenderá sobre vós, e logo perecereis na boa terra que vos deu.

Josué 24

Josué despede-se do povo

[1] Depois, reuniu Josué todas as tribos de Israel em Siquém e chamou os anciãos de Israel, os seus cabeças, os seus juízes e os

bland er, knyter släktskapsband med dem och beblandar er med dem,

[13]då skall ni veta att Herren, er Gud, inte längre skall driva undan dessa folk, utan de blir en fälla och en snara för er, piskor på era ryggar och taggar i era ögon, tills ni utplånas från detta goda land som Herren, er Gud, har gett er.

[14]Själv går jag nu den väg allt levande måste vandra. Av hela ert hjärta och med hela er själ har ni erfarit att ingenting har uteblivit av allt det goda som Herren, er Gud, lovat er. Allt har gått i uppfyllelse, ingenting har uteblivit.

[15]Men liksom allt det goda Herren, er Gud, lovat er har gått i uppfyllelse, så kan Herren, er Gud, låta allt det onda gå i uppfyllelse, tills han utrotat er från detta goda land som han har gett er.

[16]Om ni bryter det förbund som Herren, er Gud, har befallt er att hålla och börjar tjäna och tillbe andra gudar, skall Herren vredgas, och ni skall snart utplånas från det goda land som han har gett er.«

Josua 24

Förbundet sluts i Shekem

[1]Josua samlade alla Israels stammar i Shekem. Han kallade till sig Israels äldste och överhuvuden, domare och förmän, och de trädde fram inför Gud.

seus oficiais; e eles se apresentaram diante de Deus.

2 Então, Josué disse a todo o povo: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Antigamente, vossos pais, Tera, pai de Abraão e de Naor, habitaram dalém do Eufrates e serviram a outros deuses.

3 Eu, porém, tomei Abraão, vosso pai, dalém do rio e o fiz percorrer toda a terra de Canaã; também lhe multipliquei a descendência e lhe dei Isaque.

4 A Isaque dei Jacó e Esaú e a Esaú dei em possessão as montanhas de Seir; porém Jacó e seus filhos desceram para o Egito.

5 Então, enviei Moisés e Arão e feri o Egito com o que fiz no meio dele; e, depois, vos tirei de lá.

6 Tirando eu vossos pais do Egito, viestes ao mar; os egípcios perseguiram vossos pais, com carros e com cavaleiros, até ao mar Vermelho.

7 E, clamando vossos pais, o SENHOR pôs escuridão entre vós e os egípcios, e trouxe o mar sobre estes, e o mar os cobriu; e os vossos olhos viram o que eu fiz no Egito. Então, habitastes no deserto por muito tempo.

8 Daí eu vos trouxe à terra dos amorreus, que habitavam dalém do Jordão, os quais pelejaram contra vós outros; porém os entreguei nas vossas mãos, e possuístes a sua terra; e os destruí diante de vós.

2 Därefter talade Josua till hela folket: »Så säger Herren, Israels Gud: För länge sedan bodde era förfäder — Terach, Abrahams och Nachors far — på andra sidan floden Eufrat, och de tjänade andra gudar.

3 Men jag hämtade er stamfar Abraham från landet på andra sidan Eufrat och lät honom vandra omkring i hela Kanaan. Jag gjorde hans ättlingar talrika, jag gav honom Isak,

4 och åt Isak gav jag Jakob och Esau. Esau fick Seirs bergsbygd att ta i besittning, Jakob och hans söner flyttade ner till Egypten.

5 Jag sände Mose och Aron, och jag slog Egypten med de tecken som jag gjorde där. Sedan förde jag er ut därifrån.

6 När jag förde era fäder ut ur Egypten och ni hade kommit fram till havet, satte egypterna efter era fäder med vagnar och vagnskämpar ut i Sävhavet.

7 Då ropade ni till Herren, och han lät mörker sänka sig mellan er och egypterna, han lät havet dränka dem. Med egna ögon såg ni vad jag gjorde med egypterna. När ni hade bott en lång tid i öknen

8 förde jag er till amoreernas land, de som bodde öster om Jordan. De anföll er, men jag gav dem i ert våld så att ni kunde inta deras land, och jag utrotade dem åt er.

[9] Levantou-se, também, o rei de Moabe, Balaque, filho de Zipor, e pelejou contra Israel; mandou chamar Balaão, filho de Beor, para que vos amaldiçoasse.

[10] Porém eu não quis ouvir Balaão; e ele teve de vos abençoar; e, assim, vos livrei da sua mão.

[11] Passando vós o Jordão e vindo a Jericó, os habitantes de Jericó pelejaram contra vós outros e também os amorreus, os ferezeus, os cananeus, os heteus, os girgaseus, os heveus e os jebuseus; porém os entreguei nas vossas mãos.

[12] Enviei vespões adiante de vós, que os expulsaram da vossa presença, bem como os dois reis dos amorreus, e isso não com a tua espada, nem com o teu arco.

[13] Dei-vos a terra em que não trabalhastes e cidades que não edificastes, e habitais nelas; comeis das vinhas e dos olivais que não plantastes.

Renovação da aliança

[14] Agora, pois, temei ao SENHOR e servi-o com integridade e com fidelidade; deitai fora os deuses aos quais serviram vossos pais dalém do Eufrates e no Egito e servi ao SENHOR.

[15] Porém, se vos parece mal servir ao SENHOR, escolhei, hoje, a quem sirvais: se aos deuses a quem serviram vossos pais que estavam dalém do Eufrates ou aos deuses dos amorreus em cuja terra habitais. Eu e a minha casa serviremos ao SENHOR.

[9]Sedan gick Moabs kung Balak, Sippors son, till anfall mot Israel. Han skickade bud efter Bileam, Beors son, för att han skulle förbanna er.

[10]Men jag ville inte låta Bileam göra det, han måste välsigna er i stället, och så räddade jag er undan honom.

[11]När ni hade gått över Jordan och kommit till Jeriko anfölls ni av invånarna där — amoreer, perisseer, kanaaneer, hettiter, girgasheer, hiveer och jevuseer — men jag gav dem i ert våld.

[12]Jag sände modlöshet framför er, och den, inte ditt svärd och din båge, jagade undan dem för er.

[13]Jag gav er ett land ni inte har mödat er med, städer ni inte har byggt men får bo i, vingårdar och olivlundar ni inte har planterat men får äta av.

[14]Frukta därför Herren och tjäna honom redligt och troget. Gör er av med de gudar som era fäder tjänade på andra sidan Eufrat och i Egypten, och tjäna Herren.

[15]Om ni är ovilliga att tjäna Herren, välj då i dag vilka ni vill tjäna: de gudar som era fäder tjänade på andra sidan Eufrat eller de gudar som dyrkas av amoreerna, vilkas land ni bor i. Jag och min släkt vill tjäna Herren.«

[16] Então, respondeu o povo e disse: Longe de nós o abandonarmos o SENHOR para servirmos a outros deuses;

[16]Folket svarade: »Aldrig någonsin skall vi överge Herren och tjäna andra gudar.

[17] porque o SENHOR é o nosso Deus; ele é quem nos fez subir, a nós e a nossos pais, da terra do Egito, da casa da servidão, quem fez estes grandes sinais aos nossos olhos e nos guardou por todo o caminho em que andamos e entre todos os povos pelo meio dos quais passamos.

[17]Herren är vår Gud. Det var han som förde oss och våra fäder ut ur Egypten, ut ur slavlägret, han som inför våra ögon gjorde dessa stora tecken. Han skyddade oss under hela vår vandring och bland alla de folk genom vilkas land vi drog fram.

[18] O SENHOR expulsou de diante de nós todas estas gentes, até o amorreu, morador da terra; portanto, nós também serviremos ao SENHOR, pois ele é o nosso Deus.

[18]Herren jagade undan alla folken för oss, även amoreerna som bodde i landet. Också vi vill tjäna Herren. Han är vår Gud.«

[19] Então, Josué disse ao povo: Não podereis servir ao SENHOR, porquanto é Deus santo, Deus zeloso, que não perdoará a vossa transgressão nem os vossos pecados.

[19]Då sade Josua till folket: »Ni förmår inte tjäna Herren, ty han är en helig Gud, en svartsjuk Gud, och han förlåter inte era brott och synder.

[20] Se deixardes o SENHOR e servirdes a deuses estranhos, então, se voltará, e vos fará mal, e vos consumirá, depois de vos ter feito bem.

[20]Om ni överger Herren och tjänar främmande gudar vänder han sig från er och låter det gå er illa och förgör er, han som förut låtit det gå er väl.«

[21] Então, disse o povo a Josué: Não; antes, serviremos ao SENHOR.

[21]Folket svarade Josua: »Herren vill vi tjäna.«

[22] Josué disse ao povo: Sois testemunhas contra vós mesmos de que escolhestes o SENHOR para o servir. E disseram: Nós o somos.

[22]Josua fortsatte: »Ni är själva vittnen till att ni har valt Herren och vill tjäna honom.« — »Ja«, svarade de. —

[23] Agora, pois, deitai fora os deuses estranhos que há no meio de vós e inclinai o coração ao SENHOR, Deus de Israel.

[23]»Gör er då av med de främmande gudar ni har hos er och håll er av hela ert hjärta till Herren, Israels Gud.«

[24] Disse o povo a Josué: Ao SENHOR, nosso Deus, serviremos e obedeceremos à sua voz.

[24]Folket svarade honom: »Herren, vår Gud, vill vi tjäna, honom vill vi lyda.«

[25] Assim, naquele dia, fez Josué aliança com o povo e lha pôs por estatuto e direito em Siquém.

[25]Den dagen slöt Josua ett förbund för folkets räkning och gav dem lag och rätt i Shekem.

A pedra-testemunha

[26] Josué escreveu estas palavras no Livro da Lei de Deus; tomou uma grande pedra e a erigiu ali debaixo do carvalho que estava em lugar santo do SENHOR.

[26]Alltsammans skrev han ner i Guds lagbok. Sedan tog han en stor sten och reste den där, under terebinten i Herrens helgedom

[27] Disse Josué a todo o povo: Eis que esta pedra nos será testemunha, pois ouviu todas as palavras que o SENHOR nos tem dito; portanto, será testemunha contra vós outros para que não mintais a vosso Deus.

[27]och sade till hela folket: »Denna sten är ett vittne mot oss, ty den har hört allt som Herren har sagt oss. Den är ett vittne, så att ni inte förnekar er Gud.«

[28] Então, Josué despediu o povo, cada um para a sua herança.

[28]Sedan lät Josua folket gå, var och en till sitt område.

A morte de Josué e de Eleazar

Juízes 2.6-9

[29] Depois destas coisas, sucedeu que Josué, filho de Num, servo do SENHOR, faleceu com a idade de cento e dez anos.

[29]En tid därefter dog Herrens tjänare Josua, Nuns son, 110 år gammal.

[30] Sepultaram-no na sua própria herança, em Timnate-Sera, que está na região montanhosa de Efraim, para o norte do monte Gaás.

[30]Han begravdes på sitt eget område, i Timnat-Serach i Efraims bergsbygd, norr om berget Gaash.

[31] Serviu, pois, Israel ao SENHOR todos os dias de Josué e todos os dias dos anciãos que ainda sobreviveram por muito tempo depois de Josué e que sabiam todas as obras feitas pelo SENHOR a Israel.

[31]Israel tjänade Herren så länge Josua levde och så länge de gamla som överlevde honom var i livet. De kände ju till hur mycket Herren hade gjort för Israel.

[32] Os ossos de José, que os filhos de Israel trouxeram do Egito, enterraram-nos em Siquém, naquela parte do campo que Jacó comprara aos filhos de Hamor, pai de

[32]Josefs ben, som israeliterna fört med sig från Egypten, begravdes i Shekem, på det stycke mark som Jakob hade köpt av sönerna till Hamor, Shekems far, för

Siquém, por cem peças de prata, e que veio a ser a herança dos filhos de José.
[33] Faleceu também Eleazar, filho de Arão, e o sepultaram em Gibeá, pertencente a Finéias, seu filho, a qual lhe fora dada na região montanhosa de Efraim.

hundra kesitor och som tillfallit Josefs ättlingar som egendom.

[33]Också Elasar, Arons son, dog. Han begravdes i Giva, som hans son Pinechas hade fått i Efraims bergsbygd.

Juízes	Domarboken

Juízes 1

A Guerra contra os Cananeus Restantes

[1]Depois da morte de Josué, os israelitas perguntaram ao Senhor: “Quem de nós será o primeiro a atacar os cananeus?”

[2]O Senhor respondeu: “Judá será o primeiro; eu entreguei a terra em suas mãos”.

[3]Então os homens de Judá disseram aos seus irmãos de Simeão: “Venham conosco ao território que nos foi designado por sorteio, e lutemos contra os cananeus. Iremos juntos para o território”. E os homens de Simeão foram com eles.

[4]Quando os homens de Judá atacaram, o Senhor entregou os cananeus e os ferezeus nas mãos deles, e eles mataram dez mil homens em Bezeque.

[5]Foi lá que encontraram Adoni-Bezeque, lutaram contra ele e derrotaram os cananeus e os ferezeus.

[6]Adoni-Bezeque fugiu, mas eles o perseguiram e o prenderam, e lhe cortaram os polegares das mãos e dos pés.

[7]Então Adoni-Bezeque disse: “Setenta reis com os polegares das mãos e dos pés cortados apanhavam migalhas debaixo da minha mesa. Agora Deus me retribuiu aquilo que lhes fiz”. Eles o levaram para Jerusalém, onde morreu.

[8]Os homens de Judá atacaram também Jerusalém e a conquistaram. Mataram seus habitantes ao fio da espada e a incendiaram.

Dom 1

Judas och Simons erövringar

[1]När Josua var död frågade israeliterna Herren: »Vem av oss skall först dra ut mot kanaaneerna och kämpa mot dem?«

[2]Herren svarade: »Juda. Jag ger landet i hans våld.«

[3]Då sade Juda till sin bror Simon: »Följ med mig till det område som föll på min lott. Låt oss kämpa tillsammans mot kanaaneerna. Sedan följer jag dig till ditt område.« Och Simon följde honom.

[4]Judeerna gick till angrepp, och Herren gav kanaaneer och perisseer i deras våld; de besegrade dem i Besek, 10.000 man.

[5]I Besek mötte de Adoni-Besek. De kämpade med honom och besegrade kanaaneerna och perisseerna.

[6]Adoni-Besek flydde, men de förföljde honom, tog honom till fånga och högg av honom tummar och stortår.

[7]Då sade Adoni-Besek: »Sjuttio kungar med avhuggna tummar och stortår plockade smulorna under mitt bord. Nu låter Gud mig plikta för vad jag har gjort.« Han fördes till Jerusalem och dog där.

[8]Judeerna anföll och intog Jerusalem. De högg ner invånarna och stack staden i brand.

[9]Depois disso eles desceram para lutar contra os cananeus que viviam na serra, no Neguebe e na Sefelá.

[10]Avançaram contra os cananeus que viviam em Hebrom, anteriormente chamada Quiriate-Arba, e derrotaram Sesai, Aimã e Talmai.

[11]Dali avançaram contra o povo que morava em Debir, anteriormente chamada Quiriate-Sefer.

[12]E disse Calebe: “Darei minha filha Acsa em casamento ao homem que atacar e conquistar Quiriate-Sefer”.

[13]Otoniel, filho de Quenaz, irmão mais novo de Calebe, conquistou a cidade; por isso Calebe lhe deu sua filha Acsa por mulher.

[14]Um dia, quando já vivia com Otoniel, ela o persuadiu a pedir um campo ao pai dela. Assim que ela desceu do jumento, Calebe lhe perguntou: “O que você quer?”

[15]Ela respondeu: “Dê-me um presente. Já que o senhor me deu terras no Neguebe, dê-me também fontes de água”. E Calebe lhe deu as fontes superiores e as inferiores.

[16]Os descendentes do sogro de Moisés, o queneu, saíram da Cidade das Palmeiras com os homens de Judá e passaram a viver no meio do povo do deserto de Judá, no Neguebe, perto de Arade.

[17]Depois os homens de Judá foram com seus irmãos de Simeão e derrotaram os cananeus que viviam em Zefate e

[9]Sedan drog de ut för att kämpa mot kanaaneerna som bodde i bergsbygden, i Negev och i Låglandet.

[10]Juda anföll de kanaaneer som bodde i Hebron — Hebron hette tidigare Kirjat Arba — och besegrade Sheshaj, Achiman och Talmaj.

[11]Därefter vände de sig mot invånarna i Devir — Devir hette tidigare Kirjat-Sefer.

[12]Kalev sade: »Den som anfaller och intar Kirjat-Sefer skall få min dotter Aksa till hustru.«

[13]Otniel, son till Kalevs yngre bror Kenas, intog staden, och Kalev gav honom sin dotter Aksa till hustru.

[14]När hon kom dit övertalade hon honom att be fadern om mark. Hon steg av sin åsna, och Kalev frågade vad hon ville.

[15]»Ge mig en gåva«, svarade hon. »Du har skänkt mig Negevöknen, skänk mig nu källor med vatten.« Kalev gav henne då Övre och Nedre källorna.

[16]Ättlingarna till den kenit som var svärfar till Mose hade följt med judeerna när de drog ut från Palmstaden mot Juda öken, i Negev nära Arad. Där slog de sig ner bland amalekiterna.

[17]Juda följde nu med sin bror Simon, och de besegrade kanaaneerna i Sefat. De vigde staden åt förintelse, och den kom därför att kallas Horma.

destruíram totalmente a cidade. Por essa razão ela foi chamada Hormá.

[18]Os homens de Judá também conquistaram Gaza, Ascalom e Ecrom, com os seus territórios.

[18]Juda intog därefter Gaza med omland, Ashkelon med omland och Ekron med omland.

[19]O Senhor estava com os homens de Judá. Eles ocuparam a serra central, mas não conseguiram expulsar os habitantes dos vales, pois estes possuíam carros de guerra feitos de ferro.

[19]Herren var med judeerna, och de erövrade bergsbygden. Men de kunde inte driva bort folket på slätten, som hade järnbeslagna stridsvagnar.

[20]Conforme Moisés havia prometido, Hebrom foi dada a Calebe, que expulsou de lá os três filhos de Enaque.

[20]Kalev fick Hebron, som Mose bestämt, och han drev bort Anaks tre söner därifrån.

[21]Já os benjamitas deixaram de expulsar os jebuseus que estavam morando em Jerusalém. Os jebuseus vivem ali com os benjamitas até o dia de hoje.

[21]Men benjaminiterna drev inte bort jevuseerna, som bodde i Jerusalem, och än i dag bor det jevuseer bland benjaminiterna i Jerusalem.

Josefstammarnas erövringar och motgångar

[22]Os homens das tribos de José, por sua vez, atacaram Betel, e o Senhor estava com eles.

[22]Också Josefs stammar drog ut. De gick mot Betel, och Herren var med dem.

[23]Enviaram espias a Betel, anteriormente chamada Luz.

[23]Under sin spaning mot Betel — det hette tidigare Lus —

[24]Quando os espias viram um homem saindo da cidade, disseram-lhe: “Mostre-nos como entrar na cidade, e nós pouparemos a sua vida”.

[24]fick spejarna se en man komma ut från staden. De sade till honom: »Visa oss var vi kan ta oss in i staden, så skall vi skona dig.«

[25]Ele mostrou como entrar, e eles mataram os habitantes da cidade ao fio da espada, mas pouparam o homem e toda a sua família.

[25]Han visade var de kunde ta sig in. De högg ner invånarna men lät mannen och hela hans familj slippa undan.

[26]Ele foi, então, para a terra dos hititas, onde fundou uma cidade e lhe deu o nome de Luz, que é o seu nome até o dia de hoje.

[26]Han gav sig i väg till hettiternas land, där han grundade en stad som han gav namnet Lus. Så heter den än i dag.

[27]Manassés, porém, não expulsou o povo de Bete-Seã, o de Taanaque, o de Dor, o de

[27]Manasse kunde inte driva bort folket i Bet-Shean med lydstäder eller i Tanak

Ibleã, o de Megido, nem tampouco o dos povoados ao redor dessas cidades, pois os cananeus estavam decididos a permanecer naquela terra.

[28]Quando Israel se tornou forte, impôs trabalhos forçados aos cananeus, mas não os expulsou completamente.

[29]Efraim também não expulsou os cananeus que viviam em Gezer, mas os cananeus continuaram a viver entre eles.

[30]Nem Zebulom expulsou os cananeus que viviam em Quitrom e em Naalol, mas estes permaneceram entre eles e foram submetidos a trabalhos forçados.

[31]Nem Aser expulsou os que viviam em Aco, Sidom, Alabe, Aczibe, Helba, Afeque e Reobe,

[32]e, por esse motivo, o povo de Aser vivia entre os cananeus que habitavam naquela terra.

[33]Nem Naftali expulsou os que viviam em Bete-Semes e em Bete-Anate; mas o povo de Naftali também vivia entre os cananeus que habitavam a terra, e aqueles que viviam em Bete-Semes e em Bete-Anate passaram a fazer trabalhos forçados para eles.

[34]Os amorreus confinaram a tribo de Dã à serra central, não permitindo que descessem ao vale.

[35]E os amorreus igualmente estavam decididos a resistir no monte Heres, em Aijalom e em Saalbim, mas, quando as tribos de José ficaram mais poderosas, eles

med lydstäder och inte heller invånarna i Dor med lydstäder, i Jivleam med lydstäder eller i Megiddo med lydstäder. Kanaaneerna lyckades hålla sig kvar i den delen av landet.

[28]När israeliterna blev starkare måste kanaaneerna utföra tvångsarbeten, men de drevs inte bort.

[29]Efraim drev inte bort kanaaneerna som bodde i Geser, utan kanaaneerna bodde kvar där bland dem.

De övriga stammarnas bosättning i landet

[30]Sebulon drev inte bort invånarna i Kitron och Nahalol, utan kanaaneerna bodde kvar bland dem men måste utföra tvångsarbeten.

[31]Asher drev inte bort invånarna i Acko och Sidon och inte heller folket i Achlav, Aksiv, Helba, Afik och Rechov.

[32]Asheriterna fick alltså bo bland kanaaneerna i landet, ty de kunde inte driva bort dem.

[33]Naftali drev inte bort invånarna i Bet-Shemesh och Bet-Anat utan fick bo bland kanaaneerna i landet. Men invånarna i Bet-Shemesh och Bet-Anat måste utföra tvångsarbeten.

[34]Amoreerna trängde undan daniterna till bergen och lät dem inte komma ner på slätten.

[35]Amoreerna lyckades hålla sig kvar i Har-Heres, Ajalon och Shaalvim, men när Josefs stammar fick övertaget måste de utföra tvångsarbeten.

também foram submetidos a trabalhos forçados.

[36]A fronteira dos amorreus ia da subida de Acrabim até Selá, e mais adiante.

[36]Amoreernas område sträckte sig från Akrabbimbranten, från Sela och vidare uppåt.

Juízes 2

O Anjo do Senhor em Boquim

[1]O Anjo do Senhor subiu de Gilgal a Boquim e disse: “Tirei vocês do Egito e os trouxe para a terra que prometi com juramento dar a seus antepassados. Eu disse: Jamais quebrarei a minha aliança com vocês.

[2]E vocês não farão acordo com o povo desta terra, mas demolirão os seus altares. Por que vocês não me obedeceram?

[3]Portanto, agora digo a vocês que não os expulsarei da presença de vocês; eles serão seus adversários, e os deuses deles serão uma armadilha para vocês”.

[4]Quando o Anjo do Senhor acabou de falar a todos os israelitas, o povo chorou em alta voz,

[5]e ao lugar chamaram Boquim. Ali ofereceram sacrifícios ao Senhor.

Desobediência e Derrota

[6]Depois que Josué despediu os israelitas, eles saíram para ocupar a terra, cada um a sua herança.

[7]O povo prestou culto ao Senhor durante toda a vida de Josué e dos líderes que sobreviveram a Josué e que tinham visto todos os grandes feitos do Senhor em favor de Israel.

Dom 2

Herrens ängel i Bokim

[1]Herrens ängel kom från Gilgal till Bokim och sade: »Jag förde er ut ur Egypten och in i det land som jag med ed hade lovat era fäder. Jag sade: Jag skall aldrig bryta mitt förbund med er,

[2]och ni får inte sluta något förbund med invånarna i detta land. Deras altaren skall ni riva ner. Men ni lyssnade inte på mig. Hur kan ni handla så?

[3]Nu säger jag: Jag skall inte driva undan dem för er, utan de skall vara en pik i er sida, och deras gudar skall bli en snara för er.«

[4]När Herrens ängel sade detta till israeliterna började folket gråta och klaga.

[5]De kallade platsen för Bokim, och där offrade de åt Herren.

Josuas död

[6]Josua sände i väg folket, och israeliterna begav sig var och en till sitt område för att ta landet i besittning.

[7]Folket tjänade Herren så länge Josua levde och så länge de gamla som överlevde honom var i livet. De hade ju själva sett alla de storverk som Herren hade utfört för Israel.

[8]Josué, filho de Num, servo do Senhor, morreu com a idade de cento e dez anos.
[9]Foi sepultado na terra de sua herança, em Timnate-Heres, nos montes de Efraim, ao norte do monte Gaás.
[10]Depois que toda aquela geração foi reunida a seus antepassados, surgiu uma nova geração que não conhecia o Senhor e o que ele havia feito por Israel.

[11]Então os israelitas fizeram o que o Senhor reprova e prestaram culto aos baalins.
[12]Abandonaram o Senhor, o Deus dos seus antepassados, que os havia tirado do Egito, e seguiram e adoraram vários deuses dos povos ao seu redor, provocando a ira do Senhor.

[13]Abandonaram o Senhor e prestaram culto a Baal e a Astarote.

[14]A ira do Senhor se acendeu contra Israel, e ele os entregou nas mãos de invasores que os saquearam. Ele os entregou aos inimigos ao seu redor, aos quais já não conseguiam resistir.
[15]Sempre que os israelitas saíam para a batalha, a mão do Senhor era contra eles para derrotá-los, conforme havia advertido e jurado a vocês. Grande angústia os dominava.
[16]Então o Senhor levantou juízes, que os libertaram das mãos daqueles que os atacavam.
[17]Mesmo assim eles não quiseram ouvir os juízes, antes se prostituíram com outros

[8]Herrens tjänare Josua, Nuns son, dog då han var 110 år gammal.
[9]Han begravdes på sitt eget område, i Timnat-Heres i Efraims bergsbygd, norr om berget Gaash.
[10]Alla i hans generation förenades med sina fäder. En ny generation kom som inte visste något om Herren och det han hade gjort för Israel.

Herren insätter domare

[11]Nu gjorde israeliterna det som var ont i Herrens ögon: de dyrkade baalsgudarna,

[12]de övergav Herren, sina fäders Gud, som hade fört dem ut ur Egypten, de följde andra gudar som de kringboende folken hade, de tillbad dem och utmanade Herren.
[13]När israeliterna övergav Herren och i stället dyrkade Baal och astartegudinnorna
[14]blev Herren vred på dem. Han utlämnade dem åt folk som plundrade dem, han prisgav dem åt fiender på alla håll, och de kunde inte längre hålla stånd mot dem.

[15]Varje gång de drog i fält slog Herren dem med olycka, som han hade sagt, som Herren med ed hade lovat att göra. Deras nöd var stor.
[16]Då lät Herren insätta domare, som räddade israeliterna från alla som plundrade dem.
[17]Men de ville inte lyssna till sina domare heller. De var otrogna med andra gudar

deuses e os adoraram. Ao contrário dos seus antepassados, logo se desviaram do caminho pelo qual os seus antepassados tinham andado, o caminho da obediência aos mandamentos do Senhor.

och tillbad dem. Snart lämnade de den väg som deras fäder hade vandrat. Fäderna hade lytt Herrens bud, de själva gjorde det inte.

[18]Sempre que o Senhor lhes levantava um juiz, ele estava com o juiz e os salvava das mãos de seus inimigos enquanto o juiz vivia; pois o Senhor tinha misericórdia por causa dos gemidos deles diante daqueles que os oprimiam e os afligiam.

[18]När Herren insatte en domare åt dem var Herren med honom och räddade dem från deras fiender, så länge domaren levde, ty Herren kände medlidande när de klagade över hur de förtrycktes och plågades.

[19]Mas, quando o juiz morria, o povo voltava a caminhos ainda piores do que os caminhos dos seus antepassados, seguindo outros deuses, prestando-lhes culto e adorando-os. Recusavam-se a abandonar suas práticas e seu caminho obstinado.

[19]Men när domaren var död återföll de och blev ännu mer fördärvade än sina fäder. De följde andra gudar, som de tjänade och tillbad. De upphörde inte med sina ogärningar och sitt trots.

[20]Por isso a ira do Senhor acendeu-se contra Israel, e ele disse: “Como este povo violou a aliança que fiz com os seus antepassados e não tem ouvido a minha voz,

[20]Då blev Herren vred på Israel, och han sade: »Detta folk har brutit mot det förbund som jag befallde deras fäder att hålla, och de lyssnar inte på mig.

[21]não expulsarei de diante dele nenhuma das nações que Josué deixou quando morreu.

[21]Därför skall jag inte längre driva bort något enda av de folk som fanns kvar då Josua dog.

[22]Eu as usarei para pôr Israel à prova e ver se guardará o caminho do Senhor e se andará nele como o fizeram os seus antepassados”.

[22]Genom dem skall jag sätta Israel på prov: Vill de följa Herrens väg lika lydigt som sina fäder eller vill de det inte?«

[23]O Senhor havia permitido que essas nações permanecessem; não as expulsou de imediato e não as entregou nas mãos de Josué.

[23]Herren lät alltså dessa folk vara, han drev inte bort dem med en gång och gav dem inte i Josuas våld.

Juízes 3

Dom 3

[1]São estas as nações que o Senhor deixou para pôr à prova todos os israelitas que não tinham visto nenhuma das guerras em Canaã

[2](fez isso apenas para treinar na guerra os descendentes dos israelitas, pois não tinham tido experiência anterior de combate):

[3]os cinco governantes dos filisteus, todos os cananeus, os sidônios e os heveus que viviam nos montes do Líbano, desde o monte Baal-Hermom até Lebo-Hamate.

[4]Essas nações foram deixadas para que por elas os israelitas fossem postos à prova, se obedeceriam aos mandamentos que o Senhor dera aos seus antepassados por meio de Moisés.

[5]Os israelitas viviam entre os cananeus, os hititas, os amorreus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus.

[6]Tomaram as filhas deles em casamento e deram suas filhas aos filhos deles, e prestaram culto aos deuses deles.

Otoniel

[7]Os israelitas fizeram o que o Senhor reprova, pois se esqueceram do Senhor, o seu Deus, e prestaram culto aos baalins e a Aserá.

[8]Acendeu-se a ira do Senhor de tal forma contra Israel que ele os entregou nas mãos de Cuchã-Risataim, rei da Mesopotâmia, por quem os israelitas foram subjugados durante oito anos.

[9]Mas, quando clamaram ao Senhor, ele lhes levantou um libertador, Otoniel, filho

[1]Detta är de folk som Herren lät vara kvar för att alla de israeliter som inte hade varit med om krigen i Kanaan skulle sättas på prov genom dem,

[2]och det gjorde han med tanke på nya generationer israeliter, för att de skulle lära sig kriga, alltså de som inte förut varit med om sådant:

[3]filisteernas fem hövdingadömen, alla kanaaneer och sidonier samt hiveerna som bodde i Libanonmassivet mellan Baal Hermonberget och Levo-Hamat.

[4]Genom dem ville Herren sätta israeliterna på prov för att se om de skulle lyda de bud han hade gett deras fäder genom Mose.

[5]Israeliterna bodde bland kanaaneer, hettiter, amoreer, perisseer, hiveer och jevuseer.

[6]De tog deras döttrar till hustrur och gav sina döttrar åt deras söner, och de dyrkade deras gudar.

[7]Israeliterna gjorde det som var ont i Herrens ögon: de glömde Herren, sin Gud, och dyrkade baalsgudarna och asheragudinnorna.

[8]Då blev Herren vred på israeliterna, och han prisgav dem åt Kushan Rishatajim, kungen av Aram Naharajim. Israeliterna måste tjäna under Kushan Rishatajim i åtta år.

[9]Då ropade israeliterna till Herren, och han sände en man som räddade dem, Otniel, son till Kalevs yngre bror Kenas.

de Quenaz, o irmão mais novo de Calebe, que os libertou.

[10]O Espírito do Senhor veio sobre ele, de modo que liderou Israel e foi à guerra. O Senhor entregou Cuchã-Risataim, rei da Mesopotâmia, nas mãos de Otoniel, que prevaleceu contra ele.

[11]E a terra teve paz durante quarenta anos, até a morte de Otoniel, filho de Quenaz.

Eúde

[12]Mais uma vez os israelitas fizeram o que o Senhor reprova, e por isso o Senhor deu a Eglom, rei de Moabe, poder sobre Israel.

[13]Conseguindo uma aliança com os amonitas e com os amalequitas, Eglom veio e derrotou Israel e conquistou a Cidade das Palmeiras.

[14]Os israelitas ficaram sob o domínio de Eglom, rei de Moabe, durante dezoito anos.

[15]Novamente os israelitas clamaram ao Senhor, que lhes deu um libertador chamado Eúde, homem canhoto, filho do benjamita Gera. Os israelitas o enviaram com o pagamento de tributos a Eglom, rei de Moabe.

[16]Eúde havia feito uma espada de dois gumes, de quarenta e cinco centímetros de comprimento, e a tinha amarrado na coxa direita, debaixo da roupa.

[17]Ele entregou o tributo a Eglom, rei de Moabe, homem muito gordo.

[18]Em seguida, Eúde mandou embora os carregadores.

[10]Herrens ande kom över honom, och han blev domare i Israel. Otniel drog ut i strid, och Herren gav Arams kung Kushan Rishatajim i hans våld, så att han kunde underkuva honom.

[11]Landet hade nu lugn och ro i fyrtio år. Därefter dog Otniel, Kenas son.

Ehud dödar Eglon och slår moabiterna

[12]Israeliterna gjorde åter det som var ont i Herrens ögon. Herren lät då Eglon, kungen av Moab, få makten över dem, eftersom de gjorde sådant som var ont i Herrens ögon.

[13]Eglon drog ut tillsammans med ammoniter och amalekiter och besegrade Israel och intog Palmstaden.

[14]Israeliterna måste tjäna under Eglon, Moabs kung, i arton år.

[15]Då ropade israeliterna till Herren, och han sände en räddare, benjaminiten Ehud, Geras son, en vänsterhänt man. En gång när israeliterna skulle erlägga sin tribut skickade de honom till Eglon, Moabs kung.

[16]Ehud lät göra ett tveeggat svärd, en knapp aln långt, som han spände fast vid höger sida, dolt under kläderna.

[17]Han överlämnade tributen till Eglon, Moabs kung, som var en mycket fet man.

[18]När allt var överlämnat skildes Ehud från bärarna

[19]Junto aos ídolos que estão perto de Gilgal, ele voltou e disse: “Tenho uma mensagem secreta para ti, ó rei”. O rei respondeu: “Calado!” E todos os seus auxiliares saíram de sua presença.

[20]Eúde aproximou-se do rei, que estava sentado sozinho na sala superior do palácio de verão, e repetiu: “Tenho uma mensagem de Deus para ti”. Quando o rei se levantou do trono,

[21]Eúde estendeu a mão esquerda, apanhou a espada de sua coxa direita e cravou-a na barriga do rei.

[22]Até o cabo penetrou com a lâmina; e, como não tirou a espada, a gordura se fechou sobre ela.

[23]Então Eúde saiu para o pórtico, depois de fechar e trancar as portas da sala atrás de si.

[24]Depois que ele saiu, vieram os servos e encontraram trancadas as portas da sala superior, e disseram: “Ele deve estar fazendo suas necessidades em seu cômodo privativo”.

[25]Cansaram-se de esperar e, como ele não abria a porta da sala, pegaram a chave e a abriram. E lá estava o seu senhor, caído no chão, morto!

[26]Enquanto esperavam, Eúde escapou. Passou pelos ídolos e fugiu para Seirá.

[27]Quando chegou, tocou a trombeta nos montes de Efraim, e os israelitas desceram dos montes, com ele à sua frente.

[19]vid Stenarna nära Gilgal. Därifrån vände han tillbaka och sade till kungen: »Jag har ett hemligt budskap till dig.« — »Vänta!« sade Eglon, och hela hans uppvaktning fick gå ut.

[20]Ehud hade alltså kommit in till Eglon, som nu satt ensam i sitt svala rum på övervåningen. »Jag har ett budskap till dig från Gud«, sade Ehud. Eglon reste sig ur sin stol.

[21]Då stack Ehud in vänster hand och tog svärdet från sin högra sida och rände det i buken på Eglon,

[22]så att både klinga och fäste trängde in. Fettet slöt sig om klingan; han drog inte ut svärdet ur Eglons buk.

[23]Ehud gick ut i förhallen, stängde dörren till rummet och låste.

[24]När han gått sin väg kom Eglons tjänare dit. De såg att dörren till kungens rum var låst men tänkte att han höll på att uträtta sina behov därinne.

[25]De väntade både länge och väl, men när han aldrig öppnade dörren tog de nyckeln och låste upp. Där låg deras herre död på golvet.

[26]Medan de väntade hade Ehud lyckats fly. Han var redan förbi Stenarna och flydde vidare mot Seira.

[27]När han var framme lät han stöta i horn i Efraims bergsbygd, och israeliterna följde honom ner från bergen. Han gick själv i täten.

[28]“Sigam-me”, ordenou, “pois o Senhor entregou Moabe, o inimigo de vocês, em suas mãos.” Eles o seguiram, tomaram posse do lugar de passagem do Jordão que levava a Moabe e não deixaram ninguém atravessar o rio.

[29]Naquela ocasião, mataram cerca de dez mil moabitas, todos eles fortes e vigorosos; nem um só homem escapou.

[30]Naquele dia, Moabe foi subjugado por Israel, e a terra teve paz durante oitenta anos.

Sangar

[31]Depois de Eúde veio Sangar, filho de Anate, que matou seiscentos filisteus com uma aguilhada de bois. Ele também libertou Israel.

Juízes 4

Débora

[1]Depois da morte de Eúde, mais uma vez os israelitas fizeram o que o Senhor reprova.

[2]Assim o Senhor os entregou nas mãos de Jabim, rei de Canaã, que reinava em Hazor. O comandante do seu exército era Sísera, que habitava em Harosete-Hagoim.

[3]Os israelitas clamaram ao Senhor, porque Jabim, que tinha novecentos carros de ferro, os havia oprimido cruelmente durante vinte anos.

[4]Débora, uma profetisa, mulher de Lapidote, liderava Israel naquela época.

[5]Ela se sentava debaixo da tamareira de Débora, entre Ramá e Betel, nos montes de

[28]»Följ mig«, sade han, »Herren har gett era fiender, moabiterna, i ert våld.« De följde honom och spärrade vadställena över Jordan för moabiterna, så att ingen kunde ta sig över.

[29]De dödade vid detta tillfälle omkring 10.000 moabiter, alla kraftiga och tappra män. Ingen enda kom undan.

[30]Den dagen kuvades Moab av Israel, och landet hade sedan lugn och ro i åttio år.

[31]Efter Ehud kom Shamgar, Anats son, han som slog ihjäl 600 filisteer med en oxpik. Även han räddade Israel.

Dom 4

Debora och Barak

[1]När Ehud var död gjorde israeliterna åter det som var ont i Herrens ögon.

[2]Då prisgav Herren dem åt Javin, den kanaaneiske kung som regerade i Hasor. Hans befälhavare hette Sisera och bodde i Haroshet Haggojim.

[3]Israeliterna ropade till Herren, ty Javin hade 900 järnbeslagna stridsvagnar, och i tjugo år hade de lidit under hans förtryck.

[4]Debora, en kvinnlig profet, hustru till Lappidot, var vid den tiden domare i Israel.

[5]Hon brukade sitta under Deborapalmen mellan Rama och Betel i Efraims

Efraim, e os israelitas a procuravam, para que ela decidisse as suas questões.

[6]Débora mandou chamar Baraque, filho de Abinoão, de Quedes, em Naftali, e lhe disse: “O Senhor, o Deus de Israel, ordena a você que reúna dez mil homens de Naftali e Zebulom e vá ao monte Tabor.

[7]Ele fará que Sísera, o comandante do exército de Jabim, vá atacá-lo, com seus carros de guerra e tropas, junto ao rio Quisom, e os entregará em suas mãos”.

[8]Baraque disse a ela: “Se você for comigo, irei; mas, se não for, não irei”.

[9]Respondeu Débora: “Está bem, irei com você. Mas saiba que, por causa do seu modo de agir, a honra não será sua; porque o Senhor entregará Sísera nas mãos de uma mulher”. Então Débora foi a Quedes com Baraque,

[10]onde ele convocou Zebulom e Naftali. Dez mil homens o seguiram, e Débora também foi com ele.

[11]Ora, o queneu Héber se havia separado dos outros queneus, descendentes de Hobabe, sogro de Moisés, e tinha armado sua tenda junto ao carvalho de Zaanim, perto de Quedes.

[12]Quando disseram a Sísera que Baraque, filho de Abinoão, tinha subido o monte Tabor,

[13]Sísera reuniu seus novecentos carros de ferro e todos os seus soldados, de Harosete-Hagoim ao rio Quisom.

bergsbygd, och israeliterna gick till henne med sina rättstvister.

[6]Nu sände hon bud efter Barak, Avinoams son, från Kedesh i Naftali, och sade till honom: »Herren, Israels Gud, har befallt: Dra upp på berget Tabor med tio tusen man från Naftali och Sebulon.

[7]Jag vill få Sisera, Javins befälhavare, att dra ut mot dig med stridsvagnar och trupper vid Kishonbäcken. Jag ger honom i ditt våld.«

[8]Barak sade till henne: »Jag går, om du följer med. Men om du inte följer med, går jag inte.«

[9]Hon svarade: »Ja, jag går med dig, men du kommer inte att få äran av ditt företag. Herren skall prisge Sisera åt en kvinna.« Och Debora bröt upp och följde Barak till Kedesh.

[10]Där bådade Barak upp Sebulon och Naftali och tog med sig 10.000 man. Debora följde honom.

[11]Keniten Hever hade flyttat bort från de andra keniterna, ättlingarna till Moses svärfar Hovav, och hade nu satt upp sina tält ända fram till Besaanannims terebint i närheten av Kedesh.

[12]När Sisera fick veta att Barak, Avinoams son, hade marscherat upp på Tabor

[13]samlade han alla sina stridsvagnar, 900 järnbeslagna vagnar, och allt sitt folk och förde dem från Haroshet Haggojim till Kishonbäcken.

[14]E Débora disse também a Baraque: “Vá! Este é o dia em que o Senhor entregou Sísera em suas mãos. O Senhor está indo à sua frente!” Então Baraque desceu o monte Tabor, seguido por dez mil homens.

[15]Diante do avanço de Baraque, o Senhor derrotou Sísera e todos os seus carros de guerra e o seu exército ao fio da espada, e Sísera desceu do seu carro e fugiu a pé.

[16]Baraque perseguiu os carros de guerra e o exército até Harosete-Hagoim. Todo o exército de Sísera caiu ao fio da espada; não sobrou um só homem.

[17]Sísera, porém, fugiu a pé para a tenda de Jael, mulher do queneu Héber, pois havia paz entre Jabim, rei de Hazor, e o clã do queneu Héber.

[18]Jael saiu ao encontro de Sísera e o convidou: “Venha, entre na minha tenda, meu senhor. Não tenha medo!” Ele entrou, e ela o cobriu com um pano.

[19]“Estou com sede”, disse ele. “Por favor, dê-me um pouco de água.” Ela abriu uma vasilha de leite feita de couro, deu-lhe de beber, e tornou a cobri-lo.

[20]E Sísera disse à mulher: “Fique à entrada da tenda. Se alguém passar e perguntar se há alguém aqui, responda que não”.

[21]Entretanto, Jael, mulher de Héber, apanhou uma estaca da tenda e um martelo e aproximou-se silenciosamente enquanto ele, exausto, dormia um sono profundo. E cravou-lhe a estaca na têmpora até penetrar o chão, e ele morreu.

[14]Då sade Debora till Barak: »Framåt! Nu är dagen kommen då Herren ger Sisera i ditt våld. Herren går före dig.« Barak marscherade ner från Tabor med sina 10.000 man,

[15]och när han anföll spred Herren förvirring hos Sisera, bland alla hans stridsvagnar och i hela hans här. Sisera lämnade sin vagn och flydde till fots,

[16]medan Barak förföljde vagnarna och hären ända till Haroshet Haggojim. Hela Siseras här föll för svärdet. Ingen enda kom undan.

Jael dödar Sisera

[17]Sisera flydde till fots och kom till Jaels tält. Hon var keniten Hevers hustru, och Hasors kung Javin och keniten Hevers folk levde i god sämja.

[18]Jael gick ut och tog emot Sisera. »Kom in, herre«, sade hon. »Kom med mig in, var inte rädd.« Han följde med henne in i tältet, och hon lade ett täcke över honom.

[19]»Ge mig lite vatten«, bad han, »jag är så törstig.« Hon öppnade en lägel med mjölk och gav honom att dricka. Sedan lade hon täcket över honom igen.

[20]Han sade: »Ställ dig i tältdörren. Kommer man och frågar dig om det finns någon här, så svara nej.«

[21]Men Jael, Hevers hustru, tog en tältplugg, smög fram till honom med en hammare i handen och slog pluggen genom tinningen på honom, så att den trängde ner i marken. Han dog där han låg i djup sömn, förbi av trötthet.

[22]Baraque passou à procura de Sísera, e Jael saiu ao seu encontro. “Venha”, disse ela, “eu mostrarei a você o homem que você está procurando.” E entrando ele na tenda, viu ali caído Sísera, morto, com a estaca atravessada nas têmporas.

[23]Naquele dia, Deus subjugou Jabim, o rei cananeu, perante os israelitas.

[24]E os israelitas atacaram cada vez mais a Jabim, o rei cananeu, até que eles o destruíram.

[22]Då kom Barak på jakt efter Sisera. Jael gick ut och tog emot honom: »Kom«, sade hon, »jag skall visa dig den du söker.« Han gick in, och där låg Sisera död, med tältpluggen genom tinningen.

[23]Den dagen lät Gud den kanaaneiske kungen Javin kuvas av israeliterna.

[24]Israeliterna ansatte den kanaaneiske kungen Javin allt hårdare, tills de slutligen förgjorde honom helt.

Juízes 5

O Cântico de Débora

[1]Naquele dia, Débora e Baraque, filho de Abinoão, entoaram este cântico:

[2]“Consagrem-se para a guerra os chefes de Israel. Voluntariamente o povo se apresenta. Louvem o Senhor!

[3]“Ouçam, ó reis! Governantes, escutem! Cantarei ao Senhor, cantarei; comporei músicas ao Senhor, o Deus de Israel.

[4]“Ó Senhor, quando saíste de Seir, quando marchaste desde os campos de Edom, a terra estremeceu, os céus gotejaram, as nuvens despejaram água!

[5]Os montes tremeram perante o Senhor, o Deus do Sinai, perante o Senhor, o Deus de Israel.

[6]“Nos dias de Sangar, filho de Anate, nos dias de Jael, as estradas estavam desertas; os que viajavam seguiam caminhos tortuosos.

[7]Já tinham desistido os camponeses de Israel, já tinham desistido, até que eu,

Dom 5

Deborasången

[1]Den dagen sjöng Debora och Barak, Avinoams son, denna sång:

[2]Israel reste sig till kamp, folket slöt villigt upp. Prisa Herren!

[3]Konungar, hör! Furstar, lyssna! Jag vill sjunga, besjunga Herren, jag lovprisar Herren, Israels Gud!

[4]Herre, när du drar ut från Seir, går fram från Edoms nejder, då skälver jorden, det strömmar från himlen, ja, vatten strömmar ur molnen!

[5]Bergen bävar inför Herren, Sinais herre, inför Herren, Israels Gud.

[6]På Shamgars tid, sonen till Anat, på Jaels tid fanns inga vägar mer, vandrare följde vindlande stigar.

[7]Ledare fanns inte mer, fanns inte mer i Israel, förrän du trädde fram, Debora, trädde fram, du Israels moder.

Débora, me levantei; levantou-se uma mãe em Israel.

[8]Quando escolheram novos deuses, a guerra chegou às portas, e não se via um só escudo ou lança entre quarenta mil de Israel.

[8][---] Inte en sköld, inte en lans fanns att se bland Israels fyrtio tusen.

[9]Meu coração está com os comandantes de Israel, com os voluntários dentre o povo. Louvem o Senhor!

[9]Mitt hjärta brinner för Israels hövdingar, för folket som villigt slöt upp. Prisa Herren!

[10]“Vocês, que cavalgam em brancos jumentos, que se assentam em ricos tapetes, que caminham pela estrada, considerem!

[10]Ni som rider på vita åsnor, som sitter på praktfulla täcken, som vandrar på vägarna, stäm in!

[11]Mais alto que a voz dos que distribuem água junto aos bebedouros, recitem-se os justos feitos do Senhor, os justos feitos em favor dos camponeses de Israel. “Então o povo do Senhor desceu às portas.

[11]Vid rännorna där vattnet hämtas besjunger man Herrens segrar, hans segrar i spetsen för Israel. Då drog Herrens folk mot portarna:

[12]‘Desperte, Débora! Desperte! Desperte, desperte, irrompa em cânticos! Levante-se, Baraque! Leve presos os seus prisioneiros, ó filho de Abinoão!’

[12]»Upp, upp, Debora! Upp, upp, sjung din sång! Framåt, Barak, tag fångar, fångar, Avinoams son!«

[13]“Então desceram os restantes e foram aos nobres; o povo do Senhor veio a mim contra os poderosos.

[13]Då drog Israel ut som tappra män, Herrens folk som hjältar.

[14]Alguns vieram de Efraim, das raízes de Amaleque; Benjamim estava com o povo que seguiu você. De Maquir desceram comandantes; de Zebulom, os que levam a vara de oficial.

[14]Furstar från Efraim drog fram över slätten, de följde dig, Benjamin, och ditt folk. Från Makir drog hövdingar ut, från Sebulon de som bar ledarstav.

[15]Os líderes de Issacar estavam com Débora; sim, Issacar também estava com Baraque, apressando-se após ele até o vale. Nas divisões de Rúben houve muita inquietação.

[15]Isaskars furstar följde Debora, Isaskar som var Baraks stöd sändes med honom ner på slätten. Rubens ätter höll grundliga rådslag.

[16]Por que vocês permaneceram entre as fogueiras a ouvir o balido dos rebanhos? Nas divisões de Rúben houve muita indecisão.

[16]Varför dröjde du kvar bland fållorna och lyssnade till herdarnas flöjter? Rubens ätter höll grundliga rådslag.

[17]Gileade permaneceu do outro lado do Jordão. E Dã, por que se deteve junto aos navios? Aser permaneceu no litoral e em suas enseadas ficou.

[17]Gilead stannade bortom Jordan. Och Dan — varför väntade han vid skeppen? Asher blev kvar på havets strand, hemma vid sina hamnar.

[18]O povo de Zebulom arriscou a vida, como o fez Naftali nas altas regiões do campo.

[18]Sebulons folk visade dödsförakt, liksom Naftali på högländ fält.

[19]“Vieram reis e lutaram. Os reis de Canaã lutaram em Taanaque, junto às águas de Megido, mas não levaram prata alguma, despojo algum.

[19]Kungar samlades och gick till anfall, Kanaans kungar gick till anfall i Tanak vid Megiddos vatten, men inget silver blev deras byte.

[20]Desde o céu lutaram as estrelas, desde as suas órbitas lutaram contra Sísera.

[20]Från himlen anföll stjärnorna, de anföll Sisera från sina banor.

[21]O rio Quisom os levou, o antigo rio, o rio Quisom. Avante, minh’alma! Seja forte!

[21]Han vräktes undan av Kishonbäcken, bäcken överföll honom, bäcken Kishon. Fortsätt, min själ, att sjunga med kraft!

[22]Os cascos dos cavalos faziam tremer o chão; galopavam, galopavam os seus poderosos cavalos.

[22]Då dånade hästarnas hovar, bort i galopp, i galopp.

[23]‘Amaldiçoem Meroz’, disse o anjo do Senhor. ‘Amaldiçoem o seu povo, pois não vieram ajudar o Senhor, ajudar o Senhor contra os poderosos.’

[23]Förbanna Meros, säger Herrens ängel, förbanna dem som bor där, för att de inte kom till Herrens hjälp, till Herrens och hans hjältars hjälp.

[24]“Que Jael seja a mais bendita das mulheres, Jael, mulher de Héber, o queneu! Seja ela bendita entre as mulheres que habitam em tendas!

[24]Välsignad bland kvinnor är Jael, keniten Hevers hustru, välsignad bland tältens kvinnor.

[25]Ele pediu água, e ela lhe deu leite; numa tigela digna de príncipes trouxe-lhe coalhada.

[25]Han bad om vatten, hon gav honom mjölk, bjöd honom tjockmjölk i herrskapsskål.

[26]Ela estendeu a mão e apanhou a estaca da tenda; e com a mão direita o martelo do trabalhador. Golpeou Sísera, esmigalhou sua cabeça, esmagou e traspassou suas têmporas.

[27]Aos seus pés ele se curvou, caiu e ali ficou prostrado. Aos seus pés ele se curvou e caiu; onde caiu, ali ficou. Morto!

[28]“Pela janela olhava a mãe de Sísera; atrás da grade ela exclamava: ‘Por que o seu carro se demora tanto? Por que custa a chegar o ruído de seus carros?’

[29]As mais sábias de suas damas respondiam, e ela continuava falando consigo mesma:

[30]‘Estarão achando e repartindo os despojos? Uma ou duas moças para cada homem, roupas coloridas como despojo para Sísera, roupas coloridas e bordadas, tecidos bordados para o meu pescoço, tudo isso como despojo?’

[31]“Assim pereçam todos os teus inimigos, ó Senhor! Mas os que te amam sejam como o sol quando se levanta na sua força”. E a terra teve paz durante quarenta anos.

Juízes 6

Gideão

[1]De novo os israelitas fizeram o que o Senhor reprova, e durante sete anos ele os entregou nas mãos dos midianitas.

[2]Os midianitas dominaram Israel; por isso os israelitas fizeram para si esconderijos

[26]Hennes hand grep efter tältpluggen, hennes högra hand efter klubban. Med klubban slog hon Sisera, spräckte hans skalle, genomträngde och klöv hans tinning.

[27]Vid hennes fötter sjönk han ner. Han föll och låg stilla. Vid hennes fötter sjönk han ner, han föll. Där sjönk han samman, föll, tillintetgjord.

[28]Genom fönstret blickade Siseras mor, ropade ut genom gallret: »Varför kommer inte hans vagn? Varför hörs inte hästarnas hovar?«

[29]Den klokaste hovdamen svarade henne så som hon ville ha det:

[30]»De skiftar nog bytet de tagit: en kvinna eller två åt varje karl, mönstrade tyger som byte åt Sisera, mönstrade tyger som byte, brokiga dukar, en eller två, om halsen på den som tog byte.«

[31]Så förgås alla dina fiender, Herre. Men de som älskar honom blir som solen när den går upp i all sin kraft. Landet hade sedan lugn och ro i fyrtio år.

Dom 6

Midjaniterna angriper Israel

[1]Israeliterna gjorde det som var ont i Herrens ögon. Då gav Herren dem i midjaniternas våld under sju år,

[2]och de förtryckte Israel. För att undkomma dem tog israeliterna sin tillflykt till bergen, till grottor och fästen.

nas montanhas, nas cavernas e nas fortalezas.

[3]Sempre que os israelitas faziam as suas plantações, os midianitas, os amalequitas e outros povos da região a leste deles as invadiam.

[3]Varje gång israeliterna hade sått angreps de av midjaniter, amalekiter och folk från Östlandet.

[4]Acampavam na terra e destruíam as plantações ao longo de todo o caminho, até Gaza, e não deixavam nada vivo em Israel, nem ovelhas nem gado nem jumentos.

[4]De föll in i landet och skövlade grödan ända bort till Gaza. De lämnade inget ätbart kvar i Israel och inte heller några får, oxar eller åsnor.

[5]Eles subiam trazendo os seus animais e suas tendas, e vinham como enxames de gafanhotos; era impossível contar os homens e os seus camelos. Invadiam a terra para devastá-la.

[5]De drog fram med sina hjordar och tält som svärmar av gräshoppor; oräkneliga var de och deras kameler. De trängde in i landet och skövlade det.

[6]Por causa de Midiã, Israel empobreceu tanto que os israelitas clamaram por socorro ao Senhor.

[6]Israeliterna blev helt utplundrade av midjaniterna, och de ropade till Herren.

[7]Quando os israelitas clamaram ao Senhor por causa de Midiã,

[7]När israeliterna ropade till Herren och klagade över midjaniterna

[8]ele lhes enviou um profeta, que disse: “Assim diz o Senhor, o Deus de Israel: ‘Tirei vocês do Egito, da terra da escravidão.

[8]sände han en profet till dem som sade: »Så säger Herren, Israels Gud: Det var jag som förde er ut ur Egypten, förde er ut ur slavlägret.

[9]Eu os livrei do poder do Egito e das mãos de todos os seus opressores. Expulsei-os e dei a vocês a terra deles.

[9]Jag räddade er från egypterna och från alla andra som förtryckte er. Jag drev undan dem för er och gav er deras land.

[10]E também disse a vocês: Eu sou o Senhor, o seu Deus; não adorem os deuses dos amorreus, em cuja terra vivem, mas vocês não me deram ouvidos’ ”.

[10]Jag sade till er: Jag är Herren, er Gud, ni får inte dyrka de gudar som dyrkas av amoreerna, i vilkas land ni bor. Men ni lyssnade inte på mig.«

Gideon kallas till domare

[11]Então o Anjo do Senhor veio e sentou-se sob a grande árvore de Ofra, que pertencia ao abiezrita Joás. Gideão, filho de Joás,

[11]Herrens ängel kom till Ofra och satte sig under terebinten som tillhörde aviesriten Joash. Gideon, hans son, höll just på att

estava malhando o trigo num tanque de prensar uvas, para escondê-lo dos midianitas.

[12]Então o Anjo do Senhor apareceu a Gideão e lhe disse: “O Senhor está com você, poderoso guerreiro”.

[13]“Ah, Senhor”, Gideão respondeu, “se o Senhor está conosco, por que aconteceu tudo isso? Onde estão todas as suas maravilhas que os nossos pais nos contam quando dizem: ‘Não foi o Senhor que nos tirou do Egito?’ Mas agora o Senhor nos abandonou e nos entregou nas mãos de Midiã”.

[14]O Senhor se voltou para ele e disse: “Com a força que você tem, vá libertar Israel das mãos de Midiã. Não sou eu quem o está enviando?”

[15]“Ah, Senhor”, respondeu Gideão, “como posso libertar Israel? Meu clã é o menos importante de Manassés, e eu sou o menor da minha família.”

[16]“Eu estarei com você”, respondeu o Senhor, “e você derrotará todos os midianitas como se fossem um só homem”.

[17]E Gideão prosseguiu: “Se de fato posso contar com o teu favor, dá-me um sinal de que és tu que estás falando comigo.

[18]Peço-te que não vás embora até que eu volte e traga minha oferta e a coloque diante de ti”. E o Senhor respondeu: “Esperarei até você voltar”.

[19]Gideão foi para casa, preparou um cabrito e com uma arroba de farinha fez

tröska vete i vinpressen för att midjaniterna inte skulle komma åt det.

[12]Herrens ängel visade sig för honom och sade: »Herren är med dig, tappre krigare!«

[13]Gideon svarade: »Men, herre, om Herren är med oss, varför har då allt detta drabbat oss? Var är alla de under som våra fäder talade om när de berättade hur Herren förde oss ut ur Egypten? Nu har Herren svikit oss och gett oss i midjaniternas våld.«

[14]Herren vände sig till Gideon och sade: »Gå, och bruka den kraft du äger till att rädda Israel ur midjaniternas våld. Det är jag som sänder dig.”

[15]Gideon svarade: »Men, herre, hur skulle jag kunna rädda Israel? Min ätt är den ringaste i Manasse, och själv är jag den yngste i min familj.«

[16]Herren sade: »Jag skall vara med dig. Du kommer att slå midjaniterna som om de vore en enda man.«

[17]Gideon sade: »Om jag har din ynnest, ge mig då ett tecken på att det verkligen är du som talar med mig.

[18]Gå inte härifrån, förrän jag är tillbaka. Jag skall hämta en gåva och ställa fram den åt dig.« Han svarade: »Jag stannar här tills du kommer tillbaka.«

[19]Gideon gick in och tillredde en killing och bakade osyrade brödkakor av en efa

pães sem fermento. Pôs a carne num cesto e o caldo numa panela, trouxe-os para fora e ofereceu-os a ele sob a grande árvore.

mjöl. Han lade köttet i en korg och slog spadet i en kruka. Sedan bar han ut alltsammans till ängeln under terebinten och ställde fram det.

[20]E o Anjo de Deus lhe disse: “Apanhe a carne e os pães sem fermento, ponha-os sobre esta rocha e derrame o caldo”. Gideão assim o fez.

[20]Guds ängel sade: »Lägg köttet och bröden på klippan där borta och häll spadet över.« Gideon gjorde så.

[21]Com a ponta do cajado que estava em sua mão, o Anjo do Senhor tocou a carne e os pães sem fermento. Fogo subiu da rocha, consumindo a carne e os pães. E o Anjo do Senhor desapareceu.

[21]Herrens ängel sträckte ut sin stav och lät spetsen röra vid köttet och bröden. En eld slog upp ur stenen och förtärde köttet och bröden. Och Herrens ängel försvann.

[22]Quando Gideão viu que era o Anjo do Senhor, exclamou: “Ah, Senhor Soberano! Vi o Anjo do Senhor face a face!”

[22]Då förstod Gideon att det var Herrens ängel, och han utropade: »Ve mig, Herre, min Gud, jag har sett Herrens ängel ansikte mot ansikte.«

[23]Disse-lhe, porém, o Senhor: “Paz seja com você! Não tenha medo. Você não morrerá”.

[23]Herren sade till honom: »Du kan vara trygg. Var inte rädd, du skall inte dö.«

[24]Gideão construiu ali um altar em honra ao Senhor e lhe deu este nome: O Senhor é Paz. Até hoje o altar está em Ofra dos abiezritas.

[24]Gideon byggde där ett altare åt Herren, och han kallade det »Herren är trygghet«. Det står kvar än i dag i aviesriternas Ofra.

Herrens altare i Ofra

[25]Naquela mesma noite, o Senhor lhe disse: “Separe o segundo novilho do rebanho de seu pai, aquele de sete anos de idade. Despedace o altar de Baal, que pertence a seu pai, e corte o poste sagrado de Aserá que está ao lado do altar.

[25]Den natten sade Herren till Gideon: »Ta din fars tjur, den granna sjuårstjuren, riv ner din fars baalsaltare och hugg ner asherapålen som står bredvid.

[26]Depois faça um altar para o Senhor, o seu Deus, no topo desta elevação. Ofereça o segundo novilho em holocausto com a madeira do poste sagrado que você irá cortar”.

[26]Bygg sedan på föreskrivet sätt ett altare åt Herren, din Gud, där uppe på berget och offra den granna tjuren som brännoffer med den nerhuggna asherapålen som ved.«

[27]Assim Gideão chamou dez dos seus servos e fez como o Senhor lhe ordenara. Mas, com medo da sua família e dos homens da cidade, fez tudo de noite, e não durante o dia.

[28]De manhã, quando os homens da cidade se levantaram, lá estava demolido o altar de Baal, com o poste sagrado ao seu lado, cortado, e com o segundo novilho sacrificado no altar recém-construído!

[29]Perguntaram uns aos outros: “Quem fez isso?” Depois de investigar, concluíram: “Foi Gideão, filho de Joás”.

[30]Os homens da cidade disseram a Joás: “Traga seu filho para fora. Ele deve morrer, pois derrubou o altar de Baal e quebrou o poste sagrado que ficava ao seu lado”.

[31]Joás, porém, respondeu à multidão hostil que o cercava: “Vocês vão defender a causa de Baal? Estão tentando salvá-lo? Quem lutar por ele será morto pela manhã! Se Baal fosse realmente um deus, poderia defender-se quando derrubaram o seu altar”.

[32]Por isso naquele dia chamaram Gideão de “Jerubaal”, dizendo: “Que Baal dispute com ele, pois derrubou o seu altar”.

[33]Nesse meio tempo, todos os midianitas, amalequitas e outros povos que vinham do leste uniram os seus exércitos, atravessaram o Jordão e acamparam no vale de Jezreel.

[27]Gideon tog med sig tio drängar och gjorde som Herren hade befallt. Men han vågade inte göra det under dagen, han var rädd för sin familj och för folket i staden, så han gjorde det på natten.

[28]Tidigt nästa morgon såg männen i staden att baalsaltaret var rivet, att asherapålen bredvid var nerhuggen och att den granna tjuren hade offrats på ett nybyggt altare.

[29]»Vem har gjort detta?« sade de till varandra. När de frågade sig för och undersökte saken fick de veta att det var Gideon, Joashs son.

[30]De sade till Joash: »Skicka ut din son, han måste dö! Han har rivit baalsaltaret och huggit ner asherapålen som stod bredvid.«

[31]Men Joash sade till dem som ansatte honom: »Skall ni försvara Baal? Skall ni hjälpa honom? Den som försvarar honom skall dödas innan morgonen kommer. Är han en gud, låt honom då försvara sig själv mot den som river hans altare.«

[32]Den dagen fick Gideon namnet Jerubbaal, ty man sade: »Må Baal försvara sig mot den som river hans altare.«

Guds tecken till Gideon

[33]Midjaniterna, amalekiterna och folk från Östlandet slöt sig samman. De gick över Jordan och slog läger på Jisreelslätten.

[34]Então o Espírito do Senhor apoderou-se de Gideão, e ele, com toque de trombeta, convocou os abiezritas para segui-lo.
[35]Enviou mensageiros a todo o Manassés, chamando-o às armas, e também a Aser, a Zebulom e a Naftali, que também subiram ao seu encontro.
[36]E Gideão disse a Deus: “Quero saber se vais libertar Israel por meu intermédio, como prometeste.
[37]Vê, colocarei uma porção de lã na eira. Se o orvalho molhar apenas a lã e todo o chão estiver seco, saberei que tu libertarás Israel por meu intermédio, como prometeste”.
[38]E assim aconteceu. Gideão levantou-se bem cedo no dia seguinte, torceu a lã e encheu uma tigela de água do orvalho.
[39]Disse ainda Gideão a Deus: “Não se acenda a tua ira contra mim. Deixa-me fazer só mais um pedido. Permite-me fazer mais um teste com a lã. Desta vez faze ficar seca a lã e o chão coberto de orvalho”.
[40]E Deus assim fez naquela noite. Somente a lã estava seca; o chão estava todo coberto de orvalho.

Juízes 7

A Vitória de Gideão sobre os Midianitas

[1]De madrugada Jerubaal, isto é, Gideão, e todo o seu exército acampou junto à fonte de Harode. O acampamento de Midiã estava ao norte deles, no vale, perto do monte Moré.

[34]Herrens ande uppfyllde Gideon. Han stötte i horn, och aviesriterna slöt upp kring honom.
[35]Han sände bud till hela Manasse, och även där slöt man upp. Också till Asher, Sebulon och Naftali sände han bud, och de anslöt sig till de andra.
[36]Gideon sade till Gud: »Vill du verkligen rädda Israel genom mig, som du har lovat?
[37]Jag lägger nu en ulltapp på tröskplatsen. Om daggen faller på ullen, medan marken runtomkring är torr, då vet jag att du vill rädda Israel genom mig, som du har lovat.«
[38]Och det var vad som hände. När Gideon tidigt nästa morgon kramade ur ullen, pressade han ut så mycket dagg att en hel skål fylldes med vatten.
[39]Gideon sade till Gud: »Bli inte vred om jag tar till orda en gång till. Jag vill göra ännu ett prov med ullen. Låt ullen få vara torr, medan det faller dagg på marken runtomkring.«
[40]Och under natten gjorde Gud just så: ullen var torr, medan det hade fallit dagg på marken runtomkring.

Dom 7

Gideons seger över midjaniterna

[1]På morgonen bröt Jerubbaal, dvs. Gideon, och hela hans här upp och slog läger nära Harodkällan. Han hade då midjaniternas läger i norr, på slätten vid Morehöjden.

[2]E o Senhor disse a Gideão: “Você tem gente demais, para eu entregar Midiã nas suas mãos. A fim de que Israel não se orgulhe contra mim, dizendo que a sua própria força o libertou,

[3]anuncie, pois, ao povo que todo aquele que estiver tremendo de medo poderá ir embora do monte Gileade”. Então vinte e dois mil homens partiram, e ficaram apenas dez mil.

[4]Mas o Senhor tornou a dizer a Gideão: “Ainda há gente demais. Desça com eles à beira d’água, e eu separarei os que ficarão com você. Se eu disser: Este irá com você, ele irá; mas, se eu disser: Este não irá com você, ele não irá”.

[5]Assim Gideão levou os homens à beira d’água, e o Senhor lhe disse: “Separe os que beberem a água lambendo-a como faz o cachorro, daqueles que se ajoelharem para beber”.

[6]O número dos que lamberam a água levando-a com as mãos à boca foi de trezentos homens. Todos os demais se ajoelharam para beber.

[7]O Senhor disse a Gideão: “Com os trezentos homens que lamberam a água livrarei vocês e entregarei os midianitas nas suas mãos. Mande para casa todos os outros homens”.

[8]Gideão mandou os israelitas para as suas tendas, mas reteve os trezentos. E estes ficaram com as provisões e as trombetas

[2]Herren sade till Gideon: »Du har för mycket folk med dig. Jag vill inte ge midjaniterna i deras våld, då kunde israeliterna ta äran åt sig och tro att de segrat av egen kraft.

[3]Kungör nu för ditt folk att den som är rädd och ängslig skall lämna Gilboaberget och skynda tillbaka hem.« Av hären återvände 22.000 man, medan 10.000 stannade kvar.

[4]Herren sade till Gideon: »Du har fortfarande för mycket folk. Låt dem gå ner till källan, där skall jag gallra dem åt dig. Den jag säger att du skall ta med, han skall följa med dig, och den jag säger att du inte skall ta med, han skall inte följa med.«

[5]Gideon lät sitt folk gå ner till källan, och Herren sade till honom: »Den som lapar i sig vattnet som hundarna gör skall du ställa för sig, och den som lägger sig på knä för att dricka skall du ställa för sig!«

[6]De som förde händerna till munnen och lapade var trehundra man, resten lade sig på knä och drack.

[7]Herren sade till Gideon: »Med de trehundra man som lapade vattnet skall jag rädda er. Jag ger midjaniterna i ditt våld. Alla de andra kan gå hem, var och en till sitt.«

[8]När man tagit hand om folkets proviant och deras horn skickade Gideon hem de andra israeliterna och behöll bara de

dos que partiram. O acampamento de Midiã ficava abaixo deles, no vale.

[9]Naquela noite, o Senhor disse a Gideão: “Levante-se e desça ao acampamento, pois vou entregá-lo nas suas mãos.

[10]Se você está com medo de atacá-los, desça ao acampamento com o seu servo Pura

[11]e ouça o que estiverem dizendo. Depois disso você terá coragem para atacar”. Então ele e o seu servo Pura desceram até os postos avançados do acampamento.

[12]Os midianitas, os amalequitas e todos os outros povos que vinham do leste haviam se instalado no vale; eram numerosos como nuvens de gafanhotos. Assim como não se pode contar a areia da praia, também não se podia contar os seus camelos.

[13]Gideão chegou bem no momento em que um homem estava contando seu sonho a um amigo. “Tive um sonho”, dizia ele. “Um pão de cevada vinha rolando dentro do acampamento midianita e atingiu a tenda com tanta força que ela tombou e se desmontou.”

[14]Seu amigo respondeu: “Não pode ser outra coisa senão a espada de Gideão, filho de Joás, o israelita. Deus entregou os midianitas e todo o acampamento nas mãos dele”.

[15]Quando Gideão ouviu o sonho e a sua interpretação, adorou a Deus. Voltou para o acampamento de Israel e gritou: “Levantem-se! O Senhor entregou o

trehundra. Nedanför honom på slätten låg midjaniternas läger.

[9]Den natten sade Herren till Gideon: »Gå till anfall mot lägret, jag ger det i ditt våld.

[10]Och om du inte vågar anfalla, ta då med dig din tjänare Pura ner till lägret

[11]och hör vad de säger där. Det kommer att ge dig mod att anfalla lägret.« Gideon och hans tjänare Pura gick ner till lägrets förposter.

[12]Midjaniterna, amalekiterna och alla från Östlandet hade slagit sig ner på slätten som en svärm gräshoppor, och deras kameler var oräkneliga som sandkornen på havsstranden.

[13]När Gideon kom fram höll en man just på att berätta en dröm för sin kamrat: »Jag drömde att en kornbrödskaka kom rullande in i midjaniternas läger och fram till ett tält. Den stötte emot tältet, så att det välte och hamnade upp och ner. Och där blev det liggande.”

[14]Kamraten svarade: »Det måste syfta på Gideons svärd, israeliten, Joashs son. Gud har gett midjaniterna och hela lägret i hans våld.«

[15]När Gideon hörde drömmen berättas och tydas föll han ner och tillbad. Därefter gick han tillbaka till israeliternas läger och

acampamento midianita nas mãos de vocês".

[16]Dividiu os trezentos homens em três companhias e pôs nas mãos de todos eles trombetas e jarros vazios, com tochas dentro.

[17]E ele lhes disse: "Observem-me. Façam o que eu fizer. Quando eu chegar à extremidade do acampamento, façam o que eu fizer.

[18]Quando eu e todos os que estiverem comigo tocarmos as nossas trombetas ao redor do acampamento, toquem as suas, e gritem: Pelo Senhor e por Gideão!"

[19]Gideão e os cem homens que o acompanhavam chegaram aos postos avançados do acampamento pouco depois da meia-noite, assim que foram trocadas as sentinelas. Então tocaram as suas trombetas e quebraram os jarros que tinham nas mãos;

[20]as três companhias tocaram as trombetas e despedaçaram os jarros. Empunhando as tochas com a mão esquerda e as trombetas com a direita, gritaram: "À espada, pelo Senhor e por Gideão!"

[21]Cada homem mantinha a sua posição em torno do acampamento, e todos os midianitas fugiam correndo e gritando.

[22]Quando as trezentas trombetas soaram, o Senhor fez que em todo o acampamento os homens se voltassem uns contra os outros com as suas espadas. Mas muitos fugiram para Bete-Sita, na direção de

ropade: »Gör er redo! Herren har gett midjaniternas läger i ert våld.«

[16]Han delade in sina trehundra man i tre avdelningar och gav varje man ett horn, en tom kruka och en fackla att ha i krukan.

[17]Och han sade till dem: »Se på mig och gör som jag! När jag är framme vid utkanten av lägret skall ni göra precis som jag gör.

[18]När jag och de som följer mig stöter i hornen skall ni andra också stöta i era horn runt hela lägret och ropa: För Herren och Gideon!«

[19]Gideon och hans hundra man nådde utkanten av lägret i början av mellersta nattväkten, efter vaktavlösningen. De stötte i hornen och slog sönder krukorna de hade med sig.

[20]Alla tre avdelningarna stötte i sina horn och krossade sina krukor. I vänster hand höll de facklorna och i höger hornen de stötte i, och de ropade: »Svärd för Herren och Gideon!"

[21]Israeliterna stod kvar runt lägret, var och en på sin plats, men alla i lägret rusade upp och flydde skrikande.

[22]När de stötte i de trehundra hornen lät Herren alla i lägret vända sina svärd mot varandra. Hären flydde till Bet Hashitta, i riktning mot Serera, ända till trakten av Avel Mechola nära Tabbat.

Zererá, até a fronteira de Abel-Meolá, perto de Tabate.

[23]Os israelitas de Naftali, de Aser e de todo o Manassés foram convocados, e perseguiram os midianitas.

[24]Gideão enviou mensageiros a todos os montes de Efraim, dizendo: “Desçam para atacar os midianitas e cerquem as águas do Jordão à frente deles até Bete-Bara”. Foram, pois, convocados todos os homens de Efraim, e eles ocuparam as águas do Jordão até Bete-Bara.

[25]Eles prenderam dois líderes midianitas, Orebe e Zeebe. Mataram Orebe na rocha de Orebe e Zeebe no tanque de prensar uvas de Zeebe. E, depois de perseguir os midianitas, trouxeram a cabeça de Orebe e a de Zeebe a Gideão, que estava do outro lado do Jordão.

[23]Alla i Israel bådades upp, från Naftali, Asher och hela Manasse, och de förföljde midjaniterna.

Gideon och efraimiterna

[24]Gideon sände bud till hela Efraims bergsbygd och lät säga: »Dra ut mot midjaniterna och spärra flodövergångarna fram till Bet Bara vid Jordan.« Och folket i Efraim bådades upp och spärrade flodövergångarna fram till Bet Bara vid Jordan.

[25]De tog två midjanitiska hövdingar till fånga, Orev och Seev. Orev dödade de vid Orevklippan och Seev vid Seevs vinpress. De fortsatte att förfölja midjaniterna och tog med sig Orevs och Seevs huvuden till Gideon på andra sidan Jordan.

Juízes 8

A Derrota de Zeba e Zalmuna

[1]Os efraimitas perguntaram, então, a Gideão: “Por que você nos tratou dessa forma? Por que não nos chamou quando foi lutar contra Midiã?” E o criticaram duramente.

[2]Ele, porém, lhes respondeu: “Que é que eu fiz, em comparação com vocês? O resto das uvas de Efraim não são melhores do que toda a colheita de Abiezer?

[3]Deus entregou os líderes midianitas Orebe e Zeebe nas mãos de vocês. O que pude fazer não se compara com o que

Dom 8

[1]Efraimiterna sade till Gideon: »Varför gjorde du så här mot oss, varför kallade du inte på oss när du drog ut i strid mot midjaniterna?« På deras häftiga anklagelser

[2]svarade Gideon: »Vad har jag uträttat jämfört med er? Efraims efterskörd är ju rikare än Aviesers vinbärgning.

[3]Det var i ert våld Gud gav de midjanitiska hövdingarna Orev och Seev. Vad har jag uträttat jämfört med er?« När han talade så, lade sig deras vrede mot honom.

vocês fizeram!” Diante disso, acalmou-se a indignação deles contra Gideão.

[4]Gideão e seus trezentos homens, já exaustos, continuaram a perseguição, chegaram ao Jordão e o atravessaram.

[5]Em Sucote, disse ele aos homens dali: “Peço a vocês um pouco de pão para as minhas tropas; os homens estão cansados, e eu ainda estou perseguindo os reis de Midiã, Zeba e Zalmuna”.

[6]Os líderes de Sucote, porém, disseram: “Ainda não estão em seu poder Zeba e Zalmuna? Por que deveríamos dar pão às suas tropas?”

[7]“É assim?”, replicou Gideão. “Quando o Senhor entregar Zeba e Zalmuna em minhas mãos, rasgarei a carne de vocês com espinhos e espinheiros do deserto.”

[8]Dali subiu a Peniel e fez o mesmo pedido aos homens de Peniel, mas eles responderam como os de Sucote.

[9]Aos homens de Peniel ele disse: “Quando eu voltar triunfante, destruirei esta fortaleza”.

[10]Ora, Zeba e Zalmuna estavam em Carcor, e com eles cerca de quinze mil homens. Estes foram todos os que sobraram dos exércitos dos povos que vinham do leste, pois cento e vinte mil homens que portavam espada tinham sido mortos.

[11]Gideão subiu pela rota dos nômades, a leste de Noba e Jogbeá, e atacou de surpresa o exército.

Gideons fälttåg på andra sidan Jordan

[4]Gideon och hans trehundra man nådde fram till Jordan och gick över floden. Förföljandet hade gjort dem utmattade,

[5]och Gideon bad därför männen i Suckot: »Ge mitt folk några brödkakor, de är alldeles utmattade. Jag är på jakt efter de midjanitiska kungarna Sevach och Salmunna.”

[6]Ledarna i Suckot svarade: »Du tycks redan ha Sevach och Salmunna i ditt våld, eftersom vi skall hålla din här med bröd.«

[7]Då sade Gideon: »När Herren har gett Sevach och Salmunna i mitt våld skall jag sannerligen tröska er tillsammans med ökentörnen och tistlar.«

[8]Därifrån begav han sig till Penuel och bad om samma sak, men i Penuel svarade man likadant som i Suckot.

[9]Då sade Gideon till folket i Penuel: »När jag kommer tillbaka som segrare skall jag riva tornet här.«

[10]Sevach och Salmunna befann sig i Karkor med sina härar, omkring 15.000 man. Det var allt som återstod av östfolkens styrkor; 120.000 väpnade män hade stupat.

[11]Gideon gick längs karavanvägen öster om Novach och Jogbeha och överföll hären, som trodde sig vara i säkerhet.

[12]Zeba e Zalmuna, os dois reis de Midiã, fugiram, mas ele os perseguiu e os capturou, derrotando também o exército.

[12]Sevach och Salmunna flydde, men Gideon förföljde dem. Han tog de båda midjanitiska kungarna till fånga och satte skräck i hela hären.

[13]Depois Gideão, filho de Joás, voltou da batalha, pela subida de Heres.

[13]Gideon, Joashs son, vände tillbaka från striden genom Herespasset.

[14]Ele capturou um jovem de Sucote e o interrogou, e o jovem escreveu para Gideão os nomes dos setenta e sete líderes e autoridades da cidade.

[14]Han tillfångatog en ung man från Suckot och förhörde honom, och han fick skriva ner namnen på de ledande och äldste i Suckot åt Gideon, 77 namn allt som allt.

[15]Gideão foi então a Sucote e disse aos homens de lá: “Aqui estão Zeba e Zalmuna, acerca dos quais vocês zombaram de mim, dizendo: ‘Ainda não estão em seu poder Zeba e Zalmuna? Por que deveríamos dar pão aos seus homens exaustos?’ ”

[15]När Gideon kom till männen i Suckot sade han: »Här har ni Sevach och Salmunna. Ni hånade mig för dem och sade: Du tycks redan ha Sevach och Salmunna i ditt våld eftersom vi skall hålla dina trötta mannar med bröd.«

[16]Gideão prendeu os líderes da cidade de Sucote, castigando-os com espinhos e espinheiros do deserto;

[16]Han grep stadens äldste och tog ökentörnen och tistlar och tröskade männen i Suckot bland dem.

[17]depois derrubou a fortaleza de Peniel e matou os homens daquela cidade.

[17]Tornet i Penuel rev han, och han dödade männen i staden.

[18]Então perguntou a Zeba e a Zalmuna: “Como eram os homens que vocês mataram em Tabor?” “Eram como você”, responderam, “cada um tinha o porte de um príncipe.”

[18]Gideon frågade Sevach och Salmunna: »Hur var det med männen ni dödade vid Tabor?« De svarade: »De liknade dig, de såg ut som kungasöner allesammans.«

[19]Gideão prosseguiu: “Aqueles homens eram meus irmãos, filhos de minha própria mãe. Juro pelo nome do Senhor que, se vocês tivessem poupado a vida deles, eu não mataria vocês”.

[19]Han sade: »Det var mina bröder, min mors söner. Så sant Herren lever, om ni hade låtit dem leva skulle jag inte ha dödat er.«

[20]E Gideão voltou-se para Jéter, seu filho mais velho, e lhe disse: “Mate-os!” Jéter,

[20]Sedan sade han till sin förstfödde son Jeter: »Gå fram och döda dem!« Men

porém, teve medo e não desembainhou a espada, pois era muito jovem.

[21]Mas Zeba e Zalmuna disseram: “Venha, mate-nos você mesmo. Isso exige coragem de homem”. Então Gideão avançou e os matou, e tirou os enfeites do pescoço dos camelos deles.

O Manto Sacerdotal de Gideão

[22]Os israelitas disseram a Gideão: “Reine sobre nós, você, seu filho e seu neto, pois você nos libertou das mãos de Midiã”.

[23]“Não reinarei sobre vocês”, respondeu-lhes Gideão, “nem meu filho reinará sobre vocês. O Senhor reinará sobre vocês.”

[24]E prosseguiu: “Só faço a vocês um pedido: que cada um de vocês me dê um brinco da sua parte dos despojos”. (Os ismaelitas costumavam usar brincos de ouro.)

[25]Eles responderam: “De boa vontade os daremos a você!” Então estenderam uma capa, e cada homem jogou sobre ela um brinco tirado de seus despojos.

[26]O peso dos brincos de ouro chegou a vinte quilos e meio, sem contar os enfeites, os pendentes e as roupas de púrpura que os reis de Midiã usavam e os colares que estavam no pescoço de seus camelos.

[27]Gideão usou o ouro para fazer um manto sacerdotal, que ele colocou em sua cidade, em Ofra. Todo o Israel prostituiu-se, fazendo dele objeto de adoração; e veio a ser uma armadilha para Gideão e sua família.

A Morte de Gideão

sonen drog inte sitt svärd, han vågade inte, han var ännu bara en pojke.

[21]Sevach och Salmunna sade: »Kom själv och hugg ner oss! Sådan man, sådan styrka!« Då gick Gideon fram och dödade Sevach och Salmunna. Han tog också månsmyckena som hängde om halsen på deras kameler.

Efoden i Ofra

[22]Israeliterna sade till Gideon: »Härska över oss, du och din son och din sonson, du har räddat oss ur midjaniternas våld.«

[23]Men Gideon svarade: »Varken jag eller min son skall härska över er. Herren skall vara er härskare.«

[24]Gideon sade till dem: »Jag ber er att ni, var och en, ger mig ringarna ni tagit som byte.« Fienderna bar nämligen örringar av guld, eftersom de var ismaeliter.

[25]De svarade att han skulle få dem, och så bredde de ut en mantel, där alla kastade ringarna de tagit som byte.

[26]Guldringarna som han bett att få vägde 1.700 siklar. Därtill kom månsmycken och droppsmycken, purpurdräkterna som de midjanitiska kungarna burit och halssmyckena som hängt på kamelerna.

[27]Av allt detta gjorde Gideon en efod och ställde upp den i sin stad Ofra. Hela Israel ägnade den sin trolösa avgudadyrkan, och den fick Gideon och hans hus på fall.

[28]Assim Midiã foi subjugado pelos israelitas, e não tornou a erguer a cabeça. Durante a vida de Gideão a terra desfrutou paz quarenta anos.

[29]Jerubaal, filho de Joás, retirou-se e foi para casa, onde ficou morando.

[30]Teve setenta filhos, todos gerados por ele, pois tinha muitas mulheres.

[31]Sua concubina, que morava em Siquém, também lhe deu um filho, a quem ele deu o nome de Abimeleque.

[32]Gideão, filho de Joás, morreu em idade avançada e foi sepultado no túmulo de seu pai, Joás, em Ofra dos abiezritas.

[33]Logo depois que Gideão morreu, os israelitas voltaram a prostituir-se com os baalins, cultuando-os. Ergueram Baal-Berite como seu deus e

[34]não se lembraram do Senhor, o seu Deus, que os tinha livrado das mãos dos seus inimigos em redor.

[35]Também não foram bondosos com a família de Jerubaal, isto é, Gideão, pois não reconheceram todo o bem que ele tinha feito a Israel.

Juízes 9

Abimeleque

[1]Abimeleque, filho de Jerubaal, foi aos irmãos de sua mãe em Siquém e disse a eles e a todo o clã da família de sua mãe:

[2]“Perguntem a todos os cidadãos de Siquém o que é melhor para eles, ter todos os setenta filhos de Jerubaal governando sobre eles, ou somente um homem?

[28]Midjaniterna kuvades av israeliterna, och de återvann aldrig sin styrka. Landet hade nu lugn och ro i fyrtio år, så länge Gideon levde.

[29]Jerubbaal, Joashs son, begav sig hem och stannade sedan där.

[30]Gideon var far till sjuttio söner; han hade många hustrur.

[31]En bihustru i Shekem födde honom också en son. Honom gav han namnet Avimelek.

[32]Gideon, Joashs son, dog i hög ålder och begravdes i sin far Joashs grav i aviesriternas Ofra.

[33]När Gideon var död var israeliterna åter otrogna med baalsgudarna, och de gjorde Baal Berit till sin gud.

[34]Israeliterna glömde Herren, sin Gud, som hade räddat dem från alla fiender som omgav dem.

[35]De visade heller ingen trohet mot Jerubbaals, dvs. Gideons, släkt, som tack för allt det goda han gjort för Israel.

Dom 9

Avimelek blir kung i Shekem

[1]Avimelek, Jerubbaals son, begav sig till sin mors bröder i Shekem. Han bad dem och hela sin släkt på morssidan

[2]att fråga Shekems borgare: »Vilket föredrar ni, att sjuttio män, Jerubbaals alla söner, härskar över er eller att en enda man gör det? Tänk på att jag är ert eget kött och blod.«

Lembrem-se de que eu sou sangue do seu sangue”.

3 Os irmãos de sua mãe repetiram tudo aos cidadãos de Siquém, e estes se mostraram propensos a seguir Abimeleque, pois disseram: “Ele é nosso irmão”.

3 Hans mors bröder framförde hans sak till shekemiterna, och de vanns för Avimelek. »Han är ju en av våra egna«, menade de.

4 Deram-lhe setenta peças de prata tiradas do templo de Baal-Berite, as quais Abimeleque usou para contratar alguns desocupados e vadios, que se tornaram seus seguidores.

4 De gav honom 70 siklar silver från Baal Berits tempel, och för dem lejde Avimelek en hop råa sällar som följde honom.

5 Foi à casa de seu pai em Ofra e matou seus setenta irmãos, filhos de Jerubaal, sobre uma rocha. Mas Jotão, o filho mais novo de Jerubaal, escondeu-se e escapou.

5 Sedan begav han sig till sin släkt i Ofra och dödade där sina bröder, Jerubbaals sjuttio söner, alla på en och samma sten. Endast Jotam, Jerubbaals yngste son, klarade sig, eftersom han hade gömt sig.

6 Então todos os cidadãos de Siquém e de Bete-Milo reuniram-se ao lado do Carvalho, junto à coluna de Siquém, para coroar Abimeleque rei.

6 Shekems borgare och Bet Millos invånare samlades och begav sig till Stenstodsterebinten i Shekem, där de utropade Avimelek till kung.

Fabeln om trädens konung

7 Quando Jotão soube disso, subiu ao topo do monte Gerizim e gritou para eles: “Ouçam-me, cidadãos de Siquém, para que Deus os ouça.

7 När Jotam fick veta detta gick han upp på Gerisimbergets topp och ropade med hög röst: »Shekems borgare, hör på mig, så att Gud må höra på er.

8 Certo dia as árvores saíram para ungir um rei para si. Disseram à oliveira: ‘Seja o nosso rei!’

8 En gång beslutade träden att smörja en konung åt sig. De bad olivträdet: Bli vår konung!

9 “A oliveira, porém, respondeu: ‘Deveria eu renunciar ao meu azeite, com o qual se presta honra aos deuses e aos homens, para dominar sobre as árvores?’

9 Men olivträdet svarade dem: Skall jag sluta att ge av min feta saft, varmed gudar och människor äras, för att i stället stå och vaja högt över de andra träden?

10 “Então as árvores disseram à figueira: ‘Venha ser o nosso rei!’

10 Då bad de fikonträdet: Kom och bli vår konung!

[11]“A figueira, porém, respondeu: ‘Deveria eu renunciar ao meu fruto saboroso e doce, para dominar sobre as árvores?’

[11]Men fikonträdet svarade dem: Skall jag sluta att ge av min sötma, av min härliga frukt, för att i stället stå och vaja högt över de andra träden?

[12]“Depois as árvores disseram à videira: ‘Venha ser o nosso rei!’

[12]Då bad de vinstocken: Kom och bli vår konung!

[13]“A videira, porém, respondeu: ‘Deveria eu renunciar ao meu vinho, que alegra os deuses e os homens, para ter domínio sobre as árvores?’

[13]Men vinstocken svarade dem: Skall jag sluta att ge av min saft, som gör gudar och människor glada, för att i stället stå och vaja högt över de andra träden?

[14]“Finalmente todas as árvores disseram ao espinheiro: ‘Venha ser o nosso rei!’

[14]Då bad alla träden törnbusken: Kom och bli vår konung!

[15]“O espinheiro disse às árvores: ‘Se querem realmente ungir-me rei sobre vocês, venham abrigar-se à minha sombra; do contrário, sairá fogo do espinheiro e consumirá até os cedros do Líbano!’

[15]Törnbusken sade till träden: Är det er ärliga mening att smörja mig till er konung, sök då skydd i min skugga. Om inte, skall eld slå ut från törnbusken och förtära alla cedrar på Libanon.

[16]“Será que vocês agiram de fato com sinceridade quando fizeram Abimeleque rei? Foram justos com Jerubaal e sua família, como ele merecia?

[16]Hör nu på! Handlade ni ärligt och hederligt när ni gjorde Avimelek till kung? Handlade ni rätt mot Jerubbaal och hans hus, gav ni honom den lön hans gärningar förtjänat?

[17]Meu pai lutou por vocês e arriscou a vida para livrá-los das mãos de Midiã.

[17]Min far kämpade för er och vågade livet för att rädda er ur midjaniternas våld.

[18]Hoje, porém, vocês se revoltaram contra a família de meu pai, mataram seus setenta filhos sobre a mesma rocha e proclamaram Abimeleque, o filho de sua escrava, rei sobre os cidadãos de Siquém pelo fato de ser irmão de vocês.

[18]Ni däremot har i dag rest er mot min fars familj. Ni har dödat hans söner, sjuttio män på en och samma sten. Ni har gjort Avimelek, hans son med en slavinna, till kung över er shekemiter, bara för att han är en av era egna.

[19]Se hoje vocês de fato agiram com sinceridade para com Jerubaal e sua família, alegrem-se com Abimeleque, e alegre-se ele com vocês!

[19]Om ni handlade ärligt och hederligt mot Jerubbaal och hans hus i dag, gläd er då över Avimelek och låt honom glädjas över er.

[20]Entretanto, se não foi assim, que saia fogo de Abimeleque e consuma os cidadãos de Siquém e de Bete-Milo, e que saia fogo dos cidadãos de Siquém e de Bete-Milo, e consuma Abimeleque!”

[20]Om inte, skall eld slå ut från Avimelek och förtära Shekems borgare och Bet Millos invånare. Och eld skall slå ut från Shekems borgare och Bet Millos invånare och förtära Avimelek.«

[21]Depois Jotão fugiu para Beer, onde ficou morando, longe de seu irmão Abimeleque.

[21]Sedan flydde Jotam därifrån. Han begav sig till Beer och slog sig ner där för att vara utom räckhåll för sin bror Avimelek.

Avimeleks krig mot Shekem

[22]Fazia três anos que Abimeleque governava Israel,

[22]När Avimelek hade härskat över israeliterna i tre år

[23]quando Deus enviou um espírito maligno entre Abimeleque e os cidadãos de Siquém, e estes agiram traiçoeiramente contra Abimeleque.

[23]sådde Gud split mellan Avimelek och Shekems borgare, och de avföll från honom.

[24]Isso aconteceu para que o crime contra os setenta filhos de Jerubaal, o derramamento do sangue deles, fosse vingado em seu irmão Abimeleque e nos cidadãos de Siquém que o ajudaram a assassinar os seus irmãos.

[24]Det skedde för att våldsdådet mot Jerubbaals sjuttio söner skulle bli hämnat; deras bror Avimelek, som dräpte dem, och shekemiterna, som uppmuntrade honom till det, skulle nu få plikta för deras död.

[25]Os cidadãos de Siquém enviaram homens para o alto das colinas para emboscarem os que passassem por ali, e Abimeleque foi informado disso.

[25]För att skada Avimelek ordnade shekemiterna bakhåll på bergshöjderna, och man plundrade alla som färdades på vägarna. Detta rapporterades till Avimelek.

[26]Nesse meio tempo, Gaal, filho de Ebede, mudou-se com seus parentes para Siquém, cujos cidadãos confiavam nele.

[26]Gaal, Eveds son, och hans bröder kom förbi Shekem, och Shekems borgare fick förtroende för honom.

[27]Sucedeu que foram ao campo, colheram uvas, pisaram-nas e fizeram uma festa no templo do seu deus. Comendo e bebendo, amaldiçoaram Abimeleque.

[27]En gång när de varit ute och skördat vinet i vingårdarna och trampat druvorna, firade de en tacksägelsefest. De höll till i sin guds tempel och åt och drack och började sedan förbanna Avimelek:

[28]Então Gaal, filho de Ebede, disse: “Quem é Abimeleque para que o sirvamos? E

[28]»Vem är Avimelek«, sade Gaal, Eveds son, »och vilka är shekemiterna, eftersom

quem é Siquém? Não é ele o filho de Jerubaal, e não é Zebul o seu representante? Sirvam aos homens de Hamor, o pai de Siquém! Por que servir a Abimeleque?

[29]Ah! Se eu tivesse esse povo sob o meu comando! Eu me livraria de Abimeleque e lhe diria: Mobilize o seu exército e venha!"

[30]Quando Zebul, o governante da cidade, ouviu o que dizia Gaal, filho de Ebede, ficou indignado.

[31]Secretamente enviou mensageiros a Abimeleque dizendo: "Gaal, filho de Ebede, e seus parentes vieram a Siquém e estão agitando a cidade contra você.

[32]Venha de noite, você e seus homens, e fiquem à espera no campo.

[33]De manhã, ao nascer do sol, avance contra a cidade. Quando Gaal e sua tropa atacarem, faça com eles o que achar melhor".

[34]E assim Abimeleque e todas as suas tropas partiram de noite e prepararam emboscadas perto de Siquém, em quatro companhias.

[35]Ora, Gaal, filho de Ebede, tinha saído e estava à porta da cidade quando Abimeleque e seus homens saíram da sua emboscada.

[36]Quando Gaal os viu, disse a Zebul: "Veja, vem gente descendo do alto das colinas!" Zebul, porém, respondeu: "Você está

vi skall tjäna honom? Jerubbaals son och Sevul, hans uppsyningsman, har ju stått i tjänst hos ättlingar till Hamor, Shekems anfader. Varför skulle vi tjäna honom?

[29]Tänk om jag hade makt över folket här! Då skulle jag göra mig av med Avimelek. Jag skulle säga: Skaffa dig en större här och kom an!«

[30]När Sevul, stadsfogden, fick höra vad Gaal, Eveds son, hade sagt blev han rasande,

[31]men han var slug och sände bud till Avimelek: »Gaal, Eveds son, och hans bröder har kommit till Shekem och uppviglar staden mot dig.

[32]Bryt upp i natt med ditt folk och lägg dig i bakhåll ute på fälten.

[33]I morgon bitti när solen går upp skall du gå till attack mot staden. Då kommer Gaal att rycka ut mot dig med sitt folk, och sedan kan du göra med honom som du själv finner bäst.«

[34]Avimelek och allt hans folk bröt upp under natten och lade sig i bakhåll utanför Shekem, delade på fyra grupper.

[35]När Gaal, Eveds son, kom ut och ställde sig i öppningen till stadsporten, lämnade Avimelek och hans män bakhållet.

[36]Gaal fick syn på dem och sade till Sevul: »Titta, det kommer folk från bergen.« Sevul sade: »Det är bara skuggor på bergen som du tar för människor.«

confundindo as sombras dos montes com homens”.

37Mas Gaal tornou a falar: “Veja, vem gente descendo da parte central do território, e uma companhia está vindo pelo caminho do carvalho dos Adivinhadores”.

37Men Gaal fortsatte: »Jo, det kommer folk från Världens navel och en annan skara bortifrån Teckentydarterebinten.«

38Disse-lhe Zebul: “Onde está toda aquela sua conversa? Você dizia: ‘Quem é Abimeleque, para que o sirvamos?’ Não são estes os homens que você ridicularizou? Saia e lute contra eles!”

38Då sade Sevul: »Vad säger du nu, du som var så stor i orden och sade: Vem är Avimelek, eftersom vi skall tjäna honom? — Här kommer det folk som du föraktade. Dra nu ut och kämpa med dem!«

39Então Gaal conduziu para fora os cidadãos de Siquém e lutou contra Abimeleque.

39Och Gaal drog ut i spetsen för Shekems borgare och kämpade med Avimelek.

40Abimeleque o perseguiu, e ele fugiu. Muitos dos homens de Siquém caíram mortos ao longo de todo o caminho, até a porta da cidade.

40Avimelek drev honom tillbaka, och han måste ta till flykten. Många föll, och det låg stupade ända fram till stadsporten.

41Abimeleque permaneceu em Arumá, e Zebul expulsou Gaal e os seus parentes de Siquém.

41Avimelek stannade i Aruma, medan Sevul drev bort Gaal och hans bröder. De fick inte vara kvar i Shekem.

42No dia seguinte, o povo de Siquém saiu aos campos, e Abimeleque ficou sabendo disso.

42Dagen därpå gick folket ut på fälten, och Avimelek fick rapport om detta.

43Então dividiu os seus homens em três companhias e armou emboscadas no campo. Quando viu o povo saindo da cidade, levantou-se contra ele e atacou-o.

43Han delade sina män i tre grupper och lade sig i bakhåll ute på fälten. När han såg folket komma ut ur staden, gick han till angrepp och dödade dem.

44Abimeleque e as tropas que estavam com ele avançaram até a porta da cidade. Então duas companhias avançaram sobre os que estavam nos campos e os mataram.

44Avimelek och hans grupp rusade fram och blockerade stadsporten, medan de två andra grupperna gick till attack mot dem som befann sig ute på fälten och dödade dem.

[45]E Abimeleque atacou a cidade o dia todo, até conquistá-la e matar o seu povo. Depois destruiu a cidade e espalhou sal sobre ela.

[46]Ao saberem disso, os cidadãos que estavam na torre de Siquém entraram na fortaleza do templo de El-Berite.

[47]Quando Abimeleque soube que se haviam reunido lá,

[48]ele e todos os seus homens subiram o monte Zalmom. Ele apanhou um machado, cortou um galho de árvore e o pôs nos ombros. Então deu esta ordem aos homens que estavam com ele: “Rápido! Façam o que eu estou fazendo!”

[49]Todos os homens cortaram galhos e seguiram Abimeleque. Empilharam os galhos junto à fortaleza e a incendiaram. Assim morreu também o povo que estava na torre de Siquém, cerca de mil homens e mulheres.

[50]A seguir, Abimeleque foi a Tebes, sitiou-a e conquistou-a.

[51]Mas dentro da cidade havia uma torre bastante forte, para a qual fugiram todos os homens e mulheres, todo o povo da cidade. Trancaram-se por dentro e subiram para o telhado da torre.

[52]Abimeleque foi para a torre e atacou-a. E, quando se aproximava da entrada da torre para incendiá-la,

[53]uma mulher jogou uma pedra de moinho na cabeça dele, e lhe rachou o crânio.

[45]Avimelek anföll staden under hela dagen. Han intog den och dödade dem därinne. Sedan lät han riva ner staden till grunden och beströdde platsen med salt.

[46]När borgarna i Shekemtornet hörde om detta begav de sig till valvet under El Berits tempel.

[47]Avimelek fick rapport om att alla borgarna i Shekemtornet var samlade på ett ställe

[48]och gick med allt sitt folk upp på Salmonberget. Han tog en yxa och högg av en trädgren och lade den på axeln. »Ni såg vad jag gjorde«, sade han till sina män, »skynda på och gör likadant!«

[49]Och alla högg sina grenar och följde efter Avimelek. De lade grenarna runt valvet och tände på, så att valvet brann och folket brändes inne. Så dog alla i Shekemtornet, omkring tusen män och kvinnor.

[50]Avimelek begav sig till Teves, som han belägrade och intog.

[51]I staden fanns ett befäst torn, dit alla män och kvinnor och alla stadens borgare hade tagit sin tillflykt. De stängde in sig där och gick upp på taket.

[52]När Avimelek kom dit angrep han tornet. Men när han kom intill tornporten för att sticka den i brand

[53]kastade en kvinna en kvarnsten rakt ner i huvudet på honom, så att skallen krossades.

[54]Imediatamente ele chamou seu escudeiro e lhe ordenou: “Tire a espada e mate-me, para que não digam que uma mulher me matou”. Então o jovem o atravessou, e ele morreu.

[55]Quando os israelitas viram que Abimeleque estava morto, voltaram para casa.

[56]Assim Deus retribuiu a maldade que Abimeleque praticara contra o seu pai, matando os seus setenta irmãos.

[57]Deus fez também os homens de Siquém pagarem por toda a sua maldade. A maldição de Jotão, filho de Jerubaal, caiu sobre eles.

Juízes 10

Tolá

[1]Depois de Abimeleque, um homem de Issacar chamado Tolá, filho de Puá, filho de Dodô, levantou-se para libertar Israel. Ele morava em Samir, nos montes de Efraim,

[2]e liderou Israel durante vinte e três anos; então morreu e foi sepultado em Samir.

Jair

[3]Depois dele veio Jair, de Gileade, que liderou Israel durante vinte e dois anos.

[4]Teve trinta filhos, que montavam trinta jumentos. Eles tinham autoridade sobre trinta cidades, as quais até hoje são chamadas “povoados de Jair” e ficam em Gileade.

[5]Quando Jair morreu, foi sepultado em Camom.

Jefté

[54]Han ropade genast på sin väpnare: »Drag ditt svärd och ge mig dödsstöten. Ingen skall kunna säga att det var en kvinna som dödade mig.« Och väpnaren stack ihjäl honom.

[55]När israeliterna såg att Avimelek var död återvände de hem, var och en till sitt.

[56-57]Det onda som Avimelek hade gjort mot sin far när han dödade sina sjuttio bröder och det onda som männen i Shekem hade gjort lät Gud alltså falla tillbaka på dem själva. De drabbades av den förbannelse som Jotam, Jerubbaals son, hade uttalat.

Dom 10

Tola och Jair

[1]Efter Avimelek trädde Tola fram som Israels räddare. Han var son till Pua, Dodos son, och tillhörde Isaskars stam. Han bodde i Shamir i Efraims bergsbygd,

[2]och han var domare i Israel i tjugotre år. Sedan dog han och begravdes i Shamir.

[3]Efter honom trädde Jair från Gilead fram. Han var domare i Israel i tjugotvå år.

[4]Han hade trettio söner, som red på trettio åsnehingstar och ägde trettio städer. Dessa kallas än i dag för Jairs byar och ligger i Gilead.

[5]Jair dog och begravdes i Kamon.

Ammoniterna anfaller Israel

[6]Mais uma vez os israelitas fizeram o que o Senhor reprova. Serviram aos baalins, às imagens de Astarote, aos deuses de Arã, aos deuses de Sidom, aos deuses de Moabe, aos deuses dos amonitas e aos deuses dos filisteus. E como os israelitas abandonaram o Senhor e não mais lhe prestaram culto,

[6]Israeliterna gjorde åter det som var ont i Herrens ögon: de dyrkade baalsgudarna och astartegudinnorna, arameernas, sidoniernas, moabiternas, ammoniternas och filisteernas gudar. De övergav Herren och dyrkade inte längre honom.

[7]a ira do Senhor se acendeu contra eles. Ele os entregou nas mãos dos filisteus e dos amonitas,

[7]Då blev Herren vred på dem och utlämnade dem åt filisteer och ammoniter.

[8]que naquele ano os humilharam e os oprimiram. Durante dezoito anos oprimiram todos os israelitas do lado leste do Jordão, em Gileade, terra dos amorreus.

[8]Detta år hade ammoniterna i arton år plågat och förtryckt de israeliter som bodde på andra sidan Jordan i amoreernas land i Gilead.

[9]Os amonitas também atravessaram o Jordão para lutar contra Judá, contra Benjamim e contra a tribo de Efraim; e grande angústia dominou Israel.

[9]Nu gick ammoniterna över Jordan och anföll folket i Juda, Benjamin och Efraim. Israeliternas nöd var stor.

[10]Então os israelitas clamaram ao Senhor, dizendo: “Temos pecado contra ti, pois abandonamos o nosso Deus e prestamos culto aos baalins!”

[10]Då ropade de till Herren: »Vi syndade mot dig när vi övergav vår Gud och dyrkade baalsgudarna.«

[11]O Senhor respondeu: “Quando os egípcios, os amorreus, os amonitas, os filisteus,

[12]os sidônios, os amalequitas e os maonitas os oprimiram, e vocês clamaram a mim, eu os libertei das mãos deles.

[11-12]Herren svarade dem: »När ni förtrycktes av egypterna, amoreerna, ammoniterna, filisteerna, sidonierna, amalekiterna och midjaniterna, då ropade ni till mig och jag räddade er ur deras våld.

[13]Mas vocês me abandonaram e prestaram culto a outros deuses. Por isso não os livrarei mais.

[13]Men ni övergav mig och dyrkade andra gudar. Därför vill jag inte rädda er igen.

[14]Clamem aos deuses que vocês escolheram. Que eles os livrem na hora do aperto!”

[15]Os israelitas, porém, disseram ao Senhor: “Nós pecamos. Faze conosco o que achares melhor, mas te rogamos, livra-nos agora”.

[16]Então eles se desfizeram dos deuses estrangeiros que havia no meio deles e prestaram culto ao Senhor. E ele não pôde mais suportar o sofrimento de Israel.

[17]Quando os amonitas foram convocados e acamparam em Gileade, os israelitas reuniram-se e acamparam em Mispá.

[18]Os líderes do povo de Gileade disseram uns aos outros: “Quem iniciar o ataque contra os amonitas será chefe dos que vivem em Gileade”.

[14]Ropa nu till de gudar ni har valt, så får de rädda er när ni är i nöd.«

[15]Israeliterna sade till Herren: »Vi har syndat. Gör vad du vill med oss, bara du räddar oss den här gången.«

[16]De gjorde sig av med de främmande gudar de hade hos sig och dyrkade Herren i stället. Då stod han inte längre ut med att se dem lida.

[17]Ammoniterna bådades upp och slog läger i Gilead. Då samlades israeliterna, och de slog läger i Mispa.

[18]Folket, dvs. ledarna i Gilead, sade sinsemellan: »Den som först går ut i strid mot ammoniterna skall vara hövding för alla som bor i Gilead.«

Juízes 11

[1]Jefté, o gileadita, era um guerreiro valente. Sua mãe era uma prostituta; seu pai chamava-se Gileade.

[2]A mulher de Gileade também lhe deu filhos, que, quando já estavam grandes, expulsaram Jefté, dizendo: “Você não vai receber nenhuma herança de nossa família, pois é filho de outra mulher”.

[3]Então Jefté fugiu dos seus irmãos e se estabeleceu em Tobe. Ali um bando de vadios uniu-se a ele e o seguia.

[4]Algum tempo depois, quando os amonitas entraram em guerra contra Israel,

Dom 11

Jefta

[1]Gileaditen Jefta var en tapper krigare. Han var en oäkting, och Gilead var hans far.

[2]Men Gilead hade söner också med sin hustru, och när de hade växt upp drev de bort Jefta. »Du har ingen del i vår fars hus«, sade de, »du är ju en främmande kvinnas son.«

[3]Jefta flydde undan sina bröder och slog sig ner i landet Tov. Löst folk slöt sig till honom där och drog omkring tillsammans med honom.

[4]En tid därefter angrep ammoniterna Israel.

[5]os líderes de Gileade foram buscar Jefté em Tobe.

[6]"Venha", disseram. "Seja nosso comandante, para que possamos combater os amonitas."

[7]Disse-lhes Jefté: "Vocês não me odiavam e não me expulsaram da casa de meu pai? Por que me procuram agora, quando estão em dificuldades?"

[8]"Apesar disso, agora estamos apelando para você", responderam os líderes de Gileade. "Venha conosco combater os amonitas, e você será o chefe de todos os que vivem em Gileade."

[9]Jefté respondeu: "Se vocês me levarem de volta para combater os amonitas e o Senhor os entregar a mim, serei o chefe de vocês?"

[10]Os líderes de Gileade responderam: "O Senhor é nossa testemunha; faremos conforme você diz".

[11]Assim Jefté foi com os líderes de Gileade, e o povo o fez chefe e comandante sobre todos. E ele repetiu perante o Senhor, em Mispá, todas as palavras que tinha dito.

[12]Jefté enviou mensageiros ao rei amonita com a seguinte pergunta: "Que é que tens contra nós, para teres atacado a nossa terra?"

[13]O rei dos amonitas respondeu aos mensageiros de Jefté: "Quando Israel veio do Egito tomou as minhas terras, desde o Arnom até o Jaboque e até o Jordão.

[5]När ammoniterna gick till anfall gav sig Gileads äldste i väg för att hämta Jefta från landet Tov.

[6]»Kom och bli vår anförare«, bad de, »så att vi kan kämpa mot ammoniterna."

[7]Jefta svarade Gileads äldste: »Ni hatade mig och drev bort mig från min fars hus. Varför kommer ni till mig nu när ni är i nöd?«

[8]De svarade: »Det är just därför vi vänder oss till dig. Följ med oss och kämpa mot ammoniterna, så skall du bli hövding för alla som bor i Gilead.«

[9]Då sade Jefta till Gileads äldste: »Om ni hämtar hem mig för att jag skall kämpa mot ammoniterna och Herren låter mig besegra dem, då blir jag er hövding.«

[10]De äldste svarade: »Herren är vårt vittne: vi lovar att göra som du har sagt.«

[11]Jefta följde då med Gileads äldste, och folket gjorde honom till sin hövding och anförare. I Mispa bekräftade Jefta inför Herren vad han hade sagt.

Förhandlingar med ammoniterna

[12]Jefta skickade sändebud till ammoniternas kung och frågade: »Vad har vi för otalt med varandra eftersom du angriper mitt land?«

[13]Ammoniternas kung svarade sändebuden: »När israeliterna drog ut ur Egypten tog de mitt land mellan Arnon

Agora, devolvam-me essas terras pacificamente”.

[14]Jefté mandou de novo mensageiros ao rei amonita,

[15]dizendo: “Assim diz Jefté: Israel não tomou a terra de Moabe, e tampouco a terra dos amonitas.

[16]Quando veio do Egito, Israel foi pelo deserto até o mar Vermelho e daí para Cades.

[17]Então Israel enviou mensageiros ao rei de Edom, dizendo: ‘Deixa-nos atravessar a tua terra’, mas o rei de Edom não quis ouvi-lo. Enviou o mesmo pedido ao rei de Moabe, e ele também não consentiu. Assim Israel permaneceu em Cades.

[18]“Em seguida, os israelitas viajaram pelo deserto e contornaram Edom e Moabe; passaram a leste de Moabe e acamparam do outro lado do Arnom. Não entraram no território de Moabe, pois o Arnom era a sua fronteira.

[19]“Depois Israel enviou mensageiros a Seom, rei dos amorreus, em Hesbom, e lhe pediu: ‘Deixa-nos atravessar a tua terra para irmos ao lugar que nos pertence!’

[20]Seom, porém, não acreditou que Israel fosse apenas atravessar o seu território; assim convocou todos os seus homens, acampou em Jaza e lutou contra Israel.

[21]“Então o Senhor, o Deus de Israel, entregou Seom e todos os seus homens nas mãos de Israel, e este os derrotou. Israel tomou posse de todas as terras dos amorreus que viviam naquela região,

och Jabbok, ända fram till Jordan. Lämna nu godvilligt tillbaka allt.«

[14]Då skickade Jefta på nytt sändebud till ammoniternas kung

[15]och sade: »Så säger Jefta: Israeliterna tog inte moabiternas och ammoniternas land.

[16]De drog ut ur Egypten och vandrade genom öknen fram till Sävhavet och kom till Kadesh.

[17]Där sände de bud till kungen av Edom och bad att få ta vägen genom hans land, men han ville inte höra på dem. De sände även bud till kungen av Moab, men inte heller han ville tillåta det. Då stannade de kvar i Kadesh.

[18]När de sedan vandrade genom öknen tog de vägen runt Edom och Moab och kom fram öster om Moab. De slog läger på andra sidan Arnon, men de gick inte in på Moabs område — Arnon är nämligen gräns mot Moab.

[19]Sedan skickade israeliterna bud till amoreernas kung Sichon, kungen i Heshbon, och bad att få ta vägen genom hans land för att komma dit de skulle.

[20]Men Sichon förbjöd israeliterna att ta vägen över hans område. Han samlade allt sitt folk, de slog läger i Jahas och gick till anfall mot israeliterna.

[21]Då gav Herren, Israels Gud, Sichon och hela hans här i israeliternas våld. De besegrade dem och intog hela det land som tillhörde amoreerna som bodde där.

[22]conquistando-a por inteiro, desde o Arnom até o Jaboque, e desde o deserto até o Jordão.

[23]“Agora que o Senhor, o Deus de Israel, expulsou os amorreus da presença de Israel, seu povo, queres tu tomá-la?

[24]Acaso não tomas posse daquilo que o teu deus Camos te dá? Da mesma forma tomaremos posse do que o Senhor, o nosso Deus, nos deu.

[25]És tu melhor do que Balaque, filho de Zipor, rei de Moabe? Entrou ele alguma vez em conflito com Israel ou lutou com ele?

[26]Durante trezentos anos Israel ocupou Hesbom, Aroer, os povoados ao redor e todas as cidades às margens do Arnom. Por que não os reconquistaste todo esse tempo?

[27]Nada fiz contra ti, mas tu estás cometendo um erro, lutando contra mim. Que o Senhor, o Juiz, julgue hoje a disputa entre os israelitas e os amonitas”.

[28]Entretanto, o rei de Amom não deu atenção à mensagem de Jefté.

[29]Então o Espírito do Senhor se apossou de Jefté. Este atravessou Gileade e Manassés, passou por Mispá de Gileade, e daí avançou contra os amonitas.

[30]E Jefté fez este voto ao Senhor: “Se entregares os amonitas nas minhas mãos,

[31]aquele que estiver saindo da porta da minha casa ao meu encontro, quando eu

[22]De erövrade allt amoreiskt land från Arnon till Jabbok och från öknen till Jordan.

[23]Herren, Israels Gud, drev undan amoreerna för sitt folk Israel, och nu vill du inta deras land!

[24]När Kemosh, din gud, har drivit bort ett folk för dig, så intar ju du deras land, och var gång Herren, vår Gud, har drivit undan ett folk för oss, så intar vi deras land.

[25]Är du verkligen förmer än Balak, Sippors son, kungen av Moab? Han tvistade inte med israeliterna och angrep dem inte.

[26]I trehundra år har israeliterna bott i Heshbon med lydstäder, i Aroer med lydstäder och i städerna på båda sidor om Arnon. Varför har ni inte tagit dem under hela den tiden?

[27]Jag för min del har aldrig gjort dig något ont. Det är du som vill skada mig genom att angripa mig. Nu får Herren, domaren, skipa rätt mellan israeliter och ammoniter.«

[28]Men ammoniternas kung ville inte lyssna till det budskap Jefta sänt honom.

Jefta och hans dotter

[29]Herrens ande kom över Jefta. Han tågade genom Gilead och Manasse, passerade Mispa i Gilead och drog vidare mot ammoniterna.

[30]Jefta avgav ett löfte till Herren: »Om du ger ammoniterna i mitt våld,

[31]så lovar jag att den som först kommer ut genom dörren till mitt hus och möter mig,

retornar da vitória sobre os amonitas, será do Senhor, e eu o oferecerei em holocausto”.

[32]Então Jefté foi combater os amonitas, e o Senhor os entregou nas suas mãos.

[33]Ele conquistou vinte cidades, desde Aroer até as vizinhanças de Minite, chegando a Abel-Queramim. Assim os amonitas foram subjugados pelos israelitas.

[34]Quando Jefté chegou à sua casa em Mispá, sua filha saiu ao seu encontro, dançando ao som de tamborins. E ela era filha única. Ele não tinha outro filho ou filha.

[35]Quando a viu, rasgou suas vestes e gritou: “Ah, minha filha! Estou angustiado e desesperado por sua causa, pois fiz ao Senhor um voto que não posso quebrar”.

[36]“Meu pai”, respondeu ela, “sua palavra foi dada ao Senhor. Faça comigo o que prometeu, agora que o Senhor o vingou dos seus inimigos, os amonitas.”

[37]E prosseguiu: “Mas conceda-me dois meses para vagar pelas colinas e chorar com as minhas amigas, porque jamais me casarei”.

[38]“Vá!”, disse ele. E deixou que ela fosse por dois meses. Ela e suas amigas foram para as colinas e choraram porque ela jamais se casaria.

när jag återvänder efter att ha besegrat ammoniterna, skall tillhöra Herren och offras som brännoffer.«

[32]Jefta gick till anfall mot ammoniterna, och Herren gav dem i hans våld.

[33]Han tillfogade dem ett förödande nederlag och intog landet från Aroer till trakten av Minnit, tjugo städer, ända fram till Avel Keramim. Så underkuvades ammoniterna av israeliterna.

[34]När Jefta kom hem till sitt hus i Mispa gick hans dotter ut och mötte honom med tamburin och dans. Hon var hans enda barn, han hade inga andra, varken söner eller döttrar.

[35]När Jefta fick se henne rev han sönder sina kläder och ropade: »Ve mig, min dotter, du krossar mig, du drar olycka över mig! Jag har gett Herren ett löfte som jag inte kan ta tillbaka.«

[36]Hon svarade honom: »Far, om du har gett Herren ett löfte, gör då med mig som du har lovat, nu när Herren har skaffat dig hämnd på dina fiender, på ammoniterna.«

[37]Och hon fortsatte: »Jag ber bara om detta: Ge mig en frist på två månader, så att jag kan ströva i bergen med mina väninnor och gråta över att jag måste dö som jungfru.« —

[38]»Gå«, sade han, och han tillät henne att vara borta i två månader. Hon begav sig då upp i bergen tillsammans med sina väninnor, och där begrät hon sin jungfrudom.

[39]Passados os dois meses, ela voltou a seu pai, e ele fez com ela o que tinha prometido no voto. Assim, ela nunca deixou de ser virgem. Daí vem o costume em Israel

[40]de saírem as moças durante quatro dias, todos os anos, para celebrar a memória da filha de Jefté, o gileadita.

Juízes 12

O Conflito de Jefté contra Efraim

[1]Os homens de Efraim foram convocados para a batalha; dirigiram-se para Zafom e disseram a Jefté: "Por que você foi lutar contra os amonitas sem nos chamar para irmos juntos? Vamos queimar a sua casa e você junto!"

[2]Jefté respondeu: "Eu e meu povo estávamos envolvidos numa grande contenda com os amonitas, e, embora eu os tenha chamado, vocês não me livraram das mãos deles.

[3]Quando vi que vocês não ajudariam, arrisquei a vida e fui lutar contra os amonitas, e o Senhor me deu a vitória sobre eles. E, por que vocês vieram para cá hoje? Para lutar contra mim?"

[4]Jefté reuniu então todos os homens de Gileade e lutou contra Efraim. Os gileaditas feriram os efraimitas porque estes tinham dito: "Vocês, gileaditas, são desertores de Efraim e de Manassés".

[5]Os gileaditas tomaram as passagens do Jordão que conduziam a Efraim. Sempre que um fugitivo de Efraim dizia: "Deixem-

[39]Efter två månader kom hon tillbaka till sin far, och han gjorde då med henne i enlighet med sitt löfte. Hon hade inte haft någon man. Det blev sed i Israel

[40]att kvinnorna varje år går ut för att under fyra dagar besjunga gileaditen Jeftas dotter.

Dom 12

Jefta och efraimiterna

[1]Efraimiterna bådades upp och gick över Jordan i riktning mot Safon. De sade till Jefta: »Varför angrep du ammoniterna utan att kalla på oss så att vi fick följa dig? Nu sätter vi eld på ditt hus och bränner dig inne.«

[2]Jefta svarade dem: »När jag och mitt folk var i bitter fejd med ammoniterna kallade jag på er, men ni hjälpte mig inte mot dem.

[3]När jag såg att ni inte ville hjälpa mig tog jag mitt öde i egna händer och drog ut mot ammoniterna, och Herren gav dem i mitt våld. Så varför kommer ni nu och vill angripa mig?«

[4]Jefta samlade alla män i Gilead och gick till anfall mot efraimiterna. Männen från Gilead besegrade efraimiterna, som brukade säga: »Ni är bara flyktingar från Efraim, ni gileaditer, hälften Efraim, hälften Manasse."

[5]Gileaditerna spärrade vadställena över Jordan för efraimiterna, och när någon av de flyende efraimiterna ville gå över

me atravessar", os homens de Gileade perguntavam: "Você é efraimita?" Se respondesse que não,

[6]diziam: "Então diga: Chibolete". Se ele dissesse: "Sibolete", sem conseguir pronunciar corretamente a palavra, prendiam-no e matavam-no no lugar de passagem do Jordão. Quarenta e dois mil efraimitas foram mortos naquela ocasião.

[7]Jefté liderou Israel durante seis anos. Então o gileadita Jefté morreu e foi sepultado numa cidade de Gileade.

Ibsã, Elom e Abdom

[8]Depois de Jefté, Ibsã, de Belém, liderou Israel.

[9]Teve trinta filhos e trinta filhas. Deu suas filhas em casamento a homens de fora do seu clã e trouxe para os seus filhos trinta mulheres de fora do seu clã. Ibsã liderou Israel durante sete anos.

[10]Então Ibsã morreu e foi sepultado em Belém.

[11]Depois dele, Elom, da tribo de Zebulom, liderou Israel durante dez anos.

[12]Elom morreu e foi sepultado em Aijalom, na terra de Zebulom.

[13]Depois dele, Abdom, filho de Hilel, de Piratom, liderou Israel.

[14]Teve quarenta filhos e trinta netos, que montavam setenta jumentos. Abdom liderou Israel durante oito anos.

[15]Então Abdom, filho de Hilel, morreu e foi sepultado em Piratom, na terra de Efraim, na serra dos amalequitas.

floden frågade gileaditerna: »Är du efraimit?« Om han svarade nej

[6]sade de: »Säg shibbolet!« Om han då sade »sibbolet«, därför att han inte kunde uttala ordet rätt, grep de honom och högg ner honom vid vadstället. Vid detta tillfälle stupade 42.000 efraimiter.

Jefta och hans efterträdare

[7]Jefta var domare i Israel i sex år. Sedan dog gileaditen Jefta och begravdes i sin hemstad i Gilead.

[8]Efter honom blev Ivsan från Betlehem domare i Israel.

[9]Han hade trettio söner. Trettio döttrar gifte han bort, och trettio nya förde han hem som hustrur åt sina söner. Ivsan var domare i Israel i sju år.

[10]Sedan dog han och begravdes i Betlehem.

[11]Efter honom blev Elon från Sebulon domare i Israel. Han var domare i tio år.

[12]Sedan dog han och begravdes i Ajalon på Sebulons område.

[13]Efter honom blev Avdon från Piraton, Hillels son, domare i Israel.

[14]Avdon hade fyrtio söner och trettio sonsöner, och de red på sjuttio åsnehingstar. Han var domare i Israel i åtta år.

[15]Sedan dog Avdon från Piraton, Hillels son. Han begravdes i Piraton på Efraims område, vid amalekiternas berg.

Juízes 13

O Nascimento de Sansão

[1]Os israelitas voltaram a fazer o que o Senhor reprova, e por isso o Senhor os entregou nas mãos dos filisteus durante quarenta anos.

[2]Certo homem de Zorá, chamado Manoá, do clã da tribo de Dã, tinha mulher estéril.

[3]Certo dia o Anjo do Senhor apareceu a ela e lhe disse: “Você é estéril, não tem filhos, mas engravidará e dará à luz um filho.

[4]Todavia, tenha cuidado, não beba vinho nem outra bebida fermentada e não coma nada impuro;

[5]e não se passará navalha na cabeça do filho que você vai ter, porque o menino será nazireu, consagrado a Deus desde o nascimento; ele iniciará a libertação de Israel das mãos dos filisteus”.

[6]Então a mulher foi contar tudo ao seu marido: “Um homem de Deus veio falar comigo. Era como um anjo de Deus, de aparência impressionante. Não lhe perguntei de onde tinha vindo, e ele não me disse o seu nome,

[7]mas ele me assegurou: ‘Você engravidará e dará à luz um filho. Todavia, não beba vinho nem outra bebida fermentada, e não coma nada impuro, porque o menino será nazireu, consagrado a Deus, desde o nascimento até o dia da sua morte’ ”.

[8]Então Manoá orou ao Senhor: “Senhor, eu te imploro que o homem de Deus que

Dom 13

Simsons födelse

[1]Israeliterna gjorde åter det som var ont i Herrens ögon, och Herren gav dem i filisteernas våld i fyrtio år.

[2]Det fanns en man i Sora som var av danitisk släkt och hette Manoach. Hans hustru var ofruktsam och hade inga barn.

[3]Herrens ängel visade sig för henne och sade: »Du är ofruktsam och har inga barn, men du kommer att bli havande och föda en son.

[4]Var noga med att inte dricka vin eller starka drycker och att inte äta någonting orent.

[5]Du skall bli havande och föda en son. Ingen rakkniv får någonsin vidröra hans huvud. Pojken skall vara en Guds nasir redan från moderlivet. Med honom inleds Israels befrielse från filisteerna.«

[6]Kvinnan gick till sin man och berättade: »Det kom en gudsman till mig, han såg ut som Guds ängel och fyllde mig med bävan. Jag frågade inte varifrån han kom, och han talade inte om vad han hette.

[7]Han sade: Du kommer att bli havande och föda en son. Du får inte dricka vin eller starka drycker och inte äta någonting orent. Pojken skall vara en Guds nasir från moderlivet ända till sin död.«

[8]Då bad Manoach till Herren: »Herre, låt gudsmannen du sände komma till oss igen

enviaste volte para nos instruir sobre o que fazer com o menino que vai nascer”.

[9]Deus ouviu a oração de Manoá, e o Anjo de Deus veio novamente falar com a mulher quando ela estava sentada no campo; Manoá, seu marido, não estava com ela.

[10]Mas ela foi correndo contar ao marido: “O homem que me apareceu outro dia está aqui!”

[11]Manoá levantou-se e seguiu a mulher. Quando se aproximou do homem, perguntou: “Foste tu que falaste com a minha mulher?” “Sim”, disse ele.

[12]“Quando as tuas palavras se cumprirem”, Manoá perguntou, “como devemos criar o menino? O que ele deverá fazer?”

[13]O Anjo do Senhor respondeu: “Sua mulher terá que seguir tudo o que eu ordenei a você.

[14]Ela não poderá comer nenhum produto da videira, nem vinho ou bebida fermentada, nem comer nada impuro. Terá que obedecer a tudo o que ordenei a você”.

[15]Manoá disse ao Anjo do Senhor: “Gostaríamos que ficasses conosco; queremos oferecer-te um cabrito”.

[16]O Anjo do Senhor respondeu: “Se eu ficar, não comerei nada. Mas, se você preparar um holocausto, ofereça-o ao Senhor”. Manoá não sabia que ele era o Anjo do Senhor.

och lära oss hur vi skall göra med pojken som skall födas.«

[9]Gud hörde Manoachs bön, och Guds ängel kom till hans hustru igen. Hon befann sig då ute på åkern, men hennes man Manoach var inte där.

[10]Hon sprang genast hem och berättade för honom: »Mannen som kom till mig häromdagen har visat sig för mig!«

[11]Manoach följde med sin hustru, och när han kom fram till mannen frågade han: »Var det du som talade med min hustru?« — »Ja«, svarade mannen.

[12]»När dina ord har gått i uppfyllelse, hur skall då pojken tas om hand, hur skall vi göra med honom?« frågade Manoach.

[13]Herrens ängel sade: »Din hustru måste vara noga med allt det jag sagt henne.

[14]Hon får inte äta någonting som kommer från vinstocken, inte dricka vin eller starka drycker och inte äta någonting orent. Hon måste rätta sig efter allt som jag har befallt henne.«

[15]Manoach sade till Herrens ängel: »Vi vill gärna be dig stanna, så att vi kan laga till en killing åt dig.”

[16]Men Herrens ängel svarade: »Även om du ber mig stanna, kommer jag inte att äta av maten. Men om du frambär ett brännoffer, skall du offra det åt Herren.« Manoach visste inte att det var Herrens ängel

[17]Então Manoá perguntou ao Anjo do Senhor: “Qual é o teu nome, para que te prestemos homenagem quando se cumprir a tua palavra?”

[17]och frågade: »Vad heter du? Vi vill hedra dig när dina ord går i uppfyllelse.«

[18]Ele respondeu: “Por que pergunta o meu nome? Meu nome está além do entendimento”.

[18]Herrens ängel sade: »Varför frågar du vad jag heter? Mitt namn är ofattbart.«

[19]Então Manoá apanhou um cabrito e a oferta de cereal e os ofereceu ao Senhor sobre uma rocha. E o Senhor fez algo estranho enquanto Manoá e sua mulher observavam:

[19]Manoach tog killingen och matoffret och offrade det på en klippa som ett brännoffer till Herren, han som gör det ofattbara.

[20]quando a chama do altar subiu ao céu, o Anjo do Senhor subiu na chama. Vendo isso, Manoá e sua mulher prostraram-se com o rosto em terra.

[20]Då lågorna steg från altaret upp mot himlen, steg Herrens ängel upp i altarlågorna. Manoach och hans hustru såg det, och de föll ner med ansiktet mot marken.

[21]Como o Anjo do Senhor não voltou a manifestar-se a Manoá e à sua mulher, Manoá percebeu que era o Anjo do Senhor.

[21]Herrens ängel visade sig sedan inte mer för Manoach och hans hustru. Manoach förstod nu att det varit Herrens ängel,

[22]“Sem dúvida vamos morrer!” disse ele à mulher, “pois vimos a Deus!”

[22]och han sade till sin hustru: »Nu måste vi dö, vi har sett Gud.«

[23]Mas a mulher respondeu: “Se o Senhor tivesse a intenção de nos matar, não teria aceitado o holocausto e a oferta de cereal das nossas mãos, não nos teria mostrado todas essas coisas e não nos teria revelado o que agora nos revelou”.

[23]Men hans hustru sade: »Om Herren velat döda oss, hade han inte tagit emot vårt brännoffer och matoffer, och inte heller hade han låtit oss se allt detta och höra något sådant.«

[24]A mulher deu à luz um menino e pôs-lhe o nome de Sansão. Ele cresceu, e o Senhor o abençoou,

[24]Kvinnan födde en son och gav honom namnet Simson. Pojken växte upp, och Herren välsignade honom.

[25]e o Espírito do Senhor começou a agir nele quando ele se achava em Maané-Dã, entre Zorá e Estaol.

[25]Herrens ande började ansätta honom vid Dans läger, mellan Sora och Eshtaol.

Juízes 14

O Casamento de Sansão

[1]Sansão desceu a Timna e viu ali uma mulher do povo filisteu.

[2]Quando voltou para casa, disse a seu pai e a sua mãe: “Vi uma mulher filisteia em Timna; consigam essa mulher para ser minha esposa”.

[3]Seu pai e sua mãe lhe perguntaram: “Será que não há mulher entre os seus parentes ou entre todo o seu povo? Você tem que ir aos filisteus incircuncisos para conseguir esposa?” Sansão, porém, disse ao pai: “Consiga-a para mim. É ela que me agrada”.

[4]Seus pais não sabiam que isso vinha do Senhor, que buscava ocasião contra os filisteus; pois naquela época eles dominavam Israel.

[5]Sansão foi para Timna com seu pai e sua mãe. Quando se aproximavam das vinhas de Timna, de repente um leão forte veio rugindo na direção dele.

[6]O Espírito do Senhor apossou-se de Sansão, e ele, sem nada nas mãos, rasgou o leão como se fosse um cabrito. Mas não contou nem ao pai nem à mãe o que fizera.

[7]Então foi conversar com a mulher de quem gostava.

[8]Algum tempo depois, quando voltou para casar-se com ela, Sansão saiu do caminho para olhar o cadáver do leão, e nele havia um enxame de abelhas e mel.

Dom 14

Simsons bröllop

[1]En gång gick Simson ner till Timna. Där såg han en filisteisk kvinna.

[2]När han kom hem berättade han det för sin far och sin mor: »Jag såg en filisteisk kvinna i Timna«, sade han. »Ordna så att hon blir min hustru.«

[3]Föräldrarna sade: »Finns det ingen kvinna i din egen släkt eller i hela vårt folk, eftersom du måste gå till de oomskurna filisteerna för att få en hustru?« Simson sade till sin far: »Ordna så att hon blir min. Det är henne jag vill ha.«

[4]Hans far och mor förstod inte att Herren låg bakom alltsammans, att han sökte strid med filisteerna. Vid den tiden härskade filisteerna över Israel.

[5]Simson gick ner till Timna med sina föräldrar. Just när de nådde fram till vingårdarna utanför Timna kom ett rytande lejon emot honom.

[6]Då föll Herrens ande över honom, och han slet lejonet i stycken med blotta händerna, som om det varit en killing. Men han berättade inte för sina föräldrar vad han hade gjort

[7]utan gick vidare. Han talade med kvinnan, och hon var den han ville ha.

[8]När han efter en tid återvände för att gifta sig med kvinnan vek han av från vägen för att se på det döda lejonet. Då fick han se att det fanns en bisvärm och honung i kadavret.

[9]Tirou o mel com as mãos e o foi comendo pelo caminho. Quando voltou aos seus pais, repartiu com eles o mel, e eles também comeram. Mas não lhes contou que tinha tirado o mel do cadáver do leão.

[10]Seu pai desceu à casa da mulher, e Sansão deu ali uma festa, como era costume dos noivos.

[11]Quando ele chegou, trouxeram-lhe trinta rapazes para o acompanharem na festa.

[12]“Vou propor um enigma para vocês”, disse-lhes Sansão. “Se vocês puderem dar-me a resposta certa durante os sete dias da festa, então eu darei a vocês trinta vestes de linho e trinta mudas de roupas.

[13]Se não conseguirem dar-me a resposta, vocês me darão trinta vestes de linho e trinta mudas de roupas.” “Proponha-nos o seu enigma”, disseram. “Vamos ouvi-lo.”

[14]Disse ele então: “Do que come saiu comida; do que é forte saiu doçura”. Durante três dias eles não conseguiram dar a resposta.

[15]No quarto dia disseram à mulher de Sansão: “Convença o seu marido a explicar o enigma. Caso contrário, poremos fogo em você e na família de seu pai, e vocês morrerão. Você nos convidou para nos roubar?”

[16]Então a mulher de Sansão implorou-lhe aos prantos: “Você me odeia! Você não me ama! Você deu ao meu povo um enigma, mas não me contou a resposta!” “Nem a meu pai nem à minha mãe expliquei o

[9]Han skrapade ut honungen i händerna och gick sedan och åt av den under vägen. När han kom tillbaka till föräldrarna delade han med sig av honungen, och de åt av den. Men han talade inte om att han skrapat ut honungen ur lejonkadavret.

[10]Simsons far gick hem till kvinnan, och Simson ställde till med en fest, så som de unga männen brukade göra.

[11]När folket såg honom valde de ut trettio unga män till bröllopsföljet.

[12]Simson sade till dem: »Jag skall ge er en gåta. Om ni gissar rätt på den under de sju dagar festen varar skall jag ge er trettio linnerockar och trettio högtidsdräkter.

[13]Men om ni inte kan lösa den skall ni ge trettio linnerockar och trettio högtidsdräkter åt mig.« — »Ge oss din gåta«, sade de. »Låt höra!«

[14]Och Simson sade: »Från storätaren kom ätbart, från den starke kom sött.« Efter tre dagar hade de ännu inte kunnat lösa gåtan.

[15]Den fjärde dagen sade de till Simsons hustru: »Locka din man att avslöja gåtans lösning för oss, annars bränner vi inne både dig och din familj. Bjöd ni kanske hit oss för att ruinera oss?«

[16]Och Simsons hustru låg nu över honom med gråt och tårar: »Du måste hata mig«, sade hon. »Du älskar mig inte. Du gav mina landsmän en gåta, men du vill inte avslöja lösningen för mig.« Han svarade:

enigma”, respondeu ele. “Por que deveria explicá-lo a você?”

[17]Ela chorou durante o restante da semana da festa. Por fim, no sétimo dia, ele lhe contou, pois ela continuava a perturbá-lo. Ela, por sua vez, revelou o enigma ao seu povo.

[18]Antes do pôr do sol do sétimo dia, os homens da cidade vieram lhe dizer: “O que é mais doce que o mel? O que é mais forte que o leão?” Sansão lhes disse: “Se vocês não tivessem arado com a minha novilha, não teriam solucionado o meu enigma”.

[19]Então o Espírito do Senhor apossou-se de Sansão. Ele desceu a Ascalom, matou trinta homens, pegou as suas roupas e as deu aos que tinham explicado o enigma. Depois, enfurecido, foi para a casa do seu pai.

[20]E a mulher de Sansão foi dada ao amigo que tinha sido o acompanhante dele no casamento.

»Jag har inte avslöjat den för min far och mor. Skulle jag då avslöja den för dig?«

[17]Hon låg över Simson med sin gråt de sju dagar festen varade. Och den sjunde dagen avslöjade han lösningen, eftersom hon aldrig lämnade honom i fred, och hon förde den vidare till sina landsmän.

[18]Innan solen gick ner den sjunde dagen sade männen i staden till Simson: »Vad är sötare än honung, vad är starkare än ett lejon?« Och han svarade dem: »Hade ni inte plöjt med min kviga, skulle ni aldrig ha gissat min gåta.«

[19]Då föll Herrens ande över honom. Han gick till Ashkelon och slog ihjäl trettio män. Han tog deras dräkter och gav kläderna till dem som hade löst gåtan. I vredesmod vände han hem.

[20]Simsons hustru giftes bort med den som varit ledare för bröllopsföljet.

Juízes 15

A Vingança de Sansão

[1]Algum tempo depois, na época da colheita do trigo, Sansão foi visitar a sua mulher e levou-lhe um cabrito. “Vou ao quarto da minha mulher”, disse ele. Mas o pai dela não quis deixá-lo entrar.

[2]“Eu estava tão certo de que você a odiava”, disse ele, “que a dei ao seu amigo. A sua irmã mais nova não é mais bonita? Fique com ela no lugar da irmã”.

Dom 15

Simsons hämnd på filisteerna

[1]En tid därefter, under veteskörden, sökte Simson upp sin hustru och hade med sig en killing. »Låt mig få komma in till min hustru i hennes rum«, bad han. Men hennes far släppte inte in honom

[2]utan sade: »Jag var övertygad om att du hade förskjutit henne, så jag gav henne till ledaren för bröllopsföljet. Men hennes yngre syster är ju vackrare än hon, ta henne i stället.«

[3]Sansão lhes disse: “Desta vez ninguém poderá me culpar quando eu acertar as contas com os filisteus!”
[4]Então saiu, capturou trezentas raposas e as amarrou aos pares pela cauda. Depois prendeu uma tocha em cada par de caudas,
[5]acendeu as tochas e soltou as raposas no meio das plantações dos filisteus. Assim ele queimou os feixes, o cereal que iam colher e também as vinhas e os olivais.

[6]Os filisteus perguntaram: “Quem fez isso?” Responderam-lhes: “Foi Sansão, o genro do timnita, porque a sua mulher foi dada ao seu amigo”. Então os filisteus foram e queimaram a mulher e seu pai.

[7]Sansão lhes disse: “Já que fizeram isso, não sossegarei enquanto não me vingar de vocês”.
[8]Ele os atacou sem dó nem piedade e fez terrível matança. Depois desceu e ficou numa caverna da rocha de Etã.

[9]Os filisteus foram para Judá e lá acamparam, espalhando-se pelas proximidades de Leí.
[10]Os homens de Judá perguntaram: “Por que vocês vieram lutar contra nós?” Eles responderam: “Queremos levar Sansão amarrado, para tratá-lo como ele nos tratou”.
[11]Três mil homens de Judá desceram então à caverna da rocha de Etã e disseram a Sansão: “Você não sabe que os filisteus dominam sobre nós? Você viu o

[3]Simson sade: »Den här gången är jag utan skuld om jag skadar filisteerna.«

[4]Simson gick därifrån och fångade trehundra rävar. Han tog facklor, band ihop svansarna två och två och fäste en fackla i varje svanspar.
[5]Sedan tände han facklorna och släppte ut rävarna på filisteernas sädesfält, så att både kärvar och omejad säd stacks i brand, liksom vingårdar och olivlundar.
[6]»Vem har gjort det här?« undrade filisteerna, och svaret blev: »Simson, svärsonen till timniten som gav hans hustru till ledaren för bröllopsföljet.« Då gav sig filisteerna i väg och brände inne både kvinnan och hennes far.
[7]Simson sade: »Eftersom ni bär er åt så här skall jag inte unna mig någon ro förrän jag har tagit hämnd på er!«
[8]Han gick lös på dem och slog dem sönder och samman. Sedan gick han därifrån och höll till i bergsklyftan vid Etam.

Simson och åsnekäken

[9]Filisteerna drog ut, de slog läger i Juda och spred sig mot Lechi.

[10]När judeerna frågade varför de dragit ut mot dem fick de svaret: »För att fängsla Simson. Vi skall behandla honom likadant som han behandlade oss.«
[11]Då begav sig 3.000 man från Juda ner till bergsklyftan vid Etam och sade till Simson: »Du vet ju att filisteerna har makten här. Hur kan du då göra så här

que nos fez?” Ele respondeu: “Fiz a eles apenas o que eles me fizeram”.

[12]Disseram-lhe: “Viemos amarrá-lo para entregá-lo aos filisteus”. Sansão disse: “Jurem-me que vocês mesmos não me matarão”.

[13]“Certamente que não!”, responderam. “Somente vamos amarrá-lo e entregá-lo nas mãos deles. Não o mataremos.” E o prenderam com duas cordas novas e o fizeram sair da rocha.

[14]Quando ia chegando a Leí, os filisteus foram ao encontro dele aos gritos. Mas o Espírito do Senhor apossou-se dele. As cordas em seus braços se tornaram como fibra de linho queimada, e os laços caíram das suas mãos.

[15]Encontrando a carcaça de um jumento, pegou a queixada e com ela matou mil homens.

[16]Disse ele então: “Com uma queixada de jumento fiz deles montões. Com uma queixada de jumento matei mil homens”.

[17]Quando acabou de falar, jogou fora a queixada; e o local foi chamado Ramate-Leí.

[18]Sansão estava com muita sede e clamou ao Senhor: “Deste pela mão de teu servo esta grande vitória. Morrerei eu agora de sede para cair nas mãos dos incircuncisos?”

[19]Deus então abriu a rocha que há em Leí, e dela saiu água. Sansão bebeu, suas forças voltaram, e ele recobrou o ânimo. Por esse

mot oss?« Han svarade: »Jag har behandlat dem likadant som de behandlade mig.«

[12]Judeerna sade då: »Vi har kommit hit för att fängsla dig och överlämna dig till filisteerna.« — »Svär på att ni inte tänker hugga ner mig«, sade Simson,

[13]och de svarade: »Vi skall fängsla dig och överlämna dig till filisteerna, men döda dig skall vi inte.« Så band de honom med två nya rep och förde bort honom från klyftan.

[14]När han kom fram till Lechi, där filisteerna kom emot honom under höga rop, föll Herrens ande över honom. Repen om hans armar blev nu som svedda lintrådar, och bojorna gled av hans händer.

[15]Han fick fatt på en färsk åsnekäke, och med den i handen slog han ihjäl tusen man.

[16]Simson sade: »Med åsnekäken slog jag en hop, ja två, med åsnekäken slog jag tusen man.«

[17]När han sagt detta slängde han käken ifrån sig. Platsen kallades sedan för Käkhöjden.

[18]Simson hade blivit mycket törstig, och han ropade till Herren: »Herre, du lät din tjänare vinna denna stora seger. Skall jag nu behöva dö av törst och falla i händerna på de oomskurna?«

[19]Då klöv Gud kratern i Lechi, och vatten strömmade fram. Simson drack och hans

motivo essa fonte foi chamada En-Hacoré, e ainda lá está, em Leí.

[20]Sansão liderou Israel durante vinte anos, no tempo do domínio dos filisteus.

Juízes 16

Sansão e Dalila

[1]Certa vez Sansão foi a Gaza, viu ali uma prostituta e passou a noite com ela.

[2]Disseram ao povo de Gaza: “Sansão está aqui!” Então cercaram o local e ficaram à espera dele a noite toda, junto à porta da cidade. Não se moveram a noite inteira, dizendo: “Ao amanhecer o mataremos”.

[3]Sansão, porém, ficou deitado só até a meia-noite. Levantou-se, agarrou firme a porta da cidade, com os dois batentes, e os arrancou, com tranca e tudo. Pôs tudo nos ombros e o levou ao topo da colina que fica defronte de Hebrom.

[4]Depois dessas coisas, ele se apaixonou por uma mulher do vale de Soreque, chamada Dalila.

[5]Os líderes dos filisteus foram dizer a ela: “Veja se consegue induzi-lo a mostrar para você o segredo da sua grande força e como poderemos dominá-lo, para que o amarremos e o subjuguemos. Cada um de nós dará a você treze quilos de prata”.

[6]Disse, pois, Dalila a Sansão: “Conte-me, por favor, de onde vem a sua grande força e como você pode ser amarrado e subjugado”.

livsandar återvände. Källan heter än i dag Roparkällan i Lechi.

[20]Under den filisteiska tiden var Simson domare i Israel i tjugo år.

Dom 16

Simson i Gaza

[1]En gång gick Simson till Gaza. Där fick han se en hora och gick in till henne.

[2]När folket i Gaza fick reda på att Simson var där omringade de platsen och låg natten lång på lur vid stadsporten. Men under natten gjorde de ingenting, de tänkte: »Vi väntar till gryningen, då dödar vi honom.”

[3]Simson låg kvar till midnatt. Då steg han upp, grep tag i stadsportens dörrar och dörrposter och slet loss både dem och bommen. Alltihop tog han på ryggen och bar det upp till toppen av berget nära Hebron.

Simson och Delila

[4]En tid därefter förälskade sig Simson i en kvinna som bodde i Sorekdalen. Hon hette Delila.

[5]Filisteernas hövdingar kom till henne och sade: »Locka honom att tala om var han får sin väldiga styrka ifrån och hur vi skall få makt över honom, så att vi kan binda och kuva honom. Du får elvahundra siklar silver av var och en av oss.«

[6]Delila sade till Simson: »Tala om för mig var du får din väldiga styrka ifrån och hur man gör för att binda och kuva dig.«

[7]Respondeu-lhe Sansão: “Se alguém me amarrar com sete tiras de couro ainda úmidas, ficarei tão fraco quanto qualquer outro homem”.

[8]Então os líderes dos filisteus trouxeram a ela sete tiras de couro ainda úmidas, e Dalila o amarrou com elas.

[9]Tendo homens escondidos no quarto, ela o chamou: “Sansão, os filisteus o estão atacando!” Mas ele arrebentou as tiras de couro como se fossem um fio de estopa posto perto do fogo. Assim, não se descobriu de onde vinha a sua força.

[10]Disse Dalila a Sansão: “Você me fez de boba; mentiu para mim! Agora conte-me, por favor, como você pode ser amarrado”.

[11]Ele disse: “Se me amarrarem firmemente com cordas que nunca tenham sido usadas, ficarei tão fraco quanto qualquer outro homem”.

[12]Dalila o amarrou com cordas novas. Depois, tendo homens escondidos no quarto, ela o chamou: “Sansão, os filisteus o estão atacando!” Mas ele arrebentou as cordas de seus braços como se fossem uma linha.

[13]Disse Dalila a Sansão: “Até agora você me fez de boba e mentiu para mim. Diga-me como pode ser amarrado”. Ele respondeu: “Se você tecer num pano as sete tranças da minha cabeça e o prender com uma lançadeira, ficarei tão fraco quanto qualquer outro homem”. Assim, enquanto ele dormia, Dalila teceu as sete tranças da sua cabeça num pano

[7]Simson svarade: »Om man binder mig med sju färska senor som inte har hunnit torka, så blir jag lika svag som vem som helst.«

[8]Filisteernas hövdingar kom då till henne med sju färska senor som inte hunnit torka, och hon band honom med dem.

[9]Samtidigt hade hon folk som låg på lur i rummet innanför. Men när hon ropade: »Filisteerna tar dig, Simson!« slet han sönder senorna som om de varit blånor som svetts av eld. Och ingen visste var hans styrka kom ifrån.

[10]Delila sade till Simson: »Du har lurat mig och ljugit för mig! Tala om hur man gör för att binda dig.«

[11]Simson svarade: »Om man binder mig med nya rep som inte varit i bruk, så blir jag lika svag som vem som helst.«

[12]Delila tog nya rep, som hon band Simson med, och ropade sedan: »Filisteerna tar dig, Simson!« Samtidigt låg folk på lur i rummet innanför. Men Simson slet bort repen från armarna som om de varit trådar.

[13]Delila sade till Simson: »Du bara lurar mig och ljuger för mig. Tala om hur man gör för att binda dig.« Simson svarade: »Om du väver in mina sju flätor i vävstolens varp och pluggar fast dem i väggen, så blir jag lika svag som vem som helst.«

[14]e o prendeu com a lançadeira. Novamente ela o chamou: “Sansão, os filisteus o estão atacando!” Ele despertou do sono e arrancou a lançadeira e o tear, com os fios.

[14]Hon vaggade honom till sömns och vävde sedan in hans sju flätor i varpen och pluggade fast dem i väggen. Men när hon ropade: »Filisteerna tar dig, Simson!« for han upp ur sömnen och ryckte loss både plugg och varp.

[15]Então ela lhe disse: “Como você pode dizer que me ama se não confia em mim? Esta é a terceira vez que você me fez de boba e não contou o segredo da sua grande força”.

[15]Då sade hon: »Hur kan du säga att du älskar mig, när du inte berättar allt för mig. Tre gånger har du lurat mig, och du har inte talat om för mig var du får din väldiga styrka ifrån.«

[16]Importunando-o o tempo todo, ela o cansava dia após dia, ficando ele a ponto de morrer.

[16]Dagarna i ända pinade hon honom med sitt tjat. Till sist blev han så trött på henne att han kunde dö,

[17]Por isso ele lhe contou o segredo: “Jamais se passou navalha em minha cabeça”, disse ele, “pois sou nazireu, desde o ventre materno. Se fosse rapado o cabelo da minha cabeça, a minha força se afastaria de mim, e eu ficaria tão fraco quanto qualquer outro homem”.

[17]och han berättade sin hemlighet: »Ingen rakkniv har någonsin vidrört mitt huvud, ty jag är en Guds nasir ända från moderlivet. Men om man rakar av mig håret, förlorar jag min styrka och blir lika svag som vem som helst.«

[18]Quando Dalila viu que Sansão lhe tinha contado todo o segredo, enviou esta mensagem aos líderes dos filisteus: “Subam mais esta vez, pois ele me contou todo o segredo”. Os líderes dos filisteus voltaram a ela levando a prata.

[18]Delila, som förstod att han hade berättat hela hemligheten, sände bud efter filisteernas hövdingar och sade: »Kom hit! Nu har Simson berättat sin hemlighet.« Hövdingarna kom, och pengarna hade de med sig.

[19]Fazendo-o dormir no seu colo, ela chamou um homem para cortar as sete tranças do cabelo dele, e assim começou a subjugá-lo. E a sua força o deixou.

[19]Delila vaggade Simson till sömns i sitt knä, sedan kallade hon in en man som skar av hans sju flätor. Så började Simsons förnedring. Han hade förlorat sin styrka.

[20]Então ela chamou: “Sansão, os filisteus o estão atacando!” Ele acordou do sono e pensou: “Sairei como antes e me livrarei”.

[20]När Delila ropade: »Filisteerna tar dig, Simson!« for han upp ur sömnen och tänkte: »Jag lyckas nog göra mig fri den

Mas não sabia que o Senhor o tinha deixado.

[21]Os filisteus o prenderam, furaram os seus olhos e o levaram para Gaza. Prenderam-no com algemas de bronze, e o puseram a girar um moinho na prisão.

[22]Mas, logo o cabelo da sua cabeça começou a crescer de novo.

A Morte de Sansão

[23]Os líderes dos filisteus se reuniram para oferecer um grande sacrifício a seu deus Dagom e para festejar. Comemorando sua vitória, diziam: "O nosso deus entregou o nosso inimigo Sansão em nossas mãos".

[24]Quando o povo o viu, louvou o seu deus: "O nosso deus nos entregou o nosso inimigo, o devastador da nossa terra, aquele que multiplicava os nossos mortos".

[25]Com o coração cheio de alegria, gritaram: "Tragam-nos Sansão para nos divertir!" E mandaram trazer Sansão da prisão, e ele os divertia. Quando o puseram entre as colunas,

[26]Sansão disse ao jovem que o guiava pela mão: "Ponha-me onde eu possa apalpar as colunas que sustentam o templo, para que eu me apoie nelas".

[27]Homens e mulheres lotavam o templo; todos os líderes dos filisteus estavam presentes e, no alto, na galeria, havia cerca de três mil homens e mulheres vendo Sansão, que os divertia.

[28]E Sansão orou ao Senhor: "Ó Soberano Senhor, lembra-te de mim! Ó

här gången också.« Han visste inte att Herren hade övergett honom.

[21]Filisteerna grep honom och stack ut ögonen på honom och förde honom sedan till Gaza. Han slogs i bojor och blev satt att mala på kvarnen i fängelset.

[22]Men hans hår som rakats av började växa ut igen.

Simsons hämnd och hans död

[23]Filisteernas hövdingar samlades för att fira en stor glädjefest och offra åt sin gud Dagon. Och de sjöng: »Vår gud har överlämnat vår fiende Simson i vår hand.«

[24]Och när folket fick se honom lovsjöng de sin gud: »Vår gud har överlämnat vår fiende i vår hand, han som förhärjade landet och dräpte en mängd av de våra.«

[25]De blev alltmer upprymda och sade: »Hämta hit Simson, så att vi kan roa oss med honom!« Han hämtades från fängelset, och de gjorde sig lustiga över honom. De hade ställt honom bland pelarna,

[26]och Simson bad pojken som ledde honom: »Ställ mig så att jag kan hålla i pelarna som bär upp huset och stödja mig mot dem.«

[27]Huset var fullt av män och kvinnor, alla filisteernas hövdingar var där, och på taket stod omkring 3.000 män och kvinnor som såg på när man roade sig med Simson.

[28]Då ropade Simson till Herren: »Herre, min Gud! Tänk på mig, o Gud, och ge mig

Deus, eu te suplico, dá-me forças, mais uma vez, e faze com que eu me vingue dos filisteus por causa dos meus dois olhos!”

[29]Então Sansão forçou as duas colunas centrais sobre as quais o templo se firmava. Apoiando-se nelas, tendo a mão direita numa coluna e a esquerda na outra,

[30]disse: “Que eu morra com os filisteus!” Em seguida, ele as empurrou com toda a força, e o templo desabou sobre os líderes e sobre todo o povo que ali estava. Assim, na sua morte, Sansão matou mais homens do que em toda a sua vida.

[31]Foram, então, os seus irmãos e toda a família do seu pai para buscá-lo. Trouxeram-no e o sepultaram entre Zorá e Estaol, no túmulo de Manoá, seu pai. Sansão liderou Israel durante vinte anos.

Juízes 17

Os Ídolos de Mica

[1]Havia um homem chamado Mica, dos montes de Efraim,

[2]que disse certa vez à sua mãe: “Os treze quilos de prata que foram roubados de você e pelos quais eu a ouvi pronunciar uma maldição, na verdade a prata está comigo; eu a peguei”. Disse-lhe sua mãe: “O Senhor o abençoe, meu filho!”

[3]Quando ele devolveu os treze quilos de prata à mãe, ela disse: “Consagro solenemente a minha prata ao Senhor para que o meu filho faça uma

styrkan tillbaka denna enda gång, så att jag i ett slag kan hämnas på filisteerna för mina båda ögon!«

[29]Han sökte stöd mot de båda mittpelarna som bar upp huset och tog spjärn med höger hand mot den ena och med vänster hand mot den andra

[30]och sade: »Må jag dö på samma gång som filisteerna!« Sedan tryckte han till med sådan kraft att huset störtade samman över hövdingarna och allt folket där inne. De han dödade vid sin egen död var fler än de han hade dödat medan han levde.

[31]Hans bröder och hela hans familj kom dit och hämtade honom. De förde honom till hans far Manoachs grav mellan Sora och Eshtaol. Där begravde de honom. Han hade varit domare i Israel i tjugo år.

Dom 17

Mikas gudabild och daniterna

[1]I Efraims bergsbygd bodde en man vid namn Mika.

[2]Han sade till sin mor: »De elvahundra siklarna silver som stals från dig — jag hörde själv när du uttalade förbannelsen — de pengarna har jag. Det var jag som tog dem, men nu lämnar jag tillbaka dem.« Hans mor svarade: »Må Herren välsigna dig, min son!«

[3]Han lämnade tillbaka de elvahundra siklarna till sin mor, och hon sade: »För min sons räkning helgar jag dessa pengar åt Herren och låter göra en snidad och gjuten gudabild.«

imagem esculpida e um ídolo de metal. Eu a devolvo a você”.

[4]Mas ele devolveu a prata à sua mãe, e ela separou dois quilos e quatrocentos gramas, e os deu a um ourives, que deles fez a imagem e o ídolo. E estes foram postos na casa de Mica.

[5]Ora, esse homem, Mica, possuía um santuário, fez um manto sacerdotal e alguns ídolos da família e pôs um dos seus filhos como seu sacerdote.

[6]Naquela época, não havia rei em Israel; cada um fazia o que lhe parecia certo.

[7]Um jovem levita de Belém de Judá, procedente do clã de Judá,

[8]saiu daquela cidade em busca de outro lugar para morar. Em sua viagem, chegou à casa de Mica, nos montes de Efraim.

[9]Mica lhe perguntou: “De onde você vem?” “Sou levita, de Belém de Judá”, respondeu ele. “Estou procurando um lugar para morar.”

[10]“Fique comigo”, disse-lhe Mica. “Seja meu pai e sacerdote, e eu darei a você cento e vinte gramas de prata por ano, roupas e comida.”

[11]O jovem levita concordou em ficar com Mica, e tornou-se como um dos seus filhos.

[12]Mica acolheu o levita, e o jovem se tornou seu sacerdote, e ficou morando em sua casa.

[4]Sedan han lämnat tillbaka silvret till sin mor tog hon 200 siklar och gav till en silversmed, som gjorde en snidad och gjuten gudabild. Den ställdes upp i Mikas hus.

[5]Denne Mika hade en helgedom. Han gjorde också en efod och husgudar och vigde en av sina söner till präst hos sig.

[6]På den tiden fanns ingen kung i Israel. Var och en gjorde vad han själv fann för gott.

[7]I Betlehem i Juda bodde en ung man som var levit och hade vistats där en tid.

[8]Han gav sig i väg från staden Betlehem i Juda för att hitta en plats där han kunde slå sig ner. Under sin vandring kom han till Mikas hus i Efraims bergsbygd.

[9]Mika frågade var han kom ifrån, och han svarade: »Jag är en levit från Betlehem i Juda och är på vandring för att hitta en plats där jag kan slå mig ner.«

[10]Mika sade: »Stanna här och var fader och präst hos mig. Du får tio siklar silver om året, och jag håller dig med kläder och mat.”

[11]Leviten bestämde sig för att stanna hos Mika, som behandlade den unge mannen som en av sina söner.

[12]Mika vigde leviten till präst hos sig, och den unge mannen blev kvar i hans hus.

[13]E Mica disse: “Agora sei que o Senhor me tratará com bondade, pois esse levita se tornou meu sacerdote”.

Juízes 18

A Tribo de Dã se Estabelece em Laís

[1]Naquela época, não havia rei em Israel, e a tribo de Dã estava procurando um local onde se estabelecer, pois ainda não tinha recebido herança entre as tribos de Israel.

[2]Então enviaram cinco guerreiros de Zorá e de Estaol para espionarem a terra e explorá-la. Esses homens representavam todos os clãs da tribo. Disseram-lhes: “Vão, explorem a terra”. Os homens chegaram aos montes de Efraim e foram à casa de Mica, onde passaram a noite.

[3]Quando estavam perto da casa de Mica, reconheceram a voz do jovem levita; aproximaram-se e lhe perguntaram: “Quem o trouxe para cá? O que você está fazendo neste lugar? Por que você está aqui?”

[4]O jovem lhes contou o que Mica fizera por ele, e disse: “Ele me contratou, e eu sou seu sacerdote”.

[5]Então eles lhe pediram: “Pergunte a Deus se a nossa viagem será bem-sucedida”.

[6]O sacerdote lhes respondeu: “Vão em paz. Sua viagem tem a aprovação do Senhor”.

[7]Os cinco homens partiram e chegaram a Laís, onde viram que o povo vivia em segurança, como os sidônios, despreocupado e tranquilo, e gozava

[13]Mika sade: »Nu vet jag att Herren är god mot mig. Jag har fått en levit som präst.«

Dom 18

[1]På den tiden fanns ingen kung i Israel. Det var på den tid då Dans stam letade efter ett område där de kunde bo. Än så länge hade inget område tillfallit dem bland Israels stammar.

[2]Daniterna sände ut fem män ur sin släkt, män ur de egna leden, tappra krigare från Sora och Eshtaol med uppgift att spionera i landet och utforska det. »Gå dit och utforska landet!« var den order de fått. De kom till Mikas hus i Efraims bergsbygd och övernattade där.

[3]När de var vid Mikas hus kände de igen den unge leviten på rösten. De gick fram till honom och frågade: »Vem har tagit dig hit? Varför är du här, vad gör du?«

[4]Han berättade att detta och detta hade Mika gjort för honom och att han hade anställt honom som sin präst.

[5]»Fråga Gud«, bad de honom då, »så att vi får veta om vi kommer att lyckas med vårt uppdrag.«

[6]Prästen svarade dem: »Ni kan lugnt gå, ert uppdrag har Herrens stöd.«

[7]De fem männen fortsatte sin färd och kom till Lajish. De såg att folket där levde i trygghet, som sidonierna. De hade det lugnt och tryggt och led inte brist på något

prosperidade, pois a sua terra não lhe deixava faltar nada. Viram também que o povo vivia longe dos sidônios e não tinha relações com nenhum outro povo.

[8]Quando voltaram a Zorá e a Estaol, seus irmãos lhes perguntaram: "O que descobriram?"

[9]Eles responderam: "Vamos atacá-los! Vimos que a terra é muito boa. Vocês vão ficar aí sem fazer nada? Não hesitem em ir apossar-se dela.

[10]Chegando lá, vocês encontrarão um povo despreocupado e uma terra espaçosa que Deus pôs nas mãos de vocês, terra onde não falta coisa alguma!"

[11]Então seiscentos homens da tribo de Dã partiram de Zorá e de Estaol, armados para a guerra.

[12]Na viagem armaram acampamento perto de Quiriate-Jearim, em Judá. É por isso que até hoje o local, a oeste de Quiriate-Jearim, é chamado Maané-Dã.

[13]Dali foram para os montes de Efraim e chegaram à casa de Mica.

[14]Os cinco homens que haviam espionado a terra de Laís disseram a seus irmãos: "Vocês sabiam que numa dessas casas há um manto sacerdotal, ídolos da família, uma imagem esculpida e um ídolo de metal? Agora vocês sabem o que devem fazer".

[15]Então eles se aproximaram e foram à casa do jovem levita, à casa de Mica, e o saudaram.

av livets goda. De bodde långt från sidonierna och hade inget med andra människor att skaffa.

[8]När männen kom tillbaka till Sora och Eshtaol frågade deras landsmän vad de hade att rapportera,

[9]och de sade: »Låt oss gå till anfall! Vi har sett landet, det är mycket rikt. Vad väntar ni på? Tveka inte att dra ut och erövra det.

[10]När ni kommer dit skall ni finna ett folk som lever i trygghet och ett land där det är gott om plats. Gud har gett det i ert våld. Det är en bygd som inte lider brist på något av livets goda.«

[11]Sexhundra beväpnade män av danitisk släkt bröt upp från Sora och Eshtaol.

[12]Under vägen slog de läger vid Kirjat-Jearim i Juda. Därför kallas denna plats än i dag för Dans läger. Den ligger bortom Kirjat-Jearim.

[13]Därifrån fortsatte de mot Efraims bergsbygd och kom fram till Mikas hus.

[14]De fem som varit och spionerat i landet sade till sina landsmän: »Vet ni, i de här husen finns efod och husgudar och en snidad och gjuten gudabild! Då förstår ni vad ni skall göra?«

[15]De gick dit och kom fram till den unge levitens hus, Mikas hus, och hälsade på honom.

[16]Os seiscentos homens de Dã, armados para a guerra, ficaram junto à porta.
[17]Os cinco homens que haviam espionado a terra entraram e apanharam a imagem, o manto sacerdotal, os ídolos da família e o ídolo de metal, enquanto o sacerdote e os seiscentos homens armados permaneciam à porta.
[18]Quando os homens entraram na casa de Mica e apanharam a imagem, o manto sacerdotal, os ídolos da família e o ídolo de metal, o sacerdote lhes perguntou: “Que é que vocês estão fazendo?”
[19]Eles lhe responderam: “Silêncio! Não diga nada. Venha conosco, e seja nosso pai e sacerdote. Não será melhor para você servir como sacerdote uma tribo e um clã de Israel do que apenas a família de um só homem?”
[20]Então o sacerdote se alegrou, apanhou o manto sacerdotal, os ídolos da família e a imagem esculpida e se juntou à tropa.
[21]Pondo os seus filhos, os seus animais e os seus bens na frente deles, partiram de volta.
[22]Quando já estavam a certa distância da casa, os homens que moravam perto de Mica foram convocados e alcançaram os homens de Dã.
[23]Como vinham gritando atrás deles, estes se voltaram e perguntaram a Mica: “Qual é o seu problema? Por que convocou os seus homens para lutar?”
[24]Ele respondeu: “Vocês estão levando embora os deuses que fiz e o meu

[16]De sexhundra beväpnade daniterna ställde sig vid ingången,
[17]medan de fem män som varit och spionerat i landet gick in och tog den snidade gudabilden, efoden, husgudarna och den gjutna gudabilden. Prästen stod vid ingången, han och de sexhundra beväpnade männen.
[18]De fem gick in i Mikas hus och tog den snidade gudabilden, efoden, husgudarna och den gjutna gudabilden. »Vad tar ni er till?« sade prästen.
[19]De svarade: »Tyst, inga invändningar! Följ med oss och bli vår fader och präst. Är det bättre att vara präst hos en enda man än att vara det åt en stam och släkt i Israel?«
[20]Prästen blev förtjust och tog efod, husgudar och gudabild och följde med folket.
[21]De fortsatte sin väg med kvinnor och barn, boskap och dyrbarheter längst fram.
[22]Daniterna hade redan hunnit ett gott stycke från Mikas hus när ett uppbåd av grannar till Mika kom ifatt dem.
[23]De ropade till daniterna, som vände sig om och sade till Mika: »Vad är det fråga om? Varför kommer du med ett sådant uppbåd?«
[24]Han svarade: »Ni tar gudarna jag låtit göra och prästen dessutom och ger er i

sacerdote. O que me sobrou? Como é que ainda podem perguntar: ‘Qual é o seu problema?’ ”

väg. Ingenting har jag kvar, och ni undrar vad det är fråga om!«

[25]Os homens de Dã responderam: “Não discuta conosco, senão alguns homens de temperamento violento o atacarão, e você e a sua família perderão a vida”.

[25]Daniterna sade: »Inte ett ord till! Männen här kan ta illa upp och ge sig på er, och då mister både du och de dina livet.«

[26]E assim os homens de Dã seguiram seu caminho. Vendo que eles eram fortes demais para ele, Mica virou-se e voltou para casa.

[26]Sedan gick de sin väg. Mika insåg att de var starkare än han och vände tillbaka hem.

[27]Os homens de Dã levaram o que Mica fizera e o seu sacerdote, e foram para Laís, lugar de um povo pacífico e despreocupado. Eles mataram todos ao fio da espada e queimaram a cidade.

[27]Så tog daniterna de föremål som Mika hade gjort och prästen dessutom. De kom fram till Lajish, till ett folk som hade det lugnt och tryggt. De högg ner folket och brände staden,

[28]Não houve quem os livrasse, pois viviam longe de Sidom e não tinham relações com nenhum outro povo. A cidade ficava num vale que se estende até Bete-Reobe. Os homens de Dã reconstruíram a cidade e se estabeleceram nela.

[28]och ingen kom till undsättning eftersom staden låg långt från Sidon och de inte hade något med andra människor att skaffa. Staden låg i dalen vid Bet-Rechov, och daniterna byggde upp den och slog sig ner där.

[29]Deram à cidade anteriormente chamada Laís o nome de Dã, em homenagem a seu antepassado Dã, filho de Israel.

[29]De kallade staden för Dan efter sin anfader Dan, som var son till Israel; tidigare hette staden Lajish.

[30]Eles levantaram para si o ídolo, e Jônatas, filho de Gérson, neto de Moisés, e os seus filhos foram sacerdotes da tribo de Dã até que o povo foi para o exílio.

[30]Daniterna satte upp gudabilden, och Jonatan, ättling till Moses son Gershom, och Jonatans efterkommande var präster i Dans stam ända tills folket blev förvisat.

[31]Ficaram com o ídolo feito por Mica durante todo o tempo em que o santuário de Deus esteve em Siló.

[31]De ställde alltså upp den gudabild som Mika hade gjort, och den stod kvar lika länge som Guds tempel fanns i Shilo.

Juízes 19

O Levita e a Morte da sua Concubina

Dom 19

Våldtäkten i Giva i Benjamin

[1]Naquela época, não havia rei em Israel. Aconteceu que um levita que vivia nos montes de Efraim, numa região afastada, tomou para si uma concubina, que era de Belém de Judá.

[2]Mas ela lhe foi infiel. Deixou-o e voltou para a casa do seu pai, em Belém de Judá. Quatro meses depois,

[3]seu marido foi convencê-la a voltar. Ele tinha levado o seu servo e dois jumentos. A mulher o levou para dentro da casa do seu pai, e quando seu pai o viu, alegrou-se.

[4]O sogro dele o convenceu a ficar ali; e ele permaneceu com eles três dias; todos comendo, bebendo e dormindo ali.

[5]No quarto dia, eles se levantaram cedo, e o levita se preparou para partir, mas o pai da moça disse ao genro: “Coma alguma coisa, e depois vocês poderão partir”.

[6]Os dois se assentaram para comer e beber juntos. Mas o pai da moça disse: “Eu peço a você que fique esta noite, e que se alegre”.

[7]E, quando o homem se levantou para partir, seu sogro o convenceu a ficar ainda aquela noite.

[8]Na manhã do quinto dia, quando ele se preparou para partir, o pai da moça disse: “Vamos comer! Espere até a tarde!” E os dois comeram juntos.

[9]Então, quando o homem, sua concubina e seu servo levantaram-se para partir, o pai da moça, disse outra vez: “Veja, o dia

[1]På den tid då ingen kung fanns i Israel hade en levit slagit sig ner långt uppe i Efraims bergsbygd. Han tog sig en kvinna från Betlehem i Juda som bihustru.

[2]Hon blev arg på honom, lämnade honom och flyttade hem till sin far i Betlehem i Juda. Där blev hon kvar i fyra månader.

[3]Då gav sig mannen i väg efter flickan för att övertala henne att komma tillbaka. Han hade en tjänare med sig och ett par åsnor. Flickan släppte in honom i sin fars hus, och när fadern såg honom gav han honom ett hjärtligt mottagande.

[4]Svärfadern, flickans far, fick honom att stanna, och han blev kvar i tre dagar. De åt och drack och sov över där.

[5]På morgonen den fjärde dagen gjorde sig mannen resklar, men flickans far sade till sin svärson: »Skall du inte ha en bit mat att styrka dig med, innan ni ger er i väg?«

[6]Så de båda slog sig ner och åt och drack tillsammans. »Varför inte stanna här över natten och ha lite trevligt?« föreslog flickans far.

[7]Mannen var resklar, men på sin svärfars enträgna bön stannade han en natt till.

[8]På morgonen den femte dagen var han klar att gå, men flickans far sade: »Styrk dig först med något och vänta till i eftermiddag.« Och de båda satte sig och åt.

[9]Mannen var resklar, liksom hans bihustru och tjänare, då hans svärfar, flickans far, sade: »Det är snart kväll, stanna här över

está quase acabando, é quase noite; passe a noite aqui. Fique e alegre-se. Amanhã de madrugada vocês poderão levantar-se e ir para casa”.

natten. Dagen lider mot sitt slut, stanna här över natten och ha lite trevligt. I morgon bitti kan ni ge er i väg, och sedan är du snart hemma.«

[10]Não desejando ficar outra noite, o homem partiu rumo a Jebus, isto é, Jerusalém, com dois jumentos selados e com a sua concubina.

[10]Men mannen ville inte stanna över natten utan bröt upp. Han kom till en plats i höjd med Jevus, dvs. Jerusalem. Han hade ett par sadlade åsnor med sig, och hans bihustru var med honom.

[11]Quando estavam perto de Jebus e já se findava o dia, o servo disse a seu senhor: “Venha. Vamos parar nesta cidade dos jebuseus e passar a noite aqui”.

[11]De befann sig nära Jevus, och det började bli sent. Då sade tjänaren till sin husbonde: »Låt oss stanna i jevuseerstaden här och övernatta.«

[12]O seu senhor respondeu: “Não. Não vamos entrar numa cidade estrangeira, cujo povo não é israelita. Iremos para Gibeá”.

[12]Men husbonden svarade: »Nej, vi skall inte stanna i en främmande stad, där folket inte är israeliter. Vi fortsätter till Giva.«

[13]E acrescentou: “Ande! Vamos tentar chegar a Gibeá ou a Ramá e passar a noite num desses lugares”.

[13]Han sade till sin tjänare: »Vi hinner fram till någon annan plats, vi kan stanna över natten i Giva eller Rama.«

[14]Então prosseguiram, e o sol se pôs quando se aproximavam de Gibeá de Benjamim.

[14]De fortsatte, och i solnedgången var de i närheten av Giva i Benjamin,

[15]Ali entraram para passar a noite. Foram sentar-se na praça da cidade. E ninguém os convidou para passarem a noite em sua casa.

[15]och de stannade där för att övernatta i Giva. När mannen kommit in i staden slog han sig ner på torget, men ingen erbjöd dem husrum för natten.

[16]Naquela noite, um homem idoso procedente dos montes de Efraim e que estava morando em Gibeá (os homens do lugar eram benjamitas), voltava de seu trabalho no campo.

[16]En gammal man var på väg hem om kvällen från arbetet ute på fälten. Han var från Efraims bergsbygd men hade slagit sig ner i Giva; folket där var benjaminiter.

[17]Quando viu o viajante na praça da cidade, o homem idoso perguntou: “Para onde você está indo? De onde vem?”

[17]Den gamle fick se den resande där på torget och frågade: »Vart skall du, och var kommer du ifrån?«

[18]Ele respondeu: “Estamos de viagem, indo de Belém de Judá para uma região afastada, nos montes de Efraim, onde moro. Fui a Belém de Judá, e agora estou indo ao santuário do Senhor. Mas aqui ninguém me recebeu em casa.

[19]Temos palha e forragem para os nossos jumentos, e para nós mesmos, que somos seus servos, temos pão e vinho, para mim, para a sua serva e para o jovem que está conosco. Não temos falta de nada”.

[20]“Você é bem-vindo em minha casa”, disse o homem idoso. “Vou atendê-lo no que você precisar. Não passe a noite na praça.”

[21]E os levou para a sua casa e alimentou os jumentos. Depois de lavarem os pés, comeram e beberam alguma coisa.

[22]Quando estavam entretidos, alguns vadios da cidade cercaram a casa. Esmurrando a porta, gritaram para o homem idoso, dono da casa: “Traga para fora o homem que entrou em sua casa para que tenhamos relações com ele!”

[23]O dono da casa saiu e lhes disse: “Não sejam tão perversos, meus amigos. Já que esse homem é meu hóspede, não cometam essa loucura.

[24]Vejam, aqui está minha filha virgem e a concubina do meu hóspede. Eu as trarei para vocês, e vocês poderão usá-las e fazer com elas o que quiserem. Mas, nada façam com esse homem, não cometam tal loucura!”

[18]Mannen svarade: »Vi är på väg från Betlehem i Juda och skall långt upp i Efraims bergsbygd. Jag bor där men har varit på resa ända till Betlehem i Juda. Nu är jag på hemväg, men ingen vill ge mig husrum.

[19]Jag har halm och foder till åsnorna, herre, och bröd och vin åt mig och min kvinna och min tjänare. Vi har själva allt vi behöver.« —

[20]»Du är välkommen«, sade den gamle, »låt mig stå för allt du behöver. Här på torget får du i alla fall inte stanna över natten.«

[21]Han tog honom med sig hem och fodrade åsnorna. Och de tvättade fötterna, och de åt och drack.

[22]Bäst de satt där i godan ro omringades huset av männen i staden, en samling skurkar. De bultade på dörren och ropade till den gamle som ägde huset: »Skicka ut mannen du har i ditt hus, vi skall ligga med honom.”

[23]Värden gick ut till dem och sade: »Bröder, jag ber er, gör inte något så ont. Den här mannen är gäst i mitt hus. Ni får inte begå ett sådant nidingsdåd.

[24]Men här finns min dotter, som är orörd, och hans bihustru. Låt mig skicka ut dem, så kan ni utsätta dem för vad ni vill. Men mot den här mannen får ni inte begå ett sådant nidingsdåd.«

[25]Mas os homens não quiseram ouvi-lo. Então o levita mandou a sua concubina para fora, e eles a violentaram e abusaram dela a noite toda. Ao alvorecer a deixaram.

[25]Männen vägrade att lyssna på honom. Hans gäst tog då sin bihustru och skickade ut henne till dem. Och de låg alla med henne, och de våldtog henne hela natten ända till morgonen. Först i gryningen lät de henne gå.

[26]Ao romper do dia a mulher voltou para a casa onde o seu senhor estava hospedado, caiu junto à porta e ali ficou até o dia clarear.

[26]Fram på morgonen kom kvinnan tillbaka. Hon föll ihop vid dörren till den gamles hus, där hennes man befann sig. Där blev hon liggande tills det var ljust.

[27]Quando o seu senhor se levantou de manhã, abriu a porta da casa e saiu para prosseguir viagem, lá estava a sua concubina, caída à entrada da casa, com as mãos na soleira da porta.

[27]På morgonen steg hennes man upp, öppnade dörren och gick ut för att fortsätta resan. Då fick han se sin bihustru ligga vid dörren med händerna på tröskeln.

[28]Ele lhe disse: “Levante-se, vamos!” Não houve resposta. Então o homem a pôs em seu jumento e foi para casa.

[28]»Res dig upp, vi skall ge oss i väg«, sade han. Men han fick inget svar. Han lyfte upp henne på åsnan och begav sig hemåt.

[29]Quando chegou, apanhou uma faca e cortou o corpo da sua concubina em doze partes, e as enviou a todas as regiões de Israel.

[29]När mannen kom hem hämtade han en kniv och tog sin bihustrus kropp och styckade den i tolv delar, som han sände ut till hela Israel.

[30]Todos os que viram isso disseram: “Nunca se viu nem se fez uma coisa dessas desde o dia em que os israelitas saíram do Egito. Pensem! Reflitam! Digam o que se deve fazer!”

[30]Männen han sände i väg skulle säga till alla i Israel: »Har något liknande skett alltsedan Israel drog ut ur Egypten och fram till i dag? Begrunda detta, håll rådslag och säg er mening!«

Juízes 20

A Guerra entre os Israelitas e os Benjamitas

[1]Então todos os israelitas, de Dã a Berseba, e de Gileade, saíram como um só homem e se reuniram em assembleia perante o Senhor, em Mispá.

Dom 20

Kriget mot Benjamin

[1]Alla israeliter, från Dan till Beer Sheva och från Gilead, drog ut, och menigheten samlades mangrant inför Herren i Mispa.

[2]Os líderes de todo o povo das tribos de Israel tomaram seus lugares na assembleia do povo de Deus, quatrocentos mil soldados armados de espada.

[2]Hövdingarna för folket, alla Israels stammar, infann sig när Guds folk kom samman, 400.000 väpnade män till fots.

[3](Os benjamitas souberam que os israelitas haviam subido a Mispá.) Os israelitas perguntaram: “Como aconteceu essa perversidade?”

[3]Benjaminiterna fick höra att israeliterna dragit upp till Mispa. Israeliterna sade: »Berätta hur detta illdåd gick till!«

[4]Então o levita, marido da mulher assassinada, disse: “Eu e a minha concubina chegamos a Gibeá de Benjamim para passar a noite.

[4]Leviten, mannen till den dödade kvinnan, sade: »Jag kom till Giva i Benjamin med min bihustru för att stanna där över natten.

[5]Durante a noite os homens de Gibeá vieram para atacar-me e cercaram a casa, com a intenção de matar-me. Então violentaram minha concubina, e ela morreu.

[5]På natten angrep Givas invånare mig och omringade huset. Mig tänkte de döda, och min bihustru våldtog de, så att hon dog.

[6]Peguei minha concubina, cortei-a em pedaços e enviei um pedaço a cada região da herança de Israel, pois eles cometeram essa perversidade e esse ato vergonhoso em Israel.

[6]Då tog jag min bihustru och styckade henne och sände ut delarna till hela Israels område, eftersom ett så avskyvärt nidingsdåd hade begåtts i Israel.

[7]Agora, todos vocês, israelitas, manifestem-se e deem o seu veredicto”.

[7]Israeliter, nu är ni alla samlade här. Håll rådslag om saken.«

[8]Todo o povo se levantou como se fosse um só homem, dizendo: “Nenhum de nós irá para casa. Nenhum de nós voltará para o seu lar.

[8]Folket reste sig som en man och sade: »Ingen av oss går tillbaka! Ingen vänder hem igen!

[9]Mas é isto que faremos agora contra Gibeá: separaremos, por sorteio, de todas as tribos de Israel,

[9]Med Giva skall vi göra så Vi går till anfall, men först drar vi lott.

[10]de cada cem homens dez, de cada mil homens cem, de cada dez mil homens mil, para conseguirem provisões para o exército poder chegar a Gibeá de

[10]I alla Israels stammar tar vi ut tio man av hundra, hundra av tusen, tusen av tio tusen. De skall skaffa proviant åt hären när den kommer för att ge folket i Giva i

Benjamim e dar a eles o que merecem por esse ato vergonhoso cometido em Israel".

[11]E todos os israelitas se ajuntaram e se uniram como um só homem contra a cidade.

[12]As tribos de Israel enviaram homens a toda a tribo de Benjamim, dizendo: "O que vocês dizem dessa maldade terrível que foi cometida no meio de vocês?

[13]Agora, entreguem esses canalhas de Gibeá, para que os matemos e eliminemos esse mal de Israel". Mas os benjamitas não quiseram ouvir seus irmãos israelitas.

[14]Vindos de suas cidades, reuniram-se em Gibeá para lutar contra os israelitas.

[15]Naquele dia, os benjamitas mobilizaram vinte e seis mil homens armados de espada que vieram das suas cidades, além dos setecentos melhores soldados que viviam em Gibeá.

[16]Dentre todos esses soldados havia setecentos canhotos, muito hábeis, e cada um deles podia atirar com a funda uma pedra num cabelo sem errar.

[17]Israel, sem os de Benjamim, convocou quatrocentos mil homens armados de espada, todos eles homens de guerra.

[18]Os israelitas subiram a Betel e consultaram a Deus. "Quem de nós irá lutar primeiro contra os benjamitas?", perguntaram. O Senhor respondeu: "Judá irá primeiro".

[19]Na manhã seguinte, os israelitas se levantaram e armaram acampamento perto de Gibeá.

Benjamin vedergällning för det nidingsdåd de begått i Israel.«

[11]Och som en man slöt sig alla israeliter samman och gick mot staden, i förbund med varandra.

[12]Israels stammar sände ut folk till hela Benjamins stam för att säga: »Det är en ogärning, det som har skett hos er.

[13]Lämna ut skurkarna i Giva, så att vi får döda dem och utrota det onda ur Israel.« Men benjaminiterna vägrade lyssna till sina israelitiska bröder.

[14]De samlades i Giva från övriga städer för att dra ut i strid mot israeliterna.

[15]Den dagen kunde Benjamins städer mönstra 26.000 väpnade män. Därtill kom de som bodde i Giva,

[16]700 vänsterhänta elitsoldater, som alla kunde träffa ett hårstrå med stenen från sin slunga.

[17]Hos israeliterna mönstrades, benjaminiterna undantagna, 400.000 väpnade män, alla erfarna krigare.

[18]De bröt nu upp och begav sig till Betel, där de frågade Gud: »Vem av oss skall först dra ut mot benjaminiterna och kämpa mot dem?« Herren svarade: »Juda skall göra det.«

[19]På morgonen bröt israeliterna upp och slog läger vid Giva.

[20]Os homens de Israel saíram para lutar contra os benjamitas e tomaram posição de combate contra eles em Gibeá.

[21]Os benjamitas saíram de Gibeá e, naquele dia, mataram vinte e dois mil israelitas no campo de batalha.

[22]Mas os homens de Israel procuraram animar-se uns aos outros e novamente ocuparam as mesmas posições do primeiro dia.

[23]Os israelitas subiram, choraram perante o Senhor até a tarde e consultaram o Senhor: “Devemos atacar de novo os nossos irmãos benjamitas?” O Senhor respondeu: “Vocês devem atacar”.

[24]Então os israelitas avançaram contra os benjamitas no segundo dia.

[25]Dessa vez, quando os benjamitas saíram de Gibeá para enfrentá-los, derrubaram outros dezoito mil israelitas, todos eles armados de espada.

[26]Então todos os israelitas subiram a Betel, e ali se assentaram, chorando perante o Senhor. Naquele dia, jejuaram até a tarde e apresentaram holocaustos e ofertas de comunhão ao Senhor.

[27]E os israelitas consultaram ao Senhor. (Naqueles dias, a arca da aliança estava ali,

[28]e Fineias, filho de Eleazar, filho de Arão, ministrava perante ela.) Perguntaram: “Sairemos de novo ou não, para lutar

[20]De drog ut för att kämpa mot benjaminiterna och ställde upp sig till strid mot dem utanför Giva.

[21]Från staden ryckte benjaminiterna ut och nedgjorde den dagen 22.000 israeliter.

[23]Israeliterna begav sig till Betel, där de klagade inför Herren ända till kvällen. De frågade Herren: »Skall vi ännu en gång inlåta oss i strid med vår broder Benjamin?« Och Herren svarade: »Dra ut mot honom!«

[22]Då repade den israelitiska hären mod och ställde upp sig till strid på samma ställe som första dagen.

[24]När israeliterna nästa dag mötte benjaminiterna

[25]ryckte benjaminiterna även denna gång ut från Giva och nedgjorde ytterligare 18.000 israeliter, alla väpnade män.

[26]Alla israeliter, hela hären, begav sig till Betel, där de satt inför Herren och klagade. Den dagen fastade de ända till kvällen, och de offrade brännoffer och gemenskapsoffer åt Herren,

[27]och de rådfrågade Herren. På den tiden stod Guds förbundsark där,

[28]och Pinechas, som var son till Elasar, Arons son, gjorde tjänst inför Herren. De frågade: »Skall vi ännu en gång anfalla vår

contra os nossos irmãos benjamitas?" O Senhor respondeu: "Vão, pois amanhã eu os entregarei nas suas mãos".

29Então os israelitas armaram uma emboscada em torno de Gibeá.

30Avançaram contra os benjamitas no terceiro dia e tomaram posição contra Gibeá, como tinham feito antes.

31Os benjamitas saíram para enfrentá-los e foram atraídos para longe da cidade. Começaram a ferir alguns dos israelitas como tinham feito antes, e uns trinta homens foram mortos em campo aberto e nas estradas, uma que vai para Betel e a outra que vai para Gibeá.

32Enquanto os benjamitas diziam: "Nós os derrotamos como antes", os israelitas diziam: "Vamos retirar-nos e atraí-los para longe da cidade, para as estradas".

33Todos os homens de Israel saíram dos seus lugares e ocuparam posições em Baal-Tamar, e a emboscada israelita atacou da sua posição a oeste de Gibeá.

34Então dez mil dos melhores soldados de Israel iniciaram um ataque frontal contra Gibeá. O combate foi duro, e os benjamitas não perceberam que a desgraça estava próxima deles.

35O Senhor derrotou Benjamim perante Israel, e naquele dia os israelitas feriram vinte e cinco mil e cem benjamitas, todos armados de espada.

36Então os benjamitas viram que estavam derrotados. Os israelitas bateram em retirada diante de Benjamim, pois

broder Benjamin, eller skall vi låta bli?« Herren svarade: »Dra ut! I morgon ger jag honom i ert våld.«

29Israeliterna lade folk i bakhåll runt Giva,

30och den tredje dagen drog de ut mot benjaminiterna. Liksom de tidigare gångerna ställde de upp sig utanför Giva.

31Benjaminiterna ryckte ut mot hären men lockades att dra sig bort från staden. Liksom tidigare högg de till en början ner en del av hären på vägarna som löpte över fälten, den ena till Betel och den andra till Givon. Ett trettiotal israeliter stupade.

32Benjaminiterna sade: »Vi har slagit dem den här gången också.« Men israeliterna sade: »Låt oss fly, så att vi lockar dem bort från staden och ut på vägarna.«

33Och israeliterna drog sig tillbaka och ställde upp sig i Baal Tamar, medan de som låg i bakhåll strömmade fram ur sina gömställen väster om Giva.

34Det var 10.000 elitsoldater från hela Israel som ryckte fram mot Giva, och striden blev hård. Benjaminiterna förstod inte att olyckan var över dem.

35Herren lät Benjamin lida nederlag mot Israel, och denna dag nedgjorde israeliterna 25.100 benjaminiter, alla väpnade män.

36Då insåg benjaminiterna att de var slagna. Israeliterna vek undan för

confiavam na emboscada que tinham preparado perto de Gibeá.

Benjamin, eftersom de litade på sitt bakhåll vid Giva.

37Os da emboscada avançaram repentinamente para dentro de Gibeá, espalharam-se e mataram todos os habitantes da cidade à espada.

37De som legat i bakhåll gjorde en snabb attack mot Giva, de föll in i staden och högg ner folket.

38Os israelitas tinham combinado com os da emboscada que estes fariam subir da cidade uma grande nuvem de fumaça,

38Israeliterna hade kommit överens med bakhållsstyrkan att den skulle låta rök stiga upp från staden som en signal.

39e então os israelitas voltariam a combater. Os benjamitas tinham começado a ferir os israelitas, matando cerca de trinta deles, e disseram: “Nós os derrotamos como na primeira batalha”.

39När israeliterna gjorde helt om i striden högg benjaminiterna till en början ner ett trettiotal av dem. »Vi har slagit dem nu som i den förra striden«, sade de.

40Mas, quando a coluna de fumaça começou a se levantar da cidade, os benjamitas se viraram e viram a fumaça subindo ao céu.

40Men signalen, en rökpelare, började höja sig över staden, och när benjaminiterna vände sig om såg de hela staden stå i lågor.

41Então os israelitas se voltaram contra eles, e os homens de Benjamim ficaram apavorados, pois perceberam que a sua desgraça havia chegado.

41Nu gjorde israeliterna helt om igen, och benjaminiterna greps av skräck, de förstod att olyckan kommit över dem.

42Assim, fugiram da presença dos israelitas tomando o caminho do deserto, mas não conseguiram escapar do combate. E os homens de Israel que saíram das cidades os mataram ali.

42De tog till flykten för israeliterna i riktning mot öknen. Men de undkom ändå inte striden, för nu var männen som varit i staden där och nedgjorde dem.

43Cercaram os benjamitas e os perseguiram, e facilmente os alcançaram nas proximidades de Gibeá, no lado leste.

43De krossade benjaminiterna. De förföljde dem utan uppehåll och hann upp dem vid en punkt öster om Giva.

44Dezoito mil benjamitas morreram, todos eles soldados valentes.

44Av benjaminiterna stupade 18.000 man, alla tappra krigare.

45Quando se viraram e fugiram rumo ao deserto, para a rocha de Rimom, os israelitas abateram cinco mil homens ao

45De hade vänt om och flytt ut i öknen mot Rimmonklippan. På vägarna fick israeliterna en efterskörd på 5.000 man.

longo das estradas. Até Gidom eles pressionaram os benjamitas e mataram mais de dois mil homens.

De förföljde dem ända till Gidom, där de slog 2.000 man till.

[46]Naquele dia, vinte e cinco mil benjamitas que portavam espada morreram, todos eles soldados valentes.

[46]Av benjaminiterna stupade denna dag 25.000 väpnade män, alla tappra krigare.

[47]Seiscentos homens, porém, viraram as costas e fugiram para o deserto, para a rocha de Rimom, onde ficaram durante quatro meses.

[47]Men 600 man som flytt ut i öknen till Rimmonklippan blev kvar där i fyra månader.

[48]Os israelitas voltaram a Benjamim e passaram todas as cidades à espada, matando inclusive os animais e tudo o que encontraram nelas. E incendiaram todas as cidades por onde passaram.

[48]Israeliterna vände sig nu mot folket i Benjamin. De högg ner allt som kom i deras väg, folket i städerna och boskapen. Och de brände alla städer de kom till.

Juízes 21

Mulheres para os Benjamitas

[1]Os homens de Israel tinham feito este juramento em Mispá: “Nenhum de nós dará sua filha em casamento a um benjamita”.

[2]O povo foi a Betel, onde esteve sentado perante Deus até a tarde, chorando alto e amargamente.

[3]“Ó Senhor Deus de Israel”, lamentaram, “por que aconteceu isso em Israel? Por que teria que faltar hoje uma tribo em Israel?”

[4]Na manhã do dia seguinte, o povo se levantou cedo, construiu um altar e apresentou holocaustos e ofertas de comunhão.

[5]Os israelitas perguntaram: “Quem dentre todas as tribos de Israel deixou de vir à assembleia perante o Senhor?” Pois tinham feito um juramento solene de que

Dom 21

Benjamins stam återupprättas

[1]I Mispa hade israeliterna svurit denna ed: »Ingen av oss skall ge sin dotter som hustru åt en benjaminit.«

[2]Nu kom folket till Betel och satt där inför Gud ända till kvällen, under högljudd gråt och klagan.

[3]»Herre, Israels Gud«, ropade de. »Varför har detta skett i Israel, varför saknar Israel i dag en stam?«

[4]Tidigt nästa morgon byggde folket ett altare och offrade brännoffer och gemenskapsoffer.

[5]Israeliterna frågade: »Är det några från Israels alla stammar som inte infunnit sig, när vi nu har församlats inför Herren?« De hade nämligen svurit en dyr ed att den

qualquer que deixasse de se reunir perante o Senhor em Mispá seria morto.

6Os israelitas prantearam pelos seus irmãos benjamitas. “Hoje uma tribo foi eliminada de Israel”, diziam.

7“Como poderemos conseguir mulheres para os sobreviventes, visto que juramos pelo Senhor não lhes dar em casamento nenhuma de nossas filhas?”

8Então perguntaram: “Qual das tribos de Israel deixou de reunir-se perante o Senhor em Mispá?” Descobriu-se então que ninguém de Jabes-Gileade tinha vindo ao acampamento para a assembleia.

9Quando contaram o povo, verificaram que ninguém do povo de Jabes-Gileade estava ali.

10Então a comunidade enviou doze mil homens de guerra com instruções para irem a Jabes-Gileade e matarem à espada todos os que viviam lá, inclusive mulheres e crianças.

11“É isto o que vocês deverão fazer”, disseram, “matem todos os homens e todas as mulheres que não forem virgens.”

12No meio de todo o povo que vivia em Jabes-Gileade encontraram quatrocentas moças virgens e as levaram para o acampamento de Siló, em Canaã.

13Depois a comunidade toda enviou uma oferta de comunhão aos benjamitas que estavam na rocha de Rimom.

14Os benjamitas voltaram naquela ocasião e receberam as mulheres de Jabes-Gileade

som inte infann sig inför Herren i Mispa skulle straffas med döden.

6Israeliterna kände medlidande med sin broder Benjamin, och de sade: »I dag har en stam huggits bort från Israel.

7Hur skall vi göra för att skaffa hustrur åt dem som är kvar? Vi har ju med ed lovat Herren att inte ge någon av våra döttrar som hustru åt dem.«

8De frågade: »Är det några från Israels stammar som inte har infunnit sig inför Herren i Mispa?« Det visade sig då att ingen från Javesh i Gilead hade kommit till lägret för att delta i församlingen.

9Man höll mönstring bland folket, men ingen av invånarna i Javesh i Gilead var där.

10Menigheten sände då ut 12.000 krigare med denna order: »Gå till Javesh i Gilead och hugg ner invånarna där, även kvinnor och barn.

11Detta är vad ni skall göra: alla män och alla de kvinnor som har haft samlag med en man skall ni viga åt förintelse.«

12Bland invånarna i Javesh i Gilead fann de 400 orörda unga flickor, som ännu inte haft samlag med någon man. Dem förde de till lägret i Shilo i Kanaan.

13Därefter skickade menigheten förhandlare till benjaminiterna vid Rimmonklippan och erbjöd dem fred.

14Benjaminiterna återvände då, och man gav dem de kvinnor från Javesh i Gilead

que tinham sido poupadas. Mas não havia mulheres suficientes para todos eles.

15O povo pranteou Benjamim, pois o Senhor tinha aberto uma lacuna nas tribos de Israel.

16E os líderes da comunidade disseram: “Mortas as mulheres de Benjamim, como conseguiremos mulheres para os homens que restaram?

17Os benjamitas sobreviventes precisam ter herdeiros, para que uma tribo de Israel não seja destruída.

18Não podemos dar-lhes nossas filhas em casamento, pois nós, israelitas, fizemos este juramento: Maldito seja todo aquele que der mulher a um benjamita.

19Há, porém, a festa anual do Senhor em Siló, ao norte de Betel, a leste da estrada que vai de Betel a Siquém, e ao sul de Lebona”.

20Então mandaram para lá os benjamitas, dizendo: “Vão, escondam-se nas vinhas

21e fiquem observando. Quando as moças de Siló forem para as danças, saiam correndo das vinhas e cada um de vocês apodere-se de uma das moças de Siló e vá para a terra de Benjamim.

22Quando os pais ou irmãos delas se queixarem a nós, diremos: Tenham misericórdia deles, pois não conseguimos mulheres para eles durante a guerra, e vocês são inocentes, visto que não lhes deram suas filhas”.

som man låtit leva. Men det fanns inte tillräckligt många.

15Folket kände medlidande med benjaminiterna för den lucka Herren hade skapat bland Israels stammar.

16Menighetens äldste sade: »Hur skall vi kunna skaffa hustrur åt dem som är kvar? Alla kvinnor i Benjamin är ju utrotade.«

17De fortsatte: »En rest av Benjamin måste räddas, en hel stam får inte utplånas ur Israel.

18Men vi israeliter kan inte själva ge dem några av våra döttrar som hustrur, eftersom vi svurit en ed: Förbannad den som ger en kvinna till någon från Benjamins stam.«

19Och de sade: »Varje år firas ju Herrens högtid i Shilo.« Shilo ligger norr om Betel, öster om vägen från Betel till Shekem och söder om Levona.

20Och de sade åt benjaminiterna hur de skulle göra: »Lägg er på lur i vingårdarna.

21Passa på när flickorna från Shilo kommer ut för att dansa. Då skall ni rusa fram och röva till er var sin hustru bland flickorna från Shilo och sedan återvända hem till Benjamin.

22Om deras fäder eller bröder kommer och ställer oss till svars, säger vi: Ha medlidande med dem. Alla kunde inte få tag på en hustru i kriget. Och ni kunde inte själva ge era döttrar till dem, då hade ni ju dragit skuld över er.«

[23]Foi o que os benjamitas fizeram. Quando as moças estavam dançando, cada homem tomou uma para fazer dela sua mulher. Depois voltaram para a sua herança, reconstruíram as cidades e se estabeleceram nelas.

[24]Na mesma ocasião os israelitas saíram daquele local e voltaram para as suas tribos e para os seus clãs, cada um para a sua própria herança.

[25]Naquela época, não havia rei em Israel; cada um fazia o que lhe parecia certo.

[23]Benjaminiterna gjorde så. De tog var sin av de dansande flickorna och rövade med sig dem. Sedan återvände de hem till sitt eget område, och där byggde de upp städerna och slog sig ner i dem.

[24]Israeliterna bröt upp, stam för stam och släkt för släkt, och begav sig därifrån, var och en till sitt område.

[25]På den tiden fanns ingen kung i Israel. Var och en gjorde vad han själv fann för gott.

O livro de Rute

Rute 1

Noemi e Rute

[1] Nos dias em que julgavam os juízes, houve fome na terra; e um homem de Belém de Judá saiu a habitar na terra de Moabe, com sua mulher e seus dois filhos.

[2] Este homem se chamava Elimeleque, e sua mulher, Noemi; os filhos se chamavam Malom e Quiliom, efrateus, de Belém de Judá; vieram à terra de Moabe e ficaram ali.

[3] Morreu Elimeleque, marido de Noemi; e ficou ela com seus dois filhos,

[4] os quais casaram com mulheres moabitas; era o nome de uma Orfa, e o nome da outra, Rute; e ficaram ali quase dez anos.

[5] Morreram também ambos, Malom e Quiliom, ficando, assim, a mulher desamparada de seus dois filhos e de seu marido.

[6] Então, se dispôs ela com as suas noras e voltou da terra de Moabe, porquanto, nesta, ouviu que o SENHOR se lembrara do seu povo, dando-lhe pão.

[7] Saiu, pois, ela com suas duas noras do lugar onde estivera; e, indo elas caminhando, de volta para a terra de Judá,

[8] disse-lhes Noemi: Ide, voltai cada uma à casa de sua mãe; e o SENHOR use

Rut

Rut 1

Noomi och hennes svärdotter Rut

[1]På den tid då Israel styrdes av domare blev det en gång hungersnöd i landet. En man från Betlehem i Juda utvandrade då med sin hustru och sina två söner till Moab för att bo där en tid.

[2]Han hette Elimelek, hans hustru hette Noomi och hans båda söner Machlon och Kiljon; de var efratiter från Betlehem i Juda. De kom nu till Moab och stannade där.

[3]Men Elimelek, Noomis make, dog, och hon blev lämnad ensam med sina två söner.

[4]Dessa tog sig moabitiska hustrur; den ena hette Orpa, den andra Rut. När de hade levt där i ett tiotal år

[5]dog också Machlon och Kiljon, så att Noomi stod helt ensam, utan söner och utan man.

[6]Då bröt hon upp tillsammans med sina svärdöttrar för att vända hem från Moab. Där hade hon nämligen fått höra att Herren hade tagit sig an sitt folk och gett det bröd.

[7]Hon lämnade den plats där hon hade bott, och hennes två svärdöttrar följde henne. Men medan de var på väg mot Juda

[8]sade Noomi till sina sonhustrur: »Vänd nu hem till era mödrar, båda två. Må Herren

convosco de benevolência, como vós usastes com os que morreram e comigo.

9 O SENHOR vos dê que sejais felizes, cada uma em casa de seu marido. E beijou-as. Elas, porém, choraram em alta voz

10 e lhe disseram: Não! Iremos contigo ao teu povo.

11 Porém Noemi disse: Voltai, minhas filhas! Por que iríeis comigo? Tenho eu ainda no ventre filhos, para que vos sejam por maridos?

12 Tornai, filhas minhas! Ide-vos embora, porque sou velha demais para ter marido. Ainda quando eu dissesse: tenho esperança ou ainda que esta noite tivesse marido e houvesse filhos,

13 esperá-los-íeis até que viessem a ser grandes? Abster-vos-íeis de tomardes marido? Não, filhas minhas! Porque, por vossa causa, a mim me amarga o ter o SENHOR descarregado contra mim a sua mão.

14 Então, de novo, choraram em voz alta; Orfa, com um beijo, se despediu de sua sogra, porém Rute se apegou a ela.

15 Disse Noemi: Eis que tua cunhada voltou ao seu povo e aos seus deuses; também tu, volta após a tua cunhada.

16 Disse, porém, Rute: Não me instes para que te deixe e me obrigue a não seguir-te; porque, aonde quer que fores, irei eu e, onde quer que pousares, ali pousarei eu; o teu povo é o meu povo, o teu Deus é o meu Deus.

visa trofasthet mot er, liksom ni har gjort mot våra döda och mot mig.

9Må han ge er båda ett liv i trygghet med hem och make.« Sedan kysste hon dem till avsked, men de började gråta högljutt

10och sade: »Nej, vi följer med dig tillbaka till ditt folk!«

11Men Noomi svarade: »Vänd tillbaka, mina döttrar! Varför skulle ni följa mig? Jag föder aldrig mer söner som kan bli män åt er.

12Gå tillbaka! Jag är för gammal för att gifta om mig. Om jag trodde att jag ännu kunde hoppas och redan i natt gav mig åt en man och rent av födde söner,

13skulle ni då vänta på dem tills de var vuxna? Skulle ni för deras skull stänga er inne, utan någon man? Nej, mina döttrar! Min lott är mycket bittrare än er: Herrens hand har slagit mig.«

14Då började de gråta igen, och Orpa kysste sin svärmor till avsked, men Rut kunde inte skiljas från henne.

15Noomi sade: »Du ser att din svägerska vänder tillbaka till sitt folk och till sin gud. Följ med henne tillbaka.«

16Men Rut svarade: »Tvinga mig inte att överge dig och vända tillbaka. Dit du går, går också jag, och där du stannar, stannar jag. Ditt folk är mitt folk, och din Gud är min Gud.

[17] Onde quer que morreres, morrerei eu e aí serei sepultada; faça-me o SENHOR o que bem lhe aprouver, se outra coisa que não seja a morte me separar de ti.

[17]Där du dör, vill jag dö, och där vill jag bli begraven. Herren må göra mig vad som helst — endast döden skall skilja oss åt.«

[18] Vendo, pois, Noemi que de todo estava resolvida a acompanhá-la, deixou de insistir com ela.

[18]Då Noomi såg att Rut var fast besluten att följa henne talade hon inte mer om saken.

[19] Então, ambas se foram, até que chegaram a Belém; sucedeu que, ao chegarem ali, toda a cidade se comoveu por causa delas, e as mulheres diziam: Não é esta Noemi?

[19]Så gick de båda tillsammans ända till Betlehem. När de kom fram blev det stor uppståndelse i staden. »Det är ju Noomi«, ropade kvinnorna.

[20] Porém ela lhes dizia: Não me chameis Noemi; chamai-me Mara, porque grande amargura me tem dado o Todo-Poderoso.

[20]»Kalla mig inte Noomi, den ljuva«, sade hon, »kalla mig Mara, den bittra, ty den Väldige har gjort livet bittert för mig!

[21] Ditosa eu parti, porém o SENHOR me fez voltar pobre; por que, pois, me chamareis Noemi, visto que o SENHOR se manifestou contra mim e o Todo-Poderoso me tem afligido?

[21]Rik drog jag bort, men tomhänt har Herren låtit mig komma tillbaka. Varför kallar ni mig Noomi, då Herren har vittnat mot mig, då den Väldige har dömt mig så hårt?«

[22] Assim, voltou Noemi da terra de Moabe, com Rute, sua nora, a moabita; e chegaram a Belém no princípio da sega da cevada.

[22]Så gick det till när Noomi återvände tillsammans med sin moabitiska svärdotter Rut, som hade lämnat sitt land. Och de kom till Betlehem just då kornskörden började.

Rute 2

Rute vai rebuscar espigas

[1] Tinha Noemi um parente de seu marido, senhor de muitos bens, da família de Elimeleque, o qual se chamava Boaz.

[2] Rute, a moabita, disse a Noemi: Deixa-me ir ao campo, e apanharei espigas atrás daquele que mo favorecer. Ela lhe disse: Vai, minha filha!

Rut 2

Rut på Boas åker

[1]Noomi hade en anförvant på sin makes sida, en förmögen och betydande man av samma släkt som Elimelek. Han hette Boas.

[2]En dag sade Rut, moabitiskan, till sin svärmor: »Jag skulle vilja gå bort till fälten och fråga om jag får plocka ax.« — »Gör det, min flicka«, svarade Noomi.

[3] Ela se foi, chegou ao campo e apanhava após os segadores; por casualidade entrou na parte que pertencia a Boaz, o qual era da família de Elimeleque.

[4] Eis que Boaz veio de Belém e disse aos segadores: O SENHOR seja convosco! Responderam-lhe eles: O SENHOR te abençoe!

[5] Depois, perguntou Boaz ao servo encarregado dos segadores: De quem é esta moça?

[6] Respondeu-lhe o servo: Esta é a moça moabita que veio com Noemi da terra de Moabe.

[7] Disse-me ela: Deixa-me rebuscar espigas e ajuntá-las entre as gavelas após os segadores. Assim, ela veio; desde pela manhã até agora está aqui, menos um pouco que esteve na choça.

Boaz fala a Rute benignamente

[8] Então, disse Boaz a Rute: Ouve, filha minha, não vás colher em outro campo, nem tampouco passes daqui; porém aqui ficarás com as minhas servas.

[9] Estarás atenta ao campo que segarem e irás após elas. Não dei ordem aos servos, que te não toquem? Quando tiveres sede, vai às vasilhas e bebe do que os servos tiraram.

[10] Então, ela, inclinando-se, rosto em terra, lhe disse: Como é que me favoreces e fazes caso de mim, sendo eu estrangeira?

[11] Respondeu Boaz e lhe disse: Bem me contaram tudo quanto fizeste a tua sogra,

[3]Så gav sig Rut i väg till fälten och började samla ax efter skördemännen. Av en händelse hade Rut hamnat på en åker som ägdes av Boas, han som hörde till Elimeleks släkt.

[4]Nu kom Boas från Betlehem och hälsade skördefolket: »Herren vare med er!« och de svarade: »Herren välsigne dig!”

[5]Då frågade Boas den som var förman för skördefolket var den unga kvinnan hörde hemma.

[6]»Det är en moabitiska«, svarade förmannen, »det var hon som vände tillbaka med Noomi från Moab.

[7]Hon bad att få plocka ax efter skördefolket och har hållit på hela tiden ända sedan hon kom i morse. Bara en kort stund har hon varit inne och vilat sig.«

[8]Då sade Boas till Rut: »Hör på, min dotter! Gå inte bort och plocka ax på någon annan åker, utan stanna kvar och håll dig till kvinnorna här.

[9]Du ser var de skördar, följ efter dem! Jag har sagt till karlarna att inte röra dig, och blir du törstig, så gå bara till krukorna och drick av vad de har öst upp.”

[10]Då föll hon ner med ansiktet mot marken och sade: »Hur kan du vara så god mot mig och bry dig om mig, fast jag är en främling?«

[11]Boas svarade: »Jag har hört talas om allt vad du har gjort för din svärmor sedan din

depois da morte de teu marido, e como deixaste a teu pai, e a tua mãe, e a terra onde nasceste e vieste para um povo que dantes não conhecias.

make dog, och hur du har lämnat dina föräldrar och ditt hemland och begett dig till ett folk som du inte kände förut.

12 O SENHOR retribua o teu feito, e seja cumprida a tua recompensa do SENHOR, Deus de Israel, sob cujas asas vieste buscar refúgio.

12Må Herren löna dig för vad du har gjort, ja, må Herren, Israels Gud, ge dig allt vad du förtjänar, när du nu har kommit för att söka skydd under hans vingar.« —

13 Disse ela: Tu me favoreces muito, senhor meu, pois me consolaste e falaste ao coração de tua serva, não sendo eu nem ainda como uma das tuas servas.

13»Du är mycket god mot mig, herre«, svarade Rut, »du har tröstat och uppmuntrat din tjänarinna, fast jag är ringare än alla i din tjänst.«

14 À hora de comer, Boaz lhe disse: Achega-te para aqui, e come do pão, e molha no vinho o teu bocado. Ela se assentou ao lado dos segadores, e ele lhe deu grãos tostados de cereais; ela comeu e se fartou, e ainda lhe sobejou.

14När det blev matdags sade Boas till henne: »Kom hit och ta av brödet och doppa i ättikvinet.« Då satte hon sig bredvid skördemännen, och han räckte henne rostad säd, och hon åt sig mätt och fick ändå över.

15 Levantando-se ela para rebuscar, Boaz deu ordem aos seus servos, dizendo: Até entre as gavelas deixai-a colher e não a censureis.

15När hon steg upp för att börja plocka igen gav Boas sitt folk order att låta henne plocka ostört även bland kärvarna.

16 Tirai também dos molhos algumas espigas, e deixai-as, para que as apanhe, e não a repreendais.

16»Och ni kan gärna dra ut några ax ur knippena och låta dem ligga så att hon får plocka upp dem, utan att ni grälar på henne.«

17 Esteve ela apanhando naquele campo até à tarde; debulhou o que apanhara, e foi quase um efa de cevada.

17Så samlade Rut ax på åkern ända till aftonen, och sedan klappade hon ut vad hon hade plockat. Det blev ungefär en efa korn,

18 Tomou-o e veio à cidade; e viu sua sogra o que havia apanhado; também o que lhe sobejara depois de fartar-se tirou e deu a sua sogra.

18och det bar hon med sig in till staden. Hon visade sin svärmor vad hon hade samlat ihop, och hon lämnade henne också vad som hade blivit över efter hennes måltid.

[19] Então, lhe disse a sogra: Onde colheste hoje? Onde trabalhaste? Bendito seja aquele que te acolheu favoravelmente! E Rute contou a sua sogra onde havia trabalhado e disse: O nome do senhor, em cujo campo trabalhei, é Boaz.

[19]»Var har du plockat i dag«, frågade Noomi, »var har du arbetat? Gud välsigne honom som har tagit sig an dig!« Då berättade Rut var hon hade varit: »Den man jag har arbetat hos i dag heter Boas.« —

[20] Então, Noemi disse a sua nora: Bendito seja ele do SENHOR, que ainda não tem deixado a sua benevolência nem para com os vivos nem para com os mortos. Disse-lhe mais Noemi: Esse homem é nosso parente chegado e um dentre os nossos resgatadores.

[20]»Må Herren välsigna honom«, sade Noomi, »Herren, som i sin trofasthet inte har övergett vare sig de levande eller de döda.« Och hon tillade: »Den mannen står oss nära, han är en av våra skyldemän.«

[21] Continuou Rute, a moabita: Também ainda me disse: Com os meus servos ficarás, até que acabem toda a sega que tenho.

[21]Rut, moabitiskan, fortsatte: »Boas sade också att jag skulle hålla mig i närheten av hans folk tills de är färdiga med hela skörden.« —

[22] Disse Noemi a sua nora, Rute: Bom será, filha minha, que saias com as servas dele, para que, noutro campo, não te molestem.

[22]»Det är bra att du går bland kvinnorna på Boas åker«, svarade Noomi, »för på en annan åker kunde du bli antastad.«

[23] Assim, passou ela à companhia das servas de Boaz, para colher, até que a sega da cevada e do trigo se acabou; e ficou com a sua sogra.

[23]Alltså höll hon sig till dem och plockade ax ända tills skörden av korn och vete var avslutad. Och hon bodde hos sin svärmor.

Rute 3

Rute e Boaz na eira

[1] Disse-lhe Noemi, sua sogra: Minha filha, não hei de eu buscar-te um lar, para que sejas feliz?

[2] Ora, pois, não é Boaz, na companhia de cujas servas estiveste, um dos nossos parentes? Eis que esta noite alimpará a cevada na eira.

[3] Banha-te, e unge-te, e põe os teus melhores vestidos, e desce à eira; porém

Rut 3

Rut och Boas på tröskplatsen

[1]En dag sade Noomi till sin svärdotter: »Mitt barn, jag vill att du skall få det tryggt och bra.

[2]Boas, vars tjänsteflickor du var tillsammans med, är ju vår släkting. I kväll är han på tröskplatsen och kastar korn.

[3]Du skall bada, smörja in dig med välluktande olja, sätta på dig dina

não te dês a conhecer ao homem, até que tenha acabado de comer e beber.

finkläder och gå ner till tröskplatsen. Men laga så att han inte ser dig förrän han har slutat äta och dricka.

4 Quando ele repousar, notarás o lugar em que se deita; então, chegarás, e lhe descobrirás os pés, e te deitarás; ele te dirá o que deves fazer.

4Ge akt på var han lägger sig och gå sedan fram och lyft på täcket vid fotändan och lägg dig där. Då säger han dig vad du skall göra.«

5 Respondeu-lhe Rute: Tudo quanto me disseres farei.

5Rut svarade: »Jag skall göra precis som du säger.«

Boaz promete a Rute casar com ela

6 Então, foi para a eira e fez conforme tudo quanto sua sogra lhe havia ordenado.

6Hon gick alltså ner till tröskplatsen och gjorde till punkt och pricka som hennes svärmor hade sagt åt henne.

7 Havendo, pois, Boaz comido e bebido e estando já de coração um tanto alegre, veio deitar-se ao pé de um monte de cereais; então, chegou ela de mansinho, e lhe descobriu os pés, e se deitou.

7När Boas hade ätit och druckit gick han glad och nöjd och lade sig intill sädeshögen. Då smög hon sig dit och lyfte på täcket vid fotändan och lade sig.

8 Sucedeu que, pela meia-noite, assustando-se o homem, sentou-se; e eis que uma mulher estava deitada a seus pés.

8Men mitt i natten for Boas upp och trevade omkring sig och märkte att det låg en kvinna hos honom.

9 Disse ele: Quem és tu? Ela respondeu: Sou Rute, tua serva; estende a tua capa sobre a tua serva, porque tu és resgatador.

9»Vem är du?« frågade han. »Jag är Rut, din tjänarinna«, svarade hon, »bred ut din mantel över mig, du är min skyldeman!«

10 Disse ele: Bendita sejas tu do SENHOR, minha filha; melhor fizeste a tua última benevolência que a primeira, pois não foste após jovens, quer pobres, quer ricos.

10Han sade: »Herren välsigne dig, min dotter. Nu visar du din trofasthet ännu tydligare än förut: du söker inte efter unga män, varken fattiga eller rika.

11 Agora, pois, minha filha, não tenhas receio; tudo quanto disseste eu te farei, pois toda a cidade do meu povo sabe que és mulher virtuosa.

11Var nu inte orolig, min dotter. Allt vad du säger skall jag göra — du är respekterad av alla här i staden.

12 Ora, é muito verdade que eu sou resgatador; mas ainda outro resgatador há mais chegado do que eu.

12Det är sant att jag är din skyldeman, men det finns en annan som är närmare än jag.

[13] Fica-te aqui esta noite, e será que, pela manhã, se ele te quiser resgatar, bem está, que te resgate; porém, se não lhe apraz resgatar-te, eu o farei, tão certo como vive o SENHOR; deita-te aqui até à manhã.
[14] Ficou-se, pois, deitada a seus pés até pela manhã e levantou-se antes que pudessem conhecer um ao outro; porque ele disse: Não se saiba que veio mulher à eira.

[15] Disse mais: Dá-me o manto que tens sobre ti e segura-o. Ela o segurou, ele o encheu com seis medidas de cevada e lho pôs às costas; então, entrou ela na cidade.

[16] Em chegando à casa de sua sogra, esta lhe disse: Como se te passaram as coisas, filha minha? Ela lhe contou tudo quanto aquele homem lhe fizera.
[17] E disse ainda: Estas seis medidas de cevada, ele mas deu e me disse: Não voltes para a tua sogra sem nada.
[18] Então, lhe disse Noemi: Espera, minha filha, até que saibas em que darão as coisas, porque aquele homem não descansará, enquanto não se resolver este caso ainda hoje.

Rute 4

Boaz casa com Rute

[1] Boaz subiu à porta da cidade e assentou-se ali. Eis que o resgatador de que Boaz havia falado ia passando; então, lhe disse: Ó fulano, chega-te para aqui e assenta-te; ele se virou e se assentou.

[13]Stanna här i natt. Om han i morgon tar på sig rätten och plikten som skyldeman, nåväl, då må det ske, men om han inte vill, då skall jag göra det, så sant Herren lever! Ligg kvar här tills det blir morgon!”
[14]Så låg hon där hos Boas ända till morgonen, men hon steg upp innan människor ännu kunde känna igen varandra; han ville inte att det skulle bli känt att hon hade varit vid tröskplatsen.
[15]Boas bad henne ta sin sjal och hålla upp den. Hon gjorde som han sade, och han mätte upp sex mått korn och lade bördan till rätta på henne. Därefter gick han in till staden.
[16]När Rut kom hem frågade hennes svärmor: »Hur har det gått, min dotter?« Då berättade hon allt vad mannen hade gjort för henne
[17]och tillade: »Dessa sex mått korn gav han mig, för han ville inte att jag skulle komma hem tomhänt till min svärmor.«
[18]Då svarade Noomi: »Vänta nu lugnt, min flicka, tills du får veta hur saken avlöper. Den mannen kommer inte att ge sig någon ro förrän han har ordnat det hela, och det i dag.«

Rut 4

Rut blir Boas hustru

[1]Boas hade gått upp till stadsporten och satt sig där. Då kom skyldemannen förbi, den som han hade talat om. »Kom och sätt dig här, min vän!« sade Boas, och den andre slog sig ner.

[2] Então, Boaz tomou dez homens dos anciãos da cidade e disse: Assentai-vos aqui. E assentaram-se.

[3] Disse ao resgatador: Aquela parte da terra que foi de Elimeleque, nosso irmão, Noemi, que tornou da terra dos moabitas, a tem para venda.

[4] Resolvi, pois, informar-te disso e dizer-te: compra-a na presença destes que estão sentados aqui e na de meu povo; se queres resgatá-la, resgata-a; se não, declara-mo para que eu o saiba, pois outro não há senão tu que a resgate, e eu, depois de ti. Respondeu ele: Eu a resgatarei.

[5] Disse, porém, Boaz: No dia em que tomares a terra da mão de Noemi, também a tomarás da mão de Rute, a moabita, já viúva, para suscitar o nome do esposo falecido, sobre a herança dele.

[6] Então, disse o resgatador: Para mim não a poderei resgatar, para que não prejudique a minha; redime tu o que me cumpria resgatar, porque eu não poderei fazê-lo.

[7] Este era, outrora, o costume em Israel, quanto a resgates e permutas: o que queria confirmar qualquer negócio tirava o calçado e o dava ao seu parceiro; assim se confirmava negócio em Israel.

[8] Disse, pois, o resgatador a Boaz: Compra-a tu. E tirou o calçado.

[9] Então, Boaz disse aos anciãos e a todo o povo: Sois, hoje, testemunhas de que comprei da mão de Noemi tudo o que

[2]Sedan tog Boas dit tio av de äldste i staden och bad dem ta plats. När de hade satt sig

[3]sade han till skyldemannen: »Noomi, hon som har kommit tillbaka från Moab, vill överlåta den jord som har tillhört vår anförvant Elimelek.

[4]Jag tänkte meddela dig detta och erbjuda dig att förvärva den i närvaro av dem som sitter här och av folkets äldste. Vill du lösa in jorden, så gör det, men vill du inte, så låt mig veta det. Du är först till inlösningsrätten, men efter dig kommer jag.« Då svarade den andre: »Jag löser in jorden.«

[5]Boas fortsatte: »Samtidigt som du av Noomi övertar jorden, övertar du också Rut, den moabitiska änkan, så att den dödes namn bevaras på hans egendom.«

[6]Han svarade: »I så fall är det omöjligt för mig att lösa in jorden, eftersom det skulle bli till skada för min egendom. Hävda du rätten och plikten som skyldeman, jag kan inte göra det.«

[7]Nu var det förr i tiden så vid inlösen och ägobyte i Israel att man för att stadfästa en uppgörelse tog av sig skon och gav den åt sin motpart. Därmed bekräftades ett avtal israeliter emellan.

[8]När skyldemannen sade till Boas: »Köp du!« drog han därför av sig skon.

[9]Då sade Boas till de äldste och till alla de andra: »Ni är i dag vittnen till att jag av Noomi förvärvar allt som har tillhört

pertencia a Elimeleque, a Quiliom e a Malom;

10 e também tomo por mulher Rute, a moabita, que foi esposa de Malom, para suscitar o nome deste sobre a sua herança, para que este nome não seja exterminado dentre seus irmãos e da porta da sua cidade; disto sois, hoje, testemunhas.

11 Todo o povo que estava na porta e os anciãos disseram: Somos testemunhas; o SENHOR faça a esta mulher, que entra na tua casa, como a Raquel e como a Lia, que ambas edificaram a casa de Israel; e tu, Boaz, há-te valorosamente em Efrata e faze-te nome afamado em Belém.

12 Seja a tua casa como a casa de Perez, que Tamar teve de Judá, pela prole que o SENHOR te der desta jovem.

Rute dá à luz Obede

13 Assim, tomou Boaz a Rute, e ela passou a ser sua mulher; coabitou com ela, e o SENHOR lhe concedeu que concebesse, e teve um filho.

14 Então, as mulheres disseram a Noemi: Seja o SENHOR bendito, que não deixou, hoje, de te dar um neto que será teu resgatador, e seja afamado em Israel o nome deste.

15 Ele será restaurador da tua vida e consolador da tua velhice, pois tua nora, que te ama, o deu à luz, e ela te é melhor do que sete filhos.

16 Noemi tomou o menino, e o pôs no regaço, e entrou a cuidar dele.

Elimelek och allt som har tillhört Kiljon och Machlon.

10Därmed förvärvar jag även Machlons hustru, moabitiskan Rut, som hustru, så att den147 dödes namn bevaras på hans egendom och inte utplånas ur hans släkt och ur vår stad. Ni är i dag vittnen till detta.«

11Och de äldste och alla andra vid porten sade: »Vi är vittnen. Må Herren göra henne som kommer till ditt hem lik Rakel och Lea, dessa båda som byggt Israels hus. Visa din kraft i Efrata, sprid ditt namn i Betlehem!

12Må din släkt genom de barn som Herren skall skänka dig med denna unga kvinna bli som Peres släkt — den Peres som Tamar födde åt Juda.«

Rut blir Davids stammoder

13Så tog Boas Rut till hustru. När han låg med henne lät Herren henne bli havande, och hon födde en son.

14Då sade kvinnorna till Noomi: »Lovad vare Herren, som i dag har låtit dig få en skyldeman. Han skall bli ryktbar i Israel.

15Han skall ge dig nytt livsmod och sörja för dig på din ålderdom. Det är ju din sonhustru som har fött honom, hon som älskar dig och är mer för dig än sju söner.«

16Noomi tog pojken i sin famn, och det blev hon som vårdade honom.

[17] As vizinhas lhe deram nome, dizendo: A Noemi nasceu um filho. E lhe chamaram Obede. Este é o pai de Jessé, pai de Davi.

[18] São estas, pois, as gerações de Perez: Perez gerou a Esrom,

[19] Esrom gerou a Rão, Rão gerou a Aminadabe,

[20] Aminadabe gerou a Naassom, Naassom gerou a Salmom,

[21] Salmom gerou a Boaz, Boaz gerou a Obede,

[22] Obede gerou a Jessé, e Jessé gerou a Davi.

[17]Grannkvinnorna gav honom namn och sade: »Noomi har fått en son!« De kallade honom Oved, och han blev far till Jishaj, Davids far.

[18]Detta är Peres släkttavla: Peres var far till Hesron,

[19]Hesron var far till Ram, Ram var far till Amminadav,

[20]Amminadav var far till Nachshon, Nachshon var far till Salma,

[21]Salma var far till Boas, Boas var far till Oved,

[22]Oved var far till Jishaj, och Jishaj var far till David.

O primeiro livro de Samuel

1 Samuel 1

Elcana e suas mulheres

1 Houve um homem de Ramataim-Zofim, da região montanhosa de Efraim, cujo nome era Elcana, filho de Jeroão, filho de Eliú, filho de Toú, filho de Zufe, efraimita.

2 Tinha ele duas mulheres: uma se chamava Ana, e a outra, Penina; Penina tinha filhos; Ana, porém, não os tinha.

3 Este homem subia da sua cidade de ano em ano a adorar e a sacrificar ao SENHOR dos Exércitos, em Siló. Estavam ali os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias, como sacerdotes do SENHOR.

4 No dia em que Elcana oferecia o seu sacrifício, dava ele porções deste a Penina, sua mulher, e a todos os seus filhos e filhas.

5 A Ana, porém, dava porção dupla, porque ele a amava, ainda mesmo que o SENHOR a houvesse deixado estéril.

6 (A sua rival a provocava excessivamente para a irritar, porquanto o SENHOR lhe havia cerrado a madre.)

7 E assim o fazia ele de ano em ano; e, todas as vezes que Ana subia à Casa do SENHOR, a outra a irritava; pelo que chorava e não comia.

8 Então, Elcana, seu marido, lhe disse: Ana, por que choras? E por que não comes? E por que estás de coração triste? Não te sou eu melhor do que dez filhos?

A oração e o voto de Ana

Första Samuelsboken

1 Samuel 1

Samuels födelse

1 I Ramatajim i Efraims bergsbygd bodde en man som hette Elkana. Han var från Sufs land och var son till Jerocham, son till Elihu, son till Tochu, son till Suf av Efraims stam.

2 Elkana hade två hustrur; den ena hette Hanna, den andra Peninna. Peninna hade barn, men Hanna var barnlös.

3 Varje år gick Elkana från sin hemstad upp till Shilo för att tillbe och offra till Herren Sebaot. Där var Elis båda söner Hofni och Pinechas präster i Herrens tjänst.

4 När Elkana offrade gav han sin hustru Peninna och alla hennes söner och döttrar flera andelar av offerköttet,

5 medan Hanna bara fick en enda. Men Hanna var den som han hade kärast, fastän Herren hade gjort henne ofruktsam.

6 Hennes rival retade och förödmjukade henne ständigt för att hon var ofruktsam.

7 Elkana gjorde sin färd år efter år, och var gång Hanna följde med upp till Herrens hus blev hon hånad av den andra. När Hanna då grät och inte ville äta

8 sade hennes man Elkana till henne: »Varför gråter du, Hanna, och varför äter du ingenting? Varför är du så sorgsen? Är jag inte mer för dig än tio söner?«

[9] Após terem comido e bebido em Siló, estando Eli, o sacerdote, assentado numa cadeira, junto a um pilar do templo do SENHOR,

[9]Efter en offermåltid i Shilo trädde Hanna fram inför Herren. Vid dörrposten till Herrens tempel satt prästen Eli på en stol.

[10] levantou-se Ana, e, com amargura de alma, orou ao SENHOR, e chorou abundantemente.

[10]I sin sorg bad Hanna till Herren, och gråtande

[11] E fez um voto, dizendo: SENHOR dos Exércitos, se benignamente atentares para a aflição da tua serva, e de mim te lembrares, e da tua serva te não esqueceres, e lhe deres um filho varão, ao SENHOR o darei por todos os dias da sua vida, e sobre a sua cabeça não passará navalha.

[11]gav hon honom detta löfte: »Herre Sebaot, om du ser till din tjänarinnas nöd och vill ta dig an mig, om du inte glömmer bort mig utan skänker mig en son, då skall jag ge honom åt Herren för hela livet, och ingen rakkniv skall någonsin vidröra hans huvud.«

[12] Demorando-se ela no orar perante o SENHOR, passou Eli a observar-lhe o movimento dos lábios,

[12]Hon bad länge inför Herren, och Eli satt och iakttog hennes läppar.

[13] porquanto Ana só no coração falava; seus lábios se moviam, porém não se lhe ouvia voz nenhuma; por isso, Eli a teve por embriagada

[13]Hon bad nämligen tyst för sig själv och rörde läpparna utan att orden hördes. Eli trodde att hon var berusad.

[14] e lhe disse: Até quando estarás tu embriagada? Aparta de ti esse vinho!

[14]»Hur länge skall du bära dig åt så där«, sade han, »se till att bli av med ruset!«

[15] Porém Ana respondeu: Não, senhor meu! Eu sou mulher atribulada de espírito; não bebi nem vinho nem bebida forte; porém venho derramando a minha alma perante o SENHOR.

[15]Men Hanna svarade: »Nej, herre, jag är en ordentlig kvinna. Vin eller öl har jag inte druckit, men jag har burit fram mina sorger för Herren.

[16] Não tenhas, pois, a tua serva por filha de Belial; porque pelo excesso da minha ansiedade e da minha aflição é que tenho falado até agora.

[16]Tro inte att jag är en dålig människa. Hela tiden var det min sorg och förtvivlan som fick mig att tala.«

[17] Então, lhe respondeu Eli: Vai-te em paz, e o Deus de Israel te conceda a petição que lhe fizeste.

[18] E disse ela: Ache a tua serva mercê diante de ti. Assim, a mulher se foi seu caminho e comeu, e o seu semblante já não era triste.

Nasce Samuel e é consagrado a Deus

[19] Levantaram-se de madrugada, e adoraram perante o SENHOR, e voltaram, e chegaram a sua casa, a Ramá. Elcana coabitou com Ana, sua mulher, e, lembrando-se dela o SENHOR,

[20] ela concebeu e, passado o devido tempo, teve um filho, a que chamou Samuel, pois dizia: Do SENHOR o pedi.

[21] Subiu Elcana, seu marido, com toda a sua casa, a oferecer ao SENHOR o sacrifício anual e a cumprir o seu voto.

[22] Ana, porém, não subiu e disse a seu marido: Quando for o menino desmamado, levá-lo-ei para ser apresentado perante o SENHOR e para lá ficar para sempre.

[23] Respondeu-lhe Elcana, seu marido: Faze o que melhor te agrade; fica até que o desmames; tão-somente confirme o SENHOR a sua palavra. Assim, ficou a mulher e criou o filho ao peito, até que o desmamou.

[24] Havendo-o desmamado, levou-o consigo, com um novilho de três anos, um efa de farinha e um odre de vinho, e o

[17]Då sade Eli: »Gå i frid! Israels Gud skall ge dig vad du har bett honom om.«

[18]Hanna tackade vördnadsfullt och gick sin väg. Sedan åt hon och såg inte längre sorgsen ut.

[19]Nästa morgon steg de tidigt upp och tillbad Herren i templet och vände sedan åter till Rama. När nu Elkana låg med sin hustru Hanna kom Herren ihåg henne,

[20]och när året var till ända hade hon blivit havande och fött en son. Hon gav honom namnet Samuel, »ty«, sade hon, »jag bad Herren om honom«.

Samuel kommer till templet i Shilo

[21]När Elkana och hela hans familj gick upp till Shilo för att förrätta det årliga offret till Herren och frambära sitt löftesoffer,

[22]följde Hanna inte med. »Jag väntar tills pojken har blivit avvand«, sade hon till sin man, »då skall jag ta med honom och han skall få träda fram inför Herren och stanna där för all framtid.«

[23]Elkana svarade: »Gör som du finner bäst och vänta tills han är avvand. Må Herren låta det bli som du har sagt.« Hanna stannade hemma och ammade sin son till dess han var avvand.

[24]Då följde hon med Elkana, och de hade med sig en treårig tjur, en säck mjöl och en lägel vin. Så fördes pojken till Herrens hus i Shilo, han var med dem när de

apresentou à Casa do SENHOR, a Siló. Era o menino ainda muito criança.

trädde fram inför Herren. Fadern offrade det slaktoffer som han varje år brukade frambära åt Herren. Sedan förde han fram pojken

25 Imolaram o novilho e trouxeram o menino a Eli.

25och offrade tjuren. Hanna, pojkens mor, tog honom med sig till Eli

26 E disse ela: Ah! Meu senhor, tão certo como vives, eu sou aquela mulher que aqui esteve contigo, orando ao SENHOR.

26och sade: »Hör på mig, herre. Så sant du lever, herre, jag är den kvinna som stod här hos dig och bad till Herren.

27 Por este menino orava eu; e o SENHOR me concedeu a petição que eu lhe fizera.

27Det var om detta barn jag bad, och Herren har gett mig vad jag bad honom om.

28 Pelo que também o trago como devolvido ao SENHOR, por todos os dias que viver; pois do SENHOR o pedi. E eles adoraram ali o SENHOR.

28Nu vill jag i min tur ge honom tillbaka åt Herren. Så länge han lever skall han tillhöra honom.« Därefter tillbad de Herren i Shilo.

1 Samuel 2

O cântico de Ana

1 Então, orou Ana e disse: O meu coração se regozija no SENHOR, a minha força está exaltada no SENHOR; a minha boca se ri dos meus inimigos, porquanto me alegro na tua salvação.

2 Não há santo como o SENHOR; porque não há outro além de ti; e Rocha não há, nenhuma, como o nosso Deus.

3 Não multipliqueis palavras de orgulho, nem saiam coisas arrogantes da vossa boca; porque o SENHOR é o Deus da sabedoria e pesa todos os feitos na balança.

4 O arco dos fortes é quebrado, porém os débeis, cingidos de força.

5 Os que antes eram fartos hoje se alugam por pão, mas os que andavam famintos

1 Samuel 2

Hannas lovsång

1Så bad Hanna: »Mitt hjärta jublar över Herren, jag kan bära huvudet högt. Jag kan skratta åt mina fiender i glädje över att du räddat mig.

2Ingen är helig som Herren, det finns ingen utom du, ingen klippa är fast som vår Gud.

3Sluta upp med ert stolta skryt, spara de fräcka orden, ty Herren är en Gud som vet allt, han väger varje gärning.

4Hjältarnas båge är bruten, men de svaga rustas med ny kraft.

5De som var mätta måste slava för brödet, de som hungrade vilar från mödan. Sju

não sofrem mais fome; até a estéril tem sete filhos, e a que tinha muitos filhos perde o vigor.

söner får den ofruktsamma, medan den barnrika vissnar bort.

[6] O SENHOR é o que tira a vida e a dá; faz descer à sepultura e faz subir.

[6]Herren dödar och ger liv, leder ner i dödsriket och räddar därifrån.

[7] O SENHOR empobrece e enriquece; abaixa e também exalta.

[7]Herren gör fattig och han gör rik, han förnedrar och han upphöjer.

[8] Levanta o pobre do pó e, desde o monturo, exalta o necessitado, para o fazer assentar entre os príncipes, para o fazer herdar o trono de glória; porque do SENHOR são as colunas da terra, e assentou sobre elas o mundo.

[8]Den hjälplöse reser han ur gruset, den fattige lyfter han ur dyn. Han ger dem rum bland furstar och låter dem trona på hedersplats. Ty jordens fästen tillhör Herren, på dem har han lagt jordens rund.

[9] Ele guarda os pés dos seus santos, porém os perversos emudecem nas trevas da morte; porque o homem não prevalece pela força.

[9]Herren skyddar sina trognas steg, men de onda går under i mörkret, av egen kraft lyckas ingen.

[10] Os que contendem com o SENHOR são quebrantados; dos céus troveja contra eles. O SENHOR julga as extremidades da terra, dá força ao seu rei e exalta o poder do seu ungido.

[10]Herrens fiender krossas när den Högste dundrar i himlen. Herren dömer jordens alla länder, åt sin konung ger han styrka, lyfter högt sin smordes spira.«

Domen över Eli och hans söner

[11] Então, Elcana foi-se a Ramá, a sua casa; porém o menino ficou servindo ao SENHOR, perante o sacerdote Eli.

[11]Elkana återvände hem till Rama, medan pojken stannade kvar och tjänade Herren under prästen Eli.

Os crimes dos filhos de Eli

[12] Eram, porém, os filhos de Eli filhos de Belial e não se importavam com o SENHOR;

[12]Men Elis söner var ondsinta människor och frågade inte efter Herren.

[13] pois o costume daqueles sacerdotes com o povo era que, oferecendo alguém sacrifício, vinha o moço do sacerdote, estando-se cozendo a carne, com um garfo de três dentes na mão;

[13]Så här brukade prästerna gå till väga mot folket: när någon bar fram ett slaktoffer och höll på att koka köttet, kom en prästtjänare med sin treuddiga gaffel

[14] e metia-o na caldeira, ou na panela, ou no tacho, ou na marmita, e tudo quanto o garfo tirava o sacerdote tomava para si; assim se fazia a todo o Israel que ia ali, a Siló.

[14]och körde ner den i kitteln, pannan, grytan eller krukan; allt som fastnade på gaffeln tog prästen som sin del. Så gjorde de mot alla israeliter som kom till Shilo.

[15] Também, antes de se queimar a gordura, vinha o moço do sacerdote e dizia ao homem que sacrificava: Dá essa carne para assar ao sacerdote; porque não aceitará de ti carne cozida, senão crua.

[15]Ibland hann man inte ens bränna fettet förrän prästtjänaren kom och sade till den som offrade: »Lämna kött att steka åt prästen, han vill inte ha det kokt utan rått.«

[16] Se o ofertante lhe respondia: Queime-se primeiro a gordura, e, depois, tomarás quanto quiseres, então, ele lhe dizia: Não, porém hás de ma dar agora; se não, tomá-la-ei à força.

[16]När då den andre invände: »Först måste fettet brännas, sedan får du ta så mycket du vill«, svarade prästtjänaren att han ville ha köttet genast, annars skulle han ta det med våld.

[17] Era, pois, mui grande o pecado destes moços perante o SENHOR, porquanto eles desprezavam a oferta do SENHOR.

[17]De unga männen syndade svårt inför Herren själv, när de på detta sätt vanhedrade hans offergåvor.

A mocidade de Samuel

[18] Samuel ministrava perante o SENHOR, sendo ainda menino, vestido de uma estola sacerdotal de linho.

[18]Men Samuel gjorde sin tjänst hos Herren, redan som gosse bar han en efod av linne.

[19] Sua mãe lhe fazia uma túnica pequena e, de ano em ano, lha trazia quando, com seu marido, subia a oferecer o sacrifício anual.

[19]Varje år sydde hans mor en liten mantel åt honom och tog den med sig, när hon och hennes man kom för det årliga offret.

[20] Eli abençoava a Elcana e a sua mulher e dizia: O SENHOR te dê filhos desta mulher, em lugar do filho que devolveu ao SENHOR. E voltavam para a sua casa.

[20]Då välsignade Eli Elkana och hans hustru och sade: »Må Herren ge dig barn med denna kvinna i stället för den son som hon har lämnat åt Herren.« Sedan gick de hem igen.

[21] Abençoou, pois, o SENHOR a Ana, e ela concebeu e teve três filhos e duas filhas; e o jovem Samuel crescia diante do SENHOR.

[21]Och Herren glömde inte Hanna: hon födde ytterligare tre söner och två döttrar. Men gossen Samuel växte upp hos Herren.

Eli repreende os seus filhos

[22] Era, porém, Eli já muito velho e ouvia tudo quanto seus filhos faziam a todo o Israel e de como se deitavam com as mulheres que serviam à porta da tenda da congregação.

[22]Eli var nu mycket gammal. När han hörde hur hans söner behandlade israeliterna och hur de låg med kvinnorna som gjorde tjänst vid ingången till uppenbarelsetältet,

[23] E disse-lhes: Por que fazeis tais coisas? Pois de todo este povo ouço constantemente falar do vosso mau procedimento.

[23]sade han till dem: »Varför gör ni så? Överallt får jag höra om era ogärningar.

[24] Não, filhos meus, porque não é boa fama esta que ouço; estais fazendo transgredir o povo do SENHOR.

[24]Mina söner, nu är det nog! Ni har dåligt rykte bland Herrens folk.

[25] Pecando o homem contra o próximo, Deus lhe será o árbitro; pecando, porém, contra o SENHOR, quem intercederá por ele? Entretanto, não ouviram a voz de seu pai, porque o SENHOR os queria matar.

[25]Om en människa syndar mot en annan, kan Gud medla. Men om någon syndar mot Herren, vem kan då medla?« De lyssnade dock inte på sin far, ty Herren ville deras död.

[26] Mas o jovem Samuel crescia em estatura e no favor do SENHOR e dos homens.

[26]Men gossen Samuel växte upp och vann både Guds och människors gunst.

Profecia contra a casa de Eli

[27] Veio um homem de Deus a Eli e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Não me manifestei, na verdade, à casa de teu pai, estando os israelitas ainda no Egito, na casa de Faraó?

[27]Det kom en gudsman till Eli och sade: »Så säger Herren: För din släkt uppenbarade jag mig redan när de levde i Egypten som slavar hos farao,

[28] Eu o escolhi dentre todas as tribos de Israel para ser o meu sacerdote, para subir ao meu altar, para queimar o incenso e para trazer a estola sacerdotal perante mim; e dei à casa de teu pai todas as ofertas queimadas dos filhos de Israel.

[28]och bland Israels alla stammar utvalde jag din släkt till att vara mina präster, stiga upp till mitt altare, tända offereld och bära fram efoden inför mig. Och åt din släkt gav jag alla israeliternas eldoffer.

[29] Por que pisais aos pés os meus sacrifícios e as minhas ofertas de manjares, que ordenei se me fizessem na minha morada? E, tu, por que honras a teus filhos mais do que a mim, para tu e

[29]Varför missunnar du mig då de offer och de gåvor som tillkommer mig, och varför ärar du dina söner mer än mig? Varför göder ni er med de bästa bitarna av allt som mitt folk Israel offrar?

eles vos engordardes das melhores de todas as ofertas do meu povo de Israel?

30 Portanto, diz o SENHOR, Deus de Israel: Na verdade, dissera eu que a tua casa e a casa de teu pai andariam diante de mim perpetuamente; porém, agora, diz o SENHOR: Longe de mim tal coisa, porque aos que me honram, honrarei, porém os que me desprezam serão desmerecidos.

31 Eis que vêm dias em que cortarei o teu braço e o braço da casa de teu pai, para que não haja mais velho nenhum em tua casa.

32 E verás o aperto da morada de Deus, a um tempo com o bem que fará a Israel; e jamais haverá velho em tua casa.

33 O homem, porém, da tua linhagem a quem eu não afastar do meu altar será para te consumir os olhos e para te entristecer a alma; e todos os descendentes da tua casa morrerão na flor da idade.

34 Ser-te-á por sinal o que sobrevirá a teus dois filhos, a Hofni e Finéias: ambos morrerão no mesmo dia.

35 Então, suscitarei para mim um sacerdote fiel, que procederá segundo o que tenho no coração e na mente; edificar-lhe-ei uma casa estável, e andará ele diante do meu ungido para sempre.

36 Será que todo aquele que restar da tua casa virá a inclinar-se diante dele, para obter uma moeda de prata e um bocado de pão, e dirá: Rogo-te que me admitas a algum dos cargos sacerdotais, para ter um pedaço de pão, que coma.

30Därför säger Herren, Israels Gud: Jag har en gång lovat din och din fars släkt att alltid få göra tjänst inför mig, men nu förklarar jag att det ingalunda skall bli så. Jag skall ära dem som ärar mig, men de som föraktar mig skall bli förnedrade.

31Det skall komma en dag då jag bryter din och din släkts livskraft, så att ingen i ditt hus når hög ålder.

32Du skall se med avund på var och en som får vara till gagn för Israel, och aldrig skall någon bli gammal i din släkt.

33Jag skall inte rycka bort alla de dina från tjänsten vid mitt altare, så att din blick slocknar och ditt livsmod vissnar. Men alla dina efterkommande skall dö i sina bästa år.

34Det öde som drabbar dina söner Hofni och Pinechas skall bli tecknet för dig: på en och samma dag skall båda dö.

35Jag skall utse en trogen präst, en som handlar efter min håg och vilja, och hans släkt skall i obruten följd tjäna som präster inför kungen, min smorde.

36Alla som är kvar av din släkt skall då komma till honom och tigga om en slant och en brödkaka och be att få hjälpa till bland prästerna för att få något att äta.«

1 Samuel 3

Deus fala com Samuel numa visão

[1] O jovem Samuel servia ao SENHOR, perante Eli. Naqueles dias, a palavra do SENHOR era mui rara; as visões não eram freqüentes.

[2] Certo dia, estando deitado no lugar costumado o sacerdote Eli, cujos olhos já começavam a escurecer-se, a ponto de não poder ver,

[3] e tendo-se deitado também Samuel, no templo do SENHOR, em que estava a arca, antes que a lâmpada de Deus se apagasse,

[4] o SENHOR chamou o menino: Samuel, Samuel! Este respondeu: Eis-me aqui!

[5] Correu a Eli e disse: Eis-me aqui, pois tu me chamaste. Mas ele disse: Não te chamei; torna a deitar-te. Ele se foi e se deitou.

[6] Tornou o SENHOR a chamar: Samuel! Este se levantou, foi a Eli e disse: Eis-me aqui, pois tu me chamaste. Mas ele disse: Não te chamei, meu filho, torna a deitar-te.

[7] Porém Samuel ainda não conhecia o SENHOR, e ainda não lhe tinha sido manifestada a palavra do SENHOR.

[8] O SENHOR, pois, tornou a chamar a Samuel, terceira vez, e ele se levantou, e foi a Eli, e disse: Eis-me aqui, pois tu me chamaste. Então, entendeu Eli que era o SENHOR quem chamava o jovem.

[9] Por isso, Eli disse a Samuel: Vai deitar-te; se alguém te chamar, dirás: Fala,

1 Samuel 3

Herren uppenbarar sig för Samuel

[1]Den unge Samuel tjänade nu Herren under Elis uppsikt. På den tiden var det ovanligt att Herren talade till människor, och profetsyner förekom sällan.

[2]Då hände en gång följande. Eli, vars ögon nu blivit så svaga att han inte kunde se, låg och sov på sin vanliga plats.

[3]Tempellampan var ännu inte släckt, och Samuel låg och sov i Herrens tempel, där Guds ark stod.

[4]Då ropade Herren på Samuel. »Här är jag«, svarade han,

[5]och han sprang bort till Eli och sade: »Här är jag, du ropade på mig.« Men Eli svarade: »Jag har inte ropat. Gå och lägg dig igen.« Då gjorde han det.

[6]Än en gång ropade Herren på honom. Han steg upp och gick bort till Eli: »Här är jag, du ropade på mig.« Men Eli svarade: »Nej, min son, jag har inte ropat. Gå och lägg dig igen.«

[7]Samuel hade ännu inte lärt känna Herren och ännu inte fått ta emot hans ord.

[8]För tredje gången ropade Herren på Samuel, som åter steg upp och gick bort till Eli: »Här är jag, du ropade på mig.« Nu förstod Eli att det var Herren som ropade på pojken,

[9]och han sade till Samuel att lägga sig igen. »Och om någon ropar på dig skall du

SENHOR, porque o teu servo ouve. E foi Samuel para o seu lugar e se deitou.

[10] Então, veio o SENHOR, e ali esteve, e chamou como das outras vezes: Samuel, Samuel! Este respondeu: Fala, porque o teu servo ouve.

[11] Disse o SENHOR a Samuel: Eis que vou fazer uma coisa em Israel, a qual todo o que a ouvir lhe tinirão ambos os ouvidos.

[12] Naquele dia, suscitarei contra Eli tudo quanto tenho falado com respeito à sua casa; começarei e o cumprirei.

[13] Porque já lhe disse que julgarei a sua casa para sempre, pela iniqüidade que ele bem conhecia, porque seus filhos se fizeram execráveis, e ele os não repreendeu.

[14] Portanto, jurei à casa de Eli que nunca lhe será expiada a iniqüidade, nem com sacrifício, nem com oferta de manjares.

Samuel conta a visão a Eli

[15] Ficou Samuel deitado até pela manhã e, então, abriu as portas da Casa do SENHOR; porém temia relatar a visão a Eli.

[16] Chamou Eli a Samuel e disse: Samuel, meu filho! Ele respondeu: Eis-me aqui!

[17] Então, ele disse: Que é que o SENHOR te falou? Peço-te que mo não encubras; assim Deus te faça o que bem lhe aprouver se me encobrires alguma coisa de tudo o que te falou.

[18] Então, Samuel lhe referiu tudo e nada lhe encobriu. E disse Eli: É o SENHOR; faça o que bem lhe aprouver.

säga: Tala, Herre, din tjänare hör.« Och Samuel gick tillbaka och lade sig.

[10]Då kom Herren och ställde sig där och ropade som förut: »Samuel, Samuel!« och han svarade: »Tala, din tjänare hör.«

[11]Då sade Herren till Samuel: »Jag skall göra något i Israel som kommer att skrälla i öronen på alla som får höra det.

[12]Den dagen skall Eli och hans släkt drabbas av det som jag har hotat med. Allt skall uppfyllas, från början till slut.

[13]Jag skall låta honom veta att min dom över hans släkt står fast för all framtid, eftersom han har syndat och inte ingripit mot sina söner — han visste ju att de visade mig förakt.

[14]Därför har jag svurit att inga offer eller gåvor någonsin skall kunna sona den skuld som tynger Elis släkt.«

[15]Samuel låg kvar tills det blev morgon, då han öppnade dörrarna till Herrens hus. Men han vågade inte berätta om sin uppenbarelse för Eli.

[16]Men Eli ropade på honom: »Samuel, min son!« — »Här är jag«, svarade Samuel.

[17]Och Eli frågade: »Vad sade han till dig? Du får inte dölja någonting för mig. Gud skall straffa dig, nu och framgent, om du förtiger ett enda ord av det som han talade till dig.«

[18]Då berättade Samuel alltsammans för honom och dolde inte något, och Eli sade: »Han är Herren, han gör vad han vill.«

[19] Crescia Samuel, e o SENHOR era com ele, e nenhuma de todas as suas palavras deixou cair em terra.
[20] Todo o Israel, desde Dã até Berseba, conheceu que Samuel estava confirmado como profeta do SENHOR.
[21] Continuou o SENHOR a aparecer em Siló, enquanto por sua palavra o SENHOR se manifestava ali a Samuel.

1 Samuel 4

Os filisteus vencem os israelitas

[1] Veio a palavra de Samuel a todo o Israel. Israel saiu à peleja contra os filisteus e se acampou junto a Ebenézer; e os filisteus se acamparam junto a Afeca.

[2] Dispuseram-se os filisteus em ordem de batalha, para sair de encontro a Israel; e, travada a peleja, Israel foi derrotado pelos filisteus; e estes mataram, no campo aberto, cerca de quatro mil homens.

[3] Voltando o povo ao arraial, disseram os anciãos de Israel: Por que nos feriu o SENHOR, hoje, diante dos filisteus? Tragamos de Siló a arca da Aliança do SENHOR, para que venha no meio de nós e nos livre das mãos de nossos inimigos.

[4] Mandou, pois, o povo trazer de Siló a arca do SENHOR dos Exércitos, entronizado entre os querubins; os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias, estavam ali com a arca da Aliança de Deus.

A arca é tomada. Hofni e Fineias são mortos

[19]Samuel växte upp, och Herren var med honom och lät allt vad han sagt gå i uppfyllelse.
[20]Det blev klart för hela Israel, från Dan till Beer Sheva, att Herren hade betrott Samuel med att vara hans profet.
[21]Herren fortsatte att visa sig i Shilo. Genom sitt ord uppenbarade han sig där för Samuel,

1 Samuel 4

[1]och vad Samuel sade nådde ut till hela Israel.

Filisteerna tar Herrens ark

Israels folk drog ut för att strida mot filisteerna. De slog läger vid Even Haeser, och filisteerna slog läger vid Afek.

[2]Sedan ställde filisteerna upp till strid, och kampen blev hård. Israeliterna besegrades, och omkring 4.000 man stupade på slagfältet.

[3]När folket kom tillbaka till lägret sade de äldste i Israel: »Varför har Herren i dag tillfogat oss detta nederlag mot filisteerna? Låt oss hämta Herrens förbundsark från Shilo, så att den finns ibland oss och räddar oss ur våra fienders våld.«

[4]Man sände bud till Shilo och lät hämta Herren Sebaots förbundsark, hans som tronar på keruberna. Och Elis båda söner Hofni och Pinechas följde Guds ark.

[5] Sucedeu que, vindo a arca da Aliança do SENHOR ao arraial, rompeu todo o Israel em grandes brados, e ressoou a terra.

[5]När Herrens förbundsark kom in i lägret höjde alla israeliterna ett jubelrop så att marken skalv.

[6] Ouvindo os filisteus a voz do júbilo, disseram: Que voz de grande júbilo é esta no arraial dos hebreus? Então, souberam que a arca do SENHOR era vinda ao arraial.

[6]Filisteerna hörde det och sade: »Vad är det hebreerna jublar åt?« Då de fick veta att Herrens ark hade kommit till lägret

[7] E se atemorizaram os filisteus e disseram: Os deuses vieram ao arraial. E diziam mais: Ai de nós! Que tal jamais sucedeu antes.

[7]blev de förskräckta: »Deras gud har kommit till lägret! Ve oss«, ropade de, »något sådant har aldrig förut hänt.

[8] Ai de nós! Quem nos livrará das mãos destes grandiosos deuses? São os deuses que feriram aos egípcios com toda sorte de pragas no deserto.

[8]Ve oss, vem skall rädda oss undan denne väldige gud, han som slog egypterna med alla slags plågor i öknen?

[9] Sede fortes, ó filisteus! Portai-vos varonilmente, para que não venhais a ser escravos dos hebreus, como eles serviram a vós outros! Portai-vos varonilmente e pelejai!

[9]Men fatta mod, filisteer, och visa er som män, så att ni inte blir slavar under hebreerna, liksom de har varit under er. Kämpa nu som män!«

[10] Então, pelejaram os filisteus; Israel foi derrotado, e cada um fugiu para a sua tenda; foi grande a derrota, pois foram mortos de Israel trinta mil homens de pé.

[10]Så gick filisteerna till angrepp, och israeliterna blev slagna och flydde var och en hem till sig. Det var ett svårt nederlag; Israel förlorade 30.000 man i stupade.

[11] Foi tomada a arca de Deus, e mortos os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias.

[11]Guds ark togs som byte, och Elis båda söner Hofni och Pinechas blev dödade.

A morte de Eli

[12] Então, correu um homem de Benjamim, saído das fileiras, e, no mesmo dia, chegou a Siló; trazia rasgadas as vestes e terra sobre a cabeça.

[12]En man ur Benjamins stam sprang från slagfältet till Shilo och kom fram samma dag. Han hade rivit sönder sina kläder och strött jord på huvudet.

[13] Quando chegou, Eli estava assentado numa cadeira, ao pé do caminho, olhando como quem espera, porque o seu coração estava tremendo pela arca de Deus. Depois

[13]Eli, som var full av oro för Guds ark, satt på en stol vid porten vänd mot vägen. När mannen kom in i staden och berättade vad som hänt brast alla ut i klagan.

de entrar o homem na cidade e dar as novas, toda a cidade prorrompeu em gritos.

14 Eli, ouvindo os gritos, perguntou: Que alvoroço é esse? Então, se apressou o homem e, vindo, deu as notícias a Eli.

15 Era Eli da idade de noventa e oito anos; os seus olhos tinham cegado, e já não podia ver.

16 Disse o homem a Eli: Eu sou o que saí das fileiras e delas fugi hoje mesmo. Perguntou-lhe Eli: Que sucedeu, meu filho?

17 Então, respondeu o que trazia as novas e disse: Israel fugiu de diante dos filisteus, houve grande morticínio entre o povo, e também os teus dois filhos, Hofni e Finéias, foram mortos, e a arca de Deus foi tomada.

18 Ao fazer ele menção da arca de Deus, caiu Eli da cadeira para trás, junto ao portão, e quebrou-se-lhe o pescoço, e morreu, porque era já homem velho e pesado; e havia ele julgado a Israel quarenta anos.

19 Estando sua nora, a mulher de Finéias, grávida, e próximo o parto, ouvindo estas novas, de que a arca de Deus fora tomada e de que seu sogro e seu marido morreram, encurvou-se e deu à luz; porquanto as dores lhe sobrevieram.

20 Ao expirar, disseram as mulheres que a assistiam: Não temas, pois tiveste um filho. Ela, porém, não respondeu, nem fez caso disso.

14Eli hörde ropen och undrade vad det var för oväsen. Mannen skyndade fram till honom och berättade.

15Eli var nu nittioåtta år gammal och kunde inte längre se för starr.

16Mannen sade: »Det är jag som har kommit från slagfältet, jag flydde därifrån i dag.« — »Hur har det gått, min son«, frågade Eli,

17och budbäraren svarade: »Israeliterna har drivits på flykten av filisteerna, och många har stupat. Också dina båda söner är döda, Hofni och Pinechas, och Guds ark är tagen.«

18När han nämnde Guds ark föll Eli baklänges från sin stol vid porten, och gammal och tung som han var bröt han nacken och dog. I fyrtio år hade han då varit domare över Israel.

19Elis svärdotter, Pinechas hustru, väntade barn och skulle snart föda. Då hon fick höra att Guds ark var tagen och hennes svärfar och make döda, kom värkarna över henne och hon kröp ihop och födde sitt barn.

20Hon var döende, och kvinnorna som hjälpte henne sade: »Var lugn, du har fött en son.« Men hon svarade inte, hon hörde inte på.

[21] Mas chamou ao menino Icabô, dizendo: Foi-se a glória de Israel. Isto ela disse, porque a arca de Deus fora tomada e por causa de seu sogro e de seu marido.
[22] E falou mais: Foi-se a glória de Israel, pois foi tomada a arca de Deus.

1 Samuel 5

A arca na casa de Dagom

[1] Os filisteus tomaram a arca de Deus e a levaram de Ebenézer a Asdode.
[2] Tomaram os filisteus a arca de Deus e a meteram na casa de Dagom, junto a este.
[3] Levantando-se, porém, de madrugada os de Asdode, no dia seguinte, eis que estava caído Dagom com o rosto em terra, diante da arca do SENHOR; tomaram-no e tornaram a pô-lo no seu lugar.
[4] Levantando-se de madrugada no dia seguinte, pela manhã, eis que Dagom jazia caído de bruços diante da arca do SENHOR; a cabeça de Dagom e as duas mãos estavam cortadas sobre o limiar; dele ficara apenas o tronco.
[5] Por isso, os sacerdotes de Dagom e todos os que entram no seu templo não lhe pisam o limiar em Asdode, até ao dia de hoje.
[6] Porém a mão do SENHOR castigou duramente os de Asdode, e os assolou, e os feriu de tumores, tanto em Asdode como no seu território.
[7] Vendo os homens de Asdode que assim era, disseram: Não fique conosco a arca do Deus de Israel; pois a sua mão é dura sobre nós e sobre Dagom, nosso deus.

[21]Hon gav pojken namnet I-Kavod, »ty«, sade hon, »härligheten har vikit från Israel«. Hon tänkte på Guds ark som var borta och på sin svärfar och sin make
[22]och sade: »Härligheten har vikit från Israel, ty Guds ark är borta.«

1 Samuel 5

Arken hos filisteerna

[1]Filisteerna tog med sig Guds ark från Even Haeser till Ashdod
[2]och ställde den i guden Dagons tempel, bredvid Dagon.
[3]Tidigt följande morgon fann folket i Ashdod Dagon liggande framstupa på marken framför Herrens ark. Då tog de Dagon och ställde tillbaka honom på plats.
[4]Morgonen därpå fick de återigen se Dagon ligga framstupa på marken framför Herrens ark. Huvudet och händerna hade slagits av mot tröskeln, endast bålen var kvar av honom.
[5]Därför är det än i dag så att varken Dagons präster eller de som besöker hans tempel i Ashdod trampar på tröskeln.
[6]Herrens hand vilade tungt över folket i Ashdod, både i själva staden och på landsbygden: han höll dem i skräck och ansatte dem med bölder.
[7]När de såg vad som hände sade de: »Vi kan inte ha kvar Israels Guds ark hos oss, hans hand slår hårt mot oss och mot vår gud Dagon.«

[8] Pelo que enviaram mensageiros, e congregaram a si todos os príncipes dos filisteus, e disseram: Que faremos da arca do Deus de Israel? Responderam: Seja levada a arca do Deus de Israel até Gate e, depois, de cidade em cidade. E a levaram até Gate.

[8]Därför tillkallade de filisteernas alla hövdingar och frågade: »Vad skall vi göra med Israels Guds ark?« De svarade: »Guds ark skall flyttas till Gat.« Så förde de arken till Gat,

[9] Depois de a terem levado, a mão do SENHOR foi contra aquela cidade, com mui grande terror; pois feriu os homens daquela cidade, desde o pequeno até ao grande; e lhes nasceram tumores.

[9]men då den kom dit fick staden känna av Herrens hand. Skräck och förvirring spred sig, ty Herren hemsökte alla, både stora och små, och det slog ut bölder på dem.

[10] Então, enviaram a arca de Deus a Ecrom. Sucedeu, porém, que, em lá chegando, os ecronitas exclamaram, dizendo: Transportaram até nós a arca do Deus de Israel, para nos matarem, a nós e ao nosso povo.

[10]Då förde de Guds ark till Ekron, men när den kom dit ropade männen där i sin förfäran: »De har skickat på oss Israels Guds ark för att döda oss och alla de våra.«

[11] Então, enviaram mensageiros, e congregaram a todos os príncipes dos filisteus, e disseram: Devolvei a arca do Deus de Israel, e torne para o seu lugar, para que não mate nem a nós nem ao nosso povo. Porque havia terror de morte em toda a cidade, e a mão de Deus castigara duramente ali.

[11]Filisteernas alla hövdingar tillkallades, och folket krävde att Israels Guds ark skulle skickas tillbaka dit där den hörde hemma, så att den inte dödade dem alla. Hela staden hade nämligen gripits av våldsam skräck, så tungt var trycket av Herrens hand.

[12] Os homens que não morriam eram atingidos com os tumores; e o clamor da cidade subiu até ao céu.

[12]De som inte dog drabbades av bölder, och klagoropet från staden steg mot himlen.

1 Samuel 6

Os filisteus enviam a arca para fora da sua terra

[1] Sete meses esteve a arca do SENHOR na terra dos filisteus.

[2] Estes chamaram os sacerdotes e os adivinhadores e lhes disseram: Que

1 Samuel 6

Arken åter till Israel

[1]Då filisteerna hade haft Herrens ark hos sig i sju månader,

[2]vände de sig till sina präster och spåmän. »Vad skall vi göra med Herrens ark?«

faremos da arca do SENHOR? Fazei-nos saber como a devolveremos para o seu lugar.

3 Responderam eles: Quando enviardes a arca do Deus de Israel, não a envieis vazia, porém enviá-la-eis a seu Deus com uma oferta pela culpa; então, sereis curados e sabereis por que a sua mão se não tira de vós.

4 Então, disseram: Qual será a oferta pela culpa que lhe havemos de apresentar? Responderam: Segundo o número dos príncipes dos filisteus, cinco tumores de ouro e cinco ratos de ouro, porquanto a praga é uma e a mesma sobre todos vós e sobre todos os vossos príncipes.

5 Fazei umas imitações dos vossos tumores e dos vossos ratos, que andam destruindo a terra, e dai glória ao Deus de Israel; porventura, aliviará a sua mão de cima de vós, e do vosso deus, e da vossa terra.

6 Por que, pois, endureceríeis o coração, como os egípcios e Faraó endureceram o coração? Porventura, depois de os haverem tratado tão mal, não os deixaram ir, e eles não se foram?

7 Agora, pois, fazei um carro novo, tomai duas vacas com crias, sobre as quais não se pôs ainda jugo, e atai-as ao carro; seus bezerros, levá-los-eis para casa.

8 Então, tomai a arca do SENHOR, e ponde-a sobre o carro, e metei num cofre, ao seu lado, as figuras de ouro que lhe

frågade de. »På vilket sätt skall vi skicka tillbaka den?«

3De fick till svar: »Om ni vill bli av med Israels Guds ark skall ni inte skicka i väg den utan gåvor; ni måste ge honom gottgörelse. Då blir ni botade, och ni får veta varför han inte släpper sitt grepp om er.« —

4»Vad skall vi ge för gottgörelse?« frågade de, och prästerna och spåmännen svarade: »Fem bölder av guld och fem råttor av guld, lika många som hövdingarna i landet. Samma hemsökelse har ju drabbat alla, också era hövdingar.

5Ni skall göra avbildningar av era bölder och av råttorna som härjar ert land, och därmed ära Israels Gud. Då kanske han släpper sitt grepp om er och era gudar och ert land.

6Varför förhärdar ni er, så som egypterna och farao gjorde? Sedan de hade fått känna av Herrens makt måste de släppa israeliterna fria och låta dem gå.

7Nu skall ni ta en ny vagn och två kor som nyligen har kalvat och aldrig har gått under ett ok. Spänn dem för vagnen. Kalvarna skall ni ta ifrån dem och föra hem.

8Ställ sedan Herrens ark på vagnen. Guldfigurerna som ni lämnar honom som gottgörelse skall ni lägga i ett skrin bredvid arken. Skicka så i väg den.

haveis de entregar como oferta pela culpa; e deixai-a ir.

[9] Reparai: se subir pelo caminho rumo do seu território a Bete-Semes, foi ele que nos fez este grande mal; e, se não, saberemos que não foi a sua mão que nos feriu; foi casual o que nos sucedeu.

A arca chega a Bete-Semes

[10] Assim fizeram aqueles homens, e tomaram duas vacas com crias, e as ataram ao carro, e os seus bezerros encerraram em casa.

[11] Puseram a arca do SENHOR sobre o carro, como também o cofre com os ratos de ouro e com as imitações dos tumores.

[12] As vacas se encaminharam diretamente para Bete-Semes e, andando e berrando, seguiam sempre por esse mesmo caminho, sem se desviarem nem para a direita nem para a esquerda; os príncipes dos filisteus foram atrás delas, até ao território de Bete-Semes.

[13] Andavam os de Bete-Semes fazendo a sega do trigo no vale e, levantando os olhos, viram a arca; e, vendo-a, se alegraram.

[14] O carro veio ao campo de Josué, o bete-semita, e parou ali, onde havia uma grande pedra; fenderam a madeira do carro e ofereceram as vacas ao SENHOR, em holocausto.

[15] Os levitas desceram a arca do SENHOR, como também o cofre que estava junto a ela, em que estavam as obras de ouro, e os puseram sobre a grande pedra. No mesmo

[9]Men se noga efter: om arken tar vägen upp mot Bet-Shemesh, då är det Herren som har tillfogat oss allt detta elände. I annat fall vet vi att det inte är hans hand som har slagit oss. Allt har då hänt av en slump.«

[10]Filisteerna gjorde så. De tog två kor som nyligen hade kalvat och spände för vagnen men höll kvar deras kalvar hemma.

[11]Sedan ställde de Herrens ark på vagnen och likaså skrinet med guldråttorna och avbildningarna av bölderna.

[12]Korna gick raka vägen mot Bet-Shemesh utan att vika av åt vare sig höger eller vänster, och hela vägen råmade de. Filisteernas hövdingar följde efter dem ända till Bet-Shemeshs område.

[13]Folket i staden höll just på att skörda vete nere i dalen. De tittade upp och fick se arken, och den synen gjorde dem glada.

[14]Vagnen stannade vid en stor sten på den åker som tillhörde Josua, en av invånarna i Bet-Shemesh. De högg upp träet från vagnen och offrade korna som brännoffer åt Herren.

[15]Leviterna hade lyft ner Herrens ark och skrinet med guldfigurerna och ställt alltsammans på den stora stenen.

dia, os homens de Bete-Semes ofereceram holocaustos e imolaram sacrifícios ao SENHOR.

Invånarna i Bet-Shemesh frambar denna dag brännoffer och slaktoffer till Herren.

[16] Viram aquilo os cinco príncipes dos filisteus e voltaram para Ecrom no mesmo dia.

[16]De fem filisteiska hövdingarna bevittnade allt detta och återvände till Ekron samma dag.

[17] São estes, pois, os tumores de ouro que enviaram os filisteus ao SENHOR como oferta pela culpa: por Asdode, um; por Gaza, outro; por Asquelom, outro; por Gate, outro; por Ecrom, outro;

[17]Av de guldbölder som filisteerna lämnade som gottgörelse åt Herren var en för Ashdod, en för Gaza, en för Ashkelon, en för Gat och en för Ekron.

[18] como também os ratos de ouro, segundo o número de todas as cidades dos filisteus, pertencentes aos cinco príncipes, desde as cidades fortes até às aldeias campestres. A grande pedra, sobre a qual puseram a arca do SENHOR, está até ao dia de hoje no campo de Josué, o bete-semita.

[18]Råttorna av guld var lika många som de filisteiska städer där de fem hövdingarna härskade, både befästa städer och byar på landet. Den stora stenen som de ställde Herrens ark på står ännu i denna dag på Josuas åker i Bet-Shemesh.

A arca chega a Quiriate-Jearim

[19] Feriu o SENHOR os homens de Bete-Semes, porque olharam para dentro da arca do SENHOR, sim, feriu deles setenta homens; então, o povo chorou, porquanto o SENHOR fizera tão grande morticínio entre eles.

[19]Men Jekonjas släkt hade inte deltagit i den allmänna glädjen i Bet-Shemesh vid åsynen av Herrens ark. Därför dräpte Herren sjuttio av dem, och folket höll dödsklagan på grund av den manspillan som han hade vållat.

[20] Então, disseram os homens de Bete-Semes: Quem poderia estar perante o SENHOR, este Deus santo? E para quem subirá desde nós?

[20]»Vem kan bestå inför Herren, denne helige Gud«, frågade man i Bet-Shemesh, »och vem skall ta emot arken, så att den kommer härifrån?«

[21] Enviaram, pois, mensageiros aos habitantes de Quiriate-Jearim, dizendo: Os filisteus devolveram a arca do SENHOR; descei, pois, e fazei-a subir para vós outros.

[21]De sände då bud till Kirjat-Jearim: »Filisteerna har lämnat tillbaka Herrens ark. Kom nu och hämta upp den till er.«

1 Samuel 7

1 Samuel 7

1 Então, vieram os homens de Quiriate-Jearim e levaram a arca do SENHOR à casa de Abinadabe, no outeiro; e consagraram Eleazar, seu filho, para que guardasse a arca do SENHOR.

1Då kom de från Kirjat-Jearim och förde Herrens ark till Avinadavs hus uppe på höjden, och de invigde hans son Elasar till att ha vård om Herrens ark.

Exortação de Samuel ao arrependimento

Samuel domare över Israel

2 Sucedeu que, desde aquele dia, a arca ficou em Quiriate-Jearim, e tantos dias se passaram, que chegaram a vinte anos; e toda a casa de Israel dirigia lamentações ao SENHOR.

2Det hade nu gått en lång tid, tjugo år, sedan arken fått sin plats i Kirjat-Jearim. Då sökte sig hela Israels folk till Herren,

3 Falou Samuel a toda a casa de Israel, dizendo: Se é de todo o vosso coração que voltais ao SENHOR, tirai dentre vós os deuses estranhos e os astarotes, e preparai o coração ao SENHOR, e servi a ele só, e ele vos livrará das mãos dos filisteus.

3och Samuel sade till dem: »Om ni på allvar vill vända om till Herren måste ni göra er av med de främmande gudarna och astartegudinnorna. Håll er av hela ert hjärta till Herren och dyrka honom, ingen annan. Då skall han rädda er ur filisteernas våld.«

4 Então, os filhos de Israel tiraram dentre si os baalins e os astarotes e serviram só ao SENHOR.

4Israeliterna gjorde sig då av med baalsgudarna och astartegudinnorna och tillbad endast Herren.

Os filisteus são vencidos

5 Disse mais Samuel: Congregai todo o Israel em Mispa, e orarei por vós ao SENHOR.

5Samuel uppmanade nu israeliterna att komma samman i Mispa, för att han skulle be till Herren för dem.

6 Congregaram-se em Mispa, tiraram água e a derramaram perante o SENHOR; jejuaram aquele dia e ali disseram: Pecamos contra o SENHOR. E Samuel julgou os filhos de Israel em Mispa.

6När de hade samlats där öste de upp vatten och göt ut det inför Herren. De fastade den dagen och bekände sin synd för Herren. Och i Mispa skipade Samuel rätt mellan israeliterna.

7 Quando, pois, os filisteus ouviram que os filhos de Israel estavam congregados em Mispa, subiram os príncipes dos filisteus contra Israel; o que ouvindo os filhos de Israel, tiveram medo dos filisteus.

7När filisteerna fick reda på att israeliterna hade samlats i Mispa drog deras hövdingar ut till strid mot dem. Vid budet om detta blev israeliterna rädda

[8] Então, disseram os filhos de Israel a Samuel: Não cesses de clamar ao SENHOR, nosso Deus, por nós, para que nos livre da mão dos filisteus.

[8]och sade till Samuel: »Svik oss inte, fortsätt att ropa till Herren, vår Gud, så att han räddar oss undan filisteerna.«

[9] Tomou, pois, Samuel um cordeiro que ainda mamava e o sacrificou em holocausto ao SENHOR; clamou Samuel ao SENHOR por Israel, e o SENHOR lhe respondeu.

[9]Då tog Samuel ett dilamm och offrade det som brännoffer, ett heloffer åt Herren, och ropade till honom för Israel, och Herren svarade honom.

[10] Enquanto Samuel oferecia o holocausto, os filisteus chegaram à peleja contra Israel; mas trovejou o SENHOR aquele dia com grande estampido sobre os filisteus e os aterrou de tal modo, que foram derrotados diante dos filhos de Israel.

[10]Medan Samuel offrade hade filisteerna ryckt fram för att anfalla. Just då lät Herren åskan dåna över filisteerna och spred förvirring bland dem. De blev slagna av israeliterna,

[11] Saindo de Mispa os homens de Israel, perseguiram os filisteus e os derrotaram até abaixo de Bete-Car.

[11]som drog ut från Mispa och förföljde filisteerna ända till trakten av Bet Kar och tillintetgjorde dem.

[12] Tomou, então, Samuel uma pedra, e a pôs entre Mispa e Sem, e lhe chamou Ebenézer, e disse: Até aqui nos ajudou o SENHOR.

[12]Och Samuel lät resa en sten mellan Mispa och Shen och kallade den Even Haeser. Han sade: »Ända hit hjälpte oss Herren.«

[13] Assim, os filisteus foram abatidos e nunca mais vieram ao território de Israel, porquanto foi a mão do SENHOR contra eles todos os dias de Samuel.

[13]Nu var filisteerna kuvade och trängde inte mer in på Israels område. Under hela Samuels tid höll Herren filisteerna nere.

[14] As cidades que os filisteus haviam tomado a Israel foram-lhe restituídas, desde Ecrom até Gate; e até os territórios delas arrebatou Israel das mãos dos filisteus. E houve paz entre Israel e os amorreus.

[14]Israel fick tillbaka de städer som filisteerna hade erövrat, från Ekron till Gat, och de områden som hörde till dessa städer befriades. Det rådde också fred mellan israeliter och amoreer.

[15] E julgou Samuel todos os dias de sua vida a Israel.

[15]Så länge Samuel levde var han domare över Israel.

[16] De ano em ano, fazia uma volta, passando por Betel, Gilgal e Mispa; e julgava a Israel em todos esses lugares.

[17] Porém voltava a Ramá, porque sua casa estava ali, onde julgava a Israel e onde edificou um altar ao SENHOR.

[16]Varje år for han runt till Betel, Gilgal och Mispa och skipade rätt på var och en av dessa platser.

[17]Sedan vände han tillbaka till Rama; där bodde han och därifrån styrde han Israel. Där byggde han också ett altare åt Herren.

1 Samuel 8

Os israelitas pedem um rei

[1] Tendo Samuel envelhecido, constituiu seus filhos por juízes sobre Israel.

[2] O primogênito chamava-se Joel, e o segundo, Abias; e foram juízes em Berseba.

[3] Porém seus filhos não andaram pelos caminhos dele; antes, se inclinaram à avareza, e aceitaram subornos, e perverteram o direito.

[4] Então, os anciãos todos de Israel se congregaram, e vieram a Samuel, a Ramá,

[5] e lhe disseram: Vê, já estás velho, e teus filhos não andam pelos teus caminhos; constitui-nos, pois, agora, um rei sobre nós, para que nos governe, como o têm todas as nações.

[6] Porém esta palavra não agradou a Samuel, quando disseram: Dá-nos um rei, para que nos governe. Então, Samuel orou ao SENHOR.

[7] Disse o SENHOR a Samuel: Atende à voz do povo em tudo quanto te diz, pois não te rejeitou a ti, mas a mim, para eu não reinar sobre ele.

[8] Segundo todas as obras que fez desde o dia em que o tirei do Egito até hoje, pois a

1 Samuel 8

Folket begär en kung

[1]Då Samuel blev gammal satte han sina söner till domare över Israel.

[2]Den förstfödde hette Joel och den andre Avia, och de hade sitt domarsäte i Beer Sheva.

[3]Men sönerna följde inte sin far i spåren utan såg till egen fördel: de tog mutor och vrängde lagen.

[4]Då samlades Israels äldste och sökte upp Samuel i Rama.

[5]»Du är gammal«, sade de till honom, »och dina söner följer inte i dina spår. Ge oss en kung som kan styra och döma oss. Det har ju alla andra folk.«

[6]Samuel ogillade att de ville få en kung över sig. Han bad till Herren,

[7]och Herren svarade: »Låt folket få sin vilja fram. Det är inte dig de förkastar utan mig: de vill inte att jag skall vara deras kung.

[8]Ända sedan den dag då jag förde dem ut ur Egypten har de ständigt vänt sig bort

mim me deixou, e a outros deuses serviu, assim também o faz a ti.

[9] Agora, pois, atende à sua voz, porém adverte-o solenemente e explica-lhe qual será o direito do rei que houver de reinar sobre ele.

[10] Referiu Samuel todas as palavras do SENHOR ao povo, que lhe pedia um rei,

[11] e disse: Este será o direito do rei que houver de reinar sobre vós: ele tomará os vossos filhos e os empregará no serviço dos seus carros e como seus cavaleiros, para que corram adiante deles;

[12] e os porá uns por capitães de mil e capitães de cinqüenta; outros para lavrarem os seus campos e ceifarem as suas messes; e outros para fabricarem suas armas de guerra e o aparelhamento de seus carros.

[13] Tomará as vossas filhas para perfumistas, cozinheiras e padeiras.

[14] Tomará o melhor das vossas lavouras, e das vossas vinhas, e dos vossos olivais e o dará aos seus servidores.

[15] As vossas sementeiras e as vossas vinhas dizimará, para dar aos seus oficiais e aos seus servidores.

[16] Também tomará os vossos servos, e as vossas servas, e os vossos melhores jovens, e os vossos jumentos e os empregará no seu trabalho.

[17] Dizimará o vosso rebanho, e vós lhe sereis por servos.

från mig och tjänat andra gudar. Nu handlar de på samma sätt mot dig.

[9]Gör dem till viljes, men varna dem först, låt dem veta vilka rättigheter deras kung kommer att få.«

[10]Samuel framförde Herrens ord till dem som begärde en kung.

[11]»Dessa rättigheter«, sade han, »tillkommer den kung som skall härska över er. Era söner tar han ut till sina stridsvagnar och hästar eller till att springa före hans vagn.

[12]Han kommenderar somliga att föra befäl över tusen man eller femtio. Några måste plöja hans jordar och bärga hans skördar, andra blir hans vapensmeder och vagnmakare.

[13]Era döttrar sätter han att blanda salvor åt honom, laga hans mat eller baka hans bröd.

[14]Han lägger beslag på era bästa åkrar, vingårdar och olivlundar och ger dem åt sina ämbetsmän.

[15]Han kräver tionde av er gröda och era vinskördar för att ge till sina hovmän och ämbetsmän.

[16]Han tar ut ert tjänstefolk och era bästa oxar och åsnor till att arbeta åt honom,

[17]och han kräver tionde av era fårhjordar. Själva blir ni hans slavar.

[18] Então, naquele dia, clamareis por causa do vosso rei que houverdes escolhido; mas o SENHOR não vos ouvirá naquele dia.

[18]När detta händer kommer ni att ropa till Herren och be att få slippa den kung ni har valt åt er, men då skall han inte svara er.«

[19] Porém o povo não atendeu à voz de Samuel e disse: Não! Mas teremos um rei sobre nós.

[19]Folket vägrade dock att lyssna till Samuel. »Nej«, ropade de, »vi vill ha en kung,

[20] Para que sejamos também como todas as nações; o nosso rei poderá governar-nos, sair adiante de nós e fazer as nossas guerras.

[20]så att vi blir som alla andra folk, en kung som skipar rätt åt oss, som går i spetsen för oss och utkämpar våra strider.«

[21] Ouvindo, pois, Samuel todas as palavras do povo, as repetiu perante o SENHOR.

[21]När Samuel hörde vad folket hade att säga framförde han det till Herren,

[22] Então, o SENHOR disse a Samuel: Atende à sua voz e estabelece-lhe um rei. Samuel disse aos filhos de Israel: Volte cada um para sua cidade.

[22]och Herren svarade: »Gör dem till viljes och låt dem få en kung.« Då sade Samuel åt israeliterna att gå hem, var och en till sin stad.

1 Samuel 9

Saul busca as jumentas extraviadas e vai ter com Samuel

1 Samuel 9

Samuel möter Saul

[1] Havia um homem de Benjamim, cujo nome era Quis, filho de Abiel, filho de Zeror, filho de Becorate, filho de Afias, benjamita, homem de bens.

[1]I Benjamins stam fanns en rik och mäktig man som hette Kish. Han var son till Aviel, som var son till Seror, son till Bekorat, son till Afiach av Benjamins stam.

[2] Tinha ele um filho cujo nome era Saul, moço e tão belo, que entre os filhos de Israel não havia outro mais belo do que ele; desde os ombros para cima, sobressaía a todo o povo.

[2]Kish hade en son som hette Saul, en ståtlig ung man. Det fanns ingen ståtligare i hela Israel, han var huvudet högre än alla andra.

[3] Extraviaram-se as jumentas de Quis, pai de Saul. Disse Quis a Saul, seu filho: Toma agora contigo um dos moços, dispõe-te e vai procurar as jumentas.

[3]En gång hade några åsnor kommit bort för Kish, Sauls far. Kish sade till sin son Saul: »Ta med dig en av tjänarna och gå och leta rätt på åsnorna.”

[4] Então, atravessando a região montanhosa de Efraim e a terra de Salisa, não as acharam; depois, passaram à terra

[4]De gick genom Efraims bergsbygd och Shalishalandet men fann dem inte. De sökte också i Shaalimlandet, men

de Saalim; porém elas não estavam ali; passaram ainda à terra de Benjamim; todavia, não as acharam.

förgäves. Så fortsatte de genom Benjamins land men hittade inga åsnor där heller.

[5] Vindo eles, então, à terra de Zufe, Saul disse para o seu moço, com quem ele ia: Vem, e voltemos; não suceda que meu pai deixe de preocupar-se com as jumentas e se aflija por causa de nós.

[5]När de hade kommit till Sufs land sade Saul till tjänaren som han hade med sig: »Vi går hem igen, annars börjar min far oroa sig mer för oss än för åsnorna.«

[6] Porém ele lhe disse: Nesta cidade há um homem de Deus, e é muito estimado; tudo quanto ele diz sucede; vamo-nos, agora, lá; mostrar-nos-á, porventura, o caminho que devemos seguir.

[6]Men tjänaren sade: »I staden där framme finns en gudsman med stort anseende: allt vad han förutsäger slår in. Låt oss gå dit, han kanske kan ge oss besked.« —

[7] Então, Saul disse ao seu moço: Eis, porém, se lá formos, que levaremos, então, àquele homem? Porque o pão de nossos alforjes se acabou, e presente não temos que levar ao homem de Deus. Que temos?

[7]»Men om vi går dit, vad skall vi då ha med oss till honom?« undrade Saul. »Brödet är slut i våra ränslar och någonting annat har vi inte att ge honom. Eller vad skulle det vara?«

[8] O moço tornou a responder a Saul e disse: Eis que tenho ainda em mãos um quarto de siclo de prata, o qual darei ao homem de Deus, para que nos mostre o caminho.

[8]Men tjänaren hade ett svar: »Här har jag en kvarts silversikel«, sade han, »den kan jag lämna honom, så ger han oss besked.«

[9] (Antigamente, em Israel, indo alguém consultar a Deus, dizia: Vinde, vamos ter com o vidente; porque ao profeta de hoje, antigamente, se chamava vidente.)

([9]När israeliterna förr i tiden skulle söka råd hos Gud sade de: »Kom, så går vi till siaren!« Det som numera heter profet kallades då siare.)

[10] Então, disse Saul ao moço: Dizes bem; anda, pois, vamos. E foram-se à cidade onde estava o homem de Deus.

[10]»Bra«, sade Saul till tjänaren, »låt oss gå dit.« Så gick de till staden där gudsmannen fanns.

[11] Subindo eles pela encosta da cidade, encontraram umas moças que saíam a tirar água e lhes perguntaram: Está aqui o vidente?

[11]I backen upp mot stadsporten mötte de några flickor som skulle hämta vatten, och de frågade dem om siaren var där.

[12] Elas responderam: Está. Eis aí o tens diante de ti; apressa-te, pois, porque, hoje, veio à cidade; porquanto o povo oferece, hoje, sacrifício no alto.

[12]»Ja, han är där framme«, svarade de, »men skynda er. Han har just kommit hit, eftersom folket har en offerfest på kullen.

[13] Entrando vós na cidade, logo o achareis, antes que suba ao alto para comer; porque o povo não comerá enquanto ele não chegar, porque ele tem de abençoar o sacrifício, e só depois comem os convidados; subi, pois, agora, que, hoje, o achareis.

[13]Om ni går in i staden kan ni få tag i honom innan han har hunnit i väg till måltiden uppe på offerplatsen. Den börjar inte förrän han har kommit, för han måste välsigna offret innan gästerna kan börja äta. Gå genast, det är nu ni kan träffa honom.«

[14] Subiram, pois, à cidade; ao entrarem, eis que Samuel lhes saiu ao encontro, para subir ao alto.

[14]Då fortsatte de, och just som de gick in genom stadsporten kom Samuel emot dem på väg till offerplatsen.

[15] Ora, o SENHOR, um dia antes de Saul chegar, o revelara a Samuel, dizendo:

[15]Dagen innan Saul kom hade Herren varskott Samuel och sagt:

[16] Amanhã a estas horas, te enviarei um homem da terra de Benjamim, o qual ungirás por príncipe sobre o meu povo de Israel, e ele livrará o meu povo das mãos dos filisteus; porque atentei para o meu povo, pois o seu clamor chegou a mim.

[16]»I morgon sänder jag till dig en man från Benjamins land, och honom skall du smörja till furste över mitt folk Israel. Han skall rädda det ur filisteernas våld, ty jag har sett mitt folks nöd och lyssnat till dess klagan.«

[17] Quando Samuel viu a Saul, o SENHOR lhe disse: Eis o homem de quem eu já te falara. Este dominará sobre o meu povo.

[17]När Samuel fick se Saul, sade Herren till honom: »Där är mannen som jag talade om, han som skall styra mitt folk.«

[18] Saul se chegou a Samuel no meio da porta e disse: Mostra-me, peço-te, onde é aqui a casa do vidente.

[18]Saul gick fram till Samuel i stadsporten och frågade: »Kan du säga mig var siaren bor?«

[19] Samuel respondeu a Saul e disse: Eu sou o vidente; sobe adiante de mim ao alto; hoje, comereis comigo. Pela manhã, te despedirei e tudo quanto está no teu coração to declararei.

[19]Samuel svarade: »Det är jag som är siaren. Gå före mig upp på offerplatsen. I dag skall ni äta tillsammans med mig. I morgon bitti kan du fortsätta din färd, och då skall jag också ge dig svar på det som du undrar över.

[20] Quanto às jumentas que há três dias se te perderam, não se preocupe o teu coração com elas, porque já se encontraram. E para quem está reservado tudo o que é precioso em Israel? Não é para ti e para toda a casa de teu pai?

[21] Então, respondeu Saul e disse: Porventura, não sou benjamita, da menor das tribos de Israel? E a minha família, a menor de todas as famílias da tribo de Benjamim? Por que, pois, me falas com tais palavras?

[22] Samuel, tomando a Saul e ao seu moço, levou-os à sala de jantar e lhes deu o lugar de honra entre os convidados, que eram cerca de trinta pessoas.

[23] Então, disse Samuel ao cozinheiro: Traze a porção que te dei, de que te disse: Põe-na à parte contigo.

[24] Tomou, pois, o cozinheiro a coxa com o que havia nela e a pôs diante de Saul. Disse Samuel: Eis que isto é o que foi reservado; toma-o e come, pois se guardou para ti para esta ocasião, ao dizer eu: Convidei o povo. Assim, comeu Saul com Samuel naquele dia.

[25] Tendo descido do alto para a cidade, falou Samuel com Saul sobre o eirado.

[26] Levantaram-se de madrugada; e, quase ao subir da alva, chamou Samuel a Saul ao eirado, dizendo: Levanta-te; eu irei contigo para te encaminhar. Levantou-se Saul, e saíram ambos, ele e Samuel.

[20]Åsnorna som försvann för tre dagar sedan behöver du inte oroa dig för, de har kommit till rätta. Och för övrigt: skall inte allt åtråvärt i Israel tillfalla dig och din släkt?«

[21]Men Saul sade: »Jag tillhör Benjamins stam, den minsta av Israels stammar, och min släkt är den obetydligaste i hela Benjamins stam. Varför talar du då till mig på det sättet?«

[22]Samuel tog med sig Saul och hans tjänare och förde dem in i offerhallen och gav dem plats främst bland gästerna, som var omkring trettio.

[23]Sedan sade han till kocken: »Ta nu fram köttet som jag lämnade dig och bad dig förvara.«

[24]Kocken tog då fram ett lår och en fettsvans och lade för Saul. »Se här vad jag har låtit lägga undan«, sade Samuel. »Ta för dig! Det har sparats åt dig för det här tillfället.« Så åt Saul tillsammans med Samuel den dagen.

[25]Sedan gick de ner från offerplatsen och in i staden. Man ordnade en bädd åt Saul på taket,

[26]och han lade sig att sova.

Saul blir smord till furste över Israel

I gryningen ropade Samuel till Saul uppe på taket: »Stig upp, så skall jag följa dig ett stycke på väg!« Saul steg upp, och de gick ut tillsammans.

[27] Desciam eles para a extremidade da cidade, quando Samuel disse a Saul: Dize ao moço que passe adiante de nós, e tu, tendo ele passado, espera, que te farei saber a palavra de Deus.

1 Samuel 10

Samuel unge a Saul rei de Israel

[1] Tomou Samuel um vaso de azeite, e lho derramou sobre a cabeça, e o beijou, e disse: Não te ungiu, porventura, o SENHOR por príncipe sobre a sua herança, o povo de Israel?

[2] Quando te apartares, hoje, de mim, acharás dois homens junto ao sepulcro de Raquel, no território de Benjamim, em Zelza, os quais te dirão: Acharam-se as jumentas que foste procurar, e eis que teu pai já não pensa no caso delas e se aflige por causa de vós, dizendo: Que farei eu por meu filho?

[3] Quando dali passares adiante e chegares ao carvalho de Tabor, ali te encontrarão três homens, que vão subindo a Deus a Betel: um levando três cabritos; outro, três bolos de pão, e o outro, um odre de vinho.

[4] Eles te saudarão e te darão dois pães, que receberás da sua mão.

[5] Então, seguirás a Gibeá-Eloim, onde está a guarnição dos filisteus; e há de ser que, entrando na cidade, encontrarás um grupo de profetas que descem do alto, precedidos de saltérios, e tambores, e

[27]När de kom ner till utkanten av staden sade Samuel: »Skicka tjänaren i förväg, men stanna själv kvar en stund, så skall jag tala om vad Gud har sagt.«

1 Samuel 10

[1]Samuel tog nu en flaska med olja och hällde den över Sauls huvud. Han kysste honom och sade: »Herren smörjer dig till furste över sitt folk Israel. Du skall styra Herrens folk och rädda det från alla fiender som omger det. Och detta är tecknet på att det är Herren som har smort dig till furste över sitt eget folk:

[2]När du har skilts från mig i dag kommer du att träffa på två män vid Rakels grav, i Selsach på Benjamins område. De talar om för dig att åsnorna som du har letat efter har kommit till rätta och att din far inte längre bekymrar sig för dem. Nu oroar han sig bara för er och undrar vad han kan göra.

[3]Du fortsätter, men när du kommer fram till terebinten i Tabor möter du tre män som är på väg upp till Gud i Betel. Den ene har med sig tre killingar, den andre tre brödkakor och den tredje en lägel vin.

[4]De hälsar och ger dig två offerbröd, som du skall ta emot.

[5]Därnäst kommer du till Givat Haelohim, där filisteernas fogde bor. När du går in i staden stöter du på en skara profeter på väg ner från offerplatsen, med harpa och

flautas, e harpas, e eles estarão profetizando.

6 O Espírito do SENHOR se apossará de ti, e profetizarás com eles e tu serás mudado em outro homem.

7 Quando estes sinais te sucederem, faze o que a ocasião te pedir, porque Deus é contigo.

8 Tu, porém, descerás adiante de mim a Gilgal, e eis que eu descerei a ti, para sacrificar holocausto e para apresentar ofertas pacíficas; sete dias esperarás, até que eu venha ter contigo e te declare o que hás de fazer.

Saul entre os profetas

9 Sucedeu, pois, que, virando-se ele para despedir-se de Samuel, Deus lhe mudou o coração; e todos esses sinais se deram naquele mesmo dia.

10 Chegando eles a Gibeá, eis que um grupo de profetas lhes saiu ao encontro; o Espírito de Deus se apossou de Saul, e ele profetizou no meio deles.

11 Todos os que, dantes, o conheciam, vendo que ele profetizava com os profetas, diziam uns aos outros: Que é isso que sucedeu ao filho de Quis? Está também Saul entre os profetas?

12 Então, um homem respondeu: Pois quem é o pai deles? Pelo que se tornou em provérbio: Está também Saul entre os profetas?

13 E, tendo profetizado, seguiu para o alto.

14 Perguntou o tio de Saul, a ele e ao seu moço: Aonde fostes? Respondeu ele: A

tamburin, flöjt och lyra i spetsen. De är gripna av profetisk extas.

6Då skall Herrens ande falla över dig, du skall råka i extas liksom de och bli en annan människa.

7När du ser alla dessa tecken inträffa, gör då vad stunden inger dig, ty Gud är med dig.

8Sedan skall du före mig gå ner till Gilgal, så kommer jag till dig där och offrar brännoffer och gemenskapsoffer. Vänta i sju dagar, tills jag kommer och säger vad du skall göra.«

9När Saul vände sig om för att lämna Samuel förvandlade Gud hans hjärta och sinne, och alla tecken inträffade redan samma dag.

10I Giva kom en skara profeter emot honom, Guds ande föll över Saul, och han greps av extas liksom de.

11Då de som kände Saul sedan länge såg att han betedde sig som en profet bland profeter, sade de till varandra: »Vad har tagit åt Kishs son? Hör Saul också till profeterna?«

12Och en man från trakten sade: »Vem är då deras fader?« På det viset uppkom talesättet: »Hör Saul också till profeterna?«

13När den profetiska extasen var över återvände Saul hem.

14Hans farbror frågade var han och tjänaren hade varit. »Vi har varit ute och

buscar as jumentas e, vendo que não apareciam, fomos a Samuel.

15 Então, disse o tio de Saul: Conta-me, peço-te, que é o que vos disse Samuel?

16 Respondeu Saul a seu tio: Informou-nos de que as jumentas foram encontradas. Porém, com respeito ao reino, de que Samuel falara, não lho declarou.

Saul escolhido rei

17 Convocou Samuel o povo ao SENHOR, em Mispa,

18 e disse aos filhos de Israel: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Fiz subir a Israel do Egito e livrei-vos das mãos dos egípcios e das mãos de todos os reinos que vos oprimiam.

19 Mas vós rejeitastes, hoje, a vosso Deus, que vos livrou de todos os vossos males e trabalhos, e lhe dissestes: Não! Mas constitui um rei sobre nós. Agora, pois, ponde-vos perante o SENHOR, pelas vossas tribos e pelos vossos grupos de milhares.

20 Tendo Samuel feito chegar todas as tribos, foi indicada por sorte a de Benjamim.

21 Tendo feito chegar a tribo de Benjamim pelas suas famílias, foi indicada a família de Matri; e dela foi indicado Saul, filho de Quis. Mas, quando o procuraram, não podia ser encontrado.

22 Então, tornaram a perguntar ao SENHOR se aquele homem viera ali.

letat efter åsnorna«, svarade Saul, »men när vi inte såg till dem någonstans gick vi till Samuel.« —

15»Vad sade han?« frågade farbrodern.

16»Han talade om för oss att åsnorna hade kommit till rätta«, svarade Saul. Men vad Samuel hade sagt om kungavärdigheten, det berättade Saul inte för sin farbror.

Saul väljs till kung

17Samuel kallade samman israeliterna inför Herren i Mispa,

18och där talade han till dem: »Så säger Herren, Israels Gud: Det var jag som förde Israel ut ur Egypten och räddade er undan egypterna och alla de välden som förtryckte er.

19Men nu har ni förkastat denne er Gud, som har hjälpt er i alla olyckor och trångmål, och i stället begärt att få en kung till herre över er. Träd nu fram inför Herren, stam för stam och släkt för släkt.«

20Samuel lät alla Israels stammar stiga fram, och lotten föll på Benjamins stam.

21När han sedan lät Benjamins stam stiga fram, släkt för släkt, föll lotten på Matris släkt. Då fick Matris släkt stiga fram, man för man, och lotten föll på Saul, Kishs son. De sökte efter honom, och när de inte kunde finna honom

22vände de sig på nytt till Herren och frågade om Saul verkligen hade kommit.

Respondeu o SENHOR: Está aí escondido entre a bagagem.

23 Correram e o tomaram dali. Estando ele no meio do povo, era o mais alto e sobressaía de todo o povo do ombro para cima.

24 Então, disse Samuel a todo o povo: Vedes a quem o SENHOR escolheu? Pois em todo o povo não há nenhum semelhante a ele. Então, todo o povo rompeu em gritos, exclamando: Viva o rei!

25 Declarou Samuel ao povo o direito do reino, escreveu-o num livro e o pôs perante o SENHOR. Então, despediu Samuel todo o povo, cada um para sua casa.

26 Também Saul se foi para sua casa, a Gibeá; e foi com ele uma tropa de homens cujo coração Deus tocara.

27 Mas os filhos de Belial disseram: Como poderá este homem salvar-nos? E o desprezaram e não lhe trouxeram presentes. Porém Saul se fez de surdo.

1 Samuel 11

Saul vence os amonitas

1 Então, subiu Naás, amonita, e sitiou a Jabes-Gileade; e disseram todos os homens de Jabes a Naás: Faze aliança conosco, e te serviremos.

2 Porém Naás, amonita, lhes respondeu: Farei aliança convosco sob a condição de vos serem vazados os olhos direitos, trazendo assim eu vergonha sobre todo o Israel.

Och Herren svarade: »Han har gömt sig borta i lägret.«

23Då sprang de dit och hämtade honom, och där han nu stod bland folket var han huvudet högre än alla andra.

24Samuel sade: »Här ser ni den som Herren har utvalt. Hans like finns inte i hela folket.« Då jublade alla och ropade: »Leve konungen!«

25Samuel tillkännagav de kungliga rättigheterna för folket och upptecknade dem i en bokrulle som han lade i förvar inför Herren. Därefter lät han alla gå hem var och en till sitt.

26Också Saul vände hem till Giva, följd av en skara krigare som Gud hade kallat.

27Men några ondsinta män visade sitt förakt för Saul. »Skulle den där kunna rädda oss?« frågade de, och några hyllningsgåvor gav de honom inte.

1 Samuel 11

Seger över ammoniterna

1Någon månad senare gick Nachash i Ammon till angrepp mot Javesh i Gilead och belägrade staden. Folket där sade då till honom: »Slut fördrag med oss, så ger vi oss under dig.«

2Nachash svarade: »På ett villkor vill jag sluta fördrag med er, att jag får sticka ut höger öga på var och en av er och på det sättet förödmjuka hela Israel.«

[3] Então, os anciãos de Jabes lhe disseram: Concede-nos sete dias, para que enviemos mensageiros por todos os limites de Israel e, não havendo ninguém que nos livre, então, nos entregaremos a ti.

[3]De äldste i Javesh bad honom då om sju dagars frist. »Vi skall skicka bud runt hela Israel, men om ingen undsätter oss går vi dig till mötes.«

[4] Chegando os mensageiros a Gibeá de Saul, relataram este caso ao povo. Então, todo o povo chorou em voz alta.

[4]När budbärarna nådde Sauls Giva och berättade vad som hänt började alla klaga och gråta högljutt.

[5] Eis que Saul voltava do campo, atrás dos bois, e perguntou: Que tem o povo, que chora? Então, lhe referiram as palavras dos homens de Jabes.

[5]Just då kom Saul hem från åkern med sina oxar. »Vad händer här, varför gråter alla?« frågade han. När man berättade för honom vad männen från Javesh hade sagt

[6] E o Espírito de Deus se apossou de Saul, quando ouviu estas palavras, e acendeu-se sobremodo a sua ira.

[6]föll Guds ande över honom, och han blev utom sig av vrede.

[7] Tomou uma junta de bois, cortou-os em pedaços e os enviou a todos os territórios de Israel por intermédio de mensageiros que dissessem: Assim se fará aos bois de todo aquele que não seguir a Saul e a Samuel. Então, caiu o temor do SENHOR sobre o povo, e saíram como um só homem.

[7]Han tog ett par oxar och styckade dem och skickade styckena med budbärarna runt hela Israel och lät hälsa: »Den som inte följer Saul och Samuel i fält, med hans oxar går det så här.« Då greps folket av fruktan för Herren och drog ut som en man.

[8] Contou-os em Bezeque; dos filhos de Israel, havia trezentos mil; dos homens de Judá, trinta mil.

[8]När Saul mönstrade dem i Besek räknade Israel 300.000 man och Juda 30.000.

[9] Então, disseram aos mensageiros que tinham vindo: Assim direis aos homens de Jabes-Gileade: Amanhã, quando aquentar o sol, sereis socorridos. Vindo, pois, os mensageiros, e, anunciando-o aos homens de Jabes, estes se alegraram

[9]Till dem som hade kommit med bud sade han: »Hälsa folket i Javesh i Gilead att i morgon, när solen bränner som hetast, skall de vara räddade.« Då sändebuden återvände och berättade detta blev glädjen stor.

[10] e disseram aos amonitas: Amanhã, nos entregaremos a vós outros; então, nos fareis segundo o que melhor vos parecer.

[10]Men till ammoniterna sade männen i Javesh: »I morgon går vi er till mötes. Då får ni göra med oss vad ni vill.«

[11] Sucedeu que, ao outro dia, Saul dividiu o povo em três companhias, que, pela vigília da manhã, vieram para o meio do arraial e feriram a Amom, até que se fez sentir o calor do dia. Os sobreviventes se espalharam, e não ficaram dois deles juntos.

[11]Dagen därpå delade Saul upp folket i tre avdelningar, och i morgonväkten bröt de in i lägret. När dagen blev som hetast var ammoniterna slagna. De överlevande skingrades så fullständigt att inte två kom undan tillsammans.

Saul proclamado rei

[12] Então, disse o povo a Samuel: Quem são aqueles que diziam: Reinará Saul sobre nós? Trazei-os para aqui, para que os matemos.

[12]Folket sade då till Samuel: »Vilka var det som inte ville att Saul skulle bli kung över oss? Kom hit med dem, så skall vi slå ihjäl dem.«

[13] Porém Saul disse: Hoje, ninguém será morto, porque, no dia de hoje, o SENHOR salvou a Israel.

[13]Men då sade Saul: »Ingen skall dödas en dag som denna, då Herren har vunnit seger åt Israel.«

[14] Disse Samuel ao povo: Vinde, vamos a Gilgal e renovemos ali o reino.

[14]Samuel sade nu till folket: »Låt oss gå till Gilgal och där förnya kungadömet.«

[15] E todo o povo partiu para Gilgal, onde proclamaram Saul seu rei, perante o SENHOR, a cuja presença trouxeram ofertas pacíficas; e Saul muito se alegrou ali com todos os homens de Israel.

[15]Så gick alla till Gilgal, och inför Herren utropade de Saul till kung. De offrade också gemenskapsoffer inför Herren i Gilgal, och Saul och alla israeliterna firade en stor glädjefest.

1 Samuel 12

Samuel resigna o seu cargo

[1] Então, disse Samuel a todo o Israel: Eis que ouvi a vossa voz em tudo quanto me dissestes e constituí sobre vós um rei.

[2] Agora, pois, eis que tendes o rei à vossa frente. Já envelheci e estou cheio de cãs, e meus filhos estão convosco; o meu procedimento esteve diante de vós desde a minha mocidade até ao dia de hoje.

[3] Eis-me aqui, testemunhai contra mim perante o SENHOR e perante o seu ungido:

1 Samuel 12

Samuels avskedstal

[1]Sedan talade Samuel till de församlade israeliterna: »Jag har gjort allt vad ni begärt av mig och satt en kung att härska över er.

[2]Hädanefter är det han som skall leda er. Själv är jag gammal och grå, och mina söner har ni ibland er. Jag har varit er ledare från min ungdom ända till denna dag.

[3]Här står jag nu, kom med era anklagelser mot mig inför Herren och hans smorde.

de quem tomei o boi? De quem tomei o jumento? A quem defraudei? A quem oprimi? E das mãos de quem aceitei suborno para encobrir com ele os meus olhos? E vo-lo restituirei.

[4] Então, responderam: Em nada nos defraudaste, nem nos oprimiste, nem tomaste coisa alguma das mãos de ninguém.

[5] E ele lhes disse: O SENHOR é testemunha contra vós outros, e o seu ungido é, hoje, testemunha de que nada tendes achado nas minhas mãos. E o povo confirmou: Deus é testemunha.

[6] Então, disse Samuel ao povo: Testemunha é o SENHOR, que escolheu a Moisés e a Arão e tirou vossos pais da terra do Egito.

[7] Agora, pois, ponde-vos aqui, e pleitearei convosco perante o SENHOR, relativamente a todos os seus atos de justiça que fez a vós outros e a vossos pais.

[8] Havendo entrado Jacó no Egito, clamaram vossos pais ao SENHOR, e o SENHOR enviou a Moisés e a Arão, que os tiraram do Egito e os fizeram habitar neste lugar.

[9] Porém esqueceram-se do SENHOR, seu Deus; então, os entregou nas mãos de Sísera, comandante do exército de Hazor, e nas mãos dos filisteus, e nas mãos do rei de Moabe, que pelejaram contra eles.

[10] E clamaram ao SENHOR e disseram: Pecamos, pois deixamos o SENHOR e servimos aos baalins e astarotes; agora,

Har jag tagit någons oxe? Har jag tagit någons åsna? Har jag kränkt eller förtryckt någon? Har jag tagit mutor eller panter av någon? Kom med era krav, så skall jag ersätta er.«

[4]De svarade: »Nej, du har inte kränkt eller förtryckt oss, du har inte tagit från någon.«

[5]Samuel sade: »Herren och hans smorde är i dag vittnen till att ni inte funnit mig skyldig till något.« De bekräftade detta,

[6]och Samuel fortsatte: »Herren är vittne, han som gav er Mose och Aron och som förde era fäder ut ur Egypten.

[7]Träd nu fram, så skall jag gå till rätta med er inför Herren och påminna er om hur trofast Herren alltid har handlat mot er och era fäder.

[8]När Jakob hade kommit till Egypten och folket levde under förtryck, ropade era fäder till Herren. Han sände Mose och Aron, som förde dem ut ur Egypten och lät dem bosätta sig här.

[9]Men de glömde Herren, sin Gud, och då utlämnade han dem åt Sisera, Hasors befälhavare, åt filisteerna och åt kungen av Moab; alla dessa förde krig mot Israel.

[10]Då ropade de till Herren: Vi har syndat, vi har övergett Herren och dyrkat baalsgudarna och astartegudinnorna.

pois, livra-nos das mãos de nossos inimigos, e te serviremos.

[11] O SENHOR enviou a Jerubaal, e a Baraque, e a Jefté, e a Samuel; e vos livrou das mãos de vossos inimigos em redor, e habitastes em segurança.

[12] Vendo vós que Naás, rei dos filhos de Amom, vinha contra vós outros, me dissestes: Não! Mas reinará sobre nós um rei; ao passo que o SENHOR, vosso Deus, era o vosso rei.

[13] Agora, pois, eis aí o rei que elegestes e que pedistes; e eis que o SENHOR vos deu um rei.

[14] Se temerdes ao SENHOR, e o servirdes, e lhe atenderdes à voz, e não lhe fordes rebeldes ao mandado, e seguirdes o SENHOR, vosso Deus, tanto vós como o vosso rei que governa sobre vós, bem será.

[15] Se, porém, não derdes ouvidos à voz do SENHOR, mas, antes, fordes rebeldes ao seu mandado, a mão do SENHOR será contra vós outros, como o foi contra vossos pais.

[16] Ponde-vos também, agora, aqui e vede esta grande coisa que o SENHOR fará diante dos vossos olhos.

[17] Não é, agora, o tempo da sega do trigo? Clamarei, pois, ao SENHOR, e dará trovões e chuva; e sabereis e vereis que é grande a vossa maldade, que tendes praticado perante o SENHOR, pedindo para vós outros um rei.

[18] Então, invocou Samuel ao SENHOR, e o SENHOR deu trovões e chuva naquele dia;

Rädda oss från våra fiender, så skall vi dyrka dig.

[11]Herren sände då Jerubbaal och Bedan och Jefta och Samuel och räddade er från fienderna runt omkring, så att ni kunde leva i fred.

[12]Men när ni såg att Nachash, kungen av Ammon, angrep er kom ni till mig och begärde att få en kung — och det fastän Herren, er Gud, är er kung.

[13]Här är nu den kung ni ville ha, och honom har Herren satt över er.

[14]Frukta Herren, tjäna honom och lyd honom! Sätt er inte upp mot Herrens befallningar! Både ni och den kung som regerar över er måste följa Herren, er Gud.

[15]Lyder ni inte Herren utan sätter er upp mot honom, då skall han vända sin vrede mot er och er kung.

[16]Nu skall ni med egna ögon få se det stora under som Herren utför.

[17]Jag skall ropa till Herren, och fastän det är mitt i veteskörden skall han låta det åska och regna. Då måste ni inse att det i Herrens ögon var en stor synd som ni begick när ni begärde en kung.«

[18]Samuel ropade till Herren, och Herren lät det åska och regna den dagen, så att

pelo que todo o povo temeu em grande maneira ao SENHOR e a Samuel.

[19] Todo o povo disse a Samuel: Roga pelos teus servos ao SENHOR, teu Deus, para que não venhamos a morrer; porque a todos os nossos pecados acrescentamos o mal de pedir para nós um rei.

[20] Então, disse Samuel ao povo: Não temais; tendes cometido todo este mal; no entanto, não vos desvieis de seguir o SENHOR, mas servi ao SENHOR de todo o vosso coração.

[21] Não vos desvieis; pois seguiríeis coisas vãs, que nada aproveitam e tampouco vos podem livrar, porque vaidade são.

[22] Pois o SENHOR, por causa do seu grande nome, não desamparará o seu povo, porque aprouve ao SENHOR fazer-vos o seu povo.

[23] Quanto a mim, longe de mim que eu peque contra o SENHOR, deixando de orar por vós; antes, vos ensinarei o caminho bom e direito.

[24] Tão-somente, pois, temei ao SENHOR e servi-o fielmente de todo o vosso coração; pois vede quão grandiosas coisas vos fez.

[25] Se, porém, perseverardes em fazer o mal, perecereis, tanto vós como o vosso rei.

1 Samuel 13

Guerra entre os israelitas e os filisteus

[1] Um ano reinara Saul em Israel. No segundo ano de seu reinado sobre o povo,

alla överväldigades av fruktan för Herren och för Samuel

[19]och sade: »Be för oss, dina tjänare, till Herren, din Gud, att vi slipper dö, fastän vi har rågat våra synders mått med att begära en kung.«

[20]Då lugnade Samuel folket. »Det ni har gjort är en svår synd, men vänd er inte för den skull bort från Herren utan tjäna honom av hela ert hjärta.

[21]Vänd er inte bort från honom för att följa tomma avgudar, som varken kan gagna eller rädda, eftersom de inte är något annat än tomhet.

[22]För sitt höga namns skull vill Herren inte förskjuta sitt folk; han har ju valt att göra er till sitt folk.

[23]Och själv skulle jag synda svårt mot Herren om jag upphörde att be för er; i stället vill jag lära er vad som är gott och rätt.

[24]Frukta Herren och tjäna honom uppriktigt och av hela ert hjärta — kom ihåg allt det stora han har gjort för er.

[25]Om ni däremot fortsätter med era onda gärningar, då är det ute både med er och er kung.«

1 Samuel 13

Sauls egenmäktiga offer

[1]Saul var … år då han blev kung, och han regerade två år över Israel.

[2] escolheu para si três mil homens de Israel; estavam com Saul dois mil em Micmás e na região montanhosa de Betel, e mil estavam com Jônatas em Gibeá de Benjamim; e despediu o resto do povo, cada um para sua casa.

[2]Han valde ut 3.000 man ur Israels folk och förde själv befälet över 2.000 i Mikmas och i Betels bergsbygd, medan Jonatan hade 1.000 man i Giva i Benjamins område. Resten av folket hade Saul skickat hem.

[3] Jônatas derrotou a guarnição dos filisteus que estava em Gibeá, o que os filisteus ouviram; pelo que Saul fez tocar a trombeta por toda a terra, dizendo: Ouçam isso os hebreus.

[3]Jonatan dödade den filisteiske fogden i Geva, och det fick filisteerna veta. Saul lät stöta i horn över hela landet för att sprida budskapet till hebreerna.

[4] Todo o Israel ouviu dizer: Saul derrotou a guarnição dos filisteus, e também Israel se fez odioso aos filisteus. Então, o povo foi convocado para junto de Saul, em Gilgal.

[4]Hela Israel fick på detta sätt höra att Saul hade dödat den filisteiske fogden och att Israel därmed hade dragit över sig filisteernas hat. Folket slöt upp kring Saul i Gilgal,

[5] Reuniram-se os filisteus para pelejar contra Israel: trinta mil carros, e seis mil cavaleiros, e povo em multidão como a areia que está à beira-mar; e subiram e se acamparam em Micmás, ao oriente de Bete-Áven.

[5]medan filisteerna samlade sina styrkor till strid mot Israel. De hade 3.000 vagnar med 6.000 mans besättning och fotfolk som sanden på havets strand. De marscherade upp och slog läger vid Mikmas, öster om Bet Aven.

[6] Vendo, pois, os homens de Israel que estavam em apuros (porque o povo estava apertado), esconderam-se pelas cavernas, e pelos buracos, e pelos penhascos, e pelos túmulos, e pelas cisternas.

[6]När israeliterna märkte att de var illa ute gömde de sig i grottor och hålor, i klippskrevor, källare och cisterner

[7] Também alguns dos hebreus passaram o Jordão para a terra de Gade e Gileade; e o povo que permaneceu com Saul, estando este ainda em Gilgal, se encheu de temor.

[7]eller gick över vadställena vid Jordan in i Gads och Gileads land. Saul var kvar i Gilgal, och alla som var med honom darrade av rädsla.

Saul oferece sacrifícios e é reprovado por Samuel

[8] Esperou Saul sete dias, segundo o prazo determinado por Samuel; não vindo,

[8]I sju dagar väntade han, så länge som Samuel hade bestämt. Men Samuel kom

porém, Samuel a Gilgal, o povo se foi espalhando dali.

inte till Gilgal, och nu började folket överge Saul och skingras.

[9] Então, disse Saul: Trazei-me aqui o holocausto e ofertas pacíficas. E ofereceu o holocausto.

[9]Han befallde då att man skulle föra fram brännoffret och gemenskapsoffret till honom, och han offrade brännoffret.

[10] Mal acabara ele de oferecer o holocausto, eis que chega Samuel; Saul lhe saiu ao encontro, para o saudar.

[10]Just då han var färdig med detta kom Samuel, och Saul gick honom till mötes för att hälsa honom.

[11] Samuel perguntou: Que fizeste? Respondeu Saul: Vendo que o povo se ia espalhando daqui, e que tu não vinhas nos dias aprazados, e que os filisteus já se tinham ajuntado em Micmás,

[11]»Vad har du tagit dig till!« ropade Samuel. Saul svarade: »När jag såg att hären lämnade mig och skingrades och du inte kom på utsatt tid, och när jag hörde att filisteerna hade dragit ihop sitt folk vid Mikmas,

[12] eu disse comigo: Agora, descerão os filisteus contra mim a Gilgal, e ainda não obtive a benevolência do SENHOR; e, forçado pelas circunstâncias, ofereci holocaustos.

[12]då tänkte jag: Nu kommer filisteerna ner mot mig i Gilgal, och jag har ännu inte hunnit beveka Herren. Då tog jag mod till mig och bar fram brännoffret.«

[13] Então, disse Samuel a Saul: Procedeste nesciamente em não guardar o mandamento que o SENHOR, teu Deus, te ordenou; pois teria, agora, o SENHOR confirmado o teu reino sobre Israel para sempre.

[13]Samuel sade: »Du har handlat som en dåre och överträtt den befallning som Herren, din Gud, har gett dig. Herren skulle annars ha befäst ditt kungavälde över Israel för all framtid,

[14] Já agora não subsistirá o teu reino. O SENHOR buscou para si um homem que lhe agrada e já lhe ordenou que seja príncipe sobre o seu povo, porquanto não guardaste o que o SENHOR te ordenou.

[14]men nu kommer det att gå förlorat. Herren har sökt sig en man efter sitt sinne och utsett honom till furste över sitt folk, eftersom du inte har hållit vad Herren befallt dig.«

[15] Então, se levantou Samuel e subiu de Gilgal a Gibeá de Benjamim. Logo, Saul contou o povo que se achava com ele, cerca de seiscentos homens.

[15]Så bröt Samuel upp från Gilgal och gick sin väg. Resten av folket följde med Saul för att möta hären och kom från Gilgal till Giva i Benjamins område. Saul mönstrade

den styrka han hade med sig, det var omkring 600 man.

[16] Saul, e Jônatas, seu filho, e o povo que se achava com eles ficaram em Geba de Benjamim; porém os filisteus se acamparam em Micmás.

[16]Han och hans son Jonatan låg nu med sitt folk i Geva i Benjamins område, medan filisteerna hade slagit läger i Mikmas.

[17] Os saqueadores saíram do campo dos filisteus em três tropas; uma delas tomou o caminho de Ofra à terra de Sual;

[17]Tre härjningståg utgick från filisteernas läger, ett i riktning mot Ofra i Shual,

[18] outra tomou o caminho de Bete-Horom; e a terceira, o caminho a cavaleiro do vale de Zeboim, na direção do deserto.

[18]ett mot Bet-Horon och ett mot trakten ovanför Sevoimdalen, åt öknen till.

[19] Ora, em toda a terra de Israel nem um ferreiro se achava, porque os filisteus tinham dito: Para que os hebreus não façam espada, nem lança.

[19]På den tiden fanns inga smeder i Israel, eftersom filisteerna ville hindra hebreerna att tillverka svärd eller spjut.

[20] Pelo que todo o Israel tinha de descer aos filisteus para amolar a relha do seu arado, e a sua enxada, e o seu machado, e a sua foice.

[20]Därför måste israeliterna alltid ge sig ner till filisteerna, när de ville låta smida en plogbill eller hacka, en yxa eller oxpik.

[21] Os filisteus cobravam dos israelitas dois terços de um siclo para amolar os fios das relhas e das enxadas e um terço de um siclo para amolar machados e aguilhadas.

[21]Två tredjedels sikel var priset för plogbillar och hackor, en tredjedels sikel för yxor och oxpikar.

[22] Sucedeu que, no dia da peleja, não se achou nem espada, nem lança na mão de nenhum do povo que estava com Saul e com Jônatas; porém se acharam com Saul e com Jônatas, seu filho.

[22]När kriget kom hade därför ingen av dem som stod under Sauls och Jonatans befäl vare sig svärd eller spjut. Bara Saul och Jonatan hade vapen.

[23] Saiu a guarnição dos filisteus ao desfiladeiro de Micmás.

Jonatan besegrar filisteerna

[23]Filisteerna hade skickat fram en förpost till passet i Mikmas,

1 Samuel 14

A vitória de Jônatas sobre os filisteus

1 Samuel 14

[1] Sucedeu que, um dia, disse Jônatas, filho de Saul, ao seu jovem escudeiro: Vem, passemos à guarnição dos filisteus, que está do outro lado. Porém não o fez saber a seu pai.

[1]och en dag sade Jonatan, Sauls son, till sin väpnare: »Kom så tar vi oss över till filisteernas postering på andra sidan!« Men till sin far sade han ingenting.

[2] Saul se encontrava na extremidade de Gibeá, debaixo da romeira em Migrom; e o povo que estava com ele eram cerca de seiscentos homens.

[2]Saul hade slagit sig ner i utkanten av Giva under granatäppelträdet på tröskplatsen. Hans truppstyrka uppgick till omkring 600 man.

[3] Aías, filho de Aitube, irmão de Icabô, filho de Finéias, filho de Eli, sacerdote do SENHOR em Siló, trazia a estola sacerdotal. O povo não sabia que Jônatas tinha ido.

[3]Efoden bars av Achia, som var son till Achituv, bror till I-Kavod, son till Pinechas, son till Eli, Herrens präst i Shilo. Ingen lade märke till att Jonatan var borta.

[4] Entre os desfiladeiros pelos quais Jônatas procurava passar à guarnição dos filisteus, deste lado havia uma penha íngreme, e do outro, outra; uma se chamava Bozez; a outra, Sené.

[4]På ömse sidor om det pass som han måste ta sig igenom för att nå fram till den filisteiska posteringen låg två branta klippor, som hette Boses och Sene.

[5] Uma delas se erguia ao norte, defronte de Micmás; a outra, ao sul, defronte de Geba.

[5]Den ena reste sig på nordsidan, närmast Mikmas, den andra på sydsidan, närmast Geva.

[6] Disse, pois, Jônatas ao seu escudeiro: Vem, passemos à guarnição destes incircuncisos; porventura, o SENHOR nos ajudará nisto, porque para o SENHOR nenhum impedimento há de livrar com muitos ou com poucos.

[6]Jonatan sade till väpnaren: »Låt oss gå över till de där oomskurna hedningarna! Kanske hjälper oss Herren — han kan ge seger lika lätt genom få som genom många.«

[7] Então, o seu escudeiro lhe disse: Faze tudo segundo inclinar o teu coração; eis-me aqui contigo, a tua disposição será a minha.

[7]Väpnaren svarade: »Gör som du vill. Jag gör som du.« —

[8] Disse, pois, Jônatas: Eis que passaremos àqueles homens e nos daremos a conhecer a eles.

[8]»Då går vi över till dem«, sade Jonatan, »och ser till att vi blir upptäckta.

[9] Se nos disserem assim: Parai até que cheguemos a vós outros; então, ficaremos onde estamos e não subiremos a eles.

[9]Om de då säger att vi inte skall röra oss förrän de hunnit ner till oss, så stannar vi där vi är och klättrar inte upp till dem.

[10] Porém se disserem: Subi a nós; então, subiremos, pois o SENHOR no-los entregou nas mãos. Isto nos servirá de sinal.

[10]Men om de säger åt oss att komma upp, så gör vi det, för det är tecknet på att Herren har lämnat dem i vår hand.«

[11] Dando-se, pois, ambos a conhecer à guarnição dos filisteus, disseram estes: Eis que já os hebreus estão saindo dos buracos em que se tinham escondido.

[11]När nu de båda blev synliga från posteringen sade filisteerna: »Ser man på, nu kryper hebreerna fram ur sina hål!«

[12] Os homens da guarnição responderam a Jônatas e ao seu escudeiro e disseram: Subi a nós, e nós vos daremos uma lição. Disse Jônatas ao escudeiro: Sobe atrás de mim, porque o SENHOR os entregou nas mãos de Israel.

[12]Och de ropade ner till Jonatan och hans väpnare: »Kom upp hit, så skall vi visa er!« Då sade Jonatan till väpnaren: »Följ mig! Herren har gett dem i Israels hand.«

[13] Então, trepou Jônatas de gatinhas, e o seu escudeiro, atrás; e os filisteus caíram diante de Jônatas, e o seu escudeiro os matava atrás dele.

[13]Jonatan klättrade upp, följd av väpnaren. Filisteerna föll för Jonatans hugg, och väpnaren kom efter och gav dem dödsstöten.

[14] Sucedeu esta primeira derrota, em que Jônatas e o seu escudeiro mataram perto de vinte homens, em cerca de meia jeira de terra.

[14]I detta första angrepp fällde de omkring tjugo man på en sträcka av en halv plogfåras längd.

[15] Houve grande espanto no arraial, no campo e em todo o povo; também a mesma guarnição e os saqueadores tremeram, e até a terra se estremeceu; e tudo passou a ser um terror de Deus.

[15]I lägret nere på fältet och bland folket spred sig förfäran; också posteringen och plundringsstyrkan greps av panik. Marken skalv. Gud slog dem med skräck.

[16] Olharam as sentinelas de Saul, em Gibeá de Benjamim, e eis que a multidão se dissolvia, correndo uns para cá, outros para lá.

[16]Från Giva i Benjamins område såg Sauls spanare att fiendelägret var i upplösning och att alla sprang om varandra.

[17] Então, disse Saul ao povo que estava com ele: Ora, contai e vede quem é que saiu dentre nós. Contaram, e eis que nem Jônatas nem o seu escudeiro estavam ali.

[18] Saul disse a Aías: Traze aqui a arca de Deus (porque, naquele dia, ela estava com os filhos de Israel).

[19] Enquanto Saul falava ao sacerdote, o alvoroço que havia no arraial dos filisteus crescia mais e mais, pelo que disse Saul ao sacerdote: Desiste de trazer a arca.

[20] Então, Saul e todo o povo que estava com ele se ajuntaram e vieram à peleja; e a espada de um era contra o outro, e houve mui grande tumulto.

[21] Também com os filisteus dantes havia hebreus, que subiram com eles ao arraial; e também estes se ajuntaram com os israelitas que estavam com Saul e Jônatas.

[22] Ouvindo, pois, todos os homens de Israel que se esconderam pela região montanhosa de Efraim que os filisteus fugiram, eles também os perseguiram de perto na peleja.

[23] Assim, livrou o SENHOR a Israel naquele dia; e a batalha passou além de Bete-Áven.

O voto de Saul

[24] Estavam os homens de Israel angustiados naquele dia, porquanto Saul conjurara o povo, dizendo: Maldito o homem que comer pão antes de anoitecer, para que me vingue de meus inimigos. Pelo que todo o povo se absteve de provar pão.

[17]Saul lät då räkna sitt folk för att se vilka som var frånvarande, och det visade sig att Jonatan och hans väpnare saknades.

[18]Saul uppmanade nu Achia att ta fram efoden — det var alltså han som den gången bar efoden inför Israel.

[19]Men medan Saul talade med prästen tilltog larmet i filisteernas läger alltmer. »Låt det vara«, sade Saul till prästen,

[20]och i samlad trupp skyndade han och alla som var med honom till stridsplatsen. Där vände filisteerna vapnen mot varandra, och det rådde fullständigt kaos.

[21]Även de hebreer som sedan gammalt lydde under filisteerna och hade dragit i fält på deras sida gick nu över till israeliterna under Saul och Jonatan.

[22]Och när de israeliter som hade gömt sig i Efraims bergstrakter fick höra att filisteerna flydde, tog också de upp förföljelsen och gav sig in i striden.

[23]Så skänkte Herren seger åt Israel den dagen.

Sauls förbannelse drabbar Jonatan

Striderna fortsatte ända bortom Bet Aven,

[24]och israeliterna var hårt ansatta. Då band Saul folket med denna ed: »Förbannad den som äter före kvällen, innan jag har tagit hämnd på mina fiender.« Och ingen smakade något.

[25] Todo o povo chegou a um bosque onde havia mel no chão.

[26] Chegando o povo ao bosque, eis que corria mel; porém ninguém chegou a mão à boca, porque o povo temia a conjuração.

[27] Jônatas, porém, não tinha ouvido quando seu pai conjurara o povo, e estendeu a ponta da vara que tinha na mão, e a molhou no favo de mel; e, levando a mão à boca, tornaram a brilhar os seus olhos.

[28] Então, respondeu um do povo: Teu pai conjurou solenemente o povo e disse: Maldito o homem que, hoje, comer pão; estava exausto o povo.

[29] Então, disse Jônatas: Meu pai turbou a terra; ora, vede como brilham os meus olhos por ter eu provado um pouco deste mel.

[30] Quanto mais se o povo, hoje, tivesse comido livremente do que encontrou do despojo de seus inimigos; porém desta vez não foi tão grande a derrota dos filisteus.

[31] Feriram, porém, aquele dia aos filisteus, desde Micmás até Aijalom. O povo se achava exausto em extremo;

[32] e, lançando-se ao despojo, tomaram ovelhas, bois e bezerros, e os mataram no chão, e os comeram com sangue.

[33] Disto informaram a Saul, dizendo: Eis que o povo peca contra o SENHOR, comendo com sangue. Disse ele: Procedestes aleivosamente; rolai para aqui, hoje, uma grande pedra.

[25][---] Ute på fälten fanns det honung,

[26]men när folket kom fram till bikakorna var det inte någon som vågade ta för sig, fastän det dröp av honung överallt. Så rädda var de för Sauls förbannelse.

[27]Men Jonatan hade inte hört att hans far hotade folket med förbannelse. Han sträckte fram sin stav och doppade spetsen i honungen och tog för sig av den, och hans ögon fick ny glans.

[28]Då sade en man i hären: »Din far har svurit en ed och förbannat var och en som äter något under dagen, och därför är alla utmattade.« —

[29]»Min far drar olycka över landet«, svarade Jonatan. »Se vilken glans mina ögon fick när jag smakade lite av honungen.

[30]Tänk då om folket i dag hade fått äta av det byte de tagit från fienden! Som det nu är har vi inte kunnat fullfölja segern över filisteerna.«

[31]Efter att den dagen ha fördrivit filisteerna från Mikmas ända till Ajalon var israeliterna svårt medtagna.

[32]De kastade sig över bytet och tog får, oxar och kalvar och slaktade direkt på marken och åt köttet med blodet i.

[33]Saul underrättades om detta: »Folket syndar mot Herren och äter kött med blodet i.« Då sade han: »Ni har handlat orätt. Vältra nu fram en stor sten till mig

34 Disse mais Saul: Espalhai-vos entre o povo e dizei-lhe: Cada um me traga o seu boi, a sua ovelha, e matai-os aqui, e comei, e não pequeis contra o SENHOR, comendo com sangue. Então, todo o povo trouxe de noite, cada um o seu boi de que já lançara mão, e os mataram ali.

35 Edificou Saul um altar ao SENHOR; este foi o primeiro altar que lhe edificou.

Jônatas salvo pelo povo

36 Disse mais Saul: Desçamos esta noite no encalço dos filisteus, e despojemo-los, até o raiar do dia, e não deixemos de resto um homem sequer deles. E disseram: Faze tudo o que bem te parecer.

37 Disse, porém, o sacerdote: Cheguemo-nos aqui a Deus. Então, consultou Saul a Deus, dizendo: Descerei no encalço dos filisteus? Entregá-los-ás nas mãos de Israel? Porém aquele dia Deus não lhe respondeu.

38 Então, disse Saul: Chegai-vos para aqui, todos os chefes do povo, e informai-vos, e vede qual o pecado que, hoje, se cometeu.

39 Porque tão certo como vive o SENHOR, que salva a Israel, ainda que com meu filho Jônatas esteja a culpa, seja morto. Porém nenhum de todo o povo lhe respondeu.

40 Disse mais a todo o Israel: Vós estareis de um lado, e eu e meu filho Jônatas, do outro. Então, disse o povo a Saul: Faze o que bem te parecer.

34och gå sedan runt bland folket och säg till att var och en leder hit sin oxe och sitt får. Här skall ni slakta och äta dem och inte synda mot Herren genom att äta kött med blodet i.« När det blev natt kom alla dit med de djur som de hade fått tag i och slaktade dem där.

35Så byggde Saul ett altare åt Herren; detta var det första altare han byggde.

36Därefter tog Saul till orda: »Låt oss fortsätta att förfölja och plundra filisteerna i natt, ända tills det ljusnar. Vi skall inte låta en enda av dem slippa undan.« Folket sade: »Gör vad du finner bäst.« Då sade prästen: »Låt oss först träda fram inför Gud.«

37Och Saul frågade Gud: »Skall jag förfölja filisteerna? Lämnar du dem i Israels hand?« Men han fick inget svar den dagen.

38Saul lät då församla folkets hövdingar och sade till dem: »Undersök noga vad det är för en synd som har begåtts i dag.

39Så sant Herren lever, han som ger seger åt Israel: den skyldige skall straffas med döden, om det så är min son Jonatan.« Men ingen sade något.

40Då sade Saul till israeliterna: »Ni skall stå på ena sidan, jag och min son Jonatan på den andra!« — »Gör vad du finner bäst«, sade de.

41 Falou, pois, Saul ao SENHOR, Deus de Israel: Mostra a verdade. Então, Jônatas e Saul foram indicados por sorte, e o povo saiu livre.

41Därefter sade Saul till Herren, Israels Gud: »Varför har du inte svarat din tjänare i dag? Om skulden ligger hos mig eller min son Jonatan, Herre, Israels Gud, låt då urim komma upp, och om den ligger hos ditt folk Israel, låt då tummim komma upp.« Då föll lotten på Jonatan och Saul, medan folket gick fritt.

42 Disse Saul: Lançai a sorte entre mim e Jônatas, meu filho. E foi indicado Jônatas.

42Saul sade: »Kasta lott mellan mig och min son Jonatan.« Och lotten föll på Jonatan.

43 Disse, então, Saul a Jônatas: Declara-me o que fizeste. E Jônatas lhe disse: Tão-somente provei um pouco de mel com a ponta da vara que tinha na mão. Eis-me aqui; estou pronto para morrer.

43»Tala om vad du har gjort«, sade Saul, och Jonatan svarade: »Jag smakade en droppe honung från spetsen av min stav. Jag är beredd att dö.«

44 Então, disse Saul: Deus me faça o que bem lhe aprouver; é certo que morrerás, Jônatas.

44Saul svarade: »Gud må straffa mig, nu och framgent, om jag bryter min ed: Jonatan, du måste dö!”

45 Porém o povo disse a Saul: Morrerá Jônatas, que efetuou tamanha salvação em Israel? Tal não suceda. Tão certo como vive o SENHOR, não lhe há de cair no chão um só cabelo da cabeça! Pois foi com Deus que fez isso, hoje. Assim, o povo salvou a Jônatas, para que não morresse.

45Men folket ropade till Saul: »Skulle Jonatan dö, han som har vunnit denna stora seger åt Israel! Aldrig! Så sant Herren lever, inte ett hår skall krökas på hans huvud! Han har haft Gud med sig i det som han har gjort i dag.« Så friköpte folket Jonatan, och han slapp att dö.

46 E Saul deixou de perseguir os filisteus; e estes se foram para a sua terra.

46Saul drog sig tillbaka utan att förfölja filisteerna, och dessa återvände till sitt eget område.

Krig med grannfolken

47 Tendo Saul assumido o reinado de Israel, pelejou contra todos os seus inimigos em redor: contra Moabe, os filhos de Amom e Edom; contra os reis de Zobá e os filisteus; e, para onde quer que se voltava, era vitorioso.

47Sedan Saul hade kommit till makten i Israel förde han krig mot sina fiender i alla väderstreck, mot Moab, Ammon och Edom, mot kungen av Sova och mot filisteerna, och vart han vände sig hade han framgång.

[48] Houve-se varonilmente, e feriu os amalequitas, e libertou a Israel das mãos dos que o saqueavam.

[49] Os filhos de Saul eram Jônatas, Isvi e Malquisua; os nomes de suas duas filhas eram: o da mais velha, Merabe; o da mais nova, Mical.

[50] A mulher de Saul chamava-se Ainoã, filha de Aimaás. O nome do general do seu exército, Abner, filho de Ner, tio de Saul.

[51] Quis era pai de Saul; e Ner, pai de Abner, era filho de Abiel.

[52] Por todos os dias de Saul, houve forte guerra contra os filisteus; pelo que Saul, a todos os homens fortes e valentes que via, os agregava a si.

[48]En stor bedrift utförde han då han slog amalekiterna och räddade Israel från deras plundringståg.

[49]Sauls söner hette Jonatan, Jishjo och Malki-Shua. Den äldsta av hans båda döttrar hette Merav och den yngsta Mikal.

[50]Sauls hustru hette Achinoam och var dotter till Achimaas. Befälhavaren för hans krigsmakt hette Avner och var son till hans farbror Ner.

[51]Kish, Sauls far, och Ner, Avners far, var båda söner till Aviel.

[52]Så länge Saul levde pågick häftiga strider med filisteerna, och varje tapper och krigsduglig man som han träffade på tog han i sin tjänst.

1 Samuel 15

A desobediência de Saul e a sua rejeição

[1] Disse Samuel a Saul: Enviou-me o SENHOR a ungir-te rei sobre o seu povo, sobre Israel; atenta, pois, agora, às palavras do SENHOR.

[2] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Castigarei Amaleque pelo que fez a Israel: ter-se oposto a Israel no caminho, quando este subia do Egito.

[3] Vai, pois, agora, e fere a Amaleque, e destrói totalmente a tudo o que tiver, e nada lhe poupes; porém matarás homem e mulher, meninos e crianças de peito, bois e ovelhas, camelos e jumentos.

[4] Saul convocou o povo e os contou em Telaim: duzentos mil homens de pé e dez mil homens de Judá.

1 Samuel 15

[1]Samuel sade till Saul: »Det var mig Herren sände för att smörja dig till kung över sitt folk Israel. Lyssna nu till hans ord!

[2]Så säger Herren Sebaot: Jag har inte glömt vad amalekiterna gjorde mot Israels folk, då de angrep dem på deras vandring från Egypten.

[3]Dra nu ut och krossa amalekiterna och vig dem åt förintelse med allt som tillhör dem. Skona ingen utan döda alla, både män och kvinnor, barn och spädbarn, oxar och får, kameler och åsnor.«

[4]Då bådade Saul upp folket, och i Telam mönstrade han 200.000 soldater jämte 10.000 man från Juda.

[5] Chegando, pois, Saul à cidade de Amaleque, pôs emboscadas no vale.

[6] E disse aos queneus: Ide-vos, retirai-vos e saí do meio dos amalequitas, para que eu vos não destrua juntamente com eles, porque usastes de misericórdia para com todos os filhos de Israel, quando subiram do Egito. Assim, os queneus se retiraram do meio dos amalequitas.

[7] Então, feriu Saul os amalequitas, desde Havilá até chegar a Sur, que está defronte do Egito.

[8] Tomou vivo a Agague, rei dos amalequitas; porém a todo o povo destruiu a fio de espada.

[9] E Saul e o povo pouparam Agague, e o melhor das ovelhas e dos bois, e os animais gordos, e os cordeiros, e o melhor que havia e não os quiseram destruir totalmente; porém toda coisa vil e desprezível destruíram.

[10] Então, veio a palavra do SENHOR a Samuel, dizendo:

[11] Arrependo-me de haver constituído Saul rei, porquanto deixou de me seguir e não executou as minhas palavras. Então, Samuel se contristou e toda a noite clamou ao SENHOR.

[12] Madrugou Samuel para encontrar a Saul pela manhã; e anunciou-se àquele: Já chegou Saul ao Carmelo, e eis que levantou para si um monumento; e, dando volta, passou e desceu a Gilgal.

[5]När han hade nått fram till amalekiternas stad lade han sig i bakhåll i bäckravinen.

[6]Han uppmanade keniterna att dra sig bort och lämna amalekiterna: »Jag vill inte utrota er tillsammans med dem. Ni behandlade ju israeliterna som vänner, då de var på väg från Egypten.« Keniterna drog sig då bort,

[7]och Saul slog amalekiterna och förföljde dem från Havila ända fram till Shur, öster om Egypten.

[8]Deras kung Agag greps levande, men alla andra vigdes åt förintelse och höggs ner med svärd.

[9]Saul och hans män skonade Agag och vidare det bästa av boskapen, de feta oxarna och lammen och över huvud taget allt som hade något värde: det kunde de inte förmå sig att viga åt förintelse, som de gjorde med allt det odugliga och värdelösa.

[10]Herrens ord kom till Samuel:

[11]»Jag ångrar att jag gjorde Saul till kung. Han har vänt sig från mig och gör inte vad jag befaller honom.« Detta upprörde Samuel, och han ropade till Herren hela natten.

[12]Tidigt nästa morgon gick han ut för att söka upp Saul. Då fick han höra att Saul hade kommit till Karmel. Där hade han rest en segerstod åt sig, och sedan hade han vänt och fortsatt ner till Gilgal.

[13] Veio, pois, Samuel a Saul, e este lhe disse: Bendito sejas tu do SENHOR; executei as palavras do SENHOR.

[14] Então, disse Samuel: Que balido, pois, de ovelhas é este nos meus ouvidos e o mugido de bois que ouço?

[15] Respondeu Saul: De Amaleque os trouxeram; porque o povo poupou o melhor das ovelhas e dos bois, para os sacrificar ao SENHOR, teu Deus; o resto, porém, destruímos totalmente.

[16] Então, disse Samuel a Saul: Espera, e te declararei o que o SENHOR me disse esta noite. Respondeu-lhe Saul: Fala.

[17] Prosseguiu Samuel: Porventura, sendo tu pequeno aos teus olhos, não foste por cabeça das tribos de Israel, e não te ungiu o SENHOR rei sobre ele?

[18] Enviou-te o SENHOR a este caminho e disse: Vai, e destrói totalmente estes pecadores, os amalequitas, e peleja contra eles, até exterminá-los.

[19] Por que, pois, não atentaste à voz do SENHOR, mas te lançaste ao despojo e fizeste o que era mau aos olhos do SENHOR?

[20] Então, disse Saul a Samuel: Pelo contrário, dei ouvidos à voz do SENHOR e segui o caminho pelo qual o SENHOR me enviou; e trouxe a Agague, rei de Amaleque, e os amalequitas, os destruí totalmente;

[21] mas o povo tomou do despojo ovelhas e bois, o melhor do designado à destruição

[13]När Samuel kom hälsade Saul honom: »Herren välsigne dig! Jag har fullgjort Herrens uppdrag.«

[14]Samuel frågade: »Vad är det då för bräkande och råmande jag hör?« —

[15]»Det är djur som har förts hit från amalekiterna«, svarade Saul, »folket sparade det bästa av boskapen för att offra åt Herren, din Gud. Resten vigde vi åt förintelse.«

[16]Samuel avbröt honom: »Jag skall tala om för dig vad Herren sade till mig i natt.« — »Låt höra!« sade Saul.

[17]Samuel sade: »Även om du är obetydlig i dina egna ögon står du dock i spetsen för Israels stammar, och Herren har smort dig till kung över Israel.

[18]Herren har sänt dig och sagt: Dra ut och vig amalekiterna åt förintelse, bekämpa dessa syndare tills de är utplånade.

[19]Varför lyssnade du inte till Herren utan kastade dig över bytet och gjorde det som är ont i Herrens ögon?«

[20]Saul svarade: »Jag lyssnade till Herren. Jag drog ut dit Herren skickade mig. Agag, amalekiternas kung, förde jag hit, men dem själva vigde jag åt förintelse.

[21]Av bytet tog folket får och kor, det bästa av det som skulle vigas åt förintelse, för att offra det åt Herren, din Gud, i Gilgal.«

para oferecer ao SENHOR, teu Deus, em Gilgal.

22 Porém Samuel disse: Tem, porventura, o SENHOR tanto prazer em holocaustos e sacrifícios quanto em que se obedeça à sua palavra? Eis que o obedecer é melhor do que o sacrificar, e o atender, melhor do que a gordura de carneiros.

22Då sade Samuel: »Älskar Herren offergåvor lika mycket som lydnad? Nej, lydnad är bättre än offer, hörsamhet bättre än baggars fett.

23 Porque a rebelião é como o pecado de feitiçaria, e a obstinação é como a idolatria e culto a ídolos do lar. Visto que rejeitaste a palavra do SENHOR, ele também te rejeitou a ti, para que não sejas rei.

23Trots är synd liksom svartkonst är synd, övermod synd liksom avgudadyrkan. Du har förkastat Herrens ord, och han har förkastat dig: du skall ej längre vara konung.«

24 Então, disse Saul a Samuel: Pequei, pois transgredi o mandamento do SENHOR e as tuas palavras; porque temi o povo e dei ouvidos à sua voz.

24Då sade Saul till Samuel: »Jag har syndat och överträtt Herrens befallning och dina ord. Jag var rädd för folket och gjorde dem till viljes.

25 Agora, pois, te rogo, perdoa-me o meu pecado e volta comigo, para que adore o SENHOR.

25Förlåt mig min synd och följ mig tillbaka, så skall jag falla ner inför Herren.«

26 Porém Samuel disse a Saul: Não tornarei contigo; visto que rejeitaste a palavra do SENHOR, já ele te rejeitou a ti, para que não sejas rei sobre Israel.

26Men Samuel svarade: »Jag följer dig inte; du har förkastat Herrens befallning, och han har förkastat dig som kung över Israel.«

27 Virando-se Samuel para se ir, Saul o segurou pela orla do manto, e este se rasgou.

27När Samuel vände sig om för att gå högg Saul tag i hans mantel, och en flik rycktes av.

28 Então, Samuel lhe disse: O SENHOR rasgou, hoje, de ti o reino de Israel e o deu ao teu próximo, que é melhor do que tu.

28Samuel sade: »I dag har Herren ryckt ifrån dig Israels kungamakt och gett den åt en annan, som är bättre än du.

29 Também a Glória de Israel não mente, nem se arrepende, porquanto não é homem, para que se arrependa.

29Och han som är Israels ära ljuger icke och ångrar intet, ty han är inte en människa, en som kan ångra sig.«

[30] Então, disse Saul: Pequei; honra-me, porém, agora, diante dos anciãos do meu povo e diante de Israel; e volta comigo, para que adore o SENHOR, teu Deus.

[31] Então, Samuel seguiu a Saul, e este adorou o SENHOR.

Samuel mata a Agague

[32] Disse Samuel: Traze-me aqui Agague, rei dos amalequitas. Agague veio a ele, confiante; e disse: Certamente, já se foi a amargura da morte.

[33] Disse, porém, Samuel: Assim como a tua espada desfilhou mulheres, assim desfilhada ficará tua mãe entre as mulheres. E Samuel despedaçou a Agague perante o SENHOR, em Gilgal.

[34] Então, Samuel se foi a Ramá; e Saul subiu à sua casa, a Gibeá de Saul.

[35] Nunca mais viu Samuel a Saul até ao dia da sua morte; porém tinha pena de Saul. O SENHOR se arrependeu de haver constituído Saul rei sobre Israel.

1 Samuel 16

Samuel enviado a Jessé

[1] Disse o SENHOR a Samuel: Até quando terás pena de Saul, havendo-o eu rejeitado, para que não reine sobre Israel? Enche um chifre de azeite e vem; enviar-te-ei a Jessé, o belemita; porque, dentre os seus filhos, me provi de um rei.

[2] Disse Samuel: Como irei eu? Pois Saul o saberá e me matará. Então, disse o

[30]Saul upprepade: »Ja, jag har syndat. Men visa mig ändå den hedern inför mitt folks äldste och inför Israel att gå med mig, så vill jag falla ner inför Herren, din Gud.«

[31]Samuel följde då med Saul, och Saul föll ner och tillbad Herren.

[32]Samuel befallde nu att man skulle föra fram amalekiternas kung Agag inför honom, och Agag kom med vacklande steg och klagade: »Hur bitter är inte döden!«

[33]Men Samuel sade: »Ditt svärd har gjort kvinnor barnlösa, nu skall din mor bli barnlös som de.« Och han högg ner Agag inför Herren i Gilgal.

[34]Därefter gick Samuel till Rama, medan Saul vände hem till Sauls Giva.

[35]Samuel grät över Saul och ville inte se honom mer, så länge han levde. Och Herren ångrade att han hade gjort Saul till kung över Israel.

1 Samuel 16

David blir smord till kung

[1]Herren sade till Samuel: »Hur länge tänker du gråta över Saul? Jag har ju förkastat honom; han skall inte längre vara kung över Israel. Fyll ditt smörjhorn med olja och ta det med dig. Jag sänder dig till Jishaj i Betlehem, ty jag har utsett en av hans söner till kung.«

[2]Samuel svarade: »Nej, dit kan jag inte gå. Fick Saul reda på det skulle han döda mig.« Men Herren sade: »Ta med dig en

SENHOR: Toma contigo um novilho e dize: Vim para sacrificar ao SENHOR.

3 Convidarás Jessé para o sacrifício; eu te mostrarei o que hás de fazer, e ungir-me-ás a quem eu te designar.

4 Fez, pois, Samuel o que dissera o SENHOR e veio a Belém. Saíram-lhe ao encontro os anciãos da cidade, tremendo, e perguntaram: É de paz a tua vinda?

5 Respondeu ele: É de paz; vim sacrificar ao SENHOR. Santificai-vos e vinde comigo ao sacrifício. Santificou ele a Jessé e os seus filhos e os convidou para o sacrifício.

6 Sucedeu que, entrando eles, viu a Eliabe e disse consigo: Certamente, está perante o SENHOR o seu ungido.

7 Porém o SENHOR disse a Samuel: Não atentes para a sua aparência, nem para a sua altura, porque o rejeitei; porque o SENHOR não vê como vê o homem. O homem vê o exterior, porém o SENHOR, o coração.

8 Então, chamou Jessé a Abinadabe e o fez passar diante de Samuel, o qual disse: Nem a este escolheu o SENHOR.

9 Então, Jessé fez passar a Samá, porém Samuel disse: Tampouco a este escolheu o SENHOR.

10 Assim, fez passar Jessé os seus sete filhos diante de Samuel; porém Samuel disse a Jessé: O SENHOR não escolheu estes.

11 Perguntou Samuel a Jessé: Acabaram-se os teus filhos? Ele respondeu: Ainda falta

kviga och säg att du kommer för att offra till Herren.

3Bjud så in Jishaj till offerfesten. Sedan låter jag dig veta vad du skall göra; den som jag utpekar skall du smörja åt mig.«

4Samuel gjorde som Herren hade sagt. När han kom till Betlehem skyndade stadens äldste emot honom och frågade oroligt: »Vad för dig hit? Är allt väl?« —

5»Ja«, svarade han. »Jag är här för att offra till Herren. Rena er, och kom sedan med mig till offerfesten.« Han renade Jishaj och hans söner och inbjöd dem till offret.

6När de kom dit och Samuel såg Eliav, tänkte han: »Här inför Herren står nu hans smorde.«

7Men Herren sade till Samuel: »Fäst dig inte vid hans utseende och hans resliga gestalt — honom har jag förkastat. Herren ser med andra ögon än människor: människor ser till det yttre, men Herren ser till hjärtat.«

8Då kallade Jishaj på Avinadav och lät honom stiga fram inför Samuel. Men Samuel sade: »Inte heller honom har Herren utvalt.«

9Därefter lät Jishaj Shamma stiga fram, men Samuel sade: »Inte heller honom har Herren utvalt.«

10På detta sätt lät Jishaj sina sju söner stiga fram, men Samuel sade: »Herren har inte utvalt någon av dessa.«

11Sedan frågade han: »Är detta alla dina söner?« — »Nej«, svarade Jishaj, »den

o mais moço, que está apascentando as ovelhas. Disse, pois, Samuel a Jessé: Manda chamá-lo, pois não nos assentaremos à mesa sem que ele venha.

[12] Então, mandou chamá-lo e fê-lo entrar. Era ele ruivo, de belos olhos e boa aparência. Disse o SENHOR: Levanta-te e unge-o, pois este é ele.

[13] Tomou Samuel o chifre do azeite e o ungiu no meio de seus irmãos; e, daquele dia em diante, o Espírito do SENHOR se apossou de Davi. Então, Samuel se levantou e foi para Ramá.

Davi tange sua harpa perante Saul

[14] Tendo-se retirado de Saul o Espírito do SENHOR, da parte deste um espírito maligno o atormentava.

[15] Então, os servos de Saul lhe disseram: Eis que, agora, um espírito maligno, enviado de Deus, te atormenta.

[16] Manda, pois, senhor nosso, que teus servos, que estão em tua presença, busquem um homem que saiba tocar harpa; e será que, quando o espírito maligno, da parte do SENHOR, vier sobre ti, então, ele a dedilhará, e te acharás melhor.

[17] Disse Saul aos seus servos: Buscai-me, pois, um homem que saiba tocar bem e trazei-mo.

[18] Então, respondeu um dos moços e disse: Conheço um filho de Jessé, o belemita, que sabe tocar e é forte e valente, homem de guerra, sisudo em palavras e de boa aparência; e o SENHOR é com ele.

yngste är kvar, men han är ute och vallar fåren.« Då sade Samuel: »Skicka efter honom, vi går inte vår väg förrän han har kommit.«

[12]Jishaj lät hämta honom, och han var ljus och ståtlig och hade vackra ögon. Och Herren sade: »Han är det, honom skall du smörja.”

[13]Samuel tog då oljehornet och smorde honom mitt ibland hans bröder. Och Herrens ande föll över David och var sedan alltid med honom. Därefter vände Samuel tillbaka till Rama.

David i tjänst hos Saul

[14]Men Herrens ande hade övergett Saul, och han plågades av en ond ande som Herren sänt.

[15]Hans närmaste män sade då: »Vi ser att en ond ande från Gud plågar dig, herre.

[16]Befall dina tjänare — vi står här beredda — att leta upp någon som spelar lyra. När den onda anden ansätter dig kan han spela för dig och lindra din plåga.«

[17]Saul sade då till sina män: »Leta upp någon som är skicklig att spela och för honom till mig.«

[18]En av dem berättade att han hade träffat en son till Jishaj i Betlehem som kunde spela. »Det är en duktig karl och en god soldat, han vet att lägga sina ord och ser bra ut. Och Herren är med honom.«

[19] Saul enviou mensageiros a Jessé, dizendo: Envia-me Davi, teu filho, o que está com as ovelhas.

[20] Tomou, pois, Jessé um jumento, e o carregou de pão, um odre de vinho e um cabrito, e enviou-os a Saul por intermédio de Davi, seu filho.

[21] Assim, Davi foi a Saul e esteve perante ele; este o amou muito e o fez seu escudeiro.

[22] Saul mandou dizer a Jessé: Deixa estar Davi perante mim, pois me caiu em graça.

[23] E sucedia que, quando o espírito maligno, da parte de Deus, vinha sobre Saul, Davi tomava a harpa e a dedilhava; então, Saul sentia alívio e se achava melhor, e o espírito maligno se retirava dele.

[19]Då skickade Saul bud till Jishaj och lät säga: »Sänd din son David till mig, han som vallar fåren.«

[20]Jishaj tog tio bröd, en lägel vin och en killing och skickade detta med sin son David till Saul.

[21]Så kom David till Saul och trädde i tjänst hos honom. Saul blev mycket fäst vid honom; han gjorde honom till sin väpnare [22]och skickade bud till Jishaj: »Jag tycker bra om David. Låt honom stanna i min tjänst.«

[23]Var gång Guds ande ansatte Saul grep David lyran och spelade. Då kände sig Saul lättare till mods. Han blev lugn igen, och den onda anden lämnade honom.

1 Samuel 17

O desafio de Golias

[1] Ajuntaram os filisteus as suas tropas para a guerra, e congregaram-se em Socó, que está em Judá, e acamparam-se entre Socó e Azeca, em Efes-Damim.

[2] Porém Saul e os homens de Israel se ajuntaram, e acamparam no vale de Elá, e ali ordenaram a batalha contra os filisteus.

[3] Estavam estes num monte do lado dalém, e os israelitas, no outro monte do lado daquém; e, entre eles, o vale.

[4] Então, saiu do arraial dos filisteus um homem guerreiro, cujo nome era Golias, de Gate, da altura de seis côvados e um palmo.

1 Samuel 17

David och Goljat

[1]Filisteerna drog samman sina trupper till strid och samlades i Soko i Juda. De slog läger i Efes Dammim mellan Soko och Aseka.

[2]Också Saul och israeliterna samlade sina styrkor. De slog läger i Terebintdalen och ordnade sig till strid mot filisteerna.

[3]Filisteerna stod på den ena bergssluttningen och israeliterna på den andra, med dalen mellan sig.

[4]Ur filisteernas led steg då fram en tvekampskämpe som hette Goljat från Gat. Han var tre meter lång

[5] Trazia na cabeça um capacete de bronze e vestia uma couraça de escamas cujo peso era de cinco mil siclos de bronze.

[5]och bar en hjälm av brons och ett harnesk med bronsfjäll som vägde omkring 60 kilo.

[6] Trazia caneleiras de bronze nas pernas e um dardo de bronze entre os ombros.

[6]Han hade benskenor av brons och en bronssabel i rem över axeln.

[7] A haste da sua lança era como o eixo do tecelão, e a ponta da sua lança, de seiscentos siclos de ferro; e diante dele ia o escudeiro.

[7]Skaftet på hans spjut var tjockt som en vävbom, och spetsen, som var av järn, vägde över sju kilo. Framför honom gick hans sköldbärare.

[8] Parou, clamou às tropas de Israel e disse-lhes: Para que saís, formando-vos em linha de batalha? Não sou eu filisteu, e vós, servos de Saul? Escolhei dentre vós um homem que desça contra mim.

[8]Goljat gjorde halt och ropade bort mot de israelitiska leden: »Varför ställer ni upp till strid? Jag är filisteernas man och ni Sauls tjänare. Utse någon på er sida som får komma ner till mig.

[9] Se ele puder pelejar comigo e me ferir, seremos vossos servos; porém, se eu o vencer e o ferir, então, sereis nossos servos e nos servireis.

[9]Om han är stark nog att kämpa mot mig och dödar mig, så blir vi era slavar. Men om jag vinner och dödar honom, då blir ni våra slavar och tjänar oss.«

[10] Disse mais o filisteu: Hoje, afronto as tropas de Israel. Dai-me um homem, para que ambos pelejemos.

[10]Och han fortsatte: »Jag utmanar Israels Skicka fram en man som kan kämpa med mig.”

[11] Ouvindo Saul e todo o Israel estas palavras do filisteu, espantaram-se e temeram muito.

[11]När Saul och alla israeliterna hörde filisténs utmaning blev de utom sig av skräck.

Davi enviado a seus irmãos

[12] Davi era filho daquele efrateu de Belém de Judá cujo nome era Jessé, que tinha oito filhos; nos dias de Saul, era já velho e adiantado em anos entre os homens.

[12]David var son till en efratit från Betlehem i Juda som hette Jishaj. Han hade åtta söner och var på Sauls tid redan till åren kommen.

[13] Apresentaram-se os três filhos mais velhos de Jessé a Saul e o seguiram à guerra; chamavam-se: Eliabe, o primogênito, o segundo, Abinadabe, e o terceiro, Samá.

[13]Hans tre äldsta söner hade följt Saul ut i kriget. De som dragit i fält var Eliav, den förstfödde, Avinadav, den andre, och Shamma, den tredje.

[14] Davi era o mais moço; só os três maiores seguiram Saul.

[14]David var yngst. De tre äldsta hade följt Saul,

[15] Davi, porém, ia a Saul e voltava, para apascentar as ovelhas de seu pai, em Belém.

[16] Chegava-se, pois, o filisteu pela manhã e à tarde; e apresentou-se por quarenta dias.

[17] Disse Jessé a Davi, seu filho: Leva, peço-te, para teus irmãos um efa deste trigo tostado e estes dez pães e corre a levá-los ao acampamento, a teus irmãos.

[18] Porém estes dez queijos, leva-os ao comandante de mil; e visitarás teus irmãos, a ver se vão bem; e trarás uma prova de como passam.

[19] Saul, e eles, e todos os homens de Israel estão no vale de Elá, pelejando com os filisteus.

[20] Davi, pois, no dia seguinte, se levantou de madrugada, deixou as ovelhas com um guarda, carregou-se e partiu, como Jessé lhe ordenara; e chegou ao acampamento quando já as tropas saíam para formar-se em ordem de batalha e, a gritos, chamavam à peleja.

[21] Os israelitas e filisteus se puseram em ordem, fileira contra fileira.

[22] Davi, deixando o que trouxera aos cuidados do guarda da bagagem, correu à batalha; e, chegando, perguntou a seus irmãos se estavam bem.

[23] Estando Davi ainda a falar com eles, eis que vinha subindo do exército dos filisteus o duelista, cujo nome era Golias, o filisteu de Gate; e falou as mesmas coisas que antes falara, e Davi o ouviu.

O gigante Golias insulta os israelitas

[15]men David brukade då och då lämna Saul för att gå till Betlehem och valla sin fars får.

[16]Morgon och kväll i fyrtio dagars tid steg filistén fram och ställde sig där.

[17]Jishaj sade till sin son David: »Ta den här säcken rostad säd och de här tio bröden och skynda dig till dina bröder i lägret.

[18]Och de här tio ostarna skall du lämna till deras befälhavare. Sök upp dina bröder och se hur de har det och få med dig ett livstecken från dem.

[19]De är med Saul och den israelitiska hären i Terebintdalen och krigar mot filisteerna.«

[20]Tidigt nästa morgon lät David någon annan ta hand om fåren och gjorde som Jishaj hade sagt till honom; han tog med sig vad han skulle och gav sig i väg. Just då han kom fram till lägret drog hären ut för att ställa upp sig, och stridsropen skallade.

[21]Israeliter och filisteer ställde upp i slagordning mitt emot varandra.

[22]David lade ifrån sig packningen hos trossvakten och sprang bort till trupperna och hälsade på sina bröder.

[23]Medan han stod där och talade med dem trädde tvekampskämpen Goljat från Gat fram ur filisteernas led och upprepade sin utmaning, och David hörde det.

[24] Todos os israelitas, vendo aquele homem, fugiam de diante dele, e temiam grandemente,

[24]Alla israeliterna ryggade förskräckta tillbaka när de fick se honom.

[25] e diziam uns aos outros: Vistes aquele homem que subiu? Pois subiu para afrontar a Israel. A quem o matar, o rei o cumulará de grandes riquezas, e lhe dará por mulher a filha, e à casa de seu pai isentará de impostos em Israel.

[25]»Se på den där mannen«, sade de till varandra, »det är för att förödmjuka Israel som han visar sig. Den som kan besegra honom får stora rikedomar av kungen. Han får kungens dotter till hustru, och alla i hans släkt skall vara fria män i Israel.«

[26] Então, falou Davi aos homens que estavam consigo, dizendo: Que farão àquele homem que ferir a este filisteu e tirar a afronta de sobre Israel? Quem é, pois, esse incircunciso filisteu, para afrontar os exércitos do Deus vivo?

[26]David frågade dem som stod närmast: »Vilken belöning får den som slår ihjäl den där filistén och befriar Israel från vanäran? Och hur kan en oomskuren filisté få skymfa den levande Gudens här?«

[27] E o povo lhe repetiu as mesmas palavras, dizendo: Assim farão ao homem que o ferir.

[27]Man talade då om för honom vad som hade sagts om belöningen för den som slog ihjäl filistén.

[28] Ouvindo-o Eliabe, seu irmão mais velho, falar àqueles homens, acendeu-se-lhe a ira contra Davi, e disse: Por que desceste aqui? E a quem deixaste aquelas poucas ovelhas no deserto? Bem conheço a tua presunção e a tua maldade; desceste apenas para ver a peleja.

[28]När Davids äldste bror Eliav fick höra hur han pratade med de andra blev han arg och sade: »Vad har du här att göra? Till vem har du lämnat din lilla fårhjord i öknen? Jag känner dig nog, din fräcka slyngel! Du har bara kommit för att titta på striden.« —

[29] Respondeu Davi: Que fiz eu agora? Fiz somente uma pergunta.

[29]»Vad har jag nu gjort?« sade David. »Jag frågade ju bara.«

[30] Desviou-se dele para outro e falou a mesma coisa; e o povo lhe tornou a responder como dantes.

[30]Han lämnade Eliav och frågade andra, och alla gav honom samma svar.

Davi dispõe-se a pelejar contra o gigante

[31] Ouvidas as palavras que Davi falara, anunciaram-nas a Saul, que mandou chamá-lo.

[31]Ryktet om vad David hade sagt spred sig, och även Saul hörde det och kallade honom till sig.

[32] Davi disse a Saul: Não desfaleça o coração de ninguém por causa dele; teu servo irá e pelejará contra o filisteu.

[33] Porém Saul disse a Davi: Contra o filisteu não poderás ir para pelejar com ele; pois tu és ainda moço, e ele, guerreiro desde a sua mocidade.

[34] Respondeu Davi a Saul: Teu servo apascentava as ovelhas de seu pai; quando veio um leão ou um urso e tomou um cordeiro do rebanho,

[35] eu saí após ele, e o feri, e livrei o cordeiro da sua boca; levantando-se ele contra mim, agarrei-o pela barba, e o feri, e o matei.

[36] O teu servo matou tanto o leão como o urso; este incircunciso filisteu será como um deles, porquanto afrontou os exércitos do Deus vivo.

[37] Disse mais Davi: O SENHOR me livrou das garras do leão e das do urso; ele me livrará das mãos deste filisteu. Então, disse Saul a Davi: Vai-te, e o SENHOR seja contigo.

[38] Saul vestiu a Davi da sua armadura, e lhe pôs sobre a cabeça um capacete de bronze, e o vestiu de uma couraça.

[39] Davi cingiu a espada sobre a armadura e experimentou andar, pois jamais a havia usado; então, disse Davi a Saul: Não posso andar com isto, pois nunca o usei. E Davi tirou aquilo de sobre si.

[32]Och David sade till Saul: »Låt dig inte skrämmas av honom, herre. Jag, din tjänare, skall gå ut och strida mot den där filistén.« —

[33]»Inte duger du till att slåss mot filistén«, svarade Saul, »du är ju bara en pojke, och han har varit krigare i hela sitt liv.«

[34]Men David sade: »Jag har vallat får åt min far. När det kom ett lejon och tog ett får ur hjorden

[35]sprang jag efter det, slog ner det och ryckte bytet ur käftarna på det. När det anföll mig grep jag det i manen och slog ihjäl det.

[36]Också en björn har jag fällt, och det skall gå likadant för den där oomskurne filistén som det gick för dem, eftersom han har skymfat den levande Gudens här.«

[37]Och han tillade: »Herren som har räddat mig från både lejon och björn, han skall rädda mig från den där filistén.« Då sade Saul till honom: »Gå. Herren är med dig.«

[38]Så klädde han David i sina egna kläder och satte på honom en hjälm av brons och ett harnesk.

[39]Sedan spände David fast svärdet utanpå kläderna och försökte gå i rustningen — det hade han aldrig tidigare prövat. »Nej, med allt det här kan jag inte gå«, sade han till Saul, »jag har aldrig gjort det förr.« Och så lade han av sig rustningen.

[40] Tomou o seu cajado na mão, e escolheu para si cinco pedras lisas do ribeiro, e as pôs no alforje de pastor, que trazia, a saber, no surrão; e, lançando mão da sua funda, foi-se chegando ao filisteu.

[40]Han tog sin käpp, valde ut fem släta stenar i bäcken och stoppade dem i sin herdeväska, sin ränsel. Med slungan i handen gick han emot filistén.

Davi encontra-se com o gigante e mata-o

[41] O filisteu também se vinha chegando a Davi; e o seu escudeiro ia adiante dele.

[41]Filistén kom allt närmare med sköldbäraren framför sig.

[42] Olhando o filisteu e vendo a Davi, o desprezou, porquanto era moço ruivo e de boa aparência.

[42]När filistén fick syn på David fnös han föraktfullt åt honom — det var ju bara en ung pojke, ljushyllt och vacker.

[43] Disse o filisteu a Davi: Sou eu algum cão, para vires a mim com paus? E, pelos seus deuses, amaldiçoou o filisteu a Davi.

[43]»Tror du jag är en hund, eftersom du kommer emot mig med käppar?« frågade han. Så nedkallade filistén sina gudars förbannelse över David.

[44] Disse mais o filisteu a Davi: Vem a mim, e darei a tua carne às aves do céu e às bestas-feras do campo.

[44]»Kom hit«, ropade han, »så skall jag ge din kropp åt himlens fåglar och markens djur.«

[45] Davi, porém, disse ao filisteu: Tu vens contra mim com espada, e com lança, e com escudo; eu, porém, vou contra ti em nome do SENHOR dos Exércitos, o Deus dos exércitos de Israel, a quem tens afrontado.

[45]David svarade: »Du kommer emot mig med svärd och spjut och sabel. Jag går emot dig i Herren Sebaots namn, hans som är Israels härars Gud och som du har smädat.

[46] Hoje mesmo, o SENHOR te entregará nas minhas mãos; ferir-te-ei, tirar-te-ei a cabeça e os cadáveres do arraial dos filisteus darei, hoje mesmo, às aves dos céus e às bestas-feras da terra; e toda a terra saberá que há Deus em Israel.

[46]I dag skall Herren utlämna dig åt mig, jag skall fälla dig till marken och hugga huvudet av dig. I dag skall jag ge ditt lik och de filisteiska soldaternas lik åt himlens fåglar och markens vilda djur. Så skall hela världen förstå att Israel har en Gud,

[47] Saberá toda esta multidão que o SENHOR salva, não com espada, nem com lança; porque do SENHOR é a guerra, e ele vos entregará nas nossas mãos.

[47]och alla här skall inse att det inte är med svärd och spjut som Herren ger seger. Han råder över kriget, och han har gett er i vårt våld.«

[48] Sucedeu que, dispondo-se o filisteu a encontrar-se com Davi, este se apressou e, deixando as suas fileiras, correu de encontro ao filisteu.

[48]När nu filistén fortsatte framåt och kom allt närmare, sprang David med snabba steg fram mot hären för att möta honom.

[49] Davi meteu a mão no alforje, e tomou dali uma pedra, e com a funda lha atirou, e feriu o filisteu na testa; a pedra encravou-se-lhe na testa, e ele caiu com o rosto em terra.

[49]Han stack handen i väskan och tog upp en sten, sköt i väg den med slungan och träffade filistén så att stenen trängde in i pannan och han föll framstupa på marken.

[50] Assim, prevaleceu Davi contra o filisteu, com uma funda e com uma pedra, e o feriu, e o matou; porém não havia espada na mão de Davi.

[50]Så besegrade David filistén med slunga och sten. Han dräpte filistén utan svärd.

[51] Pelo que correu Davi, e, lançando-se sobre o filisteu, tomou-lhe a espada, e desembainhou-a, e o matou, cortando-lhe com ela a cabeça. Vendo os filisteus que era morto o seu herói, fugiram.

[51]Nu sprang David fram och ställde sig över filistén, grep hans svärd och drog det ur skidan. Han gav honom dödsstöten och högg av huvudet med svärdet. När filisteerna såg att deras hjälte var död tog de till flykten.

[52] Então, os homens de Israel e Judá se levantaram, e jubilaram, e perseguiram os filisteus, até Gate e até às portas de Ecrom. E caíram filisteus feridos pelo caminho, de Saaraim até Gate e até Ecrom.

[52]Då höjde Israels och Judas styrkor ett härskri och förföljde filisteerna ända bort mot Gat och fram till Ekrons portar. Ja, det låg fallna filisteer längs Shaarajimvägen ända till Gat och Ekron.

[53] Então, voltaram os filhos de Israel de perseguirem os filisteus e lhes despojaram os acampamentos.

[53]Efter att ha jagat filisteerna vände israeliterna tillbaka och plundrade deras läger.

[54] Tomou Davi a cabeça do filisteu e a trouxe a Jerusalém; porém as armas dele pô-las Davi na sua tenda.

[54]David tog filisténs huvud och förde det till Jerusalem, men hans vapen lade han i sitt tält.

[55] Quando Saul viu sair Davi a encontrar-se com o filisteu, disse a Abner, o comandante do exército: De quem é filho este jovem, Abner? Respondeu Abner: Tão certo como tu vives, ó rei, não o sei.

[55]När Saul såg David dra ut för att möta filistén frågade han sin härförare Avner: »Avner, vems son är den där pojken?« — »Sannerligen, konung, det vet jag inte«, svarade Avner,

[56] Disse o rei: Pergunta, pois, de quem é filho este jovem.
[57] Voltando Davi de haver ferido o filisteu, Abner o tomou e o levou à presença de Saul, trazendo ele na mão a cabeça do filisteu.
[58] Então, Saul lhe perguntou: De quem és filho, jovem? Respondeu Davi: Filho de teu servo Jessé, belemita.

[56]och då befallde kungen honom att ta reda på vem den unge mannen var.
[57]När sedan David kom tillbaka efter att ha dräpt filistén tog Avner honom med sig till Saul, medan han ännu bar filisténs huvud i handen.
[58]Saul frågade David: »Vems son är du, unge man?« David svarade: »Jag är son till din tjänare Jishaj i Betlehem.«

1 Samuel 18

A amizade de Jônatas para com Davi

[1] Sucedeu que, acabando Davi de falar com Saul, a alma de Jônatas se ligou com a de Davi; e Jônatas o amou como à sua própria alma.
[2] Saul, naquele dia, o tomou e não lhe permitiu que tornasse para casa de seu pai.
[3] Jônatas e Davi fizeram aliança; porque Jônatas o amava como à sua própria alma.
[4] Despojou-se Jônatas da capa que vestia e a deu a Davi, como também a armadura, inclusive a espada, o arco e o cinto.
[5] Saía Davi aonde quer que Saul o enviava e se conduzia com prudência; de modo que Saul o pôs sobre tropas do seu exército, e era ele benquisto de todo o povo e até dos próprios servos de Saul.
[6] Sucedeu, porém, que, vindo Saul e seu exército, e voltando também Davi de ferir os filisteus, as mulheres de todas as cidades de Israel saíram ao encontro do rei Saul, cantando e dançando, com tambores, com júbilo e com instrumentos de música.

1 Samuel 18

David i onåd hos Saul

[1]Efter samtalet mellan David och Saul blev Jonatan innerligt fäst vid David; han älskade honom lika högt som sitt eget liv.

[2]Från den dagen tog Saul David till sig och lät honom inte återvända hem.

[3]Jonatan slöt ett förbund med David; han älskade honom lika högt som sitt eget liv.
[4]Han tog av sig manteln han bar och gav den åt David, liksom sina övriga kläder och till och med svärdet, bågen och bältet.
[5]Och David lyckades så väl med alla uppdrag han fick att kungen gjorde honom till befälhavare. Både folket och Sauls närmaste män tyckte att det var ett bra beslut.

[6]Då hären kom tillbaka efter att David hade dödat filistén gick kvinnorna i Israels alla städer ut för att titta, och danserskor mötte kung Saul med glädjerop och tamburiner och tresträngade lyror.

O cântico das mulheres indigna a Saul

7 As mulheres se alegravam e, cantando alternadamente, diziam: Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares.

8 Então, Saul se indignou muito, pois estas palavras lhe desagradaram em extremo; e disse: Dez milhares deram elas a Davi, e a mim somente milhares; na verdade, que lhe falta, senão o reino?

9 Daquele dia em diante, Saul não via a Davi com bons olhos.

10 No dia seguinte, um espírito maligno, da parte de Deus, se apossou de Saul, que teve uma crise de raiva em casa; e Davi, como nos outros dias, dedilhava a harpa; Saul, porém, trazia na mão uma lança,

11 que arrojou, dizendo: Encravarei a Davi na parede. Porém Davi se desviou dele por duas vezes.

12 Saul temia a Davi, porque o SENHOR era com este e se tinha retirado de Saul.

13 Pelo que Saul o afastou de si e o pôs por chefe de mil; ele fazia saídas e entradas militares diante do povo.

14 Davi lograva bom êxito em todos os seus empreendimentos, pois o SENHOR era com ele.

15 Então, vendo Saul que Davi lograva bom êxito, tinha medo dele.

16 Porém todo o Israel e Judá amavam Davi, porquanto fazia saídas e entradas militares diante deles.

Saul intenta matar a Davi pela astúcia

7De jublande kvinnorna sjöng: Saul har slagit tusen, David tio tusen.

8Saul tog mycket illa upp, och i sin förbittring sade han: »Åt David ger de tio tusen och åt mig tusen. Nu fattas honom bara kungamakten.«

9Från och med nu hade Saul ögonen på David.

10Följande dag överfölls Saul av en ond ande från Gud och bar sig åt som en besatt inne i sitt hus. David spelade lyra, som han brukade göra varje dag. Saul hade ett spjut i handen

11och höjde det. »Jag skall nagla fast David vid väggen«, tänkte han, men David vek undan två gånger.

12Då blev Saul rädd för honom, eftersom Herren var med David men hade vänt sig från honom själv.

13Han ville inte längre ha David i sin närhet utan gav honom befälet över tusen man. David ledde sina män i strid

14och lyckades väl i alla sina företag, ty Herren var med honom.

15Saul såg hans stora framgångar och blev skrämd,

16men alla i Israel och Juda älskade David, som ledde dem i striden.

David blir Sauls måg

[17] Disse Saul a Davi: Eis aqui Merabe, minha filha mais velha, que te darei por mulher; sê-me somente filho valente e guerreia as guerras do SENHOR; porque Saul dizia consigo: Não seja contra ele a minha mão, e sim a dos filisteus.

[18] Respondeu Davi a Saul: Quem sou eu, e qual é a minha vida e a família de meu pai em Israel, para vir a ser eu genro do rei?

[19] Sucedeu, porém, que, ao tempo em que Merabe, filha de Saul, devia ser dada a Davi, foi dada por mulher a Adriel, meolatita.

Mical ama a Davi e casa com ele

[20] Mas Mical, a outra filha de Saul, amava a Davi. Contaram-no a Saul, e isso lhe agradou.

[21] Disse Saul: Eu lha darei, para que ela lhe sirva de laço e para que a mão dos filisteus venha a ser contra ele. Pelo que Saul disse a Davi: Com esta segunda serás, hoje, meu genro.

[22] Ordenou Saul aos seus servos: Falai confidencialmente a Davi, dizendo: Eis que o rei tem afeição por ti, e todos os seus servos te amam; consente, pois, em ser genro do rei.

[23] Os servos de Saul falaram estas palavras a Davi, o qual respondeu: Parece-vos coisa de somenos ser genro do rei, sendo eu homem pobre e de humilde condição?

[24] Os servos de Saul lhe referiram isto, dizendo: Tais foram as palavras que falou Davi.

[25] Então, disse Saul: Assim direis a Davi: O rei não deseja dote algum, mas cem

[17]Saul sade till David: »Min äldsta dotter Merav, henne ger jag dig till hustru, om du visar dig tapper i min tjänst och utkämpar Herrens krig.« Saul tänkte nämligen att filisteerna skulle döda David, så att han slapp göra det själv.

[18]David svarade: »Hur skulle en man som jag, med min härstamning, kunna bli kungens måg?«

[19]När nu tiden var inne för David att få Sauls dotter Merav till hustru, blev hon i stället bortgift med Adriel från Mechola.

[20]Men Sauls dotter Mikal blev kär i David, och då man berättade det för Saul tyckte han att det var bra.

[21]Han tänkte: »Jag ger honom Mikal: hon skall bli ett lockbete som gör honom till ett lätt byte för filisteerna.« Därför erbjöd han nu för andra gången David att bli hans måg.

[22]Han befallde sina närmaste män att i förtroende säga till David: »Du står högt i gunst hos kungen, och vi tycker alla om dig. Du skall bli hans måg!«

[23]När Sauls män anförtrodde David detta svarade han: »Tror ni det är så lätt att bli kungens måg? Jag är ju en fattig och obetydlig man.«

[24]De berättade för Saul vad David hade sagt,

[25]och Saul sade: »Hälsa David att den enda brudgåva kungen begär är förhudarna

prepúcios de filisteus, para tomar vingança dos inimigos do rei. Porquanto Saul tentava fazer cair a Davi pelas mãos dos filisteus.

26 Tendo os servos de Saul referido estas palavras a Davi, agradou-se este de que viesse a ser genro do rei. Antes de vencido o prazo,

27 dispôs-se Davi e partiu com os seus homens, e feriram dentre os filisteus duzentos homens; trouxe os seus prepúcios e os entregou todos ao rei, para que lhe fosse genro. Então, Saul lhe deu por mulher a sua filha Mical.

28 Viu Saul e reconheceu que o SENHOR era com Davi; e Mical, filha de Saul, o amava.

29 Então, Saul temeu ainda mais a Davi e continuamente foi seu inimigo.

30 Cada vez que os príncipes dos filisteus saíam à batalha, Davi lograva mais êxito do que todos os servos de Saul; portanto, o seu nome se tornou muito estimado.

1 Samuel 19

Jônatas intercede por Davi

1 Falou Saul a Jônatas, seu filho, e a todos os servos sobre matar Davi. Jônatas, filho de Saul, mui afeiçoado a Davi,

2 o fez saber a este, dizendo: Meu pai, Saul, procura matar-te; acautela-te, pois, pela manhã, fica num lugar oculto e esconde-te.

från 100 filisteer som en hämnd på sina fiender.« Saul räknade med att filisteerna skulle döda David.

26Sauls män framförde hälsningen till David. Han tyckte att det var bra att få bli kungens måg på sådana villkor. Innan tiden var gången

27drog han ut med sina män. Han slog ihjäl 200 filisteer och tog med sig deras förhudar och lämnade dem allesammans åt kungen för att få bli hans måg. Då gav Saul honom sin dotter Mikal till hustru.

28Nu insåg Saul att David hade Herren på sin sida och att hela Israel älskade honom.

29Kungens fruktan för honom växte alltmer, och för all framtid blev han Davids fiende.

30Filisteernas befälhavare gjorde nya anfall, men varje gång de drog i strid var David mer framgångsrik än någon annan av Sauls män, och hans namn blev vida berömt.

1 Samuel 19

David räddas undan Saul

1Saul talade med sin son Jonatan och med sina närmaste män om sin avsikt att döda David. Men Jonatan var mycket fäst vid David

2och varskodde honom. »Saul vill döda dig«, sade han. »Var därför på din vakt i morgon bitti, göm dig och håll dig dold.

[3] Eu sairei e estarei ao lado de meu pai no campo onde estás; falarei a teu respeito a meu pai, e verei o que houver, e te farei saber.

[3]Själv skall jag göra sällskap med min far ut på fälten där du håller till och tala med honom om dig. Om jag då får reda på något skall jag låta dig veta det.«

[4] Então, Jônatas falou bem de Davi a Saul, seu pai, e lhe disse: Não peque o rei contra seu servo Davi, porque ele não pecou contra ti, e os seus feitos para contigo têm sido mui importantes.

[4]Jonatan talade väl om David inför sin far och sade: »Kungen får inte göra sin tjänare något orätt — David har ju aldrig gjort något orätt mot dig, utan du har haft stor nytta av hans tjänster.

[5] Arriscando ele a vida, feriu os filisteus e efetuou o SENHOR grande livramento a todo o Israel; tu mesmo o viste e te alegraste; por que, pois, pecarias contra sangue inocente, matando Davi sem causa?

[5]Han satte sitt liv på spel då han slog ihjäl filistén, och Herren gav Israel en stor seger. Du såg det själv och gladde dig. Varför skulle du då låta oskyldigt blod flyta och döda David utan anledning?«

[6] Saul atendeu à voz de Jônatas e jurou: Tão certo como vive o SENHOR, ele não morrerá.

[6]Saul lyssnade till Jonatan och svor vid Herren: »Så sant Herren lever, David skall inte dödas.”

[7] Jônatas chamou a Davi, contou-lhe todas estas palavras e o levou a Saul; e esteve Davi perante este como dantes.

[7]Då kallade Jonatan på David och berättade om samtalet. Han tog med sig David till Saul, och så var David åter i tjänst hos kungen som förut.

Saul procura, de novo, matar a Davi

[8] Tornou a haver guerra, e, quando Davi pelejou contra os filisteus e os feriu com grande derrota, e fugiram diante dele,

[8]Kriget blossade upp på nytt, och David ryckte ut mot filisteerna och tillfogade dem ett stort nederlag och drev dem på flykten.

[9] o espírito maligno, da parte do SENHOR, tornou sobre Saul; estava este assentado em sua casa e tinha na mão a sua lança, enquanto Davi dedilhava o seu instrumento músico.

[9]En gång när Saul satt i sitt hus med spjutet i handen och David spelade, föll en ond ande från Herren över honom,

[10] Procurou Saul encravar a Davi na parede, porém ele se desviou do seu golpe, indo a lança ferir a parede; então, fugiu Davi e escapou.

[10]och han försökte nagla fast David vid väggen med sitt spjut. Men David vek undan för honom, och spjutet träffade

väggen. David flydde och lyckades undkomma. Redan samma natt

[11] Porém Saul, naquela mesma noite, mandou mensageiros à casa de Davi, que o vigiassem, para ele o matar pela manhã; disto soube Davi por Mical, sua mulher, que lhe disse: Se não salvares a tua vida esta noite, amanhã serás morto.

[11]sände Saul några män till Davids hus för att bevaka honom och döda honom på morgonen. Men Mikal, Davids hustru, varnade sin man: »Du måste sätta dig i säkerhet redan i natt, annars är du en död man i morgon.«

Mical engana a seu pai e salva a Davi

[12] Então, Mical desceu Davi por uma janela; e ele se foi, fugiu e escapou.

[12]Hon firade ner David från fönstret, och han flydde och lyckades undkomma.

[13] Mical tomou um ídolo do lar, e o deitou na cama, e pôs-lhe à cabeça um tecido de pêlos de cabra, e o cobriu com um manto.

[13]Mikal tog nu husguden och lade den i sängen, placerade en getfäll vid huvudändan och lade täcket ovanpå.

[14] Tendo Saul enviado mensageiros que trouxessem Davi, ela disse: Está doente.

[14]När Sauls utsända skulle hämta David sade hon att han låg sjuk.

[15] Então, Saul mandou mensageiros que vissem Davi, ordenando-lhes: Trazei-mo mesmo na cama, para que o mate.

[15]Männen fick då order att själva gå in till David. »Bär honom i sängen hit till mig«, sade Saul, »så att jag kan döda honom.«

[16] Vindo, pois, os mensageiros, eis que estava na cama o ídolo do lar, e o tecido de pêlos de cabra, ao redor de sua cabeça.

[16]När de kom in upptäckte de husguden som låg i sängen och getfällen vid huvudändan.

[17] Então, disse Saul a Mical: Por que assim me enganaste e deixaste ir e escapar o meu inimigo? Respondeu-lhe Mical: Porque ele me disse: Deixa-me ir; se não, eu te mato.

[17]»Varför har du lurat mig så här?« sade Saul till Mikal. »Du har hjälpt min fiende att komma undan!« Mikal svarade att David hade sagt: »Hjälp mig i väg, annars måste jag döda dig.«

Saul e seus mensageiros profetizam

Saul och profeterna i Rama

[18] Assim, Davi fugiu, e escapou, e veio a Samuel, a Ramá, e lhe contou tudo quanto Saul lhe fizera; e se retiraram, ele e Samuel, e ficaram na casa dos profetas.

[18]När nu David hade flytt och klarat sig undan kom han till Samuel i Rama och berättade för honom om allt som Saul hade gjort honom. Tillsammans gick de sedan till Najot och stannade där.

[19] Foi dito a Saul: Eis que Davi está na casa dos profetas, em Ramá.

[19]Då Saul fick veta att David var i Najot vid Rama

[20] Então, enviou Saul mensageiros para trazerem Davi, os quais viram um grupo de profetas profetizando, onde estava Samuel, que lhes presidia; e o Espírito de Deus veio sobre os mensageiros de Saul, e também eles profetizaram.

[21] Avisado disto, Saul enviou outros mensageiros, e também estes profetizaram; então, enviou Saul ainda uns terceiros, os quais também profetizaram.

[22] Então, foi também ele mesmo a Ramá e, chegando ao poço grande que estava em Seco, perguntou: Onde estão Samuel e Davi? Responderam-lhe: Eis que estão na casa dos profetas, em Ramá.

[23] Então, foi para a casa dos profetas, em Ramá; e o mesmo Espírito de Deus veio sobre ele, que, caminhando, profetizava até chegar à casa dos profetas, em Ramá.

[24] Também ele despiu a sua túnica, e profetizou diante de Samuel, e, sem ela, esteve deitado em terra todo aquele dia e toda aquela noite; pelo que se diz: Está também Saul entre os profetas?

1 Samuel 20

A amizade entre Davi e Jônatas

[1] Então, fugiu Davi da casa dos profetas, em Ramá, e veio, e disse a Jônatas: Que fiz eu? Qual é a minha culpa? E qual é o meu pecado diante de teu pai, que procura tirar-me a vida?

[2] Ele lhe respondeu: Tal não suceda; não serás morto. Meu pai não faz coisa nenhuma, nem grande nem pequena, sem

[20]skickade han folk för att gripa honom. De fann en skara profeter i extas, och Samuel stod där som deras anförare. Då föll Guds ande över kungens män, så att också de råkade i extas.

[21]När man berättade detta för Saul sände han i väg nytt folk, men också de råkade i extas. Saul skickade en tredje grupp, men det gick likadant för dem.

[22]Han begav sig då själv till Rama, och när han kom till Stora brunnen i Seku frågade han var Samuel och David var. Man sade att de var i Najot vid Rama,

[23]och han gick vidare dit, men också han greps av Guds ande och fortsatte i profetisk hänryckning hela vägen fram till Najot.

[24]Också han kastade av sig kläderna och betedde sig som de andra profeterna inför Samuel; hela dagen och hela natten låg han där naken. Det är därför man brukar säga: »Hör Saul också till profeterna?«

1 Samuel 20

Jonatan räddar David

[1]David flydde från Najot vid Rama och kom till Jonatan och sade: »Vad har jag gjort för ont? Vad är det för brott som din far anklagar mig för, eftersom han vill döda mig?« —

[2]»Nej, nej«, svarade Jonatan, »du skall inte dö! Min far företar sig aldrig något, stort eller smått, utan att tala om det för mig.

primeiro me dizer; por que, pois, meu pai me ocultaria isso? Não há nada disso.

[3] Então, Davi respondeu enfaticamente: Mui bem sabe teu pai que da tua parte achei mercê; pelo que disse consigo: Não saiba isto Jônatas, para que não se entristeça. Tão certo como vive o SENHOR, e tu vives, Jônatas, apenas há um passo entre mim e a morte.

[4] Disse Jônatas a Davi: O que tu desejares eu te farei.

[5] Disse Davi a Jônatas: Amanhã é a Festa da Lua Nova, em que sem falta deveria assentar-me com o rei para comer; mas deixa-me ir, e esconder-me-ei no campo, até à terceira tarde.

[6] Se teu pai notar a minha ausência, dirás: Davi me pediu muito que o deixasse ir a toda pressa a Belém, sua cidade; porquanto se faz lá o sacrifício anual para toda a família.

[7] Se disser assim: Está bem! Então, teu servo terá paz. Porém, se muito se indignar, sabe que já o mal está, de fato, determinado por ele.

[8] Usa, pois, de misericórdia para com o teu servo, porque lhe fizeste entrar contigo em aliança no SENHOR; se, porém, há em mim culpa, mata-me tu mesmo; por que me levarias a teu pai?

[9] Então, disse Jônatas: Longe de ti tal coisa; porém, se dalguma sorte soubesse que já este mal estava, de fato, determinado por meu pai, para que viesse sobre ti, não to declararia eu?

Varför skulle han då hemlighålla detta? Det är otänkbart.«

[3]Men David försäkrade med ed: »Din far vet mycket väl hur fäst du är vid mig. Därför vill han hålla dig utanför det här, så att du slipper oroas. Så sant Herren lever och så sant du själv lever, det är inte mer än ett steg mellan mig och döden.«

[4]Jonatan sade: »Allt vad du vill skall jag göra för dig.«

[5]David svarade: »I morgon är det nymånadsfest, och då skulle jag egentligen sitta till bords med kungen. Men låt mig i stället gå och gömma mig ute på fälten tills kvällen kommer.

[6]Om din far saknar mig, så säger du att jag bad dig om lov att göra ett hastigt besök hemma i Betlehem, eftersom man just firar det årliga offret där för hela släkten.

[7]Om kungen svarar: ’Bra!’ kan jag vara lugn. Men om han visar vrede, då förstår du att han är fast besluten att röja mig ur vägen.

[8]Gör detta för mig, din tjänare — du har ju slutit ett förbund med mig inför Herren. Om jag har förbrutit mig är det du som skall döda mig; utlämna mig bara inte till din far.« —

[9]»Aldrig i livet«, svarade Jonatan. »Om jag märker att min far har bestämt sig för att röja dig ur vägen, så talar jag naturligtvis om det för dig.«

[10] Perguntou Davi a Jônatas: Quem tal me fará saber, se, por acaso, teu pai te responder asperamente?

[10]David frågade: »Vem skall underrätta mig om Saul ger dig ett bryskt svar?« —

[11] Então, disse Jônatas a Davi: Vem, e saiamos ao campo. E saíram.

[11]»Kom med mig«, sade Jonatan, och båda gick tillsammans ut på fälten.

Jônatas faz aliança com Davi

[12] E disse Jônatas a Davi: O SENHOR, Deus de Israel, seja testemunha. Amanhã ou depois de amanhã, a estas horas sondarei meu pai; se algo houver favorável a Davi, eu to mandarei dizer.

[12]Jonatan sade: »Vid Herren, Israels Gud, i morgon skall jag försöka komma underfund med min fars avsikter. Du skall se att han är vänligt stämd mot dig, men om han inte är det skickar jag bud till dig och varnar dig.

[13] Mas, se meu pai quiser fazer-te mal, faça com Jônatas o SENHOR o que a este aprouver, se não to fizer saber eu e não te deixar ir embora, para que sigas em paz. E seja o SENHOR contigo, como tem sido com meu pai.

[13]Vill han ditt fördärv, då må Herren straffa mig, nu och framgent, om jag inte varnar dig, så att du kan fly och sätta dig i säkerhet. Må Herren vara med dig, så som han har varit med min far.

[14] Se eu, então, ainda viver, porventura, não usarás para comigo da bondade do SENHOR, para que não morra?

[14]Så länge jag lever måste du vara barmhärtig mot mig, liksom Herren är barmhärtig, och efter min död

[15] Nem tampouco cortarás jamais da minha casa a tua bondade; nem ainda quando o SENHOR desarraigar da terra todos os inimigos de Davi.

[15]får du aldrig upphöra att visa barmhärtighet mot min släkt. När Herren utplånar alla Davids fiender från jordens yta

[16] Assim, fez Jônatas aliança com a casa de Davi, dizendo: Vingue o SENHOR os inimigos de Davi.

[16]får Jonatans namn inte utplånas ur Davids släkt. Om så sker, må Herren ta hämnd på David.«

[17] Jônatas fez jurar a Davi de novo, pelo amor que este lhe tinha, porque Jônatas o amava com todo o amor da sua alma.

[17]Så bekräftade Jonatan åter sin kärlek till David med en ed, ty han älskade honom lika högt som sitt eget liv.

[18] Disse-lhe Jônatas: Amanhã é a Festa da Lua Nova; perguntar-se-á por ti, porque o teu lugar estará vazio.

[18]»I morgon är det nymånadsfest«, fortsatte Jonatan, »då märks det att du är borta när din plats står tom.

[19] Ao terceiro dia, descerás apressadamente e irás para o lugar em que te escondeste no dia do ajuste; e fica junto à pedra de Ezel.

[19]Men i övermorgon skall du gå ner till det ställe där du gömde dig förra gången och stanna vid kullen,

[20] Atirarei três flechas para aquele lado, como quem atira ao alvo.

[20]och då kommer jag och skjuter pilar åt det hållet, som om jag sköt till måls.

[21] Eis que mandarei o moço e lhe direi: Vai, procura as flechas; se eu disser ao moço: Olha que as flechas estão para cá de ti, traze-as; então, vem, Davi, porque, tão certo como vive o SENHOR, terás paz, e nada há que temer.

[21]Jag skickar en pojke att leta efter pilarna, och om jag då ropar till honom: ’Den ligger längre hitåt, hämta den!’ då kan du komma fram och känna dig lugn, då är det ingen fara å färde, så sant Herren lever.

[22] Porém, se disser ao moço: Olha que as flechas estão para lá de ti. Vai-te embora, porque o SENHOR te manda ir.

[22]Men om jag ropar åt pojken: ’Pilen ligger längre bort!’ då måste du ge dig av, då sänder Herren i väg dig.

[23] Quanto àquilo de que eu e tu falamos, eis que o SENHOR está entre mim e ti, para sempre.

[23]Vad vi har lovat varandra, du och jag, det vakar Herren över för all framtid.«

[24] Escondeu-se, pois, Davi no campo; e, sendo a Festa da Lua Nova, pôs-se o rei à mesa para comer.

[24]Så gömde sig David där ute på fälten. Nymånadsfesten kom, och kungen slog sig ner för att äta.

[25] Assentou-se o rei na sua cadeira, segundo o costume, no lugar junto à parede; Jônatas, defronte dele, e Abner, ao lado de Saul; mas o lugar de Davi estava desocupado.

[25]Han satt på sin vanliga plats vid väggen. Jonatan satte sig mitt emot honom och Avner vid sidan om Saul. Men Davids plats stod tom.

[26] Porém, naquele dia, não disse Saul nada, pois pensava: Aconteceu-lhe alguma coisa, pela qual não está limpo; talvez esteja contaminado.

[26]Saul sade ingenting den dagen, han tänkte: »Det har nog hänt honom något så att han är oren. Ja, säkert är han oren.«

[27] Sucedeu também ao outro dia, o segundo da Festa da Lua Nova, que o lugar de Davi continuava desocupado; disse, pois, Saul a Jônatas, seu filho: Por que não

[27]Men då Davids plats stod tom också på andra dagen av festen frågade Saul sin son Jonatan: »Varför har inte Jishajs son kommit till måltiden vare sig i går eller i dag?«

veio a comer o filho de Jessé, nem ontem nem hoje?

[28] Respondeu Jônatas a Saul: Davi me pediu, encarecidamente, que o deixasse ir a Belém.

[29] Ele me disse: Peço-te que me deixes ir, porque a nossa família tem um sacrifício na cidade, e um de meus irmãos insiste comigo para que eu vá. Se, pois, agora, achei mercê aos teus olhos, peço-te que me deixes partir, para que veja meus irmãos. Por isso, não veio à mesa do rei.

Saul irado contra Jônatas

[30] Então, se acendeu a ira de Saul contra Jônatas, e disse-lhe: Filho de mulher perversa e rebelde; não sei eu que elegeste o filho de Jessé, para vergonha tua e para vergonha do recato de tua mãe?

[31] Pois, enquanto o filho de Jessé viver sobre a terra, nem tu estarás seguro, nem seguro o teu reino; pelo que manda buscá-lo, agora, porque deve morrer.

[32] Então, respondeu Jônatas a Saul, seu pai, e lhe disse: Por que há de ele morrer? Que fez ele?

[33] Então, Saul atirou-lhe com a lança para o ferir; com isso entendeu Jônatas que, de fato, seu pai já determinara matar a Davi.

[34] Pelo que Jônatas, todo encolerizado, se levantou da mesa e, neste segundo dia da Festa da Lua Nova, não comeu pão, pois ficara muito sentido por causa de Davi, a quem seu pai havia ultrajado.

Jônatas despede-se de Davi

[28]Jonatan svarade: »David bad mig om lov att gå till Betlehem,

[29]han sade: Låt mig få gå, vår släkt håller offerfest i staden, och mina bröder vill att jag skall vara med. Om du är min vän, låt mig då slippa i väg, så att jag får träffa mina bröder. — Det är därför han inte har kommit till kungens bord.«

[30]Då blev Saul rasande och for ut mot Jonatan: »Din horunge! Var det inte det jag visste, att du hänger ihop med den där Jishajs son och drar skam över både dig själv och din slinka till mor.

[31]Så länge Jishajs son trampar denna jord, så länge blir du aldrig kung i landet. Skicka nu efter honom. Han måste dö.« —

[32]»Varför skall han dödas?« frågade Jonatan. »Vad har han gjort?«

[33]Då höjde Saul sitt spjut för att spetsa honom, och nu förstod Jonatan att hans far var fast besluten att döda David.

[34]I vredesmod rusade han upp och lämnade bordet, och denna andra dag av festen åt han ingenting. Så upprörd var han över Sauls skändliga behandling av David.

[35] Na manhã seguinte, saiu Jônatas ao campo, no tempo ajustado com Davi, e levou consigo um rapaz.
[36] Então, disse ao seu rapaz: Corre a buscar as flechas que eu atirar. Este correu, e ele atirou uma flecha, que fez passar além do rapaz.
[37] Chegando o rapaz ao lugar da flecha que Jônatas havia atirado, gritou Jônatas atrás dele e disse: Não está a flecha mais para lá de ti?
[38] Tornou Jônatas a gritar: Apressa-te, não te demores. O rapaz de Jônatas apanhou as flechas e voltou ao seu senhor.
[39] O rapaz não entendeu coisa alguma; só Jônatas e Davi sabiam deste ajuste.
[40] Então, Jônatas deu as suas armas ao rapaz que o acompanhava e disse-lhe: Anda, leva-as à cidade.
[41] Indo-se o rapaz, levantou-se Davi do lado do sul e prostrou-se rosto em terra três vezes; e beijaram-se um ao outro e choraram juntos; Davi, porém, muito mais.
[42] Disse Jônatas a Davi: Vai-te em paz, porquanto juramos ambos em nome do SENHOR, dizendo: O SENHOR seja para sempre entre mim e ti e entre a minha descendência e a tua.
[43] Então, se levantou Davi e se foi; e Jônatas entrou na cidade.

1 Samuel 21

Davi vai ter com o sacerdote Aimeleque

[35]Nästa morgon gick Jonatan ut på fälten, så som han hade avtalat med David. Han hade en liten pojke med sig
[36]och sade till honom: »Spring och leta rätt på pilarna som jag skjuter!« Pojken sprang, och Jonatan sköt en pil över honom.
[37]Men när pojken kom fram till den plats där pilen slagit ner ropade Jonatan efter honom: »Den ligger längre bort.
[38]Skynda dig och spring, stanna inte!« Pojken plockade upp pilen och kom tillbaka med den till sin herre.
[39]Han anade ingenting, men Jonatan och David visste vad det gällde.
[40]Sedan lämnade Jonatan sina vapen till pojken och sade åt honom att ta med dem till staden.
[41]När han gått reste sig David från sitt gömställe vid kullen och föll ner med ansiktet mot jorden och hälsade Jonatan tre gånger. De kysste varandra under tårar, och till slut grät David våldsamt.
[42]Då sade Jonatan till honom: »Farväl. Vi båda har svurit varandra en ed i Herrens namn: Herren skall vaka över förbundet mellan mig och dig och mellan våra efterkommande för all framtid.«
[43]Så gick David sin väg medan Jonatan återvände till staden.

1 Samuel 21

David hos prästen Achimelek och hos kung Akish

[1] Então, veio Davi a Nobe, ao sacerdote Aimeleque; Aimeleque, tremendo, saiu ao encontro de Davi e disse-lhe: Por que vens só, e ninguém, contigo?

[2] Respondeu Davi ao sacerdote Aimeleque: O rei deu-me uma ordem e me disse: Ninguém saiba por que te envio e de que te incumbo; quanto aos meus homens, combinei que me encontrassem em tal e tal lugar.

[3] Agora, que tens à mão? Dá-me cinco pães ou o que se achar.

[4] Respondendo o sacerdote a Davi, disse-lhe: Não tenho pão comum à mão; há, porém, pão sagrado, se ao menos os teus homens se abstiveram das mulheres.

[5] Respondeu Davi ao sacerdote e lhe disse: Sim, como sempre, quando saio à campanha, foram-nos vedadas as mulheres, e os corpos dos homens não estão imundos. Se tal se dá em viagem comum, quanto mais serão puros hoje!

[6] Deu-lhe, pois, o sacerdote o pão sagrado, porquanto não havia ali outro, senão os pães da proposição, que se tiraram de diante do SENHOR, quando trocados, no devido dia, por pão quente.

[7] Achava-se ali, naquele dia, um dos servos de Saul, detido perante o SENHOR, cujo nome era Doegue, edomita, o maioral dos pastores de Saul.

[8] Disse Davi a Aimeleque: Não tens aqui à mão lança ou espada alguma? Porque não trouxe comigo nem a minha espada nem

[1]David kom till Nov, och där skyndade prästen Achimelek oroligt emot honom: »Varför kommer du ensam?« frågade han. »Har du ingen med dig?« —

[2]»Jag är här på uppdrag av kungen«, svarade David, »och han har förbjudit mig att säga vilket ärende och vilka åtgärder det gäller. Jag har gett mina män besked om var vi skall mötas.

[3]Har du fem bröd, så låt mig få dem eller vad som annars finns till hands.«

[4]Prästen svarade: »Något vanligt bröd har jag inte, bara heligt bröd, om nu dina män har avhållit sig från kvinnor.« —

[5]»Ja«, försäkrade David, »kvinnor har varit förbjudna för oss, som alltid när jag har dragit i fält. Och om manskapets utrustning är helgad redan i vanliga fall, så är den ännu mer helgad i dag.«

[6]Då gav prästen honom av det heliga, eftersom det inte fanns något annat bröd än skådebröden som hade legat inför Herren men ersatts med färskt bröd. —

[7]Den dagen var en av Sauls tjänare kvar i templet, Doeg från Edom, den främste bland Sauls herdar. —

[8]David frågade nu Achimelek om han hade något spjut eller svärd till hands: »Det var så bråttom med kungens ärende

as minhas armas, porque a ordem do rei era urgente.

[9] Respondeu o sacerdote: A espada de Golias, o filisteu, a quem mataste no vale de Elá, está aqui, envolta num pano detrás da estola sacerdotal; se a queres levar, leva-a, porque não há outra aqui, senão essa. Disse Davi: Não há outra semelhante; dá-ma.

Davi foge para Aquis, rei de Gate

[10] Levantou-se Davi, naquele dia, e fugiu de diante de Saul, e foi a Aquis, rei de Gate.

[11] Porém os servos de Aquis lhe disseram: Este não é Davi, o rei da sua terra? Não é a este que se cantava nas danças, dizendo: Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares?

[12] Davi guardou estas palavras, considerando-as consigo mesmo, e teve muito medo de Aquis, rei de Gate.

[13] Pelo que se contrafez diante deles, em cujas mãos se fingia doido, esgravatava nos postigos das portas e deixava correr saliva pela barba.

[14] Então, disse Aquis aos seus servos: Bem vedes que este homem está louco; por que mo trouxestes a mim?

[15] Faltam-me a mim doidos, para que trouxésseis este para fazer doidices diante de mim? Há de entrar este na minha casa?

1 Samuel 22

Davi esconde-se em Adulão e em Moabe

att jag inte fick med mig vare sig svärd eller något annat.«

[9]Prästen svarade: »Svärdet som Goljat hade, filistén du dräpte i Terebintdalen, ligger bakom efoden, insvept i en mantel. Det kan du ta, om du vill; något annat finns här inte.« David svarade: »Det har inte sin like. Ge mig det!«

[10]Samma dag flydde David vidare undan Saul och kom till Akish, kungen i Gat.

[11]Akishs tjänare frågade sin herre: »Är inte det där David, landets kung? Var det inte honom de hyllade, när de dansade och sjöng: Saul har slagit tusen, David tio tusen.«

[12]David fäste sig vid deras ord och började bli rädd för Akish, kungen i Gat.

[13]När folk såg på spelade han vansinnig, och när de tog hand om honom var han som förryckt, bankade på dörrarna i stadsporten och dreglade i skägget.

[14]Då sade Akish till sina tjänare: »Ni ser väl att karlen är galen. Varför har ni skickat på mig honom?

[15]Har jag så ont om dårar att ni måste ta hit den där för att plåga mig med sina galenskaper? En sådan får inte komma in i mitt hus.«

1 Samuel 22

Saul dödar prästerna i Nov

[1] Davi retirou-se dali e se refugiou na caverna de Adulão; quando ouviram isso seus irmãos e toda a casa de seu pai, desceram ali para ter com ele.

[2] Ajuntaram-se a ele todos os homens que se achavam em aperto, e todo homem endividado, e todos os amargurados de espírito, e ele se fez chefe deles; e eram com ele uns quatrocentos homens.

[3] Dali passou Davi a Mispa de Moabe e disse ao seu rei: Deixa estar meu pai e minha mãe convosco, até que eu saiba o que Deus há de fazer de mim.

[4] Trouxe-os perante o rei de Moabe, e com este moraram por todo o tempo que Davi esteve neste lugar seguro.

[5] Porém o profeta Gade disse a Davi: Não fiques neste lugar seguro; vai e entra na terra de Judá. Então, Davi saiu e foi para o bosque de Herete.

Saul mata todos os sacerdotes de Nobe

[6] Ouviu Saul que Davi e os homens que o acompanhavam foram descobertos. Achando-se Saul em Gibeá, debaixo de um arvoredo, numa colina, tendo na mão a sua lança, e todos os seus servos com ele,

[7] disse a todos estes: Ouvi, peço-vos, filhos de Benjamim, dar-vos-á também o filho de Jessé, a todos vós, terras e vinhas e vos fará a todos chefes de milhares e chefes de centenas,

[8] para que todos tenhais conspirado contra mim? E ninguém houve que me desse aviso de que meu filho fez aliança com o filho de Jessé; e nenhum dentre vós há que

[1]David lämnade Gat och tog sin tillflykt till grottan vid Adullam. Då hans bröder och den övriga familjen fick reda på detta gick de dit ner till honom.

[2]Alla slags nödställda, skuldsatta och missnöjda, i allt omkring 400 man, samlades runt honom, och han blev deras hövding.

[3]Därifrån gick David till Mispa i Moab och bad kungen där att hans far och mor skulle få vara hos moabiterna, tills han själv fick klarhet om vad Gud ville göra med honom.

[4]Så lämnade David sina föräldrar hos kungen av Moab, och där stannade de kvar så länge David var i bergfästet.

[5]Men profeten Gad sade till David: »Dröj inte kvar i fästet utan kom tillbaka till Juda.« Då bröt David upp och kom till Heretskogen.

[6]Saul satt i Giva, under tamarisken på höjden, med spjutet i handen och med alla sina män stående omkring sig. Då han fick höra att David och hans folk varit synliga

[7]sade han till dem som stod runt om honom: »Hur är det, benjaminiter, tror ni verkligen att Jishajs son också kommer att ge er åkrar och vingårdar och sätta er till befäl över tusen man eller hundra?

[8]Ni har ju alla gaddat er samman mot mig, och ingen har velat avslöja för mig att min son har slutit förbund med Jishajs son. Ingen av er har besvärat sig med att tala

se doa por mim e me participe que meu filho contra mim instigou a meu servo, para me armar ciladas, como se vê neste dia.

om för mig att min son har uppeggat en av mina närmaste män till att intrigera mot mig.«

[9] Então, respondeu Doegue, o edomita, que também estava com os servos de Saul, e disse: Vi o filho de Jessé chegar a Nobe, a Aimeleque, filho de Aitube,

[9]Doeg från Edom, som var förman i kungens tjänst, tog då till orda: »Jag såg när David kom till Nov, till Achimelek, Achituvs son.

[10] e como Aimeleque, a pedido dele, consultou o SENHOR, e lhe fez provisões, e lhe deu a espada de Golias, o filisteu.

[10]Achimelek frågade Herren för hans räkning och försåg honom med proviant. Också filistén Goljats svärd gav han honom.«

[11] Então, o rei mandou chamar Aimeleque, sacerdote, filho de Aitube, e toda a casa de seu pai, a saber, os sacerdotes que estavam em Nobe; todos eles vieram ao rei.

[11]Då kallade Saul till sig prästen Achimelek och hela hans släkt, prästerna i Nov, och när de infann sig

[12] Disse Saul: Ouve, peço-te, filho de Aitube! Este respondeu: Eis-me aqui, meu senhor!

[12]sade kungen: »Hör på, Achituvs son!« — »Ja, herre, jag hör«, svarade Achimelek,

[13] Então, lhe disse Saul: Por que conspirastes contra mim, tu e o filho de Jessé? Pois lhe deste pão e espada e consultaste a favor dele a Deus, para que se levantasse contra mim e me armasse ciladas, como hoje se vê.

[13]och Saul fortsatte: »Varför stämplar ni mot mig, du och Jishajs son? Du har gett honom bröd och svärd och frågat Gud för hans räkning; därför har han rest sig mot mig och intrigerar nu som bäst mot mig.«

[14] Respondeu Aimeleque ao rei e disse: E quem, entre todos os teus servos, há tão fiel como Davi, o genro do rei, chefe da tua guarda pessoal e honrado na tua casa?

[14]Achimelek svarade honom: »Finns det någon bland alla dina tjänare som är lika trogen som David, kungens måg, befälhavare för din livvakt och en aktad man i ditt hus?

[15] Acaso, é de hoje que consulto a Deus em seu favor? Não! Jamais impute o rei coisa nenhuma a seu servo, nem a toda a casa de meu pai, pois o teu servo de nada soube de tudo isso, nem muito nem pouco.

[15]Det var ju inte heller första gången jag frågade Gud för hans räkning. Min konung, du får inte anklaga mig eller min släkt: jag har inte haft den minsta aning om allt detta.«

[16] Respondeu o rei: Aimeleque, morrerás, tu e toda a casa de teu pai.

[17] Disse o rei aos da guarda, que estavam com ele: Volvei e matai os sacerdotes do SENHOR, porque também estão de mãos dadas com Davi e porque souberam que fugiu e não mo fizeram saber. Porém os servos do rei não quiseram estender as mãos contra os sacerdotes do SENHOR.

[18] Então, disse o rei a Doegue: Volve-te e arremete contra os sacerdotes. Então, se virou Doegue, o edomita, e arremeteu contra os sacerdotes, e matou, naquele dia, oitenta e cinco homens que vestiam estola sacerdotal de linho.

[19] Também a Nobe, cidade destes sacerdotes, passou a fio de espada: homens, e mulheres, e meninos, e crianças de peito, e bois, e jumentos, e ovelhas.

Abiatar refugia-se com Davi

[20] Porém dos filhos de Aimeleque, filho de Aitube, um só, cujo nome era Abiatar, salvou-se e fugiu para Davi;

[21] e lhe anunciou que Saul tinha matado os sacerdotes do SENHOR.

[22] Então, Davi disse a Abiatar: Bem sabia eu, naquele dia, que, estando ali Doegue, o edomita, não deixaria de o dizer a Saul. Fui a causa da morte de todas as pessoas da casa de teu pai.

[23] Fica comigo, não temas, porque quem procura a minha morte procura também a tua; estarás a salvo comigo.

1 Samuel 23

[16]Men kungen sade: »Du skall straffas med döden, Achimelek, du och hela din släkt.«

[17]Och så gav han order åt livvakterna som stod omkring honom: »Gå fram och döda Herrens präster. De har gjort gemensam sak med David, och fastän de visste att han var på flykt avslöjade de ingenting för mig.« Men kungens tjänare ville inte bära hand på Herrens präster.

[18]Då befallde kungen Doeg från Edom att gå fram och hugga ner prästerna, och det gjorde han: han dödade den dagen åttiofem män som hade burit efoden.

[19]Också Nov, prästernas stad, härjades med svärd: män och kvinnor, barn och spädbarn, oxar, åsnor och får, alla höggs ner med svärd.

[20]En enda son till Achimelek, Achituvs son, lyckades komma undan, en som hette Evjatar. Han flydde och förenade sig med David

[21]och berättade för honom att Saul hade dödat Herrens präster.

[22]David sade: »Jag förstod redan då jag såg Doeg från Edom där att han skulle underrätta Saul. Det är jag som är orsak till alla dina anhörigas död.

[23]Stanna nu hos mig och känn dig trygg. Den som står efter ditt liv står också efter mitt; hos mig är du i säkerhet.«

1 Samuel 23

Davi livra a Queila

[1] Foi dito a Davi: Eis que os filisteus pelejam contra Queila e saqueiam as eiras.

[2] Consultou Davi ao SENHOR, dizendo: Irei eu e ferirei estes filisteus? Respondeu o SENHOR a Davi: Vai, e ferirás os filisteus, e livrarás Queila.

[3] Porém os homens de Davi lhe disseram: Temos medo aqui em Judá, quanto mais indo a Queila contra as tropas dos filisteus.

[4] Então, Davi tornou a consultar o SENHOR, e o SENHOR lhe respondeu e disse: Dispõe-te, desce a Queila, porque te dou os filisteus nas tuas mãos.

[5] Partiu Davi com seus homens a Queila, e pelejou contra os filisteus, e levou todo o gado, e fez grande morticínio entre eles; assim, Davi salvou os moradores de Queila.

[6] Sucedeu que, quando Abiatar, filho de Aimeleque, fugiu para Davi, a Queila, desceu com a estola sacerdotal na mão.

[7] Foi anunciado a Saul que Davi tinha ido a Queila. Disse Saul: Deus o entregou nas minhas mãos; está encerrado, pois entrou numa cidade de portas e ferrolhos.

[8] Então, Saul mandou chamar todo o povo à peleja, para que descessem a Queila e cercassem Davi e os seus homens.

[9] Sabedor, porém, Davi de que Saul maquinava o mal contra ele, disse a Abiatar, sacerdote: Traze aqui a estola sacerdotal.

David räddar staden Keila

[1]Det kom bud till David att filisteerna hade anfallit Keila och nu var i färd med att plundra tröskplatserna.

[2]Då frågade David Herren: »Skall jag dra ut och angripa de där filisteerna?« Herren svarade: »Ja, du skall dra ut och angripa filisteerna och rädda Keila.«

[3]Men Davids män sade: »Har vi inte mycket nog att frukta här i Juda? Måste vi också dra i väg till Keila och möta filisteernas styrkor?«

[4]David frågade Herren ännu en gång och fick till svar: »Bryt upp och gå mot Keila, jag ger filisteerna i ditt våld.«

[5]Då tågade David och hans män till Keila och stred mot filisteerna. Han förde bort deras boskap och slog dem i grund och räddade så folket i Keila. —

[6]Också Evjatar, Achimeleks son, som hade flytt till David, följde med till Keila, och han hade då efoden med sig.

[7]När Saul fick veta att David hade kommit till Keila tänkte han: »Gud har utlämnat honom åt mig. David har gillrat en fälla åt sig själv genom att dra in i en stad med port och bom.«

[8]Så bådade han upp folket för att tåga mot Keila och omringa David och hans män.

[9]Men när David förstod att Saul smidde onda planer mot honom sade han åt prästen Evjatar att ta fram efoden.

[10] Orou Davi: Ó SENHOR, Deus de Israel, teu servo ouviu que Saul, de fato, procura vir a Queila, para destruir a cidade por causa de mim.

[10]Och David bad: »Herre, Israels Gud, jag har hört att Saul tänker dra ut och ödelägga Keila för min skull.

[11] Entregar-me-ão os homens de Queila nas mãos dele? Descerá Saul, como o teu servo ouviu? Ah! SENHOR, Deus de Israel, faze-o saber ao teu servo. E disse o SENHOR: Descerá.

[11]Kommer de styrande i Keila att utlämna mig? Kommer Saul att tåga hit, som jag har hört? Herre, Israels Gud, ge din tjänare svar!« Herren svarade: »Ja, han kommer att tåga hit.”

[12] Perguntou-lhe Davi: Entregar-me-ão os homens de Queila, a mim e aos meus servos, nas mãos de Saul? Respondeu o SENHOR: Entregarão.

[12]David fortsatte: »Kommer de styrande i Keila att utlämna mig och mitt följe åt Saul?« Herren svarade: »Ja, det kommer de att göra.«

[13] Então, se dispôs Davi com os seus homens, uns seiscentos, saíram de Queila e se foram sem rumo certo. Sendo anunciado a Saul que Davi fugira de Queila, cessou de persegui-lo.

[13]Då bröt David upp med sitt folk, omkring 600 man; de lämnade Keila och strövade sedan än hit, än dit. När Saul hörde att David hade sluppit ut ur Keila gav han upp sina planer.

David på flykt undan Saul

[14] Permaneceu Davi no deserto, nos lugares seguros, e ficou na região montanhosa no deserto de Zife. Saul buscava-o todos os dias, porém Deus não o entregou nas suas mãos.

[14]David höll till bland bergen i Sifs öken med dess otillgängliga klippor. Hela tiden sökte Saul efter honom, men Gud lät honom inte falla i kungens händer.

Davi e Jônatas renovam a aliança

[15] Vendo, pois, Davi que Saul saíra a tirar-lhe a vida, deteve-se no deserto de Zife, em Horesa.

[15]Medan David var i Horsha i Sifs öken fick han veta att Saul hade dragit ut för att döda honom.

[16] Então, se levantou Jônatas, filho de Saul, e foi para Davi, a Horesa, e lhe fortaleceu a confiança em Deus,

[16]Men Sauls son Jonatan sökte upp David i Horsha och styrkte honom med löften om Guds beskydd.

[17] e lhe disse: Não temas, porque a mão de Saul, meu pai, não te achará; porém tu reinarás sobre Israel, e eu serei contigo o segundo, o que também Saul, meu pai, bem sabe.

[17]»Var inte rädd«, sade han, »min far kommer inte att få tag i dig. Det är du som skall bli kung i Israel, och då står jag närmast dig i rang. Det vet min far också.«

[18] E ambos fizeram aliança perante o SENHOR. Davi ficou em Horesa, e Jônatas voltou para sua casa.

[18]Så slöt de båda ett förbund inför Herren, och Jonatan gick hem, medan David stannade i Horsha.

A traição dos zifeus

[19] Então, subiram os zifeus a Saul, a Gibeá, dizendo: Não se escondeu Davi entre nós, nos lugares seguros de Horesa, no outeiro de Haquila, que está ao sul de Jesimom?

[19]Några män från Sif kom upp till Saul i Giva och berättade att David höll sig gömd hos dem bland bergfästena i Horsha, på Hakilaberget söder om Jeshimon.

[20] Agora, pois, ó rei, desce conforme te impõe o coração; toca-nos a nós entregarmo-lo nas mãos do rei.

[20]»Kom ner när du vill, konung«, sade de, »så skall vi se till att han faller i dina händer.«

[21] Disse Saul: Benditos sejais vós do SENHOR, porque vos compadecestes de mim.

[21]Saul svarade: »Herren skall välsigna er för att ni har haft sådan omtanke om mig.

[22] Ide, pois, informai-vos ainda melhor, sabei e notai o lugar que freqüenta e quem o tenha visto ali; porque me foi dito que é astutíssimo.

[22]Gå nu och skaffa er säkrare uppgifter och ta reda på vart han smiter i väg; han lär vara mycket förslagen.

[23] Pelo que atentai bem e informai-vos acerca de todos os esconderijos em que ele se oculta; então, voltai a ter comigo com seguras informações, e irei convosco; se ele estiver na terra, buscá-lo-ei entre todos os milhares de Judá.

[23]Se efter på vilket av alla sina gömställen han håller sig undan och kom tillbaka hit när ni är säkra på er sak, så skall jag följa med er. Om han bara finns i landet, skall jag spåra upp honom i vilket hörn av Juda han än må vara.«

[24] Então, se levantaram eles e se foram a Zife, adiante de Saul; Davi, porém, e os seus homens estavam no deserto de Maom, na planície, ao sul de Jesimom.

[24]Så begav de sig hem till Sif före Saul. David och hans män uppehöll sig då i Maons öken, i ödemarken söder om Jeshimon.

[25] Saul e os seus homens se foram ao encalço dele, e isto foi dito a Davi; pelo que desceu para a penha que está no deserto de Maom. Ouvindo-o Saul, perseguiu a Davi no deserto de Maom.

[25]När han fick reda på att Saul med sin trupp kom för att leta efter honom drog han sig ner till klippan i Maons öken. Saul fick rapport om detta och förföljde honom in i öknen.

[26] Saul ia de um lado do monte, e Davi e os seus homens, da outra; apressou-se Davi em fugir para escapar de Saul; porém

[26]Saul och hans män gick på ena sidan berget och David och hans män på den andra. David var ivrig att hinna undan,

este e os seus homens cercaram Davi e os seus homens para os prender.

[27] Então, veio um mensageiro a Saul, dizendo: Apressa-te e vem, porque os filisteus invadiram a terra.

[28] Pelo que Saul desistiu de perseguir a Davi e se foi contra os filisteus. Por esta razão, aquele lugar se chamou Pedra de Escape.

[29] Subiu Davi daquele lugar e ficou nos lugares seguros de En-Gedi.

1 Samuel 24

Davi poupa a vida de Saul

[1] Tendo Saul voltado de perseguir os filisteus, foi-lhe dito: Eis que Davi está no deserto de En-Gedi.

[2] Tomou, então, Saul três mil homens, escolhidos dentre todo o Israel, e foi ao encalço de Davi e dos seus homens, nas faldas das penhas das cabras monteses.

[3] Chegou a uns currais de ovelhas no caminho, onde havia uma caverna; entrou nela Saul, a aliviar o ventre. Ora, Davi e os seus homens estavam assentados no mais interior da mesma.

[4] Então, os homens de Davi lhe disseram: Hoje é o dia do qual o SENHOR te disse: Eis que te entrego nas mãos o teu inimigo, e far-lhe-ás o que bem te parecer. Levantou-se Davi e, furtivamente, cortou a orla do manto de Saul.

men det var nära att de hade blivit kringrända och infångade,

[27]då en budbärare kom till Saul och ropade: »Skynda dig tillbaka! Filisteerna har ryckt in i landet.«

[28]Saul gav då upp jakten på David och vände sig mot filisteerna. Därför har denna plats fått namnet Skiljeklippan.

1 Samuel 24

David skonar Saul i grottan

[1]David bröt upp därifrån och höll sedan till bland bergfästena i En-Gedi.

[2]När Saul kom tillbaka från sitt fälttåg mot filisteerna talade man om för honom att David höll till i En-Gedis öken.

[3]Han tog då 3.000 utvalda soldater från hela Israel och tågade ut för att leta efter David och hans män öster om Stengetsklipporna.

[4]När han kom till fårfållorna utmed vägen gick han in i en grotta där för att uträtta sina behov. Men längst inne i grottan satt David och hans män,

[5]och de sade till honom: »Nu är den dagen inne om vilken Herren sagt: Jag lämnar din fiende i ditt våld, gör med honom vad du behagar!« Då smög sig David fram och skar av en flik av Sauls mantel.

[5] Sucedeu, porém, que, depois, sentiu Davi bater-lhe o coração, por ter cortado a orla do manto de Saul;

[6] e disse aos seus homens: O SENHOR me guarde de que eu faça tal coisa ao meu senhor, isto é, que eu estenda a mão contra ele, pois é o ungido do SENHOR.

[7] Com estas palavras, Davi conteve os seus homens e não lhes permitiu que se levantassem contra Saul; retirando-se Saul da caverna, prosseguiu o seu caminho.

[8] Depois, também Davi se levantou e, saindo da caverna, gritou a Saul, dizendo: Ó rei, meu senhor! Olhando Saul para trás, inclinou-se Davi e fez-lhe reverência, com o rosto em terra.

[9] Disse Davi a Saul: Por que dás tu ouvidos às palavras dos homens que dizem: Davi procura fazer-te mal?

[10] Os teus próprios olhos viram, hoje, que o SENHOR te pôs em minhas mãos nesta caverna, e alguns disseram que eu te matasse; porém a minha mão te poupou; porque disse: Não estenderei a mão contra o meu senhor, pois é o ungido de Deus.

[11] Olha, pois, meu pai, vê aqui a orla do teu manto na minha mão. No fato de haver eu cortado a orla do teu manto sem te matar, reconhece e vê que não há em mim nem mal nem rebeldia, e não pequei contra ti, ainda que andas à caça da minha vida para ma tirares.

[12] Julgue o SENHOR entre mim e ti e vingue-me o SENHOR a teu respeito; porém a minha mão não será contra ti.

[6]Men när han hade skurit av Sauls mantelflik slog honom samvetet,

[7]och han sade till sina män: »Herren förbjude att jag skulle handla så mot min härskare, Herrens smorde, att jag bär hand på honom: han är dock Herrens smorde.«

[8]Och med stränga ord avhöll David sina män från att överfalla Saul. Saul lämnade grottan och fortsatte vägen fram.

[9]Då reste sig David och gick ut och ropade efter honom: »Min herre och konung!« Saul såg sig om, och David föll ner med ansiktet mot marken och hälsade underdånigt.

[10]Han sade: »Varför lyssnar du till dem som säger att jag vill dig illa?

[11]Nu kan du själv se hur Herren utlämnade dig åt mig i grottan. Jag blev uppmanad att döda dig, men jag skonade dig och sade: Jag får inte bära hand på min härskare, han är dock Herrens smorde. —

[12]Se här, min fader, vad jag håller i handen, en flik av din mantel. Jag kunde ha dödat dig, men jag skar bara av en flik av din mantel. Då måste du förstå att jag inte är skyldig till något ont, jag har inte förbrutit mig mot dig. Du däremot lägger försåt för att bringa mig om livet.

[13]Herren skall döma mellan oss, Herren skall hämnas på dig för vad du har brutit mot mig, själv skall jag inte röra dig.

[13] Dos perversos procede a perversidade, diz o provérbio dos antigos; porém a minha mão não está contra ti.

[14] Após quem saiu o rei de Israel? A quem persegue? A um cão morto? A uma pulga?

[15] Seja o SENHOR o meu juiz, e julgue entre mim e ti, e veja, e pleiteie a minha causa, e me faça justiça, e me livre da tua mão.

[16] Tendo Davi acabado de falar a Saul todas estas palavras, disse Saul: É isto a tua voz, meu filho Davi? E chorou Saul em voz alta.

[17] Disse a Davi: Mais justo és do que eu; pois tu me recompensaste com bem, e eu te paguei com mal.

[18] Mostraste, hoje, que me fizeste bem; pois o SENHOR me havia posto em tuas mãos, e tu me não mataste.

[19] Porque quem há que, encontrando o inimigo, o deixa ir por bom caminho? O SENHOR, pois, te pague com bem, pelo que, hoje, me fizeste.

[20] Agora, pois, tenho certeza de que serás rei e de que o reino de Israel há de ser firme na tua mão.

[21] Portanto, jura-me pelo SENHOR que não eliminarás a minha descendência, nem desfarás o meu nome da casa de meu pai.

[22] Então, jurou Davi a Saul, e este se foi para sua casa; porém Davi e os seus homens subiram ao lugar seguro.

1 Samuel 25

[14]Du vet hur de gamle brukade säga: Ont kommer från de onda. Min hand skall inte röra vid dig.

[15]Mot vem har Israels konung dragit ut, vem är det du jagar? En död hund! En ynka loppa!

[16]Men Herren skall vara domare; han skall skipa rättvisa mellan dig och mig. Han skall ta sig an min sak och skaffa mig rätt gentemot dig.«

[17]När David hade sagt detta ropade Saul: »David, min son, är det verkligen du?« Och han brast i gråt.

[18]»Det är du som har rätt, inte jag«, sade han. »Du har gjort gott mot mig, och jag har gjort ont mot dig.

[19]I dag har du visat att du vill mig väl: du dödade mig inte, trots att Herren hade lagt mitt liv i din hand.

[20]Man låter ju inte sin fiende löpa, när man fått honom fast! Herren skall löna dig rikligt för vad du har gjort mot mig i dag.

[21]Nu vet jag säkert att du skall bli kung och att Israels kungadöme kommer att befästas under ditt styre.

[22]Svär nu vid Herren att du inte utrotar mina efterkommande och inte utplånar mitt namn ur min släkt.«

[23]Detta lovade David med ed, och sedan vände Saul tillbaka hem, medan David och hans män drog sig upp till sitt bergfäste.

1 Samuel 25

A morte de Samuel

[1] Faleceu Samuel; todos os filhos de Israel se ajuntaram, e o prantearam, e o sepultaram na sua casa, em Ramá. Davi se levantou e desceu ao deserto de Parã.

Davi e Nabal

[2] Havia um homem, em Maom, que tinha as suas possessões no Carmelo; homem abastado, tinha três mil ovelhas e mil cabras e estava tosquiando as suas ovelhas no Carmelo.

[3] Nabal era o nome deste homem, e Abigail, o de sua mulher; esta era sensata e formosa, porém o homem era duro e maligno em todo o seu trato. Era ele da casa de Calebe.

[4] Ouvindo Davi, no deserto, que Nabal tosquiava as suas ovelhas,

[5] enviou dez moços e lhes disse: Subi ao Carmelo, ide a Nabal, perguntai-lhe, em meu nome, como está.

[6] Direis àquele próspero: Paz seja contigo, e tenha paz a tua casa, e tudo o que possuis tenha paz!

[7] Tenho ouvido que tens tosquiadores. Os teus pastores estiveram conosco; nenhum agravo lhes fizemos, e de nenhuma coisa sentiram falta todos os dias que estiveram no Carmelo.

[8] Pergunta aos teus moços, e eles to dirão; achem mercê, pois, os meus moços na tua presença, porque viemos em boa hora; dá, pois, a teus servos e a Davi, teu filho, qualquer coisa que tiveres à mão.

Navals hustru Avigajil kommer till David

[1]Samuel dog och hela Israel samlades för att hålla dödsklagan över honom. Han begravdes i Rama, där han hade bott. David hade dragit vidare ner mot Paranöknen.

[2]I Maon bodde på den tiden en man som höll boskapshjordar i Karmel. Han var mycket välbärgad; han ägde 3.000 får och 1.000 getter, och nu var han i Karmel i samband med fårklippningen.

[3]Mannen hette Naval och hans hustru Avigajil. Hon var en klok och vacker kvinna, men han var styvsint och elak; han tillhörde Kalevs ätt.

[4]Då David ute i öknen fick reda på att Naval höll på med fårklippningen i Karmel [5]skickade han dit tio av sina män: »Dra upp till Karmel och gå hem till Naval«, sade han. »Hälsa honom från mig

[6]och säg: Jag önskar dig all lycka och allt gott för dig och din familj och allt du äger.

[7]Jag fick höra att du är i färd med fårklippningen. Nu är det så att dina herdar har hållit till hos oss, och vi har aldrig gjort dem något för när. Inte heller har de blivit av med något under hela tiden de har varit i Karmel.

[8]Fråga själv ditt folk, de kan intyga det. Jag ber dig därför att ta väl emot mina män, när de nu har kommit på en festdag, och ge av vad du kan ha åt dem och din vän David.«

[9] Chegando, pois, os moços de Davi e tendo falado a Nabal todas essas palavras em nome de Davi, aguardaram.

[9]Då männen kom till Naval framförde de Davids hälsning och väntade så på svar.

[10] Respondeu Nabal aos moços de Davi e disse: Quem é Davi, e quem é o filho de Jessé? Muitos são, hoje em dia, os servos que fogem ao seu senhor.

[10]Men Naval frågade: »David, vem är det? Jishajs son, vem är det? Det är gott om slavar nu för tiden som rymmer från sina herrar.

[11] Tomaria eu, pois, o meu pão, e a minha água, e a carne das minhas reses que degolei para os meus tosquiadores e o daria a homens que eu não sei donde vêm?

[11]Skulle jag ta mitt bröd och mitt vin och det som jag har slaktat för mina fårklippare, skulle jag ge det åt folk som kommer från jag vet inte var?«

[12] Então, os moços de Davi puseram-se a caminho, voltaram e, tendo chegado, lhe contaram tudo, segundo todas estas palavras.

[12]Männen vände tvärt och gick tillbaka till David och berättade vad som hade hänt.

[13] Pelo que disse Davi aos seus homens: Cada um cinja a sua espada. E cada um cingiu a sua espada, e também Davi, a sua; subiram após Davi uns quatrocentos homens, e duzentos ficaram com a bagagem.

[13]»Spänn på er svärden«, sade David till sina män, och det gjorde alla, också David själv. Sedan drog han upp mot Karmel med omkring 400 man, medan 200 man stannade i lägret.

[14] Nesse meio tempo, um dentre os moços de Nabal o anunciou a Abigail, mulher deste, dizendo: Davi enviou do deserto mensageiros a saudar a nosso senhor; porém este disparatou com eles.

[14]En av Navals tjänare berättade för hans hustru Avigajil att David hade skickat budbärare utifrån öknen: »De framförde en hälsning till vår husbonde, men han snäste av dem.

[15] Aqueles homens, porém, nos têm sido muito bons, e nunca fomos agravados por eles e de nenhuma coisa sentimos falta em todos os dias de nosso trato com eles, quando estávamos no campo.

[15]Och de har ändå varit så hyggliga mot oss, aldrig har vi blivit ofredade, och ingenting har kommit bort för oss under hela den tid vi har hållit till i deras trakter.

[16] De muro em redor nos serviram, tanto de dia como de noite, todos os dias que estivemos com eles apascentando as ovelhas.

[16]De har varit en skyddande mur omkring oss både natt och dag, så länge vi har vallat boskapen i deras närhet.

[17] Agora, pois, considera e vê o que hás de fazer, porque já o mal está, de fato, determinado contra o nosso senhor e contra toda a sua casa; e ele é filho de Belial, e não há quem lhe possa falar.

[17]Nu måste du tänka ut vad du kan göra. Domen är säkert redan fälld över vår herre och allt hans husfolk. Själv är han en så ondsint människa att man inte ens kan tala med honom.«

Abigail apazigua a Davi

[18] Então, Abigail tomou, a toda pressa, duzentos pães, dois odres de vinho, cinco ovelhas preparadas, cinco medidas de trigo tostado, cem cachos de passas e duzentas pastas de figos, e os pôs sobre jumentos,

[18]Avigajil gick genast och tog fram tvåhundra brödkakor, två läglar vin, fem redan tillredda får, ett par säckar rostad säd, hundra kakor russin och tvåhundra kakor fikon och lastade alltsammans på åsnor.

[19] e disse aos seus moços: Ide adiante de mim, pois vos seguirei de perto. Porém nada disse ela a seu marido Nabal.

[19]Hon sade åt sina tjänare att gå i förväg, så skulle hon själv komma efter. Men till sin man Naval nämnde hon ingenting.

[20] Enquanto ela, cavalgando um jumento, descia, encoberta pelo monte, Davi e seus homens também desciam, e ela se encontrou com eles.

[20]Bäst som hon var på väg neråt i skydd av berget, ridande på sin åsna, mötte hon David och hans män, som kom emot henne.

[21] Ora, Davi dissera: Com efeito, de nada me serviu ter guardado tudo quanto este possui no deserto, e de nada sentiu falta de tudo quanto lhe pertence; ele me pagou mal por bem.

[21]David hade suttit och tänkt: »Det tjänade ingenting till att jag skyddade den där mannens egendom ute i öknen, så att ingenting kom bort. Han har lönat gott med ont.

[22] Faça Deus o que lhe aprouver aos inimigos de Davi, se eu deixar, ao amanhecer, um só do sexo masculino dentre os seus.

[22]Gud må straffa mig, nu och framgent, om jag låter ett enda manfolk i hans hus vara vid liv när morgonen kommer.«

[23] Vendo, pois, Abigail a Davi, apressou-se, desceu do jumento e prostrou-se sobre o rosto diante de Davi, inclinando-se até à terra.

[23]När Avigajil fick se David steg hon genast av åsnan och föll ner för honom med ansiktet mot marken och hälsade honom underdånigt.

[24] Lançou-se-lhe aos pés e disse: Ah! SENHOR meu, caia a culpa sobre mim; permite falar a tua serva contigo e ouve as palavras da tua serva.

[24]»Herre«, sade hon och föll ner för hans fötter, »skulden är min, men låt mig få säga ett ord. Jag ber dig lyssna på din tjänarinna.

[25] Não se importe o meu senhor com este homem de Belial, a saber, com Nabal; porque o que significa o seu nome ele é. Nabal é o seu nome, e a loucura está com ele; eu, porém, tua serva, não vi os moços de meu senhor, que enviaste.

[25]Bry dig inte om den eländige Naval. Han bär sitt namn med all rätt: Vettlös heter han, och vettlös är han. Själv träffade jag aldrig männen som du skickade.

[26] Agora, pois, meu senhor, tão certo como vive o SENHOR e a tua alma, foste pelo SENHOR impedido de derramar sangue e de vingar-te por tuas próprias mãos. Como Nabal, sejam os teus inimigos e os que procuram fazer mal ao meu senhor.

[26]Så sant Herren lever, han som har hindrat dig från att spilla blod och ta rätten i egna händer, och så sant du själv lever, herre: må det gå dina fiender och dem som vill dig illa på samma sätt som det går Naval.

[27] Este é o presente que trouxe a tua serva a meu senhor; seja ele dado aos moços que seguem ao meu senhor.

[27]Ta emot de gåvor som din tjänarinna medför, herre, och låt fördela dem bland männen i ditt följe.

[28] Perdoa a transgressão da tua serva; pois, de fato, o SENHOR te fará casa firme, porque pelejas as batalhas do SENHOR, e não se ache mal em ti por todos os teus dias.

[28]Jag ber dig förlåta din tjänarinna vad hon har felat. Herren skall bygga dig ett kungahus som består. Du utkämpar Herrens krig, och du skall inte göra dig skyldig till något som är orätt så länge du lever.

[29] Se algum homem se levantar para te perseguir e buscar a tua vida, então, a tua vida será atada no feixe dos que vivem com o SENHOR, teu Deus; porém a vida de teus inimigos, este a arrojará como se a atirasse da cavidade de uma funda.

[29]Om någon skulle förfölja dig och stå dig efter livet skall Herren bevara ditt liv som en dyrbar sten, men dina fienders liv skall han lägga i sin slunga och skjuta bort.

[30] E há de ser que, usando o SENHOR contigo segundo todo o bem que tem dito a teu respeito e te houver estabelecido príncipe sobre Israel,

[30]När Herren har gett dig allt det goda han har utlovat och satt dig till furste över Israel,

[31] então, meu senhor, não te será por tropeço, nem por pesar ao coração o sangue que, sem causa, vieres a derramar e o te haveres vingado com as tuas

[31]så skall du inte behöva förebrå dig eller gräma dig över att du har spillt oskyldigt blod och tagit rätten i egna händer. Men

próprias mãos; quando o SENHOR te houver feito o bem, lembrar-te-ás da tua serva.

när Herren låter det gå dig väl, tänk då på mig, din tjänarinna.«

[32] Então, Davi disse a Abigail: Bendito o SENHOR, Deus de Israel, que, hoje, te enviou ao meu encontro.

[32]David svarade: »Prisad vare Herren, Israels Gud, som har fört dig i min väg.

[33] Bendita seja a tua prudência, e bendita sejas tu mesma, que hoje me tolheste de derramar sangue e de que por minha própria mão me vingasse.

[33]Jag prisar din klokhet, och jag prisar dig själv, för att du i dag har hindrat mig från att spilla blod och ta rätten i egna händer.

[34] Porque, tão certo como vive o SENHOR, Deus de Israel, que me impediu de que te fizesse mal, se tu não te apressaras e me não vieras ao encontro, não teria ficado a Nabal, até ao amanhecer, nem um sequer do sexo masculino.

[34]Men så sant Herren lever, Israels Gud, han som har avhållit mig från att göra dig illa: om du inte så snabbt hade kommit mig till mötes, då hade vartenda manfolk hos Naval strukit med före gryningen.«

[35] Então, Davi recebeu da mão de Abigail o que esta lhe havia trazido e lhe disse: Sobe em paz à tua casa; bem vês que ouvi a tua petição e a ela atendi.

[35]Så tog David emot vad hon hade fört med sig. »Nu kan du lugnt rida hem«, sade han, »jag har lyssnat till dig, och jag gör dig till viljes.«

A morte de Nabal

[36] Voltou Abigail a Nabal. Eis que ele fazia em casa um banquete, como banquete de rei; o seu coração estava alegre, e ele, já mui embriagado, pelo que não lhe referiu ela coisa alguma, nem pouco nem muito, até ao amanhecer.

[36]När Avigajil kom hem fann hon att Naval hade ställt till med en fest som anstod en kung. Själv var han drucken och mycket upprymd. Därför nämnde hon inte ett ord om saken förrän nästa dag.

[37] Pela manhã, estando Nabal já livre do vinho, sua mulher lhe deu a entender aquelas coisas; e se amorteceu nele o coração, e ficou ele como pedra.

[37]På morgonen, när han hade nyktrat till, berättade Avigajil för sin man vad som hade hänt. Då drabbades han av slag, och han låg där som en sten.

[38] Passados uns dez dias, feriu o SENHOR a Nabal, e este morreu.

[38]Omkring tio dagar senare släckte Herren hans liv.

Davi casa com Abigail

[39] Ouvindo Davi que Nabal morrera, disse: Bendito seja o SENHOR, que pleiteou a

[39]När David fick höra att Naval var död sade han: »Prisad vare Herren, som har

causa da afronta que recebi de Nabal e me deteve de fazer o mal, fazendo o SENHOR cair o mal de Nabal sobre a sua cabeça. Mandou Davi falar a Abigail que desejava tomá-la por mulher.

40 Tendo ido os servos de Davi a Abigail, no Carmelo, lhe disseram: Davi nos mandou a ti, para te levar por sua mulher.

41 Então, ela se levantou, e se inclinou com o rosto em terra, e disse: Eis que a tua serva é criada para lavar os pés aos criados de meu senhor.

42 Abigail se apressou e, dispondo-se, cavalgou um jumento com as cinco moças que a assistiam; e ela seguiu os mensageiros de Davi, que a recebeu por mulher.

43 Também tomou Davi a Ainoã de Jezreel, e ambas foram suas mulheres,

44 porque Saul tinha dado sua filha Mical, mulher de Davi, a Palti, filho de Laís, o qual era de Galim.

straffat Naval för den skymf som jag har lidit. Herren har hindrat mig från att begå en ogärning och låtit Navals ondska gå ut över honom själv.« David skickade nu bud till Avigajil för att begära henne till hustru.

40Hans tjänare kom till henne i Karmel och framförde sitt ärende: »David har sänt oss för att hämta dig till honom som hans hustru.«

41Då föll Avigajil ner och hälsade dem med ansiktet mot marken och gav sitt svar: »Jag är din tjänarinna, låt mig vara en slavinna som tvättar fötterna på sin herres tjänare.«

42Så satte hon sig genast upp på sin åsna och red i väg, i sällskap med sina fem tjänsteflickor. Hon följde med Davids sändebud och blev hans hustru.

43David var också gift med Achinoam från Jisreel; båda var nu hans hustrur.

44Men Saul hade gett sin dotter Mikal, Davids hustru, åt Palti, Lajishs son, från Gallim.

1 Samuel 26

Davi, outra vez, poupa a vida de Saul

1 Vieram os zifeus a Saul, a Gibeá, e disseram: Não se acha Davi escondido no outeiro de Haquila, defronte de Jesimom?

2 Então, Saul se levantou e desceu ao deserto de Zife, e com ele, três mil homens escolhidos de Israel, a buscar a Davi.

3 Acampou-se Saul no outeiro de Haquila, defronte de Jesimom, junto ao caminho;

1 Samuel 26

David skonar Saul i lägret

1Folket i Sif kom till Saul i Giva och berättade att David höll sig gömd på Hakilaberget mitt emot Jeshimon.

2Då tog Saul med sig 3.000 utvalda israelitiska soldater och tågade ner till Siföknen för att leta efter David.

3Han slog läger på Hakilaberget mitt emot Jeshimon, nära vägen. David, som höll till

porém Davi ficou no deserto, e, sabendo que Saul vinha para ali à sua procura,

4 enviou espias, e soube que Saul tinha vindo.

5 Davi se levantou, e veio ao lugar onde Saul acampara, e viu o lugar onde se deitaram Saul e Abner, filho de Ner, comandante do seu exército. Saul estava deitado no acampamento, e o povo, ao redor dele.

6 Disse Davi a Aimeleque, o heteu, e a Abisai, filho de Zeruia, irmão de Joabe: Quem descerá comigo a Saul, ao arraial? Respondeu Abisai: Eu descerei contigo.

7 Vieram, pois, Davi e Abisai, de noite, ao povo, e eis que Saul estava deitado, dormindo no acampamento, e a sua lança, fincada na terra à sua cabeceira; Abner e o povo estavam deitados ao redor dele.

8 Então, disse Abisai a Davi: Deus te entregou, hoje, nas mãos o teu inimigo; deixa-me, pois, agora, encravá-lo com a lança, ao chão, de um só golpe; não será preciso segundo.

9 Davi, porém, respondeu a Abisai: Não o mates, pois quem haverá que estenda a mão contra o ungido do SENHOR e fique inocente?

10 Acrescentou Davi: Tão certo como vive o SENHOR, este o ferirá, ou o seu dia chegará em que morra, ou em que, descendo à batalha, seja morto.

11 O SENHOR me guarde de que eu estenda a mão contra o seu ungido; agora,

i öknen, förstod att Saul hade följt efter honom dit.

4Han skickade fram spejare och förvissade sig om att Saul verkligen hade kommit,

5och därefter gav han sig i väg till Sauls lägerplats. Han såg var Saul och hans överbefälhavare Avner, Ners son, hade lagt sig; Saul låg längst inne i lägret med soldaterna omkring sig.

6Då vände sig David till hettiten Achimelek och till Avishaj, son till Seruja och bror till Joav, och frågade om någon av dem ville följa honom bort till Saul i lägret. »Jag går med dig«, svarade Avishaj.

7På natten gick de bort till hären. Där låg Saul och sov längst inne i lägret, med spjutet nedborrat i marken vid huvudet, medan Avner och soldaterna låg runt omkring honom.

8Då sade Avishaj till David: »Gud har i dag utlämnat din fiende åt dig. Låt mig spetsa honom mot marken med spjutet; jag kan göra det med en enda stöt.«

9Men David svarade: »Nej, du får inte dräpa honom! Vem kan ostraffat bära hand på Herrens smorde?«

10Och David sade: »Så sant Herren lever, Herren skall själv slå honom, vare sig han dör därför att hans tid är ute eller han faller på slagfältet.

11Herren förbjude att jag skulle lyfta min hand mot hans smorde. Ta nu spjutet som

porém, toma a lança que está à sua cabeceira e a bilha da água, e vamo-nos.

står vid hans huvud och vattenkrukan, och låt oss sedan gå vår väg.«

12 Tomou, pois, Davi a lança e a bilha da água da cabeceira de Saul, e foram-se; ninguém o viu, nem o soube, nem se despertou, pois todos dormiam, porquanto, da parte do SENHOR, lhes havia caído profundo sono.

12David tog spjutet och vattenkrukan från platsen vid Sauls huvud, och så gick de därifrån. Ingen såg dem, ingen märkte något, ingen vaknade. Alla sov, ty Herren hade försänkt dem i djup dvala.

13 Tendo Davi passado ao outro lado, pôs-se no cimo do monte ao longe, de maneira que entre eles havia grande distância.

13När David hade kommit över på andra sidan gick han långt bort och ställde sig högst uppe på berget, på stort avstånd från lägret.

14 Bradou ao povo e a Abner, filho de Ner, dizendo: Não respondes, Abner? Então, Abner acudiu e disse: Quem és tu, que bradas ao rei?

14Så ropade han till hären och till Avner, Ners son: »Hör du mig, Avner?« — »Vem är du som anropar kungen?« frågade Avner.

15 Então, disse Davi a Abner: Porventura, não és homem? E quem há em Israel como tu? Por que, pois, não guardaste o rei, teu senhor? Porque veio um do povo para destruir o rei, teu senhor.

15David svarade: »Du som är en man och inte har din like i Israel, varför har du inte vakat bättre över din herre och konung? Någon har ju lyckats ta sig in för att dräpa din herre konungen.

16 Não é bom isso que fizeste; tão certo como vive o SENHOR, deveis morrer, vós que não guardastes a vosso senhor, o ungido do SENHOR; vede, agora, onde está a lança do rei e a bilha da água, que tinha à sua cabeceira.

16Du har svikit din plikt. Så sant Herren lever, ni är döden värda som inte har vakat över er herre, över Herrens smorde. Se efter: Var är kungens spjut? Var är vattenkrukan som stod vid hans huvud?«

Saul, outra vez, se reconcilia com Davi

17 Então, reconheceu Saul a voz de Davi e disse: Não é a tua voz, meu filho Davi? Respondeu Davi: Sim, a minha, ó rei, meu senhor.

17Saul kände igen Davids röst och ropade: »David, min son, är det verkligen du?« Och David svarade: »Ja, min herre och konung, det är jag.

18 Disse mais: Por que persegue o meu senhor assim seu servo? Pois que fiz eu? E que maldade se acha nas minhas mãos?

18Varför förföljer du din tjänare? Vad har jag gjort? Vad ont har jag gjort mig skyldig till?

[19] Ouve, pois, agora, te rogo, ó rei, meu senhor, as palavras de teu servo: se é o SENHOR que te incita contra mim, aceite ele a oferta de manjares; porém, se são os filhos dos homens, malditos sejam perante o SENHOR; pois eles me expulsaram hoje, para que eu não tenha parte na herança do SENHOR, como que dizendo: Vai, serve a outros deuses.

[19]Jag ber dig, herre konung, att lyssna på mig. Om det är Herren som har uppeggat dig mot mig, må han då blidkas med ett offer, men är det människor, så skall Herren låta förbannelse drabba dem. Nu har de jagat bort mig och förmenat mig rätten att bo i Herrens land och på så vis velat driva mig till att tjäna andra gudar.

[20] Agora, pois, não se derrame o meu sangue longe desta terra do SENHOR; pois saiu o rei de Israel em busca de uma pulga, como quem persegue uma perdiz nos montes.

[20]Men låt inte mitt blod utgjutas långt borta från Herrens ansikte. Israels kung har dragit ut för att döda mig, som man jagar klipphöns i bergen.«

[21] Então, disse Saul: Pequei; volta, meu filho Davi, pois não tornarei a fazer-te mal; porque foi, hoje, preciosa a minha vida aos teus olhos. Eis que tenho procedido como louco e errado excessivamente.

[21]Då sade Saul: »Jag har gjort orätt. Kom tillbaka, David, min son, jag skall inte göra dig något ont mera, eftersom du i dag har visat sådan respekt för mitt liv. Jag har varit en dåre och tagit gruvligt miste.«

[22] Davi, então, respondeu e disse: Eis aqui a lança, ó rei; venha aqui um dos moços e leve-a.

[22]David svarade: »Här är ditt spjut, konung, skicka över någon att hämta det.

[23] Pague, porém, o SENHOR a cada um a sua justiça e a sua lealdade; pois o SENHOR te havia entregado, hoje, nas minhas mãos, porém eu não quis estendê-las contra o ungido do SENHOR.

[23]Herren skall löna var och en efter hans rättfärdighet och trohet. Nyss lämnade han dig i mitt våld, men jag vägrade att bära hand på Herrens smorde.

[24] Assim como foi a tua vida, hoje, de muita estima aos meus olhos, assim também seja a minha aos olhos do SENHOR, e ele me livre de toda tribulação.

[24]Liksom ditt liv var dyrbart för mig, så skall mitt liv vara dyrbart för Herren, och han skall rädda mig ur all fara.«

[25] Então, Saul disse a Davi: Bendito sejas tu, meu filho Davi; pois grandes coisas

[25]Då sade Saul: »Välsignad är du, min son David! Stora ting skall du ta dig för, och

farás e, de fato, prevalecerás. Então, Davi continuou o seu caminho, e Saul voltou para o seu lugar.

allt du gör skall lyckas.« Så gick David därifrån, och Saul vände tillbaka hem.

1 Samuel 27

Davi, outra vez, com Aquis, rei de Gate

1 Disse, porém, Davi consigo mesmo: Pode ser que algum dia venha eu a perecer nas mãos de Saul; nada há, pois, melhor para mim do que fugir para a terra dos filisteus; para que Saul perca de todo as esperanças e deixe de perseguir-me por todos os limites de Israel; assim, me livrarei da sua mão.

2 Dispôs-se Davi e, com os seiscentos homens que com ele estavam, passou a Aquis, filho de Maoque, rei de Gate.

3 Habitou Davi com Aquis em Gate, ele e os seus homens, cada um com a sua família; Davi, com ambas as suas mulheres, Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a viúva de Nabal, o carmelita.

4 Avisado Saul de que Davi tinha fugido para Gate, desistiu de o perseguir.

5 Disse Davi a Aquis: Se achei mercê na tua presença, dá-me lugar numa das cidades da terra, para que ali habite; por que há de habitar o teu servo contigo na cidade real?

6 Então, lhe deu Aquis, naquele dia, a cidade de Ziclague. Pelo que Ziclague pertence aos reis de Judá, até ao dia de hoje.

1 Samuel 27

David får Siklag av kung Akish

1»Förr eller senare faller jag offer för Saul«, tänkte David. »Det bästa jag kan göra är att fly till filisteernas land. Då måste Saul ge upp och sluta att leta efter mig överallt i Israel; jag kommer att vara utom räckhåll för honom.«

2Alltså bröt David upp tillsammans med de sexhundra man han hade med sig och gick över till kungen i Gat, Akish, Maoks son.

3Hos honom slog sig David ner med sina män, var och en med sin familj, David med sina båda hustrur, Achinoam från Jisreel och Avigajil från Karmel, Navals änka.

4När Saul fick höra att David hade flytt till Gat upphörde han att leta efter honom.

5»Om jag har vunnit din gunst«, sade David till Akish, »låt mig då få bosätta mig i någon av städerna ute i landet. Inte skall jag väl bo här i huvudstaden hos dig, herre?«

6Genast förlänade Akish honom Siklag — det är därför denna stad än i dag tillhör Juda kungar.

[7] E todo o tempo que Davi permaneceu na terra dos filisteus foi um ano e quatro meses.

[8] Subia Davi com os seus homens, e davam contra os gesuritas, os gersitas e os amalequitas; porque eram estes os moradores da terra desde Telã, na direção de Sur, até à terra do Egito.

[9] Davi feria aquela terra, e não deixava com vida nem homem nem mulher, e tomava as ovelhas, e os bois, e os jumentos, e os camelos, e as vestes; voltava e vinha a Aquis.

[10] E perguntando Aquis: Contra quem deste hoje? Davi respondia: Contra o Sul de Judá, e o Sul dos jerameelitas, e o Sul dos queneus.

[11] Davi não deixava com vida nem homem nem mulher, para os trazer a Gate, pois dizia: Para que não nos denunciem, dizendo: Assim Davi o fazia. Este era o seu proceder por todos os dias que habitou na terra dos filisteus.

[12] Aquis confiava em Davi, dizendo: Fez-se ele, por certo, aborrecível para com o seu povo em Israel; pelo que me será por servo para sempre.

1 Samuel 28

Saul consulta a médium de En-Dor

[1] Sucedeu, naqueles dias, que, juntando os filisteus os seus exércitos para a peleja, para fazer guerra contra Israel, disse Aquis a Davi: Fica sabendo que comigo sairás à peleja, tu e os teus homens.

[7]I ett år och fyra månader stannade David i filisteernas land.

[8]Han och hans män drog ut på plundringståg mot geshureerna, girseerna och amalekiterna; det var dessa folk som bodde i området mellan Telam och Shur, ända bort mot Egypten.

[9]Under sina härjningar i landet lämnade David varken män eller kvinnor vid liv. Han tog med sig får och kor, åsnor och kameler och kläder och vände så tillbaka till Akish.

[10]När Akish frågade: »Vem har ni plundrat i dag«, kunde David svara att de hade varit i Judas del av Negev eller i jerachmeeliternas del eller i keniternas.

[11]David skonade varken män eller kvinnor. Han var rädd att de skulle anklaga honom för vad han gjort, om de kom levande till Gat. Så brukade David gå till väga under hela den tid han bodde i filisteernas land.

[12]Och Akish litade på honom och tänkte: »Säkert har han gjort sig så hatad av sitt folk Israel att han för all framtid måste hålla sig till mig.«

1 Samuel 28

[1]Vid denna tid drog filisteerna samman sina stridskrafter till kamp mot Israel, och Akish frågade David: »Du är väl på det klara med att du och dina män måste dra i fält med mig?« —

[2] Então, disse Davi a Aquis: Assim saberás quanto pode o teu servo fazer. Disse Aquis a Davi: Por isso, te farei minha guarda pessoal para sempre.

[3] Já Samuel era morto, e todo o Israel o tinha chorado e o tinha sepultado em Ramá, que era a sua cidade; Saul havia desterrado os médiuns e os adivinhos.

[4] Ajuntaram-se os filisteus e vieram acampar-se em Suném; ajuntou Saul a todo o Israel, e se acamparam em Gilboa.

[5] Vendo Saul o acampamento dos filisteus, foi tomado de medo, e muito se estremeceu o seu coração.

[6] Consultou Saul ao SENHOR, porém o SENHOR não lhe respondeu, nem por sonhos, nem por Urim, nem por profetas.

[7] Então, disse Saul aos seus servos: Apontai-me uma mulher que seja médium, para que me encontre com ela e a consulte. Disseram-lhe os seus servos: Há uma mulher em En-Dor que é médium.

[8] Saul disfarçou-se, vestiu outras roupas e se foi, e com ele, dois homens, e, de noite, chegaram à mulher; e lhe disse: Peço-te que me adivinhes pela necromancia e me faças subir aquele que eu te disser.

[9] Respondeu-lhe a mulher: Bem sabes o que fez Saul, como eliminou da terra os médiuns e adivinhos; por que, pois, me

[2]»Javisst«, svarade David, »du skall själv få se vad din tjänare är i stånd till.« — »Bra«, svarade Akish, »då utnämner jag dig till min ständige livvakt.«

Saul hos andeskåderskan i En-Dor

[3]Samuel var död, hela Israel hade hållit dödsklagan över honom, och han hade begravts i sin hemstad Rama. Saul hade rensat landet från andeskådare och spåmän.

[4]Filisteerna hade samlat sina styrkor och kommit till Shunem och slagit läger där. Då bådade Saul upp folket och slog läger på Gilboaberget.

[5]När Saul såg filisteernas här blev han förfärad, och i sin ängslan

[6]frågade han Herren vad han skulle göra, men Herren svarade honom inte, vare sig genom drömmar eller orakel eller profeter.

[7]Då befallde Saul sina tjänare att leta reda på en andeskåderska som han kunde söka upp och rådfråga. Tjänarna talade då om att det fanns en sådan i En-Dor.

[8]För att inte bli igenkänd tog Saul på sig andra kläder, och med två man i sällskap kom han på natten till kvinnan. »Frambesvärj en ande och spå mig«, sade Saul. »Mana fram den som jag nämner för dig.«

[9]Kvinnan svarade: »Du vet ju själv vad Saul har gjort, att han har utrotat andeskådare och spåmän i landet. Vill du locka mig i en fälla och döda mig?«

armas cilada à minha vida, para me matares?

[10] Então, Saul lhe jurou pelo SENHOR, dizendo: Tão certo como vive o SENHOR, nenhum castigo te sobrevirá por isso.

[10]Men Saul svor: »Så sant Herren lever, ingenting skall läggas dig till last i denna sak.«

[11] Então, lhe disse a mulher: Quem te farei subir? Respondeu ele: Faze-me subir Samuel.

[11]Hon frågade då vem hon skulle mana fram, och han svarade: »Samuel.«

[12] Vendo a mulher a Samuel, gritou em alta voz; e a mulher disse a Saul: Por que me enganaste? Pois tu mesmo és Saul.

[12]Men då kvinnan fick se Samuel gav hon till ett skrik och sade till Saul: »Varför har du lurat mig? Du är ju Saul!« —

[13] Respondeu-lhe o rei: Não temas; que vês? Então, a mulher respondeu a Saul: Vejo um deus que sobe da terra.

[13]»Var inte rädd«, sade kungen. »Vad är det du ser?« — »Jag ser ett gudaväsen stiga upp ur jorden«, sade kvinnan.

[14] Perguntou ele: Como é a sua figura? Respondeu ela: Vem subindo um ancião e está envolto numa capa. Entendendo Saul que era Samuel, inclinou-se com o rosto em terra e se prostrou.

[14]»Hur ser det ut?« frågade Saul, och hon svarade: »Det är en gammal man, och han är insvept i en mantel.« Då förstod Saul att det var Samuel, och han föll på knä med ansiktet mot marken och hälsade underdånigt.

[15] Samuel disse a Saul: Por que me inquietaste, fazendo-me subir? Então, disse Saul: Mui angustiado estou, porque os filisteus guerreiam contra mim, e Deus se desviou de mim e já não me responde, nem pelo ministério dos profetas, nem por sonhos; por isso, te chamei para que me reveles o que devo fazer.

[15]»Varför har du stört min ro och manat fram mig?« frågade Samuel, och Saul svarade: »Jag är i stor nöd: filisteerna för krig mot mig, och Gud har vänt sig ifrån mig och svarar mig inte längre, vare sig genom profeter eller drömmar. Därför har jag nu kallat på dig, för att du skall tala om för mig vad jag skall göra.«

[16] Então, disse Samuel: Por que, pois, a mim me perguntas, visto que o SENHOR te desamparou e se fez teu inimigo?

[16]Samuel sade: »Varför frågar du mig, när Herren redan har övergett dig till förmån för en annan?

[17] Porque o SENHOR fez para contigo como, por meu intermédio, ele te dissera; tirou o reino da tua mão e o deu ao teu companheiro Davi.

[17]Herren har gjort vad han förutsade genom mig: han har ryckt ifrån dig kungamakten och gett den åt en annan, åt David.

[18] Como tu não deste ouvidos à voz do SENHOR e não executaste o que ele, no furor da sua ira, ordenou contra Amaleque, por isso, o SENHOR te fez, hoje, isto.

[18]Eftersom du inte lyssnade till Herren och inte verkställde hans vredesdom över amalekiterna, har Herren nu handlat mot dig på detta sätt.

[19] O SENHOR entregará também a Israel contigo nas mãos dos filisteus, e, amanhã, tu e teus filhos estareis comigo; e o acampamento de Israel o SENHOR entregará nas mãos dos filisteus.

[19]Både Israel och dig själv skall han lämna i filisteernas våld. I morgon skall du och dina söner vara hos mig, och även Israels här skall Herren utlämna åt filisteerna.«

[20] De súbito, caiu Saul estendido por terra e foi tomado de grande medo por causa das palavras de Samuel; e faltavam-lhe as forças, porque não comera pão todo aquele dia e toda aquela noite.

[20]Då föll Saul raklång till marken, Samuels ord hade skrämt honom. Han var också fullkomligt utmattad, eftersom han inte hade ätit på ett helt dygn.

[21] Aproximou-se de Saul a mulher e, vendo-o assaz perturbado, disse-lhe: Eis que a tua serva deu ouvidos à tua voz, e, arriscando a minha vida, atendi às palavras que me falaste.

[21]Kvinnan gick fram till honom, och när hon såg att han var skräckslagen sade hon: »Kom ihåg att jag gjorde som du ville, herre. Jag satte livet på spel då jag lydde dig.

[22] Agora, pois, ouve também tu as palavras da tua serva e permite que eu ponha um bocado de pão diante de ti; come, para que tenhas forças e te ponhas a caminho.

[22]Nu ber jag att du i din tur lyssnar på mig. Låt mig få sätta fram lite mat, så att du kan styrka dig innan du går härifrån.« —

[23] Porém ele o recusou e disse: Não comerei. Mas os seus servos e a mulher o constrangeram; e atendeu. Levantou-se do chão e se assentou no leito.

[23]»Nej«, sade han, »jag vill inte ha något.« Men när inte bara kvinnan utan också hans följeslagare tiggde och bad gav han efter. Han steg upp och satte sig på bädden.

[24] Tinha a mulher em casa um bezerro cevado; apressou-se e matou-o, e, tomando farinha, a amassou, e a cozeu em bolos asmos.

[24]Kvinnan hade en gödkalv i huset, och den slaktade hon i all hast. Sedan tog hon fram mjöl, gjorde en deg och bakade bröd.

[25] E os trouxe diante de Saul e de seus servos, e comeram. Depois, se levantaram e se foram naquela mesma noite.

[25]Hon satte fram åt Saul och hans män, och när de hade ätit bröt de upp och gick sin väg samma natt.

1 Samuel 29

Os filisteus desconfiam de Davi

[1] Ajuntaram os filisteus todos os seus exércitos em Afeca, e acamparam-se os israelitas junto à fonte que está em Jezreel.

[2] Os príncipes dos filisteus se foram para lá com centenas e com milhares; e Davi e seus homens iam com Aquis, na retaguarda.

[3] Disseram, então, os príncipes dos filisteus: Estes hebreus, que fazem aqui? Respondeu Aquis aos príncipes dos filisteus: Não é este Davi, o servo de Saul, rei de Israel, que esteve comigo há muitos dias ou anos? E coisa nenhuma achei contra ele desde o dia em que, tendo desertado, passou para mim, até ao dia de hoje.

[4] Porém os príncipes dos filisteus muito se indignaram contra ele; e lhe disseram: Faze voltar este homem, para que torne ao lugar que lhe designaste e não desça conosco à batalha, para que não se faça nosso adversário no combate; pois de que outro modo se reconciliaria como o seu senhor? Não seria, porventura, com as cabeças destes homens?

[5] Não é este aquele Davi, de quem uns aos outros respondiam nas danças, dizendo: Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares?

1 Samuel 29

Filisteernas befälhavare misstror David

[1]Filisteerna drog samman alla sina styrkor till Afek, medan israeliterna hade sitt läger vid källan i Jisreel.

[2]I avdelningar på hundra och tusen man marscherade filisteerna upp under sina hövdingar; sist kom David och hans män tillsammans med Akish.

[3]Då frågade de filisteiska befälhavarna: »Vad har de där hebreerna här att göra?« Akish svarade: »Det är ju David som tjänade Israels kung Saul men som nu har varit hos mig i åratal. Jag har inte haft något att förebrå honom sedan den dag han gick över till mig.«

[4]Då blev befälhavarna förargade och sade åt Akish att skicka tillbaka David till den stad som han hade fått i förläning. »Han får inte dra i krig tillsammans med oss, det är risk för att han under striden vänder sig mot oss. Kan det finnas ett bättre sätt för honom att vinna sin herres gunst än att göra våra soldater ett huvud kortare?

[5]Kom ihåg att det är denne David de sjunger om när de dansar: Saul har slagit tusen, David tio tusen.«

[6] Então, Aquis chamou a Davi e lhe disse: Tão certo como vive o SENHOR, tu és reto, e me parece bem que tomes parte comigo nesta campanha; porque nenhum mal tenho achado em ti, desde o dia em que passaste para mim até ao dia de hoje; porém aos príncipes não agradas.
[7] Volta, pois, agora, e volta em paz, para que não desagrades aos príncipes dos filisteus.
[8] Então, Davi disse a Aquis: Porém que fiz eu? Ou que achaste no teu servo, desde o dia em que entrei para o teu serviço até hoje, para que não vá pelejar contra os inimigos do rei, meu senhor?
[9] Respondeu, porém, Aquis e disse a Davi: Bem o sei; e que, na verdade, aos meus olhos és bom como um anjo de Deus; porém os príncipes dos filisteus disseram: Não suba este conosco à batalha.
[10] Levanta-te, pois, amanhã de madrugada com os teus servos, que vieram contigo; e, levantando-vos, logo que haja luz, parti.
[11] Então, Davi de madrugada se levantou, ele e os seus homens, para partirem e voltarem à terra dos filisteus. Os filisteus, porém, subiram a Jezreel.

1 Samuel 30

Ziclague é saqueada pelos amalequitas

[1] Sucedeu, pois, que, chegando Davi e os seus homens, ao terceiro dia, a Ziclague,

[6]Akish kallade till sig David och förklarade: »Så sant Herren lever, du är att lita på, och jag är mycket nöjd med att ha dig i min tjänst i hären. Jag har inte funnit något att klandra dig för alltifrån den dag du kom till mig. Men du är inte väl sedd av hövdingarna.
[7]Vänd nu tillbaka i lugn och ro, så att du inte retar dem.« —
[8]»Vad har jag då gjort?« undrade David. »Har du funnit något att klandra mig för under den tid jag har varit i din tjänst, eftersom jag nu inte får dra i strid mot dina fiender, min herre och konung?”
[9]Akish svarade: »Nej, du vet att du i mina ögon är som en Guds ängel, men befälhavarna vägrar att låta dig kämpa tillsammans med oss.
[10]Tidigt i morgon skall du därför bryta upp, du och de av din herres tjänare som du hade med dig. Ni skall gå tillbaka till den stad som jag förlänade er. Var inte bitter, jag har fullt förtroende för dig. Se till att ni kommer i väg tidigt, gå så snart det ljusnar.«
[11]Så anträdde David och hans män återfärden till filisteernas land tidigt följande morgon. Men filisteerna drog upp mot Jisreel.

1 Samuel 30

Amalekiternas härjningståg och Davids hämnd

[1]Två dagar därefter kom David och hans män fram till Siklag. Då hade

já os amalequitas tinham dado com ímpeto contra o Sul e Ziclague e a esta, ferido e queimado;

[2] tinham levado cativas as mulheres que lá se achavam, porém a ninguém mataram, nem pequenos nem grandes; tão-somente os levaram consigo e foram seu caminho.

[3] Davi e os seus homens vieram à cidade, e ei-la queimada, e suas mulheres, seus filhos e suas filhas eram levados cativos.

[4] Então, Davi e o povo que se achava com ele ergueram a voz e choraram, até não terem mais forças para chorar.

[5] Também as duas mulheres de Davi foram levadas cativas: Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a viúva de Nabal, o carmelita.

[6] Davi muito se angustiou, pois o povo falava de apedrejá-lo, porque todos estavam em amargura, cada um por causa de seus filhos e de suas filhas; porém Davi se reanimou no SENHOR, seu Deus.

Davi livra os cativos

[7] Disse Davi a Abiatar, o sacerdote, filho de Aimeleque: Traze-me aqui a estola sacerdotal. E Abiatar a trouxe a Davi.

[8] Então, consultou Davi ao SENHOR, dizendo: Perseguirei eu o bando? Alcançá-lo-ei? Respondeu-lhe o SENHOR: Persegue-o, porque, de fato, o alcançarás e tudo libertarás.

[9] Partiu, pois, Davi, ele e os seiscentos homens que com ele se achavam, e chegaram ao ribeiro de Besor, onde os retardatários ficaram.

amalekiterna gjort ett härjningståg in i Negev mot Siklag, som de hade erövrat och bränt ner.

[2]Kvinnorna och alla andra i staden hade de tagit till fånga, stora som små. De hade inte dödat någon, bara fört dem med sig och försvunnit därifrån.

[3]När David och hans män kom fram till Siklag och fann att staden var nerbränd och att deras hustrur och söner och döttrar var bortförda,

[4]brast de ut i högljudd klagan och grät tills de inte orkade gråta mer.

[5]Davids bägge hustrur var tillfångatagna, Achinoam från Jisreel och Avigajil, änkan efter Naval från Karmel.

[6]David var hårt trängd: folket hotade att stena honom, eftersom alla var förbittrade för sina söners och döttrars skull. Men han hämtade styrka hos Herren, sin Gud.

[7]»Ta fram efoden«, sade han till prästen Evjatar, Achimeleks son, och när Evjatar gjort det

[8]frågade David Herren: »Skall jag sätta efter det där rövarbandet? Kommer jag att hinna ifatt dem?« Herren svarade: »Ja, sätt efter dem! Du kommer att hinna ifatt dem och rädda de fångna.«

[9]Då gav sig David i väg med sina sexhundra man och kom fram till Besorbäcken. Där stannade somliga kvar:

[10] Davi, porém, e quatrocentos homens continuaram a perseguição, pois que duzentos ficaram atrás, por não poderem, de cansados que estavam, passar o ribeiro de Besor.

[10]David fortsatte förföljandet med fyrahundra man, men tvåhundra man var för trötta för att gå vidare över bäcken och måste stanna kvar.

[11] Acharam no campo um homem egípcio e o trouxeram a Davi; deram-lhe pão, e comeu, e deram-lhe a beber água.

[11]Ute på öppna fältet hittade soldaterna en egyptisk man, som de tog med till David. Han fick bröd att äta och vatten att dricka.

[12] Deram-lhe também um pedaço de pasta de figos secos e dois cachos de passas, e comeu; recobrou, então, o alento, pois havia três dias e três noites que não comia pão, nem bebia água.

[12]Sedan han ätit lite torkade fikon och ett par kakor russin repade han sig. Då hade han varken fått mat eller dryck på tre dygn.

[13] Então, lhe perguntou Davi: De quem és tu e de onde vens? Respondeu o moço egípcio: Sou servo de um amalequita, e meu senhor me deixou aqui, porque adoeci há três dias.

[13]David frågade honom: »Vem tillhör du och var är du ifrån?« Han svarade: »Jag är egypter och slav hos en amalekit. Min husbonde övergav mig när jag blev sjuk för tre dagar sedan.

[14] Nós demos com ímpeto contra o lado sul dos queretitas, contra o território de Judá e contra o lado sul de Calebe e pusemos fogo em Ziclague.

[14]Vi hade varit ute och plundrat i den del av Negev som tillhör kereteerna, i det som tillhör Juda och i den del av Negev som tillhör Kalevs ätt, och vi hade bränt ner Siklag.«

[15] Disse-lhe Davi: Poderias, descendo, guiar-me a esse bando? Respondeu-lhe: Jura-me, por Deus, que me não matarás, nem me entregarás nas mãos de meu senhor, e descerei e te guiarei a esse bando.

[15]David frågade: »Vill du föra mig till det där rövarbandet?« Han svarade: »Svär vid Gud att du inte dödar mig eller utlämnar mig åt min husbonde, så skall jag föra dig dit.«

[16] E, descendo, o guiou. Eis que estavam espalhados sobre toda a região, comendo, bebendo e fazendo festa por todo aquele grande despojo que tomaram da terra dos filisteus e da terra de Judá.

[16]Han visade David vägen, och där såg de nu amalekiterna ligga spridda överallt, de åt och drack och firade det stora byte de hade tagit i filisteernas land och i Juda.

[17] Feriu-os Davi, desde o crepúsculo vespertino até à tarde do dia seguinte, e nenhum deles escapou, senão só quatrocentos moços que, montados em camelos, fugiram.

[18] Assim, Davi salvou tudo quanto haviam tomado os amalequitas; também salvou as suas duas mulheres.

[19] Não lhes faltou coisa alguma, nem pequena nem grande, nem os filhos, nem as filhas, nem o despojo, nada do que lhes haviam tomado: tudo Davi tornou a trazer.

[20] Também tomou Davi todas as ovelhas e o gado, e o levaram diante de Davi e diziam: Este é o despojo de Davi.

Davi estabelece a lei da divisão da presa

[21] Chegando Davi aos duzentos homens que, de cansados que estavam, não o puderam seguir e ficaram no ribeiro de Besor, estes saíram ao encontro de Davi e do povo que com ele vinha; Davi, aproximando-se destes, os saudou cordialmente.

[22] Então, todos os maus e filhos de Belial, dentre os homens que tinham ido com Davi, responderam e disseram: Visto que não foram conosco, não lhes daremos do despojo que salvamos; cada um, porém, leve sua mulher e seus filhos e se vá embora.

[23] Porém Davi disse: Não fareis assim, irmãos meus, com o que nos deu o SENHOR, que nos guardou e entregou às nossas mãos o bando que contra nós vinha.

[17]David anföll i gryningen följande dag, och blodbadet fortsatte ända till kvällen. Ingen slapp undan utom fyrahundra man, som satt upp på sina kameler och flydde.

[18]David räddade tillbaka allt vad amalekiterna hade rövat bort och befriade också sina båda hustrur.

[19]Ingenting saknades, varken stora eller små, varken söner eller döttrar, ingenting av bytet eller det rövade: allt skaffade David till rätta.

[20]Han tog också alla fåren och korna; denna hjord drev de framför sig och ropade: »Här är Davids byte.«

[21]David kom nu tillbaka till de tvåhundra som hade varit för trötta för att följa med och som han därför hade lämnat vid Besorbäcken. När David och hans män närmade sig gick de tvåhundra ut för att möta dem. David gick fram tillsammans med sina män och hälsade vänligt,

[22]men några ondsinta och illvilliga män i hans följe började ropa: »Eftersom de inte gick med oss skall vi inte heller ge dem av bytet som vi har räddat; de får ta sina hustrur och barn och gå.«

[23]Då sade David: »Nej, bröder! Så får ni inte göra med det som Herren har gett oss. Han har bevarat oss, och det rövarband som överföll oss har han lämnat i vårt våld.

[24] Quem vos daria ouvidos nisso? Porque qual é a parte dos que desceram à peleja, tal será a parte dos que ficaram com a bagagem; receberão partes iguais.
[25] E assim, desde aquele dia em diante, foi isso estabelecido por estatuto e direito em Israel, até ao dia de hoje.

[26] Chegando Davi a Ziclague, enviou do despojo aos anciãos de Judá, seus amigos, dizendo: Eis para vós outros um presente do despojo dos inimigos do SENHOR:

[27] aos de Betel, aos de Ramote do Neguebe, aos de Jatir,
[28] aos de Aroer, aos de Sifmote, aos de Estemoa,
[29] aos de Racal, aos que estavam nas cidades dos jerameelitas e nas cidades dos queneus,
[30] aos de Horma, aos de Borasã, aos de Atace,

[31] aos de Hebrom e a todos os lugares em que andara Davi, ele e os seus homens.

[24]Vem bryr sig om vad ni säger? Nej, samma lott åt den som vaktar trossen och åt den som går i striden! Alla skall vara med och dela.«
[25]Från den dagen gjorde David detta till regel och rättesnöre i Israel, och så är det än i dag.
[26]När David hade kommit tillbaka till Siklag skickade han delar av bytet till sina stamfränder, de äldste runt om i Juda, och lät hälsa: »Detta är en gåva till er, det är en del av bytet från Herrens fiender.«
[27]Han skickade till dem som bodde i Betel, Ramot i Negev, Jattir,

[28]Aroer, Sifmot, Eshtemoa

[29]och Rakal; vidare till dem som bodde i jerachmeeliternas städer och i keniternas städer,

[30]till dem i Horma, Bor-Ashan, Atak

[31]och Hebron och till alla de orter dit David och hans män hade kommit under sina vandringar.

1 Samuel 31

A derrota de Israel e a morte de Saul
1 Crônicas 10.1-7

[1] Entretanto, os filisteus pelejaram contra Israel, e, tendo os homens de Israel fugido de diante dos filisteus, caíram feridos no monte Gilboa.
[2] Os filisteus apertaram com Saul e seus filhos e mataram Jônatas, Abinadabe e Malquisua, filhos de Saul.

1 Samuel 31

Sauls död

[1]Filisteerna hade gått till anfall mot israeliterna och drivit dem tillbaka; många låg stupade på Gilboaberget.

[2]Filisteerna var tätt i hälarna på Saul och hans söner och dödade Jonatan, Avinadav och Malki-Shua, Sauls söner.

[3] Agravou-se a peleja contra Saul; os flecheiros o avistaram, e ele muito os temeu.

[3]Striden blev hård kring Saul, bågskyttarna upptäckte honom, och han sårades i veka livet.

[4] Então, disse Saul ao seu escudeiro: Arranca a tua espada e atravessa-me com ela, para que, porventura, não venham estes incircuncisos, e me traspassem, e escarneçam de mim. Porém o seu escudeiro não o quis, porque temia muito; então, Saul tomou da espada e se lançou sobre ela.

[4]Då sade han till sin väpnare: »Drag ditt svärd och stöt ner mig, så att inte de där oomskurna hedningarna förgriper sig på mig.« Men väpnaren var lamslagen av skräck och vågade inte. Då drog Saul sitt svärd och kastade sig på det,

[5] Vendo, pois, o seu escudeiro que Saul já era morto, também ele se lançou sobre a sua espada e morreu com ele.

[5]och när väpnaren såg att han var död kastade sig också han på sitt svärd och dog med honom.

[6] Morreu, pois, Saul, e seus três filhos, e o seu escudeiro, e também todos os seus homens foram mortos naquele dia com ele.

[6]Så dog de allesammans den dagen: Saul, hans tre söner och hans väpnare.

[7] Vendo os homens de Israel que estavam deste lado do vale e daquém do Jordão que os homens de Israel fugiram e que Saul e seus filhos estavam mortos, desampararam as cidades e fugiram; e vieram os filisteus e habitaram nelas.

[7]Då israeliterna på andra sidan slätten och på andra sidan Jordan fick veta att soldaterna hade tagit till flykten och att Saul och hans söner hade stupat, övergav de sina städer och flydde. Och filisteerna kom och bosatte sig där.

A sepultura de Saul

1 Crônicas 10.8-12

[8] Sucedeu, pois, que, vindo os filisteus ao outro dia a despojar os mortos, acharam Saul e seus três filhos caídos no monte Gilboa.

[8]När filisteerna nästa dag kom för att plundra de stupade fann de Saul och hans tre söner, där de låg fallna på Gilboaberget.

[9] Cortaram a cabeça a Saul e o despojaram das suas armas; enviaram mensageiros pela terra dos filisteus, em redor, a levar as boas-novas à casa dos seus ídolos e entre o povo.

[9]De högg av honom huvudet och tog hans vapen och skickade runt i sitt land för att kungöra segern för gudarna och folket.

10 Puseram as armas de Saul no templo de Astarote e o seu corpo afixaram no muro de Bete-Seã.

11 Então, ouvindo isto os moradores de Jabes-Gileade, o que os filisteus fizeram a Saul,

12 todos os homens valentes se levantaram, e caminharam toda a noite, e tiraram o corpo de Saul e os corpos de seus filhos do muro de Bete-Seã, e, vindo a Jabes, os queimaram.

13 Tomaram-lhes os ossos, e os sepultaram debaixo de um arvoredo, em Jabes, e jejuaram sete dias.

10Hans vapen lade de i astartetemplet, men kroppen hängde de upp på stadsmuren i Bet-Shean.

11När folket i Javesh i Gilead fick höra vad filisteerna hade gjort med Saul

12bröt alla vapenföra män upp och vandrade hela natten till Bet-Shean. De tog ner Sauls och hans söners lik från stadsmuren och gick tillbaka till Javesh och brände dem där.

13Därefter tog de benen och begravde dem under tamarisken i staden och fastade sedan i sju dagar.

O segundo livro de Samuel	Andra Samuelsboken
2 Samuel 1	**2 Samuel 1**
Davi recebe a notícia da derrota e da morte de Saul	**David får bud om Sauls död**
1 Depois da morte de Saul, voltando Davi da derrota dos amalequitas e estando já dois dias em Ziclague,	1När Saul var död och David hade återvänt till Siklag efter segern över amalekiterna och varit där två dagar,
2 sucedeu, ao terceiro dia, aparecer do arraial de Saul um homem com as vestes rotas e terra sobre a cabeça; em chegando ele a Davi, inclinou-se, lançando-se em terra.	2kom på tredje dagen en man från Sauls här, som hade rivit sönder sina kläder och strött jord på huvudet. När han kom fram till David kastade han sig till marken och hälsade underdånigt.
3 Perguntou-lhe Davi: Donde vens? Ele respondeu: Fugi do arraial de Israel.	3»Varifrån kommer du?« frågade David. Han svarade: »Från den israelitiska hären, jag kom undan.« —
4 Disse-lhe Davi: Como foi lá isso? Conta-mo. Ele lhe respondeu: O povo fugiu da batalha, e muitos caíram e morreram, bem como Saul e Jônatas, seu filho.	4»Vad har hänt?« frågade David. »Berätta!« — »Soldaterna har tagit till flykten«, sade han, »och många har stupat. Saul och hans son Jonatan är också döda.« —
5 Disse Davi ao moço que lhe dava as novas: Como sabes tu que Saul e Jônatas, seu filho, são mortos?	5»Hur vet du att Saul och Jonatan är döda?« frågade David den unge mannen.
6 Então, disse o moço portador das notícias: Cheguei, por acaso, à montanha de Gilboa, e eis que Saul estava apoiado sobre a sua lança, e os carros e a cavalaria apertavam com ele.	6Han svarade: »Jag hade hamnat på Gilboaberget, och där stod Saul stödd på sitt spjut, och fiendens vagnar och ryttare kom allt närmare.
7 Olhando ele para trás, viu-me e chamou-me. Eu disse: Eis-me aqui.	7Han vände sig om, och när han fick se mig ropade han på mig, och jag svarade.
8 Ele me perguntou: Quem és tu? Eu respondi: Sou amalequita.	8Han frågade vem jag var, och jag sade att jag var amalekit.
9 Então, me disse: Arremete sobre mim e mata-me, pois me sinto vencido de cãibra, mas o tino se acha ainda todo em mim.	9’Kom hit och ge mig nådastöten’, sade han. ’Ännu är jag vid liv, men jag känner redan dödsfrossan.’

[10] Arremessei-me, pois, sobre ele e o matei, porque bem sabia eu que ele não viveria depois de ter caído. Tomei-lhe a coroa que trazia na cabeça e o bracelete e os trouxe aqui ao meu senhor.

[10]Då gick jag fram och gav honom nådastöten, för jag förstod att han inte skulle överleva. Jag tog diademet från hans huvud och en ring som han hade om armen, och dem lämnar jag nu till dig, herre.«

Davi manda matar o amalequita

[11] Então, apanhou Davi as suas próprias vestes e as rasgou, e assim fizeram todos os homens que estavam com ele.

[11]Då grep David tag i sina kläder och rev sönder dem, och detsamma gjorde alla omkring honom.

[12] Prantearam, choraram e jejuaram até à tarde por Saul, e por Jônatas, seu filho, e pelo povo do SENHOR, e pela casa de Israel, porque tinham caído à espada.

[12]De klagade och grät och fastade till kvällen i sorg över Saul och hans son Jonatan och över Herrens folk Israel, över alla dem som fallit i striden.

[13] Então, perguntou Davi ao moço portador das notícias: Donde és tu? Ele respondeu: Sou filho de um homem estrangeiro, amalequita.

[13]»Varifrån är du?« frågade David mannen som hade berättat. Han svarade att han var son till en amalekitisk invandrare.

[14] Davi lhe disse: Como não temeste estender a mão para matares o ungido do SENHOR?

[14]»Hur vågade du lyfta din hand och förgöra Herrens smorde?« frågade David.

[15] Então, chamou Davi a um dos moços e lhe disse: Vem, lança-te sobre esse homem. Ele o feriu, de sorte que morreu.

[15]»Kom hit och hugg ner honom«, ropade han till en av sina män, och mannen slog ihjäl honom.

[16] Disse-lhe Davi: O teu sangue seja sobre a tua cabeça, porque a tua própria boca testificou contra ti, dizendo: Matei o ungido do SENHOR.

[16]David sade: »Du bär själv skulden till din död. Du vittnade själv emot dig då du sade: Jag har dödat Herrens smorde.«

O lamento de Davi por Saul e Jônatas

Davids klagosång över Saul och Jonatan

[17] Pranteou Davi a Saul e a Jônatas, seu filho, com esta lamentação,

[17]David uppstämde denna klagosång över Saul och hans son Jonatan

[18] determinando que fosse ensinado aos filhos de Judá o Hino ao Arco, o qual está escrito no Livro dos Justos.

[18]och föreskrev att Judas folk skulle lära sig den. Den är nedtecknad i Den redliges bok:

[19] A tua glória, ó Israel, foi morta sobre os teus altos! Como caíram os valentes!

[19]Din stolthet, Israel, ligger slagen på höjderna. Se, dina hjältar har fallit!

[20] Não o noticieis em Gate, nem o publiqueis nas ruas de Asquelom, para que não se alegrem as filhas dos filisteus, nem saltem de contentamento as filhas dos incircuncisos.

[20]Förkunna det inte i Gat, låt det inte bli känt på Ashkelons gator — filisteernas döttrar skulle jubla, de oomskurnas kvinnor dansa av fröjd.

[21] Montes de Gilboa, não caia sobre vós nem orvalho, nem chuva, nem haja aí campos que produzam ofertas, pois neles foi profanado o escudo dos valentes, o escudo de Saul, que jamais será ungido com óleo.

[21]Må dagg icke falla på er, Gilboas höjder, må regn icke fukta er, dödens berg, ty fläckad ligger där hjältarnas sköld, Sauls sköld, ej glänsande mer av olja.

[22] Sem sangue dos feridos, sem gordura dos valentes, nunca se recolheu o arco de Jônatas, nem voltou vazia a espada de Saul.

[22]Aldrig törstade Jonatans pil förgäves efter fiendens blod. Aldrig vände Sauls svärd hungrigt tillbaka från hjältarnas kött.

[23] Saul e Jônatas, queridos e amáveis, tanto na vida como na morte não se separaram! Eram mais ligeiros do que as águias, mais fortes do que os leões.

[23]Saul och Jonatan, de älskade, kära, i livet och döden förenade, snabbare än örnar, starkare än lejon.

[24] Vós, filhas de Israel, chorai por Saul, que vos vestia de rica escarlata, que vos punha sobre os vestidos adornos de ouro.

[24]Israels döttrar, gråt över Saul! Han klädde er skönt i purpur och prakt, han prydde er dräkt med smycken av guld.

[25] Como caíram os valentes no meio da peleja! Jônatas sobre os montes foi morto!

[25]Se, dina hjältar har fallit i striden! Jonatan ligger slagen på höjderna.

[26] Angustiado estou por ti, meu irmão Jônatas; tu eras amabilíssimo para comigo! Excepcional era o teu amor, ultrapassando o amor de mulheres.

[26]Jag sörjer dig, min broder Jonatan, du var mig mycket kär, din kärlek mer för mig än kvinnors.

[27] Como caíram os valentes, e pereceram as armas de guerra!

[27]Se, dina hjältar har fallit, dina vapen har krossats!

2 Samuel 2

Davi é aclamado rei de Judá

[1] Depois disto, consultou Davi ao SENHOR, dizendo: Subirei a alguma das cidades de Judá? Respondeu-lhe o

2 Samuel 2

David blir kung över Juda

[1]Efter en tid frågade David Herren: »Skall jag dra upp till någon av städerna i Juda?«

SENHOR: Sobe. Perguntou Davi: Para onde subirei? Respondeu o SENHOR: Para Hebrom.

Herren svarade: »Ja.« David frågade: »Till vilken?« — »Till Hebron«, svarade Herren.

2 Subiu Davi para lá, e também as suas duas mulheres, Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a viúva de Nabal, o carmelita.

2David begav sig dit och med honom hans båda hustrur, Achinoam från Jisreel och Avigajil, änkan efter Naval från Karmel.

3 Fez Davi subir os homens que estavam com ele, cada um com sua família; e habitaram nas aldeias de Hebrom.

3Han tog också med sig sina män, var och en med sin familj, och de slog sig ner i städerna runt Hebron.

4 Então, vieram os homens de Judá e ungiram ali Davi rei sobre a casa de Judá. E informaram Davi de que os homens de Jabes-Gileade foram os que sepultaram Saul.

4Då kom männen i Juda dit och smorde David till kung över Juda. När David fick höra att folket i Javesh i Gilead hade begravt Saul

5 Então, enviou Davi mensageiros aos homens de Jabes-Gileade para dizer-lhes: Benditos do SENHOR sejais vós, por esta humanidade para com vosso senhor, para com Saul, pois o sepultastes!

5skickade han bud till dem och lät hälsa: »Må Herren välsigna er som har visat trohet mot er herre Saul och begravt honom.

6 Agora, pois, o SENHOR use convosco de misericórdia e fidelidade; eu vos recompensarei este bem que fizestes.

6Må nu Herren visa er kärlek och trofasthet. Även jag vill belöna er för vad ni har gjort.

7 Agora, pois, sejam fortes as vossas mãos, e sede valentes, pois Saul, vosso senhor, é morto, e os da casa de Judá me ungiram rei sobre si.

7Var modiga och tappra. Er herre Saul är död, men Juda har smort mig till sin kung.«

Abner faz Isbosete rei de Israel

David i krig med Sauls ätt. Hans söner i Hebron

8 Abner, filho de Ner, capitão do exército de Saul, tomou a Isbosete, filho de Saul, e o fez passar a Maanaim,

8Men Avner, Ners son, som var Sauls överbefälhavare, hade tagit med Sauls son Ish-Boshet till Machanajim

9 e o constituiu rei sobre Gileade, sobre os assuritas, sobre Jezreel, Efraim, Benjamim e sobre todo o Israel.

9och utropat honom till kung över Gilead, Asher, Jisreel, Efraim, Benjamin, ja, över hela Israel.

10 Da idade de quarenta anos era Isbosete, filho de Saul, quando começou a reinar

10Ish-Boshet, Sauls son, var fyrtio år då han blev kung över Israel, och han

sobre Israel, e reinou dois anos; somente a casa de Judá seguia a Davi.

11 O tempo que Davi reinou em Hebrom sobre a casa de Judá foram sete anos e seis meses.

Vitória de Davi sobre Isbosete

12 Saiu Abner, filho de Ner, com os homens de Isbosete, filho de Saul, de Maanaim a Gibeão.

13 Saíram também Joabe, filho de Zeruia, e os homens de Davi e se encontraram uns com os outros perto do açude de Gibeão; pararam estes do lado de cá do açude, e aqueles, do lado de lá.

14 Disse Abner a Joabe: Levantem-se os moços e batam-se diante de nós. Respondeu Joabe: Levantem-se.

15 Então, se levantaram e avançaram em igual número: doze de Benjamim, da parte de Isbosete, filho de Saul, e doze dos homens de Davi.

16 Cada um lançou mão da cabeça do outro, meteu-lhe a espada no lado, e caíram juntamente; donde se chamou àquele lugar Campo das Espadas, que está junto a Gibeão.

17 Seguiu-se crua peleja naquele dia; porém Abner e os homens de Israel foram derrotados diante dos homens de Davi.

Abner mata a Asael

18 Estavam ali os três filhos de Zeruia: Joabe, Abisai e Asael; Asael era ligeiro de pés, como gazela selvagem.

19 Asael perseguiu a Abner e, na sua perseguição, não se desviou nem para a direita, nem para a esquerda.

regerade i två år. Men Juda höll fast vid David,

11och han var kung över Juda i Hebron i sju år och sex månader.

12Avner, Ners son, tågade med Sauls son Ish-Boshets män från Machanajim till Givon,

13medan Joav, Serujas son, drog ut med Davids män. De möttes vid dammen i Givon och gjorde halt på var sin sida om den.

14Avner sade till Joav: »Vi låter några unga krigare utkämpa envig medan vi ser på.« Joav samtyckte,

15och tolv krigare ställde upp för Benjamins stam och Ish-Boshet, mot tolv av Davids män.

16Var och en högg tag i sin motståndares huvud och rände svärdet i sidan på honom, och så föll de allesammans. Denna plats i Givon kallas sedan dess Svärdseggarnas åker.

17Det blev en förbittrad strid den dagen, och Avner och israeliterna blev besegrade av Davids män.

18Joav, Avishaj och Asael, Serujas tre söner, var med i striden. Asael, som var snabb som en gasell på fälten,

19förföljde Avner utan att vika av åt något håll.

[20] Então, olhou Abner para trás e perguntou: És tu Asael? Ele respondeu: Eu mesmo.

[21] Então, lhe disse Abner: Desvia-te para a direita ou para a esquerda, lança mão de um dos moços e toma-lhe a armadura. Porém Asael não quis apartar-se dele.

[22] Então, Abner tornou a dizer-lhe: Desvia-te de detrás de mim; por que hei de eu ferir-te e dar contigo em terra? E como me avistaria rosto a rosto com Joabe, teu irmão?

[23] Porém, recusando ele desviar-se, Abner o feriu no abdômen com a extremidade inferior da lança, que lhe saiu por detrás. Asael caiu e morreu no mesmo lugar; todos quantos chegavam no lugar em que Asael caíra e morrera paravam.

Joabe persegue os homens de Abner

[24] Porém Joabe e Abisai perseguiram Abner; e pôs-se o sol, quando chegaram eles ao outeiro de Amá, que está diante de Giá, junto ao caminho do deserto de Gibeão.

[25] Os filhos de Benjamim se ajuntaram atrás de Abner e, cerrados numa tropa, puseram-se no cimo de um outeiro.

[26] Então, Abner gritou a Joabe e disse: Consumirá a espada para sempre? Não sabes que serão amargas as suas conseqüências? Até quando te demorarás em ordenar ao povo que deixe de perseguir a seus irmãos?

[27] Respondeu Joabe: Tão certo como vive Deus, se não tivesses falado, só amanhã

[20]Då vände sig Avner och ropade: »Asael, är det du?« — »Ja«, svarade Asael.

[21]»Spring åt något annat håll«, fortsatte Avner. »Ge dig på någon av de yngre och ta hans rustning.« Men Asael ville inte låta honom vara,

[22]och då upprepade Avner: »Sluta följa efter mig, annars slår jag ihjäl dig. Och hur skulle jag då kunna se din bror Joav i ögonen?«

[23]Men Asael fortsatte att förfölja honom. Då stötte Avner spjutet i buken på honom, så att det trängde ut genom ryggen, och Asael föll och dog på stället. Alla hejdade sig när de kom till platsen där han hade stupat.

[24]Men Joav och Avishaj satte efter Avner, och i solnedgången kom de fram till Ammahöjden öster om Giach, på vägen till Givons öken.

[25]Här samlades benjaminiterna i en enda flock bakom Avner uppe på höjden.

[26]Avner ropade till Joav: »Skall slaktandet aldrig ta slut? Förstår du inte vilket elände det leder till? Skall du aldrig få ditt folk att sluta förfölja sina bröder?«

[27]Joav svarade: »Så sant Gud lever, hade du inte sagt det där skulle de ha fortsatt att jaga sina bröder ända till morgonen.«

cedo o povo cessaria de perseguir cada um a seu irmão.

[28] Então, Joabe tocou a trombeta, e todo o povo parou, e eles não perseguiram mais a Israel e já não pelejaram.

[29] Abner e seus homens marcharam toda aquela noite pela planície; passaram o Jordão e, caminhando toda a manhã, chegaram a Maanaim.

[30] Joabe deixou de perseguir a Abner; e, tendo ele ajuntado todo o povo, faltavam dezenove dos homens de Davi, além de Asael.

[31] Porém os servos de Davi tinham ferido, dentre os de Benjamim e dentre os homens de Abner, a trezentos e sessenta homens, que ali ficaram mortos.

[32] Levaram Asael e o enterraram na sepultura de seu pai, a qual estava em Belém. Joabe e seus homens caminharam toda aquela noite, e amanheceu-lhes o dia em Hebrom.

2 Samuel 3

[1] Durou muito tempo a guerra entre a casa de Saul e a casa de Davi; Davi se ia fortalecendo, porém os da casa de Saul se iam enfraquecendo.

A família de Davi em Hebrom

1 Crônicas 3.1-4

[2] Em Hebrom, nasceram filhos a Davi; o primogênito foi Amnom, de Ainoã, a jezreelita;

[3] o segundo, Quileabe, de Abigail, viúva de Nabal, o carmelita; o terceiro, Absalão,

[28]Så lät han stöta i horn, och hela hären gjorde halt; de slutade förfölja israeliterna, och striden upphörde.

[29]Avner och hans män tågade genom Jordandalen hela natten, gick över floden och fortsatte sedan under förmiddagen fram till Machanajim.

[30]När Joav hade slutat förfölja Avner och samlade sitt folk visade det sig att nitton av Davids män saknades förutom Asael.

[31]Davids män hade nedgjort 360 benjaminiter och anhängare till Avner.

[32]De förde med sig Asael och begravde honom i hans fars grav i Betlehem. Sedan marscherade Joav och hans män hela natten, och när dagen grydde var de framme i Hebron.

2 Samuel 3

[1]Kriget mellan Sauls ätt och Davids blev långvarigt. Davids ställning stärktes mer och mer, medan Sauls ätt blev allt svagare.

[2]Under sin tid i Hebron fick David dessa söner: Hans förstfödde var Amnon, som han fick med Achinoam från Jisreel.

[3]Hans andre son var Kilav, som han fick med Avigajil, änkan efter Naval från Karmel. Den tredje var Absalom, son till

filho de Maaca, filha de Talmai, rei de Gesur;
[4] o quarto, Adonias, filho de Hagite; o quinto, Sefatias, filho de Abital;
[5] o sexto, Itreão, de Eglá, mulher de Davi; estes nasceram a Davi em Hebrom.

Abner faz aliança com Davi

[6] Havendo guerra entre a casa de Saul e a casa de Davi, Abner se fez poderoso na casa de Saul.
[7] Teve Saul uma concubina, cujo nome era Rispa, filha de Aiá. Perguntou Isbosete a Abner: Por que coabitaste com a concubina de meu pai?
[8] Então, se irou muito Abner por causa das palavras de Isbosete e disse: Sou eu cabeça de cão para Judá? Ainda hoje faço beneficência à casa de Saul, teu pai, a seus irmãos e a seus amigos e te não entreguei nas mãos de Davi? Contudo, me queres, hoje, culpar por causa desta mulher.
[9] Assim faça Deus segundo lhe parecer a Abner, se, como jurou o SENHOR a Davi, não fizer eu,
[10] transferindo o reino da casa de Saul e estabelecendo o trono de Davi sobre Israel e sobre Judá, desde Dã até Berseba.
[11] E nenhuma palavra pôde Isbosete responder a Abner, porque o temia.
[12] Então, de sua parte ordenou Abner mensageiros a Davi, dizendo: De quem é a terra? Faze comigo aliança, e eu te ajudarei em fazer passar-te a ti todo o Israel.

Maaka, som var dotter till Talmaj, kungen av Geshur.
[4]Den fjärde var Adonia, son till Haggit, den femte Shefatja, son till Avital,
[5]och den sjätte Jitream, som David fick med sin hustru Egla. Dessa söner föddes åt David i Hebron.

Avner går över till David

[6]Så länge kriget varade mellan Sauls ätt och Davids var Avner den starke mannen på Sauls sida.
[7]Saul hade haft en bihustru vid namn Rispa, Ajas dotter, och nu förebrådde Ish-Boshet Avner: »Varför har du legat med min fars bihustru?«
[8]Avner blev upprörd över Ish-Boshets anklagelse: »Jag är ingen judeisk hund! Jag har varit lojal mot din far Sauls familj, hans bröder och vänner och inte utlämnat dig åt David, och så kommer du och går till rätta med mig för ett felsteg med den där kvinnan.
[9]Gud må straffa mig, nu och framgent, om jag inte förverkligar det som Herren med ed har lovat David:
[10]att låta kungamakten gå ifrån Sauls ätt och att sätta David på tronen i Israel och Juda, från Dan till Beer Sheva.«
[11]Ish-Boshet blev rädd och vågade inte svara ett enda ord.
[12]Avner sände budbärare till David och lät hälsa: »Slut förbund med mig, så skall jag hjälpa dig att vinna hela Israel över på din sida.« —

[13] Respondeu Davi: Bem, eu farei aliança contigo, porém uma coisa exijo: quando vieres a mim, não verás a minha face, se primeiro me não trouxeres a Mical, filha de Saul.

[13]»Ja«, sade David, »jag skall sluta förbund med dig, men på ett villkor: du får inte komma inför mina ögon utan att ha med dig Sauls dotter Mikal.«

[14] Também enviou Davi mensageiros a Isbosete, filho de Saul, dizendo: Dá-me de volta minha mulher Mical, que eu desposei por cem prepúcios de filisteus.

[14]Därefter skickade David sändebud till Ish-Boshet, Sauls son, med denna begäran: »Ge mig min hustru Mikal, som jag fick som brud för hundra filisteiska förhudar.«

[15] Então, Isbosete mandou tirá-la a seu marido, a Paltiel, filho de Laís.

[15]Då lät Ish-Boshet hämta henne från hennes man Paltiel, Lajishs son.

[16] Seu marido a acompanhou, caminhando e chorando após ela, até Baurim. Disse Abner: Vai-te, volta. E ele voltou.

[16]Paltiel följde sin hustru och gick gråtande efter henne hela vägen fram till Bachurim. Där sade Avner: »Gå hem igen!« Och Paltiel vände tillbaka.

[17] Falou Abner com os anciãos de Israel, dizendo: Outrora, procuráveis que Davi reinasse sobre vós.

[17]Avner hade talat med de äldste i Israel och sagt: »Ni har länge önskat att få David till kung.

[18] Fazei-o, pois, agora, porque o SENHOR falou a Davi, dizendo: Por intermédio de Davi, meu servo, livrarei o meu povo das mãos dos filisteus e das mãos de todos os seus inimigos.

[18]Nu är det tid att handla, ty så har Herren sagt om honom: Genom min tjänare David skall jag rädda mitt folk Israel från filisteerna och alla andra fiender.«

[19] Da mesma sorte falou também Abner aos ouvidos de Benjamim; e foi ainda dizer a Davi, em Hebrom, tudo o que agradava a Israel e a toda a casa de Benjamim.

[19]Avner talade också med benjaminiterna, och sedan begav han sig till Hebron för att underrätta David om vad Israel och Benjamins stam hade beslutat.

[20] Veio Abner ter com Davi, em Hebrom, e vinte homens, com ele; Davi ofereceu um banquete a Abner e aos homens que com ele vieram.

[20]Med tjugo man i följe kom Avner till David i Hebron, och David tog emot dem med en festmåltid.

[21] Então, disse Abner a Davi: Levantar-me-ei e irei para ajuntar todo o Israel ao rei, meu senhor, para fazerem aliança contigo; tu reinarás sobre tudo que desejar a tua

[21]Avner förklarade: »Jag skall se till att hela Israel sluter upp bakom dig, min herre och konung, och ingår förbund med dig. Så får du hela det rike du

alma. Assim, despediu Davi a Abner, e ele se foi em paz.

Joabe mata a Abner à traição

22 Eis que os servos de Davi e Joabe vieram de uma investida e traziam consigo grande despojo; Abner, porém, já não estava com Davi, em Hebrom, porque este o havia despedido, e ele se fora em paz.

23 Chegando, pois, Joabe e toda a tropa que vinha com ele, disseram-lhe: Abner, filho de Ner, veio ter com o rei, o qual o despediu, e ele se foi em paz.

24 Então, Joabe foi ao rei e disse: Que fizeste? Eis que Abner veio ter contigo; como, pois, o despediste, indo-se ele livremente?

25 Bem conheces Abner, filho de Ner. Veio para enganar-te, tomar conhecimento de tuas empresas e sondar todos os teus planos.

26 Retirando-se Joabe de Davi, enviou mensageiros após Abner, e o fizeram voltar desde o poço de Sirá, sem que Davi o soubesse.

27 Tornando, pois, Abner a Hebrom, Joabe o tomou à parte, no interior da porta, para lhe falar em segredo, e ali o feriu no abdômen, e ele morreu, agindo assim Joabe em vingança do sangue de seu irmão Asael.

28 Sabendo-o depois Davi, disse: Inocentes somos eu e o meu reino, para com o SENHOR, para sempre, do sangue de Abner, filho de Ner.

29 Caia este sangue sobre a cabeça de Joabe e sobre toda a casa de seu pai!

eftertraktar.« David tog farväl av Avner och lät honom gå därifrån ostörd.

Avner dödas

22Just då var Davids män och Joav på väg hem från ett plundringståg och hade med sig stort byte. Avner var inte längre kvar hos David i Hebron; denne hade låtit honom gå därifrån ostörd.

23När Joav och krigsfolket kom tillbaka berättade man för honom att Avner, Ners son, hade varit hos kungen, som låtit honom gå därifrån ostörd.

24Då gick Joav in till kungen och sade: »Vad är det du har gjort? Här kommer Avner till dig, och du låter honom bara gå härifrån!

25Du känner väl Avner, Ners son: han var här för att vilseleda dig, han ville utforska dina förehavanden och ta reda på vad du håller på med.«

26När Joav hade lämnat David skickade han bud efter Avner och fick honom att återvända när han var vid cisternen i Sira. Detta visste David ingenting om.

27När Avner kom tillbaka till Hebron tog Joav honom avsides invid porten som för att tala förtroligt med honom, men där gav han honom ett dödande hugg i buken och hämnades så sin bror Asael.

28När David fick kännedom om vad som hänt sade han: »Herren vet att skulden för Avners död aldrig kan läggas på mig och mitt kungadöme.

29Hans blod skall komma över Joav och hela hans släkt. Må i Joavs släkt aldrig

Jamais falte da casa de Joabe quem tenha fluxo, quem seja leproso, quem se apóie em muleta, quem caia à espada, quem necessite de pão.

30 Joabe, pois, e seu irmão Abisai mataram Abner, por ter morto seu irmão Asael na peleja, em Gibeão.

Davi lamenta a morte de Abner

31 Disse, pois, Davi a Joabe e a todo o povo que com ele estava: Rasgai as vossas vestes, cingi-vos de panos de saco e ide pranteando diante de Abner. E o rei Davi ia seguindo o féretro.

32 Sepultaram Abner em Hebrom; o rei levantou a voz e chorou junto da sepultura de Abner; chorou também todo o povo.

33 E o rei, pranteando a Abner, disse: Teria de morrer Abner como se fora um perverso?

34 As tuas mãos não estavam atadas, nem os teus pés, carregados de grilhões; caíste como os que caem diante dos filhos da maldade! E todo o povo chorou muito mais por ele.

35 Então, veio todo o povo fazer que Davi comesse pão, sendo ainda dia; porém Davi jurou, dizendo: Assim me faça Deus o que lhe aprouver, se eu provar pão ou alguma coisa antes do sol posto.

36 Todo o povo notou isso e lhe pareceu bem, assim como lhe pareceu bem tudo quanto o rei fez.

37 Todo o povo e todo o Israel, naquele mesmo dia, ficaram sabendo que não procedera do rei que matassem a Abner, filho de Ner.

fattas män med dröppel och spetälska och krymplingar och män som faller för svärd eller svälter ihjäl.«

30Så dräpte Joav och hans bror Avishaj Avner, därför att han hade dödat deras bror Asael i slaget vid Givon.

David sörjer Avner

31David sade åt Joav och alla som var där att riva sönder sina kläder, svepa sig i säckväv och gå framför Avners bår och hålla dödsklagan. Själv gick kung David bakom båren.

32Så begravde de Avner i Hebron, och kungen grät högt vid Avners grav; alla som var där grät.

33Detta är kungens klagosång över Avner: Måste Avner dö en så neslig död?

34Dina händer var icke bundna, dina fötter ej slagna i bojor. Du föll som man faller för ogärningsmän. Och alla fortsatte att gråta över Avner.

35Sedan försökte de övertala David att äta något medan det ännu var dag, men han svor: »Gud må straffa mig, nu och framgent, om jag äter ens en brödbit innan solen går ner.«

36Detta hans svar blev känt, och folket uppskattade det, liksom allt vad kungen gjorde.

37Nu förstod alla där och i hela Israel att kungen inte låg bakom mordet på Avner, Ners son.

[38] Então, disse o rei aos seus homens: Não sabeis que, hoje, caiu em Israel um príncipe e um grande homem?

[39] No presente, sou fraco, embora ungido rei; estes homens, filhos de Zeruia, são mais fortes do que eu. Retribua o SENHOR ao que fez mal segundo a sua maldade.

[38]»Ni skall veta att en hövding och storman i Israel har fallit i dag«, sade kungen till sina män.

[39]»Själv är jag ännu svag, även om jag är smord till kung, och de där männen, Serujas söner, är för hårda för mig. Men Herren skall vedergälla de onda för deras ondska.«

2 Samuel 4

A morte de Isbosete

[1] Ouvindo, pois, o filho de Saul que Abner morrera em Hebrom, as mãos se lhe afrouxaram, e todo o Israel pasmou.

[2] Tinha o filho de Saul a seu serviço dois homens, capitães de tropas; um se chamava Baaná, o outro, Recabe, filhos de Rimom, o beerotita, dos filhos de Benjamim, porque também Beerote era tida como pertencente a Benjamim.

[3] Tinham fugido os beerotitas para Gitaim e ali têm morado até ao dia de hoje.

[4] Jônatas, filho de Saul, tinha um filho aleijado dos pés. Era da idade de cinco anos quando de Jezreel chegaram as notícias da morte de Saul e de Jônatas; então, sua ama o tomou e fugiu; sucedeu que, apressando-se ela a fugir, ele caiu e ficou manco. Seu nome era Mefibosete.

[5] Indo Recabe e Baaná, filhos de Rimom, beerotita, chegaram à casa de Isbosete, no maior calor do dia, estando este a dormir, ao meio-dia.

[6] Ali, entraram para o interior da casa, como que vindo buscar trigo, e o feriram

2 Samuel 4

Ish-Boshet dödas

[1]Budet om att Avner hade dödats i Hebron gjorde Sauls son Ish-Boshet alldeles lamslagen, och alla i Israel blev bestörta.

[2]Ish-Boshet hade i sin tjänst två män som ledde strövkårer. Den ene hette Baana och den andre Rekav, och de var söner till Rimmon från Beerot och tillhörde Benjamins stam. Beerot brukar ju räknas till Benjamin.

[3]Invånarna i staden flydde till Gittajim, där de fortfarande lever som invandrare.

[4]Sauls son Jonatan hade en son som var vanför. Han var fem år gammal när budet kom från Jisreel om Saul och Jonatan. Barnflickan tog honom med sig och flydde, men vid den brådstörtade flykten tappade hon pojken, och han blev halt. Han hette Mefivoshet.

[5]En dag kom Rekav och Baana, söner till Rimmon från Beerot, till Ish-Boshets hus när det var som hetast och Ish-Boshet låg och sov.

[6]Dörrvakterskan, som höll på med att rensa vete, hade slumrat till, och så kunde

no abdômen; Recabe e Baaná, seu irmão, escaparam.

7 Tendo eles entrado na casa, estando ele no seu leito, no quarto de dormir, feriram-no e o mataram. Cortaram-lhe depois a cabeça e a levaram, andando toda a noite pelo caminho da planície.

8 Trouxeram a cabeça de Isbosete ao rei Davi, a Hebrom, e lhe disseram: Eis aqui a cabeça de Isbosete, filho de Saul, teu inimigo, que procurava tirar-te a vida; assim, o SENHOR vingou, hoje, ao rei, meu senhor, de Saul e da sua descendência.

9 Porém Davi, respondendo a Recabe e a Baaná, seu irmão, filhos de Rimom, o beerotita, disse-lhes: Tão certo como vive o SENHOR, que remiu a minha alma de toda a angústia,

10 se eu logo lancei mão daquele que me trouxe notícia, dizendo: Eis que Saul é morto, parecendo-lhe porém aos seus olhos que era como quem trazia boas-novas, e como recompensa o matei em Ziclague,

11 muito mais a perversos, que mataram a um homem justo em sua casa, no seu leito; agora, pois, não requereria eu o seu sangue de vossas mãos e não vos exterminaria da terra?

12 Deu Davi ordem aos seus moços; eles, pois, os mataram e, tendo-lhes cortado as mãos e os pés, os penduraram junto ao açude em Hebrom; tomaram, porém, a

Rekav och hans bror Baana smita in i huset.

7Där inne fann de Ish-Boshet på sängen i sovrummet. De slog ihjäl honom, högg av honom huvudet och tog det med sig. Hela natten vandrade de sedan ner genom Jordandalen.

8De kom till David i Hebron med Ish-Boshets huvud. »Här är Ish-Boshets huvud«, sade de, »sonen till din fiende Saul, som stod dig efter livet. Herre konung, i dag har Herren gett dig hämnd på Saul och hans efterkommande.«

9David svarade Rekav och hans bror Baana, söner till Rimmon från Beerot: »Så sant Herren lever, han som har räddat mig ur alla faror:

10den mannen som underrättade mig om Sauls död och trodde att han kom med goda nyheter, honom grep jag i Siklag och dödade, det var lönen jag gav honom för det glädjebudet.

11Nu har nidingar dräpt en oskyldig man i hans hem, i hans egen säng. Har jag inte då ännu större anledning att kräva ut hämnd för hans blod och utplåna er från jordens yta?«

12På Davids befallning kom så hans män och dödade dem och högg av dem händer och fötter och hängde upp dem vid dammen i Hebron. Men Ish-Boshets huvud lade de i Avners grav i Hebron.

cabeça de Isbosete, e a enterraram na sepultura de Abner, em Hebrom.

2 Samuel 5

Davi é ungido rei de todo o Israel
1 Crônicas 11.1-3

[1] Então, todas as tribos de Israel vieram a Davi, a Hebrom, e falaram, dizendo: Somos do mesmo povo de que tu és.

[2] Outrora, sendo Saul ainda rei sobre nós, eras tu que fazias entradas e saídas militares com Israel; também o SENHOR te disse: Tu apascentarás o meu povo de Israel e serás chefe sobre Israel.

[3] Assim, pois, todos os anciãos de Israel vieram ter com o rei, em Hebrom; e o rei Davi fez com eles aliança em Hebrom, perante o SENHOR. Ungiram Davi rei sobre Israel.

[4] Da idade de trinta anos era Davi quando começou a reinar; e reinou quarenta anos.

[5] Em Hebrom, reinou sobre Judá sete anos e seis meses; em Jerusalém, reinou trinta e três anos sobre todo o Israel e Judá.

Davi conquista Sião
1 Crônicas 11.4-9

[6] Partiu o rei com os seus homens para Jerusalém, contra os jebuseus que habitavam naquela terra e que disseram a Davi: Não entrarás aqui, porque os cegos e os coxos te repelirão, como quem diz: Davi não entrará neste lugar.

[7] Porém Davi tomou a fortaleza de Sião; esta é a Cidade de Davi.

[8] Davi, naquele dia, mandou dizer: Todo o que está disposto a ferir os jebuseus suba pelo canal subterrâneo e fira os cegos e os

2 Samuel 5

David blir kung över hela Israel

[1]Nu kom alla Israels stammar till David i Hebron. »Vi är av samma kött och blod som du«, sade de.

[2]»Redan förut, när Saul var vår kung, var det du som förde befälet över Israel, och Herren sade till dig: Du skall vara herde för mitt folk Israel, du skall vara Israels furste.«

[3]Alla de äldste i Israel kom alltså till kung David i Hebron. Där slöt han förbund med dem inför Herren, och de smorde honom till kung över Israel.

[4]David var trettio år då han blev kung, och han regerade i fyrtio år:

[5]sju år och sex månader i Hebron över Juda och trettiotre år i Jerusalem över både Israel och Juda.

David erövrar Jerusalem. Hans söner där

[6]Kungen tågade nu med sina män mot Jerusalem, mot jevuseerna, som bodde där. Dessa sade till David: »Här slipper du aldrig in — blinda och halta skall slå dig tillbaka!« De menade att David inte kunde komma in i staden.

[7]Men David intog Sionsborgen, alltså Davids stad.

[8]Han sade då: »Den som vill besegra jevuseerna måste slå mot vattentunneln. David hatar dessa halta och blinda.« Det

coxos, a quem a alma de Davi aborrece. (Por isso, se diz: Nem cego nem coxo entrará na casa.)

9 Assim, habitou Davi na fortaleza e lhe chamou a Cidade de Davi; foi edificando em redor, desde Milo e para dentro.

10 Ia Davi crescendo em poder cada vez mais, porque o SENHOR, Deus dos Exércitos, era com ele.

O reinado de Davi reconhecido por Hirão

1 Crônicas 14.1-2

11 Hirão, rei de Tiro, enviou mensageiros a Davi, e madeira de cedro, e carpinteiros, e pedreiros, que edificaram uma casa a Davi.

12 Reconheceu Davi que o SENHOR o confirmara rei sobre Israel e que exaltara o seu reino por amor do seu povo.

Os filhos de Davi que nasceram em Jerusalém

1 Crônicas 3.5-9; 14.3-7

13 Tomou Davi mais concubinas e mulheres de Jerusalém, depois que viera de Hebrom, e nasceram-lhe mais filhos e filhas.

14 São estes os nomes dos que lhe nasceram em Jerusalém: Samua, Sobabe, Natã, Salomão,

15 Ibar, Elisua, Nefegue, Jafia,

16 Elisama, Eliada e Elifelete.

Davi derrota os filisteus

1 Crônicas 14.8-16

17 Ouvindo, pois, os filisteus que Davi fora ungido rei sobre Israel, subiram todos para prender a Davi; ouvindo-o, desceu Davi à fortaleza.

18 Mas vieram os filisteus e se estenderam pelo vale dos Refains.

är därför man säger: Ingen blind eller halt får komma in i templet.

9David slog sig ner i borgen och kallade den Davids stad. Han befäste staden runt om, från Millo och inåt.

10David blev allt mäktigare, och Herren, härskarornas Gud, var med honom.

11Kung Hiram i Tyros sände en beskickning till David med cederträ och med snickare och stenhuggare, som byggde ett hus åt honom.

12Då förstod David att Herren hade stadfäst hans kungavärdighet och gjort hans välde mäktigt för sitt folk Israels skull.

13Efter flyttningen från Hebron tog David nya bihustrur och hustrur från Jerusalem och fick fler söner och döttrar.

14Detta är namnen på de söner som föddes åt honom i Jerusalem: Shammua, Shovav, Natan, Salomo,

15Jivchar, Elishua, Nefeg, Jafia,

16Elishama, Eljada och Elifelet.

Seger över filisteerna

17När filisteerna hörde att David blivit smord till kung över Israel gav de sig ut efter honom. David fick veta det och sökte sig ner till fästningen,

18medan filisteerna ryckte fram och spred sig i Refaimdalen.

[19] Davi consultou ao SENHOR, dizendo: Subirei contra os filisteus? Entregar-mos-ás nas mãos? Respondeu-lhe o SENHOR: Sobe, porque, certamente, entregarei os filisteus nas tuas mãos.

[20] Então, veio Davi a Baal-Perazim e os derrotou ali; e disse: Rompeu o SENHOR as fileiras inimigas diante de mim, como quem rompe águas. Por isso, chamou o nome daquele lugar Baal-Perazim.

[21] Os filisteus deixaram lá os seus ídolos; e Davi e os seus homens os levaram.

[22] Os filisteus tornaram a subir e se estenderam pelo vale dos Refains.

[23] Davi consultou ao SENHOR, e este lhe respondeu: Não subirás; rodeia por detrás deles e ataca-os por defronte das amoreiras.

[24] E há de ser que, ouvindo tu um estrondo de marcha pelas copas das amoreiras, então, te apressarás: é o SENHOR que saiu diante de ti, a ferir o arraial dos filisteus.

[25] Fez Davi como o SENHOR lhe ordenara; e feriu os filisteus desde Geba até chegar a Gezer.

2 Samuel 6

Davi traz para Jerusalém a arca

1 Crônicas 13.5-14

[1] Tornou Davi a ajuntar todos os escolhidos de Israel, em número de trinta mil.

[2] Dispôs-se e, com todo o povo que tinha consigo, partiu para Baalá de Judá, para levarem de lá para cima a arca de Deus,

[19]David frågade Herren: »Skall jag dra ut mot filisteerna? Ger du dem i mitt våld?« Herren svarade: »Dra ut mot dem, jag skall ge filisteerna i ditt våld.«

[20]Så kom David till Baal-Perasim och slog där filisteerna. »Herren har gått framför mig som en flodvåg«, sade han, »och vräkt undan mina fiender.« Han kallade därför platsen för Baal-Perasim.

[21]Filisteerna lämnade kvar sina gudabilder, och David och hans män tog dem med sig.

[22]Ännu en gång marscherade filisteerna upp och spred sig i Refaimdalen.

[23]Då frågade David Herren och fick till svar: »Du skall inte gå rakt emot dem utan gå runt och falla dem i ryggen från det håll där bakaträden står.

[24]När du hör steg i bakaträdens kronor, ryck då genast fram, ty då har Herren dragit ut framför dig för att slå filisteernas här.«

[25]David gjorde som Herren hade befallt, och han slog filisteerna och förföljde dem från Givon ända ner till Geser.

2 Samuel 6

Arken förs till Jerusalem

[1]David samlade Israels bästa trupper, tillsammans 30.000 man,

[2]och tågade med allt sitt folk till Baala i Juda. Därifrån skulle han hämta upp Guds

sobre a qual se invoca o Nome, o nome do SENHOR dos Exércitos, que se assenta acima dos querubins.

ark, över vilken uttalats namnet Herren Sebaot, han som tronar på keruberna.

[3] Puseram a arca de Deus num carro novo e a levaram da casa de Abinadabe, que estava no outeiro; e Uzá e Aiô, filhos de Abinadabe, guiavam o carro novo.

[3]De ställde Guds ark på en nygjord vagn och förde den bort från Avinadavs hus på höjden. Avinadavs söner Ussa och Achjo körde vagnen:

[4] Levaram-no com a arca de Deus, da casa de Abinadabe, que estava no outeiro; e Aiô ia adiante da arca.

[4]Ussa gick bredvid Guds ark och Achjo före den.

[5] Davi e toda a casa de Israel alegravam-se perante o SENHOR, com toda sorte de instrumentos de pau de faia, com harpas, com saltérios, com tamboris, com pandeiros e com címbalos.

[5]David och israeliterna dansade framför Herren med liv och lust och sjöng till lyror, harpor och tamburiner, till bjällror och cymbaler.

[6] Quando chegaram à eira de Nacom, estendeu Uzá a mão à arca de Deus e a segurou, porque os bois tropeçaram.

[6]När de kom fram till Nakons tröskplats snavade oxarna, och Ussa sträckte ut handen och grep tag i Guds ark.

[7] Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Uzá, e Deus o feriu ali por esta irreverência; e morreu ali junto à arca de Deus.

[7]Då blev Herren vred på Ussa: Gud slog honom, och han föll död ner bredvid Guds ark.

[8] Desgostou-se Davi, porque o SENHOR irrompera contra Uzá; e chamou aquele lugar Perez-Uzá, até ao dia de hoje.

[8]David blev upprörd över att Herren hade fällt Ussa. Platsen fick namnet Peres Ussa och heter så än i dag.

[9] Temeu Davi ao SENHOR, naquele dia, e disse: Como virá a mim a arca do SENHOR?

[9]Nu var David rädd för Herren och undrade hur han skulle få Herrens ark förd till sig.

[10] Não quis Davi retirar para junto de si a arca do SENHOR, para a Cidade de Davi; mas a fez levar à casa de Obede-Edom, o geteu.

[10]Han ville inte flytta den till sig i Davids stad utan ställde den hos Oved-Edom från Gat.

[11] Ficou a arca do SENHOR em casa de Obede-Edom, o geteu, três meses; e o SENHOR o abençoou e a toda a sua casa.

[11]Där blev Herrens ark kvar i tre månader, och Herren välsignade Oved-Edom och hela hans familj.

A arca é levada para Jerusalém

1 Crônicas 15.25—16.3

[12] Então, avisaram a Davi, dizendo: O SENHOR abençoou a casa de Obede-Edom e tudo quanto tem, por amor da arca de Deus; foi, pois, Davi e, com alegria, fez subir a arca de Deus da casa de Obede-Edom, à Cidade de Davi.

[12]Man berättade för kung David att Herren hade välsignat Oved-Edoms familj och allt som tillhörde honom för Guds arks skull. Då gick David dit och lät föra upp Guds ark i festtåg från Oved-Edoms hus till Davids stad.

[13] Sucedeu que, quando os que levavam a arca do SENHOR tinham dado seis passos, sacrificava ele bois e carneiros cevados.

[13]När de som bar Herrens ark hade gått sex steg framåt offrade David en tjur och en gödkalv,

[14] Davi dançava com todas as suas forças diante do SENHOR; e estava cingido de uma estola sacerdotal de linho.

[14]och klädd i linne-efod dansade han sedan med liv och lust inför Herren.

[15] Assim, Davi, com todo o Israel, fez subir a arca do SENHOR, com júbilo e ao som de trombetas.

[15]David och hela Israel förde så upp Herrens ark under jubelrop och fanfarer.

[16] Ao entrar a arca do SENHOR na Cidade de Davi, Mical, filha de Saul, estava olhando pela janela e, vendo ao rei Davi, que ia saltando e dançando diante do SENHOR, o desprezou no seu coração.

[16]Då Herrens ark kom in i Davids stad stod Sauls dotter Mikal och tittade ut genom fönstret, och när hon såg kung David hoppa och dansa inför Herren kände hon förakt för honom.

[17] Introduziram a arca do SENHOR e puseram-na no seu lugar, na tenda que lhe armara Davi; e este trouxe holocaustos e ofertas pacíficas perante o SENHOR.

[17]Herrens ark fördes in och ställdes på sin plats i det tält som David hade rest åt den. Sedan offrade David brännoffer inför Herren och även gemenskapsoffer,

[18] Tendo Davi trazido holocaustos e ofertas pacíficas, abençoou o povo em nome do SENHOR dos Exércitos.

[18]och då han hade avslutat offren välsignade han folket med Herren Sebaots namn.

[19] E repartiu a todo o povo e a toda a multidão de Israel, tanto homens como mulheres, a cada um, um bolo de pão, um bom pedaço de carne e passas. Então, se retirou todo o povo, cada um para sua casa.

[19]Till varje man och kvinna i den stora skaran israeliter delade han ut en brödkaka, en kaka dadlar och en kaka russin; sedan gick var och en hem till sitt.

Mical repreendida por Davi

[20] Voltando Davi para abençoar a sua casa, Mical, filha de Saul, saiu a encontrar-se com ele e lhe disse: Que bela figura fez o rei de Israel, descobrindo-se, hoje, aos olhos das servas de seus servos, como, sem pejo, se descobre um vadio qualquer!

[21] Disse, porém, Davi a Mical: Perante o SENHOR, que me escolheu a mim antes do que a teu pai e a toda a sua casa, mandando-me que fosse chefe sobre o povo do SENHOR, sobre Israel, perante o SENHOR me tenho alegrado.

[22] Ainda mais desprezível me farei e me humilharei aos meus olhos; quanto às servas, de quem falaste, delas serei honrado.

[23] Mical, filha de Saul, não teve filhos, até ao dia da sua morte.

2 Samuel 7

A aliança do Senhor com Davi

1 Crônicas 17.1-15

[1] Sucedeu que, habitando o rei Davi em sua própria casa, tendo-lhe o SENHOR dado descanso de todos os seus inimigos em redor,

[2] disse o rei ao profeta Natã: Olha, eu moro em casa de cedros, e a arca de Deus se acha numa tenda.

[3] Disse Natã ao rei: Vai, faze tudo quanto está no teu coração, porque o SENHOR é contigo.

[4] Porém, naquela mesma noite, veio a palavra do SENHOR a Natã, dizendo:

[20]Också David återvände hem för att välsigna sin familj. Då kom Sauls dotter Mikal emot honom och sade: »Tänk så värdigt Israels konung uppträdde i dag! Att blotta sig för sina tjänares tjänsteflickor som det värsta patrask.«

[21]David svarade: »Jag har visat min glädje inför Herren, inför Herren som har utvalt mig framför din far och hela hans ätt och satt mig till furste över sitt folk, över Israel.

[22]Om jag så förnedrar mig ännu mer än i dag, så att du ser ner på mig, skall tjänsteflickorna som du talar om ändå se upp till mig.«

[23]Och Mikal, Sauls dotter, fick aldrig några barn i hela sitt liv.

2 Samuel 7

Guds löften till David

[1]Kung David hade nu inrättat sig i sitt hus, och Herren hade låtit honom få ro för alla fiender runt omkring.

[2]Då sade han till profeten Natan: »Här bor jag i ett hus av cederträ, medan Guds ark bor i ett tält.«

[3]Natan svarade: »Gör det du tänker, Herren är med dig.«

[4]Samma natt kom Herrens ord till Natan:

5 Vai e dize a meu servo Davi: Assim diz o SENHOR: Edificar-me-ás tu casa para minha habitação?

6 Porque em casa nenhuma habitei desde o dia em que fiz subir os filhos de Israel do Egito até ao dia de hoje; mas tenho andado em tenda, em tabernáculo.

7 Em todo lugar em que andei com todos os filhos de Israel, falei, acaso, alguma palavra com qualquer das suas tribos, a quem mandei apascentar o meu povo de Israel, dizendo: Por que não me edificais uma casa de cedro?

8 Agora, pois, assim dirás ao meu servo Davi: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tomei-te da malhada, de detrás das ovelhas, para que fosses príncipe sobre o meu povo, sobre Israel.

9 E fui contigo, por onde quer que andaste, eliminei os teus inimigos diante de ti e fiz grande o teu nome, como só os grandes têm na terra.

10 Prepararei lugar para o meu povo, para Israel, e o plantarei, para que habite no seu lugar e não mais seja perturbado, e jamais os filhos da perversidade o aflijam, como dantes,

11 desde o dia em que mandei houvesse juízes sobre o meu povo de Israel. Dar-te-ei, porém, descanso de todos os teus inimigos; também o SENHOR te faz saber que ele, o SENHOR, te fará casa.

12 Quando teus dias se cumprirem e descansares com teus pais, então, farei levantar depois de ti o teu descendente,

5»Gå till min tjänare David och säg honom: Så säger Herren: Skulle du bygga mig ett hus att bo i?

6Jag har aldrig bott i något hus utan har flyttat omkring med ett tält som boning alltsedan jag förde Israels folk ut ur Egypten.

7Under hela den tid jag färdats med israeliterna har jag aldrig förebrått någon av deras domare, dessa som jag satt till herdar för mitt folk Israel, att de inte har byggt mig ett hus av cederträ. —

8Du skall vidare framföra detta till min tjänare David: Så säger Herren Sebaot: Jag hämtade dig från betesmarken och fåren, för att du skulle bli furste över mitt folk, över Israel.

9Jag har varit med dig vart du än gått och krossat alla fiender i din väg. Jag skall göra dig lika ryktbar som de största på jorden,

10och åt mitt folk Israel skall jag ge ett land där jag gör dem rotfasta och där de skall få stanna. De skall inte mera oroas och inte längre förtryckas av onda människor som tidigare,

11som på den tid då jag insatte domare över mitt folk Israel. Ja, du skall få leva i fred för alla dina fiender. Nu kungör Herren att han skall bygga dig ett hus, ett kungahus.

12Och då dina dagar är till ända och du vilar hos dina fäder skall jag låta en ättling till dig, en som du själv har avlat,

que procederá de ti, e estabelecerei o seu reino.

13 Este edificará uma casa ao meu nome, e eu estabelecerei para sempre o trono do seu reino.

14 Eu lhe serei por pai, e ele me será por filho; se vier a transgredir, castigá-lo-ei com varas de homens e com açoites de filhos de homens.

15 Mas a minha misericórdia se não apartará dele, como a retirei de Saul, a quem tirei de diante de ti.

16 Porém a tua casa e o teu reino serão firmados para sempre diante de ti; teu trono será estabelecido para sempre.

17 Segundo todas estas palavras e conforme toda esta visão, assim falou Natã a Davi.

Ações de graças de Davi

1 Crônicas 17.16-27

18 Então, entrou o rei Davi na Casa do SENHOR, ficou perante ele e disse: Quem sou eu, SENHOR Deus, e qual é a minha casa, para que me tenhas trazido até aqui?

19 Foi isso ainda pouco aos teus olhos, SENHOR Deus, de maneira que também falaste a respeito da casa de teu servo para tempos distantes; e isto é instrução para todos os homens, ó SENHOR Deus.

20 Que mais ainda te poderá dizer Davi? Pois tu conheces bem a teu servo, ó SENHOR Deus.

21 Por causa da tua palavra e segundo o teu coração, fizeste toda esta grandeza, dando-a a conhecer a teu servo.

efterträda dig, och jag skall trygga hans kungavälde.

13Han skall bygga ett hus åt mitt namn, och jag skall befästa hans kungatron för all framtid.

14Jag skall vara hans fader och han skall vara min son. När han felar skall jag visa honom till rätta med sträng hand, som när människorna agar sina barn.

15Men min nåd skall inte vika från honom, så som jag lät den vika från Saul, som jag tvingade att vika för dig.

16Ditt hus och ditt kungavälde skall bestå inför mig i all framtid, och din tron skall aldrig vackla.«

David tackar Herren

17Natan framförde till David allt detta som Herren hade sagt och uppenbarat.

18Då trädde kung David inför Herren och satte sig ner. Han sade: »Vem är då jag, Herre, min Gud, och vad är min släkt, eftersom du har låtit mig nå så högt?

19Ändå har du inte låtit detta vara nog, Herre, min Gud, utan du talar nu också om min ätt i en fjärran framtid. [---]

20Vad skall jag mera säga till dig? Du känner din tjänare, Herre, min Gud.

21Enligt ditt löfte och din vilja har du gjort allt detta underbara och låtit din tjänare få veta det.

[22] Portanto, grandíssimo és, ó SENHOR Deus, porque não há semelhante a ti, e não há outro Deus além de ti, segundo tudo o que nós mesmos temos ouvido.

[22]Stor är du, Herre Gud, du är utan like. Det finns ingen annan Gud än du — därom vittnar allt vi hört.

[23] Quem há como o teu povo, como Israel, gente única na terra, a quem tu, ó Deus, foste resgatar para ser teu povo? E para fazer a ti mesmo um nome e fazer a teu povo estas grandes e tremendas coisas, para a tua terra, diante do teu povo, que tu resgataste do Egito, desterrando as nações e seus deuses?

[23]Och det finns inget folk på jorden som kan jämföras med ditt folk Israel, ett folk som Gud själv har lett och räddat åt sig som sitt eget för att göra sitt namn känt och utföra stora och förunderliga gärningar för dess skull, ett folk som du har räddat ur Egypten för att sedan driva undan folken och gudarna i dess väg.

[24] Estabeleceste teu povo Israel por teu povo para sempre e tu, ó SENHOR, te fizeste o seu Deus.

[24]Du har för all framtid utsett Israel till ditt eget folk, och du, Herre, har blivit deras Gud.

[25] Agora, pois, ó SENHOR Deus, quanto a esta palavra que disseste acerca de teu servo e acerca da sua casa, confirma-a para sempre e faze como falaste.

[25]Herre Gud, håll alltid det ord vid makt som du har uttalat om mig och min ätt, och uppfyll vad du har lovat.

[26] Seja para sempre engrandecido o teu nome, e diga-se: O SENHOR dos Exércitos é Deus sobre Israel; e a casa de Davi, teu servo, será estabelecida diante de ti.

[26]Då skall ditt namn alltid äras och man skall säga: Herren Sebaot är Gud över Israel. Och din tjänare Davids ätt skall bestå inför dig.

[27] Pois tu, ó SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, fizeste ao teu servo esta revelação, dizendo: Edificar-te-ei casa. Por isso, o teu servo se animou para fazer-te esta oração.

[27]Herre Sebaot, Israels Gud, du har själv uppenbarat för mig att du skall bygga mig ett hus, ett kungahus. Därför har din tjänare dristat sig att be denna bön.

[28] Agora, pois, ó SENHOR Deus, tu mesmo és Deus, e as tuas palavras são verdade, e tens prometido a teu servo este bem.

[28]Du, Herre, min Gud, är Gud, dina ord skall visa sig sanna, och nu har du gett mig detta stora löfte.

[29] Sê, pois, agora, servido de abençoar a casa do teu servo, a fim de permanecer para sempre diante de ti, pois tu, ó SENHOR Deus, o disseste; e, com a tua

[29]Jag ber dig, välsigna min ätt så att den alltid får bestå inför dig, så som du själv har sagt, Herre, min Gud. Låt din

bênção, será, para sempre, bendita a casa do teu servo.

välsignelse alltid vila över din tjänares hus.«

2 Samuel 8

Diversas vitórias de Davi

1 Crônicas 18.1-13

1 Depois disto, feriu Davi os filisteus e os sujeitou; e tomou de suas mãos as rédeas da metrópole.

2 Também derrotou os moabitas; fê-los deitar em terra e os mediu: duas vezes um cordel, para os matar; uma vez um cordel, para os deixar com vida. Assim, ficaram os moabitas por servos de Davi e lhe pagavam tributo.

3 Também Hadadezer, filho de Reobe, rei de Zobá, foi derrotado por Davi, quando aquele foi restabelecer o seu domínio sobre o rio Eufrates.

4 Tomou-lhe Davi mil e setecentos cavaleiros e vinte mil homens de pé; Davi jarretou todos os cavalos dos carros, menos para cem deles.

5 Vieram os siros de Damasco a socorrer Hadadezer, rei de Zobá; porém Davi matou dos siros vinte e dois mil homens.

6 Davi pôs guarnições na Síria de Damasco, e os siros ficaram por servos de Davi e lhe pagavam tributo; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

7 Tomou Davi os escudos de ouro que havia com os oficiais de Hadadezer e os trouxe a Jerusalém.

8 Tomou mais o rei Davi mui grande quantidade de bronze de Betá e de Berotai, cidades de Hadadezer.

2 Samuel 8

Davids krig och hans förvaltning

1En tid därefter slog David filisteerna och underkuvade dem och tog Meteg Haamma ifrån dem.

2Också moabiterna besegrade han; han lät dem lägga sig på marken bredvid varandra och mätte sedan med ett rep ut två längder som han lät döda och en längd som fick leva. Så blev moabiterna Davids lydfolk och måste betala skatt till honom.

3Vidare drog David ut för att vidga sitt välde fram till Eufrat, och han besegrade då kungen av Sova, Hadadeser, Rechovs son.

4David tillfångatog 1.700 vagnskämpar och 20.000 fotsoldater och lät skära av senorna på alla vagnshästarna utom hundra.

5Då arameerna i Damaskus kom för att undsätta Hadadeser besegrade David dem och dödade 22.000.

6Därefter satte han fogdar över arameerna i Damaskus; de blev hans lydfolk och måste betala skatt till honom. Herren gav honom seger var han drog fram.

7De gyllene koger som Hadadesers officerare hade burit tog David som byte och förde till Jerusalem.

8Han tog också en stor mängd koppar från Hadadesers städer Tevach och Berotaj.

[9] Então, ouvindo Toí, rei de Hamate, que Davi derrotara a todo o exército de Hadadezer,

[9]När kung Tou av Hamat fick höra att David hade besegrat Hadadesers här

[10] mandou seu filho Jorão ao rei Davi, para o saudar e congratular-se com ele por haver pelejado contra Hadadezer e por havê-lo ferido (porque Hadadezer de contínuo fazia guerra a Toí). Jorão trouxe consigo objetos de prata, de ouro e de bronze,

[10]sände han sin son Joram för att lyckönska David till segern över Hadadeser; denne hade nämligen fört krig mot Tou. Joram hade med sig kärl av silver, guld och koppar,

[11] os quais também o rei Davi consagrou ao SENHOR, juntamente com a prata e o ouro que já havia consagrado de todas as nações que sujeitara:

[11]och dem helgade David åt Herren liksom silvret och guldet från alla de underkuvade folken:

[12] da Síria, de Moabe, dos filhos de Amom, dos filisteus, de Amaleque e dos despojos de Hadadezer, filho de Reobe, rei de Zobá.

[12]arameer, moabiter, ammoniter, filisteer och amalekiter. Så gjorde han också med en del av bytet från kung Hadadeser av Sova, Rechovs son.

[13] Ganhou Davi renome, quando, ao voltar de ferir os siros, matou dezoito mil homens no vale do Sal.

[13]David vann stort rykte. När han återvänt efter segern över arameerna slog han edomeerna i Saltdalen, 18.000 man,

[14] Pôs guarnições em Edom, em todo o Edom pôs guarnições, e todos os edomitas ficaram por servos de Davi; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

[14]och satte fogdar över edomeerna; hela Edom blev Davids lydland. Herren gav honom seger var han drog fram.

Oficiais de Davi

2 Samuel 20.23-26; 1 Crônicas 18.14-17

[15] Reinou, pois, Davi sobre todo o Israel; julgava e fazia justiça a todo o seu povo.

[15]David regerade nu över hela Israel, och han sörjde för lag och rätt hos sitt folk.

[16] Joabe, filho de Zeruia, era comandante do exército; Josafá, filho de Ailude, era cronista.

[16]Joav, Serujas son, var överbefälhavare, och Joshafat, Achiluds son, var kansler.

[17] Zadoque, filho de Aitube, e Aimeleque, filho de Abiatar, eram sacerdotes, e Seraías, escrivão.

[17]Sadok, Achituvs son, och Achimelek, Evjatars son, var präster, och Seraja var kungens sekreterare.

[18] E Benaia, filho de Joiada, era o comandante da guarda real. Os filhos de Davi, porém, eram seus ministros.

2 Samuel 9

A bondade de Davi para com o filho de Jônatas

[1] Disse Davi: Resta ainda, porventura, alguém da casa de Saul, para que use eu de bondade para com ele, por amor de Jônatas?

[2] Havia um servo na casa de Saul cujo nome era Ziba; chamaram-no que viesse a Davi. Perguntou-lhe o rei: És tu Ziba? Respondeu: Eu mesmo, teu servo.

[3] Disse-lhe o rei: Não há ainda alguém da casa de Saul para que use eu da bondade de Deus para com ele? Então, Ziba respondeu ao rei: Ainda há um filho de Jônatas, aleijado de ambos os pés.

[4] E onde está? Perguntou-lhe o rei. Ziba lhe respondeu: Está na casa de Maquir, filho de Amiel, em Lo-Debar.

[5] Então, mandou o rei Davi trazê-lo de Lo-Debar, da casa de Maquir, filho de Amiel.

[6] Vindo Mefibosete, filho de Jônatas, filho de Saul, a Davi, inclinou-se, prostrando-se com o rosto em terra. Disse-lhe Davi: Mefibosete! Ele disse: Eis aqui teu servo!

[7] Então, lhe disse Davi: Não temas, porque usarei de bondade para contigo, por amor de Jônatas, teu pai, e te restituirei todas as terras de Saul, teu pai, e tu comerás pão sempre à minha mesa.

[18]Benaja, Jojadas son, förde befälet över kereteerna och peleteerna, och Davids söner tjänstgjorde som präster.

2 Samuel 9

David och Mefivoshet

[1]En dag frågade David: »Finns det någon kvar av Sauls familj, som jag skulle kunna visa barmhärtighet för Jonatans skull?«

[2]Hos Saul hade funnits en troman som hette Siva, och han blev kallad till David: »Är du Siva?« frågade kungen. »Ja, herre«, svarade Siva.

[3]David sade: »Finns det ingen enda kvar av Sauls familj, så att jag kan vara barmhärtig mot honom liksom Gud är barmhärtig?« Siva svarade: »En son till Jonatan lever fortfarande, han som är vanför.«

[4]David frågade var han fanns, och då berättade Siva att han bodde i Lo Devar hos Makir, Ammiels son.

[5]Kungen lät hämta honom,

[6]och så kom Mefivoshet, Jonatans son och Sauls sonson, till David. Han föll ner på sitt ansikte och hälsade underdånigt. »Mefivoshet«, sade David, och han svarade: »Ja, herre.« —

[7]»Var inte rädd«, sade David, »jag skall visa dig barmhärtighet för din far Jonatans skull. Du skall få tillbaka all mark som har tillhört din farfar Saul, och du skall alltid äta vid mitt bord.«

[8] Então, se inclinou e disse: Quem é teu servo, para teres olhado para um cão morto tal como eu?

[9] Chamou Davi a Ziba, servo de Saul, e lhe disse: Tudo o que pertencia a Saul e toda a sua casa dei ao filho de teu senhor.

[10] Trabalhar-lhe-ás, pois, a terra, tu, e teus filhos, e teus servos, e recolherás os frutos, para que a casa de teu senhor tenha pão que coma; porém Mefibosete, filho de teu senhor, comerá pão sempre à minha mesa. Tinha Ziba quinze filhos e vinte servos.

[11] Disse Ziba ao rei: Segundo tudo quanto meu senhor, o rei, manda a seu servo, assim o fará. Comeu, pois, Mefibosete à mesa de Davi, como um dos filhos do rei.

[12] Tinha Mefibosete um filho pequeno, cujo nome era Mica. Todos quantos moravam em casa de Ziba eram servos de Mefibosete.

[13] Morava Mefibosete em Jerusalém, porquanto comia sempre à mesa do rei. Ele era coxo de ambos os pés.

2 Samuel 10

Davi derrota os amonitas e os siros

1 Crônicas 19.1-19

[1] Depois disto, morreu o rei dos filhos de Amom, e seu filho Hanum reinou em seu lugar.

[2] Então, disse Davi: Usarei de bondade para com Hanum, filho de Naás, como seu pai usou de bondade para comigo. E enviou Davi servos seus para o consolar

[8]Då bugade sig Mefivoshet djupt och sade: »Att du bryr dig om en hund som mig, herre!«

[9]Kungen kallade nu på Sauls troman Siva och sade till honom: »Allt som har tillhört Saul och hans familj ger jag härmed åt din herres ättling.

[10]För hans räkning skall du och dina söner och tjänare bruka jorden och bärga skörden, så att din herres son får sitt uppehälle. Och Mefivoshet skall alltid äta vid mitt bord.« Siva, som hade femton söner och tjugo tjänare,

[11]lovade att göra allt vad hans herre kungen hade befallt. Mefivoshet åt sedan vid kungens bord som en av kungens söner.

[12]Mefivoshet hade en liten son som hette Mika. Alla som hörde till Sivas hushåll var i tjänst hos Mefivoshet,

[13]men själv bodde han i Jerusalem, eftersom han alltid skulle äta vid kungens bord. Han var skadad i benen och haltade.

2 Samuel 10

Seger över ammoniter och arameer

[1]En tid därefter dog kungen av Ammon och efterträddes av sin son Hanun.

[2]Då sade David: »Jag vill visa Hanun samma vänskap som hans far Nachash visade mig.« Han skickade därför några av sina män till Hanun för att beklaga faderns

acerca de seu pai; e vieram os servos de Davi à terra dos filhos de Amom.

[3] Mas os príncipes dos filhos de Amom disseram a seu senhor, Hanum: Pensas que, por Davi te haver mandado consoladores, está honrando a teu pai? Porventura, não te enviou ele os seus servos para reconhecerem a cidade, espiá-la e destruí-la?

[4] Tomou, então, Hanum os servos de Davi, e lhes rapou metade da barba, e lhes cortou metade das vestes até às nádegas, e os despediu.

[5] Sabedor disso, enviou Davi mensageiros a encontrá-los, porque estavam sobremaneira envergonhados. Mandou o rei dizer-lhes: Deixai-vos estar em Jericó, até que vos torne a crescer a barba; e, então, vinde.

[6] Vendo, pois, os filhos de Amom que se haviam tornado odiosos a Davi, mandaram mensageiros tomar a soldo vinte mil homens de pé dos siros de Bete-Reobe e dos siros de Zobá, mil homens do rei de Maaca e doze mil de Tobe.

[7] O que ouvindo Davi, enviou contra eles a Joabe com todo o exército dos valentes.

[8] Saíram os filhos de Amom e ordenaram a batalha à entrada da porta, e os siros de Zobá e Reobe e os homens de Tobe e Maaca estavam à parte no campo.

[9] Vendo, pois, Joabe que estava preparada contra ele a batalha, tanto pela frente como pela retaguarda, escolheu dentre

bortgång. Men då Davids män kom till Ammon

[3]sade de ammonitiska furstarna till sin herre Hanun: »Du tror väl inte att det är för att hedra din far som David har skickat sändebud att beklaga sorgen? Nej, säkert är det för att spionera på staden och utforska den, så att han sedan kan förstöra den.«

[4]Då grep Hanun Davids sändebud och lät raka av dem halva skägget och klippa av halva deras dräkt, upp till baken; sedan fick de gå.

[5]När David hörde om detta skickade han folk att möta dem, eftersom de hade blivit så grovt skymfade, och lät hälsa: »Stanna i Jeriko och kom inte tillbaka förrän skägget har växt ut på er igen!«

[6]Ammoniterna förstod att de hade dragit över sig Davids hat. De sände därför bud och lejde 20.000 fotsoldater från de arameiska rikena Bet-Rechov och Sova, 1.000 man av kungen av Maaka och 12.000 man från Tov.

[7]När David fick reda på detta sände han ut Joav med hela hären, alla kämparna.

[8]Ammoniterna ordnade sig till strid vid stadsporten, medan arameerna från Sova och Rechov, från Tov och Maaka stod för sig ute på öppna fältet.

[9]Då Joav märkte att han hade fiender både framför sig och i ryggen valde han ut de bästa krigarna i Israel och ställde upp dem mot arameerna.

todos o que havia de melhor em Israel e os formou em linha contra os siros;

[10] e o resto do povo, entregou-o a Abisai, seu irmão, o qual o formou em linha contra os filhos de Amom.

[11] Disse Joabe: Se os siros forem mais fortes do que eu, tu me virás em socorro; e, se os filhos de Amom forem mais fortes do que tu, eu irei ao teu socorro.

[12] Sê forte, pois; pelejemos varonilmente pelo nosso povo e pelas cidades de nosso Deus; e faça o SENHOR o que bem lhe parecer.

[13] Então, avançou Joabe com o povo que estava com ele, e travaram peleja contra os siros; e estes fugiram de diante deles.

[14] Vendo os filhos de Amom que os siros fugiam, também eles fugiram de diante de Abisai e entraram na cidade; voltou Joabe dos filhos de Amom e tornou a Jerusalém.

[15] Vendo, pois, os siros que tinham sido desbaratados diante de Israel, tornaram a refazer-se.

[16] E Hadadezer fez sair os siros que estavam do outro lado do rio, e vieram a Helã; Sobaque, chefe do exército de Hadadezer, marchava adiante deles.

[17] Informado Davi, ajuntou a todo o Israel, passou o Jordão e foi a Helã; os siros se puseram em ordem de batalha contra Davi e pelejaram contra ele.

[18] Porém os siros fugiram de diante de Israel, e Davi matou dentre os siros os homens de setecentos carros e quarenta

[10]Resten av hären anförtrodde han åt sin bror Avishaj, som ställde upp dem mot ammoniterna.

[11]Och Joav sade: »Om arameerna får övertaget skall du undsätta mig, och om ammoniterna får övertaget så kommer jag till din undsättning.

[12]Fatta mod! Låt oss kämpa tappert för vårt folk och för vår Guds städer. Utgången ligger i Herrens hand.«

[13]Joav och hans styrka angrep nu arameerna och jagade dem på flykten.

[14]När ammoniterna såg att arameerna flydde, flydde de för Avishaj och drog sig in i staden. Joav avbröt fälttåget mot ammoniterna och återvände till Jerusalem.

[15]Då arameerna fann sig besegrade av Israel samlade de sina styrkor.

[16]Hadadeser bådade upp de arameer som bodde på andra sidan Eufrat, och de kom till Helam under ledning av Shovak, Hadadesers överbefälhavare.

[17]När David fick bud om detta samlade han israeliterna, gick över Jordan och nådde Helam. Arameerna ställde upp sig och öppnade strid med David.

[18]Men de drevs på flykten, och David kunde tillintetgöra besättningarna på 700 stridsvagnar samt 40.000 ryttare. Deras

mil homens de cavalo; também feriu a Sobaque, chefe do exército, de tal sorte que morreu ali.

[19] Vendo, pois, todos os reis, servos de Hadadezer, que foram vencidos, fizeram paz com Israel e o serviram; e temeram os siros de ainda socorrer aos filhos de Amom.

2 Samuel 11

Davi comete adultério com Bate-Seba

[1] Decorrido um ano, no tempo em que os reis costumam sair para a guerra, enviou Davi a Joabe, e seus servos, com ele, e a todo o Israel, que destruíram os filhos de Amom e sitiaram Rabá; porém Davi ficou em Jerusalém.

[2] Uma tarde, levantou-se Davi do seu leito e andava passeando no terraço da casa real; daí viu uma mulher que estava tomando banho; era ela mui formosa.

[3] Davi mandou perguntar quem era. Disseram-lhe: É Bate-Seba, filha de Eliã e mulher de Urias, o heteu.

[4] Então, enviou Davi mensageiros que a trouxessem; ela veio, e ele se deitou com ela. Tendo-se ela purificado da sua imundícia, voltou para sua casa.

[5] A mulher concebeu e mandou dizer a Davi: Estou grávida.

Davi e Urias

[6] Então, enviou Davi mensageiros a Joabe, dizendo: Manda-me Urias, o heteu. Joabe enviou Urias a Davi.

överbefälhavare Shovak blev också nerhuggen och dog på slagfältet.

[19]När Hadadesers alla lydkungar insåg att de var besegrade slöt de fred med israeliterna och gav sig under dem. Arameerna vågade sedan aldrig mer undsätta ammoniterna.

2 Samuel 11

David och Batseba

[1]Vid årsskiftet, den tid då kungar drar i fält, sände David ut Joav med hans män och hela Israel, och de skövlade ammoniternas land och belägrade Rabba. Men David själv stannade i Jerusalem.

[2]En dag när David hade stigit upp efter sin middagsvila och gick omkring uppe på taket till sitt palats fick han därifrån se en kvinna som badade. Hon var mycket vacker.

[3]David förhörde sig om vem hon var och fick veta att det var Batseba, dotter till Eliam och hustru till hettiten Uria.

[4]Då skickade David några män för att hämta henne, hon kom till honom, och han låg med henne fast hennes reningstid ännu varade. Sedan återvände hon hem.

[5]Hon blev havande, och hon meddelade David: »Jag väntar barn.«

[6]Då sände David order till Joav: »Skicka hit hettiten Uria!« Joav skickade i väg Uria,

[7] Vindo, pois, Urias a Davi, perguntou este como passava Joabe, como se achava o povo e como ia a guerra.

[8] Depois, disse Davi a Urias: Desce a tua casa e lava os pés. Saindo Urias da casa real, logo se lhe seguiu um presente do rei.

[9] Porém Urias se deitou à porta da casa real, com todos os servos do seu senhor, e não desceu para sua casa.

[10] Fizeram-no saber a Davi, dizendo: Urias não desceu a sua casa. Então, disse Davi a Urias: Não vens tu de uma jornada? Por que não desceste a tua casa?

[11] Respondeu Urias a Davi: A arca, Israel e Judá ficam em tendas; Joabe, meu senhor, e os servos de meu senhor estão acampados ao ar livre; e hei de eu entrar na minha casa, para comer e beber e para me deitar com minha mulher? Tão certo como tu vives e como vive a tua alma, não farei tal coisa.

[12] Então, disse Davi a Urias: Demora-te aqui ainda hoje, e amanhã te despedirei. Urias, pois, ficou em Jerusalém aquele dia e o seguinte.

[13] Davi o convidou, e comeu e bebeu diante dele, e o embebedou; à tarde, saiu Urias a deitar-se na sua cama, com os servos de seu senhor; porém não desceu a sua casa.

A morte de Urias

[14] Pela manhã, Davi escreveu uma carta a Joabe e lha mandou por mão de Urias.

[15] Escreveu na carta, dizendo: Ponde Urias na frente da maior força da peleja; e

[7]och när han kom frågade David hur det var med Joav och med hären och hur det gick i kriget.

[8]Sedan sade David: »Gå nu hem och tvätta dammet av fötterna!« Då Uria lämnade palatset lät kungen skicka en gåva efter honom.

[9]Men Uria gick inte hem utan lade sig att sova vid ingången till palatset bland kungens tjänare.

[10]När David fick reda på att han inte hade gått hem frågade han honom: »Du har ju varit borta länge, varför går du inte hem?«

[11]Uria svarade: »Arken och Israel och Juda är i fält. Min herre Joav och kungens män har sitt läger ute i det fria. Skulle då jag gå hem och äta och dricka och ligga med min hustru? Nej, så sant du lever, aldrig att jag skulle göra så!«

[12]Då sade David till honom: »Stanna här i dag, så kan du gå i morgon.« Och Uria stannade i Jerusalem den dagen. Dagen därpå

[13]bjöd David honom till sitt bord och åt med honom och drack honom full. På kvällen gick Uria och lade sig bland kungens tjänare; hem gick han inte.

[14]Nästa morgon skrev David ett brev till Joav och sände det med Uria.

[15]Han skrev: »Ställ Uria i första ledet, där striden är hetast, och dra er sedan undan

deixai-o sozinho, para que seja ferido e morra.

16 Tendo, pois, Joabe sitiado a cidade, pôs a Urias no lugar onde sabia que estavam homens valentes.

17 Saindo os homens da cidade e pelejando com Joabe, caíram alguns do povo, dos servos de Davi; e morreu também Urias, o heteu.

18 Então, Joabe enviou notícias e fez saber a Davi tudo o que se dera na batalha.

19 Deu ordem ao mensageiro, dizendo: Se, ao terminares de contar ao rei os acontecimentos desta peleja,

20 suceder que ele se encolerize e te diga: Por que vos chegastes assim perto da cidade a pelejar? Não sabíeis vós que haviam de atirar do muro?

21 Quem feriu a Abimeleque, filho de Jerubesete? Não lançou uma mulher sobre ele, do muro, um pedaço de mó corredora, de que morreu em Tebes? Por que vos chegastes ao muro? Então, dirás: Também morreu teu servo Urias, o heteu.

22 Partiu o mensageiro e, chegando, fez saber a Davi tudo o que Joabe lhe havia mandado dizer.

23 Disse o mensageiro a Davi: Na verdade, aqueles homens foram mais poderosos do que nós e saíram contra nós ao campo; porém nós fomos contra eles, até à entrada da porta.

24 Então, os flecheiros, do alto do muro, atiraram contra os teus servos, e

från honom, så att han blir träffad och stupar.«

16Joav, som belägrade Rabba, ställde Uria på en plats där han visste att motståndarna var starka.

17Stadens försvarare gjorde ett utfall och angrep Joav, och flera i Davids här stupade. Också hettiten Uria dog.

18Joav skickade rapport till David om stridens förlopp

19och sade till kuriren: »När du har redogjort för striden

20kan det hända att kungen är uppbragt och frågar: Varför gick ni så nära staden och sökte strid? Förstod ni inte att de skulle skjuta uppifrån murkrönet?

21Vem var det som dödade Avimelek, Jerubbeshets son, om inte en kvinna som kastade ner en kvarnsten på honom från muren i Teves, så att han dog? Varför gick ni så nära muren? — Då skall du säga: Också din tjänare hettiten Uria är död.«

22Kuriren gav sig i väg, och när han kom till David framförde han Joavs budskap.

23»De var starkare än vi«, berättade han, »och de gjorde ett utfall mot oss, men vi drev dem tillbaka till stadsporten.

24Då sköt bågskyttarna på oss uppe från murkrönet, och flera av dina soldater

morreram alguns dos servos do rei; e também morreu o teu servo Urias, o heteu.

[25] Disse Davi ao mensageiro: Assim dirás a Joabe: Não pareça isto mal aos teus olhos, pois a espada devora tanto este como aquele; intensifica a tua peleja contra a cidade e derrota-a; e, tu, anima a Joabe.

Davi casa com Bate-Seba

[26] Ouvindo, pois, a mulher de Urias que seu marido era morto, ela o pranteou.

[27] Passado o luto, Davi mandou buscá-la e a trouxe para o palácio; tornou-se ela sua mulher e lhe deu à luz um filho. Porém isto que Davi fizera foi mau aos olhos do SENHOR.

2 Samuel 12

Natã repreende a Davi

[1] O SENHOR enviou Natã a Davi. Chegando Natã a Davi, disse-lhe: Havia numa cidade dois homens, um rico e outro pobre.

[2] Tinha o rico ovelhas e gado em grande número;

[3] mas o pobre não tinha coisa nenhuma, senão uma cordeirinha que comprara e criara, e que em sua casa crescera, junto com seus filhos; comia do seu bocado e do seu copo bebia; dormia nos seus braços, e a tinha como filha.

[4] Vindo um viajante ao homem rico, não quis este tomar das suas ovelhas e do gado para dar de comer ao viajante que viera a ele; mas tomou a cordeirinha do homem

stupade. Också din tjänare hettiten Uria är död.«

[25]David sade åt kuriren att han skulle hälsa Joav att inte ta illa vid sig av det som hänt. »Än den ene, än den andre blir svärdets byte. Joav skall fullfölja belägringen av staden och jämna den med marken. Säg åt honom att vara vid gott mod.«

[26]När Urias hustru fick veta att Uria var död höll hon dödsklagan över sin man.

[27]Efter sorgetidens slut tog David henne hem till sig. Hon blev hans hustru, och hon födde honom en son. Men det som David hade gjort misshagade Herren.

2 Samuel 12

Profeten Natans strafftal

[1]Herren sände Natan till David, och han gick till honom och sade: »Två män bodde i samma stad, den ene rik och den andre fattig.

[2]Den rike ägde får och kor i överflöd,

[3]den fattige ägde ingenting utom ett enda litet lamm, som han hade köpt och fött upp. Det fick växa upp hos honom och hans barn. Det åt av hans bröd och drack ur hans bägare och låg i hans famn. Det var som en dotter för honom.

[4]En dag fick den rike en gäst, men han ville inte ta något av sina egna djur för att laga till det åt sin gäst utan tog den fattiges lamm och anrättade det.«

pobre e a preparou para o homem que lhe havia chegado.

5 Então, o furor de Davi se acendeu sobremaneira contra aquele homem, e disse a Natã: Tão certo como vive o SENHOR, o homem que fez isso deve ser morto.

5David blev ursinnig och sade till Natan: »Så sant Herren lever: den mannen har förtjänat döden.

6 E pela cordeirinha restituirá quatro vezes, porque fez tal coisa e porque não se compadeceu.

6Och lammet skall han ersätta sju gånger om, för att han handlade som han gjorde och var så obarmhärtig.« —

7 Então, disse Natã a Davi: Tu és o homem. Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eu te ungi rei sobre Israel e eu te livrei das mãos de Saul;

7»Du är den mannen«, sade Natan. »Så säger Herren, Israels Gud: Jag smorde dig till kung över Israel och räddade dig undan Saul.

8 dei-te a casa de teu senhor e as mulheres de teu senhor em teus braços e também te dei a casa de Israel e de Judá; e, se isto fora pouco, eu teria acrescentado tais e tais coisas.

8Jag gav dig din herres kungadöme och lade din herres hustrur i dina armar; Israel och Juda gav jag åt dig. Och om inte detta hade varit nog skulle jag ha gett dig mer därtill.

9 Por que, pois, desprezaste a palavra do SENHOR, fazendo o que era mau perante ele? A Urias, o heteu, feriste à espada; e a sua mulher tomaste por mulher, depois de o matar com a espada dos filhos de Amom.

9Varför har du då visat förakt för Herren och gjort det som misshagar honom? Hettiten Uria har du dräpt med svärd. Hans hustru har du tagit, och honom själv har du dödat med ammoniternas svärd.

10 Agora, pois, não se apartará a espada jamais da tua casa, porquanto me desprezaste e tomaste a mulher de Urias, o heteu, para ser tua mulher.

10Nu skall svärdet i all framtid hemsöka din ätt, därför att du föraktade mig och tog hettiten Urias hustru.

11 Assim diz o SENHOR: Eis que da tua própria casa suscitarei o mal sobre ti, e tomarei tuas mulheres à tua própria vista, e as darei a teu próximo, o qual se deitará com elas, em plena luz deste sol.

11Så säger Herren: Jag skall låta olyckan komma över dig från din egen familj. Inför dina ögon skall jag ta dina hustrur och ge dem åt en annan, och han skall ligga med dem mitt på ljusa dagen.

[12] Porque tu o fizeste em oculto, mas eu farei isto perante todo o Israel e perante o sol.

[13] Então, disse Davi a Natã: Pequei contra o SENHOR. Disse Natã a Davi: Também o SENHOR te perdoou o teu pecado; não morrerás.

[14] Mas, posto que com isto deste motivo a que blasfemassem os inimigos do SENHOR, também o filho que te nasceu morrerá.

[15] Então, Natã foi para sua casa.

A morte do filho de Bate-Seba

E o SENHOR feriu a criança que a mulher de Urias dera à luz a Davi; e a criança adoeceu gravemente.

[16] Buscou Davi a Deus pela criança; jejuou Davi e, vindo, passou a noite prostrado em terra.

[17] Então, os anciãos da sua casa se achegaram a ele, para o levantar da terra; porém ele não quis e não comeu com eles.

[18] Ao sétimo dia, morreu a criança; e temiam os servos de Davi informá-lo de que a criança era morta, porque diziam: Eis que, estando a criança ainda viva, lhe falávamos, porém não dava ouvidos à nossa voz; como, pois, lhe diremos que a criança é morta? Porque mais se afligirá.

[19] Viu, porém, Davi que seus servos cochichavam uns com os outros e entendeu que a criança era morta, pelo que disse aos seus servos: É morta a criança? Eles responderam: Morreu.

[20] Então, Davi se levantou da terra; lavou-se, ungiu-se, mudou de vestes, entrou na

[12]Vad du har gjort i lönndom, det skall jag låta ske inför hela Israel i fullt dagsljus.«

[13]David sade: »Jag har syndat mot Herren.« Natan svarade: »Herren förlåter dig din synd, du skall icke dö.

[14]Men eftersom du trotsade Herren skall den son som har fötts åt dig dö.«

[15]Sedan gick Natan hem.

Davids och Batsebas son dör. Salomos födelse

Herren lät en svår sjukdom drabba den son som Urias hustru hade fött åt David.

[16]David bad till Gud för barnet och höll sträng fasta, och när han kom hem för att sova lade han sig på golvet.

[17]Hovets äldste försökte få honom att stiga upp från golvet, men han vägrade och ville inte heller äta tillsammans med dem.

[18]På sjunde dagen dog pojken, men hovfolket vågade inte tala om det för honom. De tänkte: »Om han inte ville lyssna till oss medan pojken ännu var vid liv, hur skall vi då våga tala om att han är död? Han kan göra något förfärligt.«

[19]När David märkte att de viskade med varandra förstod han vad som hade hänt och frågade dem: »Är pojken död?« De svarade: »Ja, han är död.«

[20]Då steg David upp från golvet, badade, smorde in sig med olja och bytte kläder.

Casa do SENHOR e adorou; depois, veio para sua casa e pediu pão; puseram-no diante dele, e ele comeu.

21 Disseram-lhe seus servos: Que é isto que fizeste? Pela criança viva jejuaste e choraste; porém, depois que ela morreu, te levantaste e comeste pão.

22 Respondeu ele: Vivendo ainda a criança, jejuei e chorei, porque dizia: Quem sabe se o SENHOR se compadecerá de mim, e continuará viva a criança?

23 Porém, agora que é morta, por que jejuaria eu? Poderei eu fazê-la voltar? Eu irei a ela, porém ela não voltará para mim.

24 Então, Davi veio a Bate-Seba, consolou-a e se deitou com ela; teve ela um filho a quem Davi deu o nome de Salomão; e o SENHOR o amou.

25 Davi o entregou nas mãos do profeta Natã, e este lhe chamou Jedidias, por amor do SENHOR.

Davi conquista Rabá

1 Crônicas 20.1-3

26 Entretanto, pelejou Joabe contra Rabá, dos filhos de Amom, e tomou a cidade real.

27 Então, mandou Joabe mensageiros a Davi e disse: Pelejei contra Rabá e tomei a cidade das águas.

28 Ajunta, pois, agora o resto do povo, e cerca a cidade, e toma-a, para não suceder que, tomando-a eu, se aclame sobre ela o meu nome.

Sedan gick han in i Herrens hus och föll ner och tillbad. När han kom tillbaka hem begärde han fram mat och åt.

21Hans män frågade honom varför han betedde sig så: »Medan pojken ännu levde fastade du och grät. Men nu när han är död stiger du upp och äter!«

22David svarade: »Så länge pojken ännu var vid liv fastade jag och grät, för jag sade mig: Vem vet, kanske Herren har förbarmande med mig och låter pojken leva.

23Men nu när han är död, varför skulle jag fasta då? Jag kan ju ändå inte få honom tillbaka. En gång går jag till honom, men han kommer aldrig åter till mig.«

24David tröstade sin hustru Batseba, han gick till henne och låg med henne. Hon födde en son, och han gav honom namnet Salomo. Herren älskade honom

25och sände ett budskap med profeten Natan, och denne gav pojken för Herrens skull namnet Jedidjah, Herrens älskade.

Rabba i Ammon erövras

26Joav angrep Rabba i Ammon och intog kungastaden.

27»Jag har anfallit Rabba och tagit vattenstaden«, rapporterade han till David.

28»Samla nu den övriga hären och belägra staden och intag den, så att det inte blir jag som gör det och mitt namn som förknippas med den.«

[29] Reuniu, pois, Davi a todo o povo, e marchou para Rabá, e pelejou contra ela, e a tomou.
[30] Tirou a coroa da cabeça do seu rei; o peso da coroa era de um talento de ouro, e havia nela pedras preciosas, e foi posta na cabeça de Davi; e da cidade levou mui grande despojo.
[31] Trazendo o povo que havia nela, fê-lo passar a serras, e a picaretas, e a machados de ferro, e em fornos de tijolos; e assim fez a todas as cidades dos filhos de Amom. Voltou Davi com todo o povo para Jerusalém.

[29]Då samlade David hela hären och tågade mot Rabba. Han angrep staden och intog den.
[30]David tog kronan från huvudet på Milkom. Den var av guld och ädla stenar och vägde över 30 kilo. Den sattes nu på Davids huvud. Han förde bort ett ofantligt byte från staden
[31]och tvingade ut invånarna att arbeta med sågar, järnhackor och järnyxor, och somliga satte han att slå tegel. På samma sätt behandlade han alla ammonitiska städer. Sedan återvände han med hären till Jerusalem.

2 Samuel 13

O incesto de Amnom

[1] Tinha Absalão, filho de Davi, uma formosa irmã, cujo nome era Tamar. Amnom, filho de Davi, se enamorou dela.

[2] Angustiou-se Amnom por Tamar, sua irmã, a ponto de adoecer, pois, sendo ela virgem, parecia-lhe impossível fazer-lhe coisa alguma.
[3] Tinha, porém, Amnom um amigo cujo nome era Jonadabe, filho de Siméia, irmão de Davi; Jonadabe era homem mui sagaz.
[4] E ele lhe disse: Por que tanto emagreces de dia para dia, ó filho do rei? Não mo dirás? Então, lhe disse Amnom: Amo Tamar, irmã de Absalão, meu irmão.
[5] Disse-lhe Jonadabe: Deita-te na tua cama e finge-te doente; quando teu pai vier visitar-te, dize-lhe: Peço-te que minha

2 Samuel 13

Amnon och Tamar

[1]En tid senare hände följande. Davids son Absalom hade en vacker syster som hette Tamar, och Amnon, en annan av Davids söner, blev förälskad i henne.

[2]Han sörjde sig sjuk för sin syster Tamars skull: hon var oskuld, och han såg ingen möjlighet att komma henne nära.

[3]Amnon hade en vän som hette Jonadav, en klok man, son till Davids bror Shima.

[4]Han frågade Amnon: »Varför är du så nedslagen dag efter dag, min prins? Tala om det för mig!« Amnon svarade: »Jag älskar Tamar, min bror Absaloms syster.«
[5]Då sade Jonadav: »Lägg dig till sängs och spela sjuk. När så din far kommer och besöker dig skall du be honom att din

irmã Tamar venha e me dê de comer pão, pois, vendo-a eu preparar-me a comida, comerei de sua mão.

6 Deitou-se, pois, Amnom e fingiu-se doente; vindo o rei visitá-lo, Amnom lhe disse: Peço-te que minha irmã Tamar venha e prepare dois bolos à minha presença, para que eu coma de sua mão.

7 Então, Davi mandou dizer a Tamar em sua casa: Vai à casa de Amnom, teu irmão, e faze-lhe comida.

8 Foi Tamar à casa de Amnom, seu irmão, e ele estava deitado. Tomou ela a massa e a amassou, fez bolos diante dele e os cozeu.

9 Tomou a assadeira e virou os bolos diante dele; porém ele recusou comer. Disse Amnom: Fazei retirar a todos da minha presença. E todos se retiraram.

10 Então, disse Amnom a Tamar: Traze a comida à câmara, e comerei da tua mão. Tomou Tamar os bolos que fizera e os levou a Amnom, seu irmão, à câmara.

11 Quando lhos oferecia para que comesse, pegou-a e disse-lhe: Vem, deita-te comigo, minha irmã.

12 Porém ela lhe disse: Não, meu irmão, não me forces, porque não se faz assim em Israel; não faças tal loucura.

13 Porque, aonde iria eu com a minha vergonha? E tu serias como um dos loucos de Israel. Agora, pois, peço-te que fales ao rei, porque não me negará a ti.

syster Tamar får komma med mat och tillreda den medan du ser på och själv ge dig den.«

6Så lade sig Amnon till sängs och låtsades vara sjuk. Kungen kom och besökte honom, och Amnon sade: »Låt min syster Tamar komma hit och baka ett par bröd åt mig medan jag ser på, och låt henne sedan själv ge mig dem.«

7David skickade bud hem till Tamar att hon skulle gå till sin bror Amnon och göra i ordning mat åt den sjuke.

8Tamar gick till sin bror Amnons hus, där han låg till sängs. Hon tog deg och knådade den och formade brödkakor medan Amnon såg på, och så gräddade hon dem.

9Men när hon tog brödspaden och lade upp dem ville han inte äta. »Gå ut härifrån allihop«, befallde han. När alla hade gått

10sade han till Tamar: »Bär in bröden i sovkammaren och ge mig dem.« Tamar tog då brödkakorna som hon hade bakat och bar in dem i kammaren till sin bror.

11Men just som hon räckte honom bröden grep han tag i henne och sade: »Kom, syster, ligg med mig!« —

12»Nej, nej, min bror!« ropade hon. »Skända mig inte! Sådant får inte ske i Israel, gör inte något så vettlöst!

13Vart skulle jag ta vägen med min skam? Och du skulle räknas som en niding i hela Israel. Tala med kungen i stället, han går säkert med på att du får mig.«

[14] Porém ele não quis dar ouvidos ao que ela lhe dizia; antes, sendo mais forte do que ela, forçou-a e se deitou com ela.

[15] Depois, Amnom sentiu por ela grande aversão, e maior era a aversão que sentiu por ela que o amor que ele lhe votara. Disse-lhe Amnom: Levanta-te, vai-te embora.

[16] Então, ela lhe disse: Não, meu irmão; porque maior é esta injúria, lançando-me fora, do que a outra que me fizeste. Porém ele não a quis ouvir.

[17] Chamou a seu moço, que o servia, e disse: Deita fora esta e fecha a porta após ela.

[18] Trazia ela uma túnica talar de mangas compridas, porque assim se vestiam as donzelas filhas do rei. Mesmo assim o servo a deitou fora e fechou a porta após ela.

[19] Então, Tamar tomou cinza sobre a cabeça, rasgou a túnica talar de mangas compridas que trazia, pôs as mãos sobre a cabeça e se foi andando e clamando.

[20] Absalão, seu irmão, lhe disse: Esteve Amnom, teu irmão, contigo? Ora, pois, minha irmã, cala-te; é teu irmão. Não se angustie o teu coração por isso. Assim ficou Tamar e esteve desolada em casa de Absalão, seu irmão.

[21] Ouvindo o rei Davi todas estas coisas, muito se lhe acendeu a ira.

[14]Men Amnon ville inte lyssna på henne utan övermannade henne och tog henne med våld.

[15]Efteråt greps Amnon av en häftig motvilja mot Tamar: hans avsky för henne var starkare än den kärlek han förut hade känt. »Upp med dig och försvinn härifrån«, sade han.

[16]Hon svarade: »Nej, min bror, om du jagar bort mig gör du något ännu värre än du redan har gjort.« Men han ville inte lyssna på henne

[17]utan kallade på sin tjänare och sade till honom: »Kasta ut den här kvinnan, så att jag blir av med henne. Och regla dörren efter henne.«

[18]Tamar bar en fotsid dräkt, som de ogifta kungadöttrarna brukade. Tjänaren förde alltså ut henne och reglade dörren efter henne.

[19]Och hon strödde jord på huvudet, rev sönder sin fotsida dräkt, lade händerna på huvudet och gick där högljutt klagande.

[20]Då sade hennes bror Absalom: »Har Amnon varit tillsammans med dig, syster? Han är ju din bror, så tig om detta och lägg det inte på sinnet.« Så bodde Tamar ensam och övergiven hos sin bror Absalom.

[21]När kung David hörde vad som hade hänt blev han mycket upprörd, men han var alltför fäst vid Amnon, sin förstfödde, för att vilja gå hårt fram mot honom.

[22] Porém Absalão não falou com Amnom nem mal nem bem; porque odiava a Amnom, por ter este forçado a Tamar, sua irmã.

Absalão mata a Amnom

[23] Passados dois anos, Absalão tosquiava em Baal-Hazor, que está junto a Efraim, e convidou Absalão todos os filhos do rei.

[24] Foi ter Absalão com o rei e disse: Eis que teu servo faz a tosquia; peço que com o teu servo venham o rei e os seus servidores.

[25] O rei, porém, disse a Absalão: Não, filho meu, não vamos todos juntos, para não te sermos pesados. Instou com ele Absalão, porém ele não quis ir; contudo, o abençoou.

[26] Então, disse Absalão: Se não queres ir, pelo menos deixa ir conosco Amnom, meu irmão. Porém o rei lhe disse: Para que iria ele contigo?

[27] Insistindo Absalão com ele, deixou ir com ele Amnom e todos os filhos do rei.

[28] Absalão deu ordem aos seus moços, dizendo: Tomai sentido; quando o coração de Amnom estiver alegre de vinho, e eu vos disser: Feri a Amnom, então, o matareis. Não temais, pois não sou eu quem vo-lo ordena? Sede fortes e valentes.

[29] E os moços de Absalão fizeram a Amnom como Absalão lhes havia ordenado. Então, todos os filhos do rei se

[22]Men Absalom sade inte ett enda ord till Amnon; han hatade Amnon för att han hade våldfört sig på hans syster Tamar.

Absaloms hämnd. Hans landsflykt

[23]Två år senare hade Absalom fårklippningsfest i Baal Hasor, nära Efraim, och då bjöd han in alla kungasönerna.

[24]Absalom gick till kungen och sade: »Herre, jag skall ha fårklippning. Konungen och hans folk är välkomna till din tjänare.« —

[25]»Nej, min son, vi skall inte komma allesammans och bli till besvär för dig«, svarade kungen. Och fastän Absalom försökte övertala honom ville David inte komma utan sade farväl till honom.

[26]Då sade Absalom: »Om inte du vill, så låt åtminstone min bror Amnon komma.« — »Nej, varför det?« sade kungen,

[27]men Absalom övertalade honom, och han fick ta med sig Amnon och alla de andra kungasönerna. Absalom ställde till med en fest värdig en konung.

[28]Han befallde sina tjänare: »Var beredda när vinet har gjort Amnon upprymd och jag säger: Hugg ner honom! Då skall ni döda honom. Ni har ingenting att frukta, det är jag som ger befallningen. Visa nu ert mod!«

[29]Tjänarna gjorde med Amnon som Absalom hade befallt. Då rusade alla kungasönerna upp och flydde på sina mulåsnor.

levantaram, cada um montou seu mulo, e fugiram.

30 Iam eles ainda de caminho, quando chegou a notícia a Davi: Absalão feriu todos os filhos do rei, e nenhum deles ficou.

30Medan de ännu var på väg nåddes David av ryktet att Absalom hade slagit ihjäl alla kungasönerna, att inte en enda hade överlevt.

31 Então, o rei se levantou, rasgou as suas vestes e se lançou por terra; e todos os seus servos que estavam presentes rasgaram também as suas vestes.

31Kungen steg upp och rev sönder sina kläder. Sedan kastade han sig till marken; omkring honom stod alla hans män med kläderna sönderrivna.

32 Mas Jonadabe, filho de Siméia, irmão de Davi, respondeu e disse: Não pense o meu senhor que mataram a todos os jovens, filhos do rei, porque só morreu Amnom; pois assim já o revelavam as feições de Absalão, desde o dia em que sua irmã Tamar foi forçada por Amnom.

32Då tog Jonadav till orda, sonen till Davids bror Shima: »Tro inte, herre, att de dödade alla kungasönerna. Nej, Amnon ensam är död. Detta har Absalom planerat alltsedan Amnon skändade hans syster Tamar.

33 Não meta, pois, agora, na cabeça o rei, meu senhor, tal coisa, supondo que morreram todos os filhos do rei; porque só morreu Amnom.

33Så fäst dig inte vid ryktet att alla dina söner är döda, herre. Amnon ensam är död.«

34 Absalão fugiu. O moço que estava de guarda, levantando os olhos, viu que vinha muito povo pelo caminho por detrás dele, pelo lado do monte.

34Men Absalom flydde. Vaktposten fick nu syn på en stor skara som kom nerför berget på vägen från Horonajim. Han rapporterade för kungen: »Det kommer folk utför bergssluttningen bortifrån Horonajim.«

35 Então, disse Jonadabe ao rei: Eis aí vêm os filhos do rei; segundo a palavra de teu servo, assim sucedeu.

35Då sade Jonadav till kungen: »Där kommer dina söner. Det var som jag sade!«

36 Mal acabara de falar, chegavam os filhos do rei e, levantando a voz, choraram; também o rei e todos os seus servos choraram amargamente.

36I nästa ögonblick kom kungasönerna; de började gråta högt, och även kungen själv och hans män grät häftigt.

Absalão foge para Talmai

[37] Absalão, porém, fugiu e se foi a Talmai, filho de Amiúde, rei de Gesur. E Davi pranteava a seu filho todos os dias.

[38] Assim, Absalão fugiu, indo para Gesur, onde esteve três anos.

[39] Então, o rei Davi cessou de perseguir a Absalão, porque já se tinha consolado acerca de Amnom, que era morto.

2 Samuel 14

Absalão volta para Jerusalém

[1] Percebendo, pois, Joabe, filho de Zeruia, que o coração do rei começava a inclinar-se para Absalão,

[2] mandou trazer de Tecoa uma mulher sábia e lhe disse: Finge que estás profundamente triste, põe vestidos de luto, não te unjas com óleo e sê como mulher que há já muitos dias está de luto por algum morto.

[3] Apresenta-te ao rei e fala-lhe tais e tais palavras. E Joabe lhe pôs as palavras na boca.

[4] A mulher tecoíta apresentou-se ao rei, e, inclinando-se, prostrou-se com o rosto em terra, e disse: Salva-me, ó rei!

[5] Perguntou-lhe o rei: Que tens? Ela respondeu: Ah! Sou mulher viúva; morreu meu marido.

[6] Tinha a tua serva dois filhos, os quais brigaram entre si no campo, e não houve quem os apartasse; um feriu ao outro e o matou.

[37]Absalom flydde och kom till Talmaj, Ammichurs son, kungen av Geshur. Men David sörjde sin son dag och natt.

Kvinnan från Tekoa. Absalom får återvända

[38]Absalom hade alltså flytt till Geshur, och där stannade han i tre år.

[39]Kung David hade börjat se fram emot en försoning med Absalom; han hade nu kommit över sorgen efter Amnon.

2 Samuel 14

[1]Joav, Serujas son, märkte hur kungen längtade efter Absalom.

[2]Därför skickade han efter en klok kvinna från Tekoa och sade till henne: »Du skall anlägga sorg. Ta på dig sorgkläder och låt bli att smörja in dig. Det skall se ut som om du hade sörjt en bortgången en lång tid.

[3]Sedan skall du gå till kungen och säga så här« — och Joav lade nu orden i munnen på henne.

[4]Kvinnan från Tekoa kom så inför kungen, föll ner och hälsade underdånigt med ansiktet mot marken. »Hjälp mig, konung«, sade hon.

[5]»Vad vill du?« sade kungen. Hon svarade: »Ack, herre, jag är änka. När min man dog

[6]hade jag, din tjänarinna, två söner, men en dag kom de ihop sig ute på fälten, och det fanns ingen som kunde gå emellan, utan den ene slog den andre så att han dog.

[7] Eis que toda a parentela se levantou contra a tua serva, e disseram: Dá-nos aquele que feriu a seu irmão, para que o matemos, em vingança da vida de quem ele matou e para que destruamos também o herdeiro. Assim, apagarão a última brasa que me ficou, de sorte que não deixam a meu marido nome, nem sobrevivente na terra.

[7]Och nu är hela släkten över mig och säger: ’Lämna ut brodermördaren, så att vi får döda honom för att han tog livet av sin bror. Så blir vi av med arvingen.’ De vill släcka den sista gnistan av hopp för mig och beröva min make namn och efterkommande på jorden.«

[8] Disse o rei à mulher: Vai para tua casa, e eu darei ordens a teu respeito.

[8]Kungen sade till kvinnan: »Gå hem, jag skall ta mig an din sak.”

[9] Disse a mulher tecoíta ao rei: A culpa, ó rei, meu senhor, caia sobre mim e sobre a casa de meu pai; o rei, porém, e o seu trono sejam inocentes.

[9]Kvinnan från Tekoa sade: »Herre konung, skulden för detta skall vila på mig och min familj, du och din tron skall vara utan skuld.«

[10] Disse o rei: Quem falar contra ti, traze-mo a mim; e nunca mais te tocará.

[10]Kungen svarade: »Skicka hit den som ansätter dig, så skall han inte ofreda dig mer.« —

[11] Disse ela: Ora, lembra-te, ó rei, do SENHOR, teu Deus, para que os vingadores do sangue não se multipliquem a matar e exterminem meu filho. Respondeu ele: Tão certo como vive o SENHOR, não há de cair no chão nem um só dos cabelos de teu filho.

[11]»Konung, svär då vid Herren, din Gud, att blodshämnaren inte skall få fortsätta dödandet och ta livet av min son«, sade kvinnan. Och han sade: »Så sant Herren lever, inte ett hår skall krökas på din sons huvud.«

[12] Então, disse a mulher: Permite que a tua serva fale uma palavra contigo, ó rei, meu senhor. Disse ele: Fala.

[12]Då sade kvinnan: »Får din tjänarinna säga ännu ett ord till sin herre konungen?« — »Tala du«, sade han,

[13] Prosseguiu a mulher: Por que pensas tu doutro modo contra o povo de Deus? Pois, em pronunciando o rei esse juízo, condena-se a si mesmo, visto que não quer fazer voltar o seu desterrado.

[13]och kvinnan sade: »Hur kunde du få i ditt sinne att handla på detta sätt mot Guds folk? Genom det utslag du nu har fällt har du ju dömt dig själv, konung, när du inte låter din förskjutne son återvända.

[14] Porque temos de morrer e somos como águas derramadas na terra que já não se

[14]Alla skall vi dö. Vi är som vatten som spills ut på marken och inte kan samlas

podem juntar; pois Deus não tira a vida, mas cogita meios para que o banido não permaneça arrojado de sua presença.

upp igen. Men det är inte Guds vilja och avsikt att den förskjutne skall vara förskjuten från honom för alltid.

15 Se vim, agora, falar esta palavra ao rei, meu senhor, é porque o povo me atemorizou; pois dizia a tua serva: Falarei ao rei; porventura, ele fará segundo a palavra da sua serva.

15Jag har kommit för att framlägga detta för min herre konungen, därför att folket har skrämt mig. Jag tänkte att om jag bara fick tala med kungen skulle han kanske göra sin tjänarinna till viljes.

16 Porque o rei atenderá, para livrar a sua serva da mão do homem que intenta destruir tanto a mim como a meu filho da herança de Deus.

16Ja, jag hoppades att kungen skulle lyssna till mig och rädda mig undan den som ville rycka bort både mig och min son från Guds land.

17 Dizia mais a tua serva: Seja, agora, a palavra do rei, meu senhor, para a minha tranqüilidade; porque, como um anjo de Deus, assim é o rei, meu senhor, para discernir entre o bem e o mal. O SENHOR, teu Deus, será contigo.

17Kungens ord skall skänka lugn, tänkte jag, min herre och konung är som Guds ängel och kan urskilja vad som är rätt och vad som är fel. Må Herren, din Gud, vara med dig.«

18 Então, respondeu o rei e disse à mulher: Peço-te que não me encubras o que eu te perguntar. Respondeu a mulher: Pois fale o rei, meu senhor.

18Kungen sade då till henne: »Jag har en fråga till dig, svara mig nu uppriktigt.« Kvinnan sade: »Tala, min herre och konung«,

19 Disse o rei: Não é certo que a mão de Joabe anda contigo em tudo isto? Respondeu ela: Tão certo como vive a tua alma, ó rei, meu senhor, ninguém se poderá desviar, nem para a direita nem para a esquerda, de tudo quanto o rei, meu senhor, tem dito; porque Joabe, teu servo, é quem me deu ordem e foi ele quem ditou à tua serva todas estas palavras.

19och han frågade: »Har Joav sin hand med i detta?« Hon svarade: »Så sant du lever, min herre och konung, när du talar kan ingen slingra sig undan: din tjänare Joav har skickat mig och själv lagt orden i min mun.

20 Para mudar o aspecto deste caso foi que o teu servo Joabe fez isto. Porém sábio é meu senhor, segundo a sabedoria de um

20Han gjorde så för att du inte skulle ana oråd. Men du, herre, är vis som Guds ängel och förstår allt som sker på jorden.«

anjo de Deus, para entender tudo o que se passa na terra.

[21] Então, o rei disse a Joabe: Atendi ao teu pedido; vai, pois, e traze o jovem Absalão.

[22] Inclinando-se Joabe, prostrou-se em terra, abençoou o rei e disse: Hoje, reconheço que achei mercê diante de ti, ó rei, meu senhor; porque o rei fez segundo a palavra do seu servo.

[23] Levantou-se Joabe, foi a Gesur e trouxe Absalão a Jerusalém.

[24] Disse o rei: Torne para a sua casa e não veja a minha face. Tornou, pois, Absalão para sua casa e não viu a face do rei.

A beleza de Absalão

[25] Não havia, porém, em todo o Israel homem tão celebrado por sua beleza como Absalão; da planta do pé ao alto da cabeça, não havia nele defeito algum.

[26] Quando cortava o cabelo (e isto se fazia no fim de cada ano, porquanto muito lhe pesava), seu peso era de duzentos siclos, segundo o peso real.

[27] Também nasceram a Absalão três filhos e uma filha, cujo nome era Tamar; esta era mulher formosa à vista.

Absalão admitido à presença de Davi

[28] Tendo ficado Absalão dois anos em Jerusalém e sem ver a face do rei,

[29] mandou ele chamar a Joabe, para o enviar ao rei; porém ele não quis vir. Mandou chamá-lo segunda vez, mas ainda não quis ele vir.

[21]Kungen sade nu till Joav: »Jag gör som du vill. Du skall hämta tillbaka min Absalom.«

[22]Då föll Joav ner med ansiktet mot marken och tackade kungen. »Nu vet jag att jag har din gunst, herre konung«, sade han, »eftersom du uppfyller min önskan.«

[23]Så gav sig Joav i väg till Geshur och förde hem Absalom till Jerusalem.

[24]Men kungen sade: »Han skall gå hem till sig och får inte komma inför mina ögon.« Och Absalom gick tillbaka hem och visade sig inte inför kungen.

[25]I hela Israel fanns ingen som var så beundrad för sitt utseende som Absalom: han var fulländad från huvud till fot.

[26]När han klippte håret — och det gjorde han en gång varje år, han klippte det för att det blev för tungt — då brukade han väga det, och det vägde tre kilo.

[27]Absalom fick tre söner och en dotter, som hette Tamar och var mycket vacker.

David tar emot Absalom

[28]När Absalom hade bott i Jerusalem i två år utan att bli mottagen av kungen

[29]kallade han till sig Joav för att be honom gå till kungen. Men Joav ville inte komma. Han kallade åter på honom, men Joav ville inte heller nu.

[30] Então, disse aos seus servos: Vede ali o pedaço de campo de Joabe pegado ao meu, e tem cevada nele; ide e metei-lhe fogo. E os servos de Absalão meteram fogo nesse pedaço de campo.

[31] Então, Joabe se levantou, e foi à casa de Absalão, e lhe disse: Por que meteram fogo os teus servos no pedaço de campo que é meu?

[32] Respondeu Absalão a Joabe: Mandei chamar-te, dizendo: Vem cá, para que te envie ao rei, a dizer-lhe: Para que vim de Gesur? Melhor me fora estar ainda lá. Agora, pois, quero ver a face do rei; se há em mim alguma culpa, que me mate.

[33] Então, Joabe foi ao rei e lho disse. Chamou o rei a Absalão, e este se lhe apresentou e inclinou-se sobre o rosto em terra, diante do rei. O rei beijou a Absalão.

2 Samuel 15

A revolta de Absalão e a fuga de Davi

[1] Depois disto, Absalão fez aparelhar para si um carro e cavalos e cinqüenta homens que corressem adiante dele.

[2] Levantando-se Absalão pela manhã, parava à entrada da porta; e a todo homem que tinha alguma demanda para vir ao rei a juízo, o chamava Absalão a si e lhe dizia: De que cidade és tu? Ele respondia: De tal tribo de Israel é teu servo.

[30]Då sade Absalom till sitt folk: »Ni ser Joavs åker där borta intill min egen, den som han odlar korn på. Gå och sätt eld på den.« Och de satte eld på åkern. Joavs tjänstefolk kom med sönderrivna kläder och berättade för honom vad Absaloms folk hade gjort.

[31]Då sökte Joav upp Absalom och frågade honom: »Varför har dina tjänare satt eld på min åker?«

[32]Absalom svarade: »Jag har ju kallat på dig för att be dig gå till kungen och fråga varför jag skulle komma hem från Geshur. Det hade varit bättre om jag hade stannat där. — Nu måste jag få komma inför kungen! Har jag gjort något brottsligt så får han döda mig.«

[33]Då gick Joav till kungen och berättade vad Absalom hade sagt. Kungen kallade till sig Absalom, som kom och hälsade underdånigt med ansiktet mot marken. Och kungen kysste honom.

2 Samuel 15

Absaloms uppror

[1]En tid därefter skaffade sig Absalom vagn och hästar, och han höll sig med en eskort på femtio man.

[2]Tidigt om morgnarna brukade han ställa sig vid vägen till stadsporten. Så snart det kom någon som hade en rättssak att framlägga för kungen ropade Absalom honom till sig och frågade från vilken stad han kom. När mannen svarade att han hörde till den eller den stammen i Israel

[3] Então, Absalão lhe dizia: Olha, a tua causa é boa e reta, porém não tens quem te ouça da parte do rei.

[4] Dizia mais Absalão: Ah! Quem me dera ser juiz na terra, para que viesse a mim todo homem que tivesse demanda ou questão, para que lhe fizesse justiça!

[5] Também, quando alguém se chegava para inclinar-se diante dele, ele estendia a mão, pegava-o e o beijava.

[6] Desta maneira fazia Absalão a todo o Israel que vinha ao rei para juízo e, assim, ele furtava o coração dos homens de Israel.

[7] Ao cabo de quatro anos, disse Absalão ao rei: Deixa-me ir a Hebrom cumprir o voto que fiz ao SENHOR.

[8] Porque, morando em Gesur, na Síria, fez o teu servo um voto, dizendo: Se o SENHOR me fizer tornar a Jerusalém, prestarei culto ao SENHOR.

[9] Então, lhe disse o rei: Vai-te em paz. Levantou-se, pois, e foi para Hebrom.

[10] Enviou Absalão emissários secretos por todas as tribos de Israel, dizendo: Quando ouvirdes o som das trombetas, direis: Absalão é rei em Hebrom!

[11] De Jerusalém foram com Absalão duzentos homens convidados, porém iam na sua simplicidade, porque nada sabiam daquele negócio.

[12] Também Absalão mandou vir Aitofel, o gilonita, do conselho de Davi, da sua

[3]sade Absalom: »Du har rätten på din sida, men hos kungen lär du inte få gehör.

[4]Om ändå jag vore domare i landet! Då hade var och en som var inblandad i en tvist kunnat komma till mig, så skulle jag ha skaffat honom rätt.«

[5]Och så snart någon kom och ville falla ner för hans fötter, räckte Absalom fram handen, drog honom till sig och kysste honom.

[6]Så uppträdde han mot alla i Israel som sökte kungen i något rättsärende, och på det sättet förledde han israeliterna.

[7]När fyra år hade gått sade Absalom till kungen: »Låt mig få gå till Hebron för att infria ett löfte till Herren.

[8]När jag bodde i Geshur i Aram lovade jag Herren ett offer, om han lät mig komma tillbaka till Jerusalem.« —

[9]»Gå du«, sade kungen, och så begav sig Absalom till Hebron.

[10]Samtidigt skickade han i hemlighet budbärare till alla Israels stammar och lät hälsa att när de hörde hornsignaler skulle de ropa: »Absalom har blivit konung i Hebron!«

[11]Absalom hade inbjudit 200 män från Jerusalem, som gjorde honom sällskap. De var i god tro och följde med utan att ana vad som var på färde.

[12]Vid offerfesten skickade han också bud efter Davids rådgivare Achitofel från Gilo,

cidade de Gilo; enquanto ele oferecia os seus sacrifícios, tornou-se poderosa a conspirata, e crescia em número o povo que tomava o partido de Absalão.

som befann sig i sin hemstad. Så växte sammansvärjningen i styrka, och Absaloms anhängare blev fler och fler.

David lämnar Jerusalem

[13] Então, veio um mensageiro a Davi, dizendo: Todo o povo de Israel segue decididamente a Absalão.

[13]Av en budbärare fick David veta att israeliterna hade slutit upp bakom Absalom.

[14] Disse, pois, Davi a todos os seus homens que estavam com ele em Jerusalém: Levantai-vos, e fujamos, porque não poderemos salvar-nos de Absalão. Dai-vos pressa a sair, para que não nos alcance de súbito, lance sobre nós algum mal e fira a cidade a fio de espada.

[14]Kungen sade då till dem som omgav honom i Jerusalem: »Låt oss fly, det är enda räddningen undan Absalom. Skynda er, annars hinner han hit och störtar oss i fördärvet och låter svärdet härja i staden.«

[15] Então, os homens do rei lhe disseram: Eis aqui os teus servos, para tudo quanto determinar o rei, nosso senhor.

[15]De svarade honom: »Besluta vad du vill, herre konung, vi är dina lydiga tjänare.«

[16] Saiu o rei, e todos os de sua casa o seguiram; deixou, porém, o rei dez concubinas, para cuidarem da casa.

[16]Kungen gav sig då i väg med hela sin familj men lämnade tio bihustrur att se till palatset.

[17] Tendo, pois, saído o rei com todo o povo após ele, pararam na última casa.

[17]Han bröt alltså upp med sitt folk men stannade vid det bortersta huset.

[18] Todos os seus homens passaram ao pé dele; também toda a guarda real e todos os geteus, seiscentos homens que o seguiram de Gate, passaram adiante do rei.

[18]Alla hans ämbetsmän passerade förbi honom, liksom alla kereteerna och peleteerna och de 600 från Gat som följt David därifrån.

A lealdade de Itai

[19] Disse, pois, o rei a Itai, o geteu: Por que irias também tu conosco? Volta e fica-te com quem vier a ser o rei, porque és estrangeiro e desterrado de tua pátria.

[19]Då frågade kungen Ittaj från Gat varför han också gick med. »Vänd om och håll dig till kungen. Du är ju utlänning och har lämnat ditt eget land.

[20] Chegaste ontem, e já te levaria eu, hoje, conosco a vaguear, quando eu mesmo não sei para onde vou? Volta, pois, e faze

[20]Nyss kom du hit, skall du då redan behöva flacka omkring med oss? Jag vet ju inte vart jag är på väg. Nej, vänd om

voltar a teus irmãos contigo. E contigo sejam misericórdia e fidelidade.

[21] Respondeu, porém, Itai ao rei: Tão certo como vive o SENHOR, e como vive o rei, meu senhor, no lugar em que estiver o rei, meu senhor, seja para morte seja para vida, lá estará também o teu servo.

[22] Então, disse Davi a Itai: Vai e passa adiante. Assim, passou Itai, o geteu, e todos os seus homens, e todas as crianças que estavam com ele.

[23] Toda a terra chorava em alta voz; e todo o povo e também o rei passaram o ribeiro de Cedrom, seguindo o caminho do deserto.

Zadoque, Abiatar e Husai voltam para Jerusalém

[24] Eis que Abiatar subiu, e também Zadoque, e com este todos os levitas que levavam a arca da Aliança de Deus; puseram ali a arca de Deus, até que todo o povo acabou de sair da cidade.

[25] Então, disse o rei a Zadoque: Torna a levar a arca de Deus à cidade. Se achar eu graça aos olhos do SENHOR, ele me fará voltar para lá e me deixará ver assim a arca como a sua habitação.

[26] Se ele, porém, disser: Não tenho prazer em ti, eis-me aqui; faça de mim como melhor lhe parecer.

[27] Disse mais o rei a Zadoque, o sacerdote: Ó vidente, tu e Abiatar, voltai em paz para a cidade, e convosco também vossos dois filhos, Aimaás, teu filho, e Jônatas, filho de Abiatar.

och ta med dig dina landsmän. Må Herren vara god och trofast mot dig.«

[21]Men Ittaj svarade: »Så sant Herren lever och du själv lever, min herre och konung — där du är, där vill också jag vara, i liv och död.«

[22]Då lät David honom följa med, och Ittaj från Gat anslöt sig med alla sina män och de kvinnor och barn han hade i sitt följe.

[23]Överallt hördes högljudd klagan. Kungen gick över Kidronbäcken, och folket tågade förbi honom över Olivberget och ut mot öknen.

[24]Nu kom också Sadok med alla leviterna, som bar Guds förbundsark. De satte ner arken och lät den stå tills allt folket hade dragit ut från staden. Även Evjatar kom dit.

[25]Kungen befallde Sadok: »För Guds ark tillbaka till staden! Om Herren är mig nådig får jag komma tillbaka och återse honom och hans boning.

[26]Men om han förkastar mig får han göra med mig vad han behagar.«

[27]Och kungen sade till prästen Sadok: »Hör på! Du skall i lugn och ro gå tillbaka till staden. Din son Achimaas och Evjatars son Jonatan, era båda söner, skall följa med er.

[28] Olhai que me demorarei nos vaus do deserto até que me venham informações vossas.
[29] Zadoque, pois, e Abiatar levaram a arca de Deus para Jerusalém e lá ficaram.
[30] Seguiu Davi pela encosta das Oliveiras, subindo e chorando; tinha a cabeça coberta e caminhava descalço; todo o povo que ia com ele, de cabeça coberta, subiu chorando.

[31] Então, fizeram saber a Davi, dizendo: Aitofel está entre os que conspiram com Absalão. Pelo que disse Davi: Ó SENHOR, peço-te que transtornes em loucura o conselho de Aitofel.
[32] Ao chegar Davi ao cimo, onde se costuma adorar a Deus, eis que Husai, o arquita, veio encontrar-se com ele, de manto rasgado e terra sobre a cabeça.
[33] Disse-lhe Davi: Se fores comigo, ser-me-ás pesado.
[34] Porém, se voltares para a cidade e disseres a Absalão: Eu serei, ó rei, teu servo, como fui, dantes, servo de teu pai, assim, agora, serei teu servo, dissipar-me-ás, então, o conselho de Aitofel.
[35] Tens lá contigo Zadoque e Abiatar, sacerdotes. Todas as coisas, pois, que ouvires da casa do rei farás saber a esses sacerdotes.
[36] Lá estão com eles seus dois filhos, Aimaás, filho de Zadoque, e Jônatas, filho de Abiatar; por meio deles, me mandareis notícias de todas as coisas que ouvirdes.

[28]Själv stannar jag kvar vid flodövergångarna i öknen tills jag får ett meddelande från er.«
[29]Sadok och Evjatar förde tillbaka Guds ark till Jerusalem och stannade där.
[30]Under tiden gick David gråtande uppför Olivberget, barfota och med huvudet övertäckt. Alla som var med honom höljde också de sina huvuden och grät där de gick.

David på flykt

[31]När David fick reda på att Achitofel var en av de sammansvurna kring Absalom bad han: »Herre, låt Achitofels råd framstå som dårskap.«

[32]Uppe på krönet av berget, där man tillber Gud, kom Hushaj från Erek emot David med kläderna sönderrivna och med jord på huvudet.
[33]David sade: »Om du följer med mig blir du bara till besvär.
[34]Vänd i stället tillbaka till staden och erbjud Absalom dina tjänster. Säg: Liksom jag förr tjänade din far, så vill jag nu tjäna dig, herre konung. — Då kan du hjälpa mig genom att omintetgöra Achitofels råd.
[35]Prästerna Sadok och Evjatar har du ju i din närhet; rapportera till dem så fort du hör något från kungens palats.
[36]De har sina söner hos sig, Sadok har Achimaas och Evjatar har Jonatan; genom dem kan ni underrätta mig om allt vad ni får reda på.«

[37] Husai, pois, amigo de Davi, veio para a cidade, e Absalão entrou em Jerusalém.

[37]Hushaj, Davids vän, återvände alltså till Jerusalem, och Absalom drog in i staden.

2 Samuel 16

Davi e Ziba

[1] Tendo Davi passado um pouco além, dobrando o cimo, eis que lhe saiu ao encontro Ziba, servo de Mefibosete, com dois jumentos albardados e sobre eles duzentos pães, cem cachos de passas, cem frutas de verão e um odre de vinho.

[2] Perguntou o rei a Ziba: Que pretendes com isto? Respondeu Ziba: Os jumentos são para a casa do rei, para serem montados; o pão e as frutas de verão, para os moços comerem; o vinho, para beberem os cansados no deserto.

[3] Então, disse o rei: Onde está, pois, o filho de teu senhor? Respondeu Ziba ao rei: Eis que ficou em Jerusalém, pois disse: Hoje, a casa de Israel me restituirá o reino de meu pai.

[4] Então, disse o rei a Ziba: Teu é tudo que pertence a Mefibosete. Disse Ziba: Eu me inclino e ache eu mercê diante de ti, ó rei, meu senhor.

Davi amaldiçoado por Simei

[5] Tendo chegado o rei Davi a Baurim, eis que dali saiu um homem da família da casa de Saul, cujo nome era Simei, filho de Gera; saiu e ia amaldiçoando.

[6] Atirava pedras contra Davi e contra todos os seus servos, ainda que todo o povo e todos os valentes estavam à direita e à esquerda do rei.

2 Samuel 16

[1]När David hade nått ett stycke bortom bergskrönet kom Siva emot honom, Mefivoshets tjänare. Han hade med sig ett par åsnor lastade med 200 brödkakor, 100 kakor russin, en säck frukt och en lägel vin.

[2]»Vad skall du göra med allt detta?« frågade kungen, och Siva svarade: »Åsnorna är för kungens familj att rida på, brödet och frukten för manskapet att äta och vinet för dem som blir utmattade i öknen.«

[3]Kungen frågade: »Och var finns din herre Sauls son?« — »Han är kvar i Jerusalem«, svarade Siva. »Han tänkte att israeliterna nu skulle ge honom tillbaka hans fars kungadöme.”

[4]Då sade kungen till Siva: »Allt som tillhör Mefivoshet skall nu vara ditt.« Siva sade: »Jag bugar mig underdånigt. Låt mig alltid få röna din välvilja, herre konung!«

[5]När kung David hade nått Bachurim kom det fram en man av Sauls släkt, Shimi, Geras son. Han for ut i förbannelser

[6]och kastade sten på David och hans närmaste män, fast David på alla håll var omgiven av både manskapet och sin livvakt.

[7] Amaldiçoando-o, dizia Simei: Fora daqui, fora, homem de sangue, homem de Belial;

[7]Och Shimi skymfade David och ropade: »Ge dig av, din blodfläckade niding!

[8] o SENHOR te deu, agora, a paga de todo o sangue da casa de Saul, cujo reino usurpaste; o SENHOR já o entregou nas mãos de teu filho Absalão; eis-te, agora, na tua desgraça, porque és homem de sangue.

[8]Nu tar Herren hämnd för allt blod av Sauls ätt som du spillde när du gjorde dig till kung i hans ställe. Herren har gett kungaväldet åt din son Absalom. Det är dina blodsdåd som har störtat dig i olycka.«

[9] Então, Abisai, filho de Zeruia, disse ao rei: Por que amaldiçoaria este cão morto ao rei, meu senhor? Deixa-me passar e lhe tirarei a cabeça.

[9]Då sade Avishaj, Serujas son, till kungen: »Skall den där hunden få stå där och förbanna dig, herre? Jag går bort och hugger huvudet av honom.«

[10] Respondeu o rei: Que tenho eu convosco, filhos de Zeruia? Ora, deixai-o amaldiçoar; pois, se o SENHOR lhe disse: Amaldiçoa a Davi, quem diria: Por que assim fizeste?

[10]Men kungen svarade: »Vad har ni Serujasöner med det här att göra? Låt honom förbanna — han gör det på Herrens befallning, vem kan då klandra honom?”

[11] Disse mais Davi a Abisai e a todos os seus servos: Eis que meu próprio filho procura tirar-me a vida, quanto mais ainda este benjamita? Deixai-o; que amaldiçoe, pois o SENHOR lhe ordenou.

[11]Och David sade till Avishaj och sina män: »Om min son, mitt eget kött och blod, står mig efter livet, vad kan man då inte vänta av en från Benjamins stam? Låt honom vara och låt honom förbanna mig, när nu Herren har befallt honom att göra det.

[12] Talvez o SENHOR olhará para a minha aflição e o SENHOR me pagará com bem a sua maldição deste dia.

[12]Kanske skall Herren ha förbarmande med mig i mitt elände och vända hans förbannelser i dag till något gott.«

[13] Prosseguiam, pois, o seu caminho, Davi e os seus homens; também Simei ia ao longo do monte, ao lado dele, caminhando e amaldiçoando, e atirava pedras e terra contra ele.

[13]Så fortsatte David och hans män vägen fram, medan Shimi gick jämsides med honom längs bergskammen. Hela tiden skrek han förbannelser och kastade stenar och jord mot honom.

14 O rei e todo o povo que ia com ele chegaram exaustos ao Jordão e ali descansaram.

14Till sist kom kungen med hela sitt följe fram till Ajefim, där de vilade ut.

Husai professa lealdade a Absalão

15 Absalão, pois, e todo o povo, homens de Israel, vieram a Jerusalém; e, com ele, Aitofel.

16 Tendo-se apresentado Husai, o arquita, amigo de Davi, a Absalão, disse-lhe: Viva o rei, viva o rei!

17 Porém Absalão disse a Husai: É assim a tua fidelidade para com o teu amigo Davi? Por que não foste com o teu amigo?

18 Respondeu Husai a Absalão: Não, mas àquele a quem o SENHOR elegeu, e todo este povo, e todos os homens de Israel, a ele pertencerei e com ele ficarei.

19 Ainda mais, a quem serviria eu? Porventura, não seria diante de seu filho? Como servi diante de teu pai, assim serei diante de ti.

Absalom i Jerusalem

15Under tiden hade Absalom och israeliterna tågat in i Jerusalem, och Achitofel var med.

16När Davids vän Hushaj från Erek kom till Absalom hälsade han honom: »Leve konungen! Leve konungen!«

17Absalom sade: »Är detta den trohet du visar din vän? Varför har du inte följt med honom?”

18Hushaj svarade: »Nej, den som Herren och folket och alla Israels män har utvalt, honom vill jag tillhöra och hos honom vill jag stanna.

19Och dessutom: vem skulle jag tjäna om inte sonen? Som jag har tjänat din far, så vill jag nu tjäna dig.«

Absalão e as concubinas de Davi

20 Então, disse Absalão a Aitofel: Dai o vosso conselho sobre o que devemos fazer.

21 Disse Aitofel a Absalão: Coabita com as concubinas de teu pai, que deixou para cuidar da casa; e, em ouvindo todo o Israel que te fizeste odioso para com teu pai, animar-se-ão todos os que estão contigo.

22 Armaram, pois, para Absalão uma tenda no eirado, e ali, à vista de todo o Israel, ele coabitou com as concubinas de seu pai.

23 O conselho que Aitofel dava, naqueles dias, era como resposta de Deus a uma

20När Absalom frågade Achitofel till råds om vad han skulle göra

21fick han detta svar: »Du skall ligga med din fars bihustrur, som han lämnat kvar för att se till palatset. Så blir det känt i hela Israel att du har gjort dig förhatlig för din far, och det kommer att stärka modet på dina anhängare.”

22Då slog man upp ett tält åt Absalom på taket, och i hela Israels åsyn gick han in där och låg med sin fars bihustrur.

23På den tiden gällde ett råd av Achitofel lika mycket som ett ord från Gud. Så högt

consulta; tal era o conselho de Aitofel, tanto para Davi como para Absalão.

2 Samuel 17

O conselho de Aitofel e de Husai

1 Disse ainda Aitofel a Absalão: Deixa-me escolher doze mil homens, e me disporei, e perseguirei Davi esta noite.

2 Assaltá-lo-ei, enquanto está cansado e frouxo de mãos; espantá-lo-ei; fugirá todo o povo que está com ele; então, matarei apenas o rei.

3 Farei voltar a ti todo o povo; pois a volta de todos depende daquele a quem procuras matar; assim, todo o povo estará em paz.

4 O parecer agradou a Absalão e a todos os anciãos de Israel.

5 Disse, porém, Absalão: Chamai, agora, a Husai, o arquita, e ouçamos também o que ele dirá.

6 Tendo Husai chegado a Absalão, este lhe falou, dizendo: Desta maneira falou Aitofel; faremos segundo a sua palavra? Se não, fala tu.

7 Então, disse Husai a Absalão: O conselho que deu Aitofel desta vez não é bom.

8 Continuou Husai: Bem conheces teu pai e seus homens e sabes que são valentes e estão enfurecidos como a ursa no campo, roubada dos seus cachorros; também teu pai é homem de guerra e não passará a noite com o povo.

9 Eis que, agora, estará de espreita nalguma cova ou em qualquer outro lugar; e será que, caindo no primeiro ataque

värderades alla hans råd både av David och av Absalom.

2 Samuel 17

Absalom förkastar Achitofels råd

1 Achitofel sade till Absalom: »Låt mig ta ut 12.000 man och sätta efter David nu i natt

2 och överrumpla honom medan han är trött och modlös. Jag skall jaga skräck i honom, och när allt hans folk har flytt dödar jag honom, bara honom.

3 Sedan ser jag till att folket söker sig till dig som bruden till sin brudgum. Det är ju bara en enda som du är ute efter att döda, alla de andra kan du lämna i fred.«

4 Både Absalom och de äldste i Israel gillade förslaget,

5 men Absalom tillkallade dessutom Hushaj från Erek för att höra hans mening.

6 Hushaj kom och Absalom berättade vad Achitofel hade föreslagit. »Skall vi göra som han säger?« frågade han. »Om inte, vad tillråder du?«

7 Då sade Hushaj: »Det var inte något bra råd Achitofel gav den här gången.

8 Du känner själv din far och hans män och vet att de är tappra kämpar och uppretade som en björnhona i vildmarken som förlorat sina ungar. Din far är en erfaren krigare, han övernattar inte bland sina män;

9 säkert har han nu gömt sig i en håla eller på något annat ställe. Redan vid första

alguns dos teus, cada um que o ouvir dirá: Houve derrota no povo que segue a Absalão.

10 Então, até o homem valente, cujo coração é como o de leões, sem dúvida desmaiará; porque todo o Israel sabe que teu pai é herói e que homens valentes são os que estão com ele.

11 Eu, porém, aconselho que a toda pressa se reúna a ti todo o Israel, desde Dã até Berseba, em multidão como a areia do mar; e que tu em pessoa vás no meio deles.

12 Então, iremos a ele em qualquer lugar em que se achar e facilmente cairemos sobre ele, como o orvalho cai sobre a terra; ele não ficará, e nenhum dos homens que com ele estão, nem um só.

13 Se ele se retirar para alguma cidade, todo o Israel levará cordas àquela cidade; e arrastá-la-emos até ao ribeiro, até que lá não se ache nem uma só pedrinha.

14 Então, disseram Absalão e todos os homens de Israel: Melhor é o conselho de Husai, o arquita, do que o de Aitofel. Pois ordenara o SENHOR que fosse dissipado o bom conselho de Aitofel, para que o mal sobreviesse contra Absalão.

15 Disse Husai a Zadoque e a Abiatar, sacerdotes: Assim e assim aconselhou Aitofel a Absalão e aos anciãos de Israel; porém assim e assim aconselhei eu.

16 Agora, pois, mandai avisar depressa a Davi, dizendo: Não passes esta noite nos vaus do deserto, mas passa, sem demora,

anfallet skulle ryktet spridas att Absaloms folk lidit nederlag.

10Och då skulle också den tappraste, den som har ett lejons mod, darra av rädsla. Hela Israel vet ju att din far är en hjälte med modiga män omkring sig.

11Mitt råd är detta: samla alla israeliter från Dan till Beer Sheva, en skara talrik som havets sand, och gå sedan själv mitt ibland dem.

12Som daggen faller på marken, så skall vi komma över honom var han än finns och skona varken honom eller någon av hans män.

13Om han tar sin tillflykt till en stad skall israeliterna slå ett rep runt den staden och dra ner den i ravinen, så att inte en sten blir kvar.”

14Absalom och alla israeliterna förklarade att det råd som Hushaj från Erek gett var bättre än Achitofels, ty Herren hade beslutat att omintetgöra Achitofels kloka råd och störta Absalom i fördärvet.

David varnas och undkommer Absalom

15Hushaj berättade för prästerna Sadok och Evjatar vilket råd Achitofel hade gett Absalom och Israels äldste och vilket råd han själv hade gett.

16Han uppmanade dem att genast meddela David: »Dröj inte över natten vid flodövergångarna i öknen utan gå över till

ao outro lado, para que não seja destruído o rei e todo o povo que com ele está.

[17] Estavam Jônatas e Aimaás junto a En-Rogel; e uma criada lhes dava aviso, e eles iam e diziam ao rei Davi, porque não podiam ser vistos entrar na cidade.

[18] Viu-os, porém, um moço e avisou a Absalão; porém ambos partiram logo, apressadamente, e entraram em casa de um homem, em Baurim, que tinha um poço no seu pátio, ao qual desceram.

[19] A mulher desse homem tomou uma coberta, e a estendeu sobre a boca do poço, e espalhou grãos pilados de cereais sobre ela; assim, nada se soube.

[20] Chegando, pois, os servos de Absalão à mulher, àquela casa, disseram: Onde estão Aimaás e Jônatas? Respondeu-lhes a mulher: Já passaram o vau das águas. Havendo-os procurado, sem os achar, voltaram para Jerusalém.

[21] Mal se retiraram, saíram logo os dois do poço, e foram dar aviso a Davi, e lhe disseram: Levantai-vos e passai depressa as águas, porque assim e assim aconselhou Aitofel contra vós outros.

[22] Então, Davi e todo o povo que com ele estava se levantaram e passaram o Jordão; quando amanheceu, já nem um só havia que não tivesse passado o Jordão.

[23] Vendo, pois, Aitofel que não fora seguido o seu conselho, albardou o jumento, dispôs-se e foi para casa e para a sua cidade; pôs em ordem os seus negócios

den andra sidan. Annars är det ute med dig och hela din här.«

[17]Jonatan och Achimaas höll till vid Rogelkällan, och en tjänsteflicka brukade gå dit med upplysningar som de sedan förde vidare till kung David. De ville inte röja sig genom att gå in i staden.

[18]Men en pojke fick syn på dem och talade om det för Absalom. Då gav de sig hastigt i väg till Bachurim, till en man där som hade ett hus med en brunn på gården. I den steg de ner.

[19]Hustrun tog en matta och bredde över brunnen och strödde säd på den så att ingen kunde märka något.

[20]Absaloms folk kom dit och gick in till kvinnan. »Var är Achimaas och Jonatan?« frågade de, och hon svarade: »De fortsatte förbi dammen.« Männen letade men hittade dem inte utan vände tillbaka till Jerusalem.

[21]När de hade gått klättrade Achimaas och Jonatan upp ur brunnen och rapporterade för kung David. »Bryt upp och gå genast över floden«, sade de och berättade för honom om Achitofels råd.

[22]David och hans folk bröt då upp, och i gryningen hade de alla, varenda man, gått över Jordan.

[23]Då Achitofel såg att man inte följde hans råd sadlade han sin åsna och återvände till sin hemstad. Efter att ha ordnat för sin

e se enforcou; morreu e foi sepultado na sepultura do seu pai.

[24] Davi chegou a Maanaim. Absalão, tendo passado o Jordão com todos os homens de Israel,

[25] constituiu a Amasa em lugar de Joabe sobre o exército. Era Amasa filho de certo homem chamado Itra, o ismaelita, o qual se deitara com Abigail, filha de Naás, e irmã de Zeruia, mãe de Joabe.

[26] Israel, pois, e Absalão acamparam-se na terra de Gileade.

A vitória do exército de Davi sobre o de Absalão

[27] Tendo Davi chegado a Maanaim, Sobi, filho de Naás, de Rabá, dos filhos de Amom, e Maquir, filho de Amiel, de Lo-Debar, e Barzilai, o gileadita, de Rogelim,

[28] tomaram camas, bacias e vasilhas de barro, trigo, cevada, farinha, grãos torrados, favas e lentilhas;

[29] também mel, coalhada, ovelhas e queijos de gado e os trouxeram a Davi e ao povo que com ele estava, para comerem, porque disseram: Este povo no deserto está faminto, cansado e sedento.

2 Samuel 18

[1] Contou Davi o povo que tinha consigo e pôs sobre eles capitães de mil e capitães de cem.

[2] Davi enviou o povo: um terço sob o comando de Joabe, outro terço sob o de Abisai, filho de Zeruia e irmão de Joabe, e

familj hängde han sig. Så dog han och begravdes i sin fars grav.

[24]David hade nått fram till Machanajim då Absalom och israeliterna gick över Jordan.

[25]Till överbefälhavare i stället för Joav hade Absalom satt Amasa; han var son till en ismaelit vid namn Jitra, som hade fått honom med Avigajil, dotter till Jishaj och syster till Joavs mor Seruja.

[26]Israeliterna och Absalom slog läger i Gilead.

[27]När David kom till Machanajim möttes han av Shovi, Nachashs son från ammoniternas Rabba, av Makir, Ammiels son från Lo Devar, och av Barsillaj från Rogelim i Gilead.

[28]De hade fört dit sängar, skålar och lerkärl, vete och korn, mjöl och rostad säd, bönor och linser,

[29]honung och tjockmjölk, fårkött och ost. Allt detta lämnade de åt David och hans folk att äta, eftersom de förstod att männen hade blivit hungriga, trötta och törstiga i öknen.

2 Samuel 18

Absalom besegras och dör

[1]David mönstrade de trupper han hade med sig och utsåg officerare och underofficerare.

[2]Sedan delade han hären i tre avdelningar, en under Joav, en under Avishaj, son till Seruja och bror till Joav, och en under

o outro terço sob o de Itai, o geteu. Disse o rei ao povo: Eu também sairei convosco.

Ittaj från Gat. »Själv drar jag också ut tillsammans med er«, förklarade kungen,

3 Respondeu, porém, o povo: Não sairás, porque, se formos obrigados a fugir, não se importarão conosco, nem ainda que metade de nós morra, pois tu vales por dez mil de nós. Melhor será que da cidade nos prestes socorro.

3men folket sade: »Nej, du får inte gå ut i striden. Om vi flyr är det ingen som bryr sig om det, och om så hälften av oss dör frågar ingen efter det, men du är värd lika mycket som tio tusen av oss. Det är bättre om du är beredd att komma till vår undsättning härifrån staden.« —

4 Tornou-lhes Davi: O que vos agradar, isso farei. Pôs-se o rei ao lado da porta, e todo o povo saiu a centenas e a milhares.

4»Jag gör som ni önskar«, sade kungen och ställde sig invid porten, medan hela hären drog ut i enheter om hundra och tusen.

5 Deu ordem o rei a Joabe, a Abisai e a Itai, dizendo: Tratai com brandura o jovem Absalão, por amor de mim. Todo o povo ouviu quando o rei dava a ordem a todos os capitães acerca de Absalão.

5Kungen befallde Joav, Avishaj och Ittaj: »Ta det varligt med min Absalom.« Och alla hörde hur kungen gav de tre befälhavarna denna order om Absalom.

6 Saiu, pois, o povo ao campo, a encontrar-se com Israel, e deu-se a batalha no bosque de Efraim.

6Så drog hären ut ur staden för att möta israeliterna, och slaget stod i Efraimskogen.

7 Ali, foi o povo de Israel batido diante dos servos de Davi; e, naquele mesmo dia, houve ali grande derrota, com a perda de vinte mil homens.

7Israels här besegrades av Davids män och led ett svårt nederlag: den dagen stupade 20.000 man.

8 Porque aí se estendeu a batalha por toda aquela região; e o bosque, naquele dia, consumiu mais gente do que a espada.

8Striden bredde ut sig över hela området, och skogen krävde den dagen fler liv än svärdet.

A morte de Absalão

9 Indo Absalão montado no seu mulo, encontrou-se com os homens de Davi; entrando o mulo debaixo dos ramos espessos de um carvalho, Absalão, preso nele pela cabeça, ficou pendurado entre o céu e a terra; e o mulo, que ele montava, passou adiante.

9Absalom upptäcktes av Davids män. Han hade kommit ridande på sin mulåsna. När den kom in under en stor terebint fastnade han med huvudet i de täta grenarna. Där blev han hängande mellan himmel och jord medan mulåsnan sprang vidare.

[10] Vendo isto um homem, fez saber a Joabe e disse: Vi Absalão pendurado num carvalho.

[10]En av männen fick se honom och rapporterade till Joav att han hade sett Absalom hängande i en terebint.

[11] Então, disse Joabe ao homem que lho fizera saber: Viste-o! Por que logo não o feriste ali, derrubando-o por terra? E forçoso me seria dar-te dez moedas de prata e um cinto.

[11]Joav frågade mannen: »Om du såg honom, varför slog du inte ihjäl honom på stället? Det skulle jag gärna ha gett dig tio siklar silver och ett bälte för.«

[12] Disse, porém, o homem a Joabe: Ainda que me pesassem nas mãos mil moedas de prata, não estenderia a mão contra o filho do rei, pois bem ouvimos que o rei te deu ordem a ti, a Abisai e a Itai, dizendo: Guardai-me o jovem Absalão.

[12]Mannen svarade: »Om jag så blev erbjuden tusen siklar silver skulle jag inte kunna bära hand på kungens son. Vi hörde ju alla hur kungen sade åt dig och Avishaj och Ittaj: Var rädda om min Absalom.

[13] Se eu tivesse procedido traiçoeiramente contra a vida dele, nada disso se esconderia ao rei, e tu mesmo te oporias.

[13]Skulle jag då svika honom? Ingenting undgår kungen, och du skulle säkert lämna mig i sticket.« —

[14] Então, disse Joabe: Não devo perder tempo, assim, contigo. Tomou três dardos e traspassou com eles o coração de Absalão, estando ele ainda vivo no meio do carvalho.

[14]»Jag kan inte stå här och slösa tid på dig«, sade Joav. Han tog med sig tre spjut och stötte dem i bröstet på Absalom, som ännu var vid liv där han hängde i terebinten.

[15] Cercaram-no dez jovens, que levavam as armas de Joabe, e feriram a Absalão, e o mataram.

[15]Sedan kom tio män, Joavs väpnare, och omringade Absalom och stack ihjäl honom.

[16] Então, tocou Joabe a trombeta, e o povo voltou de perseguir a Israel, porque Joabe deteve o povo.

[16]Joav lät stöta i horn, och då slutade soldaterna att förfölja israeliterna, eftersom Joav hade gett order om halt.

[17] Levaram Absalão, e o lançaram no bosque, numa grande cova, e levantaram sobre ele mui grande montão de pedras; todo o Israel fugiu, cada um para a sua casa.

[17]Absaloms kropp tog de och slängde i en stor grop i skogen och kastade upp ett väldigt stenröse över honom. Israeliterna flydde, var och en hem till sig.

[18] Ora, Absalão, quando ainda vivia, levantara para si uma coluna, que está no

[18]Absalom hade medan han levde låtit resa en stod åt sig i Kungadalen. »Jag har

vale do Rei, porque dizia: Filho nenhum tenho para conservar a memória do meu nome; e deu o seu próprio nome à coluna; pelo que até hoje se chama o Monumento de Absalão.

ju ingen son som kan föra mitt namn vidare«, sade han. Därför gav han sitt namn åt minnesstenen; ännu i denna dag heter den Absaloms pelare.

Davi chora amargamente a morte de Absalão

[19] Então, disse Aimaás, filho de Zadoque: Deixa-me correr e dar notícia ao rei de que já o SENHOR o vingou do poder de seus inimigos.

[20] Mas Joabe lhe disse: Tu não serás, hoje, o portador de novas, porém outro dia o serás; hoje, não darás a nova, porque é morto o filho do rei.

[21] Disse Joabe ao etíope: Vai tu e dize ao rei o que viste. Inclinou-se a Joabe e correu.

[22] Prosseguiu Aimaás, filho de Zadoque, e disse a Joabe: Seja o que for, deixa-me também correr após o etíope. Disse Joabe: Para que, agora, correrias tu, meu filho, pois não terás recompensa das novas?

[23] Seja o que for, tornou Aimaás, correrei. Então, Joabe lhe disse: Corre. Aimaás correu pelo caminho da planície e passou o etíope.

[24] Davi estava assentado entre as duas portas da entrada; subiu a sentinela ao terraço da porta sobre o muro e, levantando os olhos, viu que um homem chegava correndo só.

[25] Gritou, pois, a sentinela e o disse ao rei. O rei respondeu: Se vem só, traz boas notícias. E vinha andando e chegando.

David får bud om Absaloms död

[19]Achimaas, Sadoks son, bad att få springa till kungen med bud om att Herren hade fällt sin dom och räddat honom från hans fiender.

[20]Men Joav svarade: »I dag får du inte vara budbärare. En annan gång kan du vara det, men inte i dag när kungens son är död.«

[21]Och Joav sade åt en nubier att bege sig till kungen och tala om vad han hade sett. Nubiern bugade sig för Joav och sprang.

[22]Men Achimaas envisades: »Det får bli som det vill«, sade han, »låt mig också springa, efter nubiern.« — »Vad skall det tjäna till, min son«, sade Joav, »det kommer ingen att tacka dig för!« —

[23]»Det får bli som det vill, jag springer i alla fall«, upprepade Achimaas, och Joav lät honom springa. Han tog vägen över Jordanslätten och hann före nubiern.

[24]David satt inne i porten då vaktposten, som hade gått upp på taket till stadsporten, fick se en ensam man komma springande.

[25]Han ropade ner och varskodde kungen, som svarade: »Om han är ensam måste det vara en kurir.« Medan budbäraren närmade sig

[26] Viu a sentinela outro homem que corria; então, gritou para a porta e disse: Eis que vem outro homem correndo só. Então, disse o rei: Também este traz boas-novas.

[26]upptäckte vaktposten ännu en man som kom springande, och han ropade ner i porten: »Det kommer en till, och han är också ensam.« — »Det är en kurir det också«, sade kungen.

[27] Disse mais a sentinela: Vejo o correr do primeiro; parece ser o correr de Aimaás, filho de Zadoque. Então, disse o rei: Este homem é de bem e trará boas-novas.

[27]Posten ropade på nytt: »Jag känner igen den förste på hans sätt att springa, så springer Achimaas, Sadoks son.« — »Det är en bra karl«, svarade kungen, »han kommer med goda nyheter.«

[28] Gritou Aimaás e disse ao rei: Paz! Inclinou-se ao rei, com o rosto em terra, e disse: Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que nos entregou os homens que levantaram a mão contra o rei, meu senhor.

[28]»Allt väl«, ropade Achimaas till kungen. Sedan föll han ner och hälsade med ansiktet mot marken och fortsatte: »Lovad vare Herren, din Gud, som har prisgivit dem som reste sig mot min herre och konung.«

[29] Então, perguntou o rei: Vai bem o jovem Absalão? Respondeu Aimaás: Vi um grande alvoroço, quando Joabe mandou o teu servo, ó rei, porém não sei o que era.

[29]Kungen frågade: »Hur har det gått med min Absalom?« Achimaas svarade: »Just då Joav skickade i väg mig var det uppståndelse i lägret, men jag vet inte vad saken gällde.«

[30] Disse o rei: Põe-te ao lado e espera aqui. Ele se pôs e esperou.

[30]Kungen sade åt honom att gå åt sidan, och han ställde sig att vänta.

[31] Chegou o etíope e disse: Boas-novas ao rei, meu senhor. Hoje, o SENHOR te vingou do poder de todos os que se levantaram contra ti.

[31]Då kom nubiern. »Jag har goda nyheter åt min herre och konung«, sade han, »i dag har Herren fällt sin dom och gett dig seger över alla som har rest sig mot dig.«

[32] Então, disse o rei ao etíope: Vai bem o jovem Absalão? Respondeu o etíope: Sejam como aquele os inimigos do rei, meu senhor, e todos os que se levantam contra ti para o mal.

[32]Kungen frågade: »Hur har det gått med min Absalom?« Nubiern svarade: »Som det gick för honom, så må det gå för alla dina fiender och dem som reser sig mot dig, herre konung.«

[33] Então, o rei, profundamente comovido, subiu à sala que estava por cima da porta e chorou; e, andando, dizia: Meu filho

[33]Då blev kungen häftigt upprörd. Han gick upp i kammaren ovanför porten, och han grät och ropade: »Absalom, min son,

Absalão, meu filho, meu filho Absalão! Quem me dera que eu morrera por ti, Absalão, meu filho, meu filho!

2 Samuel 19

Joabe reprova a Davi

1 Disseram a Joabe: Eis que o rei anda chorando e lastima-se por Absalão.

2 Então, a vitória se tornou, naquele mesmo dia, em luto para todo o povo; porque, naquele dia, o povo ouvira dizer: O rei está de luto por causa de seu filho.

3 Naquele mesmo dia, entrou o povo às furtadelas na cidade, como o faz quando foge envergonhado da batalha.

4 Tendo o rei coberto o rosto, exclamava em alta voz: Meu filho Absalão, Absalão, meu filho, meu filho!

5 Então, Joabe entrou na casa do rei e lhe disse: Hoje, envergonhaste a face de todos os teus servos, que livraram, hoje, a tua vida, e a vida de teus filhos, e de tuas filhas, e a vida de tuas mulheres, e de tuas concubinas,

6 amando tu os que te aborrecem e aborrecendo aos que te amam; porque, hoje, dás a entender que nada valem para contigo príncipes e servos; porque entendo, agora, que, se Absalão vivesse e todos nós, hoje, fôssemos mortos, então, estarias contente.

7 Levanta-te, agora, sai e fala segundo o coração de teus servos. Juro pelo SENHOR que, se não saíres, nem um só homem ficará contigo esta noite; e maior mal te

min son! Absalom, min son! Om jag ändå hade fått dö i stället för dig! Absalom, min son, min son!«

2 Samuel 19

David sörjer Absalom

1Joav fick veta att kungen grät och klagade över Absalom,

2och för hela hären blev segerns dag till en sorgedag när de hörde att kungen var så förtvivlad över sin son.

3Männen smög in i staden likt soldater som skamset smyger in efter att ha flytt ur striden.

4Kungen hade höljt sitt ansikte och klagade högt: »Absalom, min son! Absalom, min son, min son!«

5Då gick Joav in till honom och sade: »I dag har du fått alla dina män att känna skam, alla dessa som har räddat livet på dig och dina söner och döttrar, dina hustrur och bihustrur.

6Du älskar dem som hatar dig och hatar dem som älskar dig. Du har visat att varken officerare eller soldater har något värde i dina ögon. Jag förstår nu att om Absalom hade varit vid liv, så hade det kvittat dig lika om alla vi andra varit döda.

7Gå nu ut till dina män och få dem på humör igen. Annars kommer inte en enda att vara hos dig i morgon, det svär jag vid Herren. Och den olyckan blir värre än allt ont du varit med om i hela ditt liv.«

será isto do que todo o mal que tem vindo sobre ti desde a tua mocidade até agora.

8 Então, o rei se levantou e se assentou à porta, e o fizeram saber a todo o povo, dizendo: Eis que o rei está assentado à porta. Veio, pois, todo o povo apresentar-se diante do rei. Ora, Israel havia fugido, cada um para a sua tenda.

9 Todo o povo, em todas as tribos de Israel, andava altercando entre si, dizendo: O rei nos tirou das mãos de nossos inimigos, livrou-nos das mãos dos filisteus e, agora, fugiu da terra por causa de Absalão.

10 Absalão, a quem ungimos sobre nós, já morreu na peleja; agora, pois, por que vos calais e não fazeis voltar o rei?

Davi volta para Jerusalém

11 Então, o rei Davi mandou dizer a Zadoque e a Abiatar, sacerdotes: Falai aos anciãos de Judá: Por que seríeis vós os últimos em tornar a trazer o rei para a sua casa, visto que aquilo que todo o Israel dizia já chegou ao rei, até à sua casa?

12 Vós sois meus irmãos, sois meu osso e minha carne; por que, pois, seríeis os últimos em tornar a trazer o rei?

13 Dizei a Amasa: Não és tu meu osso e minha carne? Deus me faça o que lhe aprouver, se não vieres a ser para sempre comandante do meu exército, em lugar de Joabe.

14 Com isto moveu o rei o coração de todos os homens de Judá, como se fora um só homem, e mandaram dizer-lhe: Volta, ó rei, tu e todos os teus servos.

8Då reste sig kungen och gick ner och satte sig i porten. Alla fick veta att han satt där och samlades framför honom.

David vänder tillbaka till Jerusalem

Israeliterna hade flytt, var och en hem till sig.

9Runt om i stammarna gick de nu till rätta med varandra: »Det är kungen som har räddat oss undan fienden och befriat oss från filisteerna. Nu har han flytt för Absalom och lämnat landet.

10Men Absalom, som vi smorde till kung över oss, har fallit i striden. Varför nämner då ingen ett ord om att hämta kungen tillbaka?«

11När kung David fick höra vad som sades bland israeliterna lät han skicka bud med prästerna Sadok och Evjatar till de äldste i Juda och fråga: »Varför skall ni vara de sista att hämta kungen tillbaka?

12Ni är ju mina bröder, av samma kött och blod som jag — varför skall ni då vara de sista att hämta kungen tillbaka?

13Och säg till Amasa: Du är ju av mitt kött och blod. Gud må straffa mig, nu och framgent, om inte du hädanefter skall vara min överbefälhavare i stället för Joav.«

14På det sättet fick David alla i Juda på sin sida, och folket skickade bud till honom att komma tillbaka tillsammans med sina män.

[15] Então, o rei voltou e chegou ao Jordão; Judá foi a Gilgal, para encontrar-se com o rei, a fim de fazê-lo passar o Jordão.

Simei encontra-se com Davi

[16] Apressou-se Simei, filho de Gera, benjamita, que era de Baurim, e desceu com os homens de Judá a encontrar-se com o rei Davi.

[17] E, com ele, mil homens de Benjamim, como também Ziba, servo da casa de Saul, acompanhado de seus quinze filhos e seus vinte servos, e meteram-se pelo Jordão à vista do rei

[18] e o atravessaram, para fazerem passar a casa real e para fazerem o que lhe era agradável. Então, Simei, filho de Gera, prostrou-se diante do rei, quando este ia passar o Jordão,

[19] e lhe disse: Não me imputes, senhor, a minha culpa e não te lembres do que tão perversamente fez teu servo, no dia em que o rei, meu senhor, saiu de Jerusalém; não o conserves, ó rei, em teu coração.

[20] Porque eu, teu servo, deveras confesso que pequei; por isso, sou o primeiro que, de toda a casa de José, desci a encontrar-me com o rei, meu senhor.

[21] Então, respondeu Abisai, filho de Zeruia, e disse: Não morreria, pois, Simei por isto, havendo amaldiçoado ao ungido do SENHOR?

[22] Porém Davi disse: Que tenho eu convosco, filhos de Zeruia, para que, hoje, me sejais adversários? Morreria alguém,

[15]Då vände kungen tillbaka, och när han nådde fram till Jordan hade judeerna kommit till Gilgal för att möta honom och föra honom över floden.

[16]Benjaminiten Shimi från Bachurim, Geras son, gav sig samtidigt med judeerna hastigt ner för att ta emot kung David,

[17]och han hade med sig tusen man från Benjamin. Siva, han som tjänade Sauls familj, hade före kungen skyndat ner till Jordan tillsammans med sina femton söner och tjugo tjänare,

[18]och de gick över vid vadstället för att hjälpa kungens familj över och för att uppfylla alla hans önskningar. Just som kungen själv skulle ta sig över floden kom Shimi, Geras son, och kastade sig ner inför honom

[19]och bad: »Herre, lägg mig inte till last vad jag har förbrutit. Tänk inte på det onda din tjänare gjorde då du lämnade Jerusalem, glöm det, min konung!

[20]Jag vet med mig att jag har felat, det är därför jag i dag har kommit som den förste av Josefs ätt för att ta emot min herre och konung.«

[21]Då ingrep Avishaj, Serujas son: »Förtjänar inte Shimi döden, han har ju förbannat Herrens smorde?«

[22]Men David svarade: »Vad har ni Serujasöner med det här att göra? Skall ni sätta er upp mot mig? Ingen israelit skall

hoje, em Israel? Pois não sei eu que, hoje, novamente sou rei sobre Israel?

mista livet denna dag, då jag har fått visshet om att jag är Israels kung.«

[23] Então, disse o rei a Simei: Não morrerás. E lho jurou.

[23]Och kungen sade till Shimi: »Du skall icke dö«, och han bekräftade sitt löfte med en ed.

Mefibosete encontra-se com Davi

[24] Também Mefibosete, filho de Saul, desceu a encontrar-se com o rei; não tinha tratado dos pés, nem espontado a barba, nem lavado as vestes, desde o dia em que o rei saíra até ao dia em que voltou em paz.

[24]Sauls sonson Mefivoshet hade också kommit ner för att möta kungen. Hans fötter och skägg var ovårdade, och han hade inte tvättat sina kläder alltifrån den dag då David bröt upp till dess han återvände välbehållen.

[25] Tendo ele chegado a Jerusalém a encontrar-se com o rei, este lhe disse: Por que não foste comigo, Mefibosete?

[25]När han nu kom från Jerusalem för att möta kungen sade denne: »Varför följde du inte med mig, Mefivoshet?« —

[26] Ele respondeu: Ó rei, meu senhor, o meu servo me enganou; porque eu, teu servo, dizia: albardarei um jumento e montarei para ir com o rei; pois o teu servo é coxo.

[26]»Herre konung, min tjänare bedrog mig«, svarade Mefivoshet. »Jag tänkte sadla min åsna, så att jag kunde följa dig ridande — jag är ju halt.

[27] Demais disto, ele falsamente me acusou a mim, teu servo, diante do rei, meu senhor; porém o rei, meu senhor, é como um anjo de Deus; faze, pois, o que melhor te parecer.

[27]Min tjänare har baktalat mig inför min herre konungen. Dock: du är som Guds ängel, gör vad du finner bäst.

[28] Porque toda a casa de meu pai não era senão de homens dignos de morte diante do rei, meu senhor; contudo, puseste teu servo entre os que comem à tua mesa; que direito, pois, tenho eu de clamar ao rei?

[28]Hela min släkt hade inget annat än döden att vänta av min herre konungen, men du gav mig plats bland dem som äter vid ditt bord. Med vad rätt skulle jag kunna begära något mer av dig?«

[29] Respondeu-lhe o rei: Por que ainda falas dos teus negócios? Resolvo que repartas com Ziba as terras.

[29]Kungen avbröt honom: »Det räcker! Nu bestämmer jag att du och Siva skall dela ägorna.”

[30] Disse Mefibosete ao rei: Fique ele, muito embora, com tudo, pois já voltou o rei, meu senhor, em paz à sua casa.

[30]Mefivoshet svarade: »Han får gärna ta alltsammans, nu när min härskare och konung har kommit välbehållen hem.«

Barzilai encontra-se com Davi

[31] Também Barzilai, o gileadita, desceu de Rogelim e passou com o rei o Jordão, para o acompanhar até ao outro lado.

[32] Era Barzilai mui velho, da idade de oitenta anos; ele sustentara o rei quando este estava em Maanaim, porque era homem mui rico.

[33] Disse o rei a Barzilai: Vem tu comigo, e te sustentarei em Jerusalém.

[34] Respondeu Barzilai ao rei: Quantos serão ainda os dias dos anos da minha vida? Não vale a pena subir com o rei a Jerusalém.

[35] Oitenta anos tenho hoje; poderia eu discernir entre o bom e o mau? Poderia o teu servo ter gosto no que come e no que bebe? Poderia eu mais ouvir a voz dos cantores e cantoras? E por que há de ser o teu servo ainda pesado ao rei, meu senhor?

[36] Com o rei irá o teu servo ainda um pouco além do Jordão; por que há de me retribuir o rei com tal recompensa?

[37] Deixa voltar o teu servo, e morrerei na minha cidade e serei sepultado junto de meu pai e de minha mãe; mas eis aí o teu servo Quimã; passe ele com o rei, meu senhor, e faze-lhe o que bem te parecer.

[38] Respondeu o rei: Quimã passará comigo, e eu lhe farei como for do teu agrado e tudo quanto desejares de mim eu te farei.

[31]Barsillaj från Gilead hade kommit ner från Rogelim och följt kungen till Jordan för att ta avsked av honom när han gick över floden.

[32]Barsillaj var mycket gammal, åttio år. Det var han som hade sörjt för kungens uppehälle i Machanajim; han var nämligen mycket förmögen.

[33]Kungen sade till honom: »Följ med mig till Jerusalem, så skall jag sörja för dig där.«

[34]Men han svarade: »Jag är alldeles för gammal för att gå med dig upp till Jerusalem.

[35]Jag är åttio år nu och kan inte längre skilja på bättre och sämre. Inte känner jag smaken på mat och dryck, och inte heller har jag någon glädje av sångare och sångerskor längre. Varför skulle jag då ligga min herre och konung till last i fortsättningen?

[36]Jag hade gärna följt med dig över Jordan, men någon belöning skall du inte ge mig.

[37]Låt mig vända tillbaka, så att jag får dö i min hemstad, där min far och mor ligger begravda. Men här är din tjänare Kimham, låt honom följa med dig, min herre och konung, och gör för honom vad du finner bäst.« —

[38]»Kimham får följa med mig«, sade kungen. »Och vad du finner bäst skall jag göra för honom. Jag gör vad du än begär av mig.«

[39] Havendo, pois, todo o povo passado o Jordão e passado também o rei, este beijou a Barzilai e o abençoou; e ele voltou para sua casa.

[39]Så gick folket över Jordan. Kungen dröjde kvar och kysste Barsillaj och tog farväl av honom. Barsillaj återvände hem,

[40] Dali, passou o rei a Gilgal, e Quimã passou com ele; todo o povo de Judá e metade do povo de Israel acompanharam o rei.

[40]medan kungen for över till Gilgal tillsammans med Kimham. Hela Judas folk och hälften av Israels hade följt kungen över Jordan.

[41] Eis que todos os homens de Israel vieram ter com o rei e lhe disseram: Por que te furtaram nossos irmãos, os homens de Judá, e conduziram o rei, e a sua casa através do Jordão, e todos os homens de Davi com eles?

[41]Men nu kom alla israeliterna till honom och klagade: »Varför har våra bröder från Juda fått lägga beslag på kungen och hämta över dig hit, dig och din familj och alla dina närmaste män?«

[42] Então, responderam todos os homens de Judá aos homens de Israel: Porque o rei é nosso parente; por que, pois, vos irais por isso? Porventura, comemos à custa do rei ou nos deu algum presente?

[42]Då svarade judeerna: »Därför att kungen är en av oss. Vad är det ni retar er på? Har vi låtit kungen försörja oss eller har vi skaffat oss några andra fördelar?«

[43] Responderam os homens de Israel aos homens de Judá e disseram: Dez tantos temos no rei, e mais a nós nos toca Davi do que a vós outros; por que, pois, fizestes pouco caso de nós? Não foi a nossa palavra a primeira para fazer voltar o nosso rei? Porém a palavra dos homens de Judá foi mais dura do que a palavra dos homens de Israel.

[43]Israeliterna svarade: »Vi har tio gånger större del i kungen än ni, och dessutom har vi förstfödsloråtten. Ni har ingen anledning att se ner på oss. Det var ju vi som först förde på tal att hämta tillbaka vår kung.« Men judeerna tog till hårdare ord än israeliterna.

2 Samuel 20

A sedição de Seba e a sua morte

[1] Então, se achou ali, por acaso, um homem de Belial, cujo nome era Seba, filho de Bicri, homem de Benjamim, o qual tocou a trombeta e disse: Não fazemos parte de Davi, nem temos herança no filho

2 Samuel 20

Shevas uppror. Joav dödar Amasa

[1]Nu dök det upp en ondsint man från Benjamins stam, Sheva, Bikris son. Han lät stöta i horn och ropade: Vi har ingen del i David, inget gemensamt med Jishajs son. Vänd hem, alla Israels män!

de Jessé; cada um para as suas tendas, ó Israel.

[2] Então, todos os homens de Israel se separaram de Davi e seguiram Seba, filho de Bicri; porém os homens de Judá se apegaram ao seu rei, conduzindo-o desde o Jordão até Jerusalém.

[2]Då lämnade alla israeliterna David och slöt sig till Sheva, Bikris son. Men judeerna höll fast vid sin kung och följde honom från Jordan till Jerusalem.

[3] Vindo, pois, Davi para sua casa, a Jerusalém, tomou o rei as suas dez concubinas, que deixara para cuidar da casa, e as pôs em custódia, e as sustentou, porém não coabitou com elas; e estiveram encerradas até ao dia em que morreram, vivendo como viúvas.

[3]När David kom hem till Jerusalem lät han stänga in de tio bihustrur som han hade lämnat att se till palatset. Han sörjde för deras uppehälle, men han rörde dem aldrig. De hölls inspärrade till sin död och levde som om de varit änkor.

[4] Disse o rei a Amasa: Convoca-me, para dentro de três dias, os homens de Judá e apresenta-te aqui.

[4]David gav nu Amasa befallning att samla krigsfolket i Juda. Han fick tre dagar på sig, sedan skulle han inställa sig hos kungen.

[5] Partiu Amasa para convocar os homens de Judá; porém demorou-se além do tempo que lhe fora aprazado.

[5]Amasa började genast båda upp männen i Juda, men det drog ut över den fastställda tiden,

[6] Então, disse Davi a Abisai: Mais mal, agora, nos fará Seba, o filho de Bicri, do que Absalão; pelo que toma tu os servos de teu senhor e persegue-o, para que não ache para si cidades fortificadas e nos escape.

[6]och då sade David till Avishaj: »Nu blir Sheva, Bikris son, farligare för oss än Absalom var. Ta mina män och sätt efter honom, innan han lägger under sig några befästa städer och gör det besvärligt för oss.«

[7] Então, o perseguiram os homens de Joabe, a guarda real e todos os valentes; estes saíram de Jerusalém para perseguirem Seba, filho de Bicri.

[7]Efter Avishaj följde Joavs folk, vidare kereteerna och peleteerna och så alla kämparna. De drog ut från Jerusalem för att förfölja Sheva, Bikris son.

[8] Chegando eles, pois, à pedra grande que está junto a Gibeão, Amasa veio perante eles; trazia Joabe vestes militares e sobre elas um cinto, no qual, presa aos seus

[8]När de hade hunnit till den stora stenen i Givon mötte de Amasa. Joav höll ett svärd i handen, dolt under kläderna. Men utanpå, i en skida vid höften, hade han ett

lombos, estava uma espada dentro da bainha; adiantando-se ele, fez cair a espada.

annat svärd. Han drog det och lät det falla till marken.

[9] Disse Joabe a Amasa: Vais bem, meu irmão? E, com a mão direita, lhe pegou a barba, para o beijar.

[9]»Hur står det till, min broder«, sade han till Amasa och grep honom med höger hand i skägget för att kyssa honom.

[10] Amasa não se importou com a espada que estava na mão de Joabe, de sorte que este o feriu com ela no abdômen e lhe derramou por terra as entranhas; não o feriu segunda vez, e morreu. Então, Joabe e Abisai, seu irmão, perseguiram a Seba, filho de Bicri.

[10]Amasa var inte på sin vakt mot svärdet som Joav höll i handen, och Joav stötte det i buken på honom, så att inälvorna rann ut på marken. Den stöten räckte: Amasa var död. Joav och hans bror Avishaj fortsatte att förfölja Sheva, Bikris son.

[11] Mas um, dentre os moços de Joabe, parou junto de Amasa e disse: Quem está do lado de Joabe e é por Davi, siga a Joabe.

[11]En av Joavs män stod vid Amasas kropp och ropade: »Den som är Joavs vän och håller på David, han skall följa Joav!«

[12] Amasa se revolvia no seu sangue no meio do caminho; vendo o moço que todo o povo parava, desviou a Amasa do caminho para o campo e lançou sobre ele um manto; porque via que todo aquele que chegava a ele parava.

[12]Amasa låg mitt på vägen, nersölad av blod. När mannen märkte att soldaterna stannade släpade han undan Amasa från vägen ut på fältet och kastade ett klädesplagg över honom, eftersom alla som såg honom hejdade sig.

[13] Uma vez afastado do caminho, todos os homens seguiram Joabe, para perseguirem Seba, filho de Bicri.

[13]När kroppen flyttats bort från vägen fortsatte alla och följde efter Joav i jakten på Sheva, Bikris son.

Sheva dödas i Avel Bet-Maaka

[14] Seba passou por todas as tribos de Israel até Abel-Bete-Maaca; e apenas os beritas se ajuntaram todos e o seguiram.

[14]Sheva drog från stam till stam genom hela Israel tills han nådde Avel Bet-Maaka; hela hans släkt hade samlats och följt honom.

[15] Vieram Joabe e os homens, e o cercaram em Abel-Bete-Maaca, e levantaram contra a cidade um montão da altura do muro; e todo o povo que estava com Joabe trabalhava no muro para o derribar.

[15]Joav och hans folk tågade mot Avel Bet-Maaka och belägrade honom där. De kastade upp en belägringsvall mot staden innanför den yttre muren, och hela hären arbetade på att rasera innermuren.

16 Então, uma mulher sábia gritou de dentro da cidade: Ouvi, ouvi; dizei a Joabe: Chega-te cá, para que eu fale contigo.

16Då ropade en klok kvinna inifrån staden: »Hör på, hör på! Säg till Joav att han kommer hit, så att jag får tala med honom.«

17 Chegando-se ele, perguntou-lhe a mulher: És tu Joabe? Respondeu: Eu sou. Ela lhe disse: Ouve as palavras de tua serva. Disse ele: Ouço.

17Joav steg fram, och kvinnan frågade: »Är det du som är Joav?« — »Ja«, sade han. »Hör på mig, herre«, bad hon. »Ja, jag hör«, svarade Joav.

18 Então, disse ela: Antigamente, se costumava dizer: Peça-se conselho em Abel; e assim davam cabo das questões.

18Kvinnan sade: »Förr i världen hette det att man skulle be om råd i Avel. Och sedan var saken avgjord.

19 Eu sou uma das pacíficas e das fiéis em Israel; e tu procuras destruir uma cidade e uma mãe em Israel; por que, pois, devorarias a herança do SENHOR?

19Vi hör till de mest fridsamma och trofasta i Israel, och nu vill du ödelägga denna stad, denna moder i Israel. Varför vill du förgöra Herrens egendom?«

20 Respondeu Joabe e disse: Longe, longe de mim que eu devore e destrua!

20Joav svarade: »Inte vill jag förgöra och förstöra, långt därifrån!

21 A coisa não é assim; porém um homem da região montanhosa de Efraim, cujo nome é Seba, filho de Bicri, levantou a mão contra o rei, contra Davi; entregai-me só este, e retirar-me-ei da cidade. Então, disse a mulher a Joabe: Eis que te será lançada a sua cabeça pelo muro.

21Det är i stället så att en man från Efraims bergsbygd, Sheva, Bikris son, har gjort uppror mot kung David. Utlämna honom, bara honom, så drar jag bort från staden.« — »Hans huvud skall kastas ut till dig över muren«, sade kvinnan.

22 E a mulher, na sua sabedoria, foi ter com todo o povo, e cortaram a cabeça de Seba, filho de Bicri, e a lançaram a Joabe. Então, tocou este a trombeta, e se retiraram da cidade, cada um para sua casa. E Joabe voltou a Jerusalém, a ter com o rei.

22Sedan gav hon folket detta kloka råd, och de högg huvudet av Sheva, Bikris son, och kastade ut det till Joav. Han lät då stöta i horn, hären upplöstes och var och en gick till sitt. Joav själv återvände till kungen i Jerusalem.

Oficiais de Davi

2 Samuel 8.15-18; 1 Crônicas 18.14-17

Davids förvaltning

23 Joabe era comandante de todo o exército de Israel; e Benaia, filho de Joiada, da guarda real;

23Joav var överbefälhavare, och Benaja, Jojadas son, förde befälet över kereteerna och peleteerna.

[24] Adorão, dos que estavam sujeitos a trabalhos forçados; Josafá, filho de Ailude, era o cronista.
[25] Seva, o escrivão; Zadoque e Abiatar, os sacerdotes;
[26] e também Ira, o jairita, era ministro de Davi.

[24]Adoram förestod tvångsarbetena, Joshafat, Achiluds son, var kansler

[25]och Sheva kunglig sekreterare. Sadok och Evjatar var präster.

[26]Också Ira av Jairs ätt var präst hos David.

2 Samuel 21

Vingados os gibeonitas

[1] Houve, em dias de Davi, uma fome de três anos consecutivos. Davi consultou ao SENHOR, e o SENHOR lhe disse: Há culpa de sangue sobre Saul e sobre a sua casa, porque ele matou os gibeonitas.
[2] Então, chamou o rei os gibeonitas e lhes falou. Os gibeonitas não eram dos filhos de Israel, mas do resto dos amorreus; e os filhos de Israel lhes tinham jurado poupá-los, porém Saul procurou destruí-los no seu zelo pelos filhos de Israel e de Judá.
[3] Perguntou Davi aos gibeonitas: Que quereis que eu vos faça? E que resgate vos darei, para que abençoeis a herança do SENHOR?
[4] Então, os gibeonitas lhe disseram: Não é por prata nem ouro que temos questão com Saul e com sua casa; nem tampouco pretendemos matar pessoa alguma em Israel. Disse Davi: Que é, pois, que quereis que vos faça?
[5] Responderam ao rei: Quanto ao homem que nos destruiu e procurou que fôssemos assolados, sem que pudéssemos subsistir em limite algum de Israel,

2 Samuel 21

Givoniternas hämnd på Sauls släkt. Rispa sörjer sina söner

[1]Under Davids regering utbröt en hungersnöd som varade i hela tre år. David rådfrågade Herren, och Herren svarade: »Blodskuld vilar på Saul och hans släkt för de givoniter som han dödade.«

[2]Då kallade kungen till sig givoniterna. De tillhör inte israeliterna utan är en amoreisk folkspillra. Saul hade i sitt nit för Israel och Juda försökt utrota dem, trots den ed som israeliterna hade svurit.

[3]Nu frågade David givoniterna: »Vad skall jag göra för er, hur kan jag gottgöra det som skett, så att ni häver förbannelsen över Herrens land?«

[4]Givoniterna svarade: »Mellan oss och Saul och hans släkt är det inte en fråga om silver och guld och inte heller om att döda en israelit vilken som helst.« David frågade: »Vad vill ni då att jag skall göra?«

[5]De sade: »Mannen som anställde förödelsen bland oss och som hade planer på att helt utrota oss inom Israels gränser —

[6] de seus filhos se nos dêem sete homens, para que os enforquemos ao SENHOR, em Gibeá de Saul, o eleito do SENHOR. Disse o rei: Eu os darei.

[7] Porém o rei poupou a Mefibosete, filho de Jônatas, filho de Saul, por causa do juramento ao SENHOR, que entre eles houvera, entre Davi e Jônatas, filho de Saul.

[8] Porém tomou o rei os dois filhos de Rispa, filha de Aiá, que tinha tido de Saul, a saber, a Armoni e a Mefibosete, como também os cinco filhos de Merabe, filha de Saul, que tivera de Adriel, filho de Barzilai, meolatita;

[9] e os entregou nas mãos dos gibeonitas, os quais os enforcaram no monte, perante o SENHOR; caíram os sete juntamente. Foram mortos nos dias da ceifa, nos primeiros dias, no princípio da ceifa da cevada.

[10] Então, Rispa, filha de Aiá, tomou um pano de saco e o estendeu para si sobre uma penha, desde o princípio da ceifa até que sobre eles caiu água do céu; e não deixou que as aves do céu se aproximassem deles de dia, nem os animais do campo, de noite.

[11] Foi dito a Davi o que fizera Rispa, filha de Aiá e concubina de Saul.

[12] Então, foi Davi e tomou os ossos de Saul e os ossos de Jônatas, seu filho, dos moradores de Jabes-Gileade, os quais os furtaram da praça de Bete-Seã, onde os

[6]lämna ut sju av den mannens ättlingar så att vi får hugga dem i stycken inför Herren i Givon, på Herrens berg.« David gick med på deras krav,

[7]men han skonade Sauls sonson Mefivoshet, Jonatans son, eftersom David och Jonatan, Sauls son, hade slutit ett förbund inför Herren.

[8]Däremot tog han de båda söner som Rispa, Ajas dotter, hade fött åt Saul, nämligen Armoni och Mefivoshet, och vidare de fem söner som Sauls dotter Merav hade fött åt Adriel från Mechola, Barsillajs son.

[9]Han utlämnade alla dessa åt givoniterna, som högg dem i stycken på berget inför Herren. Alla sju miste livet på en gång; de dödades under de första skördedagarna, i början av kornskörden.

[10]Rispa, Ajas dotter, bredde ut sitt säcktyg på klippan och stannade där från början av skörden ända till dess regnet från himlen strömmade ner över kropparna. Hon tillät inte himlens fåglar att röra dem om dagen och inte de vilda djuren om natten.

[11]När David fick reda på hur Rispa, Sauls bihustru, hade handlat

[12]lät han hämta Sauls och hans son Jonatans ben från Javesh i Gilead. Invånarna där hade rövat bort kropparna från torget i Bet-Shean, där filisteerna

filisteus os tinham pendurado, no dia em que feriram Saul em Gilboa.

13 Dali, transportou os ossos de Saul e os ossos de Jônatas, seu filho; e ajuntaram também os ossos dos enforcados.

14 Enterraram os ossos de Saul e de Jônatas, seu filho, na terra de Benjamim, em Zela, na sepultura de Quis, seu pai. Fizeram tudo o que o rei ordenara. Depois disto, Deus se tornou favorável para com a terra.

Gigantes mortos pelos homens de Davi

1 Crônicas 20.4-8

15 De novo, fizeram os filisteus guerra contra Israel. Desceu Davi com os seus homens, e pelejaram contra os filisteus, ficando Davi mui fatigado.

16 Isbi-Benobe descendia dos gigantes; o peso do bronze de sua lança era de trezentos siclos, e estava cingido de uma armadura nova; este intentou matar a Davi.

17 Porém Abisai, filho de Zeruia, socorreu-o, feriu o filisteu e o matou; então, os homens de Davi lhe juraram, dizendo: Nunca mais sairás conosco à peleja, para que não apagues a lâmpada de Israel.

18 Depois disto, houve ainda, em Gobe, outra peleja contra os filisteus; então, Sibecai, o husatita, feriu a Safe, que era descendente dos gigantes.

19 Houve ainda, em Gobe, outra peleja contra os filisteus; e Elanã, filho de Jaaré-Oregim, o belemita, feriu a Golias, o geteu, cuja lança tinha a haste como eixo de tecelão.

hade hängt upp dem efter segern över Saul på Gilboa.

13David hämtade alltså Sauls och Jonatans ben från Javesh, och även benen efter de sönderstyckade samlade man ihop.

14Sauls och hans son Jonatans ben lades i den grav där Kish, Sauls far, låg i Sela i Benjamins land. Allt skedde enligt kungens befallning, och sedan lyssnade Gud till bönerna för landet.

Händelser under krigen mot filisteerna

15Det blev åter krig mellan filisteer och israeliter, och David och hans män drog ner för att strida mot filisteerna. En gång när David var utmattad

16blev han tillfångatagen av Benov, en ättling till Rafa. Han hade en bronslans som vägde fem kilo och bar ett nytt svärd. Benov tänkte döda David,

17men Avishaj, Serujas son, kom till undsättning: han slog ner filistén och dödade honom. Då sade Davids män: »Svär att du aldrig mer drar ut i strid med oss. Du får inte släcka Israels lampa.«

18Efter en tid utkämpades åter en strid med filisteerna vid Gov, och Sibbekaj av Hushas släkt dräpte då Saf, som var av Rafas ätt.

19Ännu en strid utkämpades med filisteerna vid Gov, och Elchanan från Betlehem, Jairs son, dödade då Goljat från Gat, vars spjutskaft var tjockt som en vävbom.

[20] Houve ainda outra peleja; esta foi em Gate, onde estava um homem de grande estatura, que tinha em cada mão e em cada pé seis dedos, vinte e quatro ao todo; também este descendia dos gigantes.

[21] Quando ele injuriava a Israel, Jônatas, filho de Siméia, irmão de Davi, o feriu.

[22] Estes quatro nasceram dos gigantes em Gate; e caíram pela mão de Davi e pela mão de seus homens.

2 Samuel 22

Cântico de Davi em ações de graças

Salmos 18.1-50

[1] Falou Davi ao SENHOR as palavras deste cântico, no dia em que o SENHOR o livrou das mãos de todos os seus inimigos e das mãos de Saul.

[2] E disse: O SENHOR é a minha rocha, a minha cidadela, o meu libertador;

[3] o meu Deus, o meu rochedo em que me refugio; o meu escudo, a força da minha salvação, o meu baluarte e o meu refúgio. Ó Deus, da violência tu me salvas.

[4] Invoco o SENHOR, digno de ser louvado, e serei salvo dos meus inimigos.

[5] Porque ondas de morte me cercaram, torrentes de impiedade me impuseram terror;

[6] cadeias infernais me cingiram, e tramas de morte me surpreenderam.

[7] Na minha angústia, invoquei o SENHOR, clamei a meu Deus; ele, do seu templo, ouviu a minha voz, e o meu clamor chegou aos seus ouvidos.

[20]Ytterligare en strid utkämpades vid Gat. Där deltog en jättelik man med sex fingrar på var hand och sex tår på var fot, sammanlagt tjugofyra; också han var ättling till Rafa.

[21]Han hånade och utmanade Israel men blev nerhuggen av Jonatan, son till Davids bror Shima.

[22]Dessa fyra var ättlingar till Rafa i Gat, och de stupade alla för David och hans män.

2 Samuel 22

En lovsång av David

[1]Detta är den sång som David sjöng till Herren när Herren hade räddat honom från alla hans fiender och från Saul.

[2]Herre, min klippa, min borg och min räddare,

[3]min Gud, berget som är min tillflykt, min sköld och mitt starka värn, min fristad och mitt skydd, du som räddar mig undan våldet.

[4]Till Herren, den högtlovade, ropade jag, och jag blev räddad från mina fiender.

[5]Dödens bränningar brusade kring mig, förödelsens stormflod skrämde mig.

[6]Dödsrikets snaror omgav mig, framför mig väntade dödens fällor.

[7]I min förtvivlan klagade jag för Herren, ropade jag till min Gud, och han hörde min röst i sitt tempel, mitt rop nådde fram till hans öra.

[8] Então, a terra se abalou e tremeu, vacilaram também os fundamentos dos céus e se estremeceram, porque ele se indignou.

[8]Då skakade jorden och skälvde, himlens grundvalar darrade, vacklade under hans vrede.

[9] Das suas narinas, subiu fumaça, e, da sua boca, fogo devorador; dele saíram carvões, em chama.

[9]Från hans näsborrar utgick ett rökmoln, från hans mun förtärande eld. Han sprutade glöd och brand.

[10] Baixou ele os céus, e desceu, e teve sob os pés densa escuridão.

[10]Himlen vek han undan och steg ner med töcknet under sina fötter.

[11] Cavalgava um querubim e voou; e foi visto sobre as asas do vento.

[11]Han red på keruben, han flög, han svävade fram på vindens vingar.

[12] Por pavilhão pôs, ao redor de si, trevas, ajuntamento de águas, nuvens dos céus.

[12]Han dolde sig i mörkrets tält, i molnens fuktiga massor.

[13] Do resplendor que diante dele havia, brasas de fogo se acenderam.

[13]I glansen kring honom glödde gnistrande bränder.

[14] Trovejou o SENHOR desde os céus; o Altíssimo levantou a sua voz.

[14]Herren dundrade från himlen, den Högste lät höra sin röst.

[15] Despediu setas, e espalhou os meus inimigos, e raios, e os desbaratou.

[15]Han sköt sina pilar vida omkring, han lät blixtarna ljunga.

[16] Então, se viu o leito das águas, e se descobriram os fundamentos do mundo, pela repreensão do SENHOR, pelo iroso resfolgar das suas narinas.

[16]Havets bädd kom i dagen och jordens grundvalar blottades för Herrens rytande, för hans vredes stormvind.

[17] Do alto, me estendeu ele a mão e me tomou; tirou-me das muitas águas.

[17]Från höjden fattade han min hand och drog mig upp ur djupa vatten.

[18] Livrou-me do forte inimigo, dos que me aborreciam, porque eram mais poderosos do que eu.

[18]Han räddade mig från mäktiga fiender, från motståndare som var starkare än jag.

[19] Assaltaram-me no dia da minha calamidade, mas o SENHOR me serviu de amparo.

[19]De anföll mig på min olyckas dag, men Herren kom till min hjälp.

[20] Trouxe-me para um lugar espaçoso; livrou-me, porque ele se agradou de mim.

[20]Han förde mig ut i frihet, han räddade mig, ty han älskar mig.

21 Retribuiu-me o SENHOR segundo a minha justiça, recompensou-me conforme a pureza das minhas mãos.

21Herren lönade min rättfärdighet, mitt rena och skuldlösa liv,

22 Pois tenho guardado os caminhos do SENHOR e não me apartei perversamente do meu Deus.

22ty jag har hållit mig till Herrens vägar och inte avfallit från min Gud.

23 Porque todos os seus juízos me estão presentes, e dos seus estatutos não me desviei.

23Alla hans bud har jag haft för ögonen och aldrig överträtt hans lagar.

24 Também fui inculpável para com ele e me guardei da iniqüidade.

24Fläckfri var jag inför honom, jag vaktade mig för att synda.

25 Daí, retribuir-me o SENHOR segundo a minha justiça, segundo a minha pureza diante dos seus olhos.

25Därför lönade Herren min rättfärdighet, mitt rena liv inför honom.

26 Para com o benigno, benigno te mostras; com o íntegro, também íntegro.

26Mot den trogne är du trofast, du är redlig mot den redlige.

27 Com o puro, puro te mostras; com o perverso, inflexível.

27Den rene möter du med renhet, den svekfulle med list.

28 Tu salvas o povo humilde, mas, com um lance de vista, abates os altivos.

28Du upprättar det förnedrade folket, men de högmodiga kuvar du.

29 Tu, SENHOR, és a minha lâmpada; o SENHOR derrama luz nas minhas trevas.

29Du är min lampa, Herre, min Gud gör mitt mörker till ljus.

30 Pois contigo desbarato exércitos, com o meu Deus, salto muralhas.

30Med Guds hjälp störtar jag fram mot muren, med dig stormar jag över vallen.

31 O caminho de Deus é perfeito; a palavra do SENHOR é provada; ele é escudo para todos os que nele se refugiam.

31Guds väg är utan brist, Herrens ord är utan slagg. Han är en sköld för alla som flyr till honom.

32 Pois quem é Deus, senão o SENHOR? E quem é rochedo, senão o nosso Deus?

32Vem är Gud utom Herren, vem är en klippa utom vår Gud?

33 Deus é a minha fortaleza e a minha força e ele perfeitamente desembaraça o meu caminho.

33Gud rustar mig med styrka, så att jag vandrar den rätta vägen.

34 Ele deu a meus pés a ligeireza das corças e me firmou nas minhas alturas.

34Han gör mig snabbfotad som gasellen och ger mig fotfäste på bergen.

[35] Ele adestrou as minhas mãos para o combate, de sorte que os meus braços vergaram um arco de bronze.	[35]Han lär mig krigets hantverk, lär mig att spänna kopparbågen.
[36] Também me deste o escudo do teu salvamento, e a tua clemência me engrandeceu.	[36]Du gav mig din räddande sköld, du hörde min bön och min makt blev stor.
[37] Alongaste sob meus passos o caminho, e os meus pés não vacilaram.	[37]Du gjorde vägen fri framför mig och gav stadga åt mina steg.
[38] Persegui os meus inimigos, e os derrotei, e só voltei depois de haver dado cabo deles.	[38]Jag förföljde mina fiender och hann upp dem, jag vände inte förrän jag förintat dem.
[39] Acabei com eles, esmagando-os a tal ponto, que não puderam levantar-se; caíram sob meus pés.	[39]Jag krossade dem helt och hållet. De kunde inte resa sig, de låg där under mina fötter.
[40] Pois de força me cingiste para o combate e me submeteste os que se levantaram contra mim.	[40]Du rustade mig med styrka för striden och tvang angriparna på knä inför mig.
[41] Também puseste em fuga os meus inimigos, e os que me odiaram, eu os exterminei.	[41]Mina fiender drev du på flykten, deras motstånd kunde jag krossa.
[42] Olharam, mas ninguém lhes acudiu, sim, para o SENHOR, mas ele não respondeu.	[42]De ropade, men ingen räddare fanns, de ropade till Herren, men han svarade inte.
[43] Então, os moí como o pó da terra; esmaguei-os e, como a lama das ruas, os amassei.	[43]Jag malde dem till stoft, jag trampade ner dem som smuts på gatan.
[44] Das contendas do meu povo me livraste e me fizeste cabeça das nações; povo que não conheci me serviu.	[44]Du räddade mig från folkens angrepp. Du satte mig till hövding över folken, okända folkslag blev mina tjänare.
[45] Os estrangeiros se me sujeitaram; ouvindo a minha voz, me obedeceram.	[45]Främlingar kröp för mig och lydde min minsta vink.
[46] Sumiram-se os estrangeiros e das suas fortificações saíram espavoridos.	[46]Främlingar bleknade och kom darrande ut ur sina fästen.

[47] Vive o SENHOR, e bendita seja a minha Rocha! Exaltado seja o meu Deus, a Rocha da minha salvação!
[48] O Deus que por mim tomou vingança e me submeteu povos;
[49] o Deus que me tirou dentre os meus inimigos; sim, tu que me exaltaste acima dos meus adversários e me livraste do homem violento.
[50] Celebrar-te-ei, pois, entre as nações, ó SENHOR, e cantarei louvores ao teu nome.
[51] É ele quem dá grandes vitórias ao seu rei e usa de benignidade para com o seu ungido, com Davi e sua posteridade, para sempre.

[47]Herren lever! Lovad vare han, min klippa, och upphöjd min Gud, min räddare,
[48]han som ger mig hämnd på mina fiender och lägger folken under mina fötter!
[49]Du låter mig undkomma fienden, du rycker mig undan angriparen och räddar mig från våldsmän.
[50]Därför tackar jag dig, Herre, bland folken och lovsjunger ditt namn.
[51]Stora segrar skänker Herren åt sin konung, han handlar trofast mot sin smorde, mot David och hans ätt för evigt.

2 Samuel 23

As últimas palavras de Davi

[1] São estas as últimas palavras de Davi: Palavra de Davi, filho de Jessé, palavra do homem que foi exaltado, do ungido do Deus de Jacó, do mavioso salmista de Israel.
[2] O Espírito do SENHOR fala por meu intermédio, e a sua palavra está na minha língua.
[3] Disse o Deus de Israel, a Rocha de Israel a mim me falou: Aquele que domina com justiça sobre os homens, que domina no temor de Deus,
[4] é como a luz da manhã, quando sai o sol, como manhã sem nuvens, cujo esplendor, depois da chuva, faz brotar da terra a erva.
[5] Não está assim com Deus a minha casa? Pois estabeleceu comigo uma aliança eterna, em tudo bem definida e segura.

2 Samuel 23

Davids sista ord

[1]Detta är Davids sista ord. Så talar David, Jishajs son, så talar han som den Högste har upphöjt, han som Jakobs Gud har smort till konung och som Israels värn håller kär.
[2]Herrens ande talar genom mig, hans ord är på min tunga.
[3]Jakobs Gud har talat, Israels klippa har sagt mig: Den styr sitt folk rättvist som styr det i fruktan för Gud.
[4]När dagen gryr och solen går upp, en morgon utan moln, då spirar gräset efter regnet i solens strålar.
[5]Så väl är det ställt med min ätt inför Gud, med mig har han slutit ett evigt förbund, vars löften han troget håller. Min välgång

Não me fará ele prosperar toda a minha salvação e toda a minha esperança?
6 Porém os filhos de Belial serão todos lançados fora como os espinhos, pois não podem ser tocados com as mãos,
7 mas qualquer, para os tocar, se armará de ferro e da haste de uma lança; e a fogo serão totalmente queimados no seu lugar.

Os valentes de Davi
1 Crônicas 11.10-47

8 São estes os nomes dos valentes de Davi: Josebe-Bassebete, filho de Taquemoni, o principal de três; este brandiu a sua lança contra oitocentos e os feriu de uma vez.

9 Depois dele, Eleazar, filho de Dodô, filho de Aoí, entre os três valentes que estavam com Davi, quando desafiaram os filisteus ali reunidos para a peleja. Quando já se haviam retirado os filhos de Israel,
10 ele se levantou e feriu os filisteus, até lhe cansar a mão e ficar pegada à espada; naquele dia, o SENHOR efetuou grande livramento; e o povo voltou para onde Eleazar estava somente para tomar os despojos.
11 Depois dele, Sama, filho de Agé, o hararita, quando os filisteus se ajuntaram em Leí, onde havia um pedaço de terra cheio de lentilhas; e o povo fugia de diante dos filisteus.
12 Pôs-se Sama no meio daquele terreno, e o defendeu, e feriu os filisteus; e o SENHOR efetuou grande livramento.
13 Também três dos trinta cabeças desceram e, no tempo da sega, foram ter

och allt jag har lust till skall Gud låta spira som gräset.

6Men ogärningsmän är som törnet man kastar: man tar inte i det med handen,

7bara med redskap av järn eller trä, och bränner det sedan i elden.

Davids kämpar och deras bedrifter

8Detta är namnen på Davids kämpar: Jishboshet av Hakmons släkt var den främste av de tre. Han svängde sin stridsyxa över 800 fiender, fällda på en och samma gång.

9Därnäst kom Elasar, son till Dodo av Achoachs släkt; han var en av de tre kämparna. Han var med David vid Pas Dammim, där filisteerna hade samlats till drabbning. Israeliterna drog sig tillbaka,
10men Elasar höll stånd och högg in på filisteerna ända tills hans hand domnade och var som fastvuxen vid svärdet. Herren gav dem en stor seger den dagen, och när hären vände tillbaka och följde Elasar var det bara för att plundra.
11Den siste av de tre var Shamma, Ages son, från Harar. Filisteerna hade en gång samlats vid Lechja, och där fanns det ett fält med ärter. Israeliterna flydde för filisteerna,
12men Shamma fattade posto mitt på fältet och försvarade det och nedgjorde fienderna. Så gav Herren en stor seger.
13En gång i början av skörden gick de tre ner till David i Adullams grotta, samtidigt

com Davi, à caverna de Adulão; e uma tropa de filisteus se acampara no vale dos Refains.

som en avdelning filisteer var lägrad i Refaimdalen.

[14] Davi estava na fortaleza, e a guarnição dos filisteus, em Belém.

[14]David var då i sitt bergfäste, medan filisteerna hade en förpost vid Betlehem.

[15] Suspirou Davi e disse: Quem me dera beber água do poço que está junto à porta de Belém!

[15]David greps av längtan och sade: »Den som ändå kunde få lite vatten från brunnen vid stadsporten i Betlehem!«

[16] Então, aqueles três valentes romperam pelo acampamento dos filisteus, e tiraram água do poço junto à porta de Belém, e tomaram-na, e a levaram a Davi; ele não a quis beber, porém a derramou como libação ao SENHOR.

[16]De tre kämparna tog sig då igenom filisteernas läger, hämtade upp vatten ur brunnen vid Betlehems stadsport och tog med tillbaka till David. Men han vägrade att dricka det och utgöt det som dryckesoffer åt Herren.

[17] E disse: Longe de mim, ó SENHOR, fazer tal coisa; beberia eu o sangue dos homens que lá foram com perigo de sua vida? De maneira que não a quis beber. São estas as coisas que fizeram os três valentes.

[17]»Herren bevare mig för att göra något sådant«, sade han. »Inte kan jag dricka de mäns blod som har satt sina liv på spel!« Och han ville inte dricka. — Detta var de tre kämparnas bedrifter.

[18] Também Abisai, irmão de Joabe, filho de Zeruia, era cabeça de trinta; e alçou a sua lança contra trezentos e os feriu. E tinha nome entre os primeiros três.

[18]Avishaj, son till Seruja och bror till Joav, var ledare för de trettio. Han svängde sitt spjut över 300 fällda fiender. Han hade stort anseende bland de trettio;

[19] Era ele mais nobre do que os trinta e era o primeiro deles; contudo, aos primeiros três não chegou.

[19]han var mer berömd än någon av dem och blev deras anförare. Ändå kunde han inte mäta sig med de tre.

[20] Também Benaia, filho de Joiada, era homem valente de Cabzeel e grande em obras; feriu ele dois heróis de Moabe. Desceu numa cova e nela matou um leão no tempo da neve.

[20]Benaja, Jojadas son, från Kavseel var en tapper man som utförde stora bragder. Han högg ner de båda sönerna till Ariel från Moab, och det var också han som en snöig dag steg ner i en brunn och dödade ett lejon.

[21] Matou também um egípcio, homem de grande estatura; o egípcio trazia uma lança, mas Benaia o atacou com um

[21]Vidare fällde han en jättelik egyptisk man. Egyptern var beväpnad med ett spjut, men Benaja gick emot honom med

cajado, arrancou-lhe da mão a lança e com ela o matou.

[22] Estas coisas fez Benaia, filho de Joiada, pelo que teve nome entre os primeiros três valentes.

[23] Era mais nobre do que os trinta, porém aos três primeiros não chegou, e Davi o pôs sobre a sua guarda.

[24] Entre os trinta figuravam: Asael, irmão de Joabe; Elanã, filho de Dodô, de Belém;

[25] Sama, harodita; Elica, harodita;

[26] Heles, paltita; Ira, filho de Iques, tecoíta;

[27] Abiezer, anatotita; Mebunai, husatita;

[28] Zalmom, aoíta; Maarai, netofatita;

[29] Helebe, filho de Baaná, netofatita; Itai, filho de Ribai, de Gibeá, dos filhos de Benjamim;

[30] Benaia, piratonita; Hidai, do ribeiro de Gaás;

[31] Abi-Albom, arbatita; Azmavete, barumita;

[32] Eliaba, saalbonita; os filhos de Jasém; Jônatas;

[33] Sama, hararita; Aião, filho de Sarar, ararita;

[34] Elifelete, filho de Aasbai, filho de um maacatita; Eliã, filho de Aitofel, gilonita;

[35] Hezrai, carmelita; Paarai, arbita;

[36] Igal, filho de Natã, de Zobá; Bani, gadita;

en påk, ryckte från honom spjutet och dödade honom med det.

[22]Detta var Benajas, Jojadas sons, bedrifter, och han vann stort anseende bland de trettio kämparna

[23]och var mer berömd än någon av dem. Ändå kunde han inte mäta sig med de tre. David gav honom befälet över sin livvakt.

[24]Asael, Joavs bror, hörde till de trettio, liksom Elchanan, Dodos son, från Betlehem,

[25]Shamma från Harod, Elika från Harod,

[26]Heles från Pelet, Ira, Ickeshs son, från Tekoa,

[27]Avieser från Anatot, Sibbekaj av Hushas släkt,

[28]Salmon av Achoachs släkt, Mahraj från Netofa,

[29]Helev, Baanas son, från Netofa, Ittaj, Rivajs son, från Giva i Benjamin,

[30]Benaja från Piraton, Hiddaj från Nachale Gaash,

[31]Avi-Alvon från Arava, Asmavet från Bachurim,

[32]Eljachba från Shaalvon, Jashen från Gison, Jonatan,

[33]Shammas son, från Harar, Achiam, Sharars son, från Arar,

[34]Elifelet, Achasbajs son, från Maaka, Eliam, Achitofels son, från Gilo,

[35]Hesro från Karmel, Paaraj från Arav,

[36]Jigal, Natans son, från Sova, Bani av Gads stam,

[37] Zeleque, amonita; Naarai, beerotita, o que trazia as armas de Joabe, filho de Zeruia;

[38] Ira, itrita; Garebe, itrita;

[39] Urias, heteu; ao todo, trinta e sete.

[37]Selek från Ammon, Nachraj från Beerot, som var väpnare åt Joav, Serujas son,

[38]Ira av Jeters släkt och Garev av Jeters släkt

[39]samt hettiten Uria. Trettiosju man allt som allt.

2 Samuel 24

O levantamento do censo

1 Crônicas 21.1-6

[1] Tornou a ira do SENHOR a acender-se contra os israelitas, e ele incitou a Davi contra eles, dizendo: Vai, levanta o censo de Israel e de Judá.

[2] Disse, pois, o rei a Joabe, comandante do seu exército: Percorre todas as tribos de Israel, de Dã até Berseba, e levanta o censo do povo, para que eu saiba o seu número.

[3] Então, disse Joabe ao rei: Ora, multiplique o SENHOR, teu Deus, a este povo cem vezes mais, e o rei, meu senhor, o veja; mas por que tem prazer nisto o rei, meu senhor?

[4] Porém a palavra do rei prevaleceu contra Joabe e contra os chefes do exército; saiu, pois, Joabe com os chefes do exército da presença do rei, a levantar o censo do povo de Israel.

[5] Tendo eles passado o Jordão, acamparam-se em Aroer, à direita da cidade que está no meio do vale de Gade, e foram a Jazer.

[6] Daqui foram a Gileade e chegaram até Cades, na terra dos heteus; seguiram a Dã-Jaã e viraram-se para Sidom;

2 Samuel 24

Mönstring och pest

[1]Herrens vrede blossade åter upp mot israeliterna, och han eggade David mot dem. »Du skall räkna folket i Israel och Juda«, sade han.

[2]Kungen befallde Joav och hans officerare: »Far runt till alla Israels stammar, från Dan till Beer Sheva, och håll mönstring, så att jag får veta hur mycket folk jag har.«

[3]Joav svarade kungen: »Må Herren, din Gud, låta dig, herre konung, med egna ögon se hur folket blir hundra gånger större än nu. Men varför vill du tvunget ha en mönstring, herre konung?«

[4]Joav och befälhavarna måste böja sig för kungens vilja och gav sig av för att verkställa mönstringen.

[5]De gick över Jordan och började med Aroer och staden nere i dalen och fortsatte sedan mot Gads område och till Jaser.

[6]Därifrån drog de vidare till Gilead och hettiternas land, mot Kadesh till, och

nådde fram till Dan och Ijon. Efter att ha vikit av mot Sidon

7 chegaram à fortaleza de Tiro e a todas as cidades dos heveus e dos cananeus, donde saíram para o Neguebe de Judá, a Berseba.

7kom de till Tyros fästning och till hiveernas och kanaaneernas städer och drog slutligen söderut till Beer Sheva och den del av Negev som tillhör Juda.

8 Assim, percorreram toda a terra e, ao cabo de nove meses e vinte dias, chegaram a Jerusalém.

8Då hade de genomkorsat landet i dess helhet och var efter nio månader och tjugo dagar tillbaka i Jerusalem,

9 Deu Joabe ao rei o recenseamento do povo: havia em Israel oitocentos mil homens de guerra, que puxavam da espada; e em Judá eram quinhentos mil.

9där Joav redovisade resultatet av mönstringen för kungen: Israel kunde ställa upp 800.000 vapenföra män och Juda 500.000.

Davi escolhe o castigo

1 Crônicas 21.7-17

10 Sentiu Davi bater-lhe o coração, depois de haver recenseado o povo, e disse ao SENHOR: Muito pequei no que fiz; porém, agora, ó SENHOR, peço-te que perdoes a iniqüidade do teu servo; porque procedi mui loucamente.

10Men efteråt förebrådde David sig att han hade låtit räkna folket, och han sade till Herren: »Jag har begått en svår synd. Herre, förlåt din tjänare den orätt han har gjort — det var en stor dårskap.«

11 Ao levantar-se Davi pela manhã, veio a palavra do SENHOR ao profeta Gade, vidente de Davi, dizendo:

11När David steg upp följande morgon hade Herrens ord kommit till profeten Gad, kungens siare:

12 Vai e dize a Davi: Assim diz o SENHOR: Três coisas te ofereço; escolhe uma delas, para que ta faça.

12»Gå till David och säg till honom: Så säger Herren: Tre ting har jag i beredskap åt dig; välj ett av dem, så skall jag låta det drabba dig.«

13 Veio, pois, Gade a Davi e lho fez saber, dizendo: Queres que sete anos de fome te venham à tua terra? Ou que, por três meses, fujas diante de teus inimigos, e eles te persigam? Ou que, por três dias, haja peste na tua terra? Delibera, agora, e vê que resposta hei de dar ao que me enviou.

13Gad kom till David och frågade: »Vilket föredrar du: att det i tre år blir hungersnöd i ditt land eller att du i tre månader måste vara på flykt undan fienden som förföljer dig eller att det i tre dagar blir pest i ditt land? Tänk noga efter vilket svar jag skall lämna honom som har sänt mig.«

[14] Então, disse Davi a Gade: Estou em grande angústia; porém caiamos nas mãos do SENHOR, porque muitas são as suas misericórdias; mas, nas mãos dos homens, não caia eu.

[14]David svarade: »Jag är i svår vånda. Men låt oss falla i Herrens händer, eftersom hans barmhärtighet är stor; i människors händer vill jag inte falla.«

[15] Então, enviou o SENHOR a peste a Israel, desde a manhã até ao tempo que determinou; e, de Dã até Berseba, morreram setenta mil homens do povo.

[15]Då lät Herren pesten drabba Israel; den varade från morgonen fram till den utsatta tiden. 70.000 israeliter dog, från Dan till Beer Sheva.

[16] Estendendo, pois, o Anjo do SENHOR a mão sobre Jerusalém, para a destruir, arrependeu-se o SENHOR do mal e disse ao Anjo que fazia a destruição entre o povo: Basta, retira a mão. O Anjo estava junto à eira de Araúna, o jebuseu.

[16]Men då ängeln sträckte ut sin hand mot Jerusalem för att sprida död i staden, ångrade Herren det onda och sade till ängeln som spred död bland folket: »Det är nog! Dra tillbaka din hand!« Herrens ängel var då vid jevusén Aravnas tröskplats.

[17] Vendo Davi ao Anjo que feria o povo, falou ao SENHOR e disse: Eu é que pequei, eu é que procedi perversamente; porém estas ovelhas que fizeram? Seja, pois, a tua mão contra mim e contra a casa de meu pai.

[17]När David såg ängeln som dödade folket sade han till Herren: »Det är jag som har syndat. Det är jag, herden, som har gjort orätt. Men dessa mina får, vad har de gjort? Låt straffet drabba mig och min familj.«

Davi erige um altar na eira de Araúna

1 Crônicas 21.18-27

David bygger ett altare på Aravnas tröskplats

[18] Naquele mesmo dia, veio Gade ter com Davi e lhe disse: Sobe, levanta ao SENHOR um altar na eira de Araúna, o jebuseu.

[18]Samma dag kom Gad till David och sade: »Gå upp på jevusén Aravnas tröskplats och res ett altare åt Herren!«

[19] Davi subiu segundo a palavra de Gade, como o SENHOR lhe havia ordenado.

[19]Och David gick, så som Herren hade befallt honom genom Gad.

[20] Olhou Araúna do alto e, vendo que vinham para ele o rei e os seus homens, saiu e se inclinou diante do rei, com o rosto em terra.

[20]När Aravna såg ut och fick se kungen och hans män närma sig gick han ut och hälsade underdånigt

[21] E perguntou: Por que vem o rei, meu senhor, ao seu servo? Respondeu Davi: Para comprar de ti esta eira, a fim de

[21]och frågade: »Varför har min herre och konung kommit till mig?« — »För att köpa tröskplatsen av dig«, svarade David. »Här

edificar nela um altar ao SENHOR, para que cesse a praga de sobre o povo.

vill jag bygga ett altare åt Herren, så att den hemsökelse som drabbat folket upphör.«

[22] Então, disse Araúna a Davi: Tome e ofereça o rei, meu senhor, o que bem lhe parecer; eis aí os bois para o holocausto, e os trilhos, e a apeiragem dos bois para a lenha.

[22]Då sade Aravna: »Tag den, min herre och konung, och offra vad du finner för gott. Här är boskap till brännoffret och tröskslädar och ok till bränsle.

[23] Tudo isto, ó rei, Araúna oferece ao rei; e ajuntou: Que o SENHOR, teu Deus, te seja propício.

[23]Allt detta ger Aravna åt sin konung.« Och han tillade: »Må du behaga Herren, din Gud.«

[24] Porém o rei disse a Araúna: Não, mas eu to comprarei pelo devido preço, porque não oferecerei ao SENHOR, meu Deus, holocaustos que não me custem nada. Assim, Davi comprou a eira e pelos bois pagou cinqüenta siclos de prata.

[24]Men kungen sade: »Nej, jag vill köpa det av dig och betala för det. Jag vill inte frambära ett offer till Herren, min Gud, som inte har kostat mig något.« Så köpte David tröskplatsen och boskapen för 50 siklar silver.

[25] Edificou ali Davi ao SENHOR um altar e apresentou holocaustos e ofertas pacíficas. Assim, o SENHOR se tornou favorável para com a terra, e a praga cessou de sobre Israel.

[25]Där byggde han sedan ett altare åt Herren och frambar brännoffer och gemenskapsoffer. Då lyssnade Herren till bönerna för landet, och hemsökelsen som drabbat Israel upphörde.

O primeiro livro dos Reis

1 Reis 1

A velhice de Davi

1 Sendo o rei Davi já velho e entrado em dias, envolviam-no com roupas, porém não se aquecia.

2 Então, lhe disseram os seus servos: Procure-se para o rei, nosso senhor, uma jovem donzela, que esteja perante o rei, e tenha cuidado dele, e durma nos seus braços, para que o rei, nosso senhor, se aqueça.

3 Procuraram, pois, por todos os limites de Israel uma jovem formosa; acharam Abisague, sunamita, e a trouxeram ao rei.

4 A jovem era sobremaneira formosa; cuidava do rei e o servia, porém o rei não a possuiu.

Adonias usurpa o trono

5 Então, Adonias, filho de Hagite, se exaltou e disse: Eu reinarei. Providenciou carros, e cavaleiros, e cinqüenta homens que corressem adiante dele.

6 Jamais seu pai o contrariou, dizendo: Por que procedes assim? Além disso, era ele de aparência mui formosa e nascera depois de Absalão.

7 Entendia-se ele com Joabe, filho de Zeruia, e com Abiatar, o sacerdote, que, seguindo-o, o ajudavam.

8 Porém Zadoque, o sacerdote, e Benaia, filho de Joiada, e Natã, o profeta, e Simei, e Reí, e os valentes que Davi tinha não apoiavam Adonias.

Första Kungaboken

1 Kung 1

Den gamle David och Avishag

1Kung David var nu gammal och ålderstigen. Trots att man bredde täcken över honom hade han svårt att hålla sig varm.

2Kungens män sade till honom: »Herre, låt oss söka reda på en ung orörd kvinna, som kan betjäna och vårda dig. Om hon får ligga i din famn, herre konung, blir du varm.”

3Sedan sökte de runt hela Israel efter en vacker flicka. De fann Avishag från Shunem och förde henne hem till kungen.

4Det var en mycket vacker flicka, och hon vårdade kungen och hjälpte honom. Men han låg aldrig med henne.

Strid om tronföljden

5Adonia, Haggits son, talade vitt och brett om att det var han som skulle bli kung. Han skaffade sig vagnar och hästar och höll sig med en eskort på femtio man.

6Hans far hade aldrig tillrättavisat honom och förebrått honom för hans uppförande. Han var ståtlig att se på, och i ålder kom han närmast efter Absalom.

7Han hade rådgjort med Joav, Serujas son, och med prästen Evjatar, och de stödde honom.

8Men prästen Sadok och Benaja, Jojadas son, och profeten Natan och Shimi och Rei och Davids livgarde stod inte på Adonias sida.

[9] Imolou Adonias ovelhas, e bois, e animais cevados, junto à pedra de Zoelete, que está perto da fonte de Rogel, e convidou todos os seus irmãos, os filhos do rei, e todos os homens de Judá, servos do rei,

[10] porém a Natã, profeta, e a Benaia, e os valentes, e a Salomão, seu irmão, não convidou.

Natã e Bate-Seba advogam a causa de Salomão

[11] Então, disse Natã a Bate-Seba, mãe de Salomão: Não ouviste que Adonias, filho de Hagite, reina e que nosso senhor, Davi, não o sabe?

[12] Vem, pois, e permite que eu te dê um conselho, para que salves a tua vida e a de Salomão, teu filho.

[13] Vai, apresenta-te ao rei Davi e dize-lhe: Não juraste, ó rei, senhor meu, à tua serva, dizendo: Teu filho Salomão reinará depois de mim e se assentará no meu trono? Por que, pois, reina Adonias?

[14] Eis que, estando tu ainda a falar com o rei, eu também entrarei depois de ti e confirmarei as tuas palavras.

[15] Apresentou-se, pois, Bate-Seba ao rei na recâmara; era já o rei mui velho, e Abisague, a sunamita, o servia.

[16] Bate-Seba inclinou a cabeça e prostrou-se perante o rei, que perguntou: Que desejas?

[17] Respondeu-lhe ela: SENHOR meu, juraste à tua serva pelo SENHOR, teu Deus, dizendo: Salomão, teu filho, reinará

[9]En gång när Adonia offrade får och tjurar och gödkalvar vid Ormstenen nära Rogelkällan hade han inbjudit alla sina bröder, kungasönerna, och alla män i Juda som stod i kungens tjänst.

[10]Men han hade inte bjudit profeten Natan eller Benaja eller livgardet eller sin bror Salomo.

[11]Då sade Natan till Batseba, Salomos mor: »Du har väl hört att Adonia, Haggits son, har blivit kung, utan vår herre Davids vetskap?

[12]Låt mig nu ge dig ett råd som kan rädda livet på dig och din son Salomo.

[13]Gå in till kung David och säg: ’Min herre och konung, du har ju själv svurit en ed och lovat mig att min son Salomo skall bli kung efter dig och sitta på din tron. Hur kommer det sig då att Adonia har blivit kung?’

[14]Medan du står där och talar med kung David kommer jag in och bekräftar vad du har sagt.«

[15]Batseba gick in i rummet till kung David, som nu på sin höga ålderdom vårdades av Avishag från Shunem.

[16]Batseba föll ner för honom, och då kungen frågade vad hon ville

[17]svarade hon: »Herre, du har själv svurit vid Herren, din Gud, och lovat mig att min son Salomo skall bli kung efter dig och sitta på din tron.

depois de mim e ele se assentará no meu trono.

[18] Agora, eis que Adonias reina, e tu, ó rei, meu senhor, não o sabes.

[18]Men nu har Adonia blivit kung, utan din vetskap.

[19] Imolou bois, e animais cevados, e ovelhas em abundância. Convidou todos os filhos do rei, a Abiatar, o sacerdote, e a Joabe, comandante do exército, mas a teu servo Salomão não convidou.

[19]Han har offrat tjurar, gödkalvar och får i mängd och bjudit in alla kungasönerna, prästen Evjatar och överbefälhavaren Joav. Men din tjänare Salomo har han inte bjudit.

[20] Porém, ó rei, meu senhor, todo o Israel tem os olhos em ti, para que lhe declares quem será o teu sucessor que se assentará no teu trono.

[20]Nu riktar hela Israel sina blickar mot dig, herre konung, i väntan på att du kungör vem som skall efterträda dig på tronen.

[21] Do contrário, sucederá que, quando o rei, meu senhor, jazer com seus pais, eu e Salomão, meu filho, seremos tidos por culpados.

[21]När du, herre konung, vilar hos dina fäder kan jag och min son Salomo annars bli betraktade som brottslingar.«

[22] Estando ela ainda a falar com o rei, eis que entra o profeta Natã.

[22]Medan Batseba ännu talade kom profeten Natan.

[23] E o fizeram saber ao rei, dizendo: Aí está o profeta Natã. Apresentou-se ele ao rei, prostrou-se com o rosto em terra perante ele

[23]Man anmälde för kungen att han var där, och Natan trädde in till honom och föll ner med ansiktet mot marken

[24] e disse: Ó rei, meu senhor, acaso disseste: Adonias reinará depois de mim e ele é quem se assentará no meu trono?

[24]och sade: »Min herre och konung, har du verkligen sagt att Adonia skall bli kung och efterträda dig på tronen?

[25] Porque, hoje, desceu, imolou bois, e animais cevados, e ovelhas em abundância e convidou todos os filhos do rei, e os chefes do exército, e a Abiatar, o sacerdote, e eis que estão comendo e bebendo perante ele; e dizem: Viva o rei Adonias!

[25]I dag har han gått ner och offrat tjurar, gödkalvar och får i mängd. Han har bjudit in alla kungasönerna och befälhavarna och prästen Evjatar, och de sitter nu till bords med honom, och de ropar: Leve kung Adonia!

[26] Porém a mim, sendo eu teu servo, e a Zadoque, o sacerdote, e a Benaia, filho de Joiada, e a Salomão, teu servo, não convidou.

[26]Men mig, din tjänare, har han inte bjudit och inte heller prästen Sadok eller Benaja, Jojadas son, eller din tjänare Salomo.

[27] Foi isto feito da parte do rei, meu senhor? E não fizeste saber a teu servo quem se assentaria no teu trono, depois de ti?

[27]Har detta skett på din befallning, konung, utan att du talat om för oss vem som skall efterträda dig på tronen?«

[28] Respondeu o rei Davi e disse: Chamai-me a Bate-Seba. Ela se apresentou ao rei e se pôs diante dele.

[28]Kung David lät kalla på Batseba, och då hon stod inför honom

[29] Então, jurou o rei e disse: Tão certo como vive o SENHOR, que remiu a minha alma de toda a angústia,

[29]svor han denna ed: »Så sant Herren lever, han som har räddat mig ur alla faror,

[30] farei no dia de hoje, como te jurei pelo SENHOR, Deus de Israel, dizendo: Teu filho Salomão reinará depois de mim e se assentará no meu trono, em meu lugar.

[30]jag skall i dag uppfylla det löfte jag gav dig när jag svor vid Herren, Israels Gud, att din son Salomo skulle bli kung och efterträda mig på tronen.«

[31] Então, Bate-Seba se inclinou, e se prostrou com o rosto em terra diante do rei, e disse: Viva o rei Davi, meu senhor, para sempre!

[31]Då föll Batseba ner med ansiktet mot marken och sade: »Må min härskare konung David länge leva!«

Salomão é constituído rei

Salomo blir kung

[32] Disse o rei Davi: Chamai-me Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, e Benaia, filho de Joiada. E eles se apresentaram ao rei.

[32]Då sade kung David: »Kalla hit prästen Sadok, profeten Natan och Benaja, Jojadas son.« De kom till honom,

[33] Disse-lhes o rei: Tomai convosco os servos de vosso senhor, e fazei montar meu filho Salomão na minha mula, e levai-o a Giom.

[33]och han sade: »Ta mina män med er och låt min son Salomo sitta upp på min mula och följ honom ner till Gichon.

[34] Zadoque, o sacerdote, com Natã, o profeta, ali o ungirão rei sobre Israel; então, tocareis a trombeta e direis: Viva o rei Salomão!

[34]Där skall prästen Sadok och profeten Natan smörja honom till kung över Israel, och ni skall stöta i horn och ropa: Leve kung Salomo!

[35] Subireis após ele, e virá e se assentará no meu trono, pois é ele quem reinará em meu lugar; porque ordenei seja ele príncipe sobre Israel e sobre Judá.

[36] Então, Benaia, filho de Joiada, respondeu ao rei e disse: Amém! Assim o diga o SENHOR, Deus do rei, meu senhor.
[37] Como o SENHOR foi com o rei, meu senhor, assim seja com Salomão e faça que o trono deste seja maior do que o trono do rei Davi, meu senhor.

[38] Então, desceu Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, e Benaia, filho de Joiada, e a guarda real, fizeram montar Salomão a mula que era do rei Davi e o levaram a Giom.

[39] Zadoque, o sacerdote, tomou do tabernáculo o chifre do azeite e ungiu a Salomão; tocaram a trombeta, e todo o povo exclamou: Viva o rei Salomão!
[40] Após ele, subiu todo o povo, tocando gaitas e alegrando-se com grande alegria, de maneira que, com o seu clamor, parecia fender-se a terra.

Adonias e seus adeptos alarmam-se

[41] Adonias e todos os convidados que com ele estavam o ouviram, quando acabavam de comer; também Joabe ouviu o sonido das trombetas e disse: Que significa esse ruído de cidade alvoroçada?
[42] Estando ele ainda a falar, eis que vem Jônatas, filho de Abiatar, o sacerdote; disse Adonias: Entra, porque és homem valente e trazes boas-novas.

[35]Därefter skall ni följa honom tillbaka, och han skall komma hit och sätta sig på min tron. Han skall bli kung i mitt ställe, honom har jag förordnat till furste över Israel och Juda.« —

[36]»Må Herren, din Gud, stadfästa detta«, sade Benaja, Jojadas son.

[37]»Liksom Herren har varit med dig, konung, så må han vara med Salomo och göra hans välde ännu mäktigare än ditt, konung David!«
[38]Prästen Sadok, profeten Natan och Benaja, Jojadas son, gick därifrån tillsammans med kereteerna och peleteerna. De lät Salomo sitta upp på kungens mula och förde honom till Gichon.
[39]Prästen Sadok hade hämtat oljehornet från Herrens tält och smorde Salomo till kung. Hornstötarna skallade och folkmassan ropade: »Leve kung Salomo!«

[40]Alla slöt upp kring Salomo och följde honom tillbaka under flöjtspel och jubelrop, så starka att marken skalv.

Adonia underkastar sig kung Salomo

[41]Adonia och hans gäster hade just ätit färdigt då de hörde larmet. När Joav hörde hornstötarna frågade han: »Vad betyder allt detta oväsen i staden?«

[42]I samma ögonblick kom Jonatan, prästen Evjatars son. »Kom hit!« ropade Adonia. »Du är en bra karl och har säkert goda nyheter.« —

[43] Respondeu Jônatas e disse a Adonias: Pelo contrário, nosso senhor, o rei Davi, constituiu rei a Salomão.

[43]»Tvärtom: vår härskare kung David har gjort Salomo till kung«, sade Jonatan.

[44] E Davi enviou com ele a Zadoque, o sacerdote, e a Natã, o profeta, e a Benaia, filho de Joiada, e aos da guarda real; e o fizeram montar a mula que era do rei.

[44]»Han har skickat med honom prästen Sadok, profeten Natan och Benaja, Jojadas son, och dessutom kereteerna och peleteerna. De har låtit Salomo sitta upp på kungens mula,

[45] Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, o ungiram rei em Giom e dali subiram alegres, e a cidade se alvoroçou; esse é o clamor que ouviste.

[45]och vid Gichon har prästen Sadok och profeten Natan smort honom till kung. Sedan har de återvänt därifrån under jubelrop, och nu är hela staden i festyra — det är det larmet ni hör.

[46] Também Salomão já está assentado no trono do reino.

[46]Salomo sitter redan på kungatronen,

[47] Ademais, os oficiais do rei Davi vieram congratular-se com ele e disseram: Faça teu Deus que o nome de Salomão seja mais célebre do que o teu nome; e faça que o seu trono seja maior do que o teu trono. E o rei se inclinou sobre o leito.

[47]och de kungliga ämbetsmännen har kommit för att uppvakta vår härskare kung David och framföra denna välgångsönskan: ’Må din Gud göra Salomos namn ännu större än ditt och hans välde ännu mäktigare än ditt!’ Kung David har tillbett Herren på sin bädd

[48] Também disse o rei assim: Bendito o SENHOR, Deus de Israel, que deu, hoje, quem se assente no meu trono, vendo-o os meus próprios olhos.

[48]och sagt: Lovad vare Herren, Israels Gud, som i dag har gett mig en efterträdare på tronen och låtit mig se det med egna ögon.«

[49] Então, estremeceram e se levantaram todos os convidados que estavam com Adonias, e todos se foram, tomando cada um seu caminho.

[49]Adonias gäster blev skräckslagna och skingrades åt alla håll.

Adonias pede indulto

[50] Porém Adonias, temendo a Salomão, levantou-se, foi e pegou nas pontas do altar.

[50]Och av fruktan för Salomo skyndade Adonia bort till altaret och grep tag i hornen.

[51] Foi dito a Salomão: Eis que Adonias tem medo de ti, porque pega nas pontas do

[51]Det kom bud till Salomo: »Adonia är rädd för dig, konung. Han har gripit tag i

altar, dizendo: Jure-me, hoje, o rei Salomão que não matará a seu servo à espada.

[52] Respondeu Salomão: Se for homem de bem, nem um de seus cabelos cairá em terra; porém, se se achar nele maldade, morrerá.

[53] Enviou o rei Salomão mensageiros, e o fizeram descer do altar; então, veio ele e se prostrou perante o rei Salomão, e este lhe disse: Vai para tua casa.

altarhornen och säger: Kung Salomo måste först svära att han inte skall hugga ner mig.«

[52]Salomo svarade: »Om han visar sig vara pålitlig skall inte ett hår krökas på hans huvud, men om han gör sig skyldig till något skall han dö.«

[53]Sedan lät kung Salomo föra bort honom från altaret. Han kom och föll ner för Salomo, och Salomo sade åt honom att gå hem.

1 Reis 2

Davi dá instruções a Salomão e morre

[1] Aproximando-se os dias da morte de Davi, deu ele ordens a Salomão, seu filho, dizendo:

[2] Eu vou pelo caminho de todos os mortais. Coragem, pois, e sê homem!

[3] Guarda os preceitos do SENHOR, teu Deus, para andares nos seus caminhos, para guardares os seus estatutos, e os seus mandamentos, e os seus juízos, e os seus testemunhos, como está escrito na Lei de Moisés, para que prosperes em tudo quanto fizeres e por onde quer que fores;

[4] para que o SENHOR confirme a palavra que falou de mim, dizendo: Se teus filhos guardarem o seu caminho, para andarem perante a minha face fielmente, de todo o seu coração e de toda a sua alma, nunca te faltará sucessor ao trono de Israel.

[5] Também tu sabes o que me fez Joabe, filho de Zeruia, e o que fez aos dois comandantes do exército de Israel, a

1 Kung 2

Davids sista anvisningar. Hans död

[1]Då Davids liv närmade sig slutet gav han sin son Salomo dessa anvisningar:

[2]»Jag går nu den väg allt levande måste vandra. Var stark och visa dig som en man.

[3]Håll vad Herren, din Gud, har befallt, så att du följer hans vägar och rättar dig efter hans bud och stadgar, hans föreskrifter och befallningar, allt så som det är skrivet i Moses lag. Då skall du ha framgång i allt du gör och vart du än vänder dig,

[4]och Herren skall uppfylla det löfte han gav mig när han sade: Om dina efterkommande vaktar på sina steg och troget och med uppriktigt hjärta vandrar mina vägar skall det aldrig saknas en ättling till dig på Israels tron.

[5]Du vet hur Joav, Serujas son, handlade mot mig och hur han handlade mot de två överbefälhavarna i Israel, Avner, Ners son,

Abner, filho de Ner, e a Amasa, filho de Jéter, os quais matou, e, em tempo de paz, vingou o sangue derramado em guerra, manchando com ele o cinto que trazia nos lombos e as sandálias nos pés.

6 Faze, pois, segundo a tua sabedoria e não permitas que suas cãs desçam à sepultura em paz.

7 Porém, com os filhos de Barzilai, o gileadita, usarás de benevolência, e estarão entre os que comem à tua mesa, porque assim se houveram comigo, quando eu fugia por causa de teu irmão Absalão.

8 Eis que também contigo está Simei, filho de Gera, filho de Benjamim, de Baurim, que me maldisse com dura maldição, no dia em que ia a Maanaim; porém ele saiu a encontrar-se comigo junto ao Jordão, e eu, pelo SENHOR, lhe jurei, dizendo que o não mataria à espada.

9 Mas, agora, não o tenhas por inculpável, pois és homem prudente e bem saberás o que lhe hás de fazer para que as suas cãs desçam à sepultura com sangue.

10 Davi descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi.

11 Foi o tempo que Davi reinou sobre Israel quarenta anos: sete anos em Hebrom e em Jerusalém trinta e três.

12 Salomão assentou-se no trono de Davi, seu pai, e o seu reino se fortificou sobremaneira.

Morte de Adonias

och Amasa, Jeters son, då han dödade dem och i fred hämnades blod som flutit i krig. Med oskyldigt blod fläckade han bältet om min midja och sandalerna på mina fötter.

6Handla nu som din klokhet bjuder dig och se till att han inte får en lång levnad och dör i frid.

7Sönerna till Barsillaj från Gilead skall du däremot behandla väl och låta äta vid ditt bord, ty så bemötte de mig när jag var på flykt undan din bror Absalom.

8Sedan har du Shimi, Geras son, från Bachurim, av Benjamins stam. Det var han som överöste mig med fruktansvärda förbannelser på vägen till Machanajim. Men han var också med och mötte mig vid Jordan, och då svor jag vid Herren att jag inte skulle låta hugga ner honom.

9Låt honom nu få sitt straff, du är ju en klok man och förstår nog hur du skall behandla honom så att hans långa levnad får ett blodigt slut.«

10David gick till vila hos sina fäder och begravdes i Davids stad.

11I fyrtio år hade han varit kung över Israel, sju år i Hebron och trettiotre i Jerusalem.

12Salomo efterträdde sin far David på tronen, och hans kungamakt var obestridd.

Adonia dödas

[13] Então, veio Adonias, filho de Hagite, a Bate-Seba, mãe de Salomão; disse ela: É de paz a tua vinda? Respondeu ele: É de paz.

[14] E acrescentou: Uma palavra tenho que dizer-te. Ela disse: Fala.

[15] Disse, pois, ele: Bem sabes que o reino era meu, e todo o Israel esperava que eu reinasse, ainda que o reino se transferiu e veio a ser de meu irmão, porque do SENHOR ele o recebeu.

[16] Agora, um só pedido te faço; não mo rejeites. Ela lhe disse: Fala.

[17] Ele disse: Peço-te que fales ao rei Salomão (pois não to recusará) que me dê por mulher a Abisague, sunamita.

[18] Respondeu Bate-Seba: Bem, eu falarei por ti ao rei.

[19] Foi, pois, Bate-Seba ter com o rei Salomão, para falar-lhe por Adonias. O rei se levantou a encontrar-se com ela e se inclinou diante dela; então, se assentou no seu trono e mandou pôr uma cadeira para sua mãe, e ela se assentou à sua mão direita.

[20] Então, disse ela: Só um pequeno pedido te faço; não mo rejeites. E o rei lhe disse: Pede, minha mãe, porque to não recusarei.

[21] Disse ela: Dê-se Abisague, a sunamita, a Adonias, teu irmão, por mulher.

[22] Então, respondeu o rei Salomão e disse a sua mãe: Por que pedes Abisague, a sunamita, para Adonias? Pede também para ele o reino (porque é meu irmão

[13]Adonia, Haggits son, uppsökte en dag Salomos mor Batseba. Hon frågade: »Vad för dig hit? Är allt väl?« — »Ja«, svarade han,

[14]»men det är en sak jag vill tala med dig om.« — »Jag lyssnar«, sade Batseba,

[15]och han fortsatte: »Som du vet tillkom kungadömet egentligen mig, och hela Israel väntade sig att jag skulle bli kung. Men makten gick ifrån mig och tillföll min bror, ty så hade Herren bestämt.

[16]Nu har jag en enda bön, avvisa mig inte.« — »Låt höra«, sade Batseba,

[17]och han fortsatte: »Tala med kung Salomo — dig avvisar han inte — och be honom att han ger mig Avishag från Shunem till hustru.« —

[18]»Ja, jag skall tala med kungen om dig«, sade Batseba.

[19]När Batseba kom in till kung Salomo för att tala om Adonia reste sig kungen och gick henne till mötes och hälsade henne vördnadsfullt. Sedan satte han sig och lät ställa fram en stol åt kungamodern på sin högra sida.

[20]»Jag har en enda liten bön till dig«, sade hon, »avvisa mig inte.« — »Säg vad du önskar, mor. Jag skall inte avvisa dig.«

[21]Då sade Batseba: »Låt din bror Adonia få Avishag från Shunem till hustru.«

[22]Salomo svarade: »Varför begär du bara Avishag åt Adonia? Varför inte också kungamakten — han är ju min äldre bror

maior), para ele, digo, e também para Abiatar, o sacerdote, e para Joabe, filho de Zeruia.

23 E jurou o rei Salomão pelo SENHOR, dizendo: Deus me faça o que lhe aprouver, se não falou Adonias esta palavra contra a sua vida.

24 Agora, pois, tão certo como vive o SENHOR, que me estabeleceu e me fez assentar no trono de Davi, meu pai, e me edificou casa, como tinha dito, hoje, morrerá Adonias.

25 Enviou o rei Salomão a Benaia, filho de Joiada, o qual arremeteu contra ele, de sorte que morreu.

Expulso o sacerdote Abiatar

26 E a Abiatar, o sacerdote, disse o rei: Vai para Anatote, para teus campos, porque és homem digno de morte; porém não te matarei hoje, porquanto levaste a arca do SENHOR Deus diante de Davi, meu pai, e porque te afligiste com todas as aflições de meu pai.

27 Expulsou, pois, Salomão a Abiatar, para que não mais fosse sacerdote do SENHOR, cumprindo, assim, a palavra que o SENHOR dissera sobre a casa de Eli, em Siló.

Morte de Joabe

28 Chegando esta notícia a Joabe (porque Joabe se tinha desviado seguindo a Adonias, ainda que se não desviara seguindo a Absalão), fugiu ele para o tabernáculo do SENHOR e pegou nas pontas do altar.

och har prästen Evjatar och Joav, Serujas son, på sin sida.”

23Och kung Salomo svor vid Herren: »Gud må straffa mig, nu och framgent, om inte denna begäran skall kosta Adonia livet.

24Så sant Herren lever, han som har insatt mig till kung och gett mig min far Davids tron och som har upprättat åt mig det kungahus han utlovat, redan i dag skall Adonia dö.”

25Kung Salomo skickade Benaja, Jojadas son, och lät honom hugga ner Adonia.

Evjatar förvisas, Joav dödas

26Till prästen Evjatar sade kungen: »Ge dig i väg till din egendom i Anatot. Du förtjänar döden, men nu kan jag inte döda dig, eftersom du har burit Herren Guds ark inför min far David och delat alla hans vedermödor.«

27Så drev Salomo bort Evjatar från tjänsten som präst åt Herren. Därmed gick det ord i uppfyllelse som Herren hade uttalat i Shilo över Elis släkt.

28Ryktet nådde Joav, som hade anslutit sig till Adonia — Absalom hade han däremot inte stött — och han flydde då till Herrens tält och grep tag om altarhornen.

[29] Foi dito ao rei Salomão que Joabe havia fugido para o tabernáculo do SENHOR; e eis que está junto ao altar. Enviou, pois, Salomão a Benaia, filho de Joiada, dizendo: Vai, arremete contra ele.

[29]När kung Salomo fick höra att Joav hade sökt skydd i Herrens tält och stod intill altaret skickade han i väg Benaja, Jojadas son, med befallningen: »Gå och hugg ner honom!«

[30] Foi Benaia ao tabernáculo do SENHOR e disse a Joabe: Assim diz o rei: Sai daí. Ele respondeu: Não, morrerei aqui. Benaia tornou com a resposta ao rei, dizendo: Assim falou Joabe e assim me respondeu.

[30]Benaja gick till Herrens tält och ropade till Joav: »I konungens namn, kom ut!« Men Joav svarade: »Nej, här vill jag dö.« När Benaja berättade för kungen vad Joav hade svarat

[31] Disse-lhe o rei: Faze como ele te disse; arremete contra ele e sepulta-o, para que tires de mim e da casa de meu pai a culpa do sangue que Joabe sem causa derramou.

[31]sade kungen: »Gör då som han säger, hugg ner honom och begrav honom. Så befriar du mig och min fars ätt från skulden för det oskyldiga blod som Joav utgöt.

[32] Assim, o SENHOR fará recair a culpa de sangue de Joabe sobre a sua cabeça, porque arremeteu contra dois homens mais justos e melhores do que ele e os matou à espada, sem que Davi, meu pai, o soubesse; isto é: a Abner, filho de Ner, comandante do exército de Israel, e a Amasa, filho de Jéter, comandante do exército de Judá.

[32]Herren skall ge honom hans rättmätiga straff för att han högg ner två män som till skillnad från honom själv var hederliga och rättskaffens, Israels överbefälhavare Avner, Ners son, och Judas överbefälhavare Amasa, Jeters son. Han dödade dem med sitt svärd utan min fars vetskap.

[33] Assim, recairá o sangue destes sobre a cabeça de Joabe e sobre a cabeça da sua descendência para sempre; mas a Davi, e à sua descendência, e à sua casa, e ao seu trono, dará o SENHOR paz para todo o sempre.

[33]Deras blod skall komma över Joav och hans efterkommande i all framtid, men åt David och hans efterkommande, hans ätt och hans tron, skall Herren ge trygghet i all framtid.«

[34] Subiu Benaia, filho de Joiada, arremeteu contra ele e o matou; e foi sepultado em sua casa, no deserto.

[34]Då gick Benaja, Jojadas son, bort och högg ner honom, och han begravdes där han bott i öknen.

[35] Em lugar de Joabe constituiu o rei por comandante do exército a Benaia, filho de Joiada, e, em lugar de Abiatar, a Zadoque por sacerdote.

Morte de Simei

[36] Depois, mandou o rei chamar a Simei e lhe disse: Edifica-te uma casa em Jerusalém, e habita aí, e daí não saias, nem para uma parte nem para outra.

[37] Porque há de ser que, no dia em que saíres e passares o ribeiro de Cedrom, fica sabendo que serás morto; o teu sangue cairá, então, sobre a tua cabeça.

[38] Simei disse ao rei: Boa é essa palavra; como disse o rei, meu senhor, assim fará o teu servo. E Simei habitou em Jerusalém muitos dias.

[39] Ao cabo de três anos, porém, dois escravos de Simei fugiram para Aquis, filho de Maaca, rei de Gate; e deram parte a Simei, dizendo: Eis que teus servos estão em Gate.

[40] Então, Simei se dispôs, albardou o seu jumento e foi a Gate ter com Aquis em busca dos seus escravos; e trouxe de Gate os seus escravos.

[41] Foi Salomão avisado de que Simei de Jerusalém fora a Gate e já havia voltado.

[42] Então, mandou o rei chamar a Simei e lhe disse: Não te fiz eu jurar pelo SENHOR e não te protestei, dizendo: No dia em que saíres para uma ou outra parte, fica sabendo que serás morto? E tu me disseste: Boa é essa palavra que ouvi.

[35]I hans ställe gjorde kungen Benaja till överbefälhavare och prästen Sadok fick ersätta Evjatar.

Shimi dödas

[36]Sedan kallade kungen till sig Shimi. »Bygg dig ett hus i Jerusalem och stanna här«, sade han. »Du får inte ge dig av härifrån,

[37]och det skall du veta, att den dag du gör det och går över Kidronbäcken, den dagen skall du straffas med döden, och skulden är din egen.«

[38]Shimi sade: »Ja, jag skall rätta mig efter min herre konungens villkor.« Han bodde därefter en tid i Jerusalem.

[39]Men när tre år hade gått rymde ett par av Shimis slavar till kung Akish i Gat, Maakas son. Då Shimi fick reda på att de var i Gat

[40]sadlade han genast sin åsna för att rida dit och leta rätt på dem hos Akish. Han kom till Gat och hämtade tillbaka slavarna därifrån.

[41]Salomo fick veta att Shimi gett sig av från Jerusalem till Gat men att han nu var tillbaka.

[42]Då kallade kungen honom till sig och frågade: »Lät jag dig inte svära vid Herren och gjorde jag inte klart för dig att den dag du gav dig av härifrån kunde du vara säker på att straffas med döden? Och du hade inget att invända.

[43] Por que, pois, não guardaste o juramento do SENHOR, nem a ordem que te dei?

[44] Disse mais o rei a Simei: Bem sabes toda a maldade que o teu coração reconhece que fizeste a Davi, meu pai; pelo que o SENHOR te fez recair sobre a cabeça a tua maldade.

[45] Mas o rei Salomão será abençoado, e o trono de Davi, mantido perante o SENHOR, para sempre.

[46] O rei deu ordem a Benaia, filho de Joiada, o qual saiu e arremeteu contra ele, de sorte que morreu; assim se firmou o reino sob o domínio de Salomão.

[43]Varför har du då inte hållit eden inför Herren och den befallning jag gav dig?«

[44]Och han fortsatte: »Du vet med dig och inser själv hur mycket ont du gjorde min far David. Nu låter Herren din ondska falla tillbaka på dig själv.

[45]Men kung Salomo skall vara välsignad och Davids tron bestå inför Herren i alla tider.”

[46]Och kungen befallde Benaja, Jojadas son, att gå ut med Shimi och hugga ner honom. Nu hade Salomo kungamakten säkert i sin hand.

1 Reis 3

Salomão casa com a filha de Faraó

[1] Salomão aparentou-se com Faraó, rei do Egito, pois tomou por mulher a filha de Faraó e a trouxe à Cidade de Davi, até que acabasse de edificar a sua casa, e a Casa do SENHOR, e a muralha à roda de Jerusalém.

[2] Entretanto, o povo oferecia sacrifícios sobre os altos, porque até àqueles dias ainda não se tinha edificado casa ao nome do SENHOR.

Salomão pede a Deus sabedoria

2 Crônicas 1.2-13

[3] Salomão amava ao SENHOR, andando nos preceitos de Davi, seu pai; porém sacrificava ainda nos altos e queimava incenso.

[4] Foi o rei a Gibeão para lá sacrificar, porque era o alto maior; ofereceu mil holocaustos Salomão naquele altar.

1 Kung 3

Salomo ber till Herren om vishet

[1]Salomo knöt släktskapsband med farao, kungen av Egypten, genom att gifta sig med en dotter till honom. Han förde henne till Davids stad i väntan på att hans eget hus skulle bli färdigt liksom Herrens hus och muren kring Jerusalem.

[2]Folket offrade på offerplatserna, eftersom något tempel åt Herrens namn inte var byggt vid denna tid.

[3]Salomo älskade Herren och höll sig till vad hans far David hade stadgat; dock offrade han på offerplatserna och tände offereld där.

[4]Den främsta offerplatsen var den i Givon. Dit begav sig kungen för att offra, och han frambar tusen brännoffer på altaret där.

[5] Em Gibeão, apareceu o SENHOR a Salomão, de noite, em sonhos. Disse-lhe Deus: Pede-me o que queres que eu te dê.

[5]I Givon visade sig Herren för Salomo i en dröm om natten. Gud sade: »Be om vad du vill. Jag skall ge dig det.«

[6] Respondeu Salomão: De grande benevolência usaste para com teu servo Davi, meu pai, porque ele andou contigo em fidelidade, e em justiça, e em retidão de coração, perante a tua face; mantiveste-lhe esta grande benevolência e lhe deste um filho que se assentasse no seu trono, como hoje se vê.

[6]Salomo svarade: »Du visade stor godhet mot din tjänare David, min far, eftersom han levde troget, rättfärdigt och redligt inför dig. Och du har hållit fast vid denna stora godhet och gett honom en son som nu sitter på hans tron.

[7] Agora, pois, ó SENHOR, meu Deus, tu fizeste reinar teu servo em lugar de Davi, meu pai; não passo de uma criança, não sei como conduzir-me.

[7]Det är du, Herre, min Gud, som har gjort mig till kung efter min far David, och här står jag nu ung och oerfaren

[8] Teu servo está no meio do teu povo que elegeste, povo grande, tão numeroso, que se não pode contar.

[8]mitt i det folk som du har utvalt, ett folk så stort, så talrikt att det inte kan räknas.

[9] Dá, pois, ao teu servo coração compreensivo para julgar a teu povo, para que prudentemente discirna entre o bem e o mal; pois quem poderia julgar a este grande povo?

[9]Ge din tjänare ett lyhört sinne, så att jag kan skipa rätt åt ditt folk och skilja mellan gott och ont. Vem skulle annars kunna döma över ditt väldiga folk?«

[10] Estas palavras agradaram ao SENHOR, por haver Salomão pedido tal coisa.

[10]Denna bön behagade Herren, det gladde honom att Salomo bad om detta.

[11] Disse-lhe Deus: Já que pediste esta coisa e não pediste longevidade, nem riquezas, nem a morte de teus inimigos; mas pediste entendimento, para discernires o que é justo;

[11]Gud sade: »Eftersom du bad om detta och inte om ett långt liv eller om rikedom och inte heller om dina fienders död utan bad om gåvan att urskilja vad som är rätt,

[12] eis que faço segundo as tuas palavras: dou-te coração sábio e inteligente, de maneira que antes de ti não houve teu igual, nem depois de ti o haverá.

[12]så uppfyller jag nu din bön och gör dig visare och mer insiktsfull än någon har varit före dig eller kommer att bli efter dig.

[13] Também até o que me não pediste eu te dou, tanto riquezas como glória; que não haja teu igual entre os reis, por todos os teus dias.

[14] Se andares nos meus caminhos e guardares os meus estatutos e os meus mandamentos, como andou Davi, teu pai, prolongarei os teus dias.

[15] Despertou Salomão; e eis que era sonho. Veio a Jerusalém, pôs-se perante a arca da Aliança do SENHOR, ofereceu holocaustos, apresentou ofertas pacíficas e deu um banquete a todos os seus oficiais.

Salomão julga a causa de duas mulheres

[16] Então, vieram duas prostitutas ao rei e se puseram perante ele.

[17] Disse-lhe uma das mulheres: Ah! SENHOR meu, eu e esta mulher moramos na mesma casa, onde dei à luz um filho.

[18] No terceiro dia, depois do meu parto, também esta mulher teve um filho. Estávamos juntas; nenhuma outra pessoa se achava conosco na casa; somente nós ambas estávamos ali.

[19] De noite, morreu o filho desta mulher, porquanto se deitara sobre ele.

[20] Levantou-se à meia-noite, e, enquanto dormia a tua serva, tirou-me a meu filho do meu lado, e o deitou nos seus braços; e a seu filho morto deitou-o nos meus.

[21] Levantando-me de madrugada para dar de mamar a meu filho, eis que estava morto; mas, reparando nele pela manhã, eis que não era o filho que eu dera à luz.

[13]Också det som du inte har bett om ger jag dig, rikedom och ära i alla dina dagar, mer än vad någon annan kung har haft.

[14]Och om du vandrar mina vägar och rättar dig efter mina bud och stadgar, så som din far David gjorde, skall jag ge dig ett långt liv.«

[15]Då Salomo vaknade förstod han att det varit en dröm. Efter återkomsten till Jerusalem trädde han fram inför Herrens förbundsark och offrade brännoffer och gemenskapsoffer och höll ett gästabud för alla sina män.

Salomos visa domslut

[16]Det kom en gång två skökor till kungen, och de fick företräde för honom.

[17]»Lyssna, herre!« sade den ena. »Vi bor i samma hus, jag och den där kvinnan, och där födde jag ett barn, och hon var med.

[18]Två dagar efter mig födde också hon. Det var bara hon och jag, ingen främmande var hos oss, vi var ensamma.

[19]En natt dog hennes son, hon hade legat ihjäl honom.

[20]Då steg hon upp mitt i natten medan jag sov och tog min son som jag hade intill mig och lade honom hos sig, och det döda barnet lade hon hos mig.

[21]När jag steg upp för att amma min son på morgonen var han död. Men när jag såg på honom där på morgonen upptäckte jag att det inte var det barn som jag hade fött.«

[22] Então, disse a outra mulher: Não, mas o vivo é meu filho; o teu é o morto. Porém esta disse: Não, o morto é teu filho; o meu é o vivo. Assim falaram perante o rei.

[22]Då sade den andra kvinnan: »Nej, det är min son som lever och din som är död!« Men den första ropade: »Nej, din son är död och min lever!« Så tvistade de inför kungen.

[23] Então, disse o rei: Esta diz: Este que vive é meu filho, e teu filho é o morto; e esta outra diz: Não, o morto é teu filho, e o meu filho é o vivo.

[23]Då sade han: »Den ena säger: Det är min son som lever och din som är död. Den andra säger: Nej, det är din son som är död och min som lever.«

[24] Disse mais o rei: Trazei-me uma espada. Trouxeram uma espada diante do rei.

[24]Och kungen sade: »Räck mig ett svärd!« När man kom med svärdet

[25] Disse o rei: Dividi em duas partes o menino vivo e dai metade a uma e metade a outra.

[25]sade kungen: »Hugg det levande barnet mitt itu och ge hälften åt den ena och hälften åt den andra!«

[26] Então, a mulher cujo filho era o vivo falou ao rei (porque o amor materno se aguçou por seu filho) e disse: Ah! SENHOR meu, dai-lhe o menino vivo e por modo nenhum o mateis. Porém a outra dizia: Nem meu nem teu; seja dividido.

[26]Då sade hon som var mor till den levande pojken — ty kärleken till sonen överväldigade henne: »Herre, ge honom hellre åt henne, döda honom inte!« Den andra sade: »Nej, ingen av oss skall ha honom. Hugg till!«

[27] Então, respondeu o rei: Dai à primeira o menino vivo; não o mateis, porque esta é sua mãe.

[27]Då befallde kungen: »Ge det levande barnet åt kvinnan här. Döda honom inte. Det är hon som är hans mor.«

[28] Todo o Israel ouviu a sentença que o rei havia proferido; e todos tiveram profundo respeito ao rei, porque viram que havia nele a sabedoria de Deus, para fazer justiça.

[28]Hela Israel fick höra om den dom som kungen hade fällt, och alla fylldes av vördnad för honom. De förstod att kungen skipade rätt i kraft av gudomlig vishet.

1 Reis 4

Os oficiais de Salomão

[1] O rei Salomão reinou sobre todo o Israel.

[2] Eram estes os seus homens principais: Azarias, filho de Zadoque, o principal.

1 Kung 4

Salomos förvaltning

[1]Kung Salomo regerade nu över hela Israel,

[2]och dessa var hans högsta ämbetsmän: Asarja, Sadoks son, var präst,

[3] Eliorefe e Aías, filhos de Sisa, eram secretários; Josafá, filho de Ailude, era o cronista;

[3]Elichoref och Achia, Shishas söner, var kungens sekreterare, Joshafat, Achiluds son, var kansler,

[4] Benaia, filho de Joiada, era comandante do exército; Zadoque e Abiatar eram sacerdotes;

[4]Benaja, Jojadas son, var överbefälhavare, Sadok och Evjatar var präster,

[5] Azarias, filho de Natã, era intendente-chefe; Zabude, filho de Natã, ministro, amigo do rei;

[5]Asarja, Natans son, var chef för fogdarna, Savud, prästen Natans son, var kungens rådgivare,

[6] Aisar, mordomo; Adonirão, filho de Abda, superintendente dos que trabalhavam forçados.

[6]Achishar förvaltade de kungliga egendomarna och Adoniram, Avdas son, förestod tvångsarbetena.

[7] Tinha Salomão doze intendentes sobre todo o Israel, que forneciam mantimento ao rei e à sua casa; cada um tinha de fornecer durante um mês do ano.

[7]Över hela Israel hade Salomo tolv fogdar, som var sin månad svarade för underhållet åt kungen och hans hov.

[8] São estes os seus nomes: Ben-Hur, nas montanhas de Efraim;

[8]De hette: Hurs son i Efraims bergsbygd,

[9] Ben-Dequer, em Macaz, Saalabim, Bete-Semes, Elom e Bete-Hanã;

[9]Dekers son i Makas, Shaalvim, Bet-Shemesh, Elon och Bet Hanan,

[10] Ben-Hesede, em Arubote; a este pertencia também Socó e toda a terra de Héfer;

[10]Heseds son i Arubbot, som hade Soko och hela Heferlandet,

[11] Ben-Abinadabe tinha toda a cordilheira de Dor; Tafate, filha de Salomão, era sua mulher.

[11]Avinadavs son, som hade hela Dors uppland och som fick Salomos dotter Tafat till hustru,

[12] Baaná, filho de Ailude, tinha a Taanaque, e a Megido, e a toda a Bete-Seã, que está junto a Zaretã, abaixo de Jezreel, desde Bete-Seã até Abel-Meolá, até além de Jocmeão.

[12]Baana, Achiluds son, som hade Tanak och Megiddo och hela Bet-Shean vid Saretan nedanför Jisreel, från Bet-Shean till Avel Mechola och ända bort till andra sidan Jokmeam,

[13] Ben-Geber, em Ramote-Gileade; tinha este as aldeias de Jair, filho de Manassés, as quais estão em Gileade; também tinha a região de Argobe, a qual está em Basã,

[13]Gevers son i Ramot i Gilead, som hade Manasses son Jairs byar i Gilead samt Argovområdet i Bashan: sextio stora städer med murar och bronsbommar,

sessenta grandes cidades com muros e ferrolhos de bronze.

[14] Ainadabe, filho de Ido, em Maanaim;

[15] Aimaás, em Naftali; também este tomou filha de Salomão por mulher, a saber, Basemate.

[16] Baaná, filho de Husai, em Aser e Bealote;

[17] Josafá, filho de Parua, em Issacar;

[18] Simei, filho de Elá, em Benjamim;

[19] Geber, filho de Uri, na terra de Gileade, a terra de Seom, rei dos amorreus, e de Ogue, rei de Basã; e havia só um intendente nesta terra.

A prosperidade do reino de Salomão

[20] Eram, pois, os de Judá e Israel muitos, numerosos como a areia que está ao pé do mar; comiam, bebiam e se alegravam.

[21] Dominava Salomão sobre todos os reinos desde o Eufrates até à terra dos filisteus e até à fronteira do Egito; os quais pagavam tributo e serviram a Salomão todos os dias da sua vida.

[22] Era, pois, o provimento diário de Salomão trinta coros de flor de farinha e sessenta coros de farinha;

[23] dez bois cevados, vinte bois de pasto e cem carneiros, afora os veados, as gazelas, os corços e aves cevadas.

[24] Porque dominava sobre toda a região e sobre todos os reis aquém do Eufrates, desde Tifsa até Gaza, e tinha paz por todo o derredor.

[14]Achinadav, Iddos son, i Machanajim,

[15]Achimaas i Naftali, som också var gift med en dotter till Salomo, Basemat,

[16]Baana, Hushajs son, i Asher och Alot,

[17]Joshafat, Paruachs son, i Isaskar,

[18]Shimi, Elas son, i Benjamin

[19]och Gever, Uris son, i Gilead, det land där amoreerkungen Sichon och Bashans kung Og hade härskat. Dessutom fanns det en fogde i

[20]Juda.

Salomos makt och vishet

Israeliterna var nu talrika som havets sand. De åt och drack och var glada.

[21]Salomo härskade över alla riken från Eufrat ända fram till filisteernas land och fram till gränsen mot Egypten. De betalade skatt och var hans lydiga undersåtar så länge han levde.

[22]Vid Salomos hov gick det varje dag åt 30 kor siktat mjöl och 60 kor vanligt mjöl,

[23]10 gödda oxar, 20 valloxar och 100 får. Därtill hjortar, gaseller, rådjur och gödfåglar.

[24]Salomo var alltså herre över allt land väster om Eufrat, från Tifsach ända till Gaza, över alla kungarna där, och det rådde fred mellan honom och grannländerna på alla sidor.

[25] Judá e Israel habitavam confiados, cada um debaixo da sua videira e debaixo da sua figueira, desde Dã até Berseba, todos os dias de Salomão.

[25]I Juda och Israel, från Dan till Beer Sheva, satt var och en trygg under sin vinstock och sitt fikonträd, så länge Salomo levde.

[26] Tinha também Salomão quarenta mil cavalos em estrebarias, para os seus carros, e doze mil cavaleiros.

[26]Salomo hade 4.000 stallplatser med vagnshästar och ytterligare 12.000 hästar.

[27] Forneciam, pois, os intendentes provisões, cada um no seu mês, ao rei Salomão e a todos quantos lhe chegavam à mesa; coisa nenhuma deixavam faltar.

[27]De tolv fogdarna svarade under var sin månad för underhållet åt kung Salomo och dem som kom till hans bord, och de såg till att ingenting fattades.

[28] Também levavam a cevada e a palha para os cavalos e os ginetes, para o lugar onde estivesse o rei, segundo lhes fora prescrito.

[28]Korn och hackelse för hästarna skaffade de i tur och ordning till kungen var han än befann sig.

A sabedoria de Salomão

[29] Deu também Deus a Salomão sabedoria, grandíssimo entendimento e larga inteligência como a areia que está na praia do mar.

[29]Gud skänkte Salomo vishet och stort förstånd och kunskap riklig som sanden på havets strand.

[30] Era a sabedoria de Salomão maior do que a de todos os do Oriente e do que toda a sabedoria dos egípcios.

[30]Hans vishet överträffade all Österlandets och all Egyptens vishet.

[31] Era mais sábio do que todos os homens, mais sábio do que Etã, ezraíta, e do que Hemã, Calcol e Darda, filhos de Maol; e correu a sua fama por todas as nações em redor.

[31]Han var den visaste bland människor, visare än esrachiten Etan och visare än Heman, Kalkol och Darda, Machols söner. Ryktet om honom spred sig till alla folk runt omkring.

[32] Compôs três mil provérbios, e foram os seus cânticos mil e cinco.

[32]Salomo präglade tre tusen tänkespråk, och hans sånger uppgick till ettusenfem.

[33] Discorreu sobre todas as plantas, desde o cedro que está no Líbano até ao hissopo que brota do muro; também falou dos animais e das aves, dos répteis e dos peixes.

[33]Han talade om växterna, alltifrån cedern på Libanon till isopen som växer ut ur muren. Han talade om fyrfotadjur och fåglar, om kräldjur och fiskar.

[34] De todos os povos vinha gente a ouvir a sabedoria de Salomão, e também enviados de todos os reis da terra que tinham ouvido da sua sabedoria.

1 Reis 5

Salomão faz aliança com Hirão
2 Crônicas 2.1-16

[1] Enviou também Hirão, rei de Tiro, os seus servos a Salomão (porque ouvira que ungiram a Salomão rei em lugar de seu pai), pois Hirão sempre fora amigo de Davi.

[2] Então, Salomão enviou mensageiros a Hirão, dizendo:

[3] Bem sabes que Davi, meu pai, não pôde edificar uma casa ao nome do SENHOR, seu Deus, por causa das guerras com que o envolveram os seus inimigos, até que o SENHOR lhos pôs debaixo dos pés.

[4] Porém a mim o SENHOR, meu Deus, me tem dado descanso de todos os lados; não há nem inimigo, nem adversidade alguma.

[5] Pelo que intento edificar uma casa ao nome do SENHOR, meu Deus, como falou o SENHOR a Davi, meu pai, dizendo: Teu filho, que porei em teu lugar no teu trono, esse edificará uma casa ao meu nome.

[6] Dá ordem, pois, que do Líbano me cortem cedros; os meus servos estarão com os teus servos, e eu te pagarei o salário destes segundo determinares; porque bem sabes que entre o meu povo não há quem saiba cortar a madeira como os sidônios.

[34]Från alla folk kom man för att lyssna till Salomos vishet, och alla jordens kungar skänkte honom gåvor när de lyssnat till hans vishet.

1 Kung 5

Förberedelser för tempelbygget

[1]Kung Hiram i Tyros hade alltid varit Davids vän, och då han fick höra att Salomo var smord till kung efter sin far skickade han sändebud till honom.

[2]Salomo sände i sin tur detta budskap till Hiram:

[3]»Du vet att min far inte kunde bygga något hus åt Herrens, sin Guds, namn på grund av alla krig han tvingades föra ända tills Herren lade fienderna under hans fötter.

[4]Men nu har Herren, min Gud, gett mig fred på alla sidor, ingen angriper mig och ingen olycka hotar.

[5]Därför tänker jag nu bygga ett hus åt Herrens, min Guds, namn i enlighet med Herrens ord till min far David: Din son som jag skall sätta på tronen efter dig är den som skall bygga huset åt mitt namn. —

[6]Ge nu order om att man skall fälla cedrar åt mig på Libanon. Mina män skall arbeta tillsammans med dina, och jag skall ge dig vad du begär för dina mäns arbete. Du vet att det bland oss inte finns så duktiga timmerhuggare som bland fenikierna.«

[7] Ouvindo Hirão as palavras de Salomão, muito se alegrou e disse: Bendito seja, hoje, o SENHOR, que deu a Davi um filho sábio sobre este grande povo.

[7]Hiram gladde sig mycket åt Salomos hälsning. »I dag vill jag lova Herren«, sade han, »som har gett David en vis son till att härska över detta stora folk.«

[8] Enviou Hirão mensageiros a Salomão, dizendo: Ouvi o que mandaste dizer. Farei toda a tua vontade acerca das madeiras de cedro e de cipreste.

[8]Och Hiram sände detta svar: »Jag har mottagit ditt budskap och skall ge dig allt cederträ och cypressträ du önskar.

[9] Os meus servos as levarão desde o Líbano até ao mar, e eu as farei conduzir em jangadas pelo mar até ao lugar que me designares e ali as desamarrarei; e tu as receberás. Tu também farás a minha vontade, dando provisões à minha casa.

[9]Mina män kommer att frakta ner timret från Libanon till havet. Där samlar jag det till flottar som jag för till den plats du anvisar, och sedan jag löst upp flottarna får du ta hand om timret. I gengäld skall du förse mig med de livsmedel jag önskar för mitt hushåll.«

[10] Assim, deu Hirão a Salomão madeira de cedro e madeira de cipreste, segundo este queria.

[10]Så lämnade Hiram cederträ och cypressträ åt Salomo, så mycket han ville ha,

[11] Salomão deu a Hirão vinte mil coros de trigo, para sustento da sua casa, e vinte coros de azeite batido; e o fazia de ano em ano.

[11]medan Salomo försåg Hiram med livsmedel: han levererade 20.000 kor vete till hans hushåll och 20 kor av den finaste olivoljan, år efter år.

[12] Deu o SENHOR sabedoria a Salomão, como lhe havia prometido. Havia paz entre Hirão e Salomão; e fizeram ambos entre si aliança.

[12]Herren hade gett Salomo den vishet han lovat honom. Mellan Salomo och Hiram rådde fred och samförstånd, och de slöt förbund med varandra.

Os preparativos para edificar o templo

2 Crônicas 2.17-18

[13] Formou o rei Salomão uma leva de trabalhadores dentre todo o Israel, e se compunha de trinta mil homens.

[13]Kung Salomo införde arbetsplikt över hela Israel. 30.000 man blev uttagna

[14] E os enviava ao Líbano alternadamente, dez mil por mês; um mês estavam no Líbano, e dois meses, cada um em sua casa; e Adonirão dirigia a leva.

[14]och skickades i skift om 10.000 man i månaden till Libanon. En månad var de på Libanon och två månader hemma. Adoniram förestod tvångsarbetena.

[15] Tinha também Salomão setenta mil que levavam as cargas e oitenta mil que talhavam pedra nas montanhas,

[16] afora os chefes-oficiais de Salomão, em número de três mil e trezentos, que dirigiam a obra e davam ordens ao povo que a executava.

[17] Mandou o rei que trouxessem pedras grandes, e pedras preciosas, e pedras lavradas para fundarem a casa.

[18] Lavravam-nas os edificadores de Salomão, e os de Hirão, e os giblitas; e preparavam a madeira e as pedras para se edificar a casa.

[15]Salomo hade 70.000 bärare och 80.000 stenhuggare i bergen

[16]och dessutom de 3.300 förmän som hans fogdar hade under sig för att övervaka arbetena.

[17]På Salomos order bröts stora, utvalda block för att templets grundvalar skulle kunna läggas med huggen sten.

[18]Med hjälp av folk från Geval bearbetade Salomos och Hirams hantverkare timret och stenen så att allt var färdigt att tas i bruk vid tempelbygget.

1 Reis 6

Salomão edifica o templo

2 Crônicas 3.1-9

[1] No ano quatrocentos e oitenta, depois de saírem os filhos de Israel do Egito, Salomão, no ano quarto do seu reinado sobre Israel, no mês de zive (este é o mês segundo), começou a edificar a Casa do SENHOR.

[2] A casa que o rei Salomão edificou ao SENHOR era de sessenta côvados de comprimento, vinte de largura e trinta de altura.

[3] O pórtico diante do templo da casa media vinte côvados no sentido da largura do Lugar Santo, contra dez de fundo.

[4] Para a casa, fez janelas de fasquias fixas superpostas.

1 Kung 6

Salomo bygger templet

[1]Under det fyrahundraåttionde året efter israeliternas uttåg ur Egypten, det fjärde året av Salomos regering i Israel, i månaden siv, som är den andra månaden, började Salomo bygga Herrens hus.

[2]60 alnar långt, 20 alnar brett och 30 alnar högt var templet som kung Salomo byggde åt Herren.

[3]Förhallen framför långhuset var 20 alnar bred, vilket motsvarade templets bredd; den var tio alnar djup och låg på framsidan.

[4]Han försåg templet med fönster som hade karmar och spjälor.

[5] Contra a parede da casa, tanto do santuário como do Santo dos Santos, edificou andares ao redor e fez câmaras laterais ao redor.

[5]Runt templets väggar uppförde Salomo ett galleri, längs väggarna till långhuset och koret. Där gjorde han sidokammare.

[6] O andar de baixo tinha cinco côvados de largura, o do meio, seis, e o terceiro, sete; porque, pela parte de fora da casa em redor, fizera reentrâncias para que as vigas não fossem introduzidas nas paredes.

[6]Den nedersta våningen av detta galleri var fem alnar bred, den mellersta sex och den översta sju alnar. Man hade nämligen gjort avsatser längs utsidan för att slippa göra fästhål i väggarna.

[7] Edificava-se a casa com pedras já preparadas nas pedreiras, de maneira que nem martelo, nem machado, nem instrumento algum de ferro se ouviu na casa quando a edificavam.

[7]Templet byggdes med sten som inte bearbetades när den kom från stenbrottet, och därför hördes inte släggor, hackor eller andra järnredskap på byggplatsen.

[8] A porta da câmara do meio do andar térreo estava ao lado sul da casa, e por caracóis se subia ao segundo e, deste, ao terceiro.

[8]Uppgången till mellanvåningen i tillbyggnaden låg på högra sidan av templet, och man gick upp på en spiraltrappa; på samma sätt kom man vidare till tredje våningen.

[9] Assim, edificou a casa e a rematou, cobrindo-a com um tabuado de cedro.

[9]Så byggde Salomo templet färdigt och klädde in det med en panel av cederträ.

[10] Os andares que edificou contra a casa toda eram de cinco côvados de altura, e os ligou com a casa com madeira de cedro.

[10]Galleriet runt templet var fem alnar högt och var förankrat med cederbjälkar.

[11] Então, veio a palavra do SENHOR a Salomão, dizendo:

[11]Herrens ord kom till Salomo:

[12] Quanto a esta casa que tu edificas, se andares nos meus estatutos, e executares os meus juízos, e guardares todos os meus mandamentos, andando neles, cumprirei para contigo a minha palavra, a qual falei a Davi, teu pai.

[12]»Det hus som du nu bygger — om du följer mina stadgar och gör som jag befallt, och om du håller alla mina bud och rättar dig efter dem, skall jag låta det löfte som jag gav din far David förverkligas i dig:

[13] E habitarei no meio dos filhos de Israel e não desampararei o meu povo.

[13]där skall jag bo mitt bland israeliterna och aldrig överge mitt folk Israel.«

O Santo dos Santos

[14] Assim, edificou Salomão a casa e a rematou.

[15] Também revestiu as paredes da casa por dentro com tábuas de cedro; desde o soalho da casa até ao teto, cobriu com madeira por dentro; e cobriu o piso da casa com tábuas de cipreste.

[16] Da mesma sorte, revestiu também os vinte côvados dos fundos da casa com tábuas de cedro, desde o soalho até ao teto; e esse interior ele constituiu em santuário, a saber, o Santo dos Santos.

[17] Era, pois, o Santo Lugar do templo de quarenta côvados.

[18] O cedro da casa por dentro era lavrado de colocíntidas e flores abertas; tudo era cedro, pedra nenhuma se via.

[19] No mais interior da casa, preparou o Santo dos Santos para nele colocar a arca da Aliança do SENHOR.

[20] Era o Santo dos Santos de vinte côvados de comprimento, vinte de largura e vinte de altura; cobriu-o de ouro puro. Cobriu também de ouro o altar de cedro.

[21] Por dentro, Salomão revestiu a casa de ouro puro; e fez passar cadeias de ouro por dentro do Santo dos Santos, que também cobrira de ouro.

[22] Assim, cobriu de ouro toda a casa, inteiramente, e também todo o altar que estava diante do Santo dos Santos.

Os dois querubins
2 Crônicas 3.10-13

[14]Och Salomo byggde templet färdigt.

[15]Invändigt klädde han dess väggar med cederplankor, ända nerifrån golvet och upp till taksparrarna fäste han denna träpanel. Golvet täckte han med cypressplankor.

[16]20 alnar från den bakre väggen uppförde han en vägg av cederträ från golv till tak, och den delen av byggnaden inrättade han till ett kor, det allra heligaste.

[17]Själva långhuset framför koret blev då 40 alnar.

[18]Invändigt kläddes väggarna med cederträ, där frukter och blomkalkar skurits ut. Allt var täckt med cederträ, stenen syntes ingenstans.

[19]Inuti huset inrättade Salomo ett kor, avsett för Herrens förbundsark.

[20]Koret var 20 alnar långt, 20 alnar brett och 20 alnar högt, och han belade det med gediget guld. Salomo byggde också ett altare av cederträ

[21]framför koret och belade det med guld. Han belade insidan av huset med gediget guld och hängde upp guldkedjor.

[22]Hela huset belades med guld tills allting var täckt av guld. Också altaret i anslutning till koret blev i sin helhet belagt med guld.

[23] No Santo dos Santos, fez dois querubins de madeira de oliveira, cada um da altura de dez côvados.

[24] Cada asa de um querubim era de cinco côvados; dez côvados havia, pois, de uma a outra extremidade de suas asas.

[25] Assim, também era de dez côvados o outro querubim; ambos mediam o mesmo e eram da mesma forma.

[26] A altura de um querubim era de dez côvados; e assim a do outro.

[27] Pôs os querubins no mais interior da casa; os querubins estavam de asas estendidas, de maneira que a asa de um tocava numa parede, e a asa do outro tocava na outra parede; e as suas asas no meio da casa tocavam uma na outra.

[28] E cobriu de ouro os querubins.

Ornamentação das paredes e das portas

[29] Nas paredes todas, tanto no mais interior da casa como no seu exterior, lavrou, ao redor, entalhes de querubins, palmeiras e flores abertas.

[30] Também cobriu de ouro o soalho, tanto no mais interior da casa como no seu exterior.

[31] Para entrada do Santo dos Santos, fez folhas de madeira de oliveira; a verga com as ombreiras formavam uma porta pentagonal.

[32] Assim, fabricou de madeira de oliveira duas folhas e lavrou nelas entalhes de querubins, de palmeiras e de flores abertas; a estas, como as palmeiras e os querubins, cobriu de ouro.

[23]För koret gjorde han två keruber av olivträ. Den ena var tio alnar hög

[24]och varje vinge fem alnar lång. Avståndet mellan vingspetsarna var tio alnar.

[25]Den andra keruben var också tio alnar hög. Båda hade samma mått och samma form,

[26]den ena som den andra var tio alnar hög.

[27]Han ställde keruberna i det inre rummet. Vingarna var utbredda; den ena keruben vidrörde den ena väggen med sin vinge och den andra vidrörde den motsatta väggen med sin. Mitt i rummet berörde de varandra, vinge mot vinge.

[28]Och Salomo belade keruberna med guld.

[29]På alla husets väggar, såväl i det inre som i det yttre rummet, lät Salomo snida reliefer med keruber, palmer och blomkalkar.

[30]I båda rummen belade han golvet med guld.

[31]Ingången till koret fick dörrar av olivträ, och infattningen gjordes så att karmarna var i fem avsatser.

[32]På de båda dörrarna av olivträ lät han snida keruber, palmer och blomkalkar och belade dem med guld: man hamrade ut guld över keruberna och palmerna.

[33] Fez, para entrada do Santo Lugar, ombreiras de madeira de oliveira; entrada quadrilateral,
[34] cujas duas folhas eram de madeira de cipreste; e as duas tábuas de cada folha eram dobradiças.
[35] E as lavrou de querubins, de palmeiras e de flores abertas e as cobriu de ouro acomodado ao lavor.
[36] Também edificou o átrio interior de três ordens de pedras cortadas e de uma ordem de vigas de cedro.
[37] No ano quarto, se pôs o fundamento da Casa do SENHOR, no mês de zive.
[38] E, no ano undécimo, no mês de bul, que é o oitavo, se acabou esta casa com todas as suas dependências, tal como devia ser. Levou Salomão sete anos para edificá-la.

1 Reis 7

Salomão edifica palácios reais

[1] Edificou Salomão os seus palácios, levando treze anos para os concluir.
[2] Edificou a Casa do Bosque do Líbano, de cem côvados de comprimento, cinqüenta de largura e trinta de altura, sobre quatro ordens de colunas de cedro e vigas de cedro sobre as colunas.
[3] A cobertura era de cedro, abrangendo as câmaras laterais em número de quarenta e cinco, quinze em cada andar, as quais repousavam sobre colunas.
[4] Havia janelas em três ordens e janela oposta a janela em três fileiras.

[33]Likaså gjorde han i ingången till långhuset dörrposter av olivträ i fyra avsatser

[34]och därtill två dörrar av cypressträ, varje dörr bestående av två vridbara dörrhalvor.

[35]Han smyckade dem med snidade keruber, palmer och blomkalkar och lade bladguld på de utskurna figurerna.

[36]Den inre förgården omgärdade han med en mur av tre varv huggen sten och ett varv cederbjälkar.

[37]Under det fjärde året, i månaden siv, lades grunden till Herrens hus,

[38]och under det elfte året, i månaden bul, som är den åttonde månaden, stod det färdigt i alla delar och med allt som hörde till. Sju år tog det att bygga templet.

1 Kung 7

Salomo bygger sitt palats

[1]Sitt eget hus byggde Salomo på tretton år; sedan var hela palatset färdigt.

[2]Han byggde Libanonskogshuset, 100 alnar långt, 50 alnar brett och 30 alnar högt, med fyra rader pelare av cederstammar och bjälkar av ceder vilande på pelarna.

[3]Taket var av cederträ och lagt på taksparrar som vilade på pelarna, sammanlagt 45 taksparrar, 15 i varje rad.

[4]Vidare fanns det tre rader fönsterkarmar, alltså tre omgångar med öppningar.

[5] Todas as portas e janelas eram quadradas; e janela oposta a janela em três fileiras.

[6] Depois, fez o Salão das Colunas, de cinqüenta côvados de comprimento e trinta de largura; e havia um pórtico de colunas defronte dele, um baldaquino.

[7] Também fez a Sala do Trono, onde julgava, a saber, a Sala do Julgamento, coberta de cedro desde o soalho até ao teto.

[8] A sua casa, em que moraria, fê-la noutro pátio atrás da Sala do Trono, de obra semelhante a esta; também para a filha de Faraó, que tomara por mulher, fez Salomão uma casa semelhante à Sala do Trono.

[9] Todas estas construções eram de pedras de valor, cortadas à medida, serradas para o lado de dentro e para o de fora; e isto desde o fundamento até às beiras do teto, e por fora até ao átrio maior.

[10] O fundamento era de pedras de valor, pedras grandes; pedras de dez côvados e pedras de oito côvados;

[11] por cima delas, pedras de valor, cortadas segundo as medidas, e cedros.

[12] Ao redor do grande átrio, havia três ordens de pedras cortadas e uma ordem de vigas de cedro; assim era também o átrio interior da Casa do SENHOR e o pórtico daquela casa.

[13] Enviou o rei Salomão mensageiros que de Tiro trouxessem Hirão.

[5]Alla dörrkarmar var gjorda med fyra avsatser. [---]

[6]Han byggde också en förhall med pelare, 50 alnar bred och 30 alnar djup och med ett galler framför.

[7]Likaså byggde han en tronhall, även kallad domshallen; där dömde han. Den var klädd med cederpanel från golv till tak.

[8]Det hus där han själv skulle bo byggde Salomo på den andra gården, bortom förhallen, och det var av samma konstruktion. Salomo byggde också ett hus åt faraos dotter, som han hade tagit till hustru; det var likadant som förhallen.

[9]Alla dessa byggnader var uppförda av utvalda fyrkantiga stenblock, sågade på både insidan och utsidan av väggen, från grunden till bjälkarna och från förgården vid Herrens hus fram till den stora förgården.

[10]Grunden var lagd med utvalda stenar, stora block på tio och åtta alnar,

[11]och däröver hade man byggt med utvalda fyrkantiga stenblock och cederträ.

[12]Den stora förgården var omgärdad av en mur med tre varv huggen sten och ett varv cederbjälkar, på samma sätt som förgården till Herrens hus, den inre förgården.

KopparArbetena till templet

[13]Från Tyros lät kung Salomo hämta en man vid namn Hiram,

[14] Era este filho de uma mulher viúva, da tribo de Naftali, e fora seu pai um homem de Tiro que trabalhava em bronze; Hirão era cheio de sabedoria, e de entendimento, e de ciência para fazer toda obra de bronze. Veio ter com o rei Salomão e fez toda a sua obra.

[14]vars mor var en änka av Naftalis stam, medan fadern var en tyrisk kopparsmed. Hiram var mycket kunnig och förfärdigade alla slags koppararbeten med stor konstskicklighet. Han kom nu till Salomo och utförde allt vad kungen ville ha gjort.

As duas colunas do templo

2 Crônicas 3.15-17

[15] Formou duas colunas de bronze; a altura de cada uma era de dezoito côvados, e um fio de doze côvados era a medida de sua circunferência.

[15]Han formade de två bronspelarna, båda 18 alnar höga och med en omkrets på tolv alnar. De var ihåliga, och väggarna hade en tjocklek av fyra fingerbredder.

[16] Também fez dois capitéis de fundição de bronze para pôr sobre o alto das colunas; de cinco côvados era a altura de cada um deles.

[16]Två pelarhuvuden göt han i brons och satte överst, vartdera fem alnar högt.

[17] Havia obra de rede e ornamentos torcidos em forma de cadeia, para os capitéis que estavam sobre o alto das colunas; sete para um capitel e sete para o outro.

[17]De båda pelarhuvudena var försedda med var sitt flätverk med tofsar och kedjor.

[18] Fez também romãs em duas fileiras por cima de uma das obras de rede, para cobrir o capitel no alto da coluna; o mesmo fez com o outro capitel.

[18]Han gjorde också de två raderna granatäpplen som omgav flätverken och täckte pelarhuvudena, likadant på båda.

[19] Os capitéis que estavam no alto das colunas eram de obra de lírios, como na Sala do Trono, e de quatro côvados.

[19]Pelarhuvudena var formade som lotusblommor. [---]

[20] Perto do bojo, próximo à obra de rede, os capitéis que estavam no alto das duas colunas tinham duzentas romãs, dispostas em fileiras em redor, sobre um e outro capitel.

[20][---] 200 granatäpplen i rader omgav vart och ett av dem.

[21] Depois, levantou as colunas no pórtico do templo; tendo levantado a coluna

[21]Han reste pelarna vid förhallen till långhuset och gav den högra pelaren

direita, chamou-lhe Jaquim; e, tendo levantado a coluna esquerda, chamou-lhe Boaz.

namnet Jakin och den vänstra namnet Boas.

[22] No alto das colunas, estava a obra de lírios. E, assim, se acabou a obra das colunas.

[22]Pelarna kröntes av ornament i form av lotusblommor. Så fullbordades arbetet med pelarna.

O mar de fundição
2 Crônicas 4.1-5

[23] Fez também o mar de fundição, redondo, de dez côvados de uma borda até à outra borda, e de cinco de altura; e um fio de trinta côvados era a medida de sua circunferência.

[23]Han gjorde vidare Havet i gjutgods. Det var cirkelrunt och mätte tio alnar från kant till kant; det var fem alnar högt och 30 alnar i omkrets.

[24] Por baixo da sua borda em redor, havia colocíntidas, dez em cada côvado; estavam em duas fileiras, fundidas quando se fundiu o mar.

[24]Runt om, under kanten, löpte två rader med frukter som gjutits i samma stycke som själva Havet.

[25] Assentava-se o mar sobre doze bois; três olhavam para o norte, três, para o ocidente, três, para o sul, e três, para o oriente; o mar apoiava-se sobre eles, cujas partes posteriores convergiam para dentro.

[25]Det stod på tolv tjurar, tre av dem vända mot norr, tre mot väster, tre mot söder och tre mot öster. Havet vilade ovanpå dem, och alla tjurarna hade bakdelen vänd inåt.

[26] A grossura dele era de quatro dedos, e a sua borda, como borda de copo, como flor de lírios; comportava dois mil batos.

[26]Godset i Havet var en handsbredd tjockt, och kanten var formad som kanten på en bägare, lik kalken av en lotusblomma. Havet rymde 2.000 bat.

Outros utensílios para o templo
2 Crônicas 4.6-22

[27] Fez também de bronze dez suportes; cada um media quatro côvados de comprimento, quatro de largura e três de altura;

[27]Han gjorde också de tio stativen av brons, vart och ett fyra alnar långt, fyra alnar brett och tre alnar högt.

[28] e eram do seguinte modo: tinham painéis, que estavam entre molduras,

[28]De var gjorda så, att de hade ramlister och lister mellan tvärslåarna.

[29] nos quais havia leões, bois e querubins; nas molduras de cima e de baixo dos leões e dos bois, havia festões pendentes.

[30] Tinha cada suporte quatro rodas de bronze e eixos de bronze; os seus quatro pés tinham apoios debaixo da pia, apoios fundidos, e ao lado de cada um havia festões.

[31] A boca dos suportes estava dentro de uma guarnição que media um côvado de altura; a boca era redonda como a obra de um pedestal e tinha o diâmetro de um côvado e meio. Também nela havia entalhes, e os seus painéis eram quadrados, não redondos.

[32] As quatro rodas estavam debaixo dos painéis, e os eixos das rodas formavam uma peça com o suporte; cada roda era de um côvado e meio de altura.

[33] As rodas eram como as de um carro: seus eixos, suas cambas, seus raios e seus cubos, todos eram fundidos.

[34] Havia quatro apoios aos quatro cantos de cada suporte, que com este formavam uma peça.

[35] No alto de cada suporte, havia um cilindro de meio côvado de altura; também, no alto de cada suporte, os apoios e painéis formavam uma peça só com ele.

[36] Na superfície dos seus apoios e dos seus painéis, gravou querubins, leões e palmeiras, segundo o espaço de cada um, com festões ao redor.

[29]På listerna mellan tvärslåarna, liksom på tvärslåarna själva, fanns lejon, tjurar och keruber och ovanför och under lejonen och tjurarna flätor i hamrat arbete.

[30]Varje stativ stod på fyra hjul som var av brons och hade bronsaxlar. De fyra hörnpelarna var försedda med strävor, som var gjutna under kitteln.

[31]Inuti den övre ramen satt underlaget för kitteln; det var runt och höjde sig en aln över ramen. Det var gjort som ett kittelställ och var en och en halv aln högt. Också på underlaget fanns utsirningar, men listerna där var fyrkantiga, inte runda.

[32]Under listverket satt de fyra hjulen, och hållarna till hjulen var fästa i stativet. Hjulen var en och en halv aln höga.

[33]De var av samma utförande som stridsvagnshjul; såväl hållare som fälgar, ekrar och nav var gjutna.

[34]Fyra strävor gick upp mot de fyra hörnen på varje stativ; dessa strävor var en del av stativet.

[35]Överst på stativet var ett cirkelrunt ställ, en halv aln högt. Längst upp på stativet satt hållarna med sina lister.

[36]På plattorna var keruber, lejon och palmer ingraverade.

[37] Deste modo, fez os dez suportes; todos tinham a mesma fundição, o mesmo tamanho e o mesmo entalhe.

[37]Alla tio stativen gjordes på samma sätt: samma gjutgods, mått och form.

[38] Também fez dez pias de bronze; em cada uma cabiam quarenta batos, e cada uma era de quatro côvados; sobre cada um dos dez suportes estava uma pia.

[38]Hiram gjorde tio kittlar av brons. Var och en rymde 40 bat och hade en diameter av fyra alnar. På vart och ett av de tio stativen satte han en kittel.

[39] Pôs cinco suportes à direita da casa e cinco, à esquerda; porém o mar pôs ao lado direito da casa, para o lado sudeste.

[39]Fem av stativen ställde han på högra sidan av tempelhuset och fem på den vänstra. Havet ställde han på den högra sidan av tempelhuset, åt sydost.

[40] Depois, fez Hirão os caldeirões, e as pás, e as bacias. Assim, terminou ele de fazer toda a obra para o rei Salomão, para a Casa do SENHOR:

[40]Han gjorde också grytorna, skovlarna och offerskålarna. Han fullbordade arbetet med alla de föremål han fått i uppdrag att göra åt kung Salomo för Herrens hus:

[41] as duas colunas, os dois globos dos capitéis que estavam no alto das duas colunas; as duas redes, para cobrir os dois globos dos capitéis que estavam ao alto das colunas;

[41]två pelare, de två klotformiga pelarhuvudena, de två flätverken som skulle täcka de båda klotformiga pelarhuvudena,

[42] as quatrocentas romãs para as duas redes, isto é, duas fileiras de romãs para cada rede, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam no alto das colunas;

[42]de 400 granatäpplena till de båda flätverken, två rader granatäpplen för varje flätverk, till att täcka de båda klotformiga pelarhuvudena,

[43] os dez suportes e as dez pias sobre eles;

[43]vidare de tio stativen och de tio kittlarna till stativen,

[44] o mar com os doze bois por baixo;

[44]Havet, som var ett, och de tolv tjurarna under Havet,

[45] os caldeirões, as pás, as bacias e todos estes utensílios que fez Hirão para o rei Salomão, para a Casa do SENHOR, todos eram de bronze polido.

[45]slutligen också grytorna, skovlarna och offerskålarna. Alla dessa föremål som Hiram gjorde åt kung Salomo för Herrens hus var av blankad brons.

[46] Na planície do Jordão, o rei os fez fundir em terra barrenta, entre Sucote e Zaretã.

[47] Deixou Salomão de pesar todos os utensílios pelo seu excessivo número, não se verificando, pois, o peso do seu bronze.

[48] Também fez Salomão todos os utensílios do Santo Lugar do SENHOR: o altar de ouro e a mesa de ouro, sobre a qual estavam os pães da proposição;

[49] os castiçais de ouro finíssimo, cinco à direita e cinco à esquerda, diante do Santo dos Santos; as flores, as lâmpadas e as espevitadeiras, também de ouro;

[50] também as taças, as espevitadeiras, as bacias, os recipientes para incenso e os braseiros, de ouro finíssimo; as dobradiças para as portas da casa interior para o Santo dos Santos e as das portas do Santo Lugar do templo, também de ouro.

As dádivas de Davi colocadas no templo

2 Crônicas 5.1

[51] Assim, se acabou toda a obra que fez o rei Salomão para a Casa do SENHOR; então, trouxe Salomão as coisas que Davi, seu pai, havia dedicado; a prata, o ouro e os utensílios, ele os pôs entre os tesouros da Casa do SENHOR.

1 Reis 8

Salomão traz para o templo a arca

2 Crônicas 5.2-14

[1] Congregou Salomão os anciãos de Israel, todos os cabeças das tribos, os príncipes das famílias dos israelitas, diante de si em Jerusalém, para fazerem subir a arca da

[46]Det var i Jordandalen, mellan Suckot och Saretan, som kungen lät gjuta dem i lerformar.

[47]Salomo satte alla föremålen på deras platser. Mängden var så väldig att vikten av bronsen inte kunde fastställas.

Salomo gör guldföremålen till templet

[48]Salomo gjorde alla föremål i Herrens hus: det gyllene altaret, det gyllene bordet för skådebröden,

[49]de gyllene lampställen framför koret, fem till höger och fem till vänster, blommönstret, lamporna och tängerna av guld,

[50]vidare faten, knivarna, offerskålarna, pannorna och fyrfaten av guld, slutligen beslagen på dörrarna in till det inre rummet, det allra heligaste, och på dörrhalvorna in till långhuset, också de av guld.

[51]När alla kung Salomos arbeten för Herrens hus var fullbordade lät han föra dit in det som hans far David hade helgat åt Herren; silvret och guldet och kärlen lade han i skattkamrarna i Herrens hus.

1 Kung 8

Arken förs in i templet

[1]Nu samlade kung Salomo de äldste i Israel och stamhövdingarna, överhuvudena för de olika familjerna i Israel. Han kallade dem till sig i Jerusalem

Aliança do SENHOR da Cidade de Davi, que é Sião, para o templo.

för att hämta upp Herrens förbundsark från Davids stad, Sion.

2 Todos os homens de Israel se congregaram junto ao rei Salomão na ocasião da festa, no mês de etanim, que é o sétimo.

2Och alla israeliterna samlades inför kung Salomo under högtiden i månaden etanim, som är den sjunde månaden.

3 Vieram todos os anciãos de Israel, e os sacerdotes tomaram a arca do SENHOR

3När alla de äldste hade kommit lyfte prästerna arken

4 e a levaram para cima, com a tenda da congregação, e também os utensílios sagrados que nela havia; os sacerdotes e levitas é que os fizeram subir.

4och bar upp den tillsammans med uppenbarelsetältet och alla de heliga föremålen i tältet. Allt detta bars av prästerna och leviterna.

5 O rei Salomão e toda a congregação de Israel, que se reunira a ele, estavam todos diante da arca, sacrificando ovelhas e bois, que, de tão numerosos, não se podiam contar.

5Kung Salomo och hela Israels menighet, som var samlad hos honom, stod framför arken och offrade får och tjurar i sådan mängd att de inte kunde räknas.

6 Puseram os sacerdotes a arca da Aliança do SENHOR no seu lugar, no santuário mais interior do templo, no Santo dos Santos, debaixo das asas dos querubins.

6Prästerna förde in Herrens förbundsark till dess plats i tempelkoret, det allra heligaste, under kerubernas vingar.

7 Pois os querubins estendiam as asas sobre o lugar da arca e, do alto, cobriam a arca e os varais.

7Keruberna hade nämligen vingarna utbredda över den plats där arken stod, så att både arken och dess bärstänger skyldes av keruberna.

8 Os varais sobressaíam tanto, que suas pontas eram vistas do Santo Lugar, defronte do Santo dos Santos, porém de fora não se viam. Ali, estão até ao dia de hoje.

8Bärstängerna var så långa att deras ändar syntes från det heliga framför koret, men de var inte synliga utifrån. De finns där ännu i denna dag.

9 Nada havia na arca senão as duas tábuas de pedra, que Moisés ali pusera junto a Horebe, quando o SENHOR fez aliança com os filhos de Israel, ao saírem da terra do Egito.

9I arken fanns ingenting annat än de två stentavlorna som Mose hade lagt dit vid Horeb, då Herren slöt förbund med israeliterna sedan de dragit ut ur Egypten.

[10] Tendo os sacerdotes saído do santuário, uma nuvem encheu a Casa do SENHOR,

[11] de tal sorte que os sacerdotes não puderam permanecer ali, para ministrar, por causa da nuvem, porque a glória do SENHOR enchera a Casa do SENHOR.

Salomão fala ao povo

2 Crônicas 6.1-11

[12] Então, disse Salomão: O SENHOR declarou que habitaria em trevas espessas.

[13] Na verdade, edifiquei uma casa para tua morada, lugar para a tua eterna habitação.

[14] Voltou, então, o rei o rosto e abençoou a toda a congregação de Israel, enquanto se mantinha toda em pé;

[15] e disse: Bendito seja o SENHOR, o Deus de Israel, que falou pessoalmente a Davi, meu pai, e pelo seu poder o cumpriu, dizendo:

[16] Desde o dia em que tirei Israel, o meu povo, do Egito, não escolhi cidade alguma de todas as tribos de Israel, para edificar uma casa a fim de ali estabelecer o meu nome; porém escolhi a Davi para chefe do meu povo de Israel.

[17] Também Davi, meu pai, propusera em seu coração o edificar uma casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

[18] Porém o SENHOR disse a Davi, meu pai: Já que desejaste edificar uma casa ao meu nome, bem fizeste em o resolver em teu coração.

[10]När prästerna lämnade helgedomen fyllde molnet Herrens hus,

[11]så att de inte kunde förrätta sin tjänst: Herrens härlighet uppfyllde templet.

[12]Då sade Salomo: »Solen har Herren fäst på himlen, själv har han valt att bo i töcknet.

[13]Jag har byggt dig en furstlig boning, ett hus där du evigt skall trona.«

Salomo talar till folket

[14]Kungen vände sig om och välsignade de församlade israeliterna, medan alla stod upp.

[15]Han sade: »Prisad vare Herren, Israels Gud, som med sin hand har fullbordat det som han med sin mun lovade min far David:

[16]Alltsedan jag förde mitt folk Israel ut ur Egypten har jag inte bland Israels stammar utvalt någon stad för att i den bygga ett hus, där mitt namn skulle vara, och jag har inte utvalt någon man att vara furste över mitt folk Israel. Men nu har jag utvalt Jerusalem för att mitt namn skall vara där, och jag har utvalt David att härska över mitt folk Israel. —

[17]Min far David hade föresatt sig att bygga ett hus åt Herrens, Israels Guds, namn,

[18]men Herren sade till honom: Din föresats att bygga ett hus åt mitt namn är god.

[19] Todavia, tu não edificarás a casa, porém teu filho, que descenderá de ti, ele a edificará ao meu nome.

[19]Men det skall inte bli du som bygger huset utan din son, den son som skall födas åt dig. Han skall bygga huset åt mitt namn. —

[20] Assim, cumpriu o SENHOR a sua palavra que tinha dito, pois me levantei em lugar de Davi, meu pai, e me assentei no trono de Israel, como prometera o SENHOR; e edifiquei a casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

[20]Och Herren lät sitt ord gå i fullbordan: jag efterträdde min far David på Israels tron, så som Herren hade lovat, och jag byggde huset åt Herrens, Israels Guds, namn.

[21] E nela constituí um lugar para a arca, em que estão as tábuas da aliança que o SENHOR fez com nossos pais, quando os tirou da terra do Egito.

[21]Där inne har jag ställt i ordning en plats för arken, som innehåller stadgarna till det förbund som Herren slöt med våra fäder när han förde dem ut ur Egypten.«

Salomão ora a Deus

2 Crônicas 6.12-42

Salomos bön

[22] Pôs-se Salomão diante do altar do SENHOR, na presença de toda a congregação de Israel; e estendeu as mãos para os céus

[22]Inför de församlade israeliterna trädde Salomo fram till Herrens altare. Han sträckte händerna mot himlen

[23] e disse: Ó SENHOR, Deus de Israel, não há Deus como tu, em cima nos céus nem embaixo na terra, como tu que guardas a aliança e a misericórdia a teus servos que de todo o coração andam diante de ti;

[23]och sade: »Herre, Israels Gud, det finns ingen gud som du, varken uppe i himlen eller nere på jorden. Du står fast vid förbundet och visar godhet mot dina tjänare när de i uppriktig lydnad vandrar dina vägar.

[24] que cumpriste para com teu servo Davi, meu pai, o que lhe prometeste; pessoalmente o disseste e pelo teu poder o cumpriste, como hoje se vê.

[24]Du har hållit ditt löfte till din tjänare, min far David, du har i dag med din hand fullbordat det som du med din mun har lovat.

[25] Agora, pois, ó SENHOR, Deus de Israel, faze a teu servo Davi, meu pai, o que lhe declaraste, dizendo: Não te faltará sucessor diante de mim, que se assente no trono de Israel, contanto que teus filhos

[25]Uppfyll också, Herre, Israels Gud, detta som du har lovat din tjänare David, min far: att han aldrig skall sakna en ättling som sitter inför dig på Israels tron, om bara hans efterkommande vaktar på sina

guardem o seu caminho, para andarem diante de mim como tu andaste.

steg och vandrar dina vägar, så som han själv gjorde.

[26] Agora também, ó Deus de Israel, cumpra-se a tua palavra que disseste a teu servo Davi, meu pai.

[26]Låt alltså ditt löfte till din tjänare David, min far, gå i uppfyllelse, du Israels Gud!

[27] Mas, de fato, habitaria Deus na terra? Eis que os céus e até o céu dos céus não te podem conter, quanto menos esta casa que eu edifiquei.

[27]Men kan verkligen Gud bo på jorden? Himlen, himlarnas himmel, rymmer dig inte, än mindre detta hus som jag har byggt.

[28] Atenta, pois, para a oração de teu servo e para a sua súplica, ó SENHOR, meu Deus, para ouvires o clamor e a oração que faz, hoje, o teu servo diante de ti.

[28]Vänd dig ändå hit, hör din tjänares bön och åkallan, Herre, min Gud. Lyssna på det rop och den bön jag nu uppsänder,

[29] Para que os teus olhos estejam abertos noite e dia sobre esta casa, sobre este lugar, do qual disseste: O meu nome estará ali; para ouvires a oração que o teu servo fizer neste lugar.

[29]och låt din blick natt och dag vila på detta hus, den plats om vilken du sagt: Här skall mitt namn vara. — Hör den bön som din tjänare ber, vänd mot denna plats.

[30] Ouve, pois, a súplica do teu servo e do teu povo de Israel, quando orarem neste lugar; ouve no céu, lugar da tua habitação; ouve e perdoa.

[30]Hör din tjänare och ditt folk Israel då de åkallar dig, vända mot denna plats; må du själv lyssna på dem i himlen, där du tronar. Hör dem och förlåt!

[31] Se alguém pecar contra o seu próximo, e lhe for exigido que jure, e ele vier a jurar diante do teu altar, nesta casa,

[31]Om någon förbryter sig mot en annan och åläggs att fria sig med en ed och svär inför ditt altare i detta tempel,

[32] ouve tu nos céus, e age, e julga teus servos, condenando o perverso, fazendo recair o seu proceder sobre a sua cabeça e justificando ao justo, para lhe retribuíres segundo a sua justiça.

[32]hör det då i himlen, grip in och skipa rätt åt dina tjänare. Fäll den som är skyldig och ge honom det straff han förtjänar, men frikänn den som är oskyldig och ge honom vad rättvisan kräver.

[33] Quando o teu povo de Israel, por ter pecado contra ti, for ferido diante do inimigo, e se converter a ti, e confessar o teu nome, e orar, e suplicar a ti, nesta casa,

[33]Om ditt folk Israel lider nederlag mot en fiende, därför att de syndat mot dig, men vänder om och prisar ditt namn, ber till dig i detta hus och ropar om nåd,

[34] ouve tu nos céus, e perdoa o pecado do teu povo de Israel, e faze-o voltar à terra que deste a seus pais.

[35] Quando os céus se cerrarem, e não houver chuva, por ter o povo pecado contra ti, e orar neste lugar, e confessar o teu nome, e se converter dos seus pecados, havendo-o tu afligido,

[36] ouve tu nos céus, perdoa o pecado de teus servos e do teu povo de Israel, ensinando-lhes o bom caminho em que andem, e dá chuva na tua terra, que deste em herança ao teu povo.

[37] Quando houver fome na terra ou peste, quando houver crestamento ou ferrugem, gafanhotos e larvas, quando o seu inimigo o cercar em qualquer das suas cidades ou houver alguma praga ou doença,

[38] toda oração e súplica que qualquer homem ou todo o teu povo de Israel fizer, conhecendo cada um a chaga do seu coração e estendendo as mãos para o rumo desta casa,

[39] ouve tu nos céus, lugar da tua habitação, perdoa, age e dá a cada um segundo todos os seus caminhos, já que lhe conheces o coração, porque tu, só tu, és conhecedor do coração de todos os filhos dos homens;

[40] para que te temam todos os dias que viverem na terra que deste a nossos pais.

[41] Também ao estrangeiro, que não for do teu povo de Israel, porém vier de terras remotas, por amor do teu nome

[34]hör det då i himlen och förlåt ditt folk Israel deras synd och låt dem återvända till den mark du gav deras fäder.

[35]Om himlen är stängd och inget regn faller, därför att de har syndat mot dig, men de sedan ber, vända mot denna plats, och prisar ditt namn och omvänder sig från sin synd när du tuktar dem,

[36]lyssna då i himlen och förlåt din tjänare och ditt folk Israel deras synd. Lär dem den rätta vägen som de skall vandra, och låt regnet falla över ditt land, som du har gett ditt folk som egendom.

[37]Om det blir hungersnöd i landet eller pest, om rost och sot härjar eller gräshoppor och larver, om fienden belägrar någon av städerna, ja, vilken sjukdom eller plåga det än är,

[38]och vilken bön och åkallan som vem det vara må i ditt folk Israel än uppsänder — var och en känner bäst den plåga som trycker honom — om han då sträcker händerna i bön mot detta hus,

[39]hör det då i himlen, där du tronar. Förlåt honom, grip in och behandla var och en som han förtjänar, du som känner hans tankar — ja, du ensam känner alla människors tankar.

[40]Då skall de frukta dig så länge de lever i det land som du gav våra fäder.

[41]Även om det är en främling, som inte tillhör ditt folk Israel utan kommer från fjärran land för att han hört om ditt namn —

[42] (porque ouvirão do teu grande nome, e da tua mão poderosa, e do teu braço estendido), e orar, voltado para esta casa,

[43] ouve tu nos céus, lugar da tua habitação, e faze tudo o que o estrangeiro te pedir, a fim de que todos os povos da terra conheçam o teu nome, para te temerem como o teu povo de Israel e para saberem que esta casa, que eu edifiquei, é chamada pelo teu nome.

[44] Quando o teu povo sair à guerra contra o seu inimigo, pelo caminho por que o enviares, e orar ao SENHOR, voltado para esta cidade, que tu escolheste, e para a casa, que edifiquei ao teu nome,

[45] ouve tu nos céus a sua oração e a sua súplica e faze-lhe justiça.

[46] Quando pecarem contra ti (pois não há homem que não peque), e tu te indignares contra eles, e os entregares às mãos do inimigo, a fim de que os leve cativos à terra inimiga, longe ou perto esteja;

[47] e, na terra aonde forem levados cativos, caírem em si, e se converterem, e, na terra do seu cativeiro, te suplicarem, dizendo: Pecamos, e perversamente procedemos, e cometemos iniqüidade;

[48] e se converterem a ti de todo o seu coração e de toda a sua alma, na terra de seus inimigos que os levarem cativos, e orarem a ti, voltados para a sua terra, que deste a seus pais, para esta cidade que escolheste e para a casa que edifiquei ao teu nome;

[42]ja, också där skall man höra talas om ditt stora namn, din starka hand, din lyftade arm — och denne främling kommer och åkallar dig, vänd mot detta hus,

[43]lyssna då i himlen, där du tronar, och gör det som han ber dig om. Då skall alla jordens folk lära känna ditt namn och frukta dig, så som ditt folk Israel gör, och förstå att detta hus som jag har byggt är helgat åt ditt namn.

[44]Om du sänder ut ditt folk att strida mot fienden och de ber till dig, Herre, vända mot den stad som du har utvalt och det hus som jag har byggt åt ditt namn,

[45]lyssna då i himlen på deras bön och åkallan och skaffa dem rätt.

[46]Om de syndar mot dig — det finns ju ingen människa som inte syndar — och du vredgas på dem och ger dem i fiendens våld och de förs bort i fångenskap till fiendeland, långt borta eller nära,

[47]men där borta i fångenskapen ångrar sig och åter ropar till dig: Vi har syndat och gjort orätt, vi står med skuld inför dig,

[48]och om de så, fångna i fiendeland, vänder om till dig med uppriktigt hjärta och sinne och ber till dig, vända mot sitt land, det som du gav deras fäder, mot den stad som du har utvalt och det hus som jag har byggt åt ditt namn,

[49] ouve tu nos céus, lugar da tua habitação, a sua prece e a sua súplica e faze-lhes justiça,

[50] perdoa o teu povo, que houver pecado contra ti, todas as suas transgressões que houverem cometido contra ti; e move tu à compaixão os que os levaram cativos para que se compadeçam deles.

[51] Porque é o teu povo e a tua herança, que tiraste da terra do Egito, do meio do forno de ferro;

[52] para que teus olhos estejam abertos à súplica do teu servo e à súplica do teu povo de Israel, a fim de os ouvires em tudo quanto clamarem a ti.

[53] Pois tu, ó SENHOR Deus, os separaste dentre todos os povos da terra para tua herança, como falaste por intermédio do teu servo Moisés, quando tiraste do Egito a nossos pais.

Salomão abençoa ao povo

[54] Tendo Salomão acabado de fazer ao SENHOR toda esta oração e súplica, estando de joelhos e com as mãos estendidas para os céus, se levantou de diante do altar do SENHOR,

[55] pôs-se em pé e abençoou a toda a congregação de Israel em alta voz, dizendo:

[56] Bendito seja o SENHOR, que deu repouso ao seu povo de Israel, segundo tudo o que prometera; nem uma só palavra falhou de todas as suas boas promessas, feitas por intermédio de Moisés, seu servo.

[49]lyssna då i himlen, där du tronar, till deras bön och åkallan och skaffa dem rätt.

[50]Förlåt ditt folk att de har syndat och visat sig upproriska mot dig. Låt dem möta förbarmande hos dem som håller dem fångna, så att de blir barmhärtigt behandlade.

[51]Ty ditt folk och din egendom är de, du har fört dem ut ur Egypten, ut ur smältugnen.

[52]Ja, vänd din blick mot din tjänare och mot ditt folk Israel när de åkallar dig, och lyssna till dem när de än ropar till dig.

[53]Det är du själv som har avskilt dem bland jordens alla folk för att tillhöra dig; detta tillkännagav du, Herre Gud, genom din tjänare Mose när du förde våra fäder ut ur Egypten.«

Salomo prisar Herren. Invigning och glädjefest

[54]När Salomo hade slutat denna sin bön och åkallan till Herren steg han upp. Han hade böjt knä inför Herrens altare med händerna sträckta mot himlen.

[55]Nu reste han sig och välsignade med hög röst hela det församlade Israel:

[56]»Prisad vare Herren, som har uppfyllt sitt löfte och gett sitt folk Israel ro. Av allt det goda han lovat genom sin tjänare Mose har ingenting uteblivit.

[57] O SENHOR, nosso Deus, seja conosco, assim como foi com nossos pais; não nos desampare e não nos deixe;

[58] a fim de que a si incline o nosso coração, para andarmos em todos os seus caminhos e guardarmos os seus mandamentos, e os seus estatutos, e os seus juízos, que ordenou a nossos pais.

[59] Que estas minhas palavras, com que supliquei perante o SENHOR, estejam presentes, diante do SENHOR, nosso Deus, de dia e de noite, para que faça ele justiça ao seu servo e ao seu povo de Israel, segundo cada dia o exigir,

[60] para que todos os povos da terra saibam que o SENHOR é Deus e que não há outro.

[61] Seja perfeito o vosso coração para com o SENHOR, nosso Deus, para andardes nos seus estatutos e guardardes os seus mandamentos, como hoje o fazeis.

A conclusão da solenidade

2 Crônicas 7.4-10

[62] E o rei e todo o Israel com ele ofereceram sacrifícios diante do SENHOR.

[63] Ofereceu Salomão em sacrifício pacífico o que apresentou ao SENHOR, vinte e dois mil bois e cento e vinte mil ovelhas. Assim, o rei e todos os filhos de Israel consagraram a Casa do SENHOR.

[64] No mesmo dia, consagrou o rei o meio do átrio que estava diante da Casa do SENHOR; porquanto ali preparara os holocaustos e as ofertas com a gordura dos sacrifícios pacíficos; porque o altar de bronze que estava diante do SENHOR era muito pequeno para nele caberem os

[57]Må Herren, vår Gud, vara med oss, så som han har varit med våra fäder, och inte överge oss eller förskjuta oss.

[58]Och må han vända våra hjärtan till sig, så att vi vandrar hans vägar och rättar oss efter de bud och stadgar och befallningar som han gav våra fäder.

[59]Må Herren, vår Gud, dag och natt minnas den bön jag nu har bett, så att han då stunden kräver det skaffar rätt åt sin tjänare och sitt folk Israel.

[60]Då skall alla folk på jorden förstå att det är Herren som är Gud och ingen annan.

[61]Ge hela ert hjärta åt Herren, vår Gud, följ hans stadgar och håll hans bud, så som ni gör i dag.«

[62]Nu frambar kungen tillsammans med alla israeliterna offer inför Herren.

[63]Som gemenskapsoffer till Herren förde Salomo fram 22.000 tjurar och 120.000 får. Så invigde kungen och alla israeliterna Herrens hus.

[64]Den dagen helgade kungen den mellersta delen av förgården framför Herrens hus; där frambar han brännoffren och matoffren och fettstyckena från gemenskapsoffren. Kopparaltaret som stod inför Herren var nämligen för litet för

holocaustos, as ofertas de manjares e a gordura dos sacrifícios pacíficos.

65 No mesmo tempo, celebrou Salomão também a Festa dos Tabernáculos e todo o Israel com ele, uma grande congregação, desde a entrada de Hamate até ao rio do Egito, perante o SENHOR, nosso Deus; por sete dias além dos primeiros sete, a saber, catorze dias.

66 No oitavo dia desta festa, despediu o povo, e eles abençoaram o rei; então, se foram às suas tendas, alegres e de coração contente por causa de todo o bem que o SENHOR fizera a Davi, seu servo, e a Israel, seu povo.

att rymma alla brännoffren och matoffren och fettstyckena från gemenskapsoffren.

65Sedan firade Salomo högtiden tillsammans med hela Israel, en stor skara från hela landet, ända från Levo-Hamat till Egyptens gränsflod; de firade högtiden inför Herren, vår Gud, i huset som Salomo byggt, och de åt och drack och var glada inför Herren, vår Gud, i sju dagar.

66På åttonde dagen fick folket bryta upp; de hyllade kungen och drog sedan hem, glada och tacksamma över allt det goda som Herren hade gjort mot sin tjänare David och sitt folk Israel.

1 Reis 9

A aliança do Senhor com Salomão

2 Crônicas 7.11-22

1 Sucedeu, pois, que, tendo acabado Salomão de edificar a Casa do SENHOR, e a casa do rei, e tudo o que tinha desejado e designara fazer,

2 o SENHOR tornou a aparecer-lhe, como lhe tinha aparecido em Gibeão,

3 e o SENHOR lhe disse: Ouvi a tua oração e a tua súplica que fizeste perante mim; santifiquei a casa que edificaste, a fim de pôr ali o meu nome para sempre; os meus olhos e o meu coração estarão ali todos os dias.

4 Se andares perante mim como andou Davi, teu pai, com integridade de coração e com sinceridade, para fazeres segundo tudo o que te mandei e guardares os meus estatutos e os meus juízos,

1 Kung 9

Herren visar sig för Salomo en andra gång

1När Salomo hade fullbordat Herrens hus och kungens hus och allt han hade längtat efter att utföra

2visade sig Herren för honom en andra gång, liksom han hade visat sig i Givon.

3Herren sade till honom: »Jag har hört din bön och din åkallan. Detta hus som du byggt har jag gjort till en helig plats, som jag skall göra till hemvist för mitt namn för evigt. Mina ögon och mitt hjärta skall alltid vara vända dit.

4Om du nu vandrar mina vägar, så som din far David gjorde, med rent och redligt hjärta, så att du i allt gör som jag har befallt dig och håller mina bud och stadgar,

[5] então, confirmarei o trono de teu reino sobre Israel para sempre, como falei acerca de Davi, teu pai, dizendo: Não te faltará sucessor sobre o trono de Israel.

[6] Porém, se vós e vossos filhos, de qualquer maneira, vos apartardes de mim e não guardardes os meus mandamentos e os meus estatutos, que vos prescrevi, mas fordes, e servirdes a outros deuses, e os adorardes,

[7] então, eliminarei Israel da terra que lhe dei, e a esta casa, que santifiquei a meu nome, lançarei longe da minha presença; e Israel virá a ser provérbio e motejo entre todos os povos.

[8] E desta casa, agora tão exaltada, todo aquele que por ela passar pasmará, e assobiará, e dirá: Por que procedeu o SENHOR assim para com esta terra e esta casa?

[9] Responder-se-lhe-á: Porque deixaram o SENHOR, seu Deus, que tirou da terra do Egito os seus pais, e se apegaram a outros deuses, e os adoraram, e os serviram. Por isso, trouxe o SENHOR sobre eles todo este mal.

As demais atividades de Salomão
2 Crônicas 8.1-18

[10] Ao fim de vinte anos, terminara Salomão as duas casas, a Casa do SENHOR e a casa do rei.

[11] Ora, como Hirão, rei de Tiro, trouxera a Salomão madeira de cedro e de cipreste e ouro, segundo todo o seu desejo, este lhe deu vinte cidades na terra da Galiléia.

[5]då skall jag låta ditt kungadöme i Israel bestå för all framtid. Detta lovade jag din far David när jag sade att det aldrig skulle saknas en ättling till honom på Israels tron.

[6]Men om ni och era barn vänder er bort från mig och inte följer de befallningar och bud som jag förelagt er utan börjar dyrka andra gudar och faller ner för dem,

[7]då skall jag utrota israeliterna från den mark jag gav dem, och det hus som jag har vigt åt mitt namn skall jag förskjuta, så att Israel blir till spott och spe bland alla folk.

[8]Detta hus kommer att läggas i ruiner, och var och en som har vägen förbi skall bli bestört och dra efter andan. När man frågar varför Herren har handlat så mot detta land och detta hus

[9]blir svaret: Därför att folket övergav Herren, sin Gud, som hade fört deras fäder ut ur Egypten; de höll sig till andra gudar, som de föll ner för och dyrkade. Därför lät Herren allt detta onda drabba dem.«

Handelsförbindelser. Tvångsarbeten

[10]Efter de tjugo år som det tog för Salomo att uppföra de båda byggnaderna, Herrens hus och kungens hus,

[11]gav han tjugo städer i Galileen åt Hiram, kungen i Tyros, som hade försett honom med cederträ och cypressträ och guld, så mycket han önskade.

12 Saiu Hirão de Tiro a ver as cidades que Salomão lhe dera, porém não lhe agradaram.

13 Pelo que disse: Que cidades são estas que me deste, irmão meu? E lhes chamaram Terra de Cabul, até hoje.

14 Hirão tinha enviado ao rei cento e vinte talentos de ouro.

15 A razão por que Salomão impôs o trabalho forçado é esta: edificar a Casa do SENHOR, e a sua própria casa, e Milo, e o muro de Jerusalém, como também Hazor, e Megido, e Gezer;

16 porque Faraó, rei do Egito, subira, e tomara a Gezer, e a queimara, e matara os cananeus que moravam nela, e com ela dotara a sua filha, mulher de Salomão.

17 Assim, edificou Salomão Gezer, Bete-Horom, a baixa,

18 Baalate, Tadmor, no deserto daquela terra,

19 todas as cidades-armazéns que Salomão tinha, as cidades para os carros, as cidades para os cavaleiros e o que desejou enfim edificar em Jerusalém, no Líbano e em toda a terra do seu domínio.

20 Quanto a todo o povo que restou dos amorreus, heteus, ferezeus, heveus e jebuseus, e que não eram dos filhos de Israel,

21 a seus filhos, que restaram depois deles na terra, os quais os filhos de Israel não puderam destruir totalmente, a esses fez Salomão trabalhadores forçados, até hoje.

12Men när Hiram kom från Tyros för att bese de städer som Salomo hade gett honom blev han inte nöjd med dem

13utan sade: »Vad är detta för städer du har gett mig, min broder?« Och han gav området det namn det har än i dag, Kavul.

14Hiram skickade 120 talenter guld till kungen.

15Så förhöll det sig med den arbetsplikt som kung Salomo införde för att kunna bygga Herrens hus, sitt eget hus, Millo och Jerusalems stadsmur, och dessutom Hasor, Megiddo och Geser.

(16Farao, kungen av Egypten, hade dragit ut och erövrat Geser, bränt staden och dödat kanaaneerna som bodde där. Sedan hade han gett staden som hemgift åt sin dotter, Salomos hustru.

17Salomo befäste Geser, Nedre Bet-Horon,

18Baalat, Tamar i öknen,

19alla sina förrådsstäder och städerna för vagnar och för hästar. Han byggde allt han längtat efter att bygga i Jerusalem och på Libanon och överallt i det rike han härskade över.)

20Alla som var kvar av amoreerna, hettiterna, perisseerna, hiveerna och jevuseerna, dessa som inte var israeliter —

21de av deras efterkommande som var kvar i landet, därför att israeliterna inte hade lyckats förinta dem — alla dessa

gjorde Salomo till tvångsarbetare, vilket de är än i dag.

[22] Porém dos filhos de Israel não fez Salomão escravo algum; eram homens de guerra, e seus oficiais, e seus príncipes, e seus capitães, e chefes dos seus carros e dos seus cavalarianos.

[22]Av israeliterna däremot tog han ingen till slav; de var i stället soldater, livvakter åt honom, officerare, vagnskämpar och befälhavare för hans stridsvagnsstyrkor.

[23] Os principais oficiais que estavam sobre a obra de Salomão eram quinhentos e cinqüenta; tinham estes a seu cargo o povo que trabalhava na obra.

[23]Fogdarna för Salomos arbeten hade under sig 550 förmän som befallde över dem som utförde arbetena.

[24] Subiu, porém, a filha de Faraó da Cidade de Davi à sua casa, que Salomão lhe edificara; então, edificou a Milo.

[24]Så snart faraos dotter hade flyttat från Davids stad till det hus som Salomo uppfört åt henne, byggde han Millo.

[25] Oferecia Salomão, três vezes por ano, holocaustos e sacrifícios pacíficos sobre o altar que edificara ao SENHOR e queimava incenso sobre o altar perante o SENHOR. Assim, acabou ele a casa.

[25]Tre gånger om året offrade Salomo brännoffer och gemenskapsoffer på det altare han hade byggt åt Herren, och han lät offerröken stiga inför Herren. Så hade han nu fullbordat templet.

[26] Fez o rei Salomão também naus em Eziom-Geber, que está junto a Elate, na praia do mar Vermelho, na terra de Edom.

[26]Kung Salomo byggde en flotta i Esjon-Gever, som ligger nära Elot vid Sävhavets kust i Edom.

[27] Mandou Hirão, com aquelas naus, os seus servos, marinheiros, conhecedores do mar, com os servos de Salomão.

[27]Hiram lät erfarna sjömän bland sina underlydande följa med Salomos folk på skeppen.

[28] Chegaram a Ofir e tomaram de lá quatrocentos e vinte talentos de ouro, que trouxeram ao rei Salomão.

[28]De seglade till Ofir och hämtade därifrån 420 talenter guld till kung Salomo.

1 Reis 10

A rainha de Sabá visita a Salomão

2 Crônicas 9.1-12

[1] Tendo a rainha de Sabá ouvido a fama de Salomão, com respeito ao nome do SENHOR, veio prová-lo com perguntas difíceis.

1 Kung 10

Drottningen av Saba besöker Salomo

[1]Drottningen av Saba hade hört ryktet om Salomo och kom för att sätta honom på prov med svåra frågor.

[2] Chegou a Jerusalém com mui grande comitiva; com camelos carregados de especiarias, e muitíssimo ouro, e pedras preciosas; compareceu perante Salomão e lhe expôs tudo quanto trazia em sua mente.

[3] Salomão lhe deu resposta a todas as perguntas, e nada lhe houve profundo demais que não pudesse explicar.

[4] Vendo, pois, a rainha de Sabá toda a sabedoria de Salomão, e a casa que edificara,

[5] e a comida da sua mesa, e o lugar dos seus oficiais, e o serviço dos seus criados, e os trajes deles, e seus copeiros, e o holocausto que oferecia na Casa do SENHOR, ficou como fora de si

[6] e disse ao rei: Foi verdade a palavra que a teu respeito ouvi na minha terra e a respeito da tua sabedoria.

[7] Eu, contudo, não cria naquelas palavras, até que vim e vi com os meus próprios olhos. Eis que não me contaram a metade: sobrepujas em sabedoria e prosperidade a fama que ouvi.

[8] Felizes os teus homens, felizes estes teus servos, que estão sempre diante de ti e que ouvem a tua sabedoria!

[9] Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que se agradou de ti para te colocar no trono de Israel; é porque o SENHOR ama a Israel para sempre, que te constituiu rei, para executares juízo e justiça.

[10] Deu ela ao rei cento e vinte talentos de ouro, e muitíssimas especiarias, e pedras

[2]Hon hade med sig stora rikedomar till Jerusalem, kameler lastade med kryddor, guld i mängd och ädelstenar. Hon kom till Salomo och talade med honom om allt hon hade tänkt på,

[3]och han gav henne svar på alla hennes frågor. Det fanns ingenting som kungen inte kände till och kunde ge besked om.

[4]När drottningen av Saba såg all Salomos vishet, såg huset som han hade byggt

[5]och rätterna på hans bord, såg hovmännen sitta där och tjänarna i sina dräkter och munskänkarna passa upp, såg offren han frambar i Herrens hus, då blev hon andlös av häpnad.

[6]Och hon sade till kungen: »Det var alltså sant, det jag hörde i mitt land om dig och din vishet.

[7]Jag kunde inte tro vad som berättades förrän jag kom hit och fick se det med egna ögon. Ändå hade man inte ens berättat hälften för mig, din vishet och ditt välstånd överträffar allt jag fått höra.

[8]Lyckliga dina kvinnor, och lyckliga dessa dina tjänare som ständigt får stå inför dig och lyssna till din vishet.

[9]Herren, din Gud, vare lovad, som har funnit behag i dig och satt dig på Israels tron. I sin oändliga kärlek till Israel har han gjort dig till kung, för att du skall sörja för lag och rätt.«

[10]Och hon skänkte kungen 120 talenter guld, kryddor i mängd och ädelstenar. Så

preciosas; nunca mais veio especiaria em tanta abundância, como a que a rainha de Sabá ofereceu ao rei Salomão.

mycket kryddor som drottningen av Saba gav kung Salomo har aldrig förts in i landet sedan dess.

11 Também as naus de Hirão, que de Ofir transportavam ouro, traziam de lá grande quantidade de madeira de sândalo e pedras preciosas.

11Hirams flotta, som hämtade guld i Ofir, hade också med sig stora mängder almugträ därifrån och ädelstenar.

12 Desta madeira de sândalo, fez o rei balaústres para a Casa do SENHOR e para a casa real, como também harpas e alaúdes para os cantores; tal madeira nunca se havia trazido para ali, nem se viu mais semelhante madeira até ao dia de hoje.

12Av almugträet gjorde kungen utsmyckningar till Herrens hus och sitt eget hus och dessutom lyror och harpor åt sångarna. Till denna dag har så mycket almugträ aldrig införts eller skådats.

13 O rei Salomão deu à rainha de Sabá tudo quanto ela desejou e pediu, afora tudo o que lhe deu por sua generosidade real. Assim, voltou e se foi para a sua terra, com os seus servos.

13Kung Salomo gav i gengäld drottningen av Saba allt hon önskade och därutöver gåvor värdiga en kung som Salomo. Sedan vände hon hem till sitt land igen med sina tjänare.

As riquezas de Salomão

2 Crônicas 1.14-17; 9.13-28

Salomos rikedom

14 O peso do ouro que se trazia a Salomão cada ano era de seiscentos e sessenta e seis talentos de ouro,

14Vikten på det guld som kom in till Salomo under ett enda år uppgick till 666 talenter,

15 além do que entrava dos vendedores, e do tráfico dos negociantes, e de todos os reis da Arábia, e dos governadores da terra.

15förutom affärsmännens tullavgifter och skatten på köpmännens vinster och vad som kom från alla arabkungarna och från ståthållarna i landet.

16 Fez o rei Salomão duzentos paveses de ouro batido; seiscentos siclos de ouro mandou pesar para cada pavês;

16Kung Salomo lät göra 200 långsköldar av hamrat guld, var och en på 600 siklar guld,

17 fez também trezentos escudos de ouro batido; três arráteis de ouro mandou pesar para cada escudo. E o rei os pôs na Casa do Bosque do Líbano.

17och 300 rundsköldar, var och en på tre minor guld. Alla dessa sköldar lät han hänga upp i Libanonskogshuset.

[18] Fez mais o rei um grande trono de marfim e o cobriu de ouro puríssimo.

[18]Kungen lät också göra en stor elfenbenstron, som han belade med äkta guld.

[19] O trono tinha seis degraus; o espaldar do trono, ao alto, era redondo; de ambos os lados tinha braços junto ao assento e dois leões junto aos braços.

[19]Den hade sex trappsteg, och högst upp var dess ryggstöd rundat bakåt. På båda sidor om sätet fanns armstöd, och vid dem stod två lejon.

[20] Também doze leões estavam ali sobre os seis degraus, um em cada extremo destes. Nunca se fizera obra semelhante em nenhum dos reinos.

[20]Ytterst på de sex trappstegen stod tolv lejon, sex på var sida. Aldrig har någonting liknande tillverkats i något annat kungarike.

[21] Todas as taças de que se servia o rei Salomão para beber eram de ouro, e também de ouro puro todas as da Casa do Bosque do Líbano; não havia nelas prata, porque nos dias de Salomão não se dava a ela estimação nenhuma.

[21]Alla kung Salomos dryckeskärl var av guld, och även alla föremålen i Libanonskogshuset var av gediget guld; ingenting var av silver, ty på Salomos tid satte man inget värde på silver.

[22] Porque o rei tinha no mar uma frota de Társis, com as naus de Hirão; de três em três anos, voltava a frota de Társis, trazendo ouro, prata, marfim, bugios e pavões.

[22]Kungen hade Tarshish-skepp som seglade tillsammans med Hirams skepp, och en gång vart tredje år kom de hem, lastade med guld, silver och elfenben samt apor och påfåglar.

[23] Assim, o rei Salomão excedeu a todos os reis do mundo, tanto em riqueza como em sabedoria.

[23]Kung Salomo överträffade alla kungar på jorden i rikedom och vishet.

[24] Todo o mundo procurava ir ter com ele para ouvir a sabedoria que Deus lhe pusera no coração.

[24]Hela världen besökte Salomo för att lyssna till den vishet Gud hade skänkt honom.

[25] Cada um trazia o seu presente: objetos de prata e de ouro, roupas, armaduras, especiarias, cavalos e mulas; assim, ano após ano.

[25]Alla medförde gåvor, föremål av silver och guld, klädnader, rökelse, kryddor, hästar och mulor. Så fortsatte det år efter år.

[26] Também ajuntou Salomão carros e cavaleiros, tinha mil e quatrocentos carros e doze mil cavalarianos, que distribuiu às

[26]Salomo samlade vagnar och hästar och hade 1.400 vagnar och 12.000 hästar, som

cidades para os carros e junto ao rei, em Jerusalém.

[27] Fez o rei que, em Jerusalém, houvesse prata como pedras e cedros em abundância como os sicômoros que estão nas planícies.

[28] Os cavalos de Salomão vinham do Egito e da Cilícia; e comerciantes do rei os recebiam da Cilícia por certo preço.

[29] Importava-se, do Egito, um carro por seiscentos siclos de prata e um cavalo por cento e cinqüenta; nas mesmas condições, as caravanas os traziam e os exportavam para todos os reis dos heteus e para os reis da Síria.

var förlagda dels i vagnsstäderna, dels hos kungen i Jerusalem.

[27]Tack vare Salomo blev silver lika vanligt i Jerusalem som sten, och cederträ blev något lika vanligt som sykomorer i Låglandet.

[28]Salomos hästar kom från Musri och Kuve; kungliga uppköpare importerade dem från Kuve.

[29]Vagnar infördes från Egypten. Priset för en vagn var 600 siklar, priset för en häst 150 siklar. På samma sätt förmedlade de kungliga uppköparna hästar och vagnar till hettiternas och arameernas kungar.

1 Reis 11

A idolatria de Salomão

[1] Ora, além da filha de Faraó, amou Salomão muitas mulheres estrangeiras: moabitas, amonitas, edomitas, sidônias e hetéias,

[2] mulheres das nações de que havia o SENHOR dito aos filhos de Israel: Não caseis com elas, nem casem elas convosco, pois vos perverteriam o coração, para seguirdes os seus deuses. A estas se apegou Salomão pelo amor.

[3] Tinha setecentas mulheres, princesas e trezentas concubinas; e suas mulheres lhe perverteram o coração.

[4] Sendo já velho, suas mulheres lhe perverteram o coração para seguir outros deuses; e o seu coração não era de todo fiel para com o SENHOR, seu Deus, como fora o de Davi, seu pai.

1 Kung 11

Salomos synd väcker Herrens vrede

[1]Kung Salomo hade många utländska kvinnor som han älskade, förutom faraos dotter kvinnor från Moab, Ammon, Edom, Sidon och hettiternas land.

[2]De tillhörde folk om vilka Herren hade sagt till israeliterna: »Ni skall inte beblanda er med dem; då förleder de er till att dyrka sina gudar.« Det var sådana kvinnor Salomo höll sig till och älskade.

[3]Han hade sjuhundra hustrur med furstlig rang och trehundra bihustrur, och hans kvinnor förledde honom till avfall.

[4]På hans ålderdom förledde hans hustrur honom till att dyrka andra gudar, och han höll sig inte längre av hela sitt hjärta till Herren, sin Gud, så som hans far David hade gjort.

[5] Salomão seguiu a Astarote, deusa dos sidônios, e a Milcom, abominação dos amonitas.

[6] Assim, fez Salomão o que era mau perante o SENHOR e não perseverou em seguir ao SENHOR, como Davi, seu pai.

[7] Nesse tempo, edificou Salomão um santuário a Quemos, abominação de Moabe, sobre o monte fronteiro a Jerusalém, e a Moloque, abominação dos filhos de Amom.

[8] Assim fez para com todas as suas mulheres estrangeiras, as quais queimavam incenso e sacrificavam a seus deuses.

A ira de Deus contra Salomão

[9] Pelo que o SENHOR se indignou contra Salomão, pois desviara o seu coração do SENHOR, Deus de Israel, que duas vezes lhe aparecera.

[10] E acerca disso lhe tinha ordenado que não seguisse a outros deuses. Ele, porém, não guardou o que o SENHOR lhe ordenara.

[11] Por isso, disse o SENHOR a Salomão: Visto que assim procedeste e não guardaste a minha aliança, nem os meus estatutos que te mandei, tirarei de ti este reino e o darei a teu servo.

[12] Contudo, não o farei nos teus dias, por amor de Davi, teu pai; da mão de teu filho o tirarei.

[13] Todavia, não tirarei o reino todo; darei uma tribo a teu filho, por amor de Davi,

[5]Han tillbad Astarte, fenikiernas gudinna, och Milkom, ammoniternas vidrighet.

[6]Så gjorde Salomo det som var ont i Herrens ögon och höll sig inte troget till Herren, som hans far David hade gjort.

[7]Salomo inrättade en offerplats åt Kemosh, moabiternas vidrighet, på berget öster om Jerusalem och åt Milkom, ammoniternas vidrighet.

[8]Likadant gjorde han för alla sina utländska kvinnor, och de fick tända offereld och frambära offer åt sina gudar.

[9]Men Herren vredgades på Salomo för att han hade vänt sig bort från Herren, Israels Gud, som två gånger hade visat sig för honom

[10]och varnat honom just för att dyrka andra gudar; ändå hade han inte rättat sig efter vad Herren befallt.

[11]Och Herren sade till Salomo: »Eftersom du var medveten om detta men inte höll förbundet med mig och de befallningar jag gett dig, skall jag rycka ifrån dig kungariket och ge det åt en av dina underlydande.

[12]För din far Davids skull vill jag dock inte göra detta under din livstid. I stället skall jag rycka kungariket från din son.

[13]Men inte hela riket: en stam skall jag lämna åt honom för min tjänare Davids

meu servo, e por amor de Jerusalém, que escolhi.

Deus suscita adversários contra Salomão

[14] Levantou o SENHOR contra Salomão um adversário, Hadade, o edomita; este era da linhagem real de Edom.

[15] Porque, estando Davi em Edom e tendo subido Joabe, comandante do exército, a sepultar os mortos, feriu todos os varões em Edom.

[16] (Porque Joabe ficou ali seis meses com todo o Israel, até que eliminou todos os varões em Edom.)

[17] Hadade, porém, fugiu, e, com ele, alguns homens edomitas, dos servos de seu pai, para ir ao Egito; era Hadade ainda muito jovem.

[18] Partiram de Midiã e seguiram a Parã, de onde tomaram consigo homens e chegaram ao Egito, a Faraó, rei do Egito, o qual deu a Hadade uma casa, e lhe prometeu sustento, e lhe deu terras.

[19] Achou Hadade grande mercê por parte de Faraó, tanta que este lhe deu por mulher a irmã de sua própria mulher,

[20] a irmã de Tafnes, a rainha. A irmã de Tafnes deu-lhe à luz seu filho Genubate, o qual Tafnes criou na casa de Faraó, onde Genubate ficou entre os filhos de Faraó.

[21] Tendo, pois, Hadade ouvido no Egito que Davi descansara com seus pais e que Joabe, comandante do exército, era morto, disse a Faraó: Deixa-me voltar para a minha terra.

skull och för Jerusalems skull, den stad jag har utvalt.«

[14]Herren gav Salomo en fiende i edomén Hadad; han tillhörde kungaätten i Edom.

[15]David hade anställt blodbad bland edomeerna: då hans överbefälhavare Joav drog ut för att begrava några som stupat dödade han allt av mankön i Edom.

[16]I sex månader stannade han med den israelitiska hären, till dess han hade utrotat allt av mankön i Edom.

[17]Men Hadad, som då var en liten pojke, hade flytt ner mot Egypten tillsammans med några edomeer som varit i tjänst hos hans far.

[18]De bröt upp från Midjan och kom till Paran; de tog med sig några män därifrån och fortsatte till Egypten, till farao, den egyptiske kungen. Denne gav Hadad ett hus, sörjde för hans uppehälle och skänkte honom ett landområde.

[19]Farao kom att uppskatta Hadad så mycket att han gav honom sin svägerska, drottning Tachpenes syster, till hustru.

[20]Och Tachpenes syster födde sonen Genuvat åt honom. När Genuvat blivit avvand lät Tachpenes honom bo i faraos palats, och där levde han sedan bland faraos söner.

[21]Då Hadad i Egypten fick höra att David gått till vila hos sina fäder och att överbefälhavaren Joav var död bad han farao att få återvända till sitt eget land.

[22] Então, Faraó lhe disse: Pois que te falta comigo, que procuras partir para a tua terra? Respondeu ele: Nada; porém deixa-me ir.

[23] Também Deus levantou a Salomão outro adversário, Rezom, filho de Eliada, que havia fugido de seu senhor Hadadezer, rei de Zobá.

[24] Ele ajuntou homens e se fez capitão de um bando; depois do morticínio feito por Davi, eles se foram para Damasco, onde habitaram e onde constituíram rei a Rezom.

[25] Este foi adversário de Israel por todos os dias de Salomão, fez-lhe mal como Hadade, detestava a Israel e reinava sobre a Síria.

Aías prediz a Jeroboão que este reinará sobre Israel

[26] Jeroboão, filho de Nebate, efraimita de Zereda, servo de Salomão, e cuja mãe era mulher viúva, por nome Zerua, levantou a mão contra o rei.

[27] Esta foi a causa por que levantou a mão contra o rei: Salomão estava edificando a Milo e terraplenando depressões da Cidade de Davi, seu pai.

[28] Ora, vendo Salomão que Jeroboão era homem valente e capaz, moço laborioso, ele o pôs sobre todo o trabalho forçado da casa de José.

[29] Sucedeu, nesse tempo, que, saindo Jeroboão de Jerusalém, o encontrou o profeta Aías, o silonita, no caminho; este se tinha vestido de uma capa nova, e estavam sós os dois no campo.

[22]Farao sade: »Vad är det du saknar här hos mig, eftersom du vill hem igen?« — »Ingenting«, svarade Hadad, »men låt mig gå ändå.«

[23]Gud gav Salomo ännu en fiende. Det var Reson, Eljadas son. Han hade flytt från sin herre, kung Hadadeser av Sova,

[24]och samlat en del folk kring sig till en strövkår som han var ledare för. Det var när David dräpte arameerna. De drog till Damaskus, där de slog sig ner och gjorde Reson till kung.

[25]Under hela Salomos tid hade israeliterna en fiende i honom — detta utöver allt det onda som de fick utstå från Hadad. Reson hatade Israel och var kung över Aram.

Guds löfte till Jerobeam

[26]Jerobeam, Nevats son, var av Efraims stam och kom från Sereda. Hans mor hette Serua och var änka. Jerobeam var i tjänst hos Salomo men reste sig mot honom.

[27]Bakgrunden var denna: Salomo höll på att bygga Millo för att fylla en lucka i befästningsverken kring sin far Davids stad.

[28]Jerobeam var en dugande ung man, och Salomo, som sett honom i arbete, satte honom att övervaka de dagsverken som åvilade Josefs ätt.

[29]En dag då Jerobeam var på väg ut från Jerusalem kom profeten Achia från Shilo emot honom, klädd i en ny mantel. Det fanns ingen annan i närheten.

[30] Aías pegou na capa nova que tinha sobre si, rasgou-a em doze pedaços

[31] e disse a Jeroboão: Toma dez pedaços, porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eis que rasgarei o reino da mão de Salomão, e a ti darei dez tribos.

[32] Porém ele terá uma tribo, por amor de Davi, meu servo, e por amor de Jerusalém, a cidade que escolhi de todas as tribos de Israel.

[33] Porque Salomão me deixou e se encurvou a Astarote, deusa dos sidônios, a Quemos, deus de Moabe, e a Milcom, deus dos filhos de Amom; e não andou nos meus caminhos para fazer o que é reto perante mim, a saber, os meus estatutos e os meus juízos, como fez Davi, seu pai.

[34] Porém não tomarei da sua mão o reino todo; pelo contrário, fá-lo-ei príncipe todos os dias da sua vida, por amor de Davi, meu servo, a quem elegi, porque guardou os meus mandamentos e os meus estatutos.

[35] Mas da mão de seu filho tomarei o reino, a saber, as dez tribos, e tas darei a ti.

[36] E a seu filho darei uma tribo; para que Davi, meu servo, tenha sempre uma lâmpada diante de mim em Jerusalém, a cidade que escolhi para pôr ali o meu nome.

[37] Tomar-te-ei, e reinarás sobre tudo o que desejar a tua alma; e serás rei sobre Israel.

[30]Då grep Achia tag i sin nya mantel och rev den i tolv delar.

[31]»Ta tio delar«, sade han till Jerobeam, »ty så säger Herren, Israels Gud: Jag river kungariket ur Salomos hand och ger de tio stammarna åt dig.

[32]En enda stam får han behålla, för min tjänare Davids skull och för Jerusalems skull, den stad jag har utvalt bland alla Israels stammar.

[33]Detta sker därför att de övergav mig och tillbad Astarte, fenikiernas gudinna, och Kemosh, Moabs gud, och Milkom, ammoniternas gud. De vandrade inte mina vägar och gjorde inte det som var rätt i mina ögon; mina stadgar och bud höll de inte så som hans far David gjorde.

[34]Ändå skall jag inte ta kungariket från Salomo utan låta honom vara furste så länge han lever, detta för min tjänare Davids skull, ty honom utvalde jag, och han höll mina lagar och stadgar.

[35]Men från Salomos son skall jag ta kungadömet och ge åt dig, de tio stammarna.

[36]En enda stam skall jag lämna åt hans son, så att min tjänare David alltid skall ha en lampa brinnande inför mig i Jerusalem, den stad jag har utvalt till hemvist för mitt namn.

[37]Men dig skall jag låta härska över allt det du eftertraktar — du skall bli kung över Israel.

[38] Se ouvires tudo o que eu te ordenar, e andares nos meus caminhos, e fizeres o que é reto perante mim, guardando os meus estatutos e os meus mandamentos, como fez Davi, meu servo, eu serei contigo, e te edificarei uma casa estável, como edifiquei a Davi, e te darei Israel.

[39] Por isso, afligirei a descendência de Davi; todavia, não para sempre.

[40] Pelo que Salomão procurou matar a Jeroboão; este, porém, se dispôs e fugiu para o Egito, a ter com Sisaque, rei do Egito; e ali permaneceu até à morte de Salomão.

A morte de Salomão
2 Crônicas 9.29-31

[41] Quanto aos mais atos de Salomão, a tudo quanto fez, e à sua sabedoria, porventura, não estão escritos no Livro da História de Salomão?

[42] Foi de quarenta anos o tempo que reinou Salomão em Jerusalém sobre todo o Israel.

[43] Descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai; e Roboão, seu filho, reinou em seu lugar.

1 Reis 12

Roboão causa separação entre as tribos
2 Crônicas 10.1-15

[1] Foi Roboão a Siquém, porque todo o Israel se reuniu lá, para o fazer rei.

[2] Tendo Jeroboão, filho de Nebate, ouvido isso (pois estava ainda no Egito, para onde fugira da presença do rei Salomão, onde habitava

[38]Om du lyder allt vad jag befaller dig och vandrar mina vägar, om du gör det som är rätt i mina ögon och håller mina stadgar och bud så som min tjänare David gjorde, då skall jag vara med dig och bygga dig ett hus som består, ett kungahus, så som jag gjorde åt David. Jag skall ge dig Israel

[39]och därigenom förödmjuka Davids ättlingar, dock inte för all framtid.«

[40]Salomo försökte bringa Jerobeam om livet, men denne flydde till Egypten, till Shishak, landets kung. Han stannade där ända till Salomos död.

Salomos död

[41]Salomos historia i övrigt, hans bedrifter och hans vishet, har nedtecknats i Salomos krönika.

[42]I fyrtio år regerade han i Jerusalem över hela Israel.

[43]Därefter gick han till vila hos sina fäder och begravdes i sin far Davids stad. Hans son Rehabeam blev kung efter honom.

1 Kung 12

Motstånd mot kung Rehabeam. Riket delas

[1]Rehabeam begav sig till Shekem, där hela Israel hade samlats för att göra honom till kung.

[2]Jerobeam, Nevats son, var ännu kvar i Egypten, dit han hade flytt undan kung Salomo, men när han fick höra vad som hänt vände han tillbaka.

[3] e donde o mandaram chamar), veio com toda a congregação de Israel a Roboão, e lhe falaram:

[4] Teu pai fez pesado o nosso jugo; agora, pois, alivia tu a dura servidão de teu pai e o seu pesado jugo que nos impôs, e nós te serviremos.

[5] Ele lhes respondeu: Ide-vos e, após três dias, voltai a mim. E o povo se foi.

[6] Tomou o rei Roboão conselho com os homens idosos que estiveram na presença de Salomão, seu pai, quando este ainda vivia, dizendo: Como aconselhais que se responda a este povo?

[7] Eles lhe disseram: Se, hoje, te tornares servo deste povo, e o servires, e, atendendo, falares boas palavras, eles se farão teus servos para sempre.

[8] Porém ele desprezou o conselho que os anciãos lhe tinham dado e tomou conselho com os jovens que haviam crescido com ele e o serviam.

[9] E disse-lhes: Que aconselhais vós que respondamos a este povo que me falou, dizendo: Alivia o jugo que teu pai nos impôs?

[10] E os jovens que haviam crescido com ele lhe disseram: Assim falarás a este povo que disse: Teu pai fez pesado o nosso jugo, mas tu alivia-o de sobre nós; assim lhe falarás: Meu dedo mínimo é mais grosso do que os lombos de meu pai.

[11] Assim que, se meu pai vos impôs jugo pesado, eu ainda vo-lo aumentarei; meu

[3]Man skickade bud efter honom, och Jerobeam och hela det församlade Israel gick till Rehabeam och sade:

[4]»Din far gjorde vårt ok tungt. Lätta nu vår arbetsbörda, det tunga ok din far lade på oss, så skall vi tjäna dig.«

[5]Han sade åt dem att komma igen två dagar senare, och de gick sin väg.

[6]Kung Rehabeam rådgjorde med de gamla som hade varit i tjänst hos hans far Salomo medan han levde: »Vad råder ni mig att svara dessa människor?”

[7]De sade: »Om du böjer dig för dem i dag och ger efter och svarar dem välvilligt, då kommer de i all framtid att böja sig för dig.«

[8]Men Rehabeam förkastade de gamlas råd och hörde sig för hos de unga som vuxit upp tillsammans med honom och som nu var i hans tjänst.

[9]»Vad tycker ni att vi skall svara dessa människor?« frågade han dem. »De begär att jag skall lätta det ok som min far lade på dem.«

[10]Då svarade de unga, de som hade vuxit upp tillsammans med honom: »Så här skall du säga till dem som klagar på din fars tunga ok och begär att du skall lätta deras börda, svara så Min lem är grövre än min fars lår.

[11]Och det skall ni veta: Om min far lade ett tungt ok på er skall jag göra det ännu tyngre, och om min far pryglade er med

pai vos castigou com açoites, porém eu vos castigarei com escorpiões.

spö skall jag prygla er med skorpiongissel.«

12 Veio, pois, Jeroboão e todo o povo, ao terceiro dia, a Roboão, como o rei lhes ordenara, dizendo: Voltai a mim ao terceiro dia.

12Efter två dagar kom Jerobeam och folket tillbaka till Rehabeam; han hade ju sagt åt dem att komma tillbaka då.

13 Dura resposta deu o rei ao povo, porque desprezara o conselho que os anciãos lhe haviam dado;

13Kungen gav dem ett hårt svar. Han förkastade det råd som han fått av de gamla

14 e lhe falou segundo o conselho dos jovens, dizendo: Meu pai fez pesado o vosso jugo, porém eu ainda o agravarei; meu pai vos castigou com açoites; eu, porém, vos castigarei com escorpiões.

14och svarade så som de unga hade rått honom att göra: »Om min far gjorde ert ok tungt skall jag göra det ännu tyngre, och om min far pryglade er med spö skall jag prygla er med skorpiongissel.«

15 O rei, pois, não deu ouvidos ao povo; porque este acontecimento vinha do SENHOR, para confirmar a palavra que o SENHOR tinha dito por intermédio de Aías, o silonita, a Jeroboão, filho de Nebate.

15Kungen lyssnade inte på folket; så hade Herren styrt det för att det ord skulle uppfyllas som han talat till Jerobeam, Nevats son, genom Achia från Shilo.

Dez tribos seguem Jeroboão
2 Crônicas 10.16-19

16 Vendo, pois, todo o Israel que o rei não lhe dava ouvidos, reagiu, dizendo: Que parte temos nós com Davi? Não há para nós herança no filho de Jessé! Às vossas tendas, ó Israel! Cuida, agora, da tua casa, ó Davi! Então, Israel se foi às suas tendas.

16När israeliterna märkte att kungen inte lyssnade på dem svarade de: »Vad har vi för del i David? Vi har inget gemensamt med Jishajs son. Vänd hem, israeliter! Sköt ditt eget rike, David!« Därefter återvände israeliterna hem.

17 Quanto aos filhos de Israel, porém, que habitavam nas cidades de Judá, sobre eles reinou Roboão.

17Men över de israeliter som bodde i Judas städer var Rehabeam kung.

18 Então, o rei Roboão enviou a Adorão, superintendente dos que trabalhavam forçados; porém todo o Israel o apedrejou, e morreu. Mas o rei Roboão conseguiu tomar o seu carro e fugir para Jerusalém.

18När Rehabeam skickade fram Adoram, som förestod tvångsarbetena, stenade israeliterna honom till döds. Kung Rehabeam måste rädda sig upp i sin vagn och fly till Jerusalem.

[19] Assim, Israel se mantém rebelado contra a casa de Davi, até ao dia de hoje.

[19]Så bröt Israel med Davids ätt. De är skilda åt än i dag.

Jerobeam kung över Israel. Hans synd

[20] Tendo ouvido todo o Israel que Jeroboão tinha voltado, mandaram chamá-lo para a congregação e o fizeram rei sobre todo o Israel; ninguém seguiu a casa de Davi, senão somente a tribo de Judá.

[20]Vid budet att Jerobeam hade återvänt skickade israeliterna efter honom och kallade honom till folkförsamlingen, där de gjorde honom till kung över Israel. Endast Judas stam höll fast vid Davids ätt.

Deus proíbe que Roboão peleje contra as dez tribos

2 Crônicas 11.1-4

[21] Vindo, pois, Roboão a Jerusalém, reuniu toda a casa de Judá e a tribo de Benjamim, cento e oitenta mil escolhidos, destros para a guerra, para pelejar contra a casa de Israel, a fim de restituir o reino a Roboão, filho de Salomão.

[21]När Rehabeam kom tillbaka till Jerusalem bådade han upp hela Judas och Benjamins stam, 180.000 utvalda krigare, som skulle strida mot Israel och återföra kungadömet till Salomos son Rehabeam.

[22] Porém veio a palavra de Deus a Semaías, homem de Deus, dizendo:

[22]Men Guds ord kom till gudsmannen Shemaja:

[23] Fala a Roboão, filho de Salomão, rei de Judá, e a toda a casa de Judá, e a Benjamim, e ao resto do povo, dizendo:

[23]»Säg till kungen av Juda, Rehabeam, Salomos son, och till alla judeer och benjaminiter och folket i övrigt:

[24] Assim diz o SENHOR: Não subireis, nem pelejareis contra vossos irmãos, os filhos de Israel; cada um volte para a sua casa, porque eu é que fiz isto. E, obedecendo eles à palavra do SENHOR, voltaram como este lhes ordenara.

[24]Så säger Herren: Ni skall inte dra ut och strida mot era bröder israeliterna. Vänd tillbaka, var och en till sitt, ty det som har skett är mitt verk.« De lyssnade till Herrens ord och vände tillbaka så som Herren hade sagt.

A idolatria de Jeroboão

[25] Jeroboão edificou Siquém, na região montanhosa de Efraim, e passou a residir ali; dali edificou Penuel.

[25]Jerobeam befäste Shekem i Efraims bergsbygd och slog sig ner där. Därifrån flyttade han till Penuel och befäste den staden.

[26] Disse Jeroboão consigo: Agora, tornará o reino para a casa de Davi.

[26]Men inom sig tänkte han: »Som det nu är kommer kungamakten att gå tillbaka till Davids ätt.

[27] Se este povo subir para fazer sacrifícios na Casa do SENHOR, em Jerusalém, o coração dele se tornará a seu senhor, a Roboão, rei de Judá; e me matarão e tornarão a ele, ao rei de Judá.

[28] Pelo que o rei, tendo tomado conselhos, fez dois bezerros de ouro; e disse ao povo: Basta de subirdes a Jerusalém; vês aqui teus deuses, ó Israel, que te fizeram subir da terra do Egito!

[29] Pôs um em Betel e o outro, em Dã.

[30] E isso se tornou em pecado, pois que o povo ia até Dã, cada um para adorar o bezerro.

[31] Jeroboão fez também santuários nos altos e, dentre o povo, constituiu sacerdotes que não eram dos filhos de Levi.

[32] Fez uma festa no oitavo mês, no dia décimo quinto do mês, igual à festa que se fazia em Judá, e sacrificou no altar; semelhantemente fez em Betel e ofereceu sacrifícios aos bezerros que fizera; também em Betel estabeleceu sacerdotes dos altos que levantara.

[33] No décimo quinto dia do oitavo mês, escolhido a seu bel-prazer, subiu ele ao altar que fizera em Betel e ordenou uma festa para os filhos de Israel; subiu para queimar incenso.

1 Reis 13

[27]Om folket fortsätter att söka sig upp till Jerusalem för att offra i Herrens hus kommer de åter att vända sina blickar mot sin herre Rehabeam, kungen av Juda. Mig dräper de, och sedan går de tillbaka till kung Rehabeam.«

[28]Jerobeam höll rådslag och lät sedan göra två tjurkalvar av guld och sade till folket: »Nu får det vara slut med era färder till Jerusalem. Se din Gud, Israel, som har fört dig ut ur Egypten.«

[29]Den ena tjurkalven ställde han upp i Betel. Den andra fick sin plats i Dan.

[30]Detta ledde till synd. Folket drog i procession framför tjuren ända upp till Dan.

[31]Jerobeam byggde tempel på offerplatserna och utsåg vilka som helst ur folkets led till präster utan att de tillhörde Levis stam.

[32]Han instiftade en högtid på femtonde dagen i åttonde månaden, motsvarande högtiden i Juda. Han steg upp till altaret i Betel för att offra till tjurkalvarna som han hade gjort, och de präster han utsett för offerplatserna lät han göra tjänst i Betel.

[33]På femtonde dagen i åttonde månaden, den månad som han valt efter sitt eget huvud, steg han upp till det altare han hade byggt i Betel. Han instiftade en högtid för israeliterna och steg upp till altaret för att tända offereld.

1 Kung 13

Um profeta prediz contra o altar

[1] Eis que, por ordem do SENHOR, veio de Judá a Betel um homem de Deus; e Jeroboão estava junto ao altar, para queimar incenso.

[2] Clamou o profeta contra o altar, por ordem do SENHOR, e disse: Altar, altar! Assim diz o SENHOR: Eis que um filho nascerá à casa de Davi, cujo nome será Josias, o qual sacrificará sobre ti os sacerdotes dos altos que queimam sobre ti incenso, e ossos humanos se queimarão sobre ti.

[3] Deu, naquele mesmo dia, um sinal, dizendo: Este é o sinal de que o SENHOR falou: Eis que o altar se fenderá, e se derramará a cinza que há sobre ele.

[4] Tendo o rei ouvido as palavras do homem de Deus, que clamara contra o altar de Betel, Jeroboão estendeu a mão de sobre o altar, dizendo: Prendei-o! Mas a mão que estendera contra o homem de Deus secou, e não a podia recolher.

[5] O altar se fendeu, e a cinza se derramou do altar, segundo o sinal que o homem de Deus apontara por ordem do SENHOR.

[6] Então, disse o rei ao homem de Deus: Implora o favor do SENHOR, teu Deus, e ora por mim, para que eu possa recolher a mão. Então, o homem de Deus implorou o favor do SENHOR, e a mão do rei se lhe recolheu e ficou como dantes.

[7] Disse o rei ao homem de Deus: Vem comigo a casa e fortalece-te; e eu te recompensarei.

En gudsman från Juda profeterar mot altaret i Betel

[1]En gudsman hade på Herrens befallning kommit till Betel från Juda, och just som Jerobeam stod vid altaret för att tända offerelden

[2]ropade gudsmannen på Herrens befallning mot altaret: »Altare, altare! Så säger Herren: En son skall födas i Davids ätt; han skall heta Josia. På dig skall han slakta de präster vid offerplatserna som tänder altarelden. Ja, på dig skall människoben brännas.«

[3]Samtidigt kungjorde han ett tecken: »Detta är tecknet på att det är Herren som har talat: altaret skall rämna och askan spillas ut.«

[4]När kung Jerobeam hörde de ord gudsmannen riktade mot altaret i Betel pekade han uppifrån altaret på mannen och ropade: »Grip honom!« Men armen han sträckte ut förtvinade, och han kunde inte dra den tillbaka.

[5]Och altaret rämnade och askan spilldes ut — det tecken som gudsmannen på Herrens befallning hade kungjort.

[6]Då vände sig kungen till gudsmannen. »Blidka Herren, din Gud«, ropade han, »och be för mig, så att jag kan dra tillbaka armen.« Gudsmannen blidkade Herren. Kungen kunde åter dra tillbaka sin arm, och den var som förut.

[7]Då sade kungen till gudsmannen: »Kom med mig hem. Du skall få något att styrka

dig med, och sedan skall jag ge dig en gåva.«

8 Porém o homem de Deus disse ao rei: Ainda que me desses metade da tua casa, não iria contigo, nem comeria pão, nem beberia água neste lugar.

8Men gudsmannen svarade: »Om du så gav mig hälften av allt du äger skulle jag inte följa med dig. Jag vill varken äta eller dricka någonting på denna plats,

9 Porque assim me ordenou o SENHOR pela sua palavra, dizendo: Não comerás pão, nem beberás água; e não voltarás pelo caminho por onde foste.

9ty Herren befallde mig att ingenting äta eller dricka och att inte återvända den väg jag kommit.«

10 E se foi por outro caminho; e não voltou pelo caminho por onde viera a Betel.

10Och så tog han en annan väg och återvände inte den väg han kommit till Betel.

A desobediência e o castigo do profeta

Gudsmannens olydnad och straff

11 Morava em Betel um profeta velho; vieram seus filhos e lhe contaram tudo o que o homem de Deus fizera aquele dia em Betel; as palavras que dissera ao rei, contaram-nas a seu pai.

11I Betel bodde en gammal profet, och nu kom hans söner och talade om för honom allt vad gudsmannen hade gjort i Betel den dagen, och de berättade också för sin far vad mannen hade sagt till kungen.

12 Perguntou-lhes o pai: Por que caminho se foi? Mostraram seus filhos o caminho por onde fora o homem de Deus que viera de Judá.

12»Vilken väg tog han?« frågade fadern, och sönerna visade honom åt vilket håll gudsmannen från Juda hade gått.

13 Então, disse a seus filhos: Albardai-me um jumento. Albardaram-lhe o jumento, e ele montou.

13Fadern sade åt sina söner att sadla hans åsna. De gjorde så, och han satt upp

14 E foi após o homem de Deus e, achando-o sentado debaixo de um carvalho, lhe disse: És tu o homem de Deus que vieste de Judá? Ele respondeu: Eu mesmo.

14och följde efter gudsmannen. Han fann honom sittande under en terebint och frågade honom: »Är det du som är gudsmannen från Juda?« — »Ja, det är jag«, svarade den andre.

15 Então, lhe disse: Vem comigo a casa e come pão.

15»Följ med mig hem och ät«, sade profeten.

16 Porém ele disse: Não posso voltar contigo, nem entrarei contigo; não

16Men gudsmannen svarade: »Jag kan inte följa med dig tillbaka, jag kan inte äta och

comerei pão, nem beberei água contigo neste lugar.

[17] Porque me foi dito pela palavra do SENHOR: Ali, não comerás pão, nem beberás água, nem voltarás pelo caminho por que foste.

[18] Tornou-lhe ele: Também eu sou profeta como tu, e um anjo me falou por ordem do SENHOR, dizendo: Faze-o voltar contigo a tua casa, para que coma pão e beba água. (Porém mentiu-lhe.)

[19] Então, voltou ele, e comeu pão em sua casa, e bebeu água.

[20] Estando eles à mesa, veio a palavra do SENHOR ao profeta que o tinha feito voltar;

[21] e clamou ao homem de Deus, que viera de Judá, dizendo: Assim diz o SENHOR: Porquanto foste rebelde à palavra do SENHOR e não guardaste o mandamento que o SENHOR, teu Deus, te mandara,

[22] antes, voltaste, e comeste pão, e bebeste água no lugar de que te dissera: Não comerás pão, nem beberás água, o teu cadáver não entrará no sepulcro de teus pais.

[23] Depois de o profeta a quem fizera voltar haver comido pão e bebido água, albardou para ele o jumento.

[24] Foi-se, pois, e um leão o encontrou no caminho e o matou; o seu cadáver estava atirado no caminho, e o jumento e o leão, parados junto ao cadáver.

dricka tillsammans med dig på denna plats.

[17]Av Herren fick jag befallning att ingenting äta eller dricka här och att inte vända tillbaka den väg jag kommit.«

[18]Profeten svarade honom: »Jag är profet liksom du, och en ängel talade till mig på Herrens uppdrag och befallde mig att föra dig tillbaka hem till mig, så att du fick äta och dricka.« Men detta var lögn.

[19]Gudsmannen följde med honom tillbaka och åt och drack hemma hos honom.

[20]När de nu satt till bords kom Herrens ord till profeten som hade fört honom tillbaka.

[21]Han ropade till gudsmannen från Juda: »Så säger Herren: Du har satt dig upp mot Herrens vilja, du har inte lytt den befallning som Herren, din Gud, gav dig

[22]utan vänt tillbaka och ätit och druckit på den plats där han förbjudit dig att äta och dricka. Därför skall din döda kropp inte läggas i dina fäders grav.«

[23]När gudsmannen hade avslutat måltiden sadlade man en åsna åt honom. Den tillhörde profeten som hade fört honom tillbaka.

[24]Han gav sig i väg, men under färden blev han överfallen av ett lejon och dödad, och kroppen blev liggande på vägen. Åsnan stod där bredvid, och även lejonet stod bredvid den döda kroppen.

[25] Eis que os homens passaram e viram o corpo lançado no caminho, como também o leão parado junto ao corpo; e vieram e o disseram na cidade onde o profeta velho habitava.

[26] Ouvindo-o o profeta que o fizera voltar do caminho, disse: É o homem de Deus, que foi rebelde à palavra do SENHOR; por isso, o SENHOR o entregou ao leão, que o despedaçou e matou, segundo a palavra que o SENHOR lhe tinha dito.

[27] Então, disse a seus filhos: Albardai-me o jumento. Eles o albardaram.

[28] Ele se foi e achou o cadáver atirado no caminho e o jumento e o leão, parados junto ao cadáver; o leão não tinha devorado o corpo, nem despedaçado o jumento.

[29] Então, o profeta levantou o cadáver do homem de Deus, e o pôs sobre o jumento, e o tornou a levar; assim, veio o profeta velho à cidade, para o chorar e enterrar.

[30] Depositou o cadáver no seu próprio sepulcro; e o prantearam, dizendo: Ah! Irmão meu!

[31] Depois de o haver sepultado, disse a seus filhos: Quando eu morrer, enterrai-me no sepulcro em que o homem de Deus está sepultado; ponde os meus ossos junto aos ossos dele.

[32] Porque certamente se cumprirá o que por ordem do SENHOR clamou contra o altar que está em Betel e contra todas as

[25]Några som kom förbi såg liket ligga där på vägen och lejonet stå bredvid. De gick in i staden där den gamle profeten bodde och berättade vad de sett.

[26]Då profeten, som hade fått gudsmannen att avbryta sin färd, hörde det sade han: »Det är gudsmannen. Eftersom han satte sig upp mot Herrens vilja utlämnade Herren honom åt lejonet, och det rev ihjäl honom. Så blev det som Herren hade sagt honom.«

[27]Och profeten sade åt sina söner att sadla hans åsna. De gjorde så,

[28]och han gav sig i väg och fann den döda kroppen ligga på vägen och åsnan och lejonet stå där bredvid. Lejonet hade inte ätit av kroppen och inte heller rivit åsnan.

[29]Profeten lyfte upp den döde gudsmannen på åsnan och förde honom med sig tillbaka till staden för att hålla dödsklagan och begrava honom.

[30]Han lade liket i sin egen grav, och man höll dödsklagan och ropade: »Ack, min broder!«

[31]Efter begravningen sade han till sina söner: »När jag dör skall ni begrava mig i den grav där gudsmannen ligger. Låt mina ben vila bredvid hans.

[32]Ty det ord kommer att gå i fullbordan som han på Herrens befallning ropade mot altaret i Betel och mot alla tempel på offerplatserna i Samariens städer.«

casas dos altos que estão nas cidades de Samaria.

A persistência de Jeroboão no pecado

[33] Depois destas coisas, Jeroboão ainda não deixou o seu mau caminho; antes, de entre o povo tornou a constituir sacerdotes para lugares altos; a quem queria, consagrava para sacerdote dos lugares altos.

[34] Isso se tornou em pecado à casa de Jeroboão, para destruí-la e extingui-la da terra.

[33]Trots denna händelse lämnade Jerobeam inte sin onda väg utan fortsatte att utse vilka som helst ur folkets led till präster vid offerplatserna. Vem som ville vigde han till präst vid offerplatserna.

[34]Detta drog skuld över Jerobeams ätt och ledde till att den förintades och utplånades från jordens yta.

1 Reis 14

A profecia de Aías contra Jeroboão

[1] Naquele tempo, adoeceu Abias, filho de Jeroboão.

[2] Disse este a sua mulher: Dispõe-te, agora, e disfarça-te, para que não conheçam que és mulher de Jeroboão; e vai a Siló. Eis que lá está o profeta Aías, o qual a meu respeito disse que eu seria rei sobre este povo.

[3] Leva contigo dez pães, bolos e uma botija de mel e vai ter com ele; ele te dirá o que há de suceder a este menino.

[4] A mulher de Jeroboão assim o fez; levantou-se, foi a Siló e entrou na casa de Aías; Aías já não podia ver, porque os seus olhos já se tinham escurecido, por causa da sua velhice.

[5] Porém o SENHOR disse a Aías: Eis que a mulher de Jeroboão vem consultar-te sobre seu filho, que está doente. Assim e assim lhe falarás, porque, ao entrar, fingirá ser outra.

1 Kung 14

Jerobeam och profeten Achia

[1]En gång blev Jerobeams son Avia sjuk.

[2]Då sade Jerobeam till sin hustru: »Du skall förklä dig, så att ingen kan känna igen dig som Jerobeams hustru. Gå sedan till Shilo. Där bor profeten Achia, han som förutsade att jag skulle bli kung över detta folk.

[3]Ta med dig tio bröd, några kakor och en kruka honung och sök upp honom, så talar han om för dig hur det går med pojken.«

[4]Hon gjorde som han sagt, gav sig i väg till Shilo och kom till Achias hus. Achia kunde inte längre se, han hade blivit blind på sin ålderdom.

[5]Men Herren hade sagt till honom: »Jerobeams hustru är på väg hit för att fråga dig om sin son, som är sjuk.« Achia fick också veta vad han skulle svara henne och att hon hade förklätt sig.

[6] Ouvindo Aías o ruído de seus pés, quando ela entrava pela porta, disse: Entra, mulher de Jeroboão; por que finges assim? Pois estou encarregado de te dizer duras novas.

[6]Då Achia hörde hennes steg vid dörren sade han: »Kom in, Jerobeams hustru, varför är du förklädd? Jag har fått ett tungt budskap att framföra till dig.

[7] Vai e dize a Jeroboão: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Porquanto te levantei do meio do povo, e te fiz príncipe sobre o meu povo de Israel,

[7]Gå och säg till Jerobeam: Så säger Herren, Israels Gud: Jag lyfte dig upp ur folket och gjorde dig till furste över mitt folk Israel.

[8] e tirei o reino da casa de Davi, e to entreguei, e tu não foste como Davi, meu servo, que guardou os meus mandamentos e andou após mim de todo o seu coração, para fazer somente o que parecia reto aos meus olhos;

[8]Jag ryckte kungadömet från Davids ätt och gav det åt dig. Men du har inte varit lik min tjänare David, som följde mina bud och höll sig till mig av hela sitt hjärta, så att han bara gjorde det som var rätt i mina ögon.

[9] antes, fizeste o mal, pior do que todos os que foram antes de ti, e fizeste outros deuses e imagens de fundição, para provocar-me à ira, e me viraste as costas;

[9]Du har gjort mer ont än någon före dig, du har väckt min vrede genom att göra dig andra gudar, gjutna beläten, och du har vänt ryggen åt mig.

[10] portanto, eis que trarei o mal sobre a casa de Jeroboão, e eliminarei de Jeroboão todo e qualquer do sexo masculino, tanto o escravo como o livre, e lançarei fora os descendentes da casa de Jeroboão, como se lança fora o esterco, até que, de todo, ela se acabe.

[10]Därför skall jag låta olycka drabba Jerobeams ätt; jag skall utrota vartenda manfolk i Israel av din släkt, hög som låg, och jag skall rensa upp efter Jerobeams ätt som när man mockar rent i ett stall.

[11] Quem morrer a Jeroboão na cidade, os cães o comerão, e o que morrer no campo aberto, as aves do céu o comerão, porque o SENHOR o disse.

[11]De av Jerobeams släkt som dör inne i staden, dem skall hundarna äta upp, och de som dör ute på åkrarna, dem skall himlens fåglar äta. Herren har talat. —

[12] Tu, pois, dispõe-te e vai para tua casa; quando puseres os pés na cidade, o menino morrerá.

[12]Nu skall du gå hem, och i samma ögonblick du sätter din fot i staden skall pojken dö.

[13] Todo o Israel o pranteará e o sepultará; porque de Jeroboão só este dará entrada

[13]Hela Israel skall hålla dödsklagan över honom och begrava honom. Han ensam i

em sepultura, porquanto se achou nele coisa boa para com o SENHOR, Deus de Israel, em casa de Jeroboão.

Jerobeams släkt skall läggas i en grav, eftersom han är den ende av dem hos vilken Herren, Israels Gud, har funnit något gott.

14 O SENHOR, porém, suscitará para si um rei sobre Israel, que eliminará, no seu dia, a casa de Jeroboão. Que digo eu? Há de ser já.

14Men Herren skall låta en kung över Israel träda fram, och han skall utrota Jerobeams ätt. [---]

15 Também o SENHOR ferirá a Israel para que se agite como a cana se agita nas águas; arrancará a Israel desta boa terra que dera a seus pais e o espalhará para além do Eufrates, porquanto fez os seus postes-ídolos, provocando o SENHOR à ira.

15Herren skall slå Israel tills det vajar som säv i vattnet. Han skall rycka upp israeliterna ur den goda jord han gav deras fäder och sprida ut dem på andra sidan Eufrat, eftersom de väckt Herrens vrede med de asherapålar som de rest.

16 Abandonará a Israel por causa dos pecados que Jeroboão cometeu e pelos que fez Israel cometer.

16Han skall lämna Israel åt dess öde för de synders skull som Jerobeam själv begått och som han har förlett Israel till.«

17 Então, a mulher de Jeroboão se levantou, foi e chegou a Tirza; chegando ela ao limiar da casa, morreu o menino.

17Jerobeams hustru bröt upp och återvände till Tirsa. I samma stund som hon trädde över tröskeln till huset dog pojken.

18 Sepultaram-no, e todo o Israel o pranteou, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Aías, seu servo.

18De begravde honom, och hela Israel höll dödsklagan. Så fullbordades det som Herren hade sagt genom sin tjänare, profeten Achia.

19 Quanto aos mais atos de Jeroboão, como guerreou e como reinou, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

19Jerobeams historia i övrigt, hans krig och hans regering, har nedtecknats i krönikan om Israels kungar.

20 Foi de vinte e dois anos o tempo que reinou Jeroboão; e descansou com seus pais; e Nadabe, seu filho, reinou em seu lugar.

20I tjugotvå år var Jerobeam kung. Därefter gick han till vila hos sina fäder, och hans son Nadav blev kung efter honom.

O reinado de Roboão, de Judá

2 Crônicas 12.1-16

Rehabeams regering i Juda

[21] Roboão, filho de Salomão, reinou em Judá; de quarenta e um anos de idade era Roboão quando começou a reinar e reinou dezessete anos em Jerusalém, na cidade que o SENHOR escolhera de todas as tribos de Israel, para estabelecer ali o seu nome. Naamá era o nome de sua mãe, amonita.

[21]Rehabeam, Salomos son, var kung över Juda. Han var fyrtioett år då han blev kung, och han regerade sjutton år i Jerusalem, den stad som Herren utvalt bland alla Israels stammar till hemvist för sitt namn. Hans mor hette Naama och var från Ammon.

[22] Fez Judá o que era mau perante o SENHOR; e, com os pecados que cometeu, o provocou a zelo, mais do que fizeram os seus pais.

[22]Juda gjorde det som var ont i Herrens ögon. Med de synder folket begick väckte de Herrens vrede ännu mer än deras fäder hade gjort.

[23] Porque também os de Judá edificaram altos, estátuas, colunas e postes-ídolos no alto de todos os elevados outeiros e debaixo de todas as árvores verdes.

[23]Också de inrättade offerplatser åt sig med stenstoder och asherapålar på alla höga kullar och under alla grönskande träd.

[24] Havia também na terra prostitutos-cultuais; fizeram segundo todas as coisas abomináveis das nações que o SENHOR expulsara de diante dos filhos de Israel.

[24]De hade till och med kulttjänare i landet; de tog efter alla skändligheter hos de folk som Herren hade drivit undan för israeliterna.

[25] No quinto ano do rei Roboão, Sisaque, rei do Egito, subiu contra Jerusalém

[25]Under Rehabeams femte regeringsår tågade Shishak, kungen av Egypten, mot Jerusalem

[26] e tomou os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei; tomou tudo. Também levou todos os escudos de ouro que Salomão tinha feito.

[26]och plundrade både Herrens hus och kungens palats på deras skatter. Allt tog han, också alla guldsköldar som Salomo låtit göra.

[27] Em lugar destes, fez o rei Roboão escudos de bronze e os entregou nas mãos dos capitães da guarda, que guardavam a porta da casa do rei.

[27]I stället för dem lät kung Rehabeam tillverka sköldar av koppar; dem anförtrodde han åt officerarna i livgardet, som höll vakt vid ingången till kungens palats.

[28] Toda vez que o rei entrava na Casa do SENHOR, os da guarda usavam os escudos

[28]Var gång kungen gick in i Herrens hus bar livgardet sköldarna och förde dem sedan tillbaka till vaktrummet.

e tornavam a trazê-los para a câmara da guarda.

[29] Quanto aos mais dos atos de Roboão e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[30] Houve guerra entre Roboão e Jeroboão todos os seus dias.

[31] Roboão descansou com seus pais e com eles foi sepultado na Cidade de Davi. Naamá era o nome de sua mãe, amonita; e Abias, filho de Roboão, reinou em seu lugar.

1 Reis 15

O reinado de Abias, de Judá

2 Crônicas 13.1-22

[1] No décimo oitavo ano do rei Jeroboão, filho de Nebate, Abias começou a reinar sobre Judá.

[2] Três anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Maaca, filha de Absalão.

[3] Andou em todos os pecados que seu pai havia cometido antes dele; e seu coração não foi perfeito para com o SENHOR, seu Deus, como o coração de Davi, seu pai.

[4] Mas, por amor de Davi, o SENHOR, seu Deus, lhe deu uma lâmpada em Jerusalém, levantando a seu filho depois dele e dando estabilidade a Jerusalém.

[5] Porquanto Davi fez o que era reto perante o SENHOR e não se desviou de tudo quanto lhe ordenara, em todos os dias da sua vida, senão no caso de Urias, o heteu.

[29]Rehabeams historia i övrigt, hans bedrifter, har nedtecknats i krönikan om Juda kungar.

[30]Hela tiden låg Rehabeam och Jerobeam i krig med varandra.

[31]Rehabeam gick till vila hos sina fäder och begravdes bland dem i Davids stad. Hans son Aviam blev kung efter honom.

1 Kung 15

Aviam kung över Juda

[1]Under Jerobeams, Nevats sons, artonde regeringsår blev Aviam kung över Juda,

[2]och han regerade tre år i Jerusalem. Hans mor hette Maaka och var dotter till Avishalom.

[3]Aviam begick samma synder som hans far före honom, och han höll sig inte till Herren, sin Gud, av hela sitt hjärta som hans fader David hade gjort.

[4]Men för Davids skull lät Herren, hans Gud, en lampa brinna för honom i Jerusalem: Herren upphöjde hans son till kung efter honom och lät Jerusalem bestå.

[5]Ty David hade gjort det som var rätt i Herrens ögon och aldrig försummat något av det som Herren hade befallt honom, utom i fråga om hettiten Uria.

[6] Houve guerra entre Roboão e Jeroboão todos os dias da sua vida.

[7] Quanto aos mais atos de Abias e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá? Também houve guerra entre Abias e Jeroboão.

[8] Abias descansou com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi; e Asa, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Asa, de Judá

2 Crônicas 14.1-8; 15.16—16.14

[9] No vigésimo ano de Jeroboão, rei de Israel, começou Asa a reinar sobre Judá.

[10] Quarenta e um anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Maaca, filha de Absalão.

[11] Asa fez o que era reto perante o SENHOR, como Davi, seu pai.

[12] Porque tirou da terra os prostitutos-cultuais e removeu todos os ídolos que seus pais fizeram;

[13] e até a Maaca, sua mãe, depôs da dignidade de rainha-mãe, porquanto ela havia feito ao poste-ídolo uma abominável imagem; pois Asa destruiu essa imagem e a queimou no vale de Cedrom;

[14] os altos, porém, não foram tirados; todavia, o coração de Asa foi, todos os seus dias, totalmente do SENHOR.

[15] Trouxe à Casa do SENHOR as coisas consagradas por seu pai e as coisas que ele mesmo consagrara: prata, ouro e objetos de utilidade.

[16] Houve guerra entre Asa e Baasa, rei de Israel, todos os seus dias.

[7]Aviams historia i övrigt, hans bedrifter, har nedtecknats i krönikan om Juda kungar. Aviam och Jerobeam låg i krig med varandra.

[8]Aviam gick till vila hos sina fäder och begravdes i Davids stad. Hans son Asa blev kung efter honom.

Asa kung över Juda

[9]Under Jerobeams tjugonde regeringsår i Israel blev Asa kung över Juda,

[10]och han regerade fyrtioett år i Jerusalem. Hans mor hette Maaka och var dotter till Avishalom.

[11]Asa gjorde det som var rätt i Herrens ögon liksom hans fader David.

[12]Han fördrev kulttjänarna ur landet och avlägsnade alla gudabilder som hans fäder hade låtit göra.

[13]Sin mor Maaka berövade han ställningen som kungamoder, därför att hon hade rest ett beläte åt Ashera. Asa högg sönder belätet och brände upp det i Kidrondalen.

[14]Men offerplatserna fick vara kvar. Asa höll sig dock till Herren av hela sitt hjärta så länge han levde.

[15]Sin fars offergåvor och sina egna förde han till Herrens hus: silver, guld och tempelkärl.

[16]Asa och Israels kung Basha låg under hela sin tid i krig med varandra.

[17] Porque Baasa, rei de Israel, subiu contra Judá e edificou a Ramá, para que a ninguém fosse permitido sair de junto de Asa, rei de Judá, nem chegar a ele.

[18] Então, Asa tomou toda a prata e ouro restantes nos tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei e os entregou nas mãos de seus servos; e o rei Asa os enviou a Ben-Hadade, filho de Tabrimom, filho de Heziom, rei da Síria, e que habitava em Damasco, dizendo:

[19] Haja aliança entre mim e ti, como houve entre meu pai e teu pai. Eis que te mando um presente, prata e ouro; vai e anula a tua aliança com Baasa, rei de Israel, para que se retire de mim.

[20] Ben-Hadade deu ouvidos ao rei Asa e enviou os capitães dos seus exércitos contra as cidades de Israel; e feriu a Ijom, a Dã, a Abel-Bete-Maaca e todo o distrito de Quinerete, com toda a terra de Naftali.

[21] Ouvindo isso, Baasa deixou de edificar a Ramá e ficou em Tirza.

[22] Então, o rei Asa fez apregoar por toda a região de Judá que todos, sem exceção, trouxessem as pedras de Ramá e a sua madeira, com que Baasa a edificara; com elas edificou o rei Asa a Geba de Benjamim e a Mispa.

[23] Quanto aos mais atos de Asa, e a todo o seu poder, e a tudo quanto fez, e às cidades que edificou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis

[17]Kung Basha av Israel tågade mot Juda och befäste Rama för att på det sättet avskära förbindelserna för kung Asa av Juda.

[18]Då tog Asa det silver och guld som fanns kvar i skattkammaren i Herrens hus och dessutom skatterna i kungapalatset och skickade allt detta med sändebud till arameerkungen i Damaskus, Ben-Hadad, son till Tavrimmon, son till Hesjon, och lät säga:

[19]»Ett förbund består mellan mig och dig, liksom mellan min far och din far. Jag sänder dig här silver och guld som gåva; bryt nu ditt förbund med kung Basha av Israel, så att han lämnar mig i fred.«

[20]Ben-Hadad gick med på kung Asas förslag och skickade sina befälhavare mot Israels städer och erövrade Ijon, Dan, Avel Bet-Maaka och området kring Kinneret samt hela Naftalis land.

[21]När Basha fick underrättelse om detta avbröt han befästningsarbetena vid Rama och återvände till Tirsa.

[22]Då bådade kung Asa upp alla judeer, utan undantag, och de förde bort sten och virke som Basha använt till befästningarna vid Rama. Asa befäste med detta Geva i Benjamins område och Mispa.

[23]Asas historia i övrigt, hans framgångar, hans bedrifter och städerna han befäste, har nedtecknats i krönikan om Juda kungar. På sin ålderdom drabbades han emellertid av en sjukdom i fötterna.

de Judá? Porém, no tempo da sua velhice, padeceu dos pés.

24 Descansou Asa com seus pais e com eles foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai; e Josafá, seu filho, reinou em seu lugar.

O mau reinado de Nadabe, de Israel

25 Nadabe, filho de Jeroboão, começou a reinar sobre Israel no ano segundo de Asa, rei de Judá; e reinou sobre Israel dois anos.

26 Fez o que era mau perante o SENHOR e andou nos caminhos de seu pai e no pecado com que seu pai fizera pecar a Israel.

27 Conspirou contra ele Baasa, filho de Aías, da casa de Issacar, e o feriu em Gibetom, que era dos filisteus, quando Nadabe e todo o Israel cercavam Gibetom.

28 Baasa, no ano terceiro de Asa, rei de Judá, matou a Nadabe e passou a reinar em seu lugar.

29 Logo que começou a reinar, matou toda a descendência de Jeroboão; não lhe deixou ninguém com vida, a todos exterminou, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio do seu servo Aías, o silonita,

30 por causa dos pecados que Jeroboão cometera e pelos que fizera Israel cometer, por causa da provocação com que irritara ao SENHOR, Deus de Israel.

31 Quanto aos mais atos de Nadabe e a tudo quanto fez, porventura, não estão

24Asa gick till vila hos sina fäder och begravdes bland dem i sin fader Davids stad. Hans son Joshafat blev kung efter honom.

Nadav kung över Israel

25Nadav, Jerobeams son, blev kung över Israel under Asas andra regeringsår i Juda, och han regerade två år.

26Han gjorde det som var ont i Herrens ögon: han följde i sin fars spår och begick de synder som denne hade förlett Israel till.

27Men Basha, Achias son, en man av Isaskars stam, stämplade mot kungen och dödade honom vid Gibbeton, en filisteisk stad som Nadav och israeliterna höll på att belägra.

28Basha dödade honom under kung Asas tredje regeringsår i Juda och blev själv kung efter honom.

29När han väl blivit kung dödade han alla av Jerobeams ätt: inte en levande varelse lämnade han kvar, han utrotade dem alla. Så fullbordades det som Herren hade sagt genom sin tjänare Achia från Shilo,

30och det skedde för de synders skull som Jerobeam själv begått och som han hade förlett Israel till, ty med dem hade han väckt Herrens, Israels Guds, vrede.

31Nadavs historia i övrigt, hans bedrifter, har nedtecknats i krönikan om Israels kungar.

escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[32] Houve guerra entre Asa e Baasa, rei de Israel, todos os seus dias.

[32]Asa och Israels kung Basha låg under hela sin tid i krig med varandra.

O reinado de Baasa, de Israel

[33] No ano terceiro de Asa, rei de Judá, Baasa, filho de Aías, começou a reinar sobre todo o Israel, em Tirza, e reinou vinte e quatro anos.

[33]Under Asas tredje regeringsår i Juda blev Basha, Achias son, kung över Israel, och han regerade tjugofyra år i Tirsa.

[34] Fez o que era mau perante o SENHOR e andou no caminho de Jeroboão e no seu pecado, o qual fizera Israel cometer.

[34]Han gjorde det som var ont i Herrens ögon: han följde i Jerobeams spår och begick de synder som denne hade förlett Israel till.

1 Reis 16

A profecia de Jeú contra Baasa

[1] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeú, filho de Hanani, contra Baasa, dizendo:

[2] Porquanto te levantei do pó e te constituí príncipe sobre o meu povo de Israel, e tens andado no caminho de Jeroboão e tens feito pecar a meu povo de Israel, irritando-me com os seus pecados,

[3] eis que te exterminarei a ti, Baasa, e os teus descendentes e farei à tua casa como à casa de Jeroboão, filho de Nebate.

[4] Quem morrer a Baasa na cidade, os cães o comerão, e o que dele morrer no campo aberto, as aves do céu o comerão.

[5] Quanto aos mais atos de Baasa, e ao que fez, e ao seu poder, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

1 Kung 16

[1]Herrens ord kom till Jehu, Hananis son, och var riktat mot Basha:

[2]»Jag lyfte dig upp ur stoftet och gjorde dig till furste över mitt folk Israel. Men du har följt Jerobeam, Nevats son, i spåren och förlett israeliterna till synder som väckt min vrede.

[3]Därför skall jag rensa upp efter Basha och hans ätt. Jag skall låta det gå med din ätt som det gick med Jerobeams, Nevats sons, ätt.

[4]De i Bashas släkt som dör inne i staden, dem skall hundarna äta upp, och de som dör ute på åkrarna, dem skall himlens fåglar äta.«

[5]Bashas historia i övrigt, hans bedrifter och hans framgångar, har nedtecknats i krönikan om Israels kungar.

[6] Baasa descansou com seus pais e foi sepultado em Tirza; e Elá, seu filho, reinou em seu lugar.

[7] Assim, veio a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Jeú, filho de Hanani, contra Baasa e contra a sua descendência; e isso por todo o mal que fizera perante o SENHOR, irritando-o com as suas obras, para ser como a casa de Jeroboão, e também porque matara a casa de Jeroboão.

O reinado de Elá, de Israel, e a conspiração de Zinri

[8] No vigésimo sexto ano de Asa, rei de Judá, Elá, filho de Baasa, começou a reinar em Tirza sobre Israel; e reinou dois anos.

[9] Zinri, seu servo, comandante da metade dos carros, conspirou contra ele. Achava-se Elá em Tirza, bebendo e embriagando-se em casa de Arsa, seu mordomo em Tirza.

[10] Entrou Zinri, e o feriu, e o matou, no ano vigésimo sétimo de Asa, rei de Judá; e reinou em seu lugar.

[11] Logo que começou a reinar e se assentou no trono, feriu todos os descendentes de Baasa; não lhe deixou nenhum do sexo masculino, nem dos parentes, nem dos seus amigos.

[12] Assim, exterminou Zinri todos os descendentes de Baasa, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Jeú, contra Baasa,

[6]Basha gick till vila hos sina fäder och begravdes i Tirsa. Hans son Ela blev kung efter honom.

[7]Genom profeten Jehu, Hananis son, hade Herren talat till Basha och hans ätt: därför att han hade gjort så mycket ont i Herrens ögon och väckt hans vrede med sina gärningar och därför att han hade dödat Jerobeams ätt skulle Basha och hans ätt själva gå samma öde till mötes.

Ela kung över Israel

[8]Under Asas tjugosjätte regeringsår i Juda blev Ela, Bashas son, kung över Israel, och han regerade två år i Tirsa.

[9]Simri, som stod i hans tjänst och förde befälet över hälften av vagnstrupperna, stämplade mot honom. En gång drack sig kungen berusad i Tirsa, hemma hos Arsa, som förvaltade de kungliga egendomarna där.

[10]Då kom Simri dit och slog ihjäl Ela och blev kung i hans ställe. Detta hände under kung Asas tjugosjunde regeringsår i Juda.

[11]När Simri väl hade blivit kung och bestigit tronen dödade han hela Bashas ätt; inte ett enda manfolk lämnade han kvar, varken släktingar eller vänner.

[12]Simri utrotade hela Bashas ätt i enlighet med det ord som Herren hade talat till Basha genom profeten Jehu,

[13] por todos os pecados de Baasa, e os pecados de Elá, seu filho, que cometeram, e pelos que fizeram Israel cometer, irritando ao SENHOR, Deus de Israel, com os seus ídolos.

[14] Quanto aos mais atos de Elá e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

O reinado de Zinri, de Israel

[15] No ano vigésimo sétimo de Asa, rei de Judá, reinou Zinri sete dias em Tirza; e o povo estava acampado contra Gibetom, que era dos filisteus.

[16] O povo que estava acampado ouviu dizer: Zinri conspirou contra o rei e o matou. Pelo que todo o Israel, no mesmo dia, no arraial, constituiu rei sobre Israel a Onri, comandante do exército.

[17] Subiu Onri de Gibetom, e todo o Israel, com ele, e sitiaram Tirza.

[18] Vendo Zinri que a cidade era tomada, foi-se ao castelo da casa do rei, e o queimou sobre si, e morreu,

[19] por causa dos pecados que cometera, fazendo o que era mau perante o SENHOR, andando no caminho de Jeroboão e no pecado que cometera, fazendo pecar a Israel.

[20] Quanto aos mais atos de Zinri e à conspiração que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

O reinado de Onri, de Israel

[21] Então, o povo de Israel se dividiu em dois partidos: metade do povo seguia a

[13]och det skedde för de synders skull som Basha och hans son Ela hade begått och som de hade förlett israeliterna till, så att de med sina tomma avgudar väckte Herrens, Israels Guds, vrede.

[14]Elas historia i övrigt, hans bedrifter, har nedtecknats i krönikan om Israels kungar.

Simri kung över Israel

[15]Under Asas tjugosjunde regeringsår i Juda blev Simri kung, och han regerade sju dagar i Tirsa. Hären höll på att belägra den filisteiska staden Gibbeton

[16]när soldaterna fick höra att Simri hade stämplat mot kungen och att han redan dödat honom. I lägret utropade israeliterna samma dag överbefälhavaren Omri till kung över Israel.

[17]Omri och alla israeliterna lämnade Gibbeton och tågade mot Tirsa, som de omringade.

[18]När Simri såg att staden var förlorad gick han in i tornet i kungapalatset, satte eld på palatset och brände sig inne.

[19]Så gick det på grund av alla hans synder: han gjorde det som var ont i Herrens ögon, följde i Jerobeams spår och begick samma synder som denne begått och som han hade förlett Israel till.

[20]Simris historia i övrigt och hans sammansvärjning har nedtecknats i krönikan om Israels kungar.

[21]Nu delades folket i två partier. Det ena höll sig till Tivni, Ginats son, och ville ha

Tibni, filho de Ginate, para o fazer rei, e a outra metade seguia a Onri.

22 Mas o povo que seguia a Onri prevaleceu contra o que seguia a Tibni, filho de Ginate. Tibni morreu, e passou a reinar Onri.

23 No trigésimo primeiro ano de Asa, rei de Judá, Onri começou a reinar sobre Israel e reinou doze anos. Em Tirza, reinou seis anos.

24 De Semer comprou ele o monte de Samaria por dois talentos de prata e o fortificou; à cidade que edificou sobre o monte, chamou-lhe Samaria, nome oriundo de Semer, dono do monte.

25 Fez Onri o que era mau perante o SENHOR; fez pior do que todos quantos foram antes dele.

26 Andou em todos os caminhos de Jeroboão, filho de Nebate, como também nos pecados com que este fizera pecar a Israel, irritando ao SENHOR, Deus de Israel, com os seus ídolos.

27 Quanto aos mais atos de Onri, ao que fez e ao poder que manifestou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

28 Onri descansou com seus pais e foi sepultado em Samaria; e Acabe, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Acabe, de Israel. Seu casamento com Jezabel

29 Acabe, filho de Onri, começou a reinar sobre Israel no ano trigésimo oitavo de Asa, rei de Judá; e reinou Acabe, filho de

honom till kung, det andra höll sig till Omri.

22Omris anhängare fick övertaget över Tivnis; Tivni dog och Omri blev kung.

Achav kung över Israel

23Under Asas trettioförsta regeringsår i Juda blev Omri kung över Israel, och han regerade tolv år, därav sex i Tirsa.

24Han köpte berget Samaria av Semer för två talenter silver och byggde där en stad, som han kallade Samaria efter Semer, som hade ägt berget.

25Omri gjorde det som var ont i Herrens ögon, han gjorde mer ont än alla sina företrädare.

26Han följde på allt sätt Jerobeam, Nevats son, i spåren och begick de synder som denne hade förlett israeliterna till, så att de med sina tomma avgudar väckte Herrens, Israels Guds, vrede.

27Omris historia i övrigt, hans bedrifter och hans framgångar, har nedtecknats i krönikan om Israels kungar.

28Omri gick till vila hos sina fäder och begravdes i Samaria. Hans son Achav blev kung efter honom.

29Achav, Omris son, blev kung över Israel under Asas trettioåttonde regeringsår i Juda, och han regerade tjugotvå år i Samaria.

Onri, sobre Israel, em Samaria, vinte e dois anos.

30 Fez Acabe, filho de Onri, o que era mau perante o SENHOR, mais do que todos os que foram antes dele.

30Achav gjorde det som var ont i Herrens ögon, mer än alla sina företrädare.

31 Como se fora coisa de somenos andar ele nos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, tomou por mulher a Jezabel, filha de Etbaal, rei dos sidônios; e foi, e serviu a Baal, e o adorou.

31Inte nog med att han begick samma synder som Jerobeam, Nevats son, han gifte sig dessutom med Isebel, dotter till fenikiernas kung Etbaal, och började tjäna Baal och tillbe honom.

32 Levantou um altar a Baal, na casa de Baal que edificara em Samaria.

32Han reste ett altare åt Baal i baalstemplet som han hade byggt i Samaria.

33 Também Acabe fez um poste-ídolo, de maneira que cometeu mais abominações para irritar ao SENHOR, Deus de Israel, do que todos os reis de Israel que foram antes dele.

33Achav lät också göra en asherapåle, och mer än alla de som före honom hade varit kungar över Israel handlade han så, att han väckte Herrens, Israels Guds, vrede.

34 Em seus dias, Hiel, o betelita, edificou a Jericó; quando lhe lançou os fundamentos, morreu-lhe Abirão, seu primogênito; quando lhe pôs as portas, morreu Segube, seu último, segundo a palavra do SENHOR, que falara por intermédio de Josué, filho de Num.

34På Achavs tid återuppbyggdes Jeriko av Hiel från Betel. Att lägga grunden till staden kostade honom hans förstfödde son, Aviram, och att resa porten kostade honom hans yngste son, Seguv. Så fullbordades det som Herren hade sagt genom Josua, Nuns son.

1 Reis 17

Elias prediz grande seca. Corvos o sustentam

1 Então, Elias, o tesbita, dos moradores de Gileade, disse a Acabe: Tão certo como vive o SENHOR, Deus de Israel, perante cuja face estou, nem orvalho nem chuva haverá nestes anos, segundo a minha palavra.

2 Veio-lhe a palavra do SENHOR, dizendo:

1 Kung 17

Elia och korparna

1Elia, en man från Tishbe i Gilead, sade till Achav: »Så sant Herren lever, Israels Gud som jag tjänar, under de närmaste åren skall det varken falla dagg eller regn annat än på min befallning.«

2Herrens ord kom till Elia:

[3] Retira-te daqui, vai para o lado oriental e esconde-te junto à torrente de Querite, fronteira ao Jordão.

[4] Beberás da torrente; e ordenei aos corvos que ali mesmo te sustentem.

[5] Foi, pois, e fez segundo a palavra do SENHOR; retirou-se e habitou junto à torrente de Querite, fronteira ao Jordão.

[6] Os corvos lhe traziam pela manhã pão e carne, como também pão e carne ao anoitecer; e bebia da torrente.

[7] Mas, passados dias, a torrente secou, porque não chovia sobre a terra.

Elias e a viúva de Sarepta

[8] Então, lhe veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[9] Dispõe-te, e vai a Sarepta, que pertence a Sidom, e demora-te ali, onde ordenei a uma mulher viúva que te dê comida.

[10] Então, ele se levantou e se foi a Sarepta; chegando à porta da cidade, estava ali uma mulher viúva apanhando lenha; ele a chamou e lhe disse: Traze-me, peço-te, uma vasilha de água para eu beber.

[11] Indo ela a buscá-la, ele a chamou e lhe disse: Traze-me também um bocado de pão na tua mão.

[12] Porém ela respondeu: Tão certo como vive o SENHOR, teu Deus, nada tenho cozido; há somente um punhado de farinha numa panela e um pouco de azeite numa botija; e, vês aqui, apanhei dois cavacos e vou preparar esse resto de comida para mim e para o meu filho; comê-lo-emos e morreremos.

[3]»Bryt upp, ta vägen österut och göm dig i Kerits bäckravin, öster om Jordan.

[4]Där kan du dricka ur bäcken, och jag har befallt korparna att förse dig med mat.«

[5]Elia gjorde som Herren hade sagt, han gick till Kerits bäckravin öster om Jordan och slog sig ner där.

[6]Korparna kom med bröd och kött till honom både morgon och kväll, och han drack ur bäcken.

Elia hos änkan i Sarefat

[7]Efter en tid sinade bäcken eftersom det inte hade fallit något regn i landet.

[8]Herrens ord kom till Elia:

[9]»Gå till Sarefat vid Sidon och slå dig ner där. Jag har befallt en änka där att förse dig med mat.«

[10]Elia gav sig i väg till Sarefat, och när han kom till stadsporten gick där en änka och plockade pinnar till ved. Han ropade till henne: »Kan du hämta lite vatten, så jag får dricka.«

[11]När hon var på väg för att hämta vattnet ropade han: »Kan du ta med en bit bröd också?«

[12]Hon svarade: »Så sant Herren, din Gud, lever, jag äger inte en brödkaka, bara en handfull mjöl i krukan och lite olja i kruset. Här plockar jag nu några vedpinnar, så att jag kan gå hem och laga till något åt mig och min pojke. Men när vi har gjort slut på det svälter vi ihjäl.« —

[13] Elias lhe disse: Não temas; vai e faze o que disseste; mas primeiro faze dele para mim um bolo pequeno e traze-mo aqui fora; depois, farás para ti mesma e para teu filho.

[13]»Var inte rädd«, sade Elia. »Gå och gör som du har sagt, men baka först en liten brödkaka åt mig och kom hit ut med den. Sedan kan du baka åt dig själv och din son.

[14] Porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel: A farinha da tua panela não se acabará, e o azeite da tua botija não faltará, até ao dia em que o SENHOR fizer chover sobre a terra.

[14]Ty så säger Herren, Israels Gud: Mjölet i krukan skall inte ta slut och oljan i kruset inte tryta fram till den dag då Herren låter regnet falla över jorden.«

[15] Foi ela e fez segundo a palavra de Elias; assim, comeram ele, ela e a sua casa muitos dias.

[15]Då gav hon sig i väg och gjorde som Elia hade sagt, och både hon och Elia och pojken hade mat under lång tid.

[16] Da panela a farinha não se acabou, e da botija o azeite não faltou, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio de Elias.

[16]Mjölet i krukan tog inte slut och oljan i kruset tröt inte, alldeles som Herren hade sagt genom Elia.

[17] Depois disto, adoeceu o filho da mulher, da dona da casa, e a sua doença se agravou tanto, que ele morreu.

[17]En tid därefter hände det att sonen till kvinnan som ägde huset blev sjuk. Sjukdomen blev allt värre, och till slut upphörde han att andas.

[18] Então, disse ela a Elias: Que fiz eu, ó homem de Deus? Vieste a mim para trazeres à memória a minha iniqüidade e matares o meu filho?

[18]Då sade hon till Elia: »Vad har du här att göra, gudsman? Du har bara kommit hit för att låta min synd komma i dagen och för att döda min son.«

[19] Ele lhe disse: Dá-me o teu filho; tomou-o dos braços dela, e o levou para cima, ao quarto, onde ele mesmo se hospedava, e o deitou em sua cama;

[19]Han svarade henne: »Ge mig din son!« Så tog han pojken ur hennes famn och bar upp honom till rummet på taket, där han bodde, och lade honom på sin säng.

[20] então, clamou ao SENHOR e disse: Ó SENHOR, meu Deus, também até a esta viúva, com quem me hospedo, afligiste, matando-lhe o filho?

[20]Han ropade till Herren: »Herre, min Gud, hur kan du handla så grymt mot denna änka, som jag får bo hos, att du dödar hennes son?«

[21] E, estendendo-se três vezes sobre o menino, clamou ao SENHOR e disse: Ó SENHOR, meu Deus, rogo-te que faças a alma deste menino tornar a entrar nele.

[22] O SENHOR atendeu à voz de Elias; e a alma do menino tornou a entrar nele, e reviveu.

[23] Elias tomou o menino, e o trouxe do quarto à casa, e o deu a sua mãe, e lhe disse: Vê, teu filho vive.

[24] Então, a mulher disse a Elias: Nisto conheço agora que tu és homem de Deus e que a palavra do SENHOR na tua boca é verdade.

1 Reis 18

Elias apresenta-se diante de Acabe

[1] Muito tempo depois, veio a palavra do SENHOR a Elias, no terceiro ano, dizendo: Vai, apresenta-te a Acabe, porque darei chuva sobre a terra.

[2] Partiu, pois, Elias a apresentar-se a Acabe; e a fome era extrema em Samaria.

[3] Acabe chamou a Obadias, o mordomo. (Obadias temia muito ao SENHOR,

[4] porque, quando Jezabel exterminava os profetas do SENHOR, Obadias tomou cem profetas, e de cinqüenta em cinqüenta os escondeu numa cova, e os sustentou com pão e água.)

[5] Disse Acabe a Obadias: Vai pela terra a todas as fontes de água e a todos os vales; pode ser que achemos erva, para que

[21]Och han sträckte ut sig ovanpå pojken tre gånger och ropade till Herren: »Herre, min Gud, låt pojken få liv igen.«

[22]Herren hörde Elias bön, och pojken började andas och fick liv igen.

[23]Elia tog pojken och bar honom från takrummet ner i huset och lämnade honom till hans mor: »Se«, sade han, »din son lever!«

[24]Då sade kvinnan till Elia: »Nu vet jag att du är en gudsman och att det verkligen är Herren som talar genom dig.«

1 Kung 18

Elia och Obadja

[1]Sedan det gått en lång tid, över två år, kom Herrens ord till Elia: »Gå och träd fram inför Achav, nu skall jag låta det regna över jorden.«

[2]Och Elia gick för att söka upp Achav. Hungersnöden var svår i Samaria,

[3]och Achav kallade till sig Obadja, som förvaltade de kungliga egendomarna. Obadja dyrkade Herren hängivet.

[4]När Isebel ville utrota Herrens profeter hade Obadja tagit sig an hundra av dem och gömt dem i två grottor, femtio i varje, och försett dem med mat och dryck.

[5]Nu befallde Achav honom att ge sig ut i landet till alla källor och bäckar. »Kanske kan vi finna bete nog att hålla hästar och

salvemos a vida aos cavalos e mulos e não percamos todos os animais.

6 Repartiram entre si a terra, para a percorrerem; Acabe foi à parte por um caminho, e Obadias foi sozinho por outro.

7 Estando Obadias já de caminho, eis que Elias se encontrou com ele. Obadias, reconhecendo-o, prostrou-se com o rosto em terra e disse: És tu meu senhor Elias?

8 Respondeu-lhe ele: Sou eu; vai e dize a teu senhor: Eis que aí está Elias.

9 Porém ele disse: Em que pequei, para que entregues teu servo na mão de Acabe, e ele me mate?

10 Tão certo como vive o SENHOR, teu Deus, não houve nação nem reino aonde o meu senhor não mandasse homens à tua procura; e, dizendo eles: Aqui não está; fazia jurar aquele reino e aquela nação que te não haviam achado.

11 Agora, tu dizes: Vai, dize a teu senhor: Eis que aí está Elias.

12 Poderá ser que, apartando-me eu de ti, o Espírito do SENHOR te leve não sei para onde, e, vindo eu a dar as novas a Acabe, e não te achando ele, me matará; eu, contudo, teu servo, temo ao SENHOR desde a minha mocidade.

13 Acaso, não disseram a meu senhor o que fiz, quando Jezabel matava os profetas do SENHOR, como escondi cem homens dos profetas do SENHOR, de cinqüenta em

mulor vid liv, så att vi inte förlorar några djur«, sade han.

6Så delade de upp landet mellan sig för att genomkorsa var sin del: Achav tog en väg, Obadja en annan.

7Under sin färd fick Obadja plötsligt se Elia komma emot sig. När han såg vem det var föll han ner med ansiktet mot marken och sade: »Är det verkligen du, min herre Elia?« —

8»Ja, det är jag«, svarade Elia. »Gå och säg till din herre: Elia är här.«

9Men Obadja svarade: »Vad har jag gjort för ont eftersom du vill lämna mig i händerna på Achav och låta honom döda mig?

10Så sant Herren, din Gud, lever, det finns inte något folk eller rike där kungen inte har låtit söka efter dig. När man då har svarat att du inte fanns där har han låtit dessa riken och folk gå ed på att de inte har kunnat finna dig.

11Och nu vill du att jag skall gå till kungen och säga: Elia är här.

12Men så snart jag har gått härifrån kommer ju Herrens ande att föra bort dig, jag vet inte vart, och när jag sedan underrättar Achav och han inte finner dig, så dödar han mig. Ändå har jag dyrkat Herren alltifrån min ungdom.

13Har man inte berättat för dig vad jag gjorde när Isebel ville ta livet av Herrens profeter, hur jag gömde hundra av dem, femtio och femtio, i två grottor och försåg dem med mat och dryck?

cinqüenta, numas covas, e os sustentei com pão e água?

[14] E, agora, tu dizes: Vai, dize a teu senhor: Eis que aí está Elias. Ele me matará.

[15] Disse Elias: Tão certo como vive o SENHOR dos Exércitos, perante cuja face estou, deveras, hoje, me apresentarei a ele.

[16] Então, foi Obadias encontrar-se com Acabe e lho anunciou; e foi Acabe ter com Elias.

[17] Vendo-o, disse-lhe: És tu, ó perturbador de Israel?

[18] Respondeu Elias: Eu não tenho perturbado a Israel, mas tu e a casa de teu pai, porque deixastes os mandamentos do SENHOR e seguistes os baalins.

[19] Agora, pois, manda ajuntar a mim todo o Israel no monte Carmelo, como também os quatrocentos e cinqüenta profetas de Baal e os quatrocentos profetas do poste-ídolo que comem da mesa de Jezabel.

Elias e os profetas de Baal no monte Carmelo

[20] Então, enviou Acabe mensageiros a todos os filhos de Israel e ajuntou os profetas no monte Carmelo.

[21] Então, Elias se chegou a todo o povo e disse: Até quando coxeareis entre dois pensamentos? Se o SENHOR é Deus, segui-o; se é Baal, segui-o. Porém o povo nada lhe respondeu.

[14]Och nu vill du att jag skall gå till kungen och säga: Elia är här. Han kommer att döda mig!«

[15]Elia svarade: »Så sant Herren Sebaot lever, han som jag tjänar, redan i dag skall jag träda fram inför Achav.«

Elia och baalsprofeterna på Karmel

[16]Obadja sökte upp Achav och underrättade honom, och Achav gick för att möta Elia.

[17]När han fick se honom sade han: »Här är du alltså, du som drar olycka över Israel.«

[18]Elia svarade: »Det är inte jag som drar olycka över Israel utan du och din fars ätt när ni överger Herrens bud och följer baalsgudarna.

[19]Båda nu upp israeliterna och låt dem samlas hos mig på berget Karmel tillsammans med Baals fyrahundrafemtio profeter och Asheras fyrahundra, alla dessa som får sitt underhåll av Isebel.«

[20]Achav skickade bud runt hela Israel och lät samla profeterna på berget Karmel.

[21]Där trädde Elia fram inför hela folket och sade: »Hur länge skall ni hålla på så här och inte veta vilket ben ni skall stå på? Är det Herren som är Gud, så följ Herren, är det Baal, så följ Baal.« Men de svarade inte ett ord.

[22] Então, disse Elias ao povo: Só eu fiquei dos profetas do SENHOR, e os profetas de Baal são quatrocentos e cinqüenta homens.

[22]Då sade Elia till dem: »Jag är den ende av Herrens profeter som är kvar, medan Baals profeter är fyrahundrafemtio.

[23] Dêem-se-nos, pois, dois novilhos; escolham eles para si um dos novilhos e, dividindo-o em pedaços, o ponham sobre a lenha, porém não lhe metam fogo; eu prepararei o outro novilho, e o porei sobre a lenha, e não lhe meterei fogo.

[23]Ge oss nu två ungtjurar, och låt dem välja den ena åt sig. De får stycka den och lägga den på veden, men de får inte tända eld. Den andra tjuren gör jag i ordning och lägger på veden, utan att tända eld.

[24] Então, invocai o nome de vosso deus, e eu invocarei o nome do SENHOR; e há de ser que o deus que responder por fogo esse é que é Deus. E todo o povo respondeu e disse: É boa esta palavra.

[24]Sedan anropar ni er gud och jag anropar Herren; den som svarar med eld, han är Gud.« Folket sade ja till förslaget.

[25] Disse Elias aos profetas de Baal: Escolhei para vós outros um dos novilhos, e preparai-o primeiro, porque sois muitos, e invocai o nome de vosso deus; e não lhe metais fogo.

[25]Då vände sig Elia till baalsprofeterna. »Välj ut en av tjurarna och gör i ordning den«, sade han. »Ni får börja, ni är flest. Anropa er gud, men tänd inte någon eld.«

[26] Tomaram o novilho que lhes fora dado, prepararam-no e invocaram o nome de Baal, desde a manhã até ao meio-dia, dizendo: Ah! Baal, responde-nos! Porém não havia uma voz que respondesse; e, manquejando, se movimentavam ao redor do altar que tinham feito.

[26]Då tog de den tjur de hade fått och gjorde i ordning den. Sedan åkallade de Baal oavbrutet från morgonen ända till middagstiden: »Baal, svara oss!« Men det kom inget ljud och inget svar. Då började de hoppa kring altaret som de hade rest.

[27] Ao meio-dia, Elias zombava deles, dizendo: Clamai em altas vozes, porque ele é deus; pode ser que esteja meditando, ou atendendo a necessidades, ou de viagem, ou a dormir e despertará.

[27]Vid middagstiden hånade Elia dem. »Ropa högre!« sade han. »Han är ju gud, men han har väl sitt att sköta, han kan ha gått avsides eller vara ute i något ärende. Kanske han sover och måste vakna först!«

[28] E eles clamavam em altas vozes e se retalhavam com facas e com lancetas,

[28]De ropade ännu högre och sargade sig med knivar och spjut som de brukade, så att blodet flöt.

segundo o seu costume, até derramarem sangue.

[29] Passado o meio-dia, profetizaram eles, até que a oferta de manjares se oferecesse; porém não houve voz, nem resposta, nem atenção alguma.

[29]Hela eftermiddagen fortsatte de i profetisk extas, ända till tiden för matoffret. Men det kom inget ljud, inget svar, inget tecken.

[30] Então, Elias disse a todo o povo: Chegai-vos a mim. E todo o povo se chegou a ele; Elias restaurou o altar do SENHOR, que estava em ruínas.

[30]Elia kallade nu till sig folket, och de samlades omkring honom. Då satte han åter i stånd Herrens altare, som hade rivits ner.

[31] Tomou doze pedras, segundo o número das tribos dos filhos de Jacó, ao qual viera a palavra do SENHOR, dizendo: Israel será o teu nome.

[31]Han tog tolv stenar, lika många som Jakobs söners stammar, Jakob till vilken Herren sade: »Ditt namn skall vara Israel.«

[32] Com aquelas pedras edificou o altar em nome do SENHOR; depois, fez um rego em redor do altar tão grande como para semear duas medidas de sementes.

[32]Av stenarna byggde Elia ett altare åt Herren, och runt omkring altaret lät han gräva ett dike, djupt och brett som ett stort sädesmått.

[33] Então, armou a lenha, dividiu o novilho em pedaços, pô-lo sobre a lenha

[33]Han staplade veden, styckade tjuren och lade den ovanpå veden.

[34] e disse: Enchei de água quatro cântaros e derramai-a sobre o holocausto e sobre a lenha. Disse ainda: Fazei-o segunda vez; e o fizeram. Disse mais: Fazei-o terceira vez; e o fizeram terceira vez.

[34]Därefter sade han: »Fyll fyra krukor med vatten och häll över offret och över veden.« Sedan sade han: »En gång till!« och därpå: »Ännu en gång!« och de gjorde som han sade.

[35] De maneira que a água corria ao redor do altar; ele encheu também de água o rego.

[35]Vattnet rann ner runt om altaret, och även diket fyllde han med vatten.

[36] No devido tempo, para se apresentar a oferta de manjares, aproximou-se o profeta Elias e disse: Ó SENHOR, Deus de Abraão, de Isaque e de Israel, fique, hoje, sabido que tu és Deus em Israel, e que eu sou teu servo e que, segundo a tua palavra, fiz todas estas coisas.

[36]När tiden för matoffret var inne trädde profeten Elia fram och bad: »Herre, Abrahams, Isaks och Israels Gud, låt det i dag bli uppenbart att du är Gud i Israel, att jag är din tjänare och att det är på din befallning jag har gjort allt detta.

[37] Responde-me, SENHOR, responde-me, para que este povo saiba que tu, SENHOR, és Deus e que a ti fizeste retroceder o coração deles.

[38] Então, caiu fogo do SENHOR, e consumiu o holocausto, e a lenha, e as pedras, e a terra, e ainda lambeu a água que estava no rego.

[39] O que vendo todo o povo, caiu de rosto em terra e disse: O SENHOR é Deus! O SENHOR é Deus!

[40] Disse-lhes Elias: Lançai mão dos profetas de Baal, que nem um deles escape. Lançaram mão deles; e Elias os fez descer ao ribeiro de Quisom e ali os matou.

Elias ora para que chova

[41] Então, disse Elias a Acabe: Sobe, come e bebe, porque já se ouve ruído de abundante chuva.

[42] Subiu Acabe a comer e a beber; Elias, porém, subiu ao cimo do Carmelo, e, encurvado para a terra, meteu o rosto entre os joelhos,

[43] e disse ao seu moço: Sobe e olha para o lado do mar. Ele subiu, olhou e disse: Não há nada. Então, lhe disse Elias: Volta. E assim por sete vezes.

[44] À sétima vez disse: Eis que se levanta do mar uma nuvem pequena como a palma da mão do homem. Então, disse ele: Sobe e dize a Acabe: Aparelha o teu carro e desce, para que a chuva não te detenha.

[45] Dentro em pouco, os céus se enegreceram, com nuvens e vento, e caiu

[37]Svara mig, Herre, svara mig, så att detta folk inser att det är du, Herre, som är Gud och att det är du som har vänt deras hjärtan bort från dig.«

[38]Då slog Herrens eld ner och förtärde offret och veden, stenarna och jorden och slickade upp vattnet i diket.

[39]Folket såg vad som hände och föll ner på sina ansikten och ropade: »Det är Herren som är Gud, det är Herren som är Gud.«

[40]Men Elia sade: »Grip Baals profeter, låt ingen enda komma undan!« När profeterna hade gripits lät Elia föra dem ner till Kishonbäcken och avliva dem där.

[41]Därefter sade Elia till Achav: »Gå dit upp, ät och drick, jag hör regnet komma.«

[42]Achav gick upp för att äta och dricka, och Elia gick upp på toppen av Karmel och kröp ihop på marken med ansiktet mellan knäna.

[43]Sedan sade han till sin tjänare: »Gå upp och se ut mot havet!« Tjänaren gick upp och spejade. »Det syns ingenting«, sade han. Sju gånger befallde Elia honom att gå tillbaka upp.

[44]Den sjunde gången sade han: »Jag ser ett moln, inte större än en hand, stiga upp ur havet.« Elia sade till honom: »Gå och säg till Achav att han spänner för och åker ner innan regnet hindrar honom.«

[45]Under tiden hade himlen täckts av mörka moln, det blåste upp och ett skyfall

grande chuva. Acabe subiu ao carro e foi para Jezreel.

[46] A mão do SENHOR veio sobre Elias, o qual cingiu os lombos e correu adiante de Acabe, até à entrada de Jezreel.

1 Reis 19

Elias no monte Horebe

[1] Acabe fez saber a Jezabel tudo quanto Elias havia feito e como matara todos os profetas à espada.

[2] Então, Jezabel mandou um mensageiro a Elias a dizer-lhe: Façam-me os deuses como lhes aprouver se amanhã a estas horas não fizer eu à tua vida como fizeste a cada um deles.

[3] Temendo, pois, Elias, levantou-se, e, para salvar sua vida, se foi, e chegou a Berseba, que pertence a Judá; e ali deixou o seu moço.

[4] Ele mesmo, porém, se foi ao deserto, caminho de um dia, e veio, e se assentou debaixo de um zimbro; e pediu para si a morte e disse: Basta; toma agora, ó SENHOR, a minha alma, pois não sou melhor do que meus pais.

[5] Deitou-se e dormiu debaixo do zimbro; eis que um anjo o tocou e lhe disse: Levanta-te e come.

[6] Olhou ele e viu, junto à cabeceira, um pão cozido sobre pedras em brasa e uma botija de água. Comeu, bebeu e tornou a dormir.

[7] Voltou segunda vez o anjo do SENHOR, tocou-o e lhe disse: Levanta-te e come,

bröt ut. Då steg Achav upp i vagnen och for i väg mot Jisreel.

[46]Men Herrens kraft fyllde Elia: han fäste upp sina kläder och sprang före Achav hela vägen fram till Jisreel.

1 Kung 19

Elia vid Horeb

[1]Achav berättade för Isebel allt vad Elia hade gjort och hur han hade dödat alla profeterna med svärd.

[2]Då skickade Isebel bud till Elia och lät säga: »Gudarna må straffa mig, nu och framgent, om jag inte redan i morgon låter dig möta samma öde som dessa profeter.«

[3]Elia blev rädd och flydde för sitt liv. Han kom till Beer Sheva i Juda, där han lämnade kvar sin tjänare.

[4]Själv gick han vidare en dagsled ut i öknen, och efter vandringen satte han sig under en ginstbuske och önskade sig döden. »Det är nog«, sade han, »ta mitt liv, Herre, jag är inte bättre än mina fäder.«

[5]Han lade sig ner och somnade där under ginstbusken. Då kom en ängel och rörde vid honom och sade: »Stig upp och ät!«

[6]När Elia såg upp fick han se en glödkaka och ett krus med vatten vid huvudgärden; han åt och drack och lade sig att sova igen.

[7]Herrens ängel kom en andra gång och rörde vid honom. »Stig upp och ät«, sade han, »annars orkar du inte hela vägen.«

porque o caminho te será sobremodo longo.

8 Levantou-se, pois, comeu e bebeu; e, com a força daquela comida, caminhou quarenta dias e quarenta noites até Horebe, o monte de Deus.

8Elia steg upp och åt och drack, och måltiden gav honom kraft att gå i fyrtio dagar och fyrtio nätter, ända till Guds berg Horeb.

9 Ali, entrou numa caverna, onde passou a noite; e eis que lhe veio a palavra do SENHOR e lhe disse: Que fazes aqui, Elias?

9När han kom fram gick han in i en grotta och stannade där över natten. Då kom Herrens ord till honom: »Varför är du här, Elia?«

10 Ele respondeu: Tenho sido zeloso pelo SENHOR, Deus dos Exércitos, porque os filhos de Israel deixaram a tua aliança, derribaram os teus altares e mataram os teus profetas à espada; e eu fiquei só, e procuram tirar-me a vida.

10Han sade: »Jag har gjort mitt yttersta för Herren, härskarornas Gud. Israeliterna har övergett ditt förbund, rivit ner dina altaren och dödat dina profeter med svärd. Jag ensam är kvar, och nu står de efter mitt liv.«

11 Disse-lhe Deus: Sai e põe-te neste monte perante o SENHOR. Eis que passava o SENHOR; e um grande e forte vento fendia os montes e despedaçava as penhas diante do SENHOR, porém o SENHOR não estava no vento; depois do vento, um terremoto, mas o SENHOR não estava no terremoto;

11Herren svarade: »Gå ut och ställ dig på berget inför Herren. Herren skall gå fram där.« En stark storm som klöv berg och krossade klippor gick före Herren. Men Herren var inte i stormen. Efter stormen kom ett jordskalv. Men Herren var inte i skalvet.

12 depois do terremoto, um fogo, mas o SENHOR não estava no fogo; e, depois do fogo, um cicio tranqüilo e suave.

12Efter jordskalvet kom eld. Men Herren var inte i elden. Efter elden kom ett stilla sus.

13 Ouvindo-o Elias, envolveu o rosto no seu manto e, saindo, pôs-se à entrada da caverna. Eis que lhe veio uma voz e lhe disse: Que fazes aqui, Elias?

13När Elia hörde det gömde han ansiktet i manteln och gick ut och ställde sig vid ingången till grottan. Då ljöd en röst som sade: »Varför är du här, Elia?«

14 Ele respondeu: Tenho sido em extremo zeloso pelo SENHOR, Deus dos Exércitos, porque os filhos de Israel deixaram a tua aliança, derribaram os teus altares e

14Han svarade: »Jag har gjort mitt yttersta för Herren, härskarornas Gud. Israeliterna har övergett ditt förbund, rivit ner dina altaren och dödat dina profeter med svärd.

mataram os teus profetas à espada; e eu fiquei só, e procuram tirar-me a vida.

[15] Disse-lhe o SENHOR: Vai, volta ao teu caminho para o deserto de Damasco e, em chegando lá, unge a Hazael rei sobre a Síria.

[16] A Jeú, filho de Ninsi, ungirás rei sobre Israel e também Eliseu, filho de Safate, de Abel-Meolá, ungirás profeta em teu lugar.

[17] Quem escapar à espada de Hazael, Jeú o matará; quem escapar à espada de Jeú, Eliseu o matará.

[18] Também conservei em Israel sete mil, todos os joelhos que não se dobraram a Baal, e toda boca que o não beijou.

A vocação de Eliseu

[19] Partiu, pois, Elias dali e achou a Eliseu, filho de Safate, que andava lavrando com doze juntas de bois adiante dele; ele estava com a duodécima. Elias passou por ele e lançou o seu manto sobre ele.

[20] Então, deixou este os bois, correu após Elias e disse: Deixa-me beijar a meu pai e a minha mãe e, então, te seguirei. Elias respondeu-lhe: Vai e volta; pois já sabes o que fiz contigo.

[21] Voltou Eliseu de seguir a Elias, tomou a junta de bois, e os imolou, e, com os aparelhos dos bois, cozeu as carnes, e as deu ao povo, e comeram. Então, se dispôs, e seguiu a Elias, e o servia.

1 Reis 20

Acabe derrota os siros

Jag ensam är kvar, och nu står de efter mitt liv.«

[15]Herren sade till Elia: »Vänd tillbaka och ta vägen till Damaskus öken. Gå in i staden och smörj Hasael till kung över Aram.

[16]Jehu, Nimshis son, skall du smörja till kung över Israel, och Elisha, Shafats son, från Avel Mechola skall du smörja till profet efter dig.

[17]Den som undkommer Hasaels svärd skall Jehu döda, och den som undkommer Jehus svärd skall Elisha döda.

[18]Men jag skall lämna kvar sju tusen i Israel, alla som inte har böjt knä för Baal eller kysst honom till hyllning.«

Elisha kallas till profet

[19]Elia gick därifrån. När han fann Elisha, Shafats son, var denne ute och plöjde. Tolv par oxar hade han framför sig, det tolfte körde han själv. Elia gick fram och kastade sin mantel över honom.

[20]Då lämnade Elisha oxarna och sprang efter Elia och bad honom: »Låt mig först gå och kyssa min far och mor till avsked, sedan skall jag följa dig.« Elia svarade: »Gå tillbaka. Du förstår väl vad jag har gjort med dig?«

[21]Elisha gick tillbaka, tog de båda oxarna och slaktade dem. Med oket som bränsle tillagade han köttet och gav det åt folket att äta. Sedan bröt han upp och följde Elia som hans tjänare.

1 Kung 20

Achav i krig mot arameerna

[1] Ben-Hadade, rei da Síria, ajuntou todo o seu exército; havia com ele trinta e dois reis, e cavalos, e carros. Subiu, cercou a Samaria e pelejou contra ela.

[2] Enviou mensageiros à cidade, a Acabe, rei de Israel,

[3] que lhe disseram: Assim diz Ben-Hadade: A tua prata e o teu ouro são meus; tuas mulheres e os melhores de teus filhos são meus.

[4] Respondeu o rei de Israel e disse: Seja conforme a tua palavra, ó rei, meu senhor; eu sou teu, e tudo o que tenho.

[5] Tornaram a vir os mensageiros e disseram: Assim diz Ben-Hadade: Enviei-te, na verdade, mensageiros que dissessem: Tens de entregar-me a tua prata, o teu ouro, as tuas mulheres e os teus filhos.

[6] Todavia, amanhã a estas horas enviar-te-ei os meus servos, que esquadrinharão a tua casa e as casas dos teus oficiais, meterão as mãos em tudo o que for aprazível aos teus olhos e o levarão.

[7] Então, o rei de Israel chamou todos os anciãos da sua terra e lhes disse: Notai e vede como este homem procura o mal; pois me mandou exigir minhas mulheres, meus filhos, minha prata e meu ouro, e não lho neguei.

[8] Todos os anciãos e todo o povo lhe disseram: Não lhe dês ouvidos, nem o consintas.

[1]Ben-Hadad, kungen av Aram, samlade hela sin här. Trettiotvå kungar med hästar och vagnar följde honom då han tågade mot Samaria, som han omringade och belägrade.

[2]Han skickade in budbärare i staden till Israels kung Achav

[3]och lät hälsa honom: »Så säger Ben-Hadad: Ditt silver och guld tillhör mig liksom de vackraste av dina kvinnor och barn.«

[4]Den israelitiske kungen svarade: »Som min herre och konung befaller — jag själv och allt jag har är ditt.«

[5]Men budbärarna kom tillbaka med detta svar: »Så säger Ben-Hadad: Jag har krävt att du skall ge mig ditt silver och guld, dina kvinnor och barn.

[6]Vid den här tiden i morgon skickar jag mina tjänare till dig, och de kommer att söka igenom ditt hus och dina underlydandes hus. Allt som har värde för dig kommer de att lägga beslag på och ta med sig.«

[7]Då sammankallade Israels kung de äldste i landet. »Ni ser själva«, sade han, »vi har bara ont att vänta av denne man. Han krävde att få mina kvinnor och barn, mitt silver och guld, och det nekade jag honom inte.«

[8]De äldste och folket uppmanade kungen att inte lyssna på Ben-Hadad och inte ge efter för honom.

[9] Pelo que disse aos mensageiros de Ben-Hadade: Dizei ao rei, meu senhor: Tudo o que primeiro demandaste do teu servo farei, porém isto, agora, não posso consentir. E se foram os mensageiros e deram esta resposta.

[9]Achav svarade då budbärarna: »Säg till min herre och konung: Allt vad du först begärde av mig är jag beredd att göra, men detta kan jag inte gå med på.« När budbärarna kom tillbaka med beskedet

[10] Ben-Hadade tornou a enviar mensageiros, dizendo: Façam-me os deuses como lhes aprouver, se o pó de Samaria bastar para encher as mãos de todo o povo que me segue.

[10]lät Ben-Hadad svara: »Gudarna må straffa mig, nu och framgent, om det blir kvar så mycket grus av Samaria att mina soldater får var sin handfull!”

[11] Porém o rei de Israel respondeu e disse: Dizei-lhe: Não se gabe quem se cinge como aquele que vitorioso se descinge.

[11]Israels kung svarade: »Hälsa honom att skrytet bör vänta tills svärdet spänns av.«

[12] Tendo Ben-Hadade ouvido esta resposta, quando bebiam ele e os reis nas tendas, disse aos seus servos: Ponde-vos de prontidão. E eles se puseram de prontidão contra a cidade.

[12]Ben-Hadad höll gästabud i lägret tillsammans med kungarna när svaret kom. Han gav trupperna order om stridsberedskap, och de gjorde sig beredda att storma staden.

[13] Eis que um profeta se chegou a Acabe, rei de Israel, e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Viste toda esta grande multidão? Pois, hoje, a entregarei nas tuas mãos, e saberás que eu sou o SENHOR.

[13]Då trädde en profet fram inför Achav, Israels kung, och sade: »Så säger Herren: Ser du denna väldiga här? I dag skall jag ge den i ditt våld, och då skall du inse att jag är Herren.«

[14] Perguntou Acabe: Por quem? Ele respondeu: Assim diz o SENHOR: Pelos moços dos chefes das províncias. E disse: Quem começará a peleja? Tu! – respondeu ele.

[14]Achav frågade: »Genom vem skall du göra detta?« Profeten svarade: »Så säger Herren: Genom ståthållarnas garde.« Achav frågade: »Vem öppnar striden?« Profeten svarade: »Du!«

[15] Então, contou os moços dos chefes das províncias, e eram duzentos e trinta e dois; depois, contou todo o povo, todos os filhos de Israel, sete mil.

[15]Achav mönstrade ståthållarnas garde, 232 man, och därefter hela den israelitiska hären, 7.000 man.

[16] Saíram ao meio-dia. Ben-Hadade, porém, estava bebendo e embriagando-se

[16]Vid middagstiden gjorde de ett utfall, samtidigt som Ben-Hadad drack sig

nas tendas, ele e os reis, os trinta e dois reis que o ajudavam.

berusad i lägret tillsammans med de trettiotvå kungarna som understödde honom.

17 Saíram primeiro os moços dos chefes das províncias; Ben-Hadade mandou observadores que lhe deram avisos, dizendo: Saíram de Samaria uns homens.

17Ståthållarnas garde ryckte ut först. Då rapporterade Ben-Hadads spejare: »Det kommer ut folk från Samaria.« —

18 Ele disse: Quer venham tratar de paz, tomai-os vivos; quer venham pelejar, tomai-os vivos.

18»Kommer de och ber om fred, så ta dem levande«, sade Ben-Hadad, »och kommer de för att strida, så ta dem levande då också.«

19 Saíram, pois, da cidade os moços dos chefes das províncias e o exército que os seguia.

19Ståthållarnas garde hade nu ryckt ut och efter dem de andra trupperna.

20 Eles feriram, cada um ao homem que se lhe opunha; os siros fugiram, e Israel os perseguiu; porém Ben-Hadade, rei da Síria, escapou a cavalo, com alguns cavaleiros.

20Varje israelitisk krigare nedgjorde sin man. Arameerna tog till flykten, och israeliterna förföljde dem, men arameerkungen Ben-Hadad undkom till häst med några ryttare.

21 Saiu o rei de Israel e destroçou os cavalos e os carros; e feriu os siros com grande estrago.

21Nu drog Israels kung ut och tog hästarna och vagnarna och tillfogade arameerna ett svårt nederlag.

22 Então, o profeta se chegou ao rei de Israel e lhe disse: Vai, sê forte, considera e vê o que hás de fazer; porque daqui a um ano subirá o rei da Síria contra ti.

22Då trädde profeten fram inför Israels kung och sade: »Slå dig nu inte till ro utan tänk över vad du skall göra; vid nästa årsskifte drar kungen av Aram åter i fält mot dig.«

23 Os servos do rei da Síria lhe disseram: Seus deuses são deuses dos montes; por isso, foram mais fortes do que nós; mas pelejemos contra eles em planície, e, por certo, seremos mais fortes do que eles.

23Och arameerkungens rådgivare förklarade för sin herre: »Deras gud är en bergsgud, det var därför de kunde besegra oss. Men låt oss strida med dem ute på slätten, där skall vi säkert besegra dem.

24 Faze, pois, isto: tira os reis, cada um do seu lugar, e substitui-os por capitães,

24Gör nu så avsätt alla kungarna och byt ut dem mot guvernörer.

[25] e forma outro exército igual em número ao que perdeste, com outros tantos cavalos e outros tantos carros, e pelejemos contra eles em planície e, por certo, seremos mais fortes do que eles. Ele deu ouvidos ao que disseram e assim o fez.

[26] Decorrido um ano, Ben-Hadade passou revista aos siros e subiu a Afeca para pelejar contra Israel.

[27] Também aos filhos de Israel se passou revista, foram providos de víveres e marcharam contra eles. Os filhos de Israel acamparam-se defronte deles, como dois pequenos rebanhos de cabras; mas os siros enchiam a terra.

[28] Chegou um homem de Deus, e falou ao rei de Israel, e disse: Assim diz o SENHOR: Porquanto os siros disseram: O SENHOR é deus dos montes e não dos vales, toda esta grande multidão entregarei nas tuas mãos, e assim sabereis que eu sou o SENHOR.

[29] Sete dias estiveram acampados uns defronte dos outros. Ao sétimo dia, travou-se a batalha, e os filhos de Israel, num só dia, feriram dos siros cem mil homens de pé.

[30] Os restantes fugiram para Afeca e entraram na cidade; e caiu o muro sobre os vinte e sete mil homens que restaram. Ben-Hadade fugiu, veio à cidade e se escondia de câmara em câmara.

[31] Então, lhe disseram os seus servos: Eis que temos ouvido que os reis da casa de Israel são reis clementes; ponhamos, pois,

[25]Ställ sedan upp en här av samma storlek som den du har förlorat, med lika många hästar och lika många vagnar, och låt oss strida mot dem ute på slätten. Då skall vi säkert besegra dem.« Kungen lyssnade till deras råd och följde det.

[26]Vid årsskiftet mönstrade Ben-Hadad arameerna och tågade till Afek för att strida mot Israel.

[27]Också israeliterna hade mönstrats och fått proviant. De drog ut för att möta arameerna och slog läger mitt emot dem. Israeliterna stod där som ett par små getflockar, medan arameerna översvämmade landet.

[28]Då trädde gudsmannen fram inför Israels kung och sade: »Så säger Herren: Eftersom arameerna har sagt att jag är en bergsgud och inte någon slättgud, så skall jag ge hela denna väldiga här i ditt våld. Då skall ni inse att jag är Herren.«

[29]I sju dagar låg de mitt emot varandra, men på den sjunde dagen började striden; israeliterna nedgjorde på en enda dag 100.000 man av arameernas fotfolk.

[30]De arameer som överlevt flydde till Afek, men när de kommit in i staden rasade stadsmuren ner över 27.000 av dem. Också Ben-Hadad flydde och nådde staden, där han gömde sig längst inne i ett hus.

[31]Då sade hans män till honom: »Vi har hört att Israels kungar har ett försonligt sinnelag. Låt oss få gå ut till Israels kung

panos de saco sobre os lombos e cordas à roda da cabeça e saiamos ao rei de Israel; pode ser que ele te poupe a vida.

med säcktyg kring höfterna och rep om huvudet, så kanske han låter dig leva.«

32 Então, se cingiram com pano de saco pelos lombos, puseram cordas à roda da cabeça, vieram ao rei de Israel e disseram: Diz o teu servo Ben-Hadade: Poupa-me a vida. Disse Acabe: Pois ainda vive? É meu irmão.

32De band säcktyg kring höfterna och rep om huvudet och kom till den israelitiske kungen och sade: »Din tjänare Ben-Hadad ber för sitt liv.« Kungen svarade: »Lever han fortfarande? Han är min broder.«

33 Aqueles homens tomaram isto por presságio, valeram-se logo dessa palavra; e disseram: Teu irmão Ben-Hadade! Ele disse: Vinde, trazei-mo. Então, Ben-Hadade saiu a ter com ele, e ele o fez subir ao carro.

33Männen, som var ute efter ett gott tecken, tog genast fasta på kungens ord. »Ja«, sade de, »Ben-Hadad är din broder!« Kungen befallde dem att gå och hämta honom, och så kom Ben-Hadad ut till Israels kung och fick stiga upp till honom i vagnen.

34 Ben-Hadade disse-lhe: As cidades que meu pai tomou a teu pai, eu tas restituirei; monta os teus bazares em Damasco, como meu pai o fez em Samaria. E eu, disse Acabe, com esta aliança, te deixarei livre. Fez com ele aliança e o despediu.

34Ben-Hadad sade: »De städer som min far erövrade från din far skall jag återlämna, och du skall få öppna basarer i Damaskus, liksom min far fick göra i Samaria.« — »På dessa villkor skall jag släppa dig fri«, sade Achav, och så slöt han fördrag med honom och lät honom gå.

En profetia mot Achav

35 Então, um dos discípulos dos profetas disse ao seu companheiro por ordem do SENHOR: Esmurra-me; mas o homem recusou fazê-lo.

35En man i profetskaran sade på Herrens befallning till en av de övriga: »Slå till mig!« Då den andre vägrade

36 Ele lhe disse: Visto que não obedeceste à voz do SENHOR, eis que, em te apartando de mim, um leão te matará. Tendo ele se apartado, um leão o encontrou e o matou.

36sade han: »Eftersom du inte lyssnade till Herrens befallning skall ett lejon slå dig när du går härifrån.« Den andre gick, och på vägen mötte han ett lejon som dödade honom.

37 Encontrando o profeta outro homem, lhe disse: Esmurra-me. Ele o esmurrou e o feriu.

37Sedan vände sig profeten till en annan man och befallde denne att slå till honom,

och den mannen gav honom ett slag så att han blev skadad.

[38] Então, se foi o profeta e se pôs no caminho do rei, disfarçado com uma venda sobre os olhos.

[38]Profeten gick då och ställde sig vid vägen och väntade på kungen, och för att inte bli igenkänd band han en duk för ögonen.

[39] Ao passar o rei, gritou e disse: Teu servo estava no meio da peleja, quando, voltando-se-me um companheiro, me trouxe um homem e me disse: Vigia este homem; se vier a faltar, a tua vida responderá pela vida dele ou pagarás um talento de prata.

[39]När kungen kom förbi anropade profeten honom. »Herre«, sade han, »jag var på väg ut i striden, och då kom det en soldat emot mig och lämnade en fånge åt mig. Han sade: Vakta den här mannen! Om han slipper undan får du svara med ditt liv för hans eller betala en talent silver.

[40] Estando o teu servo ocupado daqui e dali, ele se foi. Respondeu-lhe o rei de Israel: Esta é a tua sentença; tu mesmo a pronunciaste.

[40]Men jag fick annat att sköta, och plötsligt var fången borta.« Kungen sade: »Din dom är fälld — du har själv uttalat den.”

[41] Então, ele se apressou e tirou a venda de sobre os seus olhos; e o rei de Israel reconheceu que era um dos profetas.

[41]Men profeten ryckte hastigt duken från ögonen, och då upptäckte kungen att det var en av profeterna.

[42] E disse-lhe: Assim diz o SENHOR: Porquanto soltaste da mão o homem que eu havia condenado, a tua vida será em lugar da sua vida, e o teu povo, em lugar do seu povo.

[42]Och profeten sade till honom: »Så säger Herren: Eftersom du lät den man löpa som jag hade vigt åt förintelse, skall du få svara med ditt liv för hans liv, med ditt folk för hans folk.«

[43] Foi-se o rei de Israel para sua casa, desgostoso e indignado, e chegou a Samaria.

[43]Kungen fortsatte hemåt, och dyster och förbittrad kom han till Samaria.

1 Reis 21

Nabote recusa vender a sua vinha a Acabe

[1] Sucedeu, depois disto, o seguinte: Nabote, o jezreelita, possuía uma vinha ao lado do palácio que Acabe, rei de Samaria, tinha em Jezreel.

1 Kung 21

Navots vingård

[1]Någon tid därefter hände följande. Navot, som var från Jisreel, ägde en vingård där; den låg intill det palats som tillhörde kung Achav i Samaria.

[2] Disse Acabe a Nabote: Dá-me a tua vinha, para que me sirva de horta, pois está perto, ao lado da minha casa. Dar-te-ei por ela outra, melhor; ou, se for do teu agrado, dar-te-ei em dinheiro o que ela vale.

[2]Achav sade till Navot: »Låt mig få din vingård att ha till köksträdgård, den gränsar ju till mitt hus. Jag skall ge dig en bättre vingård i stället eller betala dig i pengar, om du föredrar det.«

[3] Porém Nabote disse a Acabe: Guarde-me o SENHOR de que eu dê a herança de meus pais.

[3]Men Navot svarade: »Herren förbjude att jag skulle låta dig få vad jag ärvt av mina fäder!«

[4] Então, Acabe veio desgostoso e indignado para sua casa, por causa da palavra que Nabote, o jezreelita, lhe falara, quando disse: Não te darei a herança de meus pais. E deitou-se na sua cama, voltou o rosto e não comeu pão.

[4]Achav begav sig hem, dyster och förbittrad över att Navot från Jisreel hade svarat att han inte ville ge honom sitt fädernearv. Han lade sig på sängen med ansiktet bortvänt och ville inte äta.

[5] Porém, vindo Jezabel, sua mulher, ter com ele, lhe disse: Que é isso que tens assim desgostoso o teu espírito e não comes pão?

[5]Då kom hans hustru Isebel. »Vad är det som grämer dig«, frågade hon, »varför äter du ingenting?«

[6] Ele lhe respondeu: Porque falei a Nabote, o jezreelita, e lhe disse: Dá-me a tua vinha por dinheiro; ou, se te apraz, dar-te-ei outra em seu lugar. Porém ele disse: Não te darei a minha vinha.

[6]Achav svarade: »Jag har talat med Navot från Jisreel. Jag bad att få köpa hans vingård eller ge honom en annan i stället om han föredrog det. Men han sade: Du får inte min vingård!«

[7] Então, Jezabel, sua mulher, lhe disse: Governas tu, com efeito, sobre Israel? Levanta-te, come, e alegre-se o teu coração; eu te darei a vinha de Nabote, o jezreelita.

[7]Då sade Isebel: »Nu får du visa vem som regerar i Israel! Stig upp och ät och var vid gott mod. Jag skall se till att du får jisreeliten Navots vingård.«

Jezabel ordena a morte de Nabote

[8] Então, escreveu cartas em nome de Acabe, selou-as com o sinete dele e as enviou aos anciãos e aos nobres que havia na sua cidade e habitavam com Nabote.

[8]Sedan skrev hon brev i Achavs namn, förseglade dem med hans sigill och skickade dem till de äldste och de förnämsta i den stad där Navot bodde.

[9] E escreveu nas cartas, dizendo: Apregoai um jejum e trazei Nabote para a frente do povo.

[9]I breven hade hon skrivit: »Utlys en fastehögtid, och låt Navot sitta främst bland folket.

[10] Fazei sentar defronte dele dois homens malignos, que testemunhem contra ele, dizendo: Blasfemaste contra Deus e contra o rei. Depois, levai-o para fora e apedrejai-o, para que morra.

[10]Sätt två skrupelfria män mitt emot honom och låt dem vittna att han har smädat Gud och kungen. För sedan bort honom och stena honom till döds.«

[11] Os homens da sua cidade, os anciãos e os nobres que nela habitavam fizeram como Jezabel lhes ordenara, segundo estava escrito nas cartas que lhes havia mandado.

[11]De äldste och de förnämsta i staden där Navot bodde följde Isebels anvisningar och gjorde som det stod i hennes brev:

[12] Apregoaram um jejum e trouxeram Nabote para a frente do povo.

[12]de utlyste en fastehögtid och lät Navot sitta främst bland folket.

[13] Então, vieram dois homens malignos, sentaram-se defronte dele e testemunharam contra ele, contra Nabote, perante o povo, dizendo: Nabote blasfemou contra Deus e contra o rei. E o levaram para fora da cidade e o apedrejaram, e morreu.

[13]De båda skrupelfria männen kom och satte sig mitt emot honom och vittnade inför folket: »Navot har smädat Gud och kungen.« Då förde man honom ut ur staden och stenade honom till döds.

[14] Então, mandaram dizer a Jezabel: Nabote foi apedrejado e morreu.

[14]Och så sände man bud till Isebel: »Navot har stenats till döds.«

[15] Tendo Jezabel ouvido que Nabote fora apedrejado e morrera, disse a Acabe: Levanta-te e toma posse da vinha que Nabote, o jezreelita, recusou dar-te por dinheiro; pois Nabote já não vive, mas é morto.

[15]När hon hörde detta sade hon till Achav: »Nu kan du överta jisreeliten Navots vingård, den som han vägrade att sälja till dig. Navot är inte längre i livet, han är död.«

[16] Tendo Acabe ouvido que Nabote era morto, levantou-se para descer para a vinha de Nabote, o jezreelita, para tomar posse dela.

[16]Då Achav fick veta att Navot från Jisreel var död gav han sig i väg ner till hans vingård för att ta den i besittning.

Elias ameaça a Acabe e Jezabel

[17] Então, veio a palavra do SENHOR a Elias, o tesbita, dizendo:

[18] Dispõe-te, desce para encontrar-te com Acabe, rei de Israel, que habita em Samaria; eis que está na vinha de Nabote, aonde desceu para tomar posse dela.

[19] Falar-lhe-ás, dizendo: Assim diz o SENHOR: Mataste e, ainda por cima, tomaste a herança? Dir-lhe-ás mais: Assim diz o SENHOR: No lugar em que os cães lamberam o sangue de Nabote, cães lamberão o teu sangue, o teu mesmo.

[20] Perguntou Acabe a Elias: Já me achaste, inimigo meu? Respondeu ele: Achei-te, porquanto já te vendeste para fazeres o que é mau perante o SENHOR.

[21] Eis que trarei o mal sobre ti, arrancarei a tua posteridade e exterminarei de Acabe a todo do sexo masculino, quer escravo quer livre, em Israel.

[22] Farei a tua casa como a casa de Jeroboão, filho de Nebate, e como a casa de Baasa, filho de Aías, por causa da provocação com que me irritaste e fizeste pecar a Israel.

[23] Também de Jezabel falou o SENHOR: Os cães devorarão Jezabel dentro dos muros de Jezreel.

[24] Quem morrer de Acabe na cidade, os cães o comerão, e quem morrer no campo, as aves do céu o comerão.

[25] Ninguém houve, pois, como Acabe, que se vendeu para fazer o que era mau

[17]Då kom Herrens ord till Elia från Tishbe:

[18]»Gå och sök upp Achav, Israels kung, som regerar i Samaria. Du finner honom i Navots vingård, som han har kommit för att ta i besittning.

[19]Säg till honom: Så säger Herren: Har du både dräpt och hunnit lyfta arvet? Sedan skall du fortsätta: Så säger Herren: På den plats där hundarna slickade Navots blod skall de också slicka ditt.«

[20]Achav sade till Elia: »Nu har du mig fast, du min fiende!« — »Ja, nu har jag dig fast«, sade Elia, »och eftersom du har sålt dig till att göra det som är ont i Herrens ögon

[21]skall jag låta det onda drabba dig. Jag skall rensa upp efter dig och utrota vartenda manfolk i Israel som tillhör Achavs släkt, hög som låg.

[22]Jag skall låta det gå med din ätt som det gick med Jerobeams, Nevats sons, ätt och Bashas, Achias sons, ätt. Och detta därför att du har väckt min vrede och förlett Israel till synd.

[23]Också om Isebel har Herren talat: henne skall hundarna äta på Jisreels mark.

[24]De av Achavs ätt som dör inne i staden, dem skall hundarna äta upp, och de som dör ute på åkrarna, dem skall himlens fåglar äta.«

[25]Ingen har som Achav sålt sig till att göra det som är ont i Herrens ögon; det var

perante o SENHOR, porque Jezabel, sua mulher, o instigava;

[26] que fez grandes abominações, seguindo os ídolos, segundo tudo o que fizeram os amorreus, os quais o SENHOR lançou de diante dos filhos de Israel.

[27] Tendo Acabe ouvido estas palavras, rasgou as suas vestes, cobriu de pano de saco o seu corpo e jejuou; dormia em panos de saco e andava cabisbaixo.

[28] Então, veio a palavra do SENHOR a Elias, o tesbita, dizendo:

[29] Não viste que Acabe se humilha perante mim? Portanto, visto que se humilha perante mim, não trarei este mal nos seus dias, mas nos dias de seu filho o trarei sobre a sua casa.

1 Reis 22

Aliança entre Josafá, de Judá, e Acabe

2 Crônicas 18.1-3

[1] Três anos se passaram sem haver guerra entre a Síria e Israel.

[2] Porém, no terceiro ano, desceu Josafá, rei de Judá, para avistar-se com o rei de Israel.

[3] Disse o rei de Israel aos seus servos: Não sabeis vós que Ramote-Gileade é nossa, e nós hesitamos em tomá-la das mãos do rei da Síria?

[4] Então, perguntou a Josafá: Irás tu comigo à peleja, a Ramote-Gileade? Respondeu Josafá ao rei de Israel: Serei como tu és, o meu povo, como o teu povo, os meus cavalos, como os teus cavalos.

As profecias dos falsos profetas

hans hustru Isebel som eggade honom till det.

[26]Särskilt avskyvärt handlade han då han höll sig till avgudarna, alldeles som amoreerna hade gjort, de som Herren hade drivit undan för israeliterna.

[27]När Achav hörde vad Elia sade rev han sönder sina kläder, satte säcktyg på bara kroppen och fastade; också när han sov var han klädd i säcktyg, och han gick med tunga steg.

[28]Då kom Herrens ord till Elia från Tishbe:

[29]»Har du sett hur Achav ödmjukar sig inför mig? Eftersom han gör det skall jag inte låta olyckan komma i hans egen tid; först i hans sons dagar skall jag låta olyckan drabba hans ätt.«

1 Kung 22

Profeten Mika, Jimlas son

[1]I tre år hade Israel fred utan några strider med Aram.

[2]Under det tredje året kom kung Joshafat av Juda på besök till kungen av Israel.

[3]Denne hade sagt till sina rådgivare: »Ni har väl inte glömt att Ramot i Gilead tillhör oss? Och ändå gör vi ingenting för att ta staden från arameerkungen!«

[4]Nu frågade han Joshafat om denne ville dra i fält tillsammans med honom mot Ramot i Gilead. Joshafat svarade: »Jag och du är ett, mitt folk är ditt folk, mina hästar är dina hästar.«

2 Crônicas 18.4-11

[5] Disse mais Josafá ao rei de Israel: Consulta primeiro a palavra do SENHOR.

[5]Men Joshafat bad den israelitiske kungen att först söka råd hos Herren.

[6] Então, o rei de Israel ajuntou os profetas, cerca de quatrocentos homens, e lhes disse: Irei à peleja contra Ramote-Gileade ou deixarei de ir? Eles disseram: Sobe, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

[6]Då samlade Israels kung profeterna, omkring fyrahundra man. »Skall jag angripa Ramot i Gilead eller skall jag låta bli?« frågade han. Profeterna svarade: »Angrip staden! Herren skall låta den falla i kungens händer.«

[7] Disse, porém, Josafá: Não há aqui ainda algum profeta do SENHOR para o consultarmos?

[7]Men Joshafat undrade: »Finns här ingen annan Herrens profet vi kan fråga?« —

[8] Respondeu o rei de Israel a Josafá: Há um ainda, pelo qual se pode consultar o SENHOR, porém eu o aborreço, porque nunca profetiza de mim o que é bom, mas somente o que é mau. Este é Micaías, filho de Inlá. Disse Josafá: Não fale o rei assim.

[8]»Jo«, sade Israels kung, »det finns en till som kan fråga Herren åt oss. Men jag kan inte fördra den mannen, han profeterar aldrig något gott för min räkning, bara ont. Det är Mika, Jimlas son.« Joshafat svarade: »Säg inte så, konung.«

[9] Então, o rei de Israel chamou um oficial e disse: Traze-me depressa Micaías, filho de Inlá.

[9]Då ropade Israels kung på en hovman och befallde honom att genast hämta Mika.

[10] O rei de Israel e Josafá, rei de Judá, estavam assentados, cada um no seu trono, vestidos de trajes reais, numa eira à entrada da porta de Samaria; e todos os profetas profetizavam diante deles.

[10]På tröskplatsen vid Samarias stadsport satt Israels kung och Judas kung Joshafat på var sin tron, klädda i sina skrudar, medan alla profeterna höll på att profetera inför dem.

[11] Zedequias, filho de Quenaana, fez para si uns chifres de ferro e disse: Assim diz o SENHOR: Com este escornearás os siros até de todo os consumir.

[11]Sidkia, Kenaanas son, hade gjort sig horn av järn, och han ropade: »Så säger Herren: Med dessa skall du stånga Aram sönder och samman.«

[12] Todos os profetas profetizaram assim, dizendo: Sobe a Ramote-Gileade e triunfarás, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

[12]Alla de andra profeterade på samma sätt: »Angrip Ramot i Gilead, och du skall lyckas. Herren skall låta staden falla i kungens händer.«

A profecia de Micaías

2 Crônicas 18.12-27

[13] O mensageiro que fora chamar a Micaías falou-lhe, dizendo: Eis que as palavras dos profetas a uma voz predizem coisas boas para o rei; seja, pois, a tua palavra como a palavra de um deles e fala o que é bom.

[14] Respondeu Micaías: Tão certo como vive o SENHOR, o que o SENHOR me disser, isso falarei.

[15] E, vindo ele ao rei, este lhe perguntou: Micaías, iremos a Ramote-Gileade à peleja ou deixaremos de ir? Ele lhe respondeu: Sobe e triunfarás, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

[16] O rei lhe disse: Quantas vezes te conjurarei, que não me fales senão a verdade em nome do SENHOR?

[17] Então, disse ele: Vi todo o Israel disperso pelos montes, como ovelhas que não têm pastor; e disse o SENHOR: Estes não têm dono; torne cada um em paz para a sua casa.

[18] Então, o rei de Israel disse a Josafá: Não te disse eu que ele não profetiza a meu respeito o que é bom, mas somente o que é mau?

[19] Micaías prosseguiu: Ouve, pois, a palavra do SENHOR: Vi o SENHOR assentado no seu trono, e todo o exército do céu estava junto a ele, à sua direita e à sua esquerda.

[20] Perguntou o SENHOR: Quem enganará a Acabe, para que suba e caia em Ramote-

[13]Budbäraren som hade gått för att kalla på Mika sade till honom: »Profeterna förkunnar med en mun framgång för kungen. Låt nu dina ord stämma med deras och lova framgång.«

[14]»Så sant Herren lever«, svarade Mika, »vad Herren säger till mig, det skall jag frambära.«

[15]När han sedan kom inför kungen frågade denne: »Mika, skall vi angripa Ramot i Gilead eller skall vi låta bli?« Mika svarade honom: »Gå till angrepp, och du skall lyckas. Herren skall låta staden falla i kungens händer.«

[16]Men kungen sade: »Hur många gånger skall jag besvärja dig att inte säga annat än sanningen när du talar till mig i Herrens namn?”

[17]Då sade Mika: »Jag såg alla israeliterna skingrade över bergen, som får utan herde. Och Herren sade: De har ingen ledare. De skall återvända hem i fred, var och en till sitt.«

[18]Då vände sig Israels kung till Joshafat: »Var det inte det jag sade? Han profeterar aldrig något gott för min räkning, bara ont.«

[19]Men Mika fortsatte: »Lyssna då till vad Herren säger. Jag såg Herren sitta på sin tron, och hela den himmelska hären stod till höger och vänster om honom.

[20]Och Herren sade: Vem kan förleda Achav, så att han tågar mot Ramot i Gilead

Gileade? Um dizia desta maneira, e outro, de outra.

[21] Então, saiu um espírito, e se apresentou diante do SENHOR, e disse: Eu o enganarei. Perguntou-lhe o SENHOR: Com quê?

[22] Respondeu ele: Sairei e serei espírito mentiroso na boca de todos os seus profetas. Disse o SENHOR: Tu o enganarás e ainda prevalecerás; sai e faze-o assim.

[23] Eis que o SENHOR pôs o espírito mentiroso na boca de todos estes teus profetas e o SENHOR falou o que é mau contra ti.

[24] Então, Zedequias, filho de Quenaana, chegou, deu uma bofetada em Micaías e disse: Por onde saiu de mim o Espírito do SENHOR para falar a ti?

[25] Disse Micaías: Eis que o verás naquele mesmo dia, quando entrares de câmara em câmara, para te esconderes.

[26] Então, disse o rei de Israel: Tomai Micaías e devolvei-o a Amom, governador da cidade, e a Joás, filho do rei;

[27] e direis: Assim diz o rei: Metei este homem na casa do cárcere e angustiai-o, com escassez de pão e de água, até que eu volte em paz.

[28] Disse Micaías: Se voltares em paz, não falou o SENHOR, na verdade, por mim. Disse mais: Ouvi isto, vós, todos os povos!

A morte de Acabe

2 Crônicas 18.28-34

och stupar där? — Den ene svarade ett, den andre ett annat.

[21]Då steg en ande fram och ställde sig inför Herren och sade: Jag kan förleda honom. Herren frågade: Hur?

[22]och anden svarade: Jag går dit och talar som en lögnens ande genom alla hans profeter. Herren sade: Förled honom du, du kommer att lyckas. Gå och gör som du sagt. —

[23]Nu har alltså Herren låtit en lögnens ande tala genom alla dessa dina profeter. Han har bestämt att olyckan skall drabba dig.«

[24]Sidkia, Kenaanas son, gick då fram och gav Mika en örfil och sade: »Skulle Herrens ande ha lämnat mig för att tala med dig i stället?«

[25]Mika svarade: »Det skall du bli varse den dag du måste springa och gömma dig längst in i huset.«

[26]Israels kung befallde att man skulle gripa Mika och överlämna honom åt stadskommendanten Amon och åt kungens son Joash

[27]och säga till dem: »Så säger kungen: Sätt den här mannen i fängelse på vatten och bröd tills jag är hemma igen välbehållen.«

[28]Men Mika sade: »Skulle du återvända välbehållen, då har Herren inte talat genom mig.« Mika sade: »Hör, alla folk …«

Achav stupar

[29] Subiram o rei de Israel e Josafá, rei de Judá, a Ramote-Gileade.
[30] Disse o rei de Israel a Josafá: Eu me disfarçarei e entrarei na peleja; tu, porém, traja as tuas vestes. Disfarçou-se, pois, o rei de Israel e entrou na peleja.
[31] Ora, o rei da Síria dera ordem aos trinta e dois capitães dos seus carros, dizendo: Não pelejareis nem contra pequeno nem contra grande, mas somente contra o rei de Israel.

[32] Vendo os capitães dos carros Josafá, disseram: Certamente, este é o rei de Israel. E a ele se dirigiram para o atacar. Porém Josafá gritou.

[33] Vendo os capitães dos carros que não era o rei de Israel, deixaram de o perseguir.
[34] Então, um homem entesou o arco e, atirando ao acaso, feriu o rei de Israel por entre as juntas da sua armadura; então, disse este ao seu cocheiro: Vira e leva-me para fora do combate, porque estou gravemente ferido.
[35] A peleja tornou-se renhida naquele dia; quanto ao rei, seguraram-no de pé no carro defronte dos siros, mas à tarde morreu. O sangue corria da ferida para o fundo do carro.
[36] Ao pôr-do-sol, fez-se ouvir um pregão pelo exército, que dizia: Cada um para a sua cidade, e cada um para a sua terra!
[37] Morto o rei, levaram-no a Samaria, onde o sepultaram.

[29]Israels kung och Joshafat, Judas kung, tågade nu mot Ramot i Gilead,
[30]och Israels kung sade till Joshafat: »Jag måste vara förklädd under kampen, men du kan bära dina egna kläder.« Och Israels kung förklädde sig och gav sig ut i striden.

[31]Arameerkungen hade gett sina trettiotvå vagnsbefälhavare order att inte inlåta sig i strid med någon, hög eller låg, utom med Israels kung.

[32]När vagnsbefälhavarna nu fick syn på Joshafat tänkte de: »Det där måste vara kungen av Israel.« De omringade honom och skulle just gå till anfall då Joshafat höjde ett rop.

[33]När de märkte att det inte var Israels kung lät de honom vara.

[34]Men en man som spände sin båge och sköt på måfå råkade träffa Israels kung i en skarv på rustningen. Kungen sade åt sin kusk att vända om och föra honom ut ur striden, eftersom han var sårad.

[35]Kampen var dock hela dagen så hård att kungen fick stå kvar i vagnen under striden mot arameerna, och på kvällen dog han. Blodet från hans sår rann ner i vagnen.
[36]Vid solnedgången ljöd ropet genom hären: »Alle man hemåt, var och en till sin stad och sin gård!
[37]Kungen är död.« De kom till Samaria, och där begravde de kungen.

[38] Quando lavaram o carro junto ao açude de Samaria, os cães lamberam o sangue do rei, segundo a palavra que o SENHOR tinha dito; as prostitutas banharam-se nestas águas.

[39] Quanto aos mais atos de Acabe, e a tudo quanto fez, e à casa de marfim que construiu, e a todas as cidades que edificou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[40] Assim, descansou Acabe com seus pais; e Acazias, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado e a morte de Josafá

2 Crônicas 20.31-37

[41] E Josafá, filho de Asa, começou a reinar sobre Judá no quarto ano de Acabe, rei de Israel.

[42] Era Josafá da idade de trinta e cinco anos quando começou a reinar; e vinte e cinco anos reinou em Jerusalém. Sua mãe se chamava Azuba, filha de Sili.

[43] Ele andou em todos os caminhos de Asa, seu pai; não se desviou deles e fez o que era reto perante o SENHOR.

[44] Todavia, os altos não se tiraram; neles, o povo ainda sacrificava e queimava incenso.

[45] Josafá viveu em paz com o rei de Israel.

[46] Quanto aos mais atos de Josafá, e ao poder que mostrou, e como guerreou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[47] Também exterminou da terra os restantes dos prostitutos-cultuais que ficaram nos dias de Asa, seu pai.

[38]När de sköljde ur vagnen i dammen i Samaria slickade hundarna kungens blod, och hororna tvättade sig i det. Så gick det som Herren hade sagt.

[39]Achavs historia i övrigt, hans bedrifter, elfenbenshuset han byggde och alla städerna han befäste, har nedtecknats i krönikan om Israels kungar.

[40]Achav gick till vila hos sina fäder. Hans son Achasja blev kung efter honom.

Joshafat kung över Juda

[41]Joshafat, Asas son, blev kung över Juda under Achavs fjärde regeringsår i Israel.

[42]Han var trettiofem år då han blev kung, och han regerade tjugofem år i Jerusalem. Hans mor hette Asuva, dotter till Shilchi.

[43]Joshafat följde helt i sin far Asas spår utan att vika av och gjorde det som var rätt i Herrens ögon.

[44]Ändå fick offerplatserna vara kvar, och folket fortsatte att offra där och tända offereld.

[45]Joshafat höll fred med Israels kung.

[46]Joshafats historia i övrigt, hans bedrifter och de krig han utkämpade, har nedtecknats i krönikan om Juda kungar.

[47]De kulttjänare som hade blivit kvar i landet från hans far Asas tid utrotades av Joshafat.

[48] Então, não havia rei em Edom, porém reinava um governador.

[49] Fez Josafá navios de Társis, para irem a Ofir em busca de ouro; porém não foram, porque os navios se quebraram em Eziom-Geber.

[50] Então, Acazias, filho de Acabe, disse a Josafá: Vão os meus servos embarcados com os teus. Porém Josafá não quis.

[51] Josafá descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai; e Jeorão, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Acazias, de Israel

[52] Acazias, filho de Acabe, começou a reinar sobre Israel em Samaria, no décimo sétimo ano de Josafá, rei de Judá; e reinou dois anos sobre Israel.

[53] Fez o que era mau perante o SENHOR; porque andou nos caminhos de seu pai, como também nos caminhos de sua mãe e nos caminhos de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[54] Ele serviu a Baal, e o adorou, e provocou à ira ao SENHOR, Deus de Israel, segundo tudo quanto fizera seu pai.

[48]I Edom fanns ingen kung, utan där regerade en ståthållare.

[49]Joshafat byggde Tarshish-skepp som skulle segla till Ofir efter guld, men någon färd blev aldrig av, ty skeppen förliste vid Esjon-Gever.

[50]Då föreslog Achasja, Achavs son, att hans och Joshafats män skulle fara tillsammans, men Joshafat vägrade.

[51]Joshafat gick till vila hos sina fäder och begravdes bland dem i sin fader Davids stad. Hans son Joram blev kung efter honom.

Achasja kung över Israel

[52]Achasja, Achavs son, blev kung över Israel i Samaria under Joshafats sjuttonde regeringsår i Juda, och han regerade över Israel i två år.

[53]Han gjorde det som var ont i Herrens ögon och följde i spåren på sin far och mor och på Jerobeam, Nevats son, han som hade förlett israeliterna till synd.

[54]Han tjänade Baal och tillbad honom, och han väckte Herrens, Israels Guds, vrede på samma sätt som hans far hade gjort.

O segundo livro dos Reis

2 Reis 1

Acazias e o profeta Elias

[1] Depois da morte de Acabe, revoltou-se Moabe contra Israel.

[2] E caiu Acazias pelas grades de um quarto alto, em Samaria, e adoeceu; enviou mensageiros e disse-lhes: Ide e consultai a Baal-Zebube, deus de Ecrom, se sararei desta doença.

[3] Mas o Anjo do SENHOR disse a Elias, o tesbita: Dispõe-te, e sobe para te encontrares com os mensageiros do rei de Samaria, e dize-lhes: Porventura, não há Deus em Israel, para irdes consultar Baal-Zebube, deus de Ecrom?

[4] Por isso, assim diz o SENHOR: Da cama a que subiste, não descerás, mas, sem falta, morrerás. Então, Elias partiu.

[5] E os mensageiros voltaram para o rei, e este lhes perguntou: Que há, por que voltastes?

[6] Eles responderam: Um homem nos subiu ao encontro e nos disse: Ide, voltai para o rei que vos mandou e dizei-lhe: Assim diz o SENHOR: Porventura, não há Deus em Israel, para que mandes consultar Baal-Zebube, deus de Ecrom? Portanto, da cama a que subiste, não descerás, mas, sem falta, morrerás.

[7] Ele lhes perguntou: Qual era a aparência do homem que vos veio ao encontro e vos falou tais palavras?

Andra Kungaboken

2 Kung 1

Elia förutsäger Achasjas död

[1]Efter Achavs död bröt sig Moab loss från Israel.

[2]Achasja hade skadat sig när han föll ut genom gallerverket på övervåningen i sitt palats i Samaria. Han skickade därför sändebud till Baal Sebub, guden i Ekron, för att fråga om han skulle bli bra igen.

[3]Då talade Herrens ängel till Elia från Tishbe och befallde honom att möta sändebuden från kungen i Samaria och säga till dem: »Finns det ingen gud i Israel eftersom ni går bort och frågar Baal Sebub, guden i Ekron?

[4]Därför säger Herren: Du kommer aldrig att stiga upp från din sjukbädd, du skall dö.« — Och Elia gick.

[5]Sändebuden återvände då till kungen, som frågade varför de kom tillbaka.

[6]De svarade att en man hade kommit emot dem och uppmanat dem att gå tillbaka och säga till kungen som hade sänt ut dem: »Så säger Herren: Finns det ingen gud i Israel eftersom du skickar bud för att fråga Baal Sebub, guden i Ekron? Nu kommer du aldrig att stiga upp från din sjukbädd, du skall dö.«

[7]Kungen frågade: »Hur såg han ut, han som kom emot er och sade så?« —

[8] Eles lhe responderam: Era homem vestido de pêlos, com os lombos cingidos de um cinto de couro. Então, disse ele: É Elias, o tesbita.

[8]»Han bar en hårmantel och hade ett skinn om höfterna«, svarade de. Då sade kungen: »Det var Elia från Tishbe!«

Elias e os três capitães

[9] Então, lhe enviou o rei um capitão de cinqüenta, com seus cinqüenta soldados, que subiram ao profeta, pois este estava assentado no cimo do monte; disse-lhe o capitão: Homem de Deus, o rei diz: Desce.

[9]Achasja sände nu en officer med femtio man till Elia. Denne satt på toppen av ett berg, och officeren kom dit upp och sade till honom: »Gudsman, kungen säger att du skall komma ner.«

[10] Elias, porém, respondeu ao capitão de cinqüenta: Se eu sou homem de Deus, desça fogo do céu e te consuma a ti e aos teus cinqüenta. Então, fogo desceu do céu e o consumiu a ele e aos seus cinqüenta.

[10]Elia svarade: »Om jag är en gudsman skall eld komma ner från himlen och förtära dig och dina femtio man!« Då kom eld ner från himlen och förtärde honom och hans femtio man.

[11] Tornou o rei a enviar-lhe outro capitão de cinqüenta, com os seus cinqüenta; este lhe falou e disse: Homem de Deus, assim diz o rei: Desce depressa.

[11]Achasja sände ytterligare en officer med femtio man. När denne kom upp till Elia sade han: »Gudsman, kungen befaller dig att genast komma ner.«

[12] Respondeu Elias e disse-lhe: Se eu sou homem de Deus, desça fogo do céu e te consuma a ti e aos teus cinqüenta. Então, fogo de Deus desceu do céu e o consumiu a ele e aos seus cinqüenta.

[12]Elia svarade: »Om jag är en gudsman skall eld komma ner från himlen och förtära dig och dina femtio man!« Då kom Guds eld ner från himlen och förtärde honom och hans femtio man.

[13] Tornou o rei a enviar terceira vez um capitão de cinqüenta, com os seus cinqüenta; então, subiu o capitão de cinqüenta. Indo ele, pôs-se de joelhos diante de Elias, e suplicou-lhe, e disse-lhe: Homem de Deus, seja, peço-te, preciosa aos teus olhos a minha vida e a vida destes cinqüenta, teus servos;

[13]För tredje gången sände Achasja en officer med femtio man, och när denne tredje kom fram föll han på knä inför Elia och bad om nåd: »Gudsman, skona mitt liv och dessa dina femtio tjänares liv.

[14] pois fogo desceu do céu e consumiu aqueles dois primeiros capitães de cinqüenta, com os seus cinqüenta; porém,

[14]De två andra officerarna förtärdes av eld från himlen tillsammans med sina män. Men skona mitt liv!«

agora, seja preciosa aos teus olhos a minha vida.

15 Então, o Anjo do SENHOR disse a Elias: Desce com este, não temas. Levantou-se e desceu com ele ao rei.

16 E disse a este: Assim diz o SENHOR: Por que enviaste mensageiros a consultar Baal-Zebube, deus de Ecrom? Será, acaso, por não haver Deus em Israel, cuja palavra se consultasse? Portanto, desta cama a que subiste, não descerás, mas, sem falta, morrerás.

A morte de Acazias

17 Assim, pois, morreu, segundo a palavra do SENHOR, que Elias falara; e Jorão, seu irmão, começou a reinar no seu lugar, no ano segundo de Jeorão, filho de Josafá, rei de Judá, porquanto Acazias não tinha filhos.

18 Quanto aos mais atos de Acazias e ao que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

2 Reis 2

Eliseu é sucessor de Elias

1 Quando estava o SENHOR para tomar Elias ao céu por um redemoinho, Elias partiu de Gilgal em companhia de Eliseu.

2 Disse Elias a Eliseu: Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou a Betel. Respondeu Eliseu: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. E, assim, desceram a Betel.

3 Então, os discípulos dos profetas que estavam em Betel saíram ao encontro de

15Då sade Herrens ängel till Elia: »Följ med honom ner, du behöver inte vara rädd för honom.« Elia reste sig och gick med honom till kungen

16och sade: »Så säger Herren: Eftersom du har skickat sändebud för att fråga Baal Sebub, guden i Ekron — som om det inte fanns någon gud att fråga i Israel — därför kommer du aldrig att lämna din sjukbädd, du skall dö.«

17Och Achasja dog, så som Herren hade sagt genom Elia. Eftersom han inte hade någon son blev hans bror Joram kung efter honom. Detta hände under det andra året som Joram, Joshafats son, regerade i Juda.

18Achasjas historia i övrigt, hans bedrifter, har nedtecknats i krönikan om Israels kungar.

2 Kung 2

Elia tas upp till himlen. Elisha hans arvtagare

1Då Herren tog upp Elia till himlen i en stormvind gick det till så här. Elia var på väg från Gilgal tillsammans med Elisha

2och sade då till honom: »Stanna här. Jag har fått Herrens befallning att gå till Betel.« Men Elisha svarade: »Så sant Herren lever och så sant du själv lever: jag lämnar dig inte.« Och så gick de till Betel.

3Där kom profetskaran i staden ut till Elisha och frågade honom: »Vet du om att

Eliseu e lhe disseram: Sabes que o SENHOR, hoje, tomará o teu senhor, elevando-o por sobre a tua cabeça? Respondeu ele: Também eu o sei; calai-vos.

Herren i dag skall ta din mästare ifrån dig och lyfta honom upp?« — »Det vet jag«, svarade Elisha, »men håll tyst om det!«

4 Disse Elias a Eliseu: Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou a Jericó. Porém ele disse: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. E, assim, foram a Jericó.

4Elia sade: »Stanna här, Elisha. Jag har fått Herrens befallning att gå till Jeriko.« Men Elisha svarade: »Så sant Herren lever och så sant du själv lever: jag lämnar dig inte.« Och så fortsatte de till Jeriko.

5 Então, os discípulos dos profetas que estavam em Jericó se chegaram a Eliseu e lhe disseram: Sabes que o SENHOR, hoje, tomará o teu senhor, elevando-o por sobre a tua cabeça? Respondeu ele: Também eu o sei; calai-vos.

5Där kom profetskaran i staden ut och mötte Elisha och frågade honom: »Vet du om att Herren i dag skall ta din mästare ifrån dig och lyfta honom upp?« — »Det vet jag«, svarade Elisha, »men håll tyst om det!«

6 Disse-lhe, pois, Elias: Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou ao Jordão. Mas ele disse: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. E, assim, ambos foram juntos.

6Elia sade till Elisha: »Stanna här. Jag har fått Herrens befallning att gå till Jordan.« Men Elisha svarade: »Så sant Herren lever och så sant du själv lever: jag lämnar dig inte.« Och så gick de båda två.

7 Foram cinqüenta homens dos discípulos dos profetas e pararam a certa distância deles; eles ambos pararam junto ao Jordão.

7Femtio man ur profetskaran följde med och stannade på avstånd, medan de två ställde sig vid Jordan.

8 Então, Elias tomou o seu manto, enrolou-o e feriu as águas, as quais se dividiram para os dois lados; e passaram ambos em seco.

8Elia tog sin mantel och vek ihop den och slog med den på vattnet. Då delade sig vattnet, och de kunde gå över torrskodda.

Elias é elevado ao céu

9 Havendo eles passado, Elias disse a Eliseu: Pede-me o que queres que eu te faça, antes que seja tomado de ti. Disse Eliseu: Peço-te que me toque por herança porção dobrada do teu espírito.

9När de var på väg över sade Elia till Elisha: »Säg vad du vill att jag skall göra för dig innan jag tas bort från dig.« Elisha sade: »Låt mig få dubbla arvslotten av din ande.« —

[10] Tornou-lhe Elias: Dura coisa pediste. Todavia, se me vires quando for tomado de ti, assim se te fará; porém, se não me vires, não se fará.

[11] Indo eles andando e falando, eis que um carro de fogo, com cavalos de fogo, os separou um do outro; e Elias subiu ao céu num redemoinho.

[12] O que vendo Eliseu, clamou: Meu pai, meu pai, carros de Israel e seus cavaleiros! E nunca mais o viu; e, tomando as suas vestes, rasgou-as em duas partes.

[13] Então, levantou o manto que Elias lhe deixara cair e, voltando-se, pôs-se à borda do Jordão.

[14] Tomou o manto que Elias lhe deixara cair, feriu as águas e disse: Onde está o SENHOR, Deus de Elias? Quando feriu ele as águas, elas se dividiram para um e outro lado, e Eliseu passou.

Os discípulos dos profetas procuram Elias

[15] Vendo-o, pois, os discípulos dos profetas que estavam defronte, em Jericó, disseram: O espírito de Elias repousa sobre Eliseu. Vieram-lhe ao encontro e se prostraram diante dele em terra.

[16] E lhe disseram: Eis que entre os teus servos há cinqüenta homens valentes; ora, deixa-os ir em procura do teu senhor; pode ser que o Espírito do SENHOR o tenha levado e lançado nalgum dos montes ou nalgum dos vales. Porém ele respondeu: Não os envieis.

[17] Mas eles apertaram com ele, até que, constrangido, lhes disse: Enviai. E enviaram cinqüenta homens, que o

[10]»Det är ingen lätt sak du ber om«, sade Elia. »Om du ser mig när jag tas bort från dig skall du få vad du begär, annars inte.«

[11]Medan de gick där och talade med varandra kom plötsligt en vagn av eld med hästar av eld och skilde dem åt. Och i en stormvind for Elia upp till himlen.

[12]Elisha såg det, och han ropade: »Min fader, min fader, du Israels vagnar och ryttare!« När han inte såg Elia längre grep han tag i sina kläder och rev itu dem.

[13]Han tog upp Elias mantel, som hade fallit av honom, och gick tillbaka och ställde sig på stranden av Jordan.

[14]Där tog han manteln som hade fallit av Elia och slog med den på vattnet och sade: »Var är Herren, Elias Gud?« När Elisha slog på vattnet delade det sig, och han kunde gå över.

[15]Profeterna från Jeriko hade stått på avstånd och sett Elisha. »Nu finns Elias ande hos Elisha«, sade de, och så gick de honom till mötes och kastade sig till marken inför honom.

[16]»Herre«, sade de, »vi har femtio duktiga karlar här, låt dem gå ut och leta efter din mästare. Kanske har Herrens ande burit i väg honom och kastat honom på ett berg eller i en dal någonstans.« — »Nej, skicka ingen«, sade Elisha,

[17]men profeterna bad honom så enträget att han till sist gav efter och lät dem skicka

procuraram três dias, porém não o acharam.

[18] Então, voltaram para ele, pois permanecera em Jericó; e ele lhes disse: Não vos disse que não fôsseis?

Eliseu torna saudáveis as águas de Jericó

[19] Os homens da cidade disseram a Eliseu: Eis que é bem situada esta cidade, como vê o meu senhor, porém as águas são más, e a terra é estéril.

[20] Ele disse: Trazei-me um prato novo e ponde nele sal. E lho trouxeram.

[21] Então, saiu ele ao manancial das águas e deitou sal nele; e disse: Assim diz o SENHOR: Tornei saudáveis estas águas; já não procederá daí morte nem esterilidade.

[22] Ficaram, pois, saudáveis aquelas águas, até ao dia de hoje, segundo a palavra que Eliseu tinha dito.

Rapazinhos zombam de Eliseu

[23] Então, subiu dali a Betel; e, indo ele pelo caminho, uns rapazinhos saíram da cidade, e zombavam dele, e diziam-lhe: Sobe, calvo! Sobe, calvo!

[24] Virando-se ele para trás, viu-os e os amaldiçoou em nome do SENHOR; então, duas ursas saíram do bosque e despedaçaram quarenta e dois deles.

[25] Dali, foi ele para o monte Carmelo, de onde voltou para Samaria.

2 Reis 3

O reinado de Jorão sobre Israel

ut de femtio männen. De letade i tre dagar utan att finna Elia.

[18]När de kom tillbaka till Elisha, som var kvar i Jeriko, sade han: »Jag sade ju att ni inte skulle gå.«

Elisha gör vattnet i Jeriko friskt

[19]Männen i staden sade nu till Elisha: »Som du ser, herre, har staden ett bra läge. Men vattnet är skadligt och missfall vanliga i trakten.«

[20]Då sade han: »Hämta en ny skål och lägg salt i den.« När de gett honom vad han begärde

[21]gick han ut till källan, kastade saltet i den och sade: »Så säger Herren: Jag gör nu detta vatten friskt, det skall inte längre orsaka död eller missfall.«

[22]Vattnet har varit friskt sedan dess, precis som Elisha sade.

Elisha och pojkarna från Betel

[23]Från Jeriko gick Elisha upp till Betel. När han var på väg dit kom en hop småpojkar ut från staden och gjorde narr av honom. »Ge dig i väg, flintskalle!« ropade de. »Ge dig i väg, flintskalle!«

[24]Elisha vände sig om, såg på dem och förbannade dem i Herrens namn. Då kom två björnhonor fram ur skogen och rev ihjäl fyrtiotvå av barnen.

[25]Från Betel fortsatte Elisha till berget Karmel och återvände sedan till Samaria.

2 Kung 3

Joram kung över Israel. Krig med Moab

[1] Jorão, filho de Acabe, começou a reinar sobre Israel, em Samaria, no décimo oitavo ano de Josafá, rei de Judá; e reinou doze anos.

[1]Joram, Achavs son, blev kung över Israel under Joshafats artonde regeringsår i Juda, och han regerade tolv år i Samaria.

[2] Fez o que era mau perante o SENHOR; porém não como seu pai, nem como sua mãe; porque tirou a coluna de Baal, que seu pai fizera.

[2]Han gjorde det som var ont i Herrens ögon, dock inte som sin far och sin mor. Han skaffade bort den baalsstod som hans far hade låtit tillverka,

[3] Contudo, aderiu aos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fizera pecar a Israel; não se apartou deles.

[3]men han höll fast vid de synder som Jerobeam, Nevats son, hade förlett israeliterna till och övergav dem inte.

Eliseu prediz a vitória sobre Moabe

[4] Então, Mesa, rei dos moabitas, era criador de gado e pagava o seu tributo ao rei de Israel com cem mil cordeiros e a lã de cem mil carneiros.

[4]Mesha, kungen av Moab, bedrev fåravel och brukade leverera 100.000 lamm och ullen från 100.000 får till Israels kung.

[5] Tendo, porém, morrido Acabe, revoltou-se o rei de Moabe contra o rei de Israel.

[5]Men när Achav dog avföll den moabitiske kungen från Israel.

[6] Por isso, Jorão, ao mesmo tempo, saiu de Samaria e fez revista de todo o Israel.

[6]Kung Joram drog då ut från Samaria och mönstrade den israelitiska hären.

[7] Mandou dizer a Josafá, rei de Judá: O rei de Moabe se revoltou contra mim; irás tu comigo à guerra contra Moabe? Respondeu ele: Subirei; serei como tu és, o meu povo, como o teu povo, os meus cavalos, como os teus cavalos.

[7]Och han skickade detta budskap till kung Joshafat av Juda: »Kungen av Moab har avfallit från mig. Vill du dra i fält mot Moab tillsammans med mig?« — »Ja«, svarade Joshafat, »jag och du är ett, mitt folk är ditt folk, mina hästar är dina hästar.

[8] Então, perguntou Jorão: Por que caminho subiremos? Respondeu ele: Pelo caminho do deserto de Edom.

[8]Men vilken väg skall vi välja?« Joram svarade: »Genom Edoms öken.«

[9] Partiram o rei de Israel, o rei de Judá e o rei de Edom; após sete dias de marcha, não havia água para o exército e para o gado que os seguiam.

[9]Kungarna av Israel och Juda gav sig i väg tillsammans med kungen av Edom. I sju dagar marscherade de i en vid båge, men sedan fann de inte längre något vatten vare sig för folket eller för djuren de hade med sig.

[10] Então, disse o rei de Israel: Ai! O SENHOR chamou a estes três reis para os entregar nas mãos de Moabe.

[11] Perguntou, porém, Josafá: Não há, aqui, algum profeta do SENHOR, para que consultemos o SENHOR por ele? Respondeu um dos servos do rei de Israel: Aqui está Eliseu, filho de Safate, que deitava água sobre as mãos de Elias.

[12] Disse Josafá: Está com ele a palavra do SENHOR. Então, o rei de Israel, Josafá e o rei de Edom desceram a ter com ele.

[13] Mas Eliseu disse ao rei de Israel: Que tenho eu contigo? Vai aos profetas de teu pai e aos profetas de tua mãe. Porém o rei de Israel lhe disse: Não, porque o SENHOR é quem chamou estes três reis para os entregar nas mãos de Moabe.

[14] Disse Eliseu: Tão certo como vive o SENHOR dos Exércitos, em cuja presença estou, se eu não respeitasse a presença de Josafá, rei de Judá, não te daria atenção, nem te contemplaria.

[15] Ora, pois, trazei-me um tangedor. Quando o tangedor tocava, veio o poder de Deus sobre Eliseu.

[16] Este disse: Assim diz o SENHOR: Fazei, neste vale, covas e covas.

[17] Porque assim diz o SENHOR: Não sentireis vento, nem vereis chuva; todavia, este vale se encherá de tanta água, que bebereis vós, e o vosso gado, e os vossos animais.

[10]»Herren har kallat samman oss tre kungar bara för att lämna oss i moabiternas våld«, klagade den israelitiske kungen.

[11]Joshafat sade: »Finns här ingen Herrens profet, så att vi kan fråga Herren?« En av den israelitiske kungens män svarade: »Jo, Elisha, Shafats son, är här, han som var Elias betrodde tjänare.« —

[12]»Han kan ge svar från Herren«, sade Joshafat, och tillsammans med Israels och Edoms kungar sökte han upp Elisha.

[13]Men Elisha sade till den israelitiske kungen: »Vad vill du mig? Gå till din fars och din mors profeter!« — »Nej«, svarade Joram, »Herren har kallat samman oss tre kungar för att lämna oss i moabiternas våld.«

[14]Elisha svarade: »Så sant Herren Sebaot lever, han som jag tjänar: om det inte vore av hänsyn till kung Joshafat av Juda skulle jag inte befatta mig med dig eller ens se åt dig.

[15]Skaffa nu hit en harpspelare!« När musiken började greps Elisha av Herrens ande

[16]och sade: »Så säger Herren: Gräv grop vid grop i hela dalen.

[17]Varken vind eller regn skall ni se, säger Herren, men denna dal skall fyllas av vatten, så att ni och er boskap och era dragare får att dricka.

[18] Isto é ainda pouco aos olhos do SENHOR; de maneira que também entregará Moabe nas vossas mãos.

[18]Ändå är detta inte nog för Herren, han skall också ge Moab i ert våld.

[19] Ferireis todas as cidades fortificadas e todas as cidades principais, e todas as boas árvores cortareis, e tapareis todas as fontes de água, e danificareis com pedras todos os bons campos.

[19]Ni kommer att erövra alla befästa städer, hugga ner alla värdefulla träd, täppa till alla vattenkällor och förstöra alla de bästa åkrarna med sten.«

[20] Pela manhã, ao apresentar-se a oferta de manjares, eis que vinham as águas pelo caminho de Edom; e a terra se encheu de água.

[20]Nästa dag, vid tiden för morgonoffret, kom vatten strömmande från Edomhållet, och det blev fullt av vatten överallt.

A derrota de Moabe

[21] Ouvindo, pois, todos os moabitas que os reis tinham subido para pelejar contra eles, todos os que cingiam cinto, desde o mais novo até ao mais velho, foram convocados e postos nas fronteiras.

[21]När moabiterna fick höra att kungarna dragit i fält mot dem uppbådades alla vapenföra män, unga som gamla, och de stod nu vid gränsen.

[22] Levantando-se de madrugada, em saindo o sol sobre as águas, viram os moabitas defronte deles as águas vermelhas como sangue.

[22]Tidigt nästa morgon, när solen gick upp och lyste på vattnet, såg det blodrött ut från moabiternas håll.

[23] E disseram: Isto é sangue; certamente, os reis se destruíram e se mataram um ao outro! Agora, pois, à presa, ó Moabe!

[23]»Det är blod!« ropade de, »kungarna har råkat i strid, och alla har huggit ner varandra. Kom, moabiter, nu skall vi plundra!”

[24] Porém, chegando eles ao arraial de Israel, os israelitas se levantaram e feriram aos moabitas, os quais fugiram diante deles; entraram os israelitas na terra e também aí feriram aos moabitas.

[24]De drog in i det israelitiska lägret, men då rusade israeliterna fram och anföll dem. De drev moabiterna på flykten och fortsatte att förfölja och nedgöra dem.

[25] Arrasaram as cidades, e cada um lançou a sua pedra em todos os bons campos, e os entulharam, e taparam todas as fontes de águas, e cortaram todas as boas árvores, até que só Quir-Haresete ficou com seus

[25]Städerna lade de öde, på alla bördiga åkrar kastade de var sin sten och fyllde dem så, alla vattenkällor täppte de till och alla värdefulla träd högg de ner. Till sist var bara Kir-Hareset kvar, och

muros; mas os que atiravam com fundas a cercaram e a feriram.

[26] Vendo o rei de Moabe que a peleja prevalecia contra ele, tomou consigo setecentos homens que arrancavam espada, para romperem contra o rei de Edom, porém não puderam.

[27] Então, tomou a seu filho primogênito, que havia de reinar em seu lugar, e o ofereceu em holocausto sobre o muro; pelo que houve grande ira contra Israel; por isso, se retiraram dali e voltaram para a sua própria terra.

slungbärarna omringade staden och gick till angrepp.

[26]När den moabitiske kungen märkte att han inte kunde hålla stånd tog han med sig 700 man beväpnade med svärd i ett försök att slå sig igenom och fly till kungen av Aram, men det misslyckades.

[27]Då tog han sin förstfödde son, som skulle bli kung efter honom, och offrade honom uppe på stadsmuren som brännoffer. Den vrede som då drabbade israeliterna var så stor att de hävde belägringen och vände åter till sitt land.

2 Reis 4

Eliseu aumenta o azeite da viúva

[1] Certa mulher, das mulheres dos discípulos dos profetas, clamou a Eliseu, dizendo: Meu marido, teu servo, morreu; e tu sabes que ele temia ao SENHOR. É chegado o credor para levar os meus dois filhos para lhe serem escravos.

[2] Eliseu lhe perguntou: Que te hei de fazer? Dize-me que é o que tens em casa. Ela respondeu: Tua serva não tem nada em casa, senão uma botija de azeite.

[3] Então, disse ele: Vai, pede emprestadas vasilhas a todos os teus vizinhos; vasilhas vazias, não poucas.

[4] Então, entra, e fecha a porta sobre ti e sobre teus filhos, e deita o teu azeite em todas aquelas vasilhas; põe à parte a que estiver cheia.

[5] Partiu, pois, dele e fechou a porta sobre si e sobre seus filhos; estes lhe chegavam as vasilhas, e ela as enchia.

2 Kung 4

Elisha hjälper en profetänka

[1]Hustrun till en av profeterna kom till Elisha och klagade: »Min man, din tjänare, är död. Du vet att han var en gudfruktig man. Nu kommer en fordringsägare och vill ta mina båda söner till slavar.«

[2]Elisha frågade: »Vad kan jag göra för dig? Säg mig vad du har i huset.« — »Herre«, svarade kvinnan, »det enda jag har är en kruka olja.«

[3]Elisha sade: »Gå runt till alla dina grannar och låna ihop kärl, så många tomma kärl du kan få tag i.

[4]Gå sedan in och stäng dörren om dig och dina söner och häll upp i alla kärlen och ställ undan dem efter hand som de fylls.«

[5]Kvinnan lämnade honom. Hon stängde igen dörren om sig och sina söner, de räckte henne kärlen och hon hällde i.

[6] Cheias as vasilhas, disse ela a um dos filhos: Chega-me, aqui, mais uma vasilha. Mas ele respondeu: Não há mais vasilha nenhuma. E o azeite parou.

[7] Então, foi ela e fez saber ao homem de Deus; ele disse: Vai, vende o azeite e paga a tua dívida; e, tu e teus filhos, vivei do resto.

Eliseu e a sunamita

[8] Certo dia, passou Eliseu por Suném, onde se achava uma mulher rica, a qual o constrangeu a comer pão. Daí, todas as vezes que passava por lá, entrava para comer.

[9] Ela disse a seu marido: Vejo que este que passa sempre por nós é santo homem de Deus.

[10] Façamos-lhe, pois, em cima, um pequeno quarto, obra de pedreiro, e ponhamos-lhe nele uma cama, uma mesa, uma cadeira e um candeeiro; quando ele vier à nossa casa, retirar-se-á para ali.

[11] Um dia, vindo ele para ali, retirou-se para o quarto e se deitou.

[12] Então, disse ao seu moço Geazi: Chama esta sunamita. Chamando-a ele, ela se pôs diante do profeta.

[13] Este dissera ao seu moço: Dize-lhe: Eis que tu nos tens tratado com muita abnegação; que se há de fazer por ti? Haverá alguma coisa de que se fale a teu favor ao rei ou ao comandante do exército? Ela respondeu: Habito no meio do meu povo.

[6]Då kärlen var fulla sade hon till en av sönerna: »Ta hit ett kärl till«, men han svarade: »Det finns inga fler.« Då slutade oljan att rinna.

[7]Kvinnan sökte upp gudsmannen och berättade för honom vad som hänt. »Gå och sälj oljan«, sade han till henne, »och betala din skuld. Det som blir över skall du och dina söner ha att leva på.«

Elisha och kvinnan i Shunem

[8]En dag kom Elisha till Shunem. Där bodde en rik kvinna, som övertalade honom att komma och äta hos henne. I fortsättningen tog han in där och bjöds på mat var gång han hade sina vägar åt det hållet.

[9]Och kvinnan sade till sin man: »Vet du, jag är säker på att han som brukar komma hit till oss är en gudsman, en helig man.

[10]Vi kan väl ordna med ett litet rum uppe på taket och sätta dit en säng, ett bord, en stol och en lampa, så kan han bo där när han kommer till oss.«

[11]Nästa gång Elisha kom dit tog han in på rummet och övernattade där.

[12]Han lät sin tjänare Gechasi kalla på shunemitiskan, och då hon kom

[13]fick tjänaren säga till henne: »När du nu har gjort dig allt detta besvär för oss, vad kan jag då göra för dig? Kanske lägga ett ord för dig hos kungen eller hos överbefälhavaren?« Kvinnan sade: »Nej, jag lever här bland de mina.« —

[14] Então, disse o profeta: Que se há de fazer por ela? Geazi respondeu: Ora, ela não tem filho, e seu marido é velho.

[14]»Finns det ingenting man kan göra för henne?« undrade Elisha, och då svarade Gechasi: »Hon har ingen son, och hennes man är gammal.«

[15] Disse Eliseu: Chama-a. Chamando-a ele, ela se pôs à porta.

[15]Elisha lät Gechasi kalla på henne, och hon kom och stannade i dörröppningen.

[16] Disse-lhe o profeta: Por este tempo, daqui a um ano, abraçarás um filho. Ela disse: Não, meu senhor, homem de Deus, não mintas à tua serva.

[16]Då sade Elisha: »Nästa år vid den här tiden skall du hålla en son i dina armar.« — »Nej, gudsman«, svarade hon, »inbilla inte din tjänarinna något sådant.«

[17] Concebeu a mulher e deu à luz um filho, no tempo determinado, quando fez um ano, segundo Eliseu lhe dissera.

[17]Men hon blev havande, och vid samma tid följande år födde hon en son, precis som Elisha hade sagt.

[18] Tendo crescido o menino, saiu, certo dia, a ter com seu pai, que estava com os segadores.

[18]Pojken blev större, men en dag när han hade gått ut till sin far bland skördearbetarna

[19] Disse a seu pai: Ai! A minha cabeça! Então, o pai disse ao seu moço: Leva-o a sua mãe.

[19]började han jämra sig: »Mitt huvud, mitt huvud!« Fadern sade åt en av tjänarna att bära hem pojken till hans mor.

[20] Ele o tomou e o levou a sua mãe, sobre cujos joelhos ficou sentado até ao meio-dia, e morreu.

[20]Tjänaren gjorde så, och sedan satt pojken i sin mors knä ända till middagstiden; då dog han.

[21] Subiu ela e o deitou sobre a cama do homem de Deus; fechou a porta e saiu.

[21]Hon gick upp och lade honom på gudsmannens säng, stängde dörren och gick.

[22] Chamou a seu marido e lhe disse: Manda-me um dos moços e uma das jumentas, para que eu corra ao homem de Deus e volte.

[22]Sedan kallade hon på sin man och bad honom skicka till henne någon av tjänstefolket och en av åsnorna. »Jag skall bara bort till gudsmannen«, förklarade hon, »jag är snart tillbaka.«

[23] Perguntou ele: Por que vais a ele hoje? Não é dia de Festa da Lua Nova nem sábado. Ela disse: Não faz mal.

[23]Mannen frågade: »Varför skall du till honom i dag, det är ju varken nymånad eller sabbat?« — »Oroa dig inte«, svarade hon,

[24] Então, fez ela albardar a jumenta e disse ao moço: Guia e anda, não te detenhas no caminhar, senão quando eu to disser.

[25] Partiu ela, pois, e foi ter com o homem de Deus, ao monte Carmelo. Vendo-a de longe o homem de Deus, disse a Geazi, seu moço: Eis aí a sunamita;

[26] corre ao seu encontro e dize-lhe: Vai tudo bem contigo, com teu marido, com o menino? Ela respondeu: Tudo bem.

[27] Chegando ela, pois, ao homem de Deus, ao monte, abraçou-lhe os pés. Então, se chegou Geazi para arrancá-la; mas o homem de Deus lhe disse: Deixa-a, porque a sua alma está em amargura, e o SENHOR mo encobriu e não mo manifestou.

[28] Disse ela: Pedi eu a meu senhor algum filho? Não disse eu: Não me enganes?

[29] Disse o profeta a Geazi: Cinge os lombos, toma o meu bordão contigo e vai. Se encontrares alguém, não o saúdes, e, se alguém te saudar, não lhe respondas; põe o meu bordão sobre o rosto do menino.

[30] Porém disse a mãe do menino: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. Então, ele se levantou e a seguiu.

[31] Geazi passou adiante deles e pôs o bordão sobre o rosto do menino; porém

[24]och så lät hon sadla åsnan och sade åt tjänaren: »Följ med och driv på åsnan åt mig. Låt den inte stanna förrän jag säger till.«

[25]Hon gav sig i väg och kom fram till gudsmannen på berget Karmel. Han såg henne på avstånd och sade till sin tjänare Gechasi: »Där kommer kvinnan från Shunem.

[26]Spring och möt henne och fråga om allt är väl med henne och hennes man och med pojken.« Kvinnan svarade att allt var väl.

[27]Men när hon kom fram till gudsmannen på berget klamrade hon sig fast vid hans fötter. Gechasi gick fram för att fösa undan henne, men då sade gudsmannen: »Låt henne vara, hon är förtvivlad. Men Herren har dolt detta för mig och inte låtit mig veta något.«

[28]Då sade kvinnan: »Herre, har jag bett dig om någon son? Jag bad ju tvärtom att du inte skulle ge mig några falska förhoppningar.«

[29]Elisha vände sig till Gechasi: »Fäst upp dina kläder och gå! Ta med dig min stav. Om du möter någon så hälsa inte, och om någon hälsar på dig så svara honom inte. Du skall lägga min stav på pojken.«

[30]Men pojkens mor sade till Elisha: »Så sant Herren lever och så sant du själv lever: jag går inte härifrån utan dig.« Då reste han sig och följde med henne.

[31]Gechasi hade gått i förväg. Han lade staven på pojken, men inget ljud hördes,

não houve nele voz nem sinal de vida; então, voltou a encontrar-se com Eliseu, e lhe deu aviso, e disse: O menino não despertou.

32 Tendo o profeta chegado à casa, eis que o menino estava morto sobre a cama.

33 Então, entrou, fechou a porta sobre eles ambos e orou ao SENHOR.

34 Subiu à cama, deitou-se sobre o menino e, pondo a sua boca sobre a boca dele, os seus olhos sobre os olhos dele e as suas mãos sobre as mãos dele, se estendeu sobre ele; e a carne do menino aqueceu.

35 Então, se levantou, e andou no quarto uma vez de lá para cá, e tornou a subir, e se estendeu sobre o menino; este espirrou sete vezes e abriu os olhos.

36 Então, chamou a Geazi e disse: Chama a sunamita. Ele a chamou, e, apresentando-se ela ao profeta, este lhe disse: Toma o teu filho.

37 Ela entrou, lançou-se aos pés dele e prostrou-se em terra; tomou o seu filho e saiu.

A morte que havia na panela é tirada

38 Voltou Eliseu para Gilgal. Havia fome naquela terra, e, estando os discípulos dos profetas assentados diante dele, disse ao seu moço: Põe a panela grande ao lume e faze um cozinhado para os discípulos dos profetas.

39 Então, saiu um ao campo a apanhar ervas e achou uma trepadeira silvestre; e, colhendo dela, encheu a sua capa de colocíntidas; voltou e cortou-as em

inget livstecken kunde märkas. Då gick han tillbaka, och när han mötte Elisha talade han om för honom att pojken inte hade vaknat.

32Elisha kom nu fram till huset, och där inne låg pojken död på hans säng.

33Han gick in i rummet och stängde dörren om sig och pojken och bad till Herren.

34Sedan lade han sig över pojken, med sin mun mot hans mun, sina ögon mot hans ögon och sina händer mot hans händer, och när han nu låg böjd över honom började pojkens kropp bli varm.

35Elisha reste sig och gick av och an i rummet, men sedan böjde han sig över kroppen igen. Då nös pojken, sju gånger, och slog upp ögonen.

36Elisha ropade på Gechasi och bad honom hämta shunemitiskan. När hon kom sade han: »Ta emot din son.«

37Hon steg fram och kastade sig för hans fötter. Sedan lyfte hon upp sonen och gick ut.

Giftundret och brödundret

38Elisha var tillbaka i Gilgal, och det rådde hungersnöd i landet. När nu profetskaran satt där framför honom sade han till sin tjänare: »Sätt på den stora grytan och laga till soppa åt profeterna!«

39En av dem gick ut på fälten för att hämta växter. Där fann han en ranka med vilda pumpor. Han plockade manteln full och gick tillbaka och skivade ner pumporna i soppgrytan, utan att någon anade oråd.

pedaços, pondo-os na panela, visto que não as conheciam.

[40] Depois, deram de comer aos homens. Enquanto comiam do cozinhado, exclamaram: Morte na panela, ó homem de Deus! E não puderam comer.

[41] Porém ele disse: Trazei farinha. Ele a deitou na panela e disse: Tira de comer para o povo. E já não havia mal nenhum na panela.

Vinte pães satisfazem a cem homens

[42] Veio um homem de Baal-Salisa e trouxe ao homem de Deus pães das primícias, vinte pães de cevada, e espigas verdes no seu alforje. Disse Eliseu: Dá ao povo para que coma.

[43] Porém seu servo lhe disse: Como hei de eu pôr isto diante de cem homens? Ele tornou a dizer: Dá-o ao povo, para que coma; porque assim diz o SENHOR: Comerão, e sobejará.

[44] Então, lhos pôs diante; comeram, e ainda sobrou, conforme a palavra do SENHOR.

[40]Man öste upp åt männen, men när de smakat på soppan skrek de: »Det är gift i grytan, gudsman!« Och de kunde inte äta något.

[41]Då sade Elisha: »Ge mig lite mjöl.« Det lade han i grytan och sade: »Ös upp och låt alla äta.« Och nu fanns det inte längre något skadligt i grytan.

[42]En man kom från Baal Shalisha till gudsmannen med tjugo kornbröd, bakade på det första av den nya skörden, och med färska ax av sin gröda. »Ge det åt männen att äta«, sade Elisha,

[43]men hans tjänare invände: »Skulle jag sätta fram det här åt hundra man?« — »Ge det åt männen«, upprepade Elisha, »ty så säger Herren: De skall äta och få över.«

[44]Då satte han fram det, och de åt och fick över, som Herren hade sagt.

2 Reis 5

Naamã é curado de lepra

[1] Naamã, comandante do exército do rei da Síria, era grande homem diante do seu senhor e de muito conceito, porque por ele o SENHOR dera vitória à Síria; era ele herói da guerra, porém leproso.

[2] Saíram tropas da Síria, e da terra de Israel levaram cativa uma menina, que ficou ao serviço da mulher de Naamã.

2 Kung 5

Elisha botar Naaman från Aram

[1]Naaman, den arameiske kungens överbefälhavare, hade stort inflytande hos sin herre och var högt ansedd, eftersom det var genom honom som Herren hade gjort arameerna segerrika. Men han led av spetälska.

[2]Under ett härjningståg hade arameerna tagit en liten flicka från Israel som fånge. Hon kom i tjänst hos Naamans hustru,

[3] Disse ela à sua senhora: Tomara o meu senhor estivesse diante do profeta que está em Samaria; ele o restauraria da sua lepra.

[4] Então, foi Naamã e disse ao seu senhor: Assim e assim falou a jovem que é da terra de Israel.

[5] Respondeu o rei da Síria: Vai, anda, e enviarei uma carta ao rei de Israel. Ele partiu e levou consigo dez talentos de prata, seis mil siclos de ouro e dez vestes festivais.

[6] Levou também ao rei de Israel a carta, que dizia: Logo, em chegando a ti esta carta, saberás que eu te enviei Naamã, meu servo, para que o cures da sua lepra.

[7] Tendo lido o rei de Israel a carta, rasgou as suas vestes e disse: Acaso, sou Deus com poder de tirar a vida ou dá-la, para que este envie a mim um homem para eu curá-lo de sua lepra? Notai, pois, e vede que procura um pretexto para romper comigo.

[8] Ouvindo, porém, Eliseu, homem de Deus, que o rei de Israel rasgara as suas vestes, mandou dizer ao rei: Por que rasgaste as tuas vestes? Deixa-o vir a mim, e saberá que há profeta em Israel.

[9] Veio, pois, Naamã com os seus cavalos e os seus carros e parou à porta da casa de Eliseu.

[10] Então, Eliseu lhe mandou um mensageiro, dizendo: Vai, lava-te sete

[3]och en dag sade hon till sin matmor: »Om min husbonde bara kunde komma till profeten i Samaria! Då skulle han bli botad från sin spetälska.«

[4]Naaman gick till sin herre och berättade vad den israelitiska flickan hade sagt.

[5]»Far du dit«, sade arameerkungen, »jag skall skicka med dig ett brev till Israels kung.« Naaman gav sig i väg och tog med tio talenter silver och 6.000 siklar guld och dessutom tio högtidsdräkter.

[6]Han överlämnade brevet till kungen av Israel, och där stod: »Med detta brev sänder jag min tjänare Naaman till dig, för att du skall bota honom från hans spetälska.«

[7]När kungen hade läst brevet rev han sönder sina kläder och ropade: »Är jag då en gud, med makt över liv och död, eftersom han skickar till mig en spetälsk och begär att jag skall bota honom? Ni märker hur han söker sak med mig.«

[8]Gudsmannen Elisha fick veta att Israels kung hade rivit sönder sina kläder, och han sände då bud och frågade kungen: »Varför river du sönder dina kläder? Låt mannen komma till mig, så skall han inse att det finns en profet i Israel.«

[9]Och Naaman kom med sina hästar och vagnar och stannade vid Elishas port.

[10]Elisha skickade ut en man till honom med denna uppmaning: »Far ner till

vezes no Jordão, e a tua carne será restaurada, e ficarás limpo.

[11] Naamã, porém, muito se indignou e se foi, dizendo: Pensava eu que ele sairia a ter comigo, pôr-se-ia de pé, invocaria o nome do SENHOR, seu Deus, moveria a mão sobre o lugar da lepra e restauraria o leproso.

[12] Não são, porventura, Abana e Farfar, rios de Damasco, melhores do que todas as águas de Israel? Não poderia eu lavar-me neles e ficar limpo? E voltou-se e se foi com indignação.

[13] Então, se chegaram a ele os seus oficiais e lhe disseram: Meu pai, se te houvesse dito o profeta alguma coisa difícil, acaso, não a farias? Quanto mais, já que apenas te disse: Lava-te e ficarás limpo.

[14] Então, desceu e mergulhou no Jordão sete vezes, consoante a palavra do homem de Deus; e a sua carne se tornou como a carne de uma criança, e ficou limpo.

[15] Voltou ao homem de Deus, ele e toda a sua comitiva; veio, pôs-se diante dele e disse: Eis que, agora, reconheço que em toda a terra não há Deus, senão em Israel; agora, pois, te peço aceites um presente do teu servo.

[16] Porém ele disse: Tão certo como vive o SENHOR, em cuja presença estou, não o aceitarei. Instou com ele para que o aceitasse, mas ele recusou.

Jordan och bada sju gånger i floden, så skall din hud läkas och du bli renad.«

[11]Men Naaman gick därifrån i vredesmod och sade: »Jag hade trott att han skulle komma ut själv och stå där och ropa till Herren, sin Gud, och föra handen fram och tillbaka över det sjuka stället och så bota min spetälska.

[12]Är inte Amana och Parpar, floderna i Damaskus, bättre än alla Israels vattendrag? Kunde jag inte lika väl bada där och bli renad?« Förbittrad vände han sig om och gick.

[13]Men hans följeslagare kom fram och talade med honom. »Fader«, sade de, »om det hade varit något svårt profeten begärt av dig, nog hade du gjort det då? Desto större anledning när han bara vill att du skall bada dig för att bli renad.«

[14]Naaman for då ner och doppade sig sju gånger i Jordan, som gudsmannen hade sagt. Då läktes hans hud och blev som ett barns, och han var ren.

[15]Han vände tillbaka till gudsmannen med hela sitt följe, gick fram till honom och sade: »Nu vet jag att det inte finns någon gud på hela jorden utom i Israel. Jag ber dig ta emot en gåva av din tjänare.«

[16]Men Elisha svarade: »Så sant Herren lever, han som jag tjänar: det kan jag inte göra.« Och fastän Naaman försökte övertala honom vägrade Elisha att ta emot någon gåva.

[17] Disse Naamã: Se não queres, peço-te que ao teu servo seja dado levar uma carga de terra de dois mulos; porque nunca mais oferecerá este teu servo holocausto nem sacrifício a outros deuses, senão ao SENHOR.

[17]Då sade Naaman: »Låt mig få ta med så mycket jord som ett par mulåsnor kan bära. I fortsättningen kommer din tjänare inte att frambära brännoffer och slaktoffer till några andra gudar, bara till Herren.

[18] Nisto perdoe o SENHOR a teu servo; quando o meu senhor entra na casa de Rimom para ali adorar, e ele se encosta na minha mão, e eu também me tenha de encurvar na casa de Rimom, quando assim me prostrar na casa de Rimom, nisto perdoe o SENHOR a teu servo.

[18]Men en sak må Herren förlåta mig. Om jag går vid min herre konungens sida när han skall tillbe i Rimmons tempel och jag faller ner och tillber där i Rimmons tempel tillsammans med honom, då må Herren förlåta mig detta.”

[19] Eliseu lhe disse: Vai em paz.

[19]Och Elisha tog farväl av honom.

Geazi é atacado de lepra

Quando Naamã se tinha afastado certa distância,

Gechasis bedrägeri

När Naaman hunnit ett stycke på väg

[20] Geazi, o moço de Eliseu, homem de Deus, disse consigo: Eis que meu senhor impediu a este siro Naamã que da sua mão se lhe desse alguma coisa do que trazia; porém, tão certo como vive o SENHOR, hei de correr atrás dele e receberei dele alguma coisa.

[20]tänkte Gechasi, gudsmannen Elishas tjänare: »Min herre lät denne Naaman från Aram komma för billigt undan när han inte tog emot vad han hade med sig. Så sant Herren lever: jag springer ifatt honom och ser till att jag får åtminstone något av honom.”

[21] Então, foi Geazi em alcance de Naamã; Naamã, vendo que corria atrás dele, saltou do carro a encontrá-lo e perguntou: Vai tudo bem?

[21]Och så gav han sig i väg efter Naaman. När denne såg att det kom någon springande efter honom steg han ur vagnen och gick emot honom. »Är allt väl?« frågade han,

[22] Ele respondeu: Tudo vai bem; meu senhor me mandou dizer: Eis que, agora mesmo, vieram a mim dois jovens, dentre os discípulos dos profetas da região montanhosa de Efraim; dá-lhes, pois, um talento de prata e duas vestes festivais.

[22]och Gechasi svarade: »Ja. Men min herre har skickat mig för att hälsa att han just fått besök av två unga män ur profetskaran i Efraims bergsbygd, och han ber dig därför om en talent silver åt dem och två högtidsdräkter.« —

[23] Disse Naamã: Sê servido tomar dois talentos. Instou com ele e amarrou dois talentos de prata em dois sacos e duas vestes festivais; pô-los sobre dois dos seus moços, os quais os levaram adiante dele.

[24] Tendo ele chegado ao outeiro, tomou-os das suas mãos e os depositou na casa; e despediu aqueles homens, que se foram.

[25] Ele, porém, entrou e se pôs diante de seu senhor. Perguntou-lhe Eliseu: Donde vens, Geazi? Respondeu ele: Teu servo não foi a parte alguma.

[26] Porém ele lhe disse: Porventura, não fui contigo em espírito quando aquele homem voltou do seu carro, a encontrar-te? Era isto ocasião para tomares prata e para tomares vestes, olivais e vinhas, ovelhas e bois, servos e servas?

[27] Portanto, a lepra de Naamã se pegará a ti e à tua descendência para sempre. Então, saiu de diante dele leproso, branco como a neve.

2 Reis 6

Eliseu faz flutuar um machado

[1] Disseram os discípulos dos profetas a Eliseu: Eis que o lugar em que habitamos contigo é estreito demais para nós.

[2] Vamos, pois, até ao Jordão, tomemos de lá, cada um de nós uma viga, e construamos um lugar em que habitemos. Respondeu ele: Ide.

[3] Disse um: Serve-te de ires com os teus servos. Ele tornou: Eu irei.

[23]»Låt mig lämna två talenter«, sade Naaman och trugade dem på honom. Han knöt in silvertalenterna i två kappor och lämnade dem tillsammans med de båda högtidsdräkterna åt två av sina tjänare, som fick bära dem framför Gechasi.

[24]När de kom fram till stadskullen tog Gechasi hand om gåvorna och gömde dem i sitt hus. Sedan fick männen återvända.

[25]När Gechasi var tillbaka hos sin herre igen frågade Elisha: »Var har du varit?« — »Ingenstans, herre«, svarade Gechasi.

[26]Men Elisha sade: »Tror du inte att jag i anden var där, då en man lämnade sin vagn och kom emot dig? Nu har du väl fått silver så att du kan skaffa dig trädgårdar, olivlundar och vingårdar, får och kor, slavar och slavinnor!

[27]Men Naamans spetälska skall för all framtid häfta vid dig och dina efterkommande.« När Gechasi gick därifrån var han vit som snö av spetälska.

2 Kung 6

Undret med yxan

[1]Profeterna sade till Elisha: »Huset där vi samlas omkring dig är för trångt för oss.

[2]Låt oss gå ner till Jordan och hämta var sin stock och bygga oss ett hus där vi kan vara.« — »Gör det«, svarade Elisha.

[3]»Följ med oss, herre«, bad en av dem. »Ja, jag kommer«, sade Elisha

[4] E foi com eles. Chegados ao Jordão, cortaram madeira.

[5] Sucedeu que, enquanto um deles derribava um tronco, o machado caiu na água; ele gritou e disse: Ai! Meu senhor! Porque era emprestado.

[6] Perguntou o homem de Deus: Onde caiu? Mostrou-lhe ele o lugar. Então, Eliseu cortou um pau, e lançou-o ali, e fez flutuar o ferro,

[7] e disse: Levanta-o. Estendeu ele a mão e o tomou.

A ação de Eliseu na guerra contra os siros

[8] O rei da Síria fez guerra a Israel e, em conselho com os seus oficiais, disse: Em tal e tal lugar, estará o meu acampamento.

[9] Mas o homem de Deus mandou dizer ao rei de Israel: Guarda-te de passares por tal lugar, porque os siros estão descendo para ali.

[10] O rei de Israel enviou tropas ao lugar de que o homem de Deus lhe falara e de que o tinha avisado, e, assim, se salvou, não uma nem duas vezes.

[11] Então, tendo-se turbado com este incidente o coração do rei da Síria, chamou ele os seus servos e lhes disse: Não me fareis saber quem dos nossos é pelo rei de Israel?

[12] Respondeu um dos seus servos: Ninguém, ó rei, meu senhor; mas o profeta Eliseu, que está em Israel, faz saber ao rei de Israel as palavras que falas na tua câmara de dormir.

[4]och följde dem till Jordan. Där började de hugga ner träd.

[5]Men när en av dem höll på att fälla sin trädstam tappade han yxbladet i vattnet. »Vilken olycka, herre!« ropade han. »Och jag som hade lånat yxan!« —

[6]»Var föll den i?« frågade gudsmannen, och han pekade ut stället. Då skar Elisha till en pinne och kastade i den just där och fick så yxbladet att flyta upp.

[7]»Tag yxan!« sade Elisha, och mannen sträckte ut handen och tog den.

Elisha räddar sig undan arameerna

[8]En gång när Arams kung låg i krig med Israel överlade han med sina officerare och angav var de skulle anfalla.

[9]Genast skickade då gudsmannen bud till den israelitiske kungen och varnade honom för att ta vägen förbi den ort som arameerna tänkte anfalla.

[10]Kungen skickade i sin tur bud till orten som gudsmannen nämnt och varskodde folket där, så att de var på sin vakt. Samma sak hände gång på gång.

[11]Detta gjorde arameerkungen bekymrad, och han sammankallade sina officerare och frågade: »Kan ni säga mig vem det är bland oss som står på den israelitiske kungens sida?« —

[12]»Ingen, herre konung«, svarade en av dem, »men Elisha, profeten i Israel, meddelar sin kung till och med vad du säger i din sängkammare.«

[13] Ele disse: Ide e vede onde ele está, para que eu mande prendê-lo. Foi-lhe dito: Eis que está em Dotã.

[14] Então, enviou para lá cavalos, carros e fortes tropas; chegaram de noite e cercaram a cidade.

[15] Tendo-se levantado muito cedo o moço do homem de Deus e saído, eis que tropas, cavalos e carros haviam cercado a cidade; então, o seu moço lhe disse: Ai! Meu senhor! Que faremos?

[16] Ele respondeu: Não temas, porque mais são os que estão conosco do que os que estão com eles.

[17] Orou Eliseu e disse: SENHOR, peço-te que lhe abras os olhos para que veja. O SENHOR abriu os olhos do moço, e ele viu que o monte estava cheio de cavalos e carros de fogo, em redor de Eliseu.

[18] E, como desceram contra ele, orou Eliseu ao SENHOR e disse: Fere, peço-te, esta gente de cegueira. Feriu-a de cegueira, conforme a palavra de Eliseu.

[19] Então, Eliseu lhes disse: Não é este o caminho, nem esta a cidade; segui-me, e guiar-vos-ei ao homem que buscais. E os guiou a Samaria.

[20] Tendo eles chegado a Samaria, disse Eliseu: Ó SENHOR, abre os olhos destes homens para que vejam. Abriu-lhes o SENHOR os olhos, e viram; e eis que estavam no meio de Samaria.

[13]Då befallde kungen: »Gå och ta reda på var Elisha finns, så att jag kan skicka folk för att gripa honom.« När kungen fått rapport om att Elisha befann sig i Dotan

[14]sände han dit hästar och vagnar och en stor truppstyrka. De kom på natten och belägrade staden.

[15]På morgonen, då gudsmannens tjänare kom ut, fick han se att staden var omringad av en truppstyrka med hästar och vagnar. »Ack, herre, vad skall vi ta oss till?« ropade han.

[16]Elisha svarade: »Var inte rädd. Det är fler på vår sida än på deras.«

[17]Och han bad: »Herre, öppna hans ögon, så att han ser!« Då öppnade Herren tjänarens ögon, och han såg att berget var fullt av hästar och vagnar av eld kring Elisha.

[18]När arameerna ryckte an bad Elisha till Herren: »Slå detta folk med blindhet!« Och Herren slog dem med blindhet, som Elisha hade bett.

[19]»Det är inte den här vägen och inte den här staden«, sade Elisha till dem. »Följ mig, så skall jag föra er till mannen ni söker.« Så förde han dem till Samaria,

[20]och när de kom dit bad Elisha: »Herre, öppna deras ögon, så att de ser.« Och Herren öppnade deras ögon, så att de såg. Då upptäckte de att de var inne i Samaria.

[21] Quando o rei de Israel os viu, perguntou a Eliseu: Feri-los-ei, feri-los-ei, meu pai?

[22] Respondeu ele: Não os ferirás; fere aqueles que fizeres prisioneiros com a tua espada e o teu arco. Porém a estes, manda pôr-lhes diante pão e água, para que comam, e bebam, e tornem a seu senhor.

[23] Ofereceu-lhes o rei grande banquete, e comeram e beberam; despediu-os, e foram para seu senhor; e da parte da Síria não houve mais investidas na terra de Israel.

Reina fome em Samaria

[24] Depois disto, ajuntou Ben-Hadade, rei da Síria, todo o seu exército, subiu e sitiou a Samaria.

[25] Houve grande fome em Samaria; eis que a sitiaram, a ponto de se vender a cabeça de um jumento por oitenta siclos de prata e um pouco de esterco de pombas por cinco siclos de prata.

[26] Passando o rei de Israel pelo muro, gritou-lhe uma mulher: Acode-me, ó rei, meu senhor!

[27] Ele lhe disse: Se o SENHOR te não acode, donde te acudirei eu? Da eira ou do lagar?

[28] Perguntou-lhe o rei: Que tens? Respondeu ela: Esta mulher me disse: Dá teu filho, para que, hoje, o comamos e, amanhã, comeremos o meu.

[29] Cozemos, pois, o meu filho e o comemos; mas, dizendo-lhe eu ao outro dia: Dá o teu filho, para que o comamos, ela o escondeu.

[21]När den israelitiske kungen såg dem frågade han Elisha: »Skall jag hugga ner dem, fader?«

[22]Elisha svarade: »Nej, det skall du inte. Brukar du ens hugga ner dem som du tar till fånga i strid? Sätt fram mat och dryck åt dem, så att de får äta och dricka, och låt dem sedan gå till sin herre.«

[23]Kungen ordnade en festmåltid för dem, och när de hade ätit och druckit lät han dem gå, och de återvände till sin herre. Sedan slutade arameernas strövkårer att tränga in på Israels område.

Arameerna belägrar Samaria

[24]Efter en tid samlade arameerkungen Ben-Hadad hela sin här och drog upp mot Samaria, som han inringade.

[25]Under belägringen blev hungersnöden så svår i staden att man till sist fick betala 80 siklar silver för ett åsnehuvud och fem siklar för en halv liter duvspillning.

[26]En dag när Israels kung kom gående uppe på stadsmuren ropade en kvinna: »Hjälp mig, min herre och konung!«

[27]Kungen svarade henne: »Nej, Herren får hjälpa dig. Var skulle jag hämta hjälpen? Från tröskplatsen eller från vinpressen?«

[28]Sedan frågade kungen: »Vad gäller saken?« Hon svarade: »Kvinnan här sade: Vi tar din son och äter honom i dag, så äter vi min i morgon.

[29]Vi kokade min son och åt, men dagen därpå, när jag sade: Nu tar vi din son och äter honom, då hade hon gömt undan honom.«

[30] Tendo o rei ouvido as palavras da mulher, rasgou as suas vestes, quando passava pelo muro; o povo olhou e viu que trazia pano de saco por dentro, sobre a pele.

[30]När kungen hörde hennes ord rev han sönder sina kläder, och medan han gick vidare uppe på muren kunde folket se att han bar säcktyg närmast kroppen.

Eliseu prediz a abundância de víveres

[31] Disse o rei: Assim me faça Deus o que bem lhe aprouver se a cabeça de Eliseu, filho de Safate, lhe ficar, hoje, sobre os ombros.

[31]Och han sade: »Gud må straffa mig, nu och framgent, om Elisha, Shafats son, får behålla sitt huvud dagen ut.«

[32] Estava, porém, Eliseu sentado em sua casa, juntamente com os anciãos. Enviou o rei um homem de diante de si; mas, antes que o mensageiro chegasse a Eliseu, disse este aos anciãos: Vedes como o filho do homicida mandou tirar-me a cabeça? Olhai, quando vier o mensageiro, fechai-lhe a porta e empurrai-o com ela; porventura, não vem após ele o ruído dos pés de seu senhor?

[32]Elisha satt hemma i sitt hus tillsammans med de äldste. Kungen skickade dit en man, men innan han var framme sade Elisha till de äldste: »Ni skall veta att den där mördaren har skickat hit en man för att hugga huvudet av mig. Se till att dörren är stängd för honom när han kommer, och håll igen den så att han inte slipper in. Hör ni inte redan hans herres steg bakom honom?«

[33] Falava ele ainda com eles, quando lhe chegou o mensageiro; disse o rei: Eis que este mal vem do SENHOR; que mais, pois, esperaria eu do SENHOR?

[33]Innan Elisha hade talat färdigt var kungen framme hos honom och sade: »Denna olycka kommer från Herren. Vad har jag då längre att hoppas av honom?«

2 Reis 7

2 Kung 7

Elisha förutsäger arameernas flykt

[1] Então, disse Eliseu: Ouvi a palavra do SENHOR; assim diz o SENHOR: Amanhã, a estas horas mais ou menos, dar-se-á um alqueire de flor de farinha por um siclo, e dois de cevada, por um siclo, à porta de Samaria.

[1]Elisha sade: »Lyssna till Herrens ord. Så säger Herren: I morgon skall man vid stadsporten i Samaria få ett mått siktat mjöl eller två mått korn för en sikel.«

[2] Porém o capitão a cujo braço o rei se apoiava respondeu ao homem de Deus: Ainda que o SENHOR fizesse janelas no

[2]Då sade kungens adjutant: »Om så Herren gjorde fönster på himlen skulle detta inte kunna hända!« — »Du skall få se det med

céu, poderia suceder isso? Disse o profeta: Eis que tu o verás com os teus olhos, porém disso não comerás.

egna ögon«, sade Elisha, »men du kommer aldrig att äta av det mjölet.«

Quatro leprosos revelam a fuga dos siros

[3] Quatro homens leprosos estavam à entrada da porta, os quais disseram uns aos outros: Para que estaremos nós aqui sentados até morrermos?

[3]Utanför stadsporten satt fyra spetälska och talade med varandra. »Varför skall vi sitta här och vänta på att dö?« sade de.

[4] Se dissermos: entremos na cidade, há fome na cidade, e morreremos lá; se ficarmos sentados aqui, também morreremos. Vamos, pois, agora, e demos conosco no arraial dos siros; se nos deixarem viver, viveremos; se nos matarem, tão-somente morreremos.

[4]»Bestämmer vi oss för att gå in i staden kommer vi att dö; där härjar svälten. Stannar vi här dör vi då också. Vi kan lika gärna gå över till arameerna. Låter de oss leva så får vi leva, och dödar de oss så dör vi.«

[5] Levantaram-se ao anoitecer para se dirigirem ao arraial dos siros; e, tendo chegado à entrada do arraial, eis que não havia lá ninguém.

[5]I skymningen började de gå bort mot arameernas läger. Men när de var framme vid utkanten av lägret fanns det inte en människa där.

[6] Porque o SENHOR fizera ouvir no arraial dos siros ruído de carros e de cavalos e o ruído de um grande exército; de maneira que disseram uns aos outros: Eis que o rei de Israel alugou contra nós os reis dos heteus e os reis dos egípcios, para virem contra nós.

[6]Herren hade låtit ett dån höras i arameernas läger, ett dån av vagnar och hästar, ett dån som från en stor här. Ryktet hade gått bland arameerna: »Israels kung har värvat hettiterkungarna och kungarna i Musri för att angripa oss.«

[7] Pelo que se levantaram, e, fugindo ao anoitecer, deixaram as suas tendas, os seus cavalos, e os seus jumentos, e o arraial como estava; e fugiram para salvar a sua vida.

[7]Och så hade de brutit upp i skymningen och flytt; tält, hästar och åsnor hade de låtit vara kvar. De hade lämnat lägret som det stod och flytt för livet.

[8] Chegando, pois, aqueles leprosos à entrada do arraial, entraram numa tenda, e comeram, e beberam, e tomaram dali prata, e ouro, e vestes, e se foram, e os esconderam; voltaram, e entraram em

[8]När nu de fyra spetälska kom fram till utkanten av lägret gick de in i ett av tälten och åt och drack. De tog med sig silver och guld och kläder och gick bort och gömde det. Sedan kom de tillbaka och gick in i ett

outra tenda, e dali também tomaram alguma coisa, e a esconderam.

[9] Então, disseram uns para os outros: Não fazemos bem; este dia é dia de boas-novas, e nós nos calamos; se esperarmos até à luz da manhã, seremos tidos por culpados; agora, pois, vamos e o anunciemos à casa do rei.

[10] Vieram, pois, e bradaram aos porteiros da cidade, e lhes anunciaram, dizendo: Fomos ao arraial dos siros, e eis que lá não havia ninguém, voz de ninguém, mas somente cavalos e jumentos atados, e as tendas como estavam.

[11] Então, os porteiros gritaram e fizeram anunciar a nova no interior da casa do rei.

[12] Levantou-se o rei de noite e disse a seus servos: Agora, eu vos direi o que é que os siros nos fizeram. Bem sabem eles que estamos esfaimados; por isso, saíram do arraial, a esconder-se pelo campo, dizendo: Quando saírem da cidade, então, os tomaremos vivos e entraremos nela.

[13] Então, um dos seus servos respondeu e disse: Tomem-se, pois, cinco dos cavalos que ainda restam na cidade, pois toda a multidão de Israel que ficou aqui de resto terá a mesma sorte da multidão dos israelitas que já pereceram; enviemos homens e vejamos.

[14] Tomaram, pois, dois carros com cavalos; e o rei enviou os homens após o exército dos siros, dizendo: Ide e vede.

annat tält, tog vad där fanns och gömde bytet.

[9]Men då sade de till varandra: »Det här är inte rätt. Här har vi stora nyheter, och så behåller vi dem för oss själva! Om vi väntar till i morgon bitti drar vi skuld över oss. Kom, så går vi till kungens palats och berättar det.«

[10]De kom fram till stadsporten och kallade på vakterna och berättade för dem: »Vi har varit inne i arameernas läger, men inte en människa syntes eller hördes där. Hästar och åsnor stod bundna, och tälten hade lämnats precis som de var.«

[11]Vakterna skickade meddelandet vidare till kungens palats.

[12]Kungen steg upp mitt i natten och sade till sina män: »Jag skall tala om för er vad arameerna är i färd med. De vet att vi är utsvultna. Nu har de lämnat lägret och gömt sig här omkring för att locka ut oss och fånga oss levande och sedan tränga in i staden.«

[13]En av kungens män sade: »Låt oss ta fem av hästarna som vi har kvar i staden. Får de bli kvar här går det ändå med dem som med alla de israeliter som redan har dukat under. Och så skickar vi ut folk och ser efter.«

[14]Man spände för två vagnar, och kungen gav order att man skulle köra ut och se efter var den arameiska hären hade blivit av.

[15] Foram após eles até ao Jordão; e eis que todo o caminho estava cheio de vestes e de armas que os siros, na sua pressa, tinham lançado fora. Voltaram os mensageiros e o anunciaram ao rei.

[15]De gav sig av och följde efter arameerna ända ner till Jordan, och längs hela vägen låg det fullt med kläder och utrustning som arameerna hade slängt ifrån sig under sin brådstörtade flykt. De utskickade återvände och rapporterade för kungen.

Cumpriu-se a profecia de Eliseu

[16] Então, saiu o povo e saqueou o arraial dos siros; e, assim, se vendia um alqueire de flor de farinha por um siclo, e dois de cevada, por um siclo, segundo a palavra do SENHOR.

[16]Då drog folket ut och plundrade arameernas läger, och så kunde man köpa ett mått siktat mjöl eller två mått korn för en sikel, som Herren hade sagt.

[17] Dera o rei a guarda da porta ao capitão em cujo braço se apoiara, mas o povo o atropelou na porta, e ele morreu, como falara o homem de Deus, o que falou quando o rei descera a ele.

[17]Kungens adjutant hade av sin herre satts att bevaka stadsporten. Men där trampade folket ihjäl honom. Så gick det som gudsmannen hade sagt när kungen kom ner till honom.

[18] Assim se cumpriu o que falara o homem de Deus ao rei: Amanhã, a estas horas mais ou menos, vender-se-ão dois alqueires de cevada por um siclo, e um de flor de farinha, por um siclo, à porta de Samaria.

[18]Ty då han hade förutsagt att man följande dag skulle få två mått korn eller ett mått siktat mjöl för en sikel vid stadsporten i Samaria

[19] Aquele capitão respondera ao homem de Deus: Ainda que o SENHOR fizesse janelas no céu, poderia suceder isso, segundo essa palavra? Dissera o profeta: Eis que tu o verás com os teus olhos, porém disso não comerás.

[19]hade adjutanten sagt: »Om så Herren gjorde fönster på himlen skulle detta inte kunna hända!« Men Elisha hade sagt: »Du skall få se det med egna ögon, men du kommer aldrig att äta av det mjölet.«

[20] Assim lhe sucedeu, porque o povo o atropelou na porta, e ele morreu.

[20]Så gick det: folket trampade ihjäl honom i porten.

2 Reis 8

Restaurados os bens da sunamita

[1] Falou Eliseu àquela mulher cujo filho ele restaurara à vida, dizendo: Levanta-te, vai com os de tua casa e mora onde puderes;

2 Kung 8

Elisha hjälper kvinnan från Shunem

[1]En dag sade Elisha till kvinnan vars son han hade väckt till liv igen: »Flytta ut ur landet med hela din familj och slå dig ner

porque o SENHOR chamou a fome, a qual virá sobre a terra por sete anos.

var du kan, ty Herren har kallat på hungersnöden, och den skall bli kvar i landet hela sju år.”

[2] Levantou-se a mulher e fez segundo a palavra do homem de Deus: saiu com os de sua casa e habitou por sete anos na terra dos filisteus.

[2]Kvinnan följde gudsmannens råd, hon tog sin familj med sig och flyttade till filisteernas land, och där stannade hon i sju år.

[3] Ao cabo dos sete anos, a mulher voltou da terra dos filisteus e saiu a clamar ao rei pela sua casa e pelas suas terras.

[3]När de sju åren hade gått kom hon tillbaka från filisteernas land. Hon gick till kungen och vädjade om hjälp att få tillbaka sitt hus och sin åker.

[4] Ora, o rei falava a Geazi, moço do homem de Deus, dizendo: Conta-me, peço-te, todas as grandes obras que Eliseu tem feito.

[4]Kungen samtalade vid det tillfället med Gechasi, gudsmannens tjänare. Han bad honom berätta om alla de underverk som Elisha hade gjort,

[5] Contava ele ao rei como Eliseu restaurara à vida a um morto, quando a mulher cujo filho ele havia restaurado à vida clamou ao rei pela sua casa e pelas suas terras; então, disse Geazi: Ó rei, meu senhor, esta é a mulher, e este, o seu filho, a quem Eliseu restaurou à vida.

[5]och just som Gechasi berättade för kungen om hur Elisha hade uppväckt en död kom kvinnan vars son Elisha hade väckt till liv och vädjade till kungen om att få tillbaka sitt hus och sin åker. »Herre konung«, ropade Gechasi, »där är kvinnan och där är hennes son, som Elisha väckte till liv.«

[6] Interrogou o rei a mulher, e ela lhe contou tudo. Então, o rei lhe deu um oficial, dizendo: Faze restituir-se-lhe tudo quanto era seu e todas as rendas do campo desde o dia em que deixou a terra até agora.

[6]Då började kungen fråga ut kvinnan, och när hon berättat allt för honom skickade kungen med henne en hovman och sade till honom: »Se till att hon får tillbaka all sin egendom och all avkastning från sin åker från det hon lämnade landet ända till i dag.«

Eliseu e Hazael de Damasco

[7] Veio Eliseu a Damasco. Estava doente Ben-Hadade, rei da Síria; e lhe anunciaram, dizendo: O homem de Deus é chegado aqui.

Elisha och Hasael i Damaskus

[7]Elisha hade kommit till Damaskus. Där låg arameernas kung Ben-Hadad sjuk, och man berättade för honom att gudsmannen var i staden.

[8] Então, o rei disse a Hazael: Toma presentes contigo, e vai encontrar-te com o homem de Deus, e, por seu intermédio, pergunta ao SENHOR, dizendo: Sararei eu desta doença?

[8]Då sade kungen till Hasael: »Ta med dig en gåva och sök upp gudsmannen. Låt honom fråga Herren om jag kommer att bli bra från min sjukdom.«

[9] Foi, pois, Hazael encontrar-se com ele, levando consigo um presente, a saber, quarenta camelos carregados de tudo que era bom de Damasco; chegou, apresentou-se diante dele e disse: Teu filho Ben-Hadade, rei da Síria, me enviou a perguntar-te: Sararei eu desta doença?

[9]Hasael gick för att söka upp Elisha. Han tog med sig en gåva och lät lasta 40 kameler med allt det bästa Damaskus kunde erbjuda. Så kom han och steg fram inför Elisha och sade: »Din son Ben-Hadad, arameernas kung, har sänt mig till dig. Han frågar om han kommer att bli bra från sin sjukdom.”

[10] Eliseu lhe respondeu: Vai e dize-lhe: Certamente, sararás. Porém o SENHOR me mostrou que ele morrerá.

[10]Elisha svarade: »Gå och säg till honom: ’Ja, du skall bli bra.’ Men Herren har uppenbarat för mig att han kommer att dö.«

[11] Olhou Eliseu para Hazael e tanto lhe fitou os olhos, que este ficou embaraçado; e chorou o homem de Deus.

[11]Gudsmannen stirrade framför sig, stel av skräck. Till slut brast han i gråt.

[12] Então, disse Hazael: Por que chora o meu senhor? Ele respondeu: Porque sei o mal que hás de fazer aos filhos de Israel; deitarás fogo às suas fortalezas, matarás à espada os seus jovens, esmagarás os seus pequeninos e rasgarás o ventre de suas mulheres grávidas.

[12]»Varför gråter du, herre?« frågade Hasael. Elisha svarade: »Därför att jag vet hur mycket ont du kommer att tillfoga israeliterna; du kommer att sätta eld på deras befästa städer, döda deras unga män med svärd, krossa deras barn och skära upp deras havande kvinnor.«

[13] Tornou Hazael: Pois que é teu servo, este cão, para fazer tão grandes coisas? Respondeu Eliseu: O SENHOR me mostrou que tu hás de ser rei da Síria.

[13]Hasael sade: »Hur skulle en hund som jag kunna utföra sådana bedrifter?« Elisha svarade: »Herren har uppenbarat för mig att du skall bli kung över Aram.«

[14] Então, deixou a Eliseu e veio a seu senhor, o qual lhe perguntou: Que te disse Eliseu? Respondeu ele: Disse-me que certamente sararás.

[14]Hasael lämnade Elisha, och när han kom tillbaka hem frågade hans herre vad Elisha hade sagt. »Han sade till mig att du kommer att bli bra«, svarade Hasael.

[15] No dia seguinte, Hazael tomou um cobertor, molhou-o em água e o estendeu sobre o rosto do rei até que morreu; e Hazael reinou em seu lugar.

[15]Men nästa dag tog han Ben-Hadads täcke, doppade det i vatten och lade det över hans ansikte, så att han dog. Hasael blev kung efter honom.

O reinado de Jeorão

2 Crônicas 21.1-20

Joram kung över Juda

[16] No ano quinto do reinado de Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, reinando ainda Josafá em Judá, começou a reinar Jeorão, filho de Josafá, rei de Judá.

[16]Under Jorams, Achavs sons, femte regeringsår i Israel, blev Joram, Joshafats son, kung över Juda.

[17] Era ele da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém.

[17]Han var trettiotvå år då han blev kung, och han regerade åtta år i Jerusalem.

[18] Andou nos caminhos dos reis de Israel, como também fizeram os da casa de Acabe, porque a filha deste era sua mulher; e fez o que era mau perante o SENHOR.

[18]Han följde de israelitiska kungarna i spåren, som Achavs familj hade gjort; så var han också gift med en dotter till Achav. Han gjorde det som var ont i Herrens ögon.

[19] Porém o SENHOR não quis destruir a Judá por amor de Davi, seu servo, segundo a promessa que lhe havia feito de lhe dar sempre uma lâmpada e a seus filhos.

[19]Ändå ville Herren inte utplåna Juda, för sin tjänare Davids skull. Han hade lovat honom att en lampa alltid skulle brinna för hans efterkommande.

[20] Nos dias de Jeorão, se revoltaram os edomitas contra o poder de Judá e constituíram o seu próprio rei.

[20]Under Jorams tid lösgjorde sig Edom från Judas överhöghet och tog sig en egen kung.

[21] Pelo que Jeorão passou a Zair, e todos os carros, com ele; ele se levantou de noite e feriu os edomitas que o cercavam e os capitães dos carros; o povo de Jeorão, porém, fugiu para as suas tendas.

[21]Joram drog upp till Sair med alla vagnstrupperna. På natten gick han till anfall, men edomeerna, som hade omringat honom, slog honom och vagnsbefälhavarna, och folket flydde hem.

[22] Assim se rebelou Edom para livrar-se do poder de Judá até ao dia de hoje; ao mesmo tempo, se rebelou também Libna.

[22]Sedan Edom bröt sig loss har det aldrig stått under Judas överhöghet. Vid samma tid lösgjorde sig också Livna.

[23] Quanto aos mais atos de Jeorão e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[23]Jorams historia i övrigt, hans bedrifter, har nedtecknats i krönikan om Juda kungar.

[24] Descansou Jeorão com seus pais e com eles foi sepultado na Cidade de Davi; e Acazias, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Acazias
2 Crônicas 22.1-6

[25] No décimo segundo ano de Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, começou a reinar Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá.

[26] Era Acazias de vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou um ano em Jerusalém. Sua mãe, filha de Onri, rei de Israel, chamava-se Atalia.

[27] Ele andou no caminho da casa de Acabe e fez o que era mau perante o SENHOR, como a casa de Acabe, porque era genro da casa de Acabe.

[28] Foi com Jorão, filho de Acabe, a Ramote-Gileade, à peleja contra Hazael, rei da Síria; e os siros feriram Jorão.

[29] Então, voltou o rei Jorão para Jezreel, para curar-se das feridas que os siros lhe fizeram em Ramá, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria; e desceu Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá, para ver a Jorão, filho de Acabe, em Jezreel, porquanto estava doente.

2 Reis 9

Jeú é ungido rei de Israel

[1] Então, o profeta Eliseu chamou um dos discípulos dos profetas e lhe disse: Cinge os lombos, leva contigo este vaso de azeite e vai-te a Ramote-Gileade;

[2] em lá chegando, vê onde está Jeú, filho de Josafá, filho de Ninsi; entra, e faze-o

[24]Joram gick till vila hos sina fäder och begravdes bland dem i Davids stad. Hans son Achasja blev kung efter honom.

Achasja kung över Juda

[25]Under Jorams, Achavs sons, tolfte regeringsår i Israel, blev Achasja, Jorams son, kung över Juda.

[26]Han var tjugotvå år då han blev kung, och han regerade ett år i Jerusalem. Hans mor hette Atalja och var sondotter till Omri, Israels kung.

[27]Han följde Achavs familj i spåren och gjorde liksom de det som var ont i Herrens ögon; han räknade släktskap med Achav.

[28]Tillsammans med Achavs son Joram drog han i fält mot Hasael, kungen av Aram, och kämpade mot denne vid Ramot i Gilead, där Joram sårades av arameerna.

[29]Kung Joram drog sig tillbaka till Jisreel för att få de sår läkta som arameerna hade tillfogat honom vid Rama under kriget mot Arams kung Hasael. Medan han låg sjuk i Jisreel kom kung Achasja av Juda, Jorams son, på besök till honom.

2 Kung 9

Elishas sändebud smörjer Jehu till kung

[1]Profeten Elisha kallade till sig en man ur profetskaran och sade till honom: »Fäst upp dina kläder och ta med dig den här oljeflaskan och gå till Ramot i Gilead.

[2]När du kommer dit, sök då upp Jehu, son till Joshafat, Nimshis son. Gå fram till honom, där han sitter bland de andra, och

levantar-se do meio de seus irmãos, e leva-o à câmara interior.

[3] Toma o vaso de azeite, derrama-lho sobre a cabeça e dize: Assim diz o SENHOR: Ungi-te rei sobre Israel. Então, abre a porta, foge e não te detenhas.

[4] Foi, pois, o moço, o jovem profeta, a Ramote-Gileade.

[5] Entrando ele, eis que os capitães do exército estavam assentados; ele disse: Capitão, tenho mensagem que te dizer. Perguntou-lhe Jeú: A qual de todos nós? Respondeu-lhe ele: A ti, capitão!

[6] Então, se levantou Jeú e entrou na casa; o jovem derramou-lhe o azeite sobre a cabeça e lhe disse: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Ungi-te rei sobre o povo do SENHOR, sobre Israel.

[7] Ferirás a casa de Acabe, teu senhor, para que eu vingue da mão de Jezabel o sangue de meus servos, os profetas, e o sangue de todos os servos do SENHOR.

[8] Toda a casa de Acabe perecerá; exterminarei de Acabe todos do sexo masculino, quer escravo, quer livre, em Israel.

[9] Porque farei à casa de Acabe como à casa de Jeroboão, filho de Nebate, e como à casa de Baasa, filho de Aías.

[10] Os cães devorarão Jezabel no campo de Jezreel; não haverá quem a enterre. Dito isto, abriu a porta e fugiu.

be honom följa med in i det innersta rummet.

[3]Ta sedan fram flaskan och häll oljan över hans huvud och säg: Så säger Herren: Jag smörjer dig till konung över Israel. — Sedan skall du öppna dörren och springa därifrån så fort du kan.«

[4]Den unge mannen, profetens tjänare, gav sig i väg till Ramot i Gilead,

[5]och när han kom fram fann han de högre officerarna sitta där. »General«, sade han, »jag har ett ärende till dig.« — »Till vem av oss?« frågade Jehu. »Till dig, general«, svarade han.

[6]Då reste sig Jehu och gick in i huset. Den unge mannen hällde oljan över hans huvud och sade: »Så säger Herren, Israels Gud: Jag smörjer dig till konung över Herrens folk, över Israel.

[7]Du skall göra slut på din herre Achavs ätt, ty jag vill ta hämnd på Isebel för mina tjänare profeternas blod, ja, för alla Herrens tjänares blod.

[8]Hela Achavs ätt skall gå under; jag skall utrota vartenda manfolk i Israel som tillhör hans släkt, hög som låg.

[9]Så skall jag låta det gå med Achavs ätt som det gick med Jerobeams, Nevats sons, ätt och Bashas, Achias sons, ätt.

[10]Och Isebels kropp skall hundarna äta på Jisreels mark; ingen skall begrava henne.« Sedan öppnade han dörren och sprang därifrån.

[11] Saindo Jeú aos servos de seu senhor, disseram-lhe: Vai tudo bem? Por que veio a ti este louco? Ele lhes respondeu: Bem conheceis esse homem e o seu falar.

[12] Mas eles disseram: É mentira; agora, faze-nos sabê-lo, te pedimos. Então, disse Jeú: Assim e assim me falou, a saber: Assim diz o SENHOR: Ungi-te rei sobre Israel.

[13] Então, se apressaram, e, tomando cada um o seu manto, os puseram debaixo dele, sobre os degraus, e tocaram a trombeta, e disseram: Jeú é rei!

Jeú mata a Jorão e a Acazias

[14] Assim, Jeú, filho de Josafá, filho de Ninsi, conspirou contra Jorão. Tinha, porém, Jorão cercado a Ramote-Gileade, ele e todo o Israel, por causa de Hazael, rei da Síria.

[15] Porém o rei Jorão voltou para se curar em Jezreel das feridas que os siros lhe fizeram, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria. Disse Jeú: Se é da vossa vontade, ninguém saia furtivamente da cidade, para ir anunciar isto em Jezreel.

[16] Então, Jeú subiu a um carro e foi-se a Jezreel, porque Jorão estava de cama ali. Também Acazias, rei de Judá, descera para ver a Jorão.

[17] Ora, o atalaia estava na torre de Jezreel, e viu a tropa de Jeú, que vinha, e disse: Vejo uma tropa. Então, disse Jorão: Toma

[11]När Jehu kom ut till de andra officerarna som var i tjänst hos hans herre frågade de honom: »Är allt väl? Vad ville den där galningen dig?« Jehu svarade: »Ni vet ju själva hur en sån där människa pratar.« —

[12]»Slingra dig inte«, sade de andra, »säg som det är!« Då upprepade Jehu vad den unge mannen sagt: »Så säger Herren: Jag smörjer dig till konung över Israel.”

[13]Genast tog alla sina mantlar och bredde ut framför honom på trappan, och de stötte i horn och ropade: »Jehu är konung!«

Jehu drar in i Jisreel. Joram, Achasja och Isebel dödas

[14]Så ställde sig Jehu, son till Joshafat, Nimshis son, i spetsen för sammansvärjningen mot Joram. Joram och hela den israelitiska hären hade legat i Ramot i Gilead och försvarat staden mot Hasael, arameernas kung.

[15]Men kung Joram själv hade dragit sig tillbaka till Jisreel för att få de sår läkta som arameerna hade tillfogat honom under kriget mot Arams kung Hasael. Jehu sade: »Står ni på min sida, se då till att ingen slipper ut ur staden och ger sig av till Jisreel för att berätta vad som hänt.«

[16]Sedan steg han upp i sin vagn och körde mot Jisreel, där Joram låg sjuk och dit kung Achasja av Juda hade kommit för att besöka Joram.

[17]Vaktposten i Jisreel stod uppe i tornet, och när han fick se Jehu och hans män närma sig ropade han: »Jag ser några

um cavaleiro e envia-o ao seu encontro, para que lhe pergunte: Há paz?

[18] Foi-lhe o cavaleiro ao encontro e disse: Assim diz o rei: Há paz? Respondeu Jeú: Que tens tu com a paz? Passa para trás de mim. O atalaia deu aviso, dizendo: Chegou a eles o mensageiro, porém não volta.

[19] Então, enviou Jorão outro cavaleiro; chegando este a eles, disse: Assim diz o rei: Há paz? Respondeu Jeú: Que tens tu com a paz? Passa para trás de mim.

[20] O atalaia deu aviso, dizendo: Também este chegou a eles, porém não volta; e o guiar do carro parece como o de Jeú, filho de Ninsi, porque guia furiosamente.

[21] Disse Jorão: Aparelha o carro. E lhe aparelharam o carro. Saiu Jorão, rei de Israel, e Acazias, rei de Judá, cada um em seu carro, e foram ao encontro de Jeú, e o acharam no campo de Nabote, o jezreelita.

[22] Sucedeu que, vendo Jorão a Jeú, perguntou: Há paz, Jeú? Ele respondeu: Que paz, enquanto perduram as prostituições de tua mãe Jezabel e as suas muitas feitiçarias?

[23] Então, Jorão voltou as rédeas, fugiu e disse a Acazias: Há traição, Acazias!

[24] Mas Jeú entesou o seu arco com toda a força e feriu a Jorão entre as espáduas; a flecha saiu-lhe pelo coração, e ele caiu no seu carro.

komma!« Joram befallde att man skulle skicka en ryttare emot dem och fråga om allt var väl.

[18]Ryttaren red dem till mötes och sade: »Kungen frågar om allt är väl.« — »Vad angår det dig?« svarade Jehu. »Vänd och följ efter mig!« Vaktposten rapporterade: »Kuriren har nått fram till dem, men han kommer inte tillbaka.«

[19]Då skickade man ännu en ryttare, och när han kom fram sade han: »Kungen frågar om allt är väl.« — »Vad angår det dig?« svarade Jehu. »Vänd och följ efter mig!«

[20]Vaktposten rapporterade: »Han har nått fram till dem men kommer inte tillbaka. Det måste vara Jehu, Nimshis son — han kör som en vettvilling.«

[21]Då befallde Joram: »Spänn för!« Och man spände för hans vagn. Joram, Israels kung, och Achasja, Judas kung, for i var sin vagn för att möta Jehu och stötte samman med honom på Navots åker i Jisreel.

[22]När Joram fick se Jehu frågade han: »Är allt väl, Jehu?« Han svarade: »Hur skulle det kunna vara det så länge din mor Isebel håller på med sin otukt och alla sina häxerier?«

[23]Då vände Joram vagnen och flydde. »Förräderi, Achasja!« ropade han.

[24]Men Jehu spände sin båge och sköt Joram mellan skulderbladen. Pilen gick ut genom hjärtat, och Joram segnade ner i sin vagn.

[25] Então, Jeú disse a Bidcar, seu capitão: Toma-o, lança-o no campo da herdade de Nabote, o jezreelita; pois, lembra-te de que, indo eu e tu, juntos, montados, após Acabe, seu pai, o SENHOR pronunciou contra ele esta sentença:

[26] Tão certo como vi ontem à tarde o sangue de Nabote e o sangue de seus filhos, diz o SENHOR, assim to retribuirei neste campo, diz o SENHOR. Agora, pois, toma-o e lança-o neste campo, segundo a palavra do SENHOR.

[27] À vista disto, Acazias, rei de Judá, fugiu pelo caminho de Bete-Hagã; porém Jeú o perseguiu e disse: Feri também a este; e o feriram no carro, à subida de Gur, que está junto a Ibleão. E fugiu para Megido, onde morreu.

[28] Levaram-no os seus servos, num carro, a Jerusalém e o enterraram na sua sepultura junto a seus pais, na Cidade de Davi.

[29] No ano undécimo de Jorão, filho de Acabe, começara Acazias a reinar sobre Judá.

A morte de Jezabel

[30] Tendo Jeú chegado a Jezreel, Jezabel o soube; então, se pintou em volta dos olhos, enfeitou a cabeça e olhou pela janela.

[31] Ao entrar Jeú pelo portão do palácio, disse ela: Teve paz Zinri, que matou a seu senhor?

[25]»Ta honom och släng honom på Navots åker i Jisreel«, sade Jehu till sin adjutant Bidkar. »Du kommer väl ihåg hur du och jag körde sida vid sida i hans far Achavs följe när Herren uttalade domsordet över honom:

[26]Så sant som jag i går såg Navots och hans söners blod spillas skall jag utkräva hämnd av dig på denna åker, säger Herren. — Ta honom nu och släng honom på åkern, så som Herren har sagt.«

[27]När Achasja, Judas kung, såg vad som hände flydde han mot Bet Haggan. Jehu förföljde honom och ropade: »Den där också! Döda honom!« Och de sköt ner honom när hans vagn var i backen upp mot Gur vid Jivleam. Men han lyckades ta sig till Megiddo; där dog han.

[28]Hans tjänare förde honom till Jerusalem i en vagn, och där begravde de honom bland hans fäder i Davids stad. —

[29]Achasja hade blivit kung över Juda under Jorams, Achavs sons, elfte regeringsår.

[30]Så kom Jehu till Jisreel. När Isebel fick reda på det målade hon ögonen och satte upp håret. Sedan ställde hon sig och såg ut genom fönstret.

[31]Då kom Jehu i porten, och Isebel hälsade honom: »Är allt väl, Simri, din kungamördare?«

[32] Levantou ele o rosto para a janela e disse: Quem é comigo? Quem? E dois ou três eunucos olharam para ele.
[33] Então, disse ele: Lançai-a daí abaixo. Lançaram-na abaixo; e foram salpicados com o seu sangue a parede e os cavalos, e Jeú a atropelou.

[34] Entrando ele e havendo comido e bebido, disse: Olhai por aquela maldita e sepultai-a, porque é filha de rei.

[35] Foram para a sepultar; porém não acharam dela senão a caveira, os pés e as palmas das mãos.

[36] Então, voltaram e lho fizeram saber. Ele disse: Esta é a palavra do SENHOR, que falou por intermédio de Elias, o tesbita, seu servo, dizendo: No campo de Jezreel, os cães comerão a carne de Jezabel.

[37] O cadáver de Jezabel será como esterco sobre o campo da herdade de Jezreel, de maneira que já não dirão: Esta é Jezabel.

2 Reis 10

Jeú extermina a casa de Acabe

[1] Achando-se em Samaria setenta filhos de Acabe, Jeú escreveu cartas e as enviou a Samaria, aos chefes da cidade, aos anciãos e aos tutores dos filhos de Acabe, dizendo:
[2] Logo, em chegando a vós outros esta carta (pois estão convosco os filhos de vosso senhor, como também os carros, os cavalos, a cidade fortalecida e as armas),

[32]Jehu tittade upp mot fönstret och ropade: »Vem står på min sida?« Ett par tre hovmän visade sig i fönstret.
[33]»Kasta ner henne!« ropade Jehu. De kastade ner henne, och blodet stänkte på väggen och på hästarna, och hästarna trampade på henne.
[34]Jehu gick in och åt och drack. Sedan befallde han: »Ta hand om henne, denna förbannade kvinna, och begrav henne — hon var en konungs dotter!”
[35]Men när de kom för att begrava henne fann de inte mer av henne än skallen, fötterna och händerna.
[36]De gick tillbaka och talade om det för Jehu, och då sade han: »Det är Herrens ord som har fullbordats, det ord han talade genom sin tjänare Elia från Tishbe: På Jisreels mark skall hundarna äta Isebels kött,
[37]och hennes lik skall bli till gödsel på Jisreels mark. Ingen skall kunna säga: Detta var Isebel.«

2 Kung 10

Jehu gör slut på Achavs ätt och dödar anförvanter till Achasja

[1]Achav hade sjuttio söner i Samaria. Jehu skrev brev som han skickade till stadens styresmän, till de äldste och till förmyndarna för Achavs söner. Han skrev:

[2]»Ni har er herres söner hos er; ni har också vagnar och hästar, en befäst stad och vapen. När ni nu mottar detta brev

[3] escolhei o melhor e mais capaz dos filhos de vosso senhor, ponde-o sobre o trono de seu pai e pelejai pela casa de vosso senhor.

[4] Porém eles temeram muitíssimo e disseram: Dois reis não puderam resistir a ele; como, pois, poderemos nós fazê-lo?

[5] Então, o responsável pelo palácio, e o responsável pela cidade, e os anciãos, e os tutores mandaram dizer a Jeú: Teus servos somos e tudo quanto nos ordenares faremos; a ninguém constituiremos rei; faze o que bem te parecer.

[6] Então, lhes escreveu outra carta, dizendo: Se estiverdes do meu lado e quiserdes obedecer-me, tomai as cabeças dos homens, filhos de vosso senhor, e amanhã a estas horas vinde a mim a Jezreel. Ora, os filhos do rei, que eram setenta, estavam com os grandes da cidade, que os criavam.

[7] Chegada a eles a carta, tomaram os filhos do rei, e os mataram, setenta pessoas, e puseram as suas cabeças nuns cestos, e lhas mandaram a Jezreel.

[8] Veio um mensageiro e lhe disse: Trouxeram as cabeças dos filhos do rei. Ele disse: Ponde-as em dois montões à entrada da porta, até pela manhã.

[9] Saindo ele pela manhã, parou e disse a todo o povo: Vós estais sem culpa; eis que eu conspirei contra o meu senhor e o matei; mas quem feriu todos estes?

[3]skall ni därför välja ut den som är bäst och lämpligast bland er herres söner och sätta honom på hans faders tron och kämpa för er herres ätt.«

[4]De blev förfärade och tänkte: »Om två kungar inte kunde hålla stånd mot honom, hur skulle då vi kunna det?«

[5]Förvaltaren över de kungliga egendomarna, stadskommendanten, de äldste och förmyndarna svarade därför Jehu: »Vi är dina tjänare och skall göra allt du befaller oss. Vi tänker inte utse någon till kung. Gör vad du finner bäst.«

[6]Då skrev Jehu ett nytt brev till dem: »Om ni står på min sida och vill lyssna till mig, så ta med er huvudena av er herres söner och kom till mig i Jisreel i morgon.« De sjuttio kungasönerna bodde hos de stormän i staden som hade hand om deras uppfostran.

[7]När brevet kom fram grep man kungasönerna och halshögg dem, alla sjuttio. Huvudena lades i korgar, som sedan skickades till Jehu i Jisreel.

[8]Ett sändebud kom och berättade för Jehu att kungasönernas huvuden hade förts dit. Då befallde han: »Lägg dem i två högar utanför stadsporten tills i morgon.«

[9]Nästa morgon gick han ut och ställde sig där och sade till folket: »Ni är utan skuld. Det är jag som har satt mig upp mot min herre och dräpt honom. Men vem har dödat alla dessa?

[10] Sabei, pois, agora, que, da palavra do SENHOR, pronunciada contra a casa de Acabe, nada cairá em terra, porque o SENHOR fez o que falou por intermédio do seu servo Elias.

[10]Ni märker att vartenda ord besannas som Herren har uttalat över Achavs ätt. Han har utfört vad han har sagt genom sin tjänare Elia.«

[11] Jeú feriu também todos os restantes da casa de Acabe em Jezreel, como também todos os seus grandes, os seus conhecidos e os seus sacerdotes, até que nem um sequer lhe deixou ficar de resto.

[11]Och Jehu dödade alla som var kvar av Achavs ätt i Jisreel och alla hans stormän, hans förtrogna och hans präster; inte en enda slapp undan.

[12] Então, se dispôs, partiu e foi a Samaria. E, estando no caminho, em Bete-Equede dos Pastores,

[12]Jehu for nu till Samaria. På vägen dit, i Bet-Eked Haroim,

[13] encontrou Jeú parentes de Acazias, rei de Judá, e perguntou: Quem sois vós? Eles responderam: Parentes de Acazias; voltamos de saudar os filhos do rei e os da rainha-mãe.

[13]mötte han anförvanter till Achasja, kungen av Juda. Han frågade dem vilka de var, och de svarade: »Vi är släkt med Achasja och har kommit för att besöka kungasönerna och kungamoderns söner.« —

[14] Então, disse Jeú: Apanhai-os vivos. Eles os apanharam vivos e os mataram junto ao poço de Bete-Equede, quarenta e dois homens; e a nenhum deles deixou de resto.

[14]»Grip dem levande!« befallde Jehu, och man grep dem. Sedan slog man ihjäl dem vid brunnen i Bet-Eked, allt som allt 42 man. Han skonade inte en enda.

Jeú encontra a Jonadabe

[15] Tendo partido dali, encontrou a Jonadabe, filho de Recabe, que lhe vinha ao encontro; Jeú saudou-o e lhe perguntou: Tens tu sincero o coração para comigo, como o meu o é para contigo? Respondeu Jonadabe: Tenho. Então, se tens, dá-me a mão. Jonadabe deu-lhe a mão; e Jeú fê-lo subir consigo ao carro

[15]När Jehu sedan fortsatte därifrån kom Jonadav, Rekavs son, emot honom. Jehu hälsade honom och frågade: »Kan jag lita på din vänskap, så som du kan lita på min?« Jonadav svarade: »Ja, det kan du.« — »I så fall: räck mig din hand.« Jonadav räckte honom handen, och Jehu hjälpte honom upp i vagnen.

[16] e lhe disse: Vem comigo e verás o meu zelo para com o SENHOR. E, assim, Jeú o levou no seu carro.

[16]»Följ med mig och se hur hängivet jag kämpar för Herren«, sade Jehu. Och så fick Jonadav följa med i vagnen.

[17] Tendo Jeú chegado a Samaria, feriu todos os que ali ficaram de Acabe, até destruí-los, segundo a palavra que o SENHOR dissera a Elias.

Jeú mata os adoradores de Baal

[18] Ajuntou Jeú a todo o povo e lhe disse: Acabe serviu pouco a Baal; Jeú, porém, muito o servirá.

[19] Pelo que chamai-me, agora, todos os profetas de Baal, todos os seus servidores e todos os seus sacerdotes; não falte nenhum, porque tenho grande sacrifício a oferecer a Baal; todo aquele que faltar não viverá. Porém Jeú fazia isto com astúcia, para destruir os servidores de Baal.

[20] Disse mais Jeú: Consagrai uma assembléia solene a Baal; e a proclamaram.

[21] Também Jeú enviou mensageiros por todo o Israel; vieram todos os adoradores de Baal, e nenhum homem deles ficou que não viesse. Entraram na casa de Baal, que se encheu de uma extremidade à outra.

[22] Então, disse Jeú ao vestiário: Tira as vestimentas para todos os adoradores de Baal. E o fez.

[23] Entrou Jeú com Jonadabe, filho de Recabe, na casa de Baal e disse aos adoradores de Baal: Examinai e vede bem não esteja aqui entre vós algum dos servos do SENHOR, mas somente os adoradores de Baal.

[24] E, entrando eles a oferecerem sacrifícios e holocaustos, Jeú preparou da parte de fora oitenta homens e disse-lhes: Se escapar algum dos homens que eu

[17]När Jehu var framme i Samaria dödade han alla som fanns kvar där av Achavs ätt, tills den var helt utrotad, i enlighet med Herrens ord till Elia.

Jehu utrotar baalsdyrkan

[18]Jehu samlade hela folket och sade: »Achav dyrkade Baal litet, Jehu skall dyrka honom mycket.

[19]Kalla nu hit alla Baals profeter, alla som dyrkar honom och alla hans präster. Ingen får utebli, för jag tänker fira en stor offerfest till Baals ära. Den som uteblir skall mista livet.« Men detta var en list som Jehu använde för att kunna utplåna dem som dyrkade Baal.

[20]Han befallde att man skulle utlysa en helig högtidssamling till Baals ära, och det gjorde man.

[21]Jehu skickade bud runt hela Israel, och alla baalsdyrkarna kom; ingen enda uteblev. De gick in i Baals tempel och fyllde det från den ena änden till den andra.

[22]Föreståndaren för klädkammaren fick befallning av Jehu att ta fram dräkter åt alla baalsdyrkarna. När han gjort detta

[23]kom Jehu tillsammans med Jonadav, Rekavs son, till Baals tempel. Han uppmanade baalsdyrkarna att noga se sig omkring och förvissa sig om att ingen som dyrkade Herren fanns bland dem utan bara baalsdyrkare.

[24]Så gick de för att frambära slaktoffren och brännoffren. Men Jehu hade ställt 80 man utanför templet och sagt till dem: »Jag lämnar dessa människor i ert våld;

entregar em vossas mãos, a vida daquele que o deixar escapar responderá pela vida dele.

den som låter någon av dem undkomma får plikta med sitt eget liv.”

[25] Sucedeu que, acabado o oferecimento do holocausto, ordenou Jeú aos da sua guarda e aos capitães: Entrai, feri-os, que nenhum escape. Feriram-nos a fio de espada; e os da guarda e os capitães os lançaram fora, e penetraram no mais interior da casa de Baal,

[25]Då Jehu hade framburit brännoffret sade han till gardet och drabanterna: »Kom och hugg ner dem! Låt ingen slippa ut.« Då högg de ner dem och kastade undan dem. Sedan gick de in i det inre av baalstemplet

[26] e tiraram as colunas que estavam na casa de Baal, e as queimaram.

[26]och bar ut stoden därifrån och brände den.

[27] Também quebraram a própria coluna de Baal, e derribaram a casa de Baal, e a transformaram em latrinas até ao dia de hoje.

[27]Baals altare rev de ner, ja, de rev hela baalstemplet och gjorde det till avträde, vilket det är än i dag.

[28] Assim, Jeú exterminou de Israel a Baal.

[28]Så fördrev Jehu Baal från Israel.

[29] Porém não se apartou Jeú de seguir os pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel, a saber, dos bezerros de ouro que estavam em Betel e em Dã.

[29]Men de synder som Jerobeam, Nevats son, hade förlett israeliterna till övergav han inte — guldkalvarna i Betel och Dan.

[30] Pelo que disse o SENHOR a Jeú: Porquanto bem executaste o que é reto perante mim e fizeste à casa de Acabe segundo tudo quanto era do meu propósito, teus filhos até à quarta geração se assentarão no trono de Israel.

[30]Herren sade till Jehu: »Eftersom du så lydigt har rättat dig efter min vilja och utfört allt det jag beslutat i fråga om Achavs ätt skall dina ättlingar intill fjärde led sitta på Israels tron.«

[31] Mas Jeú não teve cuidado de andar de todo o seu coração na lei do SENHOR, Deus de Israel, nem se apartou dos pecados que Jeroboão fez pecar a Israel.

[31]Men Jehu bemödade sig inte om att efterleva Herrens, Israels Guds, lag av hela sitt hjärta; han övergav inte de synder som Jerobeam hade förlett Israel till.

A morte de Jeú

[32] Naqueles dias, começou o SENHOR a diminuir os limites de Israel, que foi ferido por Hazael em todas as suas fronteiras,

[32]På den tiden började Herren stympa Israels land: Hasael besegrade israeliterna och tog hela deras område

[33] desde o Jordão para o nascente do sol, toda a terra de Gileade, os gaditas, os rubenitas e os manassitas, desde Aroer, que está junto ao vale de Arnom, a saber, Gileade e Basã.

[34] Ora, os mais atos de Jeú, e tudo quanto fez, e todo o seu poder, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[35] Descansou Jeú com seus pais, e o sepultaram em Samaria; e Jeoacaz, seu filho, reinou em seu lugar.

[36] Os dias que Jeú reinou sobre Israel em Samaria foram vinte e oito anos.

2 Reis 11

Atalia usurpa o trono de Judá

2 Crônicas 22.10-12

[1] Vendo Atalia, mãe de Acazias, que seu filho era morto, levantou-se e destruiu toda a descendência real.

[2] Mas Jeoseba, filha do rei Jorão e irmã de Acazias, tomou a Joás, filho de Acazias, e o furtou dentre os filhos do rei, aos quais matavam, e pôs a ele e a sua ama numa câmara interior; e, assim, o esconderam de Atalia, e não foi morto.

[3] Jeoseba o teve escondido na Casa do SENHOR seis anos; neste tempo, Atalia reinava sobre a terra.

Joás ungido rei de Judá

2 Crônicas 23.1-11

[4] No sétimo ano, mandou Joiada chamar os capitães dos cários e da guarda e os fez entrar à sua presença na Casa do SENHOR;

[33]från Jordan och österut, hela Gilead, Gads, Rubens och Manasses områden, ända från Aroer vid Arnons floddal, både Gilead och Bashan.

[34]Jehus historia i övrigt, hans bedrifter och framgångar, har nedtecknats i krönikan om Israels kungar.

[35]Jehu gick till vila hos sina fäder och begravdes i Samaria. Hans son Joachas blev kung efter honom.

[36]Den tid Jehu regerade över Israel i Samaria var tjugoåtta år.

2 Kung 11

Atalja griper makten i Juda

[1]När Atalja, Achasjas mor, fick veta att hennes son var död föresatte hon sig att utplåna hela kungaätten.

[2]Men Josheva, som var dotter till kung Joram och syster till Achasja, lyckades gömma undan Achasjas son Joash, just som kungabarnen skulle dödas. Hon förde honom och hans amma till klädkammaren, och på det sättet kunde man hålla honom dold för Atalja, så att han kom undan med livet.

[3]I sex år stannade han hos henne, gömd i Herrens hus, under den tid Atalja regerade i landet.

Joash kung över Juda. Ataljas död

[4]Under det sjunde året skickade prästen Jojada bud efter karierna och livgardets officerare. Han samlade dem omkring sig

fez com eles aliança, e ajuramentou-os na Casa do SENHOR, e lhes mostrou o filho do rei.

i Herrens hus, och sedan han slutit ett förbund med dem där, som de fick bekräfta med en ed, visade han kungens son för dem.

5 Então, lhes deu ordem, dizendo: Esta é a obra que haveis de fazer: uma terça parte de vós, que entrais no sábado, fará a guarda da casa do rei;

5Därpå gav han följande befallningar: »Så här skall ni göra. Den tredjedel av er som går på sitt pass på sabbaten och har vakten vid det kungliga palatset

6 e outra terça parte estará ao portão Sur; e a outra terça parte, ao portão detrás da guarda; assim, fareis a guarda e defesa desta casa.

7 Os dois grupos que saem no sábado, estes todos farão a guarda da Casa do SENHOR, junto ao rei.

7och de två andra tredjedelarna, alla de som går av sitt pass på sabbaten och har vakten vid templet,

8 Rodeareis o rei, cada um de armas na mão, e qualquer que pretenda penetrar nas fileiras, seja morto; estareis com o rei quando sair e quando entrar.

8ni skall sluta upp omkring kungen, alla med vapen i hand. Om någon försöker ta sig fram till pelarraden skall han mista livet. Följ kungen vart han än går.«

9 Fizeram, pois, os capitães de cem segundo tudo quanto lhes ordenara o sacerdote Joiada; tomaram cada um os seus homens, tanto os que entravam como os que saíam no sábado, e vieram ao sacerdote Joiada.

9Officerarna gjorde som prästen Jojada hade befallt dem; var och en tog sitt manskap, både dem som gick på och dem som gick av sitt pass på sabbaten, och kom så till Jojada.

10 O sacerdote entregou aos capitães de cem as lanças e os escudos que haviam sido do rei Davi e estavam na Casa do SENHOR.

10Han gav dem de spjut och koger som hade tillhört kung David och som fanns i Herrens hus.

11 Os da guarda se puseram, cada um de armas na mão, desde o lado direito da casa real até ao lado esquerdo, e até ao altar, e até ao templo, para rodear o rei.

11Livgardet ställde upp, alla med vapen i hand, runt omkring kungen, från templets södra sida till dess norra, framför altare och tempelhus.

12 Então, Joiada fez sair o filho do rei, pôs-lhe a coroa e lhe deu o Livro do

12Därefter förde Jojada ut kungasonen och satte på honom diademet och

Testemunho; eles o constituíram rei, e o ungiram, e bateram palmas, e gritaram: Viva o rei!

armringarna. De utropade honom till kung och smorde honom, klappade i händerna och ropade: »Leve konungen!«

A morte de Atalia
2 Crônicas 23.12-15

13 Ouvindo Atalia o clamor dos da guarda e do povo, veio para onde este se achava na Casa do SENHOR.

13När Atalja hörde jublet gick hon bort till dem som var i Herrens hus.

14 Olhou, e eis que o rei estava junto à coluna, segundo o costume, e os capitães e os tocadores de trombetas, junto ao rei, e todo o povo da terra se alegrava, e se tocavam trombetas. Então, Atalia rasgou os seus vestidos e clamou: Traição! Traição!

14Där fick hon se kungen stå vid pelaren enligt sedvänjan, med officerarna och trumpetarna närmast sig. Folket jublade och trumpeterna smattrade. Då rev Atalja sönder sina kläder och ropade: »Förräderi! Förräderi!«

15 Porém o sacerdote Joiada deu ordem aos capitães que comandavam as tropas e disse-lhes: Fazei-a sair por entre as fileiras; se alguém a seguir, matai-o à espada. Porque o sacerdote tinha dito: Não a matem na Casa do SENHOR.

15Prästen Jojada gav officerarna som hade befälet över trupperna order att föra bort henne till andra sidan om pelarraden och att hugga ner var och en som följde efter henne. Han ville inte att hon skulle dödas i Herrens hus.

16 Lançaram mão dela; e ela, pelo caminho da entrada dos cavalos, foi à casa do rei, onde a mataram.

16De grep henne, och genom hästporten fördes hon in i kungapalatset. Där dödades hon.

A aliança de Joiada
2 Crônicas 23.16-21

17 Joiada fez aliança entre o SENHOR, e o rei, e o povo, para serem eles o povo do SENHOR; como também entre o rei e o povo.

17Jojada upprättade ett förbund mellan Herren, kungen och folket: de skulle vara Herrens folk. Han upprättade också ett förbund mellan kungen och folket.

18 Então, todo o povo da terra entrou na casa de Baal, e a derribaram; despedaçaram os seus altares e as suas imagens e a Matã, sacerdote de Baal, mataram perante os altares; então, o sacerdote pôs guardas sobre a Casa do SENHOR.

18Och allt folket begav sig till baalstemplet och rev ner det; de slog altarna och gudabilderna i stycken, och de dräpte Baals präst Mattan framför altarna. Men prästen Jojada satte ut vakt kring Herrens hus.

[19] Tomou os capitães dos cários, os da guarda e todo o povo da terra, e todos estes conduziram da Casa do SENHOR o rei e, pelo caminho da porta dos da guarda, vieram à casa real; e Joás sentou-se no trono dos reis.

[19]Sedan tog han med sig officerarna, karierna, livgardet och folket, och de förde kungen från templet genom Gardesporten in i kungapalatset. Där tog Joash plats på kungatronen.

[20] Alegrou-se todo o povo da terra, e a cidade ficou tranqüila, depois que mataram Atalia à espada, junto à casa do rei.

[20]Folket gladde sig och allt var lugnt i staden. Atalja dödade man med svärd i kungapalatset.

[21] Era Joás da idade de sete anos quando o fizeram rei.

[21]Joash var sju år då han blev kung;

2 Reis 12

O reinado de Joás
2 Crônicas 24.1-14

2 Kung 12

[1] No ano sétimo de Jeú, começou Joás a reinar e quarenta anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Zíbia, de Berseba.

[1]det skedde under Jehus sjunde regeringsår, och han regerade fyrtio år i Jerusalem. Hans mor hette Sivja och var från Beer Sheva.

[2] Fez Joás o que era reto perante o SENHOR, todos os dias em que o sacerdote Joiada o dirigia.

[2]I hela sitt liv gjorde Joash det som var rätt i Herrens ögon, så som prästen Jojada hade lärt honom.

[3] Tão-somente os altos não se tiraram; e o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos.

[3]Men offerplatserna fick vara kvar, och folket fortsatte att offra där och tända offereld.

Templet restaureras

[4] Disse Joás aos sacerdotes: Todo o dinheiro das coisas santas que se trouxer à Casa do SENHOR, a saber, a taxa pessoal, o resgate de pessoas segundo a sua avaliação e todo o dinheiro que cada um trouxer voluntariamente para a Casa do SENHOR,

[4]Joash hade sagt till prästerna: »Allt silver som helgas och förs till Herrens hus, vare sig det är mönstringspengar eller en lösepenning som betalas efter värdering eller pengar som någon frivilligt lämnar till Herrens hus,

[5] recebam-no os sacerdotes, cada um dos seus conhecidos; e eles reparem os

[5]allt detta skall prästerna ta emot, var och en från sin värderingsman, och svara för alla nödvändiga reparationer i templet.«

estragos da casa onde quer que se encontrem.

6 Sucedeu, porém, que, no ano vigésimo terceiro do rei Joás, os sacerdotes ainda não tinham reparado os estragos da casa.

7 Então, o rei Joás chamou o sacerdote Joiada e os mais sacerdotes e lhes disse: Por que não reparais os estragos da casa? Agora, pois, não recebais mais dinheiro de vossos conhecidos, mas entregai-o para a reparação dos estragos da casa.

8 Consentiram os sacerdotes, assim, em não receberem mais dinheiro do povo, como em não repararem os estragos da casa.

9 Porém o sacerdote Joiada tomou uma caixa, e lhe fez na tampa um buraco, e a pôs ao pé do altar, à mão direita dos que entravam na Casa do SENHOR; os sacerdotes que guardavam a entrada da porta depositavam ali todo o dinheiro que se trazia à Casa do SENHOR.

10 Quando viam que já havia muito dinheiro na caixa, o escrivão do rei subia com um sumo sacerdote, e contavam e ensacavam o dinheiro que se achava na Casa do SENHOR.

11 O dinheiro, depois de pesado, davam nas mãos dos que dirigiam a obra e tinham a seu cargo a Casa do SENHOR; estes pagavam aos carpinteiros e aos

6Men när Joash regerade på sitt tjugotredje år hade prästerna ännu inte utfört några reparationer.

7Då kallade kung Joash till sig prästen Jojada och de andra prästerna och frågade dem varför de inte utfört några reparationer på templet. »I fortsättningen får ni inte ta emot något silver från era värderingsmän«, sade han. »Ni skall i stället låta det gå direkt till templets underhåll.«

8Prästerna samtyckte: de skulle inte ta emot pengar av folket men behövde i gengäld inte heller reparera templet.

9Prästen Jojada tog nu en kista, gjorde ett hål i locket och satte den vid stenstoden, på högra sidan när man kommer in i Herrens hus. Där lade de präster som var tröskelväktare allt silver som lämnades till Herrens hus.

10Så snart man märkte att det var mycket silver i kistan infann sig kungens sekreterare och översteprästen, och man smälte ner silvret i formar och räknade efter hur mycket som hade kommit in till Herrens hus.

11Efter denna kontroll brukade silvret överlämnas till förmännen för tempelarbetena, som i sin tur betalade ut det till snickarna och byggnadsarbetarna,

edificadores que reparavam a Casa do SENHOR,

[12] como também aos pedreiros e aos cabouqueiros, e compravam madeira e pedras lavradas para repararem os estragos da Casa do SENHOR, e custeavam todo o necessário para a conservação da Casa do SENHOR.

[12]murarna och stenhuggarna. Vidare använde de silvret till att köpa timmer och byggnadssten för att sätta Herrens hus i stånd, ja, över huvud taget till alla utgifter för templets restaurering.

[13] Mas, do dinheiro que se trazia à Casa do SENHOR, não se faziam nem taças de prata, nem espevitadeiras, nem bacias, nem trombetas, nem vaso algum de ouro ou de prata para a Casa do SENHOR.

[13]Däremot användes aldrig det silver som hade kommit in till Herrens hus för att bekosta tillverkningen av några föremål av guld och silver där: silverfat, knivar, offerskålar eller trumpeter.

[14] Porque o davam aos que dirigiam a obra e reparavam com ele a Casa do SENHOR.

[14]Man lämnade i stället silvret åt förmännen, och de använde det till att reparera Herrens hus.

[15] Também não pediam contas aos homens em cujas mãos entregavam aquele dinheiro, para o dar aos que faziam a obra, porque procediam com fidelidade.

[15]Det krävdes ingen redovisning av de män som tog emot silvret för att sedan betala ut det till arbetarna; de var betrodda.

[16] Mas o dinheiro de oferta pela culpa e o dinheiro de oferta pelos pecados não se traziam à Casa do SENHOR; eram para os sacerdotes.

[16]Sådant silver som betalades som skuldoffer och syndoffer fördes inte in i Herrens hus utan tillföll prästerna.

[17] Então, subiu Hazael, rei da Síria, e pelejou contra Gate, e a tomou; depois, Hazael resolveu marchar contra Jerusalém.

[17]Vid denna tid drog arameerkungen Hasael ut mot Gat, angrep staden och intog den. Sedan beredde han sig att tåga upp mot Jerusalem.

[18] Porém Joás, rei de Judá, tomou todas as coisas santas que Josafá, Jeorão e Acazias, seus pais, reis de Judá, haviam dedicado, como também todo o ouro que se achava nos tesouros da Casa do SENHOR e na casa do rei e os mandou a Hazael, rei da Síria; e este se retirou de Jerusalém.

[18]Då tog kung Joash av Juda alla tempelgåvor som hans fäder, kungarna av Juda, Joshafat, Joram och Achasja, hade helgat, liksom vad han själv hade helgat, och allt guld som fanns i skattkamrarna i Herrens hus och kungapalatsets skattkammare; allt detta skickade han till

arameerkungen Hasael, som då avstod från att angripa Jerusalem.

[19] Quanto aos mais atos de Joás e a tudo o que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[19]Joashs historia i övrigt, hans bedrifter, har nedtecknats i krönikan om Juda kungar.

A conspiração contra o rei Joás

2 Crônicas 24.25-27

[20] Levantaram-se os seus servos, conspiraram e feriram Joás na casa de Milo, que está na descida para Sila.

[20]Hans närmaste män sammansvor sig mot honom och dödade honom vid Millo.

[21] Porque Jozacar, filho de Simeate, e Jozabade, filho de Somer, seus servos, o feriram, e morreu; e o sepultaram com seus pais na Cidade de Davi. E Amazias, seu filho, reinou em seu lugar.

[21]Det var ett par av dem, Josakar, Shimats son, och Josavad, Shomers son, som slog ihjäl honom. Han begravdes bland sina fäder i Davids stad. Hans son Amasja blev kung efter honom.

2 Reis 13

O reinado de Jeoacaz

[1] No vigésimo terceiro ano de Joás, filho de Acazias, rei de Judá, começou a reinar Jeoacaz, filho de Jeú, sobre Israel, em Samaria, e reinou dezessete anos.

[2] E fez o que era mau perante o SENHOR; porque andou nos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel; não se apartou deles.

[3] Pelo que se acendeu contra Israel a ira do SENHOR, o qual os entregou nas mãos de Hazael, rei da Síria, e nas mãos de Ben-Hadade, filho de Hazael, todos aqueles dias.

[4] Porém Jeoacaz fez súplicas diante do SENHOR, e o SENHOR o ouviu; pois viu a opressão com que o rei da Síria atormentava a Israel.

2 Kung 13

Joachas kung över Israel

[1]Under Joashs, Achasjas sons, tjugotredje regeringsår i Juda blev Joachas, Jehus son, kung över Israel, och han regerade sjutton år i Samaria.

[2]Han gjorde det som var ont i Herrens ögon: han begick de synder som Jerobeam, Nevats son, hade förlett Israel till och upphörde inte med dem.

[3]Då greps Herren av vrede mot israeliterna, och han utlämnade dem åt arameerkungen Hasael och hans son Ben-Hadad, så att de hela tiden var i deras våld.

[4]Men Joachas försökte blidka Herren, och Herren lyssnade till honom eftersom han såg hur israeliterna led under arameerkungens förtryck.

[5] O SENHOR deu um salvador a Israel, de modo que os filhos de Israel saíram de sob o poder dos siros e habitaram, de novo, em seus lares, como dantes.

[6] Contudo, não se apartaram dos pecados da casa de Jeroboão, que fez pecar a Israel, porém andaram neles; e também o poste-ídolo permaneceu em Samaria.

[7] E foi o caso que não se deixaram a Jeoacaz, do exército, senão cinqüenta cavaleiros, dez carros e dez mil homens de pé; porquanto o rei da Síria os havia destruído e feito como o pó, trilhando-os.

[8] Ora, os mais atos de Jeoacaz, e tudo o que fez, e o seu poder, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[9] Jeoacaz descansou com seus pais, e o sepultaram em Samaria; e Jeoás, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Jeoás

[10] No trigésimo sétimo ano de Joás, rei de Judá, começou Jeoás, filho de Jeoacaz, a reinar sobre Israel, em Samaria; e reinou dezesseis anos.

[11] Fez o que era mau perante o SENHOR; não se apartou de nenhum dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel; porém andou neles.

[12] Quanto aos mais atos de Jeoás, e a tudo o que fez, e ao seu poder, com que pelejou contra Amazias, rei de Judá, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[5]Herren sände dem en räddare, så att de kunde göra sig fria från arameerna och leva i ro som förut.

[6]Ändå övergav de inte Jerobeam-ättens synder, dem som Jerobeam hade förlett Israel till, utan fortsatte på samma väg; asherapålen fick till och med stå kvar i Samaria.

[7]Av Joachas armé återstod bara 50 ryttare, 10 vagnar och 10.000 man fotfolk. Arameerkungen hade förintat hans här och trampat den som grus under sina fötter.

[8]Joachas historia i övrigt, hans bedrifter och framgångar, har nedtecknats i krönikan om Israels kungar.

[9]Joachas gick till vila hos sina fäder och begravdes i Samaria. Hans son Joash blev kung efter honom.

Joash kung över Israel. Elisha dör

[10]Under Joashs trettiosjunde regeringsår i Juda blev Joash, Joachas son, kung över Israel, och han regerade sexton år i Samaria.

[11]Han gjorde det som var ont i Herrens ögon: han övergav inte de synder som Jerobeam, Nevats son, hade förlett Israel till utan fortsatte på samma väg.

[12]Joashs historia i övrigt, hans bedrifter och hans framgångar i kriget mot kung Amasja av Juda, har nedtecknats i krönikan om Israels kungar.

[13] Descansou Jeoás com seus pais, e no seu trono se assentou Jeroboão. Jeoás foi sepultado em Samaria, junto aos reis de Israel.

[13]Joash gick till vila hos sina fäder, och Jerobeam besteg tronen efter honom. Joash begravdes i Samaria bland Israels kungar.

A profecia final e morte de Eliseu

[14] Estando Eliseu padecendo da enfermidade de que havia de morrer, Jeoás, rei de Israel, desceu a visitá-lo, chorou sobre ele e disse: Meu pai, meu pai! Carros de Israel e seus cavaleiros!

[14]När Elisha hade drabbats av den sjukdom som skulle bli hans död kom Israels kung Joash och besökte honom. Han lutade sig gråtande över honom och ropade: »Min fader, min fader, du Israels vagnar och ryttare!«

[15] Então, lhe disse Eliseu: Toma um arco e flechas; ele tomou um arco e flechas.

[15]Elisha sade till Joash: »Hämta båge och pilar.« Han hämtade båge och pilar,

[16] Disse ao rei de Israel: Retesa o arco; e ele o fez. Então, Eliseu pôs as mãos sobre as mãos do rei.

[16]och då sade Elisha till Israels kung: »Grip bågen.« Han tog bågen, och Elisha lade sina händer över hans.

[17] E disse: Abre a janela para o oriente; ele a abriu. Disse mais Eliseu: Atira; e ele atirou. Prosseguiu: Flecha da vitória do SENHOR! Flecha da vitória contra os siros! Porque ferirás os siros em Afeca, até os consumir.

[17]»Öppna fönstret mot öster«, sade Elisha, och han öppnade det. »Skjut!« befallde Elisha, och då han sköt ropade Elisha: »En Herrens segerpil, en segerpil mot Aram! Du skall slå arameerna vid Afek och krossa dem.«

[18] Disse ainda: Toma as flechas. Ele as tomou. Então, disse ao rei de Israel: Atira contra a terra; ele a feriu três vezes e cessou.

[18]Sedan sade han: »Tag pilarna.« Han tog dem, och då sade Elisha till Israels kung: »Slå mot marken.« Joash slog tre gånger; sedan höll han upp.

[19] Então, o homem de Deus se indignou muito contra ele e disse: Cinco ou seis vezes a deverias ter ferido; então, feririas os siros até os consumir; porém, agora, só três vezes ferirás os siros.

[19]Gudsmannen blev rasande och sade: »Du skulle ha slagit fem eller sex gånger. Då hade du slagit arameerna och krossat dem. Nu kommer du att slå dem bara tre gånger.«

[20] Morreu Eliseu, e o sepultaram. Ora, bandos dos moabitas costumavam invadir a terra, à entrada do ano.

[20]Elisha dog och lades i graven. Moabitiska rövarband trängde in i landet år efter år,

[21] Sucedeu que, enquanto alguns enterravam um homem, eis que viram um

[21]och en gång under en begravning fick några israeliter syn på ett sådant

bando; então, lançaram o homem na sepultura de Eliseu; e, logo que o cadáver tocou os ossos de Eliseu, reviveu o homem e se levantou sobre os pés.

[22] Hazael, rei da Síria, oprimiu a Israel todos os dias de Jeoacaz.

[23] Porém o SENHOR teve misericórdia de Israel, e se compadeceu dele, e se tornou para ele, por amor da aliança com Abraão, Isaque e Jacó; e não o quis destruir e não o lançou ainda da sua presença.

[24] Morreu Hazael, rei da Síria; e Ben-Hadade, seu filho, reinou em seu lugar.

[25] Jeoás, filho de Jeoacaz, retomou as cidades das mãos de Ben-Hadade, que este havia tomado das mãos de Jeoacaz, seu pai, na guerra; três vezes Jeoás o feriu e recuperou as cidades de Israel.

2 Reis 14

O reinado de Amazias, de Judá

2 Crônicas 25.1-4

[1] No segundo ano de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel, começou a reinar Amazias, filho de Joás, rei de Judá.

[2] Tinha vinte e cinco anos quando começou a reinar e vinte e nove reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jeoadã, de Jerusalém.

[3] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, ainda que não como Davi, seu pai; fez, porém, segundo tudo o que fizera Joás, seu pai.

rövarband. De kastade liket i Elishas grav och försvann därifrån. Men när den döde kom i beröring med Elishas benknotor fick han liv igen och reste sig upp.

[22]Under hela Joachas tid hade Arams kung Hasael förtryckt israeliterna.

[23]Men Herren var god mot dem, han förbarmade sig över dem och vårdade sig om dem för det förbunds skull som han slutit med Abraham, Isak och Jakob; han ville inte att de skulle gå under, och han har ännu i denna dag inte drivit bort dem ur sin åsyn.

[24]När kung Hasael av Aram dog och hans son Ben-Hadad blev kung efter honom

[25]återtog Joash, Joachas son, de städer som Ben-Hadads far Hasael hade erövrat i kriget mot Joachas, Joashs far. Tre gånger slog Joash Ben-Hadad och återtog så de israelitiska städerna.

2 Kung 14

Amasja kung över Juda. Krig med Edom och Israel

[1]Under Joashs, Joachas sons, andra regeringsår i Israel blev Amasja, Joashs son, kung över Juda.

[2]Han var tjugofem år då han blev kung, och han regerade tjugonio år i Jerusalem. Hans mor hette Joaddan och var från Jerusalem.

[3]Han gjorde det som var rätt i Herrens ögon, dock inte som sin fader David. Han gjorde i allt som Joash, sin far.

[4] Tão-somente os altos não se tiraram; o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos.

[5] Uma vez confirmado o reino em sua mão, matou os seus servos que tinham assassinado o rei, seu pai.

[6] Porém os filhos dos assassinos não matou, segundo está escrito no Livro da Lei de Moisés, no qual o SENHOR deu ordem, dizendo: Os pais não serão mortos por causa dos filhos, nem os filhos por causa dos pais; cada qual será morto pelo seu próprio pecado.

Amazias vence os edomitas
2 Crônicas 25.5-13

[7] Ele feriu dez mil edomitas no vale do Sal e tomou a Sela na guerra; e chamou o seu nome Jocteel, até ao dia de hoje.

Amazias derrotado por Jeoás
2 Crônicas 25.17-2

[8] Então, Amazias enviou mensageiros a Jeoás, filho de Jeoacaz, filho de Jeú, rei de Israel, dizendo: Vem, meçamos armas.

[9] Porém Jeoás, rei de Israel, respondeu a Amazias, rei de Judá: O cardo que está no Líbano mandou dizer ao cedro que lá está: Dá tua filha por mulher a meu filho; mas os animais do campo, que estavam no Líbano, passaram e pisaram o cardo.

[10] Na verdade, feriste os edomitas, e o teu coração se ensoberbeceu; gloria-te disso e fica em casa; por que provocarias o mal para caíres tu, e Judá, contigo?

[4]Men offerplatserna fick vara kvar, och folket fortsatte att offra där och tända offereld.

[5]När Amasja hade kungamakten säkert i sin hand lät han döda dem av sina män som hade dräpt hans far kungen.

[6]Men dråparnas barn skonade han i enlighet med det som står skrivet i Moses lagbok, där Herren befaller: »Fäderna skall inte straffas med döden för barnens skull och inte barnen för fädernas skull, utan var och en skall dö för sitt eget brott.«

[7]Amasja slog edomeerna i Saltdalen, 10.000 man. Han intog Sela och gav staden det namn som den fortfarande bär, Jokteel.

[8]Därefter skickade han sändebud till Israels kung Joash, son till Joachas, son till Jehu, och utmanade honom: »Låt oss mötas öga mot öga!«

[9]Israels kung Joash skickade detta svar till kung Amasja av Juda: »Tisteln på Libanon sände bud till cedern på Libanon: Ge din dotter till hustru åt min son! Men de vilda djuren på Libanon kom förbi och trampade ner tisteln. —

[10]Du slog edomeerna, och detta har stigit dig åt huvudet. Nöj dig med den ära du vunnit och stanna hemma. Varför utmana olyckan? Du skulle gå under och Juda med dig.«

[11] Mas Amazias não quis atendê-lo. Subiu, então, Jeoás, rei de Israel, e Amazias, rei de Judá, e mediram armas em Bete-Semes, que está em Judá.

[12] Judá foi derrotado diante de Israel, e fugiu cada um para sua casa.

[13] Jeoás, rei de Israel, prendeu Amazias, rei de Judá, filho de Joás, filho de Acazias, em Bete-Semes; e veio a Jerusalém, cujo muro ele rompeu desde a Porta de Efraim até à Porta da Esquina, quatrocentos côvados.

[14] Tomou todo o ouro, e a prata, e todos os utensílios que se acharam na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei, como também reféns; e voltou para Samaria.

A morte de Jeoás, rei de Israel

[15] Ora, os mais atos de Jeoás, o que fez, o seu poder e como pelejou contra Amazias, rei de Judá, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[16] Descansou Jeoás com seus pais e foi sepultado em Samaria, junto aos reis de Israel; e Jeroboão, seu filho, reinou em seu lugar.

A morte de Amazias, rei de Judá

2 Crônicas 25.25-28

[17] Amazias, filho de Joás, rei de Judá, viveu quinze anos depois da morte de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel.

[18] Ora, os mais atos de Amazias, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[19] Conspiraram contra ele em Jerusalém, e ele fugiu para Laquis; porém enviaram

[11]Men Amasja lyssnade inte på honom. Israels kung Joash drog då ut, och vid Bet-Shemesh i Juda ställdes de öga mot öga, han och Judas kung Amasja.

[12]Judeerna besegrades av israeliterna och flydde var och en hem till sig.

[13]Israels kung Joash tillfångatog vid Bet-Shemesh Judas kung Amasja, son till Joash, son till Achasja, och tågade sedan vidare mot Jerusalem, där han rev ner 400 alnar av stadsmuren, från Efraimporten till Hörnporten.

[14]Han lade beslag på allt guld och silver och alla föremål som fanns i Herrens hus och i kungapalatsets skattkammare. Dessutom tog han gisslan och återvände så till Samaria.

[15]Joashs historia i övrigt, hans bedrifter och framgångar och hans krig med kung Amasja av Juda, har nedtecknats i krönikan om Israels kungar.

[16]Joash gick till vila hos sina fäder och begravdes i Samaria bland Israels kungar. Hans son Jerobeam blev kung efter honom.

[17]Kung Amasja av Juda, Joashs son, levde i femton år efter det att kung Joash av Israel, Joachas son, hade dött.

[18]Amasjas historia i övrigt har nedtecknats i krönikan om Juda kungar.

[19]Man stämplade mot honom i Jerusalem, och han flydde till Lakish, men de

após ele homens até Laquis; e o mataram ali.

[20] Trouxeram-no sobre cavalos e o sepultaram em Jerusalém, junto a seus pais, na Cidade de Davi.

[21] Todo o povo de Judá tomou a Uzias, que era de dezesseis anos, e o constituiu rei em lugar de Amazias, seu pai.

[22] Ele edificou a Elate e a restituiu a Judá, depois que o rei descansou com seus pais.

O reinado de Jeroboão II, de Israel

[23] No décimo quinto ano de Amazias, filho de Joás, rei de Judá, começou a reinar em Samaria Jeroboão, filho de Jeoás, rei de Israel; e reinou quarenta e um anos.

[24] Fez o que era mau perante o SENHOR; jamais se apartou de nenhum dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[25] Restabeleceu ele os limites de Israel, desde a entrada de Hamate até ao mar da Planície, segundo a palavra do SENHOR, Deus de Israel, a qual falara por intermédio de seu servo Jonas, filho de Amitai, o profeta, o qual era de Gate-Hefer.

[26] Porque viu o SENHOR que a aflição de Israel era mui amarga, porque não havia nem escravo, nem livre, nem quem socorresse a Israel.

[27] Ainda não falara o SENHOR em apagar o nome de Israel de debaixo do céu; porém os livrou por intermédio de Jeroboão, filho de Jeoás.

sammansvurna skickade dit folk som slog ihjäl honom.

[20]Sedan fördes han med hästspann till Jerusalem, där han begravdes bland sina fäder i Davids stad.

[21]Och folket i Juda tog Asarja, som då var sexton år, och utropade honom till kung efter hans far Amasja.

[22]Han befäste Elat och återförenade staden med Juda, sedan kungen hade gått till vila hos sina fäder.

Jerobeam II kung över Israel

[23]Under Amasjas, Joashs sons, femtonde regeringsår i Juda blev Jerobeam, Joashs son, kung över Israel, och han regerade fyrtioett år i Samaria.

[24]Han gjorde det som var ont i Herrens ögon: han övergav inte de synder som Jerobeam, Nevats son, hade förlett Israel till.

[25]Han återerövrade de områden som tillhört Israel, från Levo-Hamat ända ner till Aravasjön; så blev det som Herren, Israels Gud, hade sagt genom sin tjänare, profeten Jona, Amittajs son, från Gat Hachefer.

[26]Ty Herren såg att israeliterna var i svår nöd: det var ute med dem alla, hög som låg, och ingen fanns som kunde hjälpa dem.

[27]Men eftersom Herren inte hade sagt att han skulle utplåna Israels namn från jorden räddade han dem genom Jerobeam, Joashs son.

[28] Quanto aos mais atos de Jeroboão, tudo quanto fez, o seu poder, como pelejou e como reconquistou Damasco e Hamate, pertencentes a Judá, para Israel, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[29] Descansou Jeroboão com seus pais, com os reis de Israel; e Zacarias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 15

O reinado de Azarias, de Judá
2 Crônicas 26.1-15

[1] No vigésimo sétimo ano de Jeroboão, rei de Israel, começou a reinar Azarias, filho de Amazias, rei de Judá.

[2] Tinha dezesseis anos quando começou a reinar e cinqüenta e dois anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jecolias, de Jerusalém.

[3] Ele fez o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Amazias, seu pai.

[4] Tão-somente os altos não se tiraram; o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos.

Azarias é atacado de lepra
2 Crônicas 26.16-23

[5] O SENHOR feriu ao rei, e este ficou leproso até ao dia da sua morte e habitava numa casa separada. Jotão, filho do rei, tinha o cargo da casa e governava o povo da terra.

[6] Ora, os mais atos de Azarias e tudo o que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[28]Jerobeams historia i övrigt, hans bedrifter och framgångar, hans krig och hur han återvann Damaskus och Hamat åt Israel, har nedtecknats i krönikan om Israels kungar.

[29]Jerobeam gick till vila hos sina fäder, Israels kungar. Hans son Sakarja blev kung efter honom.

2 Kung 15

Asarja kung över Juda

[1]Under Jerobeams tjugosjunde regeringsår i Israel blev Asarja, Amasjas son, kung över Juda.

[2]Han var sexton år då han blev kung, och han regerade femtiotvå år i Jerusalem. Hans mor hette Jekolja och var från Jerusalem.

[3]Han gjorde det som var rätt i Herrens ögon, alldeles som hans far Amasja.

[4]Men offerplatserna fick vara kvar, och folket fortsatte att offra där och tända offereld.

[5]Herren lät spetälska drabba kungen, som sedan ända till sin dödsdag måste bo i ett hus för sig. Under tiden var det kungens son Jotam som styrde över hovet och folket i landet.

[6]Asarjas historia i övrigt, hans bedrifter, har nedtecknats i krönikan om Juda kungar.

[7] Descansou Azarias com seus pais, e o sepultaram junto a seus pais, na Cidade de Davi; e Jotão, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Zacarias, de Israel

[8] No trigésimo oitavo ano de Azarias, rei de Judá, reinou Zacarias, filho de Jeroboão, sobre Israel, em Samaria, seis meses.

[9] Fez o que era mau perante o SENHOR, como tinham feito seus pais; não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[10] Salum, filho de Jabes, conspirou contra ele, feriu-o diante do povo, matou-o e reinou em seu lugar.

[11] Quanto aos mais atos de Zacarias, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

[12] Esta foi a palavra que o SENHOR falou a Jeú: Teus filhos, até à quarta geração, se assentarão no trono de Israel. E assim sucedeu.

O reinado de Salum, de Israel

[13] Salum, filho de Jabes, começou a reinar no trigésimo nono ano de Uzias, rei de Judá; e reinou durante um mês em Samaria.

[14] Subindo de Tirza, Menaém, filho de Gadi, veio a Samaria, feriu ali a Salum, filho de Jabes, matou-o e reinou em seu lugar.

[15] Quanto aos mais atos de Salum e a conspiração que fez, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

[7]Asarja gick till vila hos sina fäder och begravdes bland dem i Davids stad. Hans son Jotam blev kung efter honom.

Israels sista kungar

[8]Under Asarjas trettioåttonde regeringsår i Juda blev Sakarja, Jerobeams son, kung över Israel, och han regerade sex månader i Samaria.

[9]Han gjorde det som var ont i Herrens ögon, liksom hans förfäder hade gjort: han övergav inte de synder som Jerobeam, Nevats son, hade förlett Israel till.

[10]Shallum, Javeshs son, stämplade mot honom och slog ihjäl honom i Jivleam och blev själv kung efter honom.

[11]Sakarjas historia i övrigt har nedtecknats i krönikan om Israels kungar.

[12]Det ord som Herren talat till Jehu hade nu gått i fullbordan: »Dina ättlingar intill fjärde led skall sitta på Israels tron.«

[13]Shallum, Javeshs son, blev kung under Ussias trettionionde regeringsår i Juda, och han regerade en månad i Samaria.

[14]Menachem, Gadis son, kom från Tirsa upp till Samaria. Där slog han ihjäl Shallum och blev själv kung efter honom.

[15]Shallums historia i övrigt och hans sammansvärjning har nedtecknats i krönikan om Israels kungar.

[16] Então, Menaém feriu a Tifsa e todos os que nela havia, como também seus limites desde Tirza. Porque não lha abriram, a devastou e todas as mulheres grávidas fez rasgar pelo ventre.

[16]Menachem ödelade Tappuach och allt som fanns där liksom de tillhörande områdena ända fram till Tirsa, eftersom staden inte hade öppnat sina portar för honom. Alla havande kvinnor skar han upp.

O reinado de Menaém, de Israel

[17] Desde o trigésimo nono ano de Azarias, rei de Judá, Menaém, filho de Gadi, começou a reinar sobre Israel e reinou dez anos em Samaria.

[17]Under Asarjas trettionionde regeringsår i Juda blev Menachem, Gadis son, kung över Israel, och han regerade tio år i Samaria.

[18] Fez o que era mau perante o SENHOR; todos os seus dias, não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[18]Han gjorde det som var ont i Herrens ögon: han övergav inte de synder som Jerobeam, Nevats son, hade förlett Israel till.

[19] Então, veio Pul, rei da Assíria, contra a terra; Menaém deu a Pul mil talentos de prata, para que este o ajudasse a consolidar o seu reino.

[19]Under hans tid ryckte Assyriens kung Pul in i landet. Då gav Menachem 1.000 talenter silver åt Pul, för att denne skulle stödja honom och befästa hans ställning som kung.

[20] Menaém arrecadou este dinheiro de Israel para pagar ao rei da Assíria, de todos os poderosos e ricos, cinqüenta siclos de prata por cabeça; assim, voltou o rei da Assíria e não se demorou ali na terra.

[20]Silvret utkrävde Menachem av israeliterna genom en pålaga: alla förmögna män måste betala 50 siklar silver till den assyriske kungen. Denne lämnade då landet och återvände hem.

[21] Quanto aos mais atos de Menaém e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[21]Menachems historia i övrigt, hans bedrifter, har nedtecknats i krönikan om Israels kungar.

[22] Descansou Menaém com seus pais; e Pecaías, seu filho, reinou em seu lugar.

[22]Menachem gick till vila hos sina fäder. Hans son Pekachja blev kung efter honom.

O reinado de Pecaías, de Israel

[23] No qüinquagésimo ano de Azarias, rei de Judá, começou a reinar Pecaías, filho

[23]Under Asarjas femtionde regeringsår i Juda blev Pekachja, Menachems son, kung

de Menaém; e reinou sobre Israel, em Samaria, dois anos.

över Israel, och han regerade två år i Samaria.

24 Fez o que era mau perante o SENHOR; não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

24Han gjorde det som var ont i Herrens ögon: han övergav inte de synder som Jerobeam, Nevats son, hade förlett Israel till.

25 Peca, seu capitão, filho de Remalias, conspirou contra ele e o feriu em Samaria, na fortaleza da casa do rei, juntamente com Argobe e com Arié; com Peca estavam cinqüenta homens dos gileaditas; Peca o matou e reinou em seu lugar.

25Hans adjutant Pekach, Remaljas son, ledde en sammansvärjning mot honom och slog ihjäl honom i Samaria, i kungapalatsets torn; han hade med sig 50 man från Gilead. När han hade dödat Pekachja blev han själv kung efter honom.

26 Quanto aos mais atos de Pecaías e a tudo quanto fez, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

26Pekachjas historia i övrigt, hans bedrifter, har nedtecknats i krönikan om Israels kungar.

O reinado de Peca, de Israel

27 No qüinquagésimo segundo ano de Azarias, rei de Judá, começou a reinar Peca, filho de Remalias, e reinou sobre Israel, em Samaria, vinte anos.

27Under Asarjas femtioandra regeringsår i Juda blev Pekach, Remaljas son, kung över Israel, och han regerade tjugo år i Samaria.

28 Fez o que era mau perante o SENHOR; não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

28Han gjorde det som var ont i Herrens ögon: han övergav inte de synder som Jerobeam, Nevats son, hade förlett Israel till.

29 Nos dias de Peca, rei de Israel, veio Tiglate-Pileser, rei da Assíria, e tomou a Ijom, a Abel-Bete-Maaca, a Janoa, a Quedes, a Hazor, a Gileade e à Galiléia, a toda a terra de Naftali, e levou os seus habitantes para a Assíria.

29Under kung Pekachs tid i Israel ryckte Assyriens kung Tiglat Pileser in i landet och erövrade Ijon, Avel Bet-Maaka, Janoach, Kedesh och Hasor, vidare Gilead och Galileen, hela Naftalis land. Och han förde bort befolkningen till Assyrien.

30 Oseias, filho de Elá, conspirou contra Peca, filho de Remalias, e o feriu, e o matou, e reinou em seu lugar, no vigésimo ano de Jotão, filho de Uzias.

30Hosea, Elas son, ledde en sammansvärjning mot Pekach, Remaljas son. Han slog ihjäl honom och blev själv kung efter honom under Jotams, Ussias sons, tjugonde regeringsår.

[31] Quanto aos mais atos de Peca e a tudo quanto fez, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

O reinado de Jotão, de Judá

2 Crônicas 27.1-9

[32] No ano segundo de Peca, filho de Remalias, rei de Israel, começou a reinar Jotão, filho de Uzias, rei de Judá.

[33] Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jerusa, filha de Zadoque.

[34] Fez o que era reto perante o SENHOR; e em tudo procedeu segundo fizera Uzias, seu pai.

[35] Tão-somente os altos não se tiraram; o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos. Ele edificou a Porta de Cima da Casa do SENHOR.

[36] Quanto aos mais atos de Jotão e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[37] Naqueles dias, começou o SENHOR a enviar contra Judá a Rezim, rei da Síria, e a Peca, filho de Remalias.

[38] Descansou Jotão com seus pais e foi sepultado junto a seus pais, na Cidade de Davi, seu pai. Em seu lugar reinou Acaz, seu filho.

2 Reis 16

O reinado de Acaz, de Judá

2 Crônicas 28.1-4

[1] No décimo sétimo ano de Peca, filho de Remalias, começou a reinar Acaz, filho de Jotão, rei de Judá.

[31]Pekachs historia i övrigt, hans bedrifter, har nedtecknats i krönikan om Israels kungar.

Jotam kung över Juda

[32]Under Pekachs, Remaljas sons, andra regeringsår i Israel, blev Jotam, Ussias son, kung över Juda.

[33]Han var tjugofem år då han blev kung, och han regerade sexton år i Jerusalem. Hans mor hette Jerusha, Sadoks dotter.

[34]Han gjorde det som var rätt i Herrens ögon, alldeles som hans far Ussia.

[35]Men offerplatserna fick vara kvar, och folket fortsatte att offra där och tända offereld. Han byggde Övre porten i Herrens hus.

[36]Jotams historia i övrigt, hans bedrifter, har nedtecknats i krönikan om Juda kungar.

[37]Vid den tiden släppte Herren lös kung Resin av Aram och Pekach, Remaljas son, mot Juda.

[38]Jotam gick till vila hos sina fäder och begravdes bland dem i sin fader Davids stad. Hans son Achas blev kung efter honom.

2 Kung 16

Achas kung över Juda. Han söker hjälp hos assyrierna

[1]Under Pekachs, Remaljas sons, sjuttonde regeringsår, blev Achas, Jotams son, kung över Juda.

[2] Tinha Acaz vinte anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém. Não fez o que era reto perante o SENHOR, seu Deus, como Davi, seu pai.

[3] Porque andou no caminho dos reis de Israel e até queimou a seu filho como sacrifício, segundo as abominações dos gentios, que o SENHOR lançara de diante dos filhos de Israel.

[4] Também sacrificou e queimou incenso nos altos e nos outeiros, como também debaixo de toda árvore frondosa.

Acaz pede socorro aos assírios

[5] Então, subiu Rezim, rei da Síria, com Peca, filho de Remalias, rei de Israel, a Jerusalém para pelejarem contra ela; cercaram Acaz, porém não puderam prevalecer contra ele.

[6] Naquele tempo, Rezim, rei da Síria, restituiu Elate à Síria e lançou fora dela os judeus; os siros vieram a Elate e ficaram habitando ali até ao dia de hoje.

[7] Acaz enviou mensageiros a Tiglate-Pileser, rei da Assíria, dizendo: Eu sou teu servo e teu filho; sobe e livra-me do poder do rei da Síria e do poder do rei de Israel, que se levantam contra mim.

[8] Tomou Acaz a prata e o ouro que se acharam na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei e mandou de presente ao rei da Assíria.

[9] O rei da Assíria lhe deu ouvidos, subiu contra Damasco, tomou-a, levou o povo para Quir e matou a Rezim.

[2]Han var tjugo år då han blev kung, och han regerade sexton år i Jerusalem. Han gjorde inte det som var rätt i Herrens, sin Guds, ögon, så som hans fader David hade gjort,

[3]utan följde i de israelitiska kungarnas spår. Han gick så långt att han offrade sin son på bålet enligt det vedervärdiga bruket hos de folk som Herren hade drivit undan för israeliterna.

[4]Han offrade och tände offereld på offerplatserna och kullarna och under alla grönskande träd.

[5]Arams kung Resin och Israels kung Pekach, Remaljas son, angrep Jerusalem och inneslöt Achas, men de lyckades inte besegra honom.

[6]Vid denna tid vann Edoms kung tillbaka Elat åt Edom; han fördrev judeerna från Elat, och edomeerna kom dit och har sedan dess varit bofasta i staden.

[7]Achas skickade nu sändebud till Tiglat Pileser, kungen av Assyrien, och lät hälsa: »Jag är din tjänare och son. Kom och rädda mig från kungen av Aram och kungen av Israel som angriper mig.«

[8]Och Achas tog det silver och guld som fanns i Herrens hus och i kungapalatsets skattkammare och skickade det som gåva till den assyriske kungen.

[9]Denne gjorde som Achas begärde: han tågade mot Damaskus, erövrade staden och förde bort befolkningen till Kir och lät döda Resin.

A idolatria de Acaz
2 Crônicas 28.22-25

10 Então, o rei Acaz foi a Damasco, a encontrar-se com Tiglate-Pileser, rei da Assíria; e, vendo ali um altar, enviou dele ao sacerdote Urias a planta e o modelo, segundo toda a sua obra.

11 Urias, o sacerdote, edificou um altar segundo tudo o que o rei Acaz tinha ordenado de Damasco; assim o fez o sacerdote Urias, antes que o rei Acaz viesse de Damasco.

12 Vindo, pois, de Damasco o rei, viu o altar, chegou-se a ele e nele sacrificou.

13 Queimou o seu holocausto e a sua oferta de manjares, derramou a sua libação e aspergiu o sangue das suas ofertas pacíficas naquele altar.

14 Porém o altar de bronze, que estava perante o SENHOR, tirou ele de diante da casa, de entre o seu altar e a Casa do SENHOR e o pôs ao lado do seu altar, do lado norte.

15 Ordenou também o rei Acaz ao sacerdote Urias, dizendo: Queima, no grande altar, o holocausto da manhã, como também a oferta de manjares da tarde, e o holocausto do rei, e a sua oferta de manjares, e o holocausto de todo o povo da terra, e a sua oferta de manjares, e as suas libações; todo sangue dos holocaustos e todo sangue dos sacrifícios aspergirás nele; porém o altar de bronze ficará para a minha deliberação posterior.

10När kung Achas kom till Damaskus för att möta den assyriske kungen Tiglat Pileser fick han se det altare som fanns där. Han skickade en bild och en detaljerad beskrivning av det till prästen Uria.

11Denne byggde ett altare efter de anvisningar som han hade fått från Damaskus, och vid kung Achas återkomst var det färdigt.

12När kungen kom tillbaka från Damaskus och såg altaret gick han fram och steg upp till det.

13Så offrade han sitt brännoffer och sitt matoffer, utgöt sitt dryckesoffer och stänkte blodet från gemenskapsoffret på altaret.

14Kopparaltaret som stod inför Herren flyttade han bort från templets framsida, där det stått mellan altaret och Herrens hus, och ställde det vid sidan av altaret, mot norr.

15Sedan gav kung Achas följande anvisningar till prästen Uria: »På det stora altaret skall du offra morgonens brännoffer och kvällens matoffer, kungens brännoffer och matoffer, brännoffret för folket i landet samt deras matoffer och dryckesoffer, och på det altaret skall du stänka allt blodet från brännoffren och slaktoffren. Men kopparaltaret skall jag använda vid teckentydning.”

[16] Fez Urias, o sacerdote, segundo tudo quanto o rei Acaz lhe ordenara.

[17] O rei Acaz cortou os painéis dos suportes, e de cima deles tomou a pia, e o mar, tirou-o de sobre os bois de bronze, que estavam debaixo dele, e o pôs sobre um pavimento de pedra.

[18] Também o passadiço coberto para uso no sábado, que edificaram na casa, e a entrada real pelo lado de fora retirou da Casa do SENHOR, por causa do rei da Assíria.

A morte de Acaz

2 Crônicas 28.26-27

[19] Quanto aos mais atos de Acaz e ao que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[20] Descansou Acaz com seus pais e foi sepultado junto a seus pais, na Cidade de Davi; e Ezequias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 17

O reinado de Oseias, de Israel

[1] No ano duodécimo de Acaz, rei de Judá, começou a reinar Oseias, filho de Elá; e reinou sobre Israel, em Samaria, nove anos.

[2] Fez o que era mau perante o SENHOR; contudo, não como os reis de Israel que foram antes dele.

A queda de Samaria e o cativeiro de Israel

[3] Contra ele subiu Salmaneser, rei da Assíria; Oseias ficou sendo servo dele e lhe pagava tributo.

[16]Och prästen Uria gjorde i allt som kung Achas hade befallt honom.

[17]Kung Achas tog bort kittlarna och bröt loss listerna från stativen som de vilat på. Han lyfte ner Havet från bronstjurarna som det stod på och satte det på ett stenfundament.

[18]Den täckta sabbatsgången som man byggt i templet och kungens yttre ingång där ändrade han på av hänsyn till den assyriske kungen.

[19]Achas historia i övrigt, hans bedrifter, har nedtecknats i krönikan om Juda kungar.

[20]Achas gick till vila hos sina fäder och begravdes bland dem i Davids stad. Hans son Hiskia blev kung efter honom.

2 Kung 17

Hosea kung över Israel. Samaria intas och folket förs bort

[1]Under Achas tolfte regeringsår i Juda blev Hosea, Elas son, kung över Israel, och han regerade nio år i Samaria.

[2]Han gjorde det som var ont i Herrens ögon, dock inte som de kungar som hade regerat över Israel före honom.

[3]Mot honom drog Assyriens kung Salmanassar i krig, och Hosea måste underkasta sig och betala skatt till den assyriske kungen.

[4] Porém o rei da Assíria achou Oseias em conspiração, porque enviara mensageiros a Sô, rei do Egito, e não pagava tributo ao rei da Assíria, como dantes fazia de ano em ano; por isso, o rei da Assíria o encerrou em grilhões, num cárcere.

[5] Porque o rei da Assíria passou por toda a terra, subiu a Samaria e a sitiou por três anos.

[6] No ano nono de Oseias, o rei da Assíria tomou a Samaria e transportou a Israel para a Assíria; e os fez habitar em Hala, junto a Habor e ao rio Gozã, e nas cidades dos medos.

A causa do cativeiro

[7] Tal sucedeu porque os filhos de Israel pecaram contra o SENHOR, seu Deus, que os fizera subir da terra do Egito, de debaixo da mão de Faraó, rei do Egito; e temeram a outros deuses.

[8] Andaram nos estatutos das nações que o SENHOR lançara de diante dos filhos de Israel e nos costumes estabelecidos pelos reis de Israel.

[9] Os filhos de Israel fizeram contra o SENHOR, seu Deus, o que não era reto; edificaram para si altos em todas as suas cidades, desde as atalaias dos vigias até à cidade fortificada.

[10] Levantaram para si colunas e postes-ídolos, em todos os altos outeiros e debaixo de todas as árvores frondosas.

[11] Queimaram ali incenso em todos os altos, como as nações que o SENHOR expulsara de diante deles; cometeram

[4]Men denne upptäckte att Hosea stämplade mot honom; han hade skickat sändebud till kung So av Egypten och betalade inte längre sin årliga skatt till kungen av Assyrien. Därför lät Salmanassar gripa honom och kasta honom i fängelse.

[5]Han besatte hela landet och tågade sedan mot Samaria och belägrade staden i tre år.

[6]Under Hoseas nionde regeringsår intog den assyriske kungen Samaria. Han förde bort israeliterna till Assyrien, och de fick bosätta sig i Halach, vid floden Havor i Gosan och i Mediens städer.

[7]Ty israeliterna hade syndat mot Herren, sin Gud, som fört dem ut ur Egypten, undan faraos, den egyptiske kungens, förtryck. De hade dyrkat andra gudar,

[8]de hade följt bruken hos de folk som Herren hade drivit undan för israeliterna, liksom de bruk Israels kungar hade infört.

[9]De hittade på lögner om Herren, sin Gud, de inrättade offerplatser överallt där de bodde, från minsta by med vakttorn till helt befästa städer,

[10]de reste stenstoder och asherapålar på alla höga kullar och under alla grönskande träd

[11]och tände offereld där, på alla offerplatserna, alldeles som de folk Herren

ações perversas para provocarem o SENHOR à ira

hade drivit undan för dem, och med sina onda gärningar väckte de Herrens vrede.

[12] e serviram os ídolos, dos quais o SENHOR lhes tinha dito: Não fareis estas coisas.

[12]De dyrkade avgudabilder fast Herren hade förbjudit det.

[13] O SENHOR advertiu a Israel e a Judá por intermédio de todos os profetas e de todos os videntes, dizendo: Voltai-vos dos vossos maus caminhos e guardai os meus mandamentos e os meus estatutos, segundo toda a Lei que prescrevi a vossos pais e que vos enviei por intermédio dos meus servos, os profetas.

[13]Genom alla sina profeter och siare hade Herren inpräntat detta hos Israel och Juda: »Lämna era onda vägar och håll mina bud och stadgar enligt den lag jag gav era fäder och sände till er genom mina tjänare profeterna.”

[14] Porém não deram ouvidos; antes, se tornaram obstinados, de dura cerviz como seus pais, que não creram no SENHOR, seu Deus.

[14]Men de lyssnade inte, de var lika styvnackade som sina fäder, som inte trodde på Herren, sin Gud.

[15] Rejeitaram os estatutos e a aliança que fizera com seus pais, como também as suas advertências com que protestara contra eles; seguiram os ídolos, e se tornaram vãos, e seguiram as nações que estavam em derredor deles, das quais o SENHOR lhes havia ordenado que não as imitassem.

[15]De förkastade hans lagar, förbundet han hade slutit med deras fäder och de varningar han gett dem; de följde det som var tomhet och blev själva idel tomhet, de gjorde som folken omkring dem fast Herren hade befallt dem att inte göra som de.

[16] Desprezaram todos os mandamentos do SENHOR, seu Deus, e fizeram para si imagens de fundição, dois bezerros; fizeram um poste-ídolo, e adoraram todo o exército do céu, e serviram a Baal.

[16]De övergav alla bud som Herren, deras Gud, hade gett dem, och de gjorde sig gjutna beläten, två tjurkalvar, de gjorde en asherapåle, de föll ner och tillbad himlens hela härskara, och de tjänade Baal.

[17] Também queimaram a seus filhos e a suas filhas como sacrifício, deram-se à prática de adivinhações e criam em agouros; e venderam-se para fazer o que era mau perante o SENHOR, para o provocarem à ira.

[17]Sina söner och döttrar offrade de på bålet, de bedrev svartkonst och spådom och hängav sig åt det som var ont i Herrens ögon och väckte så hans vrede.

[18] Pelo que o SENHOR muito se indignou contra Israel e o afastou da sua presença; e nada mais ficou, senão a tribo de Judá.

[18]Därför blev Herren så förbittrad på israeliterna att han drev dem bort ur sin åsyn; kvar blev endast Judas stam.

[19] Também Judá não guardou os mandamentos do SENHOR, seu Deus; antes, andaram nos costumes que Israel introduziu.

[19]Men inte heller Juda höll de bud som Herren, deras Gud, hade gett dem utan följde samma bruk som Israel.

[20] Pelo que o SENHOR rejeitou a toda a descendência de Israel, e os afligiu, e os entregou nas mãos dos despojadores, até que os expulsou da sua presença.

[20]Då försköt Herren hela Israels folk, han förödmjukade dem och utlämnade dem åt plundrare. Till sist stötte han dem ifrån sig.

[21] Pois, quando ele rasgou a Israel da casa de Davi, e eles fizeram rei a Jeroboão, filho de Nebate, Jeroboão apartou a Israel de seguir o SENHOR e o fez cometer grande pecado.

[21]När Herren rev bort Israel från Davids ätt gjorde israeliterna Jerobeam, Nevats son, till kung, och denne lockade dem att avfalla från Herren och förledde dem till svår synd.

[22] Assim, andaram os filhos de Israel em todos os pecados que Jeroboão tinha cometido; nunca se apartaram deles,

[22]Israeliterna begick samma synder som Jerobeam hade gjort sig skyldig till och upphörde inte med dem.

[23] até que o SENHOR afastou a Israel da sua presença, como falara pelo ministério de todos os seus servos, os profetas; assim, foi Israel transportado da sua terra para a Assíria, onde permanece até ao dia de hoje.

[23]Slutligen drev Herren bort Israel ur sin åsyn, som han hade hotat med genom alla sina tjänare, profeterna. Så fördes israeliterna bort från sitt land till Assyrien, där de ännu är kvar.

O rei da Assíria renova a população de Samaria

Främmande folk i Samarien. Deras gudsdyrkan

[24] O rei da Assíria trouxe gente de Babilônia, de Cuta, de Ava, de Hamate e de Sefarvaim e a fez habitar nas cidades de Samaria, em lugar dos filhos de Israel; tomaram posse de Samaria e habitaram nas suas cidades.

[24]Den assyriske kungen flyttade folk från Babylon, Kut, Avva, Hamat och Sefarvajim och lät dem bosätta sig i Samariens städer i stället för israeliterna. Samarien tillföll dem, och de slog sig ner i städerna.

[25] A princípio, quando passaram a habitar ali, não temeram o SENHOR; então, mandou o SENHOR para o meio deles leões, os quais mataram a alguns do povo.

[25]När de först bosatte sig där dyrkade de inte Herren, men då skickade han lejon emot dem som dödade många.

26 Pelo que se disse ao rei da Assíria: As gentes que transportaste e fizeste habitar nas cidades de Samaria não sabem a maneira de servir o deus da terra; por isso, enviou ele leões para o meio delas, os quais as matam, porque não sabem como servir o deus da terra.

27 Então, o rei da Assíria mandou dizer: Levai para lá um dos sacerdotes que de lá trouxestes; que ele vá, e lá habite, e lhes ensine a maneira de servir o deus da terra.

28 Foi, pois, um dos sacerdotes que haviam levado de Samaria, e habitou em Betel, e lhes ensinava como deviam temer o SENHOR.

O culto misto dos samaritanos

29 Porém cada nação fez ainda os seus próprios deuses nas cidades em que habitava, e os puseram nos santuários dos altos que os samaritanos tinham feito.

30 Os de Babilônia fizeram Sucote-Benote; os de Cuta fizeram Nergal; os de Hamate fizeram Asima;

31 os aveus fizeram Nibaz e Tartaque; e os sefarvitas queimavam seus filhos a Adrameleque e a Anameleque, deuses de Sefarvaim.

32 Mas temiam também ao SENHOR; dentre os do povo constituíram sacerdotes dos lugares altos, os quais oficiavam a favor deles nos santuários dos altos.

33 De maneira que temiam o SENHOR e, ao mesmo tempo, serviam aos seus próprios deuses, segundo o costume das

26 Man talade om det för den assyriske kungen: »Folken som du har förvisat och flyttat till Samariens städer vet inte hur man dyrkar landets gud, och därför har han skickat lejon emot dem som dödar dem; de vet ju inte hur landets gud skall dyrkas.«

27 Då befallde den assyriske kungen att någon av de präster han fört bort skulle skickas tillbaka för att slå sig ner där och lära folket hur de skulle dyrka landets gud.

28 En av de präster som förts bort från Samarien kom till Betel och stannade där och lärde folket hur de skulle dyrka Herren.

29 Men varje folkgrupp, var och en på sin ort, fortsatte att tillverka sina egna gudar, och de ställde dem i de tempel som samarierna hade uppfört på offerplatserna.

30 De från Babylon gjorde Sackut Benot, de från Kut gjorde Nergal, de från Hamat gjorde Ashima,

31 och de från Avva gjorde Nivchas och Tartak. Folket från Sefarvajim offrade sina barn på bål åt Adrammelek och Anammelek, Sefarvajims gudar.

32 Samtidigt dyrkade de Herren; de utsåg ur sina egna led präster som gjorde tjänst i templen på offerplatserna.

33 De dyrkade alltså Herren men tjänade också sina egna gudar enligt seden hos de folk från vilka de blivit förvisade.

nações dentre as quais tinham sido transportados.

34 Até ao dia de hoje fazem segundo os antigos costumes; não temem o SENHOR, não fazem segundo os seus estatutos e juízos, nem segundo a lei e o mandamento que o SENHOR prescreveu aos filhos de Jacó, a quem deu o nome de Israel.

34Ännu i dag håller de fast vid sina ursprungliga bruk, de dyrkar inte Herren och följer inte de stadgar och bud de fått, den lag och befallning Herren gav åt ättlingarna till Jakob, han som av Herren fick namnet Israel.

35 Ora, o SENHOR tinha feito aliança com eles e lhes ordenara, dizendo: Não temereis outros deuses, nem vos prostrareis diante deles, nem os servireis, nem lhes oferecereis sacrifícios;

35Med dem hade Herren slutit ett förbund, och han hade gett dem denna befallning: »Ni skall inte dyrka andra gudar, inte tillbe dem, inte tjäna dem eller offra till dem.

36 mas ao SENHOR, que vos fez subir da terra do Egito com grande poder e com braço estendido, a ele temereis, e a ele vos prostrareis, e a ele oferecereis sacrifícios.

36Nej, Herren, som förde er ut ur Egypten med stor makt och lyftad arm, honom skall ni dyrka, honom skall ni falla ner för och tillbe och till honom skall ni offra.

37 Os estatutos e os juízos, a lei e o mandamento que ele vos escreveu, tereis cuidado de os observar todos os dias; não temereis outros deuses.

37De stadgar och bud, den lag och befallning som han skrev åt er skall ni alltid rätta er efter och inte dyrka andra gudar.

38 Da aliança que fiz convosco não vos esquecereis; nem temereis outros deuses.

38Glöm inte förbundet som jag slöt med er, och dyrka inte andra gudar.

39 Mas ao SENHOR, vosso Deus, temereis, e ele vos livrará das mãos de todos os vossos inimigos.

39Nej, Herren, er Gud, skall ni dyrka, så kommer han att rädda er från alla era fiender.«

40 Porém eles não deram ouvidos a isso; antes, procederam segundo o seu antigo costume.

40Men de lyssnade inte utan höll fast vid sina ursprungliga bruk.

41 Assim, estas nações temiam o SENHOR e serviam as suas próprias imagens de escultura; como fizeram seus pais, assim fazem também seus filhos e os filhos de seus filhos, até ao dia de hoje.

41Dessa folk dyrkade alltså Herren samtidigt som de tillbad sina gudabilder, och deras barn och efterkommande har fortsatt på samma sätt som sina fäder ända till denna dag.

2 Reis 18

2 Kung 18

O reinado de Ezequias, de Judá 2 Crônicas 29.1-2	**Hiskia kung över Juda**
[1] No terceiro ano de Oseias, filho de Elá, rei de Israel, começou a reinar Ezequias, filho de Acaz, rei de Judá.	[1]Under Hoseas, Elas sons, tredje regeringsår i Israel blev Hiskia, Achas son, kung över Juda.
[2] Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém; sua mãe se chamava Abi e era filha de Zacarias.	[2]Han var tjugofem år då han blev kung, och han regerade tjugonio år i Jerusalem. Hans mor hette Avi, Sakarjas dotter.
[3] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Davi, seu pai.	[3]Han gjorde det som var rätt i Herrens ögon, alldeles som hans fader David hade gjort.
[4] Removeu os altos, quebrou as colunas e deitou abaixo o poste-ídolo; e fez em pedaços a serpente de bronze que Moisés fizera, porque até àquele dia os filhos de Israel lhe queimavam incenso e lhe chamavam Neustã.	[4]Han avskaffade offerplatserna, krossade stenstoderna och högg ner asherapålen. Kopparormen som Mose hade gjort slog han i stycken. Ända fram till denna tid hade nämligen israeliterna tänt offereld åt den. Den kallades Nechushtan.
[5] Confiou no SENHOR, Deus de Israel, de maneira que depois dele não houve seu semelhante entre todos os reis de Judá, nem entre os que foram antes dele.	[5]Han förtröstade på Herren, Israels Gud. Ingen var som han bland alla Judas kungar efter honom — och inte före honom heller.
[6] Porque se apegou ao SENHOR, não deixou de segui-lo e guardou os mandamentos que o SENHOR ordenara a Moisés.	[6]Han höll sig till Herren och vek aldrig från hans väg utan följde de bud som Herren hade gett Mose.
[7] Assim, foi o SENHOR com ele; para onde quer que saía, lograva bom êxito; rebelou-se contra o rei da Assíria e não o serviu.	[7]Därför var Herren med honom, och han hade framgång i allt han företog sig. Han avföll från kungen av Assyrien och ville inte lyda under honom.
[8] Feriu ele os filisteus até Gaza e seus limites, desde as atalaias dos vigias até à cidade fortificada.	[8]Han slog filisteerna och intog deras land ända fram till Gaza och området däromkring, från minsta by med vakttorn till helt befästa städer.
[9] No quarto ano do rei Ezequias, que era o sétimo de Oseias, filho de Elá, rei de Israel,	[9]Under Hiskias fjärde regeringsår, som var Hoseas, Elas sons, sjunde regeringsår i

subiu Salmaneser, rei da Assíria, contra Samaria e a cercou.

[10] Ao cabo de três anos, foi tomada; sim, no ano sexto de Ezequias, que era o nono de Oseias, rei de Israel, Samaria foi tomada.

[11] O rei da Assíria transportou a Israel para a Assíria e o fez habitar em Hala, junto a Habor e ao rio Gozã, e nas cidades dos medos;

[12] porquanto não obedeceram à voz do SENHOR, seu Deus; antes, violaram a sua aliança e tudo quanto Moisés, servo do SENHOR, tinha ordenado; não o ouviram, nem o fizeram.

Senaqueribe invade Judá

2 Crônicas 32.1-8; Isaías 36.1-3

[13] No ano décimo quarto do rei Ezequias, subiu Senaqueribe, rei da Assíria, contra todas as cidades fortificadas de Judá e as tomou.

[14] Então, Ezequias, rei de Judá, enviou mensageiros ao rei da Assíria, a Laquis, dizendo: Errei; retira-te de mim; tudo o que me impuseres suportarei. Então, o rei da Assíria impôs a Ezequias, rei de Judá, trezentos talentos de prata e trinta talentos de ouro.

[15] Deu-lhe Ezequias toda a prata que se achou na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei.

[16] Foi quando Ezequias arrancou das portas do templo do SENHOR e das ombreiras o ouro de que ele, rei de Judá, as cobrira, e o deu ao rei da Assíria.

Israel, angreps Samaria av Salmanassar, Assyriens kung. Han belägrade staden

[10]och intog den efter tre år. Det var under Hiskias sjätte regeringsår, som var Hoseas nionde regeringsår i Israel, som Samaria föll.

[11]Den assyriske kungen förde bort israeliterna till Assyrien, och de fick bo i Halach, vid floden Havor i Gosan och i Mediens städer.

[12]Detta skedde därför att de inte lyssnade på Herren, sin Gud, utan bröt förbundet med honom, ja, bröt mot allt det som Herrens tjänare Mose hade befallt. De varken lyssnade eller lydde.

Assyriens kung Sanherib angriper Juda och Jerusalem

[13]Under Hiskias fjortonde regeringsår angrep den assyriske kungen Sanherib alla de befästa städerna i Juda och intog dem.

[14]Kung Hiskia av Juda skickade då detta budskap till den assyriske kungen i Lakish: »Jag har gjort orätt. Lämna mig i fred och vänd hem, så skall jag gå med på allt du ålägger mig.« Den assyriske kungen begärde då 300 talenter silver och 30 talenter guld av kung Hiskia av Juda.

[15]Och Hiskia lämnade allt silver som fanns i Herrens hus och i kungapalatsets skattkammare.

[16]Det var då han bröt loss den guldbeläggning som han själv hade gett dörrarna och dörrposterna i Herrens tempel, och han lämnade alltsammans till den assyriske kungen.

[17] Contudo, o rei da Assíria enviou, de Laquis, a Tartã, a Rabe-Saris e a Rabsaqué, com um grande exército, ao rei Ezequias, a Jerusalém; subiram e vieram a Jerusalém. Tendo eles subido e chegado, pararam na extremidade do aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do Lavandeiro.

[18] Tendo eles chamado o rei, saíram-lhes ao encontro Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista.

Rabsaqué afronta a Ezequias e ao Senhor
2 Crônicas 32.9-20; Isaías 36.4-22

[19] Rabsaqué lhes disse: Dizei a Ezequias: Assim diz o sumo rei, o rei da Assíria: Que confiança é essa em que te estribas?

[20] Bem posso dizer-te que teu conselho e poder para guerra não passam de vãs palavras; em quem, pois, agora, confias, para que te rebeles contra mim?

[21] Confias no Egito, esse bordão de cana esmagada, o qual, se alguém nele apoiar-se, lhe entrará pela mão e a traspassará; assim é Faraó, rei do Egito, para com todos os que nele confiam.

[22] Mas, se me dizeis: Confiamos no SENHOR, nosso Deus, não é esse aquele cujos altos e altares Ezequias removeu, dizendo a Judá e a Jerusalém: Perante este altar adorareis em Jerusalém?

[17]Från Lakish skickade Sanherib sin överbefälhavare, sin hovmarskalk och sin stabschef i spetsen för en stor här mot kung Hiskia i Jerusalem. De tågade mot Jerusalem, och när de kom fram ställde de upp sig vid kanalen från Övre dammen, på vägen till Valkarfältet.

[18]De ropade på kungen, och Eljakim, Hilkias son, kungens förste minister, gick ut till dem tillsammans med kungens sekreterare Shevna och kanslern Joach, Asafs son.

[19]Då sade den assyriske stabschefen åt dem att framföra detta budskap till Hiskia: »Så säger den store konungen, Assyriens konung: Hur kan du känna dig så säker? [20]Tror du att munväder är lika mycket värt i krig som klokhet och styrka? Vem är det du hoppas på när du sätter dig upp mot mig?

[21]Du litar förstås på stöd av Egypten, denna brutna stav som tränger in i handen och genomborrar den när man stöder sig på den. Sådan är farao, kungen av Egypten, för alla som hoppas på honom.

[22]Men ni kanske svarar mig: Vi litar på Herren, vår Gud! — Var det inte hans offerplatser och altaren som Hiskia avskaffade när han befallde Juda och Jerusalem att tillbe vid altaret här i Jerusalem? —

[23] Ora, pois, empenha-te com meu senhor, rei da Assíria, e dar-te-ei dois mil cavalos, se de tua parte achares cavaleiros para os montar.

[23]Ingå nu ett vad med min herre, kungen av Assyrien: han ger dig 2.000 hästar om du kan skaffa ryttare till dem.

[24] Como, pois, se não podes afugentar um só capitão dos menores dos servos do meu senhor, confias no Egito, por causa dos carros e cavaleiros?

[24]Hur skulle du kunna stå emot en enda av min herres obetydligaste tjänare? Och du sätter din lit till vagnar och hästar från Egypten!

[25] Acaso, subi eu, agora, sem o SENHOR contra este lugar, para o destruir? Pois o SENHOR mesmo me disse: Sobe contra a terra e destrói-a.

[25]Dessutom har jag inte kommit för att angripa och förhärja denna plats mot Herrens vilja: Herren har själv befallt mig att angripa detta land och förhärja det.«

[26] Então, disseram Eliaquim, filho de Hilquias, Sebna e Joá a Rabsaqué: Rogamos-te que fales em aramaico aos teus servos, porque o entendemos, e não nos fales em judaico, aos ouvidos do povo que está sobre as muralhas.

[26]Eljakim, Hilkias son, samt Shevna och Joach svarade då den assyriske stabschefen: »Tala till oss på arameiska, herre — vi förstår det språket — tala inte hebreiska med oss när folket på muren hör på.«

[27] Mas Rabsaqué lhes respondeu: Mandou-me, acaso, o meu senhor para dizer-te estas palavras a ti somente e a teu senhor? E não, antes, aos homens que estão sentados sobre as muralhas, para que comam convosco o seu próprio excremento e bebam a sua própria urina?

[27]Stabschefen svarade dem: »Tror du det är till din herre och till dig som min herre har skickat mig med detta budskap? Nej, det är till dem som sitter här på muren och som kan bli tvungna att äta sin avföring och dricka sin urin — de lika väl som ni.«

[28] Então, Rabsaqué se pôs em pé, e clamou em alta voz em judaico, e disse: Ouvi as palavras do sumo rei, do rei da Assíria.

[28]Och stabschefen stod kvar och ropade högt på hebreiska: »Hör detta budskap från den store konungen, Assyriens konung.

[29] Assim diz o rei: Não vos engane Ezequias; porque não vos poderá livrar da sua mão;

[29]Så säger konungen: Låt inte Hiskia bedra er, han kan inte rädda er ur mitt våld.

[30] nem tampouco vos faça Ezequias confiar no SENHOR, dizendo: O SENHOR,

[30]Låt inte Hiskia övertala er att hoppas på Herren och inbilla er att Herren kommer

certamente, nos livrará, e esta cidade não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

att rädda er, så att denna stad inte faller i den assyriske kungens våld.

31 Não deis ouvidos a Ezequias; porque assim diz o rei da Assíria: Fazei as pazes comigo e vinde para mim; e comei, cada um da sua própria vide e da sua própria figueira, e bebei, cada um da água da sua própria cisterna.

31Lyssna inte på Hiskia! Så säger Assyriens konung: Gör upp i godo med mig och ge er åt mig, så får var och en av er äta frukten från sin vinstock och sitt fikonträd och dricka vattnet från sin brunn.

32 Até que eu venha e vos leve para uma terra como a vossa, terra de cereal e de vinho, terra de pão e de vinhas, terra de oliveiras e de mel, para que vivais e não morrais. Não deis ouvidos a Ezequias, porque vos engana, dizendo: O SENHOR nos livrará.

32Sedan kommer jag och hämtar er till ett land som är likt ert eget, ett land med säd och vin, ett land med bröd och vingårdar, med dignande olivträd och med honung. Så får ni leva och slipper dö. Lyssna inte på Hiskia när han försöker lura er med sitt ’Herren skall rädda oss!’

33 Acaso, os deuses das nações puderam livrar, cada um a sua terra, das mãos do rei da Assíria?

33Har de andra folkens gudar någonsin räddat sina länder ur den assyriske kungens våld?

34 Onde estão os deuses de Hamate e de Arpade? Onde estão os deuses de Sefarvaim, Hena e Iva? Acaso, livraram eles a Samaria das minhas mãos?

34Var är nu Hamats och Arpads gudar, var är Sefarvajims, Henas och Avvas gudar? Och fanns det några gudar som räddade Samaria ur mitt våld?

35 Quais são, dentre todos os deuses destes países, os que livraram a sua terra das minhas mãos, para que o SENHOR possa livrar a Jerusalém das minhas mãos?

35Vilken av dessa länders alla gudar har räddat sitt land ur mitt våld eftersom ni tror att Herren skulle rädda Jerusalem?«

36 Calou-se, porém, o povo e não lhe respondeu palavra; porque assim lhe havia ordenado o rei: Não lhe respondereis.

36Men folket teg och svarade inte ett ord. Kungen hade nämligen förbjudit dem att svara honom.

37 Então, Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, e Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista, vieram ter com Ezequias, com suas vestes rasgadas, e lhe referiram as palavras de Rabsaqué.

37Nu kom Eljakim, Hilkias son, kungens förste minister, sekreteraren Shevna och kanslern Joach, Asafs son, till kungen med kläderna sönderrivna. De berättade vad den assyriske stabschefen hade sagt.

2 Reis 19

Ezequias consulta a Isaías
Isaías 37.1-7

1 Tendo o rei Ezequias ouvido isto, rasgou as suas vestes, cobriu-se de pano de saco e entrou na Casa do SENHOR.

2 Então, enviou a Eliaquim, o mordomo, a Sebna, o escrivão, e os anciãos dos sacerdotes cobertos de pano de saco, ao profeta Isaías, filho de Amoz;

3 os quais lhe disseram: Assim diz Ezequias: Este dia é dia de angústia, de disciplina e de opróbrio; porque filhos são chegados à hora de nascer, e não há força para dá-los à luz.

4 Porventura, o SENHOR, teu Deus, terá ouvido todas as palavras de Rabsaqué, a quem o rei da Assíria, seu senhor, enviou para afrontar o Deus vivo, e repreenderá as palavras que ouviu; ergue, pois, orações pelos que ainda subsistem.

5 Foram, pois, os servos do rei Ezequias a ter com Isaías;

6 Isaías lhes disse: Dizei isto a vosso senhor: Assim diz o SENHOR: Não temas por causa das palavras que ouviste, com as quais os servos do rei da Assíria blasfemaram de mim.

7 Eis que meterei nele um espírito, e ele, ao ouvir certo rumor, voltará para a sua terra; e nela eu o farei cair morto à espada.

A carta do rei da Assíria
Isaías 37.8-13

2 Kung 19

1När kung Hiskia hörde det rev också han sönder sina kläder, svepte sig i säcktyg och gick till Herrens hus.

2Sedan sände han sin förste minister Eljakim, sekreteraren Shevna och prästernas äldste, klädda i säcktyg, till profeten Jesaja, Amos son,

3med denna hälsning: »Så säger Hiskia: Detta är en dag av plåga, tuktan och skam. Fostren är fullgångna, men kraften att föda saknas.

4Kanske har Herren, din Gud, hört allt vad den assyriske stabschefen sade när hans herre, kungen av Assyrien, skickade honom för att smäda den levande Guden. Och kanske straffar Herren, din Gud, honom för detta som han hört. Be därför en bön för den rest som är kvar.«

5När kung Hiskias män kom till Jesaja

6fick de följande svar med sig tillbaka: »Så säger Herren: Låt dig inte skrämmas av de smädelser mot mig som du hörde av den assyriske kungens män.

7På en ingivelse från mig kommer han att lyssna till ett rykte som får honom att återvända till sitt land. Där skall jag låta honom falla för svärd.«

[8] Voltou, pois, Rabsaqué e encontrou o rei da Assíria pelejando contra Libna; porque ouvira que o rei já se havia retirado de Laquis.

[9] O rei ouviu que a respeito de Tiraca, rei da Etiópia, se dizia: Eis saiu para guerrear contra ti. Assim, tornou a enviar mensageiros a Ezequias, dizendo:

[10] Assim falareis a Ezequias, rei de Judá: Não te engane o teu Deus, em quem confias, dizendo: Jerusalém não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

[11] Já tens ouvido o que fizeram os reis da Assíria a todas as terras, como as destruíram totalmente; e crês tu que te livrarias?

[12] Porventura, os deuses das nações livraram os povos que meus pais destruíram, Gozã, Harã e Rezefe e os filhos de Éden, que estavam em Telassar?

[13] Onde está o rei de Hamate, e o rei de Arpade, e o rei da cidade de Sefarvaim, de Hena e de Iva?

A oração de Ezequias

Isaías 37.14-20

[14] Tendo Ezequias recebido a carta das mãos dos mensageiros, leu-a; então, subiu à Casa do SENHOR, estendeu-a perante o SENHOR

[15] e orou perante o SENHOR, dizendo: Ó SENHOR, Deus de Israel, que estás entronizado acima dos querubins, tu somente és o Deus de todos os reinos da terra; tu fizeste os céus e a terra.

[8]Den assyriske stabschefen vände tillbaka. Han hade fått veta att kungen av Assyrien brutit upp från Lakish och fann honom nu i färd med att belägra Livna.

[9]Sanherib nåddes av underrättelsen att Tirhaka, kungen av Kush, hade dragit i fält mot honom. Än en gång skickade den assyriske kungen sändebud till Hiskia och befallde dem:

[10]»Så här skall ni säga till Hiskia, kungen av Juda: Låt inte din Gud, som du sätter din lit till, förleda dig att tro att Jerusalem skall slippa falla i händerna på den assyriske kungen.

[11]Du har ju själv hört hur de assyriska kungarna ödelagt alla länder. Varför skulle då du bli räddad?

[12]De folk som mina fäder förgjorde, Gosan, Harran, Resef, Edens folk i Telassar — blev de räddade av sina gudar?

[13]Var är kungen av Hamat och kungen av Arpad? Var är kungarna av Lair, Sefarvajim, Hena och Avva?«

[14]Hiskia tog emot brevet av sändebuden och läste det. Sedan gick han till Herrens hus och bredde ut det inför Herren

[15]och bad: »Herre, Israels Gud, du som tronar på keruberna, du ensam är Gud och råder över alla riken på jorden. Du har gjort himmel och jord.

[16] Inclina, ó SENHOR, o ouvido e ouve; abre, SENHOR, os olhos e vê; ouve todas as palavras de Senaqueribe, as quais ele enviou para afrontar o Deus vivo.

[17] Verdade é, SENHOR, que os reis da Assíria assolaram todas as nações e suas terras

[18] e lançaram no fogo os deuses deles, porque deuses não eram, senão obra de mãos de homens, madeira e pedra; por isso, os destruíram.

[19] Agora, pois, ó SENHOR, nosso Deus, livra-nos das suas mãos, para que todos os reinos da terra saibam que só tu és o SENHOR Deus.

O profeta conforta a Ezequias

Isaías 37.21-35

[20] Então, Isaías, filho de Amoz, mandou dizer a Ezequias: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Quanto ao que me pediste acerca de Senaqueribe, rei da Assíria, eu te ouvi,

[21] e esta é a palavra que o SENHOR falou a respeito dele: A virgem, filha de Sião, te despreza e zomba de ti; a filha de Jerusalém meneia a cabeça por detrás de ti.

[22] A quem afrontaste e de quem blasfemaste? E contra quem alçaste a voz e arrogantemente ergueste os olhos? Contra o Santo de Israel.

[23] Por meio dos teus mensageiros, afrontaste o SENHOR e disseste: Com a multidão dos meus carros subi ao cimo dos montes, ao mais interior do Líbano; deitarei abaixo os seus altos cedros e seus

[16]Hör mig, Herre, och lyssna till min bön, öppna dina ögon och se. Hör hur Sanherib smädar den levande Guden i brevet han har skickat.

[17]Det är sant, Herre: Assyriens kungar har krossat folken, skövlat deras länder

[18]och kastat deras gudar i elden. Men de var inga gudar, bara människoverk av trä och sten. Därför kunde de förstöras.

[19]Rädda oss nu, Herre, vår Gud, ur hans våld, så att alla riken på jorden får veta att du, Herre, ensam är Gud.«

Jesajas profetia mot Sanherib

[20]Då skickade Jesaja, Amos son, detta budskap till Hiskia: »Så säger Herren, Israels Gud: Vad du bett mig om när det gäller Sanherib, Assyriens kung, har jag hört.

[21]Detta är de ord Herren riktar mot honom: Jungfrun Sion föraktar och hånar dig. Jerusalem, den unga flickan, skakar på huvudet åt dig.

[22]Vem är det du har smädat och skymfat, mot vem har du höjt din röst och kastat stolta blickar? Mot Israels Helige!

[23]Genom dina sändebud har du smädat Herren: Du sade: ’Med mina många vagnar har jag utfört stora bedrifter. Jag drog fram över bergens krön, det fjärran Libanons höjder. Jag fällde dess högsta

ciprestes escolhidos, chegarei a suas pousadas extremas, ao seu denso e fértil pomar.

[24] Eu mesmo cavei, e bebi as águas de estrangeiros, e com as plantas de meus pés sequei todos os rios do Egito.

[25] Acaso, não ouviste que já há muito dispus eu estas coisas, já desde os dias remotos o tinha planejado? Agora, porém, as faço executar e eu quis que tu reduzisses a montões de ruínas as cidades fortificadas.

[26] Por isso, os seus moradores, debilitados, andaram cheios de temor e envergonhados; tornaram-se como a erva do campo, e a erva verde, e o capim dos telhados, e o cereal queimado antes de amadurecer.

[27] Mas eu conheço o teu assentar, e o teu sair, e o teu entrar, e o teu furor contra mim.

[28] Por causa do teu furor contra mim e porque a tua arrogância subiu até aos meus ouvidos, eis que porei o meu anzol no teu nariz e o meu freio na tua boca e te farei voltar pelo caminho por onde vieste.

[29] Isto te será por sinal: este ano, se comerá o que espontaneamente nascer e, no segundo ano, o que daí proceder; no terceiro ano, porém, semeai, e colhei, e plantai vinhas, e comei os seus frutos.

[30] O que escapou da casa de Judá e ficou de resto tornará a lançar raízes para baixo e dará fruto por cima;

cedrar, dess yppersta cypresser. Jag valde mitt nattkvarter i dess bortersta trakter, där skogen står tät.

[24]Jag grävde efter vatten och drack ur okända flöden. Egyptens alla floder torkade ut där min fot hade trampat.’

[25]Har du då inte hört att jag för länge sedan planlagt detta, skapat det i en fjärran urtid? Nu har jag låtit det komma: det blev din lott att förvandla befästa städer till ruiner.

[26]Invånarna stod där handfallna, förkrossade och uppgivna. De var som örter på marken, som den spirande grönskan, som gräset på taken under den brännande östan.

[27]Du må stå eller sitta, du må gå eller komma — jag vet vad du gör.

[28]Du rasar mot mig, och jag märker ditt övermod. Därför skall jag sätta en krok i din näsa och betsel i din mun och leda dig tillbaka samma väg du kom.

[29]Och detta är det tecken du får: I år skall ni äta det självsådda och nästa år det som växer vilt. Men det tredje året skall ni så och skörda, plantera vingårdar och äta deras frukt.

[30]Den rest av Juda som räddas skall på nytt slå rot och bära frukt.

[31] porque de Jerusalém sairá o restante, e do monte Sião, o que escapou. O zelo do SENHOR fará isto.

[32] Pelo que assim diz o SENHOR acerca do rei da Assíria: Não entrará nesta cidade, nem lançará nela flecha alguma, não virá perante ela com escudo, nem há de levantar tranqueiras contra ela.

[33] Pelo caminho por onde vier, por esse voltará; mas, nesta cidade, não entrará, diz o SENHOR.

[34] Porque eu defenderei esta cidade, para a livrar, por amor de mim e por amor de meu servo Davi.

A destruição do exército dos assírios

2 Crônicas 32.21; Isaías 37.36-38

[35] Então, naquela mesma noite, saiu o Anjo do SENHOR e feriu, no arraial dos assírios, cento e oitenta e cinco mil; e, quando se levantaram os restantes pela manhã, eis que todos estes eram cadáveres.

[36] Retirou-se, pois, Senaqueribe, rei da Assíria, e se foi; voltou e ficou em Nínive.

[37] Sucedeu que, estando ele a adorar na casa de Nisroque, seu deus, Adrameleque e Sarezer, seus filhos, o feriram à espada; e fugiram para a terra de Ararate; e Esar-Hadom, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 20

A doença de Ezequias e a sua cura maravilhosa

2 Crônicas 32.24; Isaías 38.1-8

[1] Naqueles dias, Ezequias adoeceu de uma enfermidade mortal; veio ter com ele o profeta Isaías, filho de Amoz, e lhe disse:

[31]Ty en rest skall komma från Jerusalem, en skonad skara från Sions berg. Herrens lidelse skall utföra detta.

[32]Därför säger Herren så om kungen av Assyrien: Han skall inte komma in i denna stad, inte skjuta någon pil mot den, inte lyfta sin sköld mot den och inte kasta upp någon belägringsvall.

[33]Den väg han kom skall han vända tillbaka. I denna stad kommer han inte in, säger Herren,

[34]ty jag skall värna denna stad och rädda den för min och för min tjänare Davids skull.«

Jerusalem räddas och Sanherib får sitt straff

[35]Den natten drog Herrens ängel ut och tillintetgjorde 185.000 man i det assyriska lägret; nästa morgon låg de där alla, döda.

[36]Kung Sanherib av Assyrien bröt upp och vände tillbaka till Nineve och stannade där.

[37]En gång när han tillbad i sin gud Nisroks tempel högg Adrammelek och Sareser ner honom med svärd, varefter de flydde till landet Ararat. Sanheribs son, Assarhaddon, blev kung efter honom.

2 Kung 20

Hiskias sjukdom

[1]Vid denna tid blev Hiskia allvarligt sjuk, och profeten Jesaja, Amos son, kom till honom och sade: »Så säger Herren: Se om

Assim diz o SENHOR: Põe em ordem a tua casa, porque morrerás e não viverás.

2 Então, virou Ezequias o rosto para a parede e orou ao SENHOR, dizendo:

3 Lembra-te, SENHOR, peço-te, de que andei diante de ti com fidelidade, com inteireza de coração, e fiz o que era reto aos teus olhos; e chorou muitíssimo.

4 Antes que Isaías tivesse saído da parte central da cidade, veio a ele a palavra do SENHOR, dizendo:

5 Volta e dize a Ezequias, príncipe do meu povo: Assim diz o SENHOR, o Deus de Davi, teu pai: Ouvi a tua oração e vi as tuas lágrimas; eis que eu te curarei; ao terceiro dia, subirás à Casa do SENHOR.

6 Acrescentarei aos teus dias quinze anos e das mãos do rei da Assíria te livrarei, a ti e a esta cidade; e defenderei esta cidade por amor de mim e por amor de Davi, meu servo.

7 Disse mais Isaías: Tomai uma pasta de figos; tomaram-na e a puseram sobre a úlcera; e ele recuperou a saúde.

8 Ezequias disse a Isaías: Qual será o sinal de que o SENHOR me curará e de que, ao terceiro dia, subirei à Casa do SENHOR?

9 Respondeu Isaías: Ser-te-á isto da parte do SENHOR como sinal de que ele cumprirá a palavra que disse: Adiantar-se-á a sombra dez graus ou os retrocederá?

10 Então, disse Ezequias: É fácil que a sombra adiante dez graus; tal, porém, não aconteça; antes, retroceda dez graus.

ditt hus. Du ligger för döden, du kommer inte att överleva.«

2Då vände Hiskia ansiktet mot väggen och bad:

3»Herre, tänk på att jag troget och av hela mitt hjärta har hållit mig till dig. Jag har gjort det som är gott i dina ögon.« Och han grät häftigt.

4Innan Jesaja hade hunnit lämna den mellersta borggården kom Herrens ord till honom:

5»Gå tillbaka och säg till Hiskia, fursten över mitt folk: Så säger Herren, din fader Davids Gud: Jag har hört din bön och sett dina tårar. Jag skall göra dig frisk igen — i övermorgon får du gå upp till Herrens hus.

6Jag lägger ytterligare femton år till ditt liv, och jag skall rädda dig och denna stad ur den assyriske kungens hand, ja, jag skall värna denna stad för min och för min tjänare Davids skull.«

7Sedan lät Jesaja hämta en kaka fikon; den lade man på det onda stället, och Hiskia blev frisk.

8Hiskia frågade Jesaja: »Vad är då tecknet på att Herren skall bota mig, så att jag i övermorgon får gå upp till Herrens hus?«

9Jesaja sade: »Detta är tecknet Herren ger dig på att han skall göra vad han har lovat: skall skuggan fortsätta tio trappsteg eller gå tio steg tillbaka?«

10Hiskia svarade: »Det är lätt för skuggan att ta tio steg framåt. Nej, låt den gå tio steg tillbaka!«

[11] Então, o profeta Isaías clamou ao SENHOR; e fez retroceder dez graus a sombra lançada pelo sol declinante no relógio de Acaz.

A embaixada da Babilônia

Isaías 39.1-8

[12] Nesse tempo, Merodaque-Baladã, filho de Baladã, rei da Babilônia, enviou cartas e um presente a Ezequias, porque soube que estivera doente.

[13] Ezequias se agradou dos mensageiros e lhes mostrou toda a casa do seu tesouro, a prata, o ouro, as especiarias, os óleos finos, o seu arsenal e tudo quanto se achava nos seus tesouros; nenhuma coisa houve, nem em sua casa, nem em todo o seu domínio que Ezequias não lhes mostrasse.

[14] Então, Isaías, o profeta, veio ao rei Ezequias e lhe disse: Que foi que aqueles homens disseram e donde vieram a ti? Respondeu Ezequias: De uma terra longínqua vieram, da Babilônia.

[15] Perguntou ele: Que viram em tua casa? Respondeu Ezequias: Viram tudo quanto há em minha casa; coisa nenhuma há nos meus tesouros que eu não lhes mostrasse.

[16] Então, disse Isaías a Ezequias: Ouve a palavra do SENHOR:

[17] Eis que virão dias em que tudo quanto houver em tua casa, com o que entesouraram teus pais até ao dia de hoje, será levado para a Babilônia; não ficará coisa alguma, disse o SENHOR.

[11]Då ropade profeten Jesaja till Herren, och han lät skuggan på trappan gå tillbaka de tio steg som den redan tagit nerför Achas trappor.

Sändebuden från Babylonien

[12]När kungen av Babylonien, Berodak Baladan, Baladans son, hörde att Hiskia varit sjuk men blivit återställd skickade han ett brev och en gåva till honom.

[13]Hiskia gladde sig åt sändebudens ankomst och visade dem hela sitt förrådshus med silver och guld, kryddor och välluktande oljor samt sin rustkammare och allt som rymdes i hans skattkamrar. Det fanns inte något i palatset eller i hela riket som han inte visade dem.

[14]Då kom profeten Jesaja till kung Hiskia och frågade honom vad männen hade sagt och varifrån de kom. »De har kommit från ett fjärran land«, svarade Hiskia, »från Babylonien.« —

[15]»Vad fick de se i ditt palats?« frågade Jesaja. Hiskia sade: »Allt som finns i mitt palats. Det finns inte något i mina skattkamrar som jag inte visade dem.«

[16]Då sade Jesaja: »Hör Herrens ord:

[17]Det kommer en dag då allt som finns i ditt palats skall föras bort till Babylonien, allt som dina fäder har samlat fram till nu. Ingenting skall lämnas kvar, säger Herren.

[18] Dos teus próprios filhos, que tu gerares, tomarão, para que sejam eunucos no palácio do rei da Babilônia.

[19] Então, disse Ezequias a Isaías: Boa é a palavra do SENHOR que disseste. Pois pensava: Haverá paz e segurança em meus dias.

A morte de Ezequias
2 Crônicas 32.32-33

[20] Quanto aos mais atos de Ezequias, e todo o seu poder, e como fez o açude e o aqueduto, e trouxe água para dentro da cidade, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[21] Descansou Ezequias com seus pais; e Manassés, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 21

O reinado de Manassés, de Judá
2 Crônicas 33.1-9

[1] Tinha Manassés doze anos de idade quando começou a reinar e reinou cinqüenta e cinco anos em Jerusalém. Sua mãe chamava-se Hefzibá.

[2] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, segundo as abominações dos gentios que o SENHOR expulsara de suas possessões, de diante dos filhos de Israel.

[3] Pois tornou a edificar os altos que Ezequias, seu pai, havia destruído, e levantou altares a Baal, e fez um poste-ídolo como o que fizera Acabe, rei de Israel, e se prostrou diante de todo o exército dos céus, e o serviu.

[18]Bland de söner som kommer att födas åt dig, ditt eget kött och blod, skall några tvingas till hovtjänst i den babyloniske kungens palats.«

[19]Hiskia svarade: »Det är ett gott ord som du har kommit med från Herren.« Han tänkte att så länge han själv levde skulle det råda fred och trygghet.

[20]Hiskias historia i övrigt, hans framgångar och hans bedrift att anlägga dammen och tunneln och leda vattnet in i staden, har nedtecknats i krönikan om Juda kungar.

[21]Hiskia gick till vila hos sina fäder. Hans son Manasse blev kung efter honom.

2 Kung 21

Manasse kung över Juda

[1]Manasse var tolv år då han blev kung, och han regerade femtiofem år i Jerusalem. Hans mor hette Hefsi-Bah.

[2]Han gjorde det som var ont i Herrens ögon och följde de vedervärdiga bruken hos de folk som Herren hade drivit undan för israeliterna.

[3]Manasse återställde de offerplatser som hans far Hiskia hade förstört. Han reste altaren åt Baal och gjorde en asherapåle, liksom Israels kung Achav hade gjort, och han tillbad och dyrkade himlens hela härskara,

[4] Edificou altares na Casa do SENHOR, da qual o SENHOR tinha dito: Em Jerusalém porei o meu nome.

[5] Também edificou altares a todo o exército dos céus nos dois átrios da Casa do SENHOR.

[6] E queimou a seu filho como sacrifício, adivinhava pelas nuvens, era agoureiro e tratava com médiuns e feiticeiros; prosseguiu em fazer o que era mau perante o SENHOR, para o provocar à ira.

[7] Também pôs a imagem de escultura do poste-ídolo que tinha feito na casa de que o SENHOR dissera a Davi e a Salomão, seu filho: Nesta casa e em Jerusalém, que escolhi de todas as tribos de Israel, porei o meu nome para sempre;

[8] e não farei que os pés de Israel andem errantes da terra que dei a seus pais, contanto que tenham cuidado de fazer segundo tudo o que lhes tenho mandado e conforme toda a lei que Moisés, meu servo, lhes ordenou.

[9] Eles, porém, não ouviram; e Manassés de tal modo os fez errar, que fizeram pior do que as nações que o SENHOR tinha destruído de diante dos filhos de Israel.

O juízo a respeito de Judá

[10] Então, o SENHOR falou por intermédio dos profetas, seus servos, dizendo:

[11] Visto que Manassés, rei de Judá, cometeu estas abominações, fazendo pior que tudo que fizeram os amorreus antes dele, e também a Judá fez pecar com os ídolos dele,

[4]som han byggde altaren åt i Herrens hus, fastän Herren hade sagt: »Jerusalem skall jag göra till hemvist för mitt namn.«

[5]På de båda förgårdarna till Herrens hus byggde han altaren åt himlens hela härskara.

[6]Manasse lät också offra sin son på bålet. Han bedrev häxeri och trolldom, andebesvärjelse och spådomskonster och gjorde mycket som var ont i Herrens ögon och väckte hans vrede.

[7]Han lät tillverka en asherabild, som han satte upp i templet, fastän Herren hade sagt till David och hans son Salomo: »Detta hus och Jerusalem, som jag har utvalt bland alla Israels stammar, skall jag för alltid göra till hemvist för mitt namn.

[8]Jag skall aldrig mer jaga bort israeliterna från det land jag gav deras fäder om de bara håller allt jag har befallt dem, hela den lag som min tjänare Mose gav dem.”

[9]Men de lyssnade inte, utan Manasse kunde förleda dem till att göra mer ont än de folk som Herren hade röjt undan för israeliterna.

[10]Då talade Herren genom sina tjänare profeterna:

[11]»Eftersom Manasse, kungen av Juda, har bedrivit dessa skändligheter — värre än allt vad amoreerna gjort före honom — och eftersom han med sina gudabilder dessutom har förlett Juda till synd,

[12] assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eis que hei de trazer tais males sobre Jerusalém e Judá, que todo o que os ouvir, lhe tinirão ambos os ouvidos.

[13] Estenderei sobre Jerusalém o cordel de Samaria e o prumo da casa de Acabe; eliminarei Jerusalém, como quem elimina a sujeira de um prato, elimina-a e o emborca.

[14] Abandonarei o resto da minha herança, entregá-lo-ei nas mãos de seus inimigos; servirá de presa e despojo para todos os seus inimigos.

[15] Porquanto fizeram o que era mau perante mim e me provocaram à ira, desde o dia em que seus pais saíram do Egito até ao dia de hoje.

[16] Além disso, Manassés derramou muitíssimo sangue inocente, até encher Jerusalém de um ao outro extremo, afora o seu pecado, com que fez pecar a Judá, praticando o que era mau perante o SENHOR.

A morte de Manassés

2 Crônicas 33.18-20

[17] Quanto aos mais atos de Manassés, e a tudo quanto fez, e ao seu pecado, que cometeu, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[18] Manassés descansou com seus pais e foi sepultado no jardim da sua própria casa, no jardim de Uzá; e Amom, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Amom, de Judá

2 Crônicas 33.21-25

[12]därför, säger Herren, Israels Gud, skall jag låta en sådan olycka drabba Jerusalem och Juda att det kommer att skrälla i öronen på alla som får höra om den.

[13]Det mätsnöre jag spände ut över Samaria och det sänklod jag använde på Achavs ätt skall jag också använda på Jerusalem. Och jag skall torka Jerusalem rent, som när man torkar ur ett fat och vänder det upp och ner.

[14]Jag skall förskjuta den rest som är kvar av mitt eget folk, och jag skall utlämna dem åt deras fiender. De skall bli ett byte och ett rov för alla sina fiender,

[15]därför att de har gjort det som är ont i mina ögon och ständigt väckt min vrede alltifrån den dag deras fäder drog ut ur Egypten och ända till nu.«

[16]Det var inte nog med att Manasse hade förlett Juda till synd, så att de gjorde det som var ont i Herrens ögon. Han lät dessutom så mycket oskyldigt blod flyta att det fyllde hela Jerusalem.

[17]Manasses historia i övrigt, hans bedrifter och de synder han begick, har nedtecknats i krönikan om Juda kungar.

[18]Manasse gick till vila hos sina fäder och begravdes i trädgården till sitt palats, Ussas trädgård. Hans son Amon blev kung efter honom.

Amon kung över Juda

[19] Tinha Amom vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou dois anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Mesulemete e era filha de Haruz, de Jotbá.
[20] Fez o que era mau perante o SENHOR, como fizera Manassés, seu pai.
[21] Andou em todo o caminho em que andara seu pai, serviu os ídolos a que ele servira e os adorou.
[22] Assim, abandonou ele o SENHOR, Deus de seus pais, e não andou no caminho do SENHOR.
[23] Os servos do rei Amom conspiraram contra ele e o mataram em sua própria casa.
[24] Porém o povo da terra feriu todos os que conspiraram contra o rei Amom e constituiu a Josias, seu filho, rei em seu lugar.
[25] Quanto aos mais atos de Amom e a tudo que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?
[26] Foi ele enterrado na sua sepultura, no jardim de Uzá; e Josias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 22

O reinado de Josias
2 Crônicas 34.1-2

[1] Tinha Josias oito anos de idade quando começou a reinar e reinou trinta e um anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Jedida e era filha de Adaías, de Bozcate.
[2] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, andou em todo o caminho de Davi, seu

[19]Amon var tjugotvå år då han blev kung, och han regerade två år i Jerusalem. Hans mor hette Meshullemet, Harus dotter, från Jotva.
[20]Han gjorde det som var ont i Herrens ögon, liksom hans far Manasse hade gjort.
[21]Han följde helt i sin fars spår och dyrkade de gudabilder som hans far dyrkat och tillbad dem.
[22]Herren, sina fäders Gud, övergav han och följde inte Herrens väg.
[23]Men Amons män sammansvor sig mot kungen och dödade honom i hans palats.
[24]Folket lät döda alla dem som sammansvurit sig mot kung Amon och utropade sedan hans son Josia till kung efter honom.
[25]Amons historia i övrigt, hans bedrifter, har nedtecknats i krönikan om Juda kungar.
[26]Han begravdes på sin gravplats i Ussas trädgård. Hans son Josia blev kung efter honom.

2 Kung 22

Josia kung över Juda. Lagboken påträffas

[1]Josia var åtta år då han blev kung, och han regerade trettioett år i Jerusalem. Hans mor hette Jedida, Adajas dotter, från Boskat.
[2]Han gjorde det som var rätt i Herrens ögon och följde helt i sin fader Davids spår utan att vika av åt något håll.

pai, e não se desviou nem para a direita nem para a esquerda.

O rei repara o templo
2 Crônicas 34.8-13

[3] No décimo oitavo ano do seu reinado, o rei Josias mandou o escrivão Safã, filho de Azalias, filho de Mesulão, à Casa do SENHOR,

[3]Under sitt artonde regeringsår skickade kung Josia sin sekreterare Shafan, son till Asalja, son till Meshullam, till Herrens hus med detta uppdrag:

[4] dizendo: Sobe a Hilquias, o sumo sacerdote, para que conte o dinheiro que se trouxe à Casa do SENHOR, o qual os guardas da porta ajuntaram do povo;

[4]»Gå till översteprästen Hilkia och säg åt honom att smälta ner det silver som har kommit in till Herrens hus och som tröskelväktarna tagit emot av folket.

[5] que o dêem nas mãos dos que dirigem a obra e têm a seu cargo a Casa do SENHOR, para que paguem àqueles que fazem a obra que há na Casa do SENHOR, para repararem os estragos da casa:

[5]Silvret skall han sedan överlämna till förmännen för tempelarbetena, och dessa skall i sin tur ge det vidare till dem som arbetar med att sätta Herrens hus i stånd,

[6] aos carpinteiros, aos edificadores e aos pedreiros; e comprem madeira e pedras lavradas, para repararem os estragos da casa.

[6]snickarna, byggnadsarbetarna och murarna. Vidare skall silvret användas till att köpa timmer och byggnadssten för restaureringen av templet.

[7] Porém não se pediu conta do dinheiro que se lhes entregara nas mãos, porquanto procediam com fidelidade.

[7]Det behövs ingen redovisning av dem som tar emot silvret; de är betrodda.«

Hilquias acha o Livro da Lei
2 Crônicas 34.14-18

[8] Então, disse o sumo sacerdote Hilquias ao escrivão Safã: Achei o Livro da Lei na Casa do SENHOR. Hilquias entregou o livro a Safã, e este o leu.

[8]Översteprästen Hilkia sade nu till kungens sekreterare Shafan: »Jag har funnit bokrullen med lagen i Herrens hus.« Och han gav den till Shafan, som läste den.

[9] Então, o escrivão Safã veio ter com o rei e lhe deu relatório, dizendo: Teus servos contaram o dinheiro que se achou na casa e o entregaram nas mãos dos que dirigem a obra e têm a seu cargo a Casa do SENHOR.

[9]Shafan gick sedan till kungen med sin rapport: »Silvret som fanns i templet har dina tjänare smält ner i formar och lämnat till förmännen för arbetet vid Herrens hus.«

[10] Relatou mais o escrivão Safã ao rei, dizendo: O sacerdote Hilquias me entregou um livro. E Safã o leu diante do rei.

[10]Sedan berättade sekreteraren Shafan att prästen Hilkia hade gett honom en bokrulle. Och han läste den för kungen.

Josias manda consultar a profetisa Hulda
2 Crônicas 34.19-28

[11] Tendo o rei ouvido as palavras do Livro da Lei, rasgou as suas vestes.

[11]När kungen hörde vad som stod i lagboken rev han sönder sina kläder

[12] Ordenou o rei a Hilquias, o sacerdote, a Aicão, filho de Safã, a Acbor, filho de Micaías, a Safã, o escrivão, e a Asaías, servo do rei, dizendo:

[12]och gav sedan följande befallning åt prästen Hilkia, åt Achikam, Shafans son, åt Akbor, Mikajas son, åt sekreteraren Shafan och åt kungens minister Asaja:

[13] Ide e consultai o SENHOR por mim, pelo povo e por todo o Judá, acerca das palavras deste livro que se achou; porque grande é o furor do SENHOR que se acendeu contra nós, porquanto nossos pais não deram ouvidos às palavras deste livro, para fazerem segundo tudo quanto de nós está escrito.

[13]»Gå och fråga Herren för min och folkets räkning, för hela Juda, om det som står skrivet i den bok som nu har påträffats. Ty Herrens vrede är stor; den har flammat upp mot oss därför att våra fäder inte lyssnade på orden i denna bok och inte handlade så som det står skrivet i den.«

[14] Então, o sacerdote Hilquias, Aicão, Acbor, Safã e Asaías foram ter com a profetisa Hulda, mulher de Salum, o guarda-roupa, filho de Ticva, filho de Harás, e lhe falaram. Ela habitava na cidade baixa de Jerusalém.

[14]Då gick prästen Hilkia tillsammans med Achikam, Akbor, Shafan och Asaja till Hulda, en kvinnlig profet, som var gift med föreståndaren för klädkammaren, Shallum, son till Tikva, son till Harchas; hon bodde i Jerusalem, i Nya staden. När de hade framfört sitt ärende

[15] Ela lhes disse: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Dizei ao homem que vos enviou a mim:

[15]svarade hon dem: »Så säger Herren, Israels Gud: Säg till den man som skickade er till mig:

[16] Assim diz o SENHOR: Eis que trarei males sobre este lugar e sobre os seus moradores, a saber, todas as palavras do livro que leu o rei de Judá.

[16]Så säger Herren: Jag skall låta olycka drabba denna plats och dess invånare, allt det som omtalas i den bok som kungen av Juda har läst.

[17] Visto que me deixaram e queimaram incenso a outros deuses, para me

[17]Därför att de övergav mig och tände offereld åt andra gudar och väckte min

provocarem à ira com todas as obras das suas mãos, o meu furor se acendeu contra este lugar e não se apagará.

[18] Porém ao rei de Judá, que vos enviou a consultar o SENHOR, assim lhe direis: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca das palavras que ouviste:

[19] Porquanto o teu coração se enterneceu, e te humilhaste perante o SENHOR, quando ouviste o que falei contra este lugar e contra os seus moradores, que seriam para assolação e para maldição, e rasgaste as tuas vestes, e choraste perante mim, também eu te ouvi, diz o SENHOR.

[20] Pelo que, eis que eu te reunirei a teus pais, e tu serás recolhido em paz à tua sepultura, e os teus olhos não verão todo o mal que hei de trazer sobre este lugar. Então, levaram eles ao rei esta resposta.

förbittring med allt vad de gjorde skall min vrede flamma upp mot denna plats och inte slockna.

[18]Men till kungen av Juda, som har skickat er hit för att fråga Herren, skall ni säga: Så säger Herren, Israels Gud: De domsord du lyssnade till …

[19]Du visade dig ödmjuk och botfärdig inför Herren då du hörde de ord jag riktade mot denna plats och dess invånare: den skall väcka fasa och användas i förbannelser. Du rev sönder dina kläder och grät inför mig. Därför har jag också lyssnat till dig, säger Herren.

[20]Jag skall låta dig förenas med dina fäder, så att du i ro får läggas i din grav, och du skall slippa se den olycka som jag skall låta drabba denna plats.« Och de återvände till kungen med detta svar.

2 Reis 23

Josias renova a aliança ante o Senhor

2 Crônicas 34.29-33

[1] Então, deu ordem o rei, e todos os anciãos de Judá e de Jerusalém se ajuntaram a ele.

[2] O rei subiu à Casa do SENHOR, e com ele todos os homens de Judá, todos os moradores de Jerusalém, os sacerdotes, os profetas e todo o povo, desde o menor até ao maior; e leu diante deles todas as palavras do Livro da Aliança que fora encontrado na Casa do SENHOR.

[3] O rei se pôs em pé junto à coluna e fez aliança ante o SENHOR, para o seguirem, guardarem os seus mandamentos, os seus

2 Kung 23

Josia reformerar gudstjänsten

[1]Kungen lät kalla till sig alla de äldste i Juda och Jerusalem.

[2]Han gick upp till Herrens hus, och alla män i Juda och alla invånare i Jerusalem följde honom, präster och profeter, ja, hela folket, unga som gamla, och han läste upp för dem allt som stod i förbundsboken som påträffats i Herrens hus.

[3]Kungen ställde sig sedan vid pelaren och bekräftade inför Herren förbundet, enligt vilket de skulle hålla sig till Herren och

testemunhos e os seus estatutos, de todo o coração e de toda a alma, cumprindo as palavras desta aliança, que estavam escritas naquele livro; e todo o povo anuiu a esta aliança.

A purificação do templo e do culto
2 Crônicas 34.3-7

4 Então, o rei ordenou ao sumo sacerdote Hilquias, e aos sacerdotes da segunda ordem, e aos guardas da porta que tirassem do templo do SENHOR todos os utensílios que se tinham feito para Baal, e para o poste-ídolo, e para todo o exército dos céus, e os queimou fora de Jerusalém, nos campos de Cedrom, e levou as cinzas deles para Betel.

5 Também destituiu os sacerdotes que os reis de Judá estabeleceram para incensarem sobre os altos nas cidades de Judá e ao redor de Jerusalém, como também os que incensavam a Baal, ao sol, e à lua, e aos mais planetas, e a todo o exército dos céus.

6 Também tirou da Casa do SENHOR o poste-ídolo, que levou para fora de Jerusalém até ao vale de Cedrom, no qual o queimou e o reduziu a pó, que lançou sobre as sepulturas do povo.

7 Também derribou as casas da prostituição-cultual que estavam na Casa do SENHOR, onde as mulheres teciam tendas para o poste-ídolo.

8 A todos os sacerdotes trouxe das cidades de Judá e profanou os altos em que os sacerdotes incensavam, desde Geba até

följa hans bud och befallningar och stadgar med hela sitt hjärta och med hela sin själ och fullgöra bestämmelserna som fanns nedskrivna i boken. Och hela folket trädde in i förbundet.

4 Kungen befallde översteprästen Hilkia, prästerna närmast under honom och tröskelväktarna att de skulle från Herrens tempel skaffa undan alla föremål som tillverkats för Baal och Ashera och himlens hela härskara. Därefter brände han upp dem utanför Jerusalem, på avsatserna i Kidrondalen, och förde bort askan till Betel.

5 De avgudapräster som Judas kungar hade tillsatt för att tända offereld på offerplatserna i Judas städer och runt omkring Jerusalem körde han bort, likaså dem som tänt offereld åt Baal, åt solen och månen, åt stjärnbilderna och himlens hela härskara.

6 Asherapålen i Herrens hus tog han bort och förde den till Kidrondalen utanför Jerusalem; där brände han den och krossade den till stoft, som han sedan kastade ut på den allmänna begravningsplatsen.

7 Han rev ner kulttjänarnas byggnader, som fanns i Herrens hus och där kvinnorna vävde tyger åt Ashera.

8 Han lät hämta alla präster i Judas städer och skända offerplatserna där de hade tänt offereld, från Geva ända till Beer Sheva.

Berseba; e derribou os altares das portas, que estavam à entrada da porta de Josué, governador da cidade, à mão esquerda daquele que entrava por ela.

Och han förstörde bockdemonernas offerplats, som låg framför stadskommendanten Josuas port, på vänster sida när man går in genom stadsporten.

9 (Mas os sacerdotes dos altos não sacrificavam sobre o altar do SENHOR, em Jerusalém; porém comiam pães asmos no meio de seus irmãos.)

9Men de som hade varit präster vid offerplatserna fick inte stiga upp till Herrens altare i Jerusalem utan måste nöja sig med att äta osyrat bröd tillsammans med de andra prästerna.

10 Também profanou a Tofete, que está no vale dos filhos de Hinom, para que ninguém queimasse a seu filho ou a sua filha como sacrifício a Moloque.

10Också Tofet i Ben-Hinnoms dal skändade han, för att man inte längre skulle kunna offra sina söner och döttrar på bålet åt Molok.

11 Também tirou os cavalos que os reis de Judá tinham dedicado ao sol, à entrada da Casa do SENHOR, perto da câmara de Natã-Meleque, o camareiro, a qual ficava no átrio; e os carros do sol queimou.

11Han skaffade bort de hästar som Judas kungar hade ställt upp till solens ära. De stod vid ingången till Herrens hus, nära hovmannen Netan-Meleks kammare i tillbyggnaden. Solvagnarna brände kungen upp,

12 Também o rei derribou os altares que estavam sobre a sala de Acaz, sobre o terraço, altares que foram feitos pelos reis de Judá, como também os altares que fizera Manassés nos dois átrios da Casa do SENHOR; e, esmigalhados, os tirou dali e lançou o pó deles no ribeiro de Cedrom.

12och vidare rev han de altaren som Judas kungar hade byggt och som stod uppe på taket intill Achas övre gemak och de altaren som Manasse hade rest på de båda förgårdarna till Herrens hus; han krossade dem på platsen och kastade gruset i Kidrondalen.

13 O rei profanou também os altos que estavam defronte de Jerusalém, à mão direita do monte da Destruição, os quais edificara Salomão, rei de Israel, para Astarote, abominação dos sidônios, e para Quemos, abominação dos moabitas, e para Milcom, abominação dos filhos de Amom.

13Öster om Jerusalem, söder om Fördärvets berg, skändade han de offerplatser som Israels kung Salomo hade låtit inrätta åt Astarte, Sidons vidrighet, åt Kemosh, moabiternas vidrighet, och åt Milkom, ammoniternas skändlige gud.

[14] Semelhantemente, fez em pedaços as colunas e cortou os postes-ídolos; e o lugar onde estavam encheu ele de ossos humanos.

[14]Stenstoderna krossade han, asherapålarna högg han ner och platsen där de stått fyllde han med människoben.

Profanado e derribado o altar de Betel

[15] Também o altar que estava em Betel e o alto que fez Jeroboão, filho de Nebate, que tinha feito pecar a Israel, esse altar junto com o alto o rei derribou; destruiu o alto, reduziu a pó o seu altar e queimou o poste-ídolo.

[15]Också altaret i Betel, offerplatsen som Jerobeam, Nevats son, inrättade, han som förledde Israel till synd, också detta altare och denna offerplats förstörde Josia. Han brände offerplatsen och krossade allt till stoft. En asherapåle brände han upp.

[16] Olhando Josias ao seu redor, viu as sepulturas que estavam ali no monte; mandou tirar delas os ossos, e os queimou sobre o altar, e assim o profanou, segundo a palavra do SENHOR, que apregoara o homem de Deus que havia anunciado estas coisas.

[16]Då han vände sig om och fick se gravarna där på berget lät han hämta benen därifrån och brände dem på altaret; så ohelgade han detta. Därmed uppfylldes de ord från Herren som gudsmannen hade uttalat den gången Jerobeam stod vid altaret under högtiden. Josia vände nu blicken åt ett annat håll och upptäckte graven där gudsmannen vilade, han som hade uttalat dessa ord.

[17] Então, perguntou: Que monumento é este que vejo? Responderam-lhe os homens da cidade: É a sepultura do homem de Deus que veio de Judá e apregoou estas coisas que fizeste contra o altar de Betel.

[17]Kungen frågade vad det var för en gravvård han såg, och männen från staden svarade: »Graven tillhör gudsmannen som kom från Juda och ropade mot altaret i Betel och förutsade detta som du nu har gjort.«

[18] Josias disse: Deixai-o estar; ninguém mexa nos seus ossos. Assim, deixaram estar os seus ossos com os ossos do profeta que viera de Samaria.

[18]Då befallde kungen: »Lämna honom i fred; ingen får flytta hans ben.« Och så lät de dem ligga kvar tillsammans med benen efter profeten som kom från Samaria.

[19] Também tirou Josias todos os santuários dos altos que havia nas cidades de Samaria e que os reis de Israel tinham feito para provocarem o SENHOR à ira; e lhes fez

[19]Josia utplånade också alla tempel som Israels kungar hade byggt på offerplatserna i Samariens städer och med vilka de hade väckt Herrens vrede. Han

segundo todos os atos que tinha praticado em Betel.

20 E matou todos os sacerdotes dos altos que havia ali, sobre os altares, e queimou ossos humanos sobre eles; depois, voltou para Jerusalém.

gjorde med dem på samma sätt som han gjort i Betel.

20På altarna slaktade han alla präster som fanns vid offerplatserna där och brände dessutom människoben. Sedan återvände han till Jerusalem.

A celebração da Páscoa

2 Crônicas 35.1-19

21 Deu ordem o rei a todo o povo, dizendo: Celebrai a Páscoa ao SENHOR, vosso Deus, como está escrito neste Livro da Aliança.

21Kungen befallde hela folket: »Ni skall fira påsk till Herrens, er Guds, ära, så som det står skrivet i denna förbundsbok.«

22 Porque nunca se celebrou tal Páscoa como esta desde os dias dos juízes que julgaram Israel, nem durante os dias dos reis de Israel, nem nos dias dos reis de Judá.

22Någon sådan påsk hade nämligen inte firats sedan den tid domarna styrde Israel, inte under Israels och Judas kungars tid;

23 Corria o ano décimo oitavo do rei Josias, quando esta Páscoa se celebrou ao SENHOR, em Jerusalém.

23först nu under kung Josias artonde regeringsår firades en sådan påsk till Herrens ära i Jerusalem.

A piedade de Josias

24 Aboliu também Josias os médiuns, os feiticeiros, os ídolos do lar, os ídolos e todas as abominações que se viam na terra de Judá e em Jerusalém, para cumprir as palavras da lei, que estavam escritas no livro que o sacerdote Hilquias achara na Casa do SENHOR.

24Josia utrotade andeskådare och spåmän, husgudar, gudabilder och alla vidrigheter som fanns i Juda och Jerusalem och följde så lagens föreskrifter i boken som prästen Hilkia hade funnit i Herrens hus.

25 Antes dele, não houve rei que lhe fosse semelhante, que se convertesse ao SENHOR de todo o seu coração, e de toda a sua alma, e de todas as suas forças, segundo toda a Lei de Moisés; e, depois dele, nunca se levantou outro igual.

25Det hade aldrig före honom funnits en sådan kung som han, ingen som så höll sig till Herren av hela sitt hjärta, med hela sin själ och med all sin kraft och helt rättade sig efter Moses lag. Och inte heller efter honom kom en kung som han.

26 Nada obstante, o SENHOR não desistiu do furor da sua grande ira, ira com que ardia contra Judá, por todas as

26Likväl stillade inte Herren sin stora vrede, som hade flammat upp mot Juda på

provocações com que Manassés o tinha irritado.

[27] Disse o SENHOR: Também a Judá removerei de diante de mim, como removi Israel, e rejeitarei esta cidade de Jerusalém, que escolhi, e a casa da qual eu dissera: Estará ali o meu nome.

A morte de Josias
2 Crônicas 35.20-27

[28] Quanto aos mais atos de Josias e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[29] Nos dias de Josias, subiu Faraó-Neco, rei do Egito, contra o rei da Assíria, ao rio Eufrates; e, tendo saído contra ele o rei Josias, Neco o matou, em Megido, no primeiro encontro.

[30] De Megido, os seus servos o levaram morto e, num carro, o transportaram para Jerusalém, onde o sepultaram no seu jazigo. O povo da terra tomou a Jeoacaz, filho de Josias, e o ungiu, e o fez rei em lugar de seu pai.

O reinado e deposição de Joacaz
2 Crônicas 36.1-4

[31] Tinha Jeoacaz vinte e três anos de idade quando começou a reinar e reinou três meses em Jerusalém. Sua mãe chamava-se Hamutal e era filha de Jeremias, de Libna.

[32] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, segundo tudo que fizeram seus pais.

[33] Porém Faraó-Neco o mandou prender em Ribla, na terra de Hamate, para que não reinasse em Jerusalém; e impôs à terra

grund av allt som Manasse hade gjort och som väckt hans harm.

[27]Herren sade: »Också Juda skall jag fördriva ur min åsyn, liksom jag har fördrivit Israel. Jag skall förkasta den stad som jag utvalde, Jerusalem, och det hus om vilket jag sade: Där skall mitt namn vara.«

[28]Josias historia i övrigt, hans bedrifter, har nedtecknats i krönikan om Juda kungar.

[29]På hans tid tågade farao Neko, kungen av Egypten, mot den assyriske kungen och trängde fram mot Eufrat. Kung Josia drog ut för att möta honom, men när de stod öga mot öga vid Megiddo blev han dödad.

[30]Hans män förde hans kropp i en vagn från Megiddo till Jerusalem och begravde honom på hans gravplats. Folket i landet smorde Josias son Joachas till kung efter honom.

Joachas kung över Juda

[31]Joachas var tjugotre år då han blev kung, och han regerade tre månader i Jerusalem. Hans mor hette Hamutal, Jeremias dotter, från Livna.

[32]Han gjorde det som var ont i Herrens ögon, alldeles som hans fäder gjort.

[33]Farao Neko lät fängsla honom i Rivla i Hamat och gjorde därmed slut på hans regering i Jerusalem. Han utkrävde av

a pena de cem talentos de prata e um de ouro.

[34] Faraó-Neco também constituiu rei a Eliaquim, filho de Josias, em lugar de Josias, seu pai, e lhe mudou o nome para Jeoaquim; porém levou consigo para o Egito a Jeoacaz, que ali morreu.

[35] Jeoaquim deu aquela prata e aquele ouro a Faraó; porém estabeleceu imposto sobre a terra, para dar esse dinheiro segundo o mandado de Faraó; do povo da terra exigiu prata e ouro, de cada um segundo a sua avaliação, para o dar a Faraó-Neco.

O reinado de Jeoaquim

2 Crônicas 36.5-8

[36] Tinha Jeoaquim a idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Zebida e era filha de Pedaías, de Ruma.

[37] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, segundo tudo quanto fizeram seus pais.

2 Reis 24

[1] Nos dias de Jeoaquim, subiu Nabucodonosor, rei da Babilônia, contra ele, e ele, por três anos, ficou seu servo; então, se rebelou contra ele.

[2] Enviou o SENHOR contra Jeoaquim bandos de caldeus, e bandos de siros, e de moabitas, e dos filhos de Amom; enviou-os contra Judá para o destruir, segundo a palavra que o SENHOR falara pelos profetas, seus servos.

landet en skatt på 100 talenter silver och en talent guld.

[34]Farao Neko insatte Josias son Eljakim som kung efter hans far och ändrade hans namn till Jojakim. Joachas fördes till Egypten och dog där.

[35]Jojakim betalade silvret och guldet till farao. Men han måste förrätta en skattskrivning i landet för att få in den summa som farao begärde. Av varje skattpliktig medborgare utkrävde han sedan hans andel av det silver och guld som skulle betalas till farao Neko.

Jojakim kung över Juda

[36]Jojakim var tjugofem år då han blev kung, och han regerade elva år i Jerusalem. Hans mor hette Sevudda, Pedajas dotter, från Ruma.

[37]Han gjorde det som var ont i Herrens ögon, alldeles som hans fäder gjort.

2 Kung 24

[1]På hans tid drog den babyloniske kungen Nebukadnessar i krig, och Jojakim måste underkasta sig honom men avföll efter tre år.

[2]Då sände Herren mot honom rövarband av kaldeer, arameer, moabiter och ammoniter. Han sände dem mot Juda rike för att krossa det, så som han förutsagt genom sina tjänare, profeterna.

[3] Com efeito, isto sucedeu a Judá por mandado do SENHOR, que o removeu da sua presença, por causa de todos os pecados cometidos por Manassés,

[4] como também por causa do sangue inocente que ele derramou, com o qual encheu a cidade de Jerusalém; por isso, o SENHOR não o quis perdoar.

[5] Quanto aos mais atos de Jeoaquim e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[6] Descansou Jeoaquim com seus pais; e Joaquim, seu filho, reinou em seu lugar.

[7] O rei do Egito nunca mais saiu da sua terra; porque o rei da Babilônia tomou tudo quanto era dele, desde o ribeiro do Egito até ao rio Eufrates.

O reinado de Joaquim

2 Crônicas 36.9

[8] Tinha Joaquim dezoito anos de idade quando começou a reinar e reinou três meses em Jerusalém. Sua mãe se chamava Neústa e era filha de Elnatã, de Jerusalém.

[9] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, conforme tudo quanto fizera seu pai.

Nabucodonosor leva cativa a nobreza de Jerusalém

[10] Naquele tempo, subiram os servos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, a Jerusalém, e a cidade foi cercada.

[11] Nabucodonosor, rei da Babilônia, veio à cidade, quando os seus servos a sitiavam.

[3]Ja, det var på Herrens befallning som detta drabbade judeerna; han ville driva dem bort ur sin åsyn på grund av alla de synder Manasse hade begått,

[4]särskilt då han låtit så mycket oskyldigt blod flyta att det fyllde Jerusalem. Det ville Herren inte förlåta.

[5]Jojakims historia i övrigt, hans bedrifter, har nedtecknats i krönikan om Juda kungar.

[6]Jojakim gick till vila hos sina fäder. Hans son Jojakin blev kung efter honom.

[7]Kungen av Egypten drog nu inte ut på fler krigståg utan stannade i sitt land, eftersom han till kungen av Babylonien hade förlorat vad som hade tillhört honom, från Egyptens gränsflod till Eufrat.

Jojakin kung över Juda. Nebukadnessar plundrar Jerusalem

[8]Jojakin var arton år då han blev kung, och han regerade tre månader i Jerusalem. Hans mor hette Nechushta, Elnatans dotter, från Jerusalem.

[9]Han gjorde det som var ont i Herrens ögon, alldeles som hans far gjort.

[10]Vid denna tid drog den babyloniske kungen Nebukadnessars trupper upp mot Jerusalem, och staden belägrades.

[11]Nebukadnessar kom sedan själv efter, medan hans trupper ännu omringade staden.

[12] Então, subiu Joaquim, rei de Judá, a encontrar-se com o rei da Babilônia, ele, sua mãe, seus servos, seus príncipes e seus oficiais; e o rei da Babilônia, no oitavo ano do seu reinado, o levou cativo.

[13] Levou dali todos os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei; e, segundo tinha dito o SENHOR, cortou em pedaços todos os utensílios de ouro que fizera Salomão, rei de Israel, para o templo do SENHOR.

[14] Transportou a toda a Jerusalém, todos os príncipes, todos os homens valentes, todos os artífices e ferreiros, ao todo dez mil; ninguém ficou, senão o povo pobre da terra.

[15] Transferiu também a Joaquim para a Babilônia; a mãe do rei, as mulheres deste, seus oficiais e os homens principais da terra, ele os levou cativos de Jerusalém à Babilônia.

[16] Todos os homens valentes, até sete mil, e os artífices, e ferreiros, até mil, todos eles destros na guerra, levou-os o rei da Babilônia cativos para a Babilônia.

[17] O rei da Babilônia estabeleceu rei, em lugar de Joaquim, ao tio paterno deste, Matanias, de quem mudou o nome para Zedequias.

O reinado de Zedequias

2 Crônicas 36.10-12; Jeremias 52.1-3

[18] Tinha Zedequias a idade de vinte e um anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Sua mãe se

[12]Då överlämnade sig Jojakin, kungen av Juda, åt den babyloniske kungen tillsammans med sina rådgivare, ämbetsmän och hovmän. Det var i sitt åttonde regeringsår som kungen av Babylonien gjorde Jojakin till sin fånge.

[13]Han förde bort alla skatter både i Herrens hus och i kungens palats. Han plundrade Herrens tempel på allt av guld som Salomo, Israels kung, hade låtit tillverka, så som Herren hade sagt.

[14]Han förde bort hela Jerusalem i fångenskap, alla ämbetsmän och besuttna, tillsammans 10.000, och vidare alla hantverkare och smeder. Bara de fattigaste i landet blev kvar.

[15]Jojakin förde han bort till Babylon. Också kungens mor, hans hustrur och hovmän och hövdingarna i landet deporterade han från Jerusalem till Babylon,

[16]därtill alla besuttna, 7.000, och 1.000 hantverkare och smeder, allesammans stridsdugliga. Den babyloniske kungen förde dem med sig i fångenskap till Babylon.

[17]Han insatte Jojakins farbror Mattanja som kung efter honom och ändrade hans namn till Sidkia.

Sidkia kung över Juda. Jerusalem erövras av Nebukadnessar

[18]Sidkia var tjugoett år då han blev kung, och han regerade elva år i Jerusalem.

chamava Hamutal e era filha de Jeremias, de Libna.

[19] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, conforme tudo quanto fizera Joaquim.

Hans mor hette Hamutal, Jeremias dotter, från Livna.

[19]Han gjorde det som var ont i Herrens ögon, alldeles som Jojakim gjort.

A queda de Jerusalém
Jeremias 39.1-7; 52.3-11

[20] Assim sucedeu por causa da ira do SENHOR contra Jerusalém e contra Judá, a ponto de os rejeitar de sua presença. Zedequias rebelou-se contra o rei da Babilônia.

[20]Och i sin vrede mot Jerusalem och Juda stötte Herren dem till sist ifrån sig.

2 Kung 25

Sidkia bröt med kungen av Babylonien,

2 Reis 25

[1] Sucedeu que, no nono ano do reinado de Zedequias, aos dez dias do décimo mês, Nabucodonosor, rei da Babilônia, veio contra Jerusalém, ele e todo o seu exército, e se acamparam contra ela, e levantaram contra ela tranqueiras em redor.

[1]och under hans nionde regeringsår, på tionde dagen i tionde månaden, kom den babyloniske kungen Nebukadnessar tågande mot Jerusalem med hela sin här. Han inringade staden och kastade upp en vall omkring den.

[2] A cidade ficou sitiada até ao undécimo ano do rei Zedequias.

[2]Belägringen varade ända till kung Sidkias elfte regeringsår.

[3] Aos nove dias do quarto mês, quando a cidade se via apertada da fome, e não havia pão para o povo da terra,

[3]På nionde dagen i fjärde månaden, när hungersnöden blivit så svår att folket inte hade någonting att äta,

[4] então, a cidade foi arrombada, e todos os homens de guerra fugiram de noite pelo caminho da porta que está entre os dois muros perto do jardim do rei, a despeito de os caldeus se acharem contra a cidade em redor; o rei fugiu pelo caminho da Campina,

[4]inleddes stormningen av staden. Under natten lämnade kungen och alla soldaterna den omringade staden genom en port mellan de båda murarna invid den kungliga trädgården. Han tog vägen mot Jordandalen,

[5] porém o exército dos caldeus perseguiu o rei Zedequias e o alcançou nas campinas

[5]men den kaldeiska hären förföljde honom och hann upp honom i öknen vid Jeriko.

de Jericó; e todo o exército deste se dispersou e o abandonou.

6 Então, o tomaram preso e o fizeram subir ao rei da Babilônia, a Ribla, o qual lhe pronunciou a sentença.

7 Aos filhos de Zedequias mataram à sua própria vista e a ele vazaram os olhos; ataram-no com duas cadeias de bronze e o levaram para a Babilônia.

O cativeiro de Judá

2 Crônicas 36.17-21; Jeremias 39.8-10; 52.12-30

8 No sétimo dia do quinto mês, do ano décimo nono de Nabucodonosor, rei da Babilônia, Nebuzaradã, chefe da guarda e servidor do rei da Babilônia, veio a Jerusalém.

9 E queimou a Casa do SENHOR e a casa do rei, como também todas as casas de Jerusalém; também entregou às chamas todos os edifícios importantes.

10 Todo o exército dos caldeus que estava com o chefe da guarda derribou os muros em redor de Jerusalém.

11 O mais do povo que havia ficado na cidade, e os desertores que se entregaram ao rei da Babilônia, e o mais da multidão, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou cativos.

12 Porém dos mais pobres da terra deixou o chefe da guarda ficar alguns para vinheiros e para lavradores.

13 Cortaram em pedaços os caldeus as colunas de bronze que estavam na Casa do SENHOR, como também os suportes e o mar de bronze que estavam na Casa do

Då övergav alla hans krigare honom och skingrades.

6Kaldeerna grep honom och förde honom till den babyloniske kungen i Rivla. Denne rannsakade Sidkia

7och lät inför hans ögon avrätta hans söner. Därefter fick Sidkia ögonen utstuckna. Han slogs i bojor och fördes till Babylon.

Folket förs bort till Babylonien. Templet plundras

8På sjunde dagen i femte månaden — det var i kung Nebukadnessars nittonde regeringsår i Babylonien — kom Nebusaradan, som var befälhavare för livgardet och en av den babyloniske kungens betrodda män, till Jerusalem.

9Han brände ner Herrens hus och kungens palats, ja, alla hus i Jerusalem, alla stormanshus, stack han i brand.

10Och de kaldeiska trupper som stod under hans befäl rev ner murarna runt Jerusalem.

11De soldater som var kvar i staden och de som deserterat till den babyloniske kungen fördes bort av gardesbefälhavaren Nebusaradan, liksom de kvarvarande hantverkarna.

12Men av de fattigaste i landet lämnade han kvar några som skulle bruka vingårdar och åkrar.

13Kaldeerna slog sönder bronspelarna i Herrens hus, liksom stativen och Havet av brons som fanns där, och förde bort bronsen till Babylonien.

SENHOR; e levaram o bronze para a Babilônia.

[14] Levaram também as panelas, as pás, as espevitadeiras, os recipientes de incenso e todos os utensílios de bronze, com que se ministrava.

[14]De tog också grytorna, skovlarna, knivarna, pannorna och alla andra föremål av brons som använts i gudstjänsten.

[15] Tomou também o chefe da guarda os braseiros, as bacias e tudo quanto fosse de ouro ou de prata.

[15]Gardesbefälhavaren lade beslag på ämbaren och offerskålarna, som var av guld eller silver alltigenom.

[16] Quanto às duas colunas, ao mar e aos suportes que Salomão fizera para a Casa do SENHOR, o peso do bronze de todos estes utensílios era incalculável.

[16]Två pelare, Havet, stativen som Salomo lät tillverka för Herrens hus — det gick inte att väga bronsen i alla dessa föremål.

[17] A altura de uma coluna era de dezoito côvados, e sobre ela havia um capitel de bronze de três côvados de altura; a obra de rede e as romãs sobre o capitel ao redor, tudo era de bronze; semelhante a esta era a outra coluna com a rede.

[17]De båda pelarna var 18 alnar höga och hade pelarhuvuden av brons som var tre alnar höga och omgavs av ett flätverk med granatäpplen, allt av brons.

[18] Levou também o chefe da guarda a Seraías, sumo sacerdote, e a Sofonias, segundo sacerdote, e os três guardas da porta.

[18]Gardesbefälhavaren grep översteprästen Seraja, prästen närmast under honom, Sefanja, och de tre tröskelväktarna.

[19] Da cidade tomou a um oficial, que era comandante das tropas de guerra, e cinco homens dos que eram conselheiros do rei e se achavam na cidade, como também ao escrivão-mor do exército, que alistava o povo da terra, e sessenta homens do povo do lugar, que se achavam na cidade.

[19]Av dem som fanns i staden grep han den man vid hovet som var krigskommissarie, fem av kungens närmaste män i staden, stabschefens sekreterare, som skrev ut medborgarna till krigstjänst, samt 60 andra män i staden.

[20] Tomando-os, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou-os ao rei da Babilônia, a Ribla.

[20]Gardesbefälhavaren Nebusaradan grep dem och förde dem till den babyloniske kungen i Rivla.

[21] O rei da Babilônia os feriu e os matou em Ribla, na terra de Hamate. Assim, Judá foi levado cativo para fora da sua terra.

[21]Där lät kungen avliva dem, i Rivla i Hamat. Så fördes Judas folk bort från sitt land.

[22] Quanto ao povo que ficara na terra de Judá, Nabucodonosor, rei da Babilônia, que o deixara ficar, nomeou governador sobre ele a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã.

Gedalja ståthållare i Juda

[22]Över dem som var kvar i landet, dem som den babyloniske kungen Nebukadnessar hade låtit stanna, satte han som ståthållare Gedalja, son till Achikam, son till Shafan.

Ismael mata a Gedalias

[23] Ouvindo, pois, os capitães dos exércitos, eles e os seus homens, que o rei da Babilônia nomeara governador a Gedalias, vieram ter com este em Mispa, a saber, Ismael, filho de Netanias, Joanã, filho de Careá, Seraías, filho de Tanumete, o netofatita, e Jazanias, filho do maacatita, eles e os seus homens.

[23]När officerarna och deras soldater fick höra att den babyloniske kungen hade gjort Gedalja till ståthållare sökte de sig till denne i Mispa. Det var Ismael, Netanjas son, Jochanan, Kareachs son, Seraja, Tanchumets son, från Netofa och Jaasanja, son till en man från Maaka, dessa och deras män.

[24] Gedalias jurou a eles e aos seus homens e lhes disse: Nada temais da parte dos caldeus; ficai na terra, servi ao rei da Babilônia, e bem vos irá.

[24]Gedalja gav dem då alla sitt ord på att de utan fruktan kunde underkasta sig kaldeerna. »Stanna här i landet och tjäna den babyloniske kungen, så går det er väl«, sade han.

[25] Sucedeu, porém, que, no sétimo mês, veio Ismael, filho de Netanias, filho de Elisama, de família real, e dez homens, com ele, e feriram Gedalias, e ele morreu, como também aos judeus e aos caldeus que estavam com ele em Mispa.

[25]Men i den sjunde månaden kom en man av kunglig börd, Ismael, son till Netanja, son till Elishama, med tio man till Mispa. Där slog de ihjäl Gedalja och de judeer och kaldeer som var hos honom.

[26] Então, se levantou todo o povo, tanto os pequenos como os grandes, como também os capitães das tropas, e foram para o Egito, porque temiam aos caldeus.

[26]Hela folket, unga såväl som gamla, gav sig då tillsammans med officerarna i väg till Egypten, ty de var rädda för kaldeerna.

Libertado e honrado o rei Joaquim

Jeremias 52.31-34

[27] No trigésimo sétimo ano do cativeiro de Joaquim, rei de Judá, no dia vinte e sete

Jojakin benådas

[27]Under det trettiosjunde året som Judas kung Jojakin var i fångenskap, på

do duodécimo mês, Evil-Merodaque, rei da Babilônia, no ano em que começou a reinar, libertou do cárcere a Joaquim, rei de Judá.

[28] Falou com ele benignamente e lhe deu lugar de mais honra do que a dos reis que estavam com ele na Babilônia.

[29] Mudou-lhe as vestes do cárcere, e Joaquim passou a comer pão na sua presença todos os dias da sua vida.

[30] E da parte do rei lhe foi dada subsistência vitalícia, uma pensão diária, durante os dias da sua vida.

tjugosjunde dagen i tolfte månaden, blev han benådad av den babyloniske kungen Evil Merodak, samma år som denne blev kung. Han släppte ut honom ur fängelset

[28]och behandlade honom vänligt; han gav honom den förnämsta platsen bland de kungar som var hos honom i Babylon.

[29]Jojakin fick lägga av sin fångdräkt, och sedan åt han alltid vid kungens bord, så länge han levde.

[30]Det han behövde för sitt uppehälle fick han regelbundet av kungen, en viss tilldelning för varje dag, så länge han levde.

O primeiro livro das Crônicas	Första Krönikeboken

1 Crônicas 1

Descendentes de Adão
Gênesis 5.1-32

1 Adão, Sete, Enos,

2 Cainã, Maalalel, Jarede,

3 Enoque, Metusalém, Lameque,

4 Noé, Sem, Cam e Jafé.

Descendentes dos filhos de Noé
Gênesis 10.1-32

5 Os filhos de Jafé foram: Gomer, Magogue, Madai, Javã, Tubal, Meseque e Tiras.

6 Os filhos de Gomer: Asquenaz, Rifate e Togarma.

7 Os filhos de Javã: Elisá, Társis, Quitim e Rodanim.

8 Os filhos de Cam: Cuxe, Mizraim, Pute e Canaã.

9 Os filhos de Cuxe: Sebá, Havilá, Sabtá, Raamá e Sabtecá; os filhos de Raamá: Sabá e Dedã.

10 Cuxe gerou a Ninrode, que começou a ser poderoso na terra.

11 Mizraim gerou a Ludim, a Anamim, a Leabim, a Naftuim,

12 a Patrusim, a Casluim (de quem descendem os filisteus) e a Caftorim.

13 Canaã gerou a Sidom, seu primogênito, a Hete,

14 aos jebuseus, aos amorreus, aos girgaseus,

15 aos heveus, aos arqueus, aos sineus,

16 aos arvadeus, aos zemareus e aos hamateus.

1 Krön 1

Från Adam till Abraham

1 Adam, Set, Enosh,

2 Kenan, Mahalalel, Jered,

3 Henok, Metushelach, Lemek

4 och Noa. Noas söner var Sem, Ham och Jafet.

5 Jafets söner var Gomer, Magog, Madaj, Javan, Tuval, Meshek och Tiras.

6 Gomers söner var Ashkenas, Rifat och Togarma.

7 Javans söner var Elisha och Tarshish, kitteerna och rodaneerna.

8 Hams söner var Kush, Misrajim, Put och Kanaan.

9 Kushs söner var Seba, Havila, Savta, Ragma och Savteka. Ragmas söner var Saba och Dedan.

10 Kush blev far till Nimrod, som var den förste härskaren på jorden.

11 Misrajim blev far till ludeerna, anameerna, lehaveerna, naftucheerna,

12 patruseerna, kaslucheerna, från vilka filisteerna härstammar, och kaftoreerna.

13 Kanaan blev far till Sidon, den förstfödde, och till Het,

14 till jevuseerna, amoreerna, girgasheerna,

15 hiveerna, arkeerna, sineerna,

16 arvadeerna, semareerna och hamateerna.

[17] Os filhos de Sem: Elão, Assur, Arfaxade, Lude, Arã, Uz, Hul, Geter e Meseque.

[18] Arfaxade gerou a Selá, e Selá gerou a Héber.

[19] A Héber nasceram dois filhos: o nome de um foi Pelegue, porquanto, nos seus dias, se repartiu a terra; e o nome de seu irmão era Joctã.

[20] Joctã gerou a Almodá, a Salefe, a Hazar-Mavé, a Jerá,

[21] a Hadorão, a Uzal, a Dicla,

[22] a Ebal, a Abimael, a Sabá,

[23] a Ofir, a Havilá e a Jobabe; todos estes eram filhos de Joctã.

Descendentes de Sem

Gênesis 11.10-32

[24] Sem, Arfaxade, Selá,

[25] Héber, Pelegue, Reú,

[26] Serugue, Naor, Tera

[27] e Abrão, que é Abraão.

Descendentes de Ismael

Gênesis 25.12-18

[28] Os filhos de Abraão: Isaque e Ismael.

[29] São estas as suas gerações: o primogênito de Ismael foi Nebaiote, depois Quedar, Adbeel, Mibsão,

[30] Misma, Dumá, Massá, Hadade, Temá,

[31] Jetur, Nafis e Quedemá; estes foram os filhos de Ismael.

Descendentes de Abraão e Quetura

Gênesis 25.1-4

[32] Quanto aos filhos de Quetura, concubina de Abraão, esta deu à luz a Zinrã, a Jocsã, a Medã, a Midiã, a Isbaque e a Sua. Os filhos de Jocsã: Sabá e Dedã.

[17]Sems söner var Elam, Assur, Arpakshad, Lud och Aram. Arams söner var Us, Hul, Geter och Mash.

[18]Arpakshad blev far till Shelach och Shelach till Ever.

[19]Ever fick två söner. Den ene hette Peleg, ty på hans tid delades jorden upp. Hans bror hette Joktan.

[20]Joktan blev far till Almodad, Shelef, Hasarmavet, Jerach,

[21]Hadoram, Usal, Dikla,

[22]Eval, Avimael, Saba,

[23]Ofir, Havila och Jovav. Alla dessa var Joktans söner.

[24]Sem, Arpakshad, Shelach,

[25]Ever, Peleg, Regu,

[26]Serug, Nachor, Terach

[27]och Abram, dvs. Abraham.

Från Abraham till Jakob

[28]Abrahams söner var Isak och Ismael.

[29]Detta är deras släkttavla. Ismaels förstfödde var Nevajot. Sedan följde Kedar, Adbeel, Mivsam,

[30]Mishma, Duma, Massa, Hadad, Tema,

[31]Jetur, Nafish och Kedma. Dessa var Ismaels söner.

[32]Ketura, Abrahams bihustru, födde sönerna Simran, Jokshan, Medan, Midjan, Jishbak och Shuach. Jokshans söner var Saba och Dedan.

[33] Os filhos de Midiã: Efa, Éfer, Enoque, Abida e Elda; todos estes foram filhos de Quetura.

[34] Abraão, pois, gerou a Isaque. Os filhos de Isaque: Esaú e Israel.

Descendentes de Esaú
Gênesis 36.1-19

[35] Os filhos de Esaú: Elifaz, Reuel, Jeús, Jalão e Coré.

[36] Os filhos de Elifaz: Temã, Omar, Zefi, Gaetã, Quenaz, Timna e Amaleque.

[37] Os filhos de Reuel: Naate, Zerá, Samá e Mizá.

Descendentes de Seir
Gênesis 36.20-30

[38] Os filhos de Seir: Lotã, Sobal, Zibeão, Aná, Diso, Eser e Disã.

[39] Os filhos de Lotã: Hori e Homã; e a irmã de Lotã foi Timna.

[40] Os filhos de Sobal eram Aliã, Manaate, Ebal, Sefô e Onã. Os filhos de Zibeão: Aías e Aná.

[41] O filho de Aná: Disom. Os filhos de Disom: Hanrão, Esbã, Itrã e Querã.

[42] Os filhos de Eser: Bilã, Zaavã e Jaacã. Os filhos de Disã: Uz e Arã.

Reis e príncipes de Edom
Gênesis 36.31-43

[43] São estes os reis que reinaram na terra de Edom, antes que houvesse rei sobre os filhos de Israel: Bela, filho de Beor, e o nome da sua cidade era Dinabá.

[44] Morreu Bela, e em seu lugar reinou Jobabe, filho de Zera, de Bozra.

[45] Morreu Jobabe, e em seu lugar reinou Husão, da terra dos temanitas.

[46] Morreu Husão, e em seu lugar reinou Hadade, filho de Bedade; este feriu a

[33]Midjans söner var Efa, Efer, Henok, Avida och Eldaga. Alla dessa härstammade från Ketura.

[34]Abraham blev far till Isak. Isaks söner var Esau och Israel.

[35]Esaus söner var Elifas, Reguel, Jeush, Jalam och Korach.

[36]Elifas söner var Teman, Omar, Sefi, Gatam, Kenas, Timna och Amalek.

[37]Reguels söner var Nachat, Serach, Shamma och Missa.

[38]Seirs söner var Lotan, Shoval, Sivon, Ana, Dishon, Eser och Dishan.

[39]Lotans söner var Hori och Homam, Lotans syster var Timna.

[40]Shovals söner var Aljan, Manachat, Eval, Shefi och Onam. Sivons söner var Aja och Ana.

[41]Anas son var Dishon. Dishons söner var Hamran, Eshban, Jitran och Keran.

[42]Esers söner var Bilhan, Saavan och Akan. Dishans söner var Us och Aran.

Edoms kungar

[43]Detta är de kungar som regerade i Edom innan någon israelitisk kung regerade där. Bela, Beors son, med säte i Dinhava.

[44]När Bela dog blev Jovav, Serachs son, från Bosra kung efter honom.

[45]När Jovav dog blev Husham från temaneernas land kung efter honom.

[46]När Husham dog blev Hadad, Bedads son, kung efter honom. Han besegrade

Midiã no campo de Moabe; o nome da sua cidade era Avite.

47 Morreu Hadade, e em seu lugar reinou Samlá, de Masreca.

48 Morreu Samlá, e em seu lugar reinou Saul, de Reobote, junto ao Eufrates.

49 Morreu Saul, e em seu lugar reinou Baal-Hanã, filho de Acbor.

50 Morreu Baal-Hanã, e em seu lugar reinou Hadade; o nome da sua cidade era Paú, e o de sua mulher era Meetabel, filha de Matrede, filha de Me-Zaabe.

51 Morreu Hadade. São estes os nomes dos príncipes de Edom: o príncipe Timna, o príncipe Alva, o príncipe Jetete,

52 o príncipe Oolibama, o príncipe Elá, o príncipe Pinom,

53 o príncipe Quenaz, o príncipe Temã, o príncipe Mibzar,

54 o príncipe Magdiel, o príncipe Irão; são estes os príncipes de Edom.

1 Crônicas 2

Descendentes de Jacó
Gênesis 35.23-26

1 São estes os filhos de Israel: Rúben, Simeão, Levi, Judá, Issacar, Zebulom,

2 Dã, José, Benjamim, Naftali, Gade e Aser.

Descendentes de Judá

3 Os filhos de Judá: Er, Onã e Selá; estes três lhe nasceram de Bate-Sua, a cananéia. Er, o primogênito de Judá, foi mau aos olhos do SENHOR, pelo que o matou.

midjaniterna i Moab, och han hade sitt säte i Avit.

47När Hadad dog blev Samla från Masreka kung efter honom.

48När Samla dog blev Saul från Rechovot vid floden kung efter honom.

49När Saul dog blev Baal Hanan, Akbors son, kung efter honom.

50När Baal Hanan dog blev Hadad kung efter honom, med säte i Pagi. Hans hustru hette Mehetavel, dotter till Matred, dotter till Me Sahav.

51När Hadad dog hade Edom dessa klanhövdingar: hövdingarna Timna, Alva, Jetet,

52Oholivama, Ela, Pinon,

53Kenas, Teman, Mivsar,

54Magdiel och Iram. Detta var Edoms klanhövdingar.

1 Krön 2

Juda

1Detta var Israels söner: Ruben, Simon, Levi, Juda, Isaskar, Sebulon,

2Dan, Josef, Benjamin, Naftali, Gad och Asher.

3Judas söner var Er, Onan och Shela. Dessa tre fick han med Bat-Shua, den kanaaneiska kvinnan. Men Er, Judas förstfödde, väckte Herrens misshag, och han dödade honom.

4 Porém Tamar, nora de Judá, lhe deu à luz a Perez e a Zera. Todos os filhos de Judá foram cinco.	4 Tamar, hans sonhustru, födde honom Peres och Serach. Juda hade alltså fem söner.
5 Os filhos de Perez: Hezrom e Hamul.	5 Peres söner var Hesron och Hamul.
6 Os filhos de Zera: Zinri, Etã, Hemã, Calcol e Dara, cinco ao todo.	6 Serachs söner var Simri, Etan, Heman, Kalkol och Darda, alltså sammanlagt fem.
7 Os filhos de Carmi: Acar, o perturbador de Israel, que pecou na coisa condenada.	7 Simris son var Karmi, och Karmis son var Akar, som störtade Israel i olycka när han förgrep sig på det som hade vigts åt förintelse.
8 O filho de Etã: Azarias.	8 Etans son var Asarja.
9 Os filhos de Hezrom, que lhe nasceram: Jerameel, Rão e Quelubai.	9 De söner som föddes åt Hesron var Jerachmeel, Ram och Keluvaj.
10 Rão gerou a Aminadabe; Aminadabe gerou a Naassom, príncipe dos filhos de Judá;	10 Ram blev far till Amminadav och Amminadav till Nachshon, judeernas furste.
11 Naassom gerou a Salma, e Salma gerou a Boaz;	11 Nachshon blev far till Salma och Salma till Boas.
12 Boaz gerou a Obede, e Obede gerou a Jessé;	12 Boas blev far till Oved och Oved till Jishaj.
13 Jessé gerou a Eliabe, seu primogênito, a Abinadabe, o segundo, a Siméia, o terceiro,	13 Jishaj blev far till Eliav, den förstfödde, Avinadav, den andre, Shima, den tredje,
14 a Natanael, o quarto, a Radai, o quinto,	14 Netanel, den fjärde, Raddaj, den femte,
15 a Ozém, o sexto, e a Davi, o sétimo.	15 Osem, den sjätte, och David, den sjunde.
16 As irmãs destes foram Zeruia e Abigail. Os filhos de Zeruia foram três: Abisai, Joabe e Asael.	16 Deras systrar var Seruja och Avigajil. Serujas söner var Avishaj, Joav och Asael, alltså tre.
17 Abigail deu à luz a Amasa; e o pai de Amasa foi Jéter, o ismaelita.	17 Avigajil födde Amasa, vars far var ismaeliten Jeter.
18 Calebe, filho de Hezrom, gerou filhos de Azuba, sua mulher, e de Jeriote; foram estes os filhos desta: Jeser, Sobabe e Ardom.	18 Kalev, Hesrons son, fick med sin hustru Asuva dottern Jeriot. Hennes söner var Jesher, Shovav och Ardon.

[19] Morreu Azuba; e Calebe tomou para si a Efrata, da qual lhe nasceu Hur.
[20] Hur gerou a Uri, e Uri gerou a Bezalel.
[21] Então, Hezrom coabitou com a filha de Maquir, pai de Gileade; tinha ele sessenta anos quando a tomou, e ela deu à luz a Segube.
[22] Segube gerou a Jair, que teve vinte e três cidades na terra de Gileade.

[23] Gesur e Arã tomaram as aldeias de Jair, juntamente com Quenate e suas aldeias, a saber, sessenta lugares; todos estes foram filhos de Maquir, pai de Gileade.

[24] Depois da morte de Hezrom, em Calebe-Efrata, Abia, mulher de Hezrom, lhe deu a Azur, pai de Tecoa.
[25] Os filhos de Jerameel, primogênito de Hezrom, foram: Rão, o primogênito, Buna, Orém, Ozém e Aías.
[26] Teve Jerameel outra mulher, cujo nome era Atara; esta foi a mãe de Onã.
[27] Os filhos de Rão, primogênito de Jerameel, foram: Maaz, Jamim e Equer.
[28] Foram os filhos de Onã: Samai e Jada; e os filhos de Samai: Nadabe e Abisur.
[29] A mulher de Abisur chamava-se Abiail e lhe deu a Abã e a Molide.
[30] Os filhos de Nadabe: Selede e Apaim; e Selede morreu sem filhos.

[31] O filho de Apaim: Isi; o filho de Isi: Sesã. E o filho de Sesã: Alai.

[19]När Asuva dog tog Kalev Efrat till hustru, och hon födde Hur åt honom.
[20]Hur blev far till Uri och Uri till Besalel.
[21]Därefter var Hesron gift med dottern till Makir, Gileads far. Henne tog han till hustru när han var 60 år gammal, och hon födde Seguv åt honom.
[22]Seguv blev far till Jair, som hade 23 städer i Gilead.
[23]Geshur och Aram erövrade av dessa Havvot Jair samt Kenat med kringliggande byar, sammanlagt 60 orter. Alla dessa hade tillhört sönerna till Makir, Gileads far.
[24]Efter Hesrons död låg Kalev med Efrata, sin far Hesrons hustru, som födde honom Ashchur, Tekoas far.
[25]Jerachmeel, Hesrons förstfödde, hade sönerna Ram, den förstfödde, Buna, Oren, Osem och Achia.
[26]Jerachmeel hade också en annan hustru. Hon hette Atara och var mor till Onam.
[27]Ram, Jerachmeels förstfödde, hade sönerna Maas, Jamin och Eker.
[28]Onams söner var Shammaj och Jada. Shammajs söner var Nadav och Avishur.
[29]Avishurs hustru hette Avihajil. Hon födde honom Achban och Molid.
[30]Nadavs söner var Seled och Appajim. Seled dog barnlös,
[31]men Appajim hade sonen Jishi. Jishi hade sonen Sheshan och Sheshan hade sonen Achlaj.

[32] Os filhos de Jada, irmão de Samai, foram: Jéter e Jônatas; e Jéter morreu sem filhos.

[33] Os filhos de Jônatas: Pelete e Zaza; estes foram os filhos de Jerameel.

[34] Sesã não teve filhos, mas filhas; e tinha Sesã um servo egípcio, cujo nome era Jara.

[35] Deu, pois, Sesã sua filha por mulher a Jara, a quem ela deu à luz Atai.

[36] Atai gerou a Natã, e Natã gerou a Zabade.

[37] Zabade gerou a Eflal, e Eflal, a Obede.

[38] Obede gerou a Jeú, e Jeú, a Azarias.

[39] Azarias gerou a Heles, e Heles, a Eleasa.

[40] Eleasa gerou a Sismai, e Sismai, a Salum.

[41] Salum gerou a Jecamias, e Jecamias, a Elisama.

[42] O primogênito de Calebe, irmão de Jerameel, foi Maressa, que foi o pai de Zife; o filho de Maressa foi Abi-Hebrom.

[43] Os filhos de Hebrom: Coré, Tapua, Requém e Sema.

[44] Sema gerou a Raão, pai de Jorqueão; e Requém gerou a Samai.

[45] O filho de Samai foi Maom; e Maom foi o pai de Bete-Zur.

[46] Efá, a concubina de Calebe, deu à luz a Harã, a Mosa e a Gazez; e Harã gerou a Gazez.

[32]Jada, Shammajs bror, hade sönerna Jeter och Jonatan. Jeter dog barnlös.

[33]Jonatans söner var Pelet och Sasa. Dessa var ättlingar till Jerachmeel.

[34]Sheshan hade inga söner utan bara döttrar. Han hade en egyptisk slav vid namn Jarcha

[35]och åt honom gav han sin dotter till hustru. Hon födde Attaj åt honom.

[36]Attaj blev far till Natan och Natan till Savad.

[37]Savad blev far till Eflal och Eflal till Oved.

[38]Oved blev far till Jehu och Jehu till Asarja.

[39]Asarja blev far till Heles och Heles till Elasa.

[40]Elasa blev far till Sismaj och Sismaj till Shallum.

[41]Shallum blev far till Jekamja och Jekamja till Elishama.

[42]Kalev, Jerachmeels bror, hade sonen Mesha, den förstfödde, far till Sif. Dennes son var Maresha, far till Hebron.

[43]Hebrons söner var Korach, Tappuach, Rekem och Shema.

[44]Shema blev far till Racham, Jorkoams far, och Rekem till Shammaj.

[45]Shammaj hade sonen Maon, och Maon blev far till Bet-Sur.

[46]Efa, Kalevs bihustru, födde Harran, Mosa och Gases; Harran blev far till Gases.

[47] Os filhos de Jadai: Regém, Jotão, Gesã, Pelete, Efá e Saafe.
[48] De Maaca, concubina, gerou Calebe a Seber e a Tiraná;
[49] Maaca deu à luz também a Saafe, pai de Madmana, e a Seva, pai de Macbena e de Gibeá; e Acsa foi filha de Calebe.
[50] Estes foram os filhos de Calebe. Os filhos de Hur, primogênito de Efrata, foram: Sobal, pai de Quiriate-Jearim,
[51] Salma, pai dos belemitas, e Harefe, pai de Bete-Gader.
[52] Os filhos de Sobal, pai de Quiriate-Jearim, foram: Haroé e Hazi-Hamenuote.
[53] As famílias de Quiriate-Jearim foram: os itritas, os puteus, os sumateus e os misraeus; destes procederam os zoratitas e os estaoleus.
[54] Os filhos de Salma: Belém e os netofatitas, Atrote-Bete-Joabe e Hazi-Hamanaate, zoreu.
[55] As famílias dos escribas que habitavam em Jabez foram os tiratitas, os simeatitas e os sucatitas; são estes os queneus, que vieram de Hamate, pai da casa de Recabe.

1 Crônicas 3

Filhos de Davi
2 Samuel 3.2-5; 1 Crônicas 14.3-7

[1] Estes foram os filhos de Davi, que lhe nasceram em Hebrom: o primogênito, Amnom, de Ainoã, a jezreelita; o segundo, Daniel, de Abigail, a carmelita;

[47]Johdajs söner var Regem, Jotam, Geshan, Pelet, Efa och Shaaf.
[48]Kalevs bihustru Maaka födde Shever och Tirchana.
[49]Hon födde också Shaaf, far till Madmanna, och Sheva, far till Makbena och Giva. Kalevs dotter hette Aksa.
[50]Dessa var ättlingar till Kalev. Hur, Efratas förstfödde, hade sönerna Shoval, far till Kirjat-Jearim,
[51]Salma, far till Betlehem, och Haref, far till Bet-Gader.
[52]Ättlingarna till Shoval, Kirjat-Jearims far, var Reaja och hälften av manachteerna.
[53]Släkterna som härstammade från Kirjat-Jearim var jitreerna, puteerna, shumateerna och mishraeerna, och från dem kom sorateerna och eshtauleerna.
[54]Salma, Betlehems far, hade som ättlingar netofateerna, Atrot Bet Joav och den sorateiska hälften av manachteerna
[55]samt de sifreiska släkter som bodde i Jabes: tirateer, shimateer och sukateer. Detta var de keniter som härstammade från Hammat, stamfar till Rekavs släkt.

1 Krön 3

Davids ätt

[1]Detta är de söner David fick i Hebron: Amnon, den förstfödde, med Achinoam från Jisreel, Daniel, den andre, med Avigajil från Karmel,

[2] o terceiro, Absalão, filho de Maaca, filha de Talmai, rei de Gesur; o quarto, Adonias, filho de Hagite;

[2]Absalom, den tredje, son till Maaka, som var dotter till Talmaj, kungen av Geshur, Adonia, den fjärde, son till Haggit,

[3] o quinto, Sefatias, de Abital; o sexto, Itreão, de Eglá, sua mulher.

[3]Shefatja, den femte, med Avital, och Jitream, den sjätte, med sin hustru Egla.

[4] Seis filhos lhe nasceram em Hebrom, porque ali reinou sete anos e seis meses; e trinta e três anos reinou em Jerusalém.

[4]Dessa sex fick han i Hebron, där han regerade i sju år och sex månader. I Jerusalem regerade han i trettiotre år.

[5] Estes lhe nasceram em Jerusalém: Siméia, Sobabe, Natã e Salomão; estes quatro lhe nasceram de Bate-Seba, filha de Amiel.

[5]Dessa söner föddes åt honom i Jerusalem: Shima, Shovav, Natan och Salomo, alltså fyra, med Bat-Shua, Ammiels dotter,

[6] Nasceram-lhe mais Ibar, Elisama, Elifelete,

[6]vidare Jivchar, Elishua, Elifelet,

[7] Nogá, Nefegue, Jafia,

[7]Nogah, Nefeg, Jafia,

[8] Elisama, Eliada e Elifelete; nove ao todo.

[8]Elishama, Eljada och Elifelet, alltså nio.

[9] Todos estes foram filhos de Davi, afora os filhos das concubinas; e Tamar, irmã deles.

[9]Detta var Davids alla söner, förutom sönerna med bihustrurna, och Tamar var deras syster.

Descendentes de Salomão

[10] O filho de Salomão foi Roboão, de quem foi filho Abias, de quem foi filho Asa, de quem foi filho Josafá;

[10]Salomos son var Rehabeam, vars son var Avia, vars son var Asa, vars son var Joshafat,

[11] de quem foi filho Jeorão, de quem foi filho Acazias, de quem foi filho Joás;

[11]vars son var Joram, vars son var Achasja, vars son var Joash,

[12] de quem foi filho Amazias, de quem foi filho Azarias, de quem foi filho Jotão;

[12]vars son var Amasja, vars son var Asarja, vars son var Jotam,

[13] de quem foi filho Acaz, de quem foi filho Ezequias, de quem foi filho Manassés;

[13]vars son var Achas, vars son var Hiskia, vars son var Manasse,

[14] de quem foi filho Amom, de quem foi filho Josias.

[14]vars son var Amon, vars son var Josia.

[15] Os filhos de Josias foram: o primogênito, Joanã; o segundo, Jeoaquim; o terceiro, Zedequias; o quarto, Salum.

[15]Josias söner var Jochanan, den förstfödde, Jojakim, den andre, Sidkia, den tredje, och Shallum, den fjärde.

[16] Os filhos de Jeoaquim: Jeconias e Zedequias.

[16]Jojakim hade sonen Jekonja och sonen Sidkia.

[17] Os filhos de Jeconias, o cativo: Sealtiel,

[18] Malquirão, Pedaías, Senazar, Jecamias, Hosama e Nedabias.

[19] Os filhos de Pedaías: Zorobabel e Simei; os filhos de Zorobabel: Mesulão e Hananias; e Selomite, irmã deles;

[20] e Hasuba, Oel, Berequias, Hasadias e Jusabe-Hesede; cinco ao todo.

[21] Os filhos de Hananias: Pelatias e Jesaías; os filhos de Refaías, os filhos de Arnã, os filhos de Obadias, os filhos de Secanias.

[22] O filho de Secanias foi Semaías; os filhos de Semaías: Hatus, Igal, Barias, Nearias e Safate; seis ao todo.

[23] Os filhos de Nearias: Elioenai, Ezequias e Azricão; três ao todo.

[24] Os filhos de Elioenai: Hodavias, Eliasibe, Pelaías, Acube, Joanã, Delaías e Anani; sete ao todo.

1 Crônicas 4

Descendentes de Judá

[1] Os filhos de Judá foram: Perez, Hezrom, Carmi, Hur e Sobal.

[2] Reaías, filho de Sobal, gerou a Jaate; Jaate gerou a Aumai e a Laade; são estas as famílias dos zoratitas.

[3] Estes foram os filhos do pai de Etã: Jezreel, Isma e Idbas; e era o nome da irmã deles Hazelelponi;

[4] e mais Penuel, pai de Gedor, e Ezer, pai de Husa; estes foram os filhos de Hur, o primogênito de Efrata e pai de Belém.

[5] Asur, pai de Tecoa, teve duas mulheres: Hela e Naara.

[17]Jekonjas, den fångnes, söner var Shealtiel, den förstfödde,

[18]Malkiram, Pedaja, Shenassar, Jekamja, Hoshama och Nedavja.

[19]Pedajas söner var Serubbabel och Shimi. Serubbabel hade sönerna Meshullam och Hananja — deras syster hette Shelomit —

[20]vidare Hashuva, Ohel, Berekja, Hasadja och Jushav Hesed, alltså fem.

[21]Hananjas söner var Pelatja, Jesaja, Refaja, Arnan, Obadja och Shekanja.

[22]Shekanjas söner var Shemaja, Hattush, Jigal, Bariach, Nearja och Shafat, alltså sex.

[23]Nearjas söner var Eljoenaj, Hiskia och Asrikam — alltså tre.

[24]Eljoenajs söner var Hodavja, Eljashiv, Pelaja, Ackuv, Jochanan, Delaja och Anani, alltså sju.

1 Krön 4

Stammarna i söder

[1]Ättlingar till Juda var Peres, Hesron, Karmi, Hur och Shoval.

[2]Reaja, Shovals son, blev far till Jachat och Jachat till Achumaj och Lahad. Detta var de sorateiska släkterna.

[3]Detta är Etams söner: Jisreel, Jishma och Jidbash — deras syster hette Haslelponi —

[4]vidare Penuel, Gedors far, och Eser, Hushas far. Dessa var ättlingar till Hur, Efratas förstfödde, Betlehems far.

[5]Ashchur, Tekoas far, hade två hustrur, Hela och Naara.

[6] Naara deu à luz a Auzão, a Héfer, a Temeni e a Haastari; estes foram os filhos de Naara.

[7] Os filhos de Hela: Zerete, Isar e Etnã.

[8] Coz gerou a Anube e a Zobeba e foi pai das famílias de Aarel, filho de Harum.

[9] Foi Jabez mais ilustre do que seus irmãos; sua mãe chamou-lhe Jabez, dizendo: Porque com dores o dei à luz.

[10] Jabez invocou o Deus de Israel, dizendo: Oh! Tomara que me abençoes e me alargues as fronteiras, que seja comigo a tua mão e me preserves do mal, de modo que não me sobrevenha aflição! E Deus lhe concedeu o que lhe tinha pedido.

[11] Quelube, irmão de Suá, gerou a Meir; este é o pai de Estom.

[12] Estom gerou a Bete-Rafa, a Paséia e a Teína, pai de Ir-Naás; estes foram os homens de Reca.

[13] Os filhos de Quenaz foram: Otniel e Seraías; o filho de Otniel: Hatate.

[14] Meonotai gerou a Ofra, e Seraías gerou a Joabe, fundador do vale dos Artífices, porque os dali eram artífices.

[15] Os filhos de Calebe, filho de Jefoné: Iru, Elá e Naã; e o filho de Elá: Quenaz.

[16] Os filhos de Jealelel: Zife, Zifa, Tiria e Asareel.

[6]Naara födde honom Achussam, Hefer, Temni och achashtareerna. Dessa var Naaras söner.

[7]Helas söner var Seret, Sochar, Etnan och Kos.

[8]Kos blev far till Anuv och Hassoveva och stamfar till de släkter som härstammade från Acharchel, Harums son.

[9]Jabes hade högre anseende än sina bröder. Hans mor gav honom namnet Jabes, »ty«, sade hon, »jag födde honom med smärta«.

[10]Men Jabes åkallade Israels Gud: »Välsigna mig och gör mitt område stort. Låt din hand stödja mig och befria mig från olycka och smärta.« Och Gud uppfyllde hans önskan.

[11]Keluv, Shuchas bror, blev far till Mechir, som var Eshtons far.

[12]Eshton blev far till Bet Rafa, Paseach och Techinna, far till Ir Nachash. Detta var männen från Reka.

[13]Kenas söner var Otniel och Seraja, Otniels söner var Hatat och Meonotaj.

[14]Meonotaj blev far till Ofra, och Seraja blev far till Joav, stamfar till Timmermansdalens släkt; de var ju timmermän.

[15]Kalev, Jefunnes son, hade sönerna Ir, Ela och Naam, och Elas son var Kenas.

[16]Jehallelels söner var Sif, Sifa, Tirja och Asarel.

[17] Os filhos de Ezra: Jéter, Merede, Éfer e Jalom; foram os filhos de Bitia, filha de Faraó, que Merede tomou por mulher: Miriã, Samai e Isbá, pai de Estemoa.

[18] E sua mulher, judia, deu à luz a Jerede, pai de Gedor, a Héber, pai de Socó, e a Jecutiel, pai de Zanoa.

[19] Os filhos da mulher de Hodias, irmã de Naã: Abiqueila, o garmita, e Estemoa, o maacatita.

[20] Os filhos de Simão: Amnom, Rina, Ben-Hanã e Tilom; e os filhos de Isi: Zoete e Ben-Zoete;

[21] os filhos de Selá, filho de Judá: Er, pai de Leca, e Lada, pai de Maressa; Selá foi também pai das famílias da casa dos obreiros em linho, em Bete-Asbéia,

[22] como ainda Joquim, e os homens de Cozeba, de Joás, de Sarafe, os quais dominavam sobre Moabe, e de Jasubi-Leém. Estes registros são antigos.

[23] Estes eram oleiros e habitantes de Netaim e de Gedera; moravam ali com o rei para o servirem.

Descendentes de Simeão

[24] Os filhos de Simeão foram: Nemuel, Jamim, Jaribe, Zerá e Saul,

[25] de quem foi filho Salum, de quem foi filho Mibsão, de quem foi filho Misma.

[26] O filho de Misma foi Hamuel, de quem foi filho Zacur, de quem foi filho Simei.

[27] Simei teve dezesseis filhos e seis filhas; mas seus irmãos não tiveram muitos

[17]Esras söner var Jeter, Mered, Efer och Jalon. Jeter blev far till Mirjam, Shammaj och Jishbach, Eshtemoas far.

[18]Hans judeiska hustru födde Jered, Gedors far, Hever, Sokos far, och Jekutiel, Sanoachs far. Detta var sönerna till Bitja, faraos dotter, som Mered hade tagit till hustru: …

[19]Söner till hans judeiska hustru, syster till Nacham, far till Keila, var …, garmén, och Eshtemoa, maakatén.

[20]Shimons söner var Amnon, Rinna, Ben-Hanan och Tilon. Jishi hade sonen Sochet.

[21]Ättlingarna till Shela, Judas son, var Er, Lekas far, Lada, Mareshas far, och de släkter som var linnevävare i Bet Ashbea,

[22]vidare Jokim och männen från Koseva och Joash och Saraf, som hade tjänstgjort i Moab och sedan återvänt till Betlehem — enligt gamla traditioner.

[23]Detta var de krukmakare som bodde i Netaim och Gedera; de bodde där i kungens tjänst.

[24]Simons söner var Nemuel, Jamin, Jariv, Serach och Saul.

[25]Hans son var Shallum, vars son var Mivsam, vars son var Mishma.

[26]Mishma hade sonen Hammuel, sonen Sackur och sonen Shimi.

[27]Shimi hade sexton söner och sex döttrar, men hans bröder hade inte många barn. Deras släkt blev inte lika stor som Judas.

filhos, nem se multiplicaram todas as suas famílias como os filhos de Judá.

28 Habitavam em Berseba, em Molada, em Hazar-Sual,

29 em Bila, em Ezém, em Tolade,

30 em Betuel, em Horma, em Ziclague,

31 em Bete-Marcabote, em Hazar-Susim, em Bete-Biri e em Saaraim. Estas foram as suas cidades, até ao reinado de Davi.

32 As suas aldeias foram: Etã, Aim, Rimom, Toquém e Asã; cinco cidades,

33 com todas as suas aldeias que estavam ao redor destas cidades, até Baal. Estas foram as suas habitações e tinham seu registro genealógico.

34 Estes, registrados por seus nomes, foram príncipes nas suas famílias: Mesobabe, Janleque, Josa, filho de Amazias,

35 Joel, Jeú, filho de Josibias, filho de Seraías, filho de Asiel,

36 Elioenai, Jaacobá, Jesoaías, Asaías, Adiel, Jesimiel, Benaia,

37 Ziza, filho de Sifi, filho de Alom, filho de Jedaías, filho de Sinri, filho de Semaías;

38 e as famílias de seus pais se multiplicaram abundantemente.

39 Chegaram até à entrada de Gedor, ao oriente do vale, à procura de pasto para os seus rebanhos.

40 Acharam pasto farto e bom e a terra espaçosa, tranqüila e pacífica, onde

28De bodde i Beer Sheva, Molada, Hasar Shual,

29Bilha, Esem, Tolad,

30Betuel, Horma, Siklag,

31Bet Markavot, Hasar Susim, Bet Biri och Shaarajim. Dessa var deras städer till dess att David blev kung,

32liksom tillhörande byar. De bodde också i Etam, Ajin, Rimmon, Token och Ashan, dessa fem städer,

33samt alla deras byar, som låg runt om dessa städer, ända till Baal. Det var där de bodde, och de hade ett eget släktregister.

34Vidare: Meshovav, Jamlek, Josha, Amasjas son,

35Joel, Jehu, son till Joshivja, son till Seraja, son till Asiel,

36Eljoenaj, Jaakova, Jeshochaja, Asaja, Adiel, Jesimiel, Benaja

37och Sisa, son till Shifi, son till Allon, son till Jedaja, son till Shimri, son till Shemaja.

38Dessa ovan nämnda var sina släkters hövdingar. Deras familjer förökade sig starkt,

39och de drog ut i riktning mot Gedor, till östra sidan av dalen, för att söka bete för sin småboskap.

40Där fann de fett, gott bete, och landet var vidsträckt och där var lugnt och

habitaram, dantes, os descendentes de Cam.

[41] Estes, que estão registrados por seus nomes, vieram nos dias de Ezequias, rei de Judá, e derribaram as tendas, e feriram os meunitas que se encontraram ali, e os destruíram totalmente até ao dia de hoje, e habitaram em lugar deles, porque ali havia pasto para os seus rebanhos.

[42] Também deles, dos filhos de Simeão, quinhentos homens foram ao monte Seir, tendo por capitães a Pelatias, a Nearias, a Refaías e a Uziel, filhos de Isi.

[43] Feriram o restante dos que escaparam dos amalequitas e habitam ali até ao dia de hoje.

fridfullt; de som förut bodde där var hamiter.

[41]De som här blivit upptecknade med namn kom vid den tid då Hiskia regerade över Juda, och de förstörde hamiternas tält och boplatser, som fanns där. De förintade dem för all framtid och slog sig ner på deras område, ty där fanns bete för småboskapen.

[42]Några av dem, 500 man från Simons stam, drog till Seirs bergsbygd, ledda av Pelatja, Nearja, Refaja och Ussiel, Jishis söner.

[43]De slog de sista överlevande amalekiterna och bor där än i dag.

1 Crônicas 5

Descendentes de Rúben

[1] Quanto aos filhos de Rúben, o primogênito de Israel (pois era o primogênito, mas, por ter profanado o leito de seu pai, deu-se a sua primogenitura aos filhos de José, filho de Israel; de modo que, na genealogia, não foi contado como primogênito.

[2] Judá, na verdade, foi poderoso entre seus irmãos, e dele veio o príncipe; porém o direito da primogenitura foi de José.),

[3] foram estes: Enoque, Palu, Hezrom e Carmi.

[4] O filho de Joel: Semaías, de quem foi filho Gogue, de quem foi filho Simei,

[5] de quem foi filho Mica, de quem foi filho Reaías, de quem foi filho Baal,

1 Krön 5

Stammarna på andra sidan Jordan

[1]Vidare sönerna till Ruben, Israels förstfödde. (Han var den förstfödde, men eftersom han vanhelgat sin fars bädd gavs hans förstfödslorätt till Josefs, Israels sons, söner, och han bör inte räknas som förstfödd.

[2]Juda var mäktigast bland sina bröder och från honom härstammade en furste, men förstfödslorätten tillhörde Josef.)

[3]Ruben, Israels förstfödde, hade sönerna Henok, Pallu, Hesron och Karmi.

[4]Joels ättlingar: hans son var Shemaja, vars son var Gog, vars son var Shimi,

[5]vars son var Mika, vars son var Reaja, vars son var Baal,

[6] de quem foi filho Beera, o qual Tiglate-Pileser, rei da Assíria, levou cativo; ele foi príncipe dos rubenitas.

[7] Quanto a seus irmãos, pelas suas famílias, quando foram inscritos nas genealogias segundo as suas descendências, tinham por cabeças Jeiel, Zacarias,

[8] Bela, filho de Azaz, filho de Sema, filho de Joel, que habitaram em Aroer, até Nebo e Baal-Meom;

[9] também habitaram do lado oriental, até à entrada do deserto, o qual se estende até ao rio Eufrates, porque o seu gado se tinha multiplicado na terra de Gileade.

[10] Nos dias de Saul, fizeram guerra aos hagarenos, que caíram pelo poder de sua mão, e habitaram nas tendas deles, em toda a terra fronteira de Gileade, do lado oriental.

Descendentes de Gade

[11] Os filhos de Gade habitaram defronte deles, na terra de Basã, até Salca.

[12] Joel foi o cabeça, e Safã, o segundo; também Janai e Safate estavam em Basã.

[13] Seus irmãos, segundo as suas casas paternas, foram: Micael, Mesulão, Seba, Jorai, Jacã, Zia e Héber; ao todo, sete;

[14] estes foram os filhos de Abiail, filho de Huri, filho de Jaroa, filho de Gileade, filho de Micael, filho de Jesisai, filho de Jado, filho de Buz.

[15] Aí, filho de Abdiel, filho de Guni, foi o cabeça da sua família.

[6]vars son var Beera, som den assyriske kungen Tiglat Pileser förde bort i fångenskap; han var en av rubeniternas hövdingar.

[7]Hans släkt blev familjevis och i åldersordning uppförd i släktregistret: Jeiel, överhuvudet, Sakarja

[8]och Bela, son till Asas, son till Shema, son till Joel. Rubeniterna bodde i Aroer och ända bort mot Nebo och Baal Meon.

[9]Österut hade de boplatser ända fram till öknen som sträcker sig från floden Eufrat; de hade mycket boskap i Gilead.

[10]På Sauls tid förde de krig med hagareerna, som de underkuvade. Sedan övertog de deras boplatser längs med hela östra sidan av Gilead.

[11]Gads stam bodde mittemot dem i Bashan ända till Salka.

[12]Joel var överhuvudet, därnäst kom Shafam och sedan Janaj, domaren i Bashan.

[13]Deras släkt var, familj för familj, Mikael, Meshullam, Sheva, Joraj, Jakan, Sia och Ever, alltså sju.

[14]De var söner till Avichajil, son till Huri, son till Jaroach, son till Gilead, son till Mikael, son till Jeshishaj, son till Jachdo, son till Bus.

[15]Achi, son till Avdiel, son till Guni, var överhuvud för dessa familjer.

Português	Svenska
[16] Habitaram em Gileade, em Basã e suas aldeias, bem como até aos limites de todos os arredores de Sarom.	[16]De bodde i Gilead, i Javesh med kringliggande byar, och på Sharons alla utmarker så långt de sträckte sig.
[17] Todos estes foram inscritos na genealogia, nos dias de Jotão, rei de Judá, e nos dias de Jeroboão, rei de Israel.	[17]De blev alla uppförda i släktregister då Jotam, Judas kung, och Jerobeam, Israels kung, regerade.
A história das tribos transjordânicas	
[18] Dos filhos de Rúben, dos gaditas e da meia tribo de Manassés, homens valentes, que traziam escudo e espada, entesavam o arco e eram destros na guerra, houve quarenta e quatro mil setecentos e sessenta, capazes de sair a combate.	[18]Rubens stam och gaditerna och hälften av Manasses stam var krigare, stridsvana män med sköld och svärd eller båge. De var 44.760 vapenföra män,
[19] Fizeram guerra aos hagarenos, como a Jetur, a Nafis e a Nodabe.	[19]och de förde krig mot hagareerna och mot Jetur, Nafish och Nodav.
[20] Foram ajudados contra eles, e os hagarenos e todos quantos estavam com eles foram entregues nas suas mãos; porque, na peleja, clamaram a Deus, que lhes deu ouvidos, porquanto confiaram nele.	[20]De fick hjälp mot dem så att hagareerna och alla deras bundsförvanter föll i deras händer. Under striden hade de nämligen ropat till Gud, och han hörde deras bön därför att de förtröstade på honom.
[21] Levaram o gado deles: cinqüenta mil camelos, duzentas e cinqüenta mil ovelhas, dois mil jumentos; e cem mil pessoas.	[21]De lade beslag på deras boskap: 50.000 kameler, 250.000 får och 2.000 åsnor och dessutom 100.000 människor.
[22] Porque muitos caíram feridos à espada, pois de Deus era a peleja; e habitaram no lugar deles até ao exílio.	[22]Många hade stupat; striden var Guds verk. Sedan bodde de i deras land ända till exilen.
[23] Os filhos da meia tribo de Manassés habitaram naquela terra de Basã até Baal-Hermom, e Senir, e o monte Hermom; e eram numerosos.	[23]Halva Manasses stam bodde i Bashan ända upp mot Baal Hermon, Senir och berget Hermon. De var talrika.
[24] Estes foram cabeças de suas famílias, a saber: Éfer, Isi, Eliel, Azriel, Jeremias, Hodavias e Jadiel, guerreiros valentes, homens famosos, cabeças de suas famílias.	[24]Dessa var överhuvuden för sina familjer: Efer, Jishi, Eliel, Asriel, Jeremia, Hodavja och Jachdiel — förmögna och berömda män, överhuvuden för sina familjer.

[25] Porém cometeram transgressões contra o Deus de seus pais e se prostituíram, seguindo os deuses dos povos da terra, os quais Deus destruíra de diante deles.

[26] Pelo que o Deus de Israel suscitou o espírito de Pul, rei da Assíria, e o espírito de Tiglate-Pileser, rei da Assíria, que os levou cativos, a saber: os rubenitas, os gaditas e a meia tribo de Manassés, e os trouxe para Hala, Habor e Hara e para o rio Gozã, onde permanecem até ao dia de hoje.

1 Crônicas 6

Descendentes de Levi

[1] Os filhos de Levi foram: Gérson, Coate e Merari.

[2] Os filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel.

[3] Os filhos de Anrão: Arão, Moisés e Miriã. Os filhos de Arão: Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[4] Eleazar gerou a Finéias, e Finéias, a Abisua;

[5] Abisua gerou a Buqui, e Buqui, a Uzi;

[6] Uzi gerou a Zeraías, e Zeraías, a Meraiote;

[7] Meraiote gerou a Amarias, e Amarias, a Aitube;

[8] Aitube gerou a Zadoque, e Zadoque, a Aimaás;

[9] Aimaás gerou a Azarias, e Azarias, a Joanã;

[25]Men de avföll från sina fäders Gud och var otrogna med de gudar som dyrkades av landets olika folk, dem som Gud förintade åt dem.

[26]Då ingav Israels Gud den assyriske kungen Pul — den assyriske kungen Tiglat Pileser — att bortföra folket i fångenskap, rubeniterna, gaditerna och halva Manasses stam, och han lät dem komma till Halach, Havor och floden Gosan, och där bor de än i dag.

1 Krön 6

Levi

[1]Levis söner var Gershom, Kehat och Merari.

[2]Kehats söner var Amram, Jishar, Hebron och Ussiel.

[3]Amrams barn var Aron, Mose och Mirjam. Arons söner var Nadav, Avihu, Elasar och Itamar.

[4]Elasar blev far till Pinechas och Pinechas till Avishua.

[5]Avishua blev far till Bucki och Bucki till Ussi.

[6]Ussi blev far till Serachja och Serachja till Merajot.

[7]Merajot blev far till Amarja och Amarja till Achituv.

[8]Achituv blev far till Sadok och Sadok till Achimaas.

[9]Achimaas blev far till Asarja och Asarja till Jochanan.

10 Joanã gerou a Azarias; este é o que serviu de sacerdote na casa que Salomão tinha edificado em Jerusalém.

11 Azarias gerou a Amarias, e Amarias, a Aitube;

12 Aitube gerou a Zadoque, e Zadoque, a Salum;

13 Salum gerou a Hilquias, e Hilquias, a Azarias;

14 Azarias gerou a Seraías, e Seraías, a Jeozadaque;

15 Jeozadaque foi levado cativo, quando o SENHOR levou para o exílio a Judá e a Jerusalém pela mão de Nabucodonosor.

16 Os filhos de Levi: Gérson, Coate e Merari.

17 São estes os nomes dos filhos de Gérson: Libni e Simei.

18 Os filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel.

19 Os filhos de Merari: Mali e Musi; são estas as famílias dos levitas, segundo as casas de seus pais.

20 O filho de Gérson foi Libni, de quem foi filho Jaate, de quem foi filho Zima,

21 de quem foi filho Joá, de quem foi filho Ido, de quem foi filho Zerá, de quem foi filho Jeaterai.

22 O filho de Coate foi Aminadabe, de quem foi filho Coré, de quem foi filho Assir,

23 de quem foi filho Elcana, de quem foi filho Ebiasafe, de quem foi filho Assir,

10Jochanan blev far till Asarja, som var präst i det tempel Salomo byggde i Jerusalem.

11Asarja blev far till Amarja och Amarja till Achituv.

12Achituv blev far till Sadok och Sadok till Shallum.

13Shallum blev far till Hilkia och Hilkia till Asarja.

14Asarja blev far till Seraja och Seraja till Josadak,

15som var bland de deporterade när Herren lät Nebukadnessar föra bort befolkningen i Juda och Jerusalem.

16Levis söner var Gershom, Kehat och Merari.

17Gershoms söner hette Livni och Shimi.

18Kehats söner var Amram, Jishar, Hebron och Ussiel.

19Meraris söner var Machli och Mushi. Detta är de levitiska släkterna ordnade efter deras stamfäder:

20Gershom hade sonen Livni, vars son var Jachat, vars son var Simma,

21vars son var Joach, vars son var Iddo, vars son var Serach, vars son var Jeotraj.

22Kehats ättlingar: hans son var Amminadav, vars son var Korach, vars son var Assir,

23vars son var Elkana, vars son var Evjasaf, vars son var Assir,

[24] de quem foi filho Taate, de quem foi filho Uriel, de quem foi filho Uzias, de quem foi filho Saul.

[24]vars son var Tachat, vars son var Uriel, vars son var Ussia, vars son var Saul.

[25] Os filhos de Elcana: Amasai e Aimote.

[25]Elkanas ättlingar: Amasaj och Achimot,

[26] Quanto a Elcana, foi seu filho Zofai, de quem foi filho Naate,

[26]vars son var Elkana, vars son var Sofaj, vars son var Nachat,

[27] de quem foi filho Eliabe, de quem foi filho Jeroão, de quem foi filho Elcana.

[27]vars son var Eliav, vars son var Jerocham, vars son var Elkana, vars son var Samuel.

[28] Os filhos de Samuel: o primogênito, Joel, e depois Abias.

[28]Samuels söner var Joel, den förstfödde, och Avia, den andre.

[29] O filho de Merari foi Mali, de quem foi filho Libni, de quem foi filho Simei, de quem foi filho Uzá,

[29]Meraris ättlingar: Machli, vars son var Livni, vars son var Shimi, vars son var Ussa,

[30] de quem foi filho Siméia, de quem foi filho Hagias, de quem foi filho Asaías.

[30]vars son var Shima, vars son var Haggia, vars son var Asaja.

Cantores levitas

[31] São estes os que Davi constituiu para dirigir o canto na Casa do SENHOR, depois que a arca teve repouso.

[32] Ministravam diante do tabernáculo da tenda da congregação com cânticos, até que Salomão edificou a Casa do SENHOR em Jerusalém; e exercitavam o seu ministério segundo a ordem prescrita.

[33] São estes os que serviam com seus filhos. Dos filhos dos coatitas: Hemã, o cantor, filho de Joel, filho de Samuel,

[34] filho de Elcana, filho de Jeroão, filho de Eliel, filho de Toá,

[35] filho de Zufe, filho de Elcana, filho de Maate, filho de Amasai,

[36] filho de Elcana, filho de Joel, filho de Azarias, filho de Sofonias,

Tempelsångarna

[31]Detta är de som David gav i uppdrag att svara för sången i Herrens hus när arken hade fått sin plats där.

[32]Tills Salomo hade byggt Herrens hus i Jerusalem fullgjorde de denna tjänst framför uppenbarelsetältet, boningen, och de utförde sina uppgifter enligt den ordning som gällde för dem.

[33]Detta är de som med sina söner fullgjorde denna tjänst: Av Kehats släkt: Heman, sångaren, son till Joel, son till Samuel,

[34]son till Elkana, son till Jerocham, son till Eliel, son till Toach,

[35]son till Suf, son till Elkana, son till Machat, son till Amasaj,

[36]son till Elkana, son till Joel, son till Asarja, son till Sefanja,

[37] filho de Taate, filho de Assir, filho de Ebiasafe, filho de Coré,

[38] filho de Isar, filho de Coate, filho de Levi, filho de Israel.

[39] Seu irmão Asafe estava à sua direita; era Asafe filho de Berequias, filho de Siméia,

[40] filho de Micael, filho de Baaséias, filho de Malquias,

[41] filho de Etni, filho de Zera, filho de Adaías,

[42] filho de Etã, filho de Zima, filho de Simei,

[43] filho de Jaate, filho de Gérson, filho de Levi.

[44] Seus irmãos, os filhos de Merari, estavam à esquerda, a saber: Etã, filho de Quisi, filho de Abdi, filho de Maluque,

[45] filho de Hasabias, filho de Amazias, filho de Hilquias,

[46] filho de Anzi, filho de Bani, filho de Semer,

[47] filho de Mali, filho de Musi, filho de Merari, filho de Levi.

[48] Seus irmãos, os levitas, foram postos para todo o serviço do tabernáculo da Casa de Deus.

Descendentes de Arão

[49] Arão e seus filhos faziam ofertas sobre o altar do holocausto e sobre o altar do incenso, todo o serviço do lugar santíssimo e a expiação por Israel, segundo tudo quanto Moisés, servo de Deus, tinha ordenado.

[37]son till Tachat, son till Assir, son till Evjasaf, son till Korach,

[38]son till Jishar, son till Kehat, son till Levi, son till Israel.

[39]Vidare Asaf, sångare liksom Heman, som stod på hans högra sida, son till Berekja, son till Shima,

[40]son till Mikael, son till Maaseja, son till Malkia,

[41]son till Etni, son till Serach, son till Adaja,

[42]son till Etan, son till Simma, son till Shimi,

[43]son till Jachat, son till Gershom, son till Levi.

[44]Meraris ättlingar, sångare även de, stod på den vänstra sidan: Etan, son till Kishi, son till Avdi, son till Malluk,

[45]son till Hashavja, son till Amasja, son till Hilkia,

[46]son till Amsi, son till Bani, son till Semer,

[47]son till Machli, son till Mushi, son till Merari, son till Levi.

De övriga leviterna

[48]Deras levitiska bröder var satta till att göra allt slags tjänst i boningen, Guds hus.

[49]Men Aron och hans ättlingar skötte offren på brännofferaltaret och rökelsealtaret. De ombesörjde allt i det allra heligaste och bringade försoning åt Israel, alldeles så som Mose, Guds tjänare, hade befallt.

[50] Foi filho de Arão Eleazar, de quem foi filho Finéias, de quem foi filho Abisua,

[51] de quem foi filho Buqui, de quem foi filho Uzi, de quem foi filho Zeraías,

[52] de quem foi filho Meraiote, de quem foi filho Amarias, de quem foi filho Aitube,

[53] de quem foi filho Zadoque, de quem foi filho Aimaás.

As cidades dos levitas

Josué 21.1-42

[54] São estes os lugares que eles habitavam, segundo os seus acampamentos, dentro dos seus limites, a saber: aos filhos de Arão, das famílias dos coatitas, pois lhes caiu a sorte,

[55] deram-lhes Hebrom, na terra de Judá, e os seus arredores.

[56] Porém o campo da cidade com suas aldeias deram a Calebe, filho de Jefoné.

[57] Aos filhos de Arão deram as cidades de refúgio: Hebrom e Libna com seus arredores, Jatir e Estemoa com seus arredores,

[58] Hilém com seus arredores, Debir com seus arredores,

[59] Asã com seus arredores e Bete-Semes com seus arredores;

[60] da tribo de Benjamim, Geba com seus arredores, Alemete com seus arredores e Anatote com seus arredores; ao todo, treze cidades, segundo as suas famílias.

[61] Aos filhos de Coate, que restaram da família da tribo, caíram por sorte dez

[50]Detta är Arons ättlingar: hans son var Elasar, vars son var Pinechas, vars son var Avishua,

[51]vars son var Bucki, vars son var Ussi, vars son var Serachja,

[52]vars son var Merajot, vars son var Amarja, vars son var Achituv,

[53]vars son var Sadok, vars son var Achimaas.

Leviternas städer

[54]Detta är leviternas boplatser, tältstäderna, som de hade inom sina landområden. Lotten föll först på Arons ättlingar av Kehats släkt,

[55]och de fick Hebron i Juda land med omgivande betesmarker,

[56]men åkerjorden och byarna som hörde till staden fick Kalev, Jefunnes son.

[57]Arons ättlingar fick asylstäderna Hebron och Livna med betesmarker, Jattir och Eshtemoa med betesmarker,

[58]Hilen med betesmarker, Devir med betesmarker,

[59]Ashan med betesmarker och Bet-Shemesh med betesmarker

[60]samt från Benjamins stam Geva med betesmarker, Alemet med betesmarker och Anatot med betesmarker. Sammanlagt hade de tretton städer med tillhörande betesmarker.

[61]Kehats övriga ättlingar fick genom lottkastning släkt för släkt tio städer från den ena hälften av Manasses stam.

cidades da meia tribo, metade de Manassés.

62 Aos filhos de Gérson, segundo as suas famílias, da tribo de Issacar, da tribo de Aser, da tribo de Naftali e da tribo de Manassés, em Basã, caíram treze cidades.

62Gershoms ättlingar fick genom lottkastning släkt för släkt tretton städer från Isaskars stam, Ashers stam, Naftalis stam och Manasses stam i Bashan.

63 Aos filhos de Merari, segundo as suas famílias, da tribo de Rúben, da tribo de Gade e da tribo de Zebulom, caíram por sorte doze cidades.

63Meraris ättlingar fick genom lottkastning släkt för släkt tolv städer från Rubens stam, Gads stam och Sebulons stam.

64 Assim, deram os filhos de Israel aos levitas estas cidades com seus arredores.

64Israeliterna gav leviterna dessa städer med betesmarker.

65 Deram-lhes por sorte, da tribo dos filhos de Judá, da tribo dos filhos de Simeão e da tribo dos filhos de Benjamim, estas cidades, que são mencionadas nominalmente.

65Genom lottkastning gav man dem från Judas, Simons och Benjamins stammar de städer vilkas namn står att läsa ovan.

66 A algumas das famílias dos filhos de Coate foram dadas cidades dos seus territórios da parte da tribo de Efraim.

66Vissa släkter bland Kehats ättlingar fick städerna inom sitt område från Efraims stam:

67 Pois lhes deram as cidades de refúgio, Siquém com seus arredores, na região montanhosa de Efraim, como também Gezer com seus arredores,

67man gav dem asylstaden Shekem med betesmarker i Efraims bergsbygd, Geser med betesmarker,

68 Jocmeão com seus arredores, Bete-Horom com seus arredores,

68Jokmeam med betesmarker, Bet-Horon med betesmarker,

69 Aijalom com seus arredores e Gate-Rimom com seus arredores;

69Ajalon med betesmarker och Gat-Rimmon med betesmarker

70 e, da meia tribo de Manassés, Aner com seus arredores e Bileã com seus arredores foram dadas às demais famílias dos filhos de Coate.

70samt från den ena hälften av Manasses stam Aner med betesmarker och Bileam med betesmarker. Allt detta fick släkterna bland Kehats övriga ättlingar.

71 Aos filhos de Gérson, da família da meia tribo de Manassés, deram, em Basã, Golã

71Gershoms ättlingar fick släkt för släkt från den andra hälften av Manasses stam

com seus arredores e Astarote com seus arredores;
[72] e da tribo de Issacar: Quedes com seus arredores, Daberate com seus arredores,
[73] Ramote com seus arredores e Aném com seus arredores;
[74] e da tribo de Aser: Masal com seus arredores, Abdom com seus arredores,
[75] Hucoque com seus arredores e Reobe com seus arredores;
[76] e da tribo de Naftali na Galiléia: Quedes com seus arredores, Hamom com seus arredores e Quiriataim com seus arredores.
[77] Os demais filhos de Merari receberam, da tribo de Zebulom, Rimono com seus arredores e Tabor com seus arredores;
[78] e dalém do Jordão, na altura de Jericó, ao oriente do Jordão, deram-se-lhes, da tribo de Rúben, Bezer com seus arredores no deserto, Jaza com seus arredores,
[79] Quedemote com seus arredores e Mefaate com seus arredores;
[80] e da tribo de Gade em Gileade: Ramote com seus arredores, Maanaim com seus arredores,
[81] Hesbom com seus arredores e Jazer com seus arredores.

1 Crônicas 7

Descendentes de Issacar

[1] Os filhos de Issacar foram: Tola, Puá, Jasube e Sinrom; quatro ao todo.
[2] Os filhos de Tola: Uzi, Refaías, Jeriel, Jamai, Ibsão e Samuel, chefes das suas famílias, descendentes de Tola; homens

Golan i Bashan med betesmarker och Ashtarot med betesmarker.
[72]Från Isaskars stam fick de Kedesh med betesmarker, Daverat med betesmarker,
[73]Ramot med betesmarker och Anem med betesmarker,
[74]från Ashers stam Mashal med betesmarker, Avdon med betesmarker,
[75]Hukok med betesmarker och Rechov med betesmarker,
[76]samt från Naftalis stam Kedesh i Galileen med betesmarker, Hammon med betesmarker och Kirjatajim med betesmarker.
[77]Meraris övriga ättlingar fick från Sebulons stam Rimmono med betesmarker och Tabor med betesmarker.
[78]På andra sidan Jordan, mitt emot Jeriko, öster om Jordan, fick de från Rubens stam Beser i öknen med betesmarker, Jahas med betesmarker,
[79]Kedemot med betesmarker och Mefaat med betesmarker
[80]samt från Gads stam Ramot i Gilead med betesmarker, Machanajim med betesmarker,
[81]Heshbon med betesmarker och Jaser med betesmarker.

1 Krön 7

Stammarna i norr

[1]Isaskars söner var Tola, Pua, Jashuv och Shimron, alltså fyra.
[2]Tolas söner var Ussi, Refaja, Jeriel, Jachmaj, Jivsam och Samuel, överhuvuden för de familjer som

valentes nas suas gerações, cujo número, nos dias de Davi, foi de vinte e dois mil e setecentos.

härstammade från Tola; de var tappra krigare. Enligt släktregistren var deras antal på Davids tid 22.600.

3 O filho de Uzi: Izraías; e os filhos de Izraías: Micael, Obadias, Joel e Issias; cinco ao todo; todos eles chefes.

3Ussis söner var Jisrachja, Mikael, Obadja, Joel och Jishia, alltså fem, alla överhuvuden.

4 Tinham, nas suas gerações, segundo as suas famílias, em tropas de guerra, trinta e seis mil homens; pois tinham muitas mulheres e filhos.

4Till deras familjer hörde enligt deras släktregister skaror av krigare, 36.000 man; de hade många hustrur och barn.

5 Seus irmãos, em todas as famílias de Issacar, homens valentes, foram oitenta e sete mil, todos registrados pelas suas genealogias.

5Deras bröder i Isaskars alla släkter var tappra krigare. Sammanlagt 87.000 fanns upptecknade.

Descendentes de Benjamim

6 Os filhos de Benjamim: Bela, Bequer e Jediael; três ao todo.

6Benjamins söner var Bela, Beker och Jediael, alltså tre.

7 Os filhos de Bela: Esbom, Uzi, Uziel, Jerimote e Iri; cinco ao todo; chefes das suas famílias, homens valentes, foram vinte e dois mil e trinta e quatro, registrados pelas suas genealogias.

7Belas söner var Esbon, Ussi, Ussiel, Jerimot och Iri, alltså fem, överhuvuden för sina familjer och tappra krigare. 22.034 man fanns upptecknade.

8 Os filhos de Bequer: Zemira, Joás, Eliézer, Elioenai, Onri, Jerimote, Abias, Anatote e Alemete; todos filhos de Bequer.

8Bekers söner var Semira, Joash, Elieser, Eljoenaj, Omri, Jeremot, Avia, Anatot och Alemet. Alla dessa var Bekers söner.

9 O número deles, registrados pelas suas genealogias, segundo as suas gerações, chefes das suas famílias, homens valentes, vinte mil e duzentos.

9I deras släktregister upptecknades 20.200 man, överhuvuden för sina familjer och tappra krigare.

10 O filho de Jediael: Bilã; os filhos de Bilã: Jeús, Benjamim, Eúde, Quenaana, Zetã, Társis e Aisaar.

10Jediaels son var Bilhan, och Bilhans söner var Jeush, Benjamin, Ehud, Kenaana, Setan, Tarshish och Achishachar.

11 Todos estes, filhos de Jediael, foram chefes das suas famílias, homens valentes,

11Alla dessa var ättlingar till Jediael, överhuvuden för sina familjer, tappra krigare, 17.200 vapenföra män.

dezessete mil e duzentos, capazes de sair à guerra.

[12] Supim e Hupim eram filhos de Ir; e Husim, filho de Aer.

[12]Shufam och Hufam var söner till Ir, Hushim var son till Acher.

[13] Os filhos de Naftali: Jaziel, Guni, Jezer e Salum, filhos de Bila.

[13]Naftalis söner var Jachasiel, Guni, Jeser och Shallum, ättlingar till Bilha.

Descendentes de Manassés

[14] O filho de Manassés: Asriel, de sua concubina síria, que também deu à luz a Maquir, pai de Gileade.

[14]Manasses son var Asriel, som hans arameiska bihustru födde; hon födde också Makir, Gileads far.

[15] Maquir tomou a irmã de Hupim e Supim por mulher. O nome dela era Maaca; o nome do irmão de Maquir era Zelofeade, o qual teve só filhas.

[15]Makir tog hustrur åt Hufam och Shufam. Hans syster hette Maaka. Hans andra son hette Selofchad; Selofchad hade endast döttrar.

[16] Maaca, mulher de Maquir, teve um filho, a quem chamou Perez; irmão deste foi Seres. Os filhos de Perez foram Ulão e Requém.

[16]Maaka, Makirs hustru, födde en son och gav honom namnet Peresh; hans bror hette Sheresh och hans söner var Ulam och Rekem.

[17] O filho de Ulão: Bedã. Tais foram os filhos de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés.

[17]Ulams son var Bedan. Dessa var ättlingar till Gilead, son till Makir, son till Manasse.

[18] Sua irmã Hamolequete deu à luz a Isode, a Abiezer e a Macla.

[18]Och hans syster Hammoleket födde Ishhod, Avieser och Machla.

[19] Foram os filhos de Semida: Aiã, Siquém, Liqui e Anião.

[19]Shemida hade sönerna Achjan, Shekem, Likchi och Aniam.

Descendentes de Efraim

[20] Era filho de Efraim Sutela, de quem foi filho Berede, de quem foi filho Taate, de quem foi filho Eleada, de quem foi filho Taate,

[20]Efraims ättlingar var Shutelach, vars son var Bered, vars son var Tachat, vars son var Elada, vars son var Tachat,

[21] de quem foi filho Zabade, de quem foi filho Sutela; e ainda Ézer e Eleade, mortos pelos homens de Gate, naturais da terra, pois eles desceram para roubar o gado destes.

[21]vars son var Savad, vars son var Shutelach; dessutom Eser och Elad. De blev dödade av några män från Gat, som var födda där i landet, när de kom dit för att ta deras boskap.

[22] Pelo que por muitos dias os chorou Efraim, seu pai, cujos irmãos vieram para o consolar.

[22]Deras far Efraim sörjde länge, och hans bröder kom för att trösta honom.

[23] Depois, coabitou com sua mulher, e ela concebeu e teve um filho, a quem ele chamou Berias, porque as coisas iam mal na sua casa.

[23]Sedan låg han med sin hustru, och hon blev havande. Hon födde en son, och han gav honom namnet Beria, ty det hade skett i en olyckstid för hans familj.

[24] Sua filha foi Seerá, que edificou a Bete-Horom, a de baixo e a de cima, como também a Uzém-Seerá.

[24]Hans dotter var Sheera; hon grundade Nedre och Övre Bet-Horon och Ussen Sheera.

[25] O filho de Berias foi Refa, de quem foi filho Resefe, de quem foi filho Tela, de quem foi filho Taã,

[25]Hans son var Refach, vars son var Reshef, vars son var Telach, vars son var Tachan,

[26] de quem foi filho Ladã, de quem foi filho Amiúde, de quem foi filho Elisama,

[26]vars son var Ladan, vars son var Ammihud, vars son var Elishama,

[27] de quem foi filho Num, de quem foi filho Josué.

[27]vars son var Nun, vars son var Josua.

[28] A possessão e habitação deles foram: Betel e as suas aldeias; ao oriente, Naarã; e, ao ocidente, Gezer e suas aldeias, Siquém e suas aldeias, até Aia e suas aldeias;

[28]Deras egendomar och boplatser var Betel med kringliggande byar, och i öster Naaran och i väster Geser med dess byar, dessutom Shekem med dess byar ända till Aja med dess byar.

[29] do lado dos filhos de Manassés, Bete-Seã e suas aldeias, Taanaque e suas aldeias, Megido e suas aldeias, Dor e suas aldeias; nestas, habitaram os filhos de José, filho de Israel.

[29]Manasses släkt kontrollerade Bet-Shean med dess byar, vidare Tanak med dess byar, Megiddo med dess byar och Dor med dess byar. Där bodde ättlingarna till Josef, Israels son.

Descendentes de Aser

[30] Os filhos de Aser: Imna, Isvá, Isvi e Berias e Sera, irmã deles.

[30]Ashers söner var Jimna, Jishva, Jishvi och Beria. Serach var deras syster.

[31] Os filhos de Berias: Héber e Malquiel; este foi o pai de Birzavite.

[31]Berias söner var Hever och Malkiel, Birsajits far.

[32] Héber gerou a Jaflete, a Somer, a Hotão e a Suá, irmã deles.

[32]Hever blev far till Jaflet, Semer och Hotam. Shua var deras syster.

[33] Os filhos de Jaflete: Pasaque, Bimal e Asvate; estes foram os filhos de Jaflete.

[33]Jaflets söner var Pasak, Bimhal och Ashvat. De var Jaflets söner.

[34] Os filhos de Semer: Aí, Roga, Jeubá e Arã.
[35] Os filhos de seu irmão Helém: Zofa, Imna, Seles e Amal.
[36] Os filhos de Zofa: Sua, Harnefer, Sual, Beri, Inra,
[37] Bezer, Hode, Sama, Silsa, Itrã e Beera.
[38] Os filhos de Jéter: Jefoné, Pispa e Ara.
[39] Os filhos de Ula: Ara, Haniel e Rizia.
[40] Todos estes foram filhos de Aser, chefes das famílias, escolhidos, homens valentes, chefes de príncipes, registrados nas suas genealogias para o serviço na guerra; seu número foi de vinte e seis mil homens.

[34]Hans bror Semers söner var Rohga, Hubba och Aram.
[35]Hans bror Hotams söner var Sofach, Jimna, Shelesh och Amal.
[36]Sofachs söner var Suach, Harnefer, Shual, Beri, Jimra,
[37]Beser, Hod, Shamma, Shilsha, Jitran och Beera.
[38]Jeters söner var Jefunne, Pispa och Ara.
[39]Ullas söner var Arach, Hanniel och Risja.
[40]Alla dessa var Ashers ättlingar, överhuvuden för sina familjer, utvalda, tappra krigare, ledande bland hövdingarna. De som upptecknades för krigstjänst utgjorde 26.000 man.

1 Crônicas 8

Descendentes de Benjamim

[1] Benjamim gerou a Bela, seu primogênito, a Asbel, o segundo, a Aará, o terceiro,
[2] a Noá, o quarto, e a Rafa, o quinto.
[3] Bela teve estes filhos: Adar, Gera, Abiúde,
[4] Abisua, Naamã, Aoá,
[5] Gera, Sefufá e Hurão.
[6] Estes foram os filhos de Eúde, que foram chefes das famílias dos moradores de Geba e transportados para o exílio a Manaate:
[7] Naamã, Aías e Gera; este os transportou e gerou a Uzá e a Aiúde.
[8] Saaraim, depois de ter repudiado suas mulheres Husim e Baara, gerou nos campos de Moabe,

1 Krön 8

Benjamin

[1]Benjamin blev far till Bela, den förstfödde, Ashbel, den andre, Achrach, den tredje,
[2]Nocha, den fjärde, och Rafa, den femte.
[3]Bela hade sönerna Addar och Gera, Ehuds far.
[4]Avishua, Naaman, Achia,
[5]Gera, Shefufan och Huram:
[6]dessa var Ehuds söner. De var överhuvuden för sina familjer bland invånarna i Geva och fördes bort i fångenskap till Manachat,
[7]nämligen Naaman, Achia och Gera. Det var han som förde bort dem, han blev far till Ussa och Achichud.
[8]Shacharajim fick söner i Moab sedan han hade skilt sig från sina hustrur Hushim och Baara.

[9] de Hodes, sua mulher, a Jobabe, a Zíbia, a Messa, a Malcã,
[10] a Jeús, a Saquias e a Mirma; foram estes os seus filhos, chefes das famílias.
[11] Husim gerou a Abitube e a Elpaal.
[12] Os filhos de Elpaal foram: Héber, Misã e Semede; este edificou a Ono e a Lode e suas aldeias.

[13] Berias e Sema foram cabeças das famílias dos moradores de Aijalom, que afugentaram os moradores de Gate.

[14] Aiô, Sasaque, Jeremote,
[15] Zebadias, Arade, Éder,
[16] Micael, Ispa e Joá foram filhos de Berias.
[17] Zebadias, Mesulão, Hizqui, Héber,

[18] Ismerai, Izlias e Jobabe, filhos de Elpaal.

[19] Jaquim, Zicri, Zabdi,
[20] Elienai, Ziletai, Eliel,
[21] Adaías, Beraías e Sinrate, filhos de Simei.
[22] Ispã, Héber, Eliel,
[23] Abdom, Zicri, Hanã,
[24] Hananias, Elão, Antotias,
[25] Ifdéias e Penuel, filhos de Sasaque.
[26] Sanserai, Searias, Atalias,

[27] Jaaresias, Elias e Zicri, filhos de Jeroão.

[28] Estes foram chefes das famílias, segundo as suas gerações, e habitaram em Jerusalém.
[29] Em Gibeão habitou o pai de Gibeão, cuja mulher se chamava Maaca,

[9]Med sin hustru Hodesh fick han Jovav, Sivja, Mesha, Malkam,
[10]Jeus, Sakeja och Mirma. De var hans söner, överhuvuden för sina familjer.
[11]Med Hushim fick han Avituv och Elpaal.
[12]Elpaals söner var Ever, Misham och Semer. Han var den som grundade Ono och Lod med kringliggande byar.
[13]Beria, Elpaal och Shema var överhuvuden för sina familjer bland invånarna i Ajalon och drev bort invånarna i Gat;
[14]deras bröder var Shashak och Jerocham.
[15]Sevadja, Arad, Eder,
[16]Mikael, Jishpa och Jocha var Berias söner.
[17]Sevadja, Meshullam, Hiski, Hever,
[18]Jishmeraj, Jislia och Jovav var Elpaals söner.
[19]Jakim, Sikri, Savdi,
[20]Eljoenaj, Silletaj, Eliel,
[21]Adaja, Beraja och Shimrat var Shemas söner.
[22]Jishpan, Ever, Eliel,
[23]Avdon, Sikri, Hanan,
[24]Hananja, Elam, Antotia,
[25]Jifdeja och Penuel var Shashaks söner.
[26]Shamsheraj, Shecharja, Atalja,
[27]Jaareshja, Elia och Sikri var Jerochams söner.
[28]De var överhuvuden för sina familjer enligt släktordningen; de bodde i Jerusalem.
[29]I Givon bodde Givons grundare Jeiel; hans hustru hette Maaka.

[30] e também seu filho primogênito Abdom e ainda Zur, Quis, Baal, Nadabe,
[31] Gedor, Aiô e Zequer.
[32] Miclote gerou a Siméia. Estes habitaram em Jerusalém, com seus irmãos, bem defronte deles.
[33] Ner gerou a Quis; e Quis gerou a Saul; Saul gerou a Jônatas, a Malquisua, a Abinadabe e a Esbaal.
[34] Filho de Jônatas foi Meribe-Baal, e Meribe-Baal gerou a Mica.
[35] Os filhos de Mica foram: Pitom, Meleque, Taréia e Acaz.
[36] Acaz gerou a Jeoada; Jeoada gerou a Alemete, a Azmavete e a Zinri; e Zinri gerou a Mosa.
[37] Mosa gerou a Bineá, de quem foi filho Rafa, de quem foi filho Eleasa, de quem foi filho Azel.
[38] Teve Azel seis filhos, cujos nomes foram: Azricão, Bocru, Ismael, Searias, Obadias e Hanã; todos estes foram filhos de Azel.
[39] Os filhos de Eseque, seu irmão, foram: Ulão, seu primogênito, Jeús, o segundo, e Elifelete, o terceiro.
[40] Os filhos de Ulão foram homens valentes, flecheiros; e tiveram muitos filhos e netos: cento e cinqüenta. Todos estes foram dos filhos de Benjamim.

1 Crônicas 9

Habitantes de Jerusalém depois do cativeiro

[1] Todo o Israel foi registrado por genealogias e inscrito no Livro dos Reis de

[30]Hans söner var Avdon, den förstfödde, Sur, Kish, Baal, Ner, Nadav,
[31]Gedor, Achjo, Seker och Miklot.
[32]Miklot blev far till Shima. Också dessa bodde i Jerusalem liksom sina bröder, tillsammans med dem.
[33]Ner blev far till Kish, Kish till Saul och Saul till Jonatan, Malki-Shua, Avinadav och Eshbaal.
[34]Jonatans son var Meriv-Baal, och Meriv-Baal blev far till Mika.
[35]Mikas söner var Piton, Melek, Tarea och Achas.
[36]Achas blev far till Joadda och Joadda till Alemet, Asmavet och Simri. Simri blev far till Mosa
[37]och Mosa till Bina, vars son var Rafa, vars son var Elasa, vars son var Asel.
[38]Asel hade sex söner. De hette Asrikam, den förstfödde, Ismael, Shearja, Asarja, Obadja och Hanan. Alla dessa var Asels söner.
[39]Hans bror Esheks söner var Ulam, den förstfödde, Jeush, den andre, och Elifelet, den tredje.
[40]Ulams söner var tappra krigare, bågskyttar. De hade många söner och sonsöner, sammanlagt 150. Alla dessa var ättlingar till Benjamin.

1 Krön 9

Jerusalems invånare

[1]Nu hade alla israeliter upptecknats i släktregister; de är uppskrivna i boken om

Israel, e Judá foi levado para o exílio à Babilônia, por causa da sua transgressão.

[2] Os primeiros habitadores, que de novo vieram morar nas suas próprias possessões e nas suas cidades, foram os israelitas, os sacerdotes, os levitas e os servos do templo.

[3] Porém alguns dos filhos de Judá, dos filhos de Benjamim e dos filhos de Efraim e Manassés habitaram em Jerusalém:

[4] Utai, filho de Amiúde, filho de Onri, filho de Inri, filho de Bani, dos filhos de Perez, filho de Judá;

[5] dos silonitas: Asaías, o primogênito, e seus filhos;

[6] dos filhos de Zerá: Jeuel e seus irmãos; seiscentos e noventa ao todo;

[7] dos filhos de Benjamim: Salu, filho de Mesulão, filho de Hodavias, filho de Hassenuá;

[8] Ibnéias, filho de Jeroão, e Elá, filho de Uzi, filho de Micri, e Mesulão, filho de Sefatias, filho de Reuel, filho de Ibnijas;

[9] e seus irmãos, segundo as suas gerações; novecentos e cinqüenta e seis ao todo; todos estes homens foram cabeças de famílias nas casas de suas famílias.

[10] Dos sacerdotes: Jedaías, Jeoiaribe, Jaquim,

[11] Azarias, filho de Hilquias, filho de Mesulão, filho de Zadoque, filho de Meraiote, filho de Aitube, príncipe da Casa de Deus;

[12] Adaías, filho de Jeroão, filho de Pasur, filho de Malquias, e Masai, filho de Adiel,

Israels kungar. Judas folk fördes bort till Babylon därför att de hade varit trolösa.

[2]De första som återvände till sina städer och egendomar var vanliga israeliter, präster, leviter och tempeltjänare.

[3]I Jerusalem bosatte sig folk av Judas, Benjamins, Efraims och Manasses stammar:

[4]Utaj, son till Ammihud, son till Omri, son till Imri, son till Bani, av Peres, Judas sons, släkt.

[5]Vidare av Shelas efterkommande Asaja, den förstfödde, och hans söner.

[6]Av Serachs ättlingar Jeguel. Denna ätt omfattade 690 personer.

[7]Av Benjamins ättlingar: Sallu, son till Meshullam, son till Hodavja, son till Hassenua,

[8]Jivneja, son till Jerocham, Ela, son till Ussi, son till Mikri, och Meshullam, son till Shefatja, son till Reguel, son till Jivnia.

[9]Denna ätt omfattade enligt sina släktregister 956 personer. Alla dessa var överhuvuden för sina familjer.

[10]Av prästerna: Jedaja, Jojariv, Jakin,

[11]Asarja, son till Hilkia, son till Meshullam, son till Sadok, son till Merajot, son till Achituv, den främste i Guds hus,

[12]Adaja, son till Jerocham, son till Pashchur, son till Malkia, och Masaj, son

filho de Jazera, filho de Mesulão, filho de Mesilemite, filho de Imer,

till Adiel, son till Jachsera, son till Meshullam, son till Meshillemot, son till Immer.

13 como também seus irmãos, cabeças das suas famílias; mil setecentos e sessenta ao todo, homens capazes para a obra do ministério da Casa de Deus.

13Denna ätt omfattade 1.760 personer, överhuvuden för sina familjer, väl skickade att göra tjänst i Guds hus.

14 Dos levitas: Semaías, filho de Hassube, filho de Azricão, filho de Hasabias, dos filhos de Merari;

14Av leviterna: Shemaja, son till Hashuv, son till Asrikam, son till Hashavja, av Meraris släkt.

15 Baquebacar, Heres, Galal e Matanias, filho de Mica, filho de Zicri, filho de Asafe;

15Vidare Bakbackar, Heresh, Galal, Mattanja, son till Mika, son till Sikri, son till Asaf,

16 Obadias, filho de Semaías, filho de Galal, filho de Jedutum; Berequias, filho de Asa, filho de Elcana, morador das aldeias dos netofatitas.

16Obadja, son till Shemaja, son till Galal, son till Jedutun, och Berekja, son till Asa, son till Elkana, som bodde i netofateernas byar.

17 Os porteiros: Salum, Acube, Talmom e Aimã e os irmãos deles; Salum era o chefe.

17Dörrvaktare var Shallum, Ackuv, Talmon och Achiman. Shallum var deras förman.

18 Estavam até agora de guarda à porta do rei, do lado do oriente; tais foram os porteiros dos arraiais dos filhos de Levi.

18Dittills hade de tjänstgjort vid Kungsporten på östra sidan. Detta var dörrvaktarna i leviternas läger.

19 Salum, filho de Coré, filho de Ebiasafe, filho de Corá, e seus irmãos da casa de seu pai, os coreítas, estavam encarregados da obra do ministério e eram guardas das portas do tabernáculo; e seus pais tinham sido encarregados do arraial do SENHOR e eram guardas da entrada.

19Shallum, son till Kore, son till Evjasaf, son till Korach, och de som hörde till hans släkt, korachiterna, tjänstgjorde som tröskelväktare i tältet, liksom deras fäder hade hållit vakt vid ingången till Herrens läger.

20 Finéias, filho de Eleazar, os regia nesse tempo, e o SENHOR era com ele.

20Pinechas, Elasars son, var en gång den främste bland dem. Herren var med honom.

[21] Zacarias, filho de Meselemias, era o porteiro da entrada da tenda da congregação.

[22] Todos estes, escolhidos para guardas das portas, foram duzentos e doze. Estes foram registrados pelas suas genealogias nas suas respectivas aldeias; e Davi e Samuel, o vidente, os constituíram cada um no seu cargo.

[23] Guardavam, pois, eles e seus filhos as portas da Casa do SENHOR, na casa da tenda.

[24] Os porteiros estavam aos quatro ventos: ao oriente, ao ocidente, ao norte e ao sul.

[25] Seus irmãos, que habitavam nas suas aldeias, tinham de vir, de tempo em tempo, para servir com eles durante sete dias;

[26] porque havia sempre, naquele ofício, quatro porteiros principais, que eram levitas, e tinham a seu cargo as câmaras e os tesouros da Casa de Deus.

[27] Estavam alojados à roda da Casa de Deus, porque a vigilância lhes estava encarregada, e tinham o dever de a abrir, todas as manhãs.

[28] Alguns deles estavam encarregados dos utensílios do ministério, porque estes eram contados quando eram trazidos e quando eram tirados.

[29] Outros havia que estavam encarregados dos móveis e de todos os objetos do santuário, como também da flor de

[21]Sakarja, Meshelemjas son, vaktade ingången till uppenbarelsetältet.

[22]De som utvalts till att vakta trösklarna var 212, och de var upptecknade i släktregister i sina byar. David och siaren Samuel hade insatt dem till att tjänstgöra ständigt.

[23]De och deras söner tjänstgjorde avdelningsvis vid portarna i Herrens hus, tälthuset.

[24]De fyra dörrvaktarna var posterade i de fyra väderstrecken, öster, väster, norr och söder,

[25]och deras släktingar i varje by skulle var sjunde dag komma in och tjänstgöra tillsammans med dem enligt en bestämd ordning.

[26]De fyra överdörrvaktarna var dock ständigt i tjänst. De var leviter och skötte kamrarna och förråden i Guds hus.

[27]De skulle tillbringa natten i närheten av Guds hus; det ålåg dem att hålla vakt och att öppna varje morgon.

[28]En del av dem hade hand om de kärl som användes vid gudstjänsten. De skulle räkna dem både när de ställde in dem och när de tog ut dem.

[29]Andra skulle ta hand om de vanliga kärlen och helgedomens övriga kärl och ha uppsikt över mjölet, vinet, oljan, rökelsen och de välluktande kryddorna.

farinha, do vinho, do azeite, do incenso e da especiaria.

30 Alguns dos filhos dos sacerdotes confeccionavam as especiarias.

31 Matitias, dentre os levitas, o primogênito de Salum, o coreíta, tinha o cargo do que se fazia em assadeiras.

32 Outros dos seus irmãos, dos filhos dos coatitas, tinham o encargo de preparar os pães da proposição para todos os sábados.

33 Quanto aos cantores, cabeças das famílias entre os levitas, estavam alojados nas câmaras do templo e eram isentos de outros serviços; porque, de dia e de noite, estavam ocupados no seu mister.

34 Estes foram cabeças das famílias entre os levitas, chefes em suas gerações, e habitavam em Jerusalém.

35 Em Gibeão habitou Jeiel, pai de Gibeão, cuja mulher se chamava Maaca;

36 e também seu filho primogênito Abdom e ainda Zur, Quis, Baal, Ner, Nadabe,

37 Gedor, Aiô, Zacarias e Miclote.

38 Miclote gerou a Siméia. Estes habitaram em Jerusalém, com seus irmãos, bem defronte deles.

39 Ner gerou a Quis; e Quis gerou a Saul, Saul gerou a Jônatas, a Malquisua, a Abinadabe e a Esbaal.

40 Filho de Jônatas foi Meribe-Baal, e Meribe-Baal gerou a Mica.

41 Os filhos de Mica foram: Pitom, Meleque e Taréia.

30Några av prästerna hade till uppgift att tillreda den välluktande smörjelsen.

31Och leviten Mattitja, som var korachiten Shallums förstfödde, övervakade ständigt brödbakningen.

32Några av deras ämbetsbröder bland Kehats ättlingar hade uppsikt över skådebröden och skulle lägga fram dem varje sabbat.

33Dessa sångare var överhuvuden för levitiska familjer och bodde i särskilda kammare, ty de var i tjänst dag och natt.

34De var överhuvuden för de levitiska familjerna enligt släktordningen; de bodde i Jerusalem.

Sauls härstamning

35I Givon bodde Givons grundare Jeiel; hans hustru hette Maaka.

36Hans söner var Avdon, den förstfödde, Sur, Kish, Baal, Ner, Nadav,

37Gedor, Achjo, Sakarja och Miklot.

38Miklot blev far till Shimam. Också dessa bodde i Jerusalem liksom sina bröder, tillsammans med dem.

39Ner blev far till Kish, Kish till Saul och Saul till Jonatan, Malki-Shua, Avinadav och Eshbaal.

40Jonatans son var Meriv-Baal, och Meriv-Baal blev far till Mika.

41Mikas söner var Piton, Melek, Tachrea och Achas.

[42] Acaz gerou a Jaerá, e Jaerá gerou a Alemete, a Azmavete e a Zinri; e Zinri gerou a Mosa.

[43] Mosa gerou a Bineá, de quem foi filho Refaías, de quem foi filho Eleasa, de quem foi filho Azel.

[44] Teve Azel seis filhos, cujos nomes foram Azricão, Bocru, Ismael, Searias, Obadias e Hanã; todos estes foram filhos de Azel.

1 Crônicas 10

A derrota de Israel e a morte de Saul

1 Samuel 31.1-7

[1] Os filisteus pelejaram contra Israel; e, tendo os homens de Israel fugido de diante dos filisteus, caíram mortos no monte Gilboa.

[2] Os filisteus perseguiram Saul e seus filhos e mataram Jônatas, Abinadabe e Malquisua, filhos de Saul.

[3] Agravou-se muito a peleja contra Saul, os flecheiros o avistaram, e ele muito os temeu.

[4] Então, disse Saul ao seu escudeiro: Arranca a tua espada e atravessa-me com ela, para que, porventura, não venham estes incircuncisos e escarneçam de mim. Porém o seu escudeiro não o quis, porque temia muito; então, Saul tomou a espada e se lançou sobre ela.

[5] Vendo, pois, o seu escudeiro que Saul já era morto, também ele se lançou sobre a espada e morreu com ele.

[6] Assim, morreram Saul e seus três filhos; e toda a sua casa pereceu juntamente com ele.

[42]Achas blev far till Jada och Jada till Alemet, Asmavet och Simri. Simri blev far till Mosa

[43]och Mosa till Bina. Hans son var Refaja, vars son var Elasa, vars son var Asel.

[44]Asel hade sex söner. De hette Asrikam, den förstfödde, Ismael, Shearja, Asarja, Obadja och Hanan. De var Asels söner.

1 Krön 10

Sauls död

[1]Filisteerna hade gått till anfall mot israeliterna och drivit dem tillbaka; många låg stupade på Gilboaberget.

[2]Filisteerna var tätt i hälarna på Saul och hans söner och dödade Jonatan, Avinadav och Malki-Shua, Sauls söner.

[3]Striden blev hård kring Saul, bågskyttarna upptäckte honom, och han sårades i veka livet.

[4]Då sade han till sin väpnare: »Drag ditt svärd och stöt ner mig, så att inte de där oomskurna hedningarna förgriper sig på mig.« Men väpnaren var lamslagen av skräck och vågade inte. Då drog Saul sitt svärd och kastade sig på det,

[5]och när väpnaren såg att han var död kastade sig också han på sitt svärd och dog.

[6]Så dog Saul och hans tre söner; hela hans ätt dog på samma gång.

[7] Vendo os homens de Israel que estavam no vale que os homens de Israel fugiram e que Saul e seus filhos estavam mortos, desampararam as cidades e fugiram; e vieram os filisteus e habitaram nelas.

[7]Då alla israeliterna nere på slätten fick veta att soldaterna hade tagit till flykten och att Saul och hans söner hade stupat, övergav de sina städer och flydde. Och filisteerna kom och bosatte sig där.

A sepultura de Saul

1 Samuel 31.8-13

[8] Sucedeu, pois, que, vindo os filisteus ao outro dia a despojar os mortos, acharam Saul e os seus filhos caídos no monte Gilboa.

[8]När filisteerna nästa dag kom för att plundra de stupade fann de Saul och hans söner, där de låg fallna på Gilboaberget.

[9] E os despojaram, tomaram a sua cabeça e as suas armas e enviaram mensageiros pela terra dos filisteus, em redor, a levar as boas-novas a seus ídolos e entre o povo.

[9]De plundrade honom och tog med sig hans huvud och hans vapen och skickade runt i sitt land för att kungöra segern för gudarna och folket.

[10] Puseram as armas de Saul no templo de seu deus, e a sua cabeça afixaram na casa de Dagom.

[10]Hans vapen lade de i sina gudars tempel, och skallen satte de upp i Dagontemplet.

[11] Ouvindo, pois, toda a Jabes de Gileade tudo quanto os filisteus fizeram a Saul,

[11]När folket i Javesh i Gilead fick höra vad filisteerna hade gjort med Saul

[12] então, todos os homens valentes se levantaram, e tomaram o corpo de Saul e os corpos dos filhos, e os trouxeram a Jabes; e sepultaram os seus ossos debaixo de um arvoredo, em Jabes, e jejuaram sete dias.

[12]bröt alla vapenföra män upp och hämtade Sauls och hans söners kvarlevor och förde dem till Javesh. Där begravde de benen under terebinten i staden och fastade sedan i sju dagar.

[13] Assim, morreu Saul por causa da sua transgressão cometida contra o SENHOR, por causa da palavra do SENHOR, que ele não guardara; e também porque interrogara e consultara uma necromante

[13]Saul dog därför att han hade varit trolös mot Herren och inte följt Herrens befallning. Han hade också frågat en ande till råds

[14] e não ao SENHOR, que, por isso, o matou e transferiu o reino a Davi, filho de Jessé.

[14]och inte Herren; därför dödade Herren honom och överförde kungamakten till David, Jishajs son.

1 Crônicas 11

1 Krön 11

Davi é ungido rei

David blir kung och intar Jerusalem

2 Samuel 5.1-5

[1] Então, todo o Israel se ajuntou a Davi, em Hebrom, dizendo: Somos do mesmo povo de que tu és.

[1]Nu samlades hela Israel hos David i Hebron. »Vi är av samma kött och blod som du«, sade de.

[2] Outrora, sendo Saul ainda rei, eras tu que fazias saídas e entradas militares com Israel; também o SENHOR, teu Deus, te disse: Tu apascentarás o meu povo de Israel, serás chefe sobre o meu povo de Israel.

[2]»Redan förut, redan när Saul var kung, var det du som förde befälet över Israel, och Herren, din Gud, sade till dig: Du skall vara herde för mitt folk Israel, du skall vara mitt folk Israels furste.«

[3] Assim, pois, todos os anciãos de Israel vieram ter com o rei em Hebrom; e Davi fez com eles aliança em Hebrom, perante o SENHOR. Ungiram Davi rei sobre Israel, segundo a palavra do SENHOR por intermédio de Samuel.

[3]Alla de äldste i Israel kom alltså till kung David i Hebron. Där slöt han förbund med dem inför Herren, och de smorde David till kung över Israel enligt Herrens ord genom Samuel.

Davi conquista a Sião

2 Samuel 5.6-10

[4] Partiu Davi e todo o Israel para Jerusalém, que é Jebus, porque ali estavam os jebuseus que habitavam naquela terra.

[4]David och hela Israel tågade nu mot Jerusalem, alltså Jevus, där jevuseerna bodde.

[5] Disseram os moradores de Jebus a Davi: Tu não entrarás aqui. Porém Davi tomou a fortaleza de Sião; esta é a Cidade de Davi.

[5]Jevuseerna sade till David: »Här slipper du aldrig in!« Men David intog Sionsborgen, alltså Davids stad.

[6] Porque disse Davi: Qualquer que primeiro ferir os jebuseus será chefe e comandante. Então, Joabe, filho de Zeruia, subiu primeiro e foi feito chefe.

[6]David sade: »Den som först dödar en jevusé, han skall få högsta befälet.« Och Joav, Serujas son, var den förste som kom dit upp, och han blev alltså överbefälhavare.

[7] Assim, habitou Davi na fortaleza, pelo que se chamou a Cidade de Davi.

[7]David slog sig ner i borgen, och därför kallade man den Davids stad.

[8] E foi edificando a cidade em redor, desde Milo, completando o circuito; e Joabe renovou o resto da cidade.

[8]Han befäste staden runt om, från Millo och inåt, medan Joav återställde resten av staden.

[9] Ia Davi crescendo em poder cada vez mais, porque o SENHOR dos Exércitos era com ele.

Os valentes de Davi
2 Samuel 23.8-39

[10] São estes os principais valentes de Davi, que o apoiaram valorosamente no seu reino, com todo o Israel, para o fazerem rei, segundo a palavra do SENHOR, no tocante a esse povo.

[11] Eis a lista dos valentes de Davi: Jasobeão, hacmonita, o principal dos trinta, o qual, brandindo a sua lança contra trezentos, de uma vez os feriu.

[12] Depois dele, Eleazar, filho de Dodô, o aoíta; ele estava entre os três valentes.

[13] Este se achou com Davi em Pas-Damim, quando se ajuntaram ali os filisteus à peleja, onde havia um pedaço de terra cheio de cevada; e o povo fugiu de diante dos filisteus.

[14] Puseram-se no meio daquele terreno, e o defenderam, e feriram os filisteus; e o SENHOR efetuou grande livramento.

[15] Três dos trinta cabeças desceram à penha, indo ter com Davi à caverna de Adulão; e o exército dos filisteus se acampara no vale dos Refains.

[16] Davi estava na fortaleza, e a guarnição dos filisteus, em Belém.

[17] Suspirou Davi e disse: Quem me dera beber água do poço que está junto à porta de Belém!

[9]David blev allt mäktigare, och Herren Sebaot var med honom.

Davids kämpar

[10]Detta är de främsta bland Davids kämpar, som var ett starkt stöd för hans kungamakt och som tillsammans med hela Israel hade gjort honom till kung enligt Herrens ord till Israel.

[11]Detta är förteckningen över Davids kämpar: Jishbaal, son till en man av Hakmons släkt, var den främste av de tre. Han svängde sitt spjut över 300 fiender, fällda på en och samma gång.

[12]Därnäst kom Elasar, son till Dodo av Achoachs släkt; han var en av de tre kämparna.

[13]Han var med David vid Pas Dammim, där filisteerna hade samlats till drabbning. Där fanns ett fält med korn. Israeliterna flydde för filisteerna,

[14]men Elasar fattade posto mitt på fältet och försvarade det och nedgjorde fienderna. Så skänkte Herren dem en stor seger.

[15]En gång gick tre av de trettio hövdingarna ner för klippan till David i Adullams grotta, samtidigt som filisteernas här var lägrad i Refaimdalen.

[16]David var då i sitt bergfäste, medan filisteerna hade en förpost vid Betlehem.

[17]David greps av längtan och sade: »Den som ändå kunde få lite vatten från brunnen vid stadsporten i Betlehem!«

[18] Então, aqueles três romperam pelo acampamento dos filisteus, e tiraram água do poço junto à porta de Belém, e tomaram-na, e a levaram a Davi; ele não a quis beber, mas a derramou como libação ao SENHOR.

[18]De tre tog sig då igenom filisteernas läger, hämtade upp vatten ur brunnen vid Betlehems stadsport och tog med tillbaka till David. Men David vägrade att dricka det och utgöt det som dryckesoffer åt Herren.

[19] E disse: Longe de mim, ó meu Deus, fazer tal coisa; beberia eu o sangue dos homens que lá foram com perigo de sua vida? Pois, com perigo de sua vida, a trouxeram. De maneira que não a quis beber. São essas as coisas que fizeram os três valentes.

[19]»Min Gud bevare mig för att göra något sådant«, sade han. »Inte kan jag dricka dessa mäns blod! Ty de har satt sina liv på spel för att hämta vattnet.« Och han ville inte dricka. — Detta var de tre kämparnas bedrifter.

[20] Também Abisai, irmão de Joabe, era cabeça dos trinta, o qual, brandindo a sua lança contra trezentos, os feriu; e tinha nome entre os primeiros três.

[20]Avishaj, bror till Joav, var ledare för de trettio. Han svängde sitt spjut över 300 fällda fiender. Han hade stort anseende bland de trettio;

[21] Era ele mais nobre do que os trinta e era o cabeça deles; contudo, aos primeiros três não chegou.

[21]han var mer berömd än någon av dem och blev deras anförare. Ändå kunde han inte mäta sig med de tre.

[22] Também Benaia, filho de Joiada, era homem valente de Cabzeel e grande em obras; feriu ele dois heróis de Moabe. Desceu numa cova e nela matou um leão no tempo da neve.

[22]Benaja, Jojadas son, från Kavseel var en tapper man som utförde stora bragder. Han högg ner de båda sönerna till Ariel från Moab, och det var också han som en snöig dag steg ner i en brunn och dödade ett lejon.

[23] Matou também um egípcio, homem da estatura de cinco côvados; o egípcio trazia na mão uma lança como o eixo do tecelão, mas Benaia o atacou com um cajado, arrancou-lhe da mão a lança e com ela o matou.

[23]Vidare fällde han en jättelik egyptisk man, två och en halv meter lång. Egyptern var beväpnad med ett spjut, tjockt som en vävbom, men Benaja gick emot honom med en påk, ryckte från honom spjutet och dödade honom med det.

[24] Estas coisas fez Benaia, filho de Joiada, pelo que teve nome entre os primeiros três valentes.

[24]Detta var Benajas, Jojadas sons, bedrifter, och han vann stort anseende bland de trettio kämparna.

[25] Era mais nobre do que os trinta, porém aos três primeiros não chegou, e Davi o pôs sobre a sua guarda.

[26] Foram os heróis dos exércitos: Asael, irmão de Joabe, Elanã, filho de Dodô, de Belém;

[27] Samote, harorita; Heles, pelonita;

[28] Ira, filho de Iques, tecoíta; Abiezer, anatotita;

[29] Sibecai, husatita; Ilai, aoíta;

[30] Maarai, netofatita; Helede, filho de Baaná, netofatita;

[31] Itai, filho de Ribai, de Gibeá, dos filhos de Benjamim; Benaia, piratonita;

[32] Hurai, do ribeiro de Gaás; Abiel, arbatita;

[33] Azmavete, baarumita; Eliaba, saalbonita;

[34] Benê-Hasém, gizonita; Jônatas, filho de Sage, hararita;

[35] Aião, filho de Sacar, hararita; Elifal, filho de Ur;

[36] Héfer, mequeratita; Aías, pelonita;

[37] Hezro, carmelita; Naarai, filho de Ezbai;

[38] Joel, irmão de Natã; Mibar, filho de Hagri;

[39] Zeleque, amonita; Naarai, beerotita, o que trazia as armas de Joabe, filho de Zeruia;

[40] Ira, o itrita; Garebe, itrita;

[41] Urias, heteu; Zabade, filho de Alai;

[42] Adina, filho de Siza, rubenita, chefe dos rubenitas, e com ele trinta;

[25]Han var mer berömd än någon av dem. Ändå kunde han inte mäta sig med de tre. David gav honom befälet över sin livvakt.

[26]De tappra kämparna var: Asael, Joavs bror, Elchanan, Dodos son, från Betlehem,

[27]Shammot från Harod, Heles från Pelet,

[28]Ira, Ickeshs son, från Tekoa, Avieser från Anatot,

[29]Sibbekaj av Hushas släkt, Ilaj av Achoachs släkt,

[30]Mahraj från Netofa, Heled, Baanas son, från Netofa,

[31]Itaj, Rivajs son, från Giva i Benjamin, Benaja från Piraton,

[32]Huraj från Nachale Gaash, Aviel från Arava,

[33]Asmavet från Bachurim, Eljachba från Shaalvon,

[34]Hashem från Gison, Jonatan, Shages son, från Harar,

[35]Achiam, Sakars son, från Harar, Elifal, Urs son,

[36]Hefer från Mekera, Achia från Gilo,

[37]Hesro från Karmel, Naaraj, Esbajs son,

[38]Joel, Natans bror, Mivchar, Hagris son,

[39]Selek från Ammon, Nachraj från Beerot, som var väpnare åt Joav, Serujas son,

[40]Ira av Jeters släkt, Garev av Jeters släkt,

[41]Uria, hettiten, Savad, Achlajs son,

[42]Adina, Shisas son, av Rubens släkt och överhuvud för Rubens släkt, och trettio man med honom,

[43] Hanã, filho de Maaca; Josafá, mitenita;

[44] Uzias, asteratita, Sama e Jeiel, filhos de Hotão, aroerita;

[45] Jediael, filho de Sinri, e Joá, seu irmão, tizita;

[46] Eliel, maavita, Jeribai e Josavias, filhos de Elnaão; Itma, moabita;

[47] Eliel, Obede e Jaasiel, de Zoba.

1 Crônicas 12

O exército de Davi

[1] São estes os que vieram a Davi, a Ziclague, quando fugitivo de Saul, filho de Quis; e eram dos valentes que o ajudavam na guerra.

[2] Tinham por arma o arco e usavam tanto da mão direita como da esquerda em arremessar pedras com fundas e em atirar flechas com o arco. Eram dos irmãos de Saul, da tribo de Benjamim:

[3] Aiezer, o chefe, e Joás, filhos de Semaá, o gibeatita; Jeziel e Pelete, filhos de Azmavete; Beraca e Jeú, o anatotita;

[4] Ismaías, o gibeonita, valente entre os trinta e cabeça deles; Jeremias, Jaaziel, Joanã e Jozabade, o gederatita;

[5] Eluzai, Jerimote, Bealias, Semarias e Sefatias, o harufita;

[6] Elcana, Issias, Azarel, Joezer e Jasobeão, os coreítas;

[7] Joela, Zebadias, filhos de Jeroão, de Gedor.

[8] Dos gaditas passaram-se para Davi à fortaleza no deserto, homens valentes,

[43]Hanan, Maakas son, Joshafat från Meten,

[44]Ussia från Ashtarot, Shama och Jeiel, söner till Hotam från Aroer,

[45]Jediael, Shimris son, och hans bror Jocha från Tis,

[46]Eliel från Machanajim, Jerivaj och Joshavja, Elnaams söner, Jitma från Moab

[47]och Eliel, Oved och Jaasiel från Sova.

1 Krön 12

Davids första anhängare

[1]Detta är de som slöt sig till David i Siklag, medan han ännu gömde sig undan Saul, Kishs son; de tillhörde de kämpar som bistod honom i striden.

[2]De var beväpnade med bågar och kunde slunga stenar och skjuta pilar med både höger och vänster hand. De var benjaminiter, släktingar till Saul.

[3]Den främste var Achieser, därefter Joash, söner till Shemaa från Giva, Jesiel och Pelet, söner till Asmavet, Berekja, Jehu från Anatot,

[4]Jishmaja från Givon, en av de trettio kämparna och deras anförare, Jeremia, Jachasiel, Jochanan, Josavad från Gedera,

[5]Elusaj, Jerimot, Bealja, Shemarja, Shefatja från Haruf,

[6]Elkana, Jishia, Asarel, Joeser och Jashovam, alla av Korachs släkt,

[7]samt Joela och Sevadja, söner till Jerocham från Gedor.

[8]Av gaditerna gick en del över till David vid bergfästet i öknen; tappra män och

homens de guerra para pelejar, armados de escudo e lança; seu rosto era como de leões, e eram eles ligeiros como gazelas sobre os montes:

goda soldater, rustade med sköld och lans. De liknade lejon och var snabba som gaseller på bergen.

9 Ézer, o cabeça, Obadias, o segundo, Eliabe, o terceiro,

9Eser var den främste, Obadja den andre, Eliav den tredje,

10 Mismana, o quarto, Jeremias, o quinto,

10Mishmanna den fjärde, Jeremia den femte,

11 Atai, o sexto, Eliel, o sétimo,

11Attaj den sjätte, Eliel den sjunde,

12 Joanã, o oitavo, Elzabade, o nono,

12Jochanan den åttonde, Elsavad den nionde,

13 Jeremias, o décimo, Macbanai, o undécimo;

13Jeremia den tionde och Makbannaj den elfte.

14 estes, dos filhos de Gade, foram capitães do exército; o menor valia por cem homens, e o maior, por mil.

14Dessa hörde till Gads stam och var de främsta i hären; den svagaste motsvarade hundra man, den starkaste tusen.

15 São estes os que passaram o Jordão no primeiro mês, quando ele transbordava por todas as suas ribanceiras, e puseram em fuga a todos os que habitavam nos vales, tanto no oriente como no ocidente.

15Det var dessa som i första månaden gick över Jordan när den hade svämmat över sina bräddar så att alla dalarna i öster och väster blivit avskurna.

16 Também vieram alguns dos filhos de Benjamim e de Judá a Davi, à fortaleza.

16Av Benjamins och Judas män kom några till David i bergfästet.

17 Davi lhes saiu ao encontro e lhes falou, dizendo: Se vós vindes a mim pacificamente e para me ajudar, o meu coração se unirá convosco; porém, se é para me entregardes aos meus adversários, não havendo maldade em mim, o Deus de nossos pais o veja e o repreenda.

17David gick ut till dem och sade: »Om ni har kommit till mig med gott uppsåt och för att hjälpa mig är jag villig att förena mig med er. Men om ni vill förråda mig åt mina fiender, fastän jag inte har gjort någonting orätt, då må våra fäders Gud se det och straffa er.«

18 Então, entrou o Espírito em Amasai, cabeça de trinta, e disse: Nós somos teus, ó Davi, e contigo estamos, ó filho de Jessé! Paz, paz seja contigo! E paz com os que te

18Men Amasaj, den främste av de trettio, fylldes av ande och sade: »Dig följer vi, David, vi är med dig, Jishajs son. Framgång och seger åt dig och åt dem som

ajudam! Porque o teu Deus te ajuda. Davi os recebeu e os fez capitães de tropas.

[19] Também de Manassés alguns se passaram para Davi, quando veio com os filisteus para a batalha contra Saul, mas não ajudou os filisteus, porque os príncipes destes, depois de se aconselharem, o despediram; pois diziam: À custa de nossa cabeça, passará a Saul, seu senhor.

[20] Voltando ele, pois, a Ziclague, passaram-se para ele, de Manassés, Adna, Jozabade, Jediael, Micael, Jozabade, Eliú e Ziletai, chefes de milhares dos de Manassés.

[21] Estes ajudaram Davi contra aquela tropa, porque todos eles eram homens valentes e capitães no exército.

[22] Porque, naquele tempo, dia após dia, vinham a Davi para o ajudar, até que se fez um grande exército, como exército de Deus.

O exército que proclamou a Davi rei em Hebrom

[23] Ora, este é o número dos homens armados para a peleja, que vieram a Davi, em Hebrom, para lhe transferirem o reino de Saul, segundo a palavra do SENHOR:

[24] dos filhos de Judá, que traziam escudo e lança, seis mil e oitocentos, armados para a peleja;

[25] dos filhos de Simeão, homens valentes para a peleja, sete mil e cem;

[26] dos filhos de Levi, quatro mil e seiscentos;

stöder dig, ty din Gud är ditt stöd!« Då tog David emot dem och gav dem befäl i sin trupp.

[19]Från Manasse gick några över till David när han med filisteerna drog ut till strid mot Saul. Men han kom aldrig att kämpa på filisteernas sida, ty deras furstar höll rådslag och skickade sedan bort honom. »Vi riskerar huvudet om han går över till sin herre Saul«, sade de.

[20]När han tågade till Siklag gick dessa från Manasse över till honom: Adnach, Josavad, Jediael, Mikael, Josavad, Elihu och Silletaj, hövdingar i Manasses släkter.

[21]Dessa hjälpte David mot rövarbandet, ty de var alla tappra soldater och blev befälhavare i hären.

[22]Dag för dag kom allt flera till David för att bistå honom, till dess att hären blev ofantligt stor.

[23]Här förtecknas antalet väpnade män som slöt sig till David i Hebron för att låta Sauls kungamakt enligt Herrens ord övergå till honom:

[24]Av Judas stam, beväpnade med sköld och lans, 6.800 män rustade för krigstjänst;

[25]från Simons stam, 7.100 tappra soldater;

[26]från Levis stam 4.600,

27 Joiada era o chefe da casa de Arão, e com ele vieram três mil e setecentos;

28 Zadoque, sendo ainda jovem, homem valente, trouxe vinte e dois príncipes de sua casa paterna;

29 dos filhos de Benjamim, irmãos de Saul, vieram três mil; porque até então havia ainda muitos deles que eram pela casa de Saul;

30 dos filhos de Efraim, vinte mil e oitocentos homens valentes e de renome em casa de seus pais;

31 da meia tribo de Manassés, dezoito mil, que foram apontados nominalmente para vir a fazer rei a Davi;

32 dos filhos de Issacar, conhecedores da época, para saberem o que Israel devia fazer, duzentos chefes e todos os seus irmãos sob suas ordens;

33 de Zebulom, dos capazes para sair à guerra, providos com todas as armas de guerra, cinqüenta mil, destros para ordenar uma batalha com ânimo resoluto;

34 de Naftali, mil capitães, e, com eles, trinta e sete mil com escudo e lança;

35 dos danitas, providos para a peleja, vinte e oito mil e seiscentos;

36 de Aser, dos capazes para sair à guerra e prontos para a batalha, quarenta mil;

37 do lado dalém do Jordão, dos rubenitas e gaditas e da meia tribo de Manassés, providos de toda sorte de instrumentos de guerra, cento e vinte mil.

27vidare Jojada, den främste i Arons släkt, och med honom 3.700,

28därtill Sadok, en tapper ung soldat, med sin släkt, 22 befälhavare;

29från Benjamins stam, Sauls stamfränder, 3.000, ty ännu var de flesta lojala mot Sauls ätt;

30från Efraims stam 20.800 tappra soldater, berömda män i sina släkter;

31från Manasses halva stam 18.000 man, som utsetts att komma och göra David till kung;

32från Isaskars stam de som kunde tyda tidens tecken och insåg vad Israel borde göra: 200 befälhavare med sina släktingar under sig;

33från Sebulon 50.000 vapenföra män, rustade till krig med alla slags vapen, helt eniga om att bistå David;

34från Naftali 1.000 hövdingar och med dem 37.000 män, väpnade med sköld och spjut;

35av daniterna 28.600 stridsrustade män;

36från Asher 40.000 vapenföra män, rustade till krig;

37från andra sidan Jordan, av rubeniterna, gaditerna och andra hälften av Manasses stam, 120.000 män utrustade med alla slags vapen.

[38] Todos estes homens de guerra, postos em ordem de batalha, vieram a Hebrom, resolvidos a fazer Davi rei sobre todo o Israel; também todo o resto de Israel era unânime no propósito de fazer a Davi rei.
[39] Estiveram ali com Davi três dias, comendo e bebendo; porque seus irmãos lhes tinham feito provisões.
[40] E também seus vizinhos de mais perto, até Issacar, Zebulom e Naftali, trouxeram pão sobre jumentos, sobre camelos, sobre mulos e sobre bois, provisões de farinha, e pastas de figos, e cachos de passas, e vinho, e azeite, e bois, e gado miúdo em abundância; porque havia regozijo em Israel.

[38]Alla dessa soldater som anslöt sig till hären kom till Hebron fast beslutna att göra David till kung över hela Israel. Också de övriga israeliterna var eniga om att göra David till kung.
[39]Och de uppehöll sig hos David tre dagar, och de åt och drack; deras landsmän sörjde för dem.
[40]Folk från grannskapet, ja, ända från Isaskar, Sebulon och Naftali, forslade på åsnor, kameler, mulor och oxar mängder av mat till dem: mjöl, torkade fikon, russinkakor, vin och olja, kor och får. Ty nu rådde glädje i Israel.

1 Crônicas 13

Davi dispõe-se a trazer a arca para Jerusalém

[1] Consultou Davi os capitães de mil, e os de cem, e todos os príncipes;
[2] e disse a toda a congregação de Israel: Se bem vos parece, e se vem isso do SENHOR, nosso Deus, enviemos depressa mensageiros a todos os nossos outros irmãos em todas as terras de Israel, e aos sacerdotes, e aos levitas com eles nas cidades e nos seus arredores, para que se reúnam conosco;
[3] tornemos a trazer para nós a arca do nosso Deus; porque nos dias de Saul não nos valemos dela.
[4] Então, toda a congregação concordou em que assim se fizesse; porque isso pareceu justo aos olhos de todo o povo.

Davi procura trazer a arca

2 Samuel 6.1-11

1 Krön 13

David flyttar arken

[1]David rådgjorde med alla i befälsställning, högre och lägre officerare.
[2]Sedan sade David till hela det församlade Israel: »Om ni finner för gott och om Herren, vår Gud, ger sitt bifall, så låt oss sända bud till dem av våra bröder som är kvar på olika håll i Israel, och även till prästerna och leviterna i deras städer med omgivningar, att de skall samlas hos oss.
[3]Och låt oss hämta vår Guds ark till oss, som vi försummade under Sauls tid.”
[4]Alla de församlade svarade att man skulle göra så, ty de fann förslaget gott.

[5] Reuniu, pois, Davi a todo o Israel, desde Sior do Egito até à entrada de Hamate, para trazer a arca de Deus de Quiriate-Jearim.

[5]Så samlade David hela Israel från Shichor i Egypten till Levo-Hamat för att föra Guds ark från Kirjat-Jearim.

[6] Então, Davi, com todo o Israel, subiu a Baalá, isto é, a Quiriate-Jearim, que está em Judá, para fazer subir dali a arca de Deus, diante da qual é invocado o nome do SENHOR, que se assenta acima dos querubins.

[6]Och David drog med hela Israel upp till Baala, eller Kirjat-Jearim, som hör till Juda. Därifrån skulle han hämta upp Guds, Herrens, ark, över vilken hans namn uttalats, hans som tronar på keruberna.

[7] Puseram a arca de Deus num carro novo e a levaram da casa de Abinadabe; e Uzá e Aiô guiavam o carro.

[7]De förde Guds ark från Avinadavs hus på en nygjord vagn, och Ussa och Achjo körde vagnen.

[8] Davi e todo o Israel alegravam-se perante Deus, com todo o seu empenho; em cânticos, com harpas, com alaúdes, com tamboris, com címbalos e com trombetas.

[8]David och hela Israel dansade framför Gud med liv och lust och sjöng till lyror, harpor och tamburiner, till cymbaler och trumpeter.

[9] Quando chegaram à eira de Quidom, estendeu Uzá a mão à arca para a segurar, porque os bois tropeçaram.

[9]När de kom fram till Kidons tröskplats snavade oxarna, och Ussa sträckte ut handen för att gripa tag i arken.

[10] Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Uzá e o feriu, por ter estendido a mão à arca; e morreu ali perante Deus.

[10]Då blev Herren vred på Ussa: han slog Ussa för att han hade sträckt ut handen mot arken, och han föll död ner inför Gud.

[11] Desgostou-se Davi, porque o SENHOR irrompera contra Uzá; pelo que chamou àquele lugar Perez-Uzá, até ao dia de hoje.

[11]David blev upprörd över att Herren hade fällt Ussa. Platsen fick namnet Peres Ussa och heter så än i dag.

[12] Temeu Davi a Deus, naquele dia, e disse: Como trarei a mim a arca de Deus?

[12]Nu var David rädd för Gud och undrade hur han skulle kunna föra Guds ark till sig.

[13] Pelo que Davi não trouxe a arca para si, para a Cidade de Davi; mas a fez levar à casa de Obede-Edom, o geteu.

[13]Han flyttade den inte till sig i Davids stad utan ställde in den hos Oved-Edom från Gat.

[14] Assim, ficou a arca de Deus com a família de Obede-Edom, três meses em sua casa; e o SENHOR abençoou a casa de Obede-Edom e tudo o que ele tinha.

[14]Guds ark blev kvar hos honom i tre månader, och Herren välsignade Oved-Edoms familj och allt som tillhörde honom.

1 Crônicas 14

O reinado de Davi reconhecido por Hirão
2 Samuel 5.11-12

1 Então, Hirão, rei de Tiro, mandou mensageiros a Davi, e madeira de cedro, e pedreiros, e carpinteiros, para lhe edificarem uma casa.

2 Reconheceu Davi que o SENHOR o confirmara rei sobre Israel; porque, por amor do seu povo de Israel, o seu reino se tinha exaltado muito.

Os filhos de Davi que nasceram em Jerusalém
2 Samuel 5.13-16; 1 Crônicas 3.5-8

3 Davi tomou ainda mais mulheres em Jerusalém; e gerou ainda mais filhos e filhas.

4 São estes os nomes dos filhos que teve em Jerusalém: Samua, Sobabe, Natã, Salomão,

5 Ibar, Elisua, Elpelete,

6 Nogá, Nefegue, Jafia,

7 Elisama, Beeliada e Elifelete.

Davi derrota os filisteus
2 Samuel 5.17-25

8 Ouvindo, pois, os filisteus que Davi fora ungido rei sobre todo o Israel, subiram todos para prender Davi; ouvindo-o Davi, saiu contra eles.

9 Mas vieram os filisteus e investiram contra ele no vale dos Refains.

10 Então, Davi consultou a Deus, dizendo: Subirei contra os filisteus? Entregar-mos-ás nas mãos? Respondeu-lhe o SENHOR: Sobe, porque os entregarei nas tuas mãos.

11 Subindo Davi a Baal-Perazim, ali os derrotou; e disse: Deus, por meu intermédio, rompeu as fileiras inimigas

1 Krön 14

Kung David i Jerusalem. Seger över filisteerna

1 Kung Hiram i Tyros sände en beskickning till David med cederträ och med murare och snickare, som skulle bygga ett hus åt honom.

2 Då förstod David att Herren hade stadfäst hans kungavärdighet, ty riket hade nått högt anseende för hans folk Israels skull.

3 David tog sig nya hustrur i Jerusalem och fick fler söner och döttrar.

4 Detta är namnen på de söner som föddes åt honom i Jerusalem: Shammua, Shovav, Natan, Salomo,

5 Jivchar, Elishua, Elpelet,

6 Nogah, Nefeg, Jafia,

7 Elishama, Beeljada och Elifelet.

8 När filisteerna hörde att David var smord till kung över hela Israel gav de sig ut efter honom. David fick veta det och gick emot dem,

9 medan filisteerna ryckte fram och plundrade i Refaimdalen.

10 David frågade Gud: »Skall jag dra ut mot filisteerna? Ger du dem då i mitt våld?« Herren svarade: »Dra ut mot dem, så skall jag ge dem i ditt våld.«

11 Så drog David upp till Baal-Perasim och slog där filisteerna. »Gud har låtit mig vräka undan mina fiender som en

diante de mim, como quem rompe águas. Por isso, chamaram o nome daquele lugar Baal-Perazim.

12 Ali, deixaram os seus deuses; e ordenou Davi que se queimassem.

13 Porém os filisteus tornaram e fizeram uma investida no vale.

14 De novo, Davi consultou a Deus, e este lhe respondeu: Não subirás após eles; mas rodeia por detrás deles e ataca-os por defronte das amoreiras;

15 e há de ser que, ouvindo tu um estrondo de marcha pelas copas das amoreiras, então, sai à peleja; porque Deus saiu adiante de ti a ferir o exército dos filisteus.

16 Fez Davi como Deus lhe ordenara; e feriu o exército dos filisteus desde Gibeão até Gezer.

17 Assim se espalhou o renome de Davi por todas aquelas terras; pois o SENHOR o fez temível a todas aquelas gentes.

flodvåg«, sade David. Man kallade därför platsen för Baal-Perasim.

12Filisteerna lämnade kvar sina gudar, och på Davids befallning brändes de upp.

13Ännu en gång plundrade filisteerna i dalen.

14Då frågade David åter Gud, och han svarade honom: »Du skall inte följa efter dem utan gå runt och falla över dem från det håll där bakaträden står.

15När du hör steg i bakaträdens kronor, gå då genast till anfall, ty då har Gud dragit ut framför dig för att slå filisteernas här.«

16David gjorde som Gud hade befallt, och han slog filisteernas här och förföljde dem från Givon ända till Geser.

17Och ryktet om David spreds i alla länder, och Herren lät alla folk fyllas av fruktan för honom.

1 Crônicas 15

Os levitas designados para levarem a arca

1 Fez também Davi casas para si mesmo, na Cidade de Davi; e preparou um lugar para a arca de Deus e lhe armou uma tenda.

2 Então, disse Davi: Ninguém pode levar a arca de Deus, senão os levitas; porque o SENHOR os elegeu, para levarem a arca de Deus e o servirem para sempre.

3 Davi reuniu a todo o Israel em Jerusalém, para fazerem subir a arca do SENHOR ao seu lugar, que lhe tinha preparado.

1 Krön 15

Arken förs till Jerusalem

1Sedan byggde kungen hus åt sig i Davids stad; han gjorde också i ordning en plats åt Guds ark och reste ett tält åt den.

2David sade då: »Inga andra än leviterna får bära Guds ark, ty dem har Herren utvalt till att bära hans ark och att alltid tjäna honom.«

3Så samlade David hela Israel i Jerusalem för att föra upp Herrens ark till den plats som han gjort i ordning åt den.

[4] Reuniu Davi os filhos de Arão e os levitas:
[5] dos filhos de Coate: Uriel, o chefe, e seus irmãos, cento e vinte;
[6] dos filhos de Merari: Asaías, o chefe, e seus irmãos, duzentos e vinte;
[7] dos filhos de Gérson: Joel, o chefe, e seus irmãos, cento e trinta;
[8] dos filhos de Elisafã: Semaías, o chefe, e seus irmãos, duzentos;
[9] dos filhos de Hebrom: Eliel, o chefe, e seus irmãos, oitenta;
[10] dos filhos de Uziel: Aminadabe, o chefe, e seus irmãos, cento e doze.
[11] Chamou Davi os sacerdotes Zadoque e Abiatar e os levitas Uriel, Asaías, Joel, Semaías, Eliel e Aminadabe
[12] e lhes disse: Vós sois os cabeças das famílias dos levitas; santificai-vos, vós e vossos irmãos, para que façais subir a arca do SENHOR, Deus de Israel, ao lugar que lhe preparei.
[13] Pois, visto que não a levastes na primeira vez, o SENHOR, nosso Deus, irrompeu contra nós, porque, então, não o buscamos, segundo nos fora ordenado.
[14] Santificaram-se, pois, os sacerdotes e levitas, para fazerem subir a arca do SENHOR, Deus de Israel.
[15] Os filhos dos levitas trouxeram a arca de Deus aos ombros pelas varas que nela estavam, como Moisés tinha ordenado, segundo a palavra do SENHOR.

Designados os músicos para o templo

[16] Disse Davi aos chefes dos levitas que constituíssem a seus irmãos, os cantores,

[4]David kallade samman Arons ättlingar och leviterna:
[5]av Kehats släkt Uriel, den främste, och hans bröder, 120,
[6]av Meraris släkt Asaja, den främste, och hans bröder, 220,
[7]av Gershoms släkt Joel, den främste, och hans bröder, 130,
[8]av Elisafans släkt Shemaja, den främste, och hans bröder, 200,
[9]av Hebrons släkt Eliel, den främste, och hans bröder, 80,
[10]och av Ussiels släkt Amminadav, den främste, och hans bröder, 112.
[11]David tillkallade prästerna Sadok och Evjatar och leviterna Uriel, Asaja, Joel, Shemaja, Eliel och Amminadav
[12]och sade till dem: »Ni är överhuvuden för de levitiska familjerna. Ni skall rena er tillsammans med era bröder och föra Herrens, Israels Guds, ark upp till den plats som jag har gjort i ordning.
[13]Ty det var för att ni inte var med oss förra gången som Herren, vår Gud, fällde en bland oss — vi hade inte rådfrågat Herren som vi borde.«
[14]Då renade sig prästerna och leviterna för att föra upp Herrens, Israels Guds, ark.
[15]Leviterna bar Guds ark på sina axlar med bärstänger, så som Mose hade befallt i enlighet med Herrens ord.
[16]David befallde de främsta bland leviterna att låta sina ämbetsbröder

para que, com instrumentos músicos, com alaúdes, harpas e címbalos se fizessem ouvir e levantassem a voz com alegria.

sångarna göra tjänst med musikinstrument: harpor, lyror och cymbaler. De skulle spela på dem och låta glädjesången ljuda.

[17] Designaram, pois, os levitas Hemã, filho de Joel; e dos irmãos dele, Asafe, filho de Berequias; e dos filhos de Merari, irmãos deles, Etã, filho de Cusaías.

[17]Då utsåg leviterna dessa: Heman, Joels son, och av hans ämbetsbröder Asaf, Berekjas son, och av deras ämbetsbröder, Meraris släkt, Etan, Kushajas son.

[18] E com eles a seus irmãos da segunda ordem: Zacarias, Bene, Jaaziel, Semiramote, Jeiel, Uni, Eliabe, Benaia, Maaséias, Matitias, Elifeleu e Micnéias e os porteiros Obede-Edom e Jeiel.

[18]Vidare deras ämbetsbröder av andra tjänstegraden: Sakarja, Jaasiel, Shemiramot, Jechiel, Unni, Eliav, Benaja, Maaseja, Mattitja, Eliflehu, Mikneja, Oved-Edom och Jeiel, dörrvaktarna.

[19] Assim, os cantores Hemã, Asafe e Etã se faziam ouvir com címbalos de bronze;

[19]Sångarna Heman, Asaf och Etan skulle slå på kopparcymbaler.

[20] Zacarias, Aziel, Semiramote, Jeiel, Uni, Eliabe, Maaséias e Benaia, com alaúdes, em voz de soprano;

[20]Sakarja, Jaasiel, Shemiramot, Jechiel, Unni, Eliav, Maaseja och Benaja skulle spela på harpa.

[21] Matitias, Elifeleu, Micnéias, Obede-Edom, Jeiel e Azazias, com harpas, em voz de baixo, para conduzir o canto.

[21]Och Mattitja, Eliflehu, Mikneja, Oved-Edom, Jeiel och Asasja skulle spela på lyra för att leda sången.

[22] Quenanias, chefe dos levitas músicos, tinha o encargo de dirigir o canto, porque era perito nisso.

[22]Kenanja, leviternas sånganförare, instruerade sångarna, ty det var han skicklig i.

[23] Berequias e Elcana eram porteiros da arca.

[23]Berekja och Elkana var dörrvaktare vid arken.

[24] Sebanias, Josafá, Natanael, Amasai, Zacarias, Benaia e Eliézer, os sacerdotes, tocavam as trombetas perante a arca de Deus; Obede-Edom e Jeías eram porteiros da arca.

[24]Prästerna Shevanja, Joshafat, Netanel, Amasaj, Sakarja, Benaja och Elieser blåste trumpet framför Guds ark. Oved-Edom och Jechia var dörrvaktare vid arken.

A arca é levada para Jerusalém

[25] Foram Davi, e os anciãos de Israel, e os capitães de milhares, para fazerem subir, com alegria, a arca da Aliança do SENHOR, da casa de Obede-Edom.

[25]David, Israels äldste och de högre befälen gick för att låta föra upp Herrens förbundsark i festtåg från Oved-Edoms hus.

[26] Tendo Deus ajudado os levitas que levavam a arca da Aliança do SENHOR, ofereceram em sacrifício sete novilhos e sete carneiros.

[26]Därför att Gud hjälpte leviterna som bar Herrens förbundsark offrade man sju tjurar och sju baggar.

[27] Davi ia vestido de um manto de linho fino, como também todos os levitas que levavam a arca, e os cantores, e Quenanias, chefe dos que levavam a arca e dos cantores; Davi vestia também uma estola sacerdotal de linho.

[27]David var klädd i en mantel av fint linne, liksom alla leviterna som bar arken, sångarna och Kenanja, sånganföraren. David bar också en linne-efod.

[28] Assim, todo o Israel fez subir com júbilo a arca da Aliança do SENHOR, ao som de clarins, de trombetas e de címbalos, fazendo ressoar alaúdes e harpas.

[28]Så förde hela Israel upp Herrens förbundsark under jubelrop och fanfarer, till klangen av trumpeter och cymbaler och under spel på harpor och lyror.

Mical despreza a Davi

2 Samuel 6.16,20-22

[29] Ao entrar a arca da Aliança do SENHOR na Cidade de Davi, Mical, filha de Saul, estava olhando pela janela e, vendo ao rei Davi dançando e folgando, o desprezou no seu coração.

[29]Då Herrens förbundsark kom in i Davids stad stod Sauls dotter Mikal och tittade ut genom fönstret, och när hon såg kung David dansa och jubla kände hon förakt för honom.

1 Crônicas 16

1 Krön 16

Oferta de sacrifícios

[1] Introduziram, pois, a arca de Deus e a puseram no meio da tenda que lhe armara Davi; e trouxeram holocaustos e ofertas pacíficas perante Deus.

[1]Guds ark fördes in och ställdes i det tält som David hade rest åt den. Sedan bar man fram brännoffer och gemenskapsoffer inför Gud,

[2] Tendo Davi acabado de trazer os holocaustos e ofertas pacíficas, abençoou o povo em nome do SENHOR.

[2]och då David hade avslutat offren välsignade han folket med Herrens namn.

[3] E repartiu a todos em Israel, tanto os homens como as mulheres, a cada um, um bolo de pão, um bom pedaço de carne e passas.

[3]Till varje man och kvinna bland israeliterna delade han ut ett bröd, en kaka dadlar och en kaka russin.

Leviternas tjänstgöring

[4] Designou dentre os levitas os que haviam de ministrar diante da arca do SENHOR, e celebrar, e louvar, e exaltar o SENHOR, Deus de Israel, a saber,

[5] Asafe, o chefe, Zacarias, o segundo, e depois Jeiel, Semiramote, Jeiel, Matitias, Eliabe, Benaia, Obede-Edom e Jeiel, com alaúdes e harpas; e Asafe fazia ressoar os címbalos.

[6] Os sacerdotes Benaia e Jaaziel estavam continuamente com trombetas, perante a arca da Aliança de Deus.

Salmo de Davi em ações de graças

Salmos 96; 105; 106

[7] Naquele dia, foi que Davi encarregou, pela primeira vez, a Asafe e a seus irmãos de celebrarem com hinos o SENHOR.

[8] Rendei graças ao SENHOR, invocai o seu nome, fazei conhecidos, entre os povos, os seus feitos.

[9] Cantai-lhe, cantai-lhe salmos; narrai todas as suas maravilhas.

[10] Gloriai-vos no seu santo nome; alegre-se o coração dos que buscam o SENHOR.

[11] Buscai o SENHOR e o seu poder, buscai perpetuamente a sua presença.

[12] Lembrai-vos das maravilhas que fez, dos seus prodígios e dos juízos dos seus lábios,

[13] vós, descendentes de Israel, seu servo, vós, filhos de Jacó, seus escolhidos.

[14] Ele é o SENHOR, nosso Deus; os seus juízos permeiam toda a terra.

[15] Lembra-se perpetuamente da sua aliança, da palavra que empenhou para mil gerações;

[4]Några av leviterna satte han att göra tjänst inför Herrens ark; de skulle prisa, tacka och lova Herren, Israels Gud.

[5]Asaf var den främste, därnäst kom Sakarja, vidare Jaasiel, Shemiramot, Jechiel, Mattitja, Eliav, Benaja, Oved-Edom och Jeiel med harpor och lyror, Asaf med cymbaler,

[6]prästerna Benaja och Jachasiel med trumpeter; alla skulle de svara för den ständiga tjänsten inför Guds förbundsark.

[7]Den dagen uppdrog David för första gången åt Asaf och hans bröder att lovsjunga Herren med dessa ord:

[8]Tacka Herren, åkalla honom, berätta för folken om hans verk!

[9]Sjung och spela till hans ära, tala om alla hans under!

[10]Prisa stolt hans heliga namn; de som söker Herren må glädja sig.

[11]Sök er till Herren och hans makt, träd ständigt fram inför honom.

[12]Tänk på de under han har gjort, hans tecken och hans domslut,

[13]ni barn till Israel, hans tjänare, söner till Jakob, hans utvalde.

[14]Han är Herren, vår Gud, över hela jorden når hans domar.

[15]För evigt minns han sitt förbund, i tusen släktled det bud han gav,

[16] da aliança que fez com Abraão e do juramento que fez a Isaque;
[17] o qual confirmou a Jacó por decreto e a Israel, por aliança perpétua,
[18] dizendo: Dar-vos-ei a terra de Canaã como quinhão da vossa herança.
[19] Então, eram eles em pequeno número, pouquíssimos e forasteiros nela;
[20] andavam de nação em nação, de um reino para um povo.
[21] A ninguém permitiu que os oprimisse; antes, por amor deles, repreendeu a reis,
[22] dizendo: Não toqueis nos meus ungidos, nem maltrateis os meus profetas.
[23] Cantai ao SENHOR, todas as terras; proclamai a sua salvação, dia após dia.
[24] Anunciai entre as nações a sua glória, entre todos os povos, as suas maravilhas,
[25] porque grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado, temível mais do que todos os deuses.
[26] Porque todos os deuses dos povos são ídolos; o SENHOR, porém, fez os céus.
[27] Glória e majestade estão diante dele, força e formosura, no seu santuário.
[28] Tributai ao SENHOR, ó famílias dos povos, tributai ao SENHOR glória e força.
[29] Tributai ao SENHOR a glória devida ao seu nome; trazei oferendas e entrai nos seus átrios; adorai o SENHOR na beleza da sua santidade.
[30] Tremei diante dele, todas as terras, pois ele firmou o mundo para que não se abale.

[16]förbundet han slöt med Abraham och sin ed till Isak.
[17]Han gav det till Jakob som en stadga, till Israel som ett evigt förbund:
[18]»Åt dig skall jag ge Kanaans land till arv och egendom.«
[19]Fastän de var så få, en liten skara främlingar
[20]som vandrade från folk till folk, från det ena riket till det andra,
[21]lät han inte någon förtrycka dem. Han tuktade kungar för deras skull:
[22]»Rör inte mina smorda, skada inte mina profeter!«
[23]Sjung till Herrens ära, hela världen, ropa ut hans seger dag efter dag!
[24]Förkunna hans ära bland folken, bland alla människor hans under!
[25]Ty stor är Herren, högt är han prisad, värd att frukta mer än alla gudar.
[26]Folkens alla gudar är avgudar, men Herren har gjort himlen.
[27]Han omges av prakt och glans, av makt och glädje i sin boning.
[28]Ära Herren, alla folkslag, ära Herrens majestät,
[29]ära Herrens höga namn! Kom med offer inför honom, fall ner inför Herren i helig skrud!
[30]Darra inför honom, hela jorden! Förkunna bland folken: Herren är konung! Världen står fast, den kan inte rubbas.

[31] Alegrem-se os céus, e a terra exulte; diga-se entre as nações: Reina o SENHOR.

[31]Må himlen fröjdas och jorden jubla,

[32] Ruja o mar e a sua plenitude; folgue o campo e tudo o que nele há.

[32]havet brusa och allt det rymmer, marken och allt den bär må glädja sig.

[33] Regozijem-se as árvores do bosque na presença do SENHOR, porque vem a julgar a terra.

[33]Då skall skogens träd jubla inför Herren — se, han kommer för att råda över jorden.

[34] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom; porque a sua misericórdia dura para sempre.

[34]Tacka Herren, ty han är god, evigt varar hans nåd.

[35] E dizei: Salva-nos, ó Deus da nossa salvação, ajunta-nos e livra-nos das nações, para que rendamos graças ao teu santo nome e nos gloriemos no teu louvor.

[35]Och säg: Rädda oss, Gud, vår räddare, hämta hem oss och befria oss från folken, så att vi får prisa ditt heliga namn och tacka och lova dig.

[36] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, desde a eternidade até a eternidade. E todo o povo disse: Amém! E louvou ao SENHOR.

[36]Lovad vare Herren, Israels Gud, från evighet till evighet. Och hela folket sade: »Amen«, och de prisade Herren.

Outros dispositivos para o culto

[37] Então, Davi deixou ali diante da arca da Aliança do SENHOR a Asafe e a seus irmãos, para ministrarem continuamente perante ela, segundo se ordenara para cada dia;

[37]David lämnade Asaf och hans bröder där inför Herrens förbundsark. De skulle ständigt göra tjänst inför arken, enligt ordningen för varje dag,

[38] também deixou a Obede-Edom com seus irmãos, em número de sessenta e oito; a Obede-Edom, filho de Jedutum, e a Hosa, para serem porteiros;

[38]liksom Oved-Edom och hans bröder, sammanlagt 68. Oved-Edom, son till Jedutun, och Hosa skulle vara dörrvaktare.

[39] e deixou a Zadoque, o sacerdote, e aos sacerdotes, seus irmãos, diante do tabernáculo do SENHOR, num lugar alto de Gibeão,

[39]Prästen Sadok och hans bröder, prästerna, lät han bli kvar vid Herrens boning på offerplatsen i Givon.

[40] para oferecerem continuamente ao SENHOR os holocaustos sobre o altar dos holocaustos, pela manhã e à tarde; e isto

[40]De skulle alltid bära fram brännoffer till Herren på brännofferaltaret, morgon och kväll, och fullgöra allt som är skrivet i den lag som Herren givit Israel.

segundo tudo o que está escrito na Lei que o SENHOR ordenara a Israel.

41 E com eles deixou a Hemã, a Jedutum e os mais escolhidos, que foram nominalmente designados para louvarem o SENHOR, porque a sua misericórdia dura para sempre.

42 Com eles, pois, estavam Hemã e Jedutum, que faziam ressoar trombetas, e címbalos, e instrumentos de música de Deus; os filhos de Jedutum eram porteiros.

43 Então, se retirou todo o povo, cada um para sua casa; e tornou Davi, para abençoar a sua casa.

41Med dem var också Heman och Jedutun och de andra utvalda som var särskilt utsedda att tacka Herren — evigt varar hans nåd.

42Hos dem fanns också trumpeterna och cymbalerna för dem som skulle spela, liksom de övriga instrumenten för gudstjänsten. Och Jedutuns söner vaktade dörren.

43Var och en gick nu hem till sitt, och David vände tillbaka för att välsigna sin familj.

1 Crônicas 17

A aliança do Senhor com Davi
2 Samuel 7.1-17

1 Sucedeu que, habitando Davi em sua própria casa, disse ao profeta Natã: Eis que moro em casa de cedros, mas a arca da Aliança do SENHOR se acha numa tenda.

2 Então, Natã disse a Davi: Faze tudo quanto está no teu coração, porque Deus é contigo.

3 Porém, naquela mesma noite, veio a palavra do SENHOR a Natã, dizendo:

4 Vai e dize a meu servo Davi: Assim diz o SENHOR: Tu não edificarás casa para minha habitação;

5 porque em casa nenhuma habitei, desde o dia que fiz subir a Israel até ao dia de hoje; mas tenho andado de tenda em tenda, de tabernáculo em tabernáculo.

1 Krön 17

Guds löften till David

1När David hade inrättat sig i sitt hus sade han till profeten Natan: »Jag bor i ett hus av cederträ, men Herrens förbundsark står i ett tält.«

2Natan svarade: »Gör vad du tänker, Gud är med dig.«

3Samma natt kom Guds ord till Natan:

4»Gå till David, min tjänare, och säg honom: Så säger Herren: Det är inte du som skall bygga mig det hus jag skall bo i.

5Jag har aldrig bott i något hus utan har flyttat omkring från tält till tält, från boning till boning, alltsedan jag förde ut Israel.

[6] Em todo lugar em que andei com todo o Israel, falei, acaso, alguma palavra com algum dos seus juízes, a quem mandei apascentar o meu povo, dizendo: Por que não me edificais uma casa de cedro?

[6]Under hela den tid jag färdats med israeliterna har jag aldrig förebrått någon av deras domare, dessa som jag satt till herdar för mitt folk, att de inte har byggt mig ett hus av cederträ. —

[7] Agora, pois, assim dirás ao meu servo Davi: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tomei-te da malhada e de detrás das ovelhas, para que fosses príncipe sobre o meu povo de Israel.

[7]Du skall vidare framföra detta till min tjänare David: Så säger Herren Sebaot: Jag hämtade dig från betesmarken och fåren, för att du skulle bli furste över mitt folk Israel.

[8] E fui contigo, por onde quer que andaste, eliminei os teus inimigos de diante de ti e fiz grande o teu nome, como só os grandes têm na terra.

[8]Jag har varit med dig vart du än gått och krossat alla fiender i din väg. Jag skall göra dig lika ryktbar som de största på jorden,

[9] Prepararei lugar para o meu povo de Israel e o plantarei para que habite no seu lugar e não mais seja perturbado; e jamais os filhos da perversidade o oprimam, como dantes,

[9]och åt mitt folk Israel skall jag ge ett land där jag gör dem rotfasta och där de skall få stanna. De skall inte mera oroas och inte längre förgöras av onda människor som tidigare,

[10] desde o dia em que mandei houvesse juízes sobre o meu povo de Israel; porém abati todos os teus inimigos e também te fiz saber que o SENHOR te edificaria uma casa.

[10]som på den tid då jag insatte domare över mitt folk Israel. Ja, jag skall förödmjuka alla dina fiender. Nu kungör jag att Herren skall bygga dig ett hus, ett kungahus.

[11] Há de ser que, quando teus dias se cumprirem, e tiveres de ir para junto de teus pais, então, farei levantar depois de ti o teu descendente, que será dos teus filhos, e estabelecerei o seu reino.

[11]Och då dina dagar är till ända och du går till dina fäder skall jag låta en ättling till dig, en av dina söner, efterträda dig, och jag skall trygga hans kungadöme.

[12] Esse me edificará casa; e eu estabelecerei o seu trono para sempre.

[12]Han skall bygga ett hus åt mig, och jag skall befästa hans tron för all framtid.

[13] Eu lhe serei por pai, e ele me será por filho; a minha misericórdia não apartarei dele, como a retirei daquele que foi antes de ti.

[13]Jag skall vara hans fader och han skall vara min son. Min nåd skall jag inte låta vika från honom, så som jag lät den vika från din företrädare.

[14] Mas o confirmarei na minha casa e no meu reino para sempre, e o seu trono será estabelecido para sempre.

[15] Segundo todas estas palavras e conforme toda esta visão, assim falou Natã a Davi.

Ações de graças de Davi
2 Samuel 7.18-29

[16] Então, entrou o rei Davi na Casa do SENHOR, ficou perante ele e disse: Quem sou eu, SENHOR Deus, e qual é a minha casa, para que me tenhas trazido até aqui?

[17] Foi isso ainda pouco aos teus olhos, ó Deus, de maneira que também falaste a respeito da casa de teu servo para tempos distantes; e me trataste como se eu fosse homem ilustre, ó SENHOR Deus.

[18] Que mais ainda te poderá dizer Davi acerca das honras feitas a teu servo? Pois tu conheces bem teu servo.

[19] Ó SENHOR, por amor de teu servo e segundo o teu coração, fizeste toda esta grandeza, para tornar notórias todas estas grandes coisas!

[20] SENHOR, ninguém há semelhante a ti, e não há outro Deus além de ti, segundo tudo o que nós mesmos temos ouvido.

[21] Quem há como o teu povo de Israel, gente única na terra, a quem tu, ó Deus, foste resgatar para ser teu povo e fazer a ti mesmo um nome, com estas grandes e tremendas coisas, desterrando as nações de diante do teu povo, que remiste do Egito?

[14]Jag skall sätta honom över mitt hus och mitt kungadöme för all framtid, och hans tron skall aldrig vackla.«

David tackar Herren

[15]Natan framförde till David allt detta som Herren hade sagt och uppenbarat.

[16]Då trädde kung David inför Herren och satte sig ner. Han sade: »Vem är då jag, Herre Gud, och vad är min släkt, eftersom du har låtit mig nå så högt?

[17]Men du har inte låtit detta vara nog, o Gud, utan talar också om min ätt i en fjärran framtid. [---]

[18]Vad skall jag mera säga till dig om den ära du har visat mig? Du känner din tjänare.

[19]Herre, för din tjänares skull och enligt din vilja har du gjort allt detta underbara och låtit mig få veta det.

[20]Herre, du är utan like och det finns ingen annan Gud än du — därom vittnar allt vi hört.

[21]Och det finns inget folk på jorden som kan jämföras med ditt folk Israel, ett folk som Gud själv har lett och räddat åt sig som sitt eget för att göra sitt namn känt genom stora och förunderliga gärningar, ett folk som du har räddat ur Egypten för att sedan driva undan folken i dess väg.

[22] Estabeleceste a teu povo de Israel por teu povo, para sempre, e tu, ó SENHOR, te fizeste o seu Deus.

[23] Agora, pois, ó SENHOR, a palavra que disseste acerca de teu servo e acerca da sua casa, seja estabelecida para sempre; e faze como falaste.

[24] Estabeleça-se, e seja para sempre engrandecido o teu nome, e diga-se: O SENHOR dos Exércitos é o Deus de Israel, é Deus para Israel; e a casa de Davi, teu servo, será estabelecida diante de ti.

[25] Pois tu, Deus meu, fizeste ao teu servo a revelação de que lhe edificarias casa. Por isso, o teu servo se animou para fazer-te esta oração.

[26] Agora, pois, ó SENHOR, tu mesmo és Deus e prometeste a teu servo este bem.

[27] Sê, pois, agora, servido de abençoar a casa de teu servo, a fim de permanecer para sempre diante de ti, pois tu, ó SENHOR, a abençoaste, e abençoada será para sempre.

1 Crônicas 18

Diversas vitórias de Davi

2 Samuel 8.1-14

[1] Depois disto, feriu Davi os filisteus e os humilhou; tomou a Gate e suas aldeias das mãos dos filisteus.

[2] Também derrotou os moabitas, e assim ficaram por servos de Davi e lhe pagavam tributo.

[3] Também Hadadezer, rei de Zoba, foi derrotado por Davi, até Hamate, quando

[22]Du har för all framtid gjort Israel till ditt eget folk, och du, Herre, har blivit deras Gud.

[23]Herre, låt alltid det ord stå fast som du har uttalat om mig och min ätt, och uppfyll vad du har lovat.

[24]Ja, låt det stå fast; då skall ditt namn alltid äras och man skall säga: Herren Sebaot, Israels Gud, är Gud över Israel. Och din tjänare Davids ätt skall bestå inför dig.

[25]Min Gud, du har själv uppenbarat för mig att du skall bygga mig ett hus, ett kungahus. Därför har din tjänare vågat be inför dig.

[26]Du, Herre, är Gud, och nu har du gett mig detta stora löfte.

[27]Nu har du beslutat att välsigna min ätt så att den alltid får bestå inför dig. Ty vad du, Herre, välsignar, det förblir välsignat för alltid.«

1 Krön 18

Davids segrar och rikets förvaltning

[1]En tid därefter slog David filisteerna och underkuvade dem och tog Gat med kringliggande byar ifrån dem.

[2]Också moabiterna besegrade han; de blev hans lydfolk och måste betala skatt till honom.

[3]Vidare drog David ut för att utsträcka sitt välde fram till Eufrat, och han besegrade

aquele foi restabelecer o seu domínio sobre o rio Eufrates.

[4] Tomou-lhe Davi mil carros, sete mil cavaleiros e vinte mil homens de pé; Davi jarretou a todos os cavalos dos carros, menos para cem deles.

[5] Vieram os siros de Damasco a socorrer a Hadadezer, rei de Zoba; porém Davi matou dos siros vinte e dois mil homens.

[6] Davi pôs guarnições na Síria de Damasco, e os siros ficaram por servos de Davi e lhe pagavam tributo; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

[7] Tomou Davi os escudos de ouro que havia com os oficiais de Hadadezer e os trouxe a Jerusalém.

[8] Também de Tibate e de Cum, cidades de Hadadezer, tomou Davi mui grande quantidade de bronze, de que Salomão fez o mar de bronze, as colunas e os utensílios de bronze.

[9] Ouvindo Toú, rei de Hamate, que Davi derrotara a todo o exército de Hadadezer, rei de Zoba,

[10] mandou seu filho Hadorão ao rei Davi, para o saudar e congratular-se com ele por haver pelejado contra Hadadezer e por havê-lo ferido (porque Hadadezer fazia guerra a Toú). Hadorão trouxe consigo objetos de ouro, de prata e de bronze,

[11] os quais também o rei Davi consagrou ao SENHOR, juntamente com a prata e ouro que trouxera de todas as mais nações: de Edom, de Moabe, dos filhos de Amom, dos filisteus e de Amaleque.

då kungen av Sova, Hadadeser, vid Hamat.

[4]David tog 1.000 vagnar, 7.000 vagnskämpar och 20.000 fotsoldater och lät skära av senorna på alla vagnshästarna utom hundra.

[5]Då arameerna i Damaskus kom för att undsätta Hadadeser besegrade David dem och dödade 22.000.

[6]Därefter satte han fogdar över arameerna i Damaskus; de blev hans lydfolk och måste betala skatt till honom. Herren gav honom seger var han drog fram.

[7]De gyllene koger som Hadadesers officerare hade burit tog David som byte och förde till Jerusalem.

[8]Han tog också en stor mängd koppar från Hadadesers städer Tivchat och Kun. Därav gjorde Salomo sedan bronshavet, pelarna och bronskärlen.

[9]När kung Tou av Hamat fick höra att David hade besegrat kung Hadadesers här

[10]sände han sin son Hadoram för att lyckönska David till segern över Hadadeser; denne hade nämligen fört krig mot Tou. Han sände också alla slags kärl av guld, silver och koppar,

[11]och dem helgade David åt Herren liksom det silver och guld som han hade tagit från alla folken: arameer, moabiter, ammoniter, filisteer och amalekiter.

[12] Também Abisai, filho de Zeruia, feriu a dezoito mil edomitas no vale do Sal.

[13] E pôs guarnições em Edom, e todos os edomitas ficaram por servos de Davi; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

Oficiais de Davi
2 Samuel 8.15-18; 20.23-26

[14] Reinou, pois, Davi sobre todo o Israel; julgava e fazia justiça a todo o seu povo.

[15] Joabe, filho de Zeruia, era comandante do exército; Josafá, filho de Ailude, era cronista.

[16] Zadoque, filho de Aitube, e Abimeleque, filho de Abiatar, eram sacerdotes; e Sausa, escrivão.

[17] Benaia, filho de Joiada, era o comandante da guarda real. Os filhos de Davi, porém, eram os primeiros ao lado do rei.

1 Crônicas 19

Davi derrota os amonitas e os siros
2 Samuel 10.1-19

[1] Depois disto, morreu Naás, rei dos filhos de Amom; e seu filho reinou em seu lugar.

[2] Então, disse Davi: Usarei de bondade para com Hanum, filho de Naás, porque seu pai usou de bondade para comigo. Pelo que Davi enviou mensageiros para o consolar acerca de seu pai; e vieram os servos de Davi à terra dos filhos de Amom, a Hanum, para o consolarem.

[3] Disseram os príncipes dos filhos de Amom a Hanum: Pensas que, por te haver Davi mandado consoladores, está honrando a teu pai? Não vieram seus

[12]Sedan Avishaj, Serujas son, hade slagit edomeerna i Saltdalen, 18.000 man,

[13]satte David fogdar över edomeerna; hela Edom blev Davids lydland. Herren gav honom seger var han drog fram.

[14]David regerade nu över hela Israel och sörjde för lag och rätt hos sitt folk.

[15]Joav, Serujas son, var överbefälhavare, och Joshafat, Achiluds son, var kansler.

[16]Sadok, Achituvs son, och Achimelek, Evjatars son, var präster, och Shavsha var kungens sekreterare.

[17]Benaja, Jojadas son, förde befälet över kereteerna och peleteerna, och Davids söner var de främsta vid kungens sida.

1 Krön 19

Seger över ammoniter och arameer

[1]En tid därefter dog kung Nachash av Ammon och efterträddes av sin son.

[2]Då sade David: »Jag vill visa Hanun samma vänskap som hans far Nachash visade mig.« Han skickade därför sändebud till Hanun för att beklaga faderns bortgång. Men då Davids män kom till Hanun i Ammon för att beklaga sorgen

[3]sade de ammonitiska furstarna till Hanun: »Du tror väl inte att det är för att hedra din far som David har skickat sändebud att beklaga sorgen? Nej, säkert

servos a ti para reconhecerem, destruírem e espiarem a terra?

[4] Tomou, então, Hanum os servos de Davi, e rapou-os, e lhes cortou metade das vestes até às nádegas, e os despediu.

[5] Foram-se alguns e avisaram a Davi acerca destes homens; então, enviou mensageiros a encontrá-los, porque estavam sobremaneira envergonhados. Mandou o rei dizer-lhes: Deixai-vos estar em Jericó, até que vos torne a crescer a barba; e, então, vinde.

[6] Vendo, pois, os filhos de Amom que se haviam tornado odiosos a Davi, então, Hanum e os filhos de Amom tomaram mil talentos de prata, para alugarem para si carros e cavaleiros da Mesopotâmia, e dos siros de Maaca, e de Zoba.

[7] Alugaram para si trinta e dois mil carros, o rei de Maaca e a sua gente, e eles vieram e se acamparam diante de Medeba; também os filhos de Amom se ajuntaram das suas cidades e vieram para a guerra.

[8] O que ouvindo Davi, enviou contra eles a Joabe com todo o exército dos valentes.

[9] Saíram os filhos de Amom e ordenaram a batalha à entrada da porta da cidade; porém os reis que vieram estavam à parte, no campo.

[10] Vendo, pois, Joabe que estava preparada contra ele a batalha, tanto pela frente como pela retaguarda, escolheu dentre todos o que havia de melhor em Israel e os formou em linha contra os siros;

är det för att spionera och spana och utforska landet.”

[4]Då grep Hanun Davids sändebud och lät raka av dem skägget och klippa av halva deras dräkt, upp till sätet; sedan fick de gå.

[5]När David fick bud om vad som hänt männen skickade han folk att möta dem, eftersom de hade blivit så grovt skymfade, och lät hälsa: »Stanna i Jeriko och kom inte tillbaka förrän skägget har växt ut på er igen!«

[6]Ammoniterna förstod att de hade ådragit sig Davids hat. Hanun och ammoniterna sände därför 1.000 talenter silver för att leja vagnar och ryttare från de arameiska rikena Naharajim och Maaka och från Sova.

[7]De lejde 32.000 vagnar och dessutom kungen av Maaka och hans här, som kom och slog läger framför Medeva. Ammoniterna samlades från sina städer och kom för att strida.

[8]När David fick reda på detta sände han ut Joav med hela sin här, alla kämparna.

[9]Ammoniterna ordnade sig till strid utanför stadsporten, medan de kungar som kommit dit stod för sig ute på öppna fältet.

[10]Då Joav märkte att han hade fiender både framför sig och i ryggen valde han ut de bästa krigarna i Israel och ställde upp dem mot arameerna.

[11] e o resto do povo entregou a Abisai, seu irmão, e puseram-se em linha contra os filhos de Amom.

[12] Disse Joabe: Se os siros forem mais fortes do que eu, tu me virás em socorro; e, se os filhos de Amom forem mais fortes do que tu, eu irei ao teu socorro.

[13] Sê forte, pois; pelejemos varonilmente pelo nosso povo e pelas cidades de nosso Deus; e faça o SENHOR o que bem lhe parecer.

[14] Então, avançou Joabe com o povo que estava com ele, e travaram peleja contra os siros; e estes fugiram de diante dele.

[15] Vendo os filhos de Amom que os siros fugiam, também eles fugiram de diante de Abisai, irmão de Joabe, e entraram na cidade; voltou Joabe dos filhos de Amom e tornou a Jerusalém.

[16] Vendo, pois, os siros que tinham sido desbaratados diante de Israel, enviaram mensageiros e fizeram sair os siros que habitavam do lado dalém do rio; Sofaque, capitão do exército de Hadadezer, marchava adiante deles.

[17] Informado Davi, ajuntou a todo o Israel, passou o Jordão, veio ter com eles e ordenou contra eles a batalha; e, tendo Davi ordenado a batalha contra os siros, pelejaram estes contra ele.

[18] Porém os siros fugiram de diante de Israel, e Davi matou dentre os siros os homens de sete mil carros e quarenta mil homens de pé; a Sofaque, chefe do exército, matou.

[11]Resten av hären anförtrodde han åt sin bror Avishaj, och de ställde upp sig mot ammoniterna.

[12]Och Joav sade: »Om arameerna får övertaget skall du undsätta mig, och om ammoniterna får övertaget så undsätter jag dig.

[13]Fatta mod! Låt oss kämpa tappert för vårt folk och för vår Guds städer. I Herrens hand ligger utgången.«

[14]Joav och hans styrka angrep nu arameerna och jagade dem på flykten.

[15]När ammoniterna såg att arameerna flydde, flydde också de för hans bror Avishaj och drog sig in i staden. Joav återvände då till Jerusalem.

[16]Då arameerna fann sig besegrade av Israel sände de bud och bådade upp de arameer som bodde på andra sidan Eufrat. De stod under ledning av Shofak, Hadadesers överbefälhavare.

[17]När David fick bud om detta samlade han israeliterna. Han gick över Jordan, och när han nådde fram ställde han upp i slagordning. Arameerna ställde upp sig till kamp och öppnade strid med David.

[18]Men de drevs på flykten, och David kunde tillintetgöra besättningarna på 7.000 stridsvagnar samt 40.000 fotsoldater. Överbefälhavaren Shofak dödade han också.

[19] Vendo, pois, os servos de Hadadezer que foram feridos diante de Israel, fizeram paz com Davi e o serviram; e os siros nunca mais quiseram socorrer aos filhos de Amom.

[19]När Hadadesers män insåg att de var besegrade slöt de fred med David och gav sig under honom. Arameerna ville sedan aldrig mer undsätta ammoniterna.

1 Crônicas 20

Davi conquista a Rabá
2 Samuel 12.26-31

[1] Decorrido um ano, no tempo em que os reis costumam sair para a guerra, Joabe levou o exército, destruiu a terra dos filhos de Amom, veio e sitiou a Rabá; porém Davi ficou em Jerusalém; e Joabe feriu a Rabá e a destruiu.

[2] Tirou Davi a coroa da cabeça do seu rei e verificou que tinha o peso de um talento de ouro e que havia nela pedras preciosas; e foi posta na cabeça de Davi; e da cidade levou mui grande despojo.

[3] Também levou o povo que estava nela e o fez passar à serra, e a picaretas de ferro, e a machados; assim fez Davi a todas as cidades dos filhos de Amom. Voltou Davi, com todo o povo, para Jerusalém.

Gigantes mortos pelos homens de Davi
2 Samuel 21.15-22

[4] Depois disto, houve guerra em Gezer contra os filisteus; então, Sibecai, o husatita, feriu a Sipai, que era descendente dos gigantes; e os filisteus foram subjugados.

[5] Houve ainda outra guerra contra os filisteus; e Elanã, filho de Jair, feriu a Lami, irmão de Golias, o geteu, cuja lança tinha a haste como eixo de tecelão.

1 Krön 20

Nytt krig med ammoniter och filisteer

[1]Vid årsskiftet, den tid då kungar drar i fält, drog Joav ut med krigshären, skövlade ammoniternas land och belägrade Rabba. Men David själv stannade i Jerusalem. Joav erövrade Rabba och förstörde staden.

[2]David tog kronan från huvudet på Milkom. Den var av guld och befanns väga över 30 kilo och var prydd med en ädelsten. Den sattes nu på Davids huvud. Han förde bort ett ofantligt byte från staden

[3]och tvingade ut invånarna att arbeta med sågar, järnhackor och yxor. På samma sätt behandlade David alla ammonitiska städer. Sedan återvände han med hären till Jerusalem.

[4]Efter en tid utkämpades åter en strid med filisteerna vid Geser, och Sibbekaj av Hushas släkt dräpte då Sippaj av Rafas ätt. Så blev de underkuvade.

[5]Ännu en strid utkämpades med filisteerna, och Elchanan, Jairs son, dödade då Lachmi, bror till Goljat från

Gat, vars spjutskaft var tjockt som en vävbom.

[6] Houve ainda outra guerra em Gate; havia ali um homem de grande estatura, tinha vinte e quatro dedos, seis em cada mão e seis em cada pé; também este descendia dos gigantes.

[6]Ytterligare en strid utkämpades vid Gat. Där deltog en jättelik man som hade tolv fingrar och tolv tår, alltså tjugofyra; också han var ättling till Rafa.

[7] Quando ele injuriava a Israel, Jônatas, filho de Siméia, irmão de Davi, o feriu.

[7]Han hånade och utmanade Israel men blev nerhuggen av Jonatan, son till Davids bror Shima.

[8] Estes nasceram dos gigantes em Gate; e caíram pela mão de Davi e pela mão de seus homens.

[8]Dessa var ättlingar till Rafa i Gat, och de stupade alla för David och hans män.

1 Crônicas 21

O levantamento do censo

2 Samuel 24.1-9

[1] Então, Satanás se levantou contra Israel e incitou a Davi a levantar o censo de Israel.

[2] Disse Davi a Joabe e aos chefes do povo: Ide, levantai o censo de Israel, desde Berseba até Dã; e trazei-me a apuração para que eu saiba o seu número.

[3] Então, disse Joabe: Multiplique o SENHOR, teu Deus, a este povo cem vezes mais; porventura, ó rei, meu senhor, não são todos servos de meu senhor? Por que requer isso o meu senhor? Por que trazer, assim, culpa sobre Israel?

[4] Porém a palavra do rei prevaleceu contra Joabe; pelo que saiu Joabe e percorreu todo o Israel; então, voltou para Jerusalém.

[5] Deu Joabe a Davi o recenseamento do povo; havia em Israel um milhão e cem

1 Krön 21

Mönstring och pest

[1]Satan trädde nu upp mot Israel och eggade David att räkna israeliterna.

[2]David befallde Joav och officerarna i hären: »Räkna israeliterna från Beer Sheva till Dan och rapportera till mig, så att jag får veta hur många de är.”

[3]Joav svarade: »Må Herren göra sitt folk hundra gånger större! Är de inte alla, min herre och konung, dina undersåtar? Men varför begär du en mönstring, herre? Varför dra skuld över Israel?«

[4]Joav måste böja sig för kungens vilja och gav sig av och färdades genom hela Israel. Han kom tillbaka till Jerusalem

[5]och redovisade resultatet av mönstringen för David: hela Israel kunde ställa upp

mil homens que puxavam da espada; e em Judá eram quatrocentos e setenta mil homens que puxavam da espada.

1.100.000 vapenföra män och Juda 470.000 vapenföra män.

6 Porém os de Levi e Benjamim não foram contados entre eles, porque a ordem do rei foi abominável a Joabe.

6Men Levi och Benjamin hade han inte mönstrat tillsammans med de andra, ty det som kungen befallde var avskyvärt för Joav.

Davi escolhe o castigo
2 Samuel 24.10-17

7 Tudo isto desagradou a Deus, pelo que feriu a Israel.

7Det som skett väckte Guds misshag, och han straffade Israel.

8 Então, disse Davi a Deus: Muito pequei em fazer tal coisa; porém, agora, peço-te que perdoes a iniqüidade de teu servo, porque procedi mui loucamente.

8Och David sade till Gud: »Jag har begått en svår synd genom att göra detta. Förlåt din tjänare den orätt han har gjort — det var en stor dårskap.«

9 Falou, pois, o SENHOR a Gade, o vidente de Davi, dizendo:

9Herren talade till Gad, kungens siare:

10 Vai e dize a Davi: Assim diz o SENHOR: Três coisas te ofereço; escolhe uma delas, para que ta faça.

10»Gå till David och säg till honom: Så säger Herren: Tre ting lägger jag fram för dig; välj ett av dem, så skall jag låta det drabba dig.«

11 Veio, pois, Gade a Davi e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Escolhe o que queres:

11Gad kom till David och sade: »Så säger Herren: Gör ditt val:

12 ou três anos de fome, ou que por três meses sejas consumido diante dos teus adversários, e a espada de teus inimigos te alcance, ou que por três dias a espada do SENHOR, isto é, a peste na terra, e o Anjo do SENHOR causem destruição em todos os territórios de Israel; vê, pois, agora, que resposta hei de dar ao que me enviou.

12att det i tre år är hungersnöd eller att du i tre månader måste fly undan dina fiender utan att undkomma deras svärd eller att Herrens svärd, pesten, i tre dagar går fram över landet och Herrens ängel sprider död i hela Israel. Tänk efter vilket svar jag skall lämna honom som har sänt mig.«

13 Então, disse Davi a Gade: Estou em grande angústia; caia eu, pois, nas mãos do SENHOR, porque são muitíssimas as

13David svarade: »Jag är i svår vånda. Men låt mig falla i Herrens händer, eftersom hans barmhärtighet är mycket stor; i människors händer vill jag inte falla.«

suas misericórdias, mas nas mãos dos homens não caia eu.

[14] Então, enviou o SENHOR a peste a Israel; e caíram de Israel setenta mil homens.

[14]Då lät Herren pesten drabba Israel så att 70.000 dog.

[15] Enviou Deus um anjo a Jerusalém, para a destruir; ao destruí-la, olhou o SENHOR, e se arrependeu do mal, e disse ao anjo destruidor: Basta, retira, agora, a mão. O Anjo do SENHOR estava junto à eira de Ornã, o jebuseu.

[15]Gud skickade en ängel till Jerusalem för att sprida död i staden. Men då Herren såg ängeln sprida död ångrade han det onda och sade: »Det är nog! Dra tillbaka din hand!« Herrens ängel stod då vid jevusén Ornans tröskplats.

[16] Levantando Davi os olhos, viu o Anjo do SENHOR, que estava entre a terra e o céu, com a espada desembainhada na mão estendida contra Jerusalém; então, Davi e os anciãos, cobertos de panos de saco, se prostraram com o rosto em terra.

[16]När David fick se Herrens ängel stå mellan jorden och himlen med ett draget svärd i sin hand, riktat mot Jerusalem, föll han och de äldste, klädda i säcktyg, ner på sina ansikten.

[17] Disse Davi a Deus: Não sou eu o que disse que se contasse o povo? Eu é que pequei, eu é que fiz muito mal; porém estas ovelhas que fizeram? Ah! SENHOR, meu Deus, seja, pois, a tua mão contra mim e contra a casa de meu pai e não para castigo do teu povo.

[17]David sade till Gud: »Det var jag som gav befallning om att räkna folket. Jag är den som har syndat. Det är jag, herden, som har gjort orätt. Men dessa mina får, vad har de gjort? Herre, min Gud, låt straffet drabba mig och min familj, men hejda denna hemsökelse bland folket.«

Davi erige um altar na eira de Ornã

2 Samuel 24.18-25

David bygger ett altare på Ornans tröskplats

[18] Então, o Anjo do SENHOR disse a Gade que mandasse Davi subir para levantar um altar ao SENHOR, na eira de Ornã, o jebuseu.

[18]Herrens ängel lät Gad säga till David att han skulle gå upp på jevusén Ornans tröskplats och resa ett altare åt Herren.

[19] Subiu, pois, Davi, segundo a palavra de Gade, que falara em nome do SENHOR.

[19]Och David gick, så som Gad hade sagt på Herrens uppdrag.

[20] Virando-se Ornã, viu o Anjo; e esconderam-se seus quatro filhos que estavam com ele. Ora, Ornã estava debulhando trigo.

[20]Ornan höll på att tröska vete. Då han vände sig om fick han se ängeln, och hans fyra söner som var med honom gömde sig.

[21] Quando Davi vinha chegando a Ornã, este olhou, e o viu e, saindo da eira, se inclinou diante de Davi, com o rosto em terra.

[21]David gick fram till Ornan. När denne fick syn på David lämnade han tröskplatsen och hälsade underdånigt.

[22] Disse Davi a Ornã: Dá-me este lugar da eira a fim de edificar nele um altar ao SENHOR, para que cesse a praga de sobre o povo; dá-mo pelo seu devido valor.

[22]David sade till Ornan: »Ge mig tröskplatsen, så att jag kan bygga ett altare åt Herren på den. Låt mig få den mot full betalning, så att den hemsökelse som drabbat folket upphör.«

[23] Então, disse Ornã a Davi: Tome-a o rei, meu senhor, para si e faça dela o que bem lhe parecer; eis que dou os bois para o holocausto, e os trilhos, para a lenha, e o trigo, para oferta de manjares; dou tudo.

[23]Då sade Ornan: »Tag den, min herre och konung, och gör vad du finner för gott. Här ger jag boskap till brännoffer och tröskslädar till bränsle och vete till matoffer. Allt detta ger jag.«

[24] Tornou o rei Davi a Ornã: Não; antes, pelo seu inteiro valor a quero comprar; porque não tomarei o que é teu para o SENHOR, nem oferecerei holocausto que não me custe nada.

[24]Men kung David sade: »Nej, jag vill köpa det mot full betalning. Jag vill inte ge Herren något som är ditt och offra brännoffer som inte har kostat mig något.«

[25] Davi deu a Ornã por aquele lugar a soma de seiscentos siclos de ouro.

[25]David betalade Ornan 600 siklar guld för platsen.

[26] Edificou ali um altar ao SENHOR, ofereceu nele holocaustos e sacrifícios pacíficos e invocou o SENHOR, o qual lhe respondeu com fogo do céu sobre o altar do holocausto.

[26]Där byggde han sedan ett altare åt Herren och frambar brännoffer och gemenskapsoffer. Han ropade till Herren, och Herren svarade honom med eld från himlen över brännofferaltaret.

[27] O SENHOR deu ordem ao Anjo, e ele meteu a sua espada na bainha.

[27]Och på Herrens befallning stack ängeln sitt svärd tillbaka i skidan.

O lugar do templo

[28] Vendo Davi, naquele mesmo tempo, que o SENHOR lhe respondera na eira de Ornã, o jebuseu, sacrificou ali.

[28]Då, när David märkte att Herren hade bönhört honom på jevusén Ornans tröskplats, offrade han där.

[29] Porque o tabernáculo do SENHOR, que Moisés fizera no deserto, e o altar do holocausto estavam, naquele tempo, no alto de Gibeão.

[29]Herrens boning, som Mose hade gjort i öknen, och brännofferaltaret stod då på offerplatsen i Givon.

[30] Davi não podia ir até lá para consultar a Deus, porque estava atemorizado por causa da espada do Anjo do SENHOR.

[30]Men David kunde inte gå dit för att söka Gud, så starkt fruktade han Herrens ängels svärd.

1 Crônicas 22

1 Krön 22

Davi faz preparativos para edificar o templo

[1] Disse Davi: Aqui, se levantará a Casa do SENHOR Deus e o altar do holocausto para Israel.

[1]David sade: »Här skall Herren Guds hus stå, här skall altaret för Israels brännoffer stå.«

Förberedelser för tempelbygget

[2] Deu ordem Davi para que fossem ajuntados os estrangeiros que estavam na terra de Israel; e encarregou pedreiros que preparassem pedras de cantaria para se edificar a Casa de Deus.

[2]David lät nu kalla samman de invandrare som bodde i Israel och utsåg stenhuggare, som skulle hugga stenblocken till tempelbygget.

[3] Aparelhou Davi ferro em abundância, para os pregos das folhas das portas e para as junturas, como também bronze em abundância, que nem foi pesado.

[3]David skaffade också mängder av järn till spikar för portarnas dörrar och till krampor och dessutom koppar i omätliga mängder

[4] Madeira de cedro sem conta, porque os sidônios e tírios a traziam a Davi, em grande quantidade.

[4]och otaliga cederbjälkar. Det var män från Sidon och Tyros som förde cederträ i mängd till David.

[5] Pois dizia Davi: Salomão, meu filho, ainda é moço e tenro, e a casa que se há de edificar para o SENHOR deve ser sobremodo magnificente, para nome e glória em todas as terras; providenciarei, pois, para ela o necessário; assim, o preparou Davi em abundância, antes de sua morte.

[5]Han tänkte: »Min son Salomo är ung och oerfaren, och huset som skall byggas åt Herren måste göras så storslaget att det blir känt och ärat i hela världen. Därför skall jag förbereda bygget åt honom.« Så gjorde David omfattande förberedelser innan han dog.

Ordens de Davi a Salomão

[6] Então, chamou a Salomão, seu filho, e lhe ordenou que edificasse casa ao SENHOR, Deus de Israel.

[6]Han kallade till sig sin son Salomo och gav honom i uppdrag att bygga ett hus åt Herren, Israels Gud.

[7] Disse Davi a Salomão: Filho meu, tive intenção de edificar uma casa ao nome do SENHOR, meu Deus.

[7]Han sade till honom: »Min son, jag hade själv tänkt bygga ett hus åt Herrens, min Guds, namn.

[8] Porém a mim me veio a palavra do SENHOR, dizendo: Tu derramaste sangue em abundância e fizeste grandes guerras; não edificarás casa ao meu nome, porquanto muito sangue tens derramado na terra, na minha presença.

[8]Men Herrens ord kom till mig: ’Du har spillt mycket blod och fört stora krig. Du skall inte bygga ett hus åt mitt namn då du har spillt så mycket blod på jorden i min åsyn.

[9] Eis que te nascerá um filho, que será homem sereno, porque lhe darei descanso de todos os seus inimigos em redor; portanto, Salomão será o seu nome; paz e tranqüilidade darei a Israel nos seus dias.

[9]Men du skall få en son, som skall vara en fredshärskare: jag skall låta honom få ro för alla fiender runt omkring. Salomo skall vara hans namn, och jag skall ge Israel fred och trygghet under hans tid.

[10] Este edificará casa ao meu nome; ele me será por filho, e eu lhe serei por pai; estabelecerei para sempre o trono do seu reino sobre Israel.

[10]Han skall bygga ett hus åt mitt namn. Han skall vara min son och jag hans fader; jag skall befästa hans kungatron i Israel för all framtid.’

[11] Agora, pois, meu filho, o SENHOR seja contigo, a fim de que prosperes e edifiques a Casa do SENHOR, teu Deus, como ele disse a teu respeito.

[11]Må nu Herren vara med dig, min son, må det lyckas dig att bygga ett hus åt Herren, din Gud, så som han har sagt om dig.

[12] Que o SENHOR te conceda prudência e entendimento, para que, quando regeres sobre Israel, guardes a lei do SENHOR, teu Deus.

[12]Må Herren bara ge dig förstånd och insikt när han sätter dig över Israel, så att du håller Herrens, din Guds, lag.

[13] Então, prosperarás, se cuidares em cumprir os estatutos e os juízos que o SENHOR ordenou a Moisés acerca de Israel; sê forte e corajoso, não temas, não te desalentes.

[13]Då kommer du att lyckas, om du noga rättar dig efter de stadgar och bud som Herren givit Israel genom Mose. Var frimodig och beslutsam, inte rädd och försagd!

[14] Eis que, com penoso trabalho, preparei para a Casa do SENHOR cem mil talentos de ouro e um milhão de talentos de prata, e bronze e ferro em tal abundância, que nem foram pesados; também madeira e pedras preparei, cuja quantidade podes aumentar.

[14]Med stor möda har jag skaffat fram till Herrens hus 100.000 talenter guld och en miljon talenter silver, och därtill koppar och järn i omätliga mängder. Trä och sten har jag också skaffat fram, och mer kan du själv lägga till.

[15] Além disso, tens contigo trabalhadores em grande número, e canteiros, e pedreiros, e carpinteiros, e peritos em toda sorte de obra

[16] de ouro, e de prata, e também de bronze, e de ferro, que se não pode contar. Dispõe-te, pois, e faze a obra, e o SENHOR seja contigo!

[17] Davi deu ordem a todos os príncipes de Israel que ajudassem Salomão, seu filho, dizendo:

[18] Porventura, não está convosco o SENHOR, vosso Deus, e não vos deu paz por todos os lados? Pois entregou nas minhas mãos os moradores desta terra, a qual está sujeita perante o SENHOR e perante o seu povo.

[19] Disponde, pois, agora o coração e a alma para buscardes ao SENHOR, vosso Deus; disponde-vos e edificai o santuário do SENHOR Deus, para que a arca da Aliança do SENHOR e os utensílios sagrados de Deus sejam trazidos a esta casa, que se há de edificar ao nome do SENHOR.

[15]Arbetsfolk har du i stort antal: stenhuggare, murare, timmermän och otaliga andra som är skickliga i allt slags arbete

[16]med guld och silver, koppar och järn. Grip dig verket an, må Herren vara med dig!«

[17]David befallde Israels alla furstar att hjälpa hans son Salomo:

[18]»Herren, er Gud, är ju med er och har låtit er få fred på alla sidor. Han gav mig makt över dem som bodde i landet, och så blev det underlagt Herren och hans folk.

[19]Sök nu Herren, er Gud, av hela ert hjärta! Grip er an med att bygga Herren Guds helgedom, så att ni kan föra Herrens förbundsark och de heliga kärlen för gudstjänsten till det hus som skall byggas åt Herrens namn.«

1 Crônicas 23

Os turnos e funções dos levitas

[1] Sendo, pois, Davi já velho e farto de dias, constituiu a seu filho Salomão rei sobre Israel.

[2] Ajuntou todos os príncipes de Israel, como também os sacerdotes e levitas.

[3] Foram contados os levitas de trinta anos para cima; seu número, contados um por um, foi de trinta e oito mil homens.

1 Krön 23

Leviternas avdelningar

[1]När David var gammal och mätt av år gjorde han sin son Salomo till kung över Israel.

[2]Han samlade Israels alla furstar och prästerna och leviterna

[3]och lät räkna alla leviter från trettio års ålder och uppåt; det fanns 38.000 manliga leviter.

[4] Destes, havia vinte e quatro mil para superintenderem a obra da Casa do SENHOR, seis mil oficiais e juízes,

[4]Av dessa skulle 24.000 leda arbetet på Herrens hus, 6.000 vara förmän och styresmän,

[5] quatro mil porteiros e quatro mil para louvarem o SENHOR com os instrumentos que Davi fez para esse mister.

[5]4.000 vakta dörrarna och 4.000 lovprisa Herren med instrument som David låtit göra till lovsången.

[6] Davi os repartiu por turnos, segundo os filhos de Levi: Gérson, Coate e Merari.

[6]David delade in dem i avdelningar efter Levis söner, Gershom, Kehat och Merari.

[7] Filhos de Gérson: Ladã e Simei.

[7]Till Gershoms släkt hörde Ladan och Shimi.

[8] Filhos de Ladã: Jeiel, o chefe, Zetã e Joel, três.

[8]Ladans söner var Jechiel, överhuvudet, Setam och Joel, alltså tre.

[9] Filhos de Simei: Selomite, Haziel e Harã, três; estes foram os chefes das famílias de Ladã.

[9]Jechiels söner var Shelomot, Hasiel och Haran, alltså tre. Dessa var överhuvuden för Ladans familjer.

[10] Filhos de Simei: Jaate, Ziza, Jeús e Berias; estes foram os filhos de Simei, quatro.

[10]Shimis söner var Jachat, Sisa, Jeush och Beria. Dessa var Shimis söner, alltså fyra.

[11] Jaate era o chefe, Ziza, o segundo; mas Jeús e Berias não tiveram muitos filhos; pelo que estes dois foram contados por uma só família.

[11]Jachat var överhuvudet och Sisa var den andre. Men Jeush och Beria hade inte många barn, därför räknades de som en enda familj, en enda avdelning.

[12] Filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel, quatro.

[12]Kehats söner var Amram, Jishar, Hebron och Ussiel, alltså fyra.

[13] Filhos de Anrão: Arão e Moisés; Arão foi separado para servir no Santo dos Santos, ele e seus filhos, perpetuamente, e para queimar incenso diante do SENHOR, para o servir e para dar a bênção em seu nome, eternamente.

[13]Amrams söner var Aron och Mose. Aron avdelades för all framtid, tillsammans med sina söner, för att inviga det högheliga, tända rökoffer åt Herren, tjäna honom och välsigna i hans namn — detta för all framtid.

[14] Quanto a Moisés, homem de Deus, seus filhos foram contados entre a tribo de Levi.

[14]Gudsmannen Moses söner räknades till Levis stam.

[15] Os filhos de Moisés: Gérson e Eliézer.

[15]Moses söner var Gershom och Elieser.

16 Filho de Gérson: Sebuel, o chefe.

16Gershom hade sonen Shuvael, som var överhuvud.

17 Filho de Eliézer: Reabias, o chefe; e não teve outros; porém os filhos de Reabias se multiplicaram grandemente.

17Elieser fick sonen Rechavja, som var överhuvud. Några andra söner hade han inte, men Rechavjas söner var mycket talrika.

18 Filhos de Isar: Selomite, o chefe.

18Jishar hade sonen Shelomot, som var överhuvud.

19 Filhos de Hebrom: Jerias, o chefe, Amarias, o segundo, Jaaziel, o terceiro, e Jecameão, o quarto.

19Hebrons söner var Jeria, överhuvudet, Amarja, den andre, Jachasiel, den tredje, och Jekamam, den fjärde.

20 Filhos de Uziel: Mica, o chefe, e Issias, o segundo.

20Ussiels söner var Mika, överhuvudet, och Jishia, den andre.

21 Filhos de Merari: Mali e Musi; filhos de Mali: Eleazar e Quis.

21Meraris söner var Machli och Mushi. Machlis söner var Elasar och Kish.

22 Morreu Eleazar e não teve filhos, porém filhas; e os filhos de Quis, seus irmãos, as desposaram.

22När Elasar dog lämnade han inga söner efter sig, endast döttrar, men Kishs söner, deras släktingar, gifte sig med dem.

23 Os filhos de Musi: Mali, Éder e Jerimote, três.

23Mushis söner var Machli, Eder och Jeremot, alltså tre.

24 São estes os filhos de Levi, segundo as suas famílias e chefes delas, segundo foram contados nominalmente, um por um, encarregados do ministério da Casa do SENHOR, de vinte anos para cima.

24Detta var Levis ättlingar, familj för familj, med deras överhuvuden, så som de mönstrades och räknades, var och en för sig. De svarade för allt som rörde tjänsten i Herrens hus, från tjugo års ålder och uppåt.

25 Porque disse Davi: O SENHOR, Deus de Israel, deu paz ao seu povo e habitará em Jerusalém para sempre.

25Ty David sade: »Herren, Israels Gud, har nu låtit sitt folk komma till ro och har för all framtid tagit sin boning i Jerusalem.

26 Assim, os levitas já não precisarão levar o tabernáculo e nenhum dos utensílios para o seu ministério.

26Därför behöver leviterna inte längre bära boningen med alla tillbehör för tjänsten där.«

27 Porque, segundo as últimas palavras de Davi, foram contados os filhos de Levi de vinte anos para cima.

27Bland det sista David gjorde var att låta räkna leviterna, från tjugo års ålder och uppåt.

[28] O cargo deles era assistir os filhos de Arão no ministério da Casa do SENHOR, nos átrios e nas câmaras, na purificação de todas as coisas sagradas e na obra do ministério da Casa de Deus,

[28]De skulle hjälpa Arons söner med tjänsten i Herrens hus. De skulle ha tillsyn över förgårdarna, sidorummen, reningen av allt som var heligt och tjänstgöringen i Guds hus:

[29] a saber, os pães da proposição, a flor de farinha para a oferta de manjares, os coscorões asmos, as assadeiras, o tostado e toda sorte de peso e medida.

[29]de framlagda bröden, det siktade mjölet till matoffren, de osyrade kakorna, plattbröden, det hoprörda mjölet samt mått och vikt.

[30] Deviam estar presentes todas as manhãs para renderem graças ao SENHOR e o louvarem; e da mesma sorte, à tarde;

[30]De skulle göra tjänst varje morgon genom att tacka och lovsjunga Herren, likaså varje kväll.

[31] e para cada oferecimento dos holocaustos do SENHOR, nos sábados, nas Festas da Lua Nova e nas festas fixas, perante o SENHOR, segundo o número determinado;

[31]Varje gång man offrade brännoffer åt Herren skulle de hjälpa till — på sabbater, vid nymånadsfester och högtider — och i det antal som var föreskrivet ständigt stå inför Herrens ansikte.

[32] e para que tivessem a seu cargo a tenda da congregação e o santuário e atendessem aos filhos de Arão, seus irmãos, no ministério da Casa do SENHOR.

[32]De skulle sköta tjänsten vid uppenbarelsetältet och templet och gå sina ämbetsbröder, Arons söner, till handa i allt som gällde Herrens hus.

1 Crônicas 24

Os turnos dos sacerdotes

[1] Quanto aos filhos de Arão, foram eles divididos por seus turnos. Filhos de Arão: Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[2] Nadabe e Abiú morreram antes de seu pai e não tiveram filhos; Eleazar e Itamar oficiavam como sacerdotes.

[3] Davi, com Zadoque, dos filhos de Eleazar, e com Aimeleque, dos filhos de Itamar, os dividiu segundo os seus deveres no seu ministério.

1 Krön 24

Prästernas avdelningar

[1]Också Arons släkt hade sina avdelningar. Arons söner var Nadav, Avihu, Elasar och Itamar.

[2]Men Nadav och Avihu dog före sin far och hade inga söner. Därför kom bara Elasar och Itamar att vara präster.

[3]Tillsammans med Sadok, av Elasars släkt, och Achimelek, av Itamars släkt, delade David in dem i avdelningar för den tjänst de skulle fullgöra.

[4] E achou-se que eram mais os filhos de Eleazar entre os chefes de famílias do que os filhos de Itamar, quando os dividiram; dos filhos de Eleazar, dezesseis chefes de famílias; dos filhos de Itamar, oito.

[5] Repartiram-nos por sortes, uns como os outros; porque havia príncipes do santuário e príncipes de Deus, tanto dos filhos de Eleazar como dos filhos de Itamar.

[6] Semaías, escrivão, filho de Natanael, levita, registrou-os na presença do rei, dos príncipes, do sacerdote Zadoque, de Aimeleque, filho de Abiatar, e dos cabeças das famílias dos sacerdotes e dos levitas; sendo escolhidas as famílias, por sorte, alternadamente, para Eleazar e para Itamar.

[7] Saiu a primeira sorte a Jeoiaribe; a segunda, a Jedaías;

[8] a terceira, a Harim; a quarta, a Seorim;

[9] a quinta, a Malquias; a sexta, a Miamim;

[10] a sétima, a Hacoz; a oitava, a Abias;

[11] a nona, a Jesua; a décima, a Secanias;

[12] a undécima, a Eliasibe; a duodécima, a Jaquim;

[13] a décima terceira, a Hupá; a décima quarta, a Jesebeabe;

[14] a décima quinta, a Bilga; a décima sexta, a Imer;

[4]Då det visade sig att Elasars släkt hade fler män än Itamars släkt tilldelade man familjerna i Elasars släkt sexton överhuvuden och familjerna i Itamars släkt åtta.

[5]Indelningen skedde genom lottkastning för båda släkterna eftersom det fanns heliga ledare, ledare för tjänsten åt Gud, i både Elasars och Itamars släkt.

[6]Shemaja, Netanels son, den levitiske sekreteraren, upptecknade dem i närvaro av kungen, furstarna, prästen Sadok och Achimelek, Evjatars son, samt överhuvudena för prästernas och leviternas familjer. En familj från Elasars släkt och en familj från Itamars togs ut växelvis.

[7]Den första lotten föll på Jojariv, den andra på Jedaja,

[8]den tredje på Harim, den fjärde på Seorim,

[9]den femte på Malkia, den sjätte på Mijamin,

[10]den sjunde på Hackos, den åttonde på Avia,

[11]den nionde på Jeshua, den tionde på Shekanja,

[12]den elfte på Eljashiv, den tolfte på Jakim,

[13]den trettonde på Huppa, den fjortonde på Jeshevav,

[14]den femtonde på Bilga, den sextonde på Immer,

[15] a décima sétima, a Hezir; a décima oitava, a Hapises;

[16] a décima nona, a Petaías; a vigésima, a Jeezquel;

[17] a vigésima primeira, a Jaquim; a vigésima segunda, a Gamul;

[18] a vigésima terceira, a Delaías; a vigésima quarta, a Maazias.

[19] O ofício destes no seu ministério era entrar na Casa do SENHOR, segundo a maneira estabelecida por Arão, seu pai, como o SENHOR, Deus de Israel, lhe ordenara.

[20] Eis os chefes do restante dos filhos de Levi: dos filhos de Anrão, Subael; dos filhos de Subael, Jedias;

[21] dos filhos de Reabias, Issias, o chefe;

[22] dos isaritas, Selomite; dos filhos de Selomite, Jaate;

[23] dos filhos de Hebrom, Jerias, o primeiro, Amarias, o segundo, Jaaziel, o terceiro, Jecameão, o quarto;

[24] dos filhos de Uziel, Mica; dos filhos de Mica, Samir;

[25] o irmão de Mica, Issias; dos filhos de Issias, Zacarias;

[26] dos filhos de Merari, Mali e Musi; dos filhos de Jaazias, Beno;

[27] dos filhos de Merari, da parte de Jaazias: Beno, Soão, Zacur e Ibri;

[28] de Mali, Eleazar, que não teve filhos;

[29] dos filhos de Quis, Jerameel;

[15]den sjuttonde på Hesir, den artonde på Happisses,

[16]den nittonde på Petachja, den tjugonde på Hesekiel,

[17]den tjugoförsta på Jakin, den tjugoandra på Gamul,

[18]den tjugotredje på Delaja och den tjugofjärde på Maasja.

[19]Detta var de avdelningar de skulle vara indelade i när de kom och gjorde tjänst i Herrens hus, så som de blivit ålagda av sin fader Aron, som själv hade fått denna befallning av Herren, Israels Gud.

Andra leviter

[20]De övriga leviterna var: av Amrams släkt Shuvael, av Shuvaels släkt Jechdeja,

[21]av Rechavja, dvs. av Rechavjas släkt, Jishia, överhuvudet,

[22]av Jishars släkt Shelomot och av Shelomots släkt Jachat.

[23]Hebrons söner var Jeria, överhuvudet, Amarja, den andre, Jachasiel, den tredje och Jekamam, den fjärde.

[24]Ussiels son var Mika. Till Mikas söner hörde Shamir.

[25]Mikas bror var Jishia. Till Jishias söner hörde Sakarja.

[26]Meraris söner var Machli och Mushi. Hans son Jaasias söner —

[27]Meraris söner genom sonen Jaasia — var Shoham, Sackur och Ivri.

[28]Machlis söner var Elasar, som inte själv hade några söner,

[29]och Kish. Kishs son var Jerachmeel.

[30] dos filhos de Musi, Mali, Éder e Jerimote. Foram estes os filhos dos levitas, segundo as suas famílias.

[31] Também estes, tanto os chefes das famílias como os seus irmãos menores, como fizeram os outros seus irmãos, filhos de Arão, lançaram sortes na presença do rei Davi, de Zadoque, de Aimeleque e dos cabeças das famílias dos sacerdotes e dos levitas.

1 Crônicas 25

Função dos cantores

[1] Davi, juntamente com os chefes do serviço, separou para o ministério os filhos de Asafe, de Hemã e de Jedutum, para profetizarem com harpas, alaúdes e címbalos. O rol dos encarregados neste ministério foi:

[2] dos filhos de Asafe: Zacur, José, Netanias e Asarela, filhos de Asafe, sob a direção deste, que exercia o seu ministério debaixo das ordens do rei.

[3] Quanto à família de Jedutum, os filhos: Gedalias, Zeri, Jesaías, Hasabias e Matitias, seis, sob a direção de Jedutum, seu pai, que profetizava com harpas, em ações de graças e louvores ao SENHOR.

[4] Quanto à família de Hemã, os filhos: Buquias, Matanias, Uziel, Sebuel, Jerimote, Hananias, Hanani, Eliata, Gidalti, Romanti-Ézer, Josbecasa, Maloti, Hotir e Maaziote.

[5] Todos estes foram filhos de Hemã, o vidente do rei e cujo poder Deus exaltou

[30]Mushis söner var Machli, Eder och Jerimot. Detta var leviternas ättlingar, familj för familj.

[31]Också dessa kastade lott, liksom sina släktingar av Arons ätt, i närvaro av kung David, Sadok, Achimelek och överhuvudena för prästernas och leviternas familjer, de främsta familjerna såväl som de ringaste.

1 Krön 25

Sångarna

[1]David och ledarna för tempeltjänsten avdelade till tjänstgöring sönerna till Asaf, Heman och Jedutun, som i profetisk anda spelade på lyror, harpor och cymbaler. Detta är förteckningen över de män som tilldelades denna tjänstgöring.

[2]Asafs söner: Sackur, Josef, Netanja och Asarela, Asafs söner, under ledning av Asaf, som i profetisk anda spelade efter kungens anvisningar.

[3]Jedutuns: Jedutuns söner Gedalja, Jisri, Jesaja, Shimi, Hashavja och Mattitja, alltså sex, under ledning av sin far Jedutun, som i profetisk anda spelade på lyra till Herrens lov och pris.

[4]Hemans: Hemans söner Buckia, Mattanja, Ussiel, Shuvael, Jerimot, Hananja, Hanani, Eliata, Giddalti, Romamti Eser, Joshbekasha, Malloti, Hotir och Machasiot.

[5]Alla dessa var söner till Heman, kungens siare. Gud hade lovat honom styrka och

segundo as suas promessas, dando-lhe catorze filhos e três filhas.

makt och gav honom därför fjorton söner och tre döttrar.

[6] Todos estes estavam sob a direção respectivamente de seus pais, para o canto da Casa do SENHOR, com címbalos, alaúdes e harpas, para o ministério da Casa de Deus, estando Asafe, Jedutum e Hemã debaixo das ordens do rei.

[6]Alla dessa leddes av sin far när de vid gudstjänsten i Herrens hus sjöng till cymbaler, harpor och lyror efter kungens anvisningar.

[7] O número deles, juntamente com seus irmãos instruídos no canto do SENHOR, todos eles mestres, era de duzentos e oitenta e oito.

[7]Tillsammans med sina fränder, alla fullärda i konsten att sjunga till Herrens ära, var de 288.

[8] Deitaram sortes para designar os deveres, tanto do pequeno como do grande, tanto do mestre como do discípulo.

[8]Och de kastade alla lott om tjänstgöringen, unga likaväl som gamla, mästare såväl som nybörjare.

[9] A primeira sorte tocou à família de Asafe e saiu a José; a segunda, a Gedalias, que, com seus irmãos e seus filhos, eram doze ao todo.

[9]Den första lotten föll på Asaf, på Josef, hans söner och fränder, sammanlagt tolv. Gedalja blev den andre, han själv, hans fränder och söner, sammanlagt tolv.

[10] A terceira, a Zacur, seus filhos e seus irmãos, doze.

[10]Den tredje blev Sackur, hans söner och fränder, sammanlagt tolv.

[11] A quarta, a Izri, seus filhos e seus irmãos, doze.

[11]Den fjärde föll på Jisri, hans söner och fränder, sammanlagt tolv.

[12] A quinta, a Netanias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[12]Den femte blev Netanja, hans söner och fränder, sammanlagt tolv.

[13] A sexta, a Buquias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[13]Den sjätte blev Buckia, hans söner och fränder, sammanlagt tolv.

[14] A sétima, a Jesarela, seus filhos e seus irmãos, doze.

[14]Den sjunde blev Asarela, hans söner och fränder, sammanlagt tolv.

[15] A oitava, a Jesaías, seus filhos e seus irmãos, doze.

[15]Den åttonde blev Jesaja, hans söner och fränder, sammanlagt tolv.

[16] A nona, a Matanias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[16]Den nionde blev Mattanja, hans söner och fränder, sammanlagt tolv.

[17] A décima, a Simei, seus filhos e seus irmãos, doze.
[18] A undécima, a Azarel, seus filhos e seus irmãos, doze.
[19] A duodécima, a Hasabias, seus filhos e seus irmãos, doze.
[20] A décima terceira, a Subael, seus filhos e seus irmãos, doze.
[21] A décima quarta, a Matitias, seus filhos e seus irmãos, doze.
[22] A décima quinta, a Jerimote, seus filhos e seus irmãos, doze.
[23] A décima sexta, a Hananias, seus filhos e seus irmãos, doze.
[24] A décima sétima, a Josbecasa, seus filhos e seus irmãos, doze.
[25] A décima oitava, a Hanani, seus filhos e seus irmãos, doze.
[26] A décima nona, a Maloti, seus filhos e seus irmãos, doze.
[27] A vigésima, a Eliata, seus filhos e seus irmãos, doze.
[28] A vigésima primeira, a Hotir, seus filhos e seus irmãos, doze.
[29] A vigésima segunda, a Gidalti, seus filhos e seus irmãos, doze.
[30] A vigésima terceira, a Maaziote, seus filhos e seus irmãos, doze.
[31] A vigésima quarta, a Romanti-Ézer, seus filhos e seus irmãos, doze.

1 Crônicas 26

Os porteiros

[1] Quanto aos turnos dos porteiros, dos coreítas: Meselemias, filho de Coré, dos filhos de Asafe.

[17]Den tionde blev Shimi, hans söner och fränder, sammanlagt tolv.
[18]Den elfte blev Ussiel, hans söner och fränder, sammanlagt tolv.
[19]Den tolfte föll på Hashavja, hans söner och fränder, sammanlagt tolv.
[20]Den trettonde blev Shuvael, hans söner och fränder, sammanlagt tolv.
[21]Den fjortonde blev Mattitja, hans söner och fränder, sammanlagt tolv.
[22]Den femtonde föll på Jerimot, hans söner och fränder, sammanlagt tolv.
[23]Den sextonde föll på Hananja, hans söner och fränder, sammanlagt tolv.
[24]Den sjuttonde föll på Joshbekasha, hans söner och fränder, sammanlagt tolv.
[25]Den artonde föll på Hanani, hans söner och fränder, sammanlagt tolv.
[26]Den nittonde föll på Malloti, hans söner och fränder, sammanlagt tolv.
[27]Den tjugonde föll på Eliata, hans söner och fränder, sammanlagt tolv.
[28]Den tjugoförsta föll på Hotir, hans söner och fränder, sammanlagt tolv.
[29]Den tjugoandra föll på Giddalti, hans söner och fränder, sammanlagt tolv.
[30]Den tjugotredje föll på Machasiot, hans söner och fränder, sammanlagt tolv.
[31]Den tjugofjärde föll på Romamti Eser, hans söner och fränder, sammanlagt tolv.

1 Krön 26

Dörrvaktarna. Andra uppgifter för leviterna

[1]Vidare dörrvaktarnas avdelningar. Till korachiterna hörde Meshelemja, Kores son, av Evjasafs släkt.

[2] Os filhos de Meselemias: Zacarias, o primogênito, Jediael, o segundo, Zebadias, o terceiro, Jatniel, o quarto,

[2]Meshelemja hade dessa söner: Sakarja, den förstfödde, Jediael, den andre, Sevadja, den tredje, Jatniel, den fjärde,

[3] Elão, o quinto, Joanã, o sexto, Elioenai, o sétimo.

[3]Elam, den femte, Jochanan, den sjätte och Eljoenaj, den sjunde.

[4] Os filhos de Obede-Edom: Semaías, o primogênito, Jeozabade, o segundo, Joá, o terceiro, Sacar, o quarto, Natanael, o quinto.

[4]Oved-Edom hade dessa söner: Shemaja, den förstfödde, Josavad, den andre, Joach, den tredje, Sakar, den fjärde, Netanel, den femte,

[5] Amiel, o sexto, Issacar, o sétimo, Peuletai, o oitavo; porque Deus o tinha abençoado.

[5]Ammiel, den sjätte, Isaskar, den sjunde och Peulletaj, den åttonde. Gud hade välsignat honom.

[6] Também a seu filho Semaías nasceram filhos, que dominaram sobre a casa de seu pai; porque foram homens valentes.

[6]Hans son Shemaja fick också söner, som genom sin duglighet blev ledare för sina familjer.

[7] Os filhos de Semaías: Otni, Rafael, Obede e Elzabade, cujos irmãos Eliú e Semaquias eram homens valentes.

[7]Shemajas söner var Otni, Refael, Oved och Elsavad; hans fränder, som var dugliga män, var Elihu och Semakja.

[8] Todos estes foram dos filhos de Obede-Edom; eles, seus filhos e seus irmãos, homens capazes e robustos para o serviço, ao todo, sessenta e dois.

[8]Alla dessa var avkomlingar till Oved-Edom. De och deras söner och fränder var dugliga män, väl lämpade för tjänsten. Oved-Edoms avkomlingar var sammanlagt 62.

[9] Os filhos e os irmãos de Meselemias, homens valentes, foram dezoito.

[9]Meshelemja hade söner och fränder, dugliga män, sammanlagt 18.

[10] De Hosa, dos filhos de Merari, foram filhos: Sinri, a quem o pai constituiu chefe, ainda que não era o primogênito.

[10]Hosa, av Meraris släkt, hade söner. Shimri var överhuvud; han var visserligen inte den förstfödde, men hans far hade insatt honom till överhuvud.

[11] Hilquias, o segundo, Tebalias, o terceiro, Zacarias, o quarto; todos os filhos e irmãos de Hosa foram treze.

[11]Hilkia var den andre, Tevalja den tredje och Sakarja den fjärde. Hosas söner och fränder var sammanlagt 13.

[12] A estes turnos dos porteiros, isto é, a seus chefes, foi entregue a guarda, para

[12]Dessa dörrvaktare, i avdelningar efter huvudmän, tilldelades tjänst i Herrens hus, liksom sina bröder.

servirem, como seus irmãos, na Casa do SENHOR.

13 Para cada porta deitaram sortes para designar os deveres tanto dos pequenos como dos grandes, segundo as suas famílias.

13De kastade lott om varje port, familj för familj, ung som gammal.

14 A guarda do lado do oriente caiu por sorte a Selemias; depois, lançaram sorte sobre seu filho Zacarias, conselheiro prudente, e lhe saiu a guarda do lado do norte;

14Lotten för östsidan föll på Shelemja. Man kastade också lott för hans son Sakarja, en rådklok man, och han fick nordsidan.

15 a Obede-Edom, a do lado do sul; e a seus filhos, a da casa de depósitos;

15Oved-Edom fick sydsidan, medan hans söner fick förrådshusen.

16 a Supim e Hosa, a do ocidente, junto à porta de Salequete, na estrada que sobe; guarda correspondendo uns aos outros:

16Hosa fick väst med Shalleketporten, där vägen kommer upp. Avdelning för avdelning stod:

17 ao oriente, estavam de guarda seis levitas; ao norte, quatro por dia; ao sul, quatro por dia, e, para a casa de depósitos, dois num lugar e dois noutro.

17i öster sex för var dag, i norr fyra för var dag, i söder fyra för var dag och vid varje förrådshus två,

18 No átrio ao ocidente, quatro junto ao caminho, dois junto ao átrio.

18och vid tillbyggnaden i väster stod fyra vid vägen och två vid själva tillbyggnaden.

19 São estes os turnos dos porteiros dos filhos dos coreítas e dos filhos de Merari.

19Detta var dörrvaktarnas avdelningar, av Korachs och Meraris släkter.

Os guardas dos tesouros

20 Dos levitas, seus irmãos, que tinham o encargo dos tesouros da Casa de Deus e dos tesouros das coisas consagradas:

20Leviterna, deras bröder, hade uppsikt över tempelförråden och förråden för det som blivit helgat.

21 os filhos de Ladã, descendentes dos gersonitas pertencentes a Ladã e chefes das famílias deste, da família de Gérson: Jeieli;

21Ladans släkt, Gershoms släkt genom Ladan, överhuvudena för gershomiten Ladans familj, jechieliterna,

22 os filhos de Jeieli: Zetã e Joel, seu irmão; estavam estes a cargo dos tesouros da Casa do SENHOR.

22dvs. Jechiels släkt, Setam och hans bror Joel, hade uppsikt över tempelförråden.

[23] Dos anramitas, dos isaritas, dos hebronitas, dos uzielitas,

[24] Sebuel, filho de Gérson, filho de Moisés, era oficial encarregado dos tesouros.

[25] Seus irmãos: de Eliézer, foi filho Reabias, de quem foi filho Jesaías, de quem foi filho Jorão, de quem foi filho Zicri, de quem foi filho Selomite.

[26] Este Selomite e seus irmãos tinham a seu cargo todos os tesouros das coisas consagradas que o rei Davi e os chefes das famílias, capitães de milhares e de centenas e capitães do exército tinham dedicado;

[27] dos despojos das guerras as dedicaram para a conservação da Casa do SENHOR,

[28] como também tudo quanto havia dedicado Samuel, o vidente, e Saul, filho de Quis, e Abner, filho de Ner, e Joabe, filho de Zeruia; tudo quanto qualquer pessoa havia dedicado estava sob os cuidados de Selomite e seus irmãos.

Os oficiais e os juízes

[29] Dos isaritas, Quenanias e seus filhos foram postos sobre Israel, para oficiais e juízes dos negócios externos;

[30] dos hebronitas, foram Hasabias e seus irmãos, homens valentes, mil e setecentos, que superintendiam Israel, além do Jordão para o ocidente, em todo serviço do SENHOR e interesses do rei;

[31] dos hebronitas, Jerias era o chefe. Quanto aos hebronitas, suas genealogias e famílias, se fizeram investigações no quadragésimo ano do reinado de Davi e se

[23]Vad beträffar Amrams, Jishars, Hebrons och Ussiels släkter

[24]var Shuvael av Gershoms, Moses sons, släkt högste chef för förråden.

[25]Hans släktingar av Eliesers ätt var dennes son Rechavja, hans son Jesaja, hans son Joram, hans son Sikri och hans son Shelomot.

[26]Denne Shelomot och hans fränder hade uppsikt över förråden för det som blivit helgat åt Herren av kung David, av familjeöverhuvudena, de högre och lägre officerarna och de högsta befälhavarna.

[27]Dessa gåvor var en del av bytet från krigen och användes till underhållet av Herrens hus.

[28]Shelomot och hans fränder hade också uppsikt över allt det som siaren Samuel, Saul, Kishs son, Avner, Ners son, och Joav, Serujas son, hade helgat, alla de heliga gåvorna.

[29]Av Jishars släkt sattes Kenanja och hans söner inte till tempeltjänst utan blev förmän och styresmän i Israel.

[30]Av Hebrons släkt sattes Hashavja och hans fränder, 1.700 dugliga män, till att förvalta Israel på västra sidan av Jordan, till allt slags arbete åt Herren och till kungens tjänst.

[31]Till Hebrons släkt hörde också Jeria, som var överhuvud för släkten. Under Davids fyrtionde regeringsår gick man igenom dess släktregister familjevis, och

acharam entre eles homens valentes em Jazer de Gileade.

32 Seus irmãos, homens valentes, dois mil e setecentos, chefes das famílias; e o rei Davi os constituiu sobre os rubenitas, os gaditas e a meia tribo dos manassitas, para todos os negócios de Deus e para todos os negócios do rei.

1 Crônicas 27

Os turnos de serviço para cada mês

1 São estes os filhos de Israel segundo o seu número, os chefes das famílias e os capitães de milhares e de centenas com os seus oficiais, que serviam ao rei em todos os negócios dos turnos que entravam e saíam de mês em mês durante o ano, cada turno de vinte e quatro mil.

2 Sobre o primeiro turno do primeiro mês estava Jasobeão, filho de Zabdiel; em seu turno havia vinte e quatro mil.

3 Era este dos filhos de Perez, chefe de todos os capitães dos exércitos para o primeiro mês.

4 Sobre o turno do segundo mês estava Dodai, o aoíta, a cujo lado estava Miclote; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

5 O terceiro capitão do exército e o designado para o terceiro mês era Benaia, chefe, filho do sacerdote Joiada; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

6 Era este Benaia homem poderoso entre os trinta e cabeça deles; o seu turno estava ao encargo do seu filho Amizabade.

då fanns det betydande män bland dem i Jaser i Gilead.

32Jerias fränder, 2.700 dugliga män och överhuvuden för sina familjer, sattes av kung David över Ruben och Gad och ena hälften av Manasses stam för att sköta alla Guds och kungens angelägenheter.

1 Krön 27

Rikets militära och civila indelning

1Förteckning över israeliternas familjeöverhuvuden, högre och lägre officerare och uppsyningsmän, som tjänade kungen i allt som hade att göra med avdelningarna, vilka var i tjänst en månad var under årets alla månader. Varje avdelning bestod av 24.000 man.

2Över den första avdelningen, som tjänstgjorde under första månaden, hade Jishbaal, Savdiels son, befälet. Hans avdelning var på 24.000 man.

3Han hörde till Peres släkt och hade högsta befälet över alla officerare som tjänstgjorde under första månaden.

4Över den andra månadens avdelning hade Dodaj av Achoachs släkt befälet. Hans avdelning var på 24.000 man.

5Den tredje befälhavaren, som tjänstgjorde under tredje månaden, var Benaja, översteprästen Jojadas son. Hans avdelning var på 24.000 man.

6Denne Benaja var en hjälte bland de trettio och hade befälet över de trettio.

Hans avdelning stod under befäl av hans son Ammisavad.

[7] O quarto, para o quarto mês, Asael, irmão de Joabe, e depois dele Zebadias, seu filho; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[7]Den fjärde, som tjänstgjorde under fjärde månaden, var Asael, Joavs bror, och efter honom hans son Sevadja. Hans avdelning var på 24.000 man.

[8] O quinto capitão, para o quinto mês, Samute, o izraíta; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[8]Den femte, som tjänstgjorde under femte månaden, var befälhavaren Shamhut av Serachs ätt. Hans avdelning var på 24.000 man.

[9] O sexto, para o sexto mês, Ira, filho de Iques, o tecoíta; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[9]Den sjätte, som tjänstgjorde under sjätte månaden, var Ira, Ickeshs son, från Tekoa. Hans avdelning var på 24.000 man.

[10] O sétimo, para o sétimo mês, Heles, o pelonita, dos filhos de Efraim; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[10]Den sjunde, som tjänstgjorde under sjunde månaden, var Heles från Pelet av Efraims stam. Hans avdelning var på 24.000 man.

[11] O oitavo, para o oitavo mês, Sibecai, o husatita, dos zeraítas; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[11]Den åttonde, som tjänstgjorde under åttonde månaden, var Sibbekaj av Hushas släkt, som hörde till Serachs ätt. Hans avdelning var på 24.000 man.

[12] O nono, para o nono mês, Abiezer, o anatotita, dos benjamitas; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[12]Den nionde, som tjänstgjorde under nionde månaden, var Avieser från Anatot av Benjamins stam. Hans avdelning var på 24.000 man.

[13] O décimo, para o décimo mês, Maarai, o netofatita, dos zeraítas; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[13]Den tionde, som tjänstgjorde under tionde månaden, var Mahraj från Netofa av Serachs ätt. Hans avdelning var på 24.000 man.

[14] O undécimo, para o undécimo mês, Benaia, o piratonita, dos filhos de Efraim; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[14]Den elfte, som tjänstgjorde under elfte månaden, var Benaja från Piraton av Efraims stam. Hans avdelning var på 24.000 man.

[15] O duodécimo, para o duodécimo mês, Heldai, o netofatita, de Otniel; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

Os chefes das tribos

[16] Sobre as tribos de Israel eram estes: sobre os rubenitas era chefe Eliézer, filho de Zicri; sobre os simeonitas, Sefatias, filho de Maaca;

[17] sobre os levitas, Hasabias, filho de Quemuel; sobre os aronitas, Zadoque;

[18] sobre Judá, Eliú, dos irmãos de Davi; sobre Issacar, Onri, filho de Micael;

[19] sobre Zebulom, Ismaías, filho de Obadias; sobre Naftali, Jerimote, filho de Azriel;

[20] sobre os filhos de Efraim, Oseias, filho de Azazias; sobre a meia tribo de Manassés, Joel, filho de Pedaías;

[21] sobre a outra meia tribo de Manassés em Gileade, Ido, filho de Zacarias; sobre Benjamim, Jaasiel, filho de Abner;

[22] sobre Dã, Azarel, filho de Jeroão; estes eram os chefes das tribos de Israel.

[23] Davi não contou os que eram de vinte anos para baixo, porque o SENHOR tinha dito que multiplicaria a Israel como as estrelas do céu.

[24] Joabe, filho de Zeruia, tinha começado a contar o povo, porém não acabou, porquanto viera por isso grande ira sobre Israel; pelo que o número não se registrou na história do rei Davi.

Os administradores das possessões de Davi

[25] Azmavete, filho de Adiel, estava sobre os tesouros do rei; sobre o que este possuía

[15]Den tolfte, som tjänstgjorde under tolfte månaden, var Heldaj från Netofa av Otniels släkt. Hans avdelning var på 24.000 man.

[16]Furstarna för Israels stammar var: för Ruben Elieser, son till Sikri, för Simon Shefatja, son till Maaka,

[17]för Levi Hashavja, son till Kemuel, för Aron Sadok,

[18]för Juda Elihu, en av Davids bröder, för Isaskar Omri, son till Mikael,

[19]för Sebulon Jishmaja, son till Obadja, för Naftali Jerimot, son till Asriel,

[20]för efraimiterna Hosea, son till Asasja, för ena hälften av Manasses stam Joel, son till Pedaja,

[21]för andra hälften av Manasse, den i Gilead, Jiddo, son till Sakarja, för Benjamin Jaasiel, son till Avner,

[22]och för Dan Asarel, son till Jerocham. Dessa var hövdingar för Israels stammar.

[23]David lät aldrig räkna dem som var under tjugo år, ty Herren hade sagt att han skulle göra israeliterna talrika som himlens stjärnor.

[24]Joav, son till Seruja, började räkningen men avslutade den inte, ty vreden drabbade Israel och antalet togs inte upp i kung Davids krönika.

[25]Asmavet, son till Adiel, hade uppsikt över de kungliga förråden, och Jonatan,

nos campos, nas cidades, nas aldeias e nos castelos, Jônatas, filho de Uzias.

[26] Sobre os lavradores do campo, que cultivavam a terra, Ezri, filho de Quelube.

[27] Sobre as vinhas, Simei, o ramatita; porém sobre o que das vides entrava para as adegas, Zabdi, o sifmita.

[28] Sobre os olivais e sicômoros que havia nas campinas, Baal-Hanã, o gederita; porém Joás, sobre os depósitos do azeite.

[29] Sobre os gados que pasciam em Sarom, Sitrai, o saronita; porém sobre os gados dos vales, Safate, filho de Adlai.

[30] Sobre os camelos, Obil, o ismaelita; sobre as jumentas, Jedias, o meronotita.

[31] Sobre o gado miúdo, Jaziz, o hagareno; todos estes eram administradores da fazenda do rei Davi.

Os conselheiros do rei

[32] Jônatas, tio de Davi, era do conselho, homem sábio e escriba; Jeiel, filho de Hacmoni, atendia os filhos do rei.

[33] Aitofel era do conselho do rei; Husai, o arquita, amigo do rei.

[34] A Aitofel sucederam Joiada, filho de Benaia, e Abiatar; Joabe era comandante do exército do rei.

1 Crônicas 28

Davi apresenta a Salomão como seu sucessor

[1] Então, Davi convocou para Jerusalém todos os príncipes de Israel, os príncipes das tribos, os capitães dos turnos que

son till Ussia, över förråden i landsorten, i städer, byar och fästningstorn.

[26]Esri, son till Keluv, hade uppsikt över jordbruksarbetet i landsorten.

[27]Shimi från Rama hade uppsikt över vingårdarna och Savdi från Shefam över vinförråden i vingårdarna.

[28]Baal Hanan från Geder hade uppsikt över olivträden och sykomorerna i Låglandet och Joash över oljeförråden.

[29]Shitraj från Sharon hade uppsikt över nötboskapen som betade i Sharon, och Shafat, son till Adlaj, över boskapen i dalarna,

[30]ismaeliten Ovil hade uppsikt över kamelerna, Jechdeja från Meronot över åsnorna

[31]och hagarén Jasis över småboskapen. Alla dessa var uppsyningsmän över kung Davids egendom.

[32]Davids farbror, Jonatan, var hans rådgivare. Han var en klok man och kunglig sekreterare. Jechiel, son till en hakmonit, tjänstgjorde hos kungens söner.

[33]Achitofel var kungens rådgivare, och Hushaj från Erek var kungens vän.

[34]Achitofel efterträddes av Jojada, son till Benaja, och av Evjatar. Joav var kungens överbefälhavare.

1 Krön 28

David ger anvisningar för tempelbygget

[1]David samlade alla Israels ledare i Jerusalem: stamhövdingarna, de olika avdelningarnas ledare som var i kungens

serviam o rei, os capitães de mil e os de cem, os administradores de toda a fazenda e possessões do rei e de seus filhos, como também os oficiais, os poderosos e todo homem valente.

[2] Pôs-se o rei Davi em pé e disse: Ouvi-me, irmãos meus e povo meu: Era meu propósito de coração edificar uma casa de repouso para a arca da Aliança do SENHOR e para o estrado dos pés do nosso Deus, e eu tinha feito o preparo para a edificar.

[3] Porém Deus me disse: Não edificarás casa ao meu nome, porque és homem de guerra e derramaste muito sangue.

[4] O SENHOR, Deus de Israel, me escolheu de toda a casa de meu pai, para que eternamente fosse eu rei sobre Israel; porque a Judá escolheu por príncipe e a casa de meu pai, na casa de Judá; e entre os filhos de meu pai se agradou de mim, para me fazer rei sobre todo o Israel.

[5] E, de todos os meus filhos, porque muitos filhos me deu o SENHOR, escolheu ele a Salomão para se assentar no trono do reino do SENHOR, sobre Israel.

[6] E me disse: Teu filho Salomão é quem edificará a minha casa e os meus átrios, porque o escolhi para filho e eu lhe serei por pai.

[7] Estabelecerei o seu reino para sempre, se perseverar ele em cumprir os meus mandamentos e os meus juízos, como até ao dia de hoje.

tjänst, de högre och lägre officerarna, uppsyningsmännen över kungens och hans söners egendom och boskap, hovmännen, hjältarna och andra inflytelserika män.

[2]Kung David reste sig och sade: »Hör mig, mina bröder och mitt folk! Jag ville bygga ett hus till viloplats för Herrens förbundsark, vår Guds fotapall, och jag började förbereda byggandet.

[3]Men Gud sade till mig: ’Du skall inte bygga ett hus åt mitt namn, ty du har fört krig och utgjutit blod.’

[4]Men Herren, Israels Gud, utvalde mig bland alla i min fars familj till att vara kung över Israel för all framtid. Juda utvalde han till ledare och i Judas stam min fars familj. Bland min fars söner föredrog han mig och satte mig till kung över Israel.

[5]Och bland alla mina söner — ty Herren har givit mig många söner — utvalde han min son Salomo till att sitta på Herrens kungatron och regera över Israel.

[6]Och han sade till mig: ’Det är din son Salomo som skall bygga mitt hus och mina förgårdar, ty honom har jag utvalt till min son och jag skall vara hans fader.

[7]Jag skall trygga hans kungamakt för all framtid, om han fortsätter att handla efter mina bud och stadgar, så som han nu gör.’

[8] Agora, pois, perante todo o Israel, a congregação do SENHOR, e perante o nosso Deus, que me ouve, eu vos digo: guardai todos os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, e empenhai-vos por eles, para que possuais esta boa terra e a deixeis como herança a vossos filhos, para sempre.

[9] Tu, meu filho Salomão, conhece o Deus de teu pai e serve-o de coração íntegro e alma voluntária; porque o SENHOR esquadrinha todos os corações e penetra todos os desígnios do pensamento. Se o buscares, ele deixará achar-se por ti; se o deixares, ele te rejeitará para sempre.

[10] Agora, pois, atende a tudo, porque o SENHOR te escolheu para edificares casa para o santuário; sê forte e faze a obra.

Davi dá a Salomão a planta do templo

[11] Deu Davi a Salomão, seu filho, a planta do pórtico com as suas casas, as suas tesourarias, os seus cenáculos e as suas câmaras interiores, como também da casa do propiciatório.

[12] Também a planta de tudo quanto tinha em mente, com referência aos átrios da Casa do SENHOR, e a todas as câmaras em redor, para os tesouros da Casa de Deus e para os tesouros das coisas consagradas;

[13] e para os turnos dos sacerdotes e dos levitas, e para toda obra do ministério da Casa do SENHOR, e para todos os utensílios para o serviço da Casa do SENHOR,

[14] especificando o peso do ouro para todos os utensílios de ouro de cada serviço;

[8]Och nu säger jag inför hela Israel, Herrens församling, och med vår Gud som vittne: Håll alla Herrens, er Guds, bud och ge akt på dem, så att ni får behålla detta goda land och lämna det i arv åt era barn för all framtid.

[9]Och du, min son Salomo, lär känna din fars Gud och tjäna honom helhjärtat och villigt, ty Herren rannsakar alla hjärtan och känner alla tankar och uppsåt. Om du söker Herren så låter han dig finna honom, men om du överger honom så förskjuter han dig för all framtid.

[10]Vet att Herren har utvalt dig till att resa en tempelbyggnad. Gå frimodigt till verket!«

[11]Och David gav sin son Salomo en beskrivning av förhuset och av tempelhuset, förrådskamrarna, de övre salarna och de inre rummen och av rummet för arken med dess lock.

[12]Vidare gav han honom en beskrivning av allt som Guds ande hade ingivit honom, av förgårdarna till Herrens hus och alla rummen däromkring, av tempelförråden och av förråden för det som blivit helgat,

[13]samt föreskrifter om prästernas och leviternas avdelningar och om allt som rörde tjänsten i Herrens hus och om alla kärl som skulle användas vid tjänsten i Herrens hus.

[14]David angav vikten av guldet, av guldet till alla kärlen för de olika gudstjänsterna

também o peso da prata para todos os utensílios de prata de cada serviço;

och i fråga om silverkärlen vikten av silvret till alla kärlen för de olika gudstjänsterna,

[15] o peso para os candeeiros de ouro e suas lâmpadas de ouro, para cada candeeiro e suas lâmpadas, segundo o uso de cada um;

[15]vikten av guldlampställen och deras guldlampor, vikten av varje särskilt lampställ och dess lampor, och i fråga om silverlampställen vikten av varje lampställ och dess lampor, alltefter hur varje lampställ skulle användas,

[16] também o peso do ouro para as mesas da proposição, para cada uma de per si; como também a prata para as mesas de prata;

[16]vikten av guldet till vart och ett av skådebrödsborden och av silvret till silverborden,

[17] ouro puro para os garfos, para as bacias e para os copos; para as taças de ouro o devido peso a cada uma, como também para as taças de prata, a cada uma o seu peso;

[17]vikten av gafflarna, skålarna och kannorna av rent guld, vikten av var och en av guldbägarna och silverbägarna

[18] o peso do ouro refinado para o altar do incenso, como também, segundo a planta, o ouro para o carro dos querubins, que haviam de estender as asas e cobrir a arca da Aliança do SENHOR.

[18]och vikten av rökelsealtaret av rent guld. Han gav honom också en beskrivning av tronvagnen, de gyllene keruberna, som skulle skyla Herrens förbundsark med sina utbredda vingar.

[19] Tudo isto, disse Davi, me foi dado por escrito por mandado do SENHOR, a saber, todas as obras desta planta.

[19]Allt detta nedtecknades, ty Herren hade uppenbarat det för honom och undervisat honom om alla detaljer i beskrivningen.

[20] Disse Davi a Salomão, seu filho: Sê forte e corajoso e faze a obra; não temas, nem te desanimes, porque o SENHOR Deus, meu Deus, há de ser contigo; não te deixará, nem te desamparará, até que acabes todas as obras para o serviço da Casa do SENHOR.

[20]David sade nu till sin son Salomo: »Gå frimodigt och beslutsamt till verket! Var inte rädd och försagd! Ty Herren Gud, min Gud, är med dig. Han skall inte lämna dig och inte överge dig utan hjälpa dig att genomföra allt som behövs för tjänsten i Herrens hus.

[21] Eis aí os turnos dos sacerdotes e dos levitas para todo serviço da Casa de Deus;

[21]Du har prästernas och leviternas avdelningar, som skall förrätta allt slags

também se acham contigo, para toda obra, voluntários com sabedoria de toda espécie para cada serviço; como também os príncipes e todo o povo estarão inteiramente às tuas ordens.

1 Crônicas 29

As ofertas de Davi e dos príncipes

1 Disse mais o rei Davi a toda a congregação: Salomão, meu filho, o único a quem Deus escolheu, é ainda moço e inexperiente, e esta obra é grande; porque o palácio não é para homens, mas para o SENHOR Deus.

2 Eu, pois, com todas as minhas forças já preparei para a casa de meu Deus ouro para as obras de ouro, prata para as de prata, bronze para as de bronze, ferro para as de ferro e madeira para as de madeira; pedras de ônix, pedras de engaste, pedras de várias cores, de mosaicos e toda sorte de pedras preciosas, e mármore, e tudo em abundância.

3 E ainda, porque amo a casa de meu Deus, o ouro e a prata particulares que tenho dou para a casa de meu Deus, afora tudo quanto preparei para o santuário:

4 três mil talentos de ouro, do ouro de Ofir, e sete mil talentos de prata purificada, para cobrir as paredes das casas;

5 ouro para os objetos de ouro e prata para os de prata, e para toda obra de mão dos artífices. Quem, pois, está disposto, hoje, a trazer ofertas liberalmente ao SENHOR?

tjänst i Guds hus, och för allt annat har du folk till förfogande som både vill och kan utföra allt slags arbete, och hövdingarna och hela folket skall lyda din minsta vink.«

1 Krön 29

Gåvor till templet

1Därefter sade kung David till alla som hade samlats: »Min son Salomo är den som Gud har utvalt. Han är ung och oerfaren, och uppgiften är väldig. Denna byggnad reses inte åt människor utan åt Herren Gud.

2Efter bästa förmåga har jag nu till min Guds hus skaffat fram guld till det som skall vara av guld, silver till det som skall vara av silver, koppar till det som skall vara av koppar, järn till det som skall vara av järn, och trä till det som skall vara av trä, vidare onyx och andra ädelstenar, svartglänsande och brokiga stenar, alla slags dyrbara stenar och alabaster i mängd.

3Av kärlek till min Guds hus ger jag också all min egendom av guld och silver, utöver allt vad jag förut har skaffat till helgedomen:

43.000 talenter guld, guld från Ofir, och 7.000 talenter rent silver att täcka byggnadernas väggar med,

5guld till det som skall göras av guld och silver till det som skall göras av silver, alla de arbeten som hantverkarna skall utföra. Vem är villig att denna dag lämna en frikostig gåva till Herren?«

[6] Então, os chefes das famílias, os príncipes das tribos de Israel, os capitães de mil e os de cem e até os intendentes sobre as empresas do rei voluntariamente contribuíram

[7] e deram para o serviço da Casa de Deus cinco mil talentos de ouro, dez mil daricos, dez mil talentos de prata, dezoito mil talentos de bronze e cem mil talentos de ferro.

[8] Os que possuíam pedras preciosas as trouxeram para o tesouro da Casa do SENHOR, a cargo de Jeiel, o gersonita.

[9] O povo se alegrou com tudo o que se fez voluntariamente; porque de coração íntegro deram eles liberalmente ao SENHOR; também o rei Davi se alegrou com grande júbilo.

Oração de Davi

[10] Pelo que Davi louvou ao SENHOR perante a congregação toda e disse: Bendito és tu, SENHOR, Deus de Israel, nosso pai, de eternidade em eternidade.

[11] Teu, SENHOR, é o poder, a grandeza, a honra, a vitória e a majestade; porque teu é tudo quanto há nos céus e na terra; teu, SENHOR, é o reino, e tu te exaltaste por chefe sobre todos.

[12] Riquezas e glória vêm de ti, tu dominas sobre tudo, na tua mão há força e poder; contigo está o engrandecer e a tudo dar força.

[13] Agora, pois, ó nosso Deus, graças te damos e louvamos o teu glorioso nome.

[6]Då kom de villigt med gåvor, familjernas huvudmän och Israels stamhövdingar, de högre och lägre officerarna och kungens främsta ämbetsmän.

[7]Till arbetet på Guds hus gav de 5.000 talenter guld, 10.000 dareiker, 10.000 talenter silver, 18.000 talenter koppar och 100.000 talenter järn.

[8]Och var och en som hade ädelstenar lämnade dem till skattkammaren i Herrens hus, som Jechiel av Gershoms släkt hade uppsikt över.

[9]Folket gladde sig över att de så helhjärtat lämnade dessa frivilliga gåvor åt Herren. Också David gladde sig mycket.

Davids bön

[10]Inför hela församlingen prisade David Herren: »Prisad vare du, Herre, vår fader Israels Gud, från evighet till evighet.

[11]Dig, Herre, tillhör storhet och makt och härlighet och glans och majestät, ja, allt i himlen och på jorden. Ditt är riket, Herre, och du är den upphöjde härskaren över allting.

[12]Rikedom och ära kommer från dig, och du råder över allting. I din hand är kraft och styrka, allt har du makt att göra stort och starkt.

[13]Och nu, vår Gud, tackar vi dig och lovar ditt härliga namn.

[14] Porque quem sou eu, e quem é o meu povo para que pudéssemos dar voluntariamente estas coisas? Porque tudo vem de ti, e das tuas mãos to damos.

[15] Porque somos estranhos diante de ti e peregrinos como todos os nossos pais; como a sombra são os nossos dias sobre a terra, e não temos permanência.

[16] SENHOR, nosso Deus, toda esta abundância que preparamos para te edificar uma casa ao teu santo nome vem da tua mão e é toda tua.

[17] Bem sei, meu Deus, que tu provas os corações e que da sinceridade te agradas; eu também, na sinceridade de meu coração, dei voluntariamente todas estas coisas; acabo de ver com alegria que o teu povo, que se acha aqui, te faz ofertas voluntariamente.

[18] SENHOR, Deus de nossos pais Abraão, Isaque e Israel, conserva para sempre no coração do teu povo estas disposições e pensamentos, inclina-lhe o coração para contigo;

[19] e a Salomão, meu filho, dá coração íntegro para guardar os teus mandamentos, os teus testemunhos e os teus estatutos, fazendo tudo para edificar este palácio para o qual providenciei.

[20] Então, disse Davi a toda a congregação: Agora, louvai o SENHOR, vosso Deus. Então, toda a congregação louvou ao SENHOR, Deus de seus pais; todos inclinaram a cabeça, adoraram o SENHOR e se prostraram perante o rei.

[14]Ty vem är väl jag och vad är mitt folk att vi själva skulle kunna ge sådana frivilliga gåvor? Nej, från dig kommer allt, och det vi givit åt dig har vi fått ur din hand.

[15]Vi är främlingar och gäster hos dig liksom alla våra fäder. Som en skugga är våra dagar på jorden, och vi har ingenting att hoppas på.

[16]Herre, vår Gud! All denna rikedom som vi har samlat för att bygga ett hus åt ditt heliga namn kommer från dig, och alltsammans är ditt.

[17]Nu vet jag, min Gud, att du prövar hjärtan och vill se redlighet. Med redligt hjärta och villig håg har jag burit fram allt detta, och jag har med glädje sett hur ditt folk som samlats här villigt burit fram sina gåvor.

[18]Herre, våra fäder Abrahams, Isaks och Israels Gud! Bevara alltid ett sådant sinne hos ditt folk, och vänd deras hjärtan till dig!

[19]Ge min son Salomo ett hängivet hjärta så att han håller dina bud, stadgar och föreskrifter och följer dem i allt och uppför den byggnad som jag har gjort förberedelser för.«

[20]David sade till hela församlingen: »Prisa Herren, er Gud!« Då prisade de alla Herren, sina fäders Gud. De bugade sig och föll ner inför Herren och kungen.

[21] Ao outro dia, trouxeram sacrifícios ao SENHOR e lhe ofereceram holocaustos de mil bezerros, mil carneiros, mil cordeiros, com as suas libações; sacrifícios em abundância por todo o Israel.

[22] Comeram e beberam, naquele dia, perante o SENHOR, com grande regozijo.

Salomão proclamado rei

Pela segunda vez, fizeram rei a Salomão, filho de Davi, e o ungiram ao SENHOR por príncipe e a Zadoque, por sacerdote.

[23] Salomão assentou-se no trono do SENHOR, rei, em lugar de Davi, seu pai, e prosperou; e todo o Israel lhe obedecia.

[24] Todos os príncipes, os grandes e até todos os filhos do rei Davi prestaram homenagens ao rei Salomão.

[25] O SENHOR engrandeceu sobremaneira a Salomão perante todo o Israel; deu-lhe majestade real, qual antes dele não teve nenhum rei em Israel.

A morte de Davi

[26] Ora, Davi, filho de Jessé, reinou sobre todo o Israel.

[27] O tempo que reinou sobre Israel foi de quarenta anos: em Hebrom, sete; em Jerusalém, trinta e três.

[28] Morreu em ditosa velhice, cheio de dias, riquezas e glória; e Salomão, seu filho, reinou em seu lugar.

[29] Os atos, pois, do rei Davi, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos nas crônicas, registrados por Samuel, o vidente, nas crônicas do profeta Natã e nas crônicas de Gade, o vidente,

[21]Och dagen därefter frambar de slaktoffer och brännoffer åt Herren: 1.000 tjurar, 1.000 bockar och 1.000 lamm med tillhörande dryckesoffer, mängder av slaktoffer för hela Israel.

[22]Den dagen åt och drack de inför Herren med stor glädje. Och de gjorde för andra gången Salomo, Davids son, till kung; de smorde honom till en Herrens furste, och Sadok smorde de till präst.

[23]Salomo besteg Herrens tron som kung efter sin far David. Han hade framgång, och hela Israel lydde honom.

[24]Alla hövdingarna och kämparna och alla kung Davids söner erkände Salomo som kung.

[25]Och hela Israel såg hur Herren gjorde Salomo stor och mäktig och åt hans välde gav en glans som ingen kung i Israel före honom hade ägt.

[26]David, Jishajs son, hade regerat över hela Israel.

[27]I fyrtio år var han kung över Israel, sju år i Hebron och trettiotre i Jerusalem.

[28]Han fick dö i hög ålder, mätt av år, rikedom och ära. Hans son Salomo blev kung efter honom.

[29]Kung Davids historia, från början till slut, har nedtecknats i siaren Samuels krönika, i profeten Natans krönika och i siaren Gads krönika.

30 juntamente com o que se passou no seu reinado e a respeito do seu poder e todos os acontecimentos que se deram com ele, com Israel e com todos os reinos daquelas terras.

30Där skildras också hela hans regering och hans bedrifter och allt som hände honom och Israel och alla andra riken och länder.

O segundo livro das Crônicas	Andra Krönikeboken

2 Crônicas 1

Salomão oferece sacrifícios em Gibeão
1 Reis 3.3-4

1 Salomão, filho de Davi, fortaleceu-se no seu reino, e o SENHOR, seu Deus, era com ele e o engrandeceu sobremaneira.

2 Falou Salomão a todo o Israel, aos capitães de mil e aos de cem, aos juízes e a todos os príncipes em todo o Israel, cabeças de famílias;

3 e foi com toda a congregação ao alto que estava em Gibeão, porque ali estava a tenda da congregação de Deus, que Moisés, servo do SENHOR, tinha feito no deserto.

4 Mas Davi fizera subir a arca de Deus de Quiriate-Jearim ao lugar que lhe havia preparado, porque lhe armara uma tenda em Jerusalém.

5 Também o altar de bronze que fizera Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, estava ali diante do tabernáculo do SENHOR; e Salomão e a congregação consultaram o SENHOR.

Salomão pede a Deus sabedoria
1 Reis 3.5-15

6 Salomão ofereceu ali sacrifícios perante o SENHOR, sobre o altar de bronze que estava na tenda da congregação; e ofereceu sobre ele mil holocaustos.

7 Naquela mesma noite, apareceu Deus a Salomão e lhe disse: Pede-me o que queres que eu te dê.

2 Krön 1

Salomo ber till Gud om vishet

1 Salomo, Davids son, stärkte sin kungamakt, ty Herren, hans Gud, var med honom och gjorde honom stor och mäktig.

2 Salomo kallade till sig hela Israel, de högre och lägre officerarna, domarna och alla hövdingar i hela Israel, familjeöverhuvudena,

3 och begav sig med hela församlingen till offerplatsen i Givon. Där fanns Guds uppenbarelsetält, som Herrens tjänare Mose hade gjort i öknen.

4 Guds ark däremot hade David fört från Kirjat-Jearim till den plats som han ställt i ordning åt den; han hade rest ett tält åt den i Jerusalem.

5 Framför Herrens boning i Givon stod kopparaltaret som Besalel, son till Uri, son till Hur, hade gjort, och Salomo och församlingen uppsökte det.

6 Där offrade Salomo tusen brännoffer på kopparaltaret som stod inför Herren och som hörde till uppenbarelsetältet.

7 Under natten visade sig Gud för Salomo och sade till honom: »Be om vad du vill. Jag skall ge dig det.«

[8] Respondeu-lhe Salomão: De grande benevolência usaste para com Davi, meu pai, e a mim me fizeste reinar em seu lugar.

[9] Agora, pois, ó SENHOR Deus, cumpra-se a tua promessa feita a Davi, meu pai; porque tu me constituíste rei sobre um povo numeroso como o pó da terra.

[10] Dá-me, pois, agora, sabedoria e conhecimento, para que eu saiba conduzir-me à testa deste povo; pois quem poderia julgar a este grande povo?

[11] Disse Deus a Salomão: Porquanto foi este o desejo do teu coração, e não pediste riquezas, bens ou honras, nem a morte dos que te aborrecem, nem tampouco pediste longevidade, mas sabedoria e conhecimento, para poderes julgar a meu povo, sobre o qual te constituí rei,

[12] sabedoria e conhecimento são dados a ti, e te darei riquezas, bens e honras, quais não teve nenhum rei antes de ti, e depois de ti não haverá teu igual.

[13] Voltou Salomão para Jerusalém, da sua ida ao alto que está em Gibeão, de diante da tenda da congregação; e reinou sobre Israel.

As riquezas de Salomão

1 Reis 10.26-29

[14] Salomão ajuntou carros e cavaleiros; tinha mil e quatrocentos carros e doze mil cavaleiros, que colocou nas cidades para os carros e junto ao rei, em Jerusalém.

[15] Fez o rei que, em Jerusalém, houvesse prata e ouro como pedras, e cedros em

[8]Salomo svarade Gud: »Du visade stor godhet mot min far David och har gjort mig till kung efter honom.

[9]Herre, min Gud, låt nu ditt löfte till min far David gå i uppfyllelse. Du har gjort mig till kung över ett folk lika talrikt som stoftkornen på jorden.

[10]Ge mig därför vishet och kunskap, så att jag kan leda detta folk. Vem kan annars råda över ditt folk, som är så stort?«

[11]Gud sade till Salomo: »Eftersom du önskade detta och inte bad om gods och guld och ära eller om dina ovänners död och inte heller bad om ett långt liv utan om vishet och kunskap, så att du kan råda över mitt folk, som jag har gjort dig till kung över,

[12]får du nu vishet och kunskap. Gods och guld och ära skall jag också ge dig, mer än vad någon kung före dig har haft och någon efter dig kommer att få.«

[13]Salomo begav sig från uppenbarelsetältet till Jerusalem, och han regerade över Israel.

Salomos rikedom

[14]Salomo samlade vagnar och hästar och hade 1.400 vagnar och 12.000 hästar, som var förlagda dels i vagnsstäderna, dels hos kungen i Jerusalem.

[15]Tack vare Salomo blev silver och guld lika vanligt i Jerusalem som sten, och

abundância como os sicômoros que estão nas planícies.

[16] Os cavalos de Salomão vinham do Egito e da Cilícia; e comerciantes do rei os recebiam da Cilícia por certo preço.

[17] Importava-se do Egito um carro por seiscentos siclos de prata e um cavalo, por cento e cinqüenta; nas mesmas condições, as caravanas os traziam e os exportavam para todos os reis dos heteus e para os reis da Síria.

cederträ blev något lika vanligt som sykomorer i Låglandet.

[16]Salomos hästar kom från Musri och Kuve; kungliga uppköpare importerade dem från Kuve.

[17]Vagnar införde de från Egypten. Priset för en vagn var 600 siklar, priset för en häst 150 siklar. På samma sätt förmedlade de kungliga uppköparna hästar och vagnar till hettiternas och arameernas kungar. y

2 Crônicas 2

Salomão faz aliança com Hirão
1 Reis 5.1-12

[1] Resolveu Salomão edificar a casa ao nome do SENHOR, como também casa para o seu reino.

[2] Designou Salomão setenta mil homens para levarem as cargas, oitenta mil, para talharem pedras nas montanhas e três mil e seiscentos, para dirigirem a obra.

[3] Salomão mandou dizer a Hirão, rei de Tiro: Como procedeste para com Davi, meu pai, e lhe mandaste cedros, para edificar a casa em que morasse, assim também procede comigo.

[4] Eis que estou para edificar a casa ao nome do SENHOR, meu Deus, e lha consagrar, para queimar perante ele incenso aromático, e lhe apresentar o pão contínuo da proposição e os holocaustos da manhã e da tarde, nos sábados, nas Festas da Lua Nova e nas festividades do SENHOR, nosso Deus; o que é obrigação perpétua para Israel.

2 Krön 2

Förberedelser för tempelbygget

[1]Salomo tänkte nu bygga ett hus åt Herrens namn och ett hus åt sig själv som kungaboning. —

[2]Salomo kunde räkna 70.000 bärare och 80.000 stenhuggare i bergen och 3.600 arbetsledare. —

[3]Därför sände Salomo detta budskap till Hiram, kungen i Tyros: »Du sände ju en gång cederträ till min far David, så att han kunde bygga sig ett hus att bo i.

[4]Nu vill jag bygga ett hus åt Herrens, min Guds, namn och helga det åt honom. Där skall man tända välluktande rökelse inför honom, lägga fram skådebröden och offra brännoffer morgon och kväll och vid sabbater, nymånadsfester och Herrens, vår Guds, högtider, så som det för evigt skall vara i Israel.

[5] A casa que edificarei há de ser grande, porque o nosso Deus é maior do que todos os deuses.

[5]Det hus jag vill bygga skall vara stort, ty vår Gud är större än alla andra gudar.

[6] No entanto, quem seria capaz de lhe edificar a casa, visto que os céus e até os céus dos céus o não podem conter? E quem sou eu para lhe edificar a casa, senão para queimar incenso perante ele?

[6]Men vem förmår bygga honom ett hus, när himlen, himlarnas himmel, inte rymmer honom? Och vem är väl jag att vilja bygga honom ett hus, annat än för att tända offereld inför honom?

[7] Manda-me, pois, agora, um homem que saiba trabalhar em ouro, em prata, em bronze, em ferro, em obras de púrpura, de carmesim e de pano azul; que saiba fazer obras de entalhe juntamente com os peritos que estão comigo em Judá e em Jerusalém, os quais Davi, meu pai, empregou.

[7]Alltså, sänd mig nu en konstskicklig man, som kan arbeta i guld, silver, koppar och järn likaväl som i purpurrött, karminrött och violett garn och som är en skicklig gravör. Han skall arbeta tillsammans med de konstskickliga män jag har här i Juda och Jerusalem och som anställdes av min far David.

[8] Manda-me também madeira de cedros, ciprestes e sândalo do Líbano; porque bem sei que os teus servos sabem cortar madeira no Líbano. Eis que os meus servos estarão com os teus,

[8]Sänd mig också cederträ, cypressträ och almugträ från Libanon, för jag vet att du har män som är duktiga på att hugga timmer på Libanon. Mina män skall tillsammans med dina

[9] para me prepararem muita madeira; porque a casa que edificarei há de ser grande e maravilhosa.

[9]förse mig med timmer i stora mängder, ty det hus jag vill bygga skall vara överväldigande stort.

[10] Aos teus servos, cortadores da madeira, darei vinte mil coros de trigo batido, vinte mil coros de cevada, vinte mil batos de vinho e vinte mil batos de azeite.

[10]Jag ger huggarna som fäller timret livsmedel: dina män får 20.000 kor vete och 20.000 kor korn och 20.000 bat vin och 20.000 bat olja.«

[11] Hirão, rei de Tiro, respondeu por uma carta que enviou a Salomão, dizendo: Porquanto o SENHOR ama ao seu povo, te constituiu rei sobre ele.

[11]Hiram, kungen i Tyros, svarade i ett brev som han sände till Salomo: »I kärlek till sitt folk har Herren gjort dig till dess kung.«

[12] Disse mais Hirão: Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, que fez os céus e a terra; que deu ao rei Davi um filho sábio,

[12]Och Hiram fortsatte: »Lovad vare Herren, Israels Gud, himlens och jordens skapare, för att han har gett kung David

dotado de discrição e entendimento, que edifique casa ao SENHOR e para o seu próprio reino.

en vis son, rik på förstånd och insikt, som kan bygga ett hus åt Herren och ett hus åt sig själv som kungaboning!

13 Agora, pois, envio um homem sábio de grande entendimento, a saber, Hirão-Abi,

13Därför sänder jag nu en konstskicklig man, rik på insikt: mäster Hiram.

14 filho de uma mulher das filhas de Dã e cujo pai foi homem de Tiro; ele sabe lavrar em ouro, em prata, em bronze, em ferro, em pedras e em madeira, em obras de púrpura, de pano azul, e de linho fino e em obras de carmesim; e é hábil para toda obra de entalhe e para elaborar qualquer plano que se lhe proponha, juntamente com os teus peritos e os peritos de Davi, meu senhor, teu pai.

14Han är son till en danitisk kvinna och hans far är en tyrisk man. Han vet hur man arbetar i guld och silver, koppar, järn, sten och trä och i purpurrött, violett, vitt och karminrött garn, och han är en skicklig gravör och vet att skapa de konstfulla arbeten han blir ålagd att göra. Han kan arbeta tillsammans med de konstskickliga män som du och min herre David, din far, har anställt.

15 Agora, pois, mande o meu senhor para os seus servos o trigo, a cevada, o azeite e o vinho de que falou.

15Så sänd nu, herre, vetet och kornet, oljan och vinet som du har lovat,

16 E nós cortaremos tanta madeira no Líbano quanta houveres mister e ta faremos chegar em jangadas, pelo mar, a Jope, e tu a farás subir a Jerusalém.

16så skall vi hugga allt det timmer du behöver på Libanon och föra det till dig i flottar över havet till Jafo. Därifrån får du själv forsla det upp till Jerusalem.«

Os preparativos para edificar o templo

1 Reis 5.13-18

17 Salomão levantou o censo de todos os homens estrangeiros que havia na terra de Israel, segundo o censo que fizera Davi, seu pai; e acharam-se cento e cinqüenta e três mil e seiscentos.

17Salomo lät räkna alla invandrare i Israel, liksom hans far David tidigare hade räknat dem: det var 153.600 män.

18 Designou deles setenta mil para levarem as cargas, oitenta mil para talharem pedras nas montanhas, como também três mil e seiscentos para dirigirem o trabalho do povo.

18Av dem tog han 70.000 till bärare och 80.000 till stenhuggare i bergen och 3.600 till arbetsledare som skulle hålla folket i arbete.

2 Crônicas 3

Salomão edifica o templo

2 Krön 3

Salomo bygger templet

1 Reis 6.1-10

[1] Começou Salomão a edificar a Casa do SENHOR em Jerusalém, no monte Moriá, onde o SENHOR aparecera a Davi, seu pai, lugar que Davi tinha designado na eira de Ornã, o jebuseu.

[2] Começou a edificar no segundo mês, no dia segundo, no ano quarto do seu reinado.

[3] Foram estas as medidas dos alicerces que Salomão lançou para edificar a Casa de Deus: o comprimento em côvados, segundo o primitivo padrão, sessenta côvados, e a largura, vinte.

[4] O pórtico diante da casa media vinte côvados no sentido da largura do Lugar Santo, e a altura, cento e vinte, o que, dentro, cobriu de ouro puro.

[5] Também fez forrar de madeira de cipreste a sala grande, e a cobriu de ouro puro, e gravou nela palmas e cadeias.

[6] Também adornou a sala de pedras preciosas; e o ouro era de Parvaim.

[7] Cobriu também de ouro a sala, as traves, os umbrais, as paredes e as portas; e lavrou querubins nas paredes.

[8] Fez mais o Santo dos Santos, cujo comprimento, segundo a largura da sala grande, era de vinte côvados, e também a largura, de vinte; cobriu-a de ouro puro do peso de seiscentos talentos.

[9] O peso dos pregos era de cinqüenta siclos de ouro. Cobriu de ouro os cenáculos.

Os dois querubins

1 Reis 6.23-28

[1]Salomo började bygga Herrens hus i Jerusalem på berget Moria, där Herren visat sig för hans far David, på den plats som David ställt i ordning på jevusén Ornans tröskplats.

[2]Han började bygga i andra månaden av sitt fjärde regeringsår.

[3]När Salomo byggde Guds hus bestämde han följande: längden skulle, med den gamla alnen, vara 60 alnar och bredden 20 alnar.

[4]Förhallen som låg framför templet var 20 alnar bred, vilket motsvarade templets bredd, och höjden var 20 alnar; han belade den invändigt med rent guld.

[5]Han klädde huvudbyggnadens inre med cypresträ som han täckte med finaste guld och smyckade med palmer och kedjor.

[6]Han lade in dyrbar sten för att pryda huset. Guldet var Parvajim-guld.

[7]Han täckte husets bjälkar, trösklar, väggar och dörrar med guld, och på väggarna graverade han keruber.

[8]Han gjorde också det allra heligaste: det var 20 alnar brett, vilket motsvarade templets bredd, och djupet var 20 alnar. Han belade det med 600 talenter finaste guld;

[9]enbart guldet till spikarna vägde 50 siklar. Också de övre salarna täckte han med guld.

[10] No Santo dos Santos, fez dois querubins de madeira e os cobriu de ouro.

[10]För det allra heligaste gjorde han två keruber i form av statyer som belades med guld.

[11] As asas estendidas, juntas, dos querubins mediam o comprimento de vinte côvados; a asa de um deles, de cinco côvados, tocava na parede da casa; e a outra asa, de cinco côvados, tocava na asa do outro querubim.

[11]Kerubernas vingar mätte tillsammans 20 alnar. Den ena kerubens ena vinge var fem alnar och rörde vid husets vägg, den andra vingen var fem alnar och rörde vid den andra kerubens vinge.

[12] Também a asa do outro querubim era de cinco côvados e tocava na outra parede; era também a outra asa igualmente de cinco côvados e estava unida à asa do outro querubim. As asas destes querubins se estendiam por vinte côvados;

[12]Den andra kerubens ena vinge var fem alnar och rörde vid husets vägg, och den andra vingen var fem alnar och nådde till den första kerubens vinge.

[13] eles estavam postos em pé, e o seu rosto, virado para o Santo Lugar.

[13]Kerubernas vingar bredde alltså ut sig 20 alnar; de stod på sina fötter med ansiktena vända mot det heliga.

[14] Também fez o véu de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino; e fez bordar nele querubins.

[14]Han gjorde också förhänget av violett, purpurrött, karminrött och vitt garn och smyckade det med keruber.

As duas colunas

1 Reis 7.15-22

Kopparabetena till templet

[15] Fez também diante da sala duas colunas de trinta e cinco côvados de altura; e o capitel, sobre cada uma, de cinco côvados.

[15]Vidare gjorde han två pelare som skulle stå framför huset. Varje pelare var 35 alnar hög och hade upptill ett kapitäl om fem alnar.

[16] Também fez cadeias, como no Santo dos Santos, e as pôs sobre as cabeças das colunas; fez também cem romãs, as quais pôs nas cadeias.

[16]Han gjorde kedjor som liknade halsband och satte dem upptill på pelarna, och han gjorde 100 granatäpplen som han fäste i kedjorna.

[17] Levantou as colunas diante do templo, uma à direita, e outra à esquerda; a da direita, chamou-lhe Jaquim, a da esquerda, Boaz.

[17]Han reste pelarna framför templet, en till höger och en till vänster, och han gav den högra namnet Jakin och den vänstra namnet Boas.

2 Crônicas 4

O mar de fundição
1 Reis 7.23-26

[1] Também fez um altar de bronze de vinte côvados de comprimento, vinte de largura e dez de altura.

[2] Fez também o mar de fundição, redondo, de dez côvados de uma borda até a outra borda, e de cinco de altura; e um fio de trinta côvados era a medida de sua circunferência.

[3] Por baixo da sua borda, em redor, havia figuras de colocíntidas, dez em cada côvado; estavam em duas fileiras, fundidas quando se fundiu o mar.

[4] Assentava-se o mar sobre doze bois; três olhavam para o norte, três, para o ocidente, três, para o sul, e três, para o oriente; o mar apoiava-se sobre eles, cujas partes posteriores convergiam para dentro.

[5] A grossura dele era de quatro dedos, a sua borda, como borda de copo, como flor de lírios; comportava três mil batos.

Outros utensílios para o templo
1 Reis 7.27-50

[6] Também fez dez pias e pôs cinco à direita e cinco, à esquerda, para lavarem nelas o que pertencia ao holocausto; o mar, porém, era para que os sacerdotes se lavassem nele.

[7] Fez também dez candeeiros de ouro, segundo fora ordenado, e os pôs no templo, cinco à direita e cinco à esquerda.

2 Krön 4

[1]Han gjorde också ett altare av koppar, 20 alnar långt, 20 alnar brett och tio alnar högt.

[2]Han gjorde vidare Havet i gjutgods. Det var cirkelrunt och mätte tio alnar från kant till kant; det var fem alnar högt och 30 alnar i omkrets.

[3]Runt omkring, nertill, löpte två rader med tjurbilder som gjutits i samma stycke som själva Havet.

[4]Det stod på tolv tjurar, tre av dem vända mot norr, tre mot väster, tre mot söder och tre mot öster. Havet vilade ovanpå dem, och alla tjurarna hade bakdelen vänd inåt.

[5]Godset i Havet var en handsbredd tjockt, och kanten var formad som kanten på en bägare, lik kalken av en lotusblomma. Havet kunde rymma 3.000 bat.

[6]Han gjorde tio kittlar och ställde fem på den högra sidan och fem på den vänstra. De var till för tvättningen; i dem skulle man skölja det som hörde till brännoffret. I Havet skulle prästerna tvätta sig.

[7]Han gjorde också de tio gyllene lampställen enligt föreskrifterna och ställde dem i långhuset, fem till höger och fem till vänster.

[8] Também fez dez mesas e as pôs no templo, cinco à direita e cinco à esquerda; também fez cem bacias de ouro.

[9] Fez mais o pátio dos sacerdotes e o pátio grande, como também as portas deles, as quais cobriu de bronze.

[10] E o mar pôs ao lado direito, para o lado sudeste.

[11] Depois, fez Hirão as panelas, e as pás, e as bacias. Assim, terminou ele de fazer a obra para o rei Salomão, para a Casa de Deus:

[12] as duas colunas, os dois globos e os dois capitéis que estavam no alto das duas colunas; as duas redes, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam no alto das colunas;

[13] as quatrocentas romãs para as duas redes, isto é, duas fileiras de romãs para cada rede, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam no alto das colunas.

[14] Fez também os suportes e as pias sobre eles,

[15] o mar com os doze bois por baixo.

[16] Também as panelas, as pás, os garfos e todos os utensílios fez Hirão-Abi para o rei Salomão, para a Casa do SENHOR, de bronze purificado.

[17] Na planície do Jordão, o rei os fez fundir em terra barrenta, entre Sucote e Zereda.

[8]Han gjorde tio bord och ställde dem i långhuset, fem till höger och fem till vänster. Dessutom gjorde han 100 gyllene offerskålar.

[9]Vidare gjorde han prästernas förgård och den stora förgården med dess dörrar, som han belade med koppar.

[10]Havet ställde han på den högra sidan, åt sydost.

[11]Hiram gjorde grytorna, skovlarna och offerskålarna. Han fullbordade arbetet med de föremål han fått i uppdrag att göra åt kung Salomo i Guds hus:

[12]två pelare, de två klotformiga pelarhuvudena, de två flätverken som skulle täcka de båda klotformiga pelarhuvudena,

[13]de 400 granatäpplena till de båda flätverken, två rader granatäpplen för varje flätverk, till att täcka de båda klotformiga pelarhuvudena,

[14]vidare de tio stativen och de tio kittlarna till stativen,

[15]Havet och de tolv tjurarna under det,

[16]slutligen också grytorna, skovlarna och offerskålarna. Alla föremål som mäster Hiram gjorde åt kung Salomo till Herrens hus var av polerad brons.

[17]Det var i Jordandalen, mellan Suckot och Saretan, som kungen lät gjuta dem i lerformar.

[18] Fez Salomão todos estes objetos em grande abundância, não se verificando o peso do seu bronze.

[19] Também fez Salomão todos os utensílios do Santo Lugar de Deus: o altar de ouro e as mesas, sobre as quais estavam os pães da proposição;

[20] e os candeeiros com as suas lâmpadas de ouro puro, para as acenderem, segundo o costume, perante o Santo dos Santos.

[21] As flores, as lâmpadas e as tenazes eram do mais fino ouro,

[22] como também as espevitadeiras, as bacias, as taças e os incensários, de ouro finíssimo; quanto à entrada da casa, as suas portas de dentro do Santo dos Santos e as portas do Santo Lugar do templo eram de ouro.

2 Crônicas 5

As dádivas de Davi colocadas no templo

1 Reis 7.51

[1] Assim, se acabou toda a obra que fez o rei Salomão para a Casa do SENHOR; então, trouxe Salomão as coisas que Davi, seu pai, havia dedicado; a prata, o ouro e os utensílios, ele os pôs entre os tesouros da Casa de Deus.

Salomão traz para o templo a arca

1 Reis 8.1-11

[2] Congregou Salomão os anciãos de Israel e todos os cabeças das tribos, os príncipes das famílias dos israelitas, em Jerusalém, para fazerem subir a arca da Aliança do SENHOR, da Cidade de Davi, que é Sião, para o templo.

[18]Salomo gjorde alla dessa föremål i så stor mängd att vikten av bronsen inte kunde fastställas.

Salomo gör guldföremålen till templet

[19]Salomo gjorde alla föremål i Guds hus: det gyllene altaret, borden för skådebröden,

[20]de gyllene lampställen framför koret med sina lampor som skulle tändas enligt föreskrifterna,

[21]blommönstret, lamporna och tängerna av guld, ja, av renaste guld,

[22]vidare knivarna, offerskålarna, pannorna och fyrfaten av guld, och slutligen templets dörrar med dörrhalvor av guld, såväl till det inre rummet, det allra heligaste, som till långhuset.

2 Krön 5

[1]När alla Salomos arbeten för Herrens hus var fullbordade lät han föra dit in det som hans far David hade helgat åt Herren; silvret och guldet och alla kärlen lade han i skattkamrarna i Guds hus.

Arken förs in i templet

[2]Nu samlade Salomo de äldste i Israel och stamhövdingarna, överhuvudena för de olika familjerna i Israel. Han kallade dem till Jerusalem för att hämta upp Herrens förbundsark från Davids stad, Sion.

[3] Todos os homens de Israel se congregaram junto ao rei, na ocasião da festa, que foi no sétimo mês.

[4] Vieram todos os anciãos de Israel, e os levitas tomaram a arca

[5] e a levaram para cima, com a tenda da congregação, e também os utensílios sagrados que nela havia; os levitas-sacerdotes é que os fizeram subir.

[6] O rei Salomão e toda a congregação de Israel, que se reunira a ele, estavam diante da arca, sacrificando ovelhas e bois, que, de tão numerosos, não se podiam contar.

[7] Puseram os sacerdotes a arca da Aliança do SENHOR no seu lugar, no santuário mais interior do templo, no Santo dos Santos, debaixo das asas dos querubins.

[8] (Pois os querubins estendiam as asas sobre o lugar da arca e, do alto, cobriam a arca e os seus varais.

[9] Os varais sobressaíam tanto, que suas pontas eram vistas do Santo Lugar, defronte do Santo dos Santos, porém de fora não se viam.

[10] Aí estão os varais até ao dia de hoje.) Nada havia na arca senão as duas tábuas que Moisés ali pusera junto a Horebe, quando o SENHOR fez aliança com os filhos de Israel, ao saírem do Egito.

[11] Quando saíram os sacerdotes do santuário (porque todos os sacerdotes, que estavam presentes, se santificaram, sem respeitarem os seus turnos);

[12] e quando todos os levitas que eram cantores, isto é, Asafe, Hemã, Jedutum e

[3]Och alla israeliterna samlades inför kungen under högtiden i sjunde månaden.

[4]När alla de äldste hade kommit lyfte leviterna arken

[5]och bar upp den tillsammans med uppenbarelsetältet och alla de heliga föremålen i tältet. Allt detta bars av de levitiska prästerna.

[6]Kung Salomo och hela Israels menighet, som var samlad hos honom, stod framför arken och offrade får och tjurar i sådan mängd att de inte kunde räknas.

[7]Prästerna förde in Herrens förbundsark till dess plats i tempelkoret, det allra heligaste, under kerubernas vingar.

[8]Keruberna hade vingarna utbredda över den plats där arken stod, så att både arken och dess bärstänger doldes av keruberna.

[9]Bärstängerna var så långa att deras ändar syntes från det heliga framför koret, men de var inte synliga utifrån. De finns där ännu i denna dag.

[10]I arken fanns ingenting annat än de två tavlorna som Mose hade lagt ner i den vid Horeb, då Herren slöt förbund med israeliterna sedan de dragit ut ur Egypten.

[11]När prästerna lämnade helgedomen — ty alla närvarande präster, oberoende av avdelning, hade renat sig,

[12]och alla de levitiska sångarna, Asaf, Heman, Jedutun och deras söner och

os filhos e irmãos deles, vestidos de linho fino, estavam de pé, para o oriente do altar, com címbalos, alaúdes e harpas, e com eles até cento e vinte sacerdotes, que tocavam as trombetas;

[13] e quando em uníssono, a um tempo, tocaram as trombetas e cantaram para se fazerem ouvir, para louvarem o SENHOR e render-lhe graças; e quando levantaram eles a voz com trombetas, címbalos e outros instrumentos músicos para louvarem o SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre, então, sucedeu que a casa, a saber, a Casa do SENHOR, se encheu de uma nuvem;

[14] de maneira que os sacerdotes não podiam estar ali para ministrar, por causa da nuvem, porque a glória do SENHOR encheu a Casa de Deus.

2 Crônicas 6

Salomão fala ao povo

1 Reis 8.12-21

[1] Então, disse Salomão: O SENHOR declarou que habitaria em nuvem espessa!

[2] Edifiquei uma casa para tua morada, lugar para a tua eterna habitação.

[3] Voltou, então, o rei o rosto, e abençoou a toda a congregação de Israel, enquanto ela se mantinha em pé,

[4] e disse: Bendito seja o SENHOR, o Deus de Israel, que falou pessoalmente a Davi, meu pai, e pelo seu poder o cumpriu, dizendo:

bröder, var klädda i fint linne och stod öster om altaret med cymbaler, harpor och lyror, och tillsammans med dem 120 präster som blåste trumpet,

[13]och trumpetarna och sångarna stämde samtidigt och samstämmigt upp en sång för att prisa och tacka Herren, och trumpeter, cymbaler och andra instrument började ljuda, och man prisade Herren: »Ty han är god, evigt varar hans nåd« — då fylldes huset, Herrens hus, av ett moln,

[14]så att prästerna inte kunde förrätta sin tjänst: Herrens härlighet uppfyllde templet.

2 Krön 6

[1]Då sade Salomo: »Herren har valt att bo i töcknet,

[2]och jag har byggt dig en furstlig boning, ett hus där du evigt skall trona.«

Salomo talar till folket

[3]Kungen vände sig om och välsignade de församlade israeliterna, medan alla stod upp.

[4]Han sade: »Prisad vare Herren, Israels Gud, som med sina händer har fullbordat det som han med sin mun lovade min far David:

[5] Desde o dia em que eu tirei o meu povo da terra do Egito, não escolhi cidade alguma de todas as tribos de Israel, para edificar uma casa a fim de ali estabelecer o meu nome; nem escolhi homem algum para chefe do meu povo de Israel.

[5]Alltsedan jag förde mitt folk ut ur Egypten har jag inte bland Israels stammar utvalt någon stad för att i den bygga ett hus, där mitt namn skulle vara, och jag har inte utvalt någon man att vara furste över mitt folk Israel.

[6] Mas escolhi Jerusalém para que ali seja estabelecido o meu nome e escolhi a Davi para chefe do meu povo de Israel.

[6]Men nu har jag utvalt Jerusalem för att mitt namn skall vara där, och jag har utvalt David att härska över mitt folk Israel. —

[7] Também Davi, meu pai, propusera em seu coração o edificar uma casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

[7]Min far David hade föresatt sig att bygga ett hus åt Herrens, Israels Guds, namn,

[8] Porém o SENHOR disse a Davi, meu pai: Já que desejaste edificar uma casa ao meu nome, bem fizeste em o resolver em teu coração.

[8]men Herren sade till honom: Din föresats att bygga ett hus åt mitt namn är god.

[9] Todavia, tu não edificarás a casa; porém teu filho, que descenderá de ti, ele a edificará ao meu nome.

[9]Men det skall inte bli du som bygger huset utan din son, den son som skall födas åt dig. Han skall bygga huset åt mitt namn. —

[10] Assim, cumpriu o SENHOR a sua palavra que tinha dito, pois me levantei em lugar de Davi, meu pai, e me assentei no trono de Israel, como prometera o SENHOR; e edifiquei a casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

[10]Och Herren lät sitt ord gå i fullbordan: jag efterträdde min far David på Israels tron, så som Herren hade lovat, och jag byggde huset åt Herrens, Israels Guds, namn.

[11] Nela pus a arca em que estão as tábuas da aliança que o SENHOR fez com os filhos de Israel.

[11]Där inne har jag ställt arken, som innehåller stadgarna till det förbund som Herren slöt med israeliterna.«

Salomão ora a Deus

1 Reis 8.22-53

Salomos bön

[12] Pôs-se Salomão diante do altar do SENHOR, na presença de toda a congregação de Israel, e estendeu as mãos.

[12]Inför de församlade israeliterna trädde Salomo fram till Herrens altare och sträckte ut sina händer.

[13] Porque Salomão tinha feito uma tribuna de bronze, de cinco côvados de comprimento, cinco de largura e três de altura, e a pusera no meio do pátio; pôs-se em pé sobre ela, ajoelhou-se em presença de toda a congregação de Israel, estendeu as mãos para o céu

[13]Salomo hade gjort ett podium av brons och ställt det på förgården; det var fem alnar långt, fem alnar brett och tre alnar högt. Han steg upp på podiet, föll på knä inför de församlade israeliterna, sträckte händerna mot himlen

[14] e disse: Ó SENHOR, Deus de Israel, não há Deus como tu, nos céus e na terra, como tu que guardas a aliança e a misericórdia a teus servos que de todo o coração andam diante de ti;

[14]och sade: »Herre, Israels Gud, det finns ingen gud som du, varken i himlen eller på jorden. Du står fast vid förbundet och visar godhet mot dina tjänare när de i uppriktig lydnad vandrar dina vägar.

[15] que cumpriste para com teu servo Davi, meu pai, o que lhe prometeste; pessoalmente, o disseste e, pelo teu poder, o cumpriste, como hoje se vê.

[15]Du har hållit ditt löfte till din tjänare, min far David, du har i dag med din hand fullbordat det som du med din mun har lovat.

[16] Agora, pois, ó SENHOR, Deus de Israel, faze a teu servo Davi, meu pai, o que lhe declaraste, dizendo: Não te faltará sucessor diante de mim, que se assente no trono de Israel, contanto que teus filhos guardem o seu caminho, para andarem na lei diante de mim, como tu andaste.

[16]Uppfyll också, Herre, Israels Gud, detta som du har lovat din tjänare David, min far: att han aldrig skall sakna en ättling som sitter inför dig på Israels tron, om bara hans efterkommande vaktar på sina steg och lever efter din lag, så som han själv gjorde.

[17] Agora, também, ó SENHOR, Deus de Israel, cumpra-se a tua palavra que disseste a teu servo Davi.

[17]Låt nu ditt löfte till din tjänare David gå i uppfyllelse, Herre, Israels Gud!

[18] Mas, de fato, habitaria Deus com os homens na terra? Eis que os céus e até o céu dos céus não te podem conter, quanto menos esta casa que eu edifiquei.

[18]Men kan verkligen Gud bo på jorden bland människorna? Himlen, himlarnas himmel, rymmer dig inte, än mindre detta hus som jag har byggt.

[19] Atenta, pois, para a oração de teu servo e para a sua súplica, ó SENHOR, meu Deus, para ouvires o clamor e a oração que faz o teu servo diante de ti.

[19]Vänd dig ändå hit, hör din tjänares bön och åkallan, Herre, min Gud. Lyssna på det rop och den bön jag uppsänder,

[20] Para que os teus olhos estejam abertos dia e noite sobre esta casa, sobre este lugar, do qual disseste que o teu nome estaria ali; para ouvires a oração que o teu servo fizer neste lugar.

[20]och låt din blick dag och natt vila på detta hus, den plats om vilken du sagt att den skall vara hemvist för ditt namn. Hör den bön som din tjänare ber, vänd mot denna plats.

[21] Ouve, pois, a súplica do teu servo e do teu povo de Israel, quando orarem neste lugar; ouve do lugar da tua habitação, dos céus; ouve e perdoa.

[21]Hör din tjänare och ditt folk Israel då de åkallar dig, vända mot denna plats; må du själv lyssna på dem i himlen, där du tronar. Hör dem och förlåt!

[22] Quando alguém pecar contra o seu próximo, e lhe for exigido que jure, e ele vier a jurar diante do teu altar nesta casa,

[22]Om någon förbryter sig mot en annan och åläggs att fria sig med en ed och svär inför ditt altare i detta tempel,

[23] ouve tu dos céus, age e julga a teus servos, dando a paga ao perverso, fazendo recair o seu proceder sobre a sua cabeça e justificando ao justo, para lhe retribuíres segundo a sua justiça.

[23]hör det då i himlen, grip in och skipa rätt åt dina tjänare. Döm den som är skyldig och ge honom det straff han förtjänar, men frikänn den som är oskyldig och ge honom vad rättvisan kräver.

[24] Quando o teu povo de Israel, por ter pecado contra ti, for ferido diante do inimigo, e se converter, e confessar o teu nome, e orar, e suplicar diante de ti nesta casa,

[24]Och om ditt folk Israel lider nederlag mot en fiende, eftersom de syndat mot dig, men vänder om och prisar ditt namn, ber till dig i detta hus och ropar om nåd,

[25] ouve tu dos céus, e perdoa o pecado do teu povo de Israel, e faze-o voltar à terra que lhe deste e a seus pais.

[25]hör det då i himlen och förlåt ditt folk Israel deras synd och låt dem återvända till den mark du gav dem och deras fäder.

[26] Quando os céus se cerrarem, e não houver chuva, por ter o povo pecado contra ti, e ele orar neste lugar, e confessar o teu nome, e se converter dos seus pecados, havendo-o tu afligido,

[26]Om himlen är stängd och inget regn faller, därför att de har syndat mot dig, men de sedan ber, vända mot denna plats, och prisar ditt namn och omvänder sig från sin synd när du tuktar dem,

[27] ouve tu nos céus, perdoa o pecado de teus servos e do teu povo de Israel, ensinando-lhes o bom caminho em que andem, e dá chuva na tua terra que deste em herança ao teu povo.

[27]lyssna då i himlen och förlåt din tjänare och ditt folk Israel deras synd. Lär dem den rätta vägen som de skall vandra, och låt regnet falla över ditt land, som du har gett ditt folk som egendom.

[28] Quando houver fome na terra ou peste, quando houver crestamento ou ferrugem, gafanhotos e larvas, quando o seu inimigo o cercar em qualquer das suas cidades ou houver alguma praga ou doença,

[29] toda oração e súplica, que qualquer homem ou todo o teu povo de Israel fizer, conhecendo cada um a sua própria chaga e a sua dor, e estendendo as mãos para o rumo desta casa,

[30] ouve tu dos céus, lugar da tua habitação, perdoa e dá a cada um segundo todos os seus caminhos, já que lhe conheces o coração, porque tu, só tu, és conhecedor do coração dos filhos dos homens;

[31] para que te temam, para andarem nos teus caminhos, todos os dias que viverem na terra que deste a nossos pais.

[32] Também ao estrangeiro que não for do teu povo de Israel, porém vier de terras remotas, por amor do teu grande nome e por causa da tua mão poderosa e do teu braço estendido, e orar, voltado para esta casa,

[33] ouve tu dos céus, do lugar da tua habitação, e faze tudo o que o estrangeiro te pedir, a fim de que todos os povos da terra conheçam o teu nome, para te temerem como o teu povo de Israel e para saberem que esta casa, que eu edifiquei, é chamada pelo teu nome.

[34] Quando o teu povo sair à guerra contra o seu inimigo, pelo caminho por que os enviares, e orarem a ti, voltados para esta

[28]Om det blir hungersnöd i landet eller pest, om rost och sot härjar eller gräshoppor och larver, om fienden belägrar någon av städerna, ja, vilken sjukdom eller plåga det än är,

[29]och vilken bön och åkallan som vem det vara må i ditt folk Israel än uppsänder — var och en känner bäst sin egen plåga och smärta — om han då sträcker händerna i bön mot detta hus,

[30]hör det då i himlen, där du tronar. Förlåt honom och behandla var och en som han förtjänar, du som känner hans tankar — ja, du ensam känner människornas tankar.

[31]Då skall de frukta dig och följa dina vägar så länge de lever i det land som du gav våra fäder.

[32]Även om det är en främling, som inte tillhör ditt folk Israel utan kommer från fjärran land för att han hört om ditt stora namn, din starka hand och din lyftade arm, och denne främling kommer och åkallar dig, vänd mot detta hus,

[33]lyssna då i himlen, där du tronar, och gör det som han ber dig om. Då skall alla jordens folk lära känna ditt namn och frukta dig, så som ditt folk Israel gör, och förstå att detta hus som jag har byggt är helgat åt ditt namn.

[34]Om du sänder ut ditt folk att strida mot sina fiender och de ber till dig, vända mot

cidade, que tu escolheste, e para a casa que edifiquei ao teu nome,

35 ouve tu dos céus a sua oração e a sua súplica e faze-lhes justiça.

36 Quando pecarem contra ti (pois não há homem que não peque), e tu te indignares contra eles e os entregares às mãos do inimigo, a fim de que os leve cativos a uma terra, longe ou perto esteja;

37 e na terra aonde forem levados caírem em si, e se converterem, e na terra do seu cativeiro te suplicarem, dizendo: Pecamos, e perversamente procedemos, e cometemos iniqüidade; e se converterem a ti de todo o seu coração e de toda a sua alma,

38 na terra do seu cativeiro, para onde foram levados cativos, e orarem, voltados para a sua terra que deste a seus pais, para esta cidade que escolheste e para a casa que edifiquei ao teu nome,

39 ouve tu dos céus, do lugar da tua habitação, a sua prece e a sua súplica e faze-lhes justiça; perdoa ao teu povo que houver pecado contra ti.

40 Agora, pois, ó meu Deus, estejam os teus olhos abertos, e os teus ouvidos atentos à oração que se fizer deste lugar.

41 Levanta-te, pois, SENHOR Deus, e entra para o teu repouso, tu e a arca do teu poder; os teus sacerdotes, ó SENHOR Deus, se revistam de salvação, e os teus santos se alegrem do bem.

denna stad som du har utvalt och det hus som jag har byggt åt ditt namn,

35lyssna då i himlen på deras bön och åkallan och skaffa dem rätt.

36Om de syndar mot dig — det finns ju ingen människa som inte syndar — och du vredgas på dem och ger dem i fiendens våld och de förs bort i fångenskap till ett annat land, långt borta eller nära,

37men där borta i fångenskapen ångrar sig och åter ropar till dig: Vi har syndat, vi har gjort orätt och står med skuld inför dig,

38och om de så, i det land där de är fångna, vänder om till dig med uppriktigt hjärta och sinne och ber, vända mot sitt land, det som du gav deras fäder, och mot den stad som du har utvalt och mot det hus som jag har byggt åt ditt namn,

39lyssna då i himlen, där du tronar, till deras bön och åkallan och skaffa dem rätt. Förlåt ditt folk att de har syndat mot dig.

40Min Gud, öppna dina ögon och öron och hör de böner de ber på denna plats.

41Ja: Kom, Herre Gud, till din viloplats, du och din mäktiga ark. Må dina präster, Herre Gud, vara klädda i seger, må dina trogna glädjas åt det goda du ger.

[42] Ah! SENHOR Deus, não repulses o teu ungido; lembra-te das misericórdias que usaste para com Davi, teu servo.

[42]Herre Gud, avvisa inte din smorde, tänk på den nåd du visat din tjänare David.«

2 Crônicas 7

A glória de Deus enche o templo

[1] Tendo Salomão acabado de orar, desceu fogo do céu e consumiu o holocausto e os sacrifícios; e a glória do SENHOR encheu a casa.

[2] Os sacerdotes não podiam entrar na Casa do SENHOR, porque a glória do SENHOR tinha enchido a Casa do SENHOR.

[3] Todos os filhos de Israel, vendo descer o fogo e a glória do SENHOR sobre a casa, se encurvaram com o rosto em terra sobre o pavimento, e adoraram, e louvaram o SENHOR, porque é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.

A conclusão da solenidade

1 Reis 8.62-66

[4] Então, o rei e todo o povo ofereceram sacrifícios diante do SENHOR.

[5] Ofereceu o rei Salomão em sacrifício vinte e dois mil bois e cento e vinte mil ovelhas.

[6] Assim, o rei e todo o povo consagraram a Casa de Deus. Os sacerdotes estavam nos seus devidos lugares, como também os levitas com os instrumentos músicos do SENHOR, que o rei Davi tinha feito para deles se utilizar nas ações de graças ao SENHOR, porque a sua misericórdia dura para sempre. Os sacerdotes que tocavam as trombetas estavam defronte deles, e todo o Israel se mantinha em pé.

2 Krön 7

Eld från himlen. Invigning och glädjefest

[1]När Salomo hade slutat sin bön kom eld ner från himlen och förtärde brännoffret och slaktoffren. Herrens härlighet uppfyllde templet.

[2]Prästerna kunde inte gå in där, eftersom Herrens härlighet uppfyllde templet.

[3]När israeliterna såg hur elden och Herrens härlighet kom ner över templet knäböjde de på stengolvet med ansiktet mot marken och tillbad och tackade Herren: »Ty han är god, evigt varar hans nåd.«

[4]Nu frambar kungen och hela folket offer inför Herren.

[5]Kung Salomo offrade 22.000 tjurar och 120.000 får. Så invigde kungen och hela folket Guds hus.

[6]Prästerna förrättade sin tjänst, det gjorde också leviterna med de instrument för tempelmusiken som kung David gjort för att man skulle tacka Herren — »evigt varar hans nåd«; David prisade Herren genom dem. Mitt emot stod de präster som blåste trumpet. Alla israeliterna stod upp.

[7] Salomão consagrou também o meio do átrio que estava diante da Casa do SENHOR, porquanto ali prepararam os holocaustos e a gordura dos sacrifícios pacíficos; porque, no altar de bronze, que Salomão fizera, não podiam caber os holocaustos, as ofertas de manjares e a gordura dos sacrifícios pacíficos.

[8] Assim, celebrou Salomão a festa por sete dias, e todo o Israel, com ele, uma grande congregação, desde a entrada de Hamate até ao rio do Egito.

[9] Ao oitavo dia, começaram a celebrar a Festa dos Tabernáculos, porque, por sete dias, já haviam celebrado a consagração do altar; a festa durava sete dias.

[10] No vigésimo terceiro dia do sétimo mês, o rei despediu o povo para as suas tendas; e todos se foram alegres e de coração contente por causa do bem que o SENHOR fizera a Davi, a Salomão e a Israel, seu povo.

A aliança do Senhor com Salomão

1 Reis 9.1-9

[11] Assim, Salomão acabou a Casa do SENHOR e a casa do rei; tudo quanto Salomão intentou fazer na Casa do SENHOR e na sua casa, prosperamente o efetuou.

[12] De noite, apareceu o SENHOR a Salomão e lhe disse: Ouvi a tua oração e escolhi para mim este lugar para casa do sacrifício.

[13] Se eu cerrar os céus de modo que não haja chuva, ou se ordenar aos gafanhotos

[7]Salomo helgade den mellersta delen av förgården framför Herrens hus; där frambar han brännoffren och matoffren och fettstyckena från gemenskapsoffren. Kopparaltaret som Salomo gjort kunde nämligen inte rymma alla brännoffren och matoffren och fettstyckena.

[8]Sedan firade Salomo högtiden i sju dagar tillsammans med hela Israel, en mycket stor skara från hela landet, ända från Levo-Hamat till Egyptens gränsflod.

[9]Den åttonde dagen höll de en högtidssamling. De hade firat altarets invigning i sju dagar och högtiden i sju dagar.

[10]På den tjugotredje dagen i sjunde månaden fick folket bryta upp; de drog hem, glada och tacksamma över det goda som Herren hade gjort mot David och Salomo och sitt folk Israel.

Herren visar sig för Salomo en andra gång

[11]Så fullbordade Salomo Herrens hus och kungens hus. Allt han föresatt sig att göra i Herrens hus och i sitt eget hus genomförde han framgångsrikt.

[12]Då visade sig Herren för honom om natten och sade: »Jag har hört din bön och utvalt denna plats till offerhus åt mig.

[13]Om jag skulle stänga till himlen så att inget regn faller, om jag skulle befalla

que consumam a terra, ou se enviar a peste entre o meu povo;

gräshoppor att härja landet eller om jag skulle skicka pest på mitt folk,

14 se o meu povo, que se chama pelo meu nome, se humilhar, e orar, e me buscar, e se converter dos seus maus caminhos, então, eu ouvirei dos céus, perdoarei os seus pecados e sararei a sua terra.

14och om då mitt folk, som mitt namn är utropat över, ödmjukar sig och ber och söker sig till mig och lämnar sina onda vägar, då skall jag höra det i himlen och förlåta dem deras synd och bota deras land.

15 Estarão abertos os meus olhos e atentos os meus ouvidos à oração que se fizer neste lugar.

15Ja, jag skall öppna mina ögon och öron och höra de böner de ber på denna plats.

16 Porque escolhi e santifiquei esta casa, para que nela esteja o meu nome perpetuamente; nela, estarão fixos os meus olhos e o meu coração todos os dias.

16Ja, jag har utvalt detta hus och gjort det till en helig plats, där mitt namn skall vara för evigt. Mina ögon och mitt hjärta skall alltid vara vända dit.

17 Quanto a ti, se andares diante de mim, como andou Davi, teu pai, e fizeres segundo tudo o que te ordenei, e guardares os meus estatutos e os meus juízos,

17Om du nu vandrar mina vägar, så som din far David gjorde, så att du i allt gör som jag har befallt dig och håller mina bud och stadgar,

18 também confirmarei o trono do teu reino, segundo a aliança que fiz com Davi, teu pai, dizendo: Não te faltará sucessor que domine em Israel.

18då skall jag låta ditt kungadöme bestå. Det löftet gav jag din far David när jag sade att det aldrig skulle saknas en ättling till honom som härskare över Israel.

19 Porém, se vós vos desviardes, e deixardes os meus estatutos e os meus mandamentos, que vos prescrevi, e fordes, e servirdes a outros deuses, e os adorardes,

19Men om ni vänder er bort och överger de bud och befallningar som jag förelagt er och börjar dyrka andra gudar och faller ner för dem,

20 então, vos arrancarei da minha terra que vos dei, e esta casa, que santifiquei ao meu nome, lançarei longe da minha presença, e a tornarei em provérbio e motejo entre todos os povos.

20då skall jag rycka upp er ur min mark som jag gav er, och detta hus som jag har vigt åt mitt namn skall jag förkasta, jag skall låta det bli till spott och spe bland alla folk.

21 Desta casa, agora tão exaltada, todo aquele que por ela passar pasmará e dirá:

21Detta hus som var så upphöjt kommer att te sig som en öde plats för var och en

Por que procedeu o SENHOR assim para com esta terra e esta casa?

som har vägen förbi. När någon frågar varför Herren har handlat så mot detta land och detta hus

[22] Responder-se-lhe-á: Porque deixaram o SENHOR, o Deus de seus pais, que os tirou da terra do Egito, e se apegaram a outros deuses, e os adoraram, e os serviram. Por isso, trouxe sobre eles todo este mal.

[22]blir svaret: Därför att folket övergav Herren, sina fäders Gud, som hade fört dem ut ur Egypten; de höll sig till andra gudar, som de föll ner för och dyrkade. Därför lät han allt detta onda drabba dem.«

2 Crônicas 8

As demais atividades de Salomão

1 Reis 9.10-28

[1] Ao fim de vinte anos, tendo Salomão terminado a Casa do SENHOR e a sua própria casa,

[2] edificou as cidades que Hirão lhe tinha dado; e fez habitar nelas os filhos de Israel.

[3] Depois, foi Salomão a Hamate-Zoba e a tomou.

[4] Também edificou a Tadmor no deserto e a todas as cidades-armazéns em Hamate.

[5] Edificou também a Bete-Horom, a de cima e a de baixo, cidades fortificadas com muros, portas e ferrolhos;

[6] como também a Baalate, e todas as cidades-armazéns que Salomão tinha, e todas as cidades para os carros, e as cidades para os cavaleiros, e tudo o que desejou, enfim, edificar em Jerusalém, no Líbano e em toda a terra do seu domínio.

[7] Quanto a todo o povo que restou dos heteus, amorreus, ferezeus, heveus e jebuseus e que não eram de Israel,

2 Krön 8

Salomos fortsatta verksamhet

[1]Efter de tjugo år som det tog för Salomo att uppföra Herrens hus och sitt eget hus —

[2]han byggde också upp de städer som Hiram gett honom och lät israeliterna bosätta sig där —

[3]drog Salomo ut mot Hamat Sova och lade det under sig.

[4]Han befäste Tadmor i öknen och alla de förrådsstäder han byggt i Hamat.

[5]Han byggde också upp Övre Bet-Horon och Nedre Bet-Horon, befästa städer med murar, portar och bommar,

[6]och Baalat, alla sina förrådsstäder och alla städerna för vagnar och för hästar. Han byggde allt det han längtat efter att bygga i Jerusalem och på Libanon och överallt i det rike han härskade över.

[7]Alla som var kvar av hettiterna, amoreerna, perisseerna, hiveerna och jevuseerna, dessa som inte hörde till Israel —

[8] a seus filhos, que restaram depois deles na terra, os quais os filhos de Israel não puderam destruir totalmente, a esses fez Salomão trabalhadores forçados, até hoje.

[8]de av deras efterkommande som var kvar i landet, därför att israeliterna inte hade gjort slut på dem — alla dessa satte Salomo till tvångsarbete; så är det än i dag.

[9] Porém dos filhos de Israel não fez Salomão escravo algum; eram homens de guerra, seus comandantes, chefes dos seus carros e dos seus cavaleiros;

[9]Av israeliterna däremot tog han inte några till slavar vid sina arbeten; de var i stället soldater, officerare, vagnskämpar och befälhavare för hans stridsvagnsstyrkor.

[10] estes eram os principais oficiais que tinha o rei Salomão, duzentos e cinqüenta, que presidiam sobre o povo.

[10]Fogdarna hos kung Salomo hade under sig 250 förmän som befallde över arbetarna.

[11] Salomão fez subir a filha de Faraó da Cidade de Davi para a casa que a ela lhe edificara; porque disse: Minha esposa não morará na casa de Davi, rei de Israel, porque santos são os lugares nos quais entrou a arca do SENHOR.

[11]Salomo flyttade faraos dotter från Davids stad till det hus som han uppfört åt henne. »Jag kan inte låta en kvinna bo i Davids, Israels kungs, hus«, sade han, »det är en helig plats, eftersom Herrens ark har stått där.«

[12] Então, Salomão ofereceu holocaustos ao SENHOR, sobre o altar que tinha edificado ao SENHOR diante do pórtico;

[12]Salomo offrade brännoffer till Herren på Herrens altare, som han hade byggt framför förhallen.

[13] e isto segundo o dever de cada dia, conforme o preceito de Moisés, nos sábados, nas Festas da Lua Nova, e nas festas fixas, três vezes no ano: na Festa dos Pães Asmos, na Festa das Semanas e na Festa dos Tabernáculos.

[13]Enligt ordningen för varje dag offrade han, så som Mose befallt, på sabbaterna, på nymånadsdagarna och på de tre årliga högtiderna: det osyrade brödets högtid, veckohögtiden och lövhyddefesten.

[14] Também, segundo a ordem de Davi, seu pai, dispôs os turnos dos sacerdotes nos seus ministérios, como também os dos levitas para os seus cargos, para louvarem a Deus e servirem diante dos sacerdotes, segundo o dever de cada dia, e os porteiros

[14]I enlighet med sin far Davids anvisningar inrättade han avdelningarna för prästerna och deras tjänstgöring, för leviterna som utförde sin uppgift att lovsjunga och att göra tjänst under prästerna, enligt ordningen för varje dag, och för

pelos seus turnos a cada porta; porque tal era a ordem de Davi, o homem de Deus.

15 Não se desviaram do que ordenara o rei aos sacerdotes e levitas, em coisa nenhuma, nem acerca dos tesouros.

16 Assim se executou toda a obra de Salomão, desde o dia da fundação da Casa do SENHOR até se acabar; e assim se concluiu a Casa do SENHOR.

17 Então, foi Salomão a Eziom-Geber e a Elate, à praia do mar, na terra de Edom.

18 Enviou-lhe Hirão, por intermédio de seus servos, navios e marinheiros práticos; foram com os servos de Salomão a Ofir e tomaram de lá quatrocentos e cinqüenta talentos de ouro, que trouxeram ao rei Salomão.

dörrvaktarnas avdelningar vid varje port, ty så hade gudsmannen David befallt.

15Man avvek inte i något avseende från vad kungen befallt prästerna och leviterna, inte heller när det gällde förråden.

16Nu var alla Salomos arbeten slutförda, från templets grundläggning till dess fullbordande. Herrens hus var färdigt.

17Sedan for Salomo till Esjon-Gever och till Elot vid kusten i Edom.

18Genom sina underlydande sände Hiram honom skepp med erfaren besättning. De seglade tillsammans med Salomos män till Ofir och hämtade därifrån 450 talenter guld till kung Salomo.

2 Crônicas 9

A rainha de Sabá visita a Salomão

1 Reis 10.1-13

1 Tendo a rainha de Sabá ouvido a fama de Salomão, veio a Jerusalém prová-lo com perguntas difíceis, com mui grande comitiva; com camelos carregados de especiarias, de ouro em abundância e pedras preciosas; compareceu perante Salomão e lhe expôs tudo quanto trazia em sua mente.

2 Salomão lhe deu resposta a todas as perguntas, e nada lhe houve profundo demais que não pudesse explicar.

3 Vendo, pois, a rainha de Sabá a sabedoria de Salomão, e a casa que edificara,

2 Krön 9

Drottningen av Saba besöker Salomo

1Drottningen av Saba hade hört ryktet om Salomo och kom till Jerusalem för att sätta Salomo på prov med svåra frågor. Hon hade med sig stora rikedomar, kameler lastade med kryddor, guld i mängd och ädelstenar. Hon kom till Salomo och talade med honom om allt hon hade tänkt på,

2och han gav henne svar på alla hennes frågor. Det fanns ingenting som Salomo inte kände till och kunde ge besked om.

3När drottningen av Saba såg Salomos vishet, såg huset som han hade byggt

[4] e a comida da sua mesa, o lugar dos seus oficiais, o serviço dos seus criados, e os trajes deles, seus copeiros, e os seus trajes, e o holocausto que oferecia na Casa do SENHOR, ficou como fora de si

[4]och rätterna på hans bord, såg hovmännen sitta där och tjänarna och munskänkarna i sina dräkter passa upp, såg offren han frambar i Herrens hus, då blev hon andlös av häpnad.

[5] e disse ao rei: Foi verdade a palavra que a teu respeito ouvi na minha terra e a respeito da tua sabedoria.

[5]Och hon sade till kungen: »Det var alltså sant, det jag hörde i mitt land om dig och din vishet.

[6] Eu, contudo, não cria no que se falava, até que vim e vi com os próprios olhos. Eis que não me contaram a metade da grandeza da tua sabedoria; sobrepujas a fama que ouvi.

[6]Jag kunde inte tro vad man berättade förrän jag kom hit och fick se det med egna ögon. Ändå hade man inte ens berättat hälften för mig om vidden av din vishet, du överträffar allt jag fått höra.

[7] Felizes os teus homens, felizes estes teus servos que estão sempre diante de ti e ouvem a tua sabedoria!

[7]Lyckliga dina män, och lyckliga dessa dina tjänare som ständigt får stå inför dig och lyssna till din vishet.

[8] Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que se agradou de ti para te colocar no seu trono como rei para o SENHOR, teu Deus; porque o teu Deus ama a Israel para o estabelecer para sempre; por isso, te constituiu rei sobre ele, para executares juízo e justiça.

[8]Herren, din Gud, vare lovad, som har funnit behag i dig och satt dig på sin tron som kung inför Herren, din Gud. I sin kärlek till Israel vill han låta sitt folk bestå i evighet och har satt dig till kung över det, för att du skall sörja för lag och rätt.«

[9] Deu ela ao rei cento e vinte talentos de ouro, especiarias em grande abundância e pedras preciosas, e nunca houve especiarias tais como as que a rainha de Sabá deu ao rei Salomão.

[9]Och hon skänkte kungen 120 talenter guld, kryddor i mängd och ädelstenar. Sådana kryddor som drottningen av Saba gav kung Salomo hade man aldrig sett.

[10] Os servos de Hirão e os servos de Salomão, que de Ofir tinham trazido ouro, trouxeram também madeira de sândalo e pedras preciosas.

[10]Hirams män och Salomos män, som förde hem guld från Ofir, hade också med sig almugträ och ädelstenar.

[11] Desta madeira de sândalo fez o rei balaústres para a Casa do SENHOR e para a casa real, como também harpas e

[11]Av almugträet gjorde kungen utsmyckningar till Herrens hus och sitt eget hus och dessutom lyror och harpor åt

alaúdes para os cantores, quais nunca dantes se viram na terra de Judá.

[12] O rei Salomão deu à rainha de Sabá, além do equivalente ao que ela lhe trouxera, mais tudo o que ela desejou e pediu. Assim, voltou e foi para a sua terra, ela e os seus servos.

As riquezas de Salomão

1 Reis 10.14-29

[13] O peso do ouro que se trazia a Salomão cada ano era de seiscentos e sessenta e seis talentos,

[14] afora o que entrava dos vendedores e dos negociantes; também todos os reis da Arábia e os governadores dessa mesma terra traziam a Salomão ouro e prata.

[15] Fez o rei Salomão duzentos paveses de ouro batido; seiscentos siclos de ouro batido mandou pesar para cada pavês.

[16] Fez também trezentos escudos de ouro batido; trezentos siclos de ouro mandou pesar para cada escudo. E o rei os pôs na Casa do Bosque do Líbano.

[17] Fez mais o rei um grande trono de marfim e o cobriu de ouro puro.

[18] O trono tinha seis degraus e um estrado de ouro a ele pegado; de ambos os lados, tinha braços junto ao assento e dois leões junto aos braços.

[19] Também doze leões estavam ali sobre os seis degraus, um em cada extremo destes. Nunca se fizera obra semelhante em nenhum dos reinos.

[20] Todas as taças de que se servia o rei Salomão para beber eram de ouro, e

sångarna. Sådant hade aldrig förr skådats i Juda.

[12]Kung Salomo gav i gengäld drottningen av Saba allt hon önskade förutom vad han gav henne som tack för det hon hade fört med till honom. Sedan återvände hon till sitt land med sina tjänare.

Salomos rikedom

[13]Vikten på det guld som kom in till Salomo under ett enda år uppgick till 666 talenter,

[14]förutom vad affärsmännens ombud och handelsmännen kom med. Dessutom kom alla arabkungar och ståthållarna i landet med guld och silver till Salomo.

[15]Kung Salomo lät göra 200 långsköldar av hamrat guld, var och en på 600 siklar guld,

[16]och 300 rundsköldar, var och en på 300 siklar guld. Alla dessa sköldar lät han hänga upp i Libanonskogshuset.

[17]Kungen lät också göra en stor elfenbenstron, som han belade med rent guld.

[18]Sex trappsteg och en plattform av guld satt ihop med tronen. På båda sidor om sätet fanns armstöd, och vid dem stod två lejon.

[19]Ytterst på de sex trappstegen stod tolv lejon, sex på var sida. Aldrig har någonting liknande tillverkats i något annat kungarike.

[20]Alla kung Salomos dryckeskärl var av guld, och även alla föremålen i

também de ouro puro, todas as da Casa do Bosque do Líbano; à prata, nos dias de Salomão, não se dava estimação nenhuma.

[21] Porque o rei tinha navios que iam a Társis, com os servos de Hirão; de três em três anos, voltavam os navios de Társis, trazendo ouro e prata, marfim, bugios e pavões.

[22] Assim, o rei Salomão excedeu a todos os reis do mundo, tanto em riqueza como em sabedoria.

[23] Todos os reis do mundo procuravam ir ter com ele para ouvir a sabedoria que Deus lhe pusera no coração.

[24] Cada um trazia o seu presente, objetos de prata e de ouro, roupas, armaduras, especiarias, cavalos e mulas; assim ano após ano.

[25] Tinha Salomão quatro mil cavalos em estrebarias para os seus carros e doze mil cavaleiros, que distribuiu às cidades para os carros e junto ao rei, em Jerusalém.

[26] Dominava Salomão sobre todos os reis desde o Eufrates até à terra dos filisteus e até ao limite do Egito.

[27] Fez o rei que, em Jerusalém, houvesse prata como pedras e cedros em abundância como os sicômoros que estão nas planícies.

[28] Importavam-se cavalos para Salomão, do Egito e de todas as terras.

A morte de Salomão

1 Reis 11.41-43

[29] Quanto aos mais atos de Salomão, tanto os primeiros como os últimos, porventura,

Libanonskogshuset var av gediget guld; på Salomos tid satte man inget värde på silver.

[21]Kungen hade skepp som seglade på Tarshish med Hirams män ombord, och en gång vart tredje år kom de hem, lastade med guld, silver och elfenben samt apor och påfåglar.

[22]Kung Salomo överträffade alla kungar på jorden i rikedom och vishet.

[23]Alla jordens kungar besökte Salomo för att lyssna till den vishet Gud hade skänkt honom.

[24]Alla medförde gåvor, föremål av silver och guld, klädnader, rökelse, kryddor, hästar och mulor. Så fortsatte det år efter år.

[25]Salomo hade 4.000 stallplatser med hästar och vagnar och ytterligare 12.000 hästar, som var förlagda dels i vagnsstäderna, dels hos kungen i Jerusalem.

[26]Han härskade över alla kungar från Eufrat ända fram till filisteernas land och fram till gränsen mot Egypten.

[27]Tack vare Salomo blev silver lika vanligt i Jerusalem som sten, och cederträ blev något lika vanligt som sykomorer i Låglandet.

[28]Hästar importerades till Salomo från Musri och från alla andra länder.

Salomos död

[29]Resten av Salomos historia, från början till slut, har nedtecknats i profeten Natans

não estão escritos no Livro da História de Natã, o profeta, e na Profecia de Aías, o silonita, e nas Visões de Ido, o vidente, acerca de Jeroboão, filho de Nebate?

krönika, i Achias från Shilo profetior och i siaren Iddos syner om Jerobeam, Nevats son.

[30] Quarenta anos reinou Salomão em Jerusalém sobre todo o Israel.

[30]I fyrtio år regerade han i Jerusalem över hela Israel.

[31] Descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai, e Roboão, seu filho, reinou em seu lugar.

[31]Därefter gick han till vila hos sina fäder och begravdes i sin far Davids stad. Hans son Rehabeam blev kung efter honom.

2 Crônicas 10

Roboão causa separação entre as tribos
1 Reis 12.1-15

[1] Foi Roboão a Siquém, porque todo o Israel se reuniu lá, para o fazer rei.

[2] Tendo Jeroboão, filho de Nebate, ouvido isso (pois estava ainda no Egito, para onde fugira da presença do rei Salomão), voltou do Egito.

[3] Mandaram chamá-lo; veio ele com todo o Israel a Roboão, e lhe falaram:

[4] Teu pai fez pesado o nosso jugo; agora, pois, alivia tu a dura servidão de teu pai e o seu pesado jugo que nos impôs, e nós te serviremos.

[5] Ele lhes respondeu: Após três dias, voltai a mim. E o povo se foi.

[6] Tomou o rei Roboão conselho com os homens idosos que estiveram na presença de Salomão, seu pai, quando este ainda vivia, dizendo: Como aconselhais que se responda a este povo?

[7] Eles lhe disseram: Se te fizeres benigno para com este povo, e lhes agradares, e

2 Krön 10

Motstånd mot kung Rehabeam. Riket delas

[1]Rehabeam begav sig till Shekem, där hela Israel hade samlats för att göra honom till kung.

[2]Jerobeam, Nevats son, var i Egypten, dit han hade flytt undan kung Salomo, men när han fick höra vad som hänt vände han tillbaka.

[3]Man skickade bud efter honom, och Jerobeam och hela Israel gick till Rehabeam och sade:

[4]»Din far gjorde vårt ok tungt. Lätta nu vår arbetsbörda, det tunga ok din far lade på oss, så skall vi tjäna dig.«

[5]Han sade åt dem att komma igen två dagar senare, och de gick sin väg.

[6]Kung Rehabeam rådgjorde med de gamla som hade varit i tjänst hos hans far Salomo medan han levde: »Vad råder ni mig att svara dessa människor?”

[7]De sade: »Om du är vänlig och tillmötesgående mot dem och talar

lhes falares boas palavras, eles se farão teus servos para sempre.

[8] Porém ele desprezou o conselho que os anciãos lhe tinham dado e tomou conselho com os jovens que haviam crescido com ele e o serviam.

[9] E disse-lhes: Que aconselhais vós que respondamos a este povo, que me falou, dizendo: Alivia o jugo que teu pai nos impôs?

[10] E os jovens que haviam crescido com ele lhe disseram: Assim falarás ao povo que disse: Teu pai fez pesado o nosso jugo, mas alivia-o de sobre nós; assim lhe falarás: Meu dedo mínimo é mais grosso do que os lombos de meu pai.

[11] Assim que, se meu pai vos impôs jugo pesado, eu ainda vo-lo aumentarei; meu pai vos castigou com açoites, porém eu vos castigarei com escorpiões.

[12] Veio, pois, Jeroboão e todo o povo, ao terceiro dia, a Roboão, como o rei lhes ordenara, dizendo: Voltai a mim, ao terceiro dia.

[13] Dura resposta lhes deu o rei, porque o rei Roboão desprezara o conselho dos anciãos;

[14] e lhes falou segundo o conselho dos jovens, dizendo: Meu pai fez pesado o vosso jugo, porém eu ainda o agravarei; meu pai vos castigou com açoites, eu, porém, vos castigarei com escorpiões.

[15] O rei, pois, não deu ouvidos ao povo, porque isto vinha de Deus, para que o SENHOR confirmasse a palavra que tinha

välvilligt med dem, då kommer de i all framtid att tjäna dig.«

[8]Men Rehabeam förkastade de gamlas råd och hörde sig för hos de unga som vuxit upp tillsammans med honom och nu var i hans tjänst.

[9]»Vad tycker ni att vi skall svara dessa människor?« frågade han dem. »De begär att jag skall lätta det ok som min far lade på dem.«

[10]Då svarade de unga, de som hade vuxit upp tillsammans med honom: »Så här skall du säga till dem som klagar på din fars tunga ok och begär att du skall lätta deras börda, säg så Min lem är grövre än min fars lår.

[11]Och det skall ni veta: Om min far lade ett tungt ok på er skall jag göra det ännu tyngre, och om min far pryglade er med spö skall jag göra det med skorpiongissel.«

[12]Efter två dagar kom Jerobeam och folket tillbaka till Rehabeam; han hade ju sagt åt dem att komma tillbaka då.

[13]Kung Rehabeam gav dem ett hårt svar. Han förkastade de gamlas råd

[14]och svarade så som de unga hade rått honom att göra: »Om min far gjorde ert ok tungt skall jag göra det ännu tyngre, och om min far pryglade er med spö skall jag göra det med skorpiongissel.«

[15]Kungen lyssnade inte på folket; så hade Gud styrt det för att det ord skulle

dito por intermédio de Aías, o silonita, a Jeroboão, filho de Nebate.

uppfyllas som Herren talat till Jerobeam, Nevats son, genom Achia från Shilo.

Dez tribos seguem Jeroboão
1 Reis 12.16-20

[16] Vendo, pois, todo o Israel que o rei não lhe dava ouvidos, reagiu, dizendo: Que parte temos nós com Davi? Não há para nós herança no filho de Jessé! Cada homem à sua tenda, ó Israel! Cuida, agora, da tua casa, ó Davi! Então, Israel se foi às suas tendas.

[16]När israeliterna märkte att kungen inte lyssnade på dem svarade de: »Vad har vi för del i David? Vi har inget gemensamt med Jishajs son. Vänd hem, israeliter! Sköt ditt eget rike, David!« Därefter återvände alla israeliterna hem.

[17] Quanto aos filhos de Israel, porém, que habitavam nas cidades de Judá, sobre eles reinou Roboão.

[17]Men över de israeliter som bodde i Judas städer var Rehabeam kung.

[18] Então, o rei Roboão enviou a Adorão, superintendente dos que trabalhavam forçados, porém os filhos de Israel o apedrejaram, e morreu. Mas o rei Roboão conseguiu tomar o seu carro e fugir para Jerusalém.

[18]När Rehabeam skickade fram Adoram, som förestod tvångsarbetena, stenade israeliterna honom till döds. Kung Rehabeam måste rädda sig upp i sin vagn och fly till Jerusalem.

[19] Assim, Israel se mantém rebelado contra a casa de Davi até ao dia de hoje.

[19]Så bröt Israel med Davids ätt. De är skilda åt än i dag.

2 Crônicas 11

2 Krön 11

Deus proíbe que Roboão peleje contra as dez tribos
1 Reis 12.21-24

[1] Vindo, pois, Roboão a Jerusalém, reuniu a casa de Judá e de Benjamim, cento e oitenta mil escolhidos, destros para a guerra, para pelejar contra Israel, a fim de restituir o reino a Roboão.

[1]När Rehabeam kom tillbaka till Jerusalem bådade han upp judeerna och benjaminiterna, 180.000 utvalda krigare, som skulle strida mot Israel och återföra kungamakten till Rehabeam.

[2] Porém veio a palavra do SENHOR a Semaías, homem de Deus, dizendo:

[2]Men Herrens ord kom till gudsmannen Shemaja:

[3] Fala a Roboão, filho de Salomão, rei de Judá, e a todo o Israel em Judá e Benjamim, dizendo:

[3]»Säg till kungen av Juda, Rehabeam, Salomos son, och till alla israeliter i Juda och Benjamin:

[4] Assim diz o SENHOR: Não subireis, nem pelejareis contra vossos irmãos; cada um volte para sua casa, porque eu é que fiz isto. E, obedecendo eles à palavra do SENHOR, desistiram de subir contra Jeroboão.

[4]Så säger Herren: Ni skall inte dra ut och strida mot era bröder. Vänd tillbaka, var och en till sitt, ty det som har skett är mitt verk.« De lyssnade till Herrens ord och avstod från att tåga mot Jerobeam.

As cidades fortificadas de Roboão

Rehabeam stärker kungamakten

[5] Roboão habitou em Jerusalém e, para defesa, fortificou cidades em Judá;

[5]Rehabeam bodde i Jerusalem, och han byggde upp befästa städer i Juda.

[6] fortificou, pois, a Belém, a Etã, a Tecoa,

[6]Betlehem, Etam, Tekoa,

[7] a Bete-Zur, a Socó, a Adulão,

[7]Bet-Sur, Soko, Adullam,

[8] a Gate, a Maressa, a Zife,

[8]Gat, Maresha, Sif,

[9] a Adoraim, a Laquis, a Azeca,

[9]Adorajim, Lakish, Aseka,

[10] a Zorá, a Aijalom e a Hebrom, todas em Judá e Benjamim, cidades fortificadas.

[10]Sora, Ajalon och Hebron, som alla ligger i Juda och Benjamin, gjorde han till befästningsstäder.

[11] Assim, as tornou em fortalezas e pôs nelas comandantes e depósitos de víveres, de azeite e de vinho.

[11]Han förstärkte deras befästningar, han tillsatte kommendanter, lade upp förråd av livsmedel, olja och vin

[12] E pôs em cada cidade arsenal de paveses e lanças; fortificou-as sobremaneira. Judá e Benjamim ficaram-lhe sujeitas.

[12]och försåg varje stad med sköldar och spjut. Han gjorde städerna mycket starka. Rehabeam härskade nu över Juda och Benjamin,

Sacerdotes e levitas vêm a Jerusalém

[13] Também os sacerdotes e os levitas que havia em todo o Israel recorreram a Roboão de todos os seus limites,

[13]och prästerna och leviterna i Israel kom från alla sina områden och inställde sig hos honom.

[14] porque os levitas deixaram os arredores das suas cidades e as suas possessões e vieram para Judá e para Jerusalém, porque Jeroboão e seus filhos os lançaram fora, para que não ministrassem ao SENHOR.

[14]Leviterna övergav sina betesmarker och egendomar och begav sig till Juda och Jerusalem, eftersom Jerobeam och hans söner hindrade dem att tjäna Herren som präster

[15] Jeroboão constituiu os seus próprios sacerdotes, para os altos, para os sátiros e para os bezerros que fizera.

[15]och i stället skaffade sig andra präster för offerplatserna och bockdemonerna och för tjurkalvarna som Jerobeam hade gjort.

[16] Além destes, também de todas as tribos de Israel os que de coração resolveram buscar o SENHOR, Deus de Israel, foram a Jerusalém, para oferecerem sacrifícios ao SENHOR, Deus de seus pais.

[17] Assim, fortaleceram o reino de Judá e corroboraram com Roboão, filho de Salomão, por três anos; porque três anos andaram no caminho de Davi e Salomão.

A família de Roboão

[18] Roboão tomou por esposa a Maalate, filha de Jerimote, filho de Davi, e filha de Abiail, filha de Eliabe, filho de Jessé,

[19] a qual lhe deu filhos: Jeús, Semarias e Zaão.

[20] Depois dela, tomou a Maaca, filha de Absalão; esta lhe deu a Abias, a Atai, a Ziza e a Selomite.

[21] Amava Roboão mais a Maaca, filha de Absalão, do que a todas as suas outras mulheres e concubinas; porque ele havia tomado dezoito mulheres e sessenta concubinas; e gerou vinte e oito filhos e sessenta filhas.

[22] Roboão designou a Abias, filho de Maaca, para ser chefe, príncipe entre seus irmãos, porque o queria fazer rei.

[23] Procedeu prudentemente e distribuiu todos os seus filhos por todas as terras de Judá e Benjamim, por todas as cidades fortificadas; deu-lhes víveres em abundância e lhes procurou muitas mulheres.

2 Crônicas 12

A invasão de Sisaque
1 Reis 14.25-28

[16]Och från alla Israels stammar kom i leviternas efterföljd de som bestämt sig för att söka sig till Herren, Israels Gud. De kom till Jerusalem för att offra till Herren, sina fäders Gud.

[17]Genom dem stärktes kungamakten i Juda, och i tre års tid var de ett stöd för Rehabeam, Salomos son. I tre år var David och Salomo deras föredömen.

[18]Rehabeam tog Machalat till hustru, en dotter till Jerimot, Davids son, och till Avihajil, dotter till Eliav, Jishajs son.

[19]Hon födde honom sönerna Jeush, Shemarja och Saham.

[20]Han tog också Maaka, Absaloms dotter, och hon födde honom Avia, Attaj, Sisa och Shelomot.

[21]Rehabeam älskade Maaka, Absaloms dotter, mer än alla sina andra hustrur och bihustrur — han hade 18 hustrur och 60 bihustrur och fick 28 söner och 60 döttrar —

[22]och han gjorde därför Maakas son Avia till överhuvud och furste över bröderna, ty han tänkte göra honom till kung.

[23][---]

2 Krön 12

Shishaks anfall mot Jerusalem

[1] Tendo Roboão confirmado o reino e havendo-se fortalecido, deixou a lei do SENHOR, e, com ele, todo o Israel.

[1]När nu Rehabeams kungamakt var säkrad och hans ställning var stark övergav han Herrens lag, och med honom hela Israel.

[2] No ano quinto do rei Roboão, Sisaque, rei do Egito, subiu contra Jerusalém (porque tinham transgredido contra o SENHOR),

[2]Under Rehabeams femte regeringsår tågade Shishak, kungen av Egypten, mot Jerusalem, ty folket hade varit trolöst mot Herren.

[3] com mil e duzentos carros e sessenta mil cavaleiros; era inumerável a gente que vinha com ele do Egito, de líbios, suquitas e etíopes.

[3]Han kom med 1.200 vagnar och 60.000 ryttare och en oräknelig skara som följt honom från Egypten: libyer, suckeer och kushiter.

[4] Tomou as cidades fortificadas que pertenciam a Judá e veio a Jerusalém.

[4]Han intog befästningsstäderna i Juda och nådde ända fram till Jerusalem.

[5] Então, veio Semaías, o profeta, a Roboão e aos príncipes de Judá, que, por causa de Sisaque, se ajuntaram em Jerusalém, e disse-lhes: Assim diz o SENHOR: Vós me deixastes a mim, pelo que eu também vos deixei em poder de Sisaque.

[5]Profeten Shemaja kom till Rehabeam och Judas furstar, som hade samlats i Jerusalem inför hotet från Shishak, och sade till dem: »Så säger Herren: Ni har övergett mig, därför skall jag överge er och lämna er i Shishaks våld.”

[6] Então, se humilharam os príncipes de Israel e o rei e disseram: O SENHOR é justo.

[6]Då ödmjukade sig Israels furstar och kungen och sade: »Herren är rättfärdig.«

[7] Vendo, pois, o SENHOR que se humilharam, veio a palavra do SENHOR a Semaías, dizendo: Humilharam-se, não os destruirei; antes, em breve lhes darei socorro, para que o meu furor não se derrame sobre Jerusalém, por intermédio de Sisaque.

[7]När Herren såg att de ödmjukade sig kom Herrens ord till Shemaja: »Eftersom de ödmjukar sig skall jag inte utplåna dem utan snart skänka dem räddning. Jag skall inte utgjuta min vrede över Jerusalem genom Shishak,

[8] Porém serão seus servos, para que conheçam a diferença entre a minha servidão e a servidão dos reinos da terra.

[8]men de skall bli hans tjänare för att de skall förstå skillnaden mellan att tjäna mig och att tjäna främmande kungariken.«

[9] Subiu, pois, Sisaque, rei do Egito, contra Jerusalém e tomou os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei;

[9]Shishak angrep nu Jerusalem och plundrade både Herrens hus och kungens

tomou tudo. Também levou todos os escudos de ouro que Salomão tinha feito.

palats på deras skatter. Allt tog han, också de guldsköldar som Salomo låtit göra.

10 Em lugar destes fez o rei Roboão escudos de bronze e os entregou nas mãos dos capitães da guarda, que guardavam a porta da casa do rei.

10I stället för dem lät kung Rehabeam tillverka sköldar av koppar; dem anförtrodde han åt officerarna i livgardet, som höll vakt vid ingången till kungens palats.

11 Toda vez que o rei entrava na Casa do SENHOR, os da guarda vinham, e usavam os escudos, e tornavam a trazê-los para a câmara da guarda.

11Var gång kungen gick in i Herrens hus gick livgardet med och bar sköldarna och förde dem sedan tillbaka till vaktrummet.

12 Tendo-se ele humilhado, apartou-se dele a ira do SENHOR para que não o destruísse de todo; porque em Judá ainda havia boas coisas.

12Eftersom Rehabeam ödmjukade sig vändes Herrens vrede från honom, och han krossades inte helt. Det fanns också något gott i Juda.

O reinado de Roboão

1 Reis 14.21-31

13 Fortificou-se, pois, o rei Roboão em Jerusalém e continuou reinando. Tinha Roboão quarenta e um anos de idade quando começou a reinar e reinou dezessete anos em Jerusalém, cidade que o SENHOR escolheu dentre todas as tribos de Israel, para ali estabelecer o seu nome. Sua mãe se chamava Naamá, amonita.

13Kung Rehabeam stärkte sin ställning i Jerusalem och fortsatte att regera där. Han var fyrtioett år då han blev kung, och han regerade sjutton år i Jerusalem, den stad som Herren utvalt bland alla Israels stammar till hemvist för sitt namn. Hans mor hette Naama och var från Ammon.

14 Fez ele o que era mau, porquanto não dispôs o coração para buscar ao SENHOR.

14Han gjorde det som var ont, ty han lade sig inte vinn om att rådfråga Herren.

15 Quanto aos mais atos de Roboão, tanto os primeiros como os últimos, porventura, não estão escritos no Livro da História de Semaías, o profeta, e no de Ido, o vidente, no registro das genealogias? Houve guerras entre Roboão e Jeroboão todos os seus dias.

15Rehabeams historia, från början till slut, har nedtecknats i profeten Shemajas och siaren Iddos krönika, med släkttavlor. Hela tiden rådde krig mellan Rehabeam och Jerobeam.

[16] Descansou Roboão com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi; e Abias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 13

O reinado de Abias
1 Reis 15.1-8

[1] No décimo oitavo ano do rei Jeroboão, Abias começou a reinar sobre Judá. Três anos reinou em Jerusalém.

[2] Era o nome de sua mãe Micaía, filha de Uriel, de Gibeá. Também houve guerra entre Abias e Jeroboão.

[3] Abias ordenou a peleja com um exército de valentes guerreiros, de quatrocentos mil homens escolhidos; e Jeroboão dispôs contra ele a batalha com oitocentos mil homens escolhidos, todos guerreiros valentes.

[4] Pôs-se Abias em pé no alto do monte Zemaraim, que está na região montanhosa de Efraim, e disse: Ouvi-me, Jeroboão e todo o Israel:

[5] Não vos convém saber que o SENHOR, Deus de Israel, deu para sempre a Davi a soberania de Israel, a ele e a seus filhos, por uma aliança de sal?

[6] Contudo, se levantou Jeroboão, filho de Nebate, servo de Salomão, filho de Davi, e se rebelou contra seu senhor.

[7] Ajuntou-se a ele gente vadia, homens malignos; fortificaram-se contra Roboão, filho de Salomão; sendo Roboão ainda jovem e indeciso, não lhes pôde resistir.

[16]Rehabeam gick till vila hos sina fäder och begravdes i Davids stad. Hans son Avia blev kung efter honom.

2 Krön 13

Avia kung över Juda. Krig med Israel

[1]Under Jerobeams artonde regeringsår blev Avia kung över Juda,

[2]och han regerade tre år i Jerusalem. Hans mor hette Mikaja och var dotter till Uriel från Giva. Avia och Jerobeam låg i krig med varandra.

[3]Avia inledde striden med en här av tappra krigare, 400.000 elitsoldater, medan Jerobeam ställde upp 800.000 elitsoldater, tappra kämpar, mot honom.

[4]Avia gick upp på Semarajimberget i Efraims bergsbygd och ropade: »Hör på mig, Jerobeam och alla israeliter!

[5]Ni vet ju att Herren, Israels Gud, har gett kungamakten över Israel åt David för evigt — åt honom och hans söner — genom ett saltförbund.

[6]Men Jerobeam, Nevats son, som stod i tjänst hos Salomo, Davids son, reste sig mot sin herre och gjorde uppror.

[7]Slödder och skurkar slöt sig till honom och fick makt över Rehabeam, Salomos son, som var ung och vek och inte kunde stå emot dem.

[8] Agora, pensais que podeis resistir ao reino do SENHOR, que está nas mãos dos filhos de Davi; bem sois vós uma grande multidão e tendes convosco os bezerros de ouro que Jeroboão vos fez para deuses.

[9] Não lançastes fora os sacerdotes do SENHOR, os filhos de Arão e os levitas, e não fizestes para vós outros sacerdotes, como as gentes das outras terras? Qualquer que vem a consagrar-se com um novilho e sete carneiros logo se faz sacerdote daqueles que não são deuses.

[10] Porém, quanto a nós, o SENHOR é nosso Deus, e nunca o deixamos; temos sacerdotes, que ministram ao SENHOR, a saber, os filhos de Arão e os levitas na sua obra.

[11] Cada dia, de manhã e à tarde, oferecem holocaustos e queimam incenso aromático, dispondo os pães da proposição sobre a mesa puríssima e o candeeiro de ouro e as suas lâmpadas para se acenderem cada tarde, porque nós guardamos o preceito do SENHOR, nosso Deus; porém vós o deixastes.

[12] Eis que Deus está conosco, à nossa frente, como também os seus sacerdotes, tocando com as trombetas, para rebate contra vós outros, ó filhos de Israel; não pelejeis contra o SENHOR, Deus de vossos pais, porque não sereis bem sucedidos.

[13] Mas Jeroboão ordenou aos que estavam de emboscada que fizessem uma volta e dessem contra eles por detrás; de maneira

[8]Och nu tror ni att ni skall kunna stå emot Herrens kungamakt som utövas av Davids ättlingar, därför att ni är så många och hos er har tjurkalvarna av guld som Jerobeam har gjort till era gudar.

[9]Ni har ju fördrivit Herrens präster, Arons söner, och leviterna och skaffat er egna präster precis som de andra folken. Vem som helst som kommer med en ungtjur och sju baggar för att bli prästvigd, han blir präst åt dessa icke-gudar.

[10]Vi däremot har Herren som vår Gud, och vi har inte övergett honom. Vi har präster som är Arons söner och som gör tjänst inför Herren, och vi har leviter till tempelsysslorna.

[11]De offrar brännoffer till Herren varje morgon och kväll, bränner välluktande rökelse, lägger upp skådebröden på bordet av rent guld och tänder varje kväll lamporna på det gyllene lampstället. Vi håller alltså våra förpliktelser mot Herren, vår Gud, men ni har övergett honom.

[12]Se, Gud går i spetsen för oss, hans präster har signaltrumpeterna som blåser till strid mot er. Israeliter, strid inte mot Herren, era fäders Gud. Ni kommer inte att lyckas.«

[13]Jerobeam hade låtit en styrka gå runt för att falla judeerna i ryggen, så att dessa hade israeliterna framför sig samtidigt som de hotades bakifrån.

que estavam em frente dos homens de Judá, e a emboscada, por detrás deles.

[14] Olhou Judá e viu que a peleja estava por diante e por detrás; então, clamaram ao SENHOR, e os sacerdotes tocaram as trombetas.

[14]När judeerna vände sig om och fick se att de hade fiender både framför och bakom sig ropade de till Herren. Prästerna blåste i trumpeterna,

[15] Os homens de Judá gritaram; quando gritavam, feriu Deus a Jeroboão e a todo o Israel diante de Abias e de Judá.

[15]och judeerna höjde ett härskri. Vid detta härskri lät Gud Jerobeam och hela Israel bli slagna av Avia och Juda.

[16] Os filhos de Israel fugiram de diante de Judá, pois Deus os entregara nas suas mãos.

[16]Israeliterna flydde, och Gud gav dem i judeernas våld.

[17] De maneira que Abias e o seu povo fizeram grande matança entre eles; porque caíram feridos de Israel quinhentos mil homens escolhidos.

[17]Avia och hans här tillfogade dem stora förluster: av israeliterna stupade 500.000 soldater.

[18] Assim, foram humilhados os filhos de Israel naquele tempo; prevaleceram os filhos de Judá, porque confiaram no SENHOR, Deus de seus pais.

[18]Israeliterna blev alltså kuvade vid detta tillfälle, medan judeerna var de starkare eftersom de förlitade sig på Herren, sina fäders Gud.

[19] Abias perseguiu a Jeroboão e lhe tomou cidades: Betel, Jesana e Efrom, com suas respectivas vilas.

[19]Avia förföljde Jerobeam och intog några av hans städer: Betel med lydstäder, Jeshana med lydstäder och Efron med lydstäder.

[20] Jeroboão não restaurou mais o seu poder no tempo de Abias; feriu o SENHOR a Jeroboão, que morreu.

[20]Jerobeam förmådde ingenting mer så länge Avia levde. Herren slog honom, och han dog.

[21] Abias, porém, se fortificou, e tomou para si catorze mulheres, e gerou vinte e dois filhos e dezesseis filhas.

[21]Avia stärkte sin ställning, och han tog sig 14 hustrur och fick 22 söner och 16 döttrar.

[22] Quanto aos mais atos de Abias, tanto o que fez como o que disse, estão escritos no Livro da História do Profeta Ido.

[22]Avias historia i övrigt, allt han gjorde och sade, har nedtecknats i profeten Iddos tilläggsskrift.

2 Crônicas 14

2 Krön 14

O reinado de Asa

1 Reis 15.9-24

[1] Abias descansou com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi. Em seu lugar reinou seu filho Asa, em cujos dias a terra esteve em paz dez anos.

[2] Asa fez o que era bom e reto perante o SENHOR, seu Deus.

[3] Porque aboliu os altares dos deuses estranhos e o culto nos altos, quebrou as colunas e cortou os postes-ídolos.

[4] Ordenou a Judá que buscasse ao SENHOR, Deus de seus pais, e que observasse a lei e o mandamento.

[5] Também aboliu de todas as cidades de Judá o culto nos altos e os altares do incenso; e houve paz no seu reinado.

[6] Edificou cidades fortificadas em Judá, pois havia paz na terra, e não houve guerra contra ele naqueles anos, porquanto o SENHOR lhe dera repouso.

[7] Disse, pois, a Judá: Edifiquemos estas cidades, cerquemo-las de muros e torres, portas e ferrolhos, enquanto a terra ainda está em paz diante de nós, pois temos buscado ao SENHOR, nosso Deus; temo-lo buscado, e ele nos deu repouso de todos os lados.

[8] Edificaram e prosperaram. Tinha Asa, no seu exército, trezentos mil de Judá, que traziam pavês e lança, e duzentos e oitenta mil de Benjamim, que traziam escudo e atiravam com arco; todos eram homens valentes.

Asa vence a Zerá, o etíope

[1]Avia gick till vila hos sina fäder och begravdes i Davids stad. Hans son Asa blev kung efter honom. Under hans tid hade landet lugn och ro i tio år.

Asa kung över Juda

[2]Asa gjorde det som var gott och rätt i Herrens, sin Guds, ögon.

[3]Han avskaffade avgudaaltarna och offerplatserna, krossade stenstoderna och högg ner asherapålarna.

[4]Han befallde judeerna att dyrka Herren, sina fäders Gud, och att hålla lagen och buden.

[5]Han avskaffade offerplatserna och rökelsealtarna i alla städer i Juda. Under honom hade riket lugn och ro.

[6]Han byggde befästningsstäder i Juda, medan det rådde lugn och ro i landet. Under dessa år var han aldrig i krig, eftersom Herren låtit honom få fred.

[7]Han sade till judeerna: »Låt oss bygga upp dessa städer och förse dem med murar och torn, portar och bommar! Landet är ännu i vår hand. Vi har vänt oss till Herren, vår Gud, och därför har han vänt sig till oss och låtit oss få fred på alla sidor.« De byggde, och allt gick dem väl i händer.

[8]Asa hade en här om 300.000 man från Juda med sköld och lans samt 280.000 man från Benjamin med sköld och båge; alla dessa var tappra kämpar.

[9] Zerá, o etíope, saiu contra eles, com um exército de um milhão de homens e trezentos carros, e chegou até Maressa.

[9]Kushiten Serach drog ut mot dem med en här om en miljon man och 300 vagnar. När han nått fram till Maresha

[10] Então, Asa saiu contra ele; e ordenaram a batalha no vale de Zefatá, perto de Maressa.

[10]drog Asa ut mot honom, och de ställde upp sig till strid i dalen norr om Maresha.

[11] Clamou Asa ao SENHOR, seu Deus, e disse: SENHOR, além de ti não há quem possa socorrer numa batalha entre o poderoso e o fraco; ajuda-nos, pois, SENHOR, nosso Deus, porque em ti confiamos e no teu nome viemos contra esta multidão. SENHOR, tu és o nosso Deus, não prevaleça contra ti o homem.

[11]Asa ropade till Herren, sin Gud: »Herre, ingen utom du kan hjälpa i striden mellan den starke och den som är svag. Så hjälp oss nu, Herre, vår Gud, ty vi förlitar oss på dig, och i ditt namn har vi dragit ut mot denna skara. Herre, du är vår Gud, låt inte en dödlig bli din överman.«

[12] O SENHOR feriu os etíopes diante de Asa e diante de Judá; e eles fugiram.

[12]Då lät Herren kushiterna bli slagna av Asa och Juda, och kushiterna flydde.

[13] Asa e o povo que estava com ele os perseguiram até Gerar; e caíram os etíopes sem restar nem um sequer; porque foram destroçados diante do SENHOR e diante do seu exército, e levaram dali mui grande despojo.

[13]Asa och hans folk förföljde dem ända till Gerar. Kushiterna stupade till sista man, de tillintetgjordes av Herren och hans här. Judeerna tog ett mycket rikt byte.

[14] Feriram todas as cidades ao redor de Gerar, porque o terror do SENHOR as havia invadido; e saquearam todas as cidades, porque havia nelas muita presa.

[14]De kunde också inta alla städer runt Gerar, eftersom Herren hade fyllt befolkningen med skräck. De plundrade alla städerna, där fanns gott om byte.

[15] Também feriram as tendas dos donos do gado, levaram ovelhas em abundância e camelos e voltaram para Jerusalém.

[15]Även beduintälten överföll de, och de tog mängder av får och kameler och återvände sedan till Jerusalem.

2 Crônicas 15

As reformas religiosas de Asa

2 Krön 15

[1] Veio o Espírito de Deus sobre Azarias, filho de Odede.

[1]Guds ande kom över Asarja, Odeds son,

[2] Este saiu ao encontro de Asa e lhe disse: Ouvi-me, Asa, e todo o Judá, e Benjamim.

[2]och han trädde fram inför Asa och sade till honom: »Hör på mig, Asa och hela

O SENHOR está convosco, enquanto vós estais com ele; se o buscardes, ele se deixará achar; porém, se o deixardes, vos deixará.

Juda och Benjamin! Herren är med er om ni är med honom. Om ni söker honom skall han låta er finna honom, men om ni överger honom skall han överge er.

3 Israel esteve por muito tempo sem o verdadeiro Deus, sem sacerdote que o ensinasse e sem lei.

3Under lång tid var Israel utan den sanne Guden, utan präster som undervisade och utan lagen.

4 Mas, quando, na sua angústia, eles voltaram ao SENHOR, Deus de Israel, e o buscaram, foi por eles achado.

4Men i sin nöd vände de om till Herren, Israels Gud. De sökte honom, och han lät dem finna honom.

5 Naqueles tempos, não havia paz nem para os que saíam nem para os que entravam, mas muitas perturbações sobre todos os habitantes daquelas terras.

5På den tiden kunde ingen färdas tryggt. Bland ländernas invånare rådde kaos,

6 Porque nação contra nação e cidade contra cidade se despedaçavam, pois Deus os conturbou com toda sorte de angústia.

6folk drabbade samman med folk och stad med stad, eftersom Gud med alla slags olyckor skapade kaos bland dem.

7 Mas sede fortes, e não desfaleçam as vossas mãos, porque a vossa obra terá recompensa.

7Men ni skall vara starka och inte tappa modet, ni skall få lön för er möda.«

8 Ouvindo, pois, Asa estas palavras e a profecia do profeta, filho de Odede, cobrou ânimo e lançou as abominações fora de toda a terra de Judá e de Benjamim, como também das cidades que tomara na região montanhosa de Efraim; e renovou o altar do SENHOR, que estava diante do pórtico do SENHOR.

8När Asa hörde vad Asarja, Odeds son, sade i sin profetia stärktes han i sitt uppsåt att få bort de vidriga avgudarna i hela Juda och Benjamin och i de städer han erövrat i Efraims bergsbygd. Han ställde i ordning Herrens altare, som stod framför templets förhall.

9 Congregou todo o Judá e Benjamim e também os de Efraim, Manassés e Simeão que moravam no seu meio, porque muitos de Israel desertaram para ele, vendo que o SENHOR, seu Deus, era com ele.

9Han samlade då hela Juda och Benjamin och alla från Efraim, Manasse och Simon som slagit sig ner bland dem — det var nämligen många i Israel som hade gått över till Asa när de såg att Herren, hans Gud, var med honom.

[10] Reuniram-se, em Jerusalém, no terceiro mês, no décimo quinto ano do reinado de Asa.

[11] Naquele dia, ofereceram em sacrifício ao SENHOR, do despojo que trouxeram, setecentos bois e sete mil ovelhas.

[12] Entraram em aliança de buscarem ao SENHOR, Deus de seus pais, de todo o coração e de toda a alma;

[13] e de que todo aquele que não buscasse ao SENHOR, Deus de Israel, morresse, tanto o menor como o maior, tanto homem como mulher.

[14] Juraram ao SENHOR, em alta voz, com júbilo, e com clarins, e com trombetas.

[15] Todo o Judá se alegrou por motivo deste juramento, porque, de todo o coração, eles juraram e, de toda a boa vontade, buscaram ao SENHOR, e por eles foi achado. O SENHOR lhes deu paz por toda parte.

[16] O rei Asa depôs também a Maaca, sua mãe, da dignidade de rainha-mãe, porquanto ela havia feito a Aserá, uma abominável imagem; Asa destruiu-lhe a imagem, que, feita em pó, queimou no vale de Cedrom.

[17] Os altos, porém, não foram tirados de Israel; todavia, o coração de Asa foi perfeito todos os seus dias.

[18] Trouxe à Casa de Deus as coisas consagradas por seu pai e as coisas que ele mesmo consagrara: prata, ouro e objetos de utilidade.

[10]De samlades i Jerusalem i den tredje månaden av Asas femtonde regeringsår.

[11]Den dagen offrade de 700 tjurar och 7.000 får till Herren av det byte de hade hemfört.

[12]De ingick ett förbund: de skulle dyrka Herren, sina fäders Gud, med uppriktigt hjärta och sinne,

[13]och var och en, gammal eller ung, man eller kvinna, som inte dyrkade Herren, Israels Gud, skulle dödas.

[14]Med hög röst svor de eden till Herren, under jubel och till ljudet av trumpeter och horn.

[15]Alla judeer gladde sig över eden, ty de hade svurit den med uppriktigt hjärta. Och när de beslutsamt sökte Herren lät han dem finna honom, och han lät dem få fred på alla sidor.

[16]Sin mor Maaka berövade kung Asa ställningen som kungamoder, därför att hon hade rest ett beläte åt Ashera. Asa högg sönder belätet, krossade det och brände upp det i Kidrondalen.

[17]Men i Israel fick offerplatserna vara kvar. Asa var dock trogen av hela sitt hjärta så länge han levde.

[18]Sin fars offergåvor och sina egna förde han till Guds hus: silver, guld och tempelkärl.

[19] Não houve guerra até ao trigésimo quinto ano do reinado de Asa.

[19]Före Asas trettiofemte regeringsår förekom inget krig,

2 Crônicas 16

2 Krön 16

Asa faz aliança com o rei da Síria
1 Reis 15.16-22

[1] No trigésimo sexto ano do reinado de Asa, subiu Baasa, rei de Israel, contra Judá e edificou a Ramá, para que a ninguém fosse permitido sair de junto de Asa, rei de Judá, nem chegar a ele.

[1]men under hans trettiosjätte regeringsår tågade kung Basha av Israel mot Juda och befäste Rama för att på det sättet avskära förbindelserna för kung Asa av Juda.

[2] Então, Asa tomou prata e ouro dos tesouros da Casa do SENHOR e dos tesouros da casa do rei e enviou servos a Ben-Hadade, rei da Síria, que habitava em Damasco, dizendo:

[2]Då hämtade Asa silver och guld ur skattkamrarna i Herrens hus och kungapalatset och skickade det till arameerkungen i Damaskus, Ben-Hadad, och lät säga:

[3] Haja aliança entre mim e ti, como houve entre meu pai e teu pai. Eis que te mando prata e ouro; vai e anula a tua aliança com Baasa, rei de Israel, para que se retire de mim.

[3]»Ett förbund består mellan mig och dig, liksom mellan min far och din far. Jag sänder dig här silver och guld; bryt nu ditt förbund med kung Basha av Israel, så att han lämnar mig i fred.«

[4] Ben-Hadade deu ouvidos ao rei Asa e enviou os capitães dos seus exércitos contra as cidades de Israel; e feriu a Ijom, a Dã, a Abel-Maim e todas as cidades-armazéns de Naftali.

[4]Ben-Hadad gick med på kung Asas förslag och skickade sina befälhavare mot Israels städer, och de erövrade Ijon, Dan, Avel Majim och alla förrådsstäder i Naftali.

[5] Ouvindo isso Baasa, deixou de edificar a Ramá e não continuou a sua obra.

[5]När Basha fick underrättelse om detta avbröt han befästningsarbetena vid Rama och lät all verksamhet där upphöra.

[6] Então, o rei Asa tomou todo o Judá, e trouxeram as pedras de Ramá e a sua madeira com que Baasa a edificara; com elas edificou Asa a Geba e a Mispa.

[6]Då tog kung Asa med sig alla judeer, och de förde bort sten och virke som Basha använt till befästningarna vid Rama. Han befäste med detta Geva och Mispa.

Asa repreendido por Hanani

[7] Naquele tempo, veio Hanani a Asa, rei de Judá, e lhe disse: Porquanto confiaste no rei da Síria e não confiaste no SENHOR,

[7]Vid den tiden kom siaren Hanani till Asa, kungen av Juda, och sade till honom: »Du förlitade dig på kungen av Aram och inte

teu Deus, o exército do rei da Síria escapou das tuas mãos.

[8] Acaso, não foram os etíopes e os líbios grande exército, com muitíssimos carros e cavaleiros? Porém, tendo tu confiado no SENHOR, ele os entregou nas tuas mãos.

[9] Porque, quanto ao SENHOR, seus olhos passam por toda a terra, para mostrar-se forte para com aqueles cujo coração é totalmente dele; nisto procedeste loucamente; por isso, desde agora, haverá guerras contra ti.

[10] Porém Asa se indignou contra o vidente e o lançou no cárcere, no tronco, porque se enfurecera contra ele por causa disso; na mesma ocasião, oprimiu Asa alguns do povo.

[11] Eis que os mais atos de Asa, tanto os primeiros como os últimos, estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá e Israel.

A morte de Asa

1 Reis 15.23-24

[12] No trigésimo nono ano do seu reinado, caiu Asa doente dos pés; a sua doença era em extremo grave; contudo, na sua enfermidade não recorreu ao SENHOR, mas confiou nos médicos.

[13] Descansou Asa com seus pais; morreu no quadragésimo primeiro ano do seu reinado.

[14] Sepultaram-no no sepulcro que mandara abrir para si na Cidade de Davi; puseram-no sobre um leito, que se enchera de perfumes e de várias especiarias, preparados segundo a arte dos

på Herren, din Gud, därför får du inte den arameiske kungens här i din makt.

[8]Kushiterna och libyerna hade ju en stor här med mängder av vagnar och ryttare, men eftersom du förlitade dig på Herren gav han dem i ditt våld.

[9]Herrens ögon överblickar hela jorden, för att han skall kunna stärka dem som av hela sitt hjärta håller sig till honom. Denna gång har du handlat som en dåre, och hädanefter kommer du alltid att vara i krig.«

[10]Asa blev ursinnig på siaren, och han satte honom i stocken, så rasande blev han. Även mot andra i sitt folk gick Asa våldsamt fram vid den tiden.

[11]Asas historia, från början till slut, har nedtecknats i boken om Judas och Israels kungar.

[12]Under sitt trettionionde regeringsår drabbades Asa av en svår åkomma i fötterna. Men inte ens under sin sjukdom sökte han sig till Herren utan till läkare.

[13]Asa gick till vila hos sina fäder; han dog under sitt fyrtioförsta regeringsår

[14]och begravdes i den grav han låtit hugga ut åt sig i Davids stad. Man lade honom på en bädd som fyllts med kryddor och en konstfärdig blandning av alla slags örter,

perfumistas. Foi mui grande a queima que lhe fizeram destas coisas.

2 Crônicas 17

Estabelecido o reinado de Josafá

[1] Em lugar de Asa, reinou seu filho Josafá, que se fortificou contra Israel;

[2] ele pôs tropas em todas as cidades fortificadas de Judá e estabeleceu guarnições na terra de Judá, como também nas cidades de Efraim, que Asa, seu pai, tinha tomado.

[3] O SENHOR foi com Josafá, porque andou nos primeiros caminhos de Davi, seu pai, e não procurou a baalins.

[4] Antes, procurou ao Deus de seu pai e andou nos seus mandamentos e não segundo as obras de Israel.

[5] O SENHOR confirmou o reino nas suas mãos, e todo o Judá deu presentes a Josafá, o qual teve riquezas e glória em abundância.

[6] Tornou-se-lhe ousado o coração em seguir os caminhos do SENHOR, e ainda tirou os altos e os postes-ídolos de Judá.

[7] No terceiro ano do seu reinado, enviou ele os seus príncipes Ben-Hail, Obadias, Zacarias, Natanael e Micaías, para ensinarem nas cidades de Judá;

[8] e, com eles, os levitas Semaías, Netanias, Zebadias, Asael, Semiramote, Jônatas, Adonias, Tobias e Tobe-Adonias; e, com estes levitas, os sacerdotes Elisama e Jeorão.

och man tände en mycket stor eld till hans ära.

2 Krön 17

Joshafat kung över Juda

[1]Asas son Joshafat blev kung efter honom, och han stärkte sin ställning i Israel.

[2]Han förlade trupper i befästningsstäderna i Juda och insatte kommendanter i Juda och i de städer i Efraim som hans far Asa hade erövrat.

[3]Herren var med Joshafat, eftersom han handlade som hans far till en början hade gjort och inte dyrkade baalsgudarna

[4]utan dyrkade sin fars Gud och följde hans bud; han gjorde inte som Israel.

[5]Herren befäste hans kungamakt, hela Juda kom med gåvor till Joshafat, och han vann stor rikedom och ära.

[6]Med stolthet följde han Herrens vägar, och han avskaffade också offerplatserna och asherapålarna i Juda.

[7]Under sitt tredje regeringsår sände han ut ämbetsmännen Ben-Hajil, Obadja, Sakarja, Netanel och Mika för att undervisa i Judas städer.

[8]De åtföljdes av leviterna Shemaja, Netanja, Sevadja, Asael, Shemiramot, Jonatan, Adonia och Tobia, och med dem följde prästerna Elishama och Joram.

[9] Ensinaram em Judá, tendo consigo o Livro da Lei do SENHOR; percorriam todas as cidades de Judá e ensinavam ao povo.

[9]När de undervisade i Juda förde de med sig Herrens lagbok; de for runt till alla Judas städer och undervisade bland folket.

[10] Veio o terror do SENHOR sobre todos os reinos das terras que estavam ao redor de Judá, de maneira que não fizeram guerra contra Josafá.

[10]Herren lät alla riken runt Juda fyllas av skräck, och de gav sig inte i krig med Joshafat.

[11] Alguns dos filisteus traziam presentes a Josafá e prata como tributo; também os arábios lhe trouxeram gado miúdo, sete mil e setecentos carneiros e sete mil e setecentos bodes.

[11]Från filisteerna kom man med en last av silver som gåva till Joshafat, och araberna kom till honom med småboskap: 7.700 baggar och 7.700 bockar.

[12] Josafá se engrandeceu em extremo, continuamente; e edificou fortalezas e cidades-armazéns em Judá.

[12]Så blev Joshafat mäktigare och mäktigare, och han byggde borgar och förrådsstäder i Juda.

[13] Empreendeu muitas obras nas cidades de Judá; e tinha, em Jerusalém, gente de guerra e homens valentes.

[13]Han lät utföra stora arbeten i Judas städer, och i Jerusalem hade han soldater, tappra kämpar,

[14] Este é o número deles segundo as suas famílias: em Judá, eram capitães de mil: o chefe Adna e, com ele, trezentos mil homens valentes;

[14]som var indelade i avdelningar familj för familj. De högsta officerarna i Juda var: general Adna, som hade 300.000 tappra kämpar,

[15] depois dele, o capitão Joanã e, com ele, duzentos e oitenta mil;

[15]och vid hans sida general Jochanan, som hade 280.000 man,

[16] e, depois, Amasias, filho de Zicri, que, voluntariamente, se ofereceu ao serviço do SENHOR, e, às suas ordens, duzentos mil homens valentes.

[16]och vid hans sida Amasja, Sikris son, som frivilligt ställt sig i Herrens tjänst och som hade 200.000 tappra kämpar.

[17] De Benjamim, Eliada, homem valente, e, com ele, duzentos mil, armados de arco e de escudo;

[17]Och från Benjamin: den tappre kämpen Eljada, som hade 200.000 man beväpnade med båge och sköld,

[18] depois dele, Jozabade, com cento e oitenta mil armados para a guerra.

[18]och vid hans sida Josavad, som hade 180.000 stridsrustade män.

[19] Estavam estes no serviço do rei, afora os que o rei tinha posto nas cidades fortificadas por todo o Judá.

2 Crônicas 18

Aliança entre Josafá e Acabe
1 Reis 22.1-4

[1] Tinha Josafá riquezas e glória em abundância; e aparentou-se com Acabe.

[2] Ao cabo de alguns anos, foi ter com Acabe, em Samaria. Acabe matou ovelhas e bois em abundância, para ele e para o povo que viera com ele; e o persuadiu a subir, com ele, a Ramote-Gileade.

[3] Acabe, rei de Israel, perguntou a Josafá, rei de Judá: Irás tu, comigo, a Ramote-Gileade? Respondeu-lhe Josafá: Serei como tu és, o meu povo, como o teu povo; iremos, contigo, à peleja.

As promessas dos falsos profetas
1 Reis 22.5-12

[4] Disse mais Josafá ao rei de Israel: Consulta, primeiro, a palavra do SENHOR.

[5] Então, o rei de Israel ajuntou os profetas, quatrocentos homens, e lhes disse: Iremos à peleja contra Ramote-Gileade ou deixarei de ir? Eles disseram:

[6] Sobe, porque Deus a entregará nas mãos do rei. Disse, porém, Josafá: Não há, aqui, ainda algum profeta do SENHOR, para o consultarmos?

[7] Respondeu o rei de Israel a Josafá: Há um ainda, por quem podemos consultar o SENHOR; porém eu o aborreço, porque

[19]Dessa stod i kungens tjänst, förutom de män som kungen förlagt i de befästa städerna runt om i Juda.

2 Krön 18

Profeten Mika, Jimlas son

[1]Joshafat hade vunnit stor rikedom och ära, och han knöt släktskapsband med Achav.

[2]Efter några år kom han på besök till Achav i Samaria, och Achav slaktade mängder av får och oxar åt honom och folket han hade med sig och lockade honom att tåga mot Ramot i Gilead.

[3]Achav, Israels kung, frågade Joshafat, Judas kung, om denne ville dra ut med honom mot Ramot i Gilead. Han svarade: »Jag och du är ett, mitt folk skall liksom ditt vara med dig i striden.«

[4]Men Joshafat bad den israelitiske kungen att först söka råd hos Herren.

[5]Då samlade Israels kung profeterna, 400 man. »Skall vi angripa Ramot i Gilead eller skall jag låta bli?« frågade han. Profeterna svarade: »Angrip staden! Gud skall låta den falla i kungens händer.«

[6]Men Joshafat undrade: »Finns här ingen annan Herrens profet vi kan fråga?« —

[7]»Jo«, sade Israels kung, »det finns en till som kan fråga Herren åt oss. Men jag kan inte fördra den mannen, han profeterar aldrig något gott för min räkning utan

nunca profetiza de mim o que é bom, mas somente o que é mau.

[8] Este é Micaías, filho de Inlá. Disse Josafá: Não fale o rei assim. Então, o rei de Israel chamou um oficial e disse: Traze-me depressa a Micaías, filho de Inlá.

[9] O rei de Israel e Josafá, rei de Judá, estavam assentados, cada um no seu trono, vestidos de trajes reais, numa eira à entrada da porta de Samaria; e todos os profetas profetizavam diante deles.

[10] Zedequias, filho de Quenaana, fez para si uns chifres de ferro e disse: Assim diz o SENHOR: Com este, escornearás os siros, até de todo os consumir.

[11] Todos os profetas profetizaram assim, dizendo: Sobe a Ramote-Gileade e triunfarás, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

A profecia de Micaías

1 Reis 22.13-28

[12] O mensageiro que fora chamar a Micaías falou-lhe, dizendo: Eis que as palavras dos profetas, a uma voz, predizem coisas boas para o rei; seja, pois, a tua palavra como a palavra de um deles, e fala o que é bom.

[13] Respondeu Micaías: Tão certo como vive o SENHOR, o que meu Deus me disser, isso falarei.

[14] E, vindo ele ao rei, este lhe perguntou: Micaías, iremos a Ramote-Gileade, à peleja, ou deixarei de ir? Ele respondeu: Sobe e triunfarás, porque eles serão entregues nas vossas mãos.

alltid bara ont. Han heter Mika, Jimlas son.« Joshafat svarade: »Säg inte så, konung.«

[8]Då ropade Israels kung på en hovman och befallde honom att genast hämta Mika.

[9]På tröskplatsen vid Samarias stadsport satt Israels kung och Judas kung Joshafat på var sin tron; de satt där klädda i sina skrudar, medan alla profeterna höll på att profetera inför dem.

[10]Sidkia, Kenaanas son, hade gjort sig horn av järn, och han ropade: »Så säger Herren: Med dessa skall du stånga Aram sönder och samman.«

[11]Alla de andra profeterade på samma sätt: »Angrip Ramot i Gilead, och du skall lyckas. Herren skall låta staden falla i kungens händer.«

[12]Budbäraren som hade gått för att kalla på Mika sade till honom: »Profeterna förkunnar med en mun framgång för kungen. Låt nu dina ord stämma med deras och lova framgång.«

[13]»Så sant Herren lever«, svarade Mika, »vad min Gud säger, det skall jag frambära.«

[14]När han sedan kom inför kungen frågade denne: »Mika, skall vi angripa Ramot i Gilead eller skall jag låta bli?« Mika svarade: »Gå till angrepp, och ni skall lyckas; de skall falla i era händer.«

[15] O rei lhe disse: Quantas vezes te conjurarei que não me fales senão a verdade em nome do SENHOR?

[15]Men kungen sade: »Hur många gånger skall jag besvärja dig att inte säga annat än sanningen när du talar till mig i Herrens namn?«

[16] Então, disse ele: Vi todo o Israel disperso pelos montes, como ovelhas que não têm pastor; e disse o SENHOR: Estes não têm dono; torne cada um em paz para sua casa.

[16]Då sade Mika: »Jag såg alla israeliterna skingrade över bergen, som får utan herde. Och Herren sade: De har ingen ledare. De skall återvända hem i fred, var och en till sitt.«

[17] Então, o rei de Israel disse a Josafá: Não te disse eu que ele não profetiza a meu respeito o que é bom, mas somente o que é mau?

[17]Då vände sig Israels kung till Joshafat: »Var det inte det jag sade? Han profeterar aldrig något gott för min räkning, bara ont.«

[18] Micaías prosseguiu: Ouvi, pois, a palavra do SENHOR: Vi o SENHOR assentado no seu trono, e todo o exército do céu estava à sua direita e à sua esquerda.

[18]Men Mika fortsatte: »Lyssna då till vad Herren säger. Jag såg Herren sitta på sin tron, och hela den himmelska hären stod till höger och till vänster om honom.

[19] Perguntou o SENHOR: Quem enganará Acabe, o rei de Israel, para que suba e caia em Ramote-Gileade? Um dizia desta maneira, e outro, de outra.

[19]Och Herren sade: Vem kan förleda Achav, Israels kung, så att han tågar mot Ramot i Gilead och stupar där? — Den ene svarade ett, den andre ett annat.

[20] Então, saiu um espírito, e se apresentou diante do SENHOR, e disse: Eu o enganarei. Perguntou-lhe o SENHOR: Com quê?

[20]Då steg en ande fram och ställde sig inför Herren och sade: Jag kan förleda honom. Herren frågade: Hur?

[21] Respondeu ele: Sairei e serei espírito mentiroso na boca de todos os seus profetas. Disse o SENHOR: Tu o enganarás e ainda prevalecerás; sai e faze-o assim.

[21]och anden svarade: Jag går dit och talar som en lögnens ande genom alla hans profeter. Herren sade: Förled honom du, du kommer att lyckas. Gå och gör som du sagt. —

[22] Eis que o SENHOR pôs o espírito mentiroso na boca de todos estes teus profetas e o SENHOR falou o que é mau contra ti.

[22]Nu har alltså Herren låtit en lögnens ande tala genom dessa dina profeter. Han har bestämt att olyckan skall drabba dig.«

[23] Então, Zedequias, filho de Quenaana, deu uma bofetada em Micaías e disse:

[24] Por onde saiu o Espírito do SENHOR para falar a ti? Disse Micaías: Eis que o verás naquele mesmo dia, quando entrares de câmara em câmara, para te esconderes.

[25] Então, disse o rei de Israel: Tomai a Micaías e devolvei-o a Amom, governador da cidade, e a Joás, filho do rei;

[26] e direis: Assim diz o rei: Metei este homem na casa do cárcere e angustiai-o com escassez de pão e de água, até que eu volte em paz.

[27] Disse Micaías: Se voltares em paz, não falou o SENHOR, na verdade, por mim. Disse mais: Ouvi isto, vós, todos os povos!

A morte de Acabe

1 Reis 22.29-40

[28] Subiram o rei de Israel e Josafá, rei de Judá, a Ramote-Gileade.

[29] Disse o rei de Israel a Josafá: Eu me disfarçarei e entrarei na peleja; tu, porém, traja as tuas vestes. Disfarçou-se, pois, o rei de Israel, e entraram na peleja.

[30] Ora, o rei da Síria dera ordem aos capitães dos seus carros, dizendo: Não pelejareis nem contra pequeno nem contra grande, mas somente contra o rei de Israel.

[31] Vendo os capitães dos carros a Josafá, disseram: Este é o rei de Israel. Portanto, a ele se dirigiram para o atacar. Josafá,

[23]Sidkia, Kenaanas son, gick då fram och gav Mika en örfil och sade: »Skulle Herrens ande ha lämnat mig för att tala med dig i stället?«

[24]Mika svarade: »Det skall du bli varse den dag du måste springa och gömma dig längst in i huset.«

[25]Israels kung befallde att de skulle gripa Mika och överlämna honom åt stadskommendanten Amon och åt kungens son Joash

[26]och säga till dem: »Så säger kungen: Sätt den här mannen i fängelse på vatten och bröd tills jag återvänder välbehållen.«

[27]Men Mika sade: »Skulle du återvända välbehållen, då har Herren inte talat genom mig.« Mika sade: »Hör, alla folk …«

Achav stupar. Joshafat tillrättavisas av Jehu

[28]Israels kung och Joshafat, Judas kung, tågade nu mot Ramot i Gilead,

[29]och Israels kung sade till Joshafat: »Jag måste vara förklädd under kampen, men du kan bära dina egna kläder.« Och Israels kung förklädde sig, och de gav sig ut i striden.

[30]Arameerkungen hade gett sina vagnsbefälhavare order att inte inlåta sig i strid med någon, hög eller låg, utom med Israels kung.

[31]När vagnsbefälhavarna nu fick syn på Joshafat tänkte de: »Där är kungen av Israel.« De omringade honom och skulle just gå till anfall då Joshafat höjde ett rop.

porém, gritou, e o SENHOR o socorreu; Deus os desviou dele.

Och Herren hjälpte honom, Gud lockade bort dem från honom.

32 Vendo os capitães dos carros que não era o rei de Israel, deixaram de o perseguir.

32När de märkte att det inte var Israels kung lät de honom vara.

33 Então, um homem entesou o arco e, atirando ao acaso, feriu o rei de Israel por entre as juntas da sua armadura; então, disse este ao seu cocheiro: Vira e leva-me para fora do combate, porque estou gravemente ferido.

33Men en man som spände sin båge och sköt på måfå råkade träffa Israels kung i en skarv på rustningen. Kungen sade åt kusken att vända om och föra honom ut ur striden, eftersom han var sårad.

34 A peleja tornou-se renhida naquele dia; quanto ao rei, segurou-se a si mesmo de pé no carro defronte dos siros, até à tarde, mas, ao pôr-do-sol, morreu.

34Kampen var dock hela dagen så hård att Israels kung fick stå kvar i vagnen under striden mot arameerna ända till kvällen, och vid solnedgången dog han.

2 Crônicas 19

O profeta Jeú repreende a Josafá

1 Josafá, rei de Judá, voltou para sua casa em paz, para Jerusalém.

2 O vidente Jeú, filho de Hanani, saiu ao encontro do rei Josafá e lhe disse: Devias tu ajudar ao perverso e amar aqueles que aborrecem o SENHOR? Por isso, caiu sobre ti a ira da parte do SENHOR.

3 Boas coisas, contudo, se acharam em ti; porque tiraste os postes-ídolos da terra e dispuseste o coração para buscares a Deus.

Nomeação de juízes

4 Habitou, pois, Josafá em Jerusalém; tornou a passar pelo povo desde Berseba até à região montanhosa de Efraim e fez que ele tornasse ao SENHOR, Deus de seus pais.

5 Estabeleceu juízes no país, em todas as cidades fortificadas, de cidade em cidade.

2 Krön 19

1Kung Joshafat av Juda återvände välbehållen hem till Jerusalem.

2Där möttes han av siaren Jehu, Hananis son, som sade: »Hur kan du hjälpa en ogudaktig och älska dem som hatar Herren? Det är därför Herren låter sin vrede drabba dig.

3Men du har också gjort något gott, du har utplånat asherapålarna i landet och lagt dig vinn om att dyrka Gud.«

Joshafat ordnar rättsväsendet

4Joshafat bodde nu i Jerusalem, men han for därifrån igen, ut bland folket, från Beer Sheva till Efraims bergsbygd, och fick dem att återvända till Herren, sina fäders Gud.

5Han insatte domare i landet, i var och en av befästningsstäderna i Juda,

6 Disse aos juízes: Vede o que fazeis, porque não julgais da parte do homem, e sim da parte do SENHOR, e, no julgardes, ele está convosco.

7 Agora, pois, seja o temor do SENHOR convosco; tomai cuidado e fazei-o, porque não há no SENHOR, nosso Deus, injustiça, nem parcialidade, nem aceita ele suborno.

8 Também, depois de terem voltado para Jerusalém, estabeleceu aí Josafá alguns dos levitas, e dos sacerdotes, e dos cabeças das famílias de Israel para julgarem da parte do SENHOR e decidirem as sentenças contestadas.

9 Deu-lhes ordem, dizendo: Assim, andai no temor do SENHOR, com fidelidade e inteireza de coração.

10 Toda vez que vier a vós outros sentença contestada de vossos irmãos que habitam nas suas cidades: entre sangue e sangue, lei e mandamento, estatutos e juízos, admoestai-os, que não se façam culpados para com o SENHOR, para que não venha grande ira sobre vós e sobre vossos irmãos; fazei assim e não vos tornareis culpados.

11 Eis que Amarias, o sumo sacerdote, presidirá nas coisas que dizem respeito ao SENHOR; e Zebadias, filho de Ismael, príncipe da casa de Judá, nas que dizem respeito ao rei. Também os levitas serão oficiais à vossa disposição. Sede fortes no cumprimento disso, e o SENHOR será com os bons.

2 Crônicas 20

A vitória de Josafá sobre Moabe e Amom

6och han sade till dem: »Ge akt på vad ni gör, ty det är inte på människors vägnar ni dömer utan på Herrens, och han är med er när ni dömer.

7Låt fruktan för Herren vägleda er. Ge noga akt på vad ni gör, ty hos Herren, vår Gud, finns ingenting orätt, han är aldrig partisk, han kan inte mutas.«

8I Jerusalem insatte Joshafat några av leviterna och prästerna och israeliternas familjeöverhuvuden till att döma för Herrens räkning och avgöra rättstvister bland invånarna i staden,

9och han befallde dem: »Så här skall ni gå till väga, i fruktan för Herren, med trohet och hängivenhet:

10var gång en rättssak överlämnas till er av era ämbetsbröder ute i städerna, vare sig det gäller dråpmål eller tillämpningen av lag och bud, stadgar och regler, skall ni råda och varna dem så att de inte ådrar sig skuld inför Herren och vreden drabbar er och dem. På detta sätt skall ni gå till väga för att inte ådra er skuld.

11Översteprästen Amarja skall leda er i mål som rör Herren och Sevadja, Ismaels son, fursten av Juda, i mål som rör kronan, och leviterna skall vara era biträden. Gå till verket med kraft, må Herren vara med den som gör det goda.«

2 Krön 20

Herren ger Joshafat seger över grannfolk

[1] Depois disto, os filhos de Moabe e os filhos de Amom, com alguns dos meunitas, vieram à peleja contra Josafá.

[2] Então, vieram alguns que avisaram a Josafá, dizendo: Grande multidão vem contra ti dalém do mar e da Síria; eis que já estão em Hazazom-Tamar, que é En-Gedi.

[3] Então, Josafá teve medo e se pôs a buscar ao SENHOR; e apregoou jejum em todo o Judá.

[4] Judá se congregou para pedir socorro ao SENHOR; também de todas as cidades de Judá veio gente para buscar ao SENHOR.

[5] Pôs-se Josafá em pé, na congregação de Judá e de Jerusalém, na Casa do SENHOR, diante do pátio novo,

[6] e disse: Ah! SENHOR, Deus de nossos pais, porventura, não és tu Deus nos céus? Não és tu que dominas sobre todos os reinos dos povos? Na tua mão, está a força e o poder, e não há quem te possa resistir.

[7] Porventura, ó nosso Deus, não lançaste fora os moradores desta terra de diante do teu povo de Israel e não a deste para sempre à posteridade de Abraão, teu amigo?

[8] Habitaram nela e nela edificaram um santuário ao teu nome, dizendo:

[9] Se algum mal nos sobrevier, espada por castigo, peste ou fome, nós nos apresentaremos diante desta casa e diante de ti, pois o teu nome está nesta casa; e clamaremos a ti na nossa angústia, e tu nos ouvirás e livrarás.

[1]En tid därefter kom moabiterna och ammoniterna, och tillsammans med dem en del meuniter, för att angripa Joshafat.

[2]Joshafat fick rapport om att en stor skara fiender kommit mot honom från landet på andra sidan Döda havet, från Edom, och att de redan befann sig i Haseson Tamar, dvs. En-Gedi.

[3]Joshafat blev rädd och bestämde sig för att vända sig till Herren. Han utlyste en fasta i hela Juda,

[4]och judeerna samlades för att söka råd hos Herren. Från alla städer i Juda kom man för att söka Herrens hjälp.

[5]Joshafat ställde sig bland de församlade från Juda och Jerusalem i Herrens hus, framför den nya förgården,

[6]och han sade: »Herre, våra fäders Gud, det är du som är Gud i himlen och som råder över alla folkens riken. I din hand är kraft och styrka, och ingen kan stå emot dig.

[7]Du, vår Gud, drev bort invånarna i detta land för ditt folk Israel och gav det åt din vän Abrahams ättlingar för evigt.

[8]Där bosatte de sig, och där byggde de en helgedom åt dig, åt ditt namn, och sade:

[9]’Om olycka drabbar oss — straffande svärd, pest eller svält — skall vi ställa oss framför detta hus och inför dig, ty ditt namn bor i detta hus, och ropa till dig i vår nöd, och du skall höra det och hjälpa oss.’

10 Agora, pois, eis que os filhos de Amom e de Moabe e os do monte Seir, cujas terras não permitiste a Israel invadir, quando vinham da terra do Egito, mas deles se desviaram e não os destruíram,

11 eis que nos dão o pago, vindo para lançar-nos fora da tua possessão, que nos deste em herança.

12 Ah! Nosso Deus, acaso, não executarás tu o teu julgamento contra eles? Porque em nós não há força para resistirmos a essa grande multidão que vem contra nós, e não sabemos nós o que fazer; porém os nossos olhos estão postos em ti.

13 Todo o Judá estava em pé diante do SENHOR, como também as suas crianças, as suas mulheres e os seus filhos.

14 Então, veio o Espírito do SENHOR no meio da congregação, sobre Jaaziel, filho de Zacarias, filho de Benaia, filho de Jeiel, filho de Matanias, levita, dos filhos de Asafe,

15 e disse: Dai ouvidos, todo o Judá e vós, moradores de Jerusalém, e tu, ó rei Josafá, ao que vos diz o SENHOR. Não temais, nem vos assusteis por causa desta grande multidão, pois a peleja não é vossa, mas de Deus.

16 Amanhã, descereis contra eles; eis que sobem pela ladeira de Ziz; encontrá-los-eis no fim do vale, defronte do deserto de Jeruel.

17 Neste encontro, não tereis de pelejar; tomai posição, ficai parados e vede o salvamento que o SENHOR vos dará, ó

10Och nu vill ammoniterna och folk från Moab och Seirs bergsbygd — det var genom deras land du inte lät israeliterna gå när de kom från Egypten, utan de fick ta en omväg, och de utrotade dem inte —

11nu vill de löna oss genom att komma hit och driva undan oss från din egendom som du gav oss att ta i besittning.

12Vår Gud, straffa dem, ty vi står maktlösa mot denna stora skara som kommit emot oss. Vi vet inte vad vi skall göra, vi riktar våra blickar mot dig.«

13Alla judeer stod inför Herren med sina familjer, sina kvinnor och barn.

14Herrens ande kom över Jachasiel, son till Sakarja, son till Benaja, son till Jeiel, son till leviten Mattanja av Asafs ätt, där han stod mitt i församlingen,

15och han ropade: »Hör upp, alla judeer och invånare i Jerusalem och du, kung Joshafat! Så säger Herren till er: Ni skall inte vara rädda och förskräckta för denna stora skara, ty striden är inte er utan Guds.

16I morgon skall ni dra ut mot dem; de är på väg uppför Sisbranten, och ni kommer att möta dem där bäckravinen börjar, invid Jeruels öken.

17Men det är inte er sak att strida, ställ upp er och stå stilla; ni skall bli vittnen till den seger som Herren ger er, Juda och

Judá e Jerusalém. Não temais, nem vos assusteis; amanhã, saí-lhes ao encontro, porque o SENHOR é convosco.

[18] Então, Josafá se prostrou com o rosto em terra; e todo o Judá e os moradores de Jerusalém também se prostraram perante o SENHOR e o adoraram.

[19] Dispuseram-se os levitas, dos filhos dos coatitas e dos coreítas, para louvarem o SENHOR, Deus de Israel, em voz alta, sobremaneira.

[20] Pela manhã cedo, se levantaram e saíram ao deserto de Tecoa; ao saírem eles, pôs-se Josafá em pé e disse: Ouvi-me, ó Judá e vós, moradores de Jerusalém! Crede no SENHOR, vosso Deus, e estareis seguros; crede nos seus profetas e prosperareis.

[21] Aconselhou-se com o povo e ordenou cantores para o SENHOR, que, vestidos de ornamentos sagrados e marchando à frente do exército, louvassem a Deus, dizendo: Rendei graças ao SENHOR, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[22] Tendo eles começado a cantar e a dar louvores, pôs o SENHOR emboscadas contra os filhos de Amom e de Moabe e os do monte Seir que vieram contra Judá, e foram desbaratados.

[23] Porque os filhos de Amom e de Moabe se levantaram contra os moradores do monte Seir, para os destruir e exterminar; e, tendo eles dado cabo dos moradores de

Jerusalem. Var inte rädda och förskräckta! Dra ut mot dem i morgon, Herren skall vara med er.«

[18]Och Joshafat föll ner med ansiktet mot marken, och alla judeer och invånare i Jerusalem kastade sig ner inför Herren och tillbad honom,

[19]medan leviterna av Kehats ätt, Korachs ättlingar, stod upp och prisade Herren, Israels Gud, med stark röst.

[20]När de tidigt nästa morgon drog ut mot Tekoas öken steg Joshafat fram och sade: »Hör på mig, judeer och invånare i Jerusalem! Låt er tro på Herren, er Gud, bestå, så skall ni bestå. Tro på hans profeter, så skall ni lyckas.«

[21]Efter att ha rådslagit med folket utsåg han sångare som i helig skrud skulle prisa Herren när de drog ut framför hären och sjunga: »Tacka Herren, evigt varar hans nåd.«

[22]När de började jubla och lovsjunga lät Herren ammoniterna och folket från Moab och Seirs bergsbygd som dragit ut mot Juda överrumplas, så att de blev slagna:

[23]ammoniterna och moabiterna vände sig mot folket från Seirs bergsbygd för att förinta dem och göra slut på dem, och när de hade utplånat folket från Seir hjälptes de åt att förgöra varandra.

Seir, ajudaram uns aos outros a destruir-se.

24 Tendo Judá chegado ao alto que olha para o deserto, procurou ver a multidão, e eis que eram corpos mortos, que jaziam em terra, sem nenhum sobrevivente.

24När judeerna kom fram till utsiktsplatsen vid öknen och blickade ut mot fiendehären såg de bara stupade, ingen hade undkommit.

25 Vieram Josafá e o seu povo para saquear os despojos e acharam entre os cadáveres riquezas em abundância e objetos preciosos; tomaram para si mais do que podiam levar e três dias saquearam o despojo, porque era muito.

25Joshafat och hans folk började ta byte, och de fann mängder av boskap, varor, kläder och dyrbarheter. De tog så mycket att de inte kunde bära allt. I tre dagar fortsatte de att plundra, så mycket fanns det.

26 Ao quarto dia, se ajuntaram no vale de Bênção, onde louvaram o SENHOR; por isso, chamaram àquele lugar vale de Bênção, até ao dia de hoje.

26Men den fjärde dagen samlades de i Lovsångsdalen för att lovsjunga Herren, därför heter denna plats än i dag Lovsångsdalen.

27 Então, voltaram todos os homens de Judá e de Jerusalém, e Josafá, à frente deles, e tornaram para Jerusalém com alegria, porque o SENHOR os alegrara com a vitória sobre seus inimigos.

27Alla män från Juda och Jerusalem vände om med Joshafat i spetsen och återvände glada hem till Jerusalem, eftersom Herren hade låtit dem glädjas över fiendens nederlag.

28 Vieram para Jerusalém com alaúdes, harpas e trombetas, para a Casa do SENHOR.

28De kom till Jerusalem och Herrens hus spelande på lyror, harpor och trumpeter.

29 Veio da parte de Deus o terror sobre todos os reinos daquelas terras, quando ouviram que o SENHOR havia pelejado contra os inimigos de Israel.

29Gud lät alla riken fyllas av skräck när de hörde att Herren hade stridit mot Israels fiender.

30 Assim, o reino de Josafá teve paz, porque Deus lhe dera repouso por todos os lados.

30Joshafats rike hade lugn och ro, och hans Gud lät honom få fred på alla sidor.

O reinado e a morte de Josafá

1 Reis 22.41-51

31 Josafá reinou sobre Judá; tinha trinta e cinco anos quando começou a reinar e

31Joshafat var kung av Juda. Han var trettiofem år då han blev kung, och han

reinou vinte e cinco anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Azuba, filha de Sili.

32 Ele andou no caminho de Asa, seu pai, e não se desviou dele, fazendo o que era reto perante o SENHOR.

33 Contudo, os altos não se tiraram, porque o povo não tinha ainda disposto o coração para com o Deus de seus pais.

34 Quanto aos mais atos de Josafá, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos nas Crônicas registradas por Jeú, filho de Hanani, que as inseriu na História dos Reis de Israel.

35 Depois disto, Josafá, rei de Judá, se aliou com Acazias, rei de Israel, que procedeu iniquamente.

36 Aliou-se com ele, para fazerem navios que fossem a Társis; e fizeram os navios em Eziom-Geber.

37 Porém Eliézer, filho de Dodavá, de Maressa, profetizou contra Josafá, dizendo: Porquanto te aliaste com Acazias, o SENHOR destruiu as tuas obras. E os navios se quebraram e não puderam ir a Társis.

2 Crônicas 21

O reinado de Jeorão

2 Reis 8.16-24

1 Descansou Josafá com seus pais e foi sepultado com eles na Cidade de Davi; e Jeorão, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Teve este irmãos, filhos de Josafá: Azarias, Jeiel, Zacarias, Azarias, Micael e Sefatias; todos estes foram filhos de Josafá, rei de Israel.

regerade tjugofem år i Jerusalem. Hans mor hette Asuva, dotter till Shilchi.

32Joshafat följde i sin far Asas spår utan att vika av och gjorde det som var rätt i Herrens ögon.

33Ändå fick offerplatserna vara kvar, och folket fortsatte att vara likgiltigt för sina fäders Gud.

34Joshafats historia i övrigt, från början till slut, har nedtecknats i Jehus, Hananis sons, krönika som ingår i boken om Israels kungar.

35Efter en tid lierade sig kung Joshafat av Juda med Achasja, kungen av Israel, han som gjorde så mycket ont.

36Han slog sig samman med honom för att bygga skepp som skulle segla på Tarshish; de byggde skeppen i Esjon-Gever.

37Då profeterade Elieser från Maresha, Dodias son, mot Joshafat: »Eftersom du lierade dig med Achasja kommer Herren att krossa ditt verk.« Skeppen förliste och kunde aldrig segla till Tarshish.

2 Krön 21

1Joshafat gick till vila hos sina fäder och begravdes bland dem i Davids stad. Hans son Joram blev kung efter honom.

Joram kung över Juda

2Jorams bröder, söner till Joshafat, hette Asarja, Jechiel, Sakarja, Mikael och Shefatja. Alla dessa var söner till Joshafat, Israels kung.

[3] Seu pai lhes fez muitas dádivas de prata, ouro e coisas preciosas e ainda de cidades fortificadas em Judá; porém o reino deu a Jeorão, por ser o primogênito.

[3]Deras far hade gett dem rika skänker, silver och guld och andra dyrbara gåvor, liksom befästningsstäder i Juda. Men kungadömet gav han åt Joram, eftersom han var den förstfödde.

[4] Tendo Jeorão assumido o reino de seu pai e havendo-se fortificado, matou todos os seus irmãos à espada, como também alguns dos príncipes de Israel.

[4]När Joram övertagit kungadömet efter sin far stärkte han sin ställning genom att avrätta alla sina bröder och några av Israels furstar.

[5] Era Jeorão da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém.

[5]Joram var trettiotvå år då han blev kung, och han regerade åtta år i Jerusalem.

[6] Andou nos caminhos dos reis de Israel, como também fizeram os da casa de Acabe, porque a filha deste era sua mulher; e fez o que era mau perante o SENHOR.

[6]Han följde de israelitiska kungarna i spåren, som Achavs familj hade gjort; så var han också gift med en dotter till Achav. Han gjorde det som var ont i Herrens ögon.

[7] Porém o SENHOR não quis destruir a casa de Davi por causa da aliança que com ele fizera, segundo a promessa que lhe havia feito de dar a ele, sempre, uma lâmpada e a seus filhos.

[7]Ändå ville Herren inte utplåna Davids ätt, på grund av det förbund han slutit med David. Han hade lovat att en lampa alltid skulle brinna för honom och hans efterkommande.

[8] Nos dias de Jeorão, se revoltaram os edomitas contra o poder de Judá e constituíram o seu próprio rei.

[8]Under Jorams tid lösgjorde sig Edom från Judas överhöghet och tog sig en egen kung.

[9] Pelo que Jeorão passou adiante com todos os seus chefes, e todos os carros, com ele; de noite, se levantou e feriu os edomitas que o cercavam e os capitães dos carros.

[9]Joram drog upp dit med sina furstar och alla vagnstrupperna. På natten gick han till anfall, men edomeerna, som omringat honom, slog honom och vagnsbefälhavarna.

[10] Assim, se rebelou Edom para livrar-se do poder de Judá, até ao dia de hoje; ao mesmo tempo, se rebelou também Libna contra Jeorão, porque este deixara ao SENHOR, Deus de seus pais.

[10]Sedan Edom bröt sig loss har det aldrig stått under Judas överhöghet. Vid samma tid lösgjorde sig också Livna från Judas överhöghet, eftersom Joram övergett Herren, sina fäders Gud.

[11] Também fez altos nos montes de Judá, e seduziu os habitantes de Jerusalém à idolatria, e fez desgarrar a Judá.

[11]Han hade också inrättat offerplatser i Judas städer och förlett Jerusalems invånare till otrohet och lockat Juda till avfall.

[12] Então, lhe chegou às mãos uma carta do profeta Elias, em que estava escrito: Assim diz o SENHOR, Deus de Davi, teu pai: Porquanto não andaste nos caminhos de Josafá, teu pai, e nos caminhos de Asa, rei de Judá,

[12]Då kom ett brev till Joram från profeten Elia, där det stod: »Så säger Herren, din fader Davids Gud: Du har inte följt din far Joshafat och kung Asa av Juda i spåren

[13] mas andaste nos caminhos dos reis de Israel, e induziste à idolatria a Judá e os moradores de Jerusalém, segundo a idolatria da casa de Acabe, e também mataste a teus irmãos, da casa de teu pai, melhores do que tu,

[13]utan följt Israels kungar, och du har förlett Juda och Jerusalems invånare till otrohet på samma sätt som Achavs ätt gjorde och till och med dödat dina bröder, din fars söner, som var bättre än du.

[14] eis que o SENHOR castigará com grande flagelo ao teu povo, aos teus filhos, às tuas mulheres e todas as tuas possessões.

[14]Därför skall Herren utsätta ditt folk, dina söner, dina hustrur och allt du äger för en svår hemsökelse,

[15] Tu terás grande enfermidade nas tuas entranhas, enfermidade que aumentará dia após dia, até que saiam as tuas entranhas.

[15]och du själv skall drabbas av svåra plågor, en sjukdom i inälvorna, så att de till sist faller ut till följd av sjukdomen.«

[16] Despertou, pois, o SENHOR contra Jeorão o ânimo dos filisteus e dos arábios que estão do lado dos etíopes.

[16]Herren uppeggade filisteerna och de araber som bodde nära kushiterna mot Joram,

[17] Estes subiram a Judá, deram contra ele e levaram todos os bens que se acharam na casa do rei, como também a seus filhos e as suas mulheres; de modo que não lhe deixaram filho algum, senão Jeoacaz, o mais moço deles.

[17]så att de drog upp mot Juda. De trängde in i landet och förde bort allt de fann i kungens palats, och likaså hans söner och hustrur, så att Joram bara hade sin yngste son, Joachas, kvar.

[18] Depois de tudo isto, o SENHOR o feriu nas suas entranhas com enfermidade incurável.

[18]Efter allt detta lät Herren honom drabbas av en obotlig sjukdom i inälvorna.

[19] E, aumentando esta dia após dia, ao cabo de dois anos, saíram-lhe as entranhas por causa da enfermidade, e morreu com terríveis agonias. O seu povo não lhe queimou aromas, como se fez a seus pais.

[20] Era ele da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém. E se foi sem deixar de si saudades; sepultaram-no na Cidade de Davi, porém não nos sepulcros dos reis.

2 Crônicas 22

O reinado de Acazias

2 Reis 8.25-29

[1] Os moradores de Jerusalém, em lugar de Jeorão, fizeram rei a Acazias, seu filho mais moço; porque a tropa, que viera com os arábios ao arraial, tinha matado todos os mais velhos. Assim, reinou Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá.

[2] Era Acazias de vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou um ano em Jerusalém.

[3] Sua mãe, filha de Onri, chamava-se Atalia. Ele também andou nos caminhos da casa de Acabe; porque sua mãe era quem o aconselhava a proceder iniquamente.

[4] Fez o que era mau perante o SENHOR, como os da casa de Acabe; porque eles eram seus conselheiros depois da morte de seu pai, para a sua perdição.

[5] Também andou nos conselhos deles e foi com Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, a

[19]En tid senare, efter ett par år, föll hans inälvor ut till följd av sjukdomen, och han dog under svåra smärtor. Folket tände ingen eld till hans ära som de gjort för hans fäder.

[20]Joram var trettiotvå år då han blev kung, och han regerade åtta år i Jerusalem. Han gick bort, saknad av ingen, och han begravdes i Davids stad, dock inte i kungagravarna.

2 Krön 22

Achasja kung över Juda

[1]Jerusalems invånare gjorde Jorams yngste son Achasja till kung efter honom. Alla de äldre sönerna hade dödats av det rövarband som gått till angrepp tillsammans med araberna. Så blev Achasja, Jorams son, kung över Juda.

[2]Han var tjugotvå år då han blev kung, och han regerade ett år i Jerusalem. Hans mor hette Atalja och var sondotter till Omri.

[3]Även Achasja följde Achavs familj i spåren, ty hans mor fick honom att synda genom sina råd.

[4]Han gjorde liksom Achavs familj det som var ont i Herrens ögon; sedan hans far hade dött gav de honom råd som ledde honom i fördärvet.

[5]Och det var på deras råd han drog i fält tillsammans med Achavs son Joram, Israels kung, mot Hasael, kungen av Aram,

Ramote-Gileade, à peleja contra Hazael, rei da Síria; e os siros feriram Jorão.

[6] Então, voltou para Jezreel, para curar-se das feridas que lhe fizeram em Ramá, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria; e desceu Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá, para ver a Jorão, filho de Acabe, em Jezreel, porquanto estava doente.

Jeú mata a Acazias

[7] Foi da vontade de Deus que Acazias, para a sua ruína, fosse visitar a Jorão; porque, vindo ele, saiu com Jorão para encontrar-se com Jeú, filho de Ninsi, a quem o SENHOR tinha ungido para desarraigar a casa de Acabe.

[8] Ao executar Jeú juízo contra a casa de Acabe, achou os príncipes de Judá e os filhos dos irmãos de Acazias, que o serviam, e os matou.

[9] Depois, mandou procurar a Acazias, e, achando-o em Samaria, onde se havia escondido, o trouxeram a Jeú e o mataram; seus próprios servos o sepultaram, porque diziam: É filho de Josafá, que buscou ao SENHOR de todo o coração. E ninguém houve na casa de Acazias que pudesse reinar.

Atalia usurpa o trono

2 Reis 11.1-3

[10] Vendo Atalia, mãe de Acazias, que seu filho era morto, levantou-se e destruiu toda a descendência real da casa de Judá.

[11] Mas Jeosabeate, filha do rei, tomou a Joás, filho de Acazias, e o furtou dentre os filhos do rei, aos quais matavam, e o pôs e à sua ama numa câmara interior; assim, Jeosabeate, a filha do rei Jeorão, mulher

och kämpade mot denne vid Ramot i Gilead, där Joram sårades av arameerna.

[6]Joram drog sig tillbaka till Jisreel för att få de sår läkta som tillfogats honom vid Rama under kriget mot Arams kung Hasael. Medan han låg sjuk i Jisreel kom kung Achasja av Juda, Jorams son, på besök till honom;

[7]Gud hade styrt det så att Achasja skulle besöka honom. När han kom dit drog han ut tillsammans med Joram mot Jehu, Nimshis son, som Herren hade smort till kung för att utrota Achavs ätt.

[8]Under kampen mot Achavs ätt träffade Jehu på Judas furstar och Achasjas brorsöner, som ingick i hans uppvaktning, och avrättade dem.

[9]Han lät söka efter Achasja, och man grep honom när han gömde sig i Samaria och förde honom till Jehu och dödade honom. Men de begravde honom, för de tänkte: »Han var ändå ättling till Joshafat, som helhjärtat dyrkade Herren.« Nu fanns det ingen av Achasjas ätt som förmådde styra riket.

Atalja griper makten i Juda

[10]När Atalja, Achasjas mor, fick veta att hennes son var död föresatte hon sig att utplåna hela kungaätten i Juda.

[11]Men prinsessan Joshavat lyckades gömma undan Achasjas son Joash, just som kungabarnen skulle dödas. Hon förde honom och hans amma till klädkammaren. Joshavat, dotter till kung

do sacerdote Joiada e irmã de Acazias, o escondeu de Atalia, e não foi morto.

Joram och hustru till prästen Jojada, var syster till Achasja, och hon höll Joash dold för Atalja, så att hon inte kunde döda honom.

[12] Joás esteve com eles seis anos na Casa de Deus, e Atalia reinou no país.

[12]I sex år stannade han hos dem, gömd i Guds hus, under den tid Atalja regerade i landet.

2 Crônicas 23

Joás ungido rei de Judá

2 Reis 11.4-12

[1] No sétimo ano, Joiada se animou e entrou em aliança com os capitães de cem: Azarias, filho de Jeroão, Ismael, filho de Joanã, Azarias, filho de Obede, Maaséias, filho de Adaías, e Elisafate, filho de Zicri.

[2] Estes percorreram Judá, e congregaram os levitas de todas as cidades de Judá e os cabeças das famílias de Israel, e vieram para Jerusalém.

[3] Toda essa congregação fez aliança com o rei na Casa de Deus; e Joiada lhes disse: Eis que reinará o filho do rei, como falou o SENHOR a respeito dos filhos de Davi.

[4] Esta é a obra que haveis de fazer: uma terça parte de vós, sacerdotes e levitas, que entrais no sábado, servirá de guardas da porta;

[5] outra terça parte estará na casa do rei; e a outra terça parte, à Porta do Fundamento; e todo o povo estará nos pátios da Casa do SENHOR.

[6] Porém ninguém entre na Casa do SENHOR, senão os sacerdotes e os levitas que ministram; estes entrarão, porque são

2 Krön 23

Joash kung över Juda. Ataljas död

[1]Under det sjunde året tog Jojada mod till sig och gick samman med officerarna Asarja, Jerochams son, Ismael, Jochanans son, Asarja, Oveds son, Maaseja, Adajas son, och Elishafat, Sikris son.

[2]De reste runt i Juda och samlade leviterna från alla Judas städer och de israelitiska familjeöverhuvudena. När de kom till Jerusalem

[3]slöt hela församlingen ett förbund med kungen i Guds hus, och Jojada sade: »Här är kungens son! Han skall bli kung, så som Herren sagt om Davids ättlingar.

[4]Så här skall ni göra: den tredjedel av er präster och leviter som går i tjänst på sabbaten skall stå på vakt vid trösklarna,

[5]och en tredjedel skall vara i palatset och en tredjedel vid Jesodporten, medan folket skall uppehålla sig på förgårdarna till Herrens hus.

[6]Ingen får gå in i templet utom prästerna och de leviter som är i tjänst. De får gå in eftersom de är helgade, men folket skall iaktta sina förpliktelser mot Herren.

santos; mas todo o povo guardará o preceito do SENHOR.

[7] Os levitas rodearão o rei, cada um de armas na mão, e qualquer que entrar na casa, seja morto; estareis com o rei quando entrar e quando sair.

[8] Fizeram, pois, os levitas e todo o Judá segundo tudo quanto lhes ordenara o sacerdote Joiada; tomou cada um os seus homens, tanto os que entravam como os que saíam no sábado; porquanto o sacerdote Joiada não despediu os turnos.

[9] O sacerdote Joiada entregou aos capitães de cem as lanças, os paveses e os escudos que haviam sido do rei Davi e estavam na Casa de Deus.

[10] Dispôs todo o povo, cada um de armas na mão, desde o lado direito da casa real até ao seu lado esquerdo, e até ao altar, e até ao templo, para rodear o rei.

[11] Então, trouxeram para fora o filho do rei, puseram-lhe a coroa, entregaram-lhe o Livro do Testemunho e o constituíram rei; Joiada e seus filhos o ungiram e gritaram: Viva o rei!

A morte de Atalia

2 Reis 11.13-16

[12] Ouvindo Atalia o clamor do povo que corria e louvava o rei, veio para onde este se achava na Casa do SENHOR;

[13] olhou, e eis que o rei estava junto à coluna, à entrada, e os capitães e os que tocavam trombetas, junto ao rei; e todo o povo da terra se alegrava, e se tocavam trombetas. Também os cantores com os instrumentos músicos dirigiam o canto de

[7]Leviterna skall sluta upp omkring kungen, alla med vapen i hand. Om någon försöker ta sig in i templet skall han mista livet. Följ kungen vart han än går.«

[8]Leviterna och alla judeerna gjorde som prästen Jojada hade befallt dem; var och en tog sitt manskap, både dem som gick på och dem som gick av sitt pass på sabbaten, eftersom Jojada inte gav avdelningarna ledigt.

[9]Jojada gav officerarna de spjut, sköldar och koger som hade tillhört kung David och som fanns i Guds hus.

[10]Han ställde upp folket, alla med vapen i händerna, runt omkring kungen, från templets södra sida till dess norra, framför altare och tempelhus.

[11]Därefter förde de ut kungasonen och satte på honom diademet och armringarna. De utropade honom till kung, och Jojada och hans söner smorde honom, och de ropade: »Leve konungen!«

[12]När Atalja hörde jublet från folket som skyndat till för att hylla kungen gick hon bort till dem som var i Herrens hus.

[13]Där fick hon se kungen stå vid sin pelare intill ingången, med officerarna och trumpetarna närmast sig. Folket jublade och trumpeterna smattrade, och sångarna med sina instrument ledde hyllningarna.

louvores. Então, Atalia rasgou os seus vestidos e clamou: Traição! Traição!

Då rev Atalja sönder sina kläder och utbrast: »Förräderi! Förräderi!«

[14] Porém o sacerdote Joiada trouxe para fora os capitães que comandavam as tropas e disse-lhes: Fazei-a sair por entre as fileiras; se alguém a seguir, matai-o à espada. Porque o sacerdote tinha dito: Não a matem na Casa do SENHOR.

[14]Prästen Jojada gav officerarna som hade befälet över trupperna order att föra bort henne till andra sidan om pelarraden och att hugga ner var och en som följde efter henne. Han ville inte att man skulle döda henne i Herrens hus.

[15] Lançaram mão dela; e ela, pelo caminho da entrada dos cavalos, foi à casa do rei, onde a mataram.

[15]De grep henne, och hon fördes fram till Hästporten i kungapalatset. Där dödade de henne.

A aliança de Joiada

2 Reis 11.17-21

[16] Joiada fez aliança entre si mesmo, o povo e o rei, para serem eles o povo do SENHOR.

[16]Jojada slöt ett förbund mellan sig själv, folket och kungen: de skulle vara Herrens folk.

[17] Então, todo o povo se dirigiu para a casa de Baal e a derribaram; despedaçaram os seus altares e as suas imagens e a Matã, sacerdote de Baal, mataram perante os altares.

[17]Och hela folket begav sig till baalstemplet och rev ner det; de slog sönder altarna och gudabilderna, och de dräpte Baals präst Mattan framför altarna.

[18] Entregou Joiada a superintendência da Casa do SENHOR nas mãos dos sacerdotes levitas, a quem Davi designara para o encargo da Casa do SENHOR, para oferecerem os holocaustos do SENHOR, como está escrito na Lei de Moisés, com alegria e com canto, segundo a instituição de Davi.

[18]Men Jojada satte ut vakt kring Herrens hus under ledning av de levitiska prästerna och återinförde de avdelningar för präster och leviter som David inrättat i Herrens hus för att de skulle offra brännoffer åt Herren, så som det är föreskrivet i Moses lag, med glädje och sång, allt enligt Davids anvisningar.

[19] Colocou porteiros às portas da Casa do SENHOR, para que nela não entrasse ninguém que de qualquer forma fosse imundo.

[19]Han ställde dörrvaktarna vid portarna till Herrens hus, för att ingen som på något sätt var oren skulle kunna komma in.

[20] Tomou os capitães de cem, os nobres, os governadores do povo e todo o povo da terra, e todos estes conduziram, da Casa

[20]Sedan tog han med sig officerarna, de förnämsta och de styrande bland folket och hela folket och förde kungen från

do SENHOR, o rei; passaram, pela porta superior, para a casa do rei e assentaram o rei no trono do reino.

[21] Alegrou-se todo o povo da terra, e a cidade ficou tranqüila, pois haviam matado Atalia à espada.

2 Crônicas 24

O reinado de Joás

2 Reis 12.1-19

[1] Tinha Joás sete anos de idade quando começou a reinar e quarenta anos reinou em Jerusalém.

[2] Era o nome de sua mãe Zíbia, de Berseba. Fez Joás o que era reto perante o SENHOR todos os dias do sacerdote Joiada.

[3] Tomou-lhe Joiada duas mulheres; e gerou filhos e filhas.

[4] Depois disto, resolveu Joás restaurar a Casa do SENHOR.

[5] Reuniu os sacerdotes e os levitas e lhes disse: Saí pelas cidades de Judá e levantai dinheiro de todo o Israel para reparardes a casa do vosso Deus, de ano em ano; e, vós, apressai-vos nisto. Porém os levitas não se apressaram.

[6] Mandou o rei chamar a Joiada, o chefe, e lhe perguntou: Por que não requereste dos levitas que trouxessem de Judá e de Jerusalém o imposto que Moisés, servo do SENHOR, pôs sobre a congregação de Israel, para a tenda do Testemunho?

[7] Porque a perversa Atalia e seus filhos arruinaram a Casa de Deus; e usaram todas as coisas sagradas da Casa do SENHOR no serviço dos baalins.

templet genom Övre porten in i kungapalatset. Där lät de Joash ta plats på den kungliga tronen.

[21]Folket gladde sig och allt var lugnt i staden. Atalja dödade man med svärd.

2 Krön 24

[1]Joash var sju år då han blev kung, och han regerade fyrtio år i Jerusalem. Hans mor hette Sivja och var från Beer Sheva.

[2]Så länge prästen Jojada levde gjorde Joash det som var rätt i Herrens ögon.

[3]Prästen Jojada skaffade honom två hustrur, och han fick söner och döttrar.

Templet restaureras

[4]En tid därefter föresatte sig Joash att restaurera Herrens hus.

[5]Han samlade prästerna och leviterna och sade till dem: »Dra ut till Judas städer och samla år för år in pengar från alla israeliter för att sätta er Guds hus i stånd. Låt det ske utan dröjsmål.« Men leviterna gjorde sig ingen brådska.

[6]Då kallade kungen till sig översteprästen Jojada och frågade honom: »Varför har du inte sett till att leviterna drivit in den skatt från Juda och Jerusalem som Herrens tjänare Mose och Israels församling bestämt för förbundstecknets tält?« —

[7]Den ogudaktiga Ataljas söner hade trängt sig in i Guds hus och till och med använt för baalsgudarna det som var helgat för Herrens hus.

[8] Deu o rei ordem e fizeram um cofre e o puseram do lado de fora, à porta da Casa do SENHOR.

[8]På kungens befallning gjorde man en kista, som ställdes utanför porten till Herrens hus.

[9] Publicou-se, em Judá e em Jerusalém, que trouxessem ao SENHOR o imposto que Moisés, servo de Deus, havia posto sobre Israel, no deserto.

[9]Ett påbud gick ut i Juda och Jerusalem att alla skulle komma till Herren med den skatt som ålagts Israel i öknen av Guds tjänare Mose.

[10] Então, todos os príncipes e todo o povo se alegraram, e trouxeram o imposto, e o lançaram no cofre, até acabar a obra.

[10]Alla furstarna och hela folket kom med glädje och lade pengar i kistan tills den blev full.

[11] Quando o cofre era levado por intermédio dos levitas a uma comissão real, vendo-se que havia muito dinheiro, vinha o escrivão do rei e o comissário do sumo sacerdote, esvaziavam-no, tomavam-no e o levavam de novo ao seu lugar; assim faziam dia após dia e ajuntaram dinheiro em abundância,

[11]När det var dags att föra kistan till den kontroll som leviterna utförde för kungens räkning och man fann att det var mycket pengar i den, kom kungens sekreterare och översteprästens tillsyningsman och tömde kistan, varefter den bars tillbaka till sin plats. Så gjorde man dag efter dag och man samlade in mycket pengar,

[12] o qual o rei e Joiada davam aos que dirigiam a obra e tinham a seu cargo a Casa do SENHOR; contrataram pedreiros e carpinteiros, para restaurarem a Casa do SENHOR, como também os que trabalhavam em ferro e em bronze, para repararem a Casa do SENHOR.

[12]som kungen och Jojada överlämnade till dem som skulle utföra arbetena i Herrens hus, och de lejde stenhuggare och timmermän för reparationerna i Herrens hus liksom järn- och kopparsmeder till templets restaurering.

[13] Os que tinham o encargo da obra trabalhavam, e a reparação tinha bom êxito com eles; restauraram a Casa de Deus no seu próprio estado e a consolidaram.

[13]Arbetarna gick till verket och skadorna botades genom deras försorg; de återställde Guds hus i ursprungligt och förbättrat skick.

[14] Tendo eles acabado a obra, trouxeram ao rei e a Joiada o resto do dinheiro, de que se fizeram utensílios para a Casa do SENHOR, objetos para o ministério e para os holocaustos, taças e outros objetos de

[14]När de var färdiga lämnade de pengarna som blivit över till kungen och Jojada. Av dem tillverkades föremål till Herrens hus, både för gudstjänsten och offren, skålar och andra föremål av guld och silver. Så

ouro e de prata. E continuamente ofereceram holocaustos na Casa do SENHOR, todos os dias de Joiada.

15 Envelheceu Joiada e morreu farto de dias; era da idade de cento e trinta anos quando morreu.

16 Sepultaram-no na Cidade de Davi com os reis; porque tinha feito bem em Israel e para com Deus e a sua casa.

Zacarias morto pelo rei

17 Depois da morte de Joiada, vieram os príncipes de Judá e se prostraram perante o rei, e o rei os ouviu.

18 Deixaram a Casa do SENHOR, Deus de seus pais, e serviram aos postes-ídolos e aos ídolos; e, por esta sua culpa, veio grande ira sobre Judá e Jerusalém.

19 Porém o SENHOR lhes enviou profetas para os reconduzir a si; estes profetas testemunharam contra eles, mas eles não deram ouvidos.

20 O Espírito de Deus se apoderou de Zacarias, filho do sacerdote Joiada, o qual se pôs em pé diante do povo e lhes disse: Assim diz Deus: Por que transgredis os mandamentos do SENHOR, de modo que não prosperais? Porque deixastes o SENHOR, também ele vos deixará.

21 Conspiraram contra ele e o apedrejaram, por mandado do rei, no pátio da Casa do SENHOR.

22 Assim, o rei Joás não se lembrou da beneficência que Joiada, pai de Zacarias, lhe fizera, porém matou-lhe o filho; este, ao expirar, disse: O SENHOR o verá e o retribuirá.

länge Jojada levde offrades dagligen brännoffer i Herrens hus.

15Jojada dog, gammal och mätt av år, i en ålder av 130 år,

16och han begravdes i Davids stad, bland kungarna, eftersom han hade gjort så mycket gott i Israel, för Gud och hans hus.

17När Jojada var död kom Judas furstar till kungen och gjorde sin uppvaktning, och han lyssnade till dem.

18De övergav Herrens, sina fäders Guds, hus och tillbad asherapålar och avgudar. Deras brott drog vrede över Juda och Jerusalem.

19Herren sände då profeter till dem för att få dem att återvända till honom; profeterna varnade dem, men de ville inte lyssna.

20Guds ande uppfyllde Sakarja, prästen Jojadas son, och han ställde sig framför folket och sade: »Så säger Gud: Varför bryter ni mot Herrens bud så att lyckan sviker er? Ni har övergett Herren, därför har han övergett er.”

21De sammansvor sig mot honom, och på kungens order stenade de honom på templets förgård.

22Kung Joash hade glömt den kärlek Sakarjas far Jojada visat honom och dödade hans son. I dödsögonblicket ropade han: »Må Herren se och straffa.«

O juízo de Deus sobre Joás

[23] Antes de se findar o ano, subiu contra Joás o exército dos siros; e, vindo a Judá e a Jerusalém, destruíram, dentre o povo, a todos os seus príncipes, cujo despojo remeteram ao rei de Damasco.

[23]Vid årsskiftet tågade den arameiska hären mot Joash. Arameerna trängde in i Juda och Jerusalem, de utplånade alla furstar i folket, och det byte de tog sände de till kungen i Damaskus.

[24] Ainda que o exército dos siros viera com poucos homens, contudo, o SENHOR lhes permitiu vencer um exército mui numeroso dos judeus, porque estes deixaram o SENHOR, Deus de seus pais. Assim, executaram os siros os juízos de Deus contra Joás.

[24]Trots att den arameiska hären var liten lät Herren en mycket stor här falla i dess våld, eftersom folket hade övergett Herren, sina fäders Gud. Så verkställde de domen över Joash.

A conspiração contra o rei Joás

2 Reis 12.20-21

[25] Quando os siros se retiraram dele, deixando-o gravemente enfermo, conspiraram contra ele os seus servos, por causa do sangue dos filhos do sacerdote Joiada, e o feriram no seu leito, e morreu.

[25]Arameerna lämnade Joash svårt sårad och drog sig tillbaka. Då sammansvor sig hans närmaste män mot honom för att hämnas prästen Jojadas sons död, och de dräpte honom i hans säng. Han begravdes i Davids stad, men han lades inte i kungagravarna.

[26] Sepultaram-no na Cidade de Davi, porém não nos sepulcros dos reis. Foram estes os que conspiraram contra ele: Zabade, filho de Simeate, a amonita, e Jeozabade, filho de Sinrite, a moabita.

[26]De som sammansvor sig mot honom var Savad, ammonitiskan Shimats son, och Josavad, moabitiskan Shimrits son.

[27] Quanto a seus filhos, e às numerosas sentenças proferidas contra ele, e à restauração da Casa de Deus, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis. Em seu lugar, reinou Amazias, seu filho.

[27]Joashs söner, de många profetorden mot honom och återuppbyggnaden av Guds hus, allt detta har nedtecknats i tilläggsskriften till boken om kungarna. Hans son Amasja blev kung efter honom.

2 Crônicas 25

O reinado de Amazias

2 Reis 14.1-6

2 Krön 25

Amasja kung över Juda. Krig med Edom och Israel

[1] Era Amazias da idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém; sua mãe se chamava Jeoadã, de Jerusalém.

[2] Fez ele o que era reto perante o SENHOR; não, porém, com inteireza de coração.

[3] Uma vez confirmado o reino nas suas mãos, matou os seus servos que tinham assassinado o rei, seu pai.

[4] Porém os filhos deles não matou, mas fez segundo está escrito na Lei, no Livro de Moisés, no qual o SENHOR deu ordem, dizendo: Os pais não serão mortos por causa dos filhos, nem os filhos, por causa dos pais; cada qual será morto pelo seu próprio pecado.

Amazias vence os edomitas
2 Reis 14.7

[5] Amazias congregou a Judá e o pôs, segundo as suas famílias, sob chefes de mil e chefes de cem, por todo o Judá e Benjamim; contou-os de vinte anos para cima e achou trezentos mil escolhidos capazes de sair à guerra e manejar lança e escudo.

[6] Também tomou de Israel a soldo cem mil homens valentes por cem talentos de prata.

[7] Porém certo homem de Deus veio a ele, dizendo: Ó rei, não deixes ir contigo o exército de Israel; porque o SENHOR não é com Israel, isto é, com os filhos de Efraim.

[8] Porém vai só, age e sê forte; do contrário, Deus te faria cair diante do inimigo,

[1]Amasja var tjugofem år då han blev kung, och han regerade tjugonio år i Jerusalem. Hans mor hette Joaddan och var från Jerusalem.

[2]Han gjorde det som var rätt i Herrens ögon, dock inte av hela sitt hjärta.

[3]När Amasjas kungamakt var säkrad lät han avrätta dem av sina män som hade dräpt hans far kungen.

[4]Men deras barn skonade han i enlighet med det som står skrivet i lagen i Moses bok, där Herren befaller: »Fäderna skall inte dö för barnens skull och inte barnen för fädernas skull, utan var och en skall dö för sitt eget brott.«

[5]Amasja samlade judeerna och ställde hela Juda och Benjamin familjevis under befäl av högre och lägre officerare. Han mönstrade dem som var tjugo år och äldre; det fanns 300.000 vapenföra soldater som kunde hantera lans och sköld.

[6]Han lejde också 100.000 tappra kämpar från Israel för 100 talenter silver.

[7]Men en gudsman kom till honom och sade: »Konung, låt inte den israelitiska hären dra ut tillsammans med dig, för Herren är inte med Israel — alla dessa efraimiter!

[8]Dra ut på egen hand och gå modigt ut i striden, annars skall Gud låta dig falla för

porque Deus tem força para ajudar e para fazer cair.

[9] Disse Amazias ao homem de Deus: Que se fará, pois, dos cem talentos de prata que dei às tropas de Israel? Respondeu-lhe o homem de Deus: Muito mais do que isso pode dar-te o SENHOR.

[10] Então, separou Amazias as tropas que lhe tinham vindo de Efraim para que voltassem para casa; pelo que muito se acendeu a ira deles contra Judá, e voltaram para casa ardendo em ira.

[11] Animou-se Amazias e, conduzindo o seu povo, foi-se ao vale do Sal, onde feriu dez mil dos filhos de Seir.

[12] Também os filhos de Judá prenderam vivos dez mil e os trouxeram ao cimo de um penhasco, de onde os precipitaram, de modo que todos foram esmigalhados.

[13] Porém os homens das tropas que Amazias despedira, para que não fossem com ele à peleja, deram sobre as cidades de Judá, desde Samaria até Bete-Horom; feriram deles três mil e fizeram grande despojo.

Deus repreende Amazias por ser este idólatra

[14] Vindo Amazias da matança dos edomitas, trouxe consigo os deuses dos filhos de Seir, tomou-os por seus deuses, adorou-os e lhes queimou incenso.

[15] Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Amazias, e mandou-lhe um profeta que lhe disse: Por que buscaste deuses que a seu povo não livraram das tuas mãos?

fienden. Gud har makt att hjälpa och att stjälpa.« —

[9]»Hur går det då med de 100 talenterna jag gav till den israelitiska styrkan?« frågade Amasja, och gudsmannen svarade: »Herren kan ge dig mer än så.«

[10]Då hemförlovade Amasja den styrka som hade kommit från Efraim. De blev ursinniga på judeerna och återvände hem i vredesmod.

[11]Amasja tog mod till sig och ledde sitt folk till Saltdalen och slog där 10.000 man från Seir.

[12]Ytterligare 10.000 togs till fånga av judeerna, som förde upp dem på toppen av en klippa och störtade ner dem därifrån så att alla krossades till döds.

[13]Men männen i den styrka som Amasja hade skickat hem och som inte fått följa med ut i striden överföll judeiska städer från Samaria till Bet-Horon, slog ihjäl 3.000 av invånarna där och tog ett rikt byte.

[14]När Amasja kom tillbaka efter segern över edomeerna förde han med sig de gudar man hade i Seir och ställde upp dem som sina egna gudar. Dem tillbad han och tände rökelse åt.

[15]Då blev Herren vred på Amasja och sände en profet till honom som sade: »Varför dyrkar du gudar som inte kunde rädda sitt eget folk ur ditt våld?«

[16] Enquanto lhe falava o profeta, disse-lhe o rei: Acaso, te pusemos por conselheiro do rei? Pára com isso. Por que teríamos de ferir-te? Então, parou o profeta, mas disse: Sei que Deus resolveu destruir-te, porque fizeste isso e não deste ouvidos ao meu conselho.

[16]Men Amasja avbröt honom: »När gjorde vi dig till kunglig rådgivare? Sluta, annars blir du dödad!« Profeten slutade men sade: »Jag vet att Gud har beslutat att förgöra dig eftersom du gör så här och inte lyssnar till mina råd.«

Amazias derrotado por Jeoás
2 Reis 14.8-14

[17] Então, Amazias, rei de Judá, tomou conselho e enviou mensageiros a Jeoás, filho de Jeoacaz, filho de Jeú, rei de Israel, dizendo: Vem, meçamos armas.

[17]Kung Amasja av Juda höll rådslag och sände sedan bud till Israels kung Joash, son till Joachas, son till Jehu, och utmanade honom: »Låt oss mötas öga mot öga!«

[18] Porém Jeoás, rei de Israel, respondeu a Amazias, rei de Judá: O cardo que está no Líbano mandou dizer ao cedro que lá está: Dá tua filha por mulher a meu filho; mas os animais do campo, que estavam no Líbano, passaram e pisaram o cardo.

[18]Israels kung Joash skickade detta svar till kung Amasja av Juda: »Tisteln på Libanon sände bud till cedern på Libanon: Ge din dotter till hustru åt min son! Men de vilda djuren på Libanon kom förbi och trampade ner tisteln. —

[19] Tu dizes: Eis que feri os edomitas; e o teu coração se ensoberbeceu para te gloriares; agora, fica em casa; por que provocarias o mal para caíres tu, e Judá, contigo?

[19]Du skryter med att du slog edomeerna, och det har stigit dig åt huvudet så att du vill vinna ännu mera ära. Stanna hellre hemma! Varför utmana olyckan? Du skulle gå under och Juda med dig.«

[20] Mas Amazias não quis atendê-lo; porque isto vinha de Deus, para entregá-los nas mãos dos seus inimigos, porquanto buscaram os deuses dos edomitas.

[20]Men Amasja lyssnade inte på honom; så hade Gud styrt det för att ge dem i fiendens våld, eftersom de hade dyrkat edomeernas gudar.

[21] Subiu, então, Jeoás, rei de Israel, e Amazias, rei de Judá, e mediram armas em Bete-Semes, que pertence a Judá.

[21]Israels kung Joash drog då ut, och vid Bet-Shemesh i Juda ställdes de öga mot öga, han och Judas kung Amasja.

[22] Judá foi derrotado por Israel, e fugiu cada um para sua casa.

[22]Judeerna besegrades av israeliterna och flydde var och en hem till sig.

[23] E Jeoás, rei de Israel, prendeu a Amazias, rei de Judá, filho de Joás, filho

[23]Israels kung Joash tillfångatog vid Bet-Shemesh Judas kung Amasja, son till

de Jeoacaz, em Bete-Semes; levou-o a Jerusalém, cujo muro ele rompeu desde a Porta de Efraim até à Porta da Esquina, quatrocentos côvados.

24 Tomou todo o ouro e a prata, e todos os utensílios que se acharam na Casa de Deus, com Obede-Edom, e os tesouros da casa do rei, como também reféns; e voltou para Samaria.

A morte de Amazias, de Judá
2 Reis 14.17-20

25 Amazias, filho de Joás, rei de Judá, viveu quinze anos depois da morte de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel.

26 Ora, os mais atos de Amazias, tanto os primeiros como os últimos, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá e de Israel?

27 Depois que Amazias deixou de seguir ao SENHOR, conspiraram contra ele em Jerusalém, e ele fugiu para Laquis; porém enviaram após ele homens até Laquis e o mataram ali.

28 Trouxeram-no sobre cavalos e o sepultaram junto a seus pais na Cidade de Davi.

2 Crônicas 26

O reinado de Uzias
2 Reis 14.21-22; 15.1-4

1 Todo o povo de Judá tomou a Uzias, que era de dezesseis anos, e o constituiu rei em lugar de Amazias, seu pai.

2 Ele edificou a Elate e a restituiu a Judá, depois que o rei descansou com seus pais.

Joash, son till Joachas, och förde honom till Jerusalem, där han rev ner 400 alnar av stadsmuren, från Efraimporten till Hörnporten.

24Han lade beslag på allt guld och silver och alla föremål som fanns i Guds hus — hos Oved-Edom — och kungapalatsets skatter. Dessutom tog han gisslan och återvände så till Samaria.

25Kung Amasja av Juda, Joashs son, levde i femton år efter det att kung Joash av Israel, Joachas son, hade dött.

26Amasjas historia i övrigt, från början till slut, har nedtecknats i boken om Judas och Israels kungar.

27När Amasja övergav Herren stämplade man mot honom i Jerusalem, och han flydde till Lakish, men de sammansvurna skickade dit folk som slog ihjäl honom.

28Sedan hämtades han med hästspann och begravdes bland sina fäder i Davids stad.

2 Krön 26

1Och folket i Juda tog Ussia, som då var sexton år, och utropade honom till kung efter hans far Amasja.

2Han befäste Elot och återförenade staden med Juda, sedan kungen hade gått till vila hos sina fäder.

Ussia kung över Juda

[3] Uzias tinha dezesseis anos quando começou a reinar e cinqüenta e dois anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jecolias, de Jerusalém.

[3]Ussia var sexton år då han blev kung, och han regerade femtiotvå år i Jerusalem. Hans mor hette Jekolja och var från Jerusalem.

[4] Ele fez o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Amazias, seu pai.

[4]Han gjorde det som var rätt i Herrens ögon, alldeles som hans far Amasja.

[5] Propôs-se buscar a Deus nos dias de Zacarias, que era sábio nas visões de Deus; nos dias em que buscou ao SENHOR, Deus o fez prosperar.

[5]Han dyrkade Gud så länge Sakarja levde, han som lärt honom gudsfruktan, och så länge han dyrkade Herren lät Gud honom ha lyckan med sig.

[6] Saiu e guerreou contra os filisteus e quebrou o muro de Gate, o de Jabné e o de Asdode; e edificou cidades no território de Asdode e entre os filisteus.

[6]Han drog ut i strid mot filisteerna och rev ner stadsmurarna i Gat, Javne och Ashdod.

[7] Deus o ajudou contra os filisteus, e contra os arábios que habitavam em Gur-Baal, e contra os meunitas.

[7]Gud hjälpte honom mot filisteerna, mot araberna som bodde i Gerar och mot meuniterna,

[8] Os amonitas deram presentes a Uzias, cujo renome se espalhara até à entrada do Egito, porque se tinha tornado em extremo forte.

[8]som fick erlägga tribut till Ussia. Ryktet om honom spreds ända ner till Egypten, så mäktig var han.

[9] Também edificou Uzias torres em Jerusalém, à Porta da Esquina, à Porta do Vale e à Porta do Ângulo e as fortificou.

[9]I Jerusalem byggde Ussia torn vid Hörnporten, Dalporten och murvinkeln och befäste dem.

[10] Também edificou torres no deserto e cavou muitas cisternas, porque tinha muito gado, tanto nos vales como nas campinas; tinha lavradores e vinhateiros, nos montes e nos campos férteis, porque era amigo da agricultura.

[10]Han byggde också torn ute i ödemarken och högg ut många vattencisterner, för han ägde stora hjordar. Han hade bönder i Låglandet och på högslätten och vingårdsarbetare i bergen och i bördiga trakter. Ja, han ivrade för jordbruk.

[11] Tinha também Uzias um exército de homens destros nas armas, que saíam à guerra em tropas, segundo o rol feito pelo escrivão Jeiel e Maaséias, oficial, sob a

[11]Ussia hade en krigshär, som drog ut i strid indelad enligt den mönstring som gjorts av sekreteraren Jeiel och förmannen

direção de Hananias, um dos príncipes do rei.

[12] O número total dos cabeças das famílias, homens valentes, era de dois mil e seiscentos.

[13] Debaixo das suas ordens, havia um exército guerreiro de trezentos e sete mil e quinhentos homens, que faziam a guerra com grande poder, para ajudar o rei contra os inimigos.

[14] Preparou-lhes Uzias, para todo o exército, escudos, lanças, capacetes, couraças e arcos e até fundas para atirar pedras.

[15] Fabricou em Jerusalém máquinas, de invenção de homens peritos, destinadas para as torres e cantos das muralhas, para atirarem flechas e grandes pedras; divulgou-se a sua fama até muito longe, porque foi maravilhosamente ajudado, até que se tornou forte.

Uzias é atacado de lepra

2 Reis 15.5-7

[16] Mas, havendo-se já fortificado, exaltou-se o seu coração para a sua própria ruína, e cometeu transgressões contra o SENHOR, seu Deus, porque entrou no templo do SENHOR para queimar incenso no altar do incenso.

[17] Porém o sacerdote Azarias entrou após ele, com oitenta sacerdotes do SENHOR, homens da maior firmeza;

[18] e resistiram ao rei Uzias e lhe disseram: A ti, Uzias, não compete queimar incenso perante o SENHOR, mas aos sacerdotes, filhos de Arão, que são consagrados para

Maaseja. Den stod under befäl av Hananja, en av kungens generaler.

[12]Familjeöverhuvudena som anförde de tappra krigarna var 2.600,

[13]och den här de förde befäl över bestod av 307.500 man, som med kraft och styrka hjälpte kungen i striden mot fienden.

[14]Ussia utrustade hela hären med sköldar och lansar, hjälmar och harnesk, bågar och slungstenar,

[15]och i Jerusalem byggde han sinnrikt uttänkta krigsmaskiner. De skulle stå på tornen och murhörnen, och man kunde skjuta pilar och stora stenar med dem. Ryktet om honom spreds vida omkring; på ett underbart sätt blev han hjälpt så att han fick stor makt.

[16]Men när han hade fått denna makt blev han så högmodig att han gjorde något förfärligt. Han handlade trolöst mot Herren, sin Gud: han trädde in i Herrens tempel för att tända rökelse på rökelsealtaret.

[17]Då gick prästen Asarja in efter honom, åtföljd av Herrens präster, åttio modiga män.

[18]De ställde sig i vägen för kung Ussia och sade: »Ussia, det är inte din sak att tända rökelse åt Herren, det får bara prästerna göra, Arons söner, som har helgats för

este mister; sai do santuário, porque transgrediste; nem será isso para honra tua da parte do SENHOR Deus.

detta. Gå ut ur helgedomen! Du har varit trolös, detta ger dig ingen ära inför Herren Gud.«

[19] Então, Uzias se indignou; tinha o incensário na mão para queimar incenso; indignando-se ele, pois, contra os sacerdotes, a lepra lhe saiu na testa perante os sacerdotes, na Casa do SENHOR, junto ao altar do incenso.

[19]Ussia blev rasande där han stod med rökelsekaret i handen, beredd att tända. Och när han rasade mot prästerna slog spetälska ut i hans panna inför prästerna vid rökelsealtaret i Herrens hus.

[20] Então, o sumo sacerdote Azarias e todos os sacerdotes voltaram-se para ele, e eis que estava leproso na testa, e apressadamente o lançaram fora; até ele mesmo se deu pressa em sair, visto que o SENHOR o ferira.

[20]Översteprästen Asarja och de andra prästerna vände sig mot honom och såg att han hade fått spetälska i pannan, och de jagade ut honom därifrån. Även han själv ville snabbt komma ut, eftersom Herren slagit honom med sjukdom.

[21] Assim, ficou leproso o rei Uzias até ao dia da sua morte; e morou, por ser leproso, numa casa separada, porque foi excluído da Casa do SENHOR; e Jotão, seu filho, tinha a seu cargo a casa do rei, julgando o povo da terra.

[21]Kung Ussia var sedan spetälsk ända till sin dödsdag och måste som spetälsk bo i ett hus för sig; han var utestängd från Herrens hus. Under tiden var det hans son Jotam som styrde över hovet och folket i landet.

[22] Quanto aos mais atos de Uzias, tanto os primeiros como os últimos, o profeta Isaías, filho de Amoz, os escreveu.

[22]Ussias historia i övrigt, från början till slut, blev nedtecknad av profeten Jesaja, Amos son.

[23] Descansou Uzias com seus pais, e, com seus pais, o sepultaram no campo do sepulcro que era dos reis; porque disseram: Ele é leproso. E Jotão, seu filho, reinou em seu lugar.

[23]Ussia gick till vila hos sina fäder och begravdes bland dem, men ute på det kungliga gravfältet, med hänvisning till att han var spetälsk. Hans son Jotam blev kung efter honom.

2 Crônicas 27

O reinado de Jotão
2 Reis 15.32-38

[1] Tinha Jotão vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e dezesseis anos

2 Krön 27

Jotam kung över Juda

[1]Jotam var tjugofem år då han blev kung, och han regerade sexton år i Jerusalem. Hans mor hette Jerusha, Sadoks dotter.

reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jerusa, filha de Zadoque.

[2] Fez o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Uzias, seu pai, exceto que não entrou no templo do SENHOR. E o povo continuava na prática do mal.

[2]Han gjorde det som var rätt i Herrens ögon, alldeles som hans far Ussia, och han trädde dessutom inte in i Herrens tempel. Folket fortsatte dock att handla fördärvligt.

[3] Ele edificou a porta de cima da Casa do SENHOR e também edificou muitas obras sobre o Muro de Ofel.

[3]Han byggde Övre porten i Herrens hus och byggde mycket på Ofelmuren.

[4] Também edificou cidades na região montanhosa de Judá e nos bosques, castelos e torres.

[4]Han byggde städer i Juda bergsbygd, och i skogstrakterna byggde han borgar och torn.

[5] Ele também guerreou contra o rei dos filhos de Amom e prevaleceu sobre eles, de modo que os filhos de Amom, naquele ano, lhe deram cem talentos de prata, dez mil coros de trigo e dez mil de cevada; isto lhe trouxeram os filhos de Amom também no segundo e no terceiro ano.

[5]Han förde krig mot ammoniternas kung och segrade. Ammoniterna måste det året ge honom 100 talenter silver, 10.000 kor vete och 10.000 kor korn; så mycket betalade ammoniterna också de två följande åren.

[6] Assim, Jotão se foi tornando mais poderoso, porque dirigia os seus caminhos segundo a vontade do SENHOR, seu Deus.

[6]Jotams ställning var stark, eftersom han orubbligt höll sig till Herren, sin Gud.

[7] Quanto aos mais atos de Jotão, todas as suas guerras e empreendimentos, eis que tudo está escrito no Livro da História dos Reis de Israel e de Judá.

[7]Jotams historia i övrigt, alla hans krig och hans gärningar, har nedtecknats i boken om Israels och Judas kungar.

[8] Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém.

[9] Descansou Jotão com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi; e Acaz, seu filho, reinou em seu lugar.

[9]Jotam gick till vila hos sina fäder och begravdes i Davids stad. Hans son Achas blev kung efter honom.

2 Crônicas 28

2 Krön 28

O reinado de Acaz

2 Reis 16.1-4

[1] Tinha Acaz vinte anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém; e não fez o que era reto perante o SENHOR, como Davi, seu pai.

[2] Andou nos caminhos dos reis de Israel e até fez imagens fundidas a baalins.

[3] Também queimou incenso no vale do filho de Hinom e queimou a seus próprios filhos, segundo as abominações dos gentios que o SENHOR lançara de diante dos filhos de Israel.

[4] Também sacrificou e queimou incenso nos altos e nos outeiros, como também debaixo de toda árvore frondosa.

[5] Pelo que o SENHOR, seu Deus, o entregou nas mãos do rei dos siros, os quais o derrotaram e levaram dele em cativeiro uma grande multidão de presos, que trouxeram a Damasco; também foi entregue nas mãos do rei de Israel, o qual lhe infligiu grande derrota.

[6] Porque Peca, filho de Remalias, matou em Judá, num só dia, cento e vinte mil, todos homens poderosos, por terem abandonado o SENHOR, Deus de seus pais.

[7] Zicri, homem valente de Efraim, matou a Maaséias, filho do rei, a Azricão, alto oficial do palácio, e a Elcana, o segundo depois do rei.

[8] Os filhos de Israel levaram presos de Judá, seu povo irmão, duzentos mil: mulheres, filhos e filhas; e saquearam

Achas kung över Juda. De judeiska fångarna skonas. Achas avgudadyrkan

[1]Achas var tjugo år då han blev kung, och han regerade sexton år i Jerusalem. Han gjorde inte det som var rätt i Herrens ögon, så som hans fader David hade gjort,

[2]utan följde i de israelitiska kungarnas spår. Han gick så långt att han gjorde gjutna beläten åt baalsgudarna,

[3]tände offereld i Ben-Hinnoms dal och brände sina söner på bål enligt det vedervärdiga bruket hos de folk som Herren hade drivit undan för israeliterna.

[4]Han offrade och tände offereld på offerplatserna och kullarna och under alla grönskande träd.

[5]Herren, hans Gud, gav honom i den arameiske kungens våld. Arameerna besegrade honom och tog ett stort antal fångar, som de förde till Damaskus. Han gavs också i den israelitiske kungens våld, och denne tillfogade honom stora förluster:

[6]Pekach, Remaljas son, dödade på en enda dag 120.000 judeer, allesammans tappra män. Detta skedde därför att folket hade övergett Herren, sina fäders Gud.

[7]Sikri, en kämpe från Efraim, dödade kungens son Maaseja, överståthållaren Asrikam och kungens närmaste man Elkana.

[8]Israeliterna tog 200.000 fångar från sitt broderfolk, kvinnor, pojkar och flickor,

deles grande despojo e o trouxeram para Samaria.

och de tog också ett rikt byte och förde det till Samaria.

[9] Mas estava ali um profeta do SENHOR, cujo nome era Odede, o qual saiu ao encontro do exército que vinha para Samaria e lhe disse: Eis que, irando-se o SENHOR, Deus de vossos pais, contra Judá, os entregou nas vossas mãos, e vós os matastes com tamanha raiva, que chegou até aos céus.

[9]Där fanns en Herrens profet vid namn Oded, som gick för att möta hären när den kom tillbaka till Samaria. Han sade: »Herren, era fäders Gud, var vred på judeerna, och därför gav han dem i ert våld. Men ni har dödat med ett himmelsskriande raseri.

[10] Agora, cuidais em sujeitar os filhos de Judá e Jerusalém, para vos serem escravos e escravas; acaso, não sois vós mesmos culpados contra o SENHOR, vosso Deus?

[10]Och nu tänker ni göra män och kvinnor från Juda och Jerusalem till era slavar! Som om inte ni själva ställt er i skuld till Herren, er Gud!

[11] Agora, pois, atendei-me e fazei voltar os presos que trouxestes cativos de vossos irmãos, porque o brasume da ira do SENHOR está sobre vós.

[11]Hör nu på mig: Skicka tillbaka fångarna ni tagit från era bröder, för Herrens vrede flammar mot er!«

[12] Então, se levantaram alguns homens dentre os cabeças dos filhos de Efraim, a saber, Azarias, filho de Joanã, Berequias, filho de Mesilemote, Jeizquias, filho de Salum, e Amasa, filho de Hadlai, contra os que voltavam da batalha

[12]Och några av efraimiternas överhuvuden, Asarja, Jochanans son, Berekja, Meshillemots son, Hiskia, Shallums son, och Amasa, Hadlajs son, vände sig till dem som kommit tillbaka från kriget

[13] e lhes disseram: Não fareis entrar aqui esses cativos, porque intentais acrescentar aos nossos pecados e à nossa culpa diante do SENHOR ainda outros; a nossa culpa já é grande, e o brasume da ira do SENHOR está sobre nós.

[13]och sade: »För inte fångarna hit! Tänker ni dra på oss skuld till Herren och öka den synd och skuld vi redan har? Vår skuld är stor, och vreden flammar mot Israel.«

[14] Então, os homens armados deixaram os presos e o despojo diante dos príncipes e de toda a congregação.

[14]Då lämnade soldaterna ifrån sig fångarna och bytet inför furstarna och hela församlingen.

[15] Homens foram designados nominalmente, os quais se levantaram, e

[15]De män som nämnts tog hand om fångarna: alla som var nakna klädde de

tomaram os cativos, e do despojo vestiram a todos os que estavam nus; vestiram-nos, e calçaram-nos, e lhes deram de comer e de beber, e os ungiram; a todos os que, por fracos, não podiam andar, levaram sobre jumentos a Jericó, cidade das Palmeiras, a seus irmãos. Então, voltaram para Samaria.

med vad som fanns bland bytet. De gav dem kläder och skor, lät dem äta och dricka och smorde dem med olja. De som var svaga sattes på åsnor, och de förde dem alla till Jeriko, Palmstaden, nära deras bröder. Därefter återvände de till Samaria.

Acaz pede socorro aos assírios
2 Reis 16.5-9

16 Naquele tempo, mandou o rei Acaz pedir aos reis da Assíria que o ajudassem.

16Vid den tiden sände kung Achas bud till kungen av Assyrien och bad honom om hjälp.

17 Pois vieram, de novo, os edomitas, e derrotaram Judá, e levaram presos em cativeiro.

17Även edomeerna hade nämligen anfallit Juda och tagit fångar.

18 Também os filisteus deram contra as cidades da campina e do sul de Judá, e tomaram Bete-Semes, Aijalom, Gederote, Socó e suas aldeias, Timna e suas aldeias e Ginzo e suas aldeias; e habitavam ali.

18Och filisteerna hade angripit städer i Låglandet och Negev som hörde till Juda och intagit Bet-Shemesh, Ajalon och Gederot samt Soko med kringliggande byar, Timna med kringliggande byar och Gimso med kringliggande byar, och de hade bosatt sig där.

19 Porque o SENHOR humilhou a Judá por causa de Acaz, rei de Israel; porque este permitira que Judá caísse em dissolução, e ele, de todo, se entregou à transgressão contra o SENHOR.

19Herren förödmjukade Juda på grund av Achas, Israels kung, som hade orsakat upplösningen i Juda och handlat trolöst mot Herren.

20 Veio a ele Tiglate-Pileser, rei da Assíria; porém o pôs em aperto, em vez de fortalecê-lo.

20Men då drog Tiglat Pileser, kungen av Assyrien, ut mot honom och ansatte honom i stället för att stödja honom.

21 Porque Acaz tomou despojos da Casa do SENHOR, da casa do rei e da dos príncipes e os deu ao rei da Assíria; porém isso não o ajudou.

21Achas plundrade både templet och palatset och furstarna och gav allt till kungen av Assyrien, men det hjälpte honom inte.

A idolatria de Acaz
2 Reis 16.10-16

[22] No tempo da sua angústia, cometeu ainda maiores transgressões contra o SENHOR; ele mesmo, o rei Acaz.

[22]När han ansattes blev han än mer trolös mot Herren — sådan var kung Achas.

[23] Pois ofereceu sacrifícios aos deuses de Damasco, que o feriram, e disse: Visto que os deuses dos reis da Síria os ajudam, eu lhes oferecerei sacrifícios para que me ajudem a mim. Porém eles foram a sua ruína e a de todo o Israel.

[23]Han offrade till Damaskus gudar som hade besegrat honom, för han tänkte: »De arameiska kungarnas gudar har ju hjälpt dem, nu offrar jag till dem så att de hjälper mig.« Men i stället fick de både honom och hela Israel på fall.

[24] Ajuntou Acaz os utensílios da Casa de Deus, fê-los em pedaços e fechou as portas da Casa do SENHOR; e fez para si altares em todos os cantos de Jerusalém.

[24]Achas samlade ihop tempelföremålen och högg sönder dem. Han stängde också porten till Herrens hus och gjorde sig altaren i varje hörn av Jerusalem.

[25] Também, em cada cidade de Judá, fez altos para queimar incenso a outros deuses; assim, provocou à ira o SENHOR, Deus de seus pais.

[25]Och i varenda stad i Juda inrättade han offerplatser för att tända offereld åt andra gudar. Så väckte han vrede hos Herren, sina fäders Gud.

A morte de Acaz

2 Reis 16.19-20

[26] Quanto aos mais atos dele e a todos os seus caminhos, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá e de Israel.

[26]Hans historia i övrigt och hans gärningar, från början till slut, har nedtecknats i boken om Judas och Israels kungar.

[27] Descansou Acaz com seus pais, e o sepultaram na cidade, em Jerusalém, porém não o puseram nos sepulcros dos reis de Israel; e Ezequias, seu filho, reinou em seu lugar.

[27]Achas gick till vila hos sina fäder och begravdes i Jerusalem, men inne i staden; man lade honom inte i Israels kungars gravar. Hans son Hiskia blev kung efter honom.

2 Crônicas 29

Ezequias manda abrir o templo

2 Reis 18.1-3

[1] Tinha Ezequias vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Abia e era filha de Zacarias.

2 Krön 29

Hiskia kung över Juda

[1]Hiskia var tjugofem år då han blev kung, och han regerade tjugonio år i Jerusalem. Hans mor hette Avia, Sakarjas dotter.

[2] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo quanto fizera Davi, seu pai.

[3] No primeiro ano do seu reinado, no primeiro mês, abriu as portas da Casa do SENHOR e as reparou.

[4] Trouxe os sacerdotes e os levitas, ajuntou-os na praça oriental

[5] e lhes disse: Ouvi-me, ó levitas! Santificai-vos, agora, e santificai a Casa do SENHOR, Deus de vossos pais; tirai do santuário a imundícia.

[6] Porque nossos pais prevaricaram e fizeram o que era mau perante o SENHOR, nosso Deus, e o deixaram; desviaram o seu rosto do tabernáculo do SENHOR e lhe voltaram as costas.

[7] Também fecharam as portas do pórtico, apagaram as lâmpadas, não queimaram incenso, nem ofereceram holocaustos nos santuários ao Deus de Israel.

[8] Pelo que veio grande ira do SENHOR sobre Judá e Jerusalém, e os entregou ao terror, ao espanto e aos assobios, como vós o estais vendo com os próprios olhos.

[9] Porque eis que nossos pais caíram à espada, e, por isso, nossos filhos, nossas filhas e nossas mulheres estiveram em cativeiro.

[10] Agora, estou resolvido a fazer aliança com o SENHOR, Deus de Israel, para que se desvie de nós o ardor da sua ira.

[2]Han gjorde det som var rätt i Herrens ögon, alldeles som hans fader David hade gjort.

[3]Det var han som i sitt första regeringsår, i den första månaden, öppnade porten till Herrens hus och reparerade dörrarna.

[4]Han lät hämta prästerna och leviterna och samlade dem på Östra torget

[5]och sade till dem: »Hör på mig, leviter! Helga nu er själva och helga Herrens, era fäders Guds, hus. För ut det orena ur helgedomen!

[6]Våra fäder har varit trolösa och gjort det som är ont i Herrens, vår Guds, ögon. De har övergett honom och vänt sig bort från Herrens boning, ja, de har vänt den ryggen.

[7]De har också stängt dörrarna till förhallen och släckt lamporna, de har inte tänt rökelse eller offrat brännoffer i helgedomen åt Israels Gud.

[8]Därför har Herrens vrede drabbat Juda och Jerusalem, och han har gjort dem till en skräckbild och utsatt dem för ödeläggelse och hån, som ni kan se med egna ögon.

[9]Ja, våra fäder har fallit för svärd, och våra söner och döttrar och hustrur är i fångenskap på grund av detta.

[10]Nu har jag föresatt mig att sluta ett förbund med Herren, Israels Gud, för att vända hans flammande vrede från oss.

[11] Filhos meus, não sejais negligentes, pois o SENHOR vos escolheu para estardes diante dele para o servirdes, para serdes seus ministros e queimardes incenso.

[11]Mina söner, dröj inte! Er har Herren utvalt till att göra tjänst inför honom, att vara hans tjänare och att tända rökelse.«

Os levitas purificam o templo

[12] Então, se levantaram os levitas: Maate, filho de Amasai, e Joel, filho de Azarias, dos filhos dos coatitas; dos filhos de Merari, Quis, filho de Abdi, e Azarias, filho de Jealelel; dos gersonitas, Joá, filho de Zima, e Éden, filho de Joá;

[12]Leviterna Machat, Amasajs son, och Joel, Asarjas son, av Kehats ätt, trädde då fram, och likaså av Meraris ätt Kish, Avdis son, och Asarja, Jehallelels son, och av Gershons ätt Joach, Simmas son, och Eden, Joachs son,

[13] dos filhos de Elisafã, Sinri e Jeuel; dos filhos de Asafe, Zacarias e Matanias;

[13]och av Elisafans ätt Shimri och Jeiel och av Asafs ätt Sakarja och Mattanja

[14] dos filhos de Hemã, Jeuel e Simei; dos filhos de Jedutum, Semaías e Uziel.

[14]och av Hemans ätt Jechiel och Shimi och av Jedutuns ätt Shemaja och Ussiel.

[15] Congregaram a seus irmãos, santificaram-se e vieram segundo a ordem do rei pelas palavras do SENHOR, para purificarem a Casa do SENHOR.

[15]De samlade sina ämbetsbröder, de helgade sig och som kungen hade befallt i enlighet med Herrens ord gick de för att rena templet.

[16] Os sacerdotes entraram na Casa do SENHOR, para a purificar, e tiraram para fora, ao pátio da Casa do SENHOR, toda imundícia que acharam no templo do SENHOR; e os levitas a tomaram, para a levarem fora, ao ribeiro de Cedrom.

[16]Sedan gick prästerna in i tempelhuset för att rena det. De förde allt orent de hittade i Herrens tempel till förgården, och där tog leviterna emot det och förde det ut till Kidrondalen.

[17] Começaram, pois, a santificar no primeiro dia do primeiro mês; ao oitavo dia do mês, vieram ao pórtico do SENHOR e santificaram a Casa do SENHOR em oito dias; no décimo sexto dia do mês, acabaram.

[17]Helgandet inleddes på första dagen i första månaden, och den åttonde dagen i månaden hade de kommit till förhallen. Sedan helgade de tempelhuset under åtta dagar, och på sextonde dagen i första månaden var de färdiga.

[18] Então, foram ter com o rei Ezequias no palácio e disseram: Já purificamos toda a Casa do SENHOR, como também o altar do holocausto com todos os seus utensílios

[18]De gick in till kung Hiskia och sade: »Vi har renat hela Herrens hus och brännofferaltaret med alla dess tillbehör och skådebrödsbordet med alla dess tillbehör.

e a mesa da proposição com todos os seus objetos.

[19] Também todos os objetos que o rei Acaz, no seu reinado, lançou fora, na sua transgressão, já preparamos e santificamos; e eis que estão diante do altar do SENHOR.

[19]Och alla de föremål som vanhelgades under den trolöse kung Achas regeringstid har vi ställt i ordning och helgat, och de finns nu på sin plats vid Herrens altare.«

Ezequias restabelece o culto de Deus

[20] Então, o rei Ezequias se levantou de madrugada, reuniu os príncipes da cidade e subiu à Casa do SENHOR.

[20]Tidigt nästa morgon samlade kung Hiskia de ledande männen i staden och gick till templet.

[21] Mandou trazer sete novilhos, sete carneiros, sete cordeiros e sete bodes, como oferta pelo pecado a favor do reino, do santuário e de Judá; e aos filhos de Arão, os sacerdotes, que os oferecessem sobre o altar do SENHOR.

[21]De förde med sig sju tjurar, sju baggar och sju lamm, dessutom sju bockar som syndoffer för kungadömet, för helgedomen och för judeerna. Han befallde prästerna, Arons söner, att offra dem på Herrens altare.

[22] Mortos os novilhos, os sacerdotes tomaram o sangue e o aspergiram sobre o altar; mataram os carneiros e aspergiram o sangue sobre o altar; também mataram os cordeiros e aspergiram o sangue sobre o altar.

[22]De slaktade tjurarna, och prästerna tog hand om blodet och stänkte det på altaret, och de slaktade baggarna och stänkte blodet på altaret, och de slaktade lammen och stänkte blodet på altaret.

[23] Para oferta pelo pecado, trouxeram os bodes perante o rei e a congregação e puseram as mãos sobre eles.

[23]Sedan förde de fram syndofferbockarna till kungen och församlingen, och man lade händerna på dem,

[24] Os sacerdotes os mataram e, com o sangue, fizeram uma oferta pelo pecado, ao pé do altar, para expiação de todo o Israel, porque o rei tinha ordenado que se fizesse aquele holocausto e oferta pelo pecado, por todo o Israel.

[24]och prästerna slaktade dem och offrade blodet som ett syndoffer på altaret för att bringa försoning åt hela Israel. Kungen hade nämligen bestämt att brännoffret och syndoffret skulle gälla hela Israel.

[25] Também estabeleceu os levitas na Casa do SENHOR com címbalos, alaúdes e harpas, segundo mandado de Davi e de Gade, o vidente do rei, e do profeta Natã;

[25]Han lät leviterna ställa upp sig i templet med cymbaler, harpor och lyror, så som David, kungens siare Gad och profeten

porque este mandado veio do SENHOR, por intermédio de seus profetas.

26 Estavam, pois, os levitas em pé com os instrumentos de Davi, e os sacerdotes, com as trombetas.

27 Deu ordem Ezequias que oferecessem o holocausto sobre o altar. Em começando o holocausto, começou também o cântico ao SENHOR com as trombetas, ao som dos instrumentos de Davi, rei de Israel.

28 Toda a congregação se prostrou, quando se entoava o cântico, e as trombetas soavam; tudo isto até findar-se o holocausto.

29 Tendo eles acabado de oferecer o sacrifício, o rei e todos os que se achavam com ele prostraram-se e adoraram.

30 Então, o rei Ezequias e os príncipes ordenaram aos levitas que louvassem o SENHOR com as palavras de Davi e de Asafe, o vidente. Eles o fizeram com alegria, e se inclinaram, e adoraram.

31 Disse ainda Ezequias: Agora, vos consagrastes a vós mesmos ao SENHOR; chegai-vos e trazei sacrifícios e ofertas de ações de graças à Casa do SENHOR. A congregação trouxe sacrifícios e ofertas de ações de graças, e todos os que estavam de coração disposto trouxeram holocaustos.

32 O número dos holocaustos, que a congregação trouxe, foi de setenta bois, cem carneiros e duzentos cordeiros; tudo isto em holocausto para o SENHOR.

Natan hade befallt; befallningen kom från Herren genom hans profeter.

26Leviterna ställde upp sig med de instrument David införde och prästerna med sina trumpeter.

27Hiskia befallde att brännoffret skulle offras på altaret, och samtidigt som offrandet inleddes började sången till Herren och trumpeterna att ljuda, tillsammans med de instrument Israels kung David införde,

28och hela församlingen tillbad, och sångarna sjöng, och trumpetarna blåste i trumpeterna — allt detta tills offren var avslutade.

29När man slutat offra föll kungen och alla som fanns där tillsammans med honom ner på knä och tillbad.

30Kung Hiskia och de ledande männen uppmanade leviterna att prisa Herren med Davids och siaren Asafs ord, och de prisade honom med glädje och föll ner och tillbad.

31Hiskia tog till orda och sade: »Ni har nu blivit vigda åt Herren. Träd fram med slaktoffer och tackoffer till Herrens hus.« Församlingen kom med slaktoffer och tackoffer, och de som kände sig manade kom med brännoffer.

32Antalet brännofferdjur som församlingen kom med var 70 tjurar, 100 baggar och 200 lamm; alla dessa var brännoffer åt Herren.

[33] Também foram consagrados seiscentos bois e três mil ovelhas.

[34] Os sacerdotes, porém, eram mui poucos e não podiam esfolar a todos os holocaustos; pelo que seus irmãos, os levitas, os ajudaram, até findar-se a obra e até que os outros sacerdotes se santificaram; porque os levitas foram mais retos de coração, para se santificarem, do que os sacerdotes.

[35] Além dos holocaustos em abundância, houve também a gordura das ofertas pacíficas e as libações para os holocaustos. Assim, se estabeleceu o ministério da Casa do SENHOR.

[36] Ezequias e todo o povo se alegraram por causa daquilo que Deus fizera para o povo, porque, subitamente, se fez esta obra.

[33]De heliga gåvorna utgjordes av 600 tjurar och 3.000 får.

[34]Men prästerna var för få för att kunna flå alla offerdjuren, och därför hjälpte deras bröder leviterna dem tills arbetet var färdigt och tills alla präster hade helgat sig; leviterna hade nämligen varit mer villiga att helga sig än prästerna.

[35]Till den stora mängden brännoffer kom också fettstyckena från gemenskapsoffren samt dryckesoffren som hörde till brännoffren. Så återupprättades tjänsten i Herrens hus,

[36]och Hiskia och hela folket gladde sig över vad Gud hade gjort för folket. Allt hade gått mycket fort.

2 Crônicas 30

A celebração da Páscoa

[1] Depois disto, Ezequias enviou mensageiros por todo o Israel e Judá; escreveu também cartas a Efraim e a Manassés para que viessem à Casa do SENHOR, em Jerusalém, para celebrarem a Páscoa ao SENHOR, Deus de Israel.

[2] Porque o rei tivera conselho com os seus príncipes e com toda a congregação em Jerusalém, para celebrarem a Páscoa no segundo mês

[3] (Porquanto não a puderam celebrar no devido tempo, porque não se tinham santificado sacerdotes em número suficiente, e o povo não se ajuntara ainda em Jerusalém.).

2 Krön 30

Hiskias påskfirande

[1]Hiskia sände bud till hela Israel och Juda — han skrev också brev till Efraim och Manasse — och uppmanade folket att komma till templet i Jerusalem för att fira Herrens, Israels Guds, påsk.

[2]Kungen, furstarna och hela församlingen i Jerusalem enade sig om att fira påsk i andra månaden.

[3]De kunde nämligen inte fira den vid rätt tidpunkt, eftersom inte tillräckligt många präster hade helgat sig och folket inte hade samlats i Jerusalem.

[4] Foi isto aprovado pelo rei e toda a congregação;

[5] e resolveram que se fizesse pregão por todo o Israel, desde Berseba até Dã, para que viessem a celebrar a Páscoa ao SENHOR, Deus de Israel, em Jerusalém; porque não a celebravam já com grande número de assistentes, como prescrito.

[6] Partiram os correios com as cartas do rei e dos seus príncipes, por todo o Israel e Judá, segundo o mandado do rei, dizendo: Filhos de Israel, voltai-vos ao SENHOR, Deus de Abraão, de Isaque e de Israel, para que ele se volte para o restante que escapou do poder dos reis da Assíria.

[7] Não sejais como vossos pais e como vossos irmãos, que prevaricaram contra o SENHOR, Deus de seus pais, pelo que os entregou à desolação, como estais vendo.

[8] Não endureçais, agora, a vossa cerviz, como vossos pais; confiai-vos ao SENHOR, e vinde ao seu santuário que ele santificou para sempre, e servi ao SENHOR, vosso Deus, para que o ardor da sua ira se desvie de vós.

[9] Porque, se vós vos converterdes ao SENHOR, vossos irmãos e vossos filhos acharão misericórdia perante os que os levaram cativos e tornarão a esta terra; porque o SENHOR, vosso Deus, é misericordioso e compassivo e não desviará de vós o rosto, se vos converterdes a ele.

[10] Os correios foram passando de cidade em cidade, pela terra de Efraim e

[4]Både kungen och församlingen menade att det var riktigt att göra så.

[5]Man beslöt att sända ut en kungörelse i hela Israel, från Beer Sheva ända till Dan, om att folket skulle komma och fira Herrens, Israels Guds, påsk i Jerusalem; det hade man förut inte gjort gemensamt, så som det är föreskrivet.

[6]I enlighet med kungens befallning gav sig kurirerna i väg till hela Israel och Juda med breven från kungen och furstarna. Där stod: »Israeliter, vänd om till Herren, Abrahams, Isaks och Israels Gud, så skall han vända sig till den rest av er som räddats ur de assyriska kungarnas våld.

[7]Gör inte som era fäder och bröder, som var trolösa mot Herren, sina fäders Gud, så att han utsatte dem för ödeläggelse, som ni själva kan se.

[8]Var nu inte hårdnackade som era fäder utan böj er för Herren och kom till hans helgedom, som han har helgat för evigt. Tjäna Herren, er Gud, då vänds hans flammande vrede från er.

[9]Om ni vänder om till Herren kommer era bröder och era söner att möta barmhärtighet hos dem som fört bort dem, så att de får återvända till detta land, ty Herren, er Gud, är nådig och barmhärtig, och han skall inte vända bort sitt ansikte från er om ni vänder om till honom.«

[10]Kurirerna for från stad till stad i Efraim och Manasse, ja, ända till Sebulon, men

Manassés até Zebulom; porém riram-se e zombaram deles.

[11] Todavia, alguns de Aser, de Manassés e de Zebulom se humilharam e foram a Jerusalém.

[12] Também em Judá se fez sentir a mão de Deus, dando-lhes um só coração, para cumprirem o mandado do rei e dos príncipes, segundo a palavra do SENHOR.

[13] Ajuntou-se em Jerusalém muito povo, para celebrar a Festa dos Pães Asmos, no segundo mês, mui grande congregação.

[14] Dispuseram-se e tiraram os altares que havia em Jerusalém; também tiraram todos os altares do incenso e os lançaram no vale de Cedrom.

[15] Então, imolaram o cordeiro da Páscoa no décimo quarto dia do segundo mês; os sacerdotes e os levitas se envergonharam, e se santificaram, e trouxeram holocaustos à Casa do SENHOR.

[16] Tomaram os seus devidos lugares, segundo a Lei de Moisés, o homem de Deus; e os sacerdotes aspergiam o sangue, tomando-o das mãos dos levitas.

[17] Porque havia muitos na congregação que não se tinham santificado; pelo que os levitas estavam encarregados de imolar os cordeiros da Páscoa por todo aquele que não estava limpo, para o santificarem ao SENHOR.

[18] Porque uma multidão do povo, muitos de Efraim, de Manassés, de Issacar e de Zebulom não se tinham purificado e,

man bara skrattade åt dem och drev med dem.

[11]Några män från Asher, Manasse och Sebulon ödmjukade sig dock och kom till Jerusalem.

[12]Också i Juda gjorde Gud så att invånarna blev eniga om att göra som kungen och furstarna hade befallt i enlighet med Herrens ord.

[13]En stor skara människor samlades i Jerusalem för att fira det osyrade brödets högtid i andra månaden; det var en mycket stor församling.

[14]De grep sig an med att avlägsna altarna i Jerusalem, och rökelsealtarna kastade de i Kidrondalen.

[15]På fjortonde dagen i andra månaden slaktade de påsklammet. Skamsna hade prästerna och leviterna helgat sig och kommit med brännoffer till templet.

[16]De intog nu sina bestämda platser i enlighet med gudsmannen Moses lag. Prästerna stänkte det blod leviterna tagit hand om —

[17]det var nämligen många i församlingen som inte hade helgat sig, och leviterna slaktade därför lammen åt alla som inte var rena, så att påsklammet blev helgat åt Herren.

[18]Folkets flertal, många från Efraim och Manasse, Isaskar och Sebulon, hade inte renat sig och åt påsklammet på annat sätt

contudo, comeram a Páscoa, não como está escrito; porém Ezequias orou por eles, dizendo: O SENHOR, que é bom, perdoe a todo aquele

[19] que dispôs o coração para buscar o SENHOR Deus, o Deus de seus pais, ainda que não segundo a purificação exigida pelo santuário.

[20] Ouviu o SENHOR a Ezequias e sarou a alma do povo.

[21] Os filhos de Israel que se acharam em Jerusalém celebraram a Festa dos Pães Asmos por sete dias, com grande júbilo; e os levitas e os sacerdotes louvaram ao SENHOR de dia em dia, com instrumentos que tocaram fortemente em honra ao SENHOR.

[22] Ezequias falou ao coração de todos os levitas que revelavam bom entendimento no serviço do SENHOR; e comeram, por sete dias, as ofertas da festa, trouxeram ofertas pacíficas e renderam graças ao SENHOR, Deus de seus pais.

[23] Concordou toda a congregação em celebrar outros sete dias, e, de fato, o fizeram com júbilo;

[24] pois Ezequias, rei de Judá, apresentou à congregação mil novilhos e sete mil ovelhas para sacrifício; e os príncipes apresentaram à congregação mil novilhos e dez mil ovelhas; e os sacerdotes se santificaram em grande número.

[25] Alegraram-se toda a congregação de Judá, os sacerdotes, os levitas e toda a congregação de todos os que vieram de

än som är föreskrivet. Men Hiskia bad för dem: »Må Herren, den gode, bringa försoning åt

[19]var och en som helhjärtat dyrkar Gud, Herren, sina fäders Gud, men inte kan uppfylla helgedomens renhetsregler.”

[20]Herren lyssnade på Hiskia och skonade folket.

[21]Så firade de israeliter som fanns i Jerusalem det osyrade brödets högtid i sju dagar under stor glädje. Och varje dag prisade leviterna och prästerna Herren med all kraft.

[22]Hiskia talade uppmuntrande till leviterna, som visat sig väl förfarna i Herrens tjänst. När man hade firat högtiden under de sju dagarna och offrat gemenskapsoffer och tackat Herren, sina fäders Gud,

[23]enade sig hela församlingen om att fira högtiden ytterligare sju dagar. Också dessa sju dagar firades under glädje.

[24]Församlingen fick av kung Hiskia av Juda motta 1.000 tjurar och 7.000 får, och av furstarna 1.000 tjurar och 10.000 får. Dessutom helgade sig ett stort antal präster.

[25]Hela Judas församling gladde sig, liksom prästerna och leviterna och hela den församling som kommit från Israel och de

Israel, como também os estrangeiros que vieram da terra de Israel e os que habitavam em Judá.

[26] Houve grande alegria em Jerusalém; porque desde os dias de Salomão, filho de Davi, rei de Israel, não houve coisa semelhante em Jerusalém.

[27] Então, os sacerdotes e os levitas se levantaram para abençoar o povo; a sua voz foi ouvida, e a sua oração chegou até à santa habitação de Deus, até aos céus.

2 Crônicas 31

[1] Acabando tudo isto, todos os israelitas que se achavam ali saíram às cidades de Judá, quebraram as estátuas, cortaram os postes-ídolos e derribaram os altos e altares por todo o Judá e Benjamim, como também em Efraim e Manassés, até que tudo destruíram; então, tornaram todos os filhos de Israel, cada um para sua possessão, para as cidades deles.

Ezequias regula as contribuições para os sacerdotes e os levitas

[2] Estabeleceu Ezequias os turnos dos sacerdotes e dos levitas, turno após turno, segundo o seu mister: os sacerdotes e levitas, para o holocausto e para as ofertas pacíficas, para ministrarem e cantarem, portas a dentro, nos arraiais do SENHOR.

[3] A contribuição que fazia o rei da sua própria fazenda era destinada para os holocaustos, para os da manhã e os da tarde e para os holocaustos dos sábados, das Festas da Lua Nova e das festas fixas, como está escrito na Lei do SENHOR.

främlingar som kommit från Israel eller som bodde i Juda.

[26]Glädjen var stor i Jerusalem, något liknande hade inte ägt rum sedan Salomo, Davids son, var Israels kung.

[27]De levitiska prästerna trädde fram och välsignade folket, och Herren hörde dem. Deras bön nådde himlen, hans heliga boning.

2 Krön 31

[1]När allt var slutfört drog alla israeliter som varit där ut till städerna i Juda. De krossade stenstoderna och högg ner asherapålarna och förstörde fullständigt offerplatserna och altarna i hela Juda och Benjamin och i Efraim och Manasse. Sedan återvände israeliterna till sina städer, var och en till sin egendom.

Hiskias tempelreform

[2]Hiskia återinrättade avdelningarna för präster och leviter. Prästerna och leviterna delades in för tjänstgöring med brännoffer och gemenskapsoffer och för tjänsten i portarna till Herrens läger, där de skulle lova och prisa Herren.

[3]Kungen bidrog med en del av sin egen förmögenhet till brännoffren: brännoffren morgon och kväll och brännoffren på sabbater, nymånadsfester och högtider, så som det är föreskrivet i Herrens lag.

[4] Além disso, ordenou ao povo, moradores de Jerusalém, que contribuísse com sua parte devida aos sacerdotes e aos levitas, para que pudessem dedicar-se à Lei do SENHOR.

[4]Han befallde folket som bodde i Jerusalem att ge prästerna och leviterna deras andel, så att de skulle kunna upprätthålla Herrens lag.

[5] Logo que se divulgou esta ordem, os filhos de Israel trouxeram em abundância as primícias do cereal, do vinho, do azeite, do mel e de todo produto do campo; também os dízimos de tudo trouxeram em abundância.

[5]Så snart denna befallning blivit allmänt känd lämnade israeliterna rikliga förstlingsgåvor av säd, vin, olja och honung och av allt vad marken gav, och de kom också med tionde av allt i mängd.

[6] Os filhos de Israel e de Judá que habitavam nas cidades de Judá também trouxeram dízimos das vacas e das ovelhas e dízimos das coisas que foram consagradas ao SENHOR, seu Deus; e fizeram montões e montões.

[6]Även de israeliter och judeer som bodde i Judas städer kom med tionde av oxar och får och med de heliga gåvor som helgats åt Herren, deras Gud, och lade upp det högvis.

[7] No terceiro mês, começaram a fazer os primeiros montões; e, no sétimo mês, acabaram.

[7]I tredje månaden började de lägga upp högarna, och i sjunde månaden var de färdiga.

[8] Vindo, pois, Ezequias e os príncipes e vendo aqueles montões, bendisseram ao SENHOR e ao seu povo de Israel.

[8]När Hiskia och furstarna inspekterade högarna prisade de Herren och hans folk Israel.

[9] Perguntou Ezequias aos sacerdotes e aos levitas acerca daqueles montões.

[9]Hiskia frågade prästerna och leviterna om högarna,

[10] Então, o sumo sacerdote Azarias, da casa de Zadoque, lhe respondeu: Desde que se começou a trazer à Casa do SENHOR estas ofertas, temos comido e nos temos fartado delas, e ainda há sobra em abundância; porque o SENHOR abençoou ao seu povo, e esta grande quantidade é o que sobra.

[10]och översteprästen Asarja av Sadoks ätt svarade honom: »Alltsedan gåvorna började strömma in till Herrens hus har vi kunnat äta oss mätta, och dessutom har vi fått mycket över, för Herren har välsignat sitt folk. Allt detta är bara det som blivit över.«

[11] Então, ordenou Ezequias que se preparassem depósitos na Casa do SENHOR.

[12] Uma vez preparados, recolheram neles fielmente as ofertas, os dízimos e as coisas consagradas; disto era intendente Conanias, o levita, e Simei, seu irmão, era o segundo.

[13] Jeiel, Azarias, Naate, Asael, Jerimote, Jozabade, Eliel, Ismaquias, Maate e Benaia eram superintendentes sob a direção de Conanias e Simei, seu irmão, nomeados pelo rei Ezequias e por Azarias, chefe da Casa de Deus.

[14] O levita Coré, filho de Imna e guarda da porta oriental, estava encarregado das ofertas voluntárias que se faziam a Deus, para distribuir as ofertas do SENHOR e as coisas santíssimas.

[15] Debaixo das suas ordens estavam Éden, Miniamim, Jesua, Semaías, Amarias e Secanias, nas cidades dos sacerdotes, para com fidelidade distribuírem as porções a seus irmãos, segundo os seus turnos, tanto aos pequenos como aos grandes;

[16] exceto aos que estavam registrados nas genealogias dos homens, de três anos para cima, e que entravam na Casa do SENHOR, para a obra de cada dia pelo seu ministério nos seus cargos, segundo os seus turnos.

[17] Quanto ao registro dos sacerdotes, foi ele feito segundo as suas famílias, e o dos levitas de vinte anos para cima foi feito segundo os seus cargos nos seus turnos.

[11]Hiskia befallde att man skulle ställa i ordning förrådskamrar i templet. När de ställts i ordning

[12]förde man samvetsgrant dit gåvorna, tiondet och offergåvorna. Leviten Konanja hade huvudansvaret, och hans bror Shimi var hans närmaste man.

[13]Jechiel, Asasja, Nachat, Asael, Jerimot, Josavad, Eliel, Jismakja, Machat och Benaja var uppsyningsmän under Konanja och hans bror Shimi och var utsedda av kung Hiskia och Asarja, den främste i Guds hus.

[14]Leviten Kore, Jimnas son, som vaktade den östra porten, hade ansvaret för de frivilliga gåvorna till Gud och skulle fördela vad som getts åt Herren och de högheliga gåvorna.

[15]Eden, Minjamin, Jeshua, Shemaja, Amarja och Shekanja arbetade under honom i prästständerna med att samvetsgrant fördela gåvorna bland sina bröder, avdelning för avdelning, stora som små.

[16]Undantagna var alla i släktregistren uppförda av mankön, från tre års ålder och uppåt, som kom till templet för att avdelningsvis fullgöra sina åligganden enligt ordningen för varje dag.

[17]Uppförandet i släktregister gjordes för prästernas del familjevis och för leviternas, från tjugo års ålder och uppåt, avdelningsvis efter deras sysslor.

[18] Deles, foram registrados as crianças, as mulheres, os filhos e as filhas, uma grande multidão, porque com fidelidade se houveram santamente com as coisas sagradas.

[19] Dentre os sacerdotes, filhos de Arão, que moravam nos campos dos arredores das suas cidades, havia, em cada cidade, homens que foram designados nominalmente para distribuírem as porções a todo homem entre os sacerdotes e a todos os levitas que foram registrados.

[20] Assim fez Ezequias em todo o Judá; fez o que era bom, reto e verdadeiro perante o SENHOR, seu Deus.

[21] Em toda a obra que começou no serviço da Casa de Deus, na lei e nos mandamentos, para buscar a seu Deus, de todo o coração o fez e prosperou.

[18]De skulle uppföras i släktregistret tillsammans med sina familjer, sina hustrur, söner och döttrar, allesammans. [---]

[19]För de präster, Arons söner, som uppehöll sig på landsbygden utanför städerna fanns i varje stad namngivna män som skulle fördela andelarna åt alla av mankön i prästfamiljerna och åt de leviter som var uppförda i släktregistret.

[20]Så gjorde Hiskia i hela Juda: han gjorde det som var gott, rätt och riktigt inför Herren, sin Gud.

[21]I allt han företog sig, både när det gällde tjänsten i Guds hus och när det gällde lagen och buden, dyrkade han sin Gud helhjärtat, och allt lyckades honom väl.

2 Crônicas 32

Ezequias prepara-se para resistir a Senaqueribe

2 Reis 18.13-18; Isaías 36.1-3

[1] Depois destas coisas e desta fidelidade, veio Senaqueribe, rei da Assíria, entrou em Judá, acampou-se contra as cidades fortificadas e intentou apoderar-se delas.

[2] Vendo, pois, Ezequias que Senaqueribe vinha e que estava resolvido a pelejar contra Jerusalém,

[3] resolveu, de acordo com os seus príncipes e os seus homens valentes, tapar as fontes das águas que havia fora da cidade; e eles o ajudaram.

[4] Assim, muito povo se ajuntou, e taparam todas as fontes, como também o ribeiro

2 Krön 32

Assyriens kung Sanherib angriper Juda och Jerusalem

[1]Sedan Hiskia troget hade utfört allt detta kom den assyriske kungen Sanherib och föll in i Juda. Han omringade de befästa städerna och tänkte erövra dem.

[2]När Hiskia förstod att Sanherib kommit för att angripa Jerusalem

[3]rådgjorde han med sina befälhavare och officerare om att täppa till källorna som fanns utanför staden, och de understödde honom i detta.

[4]Mycket folk samlades, och de täppte till alla källorna och bäcken som flöt genom

que corria pelo meio da terra, pois diziam: Por que viriam os reis da Assíria e achariam tantas águas?

området. »Den assyriske kungen skall inte få komma hit och finna gott om vatten«, sade de.

5 Ele cobrou ânimo, restaurou todo o muro quebrado e sobre ele ergueu torres; levantou também o outro muro por fora, fortificou a Milo na Cidade de Davi e fez armas e escudos em abundância.

5Hiskia grep sig verket an med kraft. Han byggde upp hela den nedrivna delen av muren, han försåg muren med torn, han uppförde en ny mur utanför den gamla och han befäste Millo i Davids stad. Han tillverkade mängder av kastvapen och sköldar.

6 Pôs oficiais de guerra sobre o povo, reuniu-os na praça da porta da cidade e lhes falou ao coração, dizendo:

6Han tillsatte befälhavare över hären och samlade dem alla hos sig på torget vid stadsporten och talade manande till dem:

7 Sede fortes e corajosos, não temais, nem vos assusteis por causa do rei da Assíria, nem por causa de toda a multidão que está com ele; porque um há conosco maior do que o que está com ele.

7»Var tappra och starka! Var inte rädda och förskräckta för den assyriske kungen och den stora skara han har med sig, den som är med oss är större.

8 Com ele está o braço de carne, mas conosco, o SENHOR, nosso Deus, para nos ajudar e para guerrear nossas guerras. O povo cobrou ânimo com as palavras de Ezequias, rei de Judá.

8Han har bara mänsklig makt, men vi har Herren, vår Gud. Han skall hjälpa oss och föra vår strid.« Folket kände sig styrkt av vad Hiskia, Judas kung, sade.

Senaqueribe afronta a Ezequias e ao Senhor

2 Reis 18.19-37; Isaías 36.4-22

9 Depois disto, enquanto Senaqueribe, rei da Assíria, com todo o seu exército sitiava Laquis, enviou os seus servos a Ezequias, rei de Judá, que estava em Jerusalém, dizendo:

9Efter en tid sände den assyriske kungen Sanherib, som med hela sin här låg vid Lakish, några män till Hiskia, kungen av Juda, och alla judeer som var i Jerusalem och lät hälsa:

10 Assim diz Senaqueribe, rei da Assíria: Em que confiais vós, para vos deixardes sitiar em Jerusalém?

10»Så säger Sanherib, Assyriens konung: Vad är det ni hoppas på när ni håller er kvar i det belägrade Jerusalem?

11 Acaso, não vos incita Ezequias, para morrerdes à fome e à sede, dizendo: O

11Hiskia lurar er och tänker låta er dö av hunger och törst med sitt ’Herren, vår

SENHOR, nosso Deus, nos livrará das mãos do rei da Assíria?

Gud, skall rädda oss ur den assyriske kungens våld’.

12 Não é Ezequias o mesmo que tirou os seus altos e os seus altares e falou a Judá e a Jerusalém, dizendo: Diante de apenas um altar vos prostrareis e sobre ele queimareis incenso?

12Var det inte samme Hiskia som avskaffade hans offerplatser och altaren när han befallde Juda och Jerusalem att tillbe vid ett enda altare och tända rökelse på det?

13 Não sabeis vós o que eu e meus pais fizemos a todos os povos das terras? Acaso, puderam, de qualquer maneira, os deuses das nações daquelas terras livrar o seu país das minhas mãos?

13Vet ni inte vad jag och mina fäder har gjort med folken i alla andra länder? Förmådde dessa folks gudar att rädda sina länder ur mitt våld?

14 Qual é, de todos os deuses daquelas nações que meus pais destruíram, que pôde livrar o seu povo das minhas mãos, para que vosso Deus vos possa livrar das minhas mãos?

14Vilken av alla gudar hos de folk mina fäder förintat har förmått rädda sitt folk ur mitt våld eftersom ni tror att er gud skulle kunna rädda er?

15 Agora, pois, não vos engane Ezequias, nem vos incite assim, nem lhe deis crédito; porque nenhum deus de nação alguma, nem de reino algum pôde livrar o seu povo das minhas mãos, nem das mãos de meus pais; quanto menos vos poderá livrar o vosso Deus das minhas mãos?

15Låt alltså inte Hiskia lura och bedra er så här! Tro honom inte, ingen gud hos något folk eller i något rike har förmått rädda sitt folk ur mitt och mina fäders våld. Hur skulle då er gud kunna rädda er?«

16 Os seus servos falaram ainda mais contra o SENHOR Deus e contra Ezequias, seu servo.

16Och männen sade ännu mera sådant om Herren Gud och hans tjänare Hiskia.

17 Senaqueribe escreveu também cartas, para blasfemar do SENHOR, Deus de Israel, e para falar contra ele, dizendo: Assim como os deuses das nações de outras terras não livraram o seu povo das minhas mãos, assim também o Deus de Ezequias não livrará o seu povo das minhas mãos.

17Sanherib skrev också ett brev där han smädade Herren, Israels Gud, och sade: »Lika lite som andra folks gudar kunde rädda sina folk ur mitt våld, lika lite skall Hiskias gud kunna rädda sitt.«

[18] Clamaram os servos em alta voz em judaico contra o povo de Jerusalém, que estava sobre o muro, para os atemorizar e os perturbar, para tomarem a cidade.

[19] Falaram do Deus de Jerusalém, como dos deuses dos povos da terra, obras das mãos dos homens.

[20] Porém o rei Ezequias e Isaías, o profeta, filho de Amoz, oraram por causa disso e clamaram ao céu.

A destruição do exército dos assírios

2 Reis 19.35-37; Isaías 37.36-38

[21] Então, o SENHOR enviou um anjo que destruiu todos os homens valentes, os chefes e os príncipes no arraial do rei da Assíria; e este, com o rosto coberto de vergonha, voltou para a sua terra. Tendo ele entrado na casa de seu deus, os seus próprios filhos ali o mataram à espada.

[22] Assim, livrou o SENHOR a Ezequias e os moradores de Jerusalém das mãos de Senaqueribe, rei da Assíria, e das mãos de todos os inimigos; e lhes deu paz por todos os lados.

[23] Muitos traziam presentes a Jerusalém ao SENHOR e coisas preciosíssimas a Ezequias, rei de Judá, de modo que, depois disto, foi enaltecido à vista de todas as nações.

Doença de Ezequias

2 Reis 20.1-11; Isaías 38.1-8

[24] Naqueles dias, adoeceu Ezequias mortalmente; então, orou ao SENHOR, que lhe falou e lhe deu um sinal.

[25] Mas não correspondeu Ezequias aos benefícios que lhe foram feitos; pois o seu

[18]Och till folket i Jerusalem som samlats på muren ropade männen högt på hebreiska för att göra dem modlösa och rädda, så att de skulle kunna inta staden.

[19]De talade om Jerusalems Gud på samma sätt som om gudarna hos andra folk på jorden, som är människoverk.

[20]Därför bad kung Hiskia och profeten Jesaja, Amos son, och ropade till himlen.

[21]Då sände Herren en ängel som förgjorde alla tappra kämpar, befälhavare och officerare i den assyriske kungens läger, så att han nesligen måste återvända till sitt land. När han gick in i sin guds tempel högg några av hans egna avkomlingar ner honom med svärd.

[22]Så räddade Herren Hiskia och Jerusalems invånare ur den assyriske kungen Sanheribs våld, och alla andras, och han lät dem få fred på alla sidor.

[23]Många kom till Jerusalem med gåvor till Herren och med dyrbara skänker till Hiskia, kungen av Juda. Efter detta vann han högt anseende bland folken.

Hiskia prövas. Hans framgångar och hans död

[24]Vid denna tid blev Hiskia allvarligt sjuk. Han bad till Herren, som svarade honom med ett under.

[25]Hiskia hade inte återgäldat Herrens välgärningar utan blivit högmodig, och

coração se exaltou. Pelo que houve ira contra ele e contra Judá e Jerusalém.

[26] Ezequias, porém, se humilhou por se ter exaltado o seu coração, ele e os habitantes de Jerusalém; e a ira do SENHOR não veio contra eles nos dias de Ezequias.

[27] Teve Ezequias riquezas e glória em grande abundância; proveu-se de tesourarias para prata, ouro, pedras preciosas, especiarias, escudos e toda sorte de objetos desejáveis;

[28] também proveu-se de armazéns para a colheita do cereal, do vinho e do azeite; e de estrebarias para toda espécie de animais e de redis para os rebanhos.

[29] Edificou também cidades e possuiu ovelhas e vacas em abundância; porque Deus lhe tinha dado mui numerosas possessões.

[30] Também o mesmo Ezequias tapou o manancial superior das águas de Giom e as canalizou para o ocidente da Cidade de Davi. Ezequias prosperou em toda a sua obra.

[31] Contudo, quando os embaixadores dos príncipes da Babilônia lhe foram enviados para se informarem do prodígio que se dera naquela terra, Deus o desamparou, para prová-lo e fazê-lo conhecer tudo o que lhe estava no coração.

A morte de Ezequias

2 Reis 20.20-21

[32] Quanto aos mais atos de Ezequias e às suas obras de misericórdia, eis que estão escritos na Visão do Profeta Isaías, filho de

därför drabbade vreden honom och Juda och Jerusalem.

[26]Men när den högmodige Hiskia ödmjukade sig, både han och Jerusalems invånare, utsattes de inte för Herrens vrede så länge Hiskia levde.

[27]Hiskia vann mycket stor rikedom och ära. Han byggde skattkamrar för silver och guld, ädelstenar, kryddor, sköldar och andra dyrbarheter.

[28]Han byggde förråd för vad som kom in av säd, vin och olja och stall för alla slags kreatur och fållor för hjordarna.

[29]Han byggde också städer, och han hade stora hjordar med får och kor; Gud gav honom väldiga rikedomar.

[30]Det var också denne Hiskia som täppte till Gichonkällans övre utlopp och ledde ner vattnet väster om Davids stad. Hiskia lyckades väl med allt han företog sig,

[31]så också när det gällde sändebuden från Babyloniens furste, som sänts till honom för att förhöra sig om det under som inträffade i landet när Gud hade övergett honom och satt honom på prov för att utröna hans innersta tankar.

[32]Hiskias historia i övrigt och hans fromma gärningar har nedtecknats i profeten Jesajas, Amos sons, syner i boken om Judas och Israels kungar.

Amoz, e no Livro da História dos Reis de Judá e de Israel.

[33] Descansou Ezequias com seus pais, e o sepultaram na subida para os sepulcros dos filhos de Davi; e todo o Judá e os habitantes de Jerusalém lhe prestaram honras na sua morte; e Manassés, seu filho, reinou em seu lugar.

[33]Hiskia gick till vila hos sina fäder, och han begravdes högst upp bland Davidsättens gravar. Alla i Juda och invånarna i Jerusalem ärade honom vid hans död. Hans son Manasse blev kung efter honom.

2 Crônicas 33

O reinado de Manassés
2 Reis 21.1-9

[1] Tinha Manassés doze anos de idade quando começou a reinar e cinqüenta e cinco anos reinou em Jerusalém.

[2] Fez o que era mau perante o SENHOR, segundo as abominações dos gentios que o SENHOR expulsara de suas possessões, de diante dos filhos de Israel.

[3] Pois tornou a edificar os altos que Ezequias, seu pai, havia derribado, levantou altares aos baalins, e fez postes-ídolos, e se prostrou diante de todo o exército dos céus, e o serviu.

[4] Edificou altares na Casa do SENHOR, da qual o SENHOR tinha dito: Em Jerusalém, porei o meu nome para sempre.

[5] Também edificou altares a todo o exército dos céus nos dois átrios da Casa do SENHOR,

[6] queimou seus filhos como oferta no vale do filho de Hinom, adivinhava pelas nuvens, era agoureiro, praticava feitiçarias, tratava com necromantes e feiticeiros e prosseguiu em fazer o que era

2 Krön 33

Manasse kung över Juda

[1]Manasse var tolv år då han blev kung, och han regerade femtiofem år i Jerusalem.

[2]Han gjorde det som var ont i Herrens ögon och följde de vedervärdiga bruken hos de folk som Herren hade drivit undan för israeliterna.

[3]Manasse återställde de offerplatser som hans far Hiskia hade förstört. Han reste altaren åt baalsgudarna och gjorde asherapålar, och han tillbad och dyrkade himlens hela härskara,

[4]som han byggde altaren åt i Herrens hus, fastän Herren hade sagt: »I Jerusalem skall mitt namn bo för alltid.«

[5]På de båda förgårdarna till Herrens hus byggde han altaren åt himlens hela härskara.

[6]Denne Manasse lät också offra sina söner på bålet i Ben-Hinnoms dal. Han bedrev häxeri, trolldom och svartkonst, andebesvärjelse och spådomskonster och gjorde mycket som var ont i Herrens ögon och väckte hans vrede.

mau perante o SENHOR, para o provocar à ira.

[7] Também pôs a imagem de escultura do ídolo que tinha feito na Casa de Deus, de que Deus dissera a Davi e a Salomão, seu filho: Nesta casa e em Jerusalém, que escolhi de todas as tribos de Israel, porei o meu nome para sempre

[8] e não removerei mais o pé de Israel da terra que destinei a seus pais, contanto que tenham cuidado de fazer tudo o que lhes tenho mandado, toda a lei, os estatutos e os juízos dados por intermédio de Moisés.

[9] Manassés fez errar a Judá e os moradores de Jerusalém, de maneira que fizeram pior do que as nações que o SENHOR tinha destruído de diante dos filhos de Israel.

O cativeiro de Manassés e sua oração

[10] Falou o SENHOR a Manassés e ao seu povo, porém não lhe deram ouvidos.

[11] Pelo que o SENHOR trouxe sobre eles os príncipes do exército do rei da Assíria, os quais prenderam Manassés com ganchos, amarraram-no com cadeias e o levaram à Babilônia.

[12] Ele, angustiado, suplicou deveras ao SENHOR, seu Deus, e muito se humilhou perante o Deus de seus pais;

[13] fez-lhe oração, e Deus se tornou favorável para com ele, atendeu-lhe a súplica e o fez voltar para Jerusalém, ao seu reino; então, reconheceu Manassés que o SENHOR era Deus.

[14] Depois disto, edificou o muro de fora da Cidade de Davi, ao ocidente de Giom, no

[7]Han lät tillverka ett beläte, som han satte upp i Guds hus, fastän Gud hade sagt till David och hans son Salomo: »Detta hus och Jerusalem, som jag har utvalt bland alla Israels stammar, skall jag för alltid göra till hemvist för mitt namn.

[8]Jag skall aldrig mer tvinga bort israeliterna från det land jag tilldelade deras fäder om de bara håller allt jag befallt dem, hela den lag och alla de bud och befallningar som de fått genom Mose.«

[9]Manasse förledde judeerna och invånarna i Jerusalem till att göra mer ont än de folk som Herren hade röjt undan för israeliterna.

[10]Herren talade till Manasse och hans folk, men de ville inte lyssna.

[11]Därför lät Herren den assyriske kungens befälhavare anfalla dem. De tog Manasse till fånga och satte krokar i honom, slog honom i bojor och förde honom till Babylon.

[12]I sin nöd försökte han beveka Herren, sin Gud, och han ödmjukade sig inför sina fäders Gud

[13]och bad till honom. Herren lät sig bevekas och lyssnade på Manasses bön och lät honom återvända till Jerusalem och sitt rike. Då insåg Manasse att det är Herren som är Gud.

[14]Senare byggde han en yttre mur för Davids stad, väster om Gichon i dalen, åt

vale, e à entrada da Porta do Peixe, abrangendo Ofel, e o levantou mui alto; também pôs chefes militares em todas as cidades fortificadas de Judá.

Fiskporten till och runt Ofel; han gjorde den mycket hög. Han tillsatte också kommendanter i alla befästa städer i Juda.

15 Tirou da Casa do SENHOR os deuses estranhos e o ídolo, como também todos os altares que edificara no monte da Casa do SENHOR e em Jerusalém, e os lançou fora da cidade.

15Han avlägsnade de främmande gudarna och belätet ur templet, liksom alla altaren som han byggt på tempelberget och i Jerusalem, och han kastade dem utanför staden.

16 Restaurou o altar do SENHOR, sacrificou sobre ele ofertas pacíficas e de ações de graças e ordenou a Judá que servisse ao SENHOR, Deus de Israel.

16Han reparerade också Herrens altare, och på det offrade han gemenskapsoffer och tackoffer. Han befallde judeerna att tjäna Herren, Israels Gud.

17 Contudo, o povo ainda sacrificava nos altos, mas somente ao SENHOR, seu Deus.

17Ändå fortsatte folket att offra på offerplatserna, men bara åt Herren, sin Gud.

A morte de Manassés
2 Reis 21.17-18

18 Quanto aos mais atos de Manassés, e à sua oração ao seu Deus, e às palavras dos videntes que lhe falaram no nome do SENHOR, Deus de Israel, eis que estão escritos na História dos Reis de Israel.

18Manasses historia i övrigt, hans bön till sin Gud och det siarna sade till honom i Herrens, Israels Guds, namn, finns i Israels kungars krönika.

19 A sua oração e como Deus se tornou favorável para com ele, todo o seu pecado, a sua transgressão e os lugares onde edificou altos e colocou postes-ídolos e imagens de escultura, antes que se humilhasse, eis que tudo está na História dos Videntes.

19Hans bön och hur han blev bönhörd, all hans synd och trolöshet, liksom namnen på de ställen där han inrättade offerplatser och reste asherapålar och gudabilder innan han ödmjukade sig, allt detta har nedtecknats i hans siares krönika.

20 Assim, Manassés descansou com seus pais e foi sepultado na sua própria casa; e Amom, seu filho, reinou em seu lugar.

20Manasse gick till vila hos sina fäder och begravdes i sitt palats. Hans son Amon blev kung efter honom.

O reinado de Amom
2 Reis 21.19-26

Amon kung över Juda

[21] Tinha Amom vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou dois anos em Jerusalém.

[21]Amon var tjugotvå år då han blev kung, och han regerade två år i Jerusalem.

[22] Fez o que era mau perante o SENHOR, como fizera Manassés, seu pai; porque Amom fez sacrifício a todas as imagens de escultura que Manassés, seu pai, tinha feito e as serviu.

[22]Han gjorde det som var ont i Herrens ögon, liksom hans far Manasse hade gjort. Alla gudabilder som hans far Manasse hade tillverkat offrade Amon åt, och han dyrkade dem.

[23] Mas não se humilhou perante o SENHOR, como Manassés, seu pai, se humilhara; antes, Amom se tornou mais e mais culpável.

[23]Men han ödmjukade sig inte inför Herren så som hans far Manasse hade gjort, utan denne Amon ökade tvärtom skulden.

[24] Conspiraram contra ele os seus servos e o mataram em sua casa.

[24]Men hans män sammansvor sig mot honom och dödade honom i hans palats.

[25] Porém o povo da terra feriu todos os que conspiraram contra o rei Amom e constituiu a Josias, seu filho, rei em seu lugar.

[25]Folket lät döda alla dem som sammansvurit sig mot kung Amon och utropade sedan hans son Josia till kung efter honom.

2 Crônicas 34

O reinado de Josias

2 Reis 22.1-2

[1] Tinha Josias oito anos de idade quando começou a reinar e reinou trinta e um anos em Jerusalém.

[2] Fez o que era reto perante o SENHOR, andou em todo o caminho de Davi, seu pai, e não se desviou nem para a direita nem para a esquerda.

A purificação do templo e do culto

2 Reis 23.4-20

[3] Porque, no oitavo ano de seu reinado, sendo ainda moço, começou a buscar o Deus de Davi, seu pai; e, no duodécimo ano, começou a purificar a Judá e a Jerusalém dos altos, dos postes-ídolos e das imagens de escultura e de fundição.

2 Krön 34

Josia kung över Juda. Lagboken påträffas

[1]Josia var åtta år då han blev kung, och han regerade trettioett år i Jerusalem.

[2]Han gjorde det som var rätt i Herrens ögon och följde i sin fader Davids spår utan att vika av åt något håll.

[3]Under sitt åttonde regeringsår, medan han ännu var helt ung, började han åkalla sin fader Davids Gud, och under sitt tolfte år började han rena Juda och Jerusalem från offerplatser, asherapålar och snidade och gjutna gudabilder.

[4] Na presença dele, derribaram os altares dos baalins; ele despedaçou os altares do incenso que estavam acima deles; os postes-ídolos e as imagens de escultura e de fundição, quebrou-os, reduziu-os a pó e o aspergiu sobre as sepulturas dos que lhes tinham sacrificado.

[4]Han såg till att man förstörde baalsgudarnas altaren, och rökelsealtarna som stod ovanpå dem högg han i stycken. Asherapålarna och de snidade och gjutna gudabilderna bröt han sönder och krossade till stoft, som han strödde ut på gravarna — där de som offrat åt dem låg —

[5] Os ossos dos sacerdotes queimou sobre os seus altares e purificou a Judá e a Jerusalém.

[5]och prästernas ben brände han på deras altaren. Han renade Juda och Jerusalem.

[6] O mesmo fez nas cidades de Manassés, de Efraim e de Simeão, até Naftali, por todos os lados no meio das suas ruínas.

[6]Också i städerna i Manasse, Efraim och Simon, ja, ända till Naftali ödelade han alla deras tempel.

[7] Tendo derribado os altares, os postes-ídolos e as imagens de escultura, até reduzi-los a pó, e tendo despedaçado todos os altares do incenso em toda a terra de Israel, então, voltou para Jerusalém.

[7]Han förstörde altarna, och asherapålarna och gudabilderna slog han sönder och krossade, och rökelsealtarna i hela Israel högg han i stycken. Sedan återvände han till Jerusalem.

O rei repara o templo

2 Reis 22.3-7

[8] No décimo oitavo ano do seu reinado, havendo já purificado a terra e a casa, enviou a Safã, filho de Azalias, a Maaséias, governador da cidade, e a Joá, filho de Joacaz, cronista, para repararem a Casa do SENHOR, seu Deus.

[8]Under sitt artonde regeringsår, när han hade renat landet och templet, skickade han Shafan, Asaljas son, stadskommendanten Maaseja och kanslern Joach, Joachas son, för att reparera Herrens, sin Guds, hus.

[9] Foram a Hilquias, sumo sacerdote, e entregaram o dinheiro que se tinha trazido à Casa de Deus e que os levitas, guardas da porta, tinham ajuntado, dinheiro provindo das mãos de Manassés, de Efraim e de todo o resto de Israel, como também de todo o Judá e Benjamim e dos habitantes de Jerusalém.

[9]De gick till översteprästen Hilkia med det silver som hade kommit in till Guds hus och som de levitiska tröskelväktarna tagit emot av Manasse, Efraim och resten av Israel samt av Juda och Benjamin och Jerusalems invånare.

[10] Eles o entregaram aos que dirigiam a obra e tinham a seu cargo a Casa do SENHOR, para que pagassem àqueles que faziam a obra, trabalhadores na Casa do SENHOR, para repararem e restaurarem a casa.

[10]Silvret överlämnade de till förmännen för tempelarbetena, och dessa gav det i sin tur vidare till dem som arbetade med att åter sätta Herrens hus i stånd,

[11] Deram-no aos carpinteiros e aos edificadores, para comprarem pedras lavradas e madeiras para as junturas e para servirem de vigas para as casas que os reis de Judá deixaram cair em ruína.

[11]snickarna och byggnadsarbetarna, som skulle använda det till att köpa byggnadssten och timmer till bjälklag och till att timra upp de byggnader som Judas kungar hade låtit förfalla.

[12] Os homens procederam fielmente na obra; e os superintendentes deles eram Jaate e Obadias, levitas, dos filhos de Merari, como também Zacarias e Mesulão, dos filhos dos coatitas, para superintenderem a obra.

[12]Männen arbetade samvetsgrant, och som förmän hade de leviterna Jachat och Obadja av Meraris ätt samt Sakarja och Meshullam av Kehats ätt, vilka ledde arbetet. De leviter som var musiker

[13] Todos os levitas peritos em instrumentos músicos eram superintendentes dos carregadores e dirigiam a todos os que faziam a obra, em qualquer sorte de trabalho. Outros levitas eram escrivães, oficiais e porteiros.

[13]hade tillsyn över bärarna och var ledare för alla som utförde de olika arbetena. Andra leviter var sekreterare, förmän och dörrvaktare.

Hilquias acha o Livro da Lei

2 Reis 22.8-10

[14] Quando se tirava o dinheiro que se havia trazido à Casa do SENHOR, Hilquias, o sacerdote, achou o Livro da Lei do SENHOR, dada por intermédio de Moisés.

[14]När man tog fram silvret som hade kommit in till Herrens hus fann prästen Hilkia boken med Herrens lag som hade givits genom Mose.

[15] Então, disse Hilquias ao escrivão Safã: Achei o Livro da Lei na Casa do SENHOR.

[15]Hilkia underrättade kungens sekreterare Shafan: »Jag har funnit bokrullen med lagen i Herrens hus.« Och han gav den till Shafan.

[16] Hilquias entregou o livro a Safã. Então, Safã levou o livro ao rei e lhe deu relatório, dizendo: Tudo quanto se encomendou a teus servos, eles o fazem.

[16]Shafan tog med sig boken till kungen när han gav honom sin rapport: »Allt dina tjänare fått i uppdrag utför de,

[17] Contaram o dinheiro que se achou na Casa do SENHOR e o entregaram nas mãos dos que dirigem a obra e dos que a executam.

[17]och silvret som fanns i Herrens hus har de smält ner i formar och lämnat till förmännen och till dem som utför arbetet.«

[18] Relatou mais o escrivão ao rei, dizendo: O sacerdote Hilquias me entregou um livro. Safã leu nele diante do rei.

[18]Sedan berättade sekreteraren Shafan att prästen Hilkia hade gett honom en bokrulle. Och han läste ur den för kungen.

Josias manda consultar a profetisa Hulda

2 Reis 22.11-20

[19] Tendo o rei ouvido as palavras da lei, rasgou as suas vestes.

[19]När kungen hörde vad som stod i lagen rev han sönder sina kläder

[20] Ordenou o rei a Hilquias, a Aicão, filho de Safã, a Abdom, filho de Mica, a Safã, o escrivão, e a Asaías, servo do rei, dizendo:

[20]och gav sedan följande befallning åt Hilkia, åt Achikam, Shafans son, åt Avdon, Mikas son, åt sekreteraren Shafan och åt kungens minister Asaja:

[21] Ide e consultai o SENHOR por mim e pelos restantes em Israel e Judá, acerca das palavras deste livro que se achou; porque grande é o furor do SENHOR, que se derramou sobre nós, porquanto nossos pais não guardaram as palavras do SENHOR, para fazerem tudo quanto está escrito neste livro.

[21]»Gå och fråga Herren för min räkning och för den rest som finns kvar av Israel och Juda om det som står skrivet i den bok som påträffats. Ty Herrens vrede är stor; den har vällt ut över oss därför att våra fäder inte lydde Herrens ord och inte handlade så som det står skrivet i denna bok.«

[22] Então, Hilquias e os enviados pelo rei foram ter com a profetisa Hulda, mulher de Salum, o guarda-roupa, filho de Tocate, filho de Harás, e lhe falaram a esse respeito. Ela habitava na Cidade Baixa, em Jerusalém.

[22]Då gick Hilkia tillsammans med kungens män till Hulda, en kvinnlig profet, som var gift med föreståndaren för klädkammaren, Shallum, son till Tokhat, son till Hasra; hon bodde i Jerusalem, i Nya staden. När de framfört sitt ärende

[23] Ela lhes disse: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Dizei ao homem que vos enviou a mim:

[23]svarade hon dem: »Så säger Herren, Israels Gud: Säg till den man som skickade er till mig:

[24] Assim diz o SENHOR: Eis que trarei males sobre este lugar e sobre os seus moradores, a saber, todas as maldições escritas no livro que leram diante do rei de Judá.

[25] Visto que me deixaram e queimaram incenso a outros deuses, para me provocarem à ira com todas as obras das suas mãos, o meu furor está derramado sobre este lugar e não se apagará.

[26] Porém ao rei de Judá, que vos enviou a consultar o SENHOR, assim lhe direis: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca das palavras que ouviste:

[27] Porquanto o teu coração se enterneceu, e te humilhaste perante Deus, quando ouviste as suas ameaças contra este lugar e contra os seus moradores, e te humilhaste perante mim, e rasgaste as tuas vestes, e choraste perante mim, também eu te ouvi, diz o SENHOR.

[28] Pelo que eu te reunirei a teus pais, e tu serás recolhido em paz à tua sepultura, e os teus olhos não verão todo o mal que hei de trazer sobre este lugar e sobre os seus moradores. Então, levaram eles ao rei esta resposta.

Josias renova a aliança ante o Senhor

2 Reis 23.1-3

[29] Então, deu ordem o rei, e todos os anciãos de Judá e de Jerusalém se ajuntaram.

[30] O rei subiu à Casa do SENHOR, e todos os homens de Judá, todos os moradores de Jerusalém, os sacerdotes, os levitas e todo o povo, desde o menor até ao maior; e leu

[24]Så säger Herren: Jag skall låta olycka drabba denna plats och dess invånare, alla de förbannelser som nedtecknats i den bok som man har läst för kungen av Juda.

[25]Därför att de övergav mig och tände offereld åt andra gudar och väckte min förbittring med allt vad de gjorde skall min vrede välla ut över denna plats och inte slockna.

[26]Men till kungen av Juda, som har skickat er hit för att fråga Herren, skall ni säga: Så säger Herren, Israels Gud: De domsord du lyssnade till …

[27]Du visade dig ödmjuk och botfärdig inför Gud då du hörde hans ord mot denna plats och dess invånare. Du ödmjukade dig inför mig, du rev sönder dina kläder och grät inför mig. Därför har jag också lyssnat till dig, säger Herren.

[28]Jag skall låta dig förenas med dina fäder, så att du i ro får läggas i din grav, och du skall slippa se den olycka som jag skall låta drabba denna plats och dess invånare.« Och de återvände till kungen med detta svar.

Josia reformerar gudstjänsten. Hans påskfirande

[29]Kungen lät kalla samman alla de äldste i Juda och Jerusalem.

[30]Han gick upp till Herrens hus, och alla män i Juda och invånarna i Jerusalem följde med, präster och leviter, ja, hela folket, gamla som unga, och han läste upp

diante deles todas as palavras do Livro da Aliança que fora encontrado na Casa do SENHOR.

för dem allt som stod i förbundsboken som påträffats i Herrens hus.

31 O rei se pôs no seu lugar e fez aliança ante o SENHOR, para o seguirem, guardarem os seus mandamentos, os seus testemunhos e os seus estatutos, de todo o coração e de toda a alma, cumprindo as palavras desta aliança, que estavam escritas naquele livro.

31Kungen ställde sig sedan vid sin pelare och bekräftade inför Herren förbundet, enligt vilket de skulle hålla sig till Herren och följa hans bud och befallningar och stadgar med hela sitt hjärta och med hela sin själ och utföra bestämmelserna som fanns nedskrivna i boken.

32 Todos os que se acharam em Jerusalém e em Benjamim anuíram a esta aliança; e os habitantes de Jerusalém fizeram segundo a aliança de Deus, o Deus de seus pais.

32Och han lät alla som samlats i Jerusalem träda in i förbundet. Invånarna i Jerusalem handlade i enlighet med Guds, sina fäders Guds, förbund.

33 Josias tirou todas as abominações de todas as terras que eram dos filhos de Israel; e a todos quantos se acharam em Israel os obrigou a que servissem ao SENHOR, seu Deus. Enquanto ele viveu, não se desviaram de seguir o SENHOR, Deus de seus pais.

33Josia avlägsnade alla skändligheter från israeliternas alla områden och gjorde så att alla som fanns i Israel tjänade Herren, sin Gud. Så länge han levde vände de sig inte bort från Herren, sina fäders Gud.

2 Crônicas 35

A celebração da Páscoa

2 Reis 23.21-23

2 Krön 35

1 Josias celebrou a Páscoa ao SENHOR, em Jerusalém; e mataram o cordeiro da Páscoa no décimo quarto dia do primeiro mês.

1Josia firade Herrens påsk i Jerusalem; man slaktade påsklammet på fjortonde dagen i första månaden.

2 Estabeleceu os sacerdotes nos seus cargos e os animou a servirem na Casa do SENHOR.

2Han insatte prästerna i deras tjänst och stärkte dem inför arbetet i Herrens hus.

3 Disse aos levitas que ensinavam a todo o Israel e estavam consagrados ao SENHOR: Ponde a arca sagrada na casa que edificou

3Till leviterna, som undervisade israeliterna och som var helgade åt Herren, sade han: »Ställ den heliga arken i

Salomão, filho de Davi, rei de Israel; já não tereis esta carga aos ombros; servi, pois, ao SENHOR, vosso Deus, e ao seu povo de Israel.

templet som Israels kung Salomo, Davids son, byggde; ni skall inte mer behöva bära den på era axlar. Gör i stället tjänst åt Herren, er Gud, och hans folk Israel.

[4] Preparai-vos segundo as vossas famílias, segundo os vossos turnos, segundo a prescrição de Davi, rei de Israel, e a de Salomão, seu filho.

[4]Gör er redo familjevis och avdelningsvis, så som Israels kung David och hans son Salomo föreskrivit,

[5] Ministrai no santuário segundo os grupos das famílias de vossos irmãos, os filhos do povo; e haja, para cada grupo, uma parte das famílias dos levitas.

[5]och inta era platser i helgedomen enligt den indelning i familjer som gäller för era bröder, lekmännen, och enligt de levitiska familjeavdelningarna,

[6] Imolai o cordeiro da Páscoa; e santificai-vos e preparai-o para vossos irmãos, fazendo segundo a palavra do SENHOR, dada por intermédio de Moisés.

[6]och slakta påsklammet och tillred de heliga gåvorna åt era bröder så att allt sker i enlighet med Herrens ord genom Mose.«

[7] Ofereceu Josias a todo o povo cordeiros e cabritos do rebanho, todos para os sacrifícios da Páscoa, em número de trinta mil, por todos que se achavam ali; e, de bois, três mil; tudo isto era da fazenda do rei.

[7]Lekmännen fick av Josia motta småboskap, lamm och killingar, till ett antal av 30.000, allt som påskoffer för dem som var närvarande, och dessutom 3.000 tjurar. Allt detta kom från kungens egendom.

[8] Também fizeram os seus príncipes ofertas voluntárias ao povo, aos sacerdotes e aos levitas; Hilquias, Zacarias e Jeiel, chefes da Casa de Deus, deram aos sacerdotes, para os sacrifícios da Páscoa, dois mil e seiscentos cordeiros e cabritos e trezentos bois.

[8]Av furstarna fick folket, prästerna och leviterna frivilliga gåvor; Hilkia, Sakarja och Jechiel, de främsta i Guds hus, gav prästerna 2.600 djur som påskoffer och 300 tjurar,

[9] Conanias, Semaías e Natanael, seus irmãos, como também Hasabias, Jeiel e Jozabade, chefes dos levitas, apresentaram aos levitas, para os sacrifícios da Páscoa, cinco mil cordeiros e cabritos e quinhentos bois.

[9]och av de ledande bland leviterna, av Konanja och hans bröder Shemaja och Netanel och av Hashavja, Jeiel och Josavad fick leviterna 5.000 djur som påskoffer och 500 tjurar.

[10] Assim, se preparou o serviço, e puseram-se os sacerdotes nos seus lugares e também os levitas, pelos seus turnos, segundo o mandado do rei.

[11] Então, imolaram o cordeiro da Páscoa; e os sacerdotes aspergiam o sangue recebido das mãos dos levitas que esfolavam as reses.

[12] Puseram de parte o que era para os holocaustos e o deram ao povo, segundo os grupos das famílias, para que estes o oferecessem ao SENHOR, como está escrito no Livro de Moisés; e assim fizeram com os bois.

[13] Assaram o cordeiro da Páscoa no fogo, segundo o rito; as ofertas sagradas cozeram em panelas, em caldeirões e em assadeiras; e os levitas as repartiram entre todo o povo.

[14] Depois, as prepararam para si e para os sacerdotes; porque os sacerdotes, filhos de Arão, se ocuparam, até à noite, com o sacrifício dos holocaustos e da gordura; por isso é que os levitas prepararam para si e para os sacerdotes, filhos de Arão.

[15] Os cantores, filhos de Asafe, estavam nos seus lugares, segundo o mandado de Davi, e de Asafe, e de Hemã, e de Jedutum, vidente do rei, como também os porteiros, a cada porta; não necessitaram de se desviarem do seu ministério; porquanto seus irmãos, os levitas, preparavam o necessário para eles.

[16] Assim, se estabeleceu todo o serviço do SENHOR, naquele dia, para celebrar a

[10]Så ordnades alltså tjänsten. Prästerna intog sina platser, och leviterna ställde upp sig avdelningsvis, så som kungen hade befallt.

[11]De slaktade påsklammet, och prästerna stänkte det blod leviterna tagit hand om och leviterna flådde djuren.

[12]De tog undan det som skulle användas till brännoffer och gav det åt lekmännen, enligt deras indelning i familjer, för att de skulle frambära det åt Herren, så som det står skrivet i Moses bok. På samma sätt gjorde de med tjurarna.

[13]De tillagade påsklammet över eld, så som det är stadgat, och de heliga gåvorna kokade de i grytor, pannor och kittlar och gav dem genast åt lekmännen.

[14]Sedan tillredde de måltiden åt sig själva och åt prästerna, eftersom prästerna, Arons söner, var upptagna med att offra de feta delarna som brännoffer ända till kvällen. Därför tillredde leviterna åt sig själva och prästerna, Arons söner.

[15]Sångarna, Asafs söner, stod på sina platser, så som David, Asaf, Heman och kungens siare Jedutun hade befallt, och dörrvaktarna stod var och en vid sin port. Ingen av dem behövde lämna sin syssla, för deras bröder leviterna tillredde måltiden åt dem.

[16]Så ordnades det med tjänsten åt Herren den dagen: de firade påsk och offrade

Páscoa e oferecer holocaustos sobre o altar do SENHOR, segundo o mandado do rei Josias.

[17] Os filhos de Israel que se acharam presentes celebraram a Páscoa naquele tempo e a Festa dos Pães Asmos, por sete dias.

[18] Nunca, pois, se celebrou tal Páscoa em Israel, desde os dias do profeta Samuel; e nenhum dos reis de Israel celebrou tal Páscoa, como a que celebrou Josias com os sacerdotes e levitas, e todo o Judá e Israel, que se acharam ali, e os habitantes de Jerusalém.

[19] No décimo oitavo ano do reinado de Josias, se celebrou esta Páscoa.

A morte de Josias no vale de Megido

2 Reis 23.28-30

[20] Depois de tudo isto, havendo Josias já restaurado o templo, subiu Neco, rei do Egito, para guerrear contra Carquemis, junto ao Eufrates. Josias saiu de encontro a ele.

[21] Então, Neco lhe mandou mensageiros, dizendo: Que tenho eu contigo, rei de Judá? Não vou contra ti hoje, mas contra a casa que me faz guerra; e disse Deus que me apressasse; cuida de não te opores a Deus, que é comigo, para que ele não te destrua.

[22] Porém Josias não tornou atrás; antes, se disfarçou para pelejar contra ele e, não dando ouvidos às palavras que Neco lhe falara da parte de Deus, saiu a pelejar no vale de Megido.

brännoffer på Herrens altare, så som kung Josia hade befallt.

[17]De israeliter som var samlade kunde nu fira påsk, och dessutom det osyrade brödets högtid i sju dagar.

[18]Någon sådan påsk hade inte firats i Israel sedan profeten Samuels tid. Ingen av Israels kungar hade firat en påsk sådan som den som firades av Josia och prästerna och leviterna och alla judeer och de israeliter som var samlade och Jerusalems invånare.

[19]Det var under kung Josias artonde regeringsår man firade denna påsk.

Josias död

[20]Efter allt detta, när Josia satt templet i stånd, tågade Neko, kungen av Egypten, ut för att strida vid Karkemish, vid Eufrat. Josia drog ut för att möta honom,

[21]men Neko skickade sändebud och lät säga: »Juda konung, vad vill du mig? Det är inte mot dig jag har kommit i dag utan mot det folk jag är i krig med, och Gud har sagt åt mig att skynda mig. Sluta att sätta dig upp mot Gud, som är med mig, annars förgör han dig!«

[22]Men Josia föll inte undan utan förklädde sig för att strida mot honom. Han lyssnade inte till vad Neko sade på Guds uppdrag utan drog ut i strid på Megiddoslätten.

[23] Os flecheiros atiraram contra o rei Josias; então, o rei disse a seus servos: Tirai-me daqui, porque estou gravemente ferido.

[24] Seus servos o tiraram do carro, levaram-no para o segundo carro que tinha e o transportaram a Jerusalém; ele morreu, e o sepultaram nos sepulcros de seus pais. Todo o Judá e Jerusalém prantearam Josias.

[25] Jeremias compôs uma lamentação sobre Josias; e todos os cantores e cantoras, nas suas lamentações, se têm referido a Josias, até ao dia de hoje; porque as deram por prática em Israel, e estão escritas no Livro de Lamentações.

[26] Quanto aos atos de Josias e às suas beneficências, segundo está escrito na Lei do SENHOR,

[27] e aos mais atos, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel e de Judá.

2 Crônicas 36

O reinado e deposição de Joacaz
2 Reis 23.31-34

[1] O povo da terra tomou a Jeoacaz, filho de Josias, e o fez rei em lugar de seu pai, em Jerusalém.

[2] Tinha Jeoacaz vinte e três anos de idade quando começou a reinar e reinou três meses em Jerusalém;

[3] porque o rei do Egito o depôs em Jerusalém e impôs à terra a pena de cem talentos de prata e um de ouro.

[23]Bågskyttarna sköt kung Josia, och han sade till sina män att föra bort honom, eftersom han var svårt sårad.

[24]Hans män tog honom från stridsvagnen över till hans andra vagn och förde honom i den till Jerusalem, där han dog. Han begravdes på sina fäders gravplats, och hela Juda och Jerusalem sörjde Josia.

[25]Jeremia diktade en klagosång över Josia, och alltsedan dess har alla sångare och sångerskor sjungit om Josia i sina klagosånger. Det blev sed i Israel att sjunga dem, och de har nedtecknats i Klagosångerna.

[26]Josias historia i övrigt och hans fromma gärningar, som var i överensstämmelse med Herrens lag,

[27]hans historia, från början till slut, har nedtecknats i boken om Israels och Judas kungar.

2 Krön 36

[1]Folket i landet gjorde Josias son Joachas till kung efter honom i Jerusalem.

Joachas kung över Juda

[2]Joachas var tjugotre år då han blev kung, och han regerade tre månader i Jerusalem.

[3]Kungen av Egypten avsatte honom i Jerusalem och utkrävde av landet en skatt på 100 talenter silver och en talent guld.

[4] O rei do Egito constituiu a Eliaquim, irmão de Jeoacaz, rei sobre Judá e Jerusalém e lhe mudou o nome para Jeoaquim; mas ao irmão Jeoacaz tomou Neco e o levou para o Egito.

[4]Kungen av Egypten insatte hans bror Eljakim som kung över Juda och Jerusalem och ändrade hans namn till Jojakim. Neko förde hans bror Joachas till Egypten.

Jojakim kung över Juda

[5] Tinha Jeoaquim a idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Fez ele o que era mau perante o SENHOR, seu Deus.

[5]Jojakim var tjugofem år då han blev kung, och han regerade elva år i Jerusalem. Han gjorde det som var ont i Herrens, sin Guds, ögon.

O reinado de Jeoaquim

2 Reis 23.36—24.6

[6] Subiu, pois, contra ele Nabucodonosor, rei da Babilônia, e o amarrou com duas cadeias de bronze, para o levar à Babilônia.

[6]Den babyloniske kungen Nebukadnessar drog i krig mot honom, slog honom i bojor och förde honom till Babylon.

[7] Também alguns dos utensílios da Casa do SENHOR levou Nabucodonosor para a Babilônia, onde os pôs no seu templo.

[7]Nebukadnessar tog också med sig föremål från Herrens hus till Babylon och ställde upp dem i sitt tempel där.

[8] Quanto aos mais atos de Jeoaquim, e às abominações que cometeu, e ao mais que se achou nele, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel e de Judá; e Joaquim, seu filho, reinou em seu lugar.

[8]Jojakims historia i övrigt, det avskyvärda han gjorde och befanns skyldig till, har nedtecknats i boken om Israels och Judas kungar. Hans son Jojakin blev kung efter honom.

O reinado de Joaquim

2 Reis 24.8-9

Jojakin kung över Juda

[9] Tinha Joaquim dezoito anos quando começou a reinar e reinou três meses e dez dias em Jerusalém. Fez ele o que era mau perante o SENHOR.

[9]Jojakin var arton år då han blev kung, och han regerade tre månader i Jerusalem. Han gjorde det som var ont i Herrens ögon.

[10] Na primavera do ano, mandou o rei Nabucodonosor levá-lo à Babilônia, com os mais preciosos utensílios da Casa do SENHOR; e estabeleceu a Zedequias, seu irmão, rei sobre Judá e Jerusalém.

[10]Vid årsskiftet lät kung Nebukadnessar hämta honom och förde honom till Babylon tillsammans med de dyrbara föremålen i Herrens hus. Han insatte hans bror Sidkia som kung över Juda och Jerusalem.

O reinado de Zedequias

2 Reis 24.18-19

[11] Tinha Zedequias a idade de vinte e um anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém.

[12] Fez o que era mau perante o SENHOR, seu Deus, e não se humilhou perante o profeta Jeremias, que falava da parte do SENHOR.

[13] Rebelou-se também contra o rei Nabucodonosor, que o tinha ajuramentado por Deus; mas endureceu a sua cerviz e tanto se obstinou no seu coração, que não voltou ao SENHOR, Deus de Israel.

[14] Também todos os chefes dos sacerdotes e o povo aumentavam mais e mais as transgressões, segundo todas as abominações dos gentios; e contaminaram a casa que o SENHOR tinha santificado em Jerusalém.

[15] O SENHOR, Deus de seus pais, começando de madrugada, falou-lhes por intermédio dos seus mensageiros, porque se compadecera do seu povo e da sua própria morada.

[16] Eles, porém, zombavam dos mensageiros, desprezavam as palavras de Deus e mofavam dos seus profetas, até que subiu a ira do SENHOR contra o seu povo, e não houve remédio algum.

O cativeiro de Judá

2 Reis 25.8-12; Jeremias 39.8-10; 52.12-16

[17] Por isso, o SENHOR fez subir contra ele o rei dos caldeus, o qual matou os seus jovens à espada, na casa do seu santuário;

Sidkia kung över Juda. Jerusalem erövras av Nebukadnessar

[11]Sidkia var tjugoett år då han blev kung, och han regerade elva år i Jerusalem.

[12]Han gjorde det som var ont i Herrens, sin Guds, ögon; han ödmjukade sig inte för profeten Jeremia, som talade på Herrens uppdrag.

[13]Ja, han bröt också med kung Nebukadnessar, som hade låtit honom svära en ed vid Gud, och han var styvnackad och omedgörlig och ville inte vända om till Herren, Israels Gud.

[14]Och alla de ledande bland prästerna och folket blev mer och mer trolösa och tog efter de avskyvärda bruken hos andra folk, och de orenade Herrens hus, som han hade helgat i Jerusalem.

[15]Gång på gång sände Herren, deras fäders Gud, varningar till dem genom sina sändebud, eftersom han ville skona sitt folk och sin boning.

[16]Men de förolämpade Guds sändebud, föraktade hans ord och förhånade hans profeter, tills Herrens vrede mot sitt folk blev så stor att den inte längre kunde hejdas.

[17]Då sände han den kaldeiske kungen mot dem och dräpte deras unga män med svärd i helgedomen; han skonade varken

e não teve piedade nem dos jovens nem das donzelas, nem dos velhos nem dos mais avançados em idade; a todos os deu nas suas mãos.

ynglingar och flickor eller den som var gammal och svag — alla gav han i Nebukadnessars våld.

[18] Todos os utensílios da Casa de Deus, grandes e pequenos, os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros do rei e dos seus príncipes, tudo levou ele para a Babilônia.

[18]Och alla föremålen i Guds hus, både stora och små, och templets skatter och kungens och furstarnas skatter — allt förde han till Babylon.

[19] Queimaram a Casa de Deus e derribaram os muros de Jerusalém; todos os seus palácios queimaram, destruindo também todos os seus preciosos objetos.

[19]Man brände ner Guds hus och rev ner Jerusalems stadsmur; alla dess borgar stacks i brand och alla dess dyrbarheter förstördes.

[20] Os que escaparam da espada, a esses levou ele para a Babilônia, onde se tornaram seus servos e de seus filhos, até ao tempo do reino da Pérsia;

[20]Den rest som undsluppit svärdet förde han bort i fångenskap till Babylon. Där fick de vara slavar åt honom och hans efterträdare tills det persiska riket uppstod —

[21] para que se cumprisse a palavra do SENHOR, por boca de Jeremias, até que a terra se agradasse dos seus sábados; todos os dias da desolação repousou, até que os setenta anos se cumpriram.

[21]för att Herrens ord genom Jeremia skulle uppfyllas — och tills landet tagit igen sina uteblivna sabbater. Hela den tid landet låg öde hade det sabbat, tills sjuttio år hade gått.

O decreto de Ciro

[22] Porém, no primeiro ano de Ciro, rei da Pérsia, para que se cumprisse a palavra do SENHOR, por boca de Jeremias, despertou o SENHOR o espírito de Ciro, rei da Pérsia, o qual fez passar pregão por todo o seu reino, como também por escrito, dizendo:

[23] Assim diz Ciro, rei da Pérsia: O SENHOR, Deus dos céus, me deu todos os reinos da terra e me encarregou de lhe edificar uma casa em Jerusalém, que está em Judá; quem entre vós é de todo o seu povo, que suba, e o SENHOR, seu Deus, seja com ele.

Tillägg

[[22]Under den persiske kungen Kyros första regeringsår ingav Herren — för att Herrens ord genom Jeremia skulle uppfyllas — Kyros tanken att sända ut en förordning, och han tillkännagav i hela sitt rike, både muntligt och skriftligt:

[23]»Så säger Kyros, konung av Persien: Alla jordens riken har Herren, himlens Gud, givit mig, och han har ålagt mig att bygga ett hus åt honom i Jerusalem i Juda. De av er som tillhör hans folk — må er Gud vara med er — skall bege sig ...«]

O livro de Esdras

Esdras 1

O decreto de Ciro

1 No primeiro ano de Ciro, rei da Pérsia, para que se cumprisse a palavra do SENHOR, por boca de Jeremias, despertou o SENHOR o espírito de Ciro, rei da Pérsia, o qual fez passar pregão por todo o seu reino, como também por escrito, dizendo:

2 Assim diz Ciro, rei da Pérsia: O SENHOR, Deus dos céus, me deu todos os reinos da terra e me encarregou de lhe edificar uma casa em Jerusalém de Judá.

3 Quem dentre vós é, de todo o seu povo, seja seu Deus com ele, e suba a Jerusalém de Judá e edifique a Casa do SENHOR, Deus de Israel; ele é o Deus que habita em Jerusalém.

4 Todo aquele que restar em alguns lugares em que habita, os homens desse lugar o ajudarão com prata, ouro, bens e gado, afora as dádivas voluntárias para a Casa de Deus, a qual está em Jerusalém.

5 Então, se levantaram os cabeças de famílias de Judá e de Benjamim, e os sacerdotes, e os levitas, com todos aqueles cujo espírito Deus despertou, para subirem a edificar a Casa do SENHOR, a qual está em Jerusalém.

6 Todos os que habitavam nos arredores os ajudaram com objetos de prata, com ouro, bens, gado e coisas preciosas, afora tudo o que, voluntariamente, se deu.

Esra

Esra 1

Kyros låter judarna återvända hem

1Under den persiske kungen Kyros första regeringsår ingav Herren — för att Herrens ord genom Jeremia skulle uppfyllas — Kyros tanken att sända ut en förordning, och han tillkännagav i hela sitt rike, både muntligt och skriftligt:

2»Så säger Kyros, konung av Persien: Alla jordens riken har Herren, himlens Gud, givit mig, och han har ålagt mig att bygga ett hus åt honom i Jerusalem i Juda.

3De av er som tillhör hans folk — må er Gud vara med er — skall bege sig till Jerusalem i Juda och bygga ett hus åt Herren, Israels Gud. Han är den Gud som bor i Jerusalem.

4Alla som finns kvar av hans folk skall få hjälp av invånarna på de platser där de bor. De skall få silver och guld, gods och boskap och därtill frivilliga gåvor till Guds hus i Jerusalem.«

5Överhuvudena för Judas och Benjamins familjer, liksom prästerna och leviterna, alla som fått Guds ingivelse, gjorde sig nu redo att ge sig i väg för att bygga Herrens hus i Jerusalem.

6Och alla deras grannar bistod dem med föremål av silver, med guld, med gods och boskap och dyrbarheter, förutom de frivilliga gåvorna.

[7] Também o rei Ciro tirou os utensílios da Casa do SENHOR, os quais Nabucodonosor tinha trazido de Jerusalém e que tinha posto na casa de seus deuses.

[8] Tirou-os Ciro, rei da Pérsia, sob a direção do tesoureiro Mitredate, que os entregou contados a Sesbazar, príncipe de Judá.

[9] Eis o número deles: trinta bacias de ouro, mil bacias de prata, vinte e nove facas,
[10] trinta taças de ouro, quatrocentas e dez taças de prata de outra espécie e mil outros objetos.

[11] Todos os utensílios de ouro e de prata foram cinco mil e quatrocentos; todos estes levou Sesbazar, quando os do exílio subiram da Babilônia para Jerusalém.

Esdras 2

A lista dos que voltaram da Babilônia

Neemias 7.5-73

[1] São estes os filhos da província que subiram do cativeiro, dentre os exilados que Nabucodonosor, rei da Babilônia, tinha levado para lá, e voltaram para Jerusalém e para Judá, cada um para a sua cidade,

[2] os quais vieram com Zorobabel, Jesua, Neemias, Seraías, Reelaías, Mordecai, Bilsã, Mispar, Bigvai, Reum e Baaná. Eis o número dos homens do povo de Israel:

[7]Kung Kyros lät också hämta de kärl från Herrens hus som Nebukadnessar hade fört bort från Jerusalem och ställt i sin guds hus.

[8]Kyros, kungen av Persien, lät skattmästaren Mitredat ta hand om kärlen och redovisa dem för Sheshbassar, fursten av Juda.

[9]Antalet var: 30 guldpokaler, 1.000 silverpokaler, 29 offerskålar,

[10]30 guldbägare, 410 silverbägare och 1.000 andra kärl.

[11]Kärlen av guld och silver var sammanlagt 5.400. Allt detta tog Sheshbassar med sig när de deporterade fördes från Babylonien tillbaka till Jerusalem.

Esra 2

Förteckning över dem som återvände från fångenskapen

[1]Detta är de män från vår provins som återvände från deportation och fångenskap. Den babyloniske kungen Nebukadnessar hade fört bort dem till Babylonien, men nu kom de tillbaka till Jerusalem och Juda, var och en till sin stad.

[2]De kom tillsammans med Serubbabel, Jeshua, Nehemja, Seraja, Reelaja, Mordokaj, Bilshan, Mispar, Bigvaj, Rechum och Baana. Antalet israelitiska män:

[3] os filhos de Parós, dois mil cento e setenta e dois.	[3]Paroshs släkt 2.172,
[4] Os filhos de Sefatias, trezentos e setenta e dois.	[4]Shefatjas släkt 372,
[5] Os filhos de Ará, setecentos e setenta e cinco.	[5]Arachs släkt 775,
[6] Os filhos de Paate-Moabe, dos filhos de Jesua-Joabe, dois mil oitocentos e doze.	[6]Pachat Moabs släkt, dvs. Jeshuas och Joavs släkt, 2.812,
[7] Os filhos de Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.	[7]Elams släkt 1.254,
[8] Os filhos de Zatu, novecentos e quarenta e cinco.	[8]Sattus släkt 945,
[9] Os filhos de Zacai, setecentos e sessenta.	[9]Sackajs släkt 760,
[10] Os filhos de Bani, seiscentos e quarenta e dois.	[10]Banis släkt 642,
[11] Os filhos de Bebai, seiscentos e vinte e três.	[11]Bevajs släkt 623,
[12] Os filhos de Azgade, mil duzentos e vinte e dois.	[12]Asgads släkt 1.222,
[13] Os filhos de Adonicão, seiscentos e sessenta e seis.	[13]Adonikams släkt 666,
[14] Os filhos de Bigvai, dois mil e cinqüenta e seis.	[14]Bigvajs släkt 2.056,
[15] Os filhos de Adim, quatrocentos e cinqüenta e quatro.	[15]Adins släkt 454,
[16] Os filhos de Ater, da família de Ezequias, noventa e oito.	[16]Aters, dvs. Hiskias, släkt 98,
[17] Os filhos de Bezai, trezentos e vinte e três.	[17]Besajs släkt 323,
[18] Os filhos de Jora, cento e doze.	[18]Joras släkt 112,
[19] Os filhos de Hasum, duzentos e vinte e três.	[19]Hashums släkt 223,
[20] Os filhos de Gibar, noventa e cinco.	[20]Gibbars släkt 95,
[21] Os filhos de Belém, cento e vinte e três.	[21]männen från Betlehem 123,
[22] Os homens de Netofa, cinqüenta e seis.	[22]männen från Netofa 56,

[23] Os homens de Anatote, cento e vinte e oito.
[24] Os filhos de Azmavete, quarenta e dois.
[25] Os filhos de Quiriate-Arim, Cefira e Beerote, setecentos e quarenta e três.
[26] Os filhos de Ramá e de Geba, seiscentos e vinte e um.
[27] Os homens de Micmás, cento e vinte e dois.
[28] Os homens de Betel e Ai, duzentos e vinte e três.
[29] Os filhos de Nebo, cinqüenta e dois.
[30] Os filhos de Magbis, cento e cinqüenta e seis.
[31] Os filhos do outro Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.
[32] Os filhos de Harim, trezentos e vinte.
[33] Os filhos de Lode, Hadide e Ono, setecentos e vinte e cinco.
[34] Os filhos de Jericó, trezentos e quarenta e cinco.
[35] Os filhos de Senaá, três mil seiscentos e trinta.
[36] Os sacerdotes: os filhos de Jedaías, da casa de Jesua, novecentos e setenta e três.
[37] Os filhos de Imer, mil e cinqüenta e dois.
[38] Os filhos de Pasur, mil duzentos e quarenta e sete.
[39] Os filhos de Harim, mil e dezessete.
[40] Os levitas: os filhos de Jesua e Cadmiel, dos filhos de Hodavias, setenta e quatro.
[41] Os cantores: os filhos de Asafe, cento e vinte e oito.

[23]männen från Anatot 128,
[24]männen från Asmavet 42,
[25]männen från Kirjat-Jearim, Kefira och Beerot 743,
[26]männen från Rama och Geva 621,
[27]männen från Mikmas 122,
[28]männen från Betel och Aj 223,
[29]männen från Nebo 52,
[30]Magbishs släkt 156,
[31]den andre Elams släkt 1.254,
[32]Harims släkt 320,
[33]männen från Lod, Hadid och Ono 725,
[34]männen från Jeriko 345
[35]och Senaas släkt 3.630.
[36]Präster: Jedajas släkt, dvs. Jeshuas familj, 973,
[37]Immers släkt 1.052,
[38]Pashchurs släkt 1.247
[39]och Harims släkt 1.017.
[40]Leviter: Jeshuas och Kadmiels släkt, dvs. Hodavjas släkt, 74.
[41]Sångare: Asafs släkt 128.

[42] Os filhos dos porteiros: os filhos de Salum, os filhos de Ater, os filhos de Talmom, os filhos de Acube, os filhos de Hatita, os filhos de Sobai; ao todo, cento e trinta e nove.

[42]Dörrvaktare: Shallums släkt, Aters släkt, Talmons släkt, Ackuvs släkt, Hatitas släkt och Shovajs släkt, sammanlagt 139.

[43] Os servidores do templo: os filhos de Zia, os filhos de Hasufa, os filhos de Tabaote,

[43]Tempeltjänare: Sichas släkt, Hasufas släkt, Tabbaots släkt,

[44] os filhos de Queros, os filhos de Sia, os filhos de Padom,

[44]Keros släkt, Sias släkt, Padons släkt,

[45] os filhos de Lebana, os filhos de Hagaba, os filhos de Acube, os filhos de Hagabe,

[45]Levanas släkt, Hagavas släkt, Ackuvs släkt,

[46] os filhos de Sanlai, os filhos de Hanã,

[46]Hagavs släkt, Salmajs släkt, Hanans släkt,

[47] os filhos de Gidel, os filhos de Gaar, os filhos de Reaías,

[47]Giddels släkt, Gachars släkt, Reajas släkt,

[48] os filhos de Rezim, os filhos de Necoda, os filhos de Gazão,

[48]Resins släkt, Nekodas släkt, Gassams släkt,

[49] os filhos de Uzá, os filhos de Paséia, os filhos de Besai,

[49]Ussas släkt, Paseachs släkt, Besajs släkt,

[50] os filhos de Asná, os filhos dos meunitas, os filhos dos nefuseus,

[50]Asnas släkt, meuniternas släkt, nefusiternas släkt,

[51] os filhos de Baquebuque, os filhos de Hacufa, os filhos de Harur,

[51]Bakbuks släkt, Hakufas släkt, Harchurs släkt,

[52] os filhos de Baslute, os filhos de Meída, os filhos de Harsa,

[52]Basluts släkt, Mechidas släkt, Harshas släkt,

[53] os filhos de Barcos, os filhos de Sísera, os filhos de Temá,

[53]Barkos släkt, Siseras släkt, Temachs släkt,

[54] os filhos de Nesias, os filhos de Hatifa.

[54]Nesiachs släkt och Hatifas släkt.

[55] Os filhos dos servos de Salomão: os filhos de Sotai, os filhos de Soferete, os filhos de Peruda,

[55]Ättlingar till Salomos slavar: Sotajs släkt, Hassoferets släkt, Perudas släkt,

[56] os filhos de Jaala, os filhos de Darcom, os filhos de Gidel,

[56]Jalas släkt, Darkons släkt, Giddels släkt,

57 os filhos de Sefatias, os filhos de Hatil, os filhos de Poquerete-Hazebaim e os filhos de Ami.

57Shefatjas släkt, Hattils släkt, Pokeret Hassevajims släkt och Amis släkt.

58 Todos os servidores do templo e os filhos dos servos de Salomão, trezentos e noventa e dois.

58Tempeltjänarna och ättlingarna till Salomos slavar var sammanlagt 392.

59 Também estes subiram de Tel-Melá, Tel-Harsa, Querube, Adã e Imer, porém não puderam provar que as suas famílias e a sua linhagem eram de Israel:

59De som vänt tillbaka från Tel Melach, Tel Harsha, Keruv, Addan och Immer men som inte kunde uppge om deras familj och släkt härstammade från Israel:

60 os filhos de Delaías, os filhos de Tobias, os filhos de Necoda, seiscentos e cinqüenta e dois.

60Delajas, Tobias och Nekodas släkter 652.

61 Também dos filhos dos sacerdotes: os filhos de Habaías, os filhos de Coz, os filhos de Barzilai, que se casara com uma das filhas de Barzilai, o gileadita, e que foi chamado do nome dele.

61Av prästernas släkter: Hovajas släkt, Hackos släkt och Barsillajs släkt, han som tog en av gileaditen Barsillajs döttrar till hustru och antog dennes namn.

62 Estes procuraram o seu registro nos livros genealógicos, porém o não acharam; pelo que foram tidos por imundos para o sacerdócio.

62De letade i släktregistren, men eftersom de inte fanns med där var de inte behöriga till prästämbetet.

63 O governador lhes disse que não comessem das coisas sagradas, até que se levantasse um sacerdote com Urim e Tumim.

63Provinsguvernören förbjöd dem att äta av det högheliga tills det framträdde en präst med urim och tummim.

64 Toda esta congregação junta foi de quarenta e dois mil trezentos e sessenta,

64Hela församlingen bestod av inalles 42.360 personer

65 afora os seus servos e as suas servas, que foram sete mil trezentos e trinta e sete; e tinham duzentos cantores e cantoras.

65förutom deras slavar och slavinnor som var 7.337. Dessutom hade de 200 sångare och sångerskor.

66 Os seus cavalos, setecentos e trinta e seis; os seus mulos, duzentos e quarenta e cinco;

66De hade 736 hästar, 245 mulor,

[67] os seus camelos, quatrocentos e trinta e cinco; os jumentos, seis mil setecentos e vinte.

[67]435 kameler och 6.720 åsnor.

[68] Alguns dos cabeças de famílias, vindo à Casa do SENHOR, a qual está em Jerusalém, deram voluntárias ofertas para a Casa de Deus, para a restaurarem no seu lugar.

[68]När de kom till templet i Jerusalem gav några av familjeöverhuvudena frivilliga gåvor till Guds hus för att det skulle byggas upp på sin gamla plats.

[69] Segundo os seus recursos, deram para o tesouro da obra, em ouro, sessenta e um mil daricos, e, em prata, cinco mil arráteis, e cem vestes sacerdotais.

[69]Var och en gav efter förmåga till tempelfonden, 61.000 gulddareiker, 5.000 silverminor och 100 prästdräkter.

[70] Os sacerdotes, os levitas e alguns do povo, tanto os cantores como os porteiros e os servidores do templo habitaram nas suas cidades, como também todo o Israel.

[70]Prästerna, leviterna och en del av folket bosatte sig i Jerusalem, medan sångarna, dörrvaktarna och tempeltjänarna slog sig ner i sina hemstäder liksom alla övriga israeliter.

Esdras 3

É levantado o altar

[1] Em chegando o sétimo mês, e estando os filhos de Israel já nas cidades, ajuntou-se o povo, como um só homem, em Jerusalém.

[2] Levantou-se Jesua, filho de Jozadaque, e seus irmãos, sacerdotes, e Zorobabel, filho de Sealtiel, e seus irmãos e edificaram o altar do Deus de Israel, para sobre ele oferecerem holocaustos, como está escrito na Lei de Moisés, homem de Deus.

[3] Firmaram o altar sobre as suas bases; e, ainda que estavam sob o terror dos povos de outras terras, ofereceram sobre ele holocaustos ao SENHOR, de manhã e à tarde.

Esra 3

Offrandet börjar på nytt

[1]Den sjunde månaden närmade sig, och israeliterna bodde nu i sina städer. Då samlades folket mangrant i Jerusalem,

[2]och Jeshua, Josadaks son, hans ämbetsbröder prästerna och Serubbabel, Shealtiels son, och dennes bröder grep sig an med att bygga altaret åt Israels Gud. På det skulle man offra brännoffer, som det är skrivet i gudsmannen Moses lag.

[3]De uppförde altaret på dess gamla plats, ty de fruktade folken i landet, och på det offrade de morgon och kväll brännoffer åt Herren.

[4] Celebraram a Festa dos Tabernáculos, como está escrito, e ofereceram holocaustos diários, segundo o número ordenado para cada dia;

[5] e, depois disto, o holocausto contínuo e os sacrifícios das Festas da Lua Nova e de todas as festas fixas do SENHOR, como também os dos que traziam ofertas voluntárias ao SENHOR.

[6] Desde o primeiro dia do sétimo mês, começaram a oferecer holocaustos ao SENHOR; porém ainda não estavam postos os fundamentos do templo do SENHOR.

[7] Deram, pois, o dinheiro aos pedreiros e aos carpinteiros, como também comida, bebida e azeite aos sidônios e tírios, para trazerem do Líbano madeira de cedro ao mar, para Jope, segundo a permissão que lhes tinha dado Ciro, rei da Pérsia.

Lançados os alicerces do templo

[8] No segundo ano da sua vinda à Casa de Deus, em Jerusalém, no segundo mês, Zorobabel, filho de Sealtiel, e Jesua, filho de Jozadaque, e os outros seus irmãos, sacerdotes e levitas, e todos os que vieram do cativeiro a Jerusalém começaram a obra da Casa do SENHOR e constituíram levitas da idade de vinte anos para cima, para a superintenderem.

[9] Então, se apresentaram Jesua com seus filhos e seus irmãos, Cadmiel e seus filhos, os filhos de Judá, para juntamente vigiarem os que faziam a obra na Casa de

[4]De firade lövhyddefesten som det är föreskrivet, med det bestämda antalet dagliga brännoffer, varje dag det för den dagen bestämda antalet.

[5]Och sedan offrade de det dagliga brännoffret och särskilda brännoffer för nymånadsdagarna och för alla andra högtider helgade åt Herren. Till detta kom alla de gåvor som var och en frivilligt offrade åt Herren.

[6]Den första dagen i sjunde månaden började de offra brännoffer åt Herren, fastän grunden till Herrens tempel ännu inte var lagd.

[7]De betalade stenhuggare och hantverkare med pengar och folket från Sidon och Tyros med mat, dryck och olja för att de sjövägen skulle föra cederträ från Libanon till Jafo, vilket den persiske kungen Kyros hade gett dem tillstånd till.

Grunden läggs till det nya templet

[8]Andra året efter deras ankomst till Guds hus i Jerusalem, i andra månaden, påbörjades arbetet av Serubbabel, Shealtiels son, och Jeshua, Josadaks son, och alla deras landsmän: prästerna, leviterna och alla andra som kommit till Jerusalem från fångenskapen. De leviter som var tjugo år och däröver satte de till att leda arbetet på Herrens hus.

[9]Jeshua, hans släkt och fränder, och Kadmiel och hans söner, dvs. Hodavjas släkt, åtog sig gemensamt ledningen för dem som arbetade på Guds hus, liksom

Deus, bem como os filhos de Henadade, seus filhos e seus irmãos, os levitas.

Henadads söner och deras söner och ämbetsbröder, leviterna.

[10] Quando os edificadores lançaram os alicerces do templo do SENHOR, apresentaram-se os sacerdotes, paramentados e com trombetas, e os levitas, filhos de Asafe, com címbalos, para louvarem o SENHOR, segundo as determinações de Davi, rei de Israel.

[10]När de som byggde hade lagt grunden till Herrens tempel steg prästerna i full skrud fram med trumpeter och leviterna, Asafs söner, med cymbaler för att lovsjunga Herren efter de anvisningar som getts av David, Israels kung.

[11] Cantavam alternadamente, louvando e rendendo graças ao SENHOR, com estas palavras: Ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre sobre Israel. E todo o povo jubilou com altas vozes, louvando ao SENHOR por se terem lançado os alicerces da sua casa.

[11]Under lovsång och tacksägelser prisade de Herren: »Ty han är god, evigt varar hans nåd mot Israel.« Och allt folket jublade högt och lovsjöng Herren för att grunden till Herrens hus var lagd.

[12] Porém muitos dos sacerdotes, e levitas, e cabeças de famílias, já idosos, que viram a primeira casa, choraram em alta voz quando à sua vista foram lançados os alicerces desta casa; muitos, no entanto, levantaram as vozes com gritos de alegria.

[12]Många av prästerna, leviterna och familjeöverhuvudena som var så gamla att de hade sett det förra templet grät högljutt. Men många jublade och ropade ut sin glädje för full hals,

[13] De maneira que não se podiam discernir as vozes de alegria das vozes do choro do povo; pois o povo jubilava com tão grandes gritos, que as vozes se ouviam de mui longe.

[13]så att det inte gick att urskilja gråten i det väldiga jublet. Folket jublade så högt att det hördes vida omkring.

Esdras 4

Os inimigos fazem parar a construção do templo

[1] Ouvindo os adversários de Judá e Benjamim que os que voltaram do cativeiro edificavam o templo ao SENHOR, Deus de Israel,

[2] chegaram-se a Zorobabel e aos cabeças de famílias e lhes disseram: Deixai-nos

Esra 4

Tempelbygget hindras

[1]När Judas och Benjamins fiender fick höra att de som hade återvänt från fångenskapen höll på att bygga ett tempel åt Herren, Israels Gud,

[2]vände de sig till Serubbabel, Jeshua och familjeöverhuvudena och sade till dem:

edificar convosco, porque, como vós, buscaremos a vosso Deus; como também já lhe sacrificamos desde os dias de Esar-Hadom, rei da Assíria, que nos fez subir para aqui.

»Vi vill bygga tillsammans med er! Vi dyrkar samme Gud som ni, och åt honom har vi offrat ända sedan kung Assarhaddon av Assyrien förde oss hit.«

[3] Porém Zorobabel, Jesua e os outros cabeças de famílias lhes responderam: Nada tendes conosco na edificação da casa a nosso Deus; nós mesmos, sozinhos, a edificaremos ao SENHOR, Deus de Israel, como nos ordenou Ciro, rei da Pérsia.

[3]Men Serubbabel, Jeshua och alla Israels familjeöverhuvuden svarade dem: »Det går inte an att vi bygger ett hus åt vår Gud tillsammans med er. Vi tänker ensamma bygga åt Herren, Israels Gud, så som kung Kyros av Persien har befallt oss.«

[4] Então, as gentes da terra desanimaram o povo de Judá, inquietando-o no edificar;

[4]Folket i landet gjorde allt för att judarna skulle tappa modet och avskräckte dem från att bygga.

[5] alugaram contra eles conselheiros para frustrarem o seu plano, todos os dias de Ciro, rei da Pérsia, até ao reinado de Dario, rei da Pérsia.

[5]De mutade också kungens rådgivare för att omintetgöra deras planer. Detta fortgick så länge Persiens kung Kyros levde och ända tills Dareios blev kung över Persien.

Judarna anklagas hos Artaxerxes

[6] No princípio do reinado de Assuero, escreveram uma acusação contra os habitantes de Judá e de Jerusalém.

[6]Sedan Xerxes blivit kung, alldeles i början av hans regering, skrevs en anklagelseskrift mot invånarna i Juda och Jerusalem.

[7] E, nos dias de Artaxerxes, rei da Pérsia, Bislão, Mitredate, Tabeel e os outros seus companheiros lhe escreveram; a carta estava escrita em caracteres aramaicos e na língua siríaca.

[7]Och under Artaxerxes tid skrev Bishlam, Mitredat och Taveel och hans kolleger ett brev till kung Artaxerxes av Persien. Brevet var skrivet på arameiska och blev översatt. (Arameiska:)

[8] Reum, o comandante, e Sinsai, o escrivão, escreveram contra Jerusalém uma carta ao rei Artaxerxes.

[8]Landshövdingen Rechum och sekreteraren Shimshaj skrev ett brev angående Jerusalem till kung Artaxerxes med nedanstående innehåll.

[9] Escreveu Reum, o comandante, e Sinsai, o escrivão, os outros seus companheiros: dinaítas, afarsaquitas, tarpelitas, afarsitas,

[9]Avsändare var landshövdingen Rechum, sekreteraren Shimshaj och deras kolleger, domarna, ämbetsmännen,

arquevitas, babilônios, susanquitas, deavitas, elamitas

[10] e outros povos, que o grande e afamado Osnapar transportou e que fez habitar na cidade de Samaria, e os outros aquém do Eufrates.

[11] Eis o teor da carta endereçada ao rei Artaxerxes:

[12] Teus servos, os homens daquém do Eufrates e em tal tempo. Seja do conhecimento do rei que os judeus que subiram de ti vieram a nós a Jerusalém. Eles estão reedificando aquela rebelde e malvada cidade e vão restaurando os seus muros e reparando os seus fundamentos.

[13] Saiba ainda o rei que, se aquela cidade se reedificar, e os muros se restaurarem, eles não pagarão os direitos, os impostos e os pedágios e assim causarão prejuízos ao rei.

[14] Agora, pois, como somos assalariados do rei e não nos convém ver a desonra dele, por isso, mandamos dar-lhe aviso,

[15] a fim de que se busque no Livro das Crônicas de seus pais, e nele achará o rei e saberá que aquela cidade foi rebelde e danosa aos reis e às províncias e que nela tem havido rebeliões, desde tempos antigos; pelo que foi a cidade destruída.

förvaltningsmännen, tjänstemännen, männen från Erek, Babylon och Susa, dvs. elamiterna,

[10]och alla andra folk som den store och mäktige Asenappar hade fört bort och låtit bo i Samariens städer och i övriga delar av provinsen Väster om Eufrat.

[11]Detta är en avskrift av brevet som de sände till honom: »Till konung Artaxerxes. Från dina tjänare, männen från provinsen Väster om Eufrat.

[12]Må det härmed bli känt för konungen att de judar som begett sig från dig till oss har kommit till Jerusalem. De är i färd med att bygga upp den upproriska och onda staden; de sätter murar och grunder i stånd.

[13]Må det nu bli känt för konungen att om denna stad blir uppbyggd och dess murar sätts i stånd, då kommer den inte att ge vare sig skatt, avgifter eller tull, vilket till slut vållar riket skada.

[14]Eftersom vi står i konungens tjänst och inte stillatigande kan åse hur konungen vanäras, överlämnar vi detta till konungens kännedom

[15]för att man må företa efterforskningar i dina fäders krönikor. I dessa krönikor kommer du att finna att detta är en upprorisk stad som vållat riket och dess provinser skada. Sedan gammalt har man där anstiftat oroligheter, och det är skälet till att staden blev ödelagd.

[16] Nós, pois, fazemos notório ao rei que, se aquela cidade se reedificar, e os seus muros se restaurarem, sucederá que não terá a posse das terras deste lado do Eufrates.

[16]Vi låter nu konungen veta att om staden byggs upp och dess murar sätts i stånd, då kommer du att mista provinsen Väster om Eufrat.«

[17] Então, respondeu o rei: A Reum, o comandante, a Sinsai, o escrivão, e a seus companheiros que habitam em Samaria, como aos restantes que estão além do Eufrates: Paz!

[17]Kungen sände detta svar: »Till landshövdingen Rechum, sekreteraren Shimshaj och deras kolleger i Samaria och övriga delar av provinsen Väster om Eufrat. Var hälsade!

[18] A carta que nos enviastes foi distintamente lida na minha presença.

[18]Den skrivelse ni har sänt till oss har i översättning blivit uppläst för mig.

[19] Ordenando-o eu, buscaram e acharam que, de tempos antigos, aquela cidade se levantou contra os reis, e nela se têm feito rebeliões e motins.

[19]Jag gav befallning om efterforskningar, och det har framkommit att denna stad sedan gammalt har satt sig upp mot riket och att uppror och oroligheter har uppstått där.

[20] Também houve reis poderosos sobre Jerusalém, que dalém do Eufrates dominaram em todo lugar, e se lhes pagaram direitos, impostos e pedágios.

[20]Mäktiga kungar har härskat över Jerusalem och regerat över hela området Väster om Eufrat, och skatt, avgifter och tull har betalats till dem.

[21] Agora, pois, dai ordem a fim de que aqueles homens parem o trabalho e não se edifique aquela cidade, a não ser com autorização minha.

[21]Ge nu befallning om att dessa män skall hindras. Staden får inte byggas upp förrän jag ger befallning om det.

[22] Guardai-vos, não sejais remissos nestas coisas. Por que há de crescer o dano em prejuízo dos reis?

[22]Se till att ni inte handlar försumligt i denna sak; då kan skadan förvärras, till men för kungariket!«

[23] Depois de lida a cópia da carta do rei Artaxerxes perante Reum, Sinsai, o escrivão, e seus companheiros, foram eles apressadamente a Jerusalém, aos judeus, e, de mão armada, os forçaram a parar com a obra.

[23]Så snart en avskrift av kung Artaxerxes skrivelse hade lästs upp för landshövdingen Rechum, sekreteraren Shimshaj och deras kolleger, skyndade de till judarna i Jerusalem och hindrade dem med vapenmakt.

[24] Cessou, pois, a obra da Casa de Deus, a qual estava em Jerusalém; e isso até ao segundo ano do reinado de Dario, rei da Pérsia.

Esdras 5

As exortações de Ageu e Zacarias

[1] Ora, os profetas Ageu e Zacarias, filho de Ido, profetizaram aos judeus que estavam em Judá e em Jerusalém, em nome do Deus de Israel, cujo Espírito estava com eles.

[2] Então, se dispuseram Zorobabel, filho de Sealtiel, e Jesua, filho de Jozadaque, e começaram a edificar a Casa de Deus, a qual está em Jerusalém; e, com eles, os referidos profetas de Deus, que os ajudavam.

[3] Nesse tempo, veio a eles Tatenai, governador daquém do Eufrates, e Setar-Bozenai, e seus companheiros e assim lhes perguntaram: Quem vos deu ordem para reedificardes esta casa e restaurardes este muro?

[4] Perguntaram-lhes mais: E quais são os nomes dos homens que constroem este edifício?

[5] Porém os olhos de Deus estavam sobre os anciãos dos judeus, de maneira que não foram obrigados a parar, até que o assunto chegasse a Dario, e viesse resposta por carta sobre isso.

Os adversários consultam Dario

[6] Eis a cópia da carta que Tatenai, o governador daquém do Eufrates, com Setar-Bozenai e os seus companheiros, os

[24]Arbetet på Guds hus i Jerusalem avbröts och låg nere till det andra året av den persiske kungen Dareios regering.

Esra 5

Arbetet på templet börjar på nytt

[1]Men profeterna Haggaj, profeten, och Sakarja, Iddos son, talade i Israels Guds namn till judarna i Juda och Jerusalem.

[2]Då började Serubbabel, Shealtiels son, och Jeshua, Josadaks son, bygga upp Guds hus i Jerusalem. Guds profeter var med dem och stödde dem.

[3]Vid samma tid kom Tattenaj, ståthållaren i provinsen Väster om Eufrat, och Shetar Bosnaj och deras kolleger och sade till dem: »Vem har gett er befallning att bygga och inreda detta tempel?«

[4]Och de frågade: »Vad heter de män som låter uppföra denna byggnad?«

[5]Men Gud vakade över judarnas äldste; de tilläts fortsätta medan man sände en rapport till Dareios och väntade på besked i saken.

[6]Det följande är en avskrift av det brev som Tattenaj, ståthållare i provinsen Väster om Eufrat, och Shetar Bosnaj och

afarsaquitas, que estavam deste lado do rio, enviaram ao rei Dario,

[7] na qual lhe deram uma relação escrita do modo seguinte: Ao rei Dario, toda a paz!

[8] Seja notório ao rei que nós fomos à província de Judá, à casa do grande Deus, a qual se edifica com grandes pedras; a madeira se está pondo nas paredes, e a obra se vai fazendo com diligência e se adianta nas suas mãos.

[9] Perguntamos aos anciãos e assim lhes dissemos: Quem vos deu ordem para reedificardes esta casa e restaurardes este muro?

[10] Demais disto, lhes perguntamos também pelo seu nome, para tos declararmos, para que te pudéssemos escrever os nomes dos homens que são entre eles os chefes.

[11] Esta foi a resposta que nos deram: Nós somos servos do Deus dos céus e da terra e reedificamos a casa que há muitos anos fora construída, a qual um grande rei de Israel edificou e a terminou.

[12] Mas, depois que nossos pais provocaram à ira o Deus dos céus, ele os entregou nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, o caldeu, o qual destruiu esta casa e transportou o povo para a Babilônia.

[13] Porém Ciro, rei da Babilônia, no seu primeiro ano, deu ordem para que esta Casa de Deus se edificasse.

[14] Também os utensílios de ouro e de prata, da Casa de Deus, que Nabucodonosor levara do templo que

hans kolleger, inspektörerna i provinsen, sände till kung Dareios.

[7]I skrivelsen de sände honom stod: »Var hälsad, konung Dareios!

[8]Må det bli känt för konungen att vi for till provinsen Juda och såg att den store Gudens tempel byggs upp i huggen sten, med trävirke i väggarna. Arbetet görs grundligt och går stadigt framåt.

[9]Vi förhörde de äldste och frågade vem som hade gett dem befallning att bygga och inreda templet.

[10]Vi frågade dem också vad de hette för att skriva upp namnen på deras ledare och kunna underrätta dig.

[11]Vi fick detta svar: Vi tjänar himlens och jordens Gud. Vi bygger upp det tempel som en gång för många år sedan uppfördes här. En stor konung i Israel byggde och färdigställde det.

[12]Men eftersom våra fäder gjorde himlens Gud vred utlämnade han dem åt kaldén Nebukadnessar, den babyloniske konungen. Och han förstörde detta hus och förde bort folket till Babylonien.

[13]Men under sitt första regeringsår gav konung Kyros av Babylonien befallning att detta tempel skulle återuppbyggas.

[14]Och de kärl av guld och silver som tillhört Guds hus, men som Nebukadnessar hade tagit från Jerusalems

estava em Jerusalém e os meteu no templo de Babilônia, o rei Ciro os tirou de lá, e foram dados a um homem cujo nome era Sesbazar, a quem nomeara governador

tempel och fört till templet i Babylon, hämtade nu konung Kyros därifrån och överlämnade åt en man vid namn Sheshbassar, som han hade utnämnt till ståthållare.

[15] e lhe disse: Toma estes utensílios, e vai, e leva-os ao templo de Jerusalém, e faze reedificar a Casa de Deus, no seu lugar.

[15]Han sade: 'Ta dessa kärl och för dem till templet i Jerusalem, ty Guds hus skall byggas upp på sin gamla plats.'

[16] Então, veio o dito Sesbazar e lançou os fundamentos da Casa de Deus, a qual está em Jerusalém; e, daí para cá, se está edificando e ainda não está acabada.

[16]Så kom Sheshbassar hit och lade grunden till Guds hus i Jerusalem. Och från den tiden tills i dag har man byggt, och det är ännu inte färdigt.

[17] Agora, pois, se parece bem ao rei, que se busque nos arquivos reais, na Babilônia, se é verdade haver uma ordem do rei Ciro para edificar esta Casa de Deus, em Jerusalém; e sobre isto nos faça o rei saber a sua vontade.

[17]Om det behagar konungen må man efterforska i den kungliga skattkammaren i Babylon om konung Kyros verkligen gav befallning att bygga detta tempel i Jerusalem. Låt sedan meddela oss konungens beslut i denna fråga.«

Esdras 6

O decreto de Dario

[1] Então, o rei Dario deu ordem, e uma busca se fez nos arquivos reais da Babilônia, onde se guardavam os documentos.

[2] Em Acmetá, na fortaleza que está na província da Média, se achou um rolo, e nele estava escrito um memorial que dizia assim:

[3] O rei Ciro, no seu primeiro ano, baixou o seguinte decreto: Com respeito à Casa de Deus, em Jerusalém, deve ela edificar-se para ser um lugar em que se ofereçam sacrifícios; seus fundamentos serão firmes, a sua altura, de sessenta côvados, e a sua largura, de sessenta côvados, com três

Esra 6

Kyros befallning upptäcks

[1]Då befallde kung Dareios att man skulle göra efterforskningar i Babylon, i skattkammaren som rymde arkiven.

[2]På borgen i Ekbatana i provinsen Medien fann man en skriftrulle som innehöll följande minnesanteckning:

[3]»Under sitt första regeringsår gav konung Kyros denna befallning om templet i Jerusalem: Huset skall byggas upp igen så att offer kan förrättas där. Grunden skall behållas. Höjden skall vara 60 alnar och bredden 60 alnar,

carreiras de grandes pedras e uma de madeira nova.

4 A despesa se fará da casa do rei.

5 Demais disto, os utensílios de ouro e de prata, da Casa de Deus, que Nabucodonosor tirara do templo que estava em Jerusalém, levando-os para a Babilônia, serão devolvidos para o templo que está em Jerusalém, cada utensílio para o seu lugar; serão recolocados na Casa de Deus.

6 Agora, pois, Tatenai, governador dalém do Eufrates, Setar-Bozenai e seus companheiros, os afarsaquitas, que estais para além do rio, retirai-vos para longe dali.

7 Não interrompais a obra desta Casa de Deus, para que o governador dos judeus e os seus anciãos reedifiquem a Casa de Deus no seu lugar.

8 Também por mim se decreta o que haveis de fazer a estes anciãos dos judeus, para que reedifiquem esta Casa de Deus, a saber, que da tesouraria real, isto é, dos tributos dalém do rio, se pague, pontualmente, a despesa a estes homens, para que não se interrompa a obra.

9 Também se lhes dê, dia após dia, sem falta, aquilo de que houverem mister: novilhos, carneiros e cordeiros, para holocausto ao Deus dos céus; trigo, sal, vinho e azeite, segundo a determinação dos sacerdotes que estão em Jerusalém;

4med tre lager huggen sten och ett lager trävirke. Kostnaden skall bestridas av kronan.

5Dessutom skall de kärl av guld och silver från Guds hus som Nebukadnessar tog från templet i Jerusalem och förde till Babylon lämnas tillbaka. De skall föras till templet i Jerusalem, där de hör hemma, och få sin plats i Guds hus.«

Dareios svar

6»Därför skall saken inte drivas vidare av er, Tattenaj, ståthållare i provinsen Väster om Eufrat, och Shetar Bosnaj och era kolleger, inspektörerna i provinsen.

7Låt arbetet på detta Guds hus fortgå ostört, och låt judarnas ståthållare och judarnas äldste bygga upp templet på dess gamla plats.

8Och härmed ger jag befallning om hur ni skall samarbeta med judarnas äldste vid byggandet av templet: deras utgifter skall sorgfälligt betalas med kronans skatteintäkter från provinsen Väster om Eufrat, så att arbetet inte hindras.

9Vad prästerna i Jerusalem uppger att de behöver, ungtjurar, baggar och lamm till brännoffer åt himlens Gud, vete, salt, vin och olja, det skall utan försumlighet ges åt dem varje dag.

[10] para que ofereçam sacrifícios de aroma agradável ao Deus dos céus e orem pela vida do rei e de seus filhos.

[11] Também por mim se decreta que todo homem que alterar este decreto, uma viga se arrancará da sua casa, e que seja ele levantado e pendurado nela; e que da sua casa se faça um monturo.

[12] O Deus, pois, que fez habitar ali o seu nome derribe a todos os reis e povos que estenderem a mão para alterar o decreto e para destruir esta Casa de Deus, a qual está em Jerusalém. Eu, Dario, baixei o decreto; que se execute com toda a pontualidade.

Completado o templo

[13] Então, Tatenai, o governador daquém do Eufrates, Setar-Bozenai e os seus companheiros assim o fizeram pontualmente, segundo decretara o rei Dario.

[14] Os anciãos dos judeus iam edificando e prosperando em virtude do que profetizaram os profetas Ageu e Zacarias, filho de Ido. Edificaram a casa e a terminaram segundo o mandado do Deus de Israel e segundo o decreto de Ciro, de Dario e de Artaxerxes, rei da Pérsia.

[15] Acabou-se esta casa no dia terceiro do mês de adar, no sexto ano do reinado do rei Dario.

A dedicação do templo

[16] Os filhos de Israel, os sacerdotes, os levitas e o restante dos exilados celebraram com regozijo a dedicação desta Casa de Deus.

[10]Så skall de kunna bära fram offer åt himlens Gud och be för konungens och hans söners liv.

[11]Vidare befaller jag att om någon överträder denna förordning skall en bjälke brytas loss ur hans hus och han skall hängas upp, fastnaglad vid den, och hans hus skall bli en grushög.

[12]Må den Gud som har låtit sitt namn bo i detta tempel i Jerusalem slå ner varje konung eller folk som vågar överträda förordningen och förstör templet! Jag, Dareios, har själv givit befallningen, må den utföras med största sorgfällighet!«

[13]Tattenaj, ståthållaren i provinsen Väster om Eufrat, och Shetar Bosnaj och deras kolleger rättade sig sorgfälligt efter det som kung Dareios hade förordnat.

[14]Och judarnas äldste byggde framgångsrikt vidare, sporrade av vad profeten Haggaj och Sakarja, Iddos son, förkunnade. Byggnaden fullbordades så som Israels Gud hade befallt och så som Kyros och Dareios och perserkungen Artaxerxes hade befallt.

[15]Huset stod färdigt på den tredje dagen i månaden adar, under kung Dareios sjätte regeringsår.

Templet invigs

[16]Israeliterna — prästerna och leviterna och de övriga som hade återvänt från fångenskapen — invigde Guds hus med en glädjefest.

[17] Para a dedicação desta Casa de Deus ofereceram cem novilhos, duzentos carneiros, quatrocentos cordeiros e doze cabritos, para oferta pelo pecado de todo o Israel, segundo o número das tribos de Israel.

[17]Vid denna invigning offrade de 100 tjurar, 200 baggar, 400 lamm och till syndoffer för hela Israel 12 bockar, motsvarande antalet av Israels stammar.

[18] Estabeleceram os sacerdotes nos seus turnos e os levitas nas suas divisões, para o serviço de Deus em Jerusalém, segundo está escrito no Livro de Moisés.

[18]De insatte prästerna enligt deras ordningar och leviterna enligt deras avdelningar till att göra tjänst i Guds hus i Jerusalem, som det är föreskrivet i Moses bok.

A celebração da Páscoa

[19] Os que vieram do cativeiro celebraram a Páscoa no dia catorze do primeiro mês;

[19]De som hade återvänt firade påsk den fjortonde dagen i första månaden,

[20] porque os sacerdotes e os levitas se tinham purificado como se fossem um só homem, e todos estavam limpos; mataram o cordeiro da Páscoa para todos os que vieram do cativeiro, para os sacerdotes, seus irmãos, e para si mesmos.

[20]ty prästerna och leviterna hade då allesammans renat sig. De övriga som återvänt hade inte renat sig, men leviterna var nu alla rena. De slaktade påsklammet för dem som hade återvänt från fångenskapen, för sina bröder prästerna och för sig själva.

[21] Assim, comeram a Páscoa os filhos de Israel que tinham voltado do exílio e todos os que, unindo-se a eles, se haviam separado da imundícia dos gentios da terra, para buscarem o SENHOR, Deus de Israel.

[21]I måltiden deltog de israeliter som hade återvänt hem liksom alla de som tillsammans med dem ville dyrka Herren, Israels Gud, och därför hade avskilt sig från folken i landet och deras orenhet.

[22] Celebraram a Festa dos Pães Asmos por sete dias, com regozijo, porque o SENHOR os tinha alegrado, mudando o coração do rei da Assíria a favor deles, para lhes fortalecer as mãos na obra da Casa de Deus, o Deus de Israel.

[22]I sju dagar firade de det osyrade brödets högtid. Glädjen var stor, ty Herren hade gjort dem glada genom att göra kungen av Assyrien välvilligt stämd, så att han stödde dem under arbetet på Guds, Israels Guds, hus.

Esdras 7

Artaxerxes envia Esdras a Jerusalém

Esra 7

Esra kommer till Jerusalem

[1] Passadas estas coisas, no reinado de Artaxerxes, rei da Pérsia, Esdras, filho de Seraías, filho de Azarias, filho de Hilquias,
[2] filho de Salum, filho de Zadoque, filho de Aitube,
[3] filho de Amarias, filho de Azarias, filho de Meraiote,
[4] filho de Zeraías, filho de Uzi, filho de Buqui,
[5] filho de Abisua, filho de Finéias, filho de Eleazar, filho de Arão, o sumo sacerdote, este Esdras subiu da Babilônia.

[6] Ele era escriba versado na Lei de Moisés, dada pelo SENHOR, Deus de Israel; e, segundo a boa mão do SENHOR, seu Deus, que estava sobre ele, o rei lhe concedeu tudo quanto lhe pedira.

[7] Também subiram a Jerusalém alguns dos filhos de Israel, dos sacerdotes, dos levitas, dos cantores, dos porteiros e dos servidores do templo, no sétimo ano do rei Artaxerxes.

[8] Esdras chegou a Jerusalém no quinto mês, no sétimo ano deste rei;

[9] pois, no primeiro dia do primeiro mês, partiu da Babilônia e, no primeiro dia do quinto mês, chegou a Jerusalém, segundo a boa mão do seu Deus sobre ele.

[10] Porque Esdras tinha disposto o coração para buscar a Lei do SENHOR, e para a cumprir, e para ensinar em Israel os seus estatutos e os seus juízos.

[1]Efter en tid, under den persiske kungen Artaxerxes regering, återvände Esra, son till Seraja, son till Asarja, son till Hilkia,
[2]son till Shallum, son till Sadok, son till Achituv,
[3]son till Amarja, son till Asarja, son till Merajot,
[4]son till Serachja, son till Ussi, son till Bucki,

[5]son till Avishua, son till Pinechas, son till Elasar, son till översteprästen Aron.

[6]Denne Esra återvände från Babylon. Han var skriftlärd och mycket kunnig i Moses lag, den som Herren, Israels Gud, hade givit. Kungen lät honom få allt vad han begärde, eftersom Herren, hans Gud, höll sin hand över honom.

[7]Också en del israeliter, präster, leviter, sångare, dörrvaktare och tempeltjänare begav sig till Jerusalem under Artaxerxes sjunde regeringsår.

[8]Esra kom till Jerusalem i den femte månaden, under kungens sjunde regeringsår.
[9]Han hade bestämt sig för att resa från Babylon den första dagen i första månaden, och den första dagen i femte månaden kom han till Jerusalem, ty hans Gud höll sin skyddande hand över honom.

[10]Esra hade vigt sitt liv åt att studera Herrens lag, att följa den och att undervisa Israel i lag och rätt.

Brev från kung Artaxerxes till Esra

[11] Esta é a cópia da carta que o rei Artaxerxes deu ao sacerdote Esdras, o escriba das palavras, dos mandamentos e dos estatutos do SENHOR sobre Israel:

[11]Det följande är en avskrift av den skrivelse som kung Artaxerxes gav åt prästen Esra, den skriftlärde, sakkunnig i de bud och stadgar som Herren hade gett Israel:

[12] Artaxerxes, rei dos reis, ao sacerdote Esdras, escriba da Lei do Deus do céu: Paz perfeita!

[12]»Artaxerxes, konungarnas konung, till prästen Esra, sakkunnig i himlens Guds lag, etc.

[13] Por mim se decreta que, no meu reino, todo aquele do povo de Israel e dos seus sacerdotes e levitas que quiser ir contigo a Jerusalém, vá.

[13]Härmed utfärdar jag en förordning om att var och en i mitt rike som tillhör Israels folk eller dess präster och leviter och vill resa till Jerusalem får resa med dig.

[14] Porquanto és mandado da parte do rei e dos seus sete conselheiros para fazeres inquirição a respeito de Judá e de Jerusalém, segundo a Lei do teu Deus, a qual está na tua mão;

[14]Ty du är utsänd av konungen och hans sju rådgivare för att undersöka förhållandena i Juda och Jerusalem med ledning av din Guds lag, som du förvaltar.

[15] e para levares a prata e o ouro que o rei e os seus conselheiros, espontaneamente, ofereceram ao Deus de Israel, cuja habitação está em Jerusalém,

[15]Vidare skall du överlämna det silver och guld som konungen och hans rådgivare har skänkt som gåva åt Israels Gud, som har sin boning i Jerusalem.

[16] bem assim a prata e o ouro que achares em toda a província da Babilônia, com as ofertas voluntárias do povo e dos sacerdotes, oferecidas, espontaneamente, para a casa de seu Deus, a qual está em Jerusalém.

[16]Du skall också ta med dig allt silver och guld som du får i hela provinsen Babylonien och de frivilliga gåvor som folket och prästerna skänker till sin Guds hus i Jerusalem.

[17] Portanto, diligentemente comprarás com este dinheiro novilhos, e carneiros, e cordeiros, e as suas ofertas de manjares, e as suas libações e as oferecerás sobre o altar da casa de teu Deus, a qual está em Jerusalém.

[17]För dessa pengar skall du välja ut och köpa tjurar, baggar och lamm med tillhörande matoffer och dryckesoffer och offra dem på altaret i er Guds hus i Jerusalem.

[18] Também o que a ti e a teus irmãos bem parecer fazerdes do resto da prata e do ouro, fazei-o, segundo a vontade do vosso Deus.

[19] E os utensílios que te foram dados para o serviço da casa de teu Deus, restitui-os perante o Deus de Jerusalém.

[20] E tudo mais que for necessário para a casa de teu Deus, que te convenha dar, dá-lo-ás da casa dos tesouros do rei.

[21] Eu mesmo, o rei Artaxerxes, decreto a todos os tesoureiros que estão dalém do Eufrates: tudo quanto vos pedir o sacerdote Esdras, escriba da Lei do Deus do céu, pontualmente se lhe faça;

[22] até cem talentos de prata, até cem coros de trigo, até cem batos de vinho, até cem batos de azeite e sal à vontade.

[23] Tudo quanto se ordenar, segundo o mandado do Deus do céu, exatamente se faça para a casa do Deus do céu; pois para que haveria grande ira sobre o reino do rei e de seus filhos?

[24] Também vos fazemos saber, acerca de todos os sacerdotes e levitas, cantores, porteiros, de todos os que servem nesta Casa de Deus, que não será lícito impor-lhes nem direitos, nem impostos, nem pedágios.

[25] Tu, Esdras, segundo a sabedoria do teu Deus, que possuis, nomeia magistrados e juízes que julguem a todo o povo que está dalém do Eufrates, a todos os que sabem as leis de teu Deus, e ao que não as sabe, que lhas façam saber.

[18]Med det silver och guld som blir över kan du och dina bröder förfara som ni efter er Guds vilja finner för gott.

[19]De kärl som du tagit emot för tjänsten i din Guds hus skall du överlämna inför Gud i Jerusalem.

[20]Det som du i övrigt behöver för din Guds hus och som det åligger dig att skaffa skall du få ut från de kungliga skattkamrarna.

[21]Jag, konung Artaxerxes, ger alla skattmästare i provinsen Väster om Eufrat denna befallning: Allt vad prästen Esra, sakkunnig i himlens Guds lag, begär av er skall sorgfälligt levereras,

[22]upp till 100 talenter silver, 100 kor vete, 100 bat vin, 100 bat olja och obegränsat med salt.

[23]Allt vad himlens Gud befaller skall omsorgsfullt göras för hans tempel, så att vreden inte drabbar konungens och hans söners rike.

[24]Och vi kungör för er att varken skatt, avgifter eller tull skall läggas på någon präst, levit, sångare, dörrvaktare eller tempeltjänare eller någon annan som gör tjänst i detta Guds hus.

[25]Men du, Esra, skall i enlighet med den vishet som din Gud har givit dig tillsätta domare och lagmän, som skall döma allt folk i provinsen Väster om Eufrat, alla dem som känner din Guds lagar. Och den som är okunnig skall ni undervisa.

[26] Todo aquele que não observar a lei do teu Deus e a lei do rei, seja condenado ou à morte, ou ao desterro, ou à confiscação de bens, ou à prisão.

[27] Bendito seja o SENHOR, Deus de nossos pais, que deste modo moveu o coração do rei para ornar a Casa do SENHOR, a qual está em Jerusalém;

[28] e que estendeu para mim a sua misericórdia perante o rei, os seus conselheiros e todos os seus príncipes poderosos. Assim, me animei, segundo a boa mão do SENHOR, meu Deus, sobre mim, e ajuntei de Israel alguns chefes para subirem comigo.

[26]Var och en som inte lever efter din Guds lag och konungens lag skall dömas med största sorgfällighet: till dödsstraff, till prygel, till böter eller till fängelse.«

Esra berättar om uppbrottet

[27]Lovad vare Herren, våra fäders Gud, som ingav kungen att göra Herrens hus i Jerusalem så härligt

[28]och som lät mig möta välvilja från kungen och hans rådgivare och från kungens alla mäktiga ämbetsmän! Eftersom Herren, min Gud, höll sin hand över mig fick jag mod, och jag samlade några av Israels ledare för att de skulle återvända med mig.

Esdras 8

A lista dos que voltaram com Esdras

[1] São estes os cabeças de famílias, com as suas genealogias, os que subiram comigo da Babilônia, no reinado do rei Artaxerxes:

[2] dos filhos de Finéias, Gérson; dos filhos de Itamar, Daniel; dos filhos de Davi, Hatus;

[3] dos filhos de Secanias, dos filhos de Parós, Zacarias, e, com ele, foram registrados cento e cinqüenta homens.

[4] Dos filhos de Paate-Moabe, Elioenai, filho de Zeraías, e, com ele, duzentos homens.

[5] Dos filhos de Secanias, o filho de Jaaziel, e, com ele, trezentos homens.

[6] Dos filhos de Adim, Ebede, filho de Jônatas, e, com ele, cinqüenta homens.

Esra 8

[1]Detta är släktregistret för de familjeöverhuvuden som under kung Artaxerxes regering bröt upp med mig från Babylonien:

[2]Av Pinechas släkt Gershom. Av Itamars släkt Daniel. Av Davids släkt Hattush,

[3]Shekanjas son. Av Paroshs släkt Sakarja och med honom 150 män, upptagna i släktregistret.

[4]Av Pachat Moabs släkt Eljoenaj, Serachjas son, och med honom 200 män.

[5]Av Sattus släkt Shekanja, Jachasiels son, och med honom 300 män.

[6]Av Adins släkt Eved, Jonatans son, och med honom 50 män.

[7] Dos filhos de Elão, Jesaías, filho de Atalias, e, com ele, setenta homens.
[8] Dos filhos de Sefatias, Zebadias, filho de Micael, e, com ele, oitenta homens.
[9] Dos filhos de Joabe, Obadias, filho de Jeiel, e, com ele, duzentos e dezoito homens.
[10] Dos filhos de Bani, Selomite, filho de Josifias, e, com ele, cento e sessenta homens.
[11] Dos filhos de Bebai, Zacarias, o filho de Bebai, e, com ele, vinte e oito homens.
[12] Dos filhos de Azgade, Joanã, o filho de Hacatã, e, com ele, cento e dez homens.
[13] Dos filhos de Adonicão, últimos a chegar, seus nomes eram estes: Elifelete, Jeiel e Semaías, e, com eles, sessenta homens.
[14] Dos filhos de Bigvai, Utai e Zabude, e, com eles, setenta homens.

Esdras manda buscar levitas

[15] Ajuntei-os perto do rio que corre para Aava, onde ficamos acampados três dias. Passando revista ao povo e aos sacerdotes e não tendo achado nenhum dos filhos de Levi,
[16] enviei Eliézer, Ariel, Semaías, Elnatã, Jaribe, Elnatã, Natã, Zacarias e Mesulão, os chefes, como também a Joiaribe e a Elnatã, que eram sábios.
[17] Enviei-os a Ido, chefe em Casifia, e lhes dei expressamente as palavras que deveriam dizer a Ido e aos servidores do templo, seus irmãos, em Casifia, para nos trazerem ministros para a casa do nosso Deus.

[7]Av Elams släkt Jesaja, Ataljas son, och med honom 70 män.
[8]Av Shefatjas släkt Sevadja, Mikaels son, och med honom 80 män.
[9]Av Joavs släkt Obadja, Jechiels son, och med honom 218 män.
[10]Av Banis släkt Shelomit, Josifjas son, och med honom 160 män.
[11]Av Bevajs släkt Sakarja, Bevajs son, och med honom 28 män.
[12]Av Asgads släkt Jochanan, Hackatans son, och med honom 110 män.
[13]Av Adonikams släkt de sista, som hette Elifelet, Jeiel och Shemaja, och med dem 60 män.
[14]Av Bigvajs släkt Utaj och Sackur och med dem 70 män.

Förberedelser för resan till Jerusalem

[15]Jag samlade dessa vid floden som flyter mot Ahava, och där hade vi vårt läger i tre dagar. Där lade jag märke till att det fanns både lekmän och präster men ingen levit.
[16]Då sände jag Elieser, Ariel, Shemaja, Elnatan, Jariv, Elnatan, Natan, Sakarja och Meshullam, som var ledare, och Jojariv och Elnatan, som var lärare,
[17]med order att gå till Iddo, ledaren på en plats som hette Kasifja. Jag gav dem ett meddelande att framföra till Iddo och hans ämbetsbröder och tempeltjänarna i Kasifja, att de skulle sända oss tjänare till vår Guds hus.

[18] Trouxeram-nos, segundo a boa mão de Deus sobre nós, um homem sábio, dos filhos de Mali, filho de Levi, filho de Israel, a saber, Serebias, com os seus filhos e irmãos, dezoito;

[19] e a Hasabias e, com ele, Jesaías, dos filhos de Merari, com seus irmãos e os filhos deles, vinte;

[20] e dos servidores do templo, que Davi e os príncipes deram para o ministério dos levitas, duzentos e vinte, todos eles mencionados nominalmente.

O jejum

[21] Então, apregoei ali um jejum junto ao rio Aava, para nos humilharmos perante o nosso Deus, para lhe pedirmos jornada feliz para nós, para nossos filhos e para tudo o que era nosso.

[22] Porque tive vergonha de pedir ao rei exército e cavaleiros para nos defenderem do inimigo no caminho, porquanto já lhe havíamos dito: A boa mão do nosso Deus é sobre todos os que o buscam, para o bem deles; mas a sua força e a sua ira, contra todos os que o abandonam.

[23] Nós, pois, jejuamos e pedimos isto ao nosso Deus, e ele nos atendeu.

A entrega das contribuições aos sacerdotes

[24] Então, separei doze dos principais, isto é, Serebias, Hasabias e dez dos seus irmãos.

[25] Pesei-lhes a prata, e o ouro, e os utensílios que eram a contribuição para a casa de nosso Deus, a qual ofereceram o

[18]Och eftersom Gud höll sin skyddande hand över oss sände de oss en duglig man av Machlis släkt, han som var son till Levi, son till Israel, nämligen Sherevja och hans söner och bröder, 18 män.

[19]Vidare kom Hashavja och med honom Jesaja av Meraris släkt med sina bröder och deras söner, sammanlagt 20,

[20]och dessutom 220 tempeltjänare, alla namngivna, sådana som David hade satt att biträda leviterna i deras tjänst.

[21]Sedan utlyste jag en fasta där vid floden Ahava, för att vi skulle ödmjuka oss inför vår Gud och be honom om en god resa för oss själva, våra kvinnor och barn och all vår egendom.

[22]Jag skämdes nämligen för att be kungen om trupper och ryttare till skydd mot fiender på vägen. Vi hade ju sagt till honom: »Vår Gud håller sin skyddande hand över alla dem som söker sig till honom, men hans mäktiga vrede drabbar dem som överger honom.”

[23]Därför fastade vi och bad vår Gud om hjälp, och han hörde vår bön.

[24]Jag tog ut tolv av de främsta bland prästerna och dessutom Sherevja och Hashavja och med dem tio av deras ämbetsbröder.

[25]Och jag vägde upp åt dem silvret och guldet och kärlen, den gåva till vår Guds hus som hade skänkts av kungen, hans

rei, os seus conselheiros, os seus príncipes e todo o Israel que se achou ali.

rådgivare och ämbetsmän och alla israeliterna som var där.

[26] Entreguei-lhes nas mãos seiscentos e cinqüenta talentos de prata e, em objetos de prata, cem talentos, além de cem talentos de ouro;

[26]Jag vägde upp och gav dem 650 talenter silver, 100 silverkärl till ett värde av 2 talenter, 100 talenter guld

[27] e vinte taças de ouro de mil daricos e dois objetos de lustroso e fino bronze, tão precioso como ouro.

[27]och dessutom 20 guldkannor till ett värde av 1.000 dareiker samt två kärl av vackert glänsande koppar, dyrbara som guld.

[28] Disse-lhes: Vós sois santos ao SENHOR, e santos são estes objetos, como também esta prata e este ouro, oferta voluntária ao SENHOR, Deus de vossos pais.

[28]Och jag sade till dem: »Ni är helgade åt Herren, kärlen är helgade och silvret och guldet är en frivillig gåva åt Herren, era fäders Gud.

[29] Vigiai-os e guardai-os até que os peseis na presença dos principais sacerdotes, e dos levitas, e dos cabeças de famílias de Israel, em Jerusalém, nas câmaras da Casa do SENHOR.

[29]Ta väl vara på detta tills ni kan väga upp det inför de främsta prästerna och leviterna och de israelitiska familjeöverhuvudena i Jerusalem, i kamrarna i Herrens hus.«

[30] Então, receberam os sacerdotes e os levitas o peso da prata, do ouro e dos objetos, para trazerem a Jerusalém, à casa de nosso Deus.

[30]Prästerna och leviterna tog hand om det uppvägda, silvret och guldet och kärlen, för att föra det till Jerusalem, till vår Guds hus.

A chegada a Jerusalém

[31] Partimos do rio Aava, no dia doze do primeiro mês, a fim de irmos para Jerusalém; e a boa mão do nosso Deus estava sobre nós e livrou-nos das mãos dos inimigos e dos que nos armavam ciladas pelo caminho.

Resan till Jerusalem

[31]Den tolfte dagen i första månaden bröt vi upp från floden Ahava för att färdas till Jerusalem. Vår Gud höll sin hand över oss och räddade oss från fiender och stråtrövare på vägen.

[32] Chegamos a Jerusalém e repousamos ali três dias.

[32]Så kom vi fram till Jerusalem, och där vilade vi oss i tre dagar.

[33] No quarto dia, pesamos, na casa do nosso Deus, a prata, o ouro, os objetos e os entregamos a Meremote, filho do sacerdote Urias; com ele estava Eleazar,

[33]Den fjärde dagen vägdes silvret, guldet och kärlen i vår Guds hus och överlämnades till prästen Meremot, Urias son. Tillsammans med honom var Elasar,

filho de Finéias, e, com eles, Jozabade, filho de Jesua, e Noadias, filho de Binui, levitas;

Pinechas son, och leviterna Josavad, Jeshuas son, och Noadja, Binnujs son.

[34] tudo foi contado e pesado, e o peso total, imediatamente registrado.

[34]Allt räknades och vägdes, och samtidigt antecknades vikten.

[35] Os exilados que vieram do cativeiro ofereceram holocaustos ao Deus de Israel, doze novilhos por todo o Israel, noventa e seis carneiros, setenta e sete cordeiros e, como oferta pelo pecado, doze bodes; tudo em holocausto ao SENHOR.

[35]De deporterade som hade kommit hem från fångenskapen offrade brännoffer åt Israels Gud: 12 tjurar för hela Israel, 96 baggar, 77 lamm och som syndoffer 12 bockar — alltsammans som brännoffer åt Herren.

[36] Então, deram as ordens do rei aos seus sátrapas e aos governadores deste lado do Eufrates; e estes ajudaram o povo na reconstrução da Casa de Deus.

[36]Sedan överlämnade de kungens förordningar till de kungliga satraperna och ståthållarna i provinsen Väster om Eufrat, och dessa gav sitt stöd åt folket och åt Guds hus.

Esdras 9

A oração e confissão de Esdras

[1] Acabadas, pois, estas coisas, vieram ter comigo os príncipes, dizendo: O povo de Israel, e os sacerdotes, e os levitas não se separaram dos povos de outras terras com as suas abominações, isto é, dos cananeus, dos heteus, dos ferezeus, dos jebuseus, dos amonitas, dos moabitas, dos egípcios e dos amorreus,

[2] pois tomaram das suas filhas para si e para seus filhos, e, assim, se misturou a linhagem santa com os povos dessas terras, e até os príncipes e magistrados foram os primeiros nesta transgressão.

[3] Ouvindo eu tal coisa, rasguei as minhas vestes e o meu manto, e arranquei os cabelos da cabeça e da barba, e me assentei atônito.

Esra 9

Förbud mot blandäktenskap

[1]När detta var avslutat kom ledarna till mig och sade: »Israels folk, prästerna och leviterna har inte avskilt sig från folken i landet och deras avskyvärda seder, från kanaaneerna, hettiterna, perisseerna, jevuseerna, ammoniterna, moabiterna, egypterna och amoreerna.

[2]De har tagit kvinnor från dessa folk till hustrur åt sig och sina söner, så att det heliga släktet har blandats med folken i landet. Ledarna och styresmännen var de första att begå en sådan trolöshet.«

[3]När jag hörde detta rev jag sönder mina kläder och även manteln, slet mitt hår och mitt skägg och blev sittande som förstenad.

[4] Então, se ajuntaram a mim todos os que tremiam das palavras do Deus de Israel, por causa da transgressão dos do cativeiro; porém eu permaneci assentado atônito até ao sacrifício da tarde.

[4]Hos mig samlades alla som fruktade Israels Guds ord, fulla av oro över trolösheten hos dem som återvänt. Jag satt som förstenad ända till kvällsoffret.

Esras botbön

[5] Na hora do sacrifício da tarde, levantei-me da minha humilhação, com as vestes e o manto já rasgados, me pus de joelhos, estendi as mãos para o SENHOR, meu Deus,

[5]Vid kvällsoffret reste jag mig ur min förkrosselse. Med kläderna och manteln sönderrivna föll jag på knä, lyfte händerna mot Herren, min Gud,

[6] e disse: Meu Deus! Estou confuso e envergonhado, para levantar a ti a face, meu Deus, porque as nossas iniqüidades se multiplicaram sobre a nossa cabeça, e a nossa culpa cresceu até aos céus.

[6]och sade: »Min Gud, i skam och förödmjukelse vänder jag mig till dig, min Gud, ty våra synder har vuxit oss över huvudet och vår skuld räcker upp till himlen.

[7] Desde os dias de nossos pais até hoje, estamos em grande culpa e, por causa das nossas iniqüidades, fomos entregues, nós, os nossos reis e os nossos sacerdotes, nas mãos dos reis de outras terras e sujeitos à espada, ao cativeiro, ao roubo e à ignomínia, como hoje se vê.

[7]Från våra fäders tid intill nu har vår skuld varit stor. För våra synders skull har vi, våra kungar och präster utlämnats åt främmande kungar, åt svärd, fångenskap, plundring och vanära, och så är det än i dag.

[8] Agora, por breve momento, se nos manifestou a graça da parte do SENHOR, nosso Deus, para nos deixar alguns que escapem e para dar-nos estabilidade no seu santo lugar; para nos alumiar os olhos, ó Deus nosso, e para nos dar um pouco de vida na nossa servidão;

[8]Men nu har Herren, vår Gud, en kort stund visat oss sin nåd, så att en rest av oss har sluppit undan och vi har fått slå upp vårt tält på hans heliga plats. Vår Gud har låtit oss se en ljusning, så att livet börjar återvända i vårt slaveri.

[9] porque somos servos, porém, na nossa servidão, não nos desamparou o nosso Deus; antes, estendeu sobre nós a sua misericórdia, e achamos favor perante os reis da Pérsia, para nos reviver, para levantar a casa do nosso Deus, para

[9]Ty slavar är vi, men vår Gud har inte övergivit oss i vårt slaveri utan har låtit oss möta välvilja från Persiens kungar, så att livet återvänder och vi kan bygga upp vår Guds hus ur ruinerna och få en tryggad plats i Juda och Jerusalem.

restaurar as suas ruínas e para que nos desse um muro de segurança em Judá e em Jerusalém.

10 Agora, ó nosso Deus, que diremos depois disto? Pois deixamos os teus mandamentos,

11 que ordenaste por intermédio dos teus servos, os profetas, dizendo: A terra em que entrais para a possuir é terra imunda pela imundícia dos seus povos, pelas abominações com que, na sua corrupção, a encheram de uma extremidade à outra.

12 Por isso, não dareis as vossas filhas a seus filhos, e suas filhas não tomareis para os vossos filhos, e jamais procurareis a paz e o bem desses povos; para que sejais fortes, e comais o melhor da terra, e a deixeis por herança a vossos filhos, para sempre.

13 Depois de tudo o que nos tem sucedido por causa das nossas más obras e da nossa grande culpa, e vendo ainda que tu, ó nosso Deus, nos tens castigado menos do que merecem as nossas iniqüidades e ainda nos deste este restante que escapou,

14 tornaremos a violar os teus mandamentos e a aparentar-nos com os povos destas abominações? Não te indignarias tu, assim, contra nós, até de todo nos consumires, até não haver restante nem alguém que escapasse?

15 Ah! SENHOR, Deus de Israel, justo és, pois somos os restantes que escaparam, como hoje se vê. Eis que estamos diante de ti na nossa culpa, porque ninguém há que

10Vår Gud, vad kan vi då säga? Vi har ju övergivit dina bud,

11som du gav oss genom dina tjänare profeterna och som löd: ’Det land som ni skall ta i besittning är ett orent land. Folken i landet har i sin orenhet fyllt det med sina vidrigheter från den ena änden till den andra.

12Därför skall ni inte ge era döttrar åt deras söner och inte ta deras döttrar till hustrur åt era söner. Ni skall aldrig någonsin främja deras lycka och välfärd. Då skall ni bli starka och få njuta av allt det goda i landet och lämna det i arv åt era barn för all framtid.’

13Efter allt som har drabbat oss på grund av våra onda gärningar och vår stora skuld — men du, vår Gud, har skonat oss och inte straffat oss som våra gärningar har förtjänat utan har låtit oss slippa undan så som nu skett —

14skulle vi då på nytt bryta mot dina bud och gifta in oss bland dessa folk med alla deras vidrigheter? Skulle du då inte bli vred på oss och förgöra oss, slutgiltigt och räddningslöst?

15Du, Herre, Israels Gud, är rättvis — ändå är vi i dag en rest som räddats undan. Nu träder vi fram inför dig med vår skuld.

possa estar na tua presença por causa disto.

Esdras 10

Os israelitas despedem suas mulheres heteias

1 Enquanto Esdras orava e fazia confissão, chorando prostrado diante da Casa de Deus, ajuntou-se a ele de Israel mui grande congregação de homens, de mulheres e de crianças; pois o povo chorava com grande choro.

2 Então, Secanias, filho de Jeiel, um dos filhos de Elão, tomou a palavra e disse a Esdras: Nós temos transgredido contra o nosso Deus, casando com mulheres estrangeiras, dos povos de outras terras, mas, no tocante a isto, ainda há esperança para Israel.

3 Agora, pois, façamos aliança com o nosso Deus, de que despediremos todas as mulheres e os seus filhos, segundo o conselho do SENHOR e o dos que tremem ao mandado do nosso Deus; e faça-se segundo a Lei.

4 Levanta-te, pois esta coisa é de tua incumbência, e nós seremos contigo; sê forte e age.

5 Então, Esdras se levantou e ajuramentou os principais sacerdotes, os levitas e todo o Israel, de que fariam segundo esta palavra. E eles juraram.

6 Esdras se retirou de diante da Casa de Deus, e entrou na câmara de Joanã, filho de Eliasibe, e lá não comeu pão, nem bebeu água, porque pranteava por causa

Efter det som har hänt kan ingen undgå din dom.«

Esra 10

Blandäktenskapen upplöses

1Medan Esra låg på knä framför Guds hus och bad och bekände under tårar samlades runt honom en väldig skara av israeliter, män, kvinnor och barn, och de grät alla högljutt.

2Då sade Shekanja, son till Jechiel av Elams släkt, till Esra: »Vi har handlat trolöst mot vår Gud genom att ta oss hustrur från de främmande folken här i landet. Men trots detta finns det ännu hopp för Israel.

3Låt oss nu högtidligt lova Gud att vi skall sända bort alla våra hustrur och de barn de fött, så som du, herre, och de som fruktar Guds bud har rått oss. Låt lagen gälla!

4Grip in, ty det här är din uppgift, vi är på din sida! Fatta mod och gå till verket!«

5Esra lät genast de främsta bland prästerna, leviterna och hela Israel svära på att de skulle göra som det var sagt, och de svor eden.

6Därefter lämnade Esra platsen framför Guds hus och gick in i den kammare som tillhörde Jochanan, Eljashivs son, och tillbringade natten där. Han varken åt

da transgressão dos que tinham voltado do exílio.

7 Fez-se passar pregão por Judá e Jerusalém a todos os que vieram do exílio, que deviam ajuntar-se em Jerusalém;

8 e que, se alguém, em três dias, não viesse, segundo o conselho dos príncipes e dos anciãos, todos os seus bens seriam totalmente destruídos, e ele mesmo separado da congregação dos que voltaram do exílio.

9 Então, todos os homens de Judá e Benjamim, em três dias, se ajuntaram em Jerusalém; no dia vinte do mês nono, todo o povo se assentou na praça da Casa de Deus, tremendo por causa desta coisa e por causa das grandes chuvas.

10 Então, se levantou Esdras, o sacerdote, e lhes disse: Vós transgredistes casando-vos com mulheres estrangeiras, aumentando a culpa de Israel.

11 Agora, pois, fazei confissão ao SENHOR, Deus de vossos pais, e fazei o que é do seu agrado; separai-vos dos povos de outras terras e das mulheres estrangeiras.

12 Respondeu toda a congregação e disse em altas vozes: Assim seja; segundo as tuas palavras, assim nos convém fazer.

13 Porém o povo é muito, e, sendo tempo de grandes chuvas, não podemos estar aqui de fora; e não é isto obra de um dia ou dois, pois somos muitos os que transgredimos nesta coisa.

14 Ora, que os nossos príncipes decidam por toda a congregação, e que venham a

eller drack i sin sorg över de hemkomnas trolöshet.

7Nu kungjorde man i Juda och Jerusalem för alla som återvänt att de skulle samlas i Jerusalem.

8Ledarna och de äldste hade beslutat att om någon inte kom inom tre dagar skulle hela hans egendom förklaras förverkad och han själv uteslutas ur de hemkomnas församling.

9Innan tre dagar gått samlades i Jerusalem alla män från Juda och Benjamin; det var den tjugonde dagen i nionde månaden. Folket slog sig ner på platsen framför Guds hus, och alla darrade i det strida regnet inför vad som skulle ske.

10Prästen Esra tog till orda och sade till dem: »Ni har varit trolösa mot Gud genom att gifta er med främmande kvinnor, och på detta sätt har ni ökat Israels skuld.

11Men bekänn nu inför Herren, era fäders Gud, och handla efter hans vilja. Bryt med folken i landet och med de främmande kvinnorna!«

12Då svarade hela församlingen med hög röst: »Vad du har sagt är det vår plikt att göra.

13Men här är mycket folk, det är regntid och vi orkar inte stanna kvar här ute. Det är inte heller gjort på en dag eller två, ty vi är många som har syndat i detta avseende.

14Låt därför våra ledare företräda församlingen. Och låt alla i våra städer

eles em tempos determinados todos os que em nossas cidades casaram com mulheres estrangeiras, e com estes os anciãos de cada cidade, e os seus juízes, até que desviemos de nós o brasume da ira do nosso Deus, por esta coisa.

som har gift sig med främmande kvinnor på bestämda tider infinna sig tillsammans med de äldste och domarna i varje stad för att avvända vår Guds glödande vrede mot oss för det vi gjort.«

[15] No entanto, Jônatas, filho de Asael, e Jazeías, filho de Ticvá, se opuseram a esta coisa; e Mesulão e Sabetai, levita, os apoiaram.

[15]Endast Jonatan, Asaels son, och Jachseja, Tikvas son, motsatte sig detta, och Meshullam och leviten Shabbetaj understödde dem.

[16] Assim o fizeram os que voltaram do exílio; então, Esdras, o sacerdote, elegeu nominalmente os homens cabeças de famílias, segundo a casa de seus pais, que se assentaram no dia primeiro do décimo mês, para inquirir nesta coisa;

[16]De som återvänt gjorde dock som det var föreslaget. Prästen Esra tog genom namnupprop ut dem som var familjeöverhuvuden. Den första dagen i tionde månaden satte de sig ner för att inleda undersökningen,

[17] e o concluíram no dia primeiro do primeiro mês, a respeito de todos os homens que casaram com mulheres estrangeiras.

[17]och den första dagen i första månaden var de färdiga med de fall där män hade gift sig med främmande kvinnor.

Förteckning över de skyldiga

[18] Acharam-se dentre os filhos dos sacerdotes estes, que casaram com mulheres estrangeiras: dos filhos de Jesua, filho de Jozadaque, e de seus irmãos: Maaséias, Eliézer, Jaribe e Gedalias.

[18]Det visade sig att följande män i prästfamiljerna hade gift sig med främmande kvinnor: av Jeshuas, Josadaks sons, släkt och fränder Maaseja, Elieser, Jariv och Gedalja.

[19] Com um aperto de mão, prometeram despedir suas mulheres e, por serem culpados, ofereceram um carneiro do rebanho pela sua culpa.

[19]De förband sig att sända bort sina hustrur och offrade för sin skuld en bagge som skuldoffer.

[20] Dos filhos de Imer: Hanani e Zebadias.

[20]Av Immers släkt Hanani och Sevadja.

[21] Dos filhos de Harim: Maaséias, Elias, Semaías, Jeiel e Uzias.

[21]Av Harims släkt Maaseja, Elia och Shemaja, Jechiel och Ussia.

[22] Dos filhos de Pasur: Elioenai, Maaséias, Ismael, Natanael, Jozabade e Elasa.

[22]Av Pashchurs släkt Eljoenaj, Maaseja, Ismael, Netanel, Josavad och Elasa.

[23] Dos levitas: Jozabade e Simei, Quelaías (este é Quelita), Petaías, Judá e Eliézer.

[24] Dos cantores: Eliasibe; dos porteiros: Salum, Telém e Uri.

[25] E de Israel: dos filhos de Parós: Ramias, Jezias, Malquias, Miamim, Eleazar, Malquias e Benaia.

[26] Dos filhos de Elão: Matanias, Zacarias, Jeiel, Abdi, Jerimote e Elias.

[27] Dos filhos de Zatu: Elioenai, Eliasibe, Matanias, Jerimote, Zabade e Aziza.

[28] Dos filhos de Bebai: Joanã, Hananias, Zabai e Atlai.

[29] Dos filhos de Bani: Mesulão, Maluque, Adaías, Jasube, Seal e Jerimote.

[30] Dos filhos de Paate-Moabe: Adna, Quelal, Benaia, Maaséias, Matanias, Bezalel, Binui e Manassés.

[31] Dos filhos de Harim: Eliézer, Issias, Malquias, Semaías, Simeão,

[32] Benjamim, Maluque e Semarias.

[33] Dos filhos de Hasum: Matenai, Matatá, Zabade, Elifelete, Jeremai, Manassés e Simei.

[34] Dos filhos de Bani: Maadai, Anrão, Uel,

[35] Benaia, Bedias, Queluí,

[36] Vanias, Meremote, Eliasibe,

[37] Matanias, Matenai, Jaasai,

[38] Bani, Binui, Simei,

[39] Selemias, Natã, Adaías,

[40] Macnadbai, Sasai, Sarai,

[41] Azarel, Selemias, Semarias,

[42] Salum, Amarias e José.

[23]Av leviterna: Josavad, Shimi, Kelaja, som också kallas Kelita, Petachja, Juda och Elieser.

[24]Av sångarna: Eljashiv. Av dörrvaktarna: Shallum, Telem och Uri.

[25]Av det övriga Israel: av Paroshs släkt Ramja, Jissia, Malkia, Mijamin, Elasar, Hashavja och Benaja.

[26]Av Elams släkt Mattanja, Sakarja, Jechiel, Avdi, Jeremot och Elia.

[27]Av Sattus släkt Eljoenaj, Eljashiv, Mattanja, Jeremot, Savad och Asisa.

[28]Av Bevajs släkt Jochanan, Hananja, Sabbaj och Atlaj.

[29]Av Banis släkt Meshullam, Malluk, Adaja, Jashuv, Sheal och Jeremot.

[30]Av Pachat Moabs släkt Adna, Kelal, Benaja, Maaseja, Mattanja, Besalel, Binnuj och Manasse.

[31]Av Harims släkt Elieser, Jishia, Malkia, Shemaja, Simon,

[32]Benjamin, Malluk och Shemarja.

[33]Av Hashums släkt Mattenaj, Mattatta, Savad, Elifelet, Jeremaj, Manasse och Shimi.

[34]Av Banis släkt Maadaj, Amram, Uel,

[35]Benaja, Bedja, Keluhu,

[36]Vanja, Meremot, Eljashiv,

[37]Mattanja, Mattenaj och Jaasaj.

[38]Av Binnujs släkt Shimi,

[39]Shelemja, Natan, Adaja,

[40]Maknadvaj, Shashaj, Sharaj,

[41]Asarel, Shelemja, Shemarja,

[42]Shallum, Amarja och Josef.

[43] Dos filhos de Nebo: Jeiel, Matitias, Zabade, Zebina, Jadai, Joel e Benaia.
[44] Todos estes haviam tomado mulheres estrangeiras, alguns dos quais tinham filhos destas mulheres.

[43]Av männen från Nebo Jeiel, Mattitja, Savad, Sevina, Jaddaj, Joel och Benaja.
[44]Alla dessa hade äktat främmande kvinnor, men nu skickade de bort både hustrur och barn.

O livro de Neemias	Nehemja

Neemias 1

Neemias ora por Jerusalém

1 As palavras de Neemias, filho de Hacalias. No mês de quisleu, no ano vigésimo, estando eu na cidadela de Susã,

2 veio Hanani, um de meus irmãos, com alguns de Judá; então, lhes perguntei pelos judeus que escaparam e que não foram levados para o exílio e acerca de Jerusalém.

3 Disseram-me: Os restantes, que não foram levados para o exílio e se acham lá na província, estão em grande miséria e desprezo; os muros de Jerusalém estão derribados, e as suas portas, queimadas.

4 Tendo eu ouvido estas palavras, assentei-me, e chorei, e lamentei por alguns dias; e estive jejuando e orando perante o Deus dos céus.

5 E disse: ah! SENHOR, Deus dos céus, Deus grande e temível, que guardas a aliança e a misericórdia para com aqueles que te amam e guardam os teus mandamentos!

6 Estejam, pois, atentos os teus ouvidos, e os teus olhos, abertos, para acudires à oração do teu servo, que hoje faço à tua presença, dia e noite, pelos filhos de Israel, teus servos; e faço confissão pelos pecados dos filhos de Israel, os quais temos cometido contra ti; pois eu e a casa de meu pai temos pecado.

Nehemja 1

1Nehemjas, Hakaljas sons, berättelse.

Underrättelser om Jerusalem

I månaden kislev, under det tjugonde året, befann jag mig på borgen i Susa.

2Dit kom då Hanani, en av mina bröder, tillsammans med några män från Juda. Jag frågade dem hur det hade gått för den skara judar som var kvar där och som undsluppit fångenskapen och hur det var med Jerusalem.

3De svarade: »De som är kvar i landet och sluppit undan fångenskapen lever i nöd och förnedring. Jerusalems mur är raserad och portarna nerbrända.«

4När jag hörde detta satte jag mig ner och grät. Jag sörjde i flera dagar, fastade och bad till himlens Gud.

5Jag sade: O Herre, himlens Gud, du store och fruktansvärde Gud, du som troget står fast vid ditt förbund med dem som älskar dig och håller dina bud.

6Öppna dina ögon och öron och hör din tjänares bön. Dag och natt ber jag nu till dig för dina tjänare israeliterna, och jag bekänner de synder som vi israeliter, även jag och de mina, har begått mot dig.

[7] Temos procedido de todo corruptamente contra ti, não temos guardado os mandamentos, nem os estatutos, nem os juízos que ordenaste a Moisés, teu servo.

[8] Lembra-te da palavra que ordenaste a Moisés, teu servo, dizendo: Se transgredirdes, eu vos espalharei por entre os povos;

[9] mas, se vos converterdes a mim, e guardardes os meus mandamentos, e os cumprirdes, então, ainda que os vossos rejeitados estejam pelas extremidades do céu, de lá os ajuntarei e os trarei para o lugar que tenho escolhido para ali fazer habitar o meu nome.

[10] Estes ainda são teus servos e o teu povo que resgataste com teu grande poder e com tua mão poderosa.

[11] Ah! SENHOR, estejam, pois, atentos os teus ouvidos à oração do teu servo e à dos teus servos que se agradam de temer o teu nome; concede que seja bem sucedido hoje o teu servo e dá-lhe mercê perante este homem. Nesse tempo eu era copeiro do rei.

[7]Vi har förbrutit oss svårt mot dig genom att inte lyda de bud, stadgar och lagar som du gav din tjänare Mose.

[8]Kom ihåg det du sade till din tjänare Mose: »Om ni är trolösa skall jag skingra er bland folken,

[9]men om ni vänder om till mig, håller mina bud och handlar efter dem skall jag samla er igen, om ni så har fördrivits till världens ände. Jag skall föra er därifrån till den plats jag har utvalt, där mitt namn skall bo.«

[10]Israeliterna är ju dina tjänare och ditt folk, som du har befriat med stor kraft och mäktig hand.

[11]Lyssna, Herre, till din tjänares bön, till alla dina tjänares böner. Vi vill inte annat än frukta och vörda ditt namn. Ge nu din tjänare framgång: låt honom möta medlidande hos denne man.

Neemias 2

Neemias mandado a Jerusalém

[1] No mês de nisã, no ano vigésimo do rei Artaxerxes, uma vez posto o vinho diante dele, eu o tomei para oferecer e lho dei; ora, eu nunca antes estivera triste diante dele.

[2] O rei me disse: Por que está triste o teu rosto, se não estás doente? Tem de ser

Nehemja 2

Nehemjas resa till Jerusalem

Jag var kungens munskänk.

[1]Det var i månaden nisan, under kung Artaxerxes tjugonde regeringsår. Vinet var framdukat för kungen, och jag tog vinet och skänkte i åt honom. Kungen hade aldrig förr sett mig nedstämd,

[2]men nu frågade han mig: »Varför ser du så ledsen ut? Sjuk är du ju inte. Det måste

tristeza do coração. Então, temi sobremaneira

3 e lhe respondi: viva o rei para sempre! Como não me estaria triste o rosto se a cidade, onde estão os sepulcros de meus pais, está assolada e tem as portas consumidas pelo fogo?

4 Disse-me o rei: Que me pedes agora? Então, orei ao Deus dos céus

5 e disse ao rei: se é do agrado do rei, e se o teu servo acha mercê em tua presença, peço-te que me envies a Judá, à cidade dos sepulcros de meus pais, para que eu a reedifique.

6 Então, o rei, estando a rainha assentada junto dele, me disse: Quanto durará a tua ausência? Quando voltarás? Aprouve ao rei enviar-me, e marquei certo prazo.

7 E ainda disse ao rei: Se ao rei parece bem, dêem-se-me cartas para os governadores dalém do Eufrates, para que me permitam passar e entrar em Judá,

8 como também carta para Asafe, guarda das matas do rei, para que me dê madeira para as vigas das portas da cidadela do templo, para os muros da cidade e para a casa em que deverei alojar-me. E o rei mas deu, porque a boa mão do meu Deus era comigo.

9 Então, fui aos governadores dalém do Eufrates e lhes entreguei as cartas do rei; ora, o rei tinha enviado comigo oficiais do exército e cavaleiros.

vara något som tynger dig.« Jag blev mycket rädd

3och sade: »Må du leva för evigt, min konung! Skulle jag inte se ledsen ut när staden där mina fäder har sina gravar är ödelagd och när dess portar härjats av eld?«

4Kungen frågade mig: »Vad önskar du?« Då bad jag till himlens Gud

5och svarade: »Om det behagar dig, min konung, och om din tjänare äger din ynnest, så låt mig fara till Juda, till den stad där mina fäder har sina gravar, för att bygga upp den igen.«

6Då frågade kungen — och hans gemål satt bredvid honom: »Hur länge blir du borta? När kommer du tillbaka?« Kungen gav mig alltså tillåtelse att resa, och jag angav en viss tid.

7Sedan fortsatte jag: »Om det behagar dig, min konung, låt mig få brev med mig till ståthållarna i provinsen Väster om Eufrat, så att de underlättar min resa till Juda,

8och likaså ett brev till Asaf, kungens skogsförvaltare, så att han ger mig timmer till bjälkar för tempelborgens portar, stadsmuren och det hus där jag skall bo.« Kungen gav mig det jag bad om, ty min Gud höll sin skyddande hand över mig.

9När jag kom till ståthållarna i provinsen Väster om Eufrat överlämnade jag kungens brev. Kungen hade dessutom sänt med mig officerare och en beriden eskort.

10 Disto ficaram sabendo Sambalate, o horonita, e Tobias, o servo amonita; e muito lhes desagradou que alguém viesse a procurar o bem dos filhos de Israel.

Neemias anima o povo a reedificar os muros

11 Cheguei a Jerusalém, onde estive três dias.

12 Então, à noite me levantei, e uns poucos homens, comigo; não declarei a ninguém o que o meu Deus me pusera no coração para eu fazer em Jerusalém. Não havia comigo animal algum, senão o que eu montava.

13 De noite, saí pela Porta do Vale, para o lado da Fonte do Dragão e para a Porta do Monturo e contemplei os muros de Jerusalém, que estavam assolados, cujas portas tinham sido consumidas pelo fogo.

14 Passei à Porta da Fonte e ao açude do rei; mas não havia lugar por onde passasse o animal que eu montava.

15 Subi à noite pelo ribeiro e contemplei ainda os muros; voltei, entrei pela Porta do Vale e tornei para casa.

16 Não sabiam os magistrados aonde eu fora nem o que fazia, pois até aqui não havia eu declarado coisa alguma, nem aos judeus, nem aos sacerdotes, nem aos nobres, nem aos magistrados, nem aos mais que faziam a obra.

17 Então, lhes disse: Estais vendo a miséria em que estamos, Jerusalém assolada, e as suas portas, queimadas; vinde, pois,

10Men när horoniten Sanvallat och ammoniten Tobia, ämbetsmannen, fick reda på allt detta blev de mycket förargade över att det kom någon som ville förbättra israeliternas villkor.

Nehemjas inspektion av stadsmuren

11Så anlände jag till Jerusalem. När jag hade varit där i tre dagar

12gick jag om natten ut med bara ett par man. Jag hade inte berättat för någon vad min Gud hade ingivit mig att göra för Jerusalem, och jag tog inte med mig något annat djur än det jag själv red på.

13Mitt i natten red jag ut genom Dalporten i riktning mot Drakkällan och Dyngporten. Jag undersökte Jerusalems raserade murar och nerbrända portar.

14Jag fortsatte till Källporten och Kungsdammen, men mitt riddjur kunde inte ta sig fram där.

15Under natten fortsatte jag upp längs dalen och undersökte muren, tills jag än en gång kom genom Dalporten och var tillbaka igen.

Stadsmuren återuppbyggs

16Styresmännen visste inte var jag hade varit och vad jag hade gjort, ty jag hade ännu inte underrättat judarna, varken präster, stormän, styresmän eller övriga som hade med saken att göra.

17Men nu sade jag till dem: »Ni ser själva hur illa det står till med oss: Jerusalem är ödelagt och dess portar nerbrända. Låt oss

reedifiquemos os muros de Jerusalém e deixemos de ser opróbrio.

[18] E lhes declarei como a boa mão do meu Deus estivera comigo e também as palavras que o rei me falara. Então, disseram: Disponhamo-nos e edifiquemos. E fortaleceram as mãos para a boa obra.

[19] Porém Sambalate, o horonita, e Tobias, o servo amonita, e Gesém, o arábio, quando o souberam, zombaram de nós, e nos desprezaram, e disseram: Que é isso que fazeis? Quereis rebelar-vos contra o rei?

[20] Então, lhes respondi: o Deus dos céus é quem nos dará bom êxito; nós, seus servos, nos disporemos e reedificaremos; vós, todavia, não tendes parte, nem direito, nem memorial em Jerusalém.

bygga upp Jerusalems mur igen och göra slut på vår vanära!«

[18]Och jag berättade för dem hur min Gud hade hållit sin skyddande hand över mig och vad kungen hade lovat mig. »Låt oss börja bygga!« sade de och grep sig an med detta goda verk.

[19]Men när horoniten Sanvallat, ammoniten Tobia, ämbetsmannen, och araben Geshem fick reda på detta öste de spott och spe över oss: »Vad håller ni på med? Tänker ni göra uppror mot kungen?«

[20]Men jag gav dem svar på tal: »Himlens Gud skall ge oss framgång. Nu börjar vi, hans tjänare, att bygga. Varken lag eller hävd ger er någon rätt till Jerusalem.«

Neemias 3

Os que trabalharam na reedificação dos muros

[1] Então, se dispôs Eliasibe, o sumo sacerdote, com os sacerdotes, seus irmãos, e reedificaram a Porta das Ovelhas; consagraram-na, assentaram-lhe as portas e continuaram a reconstrução até à Torre dos Cem e à Torre de Hananel.

[2] Junto a ele edificaram os homens de Jericó; também, ao seu lado, edificou Zacur, filho de Inri.

[3] Os filhos de Hassenaá edificaram a Porta do Peixe; colocaram-lhe as vigas e lhe assentaram as portas com seus ferrolhos e trancas.

[4] Ao seu lado, reparou Meremote, filho de Urias, filho de Coz; junto deste reparou

Nehemja 3

[1]Översteprästen Eljashiv och de andra prästerna började nu bygga upp Fårporten, och de välsignade den och satte in dörrar. Sedan fortsatte de ända fram till Hundradetornet, till Hananeltornet.

[2]Bredvid dem byggde männen från Jeriko och bredvid dem Sackur, Imris son.

[3]Fiskporten byggdes upp av ättlingar till Hassenaa. De timrade upp den och satte in dörrar med lås och bommar.

[4]Bredvid dem arbetade Meremot, son till Uria, son till Hackos, och bredvid honom

Mesulão, filho de Berequias, filho de Mesezabel, a cujo lado reparou Zadoque, filho de Baaná.

5 Ao lado destes, repararam os tecoítas; os seus nobres, porém, não se sujeitaram ao serviço do seu senhor.

6 Joiada, filho de Paséia, e Mesulão, filho de Besodias, repararam a Porta Velha; colocaram-lhe as vigas e lhe assentaram as portas com seus ferrolhos e trancas.

7 Junto deles, trabalharam Melatias, gibeonita, e Jadom, meronotita, homens de Gibeão e de Mispa, que pertenciam ao domínio do governador de além do Eufrates.

8 Ao seu lado, reparou Uziel, filho de Haraías, um dos ourives; junto dele, Hananias, um dos perfumistas; e restauraram Jerusalém até ao Muro Largo.

9 Junto a estes, trabalhou Refaías, filho de Hur, maioral da metade de Jerusalém.

10 Ao seu lado, reparou Jedaías, filho de Harumafe, defronte da sua casa; e, ao seu lado, reparou Hatus, filho de Hasabnéias.

11 A outra parte reparou Malquias, filho de Harim, e Hassube, filho de Paate-Moabe, como também a Torre dos Fornos.

12 Ao lado dele, reparou Salum, filho de Haloés, maioral da outra meia parte de Jerusalém, ele e suas filhas.

13 A Porta do Vale, reparou-a Hanum e os moradores de Zanoa; edificaram-na e lhe assentaram as portas com seus ferrolhos e

arbetade Meshullam, son till Berekja, son till Meshesavel, och bredvid honom Sadok, Baanas son.

5 Bredvid honom arbetade männen från Tekoa, men de förnämsta av dem ville inte axla sin herres ok.

6 Jeshanaporten reparerades av Jojada, Paseachs son, och Meshullam, Besodejas son. De timrade upp den och satte in dörrar med lås och bommar.

7 Bredvid dem arbetade Melatja från Givon och Jadon från Meronot samt männen från Givon och Mispa, säte för ståthållaren i provinsen Väster om Eufrat.

8 Bredvid dem arbetade Ussiel, Harhajas son, en guldsmed, och bredvid honom Hananja, en parfymberedare, ända fram till Breda muren och avstod så från en del av Jerusalem.

9 Bredvid dem arbetade Refaja, Hurs son, ledare för det ena Jerusalemområdet.

10 Bredvid honom arbetade Jedaja, Harumafs son, utanför sitt eget hus, och bredvid honom Hattush, Hashavnejas son.

11 Malkia, Harims son, och Hashuv, Pachat Moabs son, arbetade på nästa mursträcka och på Ugnstornet.

12 Bredvid dem arbetade Shallum, Hallocheshs son, ledare för det andra Jerusalemområdet — han och hans döttrar.

13 Dalporten reparerades av Hanun och invånarna i Sanoach. De byggde upp den och satte in dörrar med lås och bommar.

trancas e ainda mil côvados da muralha, até à Porta do Monturo.

[14] A Porta do Monturo, reparou-a Malquias, filho de Recabe, maioral do distrito de Bete-Haquerém; ele a edificou e lhe assentou as portas com seus ferrolhos e trancas.

[15] A Porta da Fonte, reparou-a Salum, filho de Col-Hozé, maioral do distrito de Mispa; ele a edificou, e a cobriu, e lhe assentou as portas com seus ferrolhos e trancas, e ainda o muro do açude de Selá, junto ao jardim do rei, até aos degraus que descem da Cidade de Davi.

[16] Depois dele, reparou Neemias, filho de Azbuque, maioral da metade do distrito de Bete-Zur, até defronte dos sepulcros de Davi, até ao açude artificial e até à casa dos heróis.

[17] Depois dele, repararam os levitas, Reum, filho de Bani, e, ao seu lado, Hasabias, maioral da metade do distrito de Queila.

[18] Depois dele, repararam seus irmãos: Bavai, filho de Henadade, maioral da metade do distrito de Queila;

[19] ao seu lado, reparou Ezer, filho de Jesua, maioral de Mispa, outra parte defronte da subida para a casa das armas, no ângulo do muro.

[20] Depois dele, reparou com grande ardor Baruque, filho de Zabai, outra porção, desde o ângulo do muro até à porta da casa de Eliasibe, o sumo sacerdote.

Dessutom reparerade de 1.000 alnar av muren ända fram till Dyngporten.

[14]Malkia, Rekavs son, ledare för Bet-Hackeremområdet, reparerade Dyngporten. Han byggde upp den och satte in dörrar med lås och bommar.

[15]Shallun, Kol-Hoses son, ledare för Mispaområdet, reparerade Källporten. Han byggde upp den, lade tak på den och satte in dörrar med lås och bommar. Han byggde också muren runt vattenledningsdammen nära Kungliga trädgården, fram till trappan ner från Davids stad.

[16]Intill honom arbetade Nehemja, Asbuks son, ledare för det ena Bet-Surområdet, fram till en punkt utanför Davids gravar, dammanläggningen och livgardets kasern.

[17]Intill honom arbetade leviter: Rechum, Banis son, och bredvid honom Hashavja, ledare för det ena Keilaområdet, som reparerade vad som ålåg hans distrikt.

[18]Intill dem arbetade deras ämbetsbröder Binnuj, Henadads son, ledare för det andra Keilaområdet,

[19]och bredvid honom Eser, Jeshuas son, ledare i Mispa, som reparerade nästa sträcka, framför trappan till vapenförrådet vid murvinkeln.

[20]Intill honom reparerade Baruk, Sackajs son, nästa sträcka, från vinkeln fram till ingången till översteprästen Eljashivs hus.

[21] Depois dele, reparou Meremote, filho de Urias, filho de Coz, outra porção, desde a porta da casa de Eliasibe até à extremidade da casa de Eliasibe.

[22] Depois dele, repararam os sacerdotes que habitavam na campina.

[23] Depois, repararam Benjamim e Hassube, defronte da sua casa; depois deles, reparou Azarias, filho de Maaséias, filho de Ananias, junto à sua casa.

[24] Depois dele, reparou Binui, filho de Henadade, outra porção, desde a casa de Azarias até ao ângulo e até à esquina.

[25] Palal, filho de Uzai, reparou defronte do ângulo e da torre que sai da casa real superior, que está junto ao pátio do cárcere; depois dele, reparou Pedaías, filho de Parós,

[26] e os servos do templo que habitavam em Ofel, até defronte da Porta das Águas, para o oriente, e até à torre alta.

[27] Depois, repararam os tecoítas outra porção, defronte da torre grande e alta, e até ao Muro de Ofel.

[28] Para cima da Porta dos Cavalos, repararam os sacerdotes, cada um defronte da sua casa.

[29] Depois deles, reparou Zadoque, filho de Imer, defronte de sua casa; e, depois dele, Semaías, filho de Secanias, guarda da Porta Oriental.

[30] Depois dele, reparou Hananias, filho de Selemias, e Hanum, o sexto filho de Zalafe, outra porção; depois deles, reparou

[21]Intill honom reparerade Meremot, son till Uria, son till Hackos, nästa sträcka, från ingången fram till hörnet av Eljashivs hus.

[22]Intill honom arbetade de präster som bodde i stadens omgivning.

[23]Intill dem arbetade Benjamin och Hashuv utanför sitt eget hus. Intill dem arbetade Asarja, son till Maaseja, son till Ananja, invid sitt hus.

[24]Intill honom reparerade Binnuj, Henadads son, nästa sträcka, från Asarjas hus till murvinkeln och fram till hörnet.

[25]Intill honom arbetade Palal, Usajs son, i anslutning till vinkeln och tornet som skjuter ut från palatset, det övre tornet vid vaktgården. Intill honom arbetade Pedaja, Paroshs son,

[26]fram till Vattenporten, på östsidan, och det utskjutande tornet.

[27]Intill honom reparerade männen från Tekoa nästa sträcka, från platsen utanför det stora utskjutande tornet och fram till Ofelmuren.

[28]Ovanför Hästporten arbetade prästerna, var och en utanför sitt eget hus.

[29]Intill dem arbetade Sadok, Immers son, framför sitt eget hus, och intill honom arbetade Shemaja, Shekanjas son, som var vakt vid Östra porten.

[30]Intill honom reparerade Hananja, Shelemjas son, och Hanun, Salafs sjätte son, nästa sträcka. Intill dem arbetade

Mesulão, filho de Berequias, defronte da sua morada.

[31] Depois dele, reparou Malquias, filho de um ourives, até à casa dos servos do templo e dos mercadores, defronte da Porta da Guarda, até ao eirado da esquina.

[32] Entre o eirado da esquina e a Porta das Ovelhas, repararam os ourives e os mercadores.

Meshullam, Berekjas son, framför sin tempelkammare.

[31]Intill honom arbetade Malkia, en av guldsmederna, fram till tempeltjänarnas och köpmännens hus vid Mönstringsporten och ända till Hörnloftet.

[32]Mellan Hörnloftet och Fårporten arbetade guldsmederna och köpmännen.

Neemias 4

A defesa contra os adversários

[1] Tendo Sambalate ouvido que edificávamos o muro, ardeu em ira, e se indignou muito, e escarneceu dos judeus.

[2] Então, falou na presença de seus irmãos e do exército de Samaria e disse: Que fazem estes fracos judeus? Permitir-se-lhes-á isso? Sacrificarão? Darão cabo da obra num só dia? Renascerão, acaso, dos montões de pó as pedras que foram queimadas?

[3] Estava com ele Tobias, o amonita, e disse: Ainda que edifiquem, vindo uma raposa, derribará o seu muro de pedra.

[4] Ouve, ó nosso Deus, pois estamos sendo desprezados; caia o seu opróbrio sobre a cabeça deles, e faze que sejam despojo numa terra de cativeiro.

[5] Não lhes encubras a iniqüidade, e não se risque de diante de ti o seu pecado, pois te provocaram à ira, na presença dos que edificavam.

Nehemja 4

Murbygget hotas

[1]När Sanvallat fick höra att vi höll på att bygga upp muren blev han ursinnig, och i sin vrede hånade han judarna

[2]inför sina medarbetare och den samariska truppstyrkan: »Vad sysslar de eländiga judarna med? Tror de att de kan lämna sin sak åt Gud och offra och bli klara på en enda dag? Tror de att de här brända stenarna i grushögarna kan bli som nya igen?”

[3]Ammoniten Tobia, som stod bredvid honom, fortsatte: »Låt dem bygga! Deras stenmur rasar nog, bara en räv skuttar upp på den.«

[4]Vår Gud, hör hur vi blir föraktade! Låt deras hån falla tillbaka på dem själva. Låt dem föras bort som fångar till ett främmande land och bli utplundrade.

[5]Glöm aldrig deras brott och utplåna inte deras synd, ty de har kränkt dem som bygger.

[6] Assim, edificamos o muro, e todo o muro se fechou até a metade de sua altura; porque o povo tinha ânimo para trabalhar.

[7] Mas, ouvindo Sambalate e Tobias, os arábios, os amonitas e os asdoditas que a reparação dos muros de Jerusalém ia avante e que já se começavam a fechar-lhe as brechas, ficaram sobremodo irados.

[8] Ajuntaram-se todos de comum acordo para virem atacar Jerusalém e suscitar confusão ali.

[9] Porém nós oramos ao nosso Deus e, como proteção, pusemos guarda contra eles, de dia e de noite.

[10] Então, disse Judá: Já desfaleceram as forças dos carregadores, e os escombros são muitos; de maneira que não podemos edificar o muro.

[11] Disseram, porém, os nossos inimigos: Nada saberão disto, nem verão, até que entremos no meio deles e os matemos; assim, faremos cessar a obra.

[12] Quando os judeus que habitavam na vizinhança deles, dez vezes, nos disseram: De todos os lugares onde moram, subirão contra nós,

[13] então, pus o povo, por famílias, nos lugares baixos e abertos, por detrás do muro, com as suas espadas, e as suas lanças, e os seus arcos;

[14] inspecionei, dispus-me e disse aos nobres, aos magistrados e ao resto do povo: não os temais; lembrai-vos do SENHOR, grande e temível, e pelejai pelos

[6]Vi fortsatte att bygga upp muren, och snart var den färdig till hälften, ty folket lade ner sin själ i arbetet.

[7]När Sanvallat och Tobia och araber, ammoniter och ashdoditer fick höra att Jerusalems sargade murar helades, att bräscherna börjat fyllas igen, blev de utom sig av vrede.

[8]De gaddade sig samman för att angripa Jerusalem och skapa förvirring bland oss.

[9]Vi bad till vår Gud och satte dag och natt ut vakter till skydd mot dem.

[10]Men folket i Juda klagade: Bärarnas kraft rinner ut, mycket grus är kvar. All vår ork är slut, muren blir aldrig klar.

[11]Och våra fiender sade: »Innan de vet ordet av skall vi vara över dem och slå ihjäl dem och sätta stopp för arbetet.«

[12]De judar som bodde i närheten av dem kom till oss och varnade oss gång efter annan för deras planer.

[13]Jag satte ut posteringar vid de lägsta ställena, innanför blottorna i muren; jag placerade ut folket släktvis med svärd, spjut och bågar.

[14]Efter att ha inspekterat dem sade jag till stormännen, styresmännen och resten av folket: »Var inte rädda för dem! Tänk på Herren, den store och fruktansvärde, och

vossos irmãos, vossos filhos, vossas filhas, vossa mulher e vossa casa.

kämpa för era bröder, era söner och döttrar, era hustrur och era hem.«

[15] E sucedeu que, ouvindo os nossos inimigos que já o sabíamos e que Deus tinha frustrado o desígnio deles, voltamos todos nós ao muro, cada um à sua obra.

[15]När våra fiender fick reda på att vi kände till deras plan och att Gud hade gjort den om intet, kunde vi alla återvända till muren, var och en till sin syssla.

[16] Daquele dia em diante, metade dos meus moços trabalhava na obra, e a outra metade empunhava lanças, escudos, arcos e couraças; e os chefes estavam por detrás de toda a casa de Judá;

[16]Från den dagen fick bara hälften av mina män arbeta, medan den andra hälften stod med spjut och sköld, båge och harnesk bakom Judas folk,

[17] os carregadores, que por si mesmos tomavam as cargas, cada um com uma das mãos fazia a obra e com a outra segurava a arma.

[17]som byggde på muren. Även bärarna var beväpnade: med ena handen arbetade de och med den andra höll de sitt vapen.

[18] Os edificadores, cada um trazia a sua espada à cinta, e assim edificavam; o que tocava a trombeta estava junto de mim.

[18]Och alla som byggde hade svärdet hängande vid höften under arbetet. Hornblåsaren gick bredvid mig,

[19] Disse eu aos nobres, aos magistrados e ao resto do povo: Grande e extensa é a obra, e nós estamos no muro mui separados, longe uns dos outros.

[19]och jag sade till stormännen, styresmännen och resten av folket: »Arbetet är stort och omfattande, och vi är utspridda längs hela muren, långt ifrån varandra.

[20] No lugar em que ouvirdes o som da trombeta, para ali acorrei a ter conosco; o nosso Deus pelejará por nós.

[20]Var ni än är när hornsignalen ljuder skall ni samlas här hos oss. Vår Gud skall kämpa för oss.«

[21] Assim trabalhávamos na obra; e metade empunhava as lanças desde o raiar do dia até ao sair das estrelas.

[21]Så fortsatte vi arbetet, medan hälften stod med sina spjut, från gryningen till dess att stjärnorna började synas.

[22] Também nesse mesmo tempo disse eu ao povo: Cada um com o seu moço fique em Jerusalém, para que de noite nos sirvam de guarda e de dia trabalhem.

[22]Det var också nu som jag sade till folket: »Alla skall tillbringa natten inne i Jerusalem, tjänarna också, så att vi kan hålla vakt om natten och arbeta under dagen.«

[23] Nem eu, nem meus irmãos, nem meus moços, nem os homens da guarda que me seguiam largávamos as nossas vestes; cada um se deitava com as armas à sua direita.

Neemias 5

Medidas contra a usura

[1] Foi grande, porém, o clamor do povo e de suas mulheres contra os judeus, seus irmãos.

[2] Porque havia os que diziam: Somos muitos, nós, nossos filhos e nossas filhas; que se nos dê trigo, para que comamos e vivamos.

[3] Também houve os que diziam: As nossas terras, as nossas vinhas e as nossas casas hipotecamos para tomarmos trigo nesta fome.

[4] Houve ainda os que diziam: Tomamos dinheiro emprestado até para o tributo do rei, sobre as nossas terras e as nossas vinhas.

[5] No entanto, nós somos da mesma carne como eles, e nossos filhos são tão bons como os deles; e eis que sujeitamos nossos filhos e nossas filhas para serem escravos, algumas de nossas filhas já estão reduzidas à escravidão. Não está em nosso poder evitá-lo; pois os nossos campos e as nossas vinhas já são de outros.

[6] Ouvindo eu, pois, o seu clamor e estas palavras, muito me aborreci.

[7] Depois de ter considerado comigo mesmo, repreendi os nobres e magistrados e lhes disse: Sois usurários, cada um para

[23]Och varken jag själv eller mina närmaste eller mina tjänare eller min livvakt var ur kläderna på hela tiden, och alla hade vi våra vapen i handen.

Nehemja 5

Inre motsättningar

[1]Folket, även kvinnorna, klagade bittert över sina judiska landsmän.

[2]»Vi måste lämna söner och döttrar i pant för att få brödsäd så att vi kan överleva«, sade några.

[3]Andra sade: »Vi måste lämna åkrar, vingårdar och hus i pant för att få brödsäd och hålla hungern borta.«

[4]Andra åter: »Vi måste låna pengar med åkrar och vingårdar som säkerhet för att kunna betala skatt till kungen.

[5]Vi är av samma kött och blod som våra landsmän, våra barn är lika goda som deras, och ändå tvingas vi låta våra söner och döttrar bli slavar — ja, några av våra döttrar har redan blivit utnyttjade. Och vi kan ingenting göra, det är andra som äger våra åkrar och vingårdar.«

[6]Jag blev mycket upprörd när jag lyssnade till deras förtvivlade klagan.

[7]Jag tänkte noga igenom saken och gick så till rätta med stormännen och styresmännen. »Skall ni kräva in fordringar av era egna bröder?« sade jag.

com seu irmão; e convoquei contra eles um grande ajuntamento.

Sedan kallade jag samman ett stort folkmöte mot dem

8 Disse-lhes: nós resgatamos os judeus, nossos irmãos, que foram vendidos às gentes, segundo nossas posses; e vós outra vez negociaríeis vossos irmãos, para que sejam vendidos a nós?

8och sade: »Vi har gjort allt vi kan för att köpa tillbaka judiska bröder som sålts till utlänningar. Skall nu ni sälja era bröder, så att vi måste köpa tillbaka dem också!« Då teg de, de kunde inte komma på någonting att säga.

9 Então, se calaram e não acharam o que responder. Disse mais: não é bom o que fazeis; porventura não devíeis andar no temor do nosso Deus, por causa do opróbrio dos gentios, os nossos inimigos?

9Jag fortsatte: »Det ni gör är inte rätt. Ni borde ju visa gudsfruktan och inte utsätta oss för hån från folk som är våra fiender.

10 Também eu, meus irmãos e meus moços lhes demos dinheiro emprestado e trigo. Demos de mão a esse empréstimo.

10Också jag själv, mina närmaste män och mina tjänare har pengar och brödsäd att fordra av dem, men vi är beredda att avskriva skulden.

11 Restituí-lhes hoje, vos peço, as suas terras, as suas vinhas, os seus olivais e as suas casas, como também o centésimo do dinheiro, do trigo, do vinho e do azeite, que exigistes deles.

11Lämna nu omedelbart tillbaka deras åkrar, vingårdar, olivlundar och hus, och avskriv de fordringar i pengar, säd, vin eller olja som ni har på dem.«

12 Então, responderam: Restituir-lhes-emos e nada lhes pediremos; faremos assim como dizes. Então, chamei os sacerdotes e os fiz jurar que fariam segundo prometeram.

12De svarade: »Vi skall lämna tillbaka allt och inte kräva något mer, precis som du har sagt.« Jag kallade då på prästerna, och i deras närvaro fick de med ed bekräfta sitt löfte.

O bom exemplo de Neemias

13 Também sacudi o meu regaço e disse: Assim o faça Deus, sacuda de sua casa e de seu trabalho a todo homem que não cumprir esta promessa; seja sacudido e despojado. E toda a congregação respondeu: Amém! E louvaram o SENHOR; e o povo fez segundo a sua promessa.

13Själv skakade jag ur mantelvecket, medan jag sade: »Må Gud på samma sätt skaka bort från gård och grund var och en som bryter detta löfte. Må en sådan man bli utskakad och utblottad.« De församlade ropade »amen« och prisade Herren. Och de höll sitt löfte.

[14] Também desde o dia em que fui nomeado seu governador na terra de Judá, desde o vigésimo ano até ao trigésimo segundo ano do rei Artaxerxes, doze anos, nem eu nem meus irmãos comemos o pão devido ao governador.
[15] Mas os primeiros governadores, que foram antes de mim, oprimiram o povo e lhe tomaram pão e vinho, além de quarenta siclos de prata; até os seus moços dominavam sobre o povo, porém eu assim não fiz, por causa do temor de Deus.
[16] Antes, também na obra deste muro fiz reparação, e terra nenhuma compramos; e todos os meus moços se ajuntaram ali para a obra.
[17] Também cento e cinqüenta homens dos judeus e dos magistrados e os que vinham a nós, dentre as gentes que estavam ao nosso redor, eram meus hóspedes.
[18] O que se preparava para cada dia era um boi e seis ovelhas escolhidas; também à minha custa eram preparadas aves e, de dez em dez dias, muito vinho de todas as espécies; nem por isso exigi o pão devido ao governador, porquanto a servidão deste povo era grande.
[19] Lembra-te de mim para meu bem, ó meu Deus, e de tudo quanto fiz a este povo.

Neemias 6

Os inimigos conspiram para intimidar Neemias

[1] Tendo ouvido Sambalate, Tobias, Gesém, o arábio, e o resto dos nossos inimigos que eu tinha edificado o muro e que nele já

Nehemja som ståthållare

[14]Och dessutom: från den dag då jag utsågs till ståthållare över Juda — dvs. från kung Artaxerxes tjugonde regeringsår till hans trettioandra, i tolv år — avstod jag och mina närmaste män från det underhåll som tillkom ståthållaren.
[15]Mina företrädare som ståthållare lade tunga bördor på folket och utkrävde 40 siklar silver om dagen till mat och dryck. Och folket tyranniserades av deras män. Men så handlade inte jag, ty jag är en gudfruktig man.
[16]Dessutom tog jag del i arbetet på muren, fastän jag inte var markägare, och alla mina tjänare var samlade där för att arbeta.
[17]Vid mitt bord förplägades hundrafemtio stormän och styresmän, förutom gäster från grannländerna.
[18]Varje dag stod jag för en oxe, sex får av bästa sort samt fågel och var tionde dag för ett stort antal vinsäckar. Trots det utnyttjade jag aldrig ståthållarens underhåll, ty detta folk hade pålagor nog ändå.
[19]Min Gud, räkna mig till godo allt det som jag har gjort för mitt folk.

Nehemja 6

Komplotter mot Nehemja

[1]När Sanvallat, Tobia, araben Geshem och våra övriga fiender fått rapport om att jag hade byggt upp muren och att inga

não havia brecha nenhuma, ainda que até este tempo não tinha posto as portas nos portais,

[2] Sambalate e Gesém mandaram dizer-me: Vem, encontremo-nos, nas aldeias, no vale de Ono. Porém intentavam fazer-me mal.

[3] Enviei-lhes mensageiros a dizer: Estou fazendo grande obra, de modo que não poderei descer; por que cessaria a obra, enquanto eu a deixasse e fosse ter convosco?

[4] Quatro vezes me enviaram o mesmo pedido; eu, porém, lhes dei sempre a mesma resposta.

[5] Então, Sambalate me enviou pela quinta vez o seu moço, o qual trazia na mão uma carta aberta,

[6] do teor seguinte: Entre as gentes se ouviu, e Gesém diz que tu e os judeus intentais revoltar-vos; por isso, reedificas o muro, e, segundo se diz, queres ser o rei deles,

[7] e puseste profetas para falarem a teu respeito em Jerusalém, dizendo: Este é rei em Judá. Ora, o rei ouvirá isso, segundo essas palavras. Vem, pois, agora, e consultemos juntamente.

[8] Mandei dizer-lhe: De tudo o que dizes coisa nenhuma sucedeu; tu, do teu coração, é que o inventas.

[9] Porque todos eles procuravam atemorizar-nos, dizendo: As suas mãos largarão a obra, e não se efetuará. Agora, pois, ó Deus, fortalece as minhas mãos.

bräscher fanns kvar — låt vara att jag ännu inte satt in dörrar i portarna —

[2]sände Sanvallat och Geshem bud till mig: »Kom till Kefirim i Onodalen och möt oss där.« De ville komma åt mig.

[3]Jag skickade budbärare till dem med svaret: »Jag står mitt uppe i ett viktigt arbete och kan inte komma. Arbetet avstannar om jag lämnar det för att träffa er.«

[4]Fyra gånger sände de sin inbjudan, och varje gång svarade jag likadant.

[5]Sanvallat skickade sin tjänare med samma bud en femte gång, nu i form av ett öppet brev

[6]med följande lydelse: »Bland icke-judarna sägs — och Geshem bekräftar det — att du och de andra judarna tänker göra uppror, att det är därför du bygger muren och att du skall bli deras kung.

[7]Du lär till och med ha ordnat med profeter i Jerusalem som skall ropa: Juda har fått en konung! De här ryktena kommer nog att nå fram till kungen. Kom därför hit. Låt oss rådslå om saken.«

[8]Jag sände honom följande svar: »Inget av det du talar om har ägt rum. Du har själv hittat på alltihop.«

[9]Vad de allesammans ville var att skrämma oss. »De kommer att ge upp och arbetet blir aldrig utfört«, tänkte de. Men i stället fortsatte jag med förnyade krafter.

[10] Tendo eu ido à casa de Semaías, filho de Delaías, filho de Meetabel (que estava encerrado), disse ele: Vamos juntamente à Casa de Deus, ao meio do templo, e fechemos as portas do templo; porque virão matar-te; aliás, de noite virão matar-te.

[11] Porém eu disse: homem como eu fugiria? E quem há, como eu, que entre no templo para que viva? De maneira nenhuma entrarei.

[12] Então, percebi que não era Deus quem o enviara; tal profecia falou ele contra mim, porque Tobias e Sambalate o subornaram.

[13] Para isto o subornaram, para me atemorizar, e para que eu, assim, viesse a proceder e a pecar, para que tivessem motivo de me infamar e me vituperassem.

[14] Lembra-te, meu Deus, de Tobias e de Sambalate, no tocante a estas suas obras, e também da profetisa Noadia e dos mais profetas que procuraram atemorizar-me.

Terminada a reconstrução do muro

[15] Acabou-se, pois, o muro aos vinte e cinco dias do mês de elul, em cinqüenta e dois dias.

[16] Sucedeu que, ouvindo-o todos os nossos inimigos, temeram todos os gentios nossos circunvizinhos e decaíram muito no seu próprio conceito; porque reconheceram que por intervenção de nosso Deus é que fizemos esta obra.

[17] Também naqueles dias alguns nobres de Judá escreveram muitas cartas, que iam

[10]En dag gick jag till Shemaja, son till Delaja, son till Mehetavel, som inte kunde lämna sitt hem. Han sade: »Låt oss mötas i Guds hus, inne i templet. Låt oss stänga templets portar, ty de kommer för att döda dig, om natten skall de komma för att döda dig.«

[11]Jag svarade: »Skulle en man som jag ta till flykten? Och skulle en sådan som jag få gå in i templet och ändå behålla livet? Nej, jag går inte dit in.”

[12]Jag insåg nu att han inte var sänd av Gud. Profetian om mig uttalade han därför att Tobia och Sanvallat hade mutat honom.

[13]Avsikten var att jag skulle bli rädd och begå en synd genom att göra som de ville. Jag skulle få en fläck på mitt rykte, så att de kunde sprida sitt förtal om mig.

[14]Min Gud, glöm aldrig Tobia och Sanvallat och deras ogärningar, eller profetissan Noadja och de andra profeterna som försökte skrämma mig.

Murbygget fullbordas

[15]Muren stod färdig den 25 elul, efter femtiotvå dagar.

[16]När våra fiender fick reda på det och folken omkring oss upptäckte det, framstod det för dem som ett under. De förstod att detta verk hade kommit till stånd med vår Guds hjälp.

[17]Under den här tiden skrev stormännen i Juda åtskilliga brev till Tobia och Tobia i sin tur till dem.

para Tobias, e cartas de Tobias vinham para eles.

18 Pois muitos em Judá lhe eram ajuramentados porque era genro de Secanias, filho de Ará; e seu filho Joanã se casara com a filha de Mesulão, filho de Berequias.

18Många i Juda var förbundna med honom genom ed; han var ju svärson till Shekanja, son till Arach, och hans son Jochanan var gift med en dotter till Meshullam, son till Berekja.

19 Também das suas boas ações falavam na minha presença, e as minhas palavras lhe levavam a ele; Tobias escrevia cartas para me atemorizar.

19De talade väl om honom inför mig och underrättade honom om mina göranden och låtanden. Tobia skickade också brev i syfte att skrämma mig.

Neemias 7

Nehemja 7

Neemias estabelece guardas em Jerusalém

1 Ora, uma vez reedificado o muro e assentadas as portas, estabelecidos os porteiros, os cantores e os levitas,

1När muren nu var uppbyggd lät jag sätta in portdörrarna. Sedan fick dörrvaktare, sångare och leviter sina uppgifter.

2 eu nomeei Hanani, meu irmão, e Hananias, maioral do castelo, sobre Jerusalém. Hananias era homem fiel e temente a Deus, mais do que muitos outros.

2Befälet över Jerusalem gav jag åt min bror Hanani och fästningskommendanten Hananja, en plikttrogen man och gudfruktig som få.

3 E lhes disse: não se abram as portas de Jerusalém até que o sol aqueça e, enquanto os guardas ainda estão ali, que se fechem as portas e se tranquem; ponham-se guardas dos moradores de Jerusalém, cada um no seu posto diante de sua casa.

3Jag gav dem denna order: »Jerusalems portar får inte öppnas förrän solen börjar bränna, och dörrarna skall stängas och reglas innan vakten går av. Dela in Jerusalems invånare i vaktlag och ställ var och en på sin post, var och en utanför sitt eget hus.«

Jerusalems befolkning

4 A cidade era espaçosa e grande, mas havia pouca gente nela, e as casas não estavam edificadas ainda.

4Staden var stor och vidsträckt, men befolkningen var liten och inga nya hus hade byggts.

A relação dos que voltaram a Jerusalém

Esdras 2.1-70

5 Então, o meu Deus me pôs no coração que ajuntasse os nobres, os magistrados e

5Min Gud ingav mig att samla stormännen, styresmännen och folket för

o povo, para registrar as genealogias. Achei o livro da genealogia dos que subiram primeiro, e nele estava escrito:

6 São estes os filhos da província que subiram do cativeiro, dentre os exilados, que Nabucodonosor, rei da Babilônia, levara para o exílio e que voltaram para Jerusalém e para Judá, cada um para a sua cidade,

7 os quais vieram com Zorobabel, Jesua, Neemias, Azarias, Raamias, Naamani, Mordecai, Bilsã, Misperete, Bigvai, Neum e Baaná. Este é o número dos homens do povo de Israel:

8 foram os filhos de Parós, dois mil cento e setenta e dois.

9 Os filhos de Sefatias, trezentos e setenta e dois.

10 Os filhos de Ará, seiscentos e cinqüenta e dois.

11 Os filhos de Paate-Moabe, dos filhos de Jesua e de Joabe, dois mil oitocentos e dezoito.

12 Os filhos de Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.

13 Os filhos de Zatu, oitocentos e quarenta e cinco.

14 Os filhos de Zacai, setecentos e sessenta.

15 Os filhos de Binui, seiscentos e quarenta e oito.

16 Os filhos de Bebai, seiscentos e vinte e oito.

17 Os filhos de Azgade, dois mil trezentos e vinte e dois.

att de skulle föras in i släktregistret. Jag fann då registret över dem som först bröt upp ur fångenskapen, och där stod skrivet:

6Detta är de män från vår provins som återvände från deportation och fångenskap. Den babyloniske kungen Nebukadnessar hade fört bort dem, men nu kom de tillbaka till Jerusalem och Juda, var och en till sin stad.

7De kom tillsammans med Serubbabel, Jeshua, Nehemja, Asarja, Raamja, Nachamani, Mordokaj, Bilshan, Misperet, Bigvaj, Nechum och Baana. Antalet israelitiska män:

8Paroshs släkt 2.172,

9Shefatjas släkt 372,

10Arachs släkt 652,

11Pachat Moabs släkt, dvs. Jeshuas och Joavs släkt, 2.818,

12Elams släkt 1.254,

13Sattus släkt 845,

14Sackajs släkt 760,

15Binnujs släkt 648,

16Bevajs släkt 628,

17Asgads släkt 2.322,

18 Os filhos de Adonicão, seiscentos e sessenta e sete.	18Adonikams släkt 667,
19 Os filhos de Bigvai, dois mil e sessenta e sete.	19Bigvajs släkt 2.067,
20 Os filhos de Adim, seiscentos e cinqüenta e cinco.	20Adins släkt 655,
21 Os filhos de Ater, da família de Ezequias, noventa e oito.	21Aters, dvs. Hiskias, släkt 98,
22 Os filhos de Hasum, trezentos e vinte e oito.	22Hashums släkt 328,
23 Os filhos de Besai, trezentos e vinte e quatro.	23Besajs släkt 324,
24 Os filhos de Harife, cento e doze.	24Harifs släkt 112,
25 Os filhos de Gibeão, noventa e cinco.	25männen från Givon 95,
26 Os homens de Belém e de Netofa, cento e oitenta e oito.	26männen från Betlehem och Netofa 188,
27 Os homens de Anatote, cento e vinte e oito.	27männen från Anatot 128,
28 Os homens de Bete-Azmavete, quarenta e dois.	28männen från Bet-Asmavet 42,
29 Os homens de Quiriate-Jearim, Cefira e Beerote, setecentos e quarenta e três.	29männen från Kirjat-Jearim, Kefira och Beerot 743,
30 Os homens de Ramá e Geba, seiscentos e vinte e um.	30männen från Rama och Geva 621,
31 Os homens de Micmás, cento e vinte e dois.	31männen från Mikmas 122,
32 Os homens de Betel e Ai, cento e vinte e três.	32männen från Betel och Aj 123,
33 Os homens do outro Nebo, cinqüenta e dois.	33männen från Nebo 52,
34 Os filhos do outro Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.	34den andre Elams släkt 1.254,
35 Os filhos de Harim, trezentos e vinte.	35Harims släkt 320,
36 Os filhos de Jericó, trezentos e quarenta e cinco.	36männen från Jeriko 345,

[37] Os filhos de Lode, Hadide e Ono, setecentos e vinte e um.

[37]männen från Lod, Hadid och Ono 721

[38] Os filhos de Senaá, três mil novecentos e trinta.

[38]och Senaas släkt 3.930.

[39] Os sacerdotes: os filhos de Jedaías, da casa de Jesua, novecentos e setenta e três.

[39]Präster: Jedajas släkt, dvs. Jeshuas familj, 973,

[40] Os filhos de Imer, mil e cinqüenta e dois.

[40]Immers släkt 1.052,

[41] Os filhos de Pasur, mil duzentos e quarenta e sete.

[41]Pashchurs släkt 1.247

[42] Os filhos de Harim, mil e dezessete.

[42]och Harims släkt 1.017.

[43] Os levitas: os filhos de Jesua, de Cadmiel, dos filhos de Hodeva, setenta e quatro.

[43]Leviter: Jeshuas och Kadmiels släkt, dvs. Hodavjas släkt, 74.

[44] Os cantores: os filhos de Asafe, cento e quarenta e oito.

[44]Sångare: Asafs släkt 148.

[45] Os porteiros: os filhos de Salum, os filhos de Ater, os filhos de Talmom, os filhos de Acube, os filhos de Hatita, os filhos de Sobai, cento e trinta e oito.

[45]Dörrvaktare: Shallums släkt, Aters släkt, Talmons släkt, Ackuvs släkt, Hatitas släkt och Shovajs släkt 138.

[46] Os servidores do templo: os filhos de Zia, os filhos de Hasufa, os filhos de Tabaote,

[46]Tempeltjänare: Sichas släkt, Hasufas släkt, Tabbaots släkt,

[47] os filhos de Queros, os filhos de Sia, os filhos de Padom,

[47]Keros släkt, Sias släkt, Padons släkt,

[48] os filhos de Lebana, os filhos de Hagaba, os filhos de Salmai,

[48]Levanas släkt, Hagavas släkt, Salmajs släkt,

[49] os filhos de Hanã, os filhos de Gidel, os filhos de Gaar,

[49]Hanans släkt, Giddels släkt, Gachars släkt,

[50] os filhos de Reaías, os filhos de Rezim, os filhos de Necoda,

[50]Reajas släkt, Resins släkt, Nekodas släkt,

[51] os filhos de Gazão, os filhos de Uzá, os filhos de Paséia,

[51]Gassams släkt, Ussas släkt, Paseachs släkt,

[52] os filhos de Besai, os filhos de Meunim, os filhos de Nefusesim,

[52]Besajs släkt, meuniternas släkt, nefusiternas släkt,

[53] os filhos de Baquebuque, os filhos de Hacufa, os filhos de Harur,
[54] os filhos de Bazlite, os filhos de Meída, os filhos de Harsa,
[55] os filhos de Barcos, os filhos de Sísera, os filhos de Tama,
[56] os filhos de Nesias e os filhos de Hatifa.
[57] Os filhos dos servos de Salomão: os filhos de Sotai, os filhos de Soferete, os filhos de Perida,
[58] os filhos de Jaala, os filhos de Darcom, os filhos de Gidel,
[59] os filhos de Sefatias, os filhos de Hatil, os filhos de Poquerete-Hazebaim e os filhos de Amom.
[60] Todos os servidores do templo e os filhos dos servos de Salomão, trezentos e noventa e dois.
[61] Os seguintes subiram de Tel-Melá, Tel-Harsa, Querube, Adom e Imer, porém não puderam provar que as suas famílias e a sua linhagem eram de Israel:
[62] os filhos de Delaías, os filhos de Tobias, os filhos de Necoda, seiscentos e quarenta e dois.
[63] Dos sacerdotes: os filhos de Habaías, os filhos de Coz, os filhos de Barzilai, o qual se casou com uma das filhas de Barzilai, o gileadita, e que foi chamado pelo nome dele.
[64] Estes procuraram o seu registro nos livros genealógicos, porém o não acharam; pelo que foram tidos por imundos para o sacerdócio.

[53]Bakbuks släkt, Hakufas släkt, Harchurs släkt,
[54]Baslits släkt, Mechidas släkt, Harshas släkt,
[55]Barkos släkt, Siseras släkt, Temachs släkt,
[56]Nesiachs släkt och Hatifas släkt.
[57]Ättlingar till Salomos slavar: Sotajs släkt, Soferets släkt, Peridas släkt,
[58]Jalas släkt, Darkons släkt, Giddels släkt,
[59]Shefatjas släkt, Hattils släkt, Pokeret Hassevajims släkt och Amons släkt.
[60]Tempeltjänarna och ättlingarna till Salomos slavar var sammanlagt 392.
[61]De som vänt tillbaka från Tel Melach, Tel Harsha, Keruv, Addon och Immer men som inte kunde uppge om deras familj och släkt härstammade från Israel:
[62]Delajas, Tobias och Nekodas släkter 642.
[63]Av prästerna: Hovajas släkt, Hackos släkt och Barsillajs släkt, han som tog en av gileaditen Barsillajs döttrar till hustru och antog dennes namn.
[64]De letade i släktregistren, men eftersom de inte fanns med där var de inte behöriga till prästämbetet.

[65] O governador lhes disse que não comessem das coisas sagradas, até que se levantasse um sacerdote com Urim e Tumim.

[66] Toda esta congregação junta foi de quarenta e dois mil trezentos e sessenta,

[67] afora os seus servos e as suas servas, que foram sete mil trezentos e trinta e sete; e tinham duzentos e quarenta e cinco cantores e cantoras.

[68] Os seus cavalos, setecentos e trinta e seis; os seus mulos, duzentos e quarenta e cinco.

[69] Camelos, quatrocentos e trinta e cinco; jumentos, seis mil setecentos e vinte.

Contribuições para o templo

[70] Alguns dos cabeças das famílias contribuíram para a obra. O governador deu para o tesouro, em ouro, mil daricos, cinqüenta bacias e quinhentas e trinta vestes sacerdotais.

[71] E alguns mais dos cabeças das famílias deram para o tesouro da obra, em ouro, vinte mil daricos e, em prata, dois mil e duzentos arráteis.

[72] O que deu o restante do povo foi, em ouro, vinte mil daricos, e dois mil arráteis em prata, e sessenta e sete vestes sacerdotais.

[73] Os sacerdotes, os levitas, os porteiros, os cantores, alguns do povo, os servidores do templo e todo o Israel habitavam nas suas cidades.

Neemias 8

[65]Provinsguvernören förbjöd dem att äta av det högheliga tills det framträdde en präst med urim och tummim.

[66]Hela församlingen bestod av inalles 42.360 personer,

[67]förutom deras slavar och slavinnor som var 7.337. Dessutom hade de 200 sångare och sångerskor.

[68]De hade 736 hästar, 245 mulor,

[69]435 kameler och 6.720 åsnor.

[70]Några av familjeöverhuvudena gav donationer till tempelfonden. Provinsguvernören gav 1.000 gulddareiker, 50 skålar och 30 prästdräkter till fonden.

[71]Andra familjeöverhuvuden gav 20.000 gulddareiker och 2.200 silverminor till tempelfonden.

[72]Det övriga folkets gåvor utgjordes av 20.000 gulddareiker, 2.000 silverminor och 67 prästdräkter.

[73]Prästerna, leviterna och en del av folket bosatte sig i Jerusalem, medan dörrvaktarna, sångarna, tempeltjänarna och alla övriga israeliter slog sig ner i sina hemstäder.

Nehemja 8

Esdras lê a Lei diante do povo

[1] Em chegando o sétimo mês, e estando os filhos de Israel nas suas cidades, todo o povo se ajuntou como um só homem, na praça, diante da Porta das Águas; e disseram a Esdras, o escriba, que trouxesse o Livro da Lei de Moisés, que o SENHOR tinha prescrito a Israel.

[2] Esdras, o sacerdote, trouxe a Lei perante a congregação, tanto de homens como de mulheres e de todos os que eram capazes de entender o que ouviam. Era o primeiro dia do sétimo mês.

[3] E leu no livro, diante da praça, que está fronteira à Porta das Águas, desde a alva até ao meio-dia, perante homens e mulheres e os que podiam entender; e todo o povo tinha os ouvidos atentos ao Livro da Lei.

[4] Esdras, o escriba, estava num púlpito de madeira, que fizeram para aquele fim; estavam em pé junto a ele, à sua direita, Matitias, Sema, Anaías, Urias, Hilquias e Maaséias; e à sua esquerda, Pedaías, Misael, Malquias, Hasum, Hasbadana, Zacarias e Mesulão.

[5] Esdras abriu o livro à vista de todo o povo, porque estava acima dele; abrindo-o ele, todo o povo se pôs em pé.

[6] Esdras bendisse ao SENHOR, o grande Deus; e todo o povo respondeu: Amém! Amém! E, levantando as mãos; inclinaram-se e adoraram o SENHOR, com o rosto em terra.

[7] E Jesua, Bani, Serebias, Jamim, Acube, Sabetai, Hodias, Maaséias, Quelita,

Lagen läses

När den sjunde månaden var inne bodde israeliterna var och en i sin stad.

[1]Hela folket samlades nu mangrant på torget framför Vattenporten. De bad Esra, den skriftlärde, att hämta bokrullen med Moses lag, som Herren hade gett Israel.

[2]Prästen Esra bar fram lagboken inför hela församlingen av män och kvinnor och alla som var mogna nog att lyssna. Det var den första dagen i sjunde månaden.

[3]Han läste ur lagen på torget framför Vattenporten, från tidigt på morgonen till mitt på dagen, för männen och kvinnorna och alla som var mogna nog, och hela folket lyssnade uppmärksamt till lagens ord.

[4]Esra, den skriftlärde, stod på en tribun av trä som hade byggts enkom för detta tillfälle. Till höger om honom stod Mattitja, Shema, Anaja, Uria, Hilkia och Maaseja, och till vänster stod Pedaja, Mishael, Malkia, Hashum, Hashbaddana, Sakarja och Meshullam.

[5]Esra öppnade bokrullen i hela folkets åsyn — han stod ju högre än de — och när han öppnade den reste sig hela folket upp.

[6]Esra prisade Herren, den store Guden, och med lyfta händer ropade hela folket: »Amen, amen.« De böjde knä och föll ner och tillbad Herren med ansiktet mot marken.

[7]Leviterna Jeshua, Bani, Sherevja, Jamin, Ackuv, Shabbetaj, Hodia, Maaseja, Kelita,

Azarias, Jozabade, Hanã, Pelaías e os levitas ensinavam o povo na Lei; e o povo estava no seu lugar.

8 Leram no livro, na Lei de Deus, claramente, dando explicações, de maneira que entendessem o que se lia.

9 Neemias, que era o governador, e Esdras, sacerdote e escriba, e os levitas que ensinavam todo o povo lhe disseram: Este dia é consagrado ao SENHOR, vosso Deus, pelo que não pranteeis, nem choreis. Porque todo o povo chorava, ouvindo as palavras da Lei.

10 Disse-lhes mais: ide, comei carnes gordas, tomai bebidas doces e enviai porções aos que não têm nada preparado para si; porque este dia é consagrado ao nosso SENHOR; portanto, não vos entristeçais, porque a alegria do SENHOR é a vossa força.

11 Os levitas fizeram calar todo o povo, dizendo: Calai-vos, porque este dia é santo; e não estejais contristados.

12 Então, todo o povo se foi a comer, a beber, a enviar porções e a regozijar-se grandemente, porque tinham entendido as palavras que lhes foram explicadas.

A Festa dos Tabernáculos

13 No dia seguinte, ajuntaram-se a Esdras, o escriba, os cabeças das famílias de todo o povo, os sacerdotes e os levitas, e isto para atentarem nas palavras da Lei.

14 Acharam escrito na Lei que o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés que os filhos de Israel habitassem em cabanas, durante a festa do sétimo mês;

Asarja, Josavad, Hanan och Pelaja förklarade lagen för folket, som stod kvar på sina platser.

8De läste ur Guds lagbok, tolkade den och utlade den, så att folket förstod vad som lästes.

9Provinsguvernören Nehemja, prästen Esra, den skriftlärde, och leviterna, som undervisade folket, sade till de församlade: »Denna dag är helgad åt Herren, er Gud. Ni skall inte sörja och gråta.« Ty hela folket grät när de hörde vad som stod i lagen.

10Och Esra fortsatte: »Gå nu hem och njut av god mat och sött vin och dela med er åt dem som inte har kunnat förbereda någonting. Ty denna dag är helgad åt vår Herre. Var inte bedrövade. Den glädje Herren ger är er styrka.«

11Och för att folket skulle tystna sade leviterna: »Var stilla, detta är en helig dag. Var inte bedrövade.«

12Då gick alla hem till sitt för att äta och dricka och dela med sig åt andra. De firade en stor glädjefest; de hade förstått det som man hade undervisat dem om.

Lövhyddefesten

13På månadens andra dag samlades överhuvudena för alla folkets familjer samt prästerna och leviterna hos Esra, den skriftlärde, för att studera lagen.

14De fann att det var skrivet i lagen att Herren genom Mose hade befallt israeliterna att bo i lövhyddor under högtiden i den sjunde månaden.

[15] que publicassem e fizessem passar pregão por todas as suas cidades e em Jerusalém, dizendo: Saí ao monte e trazei ramos de oliveiras, ramos de zambujeiros, ramos de murtas, ramos de palmeiras e ramos de árvores frondosas, para fazer cabanas, como está escrito.

[16] Saiu, pois, o povo, trouxeram os ramos e fizeram para si cabanas, cada um no seu terraço, e nos seus pátios, e nos átrios da Casa de Deus, e na praça da Porta das Águas, e na praça da Porta de Efraim.

[17] Toda a congregação dos que tinham voltado do cativeiro fez cabanas e nelas habitou; porque nunca fizeram assim os filhos de Israel, desde os dias de Josué, filho de Num, até àquele dia; e houve mui grande alegria.

[18] Dia após dia, leu Esdras no Livro da Lei de Deus, desde o primeiro dia até ao último; e celebraram a festa por sete dias; no oitavo dia, houve uma assembléia solene, segundo o prescrito.

[15]I alla städer och i Jerusalem skulle kungöras och tillkännages att man skulle gå ut bland bergen och hämta grenar av olivträd och vildoliv, myrten, palmer och andra lövträd för att bygga hyddor, så som det är skrivet.

[16]Och folket gick ut och hämtade grenar, och var och en byggde en hydda på sitt tak eller på sin gård. Man byggde också på gårdarna till Guds hus och på torgen vid Vattenporten och Efraimporten.

[17]Hela den församling som återvänt från fångenskapen byggde sig lövhyddor och bodde i dem. Så hade israeliterna inte gjort under tiden från Josua, Nuns son, till denna dag. Nu var glädjen stor hos alla,

[18]och varje dag, från den första till den sista, läste Esra ur rullen med Guds lag. I sju dagar varade festen och den åttonde hölls en högtidssamling, så som det är stadgat.

Neemias 9

Arrependimento e confissão de pecados

[1] No dia vinte e quatro deste mês, se ajuntaram os filhos de Israel com jejum e pano de saco e traziam terra sobre si.

[2] Os da linhagem de Israel se apartaram de todos os estranhos, puseram-se em pé e fizeram confissão dos seus pecados e das iniqüidades de seus pais.

[3] Levantando-se no seu lugar, leram no Livro da Lei do SENHOR, seu Deus, uma

Nehemja 9

Folkets syndabekännelse

[1]Den tjugofjärde dagen i samma månad samlades israeliterna. De höll fasta, klädda i säcktyg och med jord på huvudet.

[2]De som var av israelitisk härkomst avskilde sig då från alla av främmande ursprung. De trädde fram och bekände sina synder och sina fäders överträdelser.

[3]De stod upp, var och en på sin plats, och läste ur Herrens, sin Guds, lag under en

quarta parte do dia; em outra quarta parte dele fizeram confissão e adoraram o SENHOR, seu Deus.

4 Jesua, Bani, Cadmiel, Sebanias, Buni, Serebias, Bani e Quenani se puseram em pé no estrado dos levitas e clamaram em alta voz ao SENHOR, seu Deus.

5 Os levitas Jesua, Cadmiel, Bani, Hasabnéias, Serebias, Hodias, Sebanias e Petaías disseram: Levantai-vos, bendizei ao SENHOR, vosso Deus, de eternidade em eternidade. Então, se disse: Bendito seja o nome da tua glória, que ultrapassa todo bendizer e louvor.

6 Só tu és SENHOR, tu fizeste o céu, o céu dos céus e todo o seu exército, a terra e tudo quanto nela há, os mares e tudo quanto há neles; e tu os preservas a todos com vida, e o exército dos céus te adora.

7 Tu és o SENHOR, o Deus que elegeste Abrão, e o tiraste de Ur dos caldeus, e lhe puseste por nome Abraão.

8 Achaste o seu coração fiel perante ti e com ele fizeste aliança, para dares à sua descendência a terra dos cananeus, dos heteus, dos amorreus, dos ferezeus, dos jebuseus e dos girgaseus; e cumpriste as tuas promessas, porquanto és justo.

9 Viste a aflição de nossos pais no Egito, e lhes ouviste o clamor junto ao mar Vermelho.

10 Fizeste sinais e milagres contra Faraó e seus servos e contra todo o povo da sua terra, porque soubeste que os trataram

fjärdedel av dagen. Under nästa fjärdedel bekände de sina synder och föll ner och tillbad Herren, sin Gud.

4Jeshua, Bani, Kadmiel, Shevanja, Bunni, Sherevja, Bani och Kenani gick upp på leviternas podium och ropade med hög röst till Herren, sin Gud.

5Leviterna Jeshua, Kadmiel, Bani, Hashavneja, Sherevja, Hodia, Shevanja och Petachja sade: »Stå upp och lovprisa Herren, er Gud, han som är från evighet till evighet.« Må ditt ärofulla namn bli prisat, det är upphöjt över allt vad lovsång heter.

6Du, Herre, är den ende. Himlen har du gjort, himlarnas himmel och hela dess härskara, jorden och allt som lever där, haven och allt som finns i dem. Du är den som ger liv åt allt, och himlens härskara tillber dig.

7Du är Herren Gud, som utvalde Abram, som förde honom från Ur i Kaldeen och gav honom namnet Abraham.

8Du fann att han var dig trogen, och du slöt ett förbund med honom: det land som beboddes av kanaaneer, hettiter och amoreer, perisseer, jevuseer och girgasheer lovade du hans ättlingar. Och du höll ditt löfte, ty du är trofast.

9Du såg hur våra fäder led i Egypten, vid Sävhavet hörde du deras rop.

10Du gjorde tecken och under med farao, hans tjänare och folket i hans land, ty du

com soberba; e, assim, adquiriste renome, como hoje se vê.

[11] Dividiste o mar perante eles, de maneira que o atravessaram em seco; lançaste os seus perseguidores nas profundezas, como uma pedra nas águas impetuosas.

[12] Guiaste-os, de dia, por uma coluna de nuvem e, de noite, por uma coluna de fogo, para lhes alumiar o caminho por onde haviam de ir.

[13] Desceste sobre o monte Sinai, do céu falaste com eles e lhes deste juízos retos, leis verdadeiras, estatutos e mandamentos bons.

[14] O teu santo sábado lhes fizeste conhecer; preceitos, estatutos e lei, por intermédio de Moisés, teu servo, lhes mandaste.

[15] Pão dos céus lhes deste na sua fome e água da rocha lhes fizeste brotar na sua sede; e lhes disseste que entrassem para possuírem a terra que, com mão levantada, lhes juraste dar.

[16] Porém eles, nossos pais, se houveram soberbamente, e endureceram a sua cerviz, e não deram ouvidos aos teus mandamentos.

[17] Recusaram ouvir-te e não se lembraram das tuas maravilhas, que lhes fizeste; endureceram a sua cerviz e na sua rebelião levantaram um chefe, com o propósito de voltarem para a sua servidão no Egito. Porém tu, ó Deus perdoador, clemente e misericordioso, tardio em irar-te e grande em bondade, tu não os desamparaste,

såg deras övermod mot våra fäder och gjorde ditt namn ryktbart intill denna dag.

[11]Havet klöv du framför dem, och de gick genom havet på torr mark. Förföljarna vräkte du i djupet, som en sten i mäktiga vatten.

[12]Du ledde dem om dagen i en pelare av moln och om natten i en pelare av eld, som lyste den väg de skulle gå.

[13]Du steg ner på Sinaiberget och talade med dem från himlen. Du gav dem rätta stadgar och riktiga lagar, goda bud och befallningar.

[14]Din heliga sabbat kungjorde du, och befallningar, bud och lag gav du dem genom din tjänare Mose.

[15]Du gav dem bröd från himlen mot hungern, vatten ur klippan mot törsten. Du befallde dem att gå och ta i besittning det land du svurit att ge dem.

[16]Men våra fäder blev övermodiga och styvnackade och lyssnade inte till dina befallningar.

[17]De vägrade att lyda och ville inte minnas de under som du hade gjort med dem. De var styvnackade och tog saken i egna händer och ville återvända till slaveriet i Egypten. Men du är en förlåtande Gud, nådig och barmhärtig, sen till vrede och rik på kärlek, och du övergav dem inte.

[18] ainda mesmo quando fizeram para si um bezerro de fundição e disseram: Este é o teu Deus, que te tirou do Egito; e cometeram grandes blasfêmias.

[18]De gjorde sig en gjuten kalv och sade: »Detta är din Gud, som har fört dig ut ur Egypten!« och de hädade dig grovt.

[19] Todavia, tu, pela multidão das tuas misericórdias, não os deixaste no deserto. A coluna de nuvem nunca se apartou deles de dia, para os guiar pelo caminho, nem a coluna de fogo de noite, para lhes alumiar o caminho por onde haviam de ir.

[19]Ändå övergav du dem inte i öknen, ty din barmhärtighet är stor. Molnpelaren vek inte från dem om dagen utan ledde dem på deras väg. Eldpelaren lyste för dem om natten på den väg de skulle gå.

[20] E lhes concedeste o teu bom Espírito, para os ensinar; não lhes negaste para a boca o teu maná; e água lhes deste na sua sede.

[20]Du gav dem din goda ande för att undervisa dem. Du vägrade dem inte manna att äta, du gav dem vatten i deras törst.

[21] Desse modo os sustentaste quarenta anos no deserto, e nada lhes faltou; as suas vestes não envelheceram, e os seus pés não se incharam.

[21]I fyrtio år sörjde du för dem i öknen så att de inte saknade något. Deras kläder slets inte ut, och deras fötter svullnade inte.

[22] Também lhes deste reinos e povos, que lhes repartiste em porções; assim, possuíram a terra de Seom, a saber, a terra do rei de Hesbom e a terra de Ogue, rei de Basã.

[22]Du gav dem folk och riken, som du gjorde till deras randområden. Så intog de länder som tillhörde Sichon, kungen i Heshbon, och Og, kungen av Bashan.

[23] Multiplicaste os seus filhos como as estrelas do céu e trouxeste-os à terra de que tinhas dito a seus pais que nela entrariam para a possuírem.

[23]Deras barn gjorde du talrika som himlens stjärnor, och du lät dem komma till det land som deras fäder blivit lovade att ta i besittning.

[24] Entraram os filhos e tomaram posse da terra; abateste perante eles os moradores da terra, os cananeus, e lhos entregaste nas mãos, como também os reis e os povos da terra, para fazerem deles segundo a sua vontade.

[24]Och barnen tog landet i besittning. Framför dem underkuvade du kanaaneerna som bodde i landet, och du gav dem i deras våld, både kungarna och folket i landet, de fick göra med dem vad de ville.

[25] Tomaram cidades fortificadas e terra fértil e possuíram casas cheias de toda

[25]De intog befästa städer och bördiga landområden. De tog i besittning välfyllda

sorte de coisas boas, cisternas cavadas, vinhas e olivais e árvores frutíferas em abundância; comeram, e se fartaram, e engordaram, e viveram em delícias, pela tua grande bondade.

hus, vattencisterner och vingårdar, olivlundar och fruktträd i mängd. De åt, de blev mätta och feta och frossade på dina rika gåvor.

26 Ainda assim foram desobedientes e se revoltaram contra ti; viraram as costas à tua lei e mataram os teus profetas, que protestavam contra eles, para os fazerem voltar a ti; e cometeram grandes blasfêmias.

26Men de satte sig upp mot dig. De gjorde uppror och vände ryggen åt din lag, de dödade dina profeter, som med varningar sökte föra dem åter, och de hädade dig grovt.

27 Pelo que os entregaste nas mãos dos seus opressores, que os angustiaram; mas no tempo de sua angústia, clamando eles a ti, dos céus tu os ouviste; e, segundo a tua grande misericórdia, lhes deste libertadores que os salvaram das mãos dos que os oprimiam.

27Du utlämnade dem åt förtryckare, de levde under förtryck. Då ropade de i sin nöd till dig, och du hörde det i din himmel. I din stora barmhärtighet sände du dem räddare, de räddades ur förtryckarnas våld.

28 Porém, quando se viam em descanso, tornavam a fazer o mal diante de ti; e tu os desamparavas nas mãos dos seus inimigos, para que dominassem sobre eles; mas, convertendo-se eles e clamando a ti, tu os ouviste dos céus e, segundo a tua misericórdia, os livraste muitas vezes.

28Men när allt var lugnt igen gjorde de på nytt vad som är ont inför dig. Du prisgav dem åt fiender, som fick herraväldet över dem. När de åter ropade till dig hörde du det i himlen och räddade dem i din barmhärtighet, gång på gång.

29 Testemunhaste contra eles, para que voltassem à tua lei; porém eles se houveram soberbamente e não deram ouvidos aos teus mandamentos, mas pecaram contra os teus juízos, pelo cumprimento dos quais o homem viverá; obstinadamente deram de ombros, endureceram a cerviz e não quiseram ouvir.

29Med varningar sökte du få dem att vända tillbaka till din lag. Men de var övermodiga och lydde inte dina befallningar. De syndade mot dina stadgar, som ger liv åt den som följer dem. De spjärnade emot i trots, de var sturska och vägrade lyda.

[30] No entanto, os aturaste por muitos anos e testemunhaste contra eles pelo teu Espírito, por intermédio dos teus profetas; porém eles não deram ouvidos; pelo que os entregaste nas mãos dos povos de outras terras.

[30]Du hade tålamod med dem i många år och lät din ande varna dem genom dina profeter, men de ville inte lyssna. Då gav du dem i de främmande folkens våld,

[31] Mas, pela tua grande misericórdia, não acabaste com eles nem os desamparaste; porque tu és Deus clemente e misericordioso.

[31]men i din stora barmhärtighet förgjorde du dem inte helt, och du övergav dem inte, ty du är en nådig och barmhärtig Gud.

[32] Agora, pois, ó Deus nosso, ó Deus grande, poderoso e temível, que guardas a aliança e a misericórdia, não menosprezes toda a aflição que nos sobreveio, a nós, aos nossos reis, aos nossos príncipes, aos nossos sacerdotes, aos nossos profetas, aos nossos pais e a todo o teu povo, desde os dias dos reis da Assíria até ao dia de hoje.

[32]Och nu, vår Gud, store, väldige, fruktansvärde Gud, du som troget står fast vid ditt förbund: visa inte likgiltighet för allt lidande som vi fått utstå — våra kungar, våra furstar och präster, våra profeter, våra fäder, ja, hela ditt folk — från de assyriska kungarnas tid ända till denna dag.

[33] Porque tu és justo em tudo quanto tem vindo sobre nós; pois tu fielmente procedeste, e nós, perversamente.

[33]Du har varit rättvis vad som än har drabbat oss, du har visat dig trogen även när vi förbrutit oss.

[34] Os nossos reis, os nossos príncipes, os nossos sacerdotes e os nossos pais não guardaram a tua lei, nem deram ouvidos aos teus mandamentos e aos teus testemunhos, que testificaste contra eles.

[34]Våra kungar och våra furstar, våra präster och våra fäder handlade inte efter din lag, lyssnade inte på dina befallningar och de varningar du givit.

[35] Pois eles no seu reino, na muita abundância de bens que lhes deste, na terra espaçosa e fértil que puseste diante deles não te serviram, nem se converteram de suas más obras.

[35]Och fast de hade sitt eget rike och njöt allt det goda du givit dem, fast de ägde det rymliga och bördiga land som du hade låtit dem inta, tjänade de ändå inte dig, vände inte om från det onda de gjorde.

[36] Eis que hoje somos servos; e até na terra que deste a nossos pais, para comerem o seu fruto e o seu bem, eis que somos servos nela.

[36]I dag är vi slavar. I det land du gav våra fäder, att njuta dess frukter och goda gåvor, där är vi slavar i dag.

[37] Seus abundantes produtos são para os reis que puseste sobre nós por causa dos nossos pecados; e, segundo a sua vontade, dominam sobre o nosso corpo e sobre o nosso gado; estamos em grande angústia.

A aliança do povo sobre guardar a Lei

[38] Por causa de tudo isso, estabelecemos aliança fiel e o escrevemos; e selaram-na os nossos príncipes, os nossos levitas e os nossos sacerdotes.

[37]Dess rika gröda tillfaller kungar som du satt över oss för våra synders skull. Över våra kroppar och över vår boskap härskar de egenmäktigt. Vår nöd är stor.

Folket lovar att följa lagen

[38]Med hänsyn till allt detta avlägger vi ett högtidligt löfte som vi låter nedteckna. På det förseglade dokumentet står våra furstars, våra leviters och våra prästers namn.

Neemias 10

[1] Os que selaram foram: Neemias, o governador, filho de Hacalias, e Zedequias,

[2] Seraías, Azarias, Jeremias,

[3] Pasur, Amarias, Malquias,

[4] Hatus, Sebanias, Maluque,

[5] Harim, Meremote, Obadias,

[6] Daniel, Ginetom, Baruque,

[7] Mesulão, Abias, Miamim,

[8] Maazias, Bilgai, Semaías; estes eram os sacerdotes.

[9] E os levitas: Jesua, filho de Azanias, Binui, dos filhos de Henadade, Cadmiel

[10] e os irmãos deles: Sebanias, Hodias, Quelita, Pelaías, Hanã,

[11] Mica, Reobe, Hasabias,

[12] Zacur, Serebias, Sebanias,

[13] Hodias, Bani e Beninu.

[14] Os chefes do povo: Parós, Paate-Moabe, Elão, Zatu, Bani,

[15] Buni, Azgade, Bebai,

[16] Adonias, Bigvai, Adim,

[17] Ater, Ezequias, Azur,

Nehemja 10

[1]Undertecknarna var: Provinsguvernören Nehemja, son till Hakalja, samt Sidkia,

[2]Seraja, Asarja, Jeremia,

[3]Pashchur, Amarja, Malkia,

[4]Hattush, Shevanja, Malluk,

[5]Harim, Meremot, Obadja,

[6]Daniel, Ginneton, Baruk,

[7]Meshullam, Avia, Mijamin,

[8]Maasja, Bilgaj, Shemaja — detta var prästerna.

[9]Leviter: Jeshua, son till Asanja, Binnuj av Henadads släkt, Kadmiel

[10]och deras ämbetsbröder Shevanja, Hodia, Kelita, Pelaja, Hanan,

[11]Mika, Rechov, Hashavja,

[12]Sackur, Sherevja, Shevanja,

[13]Hodia, Bani och Beninu.

[14]Folkets ledare: Parosh, Pachat Moab, Elam, Sattu, Bani,

[15]Bunni, Asgad, Bevaj,

[16]Adonia, Bigvaj, Adin,

[17]Ater, Hiskia, Assur,

[18] Hodias, Hasum, Besai,
[19] Harife, Anatote, Nebai,
[20] Magpias, Mesulão, Hezir,
[21] Mesezabel, Zadoque, Jadua,
[22] Pelatias, Hanã, Anaías,
[23] Oseias, Hananias, Hassube,
[24] Haloés, Pilha, Sobeque,
[25] Reum, Hasabna, Maaséias,
[26] Aías, Hanã, Anã,
[27] Maluque, Harim e Baaná.

[28] O resto do povo, os sacerdotes, os levitas, os porteiros, os cantores, os servidores do templo e todos os que se tinham separado dos povos de outras terras para a Lei de Deus, suas mulheres, seus filhos e suas filhas, todos os que tinham saber e entendimento,

[29] firmemente aderiram a seus irmãos; seus nobres convieram, numa imprecação e num juramento, de que andariam na Lei de Deus, que foi dada por intermédio de Moisés, servo de Deus, de que guardariam e cumpririam todos os mandamentos do SENHOR, nosso Deus, e os seus juízos e os seus estatutos;

[30] de que não dariam as suas filhas aos povos da terra, nem tomariam as filhas deles para os seus filhos;

[31] de que, trazendo os povos da terra no dia de sábado qualquer mercadoria e qualquer cereal para venderem, nada comprariam deles no sábado, nem no dia santificado; e de que, no ano sétimo,

[18]Hodia, Hashum, Besaj,
[19]Harif, Anatot, Nevaj,
[20]Magpiash, Meshullam, Hesir,
[21]Meshesavel, Sadok, Jaddua,
[22]Pelatja, Hanan, Anaja,
[23]Hosea, Hananja, Hashuv,
[24]Hallochesh, Pilcha, Shovek,
[25]Rechum, Hashavna, Maaseja,
[26]Achia, Hanan, Anan,
[27]Malluk, Harim och Baana.

[28]Resten av folket — präster, leviter, dörrvaktare, sångare, tempeltjänare, alla som har avskilt sig från främmande folkslag i lydnad för Guds lag samt deras hustrur och de söner och döttrar som har kommit till mognad —

[29]förenar sig med sina främsta företrädare och lovar dyrt och heligt att leva efter Guds lag, som har förmedlats av Guds tjänare Mose, och noga hålla alla Herrens, vår härskares, bud, hans befallningar och stadgar.

[30]»Vi lovar att inte gifta bort våra döttrar med män av främmande ursprung och att inte ta deras döttrar till hustrur åt våra söner.

[31]När folken i landet kommer med sina varor och med spannmål av olika slag för att sälja på sabbaten skall vi inte köpa av dem, vare sig på sabbatsdagen eller någon annan helig dag. Vi lovar att vart sjunde

abririam mão da colheita e de toda e qualquer cobrança.

[32] Também sobre nós pusemos preceitos, impondo-nos cada ano a terça parte de um siclo para o serviço da casa do nosso Deus,

[33] e para os pães da proposição, e para a contínua oferta de manjares, e para o contínuo holocausto dos sábados e das Festas da Lua Nova, e para as festas fixas, e para as coisas sagradas, e para as ofertas pelo pecado, e para fazer expiação por Israel, e para toda a obra da casa do nosso Deus.

[34] Nós, os sacerdotes, os levitas e o povo deitamos sortes acerca da oferta da lenha que se havia de trazer à casa do nosso Deus, segundo as nossas famílias, a tempos determinados, de ano em ano, para se queimar sobre o altar do SENHOR, nosso Deus, como está escrito na Lei.

[35] E que também traríamos as primícias da nossa terra e todas as primícias de todas as árvores frutíferas, de ano em ano, à Casa do SENHOR;

[36] os primogênitos dos nossos filhos e os do nosso gado, como está escrito na Lei; e que os primogênitos das nossas manadas e das nossas ovelhas traríamos à casa do nosso Deus, aos sacerdotes que ministram nela.

[37] As primícias da nossa massa, as nossas ofertas, o fruto de toda árvore, o vinho e o azeite traríamos aos sacerdotes, às câmaras da casa do nosso Deus; os dízimos da nossa terra, aos levitas, pois a eles

år låta marken vila och avstå från att indriva skulder.

[32]Och vi förpliktar oss att årligen betala en tredjedels sikel till gudstjänsten i vår Guds hus,

[33]för skådebröden, de dagliga matoffren och de dagliga brännoffren och för offren på sabbatsdagarna, nymånadsdagarna och högtiderna, för de heliga gåvor och syndoffer som bärs fram till försoning för Israel och för allt arbete i vår Guds hus.

[34]Vi — prästerna, leviterna och folket — har kastat lott om hur vedoffret skall föras familjevis till vår Guds hus vid bestämda tider varje år för att brinna på Herrens, vår Guds, altare, som det är skrivet i lagen.

[35]Vi förpliktar oss att årligen föra till Herrens hus den första grödan från vår mark och den första frukten från träd av alla slag.

[36]Vidare skall de förstfödda av våra söner och våra djur, som det är skrivet i lagen, och de förstfödda av både nötboskap och småboskap lämnas i vår Guds hus till prästerna som tjänstgör där.

[37]Det första av det vi bakar och de första frukterna av alla slags träd, av vin och av olja skall vi föra till prästernas förråd i vår Guds hus. Tiondet av det som växer på vår

cumpre receber os dízimos em todas as cidades onde há lavoura.

[38] O sacerdote, filho de Arão, estaria com os levitas quando estes recebessem os dízimos, e os levitas trariam os dízimos dos dízimos à casa do nosso Deus, às câmaras da casa do tesouro.

[39] Porque àquelas câmaras os filhos de Israel e os filhos de Levi devem trazer ofertas do cereal, do vinho e do azeite; porquanto se acham ali os vasos do santuário, como também os sacerdotes que ministram, e os porteiros, e os cantores; e, assim, não desampararíamos a casa do nosso Deus.

mark skall vi ge till leviterna — de leviter som uppbär tionde i alla landsortsstäder.

[38]En präst, en av Arons släkt, skall följa med leviterna när de samlar in tiondet, och leviterna skall föra en tiondel av tiondet till vår Guds hus, till kamrarna i förrådshuset.

[39]Det är till dessa förråd som israeliterna och leviterna skall föra gåvorna av säd, vin och olja. Där förvaras också tempelkärlen och utrustningen för de tjänstgörande prästerna, dörrvaktarna och sångarna. Vi skall aldrig försumma vår Guds hus.«

Neemias 11

Relação dos que habitaram em Jerusalém

[1] Os príncipes do povo habitaram em Jerusalém, mas o seu restante deitou sortes para trazer um de dez para que habitasse na santa cidade de Jerusalém; e as nove partes permaneceriam em outras cidades.

[2] O povo bendisse todos os homens que voluntariamente se ofereciam ainda para habitar em Jerusalém.

[3] São estes os chefes da província que habitaram em Jerusalém; porém nas cidades de Judá habitou cada um na sua possessão, nas suas cidades, a saber, Israel, os sacerdotes, os levitas, os servidores do templo e os filhos dos servos de Salomão.

[4] Habitaram, pois, em Jerusalém alguns dos filhos de Judá e dos filhos de Benjamim. Dos filhos de Judá: Ataías,

Nehemja 11

Bosättningen i Jerusalem och Juda

[1]Folkets ledare bosatte sig i Jerusalem. Resten av folket utsåg genom lottkastning en tiondel att bo i Jerusalem, den heliga staden, och nio tiondelar att bo i övriga städer.

[2]De män som frivilligt bosatte sig i Jerusalem välsignades av folket.

[3]Detta är de familjeöverhuvuden i provinsen Juda som bodde i Jerusalem, medan vanliga israeliter, präster, leviter, tempeltjänare och ättlingar till Salomos slavar bodde i Judas städer, var och en på sin egen tomt i sin egen stad.

[4]I Jerusalem bodde ättlingar av både Judas och Benjamins stammar. Judas ättlingar: Ataja, son till Ussia, son till

filho de Uzias, filho de Zacarias, filho de Amarias, filho de Sefatias, filho de Maalalel, dos filhos de Perez;

Sakarja, son till Amarja, son till Shefatja, son till Mahalalel av Peres släkt,

5 e Maaséias, filho de Baruque, filho de Col-Hozé, filho de Hazaías, filho de Adaías, filho de Joiaribe, filho de Zacarias, filho do silonita.

5och Maaseja, son till Baruk, son till Kol-Hose, son till Hasaja, son till Adaja, son till Jojariv, son till Sakarja av Shelas släkt.

6 Todos os filhos de Perez que habitaram em Jerusalém foram quatrocentos e sessenta e oito homens valentes.

6Peres släkt, som bodde i Jerusalem, omfattade sammanlagt 468 vapenföra män.

7 São estes os filhos de Benjamim: Salu, filho de Mesulão, filho de Joede, filho de Pedaías, filho de Colaías, filho de Maaséias, filho de Itiel, filho de Jesaías.

7Och detta är Benjamins ättlingar: Sallu, son till Meshullam, son till Joed, son till Pedaja, son till Kolaja, son till Maaseja, son till Itiel, son till Jesaja,

8 Depois dele, Gabai e Salai; ao todo, novecentos e vinte e oito.

8och hans släktingar, tappra krigare, sammanlagt 928.

9 Joel, filho de Zicri, superintendente deles; e Judá, filho de Senua, o segundo sobre a cidade.

9Joel, son till Sikri, hade befälet över dem, och Juda, Hassenuas son, var näst högste befälhavare i staden.

10 Dos sacerdotes: Jedaías, filho de Joiaribe, Jaquim,

10Präster: Jedaja, son till Jojariv, Jakin,

11 Seraías, filho de Hilquias, filho de Mesulão, filho de Zadoque, filho de Meraiote,

11Seraja, son till Hilkia, son till Meshullam, son till Sadok, son till Merajot, son till Achituv, den främste i Guds hus,

12 filho de Aitube, príncipe da Casa de Deus, e os irmãos deles, que faziam o serviço do templo, oitocentos e vinte e dois; e Adaías, filho de Jeroão, filho de Pelalias, filho de Anzi, filho de Zacarias, filho de Pasur, filho de Malquias,

12och deras släktingar, som tjänstgjorde i templet, sammanlagt 822, och Adaja, son till Jerocham, son till Pelalja, son till Amsi, son till Sakarja, son till Pashchur, son till Malkia,

13 e seus irmãos, cabeças de famílias, duzentos e quarenta e dois; e Amasai, filho de Azarel, filho de Azai, filho de Mesilemote, filho de Imer,

13och hans släktingar, familjeöverhuvuden, sammanlagt 242, och Amasaj, son till Asarel, son till Achsaj, son till Meshillemot, son till Immer,

[14] e os irmãos deles, homens valentes, cento e vinte e oito; e, superintendente deles, Zabdiel, filho de Gedolim.

[14]och hans släktingar, tappra krigare, sammanlagt 128. Savdiel, son till Haggadol, hade befälet över dem.

[15] Dos levitas: Semaías, filho de Hassube, filho de Azricão, filho de Hasabias, filho de Buni;

[15]Leviter: Shemaja, son till Hashuv, son till Asrikam, son till Hashavja, son till Bunni,

[16] Sabetai e Jozabade, dos cabeças dos levitas, que presidiam o serviço de fora da Casa de Deus;

[16]och Shabbetaj och Josavad, som ledde det yttre arbetet på Guds hus och hörde till leviternas överhuvuden.

[17] Matanias, filho de Mica, filho de Zabdi, filho de Asafe, o chefe, que dirigia os louvores nas orações, e Baquebuquias, o segundo de seus irmãos; depois, Abda, filho de Samua, filho de Galal, filho de Jedutum.

[17]Vidare Mattanja, son till Mika, son till Savdi, son till Asaf, som var ledare för lovsången och den som vid bönen stämde upp tackpsalmen, hans släkting Bakbukja, som var hans ställföreträdare, och Avda, son till Shammua, son till Galal, son till Jedutun.

[18] Todos os levitas na santa cidade foram duzentos e oitenta e quatro.

[18]Sammanlagt fanns det 284 leviter i den heliga staden.

[19] Dos porteiros: Acube, Talmom e os irmãos deles, os guardas das portas, cento e setenta e dois.

[19]Dörrvaktare var Ackuv, Talmon och deras ämbetsbröder som höll vakt vid portarna, sammanlagt 172.

Os que habitaram nas cidades de Judá

[20] O restante de Israel, dos sacerdotes e levitas se estabeleceu em todas as cidades de Judá, cada um na sua herança.

[20]Resten av israeliterna, prästerna och leviterna bodde i de andra städerna i Juda, var och en i sitt eget hus.

[21] Os servidores do templo habitaram em Ofel e estavam a cargo de Zia e Gispa.

[21]Tempeltjänarna bodde på Ofel, och Sicha och Gishpa hade uppsikt över dem.

[22] O superintendente dos levitas em Jerusalém era Uzi, filho de Bani, filho de Hasabias, filho de Matanias, filho de Mica, dos filhos de Asafe, que eram cantores ao serviço da Casa de Deus.

[22]Föreståndare för leviterna i Jerusalem var Ussi, son till Bani, son till Hashavja, son till Mattanja, son till Mika av Asafs släkt, som svarade för sången enligt ordningen för Guds hus.

[23] Porque havia um mandado do rei a respeito deles e certo acordo com os cantores, concernente às obrigações de cada dia.

[23]För dem fanns en kunglig förordning; den bestämde sångarnas dagliga tjänstgöring.

[24] Petaías, filho de Mesezabel, dos filhos de Zera, filho de Judá, estava à disposição do rei, em todos os negócios do povo.

Os residentes nas aldeias

[25] Quanto às aldeias, com os seus campos, alguns dos filhos de Judá habitaram em Quiriate-Arba e suas aldeias, em Dibom e suas aldeias, em Jecabzeel e suas aldeias,

[26] e em Jesua, em Moladá, em Bete-Palete,
[27] em Hazar-Sual, em Berseba e suas aldeias;
[28] em Ziclague, em Mecona e suas aldeias;
[29] em En-Rimom, em Zorá, em Jarmute;
[30] em Zanoa, em Adulão e nas aldeias delas; em Laquis e em seus campos, em Azeca e suas aldeias. Acamparam-se desde Berseba até ao vale de Hinom.
[31] Os filhos de Benjamim também se estabeleceram em Geba e daí em diante, em Micmás, Aia, Betel e suas aldeias;
[32] em Anatote, em Nobe, em Ananias,
[33] em Hazor, em Ramá, em Gitaim,
[34] em Hadide, em Zeboim, em Nebalate,
[35] em Lode e em Ono, no vale dos Artífices.
[36] Dos levitas, havia grupos tanto em Judá como em Benjamim.

Neemias 12

Os sacerdotes que vieram para Jerusalém

[1] São estes os sacerdotes e levitas que subiram com Zorobabel, filho de Sealtiel, e com Jesua: Seraías, Jeremias, Esdras,

[2] Amarias, Maluque, Hatus,
[3] Secanias, Reum, Meremote,

[24]Petachja, son till Meshesavel, en av ättlingarna till Serach, son till Juda, gick kungen till handa i allt som rörde folket.

[25]Beträffande orter med omgivande åkrar: några av Judas ättlingar bodde i Kirjat Arba med kringliggande byar, i Divon med dess byar, i Jekavseel med omgivande orter,
[26]i Jeshua, Molada och Bet Pelet,
[27]i Hasar Shual, i Beer Sheva med dess byar,
[28]i Siklag, i Mekona och i dess byar,
[29]i En Rimmon, i Sora och Jarmut,
[30]i Sanoach, i Adullam med omgivande orter, i Lakish med omgivande åkrar och i Aseka med dess byar. De bosatte sig alltså från Beer Sheva till Hinnoms dal.
[31]Några av Benjamins ättlingar bodde i Geva, Mikmas, Aja och Betel med kringliggande byar,
[32]i Anatot, Nov, Ananja,
[33]Hasor, Rama, Gittajim,
[34]Hadid, Sevoim, Nevallat,
[35]Lod, Ono och Ge Hacharashim.
[36]Och av leviternas avdelningar fördes några över från Juda till Benjamin.

Nehemja 12

Förteckning över präster och leviter

[1]Detta är de präster och leviter som återvände tillsammans med Serubbabel, Shealtiels son, och Jeshua: Seraja, Jeremia, Esra,
[2]Amarja, Malluk, Hattush,
[3]Shekanja, Rechum, Meremot,

[4] Ido, Ginetoi, Abias,
[5] Miamim, Maadias, Bilga,
[6] Semaías, Joiaribe, Jedaías,
[7] Salu, Amoque, Hilquias e Jedaías; estes foram os chefes dos sacerdotes e de seus irmãos, nos dias de Jesua.
[8] Também os levitas Jesua, Binui, Cadmiel, Serebias, Judá e Matanias; este e seus irmãos dirigiam os louvores.
[9] Baquebuquias e Uni, seus irmãos, estavam defronte deles, cada qual no seu mister.
[10] Jesua gerou a Joiaquim, Joiaquim gerou a Eliasibe, Eliasibe gerou a Joiada,
[11] Joiada gerou a Jônatas, e Jônatas gerou a Jadua.
[12] Nos dias de Joiaquim, foram sacerdotes, cabeças de famílias: de Seraías, Meraías; de Jeremias, Hananias;
[13] de Esdras, Mesulão; de Amarias, Joanã;
[14] de Maluqui, Jônatas; de Sebanias, José;
[15] de Harim, Adna; de Meraiote, Helcai;
[16] de Ido, Zacarias; de Ginetom, Mesulão;
[17] de Abias, Zicri; de Miniamim e de Moadias, Piltai;
[18] de Bilga, Samua; de Semaías, Jônatas;
[19] de Joiaribe, Matenai; de Jedaías, Uzi;
[20] de Salai, Calai; de Amoque, Héber;

[4]Iddo, Ginneton, Avia,
[5]Mijamin, Maadja, Bilga,
[6]Shemaja, Jojariv, Jedaja,
[7]Sallu, Amok, Hilkia och Jedaja. De var ledare för prästerna och för deras ämbetsbröder på Jeshuas tid.
[8]Leviter: Jeshua, Binnuj, Kadmiel, Sherevja, Juda och Mattanja. Han och hans ämbetsbröder ledde lovsången,
[9]medan Bakbukja, Unni och deras ämbetsbröder stod mitt emot dem, indelade i avdelningar.
[10]Jeshua blev far till Jojakim, Jojakim till Eljashiv, Eljashiv till Jojada,
[11]Jojada till Jochanan och Jochanan till Jaddua.
[12]På Jojakims tid var prästsläkternas överhuvuden följande: Meraja för Serajas släkt, Hananja för Jeremias släkt,
[13]Meshullam för Esras släkt, Jochanan för Amarjas släkt,
[14]Jonatan för Malluks släkt, Josef för Shevanjas släkt,
[15]Adna för Harims släkt, Helkaj för Merajots släkt,
[16]Sakarja för Iddos släkt, Meshullam för Ginnetons släkt,
[17]Sikri för Avias släkt, … för Minjamins släkt, Piltaj för Moadjas släkt,
[18]Shammua för Bilgas släkt, Jonatan för Shemajas släkt,
[19]Mattenaj för Jojarivs släkt, Ussi för Jedajas släkt,
[20]Kallaj för Sallus släkt, Ever för Amoks släkt,

[21] de Hilquias, Hasabias; de Jedaías, Netanel.

[22] Dos levitas, nos dias de Eliasibe, foram inscritos como cabeças de famílias Joiada, Joanã e Jadua, como também os sacerdotes, até ao reinado de Dario, o persa.

[23] Os filhos de Levi foram inscritos como cabeças de famílias no Livro das Crônicas, até aos dias de Joanã, filho de Eliasibe.

[24] Foram, pois, chefes dos levitas: Hasabias, Serebias e Jesua, filho de Cadmiel; os irmãos deles lhes estavam fronteiros para louvarem e darem graças, segundo o mandado de Davi, homem de Deus, coro contra coro.

[25] Matanias, Baquebuquias, Obadias, Mesulão, Talmom e Acube eram porteiros e faziam a guarda aos depósitos das portas.

[26] Estes viveram nos dias de Joiaquim, filho de Jesua, filho de Jozadaque, e nos dias de Neemias, o governador, e de Esdras, o sacerdote e escriba.

A dedicação dos muros

[27] Na dedicação dos muros de Jerusalém, procuraram aos levitas de todos os seus lugares, para fazê-los vir a fim de que fizessem a dedicação com alegria, louvores, canto, címbalos, alaúdes e harpas.

[28] Ajuntaram-se os filhos dos cantores, tanto da campina dos arredores de Jerusalém como das aldeias dos netofatitas,

[21]Hashavja för Hilkias släkt och Netanel för Jedajas släkt.

[22]Under Eljashivs, Jojadas, Jochanans och Jadduas tid förtecknades prästsläkternas överhuvuden ända fram till persern Dareios regeringstid.

[23]De levitiska släkternas överhuvuden förtecknades i krönikorna fram till Jochanans, Eljashivs sons, tid.

[24]Leviternas överhuvuden var Hashavja, Sherevja, Jeshua, Binnuj, Kadmiel och de ämbetsbröder som stod mitt emot dem, indelade i avdelningar, för att tacka och lova Gud, som gudsmannen David hade föreskrivit.

[25]Mattanja, Bakbukja och Obadja var sångare. Talmon och Ackuv var dörrvaktare, med uppsikt över förråden vid portarna.

[26]Dessa var samtida med Jojakim, son till Jeshua, son till Josadak, och med ståthållaren Nehemja och prästen Esra, den skriftlärde.

Nehemja inviger stadsmuren

[27]När Jerusalems mur skulle invigas hämtade man leviterna till Jerusalem från alla platser där de bodde för att fira en invigningsfest med lovsång och med musik av cymbaler, harpor och lyror.

[28]De levitiska sångarna kom både från området kring Jerusalem och från netofateernas byar,

[29] como também de Bete-Gilgal e dos campos de Geba e de Azmavete; porque os cantores tinham edificado para si aldeias nos arredores de Jerusalém.

[30] Purificaram-se os sacerdotes e os levitas, que também purificaram o povo e as portas e o muro.

[31] Então, fiz subir os príncipes de Judá sobre o muro e formei dois grandes coros em procissão, sendo um à mão direita sobre a muralha para o lado da Porta do Monturo.

[32] Após eles, ia Hosaías e a metade dos príncipes de Judá,

[33] Azarias, Esdras, Mesulão,

[34] Judá, Benjamim, Semaías e Jeremias;

[35] e dos filhos dos sacerdotes, com trombetas: Zacarias, filho de Jônatas, filho de Semaías, filho de Matanias, filho de Micaías, filho de Zacur, filho de Asafe,

[36] e seus irmãos, Semaías, Azarel, Milalai, Gilalai, Maai, Netanel, Judá e Hanani, com os instrumentos músicos de Davi, homem de Deus; Esdras, o escriba, ia adiante deles.

[37] À entrada da Porta da Fonte, subiram diretamente as escadas da Cidade de Davi, onde se eleva o muro por sobre a casa de Davi, até à Porta das Águas, do lado oriental.

[38] O segundo coro ia em frente, e eu, após ele; metade do povo ia por cima do muro, desde a Torre dos Fornos até ao Muro Largo;

[29]från Bet Haggilgal och från trakten kring Geva och Asmavet, ty sångarna hade byggt sig byar runt Jerusalem.

[30]Prästerna och leviterna renade först sig själva. Sedan renade de folket, portarna och muren.

[31]Därefter lät jag ledarna i Juda stiga upp på muren och ställde upp två stora lovsångskörer. Den ena gick åt höger, uppe på muren, i riktning mot Dyngporten.

[32]Efter gick Hoshaja med hälften av ledarna i Juda.

[33]Asarja, Esra, Meshullam,

[34]Juda, Benjamin, Shemaja och Jeremia,

[35]som var präster, blåste trumpet. Här gick också Sakarja, son till Jonatan, son till Shemaja, son till Mattanja, son till Mikaja, son till Sackur, son till Asaf,

[36]och hans ämbetsbröder Shemaja, Asarel, Milalaj, Gilalaj, Maaj, Netanel, Juda och Hanani. De spelade på de musikinstrument som gudsmannen David hade bestämt, och Esra, den skriftlärde, gick i spetsen för dem.

[37]De gick förbi Källporten och rakt fram uppför trappan till Davids stad, trappan till muren ovanför Davids palats, och därefter fram till Vattenporten på östsidan.

[38]Den andra lovsångskören gick åt vänster, och jag följde efter med den andra hälften av folket. Vi gick uppe på muren förbi Ugnstornet till Breda muren

[39] e desde a Porta de Efraim, passaram por cima da Porta Velha e da Porta do Peixe, pela Torre de Hananel, pela Torre dos Cem, até à Porta do Gado; e pararam à Porta da Guarda.

[40] Então, ambos os coros pararam na Casa de Deus, como também eu e a metade dos magistrados comigo.

[41] Os sacerdotes Eliaquim, Maaséias, Miniamim, Micaías, Elioenai, Zacarias e Hananias iam com trombetas,
[42] como também Maaséias, Semaías, Eleazar, Uzi, Joanã, Malquias, Elão e Ezer; e faziam-se ouvir os cantores sob a direção de Jezraías.
[43] No mesmo dia, ofereceram grandes sacrifícios e se alegraram; pois Deus os alegrara com grande alegria; também as mulheres e os meninos se alegraram, de modo que o júbilo de Jerusalém se ouviu até de longe.

A manutenção dos sacerdotes e levitas

[44] Ainda no mesmo dia, se nomearam homens para as câmaras dos tesouros, das ofertas, das primícias e dos dízimos, para ajuntarem nelas, das cidades, as porções designadas pela Lei para os sacerdotes e para os levitas; pois Judá estava alegre, porque os sacerdotes e os levitas ministravam ali;
[45] e executavam o serviço do seu Deus e o da purificação; como também os cantores e porteiros, segundo o mandado de Davi e de seu filho Salomão.

[39]och förbi Efraimporten, Jeshanaporten, Fiskporten, Hananeltornet, dvs. Hundradetornet, fram till Fårporten och stannade vid Vaktporten.

[40]De båda lovsångskörerna ställde sedan upp sig i Guds hus. Så gjorde också jag tillsammans med hälften av styresmännen,
[41]och dessutom prästerna Eljakim, Maaseja, Minjamin, Mikaja, Eljoenaj, Sakarja och Hananja med sina trumpeter
[42]och Maaseja, Shemaja, Elasar, Ussi, Jochanan, Malkia, Elam och Eser. Sångarna stämde upp under ledning av Jisrachja.

[43]Denna dag offrades stora offer och alla gladde sig, ty Gud hade givit dem stor glädje. Också kvinnorna och barnen var glada. Och glädjen i Jerusalem hördes vida omkring.

Åtgärder för tempeltjänsten

[44]Denna dag tillsattes också män som skulle ha uppsikt över de kamrar som tjänade till förråd för offergåvorna, det första av skörden och tiondet. Där samlades det som prästerna och leviterna enligt lagen skulle ha från städernas åkrar. Glädjen var stor i Juda över att prästerna och leviterna var i tjänst
[45]och att de skötte gudstjänsterna och reningsriterna, liksom sångarna och dörrvaktarna skötte sina uppgifter enligt Davids och hans son Salomos anvisningar.

[46] Pois já outrora, nos dias de Davi e de Asafe, havia chefes dos cantores, cânticos de louvor e ações de graças a Deus.
[47] Todo o Israel, nos dias de Zorobabel e nos dias de Neemias, dava aos cantores e aos porteiros as porções de cada dia; e consagrava as coisas destinadas aos levitas, e os levitas, as destinadas aos filhos de Arão.

[46]Ty redan på Davids och Asafs tid fanns ledare för sångarna vid tackpsalmen och lovsången till Gud.

[47]Och på Serubbabels och Nehemjas tid brukade hela Israel ge sångarna och dörrvaktarna vad de behövde för var dag. Man gav leviterna vad som helgats åt dem, och leviterna gav Arons söner deras andel.

Neemias 13

Os estrangeiros separados de Israel

[1] Naquele dia, se leu para o povo no Livro de Moisés; achou-se escrito que os amonitas e os moabitas não entrassem jamais na congregação de Deus,
[2] porquanto não tinham saído ao encontro dos filhos de Israel com pão e água; antes, assalariaram contra eles Balaão para os amaldiçoar; mas o nosso Deus converteu a maldição em bênção.
[3] Ouvindo eles, o povo, esta lei, apartaram de Israel todo elemento misto.

Tobias expulso do templo

[4] Ora, antes disto, Eliasibe, sacerdote, encarregado da câmara da casa do nosso Deus, se tinha aparentado com Tobias;
[5] e fizera para este uma câmara grande, onde dantes se depositavam as ofertas de manjares, o incenso, os utensílios e os dízimos dos cereais, do vinho e do azeite, que se ordenaram para os levitas, cantores e porteiros, como também contribuições para os sacerdotes.
[6] Mas, quando isso aconteceu, não estive em Jerusalém, porque no trigésimo

Nehemja 13

Nehemjas reformer

[1]Denna dag läste man för folket ur Moses bok och fann att det stod skrivet där att ingen ammonit eller moabit någonsin skulle få upptas i Guds församling.

[2]De kom ju inte israeliterna till mötes med bröd och vatten utan lejde Bileam till att förbanna dem, men vår Gud förvandlade förbannelsen till välsignelse.

[3]När de hade hört lagen avskilde de alla av främmande ursprung från Israel.

[4]En tid förut hade prästen Eljashiv, som fått uppsikt över förråden i Guds hus och var släkt med Tobia,

[5]gjort i ordning ett stort rum åt honom. Där hade man tidigare förvarat matoffren, rökelsen, kärlen och det tionde av säd, vin och olja som var leviternas, sångarnas och dörrvaktarnas andelar samt gåvorna till prästerna.

[6]När detta hände var jag inte i Jerusalem, ty under kung Artaxerxes trettioandra

segundo ano de Artaxerxes, rei da Babilônia, eu fora ter com ele; mas ao cabo de certo tempo pedi licença ao rei e voltei para Jerusalém.

regeringsår i Babylon hade jag rest till honom. Men efter en tid bad jag kungen att få

[7] Então, soube do mal que Eliasibe fizera para beneficiar a Tobias, fazendo-lhe uma câmara nos pátios da Casa de Deus.

[7]resa till Jerusalem. När jag kom dit och fick se det onda som Eljashiv hade gjort genom att ställa i ordning en kammare åt Tobia på förgårdarna till Guds hus,

[8] Isso muito me indignou a tal ponto, que atirei todos os móveis da casa de Tobias fora da câmara.

[8]blev jag mycket upprörd och lät kasta ut Tobias alla ägodelar ur rummet.

[9] Então, ordenei que se purificassem as câmaras e tornei a trazer para ali os utensílios da Casa de Deus, com as ofertas de manjares e o incenso.

[9]Därefter gav jag befallning om att kamrarna skulle renas och lät sedan flytta tillbaka tempelkärlen jämte matoffren och rökelsen.

Restaurada a manutenção dos levitas

[10] Também soube que os quinhões dos levitas não se lhes davam, de maneira que os levitas e os cantores, que faziam o serviço, tinham fugido cada um para o seu campo.

[10]Jag fick också veta att leviterna inte hade fått vad de skulle ha. Därför hade alla gett sig av till sina gårdar, både leviterna och sångarna som fullgjorde tempeltjänsten.

[11] Então, contendi com os magistrados e disse: Por que se desamparou a Casa de Deus? Ajuntei os levitas e os cantores e os restituí a seus postos.

[11]Då gick jag till rätta med styresmännen, jag frågade: »Varför har Guds hus blivit försummat?« Och jag lät kalla tillbaka leviterna och satte dem i tjänst igen.

[12] Então, todo o Judá trouxe os dízimos dos cereais, do vinho e do azeite aos depósitos.

[12]Sedan förde alla i Juda tionde av säd, vin och olja till förrådskamrarna.

[13] Por tesoureiros dos depósitos pus Selemias, o sacerdote, Zadoque, o escrivão, e, dentre os levitas, Pedaías; como assistente deles, Hanã, filho de Zacur, filho de Matanias; porque foram achados fiéis, e se lhes encarregou que repartissem as porções para seus irmãos.

[13]Till att ha uppsikt över förråden satte jag prästen Shelemja, sekreteraren Sadok och Pedaja, en av leviterna, och till medhjälpare fick de Hanan, son till Sackur, son till Mattanja. De betraktades nämligen som pålitliga och fick nu ansvaret för utdelningen till sina ämbetsbröder.

[14] Por isto, Deus meu, lembra-te de mim e não apagues as beneficências que eu fiz à casa de meu Deus e para o seu serviço.

[14]Min Gud, kom ihåg mig för detta och glöm inte de fromma gärningar som jag har gjort för min Guds hus och tjänsten där.

Restabelecimento da observância do sábado

[15] Naqueles dias, vi em Judá os que pisavam lagares ao sábado e traziam trigo que carregavam sobre jumentos; como também vinho, uvas e figos e toda sorte de cargas, que traziam a Jerusalém no dia de sábado; e protestei contra eles por venderem mantimentos neste dia.

[15]Vid samma tid såg jag i Juda några som trampade vinpressarna på sabbaten. Andra kom med spannmål som de lastade på åsnor eller med vin, druvor, fikon och andra varor och förde det till Jerusalem på sabbatsdagen. Jag varnade dem för att sälja sina livsmedel.

[16] Também habitavam em Jerusalém tírios que traziam peixes e toda sorte de mercadorias, que no sábado vendiam aos filhos de Judá e em Jerusalém.

[16]Några män från Tyros som bodde i Jerusalem förde in fisk och allehanda varor för att sälja till judarna på sabbaten — och det i Jerusalem.

[17] Contendi com os nobres de Judá e lhes disse: Que mal é este que fazeis, profanando o dia de sábado?

[17]Då gick jag till rätta med stormännen i Juda och sade till dem: »Hur kan ni bära er så illa åt och vanhelga sabbatsdagen?

[18] Acaso, não fizeram vossos pais assim, e não trouxe o nosso Deus todo este mal sobre nós e sobre esta cidade? E vós ainda trazeis ira maior sobre Israel, profanando o sábado.

[18]Var det inte därför att våra fäder gjorde så som vår Gud lät alla dessa olyckor komma över oss och staden? Och nu drar ni ännu mer vrede över Israel genom att vanhelga sabbaten!«

[19] Dando já sombra as portas de Jerusalém antes do sábado, ordenei que se fechassem; e determinei que não se abrissem, senão após o sábado; às portas coloquei alguns dos meus moços, para que nenhuma carga entrasse no dia de sábado.

[19]När mörkret föll över Jerusalems portar på kvällen före sabbaten gav jag order om att dörrarna skulle stängas och inte öppnas igen förrän sabbaten var över. Jag ställde också några av mina män vid portarna för att inget gods skulle föras in på sabbaten.

[20] Então, os negociantes e os vendedores de toda sorte de mercadorias pernoitaram fora de Jerusalém, uma ou duas vezes.

[20]Det hände ett par gånger att köpmän och varuförsäljare tillbringade natten utanför Jerusalem,

[21] Protestei, pois, contra eles e lhes disse: Por que passais a noite defronte do muro?

[21]men jag varnade dem: »Varför tillbringar ni natten framför muren? Om

Se outra vez o fizerdes, lançarei mão sobre vós. Daí em diante não tornaram a vir no sábado.

det upprepas kommer jag att ta i med hårdhandskarna!« I fortsättningen kom de inte under sabbaten.

[22] Também mandei aos levitas que se purificassem e viessem guardar as portas, para santificar o dia de sábado. Também nisto, Deus meu, lembra-te de mim; e perdoa-me segundo a abundância da tua misericórdia.

[22]Sedan gav jag order till leviterna att rena sig och komma och hålla vakt vid portarna för att sabbatsdagen skulle hållas helig. Min Gud, kom ihåg mig också för detta och skona mig i din stora godhet.

Condenação do casamento misto

[23] Vi também, naqueles dias, que judeus haviam casado com mulheres asdoditas, amonitas e moabitas.

[23]Vid samma tid upptäckte jag att några judar hade gift sig med kvinnor från Ashdod, Ammon och Moab.

[24] Seus filhos falavam meio asdodita e não sabiam falar judaico, mas a língua de seu respectivo povo.

[24]Av deras barn talade hälften ashdoditiska eller något av de andra språken och kunde inte längre tala hebreiska.

[25] Contendi com eles, e os amaldiçoei, e espanquei alguns deles, e lhes arranquei os cabelos, e os conjurei por Deus, dizendo: Não dareis mais vossas filhas a seus filhos e não tomareis mais suas filhas, nem para vossos filhos nem para vós mesmos.

[25]Jag gick till rätta med dem, förbannade dem, slog några av dem, drog dem i håret och besvor dem vid Gud: »Ni får inte ge era döttrar åt deras söner och inte heller ta deras döttrar till hustrur åt era söner eller er själva.

[26] Não pecou nisto Salomão, rei de Israel? Todavia, entre muitas nações não havia rei semelhante a ele, e ele era amado do seu Deus, e Deus o constituiu rei sobre todo o Israel. Não obstante isso, as mulheres estrangeiras o fizeram cair no pecado.

[26]Var det inte på det sättet som Salomo, Israels kung, syndade? Bland de många folken fanns det ingen kung som var hans like, och han var så älskad av sin Gud att han sattes till kung över hela Israel. Men utländska kvinnor fick även honom att synda.

[27] Dar-vos-íamos nós ouvidos, para fazermos todo este grande mal, prevaricando contra o nosso Deus, casando com mulheres estrangeiras?

[27]Och nu får man höra om er att ni gör er skyldiga till detta stora onda och är otrogna mot vår Gud genom att gifta er med utländska kvinnor!«

[28] Um dos filhos de Joiada, filho do sumo sacerdote Eliasibe, era genro de Sambalate, o horonita, pelo que o afugentei de mim.

[28]En son till Jojada, son till översteprästen Eljashiv, var svärson till horoniten Sanvallat; honom skickade jag bort.

[29] Lembra-te deles, Deus meu, pois contaminaram o sacerdócio, como também a aliança sacerdotal e levítica.

[29]Min Gud, glöm dem aldrig, ty de har befläckat prästämbetet, prästernas och leviternas förbund.

As reformas de Neemias

[30] Limpei-os, pois, de toda estrangeirice e designei o serviço dos sacerdotes e dos levitas, cada um no seu mister,

[30]Så renade jag israeliterna från allt utländskt, och jag fastställde arbetsordningar för prästerna och leviterna, så att var och en av dem visste vad han hade att göra.

[31] como também o fornecimento de lenha em tempos determinados, bem como as primícias. Lembra-te de mim, Deus meu, para o meu bem.

[31]Jag föreskrev också vid vilka tider vedoffret och det första av grödan skulle frambäras. Min Gud, kom ihåg detta och räkna mig det till godo.

O livro de Ester

Ester 1

O banquete de Assuero

[1] Nos dias de Assuero, o Assuero que reinou, desde a Índia até à Etiópia, sobre cento e vinte e sete províncias,

[2] naqueles dias, assentando-se o rei Assuero no trono do seu reino, que está na cidadela de Susã,

[3] no terceiro ano de seu reinado, deu um banquete a todos os seus príncipes e seus servos, no qual se representou o escol da Pérsia e Média, e os nobres e príncipes das províncias estavam perante ele.

[4] Então, mostrou as riquezas da glória do seu reino e o esplendor da sua excelente grandeza, por muitos dias, por cento e oitenta dias.

[5] Passados esses dias, deu o rei um banquete a todo o povo que se achava na cidadela de Susã, tanto para os maiores como para os menores, por sete dias, no pátio do jardim do palácio real.

[6] Havia tecido branco, linho fino e estofas de púrpura atados com cordões de linho e de púrpura a argolas de prata e a colunas de alabastro. A armação dos leitos era de ouro e de prata, sobre um pavimento de pórfiro, de mármore, de alabastro e de pedras preciosas.

[7] Dava-se-lhes de beber em vasos de ouro, vasos de várias espécies, e havia muito vinho real, graças à generosidade do rei.

Ester

Ester 1

Kung Xerxes bestraffar drottning Vashti

[1]Det som här berättas tilldrog sig på Xerxes tid, den Xerxes som härskade över 127 provinser från Indien ända till Kush.

[2]Han satt nu på kungatronen i borgen i Susa.

[3]Under sitt tredje regeringsår gav han ett gästabud för alla sina furstar och ämbetsmän. Krigsbefälhavarna i Persien och Medien och adeln och furstarna i provinserna hade alla samlats hos honom,

[4]och under en lång tid, 180 dagar, visade han dem sitt väldes rikedom och sin lysande kungliga prakt.

[5]Som avslutning gav kungen under sju dagar ett gästabud för alla på borgen i Susa, från den högste till den lägste. Festen ägde rum på den öppna platsen i slottsträdgården.

[6]Där hängde draperier av finaste vita och violetta tyger i vita och purpurröda snören på stänger av silver och pelare av alabaster. Där stod divaner av guld och silver på ett golv av marmor, alabaster, pärlemor och ädelsten.

[7]Dryckerna serverades i gyllene bägare, alla olika, och kungens vin flödade med kunglig frikostighet.

[8] Bebiam sem constrangimento, como estava prescrito, pois o rei havia ordenado a todos os oficiais da sua casa que fizessem segundo a vontade de cada um.

[9] Também a rainha Vasti deu um banquete às mulheres na casa real do rei Assuero.

Vasti, a rainha, recusa assistir ao banquete

[10] Ao sétimo dia, estando já o coração do rei alegre do vinho, mandou a Meumã, Bizta, Harbona, Bigtá, Abagta, Zetar e Carcas, os sete eunucos que serviam na presença do rei Assuero,

[11] que introduzissem à presença do rei a rainha Vasti, com a coroa real, para mostrar aos povos e aos príncipes a formosura dela, pois era em extremo formosa.

[12] Porém a rainha Vasti recusou vir por intermédio dos eunucos, segundo a palavra do rei; pelo que o rei muito se enfureceu e se inflamou de ira.

[13] Então, o rei consultou os sábios que entendiam dos tempos (porque assim se tratavam os interesses do rei na presença de todos os que sabiam a lei e o direito;

[14] e os mais chegados a ele eram: Carsena, Setar, Admata, Társis, Meres, Marsena e Memucã, os sete príncipes dos persas e dos medos, que se avistavam pessoalmente com o rei e se assentavam como principais no reino)

[15] sobre o que se devia fazer, segundo a lei, à rainha Vasti, por não haver ela cumprido o mandado do rei Assuero, por intermédio dos eunucos.

[8]Men det rådde inget dryckestvång; kungen hade befallt marskalkarna att rätta sig efter vars och ens önskan.

[9]Samtidigt höll drottning Vashti ett gästabud för kvinnorna inne i kung Xerxes palats.

[10]Den sjunde dagen, då kungen var upprymd av vinet, befallde han Mehuman, Bisseta, Harvona, Bigta, Avagta, Setar och Karkas, de sju hovmän som var hans personliga tjänare,

[11]att föra drottning Vashti till honom, med kunglig krona på huvudet. Han ville låta folken och furstarna se hennes skönhet — hon var mycket vacker.

[12]Men då hovmännen framförde kungens befallning vägrade drottning Vashti att komma. Kungen blev ursinnig, vreden brann inom honom.

[13]Han vände sig till de visa, de som visste vad stunden krävde, eftersom det var brukligt att kungen rådgjorde med alla som var förfarna i lag och rätt.

[14]Hans närmaste förtrogna var Karshena, Shetar, Admata, Tarshish, Meres, Marsena och Memukan, de sju furstar från Persien och Medien som när som helst kunde få företräde hos honom och var de främsta i riket.

[15]Dem frågade han vad som enligt lagen borde ske med drottning Vashti, då hon inte hade gjort som kungen befallde henne genom sina hovmän.

[16] Então, disse Memucã na presença do rei e dos príncipes: A rainha Vasti não somente ofendeu ao rei, mas também a todos os príncipes e a todos os povos que há em todas as províncias do rei Assuero.

[16]Memukan tog till orda inför kungen och furstarna: »Det är inte bara mot kungen som drottning Vashti har förbrutit sig utan mot alla furstar och folk i alla kung Xerxes provinser.

[17] Porque a notícia do que fez a rainha chegará a todas as mulheres, de modo que desprezarão a seu marido, quando ouvirem dizer: Mandou o rei Assuero que introduzissem à sua presença a rainha Vasti, porém ela não foi.

[17]Drottningens handlingssätt blir bekant för alla kvinnor och får dem att ringakta sina män och säga: Kung Xerxes skickade efter drottning Vashti, och hon kom inte!

[18] Hoje mesmo, as princesas da Pérsia e da Média, ao ouvirem o que fez a rainha, dirão o mesmo a todos os príncipes do rei; e haverá daí muito desprezo e indignação.

[18]Redan i dag börjar furstinnorna i Persien och Medien som har hört vad drottningen sade att föra det på tal med sina män, och då blir det försmädligheter och gräl utan ände.

[19] Se bem parecer ao rei, promulgue de sua parte um edito real, e que se inscreva nas leis dos persas e dos medos e não se revogue, que Vasti não entre jamais na presença do rei Assuero; e o rei dê o reino dela a outra que seja melhor do que ela.

[19]Om du finner det lämpligt, min konung, bör du därför utfärda en kunglig förordning som skall skrivas in bland Persiens och Mediens lagar så att den inte kan återkallas: ett förbud för Vashti att någonsin visa sig inför kungen. Ge sedan hennes drottningvärdighet åt någon annan, som är bättre än hon.

[20] Quando for ouvido o mandado, que o rei decretar em todo o seu reino, vasto que é, todas as mulheres darão honra a seu marido, tanto ao mais importante como ao menos importante.

[20]När detta kungliga påbud blir känt i ditt rike, i hela ditt väldiga rike, kommer varje kvinna att visa respekt för sin make, hög som låg.«

[21] O conselho pareceu bem tanto ao rei como aos príncipes; e fez o rei segundo a palavra de Memucã.

[21]Förslaget tilltalade kungen och furstarna, och kungen gjorde som Memukan hade sagt.

[22] Então, enviou cartas a todas as províncias do rei, a cada província segundo o seu modo de escrever e a cada

[22]Han lät sända ut skrivelser till alla sina provinser, till varje provins med dess egen

povo segundo a sua língua: que cada homem fosse senhor em sua casa, e que se falasse a língua do seu povo.

Ester 2

Ester feita rainha

[1] Passadas estas coisas, e apaziguado já o furor do rei Assuero, lembrou-se de Vasti, e do que ela fizera, e do que se tinha decretado contra ela.

[2] Então, disseram os jovens do rei, que lhe serviam: Tragam-se moças para o rei, virgens de boa aparência e formosura.

[3] Ponha o rei comissários em todas as províncias do seu reino, que reúnam todas as moças virgens, de boa aparência e formosura, na cidadela de Susã, na casa das mulheres, sob as vistas de Hegai, eunuco do rei, guarda das mulheres, e dêem-se-lhes os seus ungüentos.

[4] A moça que cair no agrado do rei, essa reine em lugar de Vasti. Com isto concordou o rei, e assim se fez.

[5] Ora, na cidadela de Susã havia certo homem judeu, benjamita, chamado Mordecai, filho de Jair, filho de Simei, filho de Quis,

[6] que fora transportado de Jerusalém com os exilados que foram deportados com Jeconias, rei de Judá, a quem Nabucodonosor, rei da Babilônia, havia transportado.

[7] Ele criara a Hadassa, que é Ester, filha de seu tio, a qual não tinha pai nem mãe; e era jovem bela, de boa aparência e

skrift och till varje folk på dess eget språk, för att var man skulle vara herre i sitt hus.

Ester 2

Ester blir kung Xerxes gemål

[1]En tid därefter, när kung Xerxes vrede hade lagt sig, började han tänka på vad Vashti hade gjort och vad man hade beslutat om henne.

[2]Kungens pager föreslog då att man skulle leta upp vackra orörda flickor åt honom.

[3]Kungen skulle utse ombud i varje provins och låta dem samla alla unga vackra flickor till hans harem i borgen i Susa. Där skulle de stå under uppsikt av kungens eunuck Hegaj, haremsvakten, och få skönhetsbehandling.

[4]Den flicka som behagade kungen mest skulle bli drottning i Vashtis ställe. Förslaget vann kungens gillande, och han följde det.

[5]På borgen i Susa fanns en jude som hette Mordokaj, son till Jair, son till Shimi, son till Kish av Benjamins stam.

[6]Han hörde till dem som blivit bortförda från Jerusalem tillsammans med kung Jekonja av Juda, då denne fördes i fångenskap av den babyloniske kungen Nebukadnessar.

[7]Han var fosterfar åt sin farbrors dotter Hadassa, även kallad Ester; hon hade varken far eller mor i livet. Det var en

formosura. Tendo-lhe morrido o pai e a mãe, Mordecai a tomara por filha.

välväxt och vacker flicka. Mordokaj hade adopterat henne efter hennes föräldrars död.

8 Em se divulgando, pois, o mandado do rei e a sua lei, ao serem ajuntadas muitas moças na cidadela de Susã, sob as vistas de Hegai, levaram também Ester à casa do rei, sob os cuidados de Hegai, guarda das mulheres.

8Då kungens befallning och förordning hade blivit känd och många flickor fördes till borgen i Susa och togs om hand av Hegaj, hämtades även Ester till kungens palats och ställdes under uppsikt av Hegaj, haremsvakten.

9 A moça lhe pareceu formosa e alcançou favor perante ele; pelo que se apressou em dar-lhe os ungüentos e os devidos alimentos, como também sete jovens escolhidas da casa do rei; e a fez passar com as suas jovens para os melhores aposentos da casa das mulheres.

9Flickan gjorde intryck på honom och vann hans välvilja. Han lät henne genast få de skönhetsmedel och den kost som hon skulle ha och de sju tjänsteflickor från palatset som valts ut åt henne. Han lät henne flytta in i den förnämsta delen av haremet tillsammans med dem.

10 Ester não havia declarado o seu povo nem a sua linhagem, pois Mordecai lhe ordenara que o não declarasse.

10Ester berättade inte vilket folk eller vilken släkt hon tillhörde, eftersom Mordokaj hade förbjudit henne det.

11 Passeava Mordecai todos os dias diante do átrio da casa das mulheres, para se informar de como passava Ester e do que lhe sucederia.

11Varje dag vandrade Mordokaj förbi haremsgården för att få reda på hur det stod till med Ester och hur hon behandlades.

12 Em chegando o prazo de cada moça vir ao rei Assuero, depois de tratada segundo as prescrições para as mulheres, por doze meses (porque assim se cumpriam os dias de seu embelezamento, seis meses com óleo de mirra e seis meses com especiarias e com os perfumes e ungüentos em uso entre as mulheres),

12I tur och ordning skulle flickorna få komma in till kung Xerxes. Då hade man under tolv månaders tid låtit dem genomgå det som var föreskrivet. Det var den tid som hela skönhetsbehandlingen krävde: sex månader med myrraolja och sex månader med balsamolja och andra skönhetsmedel.

13 então, é que vinha a jovem ao rei; a ela se dava o que desejasse para levar consigo da casa das mulheres para a casa do rei.

13När en flicka skulle gå till kungen fick hon ta med sig allt vad hon begärde från kungens harem till hans palats.

[14] À tarde, entrava e, pela manhã, tornava à segunda casa das mulheres, sob as vistas de Saasgaz, eunuco do rei, guarda das concubinas; não tornava mais ao rei, salvo se o rei a desejasse, e ela fosse chamada pelo nome.

[15] Ester, filha de Abiail, tio de Mordecai, que a tomara por filha, quando lhe chegou a vez de ir ao rei, nada pediu além do que disse Hegai, eunuco do rei, guarda das mulheres. E Ester alcançou favor de todos quantos a viam.

[16] Assim, foi levada Ester ao rei Assuero, à casa real, no décimo mês, que é o mês de tebete, no sétimo ano do seu reinado.

[17] O rei amou a Ester mais do que a todas as mulheres, e ela alcançou perante ele favor e benevolência mais do que todas as virgens; o rei pôs-lhe na cabeça a coroa real e a fez rainha em lugar de Vasti.

[18] Então, o rei deu um grande banquete a todos os seus príncipes e aos seus servos; era o banquete de Ester; concedeu alívio às províncias e fez presentes segundo a generosidade real.

[19] Quando, pela segunda vez, se reuniram as virgens, Mordecai estava assentado à porta do rei.

[20] Ester não havia declarado ainda a sua linhagem e o seu povo, como Mordecai lhe

[14]Hon skulle komma om aftonen och följande morgon återvända till den andra haremsavdelningen och överlämnas till kungens eunuck Shaashgas, som vaktade konkubinerna. Hon fick inte komma fler gånger till kungen, om inte denne hade blivit så förtjust i henne att han kallade henne till sig.

[15]Så kom turen till Ester, dotter till Avichajil, farbrodern till Mordokaj som hade adopterat henne. När hon skulle till kungen begärde hon ingenting annat än det som hade föreslagits av kungens eunuck Hegaj, haremsvakten. Alla som såg henne blev betagna i henne.

[16]Det var i årets tionde månad, månaden tevet, det sjunde året kung Xerxes regerade, som Ester fördes till honom i hans kungapalats.

[17]Han kom att älska Ester högre än någon annan kvinna, ja, hon vann hans ynnest och kärlek framför alla de andra flickorna, och han satte den kungliga kronan på hennes huvud och gjorde henne till drottning i Vashtis ställe.

[18]Sedan gav han ett stort gästabud för alla sina furstar och ämbetsmän, ett gästabud till Esters ära, och han efterskänkte skatt i provinserna och delade ut gåvor med kunglig frikostighet.

[19]När man samlade de unga flickorna tjänstgjorde Mordokaj vid Kungliga porten.

[20]På hans uppmaning förteg Ester vilken släkt och vilket folk hon tillhörde. Hon

ordenara; porque Ester cumpria o mandado de Mordecai como quando a criava.

fortsatte att lyda honom som när hon var i hans vård.

Mordecai descobre uma conspiração

21 Naqueles dias, estando Mordecai sentado à porta do rei, dois eunucos do rei, dos guardas da porta, Bigtã e Teres, sobremodo se indignaram e tramaram atentar contra o rei Assuero.

21Under den tid då Mordokaj tjänstgjorde vid Kungliga porten hade tröskelväktarna Bigtan och Teresh, två av kungens hovmän, blivit så förbittrade på kung Xerxes att de sökte ett tillfälle att bringa honom om livet.

22 Veio isso ao conhecimento de Mordecai, que o revelou à rainha Ester, e Ester o disse ao rei, em nome de Mordecai.

22Mordokaj fick kännedom om detta och talade om det för drottning Ester, som underrättade kungen på Mordokajs vägnar.

23 Investigou-se o caso, e era fato; e ambos foram pendurados numa forca. Isso foi escrito no Livro das Crônicas, perante o rei.

23Saken undersöktes, och när anklagelserna visade sig riktiga hängde man upp de båda männen på pålar. Denna händelse nedtecknades i krönikan i närvaro av kungen.

Ester 3

Mordecai odiado por Hamã

1 Depois destas coisas, o rei Assuero engrandeceu a Hamã, filho de Hamedata, agagita, e o exaltou, e lhe pôs o trono acima de todos os príncipes que estavam com ele.

2 Todos os servos do rei, que estavam à porta do rei, se inclinavam e se prostravam perante Hamã; porque assim tinha ordenado o rei a respeito dele. Mordecai, porém, não se inclinava, nem se prostrava.

3 Então, os servos do rei, que estavam à porta do rei, disseram a Mordecai: Por que transgrides as ordens do rei?

Ester 3

Haman planerar att utrota judarna

1Någon tid senare hedrade kung Xerxes agagiten Haman, Hammedatas son: han befordrade honom och gav honom högre rang än någon av sina furstar.

2Alla ämbetsmännen vid Kungliga porten föll ner i vördnad inför Haman, så som kungen befallt. Men Mordokaj föll inte ner inför honom.

3Ämbetsmännen i Kungliga porten frågade Mordokaj varför han trotsade kungens befallning.

[4] Sucedeu, pois, que, dizendo-lhe eles isto, dia após dia, e não lhes dando ele ouvidos, o fizeram saber a Hamã, para ver se as palavras de Mordecai se manteriam de pé, porque ele lhes tinha declarado que era judeu.

[5] Vendo, pois, Hamã que Mordecai não se inclinava, nem se prostrava diante dele, encheu-se de furor.

[6] Porém teve como pouco, nos seus propósitos, o atentar apenas contra Mordecai, porque lhe haviam declarado de que povo era Mordecai; por isso, procurou Hamã destruir todos os judeus, povo de Mordecai, que havia em todo o reino de Assuero.

Hamã pretende matar todos os judeus

[7] No primeiro mês, que é o mês de nisã, no ano duodécimo do rei Assuero, se lançou o Pur, isto é, sortes, perante Hamã, dia a dia, mês a mês, até ao duodécimo, que é o mês de adar.

[8] Então, disse Hamã ao rei Assuero: Existe espalhado, disperso entre os povos em todas as províncias do teu reino, um povo cujas leis são diferentes das leis de todos os povos e que não cumpre as do rei; pelo que não convém ao rei tolerá-lo.

[9] Se bem parecer ao rei, decrete-se que sejam mortos, e, nas próprias mãos dos que executarem a obra, eu pesarei dez mil talentos de prata para que entrem nos tesouros do rei.

[4]Dag efter dag talade de med honom utan att han lyssnade till dem. Då underrättade de Haman för att se om Mordokajs skäl skulle godtas: han hade sagt dem att han var jude.

[5]När Haman såg att Mordokaj inte föll ner i vördnad inför honom fylldes han av vrede.

[6]Det var inte nog för honom att ta livet enbart av Mordokaj, utan när han fick reda på vilket folk denne tillhörde ville han utrota alla judar i Xerxes rike, Mordokajs folk.

[7]Under årets första månad, månaden nisan, det tolfte året kung Xerxes regerade, kastade man i Hamans närvaro »pur«, dvs. lott, om dag och månad då man i ett enda slag skulle förgöra Mordokajs folk. Lotten föll på den trettonde dagen i årets tolfte månad, månaden adar.

[8]Haman gick till kung Xerxes och sade: »Det finns ett folk som bor utspritt bland de andra folken i ditt rikes alla provinser. De håller sig för sig själva. Deras lagar liknar inget annat folks, och kungens lagar rättar de sig inte efter. Det är mot dina intressen att låta dem hållas.

[9]Om du finner det lämpligt, så utfärda ett påbud att de skall förintas. Jag skall då väga upp 10.000 talenter silver till dina tjänstemän för den kungliga skattkammarens räkning.«

[10] Então, o rei tirou da mão o seu anel, deu-o a Hamã, filho de Hamedata, agagita, adversário dos judeus,
[11] e lhe disse: Essa prata seja tua, como também esse povo, para fazeres dele o que melhor for de teu agrado.

O rei decreta a morte dos judeus

[12] Chamaram, pois, os secretários do rei, no dia treze do primeiro mês, e, segundo ordenou Hamã, tudo se escreveu aos sátrapas do rei, aos governadores de todas as províncias e aos príncipes de cada povo; a cada província no seu próprio modo de escrever e a cada povo na sua própria língua. Em nome do rei Assuero se escreveu, e com o anel do rei se selou.

[13] Enviaram-se as cartas, por intermédio dos correios, a todas as províncias do rei, para que se destruíssem, matassem e aniquilassem de vez a todos os judeus, moços e velhos, crianças e mulheres, em um só dia, no dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar, e que lhes saqueassem os bens.
[14] Tais cartas encerravam o traslado do decreto para que se proclamasse a lei em cada província; esse traslado foi enviado a todos os povos para que se preparassem para aquele dia.
[15] Os correios, pois, impelidos pela ordem do rei, partiram incontinenti, e a lei se proclamou na cidadela de Susã; o rei e Hamã se assentaram a beber, mas a cidade de Susã estava perplexa.

[10]Då tog kungen sin sigillring från fingret och gav den åt agagiten Haman, Hammedatas son, judarnas fiende,

[11]med orden: »Silvret är ditt, och med folket får du göra vad du vill!«

[12]Den trettonde dagen i årets första månad inkallades kungens sekreterare, och efter Hamans anvisningar avfattades en skrivelse till kungens satraper, till ståthållarna i de olika provinserna och till de olika folkens furstar; till varje provins med dess egen skrift och till varje folk på dess eget språk. Skrivelsen utfärdades i kung Xerxes namn och bekräftades med hans sigill,

[13]och till kungens alla provinser sändes brev med kurir. Alla judar, unga och gamla, barn och kvinnor, skulle förgöras, dödas och utplånas på en och samma dag, den trettonde i årets tolfte månad, månaden adar, och deras egendom skulle tas som byte.

[14]Skrivelsen skulle gälla som lag i varje provins och genom avskrifter göras bekant för alla folk så att alla skulle vara beredda när dagen kom.

[15]På kungens order gav sig kurirerna i väg i stor hast, och samtidigt offentliggjordes förordningen på borgen i Susa. Kungen och Haman slog sig ner till ett dryckeslag, men i staden Susa rådde bestörtning.

Ester 4

Ester promete interceder pelo seu povo

[1] Quando soube Mordecai tudo quanto se havia passado, rasgou as suas vestes, e se cobriu de pano de saco e de cinza, e, saindo pela cidade, clamou com grande e amargo clamor;

[2] e chegou até à porta do rei; porque ninguém vestido de pano de saco podia entrar pelas portas do rei.

[3] Em todas as províncias aonde chegava a palavra do rei e a sua lei, havia entre os judeus grande luto, com jejum, e choro, e lamentação; e muitos se deitavam em pano de saco e em cinza.

[4] Então, vieram as servas de Ester e os eunucos e fizeram-na saber, com o que a rainha muito se doeu; e mandou roupas para vestir a Mordecai e tirar-lhe o pano de saco; porém ele não as aceitou.

[5] Então, Ester chamou a Hataque, um dos eunucos do rei, que este lhe dera para a servir, e lhe ordenou que fosse a Mordecai para saber que era aquilo e o seu motivo.

[6] Saiu, pois, Hataque à praça da cidade para encontrar-se com Mordecai à porta do rei.

[7] Mordecai lhe fez saber tudo quanto lhe tinha sucedido; como também a quantia certa da prata que Hamã prometera pagar aos tesouros do rei pelo aniquilamento dos judeus.

[8] Também lhe deu o traslado do decreto escrito que se publicara em Susã para os

Ester 4

Mordokaj ber Ester vädja till kungen

[1]När Mordokaj fick höra vad som hade skett rev han sönder sina kläder och klädde sig i säck och aska och gick ut i staden och klagade högljutt och bittert.

[2]Han fortsatte ända till Kungliga porten, där ingen fick komma in klädd i sorgdräkt.

[3]I varje provins dit kungens befallning och förordning nådde blev sorgen stor bland judarna: de fastade, de grät och klagade. Många gjorde sig en bädd av säck och aska.

[4]När drottning Esters tjänsteflickor och hovmän kom och berättade det för henne blev hon förfärad och sände kläder till Mordokaj som han skulle ha på sig i stället för säcktyget. Men han vägrade att ta emot dem.

[5]Då kallade Ester till sig eunucken Hatak, som kungen ställt i hennes tjänst, och befallde honom att fråga Mordokaj vad han menade.

[6]Hatak gick ut till Mordokaj på stadens torg framför Kungliga porten.

[7]Mordokaj berättade om allt som hade drabbat honom och nämnde även den mängd silver som Haman hade lovat lämna till den kungliga skattkammaren om han fick förinta judarna.

[8]Han gav också Hatak en avskrift av den förordning som hade utfärdats i Susa

destruir, para que o mostrasse a Ester e a fizesse saber, a fim de que fosse ter com o rei, e lhe pedisse misericórdia, e, na sua presença, lhe suplicasse pelo povo dela.

angående utrotningen, så att han skulle kunna visa skrivelsen för Ester och förklara allt för henne. Han skulle säga åt henne att gå till kungen och vädja till honom att skona hennes folk.

[9] Tornou, pois, Hataque e fez saber a Ester as palavras de Mordecai.

[9]Då Hatak kom och berättade för Ester vad Mordokaj hade sagt

[10] Então, respondeu Ester a Hataque e mandou-lhe dizer a Mordecai:

[10]befallde hon honom att gå tillbaka till Mordokaj och säga:

[11] Todos os servos do rei e o povo das províncias do rei sabem que, para qualquer homem ou mulher que, sem ser chamado, entrar no pátio interior para avistar-se com o rei, não há senão uma sentença, a de morte, salvo se o rei estender para ele o cetro de ouro, para que viva; e eu, nestes trinta dias, não fui chamada para entrar ao rei.

[11]»Alla kungens ämbetsmän och hans undersåtar i provinserna vet att för den man eller kvinna som utan kungens kallelse går in till honom på inre borggården gäller bara en lag: döden. Endast den som kungen sträcker sin gyllene spira mot får behålla livet. Själv har jag inte på trettio dagar varit kallad till kungen.«

[12] Fizeram saber a Mordecai as palavras de Ester.

[12]När Mordokaj fick höra vad Ester sagt

[13] Então, lhes disse Mordecai que respondessem a Ester: Não imagines que, por estares na casa do rei, só tu escaparás entre todos os judeus.

[13]lät han svara henne: »Tro inte att du ensam bland alla judar skall komma undan bara därför att du bor i kungens hus.

[14] Porque, se de todo te calares agora, de outra parte se levantará para os judeus socorro e livramento, mas tu e a casa de teu pai perecereis; e quem sabe se para conjuntura como esta é que foste elevada a rainha?

[14]Tiger du i detta ögonblick kommer befrielse och räddning för judarna från något annat håll, men du och din fars familj skall gå under. Kanske var det för en stund som denna du blev drottning.«

[15] Então, disse Ester que respondessem a Mordecai:

[15]Då sände Ester detta svar till Mordokaj:

[16] Vai, ajunta a todos os judeus que se acharem em Susã, e jejuai por mim, e não comais, nem bebais por três dias, nem de

[16]»Samla genast alla judar som finns i Susa och håll fasta för min skull. Ni skall inte äta eller dricka på tre dygn, varken dag

noite nem de dia; eu e as minhas servas também jejuaremos. Depois, irei ter com o rei, ainda que é contra a lei; se perecer, pereci.

[17] Então, se foi Mordecai e tudo fez segundo Ester lhe havia ordenado.

eller natt. Jag och mina tjänsteflickor skall fasta på samma sätt. Sedan går jag till kungen, trots att det är mot lagen. Är jag förlorad, så är jag förlorad.«

[17]Mordokaj gav sig i väg och gjorde precis som Ester hade sagt till honom.

Ester 5

Ester convida ao rei e Hamã para um banquete

[1] Ao terceiro dia, Ester se aprontou com seus trajes reais e se pôs no pátio interior da casa do rei, defronte da residência do rei; o rei estava assentado no seu trono real fronteiro à porta da residência.

[2] Quando o rei viu a rainha Ester parada no pátio, alcançou ela favor perante ele; estendeu o rei para Ester o cetro de ouro que tinha na mão; Ester se chegou e tocou a ponta do cetro.

[3] Então, lhe disse o rei: Que é o que tens, rainha Ester, ou qual é a tua petição? Até metade do reino se te dará.

[4] Respondeu Ester: Se bem te parecer, venha o rei e Hamã, hoje, ao banquete que eu preparei ao rei.

[5] Então, disse o rei: Fazei apressar a Hamã, para que atendamos ao que Ester deseja. Vindo, pois, o rei e Hamã ao banquete que Ester havia preparado,

[6] disse o rei a Ester, no banquete do vinho: Qual é a tua petição? E se te dará. Que desejas? Cumprir-se-á, ainda que seja metade do reino.

Ester 5

[1]Den tredje dagen klädde sig Ester i sin drottningskrud och ställde sig på det kungliga palatsets inre borggård, mitt för palatsbyggnaden. Kungen satt på sin härskartron i palatset, rakt framför ingången.

[2]När han fick se drottning Ester stå där på borggården lyste han upp och sträckte sin gyllene spira mot henne. Ester gick fram och vidrörde spetsen av spiran.

[3]»Vad vill du, drottning Ester?« frågade han. »Vad önskar du? Du skall få det, om det så är halva riket.« —

[4]»Om det behagar dig, min konung«, svarade Ester, »skall du och Haman i dag komma till en festmåltid som jag har ordnat till din ära.«

[5]Kungen sade: »Hämta genast hit Haman, så att vi kan göra Ester till viljes.« Kungen och Haman kom till måltiden som Ester ordnat,

[6]och medan man drack av vinet frågade kungen: »Vad vill du be om, Ester? Det beviljas! Vad är din önskan? Den skall uppfyllas, om den så gäller halva riket.«

[7] Então, respondeu Ester e disse: Minha petição e desejo são o seguinte:

[8] se achei favor perante o rei, e se bem parecer ao rei conceder-me a petição e cumprir o meu desejo, venha o rei com Hamã ao banquete que lhes hei de preparar amanhã, e, então, farei segundo o rei me concede.

[9] Então, saiu Hamã, naquele dia, alegre e de bom ânimo; quando viu, porém, Mordecai à porta do rei e que não se levantara, nem se movera diante dele, então, se encheu de furor contra Mordecai.

[10] Hamã, porém, se conteve e foi para casa; e mandou vir os seus amigos e a Zeres, sua mulher.

[11] Contou-lhes Hamã a glória das suas riquezas e a multidão de seus filhos, e tudo em que o rei o tinha engrandecido, e como o tinha exaltado sobre os príncipes e servos do rei.

[12] Disse mais Hamã: A própria rainha Ester a ninguém fez vir com o rei ao banquete que tinha preparado, senão a mim; e também para amanhã estou convidado por ela, juntamente com o rei.

[13] Porém tudo isto não me satisfaz, enquanto vir o judeu Mordecai assentado à porta do rei.

[14] Então, lhe disse Zeres, sua mulher, e todos os seus amigos: Faça-se uma forca de cinqüenta côvados de altura, e, pela manhã, dize ao rei que nela enforquem

[7]Ester svarade: »Vad jag ber om och önskar är detta:

[8]Om jag har vunnit din ynnest, min konung, och om du finner för gott att bevilja min bön och uppfylla min önskan, så skall du och Haman komma till en festmåltid som jag ger för er i morgon. Då skall jag svara på din fråga, min konung.«

Hamans fall och Mordokajs upphöjelse

[9]Den dagen gick Haman hem glad och upprymd. Men då han fick se Mordokaj i Kungliga porten och denne inte reste sig eller ens rörde sig, blev han ursinnig på honom.

[10]Dock behärskade han sig och gick hem. Sedan kallade han på sina vänner och sin hustru Seresh.

[11]För dem utbredde han sig över hur rik han var, hur många söner han hade och vilken ära kungen hade visat honom då han upphöjt honom över furstarna och de kungliga ämbetsmännen.

[12]»Och inte nog med det«, sade han, »jag var den ende som drottning Ester hade bjudit att tillsammans med kungen komma till en fest som hon gav. I morgon är jag bjuden dit igen tillsammans med kungen.

[13]Men jag är ändå inte nöjd så länge jag måste se den där juden Mordokaj i Kungliga porten.«

[14]Då föreslog hans hustru Seresh och alla vännerna: »Låt resa en påle, tjugofem meter hög, och be kungen i morgon bitti att Mordokaj hängs upp på den. Sedan kan

Mordecai; então, entra alegre com o rei ao banquete. A sugestão foi bem aceita por Hamã, que mandou levantar a forca.

Ester 6

Hamã forçado a honrar a Mordecai

[1] Naquela noite, o rei não pôde dormir; então, mandou trazer o Livro dos Feitos Memoráveis, e nele se leu diante do rei.

[2] Achou-se escrito que Mordecai é quem havia denunciado a Bigtã e a Teres, os dois eunucos do rei, guardas da porta, que tinham procurado matar o rei Assuero.

[3] Então, disse o rei: Que honras e distinções se deram a Mordecai por isso? Nada lhe foi conferido, responderam os servos do rei que o serviam.

[4] Perguntou o rei: Quem está no pátio? Ora, Hamã tinha entrado no pátio exterior da casa do rei, para dizer ao rei que se enforcasse a Mordecai na forca que ele, Hamã, lhe tinha preparado.

[5] Os servos do rei lhe disseram: Hamã está no pátio. Disse o rei que entrasse.

[6] Entrou Hamã. O rei lhe disse: Que se fará ao homem a quem o rei deseja honrar? Então, Hamã disse consigo mesmo: De quem se agradaria o rei mais do que de mim para honrá-lo?

[7] E respondeu ao rei: Quanto ao homem a quem agrada ao rei honrá-lo,

[8] tragam-se as vestes reais, que o rei costuma usar, e o cavalo em que o rei

du med glatt hjärta gå med kungen till festen.« Haman gillade förslaget och lät resa pålen.

Ester 6

[1]Den natten kunde kungen inte sova, och han lät då bära fram krönikan över minnesvärda händelser. Ur den läste man för honom.

[2]Där fanns upptecknat att Mordokaj hade avslöjat tröskelväktarna Bigtan och Teresh, de två hovmän som hade tänkt bringa kung Xerxes om livet.

[3]Då undrade kungen: »Vad fick Mordokaj för ära och lön för detta?« Och pagerna svarade: »Han fick ingenting.« —

[4]»Vem står på borggården?« frågade kungen. Det var Haman som just hade kommit till palatsets yttre borggård på väg att be kungen låta hänga upp Mordokaj på pålen som var rest för honom.

[5]»Det är Haman som står på borggården«, svarade pagerna. »Låt honom komma in«, sade kungen.

[6]Haman gick in och kungen frågade: »Vad skall man göra för den som kungen vill ära?« Haman tänkte: »Den som kungen vill ära — kan det vara någon annan än jag?«

[7]Och han svarade: »Den som kungen vill ära

[8]skall man ge en kunglig skrud som kungen själv har burit och en häst som

costuma andar montado, e tenha na cabeça a coroa real;

[9] entreguem-se as vestes e o cavalo às mãos dos mais nobres príncipes do rei, e vistam delas aquele a quem o rei deseja honrar; levem-no a cavalo pela praça da cidade e diante dele apregoem: Assim se faz ao homem a quem o rei deseja honrar.

[10] Então, disse o rei a Hamã: Apressa-te, toma as vestes e o cavalo, como disseste, e faze assim para com o judeu Mordecai, que está assentado à porta do rei; e não omitas coisa nenhuma de tudo quanto disseste.

[11] Hamã tomou as vestes e o cavalo, vestiu a Mordecai, e o levou a cavalo pela praça da cidade, e apregoou diante dele: Assim se faz ao homem a quem o rei deseja honrar.

[12] Depois disto, Mordecai voltou para a porta do rei; porém Hamã se retirou correndo para casa, angustiado e de cabeça coberta.

[13] Contou Hamã a Zeres, sua mulher, e a todos os seus amigos tudo quanto lhe tinha sucedido. Então, os seus sábios e Zeres, sua mulher, lhe disseram: Se Mordecai, perante o qual já começaste a cair, é da descendência dos judeus, não prevalecerás contra ele; antes, certamente, cairás diante dele.

[14] Falavam estes ainda com ele quando chegaram os eunucos do rei e apressadamente levaram Hamã ao banquete que Ester preparara.

kungen själv har ridit och vars huvud är prytt med kunglig krona.

[9]Skruden och hästen skall anförtros åt en av kungens främsta furstar. Han skall sätta skruden på den som kungen vill ära och leda hans ritt genom huvudgatan i staden och ropa framför honom: Se här vad man gör för den som kungen vill ära!« —

[10]»Hämta genast skruden och hästen som du har talat om«, sade kungen till Haman, »och gör på det sättet med juden Mordokaj som tjänstgör vid Kungliga porten. Glöm ingenting av det du har nämnt.«

[11]Haman hämtade skrud och häst, satte skruden på Mordokaj och ledde hans ritt längs huvudgatan i staden medan han ropade framför honom: »Se här vad man gör för den som kungen vill ära!«

[12]Mordokaj återvände därefter till Kungliga porten, medan Haman skyndade hem i sorg, med ansiktet dolt.

[13]Han berättade för sin hustru Seresh och för sina vänner allt som hade hänt honom, och då sade hans rådgivare och hustrun: »Är han av judisk börd, denne Mordokaj som du nu fått falla ner för, så lär du aldrig få bukt med honom. Han kommer att bli ditt fall.«

[14]Medan de talade med Haman kom kungens hovmän för att omedelbart hämta honom till festmåltiden som Ester ordnat.

Ester 7

Ester denuncia a Hamã, que é enforcado

[1] Veio, pois, o rei com Hamã, para beber com a rainha Ester.

[2] No segundo dia, durante o banquete do vinho, disse o rei a Ester: Qual é a tua petição, rainha Ester? E se te dará. Que desejas? Cumprir-se-á ainda que seja metade do reino.

[3] Então, respondeu a rainha Ester e disse: Se perante ti, ó rei, achei favor, e se bem parecer ao rei, dê-se-me por minha petição a minha vida, e, pelo meu desejo, a vida do meu povo.

[4] Porque fomos vendidos, eu e o meu povo, para nos destruírem, matarem e aniquilarem de vez; se ainda como servos e como servas nos tivessem vendido, calar-me-ia, porque o inimigo não merece que eu moleste o rei.

[5] Então, falou o rei Assuero e disse à rainha Ester: Quem é esse e onde está esse cujo coração o instigou a fazer assim?

[6] Respondeu Ester: O adversário e inimigo é este mau Hamã. Então, Hamã se perturbou perante o rei e a rainha.

[7] O rei, no seu furor, se levantou do banquete do vinho e passou para o jardim do palácio; Hamã, porém, ficou para rogar por sua vida à rainha Ester, pois viu que o mal contra ele já estava determinado pelo rei.

[8] Tornando o rei do jardim do palácio à casa do banquete do vinho, Hamã tinha caído sobre o divã em que se achava Ester.

Ester 7

[1]Så kom kungen och Haman till måltiden hos drottning Ester.

[2]Även denna andra dag frågade kungen medan man drack av vinet: »Vad vill du be om, drottning Ester? Det beviljas! Vad är din önskan? Den skall uppfyllas, om den så gäller halva riket.«

[3]Ester svarade: »Om jag har vunnit din ynnest, min konung, och om du så finner för gott, är min bön att du skänker mig livet och min önskan att du skonar mitt folk.

[4]Vi har blivit sålda till att förgöras, dödas och utplånas, jag och mitt folk. Om vi hade sålts som slavar och slavinnor skulle jag ha tigit. En sådan olycka hade inte varit stor nog att besvära konungen med.« —

[5]»Vem är det som vågar göra något sådant?« frågade kung Xerxes. »Var är han?« —

[6]»En förtryckare och fiende«, sade Ester, »den onde Haman här.« Haman darrade av skräck inför kungen och drottningen.

[7]I vredesmod reste sig kungen från bordet och gick ut i palatsets trädgård medan Haman stannade kvar för att bönfalla drottning Ester om sitt liv; han såg att kungen redan hade fällt domen över honom.

[8]Just då kung Xerxes kom tillbaka från trädgården in i festsalen kastade sig Haman mot soffan där Ester låg till bords.

Então, disse o rei: Acaso, teria ele querido forçar a rainha perante mim, na minha casa? Tendo o rei dito estas palavras, cobriram o rosto de Hamã.

[9] Então, disse Harbona, um dos eunucos que serviam o rei: Eis que existe junto à casa de Hamã a forca de cinqüenta côvados de altura que ele preparou para Mordecai, que falara em defesa do rei. Então, disse o rei: Enforcai-o nela.

[10] Enforcaram, pois, Hamã na forca que ele tinha preparado para Mordecai. Então, o furor do rei se aplacou.

»Går han så långt att han antastar drottningen i mitt eget slott?« ropade kungen. Knappt hade han sagt detta förrän man täckte över Hamans ansikte.

[9]»En påle är redan rest«, sade Harvona, en av kungens hovmän. »Den har Haman ställt i ordning åt Mordokaj, vars ord en gång räddade kungen. Pålen står vid Hamans hus, tjugofem meter hög.« — »Häng upp honom där«, befallde kungen.

[10]Så hängdes Haman upp på den påle som han själv hade rest åt Mordokaj. Nu lade sig kungens vrede.

Ester 8

Os judeus são autorizados a resistir

[1] Naquele mesmo dia, deu o rei Assuero à rainha Ester a casa de Hamã, inimigo dos judeus; e Mordecai veio perante o rei, porque Ester lhe fez saber que era seu parente.

[2] Tirou o rei o seu anel, que tinha tomado a Hamã, e o deu a Mordecai. E Ester pôs a Mordecai por superintendente da casa de Hamã.

[3] Falou mais Ester perante o rei e se lhe lançou aos pés; e, com lágrimas, lhe implorou que revogasse a maldade de Hamã, o agagita, e a trama que havia empreendido contra os judeus.

[4] Estendeu o rei para Ester o cetro de ouro. Então, ela se levantou, pôs-se de pé diante do rei

Ester 8

[1]Samma dag skänkte kung Xerxes drottning Ester det hus som hade tillhört Haman, judarnas fiende, och Mordokaj fick företräde hos kungen sedan Ester hade talat om hur nära han stod henne.

[2]Kungen drog av sig sin sigillring, som han hade tagit tillbaka från Haman, och gav den åt Mordokaj. Och Ester lät Mordokaj ta hand om Hamans hus.

Judarnas hämnd på sina fiender

[3]Ännu en gång vände sig Ester till kungen. Hon föll ner för hans fötter och bönföll honom under tårar att avvända den olycka som agagiten Haman hade förberett och de ogärningar han hade planlagt mot judarna.

[4]Kungen sträckte den gyllene spiran mot Ester, och hon reste sig och trädde fram till honom.

[5] e lhe disse: Se bem parecer ao rei, se eu achei favor perante ele, se esta coisa é reta diante do rei, e se nisto lhe agrado, escreva-se que se revoguem os decretos concebidos por Hamã, filho de Hamedata, o agagita, os quais ele escreveu para aniquilar os judeus que há em todas as províncias do rei.

[6] Pois como poderei ver o mal que sobrevirá ao meu povo? E como poderei ver a destruição da minha parentela?

[7] Então, disse o rei Assuero à rainha Ester e ao judeu Mordecai: Eis que dei a Ester a casa de Hamã, e a ele penduraram numa forca, porquanto intentara matar os judeus.

[8] Escrevei, pois, aos judeus, como bem vos parecer, em nome do rei, e selai-o com o anel do rei; porque os decretos feitos em nome do rei e que com o seu anel se selam não se podem revogar.

[9] Então, foram chamados, sem detença, os secretários do rei, aos vinte e três dias do mês de sivã, que é o terceiro mês. E, segundo tudo quanto ordenou Mordecai, se escreveu um edito para os judeus, para os sátrapas, para os governadores e para os príncipes das províncias que se estendem da Índia à Etiópia, cento e vinte e sete províncias, a cada uma no seu próprio modo de escrever, e a cada povo na sua própria língua; e também aos judeus segundo o seu próprio modo de escrever e a sua própria língua.

[5]»Om du så finner för gott, min konung«, sade hon, »och om jag har vunnit din ynnest, om min bön tycks dig berättigad och om du sätter värde på mig, ber jag att du utfärdar en förordning som återkallar de brev som agagiten Haman, Hammedatas son, skrev när han tänkte utplåna judarna i alla dina provinser.

[6]Hur skulle jag kunna se denna olycka drabba mitt folk, hur skulle jag kunna se min släkt förintas?«

[7]Då sade kung Xerxes till drottning Ester och juden Mordokaj: »Hamans hus har jag gett åt Ester, och honom själv har jag låtit hänga upp på pålen för att han sökt bringa judarna om livet.

[8]Skriv förordningen om judarna som ni finner det bäst, skriv i mitt namn, med mitt sigill. En skrivelse utfärdad i kungens namn och bekräftad med kungens sigill kan inte återkallas.«

[9]Då, den tjugotredje dagen i årets tredje månad, månaden sivan, inkallades kungens sekreterare. Helt efter Mordokajs anvisningar avfattades en skrivelse till judarna, liksom till satraperna, ståthållarna och furstarna i provinserna från Indien till Kush, 127 provinser, till varje provins med dess egen skrift och till varje folk på dess eget språk, också till judarna med deras egen skrift och på deras eget språk.

[10] Escreveu-se em nome do rei Assuero, e se selou com o anel do rei; as cartas foram enviadas por intermédio de correios montados em ginetes criados na coudelaria do rei.

[11] Nelas, o rei concedia aos judeus de cada cidade que se reunissem e se dispusessem para defender a sua vida, para destruir, matar e aniquilar de vez toda e qualquer força armada do povo da província que viessem contra eles, crianças e mulheres, e que se saqueassem os seus bens,

[12] num mesmo dia, em todas as províncias do rei Assuero, no dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar.

[13] A carta, que determinava a proclamação do edito em todas as províncias, foi enviada a todos os povos, para que os judeus se preparassem para aquele dia, para se vingarem dos seus inimigos.

[14] Os correios, montados em ginetes que se usavam no serviço do rei, saíram incontinenti, impelidos pela ordem do rei; e o edito foi publicado na cidadela de Susã.

[15] Então, Mordecai saiu da presença do rei com veste real azul-celeste e branco, como também com grande coroa de ouro e manto de linho fino e púrpura; e a cidade de Susã exultou e se alegrou.

[16] Para os judeus houve felicidade, alegria, regozijo e honra.

[17] Também em toda província e em toda cidade aonde chegava a palavra do rei e a sua ordem, havia entre os judeus alegria e

[10]Mordokaj lät utfärda skrivelsen i kung Xerxes namn och bekräfta den med hans sigill och sände breven med beridna kurirer på hästar från kungens stall.

[11]I breven stod att kungen gav judarna i varje stad rätt att samlas för att försvara sig och förgöra, döda och utplåna varje väpnad styrka hos ett folk eller i en provins som uppträdde fientligt, även barn och kvinnor, och att ta deras egendom som byte.

[12]Detta skulle ske på en och samma dag i alla kung Xerxes provinser: den trettonde i årets tolfte månad, månaden adar.

[13]Skrivelsen skulle gälla som lag i varje provins och genom avskrifter göras bekant för alla folk, så att judarna den dagen skulle stå beredda att ta hämnd på sina fiender.

[14]På kungens order gav sig kurirerna av på de kungliga hästarna i största hast, och samtidigt offentliggjordes förordningen på borgen i Susa.

[15]Klädd i kunglig skrud i violett och vitt lämnade Mordokaj kungen. Han bar ett stort gyllene diadem och en mantel av vitt och purpurrött tyg. I staden Susa rådde glädjeyra.

[16]För judarna blev det ljus och glädje, lycka och ära.

[17]I varje provins och i varje stad dit kungens befallning och förordning nådde blev glädjen stor bland judarna: de höll

regozijo, banquetes e festas; e muitos, dos povos da terra, se fizeram judeus, porque o temor dos judeus tinha caído sobre eles.

fest och firade högtid. Många ur de andra folken i landet utgav sig för att vara judar, eftersom de hade gripits av fruktan för judarna.

Ester 9

Os judeus matam aos seus inimigos

[1] No dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar, quando chegou a palavra do rei e a sua ordem para se executar, no dia em que os inimigos dos judeus contavam assenhorear-se deles, sucedeu o contrário, pois os judeus é que se assenhorearam dos que os odiavam;

[2] porque os judeus, nas suas cidades, em todas as províncias do rei Assuero, se ajuntaram para dar cabo daqueles que lhes procuravam o mal; e ninguém podia resistir-lhes, porque o terror que inspiravam caiu sobre todos aqueles povos.

[3] Todos os príncipes das províncias, e os sátrapas, e os governadores, e os oficiais do rei auxiliavam os judeus, porque tinha caído sobre eles o temor de Mordecai.

[4] Porque Mordecai era grande na casa do rei, e a sua fama crescia por todas as províncias; pois ele se ia tornando mais e mais poderoso.

[5] Feriram, pois, os judeus a todos os seus inimigos, a golpes de espada, com matança e destruição; e fizeram dos seus inimigos o que bem quiseram.

[6] Na cidadela de Susã, os judeus mataram e destruíram a quinhentos homens,

Ester 9

[1]Så kom den trettonde dagen i årets tolfte månad, månaden adar. Det var den dag då kungens befallning och förordning skulle verkställas, den dag då judarnas fiender hade hoppats få dem i sitt våld men då det tvärtom blev så att judarna fick makt över sina motståndare.

[2]I alla kung Xerxes provinser samlades judarna i sina städer för att göra upp med dem som ville deras olycka. Ingen kunde hålla stånd, alla var fyllda av fruktan för dem.

[3]Judarna understöddes av furstarna i provinserna, av satraperna och ståthållarna och dem som stod i kungens tjänst. Alla var de fyllda av fruktan för Mordokaj.

[4]Han hade nämligen fått stort inflytande i det kungliga palatset; hans rykte nådde ut i alla provinserna, och han blev allt mäktigare.

[5]Så besegrade judarna alla sina fiender med svärd och nedgjorde och dräpte dem. De gjorde vad de ville med sina motståndare.

[6]I Susas borg nedgjorde och dräpte de 500 man

[7] como também a Parsandata, a Dalfom, a Aspata,

[8] a Porata, a Adalia, a Aridata,

[9] a Farmasta, a Arisai, a Aridai e a Vaizata,

[10] que eram os dez filhos de Hamã, filho de Hamedata, o inimigo dos judeus; porém no despojo não tocaram.

[11] No mesmo dia, foi comunicado ao rei o número dos mortos na cidadela de Susã.

[12] Disse o rei à rainha Ester: Na cidadela de Susã, mataram e destruíram os judeus a quinhentos homens e os dez filhos de Hamã; nas mais províncias do rei, que terão eles feito? Qual é, pois, a tua petição? E se te dará. Ou que é que desejas ainda? E se cumprirá.

[13] Então, disse Ester: Se bem parecer ao rei, conceda-se aos judeus que se acham em Susã que também façam, amanhã, segundo o edito de hoje e dependurem em forca os cadáveres dos dez filhos de Hamã.

[14] Então, disse o rei que assim se fizesse; publicou-se o edito em Susã, e dependuraram os cadáveres dos dez filhos de Hamã.

[15] Reuniram-se os judeus que se achavam em Susã também no dia catorze do mês de adar, e mataram, em Susã, a trezentos homens; porém no despojo não tocaram.

A Festa de Purim

[16] Também os demais judeus que se achavam nas províncias do rei se reuniram, e se dispuseram para defender a vida, e tiveram sossego dos seus inimigos; e mataram a setenta e cinco mil dos que

[7]och dessutom Parshandata, Dalfon, Aspata,

[8]Porata, Adalja, Aridata,

[9]Parmashta, Arisaj, Aridaj och Vajsata,

[10]de tio sönerna till Haman, Hammedatas son, judarnas fiende. Men de avstod från att plundra.

[11]När kungen samma dag fick reda på hur många som hade dödats på borgen i Susa

[12]sade han till drottning Ester: »I Susas borg har judarna nedgjort och dräpt 500 man, och därtill Hamans tio söner. Vad har de då inte gjort i mina övriga provinser? Vad vill du be om? Det beviljas! Vad är din önskan nu? Den skall uppfyllas!« —

[13]»Om du så finner för gott, min konung«, svarade Ester, »ge då judarna i Susa rätt att också i morgon handla efter den lag som gäller i dag. Och låt hänga upp Hamans tio söner på pålen.«

[14]Kungen befallde att så skulle ske. En förordning utfärdades i Susa, och man lät hänga upp Hamans tio söner.

[15]Judarna i Susa samlades även den fjortonde dagen i månaden adar och dödade 300 man där. Men de avstod från att plundra.

[16]De övriga judarna i kungens provinser samlades också för att försvara sig och få ro för sina fiender. De dödade 75.000 av sina motståndare. Men de avstod från att plundra.

os odiavam; porém no despojo não tocaram.

[17] Sucedeu isto no dia treze do mês de adar; no dia catorze, descansaram e o fizeram dia de banquetes e de alegria.

[18] Os judeus, porém, que se achavam em Susã se ajuntaram nos dias treze e catorze do mesmo; e descansaram no dia quinze e o fizeram dia de banquetes e de alegria.

[19] Também os judeus das vilas que habitavam nas aldeias abertas fizeram do dia catorze do mês de adar dia de alegria e de banquetes e dia de festa e de mandarem porções dos banquetes uns aos outros.

[20] Mordecai escreveu estas coisas e enviou cartas a todos os judeus que se achavam em todas as províncias do rei Assuero, aos de perto e aos de longe,

[21] ordenando-lhes que comemorassem o dia catorze do mês de adar e o dia quinze do mesmo, todos os anos,

[22] como os dias em que os judeus tiveram sossego dos seus inimigos, e o mês que se lhes mudou de tristeza em alegria, e de luto em dia de festa; para que os fizessem dias de banquetes e de alegria, e de mandarem porções dos banquetes uns aos outros, e dádivas aos pobres.

[23] Assim, os judeus aceitaram como costume o que, naquele tempo, haviam feito pela primeira vez, segundo Mordecai lhes prescrevera;

[17]Detta ägde rum den trettonde dagen i månaden adar, men den fjortonde vilade de och gjorde den till en fest- och glädjedag.

[18]Judarna i Susa samlades både den trettonde och den fjortonde dagen men vilade den femtonde och gjorde den till en fest- och glädjedag.

[19]Därför firar judarna på landet, de som bor i landsortsstäderna, den fjortonde dagen i månaden adar som en högtidsdag med glada gästabud, då man skickar matgåvor till varandra.

Purimfesten instiftas

[20]Mordokaj skrev ner vad som hänt och sände brev till alla judar i kung Xerxes provinser, både nära och fjärran.

[21]Han förordnade att de skulle fira den fjortonde och femtonde dagen i månaden adar varje år,

[22]alltså de dagar då judarna fick ro för sina fiender och den månad då deras kval vändes i lycka, deras sorg i högtidsglädje. Dessa dagar skulle de göra till fest- och glädjedagar. De skulle skicka matgåvor till varandra och ge gåvor åt de fattiga.

[23]Det som judarna nu hade gjort och som Mordokajs skrivelse handlade om lät de bli tradition.

[24] porque Hamã, filho de Hamedata, o agagita, inimigo de todos os judeus, tinha intentado destruir os judeus; e tinha lançado o Pur, isto é, sortes, para os assolar e destruir.

[24]Agagiten Haman, Hammedatas son, alla judars fiende, hade planerat att utplåna judarna och låtit kasta »pur«, dvs. lott, i syfte att krossa och förgöra dem.

[25] Mas, tendo Ester ido perante o rei, ordenou ele por cartas que o seu mau intento, que assentara contra os judeus, recaísse contra a própria cabeça dele, pelo que enforcaram a ele e a seus filhos.

[25]Men när saken lades fram för kungen gav han — trots sitt tidigare brev — befallning om att den onda plan som Haman hade smitt mot judarna skulle slå tillbaka mot honom själv. Både han och hans söner hängdes upp på pålen.

[26] Por isso, àqueles dias chamam Purim, do nome Pur. Daí, por causa de todas as palavras daquela carta, e do que testemunharam, e do que lhes havia sucedido,

[26]Därför fick dessa dagar namnet purim, av ordet pur. På grund av allt det som stod i detta brev och som judarna själva hade bevittnat och upplevt,

[27] determinaram os judeus e tomaram sobre si, sobre a sua descendência e sobre todos os que se chegassem a eles que não se deixaria de comemorar estes dois dias segundo o que se escrevera deles e segundo o seu tempo marcado, todos os anos;

[27]antog och fastställde de för egen räkning och för sina efterkommande och för dem som sluter sig till dem seden att oföränderligt varje år fira dessa båda dagar på föreskrivet sätt och på bestämd tid.

[28] e que estes dias seriam lembrados e comemorados geração após geração, por todas as famílias, em todas as províncias e em todas as cidades, e que estes dias de Purim jamais caducariam entre os judeus, e que a memória deles jamais se extinguiria entre os seus descendentes.

[28]Så skulle de dagarna kommas ihåg och firas i varje släktled, i varje familj, i varje provins och i varje stad, så att dessa purimdagar aldrig skulle glömmas bort av judarna och minnet av dem aldrig slockna bland deras efterkommande.

[29] Então, a rainha Ester, filha de Abiail, e o judeu Mordecai escreveram, com toda a autoridade, segunda vez, para confirmar a carta de Purim.

[29]Drottning Ester, Avichajils dotter, och juden Mordokaj utfärdade med makt och myndighet skrivelser för att stadfästa detta andra purimbrev.

[30] Expediram cartas a todos os judeus, às cento e vinte e sete províncias do reino de Assuero, com palavras amigáveis e sinceras,
[31] para confirmar estes dias de Purim nos seus tempos determinados, como o judeu Mordecai e a rainha Ester lhes tinham estabelecido, e como eles mesmos já o tinham estabelecido sobre si e sobre a sua descendência, acerca do jejum e do seu lamento.
[32] E o mandado de Ester estabeleceu estas particularidades de Purim; e se escreveu no livro.

Ester 10

O renome de Mordecai

[1] Depois disto, o rei Assuero impôs tributo sobre a terra e sobre as terras do mar.
[2] Quanto aos mais atos do seu poder e do seu valor e ao relatório completo da grandeza de Mordecai, a quem o rei exaltou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis da Média e da Pérsia?
[3] Pois o judeu Mordecai foi o segundo depois do rei Assuero, e grande para com os judeus, e estimado pela multidão de seus irmãos, tendo procurado o bem-estar do seu povo e trabalhado pela prosperidade de todo o povo da sua raça.

[30]Mordokaj sände dem till alla judar i de 127 provinserna i Xerxes rike med tillönskan om fred och trygghet,

[31]för att de skulle fira dessa purimdagar på bestämda tider, så som juden Mordokaj och drottning Ester hade fastställt dem och de själva inrättat dem för sig och sina efterkommande med tillbörlig fasta och klagan.

[32]Esters befallning som fastställde dessa regler för purim nedtecknades i en bok.

Ester 10

Kung Xerxes och Mordokaj

[1]Kung Xerxes utkrävde skatt av riket och kustprovinserna.

[2]Alla hans mäktiga dåd och bedrifter liksom beskrivningen av den upphöjelse som kungen gav Mordokaj har nedtecknats i krönikan om Mediens och Persiens kungar.

[3]Juden Mordokaj var kung Xerxes närmaste man. Han var högt ansedd bland judarna, älskad av sina bröder. Han sökte sitt folks bästa och hans ord var till gagn för hans landsmän.

O livro de Jó	Job

Jó 1

A virtude e riqueza de Jó

[1] Havia um homem na terra de Uz, cujo nome era Jó; homem íntegro e reto, temente a Deus e que se desviava do mal.

[2] Nasceram-lhe sete filhos e três filhas.

[3] Possuía sete mil ovelhas, três mil camelos, quinhentas juntas de bois e quinhentas jumentas; era também mui numeroso o pessoal ao seu serviço, de maneira que este homem era o maior de todos os do Oriente.

[4] Seus filhos iam às casas uns dos outros e faziam banquetes, cada um por sua vez, e mandavam convidar as suas três irmãs a comerem e beberem com eles.

[5] Decorrido o turno de dias de seus banquetes, chamava Jó a seus filhos e os santificava; levantava-se de madrugada e oferecia holocaustos segundo o número de todos eles, pois dizia: Talvez tenham pecado os meus filhos e blasfemado contra Deus em seu coração. Assim o fazia Jó continuamente.

[6] Num dia em que os filhos de Deus vieram apresentar-se perante o SENHOR, veio também Satanás entre eles.

[7] Então, perguntou o SENHOR a Satanás: Donde vens? Satanás respondeu ao SENHOR e disse: De rodear a terra e passear por ela.

[8] Perguntou ainda o SENHOR a Satanás: Observaste o meu servo Jó? Porque

Job 1

Den rättfärdige Job sätts på prov

[1]I landet Us fanns en man som hette Job. Det var en oförvitlig och rättrådig man som fruktade Gud och skydde allt ont.

[2]Sju söner och tre döttrar hade fötts åt honom.

[3]Han ägde 7.000 får, 3.000 kameler, 500 par oxar och 500 åsneston och hade många tjänare. Han var den mäktigaste mannen i hela Östlandet.

[4]Hans söner brukade turas om att bjuda hem varandra till fest, och de inbjöd då också sina tre systrar att komma och äta och dricka tillsammans med dem.

[5]När alla hade hållit sin fest såg Job till att hans barn blev renade. Tidigt på morgonen offrade han brännoffer för var och en av dem. Han tänkte: »De kan ju ha syndat och i sina tankar förbannat Gud.« — Så brukade Job alltid göra.

[6]En dag när gudasönerna trädde fram inför Herren var också Anklagaren med bland dem.

[7]Herren frågade honom: »Var har du varit?« Anklagaren svarade: »Jag har vandrat kors och tvärs över jorden.«

[8]Herren frågade: »Lade du märke till min tjänare Job? På hela jorden finns ingen så

ninguém há na terra semelhante a ele, homem íntegro e reto, temente a Deus e que se desvia do mal.

oförvitlig och rättrådig som han, ingen som så fruktar Gud och skyr allt ont.”

[9] Então, respondeu Satanás ao SENHOR: Porventura, Jó debalde teme a Deus?

[9]Anklagaren svarade: »Det är väl inte utan orsak som Job är gudfruktig.

[10] Acaso, não o cercaste com sebe, a ele, a sua casa e a tudo quanto tem? A obra de suas mãos abençoaste, e os seus bens se multiplicaram na terra.

[10]Du har ju själv på allt sätt skyddat honom och hans familj och allt som tillhör honom, du välsignar allt han gör, och hans hjordar brer ut sig över landet.

[11] Estende, porém, a mão, e toca-lhe em tudo quanto tem, e verás se não blasfema contra ti na tua face.

[11]Men sträck ut din hand och rör det som tillhör honom, då kommer han att förbanna dig rakt i ansiktet.«

[12] Disse o SENHOR a Satanás: Eis que tudo quanto ele tem está em teu poder; somente contra ele não estendas a mão. E Satanás saiu da presença do SENHOR.

[12]Herren sade till Anklagaren: »Gör vad du vill med det som tillhör honom, bara du inte rör honom själv.« Så lämnade Anklagaren Herren.

As aflições e a paciência de Jó

[13] Sucedeu um dia, em que seus filhos e suas filhas comiam e bebiam vinho na casa do irmão primogênito,

[13]En dag när Jobs söner och döttrar var på fest hemma hos den äldste brodern

[14] que veio um mensageiro a Jó e lhe disse: Os bois lavravam, e as jumentas pasciam junto a eles;

[14]kom en budbärare till Job och sade: »Oxarna gick för plogen och åsnorna betade bredvid.

[15] de repente, deram sobre eles os sabeus, e os levaram, e mataram aos servos a fio de espada; só eu escapei, para trazer-te a nova.

[15]Då kom sabeerna och rövade bort dem och högg ner folket. Jag ensam kom undan och kan berätta det för dig.«

[16] Falava este ainda quando veio outro e disse: Fogo de Deus caiu do céu, e queimou as ovelhas e os servos, e os consumiu; só eu escapei, para trazer-te a nova.

[16]Medan han ännu talade kom en till och sade: »Guds eld slog ner från himlen och brände ihjäl fåren och folket. Jag ensam kom undan och kan berätta det för dig.«

[17] Falava este ainda quando veio outro e disse: Dividiram-se os caldeus em três bandos, deram sobre os camelos, os levaram e mataram aos servos a fio de

[17]Medan han ännu talade kom en till och berättade: »Kaldeerna anföll med tre horder, de tog kamelerna och högg ner

espada; só eu escapei, para trazer-te a nova.

[18] Também este falava ainda quando veio outro e disse: Estando teus filhos e tuas filhas comendo e bebendo vinho, em casa do irmão primogênito,

[19] eis que se levantou grande vento do lado do deserto e deu nos quatro cantos da casa, a qual caiu sobre eles, e morreram; só eu escapei, para trazer-te a nova.

[20] Então, Jó se levantou, rasgou o seu manto, rapou a cabeça e lançou-se em terra e adorou;

[21] e disse: Nu saí do ventre de minha mãe e nu voltarei; o SENHOR o deu e o SENHOR o tomou; bendito seja o nome do SENHOR!

[22] Em tudo isto Jó não pecou, nem atribuiu a Deus falta alguma.

Jó 2

[1] Num dia em que os filhos de Deus vieram apresentar-se perante o SENHOR, veio também Satanás entre eles apresentar-se perante o SENHOR.

[2] Então, o SENHOR disse a Satanás: Donde vens? Respondeu Satanás ao SENHOR e disse: De rodear a terra e passear por ela.

[3] Perguntou o SENHOR a Satanás: Observaste o meu servo Jó? Porque ninguém há na terra semelhante a ele, homem íntegro e reto, temente a Deus e que se desvia do mal. Ele conserva a sua integridade, embora me incitasses contra ele, para o consumir sem causa.

folket. Jag ensam kom undan och kan berätta det för dig.«

[18]Medan han ännu talade kom en till och sade: »Dina söner och döttrar var på fest hemma hos den äldste brodern.

[19]Då kom en väldig stormby farande från öknen. Den tog tag i husets fyra hörn, och huset föll samman över folket och alla dog. Jag ensam kom undan och kan berätta det för dig.«

[20]Då reste sig Job och rev sönder sin mantel och skar av sitt hår. Han föll på knä

[21]och sade: »Naken kom jag ur min moders liv, naken vänder jag åter. Herren gav och Herren tog, lovat vare Herrens namn.«

[22]Under allt detta syndade inte Job och klandrade inte Gud.

Job 2

[1]En dag när gudasönerna trädde fram inför Herren var också Anklagaren med bland dem.

[2]Herren frågade honom: »Var har du varit?« Anklagaren svarade: »Jag har vandrat kors och tvärs över jorden.«

[3]Herren frågade: »Lade du märke till min tjänare Job? På hela jorden finns ingen så oförvitlig och rättrådig som han, ingen som så fruktar Gud och skyr allt ont. Och han håller fortfarande fast vid sin oförvitlighet. Du uppeggade mig mot

honom, och han störtades i fördärvet utan orsak.«

[4] Então, Satanás respondeu ao SENHOR: Pele por pele, e tudo quanto o homem tem dará pela sua vida.

[4]Anklagaren svarade: »Hud för hud. Man kan ge allt man äger för att skydda sig själv.

[5] Estende, porém, a mão, toca-lhe nos ossos e na carne e verás se não blasfema contra ti na tua face.

[5]Men sträck ut din hand och rör hans egen kropp, då kommer han att förbanna dig rakt i ansiktet.«

[6] Disse o SENHOR a Satanás: Eis que ele está em teu poder; mas poupa-lhe a vida.

[6]Herren sade till Anklagaren: »Gör vad du vill med honom, bara du skonar hans liv.«

[7] Então, saiu Satanás da presença do SENHOR e feriu a Jó de tumores malignos, desde a planta do pé até ao alto da cabeça.

[7]Så lämnade Anklagaren Herren. Han lät Job drabbas av varbölder från huvud till fot.

[8] Jó, sentado em cinza, tomou um caco para com ele raspar-se.

[8]Job tog en krukskärva att skrapa sig med, där han satt på askhögen.

[9] Então, sua mulher lhe disse: Ainda conservas a tua integridade? Amaldiçoa a Deus e morre.

[9]Hans hustru sade till honom: »Håller du fortfarande fast vid din oförvitlighet? Förbanna Gud och dö!«

[10] Mas ele lhe respondeu: Falas como qualquer doida; temos recebido o bem de Deus e não receberíamos também o mal? Em tudo isto não pecou Jó com os seus lábios.

[10]Han svarade henne: »Du talar som en dåre. Vi tar emot det goda från Gud, skall vi då inte också ta emot det onda?« — Under allt detta kom inte ett syndigt ord över Jobs läppar.

[11] Ouvindo, pois, três amigos de Jó todo este mal que lhe sobreviera, chegaram, cada um do seu lugar: Elifaz, o temanita, Bildade, o suíta, e Zofar, o naamatita; e combinaram ir juntamente condoer-se dele e consolá-lo.

[11]Tre vänner till Job fick höra om alla olyckor som hade drabbat honom. Då kom de samman, var och en från sitt håll, för att gå och visa honom sin medkänsla och trösta honom. Det var Elifas från Teman, Bildad från Shuach och Sofar från Naama.

[12] Levantando eles de longe os olhos e não o reconhecendo, ergueram a voz e choraram; e cada um, rasgando o seu manto, lançava pó ao ar sobre a cabeça.

[12]De såg honom redan på avstånd men kände inte igen honom. Då grät de och klagade, de rev sönder sina mantlar och kastade upp jord över sina huvuden.

[13] Sentaram-se com ele na terra, sete dias e sete noites; e nenhum lhe dizia palavra alguma, pois viam que a dor era muito grande.

[13]Så satt de hos honom på marken i sju dagar och sju nätter. Ingen sade något till honom, ty de såg hur han led.

Jó 3

Jó amaldiçoa o seu nascimento

[1] Depois disto, passou Jó a falar e amaldiçoou o seu dia natalício.

[2] Disse Jó:

[3] Pereça o dia em que nasci e a noite em que se disse: Foi concebido um homem!

[4] Converta-se aquele dia em trevas; e Deus, lá de cima, não tenha cuidado dele, nem resplandeça sobre ele a luz.

[5] Reclamem-no as trevas e a sombra de morte; habitem sobre ele nuvens; espante-o tudo o que pode enegrecer o dia.

[6] Aquela noite, que dela se apoderem densas trevas; não se regozije ela entre os dias do ano, não entre na conta dos meses.

[7] Seja estéril aquela noite, e dela sejam banidos os sons de júbilo.

[8] Amaldiçoem-na aqueles que sabem amaldiçoar o dia e sabem excitar o monstro marinho.

[9] Escureçam-se as estrelas do crepúsculo matutino dessa noite; que ela espere a luz, e a luz não venha; que não veja as pálpebras dos olhos da alva,

[10] pois não fechou as portas do ventre de minha mãe, nem escondeu dos meus olhos o sofrimento.

[11] Por que não morri eu na madre? Por que não expirei ao sair dela?

Job 3

Job förbannar sin födelse

[1]Då tog Job till orda och förbannade den dag han blev född.

[2]Han sade:

[3]Må den dag då jag föddes förintas, den natt då man sade: »Ett gossebarn!«

[4]Den dagen må bli till mörker, må Gud i höjden inte fråga efter den och inget ljus skina över den.

[5]Må töcken och mörker kräva den åter, molnen sänka sig över den, förmörkelse slå den med skräck.

[6]Må den natten slukas av dunklet. Låt den inte räknas bland årets dagar, låt månaderna vägra den plats.

[7]Den natten må bli ofruktsam och inte fyllas av glädjerop.

[8]Må den förbannas av Havets besvärjare, av dem som kan mana fram Leviatan.

[9]Må dess morgonstjärnor aldrig tändas. Förgäves må den vänta på ljuset, aldrig se gryningen slå upp sina ögon,

[10]för att den inte stängde moderlivets port, inte dolde plågan för min syn.

[11]Varför dog jag inte när jag föddes, genast då jag kom till världen?

[12] Por que houve regaço que me acolhesse? E por que peitos, para que eu mamasse?

[13] Porque já agora repousaria tranqüilo; dormiria, e, então, haveria para mim descanso,

[14] com os reis e conselheiros da terra que para si edificaram mausoléus;

[15] ou com os príncipes que tinham ouro e encheram de prata as suas casas;

[16] ou, como aborto oculto, eu não existiria, como crianças que nunca viram a luz.

[17] Ali, os maus cessam de perturbar, e, ali, repousam os cansados.

[18] Ali, os presos juntamente repousam e não ouvem a voz do feitor.

[19] Ali, está tanto o pequeno como o grande e o servo livre de seu senhor.

[20] Por que se concede luz ao miserável e vida aos amargurados de ânimo,

[21] que esperam a morte, e ela não vem? Eles cavam em procura dela mais do que tesouros ocultos.

[22] Eles se regozijariam por um túmulo e exultariam se achassem a sepultura.

[23] Por que se concede luz ao homem, cujo caminho é oculto, e a quem Deus cercou de todos os lados?

[24] Por que em vez do meu pão me vêm gemidos, e os meus lamentos se derramam como água?

[25] Aquilo que temo me sobrevém, e o que receio me acontece.

[26] Não tenho descanso, nem sossego, nem repouso, e já me vem grande perturbação.

[12]Varför fanns en famn som tog emot mig och bröst som jag fick dia?

[16]Varför blev jag inte som ett nergrävt foster, som barnen som aldrig fick se ljuset?

[13]Då skulle jag nu ligga i ro, sova en ostörd sömn

[14]i sällskap med kungar och rådsherrar, med dem som byggde upp förödda städer,

[15]med furstar som ägde guld och fyllde sina hus med silver.

[17]Där rasar inte de onda mer, där får de trötta vila,

[18]fångarna har fått ro och hör inte längre fogden ryta.

[19]Där är både hög och låg, slaven är fri från sin herre.

[20]Varför ges dagens ljus åt den plågade, varför skall de olyckliga leva,

[21]de som längtar förgäves efter döden och söker den ivrigare än nergrävda skatter,

[22]de som skulle jubla av glädje och prisa sig lyckliga om de fann sin grav?

[23]Varför lever den som famlar i mörker, den vars vägar Gud har spärrat?

[24]Suckar har blivit mitt dagliga bröd, min klagan är som forsande vatten.

[25]Det jag fruktade har drabbat mig, det jag bävade för har nått mig.

[26]Jag finner ingen frid, ingen ro, ingen vila, bara vånda och kval.

Jó 4

Elifaz repreende a Jó

[1] Então, respondeu Elifaz, o temanita, e disse:

[2] Se intentar alguém falar-te, enfadar-te-ás? Quem, todavia, poderá conter as palavras?

[3] Eis que tens ensinado a muitos e tens fortalecido mãos fracas.

[4] As tuas palavras têm sustentado aos que tropeçavam, e os joelhos vacilantes tens fortificado.

[5] Mas agora, em chegando a tua vez, tu te enfadas; sendo tu atingido, te perturbas.

[6] Porventura, não é o teu temor de Deus aquilo em que confias, e a tua esperança, a retidão dos teus caminhos?

[7] Lembra-te: acaso, já pereceu algum inocente? E onde foram os retos destruídos?

[8] Segundo eu tenho visto, os que lavram a iniqüidade e semeiam o mal, isso mesmo eles segam.

[9] Com o hálito de Deus perecem; e com o assopro da sua ira se consomem.

[10] Cessa o bramido do leão e a voz do leão feroz, e os dentes dos leõezinhos se quebram.

[11] Perece o leão, porque não há presa, e os filhos da leoa andam dispersos.

[12] Uma palavra se me disse em segredo; e os meus ouvidos perceberam um sussurro dela.

Job 4

Elifas första tal

[1]Elifas från Teman sade:

[2]Orkar du höra vad vi har att säga? Vem kan hålla tillbaka sina ord!

[3]Själv har du visat många till rätta, du gav styrka åt kraftlösa armar,

[4]dina ord höll den vacklande uppe, du gav stadga åt skälvande knän.

[5]Men nu när du själv drabbas orkar du inte, när det träffar dig själv blir du rädd.

[6]Ger din gudsfruktan ingen tillförsikt, din oförvitlighet inget hopp?

[7]Tänk efter! När gick en oskyldig under, var gick en rättrådig förlorad?

[8]Detta har jag sett: de som plöjer ondska och sår ofärd, de får skörda det.

[9]De går under när Gud andas på dem, förintas av hans vredes fnysning.

[10]Lejonet vrålar, vilddjuret ryter, men bestarnas tänder krossas.

[11]Utan byte går lejonet under och lejonungarna skingras.

[12]Ett ord smög sig till mig, nådde mitt öra i en viskning.

[13] Entre pensamentos de visões noturnas, quando profundo sono cai sobre os homens,

[14] sobrevieram-me o espanto e o tremor, e todos os meus ossos estremeceram.

[15] Então, um espírito passou por diante de mim; fez-me arrepiar os cabelos do meu corpo;

[16] parou ele, mas não lhe discerni a aparência; um vulto estava diante dos meus olhos; houve silêncio, e ouvi uma voz:

[17] Seria, porventura, o mortal justo diante de Deus? Seria, acaso, o homem puro diante do seu Criador?

[18] Eis que Deus não confia nos seus servos e aos seus anjos atribui imperfeições;

[19] quanto mais àqueles que habitam em casas de barro, cujo fundamento está no pó, e são esmagados como a traça!

[20] Nascem de manhã e à tarde são destruídos; perecem para sempre, sem que disso se faça caso.

[21] Se se lhes corta o fio da vida, morrem e não atingem a sabedoria.

Jó 5

Elifaz exorta a Jó a que busque a Deus

[1] Chama agora! Haverá alguém que te atenda? E para qual dos santos anjos te virarás?

[2] Porque a ira do louco o destrói, e o zelo do tolo o mata.

[3] Bem vi eu o louco lançar raízes; mas logo declarei maldita a sua habitação.

[13]Det var under ängslande syner om natten, när människorna sov sin djupaste sömn.

[14]Jag fylldes av skräck och bävan, hela kroppen skälvde av skräck.

[15]En vind drog förbi, en storm som fick mig att rysa.

[16]Då stod där något jag aldrig sett, en gestalt trädde fram för min syn. I tystnaden hörde jag en röst:

[17]»Kan en människa ha rätt mot Gud, kan en man vara ren inför sin skapare?«

[18]Nej, inte ens sina tjänare litar han på, även hos änglarna ser han brister,

[19]än mer då hos dem som bor i hyddor av ler, dem som har sitt ursprung i jord. De krossas som mal,

[20]innan dagen blir kväll förgås de, oförmärkt går de under för alltid.

[21]Deras tältpluggar rycks upp, de dör utan att ha vunnit vishet.

Job 5

[1]Ropa bara! Finns det någon som svarar? Vem av de heliga vänder du dig till?

[2]Grämelse tar livet av dåren, förbittring dräper den oförnuftige.

[3]Jag såg en dåre som levde trygg, men plötsligt drabbade förbannelse hans hem,

4 Seus filhos estão longe do socorro, são espezinhados às portas, e não há quem os livre.

5 A sua messe, o faminto a devora e até do meio dos espinhos a arrebata; e o intrigante abocanha os seus bens.

6 Porque a aflição não vem do pó, e não é da terra que brota o enfado.

7 Mas o homem nasce para o enfado, como as faíscas das brasas voam para cima.

8 Quanto a mim, eu buscaria a Deus e a ele entregaria a minha causa;

9 ele faz coisas grandes e inescrutáveis e maravilhas que não se podem contar;

10 faz chover sobre a terra e envia águas sobre os campos,

11 para pôr os abatidos num lugar alto e para que os enlutados se alegrem da maior ventura.

12 Ele frustra as maquinações dos astutos, para que as suas mãos não possam realizar seus projetos.

13 Ele apanha os sábios na sua própria astúcia; e o conselho dos que tramam se precipita.

14 Eles de dia encontram as trevas; ao meio-dia andam como de noite, às apalpadelas.

15 Porém Deus salva da espada que lhes sai da boca, salva o necessitado da mão do poderoso.

16 Assim, há esperança para o pobre, e a iniqüidade tapa a sua própria boca.

4hans barn var bortom räddning, värnlösa krossades de i rätten.

5Vad de skördat slukade de hungrande, [---] de törstande ville åt deras egendom.

6Olycka växer inte ur jorden, ofärd spirar inte ur marken.

7Nej, människan själv föder ofärd, så visst som lågorna stiger mot höjden.

8Själv skulle jag vända mig till Gud, för Gud skulle jag lägga fram min sak.

9Han gör större ting än någon kan fatta, fler under än någon kan räkna.

10Han skänker regn åt jorden och vattnar markerna.

11Han upphöjer de ringa och för de betryckta i säkerhet.

12Han korsar de slugas planer, så att ingenting lyckas för dem.

13Han snärjer de kloka i deras slughet, de listigas ränker får ett brått slut.

14De omvärvs av mörker på ljusan dag, famlar mitt på dagen som om det var natt.

15Så räddar han från deras tungors svärd, räddar den svage från den som har makt.

16Det tänds ett hopp för den fattige, och ondskan tvingas till tystnad.

[17] Bem-aventurado é o homem a quem Deus disciplina; não desprezes, pois, a disciplina do Todo-Poderoso.

[17]Lycklig den människa som tuktas av Gud. Förkasta inte den Väldiges fostran!

[18] Porque ele faz a ferida e ele mesmo a ata; ele fere, e as suas mãos curam.

[18]Han som sargar förbinder också, de händer som sårar ger läkedom.

[19] De seis angústias te livrará, e na sétima o mal te não tocará.

[19]Ur sex olyckor räddar han dig, ja, ur sju kommer du undan.

[20] Na fome te livrará da morte; na guerra, do poder da espada.

[20]I hungersnöd skonar han dig från döden, i krig från svärdet.

[21] Do açoite da língua estarás abrigado e, quando vier a assolação, não a temerás.

[21]Mot förtalets gissel är du skyddad och fruktar inte våldet som kommer.

[22] Da assolação e da fome te rirás e das feras da terra não terás medo.

[22]Mot våld och nöd kan du le, och vilddjuren fruktar du inte,

[23] Porque até com as pedras do campo terás a tua aliança, e os animais da terra viverão em paz contigo.

[23]ty du står i förbund med markens stenar och lever i fred med de vilda djuren.

[24] Saberás que a paz é a tua tenda, percorrerás as tuas possessões, e nada te faltará.

[24]Du skall finna att allt går väl i ditt hus, när du går runt på dina ägor saknar du inget.

[25] Saberás também que se multiplicará a tua descendência, e a tua posteridade, como a erva da terra.

[25]Du skall se din släkt bli talrik, din avkomma bli som gräset på marken.

[26] Em robusta velhice entrarás para a sepultura, como se recolhe o feixe de trigo a seu tempo.

[26]När du kommit till mognad läggs du i graven, liksom kärven bärgas när tiden är inne.

[27] Eis que isto já o havemos inquirido, e assim é; ouve-o e medita nisso para teu bem.

[27]Detta har vi funnit, och så är det. Lyssna, och inse det även du!

Jó 6

Jó justifica as suas queixas

[1] Então, Jó respondeu:

[2] Oh! Se a minha queixa, de fato, se pesasse, e contra ela, numa balança, se pusesse a minha miséria,

Job 6

Jobs svar på Elifas första tal

[1]Job sade:

[2]Om blott mina kval kunde vägas, mina olyckor läggas på vågen!

[3] esta, na verdade, pesaria mais que a areia dos mares; por isso é que as minhas palavras foram precipitadas.

[3]De skulle väga tyngre än havets sand, därför är mina ord bittra.

[4] Porque as flechas do Todo-Poderoso estão em mim cravadas, e o meu espírito sorve o veneno delas; os terrores de Deus se arregimentam contra mim.

[4]Den Väldiges pilar sitter i mig, deras gift tränger in i min själ. Gud låter fasor rycka fram mot mig.

[5] Zurrará o jumento montês junto à relva? Ou mugirá o boi junto à sua forragem?

[5]Inte skriar vildåsnan när det finns gräs, inte bölar oxen när han har foder.

[6] Comer-se-á sem sal o que é insípido? Ou haverá sabor na clara do ovo?

[6]Men vem kan äta det fadda utan salt? Vad finns det för smak i slemörtens saft?

[7] Aquilo que a minha alma recusava tocar, isso é agora a minha comida repugnante.

[7]Det som jag kände avsmak för har blivit min vämjeliga föda.

[8] Quem dera que se cumprisse o meu pedido, e que Deus me concedesse o que anelo!

[8]O att min bön blev hörd, att Gud uppfyllde min önskan,

[9] Que fosse do agrado de Deus esmagar-me, que soltasse a sua mão e acabasse comigo!

[9]att Gud gick med på att krossa mig, lyfte handen och gjorde slut på mig.

[10] Isto ainda seria a minha consolação, e saltaria de contente na minha dor, que ele não poupa; porque não tenho negado as palavras do Santo.

[10]Det skall ändå vara min tröst, när jag vrider mig i olidlig plåga, att jag aldrig har dolt den Heliges ord.

[11] Por que esperar, se já não tenho forças? Por que prolongar a vida, se o meu fim é certo?

[11]Har jag styrka som kan ge mig hopp, finns ett slut som ger mig tålamod?

[12] Acaso, a minha força é a força da pedra? Ou é de bronze a minha carne?

[12]Är min styrka stenens, är min kropp av brons?

[13] Não! Jamais haverá socorro para mim; foram afastados de mim os meus recursos.

[13]Nej, för mig finns ingen hjälp, alla vägar är stängda.

[14] Ao aflito deve o amigo mostrar compaixão, a menos que tenha abandonado o temor do Todo-Poderoso.

[14]Den som sviker sin nästa i nöd har upphört att frukta den Väldige.

[15] Meus irmãos aleivosamente me trataram; são como um ribeiro, como a torrente que transborda no vale,

[16] turvada com o gelo e com a neve que nela se esconde,

[17] torrente que no tempo do calor seca, emudece e desaparece do seu lugar.

[18] Desviam-se as caravanas dos seus caminhos, sobem para lugares desolados e perecem.

[19] As caravanas de Temá procuram essa torrente, os viajantes de Sabá por ela suspiram.

[20] Ficam envergonhados por terem confiado; em chegando ali, confundem-se.

[21] Assim também vós outros sois nada para mim; vedes os meus males e vos espantais.

[22] Acaso, disse eu: dai-me um presente? Ou: oferecei-me um suborno da vossa fazenda?

[23] Ou: livrai-me do poder do opressor? Ou: redimi-me das mãos dos tiranos?

[24] Ensinai-me, e eu me calarei; dai-me a entender em que tenho errado.

[25] Oh! Como são persuasivas as palavras retas! Mas que é o que repreende a vossa repreensão?

[26] Acaso, pensais em reprovar as minhas palavras, ditas por um desesperado ao vento?

[27] Até sobre o órfão lançaríeis sorte e especularíeis com o vosso amigo?

[28] Agora, pois, se sois servidos, olhai para mim e vede que não minto na vossa cara.

[15]Bröder, ni är opålitliga som bäckar, som sinande bäckfåror.

[16]Först mörknar de av smältande is och snö som blandar sig med vattnet,

[17]men torrtiden kommer och tystar dem, i hettan försvinner de helt.

[18]Karavaner söker följa deras lopp, drar ut i ödemarken och går under.

[19]Karavaner från Tema letar efter dem, köpmän från Saba sätter sitt hopp till dem.

[20]Men förhoppningarna grusas, de når fram och blir besvikna.

[21]Så har ni blivit för mig, ni såg det fasansfulla och blev skrämda.

[22]Har jag begärt att få något av er, bett er att köpa mig fri?

[23]Har jag ropat: »Hjälp mig mot fienden, rädda mig från våldsmännen«?

[24]Undervisa mig, så skall jag tiga, förklara på vad sätt jag har felat.

[25]Visst är sanningen hård att höra, men vad är det ni vill klandra mig för?

[26]Tänker ni klandra vad jag har sagt, göra den förtvivlades ord till intet?

[27]Ni kastar lott om faderlösa, ni köpslår om era egna vänner.

[28]Se mig i ansiktet nu! Jag ljuger inte för er.

[29] Tornai a julgar, vos peço, e não haja iniqüidade; tornai a julgar, e a justiça da minha causa triunfará.
[30] Há iniqüidade na minha língua? Não pode o meu paladar discernir coisas perniciosas?

Jó 7

Jó contende com Deus

[1] Não é penosa a vida do homem sobre a terra? Não são os seus dias como os de um jornaleiro?
[2] Como o escravo que suspira pela sombra e como o jornaleiro que espera pela sua paga,
[3] assim me deram por herança meses de desengano e noites de aflição me proporcionaram.
[4] Ao deitar-me, digo: quando me levantarei? Mas comprida é a noite, e farto-me de me revolver na cama, até à alva.
[5] A minha carne está vestida de vermes e de crostas terrosas; a minha pele se encrosta e de novo supura.
[6] Os meus dias são mais velozes do que a lançadeira do tecelão e se findam sem esperança.
[7] Lembra-te de que a minha vida é um sopro; os meus olhos não tornarão a ver o bem.
[8] Os olhos dos que agora me vêem não me verão mais; os teus olhos me procurarão, mas já não serei.

[29]Tänk om och låt all orätt fara! Tänk om! Än har ingen bevisat min skuld.

[30]Skulle jag ta fördärvliga ord i min mun? Nog skulle jag känna smaken av orätt.

Job 7

[1]En trältjänst är människans tid på jorden, hennes dagar är som daglönarens.

[2]Hon är en slav som längtar efter skuggan, en daglönare som väntar på sin lön.

[3]Månad efter månad av elände, nätter av plåga har blivit min lott.

[4]När jag har lagt mig tänker jag: »Är det inte snart dags att gå upp?« Kvällen kommer, och jag är full av oro till gryningen.

[5]Min kropp är täckt av mask och skorv, huden spricker och flyter av var.

[6]Mina dagar flög snabbare än vävarens skyttel, i hopplöshet har de slutat.

[7]Minns att mitt liv är en vindfläkt, aldrig mer får jag uppleva glädje.

[8]Den som ser mig nu skall aldrig se mig mer, när din blick söker mig är jag borta.

[9] Tal como a nuvem se desfaz e passa, aquele que desce à sepultura jamais tornará a subir.

[9]Molnet löses upp och försvinner, den som går ner i dödsriket kommer inte åter,

[10] Nunca mais tornará à sua casa, nem o lugar onde habita o conhecerá jamais.

[10]aldrig kommer han hem igen, hans plats känner inte till honom mer.

[11] Por isso, não reprimirei a boca, falarei na angústia do meu espírito, queixar-me-ei na amargura da minha alma.

[11]Därför lägger jag inte band på mig, jag vill ge ord åt min smärta, klaga i min bittra förtvivlan.

[12] Acaso, sou eu o mar ou algum monstro marinho, para que me ponhas guarda?

[12]Är jag kanske Havet eller Draken, eftersom du låter bevaka mig?

[13] Dizendo eu: consolar-me-á o meu leito, a minha cama aliviará a minha queixa,

[13]Om jag tänker: »Det lättar när jag lagt mig, sömnen skall lindra min sorg«,

[14] então, me espantas com sonhos e com visões me assombras;

[14]då skrämmer du mig med drömmar, förfärar mig med syner,

[15] pelo que a minha alma escolheria, antes, ser estrangulada; antes, a morte do que esta tortura.

[15]så att jag hellre vill kvävas. Hellre döden än denna plåga!

[16] Estou farto da minha vida; não quero viver para sempre. Deixa-me, pois, porque os meus dias são um sopro.

[16]Jag tynar bort, jag lever inte för evigt. Lämna mig i fred, mitt liv är bara en vindil.

[17] Que é o homem, para que tanto o estimes, e ponhas nele o teu cuidado,

[17]Vad är en människa att du gör så stor sak av henne och bryr dig så mycket om henne,

[18] e cada manhã o visites, e cada momento o ponhas à prova?

[18]granskar henne varje morgon, prövar henne var dag och stund.

[19] Até quando não apartarás de mim a tua vista? Até quando não me darás tempo de engolir a minha saliva?

[19]När skall du vända blicken från mig, låta mig vara medan jag hämtar andan?

[20] Se pequei, que mal te fiz a ti, ó Espreitador dos homens? Por que fizeste de mim um alvo para ti, para que a mim mesmo me seja pesado?

[20]Om jag har syndat, vad gör det dig, du människornas bevakare? Varför gör du mig till mål för dina angrepp, tröttar ut dig med att slå mig?

[21] Por que não perdoas a minha transgressão e não tiras a minha

[21]Varför förlåter du inte min synd, utplånar min skuld? Snart vilar jag ändå i mullen, söker du mig är jag borta.

iniqüidade? Pois agora me deitarei no pó; e, se me buscas, já não serei.

Jó 8

Bildade afirma a justiça de Deus

1 Então, respondeu Bildade, o suíta:

2 Até quando falarás tais coisas? E até quando as palavras da tua boca serão qual vento impetuoso?

3 Perverteria Deus o direito ou perverteria o Todo-Poderoso a justiça?

4 Se teus filhos pecaram contra ele, também ele os lançou no poder da sua transgressão.

5 Mas, se tu buscares a Deus e ao Todo-Poderoso pedires misericórdia,

6 se fores puro e reto, ele, sem demora, despertará em teu favor e restaurará a justiça da tua morada.

7 O teu primeiro estado, na verdade, terá sido pequeno, mas o teu último crescerá sobremaneira.

8 Pois, eu te peço, pergunta agora a gerações passadas e atenta para a experiência de seus pais;

9 porque nós somos de ontem e nada sabemos; porquanto nossos dias sobre a terra são como a sombra.

10 Porventura, não te ensinarão os pais, não haverão de falar-te e do próprio entendimento não proferirão estas palavras:

11 Pode o papiro crescer sem lodo? Ou viça o junco sem água?

Job 8

Bildads första tal

1Bildad från Shuach sade:

2Hur länge skall du tala så där? Dina ord är en vinande vind.

3Vränger Gud rättvisan? Vränger den Väldige rätten?

4Dina barn syndade mot honom och fick plikta för sina synder.

5Men om du själv vänder dig till Gud, om du ber den Väldige om nåd

6och är ren och redbar, då griper han in för dig, och du återfår din rättmätiga egendom.

7Din början var ringa, men du slutar i storhet.

8Fråga tidigare släkten, håll fast vid vad fäderna funnit.

9Själva är vi födda i går och vet ingenting, som en skugga är våra dagar på jorden.

10Men de kan undervisa dig, de kan tala till dig och förmedla sin insikt.

11Växer papyrus hög där det inte är sankt, skjuter säven i höjden utan vatten?

[12] Estando ainda na sua verdura e ainda não colhidos, todavia, antes de qualquer outra erva se secam.
[13] São assim as veredas de todos quantos se esquecem de Deus; e a esperança do ímpio perecerá.
[14] A sua firmeza será frustrada, e a sua confiança é teia de aranha.
[15] Encostar-se-á à sua casa, e ela não se manterá, agarrar-se-á a ela, e ela não ficará em pé.
[16] Ele é viçoso perante o sol, e os seus renovos irrompem no seu jardim;
[17] as suas raízes se entrelaçam num montão de pedras e penetram até às muralhas.
[18] Mas, se Deus o arranca do seu lugar, então, este o negará, dizendo: Nunca te vi.
[19] Eis em que deu a sua vida! E do pó brotarão outros.
[20] Eis que Deus não rejeita ao íntegro, nem toma pela mão os malfeitores.
[21] Ele te encherá a boca de riso e os teus lábios, de júbilo.
[22] Teus aborrecedores se vestirão de ignomínia, e a tenda dos perversos não subsistirá.

Jó 9

Jó é incapaz de responder a Deus

[1] Então, Jó respondeu e disse:
[2] Na verdade, sei que assim é; porque, como pode o homem ser justo para com Deus?

[12]Nej, den vissnar före allt annat gräs, så snart den skjutit upp, innan den kan skäras.
[13]Så går det för alla som glömmer Gud, den ogudaktiges hopp blir till intet.
[14]Hans tillförsikt är en sommartråd, hans förtröstan som spindelväv.
[15]Stöder han sig mot den faller han, håller han sig i den störtar han omkull.
[16]Han är ett lummigt träd i solen, grenarna sträcker sig ut över trädgården,
[17]rötterna flätar sig in i röset, söker fäste bland stenarna.
[18]Men när trädet tas bort förnekas det av platsen där det stått: »Jag har aldrig sett dig.«
[19]Det är dömt att ruttna bort, ett annat träd skjuter upp ur jorden.
[20]Gud förkastar inte en oförvitlig, han skänker inte de onda sitt stöd.
[21]Än en gång skall han låta dig skratta, låta dig jubla av glädje.
[22]Dina fiender skall kläs i skam, de gudlösas hem förintas.

Job 9

Jobs svar på Bildads första tal

[1]Job sade:
[2]Jag vet förvisso hur det är: En människa kan inte få rätt mot Gud.

[3] Se quiser contender com ele, nem a uma de mil coisas lhe poderá responder.
[4] Ele é sábio de coração e grande em poder; quem porfiou com ele e teve paz?
[5] Ele é quem remove os montes, sem que saibam que ele na sua ira os transtorna;
[6] quem move a terra para fora do seu lugar, cujas colunas estremecem;
[7] quem fala ao sol, e este não sai, e sela as estrelas;
[8] quem sozinho estende os céus e anda sobre os altos do mar;
[9] quem fez a Ursa, o Órion, o Sete-estrelo e as recâmaras do Sul;
[10] quem faz grandes coisas, que se não podem esquadrinhar, e maravilhas tais, que se não podem contar.
[11] Eis que ele passa por mim, e não o vejo; segue perante mim, e não o percebo.
[12] Eis que arrebata a presa! Quem o pode impedir? Quem lhe dirá: Que fazes?
[13] Deus não revogará a sua própria ira; debaixo dele se encurvam os auxiliadores do Egito.
[14] Como, então, lhe poderei eu responder ou escolher as minhas palavras, para argumentar com ele?
[15] A ele, ainda que eu fosse justo, não lhe responderia; antes, ao meu Juiz pediria misericórdia.
[16] Ainda que o chamasse, e ele me respondesse, nem por isso creria eu que desse ouvidos à minha voz.

[3]Om han behagar föra talan mot henne kan hon inte svara ens en gång på tusen.
[4]Ingen, hur klok och stark han än var, har oskadd kunnat trotsa honom,
[5]han som flyttar berg innan de vet vad som sker och vräker dem över ända i sin vrede,
[6]han som skakar jorden så att den rubbas och dess pelare svajar,
[7]han som kan förbjuda solen att gå upp och kan låsa inne stjärnorna,
[8]han som ensam har spänt upp himlen och betvingat Havet,
[9]han som har gjort Stora Björn och Orion, Sjustjärnorna och söderns stjärnbilder.
[10]Han gör större ting än någon kan fatta, fler under än någon kan räkna.
[11]Han kan korsa min väg utan att jag ser honom, gå förbi mig utan att jag märker det.
[12]När han griper sitt byte, vem kan hindra honom, vem kan säga: »Vad gör du?«
[13]Gud lägger inte band på sin vrede, för honom hukar Rahavs anhang.
[14]Hur skulle då jag våga svara honom, finna ord att bemöta honom med?
[15]Även om jag har rätt kan jag inte svara, jag måste tigga min motpart om nåd.
[16]Även om han skulle svara när jag ropar tror jag inte att han skulle lyssna på mig.

[17] Porque me esmaga com uma tempestade e multiplica as minhas chagas sem causa.

[17]Han krossar mig med sin storm och ger mig utan orsak slag på slag.

[18] Não me permite respirar; antes, me farta de amarguras.

[18]Han låter mig inte dra efter andan men mättar mig med bitter plåga.

[19] Se se trata da força do poderoso, ele dirá: Eis-me aqui; se, de justiça: Quem me citará?

[19]Gäller det makt är han starkast, gäller det rätt — vem ställer honom till svars?

[20] Ainda que eu seja justo, a minha boca me condenará; embora seja eu íntegro, ele me terá por culpado.

[20]Även om jag har rätt dömer mig min egen mun, är jag oskyldig fäller den mig.

[21] Eu sou íntegro, não levo em conta a minha alma, não faço caso da minha vida.

[21]Jag är oskyldig! Men mitt liv är meningslöst, jag vill inte leva mer.

[22] Para mim tudo é o mesmo; por isso, digo: tanto destrói ele o íntegro como o perverso.

[22]Allt gör detsamma, därför säger jag: Oskyldig och skyldig, han förgör dem båda.

[23] Se qualquer flagelo mata subitamente, então, se rirá do desespero do inocente.

[23]När olyckan plötsligt dödar hånler han åt de oskyldigas undergång.

[24] A terra está entregue nas mãos dos perversos; e Deus ainda cobre o rosto dos juízes dela; se não é ele o causador disso, quem é, logo?

[24]Världen är utlämnad åt en brottsling, han gör dess domare blinda. Vem om inte han?

[25] Os meus dias foram mais velozes do que um corredor; fugiram e não viram a felicidade.

[25]Snabbare än löparen har mina dagar ilat, de har flytt och såg ingen glädje.

[26] Passaram como barcos de junco; como a águia que se lança sobre a presa.

[26]De for bort likt vassbåtar, snabbt som örnen när den störtar mot bytet.

[27] Se eu disser: eu me esquecerei da minha queixa, deixarei o meu ar triste e ficarei contente;

[27]Om jag tänkte: »Nu glömmer jag min sorg, jag ändrar uppsyn och ser glad ut«,

[28] ainda assim todas as minhas dores me apavoram, porque bem sei que me não terás por inocente.

[28]skulle jag ändå frukta allt jag måste lida. Jag vet att du aldrig frikänner mig.

[29] Serei condenado; por que, pois, trabalho eu em vão?

[29]När jag ändå förklaras skyldig, vad tjänar det till att jag anstränger mig?

[30] Ainda que me lave com água de neve e purifique as mãos com cáustico,
[31] mesmo assim me submergirás no lodo, e as minhas próprias vestes me abominarão.
[32] Porque ele não é homem, como eu, a quem eu responda, vindo juntamente a juízo.
[33] Não há entre nós árbitro que ponha a mão sobre nós ambos.
[34] Tire ele a sua vara de cima de mim, e não me amedronte o seu terror;
[35] então, falarei sem o temer; do contrário, não estaria em mim.

[30]Om jag också tvättar mig med snö, skrubbar mina händer i lut,
[31]doppar du mig i dyn, så att mina kläder vämjes vid mig.
[32]Inte kan en människa som jag svara honom, så att vi båda kunde mötas i rätten.
[33]Om ändå en medlare fanns mellan oss, som vi båda måste böja oss för!
[34]Om han ändå slutade slå mig, så att skräcken för honom släppte,
[35]då skulle jag tala utan att frukta honom. Nu kan jag det inte.

Jó 10

Jó protesta contra a severidade de Deus

[1] A minha alma tem tédio à minha vida; darei livre curso à minha queixa, falarei com amargura da minha alma.
[2] Direi a Deus: Não me condenes; faze-me saber por que contendes comigo.
[3] Parece-te bem que me oprimas, que rejeites a obra das tuas mãos e favoreças o conselho dos perversos?
[4] Tens tu olhos de carne? Acaso, vês tu como vê o homem?
[5] São os teus dias como os dias do mortal? Ou são os teus anos como os anos de um homem,
[6] para te informares da minha iniqüidade e averiguares o meu pecado?
[7] Bem sabes tu que eu não sou culpado; todavia, ninguém há que me livre da tua mão.

Job 10

[1]Jag äcklas av livet. Jag kan inte hålla tillbaka min klagan, jag vill ge ord åt min bitterhet.
[2]Jag säger till Gud: Döm mig inte skyldig, låt mig veta varför du söker sak med mig.
[3]Vad har du för glädje av att förtrycka, att förkasta den du själv har skapat, medan ditt ljus lyser över de gudlösa?
[4]Har du en människas ögon, ser du som dödliga ser?
[5]Är din livstid en människas, dina år en mans,
[6]eftersom du söker fel hos mig, letar efter mina synder,
[7]fastän du vet att jag är oskyldig? Det finns ingen räddning undan dig.

[8] As tuas mãos me plasmaram e me aperfeiçoaram, porém, agora, queres devorar-me.

[8]Du som skapat mig med dina egna händer, du störtar mig nu i fördärvet.

[9] Lembra-te de que me formaste como em barro; e queres, agora, reduzir-me a pó?

[9]Tänk på hur du formade mig som lera, nu låter du mig bli till jord igen.

[10] Porventura, não me derramaste como leite e não me coalhaste como queijo?

[10]Du hällde ut mig som mjölk och lät mig stelna som ost.

[11] De pele e carne me vestiste e de ossos e tendões me entreteceste.

[11]Du klädde mig i hud och kött, vävde mig samman med ben och senor.

[12] Vida me concedeste na tua benevolência, e o teu cuidado a mim me guardou.

[12]Du gav mig livet, du visade mig godhet, din omsorg bevarade mig vid liv.

[13] Estas coisas, as ocultaste no teu coração; mas bem sei o que resolveste contigo mesmo.

[13]Men vad du hade i sinnet var detta, jag vet vilka planer du hyste:

[14] Se eu pecar, tu me observas; e da minha iniqüidade não me perdoarás.

[14]att vakta på om jag syndade och aldrig fria mig från min skuld.

[15] Se for perverso, ai de mim! E, se for justo, não ouso levantar a cabeça, pois estou cheio de ignomínia e olho para a minha miséria.

[15]Om jag är skyldig — ve mig! Och är jag oskyldig går jag ändå inte fri utan mättas av skam och elände.

[16] Porque, se a levanto, tu me caças como a um leão feroz e de novo revelas poder maravilhoso contra mim.

[16]Om jag står på mig jagar du mig lik ett lejon, jag får åter känna på hur underbart du handlar.

[17] Tu renovas contra mim as tuas testemunhas e multiplicas contra mim a tua ira; males e lutas se sucedem contra mim.

[17]Du skaffar ständigt nya vittnen mot mig och eggar upp dig mot mig mer och mer. Plåga och åter plåga blir min lott.

[18] Por que, pois, me tiraste da madre? Ah! Se eu morresse antes que olhos nenhuns me vissem!

[18]Varför lät du mig lämna moderlivet? Jag borde ha fått dö innan någon sett mig.

[19] Teria eu sido como se nunca existira e já do ventre teria sido levado à sepultura.

[19]Då hade det varit som om jag aldrig funnits, jag hade burits från modersskötet till graven.

[20] Não são poucos os meus dias? Cessa, pois, e deixa-me, para que por um pouco eu tome alento,

[21] antes que eu vá para o lugar de que não voltarei, para a terra das trevas e da sombra da morte;

[22] terra de negridão, de profunda escuridade, terra da sombra da morte e do caos, onde a própria luz é tenebrosa.

[20]Flyktiga är mina livsdagar, låt mig vara, unna mig en flyktig glädje,

[21]innan jag går för att aldrig komma åter, bort till ett land av djupaste mörker,

[22]landet där natt och kaos härskar, där ljuset är ogenomträngligt mörker.

Jó 11

Zofar acusa a Jó de iniquidade

[1] Então, respondeu Zofar, o naamatita:

[2] Porventura, não se dará resposta a esse palavrório? Acaso, tem razão o tagarela?

[3] Será o caso de as tuas parolas fazerem calar os homens? E zombarás tu sem que ninguém te envergonhe?

[4] Pois dizes: A minha doutrina é pura, e sou limpo aos teus olhos.

[5] Oh! Falasse Deus, e abrisse os seus lábios contra ti,

[6] e te revelasse os segredos da sabedoria, da verdadeira sabedoria, que é multiforme! Sabe, portanto, que Deus permite seja esquecida parte da tua iniqüidade.

[7] Porventura, desvendarás os arcanos de Deus ou penetrarás até à perfeição do Todo-Poderoso?

[8] Como as alturas dos céus é a sua sabedoria; que poderás fazer? Mais profunda é ela do que o abismo; que poderás saber?

[9] A sua medida é mais longa do que a terra e mais larga do que o mar.

Job 11

Sofars första tal

[1]Sofar från Naama sade:

[2]Skall detta ordsvall inte besvaras, skall en pratmakare få sista ordet?

[3]Ditt svammel förstummar alla, du smädar och ingen sätter dig på plats.

[4]Du tror att du kommer med sanningen och att du är fläckfri inför Gud.

[5]Om ändå Gud ville tala, ta till orda och svara dig!

[6]Han skulle kunna avslöja vishetens dolda djup — där finns klokhet i dubbelt mått. Då förstod du att Gud inte utkräver hela din skuld.

[7]Kan du tränga in i Guds hemligheter, in i den Väldiges fullkomlighet?

[8]Högre än himlen är den — vad kan du göra? — djupare än dödsriket — vad förstår du?

[9]Längre än jorden sträcker den sig, vidare än havet.

[10] Se ele passa, prende a alguém e chama a juízo, quem o poderá impedir?

[11] Porque ele conhece os homens vãos e, sem esforço, vê a iniqüidade.

[12] Mas o homem estúpido se tornará sábio, quando a cria de um asno montês nascer homem.

[13] Se dispuseres o coração e estenderes as mãos para Deus;

[14] se lançares para longe a iniqüidade da tua mão e não permitires habitar na tua tenda a injustiça,

[15] então, levantarás o rosto sem mácula, estarás seguro e não temerás.

[16] Pois te esquecerás dos teus sofrimentos e deles só terás lembrança como de águas que passaram.

[17] A tua vida será mais clara que o meio-dia; ainda que lhe haja trevas, serão como a manhã.

[18] Sentir-te-ás seguro, porque haverá esperança; olharás em derredor e dormirás tranqüilo.

[19] Deitar-te-ás, e ninguém te espantará; e muitos procurarão obter o teu favor.

[20] Mas os olhos dos perversos desfalecerão, o seu refúgio perecerá; sua esperança será o render do espírito.

Jó 12

Jó se defende das acusações de seus amigos

[1] Então, Jó respondeu:

[2] Na verdade, vós sois o povo, e convosco morrerá a sabedoria.

[10]Om han vill gripa och spärra in och kalla till rättegång, vem kan då hindra honom?

[11]Han känner de lögnaktiga, han känner igen synden när han ser den.

[12]Om fånen kan få förstånd, då kan vildåsnan födas som människa!

[13]Men om du tar ditt förnuft till fånga och lyfter dina händer i bön till honom,

[14]om du lägger bort allt som är syndigt och inte låter någon ondska bo hos dig,

[15]då kan du fläckfri, med högburet huvud, stå stark och utan fruktan.

[16]Du kan glömma ditt lidande, minnas det som bortrunnet vatten.

[17]Din tillvaro blir ljus som den klaraste dag, själva mörkret blir till morgon.

[18]Du kan vara full av tillförsikt och hopp, du är beskyddad och kan sova tryggt.

[19]Ingen skall hota din vila, många skall söka din gunst.

[20]Men de gudlösa stirrar med tom blick, berövade varje utväg. Deras hopp är en vanmäktig suck.

Job 12

Jobs svar på Sofars första tal

[1]Job sade:

[2]Ja visst, ni är ju så kloka, visheten dör nog ut med er!

3 Também eu tenho entendimento como vós; eu não vos sou inferior; quem não sabe coisas como essas?

4 Eu sou irrisão para os meus amigos; eu, que invocava a Deus, e ele me respondia; o justo e o reto servem de irrisão.

5 No pensamento de quem está seguro, há desprezo para o infortúnio, um empurrão para aquele cujos pés já vacilam.

6 As tendas dos tiranos gozam paz, e os que provocam a Deus estão seguros; têm o punho por seu deus.

7 Mas pergunta agora às alimárias, e cada uma delas to ensinará; e às aves dos céus, e elas to farão saber.

8 Ou fala com a terra, e ela te instruirá; até os peixes do mar to contarão.

9 Qual entre todos estes não sabe que a mão do SENHOR fez isto?

10 Na sua mão está a alma de todo ser vivente e o espírito de todo o gênero humano.

11 Porventura, o ouvido não submete à prova as palavras, como o paladar prova as comidas?

12 Está a sabedoria com os idosos, e, na longevidade, o entendimento?

13 Não! Com Deus está a sabedoria e a força; ele tem conselho e entendimento.

14 O que ele deitar abaixo não se reedificará; lança na prisão, e ninguém a pode abrir.

15 Se retém as águas, elas secam; se as larga, devastam a terra.

3Men jag har förstånd lika väl som ni, jag är inte dummare än ni. Vad har ni som inte andra har?

4Jag har blivit till allmänt åtlöje, en som ropade till Gud och fick svar, en rättfärdig och oförvitlig — till åtlöje!

5En olycksdrabbad är värd förakt, så tycker den trygge, de som snavar får skylla sig själva.

6Men rövare bor i ostörd ro, de som utmanar Gud går säkra, fastän Gud har dem i sitt våld.

7Fråga djuren, de kan lära dig, himlens fåglar kan ge dig svar.

8Fråga markens kryp, de kan lära dig, havets fiskar kan upplysa dig.

9Finns det någon av dem som inte vet att detta är Herrens verk?

10Han har alla varelsers liv i sin hand, varje människas ande.

11Örat prövar orden som tungan prövar matens smak.

12Med hög ålder följer vishet, långt liv skänker insikt.

13Hos Gud finns vishet och styrka, han har beslutsamhet och insikt.

14När han river ner bygger ingen upp, när han spärrar in släpps ingen ut.

15När han håller vattnet inne blir det torka, när han låter det forsa förhärjas jorden.

[16] Com ele está a força e a sabedoria; seu é o que erra e o que faz errar.
[17] Aos conselheiros, leva-os despojados do seu cargo e aos juízes faz desvairar.
[18] Dissolve a autoridade dos reis, e uma corda lhes cinge os lombos.
[19] Aos sacerdotes, leva-os despojados do seu cargo e aos poderosos transtorna.
[20] Aos eloqüentes ele tira a palavra e tira o entendimento aos anciãos.
[21] Lança desprezo sobre os príncipes e afrouxa o cinto dos fortes.
[22] Das trevas manifesta coisas profundas e traz à luz a densa escuridade.
[23] Multiplica as nações e as faz perecer; dispersa-as e de novo as congrega.
[24] Tira o entendimento aos príncipes do povo da terra e os faz vaguear pelos desertos sem caminho.
[25] Nas trevas andam às apalpadelas, sem terem luz, e os faz cambalear como ébrios.

[16]Hos honom finns kraft och klokhet, han härskar över förledare och förledd.
[17]Rådsherrar för han barfota bort, domare gör han till dårar.
[18]Han klär av kungar deras skrud och binder ett skynke kring deras höfter.
[19]Präster för han barfota bort, maktens män får han på fall.
[20]Han tar talets gåva från de betrodda och berövar de gamla deras vett.
[21]Han öser skam över stormän och lossar de starkas bälte.
[22]Mörkrets hemligheter blottar han och för fram det dunkla i ljuset.
[23]Han gör folken stora, och han förgör dem, han skingrar dem, och han leder dem rätt.
[24]Från folkets ledare tar han förståndet, han för dem vilse i väglös ödemark.
[25]De famlar i ett mörker utan ljus, han låter dem ragla som druckna.

Jó 13

Jó defende a sua integridade

[1] Eis que tudo isso viram os meus olhos, e os meus ouvidos o ouviram e entenderam.
[2] Como vós o sabeis, também eu o sei; não vos sou inferior.
[3] Mas falarei ao Todo-Poderoso e quero defender-me perante Deus.
[4] Vós, porém, besuntais a verdade com mentiras e vós todos sois médicos que não valem nada.
[5] Tomara vos calásseis de todo, que isso seria a vossa sabedoria!

Job 13

[1]Jag har sett alltsammans, jag har hört det och förstått.
[2]Det ni vet vet också jag, jag är inte dummare än ni.
[3]Nu vill jag vända mig till den Väldige, jag tänker försvara mig inför Gud.
[4]Ni ljuger och skönmålar, kvacksalvare är vad ni är.
[5]Å, om ni ville tiga! Det vore det klokaste ni kunde göra.

[6] Ouvi agora a minha defesa e atentai para os argumentos dos meus lábios.

[6]Lyssna nu till mitt försvar, hör på när jag för min talan.

[7] Porventura, falareis perversidade em favor de Deus e a seu favor falareis mentiras?

[7]Är det för Guds skull ni far med lögn, är det för hans skull ni ljuger?

[8] Sereis parciais por ele? Contendereis a favor de Deus?

[8]Skall ni vara partiska för honom, uppträda som Guds advokater?

[9] Ser-vos-ia bom, se ele vos esquadrinhasse? Ou zombareis dele, como se zomba de um homem qualquer?

[9]Hur skall det gå om han prövar er? Lurar ni honom som man lurar en människa?

[10] Acerbamente vos repreenderá, se em oculto fordes parciais.

[10]Nej, han kommer att straffa er om ni är partiska i det fördolda.

[11] Porventura, não vos amedrontará a sua dignidade, e não cairá sobre vós o seu terror?

[11]Hans upphöjdhet slår er med skräck, ni grips av fruktan för honom.

[12] As vossas máximas são como provérbios de cinza, os vossos baluartes, baluartes de barro.

[12]Era visdomsord blir aska, era gensagor skärvor.

[13] Calai-vos perante mim, e falarei eu, e venha sobre mim o que vier.

[13]Tig, nu är det jag som skall tala! Sedan må det gå mig hur det vill.

[14] Tomarei a minha carne nos meus dentes e porei a vida na minha mão.

[14]Jag tar en dödlig risk, jag sätter mitt liv på spel.

[15] Eis que me matará, já não tenho esperança; contudo, defenderei o meu procedimento.

[15]Må han döda mig, jag väntar inget annat, jag vill ändå försvara mig inför honom.

[16] Também isto será a minha salvação, o fato de o ímpio não vir perante ele.

[16]Redan det borde bli min räddning, ty en gudlös skulle inte träda fram inför honom.

[17] Atentai para as minhas razões e dai ouvidos à minha exposição.

[17]Hör på vad jag säger, lyssna noga på mina ord!

[18] Tenho já bem encaminhada minha causa e estou certo de que serei justificado.

[18]Jag lägger nu fram min sak, och jag vet att jag har rätt.

[19] Quem há que possa contender comigo? Neste caso, eu me calaria e renderia o espírito.

[19]Kan någon överbevisa mig, då skall jag tiga och dö.

[20] Concede-me somente duas coisas; então, me não esconderei do teu rosto:
[21] alivia a tua mão de sobre mim, e não me espante o teu terror.
[22] Interpela-me, e te responderei ou deixa-me falar e tu me responderás.
[23] Quantas culpas e pecados tenho eu? Notifica-me a minha transgressão e o meu pecado.
[24] Por que escondes o rosto e me tens por teu inimigo?
[25] Queres aterrorizar uma folha arrebatada pelo vento? E perseguirás a palha seca?
[26] Pois decretas contra mim coisas amargas e me atribuis as culpas da minha mocidade.
[27] Também pões os meus pés no tronco, observas todos os meus caminhos e traças limites à planta dos meus pés,
[28] apesar de eu ser como uma coisa podre que se consome e como a roupa que é comida da traça.

[20]Blott två ting måste du skona mig för, så att jag slipper gömma mig för dig:
[21]ta din tunga hand ifrån mig och låt skräcken för dig släppa!
[22]För din talan, så skall jag svara, eller ge mig ordet och bemöt mig sedan!
[23]Hur många är mina brott och synder? Vad ont har jag gjort? Låt mig veta mitt brott!
[24]Varför döljer du ditt ansikte och räknar mig som din fiende?
[25]Vill du skrämma ett virvlande löv, jaga ett visset strå,
[26]eftersom du dömt mig till detta bittra öde och låter mig plikta för ungdomssynder?
[27]Du sätter mig i stocken, du bevakar alla mina vägar och ger akt på varje steg jag tar,
[28]jag, en murknande träbit, en maläten klädnad.

Jó 14

Jó medita sobre a brevidade da vida

[1] O homem, nascido de mulher, vive breve tempo, cheio de inquietação.
[2] Nasce como a flor e murcha; foge como a sombra e não permanece;
[3] e sobre tal homem abres os olhos e o fazes entrar em juízo contigo?
[4] Quem da imundícia poderá tirar coisa pura? Ninguém!
[5] Visto que os seus dias estão contados, contigo está o número dos seus meses; tu

Job 14

[1]Människan, av kvinna född, lever en kort tid och mättas av oro.
[2]Hon växer som blomman och vissnar, en skugga som snart är borta.
[3]Och en sådan skärskådar du och drar inför rätta!
[4]Som om en oren kunde bli ren!
[5]Om nu människans dagar är fastställda och hennes tid är utmätt av dig, om du satt den gräns hon inte överskrider,

ao homem puseste limites além dos quais não passará.

[6] Desvia dele os olhares, para que tenha repouso, até que, como o jornaleiro, tenha prazer no seu dia.

[6]vänd då blicken ifrån henne, låt henne vara, tills daglönarens dag är slut.

[7] Porque há esperança para a árvore, pois, mesmo cortada, ainda se renovará, e não cessarão os seus rebentos.

[7]För ett träd finns det hopp: om det fälls kan det växa upp igen och skjuta nya skott.

[8] Se envelhecer na terra a sua raiz, e no chão morrer o seu tronco,

[8]Även om rötterna åldras i jorden och stubben multnar i mullen,

[9] ao cheiro das águas brotará e dará ramos como a planta nova.

[9]spirar det på nytt när det anar vatten och grenar sig som en ung planta.

[10] O homem, porém, morre e fica prostrado; expira o homem e onde está?

[10]Men när en man dör är allt förbi. När en människa gått bort, var finns hon då?

[11] Como as águas do lago se evaporam, e o rio se esgota e seca,

[11]Om än vattnet tar slut i havet, floderna sinar och torkar ut,

[12] assim o homem se deita e não se levanta; enquanto existirem os céus, não acordará, nem será despertado do seu sono.

[12]reser sig aldrig en död igen. Förr skall himlen rämna än han vaknar, aldrig väcks han ur sin sömn.

[13] Que me encobrisses na sepultura e me ocultasses até que a tua ira se fosse, e me pusesses um prazo e depois te lembrasses de mim!

[13]Om du ändå ville gömma mig i dödsriket, hålla mig dold tills din vrede lagt sig, glömma mig, men blott för en tid

[14] Morrendo o homem, porventura tornará a viver? Todos os dias da minha luta esperaria, até que eu fosse substituído.

[14]— kan en som har dött få liv igen? — då skulle jag hålla ut på min post tills min avlösning kom.

[15] Chamar-me-ias, e eu te responderia; terias saudades da obra de tuas mãos;

[15]Du skulle ropa på mig, och jag skulle svara, du skulle längta efter den du skapat.

[16] e até contarias os meus passos e não levarias em conta os meus pecados.

[16]Nu räknar du alla mina steg och vaktar på om jag syndar.

[17] A minha transgressão estaria selada num saco, e terias encoberto as minhas iniqüidades.

[17]Mina brott förvarar du under sigill, varje skuld finns bokförd.

[18] Como o monte que se esboroa e se desfaz, e a rocha que se remove do seu lugar,

[19] como as águas gastam as pedras, e as cheias arrebatam o pó da terra, assim destróis a esperança do homem.

[20] Tu prevaleces para sempre contra ele, e ele passa, mudas-lhe o semblante e o despedes para o além.

[21] Os seus filhos recebem honras, e ele o não sabe; são humilhados, e ele o não percebe.

[22] Ele sente as dores apenas de seu próprio corpo, e só a seu respeito sofre a sua alma.

Jó 15

Elifaz acusa a Jó de impiedade

[1] Então, respondeu Elifaz, o temanita:

[2] Porventura, dará o sábio em resposta ciência de vento? E encher-se-á a si mesmo de vento oriental,

[3] argüindo com palavras que de nada servem e com razões de que nada aproveita?

[4] Tornas vão o temor de Deus e diminuis a devoção a ele devida.

[5] Pois a tua iniqüidade ensina à tua boca, e tu escolheste a língua dos astutos.

[6] A tua própria boca te condena, e não eu; os teus lábios testificam contra ti.

[7] És tu, porventura, o primeiro homem que nasceu? Ou foste formado antes dos outeiros?

[8] Ou ouviste o secreto conselho de Deus e a ti só limitaste a sabedoria?

[18]Liksom berget vittrar och rasar och klippan rubbas från sin plats,

[19]liksom stenarna mals sönder av vattnet och skyfall sköljer bort gruset, så krossar du människans hopp.

[20]Du besegrar henne i grund, och hon är borta, vanställd, förvisad ur din åsyn.

[21]Hennes barn vinner ära, men hon vet det inte, de ringaktas, men hon märker det ej.

[22]Hon känner bara smärtan i sin egen kropp och sorgen i sin egen själ.

Job 15

Elifas andra tal

[1]Elifas från Teman sade:

[2]Hur kan en vis tala så i vädret och fylla lungorna med vind,

[3]försvara sig med gagnlöst prat, med ord som är till ingen nytta?

[4]Du undergräver gudsfruktan, du fördärvar fromheten.

[5]Din synd lägger orden i din mun, så att du väljer detta försåtliga språk.

[6]Din egen mun dömer dig, inte jag, dina läppar vittnar mot dig.

[7]Var du den första människa som föddes, blev du till innan bergen fanns?

[8]Lyssnade du vid Guds rådslag och tog all vishet för egen del?

[9] Que sabes tu, que nós não saibamos? Que entendes, que não haja em nós?	[9]Vad vet du som inte vi vet, har du någon insikt som vi inte har?
[10] Também há entre nós encanecidos e idosos, muito mais idosos do que teu pai.	[10]Här finns gamla och grånade män, ännu äldre än din far.
[11] Porventura, fazes pouco caso das consolações de Deus e das suaves palavras que te dirigimos nós?	[11]Är Guds tröst inte nog för dig, ord som talas med mildhet?
[12] Por que te arrebata o teu coração? Por que flamejam os teus olhos,	[12]Varför tappar du besinningen och stirrar vilt omkring dig?
[13] para voltares contra Deus o teu furor e deixares sair tais palavras da tua boca?	[13]Du vänder din vrede mot Gud och låter orden strömma.
[14] Que é o homem, para que seja puro? E o que nasce de mulher, para ser justo?	[14]Hur skulle en människa kunna vara ren, en av kvinna född ha rätt mot Gud?
[15] Eis que Deus não confia nem nos seus santos; nem os céus são puros aos seus olhos,	[15]Inte ens sina heliga litar han på, inte ens himlen är ren inför honom,
[16] quanto menos o homem, que é abominável e corrupto, que bebe a iniqüidade como a água!	[16]långt mindre då något uselt och fördärvat, människan, som dricker synd som vatten.
Elifaz mostra o justo castigo dos perversos	
[17] Escuta-me, mostrar-to-ei; e o que tenho visto te contarei,	[17]Jag vill säga dig något, lyssna på mig, vad jag har sett vill jag yppa,
[18] o que os sábios anunciaram, que o ouviram de seus pais e não o ocultaram	[18]det som visa män kan berätta, det som avslöjats av deras fäder,
[19] (aos quais somente se dera a terra, e nenhum estranho passou por entre eles):	[19]av dem som ensamma ägde landet, då inga främlingar bodde bland dem:
[20] Todos os dias o perverso é atormentado, no curto número de anos que se reservam para o opressor.	[20]Den gudlöse ängslas alla sina dagar, våldsmannen alla de år han förunnas.
[21] O sonido dos horrores está nos seus ouvidos; na prosperidade lhe sobrevém o assolador.	[21]Överallt hör han skrämmande ljud, när han tror sig trygg är rövarna där.
[22] Não crê que tornará das trevas, e sim que o espera a espada.	[22]Han har inget hopp om att undkomma mörkret, han är dömd att falla för svärdet.

[23] Por pão anda vagueando, dizendo: Onde está? Bem sabe que o dia das trevas lhe está preparado, à mão.

[24] Assombram-no a angústia e a tribulação; prevalecem contra ele, como o rei preparado para a peleja,

[25] porque estendeu a mão contra Deus e desafiou o Todo-Poderoso;

[26] arremete contra ele obstinadamente, atrás da grossura dos seus escudos,

[27] porquanto cobriu o rosto com a sua gordura e criou enxúndia nas ilhargas;

[28] habitou em cidades assoladas, em casas em que ninguém devia morar, que estavam destinadas a se fazerem montões de ruínas.

[29] Por isso, não se enriquecerá, nem subsistirá a sua fazenda, nem se estenderão seus bens pela terra.

[30] Não escapará das trevas; a chama do fogo secará os seus renovos, e ao assopro da boca de Deus será arrebatado.

[31] Não confie, pois, na vaidade, enganando-se a si mesmo, porque a vaidade será a sua recompensa.

[32] Esta se lhe consumará antes dos seus dias, e o seu ramo não reverdecerá.

[33] Sacudirá as suas uvas verdes, como a vide, e deixará cair a sua flor, como a oliveira;

[34] pois a companhia dos ímpios será estéril, e o fogo consumirá as tendas de suborno.

[23]Han irrar omkring efter föda men finner ingen. Han vet att mörkrets dag väntar honom,

[24]nöd och trångmål skrämmer honom, ansätter honom som en kamplysten kung.

[25]Ty han lyfte sin hand mot Gud och förhävde sig mot den Väldige,

[26]trotsigt stormade han fram mot honom i skydd av sin välvda sköld.

[27]Hans ansikte sken av välmåga, kroppen svällde av fetma.

[28]Nu håller han till i ödelagda städer, i hus som ingen bor i, som är dömda att bli ruiner.

[29]Ingen rikedom får han, det han äger skall inte bestå. Hans ax skall inte böja sig mot jorden.

[30]Han undslipper inte mörkret. Han är en ranka som förbränns i hettan, blommorna virvlar bort med vinden.

[31]Han borde inte lita på det som är tomhet, då blir han bedragen och tomhet blir hans lön.

[32]Han vissnar i förtid, hans krona blir aldrig grön.

[33]Han är en vinstock som tappar karten, ett olivträd som fäller sina blommor.

[34]Ja, ofruktsam är de gudlösas hop, elden förtär mutkolvars hus.

[35] Concebem a malícia e dão à luz a iniqüidade, pois o seu coração só prepara enganos.

Jó 16

Jó se queixa do trato de Deus

[1] Então, respondeu Jó:

[2] Tenho ouvido muitas coisas como estas; todos vós sois consoladores molestos.

[3] Porventura, não terão fim essas palavras de vento? Ou que é que te instiga para responderes assim?

[4] Eu também poderia falar como vós falais; se a vossa alma estivesse em lugar da minha, eu poderia dirigir-vos um montão de palavras e menear contra vós outros a minha cabeça;

[5] poderia fortalecer-vos com as minhas palavras, e a compaixão dos meus lábios abrandaria a vossa dor.

[6] Se eu falar, a minha dor não cessa; se me calar, qual é o meu alívio?

[7] Na verdade, as minhas forças estão exaustas; tu, ó Deus, destruíste a minha família toda.

[8] Testemunha disto é que já me tornaste encarquilhado, a minha magreza já se levanta contra mim e me acusa cara a cara.

[9] Na sua ira me despedaçou e tem animosidade contra mim; contra mim rangeu os dentes e, como meu adversário, aguça os olhos.

[10] Homens abrem contra mim a boca, com desprezo me esbofeteiam, e contra mim todos se ajuntam.

[35]De går havande med ofärd och föder olycka, bedräglighet växer i deras buk.

Job 16

Jobs svar på Elifas andra tal

[1]Job sade:

[2]Sådant har jag hört så det räcker, eländiga tröstare är vad ni är.

[3]Har du slutat prata i vädret, eller har du mer på hjärtat?

[4]Jag skulle också kunna tala som ni, om ni vore i mitt ställe, hålla långa utläggningar och skaka på huvudet.

[5]Jag skulle komma med stärkande fraser, ge lindring med läpparnas tröst.

[6]Talar jag, lindras inte min smärta, tiger jag, slipper jag den inte.

[7]Han har tömt mig på all min kraft, så att alla omkring mig förfäras.

[8]Min skrumpnade hud har blivit ett vittne, min tärda gestalt anklagar mig.

[9]Jag har blivit ett byte för hans rasande vrede, han har visat tänderna mot mig och genomborrat mig med hätska blickar.

[10]Man hångrinar mot mig, skymfar mig och slår mig i ansiktet, alla går emot mig i flock.

[11] Deus me entrega ao ímpio e nas mãos dos perversos me faz cair.
[12] Em paz eu vivia, porém ele me quebrantou; pegou-me pelo pescoço e me despedaçou; pôs-me por seu alvo.

[13] Cercam-me as suas flechas, atravessa-me os rins, e não me poupa, e o meu fel derrama na terra.

[14] Fere-me com ferimento sobre ferimento, arremete contra mim como um guerreiro.
[15] Cosi sobre a minha pele o cilício e revolvi o meu orgulho no pó.
[16] O meu rosto está todo afogueado de chorar, e sobre as minhas pálpebras está a sombra da morte,
[17] embora não haja violência nas minhas mãos, e seja pura a minha oração.
[18] Ó terra, não cubras o meu sangue, e não haja lugar em que se oculte o meu clamor!
[19] Já agora sabei que a minha testemunha está no céu, e, nas alturas, quem advoga a minha causa.
[20] Os meus amigos zombam de mim, mas os meus olhos se desfazem em lágrimas diante de Deus,
[21] para que ele mantenha o direito do homem contra o próprio Deus e o do filho do homem contra o seu próximo.
[22] Porque dentro de poucos anos eu seguirei o caminho de onde não tornarei.

Jó 17

Jó nada mais espera desta vida

[11]Gud har utlämnat mig åt brottslingar, kastat mig i syndares händer.
[12]Mitt i min trygghet skakade han om mig, grep mig i nacken och krossade mig. Han gjorde mig till mål för sina pilar,
[13]hans skyttar omringade mig. Skoningslöst genomborrade han mina njurar och lät min galla rinna ut på marken.
[14]Han har slagit bräsch efter bräsch och stormat fram mot mig som en kämpe.
[15]Säck har jag sytt till min skorviga kropp, jag ligger maktlös i gruset.

[16]Ansiktet bränner av gråt, det mörknar för min blick.

[17]Ändå har mina händer aldrig fläckats av våld, och min bön har varit utan synd.
[18]Täck inte över mitt blod, o jord! Låt dess rop aldrig tystna!

[19]Ja, i himlen har jag mitt vittne, i höjden min förespråkare.

[20]Mina vänner hånar mig bara, jag vänder mig till Gud med min gråt.

[21]Må han försvara en dödlig inför Gud, så som en människa försvarar en annan.

[22]Mitt korta liv är snart förbi, jag vandrar den väg som ingen går tillbaka.

Job 17

[1] O meu espírito se vai consumindo, os meus dias se vão apagando, e só tenho perante mim a sepultura.

[1]Min livskraft är bruten, mina dagar är till ända, graven väntar mig.

[2] Estou, de fato, cercado de zombadores, e os meus olhos são obrigados a lhes contemplar a provocação.

[2]Belackare omger mig, deras fientlighet är allt jag ser.

[3] Dá-me, pois, um penhor; sê o meu fiador para contigo mesmo; quem mais haverá que se possa comprometer comigo?

[3]Lägg min pant i förvar hos dig, någon annan säkerhet har jag inte.

[4] Porque ao seu coração encobriste o entendimento, pelo que não os exaltarás.

[4]Du har stängt dem ute från vett och förnuft, därför skall du inte låta dem triumfera.

[5] Se alguém oferece os seus amigos como presa, os olhos de seus filhos desfalecerão.

[5]Om någon förråder vänner för pengar får barnen lida för vad han gjort.

[6] Mas a mim me pôs por provérbio dos povos; tornei-me como aquele em cujo rosto se cospe.

[6]Gud har gjort mig till en visa för hela världen, jag har blivit en som man spottar i ansiktet.

[7] Pelo que já se escureceram de mágoa os meus olhos, e já todos os meus membros são como a sombra;

[7]Sorgen har gjort mig skumögd, min kropp är bara en skugga.

[8] os retos pasmam disto, e o inocente se levanta contra o ímpio.

[8]Detta får de rättrådiga att rysa, den dygdige upprörs över den gudlöse.

[9] Contudo, o justo segue o seu caminho, e o puro de mãos cresce mais e mais em força.

[9]Den rättfärdige håller sig till sin väg, den som har rena händer får ny styrka.

[10] Mas tornai-vos, todos vós, e vinde cá; porque sábio nenhum acharei entre vós.

[10]Men fortsätt ni bara, allesammans! Jag finner ändå ingen klok bland er.

[11] Os meus dias passaram, e se malograram os meus propósitos, as aspirações do meu coração.

[11]Min tid är till ända, mina planer omintetgjorda, alla mina önskningar.

[12] Convertem-me a noite em dia, e a luz, dizem, está perto das trevas.

[12]Man vill kalla natten för dag, man säger att mörkret viker för ljuset.

[13] Mas, se eu aguardo já a sepultura por minha casa; se nas trevas estendo a minha cama;

[13]Finns det något hopp? Dödsriket blir mitt hem, jag bäddar åt mig i mörkret,

[14] se ao sepulcro eu clamo: tu és meu pai; e aos vermes: vós sois minha mãe e minha irmã,

[15] onde está, pois, a minha esperança? Sim, a minha esperança, quem a poderá ver?

[16] Ela descerá até às portas da morte, quando juntamente no pó teremos descanso.

[14]jag kallar graven »min far« och maskarna »mor« och »syster«.

[15]Vad har jag då för hopp, vem kan skönja någon lycka för mig?

[16]Går hopp och lycka med mig till dödsriket, skall de följa mig ner i mullen?

Jó 18

Bildade descreve a sorte do perverso

[1] Então, respondeu Bildade, o suíta:

[2] Até quando andarás à caça de palavras? Considera bem, e, então, falaremos.

[3] Por que somos reputados por animais, e aos teus olhos passamos por curtos de inteligência?

[4] Oh! Tu, que te despedaças na tua ira, será a terra abandonada por tua causa? Remover-se-ão as rochas do seu lugar?

[5] Na verdade, a luz do perverso se apagará, e para seu fogo não resplandecerá a faísca;

[6] a luz se escurecerá nas suas tendas, e a sua lâmpada sobre ele se apagará;

[7] os seus passos fortes se estreitarão, e a sua própria trama o derribará.

[8] Porque por seus próprios pés é lançado na rede e andará na boca de forje.

[9] A armadilha o apanhará pelo calcanhar, e o laço o prenderá.

[10] A corda está-lhe escondida na terra, e a armadilha, na vereda.

[11] Os assombros o espantarão de todos os lados e o perseguirão a cada passo.

Job 18

Bildads andra tal

[1]Bildad från Shuach sade:

[2]När skall denna ordström hejdas? Sansa dig, sedan kan vi talas vid.

[3]Varför betraktar du oss som nöt, tror du att vi är dumma?

[4]Du slits sönder av ditt eget raseri. Skulle jorden läggas öde för din skull och klippan rubbas från sin plats?

[5]Dock, den gudlöses ljus slocknar, elden brinner inte på hans härd.

[6]Det blir mörkt i hans boning, lampan slocknar för honom.

[7]Hans raska framfart hejdas, hans egna planer sätter krokben för honom.

[8]Hans fötter fastnar i nätet, fångstgropar lurar på hans väg.

[9]Fällan slår igen om vristen, och han sitter fast i saxen.

[10]Snaran ligger dold på marken, på stigen väntar honom gillret.

[11]Fasor ansätter honom från alla håll, de är honom hack i häl.

[12] A calamidade virá faminta sobre ele, e a miséria estará alerta ao seu lado,

[13] a qual lhe devorará os membros do corpo; serão devorados pelo primogênito da morte.

[14] O perverso será arrancado da sua tenda, onde está confiado, e será levado ao rei dos terrores.

[15] Nenhum dos seus morará na sua tenda, espalhar-se-á enxofre sobre a sua habitação.

[16] Por baixo secarão as suas raízes, e murcharão por cima os seus ramos.

[17] A sua memória desaparecerá da terra, e pelas praças não terá nome.

[18] Da luz o lançarão nas trevas e o afugentarão do mundo.

[19] Não terá filho nem posteridade entre o seu povo, nem sobrevivente algum ficará nas suas moradas.

[20] Do seu dia se espantarão os do Ocidente, e os do Oriente serão tomados de horror.

[21] Tais são, na verdade, as moradas do perverso, e este é o paradeiro do que não conhece a Deus.

[12]Det onda vill sluka honom, olyckan väntar på att fälla honom.

[13]Hans hud förtärs av sjukdom, hans lemmar av Dödens förstfödde.

[14]Han rycks bort från sitt trygga hem och förs till Fasornas konung.

[15]Lilit intar hans hem, svavel sprids över platsen där han bott.

[16]Nertill torkar hans rötter, upptill vissnar hans krona.

[17]Hans minne försvinner från jorden, på gator och torg nämns aldrig hans namn.

[18]Han störtas från ljuset till mörkret och drivs ut från världen.

[19]Han får varken ättling eller arvinge i sitt folk, ingen i hans hus överlever.

[20]I väster väcker hans öde förfäran, i öster grips man av skräck.

[21]Detta drabbar syndarens hem, så går det där man inte vill veta av Gud.

Jó 19

Jó, embora sofrendo, sabe que seu Redentor vive

[1] Então, respondeu Jó:

[2] Até quando afligireis a minha alma e me quebrantareis com palavras?

[3] Já dez vezes me vituperastes e não vos envergonhais de injuriar-me.

[4] Embora haja eu, na verdade, errado, comigo ficará o meu erro.

Job 19

Jobs svar på Bildads andra tal

[1]Job sade:

[2]Hur länge skall ni plåga mig och försöka krossa mig med era ord?

[3]Tio gånger om har ni skymfat mig, utan att blygas kränker ni mig.

[4]Hade jag verkligen felat skulle det vara min egen sak.

[5] Se quereis engrandecer-vos contra mim e me argüis pelo meu opróbrio,

[6] sabei agora que Deus é que me oprimiu e com a sua rede me cercou.

[7] Eis que clamo: violência! Mas não sou ouvido; grito: socorro! Porém não há justiça.

[8] O meu caminho ele fechou, e não posso passar; e nas minhas veredas pôs trevas.

[9] Da minha honra me despojou e tirou-me da cabeça a coroa.

[10] Arruinou-me de todos os lados, e eu me vou; e arrancou-me a esperança, como a uma árvore.

[11] Inflamou contra mim a sua ira e me tem na conta de seu adversário.

[12] Juntas vieram as suas tropas, prepararam contra mim o seu caminho e se acamparam ao redor da minha tenda.

[13] Pôs longe de mim a meus irmãos, e os que me conhecem, como estranhos, se apartaram de mim.

[14] Os meus parentes me desampararam, e os meus conhecidos se esqueceram de mim.

[15] Os que se abrigam na minha casa e as minhas servas me têm por estranho, e vim a ser estrangeiro aos seus olhos.

[16] Chamo o meu criado, e ele não me responde; tenho de suplicar-lhe, eu mesmo.

[17] O meu hálito é intolerável à minha mulher, e pelo mau cheiro sou repugnante aos filhos de minha mãe.

[5]Ni som nu mästrar mig och vänder min förnedring mot mig,

[6]ni skall veta: Gud har gjort mig orätt, han har kastat sitt nät över mig.

[7]Jag klagar över våldet men får inget svar, jag ropar högt, men det finns ingen rättvisa.

[8]Min väg har han spärrat, jag kommer inte fram, min stig har han lagt i mörker.

[9]Han har klätt av mig min värdighet, berövat mig min ärekrans.

[10]Han bryter ner mig tills inget är kvar, han drar upp mitt hopp med rötterna.

[11]Han låter sin vrede flamma mot mig och räknar mig som sin fiende.

[12]Hans horder går till samlat angrepp, de banar sig väg mot mig och belägrar min hydda.

[13]Mina fränder har han skilt från mig, alla jag kände vänder mig ryggen.

[14]Vänner och förtrogna har jag inga mer, mitt husfolk har glömt mig,

[15]pigorna känns inte vid mig, jag har blivit en främling för dem.

[16]Kallar jag på min tjänare svarar han inte, jag måste tigga och be.

[17]Min andedräkt kväljer min hustru, jag äcklar mina närmaste.

[18] Até as crianças me desprezam, e, querendo eu levantar-me, zombam de mim.

[18]Till och med barnen är vanvördiga, tar jag till orda blir jag motsagd.

[19] Todos os meus amigos íntimos me abominam, e até os que eu amava se tornaram contra mim.

[19]Alla jag umgicks med visar sin avsky, de jag har älskat vänder sig mot mig.

[20] Os meus ossos se apegam à minha pele e à minha carne, e salvei-me só com a pele dos meus dentes.

[20]Huden stramar över mina knotor [---].

[21] Compadecei-vos de mim, amigos meus, compadecei-vos de mim, porque a mão de Deus me atingiu.

[21]Skona mig, skona mig, ni som är mina vänner, ty Guds hand har slagit mig.

[22] Por que me perseguis como Deus me persegue e não cessais de devorar a minha carne?

[22]Varför förföljer ni mig, ni liksom Gud? Tröttnar ni aldrig på att slita mig i stycken?

[23] Quem me dera fossem agora escritas as minhas palavras! Quem me dera fossem gravadas em livro!

[23]Om ändå mina ord skrevs ner, om de ändå sattes på pränt,

[24] Que, com pena de ferro e com chumbo, para sempre fossem esculpidas na rocha!

[24]höggs in i klippan för alltid med järnstift och bly!

[25] Porque eu sei que o meu Redentor vive e por fim se levantará sobre a terra.

[25]Jag vet att min befriare lever och till sist skall träda fram på jorden.

[26] Depois, revestido este meu corpo da minha pele, em minha carne verei a Deus.

[26][---] Här, med min kropp, vill jag skåda Gud,

[27] Vê-lo-ei por mim mesmo, os meus olhos o verão, e não outros; de saudade me desfalece o coração dentro de mim.

[27]ja, honom vill jag skåda, jag vill se honom med egna ögon, inte som en främling. Jag förtärs av längtan.

[28] Se disserdes: Como o perseguiremos? E: A causa deste mal se acha nele,

[28]Ni som säger: »Vi skall ansätta honom, hos honom finns roten till det onda« —

[29] temei, pois, a espada, porque tais acusações merecem o seu furor, para saberdes que há um juízo.

[29]frukta svärdet, ty vrede är en synd som straffas med svärd. Ni skall veta: det finns en dom.

Jó 20

Zofar descreve as calamidades dos perversos

[1] Então, respondeu Zofar, o naamatita:

Job 20

Sofars andra tal

[1]Sofar från Naama sade:

[2] Visto que os meus pensamentos me impõem resposta, eu me apresso.

[3] Eu ouvi a repreensão, que me envergonha, mas o meu espírito me obriga a responder segundo o meu entendimento.

[4] Porventura, não sabes tu que desde todos os tempos, desde que o homem foi posto sobre a terra,

[5] o júbilo dos perversos é breve, e a alegria dos ímpios, momentânea?

[6] Ainda que a sua presunção remonte aos céus, e a sua cabeça atinja as nuvens,

[7] como o seu próprio esterco, apodrecerá para sempre; e os que o conheceram dirão: Onde está?

[8] Voará como um sonho e não será achado, será afugentado como uma visão da noite.

[9] Os olhos que o viram jamais o verão, e o seu lugar não o verá outra vez.

[10] Os seus filhos procurarão aplacar aos pobres, e as suas mãos lhes restaurarão os seus bens.

[11] Ainda que os seus ossos estejam cheios do vigor da sua juventude, esse vigor se deitará com ele no pó.

[12] Ainda que o mal lhe seja doce na boca, e ele o esconda debaixo da língua,

[13] e o saboreie, e o não deixe; antes, o retenha no seu paladar,

[14] contudo, a sua comida se transformará nas suas entranhas; fel de áspides será no seu interior.

[15] Engoliu riquezas, mas vomitá-las-á; do seu ventre Deus as lançará.

[2]Jag blir så upprörd att jag måste svara, min bestörtning tvingar mig.

[3]Jag får lyssna på kränkande klander, du har svarat mig med prat i vädret.

[4]Vet du inte detta: Sedan urminnes tid, sedan människan blev satt på jorden,

[5]varar de ondas jubel en kort stund, den gudlöses glädje ett ögonblick.

[6]Om han också växer ända upp i himlen, om hans huvud når till molnen,

[7]skall han ändå försvinna för alltid, som träck. De som såg honom undrar: »Vart tog han vägen?«

[8]Som en dröm flyr han spårlöst bort, drivs undan som en syn om natten.

[9]De ögon som sett honom ser honom inte mer, platsen där han fanns återser honom aldrig.

[10]Hans söner måste gottgöra de fattiga, hans barn återlämna hans rikedomar.

[11]Även om hans kropp är full av ungdomskraft måste den läggas i mullen.

[12]Om än ondskan är söt för hans gom och han gömmer den under tungan,

[13]är rädd om den, sparar den, håller den kvar i munnen,

[14]förvandlas den när han svalt den och blir som huggormsetter i hans mage.

[15]Det rika byte han slukat får han spy upp, Gud tvingar det ut ur hans buk.

[16] Veneno de áspides sorveu; língua de víbora o matará.
[17] Não se deliciará com a vista dos ribeiros e dos rios transbordantes de mel e de leite.
[18] Devolverá o fruto do seu trabalho e não o engolirá; do lucro de sua barganha não tirará prazer nenhum.
[19] Oprimiu e desamparou os pobres, roubou casas que não edificou.
[20] Por não haver limites à sua cobiça, não chegará a salvar as coisas por ele desejadas.
[21] Nada escapou à sua cobiça insaciável, pelo que a sua prosperidade não durará.
[22] Na plenitude da sua abastança, ver-se-á angustiado; toda a força da miséria virá sobre ele.
[23] Para encher a sua barriga, Deus mandará sobre ele o furor da sua ira, que, por alimento, mandará chover sobre ele.
[24] Se fugir das armas de ferro, o arco de bronze o traspassará.
[25] Ele arranca das suas costas a flecha, e esta vem resplandecente do seu fel; e haverá assombro sobre ele.
[26] Todas as calamidades serão reservadas contra os seus tesouros; fogo não assoprado o consumirá, fogo que se apascentará do que ficar na sua tenda.
[27] Os céus lhe manifestarão a sua iniqüidade; e a terra se levantará contra ele.
[28] As riquezas de sua casa serão transportadas; como água serão derramadas no dia da ira de Deus.

[16]Det är ormgift han suger i sig, och han dödas av huggormens tunga.
[17]Aldrig får han skåda strömmar av olja, floder av honung och grädde.
[18]Lönen för sin möda får han inte behålla, sin stora förtjänst får han ingen glädje av,
[19]ty han har knäckt de svaga och övergett dem och roffat åt sig hus som andra byggt.
[20]Eftersom han inte får nog i sin lystnad kan han aldrig rädda det han har kärt.
[21]Hans glupskhet skonar ingen, därför skall hans välstånd inte bestå.
[22]Mitt i sitt överflöd råkar han i nöd, med full kraft drabbar ofärden honom.
[23]I sin lystnad får han mer än nog: Gud släpper lös sin glödande vrede och låter slagen hagla över honom.
[24]Lyckas han fly från vapen av järn genomborras han av kopparbågen.
[25]Han drar ut pilen ur ryggen, udden kommer ut ur hans lever. Han grips av ångest,
[26]djupaste mörker väntar honom. Han förtärs av den eld som tänts för honom, och ingen i hans hus slipper undan.
[27]Himlen röjer hans brott, jorden träder upp mot honom.
[28]Hans hus spolas bort av floden, av vattenmassor på vredens dag.

[29] Tal é, da parte de Deus, a sorte do homem perverso, tal a herança decretada por Deus.

Jó 21

Jó descreve a prosperidade dos perversos

[1] Respondeu, porém, Jó:

[2] Ouvi atentamente as minhas razões, e já isso me será a vossa consolação.

[3] Tolerai-me, e eu falarei; e, havendo eu falado, podereis zombar.

[4] Acaso, é do homem que eu me queixo? Não tenho motivo de me impacientar?

[5] Olhai para mim e pasmai; e ponde a mão sobre a boca;

[6] porque só de pensar nisso me perturbo, e um calafrio se apodera de toda a minha carne.

[7] Como é, pois, que vivem os perversos, envelhecem e ainda se tornam mais poderosos?

[8] Seus filhos se estabelecem na sua presença; e os seus descendentes, ante seus olhos.

[9] As suas casas têm paz, sem temor, e a vara de Deus não os fustiga.

[10] O seu touro gera e não falha, suas novilhas têm a cria e não abortam.

[11] Deixam correr suas crianças, como a um rebanho, e seus filhos saltam de alegria;

[12] cantam com tamboril e harpa e alegram-se ao som da flauta.

[13] Passam eles os seus dias em prosperidade e em paz descem à sepultura.

[29]Detta är den lott som beskärs en gudlös, den del som våldsmannen får av Gud.

Job 21

Jobs svar på Sofars andra tal

[1]Job sade:

[2]Lyssna nu på vad jag säger, unna mig den trösten.

[3]Ha tålamod medan jag talar, när jag slutat kan ni håna mig igen.

[4]Men jag riktar inte min klagan mot människor, nog har jag skäl att vara otålig.

[5]Se på mig, ni kommer att förfäras och lägga handen för munnen.

[6]Jag blir rädd när jag tänker på detta, jag skakar i hela kroppen:

[7]Varför får de onda leva? Med åldern blir de bara mäktigare.

[8]Deras barn lever trygga hos dem, de får se sina efterkommande växa upp.

[9]I deras hus har man ingenting att frukta, Guds gissel träffar inte dem.

[10]Deras tjurar betäcker lyckosamt, och korna kalvar i rättan tid.

[11]Deras barn släpps lösa som lamm på ängen, ungarna skuttar av glädje.

[12]De sjunger till lyra och tamburin och festar till flöjters ljud.

[13]De slutar sina dagar i lycka och stiger smärtfritt ner i dödsriket.

[14] E são estes os que disseram a Deus: Retira-te de nós! Não desejamos conhecer os teus caminhos.

[14]Det är de som säger till Gud: »Låt oss vara! Vi vill inte veta av dina vägar.

[15] Que é o Todo-Poderoso, para que nós o sirvamos? E que nos aproveitará que lhe façamos orações?

[15]Vem är den Väldige, varför skulle vi dyrka honom? Vad tjänar vi på att bönfalla honom?«

[16] Vede, porém, que não provém deles a sua prosperidade; longe de mim o conselho dos perversos!

[16]De tar ju lyckan i egna händer, de gör upp planer utan att bry sig om Gud.

[17] Quantas vezes sucede que se apaga a lâmpada dos perversos? Quantas vezes lhes sobrevém a destruição? Quantas vezes Deus na sua ira lhes reparte dores?

[17]Hur ofta slocknar de ondas ljus? Får de någonsin sitt straff? Hur ofta får de sin del av Guds vredes slag?

[18] Quantas vezes são como a palha diante do vento e como a pragana arrebatada pelo remoinho?

[18]Om de ändå blev som halmstrån för vinden, agnar som stormen för bort!

[19] Deus, dizeis vós, guarda a iniqüidade do perverso para seus filhos. Mas é a ele que deveria Deus dar o pago, para que o sinta.

[19]Kanske sparar Gud olyckan åt hans barn? Han borde själv få ett straff som känns,

[20] Seus próprios olhos devem ver a sua ruína, e ele, beber do furor do Todo-Poderoso.

[20]uppleva sin egen undergång och dricka den Väldiges vrede.

[21] Porque depois de morto, cortado já o número dos seus meses, que interessa a ele a sua casa?

[21]Vad rör hans efterlevande honom, när hans utmätta tid är till ända?

[22] Acaso, alguém ensinará ciência a Deus, a ele que julga os que estão nos céus?

[22]Kan någon undervisa Gud, han som är domare över de höga?

[23] Um morre em pleno vigor, despreocupado e tranqüilo,

[23]Den ene dör med sin kraft i behåll, obekymrad och trygg.

[24] com seus baldes cheios de leite e fresca a medula dos seus ossos.

[24]Hans pung är stinn av sin mjölk, hans kropp har saven kvar.

[25] Outro, ao contrário, morre na amargura do seu coração, não havendo provado do bem.

[25]Den andre dör förgrämd, utan att ha smakat någon lycka.

[26] Juntamente jazem no pó, onde os vermes os cobrem.

[27] Vede que conheço os vossos pensamentos e os injustos desígnios com que me tratais.

[28] Porque direis: Onde está a casa do príncipe, e onde, a tenda em que morava o perverso?

[29] Porventura, não tendes interrogado os que viajam? E não considerastes as suas declarações,

[30] que o mau é poupado no dia da calamidade, é socorrido no dia do furor?

[31] Quem lhe lançará em rosto o seu proceder? Quem lhe dará o pago do que faz?

[32] Finalmente, é levado à sepultura, e sobre o seu túmulo se faz vigilância.

[33] Os torrões do vale lhe são leves, todos os homens o seguem, assim como não têm número os que foram adiante dele.

[34] Como, pois, me consolais em vão? Das vossas respostas só resta falsidade.

[26]Båda två läggs i mullen och täcks av maskar.

[27]Jag vet vad ni tänker, hur ni tror ni skall snärja mig.

[28]Ni säger: »Var är nu stormannens hus, var är de ondas boningar?«

[29]Fråga bara dem som går vägen förbi och lägg märke till deras vittnesbörd:

[30]På olyckans dag blir den onde skonad, han räddas på vredens dag.

[31]Vem ställer honom till svars för hur han levat, vem straffar honom för vad han gjort?

[32]Han blir buren till graven, man håller vakt vid hans grift,

[33]han vilar mjukt i dalens mull. Alla vill följa i hans spår, otaliga har gått före honom.

[34]Hur kan ni komma med er tomma tröst? Era svar skorrar bara falskt.

Jó 22

Elifaz acusa a Jó de grandes pecados

[1] Então, respondeu Elifaz, o temanita:

[2] Porventura, será o homem de algum proveito a Deus? Antes, o sábio é só útil a si mesmo.

[3] Ou tem o Todo-Poderoso interesse em que sejas justo ou algum lucro em que faças perfeitos os teus caminhos?

[4] Ou te repreende pelo teu temor de Deus ou entra contra ti em juízo?

Job 22

Elifas tredje tal

[1]Elifas från Teman sade:

[2]Kan en människa vara till gagn för Gud, kan ens den klokaste vara honom till gagn?

[3]Vad har den Väldige för glädje av din rättfärdighet, vad nyttar det honom att du är oförvitlig?

[4]Är det för din gudsfruktan han straffar dig och går till rätta med dig?

[5] Porventura, não é grande a tua malícia, e sem termo, as tuas iniqüidades?

[5]Nej, det är för att din ondska är så stor, dina synder utan ände.

[6] Porque sem causa tomaste penhores a teu irmão e aos seminus despojaste das suas roupas.

[6]Orättmätigt tog du pant av dina bröder, berövade dem deras sista plagg.

[7] Não deste água a beber ao cansado e ao faminto retiveste o pão.

[7]Aldrig gav du den törstande vatten, den hungrige nekade du bröd.

[8] Ao braço forte pertencia a terra, e só os homens favorecidos habitavam nela.

[8]Det var den mäktige som ägde landet, den förnäme fick bo där.

[9] As viúvas despediste de mãos vazias, e os braços dos órfãos foram quebrados.

[9]Änkor visade du tomhänta bort, och du var hård mot de faderlösa.

[10] Por isso, estás cercado de laços, e repentino pavor te conturba

[10]Därför omges du nu av fällor, drabbas av plötslig skräck.

[11] ou trevas, em que nada vês; e águas transbordantes te cobrem.

[11]Ljuset förmörkas, du kan inte se, vattenmassor dränker dig.

[12] Porventura, não está Deus nas alturas do céu? Olha para as estrelas mais altas. Que altura!

[12]Gud är där ovan i himlen. Se stjärnorna, så högt där uppe!

[13] E dizes: Que sabe Deus? Acaso, poderá ele julgar através de densa escuridão?

[13]Men du säger: »Vad vet väl Gud? Kan han se att döma genom töcknet?

[14] Grossas nuvens o encobrem, de modo que não pode ver; ele passeia pela abóbada do céu.

[14]Han är gömd bakom moln och ser ingenting, där han vandrar på himlarunden.«

[15] Queres seguir a rota antiga, que os homens iníquos pisaram?

[15]Du håller dig visst till syndarnas väg, den som onda människor går,

[16] Estes foram arrebatados antes do tempo; o seu fundamento, uma torrente o arrasta.

[16]de som rycks bort i förtid, när allt de byggt på dränks av en flod,

[17] Diziam a Deus: Retira-te de nós. E: Que pode fazer-nos o Todo-Poderoso?

[17]de som sade till Gud: »Låt oss vara! Vad kan den Väldige göra oss?«

[18] Contudo, ele enchera de bens as suas casas. Longe de mim o conselho dos perversos!

[18]Och han som fyllt deras hus med välstånd! Men de gjorde upp sina planer utan att bry sig om honom.

[19] Os justos o vêem e se alegram, e o inocente escarnece deles,

[19]De rättfärdiga ser hur det går dem och gläds, de oskyldiga hånler åt deras öde:

[20] dizendo: Na verdade, os nossos adversários foram destruídos, e o fogo consumiu o resto deles.

[21] Reconcilia-te, pois, com ele e tem paz, e assim te sobrevirá o bem.

[22] Aceita, peço-te, a instrução que profere e põe as suas palavras no teu coração.

[23] Se te converteres ao Todo-Poderoso, serás restabelecido; se afastares a injustiça da tua tenda

[24] e deitares ao pó o teu ouro e o ouro de Ofir entre pedras dos ribeiros,

[25] então, o Todo-Poderoso será o teu ouro e a tua prata escolhida.

[26] Deleitar-te-ás, pois, no Todo-Poderoso e levantarás o rosto para Deus.

[27] Orarás a ele, e ele te ouvirá; e pagarás os teus votos.

[28] Se projetas alguma coisa, ela te sairá bem, e a luz brilhará em teus caminhos.

[29] Se estes descem, então, dirás: Para cima! E Deus salvará o humilde

[30] e livrará até ao que não é inocente; sim, será libertado, graças à pureza de tuas mãos.

Jó 23

Jó deseja apresentar-se perante Deus

[1] Respondeu, porém, Jó:

[2] Ainda hoje a minha queixa é de um revoltado, apesar de a minha mão reprimir o meu gemido.

[3] Ah! Se eu soubesse onde o poderia achar! Então, me chegaria ao seu tribunal.

[4] Exporia ante ele a minha causa, encheria a minha boca de argumentos.

[20]»Se hur våra motståndare förintas, de som är kvar förtärs av elden.«

[21]Försona dig med honom, så går allt väl och lyckan skall stå dig bi.

[22]Ta emot hans undervisning och lägg hans ord på hjärtat.

[23]Om du ödmjukt vänder åter till den Väldige, om du avlägsnar ondskan ur ditt hus,

[24][---]

[25]då skall den Väldige bli ditt guld, silver i överflöd för dig.

[26]Du skall ha din glädje i den Väldige och kan frimodigt vända dig till Gud.

[27]När du ber till honom hör han din bön, och du får infria dina löften.

[28]Vad du föresatt dig lyckas du med, och solen lyser på din väg.

[29]Gud kväser dem som förhäver sig, men de ödmjuka upprättar han.

[30]Han räddar den som är utan skuld, ja, om du lever i renhet blir du räddad.

Job 23

Jobs svar på Elifas tredje tal

[1]Job sade:

[2]Än en gång blir min klagan bitter, hans hand är tung, och jag suckar.

[3]Om jag visste var jag kunde finna honom! Då skulle jag gå till hans domstol,

[4]jag skulle lägga fram min sak för honom och rada upp mina argument.

[5] Saberia as palavras que ele me respondesse e entenderia o que me dissesse.
[6] Acaso, segundo a grandeza de seu poder, contenderia comigo? Não; antes, me atenderia.
[7] Ali, o homem reto pleitearia com ele, e eu me livraria para sempre do meu juiz.
[8] Eis que, se me adianto, ali não está; se torno para trás, não o percebo.
[9] Se opera à esquerda, não o vejo; esconde-se à direita, e não o diviso.
[10] Mas ele sabe o meu caminho; se ele me provasse, sairia eu como o ouro.
[11] Os meus pés seguiram as suas pisadas; guardei o seu caminho e não me desviei dele.
[12] Do mandamento de seus lábios nunca me apartei, escondi no meu íntimo as palavras da sua boca.
[13] Mas, se ele resolveu alguma coisa, quem o pode dissuadir? O que ele deseja, isso fará.
[14] Pois ele cumprirá o que está ordenado a meu respeito e muitas coisas como estas ainda tem consigo.
[15] Por isso, me perturbo perante ele; e, quando o considero, temo-o.
[16] Deus é quem me fez desmaiar o coração, e o Todo-Poderoso, quem me perturbou,
[17] porque não estou desfalecido por causa das trevas, nem porque a escuridão cobre o meu rosto.

Jó 24

[5]Jag skulle få höra vad han svarar, få veta vad han har att säga mig.

[6]Skulle han visa sig maktfullkomlig? Nej, han om någon skulle lyssna på mig.

[7]Då skulle hans motpart stå där rentvådd, jag skulle bli frikänd för alltid av min domare.

[8]Men söker jag i öster är han inte där, går jag åt väster ser jag honom inte,
[9]letar jag i norr syns han inte till, vänder jag mig mot söder finner jag honom inte.
[10]Han känner den väg jag vandrar, prövar han mig är jag ren som guld.

[11]Troget har jag gått i hans spår, följt hans väg utan att vika av.

[12]Buden han gett har jag aldrig brutit utan gömt hans ord i mitt bröst.

[13]När han bestämt sig, vem kan hindra honom? Han gör vad han behagar.

[14]Han genomför vad han beslutat om mig — mycket av samma slag är att vänta.

[15]Därför bävar jag inför honom, när jag tänker på honom känner jag skräck.
[16]Gud gör mig rädd, den Väldige får mig att bäva.

[17]Men jag tiger inte inför mörkret, inför honom som är höljd i töcken.

Job 24

Jó contesta que os perversos muitas vezes não são castigados

1 Por que o Todo-Poderoso não designa tempos de julgamento? E por que os que o conhecem não vêem tais dias?

2 Há os que removem os limites, roubam os rebanhos e os apascentam.

3 Levam do órfão o jumento, da viúva, tomam-lhe o boi.

4 Desviam do caminho aos necessitados, e os pobres da terra todos têm de esconder-se.

5 Como asnos monteses no deserto, saem estes para o seu mister, à procura de presa no campo aberto, como pão para eles e seus filhos.

6 No campo segam o pasto do perverso e lhe rabiscam a vinha.

7 Passam a noite nus por falta de roupa e não têm cobertas contra o frio.

8 Pelas chuvas das montanhas são molhados e, não tendo refúgio, abraçam-se com as rochas.

9 Orfãozinhos são arrancados ao peito, e dos pobres se toma penhor;

10 de modo que estes andam nus, sem roupa, e, famintos, arrastam os molhos.

11 Entre os muros desses perversos espremem o azeite, pisam-lhes o lagar; contudo, padecem sede.

12 Desde as cidades gemem os homens, e a alma dos feridos clama; e, contudo, Deus não tem isso por anormal.

1Den rätta tiden är inte dold för den Väldige, men varför får hans trogna aldrig se honom handla?

2Gränsstenar flyttas, rövade hjordar drivs i bet.

3Den faderlöses åsna leder man bort, och änkans ko tas i pant.

4De fattiga tvingas ur vägen, de svaga i landet måste gömma sig.

5De är som vildåsnor i öknen, dit går de, där får de slita, de söker föda i ödemarken, mat åt sina barn.

6På skurkars åkrar samlar de ax, plockar det sista i den gudlöses vingård.

7De ligger nakna om natten, de saknar kläder och har inget att skyla sig med i kölden.

8Regnet i bergen gör dem genomvåta, de trycker sig mot klippan för att få skydd.

9Den faderlöse rycker man från bröstet, den fattiges spädbarn tas i pant.

10De måste gå nakna, utan kläder, hungriga tvingas de bära kärvar,

11[---] törstande trampar de vinet i karen.

12Från staden hörs döendes jämmer, sårade ropar i ångest. Gud hör inte deras bön.

[13] Os perversos são inimigos da luz, não conhecem os seus caminhos, nem permanecem nas suas veredas.

[13]Några gör uppror mot ljuset, de känner inte dess vägar, håller sig inte till dess stigar.

[14] De madrugada se levanta o homicida, mata ao pobre e ao necessitado, e de noite se torna ladrão.

[14]När ljuset är borta går mördaren till verket och dödar fattiga och värnlösa.

[15] Aguardam o crepúsculo os olhos do adúltero; este diz consigo: Ninguém me reconhecerá; e cobre o rosto.

[15]Horkarlen inväntar skymningen, han tänker: »Ingen får se mig!« och döljer sitt ansikte. På natten stryker tjuvar omkring.

[16] Nas trevas minam as casas, de dia se conservam encerrados, nada querem com a luz.

[16]I mörkret bryter de sig in i husen, om dagen stänger de sig inne. De vill inte veta av ljuset.

[17] Pois a manhã para todos eles é como sombra de morte; mas os terrores da noite lhes são familiares.

[17]För alla dessa är mörkret som morgon, med mörkrets fasor är de förtrogna.

[18] Vós dizeis: Os perversos são levados rapidamente na superfície das águas; maldita é a porção dos tais na terra; já não andam pelo caminho das vinhas.

[18][---] Förbannade är deras ägor i landet, till deras vingård går ingen för att skörda.

[19] A secura e o calor desfazem as águas da neve; assim faz a sepultura aos que pecaram.

[19]Smältvatten slukas av torka och hetta, syndaren av dödsriket.

[20] A mãe se esquecerá deles, os vermes os comerão gostosamente; nunca mais haverá lembrança deles; como árvore será quebrado o injusto,

[20]Hans moders liv glömmer honom, han äts av maskar. Ingen minns honom mer, ondskan knäcks som ett träd.

[21] aquele que devora a estéril que não tem filhos e não faz o bem à viúva.

[21]Han handlade illa mot den barnlösa, änkan gav han ingen hjälp.

[22] Não! Pelo contrário, Deus por sua força prolonga os dias dos valentes; vêem-se eles de pé quando desesperavam da vida.

[22]Men Gud som har makten släpar bort de starka, när han reser sig fruktar alla för sitt liv.

[23] Ele lhes dá descanso, e nisso se estribam; os olhos de Deus estão nos caminhos deles.

[23]Han kan låta dem känna sig trygga och säkra men vakar ändå över allt de gör.

[24] São exaltados por breve tempo; depois, passam, colhidos como todos os mais; são cortados como as pontas das espigas.
[25] Se não é assim, quem me desmentirá e anulará as minhas razões?

Jó 25

Bildade nega que o homem possa justificar-se diante de Deus

[1] Então, respondeu Bildade, o suíta:
[2] A Deus pertence o domínio e o poder; ele faz reinar a paz nas alturas celestes.
[3] Acaso, têm número os seus exércitos? E sobre quem não se levanta a sua luz?
[4] Como, pois, seria justo o homem perante Deus, e como seria puro aquele que nasce de mulher?
[5] Eis que até a lua não tem brilho, e as estrelas não são puras aos olhos dele.
[6] Quanto menos o homem, que é gusano, e o filho do homem, que é verme!

Jó 26

Jó afirma a soberania de Deus

[1] Jó, porém, respondeu:
[2] Como sabes ajudar ao que não tem força e prestar socorro ao braço que não tem vigor!
[3] Como sabes aconselhar ao que não tem sabedoria e revelar plenitude de verdadeiro conhecimento!
[4] Com a ajuda de quem proferes tais palavras? E de quem é o espírito que fala em ti?
[5] A alma dos mortos treme debaixo das águas com seus habitantes.

[24]En stund står de stolta, så är de borta. De böjs och lägger sig som grässtrån, vissnar som de höga axen.
[25]Så är det. Vem vågar säga att jag ljuger? Vederlägg mig, den som kan!

Job 25

Bildads tredje tal

[1]Bildad från Shuach sade:
[2]Makten är hans, han inger fruktan, han som skapar sin ordning i himlarna.
[3]Hans skaror är utan tal, alla nås av hans ljus.
[4]Hur kan då en människa ha rätt mot Gud, en av kvinna född vara ren?
[5]Inte ens månen är vit i hans ögon, inte ens stjärnorna är rena,
[6]än mindre människan, det krypet, människobarnet, den masken!

Job 26

Jobs svar på Bildads tredje tal

[1]Job sade:
[2]Vilket stöd du är för den svage, vilken hjälp för den kraftlöse!
[3]Vilka råd du ger den som saknar förstånd, så frikostig du är med din visdom!
[4]Vem har ingett dig dessa ord, vems ande talar genom dig?
[5]Underjordens skuggor bävar, vattnet och de som bor där.

[6] O além está desnudo perante ele, e não há coberta para o abismo.

[7] Ele estende o norte sobre o vazio e faz pairar a terra sobre o nada.

[8] Prende as águas em densas nuvens, e as nuvens não se rasgam debaixo delas.

[9] Encobre a face do seu trono e sobre ele estende a sua nuvem.

[10] Traçou um círculo à superfície das águas, até aos confins da luz e das trevas.

[11] As colunas do céu tremem e se espantam da sua ameaça.

[12] Com a sua força fende o mar e com o seu entendimento abate o adversário.

[13] Pelo seu sopro aclara os céus, a sua mão fere o dragão veloz.

[14] Eis que isto são apenas as orlas dos seus caminhos! Que leve sussurro temos ouvido dele! Mas o trovão do seu poder, quem o entenderá?

Jó 27

Jó descreve a sorte dos perversos

[1] Prosseguindo Jó em seu discurso, disse:

[2] Tão certo como vive Deus, que me tirou o direito, e o Todo-Poderoso, que amargurou a minha alma,

[3] enquanto em mim estiver a minha vida, e o sopro de Deus nos meus narizes,

[4] nunca os meus lábios falarão injustiça, nem a minha língua pronunciará engano.

[5] Longe de mim que eu vos dê razão! Até que eu expire, nunca afastarei de mim a minha integridade.

[6]Dödsriket ligger naket inför honom, avgrunden är blottad.

[7]Gudaboningen har han rest över öde rymder, jorden har han hängt över tomma intet.

[8]Han knyter in vattnet i molnen utan att skyarna rämnar av tyngden.

[9]Han döljer sin tron, sveper den i sina skyar.

[10]Runt havet har han dragit en gräns där ljus och mörker möts.

[11]Himlens pelare darrar, skrämda av hans rytande.

[12]Havet rörde han upp med sin kraft, med sin klokhet krossade han Rahav.

[13]Med sin vind blåste han himlen ren, hans hand genomborrade den snabba ormen.

[14]Detta är bara en glimt av hans verk, det vi hört är blott en viskning. Vem kan fatta hans allmakts dån?

Job 27

[1]Job fortsatte sitt tal och sade:

[2]Så sant Gud lever, han som vägrar mig min rätt, den Väldige, som fyllt mig med bitterhet:

[3]Så länge jag har liv i mig och Gud låter mig andas

[4]skall jag aldrig ta en lögn i min mun, aldrig låta falskhet komma över mina läppar.

[5]Aldrig att jag ger er rätt! Till min död vidhåller jag min oskuld.

[6] À minha justiça me apegarei e não a largarei; não me reprova a minha consciência por qualquer dia da minha vida.

[6]Jag står fast vid min rättfärdighet och vägrar att ge upp den, jag har ingenting att förebrå mig.

[7] Seja como o perverso o meu inimigo, e o que se levantar contra mim, como o injusto.

[7]Må min fiende stå som den skyldige, min motståndare röna syndarens öde!

[8] Porque qual será a esperança do ímpio, quando lhe for cortada a vida, quando Deus lhe arrancar a alma?

[8]Var är den ogudaktiges hopp när döden kommer, när Gud tar tillbaka hans liv?

[9] Acaso, ouvirá Deus o seu clamor, em lhe sobrevindo a tribulação?

[9]Kommer Gud att höra hans rop när nöden drabbar honom?

[10] Deleitar-se-á o perverso no Todo-Poderoso e invocará a Deus em todo o tempo?

[10]Kan han ha sin glädje i den Väldige, anropa Gud var dag och stund?

[11] Ensinar-vos-ei o que encerra a mão de Deus e não vos ocultarei o que está com o Todo-Poderoso.

[11]Jag lär er vad Gud är i stånd till och döljer inte hur den Väldige handlar.

[12] Eis que todos vós já vistes isso; por que, pois, alimentais vãs noções?

[12]Ni har ju själva sett det, varför då dessa tomma fraser?

[13] Eis qual será da parte de Deus a porção do perverso e a herança que os opressores receberão do Todo-Poderoso:

[13]Detta är den lott som beskärs en gudlös, den del som våldsmannen får av den Väldige:

[14] Se os seus filhos se multiplicarem, será para a espada, e a sua prole não se fartará de pão.

[14]Har han många söner faller de för svärdet, hans barn får aldrig äta sig mätta.

[15] Os que ficarem dela, a peste os enterrará, e as suas viúvas não chorarão.

[15]De som undkommer, dem lägger pesten i graven, och inga änkor håller dödsklagan.

[16] Se o perverso amontoar prata como pó e acumular vestes como barro,

[16]Om han också hopar silver som sand och samlar dyrbara kläder på hög

[17] ele os acumulará, mas o justo é que os vestirá, e o inocente repartirá a prata.

[17]blir det den rättfärdige som bär dem, den ostrafflige som tar hand om silvret.

[18] Ele edifica a sua casa como a da traça e como a choça que o vigia constrói.

[18]Huset han bygger är som ett fågelbo, som den koja en väktare gör.

[19] Rico se deita com a sua riqueza, abre os seus olhos e já não a vê.

[20] Pavores se apoderam dele como inundação, de noite a tempestade o arrebata.

[21] O vento oriental o leva, e ele se vai; varre-o com ímpeto do seu lugar.

[22] Deus lança isto sobre ele e não o poupa, a ele que procura fugir precipitadamente da sua mão;

[23] à sua queda lhe batem palmas, à saída o apupam com assobios.

[19]Rik går han till sängs — en sista gång: när han slår upp sina ögon är allt borta.

[20]Han jagas av fasor på dagen, om natten förs han bort av stormen.

[21]Östanvinden slungar i väg honom, sveper bort honom från hans plats.

[22]Han angrips utan förskoning och tvingas ta till flykten.

[23]Alla klappar hånfullt i händerna, där han bodde visslar man åt honom.

Jó 28

O homem apropria-se das riquezas da terra

[1] Na verdade, a prata tem suas minas, e o ouro, que se refina, o seu lugar.

[2] O ferro tira-se da terra, e da pedra se funde o cobre.

[3] Os homens põem termo à escuridão e até aos últimos confins procuram as pedras ocultas nas trevas e na densa escuridade.

[4] Abrem entrada para minas longe da habitação dos homens, esquecidos dos transeuntes; e, assim, longe deles, dependurados, oscilam de um lado para outro.

[5] Da terra procede o pão, mas embaixo é revolvida como por fogo.

[6] Nas suas pedras se encontra safira, e há pó que contém ouro.

[7] Essa vereda, a ave de rapina a ignora, e jamais a viram os olhos do falcão.

[8] Nunca a pisaram feras majestosas, nem o leãozinho passou por ela.

Job 28

[1]Det finns gruvor med silver, platser där man utvinner guld,

[2]järn hämtas ur marken, och stenar smälts till koppar.

[3]Människan får mörkret att vika och tränger längst ner i djupen till stenen som göms i svartaste natt.

[4][---]

[5]Djupt under jorden som frambringar föda förvandlas allt som av eld.

[6]Där nere är stenen safir och gruset är guld.

[7]Stigen dit är okänd för örnen, falkens öga har inte sett den,

[8]den trampas inte av stolta rovdjur, lejonet går inte där.

[9] Estende o homem a mão contra o rochedo e revolve os montes desde as suas raízes.

[10] Abre canais nas pedras, e os seus olhos vêem tudo o que há de mais precioso.

[11] Tapa os veios de água, e nem uma gota sai deles, e traz à luz o que estava escondido.

A verdadeira sabedoria é dom de Deus

[12] Mas onde se achará a sabedoria? E onde está o lugar do entendimento?

[13] O homem não conhece o valor dela, nem se acha ela na terra dos viventes.

[14] O abismo diz: Ela não está em mim; e o mar diz: Não está comigo.

[15] Não se dá por ela ouro fino, nem se pesa prata em câmbio dela.

[16] O seu valor não se pode avaliar pelo ouro de Ofir, nem pelo precioso ônix, nem pela safira.

[17] O ouro não se iguala a ela, nem o cristal; ela não se trocará por jóia de ouro fino;

[18] ela faz esquecer o coral e o cristal; a aquisição da sabedoria é melhor que a das pérolas.

[19] Não se lhe igualará o topázio da Etiópia, nem se pode avaliar por ouro puro.

[20] Donde, pois, vem a sabedoria, e onde está o lugar do entendimento?

[21] Está encoberta aos olhos de todo vivente e oculta às aves do céu.

[22] O abismo e a morte dizem: Ouvimos com os nossos ouvidos a sua fama.

[23] Deus lhe entende o caminho, e ele é quem sabe o seu lugar.

[9]Människan ger sig på den hårda stenen och vänder bergen ut och in.

[10]Hon hugger gångar in i klippan, och alla slags dyrbarheter blottas för ögat.

[11]Vattenådror täpper hon till, och det som var dolt förs upp i ljuset.

[12]Men visheten, var finns den? Var är den plats där insikten bor?

[13]Människan vet inte vägen till den, man finner den inte i de levandes land.

[14]»Den är inte hos mig«, säger Djupet, och Havet säger: »Här finns den inte.«

[15]Den kan inte köpas för guld, inte betalas med silver,

[16]den förvärvas inte med guld från Ofir, med dyrbar onyx och safir.

[17]Varken guld eller glas kan mäta sig med den, den byter man inte mot gyllene klenoder,

[18]än mindre då mot kristall och koraller. Att äga visheten är mer än att äga pärlor.

[19]Nubisk topas kan inte mäta sig med den, den kan inte köpas med renaste guld.

[20]Visheten, varifrån kommer den? Var är den plats där insikten bor?

[21]Den är dold för alla levande varelser, inte ens himlens fåglar kan se den.

[22]Avgrunden och Döden säger: »Vi har bara hört talas om den.«

[23]Men Gud känner vägen till den, han vet var visheten bor.

[24] Porque ele perscruta até as extremidades da terra, vê tudo o que há debaixo dos céus.
[25] Quando regulou o peso do vento e fixou a medida das águas;
[26] quando determinou leis para a chuva e caminho para o relâmpago dos trovões,
[27] então, viu ele a sabedoria e a manifestou; estabeleceu-a e também a esquadrinhou.
[28] E disse ao homem: Eis que o temor do SENHOR é a sabedoria, e o apartar-se do mal é o entendimento.

Jó 29

Jó lembra-se do seu primeiro estado feliz

[1] Prosseguiu Jó no seu discurso e disse:
[2] Ah! Quem me dera ser como fui nos meses passados, como nos dias em que Deus me guardava!
[3] Quando fazia resplandecer a sua lâmpada sobre a minha cabeça, quando eu, guiado por sua luz, caminhava pelas trevas;
[4] como fui nos dias do meu vigor, quando a amizade de Deus estava sobre a minha tenda;
[5] quando o Todo-Poderoso ainda estava comigo, e os meus filhos, em redor de mim;
[6] quando eu lavava os pés em leite, e da rocha me corriam ribeiros de azeite.
[7] Quando eu saía para a porta da cidade, e na praça me era dado sentar-me,
[8] os moços me viam e se retiravam; os idosos se levantavam e se punham em pé;

[24]Hans blick når till jordens ände, allt under himlen ser han.
[25]När han bestämde vindens vikt och vattnets mängd och mått,
[26]när han stadgade en lag för regnet och fastställde åskvädrens bana,
[27]då såg han visheten och granskade den, lärde känna den och utforskade den.
[28]Till människan sade han: »Att frukta Herren, det är vishet, att sky det onda är insikt.«

Job 29

[1]Job fortsatte sitt tal och sade:
[2]Om det ändå vore som förr, på den tiden Gud vakade över mig,
[3]när han lät sitt ljus skina över mitt huvud och lyste mig väg genom mörkret,
[4]när jag var i min krafts dagar och Gud beskyddade mitt hem,
[5]när den Väldige ännu var med mig och jag var omgiven av söner!
[6]Då vadade jag i grädde, ur min press rann floder av olja.
[7]Jag gick ut till stadsporten och intog min plats på torget.
[8]De unga steg tillbaka när de såg mig, de gamla reste sig upp.

[9] os príncipes reprimiam as suas palavras e punham a mão sobre a boca;

[10] a voz dos nobres emudecia, e a sua língua se apegava ao paladar.

[11] Ouvindo-me algum ouvido, esse me chamava feliz; vendo-me algum olho, dava testemunho de mim;

[12] porque eu livrava os pobres que clamavam e também o órfão que não tinha quem o socorresse.

[13] A bênção do que estava a perecer vinha sobre mim, e eu fazia rejubilar-se o coração da viúva.

[14] Eu me cobria de justiça, e esta me servia de veste; como manto e turbante era a minha eqüidade.

[15] Eu me fazia de olhos para o cego e de pés para o coxo.

[16] Dos necessitados era pai e até as causas dos desconhecidos eu examinava.

[17] Eu quebrava os queixos do iníquo e dos seus dentes lhe fazia eu cair a vítima.

[18] Eu dizia: no meu ninho expirarei, multiplicarei os meus dias como a areia.

[19] A minha raiz se estenderá até às águas, e o orvalho ficará durante a noite sobre os meus ramos;

[20] a minha honra se renovará em mim, e o meu arco se reforçará na minha mão.

[21] Os que me ouviam esperavam o meu conselho e guardavam silêncio para ouvi-lo.

[22] Havendo eu falado, não replicavam; as minhas palavras caíam sobre eles como orvalho.

[9]Stormän höll inne sina ord och satte handen för munnen,

[10]hövdingar tystnade med tungan häftande vid gommen.

[11]Den som hörde mig tala prisade mig, den som såg mig gav mig sitt bifall,

[12]ty jag räddade den fattige som ropade, den faderlöse som ingen hjälpte.

[13]Den nödställde välsignade mig, jag beredde änkan glädje.

[14]Rättfärdighet var den klädnad jag klädde mig i, rättrådighet min mantel och huvudbonad.

[15]Jag var den blindes ögon, jag var den lames fötter.

[16]För de fattiga var jag en far, jag tog mig an den okändes rättssak.

[17]Jag krossade nidingens tänder och ryckte bytet ur hans käftar.

[18]Jag tänkte: Jag skall dö i mitt eget bo, mina dagar bli många som sandkornen.

[19]Mina rötter nådde till vattnet, daggen vilade på mina grenar.

[20]Mitt anseende var alltid gott, bågen i min hand behöll sin spänst.

[21]Man lyssnade förväntansfullt på mig och avvaktade under tystnad mina råd.

[22]När jag hade talat sade ingen något mer, varje ord sjönk in i dem.

[23] Esperavam-me como à chuva, abriam a boca como à chuva de primavera.
[24] Sorria-me para eles quando não tinham confiança; e a luz do meu rosto não desprezavam.
[25] Eu lhes escolhia o caminho, assentava-me como chefe e habitava como rei entre as suas tropas, como quem consola os que pranteiam.

[23]De väntade på mig som på regnet, som man törstar efter ett vårregn.

[24]Log jag mot dem fattade de mod, när mitt ansikte lyste sken de upp.

[25]Jag valde väg åt dem som deras hövding, jag var som en kung i spetsen för sin här, dit jag ledde dem gick de.

Jó 30

Jó lamenta a miséria em que caiu

[1] Mas agora se riem de mim os de menos idade do que eu, e cujos pais eu teria desdenhado de pôr ao lado dos cães do meu rebanho.
[2] De que também me serviria a força das suas mãos, homens cujo vigor já pereceu?
[3] De míngua e fome se debilitaram; roem os lugares secos, desde muito em ruínas e desolados.
[4] Apanham malvas e folhas dos arbustos e se sustentam de raízes de zimbro.
[5] Do meio dos homens são expulsos; grita-se contra eles, como se grita atrás de um ladrão;
[6] habitam nos desfiladeiros sombrios, nas cavernas da terra e das rochas.
[7] Bramam entre os arbustos e se ajuntam debaixo dos espinheiros.
[8] São filhos de doidos, raça infame, e da terra são escorraçados.
[9] Mas agora sou a sua canção de motejo e lhes sirvo de provérbio.

Job 30

[1]Nu skrattar de åt mig, dessa som är yngre än jag och vars fäder jag skulle ha ratat som vallhundar åt mina får.

[2]Deras styrka hade jag ingen glädje av, de saknade manlig kraft.

[3][---]

[4]De plockar saltört bland snåren, ginstens rötter är deras föda.

[5]De drivs bort från mänsklig gemenskap, och man skriker efter dem som efter tjuvar.

[6]I dystra raviner håller de till, i jordkulor och klippskrevor.

[7]Från snåren hörs deras tjut, under tistelstånden skockas de,

[8]dessa dårar och ärelösa som jagats ut ur landet.

[9]Nu har jag blivit en visa för dem, utsatt för skämt och hån.

[10] Abominam-me, fogem para longe de mim e não se abstêm de me cuspir no rosto.

[11] Porque Deus afrouxou a corda do meu arco e me oprimiu; pelo que sacudiram de si o freio perante o meu rosto.

[12] À direita se levanta uma súcia, e me empurra, e contra mim prepara o seu caminho de destruição.

[13] Arruínam a minha vereda, promovem a minha calamidade; gente para quem já não há socorro.

[14] Vêm contra mim como por uma grande brecha e se revolvem avante entre as ruínas.

[15] Sobrevieram-me pavores, como pelo vento é varrida a minha honra; como nuvem passou a minha felicidade.

[16] Agora, dentro de mim se me derrama a alma; os dias da aflição se apoderaram de mim.

[17] A noite me verruma os ossos e os desloca, e não descansa o mal que me rói.

[18] Pela grande violência do meu mal está desfigurada a minha veste, mal que me cinge como a gola da minha túnica.

[19] Deus, tu me lançaste na lama, e me tornei semelhante ao pó e à cinza.

[20] Clamo a ti, e não me respondes; estou em pé, mas apenas olhas para mim.

[21] Tu foste cruel comigo; com a força da tua mão tu me combates.

[22] Levantas-me sobre o vento e me fazes cavalgá-lo; dissolves-me no estrondo da tempestade.

[10]De föraktar mig och undviker mig, de spottar mig rakt i ansiktet.

[11]Gud har lossat min bågsträng och knäckt mig, därför kastar de alla hänsyn.

[12]Spolingar sätter sig upp mot mig och knuffar mig åt sidan. De banar väg för ofärdens anlopp.

[13]De river upp min väg för att få mig att falla, ingen hindrar dem från att rycka fram.

[14]De kommer som genom en bred bräsch och väller fram i brak och dån,

[15]fasor störtar över mig. Min värdighet förs bort av vinden, min lycka upplöses som ett moln.

[16]Jag överväldigas av sorg, plågan har mig i sitt grepp.

[17]Om natten brinner min kropp, mina lemmar finner ingen vila.

[18]Med all sin kraft hugger han tag i min klädnad, griper mig i kragen

[19]och kastar mig i dyn. Jag är som stoft och aska.

[20]Jag ropar till dig men du svarar inte, jag står här och du ser mig inte.

[21]Du har förvandlats till en grym fiende och ansätter mig med all din styrka.

[22]Du slungar i väg mig i vinden och upplöser mig i ett dån.

[23] Pois eu sei que me levarás à morte e à casa destinada a todo vivente.

[24] De um montão de ruínas não estenderá o homem a mão e na sua desventura não levantará um grito por socorro?

[25] Acaso, não chorei sobre aquele que atravessava dias difíceis ou não se angustiou a minha alma pelo necessitado?

[26] Aguardava eu o bem, e eis que me veio o mal; esperava a luz, veio-me a escuridão.

[27] O meu íntimo se agita sem cessar; e dias de aflição me sobrevêm.

[28] Ando de luto, sem a luz do sol; levanto-me na congregação e clamo por socorro.

[29] Sou irmão dos chacais e companheiro de avestruzes.

[30] Enegrecida se me cai a pele, e os meus ossos queimam em febre.

[31] Por isso, a minha harpa se me tornou em prantos de luto, e a minha flauta, em voz dos que choram.

Jó 31

Jó declara sua integridade

[1] Fiz aliança com meus olhos; como, pois, os fixaria eu numa donzela?

[2] Que porção, pois, teria eu do Deus lá de cima e que herança, do Todo-Poderoso desde as alturas?

[3] Acaso, não é a perdição para o iníquo, e o infortúnio, para os que praticam a maldade?

[4] Ou não vê Deus os meus caminhos e não conta todos os meus passos?

[23]Ja, jag vet att du för mig till döden, till den plats där allt levande samlas.

[24]Man lyfter inte handen mot den arme när han ropar på hjälp i sin nöd.

[25]Jag har ju gråtit över dem som haft det svårt och bekymrat mig om den fattige.

[26]Men när jag hoppades på gott, kom ont, när jag väntade på ljus, kom mörker.

[27]Mitt inre sjuder, jag får ingen ro, onda dagar möter mig.

[28]Sörjande går jag, utan en strimma sol, jag reser mig inför folket och ropar på hjälp.

[29]Jag har blivit schakalens broder, jag är uvens like.

[30]Min hud svartnar och flagar, kroppen glöder av feber.

[31]Min lyras klang har vänts i klagan, flöjtens toner ljuder som gråt.

Job 31

[1]Jag slöt ett avtal med mina ögon att aldrig titta efter en flicka.

[2]Vilken lott är att vänta från Gud i höjden, vilken lön från den Väldige därovan?

[3]Olycka väntar ju syndaren, ofärd ogärningsmännen.

[4]Ser han då inte var jag går, räknar han inte alla mina steg?

5 Se andei com falsidade, e se o meu pé se apressou para o engano

6 (pese-me Deus em balanças fiéis e conhecerá a minha integridade);

7 se os meus passos se desviaram do caminho, e se o meu coração segue os meus olhos, e se às minhas mãos se apegou qualquer mancha,

8 então, semeie eu, e outro coma, e sejam arrancados os renovos do meu campo.

9 Se o meu coração se deixou seduzir por causa de mulher, se andei à espreita à porta do meu próximo,

10 então, moa minha mulher para outro, e outros se encurvem sobre ela.

11 Pois seria isso um crime hediondo, delito à punição de juízes;

12 pois seria fogo que consome até à destruição e desarraigaria toda a minha renda.

13 Se desprezei o direito do meu servo ou da minha serva, quando eles contendiam comigo,

14 então, que faria eu quando Deus se levantasse? E, inquirindo ele a causa, que lhe responderia eu?

15 Aquele que me formou no ventre materno não os fez também a eles? Ou não é o mesmo que nos formou na madre?

16 Se retive o que os pobres desejavam ou fiz desfalecer os olhos da viúva;

17 ou, se sozinho comi o meu bocado, e o órfão dele não participou

5Slog jag någonsin följe med falskhet och skyndade fram på svekets väg?

6Låt Gud väga mig på riktig våg, så skall han finna att jag är oförvitlig.

7Om mina steg vikit av från vägen, om mitt hjärta förletts av mina ögon, om mina händer fläckats av synd,

8då må andra äta det jag har sått, min gröda ryckas upp med roten!

9Om jag låtit mig dåras av min nästas hustru och stått på lur vid hans port,

10då må min egen hustru mala åt en annan, då må andra lägga sig med henne!

11Ty sådant är en skändlighet, ett brott som förtjänar straff,

12en förtärande avgrundseld, som skövlar allt vad man äger.

13Om jag kränkt min slavs eller slavinnas rätt när de varit i tvist med mig,

14vad skulle jag då göra när Gud träder fram, vad skulle jag säga när han ställer mig till svars?

15Han har ju skapat oss alla i moderlivet, en och densamme formade oss i modersskötet.

16Har jag någonsin avvisat den fattiges bön eller fått änkans blick att slockna,

17har jag ätit mitt bröd för mig själv och inte delat det med den faderlöse?

[18] (Porque desde a minha mocidade cresceu comigo como se eu lhe fora o pai, e desde o ventre da minha mãe fui o guia da viúva.);

[18]Nej, från min ungdom var jag som en far för honom, för änkan var jag ett stöd från min första stund.

[19] se a alguém vi perecer por falta de roupa e ao necessitado, por não ter coberta;

[19]Lät jag någonsin en stackare gå naken, en fattig sakna kläder att skyla sig med?

[20] se os seus lombos não me abençoaram, se ele não se aquentava com a lã dos meus cordeiros;

[20]Nej, hans kropp välsignade mig när han värmdes av ull från mina lamm.

[21] se eu levantei a mão contra o órfão, por me ver apoiado pelos juízes da porta,

[21]Om jag lyft handen mot den faderlöse för att jag såg mig ha medhåll i rätten,

[22] então, caia a omoplata do meu ombro, e seja arrancado o meu braço da articulação.

[22]då må armen lossna från min skuldra, brytas av från sitt fäste!

[23] Porque o castigo de Deus seria para mim um assombro, e eu não poderia enfrentar a sua majestade.

[23]Ja, jag skulle frukta ofärd från Gud och inte kunna bestå inför hans höghet.

[24] Se no ouro pus a minha esperança ou disse ao ouro fino: em ti confio;

[24]Har jag någonsin satt mitt hopp till guldet, kallat gyllene skatter min trygghet?

[25] se me alegrei por serem grandes os meus bens e por ter a minha mão alcançado muito;

[25]Gladdes jag någonsin över min stora rikedom, över att jag förvärvat så mycket?

[26] se olhei para o sol, quando resplandecia, ou para a lua, que caminhava esplendente,

[26]När jag såg solen i dess glans, såg månen skrida fram i prakt,

[27] e o meu coração se deixou enganar em oculto, e beijos lhes atirei com a mão,

[27]lät jag mig då i hemlighet dåras till att hylla dem och kasta kyssar?

[28] também isto seria delito à punição de juízes; pois assim negaria eu ao Deus lá de cima.

[28]Också det hade varit ett brott som förtjänar straff, det vore att förneka Gud i höjden.

[29] Se me alegrei da desgraça do que me tem ódio e se exultei quando o mal o atingiu

[29]Gladdes jag någonsin åt min fiendes fall, triumferade jag när olyckan slog honom?

[30] (Também não deixei pecar a minha boca, pedindo com imprecações a sua morte.);

[31] se a gente da minha tenda não disse: Ah! Quem haverá aí que não se saciou de carne provida por ele

[32] (O estrangeiro não pernoitava na rua; as minhas portas abria ao viandante.)!

[33] Se, como Adão, encobri as minhas transgressões, ocultando o meu delito no meu seio;

[34] porque eu temia a grande multidão, e o desprezo das famílias me apavorava, de sorte que me calei e não saí da porta.

[35] Tomara eu tivesse quem me ouvisse! Eis aqui a minha defesa assinada! Que o Todo-Poderoso me responda! Que o meu adversário escreva a sua acusação!

[36] Por certo que a levaria sobre o meu ombro, atá-la-ia sobre mim como coroa;

[37] mostrar-lhe-ia o número dos meus passos; como príncipe me chegaria a ele.

[38] Se a minha terra clamar contra mim, e se os seus sulcos juntamente chorarem;

[39] se comi os seus frutos sem tê-la pago devidamente e causei a morte aos seus donos,

[40] por trigo me produza cardos, e por cevada, joio. Fim das palavras de Jó.

Jó 32

Eliú irado contra Jó e seus três amigos

[30]Nej, aldrig lät jag min tunga synda genom att nedkalla död över honom.

[31]Mitt husfolk brukade säga: »Han har aldrig låtit oss sakna kött att äta.«

[32]Ingen främling behövde sova på gatan, min dörr stod öppen för vandraren.

[33]Sökte jag någonsin som andra dölja mina brott och gömma mina synder

[34]av fruktan för folkhopen och rädsla för släktingars förakt, så att jag teg och inte tordes gå ut?

[35]O att det fanns någon som hörde mig! Jag har sagt mitt. Må den Väldige svara! Om min motpart skriver ner sin anklagelse

[36]skall jag bära den på mina händer, jag vill binda den som en ärekrans åt mig.

[37]Jag kan svara inför honom för varje steg jag tagit, som en furste kan jag nalkas honom.

[38]Om min jord har klagat över mig och åkerns fåror gråtit,

[39]om jag njutit dess gröda utan betalning och fått ägarna att sucka i vanmakt,

[40]då må törne växa i stället för vete, stinkgräs i stället för korn! Här slutar Jobs tal.

Job 32

Elihus tal

[1] Cessaram aqueles três homens de responder a Jó no tocante ao se ter ele por justo aos seus próprios olhos.

[2] Então, se acendeu a ira de Eliú, filho de Baraquel, o buzita, da família de Rão; acendeu-se a sua ira contra Jó, porque este pretendia ser mais justo do que Deus.

[3] Também a sua ira se acendeu contra os três amigos, porque, mesmo não achando eles o que responder, condenavam a Jó.

[4] Eliú, porém, esperara para falar a Jó, pois eram de mais idade do que ele.

[5] Vendo Eliú que já não havia resposta na boca daqueles três homens, a sua ira se acendeu.

Eliú vinga o seu direito de responder a Jó

[6] Disse Eliú, filho de Baraquel, o buzita: Eu sou de menos idade, e vós sois idosos; arreceei-me e temi de vos declarar a minha opinião.

[7] Dizia eu: Falem os dias, e a multidão dos anos ensine a sabedoria.

[8] Na verdade, há um espírito no homem, e o sopro do Todo-Poderoso o faz sábio.

[9] Os de mais idade não é que são os sábios, nem os velhos, os que entendem o que é reto.

[10] Pelo que digo: dai-me ouvidos, e também eu declararei a minha opinião.

[11] Eis que aguardei as vossas palavras e dei ouvidos às vossas considerações, enquanto, quem sabe, buscáveis o que dizer.

[12] Atentando, pois, para vós outros, eis que nenhum de vós houve que refutasse a Jó, nem que respondesse às suas razões.

[1]De tre männen slutade tala med Job, eftersom han såg sig som rättfärdig.

[2]Men Elihu från Bus, Barakels son, av Rams släkt, greps av vrede. Han vredgades på Job som tyckte sig ha rätt mot Gud,

[3]och han vredgades på de tre vännerna för att de inte funnit något att säga som visade Jobs skuld.

[4]Elihu hade väntat medan de talade med Job, eftersom de var äldre än han.

[5]Men när han såg att de tre männen blev svarslösa fylldes han av vrede.

[6]Elihu från Bus, Barakels son, sade: Jag är en yngling, ni är gamla män, därför höll jag mig i bakgrunden och vågade inte visa min kunskap.

[7]Jag tänkte: Åldern skall tala, åren skall lära ut vishet.

[8]Men det är ju anden hos människan, den Väldiges andedräkt, som ger insikt.

[9]Det är inte de som levt längst som är visast, inte bara de gamla vet vad som är rätt.

[10]Därför säger jag: Hör på mig, också jag vill visa min kunskap.

[11]Jag väntade på vad ni hade att säga, lyssnade efter kloka ord, efter de skäl ni skulle dra fram.

[12]Jag följde uppmärksamt med, men ingen av er vederlade Job, ingen gav honom svar på tal.

[13] Não vos desculpeis, pois, dizendo: Achamos sabedoria nele; Deus pode vencê-lo, e não o homem.
[14] Ora, ele não me dirigiu palavra alguma, nem eu lhe retorquirei com as vossas palavras.
[15] Jó, os três estão pasmados, já não respondem, faltam-lhes as palavras.
[16] Acaso, devo esperar, pois não falam, estão parados e nada mais respondem?
[17] Também eu concorrerei com a minha resposta; declararei a minha opinião.
[18] Porque tenho muito que falar, e o meu espírito me constrange.
[19] Eis que dentro de mim sou como o vinho, sem respiradouro, como odres novos, prestes a arrebentar-se.
[20] Permiti, pois, que eu fale para desafogar-me; abrirei os lábios e responderei.
[21] Não farei acepção de pessoas, nem usarei de lisonjas com o homem.
[22] Porque não sei lisonjear; em caso contrário, em breve me levaria o meu Criador.

[13]Säg inte: »Vi har kommit till klarhet: Gud kan besegra honom, inte människor.«
[14]Han riktade aldrig sina ord till mig, jag tänker inte svara som ni.
[15]De är förkrossade och säger inget mer, orden sviker dem.
[16]Skall jag vänta när de ingenting säger, när de bara står där svarslösa?
[17]Nej, nu är det min tur att tala, också jag vill visa min kunskap.
[18]Jag har mycket på hjärtat, trycket inom mig växer.
[19]Det jäser i mig som av vin som kan spränga också nya läglar.
[20]Nu måste jag tala, annars kvävs jag, jag vill öppna munnen och ta till orda.
[21]Jag tar inte hänsyn till person och fjäskar inte för någon
[22]— fjäsk ligger inte för mig — då skulle min skapare rycka bort mig.

Jó 33

Eliú repreende a Jó

[1] Ouve, pois, Jó, as minhas razões e dá ouvidos a todas as minhas palavras.
[2] Passo agora a falar, em minha boca fala a língua.
[3] As minhas razões provam a sinceridade do meu coração, e os meus lábios proferem o puro saber.

Job 33

[1]Så hör vad jag har att säga, Job, lyssna noga på mina ord!
[2]Nu vill jag öppna min mun och låta min stämma höras.
[3]Av uppriktigt hjärta talar jag kunskapens ord, mina läppar ger klara besked.

[4] O Espírito de Deus me fez, e o sopro do Todo-Poderoso me dá vida.

[5] Se podes, contesta-me, dispõe bem as tuas razões perante mim e apresenta-te.

[6] Eis que diante de Deus sou como tu és; também eu sou formado do barro.

[7] Por isso, não te inspiro terror, nem será pesada sobre ti a minha mão.

[8] Na verdade, falaste perante mim, e eu ouvi o som das tuas palavras:

[9] Estou limpo, sem transgressão; puro sou e não tenho iniqüidade.

[10] Eis que Deus procura pretextos contra mim e me considera como seu inimigo.

[11] Põe no tronco os meus pés e observa todas as minhas veredas.

[12] Nisto não tens razão, eu te respondo; porque Deus é maior do que o homem.

[13] Por que contendes com ele, afirmando que não te dá contas de nenhum dos seus atos?

[14] Pelo contrário, Deus fala de um modo, sim, de dois modos, mas o homem não atenta para isso.

[15] Em sonho ou em visão de noite, quando cai sono profundo sobre os homens, quando adormecem na cama,

[16] então, lhes abre os ouvidos e lhes sela a sua instrução,

[17] para apartar o homem do seu desígnio e livrá-lo da soberba;

[18] para guardar a sua alma da cova e a sua vida de passar pela espada.

[4]Guds ande skapade mig, den Väldiges andedräkt ger mig liv.

[5]Svara mig om du kan, rusta dig till strid mot mig!

[6]Inför Gud är du och jag lika, jag är formad av en lerklump också jag.

[7]Du behöver inte känna fruktan för mig, jag skall inte trycka ner dig.

[8]Men jag hörde själv vad du sade, dina ord undgick mig inte:

[9]»Jag är ren och utan skuld, utan fläck och fri från synd.

[10]Men han söker sak med mig och räknar mig som sin fiende.

[11]Han sätter mig i stocken, han bevakar alla mina vägar.«

[12]Nej, där har du inte rätt! Jag säger dig: Gud är större än människor.

[13]Varför anklagar du honom för att han inte svarar dem?

[14]På ett sätt talar Gud, ja, på två sätt den Osynlige.

[15]I en dröm, en syn om natten, när människor sover sin djupaste sömn, när de slumrar på bädden,

[16]då får han människorna att lyssna, han varnar och förskräcker dem

[17]för att avhålla dem från deras ogärningar och stäcka deras högmod.

[18]Så räddar han dem från graven, från att fara ner i dödsriket.

[19] Também no seu leito é castigado com dores, com incessante contenda nos seus ossos;
[20] de modo que a sua vida abomina o pão, e a sua alma, a comida apetecível.
[21] A sua carne, que se via, agora desaparece, e os seus ossos, que não se viam, agora se descobrem.
[22] A sua alma se vai chegando à cova, e a sua vida, aos portadores da morte.
[23] Se com ele houver um anjo intercessor, um dos milhares, para declarar ao homem o que lhe convém,
[24] então, Deus terá misericórdia dele e dirá ao anjo: Redime-o, para que não desça à cova; achei resgate.
[25] Sua carne se robustecerá com o vigor da sua infância, e ele tornará aos dias da sua juventude.
[26] Deveras orará a Deus, que lhe será propício; ele, com júbilo, verá a face de Deus, e este lhe restituirá a sua justiça.
[27] Cantará diante dos homens e dirá: Pequei, perverti o direito e não fui punido segundo merecia.
[28] Deus redimiu a minha alma de ir para a cova; e a minha vida verá a luz.
[29] Eis que tudo isto é obra de Deus, duas e três vezes para com o homem,
[30] para reconduzir da cova a sua alma e o alumiar com a luz dos viventes.
[31] Escuta, pois, ó Jó, ouve-me; cala-te, e eu falarei.

[19]Eller när en man tuktas av plågor på sin bädd, med ständiga smärtor i kroppen:
[20]han får avsmak för mat, saknar aptit för de läckraste rätter,
[21]han mister hullet och syns knappt mer, kroppen är tärd intill osynlighet,
[22]han står på gravens rand, han möter dödens makter.
[23]Om då en ängel kommer till honom, ett av de tusende sändebuden, och förklarar honom rättrådig,
[24]då har Gud förbarmat sig och sagt: »Rädda honom från att sänkas i graven, lösen är erlagd.«
[25]Hans kropp blir smidig som ynglingens, han återfår sin ungdoms kraft.
[26]När han ber till Gud blir han bönhörd, han får träda fram inför honom med jubel. Så blir människan återupprättad av Gud.
[27]Jublande säger hon inför alla: »Jag syndade och gjorde det raka krokigt men slipper det straff jag förtjänat.
[28]Han har räddat mig undan graven, jag får leva och se ljuset.«
[29]Allt detta gör Gud med människan, två gånger, ja tre,
[30]han för henne åter från graven och låter livets ljus lysa över henne.
[31]Lyssna nu, Job, hör på mig, var tyst, det är jag som talar.

[32] Se tens alguma coisa que dizer, responde-me; fala, porque desejo justificar-te.
[33] Se não, escuta-me; cala-te, e ensinar-te-ei a sabedoria.

[32]Men har du något att säga, så gör det — tala du, jag skall gärna ge dig rätt.
[33]Om inte, är det du som skall höra på mig. Var tyst, så skall jag lära dig vishet.

Jó 34

Eliú justifica a Deus

[1] Disse mais Eliú:
[2] Ouvi, ó sábios, as minhas razões; vós, instruídos, inclinai os ouvidos para mim.
[3] Porque o ouvido prova as palavras, como o paladar, a comida.
[4] O que é direito escolhamos para nós; conheçamos entre nós o que é bom.
[5] Porque Jó disse: Sou justo, e Deus tirou o meu direito.
[6] Apesar do meu direito, sou tido por mentiroso; a minha ferida é incurável, sem que haja pecado em mim.
[7] Que homem há como Jó, que bebe a zombaria como água?
[8] E anda em companhia dos que praticam a iniqüidade e caminha com homens perversos?
[9] Pois disse: De nada aproveita ao homem o comprazer-se em Deus.
[10] Pelo que vós, homens sensatos, escutai-me: longe de Deus o praticar ele a perversidade, e do Todo-Poderoso o cometer injustiça.
[11] Pois retribui ao homem segundo as suas obras e faz que a cada um toque segundo o seu caminho.

Job 34

[1]Elihu sade:
[2]Ni visa, hör mina ord, lyssna på mig, ni som har kunskap!
[3]Örat prövar orden som tungan smakar på maten.
[4]Låt oss välja ut det rätta, tillsammans ta reda på vad som är gott.
[5]Här säger Job: »Jag är oskyldig, men Gud ger mig inte min rätt.
[6]Han ljuger om min rättvisa sak, skuldlös fick jag ett oläkligt sår.«
[7]Finns väl någon som Job, som släcker törsten med hädelser,
[8]som slår följe med ogärningsmän och ger sig i lag med syndare?
[9]Han säger: »Inte hjälper det en människa att hålla sig väl med Gud.«
[10]Därför, förståndiga män, hör på mig: Gud gör sannerligen inte något ont, den Väldige handlar aldrig orätt!

[12] Na verdade, Deus não procede maliciosamente; nem o Todo-Poderoso perverte o juízo.

[13] Quem lhe entregou o governo da terra? Quem lhe confiou o universo?

[14] Se Deus pensasse apenas em si mesmo e para si recolhesse o seu espírito e o seu sopro,

[15] toda a carne juntamente expiraria, e o homem voltaria para o pó.

[16] Se, pois, há em ti entendimento, ouve isto; inclina os ouvidos ao som das minhas palavras.

[17] Acaso, governaria o que aborrecesse o direito? E quererás tu condenar aquele que é justo e poderoso?

[18] Dir-se-á a um rei: Oh! Vil? Ou aos príncipes: Oh! Perversos?

[19] Quanto menos àquele que não faz acepção das pessoas de príncipes, nem estima ao rico mais do que ao pobre; porque todos são obra de suas mãos.

[20] De repente, morrem; à meia-noite, os povos são perturbados e passam, e os poderosos são tomados por força invisível.

[21] Os olhos de Deus estão sobre os caminhos do homem e vêem todos os seus passos.

[22] Não há trevas nem sombra assaz profunda, onde se escondam os que praticam a iniqüidade.

[11]Han vedergäller en människa för vad hon gör, behandlar henne efter hur hon lever.

[12]Sanna mina ord, Gud gör ingenting ont, den Väldige vränger inte rätten.

[13]Vem satte honom att råda över jorden, vem anförtrodde honom hela världen?

[14]Om han återtar sin ande, tar tillbaka sin livsfläkt,

[15]då förgås allt levande på en gång, och människan blir åter till jord.

[16]Hör här, om du har förstånd, lyssna på vad jag säger.

[17]Kan en som hatar det rätta härska? Han som är mäktig och rättfärdig, dömer du honom skyldig,

[18]han som kan kalla en kung för skurk och stormän för uslingar,

[19]som inte är partisk för furstar och inte sätter den förnäme högre än den ringe? Alla är de skapade av honom,

[20]de kan dö när som helst, mitt i natten. Han slår de förnäma, och de försvinner, den starke rycks bort som av en osynlig hand.

[21]Han vakar över allt som människan gör och ser varje steg hon tar.

[23] Pois Deus não precisa observar por muito tempo o homem antes de o fazer ir a juízo perante ele.

[24] Quebranta os fortes, sem os inquirir, e põe outros em seu lugar.

[25] Ele conhece, pois, as suas obras; de noite, os transtorna, e ficam moídos.

[26] Ele os fere como a perversos, à vista de todos;

[27] porque dele se desviaram, e não quiseram compreender nenhum de seus caminhos,

[28] e, assim, fizeram que o clamor do pobre subisse até Deus, e este ouviu o lamento dos aflitos.

[29] Se ele aquietar-se, quem o condenará? Se encobrir o rosto, quem o poderá contemplar, seja um povo, seja um homem?

[30] Para que o ímpio não reine, e não haja quem iluda o povo.

[31] Se alguém diz a Deus: Sofri, não pecarei mais;

[32] o que não vejo, ensina-mo tu; se cometi injustiça, jamais a tornarei a praticar,

[33] acaso, deve ele recompensar-te segundo tu queres ou não queres? Acaso, deve ele dizer-te: Escolhe tu, e não eu; declara o que sabes, fala?

[34] Os homens sensatos dir-me-ão, dir-me-á o sábio que me ouve:

[22]Det finns inget mörker så djupt att ogärningsmännen kan gömma sig där.

[23]Gud behöver inte sätta ut en tid då människan skall stå till svars inför honom,

[24]utan rannsakning krossar han mäktiga män och sätter andra i deras ställe.

[25]Ja, han känner deras gärningar, en natt störtar han dem, och de blir till intet.

[26]Han straffar dem för deras ondska, öppet, där alla kan se det,

[27]därför att de vänt sig bort från honom och inte förstått att följa hans vägar.

[28]Så har de ringas rop nått fram till Gud, han hör när de fattiga ropar.

[29]Men om han tiger, vem kan döma honom? Om han döljer sitt ansikte, vem kan blidka honom? [---]

[30][---]

[31-32][---] »Jag har misstagit mig, jag vill inte göra mer ont. Lär mig du, så ser jag på, och har jag handlat orätt, vill jag sluta med det.«

[33][---] Du skall välja, inte jag. Dela med dig av din kunskap!

[34]Män med förstånd säger till mig, kloka människor som hör mig:

35 Jó falou sem conhecimento, e nas suas palavras não há sabedoria.
36 Tomara fosse Jó provado até ao fim, porque ele respondeu como homem de iniqüidade.
37 Pois ao seu pecado acrescenta rebelião, entre nós, com desprezo, bate ele palmas e multiplica as suas palavras contra Deus.

Jó 35

Deus não ouve os aflitos, porque estes não têm fé

1 Disse mais Eliú:
2 Achas que é justo dizeres: Maior é a minha justiça do que a de Deus?
3 Porque dizes: De que me serviria ela? Que proveito tiraria dela mais do que do meu pecado?
4 Dar-te-ei resposta, a ti e aos teus amigos contigo.
5 Atenta para os céus e vê; contempla as altas nuvens acima de ti.
6 Se pecas, que mal lhe causas tu? Se as tuas transgressões se multiplicam, que lhe fazes?
7 Se és justo, que lhe dás ou que recebe ele da tua mão?
8 A tua impiedade só pode fazer o mal ao homem como tu mesmo; e a tua justiça, dar proveito ao filho do homem.
9 Por causa das muitas opressões, os homens clamam, clamam por socorro contra o braço dos poderosos.
10 Mas ninguém diz: Onde está Deus, que me fez, que inspira canções de louvor durante a noite,

35»Job vet inte vad han talar om, hans ord röjer ingen insikt.
36Job prövas till det yttersta för att han svarat som syndare gör.
37Han lägger brott till brott och hopar synder ibland oss. Han upphör aldrig att tala mot Gud.«

Job 35

1Elihu sade:
2Tycker du detta är riktigt? Du säger att du har rätt mot Gud,
3du frågar honom: »Vad har du för nytta av min rättfärdighet, och vad gör det dig om jag syndar?«
4Jag vill ge dig svar, dig och dina vänner.
5Vänd blicken mot himlen och se, betrakta molnen högt ovanför dig!
6Om du syndar, vad gör det honom? Är dina brott många, vad rör det honom?
7Om du är rättfärdig, vad ger det honom, vad får han ta emot av dig?
8Din ondska berör bara människor, din rättfärdighet bara dina likar.
9Man klagar över våld och förtryck, man ropar på hjälp mot de mäktiga.
10Men ingen frågar: »Var är Gud, min skapare, han som skänker styrka i natten,

[11] que nos ensina mais do que aos animais da terra e nos faz mais sábios do que as aves dos céus?

[12] Clamam, porém ele não responde, por causa da arrogância dos maus.

[13] Só gritos vazios Deus não ouvirá, nem atentará para eles o Todo-Poderoso.

[14] Jó, ainda que dizes que não o vês, a tua causa está diante dele; por isso, espera nele.

[15] Mas agora, porque Deus na sua ira não está punindo, nem fazendo muito caso das transgressões,

[16] abres a tua boca, com palavras vãs, amontoando frases de ignorante.

[11]han som gett oss mer kunskap än markens djur, mer vishet än himlens fåglar?«

[12]Så klagar de men får inget svar, ty de är onda och övermodiga.

[13]Gud lyssnar inte till tomma böner, den Väldige bryr sig inte om sådant.

[14]Om du än säger att du inte ser honom är det han som skall döma. Vänta på honom!

[15]Men så länge Gud inte straffar i sin vrede och inte bryr sig så mycket om synden,

[16]kan Job hålla på med sitt prat och låta sitt oförnuft flöda.

Jó 36

No sofrer do homem, Deus lhe visa o bem

[1] Prosseguiu Eliú e disse:

[2] Mais um pouco de paciência, e te mostrarei que ainda tenho argumentos a favor de Deus.

[3] De longe trarei o meu conhecimento e ao meu Criador atribuirei a justiça.

[4] Porque, na verdade, as minhas palavras não são falsas; contigo está quem é senhor do assunto.

[5] Eis que Deus é mui grande; contudo a ninguém despreza; é grande na força da sua compreensão.

[6] Não poupa a vida ao perverso, mas faz justiça aos aflitos.

[7] Dos justos não tira os olhos; antes, com os reis, no trono os assenta para sempre, e são exaltados.

Job 36

[1]Elihu fortsatte:

[2]Vänta lite, jag skall ge dig besked, det finns mer att säga till Guds försvar.

[3]Med min vittfamnande kunskap skall jag visa att min skapare har rätt.

[4]Det är alls inga lögner jag kommer med, du står inför en som vet allt.

[5]Stor och mäktig är Gud, han förkastar inte den som har rent hjärta,

[6]han låter inte de onda leva, men de svaga ger han deras rätt.

[7]Han släpper inte de rättfärdiga med blicken, han låter dem trona bland kungar i evig ära.

[8] Se estão presos em grilhões e amarrados com cordas de aflição,

[8]Men de som blir slagna i bojor och fångas i eländets snara,

[9] ele lhes faz ver as suas obras, as suas transgressões, e que se houveram com soberba.

[9]dem vill han visa vad de har gjort, hur de syndat i sin förhävelse.

[10] Abre-lhes também os ouvidos para a instrução e manda-lhes que se convertam da iniqüidade.

[10]Han gör dem mottagliga för tuktan och manar dem att vända om från det onda.

[11] Se o ouvirem e o servirem, acabarão seus dias em felicidade e os seus anos em delícias.

[11]Om de lyssnar och lyder honom får de framleva sina dagar i lycka, sina år i behaglig ro.

[12] Porém, se não o ouvirem, serão traspassados pela lança e morrerão na sua cegueira.

[12]Men lyssnar de inte hamnar de i dödsriket och förgås i sitt oförnuft.

[13] Os ímpios de coração amontoam para si a ira; e, agrilhoados por Deus, não clamam por socorro.

[13]De gudlösa svarar med vrede och ropar inte till Gud när han fjättrar dem.

[14] Perdem a vida na sua mocidade e morrem entre os prostitutos cultuais.

[14]De dör i unga år, de slutar sitt liv bland förtappade.

[15] Ao aflito livra por meio da sua aflição e pela opressão lhe abre os ouvidos.

[15]Genom lidandet vill han rädda dem som lider, genom plågan varnar han dem.

[16] Assim também procura tirar-te das fauces da angústia para um lugar espaçoso, em que não há aperto, e as iguarias da tua mesa seriam cheias de gordura;

[16]Du förleddes av ditt övermod. Du hade all frihet och såg inga hinder, ditt bord dignade av feta rätter.

[17] mas tu te enches do juízo do perverso, e, por isso, o juízo e a justiça te alcançarão.

[17]Men du drev inte den fattiges sak och hävdade inte den faderlöses rätt.

[18] Guarda-te, pois, de que a ira não te induza a escarnecer, nem te desvie a grande quantia do resgate.

[18]Då tuktade han dig, för att överflödet inte skulle förleda dig och stora mutor inte föra dig vilse.

[19] Estimaria ele as tuas lamúrias e todos os teus grandes esforços, para que te vejas livre da tua angústia?

[19][---]

[20] Não suspires pela noite, em que povos serão tomados do seu lugar.

[20][---]

[21] Guarda-te, não te inclines para a iniqüidade; pois isso preferes à tua miséria.

[21]Ta dig i akt, vänd dig inte till ondskan, om du föredrar lycka framför olycka.

[22] Eis que Deus se mostra grande em seu poder! Quem é mestre como ele?

[22]Gud är upphöjd i sin makt, vem är en läromästare som han?

[23] Quem lhe prescreveu o seu caminho ou quem lhe pode dizer: Praticaste a injustiça?

[23]Vem kan bestämma vad han skall göra, vem kan säga: »Du handlar orätt«?

Eliú exalta a majestade de Deus

[24] Lembra-te de lhe magnificares as obras que os homens celebram.

[24]Kom ihåg att prisa hans verk, som människor alltid besjungit.

[25] Todos os homens as contemplam; de longe as admira o homem.

[25]De kan beskådas av alla, människan ser dem i fjärran.

[26] Eis que Deus é grande, e não o podemos compreender; o número dos seus anos não se pode calcular.

[26]Ja, Gud är större än vi kan förstå, hans år kan ingen räkna.

[27] Porque atrai para si as gotas de água que de seu vapor destilam em chuva,

[27]Han samlar vattendropparna, de silar ner som regn och når hans flöde.

[28] a qual as nuvens derramam e gotejam sobre o homem abundantemente.

[28]De strömmar ur skyarna och faller på människor överallt.

[29] Acaso, pode alguém entender o estender-se das nuvens e os trovões do seu pavilhão?

[29]Kan någon fatta molnens flykt eller dånet från hans boning?

[30] Eis que estende sobre elas o seu relâmpago e encobre as profundezas do mar.

[30]Han sveper sig i blixtars sken, han fyller haven med vatten.

[31] Pois por estas coisas julga os povos e lhes dá mantimento em abundância.

[31]Så ger han folken föda, skänker dem mat i överflöd.

[32] Enche as mãos de relâmpagos e os dardeja contra o adversário.

[32]Han täcker himlavalvet med blixtar och bestämmer målet för dem.

[33] O fragor da tempestade dá notícias a respeito dele, dele que é zeloso na sua ira contra a injustiça.

[33]Hans rytande vittnar om honom, om hans vrede över det onda.

Jó 37

[1] Sobre isto treme também o meu coração e salta do seu lugar.
[2] Dai ouvidos ao trovão de Deus, estrondo que sai da sua boca;
[3] ele o solta por debaixo de todos os céus, e o seu relâmpago, até aos confins da terra.
[4] Depois deste, ruge a sua voz, troveja com o estrondo da sua majestade, e já ele não retém o relâmpago quando lhe ouvem a voz.
[5] Com a sua voz troveja Deus maravilhosamente; faz grandes coisas, que nós não compreendemos.
[6] Porque ele diz à neve: Cai sobre a terra; e à chuva e ao aguaceiro: Sede fortes.
[7] Assim, torna ele inativas as mãos de todos os homens, para que reconheçam as obras dele.
[8] E as alimárias entram nos seus esconderijos e ficam nas suas cavernas.
[9] De suas recâmaras sai o pé-de-vento, e, dos ventos do norte, o frio.
[10] Pelo sopro de Deus se dá a geada, e as largas águas se congelam.
[11] Também de umidade carrega as densas nuvens, nuvens que espargem os relâmpagos.
[12] Então, elas, segundo o rumo que ele dá, se espalham para uma e outra direção, para fazerem tudo o que lhes ordena sobre a redondeza da terra.

Job 37

[1]Inför detta darrar jag i mitt innersta, hjärtat hamrar i mitt bröst.
[2]Hör hans vreda stämma, hör mullret från hans mun!
[3]Han låter det rulla över hela himlen, och hans blixtar når ända till jordens hörn.
[4]Sedan hörs ett rytande, hans mäktiga stämma dånar. Han sparar inte på blixtarna när han låter sin stämma höras.
[5]Med sin dånande stämma gör Gud under, större ting än vi kan förstå.
[6]Han säger till snön att falla på jorden, till regnet att vräka ner.
[7]Människorna stänger han inne, de skall veta att det är han som verkar.
[8]Djuren gömmer sig i sina bon och stannar i sina hålor.
[9]Stormen släpps ut ur sin kammare och kölden ur sitt förråd.
[10]När Gud andas bildas is och vida vatten stelnar.
[11]Han fyller molnen med väta, från skyarna sprids hans blixtar.
[12]Ljungande, åt alla håll, far de dit han vill, de utför allt vad han befaller kring hela jordens krets.

[13] E tudo isso faz ele vir para disciplina, se convém à terra, ou para exercer a sua misericórdia.
[14] Inclina, Jó, os ouvidos a isto, pára e considera as maravilhas de Deus.
[15] Porventura, sabes tu como Deus as opera e como faz resplandecer o relâmpago da sua nuvem?
[16] Tens tu notícia do equilíbrio das nuvens e das maravilhas daquele que é perfeito em conhecimento?
[17] Que faz aquecer as tuas vestes, quando há calma sobre a terra por causa do vento sul?
[18] Ou estendeste com ele o firmamento, que é sólido como espelho fundido?
[19] Ensina-nos o que lhe diremos; porque nós, envoltos em trevas, nada lhe podemos expor.
[20] Contar-lhe-ia alguém o que tenho dito? Seria isso desejar o homem ser devorado.
[21] Eis que o homem não pode olhar para o sol, que brilha no céu, uma vez passado o vento que o deixa limpo.
[22] Do norte vem o áureo esplendor, pois Deus está cercado de tremenda majestade.
[23] Ao Todo-Poderoso, não o podemos alcançar; ele é grande em poder, porém não perverte o juízo e a plenitude da justiça.
[24] Por isso, os homens o temem; ele não olha para os que se julgam sábios.

Jó 38

O Senhor convence a Jó de ignorância

[13]Han låter dem nå sitt mål, till straff eller gagn för jorden.
[14]Lyssna på detta, Job, hejda dig och besinna Guds under!
[15]Förstår du hur Gud styr, hur han får blixten att ljunga ur skyn?
[16]Förstår du molnens flykt, den allvetandes underbara verk?
[17]När dina kläder bränner mot huden och sunnanvinden får landet att domna,
[18]är det då du som har hjälpt honom att hamra ut himlavalvet, den hårda, blanka spegeln?
[19]Lär oss vad vi skall säga till honom, vi har inget att anföra i vår förmörkelse.
[20]Skulle jag be att få tala med honom — vem begär väl sin egen undergång?
[21]Ingen kan se på solen där den lyser klar sedan vinden gjort himlen ren.
[22]Från gudaboningen kommer ett gyllene sken, glansen kring Gud väcker bävan.
[23]Den Väldige når vi inte. Han som är stor i makt och rätt och upphöjd i rättfärdighet, han svarar inte.
[24]Därför bävar människorna inför honom, medan han inte ens ser åt de visa.

Job 38

Herrens första tal: skapelsen och naturen

[1] Depois disto, o SENHOR, do meio de um redemoinho, respondeu a Jó:	[1]Herren svarade Job ur stormen:
[2] Quem é este que escurece os meus desígnios com palavras sem conhecimento?	[2]Vem är du som höljer min visa plan i mörker med ord utan förnuft?
[3] Cinge, pois, os lombos como homem, pois eu te perguntarei, e tu me farás saber.	[3]Gör dig redo, var en man, ge mig besked när jag frågar!
[4] Onde estavas tu, quando eu lançava os fundamentos da terra? Dize-mo, se tens entendimento.	[4]Var var du när jag lade jordens grund? Låt höra, om du vet och kan!
[5] Quem lhe pôs as medidas, se é que o sabes? Ou quem estendeu sobre ela o cordel?	[5]Vem bestämde dess mått? Det vet du nog! Vem spände mätsnöret över den?
[6] Sobre que estão fundadas as suas bases ou quem lhe assentou a pedra angular,	[6]Var fick dess grundvalar fäste, vem lade dess hörnsten,
[7] quando as estrelas da alva, juntas, alegremente cantavam, e rejubilavam todos os filhos de Deus?	[7]medan alla morgonens stjärnor sjöng och gudasönerna jublade?
[8] Ou quem encerrou o mar com portas, quando irrompeu da madre;	[8]Vem satte portar som spärr för havet? När det bröt fram ur moderlivet
[9] quando eu lhe pus as nuvens por vestidura e a escuridão por fraldas?	[9]och jag gav det molnen till kläder och dimman till lindor,
[10] Quando eu lhe tracei limites, e lhe pus ferrolhos e portas,	[10]satte jag för det en gräns och stängde med portar och bommar.
[11] e disse: até aqui virás e não mais adiante, e aqui se quebrará o orgulho das tuas ondas?	[11]Jag sade: »Hit men inte längre, här skall dina stolta vågor hejdas.«
[12] Acaso, desde que começaram os teus dias, deste ordem à madrugada ou fizeste a alva saber o seu lugar,	[12]Har du någonsin kallat fram morgonen, har du visat gryningen dess plats,
[13] para que se apegasse às orlas da terra, e desta fossem os perversos sacudidos?	[13]när den skall gripa om jordens hörn och skaka bort de onda?
[14] A terra se modela como o barro debaixo do selo, e tudo se apresenta como vestidos;	[14][---]

[15] dos perversos se desvia a sua luz, e o braço levantado para ferir se quebranta.

[15]De onda berövas sitt ljus, de trotsiga krossas.

[16] Acaso, entraste nos mananciais do mar ou percorreste o mais profundo do abismo?

[16]Har du varit framme vid havets källor eller vandrat genom de dolda djupen?

[17] Porventura, te foram reveladas as portas da morte ou viste essas portas da região tenebrosa?

[17]Har du skådat dödens portar, portarna till det yttersta mörkret?

[18] Tens idéia nítida da largura da terra? Dize-mo, se o sabes.

[18]Kan din tanke fatta jordens vidd? Låt höra, om du vet allt detta!

[19] Onde está o caminho para a morada da luz? E, quanto às trevas, onde é o seu lugar,

[19]Var går vägen till ljusets hem, var är den plats där mörkret bor?

[20] para que as conduzas aos seus limites e discirnas as veredas para a sua casa?

[20]Du brukar väl föra dem till deras ort, du känner väl vägen hem till dem?

[21] Tu o sabes, porque nesse tempo eras nascido e porque é grande o número dos teus dias!

[21]Du vet säkert, du var nog född redan då, du som har levat så länge!

[22] Acaso, entraste nos depósitos da neve e viste os tesouros da saraiva,

[22]Har du varit vid förråden med snö, har du sett förråden med hagel,

[23] que eu retenho até ao tempo da angústia, até ao dia da peleja e da guerra?

[23]som jag har sparat till nödens tid, till krigets och drabbningens dag?

[24] Onde está o caminho para onde se difunde a luz e se espalha o vento oriental sobre a terra?

[24]På vilken väg strålar ljuset ut, hur sprider sig östanvinden över jorden?

[25] Quem abriu regos para o aguaceiro ou caminho para os relâmpagos dos trovões;

[25]Vem öppnar rännor för störtregnet och bestämmer åskvädrets bana

[26] para que se faça chover sobre a terra, onde não há ninguém, e no ermo, em que não há gente;

[26]och låter det regna över folktomt land, över öknen där ingen människa bor,

[27] para dessedentar a terra deserta e assolada e para fazer crescer os renovos da erva?

[27]så att öde trakter mättas med vatten och gräset spirar ur den torra marken?

[28] Acaso, a chuva tem pai? Ou quem gera as gotas do orvalho?

[28]Har regnet någon far? Vem avlar daggens droppar?

29 De que ventre procede o gelo? E quem dá à luz a geada do céu?

30 As águas ficam duras como a pedra, e a superfície das profundezas se torna compacta.

31 Ou poderás tu atar as cadeias do Sete-estrelo ou soltar os laços do Órion?

32 Ou fazer aparecer os signos do Zodíaco ou guiar a Ursa com seus filhos?

33 Sabes tu as ordenanças dos céus, podes estabelecer a sua influência sobre a terra?

34 Podes levantar a tua voz até às nuvens, para que a abundância das águas te cubra?

35 Ou ordenarás aos relâmpagos que saiam e te digam: Eis-nos aqui?

36 Quem pôs sabedoria nas camadas de nuvens? Ou quem deu entendimento ao meteoro?

37 Quem pode numerar com sabedoria as nuvens? Ou os odres dos céus, quem os pode despejar,

38 para que o pó se transforme em massa sólida, e os torrões se apeguem uns aos outros?

39 Caçarás, porventura, a presa para a leoa? Ou saciarás a fome dos leõezinhos,

40 quando se agacham nos covis e estão à espreita nas covas?

41 Quem prepara aos corvos o seu alimento, quando os seus pintainhos gritam a Deus e andam vagueando, por não terem que comer?

Jó 39

29Ur vilket sköte kommer isen? Vem föder himlens rimfrost?

30Vattnet döljs av stenhårt täcke, djupets yta stelnar.

31Kan du knyta samman Sjustjärnorna eller lossa Orions bälte?

32Låter du aftonstjärnan gå upp i rätt tid, leder du Stora Björn och hennes ungar?

33Förstår du himlens lagar, får du dess ordning att gälla på jorden?

34Kan du ropa till molnen där uppe, så att de svarar med floder av vatten?

35Kan du kalla ut blixtarna, så att de svarar: »Till din tjänst«?

36Vem lade ner vishet i det fördolda, vem gav himlakropparna insikt?

37Vem håller i sin vishet räkning på molnen, vem tömmer ut himlens läglar,

38när marken är hård som malm och klumpad i kokor?

Job 39

1Fångar du bytet åt lejonen, mättar du de unga lejonen,

2där de kryper ihop i sin kula eller ligger på lur i snåren?

3Vem skaffar mat åt korpen när dess ungar ropar till Gud och skriker av hunger?

[1] Sabes tu o tempo em que as cabras monteses têm os filhos ou cuidaste das corças quando dão suas crias?

[4]Förstår du hur stengeten föder, övervakar du hindens kalvning?

[2] Podes contar os meses que cumprem? Ou sabes o tempo do seu parto?

[5]Räknar du månaderna för deras dräktighet, vet du när det är dags för dem att föda?

[3] Elas encurvam-se, para terem seus filhos, e lançam de si as suas dores.

[6]De kröker ihop sig och föder fram sina ungar och är genast kvitt sina plågor.

[4] Seus filhos se tornam robustos, crescem no campo aberto, saem e nunca mais tornam para elas.

[7]Deras ungar blir starka och växer upp i det fria, de ger sig i väg och kommer inte tillbaka.

[5] Quem despediu livre o jumento selvagem, e quem soltou as prisões ao asno veloz,

[8]Vem gav vildåsnan hennes frihet, vem löste henne från repen?

[6] ao qual dei o ermo por casa e a terra salgada por moradas?

[9]Öknen gav jag henne till hem, sin boplats fick hon på saltjord.

[7] Ri-se do tumulto da cidade, não ouve os muitos gritos do arrieiro.

[10]Hon ler åt stadens larm och hör ingen åsnedrivare hojta.

[8] Os montes são o lugar do seu pasto, e anda à procura de tudo o que está verde.

[11]Hon söker efter bete i bergen och letar upp varje grön fläck.

[9] Acaso, quer o boi selvagem servir-te? Ou passará ele a noite junto da tua manjedoura?

[12]Är vildoxen villig att tjäna dig och stanna om natten vid din krubba?

[10] Porventura, podes prendê-lo ao sulco com cordas? Ou gradará ele os vales após ti?

[13]Kan du spänna honom för plogen, får du honom att harva på slätten?

[11] Confiarás nele, por ser grande a sua força, ou deixarás a seu cuidado o teu trabalho?

[14]Vågar du lita på hans väldiga styrka och överlåta ditt slit på honom?

[12] Fiarás dele que te traga para a casa o que semeaste e o recolha na tua eira?

[15]Är du säker på att han för hem din säd och lämnar den på din tröskplats?

[13] O avestruz bate alegre as asas; acaso, porém, tem asas e penas de bondade?

[16]Höjer sig skrikfågeln på sina vingar, är hennes vingar som hägerns och hökens?

[14] Ele deixa os seus ovos na terra, e os aquenta no pó,

[17]Hon lämnar sina ägg på marken, låter dem värmas i sanden,

[15] e se esquece de que algum pé os pode esmagar ou de que podem pisá-los os animais do campo.
[16] Trata com dureza os seus filhos, como se não fossem seus; embora seja em vão o seu trabalho, ele está tranqüilo,
[17] porque Deus lhe negou sabedoria e não lhe deu entendimento;
[18] mas, quando de um salto se levanta para correr, ri-se do cavalo e do cavaleiro.

[19] Ou dás tu força ao cavalo ou revestirás o seu pescoço de crinas?

[20] Acaso, o fazes pular como ao gafanhoto? Terrível é o fogoso respirar das suas ventas.

[21] Escarva no vale, folga na sua força e sai ao encontro dos armados.

[22] Ri-se do temor e não se espanta; e não torna atrás por causa da espada.
[23] Sobre ele chocalha a aljava, flameja a lança e o dardo.
[24] De fúria e ira devora o caminho e não se contém ao som da trombeta.
[25] Em cada sonido da trombeta, ele diz: Avante! Cheira de longe a batalha, o trovão dos príncipes e o alarido.
[26] Ou é pela tua inteligência que voa o falcão, estendendo as asas para o Sul?
[27] Ou é pelo teu mandado que se remonta a águia e faz alto o seu ninho?
[28] Habita no penhasco onde faz a sua morada, sobre o cimo do penhasco, em lugar seguro.

[18]glömsk av att någon kan trampa på dem och att vilda djur kan krossa dem.

[19]Hon är hård mot sina ungar, som om de inte var hennes egna. Det rör henne inte om hennes möda är förgäves.
[20]Gud har förmenat henne klokhet, inte gett henne något förstånd.
[21]Men plötsligt far hon upp och kan skratta åt häst och ryttare.
[22]Är det du som ger hästen hans styrka, har du klätt hans hals med fladdrande man?
[23]Får du honom att dåna fram som en gräshoppssvärm? Hans stolta frustande väcker förfäran.
[24]På slagfältet skrapar han ivrigt med hoven och spränger fram mot väpnade skaror.
[25]Han skrattar åt faran och darrar inte, ryggar inte tillbaka för svärdet.
[26]Runt omkring honom viner pilar, det blixtrar av spjut och sablar.
[27]Med dån och dunder stormar han fram, han tredskas inte vid hornets ljud.
[28]När hornet ljuder gnäggar han högt, på långt håll vädrar han strid, kommandorop och härskrin.
[29]Är det din vishet som får höken att flyga och med utbredda vingar styra mot söder?
[30]Befaller du örnen att stiga mot höjden och bygga sitt näste högt uppe?

[31]På klippan har han sitt bo där han vilar, högst uppe på branta klippan.

[29] Dali, descobre a presa; seus olhos a avistam de longe.

[30] Seus filhos chupam sangue; onde há mortos, ela aí está.

[32]Därifrån spanar han efter föda, hans blick når vida omkring.

[33]Hans ungar skall mättas med blodigt byte, där de stupade ligger, där är han.

Jó 40

[1] Disse mais o SENHOR a Jó:

[2] Acaso, quem usa de censuras contenderá com o Todo-Poderoso? Quem assim argúi a Deus que responda.

[34]Herren svarade Job:

[35]Du som tvistar med den Väldige, rätta mig nu, och svara på detta, du som klandrar Gud!

A resposta humilde de Jó

[3] Então, Jó respondeu ao SENHOR e disse:

[4] Sou indigno; que te responderia eu? Ponho a mão na minha boca.

[5] Uma vez falei e não replicarei, aliás, duas vezes, porém não prosseguirei.

Jobs svar

[36]Job svarade Herren:

[37]Jag är så liten, vad kan jag svara dig? Jag sätter handen för munnen.

[38]Gång på gång har jag talat, nu säger jag inte mer.

As manifestações do poder de Deus

[6] Então, o SENHOR, do meio de um redemoinho, respondeu a Jó:

[7] Cinge agora os lombos como homem; eu te perguntarei, e tu me responderás.

[8] Acaso, anularás tu, de fato, o meu juízo? Ou me condenarás, para te justificares?

[9] Ou tens braço como Deus ou podes trovejar com a voz como ele o faz?

[10] Orna-te, pois, de excelência e grandeza, veste-te de majestade e de glória.

[11] Derrama as torrentes da tua ira e atenta para todo soberbo e abate-o.

[12] Olha para todo soberbo e humilha-o, calca aos pés os perversos no seu lugar.

[13] Cobre-os juntamente no pó, encerra-lhes o rosto no sepulcro.

Job 40

Herrens andra tal: Behemot och Leviatan

[1]Herren svarade Job ur stormen:

[2]Gör dig redo, var en man, ge mig besked när jag frågar.

[3]Vill du sätta min rättvisa i fråga, förklara mig skyldig för att själv bli frikänd?

[4]Är din arm lika mäktig som Guds, kan din röst dundra som hans?

[5]Skruda dig då i makt och i ära, klä dig i höghet och härlighet!

[6]Släpp loss din brinnande vrede, se de övermodiga och kväs dem!

[7]Se de övermodiga och kuva dem, trampa ner de onda på en enda gång!

[8]Göm dem i jorden allesammans, låt dem försvinna i mörkret!

[14] Então, também eu confessarei a teu respeito que a tua mão direita te dá vitória.	[9]Också jag skall prisa dig när din styrka ger dig seger.
[15] Contempla agora o hipopótamo, que eu criei contigo, que come a erva como o boi.	[10]Se på Behemot — honom har jag skapat liksom dig. Han äter gräs som oxen.
[16] Sua força está nos seus lombos, e o seu poder, nos músculos do seu ventre.	[11]Se vilken styrka i länden, vilken kraft i bukens muskler!
[17] Endurece a sua cauda como cedro; os tendões das suas coxas estão entretecidos.	[12]Hans lem är mäktig som cedern, lårens senor är som tvinnade rep.
[18] Os seus ossos são como tubos de bronze, o seu arcabouço, como barras de ferro.	[13]Benen i hans kropp är som rör av brons, benstommen som stänger av järn.
[19] Ele é obra-prima dos feitos de Deus; quem o fez o proveu de espada.	[14]Han är den främsta bland Guds skapelser. [---]
[20] Em verdade, os montes lhe produzem pasto, onde todos os animais do campo folgam.	[15][---]
[21] Deita-se debaixo dos lotos, no esconderijo dos canaviais e da lama.	[16]Under lotusträden ligger han, dold i vass och dy.
[22] Os lotos o cobrem com sua sombra; os salgueiros do ribeiro o cercam.	[17]Lotusträden ger honom skugga, strandens pilar gömmer honom.
[23] Se um rio transborda, ele não se apressa; fica tranqüilo ainda que o Jordão se levante até à sua boca.	[18]Hur än floden svallar låter han sig inte bekomma, han bevarar sitt lugn om så en hel Jordan forsar mot hans gap.
[24] Acaso, pode alguém apanhá-lo quando ele está olhando? Ou lhe meter um laço pelo nariz?	[19]Vem kan fånga honom med ett grepp i ögonen eller sticka hål i hans nos?

Jó 41

[1] Podes tu, com anzol, apanhar o crocodilo ou lhe travar a língua com uma corda?	[20]Kan du dra upp Leviatan med krok, kan du lägga betsel i hans mun?
[2] Podes meter-lhe no nariz uma vara de junco? Ou furar-lhe as bochechas com um gancho?	[21]Trär du en vidja genom hans nos, sticker du en hake genom hans käft?
[3] Acaso, te fará muitas súplicas? Ou te falará palavras brandas?	[22]Tigger han dig om nåd, vädjar han till dig med mjuka ord?

[4] Fará ele acordo contigo? Ou tomá-lo-ás por servo para sempre?
[5] Brincarás com ele, como se fora um passarinho? Ou tê-lo-ás preso à correia para as tuas meninas?
[6] Acaso, os teus sócios negociam com ele? Ou o repartirão entre os mercadores?
[7] Encher-lhe-ás a pele de arpões? Ou a cabeça, de farpas?

[8] Põe a mão sobre ele, lembra-te da peleja e nunca mais o intentarás.

[9] Eis que a gente se engana em sua esperança; acaso, não será o homem derribado só em vê-lo?

[10] Ninguém há tão ousado, que se atreva a despertá-lo. Quem é, pois, aquele que pode erguer-se diante de mim?
[11] Quem primeiro me deu a mim, para que eu haja de retribuir-lhe? Pois o que está debaixo de todos os céus é meu.
[12] Não me calarei a respeito dos seus membros, nem da sua grande força, nem da graça da sua compostura.
[13] Quem lhe abrirá as vestes do seu dorso? Ou lhe penetrará a couraça dobrada?
[14] Quem abriria as portas do seu rosto? Pois em roda dos seus dentes está o terror.
[15] As fileiras de suas escamas são o seu orgulho, cada uma bem encostada como por um selo que as ajusta.
[16] A tal ponto uma se chega à outra, que entre elas não entra nem o ar.

[23]Ingår han avtal med dig, tar du honom som slav för alltid?

[24]Leker du med honom som med en fågel, får dina flickor ha honom i band?

[25]Köpslår handlare om honom, delas han upp mellan krämare?
[26]Kan du sätta en svärm av pilar i hans hud och en harpun i hans huvud?
[27]Anfall honom du — den kampen glömmer du aldrig, och du gör inte om det.

[28]Där kan ingen hoppas på framgång, vid blotta anblicken fälls man till marken.

Job 41

[1]Han är alltför grym, ingen törs reta honom. Vem kan hålla stånd inför honom?

[2]Vem kan oskadd utmana honom, vem under hela himlen?

[3][---]

[4]Vem klär av honom hans hölje, vem tränger genom hans dubbla pansar?
[5]Vem öppnar gapets dörrar — de blottade tänderna väcker fasa.

[6]Hans rygg bär rader av sköldar, sammanfogade som med sigill.

[7]De sluter så tätt intill varandra att ingen luft kommer emellan.

17 Umas às outras se ligam, aderem entre si e não se podem separar.

18 Cada um dos seus espirros faz resplandecer luz, e os seus olhos são como as pestanas da alva.

19 Da sua boca saem tochas; faíscas de fogo saltam dela.

20 Das suas narinas procede fumaça, como de uma panela fervente ou de juncos que ardem.

21 O seu hálito faz incender os carvões; e da sua boca sai chama.

22 No seu pescoço reside a força; e diante dele salta o desespero.

23 Suas partes carnudas são bem pegadas entre si; todas fundidas nele e imóveis.

24 O seu coração é firme como uma pedra, firme como a mó de baixo.

25 Levantando-se ele, tremem os valentes; quando irrompe, ficam como que fora de si.

26 Se o golpe de espada o alcança, de nada vale, nem de lança, de dardo ou de flecha.

27 Para ele, o ferro é palha, e o cobre, pau podre.

28 A seta o não faz fugir; as pedras das fundas se lhe tornam em restolho.

29 Os porretes atirados são para ele como palha, e ri-se do brandir da lança.

30 Debaixo do ventre, há escamas pontiagudas; arrasta-se sobre a lama, como um instrumento de debulhar.

31 As profundezas faz ferver, como uma panela; torna o mar como caldeira de ungüento.

8Den ena är fästad vid den andra, de sitter ihop och kan inte skiljas åt.

9Ljuset gnistrar när han fnyser, hans blickar lågar likt gryningens öga.

10Kvastar av eld far ut ur hans gap, gnistor sprutar fram.

11Ur hans näsborrar stiger rök som från en kokande gryta på elden.

12Hans andedräkt tänder glöd, lågor slår ut från hans gap.

13Styrka bor i hans manke, skräck löper framför honom.

14Hans köttiga buk är inte slapp, den är fast, som vore den gjuten.

15Hans bringa är hård som sten, hård som understenen i kvarnen.

16När han reser sig darrar de mäktiga, och havets bränningar ryggar tillbaka.

17Angriparens svärd biter inte på honom, ej heller spjut och lans och pil.

18Järn är som halm för honom, brons är som murket trä.

19Pilar skrämmer honom inte på flykten, mot honom är slungans stenar som boss.

20Som ett halmstrå är klubban, han skrattar åt skramlet av sablar.

21Undertill har han vassa skärvor, som en tröskläde glider han fram över dyn.

22Djupet får han att koka som en kittel, havet gör han till en sjudande brygd.

[32] Após si, deixa um sulco luminoso; o abismo parece ter-se encanecido.
[33] Na terra, não tem ele igual, pois foi feito para nunca ter medo.
[34] Ele olha com desprezo tudo o que é alto; é rei sobre todos os animais orgulhosos.

Jó 42

A confissão de Jó

[1] Então, respondeu Jó ao SENHOR:
[2] Bem sei que tudo podes, e nenhum dos teus planos pode ser frustrado.
[3] Quem é aquele, como disseste, que sem conhecimento encobre o conselho? Na verdade, falei do que não entendia; coisas maravilhosas demais para mim, coisas que eu não conhecia.
[4] Escuta-me, pois, havias dito, e eu falarei; eu te perguntarei, e tu me ensinarás.
[5] Eu te conhecia só de ouvir, mas agora os meus olhos te vêem.
[6] Por isso, me abomino e me arrependo no pó e na cinza.

Deus repreende os três amigos de Jó

[7] Tendo o SENHOR falado estas palavras a Jó, o SENHOR disse também a Elifaz, o temanita: A minha ira se acendeu contra ti e contra os teus dois amigos; porque não dissestes de mim o que era reto, como o meu servo Jó.
[8] Tomai, pois, sete novilhos e sete carneiros, e ide ao meu servo Jó, e oferecei holocaustos por vós. O meu servo Jó orará por vós; porque dele aceitarei a intercessão, para que eu não vos trate segundo a vossa loucura; porque vós não

[23]Bakom honom ett stråk av ljus, havsdjupet tycks få silverhår.
[24]Ingen på jorden råder över honom, han är skapt utan fruktan.
[25]De övermodiga bävar för honom, alla stolta rovdjurs konung.

Job 42

Jobs slutord

[1]Job svarade Herren:
[2]Jag vet att du förmår allt, inget du föresatt dig är omöjligt för dig.
[3]»Vem är du som döljer min visa plan med ord utan förnuft?« Ja, jag har talat om det jag inte begriper, det som är för högt för mig, det som jag inte vet något om.
[4]»Lyssna nu, så skall jag tala, ge mig besked när jag frågar!«
[5]Förr hade jag bara hört om dig, nu har jag sett dig med egna ögon.
[6]Jag är tillintetgjord och ångrar mig, i stoft och aska.

Job återupprättas

[7]När Herren hade talat så till Job sade han till Elifas från Teman: »Jag är vred på dig och dina båda vänner. Ni har inte talat sanning om mig som min tjänare Job.
[8]Hämta därför sju tjurar och sju baggar och gå till min tjänare Job och offra dem som brännoffer för er själva. Min tjänare Job skall be för er, honom skall jag bönhöra, så att det inte händer er något

dissestes de mim o que era reto, como o meu servo Jó.

ohyggligt för att ni inte har talat sanning om mig som min tjänare Job.«

[9] Então, foram Elifaz, o temanita, e Bildade, o suíta, e Zofar, o naamatita, e fizeram como o SENHOR lhes ordenara; e o SENHOR aceitou a oração de Jó.

[9]Då gick Elifas från Teman, Bildad från Shuach och Sofar från Naama och gjorde som Herren hade befallt dem, och Herren bönhörde Job.

Deus restaura a prosperidade de Jó

[10] Mudou o SENHOR a sorte de Jó, quando este orava pelos seus amigos; e o SENHOR deu-lhe o dobro de tudo o que antes possuíra.

[10]När Job bad för sina vänner återupprättade Herren honom och gav honom dubbelt så mycket som han hade ägt förut.

[11] Então, vieram a ele todos os seus irmãos, e todas as suas irmãs, e todos quantos dantes o conheceram, e comeram com ele em sua casa, e se condoeram dele, e o consolaram de todo o mal que o SENHOR lhe havia enviado; cada um lhe deu dinheiro e um anel de ouro.

[11]Jobs alla bröder och systrar och vänner från förr kom hem till honom och åt tillsammans med honom, de visade sin medkänsla och tröstade honom för alla de olyckor som Herren hade låtit drabba honom. Var och en gav honom en kesita och en guldring.

[12] Assim, abençoou o SENHOR o último estado de Jó mais do que o primeiro; porque veio a ter catorze mil ovelhas, seis mil camelos, mil juntas de bois e mil jumentas.

[12]Herren välsignade slutet av Jobs levnad mer än dess början: han fick 14.000 får, 6.000 kameler, 1.000 par oxar och 1.000 åsneston.

[13] Também teve outros sete filhos e três filhas.

[13]Och han fick sju söner och tre döttrar.

[14] Chamou o nome da primeira Jemima, o da outra, Quezia, e o da terceira, Quéren-Hapuque.

[14]Den första gav han namnet Lillduvan, den andra Kanelblomman och den tredje Sminkdosan.

[15] Em toda aquela terra não se acharam mulheres tão formosas como as filhas de Jó; e seu pai lhes deu herança entre seus irmãos.

[15]I hela landet fanns inte skönare kvinnor än Jobs döttrar. Deras far lät dem få ärva tillsammans med bröderna.

[16] Depois disto, viveu Jó cento e quarenta anos; e viu a seus filhos e aos filhos de seus filhos, até à quarta geração.

[16]Job levde sedan 140 år till och fick se barn och barnbarn i fyra led.

[17] Então, morreu Jó, velho e farto de dias.

[17]Så dog Job, gammal och mätt av år.

O livro dos Salmos

Livro I

Salmos 1 - 41

Salmo 1

Os justos e os ímpios

[1] Bem-aventurado o homem que não anda no conselho dos ímpios, não se detém no caminho dos pecadores, nem se assenta na roda dos escarnecedores.

[2] Antes, o seu prazer está na lei do SENHOR, e na sua lei medita de dia e de noite.

[3] Ele é como árvore plantada junto a corrente de águas, que, no devido tempo, dá o seu fruto, e cuja folhagem não murcha; e tudo quanto ele faz será bem sucedido.

[4] Os ímpios não são assim; são, porém, como a palha que o vento dispersa.

[5] Por isso, os perversos não prevalecerão no juízo, nem os pecadores, na congregação dos justos.

[6] Pois o SENHOR conhece o caminho dos justos, mas o caminho dos ímpios perecerá.

Salmo 2

O reinado do Ungido de Deus

[1] Por que se enfurecem os gentios e os povos imaginam coisas vãs?

[2] Os reis da terra se levantam, e os príncipes conspiram contra o SENHOR e contra o seu Ungido, dizendo:

[3] Rompamos os seus laços e sacudamos de nós as suas algemas.

Psaltaren

FÖRSTA BOKEN

Psalm 1

[1]Lycklig den som inte följer de gudlösa, inte går syndares väg eller sitter bland hädare

[2]utan har sin lust i Herrens lag och läser den dag och natt.

[3]Han är som ett träd planterat nära vatten — det bär sin frukt i rätt tid, aldrig vissnar bladen. Allt vad han gör går väl.

[4]Inte så med de gudlösa — de liknar agnar som vinden för bort.

[5]Därför döms de gudlösa där rätten råder och syndarna i de rättfärdigas krets.

[6]Herren är med på de rättfärdigas väg, men de gudlösas väg leder till intet.

Psalm 2

[1]Varför är folken i uppror, varför detta gagnlösa mummel?

[2]Jordens kungar reser sig och furstarna gaddar sig samman mot Herren och hans smorde.

[3]»Vi sliter sönder deras band och kastar av oss deras bojor!«

[4] Ri-se aquele que habita nos céus; o SENHOR zomba deles.
[5] Na sua ira, a seu tempo, lhes há de falar e no seu furor os confundirá.
[6] Eu, porém, constituí o meu Rei sobre o meu santo monte Sião.
[7] Proclamarei o decreto do SENHOR: Ele me disse: Tu és meu Filho, eu, hoje, te gerei.
[8] Pede-me, e eu te darei as nações por herança e as extremidades da terra por tua possessão.
[9] Com vara de ferro as regerás e as despedaçarás como um vaso de oleiro.
[10] Agora, pois, ó reis, sede prudentes; deixai-vos advertir, juízes da terra.
[11] Servi ao SENHOR com temor e alegrai-vos nele com tremor.
[12] Beijai o Filho para que se não irrite, e não pereçais no caminho; porque dentro em pouco se lhe inflamará a ira. Bem-aventurados todos os que nele se refugiam.

[4]Han som tronar i himlen ler, Herren ser på dem med löje.
[5]Nu talar han till dem i vrede, han skrämmer dem i sin harm:
[6]»Jag har invigt min konung på Sion, mitt heliga berg.«
[7]Jag vill berätta vad Herren bestämt. Han sade till mig: »Du är min son, jag har fött dig i dag.
[8]Be mig, så ger jag dig folken som arv och hela jorden som egendom.
[9]Du skall krossa dem med en spira av järn, slå sönder dem som lerkärl.«
[10]Konungar, besinna er, ta varning, ni jordens härskare!
[11]Tjäna Herren i fruktan, hylla honom i bävan!
[12]Annars vredgas han och ni går under, ty hans vrede kan lätt blossa upp. Lyckliga de som flyr till honom.

Salmo 3

Confiança em Deus, na adversidade

Salmo de Davi quando fugia de Absalão, seu filho

2 Sm 15.13-17,22

[1] SENHOR, como tem crescido o número dos meus adversários! São numerosos os que se levantam contra mim.
[2] São muitos os que dizem de mim: Não há em Deus salvação para ele.

Psalm 3

[1]En psalm av David när han flydde för sin son Absalom.
[2]Herre, mina fiender är många! Många reser sig mot mig.
[3]Många säger om mig: »Han får ingen hjälp av Gud.«

3 Porém tu, SENHOR, és o meu escudo, és a minha glória e o que exaltas a minha cabeça.

4 Com a minha voz clamo ao SENHOR, e ele do seu santo monte me responde.

5 Deito-me e pego no sono; acordo, porque o SENHOR me sustenta.

6 Não tenho medo de milhares do povo que tomam posição contra mim de todos os lados.

7 Levanta-te, SENHOR! Salva-me, Deus meu, pois feres nos queixos a todos os meus inimigos e aos ímpios quebras os dentes.

8 Do SENHOR é a salvação, e sobre o teu povo, a tua bênção.

Salmo 4

Confiança em Deus, na angústia

Salmo de Davi ao mestre de canto, com instrumentos de cordas

1 Responde-me quando clamo, ó Deus da minha justiça; na angústia, me tens aliviado; tem misericórdia de mim e ouve a minha oração.

2 Ó homens, até quando tornareis a minha glória em vexame, e amareis a vaidade, e buscareis a mentira?

3 Sabei, porém, que o SENHOR distingue para si o piedoso; o SENHOR me ouve quando eu clamo por ele.

4 Irai-vos e não pequeis; consultai no travesseiro o coração e sossegai.

5 Oferecei sacrifícios de justiça e confiai no SENHOR.

4Men du, Herre, är min sköld och min ära, du är den som ger mig seger.

5Jag ropar högt till Herren, och han svarar från sitt heliga berg.

6Jag lade mig ner, jag sov, jag vaknade — Herren stöder mig.

7Jag fruktar ej för de tiotusen, som ansätter mig från alla håll.

8Herre, grip in! Rädda mig, min Gud! Du slår mina fiender på käken, du krossar de gudlösas tänder.

9Hjälpen kommer från Herren. Ge välsignelse åt ditt folk!

Psalm 4

1För körledaren, till stränginstrument. En psalm av David.

2Svara mig när jag ropar, Gud, du som skaffar mig rätt. Du öppnar vägen när jag är trängd. Visa mig nåd och hör min bön.

3Ni mäktiga, hur länge skall ni skymfa min heder, älska tomhet och bruka lögn?

4Ni skall veta att Herren har varit förunderligt god mot mig, han hör när jag ropar till honom.

5Upprörs ni, så synda inte. Säg där ni ligger på er bädd: »Var stilla!«

6Ge rätta offer, förtrösta på Herren.

6 Há muitos que dizem: Quem nos dará a conhecer o bem? SENHOR, levanta sobre nós a luz do teu rosto.

7 Mais alegria me puseste no coração do que a alegria deles, quando lhes há fartura de cereal e de vinho.

8 Em paz me deito e logo pego no sono, porque, SENHOR, só tu me fazes repousar seguro.

7Många säger: »Vem kan ge oss lycka?« Herre, låt ditt ansikte lysa över oss.

8Av dig har jag fått en större glädje än de som fått korn och vin i mängd.

9Jag lägger mig ner i frid och sover. Du, Herre, låter mig bo i trygghet.

Salmo 5

Proteção contra os ímpios

Ao mestre de canto, para flautas. Salmo de Davi

1 Dá ouvidos, SENHOR, às minhas palavras e acode ao meu gemido.

2 Escuta, Rei meu e Deus meu, a minha voz que clama, pois a ti é que imploro.

3 De manhã, SENHOR, ouves a minha voz; de manhã te apresento a minha oração e fico esperando.

4 Pois tu não és Deus que se agrade com a iniqüidade, e contigo não subsiste o mal.

5 Os arrogantes não permanecerão à tua vista; aborreces a todos os que praticam a iniqüidade.

6 Tu destróis os que proferem mentira; o SENHOR abomina ao sanguinário e ao fraudulento;

7 porém eu, pela riqueza da tua misericórdia, entrarei na tua casa e me prostrarei diante do teu santo templo, no teu temor.

8 SENHOR, guia-me na tua justiça, por causa dos meus adversários; endireita diante de mim o teu caminho;

Psalm 5

1För körledaren, till flöjtspel. En psalm av David.

2Lyssna på mig, Herre, hör mina suckar!

3Ge akt på mitt rop, min konung och Gud, till dig går min bön.

4Herre, om morgonen skall du höra min röst, då bereder jag mitt offer och väntar.

5Du är inte en Gud som kan tåla brott, ingen ond får bo hos dig.

6De övermodiga skall skygga för din blick, du hatar alla ogärningsmän.

7Du förgör lögnarna, Herre, mördare och bedragare avskyr du.

8Men jag får gå in i ditt hus, ty din godhet är stor. Jag faller ner i vördnad, vänd mot ditt heliga tempel.

9Herre, led mig rätt, jag omges av fiender, jämna din väg för mig.

[9] pois não têm eles sinceridade nos seus lábios; o seu íntimo é todo crimes; a sua garganta é sepulcro aberto, e com a língua lisonjeiam.

[10] Declara-os culpados, ó Deus; caiam por seus próprios planos. Rejeita-os por causa de suas muitas transgressões, pois se rebelaram contra ti.

[11] Mas regozijem-se todos os que confiam em ti; folguem de júbilo para sempre, porque tu os defendes; e em ti se gloriem os que amam o teu nome.

[12] Pois tu, SENHOR, abençoas o justo e, como escudo, o cercas da tua benevolência.

Salmo 6

Davi recorre à misericórdia de Deus

Ao mestre de canto, com instrumentos de oito cordas. Salmo de Davi

[1] SENHOR, não me repreendas na tua ira, nem me castigues no teu furor.

[2] Tem compaixão de mim, SENHOR, porque eu me sinto debilitado; sara-me, SENHOR, porque os meus ossos estão abalados.

[3] Também a minha alma está profundamente perturbada; mas tu, SENHOR, até quando?

[4] Volta-te, SENHOR, e livra a minha alma; salva-me por tua graça.

[5] Pois, na morte, não há recordação de ti; no sepulcro, quem te dará louvor?

[6] Estou cansado de tanto gemer; todas as noites faço nadar o meu leito, de minhas lágrimas o alago.

[10]I deras mun finns ingen sanning, deras inre är fördärv, en öppen grav är deras strupe, sin tunga gör de hal.

[11]Låt dem stå med skuld, o Gud, låt deras planer fälla dem! Stöt bort dem för deras många synder — de trotsar dig!

[12]Men alla som flyr till dig skall fröjdas och alltid jubla, du skyddar dem och de höjer glädjerop, alla som älskar ditt namn.

[13]Du, Herre, välsignar den rättfärdige. Din ynnest täcker honom som en sköld.

Psalm 6

[1]För körledaren, till stränginstrument. En psalm av David.

[2]Herre, tukta mig inte i din vrede, straffa mig inte i din harm!

[3]Förbarma dig, Herre, jag är kraftlös, bota mig, Herre, min kropp tvinar bort

[4]och min själ är fylld av skräck — o Herre, hur länge?

[5]Kom tillbaka, Herre, rädda mitt liv, hjälp mig i din godhet,

[6]ty ingen åkallar dig bland de döda. Vem lovsjunger dig i dödsriket?

[7]Jag är matt av mitt suckande. Jag dränker min bädd i tårar var natt, sängen dryper av gråt.

[7] Meus olhos, de mágoa, se acham amortecidos, envelhecem por causa de todos os meus adversários.
[8] Apartai-vos de mim, todos os que praticais a iniqüidade, porque o SENHOR ouviu a voz do meu lamento;
[9] o SENHOR ouviu a minha súplica; o SENHOR acolhe a minha oração.
[10] Envergonhem-se e sejam sobremodo perturbados todos os meus inimigos; retirem-se, de súbito, cobertos de vexame.

Salmo 7

Deus defende o justo contra o ímpio

Canto de Davi. Entoado ao Senhor, com respeito às palavras de Cuxe, benjamita

[1] SENHOR, Deus meu, em ti me refugio; salva-me de todos os que me perseguem e livra-me;
[2] para que ninguém, como leão, me arrebate, despedaçando-me, não havendo quem me livre.
[3] SENHOR, meu Deus, se eu fiz o de que me culpam, se nas minhas mãos há iniqüidade,
[4] se paguei com o mal a quem estava em paz comigo, eu, que poupei aquele que sem razão me oprimia,
[5] persiga o inimigo a minha alma e alcance-a, espezinhe no chão a minha vida e arraste no pó a minha glória.
[6] Levanta-te, SENHOR, na tua indignação, mostra a tua grandeza contra a fúria dos meus adversários e desperta-te em meu favor, segundo o juízo que designaste.

[8]Mina ögon är skumma av sorg, mina fiender har fått dem att åldras.

[9]Gå bort från mig, ogärningsmän, Herren har hört min gråt.

[10]Herren har hört min åkallan, Herren har tagit emot min bön.

[11]Mina fiender skall slås med skam och skräck, ja, tvärt ta till flykten med skam.

Psalm 7

[1]En klagosång av David, som han sjöng till Herren med anledning av benjaminiten Kush.

[2]Herre, min Gud, jag flyr till dig, rädda mig från förföljarna, befria mig,

[3]så att ingen river min strupe som ett lejon och släpar bort mig utan räddning.

[4]Herre, min Gud, om jag handlat fel, om orätt fläckat mina händer,

[5]om jag lönat min vän med ont och plundrat min ovän på allt,

[6]må då fienden hinna upp mig, trampa mig till marken och lägga min ära i mullen!

[7]Res dig, Herre, i din vrede, kväs mina ovänners raseri! Vakna upp, min Gud, du som har kallat till dom.

[7] Reúnam-se ao redor de ti os povos, e por sobre eles remonta-te às alturas.

[8] O SENHOR julga os povos; julga-me, SENHOR, segundo a minha retidão e segundo a integridade que há em mim.

[9] Cesse a malícia dos ímpios, mas estabelece tu o justo; pois sondas a mente e o coração, ó justo Deus.

[10] Deus é o meu escudo; ele salva os retos de coração.

[11] Deus é justo juiz, Deus que sente indignação todos os dias.

[12] Se o homem não se converter, afiará Deus a sua espada; já armou o arco, tem-no pronto;

[13] para ele preparou já instrumentos de morte, preparou suas setas inflamadas.

[14] Eis que o ímpio está com dores de iniqüidade; concebeu a malícia e dá à luz a mentira.

[15] Abre, e aprofunda uma cova, e cai nesse mesmo poço que faz.

[16] A sua malícia lhe recai sobre a cabeça, e sobre a própria mioleira desce a sua violência.

[17] Eu, porém, renderei graças ao SENHOR, segundo a sua justiça, e cantarei louvores ao nome do SENHOR Altíssimo.

Salmo 8

A glória divina e a dignidade do filho do homem

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Os lagares”. Salmo de Davi

[1] Ó SENHOR, SENHOR nosso, quão magnífico em toda a terra é o teu nome! Pois expuseste nos céus a tua majestade.

[8]Låt folken samlas omkring dig! Trona i höjden över dem!

[9]Det är Herren som dömer folken. Fäll domen över mig, Herre! Jag är rättfärdig, utan skuld.

[10]Gör slut på de ondas anslag, låt den som har rätt stå fast! Ty han som prövar hjärtan och njurar, han är en rättfärdig Gud.

[11]Gud håller min sköld, de redbara räddar han.

[12]Gud är en rättvis domare, en Gud som alltid kan vredgas.

[13]Om någon inte ger vika, då slipar han sitt svärd, spänner sin båge och siktar,

[14]håller dödens vapen redo och gör sina pilar brinnande.

[15]Den mannen är dräktig med ondska, han går havande med ofärd, och han föder lögn.

[16]Han gräver en grop och gör den djup men faller i egen fälla.

[17]Ofärden drabbar honom själv, våldet kommer över hans eget huvud.

[18]Jag vill tacka Herren för hans rättvisa dom och lovsjunga Herrens, den Högstes, namn.

Psalm 8

[1]För körledaren. En psalm av David.

[2]Herre, vår härskare, väldigt är ditt namn över hela jorden. Jag vill besjunga din himmelska prakt

[2] Da boca de pequeninos e crianças de peito suscitaste força, por causa dos teus adversários, para fazeres emudecer o inimigo e o vingador.

[3] Quando contemplo os teus céus, obra dos teus dedos, e a lua e as estrelas que estabeleceste,

[4] que é o homem, que dele te lembres E o filho do homem, que o visites?

[5] Fizeste-o, no entanto, por um pouco, menor do que Deus e de glória e de honra o coroaste.

[6] Deste-lhe domínio sobre as obras da tua mão e sob seus pés tudo lhe puseste:

[7] ovelhas e bois, todos, e também os animais do campo;

[8] as aves do céu, e os peixes do mar, e tudo o que percorre as sendas dos mares.

[9] Ó SENHOR, SENHOR nosso, quão magnífico em toda a terra é o teu nome!

[3]med ett barns, ett dibarns mun. Du har rest ett värn mot dina fiender för att betvinga ovän och hämnare.

[4]När jag ser din himmel, som dina fingrar format, månen och stjärnorna du fäste där,

[5]vad är då en människa att du tänker på henne, en dödlig att du tar dig an honom?

[6]Du gjorde honom nästan till en gud, med ära och härlighet krönte du honom.

[7]Du lät honom härska över dina verk, allt lade du under hans fötter:

[8]får och oxar, all boskap, och markens vilda djur,

[9]himlens fåglar och havets fiskar, allt som vandrar havets stigar.

[10]Herre, vår härskare, väldigt är ditt namn över hela jorden.

Salmo 9

Ações de graças

Ao mestre de canto, segundo a melodia "A morte para o filho". Salmo de Davi

[1] Louvar-te-ei, SENHOR, de todo o meu coração; contarei todas as tuas maravilhas.

[2] Alegrar-me-ei e exultarei em ti; ao teu nome, ó Altíssimo, eu cantarei louvores.

[3] Pois, ao retrocederem os meus inimigos, tropeçam e somem-se da tua presença;

[4] porque sustentas o meu direito e a minha causa; no trono te assentas e julgas retamente.

[5] Repreendes as nações, destróis o ímpio e para todo o sempre lhes apagas o nome.

Psalm 9

[1]För körledaren. En psalm av David.

[2]Jag vill tacka dig, Herre, av hela mitt hjärta, vittna om alla dina under.

[3]Jag vill jubla av glädje över dig och lovsjunga ditt namn, du den Högste.

[4]Ty mina fiender vek tillbaka, de vacklade och gick under för din blick.

[5]Du har dömt och skaffat mig rätt, du satte dig på tronen, en rättvis domare.

[6]Du röt åt folken, förgjorde de onda, du strök ut deras namn för evigt.

[6] Quanto aos inimigos, estão consumados, suas ruínas são perpétuas, arrasaste as suas cidades; até a sua memória pereceu.

[7]Fienden är borta, krossad för alltid. Du lade städerna öde, ingen minns dem.

[7] Mas o SENHOR permanece no seu trono eternamente, trono que erigiu para julgar.

[8]Herren regerar i evighet, han har rest sin tron för att döma.

[8] Ele mesmo julga o mundo com justiça; administra os povos com retidão.

[9]Han råder rättvist över världen, dömer folken med oväld.

[9] O SENHOR é também alto refúgio para o oprimido, refúgio nas horas de tribulação.

[10]Herren är en borg för den förtrampade, en borg i tider av nöd.

[10] Em ti, pois, confiam os que conhecem o teu nome, porque tu, SENHOR, não desamparas os que te buscam.

[11]De som känner dig, Herre, litar på dig, ty du sviker inte dem som kommer till dig.

[11] Cantai louvores ao SENHOR, que habita em Sião; proclamai entre os povos os seus feitos.

[12]Lovsjung Herren som bor på Sion, förkunna hans gärningar för folken!

[12] Pois aquele que requer o sangue lembra-se deles e não se esquece do clamor dos aflitos.

[13]Han som hämnas blodsdåd minns, han har inte glömt de förtrycktas klagan.

[13] Compadece-te de mim, SENHOR; vê a que sofrimentos me reduziram os que me odeiam, tu que me levantas das portas da morte;

[14]Var barmhärtig, Herre, se hur jag förtrycks av mina fiender, du som kan lyfta mig bort från dödens portar,

[14] para que, às portas da filha de Sião, eu proclame todos os teus louvores e me regozije da tua salvação.

[15]så att jag får sjunga ditt lov, jubla över din hjälp i Sions portar.

[15] Afundam-se as nações na cova que fizeram, no laço que esconderam, prendeu-se-lhes o pé.

[16]Folken föll i den grop de grävt, de fastnade i snaran de gillrat.

[16] Faz-se conhecido o SENHOR, pelo juízo que executa; enlaçado está o ímpio nas obras de suas próprias mãos.

[17]Herren gav sig till känna, han skipade rätt, i sitt eget dåd blev den gudlöse snärjd.

[17] Os perversos serão lançados no inferno, e todas as nações que se esquecem de Deus.

[18]Ner i dödsriket skall de gudlösa fara, alla de folk som glömmer Gud.

[18] Pois o necessitado não será para sempre esquecido, e a esperança dos aflitos não se há de frustrar perpetuamente.

[19] Ty den fattige är ej för evigt glömd, de förtrycktas hopp inte borta för alltid.

[19] Levanta-te, SENHOR; não prevaleça o mortal. Sejam as nações julgadas na tua presença.

[20] Herre, grip in! Låt inte människor ta makten! Ställ folken inför din domstol!

[20] Infunde-lhes, SENHOR, o medo; saibam as nações que não passam de mortais.

[21] Herre, fyll dem med fruktan! Låt folken veta att de är dödliga!

Salmos 10

Psalm 10

A derrubada dos ímpios

[1] Por que, SENHOR, te conservas longe? E te escondes nas horas de tribulação?

[1] Varför, Herre, står du långt borta och håller dig dold i tider av nöd?

[2] Com arrogância, os ímpios perseguem o pobre; sejam presas das tramas que urdiram.

[2] I övermod jagar de gudlösa den förtryckte. Låt dem fastna i sina egna ränker.

[3] Pois o perverso se gloria da cobiça de sua alma, o avarento maldiz o SENHOR e blasfema contra ele.

[3] Den gudlöse prisar sin egen lystnad, välsignar sin vinst, föraktar Herren.

[4] O perverso, na sua soberba, não investiga; que não há Deus são todas as suas cogitações.

[4] Han tänker i sitt övermod: »Gud straffar inte, det finns ingen Gud.«

[5] São prósperos os seus caminhos em todo tempo; muito acima e longe dele estão os teus juízos; quanto aos seus adversários, ele a todos ridiculiza.

[5] Den gudlöse har framgång i allt han gör, dina domar rör honom inte. Han fnyser åt sina fiender,

[6] Pois diz lá no seu íntimo: Jamais serei abalado; de geração em geração, nenhum mal me sobrevirá.

[6] han tänker: »Inget kan få mig att falla, jag går med stadiga steg.«

[7] A boca, ele a tem cheia de maldição, enganos e opressão; debaixo da língua, insulto e iniqüidade.

[7] Svek och våld fyller hans mun, hans tunga gömmer ondska och ofärd.

[8] Põe-se de tocaia nas vilas, trucida os inocentes nos lugares ocultos; seus olhos espreitam o desamparado.

[8] Han ligger på lur vid gårdarna och mördar den oskyldige i lönndom. Hans ögon följer den värnlöse,

[9] Está ele de emboscada, como o leão na sua caverna; está de emboscada para enlaçar o pobre: apanha-o e, na sua rede, o enleia.

[9]han lurar som ett lejon i snåret, han ligger på lur för att fånga den arme och dra åt sitt nät.

[10] Abaixa-se, rasteja; em seu poder, lhe caem os necessitados.

[10]Han hukar till språng, och den värnlöse fälls av hans kraft.

[11] Diz ele, no seu íntimo: Deus se esqueceu, virou o rosto e não verá isto nunca.

[11]Han tänker: »Gud bryr sig inte om det, han vänder sig bort, han ser det aldrig.«

[12] Levanta-te, SENHOR! Ó Deus, ergue a mão! Não te esqueças dos pobres.

[12]Herre, grip in! Gud, höj din hand, glöm inte de förtryckta!

[13] Por que razão despreza o ímpio a Deus, dizendo no seu íntimo que Deus não se importa?

[13]Varför får den gudlöse förakta Gud och tänka: »Han straffar inte.«

[14] Tu, porém, o tens visto, porque atentas aos trabalhos e à dor, para que os possas tomar em tuas mãos. A ti se entrega o desamparado; tu tens sido o defensor do órfão.

[14]Du ser det som tynger och plågar, du märker det och ger med din hand. Den värnlöse lämnar sin sak åt dig, du är den faderlöses hjälpare.

[15] Quebranta o braço do perverso e do malvado; esquadrinha-lhes a maldade, até nada mais achares.

[15]Krossa den gudlöses och ondes makt! Straffa hans ondska, gör slut på den!

[16] O SENHOR é rei eterno: da sua terra somem-se as nações.

[16]Herren är konung för evigt, de främmande folken är borta ur hans land.

[17] Tens ouvido, SENHOR, o desejo dos humildes; tu lhes fortalecerás o coração e lhes acudirás,

[17]Herre, du hör vad de betryckta begär, du lyssnar och stärker deras mod.

[18] para fazeres justiça ao órfão e ao oprimido, a fim de que o homem, que é da terra, já não infunda terror.

[18]Du skaffar rätt åt de kuvade och faderlösa, så att ingen längre flyr landet i skräck.

Salmo 11

O Senhor é forte refúgio

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

Psalm 11

[1] No SENHOR me refugio. Como dizeis, pois, à minha alma: Foge, como pássaro, para o teu monte?

[2] Porque eis aí os ímpios, armam o arco, dispõem a sua flecha na corda, para, às ocultas, dispararem contra os retos de coração.

[3] Ora, destruídos os fundamentos, que poderá fazer o justo?

[4] O SENHOR está no seu santo templo; nos céus tem o SENHOR seu trono; os seus olhos estão atentos, as suas pálpebras sondam os filhos dos homens.

[5] O SENHOR põe à prova ao justo e ao ímpio; mas, ao que ama a violência, a sua alma o abomina.

[6] Fará chover sobre os perversos brasas de fogo e enxofre, e vento abrasador será a parte do seu cálice.

[7] Porque o SENHOR é justo, ele ama a justiça; os retos lhe contemplarão a face.

[1]För körledaren. Av David. Hos Herren tar jag min tillflykt. Hur kan ni säga till mig: »Fly som en fågel till bergen!«

[2]Se, de gudlösa spänner bågen, de har lagt sin pil mot strängen för att skjuta de rättrådiga i dunklet.

[3]När grundvalarna raseras, vad kan den rättfärdige göra?

[4]Herren är i sitt heliga tempel, Herrens tron är i himlen. Hans ögon ser, hans blickar prövar människan.

[5]Herren utväljer de rättfärdiga men förkastar gudlösa och våldsmän.

[6]Han låter eldkol och svavel regna över de onda, en glödhet vind är vad de bjuds.

[7]Ty Herren är rättfärdig, rättfärdiga gärningar älskar han. De rättrådiga skall se hans ansikte.

Salmo 12

Auxílio contra a falsidade

Ao mestre de canto, para instrumentos de oito cordas. Salmo de Davi

[1] Socorro, SENHOR! Porque já não há homens piedosos; desaparecem os fiéis entre os filhos dos homens.

[2] Falam com falsidade uns aos outros, falam com lábios bajuladores e coração fingido.

[3] Corte o SENHOR todos os lábios bajuladores, a língua que fala soberbamente,

Psalm 12

[1]För körledaren. En psalm av David.

[2]Hjälp, Herre, de fromma är borta, det finns inga trofasta människor kvar.

[3]Alla ljuger för varandra, talar med hala tungor och falska hjärtan.

[4]Må Herren tysta alla hala tungor, den mun som talar stora ord,

[4] pois dizem: Com a língua prevaleceremos, os lábios são nossos; quem é senhor sobre nós?

[5] Por causa da opressão dos pobres e do gemido dos necessitados, eu me levantarei agora, diz o SENHOR; e porei a salvo a quem por isso suspira.

[6] As palavras do SENHOR são palavras puras, prata refinada em cadinho de barro, depurada sete vezes.

[7] Sim, SENHOR, tu nos guardarás; desta geração nos livrarás para sempre.

[8] Por todos os lugares andam os perversos, quando entre os filhos dos homens a vileza é exaltada.

[5]alla som säger: »Vår tunga gör oss starka, vi har ordet i vår makt, vem är herre över oss?«

[6]De svaga förtrycks och de fattiga klagar, därför vill jag nu gripa in, säger Herren, jag vill ge hjälp åt den som föraktas.

[7]Herrens ord är rena ord, silver renat i degeln, guld sju gånger luttrat.

[8]Herre, bevara oss, skydda oss alltid för detta släkte!

[9]De gudlösa finns överallt omkring oss, stor är människors uselhet.

Salmo 13

Oração de fé

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Até quando, SENHOR? Esquecer-te-ás de mim para sempre? Até quando ocultarás de mim o rosto?

[2] Até quando estarei eu relutando dentro de minha alma, com tristeza no coração cada dia? Até quando se erguerá contra mim o meu inimigo?

[3] Atenta para mim, responde-me, SENHOR, Deus meu! Ilumina-me os olhos, para que eu não durma o sono da morte;

[4] para que não diga o meu inimigo: Prevaleci contra ele; e não se regozijem os meus adversários, vindo eu a vacilar.

[5] No tocante a mim, confio na tua graça; regozije-se o meu coração na tua salvação.

Psalm 13

[1]För körledaren. En psalm av David.

[2]Hur länge skall du glömma mig, Herre? Hur länge skall du dölja ditt ansikte?

[3]Hur länge skall tankarna mala, mitt hjärta ängslas dag efter dag? Hur länge skall min fiende triumfera?

[4]Se på mig, svara mig, Herre, min Gud! Ge ny glans åt mina ögon, låt mig inte somna in i döden,

[5]låt inte min fiende säga att han besegrat mig, mina ovänner jubla över mitt fall.

[6] Cantarei ao SENHOR, porquanto me tem feito muito bem.

[6]Jag litar på din godhet, mitt hjärta skall jubla över din hjälp. Jag vill sjunga till Herrens ära, ty han är god mot mig.

Salmo 14

A corrupção do pecador e sua redenção
Salmo 53.1-6
Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Diz o insensato no seu coração: Não há Deus. Corrompem-se e praticam abominação; já não há quem faça o bem.

[2] Do céu olha o SENHOR para os filhos dos homens, para ver se há quem entenda, se há quem busque a Deus.

[3] Todos se extraviaram e juntamente se corromperam; não há quem faça o bem, não há nem um sequer.

[4] Acaso, não entendem todos os obreiros da iniqüidade, que devoram o meu povo, como quem come pão, que não invocam o SENHOR?

[5] Tomar-se-ão de grande pavor, porque Deus está com a linhagem do justo.

[6] Meteis a ridículo o conselho dos humildes, mas o SENHOR é o seu refúgio.

[7] Tomara de Sião viesse já a salvação de Israel! Quando o SENHOR restaurar a sorte do seu povo, então, exultará Jacó, e Israel se alegrará.

Psalm 14

[1]För körledaren. Av David. Dårarna tänker: »Det finns ingen Gud.« De handlar fördärvligt och skändligt, ingen gör det goda.

[2]Herren blickar ner från himlen, han ser på människosläktet: Finns det någon som är klok, någon som söker sig till Gud?

[3]Men alla har avfallit, alla är fördärvade. Ingen gör det goda, ingen enda.

[4]Har de ingenting lärt, dessa ogärningsmän, som lever på mitt folk, äter det som bröd och aldrig åkallar Herren?

[5]Så drabbas de av skräck, ty Gud är hos de rättfärdiga.

[6]Era onda anslag mot den svage skall göras om intet, ty Herren är hans tillflykt.

[7]O att det från Sion kom räddning för Israel! När Herren vänder sitt folks öde, då skall Jakob glädja sig, Israel jubla!

Salmo 15

O cidadão dos céus
Salmo de Davi

[1] Quem, SENHOR, habitará no teu tabernáculo? Quem há de morar no teu santo monte?

Psalm 15

[1]En psalm av David. Herre, vem får gästa ditt tält? Vem får bo på ditt heliga berg?

[2] O que vive com integridade, e pratica a justiça, e, de coração, fala a verdade;
[3] o que não difama com sua língua, não faz mal ao próximo, nem lança injúria contra o seu vizinho;
[4] o que, a seus olhos, tem por desprezível ao réprobo, mas honra aos que temem ao SENHOR; o que jura com dano próprio e não se retrata;
[5] o que não empresta o seu dinheiro com usura, nem aceita suborno contra o inocente. Quem deste modo procede não será jamais abalado.

[2]Den som lever oförvitligt och gör det rätta och är sann i tal och tanke.
[3]Den som inte går med förtal, inte vållar sin nästa skada och inte smädar sin granne.
[4]Den som föraktar den förkastlige men ärar dem som fruktar Herren. Den som håller sin ed fast det står honom dyrt.
[5]Den som inte ger lån mot ränta och inte kan mutas att fälla en oskyldig. Den som handlar så står alltid trygg.

Salmo 16

O Santo de Deus
Hino de Davi

[1] Guarda-me, ó Deus, porque em ti me refugio.
[2] Digo ao SENHOR: Tu és o meu SENHOR; outro bem não possuo, senão a ti somente.
[3] Quanto aos santos que há na terra, são eles os notáveis nos quais tenho todo o meu prazer.
[4] Muitas serão as penas dos que trocam o SENHOR por outros deuses; não oferecerei as suas libações de sangue, e os meus lábios não pronunciarão o seu nome.
[5] O SENHOR é a porção da minha herança e o meu cálice; tu és o arrimo da minha sorte.
[6] Caem-me as divisas em lugares amenos, é mui linda a minha herança.
[7] Bendigo o SENHOR, que me aconselha; pois até durante a noite o meu coração me ensina.

Psalm 16

[1]Ett kväde av David. Skydda mig, Gud, jag flyr till dig.
[2]Jag säger till Herren: Min härskare, mitt högsta goda är du. Usla är de
[3]som hålls heliga i landet, dessa väldiga vill jag inte veta av.
[4]Låt dem ha så många beläten de vill, de som åtrår andra gudar — jag tar inte del i blodsoffren åt dem, jag tar inte deras namn i min mun.
[5]Herren är min andel, min bägare. Du bestämmer mitt öde.
[6]En ljuvlig lott har tillfallit mig, ja, min arvedel finner jag skön.
[7]Jag vill prisa Herren, han ger mig råd, mitt inre förmanar mig om natten.

[8] O SENHOR, tenho-o sempre à minha presença; estando ele à minha direita, não serei abalado.

[8]Jag har alltid Herren inför mig, när han står vid min sida vacklar jag inte.

[9] Alegra-se, pois, o meu coração, e o meu espírito exulta; até o meu corpo repousará seguro.

[9]Därför gläds mitt hjärta och jublar, min kropp är i trygghet,

[10] Pois não deixarás a minha alma na morte, nem permitirás que o teu Santo veja corrupção.

[10]ty du lämnar mig inte åt dödsriket, du låter inte din trogne se graven.

[11] Tu me farás ver os caminhos da vida; na tua presença há plenitude de alegria, na tua destra, delícias perpetuamente.

[11]Du visar mig vägen till liv, hos dig finns glädjens fullhet, ständig ljuvlighet i din högra hand.

Salmo 17

Súplica pela proteção divina

Oração de Davi

[1] Ouve, SENHOR, a causa justa, atende ao meu clamor, dá ouvidos à minha oração, que procede de lábios não fraudulentos.

[2] Baixe de tua presença o julgamento a meu respeito; os teus olhos vêem com eqüidade.

[3] Sondas-me o coração, de noite me visitas, provas-me no fogo e iniqüidade nenhuma encontras em mim; a minha boca não transgride.

[4] Quanto às ações dos homens, pela palavra dos teus lábios, eu me tenho guardado dos caminhos do violento.

[5] Os meus passos se afizeram às tuas veredas, os meus pés não resvalaram.

[6] Eu te invoco, ó Deus, pois tu me respondes; inclina-me os ouvidos e acode às minhas palavras.

Psalm 17

[1]En bön av David. Hör min rättvisa sak, Herre, ge akt på mitt rop! Lyssna till min bön, jag talar utan svek!

[2]Av dig väntar jag min rätt, dina ögon ser vad som är sant.

[3]Du prövar mitt hjärta, rannsakar mig om natten, du granskar mig men finner inget brott. Inget ont kom över mina läppar

[4]trots allt vad människor gjorde. Vid de ord du talat höll jag fast, från budens stigar

[5]vek jag aldrig, jag gick din väg utan att snubbla.

[6]Jag ropar och du svarar mig, Gud. Lyssna på mig, hör mina ord,

[7] Mostra as maravilhas da tua bondade, ó Salvador dos que à tua destra buscam refúgio dos que se levantam contra eles.
[8] Guarda-me como a menina dos olhos, esconde-me à sombra das tuas asas,
[9] dos perversos que me oprimem, inimigos que me assediam de morte.
[10] Insensíveis, cerram o coração, falam com lábios insolentes;
[11] andam agora cercando os nossos passos e fixam em nós os olhos para nos deitar por terra.
[12] Parecem-se com o leão, ávido por sua presa, ou o leãozinho, que espreita de emboscada.
[13] Levanta-te, SENHOR, defronta-os, arrasa-os; livra do ímpio a minha alma com a tua espada,
[14] com a tua mão, SENHOR, dos homens mundanos, cujo quinhão é desta vida e cujo ventre tu enches dos teus tesouros; os quais se fartam de filhos e o que lhes sobra deixam aos seus pequeninos.
[15] Eu, porém, na justiça contemplarei a tua face; quando acordar, eu me satisfarei com a tua semelhança.

Salmo 18

Vitória e domínio
2Sm 22.1-51

Ao mestre de canto. Salmo de Davi, servo do Senhor, o qual dirigiu ao Senhor as palavras deste cântico, no dia em que o Senhor o livrou de todos os seus inimigos e das mãos de Saul. Ele disse:

[1] Eu te amo, ó SENHOR, força minha.

[7]visa din underbara trofasthet, du som med din starka hand räddar dem som söker skydd hos dig undan sina fiender.
[8]Bevara mig som din ögonsten, göm mig i dina vingars skugga
[9]för de gudlösa som ansätter mig, mina dödsfiender som omringar mig!
[10]De är förstockade, de tar stora ord i sin mun.
[11]Jag hör deras steg omkring mig, de är ute efter att slå mig till marken.
[12]De liknar lejonet, redo att riva, en best som ligger på lur.
[13]Herre, grip in! Ryck fram mot de onda! Fäll dem, rädda mitt liv med ditt svärd!
[14]Herre, döda dem med din hand, gör slut på dem, på deras andel i livet! Men dina skyddslingar mättar du, deras barn får vad de behöver och lämnar kvar åt sina barn.
[15]Frikänd skall jag se ditt ansikte och mättas av din åsyn när jag vaknar.

Psalm 18

[1]För körledaren. Av Herrens tjänare David, som sjöng denna sång till Herren när Herren hade räddat honom från alla hans fiender och från Saul.
[2]Jag har dig kär, Herre, min styrka,

[2] O SENHOR é a minha rocha, a minha cidadela, o meu libertador; o meu Deus, o meu rochedo em que me refugio; o meu escudo, a força da minha salvação, o meu baluarte.

[3]Herre, min klippa, min borg och min räddare, min Gud, berget som är min tillflykt, min sköld och mitt starka värn, min fristad.

[3] Invoco o SENHOR, digno de ser louvado, e serei salvo dos meus inimigos.

[4]Till Herren, den högtlovade, ropade jag, och jag blev räddad från mina fiender.

[4] Laços de morte me cercaram, torrentes de impiedade me impuseram terror.

[5]Dödens bränningar brusade kring mig, förödelsens stormflod skrämde mig.

[5] Cadeias infernais me cingiram, e tramas de morte me surpreenderam.

[6]Dödsrikets snaror omgav mig, framför mig väntade dödens fällor.

[6] Na minha angústia, invoquei o SENHOR, gritei por socorro ao meu Deus. Ele do seu templo ouviu a minha voz, e o meu clamor lhe penetrou os ouvidos.

[7]I min förtvivlan klagade jag för Herren, ropade jag till min Gud, och han hörde min röst i sitt tempel, mitt rop nådde fram till hans öra.

[7] Então, a terra se abalou e tremeu, vacilaram também os fundamentos dos montes e se estremeceram, porque ele se indignou.

[8]Då skakade jorden och skälvde, bergens grundvalar darrade, vacklade under hans vrede.

[8] Das suas narinas subiu fumaça, e fogo devorador, da sua boca; dele saíram brasas ardentes.

[9]Från hans näsborrar utgick ett rökmoln, från hans mun förtärande eld. Han sprutade glöd och brand.

[9] Baixou ele os céus, e desceu, e teve sob os pés densa escuridão.

[10]Himlen vek han undan och steg ner med töcknet under sina fötter.

[10] Cavalgava um querubim e voou; sim, levado velozmente nas asas do vento.

[11]Han red på keruben, han flög, han svävade fram på vindens vingar.

[11] Das trevas fez um manto em que se ocultou; escuridade de águas e espessas nuvens dos céus eram o seu pavilhão.

[12]Han dolde sig inne i mörkrets tält, i molnens fuktiga massor.

[12] Do resplendor que diante dele havia, as densas nuvens se desfizeram em granizo e brasas chamejantes.

[13]I glansen kring honom for molnen fram, hagel och gnistrande bränder.

[13] Trovejou, então, o SENHOR, nos céus; o Altíssimo levantou a voz, e houve granizo e brasas de fogo.

[14]Herren dundrade i himlen, den Högste lät höra sin röst.

[14] Despediu as suas setas e espalhou os meus inimigos, multiplicou os seus raios e os desbaratou.

[15]Han sköt sina pilar vida omkring, han sände ljungande blixtar.

[15] Então, se viu o leito das águas, e se descobriram os fundamentos do mundo, pela tua repreensão, SENHOR, pelo iroso resfolgar das tuas narinas.

[16]Havets bädd kom i dagen och jordens grundvalar blottades för ditt rytande, Herre, för din vredes stormvind.

[16] Do alto me estendeu ele a mão e me tomou; tirou-me das muitas águas.

[17]Från höjden fattade han min hand och drog mig upp ur djupa vatten.

[17] Livrou-me de forte inimigo e dos que me aborreciam, pois eram mais poderosos do que eu.

[18]Han räddade mig från mäktiga fiender, från motståndare som var starkare än jag.

[18] Assaltaram-me no dia da minha calamidade, mas o SENHOR me serviu de amparo.

[19]De anföll mig på min olyckas dag, men Herren kom till min hjälp.

[19] Trouxe-me para um lugar espaçoso; livrou-me, porque ele se agradou de mim.

[20]Han förde mig ut i frihet, han räddade mig, ty han älskar mig.

[20] Retribuiu-me o SENHOR, segundo a minha justiça, recompensou-me conforme a pureza das minhas mãos.

[21]Herren lönade min rättfärdighet, mitt rena och skuldlösa liv,

[21] Pois tenho guardado os caminhos do SENHOR e não me apartei perversamente do meu Deus.

[22]ty jag har hållit mig till Herrens vägar och inte avfallit från min Gud.

[22] Porque todos os seus juízos me estão presentes, e não afastei de mim os seus preceitos.

[23]Alla hans bud har jag haft för ögonen och aldrig övergett hans lagar.

[23] Também fui íntegro para com ele e me guardei da iniqüidade.

[24]Fläckfri var jag inför honom, jag vaktade mig för att synda.

[24] Daí retribuir-me o SENHOR, segundo a minha justiça, conforme a pureza das minhas mãos, na sua presença.

[25]Därför lönade Herren min rättfärdighet, mitt rena liv inför honom.

[25] Para com o benigno, benigno te mostras; com o íntegro, também íntegro.

[26]Mot den trogne är du trofast, du är redlig mot den redlige.

[26] Com o puro, puro te mostras; com o perverso, inflexível.

[27]Den rene möter du med renhet, den svekfulle med list.

[27] Porque tu salvas o povo humilde, mas os olhos altivos, tu os abates.

[28] Porque fazes resplandecer a minha lâmpada; o SENHOR, meu Deus, derrama luz nas minhas trevas.

[29] Pois contigo desbarato exércitos, com o meu Deus salto muralhas.

[30] O caminho de Deus é perfeito; a palavra do SENHOR é provada; ele é escudo para todos os que nele se refugiam.

[31] Pois quem é Deus, senão o SENHOR? E quem é rochedo, senão o nosso Deus?

[32] O Deus que me revestiu de força e aperfeiçoou o meu caminho,

[33] ele deu a meus pés a ligeireza das corças e me firmou nas minhas alturas.

[34] Ele adestrou as minhas mãos para o combate, de sorte que os meus braços vergaram um arco de bronze.

[35] Também me deste o escudo da tua salvação, a tua direita me susteve, e a tua clemência me engrandeceu.

[36] Alargaste sob meus passos o caminho, e os meus pés não vacilaram.

[37] Persegui os meus inimigos, e os alcancei, e só voltei depois de haver dado cabo deles.

[38] Esmaguei-os a tal ponto, que não puderam levantar-se; caíram sob meus pés.

[39] Pois de força me cingiste para o combate e me submeteste os que se levantaram contra mim.

[28]Du upprättar det förnedrade folket, men de högmodiga kuvar du.

[29]Du låter min lampa lysa, Herren, min Gud, gör mitt mörker till ljus.

[30]Med Guds hjälp störtar jag fram mot muren, med dig stormar jag över vallen.

[31]Guds väg är utan brist, Herrens ord är utan slagg. Han är en sköld för alla som flyr till honom.

[32]Vem är Gud utom Herren, vem är en klippa utom vår Gud?

[33]Gud rustar mig med styrka, så att jag vandrar den rätta vägen.

[34]Han gör mig snabbfotad som gasellen och ger mig fotfäste på bergen.

[35]Han lär mig krigets hantverk, lär mig spänna kopparbågen.

[36]Du gav mig din räddande sköld, du stödde mig med din starka hand. Du hörde min bön och min makt blev stor.

[37]Du gjorde vägen fri framför mig och gav stadga åt mina steg.

[38]Jag förföljde mina fiender och hann upp dem, jag vände inte förrän jag förintat dem.

[39]Jag krossade dem. De förmådde inte resa sig, de låg där under mina fötter.

[40]Du rustade mig med styrka för striden och tvang angriparna på knä inför mig.

[40] Também puseste em fuga os meus inimigos, e os que me odiaram, eu os exterminei.

[41] Gritaram por socorro, mas ninguém lhes acudiu; clamaram ao SENHOR, mas ele não respondeu.

[42] Então, os reduzi a pó ao léu do vento, lancei-os fora como a lama das ruas.

[43] Das contendas do povo me livraste e me fizeste cabeça das nações; povo que não conheci me serviu.

[44] Bastou-lhe ouvir-me a voz, logo me obedeceu; os estrangeiros se me mostram submissos.

[45] Sumiram-se os estrangeiros e das suas fortificações saíram, espavoridos.

[46] Vive o SENHOR, e bendita seja a minha rocha! Exaltado seja o Deus da minha salvação,

[47] o Deus que por mim tomou vingança e me submeteu povos;

[48] o Deus que me livrou dos meus inimigos; sim, tu que me exaltaste acima dos meus adversários e me livraste do homem violento.

[49] Glorificar-te-ei, pois, entre os gentios, ó SENHOR, e cantarei louvores ao teu nome.

[50] É ele quem dá grandes vitórias ao seu rei e usa de benignidade para com o seu ungido, com Davi e sua posteridade, para sempre.

Salmo 19

A excelência da criação e da palavra de Deus

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[41]Mina fiender drev du på flykten, deras motstånd kunde jag krossa.

[42]De ropade, men ingen räddare fanns, de ropade till Herren, men han svarade inte.

[43]Jag malde dem till stoft i vinden, jag trampade ner dem som smuts på gatan.

[44]Du räddade mig från folkens angrepp. Du satte mig till hövding över folken, okända folkslag blev mina tjänare.

[45]De lydde min minsta vink, främlingar kröp för mig.

[46]Främlingar bleknade och kom darrande ut ur sina fästen.

[47]Herren lever! Lovad vare han, min klippa, och upphöjd min Gud, min räddare,

[48]han som ger mig hämnd på mina fiender och lägger folken under mina fötter!

[49]Du låter mig undslippa fienden, du rycker mig undan angriparen och räddar mig från våldsmän.

[50]Därför tackar jag dig, Herre, bland folken och lovsjunger ditt namn.

[51]Stora segrar skänker Herren åt sin konung, han handlar trofast mot sin smorde, mot David och hans ätt för evigt.

Psalm 19

[1]För körledaren. En psalm av David.

[1] Os céus proclamam a glória de Deus, e o firmamento anuncia as obras das suas mãos.

[2] Um dia discursa a outro dia, e uma noite revela conhecimento a outra noite.

[3] Não há linguagem, nem há palavras, e deles não se ouve nenhum som;

[4] no entanto, por toda a terra se faz ouvir a sua voz, e as suas palavras, até aos confins do mundo. Aí, pôs uma tenda para o sol,

[5] o qual, como noivo que sai dos seus aposentos, se regozija como herói, a percorrer o seu caminho.

[6] Principia numa extremidade dos céus, e até à outra vai o seu percurso; e nada refoge ao seu calor.

[7] A lei do SENHOR é perfeita e restaura a alma; o testemunho do SENHOR é fiel e dá sabedoria aos símplices.

[8] Os preceitos do SENHOR são retos e alegram o coração; o mandamento do SENHOR é puro e ilumina os olhos.

[9] O temor do SENHOR é límpido e permanece para sempre; os juízos do SENHOR são verdadeiros e todos igualmente, justos.

[10] São mais desejáveis do que ouro, mais do que muito ouro depurado; e são mais doces do que o mel e o destilar dos favos.

[11] Além disso, por eles se admoesta o teu servo; em os guardar, há grande recompensa.

[2]Himlen förkunnar Guds härlighet, himlavalvet vittnar om hans verk.

[3]Dag talar till dag därom och natt undervisar natt.

[4]Det är inte tal, det är inte ljud, deras röster kan inte höras,

[5]men över hela jorden når de ut, till världens ände deras ord. Där har han rest ett tält åt solen,

[6]den liknar en brudgum som lämnar sin kammare, en hjälte som gläds åt att löpa sin bana.

[7]Den stiger vid himlens ena ände och når i sitt kretslopp den andra. Ingenting är gömt för dess glöd.

[8]Herrens lag är utan brist, den ger liv på nytt. Herrens lära är sann, den gör den oerfarne vis.

[9]Herrens påbud är rätta, de ger hjärtat glädje. Herrens befallningar är klara, de gör blicken ljus.

[10]Herrens ord är rena, de skall alltid bestå. Herrens stadgar är sanna, de är alla rättfärdiga,

[11]mer åtråvärda än guld, än rent guld i mängd, och sötare än honung, än självrunnen honung.

[12]Genom dem blir din tjänare varnad, att följa dem ger riklig lön.

[12] Quem há que possa discernir as próprias faltas? Absolve-me das que me são ocultas.

[13] Também da soberba guarda o teu servo, que ela não me domine; então, serei irrepreensível e ficarei livre de grande transgressão.

[14] As palavras dos meus lábios e o meditar do meu coração sejam agradáveis na tua presença, SENHOR, rocha minha e redentor meu!

[13]Vem känner sina fel? Fria mig från synder jag inte vet om,

[14]men hindra mig också från öppet trots, låt det inte få makt över mig! Då är jag utan brist och fri från svåra synder.

[15]Ta i nåd emot mina ord, mitt hjärtas bön till dig, Herre, min klippa, min hjälpare.

Salmo 20

Oração a favor do rei

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] O SENHOR te responda no dia da tribulação; o nome do Deus de Jacó te eleve em segurança.

[2] Do seu santuário te envie socorro e desde Sião te sustenha.

[3] Lembre-se de todas as tuas ofertas de manjares e aceite os teus holocaustos.

[4] Conceda-te segundo o teu coração e realize todos os teus desígnios.

[5] Celebraremos com júbilo a tua vitória e em nome do nosso Deus hastearemos pendões; satisfaça o SENHOR a todos os teus votos.

[6] Agora, sei que o SENHOR salva o seu ungido; ele lhe responderá do seu santo céu com a vitoriosa força de sua destra.

[7] Uns confiam em carros, outros, em cavalos; nós, porém, nos gloriaremos em o nome do SENHOR, nosso Deus.

[8] Eles se encurvam e caem; nós, porém, nos levantamos e nos mantemos de pé.

Psalm 20

[1]För körledaren. En psalm av David.

[2]Må Herren svara dig på nödens dag, må Jakobs Guds namn bli ditt värn.

[3]Må han sända dig hjälp från templet och stödja dig från Sion.

[4]Må han minnas dina matoffer, må han ta emot dina brännoffer.

[5]Må han ge dig vad du önskar och låta dina planer lyckas.

[6]Då skall vi jubla över din seger och triumfera i vår Guds namn. Må Herren ge dig allt du ber om.

[7]Nu vet jag att Herren ger seger åt sin smorde. Han svarar honom från sin heliga himmel och räddar med sin starka hand.

[8]Andra litar till vagnar och hästar, men vi litar till Herrens, vår Guds, namn.

[9]De segnar ner och faller, vi reser oss, vi håller stånd.

[9] Ó SENHOR, dá vitória ao rei; responde-nos, quando clamarmos.

[10]Herre, ge seger åt kungen, svara oss då vi ropar!

Salmo 21

Ações de graças pela vitória

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Na tua força, SENHOR, o rei se alegra! E como exulta com a tua salvação!

[2] Satisfizeste-lhe o desejo do coração e não lhe negaste as súplicas dos seus lábios.

[3] Pois o supres das bênçãos de bondade; pões-lhe na cabeça uma coroa de ouro puro.

[4] Ele te pediu vida, e tu lha deste; sim, longevidade para todo o sempre.

[5] Grande lhe é a glória da tua salvação; de esplendor e majestade o sobrevestiste.

[6] Pois o puseste por bênção para sempre e o encheste de gozo com a tua presença.

[7] O rei confia no SENHOR e pela misericórdia do Altíssimo jamais vacilará.

[8] A tua mão alcançará todos os teus inimigos, a tua destra apanhará os que te odeiam.

[9] Tu os tornarás como em fornalha ardente, quando te manifestares; o SENHOR, na sua indignação, os consumirá, o fogo os devorará.

[10] Destruirás da terra a sua posteridade e a sua descendência, de entre os filhos dos homens.

[11] Se contra ti intentarem o mal e urdirem intrigas, não conseguirão efetuá-los;

[12] porquanto lhes farás voltar as costas e mirarás o rosto deles com o teu arco.

Psalm 21

[1]För körledaren. En psalm av David.

[2]Herre, kungen gläds åt din styrka, han jublar över din hjälp.

[3]Vad han önskar ger du honom, du vägrar ej det han ber om.

[4]Du kommer till honom med goda gåvor, du sätter på hans huvud en krona av guld.

[5]Han ber dig om liv och du ger det, oändligt många levnadsår.

[6]Din hjälp gör hans ära stor, du skänker honom prakt och glans.

[7]Du ger honom välsignelser för evigt, bereder honom glädje inför dig.

[8]Ty kungen förtröstar på Herren, med den Högstes nåd står han säker.

[9]Din hand når alla dina fiender, din starka arm når dem som hatar dig.

[10]Du sätter dem som i en brinnande ugn när du visar dig. Herren förtär dem i sin vrede, elden slukar dem.

[11]Deras avkomma utplånar du från jorden, deras barn från människors ätt.

[12]De ville tillfoga dig ont, de smidde planer, men förgäves.

[13]Du driver dem på flykten, du siktar på dem med din båge.

[13] Exalta-te, SENHOR, na tua força! Nós cantaremos e louvaremos o teu poder.

[14]Herre, visa din höghet och styrka, vi vill hylla din makt med sång och spel.

Salmo 22

Sofrimento e vitória do Messias

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Corça da manhã". Salmo de Davi

[1] Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste? Por que se acham longe de minha salvação as palavras de meu bramido?

[2] Deus meu, clamo de dia, e não me respondes; também de noite, porém não tenho sossego.

[3] Contudo, tu és santo, entronizado entre os louvores de Israel.

[4] Nossos pais confiaram em ti; confiaram, e os livraste.

[5] A ti clamaram e se livraram; confiaram em ti e não foram confundidos.

[6] Mas eu sou verme e não homem; opróbrio dos homens e desprezado do povo.

[7] Todos os que me vêem zombam de mim; afrouxam os lábios e meneiam a cabeça:

[8] Confiou no SENHOR! Livre-o ele; salve-o, pois nele tem prazer.

[9] Contudo, tu és quem me fez nascer; e me preservaste, estando eu ainda ao seio de minha mãe.

[10] A ti me entreguei desde o meu nascimento; desde o ventre de minha mãe, tu és meu Deus.

[11] Não te distancies de mim, porque a tribulação está próxima, e não há quem me acuda.

Psalm 22

[1]För körledaren. En psalm av David.

[2]Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig? Jag ropar förtvivlat, men du är långt borta.

[3]Min Gud, jag ropar om dagen, men du svarar inte, jag ropar om natten men finner ingen ro.

[4]Dock är du den Helige, till din tron stiger Israels lovsång.

[5]På dig förtröstade våra fäder, de litade på dig, och du kom dem till hjälp.

[6]De ropade till dig och blev räddade, de litade på dig, och du svek dem aldrig.

[7]Men jag är en mask, inte en människa, hånad och föraktad av envar.

[8]Alla som ser mig gör narr av mig, de hånler och skakar på huvudet:

[9]»Han har överlämnat sig åt Herren, nu får Herren gripa in och rädda honom — han är ju älskad av Herren.«

[10]Du hjälpte mig ut ur min moders liv, du lät mig vila trygg vid min moders bröst.

[11]Från min födelsestund är mitt liv i din hand, alltsedan jag blev till har du varit min Gud.

[12]Dröj inte långt borta, jag är i nöd, och ingen finns som hjälper mig.

[12] Muitos touros me cercam, fortes touros de Basã me rodeiam.

[13] Contra mim abrem a boca, como faz o leão que despedaça e ruge.

[14] Derramei-me como água, e todos os meus ossos se desconjuntaram; meu coração fez-se como cera, derreteu-se dentro de mim.

[15] Secou-se o meu vigor, como um caco de barro, e a língua se me apega ao céu da boca; assim, me deitas no pó da morte.

[16] Cães me cercam; uma súcia de malfeitores me rodeia; traspassaram-me as mãos e os pés.

[17] Posso contar todos os meus ossos; eles me estão olhando e encarando em mim.

[18] Repartem entre si as minhas vestes e sobre a minha túnica deitam sortes.

[19] Tu, porém, SENHOR, não te afastes de mim; força minha, apressa-te em socorrer-me.

[20] Livra a minha alma da espada, e, das presas do cão, a minha vida.

[21] Salva-me das fauces do leão e dos chifres dos búfalos; sim, tu me respondes.

[22] A meus irmãos declararei o teu nome; cantar-te-ei louvores no meio da congregação;

[23] vós que temeis o SENHOR, louvai-o; glorificai-o, vós todos, descendência de Jacó; reverenciai-o, vós todos, posteridade de Israel.

[24] Pois não desprezou, nem abominou a dor do aflito, nem ocultou dele o rosto,

[13]Tjurar skockar sig runt mig, jag är kringränd av bestar från Bashan.

[14]De spärrar upp sina gap som rovlystna, rytande lejon.

[15]Jag rinner bort likt vatten som slås ut, benen lossnar i min kropp, mitt hjärta är som vax, det smälter i mitt bröst.

[16]Min mun är torr som en lerskärva, tungan klibbar vid gommen. Du lägger mig i gravens mull.

[17]Hundar samlas runt mig, jag omringas av en hord av våldsmän. Händer och fötter är skrumpnade,

[18]jag kan räkna varje ben i min kropp. De står där och stirrar på mig,

[19]de delar mina plagg emellan sig, de kastar lott om mina kläder.

[20]Men du, Herre, dröj inte långt borta, du min styrka, skynda till min hjälp!

[21]Rädda mig undan svärdet, mitt liv ur hundarnas våld!

[22]Rädda mig ur lejonets gap, mitt arma liv undan vildoxens horn!

[23]Då skall jag sjunga ditt lov för mina bröder, i tempelskaran skall jag prisa dig.

[24]Ni som fruktar Herren, prisa honom, ära honom, Jakobs ätt, bäva för honom, Israels ätt!

[25]Ty han föraktade inte den svage och vände inte ryggen åt hans nöd, han dolde

mas o ouviu, quando lhe gritou por socorro.

25 De ti vem o meu louvor na grande congregação; cumprirei os meus votos na presença dos que o temem.

26 Os sofredores hão de comer e fartar-se; louvarão o SENHOR os que o buscam. Viva para sempre o vosso coração.

27 Lembrar-se-ão do SENHOR e a ele se converterão os confins da terra; perante ele se prostrarão todas as famílias das nações.

28 Pois do SENHOR é o reino, é ele quem governa as nações.

29 Todos os opulentos da terra hão de comer e adorar, e todos os que descem ao pó se prostrarão perante ele, até aquele que não pode preservar a própria vida.

30 A posteridade o servirá; falar-se-á do SENHOR à geração vindoura.

31 Hão de vir anunciar a justiça dele; ao povo que há de nascer, contarão que foi ele quem o fez.

Salmo 23

O Senhor é o meu pastor

Salmo de Davi

1 O SENHOR é o meu pastor; nada me faltará.

2 Ele me faz repousar em pastos verdejantes. Leva-me para junto das águas de descanso;

3 refrigera-me a alma. Guia-me pelas veredas da justiça por amor do seu nome.

inte sitt ansikte utan hörde hans rop om hjälp.

26Du är källan till min lovsång i den stora tempelskaran. Inför dem som fruktar Herren får jag frambära de offer jag lovat.

27De betryckta får äta och bli mätta, de som sökt sig till Herren får prisa honom. — Må ni alltid vara fyllda av livsmod.

28Hela jorden skall minnas vad som skett och vända om till Herren, alla folk och stammar skall tillbe inför honom.

29Ty kungamakten är Herrens, han härskar över folken.

30De som sover i mullen kan inte hylla honom, de som vilar i jorden kan inte böja knä för honom. Men jag lever för honom,

31och mina barn skall tjäna honom. De skall vittna för nya släktled om Herren,

32förkunna hans rättfärdighet för ofödda släkten, ty han grep in.

Psalm 23

1En psalm av David. Herren är min herde, ingenting skall fattas mig.

2Han för mig i vall på gröna ängar, han låter mig vila vid lugna vatten.

3Han ger mig ny kraft och leder mig på rätta vägar, sitt namn till ära.

[4] Ainda que eu ande pelo vale da sombra da morte, não temerei mal nenhum, porque tu estás comigo; o teu bordão e o teu cajado me consolam.

[5] Preparas-me uma mesa na presença dos meus adversários, unges-me a cabeça com óleo; o meu cálice transborda.

[6] Bondade e misericórdia certamente me seguirão todos os dias da minha vida; e habitarei na Casa do SENHOR para todo o sempre.

[4]Inte ens i den mörkaste dal fruktar jag något ont, ty du är med mig, din käpp och din stav gör mig trygg.

[5]Du dukar ett bord för mig i mina fienders åsyn, du smörjer mitt huvud med olja och fyller min bägare till brädden.

[6]Din godhet och nåd skall följa mig varje dag i mitt liv, och Herrens hus skall vara mitt hem så länge jag lever.

Salmo 24

A vinda do Rei da Glória

Salmo de Davi

[1] Ao SENHOR pertence a terra e tudo o que nela se contém, o mundo e os que nele habitam.

[2] Fundou-a ele sobre os mares e sobre as correntes a estabeleceu.

[3] Quem subirá ao monte do SENHOR? Quem há de permanecer no seu santo lugar?

[4] O que é limpo de mãos e puro de coração, que não entrega a sua alma à falsidade, nem jura dolosamente.

[5] Este obterá do SENHOR a bênção e a justiça do Deus da sua salvação.

[6] Tal é a geração dos que o buscam, dos que buscam a face do Deus de Jacó.

[7] Levantai, ó portas, as vossas cabeças; levantai-vos, ó portais eternos, para que entre o Rei da Glória.

Psalm 24

[1]Av David, en psalm. Jorden är Herrens med allt den rymmer, världen och alla som bor i den.

[2]Det är han som har lagt dess grund i havet och fäst den över de strömmande vattnen.

[3]Vem får gå upp till Herrens berg, vem får gå in i hans tempel?

[4]Den som har skuldlösa händer och rent hjärta, som inte håller sig till falska gudar och aldrig har svurit falskt.

[5]Han får välsignelse av Herren och riklig lön av Gud, sin räddare.

[6]Här är det släkte som sökt sig till Herren, som träder fram inför ditt ansikte, du Jakobs Gud.

[7]Portar, öppna er vida! Höj er, uråldriga dörrar! Låt ärans konung draga in!

[8] Quem é o Rei da Glória? O SENHOR, forte e poderoso, o SENHOR, poderoso nas batalhas.

[8]Vem är då ärans konung? Det är Herren, den väldige hjälten, Herren, väldig i strid.

[9] Levantai, ó portas, as vossas cabeças; levantai-vos, ó portais eternos, para que entre o Rei da Glória.

[9]Portar, öppna er vida! Höj er, uråldriga dörrar! Låt ärans konung draga in!

[10] Quem é esse Rei da Glória? O SENHOR dos Exércitos, ele é o Rei da Glória.

[10]Vem är han, ärans konung? Det är Herren Sebaot, han är ärans konung.

Salmo 25

Oração por auxílio divino

De Davi

Psalm 25

[1] A ti, SENHOR, elevo a minha alma.

[1]Av David. Herre, jag sätter mitt hopp till dig,

[2] Deus meu, em ti confio; não seja eu envergonhado, nem exultem sobre mim os meus inimigos.

[2]du min Gud, jag förtröstar på dig: svik mig inte, låt inte mina fiender triumfera!

[3] Com efeito, dos que em ti esperam, ninguém será envergonhado; envergonhados serão os que, sem causa, procedem traiçoeiramente.

[3]Den som hoppas på dig blir aldrig sviken, men den trolöse skall stå där tomhänt.

[4] Faze-me, SENHOR, conhecer os teus caminhos, ensina-me as tuas veredas.

[4]Herre, lär mig dina vägar, visa mig dina stigar.

[5] Guia-me na tua verdade e ensina-me, pois tu és o Deus da minha salvação, em quem eu espero todo o dia.

[5]Led mig i din sanning, lär mig, du som är min Gud, min räddare, ständigt hoppas jag på dig.

[6] Lembra-te, SENHOR, das tuas misericórdias e das tuas bondades, que são desde a eternidade.

[6]Herre, kom ihåg din barmhärtighet, den godhet du alltid har visat.

[7] Não te lembres dos meus pecados da mocidade, nem das minhas transgressões. Lembra-te de mim, segundo a tua misericórdia, por causa da tua bondade, ó SENHOR.

[7]Glöm min ungdoms synder, allt jag brutit, tänk på mig i din trofasthet, Herre, du som är god.

[8] Bom e reto é o SENHOR, por isso, aponta o caminho aos pecadores.

[8]Herren är pålitlig och god, därför visar han syndarna vägen.

[9] Guia os humildes na justiça e ensina aos mansos o seu caminho.

[10] Todas as veredas do SENHOR são misericórdia e verdade para os que guardam a sua aliança e os seus testemunhos.

[11] Por causa do teu nome, SENHOR, perdoa a minha iniqüidade, que é grande.

[12] Ao homem que teme ao SENHOR, ele o instruirá no caminho que deve escolher.

[13] Na prosperidade repousará a sua alma, e a sua descendência herdará a terra.

[14] A intimidade do SENHOR é para os que o temem, aos quais ele dará a conhecer a sua aliança.

[15] Os meus olhos se elevam continuamente ao SENHOR, pois ele me tirará os pés do laço.

[16] Volta-te para mim e tem compaixão, porque estou sozinho e aflito.

[17] Alivia-me as tribulações do coração; tira-me das minhas angústias.

[18] Considera as minhas aflições e o meu sofrimento e perdoa todos os meus pecados.

[19] Considera os meus inimigos, pois são muitos e me abominam com ódio cruel.

[20] Guarda-me a alma e livra-me; não seja eu envergonhado, pois em ti me refugio.

[21] Preservem-me a sinceridade e a retidão, porque em ti espero.

[22] Ó Deus, redime a Israel de todas as suas tribulações.

Salmo 26

Apelo do justo

[9]Han leder de ödmjuka rätt, de ödmjuka lär han sin väg.

[10]Allt vad Herren gör är nåd och trofasthet mot dem som håller hans förbund och hans bud.

[11]Herre, min synd är stor, förlåt den, ditt namn till ära.

[12]Var och en som fruktar Herren får veta vilken väg han skall välja.

[13]Själv får han leva i ro, och hans barn skall ta landet i arv.

[14]De som fruktar Herren blir hans förtrogna, hans förbund skall ge dem insikt.

[15]Min blick är ständigt fäst på Herren, det är han som löser min fot ur snaran.

[16]Vänd dig till mig, var barmhärtig, ty jag är ensam och betryckt.

[17]Lindra mitt hjärtas plåga, för mig ut ur mitt trångmål.

[18]Tänk på mitt lidande och mitt betryck och förlåt mig alla mina synder.

[19]Se på mina fiender — så många de är, så hätska i sitt hat!

[20]Rädda mitt liv, befria mig, svik mig inte, jag flyr till dig.

[21]Låt oskuld och redlighet bevara mig, ty jag hoppas på dig.

[22]O Gud, befria Israel från all dess nöd!

Psalm 26

Salmo de Davi

[1] Faze-me justiça, SENHOR, pois tenho andado na minha integridade e confio no SENHOR, sem vacilar.

[2] Examina-me, SENHOR, e prova-me; sonda-me o coração e os pensamentos.

[3] Pois a tua benignidade, tenho-a perante os olhos e tenho andado na tua verdade.

[4] Não me tenho assentado com homens falsos e com os dissimuladores não me associo.

[5] Aborreço a súcia de malfeitores e com os ímpios não me assento.

[6] Lavo as mãos na inocência e, assim, andarei, SENHOR, ao redor do teu altar,

[7] para entoar, com voz alta, os louvores e proclamar as tuas maravilhas todas.

[8] Eu amo, SENHOR, a habitação de tua casa e o lugar onde tua glória assiste.

[9] Não colhas a minha alma com a dos pecadores, nem a minha vida com a dos homens sanguinários,

[10] em cujas mãos há crimes e cuja destra está cheia de subornos.

[11] Quanto a mim, porém, ando na minha integridade; livra-me e tem compaixão de mim.

[12] O meu pé está firme em terreno plano; nas congregações, bendirei o SENHOR.

[1]Av David. Herre, skaffa mig rätt, ty oförvitligt har jag levat. På Herren förtröstar jag utan att vackla.

[2]Granska mig, Herre, och pröva mig, rannsaka hjärta och njurar!

[3]Jag har din godhet för ögonen, och jag lever i din sanning.

[4]Jag sitter aldrig i lag med lögnare och sluter mig inte till hycklarna.

[5]Jag hatar de ondas skara och sitter inte i lag med gudlösa män.

[6]Jag sköljer i oskuld mina händer och går runt ditt altare, Herre,

[7]jag låter tacksägelsen ljuda och vittnar om alla dina under.

[8]Herre, jag älskar din boning, den plats där din härlighet bor.

[9]Ryck inte bort mig med syndarna, ge mig inte en mördares död.

[10]De är redo till lömska brott och har handen full av mutor.

[11]Men jag lever oförvitligt. Befria mig, var barmhärtig!

[12]Jag står på säker mark. I tempelskaran prisar jag Herren.

Salmo 27

Anelo pela presença de Deus

Salmo de Davi

[1] O SENHOR é a minha luz e a minha salvação; de quem terei medo? O SENHOR é a fortaleza da minha vida; a quem temerei?

Psalm 27

[1]Av David. Herren är mitt ljus och min räddning, vem skulle jag frukta? Herren är ett värn för mitt liv, vem skulle jag bäva för?

[2] Quando malfeitores me sobrevêm para me destruir, meus opressores e inimigos, eles é que tropeçam e caem.

[3] Ainda que um exército se acampe contra mim, não se atemorizará o meu coração; e, se estourar contra mim a guerra, ainda assim terei confiança.

[4] Uma coisa peço ao SENHOR, e a buscarei: que eu possa morar na Casa do SENHOR todos os dias da minha vida, para contemplar a beleza do SENHOR e meditar no seu templo.

[5] Pois, no dia da adversidade, ele me ocultará no seu pavilhão; no recôndito do seu tabernáculo, me acolherá; elevar-me-á sobre uma rocha.

[6] Agora, será exaltada a minha cabeça acima dos inimigos que me cercam. No seu tabernáculo, oferecerei sacrifício de júbilo; cantarei e salmodiarei ao SENHOR.

[7] Ouve, SENHOR, a minha voz; eu clamo; compadece-te de mim e responde-me.

[8] Ao meu coração me ocorre: Buscai a minha presença; buscarei, pois, SENHOR, a tua presença.

[9] Não me escondas, SENHOR, a tua face, não rejeites com ira o teu servo; tu és o meu auxílio, não me recuses, nem me desampares, ó Deus da minha salvação.

[10] Porque, se meu pai e minha mãe me desampararem, o SENHOR me acolherá.

[11] Ensina-me, SENHOR, o teu caminho e guia-me por vereda plana, por causa dos que me espreitam.

[2]När de onda kommer emot mig för att slita mig i stycken, mina motståndare och fiender, då skall de själva snava och falla.

[3]Om en krigshär hotar mig känner jag ingen fruktan, om kriget kommer är jag ändå trygg.

[4]Ett enda ber jag Herren om, detta begär jag: att få vara i Herrens hus varje dag i mitt liv för att se Herrens ljuvlighet och söka svar i hans tempel.

[5]Ty han gömmer mig i sin hydda på olyckans dag, han gömmer mig i sitt tält, han räddar mig upp på klippan.

[6]Nu kan jag triumfera över fienderna omkring mig. Jag vill offra i hans tält, offra med segerjubel. Jag vill sjunga och spela till Herrens ära.

[7]Hör, Herre, när jag ropar, visa mig nåd och svara mig.

[8]»Sök Herren«, manar mitt hjärta. Dig, o Herre, söker jag.

[9]Dölj inte ditt ansikte för mig, visa inte bort din tjänare i vrede, du som varit min hjälpare. Stöt inte bort mig, överge mig inte, min Gud, du som räddar mig.

[10]Om min far och min mor överger mig skall Herren ta sig an mig.

[11]Visa mig, Herre, din väg! Led mig på en jämn stig, jag omges av fiender,

[12] Não me deixes à vontade dos meus adversários; pois contra mim se levantam falsas testemunhas e os que só respiram crueldade.

[12]låt inte mina ovänner sluka mig. Menedare träder fram, vittnen i våldets tjänst.

[13] Eu creio que verei a bondade do SENHOR na terra dos viventes.

[13]Men jag är viss om att möta Herrens godhet här i de levandes land.

[14] Espera pelo SENHOR, tem bom ânimo, e fortifique-se o teu coração; espera, pois, pelo SENHOR.

[14]Hoppas på Herren! Var stark, fatta mod och hoppas på Herren!

Salmo 28

Súplica e ações de graças
Salmo de Davi

Psalm 28

[1] A ti clamo, ó SENHOR; rocha minha, não sejas surdo para comigo; para que não suceda, se te calares acerca de mim, seja eu semelhante aos que descem à cova.

[1]Av David. Till dig, Herre, ropar jag. Min klippa, var inte stum! Svara mig inte med tystnad, då blir jag lik dem som lagts i graven.

[2] Ouve-me as vozes súplices, quando a ti clamar por socorro, quando erguer as mãos para o teu santuário.

[2]Hör hur jag bönfaller dig, hur jag ropar till dig om hjälp och sträcker mina händer mot ditt tempel, mot det allra heligaste.

[3] Não me arrastes com os ímpios, com os que praticam a iniqüidade; os quais falam de paz ao seu próximo, porém no coração têm perversidade.

[3]Släpa inte bort mig med gudlösa och ogärningsmän. De säger sig vilja väl men har ont i sinnet.

[4] Paga-lhes segundo as suas obras, segundo a malícia dos seus atos; dá-lhes conforme a obra de suas mãos, retribui-lhes o que merecem.

[4]Löna dem för vad de gjort, för deras onda dåd! Löna dem för deras handlingar, låt deras gärningar drabba dem!

[5] E, visto que não atentam para os feitos do SENHOR, nem para o que as suas mãos fazem, ele os derribará e não os reedificará.

[5]De ger inte akt på Herrens verk, på allt vad han har gjort. Han skall riva ner dem, inte bygga upp dem.

[6] Bendito seja o SENHOR, porque me ouviu as vozes súplices!

[6]Lovad vare Herren, ty han har hört min bön.

[7] O SENHOR é a minha força e o meu escudo; nele o meu coração confia, nele

[7]Herren är min styrka, min sköld, på honom förtröstar jag. Jag fick hjälp och

fui socorrido; por isso, o meu coração exulta, e com o meu cântico o louvarei.

[8] O SENHOR é a força do seu povo, o refúgio salvador do seu ungido.

[9] Salva o teu povo e abençoa a tua herança; apascenta-o e exalta-o para sempre.

mitt hjärta jublar, hela min varelse tackar honom.

[8]Herren är sitt folks styrka, sin smordes tillflykt och räddning.

[9]Rädda ditt folk och välsigna din egendom. Var deras herde, bär dem för evigt.

Salmo 29

A voz de Deus na tempestade

Salmo de Davi

[1] Tributai ao SENHOR, filhos de Deus, tributai ao SENHOR glória e força.

[2] Tributai ao SENHOR a glória devida ao seu nome, adorai o SENHOR na beleza da santidade.

[3] Ouve-se a voz do SENHOR sobre as águas; troveja o Deus da glória; o SENHOR está sobre as muitas águas.

[4] A voz do SENHOR é poderosa; a voz do SENHOR é cheia de majestade.

[5] A voz do SENHOR quebra os cedros; sim, o SENHOR despedaça os cedros do Líbano.

[6] Ele os faz saltar como um bezerro; o Líbano e o Siriom, como bois selvagens.

[7] A voz do SENHOR despede chamas de fogo.

[8] A voz do SENHOR faz tremer o deserto; o SENHOR faz tremer o deserto de Cades.

[9] A voz do SENHOR faz dar cria às corças e desnuda os bosques; e no seu templo tudo diz: Glória!

[10] O SENHOR preside aos dilúvios; como rei, o SENHOR presidirá para sempre.

[11] O SENHOR dá força ao seu povo, o SENHOR abençoa com paz ao seu povo.

Psalm 29

[1]En psalm av David. Ära Herren, ni gudasöner, ära Herrens majestät,

[2]ära Herrens höga namn, fall ner inför Herren i helig skrud!

[3]Herrens röst över vattnen! Ärans Gud dundrar, Herren hörs över de stora vattnen.

[4]Herrens röst i sin kraft, Herrens röst i sin prakt,

[5]Herrens röst knäcker cedrarna, Herren knäcker Libanons cedrar.

[6]Han får Libanon att hoppa som en kalv, Sirjons berg som en vildoxe.

[7]Herrens röst slår blixtar,

[8]Herrens röst får öknen att skälva, Herren får Kadesöknen att skälva.

[9]Herrens röst skrämmer hindarna att kalva, lämnar träden nakna. Allt i hans tempel ropar: »Ära!«

[10]Herren tronar ovan himmelshavet, Herren tronar som konung för evigt.

[11]Herren ger styrka åt sitt folk. Herren välsignar sitt folk med fred.

Salmo 30

Ações de graças pela libertação da morte

Salmo de Davi. Cântico da dedicação da casa

[1] Eu te exaltarei, ó SENHOR, porque tu me livraste e não permitiste que os meus inimigos se regozijassem contra mim.
[2] SENHOR, meu Deus, clamei a ti por socorro, e tu me saraste.
[3] SENHOR, da cova fizeste subir a minha alma; preservaste-me a vida para que não descesse à sepultura.
[4] Salmodiai ao SENHOR, vós que sois seus santos, e dai graças ao seu santo nome.
[5] Porque não passa de um momento a sua ira; o seu favor dura a vida inteira. Ao anoitecer, pode vir o choro, mas a alegria vem pela manhã.
[6] Quanto a mim, dizia eu na minha prosperidade: jamais serei abalado.
[7] Tu, SENHOR, por teu favor fizeste permanecer forte a minha montanha; apenas voltaste o rosto, fiquei logo conturbado.
[8] Por ti, SENHOR, clamei, ao SENHOR implorei.
[9] Que proveito obterás no meu sangue, quando baixo à cova? Louvar-te-á, porventura, o pó? Declarará ele a tua verdade?
[10] Ouve, SENHOR, e tem compaixão de mim; sê tu, SENHOR, o meu auxílio.
[11] Converteste o meu pranto em folguedos; tiraste o meu pano de saco e me cingiste de alegria,

Psalm 30

[1]En psalm, en sång vid tempelinvigningen. Av David.
[2]Jag vill lovsjunga dig, Herre, ty du drog mig upp ur djupet och lät inte mina fiender triumfera.
[3]Herre, min Gud, jag ropade till dig och du gjorde mig frisk.
[4]Herre, du förde mig upp ur dödsriket, du gav mig liv, du räddade mig från graven.
[5]Sjung Herrens lov, ni hans trogna, prisa hans heliga namn!
[6]Ofärd är i hans vrede, men i hans nåd är liv. Om kvällen är gråten min gäst men om morgonen jublet.
[7]När det gick mig väl tänkte jag: Jag skall alltid stå trygg.
[8]Herre, i din nåd ställde du mig på fasta berget. Men du dolde ditt ansikte och jag blev förskräckt.
[9]Till dig, Herre, ropade jag, Herren bad jag om förskoning.
[10]Vad har du för vinst av min död, av att jag sänks i graven? Kan mullen prisa dig? Kan den förkunna din trofasthet?
[11]Lyssna, Herre, skona mig, Herre, bli min hjälpare!
[12]Du vände min dödsklagan i dans, du tog av mig sorgens dräkt och klädde mig i glädje.

[12] para que o meu espírito te cante louvores e não se cale. SENHOR, Deus meu, graças te darei para sempre.

[13]Därför skall jag sjunga ditt lov och aldrig tystna. Herre, min Gud, jag skall alltid prisa dig.

Salmo 31

Lamentos e louvor

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Em ti, SENHOR, me refugio; não seja eu jamais envergonhado; livra-me por tua justiça.

[2] Inclina-me os ouvidos, livra-me depressa; sê o meu castelo forte, cidadela fortíssima que me salve.

[3] Porque tu és a minha rocha e a minha fortaleza; por causa do teu nome, tu me conduzirás e me guiarás.

[4] Tirar-me-ás do laço que, às ocultas, me armaram, pois tu és a minha fortaleza.

[5] Nas tuas mãos, entrego o meu espírito; tu me remiste, SENHOR, Deus da verdade.

[6] Aborreces os que adoram ídolos vãos; eu, porém, confio no SENHOR.

[7] Eu me alegrarei e regozijarei na tua benignidade, pois tens visto a minha aflição, conheceste as angústias de minha alma

[8] e não me entregaste nas mãos do inimigo; firmaste os meus pés em lugar espaçoso.

[9] Compadece-te de mim, SENHOR, porque me sinto atribulado; de tristeza os meus olhos se consomem, e a minha alma e o meu corpo.

[10] Gasta-se a minha vida na tristeza, e os meus anos, em gemidos; debilita-se a

Psalm 31

[1]För körledaren. En psalm av David.

[2]Till dig, Herre, tar jag min tillflykt, svik mig aldrig! Du som är trofast, rädda mig,

[3]lyssna på mig, skynda till min hjälp. Var min klippa dit jag kan fly, borgen där jag finner räddning.

[4]Ja, du är min klippa och min borg. Du skall leda och styra mig, ditt namn till ära.

[5]Du skall lösa mig ur snaran de gillrat, du är min tillflykt.

[6]Jag överlämnar mig i dina händer. Du befriar mig, Herre, du sanne Gud.

[7]Du hatar dem som dyrkar falska gudar, men jag litar på Herren.

[8]Jag vill jubla av glädje över din godhet, du som såg mitt elände och tog dig an mig när jag led.

[9]Du gav mig inte i fiendens våld, du förde mig ut i frihet.

[10]Förbarma dig, Herre, jag är i nöd, mina ögon är skumma av sorgen, jag är matt till kropp och själ.

[11]Mitt liv rinner bort i ängslan och mina år i suckan. I nöden sviker mig kraften och benen murknar i min kropp

minha força, por causa da minha iniqüidade, e os meus ossos se consomem.

[11] Tornei-me opróbrio para todos os meus adversários, espanto para os meus vizinhos e horror para os meus conhecidos; os que me vêem na rua fogem de mim.

[12] Estou esquecido no coração deles, como morto; sou como vaso quebrado.

[13] Pois tenho ouvido a murmuração de muitos, terror por todos os lados; conspirando contra mim, tramam tirar-me a vida.

[14] Quanto a mim, confio em ti, SENHOR. Eu disse: tu és o meu Deus.

[15] Nas tuas mãos, estão os meus dias; livra-me das mãos dos meus inimigos e dos meus perseguidores.

[16] Faze resplandecer o teu rosto sobre o teu servo; salva-me por tua misericórdia.

[17] Não seja eu envergonhado, SENHOR, pois te invoquei; envergonhados sejam os perversos, emudecidos na morte.

[18] Emudeçam os lábios mentirosos, que falam insolentemente contra o justo, com arrogância e desdém.

[19] Como é grande a tua bondade, que reservaste aos que te temem, da qual usas, perante os filhos dos homens, para com os que em ti se refugiam!

[20] No recôndito da tua presença, tu os esconderás das tramas dos homens, num esconderijo os ocultarás da contenda de línguas.

[12]för alla mina fienders skull. Jag blir hånad, jag är en börda för mina grannar, en skräck för mina vänner, de som ser mig på gatan viker undan.

[13]Jag är bortglömd som en död, jag är som ett krossat kärl.

[14]Jag hör folkhopen viska. Skräck från alla håll — de gaddar sig samman och smider planer mot mitt liv.

[15]Men jag förtröstar på dig, Herre, jag säger: Du är min Gud.

[16]I din hand ligger mina dagar, rädda mig ur mina fienders hand, från dem som förföljer mig.

[17]Låt ditt ansikte lysa över mig, hjälp din tjänare i din godhet!

[18]Herre, svik mig inte när jag ropar. Låt de gudlösa stå med skam och tystna i döden,

[19]låt de läppar som ljuger förstummas, deras fräcka tal mot den rättfärdige i högmod och förakt.

[20]Stor är din godhet, som du sparat åt dina trogna och som du ger i allas åsyn åt dem som tar sin tillflykt till dig.

[21]Du håller dem gömda hos dig undan människors ränker, du bevarar dem i ditt hägn undan elaka tungor.

[21] Bendito seja o SENHOR, que engrandeceu a sua misericórdia para comigo, numa cidade sitiada!

[22] Eu disse na minha pressa: estou excluído da tua presença. Não obstante, ouviste a minha súplice voz, quando clamei por teu socorro.

[23] Amai o SENHOR, vós todos os seus santos. O SENHOR preserva os fiéis, mas retribui com largueza ao soberbo.

[24] Sede fortes, e revigore-se o vosso coração, vós todos que esperais no SENHOR.

[22]Lovad vare Herren, ty han var förunderligt god mot mig i nödens tid.

[23]Jag greps av oro och sade: Jag är bortstött från dig. Men du hörde hur jag bönföll dig, hur jag ropade till dig om hjälp.

[24]Älska Herren, ni hans trogna! Herren bevarar de trofasta, men de förmätna straffar han strängt.

[25]Var starka, fatta mod, alla ni som hoppas på Herren!

Salmo 32

A bem-aventurança de quem recebe o perdão

De Davi. Salmo didático

[1] Bem-aventurado aquele cuja iniqüidade é perdoada, cujo pecado é coberto.

[2] Bem-aventurado o homem a quem o SENHOR não atribui iniqüidade e em cujo espírito não há dolo.

[3] Enquanto calei os meus pecados, envelheceram os meus ossos pelos meus constantes gemidos todo o dia.

[4] Porque a tua mão pesava dia e noite sobre mim, e o meu vigor se tornou em sequidão de estio.

[5] Confessei-te o meu pecado e a minha iniqüidade não mais ocultei. Disse: confessarei ao SENHOR as minhas transgressões; e tu perdoaste a iniqüidade do meu pecado.

[6] Sendo assim, todo homem piedoso te fará súplicas em tempo de poder encontrar-te. Com efeito, quando

Psalm 32

[1]Av David, en dikt. Lycklig den vars brott har förlåtits och vars synd har plånats ut!

[2]Lycklig den vars skuld har avskrivits av Herren och vars sinne är utan svek!

[3]Så länge jag teg tynade jag bort. Jag jämrade mig dagen lång,

[4]dag och natt låg din hand tung på mig, jag blev som en åker i sommarens torka.

[5]Då erkände jag min synd för dig, jag dolde inte min skuld. Jag sade: Jag vill bekänna mina brott för Herren. Och du förlät min synd och skuld.

[6]Därför ber dina trogna till dig i nödens tid. När de stora vattnen stiger når de inte dem.

transbordarem muitas águas, não o atingirão.

[7] Tu és o meu esconderijo; tu me preservas da tribulação e me cercas de alegres cantos de livramento.

[7]Du är min fristad, du bevarar mig för nöden, du låter jubel över räddningen ljuda omkring mig.

[8] Instruir-te-ei e te ensinarei o caminho que deves seguir; e, sob as minhas vistas, te darei conselho.

[8]Jag vill ge dig insikt och lära dig den väg du skall gå, jag vill ge dig råd, min blick skall följa dig.

[9] Não sejais como o cavalo ou a mula, sem entendimento, os quais com freios e cabrestos são dominados; de outra sorte não te obedecem.

[9]Var inte som en häst eller mula utan förstånd — med tygel och betsel måste de tämjas.

[10] Muito sofrimento terá de curtir o ímpio, mas o que confia no SENHOR, a misericórdia o assistirá.

[10]Den gudlöse drabbas av många plågor, men den som litar på Herren skall omslutas av godhet.

[11] Alegrai-vos no SENHOR e regozijai-vos, ó justos; exultai, vós todos que sois retos de coração.

[11]Ni rättfärdiga, gläd er över Herren och jubla! Alla rättrådiga, ropa av fröjd!

Salmo 33

Louvor ao Criador e Preservador

[1] Exultai, ó justos, no SENHOR! Aos retos fica bem louvá-lo.

[2] Celebrai o SENHOR com harpa, louvai-o com cânticos no saltério de dez cordas.

[3] Entoai-lhe novo cântico, tangei com arte e com júbilo.

[4] Porque a palavra do SENHOR é reta, e todo o seu proceder é fiel.

[5] Ele ama a justiça e o direito; a terra está cheia da bondade do SENHOR.

[6] Os céus por sua palavra se fizeram, e, pelo sopro de sua boca, o exército deles.

[7] Ele ajunta em montão as águas do mar; e em reservatório encerra as grandes vagas.

Psalm 33

[1]Jubla över Herren, ni rättfärdiga! De redbara skall sjunga hans lov.

[2]Tacka Herren till lyrans klang, spela på tiosträngad harpa!

[3]Sjung till hans ära, sjung en ny sång, jubla till strängarnas välljud!

[4]Herrens ord är att lita på, han handlar alltid trofast.

[5]Rätt och rättfärdighet älskar han, Herrens kärlek fyller hela jorden.

[6]Genom Herrens ord blev himlen till och rymdens här på hans befallning.

[7]Som i en lägel samlade han havet och lade djupens vatten i säkert förvar.

[8] Tema ao SENHOR toda a terra, temam-no todos os habitantes do mundo.
[9] Pois ele falou, e tudo se fez; ele ordenou, e tudo passou a existir.
[10] O SENHOR frustra os desígnios das nações e anula os intentos dos povos.
[11] O conselho do SENHOR dura para sempre; os desígnios do seu coração, por todas as gerações.
[12] Feliz a nação cujo Deus é o SENHOR, e o povo que ele escolheu para sua herança.
[13] O SENHOR olha dos céus; vê todos os filhos dos homens;
[14] do lugar de sua morada, observa todos os moradores da terra,
[15] ele, que forma o coração de todos eles, que contempla todas as suas obras.
[16] Não há rei que se salve com o poder dos seus exércitos; nem por sua muita força se livra o valente.
[17] O cavalo não garante vitória; a despeito de sua grande força, a ninguém pode livrar.
[18] Eis que os olhos do SENHOR estão sobre os que o temem, sobre os que esperam na sua misericórdia,
[19] para livrar-lhes a alma da morte, e, no tempo da fome, conservar-lhes a vida.
[20] Nossa alma espera no SENHOR, nosso auxílio e escudo.
[21] Nele, o nosso coração se alegra, pois confiamos no seu santo nome.
[22] Seja sobre nós, SENHOR, a tua misericórdia, como de ti esperamos.

Salmo 34

[8]Må hela jorden bäva inför Herren, alla som bor där frukta honom.
[9]Han talade och allt blev till, han befallde och det skedde.
[10]Herren gäckar folkens planer och gör deras avsikter om intet.
[11]Men Herrens plan står fast för evigt, hans avsikter från släkte till släkte.
[12]Lyckligt det folk som har Herren till Gud, det folk han valt till sin egendom!
[13]Från himlen blickar Herren ner och ser på alla människor.
[14]Från sin tronsal betraktar han alla dem som bor på jorden,
[15]han som ensam gett dem liv och tanke och som följer alla deras gärningar.
[16]Stora härar räddar inte kungen, stor styrka hjälper inte kämpen,
[17]stridshästar säkrar inte segern, de räddar ingen med all sin kraft.
[18]Men Herren vakar över dem som fruktar honom, över dem som hoppas på hans nåd,
[19]han räddar dem från döden och håller dem vid liv i hungertid.
[20]Vi sätter vårt hopp till Herren, han är vår hjälp och vår sköld.
[21]I honom har våra hjärtan sin glädje, vi förtröstar på hans heliga namn.
[22]Herre, låt din nåd vila över oss, ty vi hoppas på dig.

Psalm 34

Provai que o Senhor é bom!

Salmo de Davi, quando se fingiu amalucado na presença de Abimeleque e, por este expulso, ele se foi

1 Sm 21.13-15

[1] Bendirei o SENHOR em todo o tempo, o seu louvor estará sempre nos meus lábios.

[2] Gloriar-se-á no SENHOR a minha alma; os humildes o ouvirão e se alegrarão.

[3] Engrandecei o SENHOR comigo, e todos, à uma, lhe exaltemos o nome.

[4] Busquei o SENHOR, e ele me acolheu; livrou-me de todos os meus temores.

[5] Contemplai-o e sereis iluminados, e o vosso rosto jamais sofrerá vexame.

[6] Clamou este aflito, e o SENHOR o ouviu e o livrou de todas as suas tribulações.

[7] O anjo do SENHOR acampa-se ao redor dos que o temem e os livra.

[8] Oh! Provai e vede que o SENHOR é bom; bem-aventurado o homem que nele se refugia.

[9] Temei o SENHOR, vós os seus santos, pois nada falta aos que o temem.

[10] Os leõezinhos sofrem necessidade e passam fome, porém aos que buscam o SENHOR bem nenhum lhes faltará.

[11] Vinde, filhos, e escutai-me; eu vos ensinarei o temor do SENHOR.

[12] Quem é o homem que ama a vida e quer longevidade para ver o bem?

[13] Refreia a língua do mal e os lábios de falarem dolosamente.

[14] Aparta-te do mal e pratica o que é bom; procura a paz e empenha-te por alcançá-la.

[1]Av David, när han spelade vansinnig inför Avimelek, som drev bort honom.

[2]Jag vill alltid prisa Herren, ständigt sjunga hans lov.

[3]Stolt ger jag Herren äran, de betryckta hör det och gläds.

[4]Lova Herren med mig, låt oss tillsammans ära hans namn!

[5]Jag sökte mig till Herren och han svarade mig, han befriade mig från all fruktan.

[6]Se mot honom och stråla av glädje, sänk inte blicken i skam.

[7]Jag eländige ropade, Herren hörde, han räddade mig ur all min nöd.

[8]Herrens ängel håller vakt kring hans trogna och räddar dem.

[9]Se och smaka Herrens godhet, lycklig den som flyr till honom!

[10]Frukta Herren, ni hans heliga, de som fruktar honom lider ingen brist.

[11]Lejon kan lida nöd och hungra, de som sökt sig till Herren saknar ingenting.

[12]Kom, mina barn, lyssna på mig, jag vill lära er att frukta Herren.

[13]Är du en som älskar livet och vill se många lyckliga år?

[14]Bevara då din tunga från ont och dina läppar från falska ord.

[15]Sky det onda och gör det goda, sträva efter att hålla fred.

[15] Os olhos do SENHOR repousam sobre os justos, e os seus ouvidos estão abertos ao seu clamor.

[16] Herrens ögon ser de rättfärdiga, och hans öron hör deras rop.

[16] O rosto do SENHOR está contra os que praticam o mal, para lhes extirpar da terra a memória.

[17] Herren inskrider mot dem som gör det onda, han utplånar deras minne på jorden.

[17] Clamam os justos, e o SENHOR os escuta e os livra de todas as suas tribulações.

[18] De rättfärdiga ropar, och Herren hör och räddar dem ur all nöd.

[18] Perto está o SENHOR dos que têm o coração quebrantado e salva os de espírito oprimido.

[19] Herren är nära de förtvivlade, han hjälper de modlösa.

[19] Muitas são as aflições do justo, mas o SENHOR de todas o livra.

[20] Den rättfärdige drabbas av mycket ont, men Herren räddar honom från allt.

[20] Preserva-lhe todos os ossos, nem um deles sequer será quebrado.

[21] Han skyddar varje ben i hans kropp, inte ett enda skall krossas.

[21] O infortúnio matará o ímpio, e os que odeiam o justo serão condenados.

[22] Olyckan dödar den gudlöse, den rättfärdiges fiender står med skuld.

[22] O SENHOR resgata a alma dos seus servos, e dos que nele confiam nenhum será condenado.

[23] Herren räddar sina tjänares liv, de som flyr till honom är fria från skuld.

Salmo 35

Psalm 35

Castigo dos adversários

Salmo de Davi

[1] Contende, SENHOR, com os que contendem comigo; peleja contra os que contra mim pelejam.

[1] Av David. Herre, kämpa mot dem som kämpar mot mig! Strid mot dem som strider mot mig!

[2] Embraça o escudo e o broquel e ergue-te em meu auxílio.

[2] Tag rustning och sköld, grip in till min hjälp!

[3] Empunha a lança e reprime o passo aos meus perseguidores; dize à minha alma: Eu sou a tua salvação.

[3] Höj spjut och lans mot mina förföljare! Säg till mig: Jag är din räddning.

[4] Sejam confundidos e cobertos de vexame os que buscam tirar-me a vida; retrocedam e sejam envergonhados os que tramam contra mim.

[4] Skam och vanära må drabba dem som står efter mitt liv. Låt dem som har ont i sinnet mot mig vika tillbaka i smälek.

[5] Sejam como a palha ao léu do vento, impelindo-os o anjo do SENHOR.

[6] Torne-se-lhes o caminho tenebroso e escorregadio, e o anjo do SENHOR os persiga.

[7] Pois sem causa me tramaram laços, sem causa abriram cova para a minha vida.

[8] Venha sobre o inimigo a destruição, quando ele menos pensar; e prendam-no os laços que tramou ocultamente; caia neles para a sua própria ruína.

[9] E minha alma se regozijará no SENHOR e se deleitará na sua salvação.

[10] Todos os meus ossos dirão: SENHOR, quem contigo se assemelha? Pois livras o aflito daquele que é demais forte para ele, o mísero e o necessitado, dos seus extorsionários.

[11] Levantam-se iníquas testemunhas e me argúem de coisas que eu não sei.

[12] Pagam-me o mal pelo bem, o que é desolação para a minha alma.

[13] Quanto a mim, porém, estando eles enfermos, as minhas vestes eram pano de saco; eu afligia a minha alma com jejum e em oração me reclinava sobre o peito,

[14] portava-me como se eles fossem meus amigos ou meus irmãos; andava curvado, de luto, como quem chora por sua mãe.

[15] Quando, porém, tropecei, eles se alegraram e se reuniram; reuniram-se contra mim; os abjetos, que eu não conhecia, dilaceraram-me sem tréguas;

[16] como vis bufões em festins, rangiam contra mim os dentes.

[5]Låt dem bli som agnar i vinden, när Herrens ängel driver bort dem.

[6]Låt deras väg bli mörk och hal, när Herrens ängel förföljer dem.

[7]Ty utan skäl lade de ut sitt nät och grävde en grop åt mig.

[8]Låt fördärvet överraska dem, låt nätet de lagt ut snärja dem själva och låt dem falla i gropen de grävt.

[9]Jag skall jubla över Herren och glädjas åt hans hjälp.

[10]Hela min varelse ropar: Herre, vem är som du? Du räddar den svage från hans överman, den svage och fattige från plundraren.

[11]Falska vittnen träder fram. Man förhör mig om det jag inte vet,

[12]man lönar mig med ont för gott, jag är övergiven.

[13]När de var sjuka klädde jag mig i säckväv, jag späkte mig med fastor och bad med huvudet sänkt,

[14]som för en vän, en bror. Som i sorg efter en mor gick jag svartklädd och böjd.

[15]Men när jag snubblade gladdes de och gick samman, de gick samman mot mig för att slå, och jag anade ingenting. De rev och klöste utan hejd.

[16]De hånar mig skamlöst, de visar tänderna mot mig.

[17] Até quando, SENHOR, ficarás olhando? Livra-me a alma das violências deles; dos leões, a minha predileta.

[17]Herre, hur länge skall du se på? Befria mig från deras grymheter, rädda mitt liv från lejonen!

[18] Dar-te-ei graças na grande congregação, louvar-te-ei no meio da multidão poderosa.

[18]Då skall jag tacka dig i tempelskaran, prisa dig bland allt folket.

[19] Não se alegrem de mim os meus inimigos gratuitos; não pisquem os olhos os que sem causa me odeiam.

[19]Låt inte mina lömska fiender glädjas, låt inte dem som hatar mig utan grund göra försmädliga miner.

[20] Não é de paz que eles falam; pelo contrário, tramam enganos contra os pacíficos da terra.

[20]Ty deras ord skapar osämja, och mot de stilla i landet har de svekfulla planer.

[21] Escancaram contra mim a boca e dizem: Pegamos! Pegamos! Vimo-lo com os nossos próprios olhos.

[21]De öppnar sin breda mun och skrattar hånfullt: »Vad var det vi sa!«

[22] Tu, SENHOR, os viste; não te cales; SENHOR, não te ausentes de mim.

[22]Du ser det, Herre, var inte tyst. Herre, dröj inte långt borta.

[23] Acorda e desperta para me fazeres justiça, para a minha causa, Deus meu e SENHOR meu.

[23]Vakna, res dig, skaffa mig rätt! Ta dig an min sak, min Gud och härskare!

[24] Julga-me, SENHOR, Deus meu, segundo a tua justiça; não permitas que se regozijem contra mim.

[24]Döm mig rättvist, Herre, min Gud. Låt dem inte få glädjas,

[25] Não digam eles lá no seu íntimo: Agora, sim! Cumpriu-se o nosso desejo! Não digam: Demos cabo dele!

[25]låt dem inte få tänka: »Ha! Det blev som vi ville«, inte få säga: »Vi slukade honom!«

[26] Envergonhem-se e juntamente sejam cobertos de vexame os que se alegram com o meu mal; cubram-se de pejo e ignomínia os que se engrandecem contra mim.

[26]Skam och smälek må drabba alla som gläds åt min olycka. Klä dem i skam och nesa, de som triumferar över mig.

[27] Cantem de júbilo e se alegrem os que têm prazer na minha retidão; e digam sempre: Glorificado seja o SENHOR, que se compraz na prosperidade do seu servo!

[27]Men låt dem som unnar mig min rätt få jubla och glädja sig, låt dem ständigt säga: »Herren är stor, han unnar sin tjänare välgång.«

[28] E a minha língua celebrará a tua justiça e o teu louvor todo o dia.

Salmo 36

Malícia humana e benignidade divina

Ao mestre de canto. De Davi, servo do Senhor

[1] Há no coração do ímpio a voz da transgressão; não há temor de Deus diante de seus olhos.

[2] Porque a transgressão o lisonjeia a seus olhos e lhe diz que a sua iniqüidade não há de ser descoberta, nem detestada.

[3] As palavras de sua boca são malícia e dolo; abjurou o discernimento e a prática do bem.

[4] No seu leito, maquina a perversidade, detém-se em caminho que não é bom, não se despega do mal.

[5] A tua benignidade, SENHOR, chega até aos céus, até às nuvens, a tua fidelidade.

[6] A tua justiça é como as montanhas de Deus; os teus juízos, como um abismo profundo. Tu, SENHOR, preservas os homens e os animais.

[7] Como é preciosa, ó Deus, a tua benignidade! Por isso, os filhos dos homens se acolhem à sombra das tuas asas.

[8] Fartam-se da abundância da tua casa, e na torrente das tuas delícias lhes dás de beber.

[9] Pois em ti está o manancial da vida; na tua luz, vemos a luz.

[28]Jag skall vittna om din trofasthet och prisa dig dagen lång.

Psalm 36

[1]För körledaren. Av Herrens tjänare David.

[2]Synden viskar sitt ord i den gudlöses hjärta, hos honom finns ingen fruktan för Gud.

[3]Synden smickrar honom till att tro att hans ogärning aldrig röjs och blir avskydd.

[4]Hans ord är ondska och svek, åt insikt och godhet vänder han ryggen.

[5]Han ligger på sin bädd och smider onda planer, han har slagit in på orätt väg, han skyr inte något ont.

[6]Herre, till himlen sträcker sig din nåd, din trofasthet ända till skyarna.

[7]Din rättfärdighet är som väldiga berg, din rättvisa som det djupaste hav. Herre, du hjälper både människor och djur.

[8]Din nåd är dyrbar, o Gud, i dina vingars skugga finner människor tillflykt.

[9]De får njuta överflödet i ditt hus, i din glädjes strömmar stillas deras törst.

[10]Ty hos dig är livets källa, i ditt ljus ser vi ljus.

[10] Continua a tua benignidade aos que te conhecem, e a tua justiça, aos retos de coração.
[11] Não me calque o pé da insolência, nem me repila a mão dos ímpios.
[12] Tombaram os obreiros da iniqüidade; estão derruídos e já não podem levantar-se.

Salmo 37

Temporária, a felicidade dos perversos
Salmo de Davi

[1] Não te indignes por causa dos malfeitores, nem tenhas inveja dos que praticam a iniqüidade.
[2] Pois eles dentro em breve definharão como a relva e murcharão como a erva verde.
[3] Confia no SENHOR e faze o bem; habita na terra e alimenta-te da verdade.
[4] Agrada-te do SENHOR, e ele satisfará os desejos do teu coração.
[5] Entrega o teu caminho ao SENHOR, confia nele, e o mais ele fará.
[6] Fará sobressair a tua justiça como a luz e o teu direito, como o sol ao meio-dia.
[7] Descansa no SENHOR e espera nele, não te irrites por causa do homem que prospera em seu caminho, por causa do que leva a cabo os seus maus desígnios.
[8] Deixa a ira, abandona o furor; não te impacientes; certamente, isso acabará mal.

[11]Låt din nåd aldrig vika från de dina, din rättfärdighet aldrig från de redbara.

[12]Låt inte de stolta trampa ner mig, låt inte de onda driva bort mig.

[13]Där ligger de, ogärningsmännen, slagna, reser sig aldrig.

Psalm 37

[1]Av David. Reta inte upp dig på de onda, avundas inte dem som gör orätt!

[2]De torkar snabbt som gräset och vissnar bort som grönskan.

[3]Förtrösta på Herren och gör det goda, så får du bo i ditt land och leva trygg.

[4]Ha din glädje i Herren, han ger dig allt vad ditt hjärta begär.

[5]Lägg ditt liv i Herrens hand. Lita på honom, han kommer att handla.

[6]Han skall låta din rätt lysa som gryningsljuset, din rättvisa sak som middagssolen.

[7]Var stilla inför Herren, vänta på honom. Reta dig inte på den som har framgång, den som når sina onda syften.

[8]Stilla din harm, låt din vrede slockna, reta inte upp dig, det leder bara till ont.

[9] Porque os malfeitores serão exterminados, mas os que esperam no SENHOR possuirão a terra.

[9]De som gör det onda skall drivas bort, men de som hoppas på Herren får äga landet.

[10] Mais um pouco de tempo, e já não existirá o ímpio; procurarás o seu lugar e não o acharás.

[10]En kort tid, och den gudlöse är inte mer, du letar där han fanns, och han är borta.

[11] Mas os mansos herdarão a terra e se deleitarão na abundância de paz.

[11]Men de ödmjuka får äga landet och njuta en ostörd fred.

[12] Trama o ímpio contra o justo e contra ele ringe os dentes.

[12]De gudlösa vill den rättfärdige ont, och de visar tänderna mot honom.

[13] Rir-se-á dele o SENHOR, pois vê estar-se aproximando o seu dia.

[13]Herren ler åt dem, han ser att deras stund kommer.

[14] Os ímpios arrancam da espada e distendem o arco para abater o pobre e necessitado, para matar os que trilham o reto caminho.

[14]De gudlösa drar sina svärd och spänner sina bågar för att fälla den fattige och förtryckte, för att slakta den som handlar rätt.

[15] A sua espada, porém, lhes traspassará o próprio coração, e os seus arcos serão espedaçados.

[15]Men svärdet tränger in i deras eget hjärta, och deras bågar bryts sönder.

[16] Mais vale o pouco do justo que a abundância de muitos ímpios.

[16]Bättre det lilla den rättfärdige har än de gudlösas stora rikedom,

[17] Pois os braços dos ímpios serão quebrados, mas os justos, o SENHOR os sustém.

[17]ty de gudlösas makt skall brytas, men Herren stöder de rättfärdiga.

[18] O SENHOR conhece os dias dos íntegros; a herança deles permanecerá para sempre.

[18]Herren tar sig an de frommas liv, de behåller sin arvslott för alltid.

[19] Não serão envergonhados nos dias do mal e nos dias da fome se fartarão.

[19]De drabbas inte när olyckan kommer, när svälten råder äter de sig mätta.

[20] Os ímpios, no entanto, perecerão, e os inimigos do SENHOR serão como o viço das pastagens; serão aniquilados e se desfarão em fumaça.

[20]Men de gudlösa går under, och som i en glödande ugn försvinner Herrens fiender, försvinner som rök.

[21] O ímpio pede emprestado e não paga; o justo, porém, se compadece e dá.

[21]Den gudlöse lånar men betalar inte igen, den rättfärdige är frikostig och givmild.

[22] Aqueles a quem o SENHOR abençoa possuirão a terra; e serão exterminados aqueles a quem amaldiçoa.
[23] O SENHOR firma os passos do homem bom e no seu caminho se compraz;
[24] se cair, não ficará prostrado, porque o SENHOR o segura pela mão.
[25] Fui moço e já, agora, sou velho, porém jamais vi o justo desamparado, nem a sua descendência a mendigar o pão.
[26] É sempre compassivo e empresta, e a sua descendência será uma bênção.
[27] Aparta-te do mal e faze o bem, e será perpétua a tua morada.
[28] Pois o SENHOR ama a justiça e não desampara os seus santos; serão preservados para sempre, mas a descendência dos ímpios será exterminada.
[29] Os justos herdarão a terra e nela habitarão para sempre.
[30] A boca do justo profere a sabedoria, e a sua língua fala o que é justo.
[31] No coração, tem ele a lei do seu Deus; os seus passos não vacilarão.
[32] O perverso espreita ao justo e procura tirar-lhe a vida.
[33] Mas o SENHOR não o deixará nas suas mãos, nem o condenará quando for julgado.
[34] Espera no SENHOR, segue o seu caminho, e ele te exaltará para possuíres a terra; presenciarás isso quando os ímpios forem exterminados.

[22]Ty de som Gud välsignat får äga landet, men de han förbannat skall drivas bort.
[23]Människans steg styrs av Herren, han vill trygga hennes väg.
[24]Snubblar hon faller hon inte omkull, ty Herren håller hennes hand.
[25]Ung har jag varit, gammal är jag, men aldrig såg jag den rättfärdige övergiven eller hans barn tigga om bröd.
[26]Alltid lånar han frikostigt ut, och hans barn blir välsignade.
[27]Sky det onda och gör det goda, så får du bo kvar för alltid.
[28]Ty Herren älskar det rätta och överger inte sina trogna. Men syndarna skall förgöras för alltid och de gudlösas barn drivas bort.
[29]De rättfärdiga skall äga landet och bo där för alltid.
[30]Den rättfärdiges mun talar vist och hans tunga säger det rätta.
[31]Han bär sin Guds lag i hjärtat, han går utan att vackla.
[32]Den gudlöse spejar på den rättfärdige och söker tillfälle att döda honom.
[33]Herren ger honom inte i den gudlöses våld och låter honom inte bli fälld i rätten.
[34]Hoppas på Herren och följ hans väg! Han skall upphöja dig, du skall äga landet, när de gudlösa drivs bort får du se på.

[35] Vi um ímpio prepotente a expandir-se qual cedro do Líbano.
[36] Passei, e eis que desaparecera; procurei-o, e já não foi encontrado.
[37] Observa o homem íntegro e atenta no que é reto; porquanto o homem de paz terá posteridade.
[38] Quanto aos transgressores, serão, à uma, destruídos; a descendência dos ímpios será exterminada.
[39] Vem do SENHOR a salvação dos justos; ele é a sua fortaleza no dia da tribulação.
[40] O SENHOR os ajuda e os livra; livra-os dos ímpios e os salva, porque nele buscam refúgio.

Salmo 38

Arrependimento do pecador

Salmo de Davi. Em memória

[1] Não me repreendas, SENHOR, na tua ira, nem me castigues no teu furor.
[2] Cravam-se em mim as tuas setas, e a tua mão recai sobre mim.
[3] Não há parte sã na minha carne, por causa da tua indignação; não há saúde nos meus ossos, por causa do meu pecado.
[4] Pois já se elevam acima de minha cabeça as minhas iniqüidades; como fardos pesados, excedem as minhas forças.
[5] Tornam-se infectas e purulentas as minhas chagas, por causa da minha loucura.
[6] Sinto-me encurvado e sobremodo abatido, ando de luto o dia todo.
[7] Ardem-me os lombos, e não há parte sã na minha carne.

[35]Jag såg en gudlös i hans kraft, han stod hög som en ceder på Libanon.
[36]Jag gick förbi och han var borta, jag sökte honom och han fanns inte mer.
[37]Ge akt på den fromme, se på den redbare, fridens man har en framtid,
[38]men syndarna går alla under, de gudlösa berövas sin framtid.
[39]De rättfärdigas räddning kommer från Herren, han är deras värn i nödens tid.
[40]Herren hjälper och befriar dem, befriar dem från de gudlösa, räddar dem när de flyr till honom.

Psalm 38

[1]En psalm av David, till påminnelse.
[2]Herre, tukta mig inte i din vrede, straffa mig inte i din harm!
[3]Dina pilar har trängt in i mig och din hand vilar tung på mig.
[4]Ingenting är helt på min kropp för din vredes skull, ingenting är friskt i mig för mina synders skull.
[5]Min skuld har växt mig över huvudet, den är en börda, för tung för mig.
[6]Mina sår stinker och varas för min dårskaps skull.
[7]Jag är krokig och böjd, dagen lång går jag sörjande.
[8]Höfterna brinner av smärta, ingenting är helt i min kropp.

[8] Estou aflito e mui quebrantado; dou gemidos por efeito do desassossego do meu coração.	[9]Jag är kraftlös och krossad, jag skriker ut mitt hjärtas jämmer.
[9] Na tua presença, SENHOR, estão os meus desejos todos, e a minha ansiedade não te é oculta.	[10]Herre, du känner min längtan, mina suckar når fram till dig.
[10] Bate-me excitado o coração, faltam-me as forças, e a luz dos meus olhos, essa mesma já não está comigo.	[11]Mitt hjärta bultar, mina krafter sviker, mina ögons ljus har slocknat.
[11] Os meus amigos e companheiros afastam-se da minha praga, e os meus parentes ficam de longe.	[12]Mina vänner och grannar skyr min plåga, mina närmaste håller sig borta.
[12] Armam ciladas contra mim os que tramam tirar-me a vida; os que me procuram fazer o mal dizem coisas perniciosas e imaginam engano todo o dia.	[13]De som står efter mitt liv gillrar fällor, de som vill mig ont förtalar mig och tänker ständigt på svek.
[13] Mas eu, como surdo, não ouço e, qual mudo, não abro a boca.	[14]Jag är lik en döv som ingenting hör, en stum som inte öppnar sin mun.
[14] Sou, com efeito, como quem não ouve e em cujos lábios não há réplica.	[15]Jag är lik en man som inte hör, en som inte kan svara.
[15] Pois em ti, SENHOR, espero; tu me atenderás, SENHOR, Deus meu.	[16]Men, Herre, jag hoppas på dig, du skall svara mig, Herre, min Gud.
[16] Porque eu dizia: Não suceda que se alegrem de mim e contra mim se engrandeçam quando me resvala o pé.	[17]Jag är rädd att de skall skratta åt mig, de som hånar mig när jag snavar.
[17] Pois estou prestes a tropeçar; a minha dor está sempre perante mim.	[18]Ty jag är nära att stupa, jag är ständigt plågad.
[18] Confesso a minha iniqüidade; suporto tristeza por causa do meu pecado.	[19]Jag bekänner min skuld, jag sörjer över min synd.
[19] Mas os meus inimigos são vigorosos e fortes, e são muitos os que sem causa me odeiam.	[20]Fiender utan orsak har jag många, talrika är de som hatar mig utan skäl.
[20] Da mesma sorte, os que pagam o mal pelo bem são meus adversários, porque eu sigo o que é bom.	[21]De lönar gott med ont, de är emot mig för att jag sökt det goda.

[21] Não me desampares, SENHOR; Deus meu, não te ausentes de mim.

[22] Apressa-te em socorrer-me, SENHOR, salvação minha.

Salmo 39

A vaidade da vida

Ao mestre de canto, Jedutum. Salmo de Davi

[1] Disse comigo mesmo: guardarei os meus caminhos, para não pecar com a língua; porei mordaça à minha boca, enquanto estiver na minha presença o ímpio.

[2] Emudeci em silêncio, calei acerca do bem, e a minha dor se agravou.

[3] Esbraseou-se-me no peito o coração; enquanto eu meditava, ateou-se o fogo; então, disse eu com a própria língua:

[4] Dá-me a conhecer, SENHOR, o meu fim e qual a soma dos meus dias, para que eu reconheça a minha fragilidade.

[5] Deste aos meus dias o comprimento de alguns palmos; à tua presença, o prazo da minha vida é nada. Na verdade, todo homem, por mais firme que esteja, é pura vaidade.

[6] Com efeito, passa o homem como uma sombra; em vão se inquieta; amontoa tesouros e não sabe quem os levará.

[7] E eu, SENHOR, que espero? Tu és a minha esperança.

[8] Livra-me de todas as minhas iniqüidades; não me faças o opróbrio do insensato.

[9] Emudeço, não abro os lábios porque tu fizeste isso.

[10] Tira de sobre mim o teu flagelo; pelo golpe de tua mão, estou consumido.

[22]Överge mig inte, Herre, min Gud, dröj inte långt borta!

[23]Skynda till min hjälp, Herre, du min räddning!

Psalm 39

[1]För körledaren. En psalm av David.

[2]Jag tänkte: Jag skall ta mig i akt och inte synda med min tunga, jag skall sätta lås för min mun, så länge gudlösa är inom hörhåll.

[3]Så höll jag mig tyst och blev stum, jag teg, men till ingen nytta. Min plåga blev bitter,

[4]hjärtat brände i mitt bröst, jag stönade, det brann som eld. Jag kunde inte tiga.

[5]Herre, lär mig inse att jag skall dö och hur få mina tillmätta dagar är, inse att jag är förgänglig.

[6]En handfull dagar är allt du ger mig, för dig är min livstid ett intet. Bara en vindfläkt är människan,

[7]som en skuggbild vandrar hon kring. Bara en vindfläkt är skatterna hon hopar, hon vet inte vems de en gång skall bli.

[8]Herre, vad har jag då att hoppas på? Mitt hopp står till dig.

[9]Befria mig från alla mina synder, låt mig slippa bli smädad för dårskap.

[10]Jag tiger och öppnar inte min mun — det är ju du som låtit detta ske.

[11]Ta bort den plåga du lagt på mig! Jag förgås under slagen av din hand.

[11] Quando castigas o homem com repreensões, por causa da iniqüidade, destróis nele, como traça, o que tem de precioso. Com efeito, todo homem é pura vaidade.

[12] Ouve, SENHOR, a minha oração, escuta-me quando grito por socorro; não te emudeças à vista de minhas lágrimas, porque sou forasteiro à tua presença, peregrino como todos os meus pais o foram.

[13] Desvia de mim o olhar, para que eu tome alento, antes que eu passe e deixe de existir.

[12]Du tuktar och straffar en man för hans synd, likt malen förtär du allt han har kärt. Bara en vindfläkt är människan.

[13]Herre, hör min bön och lyssna till mitt rop, tig inte när jag gråter! Ty en tid är jag gäst hos dig, en främling som alla mina fäder.

[14]Vänd bort din blick, så kan jag glädjas innan jag går bort och inte mer finns till.

Salmo 40

Oração para livramento

Vs. 13-17: Salmo 70.1-5

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Esperei confiantemente pelo SENHOR; ele se inclinou para mim e me ouviu quando clamei por socorro.

[2] Tirou-me de um poço de perdição, de um tremedal de lama; colocou-me os pés sobre uma rocha e me firmou os passos.

[3] E me pôs nos lábios um novo cântico, um hino de louvor ao nosso Deus; muitos verão essas coisas, temerão e confiarão no SENHOR.

[4] Bem-aventurado o homem que põe no SENHOR a sua confiança e não pende para os arrogantes, nem para os afeiçoados à mentira.

[5] São muitas, SENHOR, Deus meu, as maravilhas que tens operado e também os teus desígnios para conosco; ninguém há

Psalm 40

[1]För körledaren. Av David, en psalm.

[2]Länge väntade jag på Herren, och han böjde sig ner till mig och hörde mitt rop.

[3]Han drog mig upp ur fördärvets grop, ur slam och dy. Han ställde mig på fast mark, mina steg gjorde han trygga.

[4]Han lade en ny sång i min mun, en lovsång till vår Gud. Många skall se det och bäva och sätta sin lit till Herren.

[5]Lycklig den som litar fast på Herren och inte vänder sig till de trotsiga och dem som avfaller till lögnens makter.

[6]Stora är de ting du har gjort, dina under, Herre, min Gud, och dina planer med oss. Ingen kan mäta sig med dig. Jag vill tala

que se possa igualar contigo. Eu quisera anunciá-los e deles falar, mas são mais do que se pode contar.

och berätta om dem, men de är fler än jag kan räkna.

6 Sacrifícios e ofertas não quiseste; abriste os meus ouvidos; holocaustos e ofertas pelo pecado não requeres.

7Slaktoffer och matoffer önskar du inte, du har lärt mig att lyssna. Brännoffer och syndoffer begär du inte,

7 Então, eu disse: eis aqui estou, no rolo do livro está escrito a meu respeito;

8därför säger jag: Jag är här. I bokrullen står vad jag skall göra.

8 agrada-me fazer a tua vontade, ó Deus meu; dentro do meu coração, está a tua lei.

9Gärna gör jag din vilja, min Gud, jag har din lag i mitt hjärta.

9 Proclamei as boas-novas de justiça na grande congregação; jamais cerrei os lábios, tu o sabes, SENHOR.

10Jag bär bud om din trofasta hjälp till den stora tempelskaran. Jag håller inte tillbaka mina ord, det vet du, Herre.

10 Não ocultei no coração a tua justiça; proclamei a tua fidelidade e a tua salvação; não escondi da grande congregação a tua graça e a tua verdade.

11Jag tiger inte om din hjälp, att du är trofast och räddar förkunnar jag. Jag döljer inte din godhet och trohet för den stora tempelskaran.

11 Não retenhas de mim, SENHOR, as tuas misericórdias; guardem-me sempre a tua graça e a tua verdade.

12Du, Herre, håller inte tillbaka din barmhärtighet mot mig, din godhet och din trohet skall alltid bevara mig.

12 Não têm conta os males que me cercam; as minhas iniqüidades me alcançaram, tantas, que me impedem a vista; são mais numerosas que os cabelos de minha cabeça, e o coração me desfalece.

13Jag hotas från alla håll av olyckor utan tal. Mina synder har hunnit upp mig, jag förmår inte se dem. De är fler än håren på mitt huvud, och modet sviker mig.

13 Praza-te, SENHOR, em livrar-me; dá-te pressa, ó SENHOR, em socorrer-me.

14Jag ber dig, Herre, befria mig! Herre, skynda till min hjälp!

14 Sejam à uma envergonhados e cobertos de vexame os que me demandam a vida; tornem atrás e cubram-se de ignomínia os que se comprazem no meu mal.

15Skam och smälek må drabba alla som vill beröva mig livet. Låt dem vika tillbaka med vanära, de som vill mig ont.

15 Sofram perturbação por causa da sua ignomínia os que dizem: Bem-feito! Bem-feito!

16Må de rysa av skam, de som nu skrattar hånfullt åt mig.

[16] Folguem e em ti se rejubilem todos os que te buscam; os que amam a tua salvação digam sempre: O SENHOR seja magnificado!

[17] Eu sou pobre e necessitado, porém o SENHOR cuida de mim; tu és o meu amparo e o meu libertador; não te detenhas, ó Deus meu!

Salmo 41

A calúnia dos inimigos e o socorro de Deus

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Bem-aventurado o que acode ao necessitado; o SENHOR o livra no dia do mal.

[2] O SENHOR o protege, preserva-lhe a vida e o faz feliz na terra; não o entrega à discrição dos seus inimigos.

[3] O SENHOR o assiste no leito da enfermidade; na doença, tu lhe afofas a cama.

[4] Disse eu: compadece-te de mim, SENHOR; sara a minha alma, porque pequei contra ti.

[5] Os meus inimigos falam mal de mim: Quando morrerá e lhe perecerá o nome?

[6] Se algum deles me vem visitar, diz coisas vãs, amontoando no coração malícias; em saindo, é disso que fala.

[7] De mim rosnam à uma todos os que me odeiam; engendram males contra mim, dizendo:

[8] Peste maligna deu nele, e: Caiu de cama, já não há de levantar-se.

[17]Men alla som kommer till dig skall jubla av glädje över dig. De som längtar efter din hjälp skall alltid säga: »Herren är stor.«

[18]Jag är betryckt och fattig. Herre, skynda till mig! Min hjälp och min räddare är du. Min Gud, dröj inte!

Psalm 41

[1]För körledaren. En psalm av David.

[2]Lycklig den som tar sig an den svage, honom skall Herren rädda på olyckans dag.

[3]Herren bevarar honom och ger honom liv, han prisas lycklig i landet. Du låter inte fiender sluka honom.

[4]Herren stöder honom när han ligger sjuk. På sjukbädden gör du honom frisk.

[5]Jag sade: »Herre, visa mig nåd, gör mig frisk, jag har syndat mot dig.«

[6]Mina fiender säger elakt om mig: »När skall han dö och hans namn plånas ut?«

[7]De som besöker mig talar tomma ord, de lägger allt ont på minnet, går sedan ut och sprider det.

[8]Alla mina ovänner viskar om mig och smider onda planer mot mig.

[9]»Något fruktansvärt har drabbat honom, där ligger han och reser sig aldrig.«

[9] Até o meu amigo íntimo, em quem eu confiava, que comia do meu pão, levantou contra mim o calcanhar.
[10] Tu, porém, SENHOR, compadece-te de mim e levanta-me, para que eu lhes pague segundo merecem.
[11] Com isto conheço que tu te agradas de mim: em não triunfar contra mim o meu inimigo.
[12] Quanto a mim, tu me susténs na minha integridade e me pões à tua presença para sempre.
[13] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, da eternidade para a eternidade! Amém e amém!

[10]Också min vän som jag litade på och som delade mitt bröd, han trampar på mig.

[11]Men du, Herre, visa mig nåd, hjälp mig upp, så får jag ge dem vad de förtjänat!

[12]Om min fiende inte får triumfera vet jag att jag är älskad av dig.

[13]Jag är utan skuld, därför stöder du mig, du låter mig alltid vara dig nära. *

[14]Lovad vare Herren, Israels Gud, från evighet till evighet! Amen, amen.

Livro II

Salmos 42 - 72

ANDRA BOKEN

Salmo 42

A alma anela por Deus

Ao mestre de canto. Salmo didático dos filhos de Corá

[1] Como suspira a corça pelas correntes das águas, assim, por ti, ó Deus, suspira a minha alma.
[2] A minha alma tem sede de Deus, do Deus vivo; quando irei e me verei perante a face de Deus?
[3] As minhas lágrimas têm sido o meu alimento dia e noite, enquanto me dizem continuamente: O teu Deus, onde está?
[4] Lembro-me destas coisas – e dentro de mim se me derrama a alma -, de como passava eu com a multidão de povo e os guiava em procissão à Casa de Deus, entre gritos de alegria e louvor, multidão em festa.

Psalm 42

[1]För körledaren. En dikt av Korachs ättlingar.

[2]Som hjorten längtar till bäckens vatten, så längtar jag till dig, o Gud.

[3]Jag törstar efter Gud, efter den levande Guden. När får jag komma, när får jag träda fram inför Gud?

[4]Tårar har blivit min föda dag och natt. Ständigt frågar man mig: »Var är din Gud?«

[5]Jag överväldigas av sorg när jag minns det som var, hur jag gick i den Mäktiges hägn upp till Guds hus, med tacksägelse och glädjerop i skaran som drog upp till högtid.

[5] Por que estás abatida, ó minha alma? Por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei, a ele, meu auxílio e Deus meu.

[6]Varför är du tyngd av sorg, min själ, och full av oro? Sätt ditt hopp till Gud! Jag skall åter få tacka honom, min räddare och min Gud.

[6] Sinto abatida dentro de mim a minha alma; lembro-me, portanto, de ti, nas terras do Jordão, e no monte Hermom, e no outeiro de Mizar.

[7]Min själ är tyngd av sorg, därför går min tanke till dig från Jordans och Hermons land, från Misars berg.

[7] Um abismo chama outro abismo, ao fragor das tuas catadupas; todas as tuas ondas e vagas passaram sobre mim.

[8]Djup ropar till djup i dånet av dina forsar. Alla dina brottsjöar slår samman över mitt huvud.

[8] Contudo, o SENHOR, durante o dia, me concede a sua misericórdia, e à noite comigo está o seu cântico, uma oração ao Deus da minha vida.

[9]Om dagen skall Herren skänka sin nåd, om natten skall jag sjunga till hans ära och be till Gud som ger mig liv.

[9] Digo a Deus, minha rocha: por que te olvidaste de mim? Por que hei de andar eu lamentando sob a opressão dos meus inimigos?

[10]Jag säger till Gud, min klippa: Varför har du glömt mig? Varför måste jag gå sörjande, plågad av fiender?

[10] Esmigalham-se-me os ossos, quando os meus adversários me insultam, dizendo e dizendo: O teu Deus, onde está?

[11]Det skär mig in i märgen när mina fiender hånar mig, när de ständigt frågar: »Var är din Gud?«

[11] Por que estás abatida, ó minha alma? Por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei, a ele, meu auxílio e Deus meu.

[12]Varför är du tyngd av sorg, min själ, och full av oro? Sätt ditt hopp till Gud! Jag skall åter få tacka honom, min räddare och min Gud.

Salmo 43

Desejos pelo santuário

[1] Faze-me justiça, ó Deus, e pleiteia a minha causa contra a nação contenciosa; livra-me do homem fraudulento e injusto.

Psalm 43

[1]Skaffa mig rätt, o Gud, ta dig an min sak! Rädda mig från ett trolöst folk, från falska, fördärvade människor!

[2] Pois tu és o Deus da minha fortaleza. Por que me rejeitas? Por que hei de andar eu lamentando sob a opressão dos meus inimigos?

[2]Du är min Gud, min tillflykt. Varför har du stött bort mig? Varför måste jag gå sörjande, plågad av fiender?

[3] Envia a tua luz e a tua verdade, para que me guiem e me levem ao teu santo monte e aos teus tabernáculos.

[4] Então, irei ao altar de Deus, de Deus, que é a minha grande alegria; ao som da harpa eu te louvarei, ó Deus, Deus meu.

[5] Por que estás abatida, ó minha alma? Por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei, a ele, meu auxílio e Deus meu.

[3]Sänd ditt ljus och din sanning! Låt dem leda mig, låt dem föra mig till ditt heliga berg och till din boning,

[4]så att jag får komma till Guds altare, till Gud, min glädje och fröjd, och tacka dig till lyrans klang, Gud, min Gud.

[5]Varför är du tyngd av sorg, min själ, och full av oro? Sätt ditt hopp till Gud! Jag skall åter få tacka honom, min räddare och min Gud.

Salmo 44

Apelo por auxílio divino

Ao mestre de canto. Dos filhos de Corá. Salmo didático

[1] Ouvimos, ó Deus, com os próprios ouvidos; nossos pais nos têm contado o que outrora fizeste, em seus dias.

[2] Como por tuas próprias mãos desapossaste as nações e os estabeleceste; oprimiste os povos e aos pais deste largueza.

[3] Pois não foi por sua espada que possuíram a terra, nem foi o seu braço que lhes deu vitória, e sim a tua destra, e o teu braço, e o fulgor do teu rosto, porque te agradaste deles.

[4] Tu és o meu rei, ó Deus; ordena a vitória de Jacó.

[5] Com o teu auxílio, vencemos os nossos inimigos; em teu nome, calcamos aos pés os que se levantam contra nós.

[6] Não confio no meu arco, e não é a minha espada que me salva.

[7] Pois tu nos salvaste dos nossos inimigos e cobriste de vergonha os que nos odeiam.

Psalm 44

[1]För körledaren. Av Korachs ättlingar, en dikt.

[2]Vi har hört, o Gud, våra fäder har berättat för oss om dina gärningar på deras tid, dina dåd i forna dagar.

[3]Du fördrev andra folk men lät våra fäder slå rot, folken kuvade du, men dem lät du växa till.

[4]De tog inte landet med sitt svärd, deras egen kraft gav dem inte seger men din hand, din kraft och din gunst, ty du älskade dem.

[5]Du är min konung och min Gud, du skänker Jakob seger.

[6]Med din hjälp skall vi slå ner våra motståndare, i ditt namn trampa ner våra fiender.

[7]Jag litar inte till min båge, mitt svärd ger mig inte seger.

[8]Nej, du gav seger över våra fiender, du lät motståndarna stå där med skam.

[8] Em Deus, nos temos gloriado continuamente e para sempre louvaremos o teu nome.

[9] Agora, porém, tu nos lançaste fora, e nos expuseste à vergonha, e já não sais com os nossos exércitos.

[10] Tu nos fazes bater em retirada à vista dos nossos inimigos, e os que nos odeiam nos tomam por seu despojo.

[11] Entregaste-nos como ovelhas para o corte e nos espalhaste entre as nações.

[12] Vendes por um nada o teu povo e nada lucras com o seu preço.

[13] Tu nos fazes opróbrio dos nossos vizinhos, escárnio e zombaria aos que nos rodeiam.

[14] Pões-nos por ditado entre as nações, alvo de meneios de cabeça entre os povos.

[15] A minha ignomínia está sempre diante de mim; cobre-se de vergonha o meu rosto,

[16] ante os gritos do que afronta e blasfema, à vista do inimigo e do vingador.

[17] Tudo isso nos sobreveio; entretanto, não nos esquecemos de ti, nem fomos infiéis à tua aliança.

[18] Não tornou atrás o nosso coração, nem se desviaram os nossos passos dos teus caminhos,

[19] para nos esmagares onde vivem os chacais e nos envolveres com as sombras da morte.

[20] Se tivéssemos esquecido o nome do nosso Deus ou tivéssemos estendido as mãos a deus estranho,

[9]I Gud har vi alltid vår stolthet, ditt namn prisar vi ständigt.

[10]Men nu har du stött bort och förnedrat oss, du drar inte i fält med våra härar.

[11]Du lät fienden driva oss på flykt, och våra motståndare fick plundra.

[12]Du gjorde oss till slaktfår och skingrade oss bland folken.

[13]Du sålde ditt folk för ingenting och gjorde dig ingen förtjänst.

[14]Du gör oss till åtlöje för våra grannar, till spott och spe för dem som bor omkring oss.

[15]Du gör oss till en visa bland folken, ett mål för allas förakt.

[16]Ständigt känner jag min vanära, jag måste rodna av skam,

[17]när jag hör dem som smädar och hånar, ser fienden som vill hämnas.

[18]Vi utsätts för detta, fast vi inte glömt dig och inte svikit förbundet med dig.

[19]Vårt hjärta har inte vänt sig från dig, våra steg har inte vikit från din väg.

[20]Men du har krossat oss som du krossade draken och höljt oss i djupaste mörker.

[21]Om vi hade glömt vår Gud och sträckt våra händer mot en avgud,

[21] porventura, não o teria atinado Deus, ele, que conhece os segredos dos corações?

[22] Mas, por amor de ti, somos entregues à morte continuamente, somos considerados como ovelhas para o matadouro.

[23] Desperta! Por que dormes, SENHOR? Desperta! Não nos rejeites para sempre!

[24] Por que escondes a face e te esqueces da nossa miséria e da nossa opressão?

[25] Pois a nossa alma está abatida até ao pó, e o nosso corpo, como que pegado no chão.

[26] Levanta-te para socorrer-nos e resgata-nos por amor da tua benignidade.

Salmo 45

O Ungido de Deus e a sua noiva

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Os lírios". Dos filhos de Corá. Salmo didático. Cântico de amor

[1] De boas palavras transborda o meu coração. Ao Rei consagro o que compus; a minha língua é como a pena de habilidoso escritor.

[2] Tu és o mais formoso dos filhos dos homens; nos teus lábios se extravasou a graça; por isso, Deus te abençoou para sempre.

[3] Cinge a espada no teu flanco, herói; cinge a tua glória e a tua majestade!

[4] E nessa majestade cavalga prosperamente, pela causa da verdade e da justiça; e a tua destra te ensinará proezas.

[22]skulle då inte Gud ha märkt det, han som vet vad som göms i vårt hjärta?

[23]Det är din skuld att vi ständigt dödas, att vi räknas som slaktfår.

[24]Vakna! Varför sover du, Herre? Res dig! Stöt inte bort oss för alltid!

[25]Varför döljer du ditt ansikte och glömmer vår nöd och plåga?

[26]Vi har sjunkit ner i gruset, vi ligger tryckta mot marken.

[27]Grip in, kom till vår hjälp, befria oss, du som är god!

Psalm 45

[1]För körledaren. Av Korachs ättlingar, en dikt, en kärlekssång.

[2]Mitt hjärta brusar av härliga ord, jag sjunger en sång till kungens ära, min tunga är en snabb skrivares penna.

[3]Skönast är du bland människor, ur din mun flödar ljuvligt tal. Därför har Gud välsignat dig för evigt.

[4]Fäst svärdet vid din sida, o hjälte, i höghet och majestät!

[5]Vinn seger! Dra ut för sanning och rätt! Din starka hand skall utföra bragder.

[5] As tuas setas são agudas, penetram o coração dos inimigos do Rei; os povos caem submissos a ti.

[6]Folken stupar för dig, dina vässade pilar sitter i hjärtat på dina fiender, konung.

[6] O teu trono, ó Deus, é para todo o sempre; cetro de eqüidade é o cetro do teu reino.

[7]Din tron, gudomlige, består i tid och evighet, din kungaspira är rättens spira.

[7] Amas a justiça e odeias a iniqüidade; por isso, Deus, o teu Deus, te ungiu com o óleo de alegria, como a nenhum dos teus companheiros.

[8]Du älskar det rätta, du hatar orätt. Därför har Gud, din Gud, smort dig med glädjens olja mer än dina likar.

[8] Todas as tuas vestes recendem a mirra, aloés e cássia; de palácios de marfim ressoam instrumentos de cordas que te alegram.

[9]Av myrra, aloe och kassia doftar dina kläder, du gläds åt strängars klang från elfenbensgemaken.

[9] Filhas de reis se encontram entre as tuas damas de honra; à tua direita está a rainha adornada de ouro finíssimo de Ofir.

[10]Kungadottern står bland dina skatter, i Ofir-guld står bruden på din högra sida.

[10] Ouve, filha; vê, dá atenção; esquece o teu povo e a casa de teu pai.

[11]Hör, min dotter, lyssna och lär! Glöm ditt folk och din släkt!

[11] Então, o Rei cobiçará a tua formosura; pois ele é o teu senhor; inclina-te perante ele.

[12]Kungen åtrår din skönhet, han är din herre, böj dig för honom!

[12] A ti virá a filha de Tiro trazendo donativos; os mais ricos do povo te pedirão favores.

[13]Dotter av Tyros, de rika bland folket skall söka din gunst med gåvor.

[13] Toda formosura é a filha do Rei no interior do palácio; a sua vestidura é recamada de ouro.

[14]I all sin prakt träder kungadottern in, av guldbrokad är hennes klänning.

[14] Em roupagens bordadas conduzem-na perante o Rei; as virgens, suas companheiras que a seguem, serão trazidas à tua presença.

[15]I lysande färger förs hon fram till kungen, fram till dig, följd av tärnor, hennes väninnor.

[15] Serão dirigidas com alegria e regozijo; entrarão no palácio do Rei.

[16]De förs fram under glädje och jubel, de tågar in i kungens palats.

[16] Em vez de teus pais, serão teus filhos, os quais farás príncipes por toda a terra.

[17] O teu nome, eu o farei celebrado de geração a geração, e, assim, os povos te louvarão para todo o sempre.

Salmo 46

Deus é o nosso refúgio e fortaleza

Ao mestre de canto. Dos filhos de Corá. Em voz de soprano. Cântico

[1] Deus é o nosso refúgio e fortaleza, socorro bem presente nas tribulações.

[2] Portanto, não temeremos ainda que a terra se transtorne e os montes se abalem no seio dos mares;

[3] ainda que as águas tumultuem e espumejem e na sua fúria os montes se estremeçam.

[4] Há um rio, cujas correntes alegram a cidade de Deus, o santuário das moradas do Altíssimo.

[5] Deus está no meio dela; jamais será abalada; Deus a ajudará desde antemanhã.

[6] Bramam nações, reinos se abalam; ele faz ouvir a sua voz, e a terra se dissolve.

[7] O SENHOR dos Exércitos está conosco; o Deus de Jacó é o nosso refúgio.

[8] Vinde, contemplai as obras do SENHOR, que assolações efetuou na terra.

[9] Ele põe termo à guerra até aos confins do mundo, quebra o arco e despedaça a lança; queima os carros no fogo.

[10] Aquietai-vos e sabei que eu sou Deus; sou exaltado entre as nações, sou exaltado na terra.

[17]Dina söner skall träda i dina fäders ställe, du gör dem till furstar i hela världen.

[18]Jag vill föra ditt rykte till kommande släkten. Ja, folken skall prisa dig nu och för evigt.

Psalm 46

[1]För körledaren. Av Korachs ättlingar, en sång.

[2]Gud är vår tillflykt och vår styrka, en hjälp i nöden, som aldrig svikit.

[3]Därför räds vi inte om än jorden skälver och bergen störtar i havets djup,

[4]om än vattnen brusar och skummar och bergen darrar vid havets uppror.

[5]Här är en flod vars strömmar ger glädje åt Guds stad, som den Högste har helgat till sin boning.

[6]Därinne bor Gud, den skall aldrig falla, den får hjälp av Gud när morgonen gryr.

[7]Folken larmar, riken vacklar. Då hörs hans röst och jorden bävar.

[8]Herren Sebaot är med oss, Jakobs Gud är vår borg.

[9]Kom och skåda Herrens gärningar, som slår världen med skräck.

[10]Han gör slut på krigen över hela jorden, han bryter bågen och bräcker spjutet, sköldarna bränner han upp i eld.

[11]Lugn! Besinna att jag är Gud, upphöjd över folken, upphöjd över jorden.

[11] O SENHOR dos Exércitos está conosco; o Deus de Jacó é o nosso refúgio.

[12]Herren Sebaot är med oss, Jakobs Gud är vår borg.

Salmo 47

Deus, o Rei da terra

Ao mestre de canto. Salmo dos filhos de Corá

[1] Batei palmas, todos os povos; celebrai a Deus com vozes de júbilo.

[2] Pois o SENHOR Altíssimo é tremendo, é o grande rei de toda a terra.

[3] Ele nos submeteu os povos e pôs sob os nossos pés as nações.

[4] Escolheu-nos a nossa herança, a glória de Jacó, a quem ele ama.

[5] Subiu Deus por entre aclamações, o SENHOR, ao som de trombeta.

[6] Salmodiai a Deus, cantai louvores; salmodiai ao nosso Rei, cantai louvores.

[7] Deus é o Rei de toda a terra; salmodiai com harmonioso cântico.

[8] Deus reina sobre as nações; Deus se assenta no seu santo trono.

[9] Os príncipes dos povos se reúnem, o povo do Deus de Abraão, porque a Deus pertencem os escudos da terra; ele se exaltou gloriosamente.

Psalm 47

[1]För körledaren. Av Korachs ättlingar, en psalm.

[2]Klappa händer, alla folk, hylla Gud med jubelrop!

[3]Ty Herren, den Högste, är värd att frukta, en stor konung över hela jorden.

[4]Han lägger länderna under oss, lägger folken under våra fötter.

[5]Han väljer åt oss ett eget land, hans älskade Jakobs stolthet.

[6]Gud har dragit upp under jubelrop, Herren vid hornens klang.

[7]Spela och sjung till Guds ära! Spela och sjung till vår konungs ära!

[8]Ja, Gud är all världens konung, sjung en sång till hans ära!

[9]Gud är konung över folken, Gud sitter på sin heliga tron.

[10]Folkens furstar samlas, de är Abrahams Guds folk. Jordens mäktiga tillhör Gud, han är upphöjd över alla.

Salmo 48

A cidade de Deus

Cântico. Salmo dos filhos de Corá

[1] Grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado, na cidade do nosso Deus.

[2] Seu santo monte, belo e sobranceiro, é a alegria de toda a terra; o monte Sião, para os lados do Norte, a cidade do grande Rei.

Psalm 48

[1]En sång, en psalm av Korachs ättlingar.

[2]Stor är Herren, högt är han prisad i vår Guds stad.

[3]Skönt reser sig hans heliga berg, en fröjd för hela jorden, Sions berg, gudaberget, den store konungens stad.

[3] Nos palácios dela, Deus se faz conhecer como alto refúgio.

[4] Por isso, eis que os reis se coligaram e juntos sumiram-se;

[5] bastou-lhes vê-lo, e se espantaram, tomaram-se de assombro e fugiram apressados.

[6] O terror ali os venceu, e sentiram dores como de parturiente.

[7] Com vento oriental destruíste as naus de Társis.

[8] Como temos ouvido dizer, assim o vimos na cidade do SENHOR dos Exércitos, na cidade do nosso Deus. Deus a estabelece para sempre.

[9] Pensamos, ó Deus, na tua misericórdia no meio do teu templo.

[10] Como o teu nome, ó Deus, assim o teu louvor se estende até aos confins da terra; a tua destra está cheia de justiça.

[11] Alegre-se o monte Sião, exultem as filhas de Judá, por causa dos teus juízos.

[12] Percorrei a Sião, rodeai-a toda, contai-lhe as torres;

[13] notai bem os seus baluartes, observai os seus palácios, para narrardes às gerações vindouras

[14] que este é Deus, o nosso Deus para todo o sempre; ele será nosso guia até à morte.

Salmo 49

A vaidade do homem

Ao mestre de canto. Salmo dos filhos de Corá

[1] Povos todos, escutai isto; dai ouvidos, moradores todos da terra,

[4]Gud bor i dess palats, han har visat att han är vår tillflykt.

[5]Kungarna slöt sig samman, gemensamt ryckte de fram.

[6]De såg, de häpnade, de blev förskräckta och flydde.

[7]Där greps de av bävan, vånda som hos en födande kvinna,

[8]som när östanvinden krossar skeppen som seglar på Tarshish.

[9]Det vi hört om fick vi se i Herren Sebaots stad, i vår Guds stad, den som Gud har grundat för evigt.

[10]Vi har besinnat din godhet, o Gud, här i ditt tempel.

[11]Liksom ditt namn, o Gud, når ditt lov till jordens ändar. Din hand skänker oss rätt och seger.

[12]Sions berg gläder sig, Juda städer jublar över dina domslut.

[13]Vandra runt Sion, gå omkring det, räkna dess torn,

[14]ge akt på dess vallar, betrakta dess palats, så att ni kan berätta för kommande släkten

[15]att sådan är Gud, vår Gud för tid och evighet. Han skall leda oss.

Psalm 49

[1]För körledaren. Av Korachs ättlingar, en psalm.

[2]Hör detta, alla folk! Lyssna, alla som bor i världen,

[2] tanto plebeus como os de fina estirpe, todos juntamente, ricos e pobres.	[3]hög och låg, rik som fattig.
[3] Os meus lábios falarão sabedoria, e o meu coração terá pensamentos judiciosos.	[4]Vist är mitt tal, mina tankar är kloka.
[4] Inclinarei os ouvidos a uma parábola, decifrarei o meu enigma ao som da harpa.	[5]Jag vill lyssna till visdomsord, tyda min gåta vid lyrans klang.
[5] Por que hei de eu temer nos dias da tribulação, quando me salteia a iniqüidade dos que me perseguem,	[6]Varför skulle jag frukta i olyckans tid, då bedragares ondska omger mig?
[6] dos que confiam nos seus bens e na sua muita riqueza se gloriam?	[7]De litar till sina ägodelar och skryter med sin rikedom.
[7] Ao irmão, verdadeiramente, ninguém o pode remir, nem pagar por ele a Deus o seu resgate	[8]Men ingen kan köpa sig fri och betala lösen till Gud.
[8] (Pois a redenção da alma deles é caríssima, e cessará a tentativa para sempre.),	[9]Att köpa sig fri är dyrt, man kan aldrig betala priset
[9] para que continue a viver perpetuamente e não veja a cova;	[10]för att få leva evigt och inte läggas i graven.
[10] porquanto vê-se morrerem os sábios e perecerem tanto o estulto como o inepto, os quais deixam a outros as suas riquezas.	[11]Man ser att de visa dör, med dåren och narren går de bort och lämnar sin egendom åt andra.
[11] O seu pensamento íntimo é que as suas casas serão perpétuas e, as suas moradas, para todas as gerações; chegam a dar seu próprio nome às suas terras.	[12]Graven blir deras hem för evigt, deras boning för alla tider, fast de haft jordagods i sin ägo.
[12] Todavia, o homem não permanece em sua ostentação; é, antes, como os animais, que perecem.	[13]Människan i all sin glans är utan förstånd, hon liknar de oskäliga djuren.
[13] Tal proceder é estultícia deles; assim mesmo os seus seguidores aplaudem o que eles dizem.	[14]Så går det för dårarna och för dem som lockas av deras tal:
[14] Como ovelhas são postos na sepultura; a morte é o seu pastor; eles descem diretamente para a cova, onde a sua	[15]likt får drivs de till dödsriket, döden blir deras herde. [---]

formosura se consome; a sepultura é o lugar em que habitam.

15 Mas Deus remirá a minha alma do poder da morte, pois ele me tomará para si.

16 Não temas, quando alguém se enriquecer, quando avultar a glória de sua casa;

17 pois, em morrendo, nada levará consigo, a sua glória não o acompanhará.

18 Ainda que durante a vida ele se tenha lisonjeado, e ainda que o louvem quando faz o bem a si mesmo,

19 irá ter com a geração de seus pais, os quais já não verão a luz.

20 O homem, revestido de honrarias, mas sem entendimento, é, antes, como os animais, que perecem.

16Men mig skall Gud köpa fri, han skall ta mig ur dödsrikets grepp.

17Oroa dig inte när någon blir rik och välståndet växer i hans hus,

18ty ingenting får han med sig i döden, hans rikedom följer honom inte dit ner.

19Fast han räknar sig som lycklig i livet och prisas för att det gått honom väl,

20går han ändå till sina fäder, till dem som aldrig ser ljuset mer.

21Människan i all sin glans är utan förstånd, hon liknar de oskäliga djuren.

Salmo 50

A essência do culto a Deus

Salmo de Asafe

1 Fala o Poderoso, o SENHOR Deus, e chama a terra desde o Levante até ao Poente.

2 Desde Sião, excelência de formosura, resplandece Deus.

3 Vem o nosso Deus e não guarda silêncio; perante ele arde um fogo devorador, ao seu redor esbraveja grande tormenta.

4 Intima os céus lá em cima e a terra, para julgar o seu povo.

5 Congregai os meus santos, os que comigo fizeram aliança por meio de sacrifícios.

6 Os céus anunciam a sua justiça, porque é o próprio Deus que julga.

Psalm 50

1En psalm av Asaf. Gud, Herren Gud, har tagit till orda, han kallar på jorden från öster till väster.

2Från Sion, det fullkomligt sköna, träder Gud fram i glans.

3Vår Gud kommer, han skall inte tiga. Framför honom går förtärande eld och kring honom rasar stormen.

4Han kallar på himlen därovan, kallar på jorden, för att döma sitt folk:

5Samla inför mig mina trogna som sluter förbund med mig genom offer.

6Himlen förkunnar hans rättfärdighet. Gud är den som dömer.

[7] Escuta, povo meu, e eu falarei; ó Israel, e eu testemunharei contra ti. Eu sou Deus, o teu Deus.

[7]Hör, mitt folk, jag vill tala, Israel, jag vill varna dig. Jag är Gud, din Gud.

[8] Não te repreendo pelos teus sacrifícios, nem pelos teus holocaustos continuamente perante mim.

[8]På dina offer kan jag inte klaga, dina brännoffer får jag dagligen.

[9] De tua casa não aceitarei novilhos, nem bodes, dos teus apriscos.

[9]Men jag behöver inga tjurar från ditt stall, inga bockar ur dina fållor,

[10] Pois são meus todos os animais do bosque e as alimárias aos milhares sobre as montanhas.

[10]ty viltet i skogen är mitt, alla djur bland de väldiga bergen.

[11] Conheço todas as aves dos montes, e são meus todos os animais que pululam no campo.

[11]Jag känner alla fåglar i skyn, alla markens smådjur är mina.

[12] Se eu tivesse fome, não to diria, pois o mundo é meu e quanto nele se contém.

[12]Vore jag hungrig sade jag det inte till dig, ty min är världen och allt den rymmer.

[13] Acaso, como eu carne de touros? Ou bebo sangue de cabritos?

[13]Skulle jag äta kött av tjurar eller dricka bockars blod?

[14] Oferece a Deus sacrifício de ações de graças e cumpre os teus votos para com o Altíssimo;

[14]Nej, låt tacksägelsen bli ditt offer åt Gud och infria dina löften till den Högste!

[15] invoca-me no dia da angústia; eu te livrarei, e tu me glorificarás.

[15]Ropa till mig när du är i nöd, jag skall rädda dig, och du skall ära mig.

[16] Mas ao ímpio diz Deus: De que te serve repetires os meus preceitos e teres nos lábios a minha aliança,

[16]Men till den gudlöse säger Gud: Hur vågar du läsa upp mina bud och nämna mitt förbund,

[17] uma vez que aborreces a disciplina e rejeitas as minhas palavras?

[17]du som hatar all fostran och vänder ryggen åt mina ord?

[18] Se vês um ladrão, tu te comprazes nele e aos adúlteros te associas.

[18]Ser du en tjuv slår du följe med honom, med äktenskapsbrytare ger du dig i lag.

[19] Soltas a boca para o mal, e a tua língua trama enganos.

[19]Din mun sprider elakt tal, din tunga spinner lögner.

[20] Sentas-te para falar contra teu irmão e difamas o filho de tua mãe.

[20]Du talar illa om din bror, du smutskastar din moders son.

[21] Tens feito estas coisas, e eu me calei; pensavas que eu era teu igual; mas eu te argüirei e porei tudo à tua vista.

[22] Considerai, pois, nisto, vós que vos esqueceis de Deus, para que não vos despedace, sem haver quem vos livre.

[23] O que me oferece sacrifício de ações de graças, esse me glorificará; e ao que prepara o seu caminho, dar-lhe-ei que veja a salvação de Deus.

Salmo 51

Confissão e arrependimento

Ao mestre de canto. Salmo de Davi, quando o profeta Natã veio ter com ele, depois de haver ele possuído Bate-Seba

2 Sm 12.1-15

[1] Compadece-te de mim, ó Deus, segundo a tua benignidade; e, segundo a multidão das tuas misericórdias, apaga as minhas transgressões.

[2] Lava-me completamente da minha iniqüidade e purifica-me do meu pecado.

[3] Pois eu conheço as minhas transgressões, e o meu pecado está sempre diante de mim.

[4] Pequei contra ti, contra ti somente, e fiz o que é mau perante os teus olhos, de maneira que serás tido por justo no teu falar e puro no teu julgar.

[5] Eu nasci na iniqüidade, e em pecado me concebeu minha mãe.

[6] Eis que te comprazes na verdade no íntimo e no recôndito me fazes conhecer a sabedoria.

[21]Skulle jag tiga när du handlar så? Tro inte att jag är som du! Nej, jag skall ställa dig till svars och straffa dig.

[22]Betänk det, ni som glömmer Gud, annars blir ni mitt rov utan hopp om räddning.

[23]Den som offrar tacksägelse ärar mig, den som följer min väg skall erfara Guds hjälp.

Psalm 51

[1]För körledaren. En psalm av David

[2]när profeten Natan varit hos honom, sedan David varit tillsammans med Batseba.

[3]Förbarma dig, Gud, i din nåd, stryk ut mina synder i din stora godhet.

[4]Gör mig fri från all min skuld och rena mig från min synd.

[5]Jag vet vad jag har brutit, min synd står alltid inför mig.

[6]Mot dig, bara mot dig har jag syndat, jag har gjort det som är ont i dina ögon. Du har rätt när du ställer mig till svars, den dom du fäller är rättvis.

[7]I skuld är jag född, i synd blev jag till i min moders liv.

[8]Du som älskar ett uppriktigt hjärta, ge mig vishet i mitt innersta.

[7] Purifica-me com hissopo, e ficarei limpo; lava-me, e ficarei mais alvo que a neve.

[8] Faze-me ouvir júbilo e alegria, para que exultem os ossos que esmagaste.

[9] Esconde o rosto dos meus pecados e apaga todas as minhas iniqüidades.

[10] Cria em mim, ó Deus, um coração puro e renova dentro de mim um espírito inabalável.

[11] Não me repulses da tua presença, nem me retires o teu Santo Espírito.

[12] Restitui-me a alegria da tua salvação e sustenta-me com um espírito voluntário.

[13] Então, ensinarei aos transgressores os teus caminhos, e os pecadores se converterão a ti.

[14] Livra-me dos crimes de sangue, ó Deus, Deus da minha salvação, e a minha língua exaltará a tua justiça.

[15] Abre, SENHOR, os meus lábios, e a minha boca manifestará os teus louvores.

[16] Pois não te comprazes em sacrifícios; do contrário, eu tos daria; e não te agradas de holocaustos.

[17] Sacrifícios agradáveis a Deus são o espírito quebrantado; coração compungido e contrito, não o desprezarás, ó Deus.

[18] Faze bem a Sião, segundo a tua boa vontade; edifica os muros de Jerusalém.

[19] Então, te agradarás dos sacrifícios de justiça, dos holocaustos e das ofertas queimadas; e sobre o teu altar se oferecerão novilhos.

Salmo 52

[9]Rena mig med isop från min synd, tvätta mig vit som snö.

[10]Låt mig få höra glädjerop och lovsång, låt den du har krossat få jubla.

[11]Vänd bort din blick från mina synder, stryk ut all min skuld.

[12]Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta, ge mig ett nytt och stadigt sinne.

[13]Driv inte bort mig från din närhet, ta inte ifrån mig din heliga ande.

[14]Låt mig åter glädjas över att du räddar, håll mig uppe, ge mig ett villigt sinne.

[15]Jag skall visa syndarna dina vägar, så att de vänder åter till dig.

[16]Skydda mig mot blodsdåd, Gud, min räddare. Då skall jag jubla över din trofasthet.

[17]Herre, öppna min mun, jag vill sjunga ditt lov.

[18]Slaktoffer vill du inte ta emot, och ger jag dig brännoffer försmår du det.

[19]Det offer du begär är ett förkrossat hjärta, en krossad och nedbruten människa förkastar du inte, o Gud.

[20]Låt i din godhet allt gå Sion väl, bygg upp Jerusalems murar.

[21]Då skall du få njuta rätta offer, brännoffer och heloffer, då skall unga tjurar offras på ditt altare.

Psalm 52

Condenação do ímpio

Ao mestre de canto. Salmo didático de Davi, quando Doegue, edomita, fez saber a Saul que Davi entrara na casa de Abimeleque

1 Sm 22.9-10

1 Por que te glorias na maldade, ó homem poderoso? Pois a bondade de Deus dura para sempre.

2 A tua língua urde planos de destruição; é qual navalha afiada, ó praticadora de enganos!

3 Amas o mal antes que o bem; preferes mentir a falar retamente.

4 Amas todas as palavras devoradoras, ó língua fraudulenta!

5 Também Deus te destruirá para sempre; há de arrebatar-te e arrancar-te da tua tenda e te extirpará da terra dos viventes.

6 Os justos hão de ver tudo isso, temerão e se rirão dele, dizendo:

7 Eis o homem que não fazia de Deus a sua fortaleza; antes, confiava na abundância dos seus próprios bens e na sua perversidade se fortalecia.

8 Quanto a mim, porém, sou como a oliveira verdejante, na Casa de Deus; confio na misericórdia de Deus para todo o sempre.

9 Dar-te-ei graças para sempre, porque assim o fizeste; na presença dos teus fiéis, esperarei no teu nome, porque é bom.

1 För körledaren. En dikt av David

2 när Doeg från Edom hade berättat för Saul att David tagit in hos Achimelek.

3 Varför skryter du över det onda och förhäver dig mot den fromme? Ständigt

4 tänker du ut fördärv, din tunga är som en vässad kniv, du är full av svek.

5 Du älskar det onda mer än det goda, kommer hellre med lögn än med sanning.

6 Du älskar ord som gör skada och svekfullt tal.

7 Därför skall Gud krossa dig för alltid, gripa dig, slita dig ur ditt tält, rycka dig bort från de levandes land.

8 De rättfärdiga skall se det och bäva, och de skall le och säga:

9 Där är en man som inte gjorde Gud till sitt värn. Han litade på sin rikedom, han sökte skydd i vad han ägde.

10 Men jag är som ett olivträd, grönskande i Guds hus. Jag litar på Guds godhet nu och för evigt.

11 Jag skall alltid tacka dig för vad du gjort och förkunna ditt namn för dina trogna, ty det är gott.

Salmo 53

A corrupção do pecador e sua redenção

Salmo 14.1-7

Ao mestre de canto. Salmo didático de Davi, para cítara

Psalm 53

1 För körledaren. En dikt av David.

[1] Diz o insensato no seu coração: Não há Deus. Corrompem-se e praticam iniqüidade; já não há quem faça o bem.
[2] Do céu, olha Deus para os filhos dos homens, para ver se há quem entenda, se há quem busque a Deus.
[3] Todos se extraviaram e juntamente se corromperam; não há quem faça o bem, não há nem sequer um.
[4] Acaso, não entendem os obreiros da iniqüidade? Esses, que devoram o meu povo como quem come pão? Eles não invocam a Deus.
[5] Tomam-se de grande pavor, onde não há a quem temer; porque Deus dispersa os ossos daquele que te sitia; tu os envergonhas, porque Deus os rejeita.
[6] Quem me dera que de Sião viesse já o livramento de Israel! Quando Deus restaurar a sorte do seu povo, então, exultará Jacó, e Israel se alegrará.

[2]Dårarna tänker: »Det finns ingen Gud.« De handlar fördärvligt och skändligt, ingen gör det goda.
[3]Gud blickar ner från himlen, han ser på människosläktet: Finns det någon som är klok, någon som söker sig till Gud?
[4]Men alla har avfallit, alla är fördärvade. Ingen gör det goda, ingen enda.
[5]Har de ingenting lärt, dessa ogärningsmän, som lever på mitt folk, äter det som bröd och aldrig åkallar Gud?
[6]Så drabbas de av skräck — en oväntad skräck — ty Gud strör omkring de gudlösas ben. De står där med skam, ty Gud förkastar dem.
[7]O att det från Sion kom räddning för Israel! När Gud vänder sitt folks öde, då skall Jakob glädja sig, Israel jubla!

Salmo 54

Apelo para o socorro divino

Ao mestre de canto. Salmo didático. Para instrumentos de cordas. De Davi, quando os zifeus vieram dizer a Saul: Não está Davi homiziado entre nós?

1 Sm 23.19; 26.1

[1] Ó Deus, salva-me, pelo teu nome, e faze-me justiça, pelo teu poder.
[2] Escuta, ó Deus, a minha oração, dá ouvidos às palavras da minha boca.
[3] Pois contra mim se levantam os insolentes, e os violentos procuram tirar-me a vida; não têm Deus diante de si.

Psalm 54

[1]För körledaren, till stränginstrument. En dikt av David
[2]när männen från Sif hade talat om för Saul att David höll sig gömd hos dem.
[3]Rädda mig, Gud, genom ditt namn, skaffa mig rätt genom din kraft.
[4]Gud, hör min bön, lyssna till mina ord.
[5]De övermodiga angriper mig, våldsmän står efter mitt liv. De räknar inte med Gud.

4 Eis que Deus é o meu ajudador, o SENHOR é quem me sustenta a vida.

5 Ele retribuirá o mal aos meus opressores; por tua fidelidade dá cabo deles.

6 Oferecer-te-ei voluntariamente sacrifícios; louvarei o teu nome, ó SENHOR, porque é bom.

7 Pois me livrou de todas as tribulações; e os meus olhos se enchem com a ruína dos meus inimigos.

6Men Gud är min hjälpare, Herren är mitt stöd.

7Vänd det onda mot mina motståndare, förinta dem, du som är trofast.

8Gärna vill jag offra åt dig och prisa ditt namn, Herre, ty det är gott.

9Du befriar mig ur all nöd, och jag skall se mina fienders fall.

Salmo 55

Que os traidores sejam destruídos

Ao mestre de canto. Para instrumentos de cordas. Salmo didático de Davi

1 Dá ouvidos, ó Deus, à minha oração; não te escondas da minha súplica.

2 Atende-me e responde-me; sinto-me perplexo em minha queixa e ando perturbado,

3 por causa do clamor do inimigo e da opressão do ímpio; pois sobre mim lançam calamidade e furiosamente me hostilizam.

4 Estremece-me no peito o coração, terrores de morte me salteiam;

5 temor e tremor me sobrevêm, e o horror se apodera de mim.

6 Então, disse eu: quem me dera asas como de pomba! Voaria e acharia pouso.

7 Eis que fugiria para longe e ficaria no deserto.

8 Dar-me-ia pressa em abrigar-me do vendaval e da procela.

9 Destrói, SENHOR, e confunde os seus conselhos, porque vejo violência e contenda na cidade.

Psalm 55

1För körledaren, till stränginstrument. En dikt av David.

2Gud, lyssna till min bön, dölj dig inte när jag ber,

3hör mig och ge mig svar. Jag våndas i min oro, jag får ingen ro

4för fiendens rop, för de ondas skrän. De öser sin ondska över mig, de ansätter mig i sin vrede.

5Mitt hjärta grips av ångest, dödsskräck faller över mig.

6Jag darrar av fruktan, jag överväldigas av fasa.

7Om jag ändå hade duvans vingar! Då flög jag bort för att finna ett bo.

8Långt bort skulle jag fly och slå mig ner i ödemarken.

9Snabbt skulle jag söka ett skydd mot vinande vind och storm.

10Herre, skapa förvirring i deras tal! Våld och split ser jag i staden.

[10] Dia e noite giram nas suas muralhas, e, muros a dentro, campeia a perversidade e a malícia;

[11] há destruição no meio dela; das suas praças não se apartam a opressão e o engano.

[12] Com efeito, não é inimigo que me afronta; se o fosse, eu o suportaria; nem é o que me odeia quem se exalta contra mim, pois dele eu me esconderia;

[13] mas és tu, homem meu igual, meu companheiro e meu íntimo amigo.

[14] Juntos andávamos, juntos nos entretínhamos e íamos com a multidão à Casa de Deus.

[15] A morte os assalte, e vivos desçam à cova! Porque há maldade nas suas moradas e no seu íntimo.

[16] Eu, porém, invocarei a Deus, e o SENHOR me salvará.

[17] À tarde, pela manhã e ao meio-dia, farei as minhas queixas e lamentarei; e ele ouvirá a minha voz.

[18] Livra-me a alma, em paz, dos que me perseguem; pois são muitos contra mim.

[19] Deus ouvirá e lhes responderá, ele, que preside desde a eternidade, porque não há neles mudança nenhuma, e não temem a Deus.

[20] Tal homem estendeu as mãos contra os que tinham paz com ele; corrompeu a sua aliança.

[21] A sua boca era mais macia que a manteiga, porém no coração havia guerra; as suas palavras eram mais brandas que o

[11]Dag och natt vandrar de runt den uppe på murarna. Därinne bor ondska och elände.

[12]Fördärv råder i staden, våld och svek lämnar aldrig dess torg.

[13]Om jag smädades av en fiende, då kunde jag bära det, om jag förnedrades av en ovän, då kunde jag dra mig undan,

[14]men du är ju min like, min vän och min förtrogne —

[15]vi gladdes åt att gå sida vid sida i skaran i Guds hus.

[16]Må de överrumplas av döden, levande fara ner i dödsriket, ty ondskan bor mitt ibland dem!

[17]Men jag ropar till Gud, och Herren skall rädda mig.

[18]Morgon och kväll och mitt på dagen suckar jag och klagar, och han skall höra mig.

[19]Han gör mig fri och trygg när fienderna rycker an och söker strid med mig.

[20]Gud skall höra mig och förödmjuka dem, han som sedan urtiden sitter på tronen. Ty de ändrar sig aldrig och fruktar inte Gud.

[21]Han kränkte freden och svek givna löften.

[22]Hans ord är halare än smör, men hans hjärta vill strid. Hans tal är lenare än olja och ändå ett blottat svärd.

azeite; contudo, eram espadas desembainhadas.

[22] Confia os teus cuidados ao SENHOR, e ele te susterá; jamais permitirá que o justo seja abalado.

[23] Tu, porém, ó Deus, os precipitarás à cova profunda; homens sanguinários e fraudulentos não chegarão à metade dos seus dias; eu, todavia, confiarei em ti.

[23]Kasta din börda på Herren, han skall sörja för dig. Aldrig låter han den rättfärdige svikta.

[24]Du, o Gud, skall störta dem ner i avgrundens djup. Mördare och bedragare når inte ens livets mitt. Men jag förtröstar på dig.

Salmo 56

Conforto na perseguição

Ao mestre de canto. Segundo a melodia “A pomba nos terebintos distantes”. Hino de Davi, quando os filisteus o prenderam em Gate

1 Sm 21.13-15

[1] Tem misericórdia de mim, ó Deus, porque o homem procura ferir-me; e me oprime pelejando todo o dia.

[2] Os que me espreitam continuamente querem ferir-me; e são muitos os que atrevidamente me combatem.

[3] Em me vindo o temor, hei de confiar em ti.

[4] Em Deus, cuja palavra eu exalto, neste Deus ponho a minha confiança e nada temerei. Que me pode fazer um mortal?

[5] Todo o dia torcem as minhas palavras; os seus pensamentos são todos contra mim para o mal.

[6] Ajuntam-se, escondem-se, espionam os meus passos, como aguardando a hora de me darem cabo da vida.

[7] Dá-lhes a retribuição segundo a sua iniqüidade. Derriba os povos, ó Deus, na tua ira!

Psalm 56

[1]För körledaren. Ett kväde av David när filisteerna hade gripit honom i Gat.

[2]Förbarma dig, Gud, jag är förföljd, ständigt utsatt för angrepp.

[3]Fienderna förföljer mig ständigt, många angriper mig och ser ner på mig.

[4]När jag är rädd förtröstar jag på dig.

[5]På Gud — jag prisar hans ord — på Gud förtröstar jag och är inte rädd. Vad kan dödliga göra mig då?

[6]Ständigt sårar de mig med sina ord, de har ont i sinnet mot mig.

[7]De gaddar sig samman och ligger på lur, de vaktar på mina steg, de står efter mitt liv.

[8]Löna dem för deras ondska, Gud, slå ner folken i din vrede!

[8] Contaste os meus passos quando sofri perseguições; recolheste as minhas lágrimas no teu odre; não estão elas inscritas no teu livro?

[9] No dia em que eu te invocar, baterão em retirada os meus inimigos; bem sei isto: que Deus é por mim.

[10] Em Deus, cuja palavra eu louvo, no SENHOR, cuja palavra eu louvo,

[11] neste Deus ponho a minha confiança e nada temerei. Que me pode fazer o homem?

[12] Os votos que fiz, eu os manterei, ó Deus; render-te-ei ações de graças.

[13] Pois da morte me livraste a alma, sim, livraste da queda os meus pés, para que eu ande na presença de Deus, na luz da vida.

[9]Du har mätt upp min oro. Samla mina tårar i din lägel, de är ju uppskrivna i din bok.

[10]Mina fiender skall vika när jag ropar till dig. Det vet jag: Gud är med mig.

[11]På Gud — jag prisar hans ord — på Herren — jag prisar hans ord —

[12]på Gud förtröstar jag och är inte rädd. Vad kan människor göra mig då?

[13]Jag har gett mina löften till dig, o Gud, jag skall infria dem med tackoffer,

[14]ty du har räddat mig från döden, räddat mig från att falla. Så kan jag vandra inför Gud i livets ljus.

Salmo 57

Louvor pela benignidade divina

Vs. 7-11: Salmo 108.1-5

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Não destruas”. Hino de Davi, quando fugia de Saul, na caverna

1 Sm 24.3

[1] Tem misericórdia de mim, ó Deus, tem misericórdia, pois em ti a minha alma se refugia; à sombra das tuas asas me abrigo, até que passem as calamidades.

[2] Clamarei ao Deus Altíssimo, ao Deus que por mim tudo executa.

[3] Ele dos céus me envia o seu auxílio e me livra; cobre de vergonha os que me ferem. Envia a sua misericórdia e a sua fidelidade.

[4] Acha-se a minha alma entre leões, ávidos de devorar os filhos dos homens; lanças e

Psalm 57

[1]För körledaren. Ett kväde av David när han var i grottan, på flykt undan Saul.

[2]Förbarma dig, Gud, förbarma dig! Jag flyr till dig, i dina vingars skugga tar jag min tillflykt tills faran har dragit förbi.

[3]Jag ropar till Gud den Högste, till Gud som gör gott mot mig.

[4]Han sänder mig hjälp från himlen när mina förföljare smädar mig. Gud visar sin godhet och trofasthet.

[5]Jag ligger mitt ibland lejon, glupska på människokött. Deras tänder är spjut och pilar, deras tungor är skarpa svärd.

flechas são os seus dentes, espada afiada, a sua língua.

5 Sê exaltado, ó Deus, acima dos céus; e em toda a terra esplenda a tua glória.

6 Armaram rede aos meus passos, a minha alma está abatida; abriram cova diante de mim, mas eles mesmos caíram nela.

7 Firme está o meu coração, ó Deus, o meu coração está firme; cantarei e entoarei louvores.

8 Desperta, ó minha alma! Despertai, lira e harpa! Quero acordar a alva.

9 Render-te-ei graças entre os povos; cantar-te-ei louvores entre as nações.

10 Pois a tua misericórdia se eleva até aos céus, e a tua fidelidade, até às nuvens.

11 Sê exaltado, ó Deus, acima dos céus; e em toda a terra esplenda a tua glória.

6Visa din höghet i himlen, o Gud, och din härlighet över hela jorden!

7De lade ut ett nät för mina fötter och en snara för min hals, de grävde en grop åt mig men föll själva däri.

8Mitt hjärta är redo, Gud, mitt hjärta är redo, jag vill sjunga och spela.

9Vakna, min själ, vakna, harpa och lyra, jag vill väcka morgonrodnaden.

10Jag vill tacka dig, Herre, bland folken, jag vill sjunga ditt lov bland alla folk.

11Ty till himlen når din godhet, till skyarna din trofasthet.

12Visa din höghet i himlen, o Gud, och din härlighet över hela jorden!

Salmo 58

A sorte dos ímpios

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Não destruas”. Hino de Davi

1 Falais verdadeiramente justiça, ó juízes? Julgais com retidão os filhos dos homens?

2 Longe disso; antes, no íntimo engendrais iniqüidades e distribuís na terra a violência de vossas mãos.

3 Desviam-se os ímpios desde a sua concepção; nascem e já se desencaminham, proferindo mentiras.

4 Têm peçonha semelhante à peçonha da serpente; são como a víbora surda, que tapa os ouvidos,

5 para não ouvir a voz dos encantadores, do mais fascinante em encantamentos.

Psalm 58

1För körledaren. Av David, ett kväde.

2Skipar ni verkligen rätt, ni mäktiga? Dömer ni människorna rättvist?

3Nej, ni handlar med ont i sinnet, ni sprider våld över jorden.

4De gudlösa är avfälliga sedan födseln, från sin första stund går lögnarna vilse.

5Deras gift är som ormars gift, de liknar en kobra som gör sig döv

6och inte hör ormtjusaren, inte den förfarne besvärjaren.

6 Ó Deus, quebra-lhes os dentes na boca; arranca, SENHOR, os queixais aos leõezinhos.

7 Desapareçam como águas que se escoam; ao dispararem flechas, fiquem elas embotadas.

8 Sejam como a lesma, que passa diluindo-se; como o aborto de mulher, não vejam nunca o sol.

9 Como espinheiros, antes que vossas panelas sintam deles o calor, tanto os verdes como os que estão em brasa serão arrebatados como por um redemoinho.

10 Alegrar-se-á o justo quando vir a vingança; banhará os pés no sangue do ímpio.

11 Então, se dirá: Na verdade, há recompensa para o justo; há um Deus, com efeito, que julga na terra.

7Gud, krossa tänderna i deras mun, bryt lejonens käkar, Herre!

8Låt dem försvinna likt vatten som rinner bort, likt gräs som trampas ner och vissnar,

9likt ett ofullgånget foster som löses upp, en dödfödd som aldrig får se solen.

10Må han rycka bort dem i vrede, innan de brett ut sig som törnsnår!

11Den rättfärdige gläds när han skådar hämnden, han skall vada i de gudlösas blod.

12Då skall människorna säga: Den rättfärdige får sin lön, ja, det finns en Gud som dömer på jorden.

Salmo 59

Súplica em prol de libertação

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Não destruas”. Hino de Davi, quando Saul mandou que lhe sitiassem a casa, para o matar

1 Sm 19.11

1 Livra-me, Deus meu, dos meus inimigos; põe-me acima do alcance dos meus adversários.

2 Livra-me dos que praticam a iniqüidade e salva-me dos homens sanguinários,

3 pois que armam ciladas à minha alma; contra mim se reúnem os fortes, sem transgressão minha, ó SENHOR, ou pecado meu.

Psalm 59

1För körledaren. Ett kväde av David när Saul hade skickat män för att bevaka huset och döda honom.

2Rädda mig, min Gud, från mina motståndare, för mig i säkerhet undan mina fiender!

3Rädda mig från ogärningsmännen, hjälp mig undan mördarna!

4De ligger i försåt för mig, grymma män angriper mig, utan att jag syndat eller felat, Herre.

[4] Sem culpa minha, eles se apressam e investem; desperta, vem ao meu encontro e vê.

[5]Fast jag är oskyldig gör de sig redo. Vakna, kom till mig och se!

[5] Tu, SENHOR, Deus dos Exércitos, és o Deus de Israel; desperta, pois, e vem de encontro a todas as nações; não te compadeças de nenhum dos que traiçoeiramente praticam a iniqüidade.

[6]Du, Herre Gud Sebaot, Israels Gud, res dig och straffa folken! Skona ingen trolös usling!

[6] Ao anoitecer, uivam como cães, à volta da cidade.

[7]De kommer varje kväll, de ylar som hundar och stryker omkring i staden.

[7] Alardeiam de boca; em seus lábios há espadas. Pois dizem eles: Quem há que nos escute?

[8]Orden strömmar ur deras mun och tungorna är som svärd, de tror att ingen hör dem.

[8] Mas tu, SENHOR, te rirás deles; zombarás de todas as nações.

[9]Men du, Herre, ler åt dem, du ser med löje på folken.

[9] Em ti, força minha, esperarei; pois Deus é meu alto refúgio.

[10]Du är min styrka, jag lovsjunger dig, Gud är min säkra borg.

[10] Meu Deus virá ao meu encontro com a sua benignidade, Deus me fará ver o meu desejo sobre os meus inimigos.

[11]Min Gud är trofast och kommer till min hjälp, Gud låter mig se mina fienders fall.

[11] Não os mates, para que o meu povo não se esqueça; dispersa-os pelo teu poder e abate-os, ó SENHOR, escudo nosso.

[12]Döda dem inte — då kan mitt folk glömma. Gör dem hemlösa med din makt, störta ner dem, Herre, vår sköld!

[12] Pelo pecado de sua boca, pelas palavras dos seus lábios, na sua própria soberba sejam enredados e pela abominação e mentiras que proferem.

[13]Varje ord ur deras mun är synd. Låt dem fångas i sitt högmod med sina förbannelser och lögner.

[13] Consome-os com indignação, consome-os, de sorte que jamais existam e se saiba que reina Deus em Jacó, até aos confins da terra.

[14]Förgör dem i din vrede, förgör dem i grund! Då skall alla inse att Gud härskar i Jakob, ja, till jordens yttersta gräns.

[14] Ao anoitecer, uivam como cães, à volta da cidade.

[15]De kommer varje kväll, de ylar som hundar och stryker omkring i staden.

[15] Vagueiam à procura de comida e, se não se fartam, então, rosnam.

[16]De driver omkring och letar föda, blir de inte mätta så gnyr de.

[16] Eu, porém, cantarei a tua força; pela manhã louvarei com alegria a tua misericórdia; pois tu me tens sido alto refúgio e proteção no dia da minha angústia.

[17] A ti, força minha, cantarei louvores, porque Deus é meu alto refúgio, é o Deus da minha misericórdia.

Salmo 60

Oração em tempos de guerra
Vs. 5-12: Salmo 108.6-13

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Os lírios do testemunho". Hino de Davi para ensinar. Quando lutou contra os siros da Mesopotâmia e os siros de Zobá, e quando Joabe, regressando, derrotou de Edom doze mil homens, no vale do Sal

2 Sm 8.13; 1 Cr 18.12

[1] Ó Deus, tu nos rejeitaste e nos dispersaste; tens estado indignado; oh! Restabelece-nos!

[2] Abalaste a terra, fendeste-a; repara-lhe as brechas, pois ela ameaça ruir.

[3] Fizeste o teu povo experimentar reveses e nos deste a beber vinho que atordoa.

[4] Deste um estandarte aos que te temem, para fugirem de diante do arco.

[5] Para que os teus amados sejam livres, salva com a tua destra e responde-nos.

[6] Falou Deus na sua santidade: Exultarei; dividirei Siquém e medirei o vale de Sucote.

[7] Meu é Gileade, meu é Manassés; Efraim é a defesa de minha cabeça; Judá é o meu cetro.

[17]Men jag skall sjunga om din styrka och jubla var morgon över din trofasthet, ty du blev en borg för mig, dit jag flydde när jag var i nöd.

[18]Du är min styrka, jag lovsjunger dig, Gud är min säkra borg, min Gud är trofast.

Psalm 60

[1]För körledaren. Att lära ut. Ett kväde av David

[2]när han låg i strid med arameerna i Naharajim och i Sova och Joav vände tillbaka och slog edomeerna i Saltdalen, tolv tusen man.

[3]Gud, du har förkastat och krossat oss. Du var vred, upprätta oss igen.

[4]Du lät landet bäva och rämna. Det störtar samman, gör det helt igen.

[5]Du lät ditt folk möta hårda öden, du gav oss ett vin som fick oss att ragla.

[6]Res ett baner för dina trogna, dit de kan fly undan pilbågen.

[7]Hjälp oss med din starka hand, bönhör mig, så att de som du älskar blir räddade!

[8]Gud har talat i sin helgedom: »I triumf skall jag utskifta Shekem och mäta upp Suckotdalen.

[9]Mitt är Gilead, mitt är Manasse. Efraim är min hjälm och Juda min härskarstav.

[8] Moabe, porém, é a minha bacia de lavar; sobre Edom atirarei a minha sandália; sobre a Filístia jubilarei.
[9] Quem me conduzirá à cidade fortificada? Quem me guiará até Edom?
[10] Não nos rejeitaste, ó Deus? Tu não sais, ó Deus, com os nossos exércitos!
[11] Presta-nos auxílio na angústia, pois vão é o socorro do homem.
[12] Em Deus faremos proezas, porque ele mesmo calca aos pés os nossos adversários.

[10]Moab är mitt tvättfat, på Edom kastar jag min sko, mot filisteerna höjer jag stridsrop.«
[11]Vem för mig till den befästa staden, vem leder mig till Edom?
[12]Du, Gud, har ju förkastat oss, du drog inte i fält med våra härar.
[13]Bistå oss nu mot fienden, människors hjälp är ingenting värd.
[14]Med Gud skall vi utföra stora dåd. Han trampar ner våra fiender.

Salmo 61

Oração pelo rei

Ao mestre de canto. Com instrumentos de cordas. De Davi

[1] Ouve, ó Deus, a minha súplica; atende à minha oração.
[2] Desde os confins da terra clamo por ti, no abatimento do meu coração. Leva-me para a rocha que é alta demais para mim;
[3] pois tu me tens sido refúgio e torre forte contra o inimigo.
[4] Assista eu no teu tabernáculo, para sempre; no esconderijo das tuas asas, eu me abrigo.
[5] Pois ouviste, ó Deus, os meus votos e me deste a herança dos que temem o teu nome.
[6] Dias sobre dias acrescentas ao rei; duram os seus anos gerações após gerações.
[7] Permaneça para sempre diante de Deus; concede-lhe que a bondade e a fidelidade o preservem.

Psalm 61

[1]För körledaren, till stränginstrument. Av David.
[2]Gud, hör mitt rop, lyssna till min bön!
[3]Från jordens ände ropar jag till dig i min förtvivlan. Rädda mig upp på en klippa och ge mig trygghet!
[4]Du är min tillflykt, mitt befästa torn mot fienden.
[5]Jag vill bo i ditt tält för alltid, söka skydd under dina vingar.
[6]Du, Gud, har hört mina löften och uppfyllt dina trognas önskningar.
[7]Du lägger år till kungens livslängd, han skall leva när släktena skiftar.
[8]Må han evigt sitta på sin tron inför Gud, må godhet och trohet bevara honom.

[8] Assim, salmodiarei o teu nome para sempre, para cumprir, dia após dia, os meus votos.

[9]Då skall jag alltid lovsjunga ditt namn och infria mina löften dag efter dag.

Salmo 62

Exortação à confiança
Ao mestre de canto. Segundo a melodia de Jedutum. De Davi

[1] Somente em Deus, ó minha alma, espera silenciosa; dele vem a minha salvação.

[2] Só ele é a minha rocha, e a minha salvação, e o meu alto refúgio; não serei muito abalado.

[3] Até quando acometereis vós a um homem, todos vós, para o derribardes, como se fosse uma parede pendida ou um muro prestes a cair?

[4] Só pensam em derribá-lo da sua dignidade; na mentira se comprazem; de boca bendizem, porém no interior maldizem.

[5] Somente em Deus, ó minha alma, espera silenciosa, porque dele vem a minha esperança.

[6] Só ele é a minha rocha, e a minha salvação, e o meu alto refúgio; não serei jamais abalado.

[7] De Deus dependem a minha salvação e a minha glória; estão em Deus a minha forte rocha e o meu refúgio.

[8] Confiai nele, ó povo, em todo tempo; derramai perante ele o vosso coração; Deus é o nosso refúgio.

[9] Somente vaidade são os homens plebeus; falsidade, os de fina estirpe; pesados em balança, eles juntos são mais leves que a vaidade.

Psalm 62

[1]För körledaren. En psalm av David.

[2]Bara hos Gud finner jag ro, från honom kommer min räddning.

[3]Han är klippan som räddar mig, min borg där jag står trygg.

[4]Hur länge skall ni ansätta mig, samfällt storma an som mot en lutande vägg, en fallfärdig mur?

[5]De har enats om att störta ner mig. De älskar svek, med munnen välsignar de, men i sitt hjärta förbannar de.

[6]Bara hos Gud finner jag ro, från honom kommer mitt hopp.

[7]Han är klippan som räddar mig, min borg där jag står trygg.

[8]Från Gud kommer min hjälp och min ära, Gud är min tillflykt, min starka klippa.

[9]Sätt alltid din lit till honom, du folk, öppna ditt hjärta inför honom. Gud är vår tillflykt.

[10]Bara en vindfläkt är människorna, de dödliga endast ett bländverk. Läggs de i vågskålen höjer den sig, ja, de är lättare än luft.

[10] Não confieis naquilo que extorquis, nem vos vanglorieis na rapina; se as vossas riquezas prosperam, não ponhais nelas o coração.

[11] Uma vez falou Deus, duas vezes ouvi isto: Que o poder pertence a Deus,

[12] e a ti, SENHOR, pertence a graça, pois a cada um retribuis segundo as suas obras.

[11]Lita inte till våld, sätt inte ert hopp till rövat gods. Om än er rikedom växer, förtrösta inte på den.

[12]Ett har Gud talat, två ting har jag hört: att Gud har makten,

[13]att du, Herre, är trofast. Du lönar var och en efter vad han har gjort.

Salmo 63

Buscando a Deus

Salmo de Davi, quando no deserto de Judá

2 Sm 15.23,28

[1] Ó Deus, tu és o meu Deus forte; eu te busco ansiosamente; a minha alma tem sede de ti; meu corpo te almeja, como terra árida, exausta, sem água.

[2] Assim, eu te contemplo no santuário, para ver a tua força e a tua glória.

[3] Porque a tua graça é melhor do que a vida; os meus lábios te louvam.

[4] Assim, cumpre-me bendizer-te enquanto eu viver; em teu nome, levanto as mãos.

[5] Como de banha e de gordura farta-se a minha alma; e, com júbilo nos lábios, a minha boca te louva,

[6] no meu leito, quando de ti me recordo e em ti medito, durante a vigília da noite.

[7] Porque tu me tens sido auxílio; à sombra das tuas asas, eu canto jubiloso.

[8] A minha alma apega-se a ti; a tua destra me ampara.

[9] Porém os que me procuram a vida para a destruir abismar-se-ão nas profundezas da terra.

Psalm 63

[1]En psalm av David när han var i Juda öken.

[2]Gud, min Gud, dig söker jag, min själ törstar efter dig, min kropp längtar efter dig, som ett kargt och uttorkat land.

[3]Då skådar jag dig i helgedomen, jag ser din makt och din härlighet.

[4]Din nåd är mer värd än livet. Min tunga skall prisa dig.

[5]Jag vill lova dig så länge jag lever och åkalla dig med lyfta händer.

[6]Min hunger stillas som av feta rätter, jag lovsjunger dig med jublande tunga.

[7]Jag minns dig när jag gått till vila, jag tänker på dig i nattens timmar,

[8]ty du kom till min hjälp, i dina vingars skugga jublar jag.

[9]Jag håller mig tätt intill dig, din hand ger mig stöd.

[10]De som står efter mitt liv går under, de skall fara ner i jordens djup.

[10] Serão entregues ao poder da espada e virão a ser pasto dos chacais.
[11] O rei, porém, se alegra em Deus; quem por ele jura gloriar-se-á, pois se tapará a boca dos que proferem mentira.

[11]De skall utlämnas åt svärdet och bli schakalernas byte.
[12]Men kungen skall glädja sig över Gud och hans edsvurna prisa sig lyckliga, ty lögnarnas mun täpps till.

Salmo 64

Proteção contra os inimigos

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Ouve, ó Deus, a minha voz nas minhas perplexidades; preserva-me a vida do terror do inimigo.
[2] Esconde-me da conspiração dos malfeitores e do tumulto dos que praticam a iniqüidade,
[3] os quais afiam a língua como espada e apontam, quais flechas, palavras amargas,
[4] para, às ocultas, atingirem o íntegro; contra ele disparam repentinamente e não temem.
[5] Teimam no mau propósito; falam em secretamente armar ciladas; dizem: Quem nos verá?
[6] Projetam iniqüidade, inquirem tudo o que se pode excogitar; é um abismo o pensamento e o coração de cada um deles.
[7] Mas Deus desfere contra eles uma seta; de súbito, se acharão feridos.
[8] Dessarte, serão levados a tropeçar; a própria língua se voltará contra eles; todos os que os vêem meneiam a cabeça.
[9] E todos os homens temerão, e anunciarão as obras de Deus, e entenderão o que ele faz.

Psalm 64

[1]För körledaren. En psalm av David.

[2]Hör mig, Gud, när jag klagar, rädda mig, fienden fyller mig med skräck!

[3]Göm mig för de ondas hop, för skocken av ogärningsmän.

[4]De vässar sina tungor som svärd, de siktar med skarpa ord som pilar

[5]för att skjuta den oskyldige ur bakhåll — plötsligt skjuter de, utan att tveka.

[6]De eggar varandra, de rabblar förbannelser, de gillrar snaror och säger: »Ingen ser det.«
[7]De tänker ut ogärningar men döljer vad de tänkt ut — en avgrund är människans hjärta.
[8]Men Gud skjuter sin pil, den träffar dem plötsligt.

[9]Deras tunga får dem på fall, alla som ser det förfäras.

[10]Alla människor grips av fruktan, de förkunnar Guds verk, de besinnar vad han har gjort.

[10] O justo se alegra no SENHOR e nele confia; os de reto coração, todos se gloriam.

Salmo 65

Ações de graças pelas bênçãos das searas

Ao mestre de canto. De Davi. Cântico

[1] A ti, ó Deus, confiança e louvor em Sião! E a ti se pagará o voto.

[2] Ó tu que escutas a oração, a ti virão todos os homens,

[3] por causa de suas iniqüidades. Se prevalecem as nossas transgressões, tu no-las perdoas.

[4] Bem-aventurado aquele a quem escolhes e aproximas de ti, para que assista nos teus átrios; ficaremos satisfeitos com a bondade de tua casa – o teu santo templo.

[5] Com tremendos feitos nos respondes em tua justiça, ó Deus, Salvador nosso, esperança de todos os confins da terra e dos mares longínquos;

[6] que por tua força consolidas os montes, cingido de poder;

[7] que aplacas o rugir dos mares, o ruído das suas ondas e o tumulto das gentes.

[8] Os que habitam nos confins da terra temem os teus sinais; os que vêm do Oriente e do Ocidente, tu os fazes exultar de júbilo.

[9] Tu visitas a terra e a regas; tu a enriqueces copiosamente; os ribeiros de Deus são abundantes de água; preparas o cereal, porque para isso a dispões,

[11]Den rättfärdige gläder sig över Herren och tar sin tillflykt till honom. De redbara prisar sig lyckliga.

Psalm 65

[1]För körledaren. En psalm av David, en sång.

[2]Lovsång tillkommer dig, o Gud, på Sion. Vi infriar våra löften till dig,

[3]du som hör bön. Till dig kommer alla människor

[4]för att bekänna sina synder. När vår skuld blir oss för tung förlåter du oss.

[5]Lycklig den utvalde som får komma dig nära och vara på dina förgårdar. Vi mättas av det goda i ditt hus, av det heliga i ditt tempel.

[6]Förunderligt svarar du oss och ger seger, Gud, du som räddar oss, du tillflykt för hela jorden och de fjärran haven,

[7]du som reste bergen med din styrka, rustad med kraft,

[8]du som stillade havets brus, vågornas brus och folkens larm!

[9]De som bor vid jordens ändar står häpna inför dina mäktiga gärningar, öster och väster fyller du med jubel.

[10]Du tar dig an jorden och ger den regn, du gör den bördig och rik. Guds flod är full av vatten. Du får säden att växa, du sörjer för jorden.

[10] regando-lhe os sulcos, aplanando-lhe as leivas. Tu a amoleces com chuviscos e lhe abençoas a produção.
[11] Coroas o ano da tua bondade; as tuas pegadas destilam fartura,
[12] destilam sobre as pastagens do deserto, e de júbilo se revestem os outeiros.
[13] Os campos cobrem-se de rebanhos, e os vales vestem-se de espigas; exultam de alegria e cantam.

[11]Du vattnar åkerns fåror och jämnar ut dess tiltor. Med regnskurar gör du jorden mjuk, du välsignar det som växer.
[12]Du kröner året med goda gåvor, där du går fram gror feta skördar.
[13]Ödemarkens beten frodas, höjderna klär sig i jubel.
[14]Ängarna smyckas av fårhjordar och dalarna höljer sig i säd. Allt är jubel och sång.

Salmo 66

Ofertas de gratidão
Ao mestre de canto. Cântico. Salmo

[1] Aclamai a Deus, toda a terra.
[2] Salmodiai a glória do seu nome, dai glória ao seu louvor.
[3] Dizei a Deus: Que tremendos são os teus feitos! Pela grandeza do teu poder, a ti se mostram submissos os teus inimigos.
[4] Prostra-se toda a terra perante ti, canta salmos a ti; salmodia o teu nome.
[5] Vinde e vede as obras de Deus: tremendos feitos para com os filhos dos homens!
[6] Converteu o mar em terra seca; atravessaram o rio a pé; ali, nos alegramos nele.
[7] Ele, em seu poder, governa eternamente; os seus olhos vigiam as nações; não se exaltem os rebeldes.
[8] Bendizei, ó povos, o nosso Deus; fazei ouvir a voz do seu louvor;
[9] o que preserva com vida a nossa alma e não permite que nos resvalem os pés.

Psalm 66

[1]För körledaren. En sång, en psalm. Hylla Gud, hela världen,
[2]spela och ära hans namn, ära honom med lovsång!
[3]Säg till Gud: Väldiga är dina verk! För din makt kryper dina fiender,
[4]hela världen tillber dig, spelar till din ära, lovsjunger ditt namn.
[5]Kom och se Guds gärningar, hans väldiga verk bland människor.
[6]Han förvandlade havet till torr mark, de gick till fots genom floden. Låt oss glädjas över honom.
[7]Han härskar för evigt i sin makt. Hans ögon vakar över folken — inga upprorsmän skall resa sig.
[8]Prisa vår Gud, alla folk, låt lovsången ljuda!
[9]Han bevarar oss vid liv, han låter inte våra fötter slinta.

[10] Pois tu, ó Deus, nos provaste; acrisolaste-nos como se acrisola a prata.
[11] Tu nos deixaste cair na armadilha; oprimiste as nossas costas;
[12] fizeste que os homens cavalgassem sobre a nossa cabeça; passamos pelo fogo e pela água; porém, afinal, nos trouxeste para um lugar espaçoso.
[13] Entrarei na tua casa com holocaustos; pagar-te-ei os meus votos,
[14] que proferiram os meus lábios, e que, no dia da angústia, prometeu a minha boca.
[15] Oferecer-te-ei holocaustos de vítimas cevadas, com aroma de carneiros; imolarei novilhos com cabritos.
[16] Vinde, ouvi, todos vós que temeis a Deus, e vos contarei o que tem ele feito por minha alma.
[17] A ele clamei com a boca, com a língua o exaltei.
[18] Se eu no coração contemplara a vaidade, o SENHOR não me teria ouvido.
[19] Entretanto, Deus me tem ouvido e me tem atendido a voz da oração.
[20] Bendito seja Deus, que não me rejeita a oração, nem aparta de mim a sua graça.

Salmo 67

As nações rendem graças

Ao mestre de canto. Para instrumentos de cordas. Salmo. Cântico

[1] Seja Deus gracioso para conosco, e nos abençoe, e faça resplandecer sobre nós o rosto;

[10]Du prövade oss, o Gud, du renade oss som man renar silver.
[11]Du lät oss fastna i nätet, du slog oss i bojor,
[12]du lät människor rida fram över oss. Vi gick genom eld och genom vatten, men du förde oss ut i frihet.
[13]Jag kommer till ditt hus med brännoffer, jag infriar mina löften till dig,
[14]de som kom från mina läppar, ur min mun när jag var i nöd.
[15]Feta brännoffer bär jag fram till dig och röken stiger från baggarna. Jag offrar tjurar och bockar.
[16]Kom och lyssna, alla som fruktar Gud, jag skall berätta vad han gjort för mig.
[17]Till honom ropade jag, och lovsång låg redo på min tunga.
[18]Om jag burit ont i sinnet skulle Herren inte ha hört mig.
[19]Men Gud hörde mig, han lyssnade till min bön.
[20]Lovad vare Gud, som inte avvisade min bön, inte vägrade mig sin nåd.

Psalm 67

[1]För körledaren, till stränginstrument. En psalm, en sång.

[2]Gud, visa oss nåd och välsigna oss, låt ditt ansikte lysa mot oss,

[2] para que se conheça na terra o teu caminho e, em todas as nações, a tua salvação.

[3] Louvem-te os povos, ó Deus; louvem-te os povos todos.

[4] Alegrem-se e exultem as gentes, pois julgas os povos com eqüidade e guias na terra as nações.

[5] Louvem-te os povos, ó Deus; louvem-te os povos todos.

[6] A terra deu o seu fruto, e Deus, o nosso Deus, nos abençoa.

[7] Abençoe-nos Deus, e todos os confins da terra o temerão.

Salmo 68

A vitória de Deus sobre os seus inimigos

Ao mestre de canto. Salmo de Davi. Cântico

[1] Levanta-se Deus; dispersam-se os seus inimigos; de sua presença fogem os que o aborrecem.

[2] Como se dissipa a fumaça, assim tu os dispersas; como se derrete a cera ante o fogo, assim à presença de Deus perecem os iníquos.

[3] Os justos, porém, se regozijam, exultam na presença de Deus e folgam de alegria.

[4] Cantai a Deus, salmodiai o seu nome; exaltai o que cavalga sobre as nuvens. SENHOR é o seu nome, exultai diante dele.

[5] Pai dos órfãos e juiz das viúvas é Deus em sua santa morada.

[3]så att hela jorden lär känna vad du gör och alla folk får veta att du hjälper.

[4]Folken skall tacka dig, o Gud, ja, alla folk skall tacka dig.

[5]Alla länder skall jubla av glädje, ty du råder rättvist över folken och leder länderna på jorden.

[6]Folken skall tacka dig, o Gud, ja, alla folk skall tacka dig.

[7]Jorden har gett sin gröda. Gud, vår Gud, välsignar oss.

[8]Gud välsignar oss, och hela jorden skall frukta honom.

Psalm 68

[1]För körledaren. Av David, en psalm, en sång.

[2]Gud reser sig, hans fiender skingras, hans motståndare flyr undan.

[3]Som röken virvlar bort, som vaxet smälter för elden förgås de onda inför Gud.

[4]Men de rättfärdiga gläds inför Gud, de fröjdar sig och jublar av glädje.

[5]Sjung till Guds ära, lova hans namn, hylla honom som rider på molnen! Herren är hans namn, jubla inför honom,

[6]de faderlösas fader, änkornas försvarare, Gud i sin heliga boning.

[6] Deus faz que o solitário more em família; tira os cativos para a prosperidade; só os rebeldes habitam em terra estéril.

[7] Ao saíres, ó Deus, à frente do teu povo, ao avançares pelo deserto,

[8] tremeu a terra; também os céus gotejaram à presença de Deus; o próprio Sinai se abalou na presença de Deus, do Deus de Israel.

[9] Copiosa chuva derramaste, ó Deus, para a tua herança; quando já ela estava exausta, tu a restabeleceste.

[10] Aí habitou a tua grei; em tua bondade, ó Deus, fizeste provisão para os necessitados.

[11] O SENHOR deu a palavra, grande é a falange das mensageiras das boas-novas.

[12] Reis de exércitos fogem e fogem; a dona de casa reparte os despojos.

[13] Por que repousais entre as cercas dos apriscos? As asas da pomba são cobertas de prata, cujas penas maiores têm o brilho flavo do ouro.

[14] Quando o Todo-Poderoso ali dispersa os reis, cai neve sobre o monte Zalmom.

[15] O monte de Deus é Basã, serra de elevações é o monte de Basã.

[16] Por que olhais com inveja, ó montes elevados, o monte que Deus escolheu para sua habitação? O SENHOR habitará nele para sempre.

[17] Os carros de Deus são vinte mil, sim, milhares de milhares. No meio deles, está o SENHOR; o Sinai tornou-se em santuário.

[7]Gud ger de ensamma ett hem och de fångna frihet och lycka, men upprorsmännen får bo i öknen.

[8]Gud, när du drog ut i spetsen för ditt folk, när du gick fram i ödemarken,

[9]då bävade jorden, då strömmade det från himlen, inför Gud, Sinais herre, inför Gud, Israels Gud.

[10]Ett ymnigt regn lät du falla, o Gud, ditt kraftlösa land gav du styrka.

[11]Där fick din skara bo, du sörjde för de arma i din godhet, o Gud.

[12]Herren har sagt sitt ord, en här av kvinnor sprider segerbudet.

[13]Kungar och härar flyr, de flyr, husfrun fördelar bytet.

[14]Skall ni då ligga stilla i fållorna? Duvans vingar är täckta av silver och fjädrarna av rödaste guld.

[15]När den Väldige skingrade kungarna föll det snö på Salmon.

[16]Mäktigt är Bashans berg, höga toppar har Bashans berg.

[17]Ni höga toppar, varför ser ni med avund på berget där Gud har valt att bo, där Herren vill bo för evigt?

[18]Guds vagnar var tusen och åter tusen, när Herren kom i helighet från Sinai.

[18] Subiste às alturas, levaste cativo o cativeiro; recebeste homens por dádivas, até mesmo rebeldes, para que o SENHOR Deus habite no meio deles.	[19]Du drog upp mot höjderna, du tog fångar, du fick gåvor från människor, också från upprorsmännen — du, Herre Gud, skulle bo där.
[19] Bendito seja o SENHOR que, dia a dia, leva o nosso fardo! Deus é a nossa salvação.	[20]Lovad vare Herren dag efter dag! Han bär vår börda, Gud är vår räddning.
[20] O nosso Deus é o Deus libertador; com Deus, o SENHOR, está o escaparmos da morte.	[21]Vår Gud är en räddande gud, Herren, vår härskare, för oss bort från döden.
[21] Sim, Deus parte a cabeça dos seus inimigos e o cabeludo crânio do que anda nos seus próprios delitos.	[22]Ja, Gud krossar huvudet på sina fiender, skallen på den som framhärdar i synd.
[22] Disse o SENHOR: De Basã os farei voltar, fá-los-ei tornar das profundezas do mar,	[23]Herren har sagt: Från Bashan skall jag hämta dem, jag skall hämta dem från havets djup,
[23] para que banhes o pé em sangue, e a língua dos teus cães tenha o seu quinhão dos inimigos.	[24]så att du kan vada i fiendens blod och hundarna får slicka i sig.
[24] Viu-se, ó Deus, o teu cortejo, o cortejo do meu Deus, do meu Rei, no santuário.	[25]Nu kommer ditt festtåg, o Gud, min Guds och konungs festtåg i helgedomen.
[25] Os cantores iam adiante, atrás, os tocadores de instrumentos de cordas, em meio às donzelas com adufes.	[26]Främst går sångare, sedan musikanter bland flickor som slår på tamburin.
[26] Bendizei a Deus nas congregações, bendizei ao SENHOR, vós que sois da estirpe de Israel.	[27]Lova Gud i tempelskaran, lova Herren, Israels källa.
[27] Ali, está o mais novo, Benjamim, que os precede, os príncipes de Judá, com o seu séquito, os príncipes de Zebulom e os príncipes de Naftali.	[28]Där är Benjamin, den yngste, som anför dem, följet av Judas furstar, Sebulons furstar, Naftalis furstar.
[28] Reúne, ó Deus, a tua força, força divina que usaste a nosso favor,	[29]Visa din makt, o Gud, håll vid makt, o Gud, det du gjort för oss
[29] oriunda do teu templo em Jerusalém. Os reis te oferecerão presentes.	[30]från ditt tempel i Jerusalem! Till dig kommer kungar med gåvor.

[30] Reprime a fera dos canaviais, a multidão dos fortes como touros e dos povos com novilhos; calcai aos pés os que cobiçam barras de prata. Dispersa os povos que se comprazem na guerra.

[31] Príncipes vêm do Egito; a Etiópia corre a estender mãos cheias para Deus.

[32] Reinos da terra, cantai a Deus, salmodiai ao SENHOR,

[33] àquele que encima os céus, os céus da antiguidade; eis que ele faz ouvir a sua voz, voz poderosa.

[34] Tributai glória a Deus; a sua majestade está sobre Israel, e a sua fortaleza, nos espaços siderais.

[35] Ó Deus, tu és tremendo nos teus santuários; o Deus de Israel, ele dá força e poder ao povo. Bendito seja Deus!

[31]Kväs odjuret i vassen, tjurhopen och folkens kalvar [---]. Skingra de folk som vill krig!

[32]Man kommer med brons från Egypten, man skyndar från Kush med gåvor till Gud.

[33]Jordens riken, sjung Guds lov, spela till Herrens ära!

[34]Han som rider på himlen, urtidens himmel — hör, han höjer sin röst, sin väldiga röst!

[35]Ära Gud i hans makt, han råder över Israel och härskar över skyarna.

[36]Fruktansvärd är Gud i sin helgedom. Israels Gud ger folket makt och styrka. Lovad vare Gud!

Salmo 69

O lamento do Messias

Ao mestre de canto. Segundo a melodia “Os lírios”. De Davi

[1] Salva-me, ó Deus, porque as águas me sobem até à alma.

[2] Estou atolado em profundo lamaçal, que não dá pé; estou nas profundezas das águas, e a corrente me submerge.

[3] Estou cansado de clamar, secou-se-me a garganta; os meus olhos desfalecem de tanto esperar por meu Deus.

[4] São mais que os cabelos de minha cabeça os que, sem razão, me odeiam; são poderosos os meus destruidores, os que com falsos motivos são meus inimigos; por isso, tenho de restituir o que não furtei.

Psalm 69

[1]För körledaren. Av David.

[2]Rädda mig, Gud! Vattnet når mig till halsen.

[3]Jag har sjunkit ner i bottenlös dy och har inget fotfäste. Jag har kommit ut på djupt vatten, strömmen vill dra ner mig.

[4]Jag har ropat mig trött, min strupe är hes. Mina ögon värker, jag har väntat länge på min Gud.

[5]Flera än håren på mitt huvud är de som hatar mig utan grund. Många är de som vill förgöra mig, som är mina fiender utan skäl. Jag tvingas lämna tillbaka det som jag aldrig stulit.

[5] Tu, ó Deus, bem conheces a minha estultice, e as minhas culpas não te são ocultas.

[6]Du känner min dårskap, Gud, min skuld är inte dold för dig.

[6] Não sejam envergonhados por minha causa os que esperam em ti, ó SENHOR, Deus dos Exércitos; nem por minha causa sofram vexame os que te buscam, ó Deus de Israel.

[7]Låt mig inte dra skam över dem som hoppas på dig, Herre Gud Sebaot. Låt mig inte dra vanära över dem som söker sig till dig, du Israels Gud.

[7] Pois tenho suportado afrontas por amor de ti, e o rosto se me encobre de vexame.

[8]Det är ju för din skull man hånar mig och mitt ansikte rodnar av skam.

[8] Tornei-me estranho a meus irmãos e desconhecido aos filhos de minha mãe.

[9]Jag har blivit en utstött bland mina bröder, en främling för min moders barn.

[9] Pois o zelo da tua casa me consumiu, e as injúrias dos que te ultrajam caem sobre mim.

[10]Lidelsen för ditt hus har förtärt mig, jag smädas av dem som smädar dig.

[10] Chorei, em jejum está a minha alma, e isso mesmo se me tornou em afrontas.

[11]Jag grät och fastade, då blev jag hånad.

[11] Pus um pano de saco por veste e me tornei objeto de escárnio para eles.

[12]Jag klädde mig i säckväv, då blev jag en visa för dem.

[12] Tagarelam sobre mim os que à porta se assentam, e sou motivo para cantigas de beberrões.

[13]De sladdrar om mig i stadsporten, drinkare sjunger om mig.

[13] Quanto a mim, porém, SENHOR, faço a ti, em tempo favorável, a minha oração. Responde-me, ó Deus, pela riqueza da tua graça; pela tua fidelidade em socorrer,

[14]Jag kommer till dig med min bön, må stunden vara den rätta. Svara mig, Gud, i din stora godhet, ge mig din trofasta hjälp.

[14] livra-me do tremedal, para que não me afunde; seja eu salvo dos que me odeiam e das profundezas das águas.

[15]Rädda mig från att sjunka i dyn, låt mig bli räddad från dem som hatar mig och från det djupa vattnet.

[15] Não me arraste a corrente das águas, nem me tragues a voragem, nem se feche sobre mim a boca do poço.

[16]Låt inte strömmen dra ner mig och djupet uppsluka mig, låt inte graven sluta sitt gap om mig.

[16] Responde-me, SENHOR, pois compassiva é a tua graça; volta-te para

[17]Svara mig, Herre, i din trofasta godhet, vänd dig till mig i din stora barmhärtighet.

mim segundo a riqueza das tuas misericórdias.

[17] Não escondas o rosto ao teu servo, pois estou atribulado; responde-me depressa.

[18] Aproxima-te de minha alma e redime-a; resgata-me por causa dos meus inimigos.

[19] Tu conheces a minha afronta, a minha vergonha e o meu vexame; todos os meus adversários estão à tua vista.

[20] O opróbrio partiu-me o coração, e desfaleci; esperei por piedade, mas debalde; por consoladores, e não os achei.

[21] Por alimento me deram fel e na minha sede me deram a beber vinagre.

[22] Sua mesa torne-se-lhes diante deles em laço, e a prosperidade, em armadilha.

[23] Obscureçam-se-lhes os olhos, para que não vejam; e faze que sempre lhes vacile o dorso.

[24] Derrama sobre eles a tua indignação, e que o ardor da tua ira os alcance.

[25] Fique deserta a sua morada, e não haja quem habite as suas tendas.

[26] Pois perseguem a quem tu feriste e acrescentam dores àquele a quem golpeaste.

[27] Soma-lhes iniqüidade à iniqüidade, e não gozem da tua absolvição.

[28] Sejam riscados do Livro dos Vivos e não tenham registro com os justos.

[29] Quanto a mim, porém, amargurado e aflito, ponha-me o teu socorro, ó Deus, em alto refúgio.

[18]Dölj inte ditt ansikte för din tjänare, jag är i nöd, skynda dig att svara.

[19]Kom till mig och gör mig fri, befria mig från mina fiender.

[20]Du vet hur jag blir smädad, hur jag lider hån och skam, du ser ju alla mina ovänner.

[21]Deras hån har krossat mig, mitt hjärta finner ingen bot. Jag hoppades på medkänsla, men förgäves, på någon som ville trösta mig, men ingen fanns.

[22]De förgiftade min mat, i min törst fick jag ättika att dricka.

[23]Må deras bord bli en fälla för dem och deras offermåltid en snara.

[24]Må det mörkna för deras ögon så att de inte kan se. Låt deras lemmar mista sin stadga.

[25]Ös ut din vrede över dem, låt din glödande harm hinna upp dem.

[26]Må deras läger bli öde och ingen mer bo i deras tält.

[27]De förföljer ju den du har slagit, ökar plågan för den du har sargat.

[28]Lägg fram brott efter brott, låt dem aldrig bli friade.

[29]Må de strykas ur de levandes bok och inte stå skrivna bland de rättfärdiga.

[30]Men jag är betryckt och plågad, rädda mig, Gud, och för mig i säkerhet.

[30] Louvarei com cânticos o nome de Deus, exaltá-lo-ei com ações de graças.

[31] Será isso muito mais agradável ao SENHOR do que um boi ou um novilho com chifres e unhas.

[32] Vejam isso os aflitos e se alegrem; quanto a vós outros que buscais a Deus, que o vosso coração reviva.

[33] Porque o SENHOR responde aos necessitados e não despreza os seus prisioneiros.

[34] Louvem-no os céus e a terra, os mares e tudo quanto neles se move.

[35] Porque Deus salvará Sião e edificará as cidades de Judá, e ali habitarão e hão de possuí-la.

[36] Também a descendência dos seus servos a herdará, e os que lhe amam o nome nela habitarão.

[31]Jag vill prisa Guds namn med sång och tacka och lova honom.

[32]Det behagar Herren mer än tjurar, offerdjur med horn och klövar.

[33]De betryckta skall se det och glädjas, ni som söker er till Gud skall få nytt mod,

[34]ty Herren lyssnar till de fattiga och föraktar inte de fångna.

[35]Himlen och jorden skall prisa honom, haven och allt som rör sig i dem.

[36]Gud skall rädda Sion och bygga upp Juda städer. Där skall de bo, de skall äga landet.

[37]Det skall gå i arv till hans tjänares barn, de som älskar hans namn skall bo där.

Salmo 70

Petição por auxílio divino
Salmo 40.13-17

Ao mestre de canto. De Davi. Em memória

[1] Praza-te, ó Deus, em livrar-me; dá-te pressa, ó SENHOR, em socorrer-me.

[2] Sejam envergonhados e cobertos de vexame os que me demandam a vida; tornem atrás e cubram-se de ignomínia os que se comprazem no meu mal.

[3] Retrocedam por causa da sua ignomínia os que dizem: Bem-feito! Bem-feito!

[4] Folguem e em ti se rejubilem todos os que te buscam; e os que amam a tua

Psalm 70

[1]För körledaren. Av David, till påminnelse.

[2]Gud, befria mig! Herre, skynda till min hjälp!

[3]Skam och smälek må drabba dem som står efter mitt liv. Låt dem vika tillbaka med vanära, de som vill mig ont.

[4]Må de ta till flykten i skam, de som nu skrattar hånfullt.

[5]Men alla som kommer till dig skall jubla av glädje över dig, och de som längtar

salvação digam sempre: Deus seja magnificado!

5 Eu sou pobre e necessitado; ó Deus, apressa-te em valer-me, pois tu és o meu amparo e o meu libertador. SENHOR, não te detenhas!

efter din hjälp skall alltid säga: »Gud är stor.«

6Jag är betryckt och fattig. Gud, skynda till mig. Min hjälp och min räddare är du. Herre, dröj inte!

Salmo 71

Súplicas de um ancião

1 Em ti, SENHOR, me refugio; não seja eu jamais envergonhado.

2 Livra-me por tua justiça e resgata-me; inclina-me os ouvidos e salva-me.

3 Sê tu para mim uma rocha habitável em que sempre me acolha; ordenaste que eu me salve, pois tu és a minha rocha e a minha fortaleza.

4 Livra-me, Deus meu, das mãos do ímpio, das garras do homem injusto e cruel.

5 Pois tu és a minha esperança, SENHOR Deus, a minha confiança desde a minha mocidade.

6 Em ti me tenho apoiado desde o meu nascimento; do ventre materno tu me tiraste, tu és motivo para os meus louvores constantemente.

7 Para muitos sou como um portento, mas tu és o meu forte refúgio.

8 Os meus lábios estão cheios do teu louvor e da tua glória continuamente.

9 Não me rejeites na minha velhice; quando me faltarem as forças, não me desampares.

10 Pois falam contra mim os meus inimigos; e os que me espreitam a alma consultam reunidos,

Psalm 71

1Till dig, Herre, tar jag min tillflykt, svik mig aldrig!

2Du som är trofast, hjälp mig, befria mig, lyssna på mig och rädda mig.

3Var min klippa dit jag kan fly, borgen där jag finner räddning. Ja, du är min klippa och min borg.

4Befria mig, Gud, ur de ondas grepp, rädda mig undan gudlösa våldsmän.

5Du är mitt hopp, o Herre, min Gud, min trygghet ända från min ungdom.

6Från min första stund har du varit mitt stöd, från moderlivet min styrka, jag sjunger ständigt ditt lov.

7Jag har blivit ett tecken för många i min fasta förtröstan på dig.

8Min strupe fylls av lovsång till dig, dagen lång vill jag sjunga till din ära.

9Stöt inte bort mig på min ålderdom, överge mig inte när krafterna sviker.

10De som står mig efter livet smider planer, mina fiender säger om mig:

11 dizendo: Deus o desamparou; persegui-o e prendei-o, pois não há quem o livre.	11»Gud har övergett honom. Sätt efter honom, grip honom, han är räddningslöst förlorad!«
12 Não te ausentes de mim, ó Deus; Deus meu, apressa-te em socorrer-me.	12Gud, dröj inte långt borta! Min Gud, skynda till min hjälp!
13 Sejam envergonhados e consumidos os que são adversários de minha alma; cubram-se de opróbrio e de vexame os que procuram o mal contra mim.	13Skam och vanära må drabba dem som hotar mig, hölj dem som vill mig ont med smälek och skymf.
14 Quanto a mim, esperarei sempre e te louvarei mais e mais.	14Själv vill jag alltid hoppas på dig, åter och åter sjunga ditt lov.
15 A minha boca relatará a tua justiça e de contínuo os feitos da tua salvação, ainda que eu não saiba o seu número.	15Jag vill vittna om din trofasthet, ständigt vittna om den hjälp du ger, fast jag aldrig förmår det till fullo.
16 Sinto-me na força do SENHOR Deus; e rememoro a tua justiça, a tua somente.	16Jag vill besjunga dina storverk, Herre, min Gud, den trofasthet som endast du kan visa.
17 Tu me tens ensinado, ó Deus, desde a minha mocidade; e até agora tenho anunciado as tuas maravilhas.	17Gud, från min ungdom har du fostrat mig, och ännu förkunnar jag dina under.
18 Não me desampares, pois, ó Deus, até à minha velhice e às cãs; até que eu tenha declarado à presente geração a tua força e às vindouras o teu poder.	18Överge mig inte, o Gud, när jag är gammal och mitt hår har grånat, låt mig förkunna din kraft för nya släkten. Din makt
19 Ora, a tua justiça, ó Deus, se eleva até aos céus. Grandes coisas tens feito, ó Deus; quem é semelhante a ti?	19och trofasthet, o Gud, når upp till skyarna. Du som gör stora ting, Gud, vem är som du?
20 Tu, que me tens feito ver muitas angústias e males, me restaurarás ainda a vida e de novo me tirarás dos abismos da terra.	20Svåra öden har du låtit drabba mig, men du skall ge mig liv på nytt och åter dra mig upp ur djupen.
21 Aumenta a minha grandeza, conforta-me novamente.	21Ge mig min storhet tillbaka, låt mig bli trygg igen.

[22] Eu também te louvo com a lira, celebro a tua verdade, ó meu Deus; cantar-te-ei salmos na harpa, ó Santo de Israel.
[23] Os meus lábios exultarão quando eu te salmodiar; também exultará a minha alma, que remiste.
[24] Igualmente a minha língua celebrará a tua justiça todo o dia; pois estão envergonhados e confundidos os que procuram o mal contra mim.

[22]Då skall jag prisa dig till harpa för din trofasthet, min Gud. Jag skall lovsjunga dig till lyra, du Israels Helige.
[23]När jag spelar till din ära stiger jublet från mina läppar, ty du har befriat mig.
[24]Dagen lång skall jag vittna om din trofasthet. Men de som ville mig ont skall drabbas av skam och smälek.

Salmo 72

O rei justo e o seu reinado eterno

Salmo de Salomão

[1] Concede ao rei, ó Deus, os teus juízos e a tua justiça, ao filho do rei.
[2] Julgue ele com justiça o teu povo e os teus aflitos, com eqüidade.
[3] Os montes trarão paz ao povo, também as colinas a trarão, com justiça.
[4] Julgue ele os aflitos do povo, salve os filhos dos necessitados e esmague ao opressor.
[5] Ele permanecerá enquanto existir o sol e enquanto durar a lua, através das gerações.
[6] Seja ele como chuva que desce sobre a campina ceifada, como aguaceiros que regam a terra.
[7] Floresça em seus dias o justo, e haja abundância de paz até que cesse de haver lua.
[8] Domine ele de mar a mar e desde o rio até aos confins da terra.
[9] Curvem-se diante dele os habitantes do deserto, e os seus inimigos lambam o pó.

Psalm 72

[1]Av Salomo. Gud, ge kungen dina lagar, kungasonen din rättvisa ordning,
[2]så att han rättrådigt dömer ditt folk och låter dina betryckta få sin rätt.
[3]Låt berg och höjder bära fredens frukter åt folket genom rättfärdighet.
[4]Må han värna de armas rätt, rädda de fattiga, krossa förtryckaren.
[5]Låt honom leva så länge solen finns och månen lyser, släkte efter släkte.
[6]Han skall komma som regn över grödan, ett stilla regn som vattnar jorden.
[7]Låt rättvisa grönska i alla hans dagar och fred och välgång råda, tills ingen måne lyser mer.
[8]Må han härska från hav till hav, från floden till världens ände.
[9]Hans motståndare skall böja sig för honom, hans fiender kräla i stoftet.

[10] Paguem-lhe tributos os reis de Társis e das ilhas; os reis de Sabá e de Sebá lhe ofereçam presentes.
[11] E todos os reis se prostrem perante ele; todas as nações o sirvam.
[12] Porque ele acode ao necessitado que clama e também ao aflito e ao desvalido.
[13] Ele tem piedade do fraco e do necessitado e salva a alma aos indigentes.
[14] Redime a sua alma da opressão e da violência, e precioso lhe é o sangue deles.
[15] Viverá, e se lhe dará do ouro de Sabá; e continuamente se fará por ele oração, e o bendirão todos os dias.
[16] Haja na terra abundância de cereais, que ondulem até aos cimos dos montes; seja a sua messe como o Líbano, e das cidades floresçam os habitantes como a erva da terra.
[17] Subsista para sempre o seu nome e prospere enquanto resplandecer o sol; nele sejam abençoados todos os homens, e as nações lhe chamem bem-aventurado.
[18] Bendito seja o SENHOR Deus, o Deus de Israel, que só ele opera prodígios.
[19] Bendito para sempre o seu glorioso nome, e da sua glória se encha toda a terra. Amém e amém!
[20] Findam as orações de Davi, filho de Jessé.

Livro III

Salmos 73 - 89

Salmo 73

O problema da prosperidade dos maus

Salmo de Asafe

[10]Kungar från Tarshish och fjärran kuster skall komma med gåvor, kungar från Saba och Seba skall bära fram sin tribut.
[11]Honom skall alla kungar hylla, alla folk skall tjäna honom.
[12]Han räddar den fattige som ropar, den arme som ingen hjälper.
[13]Han förbarmar sig över de svaga och fattiga, räddar de fattigas liv.
[14]Han befriar dem från våld och förtryck, deras liv är dyrbart i hans ögon.
[15]Må han leva och hyllas med guld från Saba. Må man ständigt be för honom och välsigna honom dagen lång.
[16]Må säden växa rikligt i landet, vaja på bergens toppar. Må landet bli fruktbart som Libanon, åkerns kärvar stå tätt som gräs.
[17]Må hans namn leva för alltid, föras vidare så länge solen lyser. Den som välsignar skall nämna hans namn, alla folk skall prisa honom lycklig. *
[18]Lovad vare Herren, Israels Gud, han som ensam gör under.
[19]Evigt lovat vare hans härliga namn, må hans ära uppfylla världen. Amen, amen.
[20]Här slutar bönerna av David, Jishajs son.

TREDJE BOKEN

Psalm 73

[1] Com efeito, Deus é bom para com Israel, para com os de coração limpo.

[2] Quanto a mim, porém, quase me resvalaram os pés; pouco faltou para que se desviassem os meus passos.

[3] Pois eu invejava os arrogantes, ao ver a prosperidade dos perversos.

[4] Para eles não há preocupações, o seu corpo é sadio e nédio.

[5] Não partilham das canseiras dos mortais, nem são afligidos como os outros homens.

[6] Daí, a soberba que os cinge como um colar, e a violência que os envolve como manto.

[7] Os olhos saltam-lhes da gordura; do coração brotam-lhes fantasias.

[8] Motejam e falam maliciosamente; da opressão falam com altivez.

[9] Contra os céus desandam a boca, e a sua língua percorre a terra.

[10] Por isso, o seu povo se volta para eles e os tem por fonte de que bebe a largos sorvos.

[11] E diz: Como sabe Deus? Acaso, há conhecimento no Altíssimo?

[12] Eis que são estes os ímpios; e, sempre tranqüilos, aumentam suas riquezas.

[13] Com efeito, inutilmente conservei puro o coração e lavei as mãos na inocência.

[14] Pois de contínuo sou afligido e cada manhã, castigado.

[15] Se eu pensara em falar tais palavras, já aí teria traído a geração de teus filhos.

[16] Em só refletir para compreender isso, achei mui pesada tarefa para mim;

[1]En psalm av Asaf. Ja, Gud är god mot den rättrådige, mot den vars hjärta är rent.

[2]Ändå var jag nära att snava, jag höll på att tappa fotfästet.

[3]Jag fylldes av avund mot de högmodiga, jag såg att det gick de gudlösa väl.

[4]De vet inte av några hinder, deras hull är fett och frodigt.

[5]De råkar inte i nöd som andra, de lider inte som människor gör.

[6]Därför är högfärden deras halskedja och våldet den dräkt de bär.

[7]Deras ögon tittar fram ur fetman, deras inbilskhet är utan gräns.

[8]De hånar och talar ondsint, överlägset och hotfullt.

[9]De öppnar sitt gap mot himlen, deras tunga far fram över jorden.

[10]Därför kommer folket till dem och suger i sig deras ord.

[11]De säger: Gud, vad vet han? Inte vet den Högste vad vi gör!

[12]Sådana är de gudlösa, i lugn och ro ökar de sin rikedom.

[13]Förgäves höll jag mitt hjärta rent och sköljde i oskuld mina händer.

[14]Jag fick lida dagen i ända, var morgon blev jag tuktad på nytt.

[15]Hade jag sagt: Jag vill tala som de, då hade jag svikit dina trogna.

[16]Jag grubblade och sökte förstå, men det blev mig för svårt.

[17] até que entrei no santuário de Deus e atinei com o fim deles.

[18] Tu certamente os pões em lugares escorregadios e os fazes cair na destruição.

[19] Como ficam de súbito assolados, totalmente aniquilados de terror!

[20] Como ao sonho, quando se acorda, assim, ó SENHOR, ao despertares, desprezarás a imagem deles.

[21] Quando o coração se me amargou e as entranhas se me comoveram,

[22] eu estava embrutecido e ignorante; era como um irracional à tua presença.

[23] Todavia, estou sempre contigo, tu me seguras pela minha mão direita.

[24] Tu me guias com o teu conselho e depois me recebes na glória.

[25] Quem mais tenho eu no céu? Não há outro em quem eu me compraza na terra.

[26] Ainda que a minha carne e o meu coração desfaleçam, Deus é a fortaleza do meu coração e a minha herança para sempre.

[27] Os que se afastam de ti, eis que perecem; tu destróis todos os que são infiéis para contigo.

[28] Quanto a mim, bom é estar junto a Deus; no SENHOR Deus ponho o meu refúgio, para proclamar todos os seus feitos.

Salmo 74

Lamento por causa da profanação

Salmo didático de Asafe

[1] Por que nos rejeitas, ó Deus, para sempre? Por que se acende a tua ira contra as ovelhas do teu pasto?

[17]Men så kom jag till Guds helgedom och insåg hur det går med dem.

[18]Du för dem ut på hala vägar, du störtar dem i fördärvet.

[19]Plötsligt blir de till intet, de går under och förgås i skräck,

[20]liksom drömmen är borta när man vaknar, en bild som är glömd då man stiger upp.

[21]När mitt sinne var bittert och det sved i mitt hjärta,

[22]då var jag utan förstånd, som ett oskäligt djur inför dig.

[23]Men nu är jag alltid hos dig, du håller mig vid handen.

[24]Du leder mig efter din vilja, du för mig på härlighetens väg.

[25]Äger jag dig i himlen önskar jag ingenting på jorden.

[26]Min kropp och mitt mod må svika, men jag har Gud, han är min klippa för evigt.

[27]De som är fjärran från dig går under, du förintar alla som är otrogna mot dig.

[28]Men jag har min lycka i att nalkas Gud, jag tar min tillflykt till Herren, min Gud, och skall vittna om allt du har gjort.

Psalm 74

[1]En dikt av Asaf. Varför, o Gud, har du stött bort oss för alltid? Varför flammar din vrede mot fåren i din hjord?

[2] Lembra-te da tua congregação, que adquiriste desde a antiguidade, que remiste para ser a tribo da tua herança; lembra-te do monte Sião, no qual tens habitado.

[2]Tänk på din menighet, den som du en gång förvärvade, det folk som du friköpt, din egendom, tänk på Sions berg, där du tog din boning.

[3] Dirige os teus passos para as perpétuas ruínas, tudo quanto de mau tem feito o inimigo no santuário.

[3]Styr dina steg mot det som lagts i ruiner. Allt har fienden förött i helgedomen.

[4] Os teus adversários bramam no lugar das assembléias e alteiam os seus próprios símbolos.

[4]Dina ovänner skränade i ditt hus, de ställde upp sina tecken där.

[5] Parecem-se com os que brandem machado no espesso da floresta,

[5]De högg som när man låter yxan gå i täta skogen.

[6] e agora a todos esses lavores de entalhe quebram também, com machados e martelos.

[6]Ornamenten slog de sönder med bila och bräckjärn.

[7] Deitam fogo ao teu santuário; profanam, arrasando-a até ao chão, a morada do teu nome.

[7]De satte eld på din helgedom, skändade och rev ner ditt namns boning.

[8] Disseram no seu coração: Acabemos com eles de uma vez. Queimaram todos os lugares santos de Deus na terra.

[8]De tänkte: Vi skall kuva dem alla! De brände ner alla gudshus i landet.

[9] Já não vemos os nossos símbolos; já não há profeta; nem, entre nós, quem saiba até quando.

[9]Vi ser inte våra egna tecken, här finns inga profeter mer — ingen av oss vet hur länge det varar.

[10] Até quando, ó Deus, o adversário nos afrontará? Acaso, blasfemará o inimigo incessantemente o teu nome?

[10]Hur länge, o Gud, skall fienden få smäda? Får han förakta ditt namn för alltid?

[11] Por que retrais a mão, sim, a tua destra, e a conservas no teu seio?

[11]Varför håller du tillbaka din högra hand, varför gömmer du den i manteln?

[12] Ora, Deus, meu Rei, é desde a antiguidade; ele é quem opera feitos salvadores no meio da terra.

[12]Gud, min konung från urtiden, du som vinner segrar på jorden!

[13] Tu, com o teu poder, dividiste o mar; esmagaste sobre as águas a cabeça dos monstros marinhos.

[14] Tu espedaçaste as cabeças do crocodilo e o deste por alimento às alimárias do deserto.

[15] Tu abriste fontes e ribeiros; secaste rios caudalosos.

[16] Teu é o dia; tua, também, a noite; a luz e o sol, tu os formaste.

[17] Fixaste os confins da terra; verão e inverno, tu os fizeste.

[18] Lembra-te disto: o inimigo tem ultrajado ao SENHOR, e um povo insensato tem blasfemado o teu nome.

[19] Não entregues à rapina a vida de tua rola, nem te esqueças perpetuamente da vida dos teus aflitos.

[20] Considera a tua aliança, pois os lugares tenebrosos da terra estão cheios de moradas de violência.

[21] Não fique envergonhado o oprimido; louvem o teu nome o aflito e o necessitado.

[22] Levanta-te, ó Deus, pleiteia a tua própria causa; lembra-te de como o ímpio te afronta todos os dias.

[23] Não te esqueças da gritaria dos teus inimigos, do sempre crescente tumulto dos teus adversários.

Salmo 75

Deus é juiz

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Não destruas”. Salmo de Asafe. Cântico

[13]Du delade havet med din makt, du klöv drakarnas huvuden på vattnet.

[14]Du krossade Leviatans huvuden och gav honom som föda åt öknens djur.

[15]Du lät källor och bäckar springa fram, du fick vattenrika floder att sina.

[16]Din är dagen och din är natten, du satte månen och solen i deras banor.

[17]Du stakade ut alla gränser på jorden, sommar och vinter är ditt verk.

[18]Herre, tänk på hur fienden smädar och hur ett folk av dårar föraktar ditt namn.

[19]Lämna inte åt vilddjuren den som prisar dig, glöm inte dina hjälplösa för alltid!

[20]Kom ihåg ditt förbund! Landets mörka hörn är våldets boningar.

[21]Låt inte de hjälplösa gå besvikna bort, låt de förtryckta och fattiga prisa ditt namn!

[22]Grip in, o Gud, hävda din rätt, tänk på hur du ständigt smädas av dårar!

[23]Glöm inte ropen från dina fiender, dina ovänners larm som ständigt hörs!

Psalm 75

[1]För körledaren. En psalm av Asaf, en sång.

[1] Graças te rendemos, ó Deus; graças te rendemos, e invocamos o teu nome, e declaramos as tuas maravilhas.
[2] Pois disseste: Hei de aproveitar o tempo determinado; hei de julgar retamente.
[3] Vacilem a terra e todos os seus moradores, ainda assim eu firmarei as suas colunas.

[4] Digo aos soberbos: não sejais arrogantes; e aos ímpios: não levanteis a vossa força.

[5] Não levanteis altivamente a vossa força, nem faleis com insolência contra a Rocha.
[6] Porque não é do Oriente, não é do Ocidente, nem do deserto que vem o auxílio.

[7] Deus é o juiz; a um abate, a outro exalta.

[8] Porque na mão do SENHOR há um cálice cujo vinho espuma, cheio de mistura; dele dá a beber; sorvem-no, até às escórias, todos os ímpios da terra.
[9] Quanto a mim, exultarei para sempre; salmodiarei louvores ao Deus de Jacó.
[10] Abaterei as forças dos ímpios; mas a força dos justos será exaltada.

[2]Vi tackar dig, Gud, vi tackar dig och åkallar ditt namn, vi berättar om dina under.
[3]»Jag väljer min tid, jag fäller en rättvis dom.

[4]Om jorden bävar med alla som bor där, är det jag som ger dess pelare stadga.«

[5]Jag säger till de övermodiga: Hejda ert övermod! och till de gudlösa: Lyft inte hornen!
[6]Lyft inte era horn så högt, tala inte styvnackat och fräckt.

[7]Ty inte från öster och inte från väster och inte från öknen kommer upphöjelsen.

[8]Nej, Gud är den som dömer, han förnedrar den ene, upphöjer den andre.
[9]Herren har i sin hand en bägare med jäsande kryddat vin. Han räcker den åt var och en — alla gudlösa i landet måste dricka, också dräggen måste de svälja.
[10]Detta skall jag ständigt förkunna, jag vill lovsjunga Jakobs Gud.
[11]Alla gudlösas horn skall huggas av, den rättfärdiges horn skall höjas.

Salmo 76

A majestade e o poder de Deus

Ao mestre de canto, com instrumentos de cordas. Salmo de Asafe. Cântico

[1] Conhecido é Deus em Judá; grande, o seu nome em Israel.
[2] Em Salém, está o seu tabernáculo, e, em Sião, a sua morada.

Psalm 76

[1]För körledaren, till stränginstrument. En psalm av Asaf, en sång.
[2]Gud är känd i Juda, hans namn är stort i Israel.
[3]I Salem står hans hydda, på Sion hans boning.

[3] Ali, despedaçou ele os relâmpagos do arco, o escudo, a espada e a batalha.

[4] Tu és ilustre e mais glorioso do que os montes eternos.

[5] Despojados foram os de ânimo forte; jazem a dormir o seu sono, e nenhum dos valentes pode valer-se das próprias mãos.

[6] Ante a tua repreensão, ó Deus de Jacó, paralisaram carros e cavalos.

[7] Tu, sim, tu és terrível; se te iras, quem pode subsistir à tua vista?

[8] Desde os céus fizeste ouvir o teu juízo; tremeu a terra e se aquietou,

[9] ao levantar-se Deus para julgar e salvar todos os humildes da terra.

[10] Pois até a ira humana há de louvar-te; e do resíduo das iras te cinges.

[11] Fazei votos e pagai-os ao SENHOR, vosso Deus; tragam presentes todos os que o rodeiam, àquele que deve ser temido.

[12] Ele quebranta o orgulho dos príncipes; é tremendo aos reis da terra.

Salmo 77

As grandes obras e a misericórdia de Deus

Ao mestre de canto, Jedutum. Salmo de Asafe

[1] Elevo a Deus a minha voz e clamo, elevo a Deus a minha voz, para que me atenda.

[2] No dia da minha angústia, procuro o SENHOR; erguem-se as minhas mãos durante a noite e não se cansam; a minha alma recusa consolar-se.

[3] Lembro-me de Deus e passo a gemer; medito, e me desfalece o espírito.

[4]Där bröt han sönder de blixtrande pilarna, sköldar och svärd, alla krigets redskap.

[5]Fruktansvärd är du, väldigare än de uråldriga bergen.

[6]Modiga män blev plundrade, de hade fallit i sömn, ingen krigare kunde lyfta sin hand.

[7]Vid ditt rytande, Jakobs Gud, föll häst och ryttare i dvala.

[8]Fruktansvärd är du, vem kan hålla stånd mot din vrede?

[9]Ditt domslut förkunnar du från himlen, jorden förfäras och tystnar,

[10]när Gud reser sig till dom för att rädda alla betryckta på jorden.

[11]Du stävjar människors vrede, kuvar den vrede som återstår.

[12]Ge löften åt Herren, er Gud, och infria dem, må alla grannfolk ge gåvor i fruktan.

[13]Han slår ner furstarnas mod, fruktansvärd är han för jordens kungar.

Psalm 77

[1]För körledaren. Av Asaf, en psalm.

[2]Jag ropar till Gud med hög röst, jag ropar till Gud, må han höra mig.

[3]I nödens stund söker jag Herren, hela natten sträcker jag ut mina händer utan att tröttna. Ingenting ger mig tröst.

[4]Jag tänker på Gud och suckar. Jag grubblar och krafterna sviker.

[4] Não me deixas pregar os olhos; tão perturbado estou, que nem posso falar.	[5]Du låter mig inte sluta ögonen, jag är utan ro, finner inga ord.
[5] Penso nos dias de outrora, trago à lembrança os anos de passados tempos.	[6]Jag tänker på forna dagar, minns längesedan gångna år.
[6] De noite indago o meu íntimo, e o meu espírito perscruta.	[7]Tankarna mal om natten, jag grubblar och söker förstå.
[7] Rejeita o SENHOR para sempre? Acaso, não torna a ser propício?	[8]Förkastar Herren för alltid, skall han aldrig mer visa nåd?
[8] Cessou perpetuamente a sua graça? Caducou a sua promessa para todas as gerações?	[9]Är hans trofasthet slut för all framtid, är hans löfte upphävt för evigt?
[9] Esqueceu-se Deus de ser benigno? Ou, na sua ira, terá ele reprimido as suas misericórdias?	[10]Är Gud inte längre god mot oss, står vreden i vägen för hans barmhärtighet?
[10] Então, disse eu: isto é a minha aflição; mudou-se a destra do Altíssimo.	[11]Jag tänker: Det är detta som plågar mig, att den Högste inte handlar som förr.
[11] Recordo os feitos do SENHOR, pois me lembro das tuas maravilhas da antiguidade.	[12]Men jag minns Herrens gärningar, jag minns dina forna under.
[12] Considero também nas tuas obras todas e cogito dos teus prodígios.	[13]Jag tänker på allt vad du gjort och begrundar dina stora verk.
[13] O teu caminho, ó Deus, é de santidade. Que deus é tão grande como o nosso Deus?	[14]I helighet, Gud, går du fram. Vilken gud är så stor som du, o Gud?
[14] Tu és o Deus que operas maravilhas e, entre os povos, tens feito notório o teu poder.	[15]Du är den Gud som gör under, du visade folken din kraft.
[15] Com o teu braço remiste o teu povo, os filhos de Jacó e de José.	[16]Med stark arm befriade du ditt folk, Jakobs och Josefs ättlingar.
[16] Viram-te as águas, ó Deus; as águas te viram e temeram, até os abismos se abalaram.	[17]Vattnen såg dig, o Gud, vattnen såg dig och skälvde, djupen bävade.
[17] Grossas nuvens se desfizeram em água; houve trovões nos espaços; também as suas setas cruzaram de uma parte para outra.	[18]Från skyarna strömmade vatten, åskmolnen mullrade och dina pilar flög.

[18] O ribombar do teu trovão ecoou na redondeza; os relâmpagos alumiaram o mundo; a terra se abalou e tremeu.

[19] Pelo mar foi o teu caminho; as tuas veredas, pelas grandes águas; e não se descobrem os teus vestígios.

[20] O teu povo, tu o conduziste, como rebanho, pelas mãos de Moisés e de Arão.

[19]Din åskas vagnshjul dånade, blixtarna lyste upp världen, jorden darrade och skälvde.

[20]Genom havet gick din väg, din stig gick genom stora vatten — du lämnade inga spår.

[21]Du ledde ditt folk som en hjord, dess herdar var Mose och Aron.

Salmo 78

A providência divina na história do seu povo
Salmo didático de Asafe

[1] Escutai, povo meu, a minha lei; prestai ouvidos às palavras da minha boca.

[2] Abrirei os lábios em parábolas e publicarei enigmas dos tempos antigos.

[3] O que ouvimos e aprendemos, o que nos contaram nossos pais,

[4] não o encobriremos a seus filhos; contaremos à vindoura geração os louvores do SENHOR, e o seu poder, e as maravilhas que fez.

[5] Ele estabeleceu um testemunho em Jacó, e instituiu uma lei em Israel, e ordenou a nossos pais que os transmitissem a seus filhos,

[6] a fim de que a nova geração os conhecesse, filhos que ainda hão de nascer se levantassem e por sua vez os referissem aos seus descendentes;

[7] para que pusessem em Deus a sua confiança e não se esquecessem dos feitos de Deus, mas lhe observassem os mandamentos;

Psalm 78

[1]En dikt av Asaf. Lyssna, mitt folk, till min undervisning, hör vad jag har att säga!

[2]Jag vill yppa visdomsord och tyda det förgångna.

[3]Vad vi har hört och lärt känna, vad våra fäder berättade för oss,

[4]vill vi inte dölja för våra barn. Vi skall berätta för kommande släkten om Herrens ära och hans makt och om de under han gjort.

[5]Han gav sina bud åt Jakob, stiftade en lag åt Israel, där han befallde våra fäder att undervisa sina barn,

[6]så att det blev känt för kommande släkten. Och barnen som föddes skulle berätta det för sina barn.

[7]De skulle sätta sin lit till Gud och aldrig glömma hans gärningar utan hålla hans bud

[8] e que não fossem, como seus pais, geração obstinada e rebelde, geração de coração inconstante, e cujo espírito não foi fiel a Deus.

[8]och inte bli som sina fäder, ett trotsigt och upproriskt släkte, ett opålitligt släkte utan trohet mot Gud.

[9] Os filhos de Efraim, embora armados de arco, bateram em retirada no dia do combate.

[9]Efraimiterna var beväpnade med båge men flydde när striden kom.

[10] Não guardaram a aliança de Deus, não quiseram andar na sua lei;

[10]De höll inte förbundet med Gud och vägrade följa hans lag.

[11] esqueceram-se das suas obras e das maravilhas que lhes mostrara.

[11]De glömde hans gärningar och de underverk han låtit dem se.

[12] Prodígios fez na presença de seus pais na terra do Egito, no campo de Zoã.

[12]Han gjorde under inför deras fäder i Egypten, på Soanslätten.

[13] Dividiu o mar e fê-los seguir; aprumou as águas como num dique.

[13]Han klöv havet och förde dem igenom, han lät vattnet stå som en mur.

[14] Guiou-os de dia com uma nuvem e durante a noite com um clarão de fogo.

[14]Om dagen ledde han dem med ett moln och natten igenom med lysande eld.

[15] No deserto, fendeu rochas e lhes deu a beber abundantemente como de abismos.

[15]Han klöv klippan i öknen och gav dem vatten ur djupen att dricka.

[16] Da pedra fez brotar torrentes, fez manar água como rios.

[16]Han lät källor bryta fram ur stenen, lät floder av vatten strömma ner.

[17] Mas, ainda assim, prosseguiram em pecar contra ele e se rebelaram, no deserto, contra o Altíssimo.

[17]Men de fortsatte att synda mot honom, att trotsa den Högste i öknen.

[18] Tentaram a Deus no seu coração, pedindo alimento que lhes fosse do gosto.

[18]Med vett och vilja satte de Gud på prov när de krävde att få mat.

[19] Falaram contra Deus, dizendo: Pode, acaso, Deus preparar-nos mesa no deserto?

[19]De klandrade Gud och sade: »Kan Gud duka ett bord i öknen?

[20] Com efeito, feriu ele a rocha, e dela manaram águas, transbordaram caudais. Pode ele dar-nos pão também? Ou fornecer carne para o seu povo?

[20]Han slog på klippan så att vatten strömmade fram och bäckar flödade, men kan han också ge oss bröd och skaffa kött åt sitt folk?«

[21] Ouvindo isto, o SENHOR ficou indignado; acendeu-se fogo contra Jacó, e também se levantou o seu furor contra Israel;

[21]Herren hörde det och vredgades. Elden slog upp mot Jakob, vreden bröt fram mot Israel,

[22] porque não creram em Deus, nem confiaram na sua salvação.

[22]eftersom de inte litade på Gud och inte trodde på hans hjälp.

[23] Nada obstante, ordenou às alturas e abriu as portas dos céus;

[23]Han gav sin befallning åt molnen därovan och öppnade himlens dörrar,

[24] fez chover maná sobre eles, para alimentá-los, e lhes deu cereal do céu.

[24]han lät manna regna över dem, säd från himlen gav han dem.

[25] Comeu cada qual o pão dos anjos; enviou-lhes ele comida a fartar.

[25]Människor fick äta änglars bröd. Han sände dem föda och de blev mätta.

[26] Fez soprar no céu o vento do Oriente e pelo seu poder conduziu o vento do Sul.

[26]Från himlen lät han östanvinden blåsa, han drev fram sunnanvinden med sin kraft.

[27] Também fez chover sobre eles carne como poeira e voláteis como areia dos mares.

[27]Han lät kött falla ner likt ett stoftregn, fåglar talrika som havets sand.

[28] Fê-los cair no meio do arraial deles, ao redor de suas tendas.

[28]Han lät dem falla mitt i lägret, runt omkring deras tält.

[29] Então, comeram e se fartaram a valer; pois lhes fez o que desejavam.

[29]De åt och blev mycket mätta, han lät dem få sitt lystmäte.

[30] Porém não reprimiram o apetite. Tinham ainda na boca o alimento,

[30]Men innan de stillat sin lystnad, när de ännu hade maten i munnen,

[31] quando se elevou contra eles a ira de Deus, e entre os seus mais robustos semeou a morte, e prostrou os jovens de Israel.

[31]bröt Guds vrede fram över dem. Han dräpte många av de starkaste och fällde Israels unga män.

[32] Sem embargo disso, continuaram a pecar e não creram nas suas maravilhas.

[32]Ändå fortsatte de att synda, de trodde inte, trots hans under.

[33] Por isso, ele fez que os seus dias se dissipassem num sopro e os seus anos, em súbito terror.

[33]Han lät deras liv sluta i intet och deras år i skräck.

[34] Quando os fazia morrer, então, o buscavam; arrependidos, procuravam a Deus.

[34]När han dräpte sökte de sig till honom, de vände sig åter till Gud.

[35] Lembravam-se de que Deus era a sua rocha e o Deus Altíssimo, o seu redentor.

[35]De mindes att Gud var deras klippa, att Gud den Högste var deras befriare.

[36] Lisonjeavam-no, porém de boca, e com a língua lhe mentiam.

[36]Men deras ord var hyckleri, vad de sade till honom var lögn.

[37] Porque o coração deles não era firme para com ele, nem foram fiéis à sua aliança.

[37]De höll inte fast vid honom, de var inte trogna mot hans förbund.

[38] Ele, porém, que é misericordioso, perdoa a iniqüidade e não destrói; antes, muitas vezes desvia a sua ira e não dá largas a toda a sua indignação.

[38]Men han är barmhärtig, han förlåter synder och vill ingens fördärv. Han håller ofta sin vrede tillbaka, låter inte all sin harm bryta fram.

[39] Lembra-se de que eles são carne, vento que passa e já não volta.

[39]Han tänkte på att de bara var människor, en vind som far förbi och är borta.

[40] Quantas vezes se rebelaram contra ele no deserto e na solidão o provocaram!

[40]Hur ofta trotsade de honom inte i öknen och bedrövade honom i ödemarken!

[41] Tornaram a tentar a Deus, agravaram o Santo de Israel.

[41]Gång på gång satte de Gud på prov och kränkte Israels Helige.

[42] Não se lembraram do poder dele, nem do dia em que os resgatou do adversário;

[42]De mindes inte den makt han visade då han befriade dem från fienden,

[43] de como no Egito operou ele os seus sinais e os seus prodígios, no campo de Zoã;

[43]då han gjorde tecken i Egypten och under på Soanslätten.

[44] e converteu em sangue os rios deles, para que das suas correntes não bebessem.

[44]Han förvandlade deras floder till blod, de kunde inte dricka ur bäckarna.

[45] Enviou contra eles enxames de moscas que os devorassem e rãs que os destruíssem.

[45]Han sände flugsvärmar som åt dem och grodor som plågade dem.

[46] Entregou às larvas as suas colheitas e aos gafanhotos, o fruto do seu trabalho.

[46]Han gav deras grödor till gräshoppor, deras skördar till skadedjur.

[47] Com chuvas de pedra lhes destruiu as vinhas e os seus sicômoros, com geada.

[47]Han förstörde deras vinstockar med hagel och deras sykomorer med skyfall.

48 Entregou à saraiva o gado deles e aos raios, os seus rebanhos.

48Han prisgav boskapen åt sjukdomar och husdjuren åt pest.

49 Lançou contra eles o furor da sua ira: cólera, indignação e calamidade, legião de anjos portadores de males.

49Han sände sin glödande vrede mot dem, harm och förbittring och nöd, ett följe av olycksänglar.

50 Deu livre curso à sua ira; não poupou da morte a alma deles, mas entregou-lhes a vida à pestilência.

50Han gav sin vrede fritt lopp. Han skonade dem inte från döden utan prisgav dem åt pesten.

51 Feriu todos os primogênitos no Egito, as primícias da virilidade nas tendas de Cam.

51Han dräpte allt förstfött i Egypten, de först avlade i Hams hyddor.

52 Fez sair o seu povo como ovelhas e o guiou pelo deserto, como um rebanho.

52Han förde ut sitt folk som en fårflock och ledde dem som en hjord genom öknen.

53 Dirigiu-o com segurança, e não temeram, ao passo que o mar submergiu os seus inimigos.

53Han ledde dem tryggt, de var utan fruktan. Havet höljde deras fiender.

54 Levou-os até à sua terra santa, até ao monte que a sua destra adquiriu.

54Han förde dem till sitt heliga land, till det berg som han själv gjort till sitt.

55 Da presença deles expulsou as nações, cuja região repartiu com eles por herança; e nas suas tendas fez habitar as tribos de Israel.

55Han drev bort folken framför dem, han skiftade ut deras land och lät Israels stammar bo i deras hus.

56 Ainda assim, tentaram o Deus Altíssimo, e a ele resistiram, e não lhe guardaram os testemunhos.

56Men de trotsade Gud den Högste och satte honom på prov, de höll inte hans bud.

57 Tornaram atrás e se portaram aleivosamente como seus pais; desviaram-se como um arco enganoso.

57De avföll trolöst som sina fäder, de svek som en slak båge.

58 Pois o provocaram com os seus altos e o incitaram a zelos com as suas imagens de escultura.

58De kränkte honom med sina offerplatser, gjorde honom svartsjuk med sina gudabilder.

59 Deus ouviu isso, e se indignou, e sobremodo se aborreceu de Israel.

59Gud hörde dem och vredgades, han förkastade Israel.

60 Por isso, abandonou o tabernáculo de Siló, a tenda de sua morada entre os homens,

60Han övergav sin boning i Shilo, det tält som han rest bland människor.

[61] e passou a arca da sua força ao cativeiro, e a sua glória, à mão do adversário.
[62] Entregou o seu povo à espada e se encolerizou contra a sua própria herança.
[63] O fogo devorou os jovens deles, e as suas donzelas não tiveram canto nupcial.
[64] Os seus sacerdotes caíram à espada, e as suas viúvas não fizeram lamentações.
[65] Então, o SENHOR despertou como de um sono, como um valente que grita excitado pelo vinho;
[66] fez recuar a golpes os seus adversários e lhes cominou perpétuo desprezo.
[67] Além disso, rejeitou a tenda de José e não elegeu a tribo de Efraim.
[68] Escolheu, antes, a tribo de Judá, o monte Sião, que ele amava.
[69] E construiu o seu santuário durável como os céus e firme como a terra que fundou para sempre.
[70] Também escolheu a Davi, seu servo, e o tomou dos redis das ovelhas;
[71] tirou-o do cuidado das ovelhas e suas crias, para ser o pastor de Jacó, seu povo, e de Israel, sua herança.
[72] E ele os apascentou consoante a integridade do seu coração e os dirigiu com mãos precavidas.

Salmo 79

O povo pede castigo contra os inimigos
Salmo de Asafe

[1] Ó Deus, as nações invadiram a tua herança, profanaram o teu santo templo, reduziram Jerusalém a um montão de ruínas.

[61]Han lät sin kraft föras bort i fångenskap och sin härlighet komma i fiendehand.
[62]Han prisgav sitt folk åt svärdet, han vredgades på sin egendom.
[63]De unga männen förtärdes av eld, flickorna blev utan bröllopssång.
[64]Prästerna föll för svärdet, änkorna fick inte hålla dödsklagan.
[65]Då vaknade Herren som om han sovit, som när krigaren vaknar ur ruset.
[66]Han slog tillbaka sina fiender och utlämnade dem åt evig vanära.
[67]Han förkastade Josefs ätt, han utvalde inte Efraims stam.
[68]Men han utvalde Juda stam och Sions berg som han älskade.
[69]Han byggde sin helgedom hög som himlen och fast som jorden, som han grundlagt för evigt.
[70]Han utvalde David, sin tjänare, och tog honom från fårfållorna.
[71]Han hämtade honom från tackorna att valla Jakob, hans folk, Israel, hans egendom.
[72]Och han vallade dem med hängivet hjärta och ledde dem med förfaren hand.

Psalm 79

[1]En psalm av Asaf. Hedningar har trängt in i ditt land, o Gud, de har skändat ditt heliga tempel och lagt Jerusalem i grus.

[2] Deram os cadáveres dos teus servos por cibo às aves dos céus e a carne dos teus santos, às feras da terra.

[2]De lämnar dina tjänares lik som föda åt himlens fåglar och dina trognas kroppar åt vilda djur.

[3] Derramaram como água o sangue deles ao redor de Jerusalém, e não houve quem lhes desse sepultura.

[3]De utgjuter deras blod som vatten runt om Jerusalem, ingen begraver dem.

[4] Tornamo-nos o opróbrio dos nossos vizinhos, o escárnio e a zombaria dos que nos rodeiam.

[4]Vi har blivit till åtlöje för våra grannar, till spott och spe för dem som bor omkring oss.

[5] Até quando, SENHOR? Será para sempre a tua ira? Arderá como fogo o teu zelo?

[5]Hur länge, Herre, skall din vrede vara och din lidelse brinna som eld?

[6] Derrama o teu furor sobre as nações que te não conhecem e sobre os reinos que não invocam o teu nome.

[6]Töm din vrede över de andra folken, de som inte känner dig, över de riken som inte åkallar dig,

[7] Porque eles devoraram a Jacó e lhe assolaram as moradas.

[7]ty de har slukat Jakob, lagt hela landet öde.

[8] Não recordes contra nós as iniqüidades de nossos pais; apressem-se ao nosso encontro as tuas misericórdias, pois estamos sobremodo abatidos.

[8]Lasta inte oss för våra fäders synder, låt snart din barmhärtighet möta oss, ty vårt elände är stort.

[9] Assiste-nos, ó Deus e Salvador nosso, pela glória do teu nome; livra-nos e perdoa-nos os pecados, por amor do teu nome.

[9]Hjälp oss, Gud, vår räddare, så att ditt namn blir förhärligat. Befria oss och förlåt våra synder, ditt namn till ära.

[10] Por que diriam as nações: Onde está o seu Deus? Seja, à nossa vista, manifesta entre as nações a vingança do sangue que dos teus servos é derramado.

[10]Varför skall folken få säga: »Var är deras Gud?« Låt oss se på när folken får känna hur du hämnas dina tjänares blod.

[11] Chegue à tua presença o gemido do cativo; consoante a grandeza do teu poder, preserva os sentenciados à morte.

[11]Låt fångarnas jämmer nå fram till dig. Befria med din starka arm dem som är dömda att dö.

[12] Retribui, SENHOR, aos nossos vizinhos, sete vezes tanto, o opróbrio com que te vituperaram.

[12]Ge våra grannar sjufalt igen för att de smädat dig, Herre!

[13] Quanto a nós, teu povo e ovelhas do teu pasto, para sempre te daremos graças; de geração em geração proclamaremos os teus louvores.

[13]Då skall vi, ditt folk, fåren i din hjord, tacka dig för evigt och från släkte till släkte sjunga ditt lov.

Salmo 80

Pedindo restaurações
Ao mestre de canto, segundo a melodia “Os lírios”. Testemunho de Asafe. Salmo

[1] Dá ouvidos, ó pastor de Israel, tu que conduzes a José como um rebanho; tu que estás entronizado acima dos querubins, mostra o teu esplendor.

[2] Perante Efraim, Benjamim e Manassés, desperta o teu poder e vem salvar-nos.

[3] Restaura-nos, ó Deus; faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.

[4] Ó SENHOR, Deus dos Exércitos, até quando estarás indignado contra a oração do teu povo?

[5] Dás-lhe a comer pão de lágrimas e a beber copioso pranto.

[6] Constituis-nos em contendas para os nossos vizinhos, e os nossos inimigos zombam de nós a valer.

[7] Restaura-nos, ó Deus dos Exércitos; faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.

[8] Trouxeste uma videira do Egito, expulsaste as nações e a plantaste.

[9] Dispuseste-lhe o terreno, ela deitou profundas raízes e encheu a terra.

[10] Com a sombra dela os montes se cobriram, e, com os seus sarmentos, os cedros de Deus.

[11] Estendeu ela a sua ramagem até ao mar e os seus rebentos, até ao rio.

Psalm 80

[1]För körledaren. Av Asaf, en psalm.

[2]Lyssna, Israels herde, du som leder Josef som en fårhjord, du som tronar på keruberna, träd fram i glans

[3]inför Efraim, Benjamin och Manasse! Väck din styrka till liv och kom till vår hjälp!

[4]Gud, upprätta oss, låt ditt ansikte lysa så att vi räddas!

[5]Herre Gud Sebaot, hur länge skall ditt folks böner mötas av rykande vrede?

[6]Du har låtit oss äta tårarnas bröd, gett oss tårar att dricka i övermått.

[7]Du utsätter oss för våra grannars förakt, vi hånas av våra fiender.

[8]Gud Sebaot, upprätta oss, låt ditt ansikte lysa så att vi räddas!

[9]En vinstock tog du från Egypten, du drev undan folken och planterade den.

[10]Du röjde mark och den slog rot och uppfyllde landet.

[11]Bergen täcktes av dess skugga och mäktiga cedrar av dess grenar.

[12]Den sträckte ut sina rankor till havet och sina skott ända till Eufrat.

[12] Por que lhe derribaste as cercas, de sorte que a vindimam todos os que passam pelo caminho?

[13] O javali da selva a devasta, e nela se repastam os animais que pululam no campo.

[14] Ó Deus dos Exércitos, volta-te, nós te rogamos, olha do céu, e vê, e visita esta vinha;

[15] protege o que a tua mão direita plantou, o sarmento que para ti fortaleceste.

[16] Está queimada, está decepada. Pereçam os nossos inimigos pela repreensão do teu rosto.

[17] Seja a tua mão sobre o povo da tua destra, sobre o filho do homem que fortaleceste para ti.

[18] E assim não nos apartaremos de ti; vivifica-nos, e invocaremos o teu nome.

[19] Restaura-nos, ó SENHOR, Deus dos Exércitos, faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.

Salmo 81

Exortação a louvor e obediência

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Os lagares”. Salmo de Asafe

[1] Cantai de júbilo a Deus, força nossa; celebrai o Deus de Jacó.

[2] Salmodiai e fazei soar o tamboril, a suave harpa com o saltério.

[3] Tocai a trombeta na Festa da Lua Nova, na lua cheia, dia da nossa festa.

[4] É preceito para Israel, é prescrição do Deus de Jacó.

[13]Varför rev du ner muren omkring den så att alla som går förbi kan plocka?

[14]Vildsvin från skogen kan skövla den, markens smådjur kan äta den kal.

[15]Gud Sebaot, vänd tillbaka, blicka ner från himlen och se! Ta dig an denna vinstock,

[16]den ranka din hand har planterat.

[17]De har huggit ner den och bränt den — låt dem gå under för din straffande blick!

[18]Håll din hand över mannen vid din högra sida, över honom som du har fostrat.

[19]Vi viker inte bort från dig. Låt oss leva, så skall vi åkalla dig.

[20]Herre Gud Sebaot, upprätta oss, låt ditt ansikte lysa så att vi räddas!

Psalm 81

[1]För körledaren. Av Asaf.

[2]Jubla inför Gud, vår styrka, höj hyllningsrop till Jakobs Gud!

[3]Stäm upp musik, slå på tamburin, spela ljuvligt på lyra och harpa!

[4]Stöt i horn vid nymåne och vid fullmåne på vår högtidsdag!

[5]Ty det är en stadga för Israel, en rättighet för Jakobs Gud,

[5] Ele o ordenou, como lei, a José, ao sair contra a terra do Egito. Ouço uma linguagem que eu não conhecera.

[6] Livrei os seus ombros do peso, e suas mãos foram livres dos cestos.

[7] Clamaste na angústia, e te livrei; do recôndito do trovão eu te respondi e te experimentei junto às águas de Meribá.

[8] Ouve, povo meu, quero exortar-te. Ó Israel, se me escutasses!

[9] Não haja no meio de ti deus alheio, nem te prostres ante deus estranho.

[10] Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei da terra do Egito. Abre bem a boca, e ta encherei.

[11] Mas o meu povo não me quis escutar a voz, e Israel não me atendeu.

[12] Assim, deixei-o andar na teimosia do seu coração; siga os seus próprios conselhos.

[13] Ah! Se o meu povo me escutasse, se Israel andasse nos meus caminhos!

[14] Eu, de pronto, lhe abateria o inimigo e deitaria mão contra os seus adversários.

[15] Os que aborrecem ao SENHOR se lhe submeteriam, e isto duraria para sempre.

[16] Eu o sustentaria com o trigo mais fino e o saciaria com o mel que escorre da rocha.

[6]en lag som han gav åt Josef när han drog ut ur Egypten. Jag hör en okänd stämma.

[7]Jag lyfte bördan från hans axlar, hans händer slapp bära korgen.

[8]När du ropade i nöden räddade jag dig, jag svarade, dold i åskan, jag prövade dig vid Merivas vatten.

[9]Hör, mitt folk, jag vill varna dig! Om du ändå ville höra mig, Israel!

[10]Ingen främmande gud får finnas hos dig, en utländsk gud får du inte tillbe.

[11]Jag är Herren, din Gud, som förde dig ut ur Egypten. Öppna din mun så skall jag fylla den!

[12]Men mitt folk hörde inte på mig, Israel ville inte veta av mig.

[13]Då lät jag dessa förstockade hållas, de fick följa sina egna planer.

[14]Om ändå mitt folk ville höra mig, om Israel ville följa min väg!

[15]Då skulle jag genast kväsa deras fiender, gripa in mot deras motståndare,

[16]så att de som hatar Herren måste krypa för honom, fyllda av skräck för evigt.

[17]Då skulle jag ge dem finaste vete, mätta dem med honung ur klippan.

Salmo 82

Increpadas a injustiça e a parcialidade dos juízes

Salmo de Asafe

[1] Deus assiste na congregação divina; no meio dos deuses, estabelece o seu julgamento.

Psalm 82

[1]En psalm av Asaf. Gud står i gudaförsamlingen, i gudarnas krets håller han dom.

2 Até quando julgareis injustamente e tomareis partido pela causa dos ímpios?

3 Fazei justiça ao fraco e ao órfão, procedei retamente para com o aflito e o desamparado.

4 Socorrei o fraco e o necessitado; tirai-os das mãos dos ímpios.

5 Eles nada sabem, nem entendem; vagueiam em trevas; vacilam todos os fundamentos da terra.

6 Eu disse: sois deuses, sois todos filhos do Altíssimo.

7 Todavia, como homens, morrereis e, como qualquer dos príncipes, haveis de sucumbir.

8 Levanta-te, ó Deus, julga a terra, pois a ti compete a herança de todas as nações.

Salmo 83

Julgamento de Deus contra as nações inimigas

Cântico. Salmo de Asafe

1 Ó Deus, não te cales; não te emudeças, nem fiques inativo, ó Deus!

2 Os teus inimigos se alvoroçam, e os que te odeiam levantam a cabeça.

3 Tramam astutamente contra o teu povo e conspiram contra os teus protegidos.

4 Dizem: Vinde, risquemo-los de entre as nações; e não haja mais memória do nome de Israel.

5 Pois tramam concordemente e firmam aliança contra ti

6 as tendas de Edom e os ismaelitas, Moabe e os hagarenos,

7 Gebal, Amom e Amaleque, a Filístia como os habitantes de Tiro;

2»Hur länge skall ni döma orättfärdigt och ta parti för de skyldiga?

3Ge de svaga och faderlösa deras rätt, låt de hjälplösa och fattiga få rättvisa,

4rädda de arma och svaga, befria dem ur de ondas våld!

5De vet ingenting, förstår ingenting, de vandrar i mörker. Jordens grundvalar vacklar.

6Jag säger: Ni är gudar, alla är ni den Högstes söner,

7men ni skall dö som människor dör och falla som furstar faller.«

8Gud, grip in, håll dom över jorden, ty alla folk är din egendom.

Psalm 83

1En sång, en psalm av Asaf.

2Gud, var inte tyst, tig inte, Gud, var inte stum.

3Hör, dina fiender larmar och dina motståndare reser sig.

4Mot ditt folk smider de lömska planer, de stämplar mot dem du beskyddar.

5De säger: Kom, vi gör slut på detta folk, så att ingen längre minns Israels namn!

6De är överens om sin plan, de sluter förbund mot dig —

7Edoms stammar, ismaeliterna, Moab och hagareerna,

8Geval och Ammon och Amalek, filisteerna och de som bor i Tyros.

[8] também a Assíria se alia com eles, e se constituem braço forte aos filhos de Ló.

[9] Faze-lhes como fizeste a Midiã, como a Sísera, como a Jabim na ribeira de Quisom;

[10] os quais pereceram em En-Dor; tornaram-se adubo para a terra.

[11] Sejam os seus nobres como Orebe e como Zeebe, e os seus príncipes, como Zeba e como Zalmuna,

[12] que disseram: Apoderemo-nos das habitações de Deus.

[13] Deus meu, faze-os como folhas impelidas por um remoinho, como a palha ao léu do vento.

[14] Como o fogo devora um bosque e a chama abrasa os montes,

[15] assim, persegue-os com a tua tempestade e amedronta-os com o teu vendaval.

[16] Enche-lhes o rosto de ignomínia, para que busquem o teu nome, SENHOR.

[17] Sejam envergonhados e confundidos perpetuamente; perturbem-se e pereçam.

[18] E reconhecerão que só tu, cujo nome é SENHOR, és o Altíssimo sobre toda a terra.

Salmo 84

Saudades do templo

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Os lagares”. Salmo dos filhos de Corá

[1] Quão amáveis são os teus tabernáculos, SENHOR dos Exércitos!

[9]Också Assyrien förenar sig med dem och ger stöd åt Lots ättlingar.

[10]Gör med dem som du gjorde med Midjan och med Sisera och Javin vid Kishonbäcken,

[11]de som förintades vid En-Dor och blev till gödsel på marken.

[12]Låt det gå deras furstar som Orev och Seev och deras hövdingar som Sevach och Salmunna,

[13]ty de säger: »Guds betesmarker vill vi göra till våra.«

[14]Min Gud, låt dem bli som tisteldun, som agnar i vinden!

[15]Som när elden bränner ner skogen och lågorna sveder bergen,

[16]så må du jaga dem med din storm och förskräcka dem med ditt oväder!

[17]Låt dem stå där med skam, så att de söker sig till dig, Herre.

[18]Må de känna blygsel och skräck för evigt och gå under i smälek,

[19]så att de inser att du ensam, du vars namn är Herren, är den Högste, mäktig över hela jorden!

Psalm 84

[1]För körledaren. Av Korachs ättlingar, en psalm.

[2]Ljuvlig är din boning, Herre Sebaot!

[2] A minha alma suspira e desfalece pelos átrios do SENHOR; o meu coração e a minha carne exultam pelo Deus vivo!

[3] O pardal encontrou casa, e a andorinha, ninho para si, onde acolha os seus filhotes; eu, os teus altares, SENHOR dos Exércitos, Rei meu e Deus meu!

[4] Bem-aventurados os que habitam em tua casa; louvam-te perpetuamente.

[5] Bem-aventurado o homem cuja força está em ti, em cujo coração se encontram os caminhos aplanados,

[6] o qual, passando pelo vale árido, faz dele um manancial; de bênçãos o cobre a primeira chuva.

[7] Vão indo de força em força; cada um deles aparece diante de Deus em Sião.

[8] SENHOR, Deus dos Exércitos, escuta-me a oração; presta ouvidos, ó Deus de Jacó!

[9] Olha, ó Deus, escudo nosso, e contempla o rosto do teu ungido.

[10] Pois um dia nos teus átrios vale mais que mil; prefiro estar à porta da casa do meu Deus, a permanecer nas tendas da perversidade.

[11] Porque o SENHOR Deus é sol e escudo; o SENHOR dá graça e glória; nenhum bem sonega aos que andam retamente.

[12] Ó SENHOR dos Exércitos, feliz o homem que em ti confia.

Salmo 85

Pede-se o perdão de Deus

Ao mestre de canto. Salmo dos filhos de Corá

[3]Jag förtärdes av längtan till Herrens förgårdar. Nu jublar min själ och min kropp mot den levande Guden.

[4]Sparven har funnit ett rede och svalan ett bo för sina ungar: dina altaren, Herre Sebaot, min konung och min Gud.

[5]Lyckliga de som bor i ditt hus och alltid kan sjunga ditt lov.

[6]Lyckliga de som har sin styrka i dig, de som gärna drar upp till templet.

[7]När de går genom Bakaträdens dal blir den en flödande källa, höstregnet fyller den med välsignelse.

[8]De går genom port efter port, tills de möter Gud på Sion.

[9]Herre Gud Sebaot, hör min bön, lyssna, du Jakobs Gud!

[10]Ge akt på vår sköld, o Gud, se i nåd till din smorde!

[11]En dag på dina förgårdar är bättre än tusen dagar där hemma. Jag står hellre vid tröskeln i min Guds hus än jag bor i de gudlösas tält.

[12]Herren Gud är sol och sköld. Herren ger nåd och ära, dem som lever ostraffligt vägrar han ingenting gott.

[13]Herre Sebaot, lycklig den som förtröstar på dig.

Psalm 85

[1]För körledaren. Av Korachs ättlingar, en psalm.

[1] Favoreceste, SENHOR, a tua terra; restauraste a prosperidade de Jacó.

[2] Perdoaste a iniqüidade de teu povo, encobriste os seus pecados todos.

[3] A tua indignação, reprimiste-a toda, do furor da tua ira te desviaste.

[4] Restabelece-nos, ó Deus da nossa salvação, e retira de sobre nós a tua ira.

[5] Estarás para sempre irado contra nós? Prolongarás a tua ira por todas as gerações?

[6] Porventura, não tornarás a vivificar-nos, para que em ti se regozije o teu povo?

[7] Mostra-nos, SENHOR, a tua misericórdia e concede-nos a tua salvação.

[8] Escutarei o que Deus, o SENHOR, disser, pois falará de paz ao seu povo e aos seus santos; e que jamais caiam em insensatez.

[9] Próxima está a sua salvação dos que o temem, para que a glória assista em nossa terra.

[10] Encontraram-se a graça e a verdade, a justiça e a paz se beijaram.

[11] Da terra brota a verdade, dos céus a justiça baixa o seu olhar.

[12] Também o SENHOR dará o que é bom, e a nossa terra produzirá o seu fruto.

[13] A justiça irá adiante dele, cujas pegadas ela transforma em caminhos.

[2]Herre, förr var du god mot ditt land, du vände Jakobs öde.

[3]Du tog bort ditt folks skuld och förlät all deras synd.

[4]Du drog tillbaka din vrede, lät den glödande harmen slockna.

[5]Upprätta oss, Gud, vår räddare, låt din ovilja mot oss fara!

[6]Skall du vredgas på oss för alltid, skall din vrede vara från släkte till släkte?

[7]Vill du inte ge oss liv igen, så att ditt folk kan glädjas över dig?

[8]Herre, visa oss din godhet och ge oss din hjälp!

[9]Jag vill höra vad Gud säger. Herren förkunnar välgång för sitt folk och sina trogna och för de redbara.

[10]De som fruktar honom har nära till hans hjälp, hans härlighet bor i vårt land.

[11]Godhet och trofasthet möts, fred och rättvisa omfamnar varandra.

[12]Trofasthet spirar ur jorden, rättvisa blickar ner från himlen.

[13]Herren själv ger allt gott, vårt land ger sin gröda.

[14]Rättvisa går framför honom, fred och välgång i hans spår.

Salmo 86

Súplica e confiança

Oração de Davi

[1] Inclina, SENHOR, os ouvidos e responde-me, pois estou aflito e necessitado.

Psalm 86

[1]En bön av David. Hör mig, Herre, och svara mig, jag är hjälplös och fattig.

[2] Preserva a minha alma, pois eu sou piedoso; tu, ó Deus meu, salva o teu servo que em ti confia.	[2]Beskydda mig, jag är trogen, rädda din tjänare, som förtröstar på dig. Du är min Gud,
[3] Compadece-te de mim, ó SENHOR, pois a ti clamo de contínuo.	[3]förbarma dig, Herre, jag ropar till dig hela dagen.
[4] Alegra a alma do teu servo, porque a ti, SENHOR, elevo a minha alma.	[4]Låt din tjänare glädjas, Herre, jag sätter mitt hopp till dig.
[5] Pois tu, SENHOR, és bom e compassivo; abundante em benignidade para com todos os que te invocam.	[5]Ja, Herre, du är god, du förlåter, rik på kärlek till alla som åkallar dig.
[6] Escuta, SENHOR, a minha oração e atende à voz das minhas súplicas.	[6]Herre, lyssna till min bön, hör mig när jag ber.
[7] No dia da minha angústia, clamo a ti, porque me respondes.	[7]I nödens stund ropar jag till dig, och du svarar mig.
[8] Não há entre os deuses semelhante a ti, SENHOR; e nada existe que se compare às tuas obras.	[8]Herre, bland gudarna är ingen som du, inga gärningar är som dina.
[9] Todas as nações que fizeste virão, prostrar-se-ão diante de ti, SENHOR, e glorificarão o teu nome.	[9]Alla de folk du har skapat skall komma och tillbe inför dig, Herre, och de skall ära ditt namn.
[10] Pois tu és grande e operas maravilhas; só tu és Deus!	[10]Ty du är stor, du gör under, du ensam är Gud.
[11] Ensina-me, SENHOR, o teu caminho, e andarei na tua verdade; dispõe-me o coração para só temer o teu nome.	[11]Visa mig, Herre, din väg, så att jag kan vandra i din sanning. Lär mig att helhjärtat vörda ditt namn.
[12] Dar-te-ei graças, SENHOR, Deus meu, de todo o coração, e glorificarei para sempre o teu nome.	[12]Jag vill tacka dig, Herre, min Gud, av allt mitt hjärta och alltid ära ditt namn,
[13] Pois grande é a tua misericórdia para comigo, e me livraste a alma do mais profundo poder da morte.	[13]ty din godhet mot mig är stor, du räddar mig ur dödsrikets djup.
[14] Ó Deus, os soberbos se têm levantado contra mim, e um bando de violentos atenta contra a minha vida; eles não te consideram.	[14]Gud, de övermodiga angriper mig, en skara våldsmän står efter mitt liv. De räknar inte med dig.

15 Mas tu, SENHOR, és Deus compassivo e cheio de graça, paciente e grande em misericórdia e em verdade.

16 Volta-te para mim e compadece-te de mim; concede a tua força ao teu servo e salva o filho da tua serva.

17 Mostra-me um sinal do teu favor, para que o vejam e se envergonhem os que me aborrecem; pois tu, SENHOR, me ajudas e me consolas.

15Men du, Herre, är en barmhärtig och nådig Gud, sen till vrede och rik på kärlek och trofasthet.

16Vänd dig till mig, var barmhärtig. Ge din tjänare kraft, rädda din tjänarinnas son.

17Ge mig ett tecken på din godhet, och låt mina ovänner se det och blygas. Du, Herre, hjälper och tröstar mig.

Salmo 87

Jerusalém, amada de Deus

Salmo dos filhos de Corá. Cântico

1 Fundada por ele sobre os montes santos,

2 o SENHOR ama as portas de Sião mais do que as habitações todas de Jacó.

3 Gloriosas coisas se têm dito de ti, ó cidade de Deus!

4 Dentre os que me conhecem, farei menção de Raabe e da Babilônia; eis aí Filístia e Tiro com Etiópia; lá, nasceram.

5 E com respeito a Sião se dirá: Este e aquele nasceram nela; e o próprio Altíssimo a estabelecerá.

6 O SENHOR, ao registrar os povos, dirá: Este nasceu lá.

7 Todos os cantores, saltando de júbilo, entoarão: Todas as minhas fontes são em ti.

Psalm 87

1Av Korachs ättlingar, en psalm, en sång. Han har lagt dess grund på de heliga bergen.

2Herren älskar Sions portar mer än andra boningar i Jakob.

3Han säger härliga ting om dig, du Guds stad:

4»Till mina bekännare räknar jag Rahav och Babylonien, Filisteen, Tyros och Kush. Alla är de födda här.«

5Ja, om Sion skall det heta: »Här är alla födda.« Det är den stad som den Högste har grundat.

6Herren skriver i listan över folken: »Alla är de födda här.«

7Överallt sång och dans, alla besjunger dig.

Salmo 88

Lamentação de um atribulado

Psalm 88

Cântico. Salmo dos filhos de Corá. Ao mestre de canto. Para ser cantado com cítara. Salmo didático de Hemã, ezraíta

1 Ó SENHOR, Deus da minha salvação, dia e noite clamo diante de ti.

2 Chegue à tua presença a minha oração, inclina os ouvidos ao meu clamor.

3 Pois a minha alma está farta de males, e a minha vida já se abeira da morte.

4 Sou contado com os que baixam à cova; sou como um homem sem força,

5 atirado entre os mortos; como os feridos de morte que jazem na sepultura, dos quais já não te lembras; são desamparados de tuas mãos.

6 Puseste-me na mais profunda cova, nos lugares tenebrosos, nos abismos.

7 Sobre mim pesa a tua ira; tu me abates com todas as tuas ondas.

8 Apartaste de mim os meus conhecidos e me fizeste objeto de abominação para com eles; estou preso e não vejo como sair.

9 Os meus olhos desfalecem de aflição; dia após dia, venho clamando a ti, SENHOR, e te levanto as minhas mãos.

10 Mostrarás tu prodígios aos mortos ou os finados se levantarão para te louvar?

11 Será referida a tua bondade na sepultura? A tua fidelidade, nos abismos?

12 Acaso, nas trevas se manifestam as tuas maravilhas? E a tua justiça, na terra do esquecimento?

1En sång, en psalm av Korachs ättlingar. För körledaren. En dikt av Heman, esrachiten.

2Herre, min Gud, om dagen ropar jag på hjälp, om natten stiger mitt klagoskri till dig.

3Låt min bön nå fram, lyssna till min klagan.

4Mitt liv är fyllt av elände, jag står vid dödsrikets rand.

5Jag räknas till dem som lagts i graven, jag är en man som har mist sin kraft.

6Jag multnar bland de döda, likt de fallna som vilar i graven, dessa som du inte längre minns och som är avskurna från dig.

7Du har störtat mig ner i graven, i det mörkaste djupet.

8Tung vilar din vrede på mig, du låter dina bränningar slå över mig.

9Du har drivit bort mina förtrogna, du har fyllt dem med avsky för mig. Jag är inspärrad, jag kan inte komma ut.

10Mitt lidande gör blicken skum. Varje dag ropar jag till dig, Herre, jag sträcker mina händer mot dig.

11Gör du under med de döda? Kan skuggorna resa sig och prisa dig?

12Talar man i graven om din godhet, i avgrunden om din trofasthet?

13Blir dina under kända i mörkret, din rättfärdighet i glömskans land?

13 Mas eu, SENHOR, clamo a ti por socorro, e antemanhã já se antecipa diante de ti a minha oração.

14 Por que rejeitas, SENHOR, a minha alma e ocultas de mim o rosto?

15 Ando aflito e prestes a expirar desde moço; sob o peso dos teus terrores, estou desorientado.

16 Por sobre mim passaram as tuas iras, os teus terrores deram cabo de mim.

17 Eles me rodeiam como água, de contínuo; a um tempo me circundam.

18 Para longe de mim afastaste amigo e companheiro; os meus conhecidos são trevas.

14Jag ropar till dig, Herre, om morgonen stiger min bön till dig.

15Varför stöter du bort mig, Herre, och döljer ditt ansikte för mig?

16Från min ungdom var jag plågad intill döden, du fyller mig med skräck, min kraft är slut.

17Din vrede går fram över mig, fasorna gör mig till intet.

18De sluter sig om mig som vatten, de omger mig ständigt.

19Du har drivit bort mina vänner och fränder, mina förtrogna tar du ifrån mig.

Salmo 89

Promessa do reino messiânico a Davi

Salmo didático de Etã, ezraíta

1 Rs 4.31

1 Cantarei para sempre as tuas misericórdias, ó SENHOR; os meus lábios proclamarão a todas as gerações a tua fidelidade.

2 Pois disse eu: a benignidade está fundada para sempre; a tua fidelidade, tu a confirmarás nos céus, dizendo:

3 Fiz aliança com o meu escolhido e jurei a Davi, meu servo:

4 Para sempre estabelecerei a tua posteridade e firmarei o teu trono de geração em geração.

5 Celebram os céus as tuas maravilhas, ó SENHOR, e, na assembléia dos santos, a tua fidelidade.

Psalm 89

1En dikt av Etan, esrachiten.

2Om Herrens nåd vill jag alltid sjunga, för alla tider göra din trofasthet känd.

3Jag säger: Din nåd är befäst för evigt, i himlen består din trofasthet.

4»Jag slöt ett förbund med min utvalde, min tjänare David gav jag min ed:

5Din ätt skall bestå för evigt, för alla tider befäster jag din tron.«

6Herre, himlen prisar dina under, de heligas församling din trofasthet.

[6] Pois quem nos céus é comparável ao SENHOR? Entre os seres celestiais, quem é semelhante ao SENHOR?

[7]Ty vem i skyn kan mäta sig med Herren, vem av gudasönerna är Herrens like?

[7] Deus é sobremodo tremendo na assembléia dos santos e temível sobre todos os que o rodeiam.

[8]Fruktansvärd är Gud i de heligas råd, stor och fruktad mer än alla omkring honom.

[8] Ó SENHOR, Deus dos Exércitos, quem é poderoso como tu és, SENHOR, com a tua fidelidade ao redor de ti?!

[9]Herre, härskarornas Gud, vem är som du? Nåd och trofasthet omger dig.

[9] Dominas a fúria do mar; quando as suas ondas se levantam, tu as amainas.

[10]Du råder över det trotsiga havet, du tvingar dess mäktiga vågor till ro.

[10] Calcaste a Raabe, como um ferido de morte; com o teu poderoso braço dispersaste os teus inimigos.

[11]Du krossade Rahav, slog honom till döds, du skingrade dina fiender med din starka arm.

[11] Teus são os céus, tua, a terra; o mundo e a sua plenitude, tu os fundaste.

[12]Din är himlen och din är jorden, du har grundlagt världen och allt den rymmer.

[12] O Norte e o Sul, tu os criaste; o Tabor e o Hermom exultam em teu nome.

[13]Du skapade norr och söder. Tabor och Hermon jublar över dig.

[13] O teu braço é armado de poder, forte é a tua mão, e elevada, a tua destra.

[14]Din arm är full av kraft, din hand är segerrik och stark.

[14] Justiça e direito são o fundamento do teu trono; graça e verdade te precedem.

[15]På rätt och rättfärdighet vilar din tron, nåd och trofasthet finns hos dig.

[15] Bem-aventurado o povo que conhece os vivas de júbilo, que anda, ó SENHOR, na luz da tua presença.

[16]Lyckligt det folk som vet att hylla dig, Herre, de får vandra i ditt ansiktes ljus.

[16] Em teu nome, de contínuo se alegra e na tua justiça se exalta,

[17]De gläder sig ständigt över ditt namn och jublar över din rättfärdighet,

[17] porquanto tu és a glória de sua força; no teu favor avulta o nosso poder.

[18]ty du är deras styrka och glans. Genom din ynnest vinner vi seger,

[18] Pois ao SENHOR pertence o nosso escudo, e ao Santo de Israel, o nosso rei.

[19]ty vår sköld tillhör Herren, vår kung tillhör Israels Helige.

[19] Outrora, falaste em visão aos teus santos e disseste: A um herói concedi o poder de socorrer; do meio do povo, exaltei um escolhido.

[20]Du talade en gång i en syn, du sade till dina trogna: »Jag kröner en hjälte, jag upphöjer en yngling ur folket.

[20] Encontrei Davi, meu servo; com o meu santo óleo o ungi.

[21] A minha mão será firme com ele, o meu braço o fortalecerá.

[22] O inimigo jamais o surpreenderá, nem o há de afligir o filho da perversidade.

[23] Esmagarei diante dele os seus adversários e ferirei os que o odeiam.

[24] A minha fidelidade e a minha bondade o hão de acompanhar, e em meu nome crescerá o seu poder.

[25] Porei a sua mão sobre o mar e a sua direita, sobre os rios.

[26] Ele me invocará, dizendo: Tu és meu pai, meu Deus e a rocha da minha salvação.

[27] Fá-lo-ei, por isso, meu primogênito, o mais elevado entre os reis da terra.

[28] Conservar-lhe-ei para sempre a minha graça e, firme com ele, a minha aliança.

[29] Farei durar para sempre a sua descendência; e, o seu trono, como os dias do céu.

[30] Se os seus filhos desprezarem a minha lei e não andarem nos meus juízos,

[31] se violarem os meus preceitos e não guardarem os meus mandamentos,

[32] então, punirei com vara as suas transgressões e com açoites, a sua iniqüidade.

[33] Mas jamais retirarei dele a minha bondade, nem desmentirei a minha fidelidade.

[21]Jag har funnit David, min tjänare, och smort honom med min heliga olja.

[22]Min hand skall vara hans fasta stöd, min arm skall ge honom styrka.

[23]Ingen fiende skall överrumpla honom, ingen våldsman skall kuva honom.

[24]Jag skall krossa alla fiender i hans väg och slå ner dem som hatar honom.

[25]Min trofasthet och nåd skall följa honom, i mitt namn vinner han seger.

[26]Jag skall lägga havet under hans hand, floderna under hans välde.

[27]Han skall säga: Du är min fader, min Gud och min räddande klippa.

[28]Han skall vara min förstfödde, den högste bland jordens kungar.

[29]För evigt skall jag visa honom nåd, mitt förbund med honom skall stå fast.

[30]Hans ätt skall jag låta bestå för alltid, hans tron så länge himlen är till.

[31]Om hans söner överger min lag och inte följer mina bud,

[32]om de kränker mina stadgar och inte gör vad jag befallt,

[33]då skall jag straffa deras synd med ris, deras brott med hårda slag.

[34]Men jag skall inte ta tillbaka min nåd och inte svika min trofasthet,

[34] Não violarei a minha aliança, nem modificarei o que os meus lábios proferiram.

[35] Uma vez jurei por minha santidade (e serei eu falso a Davi?):

[36] A sua posteridade durará para sempre, e o seu trono, como o sol perante mim.

[37] Ele será estabelecido para sempre como a lua e fiel como a testemunha no espaço.

[38] Tu, porém, o repudiaste e o rejeitaste; e te indignaste com o teu ungido.

[39] Aborreceste a aliança com o teu servo; profanaste-lhe a coroa, arrojando-a para a terra.

[40] Arrasaste os seus muros todos; reduziste a ruínas as suas fortificações.

[41] Despojam-no todos os que passam pelo caminho; e os vizinhos o escarnecem.

[42] Exaltaste a destra dos seus adversários e deste regozijo a todos os seus inimigos.

[43] Também viraste o fio da sua espada e não o sustentaste na batalha.

[44] Fizeste cessar o seu esplendor e deitaste por terra o seu trono.

[45] Abreviaste os dias da sua mocidade e o cobriste de ignomínia.

[46] Até quando, SENHOR? Esconder-te-ás para sempre? Arderá a tua ira como fogo?

[47] Lembra-te de como é breve a minha existência! Pois criarias em vão todos os filhos dos homens!

[48] Que homem há, que viva e não veja a morte? Ou que livre a sua alma das garras do sepulcro?

[35]jag skall inte kränka mitt förbund och inte ändra det jag har sagt.

[36]Detta har jag svurit vid min helighet: David skall jag aldrig svika,

[37]hans ätt skall råda för evigt. Hans tron skall bestå som solen,

[38]finnas för evigt som månen, det trovärdiga vittnet i skyn.«

[39]Men nu har du stött bort din smorde och förkastat honom i vrede.

[40]Du har brutit förbundet med din tjänare, du har trampat hans krona i stoftet.

[41]Du har rivit alla hans murar och lagt hans borgar i grus.

[42]Han plundras av alla som kommer förbi, han blir hånad av sina grannar.

[43]Du låter hans motståndare triumfera, alla hans fiender glädja sig.

[44]Du hejdar hans skarpa svärd och ger honom inte styrka i striden.

[45]Du har släckt hans glans, störtat hans tron till marken.

[46]Du har förkortat hans ungdoms dagar och höljt honom i skam.

[47]Hur länge, Herre, skall du hålla dig dold och låta din vrede brinna som eld?

[48]Tänk på hur kort min livstid är, hur förgängliga du skapat alla människor.

[49]Vem bland de levande skall inte se döden? Vem räddar sitt liv undan dödsrikets makt?

49 Que é feito, SENHOR, das tuas benignidades de outrora, juradas a Davi por tua fidelidade?

50 Herre, var är nu din nåd från förr, som du i trofasthet lovade David?

50 Lembra-te, SENHOR, do opróbrio dos teus servos e de como trago no peito a injúria de muitos povos,

51 Herre, tänk på din tjänares vanära, på de smädelser jag får utstå från folken.

51 com que, SENHOR, os teus inimigos têm vilipendiado, sim, vilipendiado os passos do teu ungido.

52 Dina fiender hånar mig, Herre, de hånar din smorde var han går fram. *

52 Bendito seja o SENHOR para sempre! Amém e amém!

53 Lovad vare Herren i evighet. Amen, amen.

Livro IV

Salmos 90 - 106

FJÄRDE BOKEN

Salmo 90

A eternidade de Deus e a transitoriedade do homem

Oração de Moisés, homem de Deus

Psalm 90

1 SENHOR, tu tens sido o nosso refúgio, de geração em geração.

1 En bön av gudsmannen Mose. Herre, du har varit vår tillflykt från släkte till släkte.

2 Antes que os montes nascessem e se formassem a terra e o mundo, de eternidade a eternidade, tu és Deus.

2 Du fanns innan bergen föddes, innan jorden och världen blev till. Du är Gud från evighet till evighet.

3 Tu reduzes o homem ao pó e dizes: Tornai, filhos dos homens.

3 Du låter människan bli mull igen, du säger: Bli vad du en gång var!

4 Pois mil anos, aos teus olhos, são como o dia de ontem que se foi e como a vigília da noite.

4 Tusen år är i dina ögon som den dag som förgick i går, som en av nattens timmar.

5 Tu os arrastas na torrente, são como um sono, como a relva que floresce de madrugada;

5 Människorna sveper du bort, de är som morgonsömnen. De förgås som gräset.

6 de madrugada, viceja e floresce; à tarde, murcha e seca.

6 Fast det frodas om morgonen är det förgängligt: mot kvällen vissnar det och torkar bort.

7 Pois somos consumidos pela tua ira e pelo teu furor, conturbados.

7 Din harm förtär oss, vi slås av skräck när du vredgas.

[8] Diante de ti puseste as nossas iniqüidades e, sob a luz do teu rosto, os nossos pecados ocultos.

[8]Du granskar våra synder, allt vi dolt ligger öppet för din blick.

[9] Pois todos os nossos dias se passam na tua ira; acabam-se os nossos anos como um breve pensamento.

[9]Våra dagar rinner bort under din vrede, våra år försvinner som en suck.

[10] Os dias da nossa vida sobem a setenta anos ou, em havendo vigor, a oitenta; neste caso, o melhor deles é canseira e enfado, porque tudo passa rapidamente, e nós voamos.

[10]Sjuttio år varar vårt liv, åttio, om krafterna står bi. De flyende åren är möda och slit, snart är allt förbi, och vi är borta.

[11] Quem conhece o poder da tua ira? E a tua cólera, segundo o temor que te é devido?

[11]Vem känner styrkan i din vrede, vem inser hur tungt den drabbar?

[12] Ensina-nos a contar os nossos dias, para que alcancemos coração sábio.

[12]Lär oss hur få våra dagar är, då vinner vårt hjärta vishet.

[13] Volta-te, SENHOR! Até quando? Tem compaixão dos teus servos.

[13]Kom tillbaka, Herre! Hur länge skall du vredgas? Förbarma dig över dina tjänare!

[14] Sacia-nos de manhã com a tua benignidade, para que cantemos de júbilo e nos alegremos todos os nossos dias.

[14]Mätta oss var morgon med din nåd, så får vi jubla av glädje i alla våra dagar.

[15] Alegra-nos por tantos dias quantos nos tens afligido, por tantos anos quantos suportamos a adversidade.

[15]Gläd oss lika länge som du plågat oss, lika många år som vi har lidit.

[16] Aos teus servos apareçam as tuas obras, e a seus filhos, a tua glória.

[16]Visa din makt för oss som tjänar dig, visa din härlighet för våra barn.

[17] Seja sobre nós a graça do SENHOR, nosso Deus; confirma sobre nós as obras das nossas mãos, sim, confirma a obra das nossas mãos.

[17]Herre, vår Gud, låt oss känna din ljuvlighet. Låt allt vi gör krönas med framgång!

Salmo 91

Sob a sombra do Altíssimo

[1] O que habita no esconderijo do Altíssimo e descansa à sombra do Onipotente

Psalm 91

[1]Den som bor i den Högstes skydd och vilar i den Väldiges skugga,

[2] diz ao SENHOR: Meu refúgio e meu baluarte, Deus meu, em quem confio.

[3] Pois ele te livrará do laço do passarinheiro e da peste perniciosa.

[4] Cobrir-te-á com as suas penas, e, sob suas asas, estarás seguro; a sua verdade é pavês e escudo.

[5] Não te assustarás do terror noturno, nem da seta que voa de dia,

[6] nem da peste que se propaga nas trevas, nem da mortandade que assola ao meio-dia.

[7] Caiam mil ao teu lado, e dez mil, à tua direita; tu não serás atingido.

[8] Somente com os teus olhos contemplarás e verás o castigo dos ímpios.

[9] Pois disseste: O SENHOR é o meu refúgio. Fizeste do Altíssimo a tua morada.

[10] Nenhum mal te sucederá, praga nenhuma chegará à tua tenda.

[11] Porque aos seus anjos dará ordens a teu respeito, para que te guardem em todos os teus caminhos.

[12] Eles te sustentarão nas suas mãos, para não tropeçares nalguma pedra.

[13] Pisarás o leão e a áspide, calcarás aos pés o leãozinho e a serpente.

[14] Porque a mim se apegou com amor, eu o livrarei; pô-lo-ei a salvo, porque conhece o meu nome.

[15] Ele me invocará, e eu lhe responderei; na sua angústia eu estarei com ele, livrá-lo-ei e o glorificarei.

[16] Saciá-lo-ei com longevidade e lhe mostrarei a minha salvação.

[2]han säger: »Herren är min tillflykt och min borg, min Gud som jag förtröstar på.«

[3]Han räddar dig från jägarens nät och från den förhärjande pesten.

[4]Han täcker dig med sina vingar, under dem finner du tillflykt, hans trofasthet är en sköld och ett bålverk.

[5]Du behöver inte frukta nattens fasor eller pilen som flyger om dagen,

[6]inte pesten som smyger i dunklet eller farsoten som härjar i middagshettan.

[7]Tusen kan falla bredvid dig, ja, tiotusen vid din sida, men du skall inte drabbas.

[8]Du skall själv få bevittna hur de gudlösa får sitt straff.

[9]Din tillflykt är Herren, du har gjort den Högste till ditt värn.

[10]Inget ont skall drabba dig, ingen olycka komma nära ditt hus.

[11]Han skall befalla sina änglar att skydda dig var du än går.

[12]De bär dig på sina händer, så att du inte stöter foten mot någon sten.

[13]Över lejon och ormar går du fram, du trampar på vilddjur och drakar.

[14]Han håller fast vid mig, och jag räddar honom, jag skyddar honom, ty han känner mitt namn.

[15]Han åkallar mig, och jag svarar honom, jag är med honom i nöden, jag befriar honom och ger honom ära.

[16]Jag skall mätta honom med ett långt liv och låta honom erfara min hjälp.

Salmo 92

Hino de gratidão a Deus

Salmo. Cântico para o dia de sábado

[1] Bom é render graças ao SENHOR e cantar louvores ao teu nome, ó Altíssimo,

[2] anunciar de manhã a tua misericórdia e, durante as noites, a tua fidelidade,

[3] com instrumentos de dez cordas, com saltério e com a solenidade da harpa.

[4] Pois me alegraste, SENHOR, com os teus feitos; exultarei nas obras das tuas mãos.

[5] Quão grandes, SENHOR, são as tuas obras! Os teus pensamentos, que profundos!

[6] O inepto não compreende, e o estulto não percebe isto:

[7] ainda que os ímpios brotam como a erva, e florescem todos os que praticam a iniqüidade, nada obstante, serão destruídos para sempre;

[8] tu, porém, SENHOR, és o Altíssimo eternamente.

[9] Eis que os teus inimigos, SENHOR, eis que os teus inimigos perecerão; serão dispersos todos os que praticam a iniqüidade.

[10] Porém tu exaltas o meu poder como o do boi selvagem; derramas sobre mim o óleo fresco.

[11] Os meus olhos vêem com alegria os inimigos que me espreitam, e os meus ouvidos se satisfazem em ouvir dos malfeitores que contra mim se levantam.

[12] O justo florescerá como a palmeira, crescerá como o cedro no Líbano.

Psalm 92

[1]En psalm, en sång för sabbatsdagen.

[2]Det är gott att tacka Herren och att lovsjunga ditt namn, du den Högste,

[3]att var morgon förkunna din nåd och var natt din trofasthet

[4]till toner av tiosträngad harpa, till lyrans klang.

[5]Dina gärningar, Herre, ger mig glädje, jag jublar över vad du har gjort.

[6]Herre, vilken storhet i ditt verk, vilket djup i dina planer!

[7]Den enfaldige kan inte förstå det, en dåre fattar inte detta:

[8]om än de gudlösa växer som gräs och ogärningsmännen blomstrar, skall de ändå förgöras för alltid.

[9]Men du, Herre, är upphöjd i evighet.

[10]Ja, dina fiender, Herre, dina fiender skall gå under och ogärningsmännen skingras.

[11]Du gör mig lik vildoxen med lyfta horn, du svalkar mig med uppfriskande olja.

[12]Jag får se hur mina fiender går under, höra hur de onda angriparna förgås.

[13]De rättfärdiga grönskar som palmer, växer höga som cedrar på Libanon.

13 Plantados na Casa do SENHOR, florescerão nos átrios do nosso Deus.
14 Na velhice darão ainda frutos, serão cheios de seiva e de verdor,
15 para anunciar que o SENHOR é reto. Ele é a minha rocha, e nele não há injustiça.

14De är planterade i Herrens hus och grönskar på vår Guds förgårdar.
15Ännu i hög ålder skjuter de skott, de är fulla av sav och kraft
16och vittnar om att Herren är rättvis, min klippa — i honom finns ingen orätt.

Salmo 93

O poder e a majestade de Deus

1 Reina o SENHOR. Revestiu-se de majestade; de poder se revestiu o SENHOR e se cingiu. Firmou o mundo, que não vacila.
2 Desde a antiguidade, está firme o teu trono; tu és desde a eternidade.
3 Levantam os rios, ó SENHOR, levantam os rios o seu bramido; levantam os rios o seu fragor.
4 Mas o SENHOR nas alturas é mais poderoso do que o bramido das grandes águas, do que os poderosos vagalhões do mar.
5 Fidelíssimos são os teus testemunhos; à tua casa convém a santidade, SENHOR, para todo o sempre.

Psalm 93

1Herren är konung! Han har klätt sig i höghet. Herren har klätt sig i makt, spänt om sig sitt bälte. Världen står fast, den kan inte rubbas.
2Din tron står fast sedan urminnes tid, du är till från evighet.
3Floderna höjde, o Herre, floderna höjde sin röst, höjde sin dånande röst.
4Väldigare än de stora vattnens brus, väldigare än havets bränningar, ja, väldig är Herren i höjden.
5Dina bud skall bestå, ditt hus skall vara heligt, Herre, för alltid.

Salmo 94

Apelo para a justiça de Deus

1 Ó SENHOR, Deus das vinganças, ó Deus das vinganças, resplandece.
2 Exalta-te, ó juiz da terra; dá o pago aos soberbos.
3 Até quando, SENHOR, os perversos, até quando exultarão os perversos?
4 Proferem impiedades e falam coisas duras; vangloriam-se os que praticam a iniqüidade.

Psalm 94

1Herre, du hämndens Gud, du hämndens Gud, träd fram!
2Res dig, du jordens domare, straffa de högmodiga som de förtjänar!
3Herre, hur länge, hur länge skall de gudlösa få jubla,
4deras tal flöda av fräckhet, alla ogärningsmän förhäva sig?

[5] Esmagam o teu povo, SENHOR, e oprimem a tua herança.

[6] Matam a viúva e o estrangeiro e aos órfãos assassinam.

[7] E dizem: O SENHOR não o vê; nem disso faz caso o Deus de Jacó.

[8] Atendei, ó estúpidos dentre o povo; e vós, insensatos, quando sereis prudentes?

[9] O que fez o ouvido, acaso, não ouvirá? E o que formou os olhos será que não enxerga?

[10] Porventura, quem repreende as nações não há de punir? Aquele que aos homens dá conhecimento não tem sabedoria?

[11] O SENHOR conhece os pensamentos do homem, que são pensamentos vãos.

[12] Bem-aventurado o homem, SENHOR, a quem tu repreendes, a quem ensinas a tua lei,

[13] para lhe dares descanso dos dias maus, até que se abra a cova para o ímpio.

[14] Pois o SENHOR não há de rejeitar o seu povo, nem desamparar a sua herança.

[15] Mas o juízo se converterá em justiça, e segui-la-ão todos os de coração reto.

[16] Quem se levantará a meu favor, contra os perversos? Quem estará comigo contra os que praticam a iniqüidade?

[17] Se não fora o auxílio do SENHOR, já a minha alma estaria na região do silêncio.

[18] Quando eu digo: resvala-me o pé, a tua benignidade, SENHOR, me sustém.

[19] Nos muitos cuidados que dentro de mim se multiplicam, as tuas consolações me alegram a alma.

[5]Herre, de krossar ditt folk, de förtrycker din egendom.

[6]De dödar änkor och främlingar och mördar de faderlösa.

[7]»Herren ser det inte«, säger de, »Jakobs Gud märker det inte.«

[8]Ni oförnuftiga i vårt folk, tänk efter, ni dårar, när skall ni få förstånd!

[9]Skulle han som gett er öron inte höra, han som skapat ögat inte se?

[10]Skulle han som fostrar folken inte straffa, han som undervisar människorna inte veta?

[11]Herren känner människornas planer, han vet att de är idel tomhet.

[12]Lycklig den som du, Herre, fostrar och undervisar genom din lag.

[13]Du ger honom ro i onda dagar, medan graven grävs åt de gudlösa.

[14]Ty Herren förskjuter inte sitt folk, han överger inte sin egendom.

[15]Den rättfärdige skall få sin rätt och alla redbara ha en framtid.

[16]Vem försvarar mig mot de onda, vem tar mitt parti mot ogärningsmän?

[17]Om inte Herren kom till min hjälp skulle jag snart få bo i tystnaden.

[18]När jag är rädd att tappa fotfästet håller din godhet mig uppe, Herre.

[19]När mitt hjärta är fullt av bekymmer gör din tröst mig glad.

[20] Pode, acaso, associar-se contigo o trono da iniqüidade, o qual forja o mal, tendo uma lei por pretexto?

[20]Partiska domare har inte ditt stöd, dessa som gör orätt i lagens namn.

[21] Ajuntam-se contra a vida do justo e condenam o sangue inocente.

[21]De gaddar sig samman mot den rättfärdige och dömer den oskyldige till döden.

[22] Mas o SENHOR é o meu baluarte e o meu Deus, o rochedo em que me abrigo.

[22]Men Herren är min trygga borg, min Gud är min klippa och min tillflykt.

[23] Sobre eles faz recair a sua iniqüidade e pela malícia deles próprios os destruirá; o SENHOR, nosso Deus, os exterminará.

[23]Han skall straffa dem för deras brott och krossa dem för deras ondska. Herren, vår Gud, skall krossa dem.

Salmo 95

Convite a louvar o Senhor

[1] Vinde, cantemos ao SENHOR, com júbilo, celebremos o Rochedo da nossa salvação.

[2] Saiamos ao seu encontro, com ações de graças, vitoriemo-lo com salmos.

[3] Porque o SENHOR é o Deus supremo e o grande Rei acima de todos os deuses.

[4] Nas suas mãos estão as profundezas da terra, e as alturas dos montes lhe pertencem.

[5] Dele é o mar, pois ele o fez; obra de suas mãos, os continentes.

[6] Vinde, adoremos e prostremo-nos; ajoelhemos diante do SENHOR, que nos criou.

[7] Ele é o nosso Deus, e nós, povo do seu pasto e ovelhas de sua mão. Hoje, se ouvirdes a sua voz,

[8] não endureçais o coração, como em Meribá, como no dia de Massá, no deserto,

Psalm 95

[1]Kom, låt oss jubla till Herrens ära och hylla vår klippa, vår räddning!

[2]Låt oss träda fram inför honom och tacka, hylla honom med sång och spel!

[3]Ty en stor Gud är Herren, en stor konung över alla gudar.

[4]I hans hand är jordens djup, och bergens toppar är hans.

[5]Hans är havet, som han har gjort, och fasta landet, som hans händer format.

[6]Kom, låt oss falla ner och tillbe, knäböja inför Herren, vår skapare,

[7]ty han är vår Gud och vi hans folk, fåren i hans hjord. Om ni ändå ville lyssna till honom i dag!

[8]Förhärda er inte som vid Meriva, som den gången vid Massa i öknen,

9 quando vossos pais me tentaram, pondo-me à prova, não obstante terem visto as minhas obras.

10 Durante quarenta anos, estive desgostado com essa geração e disse: é povo de coração transviado, não conhece os meus caminhos.

11 Por isso, jurei na minha ira: não entrarão no meu descanso.

9där era fäder satte mig på prov, prövade mig fast de sett vad jag gjort.

10I fyrtio år var jag led på det släktet och sade: Detta folk far vilse, de känner inte mina vägar.

11Och jag svor i min vrede: Aldrig skall de nå fram till min viloplats.

Salmo 96

Tributo à glória e majestade de Deus

1 Crônicas 16.23-33

1 Cantai ao SENHOR um cântico novo, cantai ao SENHOR, todas as terras.

2 Cantai ao SENHOR, bendizei o seu nome; proclamai a sua salvação, dia após dia.

3 Anunciai entre as nações a sua glória, entre todos os povos, as suas maravilhas.

4 Porque grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado, temível mais que todos os deuses.

5 Porque todos os deuses dos povos não passam de ídolos; o SENHOR, porém, fez os céus.

6 Glória e majestade estão diante dele, força e formosura, no seu santuário.

7 Tributai ao SENHOR, ó famílias dos povos, tributai ao SENHOR glória e força.

8 Tributai ao SENHOR a glória devida ao seu nome; trazei oferendas e entrai nos seus átrios.

9 Adorai o SENHOR na beleza da sua santidade; tremei diante dele, todas as terras.

Psalm 96

1Sjung till Herrens ära, sjung en ny sång, sjung till Herrens ära, hela världen!

2Sjung till Herrens ära, prisa hans namn, ropa ut hans seger dag efter dag!

3Förkunna hans ära bland folken, bland alla människor hans under!

4Ty stor är Herren, högt är han prisad, värd att frukta mer än alla gudar.

5Folkens alla gudar är avgudar, men Herren har gjort himlen.

6Han omges av prakt och glans, av makt och härlighet i sitt tempel.

7Ära Herren, alla folkslag, ära Herrens majestät,

8ära Herrens höga namn! Kom till hans förgårdar, kom med offer,

9fall ner inför Herren i helig skrud! Darra inför honom, hela jorden!

10 Dizei entre as nações: Reina o SENHOR. Ele firmou o mundo para que não se abale e julga os povos com eqüidade.
11 Alegrem-se os céus, e a terra exulte; ruja o mar e a sua plenitude.
12 Folgue o campo e tudo o que nele há; regozijem-se todas as árvores do bosque,
13 na presença do SENHOR, porque vem, vem julgar a terra; julgará o mundo com justiça e os povos, consoante a sua fidelidade.

Salmo 97

A majestade e o domínio de Deus

1 Reina o SENHOR. Regozije-se a terra, alegrem-se as muitas ilhas.
2 Nuvens e escuridão o rodeiam, justiça e juízo são a base do seu trono.
3 Adiante dele vai um fogo que lhe consome os inimigos em redor.
4 Os seus relâmpagos alumiam o mundo; a terra os vê e estremece.
5 Derretem-se como cera os montes, na presença do SENHOR, na presença do SENHOR de toda a terra.
6 Os céus anunciam a sua justiça, e todos os povos vêem a sua glória.
7 Sejam confundidos todos os que servem a imagens de escultura, os que se gloriam de ídolos; prostrem-se diante dele todos os deuses.
8 Sião ouve e se alegra, as filhas de Judá se regozijam, por causa da tua justiça, ó SENHOR.

10Förkunna bland folken: Herren är konung! Världen står fast, den kan inte rubbas. Han dömer folken med oväld.
11Må himlen fröjdas och jorden jubla, havet brusa och allt det rymmer,
12marken och allt den bär må glädja sig. Då skall alla träd i skogen jubla
13inför Herren — se, han kommer, se, han kommer för att råda över jorden, råda rättvist över världen, råda trofast över folken.

Psalm 97

1Herren är konung! Må jorden jubla, de fjärran kusterna glädja sig.
2Moln och töcken omger honom, på rätt och rättfärdighet vilar hans tron.
3Eld går framför honom och förbränner alla hans fiender.
4Hans blixtar lyser upp hela världen, jorden ser dem och skälver.
5Bergen smälter som vax inför Herren, inför hela jordens härskare.
6Himlen förkunnar hans rättfärdighet, hans härlighet skådas av alla folk.
7Avgudadyrkarna står med skam, de som skryter med sina maktlösa gudar. Alla gudar faller ner inför honom.
8Sion hör och gläder sig, Juda städer jublar över dina domslut, Herre.

[9] Pois tu, SENHOR, és o Altíssimo sobre toda a terra; tu és sobremodo elevado acima de todos os deuses.

[10] Vós que amais o SENHOR, detestai o mal; ele guarda a alma dos seus santos, livra-os da mão dos ímpios.

[11] A luz difunde-se para o justo, e a alegria, para os retos de coração.

[12] Alegrai-vos no SENHOR, ó justos, e dai louvores ao seu santo nome.

[9]Ty du, Herre, är den Högste, upphöjd över jorden, högt över alla gudar.

[10]Herren älskar dem som hatar det onda, han bevarar sina trognas liv och räddar dem ur de gudlösas våld.

[11]Ljus bryter fram för de rättfärdiga och glädje för de redbara.

[12]Ni rättfärdiga, gläd er över Herren och prisa hans heliga namn.

Salmo 98

A justiça do Senhor

Salmo

[1] Cantai ao SENHOR um cântico novo, porque ele tem feito maravilhas; a sua destra e o seu braço santo lhe alcançaram a vitória.

[2] O SENHOR fez notória a sua salvação; manifestou a sua justiça perante os olhos das nações.

[3] Lembrou-se da sua misericórdia e da sua fidelidade para com a casa de Israel; todos os confins da terra viram a salvação do nosso Deus.

[4] Celebrai com júbilo ao SENHOR, todos os confins da terra; aclamai, regozijai-vos e cantai louvores.

[5] Cantai com harpa louvores ao SENHOR, com harpa e voz de canto;

[6] com trombetas e ao som de buzinas, exultai perante o SENHOR, que é rei.

[7] Ruja o mar e a sua plenitude, o mundo e os que nele habitam.

[8] Os rios batam palmas, e juntos cantem de júbilo os montes,

Psalm 98

[1]En psalm. Sjung till Herrens ära, sjung en ny sång, ty han har gjort underbara ting. Han vann seger med sin starka hand, med sin heliga arm.

[2]Herren har visat att han räddar, folken fick skåda hans seger.

[3]Med godhet och trofasthet har han tänkt på Israels folk. Hela jorden har sett att vår Gud räddar.

[4]Hylla Herren, hela världen, brist ut i jubel och sång!

[5]Sjung till lyra för Herren, låt lyrans strängar klinga!

[6]Blås i trumpeter och horn, hylla konungen, Herren!

[7]Havet skall brusa och allt det rymmer, världen och alla som bor i den.

[8]Floderna skall klappa händer, bergen skall jubla tillsammans

[9] na presença do SENHOR, porque ele vem julgar a terra; julgará o mundo com justiça e os povos, com eqüidade.

[9]inför Herren: se, han kommer för att råda över jorden, råda rättvist över världen, råda med oväld över folken.

Salmo 99

A santidade de Deus

[1] Reina o SENHOR; tremam os povos. Ele está entronizado acima dos querubins; abale-se a terra.

[2] O SENHOR é grande em Sião e sobremodo elevado acima de todos os povos.

[3] Celebrem eles o teu nome grande e tremendo, porque é santo.

[4] És rei poderoso que ama a justiça; tu firmas a eqüidade, executas o juízo e a justiça em Jacó.

[5] Exaltai ao SENHOR, nosso Deus, e prostrai-vos ante o escabelo de seus pés, porque ele é santo.

[6] Moisés e Arão, entre os seus sacerdotes, e, Samuel, entre os que lhe invocam o nome, clamavam ao SENHOR, e ele os ouvia.

[7] Falava-lhes na coluna de nuvem; eles guardavam os seus mandamentos e a lei que lhes tinha dado.

[8] Tu lhes respondeste, ó SENHOR, nosso Deus; foste para eles Deus perdoador, ainda que tomando vingança dos seus feitos.

[9] Exaltai ao SENHOR, nosso Deus, e prostrai-vos ante o seu santo monte, porque santo é o SENHOR, nosso Deus.

Psalm 99

[1]Herren är konung! Folken bävar, han tronar på keruberna, jorden skälver.

[2]Herren är stor i Sion och upphöjd över alla folk.

[3]De prisar ditt namn, det stora och fruktade. Helig är han.

[4]Mäktig är konungen som älskar det rätta: du håller rättvisan vid makt, du fäller rättfärdiga domar i Jakob.

[5]Ära Herren, vår Gud, fall ner inför hans fotapall. Helig är han.

[6]Mose och Aron var bland hans präster, Samuel bland dem som åkallade honom. De ropade till Herren, och han svarade.

[7]Ur molnpelaren talade han till dem, och de höll hans bud, den lag som han gav dem.

[8]Herre, vår Gud, du svarade dem, du var en Gud som förlät dem men också hämnades deras gärningar.

[9]Ära Herren, vår Gud, fall ner inför hans heliga berg. Helig är Herren, vår Gud.

Salmo 100

Hino de ingresso ao templo

Psalm 100

Salmo de ações de graças

[1] Celebrai com júbilo ao SENHOR, todas as terras.

[2] Servi ao SENHOR com alegria, apresentai-vos diante dele com cântico.

[3] Sabei que o SENHOR é Deus; foi ele quem nos fez, e dele somos; somos o seu povo e rebanho do seu pastoreio.

[4] Entrai por suas portas com ações de graças e nos seus átrios, com hinos de louvor; rendei-lhe graças e bendizei-lhe o nome.

[5] Porque o SENHOR é bom, a sua misericórdia dura para sempre, e, de geração em geração, a sua fidelidade.

[1]En tacksägelsepsalm. Hylla Herren, hela världen,

[2]tjäna Herren med glädje, träd fram inför honom med jubelrop!

[3]Besinna att Herren är Gud, han har gjort oss och vi är hans, hans folk, fåren i hans hjord.

[4]Gå in genom hans portar med tacksägelse, kom till hans förgårdar med lovsång. Tacka honom, prisa hans namn,

[5]ty Herren är god, evigt varar hans nåd, från släkte till släkte hans trofasthet.

Salmo 101

Modelo de bom rei

Salmo de Davi

[1] Cantarei a bondade e a justiça; a ti, SENHOR, cantarei.

[2] Atentarei sabiamente ao caminho da perfeição. Oh! Quando virás ter comigo? Portas a dentro, em minha casa, terei coração sincero.

[3] Não porei coisa injusta diante dos meus olhos; aborreço o proceder dos que se desviam; nada disto se me pegará.

[4] Longe de mim o coração perverso; não quero conhecer o mal.

[5] Ao que às ocultas calunia o próximo, a esse destruirei; o que tem olhar altivo e coração soberbo, não o suportarei.

[6] Os meus olhos procurarão os fiéis da terra, para que habitem comigo; o que anda em reto caminho, esse me servirá.

Psalm 101

[1]Av David, en psalm. Om godhet och rätt vill jag sjunga, Herre, jag vill sjunga till din ära.

[2]Jag vill lära mig att leva oförvitligt — när kommer du till min hjälp? Med oförvitligt sinne skall jag leva i mitt hus.

[3]Det som vållar fördärv skall inte vara mitt mål. Jag avskyr dem som gör orätt, med dem har jag inget att skaffa.

[4]Den falske visar jag bort, de onda vill jag inte kännas vid.

[5]Den som baktalar sin nästa, honom skall jag krossa. Den som är övermodig och uppblåst, honom kan jag inte tåla.

[6]Mina ögon vilar på de trofasta i landet, de skall vara nära mig. Den som lever oförvitligt, han skall få tjäna mig.

[7] Não há de ficar em minha casa o que usa de fraude; o que profere mentiras não permanecerá ante os meus olhos.
[8] Manhã após manhã, destruirei todos os ímpios da terra, para limpar a cidade do SENHOR dos que praticam a iniqüidade.

[7]Den som är svekfull får inte vistas i mitt hus, den som far med lögn består inte provet inför mig.
[8]Varje ny dag skall jag krossa de brottsliga i landet och utrota alla ogärningsmän i Herrens stad.

Salmo 102

Arrependimento e esperança

Oração do aflito que, desfalecido, derrama o seu queixume perante o Senhor

[1] Ouve, SENHOR, a minha súplica, e cheguem a ti os meus clamores.
[2] Não me ocultes o rosto no dia da minha angústia; inclina-me os ouvidos; no dia em que eu clamar, dá-te pressa em acudir-me.
[3] Porque os meus dias, como fumaça, se desvanecem, e os meus ossos ardem como em fornalha.
[4] Ferido como a erva, secou-se o meu coração; até me esqueço de comer o meu pão.
[5] Os meus ossos já se apegam à pele, por causa do meu dolorido gemer.
[6] Sou como o pelicano no deserto, como a coruja das ruínas.
[7] Não durmo e sou como o passarinho solitário nos telhados.
[8] Os meus inimigos me insultam a toda hora; furiosos contra mim, praguejam com o meu próprio nome.
[9] Por pão tenho comido cinza e misturado com lágrimas a minha bebida,
[10] por causa da tua indignação e da tua ira, porque me elevaste e depois me abateste.

Psalm 102

[1]En bön av en betryckt, som är modlös och utgjuter sin sorg inför Herren.
[2]Herre, hör min bön, låt mitt rop nå fram till dig.
[3]Dölj inte ditt ansikte för mig när jag är i nöd. Lyssna till mig, skynda att svara när jag ropar.
[4]Mina dagar svinner bort som rök, och mitt inre glöder som en ugn,
[5]mitt livsmod är brutet, vissnat som gräs. Jag är för matt för att äta,
[6]jag har magrat av min suckan, är bara skinn och ben.
[7]Jag liknar en uggla i öknen, är som en uv bland ruiner.
[8]Jag måste vaka, är som en ensam fågel på taket.
[9]Mina fiender hånar mig dagen lång, de gör narr av mig, brukar mitt namn i förbannelser.
[10]Jag äter aska som bröd och blandar min dryck med tårar
[11]för din häftiga vredes skull, du som tog mig och kastade bort mig.

[11] Como a sombra que declina, assim os meus dias, e eu me vou secando como a relva.

[12] Min levnad är som aftonskuggan, jag vissnar som gräset.

[12] Tu, porém, SENHOR, permaneces para sempre, e a memória do teu nome, de geração em geração.

[13] Men du, Herre, härskar för evigt, och släkte efter släkte åkallar dig.

[13] Levantar-te-ás e terás piedade de Sião; é tempo de te compadeceres dela, e já é vinda a sua hora;

[14] Du skall gripa in och förbarma dig över Sion, det är tid att visa det nåd. Ja, stunden är inne,

[14] porque os teus servos amam até as pedras de Sião e se condoem do seu pó.

[15] ty dina tjänare älskar Sions stenar, lider av att se det ligga i grus.

[15] Todas as nações temerão o nome do SENHOR, e todos os reis da terra, a sua glória;

[16] Folken skall frukta Herrens namn och jordens alla kungar hans härlighet,

[16] porque o SENHOR edificou a Sião, apareceu na sua glória,

[17] när Herren har byggt upp Sion och visat sig i sin härlighet.

[17] atendeu à oração do desamparado e não lhe desdenhou as preces.

[18] Han har hört de utblottades bön, deras bön har han inte föraktat.

[18] Ficará isto registrado para a geração futura, e um povo, que há de ser criado, louvará ao SENHOR;

[19] Detta skall skrivas ner för kommande tider, och nya släkten skall prisa Herren,

[19] que o SENHOR, do alto do seu santuário, desde os céus, baixou vistas à terra,

[20] när han ser ner från sin heliga höjd, när Herren från himlen blickar mot jorden,

[20] para ouvir o gemido dos cativos e libertar os condenados à morte,

[21] lyssnar till fångarnas jämmer och friger dem som är dömda att dö.

[21] a fim de que seja anunciado em Sião o nome do SENHOR e o seu louvor, em Jerusalém,

[22] Herrens namn blir ärat i Sion, man sjunger hans lov i Jerusalem,

[22] quando se reunirem os povos e os reinos, para servirem ao SENHOR.

[23] när folk och riken samlas för att tjäna Herren.

[23] Ele me abateu a força no caminho e me abreviou os dias.

[24] Han bröt i förtid min kraft, han förkortade mina dagar.

[24] Dizia eu: Deus meu, não me leves na metade de minha vida; tu, cujos anos se estendem por todas as gerações.

[25] Em tempos remotos, lançaste os fundamentos da terra; e os céus são obra das tuas mãos.

[26] Eles perecerão, mas tu permaneces; todos eles envelhecerão como uma veste, como roupa os mudarás, e serão mudados.

[27] Tu, porém, és sempre o mesmo, e os teus anos jamais terão fim.

[28] Os filhos dos teus servos habitarão seguros, e diante de ti se estabelecerá a sua descendência.

[25]Jag säger: Min Gud, ryck inte bort mig i livets mitt, du vars år varar från släkte till släkte.

[26]En gång lade du jordens grund, och himlen är ett verk av din hand.

[27]De skall förgås, men du består, de är plagg som slits ut, du byter ut dem som kläder och de är borta.

[28]Men du är densamme, dina år har inget slut.

[29]Dina tjänares barn skall bo här och deras barn leva trygga hos dig.

Salmo 103

A misericórdia de Deus

Salmo de Davi

[1] Bendize, ó minha alma, ao SENHOR, e tudo o que há em mim bendiga ao seu santo nome.

[2] Bendize, ó minha alma, ao SENHOR, e não te esqueças de nem um só de seus benefícios.

[3] Ele é quem perdoa todas as tuas iniqüidades; quem sara todas as tuas enfermidades;

[4] quem da cova redime a tua vida e te coroa de graça e misericórdia;

[5] quem farta de bens a tua velhice, de sorte que a tua mocidade se renova como a da águia.

[6] O SENHOR faz justiça e julga a todos os oprimidos.

[7] Manifestou os seus caminhos a Moisés e os seus feitos aos filhos de Israel.

Psalm 103

[1]Av David. Lova Herren, min själ, hela mitt jag vill prisa hans heliga namn!

[2]Lova Herren, min själ, minns allt det goda han gör:

[3]han förlåter alla mina synder och botar alla mina sjukdomar,

[4]han räddar mig från graven och kröner mig med nåd och barmhärtighet,

[5]han fyller mitt liv med allt gott, och jag blir ung på nytt som en örn.

[6]Herren handlar rättfärdigt och ger de förtryckta deras rätt.

[7]Mose fick lära känna hans gärningar, Israels folk hans verk.

[8] O SENHOR é misericordioso e compassivo; longânimo e assaz benigno.

[9] Não repreende perpetuamente, nem conserva para sempre a sua ira.

[10] Não nos trata segundo os nossos pecados, nem nos retribui consoante as nossas iniqüidades.

[11] Pois quanto o céu se alteia acima da terra, assim é grande a sua misericórdia para com os que o temem.

[12] Quanto dista o Oriente do Ocidente, assim afasta de nós as nossas transgressões.

[13] Como um pai se compadece de seus filhos, assim o SENHOR se compadece dos que o temem.

[14] Pois ele conhece a nossa estrutura e sabe que somos pó.

[15] Quanto ao homem, os seus dias são como a relva; como a flor do campo, assim ele floresce;

[16] pois, soprando nela o vento, desaparece; e não conhecerá, daí em diante, o seu lugar.

[17] Mas a misericórdia do SENHOR é de eternidade a eternidade, sobre os que o temem, e a sua justiça, sobre os filhos dos filhos,

[18] para com os que guardam a sua aliança e para com os que se lembram dos seus preceitos e os cumprem.

[19] Nos céus, estabeleceu o SENHOR o seu trono, e o seu reino domina sobre tudo.

[8]Barmhärtig och nådig är Herren, sen till vrede och rik på kärlek.

[9]Han går inte ständigt till rätta med oss, hans vrede varar inte för evigt.

[10]Han handlar inte mot oss som vi förtjänat, han ger oss inte våra synders lön.

[11]Ty så hög som himlen välver sig över jorden, så väldig är hans nåd över dem som fruktar honom.

[12]Så långt som öster är från väster, så långt från oss förvisar han vår synd.

[13]Som en far visar ömhet mot barnen, så visar Herren ömhet mot dem som fruktar honom.

[14]Ty han vet hur vi är skapade, han minns att vi är mull.

[15]Människans dagar är som gräset: hon spirar som blomman på marken,

[16]så sveper vinden fram, och den är borta, platsen där den stod är tom.

[17]Men evigt varar Herrens nåd mot dem som fruktar honom. Hans trofasthet når till kommande släkten,

[18]när man håller hans förbund och minns vad han befallt och lyder.

[19]Herren har rest sin tron i himlen, allt är underlagt hans välde.

[20] Bendizei ao SENHOR, todos os seus anjos, valorosos em poder, que executais as suas ordens e lhe obedeceis à palavra.

[21] Bendizei ao SENHOR, todos os seus exércitos, vós, ministros seus, que fazeis a sua vontade.

[22] Bendizei ao SENHOR, vós, todas as suas obras, em todos os lugares do seu domínio. Bendize, ó minha alma, ao SENHOR.

[20]Lova Herren, ni hans änglar, starka hjältar, som gör vad han befallt!

[21]Lova Herren, hela hans härskara, ni som tjänar honom och gör hans vilja!

[22]Lova Herren, alla hans verk, överallt i hans välde! Lova Herren, min själ!

Salmo 104

Louvor ao Deus criador

[1] Bendize, ó minha alma, ao SENHOR! SENHOR, Deus meu, como tu és magnificente: sobrevestido de glória e majestade,

[2] coberto de luz como de um manto. Tu estendes o céu como uma cortina,

[3] pões nas águas o vigamento da tua morada, tomas as nuvens por teu carro e voas nas asas do vento.

[4] Fazes a teus anjos ventos e a teus ministros, labaredas de fogo.

[5] Lançaste os fundamentos da terra, para que ela não vacile em tempo nenhum.

[6] Tomaste o abismo por vestuário e a cobriste; as águas ficaram acima das montanhas;

[7] à tua repreensão, fugiram, à voz do teu trovão, bateram em retirada.

[8] Elevaram-se os montes, desceram os vales, até ao lugar que lhes havias preparado.

[9] Puseste às águas divisa que não ultrapassarão, para que não tornem a cobrir a terra.

Psalm 104

[1]Lova Herren, min själ! Mäktig är du, Herre, min Gud, i höghet och härlighet är du klädd,

[2]du sveper dig i ljus som i en mantel. Himlen har du spänt ut som ett tält,

[3]ovan skyn har du timrat din sal. Du gör molnen till din vagn och far på vindens vingar.

[4]Du gör vindar till dina sändebud och eldslågor till dina tjänare.

[5]Jorden har du ställt på stadig grund, den kan aldrig i evighet rubbas.

[6]Urhavet täckte den som en klädnad, vattnet stod högt över bergen.

[7]Det flydde för ditt rytande, när du dundrade tog det till flykten,

[8]uppför bergen, ner i dalarna, och stannade där du bestämt.

[9]Du satte en gräns för vattnet: aldrig mer skall det täcka jorden.

[10] Tu fazes rebentar fontes no vale, cujas águas correm entre os montes;

[11] dão de beber a todos os animais do campo; os jumentos selvagens matam a sua sede.

[12] Junto delas têm as aves do céu o seu pouso e, por entre a ramagem, desferem o seu canto.

[13] Do alto de tua morada, regas os montes; a terra farta-se do fruto de tuas obras.

[14] Fazes crescer a relva para os animais e as plantas, para o serviço do homem, de sorte que da terra tire o seu pão,

[15] o vinho, que alegra o coração do homem, o azeite, que lhe dá brilho ao rosto, e o alimento, que lhe sustém as forças.

[16] Avigoram-se as árvores do SENHOR e os cedros do Líbano que ele plantou,

[17] em que as aves fazem seus ninhos; quanto à cegonha, a sua casa é nos ciprestes.

[18] Os altos montes são das cabras montesinhas, e as rochas, o refúgio dos arganazes.

[19] Fez a lua para marcar o tempo; o sol conhece a hora do seu ocaso.

[20] Dispões as trevas, e vem a noite, na qual vagueiam os animais da selva.

[21] Os leõezinhos rugem pela presa e buscam de Deus o sustento;

[22] em vindo o sol, eles se recolhem e se acomodam nos seus covis.

[23] Sai o homem para o seu trabalho e para o seu encargo até à tarde.

[10]Du låter källor rinna upp och bli till strömmar som forsar fram mellan bergen.

[11]De ger vatten åt alla markens djur, vildåsnor släcker där sin törst.

[12]Vid dem häckar himlens fåglar och sjunger bland täta löv.

[13]Du vattnar bergen från din sal, jorden mättas av allt vad du ger.

[14]Du låter gräs växa för boskapen och örter till människans tjänst. Så frambringas föda ur jorden

[15]och vin, som gör människan glad, olja, som ger hennes ansikte glans, och bröd, som ger henne styrka.

[16]Libanons cedrar släcker sin törst, Herrens träd, som han planterat.

[17]Där har fåglar sina reden, i deras kronor har hägern sitt bo.

[18]De höga bergen är stengetens hem, klyftorna ger klippgrävlingen skydd.

[19]Du gjorde månen, som visar årets tider, och solen, som vet när den skall gå ner.

[20]Du sänder mörker, och det blir natt. Då myllrar alla djur i skogen fram,

[21]de unga lejonen ryter efter rov och begär sin föda av Gud.

[22]Solen går upp, och de drar sig undan och lägger sig ner i sina hålor.

[23]Människan går ut till sina sysslor och arbetar tills kvällen kommer.

[24] Que variedade, SENHOR, nas tuas obras! Todas com sabedoria as fizeste; cheia está a terra das tuas riquezas.
[25] Eis o mar vasto, imenso, no qual se movem seres sem conta, animais pequenos e grandes.
[26] Por ele transitam os navios e o monstro marinho que formaste para nele folgar.
[27] Todos esperam de ti que lhes dês de comer a seu tempo.
[28] Se lhes dás, eles o recolhem; se abres a mão, eles se fartam de bens.
[29] Se ocultas o rosto, eles se perturbam; se lhes cortas a respiração, morrem e voltam ao seu pó.
[30] Envias o teu Espírito, eles são criados, e, assim, renovas a face da terra.
[31] A glória do SENHOR seja para sempre! Exulte o SENHOR por suas obras!
[32] Com só olhar para a terra, ele a faz tremer; toca as montanhas, e elas fumegam.
[33] Cantarei ao SENHOR enquanto eu viver; cantarei louvores ao meu Deus durante a minha vida.
[34] Seja-lhe agradável a minha meditação; eu me alegrarei no SENHOR.
[35] Desapareçam da terra os pecadores, e já não subsistam os perversos. Bendize, ó minha alma, ao SENHOR! Aleluia!

Salmo 105

As maravilhosas obras do Senhor a favor de Israel

1 Crônicas 16.8-22

[24]Otaliga är dina verk, o Herre! Med vishet har du gjort dem alla, jorden är full av vad du skapat.
[25]Där är havet, det väldiga, vida, med en myllrande skara utan tal av djur både stora och små.
[26]Där stävar skeppen fram, där är Leviatan, som du skapat till att tumla om i djupet.
[27]Alla sätter sitt hopp till dig, du skall ge dem föda i rätt tid.
[28]Du ger dem, och de tar emot, du öppnar din hand, och de äter sig mätta.
[29]Du döljer ditt ansikte, och de blir förskräckta, du tar ifrån dem deras ande, och de dör och blir åter till mull.
[30]Du sänder din ande, då skapas liv. Du gör jorden ny.
[31]Må Herrens ära bestå för evigt, må Herren glädja sig över sina verk.
[32]När han ser på jorden skälver den, rör han vid bergen börjar de ryka.
[33]Jag vill sjunga till Herrens ära så länge jag lever, lovsjunga min Gud så länge jag är till.
[34]Må min bön behaga Herren, må jag få glädjas över honom.
[35]Må syndarna försvinna från jorden, de onda inte längre finnas till. Lova Herren, min själ! Halleluja!

Psalm 105

[1] Rendei graças ao SENHOR, invocai o seu nome, fazei conhecidos, entre os povos, os seus feitos.

[2] Cantai-lhe, cantai-lhe salmos; narrai todas as suas maravilhas.

[3] Gloriai-vos no seu santo nome; alegre-se o coração dos que buscam o SENHOR.

[4] Buscai o SENHOR e o seu poder; buscai perpetuamente a sua presença.

[5] Lembrai-vos das maravilhas que fez, dos seus prodígios e dos juízos de seus lábios,

[6] vós, descendentes de Abraão, seu servo, vós, filhos de Jacó, seus escolhidos.

[7] Ele é o SENHOR, nosso Deus; os seus juízos permeiam toda a terra.

[8] Lembra-se perpetuamente da sua aliança, da palavra que empenhou para mil gerações;

[9] da aliança que fez com Abraão e do juramento que fez a Isaque;

[10] o qual confirmou a Jacó por decreto e a Israel por aliança perpétua,

[11] dizendo: Dar-te-ei a terra de Canaã como quinhão da vossa herança.

[12] Então, eram eles em pequeno número, pouquíssimos e forasteiros nela;

[13] andavam de nação em nação, de um reino para outro reino.

[14] A ninguém permitiu que os oprimisse; antes, por amor deles, repreendeu a reis,

[15] dizendo: Não toqueis nos meus ungidos, nem maltrateis os meus profetas.

[16] Fez vir fome sobre a terra e cortou os meios de se obter pão.

[1]Tacka Herren, åkalla honom, berätta för folken om hans verk!

[2]Sjung och spela till hans ära, tala om alla hans under!

[3]Prisa stolt hans heliga namn, de som söker Herren må glädja sig.

[4]Sök er till Herren och hans makt, träd ständigt fram inför honom.

[5]Tänk på de under han har gjort, hans tecken och hans domslut,

[6]ni barn till Abraham, hans tjänare, söner till Jakob, hans utvalde.

[7]Han är Herren, vår Gud, över hela jorden når hans domar.

[8]För evigt minns han sitt förbund, i tusen släktled det bud han gav,

[9]förbundet han slöt med Abraham och sin ed till Isak.

[10]Han gav det till Jakob som en stadga, till Israel som ett evigt förbund:

[11]»Åt dig skall jag ge Kanaans land till arv och egendom.«

[12]Fastän de var så få, en liten skara främlingar

[13]som vandrade från folk till folk, från det ena riket till det andra,

[14]lät han inte någon förtrycka dem. Han tuktade kungar för deras skull:

[15]»Rör inte mina smorda, skada inte mina profeter!«

[16]Han sände hungersnöd över landet, tog deras bröd ifrån dem.

[17] Adiante deles enviou um homem, José, vendido como escravo;
[18] cujos pés apertaram com grilhões e a quem puseram em ferros,
[19] até cumprir-se a profecia a respeito dele, e tê-lo provado a palavra do SENHOR.
[20] O rei mandou soltá-lo; o potentado dos povos o pôs em liberdade.
[21] Constituiu-o senhor de sua casa e mordomo de tudo o que possuía,
[22] para, a seu talante, sujeitar os seus príncipes e aos seus anciãos ensinar a sabedoria.
[23] Então, Israel entrou no Egito, e Jacó peregrinou na terra de Cam.
[24] Deus fez sobremodo fecundo o seu povo e o tornou mais forte do que os seus opressores.
[25] Mudou-lhes o coração para que odiassem o seu povo e usassem de astúcia para com os seus servos.
[26] E lhes enviou Moisés, seu servo, e Arão, a quem escolhera,
[27] por meio dos quais fez, entre eles, os seus sinais e maravilhas na terra de Cam.
[28] Enviou trevas, e tudo escureceu; e Moisés e Arão não foram rebeldes à sua palavra.
[29] Transformou-lhes as águas em sangue e assim lhes fez morrer os peixes.
[30] Sua terra produziu rãs em abundância, até nos aposentos dos reis.
[31] Ele falou, e vieram nuvens de moscas e piolhos em todo o seu país.

[17]Före dem hade han sänt en man, Josef, som blev såld till slav.
[18]Man satte hans fötter i bojor och fjättrade honom med halsjärn,
[19]tills det han hade sagt slog in och Herrens ord gav honom rätt.
[20]Kungen lät frige honom, folkens härskare släppte honom fri.
[21]Han gjorde honom till herre över sitt hus, till härskare över allt han ägde,
[22]för att stormännen skulle fostras efter hans vilja och de äldste skolas i vishet.
[23]Israel kom till Egypten, i Hams land fick Jakob bo.
[24]Sitt folk gjorde Herren fruktsamt, han lät dem bli flera än deras fiender.
[25]Han fick egypterna att hata hans folk och handla listigt mot hans tjänare.
[26]Han sände sin tjänare Mose och Aron som han hade utvalt.
[27]I Egypten gjorde han sina tecken, i Hams land sina under.
[28]Han sände mörker och allt blev mörkt, men de trotsade hans ord.
[29]Han förvandlade vattnet till blod och dödade all deras fisk.
[30]Deras land vimlade av grodor, ända in i kungagemaken.
[31]Han befallde, och flugsvärmar kom, myggor över hela deras rike.

32 Por chuva deu-lhes saraiva e fogo chamejante, na sua terra.

33 Devastou-lhes os vinhedos e os figueirais e lhes quebrou as árvores dos seus limites.

34 Ele falou, e vieram gafanhotos e saltões sem conta,

35 os quais devoraram toda a erva do país e comeram o fruto dos seus campos.

36 Também feriu de morte a todos os primogênitos da sua terra, as primícias do seu vigor.

37 Então, fez sair o seu povo, com prata e ouro, e entre as suas tribos não havia um só inválido.

38 Alegrou-se o Egito quando eles saíram, porquanto lhe tinham infundido terror.

39 Ele estendeu uma nuvem que lhes servisse de toldo e um fogo para os alumiar de noite.

40 Pediram, e ele fez vir codornizes e os saciou com pão do céu.

41 Fendeu a rocha, e dela brotaram águas, que correram, qual torrente, pelo deserto.

42 Porque estava lembrado da sua santa palavra e de Abraão, seu servo.

43 E conduziu com alegria o seu povo e, com jubiloso canto, os seus escolhidos.

44 Deu-lhes as terras das nações, e eles se apossaram do trabalho dos povos,

45 para que lhe guardassem os preceitos e lhe observassem as leis. Aleluia!

Salmo 106

A graça de Deus e a ingratidão de Israel

32 Han gjorde regnet till hagel och sände eldslågor över landet.

33 Han slog ner deras vinstockar och fikonträd, knäckte träden i deras rike.

34 Han befallde, och gräshoppor kom, gräshoppsyngel utan tal.

35 De slukade allt grönt i landet, förstörde markens gröda.

36 Han dräpte allt förstfött i deras land, det först avlade bland dem.

37 Han lät Israel dra ut med silver och guld, i dess stammar sviktade ingen.

38 Egypterna gladde sig när de drog bort, ty de hade gripits av skräck för dem.

39 Han bredde ut ett moln till skydd och sände en eld att lysa om natten.

40 De bad, och han skickade vaktlar och mättade dem med bröd från himlen.

41 Han öppnade klippan, och vatten flödade, det rann som en ström i det torra landet.

42 Ty han tänkte på sitt heliga löfte till sin tjänare Abraham

43 och lät sitt folk dra ut med fröjd, sina utvalda dra ut med jubel.

44 Han gav dem andra folks länder, de övertog frukten av deras möda,

45 för att de skulle hålla hans bud och lyda hans lagar. Halleluja!

Psalm 106

Vs. 47-48: 1 Crônicas 16.35-36

1 Aleluia! Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom; porque a sua misericórdia dura para sempre.

1Halleluja! Tacka Herren, ty han är god, evigt varar hans nåd.

2 Quem saberá contar os poderosos feitos do SENHOR ou anunciar os seus louvores?

2Vem kan beskriva Herrens storverk, vem kan prisa allt han har gjort?

3 Bem-aventurados os que guardam a retidão e o que pratica a justiça em todo tempo.

3Lyckliga de som ger akt på det rätta och alltid handlar rättfärdigt.

4 Lembra-te de mim, SENHOR, segundo a tua bondade para com o teu povo; visita-me com a tua salvação,

4Tänk på mig, Herre, när du visar nåd mot ditt folk, ta dig an mig när du räddar dem.

5 para que eu veja a prosperidade dos teus escolhidos, e me alegre com a alegria do teu povo, e me regozije com a tua herança.

5Låt mig känna dina utvaldas lycka och dela ditt folks glädje, vara stolt att höra till dina egna.

6 Pecamos, como nossos pais; cometemos iniqüidade, procedemos mal.

6Vi har syndat som våra fäder, vi har handlat orätt och brottsligt.

7 Nossos pais, no Egito, não atentaram às tuas maravilhas; não se lembraram da multidão das tuas misericórdias e foram rebeldes junto ao mar, o mar Vermelho.

7Våra fäder i Egypten förstod inte dina under, de tänkte inte på allt gott du gjort utan trotsade den Högste vid Sävhavet.

8 Mas ele os salvou por amor do seu nome, para lhes fazer notório o seu poder.

8Han räddade dem, sitt namn till ära, för att uppenbara sin makt.

9 Repreendeu o mar Vermelho, e ele secou; e fê-los passar pelos abismos, como por um deserto.

9Han röt åt Sävhavet, och det blev torr mark, han förde dem genom djupen som genom en öken.

10 Salvou-os das mãos de quem os odiava e os remiu do poder do inimigo.

10Han räddade dem från deras motståndare, befriade dem från deras fiender.

11 As águas cobriram os seus opressores; nem um deles escapou.

11Vattnet dränkte deras förföljare, inte en enda blev kvar.

12 Então, creram nas suas palavras e lhe cantaram louvor.

12Då trodde de på hans ord och sjöng hans lov.

13 Cedo, porém, se esqueceram das suas obras e não lhe aguardaram os desígnios;

13Men de glömde snart vad han gjort och litade inte på hans plan.

[14] entregaram-se à cobiça, no deserto; e tentaram a Deus na solidão.

[15] Concedeu-lhes o que pediram, mas fez definhar-lhes a alma.

[16] Tiveram inveja de Moisés, no acampamento, e de Arão, o santo do SENHOR.

[17] Abriu-se a terra, e tragou a Datã, e cobriu o grupo de Abirão.

[18] Ateou-se um fogo contra o seu grupo; a chama abrasou os ímpios.

[19] Em Horebe, fizeram um bezerro e adoraram o ídolo fundido.

[20] E, assim, trocaram a glória de Deus pelo simulacro de um novilho que come erva.

[21] Esqueceram-se de Deus, seu Salvador, que, no Egito, fizera coisas portentosas,

[22] maravilhas na terra de Cam, tremendos feitos no mar Vermelho.

[23] Tê-los-ia exterminado, como dissera, se Moisés, seu escolhido, não se houvesse interposto, impedindo que sua cólera os destruísse.

[24] Também desprezaram a terra aprazível e não deram crédito à sua palavra;

[25] antes, murmuraram em suas tendas e não acudiram à voz do SENHOR.

[26] Então, lhes jurou, de mão erguida, que os havia de arrasar no deserto;

[27] e também derribaria entre as nações a sua descendência e os dispersaria por outras terras.

[28] Também se juntaram a Baal-Peor e comeram os sacrifícios dos ídolos mortos.

[14]De greps av lystnad i öknen och satte Gud på prov i ödemarken.

[15]Han gav dem vad de begärde, han sände dem föda som stillade hungern.

[16]De fylldes av avund mot Mose i lägret och mot Aron som var helgad åt Herren.

[17]Jorden öppnade sig och slukade Datan, slöt sig över Avirams män.

[18]Eld slog upp mot deras anhang, lågorna förbrände de skyldiga.

[19]De gjorde en kalv vid Horeb och tillbad en gjuten bild.

[20]De bytte bort den som var deras ära mot bilden av en gräsätande tjur.

[21]De glömde Gud, sin räddare, som hade gjort stora ting i Egypten,

[22]underbara verk i Hams land, märkliga dåd vid Sävhavet.

[23]Han tänkte förinta dem, men Mose, hans utvalde, ställde sig i vägen för att hindra hans vrede att förgöra dem.

[24]De försmådde det ljuvliga landet och litade inte på hans ord.

[25]De knotade i sina tält och ville inte lyssna på Herren.

[26]Då lyfte han handen och svor att han skulle låta dem falla i öknen,

[27]skingra deras efterkommande bland folken, sprida ut dem över alla länder.

[28]De slöt sig till Baal-Pegor och åt av offren till gudar utan liv.

[29] Assim, com tais ações, o provocaram à ira; e grassou peste entre eles.
[30] Então, se levantou Finéias e executou o juízo; e cessou a peste.
[31] Isso lhe foi imputado por justiça, de geração em geração, para sempre.
[32] Depois, o indignaram nas águas de Meribá, e, por causa deles, sucedeu mal a Moisés,
[33] pois foram rebeldes ao Espírito de Deus, e Moisés falou irrefletidamente.
[34] Não exterminaram os povos, como o SENHOR lhes ordenara.
[35] Antes, se mesclaram com as nações e lhes aprenderam as obras;
[36] deram culto a seus ídolos, os quais se lhes converteram em laço;
[37] pois imolaram seus filhos e suas filhas aos demônios
[38] e derramaram sangue inocente, o sangue de seus filhos e filhas, que sacrificaram aos ídolos de Canaã; e a terra foi contaminada com sangue.
[39] Assim se contaminaram com as suas obras e se prostituíram nos seus feitos.
[40] Acendeu-se, por isso, a ira do SENHOR contra o seu povo, e ele abominou a sua própria herança
[41] e os entregou ao poder das nações; sobre eles dominaram os que os odiavam.
[42] Também os oprimiram os seus inimigos, sob cujo poder foram subjugados.
[43] Muitas vezes os libertou, mas eles o provocaram com os seus conselhos e, por sua iniqüidade, foram abatidos.

[29]De väckte Herrens vrede med sina gärningar, och en hemsökelse bröt ut.
[30]Pinechas trädde fram och skipade rätt, och hemsökelsen upphörde.
[31]Därför har han räknats som rättfärdig i alla tider, från släkte till släkte.
[32]De väckte Guds harm vid Merivas vatten, och Mose fick lida för deras skull,
[33]ty de gjorde honom så förbittrad att han talade tanklösa ord.
[34]De utplånade inte folken, som Herren hade befallt dem.
[35]De beblandade sig med främmande folk och lärde sig deras seder.
[36]De tjänade deras avgudar och lät sig snärjas av dem.
[37]Sina söner och döttrar offrade de åt demonerna.
[38]De utgöt oskyldigt blod — blodet av sina söner och döttrar, som de offrade åt Kanaans avgudar — och landet blev vanhelgat av blodet.
[39]De blev orena genom sina gärningar och var otrogna i allt de gjorde.
[40]Då blev Herren vred på sitt folk och kände avsky mot sin egendom.
[41]Han utlämnade dem åt andra folk, deras fiender härskade över dem.
[42]Motståndarna förtryckte dem, och de fick böja sig för deras makt.
[43]Gång på gång räddade han dem, men de trotsade hans planer och gick under genom sin synd.

[44] Olhou-os, contudo, quando estavam angustiados e lhes ouviu o clamor;
[45] lembrou-se, a favor deles, de sua aliança e se compadeceu, segundo a multidão de suas misericórdias.
[46] Fez também que lograssem compaixão de todos os que os levaram cativos.
[47] Salva-nos, SENHOR, nosso Deus, e congrega-nos de entre as nações, para que demos graças ao teu santo nome e nos gloriemos no teu louvor.
[48] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, de eternidade a eternidade; e todo o povo diga: Amém! Aleluia!

[44]Han såg till dem i deras nöd, när han hörde dem ropa.

[45]Han tänkte på sitt förbund med dem och ändrade sig i sin stora godhet.

[46]Han lät dem möta barmhärtighet hos alla som fört dem i fångenskap.

[47]Rädda oss, Herre, vår Gud, hämta hem oss från folken, så att vi får prisa ditt heliga namn och tacka och lova dig. *

[48]Lovad vare Herren, Israels Gud, från evighet till evighet. Hela folket skall säga: Amen. Halleluja!

Livro V

Salmos 107 - 150

FEMTE BOKEN

Salmo 107

Deus salva de todas as tribulações

[1] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, e a sua misericórdia dura para sempre.
[2] Digam-no os remidos do SENHOR, os que ele resgatou da mão do inimigo
[3] e congregou de entre as terras, do Oriente e do Ocidente, do Norte e do mar.
[4] Andaram errantes pelo deserto, por ermos caminhos, sem achar cidade em que habitassem.
[5] Famintos e sedentos, desfalecia neles a alma.
[6] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.
[7] Conduziu-os pelo caminho direito, para que fossem à cidade em que habitassem.

Psalm 107

[1]Tacka Herren, ty han är god, evigt varar hans nåd.

[2]Så skall de befriade säga, de som Herren befriat ur nöden

[3]och som han har hämtat hem från alla länder, från öster och väster, norr och söder.

[4]Några gick vilse i öde öknar, de fann ingen väg till bebodda städer.

[5]De var hungriga och törstiga, och deras krafter sinade.

[6]Då ropade de till Herren i sin nöd, och han räddade dem ur deras trångmål.

[7]Han lät dem finna den rätta vägen till en stad där människor bodde.

[8] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!

[8]De skall tacka Herren för hans godhet, hans underbara gärningar mot människor.

[9] Pois dessedentou a alma sequiosa e fartou de bens a alma faminta.

[9]Han ger de törstande att dricka och mättar de hungriga med allt gott.

[10] Os que se assentaram nas trevas e nas sombras da morte, presos em aflição e em ferros,

[10]Andra satt i djupaste mörker, fångna i fjättrar av järn.

[11] por se terem rebelado contra a palavra de Deus e haverem desprezado o conselho do Altíssimo,

[11]De hade trotsat Guds befallningar och förkastat den Högstes råd.

[12] de modo que lhes abateu com trabalhos o coração – caíram, e não houve quem os socorresse.

[12]De var modlösa av vedermödor, de stapplade utan att få hjälp.

[13] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.

[13]Då ropade de till Herren i sin nöd, och han hjälpte dem ur deras trångmål.

[14] Tirou-os das trevas e das sombras da morte e lhes despedaçou as cadeias.

[14]Han förde dem ut ur det djupa mörkret och bröt sönder deras bojor.

[15] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!

[15]De skall tacka Herren för hans godhet, hans underbara gärningar mot människor.

[16] Pois arrombou as portas de bronze e quebrou as trancas de ferro.

[16]Han krossar kopparportarna, järnbommarna slår han sönder.

[17] Os estultos, por causa do seu caminho de transgressão e por causa das suas iniqüidades, serão afligidos.

[17]Andra var sjuka för sina synders skull och fick lida för sina brott.

[18] A sua alma aborreceu toda sorte de comida, e chegaram às portas da morte.

[18]De ville inte se åt någon föda och närmade sig dödens portar.

[19] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.

[19]Då ropade de till Herren i sin nöd, och han hjälpte dem ur deras trångmål.

[20] Enviou-lhes a sua palavra, e os sarou, e os livrou do que lhes era mortal.

[20]Han gav en befallning och botade dem och räddade dem från graven.

[21] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!

[21]De skall tacka Herren för hans godhet, hans underbara gärningar mot människor,

[22] Ofereçam sacrifícios de ações de graças e proclamem com júbilo as suas obras!

[22]de skall frambära tackoffer och berätta om hans verk med jubel.

[23] Os que, tomando navios, descem aos mares, os que fazem tráfico na imensidade das águas,

[23]Andra for på skepp över havet och drev handel på de stora vattnen.

[24] esses vêem as obras do SENHOR e as suas maravilhas nas profundezas do abismo.

[24]De såg Herrens verk, hans under i havets djup.

[25] Pois ele falou e fez levantar o vento tempestuoso, que elevou as ondas do mar.

[25]Han befallde, och en storm blåste upp, som fick vågorna att gå höga.

[26] Subiram até aos céus, desceram até aos abismos; no meio destas angústias, desfalecia-lhes a alma.

[26]De kastades mot himlen och mot djupen, modet svek dem i faran.

[27] Andaram, e cambalearam como ébrios, e perderam todo tino.

[27]De vinglade och raglade som druckna, deras färdighet var till ingen nytta.

[28] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.

[28]Då ropade de till Herren i sin nöd, och han förde dem ut ur deras trångmål.

[29] Fez cessar a tormenta, e as ondas se acalmaram.

[29]Han stillade stormen, och vågorna tystnade.

[30] Então, se alegraram com a bonança; e, assim, os levou ao desejado porto.

[30]De gladdes när det blev lugnt, han lät dem nå hamnen de ville till.

[31] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!

[31]De skall tacka Herren för hans godhet, hans underbara gärningar mot människor,

[32] Exaltem-no também na assembléia do povo e o glorifiquem no conselho dos anciãos.

[32]de skall lovsjunga honom i tempelskaran och prisa honom i de äldstes krets.

[33] Ele converteu rios em desertos e mananciais, em terra seca;

[33]Han förvandlar floder till öken och vattenkällor till torr mark,

[34] terra frutífera, em deserto salgado, por causa da maldade dos seus habitantes.

[34]fruktbart land till saltjord för invånarnas ondskas skull.

[35] Converteu o deserto em lençóis de água e a terra seca, em mananciais.

[36] Estabeleceu aí os famintos, os quais edificaram uma cidade em que habitassem.

[37] Semearam campos, e plantaram vinhas, e tiveram fartas colheitas.

[38] Ele os abençoou, de sorte que se multiplicaram muito; e o gado deles não diminuiu.

[39] Mas tornaram a reduzir-se e foram humilhados pela opressão, pela adversidade e pelo sofrimento.

[40] Lança ele o desprezo sobre os príncipes e os faz andar errantes, onde não há caminho.

[41] Mas levanta da opressão o necessitado, para um alto retiro, e lhe prospera famílias como rebanhos.

[42] Os retos vêem isso e se alegram, mas o ímpio por toda parte fecha a boca.

[43] Quem é sábio atente para essas coisas e considere as misericórdias do SENHOR.

Salmo 108

Deus concede vitória ao seu povo

Salmo 57.7-11; Vs. 6-13: Salmo 60.5-12

Cântico. Salmo de Davi

[1] Firme está o meu coração, ó Deus! Cantarei e entoarei louvores de toda a minha alma.

[2] Despertai, saltério e harpa! Quero acordar a alva.

[3] Render-te-ei graças entre os povos, ó SENHOR! Cantar-te-ei louvores entre as nações.

[35]Han förvandlar öknen till sjö och det torra landet till vattenkällor.

[36]Han låter de hungrande slå sig ner där och bygga sig en stad att bo i.

[37]De sår sina åkrar och planterar vingårdar, och de får riklig skörd.

[38]Han välsignar dem, och de förökar sig, och deras boskap blir talrik.

[39]Om de blir få och tyngs ner av förtryck, av olycka och bekymmer,

[40]öser han förakt över furstarna och leder dem vilse i väglös ödemark.

[41]Men de fattiga lyfter han ur deras betryck och gör familjerna stora som hjordar.

[42]De rättrådiga ser det och gläder sig, all ondska tvingas till tystnad.

[43]Den som är vis skall ge akt på detta och besinna Herrens godhet.

Psalm 108

[1]En sång, en psalm av David.

[2]Mitt hjärta är redo, Gud, jag vill sjunga och spela. Vakna, min själ,

[3]vakna, harpa och lyra, jag vill väcka morgonrodnaden.

[4]Jag vill tacka dig, Herre, bland folken, jag vill sjunga ditt lov bland alla folk.

[4] Porque acima dos céus se eleva a tua misericórdia, e a tua fidelidade, para além das nuvens.

[5] Sê exaltado, ó Deus, acima dos céus; e em toda a terra esplenda a tua glória,

[6] para que os teus amados sejam livres; salva com a tua destra e responde-nos.

[7] Disse Deus na sua santidade: Exultarei; dividirei Siquém e medirei o vale de Sucote.

[8] Meu é Gileade, meu é Manassés; Efraim é a defesa de minha cabeça; Judá é o meu cetro.

[9] Moabe, porém, é a minha bacia de lavar; sobre Edom atirarei a minha sandália; sobre a Filístia jubilarei.

[10] Quem me conduzirá à cidade fortificada? Quem me guiará até Edom?

[11] Não nos rejeitaste, ó Deus? Tu não sais, ó Deus, com os nossos exércitos!

[12] Presta-nos auxílio na angústia, pois vão é o socorro do homem.

[13] Em Deus faremos proezas, porque ele mesmo calca aos pés os nossos adversários.

Salmo 109

Imprecações contra os inimigos
Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Ó Deus do meu louvor, não te cales!

[2] Pois contra mim se desataram lábios maldosos e fraudulentos; com mentirosa língua falam contra mim.

[3] Cercam-me com palavras odiosas e sem causa me fazem guerra.

[5]Ty högre än himlen når din godhet, till skyarna din trofasthet.

[6]Visa din höghet i himlen, o Gud, och din härlighet över hela jorden!

[7]Hjälp oss med din starka hand, bönhör mig, så att de som du älskar blir räddade!

[8]Gud har talat i sin helgedom: »I triumf skall jag utskifta Shekem och mäta upp Suckotdalen.

[9]Mitt är Gilead, mitt är Manasse. Efraim är min hjälm och Juda min härskarstav.

[10]Moab är mitt tvättfat, på Edom kastar jag min sko, mot filisteerna höjer jag stridsrop.«

[11]Vem för mig till den befästa staden, vem leder mig till Edom?

[12]Gud, du har ju förkastat oss, du drog inte i fält med våra härar.

[13]Bistå oss nu mot fienden, människors hjälp är ingenting värd.

[14]Med Gud skall vi utföra stora dåd. Han trampar ner våra fiender.

Psalm 109

[1]För körledaren. Av David, en psalm. Gud, som jag prisar, var inte tyst!

[2]De gudlösa och svekfulla anklagar mig och ljuger öppet för mig.

[3]Jag omges av deras hatfulla ord, de angriper mig utan skäl.

[4] Em paga do meu amor, me hostilizam; eu, porém, oro.
[5] Pagaram-me o bem com o mal; o amor, com ódio.
[6] Suscita contra ele um ímpio, e à sua direita esteja um acusador.
[7] Quando o julgarem, seja condenado; e, tida como pecado, a sua oração.
[8] Os seus dias sejam poucos, e tome outro o seu encargo.
[9] Fiquem órfãos os seus filhos, e viúva, a sua esposa.
[10] Andem errantes os seus filhos e mendiguem; e sejam expulsos das ruínas de suas casas.
[11] De tudo o que tem, lance mão o usurário; do fruto do seu trabalho, esbulhem-no os estranhos.
[12] Ninguém tenha misericórdia dele, nem haja quem se compadeça dos seus órfãos.
[13] Desapareça a sua posteridade, e na seguinte geração se extinga o seu nome.
[14] Na lembrança do SENHOR, viva a iniqüidade de seus pais, e não se apague o pecado de sua mãe.
[15] Permaneçam ante os olhos do SENHOR, para que faça desaparecer da terra a memória deles.
[16] Porquanto não se lembrou de usar de misericórdia, mas perseguiu o aflito e o necessitado, como também o quebrantado de coração, para os entregar à morte.
[17] Amou a maldição; ela o apanhe; não quis a bênção; aparte-se dele.

[4]De lönar min kärlek med fiendskap, fast jag inte gjort dem illa.
[5]De ger mig ont för gott och hat för min kärlek.
[6]Utse åt honom en orättfärdig domare, och låt en åklagare träda upp mot honom.
[7]Låt honom prövas och dömas skyldig, låt hans bön vara fåfäng.
[8]Må hans liv bli kort och en annan överta hans syssla.
[9]Må hans barn bli faderlösa och hans hustru bli änka.
[10]Må hans barn stryka runt som tiggare, fördrivna från ett hem i ruiner.
[11]Må fordringsägarna ta allt han har och främlingar plundra hans egendom.
[12]Må ingen visa honom vänlighet och ingen bry sig om hans faderlösa barn.
[13]Må hans efterkommande utrotas och deras namn utplånas i nästa släktled.
[14]Må Herren minnas hans fäders skuld, inte utplåna hans moders synd,
[15]må den alltid stå för Herrens ögon. Må hans minne försvinna från jorden,
[16]eftersom han inte ville visa mildhet utan förföljde de hjälplösa och fattiga och de förtvivlade för att döda dem.
[17]Han älskade att förbanna, må förbannelsen drabba honom, han ville inte välsigna, må välsignelsen fly honom.

[18] Vestiu-se de maldição como de uma túnica: penetre, como água, no seu interior e nos seus ossos, como azeite.	[18]Han klädde sig i förbannelse som i en dräkt, må den tränga in i hans inre som vatten och som olja in i hans ben.
[19] Seja-lhe como a roupa que o cobre e como o cinto com que sempre se cinge.	[19]Må den hölja honom som en klädnad, vara som ett bälte han ständigt bär.
[20] Tal seja, da parte do SENHOR, o galardão dos meus contrários e dos que falam mal contra a minha alma.	[20]Låt dem som anklagar mig lönas så av Herren, dessa som talar ont om mig.
[21] Mas tu, SENHOR Deus, age por mim, por amor do teu nome; livra-me, porque é grande a tua misericórdia.	[21]Men du, Herre, min härskare, gör väl mot mig, ditt namn till ära, befria mig i din trofasta godhet.
[22] Porque estou aflito e necessitado e, dentro de mim, sinto ferido o coração.	[22]Jag är hjälplös och fattig, och mitt hjärta är fyllt av ångest.
[23] Vou passando, como a sombra que declina; sou atirado para longe, como um gafanhoto.	[23]Jag försvinner som aftonskuggan, jag skakas bort som en gräshoppa.
[24] De tanto jejuar, os joelhos me vacilam, e de magreza vai mirrando a minha carne.	[24]Mina knän är svaga av fasta, min kropp är mager och torr.
[25] Tornei-me para eles objeto de opróbrio; quando me vêem, meneiam a cabeça.	[25]Jag är utsatt för deras hån, de skakar på huvudet när de ser mig.
[26] Socorre, SENHOR, Deus meu! Salva-me segundo a tua misericórdia.	[26]Rädda mig, Herre, min Gud, hjälp mig i din godhet.
[27] Para que saibam vir isso das tuas mãos; que tu, SENHOR, o fizeste.	[27]Låt dem inse att det är ditt verk, att det är du, Herre, som handlar.
[28] Amaldiçoem eles, mas tu, abençoa; sejam confundidos os que contra mim se levantam; alegre-se, porém, o teu servo.	[28]Må du välsigna när de förbannar, må mina motståndare stå med skam men din tjänare glädjas.
[29] Cubram-se de ignomínia os meus adversários, e a sua própria confusão os envolva como uma túnica.	[29]Låt dem som anklagar mig kläs i vanära och höljas i sin skam som i en mantel.
[30] Muitas graças darei ao SENHOR com os meus lábios; louvá-lo-ei no meio da multidão;	[30]Jag vill tacka och lova Herren, prisa honom i den stora skaran,
[31] porque ele se põe à direita do pobre, para o livrar dos que lhe julgam a alma.	[31]ty han står vid den fattiges sida och räddar honom från dem som dömer.

Salmo 110

O reino e o sacerdócio do Messias
Salmo de Davi

1 Disse o SENHOR ao meu senhor: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos debaixo dos teus pés.

2 O SENHOR enviará de Sião o cetro do seu poder, dizendo: Domina entre os teus inimigos.

3 Apresentar-se-á voluntariamente o teu povo, no dia do teu poder; com santos ornamentos, como o orvalho emergindo da aurora, serão os teus jovens.

4 O SENHOR jurou e não se arrependerá: Tu és sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

5 O SENHOR, à tua direita, no dia da sua ira, esmagará os reis.

6 Ele julga entre as nações; enche-as de cadáveres; esmagará cabeças por toda a terra.

7 De caminho, bebe na torrente e passa de cabeça erguida.

Psalm 110

1Av David, en psalm. Så lyder Herrens ord till min härskare: Sätt dig på min högra sida, så skall jag lägga dina fiender som en pall under dina fötter.

2Din kungaspira sträcker Herren ut från Sion: härska nu bland dina fiender!

3Villigt samlas ditt folk i dag då makten blir din. På heliga berg har jag fött dig som dagg ur gryningens sköte.

4Herren har svurit en ed som han inte skall bryta: Du är präst för evigt i Melkisedeks efterföljd.

5Herren är vid din sida, han krossar kungar på sin vredes dag,

6han dömer bland folken i sitt majestät, han krossar hövdingar vida kring jorden.

7Han dricker ur bäcken vid vägen. Så lyfter han huvudet högt.

Salmo 111

As obras magníficas de Deus

1 Aleluia! De todo o coração renderei graças ao SENHOR, na companhia dos justos e na assembléia.

2 Grandes são as obras do SENHOR, consideradas por todos os que nelas se comprazem.

3 Em suas obras há glória e majestade, e a sua justiça permanece para sempre.

Psalm 111

1Halleluja! Jag vill tacka Herren av hela mitt hjärta i de rättrådigas krets, i menigheten.

2Stora är Herrens verk, de begrundas av alla som älskar dem.

3Höga och majestätiska är hans gärningar, hans rättfärdighet varar för alltid.

[4] Ele fez memoráveis as suas maravilhas; benigno e misericordioso é o SENHOR.
[5] Dá sustento aos que o temem; lembrar-se-á sempre da sua aliança.
[6] Manifesta ao seu povo o poder das suas obras, dando-lhe a herança das nações.
[7] As obras de suas mãos são verdade e justiça; fiéis, todos os seus preceitos.
[8] Estáveis são eles para todo o sempre, instituídos em fidelidade e retidão.
[9] Enviou ao seu povo a redenção; estabeleceu para sempre a sua aliança; santo e tremendo é o seu nome.
[10] O temor do SENHOR é o princípio da sabedoria; revelam prudência todos os que o praticam. O seu louvor permanece para sempre.

[4]Han låter oss minnas sina under. Nådig och barmhärtig är Herren,
[5]han ger föda åt dem som fruktar honom, han minns för evigt sitt förbund.
[6]Han visade sin makt för sitt folk när han gav dem andra folks arvedel.
[7]I alla sina gärningar är han trofast och rättvis. Allt han bestämt är orubbligt
[8]och står fast för evig tid, det förverkligas i rättrådighet och sanning.
[9]Han befriade sitt folk, slöt för evigt sitt förbund. Heligt är hans namn och värt att frukta.
[10]Att frukta Herren är vishetens begynnelse, insikt vinner de som gör hans vilja. För alltid ljuder hans lov.

Salmo 112

Promessa da vida futura aos piedosos

[1] Aleluia! Bem-aventurado o homem que teme ao SENHOR e se compraz nos seus mandamentos.
[2] A sua descendência será poderosa na terra; será abençoada a geração dos justos.
[3] Na sua casa há prosperidade e riqueza, e a sua justiça permanece para sempre.
[4] Ao justo, nasce luz nas trevas; ele é benigno, misericordioso e justo.
[5] Ditoso o homem que se compadece e empresta; ele defenderá a sua causa em juízo;
[6] não será jamais abalado; será tido em memória eterna.

Psalm 112

[1]Halleluja! Lycklig den som fruktar Herren och finner sin glädje i hans bud.
[2]Hans barn skall bli mäktiga i landet, ja, de rättrådigas släkte blir välsignat.
[3]Välstånd och rikedom bor i hans hus, hans lycka varar för alltid,
[4]för de rättrådiga bryter ljus fram i mörkret. Den rättfärdige är nådig och barmhärtig,
[5]det går väl för den som gärna ger lån och är redlig i allt han gör.
[6]Han bringas aldrig på fall, den rättfärdiges minne skall alltid bestå.

[7] Não se atemoriza de más notícias; o seu coração é firme, confiante no SENHOR.
[8] O seu coração, bem firmado, não teme, até ver cumprido, nos seus adversários, o seu desejo.
[9] Distribui, dá aos pobres; a sua justiça permanece para sempre, e o seu poder se exaltará em glória.
[10] O perverso vê isso e se enraivece; range os dentes e se consome; o desejo dos perversos perecerá.

Salmo 113

O Senhor, o maior e mais digno objeto de louvor

[1] Aleluia! Louvai, servos do SENHOR, louvai o nome do SENHOR.
[2] Bendito seja o nome do SENHOR, agora e para sempre.
[3] Do nascimento do sol até ao ocaso, louvado seja o nome do SENHOR.
[4] Excelso é o SENHOR, acima de todas as nações, e a sua glória, acima dos céus.
[5] Quem há semelhante ao SENHOR, nosso Deus, cujo trono está nas alturas,
[6] que se inclina para ver o que se passa no céu e sobre a terra?
[7] Ele ergue do pó o desvalido e do monturo, o necessitado,
[8] para o assentar ao lado dos príncipes, sim, com os príncipes do seu povo.
[9] Faz que a mulher estéril viva em família e seja alegre mãe de filhos. Aleluia!

Salmo 114

As maravilhas do êxodo

[7]Olycksbud behöver han inte frukta, hans hjärta är tryggt, han förtröstar på Herren.

[8]Hans hjärta är lugnt, han är utan fruktan, han får se sina fienders fall.

[9]Han strör gåvor över de fattiga, hans lycka varar för alltid, han blir upphöjd och ärad.

[10]Den gudlöse ser det med grämelse, han skär tänder och tynar bort. De gudlösas hopp blir till intet.

Psalm 113

[1]Halleluja! Prisa Herren, ni hans tjänare, prisa Herrens namn!
[2]Lovat vare Herrens namn nu och för evigt!
[3]Från öster till väster skall Herrens namn bli prisat.
[4]Herren är upphöjd över alla folk, högre än himlen når hans härlighet.
[5]Vem är som Herren, vår Gud, han som tronar så högt,
[6]han som ser så djupt ner — vem i himlen, vem på jorden?
[7]Den hjälplöse reser han ur gruset, den fattige lyfter han ur dyn.
[8]Han ger dem rum bland furstar, bland furstarna i sitt folk.
[9]Han ger den ofruktsamma ett hem som lycklig mor till söner. Halleluja!

Psalm 114

[1] Quando saiu Israel do Egito, e a casa de Jacó, do meio de um povo de língua estranha,

[2] Judá se tornou o seu santuário, e Israel, o seu domínio.

[3] O mar viu isso e fugiu; o Jordão tornou atrás.

[4] Os montes saltaram como carneiros, e as colinas, como cordeiros do rebanho.

[5] Que tens, ó mar, que assim foges? E tu, Jordão, para tornares atrás?

[6] Montes, por que saltais como carneiros? E vós, colinas, como cordeiros do rebanho?

[7] Estremece, ó terra, na presença do SENHOR, na presença do Deus de Jacó,

[8] o qual converteu a rocha em lençol de água e o seixo, em manancial.

[1]När Israel drog ut ur Egypten, Jakobs släkt från främlingars land,

[2]då blev Juda Guds heliga egendom, Israel hans välde.

[3]Havet såg det och flydde, Jordans vatten vek undan,

[4]bergen hoppade som baggar och höjderna som lamm.

[5]Hav, vad fick dig att fly? Jordan, varför vek du undan?

[6]Berg, varför hoppar ni som baggar, och ni höjder som lamm?

[7]Bäva för Härskaren, du jord, bäva för Jakobs Gud,

[8]han som gör klippan till sjö och flintan till källsprång.

Salmo 115

Honras somente a Deus

[1] Não a nós, SENHOR, não a nós, mas ao teu nome dá glória, por amor da tua misericórdia e da tua fidelidade.

[2] Por que diriam as nações: Onde está o Deus deles?

[3] No céu está o nosso Deus e tudo faz como lhe agrada.

[4] Prata e ouro são os ídolos deles, obra das mãos de homens.

[5] Têm boca e não falam; têm olhos e não vêem;

[6] têm ouvidos e não ouvem; têm nariz e não cheiram.

Psalm 115

[1]Inte oss, Herre, inte oss utan ditt namn skall du ge ära, du som är god och trofast!

[2]Varför skall folken få säga: »Var är deras Gud?«

[3]Vår Gud är i himlen, allt vad han vill, det gör han.

[4]Deras gudar är silver och guld, verk av människohänder.

[5]Mun har de men kan inte tala, ögon men kan inte se.

[6]Öron har de men kan inte höra, näsa men känner ingen lukt.

[7] Suas mãos não apalpam; seus pés não andam; som nenhum lhes sai da garganta.

[8] Tornem-se semelhantes a eles os que os fazem e quantos neles confiam.

[9] Israel confia no SENHOR; ele é o seu amparo e o seu escudo.

[10] A casa de Arão confia no SENHOR; ele é o seu amparo e o seu escudo.

[11] Confiam no SENHOR os que temem o SENHOR; ele é o seu amparo e o seu escudo.

[12] De nós se tem lembrado o SENHOR; ele nos abençoará; abençoará a casa de Israel, abençoará a casa de Arão.

[13] Ele abençoa os que temem o SENHOR, tanto pequenos como grandes.

[14] O SENHOR vos aumente bênçãos mais e mais, sobre vós e sobre vossos filhos.

[15] Sede benditos do SENHOR, que fez os céus e a terra.

[16] Os céus são os céus do SENHOR, mas a terra, deu-a ele aos filhos dos homens.

[17] Os mortos não louvam o SENHOR, nem os que descem à região do silêncio.

[18] Nós, porém, bendiremos o SENHOR, desde agora e para sempre. Aleluia!

Salmo 116

Salmo de ações de graças

[1] Amo o SENHOR, porque ele ouve a minha voz e as minhas súplicas.

[2] Porque inclinou para mim os seus ouvidos, invocá-lo-ei enquanto eu viver.

[7]De har händer men kan inte gripa och fötter men kan inte gå. Ur deras strupe kommer inga ljud.

[8]De som gjort dem skall bli som de, ja, alla som sätter sin lit till dem.

[9]Israel, förlita dig på Herren, han är er hjälp och er sköld.

[10]Arons släkt, förlita dig på Herren, han är er hjälp och er sköld.

[11]Ni gudfruktiga, förlita er på Herren, han är er hjälp och er sköld.

[12]Herren har tänkt på oss och välsignar, han välsignar Israels släkt, han välsignar Arons släkt.

[13]Han välsignar dem som fruktar honom, både mäktiga och ringa.

[14]Må Herren göra er talrika, er och era barn.

[15]Må ni välsignas av Herren, han som har gjort himmel och jord.

[16]Himlen är Herrens, men jorden gav han åt människorna.

[17]De döda prisar inte Herren, de som farit ner i tystnaden.

[18]Men vi skall lova Herren nu och för evigt. Halleluja!

Psalm 116

[1]Jag älskar Herren, ty han har hört min bön om förskoning.

[2]Han lyssnade till mig när jag ropade.

[3] Laços de morte me cercaram, e angústias do inferno se apoderaram de mim; caí em tribulação e tristeza.

[4] Então, invoquei o nome do SENHOR: ó SENHOR, livra-me a alma.

[5] Compassivo e justo é o SENHOR; o nosso Deus é misericordioso.

[6] O SENHOR vela pelos simples; achava-me prostrado, e ele me salvou.

[7] Volta, minha alma, ao teu sossego, pois o SENHOR tem sido generoso para contigo.

[8] Pois livraste da morte a minha alma, das lágrimas, os meus olhos, da queda, os meus pés.

[9] Andarei na presença do SENHOR, na terra dos viventes.

[10] Eu cria, ainda que disse: estive sobremodo aflito.

[11] Eu disse na minha perturbação: todo homem é mentiroso.

[12] Que darei ao SENHOR por todos os seus benefícios para comigo?

[13] Tomarei o cálice da salvação e invocarei o nome do SENHOR.

[14] Cumprirei os meus votos ao SENHOR, na presença de todo o seu povo.

[15] Preciosa é aos olhos do SENHOR a morte dos seus santos.

[16] SENHOR, deveras sou teu servo, teu servo, filho da tua serva; quebraste as minhas cadeias.

[17] Oferecer-te-ei sacrifícios de ações de graças e invocarei o nome do SENHOR.

[3]Dödens snaror omgav mig, dödsrikets fasor nådde mig, jag var i nöd och förtvivlan.

[4]Jag åkallade Herren: Herre, rädda mitt liv!

[5]Herren är nådig och rättfärdig, vår Gud är barmhärtig.

[6]Herren bevarar de oskyldiga, jag var hjälplös, och han räddade mig.

[7]Kom till ro, min själ, Herren har varit god mot mig.

[8]Han räddade mig från döden, mitt öga från tårar, min fot från att snava.

[9]Jag får vandra inför Herren i de levandes länder.

[10]Jag trodde att jag skulle gå under, jag plågades svårt

[11]och tänkte i min oro: Alla människor sviker.

[12]Hur skall jag återgälda Herren alla hans välgärningar mot mig?

[13]Jag lyfter räddningens bägare och åkallar Herren.

[14]Jag vill infria mina löften till Herren inför hela hans folk.

[15]De trognas liv är dyrbart i Herrens ögon.

[16]Herre, jag är din tjänare, bara din tjänare, din tjänarinnas son, du har lossat mina bojor.

[17]Jag vill frambära tackoffer åt dig, jag vill åkalla Herren.

[18] Cumprirei os meus votos ao SENHOR, na presença de todo o seu povo,
[19] nos átrios da Casa do SENHOR, no meio de ti, ó Jerusalém. Aleluia!

Salmo 117

Todos os povos devem louvar ao Senhor

[1] Louvai ao SENHOR, vós todos os gentios, louvai-o, todos os povos.
[2] Porque mui grande é a sua misericórdia para conosco, e a fidelidade do SENHOR subsiste para sempre. Aleluia!

Salmo 118

A alegria dos justos pelo Salvador

[1] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.
[2] Diga, pois, Israel: Sim, a sua misericórdia dura para sempre.
[3] Diga, pois, a casa de Arão: Sim, a sua misericórdia dura para sempre.
[4] Digam, pois, os que temem ao SENHOR: Sim, a sua misericórdia dura para sempre.
[5] Em meio à tribulação, invoquei o SENHOR, e o SENHOR me ouviu e me deu folga.
[6] O SENHOR está comigo; não temerei. Que me poderá fazer o homem?
[7] O SENHOR está comigo entre os que me ajudam; por isso, verei cumprido o meu desejo nos que me odeiam.
[8] Melhor é buscar refúgio no SENHOR do que confiar no homem.
[9] Melhor é buscar refúgio no SENHOR do que confiar em príncipes.

[18]Jag vill infria mina löften till Herren inför hela hans folk
[19]på förgårdarna till Herrens tempel, inne i Jerusalem. Halleluja!

Psalm 117

[1]Prisa Herren, alla folk, lova honom, alla länder!
[2]Väldig är hans godhet mot oss, Herrens trofasthet är evig. Halleluja!

Psalm 118

[1]Tacka Herren, ty han är god, evigt varar hans nåd.
[2]Sjung, du Israels folk: evigt varar hans nåd.
[3]Sjung, du Arons ätt: evigt varar hans nåd.
[4]Sjung, ni som fruktar Herren: evigt varar hans nåd.
[5]Jag ropade till Herren i mitt trångmål. Herren svarade, han förde mig ut i frihet.
[6]Herren är med mig — jag har ingenting att frukta: vad kan människor göra mig?
[7]Herren är med mig, han hjälper mig, jag skall triumfera över mina fiender.
[8]Det är bättre att ty sig till Herren än att lita på människors hjälp.
[9]Det är bättre att ty sig till Herren än att lita på mäktiga män.

[10] Todas as nações me cercaram, mas em nome do SENHOR as destruí.

[10]Jag var kringränd av främmande folk, men jag höll dem från livet med Herrens hjälp.

[11] Cercaram-me, cercaram-me de todos os lados; mas em nome do SENHOR as destruí.

[11]Jag var kringränd på alla sidor, men jag höll dem från livet med Herrens hjälp.

[12] Como abelhas me cercaram, porém como fogo em espinhos foram queimadas; em nome do SENHOR as destruí.

[12]De kringrände mig som en bisvärm men slocknade som eld i törne. Jag höll dem från livet med Herrens hjälp.

[13] Empurraram-me violentamente para me fazer cair, porém o SENHOR me amparou.

[13]De trängde mig hårt, jag var nära att falla, men Herren kom mig till hjälp.

[14] O SENHOR é a minha força e o meu cântico, porque ele me salvou.

[14]Herren är min kraft och mitt värn, han blev min räddning.

[15] Nas tendas dos justos há voz de júbilo e de salvação; a destra do SENHOR faz proezas.

[15]Hör hur segerropen skallar, jubel stiger från de trognas läger: Herrens hand har visat sin kraft.

[16] A destra do SENHOR se eleva, a destra do SENHOR faz proezas.

[16]Herrens hand är höjd till seger, Herrens hand har visat sin kraft.

[17] Não morrerei; antes, viverei e contarei as obras do SENHOR.

[17]Jag skall inte dö, jag skall leva och vittna om Herrens gärningar.

[18] O SENHOR me castigou severamente, mas não me entregou à morte.

[18]Hårt har Herren tuktat mig, men han gav mig inte i dödens våld.

[19] Abri-me as portas da justiça; entrarei por elas e renderei graças ao SENHOR.

[19]Öppna för mig rättfärdighetens portar! Jag vill gå in och tacka Herren.

[20] Esta é a porta do SENHOR; por ela entrarão os justos.

[20]Här är Herrens port, här får hans trogna gå in.

[21] Render-te-ei graças porque me acudiste e foste a minha salvação.

[21]Jag tackar dig för att du hörde min bön och blev min räddning.

[22] A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular;

[22]Stenen som husbyggarna ratade har blivit en hörnsten.

[23] isto procede do SENHOR e é maravilhoso aos nossos olhos.

[23]Detta är Herrens eget verk, det står för våra ögon som ett under.

[24] Este é o dia que o SENHOR fez; regozijemo-nos e alegremo-nos nele.

[24]Detta är dagen då Herren grep in. Låt oss jubla och vara glada!

[25] Oh! Salva-nos, SENHOR, nós te pedimos; oh! SENHOR, concede-nos prosperidade!

[25]Herre, hjälp oss! Herre, ge framgång!

[26] Bendito o que vem em nome do SENHOR. A vós outros da Casa do SENHOR, nós vos abençoamos.

[26]Välsignad den som kommer i Herrens namn! Vi välsignar er från Herrens hus.

[27] O SENHOR é Deus, ele é a nossa luz; adornai a festa com ramos até às pontas do altar.

[27]Herren är Gud. Han gav oss ljus. Ordna er till procession, med kvistar i händerna, ända till altarets horn!

[28] Tu és o meu Deus, render-te-ei graças; tu és o meu Deus, quero exaltar-te.

[28]Du är min Gud, jag vill tacka dig. Min Gud, jag vill höja ditt lov.

[29] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[29]Tacka Herren, ty han är god, evigt varar hans nåd.

Salmo 119

Excelência da lei divina

[1] Bem-aventurados os irrepreensíveis no seu caminho, que andam na lei do SENHOR.

[2] Bem-aventurados os que guardam as suas prescrições e o buscam de todo o coração;

[3] não praticam iniqüidade e andam nos seus caminhos.

[4] Tu ordenaste os teus mandamentos, para que os cumpramos à risca.

[5] Tomara sejam firmes os meus passos, para que eu observe os teus preceitos.

[6] Então, não terei de que me envergonhar, quando considerar em todos os teus mandamentos.

[7] Render-te-ei graças com integridade de coração, quando tiver aprendido os teus retos juízos.

Psalm 119

[1]Lycklig den vars liv är fläckfritt, den som följer Herrens lag.

[2]Lycklig den som lyder hans lagbud och helhjärtat vänder sig till honom,

[3]som aldrig gör något orätt utan lever efter hans ord.

[4]Du har gett dina befallningar, de skall följas noga.

[5]Om jag bara kunde stå fast i min strävan att hålla dina stadgar!

[6]Då behövde jag inte blygas när jag betraktar alla dina bud.

[7]Jag tackar dig av hjärtat när jag lär mig dina rättfärdiga lagar.

[8] Cumprirei os teus decretos; não me desampares jamais.

[9] De que maneira poderá o jovem guardar puro o seu caminho? Observando-o segundo a tua palavra.

[10] De todo o coração te busquei; não me deixes fugir aos teus mandamentos.

[11] Guardo no coração as tuas palavras, para não pecar contra ti.

[12] Bendito és tu, SENHOR; ensina-me os teus preceitos.

[13] Com os lábios tenho narrado todos os juízos da tua boca.

[14] Mais me regozijo com o caminho dos teus testemunhos do que com todas as riquezas.

[15] Meditarei nos teus preceitos e às tuas veredas terei respeito.

[16] Terei prazer nos teus decretos; não me esquecerei da tua palavra.

[17] Sê generoso para com o teu servo, para que eu viva e observe a tua palavra.

[18] Desvenda os meus olhos, para que eu contemple as maravilhas da tua lei.

[19] Sou peregrino na terra; não escondas de mim os teus mandamentos.

[20] Consumida está a minha alma por desejar, incessantemente, os teus juízos.

[21] Increpaste os soberbos, os malditos, que se desviam dos teus mandamentos.

[22] Tira de sobre mim o opróbrio e o desprezo, pois tenho guardado os teus testemunhos.

[8]Dina stadgar skall jag hålla. Överge mig aldrig!

[9]Hur kan en ung man bevara sitt liv rent, så att han håller sig till ditt ord?

[10]Helhjärtat vänder jag mig till dig, låt mig aldrig villas bort från dina bud.

[11]Vad du har sagt bevarar jag i mitt hjärta, så att jag aldrig syndar mot dig.

[12]Herre, lovad vare du! Lär mig dina stadgar.

[13]Jag förkunnar alla de lagar som har utgått från dig.

[14]Jag gläds åt att följa dina lagbud, så som man gläder sig åt rikedom.

[15]Jag skall begrunda dina befallningar, jag skall ge akt på dina vägar.

[16]I dina stadgar har jag min lust, aldrig glömmer jag ditt ord.

[17]Förunna din tjänare att få leva och villigt lyda ditt ord.

[18]Öppna mina ögon, låt mig skåda det underbara i din lag.

[19]Jag är en främling i ditt land, dölj inte dina bud för mig.

[20]Längtan efter dina lagar förtär mig dag och natt.

[21]Du kväser de fräcka, förbannad är den som viker från dina bud.

[22]Lyft av mig vanära och förakt, jag har följt dina lagbud.

[23] Assentaram-se príncipes e falaram contra mim, mas o teu servo considerou nos teus decretos.
[24] Com efeito, os teus testemunhos são o meu prazer, são os meus conselheiros.
[25] A minha alma está apegada ao pó; vivifica-me segundo a tua palavra.
[26] Eu te expus os meus caminhos, e tu me valeste; ensina-me os teus decretos.
[27] Faze-me atinar com o caminho dos teus preceitos, e meditarei nas tuas maravilhas.
[28] A minha alma, de tristeza, verte lágrimas; fortalece-me segundo a tua palavra.
[29] Afasta de mim o caminho da falsidade e favorece-me com a tua lei.
[30] Escolhi o caminho da fidelidade e decidi-me pelos teus juízos.
[31] Aos teus testemunhos me apego; não permitas, SENHOR, seja eu envergonhado.
[32] Percorrerei o caminho dos teus mandamentos, quando me alegrares o coração.
[33] Ensina-me, SENHOR, o caminho dos teus decretos, e os seguirei até ao fim.
[34] Dá-me entendimento, e guardarei a tua lei; de todo o coração a cumprirei.
[35] Guia-me pela vereda dos teus mandamentos, pois nela me comprazo.
[36] Inclina-me o coração aos teus testemunhos e não à cobiça.
[37] Desvia os meus olhos, para que não vejam a vaidade, e vivifica-me no teu caminho.

[23]Om än furstar sammansvärjer sig mot mig, så begrundar din tjänare dina stadgar.
[24]Jag har min lust i dina lagbud, de är mina rådgivare.
[25]Jag ligger nedtryckt i stoftet, skänk mig liv, som du har sagt.
[26]Jag berättar hur jag levt och du ger mig svar, lär mig dina stadgar.
[27]Låt mig förstå den väg du befallt, så kan jag begrunda dina under.
[28]Jag är bedrövad och gråter, res mig upp, som du har sagt.
[29]Låt mig aldrig slå in på lögnens väg, och ge mig i nåd din lag.
[30]Sanningens väg har jag valt, dina lagar har jag för ögonen.
[31]Jag håller mig till dina lagbud, svik mig inte, o Herre.
[32]Jag löper den väg dina bud visar, ty du har vidgat min insikt.
[33]Visa mig, Herre, dina stadgars väg, och jag skall följa den till slutet.
[34]Ge mig förstånd att lyda din lag, att hålla den helt och fullt.
[35]Led min vandring efter dina bud, den stigen går jag med glädje.
[36]Vänd min håg till dina lagbud och inte till snöd vinning.
[37]Vänd min blick från det meningslösa, skänk mig liv, som du har sagt.

[38] Confirma ao teu servo a tua promessa feita aos que te temem.
[39] Afasta de mim o opróbrio, que temo, porque os teus juízos são bons.
[40] Eis que tenho suspirado pelos teus preceitos; vivifica-me por tua justiça.
[41] Venham também sobre mim as tuas misericórdias, SENHOR, e a tua salvação, segundo a tua promessa.
[42] E saberei responder aos que me insultam, pois confio na tua palavra.
[43] Não tires jamais de minha boca a palavra da verdade, pois tenho esperado nos teus juízos.
[44] Assim, observarei de contínuo a tua lei, para todo o sempre.
[45] E andarei com largueza, pois me empenho pelos teus preceitos.
[46] Também falarei dos teus testemunhos na presença dos reis e não me envergonharei.
[47] Terei prazer nos teus mandamentos, os quais eu amo.
[48] Para os teus mandamentos, que amo, levantarei as mãos e meditarei nos teus decretos.
[49] Lembra-te da promessa que fizeste ao teu servo, na qual me tens feito esperar.
[50] O que me consola na minha angústia é isto: que a tua palavra me vivifica.
[51] Os soberbos zombam continuamente de mim; todavia, não me afasto da tua lei.
[52] Lembro-me dos teus juízos de outrora e me conforto, ó SENHOR.

[38]Håll ditt löfte till din tjänare, så kan jag leva i gudsfruktan.
[39]Ta bort vanäran som skrämmer mig, dina lagar är alltid goda.
[40]Jag längtar till dina befallningar, låt din rättfärdighet skänka mig liv.
[41]Herre, låt mig få del av din kärlek och den räddning du lovat mig.
[42]Jag kan ge mina smädare svar, ty jag litar på dina ord.
[43]Ryck inte sanningens ord ifrån mig, jag hoppas på dina domslut.
[44]Din lag vill jag alltid hålla, nu och för evigt.
[45]I frihet kan jag vandra, ty jag fördjupar mig i dina befallningar.
[46]Jag kungör dina lagbud för kungar och behöver inte blygas.
[47]Jag har min lust i dina bud, ja, jag älskar dem.
[48]Jag sträcker mina händer mot dig och begrundar dina stadgar.
[49]Minns vad du sagt till din tjänare, du har ju gett mig hopp.
[50]Det tröstar mig i mitt elände att ditt löfte skänker liv.
[51]De fräcka hånar mig grovt, men jag viker inte från din lag.
[52]Jag minns dina urgamla lagar, Herre, de ger mig tröst.

[53] De mim se apoderou a indignação, por causa dos pecadores que abandonaram a tua lei.

[53]Brinnande vrede fyller mig när de gudlösa överger din lag.

[54] Os teus decretos são motivo dos meus cânticos, na casa da minha peregrinação.

[54]Dina stadgar är min lovsång var jag än befinner mig.

[55] Lembro-me, SENHOR, do teu nome, durante a noite, e observo a tua lei.

[55]Om natten tänker jag på ditt namn, Herre, jag håller din lag.

[56] Tem-se dado assim comigo, porque guardo os teus preceitos.

[56]Det har blivit mig förunnat att följa dina befallningar.

[57] O SENHOR é a minha porção; eu disse que guardaria as tuas palavras.

[57]Min andel är Herren, jag lovar att lyda dina ord.

[58] Imploro de todo o coração a tua graça; compadece-te de mim, segundo a tua palavra.

[58]Jag vädjar till dig av hela mitt hjärta, visa mig nåd, som du har lovat.

[59] Considero os meus caminhos e volto os meus passos para os teus testemunhos.

[59]Jag tänker på hur jag levt mitt liv och söker mig till dina lagbud.

[60] Apresso-me, não me detenho em guardar os teus mandamentos.

[60]Utan dröjsmål skyndar jag att lyda dina bud.

[61] Laços de perversos me enleiam; contudo, não me esqueço da tua lei.

[61]De gudlösas snaror omger mig, men jag glömmer inte din lag.

[62] Levanto-me à meia-noite para te dar graças, por causa dos teus retos juízos.

[62]Mitt i natten stiger jag upp för att tacka dig för dina rättfärdiga lagar.

[63] Companheiro sou de todos os que te temem e dos que guardam os teus preceitos.

[63]Alla som fruktar dig är mina vänner, de som lyder dina befallningar.

[64] A terra, SENHOR, está cheia da tua bondade; ensina-me os teus decretos.

[64]Din kärlek, Herre, fyller hela jorden, lär mig dina stadgar.

[65] Tens feito bem ao teu servo, SENHOR, segundo a tua palavra.

[65]Du har varit god mot din tjänare, Herre, som du har sagt.

[66] Ensina-me bom juízo e conhecimento, pois creio nos teus mandamentos.

[66]Ge mig klokhet och kunskap, ty jag litar på dina bud.

[67] Antes de ser afligido, andava errado, mas agora guardo a tua palavra.

[67]Innan jag fick lida for jag vilse, men nu håller jag mig till ditt ord.

[68] Tu és bom e fazes o bem; ensina-me os teus decretos.

[68]Du är god och vad du gör är gott, lär mig dina stadgar.

[69] Os soberbos têm forjado mentiras contra mim; não obstante, eu guardo de todo o coração os teus preceitos.

[69]De fräcka svärtar ner mig med lögner, men jag lyder villigt dina befallningar.

[70] Tornou-se-lhes o coração insensível, como se fosse de sebo; mas eu me comprazo na tua lei.

[70]Deras sinne är trögt som fett, men jag har min lust i din lag.

[71] Foi-me bom ter eu passado pela aflição, para que aprendesse os teus decretos.

[71]För mig var lidandet till gagn, då lärde jag mig dina stadgar.

[72] Para mim vale mais a lei que procede de tua boca do que milhares de ouro ou de prata.

[72]För mig är den lag du förkunnat mer värd än mängder av guld och silver.

[73] As tuas mãos me fizeram e me afeiçoaram; ensina-me para que aprenda os teus mandamentos.

[73]Dina händer har gjort mig och format mig, ge mig förstånd att lära dina bud.

[74] Alegraram-se os que te temem quando me viram, porque na tua palavra tenho esperado.

[74]De gudfruktiga ser mig och gläds, ty jag sätter mitt hopp till ditt ord.

[75] Bem sei, ó SENHOR, que os teus juízos são justos e que com fidelidade me afligiste.

[75]Jag vet att dina domslut är rättfärdiga, Herre, i din trofasthet lät du mig lida.

[76] Venha, pois, a tua bondade consolar-me, segundo a palavra que deste ao teu servo.

[76]Låt din kärlek bli min tröst, så som du har lovat din tjänare.

[77] Baixem sobre mim as tuas misericórdias, para que eu viva; pois na tua lei está o meu prazer.

[77]Låt mig få möta din barmhärtighet och leva, ty din lag är min lust.

[78] Envergonhados sejam os soberbos por me haverem oprimido injustamente; eu, porém, meditarei nos teus preceitos.

[78]Låt de fräcka stå med skam, de ljuger om mig, men jag skall begrunda dina befallningar.

[79] Voltem-se para mim os que te temem e os que conhecem os teus testemunhos.

[79]De som fruktar dig skall vända sig till mig och lära känna dina lagbud.

[80] Seja o meu coração irrepreensível nos teus decretos, para que eu não seja envergonhado.

[80]Må jag obrottsligt följa dina stadgar, så att jag aldrig står med skam.

[81] Desfalece-me a alma, aguardando a tua salvação; porém espero na tua palavra.

[81]Längtan efter din hjälp förtär mig, jag sätter mitt hopp till ditt ord.

[82] Esmorecem os meus olhos de tanto esperar por tua promessa, enquanto digo: quando me haverás de consolar?

[82]Jag längtar efter att se det du lovat. När skall du trösta mig?

[83] Já me assemelho a um odre na fumaça; contudo, não me esqueço dos teus decretos.

[83]Jag är som en vinsäck, skrumpnad i rök, men dina stadgar glömmer jag inte.

[84] Quantos vêm a ser os dias do teu servo? Quando me farás justiça contra os que me perseguem?

[84]Din tjänares dagar är få, när skall du döma dem som förföljer mig?

[85] Para mim abriram covas os soberbos, que não andam consoante a tua lei.

[85]De fräcka gräver fallgropar för mig, de följer inte din lag.

[86] São verdadeiros todos os teus mandamentos; eles me perseguem injustamente; ajuda-me.

[86]Alla dina bud är sanna. Hjälp mig, de förföljer mig med lögner.

[87] Quase deram cabo de mim, na terra; mas eu não deixo os teus preceitos.

[87]De har nästan gjort slut på mig, men jag viker inte från dina befallningar.

[88] Vivifica-me, segundo a tua misericórdia, e guardarei os testemunhos oriundos de tua boca.

[88]Skänk mig liv i din kärlek, då skall jag följa de lagbud du gett.

[89] Para sempre, ó SENHOR, está firmada a tua palavra no céu.

[89]Herre, för evigt står ditt ord fast i himlen.

[90] A tua fidelidade estende-se de geração em geração; fundaste a terra, e ela permanece.

[90]I alla tider gäller vad du har sagt. Du skapade jorden, och den blev till.

[91] Conforme os teus juízos, assim tudo se mantém até hoje; porque ao teu dispor estão todas as coisas.

[91]Enligt dina lagar består den ännu, allting tjänar dig.

[92] Não fosse a tua lei ter sido o meu prazer, há muito já teria eu perecido na minha angústia.

[92]Om inte din lag vore min lust skulle jag förgås i mitt lidande.

[93] Nunca me esquecerei dos teus preceitos, visto que por eles me tens dado vida.

[93]Dina befallningar skall jag aldrig glömma, du skänker mig liv genom dem.

[94] Sou teu; salva-me, pois eu busco os teus preceitos.

[94]Jag är din, rädda mig, ty jag fördjupar mig i dina befallningar.

[95] Os ímpios me espreitam para perder-me; mas eu atento para os teus testemunhos.

[95]De gudlösa väntar på att förgöra mig, men jag vill ge akt på dina lagbud.

[96] Tenho visto que toda perfeição tem seu limite; mas o teu mandamento é ilimitado.

[96]Jag har sett att allting har ett slut, men dina bud är utan gränser.

[97] Quanto amo a tua lei! É a minha meditação, todo o dia!

[97]Vad jag älskar din lag! Jag begrundar den dagen lång.

[98] Os teus mandamentos me fazem mais sábio que os meus inimigos; porque, aqueles, eu os tenho sempre comigo.

[98]Dina bud gör mig visare än min fiende, de finns alltid hos mig.

[99] Compreendo mais do que todos os meus mestres, porque medito nos teus testemunhos.

[99]Jag äger mer vishet än alla mina lärare, ty jag begrundar dina lagbud.

[100] Sou mais prudente que os idosos, porque guardo os teus preceitos.

[100]Jag är klokare än de gamla, ty jag följer dina befallningar.

[101] De todo mau caminho desvio os pés, para observar a tua palavra.

[101]Det ondas väg beträder jag aldrig, jag vill lyda ditt ord.

[102] Não me aparto dos teus juízos, pois tu me ensinas.

[102]Jag viker inte från dina lagar, ty du ger mig undervisning.

[103] Quão doces são as tuas palavras ao meu paladar! Mais que o mel à minha boca.

[103]Vad ditt löfte är ljuvt för min gom, det smakar sötare än honung!

[104] Por meio dos teus preceitos, consigo entendimento; por isso, detesto todo caminho de falsidade.

[104]Av dina befallningar får jag förstånd, därför hatar jag lögnens alla vägar.

[105] Lâmpada para os meus pés é a tua palavra e, luz para os meus caminhos.

[105]Ditt ord är en lykta för min fot, ett ljus på min stig.

[106] Jurei e confirmei o juramento de guardar os teus retos juízos.

[106]Jag har svurit och hållit min ed att följa dina rättfärdiga lagar.

[107] Estou aflitíssimo; vivifica-me, SENHOR, segundo a tua palavra.

[107]Svårt har jag plågats, skänk mig liv, Herre, som du har sagt.

[108] Aceita, SENHOR, a espontânea oferenda dos meus lábios e ensina-me os teus juízos.

[108]Herre, ta emot min sång som ett offer, och lär mig dina lagar.

[109] Estou de contínuo em perigo de vida; todavia, não me esqueço da tua lei.

[110] Armam ciladas contra mim os ímpios; contudo, não me desvio dos teus preceitos.

[111] Os teus testemunhos, recebi-os por legado perpétuo, porque me constituem o prazer do coração.

[112] Induzo o coração a guardar os teus decretos, para sempre, até ao fim.

[113] Aborreço a duplicidade, porém amo a tua lei.

[114] Tu és o meu refúgio e o meu escudo; na tua palavra, eu espero.

[115] Apartai-vos de mim, malfeitores; quero guardar os mandamentos do meu Deus.

[116] Ampara-me, segundo a tua promessa, para que eu viva; não permitas que a minha esperança me envergonhe.

[117] Sustenta-me, e serei salvo e sempre atentarei para os teus decretos.

[118] Desprezas os que se desviam dos teus decretos, porque falsidade é a astúcia deles.

[119] Rejeitas, como escória, todos os ímpios da terra; por isso, amo os teus testemunhos.

[120] Arrepia-se-me a carne com temor de ti, e temo os teus juízos.

[121] Tenho praticado juízo e justiça; não me entregues aos meus opressores.

[122] Sê fiador do teu servo para o bem; não permitas que os soberbos me oprimam.

[123] Desfalecem-me os olhos à espera da tua salvação e da promessa da tua justiça.

[109]Mitt liv är ständigt i fara, men jag glömmer aldrig din lag.

[110]De gudlösa gillrar fällor för mig, men jag villas inte bort från dina befallningar.

[111]Dina lagbud är min egendom för alltid, de är mitt hjärtas glädje.

[112]Jag har föresatt mig att följa dina stadgar, alltid, ända till slutet.

[113]Jag hatar vankelmod men älskar din lag.

[114]Du är mitt skydd och min sköld, jag sätter mitt hopp till ditt ord.

[115]Gå bort från mig, ni som är onda, jag vill hålla min Guds bud.

[116]Stöd mig, som du har lovat, så att jag får leva, låt inte mitt hopp bli sviket.

[117]Styrk mig, så att jag blir räddad och ständigt kan betrakta dina stadgar.

[118]Du förkastar dem som viker av från dina stadgar, deras svek leder till intet.

[119]Jordens alla gudlösa räknar du som slagg, därför älskar jag dina lagbud.

[120]Jag ryser av fruktan för dig, jag räds för dina domar.

[121]Jag har gjort vad som är rätt och rättfärdigt, lämna mig inte åt mina förtryckare.

[122]Ge ditt ord som säkerhet för mitt bästa, låt inte de fräcka förtrycka mig.

[123]Jag längtar efter att se din hjälp, den räddning som du har lovat.

[124] Trata o teu servo segundo a tua misericórdia e ensina-me os teus decretos.

[124]Visa kärlek mot din tjänare och lär mig dina stadgar.

[125] Sou teu servo; dá-me entendimento, para que eu conheça os teus testemunhos.

[125]Jag är din tjänare, ge mig förstånd, så att jag lär känna dina lagbud.

[126] Já é tempo, SENHOR, para intervires, pois a tua lei está sendo violada.

[126]Tiden är inne för Herren att handla, man har brutit din lag.

[127] Amo os teus mandamentos mais do que o ouro, mais do que o ouro refinado.

[127]Därför älskar jag dina bud mer än guld, ja, renaste guld.

[128] Por isso, tenho por, em tudo, retos os teus preceitos todos e aborreço todo caminho de falsidade.

[128]Därför rättar jag mig efter dina befallningar, jag hatar lögnens alla vägar.

[129] Admiráveis são os teus testemunhos; por isso, a minha alma os observa.

[129]Underbara är dina lagbud, därför lyder jag dem.

[130] A revelação das tuas palavras esclarece e dá entendimento aos simples.

[130]När dina ord öppnar sig ger de ljus, åt de oerfarna ger de förstånd.

[131] Abro a boca e aspiro, porque anelo os teus mandamentos.

[131]Jag lyssnar begärligt, med öppen mun, ty jag längtar efter dina bud.

[132] Volta-te para mim e tem piedade de mim, segundo costumas fazer aos que amam o teu nome.

[132]Vänd dig till mig och visa mig nåd, som du gör med dem som älskar ditt namn.

[133] Firma os meus passos na tua palavra, e não me domine iniqüidade alguma.

[133]Led mina steg, som du har lovat, låt ingen ondska få makt över mig.

[134] Livra-me da opressão do homem, e guardarei os teus preceitos.

[134]Befria mig från människors förtryck, så att jag kan följa dina befallningar.

[135] Faze resplandecer o rosto sobre o teu servo e ensina-me os teus decretos.

[135]Låt ditt ansikte lysa över din tjänare och lär mig dina stadgar.

[136] Torrentes de água nascem dos meus olhos, porque os homens não guardam a tua lei.

[136]Tårar strömmar från mina ögon, för att man inte håller din lag.

[137] Justo és, SENHOR, e retos, os teus juízos.

[137]Rättfärdig är du, Herre, och rättvisa dina lagar.

[138] Os teus testemunhos, tu os impuseste com retidão e com suma fidelidade.

[138]Dina lagbud ger du i rättfärdighet och i stor trofasthet.

[139] O meu zelo me consome, porque os meus adversários se esquecem da tua palavra.

[139]Jag förtärs av lidelse och harm när mina fiender glömmer dina ord.

[140] Puríssima é a tua palavra; por isso, o teu servo a estima.

[140]Ditt löftesord är fritt från slagg och din tjänare älskar det.

[141] Pequeno sou e desprezado; contudo, não me esqueço dos teus preceitos.

[141]Jag är ringa och föraktad, men jag glömmer inte dina befallningar.

[142] A tua justiça é justiça eterna, e a tua lei é a própria verdade.

[142]Din rättfärdighet är en evig rätt och din lag är sanning.

[143] Sobre mim vieram tribulação e angústia; todavia, os teus mandamentos são o meu prazer.

[143]Nöd och elände drabbar mig, men dina bud är min lust.

[144] Eterna é a justiça dos teus testemunhos; dá-me a inteligência deles, e viverei.

[144]Dina lagbud är rättfärdiga för evigt, ge mig förstånd så att jag får leva.

[145] De todo o coração eu te invoco; ouve-me, SENHOR; observo os teus decretos.

[145]Jag ropar av all min kraft, svara mig, Herre, jag vill hålla dina stadgar.

[146] Clamo a ti; salva-me, e guardarei os teus testemunhos.

[146]Jag ropar till dig, rädda mig, så att jag kan lyda dina lagbud.

[147] Antecipo-me ao alvorecer do dia e clamo; na tua palavra, espero confiante.

[147]När morgonen gryr ropar jag, jag hoppas på ditt ord.

[148] Os meus olhos antecipam-se às vigílias noturnas, para que eu medite nas tuas palavras.

[148]När natten bryter in vakar jag och begrundar dina löften.

[149] Ouve, SENHOR, a minha voz, segundo a tua bondade; vivifica-me, segundo os teus juízos.

[149]Herre, hör mitt rop i din kärlek, skänk mig liv, som dina lagar lovar.

[150] Aproximam-se de mim os que andam após a maldade; eles se afastam da tua lei.

[150]Mina skändliga förföljare närmar sig, de är fjärran från din lag.

[151] Tu estás perto, SENHOR, e todos os teus mandamentos são verdade.

[151]Men du, Herre, är nära, och alla dina bud är sanna.

[152] Quanto às tuas prescrições, há muito sei que as estabeleceste para sempre.

[152]Sedan länge vet jag genom dina lagbud att de stadgats av dig för evigt.

[153] Atenta para a minha aflição e livra-me, pois não me esqueço da tua lei.

[153]Se min nöd och rädda mig, ty jag har inte glömt din lag.

154 Defende a minha causa e liberta-me; vivifica-me, segundo a tua promessa.

155 A salvação está longe dos ímpios, pois não procuram os teus decretos.

156 Muitas, SENHOR, são as tuas misericórdias; vivifica-me, segundo os teus juízos.

157 São muitos os meus perseguidores e os meus adversários; não me desvio, porém, dos teus testemunhos.

158 Vi os infiéis e senti desgosto, porque não guardam a tua palavra.

159 Considera em como amo os teus preceitos; vivifica-me, ó SENHOR, segundo a tua bondade.

160 As tuas palavras são em tudo verdade desde o princípio, e cada um dos teus justos juízos dura para sempre.

161 Príncipes me perseguem sem causa, porém o que o meu coração teme é a tua palavra.

162 Alegro-me nas tuas promessas, como quem acha grandes despojos.

163 Abomino e detesto a mentira; porém amo a tua lei.

164 Sete vezes no dia, eu te louvo pela justiça dos teus juízos.

165 Grande paz têm os que amam a tua lei; para eles não há tropeço.

166 Espero, SENHOR, na tua salvação e cumpro os teus mandamentos.

167 A minha alma tem observado os teus testemunhos; eu os amo ardentemente.

154 Ta dig an min sak och befria mig, skänk mig liv, som du har lovat.

155 För de gudlösa är hjälpen långt borta, de frågar inte efter dina stadgar.

156 Herre, stor är din barmhärtighet, skänk mig liv, som dina lagar lovar.

157 Mina förföljare och fiender är många, men jag viker inte från dina lagbud.

158 Jag vämjes när jag ser de trolösa, de lyder inte dina ord.

159 Se hur jag älskar dina befallningar, Herre, låt din kärlek skänka mig liv.

160 Summan av ditt ord är sanning, dina rättfärdiga lagar består för evigt.

161 Furstar förföljer mig utan skäl, men mitt hjärta fruktar blott dina ord.

162 Jag gläds åt ditt löfte likt den som vunnit rikt byte.

163 Jag hatar och avskyr lögn, men din lag älskar jag.

164 Sju gånger om dagen prisar jag dig för dina rättfärdiga lagar.

165 De som älskar din lag är fullkomligt trygga, inget kan få dem att falla.

166 Herre, jag hoppas på din hjälp och uppfyller dina bud.

167 Jag följer dina lagbud, och jag älskar dem högt.

[168] Tenho observado os teus preceitos e os teus testemunhos, pois na tua presença estão todos os meus caminhos.

[168]Jag följer dina befallningar och lagbud, ty allt jag gör kan du se.

[169] Chegue a ti, SENHOR, a minha súplica; dá-me entendimento, segundo a tua palavra.

[169]Herre, låt mitt rop tränga fram till dig, ge mig förstånd, som du har sagt.

[170] Chegue a minha petição à tua presença; livra-me segundo a tua palavra.

[170]Låt min bön nå fram till dig, rädda mig, som du har lovat.

[171] Profiram louvor os meus lábios, pois me ensinas os teus decretos.

[171]Över mina läppar skall lovsång flöda, ty du lär mig dina stadgar.

[172] A minha língua celebre a tua lei, pois todos os teus mandamentos são justiça.

[172]Min mun skall besjunga ditt ord, ty alla dina bud är rättfärdiga.

[173] Venha a tua mão socorrer-me, pois escolhi os teus preceitos.

[173]Låt din hand bli mig till hjälp, ty jag har valt dina befallningar.

[174] Suspiro, SENHOR, por tua salvação; a tua lei é todo o meu prazer.

[174]Jag längtar efter din räddning, Herre, din lag är min lust.

[175] Viva a minha alma para louvar-te; ajudem-me os teus juízos.

[175]Låt mig leva för att prisa dig, låt dina lagar vara min hjälp.

[176] Ando errante como ovelha desgarrada; procura o teu servo, pois não me esqueço dos teus mandamentos.

[176]Jag har gått vilse som ett bortsprunget får. Sök rätt på din tjänare, ty jag har inte glömt dina bud.

Salmo 120

Contra as más línguas
Cântico de romagem

Psalm 120

[1] Na minha angústia, clamo ao SENHOR, e ele me ouve.

[1]En vallfartssång. Till Herren ropade jag i min nöd, och han svarade mig.

[2] SENHOR, livra-me dos lábios mentirosos, da língua enganadora.

[2]Rädda mig, Herre, från lögnarna, från deras svekfulla tungor.

[3] Que te será dado ou que te será acrescentado, ó língua enganadora?

[3]Må Herren straffa dig, nu och framgent, du svekfulla tunga,

[4] Setas agudas do valente e brasas vivas de zimbro.

[4]med krigarens vässade pilar och med glödande ginstkol.

[5] Ai de mim, que peregrino em Meseque e habito nas tendas de Quedar.

[5]Ve mig, som måste bo i Meshek och leva bland Kedars tält.

[6] Já há tempo demais que habito com os que odeiam a paz.

[7] Sou pela paz; quando, porém, eu falo, eles teimam pela guerra.

Salmo 121

Deus, o fiel guarda dos homens

Cântico de romagem

[1] Elevo os olhos para os montes: de onde me virá o socorro?

[2] O meu socorro vem do SENHOR, que fez o céu e a terra.

[3] Ele não permitirá que os teus pés vacilem; não dormitará aquele que te guarda.

[4] É certo que não dormita, nem dorme o guarda de Israel.

[5] O SENHOR é quem te guarda; o SENHOR é a tua sombra à tua direita.

[6] De dia não te molestará o sol, nem de noite, a lua.

[7] O SENHOR te guardará de todo mal; guardará a tua alma.

[8] O SENHOR guardará a tua saída e a tua entrada, desde agora e para sempre.

Salmo 122

Oração pela paz de Jerusalém

Cântico de romagem. De Davi

[1] Alegrei-me quando me disseram: Vamos à Casa do SENHOR.

[2] Pararam os nossos pés junto às tuas portas, ó Jerusalém!

[3] Jerusalém, que estás construída como cidade compacta,

[6]Alltför länge har jag bott bland dem som hatar freden.

[7]Så snart jag talar om fred är de redo till krig.

Psalm 121

[1]En vallfartssång. Jag ser upp emot bergen: varifrån skall jag få hjälp?

[2]Hjälpen kommer från Herren, som har gjort himmel och jord.

[3]Han låter inte din fot slinta, han vakar ständigt över dina steg.

[4]Han sover aldrig, han vakar ständigt, han som beskyddar Israel.

[5]Herren bevarar dig, i hans skugga får du vandra, han går vid din sida.

[6]Solen skall inte skada dig om dagen, inte månen om natten.

[7]Herren bevarar dig från allt ont, från allt som hotar ditt liv.

[8]Herren skall bevara dig i livets alla skiften, nu och för evigt.

Psalm 122

[1]En vallfartssång av David. Jag blev glad när man sade till mig: Kom, vi skall gå till Herrens tempel.

[2]Nu står vi i dina portar, Jerusalem.

[3]Jerusalem, du välbyggda stad, där husen står tätt tillsammans!

[4] para onde sobem as tribos, as tribos do SENHOR, como convém a Israel, para renderem graças ao nome do SENHOR.

[5] Lá estão os tronos de justiça, os tronos da casa de Davi.

[6] Orai pela paz de Jerusalém! Sejam prósperos os que te amam.

[7] Reine paz dentro de teus muros e prosperidade nos teus palácios.

[8] Por amor dos meus irmãos e amigos, eu peço: haja paz em ti!

[9] Por amor da Casa do SENHOR, nosso Deus, buscarei o teu bem.

[4]Dit går stammarna upp, Herrens stammar. Det är en plikt för Israel att prisa Herrens namn.

[5]Där finns domarsäten, troner för Davids ätt.

[6]Be om välgång för Jerusalem! Må de som älskar dig leva i trygghet.

[7]Må välgång råda inom dina murar, trygghet i dina palats.

[8]För mina bröders och vänners skull vill jag önska dig välgång.

[9]För templets skull, Herrens, vår Guds, tempel, vill jag söka ditt bästa.

Salmo 123

Solicitude por auxílio divino
Cântico de romagem

[1] A ti, que habitas nos céus, elevo os olhos!

[2] Como os olhos dos servos estão fitos nas mãos dos seus senhores, e os olhos da serva, na mão de sua senhora, assim os nossos olhos estão fitos no SENHOR, nosso Deus, até que se compadeça de nós.

[3] Tem misericórdia de nós, SENHOR, tem misericórdia; pois estamos sobremodo fartos de desprezo.

[4] A nossa alma está saturada do escárnio dos que estão à sua vontade e do desprezo dos soberbos.

Psalm 123

[1]En vallfartssång. Jag lyfter blicken mot dig, du som bor i himlen.

[2]Som tjänaren ser mot sin herres hand, som tjänarinnan ser mot sin husmors hand, så ser vi mot Herren, vår Gud, och hoppas på hans nåd.

[3]Förbarma dig, Herre, förbarma dig, vi har fått nog av förakt.

[4]Vi har fått nog av de självsäkras hån, av de högmodigas förakt.

Salmo 124

Deus, nosso protetor e libertador
Cântico de romagem. De Davi

[1] Não fosse o SENHOR, que esteve ao nosso lado, Israel que o diga;

Psalm 124

[1]En vallfartssång av David. Om inte Herren stått på vår sida — så skall Israel säga —

[2] não fosse o SENHOR, que esteve ao nosso lado, quando os homens se levantaram contra nós,
[3] e nos teriam engolido vivos, quando a sua ira se acendeu contra nós;
[4] as águas nos teriam submergido, e sobre a nossa alma teria passado a torrente;
[5] águas impetuosas teriam passado sobre a nossa alma.
[6] Bendito o SENHOR, que não nos deu por presa aos dentes deles.
[7] Salvou-se a nossa alma, como um pássaro do laço dos passarinheiros; quebrou-se o laço, e nós nos vimos livres.
[8] O nosso socorro está em o nome do SENHOR, criador do céu e da terra.

Salmo 125

Fé inabalável
Cântico de romagem

[1] Os que confiam no SENHOR são como o monte Sião, que não se abala, firme para sempre.
[2] Como em redor de Jerusalém estão os montes, assim o SENHOR, em derredor do seu povo, desde agora e para sempre.
[3] O cetro dos ímpios não permanecerá sobre a sorte dos justos, para que o justo não estenda a mão à iniqüidade.
[4] Faze o bem, SENHOR, aos bons e aos retos de coração.
[5] Quanto aos que se desviam para sendas tortuosas, levá-los-á o SENHOR juntamente com os malfeitores. Paz sobre Israel!

Salmo 126

[2]om inte Herren stått på vår sida när människor anföll oss,
[3]då hade de slukat oss levande i sin brinnande vrede mot oss,
[4]då hade vattnet ryckt bort oss, en ström hade sköljt över oss,
[5]då hade det brusande vattnet sköljt över oss.
[6]Lovad vare Herren, han lät oss inte bli ett rov för deras käftar.
[7]Vi kom undan som en fågel ur jägarens nät. Nätet gick sönder och vi kom undan.
[8]Vår hjälp finns hos Herren, som har gjort himmel och jord.

Psalm 125

[1]En vallfartssång. De som litar på Herren är som Sions berg, det rubbas inte, det står fast för evigt.
[2]Liksom bergen omger Jerusalem, så omger Herren sitt folk nu och för evigt.
[3]De gudlösas spira får inte sträckas över de rättfärdigas land, ty då kan de rättfärdiga gripa till orätt.
[4]Herre, var god mot de goda, mot dem som har ett redbart sinne.
[5]Men de som slår in på avvägar, dem må Herren föra bort tillsammans med alla ogärningsmän. Må det gå Israel väl!

Psalm 126

Consolo para os que choram
Cântico de romagem

[1] Quando o SENHOR restaurou a sorte de Sião, ficamos como quem sonha.

[2] Então, a nossa boca se encheu de riso, e a nossa língua, de júbilo; então, entre as nações se dizia: Grandes coisas o SENHOR tem feito por eles.

[3] Com efeito, grandes coisas fez o SENHOR por nós; por isso, estamos alegres.

[4] Restaura, SENHOR, a nossa sorte, como as torrentes no Neguebe.

[5] Os que com lágrimas semeiam com júbilo ceifarão.

[6] Quem sai andando e chorando, enquanto semeia, voltará com júbilo, trazendo os seus feixes.

[1]En vallfartssång. När Herren vände Sions öde, då var allt som om vi drömde:

[2]vi skrattade, vi sjöng av glädje, och jublet steg från våra läppar. Då sade man bland folken: Herren har gjort stora ting med dem!

[3]Ja, Herren gjorde stora ting med oss, och därför var vi glada.

[4]Herre, vänd vårt öde, liksom du ger liv åt bäckarna i Negev.

[5]De som sår under tårar skall skörda med jubel.

[6]Gråtande går de och sår sin säd. Jublande kommer de och bär sina kärvar.

Salmo 127

Todo bem procede de Deus
Cântico de romagem. De Salomão

[1] Se o SENHOR não edificar a casa, em vão trabalham os que a edificam; se o SENHOR não guardar a cidade, em vão vigia a sentinela.

[2] Inútil vos será levantar de madrugada, repousar tarde, comer o pão que penosamente granjeastes; aos seus amados ele o dá enquanto dormem.

[3] Herança do SENHOR são os filhos; o fruto do ventre, seu galardão.

[4] Como flechas na mão do guerreiro, assim os filhos da mocidade.

[5] Feliz o homem que enche deles a sua aljava; não será envergonhado, quando pleitear com os inimigos à porta.

Psalm 127

[1]En vallfartssång av Salomo. Om inte Herren bygger huset är byggarnas möda förgäves. Om inte Herren vaktar staden är väktarens vaka förgäves.

[2]Förgäves stiger ni tidigt upp och går sent till vila, ni som sliter för ert bröd. Men sina vänner ger Herren framgång.

[3]Barn är en gåva från Herren, livsfrukt är en lön.

[4]Som pilar i krigarens hand är söner födda då man är ung.

[5]Lycklig den vars koger är fyllt med dem. De kommer inte till korta inför motparten i rätten.

Salmo 128

Temor de Deus e felicidade no lar
Cântico de romagem

1 Bem-aventurado aquele que teme ao SENHOR e anda nos seus caminhos!
2 Do trabalho de tuas mãos comerás, feliz serás, e tudo te irá bem.
3 Tua esposa, no interior de tua casa, será como a videira frutífera; teus filhos, como rebentos da oliveira, à roda da tua mesa.
4 Eis como será abençoado o homem que teme ao SENHOR!
5 O SENHOR te abençoe desde Sião, para que vejas a prosperidade de Jerusalém durante os dias de tua vida,
6 vejas os filhos de teus filhos. Paz sobre Israel!

Psalm 128

1En vallfartssång. Lycklig den som fruktar Herren och vandrar på hans vägar.
2Du skall njuta frukten av din möda. Lycklig du! Det skall gå dig väl.
3Som en vinstock som bär frukt är hustrun i ditt hus, som plantor av olivträd är barnen kring ditt bord.
4Så blir den man välsignad som fruktar Herren.
5Må Herren välsigna dig från Sion, så att du får se Jerusalems lycka i alla dina dagar
6och får se barn till dina barn. Må det gå Israel väl!

Salmo 129

Recordação de libertações
Cântico de romagem

1 Muitas vezes me angustiaram desde a minha mocidade, Israel que o diga;
2 desde a minha mocidade, me angustiaram, todavia, não prevaleceram contra mim.
3 Sobre o meu dorso lavraram os aradores; nele abriram longos sulcos.
4 Mas o SENHOR é justo; cortou as cordas dos ímpios.
5 Sejam envergonhados e repelidos todos os que aborrecem a Sião!
6 Sejam como a erva dos telhados, que seca antes de florescer,

Psalm 129

1En vallfartssång. Hårt har de ansatt mig ända från min ungdom — så skall Israel säga —
2hårt har de ansatt mig ända från min ungdom, men de har inte besegrat mig.
3De plöjde min rygg och drog långa fåror.
4Men Herren är rättfärdig, han skar av de gudlösas rep.
5Alla som hatar Sion skall vika tillbaka med skam.
6De skall bli som gräset på taken, som vissnar innan det spirat.

7 com a qual não enche a mão o ceifeiro, nem os braços, o que ata os feixes!
8 E também os que passam não dizem: A bênção do SENHOR seja convosco! Nós vos abençoamos em nome do SENHOR!

Salmo 130

Das profundezas clamo ao Senhor
Cântico de romagem

1 Das profundezas clamo a ti, SENHOR.
2 Escuta, SENHOR, a minha voz; estejam alertas os teus ouvidos às minhas súplicas.
3 Se observares, SENHOR, iniqüidades, quem, SENHOR, subsistirá?
4 Contigo, porém, está o perdão, para que te temam.
5 Aguardo o SENHOR, a minha alma o aguarda; eu espero na sua palavra.
6 A minha alma anseia pelo SENHOR mais do que os guardas pelo romper da manhã. Mais do que os guardas pelo romper da manhã,
7 espere Israel no SENHOR, pois no SENHOR há misericórdia; nele, copiosa redenção.
8 É ele quem redime a Israel de todas as suas iniqüidades.

Salmo 131

Calma em Deus
Cântico de romagem. De Davi

1 SENHOR, não é soberbo o meu coração, nem altivo o meu olhar; não ando à procura de grandes coisas, nem de coisas maravilhosas demais para mim.

7Den som skördar får inte handen full, den som binder får inte en kärve.
8Ingen som går förbi skall önska dem Herrens välsignelse. Vi välsignar er i Herrens namn.

Psalm 130

1En vallfartssång. Ur djupen ropar jag till dig, Herre.
2Herre, hör mitt rop, lyssna när jag bönfaller dig!
3Om du lade synder på minnet, Herre, vem kunde då bestå?
4Men hos dig finns förlåtelse, och därför fruktar man dig.
5Jag väntar på Herren, jag längtar, jag hoppas få höra hans ord.
6Jag längtar efter Herren mer än väktarna efter morgonen, än väktarna efter morgonen.
7Hoppas på Herren, Israel, ty hos Herren finns nåd och makten att befria.
8Han skall befria Israel från alla synder.

Psalm 131

1En vallfartssång av David. Herre, jag är inte övermodig, har inga stolta later. Jag ägnar mig inte åt stora ting, åt det som övergår mitt förstånd.

[2] Pelo contrário, fiz calar e sossegar a minha alma; como a criança desmamada se aquieta nos braços de sua mãe, como essa criança é a minha alma para comigo.
[3] Espera, ó Israel, no SENHOR, desde agora e para sempre.

[2]Nej, jag har lugnat och stillat min själ, jag är som ett litet barn, som barnet i moderns famn.

[3]Hoppas på Herren, Israel, nu och för evigt.

Salmo 132

Uma promessa antiga
Cântico de romagem

[1] Lembra-te, SENHOR, a favor de Davi, de todas as suas provações;
[2] de como jurou ao SENHOR e fez votos ao Poderoso de Jacó:
[3] Não entrarei na tenda em que moro, nem subirei ao leito em que repouso,
[4] não darei sono aos meus olhos, nem repouso às minhas pálpebras,
[5] até que eu encontre lugar para o SENHOR, morada para o Poderoso de Jacó.
[6] Ouvimos dizer que a arca se achava em Efrata e a encontramos no campo de Jaar.
[7] Entremos na sua morada, adoremos ante o estrado de seus pés.
[8] Levanta-te, SENHOR, entra no lugar do teu repouso, tu e a arca de tua fortaleza.
[9] Vistam-se de justiça os teus sacerdotes, e exultem os teus fiéis.
[10] Por amor de Davi, teu servo, não desprezes o rosto do teu ungido.
[11] O SENHOR jurou a Davi com firme juramento e dele não se apartará: Um rebento da tua carne farei subir para o teu trono.

Psalm 132

[1]En vallfartssång. Kom ihåg David, Herre, tänk på allt han fick utstå,
[2]han som gav Herren sin ed, ett löfte åt Jakobs Mäktige:
[3]»Jag skall inte gå in i mitt hus och inte lägga mig på min bädd,
[4]inte unna mig någon sömn, inte ge mig någon ro,

[5]förrän jag funnit en plats åt Herren, en boning åt Jakobs Mäktige.«

[6]Vi hörde om arken i Efrata, vi fann den på Jaars fält.
[7]Låt oss gå till hans boning, falla ner inför hans fotapall.
[8]Kom, Herre, till din viloplats, du och din mäktiga ark.
[9]Må dina präster vara klädda i rättfärdighet, må dina trogna jubla.
[10]För din tjänare Davids skull — avvisa inte din smorde!

[11]Herren gav David sin ed, ett ord han aldrig skall svika: »Ättlingar till dig skall jag sätta på din tron.

[12] Se os teus filhos guardarem a minha aliança e o testemunho que eu lhes ensinar, também os seus filhos se assentarão para sempre no teu trono.
[13] Pois o SENHOR escolheu a Sião, preferiu-a por sua morada:
[14] Este é para sempre o lugar do meu repouso; aqui habitarei, pois o preferi.
[15] Abençoarei com abundância o seu mantimento e de pão fartarei os seus pobres.
[16] Vestirei de salvação os seus sacerdotes, e de júbilo exultarão os seus fiéis.
[17] Ali, farei brotar a força de Davi; preparei uma lâmpada para o meu ungido.
[18] Cobrirei de vexame os seus inimigos; mas sobre ele florescerá a sua coroa.

Salmo 133

A excelência da união fraternal

Cântico de romagem. De Davi

[1] Oh! Como é bom e agradável viverem unidos os irmãos!
[2] É como o óleo precioso sobre a cabeça, o qual desce para a barba, a barba de Arão, e desce para a gola de suas vestes.
[3] É como o orvalho do Hermom, que desce sobre os montes de Sião. Ali, ordena o SENHOR a sua bênção e a vida para sempre.

Salmo 134

Convocando ao culto vespertino

Cântico de romagem

[1] Bendizei ao SENHOR, vós todos, servos do SENHOR, que assistis na Casa do SENHOR, nas horas da noite;

[12]Om dina söner håller mitt förbund och de bud jag lär dem, skall också deras söner för alltid sitta på din tron.«
[13]Ty Herren har utvalt Sion, där vill han ha sin boning.
[14]»För evigt är detta min viloplats, här vill jag bo, det är min önskan.
[15]Rikt skall jag välsigna Sion med föda och mätta de fattiga med bröd.
[16]Dess präster skall jag klä i seger, de trogna skall jubla högt.
[17]Där låter jag Davids ätt växa i makt, jag har tänt en lampa åt min smorde.
[18]Hans fiender skall jag klä i skam, men på hans huvud skall kronan stråla.«

Psalm 133

[1]En vallfartssång av David. Vad det är gott och ljuvligt att bröder är tillsammans!
[2]Det är som när den fina oljan på huvudet rinner ner i skägget, i Arons skägg, som faller ner över dräktens linning.
[3]Det är som när Hermons dagg faller över Sions berg. Där skänker Herren välsignelse, liv i alla tider.

Psalm 134

[1]En vallfartssång. Kom, lova Herren, alla ni Herrens tjänare, ni som står i Herrens tempel natt efter natt.

[2] erguei as mãos para o santuário e bendizei ao SENHOR.
[3] De Sião te abençoe o SENHOR, criador do céu e da terra!

Salmo 135

Louvores a Deus

[1] Aleluia! Louvai o nome do SENHOR; louvai-o, servos do SENHOR,
[2] vós que assistis na Casa do SENHOR, nos átrios da casa do nosso Deus.
[3] Louvai ao SENHOR, porque o SENHOR é bom; cantai louvores ao seu nome, porque é agradável.
[4] Pois o SENHOR escolheu para si a Jacó e a Israel, para sua possessão.
[5] Com efeito, eu sei que o SENHOR é grande e que o nosso Deus está acima de todos os deuses.
[6] Tudo quanto aprouve ao SENHOR, ele o fez, nos céus e na terra, no mar e em todos os abismos.
[7] Faz subir as nuvens dos confins da terra, faz os relâmpagos para a chuva, faz sair o vento dos seus reservatórios.
[8] Foi ele quem feriu os primogênitos no Egito, tanto dos homens como das alimárias;
[9] quem, no meio de ti, ó Egito, operou sinais e prodígios contra Faraó e todos os seus servos;
[10] quem feriu muitas nações e tirou a vida a poderosos reis:
[11] a Seom, rei dos amorreus, e a Ogue, rei de Basã, e a todos os reinos de Canaã;

[2]Lyft era händer mot helgedomen och lova Herren.
[3]Må Herren välsigna dig från Sion, han som har gjort himmel och jord.

Psalm 135

[1]Halleluja! Prisa Herrens namn, prisa Herren, ni hans tjänare,
[2]ni som står i Herrens tempel, på förgårdarna till vår Guds hus.
[3]Prisa Herren, ty han är god, lovsjung hans namn, ty det är ljuvligt.
[4]Jakob har Herren utvalt åt sig, Israel är hans dyrbara egendom.
[5]Jag vet att Herren är stor, vår härskare är större än alla gudar.
[6]Allt vad Herren vill, det gör han i himlen och på jorden, i haven och de stora djupen.
[7]Han får regnmoln att stiga vid världens ände, han låter blixtar ljunga och regnet falla och sänder ut vindar från sina förråd.
[8]Han dödade de förstfödda i Egypten, både människor och boskap.
[9]Han sände tecken och under inne i Egypten mot farao och alla hans män.
[10]Han besegrade många folk och dräpte mäktiga kungar:
[11]Sichon, amoreernas kung, och Og, kungen av Bashan, och alla Kanaans kungadömen.

12 cujas terras deu em herança, em herança a Israel, seu povo.
13 O teu nome, SENHOR, subsiste para sempre; a tua memória, SENHOR, passará de geração em geração.
14 Pois o SENHOR julga ao seu povo e se compadece dos seus servos.
15 Os ídolos das nações são prata e ouro, obra das mãos dos homens.
16 Têm boca e não falam; têm olhos e não vêem;
17 têm ouvidos e não ouvem; pois não há alento de vida em sua boca.
18 Como eles se tornam os que os fazem, e todos os que neles confiam.
19 Casa de Israel, bendizei ao SENHOR; casa de Arão, bendizei ao SENHOR;
20 casa de Levi, bendizei ao SENHOR; vós que temeis ao SENHOR, bendizei ao SENHOR.
21 Desde Sião bendito seja o SENHOR, que habita em Jerusalém! Aleluia!

Salmo 136

A misericórdia de Deus

1 Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.
2 Rendei graças ao Deus dos deuses, porque a sua misericórdia dura para sempre.
3 Rendei graças ao SENHOR dos senhores, porque a sua misericórdia dura para sempre;

12Han gav deras land som egendom, som egendom åt sitt folk Israel.
13Herre, ditt namn är evigt, Herre, i alla tider skall man åkalla dig.
14Herren skaffar rätt åt sitt folk och förbarmar sig över sina tjänare.
15Folkens gudar är silver och guld, verk av människohänder.
16Mun har de men kan inte tala, ögon men kan inte se.
17Öron har de men ingen hörsel, ingen andedräkt finns i deras mun.
18De som har gjort dem skall bli som de, ja, alla som sätter sin lit till dem.
19Israels släkt, lova Herren, Arons släkt, lova Herren!
20Levis släkt, lova Herren, ni gudfruktiga, lova Herren!
21Lovad vare Herren från Sion, han som bor i Jerusalem. Halleluja!

Psalm 136

1Tacka Herren, ty han är god, evigt varar hans nåd.
2Tacka gudarnas Gud, evigt varar hans nåd.
3Tacka herrarnas Herre, evigt varar hans nåd.

[4] ao único que opera grandes maravilhas, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[4]Han ensam gör under, evigt varar hans nåd.

[5] àquele que com entendimento fez os céus, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[5]Han skapade himlen med vishet, evigt varar hans nåd.

[6] àquele que estendeu a terra sobre as águas, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[6]Han bredde ut jorden på vattnen, evigt varar hans nåd.

[7] àquele que fez os grandes luminares, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[7]Han gjorde de stora ljusen, evigt varar hans nåd,

[8] o sol para presidir o dia, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[8]solen till att härska över dagen, evigt varar hans nåd,

[9] a lua e as estrelas para presidirem a noite, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[9]måne och stjärnor till att härska över natten, evigt varar hans nåd.

[10] àquele que feriu o Egito nos seus primogênitos, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[10]Han slog Egypten, dräpte de förstfödda, evigt varar hans nåd.

[11] e tirou a Israel do meio deles, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[11]Han förde Israel ut därifrån, evigt varar hans nåd,

[12] com mão poderosa e braço estendido, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[12]med stark hand, med lyftad arm, evigt varar hans nåd.

[13] àquele que separou em duas partes o mar Vermelho, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[13]Sävhavet klöv han mitt itu, evigt varar hans nåd,

[14] e por entre elas fez passar a Israel, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[14]och lät Israel gå rakt igenom, evigt varar hans nåd.

[15] mas precipitou no mar Vermelho a Faraó e ao seu exército, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[15]Han vräkte farao och hans här i havet, evigt varar hans nåd.

[16] àquele que conduziu o seu povo pelo deserto, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[17] àquele que feriu grandes reis, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[18] e tirou a vida a famosos reis, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[19] a Seom, rei dos amorreus, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[20] e a Ogue, rei de Basã, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[21] cujas terras deu em herança, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[22] em herança a Israel, seu servo, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[23] a quem se lembrou de nós em nosso abatimento, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[24] e nos libertou dos nossos adversários, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[25] e dá alimento a toda carne, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[26] Oh! Tributai louvores ao Deus dos céus, porque a sua misericórdia dura para sempre.

Salmo 137

Saudades da pátria

[1] Às margens dos rios da Babilônia, nós nos assentávamos e chorávamos, lembrando-nos de Sião.

[2] Nos salgueiros que lá havia, pendurávamos as nossas harpas,

[16]Han ledde sitt folk i öknen, evigt varar hans nåd.

[17]Han fällde stora kungar, evigt varar hans nåd,

[18]han dräpte väldiga kungar, evigt varar hans nåd,

[19]Sichon, amoreernas kung, evigt varar hans nåd,

[20]och Og, kungen av Bashan, evigt varar hans nåd.

[21]Han gav deras land åt Israel, evigt varar hans nåd,

[22]som egendom åt Israel, sin tjänare, evigt varar hans nåd.

[23]Han tänkte på oss i vår förnedring, evigt varar hans nåd,

[24]och ryckte oss ur våra fienders grepp, evigt varar hans nåd.

[25]Han ger bröd åt allt levande, evigt varar hans nåd.

[26]Tacka himlens Gud, evigt varar hans nåd.

Psalm 137

[1]Vid Babylons floder satt vi och grät, när vi tänkte på Sion.

[2]I pilträden som växte där hade vi hängt våra lyror.

[3] pois aqueles que nos levaram cativos nos pediam canções, e os nossos opressores, que fôssemos alegres, dizendo: Entoai-nos algum dos cânticos de Sião.

[3]De som höll oss fångna bad oss att sjunga, de som släpat bort oss bad om glada visor: »Sjung för oss en sång från Sion!«

[4] Como, porém, haveríamos de entoar o canto do SENHOR em terra estranha?

[4]Men hur kunde vi sjunga Herrens sånger i ett främmande land?

[5] Se eu de ti me esquecer, ó Jerusalém, que se resseque a minha mão direita.

[5]Om jag glömmer dig, Jerusalem, må min högra hand förlamas.

[6] Apegue-se-me a língua ao paladar, se me não lembrar de ti, se não preferir eu Jerusalém à minha maior alegria.

[6]Må min tunga fastna vid gommen om jag inte tänker på dig, om jag inte sätter Jerusalem högre än all annan glädje.

[7] Contra os filhos de Edom, lembra-te, SENHOR, do dia de Jerusalém, pois diziam: Arrasai, arrasai-a, até aos fundamentos.

[7]Herre, tänk på Jerusalems olycksdag, hur edomeerna ropade: »Riv ner, riv ner till grunden.«

[8] Filha da Babilônia, que hás de ser destruída, feliz aquele que te der o pago do mal que nos fizeste.

[8]Babylon, du förstörerska, lycklig den som får vedergälla vad du har gjort mot oss.

[9] Feliz aquele que pegar teus filhos e esmagá-los contra a pedra.

[9]Lycklig den som får ta dina späda barn och krossa dem mot klippan.

Salmo 138

Graças a Deus por sua fidelidade
Salmo de Davi

Psalm 138

[1] Render-te-ei graças, SENHOR, de todo o meu coração; na presença dos poderosos te cantarei louvores.

[1]Av David. Jag vill tacka dig av hela mitt hjärta, inför gudarna sjunga ditt lov.

[2] Prostrar-me-ei para o teu santo templo e louvarei o teu nome, por causa da tua misericórdia e da tua verdade, pois magnificaste acima de tudo o teu nome e a tua palavra.

[2]Jag faller ner, vänd mot ditt heliga tempel, och prisar ditt namn, du som är god och trofast. Du har gjort långt mer än du lovat.

[3] No dia em que eu clamei, tu me acudiste e alentaste a força de minha alma.

[3]Du svarade mig när jag ropade, du fyllde mig med kraft.

[4] Render-te-ão graças, ó SENHOR, todos os reis da terra, quando ouvirem as palavras da tua boca,

[5] e cantarão os caminhos do SENHOR, pois grande é a glória do SENHOR.

[6] O SENHOR é excelso, contudo, atenta para os humildes; os soberbos, ele os conhece de longe.

[7] Se ando em meio à tribulação, tu me refazes a vida; estendes a mão contra a ira dos meus inimigos; a tua destra me salva.

[8] O que a mim me concerne o SENHOR levará a bom termo; a tua misericórdia, ó SENHOR, dura para sempre; não desampares as obras das tuas mãos.

[4]Alla jordens kungar skall tacka dig, Herre, ty de har hört dina ord.

[5]De skall sjunga om Herrens vägar, ty stor är Herrens härlighet.

[6]Hög är Herren, men han ser de låga, upphöjd och fjärran känner han allt.

[7]När jag drabbas av nöd bevarar du mitt liv. Mot mina fienders vrede sträcker du ut din hand, din starka hand räddar mig.

[8]Herren skall fullborda vad han gör för mig. Herre, din godhet varar för evigt. Upphör inte med ditt verk!

Salmo 139

Deus onisciente e onipotente

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] SENHOR, tu me sondas e me conheces.

[2] Sabes quando me assento e quando me levanto; de longe penetras os meus pensamentos.

[3] Esquadrinhas o meu andar e o meu deitar e conheces todos os meus caminhos.

[4] Ainda a palavra me não chegou à língua, e tu, SENHOR, já a conheces toda.

[5] Tu me cercas por trás e por diante e sobre mim pões a mão.

[6] Tal conhecimento é maravilhoso demais para mim: é sobremodo elevado, não o posso atingir.

[7] Para onde me ausentarei do teu Espírito? Para onde fugirei da tua face?

Psalm 139

[1]För körledaren. Av David, en psalm. Herre, du rannsakar mig och känner mig.

[2]Om jag står eller sitter vet du det, fast du är långt borta vet du vad jag tänker.

[3]Om jag går eller ligger ser du det, du är förtrogen med allt jag gör.

[4]Innan ordet är på min tunga vet du, Herre, allt jag vill säga.

[5]Du omger mig på alla sidor, jag är helt i din hand.

[6]Den kunskapen är för djup för mig, den övergår mitt förstånd.

[7]Var skulle jag komma undan din närhet? Vart skulle jag fly för din blick?

[8] Se subo aos céus, lá estás; se faço a minha cama no mais profundo abismo, lá estás também;

[9] se tomo as asas da alvorada e me detenho nos confins dos mares,

[10] ainda lá me haverá de guiar a tua mão, e a tua destra me susterá.

[11] Se eu digo: as trevas, com efeito, me encobrirão, e a luz ao redor de mim se fará noite,

[12] até as próprias trevas não te serão escuras: as trevas e a luz são a mesma coisa.

[13] Pois tu formaste o meu interior, tu me teceste no seio de minha mãe.

[14] Graças te dou, visto que por modo assombrosamente maravilhoso me formaste; as tuas obras são admiráveis, e a minha alma o sabe muito bem;

[15] os meus ossos não te foram encobertos, quando no oculto fui formado e entretecido como nas profundezas da terra.

[16] Os teus olhos me viram a substância ainda informe, e no teu livro foram escritos todos os meus dias, cada um deles escrito e determinado, quando nem um deles havia ainda.

[17] Que preciosos para mim, ó Deus, são os teus pensamentos! E como é grande a soma deles!

[18] Se os contasse, excedem os grãos de areia; contaria, contaria, sem jamais chegar ao fim.

[8]Stiger jag upp till himlen, finns du där, lägger jag mig i dödsriket, är du också där.

[9]Tog jag morgonrodnadens vingar, gick jag till vila ytterst i havet,

[10]skulle du nå mig även där och gripa mig med din hand.

[11]Om jag säger: Mörker må täcka mig, ljuset omkring mig bli natt,

[12]så är inte mörkret mörkt för dig, natten är ljus som dagen, själva mörkret är ljus.

[13]Du skapade mina inälvor, du vävde mig i moderlivet.

[14]Jag tackar dig för dina mäktiga under, förunderligt är allt du gör. Du kände mig alltigenom,

[15]min kropp var inte förborgad för dig, när jag formades i det fördolda, när jag flätades samman i jordens djup.

[16]Du såg mig innan jag föddes, i din bok var de redan skrivna, de dagar som hade formats innan någon av dem hade grytt.

[17]Dina tankar, o Gud, är för höga för mig, väldig är deras mångfald.

[18]Vill jag räkna dem är de flera än sandkornen, når jag till slutet är jag ännu hos dig.

[19] Tomara, ó Deus, desses cabo do perverso; apartai-vos, pois, de mim, homens de sangue.

[20] Eles se rebelam insidiosamente contra ti e como teus inimigos falam malícia.

[21] Não aborreço eu, SENHOR, os que te aborrecem? E não abomino os que contra ti se levantam?

[22] Aborreço-os com ódio consumado; para mim são inimigos de fato.

[23] Sonda-me, ó Deus, e conhece o meu coração, prova-me e conhece os meus pensamentos;

[24] vê se há em mim algum caminho mau e guia-me pelo caminho eterno.

Salmo 140

Contra inimigos e perfídias

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Livra-me, SENHOR, do homem perverso, guarda-me do homem violento,

[2] cujo coração maquina iniqüidades e vive forjando contendas.

[3] Aguçam a língua como a serpente; sob os lábios têm veneno de áspide.

[4] Guarda-me, SENHOR, da mão dos ímpios, preserva-me do homem violento, os quais se empenham por me desviar os passos.

[5] Os soberbos ocultaram armadilhas e cordas contra mim, estenderam-me uma rede à beira do caminho, armaram ciladas contra mim.

[6] Digo ao SENHOR: tu és o meu Deus; acode, SENHOR, à voz das minhas súplicas.

[19]Döda de onda, Gud! Låt mördarna försvinna,

[20]de som trotsar dig med sina ränker och fåfängt höjer sin röst mot dig.

[21]Skulle jag inte hata dem som hatar dig, Herre, och avsky dem som reser sig mot dig?

[22]Jag hatar dem med glödande hat, mina fiender har de blivit.

[23]Rannsaka mig, Gud, och känn mina tankar, pröva mig och känn min oro,

[24]se om min väg för bort från dig, och led mig på den eviga vägen.

Psalm 140

[1]För körledaren. En psalm av David.

[2]Rädda mig, Herre, från onda människor, skydda mig mot våldsmän,

[3]de som har ont i sinnet och alltid vållar strid.

[4]De gör sin tunga vass som ormens, de har etter på sina läppar.

[5]Bevara mig, Herre, för de gudlösa, skydda mig mot våldsmän som försöker få mig att falla.

[6]De högmodiga gillrar fällor för mig, de illvilliga lägger ut sina nät, längs vägen sätter de snaror för mig.

[7]Jag säger till Herren: Du är min Gud, hör, Herre, när jag bönfaller dig.

[7] Ó SENHOR, força da minha salvação, tu me protegeste a cabeça no dia da batalha.
[8] Não concedas, SENHOR, ao ímpio os seus desejos; não permitas que vingue o seu mau propósito.

[9] Se exaltam a cabeça os que me cercam, cubra-os a maldade dos seus lábios.

[10] Caiam sobre eles brasas vivas, sejam atirados ao fogo, lançados em abismos para que não mais se levantem.
[11] O caluniador não se estabelecerá na terra; ao homem violento, o mal o perseguirá com golpe sobre golpe.
[12] Sei que o SENHOR manterá a causa do oprimido e o direito do necessitado.
[13] Assim, os justos renderão graças ao teu nome; os retos habitarão na tua presença.

[8]Herre, min härskare, min starke hjälpare, du skyddar mitt huvud på stridens dag.

[9]Uppfyll inte de gudlösas önskningar, Herre, låt inte deras planer lyckas.

[10]Låt inte dem som omringar mig triumfera, låt deras hotfulla tal drabba dem själva.

[11]Låt glödande kol regna över dem, låt dem falla i gropar de inte kan ta sig ur.

[12]Den som sprider förtal får inte leva i landet, våldsmännen skall jagas av olyckor, slag på slag.
[13]Jag vet att Herren tar sig an de hjälplösas sak och skaffar de fattiga rätt.
[14]De rättfärdiga skall tacka dig, de redbara bo i din närhet.

Salmo 141

Oração vespertina por santificação e proteção
Salmo de Davi

[1] SENHOR, a ti clamo, dá-te pressa em me acudir; inclina os ouvidos à minha voz, quando te invoco.
[2] Suba à tua presença a minha oração, como incenso, e seja o erguer de minhas mãos como oferenda vespertina.
[3] Põe guarda, SENHOR, à minha boca; vigia a porta dos meus lábios.
[4] Não permitas que meu coração se incline para o mal, para a prática da perversidade na companhia de homens que são malfeitores; e não coma eu das suas iguarias.

Psalm 141

[1]En psalm av David. Herre, jag ropar till dig, skynda till min hjälp, lyssna på mig när jag ropar.

[2]Låt min bön vara rökelse för dig, mina lyfta händer ett kvällsoffer.

[3]Herre, sätt en vakt för min mun, en dörrvakt för mina läppar.

[4]Låt mig inte få lust till onda ord och utföra gudlösa handlingar tillsammans med ogärningsmän. Deras läckerheter vill jag inte smaka.

[5] Fira-me o justo, será isso mercê; repreenda-me, será como óleo sobre a minha cabeça, a qual não há de rejeitá-lo. Continuarei a orar enquanto os perversos praticam maldade.

[5]De rättfärdiga kan slå mig, i kärlek kan de tukta mig, men de gudlösa får inte gjuta olja på mitt huvud. [---]

[6] Os seus juízes serão precipitados penha abaixo, mas ouvirão as minhas palavras, que são agradáveis,

[6][---]

[7] ainda que sejam espalhados os meus ossos à boca da sepultura, quando se lavra e sulca a terra.

[7][---]

[8] Pois em ti, SENHOR Deus, estão fitos os meus olhos: em ti confio; não desampares a minha alma.

[8]Herre, min härskare, mot dig vänder jag blicken, hos dig söker jag min tillflykt. Låt inte mitt liv gå till spillo!

[9] Guarda-me dos laços que me armaram e das armadilhas dos que praticam iniqüidade.

[9]Bevara mig för fällorna de lägger ut, för ogärningsmännens snaror.

[10] Caiam os ímpios nas suas próprias redes, enquanto eu, nesse meio tempo, me salvo incólume.

[10]Låt de gudlösa snärjas i sina egna nät medan jag går oskadd förbi.

Salmo 142

Oração no meio de grande perigo

Salmo didático de Davi. Oração que fez quando estava na caverna

1 Sm. 24.3

[1] Ao SENHOR ergo a minha voz e clamo, com a minha voz suplico ao SENHOR.

[2] Derramo perante ele a minha queixa, à sua presença exponho a minha tribulação.

[3] Quando dentro de mim me esmorece o espírito, conheces a minha vereda. No caminho em que ando, me ocultam armadilha.

Psalm 142

[1]En dikt av David när han var i grottan. En bön.

[2]Med hög röst ropar jag till Herren, med hög röst bönfaller jag Herren.

[3]Jag utgjuter mina bekymmer för honom, till honom bär jag fram min nöd.

[4]När modet sviker mig vet du hur jag har det ställt. På den väg jag vandrar gillrar de fällor för mig.

[4] Olha à minha direita e vê, pois não há quem me reconheça, nenhum lugar de refúgio, ninguém que por mim se interesse.

[5] Jag ser mig omkring, men ingen bryr sig om mig. Ingenstans kan jag fly, ingen vill veta av mig.

[5] A ti clamo, SENHOR, e digo: tu és o meu refúgio, o meu quinhão na terra dos viventes.

[6] Jag ropar till dig, Herre, jag säger: Du är min tillflykt, min lott i de levandes land.

[6] Atende o meu clamor, pois me vejo muito fraco. Livra-me dos meus perseguidores, porque são mais fortes do que eu.

[7] Lyssna till min klagan, ty jag står utan hjälp. Rädda mig från förföljarna, ty de är starkare än jag.

[7] Tira a minha alma do cárcere, para que eu dê graças ao teu nome; os justos me rodearão, quando me fizeres esse bem.

[8] För mig ut ur mitt fängelse, så att jag kan prisa ditt namn. De rättfärdiga samlas kring mig, ty du är god mot mig.

Salmo 143

Psalm 143

Súplica por libertação

Salmo de Davi

[1] Atende, SENHOR, a minha oração, dá ouvidos às minhas súplicas. Responde-me, segundo a tua fidelidade, segundo a tua justiça.

[1] En psalm av David. Herre, hör min bön, lyssna till mitt rop, du som håller ord, svara mig, du som är rättfärdig.

[2] Não entres em juízo com o teu servo, porque à tua vista não há justo nenhum vivente.

[2] Ställ inte din tjänare inför din domstol, ingen människa kan få rätt mot dig.

[3] Pois o inimigo me tem perseguido a alma; tem arrojado por terra a minha vida; tem-me feito habitar na escuridão, como aqueles que morreram há muito.

[3] Fienden förföljer mig, han har krossat mig och låter mig bo i mörker som de sedan länge döda.

[4] Por isso, dentro de mim esmorece o meu espírito, e o coração se vê turbado.

[4] Modet sviker mig, hjärtat förlamas i bröstet.

[5] Lembro-me dos dias de outrora, penso em todos os teus feitos e considero nas obras das tuas mãos.

[5] Jag minns förgångna tider och tänker på allt du har gjort, jag begrundar vad din hand förmått.

[6] A ti levanto as mãos; a minha alma anseia por ti, como terra sedenta.

[6] Jag sträcker mina händer mot dig, öppnar mig som törstig jord.

[7] Dá-te pressa, SENHOR, em responder-me; o espírito me desfalece; não me escondas a tua face, para que eu não me torne como os que baixam à cova.
[8] Faze-me ouvir, pela manhã, da tua graça, pois em ti confio; mostra-me o caminho por onde devo andar, porque a ti elevo a minha alma.
[9] Livra-me, SENHOR, dos meus inimigos; pois em ti é que me refugio.
[10] Ensina-me a fazer a tua vontade, pois tu és o meu Deus; guie-me o teu bom Espírito por terreno plano.
[11] Vivifica-me, SENHOR, por amor do teu nome; por amor da tua justiça, tira da tribulação a minha alma.
[12] E, por tua misericórdia, dá cabo dos meus inimigos e destrói todos os que me atribulam a alma, pois eu sou teu servo.

Salmo 144

Ações de graças pela proteção de Deus
Salmo de Davi

[1] Bendito seja o SENHOR, rocha minha, que me adestra as mãos para a batalha e os dedos, para a guerra;
[2] minha misericórdia e fortaleza minha, meu alto refúgio e meu libertador, meu escudo, aquele em quem confio e quem me submete o meu povo.
[3] SENHOR, que é o homem para que dele tomes conhecimento? E o filho do homem, para que o estimes?
[4] O homem é como um sopro; os seus dias, como a sombra que passa.

[7]Herre, skynda att svara mig, jag orkar inte mer. Dölj inte ditt ansikte för mig, då blir jag lik dem som lagts i graven.
[8]Låt mig var morgon möta din trofasthet, ty jag förtröstar på dig. Visa mig den väg jag skall gå, jag sätter mitt hopp till dig.
[9]Herre, rädda mig från mina fiender, jag flyr till dig.
[10]Lär mig att göra din vilja, ty du är min Gud. Må din goda ande leda mig på jämn mark.
[11]Herre, bevara mitt liv, ditt namn till ära, tag mig ur nöden, du som är rättfärdig.
[12]Förinta mina fiender, du som är trofast, förgör dem som står efter mitt liv, ty jag är din tjänare.

Psalm 144

[1]Av David. Lovad vare Herren, min klippa, han som övat min arm för krig och lärt min hand att strida,
[2]min klippa och min borg, min fristad och min räddare, min sköld, min tillflykt, han som lägger folken under mina fötter.
[3]Herre, vad är en människa att du bryr dig om henne, en dödlig att du räknar med honom?
[4]Människan är som en vindfläkt, hennes levnad en flyktig skugga.

[5] Abaixa, SENHOR, os teus céus e desce; toca os montes, e fumegarão.

[6] Despede relâmpagos e dispersa os meus inimigos; arremessa as tuas flechas e desbarata-os.

[7] Estende a mão lá do alto; livra-me e arrebata-me das muitas águas e do poder de estranhos,

[8] cuja boca profere mentiras, e cuja direita é direita de falsidade.

[9] A ti, ó Deus, entoarei novo cântico; no saltério de dez cordas, te cantarei louvores.

[10] É ele quem dá aos reis a vitória; quem livra da espada maligna a Davi, seu servo.

[11] Livra-me e salva-me do poder de estranhos, cuja boca profere mentiras, e cuja direita é direita de falsidade.

[12] Que nossos filhos sejam, na sua mocidade, como plantas viçosas, e nossas filhas, como pedras angulares, lavradas como colunas de palácio;

[13] que transbordem os nossos celeiros, atulhados de toda sorte de provisões; que os nossos rebanhos produzam a milhares e a dezenas de milhares, em nossos campos;

[14] que as nossas vacas andem pejadas, não lhes haja rotura, nem mau sucesso. Não haja gritos de lamento em nossas praças.

[15] Bem-aventurado o povo a quem assim sucede! Sim, bem-aventurado é o povo cujo Deus é o SENHOR!

Salmo 145

A bondade, grandeza e providência de Deus

Louvores de Davi

[5]Herre, vik undan din himmel, stig ner, rör vid bergen så att de ryker.

[6]Låt blixtar ljunga vida omkring, skjut dina pilar, låt dem vina.

[7]Räck ut din hand från höjden, befria mig och rädda mig ur djupa vatten, undan främlingar,

[8]som har munnen full av lögner och med lyftad hand svär falska eder.

[9]Gud, jag vill sjunga en ny sång till din ära, spela på tiosträngad harpa,

[10-11]du som ger seger åt kungar och befriar din tjänare David. Rädda mig från det grymma svärdet, befria mig från främlingar, som har munnen full av lögner och med lyftad hand svär falska eder.

[12]Våra söner är som växande plantor, i blomman av sin ålder. Våra döttrar är som pelare, skulpterade för palats.

[13]Våra förråd är fulla, de rymmer föda av alla slag. Fåren förökar sig tusenfalt, ja, tiotusenfalt, på ängarna,

[14]och våra kor är feta. Ingen anfaller oss, ingen fördriver oss, på våra gator hörs ingen klagan.

[15]Lyckligt det folk som har det så, lyckligt det folk som har Herren till Gud.

Psalm 145

[1] Exaltar-te-ei, ó Deus meu e Rei; bendirei o teu nome para todo o sempre.

[2] Todos os dias te bendirei e louvarei o teu nome para todo o sempre.

[3] Grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado; a sua grandeza é insondável.

[4] Uma geração louvará a outra geração as tuas obras e anunciará os teus poderosos feitos.

[5] Meditarei no glorioso esplendor da tua majestade e nas tuas maravilhas.

[6] Falar-se-á do poder dos teus feitos tremendos, e contarei a tua grandeza.

[7] Divulgarão a memória de tua muita bondade e com júbilo celebrarão a tua justiça.

[8] Benigno e misericordioso é o SENHOR, tardio em irar-se e de grande clemência.

[9] O SENHOR é bom para todos, e as suas ternas misericórdias permeiam todas as suas obras.

[10] Todas as tuas obras te renderão graças, SENHOR; e os teus santos te bendirão.

[11] Falarão da glória do teu reino e confessarão o teu poder,

[12] para que aos filhos dos homens se façam notórios os teus poderosos feitos e a glória da majestade do teu reino.

[13] O teu reino é o de todos os séculos, e o teu domínio subsiste por todas as gerações. O SENHOR é fiel em todas as suas palavras e santo em todas as suas obras.

[1]En lovsång av David. Jag sjunger om din storhet, Gud, min konung, nu och för evigt prisar jag ditt namn.

[2]Dag efter dag vill jag prisa dig, nu och för evigt sjunga ditt lov.

[3]Stor är Herren, högt är han prisad, ingen kan fatta hans storhet.

[4]Släkte efter släkte skall hylla dina verk och vittna om dina väldiga gärningar.

[5]De skall tala om din härlighet, ditt höga majestät, och de under som du gör vill jag besjunga.

[6]De skall prisa din fruktansvärda makt, och din storhet vill jag förkunna.

[7]De skall ropa ut din stora godhet och jubla över din trofasthet.

[8]Nådig och barmhärtig är Herren, sen till vrede och rik på kärlek.

[9]Herren är god mot alla, barmhärtig mot allt han har skapat.

[10]Herre, allt du har skapat skall tacka dig, dina trogna skall lovsjunga dig.

[11]De skall tala om ditt rikes ära och förkunna din väldiga kraft,

[12]så att alla lär känna din makt, ditt rikes ära och härlighet.

[13a]Ditt rike står i alla tider, ditt välde från släkte till släkte.

[13b]Gud håller sina löften, kärleksfull i allt han gör.

[14] O SENHOR sustém os que vacilam e apruma todos os prostrados.

[14]Herren stöder dem som vacklar, han rätar krökta ryggar.

[15] Em ti esperam os olhos de todos, e tu, a seu tempo, lhes dás o alimento.

[15]Allas ögon är vända mot dig, och du ger dem föda i rätt tid.

[16] Abres a mão e satisfazes de benevolência a todo vivente.

[16]Du öppnar din hand och stillar allt levandes hunger.

[17] Justo é o SENHOR em todos os seus caminhos, benigno em todas as suas obras.

[17]Rättfärdig är Herren i alla sina gärningar, kärleksfull i allt han gör.

[18] Perto está o SENHOR de todos os que o invocam, de todos os que o invocam em verdade.

[18]Herren är nära alla som ropar, alla som av hjärtat ropar till honom.

[19] Ele acode à vontade dos que o temem; atende-lhes o clamor e os salva.

[19]Herren gör vad de fromma begär, han hör deras rop och räddar dem.

[20] O SENHOR guarda a todos os que o amam; porém os ímpios serão exterminados.

[20]Herren skyddar dem som älskar honom, men alla de onda förgör han.

[21] Profira a minha boca louvores ao SENHOR, e toda carne louve o seu santo nome, para todo o sempre.

[21]Herrens lov vill jag sjunga, allt som lever skall prisa hans heliga namn nu och för evigt.

Salmo 146

A fraqueza do homem e a fidelidade de Deus

Psalm 146

[1] Aleluia! Louva, ó minha alma, ao SENHOR.

[1]Halleluja! Prisa Herren, min själ!

[2] Louvarei ao SENHOR durante a minha vida; cantarei louvores ao meu Deus, enquanto eu viver.

[2]Jag vill prisa honom så länge jag lever, lovsjunga min Gud så länge jag är till.

[3] Não confieis em príncipes, nem nos filhos dos homens, em quem não há salvação.

[3]Lita aldrig på mäktiga män, människor som ingen hjälp kan ge.

[4] Sai-lhes o espírito, e eles tornam ao pó; nesse mesmo dia, perecem todos os seus desígnios.

[4]De ger upp andan och blir jord igen, då går deras planer om intet.

[5] Bem-aventurado aquele que tem o Deus de Jacó por seu auxílio, cuja esperança está no SENHOR, seu Deus,

[5]Lycklig den som har sitt stöd i Jakobs Gud och sätter sitt hopp till Herren, sin Gud.

[6] que fez os céus e a terra, o mar e tudo o que neles há e mantém para sempre a sua fidelidade.

[7] Que faz justiça aos oprimidos e dá pão aos que têm fome. O SENHOR liberta os encarcerados.

[8] O SENHOR abre os olhos aos cegos, o SENHOR levanta os abatidos, o SENHOR ama os justos.

[9] O SENHOR guarda o peregrino, ampara o órfão e a viúva, porém transtorna o caminho dos ímpios.

[10] O SENHOR reina para sempre; o teu Deus, ó Sião, reina de geração em geração. Aleluia!

Salmo 147

Louvor ao Deus Todo-Poderoso

[1] Louvai ao SENHOR, porque é bom e amável cantar louvores ao nosso Deus; fica-lhe bem o cântico de louvor.

[2] O SENHOR edifica Jerusalém e congrega os dispersos de Israel;

[3] sara os de coração quebrantado e lhes pensa as feridas.

[4] Conta o número das estrelas, chamando-as todas pelo seu nome.

[5] Grande é o SENHOR nosso e mui poderoso; o seu entendimento não se pode medir.

[6] O SENHOR ampara os humildes e dá com os ímpios em terra.

[7] Cantai ao SENHOR com ações de graças; entoai louvores, ao som da harpa, ao nosso Deus,

[6]Han som har gjort himmel och jord och hav och allt vad som finns i dem, han sviker aldrig sina löften.

[7]Han ger de förtryckta deras rätt, han ger de svältande bröd. Herren befriar de fångna,

[8]Herren öppnar blinda ögon, Herren rätar krökta ryggar, Herren älskar de trogna,

[9]Herren ger främlingar skydd, stöder faderlösa och änkor men korsar de ondas planer.

[10]Herren härskar för evigt, din Gud, o Sion, från släkte till släkte. Halleluja!

Psalm 147

[1]Halleluja! Det är gott att sjunga vår Guds lov, lovsång är skön och ljuvlig.

[2]Herren bygger upp Jerusalem och samlar det skingrade Israel.

[3]Han ger läkedom åt de förtvivlade, han helar deras sår.

[4]Han bestämmer stjärnornas antal och ger dem deras namn.

[5]Vår Herre är stor, hans kraft är väldig, hans vishet är utan gräns.

[6]Herren stöder de svaga, de gudlösa slår han till marken.

[7]Tacka Herren med sång, lovsjung vår Gud till lyra,

[8] que cobre de nuvens os céus, prepara a chuva para a terra, faz brotar nos montes a erva
[9] e dá o alimento aos animais e aos filhos dos corvos, quando clamam.
[10] Não faz caso da força do cavalo, nem se compraz nos músculos do guerreiro.
[11] Agrada-se o SENHOR dos que o temem e dos que esperam na sua misericórdia.
[12] Louva, Jerusalém, ao SENHOR; louva, Sião, ao teu Deus.
[13] Pois ele reforçou as trancas das tuas portas e abençoou os teus filhos, dentro de ti;
[14] estabeleceu a paz nas tuas fronteiras e te farta com o melhor do trigo.
[15] Ele envia as suas ordens à terra, e sua palavra corre velozmente;
[16] dá a neve como lã e espalha a geada como cinza.
[17] Ele arroja o seu gelo em migalhas; quem resiste ao seu frio?
[18] Manda a sua palavra e o derrete; faz soprar o vento, e as águas correm.
[19] Mostra a sua palavra a Jacó, as suas leis e os seus preceitos, a Israel.
[20] Não fez assim a nenhuma outra nação; todas ignoram os seus preceitos. Aleluia!

Salmo 148

Um coro de aleluias

[1] Aleluia! Louvai ao SENHOR do alto dos céus, louvai-o nas alturas.
[2] Louvai-o, todos os seus anjos; louvai-o, todas as suas legiões celestes.

[8]han som täcker himlen med moln, som skänker regn åt jorden och låter gräset gro på bergen,
[9]han som ger föda åt djuren, åt korpens skrikande ungar.
[10]Han gläder sig inte åt stridshästars kraft och soldaternas snabba steg.
[11]Nej, Herren älskar de gudfruktiga, dem som hoppas på hans nåd.
[12]Lova Herren, Jerusalem, Sion, prisa din Gud.
[13]Han gör bommarna för dina portar starka och välsignar ditt folk där inne.
[14]Han ger fred och välgång åt ditt land och mättar dig med finaste vete.
[15]Han sänder sitt bud till jorden, snabbt löper hans ord.
[16]Han låter snö falla som ull, rimfrost strör han ut som aska.
[17]Han kastar ner hagel som smulor, hans köld får vattnet att frysa.
[18]Han sänder sitt ord, och isen smälter, han andas, och vattnet strömmar.
[19]Han förkunnar sitt ord för Jakob, sina stadgar och lagar för Israel.
[20]Så har han inte gjort för andra folk, de känner inte hans lagar. Halleluja!

Psalm 148

[1]Halleluja! Prisa Herren i himlen, prisa honom i höjden.
[2]Prisa honom, alla hans änglar, prisa honom, hela hans här.

[3] Louvai-o, sol e lua; louvai-o, todas as estrelas luzentes.
[4] Louvai-o, céus dos céus e as águas que estão acima do firmamento.
[5] Louvem o nome do SENHOR, pois mandou ele, e foram criados.
[6] E os estabeleceu para todo o sempre; fixou-lhes uma ordem que não passará.
[7] Louvai ao SENHOR da terra, monstros marinhos e abismos todos;
[8] fogo e saraiva, neve e vapor e ventos procelosos que lhe executam a palavra;
[9] montes e todos os outeiros, árvores frutíferas e todos os cedros;
[10] feras e gados, répteis e voláteis;
[11] Reis da terra e todos os povos, príncipes e todos os juízes da terra;
[12] rapazes e donzelas, velhos e crianças.
[13] Louvem o nome do SENHOR, porque só o seu nome é excelso; a sua majestade é acima da terra e do céu.
[14] Ele exalta o poder do seu povo, o louvor de todos os seus santos, dos filhos de Israel, povo que lhe é chegado. Aleluia!

Salmo 149

Os fiéis louvam a Deus

[1] Aleluia! Cantai ao SENHOR um novo cântico e o seu louvor, na assembléia dos santos.
[2] Regozije-se Israel no seu Criador, exultem no seu Rei os filhos de Sião.
[3] Louvem-lhe o nome com flauta; cantem-lhe salmos com adufe e harpa.

[3]Prisa honom, sol och måne, prisa honom, alla strålande stjärnor.
[4]Prisa honom, du himlarnas himmel, du vatten ovanför himlen.
[5]De skall prisa Herrens namn, ty han befallde och de skapades.
[6]Han gav dem deras plats för evig tid, bestämde en ordning som aldrig förgår.
[7]Prisa Herren på jorden, havsdjur och väldiga djup,
[8]blixt och hagel, snö och dimma, du stormvind som gör vad han befaller,
[9]alla höjder och berg, alla fruktträd och cedrar,
[10]vilda djur och boskap, kräldjur och flygande fåglar,
[11]alla jordens kungar och folk, alla dess furstar och domare,
[12]ynglingar och flickor, gamla och unga.
[13]De skall prisa Herrens namn, hans namn är det enda upphöjda, över jord och himmel är hans majestät.
[14]Han har gjort sitt folk mäktigt, till ära för alla sina trogna, för Israel, det folk som står honom nära. Halleluja!

Psalm 149

[1]Halleluja! Sjung till Herrens ära, sjung en ny sång, sjung hans lov i de trognas församling.
[2]Israel skall glädjas över sin skapare, Sions folk skall jubla över sin konung.
[3]Med dans skall de prisa hans namn, till tamburin och lyra skall de sjunga hans lov.

4 Porque o SENHOR se agrada do seu povo e de salvação adorna os humildes.

5 Exultem de glória os santos, no seu leito cantem de júbilo.

6 Nos seus lábios estejam os altos louvores de Deus, nas suas mãos, espada de dois gumes,

7 para exercer vingança entre as nações e castigo sobre os povos;

8 para meter os seus reis em cadeias e os seus nobres, em grilhões de ferro;

9 para executar contra eles a sentença escrita, o que será honra para todos os seus santos. Aleluia!

4Ty Herren älskar sitt folk och skänker de maktlösa seger.

5I triumf skall de trogna jubla och höja glädjerop om natten.

6Ur deras strupar stiger lovsång till Gud, i deras hand är ett skarpslipat svärd.

7De skall ta hämnd på folken, straffa främmande folkslag,

8binda deras kungar med kedjor, deras stormän med bojor av järn.

9De skall verkställa den dom som är fälld. Det är en ära för alla hans trogna. Halleluja!

Salmo 150

Doxologia final

1 Aleluia! Louvai a Deus no seu santuário; louvai-o no firmamento, obra do seu poder.

2 Louvai-o pelos seus poderosos feitos; louvai-o consoante a sua muita grandeza.

3 Louvai-o ao som da trombeta; louvai-o com saltério e com harpa.

4 Louvai-o com adufes e danças; louvai-o com instrumentos de cordas e com flautas.

5 Louvai-o com címbalos sonoros; louvai-o com címbalos retumbantes.

6 Todo ser que respira louve ao SENHOR. Aleluia!

Psalm 150

1Halleluja! Prisa Gud i hans helgedom, prisa honom i hans höga himmel.

2Prisa honom för hans mäktiga gärningar, prisa honom för hans väldiga storhet.

3Prisa honom med hornstötar, prisa honom med harpa och lyra,

4prisa honom med tamburin och dans, prisa honom med strängaspel och flöjt,

5prisa honom med klingande cymbaler, prisa honom med jublande cymbaler.

6Allt som lever och andas skall prisa Herren. Halleluja!

Provérbios de Salomão

Provérbios 1

Uso dos provérbios

1 Provérbios de Salomão, filho de Davi, o rei de Israel.

2 Para aprender a sabedoria e o ensino; para entender as palavras de inteligência;

3 para obter o ensino do bom proceder, a justiça, o juízo e a eqüidade;

4 para dar aos simples prudência e aos jovens, conhecimento e bom siso.

5 Ouça o sábio e cresça em prudência; e o instruído adquira habilidade

6 para entender provérbios e parábolas, as palavras e enigmas dos sábios.

7 O temor do SENHOR é o princípio do saber, mas os loucos desprezam a sabedoria e o ensino.

Contra as seduções dos pecadores

8 Filho meu, ouve o ensino de teu pai e não deixes a instrução de tua mãe.

9 Porque serão diadema de graça para a tua cabeça e colares, para o teu pescoço.

10 Filho meu, se os pecadores querem seduzir-te, não o consintas.

11 Se disserem: Vem conosco, embosquemo-nos para derramar sangue, espreitemos, ainda que sem motivo, os inocentes;

12 traguemo-los vivos, como o abismo, e inteiros, como os que descem à cova;

13 acharemos toda sorte de bens preciosos; encheremos de despojos a nossa casa;

Ordspråksboken

Ords 1

FÖRSTA SAMLINGEN

(kap. 1–9)

Inledning

1Ordspråk av Salomo, Davids son, Israels konung.

2De ger vishet och fostran, så att man förstår de klokas ord

3och låter sig fostras till insikt, till rättfärdighet, rätt och redbarhet.

4De ger de oerfarna vett, de unga kunskap och rådighet.

5Den vise hör dem och ökar sitt vetande, de vägleder den kloke.

6De gör att man förstår tänkespråk och liknelser, de visas ord och gåtor.

7Gudsfruktan är kunskapens begynnelse, dåren föraktar vishet och fostran.

Varning för onda människor

8Lyssna till din fars förmaningar, min son, förkasta inte din mors undervisning.

9De är en skön krans för ditt huvud och en kedja som pryder din hals.

10Min son, följ inte syndare som lockar dig

11och säger: »Kom, vi lägger oss i bakhåll och dödar, vi skall roa oss med att lura på oskyldiga.

12Som dödsriket slukar vi dem levande, som graven tar vi dem med hull och hår.

13Alla slags dyrbarheter kommer vi över, vi skall fylla våra hus med byte.

[14] lança a tua sorte entre nós; teremos todos uma só bolsa.

[15] Filho meu, não te ponhas a caminho com eles; guarda das suas veredas os pés;

[16] porque os seus pés correm para o mal e se apressam a derramar sangue.

[17] Pois debalde se estende a rede à vista de qualquer ave.

[18] Estes se emboscam contra o seu próprio sangue e a sua própria vida espreitam.

[19] Tal é a sorte de todo ganancioso; e este espírito de ganância tira a vida de quem o possui.

[14]Du får vara med och dela, vi har en gemensam penningpung.«

[15]Min son, slå inte följe med dem, sätt aldrig din fot på deras väg.

[16]De skyndar till allt som är ont och är snara att utgjuta blod.

[17]Fåglar är inte hjälpta av att se när fångstnätet gillras,

[18]och dessa män ligger i bakhåll för sig själva, det är sitt eget liv de lurar på.

[19]Så går det den som girigt roffar åt sig: det kostar honom hans eget liv.

Clama a Sabedoria

[20] Grita na rua a Sabedoria, nas praças, levanta a voz;

[21] do alto dos muros clama, à entrada das portas e nas cidades profere as suas palavras:

[22] Até quando, ó néscios, amareis a necedade? E vós, escarnecedores, desejareis o escárnio? E vós, loucos, aborrecereis o conhecimento?

[23] Atentai para a minha repreensão; eis que derramarei copiosamente para vós outros o meu espírito e vos farei saber as minhas palavras.

[24] Mas, porque clamei, e vós recusastes; porque estendi a mão, e não houve quem atendesse;

[25] antes, rejeitastes todo o meu conselho e não quisestes a minha repreensão;

[26] também eu me rirei na vossa desventura, e, em vindo o vosso terror, eu zombarei,

Visheten talar

[20]Visheten ropar högt på gatan, på torget ljuder hennes röst.

[21]Mitt i larmet ropar hon, i stadens portar tar hon till orda:

[22]Hur länge, ni okunniga, skall ni älska okunnigheten, hur länge skall smädarna njuta av att smäda och dårarna hata kunskap?

[23]Vänd om och lyd mina tillrättavisningar! Jag skall visa er min vilja och låta er höra mina ord.

[24]Jag ropade och ni vägrade lyssna, jag varnade och ni brydde er inte om det,

[25]ni trotsade alla mina råd och ville inte veta av mina tillrättavisningar.

[26]Därför skall jag skratta när olyckan drabbar er, jag skall hånle när det fasansfulla kommer,

[27] em vindo o vosso terror como a tempestade, em vindo a vossa perdição como o redemoinho, quando vos chegar o aperto e a angústia.

[27]när det fasansfulla kommer över er som ett oväder och olyckan som en storm, när nöd och ångest drabbar er.

[28] Então, me invocarão, mas eu não responderei; procurar-me-ão, porém não me hão de achar.

[28]Då skall de ropa till mig utan att få svar, de skall söka mig utan att finna mig.

[29] Porquanto aborreceram o conhecimento e não preferiram o temor do SENHOR;

[29]De försmådde kunskap och avvisade gudsfruktan,

[30] não quiseram o meu conselho e desprezaram toda a minha repreensão.

[30]de ville inte veta av mina råd utan föraktade mina tillrättavisningar.

[31] Portanto, comerão do fruto do seu procedimento e dos seus próprios conselhos se fartarão.

[31]Därför får de äta sina gärningars frukt, de skall mättas av sina onda planer.

[32] Os néscios são mortos por seu desvio, e aos loucos a sua impressão de bem-estar os leva à perdição.

[32]Ty avfallet kostar de okunniga livet, och dårens sorglöshet blir hans död.

[33] Mas o que me der ouvidos habitará seguro, tranqüilo e sem temor do mal.

[33]Men den som lyssnar till mig bor trygg och behöver inte frukta något ont.

Provérbios 2

A excelência da sabedoria

[1] Filho meu, se aceitares as minhas palavras e esconderes contigo os meus mandamentos,

[2] para fazeres atento à sabedoria o teu ouvido e para inclinares o coração ao entendimento,

[3] e, se clamares por inteligência, e por entendimento alçares a voz,

[4] se buscares a sabedoria como a prata e como a tesouros escondidos a procurares,

[5] então, entenderás o temor do SENHOR e acharás o conhecimento de Deus.

Ords 2

Visheten som värn mot det onda

[1]Min son, om du tar emot mina ord och bevarar mina bud inom dig,

[2]så att du lyssnar till visheten och öppnar ditt hjärta för insikten,

[3]om du ropar på klokheten och kallar på insikten,

[4]om du söker henne som man söker silver, letar som efter en skatt,

[5]då skall du förstå vad gudsfruktan är och vinna kunskap om Gud.

[6] Porque o SENHOR dá a sabedoria, e da sua boca vem a inteligência e o entendimento.

[6]Ty det är Herren som skänker vishet, från hans mun kommer kunskap och insikt.

[7] Ele reserva a verdadeira sabedoria para os retos; é escudo para os que caminham na sinceridade,

[7]Han har framgång i beredskap åt den redlige, han är den oförvitliges sköld,

[8] guarda as veredas do juízo e conserva o caminho dos seus santos.

[8]han vakar över det rättas vägar och skyddar sina trognas stigar.

[9] Então, entenderás justiça, juízo e eqüidade, todas as boas veredas.

[9]Då skall du inse vad rättfärdighet, rätt och redbarhet är, det godas alla vägar.

[10] Porquanto a sabedoria entrará no teu coração, e o conhecimento será agradável à tua alma.

[10]Visheten skall fylla ditt hjärta och kunskapen ge dig glädje,

[11] O bom siso te guardará, e a inteligência te conservará;

[11]klokheten skall värna dig och insikten beskydda dig.

[12] para te livrar do caminho do mal e do homem que diz coisas perversas;

[12]Hon skall rädda dig från det ondas väg, från dem som förvränger sanningen,

[13] dos que deixam as veredas da retidão, para andarem pelos caminhos das trevas;

[13]som lämnar den rätta vägen och vandrar på mörkrets stigar,

[14] que se alegram de fazer o mal, folgam com as perversidades dos maus,

[14]som gör det onda med glädje och finner nöje i allt ont och förvänt,

[15] seguem veredas tortuosas e se desviam nos seus caminhos;

[15]som följer slingriga stigar och går på villovägar.

[16] para te livrar da mulher adúltera, da estrangeira, que lisonjeia com palavras,

[16]Hon skall rädda dig från den främmande kvinnan, från henne som talar så förföriskt,

[17] a qual deixa o amigo da sua mocidade e se esquece da aliança do seu Deus;

[17]som har övergett sin ungdoms vän och glömt förbundet med sin Gud.

[18] porque a sua casa se inclina para a morte, e as suas veredas, para o reino das sombras da morte;

[18]Hennes hus sjunker ner i dödsriket, hennes väg för till skuggornas boning.

[19] todos os que se dirigem a essa mulher não voltarão e não atinarão com as veredas da vida.

[19]Den som går till henne kommer aldrig åter, han finner aldrig livets vägar.

[20] Assim, andarás pelo caminho dos homens de bem e guardarás as veredas dos justos.
[21] Porque os retos habitarão a terra, e os íntegros permanecerão nela.
[22] Mas os perversos serão eliminados da terra, e os aleivosos serão dela desarraigados.

Provérbios 3

Exortações da Sabedoria a obedecer ao Senhor

[1] Filho meu, não te esqueças dos meus ensinos, e o teu coração guarde os meus mandamentos;
[2] porque eles aumentarão os teus dias e te acrescentarão anos de vida e paz.
[3] Não te desamparem a benignidade e a fidelidade; ata-as ao pescoço; escreve-as na tábua do teu coração
[4] e acharás graça e boa compreensão diante de Deus e dos homens.
[5] Confia no SENHOR de todo o teu coração e não te estribes no teu próprio entendimento.
[6] Reconhece-o em todos os teus caminhos, e ele endireitará as tuas veredas.
[7] Não sejas sábio aos teus próprios olhos; teme ao SENHOR e aparta-te do mal;
[8] será isto saúde para o teu corpo e refrigério, para os teus ossos.
[9] Honra ao SENHOR com os teus bens e com as primícias de toda a tua renda;
[10] e se encherão fartamente os teus celeiros, e transbordarão de vinho os teus lagares.

[20]Håll dig därför till de godas väg och följ de rättfärdigas stigar.
[21]Ty de rättrådiga skall bo i landet, de oförvitliga får stanna där.
[22]Men de onda skall utrotas ur landet, de trolösa ryckas bort därifrån.

Ords 3

Vishet och gudsfruktan

[1]Min son, glöm inte vad jag har lärt dig, bevara mina bud i ditt hjärta.
[2]Hög ålder och ett långt liv, frid och välgång skall de ge dig.
[3]Låt godhet och sanning förbli hos dig. Bind dem kring din hals, skriv dem på ditt hjärtas tavla.
[4]Då blir du uppskattad för din klokhet av både Gud och människor.
[5]Förtrösta på Herren av hela ditt hjärta och lita inte till ditt eget förstånd.
[6]Tänk på honom var du än går, så skall han jämna vägen för dig.
[7]Tyck inte att du själv är vis, frukta Herren och fly det onda.
[8]Det ger hälsa åt din kropp, kraft åt alla dess ben.
[9]Ära Herren med allt du äger och med det första av din skörd.
[10]Då skall dina lador fyllas av säd och presskaren flöda över av vin.

[11] Filho meu, não rejeites a disciplina do SENHOR, nem te enfades da sua repreensão.

[11]Förkasta inte Herrens fostran, min son, känn inte avsky för hans tuktan,

[12] Porque o SENHOR repreende a quem ama, assim como o pai, ao filho a quem quer bem.

[12]ty Herren tuktar den han älskar och agar den son han har kär.

Vishetens välsignelser

[13] Feliz o homem que acha sabedoria, e o homem que adquire conhecimento;

[13]Lycklig den som funnit vishet, den som nått fram till insikt.

[14] porque melhor é o lucro que ela dá do que o da prata, e melhor a sua renda do que o ouro mais fino.

[14]Ty visheten är mer värd än silver, den vinst hon ger är bättre än guld.

[15] Mais preciosa é do que pérolas, e tudo o que podes desejar não é comparável a ela.

[15]Hon är dyrbarare än pärlor, inga skatter går upp mot henne.

[16] O alongar-se da vida está na sua mão direita, na sua esquerda, riquezas e honra.

[16]I sin högra hand har hon långt liv, i sin vänstra rikedom och ära.

[17] Os seus caminhos são caminhos deliciosos, e todas as suas veredas, paz.

[17]Hennes vägar är ljuvliga att gå, alla hennes stigar är trygga.

[18] É árvore de vida para os que a alcançam, e felizes são todos os que a retêm.

[18]För dem som håller sig till henne är hon ett livets träd — lycklig den som håller fast vid henne.

[19] O SENHOR com sabedoria fundou a terra, com inteligência estabeleceu os céus.

[19]Med vishet lade Herren jordens grund, han spände upp himlen med insikt.

[20] Pelo seu conhecimento os abismos se rompem, e as nuvens destilam orvalho.

[20]Hans kunskap öppnade djupets flöden och fick molnen att fälla sin dagg.

[21] Filho meu, não se apartem estas coisas dos teus olhos; guarda a verdadeira sabedoria e o bom siso;

[21]Bevara omdöme och klokhet, min son, släpp dem inte ur sikte.

[22] porque serão vida para a tua alma e adorno ao teu pescoço.

[22]De skall skänka dig liv och bli ett smycke för din hals.

[23] Então, andarás seguro no teu caminho, e não tropeçará o teu pé.

[23]Då kan du vandra trygg, du kommer inte att snava.

[24] Quando te deitares, não temerás; deitar-te-ás, e o teu sono será suave.

[24]Du kan gå till vila utan fruktan, lägga dig och sova lugnt

[25] Não temas o pavor repentino, nem a arremetida dos perversos, quando vier.

[25]utan rädsla för den oväntade fasan, stormen som drabbar de onda.

[26] Porque o SENHOR será a tua segurança e guardará os teus pés de serem presos.

[26]Ty Herren skall ge dig tillförsikt och bevara din fot för snaran.

Godhet mot medmänniskan

[27] Não te furtes a fazer o bem a quem de direito, estando na tua mão o poder de fazê-lo.

[27]Neka ingen en skälig gåva när det står i din makt att hjälpa.

[28] Não digas ao teu próximo: Vai e volta amanhã; então, to darei, se o tens agora contigo.

[28]Om du har något, svara då inte din broder: »Kom tillbaka i morgon, då skall du få.«

[29] Não maquines o mal contra o teu próximo, pois habita junto de ti confiadamente.

[29]Anstifta inget ont mot din broder, som tror sig bo trygg i din närhet.

[30] Jamais pleiteies com alguém sem razão, se te não houver feito mal.

[30]Tvista inte med någon utan fog, med en som inte har gjort dig något ont.

[31] Não tenhas inveja do homem violento, nem sigas nenhum de seus caminhos;

[31]Avundas inte våldsverkaren, slå inte in på de vägar han går.

[32] porque o SENHOR abomina o perverso, mas aos retos trata com intimidade.

[32]Herren avskyr den som är falsk, men de rättrådiga har hans vänskap.

[33] A maldição do SENHOR habita na casa do perverso, porém a morada dos justos ele abençoa.

[33]Herren förbannar den ondes hus, men de rättfärdigas hem välsignar han.

[34] Certamente, ele escarnece dos escarnecedores, mas dá graça aos humildes.

[34]Smädare smädar han, men de ödmjuka visar han nåd.

[35] Os sábios herdarão honra, mas os loucos tomam sobre si a ignomínia.

[35]Ära vinner de visa, dårarna hopar skam.

Provérbios 4

Exortação paternal

[1] Ouvi, filhos, a instrução do pai e estai atentos para conhecerdes o entendimento;

[2] porque vos dou boa doutrina; não deixeis o meu ensino.

Ords 4

Maning till vishet

[1]Hör er fars förmaningar, barn, lyssna och kom till insikt.

[2]God är den lärdom jag ger er, glöm inte min undervisning.

[3] Quando eu era filho em companhia de meu pai, tenro e único diante de minha mãe,

[3]När jag själv var ett barn hos min far, en liten pojke, min mors ende son,

[4] então, ele me ensinava e me dizia: Retenha o teu coração as minhas palavras; guarda os meus mandamentos e vive;

[4]lärde han mig: Håll fast vid mina ord, följ mina bud så får du leva.

[5] adquire a sabedoria, adquire o entendimento e não te esqueças das palavras da minha boca, nem delas te apartes.

[5]Förvärva vishet, förvärva insikt, glöm aldrig vad jag sagt och vik inte av från det.

[6] Não desampares a sabedoria, e ela te guardará; ama-a, e ela te protegerá.

[6]Överge inte visheten, hon skall bevara dig, älska henne, hon skall skydda dig.

[7] O princípio da sabedoria é: Adquire a sabedoria; sim, com tudo o que possuis, adquire o entendimento.

[7]Vishet är viktigast, förvärva vishet, ge allt du äger för att förvärva insikt.

[8] Estima-a, e ela te exaltará; se a abraçares, ela te honrará;

[8]Håll henne högt, så upphöjer hon dig, omfamna henne, så ger hon dig ära.

[9] dará à tua cabeça um diadema de graça e uma coroa de glória te entregará.

[9]Hon skall kröna dig med sin sköna krans, skänka dig en ståtlig krona.

[10] Ouve, filho meu, e aceita as minhas palavras, e se te multiplicarão os anos de vida.

[10]Lyssna, min son, ta emot mina ord, så får du leva länge.

[11] No caminho da sabedoria, te ensinei e pelas veredas da retidão te fiz andar.

[11]Vishetens väg lär jag dig, jag leder dig på rätta stigar.

[12] Em andando por elas, não se embaraçarão os teus passos; se correres, não tropeçarás.

[12]Där kan du gå utan att möta hinder, springa utan att snava.

[13] Retém a instrução e não a largues; guarda-a, porque ela é a tua vida.

[13]Håll alltid fast vid den fostran du fått, ta vara på den, ty den är ditt liv.

[14] Não entres na vereda dos perversos, nem sigas pelo caminho dos maus.

[14]Följ inte de ondas väg, slå inte in på de gudlösas stig,

[15] Evita-o; não passes por ele; desvia-te dele e passa de largo;

[15]undvik den, gå den inte, vik åt sidan och gå förbi.

[16] pois não dormem, se não fizerem mal, e foge deles o sono, se não fizerem tropeçar alguém;
[17] porque comem o pão da impiedade e bebem o vinho das violências.
[18] Mas a vereda dos justos é como a luz da aurora, que vai brilhando mais e mais até ser dia perfeito.
[19] O caminho dos perversos é como a escuridão; nem sabem eles em que tropeçam.
[20] Filho meu, atenta para as minhas palavras; aos meus ensinamentos inclina os ouvidos.
[21] Não os deixes apartar-se dos teus olhos; guarda-os no mais íntimo do teu coração.
[22] Porque são vida para quem os acha e saúde, para o seu corpo.
[23] Sobre tudo o que se deve guardar, guarda o coração, porque dele procedem as fontes da vida.
[24] Desvia de ti a falsidade da boca e afasta de ti a perversidade dos lábios.
[25] Os teus olhos olhem direito, e as tuas pálpebras, diretamente diante de ti.
[26] Pondera a vereda de teus pés, e todos os teus caminhos sejam retos.
[27] Não declines nem para a direita nem para a esquerda; retira o teu pé do mal.

Provérbios 5

Advertência contra a lascívia

[1] Filho meu, atende a minha sabedoria; à minha inteligência inclina os ouvidos
[2] para que conserves a discrição, e os teus lábios guardem o conhecimento;

[16]De kan inte sova om de inte gjort något ont, sömnen flyr dem om de inte fått någon på fall.
[17]De äter brottets bröd och dricker våldets vin.
[18]De rättfärdigas stig är som gryningens ljus, som växer tills dagen är full,
[19]men de ondas väg är som mörkret, de vet inte var de kan snava.
[20]Min son, lyssna till vad jag säger, hör noga på mina ord.
[21]Släpp dem aldrig ur sikte, bevara dem djupt i ditt hjärta.
[22]Ty de ger liv åt den som finner dem och läkedom åt hela hans kropp.
[23]Mer än allt annat — vakta ditt hjärta, ty hjärtat styr ditt liv.
[24]Låt aldrig din mun tala falska ord, avhåll din tunga från svek.
[25]Rikta blicken rakt framåt, se på det som ligger framför dig.
[26]Ge akt på var du sätter foten, så vandrar du alltid på fast mark.
[27]Vik inte av åt höger eller vänster, håll dig borta från det onda.

Ords 5

Varning för den främmande kvinnan

[1]Min son, hör på min vishet och lyssna till min insikt,
[2]så att du vinnlägger dig om klokhet och kunskap får prägla dina ord.

[3] porque os lábios da mulher adúltera destilam favos de mel, e as suas palavras são mais suaves do que o azeite;

[3]Den främmandes läppar är söta som honung, lenare än olja hennes tunga,

[4] mas o fim dela é amargoso como o absinto, agudo, como a espada de dois gumes.

[4]men till slut blir hon bitter som malört, vass som ett tveeggat svärd.

[5] Os seus pés descem à morte; os seus passos conduzem-na ao inferno.

[5]Hennes vandring går mot döden, ner till dödsriket för hennes steg.

[6] Ela não pondera a vereda da vida; anda errante nos seus caminhos e não o sabe.

[6]Hon ger inte akt på livets väg, hon märker inte att hon går vilse.

[7] Agora, pois, filho, dá-me ouvidos e não te desvies das palavras da minha boca.

[7]Hör därför på mig, mina barn, och följ alltid mina ord.

[8] Afasta o teu caminho da mulher adúltera e não te aproximes da porta da sua casa;

[8]Håll dig långt ifrån henne, närma dig inte hennes dörr.

[9] para que não dês a outrem a tua honra, nem os teus anos, a cruéis;

[9]Annars får du ge din kraft åt andra och dina år åt en hård husbonde,

[10] para que dos teus bens não se fartem os estranhos, e o fruto do teu trabalho não entre em casa alheia;

[10]främlingar drar nytta av din styrka, och du får slita i en annans hus.

[11] e gemas no fim de tua vida, quando se consumirem a tua carne e o teu corpo,

[11]Du stönar när slutet kommer, när din kropp tynar bort:

[12] e digas: Como aborreci o ensino! E desprezou o meu coração a disciplina!

[12]»Varför avskydde jag fostran och föraktade tillrättavisning?

[13] E não escutei a voz dos que me ensinavam, nem a meus mestres inclinei os ouvidos!

[13]Varför hörde jag inte på mina lärare utan slog dövörat till för deras ord?

[14] Quase que me achei em todo mal que sucedeu no meio da assembléia e da congregação.

[14]Snart befann jag mig i stort elände inför den samlade menigheten.«

[15] Bebe a água da tua própria cisterna e das correntes do teu poço.

[15]Drick vatten ur din egen brunn, friskt vatten ur din egen källa.

[16] Derramar-se-iam por fora as tuas fontes, e, pelas praças, os ribeiros de águas?

[16]Skall dina källflöden rinna ut på gatan och strömma ut över torget?

[17] Sejam para ti somente e não para os estranhos contigo.

[17]Nej, de skall tillhöra dig ensam, dela dem inte med andra!

[18] Seja bendito o teu manancial, e alegra-te com a mulher da tua mocidade,
[19] corça de amores e gazela graciosa. Saciem-te os seus seios em todo o tempo; e embriaga-te sempre com as suas carícias.

[20] Por que, filho meu, andarias cego pela estranha e abraçarias o peito de outra?

[21] Porque os caminhos do homem estão perante os olhos do SENHOR, e ele considera todas as suas veredas.
[22] Quanto ao perverso, as suas iniqüidades o prenderão, e com as cordas do seu pecado será detido.
[23] Ele morrerá pela falta de disciplina, e, pela sua muita loucura, perdido, cambaleia.

[18]Må din källa vara välsignad. Gläds åt din ungdoms hustru,
[19]den älskliga hinden, den vackra gasellen. Må hennes bröst alltid vara din lust, hennes kärlek alltid berusa dig.
[20]Varför skulle du berusas av en annan kvinna och famna en främmande, min son?

[21]Herren ser var människan går, han ger akt på alla hennes steg.

[22]Den onde fångas av sina egna brott och fastnar i sina synders snara.

[23]Han dör för att han försmådde fostran och berusades av sin stora dårskap.

Provérbios 6

Advertência contra o servir de fiador

[1] Filho meu, se ficaste por fiador do teu companheiro e se te empenhaste ao estranho,
[2] estás enredado com o que dizem os teus lábios, estás preso com as palavras da tua boca.
[3] Agora, pois, faze isto, filho meu, e livra-te, pois caíste nas mãos do teu companheiro: vai, prostra-te e importuna o teu companheiro;
[4] não dês sono aos teus olhos, nem repouso às tuas pálpebras;
[5] livra-te, como a gazela, da mão do caçador e, como a ave, da mão do passarinheiro.

Advertência contra a preguiça

Ords 6

Vishet i det dagliga livet

[1]Min son, om du har gått i borgen för en vän och gett ditt handslag åt en främling,

[2]då är du snärjd av dina egna ord, fångad av vad du själv har sagt.

[3]Gör så här, min son, för att befria dig när du har råkat i en annans våld: skynda i väg och bestorma honom,

[4]unna dig ingen sömn, ge dig inte någon ro.

[5]Rädda dig som gasellen undan jägaren, som fågeln ur fågelfängarens hand.

[6] Vai ter com a formiga, ó preguiçoso, considera os seus caminhos e sê sábio.

[7] Não tendo ela chefe, nem oficial, nem comandante,

[8] no estio, prepara o seu pão, na sega, ajunta o seu mantimento.

[9] Ó preguiçoso, até quando ficarás deitado? Quando te levantarás do teu sono?

[10] Um pouco para dormir, um pouco para tosquenejar, um pouco para encruzar os braços em repouso,

[11] assim sobrevirá a tua pobreza como um ladrão, e a tua necessidade, como um homem armado.

Advertência contra a maldade

[12] O homem de Belial, o homem vil, é o que anda com a perversidade na boca,

[13] acena com os olhos, arranha com os pés e faz sinais com os dedos.

[14] No seu coração há perversidade; todo o tempo maquina o mal; anda semeando contendas.

[15] Pelo que a sua destruição virá repentinamente; subitamente, será quebrantado, sem que haja cura.

[16] Seis coisas o SENHOR aborrece, e a sétima a sua alma abomina:

[17] olhos altivos, língua mentirosa, mãos que derramam sangue inocente,

[18] coração que trama projetos iníquos, pés que se apressam a correr para o mal,

[19] testemunha falsa que profere mentiras e o que semeia contendas entre irmãos.

Advertência contra a mulher adúltera

[6]Gå till myran, du late, se hur hon gör och bli vis.

[7]Hon har ingen härskare över sig, ingen fogde eller furste,

[8]ändå skaffar hon föda om sommaren, samlar sin mat vid skördetiden.

[9]Hur länge skall du ligga, du late, när skall du vakna och stiga upp?

[10]Sov lite till, slumra lite till, vila lite till med armarna i kors —

[11]och fattigdomen är över dig som en rånare, armodet som en beväpnad man.

[12]En ond människa, en illasinnad man, talar med kluven tunga,

[13]blinkar med ögonen, skrapar med foten, gör tecken med fingrarna.

[14]Han är falsk i sinnet, smider ränker och vållar ständigt tvister.

[15]Därför skall olyckan överraska honom, han krossas plötsligt och ohjälpligt.

[16]Sex ting är det som Herren hatar, sju är det han avskyr:

[17]stolta ögon, falsk tunga, händer som utgjuter oskyldigt blod,

[18]ett hjärta som smider onda planer, fötter som skyndar till allt som är ont,

[19]menedaren som vittnar falskt och den som vållar tvist mellan bröder.

Varning för äktenskapsbrott

[20] Filho meu, guarda o mandamento de teu pai e não deixes a instrução de tua mãe;

[21] ata-os perpetuamente ao teu coração, pendura-os ao pescoço.

[22] Quando caminhares, isso te guiará; quando te deitares, te guardará; quando acordares, falará contigo.

[23] Porque o mandamento é lâmpada, e a instrução, luz; e as repreensões da disciplina são o caminho da vida;

[24] para te guardarem da vil mulher e das lisonjas da mulher alheia.

[25] Não cobices no teu coração a sua formosura, nem te deixes prender com as suas olhadelas.

[26] Por uma prostituta o máximo que se paga é um pedaço de pão, mas a adúltera anda à caça de vida preciosa.

[27] Tomará alguém fogo no seio, sem que as suas vestes se incendeiem?

[28] Ou andará alguém sobre brasas, sem que se queimem os seus pés?

[29] Assim será com o que se chegar à mulher do seu próximo; não ficará sem castigo todo aquele que a tocar.

[30] Não é certo que se despreza o ladrão, quando furta para saciar-se, tendo fome?

[31] Pois este, quando encontrado, pagará sete vezes tanto; entregará todos os bens de sua casa.

[32] O que adultera com uma mulher está fora de si; só mesmo quem quer arruinar-se é que pratica tal coisa.

[33] Achará açoites e infâmia, e o seu opróbrio nunca se apagará.

[20]Lev efter din fars bud, min son, förkasta inte din mors undervisning.

[21]Bär dem alltid vid ditt hjärta och bind dem kring din hals.

[22]Då skall de leda dig när du går, vaka över dig när du sover och tala till dig när du vaknar.

[23]Ty budet är en lampa och undervisningen ett ljus, och fostrande tillrättavisning är vägen till livet.

[24]De bevarar dig för din nästas hustru, för den främmande kvinnans lena tunga.

[25]Ha inte begär till hennes skönhet, låt henne inte fånga dig med sina ögonkast.

[26]En hora kan kosta dig din sista brödbit, men den gifta kvinnan är ute efter ditt liv.

[27]Kan man bära glöd i mantelvecket utan att kläderna tar eld?

[28]Kan man gå på glödande kol utan att bränna fötterna?

[29]Likadant om man ligger med en annans hustru: den som rör henne får sitt straff.

[30]Ingen föraktar en tjuv som stjäl för att stilla sin hunger,

[31]men när han ertappas får han betala sjufalt och lämna ifrån sig allt han äger.

[32]Vettlös är den som begår äktenskapsbrott, han störtar sig själv i fördärvet.

[33]Han drabbas av skam och skada, hans vanära utplånas aldrig.

[34] Porque o ciúme excita o furor do marido; e não terá compaixão no dia da vingança.

[35] Não se contentará com o resgate, nem aceitará presentes, ainda que sejam muitos.

[34]Ty mannen rasar i sin svartsjuka, och hans hämnd blir skoningslös,

[35]ingen gottgörelse tar han emot, inga aldrig så stora mutor.

Provérbios 7

Mais advertências contra a mulher adúltera

[1] Filho meu, guarda as minhas palavras e conserva dentro de ti os meus mandamentos.

[2] Guarda os meus mandamentos e vive; e a minha lei, como a menina dos teus olhos.

[3] Ata-os aos dedos, escreve-os na tábua do teu coração.

[4] Dize à Sabedoria: Tu és minha irmã; e ao Entendimento chama teu parente;

[5] para te guardarem da mulher alheia, da estranha que lisonjeia com palavras.

[6] Porque da janela da minha casa, por minhas grades, olhando eu,

[7] vi entre os simples, descobri entre os jovens um que era carecente de juízo,

[8] que ia e vinha pela rua junto à esquina da mulher estranha e seguia o caminho da sua casa,

[9] à tarde do dia, no crepúsculo, na escuridão da noite, nas trevas.

[10] Eis que a mulher lhe sai ao encontro, com vestes de prostituta e astuta de coração.

[11] É apaixonada e inquieta, cujos pés não param em casa;

[12] ora está nas ruas, ora, nas praças, espreitando por todos os cantos.

Ords 7

[1]Min son, håll fast vid mina ord och bevara mina bud inom dig.

[2]Håll mina bud så får du leva, bevara min lära som din ögonsten.

[3]Bind dem om dina fingrar, skriv dem på ditt hjärtas tavla.

[4]Kalla visheten din syster och insikten din vän:

[5]de bevarar dig för den främmande kvinnan, för henne som talar så förföriskt.

[6]När jag stod vid fönstret i mitt hus och såg ut genom gallret

[7]såg jag bland de oerfarna en oförståndig yngling.

[8]Han kom gående vid hennes gathörn i riktning mot hennes hus

[9]på kvällen då skymningen föll, då nattens mörker bröt in.

[10]Då kom honom kvinnan till mötes, klädd som en hora och med sluga planer.

[11]Rastlös och ostyrig är hon, kan aldrig hålla sig hemma —

[12]än på gatan, än på torget, på pass i varje gathörn.

[13] Aproximou-se dele, e o beijou, e de cara impudente lhe diz:

[14] Sacrifícios pacíficos tinha eu de oferecer; paguei hoje os meus votos.

[15] Por isso, saí ao teu encontro, a buscar-te, e te achei.

[16] Já cobri de colchas a minha cama, de linho fino do Egito, de várias cores;

[17] já perfumei o meu leito com mirra, aloés e cinamomo.

[18] Vem, embriaguemo-nos com as delícias do amor, até pela manhã; gozemos amores.

[19] Porque o meu marido não está em casa, saiu de viagem para longe.

[20] Levou consigo um saquitel de dinheiro; só por volta da lua cheia ele tornará para casa.

[21] Seduziu-o com as suas muitas palavras, com as lisonjas dos seus lábios o arrastou.

[22] E ele num instante a segue, como o boi que vai ao matadouro; como o cervo que corre para a rede,

[23] até que a flecha lhe atravesse o coração; como a ave que se apressa para o laço, sem saber que isto lhe custará a vida.

[24] Agora, pois, filho, dá-me ouvidos e sê atento às palavras da minha boca;

[25] não se desvie o teu coração para os caminhos dela, e não andes perdido nas suas veredas;

[26] porque a muitos feriu e derribou; e são muitos os que por ela foram mortos.

[27] A sua casa é caminho para a sepultura e desce para as câmaras da morte.

[13]Hon grep tag i honom och kysste honom och sade med skamlös uppsyn:

[14]»Jag var skyldig ett gemenskapsoffer och har nu infriat mitt löfte.

[15]Därför gick jag ut för att möta dig, jag sökte dig och fann dig.

[16]Min säng står bäddad med täcken av färgat egyptiskt linne,

[17]jag har bestänkt min bädd med myrra, aloe och kanel —

[18]kom, låt oss berusa oss med kärlek och njuta dess vällust ända till morgonen.

[19]Min man är inte hemma, han är på resa och långt härifrån,

[20]han tog med sig penningpungen, först vid fullmånen kommer han hem.«

[21]Hon övertalar honom med sitt prat och förleder honom med sin lena tunga.

[22]Han går genast med henne, lik en oxe som leds till slakt, lik en hjort som hoppar i snaran

[23]och får levern genomborrad av en pil, lik en fågel som flyger mot fällan — han anar inte att hans liv står på spel.

[24]Hör därför på mig, mina barn, och lyssna till mina ord.

[25]Låt dig inte lockas med på hennes vägar, förirra dig inte in på hennes stigar,

[26]ty många har fallit för hennes hand, otaliga är hennes offer.

[27]Från hennes hus går vägen till dödsriket, till dödens boning för den ner.

Provérbios 8

A excelência da Sabedoria

[1] Não clama, porventura, a Sabedoria, e o Entendimento não faz ouvir a sua voz?

[2] No cimo das alturas, junto ao caminho, nas encruzilhadas das veredas ela se coloca;

[3] junto às portas, à entrada da cidade, à entrada das portas está gritando:

[4] A vós outros, ó homens, clamo; e a minha voz se dirige aos filhos dos homens.

[5] Entendei, ó simples, a prudência; e vós, néscios, entendei a sabedoria.

[6] Ouvi, pois falarei coisas excelentes; os meus lábios proferirão coisas retas.

[7] Porque a minha boca proclamará a verdade; os meus lábios abominam a impiedade.

[8] São justas todas as palavras da minha boca; não há nelas nenhuma coisa torta, nem perversa.

[9] Todas são retas para quem as entende e justas, para os que acham o conhecimento.

[10] Aceitai o meu ensino, e não a prata, e o conhecimento, antes do que o ouro escolhido.

[11] Porque melhor é a sabedoria do que jóias, e de tudo o que se deseja nada se pode comparar com ela.

[12] Eu, a Sabedoria, habito com a prudência e disponho de conhecimentos e de conselhos.

[13] O temor do SENHOR consiste em aborrecer o mal; a soberba, a arrogância,

Ords 8

Visheten talar om sig själv

[1]Hör, visheten ropar, insikten låter höra sin röst.

[2]Hon står uppe på höjderna, vid alla vägar och vägskäl.

[3]I portarna ljuder hennes rop, vid ingången till staden:

[4]Människor, jag ropar till er, jag vänder mig till alla och envar.

[5]Ni oerfarna, förvärva klokhet! Ni dåraktiga, förvärva förstånd!

[6]Lyssna, ty det jag säger är rätt, sanna ord kommer över mina läppar.

[7]Min mun säger sanningen, mina läppar skyr det onda.

[8]Alla mina ord är rättfärdiga, i dem finns inget falskt eller förvänt.

[9]De övertygar den insiktsfulle, den som nått kunskap vet att de är riktiga.

[10]Ta emot min fostran hellre än silver, kunskap hellre än rent guld,

[11]ty visheten är mer värd än pärlor, inga skatter går upp emot henne.

[12]Jag, visheten, är granne med klokheten, hos mig finns kunskap och omdöme.

[13]Att frukta Herren är att hata det onda. Jag hatar högfärd och övermod, onda handlingar och falska ord.

o mau caminho e a boca perversa, eu os aborreço.

[14] Meu é o conselho e a verdadeira sabedoria, eu sou o Entendimento, minha é a fortaleza.

[15] Por meu intermédio, reinam os reis, e os príncipes decretam justiça.

[16] Por meu intermédio, governam os príncipes, os nobres e todos os juízes da terra.

[17] Eu amo os que me amam; os que me procuram me acham.

[18] Riquezas e honra estão comigo, bens duráveis e justiça.

[19] Melhor é o meu fruto do que o ouro, do que o ouro refinado; e o meu rendimento, melhor do que a prata escolhida.

[20] Ando pelo caminho da justiça, no meio das veredas do juízo,

[21] para dotar de bens os que me amam e lhes encher os tesouros.

A eternidade da Sabedoria

[22] O SENHOR me possuía no início de sua obra, antes de suas obras mais antigas.

[23] Desde a eternidade fui estabelecida, desde o princípio, antes do começo da terra.

[24] Antes de haver abismos, eu nasci, e antes ainda de haver fontes carregadas de águas.

[25] Antes que os montes fossem firmados, antes de haver outeiros, eu nasci.

[26] Ainda ele não tinha feito a terra, nem as amplidões, nem sequer o princípio do pó do mundo.

[14]Jag ger råd och skänker framgång, hos mig finns insikt, hos mig finns kraft.

[15]Genom mig regerar kungar och skipar härskare rätt,

[16]genom mig härskar furstar och stormän, alla som styr rättfärdigt.

[17]Jag älskar dem som älskar mig, och de som söker mig skall finna mig.

[18]Hos mig finns rikedom och ära, varaktigt välstånd och framgång.

[19]Mina gåvor är bättre än finaste guld, mina frukter förmer än rent silver.

[20]Jag går det rättas väg, rättfärdighetens stigar.

[21]Jag lönar rikt dem som älskar mig och fyller deras förråd.

[22]Herren skapade mig som det första, som begynnelsen av sitt verk, för länge sedan.

[23]I urtiden formades jag, i begynnelsen, innan jorden fanns.

[24]Innan djupen blev till föddes jag, när det ännu inte fanns källor med vatten,

[25]innan bergen fått sin grund, innan höjderna fanns föddes jag,

[26]när han ännu inte gjort land och fält eller mullen som täcker jorden.

[27] Quando ele preparava os céus, aí estava eu; quando traçava o horizonte sobre a face do abismo;
[28] quando firmava as nuvens de cima; quando estabelecia as fontes do abismo;
[29] quando fixava ao mar o seu limite, para que as águas não traspassassem os seus limites; quando compunha os fundamentos da terra;
[30] então, eu estava com ele e era seu arquiteto, dia após dia, eu era as suas delícias, folgando perante ele em todo o tempo;
[31] regozijando-me no seu mundo habitável e achando as minhas delícias com os filhos dos homens.
[32] Agora, pois, filhos, ouvi-me, porque felizes serão os que guardarem os meus caminhos.
[33] Ouvi o ensino, sede sábios e não o rejeiteis.
[34] Feliz o homem que me dá ouvidos, velando dia a dia às minhas portas, esperando às ombreiras da minha entrada.
[35] Porque o que me acha acha a vida e alcança favor do SENHOR.
[36] Mas o que peca contra mim violenta a própria alma. Todos os que me aborrecem amam a morte.

Provérbios 9

O banquete da Sabedoria

[1] A Sabedoria edificou a sua casa, lavrou as suas sete colunas.
[2] Carneou os seus animais, misturou o seu vinho e arrumou a sua mesa.

[27]När han spände upp himlen var jag där, när han välvde dess kupa över djupet,
[28]när han fyllde molnen däruppe med kraft och lät djupets källor bryta fram,
[29]när han satte en gräns för havet och vattnet stannade där han befallt, när han lade jordens grundvalar,
[30]då var jag som ett barn hos honom. Jag var hans glädje dag efter dag och lekte ständigt inför honom,
[31]jag lekte i hela hans värld och gladde mig med människorna.
[32]Hör nu på mig, mina barn. Lyckliga de som följer min väg.
[33]Lyssna till mina förmaningar och bli visa, förkasta dem inte.
[34]Lycklig den människa som hör på mig, som vakar vid min dörr dag efter dag och väntar vid min tröskel.
[35]Ty den som finner mig finner livet och vinner Herrens välbehag.
[36]Men den som försmår mig skadar sig själv, de som hatar mig älskar döden.

Ords 9

Vishetens inbjudan

[1]Visheten har byggt sig ett hus, hon har huggit ut sina sju pelare.
[2]Hon har ställt till med slakt, blandat vinet och dukat bordet.

[3] Já deu ordens às suas criadas e, assim, convida desde as alturas da cidade:

[4] Quem é simples, volte-se para aqui. Aos faltos de senso diz:

[5] Vinde, comei do meu pão e bebei do vinho que misturei.

[6] Deixai os insensatos e vivei; andai pelo caminho do entendimento.

[7] O que repreende o escarnecedor traz afronta sobre si; e o que censura o perverso a si mesmo se injuria.

[8] Não repreendas o escarnecedor, para que te não aborreça; repreende o sábio, e ele te amará.

[9] Dá instrução ao sábio, e ele se fará mais sábio ainda; ensina ao justo, e ele crescerá em prudência.

[10] O temor do SENHOR é o princípio da sabedoria, e o conhecimento do Santo é prudência.

[11] Porque por mim se multiplicam os teus dias, e anos de vida se te acrescentarão.

[12] Se és sábio, para ti mesmo o és; se és escarnecedor, tu só o suportarás.

O convite da mulher-loucura

[13] A loucura é mulher apaixonada, é ignorante e não sabe coisa alguma.

[14] Assenta-se à porta de sua casa, nas alturas da cidade, toma uma cadeira,

[15] para dizer aos que passam e seguem direito o seu caminho:

[16] Quem é simples, volte-se para aqui. E aos faltos de senso diz:

[17] As águas roubadas são doces, e o pão comido às ocultas é agradável.

[3]Hon har sänt ut sina tjänsteflickor att ropa från höjderna i staden:

[4]»Du som är okunnig — kom!« Till de oförståndiga säger hon:

[5]»Kom! Ät mitt bröd och drick vinet jag har blandat.

[6]Överge enfalden så får ni leva, följ förståndets väg.«

[7]Den som tillrättavisar en hädare blir skymfad, den som klandrar en syndare möter hån.

[8]Klandra inte hädaren, då hatar han dig — klandra den vise, då älskar han dig.

[9]Ge åt den vise, så blir han ännu visare, undervisa den rättfärdige, så blir han klokare.

[10]Att frukta Herren är början till vishet, att känna den Helige är insikt.

[11]Genom mig når du hög ålder och får ett långt liv.

[12]Är du vis blir din vishet dig till nytta, hädar du går det ut över dig själv.

Dårskapens inbjudan

[13]Dårskapen är en rastlös kvinna, lättsinnig, utan allt vett.

[14]Hon sitter vid dörren till sitt hus, hon tronar högt uppe i staden

[15]och ropar till dem som kommer förbi, som går sin väg rakt fram:

[16]»Du som är okunnig — kom!« Till den oförståndige säger hon:

[17]»Stulet vatten smakar gott, bröd i lönndom är läckert.«

[18] Eles, porém, não sabem que ali estão os mortos, que os seus convidados estão nas profundezas do inferno.

Provérbios 10

O justo em contraste com o perverso

[1] Provérbios de Salomão. O filho sábio alegra a seu pai, mas o filho insensato é a tristeza de sua mãe.

[2] Os tesouros da impiedade de nada aproveitam, mas a justiça livra da morte.

[3] O SENHOR não deixa ter fome o justo, mas rechaça a avidez dos perversos.

[4] O que trabalha com mão remissa empobrece, mas a mão dos diligentes vem a enriquecer-se.

[5] O que ajunta no verão é filho sábio, mas o que dorme na sega é filho que envergonha.

[6] Sobre a cabeça do justo há bênçãos, mas na boca dos perversos mora a violência.

[7] A memória do justo é abençoada, mas o nome dos perversos cai em podridão.

[8] O sábio de coração aceita os mandamentos, mas o insensato de lábios vem a arruinar-se.

[9] Quem anda em integridade anda seguro, mas o que perverte os seus caminhos será conhecido.

[10] O que acena com os olhos traz desgosto, e o insensato de lábios vem a arruinar-se.

[11] A boca do justo é manancial de vida, mas na boca dos perversos mora a violência.

[18]Han vet inte att där är skuggornas boning, att hennes gäster hamnar i dödsrikets djup.

Ords 10

ANDRA SAMLINGEN

(10:1–22:16)

[1]Salomos ordspråk. En klok son är sin fars glädje, en dåraktig son blir sin mors sorg.

[2]Orätt vinning gagnar föga, men rättfärdighet räddar från döden.

[3]Herren låter inte den rättfärdige hungra, men de ondas krav avvisar han.

[4]Lat hand gör fattig man, flitig hand gör rik.

[5]En duglig son samlar in om sommaren, odågan sover i skördetiden.

[6]Rikt välsignad blir den rättfärdige, de ondas ord gömmer ofärd.

[7]Den rättfärdiges minne välsignas, den ondes namn förmultnar.

[8]En klok man lyssnar på förmaningar, den som pratar strunt går det illa.

[9]Trygg går den som går rätta vägar, den som viker av råkar illa ut.

[10]Försmädliga miner sårar, rättfram kritik skapar fred.

[11]Den rättfärdiges ord är en källa till liv, de ondas ord gömmer ofärd.

[12] O ódio excita contendas, mas o amor cobre todas as transgressões.

[12]Hat vållar fejd, kärlek skyler alla fel.

[13] Nos lábios do prudente, se acha sabedoria, mas a vara é para as costas do falto de senso.

[13]Vishet finns på den klokes läppar, dårens rygg skall ha ris.

[14] Os sábios entesouram o conhecimento, mas a boca do néscio é uma ruína iminente.

[14]De visa sparar sin kunskap, av dårens ord kommer strax fördärv.

[15] Os bens do rico são a sua cidade forte; a pobreza dos pobres é a sua ruína.

[15]Den rikes välstånd är hans fasta borg, fattigdomen den ringes fördärv.

[16] A obra do justo conduz à vida, e o rendimento do perverso, ao pecado.

[16]Den rättfärdiges lön ger liv, den ondes vinst leder till synd.

[17] O caminho para a vida é de quem guarda o ensino, mas o que abandona a repreensão anda errado.

[17]Den som tar emot fostran visar vägen till liv, den som undviker tuktan leder vilse.

[18] O que retém o ódio é de lábios falsos, e o que difama é insensato.

[18]En hycklare är den som döljer sitt hat, en dåre den som går med skvaller.

[19] No muito falar não falta transgressão, mas o que modera os lábios é prudente.

[19]Den talträngde undgår inte synd, klok den som tyglar sin tunga.

[20] Prata escolhida é a língua do justo, mas o coração dos perversos vale mui pouco.

[20]Rent silver är den rättfärdiges tal, de ondas tankar är utan värde.

[21] Os lábios do justo apascentam a muitos, mas, por falta de senso, morrem os tolos.

[21]Den rättfärdiges ord vägleder många, dåren leds i döden av sitt oförnuft.

[22] A bênção do SENHOR enriquece, e, com ela, ele não traz desgosto.

[22]Herrens välsignelse ger rikedom, egen möda lägger ingenting till.

[23] Para o insensato, praticar a maldade é divertimento; para o homem inteligente, o ser sábio.

[23]Skändligheter är dårens nöje, den klokes att handla vist.

[24] Aquilo que teme o perverso, isso lhe sobrevém, mas o anelo dos justos Deus o cumpre.

[24]Den onde drabbas av det han fruktar, den rättfärdiges önskan blir uppfylld.

[25] Como passa a tempestade, assim desaparece o perverso, mas o justo tem perpétuo fundamento.

[25]Då stormen kommer sveps den onde bort, men den rättfärdige kan aldrig rubbas.

[26] Como vinagre para os dentes e fumaça para os olhos, assim é o preguiçoso para aqueles que o mandam.

[26]Som syra för tänderna och rök för ögonen är den late för dem som skickar honom.

[27] O temor do SENHOR prolonga os dias da vida, mas os anos dos perversos serão abreviados.

[27]Gudsfruktan ger långt liv, de ondas tid blir kort.

[28] A esperança dos justos é alegria, mas a expectação dos perversos perecerá.

[28]De rättfärdigas hopp växer, de ondas förväntningar slår fel.

[29] O caminho do SENHOR é fortaleza para os íntegros, mas ruína aos que praticam a iniqüidade.

[29]Herren är den oförvitliges värn men ogärningsmannens olycka.

[30] O justo jamais será abalado, mas os perversos não habitarão a terra.

[30]Den rättfärdige skall ingen rubba, men de onda får inte bo i landet.

[31] A boca do justo produz sabedoria, mas a língua da perversidade será desarraigada.

[31]Den rättfärdiges tal flödar av vishet, men den falskes mun täpps till.

[32] Os lábios do justo sabem o que agrada, mas a boca dos perversos, somente o mal.

[32]Den rättfärdige vet att lägga sina ord, men de ondas tal är idel falskhet.

Provérbios 11

Ords 11

[1] Balança enganosa é abominação para o SENHOR, mas o peso justo é o seu prazer.

[1]Herren avskyr fusk med vågen, rätt vikt behagar honom.

[2] Em vindo a soberba, sobrevém a desonra, mas com os humildes está a sabedoria.

[2]Övermod har skam i släptåg, vishet finns hos de saktmodiga.

[3] A integridade dos retos os guia; mas, aos pérfidos, a sua mesma falsidade os destrói.

[3]Den ärlige leds av sin redbarhet, den svekfulles falskhet blir hans fall.

[4] As riquezas de nada aproveitam no dia da ira, mas a justiça livra da morte.

[4]Föga gagnar rikedom på vredens dag, men rättfärdighet räddar från döden.

[5] A justiça do íntegro endireita o seu caminho, mas pela sua impiedade cai o perverso.

[5]Den redbares rättfärdighet jämnar hans väg, den onde faller på sin ondska.

[6] A justiça dos retos os livrará, mas na sua maldade os pérfidos serão apanhados.

[6]Den ärlige räddas av sin rättfärdighet, den svekfulle snärjs av sina begär.

[7] Morrendo o homem perverso, morre a sua esperança, e a expectação da iniqüidade se desvanece.

[7]När mannen dör är hoppet ute, av hans kraft är inget mer att vänta.

[8] O justo é libertado da angústia, e o perverso a recebe em seu lugar.	[8]Den rättfärdige räddas ur trångmål, den onde drabbas i hans ställe.
[9] O ímpio, com a boca, destrói o próximo, mas os justos são libertados pelo conhecimento.	[9]Med ord förgör den gudlöse sin broder, den rättfärdiges kunskap ger räddning.
[10] No bem-estar dos justos exulta a cidade, e, perecendo os perversos, há júbilo.	[10]De rättfärdigas framgång väcker glädje i staden, när de onda förgås höjs jubelrop.
[11] Pela bênção que os retos suscitam, a cidade se exalta, mas pela boca dos perversos é derribada.	[11]De rättrådigas välsignelser bygger upp en stad, de ondas ord river ner den.
[12] O que despreza o próximo é falto de senso, mas o homem prudente, este se cala.	[12]Dåren visar sin broder förakt, en klok man tiger.
[13] O mexeriqueiro descobre o segredo, mas o fiel de espírito o encobre.	[13]Den lösmynte röjer en hemlighet, den pålitlige bevarar ett förtroende.
[14] Não havendo sábia direção, cai o povo, mas na multidão de conselheiros há segurança.	[14]Utan ledarskap går ett rike under, med många rådgivare kan det räddas.
[15] Quem fica por fiador de outrem sofrerá males, mas o que foge de o ser estará seguro.	[15]Att gå i borgen för en främling slutar illa, den som aldrig ger handslag är trygg.
[16] A mulher graciosa alcança honra, como os poderosos adquirem riqueza.	[16]En älsklig kvinna vinner ära, den driftige vinner rikedom.
[17] O homem bondoso faz bem a si mesmo, mas o cruel a si mesmo se fere.	[17]Den godhjärtade gör sig själv gott, den som är hård skadar sig själv.
[18] O perverso recebe um salário ilusório, mas o que semeia justiça terá recompensa verdadeira.	[18]Den onde gör en bedräglig vinst, men redbar sådd ger säker skörd.
[19] Tão certo como a justiça conduz para a vida, assim o que segue o mal, para a sua morte o faz.	[19]Att hålla fast vid det rätta ger liv, att jaga efter det onda för till döden.
[20] Abomináveis para o SENHOR são os perversos de coração, mas os que andam em integridade são o seu prazer.	[20]Herren avskyr den som är falsk, den som lever oförvitligt behagar honom.

[21] O mau, é evidente, não ficará sem castigo, mas a geração dos justos é livre.

[21]Den gudlöse undgår aldrig sitt straff, men alla rättfärdiga går fria.

[22] Como jóia de ouro em focinho de porco, assim é a mulher formosa que não tem discrição.

[22]Som en guldring i trynet på en gris är skönhet hos en kvinna utan vett.

[23] O desejo dos justos tende somente para o bem, mas a expectação dos perversos redunda em ira.

[23]Den rättfärdiges önskan leder till lycka, de ondas förhoppningar till ilska.

[24] A quem dá liberalmente, ainda se lhe acrescenta mais e mais; ao que retém mais do que é justo, ser-lhe-á em pura perda.

[24]Den ene är rundhänt men får bara mer, den andre snålar och har ändå inget.

[25] A alma generosa prosperará, e quem dá a beber será dessedentado.

[25]En givmild människa får rikt igen, den som mättar andra blir själv mättad.

[26] Ao que retém o trigo, o povo o amaldiçoa, mas bênção haverá sobre a cabeça do seu vendedor.

[26]Den som låser in säden förbannas av folket, men välsignad blir den som vill sälja.

[27] Quem procura o bem alcança favor, mas ao que corre atrás do mal, este lhe sobrevirá.

[27]Den som söker det goda strävar efter bifall, den som vill det onda drabbas själv därav.

[28] Quem confia nas suas riquezas cairá, mas os justos reverdecerão como a folhagem.

[28]Den som förtröstar på rikedom, han faller, men de rättfärdiga grönskar som löven.

[29] O que perturba a sua casa herda o vento, e o insensato é servo do sábio de coração.

[29]En försumlig husbonde ställs på bar backe, den dåraktige får slava åt den kloke.

[30] O fruto do justo é árvore de vida, e o que ganha almas é sábio.

[30]Den rättfärdiges verk blir ett livets träd, men våld utsläcker liv.

[31] Se o justo é punido na terra, quanto mais o perverso e o pecador!

[31]Den rättfärdige får sin lön här i världen — hur mycket mer då den onde och syndige!

Provérbios 12

Ords 12

[1] Quem ama a disciplina ama o conhecimento, mas o que aborrece a repreensão é estúpido.

[1]Att älska fostran är att älska kunskap, enfaldig är den som skyr tuktan.

2 O homem de bem alcança o favor do SENHOR, mas ao homem de perversos desígnios, ele o condena.

3 O homem não se estabelece pela perversidade, mas a raiz dos justos não será removida.

4 A mulher virtuosa é a coroa do seu marido, mas a que procede vergonhosamente é como podridão nos seus ossos.

5 Os pensamentos do justo são retos, mas os conselhos do perverso, engano.

6 As palavras dos perversos são emboscadas para derramar sangue, mas a boca dos retos livra homens.

7 Os perversos serão derribados e já não são, mas a casa dos justos permanecerá.

8 Segundo o seu entendimento, será louvado o homem, mas o perverso de coração será desprezado.

9 Melhor é o que se estima em pouco e faz o seu trabalho do que o vanglorioso que tem falta de pão.

10 O justo atenta para a vida dos seus animais, mas o coração dos perversos é cruel.

11 O que lavra a sua terra será farto de pão, mas o que corre atrás de coisas vãs é falto de senso.

12 O perverso quer viver do que caçam os maus, mas a raiz dos justos produz o seu fruto.

13 Pela transgressão dos lábios o mau se enlaça, mas o justo sairá da angústia.

2Den gode vinner Herrens behag, ränksmidaren fälls av hans dom.

3Ondskan ger inget fotfäste, men den rättfärdige är fast rotad.

4En driftig hustru är sin mans krona, en dålig är som röta i hans ben.

5De rättfärdigas mål är det rätta, de ondas syfte är svek.

6De ondas ord rymmer dödligt försåt, de rättrådigas tal ger räddning.

7De onda vräks omkull och är borta, men den rättfärdiges hus står kvar.

8Som man har förstånd blir man prisad: förakt är den dummes lott.

9Bättre vara ringaktad och ha en dräng än spela fin och sakna bröd.

10Den rättfärdige sörjer för sina djur, men den ondes omsorg är grymhet.

11Den som odlar sin jord får äta sig mätt, den som jagar efter tomhet är en dåre.

12Syndarens lust är att fånga det onda, men den rättfärdige är orubbligt rotad.

13Den gudlöse snärjs i sitt syndiga tal, den rättfärdige går oskadd ur faran.

[14] Cada um se farta de bem pelo fruto da sua boca, e o que as mãos do homem fizerem ser-lhe-á retribuído.

[14]Vad munnen talar mättar mannen, vad händerna gör får han tillbaka.

[15] O caminho do insensato aos seus próprios olhos parece reto, mas o sábio dá ouvidos aos conselhos.

[15]Dåren tycker sig handla rätt; klok den som lyssnar på råd.

[16] A ira do insensato num instante se conhece, mas o prudente oculta a afronta.

[16]Dåren låter genast sin vrede märkas, den förståndige låtsas inte om en skymf.

[17] O que diz a verdade manifesta a justiça, mas a testemunha falsa, a fraude.

[17]Ett ärligt vittne säger sanningen, en menedare bedrar.

[18] Alguém há cuja tagarelice é como pontas de espada, mas a língua dos sábios é medicina.

[18]Tanklösa ord kan såra som svärd, men den vises tal ger läkedom.

[19] O lábio veraz permanece para sempre, mas a língua mentirosa, apenas um momento.

[19]Sanna ord består för alltid, falskt tal bara ett ögonblick.

[20] Há fraude no coração dos que maquinam mal, mas alegria têm os que aconselham a paz.

[20]I ränksmidarens hjärta bor svek, glädje får den som har gott i sinnet.

[21] Nenhum agravo sobrevirá ao justo, mas os perversos, o mal os apanhará em cheio.

[21]Inget ont drabbar den rättfärdige men alla olyckor syndaren.

[22] Os lábios mentirosos são abomináveis ao SENHOR, mas os que agem fielmente são o seu prazer.

[22]Herren avskyr lögnare, de sannfärdiga behagar honom.

[23] O homem prudente oculta o conhecimento, mas o coração dos insensatos proclama a estultícia.

[23]Den förståndige döljer sin kunskap, dåren skriker ut sin enfald.

[24] A mão diligente dominará, mas a remissa será sujeita a trabalhos forçados.

[24]Flitig hand får makt, lättja leder till trältjänst.

[25] A ansiedade no coração do homem o abate, mas a boa palavra o alegra.

[25]Bekymmer gör hjärtat tungt, ett vänligt ord muntrar upp.

[26] O justo serve de guia para o seu companheiro, mas o caminho dos perversos os faz errar.

[26]Den rättfärdige undkommer det onda, syndarnas väg för vilse.

27 O preguiçoso não assará a sua caça, mas o bem precioso do homem é ser ele diligente.
28 Na vereda da justiça, está a vida, e no caminho da sua carreira não há morte.

27Lättja fångar inget byte, men den flitige får rika skatter.

28Rättfärdighet leder till liv, avfallets väg för till döden.

Provérbios 13

1 O filho sábio ouve a instrução do pai, mas o escarnecedor não atende à repreensão.

2 Do fruto da boca o homem comerá o bem, mas o desejo dos pérfidos é a violência.

3 O que guarda a boca conserva a sua alma, mas o que muito abre os lábios a si mesmo se arruína.

4 O preguiçoso deseja e nada tem, mas a alma dos diligentes se farta.

5 O justo aborrece a palavra de mentira, mas o perverso faz vergonha e se desonra.

6 A justiça guarda ao que anda em integridade, mas a malícia subverte ao pecador.

7 Uns se dizem ricos sem terem nada; outros se dizem pobres, sendo mui ricos.

8 Com as suas riquezas se resgata o homem, mas ao pobre não ocorre ameaça.

9 A luz dos justos brilha intensamente, mas a lâmpada dos perversos se apagará.

10 Da soberba só resulta a contenda, mas com os que se aconselham se acha a sabedoria.

11 Os bens que facilmente se ganham, esses diminuem, mas o que ajunta à força do trabalho terá aumento.

Ords 13

1En klok son älskar fostran, den trotsige lyssnar inte på klander.

2Vad munnen talar kan ge god näring, men de svekfullas näring är våld.

3Den som vaktar sin tunga räddar livet, den lösmynte råkar i fördärvet.

4Den late är lysten men får ingenting, den flitiges önskan blir rikligt uppfylld.

5Den rättfärdige hatar lögn, den onde handlar skamligt och fräckt.

6Rättfärdighet skyddar den oförvitlige, ondska blir syndarens fall.

7Den ene spelar rik men har ingenting, den andre låtsas fattig men är förmögen.

8Den rike får betala lösen för sitt liv, den fattige hör inte av några hotelser.

9Den rättfärdiges ljus strålar klart, men den ondes lampa slocknar.

10Tölpens övermod ställer till gräl, vishet finns hos dem som tar råd.

11Lättvunnen rikedom krymper ihop, det som långsamt sparas växer.

[12] A esperança que se adia faz adoecer o coração, mas o desejo cumprido é árvore de vida.

[12]Utdragen väntan gör hjärtat sjukt, uppfylld önskan är ett livets träd.

[13] O que despreza a palavra a ela se apenhora, mas o que teme o mandamento será galardoado.

[13]Den som föraktar råd råkar illa ut, den som lyder förmaningar får sin lön.

[14] O ensino do sábio é fonte de vida, para que se evitem os laços da morte.

[14]Vad den vise lär ut är en källa till liv, en hjälp att undgå dödens snaror.

[15] A boa inteligência consegue favor, mas o caminho dos pérfidos é intransitável.

[15]Gott förstånd ger uppskattning, trolöshet leder i fördärvet.

[16] Todo prudente procede com conhecimento, mas o insensato espraia a sua loucura.

[16]Den förståndige gör allt med insikt, dåren sprider dumhet omkring sig.

[17] O mau mensageiro se precipita no mal, mas o embaixador fiel é medicina.

[17]En dålig budbärare ställer till olycka, ett pålitligt sändebud ger läkedom.

[18] Pobreza e afronta sobrevêm ao que rejeita a instrução, mas o que guarda a repreensão será honrado.

[18]Att försmå fostran ger fattigdom och skam, men den som låter sig tuktas blir ärad.

[19] O desejo que se cumpre agrada a alma, mas apartar-se do mal é abominável para os insensatos.

[19]Uppfylld önskan gör själen gott, dåren hatar att avstå från det onda.

[20] Quem anda com os sábios será sábio, mas o companheiro dos insensatos se tornará mau.

[20]Den som vistas bland kloka blir klok, den som umgås med dårar går det illa.

[21] A desventura persegue os pecadores, mas os justos serão galardoados com o bem.

[21]Syndaren förföljs av olycka, lycka blir den rättfärdiges lön.

[22] O homem de bem deixa herança aos filhos de seus filhos, mas a riqueza do pecador é depositada para o justo.

[22]Den gode lämnar arv åt barn och barnbarn, men syndarens rikedom går till den rättfärdige.

[23] A terra virgem dos pobres dá mantimento em abundância, mas a falta de justiça o dissipa.

[23]Processer tär på den fattiges teg, allt han äger sopas bort då rättvisa saknas.

[24] O que retém a vara aborrece a seu filho, mas o que o ama, cedo, o disciplina.

[24]Den som spar på riset hatar sin son, den som älskar honom fostrar i tid.

[25] O justo tem o bastante para satisfazer o seu apetite, mas o estômago dos perversos passa fome.

[25]Den rättfärdige äter och blir mätt, den ondes mage är tom.

Provérbios 14

[1] A mulher sábia edifica a sua casa, mas a insensata, com as próprias mãos, a derriba.

[2] O que anda na retidão teme ao SENHOR, mas o que anda em caminhos tortuosos, esse o despreza.

[3] Está na boca do insensato a vara para a sua própria soberba, mas os lábios do prudente o preservarão.

[4] Não havendo bois, o celeiro fica limpo, mas pela força do boi há abundância de colheitas.

[5] A testemunha verdadeira não mente, mas a falsa se desboca em mentiras.

[6] O escarnecedor procura a sabedoria e não a encontra, mas para o prudente o conhecimento é fácil.

[7] Foge da presença do homem insensato, porque nele não divisarás lábios de conhecimento.

[8] A sabedoria do prudente é entender o seu próprio caminho, mas a estultícia dos insensatos é enganadora.

[9] Os loucos zombam do pecado, mas entre os retos há boa vontade.

[10] O coração conhece a sua própria amargura, e da sua alegria não participará o estranho.

[11] A casa dos perversos será destruída, mas a tenda dos retos florescerá.

Ords 14

[1]Visheten bygger sitt hus, dårskapen river det med egna händer.

[2]Den gudfruktige går sin väg rakt fram, den som föraktar Herren vandrar krokiga vägar.

[3]Dårens ord blir ris för hans rygg, de klokas tunga är deras skydd.

[4]Starka oxar ger foder i krubban, med kraftiga stutar blir skörden rik.

[5]Ett sannfärdigt vittne ljuger inte, vad menedaren vittnar är lögn.

[6]Förgäves söker hädaren vishet, för den kloke är kunskapen lätt att nå.

[7]Gå ur vägen för en dåraktig man, av honom får du inte ett vettigt ord.

[8]Den klokes vishet är att känna rätta vägen, bedrägeri är dårens dumhet.

[9]I hädarens hus bor skuld men hos de rättrådiga nåd.

[10]Hjärtat är ensamt om sin sorg, och ingen kan dela dess glädje.

[11]Den ondes hus läggs öde, den rättrådiges hydda blomstrar.

[12] Há caminho que ao homem parece direito, mas ao cabo dá em caminhos de morte.

[13] Até no riso tem dor o coração, e o fim da alegria é tristeza.

[14] O infiel de coração dos seus próprios caminhos se farta, como do seu próprio proceder, o homem de bem.

[15] O simples dá crédito a toda palavra, mas o prudente atenta para os seus passos.

[16] O sábio é cauteloso e desvia-se do mal, mas o insensato encoleriza-se e dá-se por seguro.

[17] O que presto se ira faz loucuras, e o homem de maus desígnios é odiado.

[18] Os simples herdam a estultícia, mas os prudentes se coroam de conhecimento.

[19] Os maus inclinam-se perante a face dos bons, e os perversos, junto às portas do justo.

[20] O pobre é odiado até do vizinho, mas o rico tem muitos amigos.

[21] O que despreza ao seu vizinho peca, mas o que se compadece dos pobres é feliz.

[22] Acaso, não erram os que maquinam o mal? Mas amor e fidelidade haverá para os que planejam o bem.

[23] Em todo trabalho há proveito; meras palavras, porém, levam à penúria.

[24] Aos sábios a riqueza é coroa, mas a estultícia dos insensatos não passa de estultícia.

[12]En väg som tycks vara den rätta kan ändå föra till döden.

[13]Också när man skrattar kan hjärtat värka, och glädjen kan sluta i sorg.

[14]Den opålitlige får vad han förtjänar, en god man likaså.

[15]Den oerfarne tror allt som sägs, den kloke ger akt på varje steg.

[16]Den vise fruktar och skyr det onda, dåren trampar självsäkert på.

[17]En hetsig man begår dumheter, den besinningsfulle blir ärad.

[18]Enfald är den oerfarnes smycke, den kloke bär kunskapens krona.

[19]Den onde måste buga för den gode, syndaren vid den rättfärdiges dörr.

[20]Den fattige avskys även av sin like, men en rik man har många vänner.

[21]Den som föraktar sin broder är en syndare, lycklig den som tar sig an en nödställd.

[22]Ränksmidaren går alltid vilse, den som vill gott möter trofast kärlek.

[23]All möda ger vinst, prat bara förlust.

[24]Rikedom är den vises krona, dårens krans är enfald.

[25] A testemunha verdadeira livra almas, mas o que se desboca em mentiras é enganador.

[25]Ett sannfärdigt vittne räddar liv, en menedare bedrar.

[26] No temor do SENHOR, tem o homem forte amparo, e isso é refúgio para os seus filhos.

[26]Den som fruktar Herren har ett tryggt värn, och barnen får en säker tillflykt.

[27] O temor do SENHOR é fonte de vida para evitar os laços da morte.

[27]Gudsfruktan är en källa till liv, en hjälp att undgå dödens snaror.

[28] Na multidão do povo, está a glória do rei, mas, na falta de povo, a ruína do príncipe.

[28]Talrik befolkning är kungens ära, brist på folk blir furstens fall.

[29] O longânimo é grande em entendimento, mas o de ânimo precipitado exalta a loucura.

[29]Den tålmodige är full av insikt, den hetsige ökar sin dårskap.

[30] O ânimo sereno é a vida do corpo, mas a inveja é a podridão dos ossos.

[30]Sinnesfrid ger kroppen hälsa, lidelse är röta i benen.

[31] O que oprime ao pobre insulta aquele que o criou, mas a este honra o que se compadece do necessitado.

[31]Att förtrycka de ringa är att smäda deras skapare, ärar honom gör den som hjälper de fattiga.

[32] Pela sua malícia é derribado o perverso, mas o justo, ainda morrendo, tem esperança.

[32]Syndaren slås omkull av sin ondska, den rättfärdige skyddas av sin redbarhet.

[33] No coração do prudente, repousa a sabedoria, mas o que há no interior dos insensatos vem a lume.

[33]I den klokes bröst finner visheten ro, men bland dårar far hon illa.

[34] A justiça exalta as nações, mas o pecado é o opróbrio dos povos.

[34]Rättfärdighet ger landet ära, synd vanhedrar ett folk.

[35] O servo prudente goza do favor do rei, mas o que procede indignamente é objeto do seu furor.

[35]En duktig tjänare vinner kungens gunst, en oduglig drabbas av hans vrede.

Provérbios 15

Ords 15

[1] A resposta branda desvia o furor, mas a palavra dura suscita a ira.

[1]Mjukt svar stillar vrede, hårda ord väcker harm.

[2] A língua dos sábios adorna o conhecimento, mas a boca dos insensatos derrama a estultícia.

[2]Den vises tal flödar av kunskap, ur dårens mun strömmar enfald.

[3] Os olhos do SENHOR estão em todo lugar, contemplando os maus e os bons.

[3]Herrens blick når överallt, den följer onda och goda.

[4] A língua serena é árvore de vida, mas a perversa quebranta o espírito.

[4]Läkande ord är ett livets träd men svekfulla knäcker lusten att leva.

[5] O insensato despreza a instrução de seu pai, mas o que atende à repreensão consegue a prudência.

[5]Dåren förkastar sin fars fostran, klok den som låter sig tuktas.

[6] Na casa do justo há grande tesouro, mas na renda dos perversos há perturbação.

[6]I den rättfärdiges hus samlas rika skatter, vad den onde tjänar förfars.

[7] A língua dos sábios derrama o conhecimento, mas o coração dos insensatos não procede assim.

[7]Den vises ord sprider kunskap, dårens tankar går vilse.

[8] O sacrifício dos perversos é abominável ao SENHOR, mas a oração dos retos é o seu contentamento.

[8]Den ondes offer väcker Herrens avsky, den rättrådiges bön behagar honom.

[9] O caminho do perverso é abominação ao SENHOR, mas este ama o que segue a justiça.

[9]Herren avskyr syndigt leverne, strävan efter rättfärdighet älskar han.

[10] Disciplina rigorosa há para o que deixa a vereda, e o que odeia a repreensão morrerá.

[10]För den avfällige är fostran ett ont, men den som skyr tuktan måste dö.

[11] O além e o abismo estão descobertos perante o SENHOR; quanto mais o coração dos filhos dos homens!

[11]Dödsriket och avgrunden ligger öppna för Herren, hur mycket mer då människors hjärtan!

[12] O escarnecedor não ama àquele que o repreende, nem se chegará para os sábios.

[12]Hädaren ogillar klander, han söker sig ej till de visa.

[13] O coração alegre aformoseia o rosto, mas com a tristeza do coração o espírito se abate.

[13]Glatt hjärta ger ljus uppsyn, sorg skapar modlöshet.

[14] O coração sábio procura o conhecimento, mas a boca dos insensatos se apascenta de estultícia.

[14]En klok man söker kunskap, dåren ägnar sig åt dumt prat.

[15] Todos os dias do aflito são maus, mas a alegria do coração é banquete contínuo.

[16] Melhor é o pouco, havendo o temor do SENHOR, do que grande tesouro onde há inquietação.

[17] Melhor é um prato de hortaliças onde há amor do que o boi cevado e, com ele, o ódio.

[18] O homem iracundo suscita contendas, mas o longânimo apazigua a luta.

[19] O caminho do preguiçoso é como que cercado de espinhos, mas a vereda dos retos é plana.

[20] O filho sábio alegra a seu pai, mas o homem insensato despreza a sua mãe.

[21] A estultícia é alegria para o que carece de entendimento, mas o homem sábio anda retamente.

[22] Onde não há conselho fracassam os projetos, mas com os muitos conselheiros há bom êxito.

[23] O homem se alegra em dar resposta adequada, e a palavra, a seu tempo, quão boa é!

[24] Para o sábio há o caminho da vida que o leva para cima, a fim de evitar o inferno, embaixo.

[25] O SENHOR deita por terra a casa dos soberbos; contudo, mantém a herança da viúva.

[26] Abomináveis são para o SENHOR os desígnios do mau, mas as palavras bondosas lhe são aprazíveis.

[15]Den fattige har det alltid svårt, men gott lynne ger ständig fest.

[16]Bättre knapphet och gudsfruktan än överflöd och oro.

[17]Bättre en tallrik kål med kärlek än en mör oxstek med hat.

[18]En hetlevrad man vållar gräl, den tålmodige stillar trätan.

[19]Den lates väg är spärrad av törne, den redbare färdas på banad väg.

[20]En klok son är sin fars glädje, men dåren föraktar sin mor.

[21]Den vettlöse har sin glädje i dårskap, den insiktsfulle håller rak kurs.

[22]Utan överläggning går en plan om intet, med många rådgivare lyckas den.

[23]Glad blir den som kan ge svar — vad är bättre än ett ord i rättan tid!

[24]Den kloke vandrar uppåt på livets väg för att undvika dödsrikets djup.

[25]Den högmodiges hus river Herren ner, men änkans gränssten låter han ingen rubba.

[26]För Herren är de gudlösas planer vidriga, men vänliga ord är rena.

[27] O que é ávido por lucro desonesto transtorna a sua casa, mas o que odeia o suborno, esse viverá.

[27]Den som roffar åt sig drar olycka över sitt hus, den som skyr mutor får långt liv.

[28] O coração do justo medita o que há de responder, mas a boca dos perversos transborda maldades.

[28]Den rättfärdige tänker innan han svarar, men ur syndarens mun strömmar ondska.

[29] O SENHOR está longe dos perversos, mas atende à oração dos justos.

[29]Herren är fjärran från de onda, men han hör den rättfärdiges bön.

[30] O olhar de amigo alegra ao coração; as boas-novas fortalecem até os ossos.

[30]Vänliga blickar gör hjärtat glatt, god nyhet ger kroppen styrka.

[31] Os ouvidos que atendem à repreensão salutar no meio dos sábios têm a sua morada.

[31]Den som tar emot hälsosam tuktan får tillträde till de visas krets.

[32] O que rejeita a disciplina menospreza a sua alma, porém o que atende à repreensão adquire entendimento.

[32]Den som försmår fostran förkastar sig själv, att ta emot tuktan ger insikt.

[33] O temor do SENHOR é a instrução da sabedoria, e a humildade precede a honra.

[33]Gudsfruktan fostrar till vishet, ödmjukhet är vägen till ära.

Provérbios 16

Ords 16

[1] O coração do homem pode fazer planos, mas a resposta certa dos lábios vem do SENHOR.

[1]Tankar tar form hos människan, men Herren lägger ord på hennes tunga.

[2] Todos os caminhos do homem são puros aos seus olhos, mas o SENHOR pesa o espírito.

[2]Människan tycker sig vara felfri, men sinnelaget prövas av Herren.

[3] Confia ao SENHOR as tuas obras, e os teus desígnios serão estabelecidos.

[3]Lägg allt du gör i Herrens hand, så kommer dina planer att lyckas.

[4] O SENHOR fez todas as coisas para determinados fins e até o perverso, para o dia da calamidade.

[4]Allt som Herren skapat har ett syfte, den onde är till för olyckans dag.

[5] Abominável é ao SENHOR todo arrogante de coração; é evidente que não ficará impune.

[5]Herren avskyr alla högmodiga, aldrig undgår de sitt straff.

[6] Pela misericórdia e pela verdade, se expia a culpa; e pelo temor do SENHOR os homens evitam o mal.

[6]Trofast kärlek sonar skuld, genom gudsfruktan undviks det onda.

[7] Sendo o caminho dos homens agradável ao SENHOR, este reconcilia com eles os seus inimigos.

[7]Den som lever till Herrens behag får fred också med sin ovän.

[8] Melhor é o pouco, havendo justiça, do que grandes rendimentos com injustiça.

[8]Bättre äga litet med rättfärdighet än tjäna mycket med orätt.

[9] O coração do homem traça o seu caminho, mas o SENHOR lhe dirige os passos.

[9]Människan tänker ut sin väg, men stegen styrs av Herren.

[10] Nos lábios do rei se acham decisões autorizadas; no julgar não transgrida, pois, a sua boca.

[10]Kungens ord är gudsord, han felar inte då han dömer.

[11] Peso e balança justos pertencem ao SENHOR; obra sua são todos os pesos da bolsa.

[11]Riktig våg är Herrens sak, alla vikter är hans verk.

[12] A prática da impiedade é abominável para os reis, porque com justiça se estabelece o trono.

[12]Kungar avskyr onda gärningar, ty rättfärdighet befäster tronen.

[13] Os lábios justos são o contentamento do rei, e ele ama o que fala coisas retas.

[13]Rättfärdigt tal behagar kungen, den sannfärdige älskar han.

[14] O furor do rei são uns mensageiros de morte, mas o homem sábio o apazigua.

[14]Kungens vrede bådar död, men en klok man kan stilla den.

[15] O semblante alegre do rei significa vida, e a sua benevolência é como a nuvem que traz chuva serôdia.

[15]Ljus uppsyn hos kungen betyder liv, hans gunst är som ett vårregn.

[16] Quanto melhor é adquirir a sabedoria do que o ouro! E mais excelente, adquirir a prudência do que a prata!

[16]Att vinna vishet är bättre än guld, vinna insikt mer värt än silver.

[17] O caminho dos retos é desviar-se do mal; o que guarda o seu caminho preserva a sua alma.

[17]De redligas väg leder bort från det onda, den som ger akt på sina steg räddar livet.

[18] A soberba precede a ruína, e a altivez do espírito, a queda.

[18]Övermod följs av nederlag, högmod går före fall.

[19] Melhor é ser humilde de espírito com os humildes do que repartir o despojo com os soberbos.

[19]Bättre vara ödmjuk bland de ringa än dela byte med de högmodiga.

[20] O que atenta para o ensino acha o bem, e o que confia no SENHOR, esse é feliz.

[20]Den som villigt lär har framgång, lycklig den som förtröstar på Herren.

[21] O sábio de coração é chamado prudente, e a doçura no falar aumenta o saber.

[21]En insiktsfull man kallas vis, och vältalighet övertygar.

[22] O entendimento, para aqueles que o possuem, é fonte de vida; mas, para o insensato, a sua estultícia lhe é castigo.

[22]Den som äger insikt har en källa till liv, men dårens straff är hans dårskap.

[23] O coração do sábio é mestre de sua boca e aumenta a persuasão nos seus lábios.

[23]Den vises tankar gör hans tal klokt och hans ord övertygande.

[24] Palavras agradáveis são como favo de mel: doces para a alma e medicina para o corpo.

[24]Vänliga ord är som honung — smakar sött och gör kroppen frisk.

[25] Há caminho que parece direito ao homem, mas afinal são caminhos de morte.

[25]En väg som tycks vara den rätta kan ändå föra till döden.

[26] A fome do trabalhador o faz trabalhar, porque a sua boca a isso o incita.

[26]Arbetarens hunger får honom att arbeta, magen låter honom aldrig vila.

[27] O homem depravado cava o mal, e nos seus lábios há como que fogo ardente.

[27]En ondsint man ställer till skada, hans ord är förtärande eld.

[28] O homem perverso espalha contendas, e o difamador separa os maiores amigos.

[28]En falsk man vållar strid, baktalaren skiljer vänner åt.

[29] O homem violento alicia o seu companheiro e guia-o por um caminho que não é bom.

[29]En ogärningsman lockar andra med sig och leder dem på orätta vägar.

[30] Quem fecha os olhos imagina o mal, e, quando morde os lábios, o executa.

[30]Kisande ögon vittnar om lömska planer, hopknipna läppar om utfört dåd.

[31] Coroa de honra são as cãs, quando se acham no caminho da justiça.

[31]Vitt hår är en ärekrans, man vinner den med rättfärdigt liv.

[32] Melhor é o longânimo do que o herói da guerra, e o que domina o seu espírito, do que o que toma uma cidade.

[32]Bättre en tålmodig man än en hjälte, bättre behärska sig själv än inta en stad.

[33] A sorte se lança no regaço, mas do SENHOR procede toda decisão.

[33]Lotten kastas i knät, men hur den faller bestämmer Herren.

Provérbios 17

[1] Melhor é um bocado seco e tranqüilidade do que a casa farta de carnes e contendas.

[2] O escravo prudente dominará sobre o filho que causa vergonha e, entre os irmãos, terá parte na herança.

[3] O crisol prova a prata, e o forno, o ouro; mas aos corações prova o SENHOR.

[4] O malfazejo atenta para o lábio iníquo; o mentiroso inclina os ouvidos para a língua maligna.

[5] O que escarnece do pobre insulta ao que o criou; o que se alegra da calamidade não ficará impune.

[6] Coroa dos velhos são os filhos dos filhos; e a glória dos filhos são os pais.

[7] Ao insensato não convém a palavra excelente; quanto menos ao príncipe, o lábio mentiroso!

[8] Pedra mágica é o suborno aos olhos de quem o dá, e para onde quer que se volte terá seu proveito.

[9] O que encobre a transgressão adquire amor, mas o que traz o assunto à baila separa os maiores amigos.

[10] Mais fundo entra a repreensão no prudente do que cem açoites no insensato.

[11] O rebelde não busca senão o mal; por isso, mensageiro cruel se enviará contra ele.

[12] Melhor é encontrar-se uma ursa roubada dos filhos do que o insensato na sua estultícia.

Ords 17

[1]Bättre en torr brödkant i lugn och ro än huset fullt med kalasmat och bråk.

[2]Duglig slav blir herre över oduglig son och får dela arvet med hans bröder.

[3]Silver prövas i degeln och guld i ugnen, men hjärtat prövas av Herren.

[4]Uslingen lyssnar på onda tungor, lögnaren är idel öra för elakt prat.

[5]Att håna en fattig är att smäda hans skapare, den skadeglade undgår inte straff.

[6]Barnbarn är de gamlas krona, sönernas stolthet är deras fäder.

[7]Stora ord anstår inte odågan, än mindre lögner en ädel man.

[8]Den som ger mutor tror sig ha ett trollspö, vart han kommer har han framgång.

[9]Den som söker vänskap överser med ett fel, den som ältar det driver bort sin vän.

[10]Klander biter bättre på den kloke än hundra piskrapp på dåren.

[11]Den gudlöse vill bara göra uppror, men en grym budbärare sänds mot honom.

[12]Hellre möta en björn som mist sina ungar än en dåre i hans vanvett.

[13] Quanto àquele que paga o bem com o mal, não se apartará o mal da sua casa.

[13]Den som lönar gott med ont blir själv aldrig kvitt det onda.

[14] Como o abrir-se da represa, assim é o começo da contenda; desiste, pois, antes que haja rixas.

[14]Börja gräl är som att öppna dammluckor; sluta innan striden bryter lös!

[15] O que justifica o perverso e o que condena o justo abomináveis são para o SENHOR, tanto um como o outro.

[15]Att fria en skyldig, att fälla en oskyldig — bådadera väcker Herrens avsky.

[16] De que serviria o dinheiro na mão do insensato para comprar a sabedoria, visto que não tem entendimento?

[16]Vad gagnar pengar i dårens hand, kan han köpa vishet, han som saknar vett?

[17] Em todo tempo ama o amigo, e na angústia se faz o irmão.

[17]En vän visar alltid kärlek, en broder är till för att hjälpa i nöden.

[18] O homem falto de entendimento compromete-se, ficando por fiador do seu próximo.

[18]Utan vett är den som ger sitt handslag och går i borgen för sin nästa.

[19] O que ama a contenda ama o pecado; o que faz alta a sua porta facilita a própria queda.

[19]Den som älskar gräl älskar synd, den som gör porten hög inbjuder olyckan.

[20] O perverso de coração jamais achará o bem; e o que tem a língua dobre vem a cair no mal.

[20]Fördärvat sinne finner ingen lycka, lögnaktig tunga bringar på fall.

[21] O filho estulto é tristeza para o pai, e o pai do insensato não se alegra.

[21]Att ha en dåre till son är en sorg, ingen glädje får odågans far.

[22] O coração alegre é bom remédio, mas o espírito abatido faz secar os ossos.

[22]Glatt hjärta ger god hälsa, modlöshet suger märgen ur benen.

[23] O perverso aceita suborno secretamente, para perverter as veredas da justiça.

[23]Den onde tar mutor ur mantelvecket för att hindra rättvisans gång.

[24] A sabedoria é o alvo do inteligente, mas os olhos do insensato vagam pelas extremidades da terra.

[24]Den kloke har visheten för ögonen, dåren spanar mot världens ände.

[25] O filho insensato é tristeza para o pai e amargura para quem o deu à luz.

[25]En dåraktig son får sin far att grämas och bedrövar henne som fött honom.

[26] Não é bom punir ao justo; é contra todo direito ferir ao príncipe.

[27] Quem retém as palavras possui o conhecimento, e o sereno de espírito é homem de inteligência.

[28] Até o estulto, quando se cala, é tido por sábio, e o que cerra os lábios, por sábio.

Provérbios 18

[1] O solitário busca o seu próprio interesse e insurge-se contra a verdadeira sabedoria.

[2] O insensato não tem prazer no entendimento, senão em externar o seu interior.

[3] Vindo a perversidade, vem também o desprezo; e, com a ignomínia, a vergonha.

[4] Águas profundas são as palavras da boca do homem, e a fonte da sabedoria, ribeiros transbordantes.

[5] Não é bom ser parcial com o perverso, para torcer o direito contra os justos.

[6] Os lábios do insensato entram na contenda, e por açoites brada a sua boca.

[7] A boca do insensato é a sua própria destruição, e os seus lábios, um laço para a sua alma.

[8] As palavras do maldizente são doces bocados que descem para o mais interior do ventre.

[9] Quem é negligente na sua obra já é irmão do desperdiçador.

[10] Torre forte é o nome do SENHOR, à qual o justo se acolhe e está seguro.

[11] Os bens do rico lhe são cidade forte e, segundo imagina, uma alta muralha.

[26]Bötfälla en oskyldig är illa nog, prygla den ädle strider mot all rätt.

[27]Den förståndige spar sina ord, den kloke håller huvudet kallt.

[28]Även dåren anses vis om han tiger och klok så länge han håller mun.

Ords 18

[1]Särlingen söker sak och går till storms mot allt vettigt.

[2]Dåren bryr sig inte om insikt, han vill bara lufta egna åsikter.

[3]Ondska för med sig förakt, med skändlighet följer smälek.

[4]Människors ord är som djupt vatten men vishetens källa en strömmande bäck.

[5]Illa är att ta parti för en skyldig och vägra en oskyldig hans rätt.

[6]Dårens ord leder till strid, hans mun tigger stryk.

[7]Dårens mun blir hans fördärv, hans ord en fälla för honom själv.

[8]Baktalarens ord är som läckerheter, de slinker ner i människans inre.

[9]Den som försummar sitt arbete är vandalens like.

[10]Ett befäst torn är Herrens namn, den rättfärdige flyr dit och får skydd.

[11]Den rikes välstånd är hans fasta borg, en hög mur till hans värn.

[12] Antes da ruína, gaba-se o coração do homem, e diante da honra vai a humildade.

[13] Responder antes de ouvir é estultícia e vergonha.

[14] O espírito firme sustém o homem na sua doença, mas o espírito abatido, quem o pode suportar?

[15] O coração do sábio adquire o conhecimento, e o ouvido dos sábios procura o saber.

[16] O presente que o homem faz alarga-lhe o caminho e leva-o perante os grandes.

[17] O que começa o pleito parece justo, até que vem o outro e o examina.

[18] Pelo lançar da sorte, cessam os pleitos, e se decide a causa entre os poderosos.

[19] O irmão ofendido resiste mais que uma fortaleza; suas contendas são ferrolhos de um castelo.

[20] Do fruto da boca o coração se farta, do que produzem os lábios se satisfaz.

[21] A morte e a vida estão no poder da língua; o que bem a utiliza come do seu fruto.

[22] O que acha uma esposa acha o bem e alcançou a benevolência do SENHOR.

[23] O pobre fala com súplicas, porém o rico responde com durezas.

[24] O homem que tem muitos amigos sai perdendo; mas há amigo mais chegado do que um irmão.

Provérbios 19

[12]Hjärtats högmod går före fall, ödmjukhet är vägen till ära.

[13]Att svara innan man lyssnat är en dårskap och en skam.

[14]Med mod uthärdar man sjukdom, men missmod, vem uthärdar det?

[15]Den kloke samlar kunskap, den vise lyssnar och lär.

[16]Gåvor öppnar dörrar och ger företräde hos höga herrar.

[17]Den som först för sin talan har rätt — tills han möter motpartens frågor.

[18]Lotten bilägger tvister och skiljer mellan mäktiga män.

[19]En kränkt vän är som en befäst stad, tvister är som bommen för en borg.

[20]Vad munnen talar mättar magen, det som går över läpparna ger mättnad.

[21]Tungan har makt över liv och död, de som kan tygla den får njuta dess frukt.

[22]Den som finner en hustru finner lycka, han har vunnit Herrens behag.

[23]Den fattige ber bevekande, den rike svarar bryskt.

[24]Vissa vänner skadar varandra, men en verklig vän är mer tillgiven än en bror.

Ords 19

[1] Melhor é o pobre que anda na sua integridade do que o perverso de lábios e tolo.

[2] Não é bom proceder sem refletir, e peca quem é precipitado.

[3] A estultícia do homem perverte o seu caminho, mas é contra o SENHOR que o seu coração se ira.

[4] As riquezas multiplicam os amigos; mas, ao pobre, o seu próprio amigo o deixa.

[5] A falsa testemunha não fica impune, e o que profere mentiras não escapa.

[6] Ao generoso, muitos o adulam, e todos são amigos do que dá presentes.

[7] Se os irmãos do pobre o aborrecem, quanto mais se afastarão dele os seus amigos! Corre após eles com súplicas, mas não os alcança.

[8] O que adquire entendimento ama a sua alma; o que conserva a inteligência acha o bem.

[9] A falsa testemunha não fica impune, e o que profere mentiras perece.

[10] Ao insensato não convém a vida regalada, quanto menos ao escravo dominar os príncipes!

[11] A discrição do homem o torna longânimo, e sua glória é perdoar as injúrias.

[12] Como o bramido do leão, assim é a indignação do rei; mas seu favor é como o orvalho sobre a erva.

[13] O filho insensato é a desgraça do pai, e um gotejar contínuo, as contenções da esposa.

[1]Bättre fattig och oförvitlig än rik med svekfullt tal.

[2]Okunnig iver är ett ont, den som rusar på trampar fel.

[3]Människans dårskap förstör hennes liv, men mot Herren vänds hennes vrede.

[4]Välstånd ger allt fler vänner, den fattige mister den vän han har.

[5]Ett falskt vittne får sitt straff, en menedare går inte fri.

[6]Den mäktige smickras av många, den frikostige har allas vänskap.

[7]Den fattige undviks av sina vänner, till och med hans bröder avskyr honom.

[8]Den som vill sitt eget bästa ökar sitt vett, att ta vara på insikt ger lycka.

[9]Ett falskt vittne får sitt straff, en menedare går under.

[10]Överdåd anstår inte dåren, än mindre skall slaven härska över stormän.

[11]Förstånd gör en man fördragsam, han sätter en ära i att förlåta.

[12]Som lejonets rytande är kungens vrede, hans gunst är som dagg över gräset.

[13]En dåraktig son är sin fars olycka, en hustrus gnat ett evigt takdropp.

[14] A casa e os bens vêm como herança dos pais; mas do SENHOR, a esposa prudente.

[14]Gods och guld ärvs från fäderna, men en duglig hustru är en skänk från Herren.

[15] A preguiça faz cair em profundo sono, e o ocioso vem a padecer fome.

[15]Lättja försänker i dvala, maklighet ger tom mage.

[16] O que guarda o mandamento guarda a sua alma; mas o que despreza os seus caminhos, esse morre.

[16]Den som håller buden behåller sitt liv, den som inte ger akt på sin vandel skall dö.

[17] Quem se compadece do pobre ao SENHOR empresta, e este lhe paga o seu benefício.

[17]Den som tar sig an de fattiga lånar åt Herren och skall få sin lön av honom.

[18] Castiga a teu filho, enquanto há esperança, mas não te excedas a ponto de matá-lo.

[18]Fostra din son medan det finns hopp; du vill ju inte att han skall dö.

[19] Homem de grande ira tem de sofrer o dano; porque, se tu o livrares, virás ainda a fazê-lo de novo.

[19]Den som förgår sig skall ha sitt straff, friar du honom gör du saken värre.

[20] Ouve o conselho e recebe a instrução, para que sejas sábio nos teus dias por vir.

[20]Lyssna på råd och ta emot fostran, då blir du vis till sist.

[21] Muitos propósitos há no coração do homem, mas o desígnio do SENHOR permanecerá.

[21]Människan gör upp många planer, men det är Herrens vilja som sker.

[22] O que torna agradável o homem é a sua misericórdia; o pobre é preferível ao mentiroso.

[22]Girighet vanhedrar människan; bättre fattig än falsk.

[23] O temor do SENHOR conduz à vida; aquele que o tem ficará satisfeito, e mal nenhum o visitará.

[23]Gudsfruktan ger människan liv, hon får vila mätt, skonad från olyckor.

[24] O preguiçoso mete a mão no prato e não quer ter o trabalho de a levar à boca.

[24]Den late sticker handen i skålen men ids inte föra den till munnen.

[25] Quando ferires ao escarnecedor, o simples aprenderá a prudência; repreende ao sábio, e crescerá em conhecimento.

[25]Slå hädaren och den oerfarne tar lärdom, klandra den kloke och han vinner insikt.

[26] O que maltrata a seu pai ou manda embora a sua mãe filho é que envergonha e desonra.

[26]En skamlös och vanartig son krossar sin far och driver modern ur huset.

[27] Filho meu, se deixas de ouvir a instrução, desviar-te-ás das palavras do conhecimento.

[28] A testemunha de Belial escarnece da justiça, e a boca dos perversos devora a iniqüidade.

[29] Preparados estão os juízos para os escarnecedores e os açoites, para as costas dos insensatos.

Provérbios 20

[1] O vinho é escarnecedor, e a bebida forte, alvoroçadora; todo aquele que por eles é vencido não é sábio.

[2] Como o bramido do leão, é o terror do rei; o que lhe provoca a ira peca contra a sua própria vida.

[3] Honroso é para o homem o desviar-se de contendas, mas todo insensato se mete em rixas.

[4] O preguiçoso não lavra por causa do inverno, pelo que, na sega, procura e nada encontra.

[5] Como águas profundas, são os propósitos do coração do homem, mas o homem de inteligência sabe descobri-los.

[6] Muitos proclamam a sua própria benignidade; mas o homem fidedigno, quem o achará?

[7] O justo anda na sua integridade; felizes lhe são os filhos depois dele.

[8] Assentando-se o rei no trono do juízo, com os seus olhos dissipa todo mal.

[9] Quem pode dizer: Purifiquei o meu coração, limpo estou do meu pecado?

[27]En son som slutar lyssna på förmaningar irrar bort från den kunskap han fått.

[28]Ett ondsint vittne smädar rättvisan, ur syndarens mun strömmar ondska.

[29]Straffet väntar hädaren och prygel dårens rygg.

Ords 20

[1]Vinet är en hädare, ölet en gaphals, vettlös är den som raglar av rus.

[2]Som lejonets rytande är kungens raseri, den som väcker hans vrede förverkar sitt liv.

[3]Heder åt den som undviker strid, det är bara dårar som börjar gräl.

[4]Den late plöjer inte om hösten och finner ingenting i skördetiden.

[5]Människors avsikter är som djupt vatten, men en klok man öser upp dem.

[6]Många ordar om sin trofasthet, men var finns en man att lita på?

[7]Den rättfärdige lever oförvitligt — lyckliga hans efterkommande!

[8]Kungen som sitter i domarsätet sållar med blicken bort de gudlösa.

[9]Vem kan säga: Mitt samvete är rent, jag är fri från min synd.

[10] Dois pesos e duas medidas, uns e outras são abomináveis ao SENHOR.

[11] Até a criança se dá a conhecer pelas suas ações, se o que faz é puro e reto.

[12] O ouvido que ouve e o olho que vê, o SENHOR os fez, tanto um como o outro.

[13] Não ames o sono, para que não empobreças; abre os olhos e te fartarás do teu próprio pão.

[14] Nada vale, nada vale, diz o comprador, mas, indo-se, então, se gaba.

[15] Há ouro e abundância de pérolas, mas os lábios instruídos são jóia preciosa.

[16] Tome-se a roupa àquele que fica fiador por outrem; e, por penhor, àquele que se obriga por estrangeiros.

[17] Suave é ao homem o pão ganho por fraude, mas, depois, a sua boca se encherá de pedrinhas de areia.

[18] Os planos mediante os conselhos têm bom êxito; faze a guerra com prudência.

[19] O mexeriqueiro revela o segredo; portanto, não te metas com quem muito abre os lábios.

[20] A quem amaldiçoa a seu pai ou a sua mãe, apagar-se-lhe-á a lâmpada nas mais densas trevas.

[21] A posse antecipada de uma herança no fim não será abençoada.

[22] Não digas: Vingar-me-ei do mal; espera pelo SENHOR, e ele te livrará.

[23] Dois pesos são coisa abominável ao SENHOR, e balança enganosa não é boa.

[10]Dubbla vikter, dubbla mått — bådadera väcker Herrens avsky.

[11]Redan den unge visar i handling om hans liv är rent och ärligt.

[12]Örat som hör, ögat som ser — bådadera har Herren skapat.

[13]Älskar du sömn blir du utblottad, vakna upp, så får du äta dig mätt.

[14]»Bara skräp«, säger köparen, men går belåten därifrån.

[15]Guld och pärlor finns i mängd, men visa ord är en sällsynthet.

[16]Ta manteln från den som borgat för en främling, kräv pant då det gäller en okänd.

[17]Lögnens bröd smakar gott, men sedan blir munnen full av grus.

[18]Planer lyckas om man rådslår, för inte krig utan överläggning.

[19]Den lösmynte röjer hemligheter, undvik den som pratar för mycket.

[20]Om någon förbannar sin far eller mor skall hans lampa slockna då mörkret faller.

[21]Plötsligt vunnen rikedom ger i längden ingen lycka.

[22]Säg inte: Jag skall hämnas oförrätten! Lita på Herren, han skall hjälpa dig.

[23]Herren avskyr dubbla vikter, fusk med vågen är orätt.

[24] Os passos do homem são dirigidos pelo SENHOR; como, pois, poderá o homem entender o seu caminho?

[24]Människans steg styrs av Herren, vad vet hon själv om sin väg?

[25] Laço é para o homem o dizer precipitadamente: É santo! E só refletir depois de fazer o voto.

[25]Farligt är att snabbt ge heliga löften och först efteråt tänka sig för.

[26] O rei sábio joeira os perversos e faz passar sobre eles a roda.

[26]En vis kung sållar bort de onda, han låter tröskhjulet gå över dem.

[27] O espírito do homem é a lâmpada do SENHOR, a qual esquadrinha todo o mais íntimo do corpo.

[27]Herren vakar över människans livsande och ser in i hennes innersta.

[28] Amor e fidelidade preservam o rei, e com benignidade sustém ele o seu trono.

[28]Godhet och trohet är kungens värn, med rättfärdighet tryggar han tronen.

[29] O ornato dos jovens é a sua força, e a beleza dos velhos, as suas cãs.

[29]Styrkan är de ungas stolthet, vitt hår de gamlas ära.

[30] Os vergões das feridas purificam do mal, e os açoites, o mais íntimo do corpo.

[30]Svidande sår renar från ondska, prygel gör rent på djupet.

Provérbios 21

Ords 21

[1] Como ribeiros de águas assim é o coração do rei na mão do SENHOR; este, segundo o seu querer, o inclina.

[1]Herren leder kungens tankar som vattenflöden, han styr dem vart han vill.

[2] Todo caminho do homem é reto aos seus próprios olhos, mas o SENHOR sonda os corações.

[2]Människan tycker sig handla rätt, men hjärtat prövas av Herren.

[3] Exercitar justiça e juízo é mais aceitável ao SENHOR do que sacrifício.

[3]Att handla rätt och rättfärdigt är mer värt för Herren än offer.

[4] Olhar altivo e coração orgulhoso, a lâmpada dos perversos, são pecado.

[4]Stolta ögon, högmodigt hjärta — de ondas löftesoffer är synd.

[5] Os planos do diligente tendem à abundância, mas a pressa excessiva, à pobreza.

[5]Flit och förutseende ger vinst, hastverk bara förlust.

[6] Trabalhar por adquirir tesouro com língua falsa é vaidade e laço mortal.

[6]Skatter som vunnits med lögn är flyktig dunst och dödlig snara.

[7] A violência dos perversos os arrebata, porque recusam praticar a justiça.

[7]De onda snärjs av sina egna dåd när de vägrar göra det rätta.

[8] Tortuoso é o caminho do homem carregado de culpa, mas reto, o proceder do honesto.

[8]Slingrig är brottslingens bana, den rene går ärligt till väga.

[9] Melhor é morar no canto do eirado do que junto com a mulher rixosa na mesma casa.

[9]Bättre bo i en vrå på taket än dela hus med en grälsjuk hustru.

[10] A alma do perverso deseja o mal; nem o seu vizinho recebe dele compaixão.

[10]Syndaren hungrar efter ont, ingen misskund visar han sin broder.

[11] Quando o escarnecedor é castigado, o simples se torna sábio; e, quando o sábio é instruído, recebe o conhecimento.

[11]Straffas hädaren blir den oerfarne klok, undervisas den kloke tar han lärdom.

[12] O Justo considera a casa dos perversos e os arrasta para o mal.

[12]Den rättfärdige ger akt på den ondes hus, han störtar de onda i fördärvet.

[13] O que tapa o ouvido ao clamor do pobre também clamará e não será ouvido.

[13]Den som gör sig döv för den fattiges rop skall själv få ropa utan att bli hörd.

[14] O presente que se dá em segredo abate a ira, e a dádiva em sigilo, uma forte indignação.

[14]Gåva i lönndom stillar vrede, en dusör i mantelvecket bittraste harm.

[15] Praticar a justiça é alegria para o justo, mas espanto, para os que praticam a iniqüidade.

[15]Att rätt skipas är den rättfärdiges glädje men ogärningsmannens fasa.

[16] O homem que se desvia do caminho do entendimento na congregação dos mortos repousará.

[16]Den som irrar bort från insiktens väg hamnar i skuggornas skara.

[17] Quem ama os prazeres empobrecerá, quem ama o vinho e o azeite jamais enriquecerá.

[17]Utblottad blir den som älskar fest, den som älskar vin och oljor blir aldrig rik.

[18] O perverso serve de resgate para o justo; e, para os retos, o pérfido.

[18]Den onde blir lösen för den rättfärdige, den svekfulle träder i den ärliges ställe.

[19] Melhor é morar numa terra deserta do que com a mulher rixosa e iracunda.

[19]Bättre bo ute i öknen än med en ilsken och grälsjuk hustru.

[20] Tesouro desejável e azeite há na casa do sábio, mas o homem insensato os desperdiça.

[20]I den vises hus finns en åtråvärd skatt, men dåren förslösar allt.

[21] O que segue a justiça e a bondade achará a vida, a justiça e a honra.
[22] O sábio escala a cidade dos valentes e derriba a fortaleza em que ela confia.
[23] O que guarda a boca e a língua guarda a sua alma das angústias.
[24] Quanto ao soberbo e presumido, zombador é seu nome; procede com indignação e arrogância.
[25] O preguiçoso morre desejando, porque as suas mãos recusam trabalhar.
[26] O cobiçoso cobiça todo o dia, mas o justo dá e nada retém.
[27] O sacrifício dos perversos já é abominação; quanto mais oferecendo-o com intenção maligna!
[28] A testemunha falsa perecerá, mas a auricular falará sem ser contestada.
[29] O homem perverso mostra dureza no rosto, mas o reto considera o seu caminho.
[30] Não há sabedoria, nem inteligência, nem mesmo conselho contra o SENHOR.
[31] O cavalo prepara-se para o dia da batalha, mas a vitória vem do SENHOR.

Provérbios 22

[1] Mais vale o bom nome do que as muitas riquezas; e o ser estimado é melhor do que a prata e o ouro.
[2] O rico e o pobre se encontram; a um e a outro faz o SENHOR.
[3] O prudente vê o mal e esconde-se; mas os simples passam adiante e sofrem a pena.
[4] O galardão da humildade e o temor do SENHOR são riquezas, e honra, e vida.

[21]Den som strävar efter rättfärdighet och trohet skall finna liv och ära.
[22]En vis man kan storma en stad av hjältar och bryta ner deras säkra fäste.
[23]Den som håller tand för tunga håller sig undan bekymmer.
[24]Hädare kallas den övermodigt fräcke som handlar i måttlöst övermod.
[25]Den lates lust blir hans död, ty hans händer vägrar att arbeta.
[26]Dåren är ständigt full av lystnad, den rättfärdige ger utan att snåla.
[27]Den ondes offer väcker avsky, särskilt när det frambärs med slug beräkning.
[28]Den som vittnar falskt kommer till korta, den vederhäftige vinner gehör.
[29]Den onde sätter upp en fräck min, den rättfärdige går sin väg rakt fram.
[30]Vishet, insikt, kloka råd — de är ingenting inför Herren.
[31]Hästen sadlas för stridens dag, men Herren är den som ger seger.

Ords 22

[1]Gott rykte är mer värt än stor rikedom, aktning bättre än silver och guld.
[2]Fattig och rik lever sida vid sida, Herren har skapat dem båda.
[3]Den kloke ser faran och tar skydd, den oerfarne trampar på och får sitt straff.
[4]Lönen för ödmjukhet och gudsfruktan är rikedom, ära och liv.

[5] Espinhos e laços há no caminho do perverso; o que guarda a sua alma retira-se para longe deles.

[6] Ensina a criança no caminho em que deve andar, e, ainda quando for velho, não se desviará dele.

[7] O rico domina sobre o pobre, e o que toma emprestado é servo do que empresta.

[8] O que semeia a injustiça segará males; e a vara da sua indignação falhará.

[9] O generoso será abençoado, porque dá do seu pão ao pobre.

[10] Lança fora o escarnecedor, e com ele se irá a contenda; cessarão as demandas e a ignomínia.

[11] O que ama a pureza do coração e é grácil no falar terá por amigo o rei.

[12] Os olhos do SENHOR conservam aquele que tem conhecimento, mas as palavras do iníquo ele transtornará.

[13] Diz o preguiçoso: Um leão está lá fora; serei morto no meio das ruas.

[14] Cova profunda é a boca da mulher estranha; aquele contra quem o SENHOR se irar cairá nela.

[15] A estultícia está ligada ao coração da criança, mas a vara da disciplina a afastará dela.

[16] O que oprime ao pobre para enriquecer a si ou o que dá ao rico certamente empobrecerá.

Preceitos e admoestações dos sábios

[17] Inclina o ouvido, e ouve as palavras dos sábios, e aplica o coração ao meu conhecimento.

[5]Törnen och fällor finns på den falskes väg, den som är rädd om livet aktar sig för dem.

[6]Led den unge in på den väg han bör gå, så följer han den även som gammal.

[7]Den rike är den fattiges herre, den som lånar blir långivarens slav.

[8]Den som sår orätt skördar ofärd, och käppen gör slut på hans övermod.

[9]Den godhjärtade blir välsignad, ty han delar sitt bröd med den fattige.

[10]Kör ut bråkmakaren, så tar grälet slut och bråk och skällsord upphör.

[11]Älskad blir den som har rena tankar, den som talar väl får kungen till vän.

[12]Herrens blick vakar över kunskapen, bedragarens ord gör han om intet.

[13]Den late säger: Det är ett lejon på gatan, jag blir dödad om jag går ut.

[14]Den främmande kvinnans mun är en djup grop, den Herren vredgas på faller däri.

[15]Dårskapen sitter djupt hos pojken, men det fostrande riset driver ut den.

[16]Att utsuga den fattige kan ge vinst, att ge åt den rike vållar bara förlust.

TREDJE SAMLINGEN

(22:17–24:22)

[17]De visas ord. Lyssna noga och hör mina ord, ta emot min kunskap.

[18] Porque é coisa agradável os guardares no teu coração e os aplicares todos aos teus lábios.

[18]Ljuvt är att bära dem inom sig och ständigt ha dem alla på läpparna.

[19] Para que a tua confiança esteja no SENHOR, quero dar-te hoje a instrução, a ti mesmo.

[19]För att du skall förtrösta på Herren undervisar jag dig om hans väg.

[20] Porventura, não te escrevi excelentes coisas acerca de conselhos e conhecimentos,

[20]Jag har skrivit trettio regler, insiktsfulla råd till dig,

[21] para mostrar-te a certeza das palavras da verdade, a fim de que possas responder claramente aos que te enviarem?

[21]för att lära dig sanningens ord, så att du kan ge besked åt dem som sänt dig.

[22] Não roubes ao pobre, porque é pobre, nem oprimas em juízo ao aflito,

[22]Plundra inte den fattige i hans fattigdom, krossa inte den hjälplöse i domstolen,

[23] porque o SENHOR defenderá a causa deles e tirará a vida aos que os despojam.

[23]ty Herren tar sig an hans sak och berövar rövarna livet.

[24] Não te associes com o iracundo, nem andes com o homem colérico,

[24]Ge dig inte i lag med en hetlevrad man, med den argsinte skall du inte umgås,

[25] para que não aprendas as suas veredas e, assim, enlaces a tua alma.

[25]ty du kan ta efter hans sätt och gillra en fälla för dig själv.

[26] Não estejas entre os que se comprometem e ficam por fiadores de dívidas,

[26]Var inte en sådan som ger handslag och går i borgen för lån;

[27] pois, se não tens com que pagar, por que arriscas perder a cama de debaixo de ti?

[27]om du inte har så att du kan betala tar de ju sängen du ligger på.

[28] Não removas os marcos antigos que puseram teus pais.

[28]Flytta inte en uråldrig gränssten som dina förfäder rest.

[29] Vês a um homem perito na sua obra? Perante reis será posto; não entre a plebe.

[29]Ser du en som är skicklig i sitt arbete — kungar skall han tjäna, inte vanligt folk.

Provérbios 23

Ords 23

[1] Quando te assentares a comer com um governador, atenta bem para aquele que está diante de ti;

[1]Sitter du till bords med en härskare, tänk på vem du har framför dig,

2 mete uma faca à tua garganta, se és homem glutão.

3 Não cobices os seus delicados manjares, porque são comidas enganadoras.

4 Não te fatigues para seres rico; não apliques nisso a tua inteligência.

5 Porventura, fitarás os olhos naquilo que não é nada? Pois, certamente, a riqueza fará para si asas, como a águia que voa pelos céus.

6 Não comas o pão do invejoso, nem cobices os seus delicados manjares.

7 Porque, como imagina em sua alma, assim ele é; ele te diz: Come e bebe; mas o seu coração não está contigo.

8 Vomitarás o bocado que comeste e perderás as tuas suaves palavras.

9 Não fales aos ouvidos do insensato, porque desprezará a sabedoria das tuas palavras.

10 Não removas os marcos antigos, nem entres nos campos dos órfãos,

11 porque o seu Vingador é forte e lhes pleiteará a causa contra ti.

12 Aplica o coração ao ensino e os ouvidos às palavras do conhecimento.

13 Não retires da criança a disciplina, pois, se a fustigares com a vara, não morrerá.

14 Tu a fustigarás com a vara e livrarás a sua alma do inferno.

15 Filho meu, se o teu coração for sábio, alegrar-se-á também o meu;

16 exultará o meu íntimo, quando os teus lábios falarem coisas retas.

2och sätt kniven mot din strupe om du är alltför hungrig.

3Var inte lysten på hans läckerheter, den maten är förrädisk.

4Ansträng dig inte för att bli rik, var förståndig nog att avstå.

5Knappt har du skymtat rikedomen förrän den är försvunnen, den har fått vingar och flyger mot himlen som örnen.

6Ät inte den ogines mat, var inte lysten på hans läckerheter.

7Det är som att få ett hårstrå i halsen: »Ät och drick«, säger han till dig, men han menar det inte.

8Det lilla du ätit får du spy upp, och dina vänliga ord är förspillda.

9Tala inte till en dåre, han föraktar dina kloka ord.

10Flytta inte en uråldrig gränssten, gör inte intrång på de faderlösas mark,

11ty de har en mäktig försvarare, han skall föra deras talan mot dig.

12Öppna ditt hjärta för fostran och dina öron för kunskapens ord.

13Undanhåll inte pojken fostran, agar du honom slipper han dö.

14Det är du som skall ge honom aga och rädda honom från dödsriket.

15Min son, om ditt hjärta fylls av vishet skall mitt hjärta fyllas av glädje.

16Jag jublar i mitt innersta när jag hör dig säga det rätta.

[17] Não tenha o teu coração inveja dos pecadores; antes, no temor do SENHOR perseverarás todo dia.

[17]Låt inte syndare väcka din avund, sträva alltid efter gudsfruktan.

[18] Porque deveras haverá bom futuro; não será frustrada a tua esperança.

[18]Då finns en framtid för dig, ditt hopp skall inte stäckas.

[19] Ouve, filho meu, e sê sábio; guia retamente no caminho o teu coração.

[19]Lyssna, min son, och bli vis, låt dina tankar gå rätta vägar.

[20] Não estejas entre os bebedores de vinho nem entre os comilões de carne.

[20]Bli inte en sådan som dricker vin och som frossar på kött,

[21] Porque o beberrão e o comilão caem em pobreza; e a sonolência vestirá de trapos o homem.

[21]ty drinkare och frossare blir utblottade, dåsandet klär dem i trasor.

[22] Ouve a teu pai, que te gerou, e não desprezes a tua mãe, quando vier a envelhecer.

[22]Lyssna till din far, som gett dig livet, se inte ner på din gamla mor.

[23] Compra a verdade e não a vendas; compra a sabedoria, a instrução e o entendimento.

[23]Förvärva sanning, sälj den inte, förvärva vishet, fostran och insikt.

[24] Grandemente se regozijará o pai do justo, e quem gerar a um sábio nele se alegrará.

[24]Högt jublar den rättfärdiges far, att ha en vis son är en glädje.

[25] Alegrem-se teu pai e tua mãe, e regozije-se a que te deu à luz.

[25]Låt din far och mor få glädjas, låt henne som fött dig få jubla.

[26] Dá-me, filho meu, o teu coração, e os teus olhos se agradem dos meus caminhos.

[26]Min son, ha tillit till mig, se hur jag lever och följ mig.

[27] Pois cova profunda é a prostituta, poço estreito, a alheia.

[27]En hora är en djup grop, den främmande kvinnan en trång brunn.

[28] Ela, como salteador, se põe a espreitar e multiplica entre os homens os infiéis.

[28]Hon ligger på lur som efter rov, lockar fler och fler till otrohet.

[29] Para quem são os ais? Para quem, os pesares? Para quem, as rixas? Para quem, as queixas? Para quem, as feridas sem causa? E para quem, os olhos vermelhos?

[29]Vem jämrar och stönar? Vem grälar och bråkar? Vem skaffar sig onödiga sår och får simmiga ögon?

[30] Para os que se demoram em beber vinho, para os que andam buscando bebida misturada.

[30]Den som blir sittande vid glaset, den som kommer för att smaka det kryddade vinet.

[31] Não olhes para o vinho, quando se mostra vermelho, quando resplandece no copo e se escoa suavemente.

[31]Se inte på vinet som skimrar rött, som glittrar i bägaren och rinner ner så lätt.

[32] Pois ao cabo morderá como a cobra e picará como o basilisco.

[32]Till slut biter det som en orm, hugger som en giftorm.

[33] Os teus olhos verão coisas esquisitas, e o teu coração falará perversidades.

[33]Då ser du underliga syner och får befängda idéer:

[34] Serás como o que se deita no meio do mar e como o que se deita no alto do mastro

[34]än ligger du mitt ute i havet, än högt uppe i mastkorgen.

[35] e dirás: Espancaram-me, e não me doeu; bateram-me, e não o senti; quando despertarei? Então, tornarei a beber.

[35]»De slog mig men det gjorde inte ont, jag fick stryk men märkte det inte. När skall jag vakna? Jag vill ha mer!«

Provérbios 24

Ords 24

[1] Não tenhas inveja dos homens malignos, nem queiras estar com eles,

[1]Avundas inte gudlösa människor, sök inte deras sällskap.

[2] porque o seu coração maquina violência, e os seus lábios falam para o mal.

[2]De tänker bara på våld, allt de säger vållar olycka.

[3] Com a sabedoria edifica-se a casa, e com a inteligência ela se firma;

[3]Med vishet byggs huset, insikt ger det stadga,

[4] pelo conhecimento se encherão as câmaras de toda sorte de bens, preciosos e deleitáveis.

[4]genom kunskap fylls rummen med vackra och dyrbara ting.

[5] Mais poder tem o sábio do que o forte, e o homem de conhecimento, mais do que o robusto.

[5]Den som är vis har styrka, en man med kunskap är full av kraft.

[6] Com medidas de prudência farás a guerra; na multidão de conselheiros está a vitória.

[6]Utan överläggning kan du inte föra krig, med många rådgivare vinner du seger.

[7] A sabedoria é alta demais para o insensato; no juízo, a sua boca não terá palavra.

[7]Visheten är för hög för dåren, i rådslag kan han inte öppna munnen.

[8] Ao que cuida em fazer o mal, mestre de intrigas lhe chamarão.

[9] Os desígnios do insensato são pecado, e o escarnecedor é abominável aos homens.

[10] Se te mostras fraco no dia da angústia, a tua força é pequena.

[11] Livra os que estão sendo levados para a morte e salva os que cambaleiam indo para serem mortos.

[12] Se disseres: Não o soubemos, não o perceberá aquele que pesa os corações? Não o saberá aquele que atenta para a tua alma? E não pagará ele ao homem segundo as suas obras?

[13] Filho meu, saboreia o mel, porque é saudável, e o favo, porque é doce ao teu paladar.

[14] Então, sabe que assim é a sabedoria para a tua alma; se a achares, haverá bom futuro, e não será frustrada a tua esperança.

[15] Não te ponhas de emboscada, ó perverso, contra a habitação do justo, nem assoles o lugar do seu repouso,

[16] porque sete vezes cairá o justo e se levantará; mas os perversos são derribados pela calamidade.

[17] Quando cair o teu inimigo, não te alegres, e não se regozije o teu coração quando ele tropeçar;

[18] para que o SENHOR não veja isso, e lhe desagrade, e desvie dele a sua ira.

[19] Não te aflijas por causa dos malfeitores, nem tenhas inveja dos perversos,

[8]Den som gör upp onda planer kallar man ränksmidare.

[9]Dårens ränker är synd, smädaren avskys av alla.

[10]Förlorar du modet i nödens stund har du också förlorat din kraft.

[11]Rädda dem som släpas i väg för att dö, undsätt dem som förs bort för att mördas.

[12]»Vi visste ingenting«, säger du, men han som prövar hjärtan ser, han som vakar över ditt liv vet, och han ger alla deras gärningars lön.

[13]Ät honung, min son, det är gott, jungfruhonung är söt för tungan.

[14]Så är insikt och vishet för din själ, finner du dem finns en framtid för dig och ditt hopp skall inte stäckas.

[15]Lura inte ondsint vid den rättfärdiges hem, ödelägg inte hans boning.

[16]Sju gånger kan den rättfärdige falla och resa sig igen, men de onda stupar för olyckan.

[17]Gläd dig inte åt din fiendes fall, jubla inte när han störtar omkull.

[18]Det kan väcka Herrens misshag så att han vänder sin vrede från honom.

[19]Förarga dig inte på uslingar, avundas inte de onda.

[20] porque o maligno não terá bom futuro, e a lâmpada dos perversos se apagará.

[21] Teme ao SENHOR, filho meu, e ao rei e não te associes com os revoltosos.

[22] Porque de repente levantará a sua perdição, e a ruína que virá daqueles dois, quem a conhecerá?

Mais alguns provérbios dos sábios

[23] São também estes provérbios dos sábios. Parcialidade no julgar não é bom.

[24] O que disser ao perverso: Tu és justo; pelo povo será maldito e detestado pelas nações.

[25] Mas os que o repreenderem se acharão bem, e sobre eles virão grandes bênçãos.

[26] Como beijo nos lábios, é a resposta com palavras retas.

[27] Cuida dos teus negócios lá fora, apronta a lavoura no campo e, depois, edifica a tua casa.

[28] Não sejas testemunha sem causa contra o teu próximo, nem o enganes com os teus lábios.

[29] Não digas: Como ele me fez a mim, assim lhe farei a ele; pagarei a cada um segundo a sua obra.

[30] Passei pelo campo do preguiçoso e junto à vinha do homem falto de entendimento;

[31] eis que tudo estava cheio de espinhos, a sua superfície, coberta de urtigas, e o seu muro de pedra, em ruínas.

[32] Tendo-o visto, considerei; vi e recebi a instrução.

[20]För den gudlöse finns ingen framtid, den ondes lampa slocknar.

[21]Frukta Herren, min son, och frukta kungen, men ha inget med uppsatta män att göra.

[22]De kan överraskas av olyckan och när som helst mista sin ställning.

TILLÄGG TILL TREDJE SAMLINGEN

(24:23–34)

[23]Detta är också de visas ord: Att vara partisk när man dömer är illa.

[24]Den som förklarar den skyldige skuldfri förbannas och fördöms av alla,

[25]men den som dömer rätt går det väl och han blir rikt välsignad.

[26]Som en kyss på munnen är ett ärligt svar.

[27]Uträtta arbetet på åkern, sköt dina sysslor där ute. Sedan kan du bygga ditt hus.

[28]Vittna inte mot din broder utan fog. Inte skall du låta dina ord bedra?

[29]Säg inte: »Jag skall göra mot honom som han har gjort mot mig, jag ger honom vad han förtjänar.«

[30]Jag kom förbi en lat mans mark, en oförnuftigs vingård.

[31]Där växte tistlar överallt, marken var täckt av nässlor, stenmuren hade rasat.

[32]Jag tog intryck av denna syn och drog lärdom av vad jag såg.

[33] Um pouco para dormir, um pouco para tosquenejar, um pouco para encruzar os braços em repouso,
[34] assim sobrevirá a tua pobreza como um ladrão, e a tua necessidade, como um homem armado.

[33]Sov lite till, slumra lite till, vila lite till med armarna i kors —

[34]och fattigdomen är över dig som en rånare, armodet som en beväpnad man.

Provérbios 25

Símiles e lições morais

[1] São também estes provérbios de Salomão, os quais transcreveram os homens de Ezequias, rei de Judá.
[2] A glória de Deus é encobrir as coisas, mas a glória dos reis é esquadrinhá-las.
[3] Como a altura dos céus e a profundeza da terra, assim o coração dos reis é insondável.
[4] Tira da prata a escória, e sairá vaso para o ourives;
[5] tira o perverso da presença do rei, e o seu trono se firmará na justiça.
[6] Não te glories na presença do rei, nem te ponhas no meio dos grandes;
[7] porque melhor é que te digam: Sobe para aqui!, do que seres humilhado diante do príncipe. A respeito do que os teus olhos viram,
[8] não te apresses a litigar, pois, ao fim, que farás, quando o teu próximo te puser em apuros?
[9] Pleiteia a tua causa diretamente com o teu próximo e não descubras o segredo de outrem;
[10] para que não te vitupere aquele que te ouvir, e não se te apegue a tua infâmia.

Ords 25

FJÄRDE SAMLINGEN
(kap. 25–29)

[1]Också detta är ordspråk av Salomo, samlade av Hiskias, Juda kungs, män.

[2]Guds ära ligger i att dölja, kungens i att utforska.

[3]Himlens höjd och jordens djup och kungens tankar — ingen kan utforska dem.

[4]Bort med slaggen ur silvret, så lyckas silversmeden med sitt kärl.

[5]Bort med de onda från kungens närhet, så befäster rättfärdighet hans tron.

[6]Förhäv dig inte inför kungen, ställ dig inte på de mäktigas plats.

[7]Det är bättre att han säger: »Stig hit fram!« än att du får träda tillbaka för en storman. Vad du sett med dina ögon

[8]skall du inte genast sprida ut, ty vad skall du sedan göra, om din broder visar att du tog fel?

[9]Gör upp med din broder, men röj inte en annans hemlighet,

[10]ty den som hör det kommer att klandra dig, och ditt skvaller kan inte kallas åter.

[11] Como maçãs de ouro em salvas de prata, assim é a palavra dita a seu tempo.

[11]Som guldäpplen i silverinfattning är ord som yttras i rättan tid.

[12] Como pendentes e jóias de ouro puro, assim é o sábio repreensor para o ouvido atento.

[12]Som en ring av guld, som ett gyllene smycke är den vises förmaning i ett uppmärksamt öra.

[13] Como o frescor de neve no tempo da ceifa, assim é o mensageiro fiel para com os que o enviam, porque refrigera a alma dos seus senhores.

[13]Som svalkande snö en dag i skörden är ett pålitligt bud för den som skickar honom. Han ger sin herre friska krafter.

[14] Como nuvens e ventos que não trazem chuva, assim é o homem que se gaba de dádivas que não fez.

[14]Moln och vind men inget regn, så är skryt om gåvor man aldrig ger.

[15] A longanimidade persuade o príncipe, e a língua branda esmaga ossos.

[15]Tålamod beveker härskare, mild tunga bräcker ben.

[16] Achaste mel? Come apenas o que te basta, para que não te fartes dele e venhas a vomitá-lo.

[16]Hittar du honung, så ät inte mer än lagom, får du för mycket kräks du.

[17] Não sejas freqüente na casa do teu próximo, para que não se enfade de ti e te aborreça.

[17]Besök inte din vän för ofta, får han för mycket av dig tål han dig inte.

[18] Maça, espada e flecha aguda é o homem que levanta falso testemunho contra o seu próximo.

[18]En klubba, ett svärd, en vass pil är den som vittnar falskt mot sin vän.

[19] Como dente quebrado e pé sem firmeza, assim é a confiança no desleal, no tempo da angústia.

[19]En ruttnande tand, en snubblande fot är förtröstan på en svekfull i nödens stund.

[20] Como quem se despe num dia de frio e como vinagre sobre feridas, assim é o que entoa canções junto ao coração aflito.

[20]Som att hälla syra i sår är det att sjunga för ett sorgset hjärta.

[21] Se o que te aborrece tiver fome, dá-lhe pão para comer; se tiver sede, dá-lhe água para beber,

[21]Är din fiende hungrig, ge honom bröd, är han törstig, ge honom vatten.

[22] porque assim amontoarás brasas vivas sobre a sua cabeça, e o SENHOR te retribuirá.

[22]Då samlar du glödande kol på hans huvud och Herren skall ge dig din lön.

[23] O vento norte traz chuva, e a língua fingida, o rosto irado.

[24] Melhor é morar no canto do eirado do que junto com a mulher rixosa na mesma casa.

[25] Como água fria para o sedento, tais são as boas-novas vindas de um país remoto.

[26] Como fonte que foi turvada e manancial corrupto, assim é o justo que cede ao perverso.

[27] Comer muito mel não é bom; assim, procurar a própria honra não é honra.

[28] Como cidade derribada, que não tem muros, assim é o homem que não tem domínio próprio.

[23]Nordanvind för med sig regn och vredgad uppsyn förstuckna ord.

[24]Bättre bo i en vrå på taket än dela hus med en grälsjuk hustru.

[25]Som friskt vatten för en torr strupe är goda nyheter från fjärran land.

[26]En källa som grumlas, en brunn som förorenas är en rättfärdig som ger vika för en syndare.

[27]För mycket honung är inte nyttigt; var sparsam med berömmande ord.

[28]Som en stad med nedrivna murar är en man utan självbehärskning.

Provérbios 26

[1] Como a neve no verão e como a chuva na ceifa, assim, a honra não convém ao insensato.

[2] Como o pássaro que foge, como a andorinha no seu vôo, assim, a maldição sem causa não se cumpre.

[3] O açoite é para o cavalo, o freio, para o jumento, e a vara, para as costas dos insensatos.

[4] Não respondas ao insensato segundo a sua estultícia, para que não te faças semelhante a ele.

[5] Ao insensato responde segundo a sua estultícia, para que não seja ele sábio aos seus próprios olhos.

[6] Os pés corta e o dano sofre quem manda mensagens por intermédio do insensato.

Ords 26

[1]Som snö om sommaren och regn vid skörden, lika illa passar ära för dåren.

[2]Som den flaxande sparven, som svalan i flykt är en grundlös förbannelse som far förbi.

[3]Piska åt hästen, betsel åt åsnan och ris åt dårens rygg!

[4]Svara inte dåren på hans eget dumma sätt, då kan du själv bli likadan.

[5]Svara dåren på hans eget dumma sätt, annars kan han tro att han är klok.

[6]Den som sänder bud med en dåre hugger benen av sig och utmanar olyckan.

[7] As pernas do coxo pendem bambas; assim é o provérbio na boca dos insensatos.

[7]Kraftlösa som den lames ben blir ordspråk i dårens mun.

[8] Como o que atira pedra preciosa num montão de ruínas, assim é o que dá honra ao insensato.

[8]Som att binda fast stenen i slungan är det att ge dåren ära.

[9] Como galho de espinhos na mão do bêbado, assim é o provérbio na boca dos insensatos.

[9]Som en törntagg i handen på den druckne blir ordspråk i dårens mun.

[10] Como um flecheiro que a todos fere, assim é o que assalaria os insensatos e os transgressores.

[10]En skytt som sårar alla som går förbi är den som lejer dåren och drinkaren.

[11] Como o cão que torna ao seu vômito, assim é o insensato que reitera a sua estultícia.

[11]Hunden vänder om till sin spya, och dåren gör om sin dumhet.

[12] Tens visto a um homem que é sábio a seus próprios olhos? Maior esperança há no insensato do que nele.

[12]Ser du en man som tror att han är klok — det är mer hopp om dåren än om honom.

[13] Diz o preguiçoso: Um leão está no caminho; um leão está nas ruas.

[13]Den late säger: »Det är ett vilddjur på vägen, det är ett lejon på gatan!«

[14] Como a porta se revolve nos seus gonzos, assim, o preguiçoso, no seu leito.

[14]Dörren vänder sig på gångjärnet, den late vänder sig på sängen.

[15] O preguiçoso mete a mão no prato e não quer ter o trabalho de a levar à boca.

[15]Den late sticker handen i skålen men orkar inte föra den till munnen.

[16] Mais sábio é o preguiçoso a seus próprios olhos do que sete homens que sabem responder bem.

[16]Den late tror att han är klokare än sju som ger vettiga svar.

[17] Quem se mete em questão alheia é como aquele que toma pelas orelhas um cão que passa.

[17]Som att dra en hund i örat är det att brusa upp vid andras gräl.

[18] Como o louco que lança fogo, flechas e morte,

[18]Lik en galning som skickar i väg bränder och pilar och död

[19] assim é o homem que engana a seu próximo e diz: Fiz isso por brincadeira.

[19]är den som lurar sin vän och sedan säger: Jag skämtade bara!

[20] Sem lenha, o fogo se apaga; e, não havendo maldizente, cessa a contenda.
[21] Como o carvão é para a brasa, e a lenha, para o fogo, assim é o homem contencioso para acender rixas.
[22] As palavras do maldizente são comida fina, que desce para o mais interior do ventre.
[23] Como vaso de barro coberto de escórias de prata, assim são os lábios amorosos e o coração maligno.
[24] Aquele que aborrece dissimula com os lábios, mas no íntimo encobre o engano;
[25] quando te falar suavemente, não te fies nele, porque sete abominações há no seu coração.
[26] Ainda que o seu ódio se encobre com engano, a sua malícia se descobrirá publicamente.
[27] Quem abre uma cova nela cairá; e a pedra rolará sobre quem a revolve.
[28] A língua falsa aborrece a quem feriu, e a boca lisonjeira é causa de ruína.

Provérbios 27

[1] Não te glories do dia de amanhã, porque não sabes o que trará à luz.
[2] Seja outro o que te louve, e não a tua boca; o estrangeiro, e não os teus lábios.
[3] Pesada é a pedra, e a areia é uma carga; mas a ira do insensato é mais pesada do que uma e outra.
[4] Cruel é o furor, e impetuosa, a ira, mas quem pode resistir à inveja?

[20]När veden är slut slocknar elden, när baktalaren gått dör grälet ut.
[21]Kol för glöden, ved för elden och en grälmakare för att striden skall flamma.
[22]Baktalarens ord är som läckerheter, de slinker ner i människans inre.
[23]Som glasyr över lera är smicker på tungan och ondska i hjärtat.
[24]Ovännen har hycklande ord på läpparna, i sitt inre gömmer han svek.
[25]Han talar så vackert, men tro honom inte! Sjufaldig vidrighet finns i hans hjärta.
[26]Han kan förställa sig och dölja sitt hat, men hans ondska skall bli uppenbar för alla.
[27]Den som gräver en grop faller själv däri, den som vältrar upp en sten får den över sig.
[28]Lögnaren hatar dem han skadar, smickraren vållar fördärv.

Ords 27

[1]Yvs inte över morgondagen, du vet inte vad den bär i sitt sköte.
[2]Låt en annan prisa dig, inte din egen mun, en främmande, inte dina egna läppar.
[3]Stenen är tung, sanden en börda, men tyngre att bära är dårens ilska.
[4]Vreden är grym, raseriet en stormflod, men vem håller stånd mot svartsjukan?

[5] Melhor é a repreensão franca do que o amor encoberto.

[5]Bättre öppen kritik än dold kärlek.

[6] Leais são as feridas feitas pelo que ama, porém os beijos de quem odeia são enganosos.

[6]Vännens örfil är ärligt menad, fiendens kyssar vill bedra.

[7] A alma farta pisa o favo de mel, mas à alma faminta todo amargo é doce.

[7]Den mätte ratar den finaste honung, den hungrige finner det beska sött.

[8] Qual ave que vagueia longe do seu ninho, tal é o homem que anda vagueando longe do seu lar.

[8]Lik en fågel långt från sitt bo är en människa långt från sitt hem.

[9] Como o óleo e o perfume alegram o coração, assim, o amigo encontra doçura no conselho cordial.

[9]Olja och rökelse gör hjärtat glatt, vänskapens sötma ger själen kraft.

[10] Não abandones o teu amigo, nem o amigo de teu pai, nem entres na casa de teu irmão no dia da tua adversidade. Mais vale o vizinho perto do que o irmão longe.

[10]Överge inte din och din fars vän, gå inte till din bror när du själv är i nöd. Bättre nära granne än fjärran frände.

[11] Sê sábio, filho meu, e alegra o meu coração, para que eu saiba responder àqueles que me afrontam.

[11]Bli vis, min son, så gör du mig lycklig, och jag kan ge mina belackare svar på tal.

[12] O prudente vê o mal e esconde-se; mas os simples passam adiante e sofrem a pena.

[12]Den kloke ser faran och tar skydd, den oerfarne trampar på och får sitt straff.

[13] Tome-se a roupa àquele que fica fiador por outrem; e, por penhor, àquele que se obriga por mulher estranha.

[13]Ta manteln från den som borgat för en främling, kräv pant då det gäller en okänd.

[14] O que bendiz ao seu vizinho em alta voz, logo de manhã, por maldição lhe atribuem o que faz.

[14]Välsignar man någon högljutt tidigt om morgonen, tas det som en förbannelse.

[15] O gotejar contínuo no dia de grande chuva e a mulher rixosa são semelhantes;

[15]Som evigt takdropp en regnig dag, så är en gnatig hustru.

[16] contê-la seria conter o vento, seria pegar o óleo na mão.

[16]Att hejda henne är som att hejda vinden, som att gripa olja med handen.

[17] Como o ferro com o ferro se afia, assim, o homem, ao seu amigo.

[17]Järn ger skärpa åt järn, människa åt människa.

18 O que trata da figueira comerá do seu fruto; e o que cuida do seu senhor será honrado.

18Den som vårdar fikonträdet får äta dess frukt, den som sköter om sin herre blir ärad.

19 Como na água o rosto corresponde ao rosto, assim, o coração do homem, ao homem.

19Som anletsdragen präglar det yttre, så präglar hjärtat människan.

20 O inferno e o abismo nunca se fartam, e os olhos do homem nunca se satisfazem.

20Dödsriket och avgrunden är omättliga, och omättliga är människans ögon.

21 Como o crisol prova a prata, e o forno, o ouro, assim, o homem é provado pelos louvores que recebe.

21Silver prövas i degeln och guld i ugnen, och människan döms efter sitt rykte.

22 Ainda que pises o insensato com mão de gral entre grãos pilados de cevada, não se vai dele a sua estultícia.

22Stöt dåren i morteln, krossa honom bland kornen — dårskapen går inte ur honom.

23 Procura conhecer o estado das tuas ovelhas e cuida dos teus rebanhos,

23Håll reda på hur fåren har det, ta väl hand om dina hjordar.

24 porque as riquezas não duram para sempre, nem a coroa, de geração em geração.

24Inte består skatter för evigt eller rikedom släktled efter släktled.

25 Quando, removido o feno, aparecerem os renovos e se recolherem as ervas dos montes,

25Men när nytt gräs kommer upp efter slåttern och fodret samlas in från bergen,

26 então, os cordeiros te darão as vestes, os bodes, o preço do campo,

26då har du lamm som ger kläder och bockar så att du kan köpa mark

27 e as cabras, leite em abundância para teu alimento, para alimento da tua casa e para sustento das tuas servas.

27och getmjölk nog till föda åt dig själv, till föda åt din familj och till dina pigors uppehälle.

Provérbios 28

Provérbios antitéticos

1 Fogem os perversos, sem que ninguém os persiga; mas o justo é intrépido como o leão.

2 Por causa da transgressão da terra, mudam-se freqüentemente os príncipes,

Ords 28

1Den onde flyr fast ingen jagar honom, den rättfärdige är orädd som ett lejon.

2Ett land i uppror får många härskare, den kloke och erfarne skapar varaktig ordning.

mas por um, sábio e prudente, se faz estável a sua ordem.

[3] O homem pobre que oprime os pobres é como chuva que a tudo arrasta e não deixa trigo.

[3]En storman som förtrycker de svaga är ett slagregn som fördärvar grödan.

[4] Os que desamparam a lei louvam o perverso, mas os que guardam a lei se indignam contra ele.

[4]De som överger lagen prisar syndaren, de som håller fast vid lagen bekämpar honom.

[5] Os homens maus não entendem o que é justo, mas os que buscam o SENHOR entendem tudo.

[5]Gudlösa människor inser inte vad det rätta är, men de som söker Herren har insikt i allt.

[6] Melhor é o pobre que anda na sua integridade do que o perverso, nos seus caminhos, ainda que seja rico.

[6]Bättre fattig och oförvitlig än rik på orätt väg.

[7] O que guarda a lei é filho prudente, mas o companheiro de libertinos envergonha a seu pai.

[7]En förståndig son håller fast vid lagen, den som sitter bland rumlare skämmer ut sin far.

[8] O que aumenta os seus bens com juros e ganância ajunta-os para o que se compadece do pobre.

[8]Den som ökar sin rikedom genom ocker och räntor samlar åt den som hjälper de fattiga.

[9] O que desvia os ouvidos de ouvir a lei, até a sua oração será abominável.

[9]När en man vägrar lyssna till lagen blir även hans bön något avskyvärt.

[10] O que desvia os retos para o mau caminho, ele mesmo cairá na cova que fez, mas os íntegros herdarão o bem.

[10]Den som lurar de redliga vilse, han faller i sin egen grop; det goda tillfaller den oförvitlige.

[11] O homem rico é sábio aos seus próprios olhos; mas o pobre que é sábio sabe sondá-lo.

[11]Den rike tycker att han är klok, en fattig med insikt genomskådar honom.

[12] Quando triunfam os justos, há grande festividade; quando, porém, sobem os perversos, os homens se escondem.

[12]De rättfärdigas triumf firas med prakt och glans, när de onda tar makten håller folk sig undan.

[13] O que encobre as suas transgressões jamais prosperará; mas o que as confessa e deixa alcançará misericórdia.

[13]Att dölja sina brott ger ingen framgång, den som bekänner och ångrar sig blir benådad.

[14] Feliz o homem constante no temor de Deus; mas o que endurece o coração cairá no mal.

[14]Lycklig den som alltid fruktar, den som förhärdar sig störtar i olycka.

[15] Como leão que ruge e urso que ataca, assim é o perverso que domina sobre um povo pobre.

[15]Som ett rytande lejon, en slående björn är en ond härskare över ett svagt folk.

[16] O príncipe falto de inteligência multiplica as opressões, mas o que aborrece a avareza viverá muitos anos.

[16]En oförståndig furste ökar förtrycket, den som skyr rofferi får leva länge.

[17] O homem carregado do sangue de outrem fugirá até à cova; ninguém o detenha.

[17]Den som tyngs av blodskuld skall vara på flykt intill döden: ingen får hjälpa honom.

[18] O que anda em integridade será salvo, mas o perverso em seus caminhos cairá logo.

[18]Den oförvitlige kan vandra trygg, den som tar orätta vägar faller i gropen.

[19] O que lavra a sua terra virá a fartar-se de pão, mas o que se ajunta a vadios se fartará de pobreza.

[19]Den som odlar sin jord får äta sig mätt, den som jagar efter tomhet mättas med fattigdom.

[20] O homem fiel será cumulado de bênçãos, mas o que se apressa a enriquecer não passará sem castigo.

[20]En pålitlig man blir rikt välsignad, den som snabbt vill bli rik får sitt straff.

[21] Parcialidade não é bom, porque até por um bocado de pão o homem prevaricará.

[21]Att vara partisk är aldrig rätt, men somliga gör orätt för en brödbit.

[22] Aquele que tem olhos invejosos corre atrás das riquezas, mas não sabe que há de vir sobre ele a penúria.

[22]Den girige ränner efter rikedom, han vet inte att nöden hinner upp honom.

[23] O que repreende ao homem achará, depois, mais favor do que aquele que lisonjeia com a língua.

[23]Den som tillrättavisar uppskattas mer än den som bara kommer med smicker.

[24] O que rouba a seu pai ou a sua mãe e diz: Não é pecado, companheiro é do destruidor.

[24]Den som plundrar sin far och mor och säger: »Det är inget brott!« han är en dråpares like.

[25] O cobiçoso levanta contendas, mas o que confia no SENHOR prosperará.

[25]Snikenhet skapar tvist, att lita på Herren ger rik lön.

[26] O que confia no seu próprio coração é insensato, mas o que anda em sabedoria será salvo.

[27] O que dá ao pobre não terá falta, mas o que dele esconde os olhos será cumulado de maldições.

[28] Quando sobem os perversos, os homens se escondem, mas, quando eles perecem, os justos se multiplicam.

[26]En dåre är den som litar på eget förnuft, den som följer visheten går säker.

[27]Den som ger åt de fattiga skall ingenting sakna, den som vänder bort blicken förbannas av många.

[28]När de onda tar makten gömmer sig folk, när de faller blir de rättfärdiga många.

Provérbios 29

[1] O homem que muitas vezes repreendido endurece a cerviz será quebrantado de repente sem que haja cura.

[2] Quando se multiplicam os justos, o povo se alegra, quando, porém, domina o perverso, o povo suspira.

[3] O homem que ama a sabedoria alegra a seu pai, mas o companheiro de prostitutas desperdiça os bens.

[4] O rei justo sustém a terra, mas o amigo de impostos a transtorna.

[5] O homem que lisonjeia a seu próximo arma-lhe uma rede aos passos.

[6] Na transgressão do homem mau, há laço, mas o justo canta e se regozija.

[7] Informa-se o justo da causa dos pobres, mas o perverso de nada disso quer saber.

[8] Os homens escarnecedores alvoroçam a cidade, mas os sábios desviam a ira.

[9] Se o homem sábio discute com o insensato, quer este se encolerize, quer se ria, não haverá fim.

[10] Os sanguinários aborrecem o íntegro, ao passo que, quanto aos retos, procuram tirar-lhes a vida.

Ords 29

[1]Den som tuktas ofta och ändå är stursk skall krossas plötsligt och ohjälpligt.

[2]När de rättfärdiga är många gläder sig folket, när de onda härskar suckar folket.

[3]Den som älskar vishet ger sin far glädje, den som går till horor gör av med förmögenheten.

[4]Med rättvisa bygger kungen upp landet, den som ökar pålagorna ödelägger det.

[5]Den som smickrar sin nästa lägger ut ett nät för hans fötter.

[6]Den gudlöse snärjs i sin synd, men den rättfärdige kan glädjas och jubla.

[7]Den rättfärdige sörjer för de svagas rätt, den onde saknar all insikt.

[8]Hädare hetsar upp hela staden, de visa får vreden att lägga sig.

[9]När den vise drar dåren inför rätta blir det skrik och skratt och ingen ordning.

[10]De blodtörstiga hatar den oskyldige, men de rättrådiga skyddar hans liv.

[11] O insensato expande toda a sua ira, mas o sábio afinal lha reprime.

[12] Se o governador dá atenção a palavras mentirosas, virão a ser perversos todos os seus servos.

[13] O pobre e o seu opressor se encontram, mas é o SENHOR quem dá luz aos olhos de ambos.

[14] O rei que julga os pobres com eqüidade firmará o seu trono para sempre.

[15] A vara e a disciplina dão sabedoria, mas a criança entregue a si mesma vem a envergonhar a sua mãe.

[16] Quando os perversos se multiplicam, multiplicam-se as transgressões, mas os justos verão a ruína deles.

[17] Corrige o teu filho, e te dará descanso, dará delícias à tua alma.

[18] Não havendo profecia, o povo se corrompe; mas o que guarda a lei, esse é feliz.

[19] O servo não se emendará com palavras, porque, ainda que entenda, não obedecerá.

[20] Tens visto um homem precipitado nas suas palavras? Maior esperança há para o insensato do que para ele.

[21] Se alguém amimar o escravo desde a infância, por fim ele quererá ser filho.

[22] O iracundo levanta contendas, e o furioso multiplica as transgressões.

[23] A soberba do homem o abaterá, mas o humilde de espírito obterá honra.

[11]Dåren ger luft åt sin vrede, den vise behärskar sig.

[12]En härskare som lyssnar på lögner får idel skurkar i sin tjänst.

[13]Fattig och förtryckare lever sida vid sida, åt båda ger Herren ögonens ljus.

[14]När kungen dömer de svaga rättvist skall hans tron bestå för alltid.

[15]Tuktan med käppen ger vishet, men en ouppfostrad pojke är en skam för sin mor.

[16]När de onda frodas, frodas synden, men de rättfärdiga skall se deras fall.

[17]Tukta din son, så gör han dig nöjd och fyller dig med välbehag.

[18]Utan profeter förvildas folket, lycklig den som håller lagen.

[19]Ord fostrar ingen slav, han förstår men lyder inte.

[20]Ser du en som pratar i tid och otid — det är mera hopp om en dåre.

[21]Om en slav skäms bort från ungdomen blir han uppstudsig med tiden.

[22]En argsint man vållar gräl, den hetlevrade förbryter sig ofta.

[23]Högmod leder till förödmjukelse, men den ödmjuke vinner ära.

[24] O que tem parte com o ladrão aborrece a própria alma; ouve as maldições e nada denuncia.
[25] Quem teme ao homem arma ciladas, mas o que confia no SENHOR está seguro.
[26] Muitos buscam o favor daquele que governa, mas para o homem a justiça vem do SENHOR.
[27] Para o justo, o iníquo é abominação, e o reto no seu caminho é abominação ao perverso.

[24]Hälaren är sin egen fiende, han hör förbannelsen men tiger.

[25]Fruktan för människor blir en snara, men den som litar på Herren får skydd.

[26]Många söker företräde hos härskaren, men av Herren får var man sin rätt.

[27]Missdådaren är vidrig för de rättfärdiga, den redbare är vidrig för de onda.

Provérbios 30

As palavras de Agur

[1] Palavras de Agur, filho de Jaque, de Massá. Disse o homem: Fatiguei-me, ó Deus; fatiguei-me, ó Deus, e estou exausto
[2] porque sou demasiadamente estúpido para ser homem; não tenho inteligência de homem,
[3] não aprendi a sabedoria, nem tenho o conhecimento do Santo.
[4] Quem subiu ao céu e desceu? Quem encerrou os ventos nos seus punhos? Quem amarrou as águas na sua roupa? Quem estabeleceu todas as extremidades da terra? Qual é o seu nome, e qual é o nome de seu filho, se é que o sabes?
[5] Toda palavra de Deus é pura; ele é escudo para os que nele confiam.
[6] Nada acrescentes às suas palavras, para que não te repreenda, e sejas achado mentiroso.
[7] Duas coisas te peço; não mas negues, antes que eu morra:

Ords 30

FEMTE SAMLINGEN

(kap. 30)

[1]Ord av Agur, Jakes son, från Massa. Så talar den man som inte Gud är med: Jag är trött och uppgiven, Gud.

[2]Jag är som ett oskäligt djur, mänskligt förstånd fattas mig.

[3]Jag har inte förvärvat vishet, kunskap om den Helige saknar jag.

[4]Vem har stigit upp till himlen och kommit ner igen? Vem har fångat vinden i sina kupade händer? Vem har knutit in vattnet i sin mantel? Vem har märkt ut jordens gränser? Vad heter han, vad heter hans son — vet du det?

[5]Alla Guds ord är utan slagg, han är en sköld för dem som flyr till honom.

[6]Lägg ingenting till hans ord, så att han inte kan anklaga dig för lögn.

[7]Två saker ber jag dig om, neka mig dem aldrig till min död:

[8] afasta de mim a falsidade e a mentira; não me dês nem a pobreza nem a riqueza; dá-me o pão que me for necessário;

[8]håll falskhet och lögn ifrån mig, och gör mig varken fattig eller rik. Ge mig bara mitt beskärda bröd,

[9] para não suceder que, estando eu farto, te negue e diga: Quem é o SENHOR? Ou que, empobrecido, venha a furtar e profane o nome de Deus.

[9]gör mig varken så mätt att jag förnekar dig och säger: »Vem är Herren?« eller så utblottad att jag stjäl och kränker min Guds namn.

[10] Não calunies o servo diante de seu senhor, para que aquele te não amaldiçoe e fiques culpado.

[10]Förtala inte slaven hos hans herre, då förbannar han dig och du får ditt straff.

[11] Há daqueles que amaldiçoam a seu pai e que não bendizem a sua mãe.

[11]Det finns de som förbannar sin far och inte välsignar sin mor.

[12] Há daqueles que são puros aos próprios olhos e que jamais foram lavados da sua imundícia.

[12]Det finns de som tror sig vara rena men inte har tvättat av sig sin smuts.

[13] Há daqueles – quão altivos são os seus olhos e levantadas as suas pálpebras!

[13]Det finns de som har stolta ögon och kastar högmodiga blickar.

[14] Há daqueles cujos dentes são espadas, e cujos queixais são facas, para consumirem na terra os aflitos e os necessitados entre os homens.

[14]Det finns de som har svärd till tänder och knivar till käftar, de vill äta de svaga ur landet, de fattiga från deras jord.

[15] A sanguessuga tem duas filhas, a saber: Dá, Dá. Há três coisas que nunca se fartam, sim, quatro que não dizem: Basta!

[15]Blodigeln har två döttrar: Mer! och Mer! Tre ting är omättliga, fyra säger aldrig: Nog!

[16] Elas são a sepultura, a madre estéril, a terra, que se não farta de água, e o fogo, que nunca diz: Basta!

[16]Dödsriket, det ofruktsamma skötet, jorden som aldrig blir mätt på vatten och elden som aldrig säger: Nog!

[17] Os olhos de quem zomba do pai ou de quem despreza a obediência à sua mãe, corvos no ribeiro os arrancarão e pelos pintãos da águia serão comidos.

[17]Den som ser hånfullt på sin far och vägrar att lyda sin mor, hans ögon skall ravinens korpar hacka ut och örnens ungar äta upp.

[18] Há três coisas que são maravilhosas demais para mim, sim, há quatro que não entendo:

[18]Tre ting övergår mitt förstånd, fyra kan jag inte fatta:

[19] o caminho da águia no céu, o caminho da cobra na penha, o caminho do navio no meio do mar e o caminho do homem com uma donzela.

[19]örnens väg över himlen, ormens väg över klippan, skeppets väg över havet och mannens väg i kvinnan.

[20] Tal é o caminho da mulher adúltera: come, e limpa a boca, e diz: Não cometi maldade.

[20]Så gör äktenskapsbryterskan: äter, torkar sig om munnen och säger: Jag har inget ont gjort.

[21] Sob três coisas estremece a terra, sim, sob quatro não pode subsistir:

[21]Tre är det som får jorden att bäva, fyra kan den inte uthärda:

[22] sob o servo quando se torna rei; sob o insensato quando anda farto de pão;

[22]en slav som blir kung, en odåga som lever gott,

[23] sob a mulher desdenhada quando se casa; sob a serva quando se torna herdeira da sua senhora.

[23]en förskjuten kvinna som blir gift och en piga som tar sin matmors plats.

[24] Há quatro coisas mui pequenas na terra que, porém, são mais sábias que os sábios:

[24]Fyra är det som är små på jorden och ändå visast bland de visa:

[25] as formigas, povo sem força; todavia, no verão preparam a sua comida;

[25]myran är utan styrka men samlar sin föda om sommaren,

[26] os arganazes, povo não poderoso; contudo, fazem a sua casa nas rochas;

[26]klippgrävlingen är utan kraft men bygger sitt bo i klyftorna,

[27] os gafanhotos não têm rei; contudo, marcham todos em bandos;

[27]gräshoppan har ingen kung men rycker fram i slutna led,

[28] o geco, que se apanha com as mãos; contudo, está nos palácios dos reis.

[28]ödlan kan fångas med händerna, ändå finns den i kungens palats.

[29] Há três que têm passo elegante, sim, quatro que andam airosamente:

[29]Tre är det som rör sig ståtligt, fyra som har ståtlig gång:

[30] O leão, o mais forte entre os animais, que por ninguém torna atrás;

[30]lejonet, starkast bland djuren, som inte viker för någon,

[31] o galo, que anda ereto, o bode e o rei, a quem não se pode resistir.

[31]den kråmande tuppen och bocken och kungen i spetsen för sin här.

[32] Se procedeste insensatamente em te exaltares ou se maquinaste o mal, põe a mão na boca.

[32]Har du förhävt dig, tanklöst eller med avsikt — sätt handen för munnen!

33 Porque o bater do leite produz manteiga, e o torcer do nariz produz sangue, e o açular a ira produz contendas.

33Ty som ost pressas fram ur mjölk och blod pressas fram ur näsan, så pressas fejd ur vrede.

Provérbios 31

Conselhos para o rei Lemuel

1 Palavras do rei Lemuel, de Massá, as quais lhe ensinou sua mãe.

2 Que te direi, filho meu? Ó filho do meu ventre? Que te direi, ó filho dos meus votos?

3 Não dês às mulheres a tua força, nem os teus caminhos, às que destroem os reis.

4 Não é próprio dos reis, ó Lemuel, não é próprio dos reis beber vinho, nem dos príncipes desejar bebida forte.

5 Para que não bebam, e se esqueçam da lei, e pervertam o direito de todos os aflitos.

6 Dai bebida forte aos que perecem e vinho, aos amargurados de espírito;

7 para que bebam, e se esqueçam da sua pobreza, e de suas fadigas não se lembrem mais.

8 Abre a boca a favor do mudo, pelo direito de todos os que se acham desamparados.

9 Abre a boca, julga retamente e faze justiça aos pobres e aos necessitados.

O louvor da mulher virtuosa

10 Mulher virtuosa, quem a achará? O seu valor muito excede o de finas jóias.

11 O coração do seu marido confia nela, e não haverá falta de ganho.

12 Ela lhe faz bem e não mal, todos os dias da sua vida.

Ords 31

SJÄTTE SAMLINGEN

(31:1–9)

1Ord till Lemuel, kung av Massa, med vilka hans mor förmanade honom:

2Nej, min son, nej, mitt skötes son, nej, mina löftens son!

3Ge inte din kraft åt kvinnor, hänge dig inte åt dem som är kungars fördärv.

4Kungar anstår det inte, Lemuel, kungar anstår det inte att dricka vin, furstar inte att trakta efter rusdrycker,

5så att de dricker och glömmer lagen och vränger rätten för de nödställda.

6Ge vin åt dem som har det svårt, ge de bedrövade att dricka,

7så att de glömmer sin fattigdom och inte tänker på sitt elände mer.

8Höj din röst för den stumme, till försvar för alla som sviktar.

9Höj din röst och döm rättfärdigt, försvara de fattiga och svaga.

Den goda hustrun

10Att finna en driftig hustru, vem förunnas det — långt mer än pärlor är hon värd.

11Blint litar hennes man på henne, och vinsten uteblir inte.

12Dagligen är hon honom till nytta, aldrig till skada.

[13] Busca lã e linho e de bom grado trabalha com as mãos.
[14] É como o navio mercante: de longe traz o seu pão.
[15] É ainda noite, e já se levanta, e dá mantimento à sua casa e a tarefa às suas servas.
[16] Examina uma propriedade e adquire-a; planta uma vinha com as rendas do seu trabalho.
[17] Cinge os lombos de força e fortalece os braços.
[18] Ela percebe que o seu ganho é bom; a sua lâmpada não se apaga de noite.
[19] Estende as mãos ao fuso, mãos que pegam na roca.
[20] Abre a mão ao aflito; e ainda a estende ao necessitado.
[21] No tocante à sua casa, não teme a neve, pois todos andam vestidos de lã escarlate.
[22] Faz para si cobertas, veste-se de linho fino e de púrpura.
[23] Seu marido é estimado entre os juízes, quando se assenta com os anciãos da terra.
[24] Ela faz roupas de linho fino, e vende-as, e dá cintas aos mercadores.
[25] A força e a dignidade são os seus vestidos, e, quanto ao dia de amanhã, não tem preocupações.
[26] Fala com sabedoria, e a instrução da bondade está na sua língua.
[27] Atende ao bom andamento da sua casa e não come o pão da preguiça.
[28] Levantam-se seus filhos e lhe chamam ditosa; seu marido a louva, dizendo:

[13]Efter att ha skaffat ull och lin arbetar hon med flinka händer.
[14]Från avlägsna trakter hämtar hon förråd, hon är som köpmannens skepp.
[15]Gryningen är inte inne när hon stiger upp, sätter fram mat åt familjen och ger pigorna deras portioner.
[16]Hon ser ut en åker och köper den, planterar en vingård för det hon själv har tjänat.
[17]Ivrigt går hon till verket och hugger i med starka armar.
[18]Kan hon märka att affärerna går bra får hennes lampa brinna hela natten.
[19]Lätt hanterar hon sländtrissan och håller sländan i handen.
[20]Mot de svaga räcker hon ut handen, hon öppnar sin famn för de fattiga.
[21]När snön kommer ängslas hon inte: hela familjen har kläder av ylle.
[22]Också täcken väver hon själv, hon är klädd i linne och purpur.
[23]På hennes man ser alla med aktning, där han sitter bland de äldste i porten.
[24]Rockar av linne syr hon och säljer, handlaren förser hon med bälten.
[25]Styrka och värdighet utstrålar hon och ser leende framtiden an.
[26]Talar gör hon med klokhet, vänliga förmaningar delar hon ut.
[27]Uppmärksamt följer hon allt i huset, aldrig äter hon lättjans bröd.
[28]Välsignad blir hon av sina barn, och hennes man lovprisar henne:

[29] Muitas mulheres procedem virtuosamente, mas tu a todas sobrepujas.
[30] Enganosa é a graça, e vã, a formosura, mas a mulher que teme ao SENHOR, essa será louvada.
[31] Dai-lhe do fruto das suas mãos, e de público a louvarão as suas obras.

[29]Åtskilliga duktiga kvinnor har jag sett, men du överträffar dem alla! —

[30]Älsklighet kan bedra, skönhet förgår, för sin gudsfruktan skall en hustru prisas.

[31]Överlämna åt henne hennes mödas lön, må hon prisas i portarna för sina verk.

Livro do Eclesiastes ou o Pregador	Predikaren

Eclesiastes 1

Tudo é vaidade

[1] Palavra do Pregador, filho de Davi, rei de Jerusalém:

[2] Vaidade de vaidades, diz o Pregador; vaidade de vaidades, tudo é vaidade.

[3] Que proveito tem o homem de todo o seu trabalho, com que se afadiga debaixo do sol?

A eterna mesmice

[4] Geração vai e geração vem; mas a terra permanece para sempre.

[5] Levanta-se o sol, e põe-se o sol, e volta ao seu lugar, onde nasce de novo.

[6] O vento vai para o sul e faz o seu giro para o norte; volve-se, e revolve-se, na sua carreira, e retorna aos seus circuitos.

[7] Todos os rios correm para o mar, e o mar não se enche; ao lugar para onde correm os rios, para lá tornam eles a correr.

[8] Todas as coisas são canseiras tais, que ninguém as pode exprimir; os olhos não se fartam de ver, nem se enchem os ouvidos de ouvir.

[9] O que foi é o que há de ser; e o que se fez, isso se tornará a fazer; nada há, pois, novo debaixo do sol.

[10] Há alguma coisa de que se possa dizer: Vê, isto é novo? Não! Já foi nos séculos que foram antes de nós.

Predikaren 1

[1]Ord av Predikaren, son till David och kung i Jerusalem.

Ingenting nytt under solen

[2]Tomhet, idel tomhet, säger Predikaren, tomhet, idel tomhet, allt är tomhet.

[3]Vad får människan ut av all sin möda under solen?

[4]Släkte går och släkte kommer, jorden är evigt densamma.

[5]Solen går upp och solen går ner, så skyndar den tillbaka till platsen för sin uppgång.

[6]Vinden blåser åt söder, så slår den om mot norr, ständigt slår vinden om, slår om och vänder igen.

[7]Alla floder flyter mot havet, men havet blir aldrig fullt. Dit floderna har vandrat vandrar de alltid på nytt.

[8]Inga ord räcker till, ingen kan utsäga allt. Ögat blir aldrig mätt på att se, örat får aldrig nog av att höra.

[9]Vad som har varit kommer att vara, vad som har skett skall ske igen. Det finns ingenting nytt under solen.

[10]Säger man om något: »Det här är nytt!« så har det ändå funnits före oss, alltsedan urminnes tid.

[11] Já não há lembrança das coisas que precederam; e das coisas posteriores também não haverá memória entre os que hão de vir depois delas.

A experiência do Pregador

[12] Eu, o Pregador, venho sendo rei de Israel, em Jerusalém.

[13] Apliquei o coração a esquadrinhar e a informar-me com sabedoria de tudo quanto sucede debaixo do céu; este enfadonho trabalho impôs Deus aos filhos dos homens, para nele os afligir.

[14] Atentei para todas as obras que se fazem debaixo do sol, e eis que tudo era vaidade e correr atrás do vento.

[15] Aquilo que é torto não se pode endireitar; e o que falta não se pode calcular.

[16] Disse comigo: eis que me engrandeci e sobrepujei em sabedoria a todos os que antes de mim existiram em Jerusalém; com efeito, o meu coração tem tido larga experiência da sabedoria e do conhecimento.

[17] Apliquei o coração a conhecer a sabedoria e a saber o que é loucura e o que é estultícia; e vim a saber que também isto é correr atrás do vento.

[18] Porque na muita sabedoria há muito enfado; e quem aumenta ciência aumenta tristeza.

Eclesiastes 2

A vaidade das possessões

[11]Ingen minns de släkten som gått, och framtida släkten skall glömmas av dem som följer efter.

Olika livsvägar prövas

[12]Jag, Predikaren, var kung över Israel i Jerusalem.

[13]Jag föresatte mig att med vishet utforska och undersöka allt som sker under himlen. Tungt är det arbete Gud har lagt på människan.

[14]Jag betraktade allt som sker under solen: allt var tomhet, ett jagande efter vind.

[15]Krokigt kan inte bli rakt. Vad man inte har kan man inte räkna.

[16]Jag tänkte: Jag har samlat större visdom än någon som före mig har härskat över Jerusalem. Jag har trängt djupt i vishet och vetande.

[17]Jag föresatte mig att förstå vad vishet och vetande är, vad dumhet och dårskap är, men jag har insett att också detta är ett jagande efter vind.

[18]Stor visdom, stor sorg. Mer kunskap, mer plåga.

Predikaren 2

[1] Disse comigo: vamos! Eu te provarei com a alegria; goza, pois, a felicidade; mas também isso era vaidade.

[2] Do riso disse: é loucura; e da alegria: de que serve?

[3] Resolvi no meu coração dar-me ao vinho, regendo-me, contudo, pela sabedoria, e entregar-me à loucura, até ver o que melhor seria que fizessem os filhos dos homens debaixo do céu, durante os poucos dias da sua vida.

[4] Empreendi grandes obras; edifiquei para mim casas; plantei para mim vinhas.

[5] Fiz jardins e pomares para mim e nestes plantei árvores frutíferas de toda espécie.

[6] Fiz para mim açudes, para regar com eles o bosque em que reverdeciam as árvores.

[7] Comprei servos e servas e tive servos nascidos em casa; também possuí bois e ovelhas, mais do que possuíram todos os que antes de mim viveram em Jerusalém.

[8] Amontoei também para mim prata e ouro e tesouros de reis e de províncias; provi-me de cantores e cantoras e das delícias dos filhos dos homens: mulheres e mulheres.

[9] Engrandeci-me e sobrepujei a todos os que viveram antes de mim em Jerusalém; perseverou também comigo a minha sabedoria.

[10] Tudo quanto desejaram os meus olhos não lhes neguei, nem privei o coração de alegria alguma, pois eu me alegrava com

[1]Jag tänkte: Nåväl, då vill jag pröva på glädjen och njuta livets goda. Men även detta var tomhet.

[2]Det är dåraktigt, sade jag om skrattet, och om glädjen: Vad tjänar den till?

[3]Jag beslöt mig för att njuta av vin men ändå låta visheten råda i mitt hjärta. Jag ville ägna mig åt dårskap för att se vad som är bäst för människor att göra under himlen, de dagar livet varar.

[4]Jag grep mig an med stora företag: jag byggde hus åt mig och planterade vingårdar.

[5]Jag anlade trädgårdar och parker med fruktträd av alla slag.

[6]Jag byggde dammar för att bevattna en skog av grönskande träd.

[7]Jag skaffade mig slavar och slavinnor, och nya slavar föddes i mitt hus. Mina hjordar av oxar och får blev större än vad någon haft före mig i Jerusalem.

[8]Jag hopade silver och guld, rika skatter från kungar och provinser. Jag skaffade mig sångare och sångerskor och det som är männens lust: kvinnor och åter kvinnor.

[9]Så överträffade jag alla som varit före mig i Jerusalem. Och min visdom svek mig inte.

[10]Allt vad mina ögon begärde lät jag dem få, ingen glädje nekade jag mig. I allt mitt arbete fann jag glädje, den lönen fick jag för min möda.

todas as minhas fadigas, e isso era a recompensa de todas elas.

11 Considerei todas as obras que fizeram as minhas mãos, como também o trabalho que eu, com fadigas, havia feito; e eis que tudo era vaidade e correr atrás do vento, e nenhum proveito havia debaixo do sol.

11Men så vände jag blicken mot allt jag hade utfört, mot all den möda jag haft. Och allt var tomhet, ett jagande efter vind. Det fanns ingen vinst under solen.

A vaidade da sabedoria

12 Então, passei a considerar a sabedoria, e a loucura, e a estultícia. Que fará o homem que seguir ao rei? O mesmo que outros já fizeram.

12Så vände jag blicken mot visheten, dumheten och dårskapen. — Vad kan den göra som kommer efter kungen? Bara det som man förut gjort! —

13 Então, vi que a sabedoria é mais proveitosa do que a estultícia, quanto a luz traz mais proveito do que as trevas.

13Jag såg att visheten är bättre än dårskapen, liksom ljuset är bättre än mörkret.

14 Os olhos do sábio estão na sua cabeça, mas o estulto anda em trevas; contudo, entendi que o mesmo lhes sucede a ambos.

14Den vise har ögon att se med, dåren vandrar i mörker. Men jag vet att samma öde drabbar dem båda.

15 Pelo que disse eu comigo: como acontece ao estulto, assim me sucede a mim; por que, pois, busquei eu mais a sabedoria? Então, disse a mim mesmo que também isso era vaidade.

15Jag tänkte: Dårens öde drabbar också mig. Vad har då all min vishet tjänat till? Och jag sade mig: Även detta är tomhet.

16 Pois, tanto do sábio como do estulto, a memória não durará para sempre; pois, passados alguns dias, tudo cai no esquecimento. Ah! Morre o sábio, e da mesma sorte, o estulto!

16Ty minnet av den vise lever inte evigt, inte längre än minnet av dåren. Inom kort är båda glömda. Och den vise dör liksom dåren.

17 Pelo que aborreci a vida, pois me foi penosa a obra que se faz debaixo do sol; sim, tudo é vaidade e correr atrás do vento.

17Då hatade jag livet, ty det som sker under solen var mig en plåga. Allt är tomhet, ett jagande efter vind.

A vaidade do trabalho

18 Também aborreci todo o meu trabalho, com que me afadiguei debaixo do sol,

18Jag hatade också allt som jag med möda förvärvat under solen: det måste jag lämna till den som kommer efter mig.

visto que o seu ganho eu havia de deixar a quem viesse depois de mim.

[19] E quem pode dizer se será sábio ou estulto? Contudo, ele terá domínio sobre todo o ganho das minhas fadigas e sabedoria debaixo do sol; também isto é vaidade.

[20] Então, me empenhei por que o coração se desesperasse de todo trabalho com que me afadigara debaixo do sol.

[21] Porque há homem cujo trabalho é feito com sabedoria, ciência e destreza; contudo, deixará o seu ganho como porção a quem por ele não se esforçou; também isto é vaidade e grande mal.

[22] Pois que tem o homem de todo o seu trabalho e da fadiga do seu coração, em que ele anda trabalhando debaixo do sol?

[23] Porque todos os seus dias são dores, e o seu trabalho, desgosto; até de noite não descansa o seu coração; também isto é vaidade.

[24] Nada há melhor para o homem do que comer, beber e fazer que a sua alma goze o bem do seu trabalho. No entanto, vi também que isto vem da mão de Deus,

[25] pois, separado deste, quem pode comer ou quem pode alegrar-se?

[26] Porque Deus dá sabedoria, conhecimento e prazer ao homem que lhe agrada; mas ao pecador dá trabalho, para que ele ajunte e amontoe, a fim de dar àquele que agrada a Deus. Também isto é vaidade e correr atrás do vento.

[19]Vem vet om han är vis eller dåraktig? Ändå skall han råda över allt vad jag med möda och klokhet har förvärvat under solen. Även detta är tomhet.

[20]Då greps jag av förtvivlan över all min möda under solen.

[21]Ty också den som har strävat med klokhet, insikt och framgång måste lämna vad han äger åt en som inte lagt ner någon möda på det. Även detta är tomhet och ett stort elände.

[22]Vad får då människan ut av all sin möda, av all sin mödosamma strävan under solen?

[23]Var dag är en smärta, var syssla en plåga. Inte ens om natten finner hjärtat ro. Även detta är tomhet.

[24]Det finns för människan ingenting gott utom att äta och dricka och finna glädje mitt i all sin möda. Jag har insett att detta är en Guds gåva.

[25]Ty vem äter och vem gläder sig Gud förutan?

[26]Han ger vishet, kunskap och glädje åt den som behagar honom, men syndaren ger han arbetet med att samla och lägga på hög — och sedan lämnar han alltsammans åt den som behagar honom. Även detta är tomhet, ett jagande efter vind.

Eclesiastes 3

Tempo para tudo

[1] Tudo tem o seu tempo determinado, e há tempo para todo propósito debaixo do céu:

[2] há tempo de nascer e tempo de morrer; tempo de plantar e tempo de arrancar o que se plantou;

[3] tempo de matar e tempo de curar; tempo de derribar e tempo de edificar;

[4] tempo de chorar e tempo de rir; tempo de prantear e tempo de saltar de alegria;

[5] tempo de espalhar pedras e tempo de ajuntar pedras; tempo de abraçar e tempo de afastar-se de abraçar;

[6] tempo de buscar e tempo de perder; tempo de guardar e tempo de deitar fora;

[7] tempo de rasgar e tempo de coser; tempo de estar calado e tempo de falar;

[8] tempo de amar e tempo de aborrecer; tempo de guerra e tempo de paz.

O homem não conhece o seu tempo determinado

[9] Que proveito tem o trabalhador naquilo com que se afadiga?

[10] Vi o trabalho que Deus impôs aos filhos dos homens, para com ele os afligir.

[11] Tudo fez Deus formoso no seu devido tempo; também pôs a eternidade no coração do homem, sem que este possa descobrir as obras que Deus fez desde o princípio até ao fim.

[12] Sei que nada há melhor para o homem do que regozijar-se e levar vida regalada;

Predikaren 3

Allt har sin tid

[1]Allt har sin tid, det finns en tid för allt som sker under himlen:

[2]en tid för födelse, en tid för död, en tid att plantera, en tid att rycka upp,

[3]en tid att dräpa, en tid att läka, en tid att riva ner, en tid att bygga upp,

[4]en tid att gråta, en tid att le, en tid att sörja, en tid att dansa,

[5]en tid att kasta stenar, en tid att samla stenar, en tid att ta i famn, en tid att avstå från famntag,

[6]en tid att skaffa, en tid att mista, en tid att spara, en tid att kasta,

[7]en tid att riva sönder, en tid att sy ihop, en tid att tiga, en tid att tala,

[8]en tid att älska, en tid att hata, en tid för krig, en tid för fred.

[9]Vad får då den strävsamme ut av all sin möda?

[10]Jag har sett vilket arbete Gud har lagt på människan.

[11]Allt vad Gud har gjort är skönt i rätta stunden. Han låter människor urskilja ett sammanhang, men aldrig kan de fatta Guds verk från början till slut.

[12]Jag insåg att för människan finns ingenting gott utom att glädja sig och njuta livets goda.

[13] e também que é dom de Deus que possa o homem comer, beber e desfrutar o bem de todo o seu trabalho.

[14] Sei que tudo quanto Deus faz durará eternamente; nada se lhe pode acrescentar e nada lhe tirar; e isto faz Deus para que os homens temam diante dele.

[15] O que é já foi, e o que há de ser também já foi; Deus fará renovar-se o que se passou.

Semelhança aparente na morte entre homens e animais

[16] Vi ainda debaixo do sol que no lugar do juízo reinava a maldade e no lugar da justiça, maldade ainda.

[17] Então, disse comigo: Deus julgará o justo e o perverso; pois há tempo para todo propósito e para toda obra.

[18] Disse ainda comigo: é por causa dos filhos dos homens, para que Deus os prove, e eles vejam que são em si mesmos como os animais.

[19] Porque o que sucede aos filhos dos homens sucede aos animais; o mesmo lhes sucede: como morre um, assim morre o outro, todos têm o mesmo fôlego de vida, e nenhuma vantagem tem o homem sobre os animais; porque tudo é vaidade.

[20] Todos vão para o mesmo lugar; todos procedem do pó e ao pó tornarão.

[21] Quem sabe se o fôlego de vida dos filhos dos homens se dirige para cima e o dos animais para baixo, para a terra?

[22] Pelo que vi não haver coisa melhor do que alegrar-se o homem nas suas obras, porque essa é a sua recompensa; quem o

[13]Att äta och dricka och finna glädje mitt i all sin möda — det är en gåva från Gud.

[14]Jag vet att vad Gud gör består för alltid, ingen kan lägga något därtill, ingen kan dra något därifrån. Så handlar Gud för att man skall bäva inför honom.

[15]Det som är har redan varit, det som kommer har redan funnits. Gud letar åter fram det flydda.

Livets intighet och ondska

[16]Vidare såg jag under solen: orätt satt på rättens plats, orätt satt på rättfärdighetens plats.

[17]Jag tänkte: Gud dömer både rättfärdiga och orättfärdiga. För allt som sker, för varje handling finns en tid.

[18]Jag tänkte: Det sker för människornas skull, för att Gud skall pröva dem och de själva inse att de är djuren lika.

[19]Människans öde och djurens är ett och detsamma: hon dör som de. Samma livsande bor i dem båda. Människan är inte förmer än djuren. Allting är tomhet.

[20]Allt går mot samma mål: allt har kommit av jord, och allt blir jord igen.

[21]Vem vet om människornas livsande stiger uppåt, mot höjden, medan djurens sjunker neråt, mot jorden?

[22]Jag insåg att det inte finns något gott för människan utom glädjen i arbetet; det är

fará voltar para ver o que será depois dele?

hennes beskärda del. Vem visar människan vad som kommer efter henne?

Eclesiastes 4

As tribulações da vida

[1] Vi ainda todas as opressões que se fazem debaixo do sol: vi as lágrimas dos que foram oprimidos, sem que ninguém os consolasse; vi a violência na mão dos opressores, sem que ninguém consolasse os oprimidos.

[2] Pelo que tenho por mais felizes os que já morreram, mais do que os que ainda vivem;

[3] porém mais que uns e outros tenho por feliz aquele que ainda não nasceu e não viu as más obras que se fazem debaixo do sol.

[4] Então, vi que todo trabalho e toda destreza em obras provêm da inveja do homem contra o seu próximo. Também isto é vaidade e correr atrás do vento.

[5] O tolo cruza os braços e come a própria carne, dizendo:

[6] Melhor é um punhado de descanso do que ambas as mãos cheias de trabalho e correr atrás do vento.

[7] Então, considerei outra vaidade debaixo do sol,

[8] isto é, um homem sem ninguém, não tem filho nem irmã; contudo, não cessa de trabalhar, e seus olhos não se fartam de riquezas; e não diz: Para quem trabalho eu, se nego à minha alma os bens da vida? Também isto é vaidade e enfadonho trabalho.

Predikaren 4

[1]Vidare såg jag alla de våldsdåd som begås under solen: de förtryckta gråter men ingen tröstar dem, förtryckaren övar våld mot dem men ingen hjälper dem.

[2]Jag sade: De döda, som redan gått bort, är lyckligare än de levande, som ännu är kvar i livet.

[3]Men lyckligast är den som ännu inte är till, den som sluppit se allt det onda som sker under solen.

[4]Jag såg att all strävan och all framgång bottnar i den enes avund mot den andre. Även detta är tomhet, ett jagande efter vind.

[5]Dåren sitter med händerna i kors och tär på sitt eget hull.

[6]Bättre en handfull i lugn och ro än två händer fulla och mycket möda, ett jagande efter vind.

[7]Jag såg ännu mer av tomheten under solen:

[8]en man står helt ensam, har varken son eller bror. Ändå är det ingen måtta på hans möda, och han spanar alltid lika girigt efter rikedom. »Men för vem sliter jag och nekar mig livets goda?« Även detta är tomhet och ett eländigt arbete.

[9] Melhor é serem dois do que um, porque têm melhor paga do seu trabalho.

[10] Porque se caírem, um levanta o companheiro; ai, porém, do que estiver só; pois, caindo, não haverá quem o levante.

[11] Também, se dois dormirem juntos, eles se aquentarão; mas um só como se aquentará?

[12] Se alguém quiser prevalecer contra um, os dois lhe resistirão; o cordão de três dobras não se rebenta com facilidade.

[13] Melhor é o jovem pobre e sábio do que o rei velho e insensato, que já não se deixa admoestar,

[14] ainda que aquele saia do cárcere para reinar ou nasça pobre no reino deste.

[15] Vi todos os viventes que andam debaixo do sol com o jovem sucessor, que ficará em lugar do rei.

[16] Era sem conta todo o povo que ele dominava; tampouco os que virão depois se hão de regozijar nele. Na verdade, que também isto é vaidade e correr atrás do vento.

Eclesiastes 5

A loucura de votos precipitados

[1] Guarda o pé, quando entrares na Casa de Deus; chegar-se para ouvir é melhor do que oferecer sacrifícios de tolos, pois não sabem que fazem mal.

[9]Bättre två än en, de får riklig lön för sin möda.

[10]Om de faller kan de hjälpa varandra upp. Men ve den som är ensam! Om han faller finns det ingen som hjälper honom upp.

[11]Likaså: om två sover tillsammans har de det varmt, men hur skall den ensamme hålla sig varm?

[12]Där en blir övermannad kan två hålla stånd, och tredubbel tråd brister inte så snart.

[13]Bättre en pojke, fattig och förståndig, än en kung som är gammal och dåraktig, en som inte längre har vett att ta varning.

[14]Ty från fängelsehålan steg han till kungatronen, fast han föddes fattig i sitt rike.

[15]Jag såg allt levande som vandrar under solen sluta upp kring den unge tronföljaren, som skulle träda i den andres ställe.

[16]Oändligt stor var den skara han ledde. Ändå är han inte till någon glädje för senare släkten. Även detta är tomhet, ett jagande efter vind.

Vakta din tunga!

[17]Tänk dig för när du går till Guds hus. Att gå dit för att lyssna är bättre än att offra som dårarna gör; i sin okunnighet handlar de illa.

Predikaren 5

[2] Não te precipites com a tua boca, nem o teu coração se apresse a pronunciar palavra alguma diante de Deus; porque Deus está nos céus, e tu, na terra; portanto, sejam poucas as tuas palavras.

[1]Var inte för snar att tala, säg ingenting förhastat inför Gud — han är i himlen och du på jorden. Låt därför dina ord vara få.

[3] Porque dos muitos trabalhos vêm os sonhos, e do muito falar, palavras néscias.

[2]Drömmar föds av mycket arbete, dåraktighet av mycket prat.

[4] Quando a Deus fizeres algum voto, não tardes em cumpri-lo; porque não se agrada de tolos. Cumpre o voto que fazes.

[3]När du ger Gud ett löfte, så dröj inte att infria det, han har inget fördrag med dårar: håll alltså vad du lovar!

[5] Melhor é que não votes do que votes e não cumpras.

[4]Bättre ingenting lova än lova och ingenting hålla.

[6] Não consintas que a tua boca te faça culpado, nem digas diante do mensageiro de Deus que foi inadvertência; por que razão se iraria Deus por causa da tua palavra, a ponto de destruir as obras das tuas mãos?

[5]Låt inte din tunga förleda dig till synd, och säg inte till Guds sändebud: »Det var ett misstag!« Låt inte dina ord dra Guds vrede över dig, så att han förstör allt vad du har gjort.

[7] Porque, como na multidão dos sonhos há vaidade, assim também, nas muitas palavras; tu, porém, teme a Deus.

[6]Mitt i alla drömmar, all tomhet, alla ord: Frukta Gud!

A vaidade das riquezas

[8] Se vires em alguma província opressão de pobres e o roubo em lugar do direito e da justiça, não te maravilhes de semelhante caso; porque o que está alto tem acima de si outro mais alto que o explora, e sobre estes há ainda outros mais elevados que também exploram.

[7]Om du i din del av landet ser den fattige förtryckas och lag och rätt förtrampas, bli inte förvånad: den ene makthavaren bevakar den andre, och över dem sitter flera med makt.

[9] O proveito da terra é para todos; até o rei se serve do campo.

[8][---]

Gods och guld

[10] Quem ama o dinheiro jamais dele se farta; e quem ama a abundância nunca se farta da renda; também isto é vaidade.

[9]Den som älskar pengar blir aldrig mätt på pengar, och den som älskar rikedom får aldrig nog. Även detta är tomhet.

[11] Onde os bens se multiplicam, também se multiplicam os que deles comem; que mais proveito, pois, têm os seus donos do que os verem com seus olhos?

[10]Ju större förmögenhet, desto fler som tär på den. Vilken glädje ger den ägaren annat än ögats glädje?

[12] Doce é o sono do trabalhador, quer coma pouco, quer muito; mas a fartura do rico não o deixa dormir.

[11]God är arbetarens sömn, han må äta litet eller mycket, men den rikes överflöd ger honom ingen ro att sova.

[13] Grave mal vi debaixo do sol: as riquezas que seus donos guardam para o próprio dano.

[12]Jag har sett något ont och plågsamt under solen: hopsparad rikedom blir sin ägares olycka.

[14] E, se tais riquezas se perdem por qualquer má aventura, ao filho que gerou nada lhe fica na mão.

[13]Trots hans tunga arbete går rikedomen förlorad, och får han då en son har han inget att ge honom.

[15] Como saiu do ventre de sua mãe, assim nu voltará, indo-se como veio; e do seu trabalho nada poderá levar consigo.

[14]Lika naken som han kom till världen går han åter bort: så som han kom, så skall han gå. Ingenting får han ta med sig på färden av allt vad han med möda har förvärvat.

[16] Também isto é grave mal: precisamente como veio, assim ele vai; e que proveito lhe vem de haver trabalhado para o vento?

[15]Ja, detta är något ont och plågsamt: sådan han kom får han gå härifrån. Vad har han för glädje av sin strävan efter vind?

[17] Nas trevas, comeu em todos os seus dias, com muito enfado, com enfermidades e indignação.

[16]Alla hans dagar är mörker och sorg, djupaste missmod, sjukdom och förbittring.

[18] Eis o que eu vi: boa e bela coisa é comer e beber e gozar cada um do bem de todo o seu trabalho, com que se afadigou debaixo do sol, durante os poucos dias da vida que Deus lhe deu; porque esta é a sua porção.

[17]Jag har också sett något annat: det är gott och skönt för människan att äta och dricka och finna glädje mitt i all sin möda under solen, de dagar som Gud har gett henne att leva. Det är hennes beskärda del.

[19] Quanto ao homem a quem Deus conferiu riquezas e bens e lhe deu poder para deles comer, e receber a sua porção,

[18]När Gud ger en människa gods och guld och förmåga att njuta av det, ta ut sin del och vara glad under sin möda, då är det en gåva från Gud.

e gozar do seu trabalho, isto é dom de Deus.

[20] Porque não se lembrará muito dos dias da sua vida, porquanto Deus lhe enche o coração de alegria.

Eclesiastes 6

[1] Há um mal que vi debaixo do sol e que pesa sobre os homens:

[2] o homem a quem Deus conferiu riquezas, bens e honra, e nada lhe falta de tudo quanto a sua alma deseja, mas Deus não lhe concede que disso coma; antes, o estranho o come; também isto é vaidade e grave aflição.

[3] Se alguém gerar cem filhos e viver muitos anos, até avançada idade, e se a sua alma não se fartar do bem, e além disso não tiver sepultura, digo que um aborto é mais feliz do que ele;

[4] pois debalde vem o aborto e em trevas se vai, e de trevas se cobre o seu nome;

[5] não viu o sol, nada conhece. Todavia, tem mais descanso do que o outro,

[6] ainda que aquele vivesse duas vezes mil anos, mas não gozasse o bem. Porventura, não vão todos para o mesmo lugar?

[7] Todo trabalho do homem é para a sua boca; e, contudo, nunca se satisfaz o seu apetite.

[8] Pois que vantagem tem o sábio sobre o tolo? Ou o pobre que sabe andar perante os vivos?

[19]Hon tänker knappt på hur livsdagen förrinner, ty hon har fullt upp med den glädje Gud ger.

Predikaren 6

[1]Det finns ett ont som jag har sett under solen, och tungt vilar det på människan:

[2]det är då Gud har gett någon gods och guld och ära, så att ingenting fattas av allt som han åtrår, men inte låter honom njuta av det; det får i stället en främling göra. Detta är tomhet och en svår plåga.

[3]En man kan få hundra barn och leva otaliga år, men om han aldrig blir tillfredsställd i livet, hur länge han än lever, och kanske inte ens får en grav, då säger jag: Ett dödfött barn är lyckligare!

[4]Förgäves kom det till världen, in i mörkret går det, och i mörker höljs dess namn.

[5]Det har inte sett solen och det anar ingenting, men dess ro är djupare än hans.

[6]Om han än lever i tusen år, två gånger om, får han ändå aldrig njuta livets goda. Alla kommer ju till en och samma plats.

[7]Människan sliter ständigt för bröd, men hungern blir aldrig stillad.

[8]Vilken fördel har den vise framför dåren? Vad hjälper det den fattige att veta hur man möter livet?

[9] Melhor é a vista dos olhos do que o andar ocioso da cobiça; também isto é vaidade e correr atrás do vento.

[9]Bättre vad ögonen ser än vad åtrån söker. Även detta är tomhet, ett jagande efter vind.

Lycka och olycka

[10] A tudo quanto há de vir já se lhe deu o nome, e sabe-se o que é o homem, e que não pode contender com quem é mais forte do que ele.

[10]Allt som finns till har redan fått sitt namn, och människans lott är bestämd. Hon kan inte gå till rätta med den som är starkare.

[11] É certo que há muitas coisas que só aumentam a vaidade, mas que aproveita isto ao homem?

[11]Ju fler ord, desto större tomhet. Vad gagnar det människan?

[12] Pois quem sabe o que é bom para o homem durante os poucos dias da sua vida de vaidade, os quais gasta como sombra? Quem pode declarar ao homem o que será depois dele debaixo do sol?

Predikaren 7

[1]Vem vet vad som är gott för människan i livet, de dagar det tomma livet varar, de dagar hon lever lik en skugga? Och vem kan säga en människa vad som kommer efter henne under solen?

Eclesiastes 7

Comparadas a sabedoria e a loucura

[1] Melhor é a boa fama do que o ungüento precioso, e o dia da morte, melhor do que o dia do nascimento.

[2]Gott rykte är bättre än rökelse och dödsdagen bättre än födelsens dag.

[2] Melhor é ir à casa onde há luto do que ir à casa onde há banquete, pois naquela se vê o fim de todos os homens; e os vivos que o tomem em consideração.

[3]Bättre gå till sorgehus än till gästabud. Vad som är slutet för envar må alla levande betänka.

[3] Melhor é a mágoa do que o riso, porque com a tristeza do rosto se faz melhor o coração.

[4]Bekymmer är bättre än skratt. Fast minen är mörk kan sinnet vara ljust.

[4] O coração dos sábios está na casa do luto, mas o dos insensatos, na casa da alegria.

[5]De visa är helst i sorgens hus, dårarna i glädjens.

[5] Melhor é ouvir a repreensão do sábio do que ouvir a canção do insensato.

[6]Bättre klandras av en vis än lovsjungas av en dåre.

[6] Pois, qual o crepitar dos espinhos debaixo de uma panela, tal é a risada do insensato; também isto é vaidade.

[7] Ty som törnrisets knastrande under kitteln, så är dårens skratt. Även detta är tomhet.

[7] Verdadeiramente, a opressão faz endoidecer até o sábio, e o suborno corrompe o coração.

[8] Hot fördummar den vise, förståndet förmörkas av mutor.

[8] Melhor é o fim das coisas do que o seu princípio; melhor é o paciente do que o arrogante.

[9] Slutet är bättre än början, tålamod bättre än högmod.

[9] Não te apresses em irar-te, porque a ira se abriga no íntimo dos insensatos.

[10] Var inte snar till vrede, vreden bor i dårars bröst.

[10] Jamais digas: Por que foram os dias passados melhores do que estes? Pois não é sábio perguntar assim.

[11] Säg inte: »Varför var det bättre förr?« Det är inte av vishet man frågar så.

[11] Boa é a sabedoria, havendo herança, e de proveito, para os que vêem o sol.

[12] Vishet är lika bra som förmögenhet, en förmån för dem som ser solen.

[12] A sabedoria protege como protege o dinheiro; mas o proveito da sabedoria é que ela dá vida ao seu possuidor.

[13] Vishet ger skydd liksom pengar ger skydd, men att äga vishet ger mer: den räddar den vises liv.

[13] Atenta para as obras de Deus, pois quem poderá endireitar o que ele torceu?

[14] Se på vad Gud har gjort: vem kan göra rakt vad han har gjort krokigt?

[14] No dia da prosperidade, goza do bem; mas, no dia da adversidade, considera em que Deus fez tanto este como aquele, para que o homem nada descubra do que há de vir depois dele.

[15] På lyckans dag skall du vara lycklig, och på olyckans dag skall du tänka så: Gud har gjort även denna dag, och människan har inget att klandra honom för.

A moderação em tudo é boa

[15] Tudo isto vi nos dias da minha vaidade: há justo que perece na sua justiça, e há perverso que prolonga os seus dias na sua perversidade.

[16] I detta flyktiga liv har jag sett att rättfärdiga går under trots sin rättfärdighet, att onda lever länge trots sin ondska.

[16] Não sejas demasiadamente justo, nem exageradamente sábio; por que te destruirias a ti mesmo?

[17] Var inte alltför rättfärdig, och visa dig inte alltför klok. Varför skulle du vålla ditt eget fördärv?

[17] Não sejas demasiadamente perverso, nem sejas louco; por que morrerias fora do teu tempo?

[18]Var inte alltför ond, och var inte dåraktig. Varför skulle du dö i förtid?

[18] Bom é que retenhas isto e também daquilo não retires a mão; pois quem teme a Deus de tudo isto sai ileso.

[19]Bäst är att hålla fast vid det ena utan att släppa det andra: den som fruktar Gud lyckas med bådadera.

[19] A sabedoria fortalece ao sábio, mais do que dez poderosos que haja na cidade.

[20]För den vise är visheten ett bättre värn än tio mäktiga män i staden.

[20] Não há homem justo sobre a terra que faça o bem e que não peque.

[21]Men det finns ingen rättfärdig på jorden som alltid gör det goda och aldrig syndar.

[21] Não apliques o coração a todas as palavras que se dizem, para que não venhas a ouvir o teu servo a amaldiçoar-te,

[22]Bry dig inte om allt som sägs. Då hör du inte när din tjänare förbannar dig.

[22] pois tu sabes que muitas vezes tu mesmo tens amaldiçoado a outros.

[23]Många gånger — det vet du själv — har också du förbannat andra.

Avaliação da mulher enganosa

[23] Tudo isto experimentei pela sabedoria; e disse: tornar-me-ei sábio, mas a sabedoria estava longe de mim.

[24]Allt detta har jag prövat med vishetens hjälp. Jag sade: Jag vill vinna vishet — men den låg långt utom räckhåll.

[24] O que está longe e mui profundo, quem o achará?

[25]Utom räckhåll ligger det som varit, djupt, djupt — vem kan finna det?

[25] Apliquei-me a conhecer, e a investigar, e a buscar a sabedoria e meu juízo de tudo, e a conhecer que a perversidade é insensatez e a insensatez, loucura.

[26]Jag föresatte mig nu att undersöka och utforska, att söka visheten och meningen. Jag insåg att ondska är oförnuft och dåraktiga handlingar vanvett.

[26] Achei coisa mais amarga do que a morte: a mulher cujo coração são redes e laços e cujas mãos são grilhões; quem for bom diante de Deus fugirá dela, mas o pecador virá a ser seu prisioneiro.

[27]Detta har jag funnit: bittrare än döden är kvinnan, hon är en snara, hennes hjärta är ett nät, hennes armar är bojor. Den som behagar Gud kommer undan, men syndaren blir hennes fånge.

[27] Eis o que achei, diz o Pregador, conferindo uma coisa com outra, para a respeito delas formar o meu juízo,

[28]Se här vad jag har funnit, säger Predikaren, då jag har lagt det ena till det andra för att finna meningen.

[28] juízo que ainda procuro e não o achei: entre mil homens achei um como esperava, mas entre tantas mulheres não achei nem sequer uma.

[29] Eis o que tão-somente achei: que Deus fez o homem reto, mas ele se meteu em muitas astúcias.

[29]Något sökte jag ständigt förgäves: en enda människa fann jag bland tusen, men aldrig var det en kvinna.

[30]Detta är vad jag kom fram till: Gud gjorde människan enkel och rak, men hon hittar på alla möjliga konster.

Eclesiastes 8

A submissão diante do rei

[1] Quem é como o sábio? E quem sabe a interpretação das coisas? A sabedoria do homem faz reluzir o seu rosto, e muda-se a dureza da sua face.

[2] Eu te digo: observa o mandamento do rei, e isso por causa do teu juramento feito a Deus.

[3] Não te apresses em deixar a presença dele, nem te obstines em coisa má, porque ele faz o que bem entende.

[4] Porque a palavra do rei tem autoridade suprema; e quem lhe dirá: Que fazes?

[5] Quem guarda o mandamento não experimenta nenhum mal; e o coração do sábio conhece o tempo e o modo.

[6] Porque para todo propósito há tempo e modo; porquanto é grande o mal que pesa sobre o homem.

[7] Porque este não sabe o que há de suceder; e, como há de ser, ninguém há que lho declare.

[8] Não há nenhum homem que tenha domínio sobre o vento para o reter; nem tampouco tem ele poder sobre o dia da morte; nem há tréguas nesta peleja; nem

Predikaren 8

[1]Vem är som den vise, vem förstår att tyda tingen? Vishet får människans ansikte att lysa, mildrar hennes hårda uppsyn.

[2-3]Lyd kungens befallningar, svär ingen förhastad ed inför Gud. Kungen gör vad han behagar, lämna honom därför i fred och driv inte en dålig sak.

[4]Kungens ord är lag, till honom kan ingen säga: »Vad gör du?«

[5]Den som lyder hans befallning råkar inte illa ut. Den vise vet när man bör handla och hur.

[6]För allting finns det en tid och ett sätt. Det onda vilar tungt på människan.

[7]Hon vet inte vad som skall hända, vem kan säga henne vad som skall ske?

[8]Ingen har makt över vinden, ingen kan hejda vinden. Ingen råder över dagen för sin död, ingen slipper undan i striden. Ondskan räddar aldrig sin man.

tampouco a perversidade livrará aquele que a ela se entrega.

9 Tudo isto vi quando me apliquei a toda obra que se faz debaixo do sol; há tempo em que um homem tem domínio sobre outro homem, para arruiná-lo.

9Allt detta såg jag när jag betraktade vad som sker under solen, i en tid då människa har makt över människa, till hennes olycka.

As desigualdades na vida

10 Assim também vi os perversos receberem sepultura e entrarem no repouso, ao passo que os que freqüentavam o lugar santo foram esquecidos na cidade onde fizeram o bem; também isto é vaidade.

10Sedan såg jag de onda [---]. Även detta är tomhet.

11 Visto como se não executa logo a sentença sobre a má obra, o coração dos filhos dos homens está inteiramente disposto a praticar o mal.

11Eftersom det onda inte får sin dom med ens uppmuntras människor att göra orätt.

12 Ainda que o pecador faça o mal cem vezes, e os dias se lhe prolonguem, eu sei com certeza que bem sucede aos que temem a Deus.

12Så begår syndaren hundratals brott och får ändå sin frist. Nog vet jag att det skall gå väl för de gudfruktiga, ty de fruktar Gud,

13 Mas o perverso não irá bem, nem prolongará os seus dias; será como a sombra, visto que não teme diante de Deus.

13och illa för de onda — de lever kort, flyktiga som skuggan — ty de fruktar inte Gud.

14 Ainda há outra vaidade sobre a terra: justos a quem sucede segundo as obras dos perversos, e perversos a quem sucede segundo as obras dos justos. Digo que também isto é vaidade.

14Men tomhet är också detta som sker på jorden, att rättfärdiga drabbas av det öde som de onda förtjänat och onda får den lott de rättfärdiga förtjänat. Jag tänkte: även detta är tomhet.

15 Então, exaltei eu a alegria, porquanto para o homem nenhuma coisa há melhor debaixo do sol do que comer, beber e alegrar-se; pois isso o acompanhará no seu trabalho nos dias da vida que Deus lhe dá debaixo do sol.

15Då prisade jag glädjen, ty för människan finns inte något gott under solen utom att äta, dricka och vara glad. Detta står henne till buds i livets möda, de dagar som Gud ger henne under solen.

[16] Aplicando-me a conhecer a sabedoria e a ver o trabalho que há sobre a terra – pois nem de dia nem de noite vê o homem sono nos seus olhos -,
[17] então, contemplei toda a obra de Deus e vi que o homem não pode compreender a obra que se faz debaixo do sol; por mais que trabalhe o homem para a descobrir, não a entenderá; e, ainda que diga o sábio que a virá a conhecer, nem por isso a poderá achar.

[16]Så föresatte jag mig att bli förtrogen med visheten, och jag såg hur människor arbetar överallt, både dag och natt, utan att få en blund i ögonen.

[17]Då insåg jag vad som gäller om hela Guds verk: människan kan inte fatta det som sker under solen. Hur hon än strävar och söker fattar hon det inte, ja, även om den vise säger sig förstå fattar han ändå aldrig.

Eclesiastes 9

A sorte parece ser a mesma para todos

[1] Deveras me apliquei a todas estas coisas para claramente entender tudo isto: que os justos, e os sábios, e os seus feitos estão nas mãos de Deus; e, se é amor ou se é ódio que está à sua espera, não o sabe o homem. Tudo lhe está oculto no futuro.
[2] Tudo sucede igualmente a todos: o mesmo sucede ao justo e ao perverso; ao bom, ao puro e ao impuro; tanto ao que sacrifica como ao que não sacrifica; ao bom como ao pecador; ao que jura como ao que teme o juramento.
[3] Este é o mal que há em tudo quanto se faz debaixo do sol: a todos sucede o mesmo; também o coração dos homens está cheio de maldade, nele há desvarios enquanto vivem; depois, rumo aos mortos.
[4] Para aquele que está entre os vivos há esperança; porque mais vale um cão vivo do que um leão morto.

Predikaren 9

Människans lott

[1]Allt detta har jag begrundat, allt detta har jag insett: de rättfärdiga och de visa och allt vad de gör vilar i Guds hand. Om en människa går kärlek eller hat till mötes, det vet hon inte. Allt som väntar henne är tomhet.
[2]Samma öde drabbar alla, den rättfärdige och den orättfärdige, den gode och den onde, den rene och den orene, den som offrar och den som inte offrar. Det går den gode och syndaren lika, den som svär eden och den som vägrar.
[3]Det är ett ont det som sker under solen, att alla går samma öde till mötes. Människornas hjärtan är fulla av ondska, dårskap bor i dem livet igenom, och till sist skall de samlas till de döda.
[4]Den som tillhör de levandes skara har ännu något hopp. Bättre en levande hund än ett dött lejon.

[5] Porque os vivos sabem que hão de morrer, mas os mortos não sabem coisa nenhuma, nem tampouco terão eles recompensa, porque a sua memória jaz no esquecimento.

[5]De levande vet att de skall dö, men de döda vet ingenting. De har ingen lön att vänta, minnet av dem är borta.

[6] Amor, ódio e inveja para eles já pereceram; para sempre não têm eles parte em coisa alguma do que se faz debaixo do sol.

[6]Det är slut med deras kärlek, deras hat och avund, aldrig mer tar de del i det som sker under solen.

[7] Vai, pois, come com alegria o teu pão e bebe gostosamente o teu vinho, pois Deus já de antemão se agrada das tuas obras.

[7]Ät ditt bröd med glädje och drick ditt vin med glatt hjärta — Gud har redan sagt ja till vad du gör.

[8] Em todo tempo sejam alvas as tuas vestes, e jamais falte o óleo sobre a tua cabeça.

[8]Klä dig alltid i vitt, låt oljan flöda över ditt huvud.

[9] Goza a vida com a mulher que amas, todos os dias de tua vida fugaz, os quais Deus te deu debaixo do sol; porque esta é a tua porção nesta vida pelo trabalho com que te afadigaste debaixo do sol.

[9]Njut livet med den kvinna du älskar, alla dagar i ditt flyktiga liv, det som Gud har gett dig under solen, ditt flyktiga liv. Det är din lott i livet, ditt mödosamma liv under solen.

[10] Tudo quanto te vier à mão para fazer, faze-o conforme as tuas forças, porque no além, para onde tu vais, não há obra, nem projetos, nem conhecimento, nem sabedoria alguma.

[10]Allt vad du kan göra skall du göra med kraft, ty i dödsriket, dit du går, finns varken handling eller mening, vetande eller vishet.

Trabalhos sem recompensa

[11] Vi ainda debaixo do sol que não é dos ligeiros o prêmio, nem dos valentes, a vitória, nem tampouco dos sábios, o pão, nem ainda dos prudentes, a riqueza, nem dos inteligentes, o favor; porém tudo depende do tempo e do acaso.

Tid och öde

[11]Vidare såg jag under solen: det är inte de snabba som vinner loppet, det är inte de tappra som vinner striden, det är inte de visa som får bröd, inte de kloka som blir rika, inte de kunniga som har framgång: allt är tillfällighet och slump.

[12] Pois o homem não sabe a sua hora. Como os peixes que se apanham com a rede traiçoeira e como os passarinhos que se prendem com o laço, assim se enredam

[12]Människan vet inte när stunden är inne. Liksom fisken fångas i olycksnätet och fågeln fastnar i snaran, så blir

também os filhos dos homens no tempo da calamidade, quando cai de repente sobre eles.

Exemplo que ilustra esta verdade

13 Também vi este exemplo de sabedoria debaixo do sol, que foi para mim grande.

14 Houve uma pequena cidade em que havia poucos homens; veio contra ela um grande rei, sitiou-a e levantou contra ela grandes baluartes.

15 Encontrou-se nela um homem pobre, porém sábio, que a livrou pela sua sabedoria; contudo, ninguém se lembrou mais daquele pobre.

16 Então, disse eu: melhor é a sabedoria do que a força, ainda que a sabedoria do pobre é desprezada, e as suas palavras não são ouvidas.

17 As palavras dos sábios, ouvidas em silêncio, valem mais do que os gritos de quem governa entre tolos.

18 Melhor é a sabedoria do que as armas de guerra, mas um só pecador destrói muitas coisas boas.

Eclesiastes 10

A excelência da sabedoria

1 Qual a mosca morta faz o ungüento do perfumador exalar mau cheiro, assim é para a sabedoria e a honra um pouco de estultícia.

2 O coração do sábio se inclina para o lado direito, mas o do estulto, para o da esquerda.

människorna snärjda när olyckan plötsligt drabbar dem.

13Jag såg också hur det kan gå med den största vishet under solen.

14Det var en liten stad med få invånare. Mot den tågade en stor konung. Han omringade den och byggde väldiga belägringsverk.

15Nu fanns det i staden en man, fattig men vis, och han kunde ha räddat staden med sin vishet. Men ingen kom att tänka på den fattige.

16Då sade jag: Vishet är bättre än styrka, men den fattiges vishet föraktas, och ingen lyssnar på hans ord.

17De visas stilla tal är starkare än skränet från dårarnas hövding.

18Vishet är bättre än vapen. Ett enda fel fördärvar mycket gott.

Predikaren 10

1Död fluga får parfymen att stinka och jäsa, ett uns av dårskap väger mer än vishet och ära.

2Den vises förstånd bringar lycka, dårens förstånd bringar olycka.

[3] Quando o tolo vai pelo caminho, falta-lhe o entendimento; e, assim, a todos mostra que é estulto.

[4] Levantando-se contra ti a indignação do governador, não deixes o teu lugar, porque o ânimo sereno acalma grandes ofensores.

[5] Ainda há um mal que vi debaixo do sol, erro que procede do governador:

[6] o tolo posto em grandes alturas, mas os ricos assentados em lugar baixo.

[7] Vi servos a cavalo e príncipes andando a pé como servos sobre a terra.

[8] Quem abre uma cova nela cairá, e quem rompe um muro, mordê-lo-á uma cobra.

[9] Quem arranca pedras será maltratado por elas, e o que racha lenha expõe-se ao perigo.

[10] Se o ferro está embotado, e não se lhe afia o corte, é preciso redobrar a força; mas a sabedoria resolve com bom êxito.

[11] Se a cobra morder antes de estar encantada, não há vantagem no encantador.

[12] Nas palavras do sábio há favor, mas ao tolo os seus lábios devoram.

[13] As primeiras palavras da boca do tolo são estultícia, e as últimas, loucura perversa.

[14] O estulto multiplica as palavras, ainda que o homem não sabe o que sucederá; e quem lhe manifestará o que será depois dele?

[3]Var han än går kommer dårens förstånd till korta, han röjer sin dårskap för alla.

[4]Om fursten rasar mot dig skall du inte lämna din post: lugn behärskning hindrar stora misstag.

[5]Här är något ont jag har sett under solen, ett missgrepp som beror av den som har makten:

[6]dårskapen får sitta i högsätet, de rika på undanskymd plats.

[7]Jag har sett slavar till häst och furstar till fots som slavar.

[8]Den som gräver en grop faller själv däri, den som river en mur blir biten av en orm,

[9]den som bryter sten blir skadad av sten, den som hugger ved kan göra sig illa.

[10]Om yxan är slö och eggen inte slipas får man bruka desto större kraft. Man vinner på att gå till verket med vishet.

[11]Om ormen hugger före besvärjelsen gör ormtjusaren ingen förtjänst.

[12]Den vises ord banar väg till framgång, men dårens tunga blir hans fördärv.

[13]Början av hans tal är dårskap och slutet renaste vanvett.

[14]Dåren pratar och pratar. Ingen människa vet vad som skall ske, ingen kan säga henne vad som skall hända, när hon en gång är borta.

[15] O trabalho do tolo o fatiga, pois nem sabe ir à cidade.

[16] Ai de ti, ó terra cujo rei é criança e cujos príncipes se banqueteiam já de manhã.

[17] Ditosa, tu, ó terra cujo rei é filho de nobres e cujos príncipes se sentam à mesa a seu tempo para refazerem as forças e não para bebedice.

[18] Pela muita preguiça desaba o teto, e pela frouxidão das mãos goteja a casa.

[19] O festim faz-se para rir, o vinho alegra a vida, e o dinheiro atende a tudo.

[20] Nem no teu pensamento amaldiçoes o rei, nem tampouco no mais interior do teu quarto, o rico; porque as aves dos céus poderiam levar a tua voz, e o que tem asas daria notícia das tuas palavras.

[15]Dårens möda tröttar ut honom, han hittar inte ens vägen till staden.

[16]Ve det land där en tjänare är kung och där furstar börjar festa redan på morgonen.

[17]Lyckligt det land där en ädling är kung och där furstar håller fest i rätt tid, med manlig måtta och utan rus.

[18]Där slapphet bor sjunker taket in, lata händer lämnar huset otätt.

[19]Gästabud gör man för nöjes skull, vin gör livet glatt, för pengar får man allt.

[20]Förbanna inte kungen ens för dig själv, inte den rike ens i ditt sovrum. En fågel kan viska i någons öra, ditt ord kan bäras vidare på vingar.

Eclesiastes 11

O procedimento prudente do sábio

[1] Lança o teu pão sobre as águas, porque depois de muitos dias o acharás.

[2] Reparte com sete e ainda com oito, porque não sabes que mal sobrevirá à terra.

[3] Estando as nuvens cheias, derramam aguaceiro sobre a terra; caindo a árvore para o sul ou para o norte, no lugar em que cair, aí ficará.

[4] Quem somente observa o vento nunca semeará, e o que olha para as nuvens nunca segará.

[5] Assim como tu não sabes qual o caminho do vento, nem como se formam os ossos no ventre da mulher grávida, assim

Predikaren 11

[1]Sänd ditt bröd över vattnet, en dag får du det åter.

[2]Fördela vad du har på flera händer — du vet aldrig vilka olyckor som kan drabba landet.

[3]När molnen är fyllda tömmer de regnet på jorden, och ett träd som faller, mot norr eller söder, ligger på den plats där det föll.

[4]Den som vaktar på vinden får ingenting sått, den som blickar mot molnen får ingenting skördat.

[5]Ingen vet hur livsanden kommer in i fostret hos den havande, lika litet förstår du hur Gud handlar, han som gör allt.

também não sabes as obras de Deus, que faz todas as coisas.

6 Semeia pela manhã a tua semente e à tarde não repouses a mão, porque não sabes qual prosperará; se esta, se aquela ou se ambas igualmente serão boas.

7 Doce é a luz, e agradável aos olhos, ver o sol.

8 Ainda que o homem viva muitos anos, regozije-se em todos eles; contudo, deve lembrar-se de que há dias de trevas, porque serão muitos. Tudo quanto sucede é vaidade.

A mocidade

9 Alegra-te, jovem, na tua juventude, e recreie-se o teu coração nos dias da tua mocidade; anda pelos caminhos que satisfazem ao teu coração e agradam aos teus olhos; sabe, porém, que de todas estas coisas Deus te pedirá contas.

10 Afasta, pois, do teu coração o desgosto e remove da tua carne a dor, porque a juventude e a primavera da vida são vaidade.

Eclesiastes 12

A velhice

1 Lembra-te do teu Criador nos dias da tua mocidade, antes que venham os maus dias, e cheguem os anos dos quais dirás: Não tenho neles prazer;

2 antes que se escureçam o sol, a lua e as estrelas do esplendor da tua vida, e tornem a vir as nuvens depois do aguaceiro;

6 Så ut din säd på morgonen, och låt inte armen vila på kvällen. Du vet inte vad som lyckas bäst, det ena eller det andra, eller om båda blir lika bra.

Ungdom och ålderdom

7 Ljuvligt är ljuset, det är skönt för ögonen att se solen.

8 Om människan lever i många år skall hon glädja sig åt dem alla och minnas att mörkrets dagar blir många. Allt som kommer är tomhet.

9 Gläd dig, yngling, medan du är ung, njut i fulla drag av din ungdom. Följ ditt hjärtas vägar, gå dit ögat leder dig. Men tänk på att för allt du gjort skall du ställas till ansvar av Gud.

10 Undvik allt som pinar ditt hjärta, allt som plågar din kropp: ungdom och blomning är snart förbi.

Predikaren 12

1 Tänk på din skapare i din ungdom, innan de onda dagarna nalkas, de år som ingen glädje har att ge,

2 då solen och ljuset slocknar och månen och stjärnorna, då regnet följs av nya moln.

[3] no dia em que tremerem os guardas da casa, os teus braços, e se curvarem os homens outrora fortes, as tuas pernas, e cessarem os teus moedores da boca, por já serem poucos, e se escurecerem os teus olhos nas janelas;

[3]Det är den dag då husets väktare darrar och de starka männen sviktar, då malerskorna slutat mala — de är för få — då det mörknar för dem som ser ut genom fönstren,

[4] e os teus lábios, quais portas da rua, se fecharem; no dia em que não puderes falar em alta voz, te levantares à voz das aves, e todas as harmonias, filhas da música, te diminuírem;

[4]då dörrarna mot gatan stängs till, då ljudet från kvarnen dämpas, stämman blir tunn som en fågels och sångrösten mister sin klang,

[5] como também quando temeres o que é alto, e te espantares no caminho, e te embranqueceres, como floresce a amendoeira, e o gafanhoto te for um peso, e te perecer o apetite; porque vais à casa eterna, e os pranteadores andem rodeando pela praça;

[5]då man bävar för en backe och för fasorna på vägen, då mandelträdet lyser vitt, gräshoppan släpar sig fram och kaprisfrukten mist sin kraft, då människan går till sitt eviga hem och gråtarna väntar på gatan,

[6] antes que se rompa o fio de prata, e se despedace o copo de ouro, e se quebre o cântaro junto à fonte, e se desfaça a roda junto ao poço,

[6]ja, innan silvertråden slits av och guldskålen brister, kruset krossas vid källan och brunnshjulet går i bitar;

[7] e o pó volte à terra, como o era, e o espírito volte a Deus, que o deu.

[7]då stoftet återvänder till jorden, sitt ursprung, och livsanden återvänder till Gud, som gav den.

[8] Vaidade de vaidade, diz o Pregador, tudo é vaidade.

[8]Tomhet, idel tomhet, säger Predikaren, allt är tomhet.

Conclusão

[9] O Pregador, além de sábio, ainda ensinou ao povo o conhecimento; e, atentando e esquadrinhando, compôs muitos provérbios.

[10] Procurou o Pregador achar palavras agradáveis e escrever com retidão palavras de verdade.

Slutord

[9]Predikaren var inte bara en vis man, han gav också folket del av sin kunskap. Han vägde och granskade och ordnade många ordspråk.

[10]Predikaren sökte ge sina ord en tilltalande form och rättframt uttrycka sanningen.

[11] As palavras dos sábios são como aguilhões, e como pregos bem fixados as sentenças coligidas, dadas pelo único Pastor.

[12] Demais, filho meu, atenta: não há limite para fazer livros, e o muito estudar é enfado da carne.

[13] De tudo o que se tem ouvido, a suma é: Teme a Deus e guarda os seus mandamentos; porque isto é o dever de todo homem.

[14] Porque Deus há de trazer a juízo todas as obras, até as que estão escondidas, quer sejam boas, quer sejam más.

[11]De visas ord är som oxpikar, och samlade tänkespråk som väl islagna spikar. De kommer från en och samme herde.

[12]För övrigt, min son, ta varning: det myckna bokskrivandet tar aldrig slut, och flitiga studier gör kroppen trött.

[13]Nu har du hört allt, och detta är summan: frukta Gud och håll hans bud. Det gäller alla människor.

[14]Ja, för varje gärning skall Gud kräva räkenskap, också för allt som är dolt, gott som ont.

Cântico dos Cânticos de Salomão	Höga visan

Cântico 1

[1] Cântico dos cânticos de Salomão.

Primeiro cântico

Esposa

[2] Beija-me com os beijos de tua boca; porque melhor é o teu amor do que o vinho.

[3] Suave é o aroma dos teus ungüentos, como ungüento derramado é o teu nome; por isso, as donzelas te amam.

[4] Leva-me após ti, apressemo-nos. O rei me introduziu nas suas recâmaras.

Coro

Em ti nos regozijaremos e nos alegraremos; do teu amor nos lembraremos, mais do que do vinho; não é sem razão que te amam.

Esposa

[5] Eu estou morena e formosa, ó filhas de Jerusalém, como as tendas de Quedar, como as cortinas de Salomão.

[6] Não olheis para o eu estar morena, porque o sol me queimou. Os filhos de minha mãe se indignaram contra mim e me puseram por guarda de vinhas; a vinha, porém, que me pertence, não a guardei.

[7] Dize-me, ó amado de minha alma: onde apascentas o teu rebanho, onde o fazes repousar pelo meio-dia, para que não ande eu vagando junto ao rebanho dos teus companheiros?

Esposo

Höga visan 1

[1]Sångernas sång, av Salomo.

Hon

[2]Kyssar vill jag dricka ur hans mun! — Din kärlek är ljuvare än vin.

[3]Ljuvligt doftar din balsam, som Turakbalsam är ditt namn, och kvinnorna älskar dig.

[4]Ta mig med, låt oss skynda, för mig, konung, till ditt rum. Vi skall jubla och glädjas över dig och prisa din kärlek högre än vin. Med rätta älskar de dig.

[5]Jag är svart och skön, ni Jerusalems döttrar, svart som Kedars tält, som Shalmas hyddor.

[6]Bry er inte om att jag är svart, att solen har bränt mig. Min mors söner grälade på mig, de satte mig att vakta vingårdarna. Min egen vingård vaktade jag inte.

[7]Säg mig, min käraste, var du vallar din hjord och var du rastar vid middagstid, så att jag inte förirrar mig till dina vänners hjordar.

Han

[8] Se tu não o sabes, ó mais formosa entre as mulheres, sai-te pelas pisadas dos rebanhos e apascenta os teus cabritos junto às tendas dos pastores.

[8]Vet du inte det, du skönaste bland kvinnor, så följ bara fårens spår och låt dina killingar beta vid herdarnas läger.

[9] Às éguas dos carros de Faraó te comparo, ó querida minha.

[9]Vid ett sto i faraos spann vill jag likna dig, min älskade.

[10] Formosas são as tuas faces entre os teus enfeites, o teu pescoço, com os colares.

[10]Dina vackra kinder smyckas av hängen, din hals av pärlor.

[11] Enfeites de ouro te faremos, com incrustações de prata.

[11]Hängen av guld skall vi göra åt dig med kulor av silver.

Esposa

Hon

[12] Enquanto o rei está assentado à sua mesa, o meu nardo exala o seu perfume.

[12]När kungen ligger på sin bädd sprider min nardus sin doft.

[13] O meu amado é para mim um saquitel de mirra, posto entre os meus seios.

[13]Min vän är som knytet med myrra, som vilar mellan mina bröst.

[14] Como um racimo de flores de hena nas vinhas de En-Gedi, é para mim o meu amado.

[14]Min vän är en klase hennablom i En-Gedis vingårdar.

Esposo

Han

[15] Eis que és formosa, ó querida minha, eis que és formosa; os teus olhos são como os das pombas.

[15]Vad du är skön, min älskade, vad du är skön! Dina ögon är duvor.

Esposa

Hon

[16] Como és formoso, amado meu, como és amável! O nosso leito é de viçosas folhas,

[16]Vad du är skön, min vän, ja, du är ljuvlig! Grönskande är vårt läger,

[17] as traves da nossa casa são de cedro, e os seus caibros, de cipreste.

[17]cedrarna är bjälkar i vårt hus, cypresserna vårt tak.

Cântico 2

Höga visan 2

[1] Eu sou a rosa de Sarom, o lírio dos vales.

[1]Jag är en vildros på Sharons slätt, en lilja i dalen.

Esposo

Han

[2] Qual o lírio entre os espinhos, tal é a minha querida entre as donzelas.

[2]Som en lilja bland tistlar är min älskade bland flickor.

Esposa

Hon

[3] Qual a macieira entre as árvores do bosque, tal é o meu amado entre os jovens;

[3]Som ett äppelträd i skogen är min vän bland de unga männen. Jag njuter av att

desejo muito a sua sombra e debaixo dela me assento, e o seu fruto é doce ao meu paladar.

[4] Leva-me à sala do banquete, e o seu estandarte sobre mim é o amor.

[5] Sustentai-me com passas, confortai-me com maçãs, pois desfaleço de amor.

[6] A sua mão esquerda esteja debaixo da minha cabeça, e a direita me abrace.

[7] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, pelas gazelas e cervas do campo, que não acordeis, nem desperteis o amor, até que este o queira.

Segundo cântico

[8] Ouço a voz do meu amado; ei-lo aí galgando os montes, pulando sobre os outeiros.

[9] O meu amado é semelhante ao gamo ou ao filho da gazela; eis que está detrás da nossa parede, olhando pelas janelas, espreitando pelas grades.

[10] O meu amado fala e me diz:

Esposo

Levanta-te, querida minha, formosa minha, e vem.

[11] Porque eis que passou o inverno, cessou a chuva e se foi;

[12] aparecem as flores na terra, chegou o tempo de cantarem as aves, e a voz da rola ouve-se em nossa terra.

[13] A figueira começou a dar seus figos, e as vides em flor exalam o seu aroma; levanta-te, querida minha, formosa minha, e vem.

[14] Pomba minha, que andas pelas fendas dos penhascos, no esconderijo das rochas escarpadas, mostra-me o rosto, faze-me

sitta i dess skugga, dess frukt är söt för min gom.

[4]Han för mig till vinhuset under sin kärleks fana.

[5]Styrk mig med druvkakor, vederkvick mig med äpplen, jag är sjuk av kärlek.

[6]Mitt huvud vilar på hans vänstra arm, hans högra omfamnar mig.

[7]Jag besvär er, Jerusalems döttrar, vid fältens gaseller och hindar: stör inte kärleken, väck den inte, förrän den själv vill.

[8]Hör, min vän kommer! Där är han, han springer över bergen, dansar fram över höjderna.

[9]Min vän är lik en gasell, lik en ung hjort. Där står han vid vår gavel, spanar genom fönstret, tittar in genom gallret.

[10]Min vän säger till mig:

Han

Kom, min älskade, min vackra flicka, kom ut!

[11]Vintern är över, regntiden är förbi.

[12]Marken täcks av blommor, sångens tid är inne, turturduvan hörs i vårt land.

[13]Fikonträdet får kart, vinstocken går i doftande blom. Kom, min älskade, min vackra flicka, kom ut!

[14]Min duva bland bergets klyftor, i klipphyllans gömsle, låt mig se dig, låt mig

ouvir a tua voz, porque a tua voz é doce, e o teu rosto, amável.

Esposa

[15] Apanhai-me as raposas, as raposinhas, que devastam os vinhedos, porque as nossas vinhas estão em flor.

[16] O meu amado é meu, e eu sou dele; ele apascenta o seu rebanho entre os lírios.

[17] Antes que refresque o dia e fujam as sombras, volta, amado meu; faze-te semelhante ao gamo ou ao filho das gazelas sobre os montes escabrosos.

Cântico 3

[1] De noite, no meu leito, busquei o amado de minha alma, busquei-o e não o achei.

[2] Levantar-me-ei, pois, e rodearei a cidade, pelas ruas e pelas praças; buscarei o amado da minha alma. Busquei-o e não o achei.

[3] Encontraram-me os guardas, que rondavam pela cidade. Então, lhes perguntei: vistes o amado da minha alma?

[4] Mal os deixei, encontrei logo o amado da minha alma; agarrei-me a ele e não o deixei ir embora, até que o fiz entrar em casa de minha mãe e na recâmara daquela que me concebeu.

[5] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, pelas gazelas e cervas do campo, que não acordeis, nem desperteis o amor, até que este o queira.

Terceiro cântico

Coro

höra din röst! Din röst är ljuv, din gestalt så skön.

Kör

[15]Fånga rävarna åt oss, de små rävarna, som härjar i vingårdarna, våra vingårdar som går i blom.

Hon

[16]Min vän är min och jag är hans, han som vallar sin hjord bland liljor.

[17]Tills vinden vaknar och skuggorna flyr, ströva omkring, min vän, som en gasell, som en ung hjort på de kryddoftande bergen.

Höga visan 3

[1]På min bädd om natten söker jag den jag har kär. Jag söker men finner honom inte.

[2]Jag vill stiga upp och gå runt i staden, på gatorna och över torgen, och söka den jag har kär. Jag söker men finner honom inte.

[3]Väktarna finner mig, de som går runt i staden. »Har ni sett den jag har kär?«

[4]Knappt har jag lämnat dem förrän jag finner den jag har kär. Jag tar fatt honom och släpper honom inte förrän jag fört honom till min mors hus, till kammaren hos henne som fött mig.

[5]Jag besvär er, Jerusalems döttrar, vid fältens gaseller och hindar: stör inte kärleken, väck den inte, förrän den själv vill.

Kör

[6] Que é isso que sobe do deserto, como colunas de fumaça, perfumado de mirra, e de incenso, e de toda sorte de pós aromáticos do mercador?

[7] É a liteira de Salomão; sessenta valentes estão ao redor dela, dos valentes de Israel.

[8] Todos sabem manejar a espada e são destros na guerra; cada um leva a espada à cinta, por causa dos temores noturnos.

[9] O rei Salomão fez para si um palanquim de madeira do Líbano.

[10] Fez-lhe as colunas de prata, a espalda de ouro, o assento de púrpura, e tudo interiormente ornado com amor pelas filhas de Jerusalém.

[11] Saí, ó filhas de Sião, e contemplai ao rei Salomão com a coroa com que sua mãe o coroou no dia do seu desposório, no dia do júbilo do seu coração.

[6]Vem är hon som kommer ur öknen i en pelare av rök, omvärvd av myrra och rökelse och kryddhandlarens alla dofter?

[7]Se, där är Salomos bärstol! Sextio kämpar omger den, sextio av Israels kämpar,

[8]alla beväpnade med svärd och övade i strid, var och en med sitt svärd vid höften mot nattens fasor.

[9]Sin bärstol lät kung Salomo bygga av trä från Libanon,

[10]med stolpar av silver, ryggstöd av guld, säte av purpurtyg och insidan klädd med ebenholts. Jerusalems döttrar,

[11]kom ut, Sions döttrar, skåda kung Salomo och kronan hans mor har krönt honom med på hans bröllopsdag, på hans glädjedag.

Cântico 4

Esposo

[1] Como és formosa, querida minha, como és formosa! Os teus olhos são como os das pombas e brilham através do teu véu. Os teus cabelos são como o rebanho de cabras que descem ondeantes do monte de Gileade.

[2] São os teus dentes como o rebanho das ovelhas recém-tosquiadas, que sobem do lavadouro, e das quais todas produzem gêmeos, e nenhuma delas há sem crias.

[3] Os teus lábios são como um fio de escarlata, e tua boca é formosa; as tuas faces, como romã partida, brilham através do véu.

Höga visan 4

Han

[1]Vad du är skön, min älskade, vad du är skön! Dina ögon är duvor bakom din slöja. Ditt hår är som en flock getter som strömmar utför Gileads berg.

[2]Dina tänder är som en flock tackor som stiger ur badet för att klippas, alla har tvillingar, ingen är utan lamm.

[3]Som ett klarrött band är dina läppar, din mun är ljuvlig. Som ett kluvet granatäpple skimrar din tinning bakom slöjan.

[4] O teu pescoço é como a torre de Davi, edificada para arsenal; mil escudos pendem dela, todos broquéis de soldados valorosos.

[4]Som Davids torn är din hals med rader av stenar, där tusen sköldar hänger och kämparnas alla koger.

[5] Os teus dois seios são como duas crias, gêmeas de uma gazela, que se apascentam entre os lírios.

[5]Dina bröst är som två hjortkalvar, som gasellens tvillingkid, betande bland liljor.

Esposa

[6] Antes que refresque o dia, e fujam as sombras, irei ao monte da mirra e ao outeiro do incenso.

[6]Tills vinden vaknar och skuggorna flyr vill jag besöka myrraberget, välluktens kulle.

Esposo

[7] Tu és toda formosa, querida minha, e em ti não há defeito.

[7]Allt hos dig är skönt, min älskade, hos dig finns ingen brist.

[8] Vem comigo do Líbano, noiva minha, vem comigo do Líbano; olha do cimo do Amana, do cimo do Senir e do Hermom, dos covis dos leões, dos montes dos leopardos.

[8]Kom, min brud, från Libanon, kom från Libanon, kom hit! Stig ner från Amanas topp, från toppen av Senir och Hermon, från lejonens hålor, från leopardernas berg.

[9] Arrebataste-me o coração, minha irmã, noiva minha; arrebataste-me o coração com um só dos teus olhares, com uma só pérola do teu colar.

[9]Du har fångat mitt hjärta, min syster och brud, med en enda blick har du fångat mitt hjärta, med en enda länk av din halskedja.

[10] Que belo é o teu amor, ó minha irmã, noiva minha! Quanto melhor é o teu amor do que o vinho, e o aroma dos teus ungüentos do que toda sorte de especiarias!

[10]Vad din kärlek är skön, min syster och brud, din kärlek är ljuvare än vin, din balsam ljuvare än alla dofter.

[11] Os teus lábios, noiva minha, destilam mel. Mel e leite se acham debaixo da tua língua, e a fragrância dos teus vestidos é como a do Líbano.

[11]Av sötma dryper dina läppar, min brud, din tunga gömmer honung och mjölk, dina kläder doftar som Libanon.

[12] Jardim fechado és tu, minha irmã, noiva minha, manancial recluso, fonte selada.

[12]En inhägnad trädgård är min syster och brud, en inhägnad trädgård, en förseglad källa.

[13] Os teus renovos são um pomar de romãs, com frutos excelentes: a hena e o nardo;

[14] o nardo e o açafrão, o cálamo e o cinamomo, com toda a sorte de árvores de incenso, a mirra e o aloés, com todas as principais especiarias.

[15] És fonte dos jardins, poço das águas vivas, torrentes que correm do Líbano!

Esposa

[16] Levanta-te, vento norte, e vem tu, vento sul; assopra no meu jardim, para que se derramem os seus aromas. Ah! Venha o meu amado para o seu jardim e coma os seus frutos excelentes!

Cântico 5

Esposo

[1] Já entrei no meu jardim, minha irmã, noiva minha; colhi a minha mirra com a especiaria, comi o meu favo com o mel, bebi o meu vinho com o leite. Comei e bebei, amigos; bebei fartamente, ó amados.

Quarto cântico

Esposa

[2] Eu dormia, mas o meu coração velava; eis a voz do meu amado, que está batendo:

Esposo

Abre-me, minha irmã, querida minha, pomba minha, imaculada minha, porque a minha cabeça está cheia de orvalho, os meus cabelos, das gotas da noite.

Esposa

[13]I din lustgård växer granatträd med härliga frukter, henna och nardus,

[14]nardus och saffran, kalmus och kanel, alla slags doftrika träd, myrra och aloe och finaste kryddor.

[15]Du är trädgårdens källa, en brunn med friskt vatten, bäckar från Libanon.

Hon

[16]Vakna, nordanvind! Sunnanvind, kom! Blås genom min trädgård, så att dess vällukter flödar! Må min vän komma till sin trädgård och njuta dess härliga frukter!

Höga visan 5

Han

[1]Jag kommer till min trädgård, min syster och brud. Jag plockar min myrra och mina kryddor, jag smakar mina bikakor och min honung, jag dricker mitt vin och min mjölk.

Kör

Ät, ni älskande, och drick! Berusa er av kärlek!

Hon

[2]Jag sov, men mitt hjärta var vaket. Hör, min vän knackar på: »Öppna för mig, min syster, min älskade, min duva, min fulländade! Mitt hår är fuktigt av dagg, mina lockar våta av nattens droppar.«

[3] Já despi a minha túnica, hei de vesti-la outra vez? Já lavei os pés, tornarei a sujá-los?

[3]Jag har tagit av mig linnet, skall jag ta på det igen? Jag har tvättat mina fötter, skall jag smutsa ner dem igen?

[4] O meu amado meteu a mão por uma fresta, e o meu coração se comoveu por amor dele.

[4]Min vän sticker handen genom gluggen och får mitt inre att skälva.

[5] Levantei-me para abrir ao meu amado; as minhas mãos destilavam mirra, e os meus dedos mirra preciosa sobre a maçaneta do ferrolho.

[5]Jag stiger upp för att öppna för min vän, och mina händer dryper av myrra. Från fingrarna rinner myrra över dörrens regel.

[6] Abri ao meu amado, mas já ele se retirara e tinha ido embora; a minha alma se derreteu quando, antes, ele me falou; busquei-o e não o achei; chamei-o, e não me respondeu.

[6]Jag öppnar för min vän, men min vän har gått. Jag blir utom mig, han är borta, jag söker honom men finner honom inte, jag ropar, men han svarar inte.

[7] Encontraram-me os guardas que rondavam pela cidade; espancaram-me e feriram-me; tiraram-me o manto os guardas dos muros.

[7]Väktarna finner mig, de som går runt i staden. De slår mig, de gör mig illa. Murarnas väktare sliter av mig sjalen.

[8] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, se encontrardes o meu amado, que lhe direis? Que desfaleço de amor.

[8]Jag besvär er, Jerusalems döttrar: om ni finner min vän, tala om för honom att jag är sjuk av kärlek!

Coro

Kör

[9] Que é o teu amado mais do que outro amado, ó tu, a mais formosa entre as mulheres? Que é o teu amado mais do que outro amado, que tanto nos conjuras?

[9]Vad skiljer din vän från andra, du skönaste bland kvinnor, vad skiljer din vän från andra, vad får dig att besvärja oss så?

Esposa

Hon

[10] O meu amado é alvo e rosado, o mais distinguido entre dez mil.

[10]Min vän är röd och glänsande, ypperst bland tiotusen.

[11] A sua cabeça é como o ouro mais apurado, os seus cabelos, cachos de palmeira, são pretos como o corvo.

[11]Hans huvud är finaste guld, hans lockar liknar dadelklasar, svarta som korpen.

[12] Os seus olhos são como os das pombas junto às correntes das águas, lavados em leite, postos em engaste.

[12]Hans ögon är som duvor vid strömmande vatten, de badar i mjölk, de sitter vid fullhetens rand.

[13] As suas faces são como um canteiro de bálsamo, como colinas de ervas aromáticas; os seus lábios são lírios que gotejam mirra preciosa;

[14] as suas mãos, cilindros de ouro, embutidos de jacintos; o seu ventre, como alvo marfim, coberto de safiras.

[15] As suas pernas, colunas de mármore, assentadas em bases de ouro puro; o seu aspecto, como o Líbano, esbelto como os cedros.

[16] O seu falar é muitíssimo doce; sim, ele é totalmente desejável. Tal é o meu amado, tal, o meu esposo, ó filhas de Jerusalém.

[13]Hans kinder är som kryddsängar, där doftande örter växer. Hans läppar är liljor, de dryper av flytande myrra.

[14]Hans armar är stavar av guld, besatta med krysoliter, hans mage en skiva av elfenben, överströdd med safirer.

[15]Hans lår är pelare av alabaster på socklar av guld. Hans gestalt är som Libanon, ståtlig som dess cedrar.

[16]Hans gom är sötma, allt hos honom är begärligt. Sådan är min vän, sådan är min käraste, ni Jerusalems döttrar.

Cântico 6

Coro

[1] Para onde foi o teu amado, ó mais formosa entre as mulheres? Que rumo tomou o teu amado? E o buscaremos contigo.

Esposa

[2] O meu amado desceu ao seu jardim, aos canteiros de bálsamo, para pastorear nos jardins e para colher os lírios.

[3] Eu sou do meu amado, e o meu amado é meu; ele pastoreia entre os lírios.

Quinto cântico

Esposo

[4] Formosa és, querida minha, como Tirza, aprazível como Jerusalém, formidável como um exército com bandeiras.

[5] Desvia de mim os olhos, porque eles me perturbam. Os teus cabelos descem ondeantes como o rebanho das cabras de Gileade.

Höga visan 6

Kör

[1]Vart har din vän gått, du skönaste bland kvinnor, vart har din vän tagit vägen? Låt oss hjälpa dig att söka!

Hon

[2]Min vän har gått ner till sin trädgård, till kryddsängarna. Där vallar han sin hjord och plockar liljor.

[3]Jag är min väns och han är min, han som vallar sin hjord bland liljor.

Han

[4]Du är skön som Tirsa, min älskade, ljuvlig som Jerusalem, skrämmande som stjärnornas här.

[5]Vänd bort din blick, den gör mig förvirrad. Ditt hår är som en flock getter som strömmar utför Gilead.

[6] São os teus dentes como o rebanho de ovelhas que sobem do lavadouro, e das quais todas produzem gêmeos, e nenhuma delas há sem crias.

[7] As tuas faces, como romã partida, brilham através do véu.

[8] Sessenta são as rainhas, oitenta, as concubinas, e as virgens, sem número.

[9] Mas uma só é a minha pomba, a minha imaculada, de sua mãe, a única, a predileta daquela que a deu à luz; viram-na as donzelas e lhe chamaram ditosa; viram-na as rainhas e as concubinas e a louvaram.

Coro

[10] Quem é esta que aparece como a alva do dia, formosa como a lua, pura como o sol, formidável como um exército com bandeiras?

Esposa

[11] Desci ao jardim das nogueiras, para mirar os renovos do vale, para ver se brotavam as vides, se floresciam as romeiras.

[12] Não sei como, imaginei-me no carro do meu nobre povo!

Coro

[13] Volta, volta, ó sulamita, volta, volta, para que nós te contemplemos.

Esposa

Por que quereis contemplar a sulamita na dança de Maanaim?

Cântico 7

Esposo

[6]Dina tänder är som en flock tackor som stiger ur badet, alla har tvillingar, ingen är utan lamm.

[7]Som ett kluvet granatäpple skimrar din tinning bakom slöjan.

[8]Sextio är drottningarna, åttio är bihustrurna och oräkneliga de unga kvinnorna.

[9]Men hon är en enda, min duva, min fulländade, den enda för sin mor, fullkomlig för den som fött henne. Flickorna ser henne och prisar henne lycklig, hon hyllas av drottningar och bihustrur:

[10]»Vem är hon som strålar som morgonrodnaden, skön som den vita månen, fullkomlig som den heta solen, skrämmande som stjärnornas här?«

[11]Jag gick ner till valnötslunden för att se det knoppas i dalen, för att se om vinstocken skjutit skott, om granatträden gått i blom.

[12][---]

Kör

[13]Vänd dig, vänd dig, flicka från Shulem, vänd dig, vänd dig, så att vi ser dig!

Hon

Varför vill ni se på flickan från Shulem, där hon dansar mellan leden?

Höga visan 7

Han

[1] Que formosos são os teus passos dados de sandálias, ó filha do príncipe! Os meneios dos teus quadris são como colares trabalhados por mãos de artista.

[1]Dina sandalklädda fötter är så vackra, du furstedotter! Dina höfters rundning är som ett smycke, smitt av konstnärshänder.

[2] O teu umbigo é taça redonda, a que não falta bebida; o teu ventre é monte de trigo, cercado de lírios.

[2]Ditt sköte är en kupad skål — må vinet aldrig saknas! Din mage är en hög av vete, omgärdad av liljor.

[3] Os teus dois seios, como duas crias, gêmeas de uma gazela.

[3]Dina bröst är som två hjortkalvar, som gasellens tvillingkid.

[4] O teu pescoço, como torre de marfim; os teus olhos são as piscinas de Hesbom, junto à porta de Bate-Rabim; o teu nariz, como a torre do Líbano, que olha para Damasco.

[4]Din hals är ett elfenbenstorn, dina ögon som Heshbons dammar vid porten mot Bat-Rabbim. Din näsa är som Libanontornet, som vetter mot Damaskus.

[5] A tua cabeça é como o monte Carmelo, a tua cabeleira, como a púrpura; um rei está preso nas tuas tranças.

[5]Ditt huvud höjer sig som Karmel, hårsvallet skimrar som purpur, en kung är fångad i lockarna.

[6] Quão formosa e quão aprazível és, ó amor em delícias!

[6]Vad du är skön och ljuvlig, min älskade, min vällust.

[7] Esse teu porte é semelhante à palmeira, e os teus seios, a seus cachos.

[7]Din växt liknar palmens, dina bröst är som klasar.

[8] Dizia eu: subirei à palmeira, pegarei em seus ramos. Sejam os teus seios como os cachos da vide, e o aroma da tua respiração, como o das maçãs.

[8]Jag tänker: Jag vill upp i den palmen, gripa tag i dess krona. Dina bröst skall vara som druvklasar, din andedräkt som doften av äpplen,

[9] Os teus beijos são como o bom vinho,

Esposa

vinho que se escoa suavemente para o meu amado, deslizando entre seus lábios e dentes.

[9]din mun som det finaste vin, som flödar över i min och fuktar läppar och tänder.

Hon

[10] Eu sou do meu amado, e ele tem saudades de mim.

[10]Jag är min väns, till mig står hans lust.

[11] Vem, ó meu amado, saiamos ao campo, passemos as noites nas aldeias.

[11]Kom, min vän, låt oss gå ut på fälten och övernatta bland hennabuskarna.

[12] Levantemo-nos cedo de manhã para ir às vinhas; vejamos se florescem as vides, se se abre a flor, se já brotam as romeiras; dar-te-ei ali o meu amor.

[13] As mandrágoras exalam o seu perfume, e às nossas portas há toda sorte de excelentes frutos, novos e velhos; eu tos reservei, ó meu amado.

[12]Låt oss tidigt gå ut i vingårdarna och se om vinstocken skjutit skott, om knopparna har öppnat sig, om granatträden gått i blom. Där skall jag ge dig min kärlek.

[13]Kärleksäpplena doftar, vid vår dörr finns härliga frukter, nya och gamla. Dem har jag sparat åt dig, min vän.

Cântico 8

[1] Tomara fosses como meu irmão, que mamou os seios de minha mãe! Quando te encontrasse na rua, beijar-te-ia, e não me desprezariam!

[2] Levar-te-ia e te introduziria na casa de minha mãe, e tu me ensinarias; eu te daria a beber vinho aromático e mosto das minhas romãs.

[3] A sua mão esquerda estaria debaixo da minha cabeça, e a sua direita me abraçaria.

[4] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, que não acordeis, nem desperteis o amor, até que este o queira.

Sexto cântico

Coro

[5] Quem é esta que sobe do deserto e vem encostada ao seu amado?

Esposo

Debaixo da macieira te despertei, ali esteve tua mãe com dores; ali esteve com dores aquela que te deu à luz.

[6] Põe-me como selo sobre o teu coração, como selo sobre o teu braço, porque o amor é forte como a morte, e duro como a sepultura, o ciúme; as suas brasas são brasas de fogo, são veementes labaredas.

Höga visan 8

[1]Om du ändå var min bror, som ammats vid min mors bröst! Då kysste jag dig om vi möttes på gatan, och ingen skulle ta illa upp.

[2]Då förde jag dig till min mors hus, hem till henne som fostrat mig. Jag skulle ge dig kryddat vin och saft från mina granatäpplen.

[3]Mitt huvud vilar på hans vänstra arm, hans högra omfamnar mig.

[4]Jag besvär er, Jerusalems döttrar: stör inte kärleken, väck den inte, förrän den själv vill.

Kör

[5]Vem är hon som kommer ur öknen, lutad mot sin vän?

Hon

Under äppelträdet väckte jag dig, där din mor blev havande med dig, där hon som födde dig blev havande.

[6]Bär mig som ett sigill vid ditt hjärta, som ett sigill vid din arm. Stark som döden är kärleken, lidelsen obeveklig som graven. Dess pilar är flammande eld, en ljungande låga.

[7] As muitas águas não poderiam apagar o amor, nem os rios, afogá-lo; ainda que alguém desse todos os bens da sua casa pelo amor, seria de todo desprezado.

Coro

[8] Temos uma irmãzinha que ainda não tem seios; que faremos a esta nossa irmã, no dia em que for pedida?

[9] Se ela for um muro, edificaremos sobre ele uma torre de prata; se for uma porta, cercá-la-emos com tábuas de cedro.

Esposa

[10] Eu sou um muro, e os meus seios, como as suas torres; sendo eu assim, fui tida por digna da confiança do meu amado.

Coro

[11] Teve Salomão uma vinha em Baal-Hamom; entregou-a a uns guardas, e cada um lhe trazia pelo seu fruto mil peças de prata.

Esposa

[12] A vinha que me pertence está ao meu dispor; tu, ó Salomão, terás os mil siclos, e os que guardam o fruto dela, duzentos.

Esposo

[13] Ó tu que habitas nos jardins, os companheiros estão atentos para ouvir a tua voz; faze-me, pois, também ouvi-la.

Esposa

[14] Vem depressa, amado meu, faze-te semelhante ao gamo ou ao filho da gazela, que saltam sobre os montes aromáticos.

[7]Mäktiga vatten kan inte släcka kärleken, floder kan inte svepa bort den. Om en man gav allt han ägde för kärleken, vem skulle ringakta honom?

Kör

[8]Vi har en liten syster som ännu inte har fått bröst. Vad skall vi göra med vår syster den dag då friare kommer?

[9]Är hon en mur bygger vi ett silverkrön på den, men är hon en dörr bommar vi för den med en cederplanka.

Hon

[10]Jag är en mur, och mina bröst är som torn. Men inför honom måste jag ge mig.

Han

[11]Salomo hade en vingård i Baal Hamon. Han lämnade vingården åt väktare. Tusen siklar silver skulle frukten inbringa.

[12]Men min vingård har jag här. Behåll dina tusen, Salomo, och ge tvåhundra åt väktarna!

[13]Du som är i trädgården, vännerna lyssnar efter din röst, låt mig höra dig säga:

[14]»Skynda, min vän, som en gasell eller en ung hjort till de doftande bergen.«

Isaías	Jesaja

Isaías 1

A nação pecaminosa

[1] Visão de Isaías, filho de Amoz, que ele teve a respeito de Judá e Jerusalém, nos dias de Uzias, Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá.

[2] Ouvi, ó céus, e dá ouvidos, ó terra, porque o SENHOR é quem fala: Criei filhos e os engrandeci, mas eles estão revoltados contra mim.

[3] O boi conhece o seu possuidor, e o jumento, o dono da sua manjedoura; mas Israel não tem conhecimento, o meu povo não entende.

[4] Ai desta nação pecaminosa, povo carregado de iniqüidade, raça de malignos, filhos corruptores; abandonaram o SENHOR, blasfemaram do Santo de Israel, voltaram para trás.

[5] Por que haveis de ainda ser feridos, visto que continuais em rebeldia? Toda a cabeça está doente, e todo o coração, enfermo.

[6] Desde a planta do pé até à cabeça não há nele coisa sã, senão feridas, contusões e chagas inflamadas, umas e outras não espremidas, nem atadas, nem amolecidas com óleo.

[7] A vossa terra está assolada, as vossas cidades, consumidas pelo fogo; a vossa lavoura os estranhos devoram em vossa presença; e a terra se acha devastada como numa subversão de estranhos.

Jesaja 1

[1]Detta är de syner om Juda och Jerusalem som Jesaja, Amos son, såg när Ussia, Jotam, Achas och Hiskia regerade i Juda.

Herren anklagar sitt folk

[2]Hör, himmel, och lyssna, jord! Herren talar. Barn har jag fostrat och vårdat, men nu har de brutit med mig.

[3]Oxen känner sin husbonde och åsnan sin herres krubba, men Israel känner inte sin herre, mitt folk har inget förstånd.

[4]Ve detta syndiga folk, tyngt av skuld, detta onda släkte, dessa vanartade barn. De har övergivit Herren, visat förakt för Israels Helige och vänt honom ryggen.

[5]Har ni inte fått nog med slag eftersom ni fortsätter att trotsa? Huvudet är sönderslaget, hjärtat sönderkrossat.

[6]Från huvud till fot finns inget helt — bulor, skråmor, öppna sår, inte urkramade, inte förbundna, inte baddade med olja.

[7]Ert land är förött, era städer brända. Era åkrars gröda ser ni främlingar äta. En förödelse är det, som när Sodom lades öde.

[8] A filha de Sião é deixada como choça na vinha, como palhoça no pepinal, como cidade sitiada.

[8]Bara Sion är kvar som en hydda i vingården, ett vaktskjul på gurkfältet — en beskyddad stad.

[9] Se o SENHOR dos Exércitos não nos tivesse deixado alguns sobreviventes, já nos teríamos tornado como Sodoma e semelhantes a Gomorra.

[9]Om inte Herren Sebaot lämnat en spillra av oss, då vore vi som Sodom, Gomorra skulle vi likna.

Condenado o culto hipócrita

[10] Ouvi a palavra do SENHOR, vós, príncipes de Sodoma; prestai ouvidos à lei do nosso Deus, vós, povo de Gomorra.

[10]Lyssna till Herrens ord, sodomfurstar! Hör vad vår Gud har att säga, gomorrafolk!

[11] De que me serve a mim a multidão de vossos sacrifícios? – diz o SENHOR. Estou farto dos holocaustos de carneiros e da gordura de animais cevados e não me agrado do sangue de novilhos, nem de cordeiros, nem de bodes.

[11]Vad skall jag med alla era slaktoffer? säger Herren. Jag är mätt på brännofferbaggar och gödkalvars fett, jag vill inte ha blodet från tjurar och lamm och bockar.

[12] Quando vindes para comparecer perante mim, quem vos requereu o só pisardes os meus átrios?

[12]Vem har begärt detta av er när ni träder fram inför mig, ni som trängs på mina förgårdar?

[13] Não continueis a trazer ofertas vãs; o incenso é para mim abominação, e também as Festas da Lua Nova, os sábados, e a convocação das congregações; não posso suportar iniqüidade associada ao ajuntamento solene.

[13]Kom inte med era meningslösa gåvor, jag avskyr offerröken. Nymånad, sabbat, högtidssamling — jag tål inte falskhet och fest.

[14] As vossas Festas da Lua Nova e as vossas solenidades, a minha alma as aborrece; já me são pesadas; estou cansado de as sofrer.

[14]Jag hatar era högtider och nymånadsfester, de har blivit en börda för mig, som jag inte orkar bära.

[15] Pelo que, quando estendeis as mãos, escondo de vós os olhos; sim, quando multiplicais as vossas orações, não as ouço, porque as vossas mãos estão cheias de sangue.

[15]När ni lyfter era händer i bön vänder jag bort blicken. Hur mycket ni än ber lyssnar jag inte. Ni har blod på händerna.

[16] Lavai-vos, purificai-vos, tirai a maldade de vossos atos de diante dos meus olhos; cessai de fazer o mal.

[16]Tvätta er, rena er! Låt mig slippa se era illdåd. Sluta göra det onda

[17] Aprendei a fazer o bem; atendei à justiça, repreendei ao opressor; defendei o direito do órfão, pleiteai a causa das viúvas.

[17]och lär er göra det goda. Sträva efter rättvisa, stöd den förtryckte. För den faderlöses talan, skaffa änkan rätt.

O convite da graça

[18] Vinde, pois, e arrazoemos, diz o SENHOR; ainda que os vossos pecados sejam como a escarlata, eles se tornarão brancos como a neve; ainda que sejam vermelhos como o carmesim, se tornarão como a lã.

[18]Låt oss gå till rätta med varandra, säger Herren. När era synder är scharlakansröda, kan de då bli vita som snö? När de är röda som purpur, kan de då bli vita som ull?

[19] Se quiserdes e me ouvirdes, comereis o melhor desta terra.

[19]Om ni villigt lyder mig skall ni få njuta det goda i landet,

[20] Mas, se recusardes e fordes rebeldes, sereis devorados à espada; porque a boca do SENHOR o disse.

[20]men om ni trotsar och vägrar skall ni bli svärdets byte. Herren har talat.

O julgamento e a redenção de Jerusalém

Klagosång över Sion

[21] Como se fez prostituta a cidade fiel! Ela, que estava cheia de justiça! Nela, habitava a retidão, mas, agora, homicidas.

[21]Ack, en sköka har hon blivit, den trofasta staden, hon som var uppfylld av rätt, en boning för rättfärdighet — nu bor det mördare där.

[22] A tua prata se tornou em escórias, o teu licor se misturou com água.

[22]Ditt silver har blivit slagg, ditt vin är utspätt med vatten.

[23] Os teus príncipes são rebeldes e companheiros de ladrões; cada um deles ama o suborno e corre atrás de recompensas. Não defendem o direito do órfão, e não chega perante eles a causa das viúvas.

[23]Dina sturska stormän är tjuvars kumpaner. Alla älskar de mutor, ständigt försöker de sko sig. De för inte den faderlöses talan, änkans sak tar de inte upp.

[24] Portanto, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, o Poderoso de Israel: Ah! Tomarei satisfações aos meus adversários e vingar-me-ei dos meus inimigos.

[24]Därför säger Härskaren Herren Sebaot, Israels Mäktige: Ve dem! Jag skall utkräva hämnd på mina fiender, jag skall vedergälla mina ovänner.

[25] Voltarei contra ti a minha mão, purificar-te-ei como com potassa das tuas escórias e tirarei de ti todo metal impuro.

[25]Jag skall lyfta min hand mot dig. Jag skall bränna bort allt orent i smältugnen och avlägsna din slagg.

[26] Restituir-te-ei os teus juízes, como eram antigamente, os teus conselheiros, como no princípio; depois, te chamarão cidade de justiça, cidade fiel.

[26]Jag skall ge dig sådana domare som du hade förr och rådgivare som i forna tider. Då skall du kallas »rättfärdighetens borg«, »den trofasta staden«.

[27] Sião será redimida pelo direito, e os que se arrependem, pela justiça.

[27]Genom rätt skall Sion räddas, genom rättfärdighet de som bor där.

[28] Mas os transgressores e os pecadores serão juntamente destruídos; e os que deixarem o SENHOR perecerão.

[28]Men brottslingar och syndare skall krossas, de som överger Herren skall förgås.

[29] Porque vos envergonhareis dos carvalhos que cobiçastes e sereis confundidos por causa dos jardins que escolhestes.

[29]Då skall ni känna skam över terebinterna som förut var er lust, besvikelse över lundarna som ni älskade så högt.

[30] Porque sereis como o carvalho, cujas folhas murcham, e como a floresta que não tem água.

[30]Ni skall bli som en terebint med vissnad krona, som en lund där vattnet sinat.

[31] O forte se tornará em estopa, e a sua obra, em faísca; ambos arderão juntamente, e não haverá quem os apague.

[31]Den starke skall bli till blånor och hans verk till en gnista. Tillsammans skall de brinna i en eld som ingen kan släcka.

Isaías 2

A glória futura do Israel espiritual

Miqueias 4.1-5

Jesaja 2

Sions framtid

[1] Palavra que, em visão, veio a Isaías, filho de Amoz, a respeito de Judá e Jerusalém.

[1]Detta är det ord om Juda och Jerusalem som uppenbarades för Jesaja, Amos son.

[2] Nos últimos dias, acontecerá que o monte da Casa do SENHOR será estabelecido no cimo dos montes e se elevará sobre os outeiros, e para ele afluirão todos os povos.

[2]Den dag skall komma då berget med Herrens tempel står där orubbligt fast, högst av bergen, överst bland höjderna. Alla folk skall strömma dit,

[3] Irão muitas nações e dirão: Vinde, e subamos ao monte do SENHOR e à casa do Deus de Jacó, para que nos ensine os seus

[3]folkslag i mängd skall komma, och de skall säga: »Låt oss gå upp till Herrens berg, till Jakobs Guds tempel. Han skall

caminhos, e andemos pelas suas veredas; porque de Sião sairá a lei, e a palavra do SENHOR, de Jerusalém.

4 Ele julgará entre os povos e corrigirá muitas nações; estas converterão as suas espadas em relhas de arados e suas lanças, em podadeiras; uma nação não levantará a espada contra outra nação, nem aprenderão mais a guerra.

5 Vinde, ó casa de Jacó, e andemos na luz do SENHOR.

Abatido o orgulho dos homens

6 Pois, tu, SENHOR, desamparaste o teu povo, a casa de Jacó, porque os seus se encheram da corrupção do Oriente e são agoureiros como os filisteus e se associam com os filhos dos estranhos.

7 A sua terra está cheia de prata e de ouro, e não têm conta os seus tesouros; também está cheia de cavalos, e os seus carros não têm fim.

8 Também está cheia a sua terra de ídolos; adoram a obra das suas mãos, aquilo que os seus próprios dedos fizeram.

9 Com isso, a gente se abate, e o homem se avilta; portanto, não lhes perdoarás.

10 Vai, entra nas rochas e esconde-te no pó, ante o terror do SENHOR e a glória da sua majestade.

11 Os olhos altivos dos homens serão abatidos, e a sua altivez será humilhada; só o SENHOR será exaltado naquele dia.

12 Porque o Dia do SENHOR dos Exércitos será contra todo soberbo e altivo e contra todo aquele que se exalta, para que seja abatido;

lära oss sina vägar, hans stigar vill vi följa.« Ty från Sion skall lag förkunnas, från Jerusalem Herrens ord.

4Han skall döma mellan folken, skipa rätt bland alla folkslag. De skall smida om sina svärd till plogbillar och sina spjut till vingårdsknivar. Folken skall inte lyfta svärd mot varandra och aldrig mer övas för krig.

5Kom, alla av Jakobs ätt, låt oss vandra i Herrens ljus!

Herrens dag

6Du har övergivit Jakobs ätt, ditt folk, ty det var fullt av Österns spåmän, fullt av teckentydare som Filisteen — överallt folk av främmande börd!

7Landet var fullt av silver och guld, tallösa var dess skatter. Landet var fullt av hästar, tallösa var dess vagnar.

8Landet var fullt av gudabilder, man föll ner inför ting som människor gjort, som de tillverkat med egna händer.

9Därför kuvades människan, därför tvangs hon på knä. — Förlåt dem inte!

10Fly in i klippan, göm dig i jorden, för Herrens fruktansvärda makt, för hans höga majestät.

11De stolta måste sänka blicken, människans högmod skall kuvas. Herren ensam triumferar den dagen.

12Ty Herren Sebaot har bestämt en dag med dom över allt som är övermodigt och stolt, över allt som skjuter i höjden och yvs,

[13] contra todos os cedros do Líbano, altos, mui elevados; e contra todos os carvalhos de Basã;

[14] contra todos os montes altos e contra todos os outeiros elevados;

[15] contra toda torre alta e contra toda muralha firme;

[16] contra todos os navios de Társis e contra tudo o que é belo à vista.

[17] A arrogância do homem será abatida, e a sua altivez será humilhada; só o SENHOR será exaltado naquele dia.

[18] Os ídolos serão de todo destruídos.

[19] Então, os homens se meterão nas cavernas das rochas e nos buracos da terra, ante o terror do SENHOR e a glória da sua majestade, quando ele se levantar para espantar a terra.

[20] Naquele dia, os homens lançarão às toupeiras e aos morcegos os seus ídolos de prata e os seus ídolos de ouro, que fizeram para ante eles se prostrarem,

[21] e meter-se-ão pelas fendas das rochas e pelas cavernas das penhas, ante o terror do SENHOR e a glória da sua majestade, quando ele se levantar para espantar a terra.

[22] Afastai-vos, pois, do homem cujo fôlego está no seu nariz. Pois em que é ele estimado?

Isaías 3

Julgamento de Judá e de Jerusalém

[1] Porque eis que o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, tira de Jerusalém e de Judá

[13]över alla Libanons cedrar, de höga och mäktiga, och alla Bashans ekar,

[14]över alla höga berg och alla mäktiga höjder,

[15]över alla stolta torn och alla branta murar,

[16]över alla långfärdsskepp och alla praktfulla fartyg.

[17]Då skall människans stolthet kuvas, hennes högmod kväsas. Herren ensam triumferar den dagen.

[18]Avgudarna skall utplånas.

[19]Fly in i klippgrottor och jordkulor för Herrens fruktansvärda makt, för hans höga majestät, när han reser sig och slår jorden med skräck.

[20]Den dagen skall människorna kasta bort sina gudar av silver och guld som de gjort med egna händer och sedan fallit ner inför, kasta dem åt råttor och fladdermöss

[21]och fly in i bergsklyftor och klippskrevor för Herrens fruktansvärda makt, för hans höga majestät, när han reser sig och slår jorden med skräck.

[22]Vänta inget av människan, denna flyktiga varelse. Vad är hon värd?

Jesaja 3

Anarki i Juda

[1]Se, Härskaren Herren Sebaot skall beröva Jerusalem och Juda stöd och stöttepelare: all tillgång på mat, all tillgång på vatten,

o sustento e o apoio, todo sustento de pão e todo sustento de água;

[2] o valente, o guerreiro e o juiz; o profeta, o adivinho e o ancião;

[3] o capitão de cinqüenta, o respeitável, o conselheiro, o hábil entre os artífices e o encantador perito.

[4] Dar-lhes-ei meninos por príncipes, e crianças governarão sobre eles.

[5] Entre o povo, oprimem uns aos outros, cada um, ao seu próximo; o menino se atreverá contra o ancião, e o vil, contra o nobre.

[6] Quando alguém se chegar a seu irmão e lhe disser, na casa de seu pai: Tu tens roupa, sê nosso príncipe e toma sob teu governo esta ruína;

[7] naquele dia, levantará este a sua voz, dizendo: Não sou médico, não há pão em minha casa, nem veste alguma; não me ponhais por príncipe do povo.

[8] Porque Jerusalém está arruinada, e Judá, caída; porquanto a sua língua e as suas obras são contra o SENHOR, para desafiarem a sua gloriosa presença.

[9] O aspecto do seu rosto testifica contra eles; e, como Sodoma, publicam o seu pecado e não o encobrem. Ai da sua alma! Porque fazem mal a si mesmos.

[10] Dizei aos justos que bem lhes irá; porque comerão do fruto das suas ações.

[11] Ai do perverso! Mal lhe irá; porque a sua paga será o que as suas próprias mãos fizeram.

[2]kämpar och krigare, domare och profeter, spåmän och äldste,

[3]befäl och betrodda, rådgivare, teckentydare och besvärjare.

[4]Jag skall ge dem pojkar till ledare, lynniga barn skall styra dem.

[5]Alla skall hunsa varandra, unga sätta sig upp mot gamla, ringa mot ansedda.

[6]Om man då får fatt på någon i hans fädernehem och säger: »Du äger en mantel, du får bli vår furste och härska över detta vacklande rike«,

[7]då skall han svara: »Jag är ingen ledare. Jag har inte bröd i huset och ingen mantel. Gör inte mig till furste över folket!«

[8]Ja, Jerusalem vacklar, Juda faller. I ord och handling utmanar de Herren och trotsar öppet hans höghet.

[9]Deras partiska domar vittnar mot dem, de ropar ut sin synd liksom Sodom, de döljer den inte. Ve dem! De drar olycka över sig.

[10]Lycklig den rättfärdige, han är god och får njuta sina gärningars lön.

[11]Ve den orättfärdige, han är ond och får igen vad han har gjort.

[12] Os opressores do meu povo são crianças, e mulheres estão à testa do seu governo. Oh! Povo meu! Os que te guiam te enganam e destroem o caminho por onde deves seguir.

[13] O SENHOR se dispõe para pleitear e se apresenta para julgar os povos.

[14] O SENHOR entra em juízo contra os anciãos do seu povo e contra os seus príncipes. Vós sois os que consumistes esta vinha; o que roubastes do pobre está em vossa casa.

[15] Que há convosco que esmagais o meu povo e moeis a face dos pobres? – diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

Julgamento das filhas de Sião

[16] Diz ainda mais o SENHOR: Visto que são altivas as filhas de Sião e andam de pescoço emproado, de olhares impudentes, andam a passos curtos, fazendo tinir os ornamentos de seus pés,

[17] o SENHOR fará tinhosa a cabeça das filhas de Sião, o SENHOR porá a descoberto as suas vergonhas.

[18] Naquele dia, tirará o SENHOR o enfeite dos anéis dos tornozelos, e as toucas, e os ornamentos em forma de meia-lua;

[19] os pendentes, e os braceletes, e os véus esvoaçantes;

[20] os turbantes, as cadeiazinhas para os passos, as cintas, as caixinhas de perfumes e os amuletos;

[21] os sinetes e as jóias pendentes do nariz;

[22] os vestidos de festa, os mantos, os xales e as bolsas;

[12]Förtryckare skinnar mitt folk, ockrare härskar över det. Mitt folk, de som leder dig för dig vilse och gör dig osäker om vägen.

[13]Herren träder fram med sin anklagelse, han står redo att döma sitt folk.

[14]Herren går till rätta med sitt folks äldste och styresmän. »Det är ni som har skövlat vingården, rov från de fattiga finns i era hus.

[15]Med vilken rätt krossar ni mitt folk och mal de fattiga till stoft?« säger Herren Gud Sebaot.

Dom över Sions döttrar

[16]Herren sade: Därför att Sions döttrar är så högfärdiga och går där med näsan i vädret, kastar blickar omkring sig och trippar fram så kokett,

[17]därför skall Herren raka deras hjässor och blotta deras blygd.

[18]Den dagen skall Herren ta ifrån dem hela härligheten: ankelringar, solsmycken och månsmycken,

[19]droppsmycken och armringar, slöjor

[20]och turbaner, fotlänkar och gördlar, amuletter och talismaner,

[21]fingerringar och näsringar,

[22]festkläder och kåpor, sjalar och kappor,

[23] os espelhos, as camisas finíssimas, os atavios de cabeça e os véus grandes.

[24] Será que em lugar de perfume haverá podridão, e por cinta, corda; em lugar de encrespadura de cabelos, calvície; e em lugar de veste suntuosa, cilício; e marca de fogo, em lugar de formosura.

[25] Os teus homens cairão à espada, e os teus valentes, na guerra.

[26] As suas portas chorarão e estarão de luto; Sião, desolada, se assentará em terra.

Isaías 4

[1] Sete mulheres, naquele dia, lançarão mão de um homem, dizendo: Nós mesmas do nosso próprio pão nos sustentaremos e do que é nosso nos vestiremos; tão-somente queremos ser chamadas pelo teu nome; tira o nosso opróbrio.

O reinado do Renovo do Senhor

[2] Naquele dia, o Renovo do SENHOR será de beleza e de glória; e o fruto da terra, orgulho e adorno para os de Israel que forem salvos.

[3] Será que os restantes de Sião e os que ficarem em Jerusalém serão chamados santos; todos os que estão inscritos em Jerusalém, para a vida,

[4] quando o SENHOR lavar a imundícia das filhas de Sião e limpar Jerusalém da culpa do sangue do meio dela, com o Espírito de justiça e com o Espírito purificador.

[5] Criará o SENHOR, sobre todo o monte de Sião e sobre todas as suas assembléias, uma nuvem de dia e fumaça e resplendor de fogo chamejante de noite; porque sobre

[23]flätade bälten och linneplagg, sjaletter och flor.

[24]I stället för parfym blir det stank, i stället för gördel rep, i stället för lockar skallighet, i stället för festkläder säcktyg om livet, ja, i stället för skönhet skam.

[25]Dina män skall falla för svärd, dina kämpar stupa i strid.

[26]Dina portar skall sörja och klaga, övergiven skall du sitta på marken.

Jesaja 4

[1]Sju kvinnor skall den dagen gripa tag i samme man och ropa: »Vi skaffar själva vår mat och håller oss själva med kläder, om vi bara får tillhöra dig! Befria oss från vår vanära!«

En framtid för de räddade

[2]Den dagen skall det som Herren låter växa vara en prydnad och en heder för dem i Israel som räddats, och landets gröda skall vara deras stolthet och ära.

[3]Och den som är kvar i Sion, den som sparats i Jerusalem, skall kallas helig, var och en i Jerusalem som är skriven bland dem som skall leva.

[4]Men först skall Herren med domens ande och reningens ande tvätta bort Sions döttrars smuts och skölja Jerusalem rent efter dess blodsdåd.

[5]Över hela Sions berg och festförsamlingen där skall Herren skapa ett moln om dagen och en rök och ett

toda a glória se estenderá um dossel e um pavilhão,

[6] os quais serão para sombra contra o calor do dia e para refúgio e esconderijo contra a tempestade e a chuva.

Isaías 5

A parábola da vinha má

[1] Agora, cantarei ao meu amado o cântico do meu amado a respeito da sua vinha. O meu amado teve uma vinha num outeiro fertilíssimo.

[2] Sachou-a, limpou-a das pedras e a plantou de vides escolhidas; edificou no meio dela uma torre e também abriu um lagar. Ele esperava que desse uvas boas, mas deu uvas bravas.

[3] Agora, pois, ó moradores de Jerusalém e homens de Judá, julgai, vos peço, entre mim e a minha vinha.

[4] Que mais se podia fazer ainda à minha vinha, que eu lhe não tenha feito? E como, esperando eu que desse uvas boas, veio a produzir uvas bravas?

[5] Agora, pois, vos farei saber o que pretendo fazer à minha vinha: tirarei a sua sebe, para que a vinha sirva de pasto; derribarei o seu muro, para que seja pisada;

[6] torná-la-ei em deserto. Não será podada, nem sachada, mas crescerão nela espinheiros e abrolhos; às nuvens darei ordem que não derramem chuva sobre ela.

[7] Porque a vinha do SENHOR dos Exércitos é a casa de Israel, e os homens de Judá são a planta dileta do SENHOR;

flammande eldsken om natten. Ja, över allt skall hans härlighet vara en skärm,

[6]ett tak som ger skugga under dagens hetta, tillflykt och skydd mot regn och skyfall.

Jesaja 5

Sången om vingården

[1]Jag vill sjunga en sång om min älskade vän, en sång om min vän och hans vingård. Högt uppe på en bördig sluttning hade min vän en vingård.

[2]Han luckrade upp den och plockade sten och planterade ädelt vin. Han byggde ett vakttorn, han högg ut ett presskar. Han väntade sig söta druvor, men vingården gav honom sura.

[3]Döm nu, Jerusalems män och Judas folk, döm mellan mig och min vingård!

[4]Vad mer kunde göras för min vingård, som jag inte redan har gjort? Jag väntade söta druvor — varför gav den mig sura?

[5]Nu skall jag låta er veta vad jag tänker göra med min vingård. Jag skall ta bort stängslet, så att den blir skövlad, jag skall riva muren, så att den blir nertrampad.

[6]Jag skall låta den förfalla: där skall inte beskäras, inte hackas, tistel och törne skall ta överhand. Och molnen skall jag förbjuda att fälla sitt regn över den.

[7]Herren Sebaots vingård är Israel, Judas folk hans älskade plantering. Han väntade

este desejou que exercessem juízo, e eis aí quebrantamento da lei; justiça, e eis aí clamor.

Ais contra os perversos

[8] Ai dos que ajuntam casa a casa, reúnem campo a campo, até que não haja mais lugar, e ficam como únicos moradores no meio da terra!

[9] A meus ouvidos disse o SENHOR dos Exércitos: Em verdade, muitas casas ficarão desertas, até as grandes e belas, sem moradores.

[10] E dez jeiras de vinha não darão mais do que um bato, e um ômer cheio de semente não dará mais do que um efa.

[11] Ai dos que se levantam pela manhã e seguem a bebedice e continuam até alta noite, até que o vinho os esquenta!

[12] Liras e harpas, tamboris e flautas e vinho há nos seus banquetes; porém não consideram os feitos do SENHOR, nem olham para as obras das suas mãos.

[13] Portanto, o meu povo será levado cativo, por falta de entendimento; os seus nobres terão fome, e a sua multidão se secará de sede.

[14] Por isso, a cova aumentou o seu apetite, abriu a sua boca desmesuradamente; para lá desce a glória de Jerusalém, e o seu tumulto, e o seu ruído, e quem nesse meio folgava.

[15] Então, a gente se abate, e o homem se avilta; e os olhos dos altivos são humilhados.

oväld men fann våld, väntade rätt men fann orättvisa.

Verop

[8]Ve er som samlar hus efter hus och lägger åker till åker, tills ingen mark finns kvar och ni ensamma äger landet!

[9]Detta har Herren Sebaot uppenbarat för mig: Sannerligen, de många husen skall stå öde, stora och ståtliga, men tomma.

[10]En vingård på tio plogland skall ge en enda lägel vin, en hel tunna utsäde skall ge en enda skäppa korn.

[11]Ve dem som störtar upp i ottan för att få sig ett rus och blir sittande långt fram på kvällen heta av vin!

[12]Där hörs lyra och harpa, tamburin och flöjt, medan vinet flödar på deras fester. Men Herrens verk ser de inte, vad han gör märker de inte.

[13]Därför skall mitt folk föras bort, ty de saknar förstånd. Stormännen skall dö av hunger, den larmande hopen försmäkta av törst.

[14]Därför öppnar dödsriket sitt gap, spärrar upp sina breda käftar, och stadens förnäma skall störta dit ner, hela den högljudda, larmande hopen, de som nu festar i staden.

[15]Därför kuvades människan, därför tvangs hon på knä, och de stolta tvangs att sänka blicken.

[16] Mas o SENHOR dos Exércitos é exaltado em juízo; e Deus, o Santo, é santificado em justiça.

[16]Men Herren Sebaot visade sig i sin storhet när han fällde sin dom, Gud, den Helige, framstod i sin helighet när rättvisa skipades.

[17] Então, os cordeiros pastarão lá como se no seu pasto; e os nômades se nutrirão dos campos dos ricos lá abandonados.

[17]Där skall lammen vallas som på en äng, bland de dräptas ruiner skall killingar beta.

[18] Ai dos que puxam para si a iniqüidade com cordas de injustiça e o pecado, como com tirantes de carro!

[18]Ve dem som drar till sig straffet med lögnens rep och straffdomen med falskhetens lina,

[19] E dizem: Apresse-se Deus, leve a cabo a sua obra, para que a vejamos; aproxime-se, manifeste-se o conselho do Santo de Israel, para que o conheçamos.

[19]de som säger: »Må han skynda sig, må han snart utföra sitt verk, så att vi får se det. Må det komma, må det ske, det som Israels Helige har bestämt, så att vi får uppleva det.«

[20] Ai dos que ao mal chamam bem e ao bem, mal; que fazem da escuridade luz e da luz, escuridade; põem o amargo por doce e o doce, por amargo!

[20]Ve dem som kallar ont för gott och gott för ont, som gör mörker till ljus och ljus till mörker, surt till sött och sött till surt!

[21] Ai dos que são sábios a seus próprios olhos e prudentes em seu próprio conceito!

[21]Ve dem som är visa i egna ögon och anser sig själva kloka!

[22] Ai dos que são heróis para beber vinho e valentes para misturar bebida forte,

[22]Ve dem som är hjältar i att dricka och mästare i att blanda sitt vin!

[23] os quais por suborno justificam o perverso e ao justo negam justiça!

[23]De friar den skyldige för mutor och vägrar den oskyldige hans rätt.

[24] Pelo que, como a língua de fogo consome o restolho, e a erva seca se desfaz pela chama, assim será a sua raiz como podridão, e a sua flor se esvaecerá como pó; porquanto rejeitaram a lei do SENHOR dos Exércitos e desprezaram a palavra do Santo de Israel.

[24]Men som halmstrån förtärs av lågan och hö sjunker samman i elden skall deras rot murkna och löven virvla bort som stoft. De har förkastat Herren Sebaots lag, Israels Heliges ord har de föraktat.

[25] Por isso, se acende a ira do SENHOR contra o seu povo, povo contra o qual

[25]Därför vredgades Herren på sitt folk, han lyfte handen och slog det. Då bävade

estende a mão e o fere, de modo que tremem os montes e os seus cadáveres são como monturo no meio das ruas. Com tudo isto não se aplaca a sua ira, mas ainda está estendida a sua mão.

26 Ele arvorará o estandarte para as nações distantes e lhes assobiará para que venham das extremidades da terra; e vêm apressadamente.

27 Não há entre elas cansado, nem quem tropece; ninguém tosqueneja, nem dorme; não se lhe desata o cinto dos seus lombos, nem se lhe rompe das sandálias a correia.

28 As suas flechas são agudas, e todos os seus arcos, retesados; as unhas dos seus cavalos dizem-se de pederneira, e as rodas dos seus carros, um redemoinho.

29 O seu rugido é como o do leão; rugem como filhos de leão, e, rosnando, arrebatam a presa, e a levam, e não há quem a livre.

30 Bramam contra eles naquele dia, como o bramido do mar; se alguém olhar para a terra, eis que só há trevas e angústia, e a luz se escurece em densas nuvens.

bergen och liken låg på gatorna som avskräde. Ändå lade sig inte hans vrede, hans hand är alltjämt lyft.

Fienden från fjärran

26Han skall höja fälttecknet för ett folk i fjärran, locka det hit från jordens ände. I rasande fart skall det komma,

27ingen är trött eller snubblar, ingen dåsar, ingen sover. Inget bälte lossnar, ingen skorem brister.

28Deras pilar är vässade, bågarna spända. Hästarnas hovar är hårda som flinta, vagnshjulen virvlar som vinden.

29Deras rytande är som lejonets, de ryter som unga lejon. Morrande griper de bytet och släpar i väg det, och ingen kan rädda det.

30Den dagen skall man höra ett rytande som när havet ryter. Blickar man ut över landet råder mörker och nöd, ljuset förmörkas av töcken.

Isaías 6

A visão de Isaías e o seu chamamento

1 No ano da morte do rei Uzias, eu vi o SENHOR assentado sobre um alto e sublime trono, e as abas de suas vestes enchiam o templo.

2 Serafins estavam por cima dele; cada um tinha seis asas: com duas cobria o rosto,

Jesaja 6

Herren kallar Jesaja till profet

1Det år då kung Ussia dog såg jag Herren. Han satt på en hög och upphöjd tron, och hans mantelsläp fyllde templet.

2Serafer stod ovanför honom, var och en med sex vingar: med två vingar skylde de

com duas cobria os seus pés e com duas voava.

[3] E clamavam uns para os outros, dizendo: Santo, santo, santo é o SENHOR dos Exércitos; toda a terra está cheia da sua glória.

[4] As bases do limiar se moveram à voz do que clamava, e a casa se encheu de fumaça.

[5] Então, disse eu: ai de mim! Estou perdido! Porque sou homem de lábios impuros, habito no meio de um povo de impuros lábios, e os meus olhos viram o Rei, o SENHOR dos Exércitos!

[6] Então, um dos serafins voou para mim, trazendo na mão uma brasa viva, que tirara do altar com uma tenaz;

[7] com a brasa tocou a minha boca e disse: Eis que ela tocou os teus lábios; a tua iniqüidade foi tirada, e perdoado, o teu pecado.

[8] Depois disto, ouvi a voz do SENHOR, que dizia: A quem enviarei, e quem há de ir por nós? Disse eu: eis-me aqui, envia-me a mim.

[9] Então, disse ele: Vai e dize a este povo: Ouvi, ouvi e não entendais; vede, vede, mas não percebais.

[10] Torna insensível o coração deste povo, endurece-lhe os ouvidos e fecha-lhe os olhos, para que não venha ele a ver com os olhos, a ouvir com os ouvidos e a entender com o coração, e se converta, e seja salvo.

ansiktet, med två skylde de kroppen och med två flög de.

[3]Och de ropade till varandra: Helig, helig, helig är Herren Sebaot! Hela jorden är full av hans härlighet.

[4]Ropet kom trösklarna att skaka i sina fästen, och templet fylldes av rök.

[5]Jag sade: Ve mig! Jag är förlorad, ty jag har orena läppar och jag bor bland ett folk med orena läppar, och mina ögon har sett Konungen, Herren Sebaot.

[6]En av seraferna flög fram till mig med ett glödande kol som han hade tagit från altaret med en tång.

[7]Med det vidrörde han min mun och sade: »När detta vidrör dina läppar blir din skuld borttagen och din synd sonad.«

[8]Och jag hörde Herrens röst. Han sade: »Vem skall jag sända, vem vill vara vår budbärare?« Jag svarade: »Jag, sänd mig!«

[9]Då sade han: »Gå och säg till detta folk: ’Ni skall höra men ingenting förstå, ni skall se men ingenting fatta.’

[10]Förstocka detta folk, täpp till deras öron, täck för deras ögon, så att de ingenting ser, ingenting hör, ingenting förstår och inte vänder om och blir botade.«

[11] Então, disse eu: até quando, SENHOR? Ele respondeu: Até que sejam desoladas as cidades e fiquem sem habitantes, as casas fiquem sem moradores, e a terra seja de todo assolada,

[12] e o SENHOR afaste dela os homens, e no meio da terra seja grande o desamparo.

[13] Mas, se ainda ficar a décima parte dela, tornará a ser destruída. Como terebinto e como carvalho, dos quais, depois de derribados, ainda fica o toco, assim a santa semente é o seu toco.

[11]Jag frågade: »Hur länge, Herre?« Han svarade: »Tills städerna ligger i ruiner och ingen bor i dem, tills husen står tomma och åkrarna ligger övergivna.«

[12]Herren skall föra människorna långt bort, och landet skall lämnas öde.

[13]När en tiondel ännu är kvar skall också den tillintetgöras, så som man bryter upp stubben efter en terebint eller ek. — Ett heligt släkte är den stubben.

Isaías 7

Profecia contra Israel e a Síria

[1] Sucedeu nos dias de Acaz, filho de Jotão, filho de Uzias, rei de Judá, que Rezim, rei da Síria, e Peca, filho de Remalias, rei de Israel, subiram a Jerusalém, para pelejarem contra ela, porém não prevaleceram contra ela.

[2] Deu-se aviso à casa de Davi: A Síria está aliada com Efraim. Então, ficou agitado o coração de Acaz e o coração do seu povo, como se agitam as árvores do bosque com o vento.

[3] Disse o SENHOR a Isaías: Agora, sai tu com teu filho, que se chama Um-Resto-Volverá, ao encontro de Acaz, que está na outra extremidade do aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do lavadeiro,

[4] e dize-lhe: Acautela-te e aquieta-te; não temas, nem se desanime o teu coração por causa destes dois tocos de tições

Jesaja 7

Budskap till kung Achas

[1]På den tid då Achas, son till Jotam, son till Ussia, var kung över Juda angrep Arams kung Resin Jerusalem tillsammans med Israels kung Pekach, Remaljas son, men de lyckades inte erövra staden.

[2]När man vid hovet fick veta att arameerna stod i Efraim skakades kungen och hans folk som när skogens träd skakas av stormen.

[3]Då sade Herren till Jesaja: »Ta med dig din son Shear Jashuv, 'En rest vänder om', och gå ut och möt Achas vid slutet av kanalen från Övre dammen, på vägen till Valkarfältet,

[4]och säg till honom: Se till att du bevarar ditt lugn! Var inte rädd, förlora inte modet inför dessa båda rykande vedpinnar, Resin

fumegantes; por causa do ardor da ira de Rezim, e da Síria, e do filho de Remalias.

med arameerna och Remaljas son, hur de än må rasa.

5 Porquanto a Síria resolveu fazer-te mal, bem como Efraim e o filho de Remalias, dizendo:

5Arameerna har gjort upp planer mot dig, tillsammans med efraimiterna och Remaljas son, och sagt

6 Subamos contra Judá, e amedrontemo-lo, e o conquistemos para nós, e façamos reinar no meio dele o filho de Tabeal.

6att de skall anfalla Juda. De vill sätta skräck i landet, betvinga det och göra Taveals son till kung.

7 Assim diz o SENHOR Deus: Isto não subsistirá, nem tampouco acontecerá.

7Men så säger Herren Gud: Det skall inte lyckas, det skall inte ske.

8 Mas a capital da Síria será Damasco, e o cabeça de Damasco, Rezim, e dentro de sessenta e cinco anos Efraim será destruído e deixará de ser povo.

8Aram behärskas av Damaskus och Damaskus av Resin. Sextiofem år till, och Efraim blir utplånat som folk.

9 Entretanto, a capital de Efraim será Samaria, e o cabeça de Samaria, o filho de Remalias; se o não crerdes, certamente, não permanecereis.

9Efraim behärskas av Samaria och Samaria av Remaljas son. Om inte er tro består, skall inte ni bestå.«

A promessa a respeito de Emanuel

Immanuelstecknet

10 E continuou o SENHOR a falar com Acaz, dizendo:

10Vidare sade Herren till Achas:

11 Pede ao SENHOR, teu Deus, um sinal, quer seja embaixo, nas profundezas, ou em cima, nas alturas.

11»Begär ett tecken av Herren, din Gud, nerifrån dödsriket eller uppifrån höjden.«

12 Acaz, porém, disse: Não o pedirei, nem tentarei ao SENHOR.

12Men Achas svarade: »Nej. Jag vill inte sätta Herren på prov.«

13 Então, disse o profeta: Ouvi, agora, ó casa de Davi: acaso, não vos basta fatigardes os homens, mas ainda fatigais também ao meu Deus?

13Då sade Jesaja: »Lyssna nu, Davids ätt! Är det inte nog att ni misstror människors förmåga, skall ni också misstro min Guds förmåga?

14 Portanto, o SENHOR mesmo vos dará um sinal: eis que a virgem conceberá e dará à luz um filho e lhe chamará Emanuel.

14Då skall Herren själv ge er ett tecken: Den unga kvinnan är havande och skall föda en son, och hon skall ge honom namnet Immanu El, 'Gud med oss'.

[15] Ele comerá manteiga e mel quando souber desprezar o mal e escolher o bem.

[16] Na verdade, antes que este menino saiba desprezar o mal e escolher o bem, será desamparada a terra ante cujos dois reis tu tremes de medo.

Males sobre Jerusalém

[17] Mas o SENHOR fará vir sobre ti, sobre o teu povo e sobre a casa de teu pai, por intermédio do rei da Assíria, dias tais, quais nunca vieram, desde o dia em que Efraim se separou de Judá.

[18] Porque há de acontecer que, naquele dia, assobiará o SENHOR às moscas que há no extremo dos rios do Egito e às abelhas que andam na terra da Assíria;

[19] elas virão e pousarão todas nos vales profundos, nas fendas das rochas, em todos os espinhos e em todos os pastios.

[20] Naquele dia, rapar-te-á o SENHOR com uma navalha alugada doutro lado do rio, a saber, por meio do rei da Assíria, a cabeça e os cabelos das vergonhas e tirará também a barba.

[21] Naquele dia, sucederá que um homem manterá apenas uma vaca nova e duas ovelhas,

[22] e será tal a abundância de leite que elas lhe darão, que comerá manteiga; manteiga e mel comerá todo o restante no meio da terra.

[23] Também, naquele dia, todo lugar em que houver mil vides, do valor de mil

[15]Grädde och honung skall han leva av när han har lärt sig att förkasta det onda och välja det goda.

[16]Ty innan pojken har lärt sig att förkasta det onda och välja det goda skall det land vars båda kungar du fasar för lämnas öde.

[17]Herren skall låta dig och ditt folk och din faders ätt drabbas av sådana tider som det inte har varit sedan Efraim lösgjorde sig från Juda — kungen av Assyrien.«

Krigets förödelse

[18]Den dagen skall Herren locka hit flugorna längst bort vid Egyptens floder och bina i Assyrien.

[19]Hela svärmen skall komma och slå ner i bäckraviner och klippskrevor, bland törnen och snår.

[20]Den dagen skall Herren med den lejda kniven från andra sidan Eufrat — kungen av Assyrien — raka av håret från huvud och kön, även skägget skär den bort.

[21]Den dagen skall var och en hålla en ko och två får.

[22]Ändå skall man få så mycket mjölk att man kan leva av grädde. Ja, av grädde och honung skall alla leva som är kvar i landet.

[23]Den dagen skall den jord som nu har tusen vinstockar och värderas till tusen siklar silver bli full av tistel och törne.

siclos de prata, será para espinheiros e abrolhos.

[24] Com flechas e arco se entrará aí, porque os espinheiros e abrolhos cobrirão toda a terra.

[25] Quanto a todos os montes, que os homens costumam sachar, para ali não irás por temeres os espinhos e abrolhos; serão para pasto de bois e para serem pisados de ovelhas.

[24]Med pil och båge skall man gå dit, ty landet blir fullt av tistel och törne.

[25]De berg där man nu arbetar med hacka skall man hålla sig borta från på grund av tistel och törne. Där skall korna släppas på bete och fåren trampa ner.

Isaías 8

A invasão dos assírios

[1] Disse-me também o SENHOR: Toma uma ardósia grande e escreve nela de maneira inteligível: Rápido-Despojo-Presa-Segura.

[2] Tomei para isto comigo testemunhas fidedignas, a Urias, sacerdote, e a Zacarias, filho de Jeberequias.

[3] Fui ter com a profetisa; ela concebeu e deu à luz um filho. Então, me disse o SENHOR: Põe-lhe o nome de Rápido-Despojo-Presa-Segura.

[4] Porque antes que o menino saiba dizer meu pai ou minha mãe, serão levadas as riquezas de Damasco e os despojos de Samaria, diante do rei da Assíria.

[5] Falou-me ainda o SENHOR, dizendo:

[6] Em vista de este povo ter desprezado as águas de Siloé, que correm brandamente, e se estar derretendo de medo diante de Rezim e do filho de Remalias,

[7] eis que o SENHOR fará vir sobre eles as águas do Eufrates, fortes e impetuosas, isto é, o rei da Assíria, com toda a sua glória; águas que encherão o leito dos rios

Jesaja 8

Profetens barn som tecken från Herren

[1]Herren sade till mig: »Tag en stor tavla och rista med outplånlig skrift: Maher shalal hash bas, ’Snart rov strax byte’.«

[2]Jag skaffade mig pålitliga vittnen: prästen Uria och Sakarja, Jeverekjas son.

[3]Sedan var jag tillsammans med profetissan, och hon blev havande och födde en son. Herren sade till mig: »Ge honom namnet Maher shalal hash bas.

[4]Ty innan pojken kan säga pappa och mamma skall Damaskus rikedomar och bytet från Samaria bäras fram inför kungen av Assyrien.«

[5]Åter talade Herren till mig och sade:

[6]»Detta folk förkastar Siloas vatten, som flyter så stilla, och tappar modet inför Resin och Remaljas son.

[7]Därför skall Herren låta Eufrat skölja över dem med sitt väldiga vattenflöde — kungen av Assyrien med hela hans makt.

e transbordarão por todas as suas ribanceiras.

8 Penetrarão em Judá, inundando-o, e, passando por ele, chegarão até ao pescoço; as alas estendidas do seu exército cobrirão a largura da tua terra, ó Emanuel.

Det skall bli en flod som stiger över alla bräddar och går över alla vallar,

8den skall välla fram över Juda och svepa fram som en stormflod tills vattnet når upp till halsen. — Hans utbredda vingar skall täcka ditt land i hela dess vidd, Immanu El.«

O Senhor é a nossa esperança

9 Enfurecei-vos, ó povos, e sereis despedaçados; dai ouvidos, todos os que sois de países longínquos; cingi-vos e sereis despedaçados, cingi-vos e sereis despedaçados.

9Folk, slut er samman — ni skall ändå krossas. Lyssna, alla länder i fjärran! Rusta er — ni skall krossas, rusta er — ni skall krossas.

10 Forjai projetos, e eles serão frustrados; dai ordens, e elas não serão cumpridas, porque Deus é conosco.

10Smid planer — de skall slå fel, ge order — de skall inte utföras. Ty Gud är med oss.

11 Porque assim o SENHOR me disse, tendo forte a mão sobre mim, e me advertiu que não andasse pelo caminho deste povo, dizendo:

11Detta är vad Herren sade till mig när han grep tag i mig och varnade mig för att följa samma väg som detta folk:

12 Não chameis conjuração a tudo quanto este povo chama conjuração; não temais o que ele teme, nem tomeis isso por temível.

12»Kalla inte allt för stämpling som detta folk kallar stämpling. Frukta inte det som de fruktar, bäva inte för det.

13 Ao SENHOR dos Exércitos, a ele santificai; seja ele o vosso temor, seja ele o vosso espanto.

13Inse att det är Herren Sebaot som stämplar mot er — honom skall ni frukta, honom skall ni bäva för.

14 Ele vos será santuário; mas será pedra de tropeço e rocha de ofensa às duas casas de Israel, laço e armadilha aos moradores de Jerusalém.

14Ja, han stämplar mot Israels båda folk, han skall bli en sten som de snavar på och en klippa som de stöter emot, och för Jerusalems invånare skall han bli en snara och en fälla.

15 Muitos dentre eles tropeçarão e cairão, serão quebrantados, enlaçados e presos.

15Många skall snava på den, falla och krossas, snärjas och fångas.«

16 Resguarda o testemunho, sela a lei no coração dos meus discípulos.

16Jag vill knyta in min undervisning, jag vill gömma mitt budskap under sigill i mina lärjungar.

[17] Esperarei no SENHOR, que esconde o seu rosto da casa de Jacó, e a ele aguardarei.

[18] Eis-me aqui, e os filhos que o SENHOR me deu, para sinais e para maravilhas em Israel da parte do SENHOR dos Exércitos, que habita no monte Sião.

[19] Quando vos disserem: Consultai os necromantes e os adivinhos, que chilreiam e murmuram, acaso, não consultará o povo ao seu Deus? A favor dos vivos se consultarão os mortos?

[20] À lei e ao testemunho! Se eles não falarem desta maneira, jamais verão a alva.

[21] Passarão pela terra duramente oprimidos e famintos; e será que, quando tiverem fome, enfurecendo-se, amaldiçoarão ao seu rei e ao seu Deus, olhando para cima.

[22] Olharão para a terra, e eis aí angústia, escuridão e sombras de ansiedade, e serão lançados para densas trevas.

Isaías 9

O nascimento e o reino do Príncipe da Paz

[1] Mas para a terra que estava aflita não continuará a obscuridade. Deus, nos primeiros tempos, tornou desprezível a terra de Zebulom e a terra de Naftali; mas, nos últimos, tornará glorioso o caminho do mar, além do Jordão, Galiléia dos gentios.

[17]Jag vill vänta på Herren, som döljer sitt ansikte för Jakobs folk, och sätta mitt hopp till honom.

[18]Se, jag och barnen som Herren har gett mig har blivit tecken och förebud i Israel från Herren Sebaot som bor på Sions berg.

[19-20]Man säger till er: »Fråga de dödas andar och spådomsandarna, de som väser och stönar!« — Ja, skall inte ett folk fråga sina gudar, be de döda om budskap och undervisning för de levandes skull? — Så talar de för vilka ingen gryning finns.

[21]Plågade och hungrande skall de ströva omkring i landet, och i sin hunger skall de gripas av raseri och förbanna sin kung och sina gudar. De må vända sig upp mot höjden

[22]eller se ut över jorden, överallt råder nöd och mörker, en ångestens natt, töcken utan någon ljusning.

Jesaja 9

[1]Men natten skall vika där ångest nu råder. Om den förste slog bara lätt mot Sebulons land och Naftalis land, så har den siste slagit med full kraft västerut, mot landet på andra sidan Jordan, mot de främmande folkens område.

Fredsfursten

[2] O povo que andava em trevas viu grande luz, e aos que viviam na região da sombra da morte, resplandeceu-lhes a luz.

[3] Tens multiplicado este povo, a alegria lhe aumentaste; alegram-se eles diante de ti, como se alegram na ceifa e como exultam quando repartem os despojos.

[4] Porque tu quebraste o jugo que pesava sobre eles, a vara que lhes feria os ombros e o cetro do seu opressor, como no dia dos midianitas;

[5] porque toda bota com que anda o guerreiro no tumulto da batalha e toda veste revolvida em sangue serão queimadas, servirão de pasto ao fogo.

[6] Porque um menino nos nasceu, um filho se nos deu; o governo está sobre os seus ombros; e o seu nome será: Maravilhoso Conselheiro, Deus Forte, Pai da Eternidade, Príncipe da Paz;

[7] para que se aumente o seu governo, e venha paz sem fim sobre o trono de Davi e sobre o seu reino, para o estabelecer e o firmar mediante o juízo e a justiça, desde agora e para sempre. O zelo do SENHOR dos Exércitos fará isto.

Profecia contra o reino de Israel

[8] O SENHOR enviou uma palavra contra Jacó, e ela caiu em Israel.

[9] Todo o povo o saberá, Efraim e os moradores de Samaria, que em soberba e altivez de coração dizem:

[10] Os tijolos ruíram por terra, mas tornaremos a edificar com pedras lavradas; cortaram-se os sicômoros, mas por cedros os substituiremos.

[2]Det folk som vandrar i mörkret ser ett stort ljus, över dem som bor i mörkrets land strålar ljuset fram.

[3]Du låter jublet stiga, du gör glädjen stor. De gläds inför dig som man gläds vid skörden, som man jublar när bytet fördelas.

[4]Oket som tyngde dem, stången på deras axlar, förtryckarens piska bryter du sönder, som den dag då Midjan besegrades.

[5]Stöveln som bars i striden och manteln som fläckats av blod, allt detta skall brännas, förtäras av eld.

[6]Ty ett barn har fötts, en son är oss given. Väldet är lagt på hans axlar, och detta är hans namn: Allvis härskare, Gudomlig hjälte, Evig fader, Fredsfurste.

[7]Väldet skall bli stort, fredens välsignelser utan gräns för Davids tron och hans rike. Det skall befästas och hållas vid makt med rätt och rättfärdighet nu och för evigt. Herren Sebaots lidelse skall göra detta.

Det obotfärdiga Israel

[8]Herren sände ett ord mot Jakob, hans ord drabbade Israel.

[9]Hela folket fick erfara det, Efraim och Samarias invånare. Men i stolthet och övermod sade de:

[10]»Murar av tegel har fallit, då bygger vi nya med huggen sten. Bjälkar av sykomor har knäckts, då tar vi ceder i stället.«

[11] Portanto, o SENHOR suscita contra ele os adversários de Rezim e instiga os inimigos.

[12] Do Oriente vêm os siros, do Ocidente, os filisteus e devoram a Israel à boca escancarada. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

[13] Todavia, este povo não se voltou para quem o fere, nem busca ao SENHOR dos Exércitos.

[14] Pelo que o SENHOR corta de Israel a cabeça e a cauda, a palma e o junco, num mesmo dia.

[15] O ancião, o homem de respeito, é a cabeça; o profeta que ensina a mentira é a cauda.

[16] Porque os guias deste povo são enganadores, e os que por eles são dirigidos são devorados.

[17] Pelo que o SENHOR não se regozija com os jovens dele e não se compadece dos seus órfãos e das suas viúvas, porque todos eles são ímpios e malfazejos, e toda boca profere doidices. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

[18] Porque a maldade lavra como um fogo, ela devora os espinheiros e os abrolhos; acende as brenhas do bosque, e estas sobem em espessas nuvens de fumaça.

[19] Por causa da ira do SENHOR dos Exércitos, a terra está abrasada, e o povo é pasto do fogo; ninguém poupa a seu irmão.

[11]Herren lät deras motståndare triumfera och hetsade deras fiender mot dem,

[12]arameerna från öster, filisteerna från väster, glupskt högg de in på Israel. Ändå lade sig inte hans vrede, hans hand är alltjämt lyft.

[13]Men folket vände inte om till honom som slog, Herren Sebaot sökte de inte.

[14]Då högg Herren av Israel huvud och svans, stam och strå på samma dag.

[15]De äldste och de betrodda är huvudet, profeterna som visar fel väg är svansen.

[16]De som ledde detta folk förde det vilse, de som blev ledda villades bort.

[17]Därför skonade inte Herren deras unga män, hade inget förbarmande med faderlösa och änkor. Gudlösa och nidingar var de alla, vettlöst var allt deras tal. Ändå lade sig inte hans vrede, hans hand är alltjämt lyft.

[18]Ondskan brann som en eld och förtärde tistel och törne. Den satte snårskogen i brand och röken steg mot skyn.

[19]Av Herren Sebaots vrede brändes landet, och folket blev som det elden förtär, den ene skonade inte den andre.

[20] Abocanha à direita e ainda tem fome, devora à esquerda e não se farta; cada um come a carne do seu próximo:
[21] Manassés ataca a Efraim, e Efraim ataca a Manassés, e ambos, juntos, atacam a Judá. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

[20]Man högg för sig till höger utan att bli mätt, man rev åt sig till vänster men var lika hungrig. Alla högg in på varandra:
[21]Manasse på Efraim, Efraim på Manasse, och båda tillsammans på Juda. Ändå lade sig inte hans vrede, hans hand är alltjämt lyft.

Isaías 10

[1] Ai dos que decretam leis injustas, dos que escrevem leis de opressão,
[2] para negarem justiça aos pobres, para arrebatarem o direito aos aflitos do meu povo, a fim de despojarem as viúvas e roubarem os órfãos!
[3] Mas que fareis vós outros no dia do castigo, na calamidade que vem de longe? A quem recorrereis para obter socorro e onde deixareis a vossa glória?
[4] Nada mais vos resta a fazer, senão dobrar-vos entre os prisioneiros e cair entre os mortos. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

Profecia contra a Assíria

[5] Ai da Assíria, cetro da minha ira! A vara em sua mão é o instrumento do meu furor.
[6] Envio-a contra uma nação ímpia e contra o povo da minha indignação lhe dou ordens, para que dele roube a presa, e lhe tome o despojo, e o ponha para ser pisado aos pés, como a lama das ruas.
[7] Ela, porém, assim não pensa, o seu coração não entende assim; antes, intenta consigo mesma destruir e desarraigar não poucas nações.

Jesaja 10

[1]Ve dem som stiftar orättfärdiga lagar och skriver förtryckande stadgar!

[2]De förvägrar de svaga rättvisa, berövar de fattiga i mitt folk deras rätt. Änkor blir deras offer, faderlösa plundrar de.

[3]Vad skall ni göra på räfstens dag, när förödelsen kommer från fjärran? Till vem skall ni fly för att få hjälp och var skall ni göra av era skatter?

[4]Då återstår bara att kröka rygg bland de fångna eller att falla bland de dräpta. Ändå lade sig inte hans vrede, hans hand är alltjämt lyft.

Assur verktyg för Herrens vrede

[5]Ve Assur, min vredes käpp, min rasande vredes piska!

[6]Mot ett gudlöst folk sänder jag honom, mot dem som har väckt min vrede, för att han skall röva och plundra och trampa ner dem som gatans modd.

[7]Men han förstår det inte så, hans tanke är en annan. Vad han vill är att förhärja och att utplåna folk efter folk.

[8] Porque diz: Não são meus príncipes todos eles reis?

[9] Não é Calno como Carquemis? Não é Hamate como Arpade? E Samaria, como Damasco?

[10] O meu poder atingiu os reinos dos ídolos, ainda que as suas imagens de escultura eram melhores do que as de Jerusalém e do que as de Samaria.

[11] Porventura, como fiz a Samaria e aos seus ídolos, não o faria igualmente a Jerusalém e aos seus ídolos?

[12] Por isso, acontecerá que, havendo o SENHOR acabado toda a sua obra no monte Sião e em Jerusalém, então, castigará a arrogância do coração do rei da Assíria e a desmedida altivez dos seus olhos;

[13] porquanto o rei disse: Com o poder da minha mão, fiz isto, e com a minha sabedoria, porque sou inteligente; removi os limites dos povos, e roubei os seus tesouros, e como valente abati os que se assentavam em tronos.

[14] Meti a mão nas riquezas dos povos como a um ninho e, como se ajuntam os ovos abandonados, assim eu ajuntei toda a terra, e não houve quem movesse a asa, ou abrisse a boca, ou piasse.

[15] Porventura, gloriar-se-á o machado contra o que corta com ele? Ou presumirá a serra contra o que a maneja? Seria isso como se a vara brandisse os que a

[8]Han säger: »Är inte alla mina hövdingar kungar?

[9]Det gick ju Kalno som Karkemish, Hamat som Arpad, Samaria som Damaskus.

[10]Jag betvingade avgudarikena, och ändå var deras gudar förmer än Jerusalems och Samarias.

[11]Skulle jag inte kunna göra med Jerusalem och dess avgudabilder så som jag gjorde med Samaria och dess beläten?«

[12]När Herren fullbordar sitt verk på Sions berg och i Jerusalem skall den assyriske kungen ställas till svars för det han gjort i sitt övermod och för sin stolthet och förhävelse,

[13]då han säger: »Detta gjorde jag av egen kraft, i min oändliga vishet. Jag flyttade folkens gränser och plundrade deras förråd, allsmäktig störtade jag härskare från tronen.

[14]Som man sträcker handen mot fågelboet, så sträckte jag mig efter folkens skatter, och som man samlar de övergivna äggen, samlade jag alla jordens länder. Ingen så mycket som slog med vingen eller öppnade näbben och pep.«

[15]Skall yxan förhäva sig mot den som hugger? Är sågen förmer än den som sågar? Som om käppen håller sin bärare, som om staven bär den som inte är av trä!

levantam ou o bastão levantasse a quem não é pau!

16 Pelo que o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, enviará a tísica contra os seus homens, todos gordos, e debaixo da sua glória acenderá uma queima, como a queima de fogo.

17 Porque a Luz de Israel virá a ser como fogo, e o seu Santo, como labareda, que abrase e consuma os espinheiros e os abrolhos da Assíria, num só dia.

18 Também consumirá a glória da sua floresta e do seu campo fértil, desde a alma até ao corpo; e será como quando um doente se definha.

19 O resto das árvores da sua floresta será tão pouco, que um menino saberá escrever o número delas.

20 Acontecerá, naquele dia, que os restantes de Israel e os da casa de Jacó que se tiverem salvado nunca mais se estribarão naquele que os feriu, mas, com efeito, se estribarão no SENHOR, o Santo de Israel.

21 Os restantes se converterão ao Deus forte, sim, os restantes de Jacó.

22 Porque ainda que o teu povo, ó Israel, seja como a areia do mar, o restante se converterá; destruição será determinada, transbordante de justiça.

23 Porque uma destruição, e essa já determinada, o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, a executará no meio de toda esta terra.

16Därför skall Härskaren Herren Sebaot sända tvinsot på hans kraftiga karlar, under ett ståtligt yttre skall det brinna som en brännande eld.

17Israels Ljus skall bli till en eld, dess Helige bli till en flamma som bränner och förtär hans törne och tistel, allt på en enda dag.

18Hans praktfulla skogar och trädgårdar skall han förstöra i grund. Det skall bli som när en sjuk tynar bort.

19De träd som blir kvar i hans skog är så få att ett barn kan räkna dem.

20Den dagen skall Israels rest, Jakobs skonade skara, inte längre förlita sig på honom som slog dem utan fast förlita sig på Herren, Israels Helige.

21En rest skall vända om, Jakobs rest, till Gud, Hjälten.

22Om än ditt folk, Israel, vore som havets sand, skall bara en rest vända om. Förintelse är beslutad, en rättvisans stormflod.

23Herren Gud Sebaot fullbordar den beslutade förödelsen över hela jorden.

[24] Pelo que assim diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos: Povo meu, que habitas em Sião, não temas a Assíria, quando te ferir com a vara e contra ti levantar o seu bastão à maneira dos egípcios;

[24]Så säger Herren Gud Sebaot: »Du mitt folk som bor på Sion, frukta inte Assur när han slår dig med käppen och lyfter staven mot dig, på samma sätt som Egypten.

[25] porque daqui a bem pouco se cumprirá a minha indignação e a minha ira, para a consumir.

[25]Snart, om en liten tid, fullbordas straffet, och min vredesdom över jorden verkställs.

[26] Porque o SENHOR dos Exércitos suscitará contra ela um flagelo, como a matança de Midiã junto à penha de Orebe; a sua vara estará sobre o mar, e ele a levantará como fez no Egito.

[26]Då skall Herren Sebaot svänga sin piska över honom, som när Midjan besegrades vid Orevklippan, och lyfta sin stav mot havet, på samma sätt som i Egypten.

[27] Acontecerá, naquele dia, que o peso será tirado do teu ombro, e o seu jugo, do teu pescoço, jugo que será despedaçado por causa da gordura.

[27]Den dagen skall Assurs börda lyftas från dina axlar och oket på din nacke knäckas.«

Fienden rycker fram mot Jerusalem

Han drar ut från Pene-Shemen,

[28] A Assíria vem a Aiate, passa por Migrom e em Micmás larga a sua bagagem.

[28]rycker fram mot Ajat, går genom Migron, lämnar trossen i Mikmas.

[29] Passa o desfiladeiro, aloja-se em Geba, já Ramá treme, Gibeá de Saul foge.

[29]Han passerar genom passet, tar nattkvarter i Geva. Rama bävar, Sauls Giva flyr.

[30] Ergue com estrídulo a voz, ó filha de Galim! Ouve, ó Laís! Oh! Pobre Anatote!

[30]Ropa, Gallim! Lyssna, Lajsha! Svara henne, Anatot!

[31] Madmena se dispersa; os moradores de Gebim fogem para salvar-se.

[31]Madmena tar till flykten, folket i Gevim sätter sig i säkerhet.

[32] Nesse mesmo dia, a Assíria parará em Nobe; agitará o punho ao monte da filha de Sião, o outeiro de Jerusalém.

[32]Redan i dag skall han stå i Nov, beredd att slå mot Sions berg, mot Jerusalems höjd.

[33] Mas eis que o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, cortará os ramos com violência, as árvores de alto porte serão derribadas, e as altivas serão abatidas.

[33]Men då: Härskaren Herren Sebaot hugger av trädens kronor med skrämmande kraft, de resliga fälls, de höga huggs ner.

[34] Cortará com o ferro as brenhas da floresta, e o Líbano cairá pela mão de um poderoso.

[34]Snårskogen röjs med yxan, Libanons väldiga skog mejas ner.

Isaías 11

O reinado pacífico do rebento de Jessé

[1] Do tronco de Jessé sairá um rebento, e das suas raízes, um renovo.

[2] Repousará sobre ele o Espírito do SENHOR, o Espírito de sabedoria e de entendimento, o Espírito de conselho e de fortaleza, o Espírito de conhecimento e de temor do SENHOR.

[3] Deleitar-se-á no temor do SENHOR; não julgará segundo a vista dos seus olhos, nem repreenderá segundo o ouvir dos seus ouvidos;

[4] mas julgará com justiça os pobres e decidirá com eqüidade a favor dos mansos da terra; ferirá a terra com a vara de sua boca e com o sopro dos seus lábios matará o perverso.

[5] A justiça será o cinto dos seus lombos, e a fidelidade, o cinto dos seus rins.

[6] O lobo habitará com o cordeiro, e o leopardo se deitará junto ao cabrito; o bezerro, o leão novo e o animal cevado andarão juntos, e um pequenino os guiará.

[7] A vaca e a ursa pastarão juntas, e as suas crias juntas se deitarão; o leão comerá palha como o boi.

[8] A criança de peito brincará sobre a toca da áspide, e o já desmamado meterá a mão na cova do basilisco.

[9] Não se fará mal nem dano algum em todo o meu santo monte, porque a terra se

Jesaja 11

Den rättrådige härskaren

[1]En gren skall växa ur Jishajs avhuggna stam, ett skott skall skjuta upp ur hans rot.

[2]Han är fylld av Herrens ande, vishetens och insiktens ande, klokhetens och kraftens ande, kunskapens och gudsfruktans ande.

[3]Han dömer inte efter skenet, skipar inte rätt efter rykten.

[4]Rättvist dömer han de svaga, med oväld skipar han rätt åt de fattiga i landet. Hans ord är en käpp på våldsmännens rygg, de ondas liv blåses ut av hans tal.

[5]Rättvisan är hans bälte, troheten bär han kring livet.

[6]Då skall vargen bo med lammet, pantern ligga vid killingens sida. Kalv och lejon går i bet och en liten pojke vallar dem.

[7]Kon och björnen betar tillsammans, deras ungar ligger sida vid sida. Lejonet äter hö som oxen.

[8]Spädbarnet leker vid ormens håla, ett barn sticker handen i kobrans bo.

[9]Ingenstans på mitt heliga berg skall ske något ont eller vrångt, ty kunskap om

encherá do conhecimento do SENHOR, como as águas cobrem o mar.

[10] Naquele dia, recorrerão as nações à raiz de Jessé que está posta por estandarte dos povos; a glória lhe será a morada.

A nova glória de Israel

[11] Naquele dia, o SENHOR tornará a estender a mão para resgatar o restante do seu povo, que for deixado, da Assíria, do Egito, de Patros, da Etiópia, de Elão, de Sinar, de Hamate e das terras do mar.

[12] Levantará um estandarte para as nações, ajuntará os desterrados de Israel e os dispersos de Judá recolherá desde os quatro confins da terra.

[13] Afastar-se-á a inveja de Efraim, e os adversários de Judá serão eliminados; Efraim não invejará a Judá, e Judá não oprimirá a Efraim.

[14] Antes, voarão para sobre os ombros dos filisteus ao Ocidente; juntos, despojarão os filhos do Oriente; contra Edom e Moabe lançarão as mãos, e os filhos de Amom lhes serão sujeitos.

[15] O SENHOR destruirá totalmente o braço do mar do Egito, e com a força do seu vento moverá a mão contra o Eufrates, e, ferindo-o, dividi-lo-á em sete canais, de sorte que qualquer o atravessará de sandálias.

[16] Haverá caminho plano para o restante do seu povo, que for deixado, da Assíria, como o houve para Israel no dia em que subiu da terra do Egito.

Herren skall uppfylla landet, liksom havet är fyllt av vatten.

[10]Den dagen skall folken söka sig till Jishajs rot, till honom som står som ett fälttecken för alla folk, och platsen där han tronar skall bli ärad.

Herren låter sitt folk komma hem

[11]Den dagen skall Herren åter lyfta sin hand för att friköpa dem som är kvar av hans folk, dem som är kvar i Assyrien och Egypten, Patros och Kush, Elam och Shinar, Hamat och kustländerna.

[12]Han skall höja ett fälttecken för folken, förena de skingrade av Israel och samla de kringspridda av Juda från jordens fyra hörn.

[13]Då skall Efraims avund upphöra och Judas fiendskap ta slut. Efraim skall inte avundas Juda och Juda inte hysa fiendskap mot Efraim.

[14]De skall slå mot filisteernas sluttning i väster, tillsammans plundra folket i öster. Edom och Moab skall falla i deras händer, ammoniterna bli deras lydfolk.

[15]Herren skall torrlägga Egyptens havsvik, han skall slå mot Eufrat med sin våldsamma vind, han skall dela floden i sju bäckar och föra dem torrskodda över.

[16]Det skall bli en banad väg för dem som är kvar av hans folk, dem som är kvar i Assyrien, så som det var för Israel den gång de drog ut ur Egypten.

Isaías 12

Canto de louvor pela restauração de Israel

1 Orarás naquele dia: Graças te dou, ó SENHOR, porque, ainda que te iraste contra mim, a tua ira se retirou, e tu me consolas.

2 Eis que Deus é a minha salvação; confiarei e não temerei, porque o SENHOR Deus é a minha força e o meu cântico; ele se tornou a minha salvação.

3 Vós, com alegria, tirareis água das fontes da salvação.

4 Direis naquele dia: Dai graças ao SENHOR, invocai o seu nome, tornai manifestos os seus feitos entre os povos, relembrai que é excelso o seu nome.

5 Cantai louvores ao SENHOR, porque fez coisas grandiosas; saiba-se isto em toda a terra.

6 Exulta e jubila, ó habitante de Sião, porque grande é o Santo de Israel no meio de ti.

Isaías 13

Profecia contra a Babilônia

1 Sentença que, numa visão, recebeu Isaías, filho de Amoz, contra a Babilônia.

2 Alçai um estandarte sobre o monte escalvado; levantai a voz para eles; acenai-lhes com a mão, para que entrem pelas portas dos tiranos.

3 Eu dei ordens aos meus consagrados, sim, chamei os meus valentes para executarem a minha ira, os que com exultação se orgulham.

Jesaja 12

Tackpsalm

1Den dagen skall du säga: Jag tackar dig, Herre. Du var vred på mig, men din vrede lade sig och du gav mig tröst.

2Ja, Gud är min räddning, jag är trygg och utan fruktan. Min kraft och mitt värn är Herren, han räddade mig.

3Jublande skall ni ösa vatten ur räddningens källor.

4Den dagen skall ni säga: Tacka Herren, åkalla honom, berätta för folken om hans verk, förkunna hans upphöjda namn!

5Lovsjung Herren för hans väldiga gärningar, gör dem kända över hela jorden!

6Höj jubelrop, ni som bor på Sion, ty stor är han mitt ibland er, Israels Helige.

Jesaja 13

Herrens dag och Babyloniens undergång

1Budskap om Babylon som Jesaja, Amos son, mottog i sina syner.

2Höj ett fälttecken på det kala berget, ropa till dem, ge tecken till samling vid furstarnas portar.

3Jag bådar upp mina invigda att verkställa min vredesdom, jag kallar mina kämpar, mina stolta, jublande skaror.

[4] Já se ouve sobre os montes o rumor como o de muito povo, o clamor de reinos e de nações já congregados. O SENHOR dos Exércitos passa revista às tropas de guerra.

[4]Hör! Vilket larm på bergen, larmet från en stor här. Hör! Vilket brus av folk, de strömmar samman från alla riken. Herren Sebaot mönstrar sin krigshär.

[5] Já vêm de um país remoto, desde a extremidade do céu, o SENHOR e os instrumentos da sua indignação, para destruir toda a terra.

[5]De kommer från fjärran land, långt bortifrån himlaranden, Herren och hans vredes verktyg. De skall ödelägga hela jorden.

[6] Uivai, pois está perto o Dia do SENHOR; vem do Todo-Poderoso como assolação.

[6]Jämra er, ty Herrens dag är nära, den kommer med våld från den Väldige.

[7] Pelo que todos os braços se tornarão frouxos, e o coração de todos os homens se derreterá.

[7]Då förlamas alla händer, allt mod rinner bort.

[8] Assombrar-se-ão, e apoderar-se-ão deles dores e ais, e terão contorções como a mulher parturiente; olharão atônitos uns para outros; o seu rosto se tornará rosto flamejante.

[8]De grips av skräck, av ångest och smärta, som en kvinna i barnsnöd. Rådlösa ser de på varandra, deras ansikten bleknar.

[9] Eis que vem o Dia do SENHOR, dia cruel, com ira e ardente furor, para converter a terra em assolação e dela destruir os pecadores.

[9]Skoningslös kommer Herrens dag med vrede och glödande harm. Jorden skall läggas öde, syndarna skall han förinta.

[10] Porque as estrelas e constelações dos céus não darão a sua luz; o sol, logo ao nascer, se escurecerá, e a lua não fará resplandecer a sua luz.

[10]Himlavalvets alla stjärnor skall sluta att lysa. Mörk skall solen gå upp, månen skall mista sitt sken.

[11] Castigarei o mundo por causa da sua maldade e os perversos, por causa da sua iniqüidade; farei cessar a arrogância dos atrevidos e abaterei a soberba dos violentos.

[11]Jag skall straffa jorden för dess ondska, de gudlösa för deras synd. De fräckas högmod skall jag kväsa, kuva tyrannernas stolthet.

[12] Farei que os homens sejam mais escassos do que o ouro puro, mais raros do que o ouro de Ofir.

[12]Människor blir mer sällsynta än guld, ovanligare än guld från Ofir.

[13] Portanto, farei estremecer os céus; e a terra será sacudida do seu lugar, por causa da ira do SENHOR dos Exércitos e por causa do dia do seu ardente furor.

[13]Ja, himlen skall skälva och jorden skakas ur sitt läge genom Herren Sebaots raseri på hans flammande vredes dag.

[14] Cada um será como a gazela que foge e como o rebanho que ninguém recolhe; cada um voltará para o seu povo e cada um fugirá para a sua terra.

[14]Som skrämda gaseller eller får som ingen håller samman skall de fly, var och en till sitt eget folk, var och en till sitt eget land.

[15] Quem for achado será traspassado; e aquele que for apanhado cairá à espada.

[15]Den som blir fångad skall stickas ner, den som hinns upp skall falla för svärdet.

[16] Suas crianças serão esmagadas perante eles; a sua casa será saqueada, e sua mulher, violada.

[16]Spädbarnen krossas inför deras ögon, husen plundras, kvinnorna våldtas.

[17] Eis que eu despertarei contra eles os medos, que não farão caso de prata, nem tampouco desejarão ouro.

[17]Jag skall egga upp mederna mot dem. De bryr sig inte om silver och lockas inte av guld.

[18] Os seus arcos matarão os jovens; eles não se compadecerão do fruto do ventre; os seus olhos não pouparão as crianças.

[18]Deras bågar fäller de unga. De har inget förbarmande med barnen, de skonar inte de små.

[19] Babilônia, a jóia dos reinos, glória e orgulho dos caldeus, será como Sodoma e Gomorra, quando Deus as transtornou.

[19]Med Babylonien, kronan bland riken, kaldeernas prydnad och stolthet, skall det gå som när Gud ödelade Sodom och Gomorra.

[20] Nunca jamais será habitada, ninguém morará nela de geração em geração; o arábio não armará ali a sua tenda, nem tampouco os pastores farão ali deitar os seus rebanhos.

[20]Ingen skall mer slå sig ner där, obebott skall det ligga från släkte till släkte. Där skall ingen beduin slå upp sitt tält, inga herdar låta hjordarna vila.

[21] Porém, nela, as feras do deserto repousarão, e as suas casas se encherão de corujas; ali habitarão os avestruzes, e os sátiros pularão ali.

[21]Men ökendjur skall vila där, husen fyllas av hyenor. Där skall uvar ha sitt tillhåll och gastar hoppa omkring.

[22] As hienas uivarão nos seus castelos; os chacais, nos seus palácios de prazer; está

[22]Vilda hundar skall bo i palatsen, schakaler i de praktfulla salarna. Stunden

prestes a chegar o seu tempo, e os seus dias não se prolongarão.

Isaías 14

Hino triunfal sobre a queda da Babilônia

[1] Porque o SENHOR se compadecerá de Jacó, e ainda elegerá a Israel, e os porá na sua própria terra; e unir-se-ão a eles os estrangeiros, e estes se achegarão à casa de Jacó.

[2] Os povos os tomarão e os levarão aos lugares deles, e a casa de Israel possuirá esses povos por servos e servas, na terra do SENHOR; cativarão aqueles que os cativaram e dominarão os seus opressores.

[3] No dia em que Deus vier a dar-te descanso do teu trabalho, das tuas angústias e da dura servidão com que te fizeram servir,

[4] então, proferirás este motejo contra o rei da Babilônia e dirás: Como cessou o opressor! Como acabou a tirania!

[5] Quebrou o SENHOR a vara dos perversos e o cetro dos dominadores,

[6] que feriam os povos com furor, com golpes incessantes, e com ira dominavam as nações, com perseguição irreprimível.

[7] Já agora descansa e está sossegada toda a terra. Todos exultam de júbilo.

[8] Até os ciprestes se alegram sobre ti, e os cedros do Líbano exclamam: Desde que tu caíste, ninguém já sobe contra nós para nos cortar.

är inne för Babylonien, dess dagar är räknade.

Jesaja 14

[1]Herren skall förbarma sig över Jakob, på nytt utvälja Israel. Han skall låta folket bo på sin egen mark. Främlingarna som bor där skall sluta sig till dem och förena sig med Jakobs folk.

[2]Folken skall föra dem tillbaka hem, och där, på Herrens mark, skall israeliterna göra dem till sin egendom, till slavar och slavinnor. Deras fångvaktare skall bli deras fångar, de skall bli herrar över sina förtryckare.

Smädesång om kungen av Babylonien

[3]När Herren låter dig vila från din möda och oro och från den hårda slavtjänst du har tvingats till,

[4]då skall du håna kungen av Babylonien med denna sång: Ack, det är slut med tyrannen, slut med hans vilda framfart!

[5]Herren har brutit de gudlösas stav och härskarnas spira,

[6]den som i vrede slog folken med slag på slag, den som härskade över dem med grymhet och skoningslöst förföljde dem.

[7]Hela världen har fått ro och alla brister ut i jubel.

[8]Också cypresserna gläds åt ditt öde och Libanons cedrar: »Nu när du ligger där kommer ingen hit för att fälla oss.«

[9] O além, desde o profundo, se turba por ti, para te sair ao encontro na tua chegada; ele, por tua causa, desperta as sombras e todos os príncipes da terra e faz levantar dos seus tronos a todos os reis das nações.

[9]Nere i dödsriket blir det rörelse när man ser dig komma. Skuggorna väcks ur sin dvala, jordens härskare. Folkens alla kungar måste resa sig från sina troner.

[10] Todos estes respondem e te dizem: Tu também, como nós, estás fraco? E és semelhante a nós?

[10]Alla hälsar de dig med dessa ord: »Nu har också du mist din kraft och blivit som vi.

[11] Derribada está na cova a tua soberba, e, também, o som da tua harpa; por baixo de ti, uma cama de gusanos, e os vermes são a tua coberta.

[11]Ner till dödsriket störtade din ståt och dina klingande harpor. Maskar blir din bädd, likmaskar ditt täcke.«

[12] Como caíste do céu, ó estrela da manhã, filho da alva! Como foste lançado por terra, tu que debilitavas as nações!

[12]Ack, fallit har du från himlen, lysande stjärna, gryningens son, du har krossats mot jorden, du som betvingade folken.

[13] Tu dizias no teu coração: Eu subirei ao céu; acima das estrelas de Deus exaltarei o meu trono e no monte da congregação me assentarei, nas extremidades do Norte;

[13]Det var du som sade till dig själv: »Upp till himlen skall jag stiga. Ovan Guds stjärnor skall jag resa min tron och ta säte på gudaberget längst uppe i norr.

[14] subirei acima das mais altas nuvens e serei semelhante ao Altíssimo.

[14]Jag skall stiga upp ovan molnen, jag skall bli som den Högste.«

[15] Contudo, serás precipitado para o reino dos mortos, no mais profundo do abismo.

[15]Men ner till dödsriket störtas du, längst ner i avgrundens djup.

[16] Os que te virem te contemplarão, hão de fitar-te e dizer-te: É este o homem que fazia estremecer a terra e tremer os reinos?

[16]De som ser dig skärskådar dig, de granskar dig noga: »Är detta den man som skakade världen och fick riken att vackla,

[17] Que punha o mundo como um deserto e assolava as suas cidades? Que a seus cativos não deixava ir para casa?

[17]förvandlade jorden till öken och lade städer i ruiner, han som aldrig frigav sina fångar?

[18] Todos os reis das nações, sim, todos eles, jazem com honra, cada um, no seu túmulo.

[18]Folkens alla kungar ligger nu ärade, var och en i sitt vilorum,

[19] Mas tu és lançado fora da tua sepultura, como um renovo bastardo, coberto de

[19]men du ligger utslängd utan grav, ett vämjeligt kadaver, täckt av män som

mortos traspassados à espada, cujo cadáver desce à cova e é pisado de pedras.

[20] Com eles não te reunirás na sepultura, porque destruíste a tua terra e mataste o teu povo; a descendência dos malignos jamais será nomeada.

[21] Preparai a matança para os filhos, por causa da maldade de seus pais, para que não se levantem, e possuam a terra, e encham o mundo de cidades.

[22] Levantar-me-ei contra eles, diz o SENHOR dos Exércitos; exterminarei de Babilônia o nome e os sobreviventes, os descendentes e a posteridade, diz o SENHOR.

[23] Reduzi-la-ei a possessão de ouriços e a lagoas de águas; varrê-la-ei com a vassoura da destruição, diz o SENHOR dos Exércitos.

Profecia contra os assírios

[24] Jurou o SENHOR dos Exércitos, dizendo: Como pensei, assim sucederá, e, como determinei, assim se efetuará.

[25] Quebrantarei a Assíria na minha terra e nas minhas montanhas a pisarei, para que o seu jugo se aparte de Israel, e a sua carga se desvie dos ombros dele.

[26] Este é o desígnio que se formou concernente a toda a terra; e esta é a mão que está estendida sobre todas as nações.

[27] Porque o SENHOR dos Exércitos o determinou; quem, pois, o invalidará? A sua mão está estendida; quem, pois, a fará voltar atrás?

Profecia contra os filisteus

stupat för svärdet. De skall läggas i gravrum av sten, men du är ett lik som man trampar på,

[20]du får inte vila i graven med de andra, ty du har förött ditt land och dödat ditt folk. Aldrig mer skall man nämna denna onda ätt.«

[21]Gör slaktbänken klar för hans söner, de skall straffas för fädernas synd. Aldrig skall de erövra världen och fylla jorden med skräck.

[22]Jag skall komma över dem, säger Herren Sebaot, och utplåna Babylons namn och folk för tid och evighet, säger Herren.

[23]Jag skall göra staden till sumpmark, till en boplats för rördrom. Jag skall låta den försvinna i dyn, säger Herren Sebaot.

Assyrierna krossas i Herrens land

[24]Herren Sebaot har svurit och sagt: Det jag har bestämt skall ske, det jag har beslutat skall fullbordas.

[25]Assyrierna skall krossas i mitt land, på mina berg skall jag trampa ner dem. Då skall oket lyftas av mitt folk, bördan lyftas från deras axlar.

[26]Detta är beslutet som drabbar hela världen, detta är den hand som är lyft mot alla folk.

[27]Herren Sebaot har fattat beslutet, vem kan upphäva det? Han har lyft sin hand, vem kan hejda honom?

Filisteernas undergång

[28] No ano em que morreu o rei Acaz, foi pronunciada esta sentença:

[29] Não te alegres, tu, toda a Filístia, por estar quebrada a vara que te feria; porque da estirpe da cobra sairá uma áspide, e o seu fruto será uma serpente voadora.

[30] Os primogênitos dos pobres serão apascentados, e os necessitados se deitarão seguros; mas farei morrer de fome a tua raiz, e serão destruídos os teus sobreviventes.

[31] Uiva, ó porta; grita, ó cidade; tu, ó Filístia toda, treme; porque do Norte vem fumaça, e ninguém há que se afaste das fileiras.

[32] Que se responderá, pois, aos mensageiros dos gentios? Que o SENHOR fundou a Sião, e nela encontram refúgio os aflitos do seu povo.

Isaías 15

Profecia contra Moabe

[1] Sentença contra Moabe. Certamente, numa noite foi assolada Ar de Moabe e ela está destruída; certamente, numa noite foi assolada Quir de Moabe e ela está destruída.

[2] Sobe-se ao templo e a Dibom, aos altos, para chorar; nos montes Nebo e Medeba, lamenta Moabe; todas as cabeças se tornam calvas, e toda barba é rapada.

[3] Cingem-se de panos de saco nas suas ruas; nos seus terraços e nas suas praças, andam todos uivando e choram abundantemente.

[28]Det år då kung Achas dog kom detta budskap:

[29]Gläd dig inte, Filisteen, över att staven som slog dig är bruten. Ty av ormens rot skall en kobra komma, den skall föda en flygande drake.

[30]De fattiga skall finna bete på mina ängar, de svaga skall vila i trygghet. Men er skall han utrota genom svält, dräpa till sista man.

[31]Klaga, port! Jämra dig, stad! Låt hoppet fara, Filisteen! Ty från norr kommer förtryckaren, ingen i hans uppbåd tar till flykten.

[32]Vad skall man svara främlingarnas sändebud? »Sion är grundat av Herren, hans arma folk finner där sin tillflykt.«

Jesaja 15

Moabs undergång

[1]Budskap om Moab. I ödeläggelsens natt lades Ar Moab i ruiner. Ja, i ödeläggelsens natt lades Kir-Moab i ruiner.

[2]Divons folk går upp till offerplatserna för att gråta. På Nebo och Medeva ljuder Moabs klagan. Ja, varje hjässa är rakad och varje skägg är avklippt.

[3]På gatorna går de i säcktyg, på tak och torg ljuder klagan, tårarna strömmar.

[4] Tanto Hesbom como Eleale andam gritando; até Jaza se ouve a sua voz; por isso, os armados de Moabe clamam; a sua alma treme dentro dele.

[4]Heshbon och Elale klagar, ända till Jahas hörs deras rop. Därför skakar Moab av skräck och förlorar modet.

[5] O meu coração clama por causa de Moabe, cujos fugitivos vão até Zoar, novilha de três anos; vão chorando pela subida de Luíte e no caminho de Horonaim levantam grito de desespero;

[5]Mitt hjärta vill skrika för Moabs skull. Flyktingarna kommer till Soar och Eglat Shelishia. Uppför sluttningen mot Luchit går folket gråtande. På vägen mot Horonajim höjs klagorop över förödelsen.

[6] porque as águas de Ninrim desaparecem; seca-se o pasto, acaba-se a erva, e já não há verdura alguma,

[6]Nimrims vatten blir ökenmark, gräset torkar, ängen vissnar, inget grönt blir kvar.

[7] pelo que o que pouparam, o que ganharam e depositaram eles mesmos levam para além das torrentes dos salgueiros;

[7]Allt de har sparat, alla förråd, bär de nu över Pilträdsbäcken.

[8] porque o pranto rodeia os limites de Moabe; até Eglaim chega o seu clamor, e ainda até Beer-Elim, o seu lamento;

[8]Runt hela Moab ljuder klagan, jämmerropen hörs till Eglajim, ja, ända till Beer Elim.

[9] porque as águas de Dimom estão cheias de sangue; pois ainda acrescentarei a Dimom: leões contra aqueles que escaparem de Moabe e contra os restantes da terra.

[9]Dimons vatten fylls av blod. Nya plågor skall jag sända över Dimon, ett lejon mot dem som har skonats i Moab, mot det som är kvar av Adma.

Isaías 16

[1] Enviai cordeiros ao dominador da terra, desde Sela, pelo deserto, até ao monte da filha de Sião.

[2] Como pássaro espantado, lançado fora do ninho, assim são as filhas de Moabe nos vaus do Arnom, que dizem:

[3] Dá conselhos, executa o juízo e faze a tua sombra no pino do meio-dia como a noite; esconde os desterrados e não descubras os fugitivos.

Jesaja 16

[1]Sänd ett lamm från härskaren i landet, från klippan i öknen till Sions berg. —

[2]Likt skrämda fåglar som flyr ur redet skall Moabs döttrar komma till Arnons vadställen. —

[3]»Ge oss råd, visa en väg! Låt din skugga mitt på dagen bli som nattens skyddande mörker. Göm de skingrade, röj inte de flyende!

[4] Habitem entre ti os desterrados de Moabe, serve-lhes de esconderijo contra o destruidor. Quando o homem violento tiver fim, a destruição for desfeita e o opressor deixar a terra,

[4]Låt Moabs skingrade folk få en fristad hos dig. Var deras skydd mot skövlaren.« »När våldet upphör och skövlandet är slut, när den som förtrycker landet är borta,

[5] então, um trono se firmará em benignidade, e sobre ele no tabernáculo de Davi se assentará com fidelidade um que julgue, busque o juízo e não tarde em fazer justiça.

[5]då skall av nåd en tron bli rest, och genom Guds trofasthet skall en domare regera i Davids borg, en som söker rättvisan och vet vad rätten kräver.«

[6] Temos ouvido da soberba de Moabe, soberbo em extremo; da sua arrogância, do seu orgulho e do seu furor; a sua jactância é vã.

[6]Vi har sett Moabs högmod, det måttlösa, hans övermod, högmod och fräckhet. Skamlöst är hans skrävel.

[7] Portanto, uivará Moabe, cada um por Moabe; gemereis profundamente abatidos pelas pastas de uvas de Quir-Haresete.

[7]Därför jämrar sig moabiterna, de jämrar sig alla över Moab. Förkrossade tänker de på Kir-Haresets druvkakor.

[8] Porque os campos de Hesbom estão murchos; os senhores das nações talaram os melhores ramos da vinha de Sibma, que se estenderam até Jazer e se perderam no deserto, sarmentos que se estenderam e passaram além do mar.

[8]Ty förstörda är Heshbons terrasser, förtorkade Sivmas vinrankor, vars ädla druvor betvingade folkens härskare. Rankorna nådde ända till Jaser, slingrade sig ut i öknen och sträckte sig ut över havet.

[9] Pelo que prantearei, com o pranto de Jazer, a vinha de Sibma; regar-te-ei com as minhas lágrimas, ó Hesbom, ó Eleale; pois, sobre os teus frutos de verão e sobre a tua vindima, caiu já dos inimigos o eia, como o de pisadores.

[9]Därför vill jag gråta med Jaser över Sivmas vinrankor, jag vill låta mina tårar strömma över er, Heshbon och Elale. Ty då ni bärgade er frukt och er säd överfölls ni av skövlare.

[10] Fugiu a alegria e o regozijo do pomar; nas vinhas já não se canta, nem há júbilo algum; já não se pisarão as uvas nos lagares. Eu fiz cessar o eia dos pisadores.

[10]Trädgården tömdes på glädje och fröjd, ingen sjunger och ropar i vingården. Ingen trampar vin i pressarna, skörderopen har upphört.

[11] Pelo que por Moabe vibra como harpa o meu íntimo, e o meu coração, por Quir-Heres.

[12] Ver-se-á como Moabe se cansa nos altos, como entra no santuário a orar e nada alcança.

[13] Esta é a palavra que o SENHOR há muito pronunciou contra Moabe.

[14] Agora, porém, o SENHOR fala e diz: Dentro de três anos, tais como os de jornaleiros, será envilecida a glória de Moabe, com toda a sua grande multidão; e o restante será pouco, pequeno e débil.

Isaías 17

Profecia contra Damasco e Efraim

[1] Sentença contra Damasco. Eis que Damasco deixará de ser cidade e será um montão de ruínas.

[2] As cidades de Aroer serão abandonadas; hão de ser para os rebanhos, que aí se deitarão sem haver quem os espante.

[3] A fortaleza de Efraim desaparecerá, como também o reino de Damasco e o restante da Síria; serão como a glória dos filhos de Israel, diz o SENHOR dos Exércitos.

[4] Naquele dia, a glória de Jacó será apoucada, e a gordura da sua carne desaparecerá.

[5] Será, quando o segador ajunta a cana do trigo e com o braço sega as espigas, como quem colhe espigas, como quem colhe espigas no vale dos Refains.

[6] Mas ainda ficarão alguns rabiscos, como no sacudir da oliveira; duas ou três

[11]Därför klagar mitt hjärta över Moab som en lyra, min själ klagar över Kir-Heres.

[12]När moabiterna mödar sig på offerplatsen och går till sin helgedom för att be, åstadkommer de ingenting.

[13]Detta var det ord som Herren talade till Moab den gången.

[14]Nu säger Herren så: Om tre år, som skall vara som en daglönares år, skall Moab med hela sitt myller av folk bli förödmjukat. Bara en obetydlig liten rest blir kvar.

Jesaja 17

Damaskus och Efraims undergång

[1]Budskap om Damaskus. Damaskus skall utplånas som stad och bli en ruinhög,

[2]övergiven för alltid. Dess lydstäder lämnas åt boskapshjordar, som kan vila ostörda där.

[3]Efraim skall förlora sin borg, Damaskus sitt kungavälde. Med det som blir kvar av Aram skall det gå som med Israels glans. Detta är Herren Sebaots ord.

[4]Den dagen bleknar Jakobs glans och all hans frodighet förtvinar.

[5]Det blir som vid skörden: man tar ett knippe med handen och skär av axen. Det blir som när man plockar ax i Refaimdalen.

[6]En efterskörd är allt som blir kvar, som när man slår ner oliver: ett par tre frukter

azeitonas na ponta do ramo mais alto, e quatro ou cinco nos ramos mais exteriores de uma árvore frutífera, diz o SENHOR, Deus de Israel.

uppe i toppen, fyra fem på trädets grenar. Detta är Herrens, Israels Guds, ord.

7 Naquele dia, olhará o homem para o seu Criador, e os seus olhos atentarão para o Santo de Israel.

7Den dagen skall människorna vända sig till sin skapare och rikta sina blickar mot Israels Helige.

8 E não olhará para os altares, obra das suas mãos, nem atentará para o que fizeram seus dedos, nem para os postes-ídolos, nem para os altares do incenso.

8De skall inte vända sig till altarna, som de själva har byggt, inte rikta sina blickar mot det som de gjort med egna händer, asherapålarna och rökelsealtarna.

9 Naquele dia, serão as suas cidades fortes como os lugares abandonados no bosque ou sobre o cimo das montanhas, os quais outrora foram abandonados ante os filhos de Israel, e haverá assolação;

9Den dagen skall dina städer ligga lika övergivna som de städer som amoreerna och hiveerna övergav när israeliterna kom. Allt skall bli öde.

10 porquanto te esqueceste do Deus da tua salvação e não te lembraste da Rocha da tua fortaleza. Ainda que faças plantações formosas e plantes mudas de fora,

10Du har glömt Gud, din räddning, inte tänkt på klippan, din tillflykt. Därför: du kan göra planteringar åt den ljuvlige, så frön till rankor åt den främmande,

11 e, no dia em que as plantares, as fizeres crescer, e na manhã seguinte as fizeres florescer, ainda assim a colheita voará no dia da tribulação e das dores incuráveis.

11du kan få plantorna att växa höga samma dag du sätter dem och låta det du sår spira redan på morgonen — ändå slår skörden fel på plågans dag, ingen lindring finns för smärtan.

Herren skingrar Israels fiender

12 Ai do bramido dos grandes povos que bramam como bramam os mares, e do rugido das nações que rugem como rugem as impetuosas águas!

12Vilket dån från tallösa folk, ett dån som när havet dånar! Vilket brus av folk, ett brus som när väldiga vatten brusar!

13 Rugirão as nações, como rugem as muitas águas, mas Deus as repreenderá, e fugirão para longe; serão afugentadas como a palha dos montes diante do vento e como pó levado pelo tufão.

13Men när Herren ryter mot dem, flyr de bort i fjärran som agnar jagade av vinden över bergen, som tisteldun i stormen.

[14] Ao anoitecer, eis que há pavor, e, antes que amanheça o dia, já não existem. Este é o quinhão daqueles que nos despojam e a sorte daqueles que nos saqueiam.

[14]På kvällen råder skräck, i gryningen är de borta. Detta blir plundrarnas lott, skövlarnas öde.

Isaías 18

Profecia contra a Etiópia

[1] Ai da terra onde há o roçar de muitas asas de insetos, que está além dos rios da Etiópia;

[2] que envia embaixadores por mar em navios de papiro sobre as águas, dizendo: Ide, mensageiros velozes, a uma nação de homens altos e de pele brunida, a um povo terrível, de perto e de longe; a uma nação poderosa e esmagadora, cuja terra os rios dividem.

[3] Vós, todos os habitantes do mundo, e vós, os moradores da terra, quando se arvorar a bandeira nos montes, olhai; e, quando se tocar a trombeta, escutai.

[4] Porque assim me disse o SENHOR: Olhando da minha morada, estarei calmo como o ardor quieto do sol resplandecente, como a nuvem do orvalho no calor da sega.

[5] Porque antes da vindima, caída já a flor, e quando as uvas amadurecem, então, podará os sarmentos com a foice e cortará os ramos que se estendem.

[6] Serão deixados juntos às aves dos montes e aos animais da terra; sobre eles veranearão as aves de rapina, e todos os animais da terra passarão o inverno sobre eles.

Jesaja 18

Sändebuden från Kush

[1]Du land som surrar av flygfän — land bortom floderna i Kush —

[2]du som skickar sändebud över havet, i papyrusskepp ut på vattnet! Ge er av, snabba budbärare, till ert resliga, svartglänsande folk, som är fruktat vida omkring, det starka och segerrika folket, vars land är genomskuret av floder.

[3]Alla ni som bygger och bor på jorden, ge akt när fälttecknet höjs på bergen, lyssna när hornet ljuder!

[4]Så säger Herren till mig: »Lugnt ser jag på från min boning medan luften dallrar i solvärmen och daggen faller rikt i skördetiden.«

[5]Ty innan säden ännu skördats, när vinrankans blomma fallit av och druvan börjar mogna, då skär man av skotten med kniv och hugger bort revorna.

[6]Allt skall lämnas åt rovfåglarna i bergen och åt markens djur. Det räcker både sommar och vinter för fåglarna och markens alla djur.

[7] Naquele tempo, será levado um presente ao SENHOR dos Exércitos por um povo de homens altos e de pele brunida, povo terrível, de perto e de longe; por uma nação poderosa e esmagadora, cuja terra os rios dividem, ao lugar do nome do SENHOR dos Exércitos, ao monte Sião.

Isaías 19

Profecia contra o Egito

[1] Sentença contra o Egito. Eis que o SENHOR, cavalgando uma nuvem ligeira, vem ao Egito; os ídolos do Egito estremecerão diante dele, e o coração dos egípcios se derreterá dentro deles.

[2] Porque farei com que egípcios se levantem contra egípcios, e cada um pelejará contra o seu irmão e cada um contra seu próximo; cidade contra cidade, reino contra reino.

[3] O espírito dos egípcios se esvaecerá dentro deles, e anularei o seu conselho; eles consultarão os seus ídolos, e encantadores, e necromantes, e feiticeiros.

[4] Entregarei os egípcios nas mãos de um senhor duro, e um rei feroz os dominará, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

[5] Secarão as águas do Nilo, e o rio se tornará seco e árido.

[6] Os canais exalarão mau cheiro, e os braços do Nilo diminuirão e se esgotarão; as canas e os juncos se murcharão.

[7] A relva que está junto ao Nilo, junto às suas ribanceiras, e tudo o que foi semeado

[7]När den tiden kommer skall tribut till Herren Sebaot lämnas av det resliga, svartglänsande folket, som är fruktat vida omkring, det starka och segerrika folket, vars land är genomskuret av floder, den skall lämnas på platsen för Herren Sebaots namn, Sions berg.

Jesaja 19

Herren sänder förvirring över Egypten

[1]Budskap om Egypten. Herren rider på snabba skyar, han kommer till Egypten. Egyptens avgudar darrar inför honom, egypterna skälver av skräck.

[2]»Jag hetsar Egypten mot Egypten, så att alla strider mot alla, stad mot stad, rike mot rike.

[3]Egypterna mister sans och vett, jag gör deras planer om intet. De måste fråga avgudar och gengångare, de dödas andar och spådomsandar.

[4]Jag skall lämna egypterna i en hård herres våld, en grym kung skall råda över dem.« Detta är Härskaren Herren Sebaots ord.

[5]Vattnet skall ta slut i Nilen, floden sina och torka ut.

[6]Kanalerna skall stinka, Nildeltat tömmas på vatten. Säv och rör skall svartna,

[7]vassruggarna vid Nilens mynning. Allt som sätts längs floden torkar, virvlar bort och försvinner.

junto dele se secarão, serão levados pelo vento e não subsistirão.

[8] Os pescadores gemerão, suspirarão todos os que lançam anzol ao rio, e os que estendem rede sobre as águas desfalecerão.

[9] Consternar-se-ão os que trabalham em linho fino e os que tecem pano de algodão.

[10] Os seus grandes serão esmagados, e todos os jornaleiros andarão de alma entristecida.

[11] Na verdade, são néscios os príncipes de Zoã; os sábios conselheiros de Faraó dão conselhos estúpidos; como, pois, direis a Faraó: Sou filho de sábios, filho de antigos reis?

[12] Onde estão agora os teus sábios? Anunciem-te agora ou informem-te do que o SENHOR dos Exércitos determinou contra o Egito.

[13] Loucos se tornaram os príncipes de Zoã, enganados estão os príncipes de Mênfis; fazem errar o Egito os que são a pedra de esquina das suas tribos.

[14] O SENHOR derramou no coração deles um espírito estonteante; eles fizeram estontear o Egito em toda a sua obra, como o bêbado quando cambaleia no seu vômito.

[15] Não aproveitará ao Egito obra alguma que possa ser feita pela cabeça ou cauda, pela palma ou junco.

[16] Naquele dia, os egípcios serão como mulheres; tremerão e temerão ao levantar-

[8]Alla fiskare sörjer och klagar, de som lägger ut rev i floden. De som kastar ut sina nät grips av vanmakt.

[9]Linodlarna ger upp hoppet, häcklerskor och vävare bleknar,

[10]lärftmakarna står betryckta, alla daglönare förlorar modet.

[11]Rena dårar är furstarna i Soan, de visa ger farao enfaldiga råd. Hur kan ni säga till farao: »Vi är söner av visa män, vi stammar från forntidens kungar.«

[12]Var är de nu, dina visa? Må de berätta och låta dig veta vad Herren Sebaot beslutat om Egypten.

[13]Soans furstar handlar som dårar, Memfis furstar låter sig luras, stamhövdingarna leder Egypten vilse.

[14]Herren har fyllt dem med förvillelse, därför får de egypterna att ragla vad de än tar sig för, som en drucken raglar i sina spyor.

[15]Ingenting skall lyckas för Egypten, varken för huvud eller svans, stam eller strå.

[16]Den dagen skall egypterna bli som kvinnor, de skall darra och bäva när Herren Sebaot lyfter handen mot dem.

se da mão do SENHOR dos Exércitos, que ele agitará contra eles.

[17] A terra de Judá será espanto para o Egito; todo aquele que dela se lembrar encher-se-á de pavor por causa do propósito do SENHOR dos Exércitos, do que determinou contra eles.

[18] Naquele dia, haverá cinco cidades na terra do Egito que falarão a língua de Canaã e farão juramento ao SENHOR dos Exércitos; uma delas se chamará Cidade do Sol.

[19] Naquele dia, o SENHOR terá um altar no meio da terra do Egito, e uma coluna se erigirá ao SENHOR na sua fronteira.

[20] Servirá de sinal e de testemunho ao SENHOR dos Exércitos na terra do Egito; ao SENHOR clamarão por causa dos opressores, e ele lhes enviará um salvador e defensor que os há de livrar.

[21] O SENHOR se dará a conhecer ao Egito, e os egípcios conhecerão o SENHOR naquele dia; sim, eles o adorarão com sacrifícios e ofertas de manjares, e farão votos ao SENHOR, e os cumprirão.

[22] Ferirá o SENHOR os egípcios, ferirá, mas os curará; converter-se-ão ao SENHOR, e ele lhes atenderá as orações e os curará.

[23] Naquele dia, haverá estrada do Egito até à Assíria, os assírios irão ao Egito, e os egípcios, à Assíria; e os egípcios adorarão com os assírios.

[17]Juda land skall bli en fasa för egypterna. När de hör det namnet nämnas skall de bäva inför det beslut som Herren Sebaot har fattat om dem.

Herren välsignar folken

[18]Den dagen skall det i Egypten finnas fem städer där man talar Kanaans språk och där man svär vid Herren Sebaot. En av dem skall heta Ir Haheres.

[19]Den dagen skall det finnas ett altare åt Herren mitt inne i Egypten och en stod åt Herren vid landets gräns.

[20]Detta skall i Egypten vara tecken och vittnesbörd om Herren Sebaot. När de ropar till Herren och klagar över sina förtryckare skall han sända en befriare som kämpar för dem och räddar dem.

[21]Herren skall göra sig känd för egypterna, och egypterna skall lära känna Herren den dagen. De skall frambära slaktoffer och matoffer, de skall avge löften till Herren som de också skall få infria.

[22]Herren skall slå egypterna, slå men också bota. När de omvänder sig till Herren skall han bönhöra dem och bota dem.

[23]Den dagen skall det finnas en banad väg från Egypten till Assyrien, och assyrierna skall komma till Egypten och egypterna till Assyrien, och egypterna skall frambära offer tillsammans med assyrierna.

[24] Naquele dia, Israel será o terceiro com os egípcios e os assírios, uma bênção no meio da terra;

[25] porque o SENHOR dos Exércitos os abençoará, dizendo: Bendito seja o Egito, meu povo, e a Assíria, obra de minhas mãos, e Israel, minha herança.

[24]Den dagen skall Israel vara jämställt med Egypten och Assyrien och bli en välsignelse på jorden,

[25]när Herren Sebaot välsignar jorden och säger: Välsignat är Egypten, mitt folk, Assyrien, mitt eget verk, Israel, min egendom.

Isaías 20

Profecia do cativeiro dos egípcios e dos etíopes

[1] No ano em que Tartã, enviado por Sargão, rei da Assíria, veio a Asdode, e a guerreou, e a tomou,

[2] nesse mesmo tempo, falou o SENHOR por intermédio de Isaías, filho de Amoz, dizendo: Vai, solta de teus lombos o pano grosseiro de profeta e tira dos pés o calçado. Assim ele o fez, indo despido e descalço.

[3] Então, disse o SENHOR: Assim como Isaías, meu servo, andou três anos despido e descalço, por sinal e prodígio contra o Egito e contra a Etiópia,

[4] assim o rei da Assíria levará os presos do Egito e os exilados da Etiópia, tanto moços como velhos, despidos e descalços e com as nádegas descobertas, para vergonha do Egito.

[5] Então, se assombrarão os israelitas e se envergonharão por causa dos etíopes, sua esperança, e dos egípcios, sua glória.

[6] Os moradores desta região dirão naquele dia: Vede, foi isto que aconteceu àqueles em quem esperávamos e a quem fugimos por socorro, para livrar-nos do rei da Assíria! Como, pois, escaparemos nós?

Jesaja 20

Tecken om Egypten och Kush

[1]Det år då den assyriske kungen Sargon sände sin överbefälhavare till Ashdod och han angrep och intog staden,

[2]då talade Herren genom Jesaja, Amos son. Han sade: »Lägg av säcktyget du bär om livet och ta av sandalerna du har på fötterna.« Jesaja gjorde så och gick naken och barfota.

[3]Herren sade: »Liksom min tjänare Jesaja har gått naken och barfota i tre år som ett tecken och förebud om Egypten och Kush,

[4]så skall både unga och gamla gå nakna och barfota när den assyriske kungen för egypterna i fångenskap och driver kushiterna i landsflykt. De skall få gå med baken bar, Egypten är blottat.

[5]Då skall alla stå där förkrossade och besvikna på det Kush de satte sitt hopp till och det Egypten de var så stolta över.«

[6]Den dagen skall de som bor vid denna kust säga: »Så gick det med dem vi hoppades på, dem vi sökte hjälp hos för att bli räddade från den assyriske kungen! Hur skall då vi komma undan?«

Isaías 21

Profecia contra a Babilônia

[1] Sentença contra o deserto do mar. Como os tufões vêm do Sul, ele virá do deserto, da horrível terra.

[2] Dura visão me foi anunciada: o pérfido procede perfidamente, e o destruidor anda destruindo. Sobe, ó Elão, sitia, ó Média; já fiz cessar todo gemer.

[3] Pelo que os meus lombos estão cheios de angústias; dores se apoderaram de mim como as de parturiente; contorço-me de dores e não posso ouvir, desfaleço-me e não posso ver.

[4] O meu coração cambaleia, o horror me apavora; a noite que eu desejava se me tornou em tremores.

[5] Põe-se a mesa, estendem-se tapetes, come-se e bebe-se. Levantai-vos, príncipes, untai o escudo.

[6] Pois assim me disse o SENHOR: Vai, põe o atalaia, e ele que diga o que vir.

[7] Quando vir uma tropa de cavaleiros de dois a dois, uma tropa de jumentos e uma tropa de camelos, ele que escute diligentemente com grande atenção.

[8] Então, o atalaia gritou como um leão: SENHOR, sobre a torre de vigia estou em pé continuamente durante o dia e de guarda me ponho noites inteiras.

[9] Eis agora vem uma tropa de homens, cavaleiros de dois a dois. Então, ergueu ele a voz e disse: Caiu, caiu Babilônia; e todas as imagens de escultura dos seus deuses jazem despedaçadas por terra.

Jesaja 21

Babylons fall

[1]Från öknen. Ett budskap. Som stormen drar genom Negev, så kommer det från öknen, från det skrämmande landet.

[2]En grym syn har uppenbarats för mig: Förrädare förråder, härjare härjar. »Framåt, Elam! Till anfall, Medien! Jag gör slut på all jämmer.«

[3]Därför skälver jag i hela kroppen och våndas som en födande kvinna. Jag skakas av vad jag hör, fasar för vad jag ser.

[4]Jag grips av svindel, jag överväldigas av skräck. Skymningen jag längtade till skrämmer mig nu.

[5]Det dukas ett bord, dynor läggs ut, man äter och dricker. »Res er, furstar! Smörj era sköldar!«

[6]Så sade Herren till mig: Ställ ut en vaktpost, som skall kungöra vad han ser.

[7]Ser han vagnar dragna av hästar, ryttare på åsnor, ryttare på kameler, då skall han lyssna, lyssna noga.

[8]Och spejaren ropade: »Dagarna i ända håller jag vakt, Herre, natt efter natt står jag på post.

[9]Se! Nu kommer män på vagnar dragna av hästar.« Då sade han: »Det har fallit, Babylon har fallit! Alla dess gudabilder ligger krossade på marken!«

[10] Oh! Povo meu, debulhado e batido como o trigo da minha eira! O que ouvi do SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, isso vos anunciei.

Profecia contra Dumá

[11] Sentença contra Dumá. Gritam-me de Seir: Guarda, a que hora estamos da noite? Guarda, a que horas?

[12] Respondeu o guarda: Vem a manhã, e também a noite; se quereis perguntar, perguntai; voltai, vinde.

Profecia contra a Arábia

[13] Sentença contra a Arábia. Nos bosques da Arábia, passareis a noite, ó caravanas de dedanitas.

[14] Traga-se água ao encontro dos sedentos; ó moradores da terra de Tema, levai pão aos fugitivos.

[15] Porque fogem de diante das espadas, de diante da espada nua, de diante do arco armado e de diante do furor da guerra.

[16] Porque assim me disse o SENHOR: Dentro de um ano, tal como o de jornaleiro, toda a glória de Quedar desaparecerá.

[17] E o restante do número dos flecheiros, os valentes dos filhos de Quedar, será diminuto, porque assim o disse o SENHOR, Deus de Israel.

Isaías 22

Profecia contra Jerusalém

[1] Sentença contra o vale da Visão. Que tens agora, que todo o teu povo sobe aos telhados?

[10]Du mitt söndertröskade folk, vad jag har hört från Herren Sebaot, Israels Gud, det har jag kungjort för er.

Duma, Dedan, Kedar

[11]Budskap om Duma. Ett rop når mig från Seir: »Väktare, när tar natten slut? Väktare, när tar natten slut?«

[12]Väktaren svarar: »Morgonen har kommit, ändå är det natt. Vill ni fråga mer, kom tillbaka igen.«

[13]I ödemarken. Ett budskap. Bland snåren i ödemarken skall ni övernatta, karavaner från Dedan.

[14]Gå ut till de törstande med vatten, ni som bor i Tema, möt de flyende med bröd!

[15]Ty de flyr undan svärdet, det skarpa svärdet, undan den spända bågen, undan krigets gissel.

[16]Så säger Herren till mig: Om ett år, som skall vara som en daglönares år, är Kedars storhet slut.

[17]Av Kedars skickliga bågskyttar blir bara ett litet fåtal kvar. Herren, Israels Gud, har talat.

Jesaja 22

Synernas dal

[1]Synernas dal. Ett budskap. Vad tar det åt dig, varför går alla upp på taken,

[2] Tu, cidade que estavas cheia de aclamações, cidade estrepitosa, cidade alegre! Os teus mortos não foram mortos à espada, nem morreram na guerra.

[3] Todos os teus príncipes fogem à uma e são presos sem que se use o arco; todos os teus que foram encontrados foram presos, sem embargo de já estarem longe na fuga.

[4] Portanto, digo: desviai de mim a vista e chorarei amargamente; não insistais por causa da ruína da filha do meu povo.

[5] Porque dia de alvoroço, de atropelamento e confusão é este da parte do SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, no vale da Visão: um derribar de muros e clamor que vai até aos montes.

[6] Porque Elão tomou a aljava e vem com carros e cavaleiros; e Quir descobre os escudos.

[7] Os teus mais formosos vales se enchem de carros, e os cavaleiros se põem em ordem às portas.

[8] Tira-se a proteção de Judá. Naquele dia, olharás para as armas da Casa do Bosque.

[9] Notareis as brechas da Cidade de Davi, por serem muitas, e ajuntareis as águas do açude inferior.

[10] Também contareis as casas de Jerusalém e delas derribareis, para fortalecer os muros.

[11] Fareis também um reservatório entre os dois muros para as águas do açude velho, mas não cogitais de olhar para cima, para aquele que suscitou essas calamidades,

[2]du stad full av rop och larm, du stad i glädjeyra? Dina fallna föll inte för svärd, de stupade inte i strid.

[3]Alla dina furstar tog till flykten undan den spända bågen, dina tappra kämpar flydde långt bort.

[4]Därför säger jag: Låt mig vara, jag måste få gråta. Försök inte trösta mig när mitt folk går under.

[5]Detta var Herren Gud Sebaots dag, en dag av skräck och tumult och förvirring. I Synernas dal bröts muren ner, på berget hördes rop och klagan.

[6]Elams skyttar tog sina koger, krigarna från Kir grep sina sköldar.

[7]Dina sköna dalar fylldes av vagnar och hästar. De ansatte stadens portar

[8]och blottade Judas värn. Den dagen tänkte du bara på vapnen i Skogshuset.

[9]Ni såg att dammarna var många i Davids stad, och ni förde dit Nedre dammens vatten.

[10]Ni räknade husen i Jerusalem, ni rev hus och förstärkte muren.

[11]Mellan murarna byggde ni en bassäng för vattnet från Gamla dammen. Men ni tänkte inte på honom som gjort detta, ni såg inte honom som skapat det för länge sedan.

nem considerais naquele que há muito as formou.

[12] O SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, vos convida naquele dia para chorar, prantear, rapar a cabeça e cingir o cilício.

[13] Porém é só gozo e alegria que se vêem; matam-se bois, degolam-se ovelhas, come-se carne, bebe-se vinho e se diz: Comamos e bebamos, que amanhã morreremos.

[14] Mas o SENHOR dos Exércitos se declara aos meus ouvidos, dizendo: Certamente, esta maldade não será perdoada, até que morrais, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

Sebna é degradado. Eliaquim é exaltado

[15] Assim diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos: Anda, vai ter com esse administrador, com Sebna, o mordomo, e pergunta-lhe:

[16] Que é que tens aqui? Ou a quem tens tu aqui, para que abrisses aqui uma sepultura, lavrando em lugar alto a tua sepultura, cinzelando na rocha a tua própria morada?

[17] Eis que como homem forte o SENHOR te arrojará violentamente; agarrar-te-á com firmeza,

[18] enrolar-te-á num invólucro e te fará rolar como uma bola para terra espaçosa; ali morrerás, e ali acabarão os carros da tua glória, ó tu, vergonha da casa do teu senhor.

[19] Eu te lançarei fora do teu posto, e serás derribado da tua posição.

[20] Naquele dia, chamarei a meu servo Eliaquim, filho de Hilquias,

[12]Herren Gud Sebaot påbjöd den dagen gråt och klagan, rakat huvud och säcktyg om livet.

[13]I stället blev det glädje och fest, här slaktades oxar och lamm, här åts det kött, här dracks det vin. »Ät och drick, i morgon skall vi dö!«

[14]Herren Sebaot har uppenbarat för mig: Denna er skuld skall inte bli sonad så länge ni lever, säger Herren Gud Sebaot.

Förvaltarna Shevna och Eljakim

[15]Så sade Herren Gud Sebaot: Gå till den där förvaltaren, till Shevna, kungens minister, och säg:

[16]Vad och vem ger dig rätt att här hugga ut en grav åt dig, du som hugger ut din grav högt uppe, gör dig en boning i klippan?

[17]Herren skall skaka lössen av dig, som man skakar kläder.

[18]Han skall knyckla ihop dig till en boll och slunga dig bort till ett vidsträckt land. Där skall du dö och där skall dina praktvagnar hamna. Du är en skamfläck för din herres hus.

[19]Jag skall beröva dig ditt ämbete, störta dig från din ställning.

[20]Den dagen skall jag kalla på min tjänare, på Eljakim, Hilkias son.

[21] vesti-lo-ei da tua túnica, cingi-lo-ei com a tua faixa e lhe entregarei nas mãos o teu poder, e ele será como pai para os moradores de Jerusalém e para a casa de Judá.

[22] Porei sobre o seu ombro a chave da casa de Davi; ele abrirá, e ninguém fechará, fechará, e ninguém abrirá.

[23] Fincá-lo-ei como estaca em lugar firme, e ele será como um trono de honra para a casa de seu pai.

[24] Nele, pendurarão toda a responsabilidade da casa de seu pai, a prole e os descendentes, todos os utensílios menores, desde as taças até as garrafas.

[25] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, a estaca que fora fincada em lugar firme será tirada, será arrancada e cairá, e a carga que nela estava se desprenderá, porque o SENHOR o disse.

Isaías 23

Profecia contra Tiro

[1] Sentença contra Tiro. Uivai, navios de Társis, porque está assolada, a ponto de não haver nela casa nenhuma, nem ancoradouro. Da terra de Chipre lhes foi isto revelado.

[2] Calai-vos, moradores do litoral, vós a quem os mercadores de Sidom enriqueceram, navegando pelo mar.

[21]Jag skall klä honom i din dräkt, spänna om honom ditt bälte och ge honom den makt som du har nu. Han skall bli en fader för Jerusalems invånare och Judas folk.

[22]I hans vård skall jag lämna nyckeln till Davids kungahus. Där han öppnar skall ingen stänga, där han stänger skall ingen öppna.

[23]Jag skall driva in honom som en spik som sitter stadigt på sin plats, och hans ämbetes tyngd skall sprida glans över hans släkt.

[24]Men hans släkt skall hänga sig på honom med hela sin tyngd, telningar och ätteläggar, alla slags småkärl och skålar och krus av alla de slag.

[25]Den dagen, säger Herren Sebaot, skall spiken som satt så stadigt lossna; den bryts av och faller ner, och allt som hängde på den går i kras. Herren har talat.

Jesaja 23

Tyros och Sidon läggs öde

[1]Budskap om Tyros. Klaga, Tarshish-skepp, er trygga hamn ligger öde! När de kom åter från kitteernas land fick de veta vad som hänt.

[2]Förstummas, ni som bor vid kusten, köpmän från Sidon, staden vars utsända for

[3] Através das vastas águas, vinha o cereal dos canais do Egito e a ceifa do Nilo, como a tua renda, Tiro, que vieste a ser a feira das nações.

[3]över vida vatten. Med Shichors säd, Nillandets skördar, drev de handel bland folken och fick så sin bärgning.

[4] Envergonha-te, ó Sidom, porque o mar, a fortaleza do mar, fala, dizendo: Não tive dores de parto, não dei à luz, não criei rapazes, nem eduquei donzelas.

[4]Vilken skam, o Sidon, du havets fästning, som måste säga: »Jag har inga barn, jag föder inte mer, ser inga pojkar växa upp och fostrar inga flickor.«

[5] Quando a notícia a respeito de Tiro chegar ao Egito, com ela se angustiarão os homens.

[5]När egypterna får höra detta bävar de som när de hörde om Tyros.

[6] Passai a Társis, uivai, moradores do litoral.

[6]Dra bort till Tarshish! Klaga, ni som bor vid kusten!

[7] É esta, acaso, a vossa cidade que andava exultante, cuja origem data de remotos dias, cujos pés a levaram até longe para estabelecer-se?

[7]Är detta er glada stad som stått sedan urminnes tid och vars folk for vida omkring och bodde i främmande land?

[8] Quem formou este desígnio contra Tiro, a cidade distribuidora de coroas, cujos mercadores são príncipes e cujos negociantes são os mais nobres da terra?

[8]Vem har beslutat detta om Tyros, drottningen, vars köpmän var furstar, vars krämare var stormän på jorden?

[9] O SENHOR dos Exércitos formou este desígnio para denegrir a soberba de toda beleza e envilecer os mais nobres da terra.

[9]Herren Sebaot har beslutat detta för att kväsa allt stolt och ståtligt och kuva jordens stormän.

[10] Percorre livremente como o Nilo a tua terra, ó filha de Társis; já não há quem te restrinja.

[10]Odla upp ditt land, ty för Tarshish-skeppen finns inte mer någon hamn.

[11] O SENHOR estendeu a mão sobre o mar e turbou os reinos; deu ordens contra Canaã, para que se destruíssem as suas fortalezas.

[11]Han sträckte ut sin hand över havet, han fick riken att vackla. Herren gav befallning att Kanaans fästen skulle krossas.

[12] E disse: Nunca mais exultarás, ó oprimida virgem filha de Sidom; levanta-te, passa a Chipre, mas ainda ali não terás descanso.

[12]Han sade: »Det är slut med all din glädje, Sidon, du misshandlade jungfru. Drar du bort till kitteernas land skall du inte heller där finna ro.«

[13] Eis a terra dos caldeus, povo que até há pouco não era povo e que a Assíria destinara para os sátiros do deserto; povo que levantou suas torres, e arrasou os palácios de Tiro, e os converteu em ruínas.

[13][---]

[14] Uivai, navios de Társis, porque é destruída a que era a vossa fortaleza!

[14]Klaga, Tarshish-skepp, er trygga hamn ligger öde!

[15] Naquele dia, Tiro será posta em esquecimento por setenta anos, segundo os dias de um rei; mas no fim dos setenta anos dar-se-á com Tiro o que consta na canção da meretriz:

[15]När den tiden kommer skall Tyros ligga bortglömt i sjuttio år, motsvarande en konungs tid. Då sjuttio år har gått skall det bli med Tyros som med horan i visan:

[16] Toma a harpa, rodeia a cidade, ó meretriz, entregue ao esquecimento; canta bem, toca, multiplica as tuas canções, para que se recordem de ti.

[16]»Ta din lyra och dra runt i staden, gamla bortglömda hora! Spela vackert och sjung dina sånger, så att de minns dig igen.«

[17] Findos os setenta anos, o SENHOR atentará para Tiro, e ela tornará ao salário da sua impureza e se prostituirá com todos os reinos da terra.

[17]Då sjuttio år har gått skall Herren ta sig an Tyros. Hon skall åter tjäna sitt uppehälle genom att hora med all världens riken, över hela jorden.

[18] O ganho e o salário de sua impureza serão dedicados ao SENHOR; não serão entesourados, nem guardados, mas o seu ganho será para os que habitam perante o SENHOR, para que tenham comida em abundância e vestes finas.

[18]Men det hon förtjänar som hora skall vara helgat åt Herren, inte samlas i skattkamrarna. Förtjänsten skall tillfalla dem som bor inför Herren, så att de har att äta i överflöd och kan klä sig praktfullt.

Isaías 24

Jesaja 24

Dom över jorden

[1] Eis que o SENHOR vai devastar e desolar a terra, vai transtornar a sua superfície e lhe dispersar os moradores.

[1]Herren skall föröda jorden, han skall ödelägga den, härja hela dess yta, skingra dess inbyggare.

[2] O que suceder ao povo sucederá ao sacerdote; ao servo, como ao seu senhor; à serva, como à sua dona; ao comprador, como ao vendedor; ao que empresta, como

[2]Då går det prästen som folket, husbonden som slaven, matmodern som pigan, köparen som säljaren, långivaren som låntagaren, borgenären som gäldenären.

ao que toma emprestado; ao credor, como ao devedor.

3 A terra será de todo devastada e totalmente saqueada, porque o SENHOR é quem proferiu esta palavra.

3Öde och förödd blir jorden, skövlad och plundrad. Detta är vad Herren har talat.

4 A terra pranteia e se murcha; o mundo enfraquece e se murcha; enlanguescem os mais altos do povo da terra.

4Jorden sörjer och vissnar, hela världen förtorkar och vissnar, jordens höjder förtorkar.

5 Na verdade, a terra está contaminada por causa dos seus moradores, porquanto transgridem as leis, violam os estatutos e quebram a aliança eterna.

5Jorden har vanhelgats av dem som bor där: de har överträtt lagarna, kränkt rätten, brutit det eviga förbundet.

6 Por isso, a maldição consome a terra, e os que habitam nela se tornam culpados; por isso, serão queimados os moradores da terra, e poucos homens restarão.

6Därför fräter förbannelse jorden och de som bor där får bära sitt straff. Därför blir jordens invånare färre, bara en liten rest blir kvar.

7 Pranteia o vinho, enlanguesce a vide, e gemem todos os que estavam de coração alegre.

7Vinet sörjer, vinstocken vissnar, de förr så glada suckar.

8 Cessou o folguedo dos tamboris, acabou o ruído dos que exultam, e descansou a alegria da harpa.

8Borta är tamburinernas muntra ljud, det är slut med fest och glam, borta är lyrans muntra toner.

9 Já não se bebe vinho entre canções; a bebida forte é amarga para os que a bebem.

9Ingen sjunger vid dryckeslag, vinet har en bitter smak.

10 Demolida está a cidade caótica, todas as casas estão fechadas, ninguém já pode entrar.

10Staden ligger skövlad och öde, alla hus har bommats till.

11 Gritam por vinho nas ruas, fez-se noite para toda alegria, foi banido da terra o prazer.

11Där ute hörs klagoskrin, vinet är slut. Glädjen har slocknat, all fröjd har flytt ur landet.

12 Na cidade, reina a desolação, e a porta está reduzida a ruínas.

12Bara förödelsen är kvar i staden, porten är slagen i spillror.

[13] Porque será na terra, no meio destes povos, como o varejar da oliveira e como o rebuscar, quando está acabada a vindima.

[13]Ty det skall bli på jorden, bland folken, som när oliverna skördats och de sista druvorna plockats.

A alegria dos justos

[14] Eles levantam a voz e cantam com alegria; por causa da glória do SENHOR, exultam desde o mar.

[14]De höjer glädjerop och jublar över Herrens majestät, de ropar högt i väster.

[15] Por isso, glorificai ao SENHOR no Oriente e, nas terras do mar, ao nome do SENHOR, Deus de Israel.

[15]Ära Herren också i öster, ära i kustländerna Herrens, Israels Guds, namn!

[16] Dos confins da terra ouvimos cantar: Glória ao Justo!

A ruína dos transgressores

Mas eu digo: definho, definho, ai de mim! Os pérfidos tratam perfidamente; sim, os pérfidos tratam mui perfidamente.

[16]Från jordens ände hör vi lovsång, en hyllning till den rättfärdige. Jag sade: »Ve mig, jag förgås, ve mig!« Förräderi! Förrädare förråder! Förrädare förråder!

[17] Terror, cova e laço vêm sobre ti, ó morador da terra.

[17]Fara, fallgrop och fälla väntar er som bor på jorden.

[18] E será que aquele que fugir da voz do terror cairá na cova, e, se sair da cova, o laço o prenderá; porque as represas do alto se abrem, e tremem os fundamentos da terra.

[18]Den som flyr för faran skall falla i gropen, och den som tar sig upp ur gropen skall fastna i fällan. Dammluckorna i höjden öppnas, jordens grundvalar skälver.

[19] A terra será de todo quebrantada, ela totalmente se romperá, a terra violentamente se moverá.

[19]Jorden brister och skakar, den skakar och skälver, den skälver och rister.

[20] A terra cambaleará como um bêbado e balanceará como rede de dormir; a sua transgressão pesa sobre ela, ela cairá e jamais se levantará.

[20]Jorden raglar som en drucken, svajar som ett fallfärdigt ruckel. Den dignar under sin skuld, faller och reser sig aldrig mer.

[21] Naquele dia, o SENHOR castigará, no céu, as hostes celestes, e os reis da terra, na terra.

[21]Den dagen skall Herren hålla räfst i höjden med höjdens här och på jorden med jordens kungar.

[22] Serão ajuntados como presos em masmorra, e encerrados num cárcere, e castigados depois de muitos dias.

[23] A lua se envergonhará, e o sol se confundirá quando o SENHOR dos Exércitos reinar no monte Sião e em Jerusalém; perante os seus anciãos haverá glória.

Isaías 25

Cântico de louvor pela misericórdia divina

[1] Ó SENHOR, tu és o meu Deus; exaltar-te-ei a ti e louvarei o teu nome, porque tens feito maravilhas e tens executado os teus conselhos antigos, fiéis e verdadeiros.

[2] Porque da cidade fizeste um montão de pedras e da cidade forte, uma ruína; a fortaleza dos estranhos já não é cidade e jamais será reedificada.

[3] Pelo que povos fortes te glorificarão, e a cidade das nações opressoras te temerá.

[4] Porque foste a fortaleza do pobre e a fortaleza do necessitado na sua angústia; refúgio contra a tempestade e sombra contra o calor; porque dos tiranos o bufo é como a tempestade contra o muro,

[5] como o calor em lugar seco. Tu abaterás o ímpeto dos estranhos; como se abranda o calor pela sombra da espessa nuvem, assim o hino triunfal dos tiranos será aniquilado.

[6] O SENHOR dos Exércitos dará neste monte a todos os povos um banquete de coisas gordurosas, uma festa com vinhos

[22]De skall samlas ihop och kastas i fängelsehålan, de skall hållas inspärrade bakom lås och bom, och när en lång tid har gått kommer räfsten.

[23]Då skall månen blygas och solen blekna, ty nu är Herren Sebaot konung på Sions berg och i Jerusalem, och de äldste får möta hans härlighet.

Jesaja 25

Herren gör slut på sitt folks förnedring

[1]Herre, du är min Gud, jag vill lova dig och prisa ditt namn. Du har utfört dina allvisa planer, dina löften från fordom står orubbligt fast.

[2]Du har gjort en stenhög av staden, en ruin av fästningen. Främlingarnas borg är förstörd och skall aldrig mer byggas upp.

[3]Därför skall starka folk ära dig, grymma hedningar frukta dig.

[4]Du blev en tillflykt för den svage, en tillflykt för den fattige i hans nöd, skydd mot slagregn, skugga i hetta. Våldsmännens raseri är som ett iskallt slagregn

[5]och som hettan i öknen. Du gör slut på främlingarnas larm och tystar våldsmännens sång.

[6]Herren Sebaot skall på detta berg hålla gästabud för alla folk, ett gästabud med feta rätter och starkt vin, med feta, mustiga rätter och starkt, klarat vin.

velhos, pratos gordurosos com tutanos e vinhos velhos bem clarificados.

[7] Destruirá neste monte a coberta que envolve todos os povos e o véu que está posto sobre todas as nações.

[8] Tragará a morte para sempre, e, assim, enxugará o SENHOR Deus as lágrimas de todos os rostos, e tirará de toda a terra o opróbrio do seu povo, porque o SENHOR falou.

[9] Naquele dia, se dirá: Eis que este é o nosso Deus, em quem esperávamos, e ele nos salvará; este é o SENHOR, a quem aguardávamos; na sua salvação exultaremos e nos alegraremos.

[10] Porque a mão do SENHOR descansará neste monte; mas Moabe será trilhado no seu lugar, como se pisa a palha na água da cova da esterqueira;

[11] no meio disto estenderá ele as mãos, como as estende o nadador para nadar; mas o SENHOR lhe abaterá a altivez, não obstante a perícia das suas mãos;

[12] e abaixará as altas fortalezas dos seus muros; abatê-las-á e derribá-las-á por terra, até ao pó.

Isaías 26

Cântico de confiança na proteção divina

[1] Naquele dia, se entoará este cântico na terra de Judá: Temos uma cidade forte; Deus lhe põe a salvação por muros e baluartes.

[2] Abri vós as portas, para que entre a nação justa, que guarda a fidelidade.

[7]På detta berg skall han utplåna den slöja som höljer alla folk, det dok som skyler alla folkslag.

[8]Han skall utplåna döden för alltid. Herren Gud skall torka tårarna från alla kinder och göra slut på sitt folks förnedring överallt på jorden. Herren har talat.

[9]Den dagen skall man säga: Se, detta är vår Gud, den räddare vi hoppades på. Detta är Herren som vi hoppades på, låt oss jubla av glädje, han kom till vår räddning.

[10]Herren håller sin hand över detta berg. Moab skall trampas ner som halm i en dyngpöl.

[11]Där skall han sträcka ut sina armar som simmaren gör. Herren skall kväsa hans stolthet. [---]

[12]Han bryter ner dina höga fästningsmurar, störtar dem till marken, förvandlar dem till grus.

Jesaja 26

[1]Den dagen skall man sjunga denna sång i Juda: Staden är vår styrka, till skydd har han skänkt den vallar och värn.

[2]Slå upp portarna, låt det rättfärdiga folket dra in, ett folk som förblir troget.

[3] Tu, SENHOR, conservarás em perfeita paz aquele cujo propósito é firme; porque ele confia em ti.

[3]Den som är ståndaktig skänker du trygghet, på dig förtröstar han.

[4] Confiai no SENHOR perpetuamente, porque o SENHOR Deus é uma rocha eterna;

[4]Förtrösta alltid på Herren, ty Herren är en evig klippa.

[5] porque ele abate os que habitam no alto, na cidade elevada; abate-a, humilha-a até à terra e até ao pó.

[5]Han störtar ner dem som bor där uppe i den otillgängliga staden, han jämnar den med marken, förvandlar den till grus,

[6] O pé a pisará; os pés dos aflitos, e os passos dos pobres.

[6]så att de fattiga och de svaga kan trampa den under fötterna.

[7] A vereda do justo é plana; tu, que és justo, aplanas a vereda do justo.

[7]Den rättfärdiges stig är rak, du gör vägen jämn för honom,

[8] Também através dos teus juízos, SENHOR, te esperamos; no teu nome e na tua memória está o desejo da nossa alma.

[8]dina rättvisa domars väg. Herre, till ditt namn står vårt hopp, vår längtan är att få åkalla dig.

[9] Com minha alma suspiro de noite por ti e, com o meu espírito dentro de mim, eu te procuro diligentemente; porque, quando os teus juízos reinam na terra, os moradores do mundo aprendem justiça.

[9]Min själ längtar efter dig om natten, min ande söker dig. När dina rättvisa domar upplyser jorden lär sig världens folk det rätta.

[10] Ainda que se mostre favor ao perverso, nem por isso aprende a justiça; até na terra da retidão ele comete a iniqüidade e não atenta para a majestade do SENHOR.

[10]Skonas de onda lär de sig aldrig det rätta, och rättvisan kränks av våldsmän, de ser inte Herrens majestät.

[11] SENHOR, a tua mão está levantada, mas nem por isso a vêem; porém verão o teu zelo pelo povo e se envergonharão; e o teu furor, por causa dos teus adversários, que os consuma.

[11]Herre, din hand är lyft, men de ser det inte. Låt dem stå där med skam när de ser din lidelse för folket. Låt eld förtära dina fiender.

[12] SENHOR, concede-nos a paz, porque todas as nossas obras tu as fazes por nós.

[12]Herre, ge oss välgång, allt vad vi gör är ditt verk.

[13] Ó SENHOR, Deus nosso, outros senhores têm tido domínio sobre nós; mas graças a ti somente é que louvamos o teu nome.

[13]Herre, vår Gud, har vi haft andra härskare än dig? Endast ditt namn vill vi bekänna.

[14] Mortos não tornarão a viver, sombras não ressuscitam; por isso, os castigaste, e destruíste, e lhes fizeste perecer toda a memória.

[14]De döda får inte liv igen, skuggorna uppstår inte. Så har du straffat och förgjort dem och utplånat minnet av dem.

[15] Tu, SENHOR, aumentaste o povo, aumentaste o povo e tens sido glorificado; a todos os confins da terra dilataste.

[15]Herre, åter och åter har du gjort mäktiga gärningar för ditt folk. [---]

[16] SENHOR, na angústia te buscaram; vindo sobre eles a tua correção, derramaram as suas orações.

[16][---]

[17] Como a mulher grávida, quando se lhe aproxima a hora de dar à luz, se contorce e dá gritos nas suas dores, assim fomos nós na tua presença, ó SENHOR!

[17]Som en kvinna som skall föda och krystar och skriker av smärta, så lät du oss bli, o Herre.

[18] Concebemos nós e nos contorcemos em dores de parto, mas o que demos à luz foi vento; não trouxemos à terra livramento algum, e não nasceram moradores do mundo.

[18]Vi var havande, vi krystade, men vi födde vind. Vi har ingen hjälp för landet. [---]

[19] Os vossos mortos e também o meu cadáver viverão e ressuscitarão; despertai e exultai, os que habitais no pó, porque o teu orvalho, ó Deus, será como o orvalho de vida, e a terra dará à luz os seus mortos.

[19]Dina döda skall få liv igen, deras kroppar skall uppstå. Vakna och jubla, ni som vilar i mullen! Ty din dagg är en ljusets dagg, du låter den falla över skuggornas land.

[20] Vai, pois, povo meu, entra nos teus quartos e fecha as tuas portas sobre ti; esconde-te só por um momento, até que passe a ira.

[20]Mitt folk, gå in i era kamrar och stäng dörren om er. Göm er en kort stund, tills vreden har dragit förbi.

[21] Pois eis que o SENHOR sai do seu lugar, para castigar a iniqüidade dos moradores da terra; a terra descobrirá o sangue que embebeu e já não encobrirá aqueles que foram mortos.

[21]Ty Herren drar ut från sin boning för att straffa jordens folk för deras synd, och jorden skall blotta det blod som spillts, inte längre dölja de dräpta.

Isaías 27

Deus ama ao seu povo e o salva

Jesaja 27

[1] Naquele dia, o SENHOR castigará com a sua dura espada, grande e forte, o dragão, serpente veloz, e o dragão, serpente sinuosa, e matará o monstro que está no mar.

[2] Naquele dia, dirá o SENHOR: Cantai a vinha deliciosa!

[3] Eu, o SENHOR, a vigio e a cada momento a regarei; para que ninguém lhe faça dano, de noite e de dia eu cuidarei dela.

[4] Não há indignação em mim. Quem me dera espinheiros e abrolhos diante de mim! Em guerra, eu iria contra eles e juntamente os queimaria.

[5] Ou que homens se apoderem da minha força e façam paz comigo; sim, que façam paz comigo.

[6] Dias virão em que Jacó lançará raízes, florescerá e brotará Israel, e encherão de fruto o mundo.

[7] Porventura, feriu o SENHOR a Israel como àqueles que o feriram? Ou o matou, assim como àqueles que o mataram?

[8] Com xô!, xô! e exílio o trataste; com forte sopro o expulsaste no dia do vento oriental.

[9] Portanto, com isto será expiada a culpa de Jacó, e este é todo o fruto do perdão do seu pecado: quando o SENHOR fizer a todas as pedras do altar como pedras de cal feitas em pedaços, não ficarão em pé os postes-ídolos e os altares do incenso.

[1]Den dagen skall Herren med sitt svärd, sitt hårda, väldiga, skarpa svärd, slå Leviatan, den snabba ormen, Leviatan, den ringlande ormen, han skall dräpa draken i havet.

Herrens vingård

[2]Sjung den dagen om den härliga vingården!

[3]Jag, Herren, har vård om den. Träget vattnar jag den, jag vårdar den natt och dag, så att den inte drabbas av något ont.

[4]Jag hyser ingen vrede mot den, men ger den mig tistel och törne, då går jag till angrepp mot den och sätter eld på alltsammans.

[5]Eller också tar man sin tillflykt till mig och söker fred med mig, ja, söker fred med mig.

Herren skall samla sitt folk

[6]När den tiden kommer skall Jakob slå rot, Israel skall blomstra och frodas och frukterna uppfylla världen.

[7]Blev de slagna som den som slog dem, dräpta som de som dräpte dem?

[8]Nej, du gick till rätta med folket genom att skrämma upp och jaga bort dem, du svepte bort dem med din storm, din heta östanvind.

[9]Därför kan Jakobs skuld sonas, och detta är den lösen som tar bort hans synd: att han låter altarnas stenar bli till flisor, att asherapålar och rökelsealtaren aldrig reses mer.

[10] Porque a cidade fortificada está solitária, habitação desamparada e abandonada como um deserto; ali pastam os bezerros, deitam-se e devoram os seus ramos.

[11] Quando os seus ramos se secam, são quebrados. Então, vêm as mulheres e lhes deitam fogo, porque este povo não é povo de entendimento; por isso, aquele que o fez não se compadecerá dele, e aquele que o formou não lhe perdoará.

[12] Naquele dia, em que o SENHOR debulhará o seu cereal desde o Eufrates até ao ribeiro do Egito; e vós, ó filhos de Israel, sereis colhidos um a um.

[13] Naquele dia, se tocará uma grande trombeta, e os que andavam perdidos pela terra da Assíria e os que forem desterrados para a terra do Egito tornarão a vir e adorarão ao SENHOR no monte santo em Jerusalém.

[10]Den befästa staden ligger öde, en övergiven boplats, folktom som öknen. Där betar kalvar, där ligger de och vilar.

[11]När grenarna är torra kommer kvinnorna och bryter dem och gör upp eld. Detta är ett folk utan förstånd, därför har deras skapare ingen misskund, han som gjort dem visar ingen nåd.

[12]Den dagen skall Herren klappa kornen ur axen, från Eufrat ända till Egyptens gränsflod, och en efter en skall ni plockas samman, alla ni israeliter.

[13]Den dagen skall det stora hornet ljuda, och alla skall komma, de som gick förlorade i Assyrien, de som skingrades i Egypten, och de skall tillbe Herren på Jerusalems heliga berg.

Isaías 28

Será castigada a impenitência de Efraim

[1] Ai da soberba coroa dos bêbados de Efraim e da flor caduca da sua gloriosa formosura que está sobre a parte alta do fertilíssimo vale dos vencidos do vinho!

[2] Eis que o SENHOR tem certo homem valente e poderoso; este, como uma queda de saraiva, como uma tormenta de destruição e como uma tempestade de impetuosas águas que transbordam, com poder as derribará por terra.

[3] A soberba coroa dos bêbados de Efraim será pisada aos pés.

Jesaja 28

Dom över Samaria

[1]Ve Efraims drinkares stolta krona, den härliga prydnadens vissnande blomster som kröner de vintyngdas hjässa!

[2]Se, Herren är stark och väldig, lik en hagelby, en förhärjande storm, lik skyfall och översvämning. Med handen slår han till marken,

[3]med fötterna trampar han ner Efraims drinkares stolta krona.

[4] A flor caduca da sua gloriosa formosura, que está sobre a parte alta do fertilíssimo vale, será como o figo prematuro, que amadurece antes do verão, o qual, em pondo nele alguém os olhos, mal o apanha, já o devora.

[5] Naquele dia, o SENHOR dos Exércitos será a coroa de glória e o formoso diadema para os restantes de seu povo;

[6] será o espírito de justiça para o que se assenta a julgar e fortaleza para os que fazem recuar o assalto contra as portas.

Contra os habitantes de Jerusalém

[7] Mas também estes cambaleiam por causa do vinho e não podem ter-se em pé por causa da bebida forte; o sacerdote e o profeta cambaleiam por causa da bebida forte, são vencidos pelo vinho, não podem ter-se em pé por causa da bebida forte; erram na visão, tropeçam no juízo.

[8] Porque todas as mesas estão cheias de vômitos, e não há lugar sem imundícia.

[9] A quem, pois, se ensinaria o conhecimento? E a quem se daria a entender o que se ouviu? Acaso, aos desmamados e aos que foram afastados dos seios maternos?

[10] Porque é preceito sobre preceito, preceito e mais preceito; regra sobre regra, regra e mais regra; um pouco aqui, um pouco ali.

[11] Pelo que por lábios gaguejantes e por língua estranha falará o SENHOR a este povo,

[4]Med den härliga prydnadens vissnande blomster som kröner hjässan över den bördiga dalen går det som med ett försommarfikon: så snart någon får se det blir det plockat och uppätet.

[5]Den dagen skall Herren Sebaot bli till en härlig krona och en ärekrans för dem som är kvar av hans folk.

[6]Han skall ge en rättens ande åt dem som skipar rätt och styrka åt dem som driver fienden ut genom porten.

Mot de styrande i Jerusalem

[7]Men också här raglar man av vin, vinglar man av öl. Präster och profeter raglar av öl, är omtöcknade av vin. De vinglar av öl, de raglar när de har sina syner, vacklar när de fäller sina domar.

[8]Borden är täckta av spyor, ingenstans finns en ren fläck.

[9]»Vem vill han undervisa, för vem vill han tolka budskapet? För barn som nyss blivit avvanda, som just har tagits från bröstet?

[10]Abrakadabra, abrakadabra, lite här, lite där!«

[11]Ja, på obegripligt språk och främmande tungomål skall Herren tala till detta folk,

12 ao qual ele disse: Este é o descanso, dai descanso ao cansado; e este é o refrigério; mas não quiseram ouvir.

12han som sade till dem: »Här är viloplatsen, låt den trötte vila! Här är vederkvickelse.« Men de ville inte lyssna.

13 Assim, pois, a palavra do SENHOR lhes será preceito sobre preceito, preceito e mais preceito; regra sobre regra, regra e mais regra; um pouco aqui, um pouco ali; para que vão, e caiam para trás, e se quebrantem, se enlacem, e sejam presos.

13För dem blir Herrens ord abrakadabra, abrakadabra, lite här, lite där. Då skall de snava och falla omkull, de skall krossas, snärjas och fångas.

14 Ouvi, pois, a palavra do SENHOR, homens escarnecedores, que dominais este povo que está em Jerusalém.

14Hör därför Herrens ord, ni som tar munnen så full, ni som härskar över detta folk i Jerusalem.

15 Porquanto dizeis: Fizemos aliança com a morte e com o além fizemos acordo; quando passar o dilúvio do açoite, não chegará a nós, porque, por nosso refúgio, temos a mentira e debaixo da falsidade nos temos escondido.

15Ni säger: »Vi har slutit fördrag med döden, ett avtal med dödsriket: när stormfloden kommer skall den inte nå oss. Vi har gjort lögn till vårt värn, bländverk till vår tillflykt.«

16 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu assentei em Sião uma pedra, pedra já provada, pedra preciosa, angular, solidamente assentada; aquele que crer não foge.

16Därför säger Herren Gud: Se, jag lägger en grundsten på Sion, en sten som håller provet, en utvald hörnsten som säker grund. Den som har tro förhastar sig inte.

17 Farei do juízo a régua e da justiça, o prumo; a saraiva varrerá o refúgio da mentira, e as águas arrastarão o esconderijo.

17Jag skall göra rätten till mätsnöre och rättfärdigheten till sänklod. Hagel skall utplåna lögnens värn, er tillflykt spolas bort av vattenmassor.

18 A vossa aliança com a morte será anulada, e o vosso acordo com o além não subsistirá; e, quando o dilúvio do açoite passar, sereis esmagados por ele.

18Då upphävs ert fördrag med döden, ert avtal med dödsriket gäller inte mer. När stormfloden kommer slår den er till marken.

19 Todas as vezes que passar, vos arrebatará, porque passará manhã após manhã, e todos os dias, e todas as noites; e será puro terror o só ouvir tal notícia.

19Var gång den kommer drar den er med sig. Morgon efter morgon kommer den, ja, dag och natt. Att förstå budskapet blir en fasa.

[20] Porque a cama será tão curta, que ninguém se poderá estender nela; e o cobertor, tão estreito, que ninguém se poderá cobrir com ele.

[20]Bädden är för kort när man sträcker ut sig, täcket för smalt när man kryper ihop.

[21] Porque o SENHOR se levantará, como no monte Perazim, e se irará, como no vale de Gibeão, para realizar a sua obra, a sua obra estranha, e para executar o seu ato, o seu ato inaudito.

[21]Herren skall resa sig som på Perasims berg, visa sin vrede som i Givons dal. Han skall utföra sin gärning, en underlig gärning, fullborda sitt verk, ett säreget verk.

[22] Agora, pois, não mais escarneçais, para que os vossos grilhões não se façam mais fortes; porque já do SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, ouvi falar de uma destruição, e essa já está determinada sobre toda a terra.

[22]Sluta upp att ta munnen så full, så att inte era bojor stramas åt. Ty jag har hört om en förödelse över hela jorden, beslutad av Herren Gud Sebaot.

Deus é grande em sabedoria

[23] Inclinai os ouvidos e ouvi a minha voz; atendei bem e ouvi o meu discurso.

[24] Porventura, lavra todo dia o lavrador, para semear? Ou todo dia sulca a sua terra e a esterroa?

[25] Porventura, quando já tem nivelado a superfície, não lhe espalha o endro, não semeia o cominho, não lança nela o trigo em leiras, ou cevada, no devido lugar, ou a espelta, na margem?

[26] Pois o seu Deus assim o instrui devidamente e o ensina.

[27] Porque o endro não se trilha com instrumento de trilhar, nem sobre o cominho se passa roda de carro; mas com vara se sacode o endro, e o cominho, com pau.

[28] Acaso, é esmiuçado o cereal? Não; o lavrador nem sempre o está debulhando,

Liknelse från bondens liv

[23]Vänd er hit och hör när jag talar, lyssna, hör mina ord!

[24]Bereder bonden ständigt sin åker, plöjer och harvar han bara?

[25]Sår han inte när han fått marken jämn? Han sprider svartkummin, strör ut spiskummin, sår vete och hirs, korn och emmer.

[26]Hans Gud lär honom rätta sättet, det är han som vägleder honom.

[27]Ingen tröskar svartkummin med släde eller spiskummin med tröskvagn. Svartkummin klappar man ut med käppen, spiskummin med staven.

[28]Och brödsäden, skall den krossas? Bonden tröskar den inte i det oändliga,

nem sempre está fazendo passar por cima dele a roda do seu carro e os seus cavalos.
[29] Também isso procede do SENHOR dos Exércitos; ele é maravilhoso em conselho e grande em sabedoria.

Isaías 29

Jerusalém e seus inimigos

[1] Ai da Lareira de Deus, cidade-lareira de Deus, em que Davi assentou o seu arraial! Acrescentai ano a ano, deixai as festas que completem o seu ciclo;
[2] então, porei a Lareira de Deus em aperto, e haverá pranto e lamentação; e ela será para mim verdadeira Lareira de Deus.
[3] Acamparei ao derredor de ti, cercar-te-ei com baluartes e levantarei tranqueiras contra ti.
[4] Então, lançada por terra, do chão falarás, e do pó sairá afogada a tua fala; subirá da terra a tua voz como a de um fantasma; como um cochicho, a tua fala, desde o pó.
[5] Mas a multidão dos teus inimigos será como o pó miúdo, e a multidão dos tiranos, como a palha que voa; dar-se-á isto, de repente, num instante.
[6] Do SENHOR dos Exércitos vem o castigo com trovões, com terremotos, grande estrondo, tufão de vento, tempestade e chamas devoradoras.
[7] Como sonho e visão noturna será a multidão de todas as nações que hão de pelejar contra a Lareira de Deus, como também todos os que pelejarem contra ela e contra os seus baluartes e a puserem em aperto.

låter inte vagnshjulen rulla över den, krossar inte den utbredda säden.
[29]Även detta kommer från Herren Sebaot. Underbara är hans beslut, stor hans visdom.

Jesaja 29

Ve över Ariel

[1]Ariel, Ariel, ve dig, stad som David belägrade! Foga år till år, låt högtid följa på högtid!
[2]Jag skall gå till storms mot Ariel, och där skall bli gråt och jämmer. Ariel blir min altarhärd.
[3]Jag skall som David belägra dig, omringa dig med belägringstorn och kasta upp vallar mot dig.
[4]Krälande i stoftet talar du då, dina ord är en viskning ur gruset. Spöklikt hörs din röst från jorden, ur gruset stönar du fram dina ord.
[5]Stoft blir då hela din sturska hop, agnar i vinden hopen av våldsmän. Snabbt och plötsligt skall det ske:
[6]Herren Sebaot skall själv gripa in mot staden med dunder och dån och larm, med piskande storm och förtärande eld.
[7]Men som en dröm, en syn om natten, blir då hela den hop av folk som dragit i strid mot Ariel, alla belägringstorn och vallar och de som gått till storms mot staden.

[8] Será também como o faminto que sonha que está a comer, mas, acordando, sente-se vazio; ou como o sequioso que sonha que está a beber, mas, acordando, sente-se desfalecido e sedento; assim será toda a multidão das nações que pelejarem contra o monte Sião.

[8]Som när den hungrige drömmer att han äter men vaknar och känner att magen är tom, som när den törstige drömmer att han dricker men vaknar matt och med torr strupe, så skall det bli med hela den hop av folk som drog i strid mot Sions berg.

A cegueira espiritual e a hipocrisia do povo

[9] Estatelai-vos e ficai estatelados, cegai-vos e permanecei cegos; bêbados estão, mas não de vinho; andam cambaleando, mas não de bebida forte.

[9]Förstummas av häpnad! Famla i blindo, druckna, fast inte av vin, raglande, fast inte av öl!

[10] Porque o SENHOR derramou sobre vós o espírito de profundo sono, e fechou os vossos olhos, que são os profetas, e vendou a vossa cabeça, que são os videntes.

[10]Herren har låtit er falla i dvala. Han har slutit era ögon — det gäller profeterna — och täckt över era huvuden — det gäller siarna.

[11] Toda visão já se vos tornou como as palavras de um livro selado, que se dá ao que sabe ler, dizendo: Lê isto, peço-te; e ele responde: Não posso, porque está selado;

[11]För er har all profetia blivit som orden i en förseglad bokrulle: ger man den till en som är läskunnig och ber honom läsa, så svarar han: »Det kan jag inte, den är förseglad.«

[12] e dá-se o livro ao que não sabe ler, dizendo: Lê isto, peço-te; e ele responde: Não sei ler.

[12]Och ger man den till en som inte är läskunnig och ber honom läsa, så svarar han: »Jag kan inte läsa.«

[13] O SENHOR disse: Visto que este povo se aproxima de mim e com a sua boca e com os seus lábios me honra, mas o seu coração está longe de mim, e o seu temor para comigo consiste só em mandamentos de homens, que maquinalmente aprendeu,

[13]Herren sade: Detta folk nalkades mig med ord, deras läppar ärade mig, men deras hjärtan var långt ifrån mig, deras gudsfruktan var inlärda människobud.

[14] continuarei a fazer obra maravilhosa no meio deste povo; sim, obra maravilhosa e um portento; de maneira que a sabedoria dos seus sábios perecerá, e a prudência dos seus prudentes se esconderá.

[14]Därför skall jag än en gång slå detta folk med förundran genom förunderliga gärningar. Då är det slut med de visas vishet, de förnuftigas förnuft är borta.

[15] Ai dos que escondem profundamente o seu propósito do SENHOR, e as suas próprias obras fazem às escuras, e dizem: Quem nos vê? Quem nos conhece?

[16] Que perversidade a vossa! Como se o oleiro fosse igual ao barro, e a obra dissesse do seu artífice: Ele não me fez; e a coisa feita dissesse do seu oleiro: Ele nada sabe.

[15]Ve dem som i dolda djup vill gömma sina planer undan Herren och utför sina gärningar i mörkret, dem som säger: »Ingen ser oss, ingen vet!«

[16]Ni vänder allting upp och ner! Är leran jämställd med krukmakaren? Skall verket säga om mästaren: »Han har inte gjort mig«? Skall det som formats av lera säga om honom som formade det: »Han kan ingenting«?

A redenção de Israel

[17] Porventura, dentro em pouco não se converterá o Líbano em pomar, e o pomar não será tido por bosque?

[18] Naquele dia, os surdos ouvirão as palavras do livro, e os cegos, livres já da escuridão e das trevas, as verão.

[19] Os mansos terão regozijo sobre regozijo no SENHOR, e os pobres entre os homens se alegrarão no Santo de Israel.

[20] Pois o tirano é reduzido a nada, o escarnecedor já não existe, e já se acham eliminados todos os que cogitam da iniqüidade,

[21] os quais por causa de uma palavra condenam um homem, os que põem armadilhas ao que repreende na porta, e os que sem motivo negam ao justo o seu direito.

[22] Portanto, acerca da casa de Jacó, assim diz o SENHOR, que remiu a Abraão: Jacó já não será envergonhado, nem mais se empalidecerá o seu rosto.

[23] Mas, quando ele e seus filhos virem a obra das minhas mãos no meio deles, santificarão o meu nome; sim, santificarão

Den kommande förvandlingen

[17]Snart, om en liten tid, skall Libanon bli till en trädgård och trädgårdar räknas som skog.

[18]Den dagen skall de döva höra när man läser ur bokrullen, och de blindas ögon skall se, fria från dunkel och mörker.

[19]De förtryckta skall ständigt glädjas över Herren, de fattigaste jubla över Israels Helige.

[20]Ty då är det slut med tyrannerna, borta är de hänsynslösa, utplånade alla som hade ont i sinnet,

[21]de som anklagade oskyldiga inför domstolen, snärjde dem som förde rättvisans talan och med lögner fällde den som var utan skuld.

[22]Så säger Herren till Jakobs folk, han som räddade Abraham: Nu skall Jakob slippa att blygas, nu skall han inte mer rodna av skam.

[23]När han — hans barn — ser vad jag utför bland dem skall de hålla mitt namn heligt.

o Santo de Jacó e temerão o Deus de Israel.

24 E os que erram de espírito virão a ter entendimento, e os murmuradores hão de aceitar instrução.

Isaías 30

Contra a aliança com o Egito

1 Ai dos filhos rebeldes, diz o SENHOR, que executam planos que não procedem de mim e fazem aliança sem a minha aprovação, para acrescentarem pecado sobre pecado!

2 Que descem ao Egito sem me consultar, buscando refúgio em Faraó e abrigo, à sombra do Egito!

3 Mas o refúgio de Faraó se vos tornará em vergonha, e o abrigo na sombra do Egito, em confusão.

4 Porque os príncipes de Judá já estão em Zoã, e os seus embaixadores já chegaram a Hanes.

5 Todos se envergonharão de um povo que de nada lhes valerá, não servirá nem de ajuda nem de proveito, porém de vergonha e de opróbrio.

6 Sentença contra a Besta do Sul. Através da terra da aflição e angústia de onde vêm a leoa, o leão, a víbora e a serpente volante, levam a lombos de jumento as suas riquezas e sobre as corcovas de camelos, os seus tesouros, a um povo que de nada lhes aproveitará.

7 Pois, quanto ao Egito, vão e inútil é o seu auxílio; por isso, lhe chamei Gabarola que nada faz.

Jakobs Helige skall de hålla helig, bäva för Israels Gud.

24De förvillade skall få insikt, de missnöjda lära sig en läxa.

Jesaja 30

Egypten kan inte ge hjälp

1Ve er, trotsiga söner, säger Herren. Ni genomför planer mot min vilja, ni sluter fördrag mot min önskan. Så hopar ni synd på synd.

2Utan att rådfråga mig far ni ner till Egypten för att söka stöd hos farao, beskydd från Egypten.

3Men faraos stöd blir er till skam, Egyptens beskydd till nesa.

4När stormännen kommer till Soan och sändebuden når fram till Hanes,

5kommer de alla att stå där besvikna över ett folk som inte kan hjälpa, inte kan bli dem till nytta och hjälp, bara till skam och besvikelse!

6Djuren i Negev. Ett budskap. Genom farans och skräckens land, bland rytande lejon, ormar och flygande drakar, för de sina skatter på åsnans rygg, sina gåvor på kamelens puckel, till ett folk som inte kan hjälpa,

7till Egypten, vars hjälp är luft och vind. Därför kallar jag det »Rahav, den kvästa«.

[8] Vai, pois, escreve isso numa tabuinha perante eles, escreve-o num livro, para que fique registrado para os dias vindouros, para sempre, perpetuamente.

[9] Porque povo rebelde é este, filhos mentirosos, filhos que não querem ouvir a lei do SENHOR.

[10] Eles dizem aos videntes: Não tenhais visões; e aos profetas: Não profetizeis para nós o que é reto; dizei-nos coisas aprazíveis, profetizai-nos ilusões;

[11] desviai-vos do caminho, apartai-vos da vereda; não nos faleis mais do Santo de Israel.

[12] Pelo que assim diz o Santo de Israel: Visto que rejeitais esta palavra, confiais na opressão e na perversidade e sobre isso vos estribais,

[13] portanto, esta maldade vos será como a brecha de um muro alto, que, formando uma barriga, está prestes a cair, e cuja queda vem de repente, num momento.

[14] O SENHOR o quebrará como se quebra o vaso do oleiro, despedaçando-o sem nada lhe poupar; não se achará entre os seus cacos um que sirva para tomar fogo da lareira ou tirar água da poça.

[15] Porque assim diz o SENHOR Deus, o Santo de Israel: Em vos converterdes e em sossegardes, está a vossa salvação; na tranqüilidade e na confiança, a vossa força, mas não o quisestes.

[16] Antes, dizeis: Não, sobre cavalos fugiremos; portanto, fugireis; e: Sobre

Folket vägrar att lyssna till Herren

[8]Gå och skriv ner det på en tavla inför dem, pränta det i en bokrulle, så att det bevaras för kommande dagar som ett vittnesbörd för all framtid.

[9]Ty detta är ett motsträvigt folk, barn som är trolösa, som vägrar att lyda vad Herren befallt.

[10]Till siarna säger de: »Sluta upp med era syner!« och till profeterna: »Sluta predika det rätta för oss! Förkunna något behagligt, profetera förföriskt!

[11]Vik av från leden, lämna vägen! Låt oss slippa Israels Helige!«

[12]Därför säger Israels Helige: Eftersom ni har förkastat detta ord, stött er på våld och falskhet och satt er lit till sådant,

[13]skall denna er synd bli som sprickan i en hög mur: den går allt djupare och vidgar sig, tills plötsligt hela muren rasar.

[14]Det blir som när en kruka krossas och går i tusen bitar, så att man inte kan finna en skärva stor nog att krafsa ut glöd från härden eller skopa upp vatten ur dammen.

Lugn och tillit ger styrka

[15]Så sade Herren Gud, Israels Helige: Vänd om och var stilla, då kan ni räddas, genom lugn och tillit vinner ni styrka. — Men ni ville inte.

[16]Ni sade: »Nej, på hästar skall vi flyga fram.« Ja, hastig blir er flykt. »På snabba

cavalos ligeiros cavalgaremos; sim, ligeiros serão os vossos perseguidores.

17 Mil homens fugirão pela ameaça de apenas um; pela ameaça de cinco, todos vós fugireis, até que sejais deixados como o mastro no cimo do monte e como o estandarte no outeiro.

Promessas consoladoras para Sião

18 Por isso, o SENHOR espera, para ter misericórdia de vós, e se detém, para se compadecer de vós, porque o SENHOR é Deus de justiça; bem-aventurados todos os que nele esperam.

19 Porque o povo habitará em Sião, em Jerusalém; tu não chorarás mais; certamente, se compadecerá de ti, à voz do teu clamor, e, ouvindo-a, te responderá.

20 Embora o SENHOR vos dê pão de angústia e água de aflição, contudo, não se esconderão mais os teus mestres; os teus olhos verão os teus mestres.

21 Quando te desviares para a direita e quando te desviares para a esquerda, os teus ouvidos ouvirão atrás de ti uma palavra, dizendo: Este é o caminho, andai por ele.

22 E terás por contaminados a prata que recobre as imagens esculpidas e o ouro que reveste as tuas imagens de fundição; lançá-las-ás fora como coisa imunda e a cada uma dirás: Fora daqui!

23 Então, o SENHOR te dará chuva sobre a tua semente, com que semeares a terra, como também pão como produto da terra,

springare skall vi rida.« Ja, snabba skall era förföljare vara.

17Tusen skall darra för en endas härskri, när fem höjer härskri skall ni fly, tills det som är kvar av er blir som baneret på bergets krön, som fälttecknet uppe på höjden.

Herren välsignar sitt folk

18Nu väntar Herren på att få visa er nåd, nu vill han uppenbara sin höghet genom att förbarma sig över er. Ty Herren är en rättvis Gud, lyckliga de som sätter sitt hopp till honom!

19Sions folk, du som bor i Jerusalem, gråt inte mer. Han skall visa dig nåd när du ropar till honom, så snart han hör din bön skall han svara.

20Herren har låtit dig leva på svältkost, men nu skall du inte vänta förgäves på höstregnet mer. — Nej, du skall rikta blicken mot dina lärare

21och lyssna på dina vägvisare som säger: »Här är vägen, följ den!« när ni vill vika av åt höger eller vänster.

22Silvret och guldet som du har täckt dina snidade och gjutna gudabilder med, det skall du behandla som orent, du skall kasta ut det som något besudlat och kalla det träck. —

23Han skall ge dig regn när du sår på din åker, och markens gröda skall bli rik och frodig. Dina hjordar skall den dagen få beta på vidsträckta ängar.

o qual será farto e nutritivo; naquele dia, o teu gado pastará em lugares espaçosos.

[24] Os bois e os jumentos que lavram a terra comerão forragem com sal, alimpada com pá e forquilha.

[25] Em todo monte alto e em todo outeiro elevado haverá ribeiros e correntes de águas, no dia da grande matança quando caírem as torres.

[26] A luz da lua será como a do sol, e a do sol, sete vezes maior, como a luz de sete dias, no dia em que o SENHOR atar a ferida do seu povo e curar a chaga do golpe que ele deu.

O julgamento da Assíria

[27] Eis o nome do SENHOR vem de longe, ardendo na sua ira, no meio de espessas nuvens; os seus lábios estão cheios de indignação, e a sua língua é como fogo devorador.

[28] A sua respiração é como a torrente que transborda e chega até ao pescoço, para peneirar as nações com peneira de destruição; um freio de fazer errar estará nos queixos dos povos.

[29] Um cântico haverá entre vós, como na noite em que se celebra festa santa; e alegria de coração, como a daquele que sai ao som da flauta para ir ao monte do SENHOR, à Rocha de Israel.

[30] O SENHOR fará ouvir a sua voz majestosa e fará ver o golpe do seu braço, que desce com indignação de ira, no meio de chamas devoradoras, de chuvas torrenciais, de tempestades e de pedra de saraiva.

[24]Oxarna och åsnorna, dina arbetsdjur, skall få äta surfoder av säd som rensats med vanna och skovel.

[25]På alla berg och höjder skall vattenströmmar välla fram på den stora slaktens dag, dagen när torn skall falla.

[26]Månen skall lysa som solen, och solens ljus bli sju gånger starkare, som sju dagars ljus. Så skall det bli den dag då Herren förbinder sitt sargade folk och läker såren efter slagen det fått.

Assyrierna drabbas av Herrens vrede

[27]Se, Herrens namn kommer från fjärran, hans vrede brinner, tung faller hans dom. Harm strömmar från hans läppar, hans tunga är som förtärande eld.

[28]Hans andedräkt är som en strid flod som når människorna till halsen. Han skakar folken i ofärdens såll, lägger betsel i deras mun och för dem vilse.

[29]Men ni skall få sjunga, så som man sjunger under en natt då man helgar sig till högtid, ni skall få glädja er som när man med flöjtspel går upp till Herrens berg, till honom som är Israels klippa.

[30]Herren låter höra sin majestätiska stämma, man ser hans arm slå med rasande vrede — förtärande eld, skyfall, slagregn och hagel.

[31] Porque com a voz do SENHOR será apavorada a Assíria, quando ele a fere com a vara.

[31]Herrens stämma sätter skräck i assyrierna, han slår dem med sin stav.

[32] Cada pancada castigadora, com a vara, que o SENHOR lhe der, será ao som de tamboris e harpas; e combaterá vibrando golpes contra eles.

[32][---]

[33] Porque há muito está preparada a fogueira, preparada para o rei; a pira é profunda e larga, com fogo e lenha em abundância; o assopro do SENHOR, como torrente de enxofre, a acenderá.

[33]Tofet ligger redo sedan länge, ja, det väntar på kungen. Herren har gjort eldstaden djup och vid och fyllt den med ved. Som en svavelström skall hans andedräkt sticka bålet i brand.

Isaías 31

O Egito é homem e não deus

[1] Ai dos que descem ao Egito em busca de socorro e se estribam em cavalos; que confiam em carros, porque são muitos, e em cavaleiros, porque são mui fortes, mas não atentam para o Santo de Israel, nem buscam ao SENHOR!

[2] Todavia, este é sábio, e faz vir o mal, e não retira as suas palavras; ele se levantará contra a casa dos malfeitores e contra a ajuda dos que praticam a iniqüidade.

[3] Pois os egípcios são homens e não deuses; os seus cavalos, carne e não espírito. Quando o SENHOR estender a mão, cairão por terra tanto o auxiliador como o ajudado, e ambos juntamente serão consumidos.

[4] Porque assim me disse o SENHOR: Como o leão e o cachorro do leão rugem sobre a sua presa, ainda que se convoque contra eles grande número de pastores, e não se

Jesaja 31

Herren hjälper, inte människor

[1]Ve dem som drar ner till Egypten efter hjälp! De sätter sin lit till hästar, förtröstar på stridsvagnarnas mängd och den väldiga hopen av vagnskämpar. Till Israels Helige vänder de sig inte, de söker inte Herrens hjälp.

[2]Han är den som är vis. Han låter ofärden komma och ändrar inte det han har sagt, han griper in mot de ondas anhang och mot dem som hjälper ogärningsmän.

[3]Egypterna är människor, inte gudar, deras hästar är kött, inte ande. När Herren lyfter sin hand vacklar den som skulle hjälpa och faller den som sökte hjälp. Båda går under på samma gång.

[4]Så sade Herren till mig: Som lejonet morrande vakar över sitt byte och inte skräms av ropen, inte kryper ihop för skriken när herdarnas uppbåd kommer, så

espantam das suas vozes, nem se abatem pela sua multidão, assim o SENHOR dos Exércitos descerá, para pelejar sobre o monte Sião e sobre o seu outeiro.

skall Herren Sebaot vara när han stiger ner för att strida mot Sions berg, mot Sions höjd.

5 Como pairam as aves, assim o SENHOR dos Exércitos amparará a Jerusalém; protegê-la-á e salvá-la-á, poupá-la-á e livrá-la-á.

5Likt en svävande fågel skall Herren Sebaot skydda Jerusalem, skydda och hjälpa, skona och rädda.

6 Convertei-vos, pois, ó filhos de Israel, àquele de quem tanto vos afastastes.

6Vänd om till honom som Israel så svekfullt avföll från!

7 Pois, naquele dia, cada um lançará fora os seus ídolos de prata e os seus ídolos de ouro, que as vossas mãos fabricaram para pecardes.

7Den dagen skall alla förkasta gudarna av silver och guld, dem som ni har gjort åt er i synd.

8 Então, a Assíria cairá pela espada, não de homem; a espada, não de homem, a devorará; fugirá diante da espada, e os seus jovens serão sujeitos a trabalhos forçados.

8Assyrien skall falla för svärdet, men inte en människas svärd, bli till byte för ett svärd som inte bärs av en dödlig. De skall fly för svärdet, de unga männen skall tvingas till slavtjänst.

9 De medo não atinará com a sua rocha de refúgio; os seus príncipes, espavoridos, desertarão a bandeira, diz o SENHOR, cujo fogo está em Sião e cuja fornalha, em Jerusalém.

9Den de litade på förgås av skräck, deras furstar flyr från fälttecknet. Detta är ett ord från Herren, han som har en eld på Sion, en ugn i Jerusalem.

Isaías 32

O reinado do justo Rei

1 Eis aí está que reinará um rei com justiça, e em retidão governarão príncipes.

2 Cada um servirá de esconderijo contra o vento, de refúgio contra a tempestade, de torrentes de águas em lugares secos e de sombra de grande rocha em terra sedenta.

3 Os olhos dos que vêem não se ofuscarão, e os ouvidos dos que ouvem estarão atentos.

Jesaja 32

När rättfärdigheten råder

1Rättvist skall en gång en konung regera, furstar härska med rättfärdighet.

2Alla skall de vara som värn mot stormen och skydd mot slagregn. De skall vara som bäckar i öknen, som klippblockets skugga i solpinat land.

3Då skall de seendes ögon inte slutas, de hörandes öron skall lyssna.

[4] O coração dos temerários saberá compreender, e a língua dos gagos falará pronta e distintamente.

[4]De obetänksamma skall få förstånd, de stammande tala flytande och klart.

[5] Ao louco nunca mais se chamará nobre, e do fraudulento jamais se dirá que é magnânimo.

[5]Dåren skall inte mer kallas ädel, skurken inte kallas storsint.

[6] Porque o louco fala loucamente, e o seu coração obra o que é iníquo, para usar de impiedade e para proferir mentiras contra o SENHOR, para deixar o faminto na ânsia da sua fome e fazer que o sedento venha a ter falta de bebida.

[6]Dårens ord är idel dårskap och alla hans avsikter onda. Han handlar gudlöst och talar förvänt om Herren. Den hungrige låter han svälta, den törstande vägrar han vatten.

[7] Também as armas do fraudulento são más; ele maquina intrigas para arruinar os desvalidos, com palavras falsas, ainda quando a causa do pobre é justa.

[7]Onda är skurkens vapen, skändliga är hans planer, när hans lögner fäller den hjälplöse, hans ord den fattige i rätten.

[8] Mas o nobre projeta coisas nobres e na sua nobreza perseverará.

[8]Men den ädles planer är ädla, han träder upp för allt som ädelt är.

Advertências contra as mulheres de Jerusalém

Dom och räddning för Jerusalem och Israel

[9] Levantai-vos, mulheres que viveis despreocupadamente, e ouvi a minha voz; vós, filhas, que estais confiantes, inclinai os ouvidos às minhas palavras.

[9]Sorglösa kvinnor, hör mina ord, ni obekymrade, lyssna till mig.

[10] Porque daqui a um ano e dias vireis a tremer, ó mulheres que estais confiantes, porque a vindima se acabará, e não haverá colheita.

[10]En dag skall ni darra, ni obekymrade, när skördetiden är förbi och ingenting har bärgats.

[11] Tremei, mulheres que viveis despreocupadamente; turbai-vos, vós que estais confiantes. Despi-vos, e ponde-vos desnudas, e cingi com panos de saco os lombos.

[11]Bäva, ni sorglösa, darra, ni obekymrade, klä av er nakna, bind säcktyg om livet.

[12] Batei no peito por causa dos campos aprazíveis e por causa das vinhas frutíferas.

[12]Klaga över åkrarna, de härliga åkrarna, över de dignande vingårdarna,

[13] Sobre a terra do meu povo virão espinheiros e abrolhos, como também sobre todas as casas onde há alegria, na cidade que exulta.
[14] O palácio será abandonado, a cidade populosa ficará deserta; Ofel e a torre da guarda servirão de cavernas para sempre, folga para os jumentos selvagens e pastos para os rebanhos;
[15] até que se derrame sobre nós o Espírito lá do alto; então, o deserto se tornará em pomar, e o pomar será tido por bosque;
[16] o juízo habitará no deserto, e a justiça morará no pomar.

[17] O efeito da justiça será paz, e o fruto da justiça, repouso e segurança, para sempre.

[18] O meu povo habitará em moradas de paz, em moradas bem seguras e em lugares quietos e tranqüilos,
[19] ainda que haja saraivada, caia o bosque e seja a cidade inteiramente abatida.
[20] Bem-aventurados vós, os que semeais junto a todas as águas e dais liberdade ao pé do boi e do jumento.

Isaías 33

A aflição e o livramento de Jerusalém

[1] Ai de ti, destruidor que não foste destruído, que procedes perfidamente e não foste tratado com perfídia! Acabando tu de destruir, serás destruído, acabando de tratar perfidamente, serás tratado com perfídia.

[13]klaga över mitt folks marker, där törne och tistel skall ta överhand, ja, över husen där glädjen bor i den jublande staden.

[14]Palatset skall ligga övergivet, den brusande staden bli tom. Ofelhöjden och tornet blir öde fält för alltid, en tummelplats för vildåsnor, en betesplats för hjordar —

[15]tills ande från ovan utgjuts över oss. Då skall öknen bli till en trädgård och trädgårdar räknas som skog.

[16]Rätten skall bo i öknen, rättfärdighet i trädgården.

[17]Rättfärdighetens verk är fred och välstånd, dess frukt beständig ro och trygghet.

[18]Mitt folk skall få bo i ett fredligt land, i hem där de känner sig trygga och får vila sorglösa.

[19]Men skogen skall fällas och staden jämnas med marken.

[20]Lyckliga ni som kan så vid alla vatten och låta oxar och åsnor ströva fritt!

Jesaja 33

Herren träder fram i sin höghet

[1]Ve dig som härjar men inte själv har härjats! Ve dig som förråder utan att själv ha blivit förrådd! När du härjat nog skall du själv härjas, när du slutat förråda blir du själv förrådd.

[2] SENHOR, tem misericórdia de nós; em ti temos esperado; sê tu o nosso braço manhã após manhã e a nossa salvação no tempo da angústia.

[2]Herre, förbarma dig över oss, till dig står vårt hopp. Var vårt stöd varje ny dag, vår hjälp i nödens stund!

[3] Ao ruído do tumulto, fogem os povos; quando tu te ergues, as nações são dispersas.

[3]Folken flyr för det väldiga dånet, inför din höghet skingras de alla.

[4] Então, ajuntar-se-á o vosso despojo como se ajuntam as lagartas; como os gafanhotos saltam, assim os homens saltarão sobre ele.

[4]Plundrare går fram som gräshoppor, som en gräshoppssvärm går de lös på allt.

[5] O SENHOR é sublime, pois habita nas alturas; encheu a Sião de direito e de justiça.

[5]Upphöjd är Herren som bor i himlen, han fyller Sion med rätt och rättfärdighet.

[6] Haverá, ó Sião, estabilidade nos teus tempos, abundância de salvação, sabedoria e conhecimento; o temor do SENHOR será o teu tesouro.

[6][---] En skatt som ger räddning är vishet och insikt, gudsfruktan är hans rikedom.

[7] Eis que os heróis pranteiam de fora, e os mensageiros de paz estão chorando amargamente.

[7]Hör, på Ariels gator klagar folket, fredsbudbärarna gråter bittert.

[8] As estradas estão desoladas, cessam os que passam por elas; rompem-se as alianças, as cidades são desprezadas, já não se faz caso do homem.

[8]Vägarna ligger öde, där färdas ingen. Fördrag har brutits, vittnena frågar man inte efter, och en människa räknas som intet.

[9] A terra geme e desfalece; o Líbano se envergonha e se murcha; Sarom se torna como um deserto, Basã e Carmelo são despidos de suas folhas.

[9]Landet sörjer och förtvinar, Libanon blygs och svartnar, Sharon har blivit som en öken, Bashan och Karmel ligger kala.

[10] Agora, me levantarei, diz o SENHOR; levantar-me-ei a mim mesmo; agora, serei exaltado.

[10]Nu träder jag fram i min höghet, säger Herren, nu visar jag mig i min makt.

[11] Concebestes palha, dareis à luz restolho; o vosso bufo enfurecido é fogo que vos há de devorar.

[11]Ni är havande med hö, ni föder halm, min andedräkt skall förtära er som eld.

[12] Os povos serão queimados como se queima a cal; como espinhos cortados, arderão no fogo.

[13] Ouvi vós, os que estais longe, o que tenho feito; e vós, os que estais perto, reconhecei o meu poder.

[14] Os pecadores em Sião se assombram, o tremor se apodera dos ímpios; e eles perguntam: Quem dentre nós habitará com o fogo devorador? Quem dentre nós habitará com chamas eternas?

[15] O que anda em justiça e fala o que é reto; o que despreza o ganho de opressão; o que, com um gesto de mãos, recusa aceitar suborno; o que tapa os ouvidos, para não ouvir falar de homicídios, e fecha os olhos, para não ver o mal,

[16] este habitará nas alturas; as fortalezas das rochas serão o seu alto refúgio, o seu pão lhe será dado, as suas águas serão certas.

[17] Os teus olhos verão o rei na sua formosura, verão a terra que se estende até longe.

[18] O teu coração se recordará dos terrores, dizendo: Onde está aquele que registrou, onde, o que pesou o tributo, onde, o que contou as torres?

[19] Já não verás aquele povo atrevido, povo de fala obscura, que não se pode entender, e de língua bárbara, ininteligível.

[20] Olha para Sião, a cidade das nossas solenidades; os teus olhos verão a Jerusalém, habitação tranqüila, tenda que não será removida, cujas estacas nunca

[12]Folken skall brännas till aska, eldas upp som avhugget törne.

[13]De som är fjärran får höra vad jag gjort, de som är nära förnimmer min makt.

[14]Syndarna bävar i Sion, de gudlösa grips av skräck: »Vem kan bo vid en förtärande eld, vid ständigt brinnande lågor?«

[15]Den som lever rättfärdigt och talar sanning, den som skyr vad som vinns med våld och slår ifrån sig när han erbjuds mutor, den som inte vill höra talas om dråp och inte vill se åt det som är ont.

[16]Han får bo på höjderna, klippfästet skall vara hans tillflykt, han skall ha nog med bröd och aldrig sakna vatten.

Återkomsten till Sion

[17]Du skall få skåda en konung i all hans glans, du skall se det fjärran landet.

[18]Då minns du skräckens tid — var är nu han som räknade, var är nu han som vägde? Var är nu han som räknade tornen?

[19]Det grymma folket ser du inte mer, folket som talade så underligt, ett främmande, obegripligt språk.

[20]Se, här är Sion, våra högtiders stad! Du får skåda Jerusalem, en trygg boplats, ett tält som aldrig skall rivas, vars pluggar aldrig rycks upp, vars linor inte slits av.

serão arrancadas, nem rebentada nenhuma de suas cordas.

[21] Mas o SENHOR ali nos será grandioso, fará as vezes de rios e correntes largas; barco nenhum de remo passará por eles, navio grande por eles não navegará.

[22] Porque o SENHOR é o nosso juiz, o SENHOR é o nosso legislador, o SENHOR é o nosso Rei; ele nos salvará.

[23] Agora, as tuas enxárcias estão frouxas; não podem ter firme o mastro, nem estender a vela. Então, se repartirá a presa de abundantes despojos; até os coxos participarão dela.

[24] Nenhum morador de Jerusalém dirá: Estou doente; porque ao povo que habita nela, perdoar-se-lhe-á a sua iniqüidade.

Isaías 34

A indignação de Deus contra as nações

[1] Chegai-vos, nações, para ouvir, e vós, povos, escutai; ouça a terra e a sua plenitude, o mundo e tudo quanto produz.

[2] Porque a indignação do SENHOR está contra todas as nações, e o seu furor, contra todo o exército delas; ele as destinou para a destruição e as entregou à matança.

[3] Os seus mortos serão lançados fora, dos seus cadáveres subirá o mau cheiro, e do sangue deles os montes se inundarão.

[4] Todo o exército dos céus se dissolverá, e os céus se enrolarão como um pergaminho; todo o seu exército cairá, como cai a folha da vide e a folha da figueira.

[21]Nej, där är Herren vår väldige Gud. Där flyter strömmar, breda floder, men inga roddarfartyg går där fram, inga ståtliga krigsskepp.

[22]Herren är vår härskare, Herren vår hövding, Herren vår konung, han är den som räddar oss.

[23]Slaka hänger dina tåg, masten är inte fäst, seglet inte spänt. Då kan den blinde ta rikt byte och den halte vara med och plundra.

[24]Ingen i staden skall säga: »Jag är sjuk«, ty folkets synd är förlåten.

Jesaja 34

Dom över Edom

[1]Kom, alla folk, och lyssna, hör på, alla länder! Må världen och allt den rymmer lyssna, jorden och allt den frambragt.

[2]Herren rasar mot alla folk, hans vrede flammar mot hela skaran. Han viger dem åt förintelse, lämnar dem att slaktas.

[3]De som stupat skall bli liggande och stanken stiga från liken, bergen skall dränkas i blod.

[4]Himlens stjärnor skall falna, himlen rullas ihop som en bokrulle, alla dess stjärnor vissnar och faller som vissna löv från vinrankan, som skrumpna fikon från trädet.

[5] Porque a minha espada se embriagou nos céus; eis que, para exercer juízo, desce sobre Edom e sobre o povo que destinei para a destruição.

[6] A espada do SENHOR está cheia de sangue, engrossada da gordura e do sangue de cordeiros e de bodes, da gordura dos rins de carneiros; porque o SENHOR tem sacrifício em Bozra e grande matança na terra de Edom.

[7] Os bois selvagens cairão com eles, e os novilhos, com os touros; a sua terra se embriagará de sangue, e o seu pó se tornará fértil com a gordura.

[8] Porque será o dia da vingança do SENHOR, ano de retribuições pela causa de Sião.

[9] Os ribeiros de Edom se transformarão em piche, e o seu pó, em enxofre; a sua terra se tornará em piche ardente.

[10] Nem de noite nem de dia se apagará; subirá para sempre a sua fumaça; de geração em geração será assolada, e para todo o sempre ninguém passará por ela.

[11] Mas o pelicano e o ouriço a possuirão; o bufo e o corvo habitarão nela. Estender-se-á sobre ela o cordel de destruição e o prumo de ruína.

[12] Já não haverá nobres para proclamarem um rei; os seus príncipes já não existem.

[13] Nos seus palácios, crescerão espinhos, e urtigas e cardos, nas suas fortalezas; será uma habitação de chacais e morada de avestruzes.

[5]»På himlen syns mitt svärd, nu far det ner över Edom för att straffa det folk jag vigt åt förintelse.«

[6]Herrens svärd dryper av blod, det dryper av fett, av blod från lamm och bockar, fett från baggars njurar. Ty Herren håller offerfest i Bosra, en stor slakt i Edoms land.

[7]Även vildoxar faller, unga tjurar och väldiga bestar. Landet mättas med blod och marken göds av fett.

[8]Det är en hämndens dag för Herren, ett vedergällningens år för Sions försvarare.

[9]Edoms bäckar förvandlas till tjära och myllan till svavel, hela landet blir brinnande tjära.

[10]Natt och dag skall det brinna, oupphörligt skall röken stiga. Från släkte till släkte skall landet ligga öde, aldrig i evighet skall någon sätta sin fot där.

[11]Pelikaner och rördrommar skall överta det, ugglor och korpar skall bo där. Mätsnöret skall spännas över landet och stenlodet sänkas, allt blir öde och tomt.

[12]Ingen kung skall koras där, inga furstar finnas mer.

[13]I palatsen växer törne, tistlar och snår fyller borgarna. Där stryker schakaler omkring, där har uvar sina bon.

[14] As feras do deserto se encontrarão com as hienas, e os sátiros clamarão uns para os outros; fantasmas ali pousarão e acharão para si lugar de repouso.

[15] Aninhar-se-á ali a coruja, e porá os seus ovos, e os chocará, e na sombra abrigará os seus filhotes; também ali os abutres se ajuntarão, um com o outro.

[16] Buscai no livro do SENHOR e lede: Nenhuma destas criaturas falhará, nem uma nem outra faltará; porque a boca do SENHOR o ordenou, e o seu Espírito mesmo as ajuntará.

[17] Porque ele lançou as sortes a favor delas, e a sua mão lhes repartiu a terra com o cordel; para sempre a possuirão, através de gerações habitarão nela.

[14]Det blir ett tillhåll för ökendjur och hyenor, en plats där gastar möts. Där håller också Lilit till och finner en plats att vila.

[15]Där bygger skriktrastar bo och lägger ägg, ruvar och kläcker tryggt sina ungar. Där samlas också glador i flockar.

[16]Sök i Herrens bok, läs och se efter: ingen av dem har uteblivit, ingen enda saknas. Ty Herren själv har så befallt, hans ande för dem samman.

[17]Han utskiftar deras lott, med mätsnöre mäter han ut deras del. De skall äga landet för alltid, bo där från släkte till släkte.

Isaías 35

A felicidade na Sião futura

[1] O deserto e a terra se alegrarão; o ermo exultará e florescerá como o narciso.

[2] Florescerá abundantemente, jubilará de alegria e exultará; deu-se-lhes a glória do Líbano, o esplendor do Carmelo e de Sarom; eles verão a glória do SENHOR, o esplendor do nosso Deus.

[3] Fortalecei as mãos frouxas e firmai os joelhos vacilantes.

[4] Dizei aos desalentados de coração: Sede fortes, não temais. Eis o vosso Deus. A vingança vem, a retribuição de Deus; ele vem e vos salvará.

[5] Então, se abrirão os olhos dos cegos, e se desimpedirão os ouvidos dos surdos;

Jesaja 35

Vägen tillbaka till Sion

[1]Öknen och ödemarken skall jubla, det förtorkade landet glädjas och blomma. Som en äng med liljor

[2]skall öknen blomma, den skall glädjas och fröjda sig. Libanons glans skall skänkas den, Karmels och Sharons härlighet, och folket får skåda Herrens glans, vår Guds härlighet.

[3]Ge styrka åt kraftlösa armar, stadga åt skälvande knän!

[4]Säg till de förskrämda: »Fatta mod, var inte rädda! Se, er Gud är här, hämnden kommer, Guds vedergällning. Han kommer själv för att rädda er.«

[5]Då skall de blindas ögon öppnas och de dövas öron höra.

[6] os coxos saltarão como cervos, e a língua dos mudos cantará; pois águas arrebentarão no deserto, e ribeiros, no ermo.

[7] A areia esbraseada se transformará em lagos, e a terra sedenta, em mananciais de águas; onde outrora viviam os chacais, crescerá a erva com canas e juncos.

[8] E ali haverá bom caminho, caminho que se chamará o Caminho Santo; o imundo não passará por ele, pois será somente para o seu povo; quem quer que por ele caminhe não errará, nem mesmo o louco.

[9] Ali não haverá leão, animal feroz não passará por ele, nem se achará nele; mas os remidos andarão por ele.

[10] Os resgatados do SENHOR voltarão e virão a Sião com cânticos de júbilo; alegria eterna coroará a sua cabeça; gozo e alegria alcançarão, e deles fugirá a tristeza e o gemido.

Isaías 36

Senaqueribe invade Judá

2 Reis 18.13-18; 2 Crônicas 32.1-8

[1] No ano décimo quarto do rei Ezequias, subiu Senaqueribe, rei da Assíria, contra todas as cidades fortificadas de Judá e as tomou.

[2] O rei da Assíria enviou Rabsaqué, de Laquis a Jerusalém, ao rei Ezequias, com grande exército; parou ele na extremidade do aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do lavadeiro.

[3] Então, saíram a encontrar-se com ele Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo,

[6]Då skall den lame hoppa som en hjort och den stumme brista ut i jubel. Vatten bryter fram i öknen, bäckar i ödemarken.

[7]Förbränt land skall bli till sjö, törstande mark till källsprång. Där nu schakalerna ligger och vilar skall säv och papyrusgräs växa.

[8]Där skall gå en banad väg, den skall kallas den heliga vägen. Ingen oren får beträda den. [---]

[9]Där finns inga lejon, där kommer inga rovdjur. Men de återlösta vandrar där,

[10]de som Herren friköpt vänder åter. De kommer till Sion med jubel, krönta med evig glädje. Fröjd och glädje följer dem, sorg och suckan flyr.

Jesaja 36

Assyriens kung Sanherib angriper Juda och Jerusalem

[1]Under Hiskias fjortonde regeringsår angrep den assyriske kungen Sanherib alla de befästa städerna i Juda och intog dem.

[2]Från Lakish skickade han sin stabschef i spetsen för en stor här mot kung Hiskia i Jerusalem. Stabschefen stannade vid kanalen från Övre dammen, på vägen till Valkarfältet.

[3]Eljakim, Hilkias son, kungens förste minister, gick ut till honom tillsammans

Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista.

med kungens sekreterare Shevna och kanslern Joach, Asafs son.

Rabsaqué afronta a Ezequias e ao Senhor

2 Reis 18.19-37; 2 Crônicas 32.9-19

4 Rabsaqué lhes disse: Dizei a Ezequias: Assim diz o sumo rei, o rei da Assíria: Que confiança é essa em que te estribas?

4Då sade den assyriske stabschefen åt dem att framföra detta budskap till Hiskia: »Så säger den store konungen, Assyriens konung: Hur kan du känna dig så säker?

5 Bem posso dizer-te que teu conselho e poder para a guerra não passam de vãs palavras; em quem, pois, agora confias, para que te rebeles contra mim?

5Tror du att munväder är lika mycket värt i krig som klokhet och styrka? Vem är det du hoppas på, när du sätter dig upp mot mig?

6 Confias no Egito, esse bordão de cana esmagada, o qual, se alguém nele apoiar-se, lhe entrará pela mão e a traspassará; assim é Faraó, rei do Egito, para com todos os que nele confiam.

6Du litar förstås på stöd av Egypten, denna brutna stav som tränger in i handen och genomborrar den när man stöder sig på den. Sådan är farao, kungen av Egypten, för alla som hoppas på honom.

7 Mas, se me dizes: Confiamos no SENHOR, nosso Deus, não é esse aquele cujos altos e altares Ezequias removeu e disse a Judá e a Jerusalém: Perante este altar adorareis?

7Men du kanske svarar mig: Vi litar på Herren, vår Gud! — Var det inte hans offerplatser och altaren som Hiskia avskaffade när han befallde Juda och Jerusalem att tillbe vid altaret här? —

8 Ora, pois, empenha-te com meu senhor, rei da Assíria, e dar-te-ei dois mil cavalos, se de tua parte achares cavaleiros para os montar.

8Ingå nu ett vad med min herre konungen: han ger dig 2.000 hästar om du kan skaffa ryttare till dem.

9 Como, pois, se não podes afugentar um só capitão dos menores dos servos do meu senhor, confias no Egito por causa dos carros e cavaleiros?

9Hur skulle du kunna stå emot en enda av min herres obetydligaste tjänare? Och du sätter din lit till vagnar och hästar från Egypten!

10 Acaso, subi eu agora sem o SENHOR contra esta terra, para a destruir? Pois o SENHOR mesmo me disse: Sobe contra a terra e destrói-a.

10Dessutom har jag inte kommit för att angripa och förhärja detta land mot Herrens vilja: Herren har själv befallt mig att angripa detta land och förhärja det.«

11 Então, disseram Eliaquim, Sebna e Joá a Rabsaqué: Pedimos-te que fales em

11Eljakim, Shevna och Joach svarade då den assyriske stabschefen: »Tala till oss på

aramaico aos teus servos, porque o entendemos, e não nos fales em judaico, aos ouvidos do povo que está sobre os muros.

12 Mas Rabsaqué lhes respondeu: Mandou-me, acaso, o meu senhor para dizer-te estas palavras a ti somente e a teu senhor? E não, antes, aos homens que estão assentados sobre os muros, para que comam convosco o seu próprio excremento e bebam a sua própria urina?

13 Então, Rabsaqué se pôs em pé, e clamou em alta voz em judaico, e disse: Ouvi as palavras do sumo rei, do rei da Assíria.

14 Assim diz o rei: Não vos engane Ezequias; porque não vos poderá livrar.

15 Nem tampouco Ezequias vos faça confiar no SENHOR, dizendo: O SENHOR certamente nos livrará, e esta cidade não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

16 Não deis ouvidos a Ezequias; porque assim diz o rei da Assíria: Fazei as pazes comigo e vinde para mim; e comei, cada um da sua própria vide e da sua própria figueira, e bebei, cada um da água da sua própria cisterna;

17 até que eu venha e vos leve para uma terra como a vossa; terra de cereal e de vinho, terra de pão e de vinhas.

18 Não vos engane Ezequias, dizendo: O SENHOR nos livrará. Acaso, os deuses das nações livraram cada um a sua terra das mãos do rei da Assíria?

arameiska, herre — vi förstår det språket — tala inte hebreiska till oss när folket på muren hör på.«

12Stabschefen svarade: »Tror du det är till din herre och till dig som min herre har skickat mig med detta budskap? Nej, det är till dem som sitter här på muren och som kan bli tvungna att äta sin avföring och dricka sin urin — de lika väl som ni.«

13Och stabschefen stod kvar och ropade högt på hebreiska: »Hör detta budskap från den store konungen, Assyriens konung.

14Så säger konungen: Låt inte Hiskia bedra er, han kan inte rädda er.

15Låt inte Hiskia övertala er att hoppas på Herren och inbilla er att Herren kommer att rädda er och att denna stad inte kommer att falla i den assyriske kungens våld.

16Lyssna inte på Hiskia! Så säger konungen: Gör upp i godo med mig och ge er åt mig, så får var och en av er äta frukten från sin vinstock och sitt fikonträd och dricka vattnet från sin brunn.

17Sedan kommer jag och hämtar er till ett land som är likt ert eget, ett land med säd och vin, ett land med bröd och vingårdar.

18Låt inte Hiskia lura er med sitt ’Herren skall rädda oss!’ Har de andra folkens gudar räddat sina länder ur den assyriske kungens våld?

[19] Onde estão os deuses de Hamate e de Arpade? Onde estão os deuses de Sefarvaim? Acaso, livraram eles a Samaria das minhas mãos?

[19]Var är nu Hamats och Arpads gudar och var är Sefarvajims gudar? Och fanns det några gudar som räddade Samaria ur mitt våld?

[20] Quais são, dentre todos os deuses destes países, os que livraram a sua terra das minhas mãos, para que o SENHOR livre a Jerusalém das minhas mãos?

[20]Vilken av dessa länders alla gudar har räddat sitt land ur mitt våld eftersom ni tror att Herren skulle rädda Jerusalem?«

[21] Eles, porém, se calaram e não lhe responderam palavra; porque assim lhes havia ordenado o rei, dizendo: Não lhe respondereis.

[21]Men de teg och svarade inte ett ord. Kungen hade nämligen förbjudit dem att svara honom.

[22] Então, Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, e Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista, rasgaram suas vestes, vieram ter com Ezequias e lhe referiram as palavras de Rabsaqué.

[22]Nu kom Eljakim, Hilkias son, kungens förste minister, sekreteraren Shevna och kanslern Joach, Asafs son, till kungen med kläderna sönderrivna. De berättade vad den assyriske stabschefen hade sagt.

Isaías 37

Jesaja 37

Ezequias consulta a Isaías
2 Reis 19.1-7

[1] Tendo o rei Ezequias ouvido isto, rasgou as suas vestes, cobriu-se de pano de saco e entrou na Casa do SENHOR.

[1]När kung Hiskia hörde det rev också han sönder sina kläder, svepte sig i säcktyg och gick till Herrens hus.

[2] Então, enviou a Eliaquim, o mordomo, a Sebna, o escrivão, e aos anciãos dos sacerdotes, com vestes de pano de saco, ao profeta Isaías, filho de Amoz,

[2]Sedan sände han sin förste minister Eljakim, sekreteraren Shevna och prästernas äldste, klädda i säcktyg, till profeten Jesaja, Amos son,

[3] os quais lhe dissessem: Assim diz Ezequias: Este dia é dia de angústia, de castigo e de opróbrio; porque filhos são chegados à hora de nascer, e não há força para dá-los à luz.

[3]med denna hälsning: »Så säger Hiskia: Detta är en dag av plåga, tuktan och skam. Fostren är fullgångna, men kraften att föda saknas.

[4] Porventura, o SENHOR, teu Deus, terá ouvido as palavras de Rabsaqué, a quem o rei da Assíria, seu senhor, enviou para

[4]Kanske har Herren, din Gud, hört vad den assyriske stabschefen sade, när hans herre, kungen av Assyrien, skickade honom för

afrontar o Deus vivo, e repreenderá as palavras que o SENHOR ouviu; faze, pois, tuas orações pelos que ainda subsistem.

att smäda den levande Guden. Och kanske straffar Herren, din Gud, honom för detta som han hört. Be därför en bön för den rest som är kvar.«

5 Foram, pois, os servos do rei Ezequias ter com Isaías;

5När kung Hiskias män kom till Jesaja

6 Isaías lhes disse: Dizei isto a vosso senhor: Assim diz o SENHOR: Não temas por causa das palavras que ouviste, com as quais os servos do rei da Assíria blasfemaram contra mim.

6fick de följande svar med sig tillbaka: »Så säger Herren: Låt dig inte skrämmas av de smädelser mot mig som du hörde av den assyriske kungens män.

7 Eis que meterei nele um espírito, e ele, ao ouvir certo rumor, voltará para a sua terra; e nela eu o farei cair morto à espada.

7På en ingivelse från mig kommer han att lyssna till ett rykte som får honom att återvända till sitt land. Där skall jag låta honom falla för svärd.«

A carta do rei da Assíria

2 Reis 19.8-13

8 Voltou, pois, Rabsaqué e encontrou o rei da Assíria pelejando contra Libna; porque ouvira que o rei já se havia retirado de Laquis.

8Den assyriske stabschefen vände tillbaka. Han hade fått veta att kungen av Assyrien brutit upp från Lakish och fann honom nu i färd med att belägra Livna.

9 O rei ouviu que, a respeito de Tiraca, rei da Etiópia, se dizia: Saiu para guerrear contra ti. Assim que ouviu isto, enviou mensageiros a Ezequias, dizendo:

9Sanherib nåddes av underrättelsen att Tirhaka, kungen av Kush, hade dragit i fält mot honom. Än en gång skickade den assyriske kungen sändebud till Hiskia och befallde dem:

10 Assim falareis a Ezequias, rei de Judá: Não te engane o teu Deus, em quem confias, dizendo: Jerusalém não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

10»Så här skall ni säga till Hiskia, kungen av Juda: Låt inte din Gud, som du sätter din lit till, förleda dig att tro att Jerusalem skall slippa falla i händerna på den assyriske kungen.

11 Já tens ouvido o que fizeram os reis da Assíria a todas as terras, como as destruíram totalmente; e crês tu que te livrarias?

11Du har ju själv hört hur de assyriska kungarna ödelagt alla länder. Varför skulle då du bli räddad?

[12] Porventura, os deuses das nações livraram os povos que meus pais destruíram: Gozã, Harã, Rezefe e os filhos de Éden, que estavam em Telassar?

[13] Onde está o rei de Hamate, e o rei de Arpade, e o rei da cidade de Sefarvaim, de Hena e de Iva?

A oração de Ezequias
2 Reis 19.14-19

[14] Tendo Ezequias recebido a carta das mãos dos mensageiros, leu-a; então, subiu à Casa do SENHOR, estendeu-a perante o SENHOR

[15] e orou ao SENHOR, dizendo:

[16] Ó SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, que estás entronizado acima dos querubins, tu somente és o Deus de todos os reinos da terra; tu fizeste os céus e a terra.

[17] Inclina, ó SENHOR, os ouvidos e ouve; abre, SENHOR, os olhos e vê; ouve todas as palavras de Senaqueribe, as quais ele enviou para afrontar o Deus vivo.

[18] Verdade é, SENHOR, que os reis da Assíria assolaram todos os países e suas terras

[19] e lançaram no fogo os deuses deles, porque deuses não eram, senão obra de mãos de homens, madeira e pedra; por isso, os destruíram.

[20] Agora, pois, ó SENHOR, nosso Deus, livra-nos das suas mãos, para que todos os reinos da terra saibam que só tu és o SENHOR.

O profeta conforta a Ezequias
2 Reis 19.20-34

[12]De folk som mina fäder förgjorde, Gosan, Harran, Resef, Edens folk i Telassar — blev de räddade av sina gudar?

[13]Var är kungen av Hamat och kungen av Arpad? Var är kungarna av Lair, Sefarvajim, Hena och Avva?«

[14]Hiskia tog emot brevet av sändebuden och läste det. Sedan gick han till Herrens hus och bredde ut det inför Herren

[15]och bad:

[16]»Herre Sebaot, Israels Gud, du som tronar på keruberna, du ensam är Gud och råder över alla riken på jorden. Du har gjort himmel och jord.

[17]Hör mig, Herre, och lyssna till min bön, öppna dina ögon och se. Hör hur Sanherib smädar den levande Guden i brevet han har skickat.

[18]Det är sant, Herre: Assyriens kungar har skövlat alla länder

[19]och kastat deras gudar i elden. Men de var inga gudar, bara människoverk av trä och sten. Därför kunde de förstöras.

[20]Rädda oss nu, Herre, vår Gud, ur hans våld, så att alla riken på jorden får veta att du ensam är Herren.«

Jesajas profetia mot Sanherib

[21] Então, Isaías, filho de Amoz, mandou dizer a Ezequias: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Visto que me pediste acerca de Senaqueribe, rei da Assíria,

[22] esta é a palavra que o SENHOR falou a respeito dele: A virgem, filha de Sião, te despreza e zomba de ti; a filha de Jerusalém meneia a cabeça por detrás de ti.

[23] A quem afrontaste e de quem blasfemaste? E contra quem alçaste a voz e arrogantemente ergueste os olhos? Contra o Santo de Israel.

[24] Por meio dos teus servos, afrontaste o SENHOR e disseste: Com a multidão dos meus carros, subi ao cimo dos montes, ao mais interior do Líbano; deitarei abaixo os seus altos cedros e os ciprestes escolhidos, chegarei ao seu mais alto cimo, ao seu denso e fértil pomar.

[25] Cavei e bebi as águas e com a planta de meus pés sequei todos os rios do Egito.

[26] Acaso, não ouviste que já há muito dispus eu estas coisas, já desde os dias remotos o tinha planejado? Agora, porém, as faço executar e eu quis que tu reduzisses a montões de ruínas as cidades fortificadas.

[27] Por isso, os seus moradores, debilitados, andaram cheios de temor e envergonhados; tornaram-se como a erva do campo, e a erva verde, e o capim dos telhados, e o cereal queimado antes de amadurecer.

[21]Då skickade Jesaja, Amos son, detta budskap till Hiskia: »Så säger Herren, Israels Gud, som du har bett till när det gäller Sanherib, Assyriens kung.

[22]Detta är de ord Herren riktar mot honom: Jungfrun Sion föraktar och hånar dig. Jerusalem, den unga flickan, skakar på huvudet åt dig.

[23]Vem är det du har smädat och skymfat, mot vem har du höjt din röst och kastat stolta blickar? Mot Israels Helige!

[24]Genom dina tjänare har du smädat Herren: Du sade: 'Med mina många vagnar har jag utfört stora bedrifter. Jag drog fram över bergens krön, det fjärran Libanons höjder. Jag fällde dess högsta cedrar, dess yppersta cypresser. Jag nådde dess bortersta höjder, där skogen står tät.

[25]Jag grävde efter vatten och drack ur okända flöden. Egyptens alla floder torkade ut där min fot hade trampat.'

[26]Har du då inte hört att jag för länge sedan planlagt detta, skapat det i en fjärran urtid? Nu har jag låtit det komma: det blev din lott att förvandla befästa städer till ruiner.

[27]Invånarna stod där handfallna, förkrossade och uppgivna. De var som örter på marken, som den spirande grönskan, som gräset på taken under den brännande östan.

28 Mas eu conheço o teu assentar, e o teu sair, e o teu entrar, e o teu furor contra mim.

28Du må stå eller sitta, du må gå eller komma — jag vet vad du gör.

29 Por causa do teu furor contra mim, e porque a tua arrogância subiu até aos meus ouvidos, eis que porei o meu anzol no teu nariz, e o meu freio, na tua boca, e te farei voltar pelo caminho por onde vieste.

29Du rasar mot mig, och jag märker ditt övermod. Därför skall jag sätta en krok i din näsa och betsel i din mun och leda dig tillbaka samma väg du kom.

30 Isto te será por sinal: este ano se comerá o que espontaneamente nascer e no segundo ano o que daí proceder; no terceiro ano, porém, semeai e colhei, plantai vinhas e comei os seus frutos.

30Och detta är det tecken du får: I år skall ni äta det självsådda och nästa år det som växer vilt. Men det tredje året skall ni så och skörda, plantera vingårdar och äta deras frukt.

31 O que escapou da casa de Judá e ficou de resto tornará a lançar raízes para baixo e dará fruto por cima;

31Den rest av Juda som räddas skall på nytt slå rot och bära frukt.

32 porque de Jerusalém sairá o restante, e do monte Sião, o que escapou. O zelo do SENHOR dos Exércitos fará isto.

32Ty en rest skall komma från Jerusalem, en skonad skara från Sions berg. Herren Sebaots lidelse skall utföra detta.

33 Pelo que assim diz o SENHOR acerca do rei da Assíria: Não entrará nesta cidade, nem lançará nela flecha alguma, não virá perante ela com escudo, nem há de levantar tranqueiras contra ela.

33Därför säger Herren så om kungen av Assyrien: Han skall inte komma in i denna stad, inte skjuta någon pil mot den, inte lyfta sin sköld mot den och inte kasta upp någon belägringsvall.

34 Pelo caminho por onde vier, por esse voltará; mas nesta cidade não entrará, diz o SENHOR.

34Den väg han kom skall han vända tillbaka. I denna stad kommer han inte in, säger Herren,

35 Porque eu defenderei esta cidade, para a livrar, por amor de mim e por amor do meu servo Davi.

35ty jag skall värna denna stad och rädda den för min och för min tjänare Davids skull.«

A destruição do exército dos assírios
2 Reis 19.35-37; 2 Crônicas 32.21-22

Jerusalem räddas och Sanherib får sitt straff

36 Então, saiu o Anjo do SENHOR e feriu no arraial dos assírios a cento e oitenta e cinco mil; e, quando se levantaram os

36Herrens ängel drog ut och tillintetgjorde 185.000 man i det assyriska lägret; nästa morgon låg de där alla, döda.

restantes pela manhã, eis que todos estes eram cadáveres.

37 Retirou-se, pois, Senaqueribe, rei da Assíria, e se foi; voltou e ficou em Nínive.

38 Sucedeu que, estando ele a adorar na casa de Nisroque, seu deus, Adrameleque e Sarezer, seus filhos, o feriram à espada e fugiram para a terra de Ararate; e Esar-Hadom, seu filho, reinou em seu lugar.

37Kung Sanherib av Assyrien bröt upp och vände tillbaka till Nineve och stannade där.

38En gång när han tillbad i sin gud Nisroks tempel högg hans söner Adrammelek och Sareser ner honom med svärd, varefter de flydde till landet Ararat. Sanheribs son, Assarhaddon, blev kung efter honom.

Isaías 38

A doença de Ezequias e a sua cura maravilhosa

2 Reis 20.1-11; 2 Crônicas 32.24-31

1 Naqueles dias, Ezequias adoeceu de uma enfermidade mortal; veio ter com ele o profeta Isaías, filho de Amoz, e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Põe em ordem a tua casa, porque morrerás e não viverás.

2 Então, virou Ezequias o rosto para a parede e orou ao SENHOR.

3 E disse: Lembra-te, SENHOR, peço-te, de que andei diante de ti com fidelidade, com inteireza de coração e fiz o que era reto aos teus olhos; e chorou muitíssimo.

4 Então, veio a palavra do SENHOR a Isaías, dizendo:

5 Vai e dize a Ezequias: Assim diz o SENHOR, o Deus de Davi, teu pai: Ouvi a tua oração e vi as tuas lágrimas; acrescentarei, pois, aos teus dias quinze anos.

6 Livrar-te-ei das mãos do rei da Assíria, a ti e a esta cidade, e defenderei esta cidade.

Jesaja 38

Hiskias sjukdom

1Vid denna tid blev Hiskia allvarligt sjuk, och profeten Jesaja, Amos son, kom till honom och sade: »Så säger Herren: Se om ditt hus. Du ligger för döden, du kommer inte att överleva.«

2Då vände Hiskia ansiktet mot väggen och bad:

3»Herre, tänk på att jag troget och av hela mitt hjärta har hållit mig till dig. Jag har gjort det som är gott i dina ögon.« Och han grät häftigt.

4Herrens ord kom till Jesaja:

5»Gå och säg till Hiskia: Så säger Herren, din fader Davids Gud: Jag har hört din bön och sett dina tårar. Jag lägger ytterligare femton år till ditt liv,

6och jag skall rädda dig och denna stad ur den assyriske kungens hand, ja, jag skall värna denna stad.«

[7] Ser-te-á isto da parte do SENHOR como sinal de que o SENHOR cumprirá esta palavra que falou:
[8] eis que farei retroceder dez graus a sombra lançada pelo sol declinante no relógio de Acaz. Assim, retrocedeu o sol os dez graus que já havia declinado.

Cântico de Ezequias

[9] Cântico de Ezequias, rei de Judá, depois de ter estado doente e se ter restabelecido:

[10] Eu disse: Em pleno vigor de meus dias, hei de entrar nas portas do além; roubado estou do resto dos meus anos.

[11] Eu disse: já não verei o SENHOR na terra dos viventes; jamais verei homem algum entre os moradores do mundo.
[12] A minha habitação foi arrancada e removida para longe de mim, como a tenda de um pastor; tu, como tecelão, me cortarás a vida da urdidura, do dia para a noite darás cabo de mim.
[13] Espero com paciência até à madrugada, mas ele, como leão, me quebrou todos os ossos; do dia para a noite darás cabo de mim.
[14] Como a andorinha ou o grou, assim eu chilreava e gemia como a pomba; os meus olhos se cansavam de olhar para cima. Ó SENHOR, ando oprimido, responde tu por mim.

[15] Que direi? Como prometeu, assim me fez; passarei tranqüilamente por todos os

[21]Sedan lät Jesaja ta fram en kaka fikon att lägga på såret, så att Hiskia skulle bli frisk.

[22]Hiskia frågade: »Vad är då tecknet på att jag skall få gå upp till Herrens hus?«

[7]Jesaja sade: »Detta är tecknet Herren ger dig på att han skall göra vad han har lovat:
[8]Jag låter skuggan på trappan gå tillbaka de tio steg som solen redan låtit den tillryggalägga på Achas trappor.« Och solen gick tillbaka tio steg som den redan hade tillryggalagt på trappan.

Hiskias psalm

[9]Ett kväde av kung Hiskia av Juda när han hade varit sjuk och blivit frisk från sjukdomen.

[10]Jag sade: Mitt i livet går jag bort, bakom dödsrikets port förblir jag de återstående åren.

[11]Jag sade: Jag får inte mer skåda Herren i de levandes land, aldrig se människor mer bland dem som bor i världen.

[12]Min boning flyttas, bärs bort som en herdes tält. Du rullar ihop mitt liv som en väv och skär ner mig från varpen. Innan dagen blir natt gör du slut på mig,

[13]innan morgonen kommer är jag gjord till intet. Som ett lejon krossar du alla mina ben.

meus anos, depois desta amargura da minha alma.

16 SENHOR, por estas disposições tuas vivem os homens, e inteiramente delas depende o meu espírito; portanto, restaura-me a saúde e faze-me viver.

17 Eis que foi para minha paz que tive eu grande amargura; tu, porém, amaste a minha alma e a livraste da cova da corrupção, porque lançaste para trás de ti todos os meus pecados.

18 A sepultura não te pode louvar, nem a morte glorificar-te; não esperam em tua fidelidade os que descem à cova.

19 Os vivos, somente os vivos, esses te louvam como hoje eu o faço; o pai fará notória aos filhos a tua fidelidade.

20 O SENHOR veio salvar-me; pelo que, tangendo os instrumentos de cordas, nós o louvaremos todos os dias de nossa vida, na Casa do SENHOR.

21 Ora, Isaías dissera: Tome-se uma pasta de figos e ponha-se como emplasto sobre a úlcera; e ele recuperará a saúde.

22 Também dissera Ezequias: Qual será o sinal de que hei de subir à Casa do SENHOR?

Isaías 39

A embaixada da Babilônia
2 Reis 20.12-19

1 Nesse tempo, Merodaque-Baladã, filho de Baladã, rei da Babilônia, enviou cartas e um presente a Ezequias, porque soube

14Som svalans gälla skri hörs min röst, som duvans klagande läte. Gråtande ser jag mot höjden: Herre, jag är hårt ansatt, grip in till min hjälp!

15Vad kan jag säga till honom? Det är ju han som har gjort detta. Sömnen flyr mig i min bittra plåga.

16[---] Herre, gör mig frisk, låt mig få leva!

17Min bittra plåga blev mig till välsignelse. Du skonade mitt liv och räddade mig från förintelsens avgrund, du kastade alla mina synder bakom dig.

18Dödsriket prisar dig inte, de döda sjunger inte ditt lov, de som har lagts i graven hoppas inte på din trofasthet.

19De levande prisar dig, de levande, så som jag gör i dag. Fäder undervisar söner om din trofasthet.

20Herren kommer till min räddning, låt oss slå an strängarna och spela vid Herrens hus i alla våra livsdagar.

Jesaja 39

Sändebuden från Babylonien

1När kungen av Babylonien, Merodak-Baladan, Baladans son, hörde att Hiskia varit sjuk men blivit återställd skickade han ett brev och en gåva till honom.

que estivera doente e já tinha convalescido.

[2] Ezequias se agradou disso e mostrou aos mensageiros a casa do seu tesouro, a prata, o ouro, as especiarias, os óleos finos, todo o seu arsenal e tudo quanto se achava nos seus tesouros; nenhuma coisa houve, nem em sua casa, nem em todo o seu domínio, que Ezequias não lhes mostrasse.

[3] Então, Isaías, o profeta, veio ao rei Ezequias e lhe disse: Que foi que aqueles homens disseram e donde vieram a ti? Respondeu Ezequias: De uma terra longínqua vieram a mim, da Babilônia.

[4] Perguntou ele: Que viram em tua casa? Respondeu Ezequias: Viram tudo quanto há em minha casa; coisa nenhuma há nos meus tesouros que eu não lhes mostrasse.

[5] Então, disse Isaías a Ezequias: Ouve a palavra do SENHOR dos Exércitos:

[6] Eis que virão dias em que tudo quanto houver em tua casa, com o que entesouraram teus pais até ao dia de hoje, será levado para a Babilônia; não ficará coisa alguma, disse o SENHOR.

[7] Dos teus próprios filhos, que tu gerares, tomarão, para que sejam eunucos no palácio do rei da Babilônia.

[8] Então, disse Ezequias a Isaías: Boa é a palavra do SENHOR que disseste. Pois pensava: Haverá paz e segurança em meus dias.

Isaías 40

[2]Hiskia gladde sig åt sändebudens ankomst och visade dem sitt förrådshus med silver och guld, kryddor och välluktande oljor samt hela sin rustkammare och allt som rymdes i hans skattkamrar. Det fanns inte något i palatset eller i hela riket som han inte visade dem.

[3]Då kom profeten Jesaja till kung Hiskia och frågade honom vad männen hade sagt och varifrån de kom. »De har kommit till mig från ett fjärran land«, svarade Hiskia, »från Babylonien.« —

[4]»Vad fick de se i ditt palats?« frågade Jesaja. Hiskia sade: »Allt som finns i mitt palats. Det finns inte något i mina skattkamrar som jag inte visade dem.«

[5]Då sade Jesaja: »Hör Herren Sebaots ord:

[6]Det kommer en dag då allt som finns i ditt palats skall föras bort till Babylonien, allt som dina fäder har samlat fram till nu. Ingenting skall lämnas kvar, säger Herren.

[7]Bland de söner som kommer att födas åt dig, ditt eget kött och blod, skall några tvingas till hovtjänst i den babyloniske kungens palats.«

[8]Hiskia svarade: »Det är ett gott ord som du har kommit med från Herren.« Han tänkte att så länge han själv levde skulle det råda fred och trygghet.

Jesaja 40

O Senhor vem

[1] Consolai, consolai o meu povo, diz o vosso Deus.

[2] Falai ao coração de Jerusalém, bradai-lhe que já é findo o tempo da sua milícia, que a sua iniqüidade está perdoada e que já recebeu em dobro das mãos do SENHOR por todos os seus pecados.

[3] Voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR; endireitai no ermo vereda a nosso Deus.

[4] Todo vale será aterrado, e nivelados, todos os montes e outeiros; o que é tortuoso será retificado, e os lugares escabrosos, aplanados.

[5] A glória do SENHOR se manifestará, e toda a carne a verá, pois a boca do SENHOR o disse.

[6] Uma voz diz: Clama; e alguém pergunta: Que hei de clamar? Toda a carne é erva, e toda a sua glória, como a flor da erva;

[7] seca-se a erva, e caem as flores, soprando nelas o hálito do SENHOR. Na verdade, o povo é erva;

[8] seca-se a erva, e cai a sua flor, mas a palavra de nosso Deus permanece eternamente.

[9] Tu, ó Sião, que anuncias boas-novas, sobe a um monte alto! Tu, que anuncias boas-novas a Jerusalém, ergue a tua voz fortemente; levanta-a, não temas e dize às cidades de Judá: Eis aí está o vosso Deus!

[10] Eis que o SENHOR Deus virá com poder, e o seu braço dominará; eis que o seu galardão está com ele, e diante dele, a sua recompensa.

Tröstande ord till Guds folk

[1]Trösta, trösta mitt folk, säger er Gud.

[2]Ge nytt mod åt Jerusalem, kungör att hennes träldom är över, att hennes skuld är sonad, att Herren straffat henne dubbelt för alla hennes synder.

[3]En röst ropar: Bana väg för Herren genom öknen, gör en jämn väg i ödemarken för vår Gud!

[4]Alla dalar skall höjas, alla berg och höjder sänkas. Oländig mark skall jämnas och branter bli till slätt.

[5]Herrens härlighet skall uppenbaras, och alla människor skall se det. Herren har talat.

[6]En röst sade: Förkunna! Jag frågade: »Vad skall jag förkunna?« Människan är som gräset, förgänglig som blomman på ängen.

[7]Gräset torkar, blomman vissnar, när Herrens vind går fram. Ja, folket är gräs.

[8]Gräset torkar, blomman vissnar, men vår Guds ord består i evighet.

[9]Gå upp på ett högt berg med ditt glädjebud, Sion, ropa ut ditt glädjebud med hög röst, Jerusalem. Ropa, var inte rädd, säg till Judas städer: Er Gud kommer!

[10]Herren Gud kommer i all sin styrka, han härskar med mäktig arm. Sin segerlön har han med sig, de han vunnit går framför honom.

[11] Como pastor, apascentará o seu rebanho; entre os seus braços recolherá os cordeirinhos e os levará no seio; as que amamentam ele guiará mansamente.

[11]Som en herde vallar han sin hjord. Han tar upp lammen i sin famn och bär dem i sina armar, han driver tackorna varligt.

A majestade do Senhor

Guds storhet

[12] Quem na concha de sua mão mediu as águas e tomou a medida dos céus a palmos? Quem recolheu na terça parte de um efa o pó da terra e pesou os montes em romana e os outeiros em balança de precisão?

[12]Vem mäter upp havet i sin kupade hand och himlens vidd med sina fingrar? Vem häller jordens mull i ett mått, väger bergen och höjderna på våg?

[13] Quem guiou o Espírito do SENHOR? Ou, como seu conselheiro, o ensinou?

[13]Vem kan styra Herrens tankar, vem ger honom råd och kunskap?

[14] Com quem tomou ele conselho, para que lhe desse compreensão? Quem o instruiu na vereda do juízo, e lhe ensinou sabedoria, e lhe mostrou o caminho de entendimento?

[14]Vem rådgör han med, vem kan ge honom vishet och lära honom den rätta vägen, skänka honom kunskap och leda honom till insikt?

[15] Eis que as nações são consideradas por ele como um pingo que cai de um balde e como um grão de pó na balança; as ilhas são como pó fino que se levanta.

[15]Folken är som droppar ur ett ämbar, som dammkorn i en vågskål. Fjärran länder väger lätt som stoft.

[16] Nem todo o Líbano basta para queimar, nem os seus animais, para um holocausto.

[16]Libanons skog räcker inte till ved, dess djur förslår inte till brännoffer.

[17] Todas as nações são perante ele como coisa que não é nada; ele as considera menos do que nada, como um vácuo.

[17]Alla folk är som intet för honom, som mindre än intet räknar han dem.

[18] Com quem comparareis a Deus? Ou que coisa semelhante confrontareis com ele?

[18]Med vem vill ni jämföra Gud, vad vill ni likna honom vid?

[19] O artífice funde a imagem, e o ourives a cobre de ouro e cadeias de prata forja para ela.

[19]En gudabild som konstnären gjuter, som guldsmeden täcker med guld och förser med kedjor av silver?

[20] O sacerdote idólatra escolhe madeira que não se corrompe e busca um artífice perito para assentar uma imagem esculpida que não oscile.

[20][---] Man väljer trä som inte murknar och anlitar en skicklig konstnär, som kan ställa upp sin gudabild stadigt.

[21] Acaso, não sabeis? Porventura, não ouvis? Não vos tem sido anunciado desde o princípio? Ou não atentastes para os fundamentos da terra?

[21]Förstår ni inte, hör ni inte? Har det inte sagts er från begynnelsen, har ni inte vetat det sedan jordens grund blev lagd?

[22] Ele é o que está assentado sobre a redondeza da terra, cujos moradores são como gafanhotos; é ele quem estende os céus como cortina e os desenrola como tenda para neles habitar;

[22]Han tronar ovan jordens rund, de som bor på den är som myror. Han breder ut himlen som en duk, spänner upp den som ett tält att bo i.

[23] é ele quem reduz a nada os príncipes e torna em nulidade os juízes da terra.

[23]Han gör furstar till intet, utplånar jordens härskare.

[24] Mal foram plantados e semeados, mal se arraigou na terra o seu tronco, já se secam, quando um sopro passa por eles, e uma tempestade os leva como palha.

[24]Knappt har de såtts, knappt planterats, knappt har de hunnit slå rot, så andas han på dem och de vissnar, stormen för bort dem som boss.

[25] A quem, pois, me comparareis para que eu lhe seja igual? – diz o Santo.

[25]Med vem vill ni jämföra mig, vem är min like? säger den Helige.

[26] Levantai ao alto os olhos e vede. Quem criou estas coisas? Aquele que faz sair o seu exército de estrelas, todas bem contadas, as quais ele chama pelo nome; por ser ele grande em força e forte em poder, nem uma só vem a faltar.

[26]Lyft blicken mot skyn och se: Vem har skapat allt detta? Han som mönstrar stjärnornas här och låter dem tåga fram, han som ropar upp dem alla. Så väldig är hans makt och hans styrka att ingen av dem uteblir.

[27] Por que, pois, dizes, ó Jacó, e falas, ó Israel: O meu caminho está encoberto ao SENHOR, e o meu direito passa despercebido ao meu Deus?

[27]Jakob, hur kan du tala så, Israel, hur kan du säga: »Jag vandrar osedd av Herren, min Gud tar sig inte an min sak.«

[28] Não sabes, não ouviste que o eterno Deus, o SENHOR, o Criador dos fins da terra, nem se cansa, nem se fatiga? Não se pode esquadrinhar o seu entendimento.

[28]Har du inte förstått, inte hört? Herren är en evig Gud, han har skapat hela jorden. Han blir inte trött, han mattas inte. Ingen pejlar djupet av hans vishet.

[29] Faz forte ao cansado e multiplica as forças ao que não tem nenhum vigor.

[29]Han ger den trötte kraft, den svage får ny styrka.

[30] Os jovens se cansam e se fatigam, e os moços de exaustos caem,

[30]Unga män kan bli trötta och mattas, ynglingar snava och falla,

[31] mas os que esperam no SENHOR renovam as suas forças, sobem com asas como águias, correm e não se cansam, caminham e não se fatigam.

Isaías 41

Deus suscita o Redentor

[1] Calai-vos perante mim, ó ilhas, e os povos renovem as suas forças; cheguem-se e, então, falem; cheguemo-nos e pleiteemos juntos.

[2] Quem suscitou do Oriente aquele a cujos passos segue a vitória? Quem faz que as nações se lhe submetam, e que ele calque aos pés os reis, e com a sua espada os transforme em pó, e com o seu arco, em palha que o vento arrebata?

[3] Persegue-os e passa adiante em segurança, por uma vereda que seus pés jamais trilharam.

[4] Quem fez e executou tudo isso? Aquele que desde o princípio tem chamado as gerações à existência, eu, o SENHOR, o primeiro, e com os últimos eu mesmo.

[5] Os países do mar viram isto e temeram, os fins da terra tremeram, aproximaram-se e vieram.

[6] Um ao outro ajudou e ao seu próximo disse: Sê forte.

[7] Assim, o artífice anima ao ourives, e o que alisa com o martelo, ao que bate na bigorna, dizendo da soldadura: Está bem feita. Então, com pregos fixa o ídolo para que não oscile.

[31]men de som litar till Herren får ny kraft, de får vingar som örnar. De springer utan att bli trötta, vandrar utan att mattas.

Jesaja 41

Herren har kallat Kyros

[1]Var tysta inför mig, ni fjärran länder, lägg handen för munnen, alla folk! Må de stiga fram och få ordet. Låt oss mötas till rättegång.

[2]Vem har från öster manat fram den man som segrar vart han går? Vem lämnar folken i hans våld och låter honom störta kungar? Hans svärd gör dem till stoft, hans båge gör dem till boss i vinden.

[3]Han förföljer dem och drar oskadd fram, hans fötter snuddar knappt vid marken.

[4]Vems verk är detta, vem har gjort det? Han som i begynnelsen kallade fram släktena, jag, Herren, som var den förste och som ännu för de sista är densamme.

[5]Fjärran länder ser det och bävar, hela jorden darrar. De har kommit samman.

[6]Alla hjälper varandra och sporrar sina kamrater.

[7]Guldsmeden sporras av gjutaren, klensmeden av den som hamrar. Han berömmer lödningen och spikar fast gudabilden, så att den står stadigt.

Tröst och löften till Israel

[8] Mas tu, ó Israel, servo meu, tu, Jacó, a quem elegi, descendente de Abraão, meu amigo,	[8]Israel, du min tjänare, Jakob, som jag har utvalt, ättling till Abraham, min vän,
[9] tu, a quem tomei das extremidades da terra, e chamei dos seus cantos mais remotos, e a quem disse: Tu és o meu servo, eu te escolhi e não te rejeitei,	[9]du som jag hämtade från jordens ände, kallade från dess bortersta hörn — till dig sade jag: Du är min tjänare, jag har utvalt dig, jag förskjuter dig inte.
[10] não temas, porque eu sou contigo; não te assombres, porque eu sou o teu Deus; eu te fortaleço, e te ajudo, e te sustento com a minha destra fiel.	[10]Var inte rädd, jag är med dig. Ängslas inte, jag är din Gud. Jag ger dig styrka och hjälper dig, stöder och räddar dig med min hand.
[11] Eis que envergonhados e confundidos serão todos os que estão indignados contra ti; serão reduzidos a nada, e os que contendem contigo perecerão.	[11]Alla som vänder sin vrede mot dig får blygas och stå med skam. De män som ligger i fejd med dig skall bli till intet och förgås.
[12] Aos que pelejam contra ti, buscá-los-ás, porém não os acharás; serão reduzidos a nada e a coisa de nenhum valor os que fazem guerra contra ti.	[12]De män som har slagits med dig skall du söka men inte finna. De män som fört krig mot dig skall bli till intet, ett ingenting.
[13] Porque eu, o SENHOR, teu Deus, te tomo pela tua mão direita e te digo: Não temas, que eu te ajudo.	[13]Ty jag är Herren, din Gud, jag tar dig vid handen och säger till dig: Var inte rädd, jag hjälper dig.
[14] Não temas, ó vermezinho de Jacó, povozinho de Israel; eu te ajudo, diz o SENHOR, e o teu Redentor é o Santo de Israel.	[14]Var inte rädd, Jakob, lilla kryp, Israel, du stackars mask. Jag hjälper dig, säger Herren, Israels Helige är din befriare.
[15] Eis que farei de ti um trilho cortante e novo, armado de lâminas duplas; os montes trilharás, e moerás, e os outeiros reduzirás a palha.	[15]Jag gör dig till en skarpeggad tröskslåde, en ny med vassa taggar. Du skall tröska bergen till stoft, höjderna till agnar.
[16] Tu os padejarás, e o vento os levará, e redemoinho os espalhará; tu te alegrarás no SENHOR e te gloriarás no Santo de Israel.	[16]Du skall vanna dem, vinden skall ta dem, en stormvind skall skingra dem. Men du skall glädjas över Herren, över Israels Helige får du jubla.

[17] Os aflitos e necessitados buscam águas, e não as há, e a sua língua se seca de sede; mas eu, o SENHOR, os ouvirei, eu, o Deus de Israel, não os desampararei.

[18] Abrirei rios nos altos desnudos e fontes no meio dos vales; tornarei o deserto em açudes de águas e a terra seca, em mananciais.

[19] Plantarei no deserto o cedro, a acácia, a murta e a oliveira; conjuntamente, porei no ermo o cipreste, o olmeiro e o buxo,

[20] para que todos vejam e saibam, considerem e juntamente entendam que a mão do SENHOR fez isso, e o Santo de Israel o criou.

O Senhor prova a sua grandeza

[21] Apresentai a vossa demanda, diz o SENHOR; alegai as vossas razões, diz o Rei de Jacó.

[22] Trazei e anunciai-nos as coisas que hão de acontecer; relatai-nos as profecias anteriores, para que atentemos para elas e saibamos se se cumpriram; ou fazei-nos ouvir as coisas futuras.

[23] Anunciai-nos as coisas que ainda hão de vir, para que saibamos que sois deuses; fazei bem ou fazei mal, para que nos assombremos, e juntamente o veremos.

[24] Eis que sois menos do que nada, e menos do que nada é o que fazeis; abominação é quem vos escolhe.

[25] Do Norte suscito a um, e ele vem, a um desde o nascimento do sol, e ele invocará o meu nome; pisará magistrados como lodo e como o oleiro pisa o barro.

[17]De fattiga och svaga söker vatten — förgäves. Tungan torkar av törst. Jag, Herren, hör deras bön, Israels Gud sviker dem inte.

[18]Floder skall rinna fram på kala höjder, källor springa upp på slätten. Jag gör öknen rik på vatten, gör det torra landet till oaser.

[19]Ceder planterar jag i öknen, akacia, myrten och vildoliv, jag sätter cypresser i ödemarken tillsammans med almar och pinjer.

[20]Så skall alla se och veta, besinna och förstå, att Herrens hand har utfört detta, att Israels Helige skapat det.

Herrens överlägsenhet över avgudarna

[21]Lägg fram er sak, säger Herren, anför era bevis, säger Jakobs konung.

[22]Må de stiga fram och förklara för oss allt som sker. Förklara det förflutna, så att vi kan begrunda det och förstå det som har skett. Eller tala om för oss vad som skall hända,

[23]berätta vad som skall ske härnäst, så att vi förstår att ni är gudar. Gör något, gott eller ont, så att vi alla kan se och skåda.

[24]Nej, ni är ingenting, det ni gör är mindre än intet. Avskyvärd är den som väljer er.

[25]Jag manade fram en man från norr, från öster kallade jag honom. Han trampar på furstar som på jord, som en krukmakare trampar sin lera.

[26] Quem anunciou isto desde o princípio, a fim que o possamos saber, antecipadamente, para que digamos: É isso mesmo? Mas não há quem anuncie, nem tampouco quem manifeste, nem ainda quem ouça as vossas palavras.

[26]Vem berättade det i förväg, så att vi visste, förutsade det, så att vi såg att det slog in? Ingen förutsade, ingen förkunnade, inte ett ord hördes från er.

[27] Eu sou o que primeiro disse a Sião: Eis! Ei-los aí! E a Jerusalém dou um mensageiro de boas-novas.

[27]Jag är den förste som säger det till Sion, jag sänder en glädjebudbärare till Jerusalem.

[28] Quando eu olho, não há ninguém; nem mesmo entre eles há conselheiro a quem eu pergunte, e me responda.

[28]Jag ser mig omkring, men ingen är här, jag talar, men ingen vet råd, ingen kan svara på mina frågor.

[29] Eis que todos são nada; as suas obras são coisa nenhuma; as suas imagens de fundição, vento e vácuo.

[29]Nej, de är ingenting, de uträttar intet. Dessa beläten är luft och tomhet.

Isaías 42

O Servo do Senhor

[1] Eis aqui o meu servo, a quem sustenho; o meu escolhido, em quem a minha alma se compraz; pus sobre ele o meu Espírito, e ele promulgará o direito para os gentios.

[2] Não clamará, nem gritará, nem fará ouvir a sua voz na praça.

[3] Não esmagará a cana quebrada, nem apagará a torcida que fumega; em verdade, promulgará o direito.

[4] Não desanimará, nem se quebrará até que ponha na terra o direito; e as terras do mar aguardarão a sua doutrina.

[5] Assim diz Deus, o SENHOR, que criou os céus e os estendeu, formou a terra e a tudo quanto produz; que dá fôlego de vida ao povo que nela está e o espírito aos que andam nela.

Jesaja 42

Herrens tjänare och hans uppgift

[1]Detta är min tjänare som jag ger kraft, min utvalde som jag har kär. Jag låter min ande komma över honom, han skall föra ut rätten till folken.

[2]Han ropar inte, han höjer inte rösten, hans stämma hörs inte på gatorna.

[3]Det knäckta strået bryter han inte av, den tynande lågan släcker han inte. Trofast skall han föra ut rätten.

[4]Han skall inte tyna bort eller knäckas, innan han fört rätten till seger på jorden. Fjärran länder väntar på hans undervisning.

[5]Så säger Gud, Herren, han som har skapat himlen och spänt upp den, brett ut jorden med allt vad den alstrar, han som gett liv åt människorna där, livsande åt dem som vandrar på jorden:

[6] Eu, o SENHOR, te chamei em justiça, tomar-te-ei pela mão, e te guardarei, e te farei mediador da aliança com o povo e luz para os gentios;

[7] para abrires os olhos aos cegos, para tirares da prisão o cativo e do cárcere, os que jazem em trevas.

[8] Eu sou o SENHOR, este é o meu nome; a minha glória, pois, não a darei a outrem, nem a minha honra, às imagens de escultura.

[9] Eis que as primeiras predições já se cumpriram, e novas coisas eu vos anuncio; e, antes que sucedam, eu vo-las farei ouvir.

Cântico de louvor pela salvação do povo

[10] Cantai ao SENHOR um cântico novo e o seu louvor até às extremidades da terra, vós, os que navegais pelo mar e tudo quanto há nele, vós, terras do mar e seus moradores.

[11] Alcem a voz o deserto, as suas cidades e as aldeias habitadas por Quedar; exultem os que habitam nas rochas e clamem do cimo dos montes;

[12] dêem honra ao SENHOR e anunciem a sua glória nas terras do mar.

[13] O SENHOR sairá como valente, despertará o seu zelo como homem de guerra; clamará, lançará forte grito de guerra e mostrará sua força contra os seus inimigos.

[14] Por muito tempo me calei, estive em silêncio e me contive; mas agora darei gritos como a parturiente, e ao mesmo tempo ofegarei, e estarei esbaforido.

[6]Jag, Herren, har i min trohet kallat dig, jag tar dig vid handen och skyddar dig. Genom dig ingår jag ett förbund med mitt folk till ett ljus för de andra folken.

[7]Du skall öppna de blindas ögon och befria de fångna ur fängelset, ur fängelsehålan dem som sitter i mörkret.

[8]Jag är Herren, detta är mitt namn. Jag delar inte min ära med någon, inte min berömmelse med gudabilder.

[9]Det som förut var är förbi, nu förkunnar jag något nytt. Innan det ännu spirat kungör jag det för er.

Herren kämpar och segrar

[10]Sjung till Herrens ära, sjung en ny sång, sjung hans lov över hela jorden. Må havet brusa och allt det rymmer, fjärran länder jubla och de som bor där.

[11]Må öknen och dess städer ropa, byarna där Kedar bor. Må folket i Sela glädjas, höja jubelrop från bergens krön.

[12]Ge Herren äran, lovprisa honom i fjärran länder!

[13]Herren drar ut som en kämpe, som en krigare, upptänd av stridslust, han utstöter härskrin och visar fienden sin styrka.

[14]Länge har jag tigit, varit tyst och behärskat mig. Nu vrålar jag som en födande kvinna, flämtar, drar efter andan.

[15] Os montes e outeiros devastarei e toda a sua erva farei secar; tornarei os rios em terra firme e secarei os lagos.

[16] Guiarei os cegos por um caminho que não conhecem, fá-los-ei andar por veredas desconhecidas; tornarei as trevas em luz perante eles e os caminhos escabrosos, planos. Estas coisas lhes farei e jamais os desampararei.

[17] Tornarão atrás e confundir-se-ão de vergonha os que confiam em imagens de escultura e às imagens de fundição dizem: Vós sois nossos deuses.

Lamento sobre a cegueira de Israel

[18] Surdos, ouvi, e vós, cegos, olhai, para que possais ver.

[19] Quem é cego, como o meu servo, ou surdo, como o meu mensageiro, a quem envio? Quem é cego, como o meu amigo, e cego, como o servo do SENHOR?

[20] Tu vês muitas coisas, mas não as observas; ainda que tens os ouvidos abertos, nada ouves.

[21] Foi do agrado do SENHOR, por amor da sua própria justiça, engrandecer a lei e fazê-la gloriosa.

[22] Não obstante, é um povo roubado e saqueado; todos estão enlaçados em cavernas e escondidos em cárceres; são postos como presa, e ninguém há que os livre; por despojo, e ninguém diz: Restitui.

[23] Quem há entre vós que ouça isto? Que atenda e ouça o que há de ser depois?

[24] Quem entregou Jacó por despojo e Israel, aos roubadores? Acaso, não foi o

[15]Jag förhärjar berg och höjder, allt som växer där skall torka bort. Floder förvandlar jag till torra fåror, jag låter sjöarna torka ut.

[16]Jag skall leda de blinda på vägen, föra dem längs okända stigar. Mörkret framför dem gör jag till ljus, oländig mark blir jämn. Det jag nu har sagt skall jag göra, jag viker inte från det.

[17]I djupaste skam tar de till flykten, de som förtröstar på gudabilder och säger till beläten: »Ni är våra gudar.«

Herrens blinde och döve tjänare

[18]Ni döva, lyssna! Ni blinda, se!

[19]Vem är blind om inte min tjänare, vem är så döv som budbäraren jag sänder? Vem är lika blind som min utsände, lika döv som Herrens tjänare?

[20]Han ser mycket, men bryr sig inte om det, hans öron är öppna, men han lyssnar inte.

[21]Herren är rättfärdig, därför vill han visa att hans lag är härlig och stor.

[22]Men detta är ett plundrat och skövlat folk. Alla hölls fångna i hålor, i fängelser gömdes de undan. De skövlades och ingen hjälpte dem, de plundrades och ingen sade: »Ge tillbaka!«

[23]Vem av er hör detta, ger akt och lyssnar hädanefter?

[24]Vem utlämnade Jakob åt skövling, Israel åt plundrare? Det gjorde Herren, han som

SENHOR, aquele contra quem pecaram e nos caminhos do qual não queriam andar, não dando ouvidos à sua lei?

25 Pelo que derramou sobre eles o furor da sua ira e a violência da guerra; isto lhes ateou fogo ao redor, contudo, não o entenderam; e os queimou, mas não fizeram caso.

Isaías 43

Só Deus resgata Israel

1 Mas agora, assim diz o SENHOR, que te criou, ó Jacó, e que te formou, ó Israel: Não temas, porque eu te remi; chamei-te pelo teu nome, tu és meu.

2 Quando passares pelas águas, eu serei contigo; quando, pelos rios, eles não te submergirão; quando passares pelo fogo, não te queimarás, nem a chama arderá em ti.

3 Porque eu sou o SENHOR, teu Deus, o Santo de Israel, o teu Salvador; dei o Egito por teu resgate e a Etiópia e Sebá, por ti.

4 Visto que foste precioso aos meus olhos, digno de honra, e eu te amei, darei homens por ti e os povos, pela tua vida.

5 Não temas, pois, porque sou contigo; trarei a tua descendência desde o Oriente e a ajuntarei desde o Ocidente.

6 Direi ao Norte: entrega! E ao Sul: não retenhas! Trazei meus filhos de longe e minhas filhas, das extremidades da terra,

vi syndat mot. De vägrade följa hans vägar, lyssnade inte till hans lag.

25Då tömde han sin brinnande vrede över dem, lät dem drabbas av krig och våld. De omvärvdes av eld men kom inte till insikt, brändes av lågor men tog inte varning.

Jesaja 43

Herrens befrielse av Israel

1Nu säger Herren, han som har skapat dig, Jakob, han som har format dig, Israel: Var inte rädd, jag har friköpt dig, jag har gett dig ditt namn, du är min.

2När du går genom vatten är jag med dig, vattenmassorna skall inte dränka dig. När du går genom eld skall du inte bli svedd, lågorna skall inte bränna dig.

3Jag är Herren, din Gud, Israels Helige är den som räddar dig. Jag lämnar Egypten som lösen för dig, jag ger Kush och Seba i utbyte.

4Du är dyrbar för mig, jag ärar och älskar dig. Därför ger jag människor i utbyte mot dig, andra folk som betalning för ditt liv.

5Var inte rädd, jag är med dig. Från öster för jag hem dina barn, från väster samlar jag er alla.

6Till norden säger jag: Ge mig dem! och till södern: Släpp dem! För hem mina söner från fjärran och mina döttrar från jordens ände,

[7] a todos os que são chamados pelo meu nome, e os que criei para minha glória, e que formei, e fiz.

[8] Traze o povo que, ainda que tem olhos, é cego e surdo, ainda que tem ouvidos.

[9] Todas as nações, congreguem-se; e, povos, reúnam-se; quem dentre eles pode anunciar isto e fazer-nos ouvir as predições antigas? Apresentem as suas testemunhas e por elas se justifiquem, para que se ouça e se diga: Verdade é!

[10] Vós sois as minhas testemunhas, diz o SENHOR, o meu servo a quem escolhi; para que o saibais, e me creiais, e entendais que sou eu mesmo, e que antes de mim deus nenhum se formou, e depois de mim nenhum haverá.

[11] Eu, eu sou o SENHOR, e fora de mim não há salvador.

[12] Eu anunciei salvação, realizei-a e a fiz ouvir; deus estranho não houve entre vós, pois vós sois as minhas testemunhas, diz o SENHOR; eu sou Deus.

[13] Ainda antes que houvesse dia, eu era; e nenhum há que possa livrar alguém das minhas mãos; agindo eu, quem o impedirá?

Libertação do jugo da Babilônia

[14] Assim diz o SENHOR, o que vos redime, o Santo de Israel: Por amor de vós, enviarei inimigos contra a Babilônia e a todos os de lá farei embarcar como fugitivos, isto é, os caldeus, nos navios com os quais se vangloriavam.

[7]alla som bär mitt namn och som jag har skapat, format och gjort till min ära.

Endast Herren kan ge räddning

[8]För fram dem som är blinda fast de har ögon, döva fast de fått öron.

[9]Alla folk har samlats, folkslagen möts. Vem bland dem kunde förutsäga detta eller förkunna vad som förut skett? Låt dem kalla sina vittnen, så att de får rätt och de som lyssnar blir övertygade.

[10]Men ni är mina vittnen, säger Herren, min tjänare, den som jag har utvalt, för att ni skall få insikt och tro mig, förstå att jag är Gud. Ingen gud har blivit till före mig, ingen skall komma efter mig.

[11]Jag, jag är Herren, ingen annan än jag kan ge räddning.

[12]Det var jag som förutsade och förkunnade, ingen främmande gud ibland er. Ni är mina vittnen, säger Herren. Jag är Gud,

[13]också i framtiden är jag densamme. Ingen kan rycka något ur min hand, det jag gör kan ingen göra om intet.

Herrens nya underverk

[14]Så säger Herren, er befriare, Israels Helige: För er skull har jag sänt bud till Babylon. Jag skall slå sönder portarnas reglar, från skeppen hörs kaldeernas klagorop.

[15] Eu sou o SENHOR, o vosso Santo, o Criador de Israel, o vosso Rei.

[16] Assim diz o SENHOR, o que outrora preparou um caminho no mar e nas águas impetuosas, uma vereda;

[17] o que fez sair o carro e o cavalo, o exército e a força – jazem juntamente lá e jamais se levantarão; estão extintos, apagados como uma torcida.

[18] Não vos lembreis das coisas passadas, nem considereis as antigas.

[19] Eis que faço coisa nova, que está saindo à luz; porventura, não o percebeis? Eis que porei um caminho no deserto e rios, no ermo.

[20] Os animais do campo me glorificarão, os chacais e os filhotes de avestruzes; porque porei águas no deserto e rios, no ermo, para dar de beber ao meu povo, ao meu escolhido,

[21] ao povo que formei para mim, para celebrar o meu louvor.

A misericórdia do Senhor

[22] Contudo, não me tens invocado, ó Jacó, e de mim te cansaste, ó Israel.

[23] Não me trouxeste o gado miúdo dos teus holocaustos, nem me honraste com os teus sacrifícios; não te dei trabalho com ofertas de manjares, nem te cansei com incenso.

[24] Não me compraste por dinheiro cana aromática, nem com a gordura dos teus sacrifícios me satisfizeste, mas me deste trabalho com os teus pecados e me cansaste com as tuas iniqüidades.

[15]Jag är Herren, er Helige, Israels skapare, er konung.

[16]Så säger Herren, han som gjorde en väg genom havet, en stig genom mäktiga vatten,

[17]han som lät hästar och vagnar och starka kämpar rycka ut: där ligger de och reser sig inte mer, utsläckta, som en slocknad veke.

[18]Men glöm det som förut var, tänk inte på det förgångna.

[19]Nu gör jag något nytt. Det spirar redan, märker ni det inte? Jag gör en väg genom öknen, stigar i ödemarken.

[20]Vilda djur, schakal och struts, skall prisa mig, för att jag frambringar vatten i öknen, floder i ödemarken, så att mitt folk, det utvalda, får dricka,

[21]det folk som jag har skapat åt mig. De skall sjunga mitt lov.

Israels rättmätiga straff

[22]Du åkallade inte mig, Jakob, tröttade inte ut dig för min skull, Israel.

[23]Du gav mig inte får som brännoffer, ärade mig inte med slaktoffer. Jag betungade dig inte med matoffer, tröttade dig inte med krav på rökelse.

[24]Du köpte inte kalmus åt mig, mättade mig inte med dina slaktoffers fett. Tvärtom betungade du mig med dina synder och tröttade mig med dina förbrytelser.

[25] Eu, eu mesmo, sou o que apago as tuas transgressões por amor de mim e dos teus pecados não me lembro.
[26] Desperta-me a memória; entremos juntos em juízo; apresenta as tuas razões, para que possas justificar-te.
[27] Teu primeiro pai pecou, e os teus guias prevaricaram contra mim.
[28] Pelo que profanarei os príncipes do santuário; e entregarei Jacó à destruição e Israel, ao opróbrio.

[25]Jag, jag är den som utplånar dina brott, för min egen skull, jag minns inte mer dina synder.

[26]Stäm mig! Låt oss processa! För din talan, så att du får rätt.

[27]Din stamfader syndade, dina talesmän satte sig upp mot mig.

[28]Därför förnedrade jag de heliga furstarna, jag lät Jakob vigas åt förintelse, lät Israel skymfas.

Isaías 44

O Senhor é o único Deus

[1] Agora, pois, ouve, ó Jacó, servo meu, ó Israel, a quem escolhi.
[2] Assim diz o SENHOR, que te criou, e te formou desde o ventre, e que te ajuda: Não temas, ó Jacó, servo meu, ó amado, a quem escolhi.
[3] Porque derramarei água sobre o sedento e torrentes, sobre a terra seca; derramarei o meu Espírito sobre a tua posteridade e a minha bênção, sobre os teus descendentes;
[4] e brotarão como a erva, como salgueiros junto às correntes das águas.
[5] Um dirá: Eu sou do SENHOR; outro se chamará do nome de Jacó; o outro ainda escreverá na própria mão: Eu sou do SENHOR, e por sobrenome tomará o nome de Israel.

[6] Assim diz o SENHOR, Rei de Israel, seu Redentor, o SENHOR dos Exércitos: Eu sou o primeiro e eu sou o último, e além de mim não há Deus.

Jesaja 44

Välsignelse över Israel

[1]Men lyssna nu, Jakob, min tjänare, Israel, som jag har utvalt.

[2]Så säger Herren, din skapare, han som formade dig i moderlivet, han som hjälper dig: Var inte rädd, min tjänare Jakob, Jeshurun, som jag har utvalt.

[3]Jag skall gjuta vatten över törstande mark, floder av vatten över torrt land, och jag skall utgjuta min ande över dina barn, min välsignelse över dina ättlingar.

[4]De skall skjuta upp som grönskande popplar, som pilträd vid vattenströmmar.

[5]En skall säga att han tillhör Herren, en skall bära Jakobs namn, en skall skriva att han är Herrens och hedras med namnet Israel.

Herren är den ende Guden

[6]Så säger Herren, Israels konung, han som friköper dem, Herren Sebaot: Jag är den förste, jag är den siste. Det finns ingen annan Gud än jag.

[7] Quem há, como eu, feito predições desde que estabeleci o mais antigo povo? Que o declare e o exponha perante mim! Que esse anuncie as coisas futuras, as coisas que hão de vir!

[8] Não vos assombreis, nem temais; acaso, desde aquele tempo não vo-lo fiz ouvir, não vo-lo anunciei? Vós sois as minhas testemunhas. Há outro Deus além de mim? Não, não há outra Rocha que eu conheça.

[7]Vem är som jag? Må han ge sig till känna, förklara och bevisa det för mig. Vem har i förväg kungjort det som händer? Låt dem berätta för oss vad som skall ske.

[8]Var inte förfärade, hys ingen fruktan! Kungjorde och berättade jag det inte i förväg? Ni är mina vittnen. Finns det någon annan Gud än jag, någon klippa som jag inte vet om?

A loucura da idolatria

[9] Todos os artífices de imagens de escultura são nada, e as suas coisas preferidas são de nenhum préstimo; eles mesmos são testemunhas de que elas nada vêem, nem entendem, para que eles sejam confundidos.

[10] Quem formaria um deus ou fundiria uma imagem de escultura, que é de nenhum préstimo?

[11] Eis que todos os seus seguidores ficariam confundidos, pois os mesmos artífices não passam de homens; ajuntem-se todos e se apresentem, espantem-se e sejam, à uma, envergonhados.

[12] O ferreiro faz o machado, trabalha nas brasas, forma um ídolo a martelo e forja-o com a força do seu braço; ele tem fome, e a sua força falta, não bebe água e desfalece.

[13] O artífice em madeira estende o cordel e, com o lápis, esboça uma imagem; alisa-a com plaina, marca com o compasso e faz à semelhança e beleza de um homem, que possa morar em uma casa.

Avgudamakarnas fåfänga verk

[9]Avgudamakarna är ingenting, deras älskade bilder ger ingen hjälp. Deras vittnen varken ser eller förstår och får stå där med skam.

[10]Vem vill göra en gud, gjuta en gudabild, som inte ger någon hjälp?

[11]Alla hans anhängare står med skam, hantverkarna är bara människor. Må de alla samlas och träda fram, de skall fyllas av skam och skräck.

[12]Smeden arbetar fram sitt verk vid härden, med hammare formar han det och bearbetar det med starka armar. Han låter bli att äta och blir trött, han dricker inget och blir kraftlös.

[13]Snickaren sträcker sitt måttband, märker ut bilden med krita och hugger ut den med stämjärn. Han märker ut måtten med passare och ger bilden mänsklig form, en praktfull gestalt som skall bo i ett tempel.

[14] Um homem corta para si cedros, toma um cipreste ou um carvalho, fazendo escolha entre as árvores do bosque; planta um pinheiro, e a chuva o faz crescer.

[15] Tais árvores servem ao homem para queimar; com parte de sua madeira se aquenta e coze o pão; e também faz um deus e se prostra diante dele, esculpe uma imagem e se ajoelha diante dela.

[16] Metade queima no fogo e com ela coze a carne para comer; assa-a e farta-se; também se aquenta e diz: Ah! Já me aquento, contemplo a luz.

[17] Então, do resto faz um deus, uma imagem de escultura; ajoelha-se diante dela, prostra-se e lhe dirige a sua oração, dizendo: Livra-me, porque tu és o meu deus.

[18] Nada sabem, nem entendem; porque se lhes grudaram os olhos, para que não vejam, e o seu coração já não pode entender.

[19] Nenhum deles cai em si, já não há conhecimento nem compreensão para dizer: Metade queimei e cozi pão sobre as suas brasas, assei sobre elas carne e a comi; e faria eu do resto uma abominação? Ajoelhar-me-ia eu diante de um pedaço de árvore?

[20] Tal homem se apascenta de cinza; o seu coração enganado o iludiu, de maneira que não pode livrar a sua alma, nem dizer: Não é mentira aquilo em que confio?

A promessa de livramento

[21] Lembra-te destas coisas, ó Jacó, ó Israel, porquanto és meu servo! Eu te formei, tu

[14]Man fäller cederträd, man tar en stenek eller en ek, som får växa sig stor bland skogens träd, eller planterar ett lagerträd, som regnet ger växtkraft.

[15]Virket skall folk ha till bränsle, man har det att värma sig med och göra upp eld för att baka. Man tillverkar också en gud som man tillber, gör en gudabild och faller på knä för den.

[16]Hälften gör man en brasa av, där steker man kött, man äter sin stek och blir mätt, och man värmer sig och säger: »Vilken härlig brasa!«

[17]Av resten gör man en gud, en bild som man faller på knä för och tillber och riktar sina böner till: »Rädda mig, du som är min gud!«

[18]De har inget vett, inget förstånd, deras ögon är tillslutna så att de inte ser, deras hjärtan så att de ingenting fattar.

[19]Ingen tänker sig för, har vett och förstånd att säga: »Hälften gör jag en brasa av, jag bakar bröd på glöden och steker en köttbit och äter — skall jag nu göra resten till en vidrig avgud och falla på knä för en träklabb?«

[20]Den som tyr sig till stoft och aska lurar sig själv. Han kan inte rädda sitt liv, inte säga: »Jag har litat på en lögn.«

Herrens storhet som skapare

[21]Minns detta, Jakob, Israel, du som är min tjänare. Jag har format dig, du skall

és meu servo, ó Israel; não me esquecerei de ti.

22 Desfaço as tuas transgressões como a névoa e os teus pecados, como a nuvem; torna-te para mim, porque eu te remi.

23 Regozijai-vos, ó céus, porque o SENHOR fez isto; exultai, vós, ó profundezas da terra; retumbai com júbilo, vós, montes, vós, bosques e todas as suas árvores, porque o SENHOR remiu a Jacó e se glorificou em Israel.

24 Assim diz o SENHOR, que te redime, o mesmo que te formou desde o ventre materno: Eu sou o SENHOR, que faço todas as coisas, que sozinho estendi os céus e sozinho espraiei a terra;

25 que desfaço os sinais dos profetizadores de mentiras e enlouqueço os adivinhos; que faço tornar atrás os sábios, cujo saber converto em loucuras;

26 que confirmo a palavra do meu servo e cumpro o conselho dos meus mensageiros; que digo de Jerusalém: Ela será habitada; e das cidades de Judá: Elas serão edificadas; e quanto às suas ruínas: Eu as levantarei;

27 que digo à profundeza das águas: Seca-te, e eu secarei os teus rios;

28 que digo de Ciro: Ele é meu pastor e cumprirá tudo o que me apraz; que digo também de Jerusalém: Será edificada; e do templo: Será fundado.

Isaías 45

Ciro, o libertador de Israel

tjäna mig. Israel, jag skall aldrig glömma dig.

22Jag plånar ut dina synder som ett moln, dina brott som en sky. Vänd tillbaka till mig, jag har friköpt dig.

23Jubla, du himmel, över vad Herren har gjort! Ropa av glädje, jordens djup! Brist ut i jubel, ni berg, du skog med alla dina träd! Ty Herren har friköpt Jakob, genom Israel visar han sin härlighet.

24Så säger Herren, din befriare, han som formade dig i moderlivet: Jag är Herren, som har skapat allt. Jag ensam spände upp himlen, jag bredde ut jorden utan hjälp.

25Jag sätter orakelprästernas tecken ur spel och gör spåmännen till narrar, de visa kommer till korta, jag gör deras klokhet till dårskap.

26Mina tjänares ord låter jag slå in, jag förverkligar det mina utsända förkunnat. Jag säger: Jerusalem skall bli bebott och Judas städer byggas upp, staden skall jag resa ur ruinerna.

27Jag säger till havsdjupet: Sina! Dina flöden torkar jag ut.

28Jag säger: Kyros är min herde, han skall förverkliga allt jag vill. Han skall säga: Jerusalem skall byggas upp, templet få en fast grund.

Jesaja 45

Kyros som Herrens utvalda redskap

[1] Assim diz o SENHOR ao seu ungido, a Ciro, a quem tomo pela mão direita, para abater as nações ante a sua face, e para descingir os lombos dos reis, e para abrir diante dele as portas, que não se fecharão.

[1]Så säger Herren till sin smorde, till Kyros, vars högra hand han har fattat för att lägga folken under honom och beröva kungarna deras svärd, för att dörrarna skall öppnas för honom och inga portar förbli stängda:

[2] Eu irei adiante de ti, endireitarei os caminhos tortuosos, quebrarei as portas de bronze e despedaçarei as trancas de ferro;

[2]Jag går framför dig och jämnar ut bergen, kopparportarna krossar jag, järnbommarna slår jag sönder.

[3] dar-te-ei os tesouros escondidos e as riquezas encobertas, para que saibas que eu sou o SENHOR, o Deus de Israel, que te chama pelo teu nome.

[3]Jag ger dig skatter, dolda i mörkret, gömda rikedomar, för att du skall inse att jag är Herren, att han som gett dig ditt namn är Israels Gud.

[4] Por amor do meu servo Jacó e de Israel, meu escolhido, eu te chamei pelo teu nome e te pus o sobrenome, ainda que não me conheces.

[4]För min tjänare Jakobs skull, för Israel, min utvalde, har jag gett dig ditt namn, ditt hedersnamn, fastän du inte känner mig.

[5] Eu sou o SENHOR, e não há outro; além de mim não há Deus; eu te cingirei, ainda que não me conheces.

[5]Jag är Herren, ingen annan finns, ingen är Gud utom jag. Jag rustar dig till strid, fastän du inte känner mig,

[6] Para que se saiba, até ao nascente do sol e até ao poente, que além de mim não há outro; eu sou o SENHOR, e não há outro.

[6]för att alla i öst och i väst skall inse att det inte finns någon mer än jag. Jag är Herren, ingen annan finns.

[7] Eu formo a luz e crio as trevas; faço a paz e crio o mal; eu, o SENHOR, faço todas estas coisas.

[7]Jag ger ljus och skapar mörker, jag bringar lycka och skapar ofärd. Jag, Herren, gör allt detta.

O Senhor é o Criador

[8] Destilai, ó céus, dessas alturas, e as nuvens chovam justiça; abra-se a terra e produza a salvação, e juntamente com ela brote a justiça; eu, o SENHOR, as criei.

[8]Må det flöda från himlen därovan, må rättfärdighet strömma ur molnen. Må jorden öppna sig, räddningen spira och rättfärdigheten slå ut i blom. Jag, Herren, har skapat det.

[9] Ai daquele que contende com o seu Criador! E não passa de um caco de barro entre outros cacos. Acaso, dirá o barro ao

[9]Ve den som tvistar med sin skapare — en skärva bland skärvor på marken. Skall

que lhe dá forma: Que fazes? Ou: A tua obra não tem alça.

10 Ai daquele que diz ao pai: Por que geras? E à mulher: Por que dás à luz?

11 Assim diz o SENHOR, o Santo de Israel, aquele que o formou: Quereis, acaso, saber as coisas futuras? Quereis dar ordens acerca de meus filhos e acerca das obras de minhas mãos?

12 Eu fiz a terra e criei nela o homem; as minhas mãos estenderam os céus, e a todos os seus exércitos dei as minhas ordens.

13 Eu, na minha justiça, suscitei a Ciro e todos os seus caminhos endireitarei; ele edificará a minha cidade e libertará os meus exilados, não por preço nem por presentes, diz o SENHOR dos Exércitos.

14 Assim diz o SENHOR: A riqueza do Egito, e as mercadorias da Etiópia, e os sabeus, homens de grande estatura, passarão ao teu poder e serão teus; seguir-te-ão, irão em grilhões, diante de ti se prostrarão e te farão as suas súplicas, dizendo: Só contigo está Deus, e não há outro que seja Deus.

15 Verdadeiramente, tu és Deus misterioso, ó Deus de Israel, ó Salvador.

16 Envergonhar-se-ão e serão confundidos todos eles; cairão, à uma, em ignomínia os que fabricam ídolos.

17 Israel, porém, será salvo pelo SENHOR com salvação eterna; não sereis

leran säga till krukmakaren: »Vad gör du? Du har inget handlag.«

10Ve den som säger till en far: »Vad har du avlat?« och till en kvinna: »Vad har du fött?«

11Så säger Herren, Israels Helige, han som formar framtiden: Ställer ni frågor till mig om mina barn, ger ni mig order om mina händers verk?

12Det är jag som har skapat jorden och gjort människorna där. Jag har spänt upp himlen med egna händer och ger order till hela dess här.

13Jag har i min trohet manat fram en man, vart han går jämnar jag hans väg. Han skall bygga upp min stad och släppa mitt bortförda folk utan betalning och utan lön, säger Herren Sebaot.

Herrens överhöghet över alla folk

14Så säger Herren: Det rika Egypten, det välmående Kush och Sebas resliga folk skall tillfalla dig och bli ditt. De skall gå bakom dig, komma i bojor. De faller ner inför dig och ber med orden: »Bara hos dig finns Gud, ingen annan finns, ingen annan är Gud.«

15Du är sannerligen en dold gud, Israels Gud, som ger räddning.

16Alla får blygas och känna skam, nesa blir avgudamakarnas lott.

17Men Israel räddas av Herren för evigt. Aldrig skall ni känna blygsel och skam, aldrig i evighet.

envergonhados, nem confundidos em toda a eternidade.

[18] Porque assim diz o SENHOR, que criou os céus, o Deus que formou a terra, que a fez e a estabeleceu; que não a criou para ser um caos, mas para ser habitada: Eu sou o SENHOR, e não há outro.

[18]Så säger Herren, han som skapat himlen — han är Gud — han som format och frambragt jorden — han gav den en fast grund — han skapade den inte till att ligga tom utan gjorde den till att vara bebodd: Jag är Herren, ingen annan finns.

O Senhor e os ídolos

[19] Não falei em segredo, nem em lugar algum de trevas da terra; não disse à descendência de Jacó: Buscai-me em vão; eu, o SENHOR, falo a verdade e proclamo o que é direito.

[19]Jag har aldrig talat i det fördolda, någonstans i ett mörkt land, aldrig uppmanat Jakobs ättlingar att söka mig i tomheten. Jag är Herren, mina ord är sanna, det jag säger är att lita på.

[20] Congregai-vos e vinde; chegai-vos todos juntos, vós que escapastes das nações; nada sabem os que carregam o lenho das suas imagens de escultura e fazem súplicas a um deus que não pode salvar.

[20]Kom hit, samlas här, träd fram, ni som skonats bland folken! Utan insikt är de som bär på träbeläten och ber till en gud som inte kan hjälpa dem.

[21] Declarai e apresentai as vossas razões. Que tomem conselho uns com os outros. Quem fez ouvir isto desde a antiguidade? Quem desde aquele tempo o anunciou? Porventura, não o fiz eu, o SENHOR? Pois não há outro Deus, senão eu, Deus justo e Salvador não há além de mim.

[21]Berätta, kom med ert svar, överlägg tillsammans! Vem förutsade detta, berättade om det i förväg? Det gjorde jag, Herren. Det finns ingen annan Gud än jag, ingen trofast Gud som hjälper utom jag.

[22] Olhai para mim e sede salvos, vós, todos os limites da terra; porque eu sou Deus, e não há outro.

[22]Vänd er till mig, folk från hela jorden, så skall ni bli hjälpta. Jag är Gud, ingen annan finns.

[23] Por mim mesmo tenho jurado; da minha boca saiu o que é justo, e a minha palavra não tornará atrás. Diante de mim se dobrará todo joelho, e jurará toda língua.

[23]Jag svär vid mig själv, det jag säger är sant, mitt ord står fast: För mig skall alla böja knä, alla skall svära mig trohet.

[24] De mim se dirá: Tão-somente no SENHOR há justiça e força; até ele virão e

[24]Blott hos Herren, skall det heta, finns seger och styrka. Alla som vänt sin vrede

serão envergonhados todos os que se irritarem contra ele.

[25] Mas no SENHOR será justificada toda a descendência de Israel e nele se gloriará.

Isaías 46

A queda dos ídolos da Babilônia

[1] Bel se encurva, Nebo se abaixa; os ídolos são postos sobre os animais, sobre as bestas; as cargas que costumáveis levar são canseira para as bestas já cansadas.

[2] Esses deuses juntamente se abaixam e se encurvam, não podem salvar a carga; eles mesmos entram em cativeiro.

[3] Ouvi-me, ó casa de Jacó e todo o restante da casa de Israel; vós, a quem desde o nascimento carrego e levo nos braços desde o ventre materno.

[4] Até à vossa velhice, eu serei o mesmo e, ainda até às cãs, eu vos carregarei; já o tenho feito; levar-vos-ei, pois, carregar-vos-ei e vos salvarei.

[5] A quem me comparareis para que eu lhe seja igual? E que coisa semelhante confrontareis comigo?

[6] Os que gastam o ouro da bolsa e pesam a prata nas balanças assalariam o ourives para que faça um deus e diante deste se prostram e se inclinam.

[7] Sobre os ombros o tomam, levam-no e o põem no seu lugar, e aí ele fica; do seu lugar não se move; recorrem a ele, mas nenhuma resposta ele dá e a ninguém livra da sua tribulação.

[8] Lembrai-vos disto e tende ânimo; tomai-o a sério, ó prevaricadores.

mot honom skall komma till honom i skam.

[25]Genom Herren skall alla Israels ättlingar vinna seger och ära.

Jesaja 46

Herren ger hjälp, inte avgudarna

[1]Bel faller, Nebo sviktar. Gudabilderna lastas på dragdjur och boskap, de som burits av er lyfts nu upp och blir burna av trötta ök.

[2]De sviktar båda och faller. Ingenting kan de bära och rädda, de förs själva bort i fångenskap.

[3]Hör på mig, Jakobs ätt, ni som är kvar av Israel, och som jag lyft ända sedan ni föddes, burit från er första stund.

[4]Ännu när ni blir gamla är jag densamme, ännu när ni grånat skall jag bära på er. Jag har skapat er, jag skall lyfta, bära och rädda er.

[5]Vem vill ni jämföra mig med och göra till min like? Vem vill ni ställa vid min sida som kan jämföras med mig?

[6]Man häller ut guld ur pungen och väger upp silver på vågen, lejer en guldsmed som gör en gud, och man faller på knä och tillber.

[7]Man lyfter upp den på axeln, bär i väg den och ställer den på plats. Där står den och rör sig inte ur fläcken. Hur man än ropar svarar den inte och räddar inte i nöden.

[8]Tänk på detta med sorg, besinna det, ni syndare!

[9] Lembrai-vos das coisas passadas da antiguidade: que eu sou Deus, e não há outro, eu sou Deus, e não há outro semelhante a mim;
[10] que desde o princípio anuncio o que há de acontecer e desde a antiguidade, as coisas que ainda não sucederam; que digo: o meu conselho permanecerá de pé, farei toda a minha vontade;
[11] que chamo a ave de rapina desde o Oriente e de uma terra longínqua, o homem do meu conselho. Eu o disse, eu também o cumprirei; tomei este propósito, também o executarei.
[12] Ouvi-me vós, os que sois de obstinado coração, que estais longe da justiça.
[13] Faço chegar a minha justiça, e não está longe; a minha salvação não tardará; mas estabelecerei em Sião o livramento e em Israel, a minha glória.

[9]Tänk på det som förut var, för länge sedan. Jag är Gud, ingen annan finns. Gud är jag, och ingen är min like.

[10]Jag berättar i förväg vad som skall ske, förutsäger det som ännu inte hänt. Jag säger: Mina planer står fast, allt jag vill, det gör jag.

[11]Jag kallar på en rovfågel från öster, från fjärran land en man som genomför min plan. Det jag har sagt, det låter jag ske, det jag bestämt, det gör jag.

[12]Hör på mig, ni modfällda, ni som är så långt från räddningen!
[13]Jag låter räddningen komma närmare, den är inte långt borta, min hjälp skall inte dröja. I Sion skall jag skänka hjälp, jag skall ge min härlighet åt Israel.

Isaías 47

A queda de Babilônia

[1] Desce e assenta-te no pó, ó virgem filha de Babilônia; assenta-te no chão, pois já não há trono, ó filha dos caldeus, porque nunca mais te chamarás a mimosa e delicada.
[2] Toma a mó e mói a farinha; tira o teu véu, ergue a cauda da tua vestidura, desnuda as pernas e atravessa os rios.
[3] As tuas vergonhas serão descobertas, e se verá o teu opróbrio; tomarei vingança e não pouparei a homem algum.

Jesaja 47

Babylons kommande olycka

[1]Stig ner och sätt dig i stoftet, du arma jungfru Babylon! Ner från tronen, sätt dig på marken, arma Kaldeen! Aldrig mer skall du kallas den bortskämda och fina.

[2]Hämta kvarnen och mal mjöl, ta av dig slöjan. Dra upp kjolarna och blotta benen, vada genom vattnet.

[3]Ditt sköte skall blottas, din skam bli sedd. Jag vill ta hämnd, ingen kan hindra mig.

[4] Quanto ao nosso Redentor, o SENHOR dos Exércitos é seu nome, o Santo de Israel.

[4]Han som friköper oss, hans namn är Herren Sebaot, Israels Helige.

[5] Assenta-te calada e entra nas trevas, ó filha dos caldeus, porque nunca mais serás chamada senhora de reinos.

[5]Sitt tyst, försvinn i mörkret, arma Kaldeen! Aldrig mer skall du kallas rikenas drottning.

[6] Muito me agastei contra o meu povo, profanei a minha herança e a entreguei na tua mão, porém não usaste com ela de misericórdia e até sobre os velhos fizeste mui pesado o teu jugo.

[6]Jag blev vred på mitt folk, försköt min egendom och lämnade dem i ditt våld. Du visade inget förbarmande, ditt ok tyngde även de gamla.

[7] E disseste: Eu serei senhora para sempre! Até agora não tomaste a sério estas coisas, nem te lembraste do seu fim.

[7]Du sade: »Jag är drottning för tid och evighet.« Du gjorde dig inga bekymmer, tänkte inte på hur det kunde sluta.

[8] Ouve isto, pois, tu que és dada a prazeres, que habitas segura, que dizes contigo mesma: Eu só, e além de mim não há outra; não ficarei viúva, nem conhecerei a perda de filhos.

[8]Hör nu på, du som lever i överdåd, som tronar så säker och tänker: »Ingen är som jag! Aldrig skall jag sitta som änka eller mista mina barn.«

[9] Mas ambas estas coisas virão sobre ti num momento, no mesmo dia, perda de filhos e viuvez; virão em cheio sobre ti, apesar da multidão das tuas feitiçarias e da abundância dos teus muitos encantamentos.

[9]Bådadera skall drabba dig. Samma dag, på ett ögonblick blir du både barnlös och änka. I fullt mått drabbar det dig, trots alla dina trollkonster och dina besvärjelsers kraft.

[10] Porque confiaste na tua maldade e disseste: Não há quem me veja. A tua sabedoria e a tua ciência, isso te fez desviar, e disseste contigo mesma: Eu só, e além de mim não há outra.

[10]Du kände dig säker i din ondska, du tänkte: »Ingen ser mig.« Din klokhet och kunskap ledde dig vilse, och du tänkte: »Ingen är som jag!«

[11] Pelo que sobre ti virá o mal que por encantamentos não saberás conjurar; tal calamidade cairá sobre ti, da qual por expiação não te poderás livrar; porque

[11]Men en olycka skall drabba dig som du inte kan besvärja, ett ont skall hemsöka dig som du inte förmår avvärja. Plötsligt drabbas du av en förödelse som du aldrig kunnat ana.

sobre ti, de repente, virá tamanha desolação, como não imaginavas.

[12] Deixa-te estar com os teus encantamentos e com a multidão das tuas feitiçarias em que te fatigaste desde a tua mocidade; talvez possas tirar proveito, talvez, com isso, inspirar terror.

[13] Já estás cansada com a multidão das tuas consultas! Levantem-se, pois, agora, os que dissecam os céus e fitam os astros, os que em cada lua nova te predizem o que há de vir sobre ti.

[14] Eis que serão como restolho, o fogo os queimará; não poderão livrar-se do poder das chamas; nenhuma brasa restará para se aquentarem, nem fogo, para que diante dele se assentem.

[15] Assim serão para contigo aqueles com quem te fatigaste; aqueles com quem negociaste desde a tua mocidade; dispersar-se-ão, cambaleantes, cada qual pelo seu caminho; ninguém te salvará.

[12]Fortsätt bara med dina besvärjelser och alla de där trollkonsterna som du har hängett dig åt från din ungdom. Kanske gör de nytta, kanske kan du skrämma bort olyckan.

[13]Du är trött av alla rådslag. Må nu himlaskådarna komma till din hjälp, stjärntydarna som varje månad förkunnar vad som skall hända dig.

[14]Nej, de är som boss, elden förtär dem. De kan inte rädda sig undan lågorna. Det blir ingen värmande glöd, ingen brasa att sitta vid.

[15]Så går det med dina trollkarlar, som du har hängett dig åt från din ungdom. De irrar bort åt olika håll. Ingen räddar dig.

Isaías 48

Repreendida a infidelidade de Israel

[1] Ouvi isto, casa de Jacó, que vos chamais pelo nome de Israel e saístes da linhagem de Judá, que jurais pelo nome do SENHOR e confessais o Deus de Israel, mas não em verdade nem em justiça.

[2] (Da santa cidade tomam o nome e se firmam sobre o Deus de Israel, cujo nome é SENHOR dos Exércitos.)

[3] As primeiras coisas, desde a antiguidade, as anunciei; sim, pronunciou-as a minha

Jesaja 48

Israels tidigare trolöshet

[1]Hör detta, Jakobs ätt, ni som bär namnet Israel och härstammar från Juda, ni som svär vid Herrens namn och prisar Israels Gud, men utan ärlighet och trohet.

[2]De uppkallar sig efter den heliga staden och stöder sig på Israels Gud, vars namn är Herren Sebaot.

[3]Det som en gång hände hade jag förutsagt, jag förkunnade det och gav det

boca, e eu as fiz ouvir; de repente agi, e elas se cumpriram.

[4] Porque eu sabia que eras obstinado, e a tua cerviz é um tendão de ferro, e tens a testa de bronze.

[5] Por isso, to anunciei desde aquele tempo e to dei a conhecer antes que acontecesse, para que não dissesses: O meu ídolo fez estas coisas; ou: A minha imagem de escultura e a fundição as ordenaram.

[6] Já o tens ouvido; olha para tudo isto; porventura, não o admites? Desde agora te faço ouvir coisas novas e ocultas, que não conhecias.

[7] Apareceram agora e não há muito, e antes deste dia delas não ouviste, para que não digas: Eis que já o sabia.

[8] Tu nem as ouviste, nem as conheceste, nem tampouco antecipadamente se te abriram os ouvidos, porque eu sabia que procederias mui perfidamente e eras chamado de transgressor desde o ventre materno.

[9] Por amor do meu nome, retardarei a minha ira e por causa da minha honra me conterei para contigo, para que te não venha a exterminar.

[10] Eis que te acrisolei, mas disso não resultou prata; provei-te na fornalha da aflição.

[11] Por amor de mim, por amor de mim, é que faço isto; porque como seria profanado o meu nome? A minha glória, não a dou a outrem.

till känna. Plötsligt handlade jag, och det skedde.

[4]Jag vet att du är hård, din nacke av järn, din panna av brons.

[5]Därför förutsade jag det, förkunnade det innan det skedde, för att du inte skulle säga: »Det var min gudabild som gjorde det, mitt gjutna beläte som befallde det.«

[6]Här ser du allt detta som du har hört. Berätta nu om det! Nu förkunnar jag något nytt för dig, något förborgat som du inte känner till.

[7]Det skapades just nu, inte för länge sedan, du har inte hört om det förrän i dag, för att du inte skulle säga: »Det visste jag.«

[8]Du fick inget höra, inget veta, inget blev yppat för dig i förväg. Jag vet ju att du är trolös, du heter avfälling alltsedan du föddes.

[9]För mitt namns skull behärskar jag min vrede, för min äras skull har jag tålamod med dig och utplånar dig inte.

[10]Jag har smält dig, men inte för att få silver, prövat dig i lidandets ugn.

[11]För min skull, för min egen skull handlar jag — mitt namn skall inte vanhelgas. Jag delar inte min ära med någon.

Herren har tagit Kyros i sin tjänst

[12] Dá-me ouvidos, ó Jacó, e tu, ó Israel, a quem chamei; eu sou o mesmo, sou o primeiro e também o último.

[13] Também a minha mão fundou a terra, e a minha destra estendeu os céus; quando eu os chamar, eles se apresentarão juntos.

[14] Ajuntai-vos, todos vós, e ouvi! Quem, dentre eles, tem anunciado estas coisas? O SENHOR amou a Ciro e executará a sua vontade contra a Babilônia, e o seu braço será contra os caldeus.

[15] Eu, eu tenho falado; também já o chamei. Eu o trouxe e farei próspero o seu caminho.

[16] Chegai-vos a mim e ouvi isto: não falei em segredo desde o princípio; desde o tempo em que isso vem acontecendo, tenho estado lá. Agora, o SENHOR Deus me enviou a mim e o seu Espírito.

[17] Assim diz o SENHOR, o teu Redentor, o Santo de Israel: Eu sou o SENHOR, o teu Deus, que te ensina o que é útil e te guia pelo caminho em que deves andar.

[18] Ah! Se tivesses dado ouvidos aos meus mandamentos! Então, seria a tua paz como um rio, e a tua justiça, como as ondas do mar.

[19] Também a tua posteridade seria como a areia, e os teus descendentes, como os grãos da areia; o seu nome nunca seria eliminado nem destruído de diante de mim.

[20] Saí da Babilônia, fugi de entre os caldeus e anunciai isto com voz de júbilo;

[12]Hör på mig, Jakob, Israel, som jag har kallat! Jag är Gud, jag är den förste och jag är den siste.

[13]Min hand lade jordens grund, min högra hand spände ut himlen. När jag kallade på dem stod de där.

[14]Samlas nu alla och lyssna! Vem av de andra förkunnade detta, att den som Herren älskar skall utföra det han vill mot Babylon och Kaldeens folk?

[15]Jag, jag sade det, jag kallade honom, jag sände honom och gav honom framgång.

[16]Kom hit till mig och hör detta: Sedan allt började har jag talat öppet, när något skedde fanns jag där. Nu har Herren Gud sänt mig, och hans ande …

Israels lydnad och lycka

[17]Så säger Herren, din befriare, Israels Helige: Jag är Herren, din Gud, som ger dig nyttig undervisning och leder dig den väg du skall gå.

[18]Om du ändå lydde mina bud! Då skulle din lycka bli som en flod, som havets vågor din framgång.

[19]Din avkomma skulle bli som sanden, dina ättlingar som sandkornen. Ditt namn skulle inte utplånas utan alltid stå inför mig.

Hem från Babylon

[20]Lämna Babylon, fly från Kaldeen! Berätta det med jubel, förkunna det och

proclamai-o e levai-o até ao fim da terra; dizei: O SENHOR remiu a seu servo Jacó.

[21] Não padeceram sede, quando ele os levava pelos desertos; fez-lhes correr água da rocha; fendeu a pedra, e as águas correram.

[22] Para os perversos, todavia, não há paz, diz o SENHOR.

Isaías 49

O Servo do Senhor é a luz dos gentios

[1] Ouvi-me, terras do mar, e vós, povos de longe, escutai! O SENHOR me chamou desde o meu nascimento, desde o ventre de minha mãe fez menção do meu nome;

[2] fez a minha boca como uma espada aguda, na sombra da sua mão me escondeu; fez-me como uma flecha polida, e me guardou na sua aljava,

[3] e me disse: Tu és o meu servo, és Israel, por quem hei de ser glorificado.

[4] Eu mesmo disse: debalde tenho trabalhado, inútil e vãmente gastei as minhas forças; todavia, o meu direito está perante o SENHOR, a minha recompensa, perante o meu Deus.

[5] Mas agora diz o SENHOR, que me formou desde o ventre para ser seu servo, para que torne a trazer Jacó e para reunir Israel a ele, porque eu sou glorificado perante o SENHOR, e o meu Deus é a minha força.

[6] Sim, diz ele: Pouco é o seres meu servo, para restaurares as tribos de Jacó e tornares a trazer os remanescentes de

låt det bli känt över hela jorden att Herren har befriat sin tjänare Jakob.

[21]De behövde inte törsta när han förde dem genom ödemarken. Han lät vatten flöda ur klippan, han klöv klippan, så att vatten strömmade fram.

[22]De gudlösa får aldrig någon lycka, säger Herren.

Jesaja 49

Herrens tjänares uppgift

[1]Hör på mig, ni fjärran länder, lyssna, ni avlägsna folk! Herren kallade mig redan i moderlivet, han nämnde mig vid namn redan i min mors sköte.

[2]Han gjorde min tunga till ett skarpt svärd och gömde mig under sin skyddande hand, han gjorde mig till en vass pil, som han förvarade i sitt koger.

[3]Han sade till mig: Du är min tjänare, Israel, genom dig skall jag visa min härlighet.

[4]Jag tänkte: Förgäves har jag ansträngt mig, fruktlöst och fåfängt förött min kraft. Ändå skall Herren ge mig min rätt, min lön finns hos min Gud.

[5]Nu har Herren talat, han som skapade mig till sin tjänare redan i moderlivet, för att jag skulle föra Jakob tillbaka och låta Israel samlas hos honom. Så skulle jag vinna ära inför Herren och min Gud vara min styrka.

[6]Han säger: Det är inte nog att du är min tjänare, som upprättar Jakobs stammar och för tillbaka Israels överlevande, jag

Israel; também te dei como luz para os gentios, para seres a minha salvação até à extremidade da terra.

[7] Assim diz o SENHOR, o Redentor e Santo de Israel, ao que é desprezado, ao aborrecido das nações, ao servo dos tiranos: Os reis o verão, e os príncipes se levantarão; e eles te adorarão por amor do SENHOR, que é fiel, e do Santo de Israel, que te escolheu.

Prometida a restauração de Israel

[8] Diz ainda o SENHOR: No tempo aceitável, eu te ouvi e te socorri no dia da salvação; guardar-te-ei e te farei mediador da aliança do povo, para restaurares a terra e lhe repartires as herdades assoladas;

[9] para dizeres aos presos: Saí, e aos que estão em trevas: Aparecei. Eles pastarão nos caminhos e em todos os altos desnudos terão o seu pasto.

[10] Não terão fome nem sede, a calma nem o sol os afligirá; porque o que deles se compadece os guiará e os conduzirá aos mananciais das águas.

[11] Transformarei todos os meus montes em caminhos, e as minhas veredas serão alteadas.

[12] Eis que estes virão de longe, e eis que aqueles, do Norte e do Ocidente, e aqueles outros, da terra de Sinim.

[13] Cantai, ó céus, alegra-te, ó terra, e vós, montes, rompei em cânticos, porque o SENHOR consolou o seu povo e dos seus aflitos se compadece.

skall göra dig till ett ljus för andra folk, för att min räddning skall nå över hela jorden.

Herren räddar sitt folk

[7]Så säger Herren, Israels befriare, Israels Helige, till den som är föraktad och avskydd av alla, till härskarnas tjänare: Kungar skall se det och resa sig, furstar se det och falla på knä, därför att Herren är trofast, Israels Helige som utvalde dig.

[8]Så säger Herren: Jag bönhör dig när nådens tid är inne, jag hjälper dig på räddningens dag. Jag skyddar dig, och genom dig ingår jag ett förbund med mitt folk. Landet skall bli upprättat och de övergivna jordlotterna utskiftas.

[9]Till de fångna säger jag: »Gå ut!« och till dem som sitter i mörkret: »Kom fram!« De skall finna bete längs vägarna, alla kala höjder skall bli betesmark.

[10]De skall inte hungra eller törsta, ökenvind och sol skall inte bränna dem. Han som förbarmar sig över dem skall leda dem och föra dem till flödande källor.

[11]Jag förvandlar alla berg till väg, bygger vägarna högt däruppe.

[12]Se, de kommer från fjärran, från norr och väster och från Assuans land.

[13]Jubla, himmel, och gläd dig, jord, brist ut i jubel, alla berg! Ty Herren tröstar sitt folk, han förbarmar sig över de plågade.

Sions kommande upprättelse

[14] Mas Sião diz: O SENHOR me desamparou, o SENHOR se esqueceu de mim.

[15] Acaso, pode uma mulher esquecer-se do filho que ainda mama, de sorte que não se compadeça do filho do seu ventre? Mas ainda que esta viesse a se esquecer dele, eu, todavia, não me esquecerei de ti.

[16] Eis que nas palmas das minhas mãos te gravei; os teus muros estão continuamente perante mim.

[17] Os teus filhos virão apressadamente, ao passo que os teus destruidores e os teus assoladores se retiram do teu meio.

[18] Levanta os olhos ao redor e olha: todos estes que se ajuntam vêm a ti. Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR, de todos estes te vestirás como de um ornamento e deles te cingirás como noiva.

[19] Pois, quanto aos teus lugares desertos e desolados e à tua terra destruída, agora tu, ó Sião, certamente, serás estreita demais para os moradores; e os que te devoravam estarão longe de ti.

[20] Até mesmo os teus filhos, que de ti foram tirados, dirão aos teus ouvidos: Mui estreito é para mim este lugar; dá-me espaço em que eu habite.

[21] E dirás contigo mesma: Quem me gerou estes, pois eu estava desfilhada e estéril, em exílio e repelida? Quem, pois, me criou estes? Fui deixada sozinha; estes, onde estavam?

[22] Assim diz o SENHOR Deus: Eis que levantarei a mão para as nações e ante os

[14]Sion sade: »Herren har övergett mig, Gud har glömt mig.«

[15]Glömmer en kvinna sitt lilla barn, bryr hon sig inte om den hon själv har fött? Och även om hon skulle glömma, glömmer jag aldrig dig.

[16]Nej, ditt namn är skrivet i mina händer, jag tänker ständigt på dina murar.

[17]De som skall bygga upp dig kommer skyndande, de som rev ner och förstörde drar bort.

[18]Lyft blicken och se dig omkring! Alla samlas och kommer till dig. Så sant jag lever, säger Herren, du skall bära dem som smycken, snöra dem om dig som en brudgördel.

[19]Du ligger i ruiner, ödelagd, landet är förhärjat. Men nu blir du för trång att bo i, skövlarna är borta.

[20]Barnen från din barnlöshets tid skall du få höra säga: »Här är för trångt för mig. Flytta på dig, så att jag får plats.«

[21]Då skall du säga för dig själv: »Vem har fött dessa åt mig? Jag var ju barnlös och ofruktsam. Jag var förvisad och förskjuten, vem fostrade dem? Jag var lämnad ensam, var fanns de då?«

[22]Så säger Herren Gud: Jag ger tecken till folken, höjer mitt baner för länderna, och

povos arvorarei a minha bandeira; eles trarão os teus filhos nos braços, e as tuas filhas serão levadas sobre os ombros.

[23] Reis serão os teus aios, e rainhas, as tuas amas; diante de ti se inclinarão com o rosto em terra e lamberão o pó dos teus pés; saberás que eu sou o SENHOR e que os que esperam em mim não serão envergonhados.

[24] Tirar-se-ia a presa ao valente? Acaso, os presos poderiam fugir ao tirano?

[25] Mas assim diz o SENHOR: Por certo que os presos se tirarão ao valente, e a presa do tirano fugirá, porque eu contenderei com os que contendem contigo e salvarei os teus filhos.

[26] Sustentarei os teus opressores com a sua própria carne, e com o seu próprio sangue se embriagarão, como com vinho novo. Todo homem saberá que eu sou o SENHOR, o teu Salvador e o teu Redentor, o Poderoso de Jacó.

Isaías 50

O Servo do Senhor, ultrajado mas fiel

[1] Assim diz o SENHOR: Onde está a carta de divórcio de vossa mãe, pela qual eu a repudiei? Ou quem é o meu credor, a quem eu vos tenha vendido? Eis que por causa das vossas iniqüidades é que fostes vendidos, e por causa das vossas transgressões vossa mãe foi repudiada.

[2] Por que razão, quando eu vim, ninguém apareceu? Quando chamei, ninguém respondeu? Acaso, se encolheu tanto a minha mão, que já não pode remir ou já

de skall komma med dina söner i famnen, bära hit dina döttrar på ryggen.

[23]Kungar skall vårda dem och drottningar amma dem. De skall falla ner på sina ansikten inför dig och kyssa dammet av dina fötter. Då skall du inse att jag är Herren. De som hoppas på mig blir inte svikna.

[24]Kan man rycka bytet från den starke, kan fången räddas undan den grymme?

[25]Så säger Herren: Ja, fången skall ryckas från den starke, bytet räddas undan den grymme. Jag skall strida mot den som strider mot dig, jag skall rädda dina barn.

[26]Dina förtryckare skall äta sitt eget kött och blod, berusa sig som på vin. Då skall allt levande inse att jag, Herren, är den som räddar dig, att Jakobs Mäktige befriar dig.

Jesaja 50

[1]Så säger Herren: Var är skilsmässobrevet genom vilket jag försköt er mor? Vem stod jag i skuld till, så att jag måste sälja er? Nej, för era synder blev ni sålda, för era brott blev er mor förskjuten.

[2]Varför fann jag ingen när jag kom, varför svarade ingen när jag ropade? Är min arm för svag för att befria er, saknar jag kraft att ge räddning? Jag ryter åt havet och det

não há força em mim para livrar? Eis que pela minha repreensão faço secar o mar e torno os rios um deserto, até que cheirem mal os seus peixes; pois, não havendo água, morrem de sede.

torkar ut, floder förvandlas till öken. Fiskarna ruttnar när vattnet försvinner, alla dör de av törst.

3 Eu visto os céus de negridão e lhes ponho pano de saco por sua coberta.

3Jag klär himlen i svart, jag höljer den i sorgdräkt.

Herrens tjänares plågor och upprättelse

4 O SENHOR Deus me deu língua de eruditos, para que eu saiba dizer boa palavra ao cansado. Ele me desperta todas as manhãs, desperta-me o ouvido para que eu ouça como os eruditos.

4Herren Gud har gett mig en lärjunges tunga, så att jag kan inge den trötte mod. Varje morgon gör han mitt öra villigt att lyssna på lärjungars vis.

5 O SENHOR Deus me abriu os ouvidos, e eu não fui rebelde, não me retraí.

5När Herren Gud öppnade mina öron gjorde jag inte motstånd, drog mig inte undan.

6 Ofereci as costas aos que me feriam e as faces, aos que me arrancavam os cabelos; não escondi o rosto aos que me afrontavam e me cuspiam.

6Jag lät dem prygla min rygg och slita mig i skägget, jag gömde inte ansiktet när de skymfade mig och spottade på mig.

7 Porque o SENHOR Deus me ajudou, pelo que não me senti envergonhado; por isso, fiz o meu rosto como um seixo e sei que não serei envergonhado.

7Herren Gud hjälper mig, därför känner jag inte skymfen, därför gör jag mitt ansikte hårt som flinta, jag vet att jag inte blir sviken.

8 Perto está o que me justifica; quem contenderá comigo? Apresentemo-nos juntamente; quem é o meu adversário? Chegue-se para mim.

8Han som skaffar mig rätt är nära. Vem söker sak med mig? Låt oss mötas inför rätta. Vem vågar vara min motpart? Må han stiga fram.

9 Eis que o SENHOR Deus me ajuda; quem há que me condene? Eis que todos eles, como um vestido, serão consumidos; a traça os comerá.

9Ja, Herren Gud hjälper mig, vem kan då få mig fälld? De blir som utslitna kläder, malen skall äta upp dem.

10 Quem há entre vós que tema ao SENHOR e que ouça a voz do seu Servo? Aquele que andou em trevas, sem

10Vem bland er fruktar Herren och lyssnar på hans tjänare, som vandrar i mörker utan en strimma av ljus men sätter sin lit

nenhuma luz, confie em o nome do SENHOR e se firme sobre o seu Deus.

[11] Eia! Todos vós, que acendeis fogo e vos armais de setas incendiárias, andai entre as labaredas do vosso fogo e entre as setas que acendestes; de mim é que vos sobrevirá isto, e em tormentas vos deitareis.

Isaías 51

Palavra de conforto para Sião

[1] Ouvi-me vós, os que procurais a justiça, os que buscais o SENHOR; olhai para a rocha de que fostes cortados e para a caverna do poço de que fostes cavados.

[2] Olhai para Abraão, vosso pai, e para Sara, que vos deu à luz; porque era ele único, quando eu o chamei, o abençoei e o multipliquei.

[3] Porque o SENHOR tem piedade de Sião; terá piedade de todos os lugares assolados dela, e fará o seu deserto como o Éden, e a sua solidão, como o jardim do SENHOR; regozijo e alegria se acharão nela, ações de graças e som de música.

[4] Atendei-me, povo meu, e escutai-me, nação minha; porque de mim sairá a lei, e estabelecerei o meu direito como luz dos povos.

[5] Perto está a minha justiça, aparece a minha salvação, e os meus braços dominarão os povos; as terras do mar me aguardam e no meu braço esperam.

[6] Levantai os olhos para os céus e olhai para a terra embaixo, porque os céus desaparecerão como a fumaça, e a terra

till Herrens namn och förtröstar på sin Gud?

[11]Alla ni som gör upp eld och tänder brandpilar, gå genom er flammande eld och bland era brinnande pilar! Det är jag som låter detta drabba er, ni blir liggande i plågor.

Jesaja 51

Herrens löfte till Israel

[1]Hör på mig, ni som strävar efter rättfärdighet, ni som söker Herren. Tänk på klippan ni är huggna ur, på schaktet ni har hämtats från.

[2]Tänk på Abraham, er far, och Sara, som födde er. En enda var han när jag kallade honom, men genom min välsignelse blev han många.

[3]Herren tröstar Sion, ger tröst åt hennes ruiner. Han gör hennes öken lik Eden, hennes ödemark lik Herrens trädgård. Fröjd och glädje skall råda där, lovsångens toner ljuda.

[4]Lyssna på mig, alla folk, ni folkslag, hör noga på! Från mig skall lagen utgå, min rätt skall bli ett ljus för folken. Snabbt

[5]nalkas min rättfärdighet, min hjälp är på väg, med mäktig arm skipar jag rätt bland folken. Fjärran länder väntar på mig, de sätter sitt hopp till min makt.

[6]Lyft blicken mot himlen, betrakta jorden därunder. Himlen skall lösas upp som rök, jorden slitas ut som en klädnad och dess

envelhecerá como um vestido, e os seus moradores morrerão como mosquitos, mas a minha salvação durará para sempre, e a minha justiça não será anulada.

invånare dö som flugor. Men min hjälp varar i evighet, min rättfärdighet går aldrig om intet.

7 Ouvi-me, vós que conheceis a justiça, vós, povo em cujo coração está a minha lei; não temais o opróbrio dos homens, nem vos turbeis por causa das suas injúrias.

7Hör på mig, ni som vet vad rättfärdighet är, du folk som bär min lag i hjärtat. Var inte rädda för människors hån, frukta inte deras smädelser.

8 Porque a traça os roerá como a um vestido, e o bicho os comerá como à lã; mas a minha justiça durará para sempre, e a minha salvação, para todas as gerações.

8Malen skall äta upp dem som kläder, larverna skall äta dem som ylle. Men min rättfärdighet varar i evighet, min hjälp i släkte efter släkte.

Herrens makt som skapare och befriare

9 Desperta, desperta, arma-te de força, braço do SENHOR; desperta como nos dias passados, como nas gerações antigas; não és tu aquele que abateu o Egito e feriu o monstro marinho?

9Vakna upp, vakna upp, klä dig i makt och styrka, Herre! Vakna upp som i forna dagar, som i gången tid. Det var du som högg ner Rahav, du som genomborrade draken.

10 Não és tu aquele que secou o mar, as águas do grande abismo? Aquele que fez o caminho no fundo do mar, para que passassem os remidos?

10Det var du som torkade ut havet, vattnet i det stora djupet, du som gjorde havsbottnen till en väg, där de befriade kunde tåga fram.

11 Assim voltarão os resgatados do SENHOR e virão a Sião com júbilo, e perpétua alegria lhes coroará a cabeça; o regozijo e a alegria os alcançarão, e deles fugirão a dor e o gemido.

11De som Herren har friköpt vänder åter. De kommer till Sion med jubel, krönta med evig glädje. Fröjd och glädje följer dem, sorg och suckan flyr.

12 Eu, eu sou aquele que vos consola; quem, pois, és tu, para que temas o homem, que é mortal, ou o filho do homem, que não passa de erva?

12Jag, jag är den som tröstar er. Varför fruktar du människor, de dödliga, som är som gräset?

13 Quem és tu que te esqueces do SENHOR, que te criou, que estendeu os céus e fundou a terra, e temes continuamente todo o dia o furor do tirano, que se

13Varför glömmer du Herren, din skapare, han som har spänt upp himlen och lagt jordens grund? Du lever i ständig skräck för förtryckarens vrede. Han står redo att

prepara para destruir? Onde está o furor do tirano?

14 O exilado cativo depressa será libertado, lá não morrerá, lá não descerá à sepultura; o seu pão não lhe faltará.

15 Pois eu sou o SENHOR, teu Deus, que agito o mar, de modo que bramem as suas ondas – o SENHOR dos Exércitos é o meu nome.

16 Ponho as minhas palavras na tua boca e te protejo com a sombra da minha mão, para que eu estenda novos céus, funde nova terra e diga a Sião: Tu és o meu povo.

17 Desperta, desperta, levanta-te, ó Jerusalém, que da mão do SENHOR bebeste o cálice da sua ira, o cálice de atordoamento, e o esgotaste.

18 De todos os filhos que ela teve nenhum a guiou; de todos os filhos que criou nenhum a tomou pela mão.

19 Estas duas coisas te aconteceram; quem teve compaixão de ti? A assolação e a ruína, a fome e a espada! Quem foi o teu consolador?

20 Os teus filhos já desmaiaram, jazem nas estradas de todos os caminhos, como o antílope, na rede; estão cheios da ira do SENHOR e da repreensão do teu Deus.

21 Pelo que agora ouve isto, ó tu que estás aflita e embriagada, mas não de vinho.

22 Assim diz o teu SENHOR, o SENHOR, teu Deus, que pleiteará a causa do seu povo: Eis que eu tomo da tua mão o cálice

förgöra dig, men vad blir det av förtryckarens vrede?

14Snart skall den fjättrade befrias, han skall inte läggas i graven, och aldrig skall han sakna bröd.

15Jag är Herren, din Gud, som rör upp havet i dånande vågor, han vars namn är Herren Sebaot.

16Jag lade mina ord i din mun och gömde dig under min skyddande hand, jag spände upp himlen och lade jordens grund, jag sade till Sion: »Du är mitt folk.«

Israel slipper Herrens vredes bägare

17Vakna, vakna! Res dig, Jerusalem, du som ur Herrens hand fått hans vredes bägare att dricka, du som måste tömma kalken i botten, bägaren som får dig att ragla.

18Av alla de söner hon fött är det ingen som leder henne, av alla de söner hon fostrat är det ingen som tar henne vid handen.

19Dubbelt drabbad är du — vem ömkar dig? Våld och förödelse, svält och svärd — vem tröstar dig?

20Dina söner ligger hjälplösa i gathörnen, som antiloper i fångstnät, berusade av Herrens vrede, av din Guds raseri.

21Hör därför detta, du plågade, du som är drucken, fast inte av vin.

22Så säger din härskare, Herren, din Gud, som kämpar för sitt folk: Bägaren som får dig att ragla tar jag nu ur din hand, kalken,

de atordoamento, o cálice da minha ira; jamais dele beberás;

[23] pô-lo-ei nas mãos dos que te atormentaram, que disseram à tua alma: Abaixa-te, para que passemos sobre ti; e tu puseste as costas como chão e como rua para os transeuntes.

min vredes bägare, skall du inte mer dricka.

[23]Jag räcker den till dem som plågat dig, som sade till dig: »Lägg dig ner, vi skall gå här!« och tvang dig att göra din rygg till mark, till en gata att gå på.

Isaías 52

[1] Desperta, desperta, reveste-te da tua fortaleza, ó Sião; veste-te das tuas roupagens formosas, ó Jerusalém, cidade santa; porque não mais entrará em ti nem incircunciso nem imundo.

[2] Sacode-te do pó, levanta-te e toma assento, ó Jerusalém; solta-te das cadeias de teu pescoço, ó cativa filha de Sião.

[3] Porque assim diz o SENHOR: Por nada fostes vendidos; e sem dinheiro sereis resgatados.

[4] Porque assim diz o SENHOR Deus: O meu povo no princípio desceu ao Egito, para nele habitar, e a Assíria sem razão o oprimiu.

[5] Agora, que farei eu aqui, diz o SENHOR, visto ter sido o meu povo levado sem preço? Os seus tiranos sobre ele dão uivos, diz o SENHOR; e o meu nome é blasfemado incessantemente todo o dia.

[6] Por isso, o meu povo saberá o meu nome; portanto, naquele dia, saberá que sou eu quem fala: Eis-me aqui.

[7] Que formosos são sobre os montes os pés do que anuncia as boas-novas, que faz ouvir a paz, que anuncia coisas boas, que

Jesaja 52

Sions kommande lycka och Herrens återkomst

[1]Vakna upp, vakna upp, klä dig i din styrka, Sion, klä dig i din högtidsskrud, Jerusalem, heliga stad. Ingen oomskuren och oren skall mer komma in i dig.

[2]Skaka dammet av dig, res dig, du fångna Jerusalem, lös bojorna kring din hals, du fångna dotter Sion.

[3]Så säger Herren: Ni blev sålda för ingenting, och utan betalning skall ni friköpas.

[4]Så säger Herren Gud: Mitt folk begav sig för länge sedan till Egypten för att bo där en tid. Sedan förtrycktes de orättfärdigt av Assyrien.

[5]Men vad sker här? säger Herren. Mitt folk har förts bort för ingenting, de som härskar över dem jublar, säger Herren. Mitt namn smädas hela tiden.

[6]Men mitt folk skall få lära känna mitt namn, den dagen skall de inse att jag är den som talar. Jag är här.

[7]Härligt är att höra budbärarens steg när han kommer över bergen, han som bär bud om seger, som ropar ut goda nyheter,

faz ouvir a salvação, que diz a Sião: O teu Deus reina!

[8] Eis o grito dos teus atalaias! Eles erguem a voz, juntamente exultam; porque com seus próprios olhos distintamente vêem o retorno do SENHOR a Sião.

[9] Rompei em júbilo, exultai à uma, ó ruínas de Jerusalém; porque o SENHOR consolou o seu povo, remiu a Jerusalém.

[10] O SENHOR desnudou o seu santo braço à vista de todas as nações; e todos os confins da terra verão a salvação do nosso Deus.

[11] Retirai-vos, retirai-vos, saí de lá, não toqueis coisa imunda; saí do meio dela, purificai-vos, vós que levais os utensílios do SENHOR.

[12] Porquanto não saireis apressadamente, nem vos ireis fugindo; porque o SENHOR irá adiante de vós, e o Deus de Israel será a vossa retaguarda.

O sofrimento vicário do Servo do Senhor

[13] Eis que o meu Servo procederá com prudência; será exaltado e elevado e será mui sublime.

[14] Como pasmaram muitos à vista dele (pois o seu aspecto estava mui desfigurado, mais do que o de outro qualquer, e a sua aparência, mais do que a dos outros filhos dos homens),

[15] assim causará admiração às nações, e os reis fecharão a sua boca por causa dele; porque aquilo que não lhes foi anunciado verão, e aquilo que não ouviram entenderão.

bär bud om räddning och säger till Sion: »Din Gud är konung!«

[8]Hör, dina väktare ropar och jublar. Med egna ögon ser de hur Herren vänder åter till Sion.

[9]Brist ut i jubel, Jerusalems ruiner, Herren tröstar sitt folk och friköper Jerusalem.

[10]Herren visar sin makt och helighet inför alla folk, hela jorden skall se hur vår Gud räddar oss.

[11]Bort, bort! Dra ut därifrån, rör inte vid något orent! Håll er rena när ni drar ut, ni som bär Herrens kärl.

[12]Ni drar ju inte ut i hast, ni är inte på flykt, ty Herren går framför er, Israels Gud går sist i ert tåg.

Herrens lidande tjänare

[13]Min tjänare skall ha framgång, han skall bli upphöjd, mäktig och ärad.

[14]Många förfärades över honom, så vanställt var hans yttre, så föga mänskligt hans utseende.

[15]Men nu får han många folk att häpna, och kungar förstummas inför honom, ty de ser något de aldrig hört talas om, bevittnar något de aldrig anat.

Isaías 53

[1] Quem creu em nossa pregação? E a quem foi revelado o braço do SENHOR?

[2] Porque foi subindo como renovo perante ele e como raiz de uma terra seca; não tinha aparência nem formosura; olhamo-lo, mas nenhuma beleza havia que nos agradasse.

[3] Era desprezado e o mais rejeitado entre os homens; homem de dores e que sabe o que é padecer; e, como um de quem os homens escondem o rosto, era desprezado, e dele não fizemos caso.

[4] Certamente, ele tomou sobre si as nossas enfermidades e as nossas dores levou sobre si; e nós o reputávamos por aflito, ferido de Deus e oprimido.

[5] Mas ele foi traspassado pelas nossas transgressões e moído pelas nossas iniqüidades; o castigo que nos traz a paz estava sobre ele, e pelas suas pisaduras fomos sarados.

[6] Todos nós andávamos desgarrados como ovelhas; cada um se desviava pelo caminho, mas o SENHOR fez cair sobre ele a iniqüidade de nós todos.

[7] Ele foi oprimido e humilhado, mas não abriu a boca; como cordeiro foi levado ao matadouro; e, como ovelha muda perante os seus tosquiadores, ele não abriu a boca.

[8] Por juízo opressor foi arrebatado, e de sua linhagem, quem dela cogitou? Porquanto foi cortado da terra dos viventes; por causa da transgressão do meu povo, foi ele ferido.

Jesaja 53

[1]Vem av oss trodde på det vi hörde, för vem var Herrens makt uppenbar?

[2]Som en späd planta växte han upp inför oss, som ett rotskott ur torr mark. Han hade inget ståtligt yttre som drog våra blickar till sig, inget utseende som tilltalade oss.

[3]Han var föraktad och övergiven av alla, en plågad man, van vid sjukdom, en som man vänder sig bort ifrån. Han var föraktad, utan värde i våra ögon.

[4]Men det var våra sjukdomar han bar, våra plågor han led, när vi trodde att han blev straffad, slagen av Gud, förnedrad.

[5]Han blev pinad för våra brott, sargad för våra synder, han tuktades för att vi skulle helas, hans sår gav oss bot.

[6]Vi gick alla vilse som får, var och en tog sin egen väg, men Herren lät vår skuld drabba honom.

[7]Han fann sig i lidandet, han öppnade inte sin mun. Han var som lammet som leds till slakt eller tackan som är tyst när hon klipps, han öppnade inte sin mun.

[8]Han blev fängslad och dömd och fördes bort, men vem ägnade hans öde en tanke? Han blev utestängd från de levandes land, straffad för sitt folks brott.

[9] Designaram-lhe a sepultura com os perversos, mas com o rico esteve na sua morte, posto que nunca fez injustiça, nem dolo algum se achou em sua boca.

[9]Han fick sin grav bland de gudlösa, fick vila bland ogärningsmän, fastän han aldrig hade gjort något orätt, aldrig tagit en lögn i sin mun.

[10] Todavia, ao SENHOR agradou moê-lo, fazendo-o enfermar; quando der ele a sua alma como oferta pelo pecado, verá a sua posteridade e prolongará os seus dias; e a vontade do SENHOR prosperará nas suas mãos.

[10]Men Herren tog sig an den han sargat, botade den som gjort sig till ett skuldoffer. Han skall få ättlingar och ett långt liv, och Herrens vilja skall förverkligas genom honom.

[11] Ele verá o fruto do penoso trabalho de sua alma e ficará satisfeito; o meu Servo, o Justo, com o seu conhecimento, justificará a muitos, porque as iniqüidades deles levará sobre si.

[11]När hans elände är över skall han se ljuset och bli mättad av insikt. Min tjänare, den rättfärdige, ger rättfärdighet åt många och bär deras skuld.

[12] Por isso, eu lhe darei muitos como a sua parte, e com os poderosos repartirá ele o despojo, porquanto derramou a sua alma na morte; foi contado com os transgressores; contudo, levou sobre si o pecado de muitos e pelos transgressores intercedeu.

[12]Jag skall ge honom hans andel bland de stora, låta honom dela byte med de mäktiga, för att han var beredd att dö och blev räknad som syndare, när han bar de mångas skuld och bad för syndarna.

Isaías 54

O futuro glorioso de Sião

[1] Canta alegremente, ó estéril, que não deste à luz; exulta com alegre canto e exclama, tu que não tiveste dores de parto; porque mais são os filhos da mulher solitária do que os filhos da casada, diz o SENHOR.

Jesaja 54

Sions upprättelse

[1]Jubla, du ofruktsamma, som aldrig har fått barn, brist ut i jubelrop, du som aldrig har fött! Den övergivna skall få fler barn än den gifta kvinnan, säger Herren.

[2] Alarga o espaço da tua tenda; estenda-se o toldo da tua habitação, e não o impeças; alonga as tuas cordas e firma bem as tuas estacas.

[2]Gör mer plats åt ditt tält, spänn ut dina tältdukar, snåla inte, gör linorna längre, slå ner pluggarna stadigt.

[3] Porque transbordarás para a direita e para a esquerda; a tua posteridade possuirá as nações e fará que se povoem as cidades assoladas.

[3]Åt söder och norr skall du utbreda dig, dina ättlingar skall fördriva de främmande folken och bosätta sig i de övergivna städerna.

[4] Não temas, porque não serás envergonhada; não te envergonhes, porque não sofrerás humilhação; pois te esquecerás da vergonha da tua mocidade e não mais te lembrarás do opróbrio da tua viuvez.

[4]Var inte rädd, du skall inte behöva skämmas, blygs inte, du skall inte förödmjukas. Nej, du skall glömma din ungdoms skam, inte mer minnas änketidens smälek.

[5] Porque o teu Criador é o teu marido; o SENHOR dos Exércitos é o seu nome; e o Santo de Israel é o teu Redentor; ele é chamado o Deus de toda a terra.

[5]Ty din man är han som har skapat dig, han vars namn är Herren Sebaot, din befriare är Israels Helige, han som kallas hela jordens Gud.

[6] Porque o SENHOR te chamou como a mulher desamparada e de espírito abatido; como a mulher da mocidade, que fora repudiada, diz o teu Deus.

[6]Herren kallar på dig, övergivna och olyckliga kvinna. Inte sviker man sin ungdoms hustru, säger din Gud.

[7] Por breve momento te deixei, mas com grandes misericórdias torno a acolher-te;

[7]Ett kort ögonblick övergav jag dig, men i stor kärlek tar jag dig åter.

[8] num ímpeto de indignação, escondi de ti a minha face por um momento; mas com misericórdia eterna me compadeço de ti, diz o SENHOR, o teu Redentor.

[8]Jag dolde mitt ansikte för dig i häftig vrede ett ögonblick, men evigt trofast visar jag dig nu min kärlek, säger din befriare, Herren.

[9] Porque isto é para mim como as águas de Noé; pois jurei que as águas de Noé não mais inundariam a terra, e assim jurei que não mais me iraria contra ti, nem te repreenderia.

[9]Det är som på Noas tid, då jag svor att Noas flod aldrig mer skulle dränka jorden. Så svär jag nu att inte mer vredgas och inte mer rasa mot dig.

[10] Porque os montes se retirarão, e os outeiros serão removidos; mas a minha misericórdia não se apartará de ti, e a aliança da minha paz não será removida, diz o SENHOR, que se compadece de ti.

[10]Om än bergen rubbas och höjderna vacklar, skall min trohet mot dig inte rubbas och mitt fredsförbund inte vackla, säger han som älskar dig, Herren.

Det nya Jerusalems härlighet

[11] Ó tu, aflita, arrojada com a tormenta e desconsolada! Eis que eu assentarei as tuas pedras com argamassa colorida e te fundarei sobre safiras.

[12] Farei os teus baluartes de rubis, as tuas portas, de carbúnculos e toda a tua muralha, de pedras preciosas.

[13] Todos os teus filhos serão ensinados do SENHOR; e será grande a paz de teus filhos.

[14] Serás estabelecida em justiça, longe da opressão, porque já não temerás, e também do espanto, porque não chegará a ti.

[15] Eis que poderão suscitar contendas, mas não procederá de mim; quem conspira contra ti cairá diante de ti.

[16] Eis que eu criei o ferreiro, que assopra as brasas no fogo e que produz a arma para o seu devido fim; também criei o assolador, para destruir.

[17] Toda arma forjada contra ti não prosperará; toda língua que ousar contra ti em juízo, tu a condenarás; esta é a herança dos servos do SENHOR e o seu direito que de mim procede, diz o SENHOR.

[11]Du plågade, härjade, du som ingen tröstar, jag låter dina stenar vila på spetsglans, jag lägger grunden med safirer,

[12]jag gör dina tinnar av granater, dina portar av beryller och hela staden av ädla stenar.

[13]Alla dina barn skall fostras av Herren, i fred och välgång skall dina barn leva.

[14]Rättfärdighet skall vara din grund. Du skall vara långt från förtrycket — du har inget att frukta — långt från fördärvet — det skall inte nå dig.

[15]Om någon går till angrepp är det inte jag som vållat det, och vem som än angriper dig skall falla för din hand.

[16]Det är jag som skapar smeden, han som blåser på kolelden och formar vapnen för deras värv, jag skapar förgöraren som skall förinta.

[17]Men inget vapen som smids mot dig skall ha framgång, alla som för talan mot dig skall du få fällda. Detta är Herrens tjänares lott, jag ger dem segern, säger Herren.

Isaías 55

Graça oferecida gratuitamente a todos

[1] Ah! Todos vós, os que tendes sede, vinde às águas; e vós, os que não tendes dinheiro, vinde, comprai e comei; sim, vinde e comprai, sem dinheiro e sem preço, vinho e leite.

Jesaja 55

Herrens förbund består

[1]Kom, alla ni som törstar, kom hit och få vatten, kom, även om ni inte har pengar! Förse er med säd, så att ni får äta! Kom och få säd utan pengar, vin och mjölk utan att betala!

[2] Por que gastais o dinheiro naquilo que não é pão, e o vosso suor, naquilo que não satisfaz? Ouvi-me atentamente, comei o que é bom e vos deleitareis com finos manjares.

[3] Inclinai os ouvidos e vinde a mim; ouvi, e a vossa alma viverá; porque convosco farei uma aliança perpétua, que consiste nas fiéis misericórdias prometidas a Davi.

[4] Eis que eu o dei por testemunho aos povos, como príncipe e governador dos povos.

[5] Eis que chamarás a uma nação que não conheces, e uma nação que nunca te conheceu correrá para junto de ti, por amor do SENHOR, teu Deus, e do Santo de Israel, porque este te glorificou.

[6] Buscai o SENHOR enquanto se pode achar, invocai-o enquanto está perto.

[7] Deixe o perverso o seu caminho, o iníquo, os seus pensamentos; converta-se ao SENHOR, que se compadecerá dele, e volte-se para o nosso Deus, porque é rico em perdoar.

[8] Porque os meus pensamentos não são os vossos pensamentos, nem os vossos caminhos, os meus caminhos, diz o SENHOR,

[9] porque, assim como os céus são mais altos do que a terra, assim são os meus caminhos mais altos do que os vossos caminhos, e os meus pensamentos, mais altos do que os vossos pensamentos.

[10] Porque, assim como descem a chuva e a neve dos céus e para lá não tornam, sem

[2]Varför lägger ni pengar på det som inte är bröd, er lön på sådant som inte mättar? Lyssna till mig, så får ni äta gott och njuta av feta rätter.

[3]Kom till mig och hör noga på, lyssna, så får ni liv. Jag sluter ett evigt förbund med er, den nåd jag visat David skall bestå.

[4]Honom gjorde jag till ett vittne för folken, till furste och härskare över dem.

[5]Du skall kalla på folkslag du inte känner, folkslag som inte känner dig skyndar till för Herrens, din Guds, skull, Israels Helige, som skänkt dig härlighet.

Maning att lita på Herrens ord

[6]Sök Herren medan han låter sig finnas, åkalla honom medan han är nära.

[7]Må den gudlöse överge sin väg, den ondskefulle sina planer. Må han vända om till Herren, så skall han förbarma sig över honom, vända om till vår Gud, som alltid vill förlåta.

[8]Mina planer är inte era planer och era vägar inte mina vägar, säger Herren.

[9]Liksom himlen är högt över jorden, så är mina vägar högt över era vägar, mina planer högt över era planer.

[10]Liksom regn och snö faller från himlen och inte vänder tillbaka dit utan vattnar

que primeiro reguem a terra, e a fecundem, e a façam brotar, para dar semente ao semeador e pão ao que come,

[11] assim será a palavra que sair da minha boca: não voltará para mim vazia, mas fará o que me apraz e prosperará naquilo para que a designei.

[12] Saireis com alegria e em paz sereis guiados; os montes e os outeiros romperão em cânticos diante de vós, e todas as árvores do campo baterão palmas.

[13] Em lugar do espinheiro, crescerá o cipreste, e em lugar da sarça crescerá a murta; e será isto glória para o SENHOR e memorial eterno, que jamais será extinto.

Isaías 56

A vocação dos gentios

[1] Assim diz o SENHOR: Mantende o juízo e fazei justiça, porque a minha salvação está prestes a vir, e a minha justiça, prestes a manifestar-se.

[2] Bem-aventurado o homem que faz isto, e o filho do homem que nisto se firma, que se guarda de profanar o sábado e guarda a sua mão de cometer algum mal.

[3] Não fale o estrangeiro que se houver chegado ao SENHOR, dizendo: O SENHOR, com efeito, me separará do seu povo; nem tampouco diga o eunuco: Eis que eu sou uma árvore seca.

[4] Porque assim diz o SENHOR: Aos eunucos que guardam os meus sábados, escolhem aquilo que me agrada e abraçam a minha aliança,

jorden, får den att grönska och bära frukt, och ger säd att så och bröd att äta,

[11]så är det med ordet som kommer från min mun: det vänder inte fruktlöst tillbaka utan gör det jag vill och utför mitt uppdrag.

[12]I glädje skall ni tåga ut och ledas hem i trygghet. När ni kommer brister berg och höjder ut i jubel, markens alla träd klappar händer.

[13]I stället för törne skall det växa cypresser, i stället för nässlor myrten. Det skall vara ett äreminne åt Herren, ett evigt, oförgängligt tecken.

Jesaja 56

Herrens tempel är öppet för alla

[1]Så säger Herren: Håll er till det som är rätt och handla rättfärdigt, ty min hjälp kommer snart, min rättfärdighet skall segra.

[2]Lycklig den som handlar så, den människa som håller fast vid detta: att iaktta sabbaten och inte vanhelga den och att avhålla sig från allt ont.

[3]Främlingen som sluter sig till Herren skall inte säga: »Herren håller mig skild från sitt folk«, och den snöpte skall inte säga: »Jag är ett förtorkat träd.«

[4]Ty så säger Herren: Snöpta som iakttar mina sabbater, som gärna gör min vilja och håller fast vid mitt förbund,

[5] darei na minha casa e dentro dos meus muros, um memorial e um nome melhor do que filhos e filhas; um nome eterno darei a cada um deles, que nunca se apagará.

[5]de skall i mitt hus, inom mina murar, få ett namn, ett äreminne som är bättre än söner och döttrar. Ett evigt, oförgängligt namn skall jag ge dem.

[6] Aos estrangeiros que se chegam ao SENHOR, para o servirem e para amarem o nome do SENHOR, sendo deste modo servos seus, sim, todos os que guardam o sábado, não o profanando, e abraçam a minha aliança,

[6]Främlingar som sluter sig till Herren och vill göra tjänst hos honom, älska Herrens namn och vara hans tjänare, ja, alla som iakttar sabbaten och inte vanhelgar den och håller fast vid mitt förbund

[7] também os levarei ao meu santo monte e os alegrarei na minha Casa de Oração; os seus holocaustos e os seus sacrifícios serão aceitos no meu altar, porque a minha casa será chamada Casa de Oração para todos os povos.

[7]får komma till mitt heliga berg och glädjas i mitt bönehus, och deras brännoffer och slaktoffer skall jag ta emot på mitt altare. Mitt hus skall kallas ett bönens hus för alla folk.

[8] Assim diz o SENHOR Deus, que congrega os dispersos de Israel: Ainda congregarei outros aos que já se acham reunidos.

[8]Detta är Herren Guds ord, han som samlar det skingrade Israel: Ännu fler skall jag samla till dem som redan är samlade.

Ai dos guias cegos de Israel!

Folkets försumliga ledare

[9] Vós, todos os animais do campo, todas as feras dos bosques, vinde comer.

[9]Kom, alla vilda djur, och ät, kom, alla djur i skogen!

[10] Os seus atalaias são cegos, nada sabem; todos são cães mudos, não podem ladrar; sonhadores preguiçosos, gostam de dormir.

[10]Väktarna är alla blinda, de märker ingenting. Stumma hundar är de, som inte kan skälla, de ligger och dåsar, de älskar att sova.

[11] Tais cães são gulosos, nunca se fartam; são pastores que nada compreendem, e todos se tornam para o seu caminho, cada um para a sua ganância, todos sem exceção.

[11]Men det är glupska hundar, de blir aldrig mätta. Skall de vara herdar, de som inget förstår? Alla går sina egna vägar, varenda en vill roffa åt sig.

[12] Vinde, dizem eles, trarei vinho, e nos encharcaremos de bebida forte; o dia de amanhã será como este e ainda maior e mais famoso.

[12]»Kom, jag tar fram vin, vi tar oss ett rus! Och i morgon blir det som i dag, ja, ännu bättre.«

Isaías 57

Condenada a idolatria de Israel

[1] Perece o justo, e não há quem se impressione com isso; e os homens piedosos são arrebatados sem que alguém considere nesse fato; pois o justo é levado antes que venha o mal

[2] e entra na paz; descansam no seu leito os que andam em retidão.

[3] Mas chegai-vos para aqui, vós, os filhos da agoureira, descendência da adúltera e da prostituta.

[4] De quem chasqueais? Contra quem escancarais a boca e deitais para fora a língua? Porventura, não sois filhos da transgressão, descendência da falsidade,

[5] que vos abrasais na concupiscência junto aos terebintos, debaixo de toda árvore frondosa, e sacrificais os filhos nos vales e nas fendas dos penhascos?

[6] Por entre as pedras lisas dos ribeiros está a tua parte; estas, estas te cairão em sorte; sobre elas também derramas a tua libação e lhes apresentas ofertas de manjares. Contentar-me-ia eu com estas coisas?

[7] Sobre monte alto e elevado pões o teu leito; para lá sobes para oferecer sacrifícios.

[8] Detrás das portas e das ombreiras pões os teus símbolos eróticos, puxas as cobertas, sobes ao leito e o alargas para os adúlteros; dizes-lhes as tuas exigências, amas-lhes a coabitação e lhes miras a nudez.

Jesaja 57

[1]Den rättfärdige går under, och ingen bryr sig om det, de trogna rycks bort, och ingen märker det. Ansatt av ondskan rycks den rättfärdige bort,

[2]men han skall få frid. De som fört ett rättrådigt liv skall få gå till vila.

Varningsord till avgudadyrkarna

[3]Kom hit, ni barn av en trollpacka, avlade i otukt och hor!

[4]Vem gör ni er lustiga över? Varför gör ni grimaser och räcker ut tungan? Ni är själva brottets barn, lögnens avkomma,

[5]ni som brinner av brunst bland terebinterna, under alla grönskande träd, ni som slaktar era barn i ravinerna, djupt inne i klippornas skrevor.

[6]Bland ravinens stenblock hör du hemma, det är där du har din plats. Åt dem utgjuter du dryckesoffer och bär fram matoffer. Skall jag finna mig i detta?

[7]På ett högt berg gör du dig en bädd och går dit upp för att offra.

[8]Du ställer ditt tecken innanför dörr och dörrpost. Du lämnar mig, du blottar dig och gör plats i bädden, du tar för dig av dem, du älskar att ligga med dem, lystet ser du på deras kön.

[9] Vais ao rei com óleo e multiplicas os teus perfumes; envias os teus embaixadores para longe, até à profundidade do sepulcro.

[10] Na tua longa viagem te cansas, mas não dizes: É em vão; achas o que buscas; por isso, não desfaleces.

[11] Mas de quem tiveste receio ou temor, para que mentisses e não te lembrasses de mim, nem de mim te importasses? Não é, acaso, porque me calo, e isso desde muito tempo, e não me temes?

[12] Eu publicarei essa justiça tua; e, quanto às tuas obras, elas não te aproveitarão.

[13] Quando clamares, a tua coleção de ídolos que te livre! Levá-los-á o vento; um assopro os arrebatará a todos, mas o que confia em mim herdará a terra e possuirá o meu santo monte.

Mensagem de paz para os arrependidos

[14] Dir-se-á: Aterrai, aterrai, preparai o caminho, tirai os tropeços do caminho do meu povo.

[15] Porque assim diz o Alto, o Sublime, que habita a eternidade, o qual tem o nome de Santo: Habito no alto e santo lugar, mas habito também com o contrito e abatido de espírito, para vivificar o espírito dos abatidos e vivificar o coração dos contritos.

[16] Pois não contenderei para sempre, nem me indignarei continuamente; porque, do contrário, o espírito definharia diante de mim, e o fôlego da vida, que eu criei.

[9]Du slösar olja på Melek och är frikostig med dina salvor. Du sänder dina budbärare till fjärran land, ja, ända ner i dödsriket.

[10]Du blir trött av allt du håller på med men säger aldrig att det är lönlöst. Du finner ny styrka och mattas inte.

[11]Vem är du rädd för, vem fruktar du, eftersom du bedrar mig, glömmer mig och inte tänker på mig? Jag har ju tigit och varit dold, mig fruktar du inte.

[12]Men nu förklarar jag: Dina rättfärdiga gärningar kommer inte att hjälpa dig.

[13]Må din gudahop rädda dig när du ropar på hjälp! Nej, vinden tar dem allesammans, en vindfläkt för bort dem. Men den som tar sin tillflykt till mig, han skall få landet som egendom och ta mitt heliga berg i besittning.

Tröstande ord till de modlösa

[14]Han säger: Bryt väg, bana väg, röj undan hindren för mitt folk!

[15]Så säger han som är hög och upphöjd, han som tronar i evighet och vars namn är heligt: Jag tronar upphöjd och helig men finns hos den modlöse och försagde. Jag ger de försagda mod, ger de modlösa kraft.

[16]Jag skall inte ständigt hålla räfst, inte vredgas för evigt — då skulle livsanden förgås, de levande väsen jag skapat.

[17] Por causa da indignidade da sua cobiça, eu me indignei e feri o povo; escondi a face e indignei-me, mas, rebelde, seguiu ele o caminho da sua escolha.
[18] Tenho visto os seus caminhos e o sararei; também o guiarei e lhe tornarei a dar consolação, a saber, aos que dele choram.
[19] Como fruto dos seus lábios criei a paz, paz para os que estão longe e para os que estão perto, diz o SENHOR, e eu o sararei.
[20] Mas os perversos são como o mar agitado, que não se pode aquietar, cujas águas lançam de si lama e lodo.
[21] Para os perversos, diz o meu Deus, não há paz.

[17]Jag blev vred över deras syndiga girighet, jag straffade dem och dolde mig i vrede, men de fortsatte att trolöst följa sin egen väg.

[18]Jag har sett vad de hållit på med, men jag skall bota dem, leda dem och ge dem tröst. Hos de sörjande

[19]skapar jag lovsång. Frid och lycka åt alla, fjärran och nära, säger Herren, jag skall bota dem.

[20]Men de gudlösa är som ett upprört hav, det blir aldrig stilla, dess vågor rör upp dy och slam.

[21]De gudlösa får aldrig någon lycka, säger min Gud.

Isaías 58

Observância devida do jejum

[1] Clama a plenos pulmões, não te detenhas, ergue a voz como a trombeta e anuncia ao meu povo a sua transgressão e à casa de Jacó, os seus pecados.
[2] Mesmo neste estado, ainda me procuram dia a dia, têm prazer em saber os meus caminhos; como povo que pratica a justiça e não deixa o direito do seu Deus, perguntam-me pelos direitos da justiça, têm prazer em se chegar a Deus,
[3] dizendo: Por que jejuamos nós, e tu não atentas para isso? Por que afligimos a nossa alma, e tu não o levas em conta? Eis que, no dia em que jejuais, cuidais dos vossos próprios interesses e exigis que se faça todo o vosso trabalho.

Jesaja 58

Rätt fasta och sabbat

[1]Ropa ut det så högt du kan, låt din röst ljuda som en hornstöt, förkunna för mitt folk deras brott, för Jakobs ätt deras synd.

[2]Dag efter dag söker de mig och vill lära sig följa mina vägar. Likt ett folk som handlar rättfärdigt och inte har övergett sin Guds lag ber de mig om regler för vad som är rätt och älskar att nalkas Gud.

[3]»Ser du inte att vi fastar? Märker du inte hur vi späker oss?« Ni sköter era sysslor på fastedagen, ni driver på era drängar,

[4] Eis que jejuais para contendas e rixas e para ferirdes com punho iníquo; jejuando assim como hoje, não se fará ouvir a vossa voz no alto.

[4]ni fastar under bråk och gräl och skändliga slagsmål. Som ni fastar i dag blir inte er bön hörd i höjden.

[5] Seria este o jejum que escolhi, que o homem um dia aflija a sua alma, incline a sua cabeça como o junco e estenda debaixo de si pano de saco e cinza? Chamarias tu a isto jejum e dia aceitável ao SENHOR?

[5]Är det en sådan fasta jag vill se: en dag då man späker sig, hänger med huvudet som ett strå, ligger i säck och aska? Kallar du det fasta, en dag som behagar Herren?

[6] Porventura, não é este o jejum que escolhi: que soltes as ligaduras da impiedade, desfaças as ataduras da servidão, deixes livres os oprimidos e despedaces todo jugo?

[6]Nej, detta är den fasta jag vill se: att du lossar orättfärdiga bojor, sliter sönder okets rep, befriar de förtryckta, krossar alla ok.

[7] Porventura, não é também que repartas o teu pão com o faminto, e recolhas em casa os pobres desabrigados, e, se vires o nu, o cubras, e não te escondas do teu semelhante?

[7]Dela ditt bröd med den hungrige, ge hemlösa stackare husrum, ser du en naken så klä honom, vänd inte dina egna ryggen!

[8] Então, romperá a tua luz como a alva, a tua cura brotará sem detença, a tua justiça irá adiante de ti, e a glória do SENHOR será a tua retaguarda;

[8]Då bryter gryningsljuset fram för dig, och dina sår skall genast läkas. Din rättfärdighet skall gå framför dig och Herrens härlighet gå sist i ditt tåg.

[9] então, clamarás, e o SENHOR te responderá; gritarás por socorro, e ele dirá: Eis-me aqui. Se tirares do meio de ti o jugo, o dedo que ameaça, o falar injurioso;

[9]Då skall Herren svara när du kallar, när du ropar säger han: »Här är jag.« Om du gör slut på allt förtryck hos dig, hot och hån och förtal,

[10] se abrires a tua alma ao faminto e fartares a alma aflita, então, a tua luz nascerá nas trevas, e a tua escuridão será como o meio-dia.

[10]om du räcker ditt bröd åt den hungrige och mättar den som lider nöd, då skall ljus bryta fram för dig i mörkret, din natt bli strålande dag.

[11] O SENHOR te guiará continuamente, fartará a tua alma até em lugares áridos e

[11]Herren skall alltid leda dig, han mättar dig i ödemarken och ger styrka åt benen i

fortificará os teus ossos; serás como um jardim regado e como um manancial cujas águas jamais faltam.

din kropp. Du skall bli som en vattenrik trädgård, en oas där vattnet aldrig sinar.

[12] Os teus filhos edificarão as antigas ruínas; levantarás os fundamentos de muitas gerações e serás chamado reparador de brechas e restaurador de veredas para que o país se torne habitável.

[12]Dina uråldriga ruiner skall byggas upp, gångna släktens grunder skall du sätta i stånd. Du kommer att kallas »den som murar igen rämnorna«, »den som gör det nedrivna beboeligt«.

[13] Se desviares o pé de profanar o sábado e de cuidar dos teus próprios interesses no meu santo dia; se chamares ao sábado deleitoso e santo dia do SENHOR, digno de honra, e o honrares não seguindo os teus caminhos, não pretendendo fazer a tua própria vontade, nem falando palavras vãs,

[13]Om du inte kränker sabbaten, inte sköter dina sysslor på min helgdag, om du kallar sabbaten en fröjd, helgad åt Herren och värd att ära, om du ärar den och inte utför det du brukar, inte ägnar dig åt dina sysslor och tomt prat,

[14] então, te deleitarás no SENHOR. Eu te farei cavalgar sobre os altos da terra e te sustentarei com a herança de Jacó, teu pai, porque a boca do SENHOR o disse.

[14]då skall du få fröjdas över Herren, jag skall föra dig fram över landets höjder och låta dig leva av din fader Jakobs egendom. Herren har talat.

Isaías 59

Confissão da maldade nacional

[1] Eis que a mão do SENHOR não está encolhida, para que não possa salvar; nem surdo o seu ouvido, para não poder ouvir.

[2] Mas as vossas iniqüidades fazem separação entre vós e o vosso Deus; e os vossos pecados encobrem o seu rosto de vós, para que vos não ouça.

[3] Porque as vossas mãos estão contaminadas de sangue, e os vossos dedos, de iniqüidade; os vossos lábios falam mentiras, e a vossa língua profere maldade.

Jesaja 59

Folkets synder

[1]Herrens arm är inte för svag för att rädda, hans öra inte för dövt för att höra.

[2]Det är era synder som skiljer er från er Gud, era brott får honom att vända sig bort och inte höra.

[3]Era händer är fläckade av blod, era fingrar av synd, era läppar uttalar lögner, på era tungor finns svek.

4 Ninguém há que clame pela justiça, ninguém que compareça em juízo pela verdade; confiam no que é nulo e andam falando mentiras; concebem o mal e dão à luz a iniqüidade.
5 Chocam ovos de áspide e tecem teias de aranha; o que comer os ovos dela morrerá; se um dos ovos é pisado, sai-lhe uma víbora.
6 As suas teias não se prestam para vestes, os homens não poderão cobrir-se com o que eles fazem, as obras deles são obras de iniqüidade, obra de violência há nas suas mãos.
7 Os seus pés correm para o mal, são velozes para derramar o sangue inocente; os seus pensamentos são pensamentos de iniqüidade; nos seus caminhos há desolação e abatimento.
8 Desconhecem o caminho da paz, nem há justiça nos seus passos; fizeram para si veredas tortuosas; quem anda por elas não conhece a paz.

9 Por isso, está longe de nós o juízo, e a justiça não nos alcança; esperamos pela luz, e eis que há só trevas; pelo resplendor, mas andamos na escuridão.
10 Apalpamos as paredes como cegos, sim, como os que não têm olhos, andamos apalpando; tropeçamos ao meio-dia como nas trevas e entre os robustos somos como mortos.
11 Todos nós bramamos como ursos e gememos como pombas; esperamos o

4Ingen anklagar någon rättvist, ingen fäller en ärlig dom. De förtröstar på tomhet, deras ord är falska, de går havande med ofärd och föder olycka.

5De kläcker ormägg och väver spindelväv. Den som äter deras ägg dör, en giftorm kläcks om de krossas.

6Deras väv duger inte till kläder, deras verk inte att skyla sig med. Deras gärningar bringar olycka, våldsdåd förövar de.

7De skyndar till allt som är ont och är snara att utgjuta oskyldigt blod. Deras planer bringar olycka, våld och förödelse kantar deras väg.

8Vägen till lycka känner de inte, där de går finns ingen rätt. De slår in på orätta vägar, den som vandrar där finner ingen lycka.

Klagan och syndabekännelse

9Därför är rätten långt ifrån oss, rättfärdigheten når oss inte. Vi hoppas på ljus men mörker råder, på solens glans men vandrar i dunkel.

10Vi famlar längs väggen som blinda, famlar som om vi saknade ögon, mitt på dagen snavar vi som när det skymmer, mitt i livet är vi som de döda.

11Alla brummar vi som björnar, klagar som duvor. Vi väntar på vår rätt, men

juízo, e não o há; a salvação, e ela está longe de nós.

förgäves, på räddningen, men den är långt ifrån oss.

[12] Porque as nossas transgressões se multiplicam perante ti, e os nossos pecados testificam contra nós; porque as nossas transgressões estão conosco, e conhecemos as nossas iniqüidades,

[12]Många är våra brott, det vet du, våra synder vittnar mot oss. Vi tänker på våra brott och vet att vi har felat.

[13] como o prevaricar, o mentir contra o SENHOR, o retirarmo-nos do nosso Deus, o pregar opressão e rebeldia, o conceber e proferir do coração palavras de falsidade.

[13]Vi har avfallit och förnekat Herren, vänt oss bort från vår Gud. Våld och falskhet har vi förkunnat, viskat lögner vi själva tänkt ut.

[14] Pelo que o direito se retirou, e a justiça se pôs de longe; porque a verdade anda tropeçando pelas praças, e a retidão não pode entrar.

[14]Rätten trängs tillbaka, rättfärdigheten stannar på avstånd, ärligheten snubblar på torget, redbarheten kan inte komma fram.

[15] Sim, a verdade sumiu, e quem se desvia do mal é tratado como presa. O SENHOR viu isso e desaprovou o não haver justiça.

[15]Ärligheten har gått förlorad, den som skyr det onda blir plundrad.

Herrens hjälp till de botfärdiga

Herren såg med misshag att det inte fanns någon rätt.

[16] Viu que não havia ajudador algum e maravilhou-se de que não houvesse um intercessor; pelo que o seu próprio braço lhe trouxe a salvação, e a sua própria justiça o susteve.

[16]Han såg att ingen trädde fram och häpnade över att ingen ingrep. Då gav hans styrka honom seger, hans rättfärdighet var hans stöd.

[17] Vestiu-se de justiça, como de uma couraça, e pôs o capacete da salvação na cabeça; pôs sobre si a vestidura da vingança e se cobriu de zelo, como de um manto.

[17]Han klädde sig i rättfärdighetens harnesk och satte segerns hjälm på sitt huvud, klädde sig i hämndens dräkt och svepte sig i harmens mantel.

[18] Segundo as obras deles, assim retribuirá; furor aos seus adversários e o devido aos seus inimigos; às terras do mar, dar-lhes-á a paga.

[18]Med vrede lönar han sina fiender för vad de har gjort, han vedergäller sina ovänner, vedergäller fjärran länder.

[19] Temerão, pois, o nome do SENHOR desde o poente e a sua glória, desde o

[19]Från öst till väst skall man frukta Herrens namn och hans härlighet, när han

nascente do sol; pois virá como torrente impetuosa, impelida pelo Espírito do SENHOR.

[20] Virá o Redentor a Sião e aos de Jacó que se converterem, diz o SENHOR.

[21] Quanto a mim, esta é a minha aliança com eles, diz o SENHOR: o meu Espírito, que está sobre ti, e as minhas palavras, que pus na tua boca, não se apartarão dela, nem da de teus filhos, nem da dos filhos de teus filhos, não se apartarão desde agora e para todo o sempre, diz o SENHOR.

Isaías 60

A glória da nova Jerusalém

[1] Dispõe-te, resplandece, porque vem a tua luz, e a glória do SENHOR nasce sobre ti.

[2] Porque eis que as trevas cobrem a terra, e a escuridão, os povos; mas sobre ti aparece resplendente o SENHOR, e a sua glória se vê sobre ti.

[3] As nações se encaminham para a tua luz, e os reis, para o resplendor que te nasceu.

[4] Levanta em redor os olhos e vê; todos estes se ajuntam e vêm ter contigo; teus filhos chegam de longe, e tuas filhas são trazidas nos braços.

[5] Então, o verás e serás radiante de alegria; o teu coração estremecerá e se dilatará de júbilo, porque a abundância do mar se tornará a ti, e as riquezas das nações virão a ter contigo.

[6] A multidão de camelos te cobrirá, os dromedários de Midiã e de Efa; todos

kommer likt en våldsam flod som Herrens vind driver fram.

[20]Han kommer till Sion som befriare, till dem i Jakob som upphör med sina brott, säger Herren.

[21]Detta är mitt förbund med dem, säger Herren: Min ande som fyller dig och mina ord som jag har lagt i din mun skall alltid bli kvar hos dig och dina barn och dina barns barn, säger Herren, nu och för evigt.

Jesaja 60

Jerusalems kommande härlighet

[1]Res dig, stråla i ljus! Ditt ljus är här, Herrens härlighet går upp över dig.

[2]Jorden är höljd i mörker, töcken omger folken, men över dig skall Herren stråla, över dig skall hans härlighet visa sig.

[3]Folken skall vandra mot ditt ljus, kungar mot glansen av din soluppgång.

[4]Lyft blicken och se dig omkring! Alla samlas och kommer till dig. Dina söner kommer från fjärran, dina döttrar bär man i famnen.

[5]När du ser det skall du stråla av lycka, ditt hjärta skall bäva och bulta, när havets skatter kommer i din ägo och folkens rikedomar blir dina.

[6]Kameler i mängd skall fylla ditt land, dromedarer från Midjan och Efa. Från

virão de Sabá; trarão ouro e incenso e publicarão os louvores do SENHOR.

7 Todas as ovelhas de Quedar se reunirão junto de ti; servir-te-ão os carneiros de Nebaiote; para o meu agrado subirão ao meu altar, e eu tornarei mais gloriosa a casa da minha glória.

8 Quem são estes que vêm voando como nuvens e como pombas, ao seu pombal?

9 Certamente, as terras do mar me aguardarão; virão primeiro os navios de Társis para trazerem teus filhos de longe e, com eles, a sua prata e o seu ouro, para a santificação do nome do SENHOR, teu Deus, e do Santo de Israel, porque ele te glorificou.

10 Estrangeiros edificarão os teus muros, e os seus reis te servirão; porque no meu furor te castiguei, mas na minha graça tive misericórdia de ti.

11 As tuas portas estarão abertas de contínuo; nem de dia nem de noite se fecharão, para que te sejam trazidas riquezas das nações, e, conduzidos com elas, os seus reis.

12 Porque a nação e o reino que não te servirem perecerão; sim, essas nações serão de todo assoladas.

13 A glória do Líbano virá a ti; o cipreste, o olmeiro e o buxo, conjuntamente, para adornarem o lugar do meu santuário; e farei glorioso o lugar dos meus pés.

14 Também virão a ti, inclinando-se, os filhos dos que te oprimiram; prostrar-se-ão até às plantas dos teus pés todos os que te

Saba kommer de alla med last av guld och rökelse, och de förkunnar Herrens ära.

7Kedars fårhjordar samlas hos dig, baggar från Nevajot står till din tjänst. Jag skall ta emot dem som offer på mitt altare och öka mitt tempels härlighet.

8Vad är det som kommer flygande som moln, som duvor till ett duvslag?

9Det är kustländernas fartyg som samlas med Tarshish-skepp i täten för att hämta dina söner från fjärran land med allt deras silver och guld, till ära för Herren, din Gud, Israels Helige, som skänker dig härlighet.

10Främlingar skall bygga upp dina murar och deras kungar stå till din tjänst. Jag straffade dig i min vrede men visar dig barmhärtighet i min kärlek.

11Dina portar skall aldrig stängas, de skall stå öppna dag och natt, så att folkens rikedomar kan föras till dig och deras kungar ledas dit in.

12Det folk och det rike som inte tjänar dig skall gå under — folken skall förintas.

13Libanons prakt skall föras till dig, cypress, alm och pinje, för att skänka härlighet åt min helgedom. Jag skall ära platsen där mina fötter vilar.

14Bugande skall dina förtryckare komma till dig, de som föraktat dig skall knäfalla

desdenharam e chamar-te-ão Cidade do SENHOR, a Sião do Santo de Israel.

[15] De abandonada e odiada que eras, de modo que ninguém passava por ti, eu te constituirei glória eterna, regozijo, de geração em geração.

[16] Mamarás o leite das nações e te alimentarás ao peito dos reis; saberás que eu sou o SENHOR, o teu Salvador, o teu Redentor, o Poderoso de Jacó.

[17] Por bronze trarei ouro, por ferro trarei prata, por madeira, bronze e por pedras, ferro; farei da paz os teus inspetores e da justiça, os teus exatores.

[18] Nunca mais se ouvirá de violência na tua terra, de desolação ou ruínas, nos teus limites; mas aos teus muros chamarás Salvação, e às tuas portas, Louvor.

[19] Nunca mais te servirá o sol para luz do dia, nem com o seu resplendor a lua te alumiará; mas o SENHOR será a tua luz perpétua, e o teu Deus, a tua glória.

[20] Nunca mais se porá o teu sol, nem a tua lua minguará, porque o SENHOR será a tua luz perpétua, e os dias do teu luto findarão.

[21] Todos os do teu povo serão justos, para sempre herdarão a terra; serão renovos por mim plantados, obra das minhas mãos, para que eu seja glorificado.

[22] O menor virá a ser mil, e o mínimo, uma nação forte; eu, o SENHOR, a seu tempo farei isso prontamente.

vid dina fötter. De skall kalla dig »Herrens stad«, »Sion som tillhör Israels Helige«.

[15]Du var övergiven och försmådd, ingen besökte dig, men jag skall låta dig bli till evig stolthet, en glädje för alla släkten.

[16]Du skall dia folkens mjölk, dia kungars bröst. Då skall du inse att jag, Herren, är den som räddar dig, att Jakobs Mäktige befriar dig.

[17]Jag ger dig guld i stället för koppar, ger dig silver i stället för järn, koppar i stället för trä, järn i stället för sten. Freden skall vara din överhet, rättfärdigheten din fogde.

[18]Man skall inte mer se våld i ditt land, förtryck och förödelse inom dina gränser. Dina murar skall du kalla »räddning«, dina portar »lovsång«.

[19]Solen skall inte mer vara ditt ljus om dagen och månen inte lysa dig med sitt sken. Nej, Herren skall vara ditt eviga ljus, din Gud skall vara din härlighet.

[20]Din sol skall aldrig gå ner och din måne aldrig avta, ty Herren är ditt eviga ljus, din sorgetid är förbi.

[21]Alla i ditt folk skall vara rättfärdiga, och de skall för evigt äga landet. De är skott som jag har planterat, jag har skapat dem för att visa min härlighet.

[22]Av den minste blir det en skara på tusen, den ringaste blir till ett mäktigt folk. Jag, Herren, skall låta det ske snabbt, när tiden är inne.

Isaías 61

As boas-novas da salvação

[1] O Espírito do SENHOR Deus está sobre mim, porque o SENHOR me ungiu para pregar boas-novas aos quebrantados, enviou-me a curar os quebrantados de coração, a proclamar libertação aos cativos e a pôr em liberdade os algemados;

[2] a apregoar o ano aceitável do SENHOR e o dia da vingança do nosso Deus; a consolar todos os que choram

[3] e a pôr sobre os que em Sião estão de luto uma coroa em vez de cinzas, óleo de alegria, em vez de pranto, veste de louvor, em vez de espírito angustiado; a fim de que se chamem carvalhos de justiça, plantados pelo SENHOR para a sua glória.

[4] Edificarão os lugares antigamente assolados, restaurarão os de antes destruídos e renovarão as cidades arruinadas, destruídas de geração em geração.

[5] Estranhos se apresentarão e apascentarão os vossos rebanhos; estrangeiros serão os vossos lavradores e os vossos vinhateiros.

[6] Mas vós sereis chamados sacerdotes do SENHOR, e vos chamarão ministros de nosso Deus; comereis as riquezas das nações e na sua glória vos gloriareis.

[7] Em lugar da vossa vergonha, tereis dupla honra; em lugar da afronta, exultareis na vossa herança; por isso, na vossa terra possuireis o dobro e tereis perpétua alegria.

Jesaja 61

Nådens år

[1]Herren Guds ande fyller mig, ty Herren har smort mig. Han har sänt mig att frambära glädjebud till de betryckta och ge de förkrossade bot, att förkunna frihet för de fångna, befrielse för de fjättrade,

[2]att förkunna ett nådens år från Herren, en hämndens dag från vår Gud, att trösta alla som sörjer

[3]och ge de sörjande i Sion huvudprydnad i stället för aska, glädjens olja i stället för sorgdräkt, lovsång i stället för modlöshet. De skall kallas »rättfärdighetens träd«, som Herren planterat för att visa sin härlighet.

[4]De uråldriga ruinerna skall byggas upp, det sedan länge förfallna sättas i stånd, man skall på nytt bygga upp förstörda städer, som legat öde släkte efter släkte.

[5]Främlingar skall valla hjordarna åt er, era åkrar och vingårdar skötas av utlänningar.

[6]Ni själva skall kallas Herrens präster, vår Guds tjänare skall ni heta. Ni skall leva av folkens rikedomar, deras skatter skall tillfalla er.

[7]De har fått dubbelt upp av skam, spott och spe har kommit dem till del, därför skall de få dubbel lott i sitt land, evig glädje skall de få.

8 Porque eu, o SENHOR, amo o juízo e odeio a iniqüidade do roubo; dar-lhes-ei fielmente a sua recompensa e com eles farei aliança eterna.

9 A sua posteridade será conhecida entre as nações, os seus descendentes, no meio dos povos; todos quantos os virem os reconhecerão como família bendita do SENHOR.

10 Regozijar-me-ei muito no SENHOR, a minha alma se alegra no meu Deus; porque me cobriu de vestes de salvação e me envolveu com o manto de justiça, como noivo que se adorna de turbante, como noiva que se enfeita com as suas jóias.

11 Porque, como a terra produz os seus renovos, e como o jardim faz brotar o que nele se semeia, assim o SENHOR Deus fará brotar a justiça e o louvor perante todas as nações.

Isaías 62

Jerusalém, a noiva do Senhor

1 Por amor de Sião, me não calarei e, por amor de Jerusalém, não me aquietarei, até que saia a sua justiça como um resplendor, e a sua salvação, como uma tocha acesa.

2 As nações verão a tua justiça, e todos os reis, a tua glória; e serás chamada por um nome novo, que a boca do SENHOR designará.

3 Serás uma coroa de glória na mão do SENHOR, um diadema real na mão do teu Deus.

8Ty jag är Herren, som älskar rättvisa och hatar plundring och brott. Jag är trofast och skall löna dem, sluta ett evigt förbund med dem.

9Deras barn skall aktas bland folken, deras ättlingar bland alla folkslag. Alla som ser dem skall märka att de är ett släkte som Herren välsignat.

10Min glädje har jag i Herren, jag jublar över min Gud, ty han har klätt mig i segerns dräkt och skrudat mig i rättfärdighetens mantel, som när brudgummen sätter på sig turbanen och bruden pryder sig med sina smycken.

11Liksom jorden får grödan att spira och trädgården låter sådden skjuta upp, så låter Herren Gud rättfärdigheten spira och äran växa inför alla folk.

Jesaja 62

Jerusalems upprättelse

1För Sions skull skall jag inte tystna, för Jerusalems skull inte tiga, förrän upprättelsens morgon gryr och hennes räddning lyser som ett bloss.

2Folken skall se din upprättelse, alla kungar se din härlighet. Du skall få ett nytt namn, som Herren själv förkunnar,

3du blir en praktfull krona i Herrens hand, ett kungligt diadem i din Guds händer.

[4] Nunca mais te chamarão Desamparada, nem a tua terra se denominará jamais Desolada; mas chamar-te-ão Minha-Delícia; e à tua terra, Desposada; porque o SENHOR se delicia em ti; e a tua terra se desposará.

[5] Porque, como o jovem desposa a donzela, assim teus filhos te desposarão a ti; como o noivo se alegra da noiva, assim de ti se alegrará o teu Deus.

[6] Sobre os teus muros, ó Jerusalém, pus guardas, que todo o dia e toda a noite jamais se calarão; vós, os que fareis lembrado o SENHOR, não descanseis,

[7] nem deis a ele descanso até que restabeleça Jerusalém e a ponha por objeto de louvor na terra.

[8] Jurou o SENHOR pela sua mão direita e pelo seu braço poderoso: Nunca mais darei o teu cereal por sustento aos teus inimigos, nem os estrangeiros beberão o teu vinho, fruto de tuas fadigas.

[9] Mas os que o ajuntarem o comerão e louvarão ao SENHOR; e os que o recolherem beberão nos átrios do meu santuário.

[10] Passai, passai pelas portas; preparai o caminho ao povo; aterrai, aterrai a estrada, limpai-a das pedras; arvorai bandeira aos povos.

[11] Eis que o SENHOR fez ouvir até às extremidades da terra estas palavras: Dizei à filha de Sião: Eis que vem o teu Salvador; vem com ele a sua recompensa, e diante dele, o seu galardão.

[4]Du skall inte längre kallas »den övergivna«, ditt land inte längre kallas »den förskjutna«, utan du skall heta »hon som jag har kär« och ditt land »den äkta makan«. Ty Herren har dig kär och ditt land skall äktas av honom.

[5]Som när en ung man äktar en flicka, så skall han som bygger upp dig ta dig till äkta, och som brudgummen gläds åt sin brud, så skall din Gud glädjas över dig.

[6]På dina murar, Jerusalem, ställer jag väktare. De skall aldrig tystna, varken dag eller natt. Ni som ropar till Herren, ge er ingen ro!

[7]Och ge honom ingen ro, förrän han upprättar Jerusalem och hela jorden sjunger dess lov.

[8]Herren svär vid sin högra hand, vid sin starka arm: Aldrig mer skall jag ge din säd som föda åt dina fiender, främlingar skall inte dricka ditt vin, det som du har arbetat med.

[9]Nej, de som bärgar säden skall äta den, och de skall prisa Herren, de som skördar vinet skall dricka det på mina heliga förgårdar.

[10]Fram, fram genom portarna! Bana väg för folket! Bryt väg, bryt väg, röj undan alla stenar! Höj ett fälttecken för folken!

[11]Herren förkunnar över hela jorden: Säg till dotter Sion: Se, din räddare kommer. Sin segerlön har han med sig, de han vunnit går framför honom.

[12] Chamar-vos-ão Povo Santo, Remidos-Do-SENHOR; e tu, Sião, serás chamada Procurada, Cidade-Não-Deserta.

[12]De skall kallas »det heliga folket«, »de som Herren befriat«, och du skall heta »den man söker sig till«, »staden som aldrig blir övergiven«.

Isaías 63

Deus vinga o seu povo

[1] Quem é este que vem de Edom, de Bozra, com vestes de vivas cores, que é glorioso em sua vestidura, que marcha na plenitude da sua força? Sou eu que falo em justiça, poderoso para salvar.

[2] Por que está vermelho o traje, e as tuas vestes, como as daquele que pisa uvas no lagar?

[3] O lagar, eu o pisei sozinho, e dos povos nenhum homem se achava comigo; pisei as uvas na minha ira; no meu furor, as esmaguei, e o seu sangue me salpicou as vestes e me manchou o traje todo.

[4] Porque o dia da vingança me estava no coração, e o ano dos meus redimidos é chegado.

[5] Olhei, e não havia quem me ajudasse, e admirei-me de não haver quem me sustivesse; pelo que o meu próprio braço me trouxe a salvação, e o meu furor me susteve.

[6] Na minha ira, pisei os povos, no meu furor, embriaguei-os, derramando por terra o seu sangue.

A última oração do profeta

[7] Celebrarei as benignidades do SENHOR e os seus atos gloriosos, segundo tudo o que o SENHOR nos concedeu e segundo a grande bondade para com a casa de Israel,

Jesaja 63

Herrens hämnd på de främmande folken

[1]»Vem är han som kommer från Edom, från Bosra i röda kläder, som praktfull i sin dräkt går fram med väldig kraft?« Jag är den som förkunnar rättfärdighet, den som har makt att rädda.

[2]»Varför är din dräkt så röd, dina kläder som en vintrampares?«

[3]Jag har ensam trampat vinpressen, ingen från folken hjälpte mig. Jag trampade dem i min vrede, stampade dem i min harm. Saften stänkte på mina kläder, hela min dräkt blev fläckad.

[4]Jag hade bestämt en hämndens dag, befrielsens år var inne.

[5]Jag såg mig om, men ingen kom till hjälp, jag häpnade över att ingen gav mig stöd. Då gav min styrka mig seger, min vrede blev mitt stöd.

[6]Jag trampade folken i min vrede, krossade dem i min harm. Jag lät deras blod flyta på marken.

Herrens godhet mot Israel i forna dagar

[7]Jag vill förkunna Herrens kärlek, prisa Herren för allt han gjort för oss, allt det goda han gjort för Israels folk i sin barmhärtighet och sin stora kärlek.

bondade que usou para com eles, segundo as suas misericórdias e segundo a multidão das suas benignidades.

8 Porque ele dizia: Certamente, eles são meu povo, filhos que não mentirão; e se lhes tornou o seu Salvador.

9 Em toda a angústia deles, foi ele angustiado, e o Anjo da sua presença os salvou; pelo seu amor e pela sua compaixão, ele os remiu, os tomou e os conduziu todos os dias da antiguidade.

10 Mas eles foram rebeldes e contristaram o seu Espírito Santo, pelo que se lhes tornou em inimigo e ele mesmo pelejou contra eles.

11 Então, o povo se lembrou dos dias antigos, de Moisés, e disse: Onde está aquele que fez subir do mar o pastor do seu rebanho? Onde está o que pôs nele o seu Espírito Santo?

12 Aquele cujo braço glorioso ele fez andar à mão direita de Moisés? Que fendeu as águas diante deles, criando para si um nome eterno?

13 Aquele que os guiou pelos abismos, como o cavalo no deserto, de modo que nunca tropeçaram?

14 Como o animal que desce aos vales, o Espírito do SENHOR lhes deu descanso. Assim, guiaste o teu povo, para te criares um nome glorioso.

15 Atenta do céu e olha da tua santa e gloriosa habitação. Onde estão o teu zelo e as tuas obras poderosas? A ternura do

8Han sade: De är ju mitt folk, barn som aldrig sviker. Därför blev han deras räddare

9i all nöd. Det var inget sändebud, ingen ängel utan han själv som räddade dem, det var han som befriade dem av kärlek och medömkan. Alltid i gångna tider lyfte han upp dem och bar dem.

10Men de trotsade honom och bedrövade hans heliga ande. Han förvandlades till deras fiende, och han stred mot dem.

11Då tänkte hans folk på gångna tider: Var är han som drog upp ur vattnet herden för sin hjord? Var är han som ingöt sin heliga ande i hans bröst,

12han som lät sin härliga makt gå vid Moses högra sida, han som klöv havet framför dem och skapade sig ett evigt namn,

13han som förde dem genom djupen? Som hästen på heden gick de fram utan att snava.

14Likt boskap på väg ner i dalen fördes de av Herrens ande. Så ledde du ditt folk och skapade dig ett härligt namn.

Israels klagan

15Blicka ner från himlen, från din heliga och härliga boning. Var är din lidelse och din kraft? Din ömhet och barmhärtighet vägrar du mig.

teu coração e as tuas misericórdias se detêm para comigo!

[16] Mas tu és nosso Pai, ainda que Abraão não nos conhece, e Israel não nos reconhece; tu, ó SENHOR, és nosso Pai; nosso Redentor é o teu nome desde a antiguidade.

[17] Ó SENHOR, por que nos fazes desviar dos teus caminhos? Por que endureces o nosso coração, para que te não temamos? Volta, por amor dos teus servos e das tribos da tua herança.

[18] Só por breve tempo foi o país possuído pelo teu santo povo; nossos adversários pisaram o teu santuário.

[19] Tornamo-nos como aqueles sobre quem tu nunca dominaste e como os que nunca se chamaram pelo teu nome.

[16]Du är ju vår fader, Abraham vill inte veta av oss, Israel erkänner oss inte. Du, Herre, är vår fader, alltid har du hetat vår befriare.

[17]Varför låter du oss gå vilse och överge dina vägar, Herre, varför gör du våra hjärtan hårda, så att vi inte fruktar dig? Ändra dig för dina tjänares skull, de stammar som är din egendom.

[18]Varför får gudlösa beträda din helgedom, våra fiender trampa omkring i ditt tempel?

[19]Det är som om du aldrig varit vår härskare, som om ditt namn inte hade utropats över oss.

Isaías 64

[1] Oh! Se fendesses os céus e descesses! Se os montes tremessem na tua presença,

[2] como quando o fogo inflama os gravetos, como quando faz ferver as águas, para fazeres notório o teu nome aos teus adversários, de sorte que as nações tremessem da tua presença!

[3] Quando fizeste coisas terríveis, que não esperávamos, desceste, e os montes tremeram à tua presença.

[4] Porque desde a antiguidade não se ouviu, nem com ouvidos se percebeu, nem com os olhos se viu Deus além de ti, que trabalha para aquele que nele espera.

Jesaja 64

Bön och syndabekännelse

[1]O att du slet itu himlen och steg ner, så att bergen bävade inför dig,

[2]som när elden bränner upp riset, som när elden får vattnet att koka! Fienden skulle lära känna ditt namn och folken darra inför dig

[3]när du utförde underverk som vi inte väntade oss

[4]och aldrig förr hade hört om. Inget öra har hört, inget öga har sett någon annan gud än dig gripa in för dem som hoppas på honom.

[5] Sais ao encontro daquele que com alegria pratica justiça, daqueles que se lembram de ti nos teus caminhos; eis que te iraste, porque pecamos; por muito tempo temos pecado e havemos de ser salvos?

[5]Du tar dig an dem som med glädje gör det rätta, dem som följer dig och tänker på dig. Fast du vredgades syndade vi. [---]

[6] Mas todos nós somos como o imundo, e todas as nossas justiças, como trapo da imundícia; todos nós murchamos como a folha, e as nossas iniqüidades, como um vento, nos arrebatam.

[6]Vi har alla blivit som något orent, en nersölad dräkt är all vår rättfärdighet. Vi vissnar alla som löv, och likt vinden sveper våra synder bort oss.

[7] Já ninguém há que invoque o teu nome, que se desperte e te detenha; porque escondes de nós o rosto e nos consomes por causa das nossas iniqüidades.

[7]Ingen åkallar ditt namn, ingen vaknar upp och håller sig till dig. Du har dolt ditt ansikte för oss och utlämnat oss åt våra synder.

[8] Mas agora, ó SENHOR, tu és nosso Pai, nós somos o barro, e tu, o nosso oleiro; e todos nós, obra das tuas mãos.

[8]Men du, Herre, är vår fader. Vi är leran och du har format oss, vi är alla ett verk av din hand.

[9] Não te enfureças tanto, ó SENHOR, nem perpetuamente te lembres da nossa iniqüidade; olha, pois, nós te pedimos: todos nós somos o teu povo.

[9]Låt inte din vrede rasa, Herre, minns inte för evigt våra synder. Se på oss, vi är alla ditt folk.

[10] As tuas santas cidades tornaram-se em deserto, Sião, em ermo; Jerusalém está assolada.

[10]Dina heliga städer har blivit öken, Sion har blivit öken, Jerusalem ligger öde.

[11] O nosso templo santo e glorioso, em que nossos pais te louvavam, foi queimado; todas as nossas coisas preciosas se tornaram em ruínas.

[11]Vårt heliga och härliga tempel, där våra fäder prisade dig, har förtärts av eld, det käraste vi hade är skövlat.

[12] Conter-te-ias tu ainda, ó SENHOR, sobre estas calamidades? Ficarias calado e nos afligirias sobremaneira?

[12]Kan du ändå vara overksam, Herre, skall du tiga och plåga oss så?

Isaías 65

A resposta de Deus: rejeitados os rebeldes

[1] Fui buscado pelos que não perguntavam por mim; fui achado por aqueles que não

Jesaja 65

Avgudadyrkarnas straff

[1]Jag hade svar åt dem som inte frågade mig, lät mig finnas av dem som inte sökte

me buscavam; a um povo que não se chamava do meu nome, eu disse: Eis-me aqui, eis-me aqui.

mig. »Här är jag, här är jag!« sade jag till ett folk som inte åkallade mitt namn.

2 Estendi as mãos todo dia a um povo rebelde, que anda por caminho que não é bom, seguindo os seus próprios pensamentos;

2Ständigt har jag räckt ut händerna mot ett tredskande folk, som vandrar den orätta vägen och följer sina egna planer,

3 povo que de contínuo me irrita abertamente, sacrificando em jardins e queimando incenso sobre altares de tijolos;

3det folk som öppet kränker mig hela tiden. De förrättar offer i trädgårdar och tänder offereld på tegelaltaren.

4 que mora entre as sepulturas e passa as noites em lugares misteriosos; come carne de porco e tem no seu prato ensopado de carne abominável;

4De håller till i gravkamrar och tillbringar natten på lönnliga platser, de äter fläsk och lagar soppa på orent kött.

5 povo que diz: Fica onde estás, não te chegues a mim, porque sou mais santo do que tu. És no meu nariz como fumaça de fogo que arde o dia todo.

5De säger: »Håll dig undan, rör mig inte, min helighet kan smitta!« Sådana är som rök i min näsa, som en ständigt brinnande eld.

6 Eis que está escrito diante de mim, e não me calarei; mas eu pagarei, vingar-me-ei, totalmente,

6Det står upptecknat inför mig, jag tiger inte förrän jag har vedergällt dem

7 das vossas iniqüidades e, juntamente, das iniqüidades de vossos pais, diz o SENHOR, os quais queimaram incenso nos montes e me afrontaram nos outeiros; pelo que eu vos medirei totalmente a paga devida às suas obras antigas.

7för deras och deras fäders synder, säger Herren. De tände offereld på bergen och smädade mig på kullarna. Nu får de plikta för vad de gjort, vedergällningen skall drabba dem.

A resposta de Deus: salvo o restante fiel

8 Assim diz o SENHOR: Como quando se acha vinho num cacho de uvas, dizem: Não o desperdices, pois há bênção nele, assim farei por amor de meus servos e não os destruirei a todos.

9 Farei sair de Jacó descendência e de Judá, um herdeiro que possua os meus

De trognas lön och de trolösas straff

8Så säger Herren: Så länge det finns saft i druvorna säger man: »Kasta dem inte, det finns kvar av det goda!« Likadant skall jag göra med mina tjänare, jag skall inte förkasta dem alla.

9Jag skall låta Jakob få ättlingar och ge Juda en arvinge till mina berg. Mina

montes; e os meus eleitos herdarão a terra e os meus servos habitarão nela.

[10] Sarom servirá de campo de pasto de ovelhas, e o vale de Acor, de lugar de repouso de gado, para o meu povo que me buscar.

[11] Mas a vós outros, os que vos apartais do SENHOR, os que vos esqueceis do meu santo monte, os que preparais mesa para a deusa Fortuna e misturais vinho para o deus Destino,

[12] também vos destinarei à espada, e todos vos encurvareis à matança; porquanto chamei, e não respondestes, falei, e não atendestes; mas fizestes o que é mau perante mim e escolhestes aquilo em que eu não tinha prazer.

[13] Pelo que assim diz o SENHOR Deus: Eis que os meus servos comerão, mas vós padecereis fome; os meus servos beberão, mas vós tereis sede; os meus servos se alegrarão, mas vós vos envergonhareis;

[14] os meus servos cantarão por terem o coração alegre, mas vós gritareis pela tristeza do vosso coração e uivareis pela angústia de espírito.

[15] Deixareis o vosso nome aos meus eleitos por maldição, o SENHOR Deus vos matará e a seus servos chamará por outro nome,

[16] de sorte que aquele que se abençoar na terra, pelo Deus da verdade é que se abençoará; e aquele que jurar na terra, pelo Deus da verdade é que jurará; porque

utvalda skall äga landet, mina tjänare får bo där.

[10]För mitt folk som söker mig skall Sharon bli till betesmark för fåren och Akors dal till viloplats för boskap.

[11]Men ni som överger Herren och glömmer mitt heliga berg, ni som dukar bordet för Gad och blandar vinet åt Meni,

[12]er skall jag utlämna åt svärdet, ni måste alla böja knä för att slaktas. Ty jag kallade men ni svarade inte, jag talade men ni lyssnade inte, ni gjorde det som var ont i mina ögon, valde det som misshagade mig.

[13]Ja, så säger Herren Gud: Mina tjänare skall äta, ni skall hungra, mina tjänare skall dricka, ni skall törsta, mina tjänare skall glädjas, ni skall blygas,

[14]mina tjänare skall jubla av lycka, men ni skall gråta av sorg och jämra er i förtvivlan.

[15]Det namn ni lämnar efter er skall mina utvalda bruka som en förbannelse, när de önskar att Herren Gud skall döda någon. Men mina tjänare skall få ett nytt namn,

[16]och den som önskar sig välsignelse i landet skall bruka det som en välsignelse. Den som svär en ed i landet skall svära vid Gud, den trofaste.

Löfte om förlåtelse och framtida lycka

já estão esquecidas as angústias passadas e estão escondidas dos meus olhos.

De lidanden som varit är glömda, jag ser dem inte längre.

Novos céus e nova terra

[17] Pois eis que eu crio novos céus e nova terra; e não haverá lembrança das coisas passadas, jamais haverá memória delas.

[17]Nu skapar jag en ny himmel och en ny jord. Det som varit skall man inte mer minnas, inte längre tänka på.

[18] Mas vós folgareis e exultareis perpetuamente no que eu crio; porque eis que crio para Jerusalém alegria e para o seu povo, regozijo.

[18]Nej, gläd er och jubla för evigt över det som jag skapar. Jag skapar om Jerusalem till jubel och dess folk till glädje.

[19] E exultarei por causa de Jerusalém e me alegrarei no meu povo, e nunca mais se ouvirá nela nem voz de choro nem de clamor.

[19]Jag skall jubla över Jerusalem och glädjas över mitt folk. Där skall inte mer höras gråt och klagan,

[20] Não haverá mais nela criança para viver poucos dias, nem velho que não cumpra os seus; porque morrer aos cem anos é morrer ainda jovem, e quem pecar só aos cem anos será amaldiçoado.

[20]där skall aldrig mer ske att spädbarn dör eller att gamla inte får leva sin tid ut. Den dör ung som dör hundraårig, den som inte blir hundra anses förbannad.

[21] Eles edificarão casas e nelas habitarão; plantarão vinhas e comerão o seu fruto.

[21]De skall bygga hus och bo i dem, odla vingårdar och äta deras frukt.

[22] Não edificarão para que outros habitem; não plantarão para que outros comam; porque a longevidade do meu povo será como a da árvore, e os meus eleitos desfrutarão de todo as obras das suas próprias mãos.

[22]Det de byggt skall inte bebos av andra, det de odlat inte ätas av andra. Alla i mitt folk skall bli gamla som träden, mina utvalda får njuta frukten av sin möda.

[23] Não trabalharão debalde, nem terão filhos para a calamidade, porque são a posteridade bendita do SENHOR, e os seus filhos estarão com eles.

[23]De skall inte arbeta förgäves och föda barn till en snar död, ty de är ett släkte som Herren välsignat, de och deras ättlingar.

[24] E será que, antes que clamem, eu responderei; estando eles ainda falando, eu os ouvirei.

[24]Då skall detta ske: Innan de ropar svarar jag dem, medan de ännu talar bönhör jag dem.

[25] O lobo e o cordeiro pastarão juntos, e o leão comerá palha como o boi; pó será a

[25]Vargen och lammet betar tillsammans, lejonet äter hö som oxen. Och jord är

comida da serpente. Não se fará mal nem dano algum em todo o meu santo monte, diz o SENHOR.

Isaías 66

Excluídos da nova Jerusalém os que praticam falsa religião

[1] Assim diz o SENHOR: O céu é o meu trono, e a terra, o estrado dos meus pés; que casa me edificareis vós? E qual é o lugar do meu repouso?

[2] Porque a minha mão fez todas estas coisas, e todas vieram a existir, diz o SENHOR, mas o homem para quem olharei é este: o aflito e abatido de espírito e que treme da minha palavra.

[3] O que imola um boi é como o que comete homicídio; o que sacrifica um cordeiro, como o que quebra o pescoço a um cão; o que oferece uma oblação, como o que oferece sangue de porco; o que queima incenso, como o que bendiz a um ídolo. Como estes escolheram os seus próprios caminhos, e a sua alma se deleita nas suas abominações,

[4] assim eu lhes escolherei o infortúnio e farei vir sobre eles o que eles temem; porque clamei, e ninguém respondeu, falei, e não escutaram; mas fizeram o que era mau perante mim e escolheram aquilo em que eu não tinha prazer.

[5] Ouvi a palavra do SENHOR, vós, os que a temeis: Vossos irmãos, que vos aborrecem e que para longe vos lançam por causa do vosso amor ao meu nome e que dizem: Mostre o SENHOR a sua glória,

ormens föda. Ingenstans på mitt heliga berg sker något ont eller vrångt, säger Herren.

Jesaja 66

Sann och falsk gudsdyrkan

[1]Så säger Herren: Himlen är min tron och jorden min fotapall. Vad för ett hus kan ni bygga åt mig, vad för en viloplats?

[2]Allt detta har mina händer gjort, allt detta är mitt, säger Herren. Den ödmjuke och förkrossade tar jag mig an, den som bekymrar sig om mitt ord.

[3]Man slaktar tjurar och dräper människor, man offrar får och bryter nacken av hundar, man skänker matoffer och frambär svin, offrar rökelse och hyllar avgudar. De har valt att gå sina egna vägar och njuter av sina vidrigheter.

[4]Därför har jag valt att gå hårt fram och låter dem drabbas av det de fruktar. Ty jag ropade men ingen svarade, jag talade men de lyssnade inte, de gjorde det som var ont i mina ögon, valde det som misshagade mig.

Herrens räddning och vedergällning

[5]Hör Herrens ord, ni som bekymrar er om hans ord. Era bröder som hatar er och stöter ut er för mitt namns skull, de säger: »Må Herren visa sin makt, så att vi får se

para que vejamos a vossa alegria, esses serão confundidos.
[6] Voz de grande tumulto virá da cidade, voz do templo, voz do SENHOR, que dá o pago aos seus inimigos.
[7] Antes que estivesse de parto, deu à luz; antes que lhe viessem as dores, nasceu-lhe um menino.
[8] Quem jamais ouviu tal coisa? Quem viu coisa semelhante? Pode, acaso, nascer uma terra num só dia? Ou nasce uma nação de uma só vez? Pois Sião, antes que lhe viessem as dores, deu à luz seus filhos.
[9] Acaso, farei eu abrir a madre e não farei nascer? – diz o SENHOR; acaso, eu que faço nascer fecharei a madre? – diz o teu Deus.

A felicidade eterna de Sião

[10] Regozijai-vos juntamente com Jerusalém e alegrai-vos por ela, vós todos os que a amais; exultai com ela, todos os que por ela pranteastes,
[11] para que mameis e vos farteis dos peitos das suas consolações; para que sugueis e vos deleiteis com a abundância da sua glória.
[12] Porque assim diz o SENHOR: Eis que estenderei sobre ela a paz como um rio, e a glória das nações, como uma torrente que transborda; então, mamareis, nos braços vos trarão e sobre os joelhos vos acalentarão.
[13] Como alguém a quem sua mãe consola, assim eu vos consolarei; e em Jerusalém vós sereis consolados.

er glädjas.« Men de skall stå där med skam.
[6]Hör larmet från staden, hör dånet från templet, dånet när Herren vedergäller sina fiender för vad de gjort.
[7]Innan värkarna kommit föder hon, innan smärtorna börjat får hon en son.
[8]Vem har hört något sådant, vem har sett något liknande! Kan ett land födas på en dag, ett folk bli till på ett ögonblick? Ja, Sion föder sina barn så snart som värkarna börjar.
[9]Skulle jag låta fostret tränga fram och sedan hindra födelsen? säger Herren. Skulle jag som låter födelsen ske stänga moderlivet? säger din Gud.
[10]Gläds med Jerusalem, jubla över henne, alla som älskar henne. Dela hennes glädje, alla som har sörjt över henne.
[11]Då kan ni dia er mätta och finna tröst i hennes famn, suga och njuta hennes tunga bröst.
[12]Så säger Herren: Jag leder lycka till henne som en flod, folkens skatter som en forsande ström. Hennes barn skall bli burna i famnen och bli gungade på knäet.
[13]Som en mor tröstar sitt barn, så skall jag trösta er. I Jerusalem skall ni finna tröst.

[14] Vós o vereis, e o vosso coração se regozijará, e os vossos ossos revigorarão como a erva tenra; então, o poder do SENHOR será notório aos seus servos, e ele se indignará contra os seus inimigos.

[15] Porque eis que o SENHOR virá em fogo, e os seus carros, como um torvelinho, para tornar a sua ira em furor e a sua repreensão, em chamas de fogo,

[16] porque com fogo e com a sua espada entrará o SENHOR em juízo com toda a carne; e serão muitos os mortos da parte do SENHOR.

[17] Os que se santificam e se purificam para entrarem nos jardins após a deusa que está no meio, que comem carne de porco, coisas abomináveis e rato serão consumidos, diz o SENHOR.

[18] Porque conheço as suas obras e os seus pensamentos e venho para ajuntar todas as nações e línguas; elas virão e contemplarão a minha glória.

[19] Porei entre elas um sinal e alguns dos que foram salvos enviarei às nações, a Társis, Pul e Lude, que atiram com o arco, a Tubal e Javã, até às terras do mar mais remotas, que jamais ouviram falar de mim, nem viram a minha glória; eles anunciarão entre as nações a minha glória.

[20] Trarão todos os vossos irmãos, dentre todas as nações, por oferta ao SENHOR, sobre cavalos, em liteiras e sobre mulas e dromedários, ao meu santo monte, a Jerusalém, diz o SENHOR, como quando

[14]När ni ser det skall era hjärtan glädjas, era kroppar få nytt liv som det friska gräset. Herrens tjänare skall lära känna hans makt, fienderna hans vrede.

[15]Se, Herren kommer i eld, hans vagnar är som en stormvind. Han släpper lös sin glödande vrede, straffar med lågor av eld.

[16]Ja, med eld och svärd straffar Herren alla människor, många skall dräpas av Herren.

[17]De som helgar och renar sig för att gå in i trädgårdarna, [---] de som äter svinkött, kräldjur och råttor, de skall alla gå under, säger Herren.

Alla folk skall samlas i Jerusalem

[18]Jag kommer för att samla alla folk och alla språk. De skall komma och se min härlighet.

[19]Jag skall göra ett tecken bland dem och sända dem som överlevt till de andra folken, till Tarshish, Put och Lud, till Meshek, Tuval, Javan och de fjärran kustländerna, som inte har hört om mig och inte har sett min härlighet. De skall förkunna min härlighet bland de andra folken.

[20]Och de skall föra alla era bröder från folken som en offergåva till Herren, på hästar och vagnar, i kärror, på mulåsnor och kameler, till mitt heliga berg, Jerusalem, säger Herren, så som Israels

os filhos de Israel trazem as suas ofertas de manjares, em vasos puros à Casa do SENHOR.

[21] Também deles tomarei a alguns para sacerdotes e para levitas, diz o SENHOR.

[22] Porque, como os novos céus e a nova terra, que hei de fazer, estarão diante de mim, diz o SENHOR, assim há de estar a vossa posteridade e o vosso nome.

[23] E será que, de uma Festa da Lua Nova à outra e de um sábado a outro, virá toda a carne a adorar perante mim, diz o SENHOR.

[24] Eles sairão e verão os cadáveres dos homens que prevaricaram contra mim; porque o seu verme nunca morrerá, nem o seu fogo se apagará; e eles serão um horror para toda a carne.

folk för sina offergåvor i rena kärl till Herrens tempel.

[21]Även bland dem skall jag välja några till präster och leviter, säger Herren.

[22]Liksom den nya himmel och den nya jord som jag skapar skall bestå inför mig, säger Herren, så skall er ätt och ert namn bestå.

[23]Nymånadsdag efter nymånadsdag, sabbat efter sabbat skall alla människor komma och tillbe mig, säger Herren.

[24]Man skall gå ut och beskåda liken efter dem som förbröt sig mot mig: maskarna i dem skall aldrig dö och elden aldrig slockna. Den synen blir en fasa för alla.

Jeremias	Jeremia

Jeremias 1

A vocação de Jeremias

1 Palavras de Jeremias, filho de Hilquias, um dos sacerdotes que estavam em Anatote, na terra de Benjamim;

2 a ele veio a palavra do SENHOR, nos dias de Josias, filho de Amom e rei de Judá, no décimo terceiro ano do seu reinado;

3 e também nos dias de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, até ao fim do ano undécimo de Zedequias, filho de Josias, rei de Judá, e ainda até ao quinto mês do exílio de Jerusalém.

4 A mim me veio, pois, a palavra do SENHOR, dizendo:

5 Antes que eu te formasse no ventre materno, eu te conheci, e, antes que saísses da madre, te consagrei, e te constituí profeta às nações.

6 Então, lhe disse eu: ah! SENHOR Deus! Eis que não sei falar, porque não passo de uma criança.

7 Mas o SENHOR me disse: Não digas: Não passo de uma criança; porque a todos a quem eu te enviar irás; e tudo quanto eu te mandar falarás.

8 Não temas diante deles, porque eu sou contigo para te livrar, diz o SENHOR.

9 Depois, estendeu o SENHOR a mão, tocou-me na boca e o SENHOR me disse: Eis que ponho na tua boca as minhas palavras.

Jeremia 1

1Detta är Jeremias ord. Han var son till Hilkia, en av prästerna i Anatot i Benjamins land.

2Herrens ord kom till honom då Josia, Amons son, var kung över Juda, i hans trettonde regeringsår,

3och då Jojakim, Josias son, var kung över Juda, och ända till slutet av det elfte året som Sidkia, Josias son, var kung över Juda. Det var det året, i den femte månaden, som Jerusalems befolkning fördes bort i fångenskap.

Profetens kallelse och uppdrag

4Herrens ord kom till mig:

5Innan jag formade dig i moderlivet utvalde jag dig, innan du kom ut ur modersskötet gav jag dig ett heligt uppdrag: att vara profet för folken.

6Men jag svarade: »Nej, Herre, min Gud, jag duger inte till att tala — jag är för ung!«

7Då sade Herren till mig: Säg inte att du är för ung utan gå dit jag sänder dig och säg det jag befaller dig!

8Låt dem inte skrämma dig, ty jag är med dig och jag skall rädda dig, säger Herren.

9Och Herren sträckte ut handen, rörde vid min mun och sade: Jag lägger mina ord i din mun.

[10] Olha que hoje te constituo sobre as nações e sobre os reinos, para arrancares e derribares, para destruíres e arruinares e também para edificares e para plantares.

[10]I dag ger jag dig makt över folk och riken. Du skall rycka upp och vräka omkull, förstöra och bryta ner, bygga upp och plantera.

A visão da vara de amendoeira

[11] Veio ainda a palavra do SENHOR, dizendo: Que vês tu, Jeremias? Respondi: vejo uma vara de amendoeira.

[11]Herrens ord kom till mig: »Vad ser du, Jeremia?« Jag svarade: »Jag ser en gren av ett mandelträd.«

[12] Disse-me o SENHOR: Viste bem, porque eu velo sobre a minha palavra para a cumprir.

[12]Herren sade: »Du har sett rätt: jag vakar över mitt ord tills det bär frukt.«

A visão da panela ao fogo

[13] Outra vez, me veio a palavra do SENHOR, dizendo: Que vês? Eu respondi: vejo uma panela ao fogo, cuja boca se inclina do Norte.

[13]Herrens ord kom till mig för andra gången: »Vad ser du?« Jag svarade: »Jag ser en kokande gryta i norr, den lutar hitåt.«

[14] Disse-me o SENHOR: Do Norte se derramará o mal sobre todos os habitantes da terra.

[14]Då sade Herren: Från norr skall olyckan välla in över alla som bor i landet,

[15] Pois eis que convoco todas as tribos dos reinos do Norte, diz o SENHOR; e virão, e cada reino porá o seu trono à entrada das portas de Jerusalém e contra todos os seus muros em redor e contra todas as cidades de Judá.

[15]ty nu bådar jag upp alla stammar från rikena i norr, säger Herren. De skall komma och ställa sina troner framför Jerusalems portar, kring stadens murar och kring alla städer i Juda.

[16] Pronunciarei contra os moradores destas as minhas sentenças, por causa de toda a malícia deles; pois me deixaram a mim, e queimaram incenso a deuses estranhos, e adoraram as obras das suas próprias mãos.

[16]Jag skall gå till rätta med mitt folk för all deras ondska, för att de övergav mig. De tände offereld åt andra gudar och tillbad ting de själva gjort.

[17] Tu, pois, cinge os lombos, dispõe-te e dize-lhes tudo quanto eu te mandar; não te espantes diante deles, para que eu não te infunda espanto na sua presença.

[17]Fäst upp dina kläder, res dig och säg till dem allt vad jag befaller dig! Var inte förskräckt för dem, ty då slår jag dig med skräck inför dem.

[18] Eis que hoje te ponho por cidade fortificada, por coluna de ferro e por muros de bronze, contra todo o país, contra os reis de Judá, contra os seus príncipes, contra os seus sacerdotes e contra o seu povo.

[19] Pelejarão contra ti, mas não prevalecerão; porque eu sou contigo, diz o SENHOR, para te livrar.

Jeremias 2

O amor de Deus e a rebeldia do povo

[1] A mim me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Vai e clama aos ouvidos de Jerusalém: Assim diz o SENHOR: Lembro-me de ti, da tua afeição quando eras jovem, e do teu amor quando noiva, e de como me seguias no deserto, numa terra em que se não semeia.

[3] Então, Israel era consagrado ao SENHOR e era as primícias da sua colheita; todos os que o devoraram se faziam culpados; o mal vinha sobre eles, diz o SENHOR.

[4] Ouvi a palavra do SENHOR, ó casa de Jacó e todas as famílias da casa de Israel.

[5] Assim diz o SENHOR: Que injustiça acharam vossos pais em mim, para de mim se afastarem, indo após a nulidade dos ídolos e se tornando nulos eles mesmos,

[6] e sem perguntarem: Onde está o SENHOR, que nos fez subir da terra do Egito? Que nos guiou através do deserto, por uma terra de ermos e de covas, por uma terra de sequidão e sombra de morte,

[18]Se, jag gör dig i dag till en befäst stad, en pelare av järn, en mur av koppar, som håller stånd mot hela landet, mot Judas kungar och dess stormän, mot prästerna och folket i landet.

[19]De skall angripa dig, men de skall inte besegra dig, ty jag är med dig, säger Herren, och jag skall rädda dig.

Jeremia 2

Herren anklagar sitt folk för avfall och trolöshet

[1]Herrens ord kom till mig:

[2]Gå och förkunna för Jerusalem: Så säger Herren: Jag minns hur hängiven du var som ung, hur du älskade mig som brud, hur du följde mig genom öknen, genom landet där ingen sår.

[3]Israel var helgat åt Herren, det första av hans skörd. Alla som åt av det ådrog sig skuld, olyckan drabbade dem, säger Herren.

[4]Lyssna till Herrens ord, Jakobs ätt, Israels alla släkter!

[5]Så säger Herren: Vad hade era fäder att förebrå mig, eftersom de gick bort från mig, följde det som var intet och själva blev till intet?

[6]De frågade inte: »Var är Herren, han som förde oss ut ur Egypten, som ledde oss genom öknen, det öde och oländiga landet, torkans och mörkrets land, landet

por uma terra em que ninguém transitava e na qual não morava homem algum?

7 Eu vos introduzi numa terra fértil, para que comêsseis o seu fruto e o seu bem; mas, depois de terdes entrado nela, vós a contaminastes e da minha herança fizestes abominação.

8 Os sacerdotes não disseram: Onde está o SENHOR? E os que tratavam da lei não me conheceram, os pastores prevaricaram contra mim, os profetas profetizaram por Baal e andaram atrás de coisas de nenhum proveito.

Perfídia sem exemplo

9 Portanto, ainda pleitearei convosco, diz o SENHOR, e até com os filhos de vossos filhos pleitearei.

10 Passai às terras do mar de Chipre e vede; mandai mensageiros a Quedar, e atentai bem, e vede se jamais sucedeu coisa semelhante.

11 Houve alguma nação que trocasse os seus deuses, posto que não eram deuses? Todavia, o meu povo trocou a sua Glória por aquilo que é de nenhum proveito.

12 Espantai-vos disto, ó céus, e horrorizai-vos! Ficai estupefatos, diz o SENHOR.

13 Porque dois males cometeu o meu povo: a mim me deixaram, o manancial de águas vivas, e cavaram cisternas, cisternas rotas, que não retêm as águas.

14 Acaso, é Israel escravo ou servo nascido em casa? Por que, pois, veio a ser presa?

15 Os leões novos rugiram contra ele, levantaram a voz; da terra dele fizeram

där ingen färdas, där ingen människa bor?«

7Jag förde er till ett bördigt land att njuta dess frukter och allt dess goda. Men när ni kom dit gjorde ni mitt land orent och min egendom till något avskyvärt.

8Prästerna frågade inte: »Var är Herren?« Lagens förvaltare ville inte veta av mig. De styrande satte sig upp mot mig, profeterna profeterade i Baals namn och följde gudar som ingen hjälp kunde ge.

9Därför fortsätter jag att ställa er till svars, säger Herren, ja, även era barnbarn skall jag ställa till svars.

10Far bort till kitteernas kuster och se, sänd någon till Kedar att undersöka om något sådant har skett:

11har ett folk någonsin bytt ut sina gudar? — Och de är ju ändå inga gudar. — Men mitt folk har bytt bort sin ära mot det som ingen hjälp kan ge.

12Häpna, himmel, över detta, rys och bäva, säger Herren.

13Ty mitt folk har begått en dubbel synd: de har övergett mig, källan med det friska vattnet, och huggit ut cisterner, cisterner som spricker och inte håller vatten.

14Är Israel en träl, är han född i slaveri? Varför blev han ett villebråd?

15Lejonen ryter och morrar mot honom. De har lagt hans land öde och hans städer är nerbrända, ingen kan bo i dem.

uma desolação; as suas cidades estão queimadas, e não há quem nelas habite.

16 Até os filhos de Mênfis e de Tafnes te pastaram o alto da cabeça.

17 Acaso, tudo isto não te sucedeu por haveres deixado o SENHOR, teu Deus, quando te guiava pelo caminho?

18 Agora, pois, que lucro terás indo ao Egito para beberes as águas do Nilo; ou indo à Assíria para beberes as águas do Eufrates?

19 A tua malícia te castigará, e as tuas infidelidades te repreenderão; sabe, pois, e vê que mau e quão amargo é deixares o SENHOR, teu Deus, e não teres temor de mim, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

Israel adorou a Baal

20 Ainda que há muito quebrava eu o teu jugo e rompia as tuas ataduras, dizias tu: Não quero servir-te. Pois, em todo outeiro alto e debaixo de toda árvore frondosa, te deitavas e te prostituías.

21 Eu mesmo te plantei como vide excelente, da semente mais pura; como, pois, te tornaste para mim uma planta degenerada, como de vide brava?

22 Pelo que ainda que te laves com salitre e amontoes potassa, continua a mácula da tua iniqüidade perante mim, diz o SENHOR Deus.

23 Como podes dizer: Não estou maculada, não andei após os baalins? Vê o teu rasto no vale, reconhece o que fizeste, dromedária nova de ligeiros pés, que andas ziguezagueando pelo caminho;

16Ja, män från Memfis och Tachpanches skall beta din hjässa kal.

17Detta har drabbat dig för att du övergav Herren, din Gud.

18Men vad tjänar det till att du far till Egypten för att dricka av Nilens vatten? Vad tjänar det till att du far till Assyrien för att dricka av Eufrats vatten?

19Din ondska skall dra straff över dig, din trolöshet skall döma dig. Besinna hur bitter din plåga blir när du överger Herren, din Gud, och inte fruktar mig längre, säger Herren Gud Sebaot.

20För länge sedan bröt du sönder ditt ok, slet av dina band och sade: »Jag vill inte tjäna.« På alla höga kullar och under alla grönskande träd skrevade du och horade.

21Jag planterade dig som ett ädelt vin, en ranka av yppersta slag. Hur kunde du förvandlas till en usel och främmande vinstock?

22Om du så tvättar dig med lut och slösar med såpa, förblir du smutsig av synd inför mig, säger Herren Gud.

23Hur kan du säga: »Jag är inte oren, jag har inte följt baalsgudarna«? Betänk hur du bar dig åt i dalen, inse vad du har gjort! Du är ett ystert kamelsto som löper kors och tvärs,

[24] jumenta selvagem, acostumada ao deserto e que, no ardor do cio, sorve o vento. Quem a impediria de satisfazer ao seu desejo? Os que a procuram não têm de fatigar-se; no mês dela a acharão.

[25] Guarda-te de que os teus pés andem desnudos e a tua garganta tenha sede. Mas tu dizes: Não, é inútil; porque amo os estranhos e após eles irei.

[26] Como se envergonha o ladrão quando o apanham, assim se envergonham os da casa de Israel; eles, os seus reis, os seus príncipes, os seus sacerdotes e os seus profetas,

[27] que dizem a um pedaço de madeira: Tu és meu pai; e à pedra: Tu me geraste. Pois me viraram as costas e não o rosto; mas, em vindo a angústia, dizem: Levanta-te e livra-nos.

[28] Onde, pois, estão os teus deuses, que para ti mesmo fizeste? Eles que se levantem se te podem livrar no tempo da tua angústia; porque os teus deuses, ó Judá, são tantos como as tuas cidades.

[29] Por que contendeis comigo? Todos vós transgredistes contra mim, diz o SENHOR.

[30] Em vão castiguei os vossos filhos; eles não aceitaram a minha disciplina; a vossa espada devorou os vossos profetas como leão destruidor.

[31] Oh! Que geração! Considerai vós a palavra do SENHOR. Porventura, tenho eu sido para Israel um deserto? Ou uma terra da mais espessa escuridão? Por que, pois,

[24]som ger sig av ut i öknen flåsande av brunst. Vem kan tämja hennes begär? Ingen behöver springa sig trött efter henne, i parningstiden är hon lätt att finna.

[25]Akta dig, så att du inte sliter ut sulorna och din strupe blir torr! Men du svarade: »Lönlöst! Jag älskar främmande gudar och dem vill jag följa.«

[26]Som en tjuv tagen på bar gärning skall Israel stå där med skam, dess kungar och stormän, dess präster och profeter,

[27]de som säger till trästycket: »Du är min fader« och till stenen: »Du födde mig.« Mot mig har de vänt ryggen, inte ansiktet, men i olyckan ropar de: »Kom och rädda oss!«

[28]Var finns då de gudar du gjort åt dig? Låt dem komma till din räddning i olyckan om de kan! Dina gudar har blivit lika talrika som dina städer, Juda.

[29]Varför går ni till rätta med mig? Ni har ju alla satt er upp mot mig, säger Herren.

[30]Förgäves har jag slagit era söner, de har inte tagit varning. Som rovlystna lejon dräpte era svärd profeterna.

[31]Har jag blivit till en öken för Israel, till ett mörkrets land? Varför säger mitt folk: »Vi går vart vi vill, vi kommer aldrig tillbaka till dig!«

diz o meu povo: Somos livres! Jamais tornaremos a ti?

[32] Acaso, se esquece a virgem dos seus adornos ou a noiva do seu cinto? Todavia, o meu povo se esqueceu de mim por dias sem conta.

[32]Inte glömmer en ung kvinna sina smycken eller en brud sin gördel? Men mitt folk har glömt mig i alla tider.

[33] Como dispões bem os teus caminhos, para buscares o amor! Pois até às mulheres perdidas os ensinaste.

[33]Du är skicklig att hitta vägen när du är ute efter kärlek! Till och med slinkorna har lärt av dig.

[34] Nas orlas dos teus vestidos se achou também o sangue de pobres e inocentes, não surpreendidos no ato de roubar. Apesar de todas estas coisas,

[34]Din mantelfåll är fläckad av blod från fattiga som var utan skuld; de ertappades inte vid inbrott. [---]

[35] ainda dizes: Estou inocente; certamente, a sua ira se desviou de mim. Eis que entrarei em juízo contigo, porquanto dizes: Não pequei.

[35]Ändå säger du: »Jag är frikänd, hans vrede mot mig har upphört.« Men jag skall ställa dig till svars för att du påstår dig vara utan synd.

[36] Que mudar leviano é esse dos teus caminhos? Também do Egito serás envergonhada, como foste envergonhada da Assíria.

[36]Tror du att du så lätt kan välja en annan väg? Även Egypten kommer att svika dig, som Assyrien svek dig en gång.

[37] Também daquele sairás de mãos na cabeça; porque o SENHOR rejeitou aqueles em quem confiaste, e não terás sorte por meio deles.

[37]Också därifrån måste du gå med händerna över huvudet. Herren har förkastat dem du litat på, av dem har du ingenting att vinna.

Jeremias 3

A clemência de Deus, apesar da infidelidade do povo

[1] Se um homem repudiar sua mulher, e ela o deixar e tomar outro marido, porventura, aquele tornará a ela? Não se poluiria com isso de todo aquela terra? Ora, tu te prostituíste com muitos amantes; mas, ainda assim, torna para mim, diz o SENHOR.

Jeremia 3

[1]Om en man skiljer sig från sin hustru och hon lämnar honom och gifter sig med en annan, kan han sedan gå tillbaka till henne? Blir då inte landet vanhelgat? Och du som har horat med många män, skulle du få komma tillbaka till mig? säger Herren.

[2] Levanta os olhos aos altos desnudos e vê; onde não te prostituíste? Nos caminhos te assentavas à espera deles como o arábio no deserto; assim, poluíste a terra com as tuas devassidões e com a tua malícia.

[2]Lyft blicken mot de kala höjderna och se: var har du inte vältrat dig i otukt? Vid vägarna satt du och väntade som en arab i öknen. Du vanhelgade landet med ditt horande och din ondska.

[3] Pelo que foram retiradas as chuvas, e não houve chuva serôdia; mas tu tens a fronte de prostituta e não queres ter vergonha.

[3]Regnskurarna hölls tillbaka och inget vårregn föll, men du var fräck som en hora och vägrade skämmas.

[4] Não é fato que agora mesmo tu me invocas, dizendo: Pai meu, tu és o amigo da minha mocidade?

[4]Ändå ropar du nu till mig: »Fader! Du var min vän när jag var ung!

[5] Conservarás para sempre a tua ira? Ou a reterás até ao fim? Sim, assim me falas, mas cometes maldade a mais não poder.

[5]Kan en vän vredgas för all framtid, kan hans raseri vara för evigt?« Så säger du, men du gjorde det onda — och det med framgång.

Israel och Juda — två trolösa systrar

[6] Disse mais o SENHOR nos dias do rei Josias: Viste o que fez a pérfida Israel? Foi a todo monte alto e debaixo de toda árvore frondosa e se deu ali a toda prostituição.

[6]På kung Josias tid sade Herren till mig: Har du sett vad Israel, den avfälliga, har gjort? Hon gick upp på alla höga berg och in under alla grönskande träd och horade där.

[7] E, depois de ela ter feito tudo isso, eu pensei que ela voltaria para mim, mas não voltou. A sua pérfida irmã Judá viu isto.

[7]Jag trodde att hon skulle vända tillbaka till mig när hon hade gjort allt detta, men hon vände inte tillbaka. Detta såg hennes syster Juda, den trolösa.

[8] Quando, por causa de tudo isto, por ter cometido adultério, eu despedi a pérfida Israel e lhe dei carta de divórcio, vi que a falsa Judá, sua irmã, não temeu; mas ela mesma se foi e se deu à prostituição.

[8]Hon såg också att jag försköt Israel, den avfälliga, och gav henne skilsmässobrev på grund av hennes äktenskapsbrott. Ändå blev den trolösa systern Juda inte avskräckt utan började också hon bedriva hor;

[9] Sucedeu que, pelo ruidoso da sua prostituição, poluiu ela a terra; porque adulterou, adorando pedras e árvores.

[9]hon vanhelgade landet med sitt otuktiga lättsinne och var otrogen med beläten av sten och trä.

[10] Apesar de tudo isso, não voltou de todo o coração para mim a sua falsa irmã Judá, mas fingidamente, diz o SENHOR.

[11] Disse-me o SENHOR: Já a pérfida Israel se mostrou mais justa do que a falsa Judá.

[12] Vai, pois, e apregoa estas palavras para o lado do Norte e dize: Volta, ó pérfida Israel, diz o SENHOR, e não farei cair a minha ira sobre ti, porque eu sou compassivo, diz o SENHOR, e não manterei para sempre a minha ira.

[13] Tão-somente reconhece a tua iniqüidade, reconhece que transgrediste contra o SENHOR, teu Deus, e te prostituíste com os estranhos debaixo de toda árvore frondosa e não deste ouvidos à minha voz, diz o SENHOR.

O povo exortado a arrepender-se

[14] Convertei-vos, ó filhos rebeldes, diz o SENHOR; porque eu sou o vosso esposo e vos tomarei, um de cada cidade e dois de cada família, e vos levarei a Sião.

[15] Dar-vos-ei pastores segundo o meu coração, que vos apascentem com conhecimento e com inteligência.

[16] Sucederá que, quando vos multiplicardes e vos tornardes fecundos na terra, então, diz o SENHOR, nunca mais se exclamará: A arca da Aliança do SENHOR! Ela não lhes virá à mente, não se lembrarão dela nem dela sentirão falta; e não se fará outra.

[17] Naquele tempo, chamarão a Jerusalém de Trono do SENHOR; nela se reunirão todas as nações em nome do SENHOR e já

[10]Trots detta vände hennes trolösa syster Juda inte tillbaka till mig på allvar utan låtsades bara, säger Herren.

[11]Herren sade till mig: Israel, den avfälliga, har visat sig mindre skyldig än Juda, den trolösa.

[12]Gå och ropa ut detta budskap mot norr: Vänd tillbaka, Israel, du avfälliga, säger Herren, jag skall inte se på er med ovilja, ty jag visar mildhet, säger Herren. Min vrede varar inte för evigt.

[13]Men du måste inse din skuld, du har satt dig upp mot Herren, din Gud, och löpt hit och dit efter främmande gudar under alla grönskande träd och inte lyssnat till mig, säger Herren.

[14]Vänd tillbaka, ni trolösa barn, säger Herren. Ty det är jag som är er herre, och jag skall hämta er, en från varje stad och två från varje släkt, och föra er till Sion.

[15]Jag skall ge er herdar efter mitt sinne, och de skall leda er med kunskap och visdom.

[16]Och när ni då förökar er och är fruktsamma i ert land, säger Herren, skall ingen längre nämna Herrens förbundsark; ingen skall tänka på den eller minnas den, ingen skall sakna den eller göra någon ny.

[17]När den tiden kommer skall Jerusalem kallas Herrens tron, och där skall alla folk samlas för att dyrka Herren i Jerusalem.

não andarão segundo a dureza do seu coração maligno.

De skall inte längre lyda sina onda och hårda hjärtan.

[18] Naqueles dias, andará a casa de Judá com a casa de Israel, e virão juntas da terra do Norte para a terra que dei em herança a vossos pais.

[18]Då skall Judas folk slå följe med Israels folk, och tillsammans skall de komma från landet i norr till det land jag gav era fäder som egendom.

Maning till bot och bättring

[19] Mas eu a mim me perguntava: como te porei entre os filhos e te darei a terra desejável, a mais formosa herança das nações? E respondi: Pai me chamarás e de mim não te desviarás.

[19]Jag ville gärna behandla dig som en son och ge dig ett ljuvligt land som egendom, skönare än de andra folkens. Jag trodde att du skulle kalla mig din fader och aldrig vända dig bort från mig.

[20] Deveras, como a mulher se aparta perfidamente do seu marido, assim com perfídia te houveste comigo, ó casa de Israel, diz o SENHOR.

[20]Men som en kvinna är otrogen mot sin man, så var du, Israel, otrogen mot mig, säger Herren.

[21] Nos lugares altos, se ouviu uma voz, pranto e súplicas dos filhos de Israel; porquanto perverteram o seu caminho e se esqueceram do SENHOR, seu Deus.

[21]Det hörs rop på de kala höjderna, gråt och böner från Israels folk. De har slagit in på villovägar och glömt Herren, sin Gud.

[22] Voltai, ó filhos rebeldes, eu curarei as vossas rebeliões. Eis-nos aqui, vimos ter contigo; porque tu és o SENHOR, nosso Deus.

[22]Vänd tillbaka, ni trolösa barn, jag skall bota er från er trolöshet. »Nu kommer vi till dig, ty du, Herre, är vår Gud.

[23] Na verdade, os outeiros não passam de ilusão, nem as orgias das montanhas; com efeito, no SENHOR, nosso Deus, está a salvação de Israel.

[23]Fåfäng var vår dyrkan på kullarna, fåfängt vårt larm på bergen. Endast hos Herren, vår Gud, finns räddning för Israel.

[24] Mas a coisa vergonhosa devorou o labor de nossos pais, desde a nossa mocidade: as suas ovelhas e o seu gado, os seus filhos e as suas filhas.

[24]Sedan vår ungdom har skamguden slukat allt vad våra fäders arbete gav, deras fårflockar och boskapshjordar, deras söner och döttrar.

[25] Deitemo-nos em nossa vergonha, e cubra-nos a nossa ignomínia, porque temos pecado contra o SENHOR, nosso Deus, nós e nossos pais, desde a nossa

[25]Låt skammen bli vår bädd och vanäran vårt täcke, ty mot Herren, vår Gud, har vi syndat, vi och våra fäder, från vår ungdom

mocidade até ao dia de hoje; e não demos ouvidos à voz do SENHOR, nosso Deus.

till denna dag, och vi har inte lyssnat till Herren, vår Gud.«

Jeremias 4

1 Se voltares, ó Israel, diz o SENHOR, volta para mim; se removeres as tuas abominações de diante de mim, não mais andarás vagueando;

2 se jurares pela vida do SENHOR, em verdade, em juízo e em justiça, então, nele serão benditas as nações e nele se glorificarão.

3 Porque assim diz o SENHOR aos homens de Judá e Jerusalém: Lavrai para vós outros campo novo e não semeeis entre espinhos.

4 Circuncidai-vos para o SENHOR, circuncidai o vosso coração, ó homens de Judá e moradores de Jerusalém, para que o meu furor não saia como fogo e arda, e não haja quem o apague, por causa da malícia das vossas obras.

Vem do Norte o mal

5 Anunciai em Judá, fazei ouvir em Jerusalém e dizei: Tocai a trombeta na terra! Gritai em alta voz, dizendo: Ajuntai-vos, e entremos nas cidades fortificadas!

6 Arvorai a bandeira rumo a Sião, fugi e não vos detenhais; porque eu faço vir do Norte um mal, uma grande destruição.

7 Já um leão subiu da sua ramada, um destruidor das nações; ele já partiu, já deixou o seu lugar para fazer da tua terra uma desolação, a fim de que as tuas

Jeremia 4

1Om du vänder tillbaka, Israel, säger Herren, skall du få komma tillbaka till mig, och om du tar bort dina vidriga avgudar ur min åsyn skall du slippa att irra omkring.

2Då skall du svära vid Herren uppriktigt, rätt och ärligt, och folken skall välsigna sig med hans namn och lovsjunga honom.

3Ty så säger Herren till männen i Juda och till Jerusalem: Bryt er ny mark, så inte bland törnen.

4Omskär er för Herren, skär bort era hjärtans förhud, ni män i Juda och invånare i Jerusalem. Annars flammar min vrede upp likt en eld som ingen kan släcka, för era onda gärningars skull.

Herrens straffdom: angrepp från norr

5Kungör detta i Juda, ropa ut det i Jerusalem, stöt i horn över hela landet, kalla samman ett uppbåd: Låt oss samlas i de befästa städerna!

6Höj fälttecknet! Till Sion! Sätt er i säkerhet! Stanna inte! Ty jag låter olyckan komma från norr med stor förödelse.

7Lejonet har lämnat sitt snår, folkens förhärjare är på marsch, han har brutit upp från sitt tillhåll för att lägga ditt land öde. Dina städer skall bli till ruiner där ingen kan bo.

cidades sejam destruídas, e ninguém as habite.

8 Cingi-vos, pois, de cilício, lamentai e uivai; porque a ira ardente do SENHOR não se desviou de nós.

9 Sucederá naquele dia, diz o SENHOR, que o rei e os príncipes perderão a coragem, os sacerdotes ficarão pasmados, e os profetas, estupefatos.

10 Então, disse eu: Ah! SENHOR Deus! Verdadeiramente, enganaste a este povo e a Jerusalém, dizendo: Tereis paz; e eis que a espada lhe penetra até à alma.

11 Naquele tempo, se dirá a este povo e a Jerusalém: Vento abrasador dos altos desnudos do ermo assopra diretamente à filha do meu povo, não para padejar nem para alimpar.

12 Vento mais forte do que este virá ainda de minha parte, e, então, também eu pronunciarei a sentença contra eles.

13 Eis aí que sobe o destruidor como nuvens; os seus carros, como tempestade; os seus cavalos são mais ligeiros do que as águias. Ai de nós! Estamos arruinados!

14 Lava o teu coração da malícia, ó Jerusalém, para que sejas salva! Até quando hospedarás contigo os teus maus pensamentos?

15 Uma voz se faz ouvir desde Dã e anuncia a calamidade desde a região montanhosa de Efraim!

16 Proclamai isto às nações, fazei-o ouvir contra Jerusalém: De uma terra longínqua

8Så klä er i säcktyg, klaga och jämra er! Herrens flammande vrede har inte vänt sig från oss.

9Den dagen, säger Herren, skall modet svika konung och stormän, prästerna skall slås av skräck, profeterna stå förstummade.

10De skall säga: »Herre, vår Gud, du har bedragit detta folk och Jerusalem: du lovade oss fred och trygghet — och nu har vi svärdet mot strupen!«

11När den tiden kommer skall detta folk och Jerusalem få höra: En brännhet vind från öknens kala höjder sveper ner mot mitt folk. I den kan ingen rensa säd,

12den vind jag låter komma är starkare än så. Nu går jag till rätta med dem.

13Se, som ovädersmoln skockar sig fienden, hans vagnar är som en stormvind, hans hästar snabbare än örnar. Ve oss, vi är förlorade!

14Gör ditt hjärta rent från ondska, Jerusalem, så att du kan bli räddad. Hur länge skall onda tankar bo kvar i ditt bröst?

15Hör, ett budskap har kommit från Dan, ett olycksbud från Efraims berg!

16Förkunna för folket, låt Jerusalem höra: Fiender kommer från fjärran land, deras stridsrop skallar mot städerna i Juda.

vêm sitiadores e levantam a voz contra as cidades de Judá.

[17] Como os guardas de um campo, eles cercam Jerusalém, porque ela se rebelou contra mim, diz o SENHOR.

[17]Som vakterna kring ett fält omringar de henne från alla håll, ty mig har hon trotsat, säger Herren.

[18] O teu proceder e as tuas obras fizeram vir sobre ti estas coisas; a tua calamidade, que é amarga, atinge até o próprio coração.

[18]Ditt liv och dina gärningar är skuld till detta, allt kommer av din ondska, allt bittert som träffar dig rakt i hjärtat.

[19] Ah! Meu coração! Meu coração! Eu me contorço em dores. Oh! As paredes do meu coração! Meu coração se agita! Não posso calar-me, porque ouves, ó minha alma, o som da trombeta, o alarido de guerra.

[19]Mitt bröst, mitt bröst! Jag vrider mig i smärta! Hjärtat vill sprängas, mitt inre är i uppror. Jag kan inte tiga. Jag hör hornstötar och stridsrop.

[20] Golpe sobre golpe se anuncia, pois a terra toda já está destruída; de súbito, foram destruídas as minhas tendas; num momento, as suas lonas.

[20]Katastrof på katastrof, hela landet blir härjat: plötsligt är mina hus raserade, tälten förintade på ett ögonblick.

[21] Até quando terei de ver a bandeira, terei de ouvir a voz da trombeta?

[21]Hur länge måste jag se fälttecknen och höra hornen larma?

[22] Deveras, o meu povo está louco, já não me conhece; são filhos néscios e não inteligentes; são sábios para o mal e não sabem fazer o bem.

[22]Mitt folk är dårar, de vill inte veta av mig. De är barn utan allt förnuft. De begriper sig på att göra det onda, men att göra det rätta förstår de inte.

[23] Olhei para a terra, e ei-la sem forma e vazia; para os céus, e não tinham luz.

[23]Jag ser på jorden — den är öde och tom, på himlen — där finns inget ljus.

[24] Olhei para os montes, e eis que tremiam, e todos os outeiros estremeciam.

[24]Jag ser på bergen — de skälver och alla höjder skakar.

[25] Olhei, e eis que não havia homem nenhum, e todas as aves dos céus haviam fugido.

[25]Jag ser — där finns inte en människa, alla himlens fåglar har flytt.

[26] Olhei ainda, e eis que a terra fértil era um deserto, e todas as suas cidades estavam derribadas diante do SENHOR, diante do furor da sua ira.

[26]Jag ser — det bördiga landet har blivit öken, alla dess städer ruiner. Detta är Herrens verk, hans flammande vredes verk.

[27] Pois assim diz o SENHOR: Toda a terra será assolada; porém não a consumirei de todo.

[28] Por isso, a terra pranteará, e os céus acima se enegrecerão; porque falei, resolvi e não me arrependo, nem me retrato.

[29] Ao clamor dos cavaleiros e dos flecheiros, fogem todas as cidades, entram pelas selvas e sobem pelos penhascos; todas as cidades ficam desamparadas, e já ninguém habita nelas.

[30] Agora, pois, ó assolada, por que fazes assim, e te vestes de escarlata, e te adornas com enfeites de ouro, e alargas os olhos com pinturas, se debalde te fazes bela? Os amantes te desprezam e procuram tirar-te a vida.

[31] Pois ouço uma voz, como de parturiente, uma angústia como da primípara em suas dores; a voz da filha de Sião, ofegante, que estende as mãos, dizendo: Ai de mim agora! Porque a minha alma desfalece por causa dos assassinos.

Jeremias 5

Os pecados de Jerusalém e de Judá

[1] Dai voltas às ruas de Jerusalém; vede agora, procurai saber, buscai pelas suas praças a ver se achais alguém, se há um homem que pratique a justiça ou busque a verdade; e eu lhe perdoarei a ela.

[2] Embora digam: Tão certo como vive o SENHOR, certamente, juram falso.

[3] Ah! SENHOR, não é para a fidelidade que atentam os teus olhos? Tu os feriste, e não

[27]Ty så säger Herren: Hela landet skall läggas öde, jag skall förinta det.

[28]Därför sörjer jorden och himlen svartnar därovanför. Jag har talat och tar inte tillbaka, beslutat och ändrar mig inte.

[29]För ryttarnas och bågskyttarnas larm tar hela landet till flykten, man gömmer sig bland snåren och uppe bland klipporna. Alla städer är övergivna, inte en människa finns kvar där.

[30]Vad tjänar det då till att du klär dig i scharlakansrött, pryder dig med gyllene smycken, gör ögonen stora med smink? Förgäves gör du dig vacker: dina älskare föraktar dig, de står efter ditt liv.

[31]Jag hör stön som från en kvinna i födslosmärtor, skrik som från en förstföderska. Det är Sion — flämtande sträcker hon ut sina händer: Ve mig! Vanmäktig är jag inför dråparna.

Jeremia 5

Herrens dom över folkets synder

[1]Gå ut på Jerusalems gator och se er noga omkring! Sök på torgen och se om ni kan finna någon, om det finns en enda som handlar rätt och försöker leva hederligt — då skall jag förlåta staden.

[2]Också när de svär vid Herren svär de falskt.

[3]Herre, dina ögon vill se ärlighet. Du slog dem, men de kände ingen smärta, du

lhes doeu; consumiste-os, e não quiseram receber a disciplina; endureceram o rosto mais do que uma rocha; não quiseram voltar.

krossade dem, men de vägrade ta varning. De gjorde sina ansikten hårdare än sten och vägrade vända tillbaka.

4 Mas eu pensei: são apenas os pobres que são insensatos, pois não sabem o caminho do SENHOR, o direito do seu Deus.

4Jag tänkte: De är bara enkelt folk, de bär sig dåraktigt åt, de känner inte Herrens vilja, inte sin Guds krav.

5 Irei aos grandes e falarei com eles; porque eles sabem o caminho do SENHOR, o direito do seu Deus; mas estes, de comum acordo, quebraram o jugo e romperam as algemas.

5Nu skall jag gå till de mäktiga och tala med dem, de känner Herrens vilja, sin Guds krav. Men också dessa hade brutit oket och slitit alla band.

6 Por isso, um leão do bosque os matará, um lobo dos desertos os assolará, um leopardo estará à espreita das suas cidades; qualquer que sair delas será despedaçado; porque as suas transgressões se multiplicaram, multiplicaram-se as suas perfídias.

6Därför slår dem skogens lejon, därför härjar ökenvargen bland dem, leoparden lurar vid deras städer, den som vågar sig ut blir sliten i stycken, ty deras synder är många, gång på gång har de avfallit.

7 Como, vendo isto, te perdoaria? Teus filhos me deixam a mim e juram pelos que não são deuses; depois de eu os ter fartado, adulteraram e em casa de meretrizes se ajuntaram em bandos;

7Varför skulle jag förlåta dig? Dina söner har övergett mig och svurit vid gudar som inte är gudar. Fastän jag gav dem vad de behövde var de otrogna och skockades i horhuset.

8 como garanhões bem fartos, correm de um lado para outro, cada um rinchando à mulher do seu companheiro.

8De är brunstiga, kåta hingstar, de frustar efter andras hustrur.

9 Deixaria eu de castigar estas coisas, diz o SENHOR, ou não me vingaria de nação como esta?

9Skall jag inte straffa dem för detta? säger Herren. Skall jag inte utkräva hämnd på ett sådant folk?

10 Subi vós aos terraços da vinha, destruí-a, porém não de todo; tirai-lhe as gavinhas, porque não são do SENHOR.

10Upp på vinbergets terrasser! Skövla och fördärva allt! Riv bort deras rankor, ty de är inte Herrens.

[11] Porque perfidamente se houveram contra mim, a casa de Israel e a casa de Judá, diz o SENHOR.

[11]De har svikit mig, både Israel och Juda, säger Herren.

[12] Negaram ao SENHOR e disseram: Não é ele; e: Nenhum mal nos sobrevirá; não veremos espada nem fome.

[12]De har förnekat Herren och avvisat honom: »Inget ont skall drabba oss, svärd och svält skall vi slippa.

[13] Até os profetas não passam de vento, porque a palavra não está com eles, as suas ameaças se cumprirão contra eles mesmos.

[13]Profeternas tal blir till luft, Guds ord finns inte hos dem.«

[14] Portanto, assim diz o SENHOR, o Deus dos Exércitos: Visto que proferiram eles tais palavras, eis que converterei em fogo as minhas palavras na tua boca e a este povo, em lenha, e eles serão consumidos.

[14]Därför säger Herren, härskarornas Gud: Eftersom de säger sådant gör jag nu mina ord i din mun till eld, och detta folk skall bli veden som förtärs.

[15] Eis que trago sobre ti uma nação de longe, ó casa de Israel, diz o SENHOR; nação robusta, nação antiga, nação cuja língua ignoras; e não entendes o que ela fala.

[15]Mot er, israeliter, sänder jag ett folk långt bortifrån, säger Herren, ett urgammalt folk, ett folk som funnits från äldsta tid, ett folk vars språk du inte förstår, vars tal du inte begriper.

[16] A sua aljava é como uma sepultura aberta; todos os seus homens são valentes.

[16]Deras koger är gapande gravar, alla är de tappra krigare.

[17] Comerão a tua sega e o teu pão, os teus filhos e as tuas filhas; comerão as tuas ovelhas e o teu gado; comerão a tua vide e a tua figueira; e com a espada derribarão as tuas cidades fortificadas, em que confias.

[17]De skall sluka dina skördar och ditt bröd, sluka dina söner och dina döttrar, sluka dina får och dina kor, sluka dina vinstockar och fikonträd. Med svärd skall de förstöra de befästa städer som du förlitar dig på.

[18] Contudo, ainda naqueles dias, diz o SENHOR, não vos destruirei de todo.

[18]Men när den tiden kommer, säger Herren, skall jag inte förgöra er helt.

[19] Quando disserem: Por que nos fez o SENHOR, nosso Deus, todas estas coisas? Então, lhes responderás: Como vós me deixastes e servistes a deuses estranhos na

[19]Och om de frågar: »Varför har Herren, vår Gud, gjort oss allt detta?« skall du svara dem: »Eftersom ni övergav mig och tjänade främmande gudar i ert eget land,

vossa terra, assim servireis a estrangeiros, em terra que não é vossa.

[20] Anunciai isto na casa de Jacó e fazei-o ouvir em Judá, dizendo:

[21] Ouvi agora isto, ó povo insensato e sem entendimento, que tendes olhos e não vedes, tendes ouvidos e não ouvis.

[22] Não temereis a mim? – diz o SENHOR; não tremereis diante de mim, que pus a areia para limite do mar, limite perpétuo, que ele não traspassará? Ainda que se levantem as suas ondas, não prevalecerão; ainda que bramem, não o traspassarão.

[23] Mas este povo é de coração rebelde e contumaz; rebelaram-se e foram-se.

[24] Não dizem a eles mesmos: Temamos agora ao SENHOR, nosso Deus, que nos dá a seu tempo a chuva, a primeira e a última, que nos conserva as semanas determinadas da sega.

[25] As vossas iniqüidades desviam estas coisas, e os vossos pecados afastam de vós o bem.

[26] Porque entre o meu povo se acham perversos; cada um anda espiando, como espreitam os passarinheiros; como eles, dispõem armadilhas e prendem os homens.

[27] Como a gaiola cheia de pássaros, são as suas casas cheias de fraude; por isso, se tornaram poderosos e enriqueceram.

[28] Engordam, tornam-se nédios e ultrapassam até os feitos dos malignos; não defendem a causa, a causa dos órfãos,

skall ni nu få tjäna främlingar i ett land som inte är ert.«

[20]Kungör detta för Jakobs folk, ropa ut det i Juda:

[21]Hör detta, du dåraktiga folk som saknar förstånd, som har ögon men inte ser, som har öron men inte hör.

[22]Skall ni inte frukta mig, säger Herren, skall ni inte darra inför mig som gjorde sanden till en gräns för havet, en evig spärr som inte kan genombrytas: bränningarna dånar, men förgäves, vågorna brusar, men hejdas där.

[23]Men detta folk är vrångt och trotsigt, de lämnade mig och gick.

[24]De tänkte aldrig: »Vi måste frukta Herren, vår Gud, han som ger regn i rätt tid, både höstregn och vårregn, och tryggar våra skördetider.«

[25]Nu har era brott rubbat denna ordning, era synder har berövat er detta goda.

[26]Ty i mitt folk finns onda män, som fågelfängare binder de sina nät och gillrar fällor för att fånga människor.

[27]Som korgen fylls av fåglar är deras hus fyllda av svek. Därför har de blivit mäktiga och rika,

[28]skinande feta. Det finns ingen gräns för deras ondska, de dömer inte rättvist, de driver inte den faderlöses sak till seger och hävdar inte den fattiges rätt.

para que prospere; nem julgam o direito dos necessitados.

[29] Não castigaria eu estas coisas? – diz o SENHOR; não me vingaria eu de nação como esta?

[30] Coisa espantosa e horrenda se anda fazendo na terra:

[31] os profetas profetizam falsamente, e os sacerdotes dominam de mãos dadas com eles; e é o que deseja o meu povo. Porém que fareis quando estas coisas chegarem ao seu fim?

[29]Skall jag inte straffa dem för detta? säger Herren. Skall jag inte utkräva hämnd på ett sådant folk?

[30]Fasansfulla och skrämmande ting sker i landet.

[31]Profeterna profeterar lögner, och prästerna styr efter deras råd. Och så vill mitt folk ha det. Men vad skall ni göra när det blir slut på detta?

Jeremias 6

Jerusalém será sitiada

[1] Fugi, filhos de Benjamim, do meio de Jerusalém; tocai a trombeta em Tecoa e levantai o facho sobre Bete-Haquerém, porque do lado do Norte surge um grande mal, uma grande calamidade.

[2] A formosa e delicada, a filha de Sião, eu deixarei em ruínas.

[3] Contra ela virão pastores com os seus rebanhos; levantarão suas tendas em redor, e cada um apascentará no seu devido lugar.

[4] Preparai a guerra contra ela, disponde-vos, e subamos ao meio-dia. Ai de nós, que já declina o dia, já se vão estendendo as sombras da tarde!

[5] Disponde-vos, e subamos de noite e destruamos os seus castelos.

[6] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos: Cortai árvores e levantai tranqueiras contra Jerusalém. Esta é a

Jeremia 6

[1]Sätt er i säkerhet, Benjamins stam, bort från Jerusalem! Stöt i horn i Tekoa, tänd en vårdkase vid Bet-Hackerem! Olyckan hotar från norr och stor förödelse.

[2]Sion, du vackra och bortskämda dotter, du drabbas av ödeläggelse.

[3]Mot henne kommer herdarna med sina hjordar. De slår upp sina tält omkring henne, tar var sitt stycke mark till bete.

[4]Invig er till strid mot henne! Kom, vi anfaller i middagssol! För sent! Dagen är redan förbi, kvällsskuggorna blir längre.

[5]Kom, vi anfaller om natten och förstör hennes borgar!

[6]Ty så säger Herren Sebaot: Hugg ner träd och bygg en stormningsramp mot Jerusalem! Ve denna lögnens stad! Den är full av förtryck,

cidade que há de ser punida; só opressão há no meio dela.

7 Como o poço conserva frescas as suas águas, assim ela, a sua malícia; violência e estrago se ouvem nela; enfermidade e feridas há diante de mim continuamente.

7som brunnen flödar av vatten så flödar den över av ondska. Den genljuder av våld och plundring, plågor och sår ser jag ständigt.

8 Aceita a disciplina, ó Jerusalém, para que eu não me aparte de ti; para que eu não te torne em assolação e terra não habitada.

8Ta varning, Jerusalem, annars vänder jag dig ryggen, annars gör jag dig till en öde trakt, ett land där ingen bor.

As iniquidades de Jerusalém são a causa de sua queda

9 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Diligentemente se rebuscarão os resíduos de Israel como uma vinha; vai metendo a mão, como o vindimador, por entre os sarmentos.

9Så säger Herren Sebaot: Skörda en andra gång, som från en vinstock, dem som är kvar av Israel! Plocka rankorna rena som druvplockarna gör!

10 A quem falarei e testemunharei, para que ouçam? Eis que os seus ouvidos estão incircuncisos e não podem ouvir; eis que a palavra do SENHOR é para eles coisa vergonhosa; não gostam dela.

10Till vem skall jag tala, vem lyssnar på min varning? Deras öron är tillslutna så att de inte kan höra. För Herrens ord har de bara förakt, de vill inte veta av det.

11 Pelo que estou cheio da ira do SENHOR; estou cansado de a conter. Derramá-la-ei sobre as crianças pelas ruas e nas reuniões de todos os jovens; porque até o marido com a mulher serão presos, e o velho, com o decrépito.

11Av Herrens vrede är jag fylld, jag orkar inte hålla den tillbaka. Töm ut den över barnen på gatan och över de unga som samlas där! Man och kvinna skall drabbas, gamla och ålderstigna.

12 As suas casas passarão a outrem, os campos e também as mulheres, porque estenderei a mão contra os habitantes desta terra, diz o SENHOR,

12Andra skall överta deras hus, deras åkrar och hustrur. Ty jag lyfter min hand mot dem som bor i landet, säger Herren.

13 porque desde o menor deles até ao maior, cada um se dá à ganância, e tanto o profeta como o sacerdote usam de falsidade.

13Alla, hög som låg, vill girigt roffa åt sig. Alla, profet som präst, handlar svekfullt.

[14] Curam superficialmente a ferida do meu povo, dizendo: Paz, paz; quando não há paz.

[14]De botar skadan hos mitt folk, men bara på ytan. De säger »Allt är väl, allt är väl!« men allt är inte väl.

[15] Serão envergonhados, porque cometem abominação sem sentir por isso vergonha; nem sabem que coisa é envergonhar-se. Portanto, cairão com os que caem; quando eu os castigar, tropeçarão, diz o SENHOR.

[15]De handlar skamligt och avskyvärt — ändå känner de ingen skam, har inte vett att blygas. Därför skall de falla bland de fallna. De skall störta till marken i hemsökelsens stund, säger Herren.

[16] Assim diz o SENHOR: Ponde-vos à margem no caminho e vede, perguntai pelas veredas antigas, qual é o bom caminho; andai por ele e achareis descanso para a vossa alma; mas eles dizem: Não andaremos.

[16]Så sade Herren: Slå in på vägarna från fordom, fråga efter de gamla stigarna, efter den rätta vägen. Ta den vägen, och ni skall finna vila. Men de svarade: »Det vill vi inte.«

[17] Também pus atalaias sobre vós, dizendo: Estai atentos ao som da trombeta; mas eles dizem: Não escutaremos.

[17]Jag satte väktare över er — lystra när hornet ljuder! Men de svarade: »Det vill vi inte.«

[18] Portanto, ouvi, ó nações, e informa-te, ó congregação, do que se fará entre eles!

[18]Lyssna därför, alla folk, lägg noga märke till vad som sker med dem!

[19] Ouve tu, ó terra! Eis que eu trarei mal sobre este povo, o próprio fruto dos seus pensamentos; porque não estão atentos às minhas palavras e rejeitam a minha lei.

[19]Lyssna, jord: Jag låter olyckan drabba detta folk, en följd av deras onda anslag, ty de har inte brytt sig om mina ord och min lag har de förkastat.

[20] Para que, pois, me vem o incenso de Sabá e a melhor cana aromática de terras longínquas? Os vossos holocaustos não me são aprazíveis, e os vossos sacrifícios não me agradam.

[20]Vad skall jag med rökelse från Saba, finaste kalmus från fjärran land? Era brännoffer tar jag inte emot, era slaktoffer behagar mig inte.

[21] Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que ponho tropeços a este povo; neles cairão pais e filhos juntamente; o vizinho e o seu companheiro perecerão.

[21]Därför säger Herren: Se, jag lägger framför detta folk stenar som de skall snava på, far och son, granne och vän, alla skall de gå under.

O inimigo do Norte

[22] Assim diz o SENHOR: Eis que um povo vem da terra do Norte, e uma grande nação se levanta dos confins da terra.

[22]Så säger Herren: Se, ett folk kommer från ett land i norr, ett väldigt rike reser sig vid världens bortersta hörn.

[23] Trazem arco e dardo; eles são cruéis e não usam de misericórdia; a sua voz ruge como o mar, e em cavalos vêm montados, como guerreiros em ordem de batalha contra ti, ó filha de Sião.

[23]De bär båge och sabel, de är grymma och utan förbarmande. Med ett larm likt havets dån drar de fram till häst, rustade för strid mot dig, arma Sion.

[24] Ao ouvirmos a sua fama, afrouxam-se as nossas mãos, angústia nos toma e dores como de parturiente.

[24]Ryktet når oss och våra händer förlamas. Vi grips av ångest som en kvinna i födslosmärtor.

[25] Não saias ao campo, nem andes pelo caminho, porque o inimigo tem espada, e há terror por todos os lados.

[25]Gå inte ut på öppna fältet, vandra inte längs vägarna, där härskar fiendens svärd — skräck från alla håll!

[26] Ó filha do meu povo, cinge-te de cilício e revolve-te na cinza; pranteia como por filho único, pranto de amarguras; porque, de súbito, virá o destruidor sobre nós.

[26]Mitt arma folk, klä dig i säcktyg, kräla i aska! Håll dödsklagan som över ende sonen, en bitter sorgehögtid. Ty plötsligt är förhärjaren över oss.

O trabalho inútil de Jeremias

[27] Qual acrisolador te estabeleci entre o meu povo, qual fortaleza, para que venhas a conhecer o seu caminho e o examines.

[28] Todos eles são os mais rebeldes e andam espalhando calúnias; são bronze e ferro, são todos corruptores.

[29] O fole bufa, só chumbo resulta do seu fogo; em vão continua o depurador, porque os iníquos não são separados.

[30] Prata de refugo lhes chamarão, porque o SENHOR os refugou.

Profeten skall pröva folket

[27]Jag har satt dig att pröva mitt folk som man prövar silver, du skall granska och pröva deras liv.

[28]Alla är de tredskande avfällingar, de går med förtal, alla är de fördärvade.

[29]Blåsbälgen flåsar, men ur elden flyter bara bly. Smältarens arbete är förgäves: de onda kan inte skiljas ut.

[30]Värdelöst silver kallas de, ty för Herren är de utan värde.

Jeremias 7

O templo não protege a nação iníqua

[1] Palavra que da parte do SENHOR foi dita a Jeremias:

Jeremia 7

Jeremias tempelpredikan

[1]Detta ord kom till Jeremia från Herren:

2 Põe-te à porta da Casa do SENHOR, e proclama ali esta palavra, e dize: Ouvi a palavra do SENHOR, todos de Judá, vós, os que entrais por estas portas, para adorardes ao SENHOR.

3 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Emendai os vossos caminhos e as vossas obras, e eu vos farei habitar neste lugar.

4 Não confieis em palavras falsas, dizendo: Templo do SENHOR, templo do SENHOR, templo do SENHOR é este.

5 Mas, se deveras emendardes os vossos caminhos e as vossas obras, se deveras praticardes a justiça, cada um com o seu próximo;

6 se não oprimirdes o estrangeiro, e o órfão, e a viúva, nem derramardes sangue inocente neste lugar, nem andardes após outros deuses para vosso próprio mal,

7 eu vos farei habitar neste lugar, na terra que dei a vossos pais, desde os tempos antigos e para sempre.

8 Eis que vós confiais em palavras falsas, que para nada vos aproveitam.

9 Que é isso? Furtais e matais, cometeis adultério e jurais falsamente, queimais incenso a Baal e andais após outros deuses que não conheceis,

10 e depois vindes, e vos pondes diante de mim nesta casa que se chama pelo meu nome, e dizeis: Estamos salvos; sim, só para continuardes a praticar estas abominações!

2Ställ dig i porten till Herrens hus. Där skall du ropa ut detta budskap: Hör Herrens ord alla från Juda som går in genom dessa portar för att tillbe Herren!

3Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Ändra era liv och era gärningar, så skall jag bo bland er på denna plats.

4Lita inte på lögner som »Här är Herrens tempel, Herrens tempel, Herrens tempel.«

5Men om ni verkligen ändrar era liv och era gärningar, om ni handlar rätt mot varandra,

6om ni inte förtrycker invandraren, den faderlöse och änkan, inte låter oskyldigt blod flyta på denna plats och inte skadar er själva genom att följa andra gudar,

7då skall jag bo bland er på denna plats, i det land som jag gav åt era fäder från urminnes tid och för all framtid.

8Men ni litar på lögner som inte är till hjälp.

9Tror ni att ni kan stjäla och dräpa och begå äktenskapsbrott och svära falskt och tända offereld åt Baal och följa andra gudar som ni inte känner

10och sedan träda fram inför mig i detta hus, som mitt namn är utropat över, och säga »Vi är räddade«, och sedan fortsätta med alla dessa vidrigheter?

[11] Será esta casa que se chama pelo meu nome um covil de salteadores aos vossos olhos? Eis que eu, eu mesmo, vi isto, diz o SENHOR.

[11]Detta hus, som mitt namn är utropat över, tar ni det för ett rövarnäste? Det är det också i mina ögon, säger Herren.

[12] Mas ide agora ao meu lugar que estava em Siló, onde, no princípio, fiz habitar o meu nome, e vede o que lhe fiz, por causa da maldade do meu povo de Israel.

[12]Gå till min helgedom i Shilo, där jag förr lät mitt namn bo, och se vad jag gjorde med den på grund av mitt folk Israels ondska.

[13] Agora, pois, visto que fazeis todas estas obras, diz o SENHOR, e eu vos falei, começando de madrugada, e não me ouvistes, chamei-vos, e não me respondestes,

[13]Och nu har ni gjort allt detta, säger Herren. Gång på gång har jag talat till er, men ni har inte lyssnat, jag har ropat på er, men ni har inte svarat.

[14] farei também a esta casa que se chama pelo meu nome, na qual confiais, e a este lugar, que vos dei a vós outros e a vossos pais, como fiz a Siló.

[14]Detta hus, som mitt namn är utropat över och som ni förlitar er på, och denna plats, som jag gett åt er och era fäder, skall jag därför behandla så som jag behandlade Shilo.

[15] Lançar-vos-ei da minha presença, como arrojei a todos os vossos irmãos, a toda a posteridade de Efraim.

[15]Jag skall kasta er bort ur min åsyn så som jag kastade bort alla era bröder, hela Efraims släkte.

A intercessão do profeta não salvará o povo rebelde

Falsk och sann gudsdyrkan

[16] Tu, pois, não intercedas por este povo, nem levantes por ele clamor ou oração, nem me importunes, porque eu não te ouvirei.

[16]Du skall inte be för detta folk, inte komma med klagan och förböner och inte vädja till mig, jag kommer inte att lyssna på dig.

[17] Acaso, não vês tu o que andam fazendo nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém?

[17]Ser du inte vad de gör i Judas städer och på Jerusalems gator?

[18] Os filhos apanham a lenha, os pais acendem o fogo, e as mulheres amassam a farinha, para se fazerem bolos à Rainha dos Céus; e oferecem libações a outros deuses, para me provocarem à ira.

[18]Barnen samlar ved, fäderna tänder eld och kvinnorna knådar deg för att baka offerkakor åt Himladrottningen, och de utgjuter dryckesoffer åt andra gudar för att förtreta mig.

[19] Acaso, é a mim que eles provocam à ira, diz o SENHOR, e não, antes, a si mesmos, para a sua própria vergonha?

[19]Men är det till förtret för mig? säger Herren. Är det inte till förtret för dem, till skam för dem själva?

[20] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que a minha ira e o meu furor se derramarão sobre este lugar, sobre os homens e sobre os animais, sobre as árvores do campo e sobre os frutos da terra; arderá e não se apagará.

[20]Därför säger Herren Gud: Se, min vrede och mitt raseri skall välla ut över denna plats, över människor och djur, över markens träd och jordens frukt; den skall brinna utan att slockna.

A mera multiplicação dos sacrifícios é debalde

[21] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ajuntai os vossos holocaustos aos vossos sacrifícios e comei carne.

[21]Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Lägg era brännoffer till era slaktoffer och ät köttet!

[22] Porque nada falei a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, nem lhes ordenei coisa alguma acerca de holocaustos ou sacrifícios.

[22]Ty när jag förde era fäder ut ur Egypten gav jag dem inte någon befallning eller något bud om brännoffer och slaktoffer.

[23] Mas isto lhes ordenei, dizendo: Dai ouvidos à minha voz, e eu serei o vosso Deus, e vós sereis o meu povo; andai em todo o caminho que eu vos ordeno, para que vos vá bem.

[23]Vad jag befallde dem var detta: Lyssna till mig, så skall jag vara er Gud och ni skall vara mitt folk. Vandra alltid den väg jag befaller er att vandra, så skall det gå er väl.

[24] Mas não deram ouvidos, nem atenderam, porém andaram nos seus próprios conselhos e na dureza do seu coração maligno; andaram para trás e não para diante.

[25] Desde o dia em que vossos pais saíram da terra do Egito até hoje, enviei-vos todos os meus servos, os profetas, todos os dias; começando de madrugada, eu os enviei.

[24-25]Men de ville inte lyssna, inte höra på mig. Era fäder lydde sina onda och hårda hjärtan. Från den dag de lämnade Egypten ända till denna dag har de gått bakåt och inte framåt. Gång på gång sände jag mina tjänare profeterna till dem,

[26] Mas não me destes ouvidos, nem me atendestes; endurecestes a cerviz e fizestes pior do que vossos pais.

[26]men de ville inte lyssna till mig, inte höra på mig. De var styvnackade och bar sig värre åt än sina fäder.

[27] Dir-lhes-ás, pois, todas estas palavras, mas não te darão ouvidos; chamá-los-ás, mas não te responderão.

[28] Dir-lhes-ás: Esta é a nação que não atende à voz do SENHOR, seu Deus, e não aceita a disciplina; já pereceu, a verdade foi eliminada da sua boca.

Judá rejeitado por Deus

[29] Corta os teus cabelos consagrados, ó Jerusalém, e põe-te a prantear sobre os altos desnudos; porque já o SENHOR rejeitou e desamparou a geração objeto do seu furor;

[30] porque os filhos de Judá fizeram o que era mau perante mim, diz o SENHOR; puseram os seus ídolos abomináveis na casa que se chama pelo meu nome, para a contaminarem.

[31] Edificaram os altos de Tofete, que está no vale do filho de Hinom, para queimarem a seus filhos e a suas filhas; o que nunca ordenei, nem me passou pela mente.

[32] Portanto, eis que virão dias, diz o SENHOR, em que já não se chamará Tofete, nem vale do filho de Hinom, mas o vale da Matança; os mortos serão enterrados em Tofete por não haver outro lugar.

[33] Os cadáveres deste povo servirão de pasto às aves dos céus e aos animais da terra; e ninguém haverá que os espante.

[34] Farei cessar nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém a voz de folguedo e a de

[27]Du skall säga allt detta till dem, men de kommer inte att höra på dig; du skall ropa till dem, men de kommer inte att svara dig.

[28]Säg då till dem: Detta är det folk som inte vill lyssna till Herren, sin Gud, och inte ta varning. Sanningen har försvunnit, den hörs inte mer från deras mun.

[29]Klipp av dig dina lockar och kasta bort dem, stäm upp en klagosång på de kala höjderna. Herren har förkastat och övergivit det släkte som väcker hans vrede.

[30]Ty folket i Juda har gjort det som är ont i mina ögon, säger Herren. De har ställt upp sina vidriga avgudar i det hus som mitt namn är utropat över, de har gjort det orent.

[31]De har byggt Tofets offerplats i Ben-Hinnoms dal. Där bränner de sina söner och döttrar. Något sådant har jag aldrig befallt och aldrig tänkt.

[32]Därför skall det komma en tid, säger Herren, då det inte längre heter Tofet och Ben-Hinnoms dal utan Dråpdalen, och man skall gräva gravar i Tofet tills där inte längre finns någon plats kvar.

[33]Ja, detta folks döda kroppar skall bli till föda åt himlens fåglar och markens djur, ty ingen finns som kan jaga bort dem.

[34]Och i Judas städer och på Jerusalems gator skall jag tysta alla glada röster,

alegria, a voz de noivo e a de noiva; porque a terra se tornará em desolação.

jubelrop och bröllopsglädje. Ja, landet skall läggas öde.

Jeremias 8

[1] Naquele tempo, diz o SENHOR, lançarão para fora das suas sepulturas os ossos dos reis e dos príncipes de Judá, os ossos dos sacerdotes e dos profetas e os ossos dos habitantes de Jerusalém;

[2] espalhá-los-ão ao sol, e à lua, e a todo o exército do céu, a quem tinham amado, e a quem serviram, e após quem tinham ido, e a quem procuraram, e diante de quem se tinham prostrado; não serão recolhidos, nem sepultados; serão como esterco sobre a terra.

[3] Escolherão antes a morte do que a vida todos os que restarem desta raça malvada que ficar nos lugares para onde os dispersei, diz o SENHOR dos Exércitos.

O castigo é inevitável

[4] Dize-lhes mais: Assim diz o SENHOR: Quando caem os homens, não se tornam a levantar? Quando alguém se desvia do caminho, não torna a voltar?

[5] Por que, pois, este povo de Jerusalém se desvia, apostatando continuamente? Persiste no engano e não quer voltar.

[6] Eu escutei e ouvi; não falam o que é reto, ninguém há que se arrependa da sua maldade, dizendo: Que fiz eu? Cada um corre a sua carreira como um cavalo que arremete com ímpeto na batalha.

[7] Até a cegonha no céu conhece as suas estações; a rola, a andorinha e o grou observam o tempo da sua arribação; mas

Jeremia 8

[1]När den tiden kommer, säger Herren, skall Juda kungars ben och dess stormäns ben, prästernas och profeternas ben och alla Jerusalems invånares ben hämtas fram ur gravarna

[2]och spridas ut under solen, månen och himlens hela härskara, som de älskat och tjänat och följt, som de vänt sig till och dyrkat. De skall inte samlas ihop och begravas, de skall bli till gödsel på marken.

[3]Alla överlevande, de som blir kvar av detta onda släkte på alla de platser dit jag fördrivit dem, skall föredra döden framför livet, säger Herren Sebaot.

Avfall och dom

[4]Du skall säga till dem: Så säger Herren: Om någon faller, reser han sig igen. Om någon tar fel väg, vänder han tillbaka.

[5]Men detta avfälliga folk — varför framhärdar de? De håller fast vid sitt svek, de vägrar att vända tillbaka.

[6]Jag har lyssnat och hört efter: de talar inte sanning. Ingen ångrar sin ondska och säger: »Vad har jag gjort!« De rusar alla blint i väg som hästen spränger fram i striden.

[7]Till och med hägern i skyn vet sin bestämda tid, turturduvan och svalan vet

o meu povo não conhece o juízo do SENHOR.

[8] Como, pois, dizeis: Somos sábios, e a lei do SENHOR está conosco? Pois, com efeito, a falsa pena dos escribas a converteu em mentira.

[9] Os sábios serão envergonhados, aterrorizados e presos; eis que rejeitaram a palavra do SENHOR; que sabedoria é essa que eles têm?

[10] Portanto, darei suas mulheres a outros, e os seus campos, a novos possuidores; porque, desde o menor deles até ao maior, cada um se dá à ganância, e tanto o profeta como o sacerdote usam de falsidade.

[11] Curam superficialmente a ferida do meu povo, dizendo: Paz, paz; quando não há paz.

[12] Serão envergonhados, porque cometem abominação sem sentir por isso vergonha; nem sabem que coisa é envergonhar-se. Portanto, cairão com os que caem; quando eu os castigar, tropeçarão, diz o SENHOR.

[13] Eu os consumirei de todo, diz o SENHOR; não haverá uvas na vide, nem figos na figueira, e a folha já está murcha; e já lhes designei os que passarão sobre eles.

[14] Por que estamos ainda assentados aqui? Reuni-vos, e entremos nas cidades fortificadas e ali pereçamos; pois o SENHOR já nos decretou o perecimento e nos deu a beber água venenosa, porquanto pecamos contra o SENHOR.

när de skall återvända. Men mitt folk känner inte till vad Herren kräver.

[8]Hur kan ni säga: »Vi är visa, hos oss finns Herrens lag.« Ja, men förgäves har pennan präntat, förgäves skrivarna!

[9]De visa står där med skam, skräckslagna fångas de i snaran. De har förkastat Herrens ord — vad är det för slags vishet?

[10]Därför skall jag ge deras hustrur åt andra och deras åkrar åt erövrare. Alla, hög som låg, vill girigt roffa åt sig. Alla, profet som präst, handlar svekfullt.

[11]De botar skadan hos mitt folk, men bara på ytan. De säger »Allt är väl, allt är väl!« men allt är inte väl.

[12]De handlar skamligt och avskyvärt — ändå känner de ingen skam, har inte vett att blygas. Därför skall de falla bland de fallna. De skall störta till marken i hemsökelsens stund, säger Herren.

[13]När jag vill skörda dem, säger Herren, bär vinstocken inga druvor, fikonträdet ingen frukt, bladen har vissnat.

[14]Varför sitter vi här? Låt oss samlas i de befästa städerna och möta vår undergång där! Herren, vår Gud, låter oss gå under, han ger oss förgiftat vatten att dricka, ty vi har syndat mot Herren.

[15] Espera-se a paz, e nada há de bom; o tempo da cura, e eis o terror.

[16] Desde Dã se ouve o resfolegar dos seus cavalos; toda a terra treme à voz dos rinchos dos seus garanhões; e vêm e devoram a terra e a sua abundância, a cidade e os que habitam nela.

[17] Porque eis que envio para entre vós serpentes, áspides contra as quais não há encantamento, e vos morderão, diz o SENHOR.

A dor do profeta por causa da ruína do povo

[18] Oh! Se eu pudesse consolar-me na minha tristeza! O meu coração desfalece dentro de mim.

[19] Eis a voz do clamor da filha do meu povo de terra mui remota: Não está o SENHOR em Sião? Não está nela o seu Rei? Por que me provocaram à ira com as suas imagens de escultura, com os ídolos dos estrangeiros?

[20] Passou a sega, findou o verão, e nós não estamos salvos.

[21] Estou quebrantado pela ferida da filha do meu povo; estou de luto; o espanto se apoderou de mim.

[22] Acaso, não há bálsamo em Gileade? Ou não há lá médico? Por que, pois, não se realizou a cura da filha do meu povo?

Jeremias 9

[1] Prouvera a Deus a minha cabeça se tornasse em águas, e os meus olhos, em fonte de lágrimas! Então, choraria de dia e de noite os mortos da filha do meu povo.

[15]Vi hoppas på fred och välgång men lyckan uteblir, vi hoppas på en tid av läkedom men möter skräck.

[16]Från Dan hörs hans hästar gnägga, när hans hingstar frustar darrar hela landet. De kommer, de slukar landet och allt vad där finns, städerna och alla som bor i dem.

[17]Se, jag sänder ormar mot er, giftiga ormar, som ingen besvärjelse hjälper mot. De skall bita er, säger Herren.

Profetens klagan över folkets ondska

[18]Obotlig är min smärta, mitt hjärta är tungt.

[19]Hör hur mitt arma folk ropar från fjärran land: »Är inte Herren på Sion? Är inte Konungen där?« Varför väckte de min vrede med sina bildstoder, med sina främmande beläten?

[20]Skörden är över, sommaren förbi, men vi blev inte räddade.

[21]Jag är förkrossad för att mitt folk är krossat, jag är mörk av sorg, skräcken har gripit mig.

[22]Finns ingen balsam i Gilead, finns ingen läkare där? Varför läker inte såren hos mitt arma folk?

Jeremia 9

[1]O om mitt huvud vore en källa och mitt öga en brunn med tårar, då skulle jag gråta dag och natt över de fallna i mitt folk.

[2] Prouvera a Deus eu tivesse no deserto uma estalagem de caminhantes! Então, deixaria o meu povo e me apartaria dele, porque todos eles são adúlteros, são um bando de traidores;

[3] curvam a língua, como se fosse o seu arco, para a mentira; fortalecem-se na terra, mas não para a verdade, porque avançam de malícia em malícia e não me conhecem, diz o SENHOR.

[4] Guardai-vos cada um do seu amigo e de irmão nenhum vos fieis; porque todo irmão não faz mais do que enganar, e todo amigo anda caluniando.

[5] Cada um zomba do seu próximo, e não falam a verdade; ensinam a sua língua a proferir mentiras; cansam-se de praticar a iniqüidade.

[6] Vivem no meio da falsidade; pela falsidade recusam conhecer-me, diz o SENHOR.

Ameaças de ruína e exílio

[7] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que eu os acrisolarei e os provarei; porque de que outra maneira procederia eu com a filha do meu povo?

[8] Flecha mortífera é a língua deles; falam engano; com a boca fala cada um de paz com o seu companheiro, mas no seu interior lhe arma ciladas.

[9] Acaso, por estas coisas não os castigaria? – diz o SENHOR; ou não me vingaria eu de nação tal como esta?

[10] Pelos montes levantarei choro e pranto e pelas pastagens do deserto, lamentação;

[2]O om jag kunde finna ett rastställe i öknen, om jag kunde lämna mitt folk och gå bort ifrån dem! Alla är de äktenskapsbrytare, en samling trolösa.

[3]En spänd pilbåge är deras tunga. Lögn, inte sanning, härskar i landet. De går från illdåd till illdåd och mig vill de inte veta av, säger Herren.

[4]Var på vakt mot era vänner, lita inte ens på en bror! En bror bedrar sin bror, vänner går medförtal.

[5]Den ene lurar den andre, de talar inte sanning. Deras tunga är tränad i lögn. I sin förvändhet kan de inte

[6]vända om. Övergrepp på övergrepp, svek på svek. De vill inte veta av mig, säger Herren.

[7]Därför säger Herren Sebaot: Jag smälter ner dem och prövar dem. Vad skall jag ta mig till med mitt folks ondska?

[8]En skarpslipad pil är deras tunga, svek är orden i deras mun. Den ene talar vänligt med den andre, men i sitt hjärta lägger han försåt.

[9]Skall jag inte straffa dem för detta? säger Herren. Skall jag inte utkräva hämnd på ett sådant folk?

Klagosång över Jerusalem och Juda

[10]Jag bryter ut i gråt och klagan över bergen, i sorgesång över utmarkernas

porque já estão queimadas, e ninguém passa por elas; já não se ouve ali o mugido de gado; tanto as aves dos céus como os animais fugiram e se foram.

beten. Ty de är förbrända, ingen färdas där, ingen boskap hörs råma. Himlens fåglar och de vilda djuren, alla har flytt och är borta.

[11] Farei de Jerusalém montões de ruínas, morada de chacais; e das cidades de Judá farei uma assolação, de sorte que fiquem desabitadas.

[11]Jag gör Jerusalem till en ruinhög, ett tillhåll för schakaler. Städerna i Juda gör jag till en ödemark där ingen kan bo.

[12] Quem é o homem sábio, que entenda isto, e a quem falou a boca do SENHOR, homem que possa explicar por que razão pereceu a terra e se queimou como deserto, de sorte que ninguém passa por ela?

[12]Vem är så vis att han begriper detta? Vem har fått ta emot Herrens ord och kan förklara detta? Varför är landet fördärvat, förbränt som en öken där ingen färdas?

[13] Respondeu o SENHOR: Porque deixaram a minha lei, que pus perante eles, e não deram ouvidos ao que eu disse, nem andaram nela.

[13]Herren svarade: Därför att de har övergett min lag, som jag har förelagt dem. De har inte lyssnat till mig och inte följt min lag

[14] Antes, andaram na dureza do seu coração e seguiram os baalins, como lhes ensinaram os seus pais.

[14]utan lytt sina hårda hjärtan, de har följt baalsgudarna, så som deras fäder lärt dem.

[15] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel: Eis que alimentarei este povo com absinto e lhe darei a beber água venenosa.

[15]Därför säger Herren Sebaot, Israels Gud: Jag skall ge dem malört att äta och förgiftat vatten att dricka.

[16] Espalhá-los-ei entre nações que nem eles nem seus pais conheceram; e enviarei a espada após eles, até que eu venha a consumi-los.

[16]Jag skall skingra dem bland folkslag som varken de eller deras fäder känt till, och jag skall låta svärdet härja bland dem tills jag har förintat dem.

[17] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Considerai e chamai carpideiras, para que venham; mandai procurar mulheres hábeis, para que venham.

[17]Kalla på gråterskor, sänd dem hit! Hämta kunniga kvinnor, sänd dem hit!

[18] Apressem-se e levantem sobre nós o seu lamento, para que os nossos olhos se desfaçam em lágrimas, e as nossas pálpebras destilem água.

[18]Låt dem genast komma och stämma upp klagosång över oss, så att våra ögon fylls av gråt och tårarna strömmar!

[19] Porque uma voz de pranto se ouve de Sião: Como estamos arruinados! Estamos sobremodo envergonhados, porque deixamos a terra, e eles transtornaram as nossas moradas.

[19]Hör, klagosång stiger från Sion: »Allt är förött, vår skam är stor. Vi måste lämna vårt land, vi har drivits bort från våra hem.«

[20] Ouvi, pois, vós, mulheres, a palavra do SENHOR, e os vossos ouvidos recebam a palavra da sua boca; ensinai o pranto a vossas filhas; e, cada uma à sua companheira, a lamentação.

[20]Kvinnor, lyssna på Herrens ord, ta emot dem från hans läppar. Lär era döttrar en klagosång, lär varandra ett sorgekväde:

[21] Porque a morte subiu pelas nossas janelas e entrou em nossos palácios; exterminou das ruas as crianças e os jovens, das praças.

[21]Döden stiger in genom våra fönster, tränger in i våra borgar, den rycker bort barnen från gatorna och de unga från torgen,

[22] Fala: Assim diz o SENHOR: Os cadáveres dos homens jazerão como esterco sobre o campo e cairão como gavela atrás do segador, e não há quem a recolha.

[22]lik av människor ligger som gödsel på åkrarna, som mejad säd efter slåtterkarlen, och ingen samlar upp.

Conhecer a Deus constitui a glória do homem

Den sanna stoltheten

[23] Assim diz o SENHOR: Não se glorie o sábio na sua sabedoria, nem o forte, na sua força, nem o rico, nas suas riquezas;

[23]Så säger Herren: Den vise skall inte vara stolt över sin vishet, den starke inte över sin styrka, den rike inte över sin rikedom.

[24] mas o que se gloriar, glorie-se nisto: em me conhecer e saber que eu sou o SENHOR e faço misericórdia, juízo e justiça na terra; porque destas coisas me agrado, diz o SENHOR.

[24]Den som vill vara stolt skall vara stolt över detta: att han har insikt och kunskap om mig, om att jag, Herren, verkar i kärlek, i rätt och rättfärdighet på jorden, ty däri har jag min glädje, säger Herren.

Yttre och inre omskärelse

[25] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que castigarei a todos os circuncidados juntamente com os incircuncisos:

[25]Det skall komma en tid, säger Herren, då jag skall straffa alla som är omskurna:

[26] ao Egito, e a Judá, e a Edom, e aos filhos de Amom, e a Moabe, e a todos os que cortam os cabelos nas têmporas e habitam no deserto; porque todas as nações são incircuncisas, e toda a casa de Israel é incircuncisa de coração.

Jeremias 10

Contraste entre o Senhor e os ídolos

[1] Ouvi a palavra que o SENHOR vos fala a vós outros, ó casa de Israel.

[2] Assim diz o SENHOR: Não aprendais o caminho dos gentios, nem vos espanteis com os sinais dos céus, porque com eles os gentios se atemorizam.

[3] Porque os costumes dos povos são vaidade; pois cortam do bosque um madeiro, obra das mãos do artífice, com machado;

[4] com prata e ouro o enfeitam, com pregos e martelos o fixam, para que não oscile.

[5] Os ídolos são como um espantalho em pepinal e não podem falar; necessitam de quem os leve, porquanto não podem andar. Não tenhais receio deles, pois não podem fazer mal, e não está neles o fazer o bem.

[6] Ninguém há semelhante a ti, ó SENHOR; tu és grande, e grande é o poder do teu nome.

[7] Quem te não temeria a ti, ó Rei das nações? Pois isto é a ti devido; porquanto, entre todos os sábios das nações e em todo o seu reino, ninguém há semelhante a ti.

[26]Egypten, Juda, Edom, ammoniterna, Moab och alla ökenborna med håret klippt vid tinningarna. Ty alla hednafolk är oomskurna, och hela Israels folk har oomskurna hjärtan.

Jeremia 10

Herren och avgudarna

[1]Hör det ord som Herren talar till er, Israels folk.

[2]Så säger Herren: Ta inte efter andra folk, bli inte skrämda av tecknen på himlen, som skrämmer de andra folken.

[3]De gudar folken skräms av är tomhet, stockar man huggit i skogen. Hantverkare har yxat till dem

[4]och prytt dem med silver och guld. De måste fästas med hammare och spik för att inte ramla omkull.

[5]De liknar fågelskrämmor på ett gurkfält, de kan inte tala, de måste bäras, de kan inte gå. Frukta dem inte, de kan inte göra något ont — och något gott kan de heller inte göra.

[6]Ingen är som du, Herre, du är stor, stort och mäktigt är ditt namn.

[7]Vem måste inte frukta dig, folkens konung, ty fruktan tillkommer dig. Bland folkens alla visa, bland alla deras kungar finns ingen som du.

[8] Mas eles todos se tornaram estúpidos e loucos; seu ensino é vão e morto como um pedaço de madeira.

[8]Alla är de enfaldiga dårar, fostrade av tomheter — idel trä,

[9] Traz-se prata batida de Társis e ouro de Ufaz; os ídolos são obra de artífice e de mãos de ourives; azuis e púrpuras são as suas vestes; todos eles são obra de homens hábeis.

[9]hamrat silver, skeppat från Tarshish, och guld från Ufas, alltihop ett verk av snickare och guldsmeder, skrudat i violett och purpurrött, tillverkat av konstförfarna män.

[10] Mas o SENHOR é verdadeiramente Deus; ele é o Deus vivo e o Rei eterno; do seu furor treme a terra, e as nações não podem suportar a sua indignação.

[10]Men Herren är en verklig Gud, en levande Gud, en evig konung. För hans vrede bävar jorden, folken uthärdar inte hans raseri.

[11] Assim lhes direis: Os deuses que não fizeram os céus e a terra desaparecerão da terra e de debaixo destes céus.

[11]Så skall ni säga till dem: De gudar som inte gjort himmel och jord skall försvinna från jorden, och de skall inte finnas kvar under himlen.

[12] O SENHOR fez a terra pelo seu poder; estabeleceu o mundo por sua sabedoria e com a sua inteligência estendeu os céus.

[12]Han har gjort världen med sin kraft, grundat jorden med sin visdom och med sin klokhet spänt upp himlen.

[13] Fazendo ele ribombar o trovão, logo há tumulto de águas no céu, e sobem os vapores das extremidades da terra; ele cria os relâmpagos para a chuva e dos seus depósitos faz sair o vento.

[13]När hans stämma ljuder brusar himlens vatten, han får regnmoln att stiga vid världens ände, han låter blixtar ljunga och regnet falla och sänder ut vindar från sina förråd.

[14] Todo homem se tornou estúpido e não tem saber; todo ourives é envergonhado pela imagem que ele mesmo esculpiu; pois as suas imagens são mentira, e nelas não há fôlego.

[14]Alla står där i sin enfald, de förstår ingenting, guldsmeden har svikits av sin gudabild: hans beläten är bländverk, det finns inget liv i dem.

[15] Vaidade são, obra ridícula; no tempo do seu castigo, virão a perecer.

[15]De är tomhet, löjeväckande ting. I hemsökelsens stund förintas de.

[16] Não é semelhante a estas Aquele que é a Porção de Jacó; porque ele é o Criador de todas as coisas, e Israel é a tribo da sua

[16]Sådan är inte han, Jakobs andel, ty det är han som har skapat allt, och Israel är hans egen stam, Herren Sebaot är hans namn.

herança; SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

Lamento sobre a desolação de Judá

17 Tira do chão a tua trouxa, ó filha de Sião, que moras em lugar sitiado.

18 Porque assim diz o SENHOR: Eis que desta vez arrojarei para fora os moradores da terra e os angustiarei, para que venham a senti-lo.

19 Ai de mim, por causa da minha ruína! É mui grave a minha ferida; então, eu disse: com efeito, é isto o meu sofrimento, e tenho de suportá-lo.

20 A minha tenda foi destruída, todas as cordas se romperam; os meus filhos se foram e já não existem; ninguém há que levante a minha tenda e lhe erga as lonas.

21 Porque os pastores se tornaram estúpidos e não buscaram ao SENHOR; por isso, não prosperaram, e todos os seus rebanhos se acham dispersos.

22 Eis aí um rumor! Eis que vem grande tumulto da terra do Norte, para fazer das cidades de Judá uma assolação, morada de chacais.

23 Eu sei, ó SENHOR, que não cabe ao homem determinar o seu caminho, nem ao que caminha o dirigir os seus passos.

24 Castiga-me, ó SENHOR, mas em justa medida, não na tua ira, para que não me reduzas a nada.

25 Derrama a tua indignação sobre as nações que não te conhecem e sobre os povos que não invocam o teu nome;

Förödelse och fångenskap hotar

17Tag era bylten! Bort ur landet, ni som bor i en belägrad stad!

18Ty så säger Herren: Denna gång slungar jag i väg dem som bor i landet. Jag skall ta itu med dem och krama musten ur dem.

19Ve mig, jag är krossad, mitt sår kan inte läkas. Och jag trodde att detta var en plåga jag kunde bära.

20Mitt tält är förstört, alla mina tältlinor avslitna. Mina barn har lämnat mig, de finns inte mer. Ingen finns kvar att resa mitt tält och spänna upp mina tältdukar.

21Herdarna var enfaldiga, de sökte inte Herren. Därför har de misslyckats och hela deras hjord är skingrad.

22Något hörs. Det kommer närmare! Ett väldigt dån från landet i norr. Judas städer skall läggas öde, de skall bli tillhåll för schakaler.

En bön av profeten

23Jag vet, Herre, att människan inte bestämmer över sin väg, att vandraren själv inte styr sina steg.

24Tukta oss, Herre, men med rättvisa, inte i vredesmod, så att du förgör oss.

25Töm din vrede över de andra folken, de som inte känner dig, över de stammar som inte åkallar dig, ty de har slukat Jakob och förintat honom, lagt hela landet öde.

porque devoraram a Jacó, devoraram-no, consumiram-no e assolaram a sua morada.

Jeremias 11

A aliança é violada

1 Palavra que veio a Jeremias, da parte do SENHOR, dizendo:

2 Ouve as palavras desta aliança e fala aos homens de Judá e aos habitantes de Jerusalém;

3 dize-lhes: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Maldito o homem que não atentar para as palavras desta aliança,

4 que ordenei a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, da fornalha de ferro, dizendo: dai ouvidos à minha voz e fazei tudo segundo o que vos mando; assim, vós me sereis a mim por povo, e eu vos serei a vós outros por Deus;

5 para que confirme o juramento que fiz a vossos pais de lhes dar uma terra que manasse leite e mel, como se vê neste dia. Então, eu respondi e disse: amém, ó SENHOR!

6 Tornou-me o SENHOR: Apregoa todas estas palavras nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, dizendo: Ouvi as palavras desta aliança e cumpri-as.

7 Porque, deveras, adverti a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, até ao dia de hoje, testemunhando desde cedo cada dia, dizendo: dai ouvidos à minha voz.

8 Mas não atenderam, nem inclinaram o seu ouvido; antes, andaram, cada um, segundo a dureza do seu coração maligno;

Jeremia 11

Det brutna förbundet

1Detta ord kom till Jeremia från Herren:

2Tala till männen i Juda och invånarna i Jerusalem.

3Säg till dem: Så säger Herren, Israels Gud: Förbannelse över den som inte lyder de förbundsvillkor

4som jag ålade era fäder då jag förde dem ut ur Egypten, ut ur smältugnen. Jag sade: Ni skall lyda mig och rätta er efter allt det som jag befaller er. Då skall ni vara mitt folk och jag skall vara er Gud,

5och då skall jag hålla den ed jag svor: att ge era fäder ett land som flödar av mjölk och honung, det land som i dag är ert. Jag svarade: Det skall ske, Herre.

6Herren sade till mig: Förkunna allt detta i Judas städer och på Jerusalems gator: Lyd förbundsvillkoren och rätta er efter dem!

7Gång på gång, från den dag jag förde era fäder ut ur Egypten och ända till denna dag, har jag varnat dem och sagt: Lyd mig!

8Men de ville inte lyssna och hörde inte på mig; alla följde de sina onda och hårda hjärtan. Då lät jag dem drabbas av allt det

pelo que fiz cair sobre eles todas as ameaças desta aliança, a qual lhes ordenei que cumprissem, mas não cumpriram.

jag sagt i dessa förbundsvillkor, som de vägrat uppfylla trots min befallning.

9 Disse-me ainda o SENHOR: Uma conspiração se achou entre os homens de Judá, entre os habitantes de Jerusalém.

9Herren sade till mig: Jag vet att männen i Juda och invånarna i Jerusalem har sammansvurit sig.

10 Tornaram às maldades de seus primeiros pais, que recusaram ouvir as minhas palavras; andaram eles após outros deuses para os servir; a casa de Israel e a casa de Judá violaram a minha aliança, que eu fizera com seus pais.

10De har återfallit i sina förfäders synd, de som vägrade att lyssna till mina ord. De har följt andra gudar och tjänat dem. Israels folk och Judas folk har brutit det förbund jag slöt med deras fäder.

11 Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que trarei mal sobre eles, de que não poderão escapar; clamarão a mim, porém não os ouvirei.

11Därför säger Herren: Se, jag låter dem drabbas av en olycka som de inte kan undkomma, och när de då ropar till mig skall jag inte lyssna på dem.

12 Então, as cidades de Judá e os habitantes de Jerusalém irão aos deuses a quem eles queimaram incenso e a eles clamarão; porém estes, de nenhuma sorte, os livrarão do tempo do seu mal.

12De som bor i Judas städer och i Jerusalem kommer att vända sig till de gudar som de tänder offereld åt och ropa till dem, men de har ingen räddning att ge i olyckans stund.

13 Porque, ó Judá, segundo o número das tuas cidades, são os teus deuses; segundo o número das ruas de Jerusalém, levantaste altares para vergonhosa coisa, isto é, para queimares incenso a Baal.

13Dina gudar har blivit lika talrika som dina städer, Juda, och ni har rest lika många offeraltaren åt Baal som det finns gator i Jerusalem, altaren åt skamguden.

14 Tu, pois, não ores por este povo, nem levantes por eles clamor nem oração; porque não os ouvirei quando eles clamarem a mim, por causa do seu mal.

14Du skall inte be för detta folk, inte komma med klagan och förböner, ty jag kommer inte att lyssna när de ropar till mig om sin olycka.

15 Que direito tem na minha casa a minha amada, ela que cometeu vilezas? Acaso, ó amada, votos e carnes sacrificadas poderão afastar de ti o mal? Então, saltarias de prazer.

15Vad har min älskade i mitt hus att göra, hon som handlat så skändligt? Kan fettstycken och offerkött avvända olyckan från dig? Tror du att de kan rädda dig?

[16] O SENHOR te chamou de oliveira verde, formosa por seus deliciosos frutos; mas agora, à voz de grande tumulto, acendeu fogo ao redor dela e consumiu os seus ramos.

[17] Porque o SENHOR dos Exércitos, que te plantou, pronunciou contra ti o mal, pela maldade que a casa de Israel e a casa de Judá para si mesmas fizeram, pois me provocaram à ira, queimando incenso a Baal.

Conspiração contra Jeremias

[18] O SENHOR mo fez saber, e eu o soube; então, me fizeste ver as suas maquinações.

[19] Eu era como manso cordeiro, que é levado ao matadouro; porque eu não sabia que tramavam projetos contra mim, dizendo: Destruamos a árvore com seu fruto; a ele cortemo-lo da terra dos viventes, e não haja mais memória do seu nome.

[20] Mas, ó SENHOR dos Exércitos, justo Juiz, que provas o mais íntimo do coração, veja eu a tua vingança sobre eles; pois a ti revelei a minha causa.

[21] Portanto, assim diz o SENHOR acerca dos homens de Anatote que procuram a tua morte e dizem: Não profetizes em o nome do SENHOR, para que não morras às nossas mãos.

[22] Sim, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que eu os punirei; os jovens morrerão à espada, os seus filhos e as suas filhas morrerão de fome.

[16]Ett grönskande, praktfullt olivträd — så kallade Herren dig. Nu sätter han lövverket i brand, och med ett väldigt dån brinner dina grenar.

[17]Herren Sebaot, som planterade dig, har uttalat olycksdomen över dig på grund av det onda som Israels folk och Judas folk har bedrivit: de väckte min vrede genom att tända offereld åt Baal.

Mordplaner mot profeten

[18]Herren lät mig veta det, och då förstod jag. Ja, du lät mig se deras handlingar.

[19]Själv var jag som ett fogligt lamm som leds till slakt. Jag insåg inte att det var mot mig de smidde sina planer: »Låt oss fördärva trädet medan det har sav, låt oss utplåna honom ur de levandes land, så att ingen längre minns hans namn!«

[20]Herre Sebaot, rättvise domare, du som prövar njurar och hjärtan, låt mig få se dig ta hämnd på dem, ty dig har jag anförtrott min sak.

[21]Därför säger Herren om de män från Anatot som står efter ditt liv och som hotar att dräpa dig om du inte slutar profetera i Herrens namn,

[22]om dem säger Herren Sebaot så: Se, jag hemsöker dem; de unga männen skall dö för svärd, deras söner och deras döttrar skall dö av svält.

[23] E não haverá deles resto nenhum, porque farei vir o mal sobre os homens de Anatote, no ano da sua punição.

[23]Ingenting skall bli kvar av dem, ty jag låter olyckan drabba männen från Anatot när hemsökelsens år är inne.

Jeremias 12

A queixa de Jeremias

[1] Justo és, ó SENHOR, quando entro contigo num pleito; contudo, falarei contigo dos teus juízos. Por que prospera o caminho dos perversos, e vivem em paz todos os que procedem perfidamente?

[2] Plantaste-os, e eles deitaram raízes; crescem, dão fruto; têm-te nos lábios, mas longe do coração.

[3] Mas tu, ó SENHOR, me conheces, tu me vês e provas o que sente o meu coração para contigo. Arranca-os como as ovelhas para o matadouro e destina-os para o dia da matança.

[4] Até quando estará de luto a terra, e se secará a erva de todo o campo? Por causa da maldade dos que habitam nela, perecem os animais e as aves; porquanto dizem: Ele não verá o nosso fim.

A resposta de Deus

[5] Se te fatigas correndo com homens que vão a pé, como poderás competir com os que vão a cavalo? Se em terra de paz não te sentes seguro, que farás na floresta do Jordão?

[6] Porque até os teus irmãos e a casa de teu pai, eles próprios procedem perfidamente contigo; eles mesmos te perseguem com fortes gritos. Não te fies deles ainda que te digam coisas boas.

Deus castiga os devastadores do país

Jeremia 12

Profetens klagan och Herrens svar

[1]Herre, du skulle få rätt om jag tvistade med dig. Ändå vill jag ställa dig till svars: varför har den gudlöse framgång, varför lever bedragaren i trygghet?

[2]Du planterar dem och de slår rot, de växer upp och bär frukt. Du är ständigt på deras läppar men fjärran från deras hjärtan.

[3]Men, Herre, du ser mig och känner mig, du har prövat mitt hjärta, min trohet mot dig. Skilj ut dem som får till slakten, invig dem till offerdagen.

[4]Hur länge skall jorden sörja och markens gräs vissna bort? Boskap och fåglar går under, ty de som bor där är onda, de tänker: »Han ser inte vad vi har för oss.«

[5]Du som inte orkar hålla jämna steg med fotfolk, hur skulle du kunna tävla med hästar? Du som bara känner dig trygg i en fredlig trakt, hur skulle du klara dig bland Jordandalens täta snår?

[6]Till och med dina bröder och släktingar sviker dig, till och med de bådar upp folk bakom ryggen på dig. Lita inte på dem och deras fagra ord.

Herren klagar över sitt folk

[7] Desamparei a minha casa, abandonei a minha herança; a que mais eu amava entreguei na mão de seus inimigos.

[7]Jag har lämnat mitt hus, övergett min egendom. Min älskade har jag utlämnat åt hennes fiender.

[8] A minha herança tornou-se-me como leão numa floresta; levantou a voz contra mim; por isso, eu a aborreci.

[8]Hon, min egendom, har vänt sig mot mig som ett lejon i skogen, hon har höjt rösten mot mig. Därför har jag förskjutit henne.

[9] Acaso, é para mim a minha herança ave de rapina de várias cores contra a qual se ajuntam outras aves de rapina? Ide, pois, ajuntai todos os animais do campo, trazei-os para a devorarem.

[9]Har mitt land blivit en hyenas näste med rovfåglar kretsande ovanför? Kom hit, alla vilda djur, samlas här och kalasa!

[10] Muitos pastores destruíram a minha vinha e pisaram o meu quinhão; a porção que era o meu prazer, tornaram-na em deserto.

[10]Herdar i mängd har härjat min vingård, trampat ner min åker. Min ljuvliga åker har de gjort till en öde öken.

[11] Em assolação a tornaram, e a mim clama no seu abandono; toda a terra está devastada, porque ninguém há que tome isso a peito.

[11]De har ödelagt den, sörjande och öde ligger den framför mig, hela landet är förött, ty ingen bryr sig om det.

[12] Sobre todos os altos desnudos do deserto vieram destruidores; porque a espada do SENHOR devora de um a outro extremo da terra; não há paz para ninguém.

[12]Över öknens kala höjder rycker förhärjare fram. Ett Herrens svärd förtär allt från den ena änden av landet till den andra; inget levande kommer undan.

[13] Semearam trigo e segaram espinhos; cansaram-se, mas sem proveito algum. Envergonhados sereis dos vossos frutos, por causa do brasume da ira do SENHOR.

[13]De sådde vete men skördade tistlar, de tröttade ut sig till ingen nytta, besvikna står de där med sin gröda för Herrens flammande vredes skull.

As finalidades do castigo de Deus

[14] Assim diz o SENHOR acerca de todos os meus maus vizinhos, que se apoderam da minha herança, que deixei ao meu povo de Israel: Eis que os arrancarei da sua terra e a casa de Judá arrancarei do meio deles.

Israel och dess grannar

[14]Så säger Herren om alla de onda grannfolk som förgripit sig på den egendom han gett åt sitt folk Israel: Jag skall rycka upp dem ur deras mark, och Judas folk skall jag rycka upp från dem.

[15] E será que, depois de os haver arrancado, tornarei a compadecer-me

[15]Men sedan jag ryckt upp dem, skall jag åter förbarma mig över dem och låta dem

deles e os farei voltar, cada um à sua herança, cada um à sua terra.

[16] Se diligentemente aprenderem os caminhos do meu povo, jurando pelo meu nome: Tão certo como vive o SENHOR, como ensinaram o meu povo a jurar por Baal, então, serão edificados no meio do meu povo.

[17] Mas, se não quiserem ouvir, arrancarei tal nação, arrancá-la-ei e a farei perecer, diz o SENHOR.

komma tillbaka, var och en till sin egendom, var och en till sitt land.

[16]Och om de lär sig att göra som mitt folk och svär vid mitt namn, »så sant Herren lever«, så som de lärde mitt folk att svära vid Baal, då skall de få leva vidare bland mitt folk.

[17]Men det folk som inte vill lyssna skall jag rycka upp och förgöra, säger Herren.

Jeremias 13

O cinto de linho

[1] Assim me disse o SENHOR: Vai, compra um cinto de linho e põe-no sobre os lombos, mas não o metas na água.

[2] Comprei o cinto, segundo a palavra do SENHOR, e o pus sobre os lombos.

[3] Então, pela segunda vez me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[4] Toma o cinto que compraste e que tens sobre os lombos; dispõe-te, vai ao Eufrates e esconde-o ali na fenda de uma rocha.

[5] Fui e escondi-o junto ao Eufrates, como o SENHOR me havia ordenado.

[6] Passados muitos dias, disse-me o SENHOR: Dispõe-te, vai ao Eufrates e toma o cinto que te ordenei escondesses ali.

[7] Fui ao Eufrates, cavei e tomei o cinto do lugar onde o escondera; eis que o cinto se tinha apodrecido e para nada prestava.

[8] Então, me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

Jeremia 13

Det förstörda höftskynket

[1]Så sade Herren till mig: Gå och köp dig ett höftskynke av linne och sätt på dig det, men låt det inte komma i vatten.

[2]Jag köpte höftskynket som Herren hade sagt och satte på mig det.

[3]Då kom Herrens ord till mig en andra gång:

[4]Tag höftskynket som du köpte och som du bär om livet och gå till Eufrat. Där skall du gömma det i en bergskreva.

[5]Jag gick bort och gömde det i Eufrat, så som Herren hade befallt mig.

[6]En lång tid därefter sade Herren till mig: Gå till Eufrat och hämta höftskynket som jag befallde dig att gömma där.

[7]Jag gick till Eufrat och letade fram höftskynket där jag hade gömt det. Men då var det förstört och dög inte till någonting.

[8]Då kom Herrens ord till mig:

[9] Assim diz o SENHOR: Deste modo farei também apodrecer a soberba de Judá e a muita soberba de Jerusalém.

[10] Este povo maligno, que se recusa a ouvir as minhas palavras, que caminha segundo a dureza do seu coração e anda após outros deuses para os servir e adorar, será tal como este cinto, que para nada presta.

[11] Porque, como o cinto se apega aos lombos do homem, assim eu fiz apegar-se a mim toda a casa de Israel e toda a casa de Judá, diz o SENHOR, para me serem por povo, e nome, e louvor, e glória; mas não deram ouvidos.

O jarro quebrado

[12] Pelo que dize-lhes esta palavra: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Todo jarro se encherá de vinho; e dir-te-ão: Não sabemos nós muito bem que todo jarro se encherá de vinho?

[13] Mas tu dize-lhes: Assim diz o SENHOR: Eis que eu encherei de embriaguez a todos os habitantes desta terra, e aos reis que se assentam no trono de Davi, e aos sacerdotes, e aos profetas, e a todos os habitantes de Jerusalém.

[14] Fá-los-ei em pedaços, atirando uns contra os outros, tanto os pais como os filhos, diz o SENHOR; não pouparei, não terei pena, nem terei deles compaixão, para que os não destrua.

Apelo e ameaças finais

[15] Ouvi e atentai: não vos ensoberbeçais; porque o SENHOR falou.

[16] Dai glória ao SENHOR, vosso Deus, antes que ele faça vir as trevas, e antes que

[9]Så säger Herren: På samma sätt skall jag göra slut på Judas och Jerusalems stora övermod.

[10]Detta onda folk, som vägrar att lyssna till mig, som lyder sina hårda hjärtan och följer andra gudar, tjänar dem och tillber dem, skall bli som detta höftskynke, som inte duger till någonting.

[11]Ty liksom höftskynket knyts kring en mans höfter, så knöt jag hela Israels folk och hela Judas folk till mig, säger Herren, för att de skulle vara mitt folk, min berömmelse, min ära och min prydnad. Men de lyssnade inte.

De krossade vinkrusen

[12]Säg detta till dem: Så säger Herren, Israels Gud: Vinkrus fyller man med vin. När de då svarar: »Som om vi inte visste att man fyller vinkrus med vin!«

[13]skall du säga till dem: Så säger Herren: Jag skall fylla alla som bor här i landet med vin så att de blir druckna, kungarna som sitter på Davids tron, prästerna, profeterna och alla som bor i Jerusalem.

[14]Jag skall krossa dem mot varandra, både föräldrar och barn, säger Herren. Jag skall förgöra dem utan förskoning, utan medlidande, utan förbarmande.

Varning och straff

[15]Lyssna! Hör på! Var inte för stolta, ty Herren själv talar.

[16]Ge Herren, er Gud, ära innan han låter mörkret falla, innan ni snavar i

tropecem vossos pés nos montes tenebrosos; antes que, esperando vós luz, ele a mude em sombra de morte e a reduza à escuridão.

[17] Mas, se isto não ouvirdes, a minha alma chorará em segredo por causa da vossa soberba; chorarão os meus olhos amargamente e se desfarão em lágrimas, porquanto o rebanho do SENHOR foi levado cativo.

[18] Dize ao rei e à rainha-mãe: Humilhai-vos, assentai-vos no chão; porque caiu da vossa cabeça a coroa da vossa glória.

[19] As cidades do Sul estão fechadas, e ninguém há que as abra; todo o Judá foi levado para o exílio, todos cativos.

[20] Levantai os olhos e vede os que vêm do Norte; onde está o rebanho que te foi confiado, o teu lindo rebanho?

[21] Que dirás, quando ele puser por cabeça contra ti aqueles a quem ensinaste a ser amigos? Acaso, não se apoderarão de ti as dores, como à mulher que está de parto?

[22] Quando disseres contigo mesmo: Por que me sobrevieram estas coisas? Então, sabe que pela multidão das tuas maldades se levantaram as tuas fraldas, e os teus calcanhares sofrem violência.

[23] Pode, acaso, o etíope mudar a sua pele ou o leopardo, as suas manchas? Então, poderíeis fazer o bem, estando acostumados a fazer o mal.

[24] Pelo que os espalharei como o restolho, restolho que é arrebatado pelo vento do deserto.

skymningen bland bergen. Det ljus ni väntar skall han vända i djupaste mörker och förvandla till töcken.

[17]Men om ni inte lyssnar till detta, måste jag gråta i det fördolda över ert högmod och fälla tårar. Ur mina ögon skall tårarna strömma när Herrens hjord förs bort i fångenskap.

[18]Säg till kungen och kungamodern: Stig ner från er höga plats, ty den praktfulla kronan har fallit från era huvuden.

[19]Städerna i Negev är stängda, ingen kan öppna dem. Hela Juda är bortfört i fångenskap, bortfört till sista man.

[20]Lyft blicken och se dem som kommer från norr: var är nu fåren du fick om hand, den hjord som var din stolthet?

[21]Vad kommer du att säga när de som du gjorde till nära vänner sätts till härskare över dig? Kommer du då inte att plågas likt en födande kvinna?

[22]Och du skall fråga dig: »Varför hände detta mig?« För dina många synders skull drogs dina kjolar upp och din kropp blev skändad.

[23]Kan nubiern ändra sin hudfärg eller leoparden sina fläckar? Då skulle också ni kunna göra det goda, ni som vant er vid att göra det onda.

[24]Jag skall skingra er som boss som virvlar bort för ökenvinden.

[25] Esta será a tua sorte, a porção que te será medida por mim, diz o SENHOR; pois te esqueceste de mim e confiaste em mentiras.

[26] Assim, também levantarei as tuas fraldas sobre o teu rosto; e aparecerão as tuas vergonhas.

[27] Tenho visto as tuas abominações sobre os outeiros e no campo, a saber, os teus adultérios, os teus rinchos e a luxúria da tua prostituição. Ai de ti, Jerusalém! Até quando ainda não te purificarás?

Jeremias 14

Grande seca em Judá

[1] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias a respeito da grande seca.

[2] Anda chorando Judá, as suas portas estão abandonadas e, de luto, se curvam até ao chão; e o clamor de Jerusalém vai subindo.

[3] Os seus poderosos enviam os criados a buscar água; estes vão às cisternas e não acham água; voltam com seus cântaros vazios e, decepcionados e confusos, cobrem a cabeça.

[4] Por não ter havido chuva sobre a terra, esta se acha deprimida; e, por isso, os lavradores, decepcionados, cobrem a cabeça.

[5] Até as cervas no campo têm as suas crias e as abandonam, porquanto não há erva.

[6] Os jumentos selvagens se põem nos desnudos altos e, ofegantes, sorvem o ar

[25]Detta skall bli din lott, den del jag mäter ut åt dig, säger Herren, du som glömde mig och förlitade dig på lögn.

[26]Jag drar själv upp dina kjolar över ansiktet på dig så att du blottas i all din skam.

[27]Din frustande otukt! Ditt skamlösa horande! På kullarna och på fälten har jag sett dina vidrigheter. Ve dig, Jerusalem! Skall du aldrig någonsin bli ren?

Jeremia 14

Den svåra torkan. Klagan, bön och Herrens svar

[1]Detta är Herrens ord till Jeremia om torkan.

[2]Juda sörjer, städernas portar sjunker samman, lutar mot jorden i sorg, ett klagoskri stiger från Jerusalem.

[3]Stormännen skickar sina drängar efter vatten, men när de kommer till dammen finner de inget vatten. De återvänder med tomma kärl. Besvikna och vanmäktiga täcker de sina huvuden.

[4]Marken spricker, ty inget regn har fallit i landet. Därför täcker bönderna besvikna sina huvuden.

[5]Också hinden på fältet överger sin nyfödda kalv då det inte finns något grönt.

[6]Vildåsnorna står på de kala höjderna och flämtar som schakaler. Deras ögon är matta, ty det finns inget gräs.

como chacais; os seus olhos desfalecem, porque não há erva.

Rejeitada a primeira intercessão de Jeremias

7 Posto que as nossas maldades testificam contra nós, ó SENHOR, age por amor do teu nome; porque as nossas rebeldias se multiplicaram; contra ti pecamos.

8 Ó Esperança de Israel e Redentor seu no tempo da angústia, por que serias como estrangeiro na terra e como viandante que se desvia para passar a noite?

9 Por que serias como homem surpreendido, como valente que não pode salvar? Mas tu, ó SENHOR, estás em nosso meio, e somos chamados pelo teu nome; não nos desampares.

10 Assim diz o SENHOR sobre este povo: Gostam de andar errantes e não detêm os pés; por isso, o SENHOR não se agrada deles, mas se lembrará da maldade deles e lhes punirá o pecado.

11 Disse-me ainda o SENHOR: Não rogues por este povo para o bem dele.

12 Quando jejuarem, não ouvirei o seu clamor e, quando trouxerem holocaustos e ofertas de manjares, não me agradarei deles; antes, eu os consumirei pela espada, pela fome e pela peste.

Rejeitada a segunda intercessão de Jeremias

13 Então, disse eu: Ah! SENHOR Deus, eis que os profetas lhes dizem: Não vereis espada, nem tereis fome; mas vos darei verdadeira paz neste lugar.

14 Disse-me o SENHOR: Os profetas profetizam mentiras em meu nome, nunca os enviei, nem lhes dei ordem, nem lhes

7Fastän våra brott vittnar mot oss — grip in, Herre, ditt namn till ära! Ja, vår trolöshet är stor, mot dig har vi syndat.

8Du Israels hopp, dess räddare i nödens tid, varför är du som en främling i landet, en vandrare som stannar en enda natt?

9Varför står du lamslagen, lik en kämpe som inte kan segra? Du finns ju mitt ibland oss, Herre, och ditt namn är utropat över oss, överge oss inte!

10Så säger Herren om detta folk: De älskar att driva omkring, de har svårt att hålla fötterna i styr. Herren vill inte veta av dem; nu minns han deras skuld och straffar deras synder.

11Herren sade till mig: »Du skall inte be om välgång för detta folk.

12När de fastar skall jag inte höra deras rop, och när de offrar brännoffer och matoffer vill jag inte veta av dem. Med svärd och svält och pest skall jag göra slut på dem.«

13Då sade jag: »Herre, min Gud, profeterna säger till dem att de inte skall drabbas av svärd eller svält, eftersom du skall ge dem fred och trygghet på denna plats.«

14Herren svarade mig: Profeterna profeterar lögn i mitt namn. Jag har inte sänt dem och inte gett dem något uppdrag

falei; visão falsa, adivinhação, vaidade e o engano do seu íntimo são o que eles vos profetizam.

och inte talat till dem. Lögnsyner, tomma spådomskonster och bedrägliga påfund är vad dessa profeter kommer med.

[15] Portanto, assim diz o SENHOR acerca dos profetas que, profetizando em meu nome, sem que eu os tenha mandado, dizem que nem espada, nem fome haverá nesta terra: À espada e à fome serão consumidos esses profetas.

[15]Därför säger jag, Herren, om de profeter som profeterar i mitt namn fastän jag inte har sänt dem, de som säger att varken svärd eller svält skall drabba detta land: Genom svärd och svält skall dessa profeter gå under.

[16] O povo a quem eles profetizam será lançado nas ruas de Jerusalém, por causa da fome e da espada; não haverá quem os sepulte, a ele, a suas mulheres, a seus filhos e a suas filhas; porque derramarei sobre eles a sua maldade.

[16]Och människorna som de profeterar för skall bli liggande på Jerusalems gator, offer för svält och svärd, och ingen skall begrava dem — män och hustrur, söner och döttrar. Så skall jag låta deras egen ondska drabba dem.

[17] Portanto, lhes dirás esta palavra: Os meus olhos derramem lágrimas, de noite e de dia, e não cessem; porque a virgem, filha do meu povo, está profundamente golpeada, de ferida mui dolorosa.

[17]Detta skall du säga till dem: Tårar strömmar från mina ögon natt och dag, utan avbrott. Ty mitt folk, min arma dotter, har drabbats av ett förkrossande slag, av ett oläkligt sår.

[18] Se eu saio ao campo, eis aí os mortos à espada; se entro na cidade, estão ali os debilitados pela fome; até os profetas e os sacerdotes vagueiam pela terra e não sabem para onde vão.

[18]Går jag ut på fälten ser jag dem som stupat för svärd, går jag in i staden ser jag svältens härjningar. Även präster och profeter irrar omkring i landet, rådlösa.

Rejeitada, em absoluto, a terceira intercessão de Jeremias

[19] Acaso, já de todo rejeitaste a Judá? Ou aborrece a tua alma a Sião? Por que nos feriste, e não há cura para nós? Aguardamos a paz, e nada há de bom; o tempo da cura, e eis o terror.

[19]Har du helt förkastat Juda? Känner du avsky för Sion? Varför har du slagit oss, gett oss oläkliga sår? Vi hoppas på fred och välgång men lyckan uteblir, vi hoppas på en tid av läkedom men möter skräck.

[20] Conhecemos, ó SENHOR, a nossa maldade e a iniqüidade de nossos pais; porque temos pecado contra ti.

[20]Herre, vi erkänner vår ondska, våra fäders skuld, ja, vi har syndat mot dig.

[21] Não nos rejeites, por amor do teu nome; não cubras de opróbrio o trono da tua glória; lembra-te e não anules a tua aliança conosco.

[22] Acaso, haverá entre os ídolos dos gentios algum que faça chover? Ou podem os céus de si mesmos dar chuvas? Não és tu somente, ó SENHOR, nosso Deus, o que fazes isto? Portanto, em ti esperamos, pois tu fazes todas estas coisas.

[21]För ditt namns ära: förskjut oss inte, förnedra inte din härlighets tron! Kom ihåg ditt förbund med oss, bryt det inte!

[22]Kan någon av folkens falska gudar ge regn? Kan himlen själv låta skurar falla? Endast du kan det, Herre, vår Gud, du är vårt hopp. Ty du är den som gjort allt detta.

Jeremias 15

[1] Disse-me, porém, o SENHOR: Ainda que Moisés e Samuel se pusessem diante de mim, meu coração não se inclinaria para este povo; lança-os de diante de mim, e saiam.

[2] Quando te perguntarem: Para onde iremos? Dir-lhes-ás: Assim diz o SENHOR: O que é para a morte, para a morte; o que é para a espada, para a espada; o que é para a fome, para a fome; e o que é para o cativeiro, para o cativeiro.

[3] Porque os punirei com quatro sortes de castigos, diz o SENHOR: com espada para matar, com cães para os arrastarem e com as aves dos céus e as feras do campo para os devorarem e destruírem.

[4] Entregá-los-ei para que sejam um espetáculo horrendo para todos os reinos da terra; por causa de Manassés, filho de Ezequias, rei de Judá, por tudo quanto fez em Jerusalém.

Jeremia 15

[1]Herren sade till mig: Inte ens om Mose och Samuel stod här inför mig skulle jag ha någon medkänsla med detta folk. Driv bort dem ur min åsyn, låt dem gå sin väg!

[2]Och när de frågar dig vart de skall gå skall du svara dem: Så säger Herren: Till pesten de som hör pesten till, till svärdet de som hör svärdet till, till svälten de som hör svälten till, till fångenskapen de som hör fångenskapen till.

[3]Fyra olika plågor bådar jag upp mot dem, säger Herren: svärdet som skall döda, hundarna som skall släpa bort, himlens fåglar och markens djur som skall äta och sönderslita.

[4]Jag skall göra dem till en skräckbild för alla riken på jorden på grund av allt vad Judas kung Manasse, Hiskias son, har gjort sig skyldig till i Jerusalem.

Jerusalems öde

[5] Pois quem se compadeceria de ti, ó Jerusalém? Ou quem se entristeceria por ti? Ou quem se desviaria a perguntar pelo teu bem-estar?

[5]Vem har medlidande med dig, Jerusalem, vem visar deltagande? Vem gör sig besvär att fråga hur det går för dig?

[6] Tu me rejeitaste, diz o SENHOR, voltaste para trás; por isso, levantarei a mão contra ti e te destruirei; estou cansado de ter compaixão.

[6]Det var du som övergav mig, säger Herren, du som vände mig ryggen. Jag lyfte min hand mot dig och krossade dig. Jag är trött på att visa förbarmande.

[7] Cirandei-os com a pá nas portas da terra; desfilhei e destruí o meu povo, mas não deixaram os seus caminhos.

[7]Alla som bodde i städerna kastade jag med kastskovel. Jag gjorde dem barnlösa, lät mitt folk gå under — de vek inte av från sin väg.

[8] As suas viúvas se multiplicaram mais do que as areias dos mares; eu trouxe ao meio-dia um destruidor sobre a mãe de jovens; fiz cair de repente sobre ela angústia e pavor.

[8]Deras änkor blev talrikare än sandkornen på stranden. Jag sände mot dem inkräktare som härjade mitt på ljusa dagen. Skräck och förfäran lät jag plötsligt drabba dem.

[9] Aquela que tinha sete filhos desmaiou como para expirar a alma; pôs-se-lhe o sol quando ainda era dia; ela ficou envergonhada e confundida, e os que ficaram dela, eu os entregarei à espada, diante dos seus inimigos, diz o SENHOR.

[9]Hon som har fött sju söner sjunker samman i vanmakt. Hennes sol gick ner medan det ännu var dag, hon berövades sin ära. Dem som är kvar av folket skall jag prisge åt fiendens svärd, säger Herren.

O Senhor conforta ao seu profeta

Profetens klagan och Herrens svar

[10] Ai de mim, minha mãe! Pois me deste à luz homem de rixa e homem de contendas para toda a terra! Nunca lhes emprestei com usura, nem eles me emprestaram a mim com usura; todavia, cada um deles me amaldiçoa.

[10]Ve mig, min mor, att du födde mig, en man som ständigt råkar i tvist och träta med hela världen! Jag står inte i skuld till någon och ingen står i skuld till mig. Ändå förbannar de mig alla.

[11] Disse o SENHOR: Na verdade, eu te fortalecerei para o bem e farei que o inimigo te dirija súplicas no tempo da calamidade e no tempo da aflição.

[11]Sannerligen, Herre, dig har jag tjänat med deras bästa för ögonen. Jag har bett till dig för mina fiender i olyckans och nödens tid, det vet du, Herre.

[12] Pode alguém quebrar o ferro, o ferro do Norte, ou o bronze?

[12]Kan man bryta sönder järn, järn från norr, och koppar?

[13] Os teus bens e os teus tesouros entregarei gratuitamente ao saque, por todos os teus pecados e em todos os teus territórios.

[13]Din rikedom och dina skatter skall jag utlämna till plundring som straff för alla de synder du begått överallt i ditt land.

[14] Levar-te-ei com os teus inimigos para a terra que não conheces; porque o fogo se acendeu em minha ira e sobre vós arderá.

[14]Jag skall göra dig till slav åt dina fiender i ett land du inte känner. Ty min vrede har tänt en eld, den brinner för alltid.

[15] Tu, ó SENHOR, o sabes; lembra-te de mim, ampara-me e vinga-me dos meus perseguidores; não me deixes ser arrebatado, por causa da tua longanimidade; sabe que por amor de ti tenho sofrido afrontas.

[15]Herre, tänk på mig och ta dig an mig, ge mig hämnd på mina förföljare! Låt inte ditt tålamod bli mitt fall! Tänk på hur jag smutskastas för din skull

[16] Achadas as tuas palavras, logo as comi; as tuas palavras me foram gozo e alegria para o coração, pois pelo teu nome sou chamado, ó SENHOR, Deus dos Exércitos.

[16]av dem som föraktar dina ord. Krossa dem, så att ditt ord kan fylla mitt hjärta med glädje! Ty ditt namn är utropat över mig, Herre, härskarornas Gud.

[17] Nunca me assentei na roda dos que se alegram, nem me regozijei; oprimido por tua mão, eu me assentei solitário, pois já estou de posse das tuas ameaças.

[17]Aldrig får jag skratta tillsammans med glada vänner. Jag sitter ensam, tyngd av din hand, ty din vrede uppfyller mig.

[18] Por que dura a minha dor continuamente, e a minha ferida me dói e não admite cura? Serias tu para mim como ilusório ribeiro, como águas que enganam?

[18]Varför måste jag ständigt plågas, varför är mitt sår obotligt? Det vill inte läka. En sinande bäck har du blivit för mig, ett vatten som sviker.

[19] Portanto, assim diz o SENHOR: Se tu te arrependeres, eu te farei voltar e estarás diante de mim; se apartares o precioso do vil, serás a minha boca; e eles se tornarão a ti, mas tu não passarás para o lado deles.

[19]Och nu säger Herren: Om du vänder tillbaka skall jag låta dig komma tillbaka och bli min tjänare. Om ditt tal är lödigt och utan slagg skall du få bli min mun. Människorna skall komma tillbaka till dig, men du skall inte komma tillbaka till dem.

[20] Eu te porei contra este povo como forte muro de bronze; eles pelejarão contra ti, mas não prevalecerão contra ti; porque eu

[20]Mot detta folk gör jag dig till en ointaglig mur av koppar. De skall angripa dig, men de skall inte besegra dig, ty jag

sou contigo para te salvar, para te livrar deles, diz o SENHOR;

21 Arrebatar-te-ei das mãos dos iníquos, livrar-te-ei das garras dos violentos.

är med dig, jag skall komma till din hjälp och rädda dig, säger Herren.

21 Jag skall rädda dig ur de ondas hand och befria dig ur våldsmännens grepp.

Jeremias 16

A vida solitária do profeta, figura do povo

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Não tomarás mulher, não terás filhos nem filhas neste lugar.

3 Porque assim diz o SENHOR acerca dos filhos e das filhas que nascerem neste lugar, acerca das mães que os tiverem e dos pais que os gerarem nesta terra:

4 Morrerão vitimados de enfermidades e não serão pranteados, nem sepultados; servirão de esterco para a terra. A espada e a fome os consumirão, e o seu cadáver servirá de pasto às aves do céu e aos animais da terra.

5 Porque assim diz o SENHOR: Não entres na casa do luto, não vás a lamentá-los, nem te compadeças deles; porque deste povo retirei a minha paz, diz o SENHOR, a benignidade e a misericórdia.

6 Nesta terra, morrerão grandes e pequenos e não serão sepultados; não os prantearão, nem se farão por eles incisões, nem por eles se raparão as cabeças.

7 Não se dará pão a quem estiver de luto, para consolá-lo por causa de morte; nem lhe darão a beber do copo de consolação, pelo pai ou pela mãe.

Jeremia 16

Profetens liv ett tecken för folket

1 Herrens ord kom till mig:

2 Du skall inte ta dig någon hustru eller skaffa dig söner och döttrar på denna plats.

3 Ty så säger Herren om de söner och döttrar som föds här, om mödrarna som föder dem och om fäderna som avlar dem i detta land:

4 De skall dö av svåra sjukdomar, de skall inte begråtas och inte begravas; de skall bli till gödsel på marken. För svärd och svält skall de gå under, och deras döda kroppar skall bli till föda åt himlens fåglar och markens djur.

5 Så säger Herren: Deltag inte i någon sorgehögtid, inte i någon dödsklagan, visa dem inget medlidande, ty jag har tagit bort min fred från detta folk, säger Herren, och min kärlek och barmhärtighet.

6 Stora och små skall dö i detta land, och de skall inte begravas. Ingen dödsklagan skall hållas över dem. Ingen skall rista sig blodig eller raka sitt huvud för deras skull.

7 Ingen skall bryta bröd till tröst för den som sörjer en död eller räcka tröstebägaren åt den som förlorat sin far eller sin mor.

[8] Nem entres na casa do banquete, para te assentares com eles a comer e a beber.

[9] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que farei cessar neste lugar, perante vós e em vossos dias, a voz de regozijo e a voz de alegria, o canto do noivo e o da noiva.

[10] Quando anunciares a este povo todas estas palavras e eles te disserem: Por que nos ameaça o SENHOR com todo este grande mal? Qual é a nossa iniqüidade, qual é o nosso pecado, que cometemos contra o SENHOR, nosso Deus?

[11] Então, lhes responderás: Porque vossos pais me deixaram, diz o SENHOR, e se foram após outros deuses, e os serviram, e os adoraram, mas a mim me deixaram e a minha lei não guardaram.

[12] Vós fizestes pior do que vossos pais; pois eis que cada um de vós anda segundo a dureza do seu coração maligno, para não me dar ouvidos a mim.

[13] Portanto, lançar-vos-ei fora desta terra, para uma terra que não conhecestes, nem vós nem vossos pais, onde servireis a outros deuses, de dia e de noite, porque não usarei de misericórdia para convosco.

[14] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que nunca mais se dirá: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel do Egito;

[15] mas: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel da terra do Norte e de todas as terras para onde os

[8]Gå inte heller på någon fest för att sitta tillsammans med dem och äta och dricka.

[9]Ty så säger Herren Sebaot, Israels Gud: I er livstid, inför era egna ögon, skall jag på denna plats tysta alla glada röster, jubelrop och bröllopsglädje.

[10]När du nu berättar allt detta för folket kommer de att fråga dig: »Varför hotar Herren oss med dessa svåra olyckor? Vad har vi gjort för ont? Vilken synd har vi begått mot Herren, vår Gud?«

[11]Då skall du svara dem: »Era fäder övergav mig, säger Herren, de följde andra gudar, de tjänade dem och tillbad dem, men mig övergav de och min lag höll de inte.

[12]Och ni har burit er ännu värre åt än era fäder. Var och en av er har följt sitt onda och hårda hjärta utan att lyssna till mig.

[13]Jag skall kasta ut er ur detta land, till ett land som varken ni eller era fäder har känt till. Där får ni tjäna andra gudar dag och natt. Jag tänker inte visa er något förbarmande.«

Löften och varningar

[14]Därför skall det komma en tid, säger Herren, då man inte längre säger »Så sant Herren lever, han som förde israeliterna ut ur Egypten«

[15]utan »Så sant Herren lever, han som förde israeliterna ut ur Nordlandet och alla andra länder dit han fördrivit dem.«

tinha lançado. Pois eu os farei voltar para a sua terra, que dei a seus pais.

16 Eis que mandarei muitos pescadores, diz o SENHOR, os quais os pescarão; depois, enviarei muitos caçadores, os quais os caçarão de sobre todos os montes, de sobre todos os outeiros e até nas fendas das rochas.

17 Porque os meus olhos estão sobre todos os seus caminhos; ninguém se esconde diante de mim, nem se encobre a sua iniqüidade aos meus olhos.

18 Primeiramente, pagarei em dobro a sua iniqüidade e o seu pecado, porque profanaram a minha terra com os cadáveres dos seus ídolos detestáveis e encheram a minha herança com as suas abominações.

19 Ó SENHOR, força minha, e fortaleza minha, e refúgio meu no dia da angústia, a ti virão as nações desde os fins da terra e dirão: Nossos pais herdaram só mentiras e coisas vãs, em que não há proveito.

20 Acaso, fará o homem para si deuses que, de fato, não são deuses?

21 Portanto, eis que lhes farei conhecer, desta vez lhes farei conhecer a minha força e o meu poder; e saberão que o meu nome é SENHOR.

Jeremias 17

O pecado engana e destrói

1 O pecado de Judá está escrito com um ponteiro de ferro e com diamante pontiagudo, gravado na tábua do seu coração e nas pontas dos seus altares.

Ty jag skall låta dem återvända till den mark som jag gav åt deras fäder.

16Nu sänder jag bud efter många fiskare, säger Herren, och de skall fiska dem. Sedan skall jag sända bud efter många jägare, och de skall jaga dem ner från varje berg och varje höjd och ut ur klyftorna.

17Ty jag håller ögonen på allt vad de gör. De kan inte gömma sig för mig, och deras brott kan inte döljas för mina blickar.

18Först skall jag vedergälla dem dubbelt för deras synd och skuld, för att de har vanhelgat mitt land med sina vidriga as till gudar och fyllt min egendom med sina skändligheter.

19Herre, min styrka och mitt värn, min tillflykt på nödens dag, till dig skall folken komma från jordens ändar och säga: »Lögn och tomhet var våra fäders arv, gudar som ingen hjälp kan ge.«

20Kan människan själv göra sig gudar? Då är de inga gudar.

21Därför skall jag visa dem, en gång för alla skall jag visa dem min styrka och min makt. De skall inse att mitt namn är Herren.

Jeremia 17

Judas synd

1Judas synd är upptecknad med järnstift, ristad med diamantspets på deras hjärtas tavla och på deras altarens horn

[2] Seus filhos se lembram dos seus altares e dos seus postes-ídolos junto às árvores frondosas, sobre os altos outeiros.

[3] Ó monte do campo, os teus bens e todos os teus tesouros darei por presa, como também os teus altos por causa do pecado, em todos os teus territórios!

[4] Assim, por ti mesmo te privarás da tua herança que te dei, e far-te-ei servir os teus inimigos, na terra que não conheces; porque o fogo que acendeste na minha ira arderá para sempre.

[5] Assim diz o SENHOR: Maldito o homem que confia no homem, faz da carne mortal o seu braço e aparta o seu coração do SENHOR!

[6] Porque será como o arbusto solitário no deserto e não verá quando vier o bem; antes, morará nos lugares secos do deserto, na terra salgada e inabitável.

[7] Bendito o homem que confia no SENHOR e cuja esperança é o SENHOR.

[8] Porque ele é como a árvore plantada junto às águas, que estende as suas raízes para o ribeiro e não receia quando vem o calor, mas a sua folha fica verde; e, no ano de sequidão, não se perturba, nem deixa de dar fruto.

[9] Enganoso é o coração, mais do que todas as coisas, e desesperadamente corrupto; quem o conhecerá?

[10] Eu, o SENHOR, esquadrinho o coração, eu provo os pensamentos; e isto para dar a cada um segundo o seu proceder, segundo o fruto das suas ações.

[2] till ett vittnesbörd mot dem. Deras altaren och asherapålar står vid grönskande träd, på de höga kullarna

[3] och i bergstrakterna. Din rikedom och alla dina skatter skall jag utlämna till plundring som straff för alla de synder du begått överallt i ditt land.

[4] Den egendom jag givit dig skall du tvingas avstå från. Jag skall göra dig till dina fienders slav i ett land som du inte känner. Ty min vrede har tänt en eld, den brinner för alltid.

Falsk och sann trygghet

[5] Så säger Herren: Förbannad den man som sätter sin lit till människor, som stöder sig på mänsklig kraft och vänder sig bort från Herren.

[6] Han blir som en buske i ödemarken och får aldrig se det goda komma. Han skall leva i förbrända trakter, på saltjord där ingen kan bo.

[7] Välsignad den man som sätter sin lit till Herren, som litar helt till Herren.

[8] Han blir som ett träd planterat nära vatten. Det sträcker sina rötter mot bäcken. Det har inget att frukta av hettan, bladen är alltid gröna. Det ängslas inte under torra år, upphör inte att bära frukt.

[9] Hjärtat är bedrägligast av allt, det är oförbätterligt — vem kan förstå det?

[10] Jag, Herren, rannsakar hjärtat och prövar njurarna och lönar var och en för vad han gjort, så som hans gärningar förtjänar.

[11] Como a perdiz que choca ovos que não pôs, assim é aquele que ajunta riquezas, mas não retamente; no meio de seus dias, as deixará e no seu fim será insensato.

Jeremias clama a Deus que o socorra dos seus inimigos

[12] Trono de glória enaltecido desde o princípio é o lugar do nosso santuário.

[13] Ó SENHOR, Esperança de Israel! Todos aqueles que te deixam serão envergonhados; o nome dos que se apartam de mim será escrito no chão; porque abandonam o SENHOR, a fonte das águas vivas.

[14] Cura-me, SENHOR, e serei curado, salva-me, e serei salvo; porque tu és o meu louvor.

[15] Eis que eles me dizem: Onde está a palavra do SENHOR? Que se cumpra!

[16] Mas eu não me recusei a ser pastor, seguindo-te; nem tampouco desejei o dia da aflição, tu o sabes; o que saiu dos meus lábios está no teu conhecimento.

[17] Não me sejas motivo de terror; meu refúgio és tu no dia do mal.

[18] Sejam envergonhados os que me perseguem, e não seja eu envergonhado; assombrem-se eles, e não me assombre eu; traze sobre eles o dia do mal e destrói-os com dobrada destruição.

A santificação do sábado

[19] Assim me disse o SENHOR: Vai, põe-te à porta dos filhos do povo, pela qual entram e saem os reis de Judá, como também a todas as portas de Jerusalém,

[11]En rapphöna ruvande på ägg som hon aldrig får kläcka är den som ohederligt samlat rikedomar: mitt i livet måste han lämna dem och står där till slut som ett fån.

Israels hopp

[12]En härlighetens tron, upphöjd sedan begynnelsen, är platsen för vår helgedom.

[13]Herre, Israels hopp, alla som överger dig skall stå där med skam, de som avfaller från dig skall utrotas ur landet, ty de har övergivit Herren, källan med det friska vattnet.

En bön av profeten

[14]Bota mig, Herre, och jag är botad! Rädda mig, och jag är räddad! Du är min lovsång.

[15]De säger till mig: »Vad blir det av Herrens ord? Skall det inte slå in?«

[16]Jag har aldrig bestormat dig och bett dig sända olycka, jag har aldrig önskat ofärdens dag. Du känner allt som gått över mina läppar, allt jag sagt har du hört.

[17]Bli inte till fördärv för mig, du är min tillflykt på olyckans dag.

[18]Må mina förföljare stå där med skam, inte jag, må de bli skräckslagna, inte jag. Låt olyckans dag drabba dem, krossa dem och krossa dem igen!

Sabbatsbudet

[19]Så sade Herren till mig: Gå och ställ dig i Medborgarporten, där Judas kungar går in och går ut, och i alla andra portar i Jerusalem

[20] e dize-lhes: Ouvi a palavra do SENHOR, vós, reis de Judá, e todo o Judá, e todos os moradores de Jerusalém que entrais por estas portas.

[20]och säg till dem: Hör Herrens ord, ni Judas kungar, Judas folk och alla invånare i Jerusalem, ni som går in genom dessa portar.

[21] Assim diz o SENHOR: Guardai-vos por amor da vossa alma, não carregueis cargas no dia de sábado, nem as introduzais pelas portas de Jerusalém;

[21]Så säger Herren: Ta er noga i akt för att bära någon börda på sabbatsdagen eller föra in den genom Jerusalems portar.

[22] não tireis cargas de vossa casa no dia de sábado, nem façais obra alguma; antes, santificai o dia de sábado, como ordenei a vossos pais.

[22]Bär inte ut någon börda ur era hus på sabbatsdagen och utför inget arbete utan håll sabbatsdagen helig, så som jag befallde era fäder.

[23] Mas não atenderam, não inclinaram os ouvidos; antes, endureceram a cerviz, para não me ouvirem, para não receberem disciplina.

[23]De ville inte lyda, inte höra på, utan vägrade styvnackat att lyssna och ta varning.

[24] Se, deveras, me ouvirdes, diz o SENHOR, não introduzindo cargas pelas portas desta cidade no dia de sábado, e santificardes o dia de sábado, não fazendo nele obra alguma,

[24]Men om ni lyder mig, säger Herren, och inte för in någon börda genom denna stads portar på sabbatsdagen utan håller sabbaten helig och inte utför något arbete den dagen,

[25] então, pelas portas desta cidade entrarão reis e príncipes, que se assentarão no trono de Davi, andando em carros e montados em cavalos, eles e seus príncipes, os homens de Judá e os moradores de Jerusalém; e esta cidade será para sempre habitada.

[25]då skall kungar som sitter på Davids tron och som har hästar och vagnar färdas genom denna stads portar, följda av sina stormän, av männen i Juda och invånarna i Jerusalem. Och denna stad skall sedan alltid vara bebodd.

[26] Virão das cidades de Judá e dos contornos de Jerusalém, da terra de Benjamim, das planícies, das montanhas e do Sul, trazendo holocaustos, sacrifícios, ofertas de manjares e incenso, oferecendo igualmente sacrifícios de ações de graças na Casa do SENHOR.

[26]Människor skall komma från städerna i Juda, från Jerusalems omgivningar, från Benjamins land, från Låglandet, från bergsbygden och från Negev, och de skall bära fram brännoffer och slaktoffer, matoffer och rökelse och offra tackoffer i Herrens hus.

[27] Mas, se não me ouvirdes, e, por isso, não santificardes o dia de sábado, e carregardes alguma carga, quando entrardes pelas portas de Jerusalém no dia de sábado, então, acenderei fogo nas suas portas, o qual consumirá os palácios de Jerusalém e não se apagará.

[27]Men om ni inte lyder min befallning att hålla sabbatsdagen helig och inte bära någon börda när ni går in genom Jerusalems portar på sabbatsdagen, då skall jag sätta eld på dess portar och branden skall härja Jerusalems borgar, och den skall inte släckas.

Jeremias 18

O vaso do oleiro

[1] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, dizendo:

[2] Dispõe-te, e desce à casa do oleiro, e lá ouvirás as minhas palavras.

[3] Desci à casa do oleiro, e eis que ele estava entregue à sua obra sobre as rodas.

[4] Como o vaso que o oleiro fazia de barro se lhe estragou na mão, tornou a fazer dele outro vaso, segundo bem lhe pareceu.

[5] Então, veio a mim a palavra do SENHOR:

[6] Não poderei eu fazer de vós como fez este oleiro, ó casa de Israel? – diz o SENHOR; eis que, como o barro na mão do oleiro, assim sois vós na minha mão, ó casa de Israel.

[7] No momento em que eu falar acerca de uma nação ou de um reino para o arrancar, derribar e destruir,

[8] se a tal nação se converter da maldade contra a qual eu falei, também eu me arrependerei do mal que pensava fazer-lhe.

[9] E, no momento em que eu falar acerca de uma nação ou de um reino, para o edificar e plantar,

Jeremia 18

Leran i krukmakarens händer

[1]Detta ord kom till Jeremia från Herren:

[2]Gå ner till krukmakarens hus. Där skall jag låta dig höra mina ord.

[3]Då gick jag ner till krukmakarens hus och fann honom i arbete vid drejskivan.

[4]Ibland misslyckades lerkärlet som krukmakaren formade med sina händer, och då gjorde han om det till ett nytt kärl, så som han ville ha det.

[5]Herrens ord kom till mig:

[6]Skulle jag inte kunna göra med er, Israels folk, så som denne krukmakare gör, säger Herren. Som leran i krukmakarens händer, så är ni i mina händer, Israels folk.

[7]Ena gången hotar jag att rycka upp, vräka omkull och förstöra ett folk och ett rike.

[8]Men om det folk jag hotat vänder om från sin ondska, ångrar jag mig och gör inte det onda jag tänkt tillfoga dem.

[9]En annan gång lovar jag att bygga upp och plantera ett folk och ett rike.

[10] se ele fizer o que é mau perante mim e não der ouvidos à minha voz, então, me arrependerei do bem que houvera dito lhe faria.

[11] Ora, pois, fala agora aos homens de Judá e aos moradores de Jerusalém, dizendo: Assim diz o SENHOR: Eis que estou forjando mal e formo um plano contra vós outros; convertei-vos, pois, agora, cada um do seu mau proceder e emendai os vossos caminhos e as vossas ações.

[12] Mas eles dizem: Não há esperança, porque andaremos consoante os nossos projetos, e cada um fará segundo a dureza do seu coração maligno.

[13] Portanto, assim diz o SENHOR: Perguntai agora entre os gentios sobre quem ouviu tal coisa. Coisa sobremaneira horrenda cometeu a virgem de Israel!

[14] Acaso, a neve deixará o Líbano, a rocha que se ergue na planície? Ou faltarão as águas que vêm de longe, frias e correntes?

[15] Contudo, todos os do meu povo se têm esquecido de mim, queimando incenso aos ídolos, que os fizeram tropeçar nos seus caminhos e nas veredas antigas, para que andassem por veredas não aterradas;

[16] para fazerem da sua terra um espanto e objeto de perpétuo assobio; todo aquele que passar por ela se espantará e meneará a cabeça.

[10]Men om de gör det som är ont i mina ögon och inte lyder mig, ångrar jag mig och gör inte det goda jag lovat dem.

[11]Säg nu till männen i Juda och invånarna i Jerusalem: Så säger Herren: Som krukmakaren formar leran, så skapar jag en olycka åt er och tänker ut en plan mot er. Lämna er onda väg! Ändra era liv och era gärningar!

[12]Men de kommer att svara: »Lönlöst! Vi följer våra egna planer och handlar var och en efter sitt eget onda och hårda hjärta.«

Israels avfall och Guds dom

[13]Därför säger Herren så: Ställ den frågan till folken: Vem har hört något sådant? Fasansfullt är det som jungfrun Israel har gjort.

[14]Kan stenarna försvinna från åkern eller snön från Libanons berg? Kan strömmande vatten sina eller flödande källor?

[15]Ändå har mitt folk glömt mig och tänder offereld åt falska gudar, som fått dem att snubbla på vägen, den urgamla vägen, och slå in på obanade stigar.

[16]Så skall deras land läggas öde och ständigt bli utsatt för hån. Alla som har sin väg förbi skall bestörta skaka på huvudet.

[17] Com vento oriental os espalharei diante do inimigo; mostrar-lhes-ei as costas e não o rosto, no dia da sua calamidade.

O profeta ora contra seus inimigos

[18] Então, disseram: Vinde, e forjemos projetos contra Jeremias; porquanto não há de faltar a lei ao sacerdote, nem o conselho ao sábio, nem a palavra ao profeta; vinde, firamo-lo com a língua e não atendamos a nenhuma das suas palavras.

[19] Olha para mim, SENHOR, e ouve a voz dos que contendem comigo.

[20] Acaso, pagar-se-á mal por bem? Pois abriram uma cova para a minha alma. Lembra-te de que eu compareci à tua presença, para interceder pelo seu bem-estar, para desviar deles a tua indignação.

[21] Portanto, entrega seus filhos à fome e ao poder da espada; sejam suas mulheres roubadas dos filhos e fiquem viúvas; seus maridos sejam mortos de peste, e os seus jovens, feridos à espada na peleja.

[22] Ouça-se o clamor de suas casas, quando trouxeres bandos sobre eles de repente. Porquanto abriram cova para prender-me e puseram armadilha aos meus pés.

[23] Mas tu, ó SENHOR, sabes todo o seu conselho contra mim para matar-me; não lhes perdoes a iniqüidade, nem lhes apagues o pecado de diante da tua face; mas sejam derribados diante de ti; age contra eles no tempo da tua ira.

Jeremias 19

A botija quebrada

[17]Som östanvinden skall jag skingra dem inför fienden. Ryggen, inte ansiktet, skall jag vända mot dem på deras olyckas dag.

Profetens bön om hämnd

[18]De sade: »Vi måste tänka ut ett sätt att komma åt Jeremia. Vi får ändå vägledning från prästerna, råd från de visa, gudsord från profeterna. Vi smutskastar honom, så behöver vi inte bry oss om vad han säger.«

[19]Lyssna till mig, Herre, och hör vad mina motståndare säger.

[20]Skall gott lönas med ont? De har grävt en grop åt mig. Tänk på hur jag stod inför dig och vädjade för dem och bad dig vända din vrede från dem.

[21]Utlämna därför deras barn åt svälten och prisge dem åt svärdet. Gör deras kvinnor till barnlösa änkor, låt männen bli pestens offer, låt de unga huggas ner i strid.

[22]Låt klagoskrik stiga från deras hus när du släpper lös rövarhopar mot dem. Ty de har grävt en grop för att fånga mig och gillrat snaror för mina fötter.

[23]Men du, Herre, känner till alla deras mordplaner mot mig. Förlåt inte deras brott, utplåna inte deras synd! Låt dem ligga där slagna inför dig! Grip in mot dem på din vredes dag.

Jeremia 19

Den krossade lerkrukan

[1] Assim diz o SENHOR: Vai, compra uma botija de oleiro e leva contigo alguns dos anciãos do povo e dos anciãos dos sacerdotes;

[2] sai ao vale do filho de Hinom, que está à entrada da Porta do Oleiro, e apregoa ali as palavras que eu te disser;

[3] e dize: Ouvi a palavra do SENHOR, ó reis de Judá e moradores de Jerusalém. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que trarei mal sobre este lugar, e quem quer que dele ouvir retinir-lhe-ão os ouvidos.

[4] Porquanto me deixaram e profanaram este lugar, queimando nele incenso a outros deuses, que nunca conheceram, nem eles, nem seus pais, nem os reis de Judá; e encheram este lugar de sangue de inocentes;

[5] e edificaram os altos de Baal, para queimarem os seus filhos no fogo em holocaustos a Baal, o que nunca lhes ordenei, nem falei, nem me passou pela mente.

[6] Por isso, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que este lugar já não se chamará Tofete, nem vale do filho de Hinom, mas o vale da Matança.

[7] Porque dissiparei o conselho de Judá e de Jerusalém neste lugar e os farei cair à espada diante de seus inimigos e pela mão dos que procuram tirar-lhes a vida; e darei o seu cadáver por pasto às aves dos céus e aos animais da terra.

[1]Så sade Herren: Gå och köp en kruka av lergods. Ta med dig några av folkets och prästernas äldste

[2]och gå ut till Ben-Hinnoms dal mitt emot Lerskärvsporten. Där skall du förkunna de ord jag talar till dig.

[3]Du skall säga: Hör Herrens ord, ni kungar av Juda och ni invånare i Jerusalem! Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Jag skall låta en sådan olycka drabba denna plats att det kommer att skrälla i öronen på alla som får höra det.

[4]De har övergivit mig, de har gjort denna plats främmande och tänt offereld här åt andra gudar, som varken de eller deras fäder eller Judas kungar kände, och de har fyllt denna plats med oskyldigas blod.

[5]De har byggt offerplatser där de bränner sina barn som offer åt Baal. Något sådant har jag aldrig befallt, aldrig talat om och aldrig tänkt.

[6]Därför skall det komma en tid, säger Herren, då denna plats inte längre kallas Tofet eller Ben-Hinnoms dal utan Dråpdalen.

[7]På denna plats skall jag spräcka Judas och Jerusalems planer. Jag skall låta dem stupa för sina motståndares svärd och för sina dödsfienders hand. Deras döda kroppar skall jag ge till föda åt himlens fåglar och markens djur.

8 Porei esta cidade por espanto e objeto de assobios; todo aquele que passar por ela se espantará e assobiará, por causa de todas as suas pragas.
9 Fá-los-ei comer as carnes de seus filhos e as carnes de suas filhas, e cada um comerá a carne do seu próximo, no cerco e na angústia em que os apertarão os seus inimigos e os que buscam tirar-lhes a vida.
10 Então, quebrarás a botija à vista dos homens que foram contigo

11 e lhes dirás: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Deste modo quebrarei eu este povo e esta cidade, como se quebra o vaso do oleiro, que não pode mais refazer-se, e os enterrarão em Tofete, porque não haverá outro lugar para os enterrar.

12 Assim farei a este lugar, diz o SENHOR, e aos seus moradores; e farei desta cidade um Tofete.
13 As casas de Jerusalém e as casas dos reis de Judá serão imundas como o lugar de Tofete; também todas as casas sobre cujos terraços queimaram incenso a todo o exército dos céus e ofereceram libações a outros deuses.

14 Voltando, pois, Jeremias de Tofete, lugar para onde o enviara o SENHOR a profetizar, se pôs em pé no átrio da Casa do SENHOR e disse a todo o povo:
15 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que trarei sobre esta cidade e sobre todas as suas vilas todo o mal que pronunciei contra ela, porque

8Jag skall ödelägga denna stad och den skall bli utsatt för hån: alla som har sin väg förbi skall bestörta dra efter andan när de ser förödelsen där.
9Jag skall tvinga dem att äta sina söners och döttrars kött. De skall äta varandras kött under den fruktansvärda nöd som deras motståndare och dödsfiender vållar dem.
10Sedan skall du krossa krukan inför ögonen på dem som gått med dig.
11Och du skall säga till dem: Så säger Herren Sebaot: Jag skall krossa detta folk och denna stad som man krossar en lerkruka så att den aldrig mer går att laga. Och i Tofet skall människor begravas tills där inte längre finns någon plats att begrava på.
12Så skall jag göra med denna plats, säger Herren, och med dem som bor här, jag skall göra denna stad lik Tofet.

13Husen i Jerusalem och Juda kungars hus skall bli som Tofet — alla dessa orena hus på vilkas tak man tänt offereld åt hela den himmelska hären och utgjutit dryckesoffer åt andra gudar.

Jeremia och Pashchur

14När Jeremia återvände från Tofet, dit Herren hade sänt honom att profetera, ställde han sig på förgården till Herrens hus och sade till folket:

15Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Se, över denna stad och dess lydstäder skall jag sända alla de olyckor som jag hotat

endureceram a cerviz, para não ouvirem as minhas palavras.

med, eftersom de styvnackat har vägrat att lyssna till mina ord.

Jeremias 20

Amaldiçoado Pasur, que meteu o profeta no tronco

1 Pasur, filho do sacerdote Imer, que era presidente na Casa do SENHOR, ouviu a Jeremias profetizando estas coisas.

2 Então, feriu Pasur ao profeta Jeremias e o meteu no tronco que estava na porta superior de Benjamim, na Casa do SENHOR. No dia seguinte, Pasur tirou a Jeremias do tronco.

3 Então, lhe disse Jeremias: O SENHOR já não te chama Pasur, e sim Terror-Por-Todos-Os-Lados.

4 Pois assim diz o SENHOR: Eis que te farei ser terror para ti mesmo e para todos os teus amigos; estes cairão à espada de seus inimigos, e teus olhos o verão; todo o Judá entregarei nas mãos do rei da Babilônia; este os levará presos à Babilônia e feri-los-á à espada.

5 Também entregarei toda a riqueza desta cidade, todo o fruto do seu trabalho e todas as suas coisas preciosas; sim, todos os tesouros dos reis de Judá entregarei nas mãos de seus inimigos, os quais hão de saqueá-los, tomá-los e levá-los à Babilônia.

6 E tu, Pasur, e todos os moradores da tua casa ireis para o cativeiro; irás à Babilônia, onde morrerás e serás sepultado, tu e

Jeremia 20

1Prästen Pashchur, Immers son, som var överuppsyningsman i Herrens hus, hörde Jeremia uttala denna profetia.

2Då lät han prygla profeten Jeremia och sätta honom i stocken vid Övre Benjaminporten in till Herrens hus.

3När Pashchur dagen därpå befriade honom ur stocken sade Jeremia till honom: »Herren kallar dig inte Pashchur utan Magor Missaviv, Skräck från alla håll.

4Ty så säger Herren: Jag skall göra dig till en skräck för dig själv och för alla dina vänner. Du skall med egna ögon se dem falla för sina fienders svärd. Hela Juda skall jag ge i den babyloniske kungens våld, och han skall deportera dem till Babylon och döda dem med svärd.

5Denna stads alla rikedomar, all egendom och alla dyrbarheter, Juda kungars alla skatter, skall jag ge i fiendernas våld. De skall ta det som byte och föra det till Babylon.

6Och du själv, Pashchur, och alla som bor i ditt hus skall föras bort i fångenskap. Till Babylon skall du komma; där skall du dö och där skall du begravas, du och alla dina

todos os teus amigos, aos quais profetizaste falsamente.

O lamento do profeta

[7] Persuadiste-me, ó SENHOR, e persuadido fiquei; mais forte foste do que eu e prevaleceste; sirvo de escárnio todo o dia; cada um deles zomba de mim.

[8] Porque, sempre que falo, tenho de gritar e clamar: Violência e destruição! Porque a palavra do SENHOR se me tornou um opróbrio e ludíbrio todo o dia.

[9] Quando pensei: não me lembrarei dele e já não falarei no seu nome, então, isso me foi no coração como fogo ardente, encerrado nos meus ossos; já desfaleço de sofrer e não posso mais.

[10] Porque ouvi a murmuração de muitos: Há terror por todos os lados! Denunciai, e o denunciaremos! Todos os meus íntimos amigos que aguardam de mim que eu tropece dizem: Bem pode ser que se deixe persuadir; então, prevaleceremos contra ele e dele nos vingaremos.

[11] Mas o SENHOR está comigo como um poderoso guerreiro; por isso, tropeçarão os meus perseguidores e não prevalecerão; serão sobremodo envergonhados; e, porque não se houveram sabiamente, sofrerão afronta perpétua, que jamais se esquecerá.

[12] Tu, pois, ó SENHOR dos Exércitos, que provas o justo e esquadrinhas os afetos e o coração, permite veja eu a tua vingança contra eles, pois te confiei a minha causa.

vänner för vilka du har profeterat dina lögner.«

Profetens klagan

[7]Du förledde mig, Herre, och jag lät mig förledas. Du blev mig för stark, du fick övertaget. Jag har blivit till ständigt åtlöje, alla gör narr av mig.

[8]Ty varje gång jag talar måste jag ropa, måste jag skrika: »Våld och förtryck!« Ja, mig har Herrens ord vållat ständigt spott och spe.

[9]Men tänker jag: »Jag bryr mig inte om honom, aldrig mer skall jag tala i hans namn«, då blir det i mitt bröst som brann där en eld, instängd i mitt innersta. Jag försöker stå emot men förmår det inte.

[10]Ja, jag hör folkhopen viska: »Skräck från alla håll! Ange honom! Vi skall ange honom!« Alla som stod mig nära väntar nu på mitt fall: »Kanske låter han lura sig, så att vi får övertaget och kan ta hämnd på honom.«

[11]Men Herren står på min sida, stark och fruktansvärd. Därför skall mina förföljare snava, de skall komma till korta och stå där med skam, de skall inte ha framgång — en smälek som aldrig skall glömmas.

[12]Herre Sebaot, du som prövar rättvist, du som rannsakar njurar och hjärtan, låt mig få se dig ta hämnd på dem, ty dig har jag anförtrott min sak.

[13] Cantai ao SENHOR, louvai ao SENHOR; pois livrou a alma do necessitado das mãos dos malfeitores.

[13]Sjung till Herrens ära! Prisa Herren! Ty han räddar den fattige ur nidingars våld.

Jeremias amaldiçoa o dia de seu nascimento

[14] Maldito o dia em que nasci! Não seja bendito o dia em que me deu à luz minha mãe!

[14]Förbannad den dag då jag föddes! Olycksaliga dag då min mor gav mig livet!

[15] Maldito o homem que deu as novas a meu pai, dizendo: Nasceu-te um filho!, alegrando-o com isso grandemente.

[15]Förbannad den man som kom med bud till min far: »Du har fått en son!« och gjorde honom glad.

[16] Seja esse homem como as cidades que o SENHOR, sem ter compaixão, destruiu; ouça ele clamor pela manhã e ao meio-dia, alarido.

[16]Må det gå den mannen som det gick de städer som Herren ödelade utan förskoning. Låt honom höra klagoskrik om morgonen och stridsrop mitt på dagen,

[17] Por que não me matou Deus no ventre materno? Por que minha mãe não foi minha sepultura? Ou não permaneceu grávida perpetuamente?

[17]för att han inte dräpte mig i moderlivet, så att min mor fick bli min grav och hennes livmoder havande för alltid.

[18] Por que saí do ventre materno tão-somente para ver trabalho e tristeza e para que se consumam de vergonha os meus dias?

[18]Varför måste jag lämna moderlivet för att möta elände och sorg och sluta mina dagar i skam?

Jeremias 21

Jeremia 21

Predita a destruição de Jerusalém por Nabucodonosor

Den oundvikliga domen

[1] Palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, quando o rei Zedequias lhe enviou Pasur, filho de Malquias, e o sacerdote Sofonias, filho de Maaséias, dizendo:

[1]Detta är det ord som kom till Jeremia från Herren, när kung Sidkia hade sänt till honom Pashchur, Malkias son, och prästen Sefanja, Maasejas son. De sade:

[2] Pergunta agora por nós ao SENHOR, por que Nabucodonosor, rei da Babilônia, guerreia contra nós; bem pode ser que o SENHOR nos trate segundo todas as suas maravilhas e o faça retirar-se de nós.

[2]»Fråga Herren för vår räkning, ty Nebukadnessar, kungen av Babylonien, har börjat krig mot oss. Kanske gör Herren ett under som han så ofta har gjort och får honom att dra sig tillbaka.«

[3] Então, Jeremias lhes disse: Assim direis a Zedequias:
[4] Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Eis que farei retroceder as armas de guerra que estão nas vossas mãos, com que vós pelejais fora dos muros contra o rei da Babilônia e contra os caldeus, que vos oprimem; tais armas, eu as ajuntarei no meio desta cidade.
[5] Pelejarei eu mesmo contra vós outros com braço estendido e mão poderosa, com ira, com indignação e grande furor.
[6] Ferirei os habitantes desta cidade, tanto os homens como os animais; de grande pestilência morrerão.

[7] Depois disto, diz o SENHOR, entregarei Zedequias, rei de Judá, e seus servos, e o povo, e quantos desta cidade restarem da pestilência, da espada e da fome na mão de Nabucodonosor, rei da Babilônia, na de seus inimigos e na dos que procuram tirar-lhes a vida; feri-los-á a fio de espada; não os poupará, não se compadecerá, nem terá misericórdia.

[8] A este povo dirás: Assim diz o SENHOR: Eis que ponho diante de vós o caminho da vida e o caminho da morte.
[9] O que ficar nesta cidade há de morrer à espada, ou à fome, ou de peste; mas o que sair e render-se aos caldeus, que vos cercam, viverá, e a vida lhe será como despojo.
[10] Pois voltei o rosto contra esta cidade, para mal e não para bem, diz o SENHOR;

[3]Jeremia svarade dem att de skulle säga till Sidkia:

[4]»Så säger Herren, Israels Gud: De vapen med vilka ni strider utanför muren mot den babyloniske kungen och kaldeerna som belägrar er, dem skall jag vrida ur era händer och samla ihop inne i denna stad.

[5]Och jag skall själv strida mot er med lyftad hand och stark arm, i vrede, ursinne och vilt raseri.
[6]Jag skall dräpa dem som bor i denna stad, både människor och djur; i en svår pest skall de dö.
[7]Och därefter, säger Herren, skall jag utlämna Sidkia, kungen av Juda, och hans hov och alla andra i denna stad som överlever pesten, svärdet och svälten. Jag skall utlämna dem åt Nebukadnessar, kungen av Babylonien, åt deras motståndare och dödsfiender. Han skall hugga ner dem med svärd, utan medlidande, utan förskoning, utan förbarmande.«
[8]Och till detta folk skall du säga: Så säger Herren: Jag låter er välja mellan livets väg och dödens väg.

[9]Den som stannar kvar i denna stad skall dö genom svärd och svält och pest. Men den som går över till kaldeerna som belägrar er, han kommer undan med livet.

[10]Ty jag har vänt mig mot denna stad för att bringa den olycka och inte lycka, säger

ela será entregue nas mãos do rei da Babilônia, e este a queimará.

[11] À casa do rei de Judá dirás: Ouvi a palavra do SENHOR!

[12] Ó casa de Davi, assim diz o SENHOR: Julgai pela manhã justamente e livrai o oprimido das mãos do opressor; para que não seja o meu furor como fogo e se acenda, sem que haja quem o apague, por causa da maldade das vossas ações.

[13] Eis que eu sou contra ti, ó Moradora do vale, ó Rocha da campina, diz o SENHOR; contra vós outros que dizeis: Quem descerá contra nós? Ou: Quem entrará nas nossas moradas?

[14] Castigar-vos-ei segundo o fruto das vossas ações, diz o SENHOR; acenderei fogo na cidade, qual bosque, o qual devorará todos os seus arredores.

Herren. Den skall falla i den babyloniske kungens händer, och han skall bränna ner den.

Dom över kung och folk

[11]Till kungahuset i Juda: Hör Herrens ord,

[12]du Davids ätt! Så säger Herren: Döm med rättvisa var morgon, rädda den utplundrade ur förtryckarens våld. Annars flammar min vrede upp likt en eld som ingen kan släcka, för era onda gärningars skull.

[13]Nu vänder jag mig mot dig, du som tronar i dalen, du klippa på slätten, säger Herren, mot er som säger: »Vem kan överfalla oss? Vem kan tränga in där vi bor?«

[14]Jag skall straffa er så som era gärningar förtjänar, säger Herren. Jag skall tända en skogsbrand, elden skall sprida sig och förtära allt.

Jeremias 22

Profecia contra a casa real de Judá

[1] Assim diz o SENHOR: Desce à casa do rei de Judá, e anuncia ali esta palavra,

[2] e dize: Ouve a palavra do SENHOR, ó rei de Judá, que te assentas no trono de Davi, tu, os teus servos e o teu povo, que entrais por estas portas.

[3] Assim diz o SENHOR: Executai o direito e a justiça e livrai o oprimido das mãos do opressor; não oprimais ao estrangeiro, nem ao órfão, nem à viúva; não façais violência, nem derrameis sangue inocente neste lugar.

Jeremia 22

Herrens varningar

[1]Så sade Herren: Gå bort till judakungens palats och tala där dessa ord:

[2]Hör Herrens ord, du Judas konung, som sitter på Davids tron, du och ditt hov och ditt folk, de som går in genom dessa portar.

[3]Så säger Herren: Handla rättvist och rättfärdigt och rädda den utplundrade ur förtryckarens våld. Kränk inte invandraren, den faderlöse och änkan, bruka inte våld mot dem. Låt inte oskyldigt blod flyta på denna plats!

[4] Porque, se, deveras, cumprirdes esta palavra, entrarão pelas portas desta casa os reis que se assentarão no trono de Davi, em carros e montados em cavalos, eles, os seus servos e o seu povo.

[4]Om ni rättar er efter denna befallning skall kungar som sitter på Davids tron och som har hästar och vagnar färdas genom portarna till detta palats, följda av sitt hov och sitt folk.

[5] Mas, se não derdes ouvidos a estas palavras, juro por mim mesmo, diz o SENHOR, que esta casa se tornará em desolação.

[5]Men om ni inte lyder dessa befallningar, så svär jag vid mig själv, säger Herren, att detta palats skall läggas i ruiner.

[6] Porque assim diz o SENHOR acerca da casa do rei de Judá: Tu és para mim Gileade e a cabeça do Líbano; mas certamente farei de ti um deserto e cidades desabitadas.

[6]Ty så säger Herren om judakungens palats: Du är för mig som Gilead, som berget Libanons krön, men jag skall göra dig till ödemark, till städer där ingen bor.

[7] Designarei contra ti destruidores, cada um com as suas armas; cortarão os teus cedros escolhidos e lançá-los-ão no fogo.

[7]Jag inviger män till att förhärja dig med sina yxor. De skall hugga ner dina yppersta cedrar och kasta dem i elden.

[8] Muitas nações passarão por esta cidade, e dirá cada um ao seu companheiro: Por que procedeu o SENHOR assim com esta grande cidade?

[8]Folk från många länder skall ha sin väg förbi denna stad, och när de undrar varför Herren handlat så mot denna stora stad

[9] Então, se lhes responderá: Porque deixaram a aliança do SENHOR, seu Deus, e adoraram a outros deuses, e os serviram.

[9]skall svaret bli: Därför att folket övergav förbundet med Herren, sin Gud, och föll ner för andra gudar och dyrkade dem.

Contra Salum, rei de Judá

Om Shallum

[10] Não choreis o morto, nem o lastimeis; chorai amargamente aquele que sai; porque nunca mais tornará, nem verá a terra onde nasceu.

[10]Gråt inte över den döde, sörj honom inte. Gråt i stället över den som vandrar bort, ty han skall aldrig återvända och se det land där han föddes.

[11] Porque assim diz o SENHOR acerca de Salum, filho de Josias, rei de Judá, que reinou em lugar de Josias, seu pai, e que saiu deste lugar: Jamais tornará para ali.

[11]Ty så säger Herren om Shallum, Josias son, kungen av Juda, som efterträdde sin far Josia och som fördes bort från denna plats: Han skall aldrig återvända hit.

[12] Mas no lugar para onde o levaram cativo morrerá e nunca mais verá esta terra.

[12]Han skall dö på den plats dit han förvisats, och han skall aldrig återse detta land.

Contra Jeoaquim, rei de Judá

[13] Ai daquele que edifica a sua casa com injustiça e os seus aposentos, sem direito! Que se vale do serviço do seu próximo, sem paga, e não lhe dá o salário;

[14] que diz: Edificarei para mim casa espaçosa e largos aposentos, e lhe abre janelas, e forra-a de cedros, e a pinta de vermelhão.

[15] Reinarás tu, só porque rivalizas com outro em cedro? Acaso, teu pai não comeu, e bebeu, e não exercitou o juízo e a justiça? Por isso, tudo lhe sucedeu bem.

[16] Julgou a causa do aflito e do necessitado; por isso, tudo lhe ia bem. Porventura, não é isso conhecer-me? – diz o SENHOR.

[17] Mas os teus olhos e o teu coração não atentam senão para a tua ganância, e para derramar o sangue inocente, e para levar a efeito a violência e a extorsão.

[18] Portanto, assim diz o SENHOR acerca de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá: Não o lamentarão, dizendo: Ai, meu irmão! Ou: Ai, minha irmã! Nem o lamentarão, dizendo: Ai, senhor! Ou: Ai, sua glória!

[19] Como se sepulta um jumento, assim o sepultarão; arrastá-lo-ão e o lançarão para bem longe, para fora das portas de Jerusalém.

[20] Sobe ao Líbano, ó Jerusalém, e clama; ergue a voz em Basã e clama desde Abarim, porque estão esmagados todos os teus amantes.

Om Jojakim

[13]Ve den som bygger sitt hus med orättfärdighet och murar övervåningen med orätt, som låter sin nästa arbeta utan betalning och inte ger honom lön,

[14]den som säger: »Jag skall bygga ett väldigt hus med rymlig övervåning, förse det med fönster och paneler av cederträ och måla det lysande rött!«

[15]Är det att vara konung, att pråla med cederträ? Tänk på din far: han åt och drack och gjorde det som var rätt och riktigt — då gick allt honom väl.

[16]Han värnade den svages och fattiges rätt — då gick allt väl. Är inte det att känna mig? säger Herren.

[17]Du har inte ögon för annat, inte tanke på annat, än att roffa åt dig, att låta oskyldigt blod flyta och hänge dig åt våld och tyranni.

[18]Därför säger Herren så om Jojakim, Josias son, kungen av Juda: Ingen skall hålla dödsklagan över honom: »Ack, min broder! Ack, syster!« Ingen skall hålla dödsklagan över honom: »Ack, herre! Ack, all din prakt!«

[19]Han skall få en åsnebegravning, han skall släpas bort och slängas utanför Jerusalems portar.

Om Jerusalem

[20]Stig upp på Libanon och ropa, låt din röst ljuda i Bashan, ropa högt från Avarim, ty alla dina älskare är krossade.

[21] Falei contigo na tua prosperidade, mas tu disseste: Não ouvirei. Tem sido este o teu caminho, desde a tua mocidade, pois nunca deste ouvidos à minha voz.

[22] O vento apascentará todos os teus pastores, e os teus amantes irão para o cativeiro; então, certamente ficarás envergonhada e confundida, por causa de toda a tua maldade.

[23] Ó tu que habitas no Líbano e fazes o teu ninho nos cedros! Como gemerás quando te vierem as dores e as angústias como da que está de parto!

Contra Jeconias, rei de Judá

[24] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR, ainda que Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, fosse o anel do selo da minha mão direita, eu dali o arrancaria.

[25] Entregar-te-ei, ó rei, nas mãos dos que procuram tirar-te a vida e nas mãos daqueles a quem temes, a saber, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e nas mãos dos caldeus.

[26] Lançar-te-ei a ti e a tua mãe, que te deu à luz, para outra terra, em que não nasceste; e ali morrereis.

[27] Mas à terra da qual eles têm saudades, a ela não tornarão.

[28] Acaso, é este Jeconias homem vil, coisa quebrada ou objeto de que ninguém se agrada? Por que foram lançados fora, ele e os seus filhos, e arrojados para a terra que não conhecem?

[29] Ó terra, terra, terra! Ouve a palavra do SENHOR!

[21]Jag talade till dig när du levde i trygghet, men du svarade: »Jag vill inte lyssna.« Sådan har du varit sedan din ungdom: du har inte lyssnat på mig.

[22]Dina herdar skall vallas av vinden, dina älskare föras bort i fångenskap. Du skall stå där skamsen och förödmjukad för all din ondskas skull.

[23]Du som bor på ett Libanon och har byggt ditt näste bland cedrarna, du skall stöna när värkarna kommer över dig, du skall plågas som en födande kvinna!

Om Jojakin

[24]Så sant jag lever, säger Herren, även om du, Konja, Jojakims son, Judas konung, vore en sigillring på min högra hand, skulle jag slita bort den.

[25]Jag skall utlämna dig åt dina dödsfiender, åt dem du fruktar, åt kung Nebukadnessar av Babylonien och åt kaldeerna.

[26]Dig själv och din mor som födde dig skall jag slunga bort till ett annat land, ett land där ni inte är födda. Och där skall ni dö.

[27]Till det land dit de längtar skall de aldrig återvända.

[28]Är då denne Konja ett kasserat kärl som skall krossas, en kruka som ingen vill ha? Varför kastas han och hans barn bort och slungas i väg till ett land de inte känner?

[29]Land, land, land, hör Herrens ord!

[30] Assim diz o SENHOR: Registrai este como se não tivera filhos; homem que não prosperará nos seus dias, e nenhum dos seus filhos prosperará, para se assentar no trono de Davi e ainda reinar em Judá.

[30]Så säger Herren: Uppteckna denne man som barnlös, en som aldrig lyckats med något i livet. Ty ingen av hans efterkommande skall lyckas bestiga Davids tron och åter regera i Juda.

Jeremias 23

Profecia contra os maus pastores

[1] Ai dos pastores que destroem e dispersam as ovelhas do meu pasto! – diz o SENHOR.

[2] Portanto, assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, contra os pastores que apascentam o meu povo: Vós dispersastes as minhas ovelhas, e as afugentastes, e delas não cuidastes; mas eu cuidarei em vos castigar a maldade das vossas ações, diz o SENHOR.

[3] Eu mesmo recolherei o restante das minhas ovelhas, de todas as terras para onde as tiver afugentado, e as farei voltar aos seus apriscos; serão fecundas e se multiplicarão.

[4] Levantarei sobre elas pastores que as apascentem, e elas jamais temerão, nem se espantarão; nem uma delas faltará, diz o SENHOR.

Profecia sobre o Renovo de Davi
Jeremias 33.14-16

[5] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que levantarei a Davi um Renovo justo; e, rei que é, reinará, e agirá sabiamente, e executará o juízo e a justiça na terra.

[6] Nos seus dias, Judá será salvo, e Israel habitará seguro; será este o seu nome, com

Jeremia 23

Löften om ett rättfärdigt styre

[1]Ve de herdar som låter fåren i min hjord gå vilse och skingras, säger Herren.

[2]Därför säger Herren, Israels Gud, om de herdar som vallar mitt folk: Det är ni som har skingrat mina får och drivit bort dem. Ni har inte tagit hand om dem, men nu skall jag ta hand om er och straffa era onda gärningar, säger Herren.

[3]Jag skall själv samla dem som finns kvar av mina får från alla de länder dit jag fördrivit dem och föra dem tillbaka till deras betesmarker. Där skall de bli fruktsamma och föröka sig.

[4]Och jag skall ge dem nya herdar, som skall valla dem så att de inte längre behöver vara ängsliga eller rädda, och ingen av dem skall komma bort, säger Herren.

[5]Det skall komma en tid, säger Herren, då jag skall låta ett rättfärdigt skott växa ur Davids stam. Han skall vara konung och härska med vishet och skapa rätt och rättfärdighet i landet.

[6]Under hans tid skall Juda vara skyddat och Israel leva i trygghet. Detta är det

que será chamado: SENHOR, Justiça Nossa.

7 Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que nunca mais dirão: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel da terra do Egito;

8 mas: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir, que trouxe a descendência da casa de Israel da terra do Norte e de todas as terras para onde os tinha arrojado; e habitarão na sua terra.

Contra os falsos profetas

9 Acerca dos profetas. O meu coração está quebrantado dentro de mim; todos os meus ossos estremecem; sou como homem embriagado e como homem vencido pelo vinho, por causa do SENHOR e por causa das suas santas palavras.

10 Porque a terra está cheia de adúlteros e chora por causa da maldição divina; os pastos do deserto se secam; pois a carreira dos adúlteros é má, e a sua força não é reta.

11 Pois estão contaminados, tanto o profeta como o sacerdote; até na minha casa achei a sua maldade, diz o SENHOR.

12 Portanto, o caminho deles será como lugares escorregadios na escuridão; serão empurrados e cairão nele; porque trarei sobre eles calamidade, o ano mesmo em que os castigarei, diz o SENHOR.

13 Nos profetas de Samaria bem vi eu loucura; profetizavam da parte de Baal e faziam errar o meu povo de Israel.

14 Mas nos profetas de Jerusalém vejo coisa horrenda; cometem adultérios,

namn han skall bära: Herren vår rättfärdighet.

7Därför skall det komma en tid, säger Herren, då man inte längre säger »Så sant Herren lever, han som förde israeliterna ut ur Egypten«

8utan »Så sant Herren lever, han som förde Israels ättlingar ut ur Nordlandet och hämtade hem dem från alla andra länder dit han fördrivit dem, för att låta dem bo i deras eget land.«

Dom över falska profeter

9Om profeterna. Mitt hjärta slits sönder, hela min kropp skakar. Jag har blivit som en drucken, som en man berusad av vin, på grund av Herren, på grund av hans heliga ord.

10Landet är fullt av äktenskapsbrytare, för deras skull sörjer jorden och utmarkernas beten vissnar. Deras strävan är ondska, deras styrka det orätta.

11Både profeter och präster är gudlösa, ja, i mitt eget hus möter jag deras ondska, säger Herren.

12Därför skall deras väg bli slipprig och hal, de skall knuffas ut i mörkret och falla omkull där. Ty jag låter olyckan drabba dem när hemsökelsens år är inne, säger Herren.

13Hos profeterna i Samaria såg jag motbjudande ting: de profeterade i Baals namn och förde mitt folk Israel vilse.

14Men hos profeterna i Jerusalem ser jag fasansfulla ting: de begår äktenskapsbrott

andam com falsidade e fortalecem as mãos dos malfeitores, para que não se convertam cada um da sua maldade; todos eles se tornaram para mim como Sodoma, e os moradores de Jerusalém, como Gomorra.

och far med lögn. De ger ogärningsmän sitt stöd så att ingen omvänder sig från sin ondska. För mig är de alla som Sodom, folket har blivit som Gomorra.

15 Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos acerca dos profetas: Eis que os alimentarei com absinto e lhes darei a beber água venenosa; porque dos profetas de Jerusalém se derramou a impiedade sobre toda a terra.

15Därför säger Herren Sebaot om profeterna: Jag skall ge dem malört att äta och förgiftat vatten att dricka. Ty Jerusalems profeter har spritt gudlöshet över hela landet.

16 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Não deis ouvidos às palavras dos profetas que entre vós profetizam e vos enchem de vãs esperanças; falam as visões do seu coração, não o que vem da boca do SENHOR.

16Så säger Herren Sebaot: Lyssna inte till vad profeterna säger när de profeterar för er. De väcker tomma förhoppningar, de predikar syner de själva hittat på, de talar inte på Herrens uppdrag.

17 Dizem continuamente aos que me desprezam: O SENHOR disse: Paz tereis; e a qualquer que anda segundo a dureza do seu coração dizem: Não virá mal sobre vós.

17De säger till dem som föraktar Herrens ord: »Det skall gå er väl« och till alla som lyder sina hårda hjärtan: »Inget ont skall drabba er.«

18 Porque quem esteve no conselho do SENHOR, e viu, e ouviu a sua palavra? Quem esteve atento à sua palavra e a ela atendeu?

18Men vem av dem har varit med vid Herrens rådslag, hört och uppfattat hans ord? Vem har lyssnat på hans ord och förkunnat det?

19 Eis a tempestade do SENHOR! O furor saiu, e um redemoinho tempestuou sobre a cabeça dos perversos.

19Herrens stormvind, vreden, bryter lös, virvelstormen. Över de ondas huvuden virvlar den fram.

20 Não se desviará a ira do SENHOR, até que ele execute e cumpra os desígnios do seu coração; nos últimos dias, entendereis isso claramente.

20Herrens vrede stillas inte förrän han förverkligat sina planer. I kommande dagar skall ni inse detta.

[21] Não mandei esses profetas; todavia, eles foram correndo; não lhes falei a eles; contudo, profetizaram.

[21]Jag har inte sänt dessa profeter, ändå rusar de i väg. Jag har inte talat till dem, ändå profeterar de.

[22] Mas, se tivessem estado no meu conselho, então, teriam feito ouvir as minhas palavras ao meu povo e o teriam feito voltar do seu mau caminho e da maldade das suas ações.

[22]Om de varit med vid mitt rådslag borde de förkunna mina ord för mitt folk och få dem att lämna sin onda väg, sina onda gärningar.

[23] Acaso, sou Deus apenas de perto, diz o SENHOR, e não também de longe?

[23]Är jag bara Gud på nära håll, säger Herren, och inte Gud långt borta?

[24] Ocultar-se-ia alguém em esconderijos, de modo que eu não o veja? – diz o SENHOR; porventura, não encho eu os céus e a terra? – diz o SENHOR.

[24]Kan någon gömma sig så väl att inte jag ser honom? säger Herren. Uppfyller inte jag både himmel och jord? säger Herren.

[25] Tenho ouvido o que dizem aqueles profetas, proclamando mentiras em meu nome, dizendo: Sonhei, sonhei.

[25]Jag har hört vad profeterna säger, de som profeterar lögn i mitt namn: »Jag har haft en dröm, en dröm,

[26] Até quando sucederá isso no coração dos profetas que proclamam mentiras, que proclamam só o engano do próprio coração?

[26]en dröm!« Är det jag som verkar i de profeter som profeterar lögn och predikar sina egna bedrägliga påfund?

[27] Os quais cuidam em fazer que o meu povo se esqueça do meu nome pelos seus sonhos que cada um conta ao seu companheiro, assim como seus pais se esqueceram do meu nome, por causa de Baal.

[27]Med de drömmar de berättar för varandra tänker de få mitt folk att glömma mitt namn, så som deras fäder glömde mitt namn för Baal.

[28] O profeta que tem sonho conte-o como apenas sonho; mas aquele em quem está a minha palavra fale a minha palavra com verdade. Que tem a palha com o trigo? – diz o SENHOR.

[28]Den profet som har haft en dröm, han berättar en dröm, men den som har fått ta emot mitt ord, han förkunnar verkligen mitt ord. Det är skillnad på halm och säd, säger Herren.

[29] Não é a minha palavra fogo, diz o SENHOR, e martelo que esmiúça a penha?

[29]Är inte mitt ord som en eld, säger Herren, en slägga som krossar klippan?

[30] Portanto, eis que eu sou contra esses profetas, diz o SENHOR, que furtam as minhas palavras, cada um ao seu companheiro.

[30]Därför vänder jag mig nu mot profeterna, säger Herren, mot dem som stjäl mina ord från varandra.

[31] Eis que eu sou contra esses profetas, diz o SENHOR, que pregam a sua própria palavra e afirmam: Ele disse.

[31]Jag vänder mig mot profeterna, säger Herren, mot dem som låter tungan löpa och låtsas att det är Herrens ord.

[32] Eis que eu sou contra os que profetizam sonhos mentirosos, diz o SENHOR, e os contam, e com as suas mentiras e leviandades fazem errar o meu povo; pois eu não os enviei, nem lhes dei ordem; e também proveito nenhum trouxeram a este povo, diz o SENHOR.

[32]Jag vänder mig mot dem som profeterar lögndrömmar, säger Herren, och som berättar dem och för mitt folk vilse med sina lögner och sina skrönor, fastän jag inte har sänt dem och inte gett dem något uppdrag. De är inte till någon nytta för detta folk, säger Herren.

Herrens börda

[33] Quando, pois, este povo te perguntar, ou qualquer profeta, ou sacerdote, dizendo: Qual é a sentença pesada do SENHOR? Então, lhe dirás: Vós sois o peso, e eu vos arrojarei, diz o SENHOR.

[33]När detta folk eller en profet eller en präst frågar dig: »Vilka tunga ord bär du fram från Herren?« skall du svara dem: »Det är ni som är en tung börda, och jag skall kasta av er«, säger Herren.

[34] Quanto ao profeta, e ao sacerdote, e ao povo que disser: Sentença pesada do SENHOR, a esse homem eu castigarei e a sua casa.

[34]Och om en profet eller en präst eller någon av folket säger »Herrens tunga ord«, då skall jag straffa den mannen och hans familj.

[35] Antes, direis, cada um ao seu companheiro e cada um ao seu irmão: Que respondeu o SENHOR? Que falou o SENHOR?

[35]Nej, så skall ni säga till varandra när ni talar med varandra: »Vad har Herren svarat?« eller »Vad har Herren talat?«

[36] Mas nunca mais fareis menção da sentença pesada do SENHOR; porque a cada um lhe servirá de sentença pesada a sua própria palavra; pois torceis as palavras do Deus vivo, do SENHOR dos Exércitos, o nosso Deus.

[36]Men »Herrens tunga ord« skall ni aldrig mera nämna. Skulle hans ord vara en tung börda för någon, så att ni därför skulle förvanska orden från den levande Guden, Herren Sebaot, vår Gud?

[37] Assim dirás ao profeta: Que te respondeu o SENHOR? Que falou o SENHOR?

[37]Så skall du säga till profeten: »Vad har Herren svarat?« eller »Vad har Herren talat?«

[38] Mas, porque dizeis: Sentença pesada do SENHOR, assim o diz o SENHOR: Porque dizeis esta palavra: Sentença pesada do SENHOR (havendo-vos eu proibido de dizerdes esta palavra: Sentença pesada do SENHOR),

[38]Men om ni säger »Herrens tunga ord«, då säger Herren: Ni talar om »Herrens tunga ord«, trots att jag har sänt bud till er och förbjudit er att säga så.

[39] por isso, levantar-vos-ei e vos arrojarei da minha presença, a vós outros e à cidade que vos dei e a vossos pais.

[39]Därför lyfter jag er nu som en tung börda och kastar er bort ur min åsyn, er och den stad jag gett åt er och era fäder.

[40] Porei sobre vós perpétuo opróbrio e eterna vergonha, que jamais será esquecida.

[40]Och jag skall låta er drabbas av evig skam, av en smälek som aldrig skall glömmas.

Jeremias 24

A visão dos dois cestos de figos

[1] Fez-me ver o SENHOR, e vi dois cestos de figos postos diante do templo do SENHOR, depois que Nabucodonosor, rei da Babilônia, levou em cativeiro a Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, e os príncipes de Judá, e os artífices, e os ferreiros de Jerusalém e os trouxe à Babilônia.

[2] Tinha um cesto figos muito bons, como os figos temporãos; mas o outro, ruins, que, de ruins que eram, não se podiam comer.

[3] Então, me perguntou o SENHOR: Que vês tu, Jeremias? Respondi: Figos; os figos muito bons e os muito ruins, que, de ruins que são, não se podem comer.

[4] A mim me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

Jeremia 24

De två fikonkorgarna

[1]Herren lät mig se denna syn: två korgar med fikon stod framför Herrens tempel. Detta hände efter det att den babyloniske kungen Nebukadnessar hade deporterat Jekonja, Jojakims son, kungen av Juda, tillsammans med Judas stormän, hantverkarna och smederna och fört bort dem från Jerusalem till Babylonien.

[2]I den ena korgen fanns mycket goda fikon, lika fina som fikon av den första skörden. I den andra korgen fanns mycket dåliga fikon, så dåliga att de var oätliga.

[3]Herren frågade mig: »Vad ser du, Jeremia?« Jag svarade: »Fikon. De goda fikonen är mycket goda och de dåliga är mycket dåliga, så dåliga att de är oätliga.«

[4]Då kom Herrens ord till mig:

[5] Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Do modo por que vejo estes bons figos, assim favorecerei os exilados de Judá, que eu enviei deste lugar para a terra dos caldeus.

[6] Porei sobre eles favoravelmente os olhos e os farei voltar para esta terra; edificá-los-ei e não os destruirei, plantá-los-ei e não os arrancarei.

[7] Dar-lhes-ei coração para que me conheçam que eu sou o SENHOR; eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus; porque se voltarão para mim de todo o seu coração.

[8] Como se rejeitam os figos ruins, que, de ruins que são, não se podem comer, assim tratarei a Zedequias, rei de Judá, diz o SENHOR, e a seus príncipes, e ao restante de Jerusalém, tanto aos que ficaram nesta terra como aos que habitam na terra do Egito.

[9] Eu os farei objeto de espanto, calamidade para todos os reinos da terra; opróbrio e provérbio, escárnio e maldição em todos os lugares para onde os arrojarei.

[10] Enviarei contra eles a espada, a fome e a peste, até que se consumam de sobre a terra que lhes dei, a eles e a seus pais.

Jeremias 25

Setenta anos de cativeiro

[1] Palavra que veio a Jeremias acerca de todo o povo de Judá, no ano quarto de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, ano que era o primeiro de Nabucodonosor, rei da Babilônia,

[5]Så säger Herren, Israels Gud: Liksom jag ser på dessa goda fikon ser jag med välvilja på dem som förts bort från Juda, dem som jag förvisat härifrån till Kaldeen.

[6]Jag skall vaka över dem med välvilja och föra dem tillbaka till detta land. Jag skall bygga upp dem, inte bryta ner. Jag skall plantera dem, inte rycka upp.

[7]Jag skall ge dem förmågan att lära känna mig och förstå att jag är Herren. De skall vara mitt folk och jag skall vara deras Gud, när de återvänder till mig av hela sitt hjärta.

[8]Men som de dåliga fikonen, de som är så dåliga att de är oätliga — så säger Herren — skall jag behandla Sidkia, kungen av Juda, och hans stormän och dem av Jerusalems invånare som överlevt, vare sig de är kvar här i landet eller bor i Egypten.

[9]Jag skall göra dem till en skräckbild för alla riken på jorden, till en skam och en visa, till hån och förbannelse på alla de platser dit jag fördriver dem.

[10]Jag skall sända svärd och svält och pest mot dem tills de utplånats från den mark jag gav åt dem och åt deras fäder.

Jeremia 25

Babyloniernas sjuttioåriga herravälde

[1]Detta ord om folket i Juda kom till Jeremia under Jojakims, Josias sons, fjärde regeringsår i Juda, vilket var den babyloniske kungen Nebukadnessars första regeringsår,

[2] a qual anunciou Jeremias, o profeta, a todo o povo de Judá e a todos os habitantes de Jerusalém, dizendo:

[3] Durante vinte e três anos, desde o décimo terceiro de Josias, filho de Amom, rei de Judá, até hoje, tem vindo a mim a palavra do SENHOR, e, começando de madrugada, eu vo-la tenho anunciado; mas vós não escutastes.

[4] Também, começando de madrugada, vos enviou o SENHOR todos os seus servos, os profetas, mas vós não os escutastes, nem inclinastes os ouvidos para ouvir,

[5] quando diziam: Convertei-vos agora, cada um do seu mau caminho e da maldade das suas ações, e habitai na terra que o SENHOR vos deu e a vossos pais, desde os tempos antigos e para sempre.

[6] Não andeis após outros deuses para os servirdes e para os adorardes, nem me provoqueis à ira com as obras de vossas mãos; não vos farei mal algum.

[7] Todavia, não me destes ouvidos, diz o SENHOR, mas me provocastes à ira com as obras de vossas mãos, para o vosso próprio mal.

[8] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Visto que não escutastes as minhas palavras,

[9] eis que mandarei buscar todas as tribos do Norte, diz o SENHOR, como também a Nabucodonosor, rei da Babilônia, meu servo, e os trarei contra esta terra, contra os seus moradores e contra todas estas nações em redor, e os destruirei

[2]detta är vad profeten Jeremia sade till folket i Juda och till alla Jerusalems invånare:

[3]Ända sedan Josias, Amons sons, trettonde regeringsår i Juda och till i dag, i hela tjugotre år, har Herrens ord kommit till mig. Gång på gång har jag talat till er, men ni ville inte lyssna.

[4]Gång på gång har Herren sänt sina tjänare profeterna till er. Men ni ville inte lyssna, inte höra

[5]när de sade: Lämna er onda väg, era onda gärningar. Då skall ni få bo på den mark som Herren gav åt er och åt era fäder för all framtid.

[6]Följ inte andra gudar, tjäna dem inte och dyrka dem inte. Väck inte min vrede med gudar ni själva tillverkat, så skall jag inte göra er något ont.

[7]Men ni ville inte lyssna på mig, säger Herren, utan väckte min vrede med gudar ni själva tillverkat, till er egen olycka.

[8]Därför säger Herren Sebaot så: Eftersom ni inte har lyssnat till mina ord

[9]kallar jag nu på alla stammarna i norr, säger Herren, och jag kallar på min tjänare, den babyloniske kungen Nebukadnessar. Jag skall låta dem välla in över detta land och dess invånare och över alla folken häromkring. Dem skall jag viga

totalmente, e os porei por objeto de espanto, e de assobio, e de ruínas perpétuas.

10 Farei cessar entre eles a voz de folguedo e a de alegria, e a voz do noivo, e a da noiva, e o som das mós, e a luz do candeeiro.

11 Toda esta terra virá a ser um deserto e um espanto; estas nações servirão ao rei da Babilônia setenta anos.

12 Acontecerá, porém, que, quando se cumprirem os setenta anos, castigarei a iniqüidade do rei da Babilônia e a desta nação, diz o SENHOR, como também a da terra dos caldeus; farei deles ruínas perpétuas.

13 Farei que se cumpram sobre aquela terra todas as minhas ameaças que proferi contra ela, tudo quanto está escrito neste livro, que profetizou Jeremias contra todas as nações.

14 Porque também eles serão escravos de muitas nações e de grandes reis; assim, lhes retribuirei segundo os seus feitos e segundo as obras das suas mãos.

O cálice da ira de Deus contra as nações

15 Porque assim me disse o SENHOR, o Deus de Israel: Toma da minha mão este cálice do vinho do meu furor e darás a beber dele a todas as nações às quais eu te enviar.

16 Para que bebam, e tremam, e enlouqueçam, por causa da espada que eu enviarei para o meio delas.

åt förintelse och utsätta för ödeläggelse och hån och krossa för alltid.

10Jag skall tillintetgöra alla glada röster där, jubelrop och bröllopsglädje, handkvarnens ljud och lampans ljus.

11Hela detta land skall läggas i ruiner och bli öde, och dessa folk skall tjäna den babyloniske kungen i sjuttio år.

12Men när sjuttio år har gått skall jag straffa den babyloniske kungen och hans folk för deras synd, säger Herren, och göra kaldeernas land till en evig ödemark.

13Alla mina ord mot detta land skall jag låta gå i uppfyllelse, allt som står skrivet i denna bok, Jeremias profetior mot folken.

14Ty även de skall träla under många folk och mäktiga kungar, och jag skall vedergälla dem för deras gärningar och för vad de gjort.

Vredens bägare

15Ty så sade Herren, Israels Gud, till mig: »Tag denna vinbägare — denna vredesbägare — ur min hand och räck den åt alla de folk som jag sänder dig till.

16De skall dricka tills de kräks och blir som galna, drabbade av det svärd jag sänder.«

[17] Recebi o cálice da mão do SENHOR e dei a beber a todas as nações às quais o SENHOR me tinha enviado:	[17]Då tog jag bägaren ur Herrens hand och räckte den åt alla de folk som Herren sänt mig till:
[18] a Jerusalém, às cidades de Judá, aos seus reis e aos seus príncipes, para fazer deles uma ruína, objeto de espanto, de assobio e maldição, como hoje se vê;	[18]Jerusalem och städerna i Juda, dess kungar och stormän, för att krossa dem och utsätta dem för ödeläggelse och hån och förbannelse, så som nu har skett;
[19] a Faraó, rei do Egito, a seus servos, a seus príncipes e a todo o seu povo;	[19]farao, kungen av Egypten, och hans hovmän, ämbetsmän och hela hans folk
[20] a todo misto de gente, a todos os reis da terra de Uz, a todos os reis da terra dos filisteus, a Asquelom, a Gaza, a Ecrom e ao resto de Asdode;	[20]och utlänningarna där; alla kungarna i Us och alla de filisteiska kungarna, i Ashkelon, Gaza, Ekron och det som är kvar av Ashdod;
[21] a Edom, a Moabe e aos filhos de Amom;	[21]Edom, Moab och ammoniterna;
[22] a todos os reis de Tiro, a todos os reis de Sidom e aos reis das terras dalém do mar;	[22]alla kungarna i Tyros och alla kungarna i Sidon och kungarna i kustländerna bortom havet;
[23] a Dedã, a Tema, a Buz e a todos os que cortam os cabelos nas têmporas;	[23]Dedan, Tema, Bus och alla med håret klippt vid tinningarna;
[24] a todos os reis da Arábia e todos os reis do misto de gente que habita no deserto;	[24]alla arabkungarna som bor i öknen;
[25] a todos os reis de Zinri, a todos os reis de Elão e a todos os reis da Média;	[25]alla kungarna i Simri; alla kungarna i Elam, alla kungarna i Medien
[26] a todos os reis do Norte, os de perto e os de longe, um após outro, e a todos os reinos do mundo sobre a face da terra; e, depois de todos eles, ao rei da Babilônia.	[26]och alla kungarna i norr, vare sig de bor nära eller långt ifrån varandra; ja, all världens kungadömen över hela jorden. Och efter alla dessa skall kungen av Sheshak dricka.
[27] Pois lhes dirás: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Bebei, embebedai-vos e vomitai; caí e não torneis a levantar-vos, por causa da espada que estou enviando para o vosso meio.	[27]Du skall säga till dem: Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Drick tills ni blir så berusade att ni spyr och ramlar omkull och inte kan resa er, drabbade av det svärd jag sänder.

[28] Se recusarem receber o cálice da tua mão para beber, então, lhes dirás: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tereis de bebê-lo.

[28]Och vägrar de att ta emot bägaren ur din hand och dricka, skall du säga till dem: Så säger Herren Sebaot: Ni måste dricka!

[29] Pois eis que na cidade que se chama pelo meu nome começo a castigar; e ficareis vós de todo impunes? Não, não ficareis impunes, porque eu chamo a espada sobre todos os moradores da terra, diz o SENHOR dos Exércitos.

[29]Ty först låter jag straffet drabba den stad som mitt namn är utropat över. Skulle ni då slippa undan? Nej, ni skall inte slippa undan, ty jag kallar på ett svärd och riktar det mot alla som bor på jorden, säger Herren Sebaot.

[30] Tu, pois, lhes profetizarás todas estas palavras e lhes dirás: O SENHOR lá do alto rugirá e da sua santa morada fará ouvir a sua voz; rugirá fortemente contra a sua malhada, com brados contra todos os moradores da terra, como o eia! dos que pisam as uvas.

[30]Du skall profetera allt detta för dem och säga: Herren ryter från höjden, hans röst dånar från hans heliga boning, går som ett rytande över hans marker, skallar som vintramparens rop. Till jordens alla invånare,

[31] Chegará o estrondo até à extremidade da terra, porque o SENHOR tem contenda com as nações, entrará em juízo contra toda carne; os perversos entregará à espada, diz o SENHOR.

[31]till världens ände når hans dånande stämma, ty Herren går till rätta med folken, han går till doms med allt levande. De onda prisger han åt svärdet, säger Herren.

[32] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que o mal passa de nação para nação, e grande tormenta se levanta dos confins da terra.

[32]Så säger Herren Sebaot: Se, olyckan drar fram från folk till folk, en väldig storm bryter lös från världens bortersta hörn.

[33] Os que o SENHOR entregar à morte naquele dia se estenderão de uma a outra extremidade da terra; não serão pranteados, nem recolhidos, nem sepultados; serão como esterco sobre a face da terra.

[33]Den dagen skall de som Herren dräpt ligga strödda över hela jorden, från den ena änden till den andra. De skall inte begråtas, inte samlas ihop och inte begravas; de skall bli till gödsel på marken.

[34] Uivai, pastores, e clamai; revolvei-vos na cinza, vós, donos dos rebanhos, porque já se cumpriram os vossos dias de

[34]Klaga, ni herdar, och jämra er, kräla på marken, ni hjordens ledare. Ty tiden är

matardes e dispersardes, e vós mesmos caireis como jarros preciosos.

[35] Não haverá refúgio para os pastores, nem salvamento para os donos dos rebanhos.

[36] Eis o grito dos pastores, o uivo dos donos dos rebanhos! Porque o SENHOR está destruindo o pasto deles.

[37] Porque as suas malhadas pacíficas serão devastadas, por causa do brasume da ira do SENHOR.

[38] Saiu da sua morada como o filho de leão; porque a terra deles foi posta em ruínas, por causa do furor da espada e por causa do brasume da ira do SENHOR.

Jeremias 26

Jeremias ameaçado de morte

[1] No princípio do reinado de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, veio esta palavra do SENHOR:

[2] Assim diz o SENHOR: Põe-te no átrio da Casa do SENHOR e dize a todas as cidades de Judá, que vêm adorar à Casa do SENHOR, todas as palavras que eu te mando lhes digas; não omitas nem uma palavra sequer.

[3] Bem pode ser que ouçam e se convertam, cada um do seu mau caminho; então, me arrependerei do mal que intento fazer-lhes por causa da maldade das suas ações.

[4] Dize-lhes, pois: Assim diz o SENHOR: Se não me derdes ouvidos para andardes na minha lei, que pus diante de vós,

inne då ni skall slaktas, ni skall stupa som präktiga baggar.

[35]Ingen tillflykt finns för herdarna, ingen räddning för hjordens ledare.

[36]Hör hur herdarna ropar, hur hjordens ledare klagar! Ty Herren ödelägger deras betesmarker.

[37]De frodiga ängarna förhärjas av Herrens flammande vrede.

[38]Likt ett lejon har han lämnat sin boning. Ja, deras land är förött av det härjande svärdet, av hans flammande vrede.

Jeremia 26

Jeremia grips och anklagas

[1]När Jojakim, Josias son, hade blivit kung över Juda kom detta ord från Herren:

[2]Så säger Herren: Ställ dig på förgården till Herrens hus och tala till dem som kommer från alla städerna i Juda för att tillbe i Herrens hus. Säg dem allt det jag befaller dig att säga, utelämna ingenting.

[3]Kanske lyssnar de och lämnar sin onda väg. Då skall jag ångra mig och inte göra det onda jag tänkt tillfoga dem på grund av deras onda gärningar.

[4]Du skall säga till dem: Så säger Herren: Om ni inte lyssnar till mig och följer den lag jag har förelagt er,

[5] para que ouvísseis as palavras dos meus servos, os profetas, que, começando de madrugada, vos envio, posto que até aqui não me ouvistes,

[6] então, farei que esta casa seja como Siló e farei desta cidade maldição para todas as nações da terra.

[7] Os sacerdotes, os profetas e todo o povo ouviram a Jeremias, quando proferia estas palavras na Casa do SENHOR.

[8] Tendo Jeremias acabado de falar tudo quanto o SENHOR lhe havia ordenado que dissesse a todo o povo, lançaram mão dele os sacerdotes, os profetas e todo o povo, dizendo: Serás morto.

[9] Por que profetizas em nome do SENHOR, dizendo: Será como Siló esta casa, e esta cidade, desolada e sem habitantes? E ajuntou-se todo o povo contra Jeremias, na Casa do SENHOR.

[10] Tendo os príncipes de Judá ouvido estas palavras, subiram da casa do rei à Casa do SENHOR e se assentaram à entrada da Porta Nova da Casa do SENHOR.

[11] Então, os sacerdotes e os profetas falaram aos príncipes e a todo o povo, dizendo: Este homem é réu de morte, porque profetizou contra esta cidade, como ouvistes com os vossos próprios ouvidos.

[12] Falou Jeremias a todos os príncipes e a todo o povo, dizendo: O SENHOR me enviou a profetizar contra esta casa e contra esta cidade todas as palavras que ouvistes.

[5]inte lyssnar till vad mina tjänare profeterna säger, dessa som jag gång på gång har sänt till er utan att ni lyssnat —

[6]då skall jag göra med detta hus som med Shilo, och namnet på denna stad skall bli en förbannelse bland alla jordens folk.

[7]Prästerna och profeterna och hela folket hörde Jeremia säga detta i Herrens hus.

[8]Men när Jeremia hade framfört allt vad Herren befallt honom att säga till folket greps han av prästerna och profeterna och folket, och de ropade: »Du skall dö!

[9]Hur vågar du profetera i Herrens namn att detta hus skall bli som Shilo och att denna stad skall läggas i ruiner, så att ingen kan bo här?« Och folkmassan samlades kring Jeremia i Herrens hus.

[10]När Judas stormän fick höra vad som skett begav de sig från kungapalatset till Herrens hus, där de tog plats vid ingången till den nya porten.

[11]Prästerna och profeterna sade till stormännen och till folket: »Mannen här förtjänar dödsstraff, ty han har profeterat mot denna stad, det har ni hört med egna öron!«

[12]Då sade Jeremia till stormännen och till folket: »Det är Herren som har sänt mig att profetera mot detta tempel och mot denna stad och säga allt det ni nu har hört.

[13] Agora, pois, emendai os vossos caminhos e as vossas ações e ouvi a voz do SENHOR, vosso Deus; então, se arrependerá o SENHOR do mal que falou contra vós outros.

[13]Ändra ert liv och era gärningar och lyssna till Herren, er Gud. Då skall Herren ångra sig och inte göra det onda han hotat er med.

[14] Quanto a mim, eis que estou nas vossas mãos; fazei de mim o que for bom e reto segundo vos parecer.

[14]Själv är jag nu i händerna på er. Gör med mig vad ni finner rätt och riktigt.

[15] Sabei, porém, com certeza que, se me matardes a mim, trareis sangue inocente sobre vós, sobre esta cidade e sobre os seus moradores; porque, na verdade, o SENHOR me enviou a vós outros, para me ouvirdes dizer-vos estas palavras.

[15]Men det skall ni veta: dödar ni mig, utgjuter ni oskyldigt blod och drar skuld över er själva och över denna stad och dess invånare. Ty Herren själv har sänt mig till er för att förkunna allt detta.«

[16] Então, disseram os príncipes e todo o povo aos sacerdotes e aos profetas: Este homem não é réu de morte, porque em nome do SENHOR, nosso Deus, nos falou.

[16]Då sade stormännen och hela folket till prästerna och profeterna: »Denne man förtjänar inte dödsstraff, ty i Herrens, vår Guds, namn har han talat till oss.«

[17] Também se levantaram alguns dentre os anciãos da terra e falaram a toda a congregação do povo, dizendo:

[17]Och några av landets äldste tog till orda och sade till hela det församlade folket:

[18] Miqueias, o morastita, profetizou nos dias de Ezequias, rei de Judá, e falou a todo o povo de Judá, dizendo: Assim disse o SENHOR dos Exércitos: Sião será lavrada como um campo, Jerusalém se tornará em montões de ruínas, e o monte do templo, numa colina coberta de mato.

[18]»Mika från Moreshet framträdde som profet på den tid då Hiskia var kung av Juda, och han sade till hela Judas folk: Så säger Herren Sebaot: Sion skall plöjas till åkermark, Jerusalem bli en ruinhög, tempelberget en skogklädd höjd.

[19] Mataram-no, acaso, Ezequias, rei de Judá, e todo o Judá? Antes, não temeu este ao SENHOR, não implorou o favor do SENHOR? E o SENHOR não se arrependeu do mal que falara contra eles? E traríamos nós tão grande mal sobre a nossa alma?

[19]Men inte blev han dödad av Hiskia, kungen av Juda, och av Judas folk. Nej, kungen fruktade Herren och sökte blidka honom, och Herren ångrade sig och gjorde inte det onda han hotat dem med. Håller vi inte på att dra en stor olycka över oss själva?«

A execução do profeta Urias

Profeten Urias öde

[20] Também houve outro homem, Urias, filho de Semaías, de Quiriate-Jearim, que profetizava em nome do SENHOR e profetizou contra esta cidade e contra esta terra, segundo todas as palavras de Jeremias.

[21] Ouvindo o rei Jeoaquim, e todos os seus valentes, e todos os príncipes as suas palavras, procurou o rei matá-lo; mas, ouvindo isto Urias, temeu, fugiu e foi para o Egito.

[22] O rei Jeoaquim, porém, enviou a Elnatã, filho de Acbor, ao Egito e com ele outros homens.

[23] Eles tiraram a Urias do Egito e o trouxeram ao rei Jeoaquim; este mandou feri-lo à espada e lançar-lhe o cadáver nas sepulturas da plebe.

[24] Porém a influência de Aicão, filho de Safã, protegeu a Jeremias, para que o não entregassem nas mãos do povo, para ser morto.

Jeremias 27

Os canzis simbólicos

[1] No princípio do reinado de Zedequias, filho de Josias, rei de Judá, veio da parte do SENHOR esta palavra a Jeremias:

[2] Assim me disse o SENHOR: Faze correias e canzis e põe-nos ao pescoço.

[3] E envia outros ao rei de Edom, ao rei de Moabe, ao rei dos filhos de Amom, ao rei de Tiro e ao rei de Sidom, por intermédio dos mensageiros que vieram a Jerusalém ter com Zedequias, rei de Judá.

[20]Det fanns också en annan man, Uria, Shemajas son, från Kirjat-Jearim, som framträdde som profet i Herrens namn. Han profeterade mot denna stad och detta land så som Jeremia gjorde.

[21]När kung Jojakim och alla hans kämpar och alla stormännen hörde vad han sagt ville kungen döda honom. Uria fick reda på detta, och han blev rädd och flydde till Egypten.

[22]Men kung Jojakim skickade några män till Egypten, Elnatan, Akbors son, och några andra med honom.

[23]De hämtade Uria från Egypten och förde honom till kung Jojakim. Denne lät avrätta honom med svärd, och liket kastades på de fattigas begravningsplats.

[24]Men Achikam, Shafans son, skyddade Jeremia så att han inte blev utlämnad till folket och dödad.

Jeremia 27

Det babyloniska oket

[1]När Jojakim, Josias son, hade blivit kung över Juda kom detta ord till Jeremia från Herren:

[2]Så har Herren sagt till mig: Skaffa dig rep och okträn och lägg på din nacke.

[3]Skicka sedan bud till kungen av Edom, kungen av Moab, kungen över ammoniterna, kungen i Tyros och kungen i Sidon med de budbärare som har kommit till Jerusalem, till Sidkia, kungen av Juda.

[4] Ordena-lhes que digam aos seus senhores: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Assim direis a vossos senhores:

[4]Ge dem detta budskap att framföra till sina härskare: Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Så skall ni säga till era härskare:

[5] Eu fiz a terra, o homem e os animais que estão sobre a face da terra, com o meu grande poder e com o meu braço estendido, e os dou àquele a quem for justo.

[5]Jag är den som med min stora makt och med lyftad arm har gjort jorden och människorna och djuren på jorden, och jag ger den åt vem jag vill.

[6] Agora, eu entregarei todas estas terras ao poder de Nabucodonosor, rei da Babilônia, meu servo; e também lhe dei os animais do campo para que o sirvam.

[6]Nu ger jag alla dessa länder till min tjänare kung Nebukadnessar av Babylonien. Också de vilda djuren ger jag honom för att de skall tjäna honom.

[7] Todas as nações servirão a ele, a seu filho e ao filho de seu filho, até que também chegue a vez da sua própria terra, quando muitas nações e grandes reis o fizerem seu escravo.

[7]Alla folk skall tjäna honom och hans son och hans sonson, tills tiden är inne också för hans land. Då skall många folk och mäktiga kungar tvinga honom till underkastelse.

[8] Se alguma nação e reino não servirem o mesmo Nabucodonosor, rei da Babilônia, e não puserem o pescoço debaixo do jugo do rei da Babilônia, a essa nação castigarei com espada, e com fome, e com peste, diz o SENHOR, até que eu a consuma pela sua mão.

[8]Det folk och det rike som inte underkastar sig Nebukadnessar, kungen av Babylonien, och inte böjer sin nacke under hans ok, det folket skall jag straffa med svärd och svält och pest, säger Herren, tills jag tvingat det in under hans välde.

[9] Não deis ouvidos aos vossos profetas e aos vossos adivinhos, aos vossos sonhadores, aos vossos agoureiros e aos vossos encantadores, que vos falam, dizendo: Não servireis o rei da Babilônia.

[9]Lyssna inte till era profeter och spåmän och drömmare och teckentydare och trollkarlar som säger: »Ni skall inte underkasta er kungen av Babylonien.«

[10] Porque eles vos profetizam mentiras para vos mandarem para longe da vossa terra, e para que eu vos expulse, e pereçais.

[10]Lögn är vad de profeterar för er, och därför skall ni föras långt bort från ert land. Jag skall fördriva er och ni skall gå under.

[11] Mas a nação que meter o pescoço sob o jugo do rei da Babilônia e o servir, eu a deixarei na sua terra, diz o SENHOR, e lavrá-la-á e habitará nela.

[12] Falei a Zedequias, rei de Judá, segundo todas estas palavras, dizendo: Metei o pescoço no jugo do rei da Babilônia, servi-o, a ele e ao seu povo, e vivereis.

[13] Por que morrerias tu e o teu povo, à espada, à fome e de peste, como o SENHOR disse com respeito à nação que não servir ao rei da Babilônia?

[14] Não deis ouvidos às palavras dos profetas, que vos dizem: Não servireis ao rei da Babilônia. É mentira o que eles vos profetizam.

[15] Porque não os enviei, diz o SENHOR, e profetizam falsamente em meu nome, para que eu vos expulse e pereçais, vós e eles que vos profetizam.

[16] Também falei aos sacerdotes e a todo este povo, dizendo: Assim diz o SENHOR: Não deis ouvidos às palavras dos vossos profetas que vos profetizam, dizendo: Eis que os utensílios da Casa do SENHOR voltarão em breve da Babilônia. É mentira o que eles vos profetizam.

[17] Não lhes deis ouvidos, servi ao rei da Babilônia e vivereis; por que se tornaria esta cidade em desolação?

[18] Porém, se são profetas, e se a palavra do SENHOR está com eles, que orem ao

[11]Men det folk som böjer sin nacke under den babyloniske kungens ok och underkastar sig honom skall jag låta leva i ro på sin egen mark, säger Herren, och de skall bruka den och bo där.

[12]Till Sidkia, kungen av Juda, talade jag på samma sätt: »Böj era nackar under den babyloniske kungens ok, underkasta er honom och hans folk, så skall ni få leva.

[13]Inte vill ni väl dö, du och ditt folk, genom svärd och svält och pest, så som Herren sagt att det skall ske med det folk som inte underkastar sig kungen av Babylonien.

[14]Lyssna inte till de profeter som säger att ni inte skall underkasta er kungen av Babylonien — lögn är vad de profeterar för er.

[15]Jag har inte sänt dem, säger Herren. De profeterar lögn i mitt namn, och följden blir att jag driver bort er, och ni skall gå under, ni och de profeter som profeterar för er.«

[16]Till prästerna och hela detta folk sade jag: »Så säger Herren: Lyssna inte på vad era profeter säger när de profeterar för er: Se, föremålen från Herrens hus skall snart föras tillbaka från Babylon. — Lögn är vad de profeterar för er.

[17]Lyssna inte till dem! Underkasta er den babyloniske kungen, så skall ni få leva! Inte skall väl denna stad läggas i ruiner?

[18]Om de verkligen är profeter och Herrens ord finns hos dem, låt dem då vädja till

SENHOR dos Exércitos, para que os utensílios que ficaram na Casa do SENHOR, e na casa do rei de Judá, e em Jerusalém não sejam levados para a Babilônia.

Herren Sebaot, så att de föremål som är kvar i Herrens hus och i judakungens palats och i Jerusalem inte förs till Babylon.

[19] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos acerca das colunas, do mar, dos suportes e dos restantes utensílios que ficaram na cidade,

[19]Ty så säger Herren Sebaot om pelarna och Havet och stativen och övriga föremål som är kvar här i staden,

[20] os quais Nabucodonosor, rei da Babilônia, não levou, quando deportou, de Jerusalém para a Babilônia, a Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, assim como a todos os nobres de Judá e de Jerusalém;

[20]dem som Nebukadnessar, kungen av Babylonien, inte tog med sig när han förde bort Jekonja, Jojakims son, kungen av Juda, från Jerusalem till Babylon tillsammans med alla stormän i Juda och Jerusalem —

[21] sim, isto diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, acerca dos utensílios que ficaram na Casa do SENHOR, e na casa do rei de Judá, e em Jerusalém:

[21]ja, så säger Herren Sebaot, Israels Gud, om de föremål som är kvar i Herrens hus och i judakungens palats och i Jerusalem:

[22] à Babilônia serão levados, onde ficarão até ao dia em que eu atentar para eles, diz o SENHOR; então, os farei trazer e os devolverei a este lugar.

[22]Till Babylon skall de föras och där skall de bli kvar till dess att jag tar mig an dem, säger Herren, och för dem tillbaka hit.«

Jeremias 28

A luta de Jeremias com o falso profeta Hananias

[1] No mesmo ano, no princípio do reinado de Zedequias, rei de Judá, isto é, no ano quarto, no quinto mês, Hananias, filho de Azur e profeta de Gibeão, me falou na Casa do SENHOR, na presença dos sacerdotes e de todo o povo, dizendo:

[2] Assim fala o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, dizendo: Quebrei o jugo do rei da Babilônia.

Jeremia 28

Hananja och Jeremia

[1]Samma år, i det fjärde årets femte månad, när Sidkia hade blivit kung över Juda, talade profeten Hananja, Assurs son, som var från Givon, till mig i Herrens hus i prästernas och hela folkets närvaro:

[2]»Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Jag bryter sönder den babyloniske kungens ok.

[3] Dentro de dois anos, eu tornarei a trazer a este lugar todos os utensílios da Casa do SENHOR, que daqui tomou Nabucodonosor, rei da Babilônia, levando-os para a Babilônia.

[3]Inom två år skall jag föra tillbaka hit alla de föremål från Herrens hus som Nebukadnessar, kungen av Babylonien, tog härifrån och förde till Babylon.

[4] Também a Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, e a todos os exilados de Judá, que entraram na Babilônia, eu tornarei a trazer a este lugar, diz o SENHOR; porque quebrei o jugo do rei da Babilônia.

[4]Och Jekonja, Jojakims son, kungen av Juda, och alla som deporterats från Juda till Babylonien skall jag föra tillbaka hit, säger Herren. Jag skall bryta sönder den babyloniske kungens ok.«

[5] Então, respondeu Jeremias, o profeta, ao profeta Hananias, na presença dos sacerdotes e perante todo o povo que estava na Casa do SENHOR.

[5]Då gav profeten Jeremia detta svar till profeten Hananja inför prästerna och alla som stod i Herrens hus:

[6] Disse, pois, Jeremias, o profeta: Amém! Assim faça o SENHOR; confirme o SENHOR as tuas palavras, com que profetizaste, e torne ele a trazer da Babilônia a este lugar os utensílios da Casa do SENHOR e todos os exilados.

[6]»Ja och amen! Må Herren göra så, må Herren låta din profetia gå i uppfyllelse så att föremålen från Herrens hus och alla de deporterade kommer tillbaka hit från Babylonien.

[7] Mas ouve agora esta palavra, que eu falo a ti e a todo o povo para que ouçais:

[7]Men hör vad jag har att säga dig och hela folket.

[8] Os profetas que houve antes de mim e antes de ti, desde a antiguidade, profetizaram guerra, mal e peste contra muitas terras e grandes reinos.

[8]Forna tiders profeter, de som levde före mig och dig, profeterade om krig och olycka och pest för många länder och mäktiga riken.

[9] O profeta que profetizar paz, só ao cumprir-se a sua palavra, será conhecido como profeta, de fato, enviado do SENHOR.

[9]Men en profet som profeterar om fred och lycka, hans ord måste gå i uppfyllelse innan det står klart att han verkligen är sänd av Herren.«

[10] Então, o profeta Hananias tomou os canzis do pescoço de Jeremias, o profeta, e os quebrou;

[10]Profeten Hananja tog oket från profeten Jeremias nacke och bröt sönder det.

[11] e falou na presença de todo o povo: Assim diz o SENHOR: Deste modo, dentro

[11]Och Hananja sade i hela folkets närvaro: »Så säger Herren: Just så skall jag inom två

de dois anos, quebrarei o jugo de Nabucodonosor, rei da Babilônia, de sobre o pescoço de todas as nações. E Jeremias, o profeta, se foi, tomando o seu caminho.

år lyfta den babyloniske kungen Nebukadnessars ok från folkens nacke och bryta sönder det.« Då gick profeten Jeremia sin väg.

12 Mas depois que Hananias, o profeta, quebrou os canzis de sobre o pescoço do profeta Jeremias, veio a este a palavra do SENHOR, dizendo:

12Efter det att profeten Hananja hade lyft oket från profeten Jeremias nacke och brutit sönder det kom Herrens ord till Jeremia:

13 Vai e fala a Hananias, dizendo: Assim diz o SENHOR: Canzis de madeira quebraste. Mas, em vez deles, farei canzis de ferro.

13Gå och säg till Hananja: Så säger Herren: Ett ok av trä har du brutit sönder, men i stället har du gjort ett ok av järn.

14 Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Jugo de ferro pus sobre o pescoço de todas estas nações, para servirem a Nabucodonosor, rei da Babilônia; e o servirão. Também lhe dei os animais do campo.

14Ty så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Ett ok av järn lägger jag på alla dessa folks nacke. De skall underkasta sig Nebukadnessar, kungen av Babylonien, och lyda honom. Även de vilda djuren ger jag åt honom.

15 Disse Jeremias, o profeta, ao profeta Hananias: Ouve agora, Hananias: O SENHOR não te enviou, mas tu fizeste que este povo confiasse em mentiras.

15Och profeten Jeremia sade till profeten Hananja: »Hör på, Hananja! Herren har inte kallat dig, och du har fått detta folk att tro på lögner.

16 Pelo que assim diz o SENHOR: Eis que te lançarei de sobre a face da terra; morrerás este ano, porque pregaste rebeldia contra o SENHOR.

16Därför säger Herren så: Nu kallar jag dig — bort från jorden. I år skall du dö, eftersom du har talat lögnaktigt om Herren.«

17 Morreu, pois, o profeta Hananias, no mesmo ano, no sétimo mês.

17Det året, i den sjunde månaden, dog profeten Hananja.

Jeremias 29

A carta de Jeremias aos cativos da Babilônia

1 São estas as palavras da carta que Jeremias, o profeta, enviou de Jerusalém ao resto dos anciãos do cativeiro, como também aos sacerdotes, aos profetas e a

Jeremia 29

Jeremias brev till de deporterade

1Detta är det brev som profeten Jeremia sände från Jerusalem till dem av de äldste som fanns kvar bland de deporterade, till prästerna och profeterna och till hela

todo o povo que Nabucodonosor havia deportado de Jerusalém para a Babilônia,

folket, dem som Nebukadnessar hade fört bort från Jerusalem till Babylonien.

2 depois que saíram de Jerusalém o rei Jeconias, a rainha-mãe, os oficiais, os príncipes de Judá e Jerusalém e os carpinteiros e ferreiros.

2Det skedde sedan kung Jekonja hade lämnat Jerusalem tillsammans med kungamodern, hovmännen, stormännen i Juda och Jerusalem och hantverkarna och smederna.

3 A carta foi mandada por intermédio de Elasa, filho de Safã, e de Gemarias, filho de Hilquias, os quais Zedequias, rei de Judá, tinha enviado à Babilônia, a Nabucodonosor, rei da Babilônia, e dizia:

3Brevet överlämnades av Elasa, Shafans son, och Gemarja, Hilkias son, som av Sidkia, kungen av Juda, sänts till Babylon, till Nebukadnessar, kungen av Babylonien. Det löd:

4 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, a todos os exilados que eu deportei de Jerusalém para a Babilônia:

4»Så säger Herren Sebaot, Israels Gud, till alla de deporterade som han fört bort från Jerusalem till Babylonien:

5 Edificai casas e habitai nelas; plantai pomares e comei o seu fruto.

5Bygg er hus och bo i dem. Plantera trädgårdar och ät frukten från dem.

6 Tomai esposas e gerai filhos e filhas, tomai esposas para vossos filhos e dai vossas filhas a maridos, para que tenham filhos e filhas; multiplicai-vos aí e não vos diminuais.

6Ta er hustrur och avla söner och döttrar, ta hustrur åt era söner och ge era döttrar åt män, så att de föder söner och döttrar. Bli flera där, inte färre!

7 Procurai a paz da cidade para onde vos desterrei e orai por ela ao SENHOR; porque na sua paz vós tereis paz.

7Gör allt för att den stad jag har deporterat er till skall blomstra, och be till Herren för den. Ty dess välgång är er välgång.

8 Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Não vos enganem os vossos profetas que estão no meio de vós, nem os vossos adivinhos, nem deis ouvidos aos vossos sonhadores, que sempre sonham segundo o vosso desejo;

8Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Låt inte lura er av profeterna bland er eller av era spåmän och bry er inte om drömmarna de drömmer.

9 porque falsamente vos profetizam eles em meu nome; eu não os enviei, diz o SENHOR.

9Ty lögn är vad de profeterar för er i mitt namn. Jag har inte sänt dem, säger Herren.

[10] Assim diz o SENHOR: Logo que se cumprirem para a Babilônia setenta anos, atentarei para vós outros e cumprirei para convosco a minha boa palavra, tornando a trazer-vos para este lugar.

[10]Så säger Herren: Först när sjuttio år har gått för Babylonien skall jag ta mig an er och uppfylla mitt löfte att föra er tillbaka hit.

[11] Eu é que sei que pensamentos tenho a vosso respeito, diz o SENHOR; pensamentos de paz e não de mal, para vos dar o fim que desejais.

[11]Jag vet vilka avsikter jag har med er, säger Herren: välgång, inte olycka. Jag skall ge er en framtid och ett hopp.

[12] Então, me invocareis, passareis a orar a mim, e eu vos ouvirei.

[12]När ni åkallar mig och ber till mig skall jag lyssna på er.

[13] Buscar-me-eis e me achareis quando me buscardes de todo o vosso coração.

[13]När ni söker mig skall ni finna mig. Ja, om ni helhjärtat söker efter mig

[14] Serei achado de vós, diz o SENHOR, e farei mudar a vossa sorte; congregar-vos-ei de todas as nações e de todos os lugares para onde vos lancei, diz o SENHOR, e tornarei a trazer-vos ao lugar donde vos mandei para o exílio.

[14]skall jag låta er finna mig, säger Herren. Jag skall vända ert öde och samla in er från alla de folk och alla de platser till vilka jag har fördrivit er, säger Herren. Jag skall låta er återvända till den plats jag har förvisat er från.

[15] Vós dizeis: O SENHOR nos suscitou profetas na Babilônia.

[15]Men ni säger: Herren har låtit profeter träda fram bland oss i Babylonien.

[16] Mas assim diz o SENHOR a respeito do rei que se assenta no trono de Davi e de todo o povo que habita nesta cidade, vossos irmãos, que não saíram convosco para o exílio;

[16]Så säger Herren om den kung som sitter på Davids tron och om alla dem som bor i denna stad, era bröder som inte fördes bort med er i fångenskap,

[17] assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que enviarei contra eles a espada, a fome e a peste e fá-los-ei como a figos ruins, que, de ruins que são, não se podem comer.

[17]så säger Herren Sebaot: Se, jag sänder svärd och svält och pest mot dem. Jag skall behandla dem som skämda fikon, som är så dåliga att de är oätliga.

[18] Persegui-los-ei com a espada, a fome e a peste; fá-los-ei um espetáculo horrendo para todos os reinos da terra; e os porei por objeto de espanto, e de assobio, e de

[18]Jag skall förfölja dem med svärd och svält och pest och göra dem till en skräckbild för alla riken på jorden, till en förbannelse, jag skall utsätta dem för

opróbrio entre todas as nações para onde os tiver arrojado;

[19] porque não deram ouvidos às minhas palavras, diz o SENHOR, com as quais, começando de madrugada, lhes enviei os meus servos, os profetas; mas vós não os escutastes, diz o SENHOR.

[20] Vós, pois, ouvi a palavra do SENHOR, todos os do exílio que enviei de Jerusalém para a Babilônia.

[21] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, acerca de Acabe, filho de Colaías, e de Zedequias, filho de Maaséias, que vos profetizam falsamente em meu nome: Eis que os entregarei nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e ele os ferirá diante dos vossos olhos.

[22] Daí surgirá nova espécie de maldição entre os exilados de Judá que estão na Babilônia: o SENHOR te faça como a Zedequias e como a Acabe, os quais o rei da Babilônia assou no fogo;

[23] porquanto fizeram loucuras em Israel, cometeram adultérios com as mulheres de seus companheiros e anunciaram falsamente em meu nome palavras que não lhes mandei dizer; eu o sei e sou testemunha disso, diz o SENHOR.

[24] A Semaías, o neelamita, falarás, dizendo:

[25] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Porquanto enviaste no teu nome cartas a todo o povo que está em Jerusalém, como também a Sofonias, filho

ödeläggelse och hån och skam bland alla de folk till vilka jag har fördrivit dem,

[19]eftersom de inte lyssnade till mina ord, säger Herren. Gång på gång sände jag mina tjänare profeterna till dem. Men ni ville inte lyssna, säger Herren.

[20]Men hör Herrens ord, alla ni deporterade som jag sänt från Jerusalem till Babylonien.

[21]Så säger Herren Sebaot, Israels Gud, om Achav, Kolajas son, och om Sidkia, Maasejas son, som profeterar lögn för er i mitt namn: Se, jag utlämnar dem åt Nebukadnessar, kungen av Babylonien, och han skall låta avrätta dem inför era ögon.

[22]Deras namn skall användas som en förbannelse av alla dem som deporterats från Juda till Babylonien; de skall säga: 'Må Herren göra med dig som med Sidkia och Achav, som kungen av Babylonien lät steka!'

[23]Ty de gjorde vad som är en vettlöshet i Israel: de horade med varandras hustrur och de uttalade lögner i mitt namn, sådant som jag aldrig befallt dem att säga. Jag vet, jag kan vittna, säger Herren.«

Shemajas brev

[24]Till nechelamiten Shemaja skall du säga:

[25]Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Du har på eget bevåg sänt brev till folket i Jerusalem, till prästen Sefanja, Maasejas

de Maaséias, o sacerdote, e a todos os sacerdotes, dizendo:
[26] O SENHOR te pôs por sacerdote em lugar do sacerdote Joiada, para que sejas encarregado da Casa do SENHOR sobre todo homem fanático que quer passar por profeta, para o lançares na prisão e no tronco.

[27] Agora, pois, por que não repreendeste a Jeremias, o anatotita, que vos profetiza?

[28] Pois nos enviou mensageiros à Babilônia para nos dizer: Há de durar muito o exílio; edificai casas e habitai nelas; plantai pomares e comei o seu fruto.
[29] Sofonias, o sacerdote, leu esta carta aos ouvidos do profeta Jeremias.
[30] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[31] Manda dizer a todos os exilados: Assim diz o SENHOR acerca de Semaías, o neelamita: Porquanto Semaías vos profetizou, não o havendo eu enviado, e vos fez confiar em mentiras,

[32] assim diz o SENHOR: Eis que castigarei a Semaías, o neelamita, e à sua descendência; ele não terá ninguém que habite entre este povo e não verá o bem que hei de fazer ao meu povo, diz o SENHOR, porque pregou rebeldia contra o SENHOR.

Jeremias 30

Deus promete trazer do cativeiro o seu povo

son, och till alla de andra prästerna och skrivit:

[26]»Herren har utsett dig till präst efter prästen Jojada, till att ha uppsikt i Herrens hus över alla galningar som uppträder som profeter och sätta dem i stock och halsjärn.

[27]Varför har du inte tagit itu med Jeremia från Anatot som uppträder som profet för er?
[28]Han har ju skickat bud till oss i Babylonien och sagt: Det är lång tid kvar. Bygg er hus och bo i dem. Plantera trädgårdar och ät frukten från dem.«
[29]Prästen Sefanja läste upp detta brev för profeten Jeremia.

[30]Då kom Herrens ord till Jeremia:

[31]Sänd detta budskap till alla de deporterade: Så säger Herren om nechelamiten Shemaja: Shemaja har profeterat för er, trots att jag inte sänt honom, och han har fått er att tro på lögner.

[32]Därför säger Herren så: Jag skall straffa nechelamiten Shemaja och hans efterkommande. Ingen av dem skall få bo bland detta folk och uppleva den lycka jag skall bereda mitt folk, säger Herren. Ty han har talat lögnaktigt om Herren.

Jeremia 30

Löften om befrielse och läkedom

[1] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, dizendo:

[2] Assim fala o SENHOR, Deus de Israel: Escreve num livro todas as palavras que eu disse.

[3] Porque eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que mudarei a sorte do meu povo de Israel e de Judá, diz o SENHOR; fá-los-ei voltar para a terra que dei a seus pais, e a possuirão.

[4] São estas as palavras que disse o SENHOR acerca de Israel e de Judá:

[5] Assim diz o SENHOR: Ouvimos uma voz de tremor e de temor e não de paz.

[6] Perguntai, pois, e vede se, acaso, um homem tem dores de parto. Por que vejo, pois, a cada homem com as mãos na cintura, como a que está dando à luz? E por que se tornaram pálidos todos os rostos?

[7] Ah! Que grande é aquele dia, e não há outro semelhante! É tempo de angústia para Jacó; ele, porém, será livre dela.

[8] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, eu quebrarei o seu jugo de sobre o teu pescoço e quebrarei os teus canzis; e nunca mais estrangeiros farão escravo este povo,

[9] que servirá ao SENHOR, seu Deus, como também a Davi, seu rei, que lhe levantarei.

[10] Não temas, pois, servo meu, Jacó, diz o SENHOR, nem te espantes, ó Israel; pois eis que te livrarei das terras de longe e à tua descendência, da terra do exílio; Jacó

[1]Detta ord kom till Jeremia från Herren:

[2]Så säger Herren, Israels Gud: Skriv ner i en bokrulle allt vad jag har talat till dig.

[3]Ty det skall komma en tid, säger Herren, då jag skall vända ödet för mitt folk, Israel och Juda, säger Herren. Jag skall föra dem tillbaka till det land jag gav åt deras fäder, och det skall bli deras egendom.

[4]Detta är vad Herren talade om Israel och Juda.

[5]Ja, så säger Herren: Vi hör ångestskrin, rop i hjälplös skräck.

[6]Tänk efter: inte kan en man föda barn? Varför ser jag då alla män hålla händerna om magen som födande kvinnor? Varför har alla ansikten skiftat färg och blivit dödsbleka?

[7]Oerhörd är den dagen, ingen annan lik. Det blir en nödens tid för Jakob, men han skall bli räddad.

[8]Den dagen, säger Herren Sebaot, skall jag lyfta oket från hans nacke och bryta sönder det och slita av hans band. De skall inte längre träla under främlingar.

[9]De skall tjäna Herren, sin Gud, och David, den kung som jag skall låta stiga fram bland dem.

[10]Var inte rädd, du min tjänare Jakob, säger Herren, var inte förskräckt, du Israel. Jag skall rädda dig ur fjärran land, dina barn ur det land där de är fångna.

voltará e ficará tranqüilo e em sossego; e não haverá quem o atemorize.

11 Porque eu sou contigo, diz o SENHOR, para salvar-te; por isso, darei cabo de todas as nações entre as quais te espalhei; de ti, porém, não darei cabo, mas castigar-te-ei em justa medida e de todo não te inocentarei.

12 Porque assim diz o SENHOR: Teu mal é incurável, a tua chaga é dolorosa.

13 Não há quem defenda a tua causa; para a tua ferida não tens remédios nem emplasto.

14 Todos os teus amantes se esqueceram de ti, já não perguntam por ti; porque te feri com ferida de inimigo e com castigo de cruel, por causa da grandeza da tua maldade e da multidão de teus pecados.

15 Por que gritas por motivo da tua ferida? Tua dor é incurável. Por causa da grandeza de tua maldade e da multidão de teus pecados é que eu fiz estas coisas.

16 Por isso, todos os que te devoram serão devorados; e todos os teus adversários serão levados, cada um deles para o cativeiro; os que te despojam serão despojados, e entregarei ao saque todos os que te saqueiam.

17 Porque te restaurarei a saúde e curarei as tuas chagas, diz o SENHOR; pois te chamaram a repudiada, dizendo: É Sião, já ninguém pergunta por ela.

18 Assim diz o SENHOR: Eis que restaurarei a sorte das tendas de Jacó e me compadecerei das suas moradas; a cidade

Jakob skall åter leva trygg, ingen skall hota honom.

11Ty jag är med dig, säger Herren, och jag skall rädda dig. Jag skall förgöra alla de folk bland vilka jag har skingrat dig. Men dig skall jag inte förgöra. Jag skall tukta dig, men rättvist, jag låter dig inte undgå straff.

12Ty så säger Herren: Din skada kan aldrig helas, ditt sår kommer inte att läkas.

13Det finns ingen bot för ditt variga sår, det finns ingen läkedom.

14Alla dina älskare har glömt dig, de frågar inte längre efter dig. Som en fiende slog jag dig, jag tuktade dig grymt, för att din skuld var så stor, dina synder så många.

15Varför klagar du över din skada, över att ingen bot finns för din plåga? För att din skuld var så stor, dina synder så många, har jag gjort dig detta.

16Men alla som ätit av dig skall själva ätas, alla dina fiender skall föras bort i fångenskap. De som skövlat dig skall själva skövlas, alla som plundrat dig skall jag utlämna till plundring.

17Jag skall skänka dig läkedom och hela dina sår, säger Herren, dig som man kallat »den utstötta«, »Sion som ingen bryr sig om«.

18Så säger Herren: Jag skall resa Jakobs tält på nytt och förbarma mig över hans boningar. Staden skall byggas upp på sin

será reedificada sobre o seu montão de ruínas, e o palácio será habitado como outrora.

[19] Sairão deles ações de graças e o júbilo dos que se alegram. Multiplicá-los-ei, e não serão diminuídos; glorificá-los-ei, e não serão apoucados.

[20] Seus filhos serão como na antiguidade, e a sua congregação será firmada diante de mim, e castigarei todos os seus opressores.

[21] O seu príncipe procederá deles, do meio deles sairá o que há de reinar; fá-lo-ei aproximar, e ele se chegará a mim; pois quem de si mesmo ousaria aproximar-se de mim? – diz o SENHOR.

[22] Vós sereis o meu povo, eu serei o vosso Deus.

[23] Eis a tempestade do SENHOR! O furor saiu, e um redemoinho tempestuou sobre a cabeça dos perversos.

[24] Não voltará atrás o brasume da ira do SENHOR, até que tenha executado e cumprido os desígnios do seu coração. Nos últimos dias, entendereis isto.

Jeremias 31

Lamento transformado em júbilo

[1] Naquele tempo, diz o SENHOR, serei o Deus de todas as tribos de Israel, e elas serão o meu povo.

[2] Assim diz o SENHOR: O povo que se livrou da espada logrou graça no deserto. Eu irei e darei descanso a Israel.

kulle, och palatset skall stå på sin rätta plats.

[19]Lovsång skall höras därifrån och glada skratt. Jag skall göra dem flera, inte färre, jag skall göra dem ärade, inte ringa.

[20]Deras barn skall bli som fordom, deras menighet skall bestå inför mig, och jag skall straffa deras förtryckare.

[21]Deras ledare skall vara en av deras egna, härskaren komma ur deras egna led. Jag skall låta honom träda fram inför mig, ty vem skulle annars ha mod att nalkas mig, säger Herren.

[22]Ni skall vara mitt folk och jag skall vara er Gud.

[23]Herrens stormvind, vreden, bryter lös, virvelstormen. Över de ondas huvuden virvlar den fram.

[24]Herrens flammande vrede skall inte släckas, förrän han förverkligat sina planer. I kommande dagar skall ni inse detta.

Jeremia 31

[1]När den tiden kommer, säger Herren, skall jag vara Gud för alla Israels släkter, och de skall vara mitt folk.

Löften om räddning och återkomst till hemlandet

[2]Så säger Herren: Det folk som undkom svärdet fann nåd i öknen. Israel var på vandring för att finna ro,

[3] De longe se me deixou ver o SENHOR, dizendo: Com amor eterno eu te amei; por isso, com benignidade te atraí.

[3]ur fjärran uppenbarade sig Herren för dem. Med evig kärlek älskar jag dig, därför har jag så länge visat dig godhet.

[4] Ainda te edificarei, e serás edificada, ó virgem de Israel! Ainda serás adornada com os teus adufes e sairás com o coro dos que dançam.

[4]Än en gång skall jag låta dig blomstra, ja, du skall blomstra igen, jungfru Israel. Än en gång skall du smyckad med bjällror träda ut i glädjedansen.

[5] Ainda plantarás vinhas nos montes de Samaria; plantarão os plantadores e gozarão dos frutos.

[5]Än en gång skall du plantera vingårdar på Samariens höjder, och de som planterar skall själva skörda frukten.

[6] Porque haverá um dia em que gritarão os atalaias na região montanhosa de Efraim: Levantai-vos, e subamos a Sião, ao SENHOR, nosso Deus!

[6]Ja, det kommer en dag då väktarna skall ropa från Efraims berg: Kom, låt oss vandra upp till Sion, till Herren, vår Gud!

[7] Porque assim diz o SENHOR: Cantai com alegria a Jacó, exultai por causa da cabeça das nações; proclamai, cantai louvores e dizei: Salva, SENHOR, o teu povo, o restante de Israel.

[7]Ty så säger Herren: Jubla av fröjd över Jakob, ropa ut er glädje över det främsta bland folken! Låt lovsången ljuda: Herren har räddat sitt folk, dem som är kvar av Israel.

[8] Eis que os trarei da terra do Norte e os congregarei das extremidades da terra; e, entre eles, também os cegos e aleijados, as mulheres grávidas e as de parto; em grande congregação, voltarão para aqui.

[8]Jag för dem från landet i norr, samlar in dem från världens bortersta hörn. Bland dem finns blinda och halta, havande kvinnor och födande. I stora skaror skall de återvända hit.

[9] Virão com choro, e com súplicas os levarei; guiá-los-ei aos ribeiros de águas, por caminho reto em que não tropeçarão; porque sou pai para Israel, e Efraim é o meu primogênito.

[9]Gråtande kommer de, men jag tröstar dem och leder dem. På en jämn väg där de inte snavar för jag dem till strömmande vatten. Ty jag är en fader för Israel, Efraim är min förstfödde son.

[10] Ouvi a palavra do SENHOR, ó nações, e anunciai nas terras longínquas do mar, e dizei: Aquele que espalhou a Israel o congregará e o guardará, como o pastor, ao seu rebanho.

[10]Hör Herrens ord, ni främmande folk, förkunna det i de fjärran kustländerna: Han som skingrade Israel skall samla dem. Han skall vakta dem som herden sin hjord.

[11] Porque o SENHOR redimiu a Jacó e o livrou da mão do que era mais forte do que ele.

[11]Ty Herren friköper Jakob och räddar dem från övermakten.

[12] Hão de vir e exultar na altura de Sião, radiantes de alegria por causa dos bens do SENHOR, do cereal, do vinho, do azeite, dos cordeiros e dos bezerros; a sua alma será como um jardim regado, e nunca mais desfalecerão.

[12]De skall komma till Sions höjd och jubla, de skall stråla av lycka över allt vad Herren ger, över säd och vin och olja, över får och oxar. De skall bli som en grönskande trädgård, aldrig mer skall de lida nöd.

[13] Então, a virgem se alegrará na dança, e também os jovens e os velhos; tornarei o seu pranto em júbilo e os consolarei; transformarei em regozijo a sua tristeza.

[13]Då skall flickorna dansa i glädje, ynglingar och gamla fröjdas. Deras sorg skall jag vända i jubel, jag skall ge dem tröst och glädje efter smärtan.

[14] Saciarei de gordura a alma dos sacerdotes, e o meu povo se fartará com a minha bondade, diz o SENHOR.

[14]Jag skall ge prästerna deras lystmäte av det feta och mätta mitt folk med det goda jag ger, säger Herren.

[15] Assim diz o SENHOR: Ouviu-se um clamor em Ramá, pranto e grande lamento; era Raquel chorando por seus filhos e inconsolável por causa deles, porque já não existem.

[15]Så säger Herren: Rop hörs i Rama, klagan och bitter gråt: Rakel gråter över sina barn. Hon låter inte trösta sig, ty hennes barn finns inte mer.

[16] Assim diz o SENHOR: Reprime a tua voz de choro e as lágrimas de teus olhos; porque há recompensa para as tuas obras, diz o SENHOR, pois os teus filhos voltarão da terra do inimigo.

[16]Så säger Herren: Hör upp med din klagan, gråt inte mer! Du skall få lön för din möda, säger Herren, de skall återvända från fiendeland.

[17] Há esperança para o teu futuro, diz o SENHOR, porque teus filhos voltarão para os seus territórios.

[17]Det finns hopp för din framtid, säger Herren, dina barn skall vända hem till sitt land.

[18] Bem ouvi que Efraim se queixava, dizendo: Castigaste-me, e fui castigado como novilho ainda não domado; converte-me, e serei convertido, porque tu és o SENHOR, meu Deus.

[18]Jag kan höra hur Efraim klagar: »Du tuktade mig, jag blev tuktad som en otämjd kalv. För mig åter, så vänder jag åter, ty du är Herren, min Gud.

[19] Na verdade, depois que me converti, arrependi-me; depois que fui instruído, bati no peito; fiquei envergonhado, confuso, porque levei o opróbrio da minha mocidade.

[19]Jag vände mig bort, men nu ångrar jag mig. Jag kom till insikt, och nu slår jag mina lår i sorg. I blygsel och förödmjukelse bär jag skammen för min ungdoms synd.«

[20] Não é Efraim meu precioso filho, filho das minhas delícias? Pois tantas vezes quantas falo contra ele, tantas vezes ternamente me lembro dele; comove-se por ele o meu coração, deveras me compadecerei dele, diz o SENHOR.

[20]Är Efraim min käraste son, är han mitt älsklingsbarn? Han förblir i mina tankar, trots att jag ofta gått till rätta med honom. Mitt hjärta blöder för honom, jag måste förbarma mig över honom, säger Herren.

[21] Põe-te marcos, finca postes que te guiem, presta atenção na vereda, no caminho por onde passaste; regressa, ó virgem de Israel, regressa às tuas cidades.

[21]Res vägmärken, rösa leden! Minns var du gick, vilken väg du följde. Vänd åter, jungfru Israel, vänd åter till dina städer!

[22] Até quando andarás errante, ó filha rebelde? Porque o SENHOR criou coisa nova na terra: a mulher infiel virá a requestar um homem.

[22]Hur länge skall du vända dig än hit, än dit, du trolösa dotter? Herren skapar något nytt på jorden: kvinnan skall värna mannen.

[23] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ainda dirão esta palavra na terra de Judá e nas suas cidades, quando eu lhe restaurar a sorte: O SENHOR te abençoe, ó morada de justiça, ó santo monte!

[23]Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Ännu en gång skall dessa ord uttalas i Juda och dess städer då jag vänder deras öde: »Må Herren välsigna dig, du rättfärdighetens nejd, du heliga berg.«

[24] Nela, habitarão Judá e todas as suas cidades juntamente, como também os lavradores e os que pastoreiam os rebanhos.

[24]Där skall alla från Juda och från dess städer bo, bönder och kringströvande herdar.

[25] Porque satisfiz à alma cansada, e saciei a toda alma desfalecida.

[25]Ty jag skall släcka de utmattades törst och mätta alla nödlidande.

[26] Nisto, despertei e olhei; e o meu sono fora doce para mim.

[26]Därefter vaknade jag och såg upp, och min sömn hade varit ljuvlig.

[27] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que semearei a casa de Israel e a casa de Judá com a semente de homens e de animais.

[28] Como velei sobre eles, para arrancar, para derribar, para subverter, para destruir e para afligir, assim velarei sobre eles para edificar e para plantar, diz o SENHOR.

[29] Naqueles dias, já não dirão: Os pais comeram uvas verdes, e os dentes dos filhos é que se embotaram.

[30] Cada um, porém, será morto pela sua iniqüidade; de todo homem que comer uvas verdes os dentes se embotarão.

Firmada nova aliança com Israel

[31] Eis aí vêm dias, diz o SENHOR, em que firmarei nova aliança com a casa de Israel e com a casa de Judá.

[32] Não conforme a aliança que fiz com seus pais, no dia em que os tomei pela mão, para os tirar da terra do Egito; porquanto eles anularam a minha aliança, não obstante eu os haver desposado, diz o SENHOR.

[33] Porque esta é a aliança que firmarei com a casa de Israel, depois daqueles dias, diz o SENHOR: Na mente, lhes imprimirei as minhas leis, também no coração lhas inscreverei; eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

[34] Não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR, porque todos me conhecerão, desde o menor até ao maior deles, diz o SENHOR. Pois

[27]Det skall komma en tid, säger Herren, då jag skall beså Israels land och Judas land med säd av människor och säd av boskap.

[28]Och liksom jag har vakat över dem för att rycka upp och vräka omkull, för att bryta ner och förstöra och skada, så skall jag nu vaka över dem för att bygga upp och plantera, säger Herren.

[29]När den tiden kommer skall de inte längre säga: När fäderna äter surkart får barnen ont i tänderna.

[30]Nej, var och en skall dö för sin egen synd: den som äter surkart får själv ont i tänderna.

Det nya förbundet

[31]Det skall komma en tid, säger Herren, då jag skall sluta ett nytt förbund med Israel och med Juda,

[32]inte ett sådant förbund som jag slöt med deras fäder när jag tog dem vid handen och förde dem ut ur Egypten, det förbund med mig som de bröt, fastän jag var deras herre, säger Herren.

[33]Nej, detta är det förbund jag skall sluta med Israel när tiden är inne, säger Herren: Jag skall lägga min lag i deras bröst och skriva den i deras hjärtan. Jag skall vara deras Gud och de skall vara mitt folk.

[34]De skall inte längre behöva undervisa varandra och säga: »Lär känna Herren«, ty de skall alla känna mig, från den minste till den störste, säger Herren. Jag skall förlåta dem deras skuld, och deras synd skall jag inte längre minnas.

perdoarei as suas iniqüidades e dos seus pecados jamais me lembrarei.

35 Assim diz o SENHOR, que dá o sol para a luz do dia e as leis fixas à lua e às estrelas para a luz da noite, que agita o mar e faz bramir as suas ondas; SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

35Så säger Herren, han som har satt solen att lysa om dagen, månen och stjärnorna att lysa om natten, han som rör upp havet i dånande vågor, han vars namn är Herren Sebaot:

36 Se falharem estas leis fixas diante de mim, diz o SENHOR, deixará também a descendência de Israel de ser uma nação diante de mim para sempre.

36När denna ordning upphör att gälla, säger Herren, först då skall Israels ätt upphöra att för alltid vara mitt folk.

37 Assim diz o SENHOR: Se puderem ser medidos os céus lá em cima e sondados os fundamentos da terra cá embaixo, também eu rejeitarei toda a descendência de Israel, por tudo quanto fizeram, diz o SENHOR.

37Så säger Herren: När himlen därovan kan mätas, när jordens grundvalar kan utforskas, först då skall jag förkasta Israels ätt för allt de har gjort, säger Herren.

38 Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que esta cidade será reedificada para o SENHOR, desde a Torre de Hananel até à Porta da Esquina.

38Det skall komma en tid, säger Herren, då staden skall byggas upp igen till Herrens ära från Hananeltornet till Hörnporten.

39 O cordel de medir estender-se-á para diante, até ao outeiro de Garebe, e virar-se-á para Goa.

39Men mätsnöret skall dras ännu längre, rakt fram mot Garevhöjden och sedan i riktning mot Goa.

40 Todo o vale dos cadáveres e da cinza e todos os campos até ao ribeiro Cedrom, até à esquina da Porta dos Cavalos para o oriente, serão consagrados ao SENHOR. Esta Jerusalém jamais será desarraigada ou destruída.

40Och hela dalen med liken och offeraskan och alla avsatserna fram till Kidrondalen, till hörnet vid Hästporten i öster, skall vara helgade åt Herren. Aldrig mer skall staden ödeläggas och raseras.

Jeremias 32

Jeremias compra um campo em Anatote

1 Palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, no ano décimo de Zedequias, rei

Jeremia 32

Jeremias åkerköp

1Detta är det ord som kom till Jeremia från Herren under Sidkias tionde regeringsår i

de Judá, ou décimo oitavo de Nabucodonosor.

2 Ora, nesse tempo o exército do rei da Babilônia cercava Jerusalém; Jeremias, o profeta, estava encarcerado no pátio da guarda que estava na casa do rei de Judá.

3 Pois Zedequias, rei de Judá, o havia encerrado, dizendo: Por que profetizas tu que o SENHOR disse que entregaria esta cidade nas mãos do rei da Babilônia, e ele a tomaria;

4 que Zedequias, rei de Judá, não se livraria das mãos dos caldeus, mas infalivelmente seria entregue nas mãos do rei da Babilônia, e com ele falaria boca a boca, e o veria face a face;

5 e que ele levaria Zedequias para a Babilônia, onde estaria até que o SENHOR se lembrasse dele, como este disse; e, ainda que pelejásseis contra os caldeus, não seríeis bem sucedidos?

6 Disse, pois, Jeremias: Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

7 Eis que Hananel, filho de teu tio Salum, virá a ti, dizendo: Compra o meu campo que está em Anatote, pois a ti, a quem pertence o direito de resgate, compete comprá-lo.

8 Veio, pois, a mim, segundo a palavra do SENHOR, Hananel, filho de meu tio, ao pátio da guarda e me disse: Compra agora o meu campo que está em Anatote, na terra de Benjamim; porque teu é o direito de posse e de resgate; compra-o. Então, entendi que isto era a palavra do SENHOR.

Juda, vilket var Nebukadnessars artonde regeringsår.

2Då belägrade den babyloniske kungens här Jerusalem, och profeten Jeremia satt fängslad på vaktgården i judakungens palats.

3Där hade Sidkia, kungen av Juda, låtit spärra in honom och sagt: »Hur kan du säga i dina profetior: Så säger Herren: Jag skall prisge denna stad åt den babyloniske kungen, och han skall inta den.

4Och Sidkia, kungen av Juda, skall inte undkomma kaldeerna. Han skall falla i den babyloniske kungens hand och stå till svars inför honom, ansikte mot ansikte, öga mot öga.

5Sidkia skall föras till Babylon och bli kvar där, tills jag tar mig an honom, säger Herren. I kriget mot kaldeerna skall ni inte ha någon framgång.«

6Jeremia sade: Herrens ord kom till mig:

7Hanamel, din farbror Shallums son, skall komma till dig och säga: »Köp min åker i Anatot, eftersom du står i tur att lösa in den.«

8Och min kusin Hanamel kom till mig på vaktgården, så som Herren hade sagt. Han sade till mig: »Köp du min åker i Anatot i Benjamins land, eftersom du har rätt att förvärva den och står i tur att lösa in den. Köp den!« Då förstod jag att detta var ett ord från Herren.

[9] Comprei, pois, de Hananel, filho de meu tio, o campo que está em Anatote; e lhe pesei o dinheiro, dezessete siclos de prata.

[10] Assinei a escritura, fechei-a com selo, chamei testemunhas e pesei-lhe o dinheiro numa balança.

[11] Tomei a escritura da compra, tanto a selada, segundo mandam a lei e os estatutos, como a cópia aberta;

[12] dei-a a Baruque, filho de Nerias, filho de Maaséias, na presença de Hananel, filho de meu tio, e perante as testemunhas, que assinaram a escritura da compra, e na presença de todos os judeus que se assentavam no pátio da guarda.

[13] Perante eles dei ordem a Baruque, dizendo:

[14] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Toma esta escritura, esta escritura da compra, tanto a selada como a aberta, e mete-as num vaso de barro, para que se possam conservar por muitos dias;

[15] porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ainda se comprarão casas, campos e vinhas nesta terra.

Jeremias pede esclarecimentos a Deus

[16] Depois que dei a escritura da compra a Baruque, filho de Nerias, orei ao SENHOR, dizendo:

[17] Ah! SENHOR Deus, eis que fizeste os céus e a terra com o teu grande poder e com o teu braço estendido; coisa alguma te é demasiadamente maravilhosa.

[9]Jag köpte åkern av min kusin Hanamel i Anatot och vägde upp betalningen åt honom, 17 siklar silver.

[10]Jag skrev ett kontrakt, förseglade det och tillkallade vittnen; sedan vägde jag upp silvret på en våg.

[11]Jag tog köpekontraktet, både det förseglade — avtalet med villkoren — och det öppna,

[12]och gav det till Baruk, son till Neria, son till Machseja, i närvaro av min kusin Hanamel och dem som bevittnat köpekontraktet och alla de judeer som befann sig på vaktgården.

[13]I deras närvaro gav jag Baruk detta uppdrag:

[14]Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Tag dessa kontrakt, det förseglade köpekontraktet och det öppna, och lägg dem i ett lerkrus, så att de bevaras för framtiden.

[15]Ty så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Än en gång skall hus och åkrar och vingårdar köpas i detta land.

Profetens bön

[16]Sedan jag lämnat köpekontraktet till Baruk, Nerias son, bad jag denna bön till Herren:

[17]Ack, Herre, min Gud, du har gjort himlen och jorden med väldig makt och lyftad arm. Ingenting är omöjligt för dig,

[18] Tu usas de misericórdia para com milhares e retribuis a iniqüidade dos pais nos filhos; tu és o grande, o poderoso Deus, cujo nome é o SENHOR dos Exércitos,

[19] grande em conselho e magnífico em obras; porque os teus olhos estão abertos sobre todos os caminhos dos filhos dos homens, para dar a cada um segundo o seu proceder, segundo o fruto das suas obras.

[20] Tu puseste sinais e maravilhas na terra do Egito até ao dia de hoje, tanto em Israel como entre outros homens; e te fizeste um nome, qual o que tens neste dia.

[21] Tiraste o teu povo de Israel da terra do Egito, com sinais e maravilhas, com mão poderosa e braço estendido e com grande espanto;

[22] e lhe deste esta terra, que com juramento prometeste a seus pais, terra que mana leite e mel.

[23] Entraram nela e dela tomaram posse, mas não obedeceram à tua voz, nem andaram na tua lei; de tudo o que lhes mandaste que fizessem, nada fizeram; pelo que trouxeste sobre eles todo este mal.

[24] Eis aqui as trincheiras já atingem a cidade, para ser tomada; já está a cidade entregue nas mãos dos caldeus, que pelejam contra ela, pela espada, pela fome e pela peste. O que disseste aconteceu; e tu mesmo o vês.

[25] Contudo, ó SENHOR Deus, tu me disseste: Compra o campo por dinheiro e

[18]du som visar godhet mot tusenden och som låter vedergällningen för fädernas skuld drabba också deras barn efter dem. Store och väldige Gud, Herren Sebaot är ditt namn.

[19]Du är stor i råd och mäktig i gärningar. Du vakar över allt vad människorna företar sig, och du vedergäller var och en efter hans gärningar och efter vad hans handlingar förtjänar.

[20]Du gjorde tecken och under i Egypten och gör så än i dag, både i Israel och bland andra folk, och du har gjort ditt namn ryktbart intill denna dag.

[21]Du förde ditt folk Israel ut ur Egypten med tecken och under, med stark hand och lyftad arm, med fruktansvärd makt.

[22]Du gav dem detta land som du med ed hade lovat deras fäder, ett land som flödar av mjölk och honung.

[23]Men när de hade kommit hit och tagit det i besittning lyssnade de inte till dig och följde inte din lag; ingenting av det du hade befallt dem att göra gjorde de. Då lät du allt detta onda drabba dem.

[24]Nu har kaldeerna kastat upp belägringsvallar för att storma staden, och den är prisgiven åt angriparna, åt svärd och svält och pest. Det du hotade med har skett, du ser det själv.

[25]Ändå säger du till mig, Herre, min Gud: »Köp åkern och tillkalla vittnen« — och

chama testemunhas, embora já esteja a cidade entregue nas mãos dos caldeus.

A resposta de Deus

26 Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

27 Eis que eu sou o SENHOR, o Deus de todos os viventes; acaso, haveria coisa demasiadamente maravilhosa para mim?

28 Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que entrego esta cidade nas mãos dos caldeus, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e ele a tomará.

29 Os caldeus, que pelejam contra esta cidade, entrarão nela, porão fogo a esta cidade e queimarão as casas sobre cujos terraços queimaram incenso a Baal e ofereceram libações a outros deuses, para me provocarem à ira.

30 Porque os filhos de Israel e os filhos de Judá não fizeram senão mal perante mim, desde a sua mocidade; porque os filhos de Israel não fizeram senão provocar-me à ira com as obras das suas mãos, diz o SENHOR.

31 Porque para minha ira e para meu furor me tem sido esta cidade, desde o dia em que a edificaram e até ao dia de hoje, para que eu a removesse da minha presença,

32 por causa de toda a maldade que fizeram os filhos de Israel e os filhos de Judá, para me provocarem à ira, eles, os seus reis, os seus príncipes, os seus sacerdotes e os seus profetas, como também os homens de Judá e os moradores de Jerusalém.

detta fastän staden är prisgiven åt kaldeerna.

Guds svar

26Herrens ord kom till Jeremia:

27Jag är Herren, allt levandes Gud — finns det något som är omöjligt för mig?

28Därför säger Herren så: Jag skall prisge denna stad åt kaldeerna och åt Nebukadnessar, den babyloniske kungen, och han skall inta den.

29Och kaldeerna som angriper staden skall komma och sätta eld på den och bränna ner den och med den de hus på vilkas tak offereld tändes åt Baal och dryckesoffer utgöts åt andra gudar så att min vrede väcktes.

30Ty folket i Israel och Juda har från sin första stund inte gjort annat än det som är ont i mina ögon. Ja, folket i Israel har ständigt väckt min vrede med vad de gjort, säger Herren.

31Denna stad har gjort mig så vredgad och förbittrad, från den dag den byggdes och till denna dag, att jag skall utplåna den ur min åsyn

32på grund av allt det onda som folket i Israel och Juda har gjort för att väcka min vrede, de och deras kungar, deras stormän, deras präster och profeter, männen i Juda och invånarna i Jerusalem.

[33] Viraram-me as costas e não o rosto; ainda que eu, começando de madrugada, os ensinava, eles não deram ouvidos, para receberem a advertência.

[33]De har vänt ryggen mot mig, inte ansiktet, och fastän jag gång på gång undervisat dem har de inte lyssnat och tagit varning.

[34] Antes, puseram as suas abominações na casa que se chama pelo meu nome, para a profanarem.

[34]De har ställt upp sina vidriga avgudar i det hus som mitt namn är utropat över och har gjort det orent.

[35] Edificaram os altos de Baal, que estão no vale do filho de Hinom, para queimarem a seus filhos e a suas filhas a Moloque, o que nunca lhes ordenei, nem me passou pela mente fizessem tal abominação, para fazerem pecar a Judá.

[35]De har byggt offerplatser åt Baal i Ben-Hinnoms dal och offrat sina söner och döttrar till Molok, fastän jag aldrig befallt dem detta och aldrig tänkt att de skulle göra något så avskyvärt. Så förledde de Juda till synd.

[36] Agora, pois, assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca desta cidade, da qual vós dizeis: Já está entregue nas mãos do rei da Babilônia, pela espada, pela fome e pela peste.

[36]Därför säger nu Herren, Israels Gud, om denna stad som ni påstår vara prisgiven åt den babyloniske kungen, åt svärd och svält och pest:

[37] Eis que eu os congregarei de todas as terras, para onde os lancei na minha ira, no meu furor e na minha grande indignação; tornarei a trazê-los a este lugar e farei que nele habitem seguramente.

[37]Jag skall samla in dem från alla de länder dit jag fördrivit dem i min vrede, mitt ursinne och vilda raseri, och jag skall föra dem tillbaka hit och låta dem bo i trygghet.

[38] Eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

[38]Och de skall vara mitt folk och jag skall vara deras Gud.

[39] Dar-lhes-ei um só coração e um só caminho, para que me temam todos os dias, para seu bem e bem de seus filhos.

[39]Jag skall ge dem en enda vilja och en enda väg: att alltid frukta mig, så att det går väl för dem och för deras barn efter dem.

[40] Farei com eles aliança eterna, segundo a qual não deixarei de lhes fazer o bem; e porei o meu temor no seu coração, para que nunca se apartem de mim.

[40]Och jag skall sluta ett evigt förbund med dem och lova att aldrig överge dem och alltid visa dem godhet. Jag skall fylla deras hjärtan med fruktan och vördnad för mig, så att de aldrig vänder sig ifrån mig.

[41] Alegrar-me-ei por causa deles e lhes farei bem; plantá-los-ei firmemente nesta terra, de todo o meu coração e de toda a minha alma.

[41]Det skall vara min glädje att visa dem godhet, och av hela mitt hjärta och hela min själ skall jag i trofasthet plantera dem här i landet.

[42] Porque assim diz o SENHOR: Assim como fiz vir sobre este povo todo este grande mal, assim lhes trarei todo o bem que lhes estou prometendo.

[42]Ty så säger Herren: Liksom jag har låtit denna stora olycka drabba detta folk skall jag också skänka dem allt det goda jag har utlovat.

[43] Comprar-se-ão campos nesta terra, da qual vós dizeis: Está deserta, sem homens nem animais; está entregue nas mãos dos caldeus.

[43]Åkrar skall åter köpas i detta land som ni påstår vara ödelagt, tomt på människor och djur, prisgivet åt kaldeerna.

[44] Comprarão campos por dinheiro, e lavrarão as escrituras, e as fecharão com selos, e chamarão testemunhas na terra de Benjamim, nos contornos de Jerusalém, nas cidades de Judá, nas cidades da região montanhosa, nas cidades das planícies e nas cidades do Sul; porque lhes restaurarei a sorte, diz o SENHOR.

[44]Åkrar skall köpas för pengar, man skall skriva köpebrev och försegla dem och tillkalla vittnen i Benjamins land, i Jerusalems omgivningar, i Judas städer, i städerna i bergsbygden och i Låglandet och i Negev. Ty jag skall vända deras öde, säger Herren.

Jeremias 33

Promessas de paz e prosperidade

[1] Veio a palavra do SENHOR a Jeremias, segunda vez, estando ele ainda encarcerado no pátio da guarda, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR que faz estas coisas, o SENHOR que as forma para as estabelecer (SENHOR é o seu nome):

[3] Invoca-me, e te responderei; anunciar-te-ei coisas grandes e ocultas, que não sabes.

[4] Porque assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, a respeito das casas desta cidade e das casas dos reis de Judá, que foram

Jeremia 33

Löften om fred och trygghet

[1]Herrens ord kom till Jeremia en andra gång, medan han ännu satt inspärrad på vaktgården:

[2]Så säger Herren, han som har gjort jorden, som danat den och gett den fast form, han vars namn är Herren:

[3]Ropa till mig och jag skall svara dig och låta dig höra om stora ting, hemligheter du inte känner.

[4-5]Ty så säger Herren, Israels Gud, om husen i denna stad och om judakungarnas palats som raserats [---] och fyllts med

derribadas para a defesa contra as trincheiras e a espada:

5 Quando se der a peleja contra os caldeus, para que eu as encha de cadáveres de homens, feridos por minha ira e meu furor, porquanto desta cidade escondi o meu rosto, por causa de toda a sua maldade,

liken av de människor som jag dräpt i min vrede och mitt raseri och som var så onda att jag dolde mitt ansikte för denna stad:

6 eis que lhe trarei a ela saúde e cura e os sararei; e lhes revelarei abundância de paz e segurança.

6Jag skall skänka läkedom och bot, jag skall bota dem och de skall få njuta fredens och trygghetens rikedomar.

7 Restaurarei a sorte de Judá e de Israel e os edificarei como no princípio.

7Jag skall vända Judas öde och Israels öde och bygga upp dem igen så som de en gång var.

8 Purificá-los-ei de toda a sua iniqüidade com que pecaram contra mim; e perdoarei todas as suas iniqüidades com que pecaram e transgrediram contra mim.

8Jag skall rena dem från all den synd de begått mot mig och jag skall förlåta dem alla de synder de begått och förövat mot mig.

9 Jerusalém me servirá por nome, por louvor e glória, entre todas as nações da terra que ouvirem todo o bem que eu lhe faço; espantar-se-ão e tremerão por causa de todo o bem e por causa de toda a paz que eu lhe dou.

9Och staden skall bli mig till glädje och berömmelse, till pris och ära inför alla jordens folk, när de får höra om allt det goda jag gjort för den. De kommer att bäva och darra inför all den lycka och välgång som jag skänkt staden.

10 Assim diz o SENHOR: Neste lugar, que vós dizeis que está deserto, sem homens nem animais, nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, que estão assoladas, sem homens, sem moradores e sem animais, ainda se ouvirá

10Så säger Herren: I denna trakt, som ni säger är förhärjad och tom på människor och djur, i Judas städer och på Jerusalems gator, som ligger öde och folktomma, utan människor, utan djur,

11 a voz de júbilo e de alegria, e a voz de noivo, e a de noiva, e a voz dos que cantam: Rendei graças ao SENHOR dos Exércitos, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre; e dos que

11här skall ännu en gång höras glada röster, jubelrop och bröllopsglädje, rop från dem som bär fram tackoffer i Herrens hus: »Tacka Herren Sebaot, ty Herren är god, evigt varar hans nåd.« Jag skall

trazem ofertas de ações de graças à Casa do SENHOR; porque restaurarei a sorte da terra como no princípio, diz o SENHOR.

[12] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda neste lugar, que está deserto, sem homens e sem animais, e em todas as suas cidades, haverá morada de pastores que façam repousar aos seus rebanhos.

[13] Nas cidades da região montanhosa, e nas cidades das planícies, e nas cidades do Sul, na terra de Benjamim, e nos contornos de Jerusalém, e nas cidades de Judá, ainda passarão os rebanhos pelas mãos de quem os conte, diz o SENHOR.

Repetição da promessa do Renovo de Davi

Jeremias 23.5-6

[14] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que cumprirei a boa palavra que proferi à casa de Israel e à casa de Judá.

[15] Naqueles dias e naquele tempo, farei brotar a Davi um Renovo de justiça; ele executará juízo e justiça na terra.

[16] Naqueles dias, Judá será salvo e Jerusalém habitará seguramente; ela será chamada SENHOR, Justiça Nossa.

[17] Porque assim diz o SENHOR: Nunca faltará a Davi homem que se assente no trono da casa de Israel;

[18] nem aos sacerdotes levitas faltará homem diante de mim, para que ofereça holocausto, queime oferta de manjares e faça sacrifício todos os dias.

[19] Veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

vända landets öde, och det skall bli som det en gång var, säger Herren.

[12]Så säger Herren Sebaot: Denna trakt som är förhärjad, tom på människor och djur, och alla dess städer skall åter ha betesmarker där herdar låter fåren vila.

[13]I bergsbygdens städer, i Låglandets och i Negevs städer, i Benjamins land, i Jerusalems omgivningar och i Judas städer skall herdar än en gång räkna in sina får, säger Herren.

Löften om davidsätten och leviterna

[14]Det skall komma en tid, säger Herren, då jag skall uppfylla det löfte jag har givit Israels folk och Judas folk.

[15]När den tiden och den dagen kommer skall jag låta ett rättfärdigt skott växa ur Davids stam. Han skall skapa rätt och rättfärdighet i landet.

[16]När den tiden kommer skall Juda räddas och Jerusalem leva i trygghet, och detta skall vara stadens namn: Herren vår rättfärdighet.

[17]Ty så säger Herren: Aldrig skall det saknas en man av Davids ätt på Israels tron.

[18]Och aldrig skall det saknas levitiska präster som inför mig dagligen offrar brännoffer och bränner matoffer och frambär slaktoffer.

[19]Herrens ord kom till Jeremia:

[20] Assim diz o SENHOR: Se puderdes invalidar a minha aliança com o dia e a minha aliança com a noite, de tal modo que não haja nem dia nem noite a seu tempo,

[21] poder-se-á também invalidar a minha aliança com Davi, meu servo, para que não tenha filho que reine no seu trono; como também com os levitas sacerdotes, meus ministros.

[22] Como não se pode contar o exército dos céus, nem medir-se a areia do mar, assim tornarei incontável a descendência de Davi, meu servo, e os levitas que ministram diante de mim.

[23] Veio ainda a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[24] Não atentas para o que diz este povo: As duas famílias que o SENHOR elegeu, agora as rejeitou? Assim desprezam a meu povo, que a seus olhos já não é povo.

[25] Assim diz o SENHOR: Se a minha aliança com o dia e com a noite não permanecer, e eu não mantiver as leis fixas dos céus e da terra,

[26] também rejeitarei a descendência de Jacó e de Davi, meu servo, de modo que não tome da sua descendência quem domine sobre a descendência de Abraão, Isaque e Jacó; porque lhes restaurarei a sorte e deles me apiedarei.

Jeremias 34

Prediz-se a sorte de Zedequias

[20]Så säger Herren: Först när ni har upphävt mitt förbund med dagen och mitt förbund med natten, så att dag och natt inte kommer som de skall,

[21]först då skall också mitt förbund med min tjänare David upphävas, så att det inte längre finns en ättling till honom på kungatronen, och likaså mitt förbund med levitprästerna som tjänar mig.

[22]Som stjärnorna på himlen som inte kan räknas, som sanden vid havet som inte kan mätas, så talrika skall jag göra min tjänare Davids ättlingar, och likaså leviterna som gör tjänst åt mig.

[23]Herrens ord kom till Jeremia:

[24]Har du inte märkt vad folket säger: »De två släkter som Herren utvalde, dem har han förkastat.« De föraktar mitt folk och räknar det inte längre som ett folk.

[25]Så säger Herren: Lika säkert som jag har skapat dag och natt och fastställt ordningen för himmel och jord,

[26]lika säkert kommer jag att hålla fast vid ättlingarna till Jakob och till min tjänare David. Jag kommer alltid att sätta någon av hans ättlingar till härskare över Abrahams, Isaks och Jakobs ätt. Ty jag skall vända deras öde och förbarma mig över dem.

Jeremia 34

Jeremias budskap till Sidkia

[1] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, quando Nabucodonosor, rei da Babilônia, e todo o seu exército, e todos os reinos da terra que estavam debaixo do seu poder, e todos os povos pelejavam contra Jerusalém e contra todas as suas cidades, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Vai, fala a Zedequias, rei de Judá, e dize-lhe: Assim diz o SENHOR: Eis que eu entrego esta cidade nas mãos do rei da Babilônia, o qual a queimará.

[3] Tu não lhe escaparás das mãos; pelo contrário, serás preso e entregue nas suas mãos; tu verás o rei da Babilônia face a face, e ele te falará boca a boca, e entrarás na Babilônia.

[4] Todavia, ouve a palavra do SENHOR, ó Zedequias, rei de Judá: Assim diz o SENHOR a teu respeito: Não morrerás à espada.

[5] Em paz morrerás, e te queimarão perfumes a ti, como se queimaram a teus pais, que, como reis, te precederam, e te prantearão, dizendo: Ah! SENHOR! Pois eu é que disse a palavra, diz o SENHOR.

[6] Falou Jeremias, o profeta, a Zedequias, rei de Judá, todas estas palavras, em Jerusalém,

[7] quando o exército do rei da Babilônia pelejava contra Jerusalém e contra todas as cidades que restavam de Judá, contra Laquis e contra Azeca; porque só estas ficaram das cidades fortificadas de Judá.

As ameaças de Deus por causa da escravatura

[1]Detta är det ord som kom till Jeremia från Herren, när kung Nebukadnessar av Babylonien angrep Jerusalem och dess lydstäder med hela sin här, med alla de riken på jorden som löd under hans välde och med alla folk:

[2]Så säger Herren, Israels Gud: Gå till kung Sidkia av Juda och säg till honom: Så säger Herren: Jag skall prisge denna stad åt den babyloniske kungen, och han skall bränna ner den.

[3]Du skall inte undkomma honom, du skall tas till fånga och falla i hans hand. Du skall stå till svars inför den babyloniske kungen, öga mot öga och ansikte mot ansikte, och du skall föras till Babylon.

[4]Men hör Herrens ord, kung Sidkia av Juda: Så säger Herren om dig: Du skall inte dö för svärd.

[5]Du skall dö i frid, och eldar skall tändas till din ära liksom eldar tändes för dina förfäder, de kungar som regerade före dig. Man skall hålla dödsklagan över dig och ropa: »Ack, herre!« Jag har talat, säger Herren.

[6]Profeten Jeremia sade allt detta till Sidkia, kungen av Juda, i Jerusalem.

[7]Det var när den babyloniske kungens här angrep Jerusalem och de städer i Juda som fanns kvar, Lakish och Aseka. Dessa var de enda befästa städer i Juda som ännu höll stånd.

Brott mot förbundet

[8] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, depois que o rei Zedequias fez aliança com todo o povo de Jerusalém, para lhes apregoar a liberdade:	[8]Detta är det ord som kom till Jeremia från Herren sedan kung Sidkia hade slutit ett avtal med Jerusalems befolkning om att kungöra frigivning av slavarna.
[9] que cada um despedisse forro o seu servo e cada um, a sua serva, hebreu ou hebréia, de maneira que ninguém retivesse como escravos hebreus, seus irmãos.	[9]Var och en skulle frige sina hebreiska slavar, manliga som kvinnliga; ingen skulle hålla en judeisk landsman som slav.
[10] Todos os príncipes e todo o povo que haviam entrado na aliança obedeceram, despedindo forro cada um o seu servo e cada um a sua serva, de maneira que já não os retiveram como escravos; obedeceram e os despediram.	[10]Alla som hade ingått avtalet, både stormännen och folket, rättade sig efter detta och frigav sina slavar och slavinnor. De höll dem inte längre som slavar utan gick med på att släppa dem fria.
[11] Mas depois se arrependeram, e fizeram voltar os servos e as servas que haviam despedido forros, e os sujeitaram por servos e por servas.	[11]Men efteråt ändrade de sig och tog tillbaka de slavar och slavinnor som de hade frigett och tvingade dem att bli slavar igen.
[12] Veio, pois, a palavra do SENHOR a Jeremias, da parte do SENHOR, dizendo:	[12]Då kom detta ord till Jeremia från Herren:
[13] Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eu fiz aliança com vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, da casa da servidão, dizendo:	[13]Så säger Herren, Israels Gud: Jag slöt ett förbund med era fäder när jag förde dem ut ur Egypten, ut ur slavlägret. Jag sade:
[14] Ao fim de sete anos, libertareis cada um a seu irmão hebreu, que te for vendido a ti e te houver servido seis anos, e despedi-lo-ás forro; mas vossos pais não me obedeceram, nem inclinaram os seus ouvidos a mim.	[14]Vart sjunde år skall var och en av er frige de hebreiska landsmän som har sålt sig till er; när de har tjänat er i sex år skall ni frige dem. Men era fäder lyssnade inte på mig, de lydde mig inte.
[15] Não há muito, havíeis voltado a fazer o que é reto perante mim, apregoando liberdade cada um ao seu próximo; e tínheis feito perante mim aliança, na casa que se chama pelo meu nome;	[15]Nyss ändrade ni er och gjorde det som är rätt i mina ögon när ni kungjorde frigivning av era landsmän och slöt ett avtal inför mig i det hus som mitt namn är utropat över.

[16] mudastes, porém, e profanastes o meu nome, fazendo voltar cada um o seu servo e cada um, a sua serva, os quais, deixados à vontade, já tínheis despedido forros, e os sujeitastes, para que fossem vossos servos e servas.

[16]Men sedan har ni ändrat er igen och vanhelgat mitt namn. Alla har ni tagit tillbaka de slavar och slavinnor som ni skänkt friheten, ni har tvingat dem att åter bli era slavar.

[17] Portanto, assim diz o SENHOR: Vós não me obedecestes, para apregoardes a liberdade, cada um a seu irmão e cada um ao seu próximo; pois eis que eu vos apregôo a liberdade, diz o SENHOR, para a espada, para a peste e para a fome; farei que sejais um espetáculo horrendo para todos os reinos da terra.

[17]Därför säger Herren så: Ni har inte lytt mig. Ni har inte släppt era bröder och landsmän. Därför skall jag släppa lös svärd och pest och svält mot er, säger Herren, jag skall göra er till en skräckbild för alla riken på jorden.

[18] Farei aos homens que transgrediram a minha aliança e não cumpriram as palavras da aliança que fizeram perante mim como eles fizeram com o bezerro que dividiram em duas partes, passando eles pelo meio das duas porções;

[18]De män som har brutit mitt förbund och inte uppfyllt villkoren i det förbund de slöt inför mig skall jag behandla som kalven de högg mitt itu för att sedan gå fram mellan styckena.

[19] os príncipes de Judá, os príncipes de Jerusalém, os oficiais, os sacerdotes e todo o povo da terra, os quais passaram por meio das porções do bezerro,

[19]Stormännen i Juda och i Jerusalem, hovmännen och prästerna och hela folket i landet som gick fram mellan kalvens två delar,

[20] entregá-los-ei nas mãos de seus inimigos e nas mãos dos que procuram a sua morte, e os cadáveres deles servirão de pasto às aves dos céus e aos animais da terra.

[20]dem skall jag utlämna åt deras motståndare och dödsfiender, och deras lik skall bli till föda åt himlens fåglar och markens djur.

[21] A Zedequias, rei de Judá, e a seus príncipes, entregá-los-ei nas mãos de seus inimigos e nas mãos dos que procuram a sua morte, nas mãos do exército do rei da Babilônia, que já se retiraram de vós.

[21]Och kung Sidkia av Juda och hans stormän skall jag utlämna åt deras motståndare och dödsfiender, åt den babyloniske kungens här, som nu har dragit bort härifrån.

[22] Eis que eu darei ordem, diz o SENHOR, e os farei tornar a esta cidade, e pelejarão

[22]Nu befaller jag dem, säger Herren, att återvända till denna stad. De skall angripa

contra ela, tomá-la-ão e a queimarão; e as cidades de Judá porei em assolação, de sorte que ninguém habite nelas.

Jeremias 35

A fidelidade dos recabitas

1 Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, nos dias de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, dizendo:

2 Vai à casa dos recabitas, fala com eles, leva-os à Casa do SENHOR, a uma das câmaras, e dá-lhes vinho a beber.

3 Então, tomei a Jazanias, filho de Jeremias, filho de Habazinias, aos irmãos, e a todos os filhos dele, e a toda a casa dos recabitas;

4 e os levei à Casa do SENHOR, à câmara dos filhos de Hanã, filho de Jigdalias, homem de Deus, que está junto à câmara dos príncipes e sobre a de Maaséias, filho de Salum, guarda do vestíbulo;

5 e pus diante dos filhos da casa dos recabitas taças cheias de vinho e copos e lhes disse: Bebei vinho.

6 Mas eles disseram: Não beberemos vinho, porque Jonadabe, filho de Recabe, nosso pai, nos ordenou: Nunca jamais bebereis vinho, nem vós nem vossos filhos;

7 não edificareis casa, não fareis sementeiras, não plantareis, nem possuireis vinha alguma; mas habitareis em tendas todos os vossos dias, para que vivais muitos dias sobre a terra em que viveis peregrinando.

den, och de skall erövra den och bränna ner den, och städerna i Juda skall jag göra till en ödemark där ingen kan bo.

Jeremia 35

Rekaviterna — ett föredöme

1 Detta är det ord som kom till Jeremia från Herren, då Jojakim, Josias son, var kung över Juda:

2 Gå till rekaviterna och tala med dem, ta med dem till Herrens hus, till en av kamrarna där och ge dem vin att dricka.

3 Då tog jag med mig Jaasanja, son till Jeremia, son till Havassinja, och hans bröder, hans söner och alla de andra rekaviterna.

4 Jag förde dem till Herrens hus, till den kammare som tillhörde sönerna till gudsmannen Hanan, Jigdaljas son, den som ligger intill stormännens kammare ovanför den som tillhörde tröskelväktaren Maaseja, Shallums son.

5 Jag satte fram fyllda vinkrus och bägare för rekaviterna och uppmanade dem att dricka.

6 Men de svarade: »Vi dricker inte vin. Vår förfader Jonadav, Rekavs son, har förbjudit oss det. Han sade: ’Ni och era efterkommande skall aldrig någonsin dricka vin.

7 Ni skall inte bygga hus, ni skall inte så säd, och vingårdar skall ni inte anlägga eller äga. I tält skall ni bo i hela ert liv. Då får ni leva länge på den mark där ni nu bor.’

[8] Obedecemos, pois, à voz de Jonadabe, filho de Recabe, nosso pai, em tudo quanto nos ordenou; de maneira que não bebemos vinho em todos os nossos dias, nem nós, nem nossas mulheres, nem nossos filhos, nem nossas filhas;

[9] nem edificamos casas para nossa habitação; não temos vinha, nem campo, nem semente.

[10] Mas habitamos em tendas, e, assim, obedecemos, e tudo fizemos segundo nos ordenou Jonadabe, nosso pai.

[11] Quando, porém, Nabucodonosor, rei da Babilônia, subia a esta terra, dissemos: Vinde, e refugiemo-nos em Jerusalém, por causa do exército dos caldeus e dos siros; e assim ficamos em Jerusalém.

[12] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[13] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Vai e dize aos homens de Judá e aos moradores de Jerusalém: Acaso, nunca aceitareis a minha advertência para obedecerdes às minhas palavras? – diz o SENHOR.

[14] As palavras de Jonadabe, filho de Recabe, que ordenou a seus filhos não bebessem vinho, foram guardadas; pois, até ao dia de hoje, não beberam; antes, obedecem às ordens de seu pai; a mim, porém, que, começando de madrugada, vos tenho falado, não me obedecestes.

[15] Começando de madrugada, vos tenho enviado todos os meus servos, dizendo: Convertei-vos agora, cada um do seu mau

[8]Och vi har åtlytt allt vad vår förfader Jonadav, Rekavs son, befallde oss: vi dricker aldrig vin, varken vi eller våra hustrur eller våra söner och döttrar.

[9]Vi bygger oss inga hus och vi äger varken vingårdar, åkrar eller säd.

[10]Vi bor i tält, vi gör lydigt allt vad vår förfader Jonadav befallde oss.

[11]Men när kung Nebukadnessar av Babylonien ryckte in i landet sade vi: 'Låt oss flytta till Jerusalem, undan kaldeernas och arameernas härar.' Och så bosatte vi oss i Jerusalem.«

[12]Herrens ord kom till Jeremia:

[13]Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Gå till männen i Juda och till invånarna i Jerusalem och säg till dem: Skall ni aldrig ta varning och lyda mina befallningar, säger Herren.

[14]Jonadav, Rekavs son, förbjöd sina efterkommande att dricka vin, och det förbudet iakttas än. Intill denna dag dricker de inte vin utan lyder sin förfaders befallning. Men när jag gång på gång har talat till er har ni inte velat lyda.

[15]Gång på gång har jag sänt mina tjänare profeterna till er och sagt: Lämna er onda väg och gör det goda! Följ inte andra

caminho, fazei boas as vossas ações e não sigais a outros deuses para servi-los; assim ficareis na terra que vos dei a vós outros e a vossos pais; mas não me inclinastes os ouvidos, nem me obedecestes a mim.

gudar och tjäna dem inte, så skall ni få bo på den mark som jag gav åt er och åt era fäder. Men ni lydde inte, ni lyssnade inte på mig.

16 Visto que os filhos de Jonadabe, filho de Recabe, guardaram o mandamento de seu pai, que ele lhes ordenara, mas este povo não me obedeceu,

16Jonadavs, Rekavs sons, efterkommande iakttar sin förfaders befallning. Men detta folk har inte lyssnat på mig.

17 por isso, assim diz o SENHOR, o Deus dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que trarei sobre Judá e sobre todos os moradores de Jerusalém todo o mal que falei contra eles; pois lhes tenho falado, e não me obedeceram, clamei a eles, e não responderam.

17Därför säger Herren, härskarornas Gud, Israels Gud: Allt det onda jag har hotat med skall jag låta drabba Juda och alla Jerusalems invånare. Jag talade till dem, och de lyssnade inte. Jag kallade på dem, och de svarade inte.

18 À casa dos recabitas disse Jeremias: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Pois que obedecestes ao mandamento de Jonadabe, vosso pai, e guardastes todos os seus preceitos, e tudo fizestes segundo vos ordenou,

18Till rekaviterna sade Jeremia: Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Ni har lytt er förfader Jonadav, rättat er efter hans befallningar och gjort allt han ålagt er.

19 por isso, assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Nunca faltará homem a Jonadabe, filho de Recabe, que esteja na minha presença.

19Därför säger Herren Sebaot, Israels Gud: Aldrig skall den dag komma då inte en ättling till Jonadav, Rekavs son, gör tjänst inför mig.

Jeremias 36

O rolo de Jeremias é lido no templo

1 No quarto ano de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, veio esta palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

2 Toma um rolo, um livro, e escreve nele todas as palavras que te falei contra Israel, contra Judá e contra todas as nações,

Jeremia 36

Bokrullen med Jeremias profetior

1Under Jojakims, Josias sons, fjärde regeringsår i Juda kom detta ord till Jeremia från Herren:

2Tag en bokrulle och skriv ner allt vad jag har talat till dig om Israel och om Juda och om de andra folken från den dag jag först

desde o dia em que te falei, desde os dias de Josias até hoje.

talade till dig på Josias tid intill denna dag.

[3] Talvez ouçam os da casa de Judá todo o mal que eu intento fazer-lhes e venham a converter-se cada um do seu mau caminho, e eu lhes perdoe a iniqüidade e o pecado.

[3]Kanske kommer alla i Juda att lämna sin onda väg när de får höra vilka olyckor jag tänker utsätta dem för. Då skall jag förlåta deras synd och skuld. —

[4] Então, Jeremias chamou a Baruque, filho de Nerias; escreveu Baruque no rolo, segundo o que ditou Jeremias, todas as palavras que a este o SENHOR havia revelado.

[4]Jeremia kallade då till sig Baruk, Nerias son, och efter Jeremias diktamen skrev Baruk ner i en bokrulle allt vad Herren hade talat till honom.

[5] Jeremias ordenou a Baruque, dizendo: Estou encarcerado; não posso entrar na Casa do SENHOR.

[5]Jeremia gav Baruk detta uppdrag: »Själv är jag förhindrad att gå till Herrens hus.

[6] Entra, pois, tu e, do rolo que escreveste, segundo o que eu ditei, lê todas as palavras do SENHOR, diante do povo, na Casa do SENHOR, no dia de jejum; e também as lerás diante de todos os de Judá que vêm das suas cidades.

[6]Men du skall gå dit, och ur den rulle du skrev efter min diktamen skall du läsa Herrens ord för folket som är i Herrens hus på fastedagen, liksom för alla som kommit dit från städerna i Juda.

[7] Pode ser que as suas humildes súplicas sejam bem acolhidas pelo SENHOR, e cada um se converta do seu mau caminho; porque grande é a ira e o furor que o SENHOR tem manifestado contra este povo.

[7]Kanske ber de då Herren om nåd och lämnar sin onda väg, ty stor är den vrede som Herren har hotat detta folk med.«

[8] Fez Baruque, filho de Nerias, segundo tudo quanto lhe havia ordenado Jeremias, o profeta, e leu naquele livro as palavras do SENHOR, na Casa do SENHOR.

[8]Och Baruk, Nerias son, gjorde som profeten Jeremia hade befallt honom: i Herrens hus läste han ur bokrullen Herrens ord.

[9] No quinto ano de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, no mês nono, apregoaram jejum diante do SENHOR a todo o povo em Jerusalém, como também

[9]Under Jojakims, Josias sons, femte regeringsår i Juda, i nionde månaden, samlades alla Jerusalems invånare och

a todo o povo que vinha das cidades de Judá a Jerusalém.

[10] Leu, pois, Baruque naquele livro as palavras de Jeremias na Casa do SENHOR, na câmara de Gemarias, filho de Safã, o escriba, no átrio superior, à entrada da Porta Nova da Casa do SENHOR, diante de todo o povo.

O rolo é lido diante dos príncipes

[11] Ouvindo Micaías, filho de Gemarias, filho de Safã, todas as palavras do SENHOR, naquele livro,

[12] desceu à casa do rei, à câmara do escrivão. Eis que todos os príncipes estavam ali assentados: Elisama, o escrivão, Delaías, filho de Semaías, Elnatã, filho de Acbor, Gemarias, filho de Safã, Zedequias, filho de Hananias, e todos os outros príncipes.

[13] Micaías anunciou-lhes todas as palavras que ouvira, quando Baruque leu o livro diante do povo.

[14] Então, todos os príncipes mandaram Jeudi, filho de Netanias, filho de Selemias, filho de Cusi, dizer a Baruque: O rolo que leste diante do povo, toma-o contigo e vem. Baruque, filho de Nerias, tomou o rolo consigo e veio ter com eles.

[15] Disseram-lhe: Assenta-te, agora, e lê-o para nós. E Baruque o leu diante deles.

[16] Tendo eles ouvido todas aquelas palavras, entreolharam-se atemorizados e disseram a Baruque: Sem dúvida nenhuma, anunciaremos ao rei todas estas palavras.

alla som kom från städerna i Juda till en fasta inför Herren i Jerusalem.

[10]Ur bokrullen läste Baruk då upp Jeremias ord för allt folket i Herrens hus; det skedde i den kammare som tillhörde sekreteraren Gemarja, Shafans son, vid den övre förgården, nära ingången till den nya porten till Herrens hus.

[11]När Mika, son till Gemarja, son till Shafan, hörde Herrens ord läsas upp ur bokrullen

[12]gick han ner till kungens palats, till sekreterarens kammare. Där satt alla stormännen: sekreteraren Elishama, Delaja, Shemajas son, Elnatan, Akbors son, Gemarja, Shafans son, Sidkia, Hananjas son, och de andra stormännen.

[13]För dem berättade Mika allt han hade hört Baruk läsa ur bokrullen inför folket.

[14]Stormännen sände då Jehudi, son till Netanja, son till Shelemja, son till Kushi, för att säga till Baruk: »Tag rullen du läste ur för folket och kom hit!« Och Baruk, Nerias son, tog rullen och gick till dem.

[15]»Sätt dig ner och läs den för oss«, bad de honom, och Baruk läste för dem.

[16]När de fick höra vad som stod där såg de förskräckta på varandra och sade: »Det här måste vi tala om för kungen!«

[17] E perguntaram a Baruque, dizendo: Declara-nos, como escreveste isto? Acaso, te ditou o profeta todas estas palavras?

[18] Respondeu-lhes Baruque: Ditava-me pessoalmente todas estas palavras, e eu as escrevia no livro com tinta.

[19] Então, disseram os príncipes a Baruque: Vai, esconde-te, tu e Jeremias; ninguém saiba onde estais.

O rei lança o rolo no fogo

[20] Foram os príncipes ter com o rei ao átrio, depois de terem depositado o rolo na câmara de Elisama, o escrivão, e anunciaram diante do rei todas aquelas palavras.

[21] Então, enviou o rei a Jeudi, para que trouxesse o rolo; Jeudi tomou-o da câmara de Elisama, o escrivão, e o leu diante do rei e de todos os príncipes que estavam com ele.

[22] O rei estava assentado na casa de inverno, pelo nono mês, e diante dele estava um braseiro aceso.

[23] Tendo Jeudi lido três ou quatro folhas do livro, cortou-o o rei com um canivete de escrivão e o lançou no fogo que havia no braseiro, e, assim, todo o rolo se consumiu no fogo que estava no braseiro.

[24] Não se atemorizaram, não rasgaram as vestes, nem o rei nem nenhum dos seus servos que ouviram todas aquelas palavras.

[25] Posto que Elnatã, Delaías e Gemarias tinham insistido com o rei que não

[17]Och de frågade Baruk: »Tala nu om för oss: hur kom det sig att du skrev ner allt detta?«

[18]Baruk svarade: »Jeremia dikterade det för mig, och jag skrev ner det med bläck i bokrullen.«

[19]Stormännen sade till Baruk: »Gå och göm er, du och Jeremia, och låt ingen få veta var ni finns!”

[20]De lämnade rullen i förvar i sekreteraren Elishamas kammare och gick till kungen på borggården och berättade allt för honom.

Jojakim bränner upp bokrullen

[21]Kungen skickade då Jehudi efter rullen, och han hämtade den i sekreteraren Elishamas kammare. Sedan läste Jehudi upp den för kungen och för alla stormännen i hans uppvaktning.

[22]Eftersom det var den nionde månaden var kungen i vinterhuset, och elden brann i kolpannan framför honom.

[23]När Jehudi hade läst tre eller fyra spalter skar kungen av dem med skrivarkniven och kastade dem i den brinnande kolpannan, tills hela rullen hade bränts upp.

[24]Varken kungen eller hans män blev förfärade när de hörde det som lästes upp, de rev inte sönder sina kläder.

[25]Och trots att Elnatan och Delaja och Gemarja vädjade till kungen att inte

queimasse o rolo, ele não lhes deu ouvidos.

26 Antes, deu ordem o rei a Jerameel, filho de Hameleque, a Seraías, filho de Azriel, e a Selemias, filho de Abdeel, que prendessem a Baruque, o escrivão, e a Jeremias, o profeta; mas o SENHOR os havia escondido.

Baruque reescreve o rolo

27 Então, veio a Jeremias a palavra do SENHOR, depois que o rei queimara o rolo com as palavras que Baruque escrevera ditadas por Jeremias, dizendo:

28 Toma outro rolo e escreve nele todas as palavras que estavam no original, que Jeoaquim, rei de Judá, queimou.

29 E a Jeoaquim, rei de Judá, dirás: Assim diz o SENHOR: Tu queimaste aquele rolo, dizendo: Por que escreveste nele que certamente viria o rei da Babilônia, e destruiria esta terra, e acabaria com homens e animais dela?

30 Portanto, assim diz o SENHOR, acerca de Jeoaquim, rei de Judá: Ele não terá quem se assente no trono de Davi, e o seu cadáver será largado ao calor do dia e à geada da noite.

31 Castigá-lo-ei, e à sua descendência, e aos seus servos por causa da iniqüidade deles; sobre ele, sobre os moradores de Jerusalém e sobre os homens de Judá farei cair todo o mal que tenho falado contra eles, e não ouviram.

32 Tomou, pois, Jeremias outro rolo e o deu a Baruque, filho de Nerias, o escrivão, o qual escreveu nele, ditado por Jeremias,

bränna upp rullen, lyssnade han inte på dem.

26Kungen gav prins Jerachmeel, Seraja, Asriels son, och Shelemja, Avdeels son, order att gripa skrivaren Baruk och profeten Jeremia. Men Herren hade gömt dem.

Den nya bokrullen

27Sedan kungen hade bränt upp rullen med allt vad Baruk hade skrivit efter Jeremias diktamen kom Herrens ord till Jeremia:

28Tag en ny rulle, och skriv ner allt det som stod i den första rullen, den som kung Jojakim av Juda brände upp.

29Och till kung Jojakim av Juda skall du säga: Så säger Herren: Du brände upp rullen och sade: »Hur kan du skriva att den babyloniske kungen skall komma och ödelägga det här landet och utrota både människor och djur?«

30Därför säger Herren så om kung Jojakim av Juda: Aldrig skall en ättling till honom sitta på Davids tron. Hans lik skall ligga utslängt i dagens hetta och nattens köld.

31Och jag skall straffa honom och hans ättlingar och hans hov för deras synd. Allt det onda som jag hotat dem med skall jag låta drabba dem och invånarna i Jerusalem och männen i Juda, ty de har inte lyssnat.

32Jeremia tog då en ny rulle och gav den till skrivaren Baruk, Nerias son. Och efter Jeremias diktamen skrev han ner allt det

todas as palavras do livro que Jeoaquim, rei de Judá, queimara; e ainda se lhes acrescentaram muitas palavras semelhantes.

som stått i den bokrulle som kung Jojakim av Juda brände upp. Dessutom tillfogades mycket annat av samma slag.

Jeremias 37

Jeremias na prisão

[1] Zedequias, filho de Josias e a quem Nabucodonosor, rei da Babilônia, constituíra rei na terra de Judá, reinou em lugar de Conias, filho de Jeoaquim.

[2] Mas nem ele, nem os seus servos, nem o povo da terra deram ouvidos às palavras do SENHOR que falou por intermédio de Jeremias, o profeta.

[3] Contudo, mandou o rei Zedequias a Jucal, filho de Selemias, e ao sacerdote Sofonias, filho de Maaséias, ao profeta Jeremias, para lhe dizerem: Roga por nós ao SENHOR, nosso Deus.

[4] Jeremias andava livremente entre o povo, porque ainda o não haviam encarcerado.

[5] O exército de Faraó saíra do Egito; e, quando os caldeus, que sitiavam Jerusalém, ouviram esta notícia, retiraram-se dela.

[6] Então, veio a Jeremias, o profeta, a palavra do SENHOR:

[7] Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Assim direis ao rei de Judá, que vos enviou a mim, para me consultar: Eis que o exército de Faraó, que saiu em vosso socorro, voltará para a sua terra, no Egito.

Jeremia 37

Hotet mot Jerusalem

[1]Sidkia, Josias son, efterträdde Konja, Jojakims son, på tronen. Det var kung Nebukadnessar av Babylonien som gjorde honom till kung över Juda.

[2]Varken han eller hans hov eller folket i landet lyssnade till de ord Herren hade talat genom profeten Jeremia.

[3]Kung Sidkia sände Jukal, Shelemjas son, och prästen Sefanja, Maasejas son, till profeten Jeremia med uppmaningen: »Be för oss till Herren, vår Gud!«

[4]Jeremia kunde då röra sig fritt bland folket; han hade ännu inte satts i fängelse.

[5]Faraos här hade marscherat upp från Egypten, och när kaldeerna, som belägrade Jerusalem, fått rapport om detta hade de dragit sig tillbaka från staden.

[6]Då kom Herrens ord till profeten Jeremia:

[7]Så säger Herren, Israels Gud: Ni skall svara kungen av Juda, som har sänt er till mig för att få besked: Faraos här, som ryckt ut för att undsätta er, kommer att återvända hem till Egypten.

[8] Retornarão os caldeus, pelejarão contra esta cidade, tomá-la-ão e a queimarão.

[9] Assim diz o SENHOR: Não vos enganeis a vós mesmos, dizendo: Sem dúvida, se irão os caldeus de nós; pois, de fato, não se retirarão.

[10] Porque, ainda que derrotásseis a todo o exército dos caldeus, que pelejam contra vós outros, e ficassem deles apenas homens mortalmente feridos, cada um se levantaria na sua tenda e queimaria esta cidade.

[11] Tendo-se retirado o exército dos caldeus de Jerusalém, por causa do exército de Faraó,

[12] saiu Jeremias de Jerusalém, a fim de ir à terra de Benjamim, para receber o quinhão de uma herança que tinha no meio do povo.

[13] Estando ele à Porta de Benjamim, achava-se ali um capitão da guarda, cujo nome era Jerias, filho de Selemias, filho de Hananias, capitão que prendeu a Jeremias, o profeta, dizendo: Tu foges para os caldeus.

[14] Disse Jeremias: É mentira, não fujo para os caldeus. Mas Jerias não lhe deu ouvidos; prendeu a Jeremias e o levou aos príncipes.

[15] Os príncipes, irados contra Jeremias, açoitaram-no e o meteram no cárcere, na casa de Jônatas, o escrivão, porque a tinham transformado em cárcere.

[8]Kaldeerna skall komma tillbaka. De skall angripa denna stad, de skall erövra den och bränna ner den.

[9]Så säger Herren: Intala er inte att kaldeerna kommer att dra bort från er. Det kommer de inte att göra.

[10]Även om ni besegrade hela den kaldeiska här som strider mot er, så att bara några sårade låg kvar i sina tält, så skulle dessa resa sig och bränna ner denna stad.

Jeremia fängslas

[11]När kaldeerna inför hotet från faraos här hade dragit sig tillbaka från Jerusalem

[12]tänkte Jeremia lämna staden och bege sig till Benjamins område för att dela ett arv med sina släktingar där.

[13]Men när han kom till Benjaminporten stod där som vakthavande befäl en man som hette Jiria, son till Shelemja, son till Hananja. Han grep profeten Jeremia och sade: »Du tänker gå över till kaldeerna!«

[14]Jeremia svarade: »Det är lögn! Jag tänker inte gå över till kaldeerna.« Men Jiria brydde sig inte om vad Jeremia sade utan grep honom och förde honom till stormännen.

[15]Stormännen blev rasande på Jeremia, de lät prygla honom och satte honom i häkte i sekreteraren Jonatans hus, som hade gjorts till fängelse.

[16] Tendo Jeremias entrado nas celas do calabouço, ali ficou muitos dias.

[17] Mandou o rei Zedequias trazê-lo para sua casa e, em secreto, lhe perguntou: Há alguma palavra do SENHOR? Respondeu Jeremias: Há. Disse ainda: Nas mãos do rei da Babilônia serás entregue.

[18] Disse mais Jeremias ao rei Zedequias: Em que pequei contra ti, ou contra os teus servos, ou contra este povo, para que me pusesses na prisão?

[19] Onde estão agora os vossos profetas, que vos profetizavam, dizendo: O rei da Babilônia não virá contra vós outros, nem contra esta terra?

[20] Agora, pois, ouve, ó rei, meu senhor: Que a minha humilde súplica seja bem acolhida por ti, e não me deixes tornar à casa de Jônatas, o escrivão, para que eu não venha a morrer ali.

[21] Então, ordenou o rei Zedequias que pusessem a Jeremias no átrio da guarda; e, cada dia, deram-lhe um pão da Rua dos Padeiros, até acabar-se todo pão da cidade. Assim ficou Jeremias no átrio da guarda.

Jeremias 38

O etíope Ebede-Meleque salva Jeremias da cisterna

[1] Ouviu, pois, Sefatias, filho de Matã, e Gedalias, filho de Pasur, e Jucal, filho de Selemias, e Pasur, filho de Malquias, as palavras que Jeremias anunciava a todo o povo, dizendo:

[16]Så hamnade Jeremia i fängelsehålan, i valven, och där fick han sitta länge.

[17]Men kung Sidkia lät hämta honom och frågade i hemlighet ut honom i sitt palats. »Har det kommit något ord från Herren?« sade kungen. »Ja«, svarade Jeremia, »du skall falla i den babyloniske kungens händer.«

[18]Och Jeremia frågade kung Sidkia: »Vad har jag gjort dig och dina män och detta folk för ont, eftersom ni har satt mig i fängelse?

[19]Och var är de nu, era profeter som profeterade för er att den babyloniske kungen inte skulle angripa er och detta land?

[20]Nu ber jag dig att lyssna till mig, min herre och konung: jag bönfaller dig att inte skicka mig tillbaka till sekreteraren Jonatans hus. Låt mig inte dö där.«

[21]Då befallde kung Sidkia att Jeremia skulle förpassas till vaktgården. Där fick han en brödkaka om dagen från bagarnas gata, så länge det fanns bröd kvar i staden. Och Jeremia fick stanna på vaktgården.

Jeremia 38

Jeremia i brunnen

[1]Shefatja, Mattans son, Gedalja, Pashchurs son, Jukal, Shelemjas son, och Pashchur, Malkias son, hörde vad Jeremia sade till folket:

[2] Assim diz o SENHOR: O que ficar nesta cidade morrerá à espada, à fome e de peste; mas o que passar para os caldeus viverá; porque a vida lhe será como despojo, e viverá.

[2]Så säger Herren: Den som stannar kvar i denna stad skall dö genom svärd och svält och pest. Men den som går över till kaldeerna, han kommer undan med livet, han får leva.

[3] Assim diz o SENHOR: Esta cidade infalivelmente será entregue nas mãos do exército do rei da Babilônia, e este a tomará.

[3]Så säger Herren: Denna stad skall falla i händerna på den babyloniske kungens här, och han skall inta den.

[4] Disseram os príncipes ao rei: Morra este homem, visto que ele, dizendo assim estas palavras, afrouxa as mãos dos homens de guerra que restam nesta cidade e as mãos de todo o povo; porque este homem não procura o bem-estar para o povo, e sim o mal.

[4]Då sade stormännen till kungen: »Den mannen måste dö, för han sprider modlöshet bland soldaterna som är kvar här i staden och bland hela befolkningen när han talar till dem som han gör. Den mannen strävar inte efter folkets väl utan efter dess olycka.«

[5] Disse o rei Zedequias: Eis que ele está nas vossas mãos; pois o rei nada pode contra vós outros.

[5]Kung Sidkia svarade: »Ni får göra som ni vill med honom.« Kungen var maktlös mot dem.

[6] Tomaram, então, a Jeremias e o lançaram na cisterna de Malquias, filho do rei, que estava no átrio da guarda; desceram a Jeremias com cordas. Na cisterna não havia água, senão lama; e Jeremias se atolou na lama.

[6]Då tog de Jeremia och kastade honom i prins Malkias brunn på vaktgården. De firade ner Jeremia med rep. I brunnen fanns inget vatten, bara gyttja, och Jeremia sjönk ner i gyttjan.

[7] Ouviu Ebede-Meleque, o etíope, eunuco que estava na casa do rei, que tinham metido a Jeremias na cisterna; ora, estando o rei assentado à Porta de Benjamim,

[7]Nubiern Eved-Melek, en hovman som befann sig i kungapalatset, fick höra att de hade kastat Jeremia i brunnen. Kungen satt då i Benjaminporten,

[8] saiu Ebede-Meleque da casa do rei e lhe falou:

[8]och Eved-Melek lämnade kungapalatset för att gå och tala med kungen:

[9] Ó rei, senhor meu, agiram mal estes homens em tudo quanto fizeram a Jeremias, o profeta, que lançaram na

[9]»Min herre och konung, det som dessa män har gjort mot profeten Jeremia är ett svårt brott. De har kastat honom i

cisterna; no lugar onde se acha, morrerá de fome, pois já não há pão na cidade.

brunnen, och där kommer han att svälta ihjäl. Det finns ju inte längre något bröd i staden.«

10 Então, deu ordem o rei a Ebede-Meleque, o etíope, dizendo: Toma contigo daqui trinta homens e tira da cisterna o profeta Jeremias, antes que morra.

10Kungen gav då nubiern Eved-Melek denna befallning: »Ta med dig tre män härifrån och dra upp profeten Jeremia ur brunnen innan han dör.”

11 Tomou Ebede-Meleque os homens consigo, e foi à casa do rei, por debaixo da tesouraria, e tomou dali umas roupas usadas e trapos, e os desceu a Jeremias na cisterna, por meio de cordas.

11Eved-Melek tog med sig männen till klädkammaren i kungapalatsets förråd. Där hämtade de trasor av gamla utslitna kläder och firade ner dem till Jeremia i brunnen med rep.

12 Disse Ebede-Meleque, o etíope, a Jeremias: Põe agora estas roupas usadas e estes trapos nas axilas, calçando as cordas; Jeremias o fez.

12Nubiern Eved-Melek ropade till Jeremia: »Lägg klädtrasorna i armhålorna, under repen!« Jeremia gjorde så,

13 Puxaram a Jeremias com as cordas e o tiraram da cisterna; e Jeremias ficou no átrio da guarda.

13och de drog upp honom med repen ur brunnen. Men Jeremia måste stanna på vaktgården.

Zedequias consulta o profeta

14 Então, o rei Zedequias mandou trazer o profeta Jeremias à sua presença, à terceira entrada na Casa do SENHOR, e lhe disse: Quero perguntar-te uma coisa, nada me encubras.

Sidkia och Jeremia

14Kung Sidkia skickade efter profeten Jeremia och lät hämta honom till sig vid tredje ingången till Herrens hus. Och kungen sade till Jeremia: »Jag vill fråga dig en sak, dölj ingenting för mig.«

15 Disse Jeremias a Zedequias: Se eu ta disser, porventura, não me matarás? Se eu te aconselhar, não me atenderás.

15Jeremia svarade Sidkia: »Talar jag om något för dig kommer du säkert att döda mig, och ger jag dig ett råd kommer du inte att lyssna.«

16 Então, Zedequias jurou secretamente a Jeremias, dizendo: Tão certo como vive o SENHOR, que nos deu a vida, não te matarei, nem te entregarei nas mãos desses homens que procuram tirar-te a vida.

16Då gav kung Sidkia i hemlighet Jeremia ett löfte och svor: »Så sant Herren lever, han som skänkt oss detta liv: jag skall inte döda dig eller utlämna dig till dem som är ute efter ditt liv.«

[17] Então, Jeremias disse a Zedequias: Assim diz o SENHOR, o Deus dos Exércitos, Deus de Israel: Se te renderes voluntariamente aos príncipes do rei da Babilônia, então, viverá tua alma, e esta cidade não se queimará, e viverás tu e a tua casa.

[18] Mas, se não te renderes aos príncipes do rei da Babilônia, então, será entregue esta cidade nas mãos dos caldeus, e eles a queimarão, e tu não escaparás das suas mãos.

[19] Disse o rei Zedequias a Jeremias: Receio-me dos judeus que se passaram para os caldeus; não suceda que estes me entreguem nas mãos deles, e eles escarneçam de mim.

[20] Disse Jeremias: Não te entregarão; ouve, te peço, a palavra do SENHOR, segundo a qual eu te falo; e bem te irá, e será poupada a tua vida.

[21] Mas, se não quiseres sair, esta é a palavra que me revelou o SENHOR:

[22] Eis que todas as mulheres que ficaram na casa do rei de Judá serão levadas aos príncipes do rei da Babilônia, e elas mesmas dirão: Os teus bons amigos te enganaram e prevaleceram contra ti; mas, agora que se atolaram os teus pés na lama, voltaram atrás.

[23] Assim, a todas as tuas mulheres e a teus filhos levarão aos caldeus, e tu não escaparás das suas mãos; antes, pela mão do rei da Babilônia serás preso; e por tua culpa esta cidade será queimada.

[17]Jeremia sade till Sidkia: »Så säger Herren, härskarornas Gud, Israels Gud: Om du ger dig åt den babyloniske kungens befälhavare skall du få leva, och denna stad skall inte brännas ner; du och din familj skall få leva.

[18]Men om du inte ger dig åt den babyloniske kungens befälhavare skall denna stad falla i kaldeernas händer, och de skall bränna ner den. Och du själv skall inte komma undan.«

[19]Kung Sidkia sade till Jeremia: »Jag är rädd för de judeer som har gått över till kaldeerna, att jag skall bli utlämnad till dem och att de skall misshandla mig.«

[20]Jeremia svarade: »Det kommer inte att ske. Lyssna nu till Herrens röst, till vad jag har att säga dig, så skall allt gå dig väl och du skall få leva.

[21]Men om du vägrar att ge dig, så är detta vad Herren har uppenbarat för mig:

[22]Alla kvinnor som är kvar i judakungens palats skall föras ut till den babyloniske kungens befälhavare, och de skall klaga: Dina vänner har förlett dig och fått makt över dig. När dina fötter sjunkit ner i dyn vänder de dig ryggen.

[23]Alla dina kvinnor och dina barn skall föras ut till kaldeerna, och själv skall du inte komma undan. Du skall bli den babyloniske kungens fånge, och denna stad skall brännas ner.«

[24] Então, disse Zedequias a Jeremias: Ninguém saiba estas palavras, e não morrerás.
[25] Quando, ouvindo os príncipes que falei contigo, vierem a ti e te disserem: Declara-nos agora o que disseste ao rei e o que ele te disse a ti, nada nos encubras, e não te mataremos,
[26] então, lhes dirás: Apresentei a minha humilde súplica diante do rei para que não me fizesse tornar à casa de Jônatas, para morrer ali.
[27] Vindo, pois, todos os príncipes a Jeremias, e, interrogando-o, declarou-lhes segundo todas as palavras que o rei lhe havia ordenado; e o deixaram em paz, porque da conversação nada transpirara.
[28] Ficou Jeremias no átrio da guarda, até ao dia em que foi tomada Jerusalém.

Jeremias 39

Nabucodonosor toma Jerusalém

2 Reis 24.20—25.12; 2 Crônicas 36.17-21; Jeremias 52.1-16

[1] Foi tomada Jerusalém. Era o ano nono de Zedequias, rei de Judá, no mês décimo, quando veio Nabucodonosor, rei da Babilônia, e todo o seu exército, contra Jerusalém, e a cercaram;

[2] era o undécimo ano de Zedequias, no quarto mês, aos nove do mês, quando se fez uma brecha na cidade.
[3] Então, entraram todos os príncipes do rei da Babilônia e se assentaram na Porta do Meio: Nergal-Sarezer, Sangar-Nebo, Sarsequim, Rabe-Saris, Nergal-Sarezer,

[24]Sidkia sade till Jeremia: »Röj inte vårt samtal för någon, då riskerar du livet.

[25]Om stormännen får reda på att jag har talat med dig kommer de till dig och säger: Berätta för oss vad du sade till kungen, dölj inget för oss, för då dödar vi dig! Berätta också vad kungen sade till dig!

[26]Då skall du svara dem: Jag bönföll kungen att han inte skulle skicka tillbaka mig till Jonatans hus för att dö där.«

[27]Alla stormännen kom till Jeremia och frågade ut honom, men han svarade så som kungen hade befallt. Då lämnade de honom i fred, eftersom ingen hade hört vad som sagts.

[28]Så fick Jeremia stanna på vaktgården ända till dess Jerusalem blev intaget.

Jeremia 39

Jerusalems fall och Jeremias frigivning

När Jerusalem var intaget —

[1]under kung Sidkias nionde regeringsår i Juda, i tionde månaden, hade den babyloniske kungen Nebukadnessar och hela hans här kommit och belägrat Jerusalem,

[2]och under Sidkias elfte regeringsår, på nionde dagen i fjärde månaden, hade staden stormats —

[3]då kom den babyloniske kungens alla befälhavare och slog sig ner i Mittporten: det var fältmarskalken Nergalsareser, hovmarskalken Nebusarsekim, generalen

Rabe-Mague e todos os outros príncipes do rei da Babilônia.

4 Tendo-os visto Zedequias, rei de Judá, e todos os homens de guerra, fugiram e, de noite, saíram da cidade, pelo caminho do jardim do rei, pela porta que está entre os dois muros; Zedequias saiu pelo caminho da campina.

5 Mas o exército dos caldeus os perseguiu e alcançou a Zedequias nas campinas de Jericó; eles o prenderam e o fizeram subir a Ribla, na terra de Hamate, a Nabucodonosor, rei da Babilônia, que lhe pronunciou a sentença.

6 O rei da Babilônia mandou matar, em Ribla, os filhos de Zedequias à vista deste; também matou a todos os príncipes de Judá.

7 Vazou os olhos a Zedequias e o atou com duas cadeias de bronze, para o levar à Babilônia.

8 Os caldeus queimaram a casa do rei e as casas do povo e derribaram os muros de Jerusalém.

9 O mais do povo que havia ficado na cidade, os desertores que se entregaram a ele e o sobrevivente do povo, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou-os cativos para a Babilônia.

10 Porém dos mais pobres da terra, que nada tinham, deixou Nebuzaradã, o chefe da guarda, na terra de Judá; e lhes deu vinhas e campos naquele dia.

Nabucodonosor cuida de Jeremias

Nergalsareser och den babyloniske kungens alla övriga befälhavare.

4När kung Sidkia av Juda och hans soldater fick se dem flydde de, och under natten lämnade de staden genom den kungliga trädgården och en port mellan de båda murarna. Kungen tog vägen mot Jordandalen,

5men den kaldeiska hären förföljde dem och hann upp Sidkia i öknen vid Jeriko. De grep honom och förde honom till Nebukadnessar, den babyloniske kungen, i Rivla i Hamat, och där rannsakades han.

6Den babyloniske kungen lät i Rivla avrätta Sidkias söner inför hans ögon. Alla förnäma män i Juda lät den babyloniske kungen också avrätta.

7Därefter lät han sticka ut ögonen på Sidkia. Han slog honom i bojor och förde honom till Babylon.

8Kungens palats och invånarnas hus brände kaldeerna ner, och de rev ner Jerusalems murar.

9De soldater som var kvar i staden och de som deserterat fördes bort till Babylonien av gardesbefälhavaren Nebusaradan, liksom de kvarvarande hantverkarna.

10Endast några av de fattigaste, som ingenting ägde, lämnade gardesbefälhavaren Nebusaradan kvar i Juda; samtidigt gav han dem vingårdar och åkrar.

[11] Mas Nabucodonosor, rei da Babilônia, havia ordenado acerca de Jeremias, a Nebuzaradã, o chefe da guarda, dizendo:
[12] Toma-o, cuida dele e não lhe faças nenhum mal; mas faze-lhe como ele te disser.
[13] Deste modo, Nebuzaradã, o chefe da guarda, ordenou a Nebusazbã, Rabe-Saris, Nergal-Sarezer, Rabe-Mague, e todos os príncipes do rei da Babilônia
[14] mandaram retirar Jeremias do átrio da guarda e o entregaram a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, para que o levasse para o seu palácio; assim, habitou entre o povo.
[15] Ora, tinha vindo a Jeremias a palavra do SENHOR, estando ele ainda detido no átrio da guarda, dizendo:
[16] Vai e fala a Ebede-Meleque, o etíope, dizendo: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que eu trarei as minhas palavras sobre esta cidade para mal e não para bem; e se cumprirão diante de ti naquele dia.
[17] A ti, porém, eu livrarei naquele dia, diz o SENHOR, e não serás entregue nas mãos dos homens a quem temes.
[18] Pois certamente te salvarei, e não cairás à espada, porque a tua vida te será como despojo, porquanto confiaste em mim.

Jeremias 40

Jeremias e os restantes do povo ficam com Gedalias

[11]Nebukadnessar, kungen av Babylonien, gav gardesbefälhavaren Nebusaradan följande befallning i fråga om Jeremia:
[12]»Ta hand om honom och vaka över honom. Gör honom inget ont, låt honom få vad han önskar.”
[13]Gardesbefälhavaren Nebusaradan, hovmarskalken Nebushasban, generalen Nergalsareser och den babyloniske kungens alla övriga befälhavare
[14]lät då hämta Jeremia från vaktgården. De överlämnade honom till Gedalja, son till Achikam, Shafans son, för att denne skulle föra honom hem. Så fick han bo bland folket.
[15]Till Jeremia kom Herrens ord, medan han satt inspärrad på vaktgården:
[16]Gå till nubiern Eved-Melek och säg: Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Se, jag skall låta mina ord mot denna stad gå i uppfyllelse, jag skall bringa den olycka och inte lycka, och det skall ske i din åsyn den dagen.
[17]Men dig skall jag rädda den dagen, säger Herren. Du skall inte falla i händerna på dem du fruktar,
[18]utan jag skall låta dig komma undan. Du skall inte falla för svärdet, du skall komma undan med livet därför att du har förtröstat på mig, säger Herren.

Jeremia 40

Jeremia och ståthållaren Gedalja

[1] Palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, depois que Nebuzaradã, o chefe da guarda, o pôs em liberdade em Ramá, estando ele atado com cadeias no meio de todos os do cativeiro de Jerusalém e de Judá, que foram levados cativos para a Babilônia.

[1]Detta är det ord som kom till Jeremia från Herren sedan gardesbefälhavaren Nebusaradan hade släppt honom fri i Rama; han hade låtit hämta Jeremia, som fjättrad i bojor befann sig bland de fångar från Jerusalem och Juda som skulle deporteras till Babylonien.

[2] Tomou o chefe da guarda a Jeremias e lhe disse: O SENHOR, teu Deus, pronunciou este mal contra este lugar;

[2]När gardesbefälhavaren hade hämtat Jeremia sade han till honom: »Herren, din Gud, har hotat denna plats med olycka,

[3] o SENHOR o trouxe e fez como tinha dito. Porque pecastes contra o SENHOR e não obedecestes à sua voz, tudo isto vos sucedeu.

[3]och det hotet har Herren nu verkställt. Ni syndade mot Herren och lyssnade inte till honom. Därför har detta drabbat er.

[4] Agora, pois, eis que te livrei hoje das cadeias que estavam sobre as tuas mãos. Se te apraz vir comigo para a Babilônia, vem, e eu cuidarei bem de ti; mas, se não te apraz vir comigo para a Babilônia, deixa de vir. Olha, toda a terra está diante de ti; para onde julgares bom e próprio ir, vai para aí.

[4]Nu befriar jag dig från bojorna du bär. Vill du följa med mig till Babylonien, så gör det. Jag skall beskydda dig. Vill du inte följa med mig till Babylonien, så behöver du inte. Hela landet ligger öppet för dig

[5] Mas, visto que ele tardava em decidir-se, o capitão lhe disse: Volta a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, a quem o rei da Babilônia nomeou governador das cidades de Judá, e habita com ele no meio do povo; ou, se para qualquer outra parte te aprouver ir, vai. Deu-lhe o chefe da guarda mantimento e um presente e o deixou ir.

[5]om du föredrar att stanna. Du kan vända tillbaka till Gedalja, son till Achikam, Shafans son, som den babyloniske kungen har gjort till ståthållare över städerna i Juda, och stanna hos honom och folket där, eller också kan du gå vart du vill.« Gardesbefälhavaren gav Jeremia färdkost och en gåva och lät honom gå.

[6] Assim, foi Jeremias a Gedalias, filho de Aicão, a Mispa; e habitou com ele no meio do povo que havia ficado na terra.

[6]Jeremia begav sig till Gedalja, Achikams son, i Mispa och stannade hos honom och dem som var kvar i landet.

[7] Ouvindo, pois, os capitães dos exércitos que estavam no campo, eles e seus

[7]Befälhavarna för trupperna på landsbygden och deras män fick höra att

homens, que o rei da Babilônia nomeara governador da terra a Gedalias, filho de Aicão, e que lhe havia confiado os homens, as mulheres, os meninos e os mais pobres da terra que não foram levados ao exílio, para a Babilônia,

den babyloniske kungen hade gjort Gedalja, Achikams son, till ståthållare i landet och gett honom ansvaret för män, kvinnor och barn, de fattiga som inte hade förts bort till Babylonien.

8 vieram ter com ele a Mispa, a saber: Ismael, filho de Netanias, Joanã e Jônatas, filhos de Careá, Seraías, filho de Tanumete, os filhos de Efai, o netofatita, Jezanias, filho do maacatita, eles e os seus homens.

8De begav sig då med sina män till Gedalja i Mispa. Det var Ismael, Netanjas son, Jochanan och Jonatan, Kareachs söner, Seraja, Tanchumets son, sönerna till Ofaj från Netofa och Jesanja, son till en man från Maaka.

9 Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, jurou a eles e aos seus homens e lhes disse: Nada temais da parte dos caldeus; ficai na terra, servi ao rei da Babilônia, e bem vos irá.

9Gedalja, son till Achikam, Shafans son, gav dem alla sitt ord på att de utan fruktan kunde underkasta sig kaldeerna. »Stanna här i landet och tjäna den babyloniske kungen«, sade han. »Då går det er väl.

10 Quanto a mim, eis que habito em Mispa, para estar às ordens dos caldeus que vierem a nós; vós, porém, colhei o vinho, as frutas de verão e o azeite, metei-os nas vossas vasilhas e habitai nas vossas cidades que tomastes.

10Jag tänker själv stanna i Mispa för att stå till tjänst åt de kaldeer som kommer till oss. Lägg upp förråd av vin och frukt och olja, och stanna i de städer ni tagit i besittning.«

11 Da mesma sorte, todos os judeus que estavam em Moabe, entre os filhos de Amom e em Edom e os que havia em todas aquelas terras ouviram que o rei da Babilônia havia deixado um resto de Judá e que havia nomeado governador sobre eles a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã;

11Också alla de judeer som befann sig i Moab eller hos ammoniterna, i Edom eller i andra länder fick höra att den babyloniske kungen hade låtit några av judeerna bli kvar i Juda och att han hade gjort Gedalja, son till Achikam, Shafans son, till ståthållare över dem.

12 então, voltaram todos eles de todos os lugares para onde foram lançados e vieram à terra de Judá, a Gedalias, a

12Alla dessa judeer återvände då från de platser dit de skingrats och kom till Juda, till Gedalja i Mispa. De samlade stora mängder vin och frukt.

Mispa; e colheram vinho e frutas de verão em muita abundância.

Ismael conspira contra Gedalias

13 Joanã, filho de Careá, e todos os príncipes dos exércitos que estavam no campo vieram a Gedalias, a Mispa,

14 e lhe disseram: Sabes tu que Baalis, rei dos filhos de Amom, enviou a Ismael, filho de Netanias, para tirar-te a vida? Mas Gedalias, filho de Aicão, não lhes deu crédito.

15 Todavia, Joanã, filho de Careá, disse a Gedalias em segredo, em Mispa: Irei agora e matarei a Ismael, filho de Netanias, sem que ninguém o saiba; por que razão tiraria ele a tua vida, de maneira que todo o Judá que se tem congregado a ti fosse disperso, e viesse a perecer o resto de Judá?

16 Mas disse Gedalias, filho de Aicão, a Joanã, filho de Careá: Não faças tal coisa, porque isso que falas contra Ismael é falso.

Mordet på Gedalja

13Jochanan, Kareachs son, och befälhavarna för trupperna på landsbygden kom till Gedalja i Mispa,

14och de sade till honom: »Du vet väl att ammoniternas kung Baalis har sänt Ismael, Netanjas son, för att mörda dig?« Men Gedalja, Achikams son, trodde dem inte.

15Jochanan, Kareachs son, sade då i hemlighet till Gedalja: »Låt mig gå och döda Ismael, Netanjas son! Ingen kommer att få veta något. Annars dödar han dig, och då skingras alla de judeer som har samlats kring dig, och det som är kvar av Juda går under.«

16Men Gedalja, Achikams son, svarade honom: »Nej, gör inte det! Vad du säger om Ismael är inte sant.«

Jeremias 41

1 Sucedeu, porém, que, no sétimo mês, veio Ismael, filho de Netanias, filho de Elisama, de família real, e dez homens, capitães do rei, com ele, a Gedalias, filho de Aicão, a Mispa; e ali comeram pão juntos, em Mispa.

2 Dispuseram-se Ismael, filho de Netanias, e os dez homens que estavam com ele e feriram à espada a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, matando, assim, aquele que o rei da Babilônia nomeara governador da terra.

Jeremia 41

1I den sjunde månaden kom Ismael, son till Netanja, Elishamas son, en man av kunglig börd, med tio man till Gedalja, Achikams son, i Mispa. Medan de åt tillsammans

2reste sig Ismael, Netanjas son, och hans tio män och stack med sina svärd ner Gedalja, son till Achikam, Shafans son, som den babyloniske kungen hade gjort till ståthållare i landet.

[3] Também matou Ismael a todos os judeus que estavam com Gedalias, em Mispa, como também aos caldeus, homens de guerra, que se achavam ali.

[3]Ismael mördade också alla de judeer som var hos honom, hos Gedalja, i Mispa, liksom de kaldeiska soldater som befann sig där.

[4] Sucedeu no dia seguinte ao em que ele matara a Gedalias, sem ninguém o saber,

[4]Dagen efter mordet på Gedalja, innan det ännu blivit känt,

[5] que vieram homens de Siquém, de Siló e de Samaria; oitenta homens, com a barba rapada, as vestes rasgadas e o corpo retalhado, trazendo consigo ofertas de manjares e incenso, para levarem à Casa do SENHOR.

[5]kom åttio män från Shekem, Shilo och Samaria. De hade rakat av sig skägget, rivit sönder kläderna och ristat sig blodiga. Med sig hade de matoffer och rökelse som de skulle frambära i Herrens hus.

[6] Saindo-lhes ao encontro Ismael, filho de Netanias, de Mispa, ia chorando; ao encontrá-los, lhes disse: Vinde a Gedalias, filho de Aicão.

[6]Ismael, Netanjas son, gick dem till mötes utanför Mispa, och han grät där han gick. När han mötte dem sade han: »Kom med till Gedalja, Achikams son!«

[7] Vindo eles, porém, até ao meio da cidade, matou-os Ismael, filho de Netanias, ele e os que estavam com ele, e os lançaram num poço.

[7]Men när de kom in i staden slog Ismael, Netanjas son, och hans män ihjäl dem och kastade dem i en brunn.

[8] Mas houve dentre eles dez homens que disseram a Ismael: Não nos mates a nós, porque temos depósitos de trigo, cevada, azeite e mel escondidos no campo. Por isso, ele desistiu e não os matou como aos outros.

[8]Men bland dem fanns tio män som sade till Ismael: »Döda oss inte! Vi har gömt undan förråd av vete och korn, olja och honung ute på landet.« Då hejdade han sig och lät bli att döda dem med de andra.

[9] O poço em que Ismael lançou todos os cadáveres dos homens que ferira além de Gedalias é o mesmo que fez o rei Asa, na sua defesa contra Baasa, rei de Israel; foi esse mesmo que encheu de mortos Ismael, filho de Netanias.

[9]Brunnen där Ismael kastade liken av de män han huggit ner var den stora brunn som kung Asa hade låtit gräva inför hotet från Basha, Israels kung. Den fyllde nu Ismael, Netanjas son, med dräpta män.

[10] Ismael levou cativo a todo o resto do povo que estava em Mispa, isto é, as filhas do rei e todo o povo que ficara em Mispa,

[10]Ismael tillfångatog resten av folket som befann sig i Mispa, kungadöttrarna och alla de andra som blivit kvar där, och över

que Nebuzaradã, o chefe da guarda, havia confiado a Gedalias, filho de Aicão; levou-os cativos Ismael, filho de Netanias; e se foi para passar aos filhos de Amom.

vilka gardesbefälhavaren Nebusaradan hade gjort Gedalja, Achikams son, till ståthållare. Ismael, Netanjas son, tog dem till fånga och bröt upp för att bege sig till ammoniterna.

Joanã livra os cativos

11 Ouvindo, pois, Joanã, filho de Careá, e todos os príncipes dos exércitos que estavam com ele todo o mal que havia feito Ismael, filho de Netanias,

11Jochanan, Kareachs son, och befälhavarna som var hos honom fick höra om det illdåd som Ismael, Netanjas son, hade begått.

12 tomaram consigo a todos os seus homens e foram pelejar contra Ismael, filho de Netanias; acharam-no junto às grandes águas que há em Gibeão.

12De drog ut med alla sina män för att kämpa mot Ismael, Netanjas son, och de träffade på honom vid den stora dammen i Givon.

13 Ora, todo o povo que estava com Ismael se alegrou quando viu a Joanã, filho de Careá, e a todos os príncipes dos exércitos que vinham com ele.

13När de som var hos Ismael fick se Jochanan, Kareachs son, och de andra befälhavarna blev de glada.

14 Todo o povo que Ismael levara cativo de Mispa virou as costas, voltou e foi para Joanã, filho de Careá.

14Alla de som Ismael hade fört bort som fångar från Mispa slöt sig nu till Jochanan, Kareachs son.

15 Mas Ismael, filho de Netanias, escapou de Joanã com oito homens e se foi para os filhos de Amom.

15Ismael, Netanjas son, lyckades tillsammans med åtta man undkomma Jochanan och begav sig till ammoniterna.

Judeerna flyr till Egypten trots Jeremias varningar

16 Tomou, então, Joanã, filho de Careá, e todos os príncipes dos exércitos que estavam com ele a todo o restante do povo que Ismael, filho de Netanias, levara cativo de Mispa, depois de ter ferido a Gedalias, filho de Aicão, isto é, os homens valentes de guerra, as mulheres, os meninos e os eunucos que havia recobrado de Gibeão;

16Jochanan, Kareachs son, och befälhavarna som var hos honom tog med sig resten av folket, alla som Ismael, Netanjas son, hade fört bort från Mispa som fångar, efter att ha mördat Gedalja, Achikams son: soldater och kvinnor och barn och hovmän som han hade hämtat tillbaka från Givon.

[17] partiram e pararam em Gerute-Quimã, que está perto de Belém, para dali entrarem no Egito,
[18] por causa dos caldeus; porque os temiam, por ter Ismael, filho de Netanias, ferido a Gedalias, filho de Aicão, a quem o rei da Babilônia nomeara governador da terra.

[17]De gav sig av, och i Gerut Kimham nära Betlehem stannade de för att sedan fortsätta till Egypten,
[18]undan kaldeerna. De var rädda för dem, eftersom Ismael, Netanjas son, hade mördat Gedalja, Achikams son, som den babyloniske kungen hade gjort till ståthållare i landet.

Jeremias 42

Jeremias exorta o povo a não ir ao Egito

[1] Então, chegaram todos os capitães dos exércitos, e Joanã, filho de Careá, e Jezanias, filho de Hosaías, e todo o povo, desde o menor até ao maior,
[2] e disseram a Jeremias, o profeta: Apresentamos-te a nossa humilde súplica, a fim de que rogues ao SENHOR, teu Deus, por nós e por este resto; porque, de muitos que éramos, só restamos uns poucos, como vês com os teus próprios olhos;
[3] a fim de que o SENHOR, teu Deus, nos mostre o caminho por onde havemos de andar e aquilo que havemos de fazer.
[4] Respondeu-lhes Jeremias, o profeta: Já vos ouvi; eis que orarei ao SENHOR, vosso Deus, segundo o vosso pedido. Tudo o que o SENHOR vos responder, eu vo-lo declararei; não vos ocultarei nada.
[5] Então, eles disseram a Jeremias: Seja o SENHOR testemunha verdadeira e fiel contra nós, se não fizermos segundo toda a palavra com que o SENHOR, teu Deus, te enviar a nós outros.
[6] Seja ela boa ou seja má, obedeceremos à voz do SENHOR, nosso Deus, a quem te

Jeremia 42

[1]Alla befälhavarna, bland dem Jochanan, Kareachs son, och Asarja, Hoshajas son, och hela folket, från den störste till den minste,
[2]vände sig till profeten Jeremia och sade: »Vi bönfaller dig att be till Herren, din Gud, för alla oss som finns kvar. Vi var många, men som du själv ser är vi bara några få kvar.
[3]Be Herren, din Gud, att tala om för oss vart vi skall gå och vad vi skall göra.«
[4]Profeten Jeremia svarade dem: »Ja, jag skall göra som ni har sagt och be till Herren, er Gud, och allt vad Herren svarar skall jag berätta för er. Jag skall inte förtiga något.«
[5]Då sade de till Jeremia: »Herren är vårt vittne. Vi lovar att rätta oss efter det besked Herren, din Gud, sänder oss genom dig.
[6]Det må vara bra eller dåligt, vi skall lyda Herren, vår Gud, som vi sänder dig till. Så

enviamos, para que nos suceda bem ao obedecermos à voz do SENHOR, nosso Deus.

skall det gå oss väl när vi lyder Herren, vår Gud.«

7 Ao fim de dez dias, veio a palavra do SENHOR a Jeremias.

7Efter tio dagar kom Herrens ord till Jeremia.

8 Então, chamou a Joanã, filho de Careá, e a todos os capitães dos exércitos que havia com ele, e a todo o povo, desde o menor até ao maior,

8Då kallade han till sig Jochanan, Kareachs son, och befälhavarna som var hos honom och hela folket, från den störste till den minste,

9 e lhes disse: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel, a quem me enviastes para apresentar a vossa súplica diante dele:

9och sade till dem: »Så säger Herren, Israels Gud, som ni sände mig till med era böner:

10 Se permanecerdes nesta terra, então, vos edificarei e não vos derribarei; plantar-vos-ei e não vos arrancarei, porque estou arrependido do mal que vos tenho feito.

10Om ni stannar kvar här i landet skall jag bygga upp er, inte riva ner er. Jag skall plantera er, inte rycka upp er. Ty jag ångrar det onda jag utsatt er för.

11 Não temais o rei da Babilônia, a quem vós temeis; não o temais, diz o SENHOR, porque eu sou convosco, para vos salvar e vos livrar das suas mãos.

11Var inte rädda för den babyloniske kungen, som ni nu fruktar. Var inte rädda för honom, säger Herren, ty jag är med er, jag skall hjälpa er och befria er ur hans våld.

12 Eu vos serei propício, para que ele tenha misericórdia de vós e vos faça morar em vossa terra.

12Jag skall visa er barmhärtighet och göra honom barmhärtig mot er, så att han låter er bo kvar i ert land.

13 Mas, se vós disserdes: Não ficaremos nesta terra, não obedecendo à voz do SENHOR, vosso Deus,

13Men kanske vill ni inte lyda Herren, er Gud, utan säger: 'Vi vill inte bo kvar i detta land,

14 dizendo: Não; antes, iremos à terra do Egito, onde não veremos guerra, nem ouviremos som de trombeta, nem teremos fome de pão, e ali ficaremos,

14nej, vi vill bege oss till Egypten. Där slipper vi krig och hornsignaler och slipper hungra efter bröd. Där vill vi bo.'

15 nesse caso, ouvi a palavra do SENHOR, ó resto de Judá. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Se tiverdes o

15Därför måste ni nu höra Herrens ord, ni som är kvar av Juda: Så säger Herren

firme propósito de entrar no Egito e fordes para morar,

[16] acontecerá, então, que a espada que vós temeis vos alcançará na terra do Egito, e a fome que receais vos seguirá de perto os passos no Egito, onde morrereis.

[17] Assim será com todos os homens que tiverem o propósito de entrar no Egito para morar: morrerão à espada, à fome e de peste; não restará deles nem um, nem escapará do mal que farei vir sobre eles.

[18] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Como se derramou a minha ira e o meu furor sobre os habitantes de Jerusalém, assim se derramará a minha indignação sobre vós, quando entrardes no Egito; sereis objeto de maldição, de espanto, de desprezo e opróbrio e não vereis mais este lugar.

[19] Falou-vos o SENHOR, ó resto de Judá: Não entreis no Egito; tende por certo que vos adverti hoje.

[20] Porque vós, à custa da vossa vida, a vós mesmos vos enganastes, pois me enviastes ao SENHOR, vosso Deus, dizendo: Ora por nós ao SENHOR, nosso Deus; e, segundo tudo o que disser o SENHOR, nosso Deus, declara-no-lo assim, e o faremos;

[21] mas, tendo-vos declarado isso hoje, não destes ouvidos à voz do SENHOR, vosso Deus, em coisa alguma pela qual ele me enviou a vós outros.

[22] Agora, pois, sabei por certo que morrereis à espada, à fome e de peste no

Sebaot, Israels Gud: Om ni beslutar er för att bege er till Egypten och bosätta er där

[16]skall svärdet som ni fruktar hinna upp er i Egypten, och svälten som ni ängslas för skall förfölja er till Egypten, och där skall ni dö.

[17]Alla de som beslutar sig för att bege sig till Egypten och bosätta sig där skall dö genom svärd och svält och pest. Ingen av dem skall undkomma och överleva den olycka jag låter drabba dem.

[18]Ty så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Så som min vrede och mitt raseri vällde ut över Jerusalems invånare, så skall min vrede välla ut över er, om ni beger er till Egypten. Ni skall bli till en förbannelse och en svordom och utsättas för ödeläggelse och hån, och ni skall aldrig återse denna plats.

[19]Herren har talat till er som är kvar av Juda: Bege er inte till Egypten! — Kom ihåg att jag har varnat er i dag.

[20]Ni gör ett misstag som kommer att kosta er livet. Ni har själva sänt mig till Herren, er Gud, och sagt: 'Be för oss till Herren, vår Gud, och tala om allt vad han säger, så skall vi rätta oss efter det.'

[21]I dag har jag talat om det för er. Men ni lyssnar inte till Herren, er Gud, och till det han har sänt mig att säga till er.

[22]Nu kan ni vara förvissade om att ni skall dö genom svärd och svält och pest på den plats där ni så gärna vill bosätta er.«

mesmo lugar aonde desejastes ir para morar.

Jeremias 43

Jeremias é levado ao Egito pelo povo

[1] Tendo Jeremias acabado de falar a todo o povo todas as palavras do SENHOR, seu Deus, palavras todas com as quais o SENHOR, seu Deus, o enviara,

[2] então, falou Azarias, filho de Hosaías, e Joanã, filho de Careá, e todos os homens soberbos, dizendo a Jeremias: É mentira isso que dizes; o SENHOR, nosso Deus, não te enviou a dizer: Não entreis no Egito, para morar.

[3] Baruque, filho de Nerias, é que te incita contra nós, para nos entregar nas mãos dos caldeus, a fim de nos matarem ou nos exilarem na Babilônia.

[4] Não obedeceu, pois, Joanã, filho de Careá, e nenhum de todos os capitães dos exércitos, nem o povo todo à voz do SENHOR, para ficarem na terra de Judá.

[5] Antes, tomaram Joanã, filho de Careá, e todos os capitães dos exércitos a todo o resto de Judá que havia voltado dentre todas as nações para as quais haviam sido lançados, para morar na terra de Judá;

[6] tomaram aos homens, às mulheres e aos meninos, às filhas do rei e a todos que Nebuzaradã, o chefe da guarda, deixara com Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã; como também a Jeremias, o profeta, e a Baruque, filho de Nerias;

Jeremia 43

[1]När Jeremia hade avslutat sitt tal till folket och framfört allt vad Herren, deras Gud, hade sänt honom att säga,

[2]var Asarja, Hoshajas son, och Jochanan, Kareachs son, och alla de andra fräcka nog att svara honom: »Du ljuger! Herren, vår Gud, har inte sänt dig att varna oss för att bege oss till Egypten och bosätta oss där.

[3]Det är Baruk, Nerias son, som har hetsat dig mot oss, för att vi skall bli utlämnade åt kaldeerna och dödade eller deporterade till Babylonien.«

[4]Varken Jochanan, Kareachs son, eller befälhavarna eller folket ville lyssna till Herren och stanna kvar i Juda.

[5]I stället tog Jochanan, Kareachs son, och befälhavarna med sig alla av Juda som var kvar: de som hade återvänt från de folk till vilka de skingrats och bosatt sig i Juda,

[6]män, kvinnor och barn, och kungadöttrarna och alla de som gardesbefälhavaren Nebusaradan hade lämnat kvar hos Gedalja, son till Achikam, Shafans son, däribland profeten Jeremia och Baruk, Nerias son.

[7] e entraram na terra do Egito, porque não obedeceram à voz do SENHOR, e vieram até Tafnes.

Jeremias profetiza a conquista do Egito por Nabucodonosor

[8] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, em Tafnes, dizendo:

[9] Toma contigo pedras grandes, encaixa-as na argamassa do pavimento que está à entrada da casa de Faraó, em Tafnes, à vista de homens judeus,

[10] e dize-lhes: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que eu mandarei vir a Nabucodonosor, rei da Babilônia, meu servo, e porei o seu trono sobre estas pedras que encaixei; ele estenderá o seu baldaquino real sobre elas.

[11] Virá e ferirá a terra do Egito; quem é para a morte, para a morte; quem é para o cativeiro, para o cativeiro; e quem é para a espada, para a espada.

[12] Lançará fogo às casas dos deuses do Egito e as queimará; levará cativos os ídolos e despiolhará a terra do Egito, como o pastor despiolha a sua própria veste; e sairá dali em paz.

[13] Quebrará as colunas de Bete-Semes na terra do Egito e queimará as casas dos deuses do Egito.

Jeremias 44

Repreendida a infidelidade dos judeus no Egito

[1] Palavra que veio a Jeremias, acerca de todos os judeus moradores da terra do

[7]De begav sig till Egypten, eftersom de inte lyssnade till Herren. Så kom de till Tachpanches.

Profetia om Nebukadnessars erövring av Egypten

[8]Herrens ord kom till Jeremia i Tachpanches:

[9]Tag några stora stenar och göm dem i jordgolvet vid ingången till faraos palats i Tachpanches. Gör detta i några judeiska mäns åsyn.

[10]Säg till dem: Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Se, jag skall hämta hit min tjänare, Nebukadnessar, kungen av Babylonien, och han skall ställa sin tron ovanpå de stenar som jag gömmer här, och han skall breda ut sin tronmatta över dem.

[11]Han skall komma och besegra Egypten och utlämna till pesten dem som hör pesten till, till fångenskapen dem som hör fångenskapen till, till svärdet dem som hör svärdet till.

[12]Han skall sätta eld på de egyptiska gudarnas tempel och bränna ner dem och föra bort gudarna. Han skall rensa Egypten som en herde rensar sina kläder från löss. Sedan skall han obesegrad dra bort därifrån.

[13]Han skall krossa stoderna i Bet-Shemesh i Egypten, och de egyptiska gudarnas tempel skall han bränna ner.

Jeremia 44

Strafftal till judeerna i Egypten

[1]Detta är det ord som kom till Jeremia om de judeer som bodde i Egypten, i Migdol,

Egito, em Migdol, em Tafnes, em Mênfis e na terra de Patros, dizendo:

Tachpanches, Memfis och i Patros område:

[2] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel: Vistes todo o mal que fiz cair sobre Jerusalém e sobre todas as cidades de Judá; e eis que hoje são elas uma desolação, e ninguém habita nelas,

[2]Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Ni har sett den olycka jag har låtit drabba Jerusalem och alla städerna i Juda. Nu ligger de i ruiner. Ingen bor där.

[3] por causa da maldade que fizeram, para me irarem, indo queimar incenso e servir a outros deuses que eles nunca conheceram, eles, vós e vossos pais.

[3]Detta har skett på grund av allt det onda de gjorde när de väckte min vrede genom att tända offereld åt andra gudar och dyrka dem, gudar som var okända både för dem och för er och era fäder.

[4] Todavia, começando eu de madrugada, lhes enviei os meus servos, os profetas, para lhes dizer: Não façais esta coisa abominável que aborreço.

[4]Gång på gång har jag sänt mina tjänare profeterna till er för att säga: »Upphör med dessa vidrigheter, som jag avskyr!«

[5] Mas eles não obedeceram, nem inclinaram os ouvidos para se converterem da sua maldade, para não queimarem incenso a outros deuses.

[5]Men de ville inte lyssna, inte höra på; de vände inte om från sin ondska och slutade inte att tända offereld åt andra gudar.

[6] Derramou-se, pois, a minha indignação e a minha ira, acenderam-se nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, que se tornaram em deserto e em assolação, como hoje se vê.

[6]Då vällde min vrede och mitt raseri fram och flammade mot Judas städer och mot Jerusalems gator, så att de blev ödelagda och ligger i ruiner än i dag.

[7] Agora, pois, assim diz o SENHOR, Deus dos Exércitos, o Deus de Israel: Por que fazeis vós tão grande mal contra vós mesmos, eliminando homens e mulheres, crianças e aqueles que mamam do meio de Judá, a fim de que não vos fique resto algum?

[7]Och nu säger Herren, härskarornas Gud, Israels Gud: Varför drar ni olycka över er själva? Ni utrotar män och kvinnor, barn och spädbarn ur Juda, så att ingen enda av er blir kvar.

[8] Por que me irritais com as obras de vossas mãos, queimando incenso a outros deuses na terra do Egito, aonde viestes

[8]Ni väcker min vrede med det ni gör, ni tänder offereld åt andra gudar i Egypten, där ni har bosatt er. Därför skall ni utrotas,

para morar, para que a vós mesmos vos elimineis e para que vos torneis objeto de desprezo e de opróbrio entre todas as nações da terra?

därför skall ni bli till en förbannelse och utsättas för hån av alla jordens folk.

[9] Esquecestes já as maldades de vossos pais, as maldades dos reis de Judá, as maldades das suas mulheres, as vossas maldades e as maldades das vossas mulheres, maldades cometidas na terra de Judá e nas ruas de Jerusalém?

[9]Har ni glömt allt ont som era fäder har gjort, allt ont som Judas kungar och deras hustrur, som ni själva och era hustrur har gjort i Juda och på Jerusalems gator?

[10] Não se humilharam até ao dia de hoje, não temeram, não andaram na minha lei nem nos meus estatutos, que pus diante de vós e diante de vossos pais.

[10]Intill denna dag har ni inte visat någon förkrosselse eller fruktan, ni har inte följt min lag och mina stadgar, som jag förelagt er och era fäder.

[11] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que voltarei o rosto contra vós outros para mal e para eliminar a todo o Judá.

[11]Därför säger Herren Sebaot, Israels Gud: Jag vänder mig mot er för att bringa er olycka och för att utrota hela Juda.

[12] Tomarei o resto de Judá que se obstinou em entrar na terra do Egito para morar, onde será ele de todo consumido; cairá à espada e à fome; desde o menor até ao maior perecerão; morrerão à espada e à fome; e serão objeto de maldição, espanto, desprezo e opróbrio.

[12]Jag skall ta itu med dem som är kvar av Juda, dem som beslutat sig för att bege sig till Egypten och bosätta sig där. De skall alla gå under i Egypten. De skall falla för svärd och förgås av svält. Från den störste till den minste skall de gå under. Genom svärd och svält skall de dö, och de skall bli till en förbannelse och en svordom och utsättas för ödeläggelse och hån.

[13] Porque castigarei os que habitam na terra do Egito, como o fiz a Jerusalém, com a espada, a fome e a peste,

[13]Jag skall straffa dem som bor i Egypten, så som jag straffade Jerusalem, med svärd och svält och pest.

[14] de maneira que, dos restantes de Judá que vieram à terra do Egito para morar, não haverá quem escape e sobreviva para tornar à terra de Judá, à qual desejam

[14]Ingen skall bli räddad, ingen skall överleva av dem som är kvar av Juda, av dem som kom till Egypten för att bosätta sig där. Ingen skall återvända till Juda, dit de längtar tillbaka och där de vill leva.

voltar para morar; mas não tornarão senão alguns fugitivos.

Ingen skall återvända, utom några få som blir räddade.

Jeremias é contradidato

[15] Então, responderam a Jeremias todos os homens que sabiam que suas mulheres queimavam incenso a outros deuses e todas as mulheres que se achavam ali em pé, grande multidão, como também todo o povo que habitava na terra do Egito, em Patros, dizendo:

[15]Då fick Jeremia detta svar av männen, som kände till att deras hustrur tände offereld åt andra gudar, och av den stora skara kvinnor som samlats där, alla som bodde i Patros i Egypten:

[16] Quanto à palavra que nos anunciaste em nome do SENHOR, não te obedeceremos a ti;

[16]»Det ord du har talat till oss i Herrens namn tänker vi inte lyda.

[17] antes, certamente, toda a palavra que saiu da nossa boca, isto é, queimaremos incenso à Rainha dos Céus e lhe ofereceremos libações, como nós, nossos pais, nossos reis e nossos príncipes temos feito, nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém; tínhamos fartura de pão, prosperávamos e não víamos mal algum.

[17]Vi tänker göra som vi har sagt: tända offereld åt Himladrottningen och utgjuta dryckesoffer åt henne så som vi gjorde förr, vi och våra fäder, våra kungar och stormän, i Judas städer och på Jerusalems gator. Då kunde vi äta oss mätta, vi hade det bra och drabbades inte av någon olycka.

[18] Mas, desde que cessamos de queimar incenso à Rainha dos Céus e de lhe oferecer libações, tivemos falta de tudo e fomos consumidos pela espada e pela fome.

[18]Men sedan vi slutade med att tända offereld åt Himladrottningen och utgjuta dryckesoffer åt henne har vi lidit brist på allt, och vi har fallit offer för svärd och för svält.«

[19] Quando queimávamos incenso à Rainha dos Céus e lhe oferecíamos libações, acaso, lhe fizemos bolos que a retratavam e lhe oferecemos libações, sem nossos maridos?

[19]Och kvinnorna sade: »Vi tänder offereld åt Himladrottningen och utgjuter dryckesoffer åt henne, och det är med våra mäns samtycke som vi bakar offerkakor med hennes bild och utgjuter dryckesoffer åt henne.«

Jeremias prediz castigo

[20] Então, disse Jeremias a todo o povo, aos homens e às mulheres, a todo o povo que lhe tinha dado esta resposta, dizendo:

[20]Jeremia sade till folket, till männen och kvinnorna, alla som hade gett honom detta svar:

[21] Quanto ao incenso que queimastes nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, vós e vossos pais, os vossos reis e os vossos príncipes e o povo da terra, acaso, não se lembrou disso o SENHOR, nem lhe andou isso pela mente?	[21]»De offereldar ni tände i Judas städer och på Jerusalems gator, ni själva och era fäder, era kungar och era stormän och folket i landet, dem har Herren kommit ihåg, han har inte glömt dem.
[22] O SENHOR já não podia por mais tempo sofrer a maldade das vossas obras, as abominações que cometestes; pelo que a vossa terra se tornou deserta, um objeto de espanto e de desprezo e desabitada, como hoje se vê.	[22]Herren kunde inte längre uthärda era onda gärningar och era vidriga bruk, och därför blev ert land lagt i ruiner. Det utsattes för ödeläggelse och blev till en förbannelse; ingen kan bo där mer — så som nu har skett.
[23] Pois queimastes incenso e pecastes contra o SENHOR, não obedecestes à voz do SENHOR e na sua lei e nos seus testemunhos não andastes; por isso, vos sobreveio este mal, como hoje se vê.	[23]Eftersom ni tände offereld och syndade mot Herren, inte lyssnade till honom och inte följde hans lag och hans stadgar och befallningar, har denna olycka drabbat er, så som nu har skett.«
[24] Disse mais Jeremias a todo o povo e a todas as mulheres: Ouvi a palavra do SENHOR, vós, todo o Judá, que estais na terra do Egito:	[24]Jeremia sade till hela folket och till alla kvinnorna: »Hör Herrens ord, alla ni av Judas folk som är i Egypten:
[25] Assim fala o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, dizendo: Vós e vossas mulheres não somente fizestes por vossa boca, senão também que cumpristes por vossas mãos os vossos votos, a saber: Certamente cumpriremos os nossos votos, que fizemos, de queimar incenso à Rainha dos Céus e de lhe oferecer libações. Confirmai, pois, perfeitamente, os vossos votos, sim, cumpri-os.	[25]Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Ni kvinnor har nu i handling bekräftat era egna ord: 'Vi tänker hålla våra löften att tända offereld åt Himladrottningen och utgjuta dryckesoffer åt henne.' Så infria då era löften, förrätta era dryckesoffer!
[26] Portanto, ouvi a palavra do SENHOR, vós, todo o Judá, que habitais na terra do Egito: Eis que eu juro pelo meu grande nome, diz o SENHOR, que nunca mais será	[26]Hör därför Herrens ord, alla ni av Juda folk som bor i Egypten: Jag svär vid mitt höga namn, säger Herren, att ingen judeisk man någonstans i Egypten

pronunciado o meu nome por boca de qualquer homem de Judá em toda a terra do Egito, dizendo: Tão certo como vive o SENHOR Deus.

[27] Eis que velarei sobre eles para mal e não para bem; todos os homens de Judá que estão na terra do Egito serão consumidos à espada e à fome, até que se acabem de todo.

[28] Os que escaparem da espada tornarão da terra do Egito à terra de Judá, poucos em número; e todos os restantes de Judá que vieram à terra do Egito para morar saberão se subsistirá a minha palavra ou a sua.

[29] Isto vos será sinal de que eu vos castigarei neste lugar, diz o SENHOR, para que saibais que certamente subsistirão as minhas palavras contra vós outros para mal.

[30] Eis o sinal, diz o SENHOR: Eu entregarei o Faraó-Hofra, rei do Egito, nas mãos de seus inimigos, nas mãos dos que procuram a sua morte, como entreguei Zedequias, rei de Judá, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, que era seu inimigo e procurava tirar-lhe a vida.

Jeremias 45

A mensagem de Jeremias a Baruque

[1] Palavra que falou Jeremias, o profeta, a Baruque, filho de Nerias, escrevendo ele aquelas palavras num livro, ditadas por Jeremias, no ano quarto de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, dizendo:

hädanefter skall nämna mitt namn, ingen skall säga ’Så sant Herren Gud lever’.

[27]Jag vakar över dem för att bringa dem olycka och inte lycka. Alla judeiska män i Egypten skall falla offer för svärd och för svält tills alla är borta.

[28]Endast några få som undkommer svärdet skall återvända från Egypten till Juda. Så skall alla som är kvar av Juda, de som begett sig till Egypten för att bosätta sig där, inse vems ord som går i uppfyllelse, mitt eller deras.

[29]Och detta är det tecken jag ger er, säger Herren, tecknet på att jag skall straffa er på denna plats, för att ni skall inse att mina hotelser mot er skall förverkligas:

[30]Så säger Herren: Jag skall utlämna farao Hofra, kungen av Egypten, åt hans motståndare och dödsfiender, så som jag utlämnade Sidkia, kungen av Juda, åt kung Nebukadnessar av Babylonien, hans motståndare och dödsfiende.«

Jeremia 45

Ett budskap till Baruk

[1]Detta är vad profeten Jeremia talade till Baruk, Nerias son, han som på Jeremias diktamen skrev ner hans ord i en bokrulle under judakungen Jojakims, Josias sons, fjärde regeringsår.

[2] Assim diz o SENHOR, Deus de Israel, acerca de ti, ó Baruque:

[3] Disseste: Ai de mim agora! Porque me acrescentou o SENHOR tristeza ao meu sofrimento; estou cansado do meu gemer e não acho descanso.

[4] Assim lhe dirás: Isto diz o SENHOR: Eis que estou demolindo o que edifiquei e arrancando o que plantei, e isto em toda a terra.

[5] E procuras tu grandezas? Não as procures; porque eis que trarei mal sobre toda carne, diz o SENHOR; a ti, porém, eu te darei a tua vida como despojo, em todo lugar para onde fores.

Jeremias 46

Profecia a respeito do Egito

[1] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, o profeta, contra as nações.

[2] A respeito do Egito. Contra o exército de Faraó-Neco, rei do Egito, exército que estava junto ao rio Eufrates em Carquemis; ao qual feriu Nabucodonosor, rei da Babilônia, no ano quarto de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá:

[3] Preparai o escudo e o pavês e chegai-vos para a peleja.

[4] Selai os cavalos, montai, cavaleiros, e apresentai-vos com elmos; poli as lanças, vesti-vos de couraças.

[5] Por que razão vejo os medrosos voltando as costas? Estão derrotados os seus valentes e vão fugindo, sem olhar para trás; há terror ao redor, diz o SENHOR.

[2]Jeremia sade: »Så säger Herren, Israels Gud, om dig, Baruk:

[3]Du säger: ’Ve mig, Herren lägger ny smärta till min plåga! Jag är matt av mitt suckande, jag finner ingen ro.’

[4]Ge honom detta svar: Så säger Herren: Vad jag byggt upp bryter jag ner, och vad jag planterat rycker jag upp. Detta gäller hela jorden.

[5]Begär du något stort för egen räkning? Gör inte det! Jag låter olycka drabba allt levande, säger Herren. Men jag skall låta dig komma undan med livet, vart du än beger dig.«

Jeremia 46

Dom över Egypten

[1]Detta är Herrens ord till profeten Jeremia om folken.

[2]Om Egypten. Mot den egyptiske kungen farao Nekos här, som stod vid floden Eufrat, vid Karkemish, och som besegrades av den babyloniske kungen Nebukadnessar under Jojakims, Josias sons, fjärde regeringsår i Juda.

[3]Gör sköldarna redo, ryck fram till strid!

[4]Spänn för hästarna! Ryttare, sitt upp! Ställ upp i hjälm, låt spjuten blänka, dra på brynjorna!

[5]Vad är det jag ser? De grips av skräck, de viker tillbaka. Deras hjältar är slagna. De tar till flykten, ser sig inte om. Skräck från alla håll, säger Herren.

[6] Não fuja o ligeiro, nem escape o valente; para o lado do Norte, junto à borda do rio Eufrates, tropeçaram e caíram.

[6]Den snabbaste kan inte fly, hjälten kommer inte undan. Norrut, vid Eufrat, vacklar de och faller.

[7] Quem é este que vem subindo como o Nilo, como rios cujas águas se agitam?

[7]Vem är det som stiger likt Nilen, likt strömmar av brusande vatten?

[8] O Egito vem subindo como o Nilo, como rios cujas águas se agitam; ele disse: Subirei, cobrirei a terra, destruirei a cidade e os que habitam nela.

[8]Egypten stiger likt Nilen, likt strömmar av brusande vatten. Han tänker: Jag skall stiga, jag skall översvämma jorden, förgöra städerna och alla som bor i dem.

[9] Avançai, ó cavaleiros, estrondeai, ó carros, e saiam os valentes; os etíopes e os de Pute, que manejam o escudo, e os lídios, que manejam e entesam o arco.

[9]Framåt, hästar! Vagnar, storma fram! Ryck fram, hjältar, män från Kush och Put med era sköldar, ludeer med spända bågar!

[10] Porque este dia é o Dia do SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, dia de vingança contra os seus adversários; a espada devorará, fartar-se-á e se embriagará com o sangue deles; porque o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos tem um sacrifício na terra do Norte, junto ao rio Eufrates.

[10]Den dagen skall vara en hämndens dag, då Herren Gud Sebaot tar hämnd på sina fiender. Då skall svärdet frossa, släcka sin törst med deras blod, ty Herren Gud Sebaot ställer till ett slaktoffer i landet i norr, vid Eufrat.

[11] Sobe a Gileade e toma bálsamo, ó virgem filha do Egito; debalde multiplicas remédios, pois não há remédio para curar-te.

[11]Bege dig till Gilead och hämta balsam, arma jungfru Egypten. Förgäves prövar du många botemedel — det finns ingen läkedom för ditt sår.

[12] As nações ouviram falar da tua vergonha, e a terra está cheia do teu clamor; porque, fugindo o valente, tropeçou no valente, e ambos caíram juntos.

[12]Folken har hört om din skam, ditt klagoskri fyller världen. Hjältarna faller över varandra och stupar tillsammans.

[13] Palavra que falou o SENHOR a Jeremias, o profeta, acerca da vinda de Nabucodonosor, rei da Babilônia, para ferir a terra do Egito:

[13]Detta är det ord som Herren talade till profeten Jeremia, att Nebukadnessar, kungen av Babylonien, skulle komma och besegra Egypten:

[14] Anunciai no Egito e fazei ouvir isto em Migdol; fazei também ouvi-lo em Mênfis e

[14]Ropa ut i Egypten, förkunna i Migdol, förkunna i Memfis och Tachpanches:

em Tafnes; dizei: Apresenta-te e prepara-te; porque a espada já devorou o que está ao redor de ti.

15 Por que foi derribado o teu Touro? Não se pôde ter de pé, porque o SENHOR o abateu.

16 O SENHOR multiplicou os que tropeçavam; também caíram uns sobre os outros e disseram: Levanta-te, e voltemos ao nosso povo e à terra do nosso nascimento, por causa da espada que oprime.

17 Ali, apelidarão a Faraó, rei do Egito, de Espalhafatoso, porque deixou passar o tempo adequado.

18 Tão certo como vivo eu, diz o Rei, cujo nome é SENHOR dos Exércitos, certamente, como o Tabor é entre os montes e o Carmelo junto ao mar, assim ele virá.

19 Prepara a tua bagagem para o exílio, ó moradora, filha do Egito; porque Mênfis se tornará em desolação e ficará arruinada e sem moradores.

20 Novilha mui formosa é o Egito; mas mutuca do Norte já lhe vem, sim, vem.

21 Até os seus soldados mercenários no meio dele, bezerros cevados, viraram as costas e fugiram juntos; não resistiram, porque veio sobre eles o dia da sua ruína e o tempo do seu castigo.

22 Faz o Egito um ruído como o da serpente que foge, porque os seus inimigos vêm contra ele, com machados, quais derribadores de árvores.

»Fatta posto, gör dig redo, ty svärdet frossar runt omkring dig!«

15Varför har Apis flytt, varför höll din tjurgud inte stånd? Därför att Herren drev bort honom.

16Den lejda hopen vacklade och föll, och de ropade till varandra: »Kom, låt oss vända tillbaka till vårt folk och det land där vi föddes, undan det härjande svärdet!«

17Ge farao, Egyptens kung, detta öknamn: Bullret som aldrig kom.

18Så sant jag lever, säger Konungen, han vars namn är Herren Sebaot, som Tabor bland bergen, som Karmel vid havet är han som kommer.

19Gör dig redo för landsflykt, du folk som bor i Egypten, ty Memfis skall läggas öde, förhärjas, så att ingen kan bo där.

20En grann kviga är Egypten, men en broms kommer farande från norr.

21Och legoknektarna i landet, dessa gödda kalvar, allihop vänder de och flyr. De kan inte hålla stånd, ty olyckans dag är över dem, hemsökelsens stund.

22Hon väser som en orm när deras här rycker an. Som timmerhuggare ger de sig på henne med sina yxor,

[23] Cortarão o seu bosque, diz o SENHOR, ainda que impenetrável; porque se multiplicaram mais do que os gafanhotos; são inumeráveis.

[24] A filha do Egito está envergonhada; foi entregue nas mãos do povo do Norte.

[25] Diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que eu castigarei a Amom de Nô, a Faraó, ao Egito, aos deuses e aos seus reis, ao próprio Faraó e aos que confiam nele.

[26] Entregá-los-ei nas mãos dos que lhes procuram a morte, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e nas mãos dos seus servos; mas depois será habitada, como nos dias antigos, diz o SENHOR.

[27] Não temas, pois, tu, servo meu, Jacó, nem te espantes, ó Israel; porque eu te livrarei do país remoto e a tua descendência, da terra do seu cativeiro; Jacó voltará e ficará tranqüilo e confiante; não haverá quem o atemorize.

[28] Não temas, servo meu, Jacó, diz o SENHOR, porque estou contigo; darei cabo de todas as nações para as quais eu te arrojei; mas de ti não darei cabo; castigar-te-ei, mas em justa medida; não te inocentarei de todo.

Jeremias 47

Profecia a respeito dos filisteus

[1] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, o profeta, a respeito dos filisteus, antes que Faraó ferisse a Gaza.

[23]de hugger ner hennes skog, säger Herren. De är otaliga, talrikare än gräshoppor, ingen kan räkna dem.

[24]Det arma Egypten står där med skam, utlämnat åt folket från norr.

[25]Herren Sebaot, Israels Gud, säger: Jag straffar Amon från No och farao och Egypten, dess gudar och kungar, både farao och dem som satt sin lit till honom.

[26]Jag utlämnar dem åt deras dödsfiender, åt den babyloniske kungen Nebukadnessar och hans män. Men därefter skall landet åter vara bebott som i forna dagar, säger Herren.

Löfte till Israel

[27]Var inte rädd, du min tjänare Jakob, var inte förskräckt, du Israel. Jag skall rädda dig ur fjärran land, dina barn ur det land där de är fångna. Jakob skall åter leva trygg, ingen skall hota honom.

[28]Var inte rädd, du min tjänare Jakob, säger Herren, ty jag är med dig. Jag skall förgöra alla de folk till vilka jag har fördrivit dig. Men dig skall jag inte förgöra. Jag skall tukta dig, men rättvist, jag låter dig inte undgå straff.

Jeremia 47

Dom över filisteerna

[1]Detta är Herrens ord till profeten Jeremia om filisteerna, innan farao erövrade Gaza.

[2] Assim diz o SENHOR: Eis que do Norte se levantam as águas, e se tornarão em torrentes transbordantes, e inundarão a terra e a sua plenitude, a cidade e os seus habitantes; clamarão os homens, e todos os moradores da terra se lamentarão,

[2]Så säger Herren: Se, vattnet stiger i norr, det blir till en svallande flod. Det översvämmar landet och allt vad där finns, städerna och alla som bor i dem. Människor ropar i nöd, alla som bor i landet jämrar sig,

[3] ao ruído estrepitoso das unhas dos seus fortes cavalos, ao barulho de seus carros, ao estrondo das suas rodas. Os pais não atendem aos filhos, por se afrouxarem as suas mãos;

[3]när hingstarnas hovar stampar, när vagnarna rasslar och hjulen dånar. Fäderna ser sig inte om efter barnen, deras händer är förlamade.

[4] por causa do dia que vem para destruir a todos os filisteus, para cortar de Tiro e de Sidom todo o resto que os socorra; porque o SENHOR destruirá os filisteus, o resto de Caftor da terra do mar.

[4]Ty dagen är inne då filisteerna skall förintas, då alla som kunde bistå Tyros och Sidon skall utrotas till sista man. Herren skall förinta filisteerna, kvarlevan från Kaftors ö.

[5] Sobreveio calvície a Gaza, Asquelom está reduzida a silêncio, com o resto do seu vale; até quando vós vos retalhareis?

[5]Gazas hjässa blir rakad, Ashkelon förintas. Du kvarleva av anakiterna, hur länge skall du rista dig blodig?

[6] Ah! Espada do SENHOR, até quando deixarás de repousar? Volta para a tua bainha, descansa e aquieta-te.

[6]Ack, du Herrens svärd, när skall du komma till ro? Återvänd till din skida, vila där och var stilla!

[7] Como podes estar quieta, se o SENHOR te deu ordem? Contra Asquelom e contra as bordas do mar é para onde ele te dirige.

[7]Men hur kan svärdet komma till ro när Herren har gett sin befallning? Mot Ashkelon och mot kustlandet har han beordrat det.

Jeremias 48

Profecia a respeito de Moabe

[1] A respeito de Moabe. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ai de Nebo, porque foi destruída! Envergonhada está Quiriataim, já está tomada; a fortaleza está envergonhada e abatida.

Jeremia 48

Dom över Moab

[1]Om Moab. Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Ve över Nebo, det är ödelagt! Kirjatajim är erövrat, fästet nesligen krossat.

[2] A glória de Moabe já não é; em Hesbom tramaram contra ela, dizendo: Vinde, e eliminemo-la para que não seja mais povo; também tu, ó Madmém, serás reduzida a silêncio; a espada te perseguirá.

[2]Moabs ära finns inte mer. I Heshbon smiddes onda planer: »Låt oss utrota Moab, det skall inte längre vara ett folk.« Också du, Madmen, skall tystas, svärdet är efter dig.

[3] Há gritos de Horonaim: Ruína e grande destruição!

[3]Ett klagorop hörs från Horonajim — våld och stor förödelse.

[4] Destruída está Moabe; seus filhinhos fizeram ouvir gritos.

[4]Moab är krossat, klagoropet hörs ända till Soar.

[5] Pela subida de Luíte, eles seguem com choro contínuo; na descida de Horonaim, se ouvem gritos angustiosos de ruína.

[5]Uppför sluttningen mot Luchit går folket gråtande. På vägen ner mot Horonajim hörs klagorop över förödelsen.

[6] Fugi, salvai a vossa vida, ainda que venhais a ser como o arbusto solitário no deserto.

[6]Fly! Rädda livet! Bli som buskar i öknen!

[7] Pois, por causa da tua confiança nas tuas obras e nos teus tesouros, também tu serás tomada; Quemos sairá para o cativeiro com os seus sacerdotes e os seus príncipes juntamente.

[7]Eftersom du satte din lit till dina bedrifter och dina skatter skall också du bli erövrad. Kemosh skall föras bort i fångenskap, hans präster och stormän med honom.

[8] Virá o destruidor sobre cada uma das cidades, e nenhuma escapará; perecerá o vale, e se destruirá a campina; porque o SENHOR o disse.

[8]Förhärjaren skall komma till varje stad. Ingen stad skall slippa undan. Dalen skall skövlas, högslätten läggas öde, så som Herren har sagt.

[9] Dai asas a Moabe, porque, voando, sairá; as suas cidades se tornarão em ruínas, e ninguém morará nelas.

[9]Res en gravsten över Moab, ty det skall förstöras i grund, dess städer skall läggas öde, så att ingen kan bo där.

[10] Maldito aquele que fizer a obra do SENHOR relaxadamente! Maldito aquele que retém a sua espada do sangue!

[10]Förbannad den som inte ivrigt utför Herrens verk! Förbannad den som tvekar att bloda ner sitt svärd!

[11] Despreocupado esteve Moabe desde a sua mocidade e tem repousado nas fezes do seu vinho; não foi mudado de vasilha para vasilha, nem foi para o cativeiro; por

[11]I trygghet har Moab levt sedan sin ungdom, ostörd likt vin som fått vila på dräggen och inte hällts från kärl till kärl. Han drevs aldrig i landsflykt. Därför har

isso, conservou o seu sabor, e o seu aroma não se alterou.

han bevarat sin smak, och hans doft är oförändrad.

12 Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que lhe enviarei trasfegadores, que o trasfegarão; despejarão as suas vasilhas e despedaçarão os seus jarros.

12Men det skall komma en tid, säger Herren, då jag skall skicka vintappare till honom. De skall tappa vinet, de skall tömma hans kärl och krossa krukorna.

13 Moabe terá vergonha de Quemos, como a casa de Israel se envergonhou de Betel, sua confiança.

13Moab skall svikas av Kemosh, så som Israel blev sviket av Betel, den gud de litade på.

14 Como dizeis: Somos valentes e homens fortes para a guerra?

14Hur kan ni säga: »Vi är hjältar och tappra krigare«?

15 Moabe está destruído e subiu das suas cidades, e os seus jovens escolhidos desceram à matança, diz o Rei, cujo nome é SENHOR dos Exércitos.

15Moabs förhärjare rycker fram mot hans städer. De bästa av hans unga män drar ut för att slaktas, säger Konungen, han vars namn är Herren Sebaot.

16 Está prestes a vir a perdição de Moabe, e muito se apressa o seu mal.

16Moabs undergång är nära, olyckan nalkas med stormsteg.

17 Condoei-vos dele, todos os que estais ao seu redor e todos os que lhe sabeis o nome; dizei: Como se quebrou a vara forte, o cajado formoso!

17Ömka honom, ni som är hans grannar, alla ni som känner hans rykte. Säg: »Ack, bräckt är den starka spiran, den praktfulla härskarstaven.«

18 Desce da tua glória e assenta-te em terra sedenta, ó moradora, filha de Dibom; porque o destruidor de Moabe sobe contra ti e desfaz as tuas fortalezas.

18Stig ner från ärans höjd och sätt dig i dyngan, du som bor i Divon, ty Moabs förhärjare rycker fram mot dig och förstör dina fästen.

19 Põe-te no caminho e espia, ó moradora de Aroer; pergunta ao que foge e à que escapa: Que sucedeu?

19Ställ dig vid vägen och spana, du som bor i Aroer, fråga honom som flyr och henne som söker rädda sig: »Vad är det som har hänt?«

20 Moabe está envergonhado, porque foi abatido; uivai e gritai; anunciai em Arnom que Moabe está destruído.

20Moab är nesligen krossat. Klaga och jämra er! Berätta vid Arnon att Moab är förhärjat.

21 Também o julgamento veio sobre a terra da campina, sobre Holom, Jasa e Mefaate,

21Domen har fallit över högslätten, över Holon, Jahas och Mefaat,

[22] sobre Dibom, Nebo e Bete-Diblataim,

[23] sobre Quiriataim, Bete-Gamul e Bete-Meom,

[24] sobre Queriote e Bozra, e até sobre todas as cidades da terra de Moabe, quer as de longe, quer as de perto.

[25] Está eliminado o poder de Moabe, e quebrado, o seu braço, diz o SENHOR.

[26] Embriagai-o, porque contra o SENHOR se engrandeceu; Moabe se revolverá no seu vômito e será ele também objeto de escárnio.

[27] Pois Israel não te foi também objeto de escárnio? Mas, acaso, foi achado entre ladrões, para que meneies a cabeça, falando dele?

[28] Deixai as cidades e habitai no rochedo, ó moradora de Moabe; sede como as pombas que se aninham nos flancos da boca do abismo.

[29] Ouvimos falar da soberba de Moabe, que de fato é extremamente soberba, da sua arrogância, do seu orgulho, da sua sobranceria e da altivez do seu coração.

[30] Conheço, diz o SENHOR, a sua insolência, mas isso nada é; as suas gabarolices nada farão.

[31] Por isso, uivarei por Moabe, sim, gritarei por todo o Moabe; pelos homens de Quir-Heres lamentarei.

[32] Mais que a Jazer, te chorarei a ti, ó vide de Sibma; os teus ramos passaram o mar, chegaram até ao mar de Jazer; mas o destruidor caiu sobre os teus frutos de verão e sobre a tua vindima.

[22]över Divon, Nebo och Bet Divlatajim,

[23]över Kirjatajim, Bet Gamul och Bet Meon,

[24]över Keriot och Bosra, över alla städer i Moab, både nära och fjärran.

[25]Avhugget är Moabs horn, hans makt är bruten, säger Herren.

[26]Drick honom full, han har förhävt sig mot Herren. Moab skall spy ner sig och bli till åtlöje också han.

[27]Du, Moab, gjorde ju Israel till åtlöje. Blev han kanske ertappad bland tjuvar, eftersom du skakar på huvudet så hånfullt varje gång du talar om honom?

[28]Överge era städer och slå er ner bland klipporna, ni som bor i Moab! Gör som duvan som bygger sitt bo inne i gapande klyftor!

[29]Vi har sett Moabs högmod, det måttlösa, hans högfärd, stolthet och högmod, sett hur han förhävde sig.

[30]Jag vet hur fräck han är, säger Herren. Skamlöst är hans skrävel, skamlöst allt han gör.

[31]Därför jämrar jag mig över Moab, klagar över alla i Moab, suckar över männen i Kir-Heres.

[32]Mer än över Jaser gråter jag över dig, Sivma, du vinstock. Dina rankor sträckte sig ut över havet, de nådde ända till Jaser. På din frukt och din vinskörd har förhärjaren slagit ner.

[33] Tirou-se, pois, o folguedo e a alegria do campo fértil e da terra de Moabe; pois fiz cessar nos lagares o vinho; já não pisarão uvas com júbilo; o júbilo não será júbilo.

[34] Ouve-se o grito de Hesbom até Eleale e Jasa, e de Zoar se dão gritos até Horonaim e Eglate-Selisias; porque até as águas do Ninrim se tornaram em assolação.

[35] Farei desaparecer de Moabe, diz o SENHOR, quem sacrifique nos altos e queime incenso aos seus deuses.

[36] Por isso, o meu coração geme como flautas por causa de Moabe, e como flautas geme por causa dos homens de Quir-Heres; porquanto já se perdeu a abundância que ajuntou.

[37] Porque toda cabeça ficará calva, e toda barba, rapada; sobre todas as mãos haverá incisões, e sobre os lombos, pano de saco.

[38] Sobre todos os eirados de Moabe e em todas as suas praças há pranto, porque fiz Moabe em pedaços, como vasilha de barro que não agrada, diz o SENHOR. Como está desfalecido!

[39] Como uivam! Como, de vergonha, virou Moabe as costas! Assim, se tornou Moabe objeto de escárnio e de espanto para todos os que estão em seu redor.

[40] Porque assim diz o SENHOR: Eis que voará como a águia e estenderá as suas asas contra Moabe.

[41] São tomadas as cidades, e ocupadas, as fortalezas; naquele dia, o coração dos valentes de Moabe será como o coração da mulher que está em dores de parto.

[33]Glädjen och jublet är borta från trädgårdarna, från Moabs land. Jag har tömt pressarna på vin, ingen trampar längre druvorna. Skörderopen har tystnat.

[34]Heshbon och Elale klagar, deras rop når ända till Jahas, från Soar ända till Horonajim och Eglat Shelishia. Ty också Nimrims vatten skall bli ökenmark.

[35]I Moab, säger Herren, skall jag göra slut på dem som offrar på höjderna och tänder offereld åt sina gudar.

[36]Därför klagar mitt hjärta över Moab som en flöjt, ja, mitt hjärta klagar som en flöjt över Kir-Heres män. Och därför har allt de vunnit gått förlorat.

[37]Varje hjässa är rakad, varje skägg avklippt. Alla har ristat sina händer blodiga, alla har svept sig i säcktyg.

[38]På alla tak och på alla torg i Moab hålls dödsklagan, ty jag har krossat Moab som en kruka ingen vill ha, säger Herren.

[39]»Ack, Moab är förstört«, klagar de, »Moab vänder sig bort i skam.« Moab skall bli till åtlöje och skräck för alla sina grannar.

[40]Ty så säger Herren: Som en örn skall han med utbredda vingar slå ner på Moab.

[41]Städerna skall falla, fästningarna intas. Den dagen skall Moabs hjältar ängslas som en kvinna i barnsnöd.

[42] Moabe será destruído, para que não seja povo, porque se engrandeceu contra o SENHOR.
[43] Terror, cova e laço vêm sobre ti, ó moradora de Moabe, diz o SENHOR.

[44] Quem fugir do terror cairá na cova, e, se sair da cova, o laço o prenderá; porque trarei sobre ele, sobre Moabe, o ano do seu castigo.

[45] Os que fogem param sem forças à sombra de Hesbom; porém sai fogo de Hesbom e labareda do meio de Seom e devora as têmporas de Moabe e o alto da cabeça dos filhos do tumulto.
[46] Ai de ti, Moabe! Pereceu o povo de Quemos, porque teus filhos ficaram cativos, e tuas filhas, em cativeiro.
[47] Contudo, mudarei a sorte de Moabe, nos últimos dias, diz o SENHOR. Até aqui o juízo contra Moabe.

Jeremias 49

Profecia a respeito dos amonitas

[1] A respeito dos filhos de Amom. Assim diz o SENHOR: Acaso, não tem Israel filhos? Não tem herdeiro? Por que, pois, herdou Milcom a Gade, e o seu povo habitou nas cidades dela?
[2] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que farei ouvir em Rabá dos filhos de Amom o alarido de guerra, e tornar-se-á num montão de ruínas, e as suas aldeias serão queimadas; e Israel herdará aos que o herdaram, diz o SENHOR.

[42]Moab skall utplånas som folk, ty mot Herren har det förhävt sig.

[43]Fara, fallgrop och fälla väntar er som bor i Moab, säger Herren.
[44]Den som flyr faran skall falla i gropen, och den som tar sig upp ur gropen skall fastna i fällan. Ty jag skall låta ett hemsökelsens år drabba dem, drabba Moab, säger Herren.
[45]I skuggan av Heshbon står flyktingar utmattade. Eld slog ut från Heshbon, en flamma från Sichons palats. Den förbrände Moabs tinning och hjässan på stridslarmets män.
[46]Ve dig, Moab! Förlorat är Kemoshs folk! Dina söner har fängslats, dina döttrar förts bort i fångenskap.
[47]Men jag skall vända Moabs öde i kommande dagar, säger Herren. Så långt domen över Moab.

Jeremia 49

Dom över Ammon

[1]Om ammoniterna. Så säger Herren: Har Israel inga söner, har han inte någon arvinge? Eller varför har Milkom tagit Gad i arv, varför bor hans folk i städerna där?

[2]Men det skall komma en tid, säger Herren, då jag låter ett härskri skalla mot Rabba i ammoniternas land. Det skall bli till en ruinhög, och städerna där omkring skall brännas ner. Israel skall ta arv efter dem som tog hans arv, säger Herren.

[3] Uiva, ó Hesbom, porque é destruída Ai; clamai, ó filhos de Rabá, cingi-vos de cilício, lamentai e dai voltas por entre os muros; porque Milcom irá em cativeiro, juntamente com os seus sacerdotes e os seus príncipes.

[4] Por que te glorias nos vales, nos teus luxuriantes vales, ó filha rebelde, que confias nos teus tesouros, dizendo: Quem virá contra mim?

[5] Eis que eu trarei terror sobre ti, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, de todos os que estão ao redor de ti; e cada um de vós será lançado em frente de si, e não haverá quem recolha os fugitivos.

[6] Mas depois disto mudarei a sorte dos filhos de Amom, diz o SENHOR.

Profecia a respeito dos edomitas

[7] A respeito de Edom. Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Acaso, já não há sabedoria em Temã? Já pereceu o conselho dos sábios? Desvaneceu-se-lhe a sabedoria?

[8] Fugi, voltai, retirai-vos para as cavernas, ó moradores de Dedã, porque eu trarei sobre ele a ruína de Esaú, o tempo do seu castigo.

[9] Se vindimadores viessem a ti, não deixariam alguns cachos? Se ladrões, de noite, não te danificariam só o que lhes bastasse?

[10] Mas eu despi a Esaú, descobri os seus esconderijos, e não se poderá esconder; está destruída a sua descendência, como também seus irmãos e seus vizinhos, e ele já não é.

[3]Jämra dig, Heshbon, ty Aj är ödelagt, ropa högt, ni Rabbas kvinnor! Klä er i säcktyg och klaga, sarga er med gisslet! Ty Milkom skall föras bort i fångenskap och hans präster och stormän med honom.

[4]Varför skryter du med din styrka? Din styrka har runnit bort, du trolösa dotter, du som förlitar dig på dina skatter: »Vem vågar anfalla mig?«

[5]Men jag låter skräcken drabba dig — säger Herren Gud Sebaot — från alla sidor. Ni skall skingras åt alla håll och ingen skall samla de flyende.

[6]Men sedan skall jag vända ammoniternas öde, säger Herren.

Dom över Edom

[7]Om Edom. Så säger Herren Sebaot: Finns det inte mer någon vishet i Teman? Har de kloka inga råd att ge? Har deras vishet murknat?

[8]Fly! Vänd om! Göm er djupt nere, ni som bor i Dedan! Ty jag låter olyckan drabba Esau, när hans hemsökelses stund är inne.

[9]Kommer det druvplockare till dig lämnar de ingen efterskörd. Kommer det tjuvar om natten förstör de så mycket de kan.

[10]Jag genomsöker Esau, avslöjar hans gömställen. Han kan inte hålla sig dold. Förintade är hans barn, hans släkt och hans grannar. Det finns ingen som säger:

[11] Deixa os teus órfãos, e eu os guardarei em vida; e as tuas viúvas confiem em mim.

[11]»Lämna dina faderlösa till mig, jag skall dra försorg om dem, dina änkor kan ty sig till mig.«

[12] Porque assim diz o SENHOR: Eis que os que não estavam condenados a beber o cálice totalmente o beberão, e tu serias de todo inocentado? Não serás tido por inocente, mas certamente o beberás.

[12]Så säger Herren: Om de som inte förtjänar det måste dricka ur bägaren, skulle då du slippa undan? Nej, du skall inte slippa undan, du måste dricka!

[13] Porque por mim mesmo jurei, diz o SENHOR, que Bozra será objeto de espanto, de opróbrio, de assolação e de desprezo; e todas as suas cidades se tornarão em assolações perpétuas.

[13]Jag har svurit vid mig själv, säger Herren, att Bosra skall utsättas för ödeläggelse och hån och förstörelse och bli till en förbannelse. Och dess lydstäder skall läggas öde för all framtid.

Os pecados e o castigo de Edom

[14] Ouvi novas da parte do SENHOR, e um mensageiro foi enviado às nações, para lhes dizer: Ajuntai-vos, e vinde contra ela, e levantai-vos para a guerra.

[14]Ett budskap har jag fått från Herren, en budbärare har sänts ut bland folken: »Gå samman och marschera mot henne! Upp till strid!«

[15] Porque eis que te fiz pequeno entre as nações, desprezado entre os homens.

[15]Se, jag gör dig till det ringaste av folken, föraktat av alla.

[16] O terror que inspiras e a soberba do teu coração te enganaram. Tu que habitas nas fendas das rochas, que ocupas as alturas dos outeiros, ainda que eleves o teu ninho como a águia, de lá te derribarei, diz o SENHOR.

[16]Du förleddes av ditt övermod och av den fruktan du väckte, du som bor bland klyftorna och har ditt tillhåll på bergskrönet. Bygger du ditt näste högt som örnen skall jag ändå störta dig ner därifrån, säger Herren.

[17] Assim, será Edom objeto de espanto; todo aquele que passar por ele se espantará e assobiará por causa de todas as suas pragas.

[17]Edom skall läggas öde, alla som har sin väg förbi skall bestörta dra efter andan när de ser förstörelsen där.

[18] Como na destruição de Sodoma e Gomorra e das suas cidades vizinhas, diz o SENHOR, assim não habitará ninguém ali, nem morará nela homem algum.

[18]Det skall bli som när Sodom och Gomorra och deras grannstäder ödelades, säger Herren: ingen skall bo där, ingen människa vistas där.

[19] Eis que, como sobe o leãozinho da floresta jordânica contra o rebanho em

[19]Se, likt lejonet som kommer fram ur Jordandalens täta snår ut på ständigt

pasto verde, assim, num momento, arrojarei dali a Edom e lá estabelecerei a quem eu escolher. Pois quem é semelhante a mim? Quem me pedirá contas? E quem é o pastor que me poderá resistir?

[20] Portanto, ouvi o conselho do SENHOR que ele decretou contra Edom e os desígnios que ele formou contra os moradores de Temã; certamente, até os menores do rebanho serão arrastados, e as suas moradas, espantadas por causa deles.

[21] A terra estremeceu com o estrondo da sua queda; e, do seu grito, até ao mar Vermelho se ouviu o som.

[22] Eis que como águia subirá, voará e estenderá as suas asas contra Bozra; naquele dia, o coração dos valentes de Edom será como o coração da mulher que está em dores de parto.

Profecia a respeito de Damasco

[23] A respeito de Damasco. Envergonhou-se Hamate e Arpade; e, tendo ouvido más novas, cambaleiam; são como o mar agitado, que não se pode sossegar.

[24] Enfraquecida está Damasco; virou as costas para fugir, e tremor a tomou; angústia e dores a tomaram como da que está de parto.

[25] Como está abandonada a famosa cidade, a cidade de meu folguedo!

[26] Portanto, cairão os seus jovens nas suas praças; todos os homens de guerra serão reduzidos a silêncio naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos.

gröna betesmarker skall jag plötsligt jaga bort dem därifrån och välja ut de bästa baggarna till byte. Ty vem är min like? Vem kan ställa mig till svars? Vilken herde kan hålla stånd mot mig?

[20]Hör därför vad Herren har beslutat om Edom, vilka planer han gjort upp mot dem som bor i Teman: Sannerligen, de minsta i flocken skall släpas bort, ja, betesmarkerna skall rysa över deras öde.

[21]När de faller skall dånet få jorden att bäva, ett skri skall höras ända till Sävhavet.

[22]Som en örn skall han stiga och med utbredda vingar slå ner på Bosra. Den dagen skall Edoms hjältar ängslas som en kvinna i barnsnöd.

Dom över Damaskus

[23]Om Damaskus. Hamat och Arpad står med skam, ty ett ont budskap har nått dem. De skälver av ångest likt ett oroligt hav som inte kan bli stilla.

[24]Damaskus har tappat modet, vänder sig om och flyr, slagen av skräck, ängslig och plågad likt en födande kvinna.

[25]Ack, övergiven är den ryktbara staden, glädjens hemvist!

[26]Nu faller de unga männen på gatorna, alla soldaterna stupar den dagen, säger Herren Sebaot.

[27] Acenderei fogo dentro do muro de Damasco, o qual consumirá os palácios de Ben-Hadade.

Profecia a respeito da Arábia

[28] A respeito de Quedar e dos reinos de Hazor, que Nabucodonosor, rei da Babilônia, feriu. Assim diz o SENHOR: Levantai-vos, subi contra Quedar e destruí os filhos do Oriente.

[29] Tomarão as suas tendas, os seus rebanhos; as lonas das suas tendas, todos os seus bens e os seus camelos levarão para si; e lhes gritarão: Há horror por toda parte!

[30] Fugi, desviai-vos para mui longe, retirai-vos para as cavernas, ó moradores de Hazor, diz o SENHOR; porque Nabucodonosor, rei da Babilônia, tomou conselho e formou desígnio contra vós outros.

[31] Levantai-vos, ó babilônios, subi contra uma nação que habita em paz e confiada, diz o SENHOR; que não tem portas, nem ferrolhos; eles habitam a sós.

[32] Os seus camelos serão para presa, e a multidão dos seus gados, para despojo; espalharei a todo vento aqueles que cortam os cabelos nas têmporas e de todos os lados lhes trarei a ruína, diz o SENHOR.

[33] Hazor se tornará em morada de chacais, em assolação para sempre; ninguém habitará ali, homem nenhum habitará nela.

Profecia a respeito dos elamitas

[27]Jag skall sätta Damaskus murar i brand, elden skall härja Ben-Hadads borgar.

Dom över Kedar och Hasor

[28]Om Kedar och om Hasors kungariken, som erövrades av den babyloniske kungen Nebukadnessar. Så säger Herren: Gå till angrepp mot Kedar, krossa folket i öster!

[29]Deras tält och deras hjordar skall tas ifrån dem, deras tältdukar och allt deras bohag. Deras kameler skall föras bort, och man skall ropa till dem: »Skräck från alla håll!«

[30]Fly! Skynda er bort! Göm er djupt nere, ni som bor i Hasor! säger Herren. Ty Nebukadnessar, kungen av Babylonien, har fattat ett beslut om er, han har gjort upp en plan mot er.

[31]Gå till angrepp mot detta trygga folk som lever i ostörd ro, säger Herren. De har varken portar eller bommar där de bor i avskildhet.

[32]Deras kameler skall tas som byte, deras boskapshjordar som rov. Jag skall skingra dem för alla vindar, folken med håret klippt vid tinningarna. Från alla håll skall jag låta olyckan drabba dem, säger Herren.

[33]Hasor skall bli ett tillhåll för schakaler, en ödemark för all framtid. Ingen skall bo där, ingen människa vistas där.

Dom över Elam

[34] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, o profeta, contra Elão, no princípio do reinado de Zedequias, rei de Judá, dizendo:

[35] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que eu quebrarei o arco de Elão, a fonte do seu poder.

[36] Trarei sobre Elão os quatro ventos dos quatro ângulos do céu e os espalharei na direção de todos estes ventos; e não haverá país aonde não venham os fugitivos de Elão.

[37] Farei tremer a Elão diante de seus inimigos e diante dos que procuram a sua morte; farei vir sobre os elamitas o mal, o brasume da minha ira, diz o SENHOR; e enviarei após eles a espada, até que venha a consumi-los.

[38] Porei o meu trono em Elão e destruirei dali o rei e os príncipes, diz o SENHOR.

[39] Nos últimos dias, mudarei a sorte de Elão, diz o SENHOR.

[34]Detta är Herrens ord till profeten Jeremia om Elam, när Sidkia hade blivit kung över Juda:

[35]Så säger Herren Sebaot: Jag bryter sönder Elams båge, dess främsta vapen.

[36]Jag släpper lös fyra vindar mot Elam från himlens fyra hörn. Jag skall skingra dem för alla dessa vindar, och det skall inte finnas något folk dit inte flyktingar från Elam kommit.

[37]Jag skall injaga skräck i Elam för dess motståndare och dödsfiender. Jag skall låta olyckan drabba dem, min flammande vrede, säger Herren. Jag skall låta svärdet härja bland dem, tills jag har förintat dem.

[38]I Elam skall jag resa min tron, och jag skall förgöra kungen och stormännen där, säger Herren.

[39]Men i kommande dagar skall jag vända Elams öde, säger Herren.

Jeremias 50

Profecia a respeito da Babilônia

[1] Palavra que falou o SENHOR contra a Babilônia e contra a terra dos caldeus, por intermédio de Jeremias, o profeta.

[2] Anunciai entre as nações; fazei ouvir e arvorai estandarte; proclamai, não encubrais; dizei: Tomada é a Babilônia, Bel está confundido, e abatido, Merodaque; cobertas de vergonha estão as

Jeremia 50

Dom över Babylonien och löften om Israels befrielse

[1]Detta är det ord som Herren talade om Babylonien, kaldeernas land, genom profeten Jeremia.

[2]Förkunna för folken, ropa ut, höj fälttecknet, förkunna, tig inte, ropa: »Babylon har fallit, Bel står med skam, Marduk har krossats. Avgudarna står med skam, belätena har krossats.«

suas imagens, e seus ídolos tremem de terror.

[3] Porque do Norte subiu contra ela uma nação que tornará deserta a sua terra, e não haverá quem nela habite; tanto os homens como os animais fugiram e se foram.

[3]Ty ett folk från norr rycker fram och gör landet till en ödemark där ingen kan bo. Både människor och djur flyr och är borta.

[4] Naqueles dias, naquele tempo, diz o SENHOR, voltarão os filhos de Israel, eles e os filhos de Judá juntamente; andando e chorando, virão e buscarão ao SENHOR, seu Deus.

[4]När den tiden och den dagen kommer, säger Herren, skall Israels folk komma vandrande, och Judas folk tillsammans med dem. Gråtande skall de söka sig till Herren, sin Gud.

[5] Perguntarão pelo caminho de Sião, de rostos voltados para lá, e dirão: Vinde, e unamo-nos ao SENHOR, em aliança eterna que jamais será esquecida.

[5]De skall fråga efter Sion, de skall vända blicken hitåt. De skall komma och sluta sig till Herren i ett evigt förbund som aldrig skall glömmas.

[6] O meu povo tem sido ovelhas perdidas; seus pastores as fizeram errar e as deixaram desviar para os montes; do monte passaram ao outeiro, esqueceram-se do seu redil.

[6]En vilsegången hjord var mitt folk, herdarna förde dem vilse, ledde dem på avvägar i bergen. De strövade från berg till höjd och glömde sin viloplats.

[7] Todos os que as acharam as devoraram; e os seus adversários diziam: Culpa nenhuma teremos; porque pecaram contra o SENHOR, a morada da justiça, e contra a esperança de seus pais, o SENHOR.

[7]Alla som träffade på dem slukade dem, och deras fiender sade: »Vi är utan skuld.« De hade ju syndat mot Herren, han som är deras rätta betesmark och deras fäders hopp.

[8] Fugi do meio da Babilônia e saí da terra dos caldeus; e sede como os bodes que vão adiante do rebanho.

[8]Fly från Babylonien, lämna kaldeernas land, och gå som bockar i spetsen för hjorden.

[9] Porque eis que eu suscitarei e farei subir contra a Babilônia um conjunto de grandes nações da terra do Norte, e se porão em ordem de batalha contra ela; assim será tomada. As suas flechas serão

[9]Nu bådar jag upp en här av väldiga folk och leder dem mot Babylon från landet i norr. De gör sig redo för strid, från norr blir det erövrat. Deras pilar liknar en segerrik hjälte, han återvänder inte med oförrättat ärende.

como de destro guerreiro, nenhuma tornará sem efeito.

[10] A Caldéia servirá de presa; todos os que a saquearem se fartarão, diz o SENHOR;

[11] ainda que vos alegrais e exultais, ó saqueadores da minha herança, saltais como bezerros na relva e rinchais como cavalos fogosos,

[12] será mui envergonhada vossa mãe, será confundida a que vos deu à luz; eis que ela será a última das nações, um deserto, uma terra seca e uma solidão.

[13] Por causa da indignação do SENHOR, não será habitada; antes, se tornará de todo deserta; qualquer que passar por Babilônia se espantará e assobiará por causa de todas as suas pragas.

[14] Ponde-vos em ordem de batalha em redor contra Babilônia, todos vós que manejais o arco; atirai-lhe, não poupeis as flechas; porque ela pecou contra o SENHOR.

[15] Gritai contra ela, rodeando-a; ela já se rendeu; caíram-lhe os baluartes, estão em terra os seus muros; pois esta é a vingança do SENHOR; vingai-vos dela; fazei-lhe a ela o que ela fez.

[16] Eliminai da Babilônia o que semeia e o que maneja a foice no tempo da sega; por causa da espada do opressor, virar-se-á cada um para o seu povo e cada um fugirá para a sua terra.

[17] Cordeiro desgarrado é Israel; os leões o afugentaram; primeiro, devorou-o o rei da

[10]Kaldeen skall bli plundrat, plundrarna skall få sitt lystmäte, säger Herren.

[11]Ni gläder er och jublar, ni som plundrar min egendom, ja, ni skuttar som kvigor på grönbete och frustar som hingstar.

[12]Men er mor skall stå med skam och nesa, hon som födde er skall bli vanärad. Hon skall bli det ringaste bland folken — en torr och öde öken.

[13]För Herrens vredes skull skall Babylon vara obebott, det skall läggas helt öde. Alla som har sin väg förbi skall bestörta dra efter andan när de ser förödelsen där.

[14]Bågskyttar, gör er redo, anfall Babylon från alla sidor! Skjut mot henne, spara inte på pilarna! Mot Herren har hon syndat.

[15]Höj härskri mot henne från alla håll! Hon sträcker vapen, hennes torn faller, hennes murar störtar samman. Detta är Herrens hämnd. Ta hämnd på henne, gör med henne så som hon själv har gjort!

[16]Utrota ur Babylonien dem som sår och dem som går med skäran i skördetiden. Undan det härjande svärdet skall var och en vända hem till sitt folk, var och en fly till sitt land.

[17]Israel är ett vilsegånget får, jagat av lejon. Först slukades det av den assyriske kungen, och till sist har nu den

Assíria, e, por fim, Nabucodonosor o desossou.

babyloniske kungen Nebukadnessar gnagt på dess ben.

18 Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que castigarei o rei da Babilônia e a sua terra, como castiguei o rei da Assíria.

18Därför säger Herren Sebaot, Israels Gud: Jag skall straffa den babyloniske kungen och hans land så som jag straffade den assyriske kungen.

19 Farei tornar Israel para a sua morada, e pastará no Carmelo e em Basã; fartar-se-á na região montanhosa de Efraim e em Gileade.

19Och jag skall föra Israel tillbaka till dess betesmarker, och det skall gå i bet på Karmel och i Bashan. På Efraims berg och i Gilead skall det få äta sig mätt.

20 Naqueles dias e naquele tempo, diz o SENHOR, buscar-se-á a iniqüidade de Israel, e já não haverá; os pecados de Judá, mas não se acharão; porque perdoarei aos remanescentes que eu deixar.

20När den tiden och den dagen kommer, säger Herren, skall man söka efter Israels skuld, men den finns inte längre, söka efter Judas synder, men de är borta, ty jag skall förlåta dem som jag låter leva kvar.

21 Sobe, ó espada, contra a terra duplamente rebelde, sobe contra ela e contra os moradores da terra de castigo; assola irremissivelmente, destrói tudo após eles, diz o SENHOR, e faze segundo tudo o que te mandei.

21Ryck fram mot landet Meratajim, angrip det, angrip invånarna i Pekod! Hugg ner dem, vig deras sista rest åt förintelse, säger Herren. Gör vad jag har befallt dig!

22 Há na terra estrondo de batalha e de grande destruição.

22Stridslarm i landet och stor förödelse.

23 Como está quebrado, feito em pedaços o martelo de toda a terra! Como se tornou a Babilônia objeto de espanto entre as nações!

23Ack, bräckt och krossad är släggan som slog hela världen. Ack, Babylons öde väcker fasa bland folken.

24 Lancei-te o laço, ó Babilônia, e foste presa, e não o soubeste; foste surpreendida e apanhada, porque contra o SENHOR te entremeteste.

24Du lade en snara för dig själv, Babylon, och innan du visste ordet av var du fångad. Du blev ertappad och gripen, ty det var Herren du utmanade.

25 O SENHOR abriu o seu arsenal e tirou dele as armas da sua indignação; porque o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, tem obra a realizar na terra dos caldeus.

25Herren har öppnat sin rustkammare och tagit fram sin vredes vapen, ty Herren Gud Sebaot har ett verk att utföra i kaldeernas land.

[26] Vinde contra ela de todos os confins da terra, abri os seus celeiros, fazei dela montões de ruínas, destruí-a de todo; dela nada fique de resto.

[27] Matai à espada a todos os seus touros, aos seus valentes; desçam eles para o matadouro; ai deles! Pois é chegado o seu dia, o tempo do seu castigo.

[28] Ouve-se a voz dos que fugiram e escaparam da terra da Babilônia, para anunciarem em Sião a vingança do SENHOR, nosso Deus, a vingança do seu templo.

[29] Convocai contra Babilônia a multidão dos que manejam o arco; acampai-vos contra ela em redor, e ninguém escape. Retribuí-lhe segundo a sua obra; conforme tudo o que fez, assim fazei a ela; porque se houve arrogantemente contra o SENHOR, contra o Santo de Israel.

[30] Portanto, cairão os seus jovens nas suas praças, e todos os seus homens de guerra serão reduzidos a silêncio naquele dia, diz o SENHOR.

[31] Eis que eu sou contra ti, ó orgulhosa, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos; porque veio o teu dia, o tempo em que te hei de castigar.

[32] Então, tropeçará o soberbo, e cairá, e ninguém haverá que o levante; porei fogo às suas cidades, o qual consumirá todos os seus arredores.

[33] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Os filhos de Israel e os filhos de Judá sofrem opressão juntamente; todos os que os

[26]Ryck fram mot det från alla håll, öppna dess kornbodar, skyffla allt i högar och vig det åt förintelse, låt ingenting bli kvar!

[27]Hugg ner tjurarna, till slaktbänken med dem! Ve dem, deras dag är inne, deras hemsökelses stund.

[28]Hör hur de flyende räddar sig ut ur Babylonien för att berätta i Sion om Herrens, vår Guds, hämnd, hämnden för hans tempel!

[29]Båda upp bågskyttar mot Babylon, alla som kan spänna en båge! Omringa henne från alla håll, låt ingen komma undan! Ge igen för alla hennes ogärningar, gör med henne så som hon själv har gjort! Hon har satt sig upp mot Herren, mot Israels Helige.

[30]Därför faller de unga männen på gatorna, alla hennes soldater stupar den dagen, säger Herren.

[31]Se, jag vänder mig mot dig, du förmätna, säger Herren Gud Sebaot, ty din dag är inne, din hemsökelses stund.

[32]Den förmätna snavar och faller och ingen reser henne upp. Jag skall sätta hennes städer i brand, elden skall sprida sig och förtära allt.

[33]Så säger Herren Sebaot: Förtryckt är Israels folk och Judas folk likaså. De som

levaram cativos os retêm; recusam deixá-los ir;

[34] mas o seu Redentor é forte, SENHOR dos Exércitos é o seu nome; certamente, pleiteará a causa deles, para aquietar a terra e inquietar os moradores da Babilônia.

[35] A espada virá sobre os caldeus, diz o SENHOR, e sobre os moradores da Babilônia, sobre os seus príncipes, sobre os seus sábios.

[36] A espada virá sobre os gabarolas, e ficarão insensatos; virá sobre os valentes dela, e ficarão aterrorizados.

[37] A espada virá sobre os seus cavalos, e sobre os seus carros, e sobre todo o misto de gente que está no meio dela, e este será como mulheres; a espada virá sobre os tesouros dela, e serão saqueados.

[38] A espada virá sobre as suas águas, e estas secarão; porque a terra é de imagens de escultura, e os seus moradores enlouquecem por estas coisas horríveis.

[39] Por isso, as feras do deserto com os chacais habitarão em Babilônia; também os avestruzes habitarão nela, e nunca mais será povoada, nem habitada de geração em geração,

[40] como quando Deus destruiu a Sodoma, e a Gomorra, e às suas cidades vizinhas, diz o SENHOR; assim, ninguém habitará ali, nem morará nela homem algum.

[41] Eis que um povo vem do Norte; grande nação e muitos reis se levantarão dos confins da terra.

fört bort dem i fångenskap håller dem kvar och vägrar att släppa dem.

[34]Men deras befriare är mäktig, Herren Sebaot är hans namn. Han tar sig an deras sak och skänker ro åt jorden men oro åt dem som bor i Babylon.

[35]Svärd mot kaldeerna, säger Herren, mot dem som bor i Babylon, mot dess stormän och visa!

[36]Svärd mot orakelprästerna, de skall stå där som dårar! Svärd mot dess kämpar, de skall slås av skräck!

[37]Svärd mot dess hästar och vagnar, mot legoknektarna därinne, de skall bli som kvinnor! Svärd mot dess skattkamrar, de skall plundras!

[38]Svärd mot dess vatten, de skall torka ut! Ty detta är avgudarnas land, de dyrkar skräckbelätena som besatta.

[39]Därför skall ökendjur och hyenor bo där, uvar ha sitt tillhåll där. Aldrig mer skall det bebyggas, från släkte till släkte skall det vara obebott.

[40]Det skall bli som när Gud ödelade Sodom och Gomorra och deras grannstäder, säger Herren: ingen skall bo där, ingen människa vistas där.

[41]Se, ett folk kommer från norr, ett väldigt rike och mäktiga kungar reser sig vid världens bortersta hörn.

[42] Armam-se de arco e de lança; eles são cruéis e não conhecem a compaixão; a voz deles é como o mar, que brama; montam cavalos, cada um posto em ordem de batalha contra ti, ó filha da Babilônia.

[43] O rei da Babilônia ouviu a fama deles, e desfaleceram as suas mãos; a angústia se apoderou dele, e dores, como as da mulher que está de parto.

[44] Eis que, como sobe o leãozinho da floresta jordânica contra o rebanho em pasto verde, assim, num momento, arrojá-la-ei dali e lá estabelecerei a quem eu escolher. Pois quem é semelhante a mim? Quem me pedirá contas? E quem é o pastor que me poderá resistir?

[45] Portanto, ouvi o conselho do SENHOR, que ele decretou contra Babilônia, e os desígnios que ele formou contra a terra dos caldeus; certamente, até os menores do rebanho serão arrastados, e as suas moradas, espantadas por causa deles.

[46] Ao estrondo da tomada de Babilônia, estremeceu a terra; e o grito se ouviu entre as nações.

Jeremias 51

O poder e a queda da Babilônia

[1] Assim diz o SENHOR: Eis que levantarei um vento destruidor contra a Babilônia e contra os que habitam em Lebe-Camai.

[2] Enviarei padejadores contra a Babilônia, que a padejarão e despojarão a sua terra; porque virão contra ela em redor no dia da calamidade.

[42]De bär båge och sabel, de är grymma och utan förbarmande. Med ett larm likt havets dån drar de fram till häst, rustade för strid mot dig, arma Babylon.

[43]Ryktet når kungen av Babylonien och hans händer förlamas. Han grips av ångest som en kvinna i födslosmärtor.

[44]Se, likt lejonet som kommer fram ur Jordandalens täta snår ut på ständigt gröna betesmarker skall jag plötsligt jaga bort dem därifrån och välja ut de bästa baggarna till byte. Ty vem är min like? Vem kan ställa mig till svars? Vilken herde kan hålla stånd mot mig?

[45]Hör därför vad Herren har beslutat om Babylon, vilka planer han gjort upp mot kaldeernas land: Sannerligen, de minsta i flocken skall släpas bort, ja, betesmarkerna skall rysa över deras öde.

[46]Vid ropet »Babylon har fallit« skall jorden bäva, och ett skri skall höras bland folken.

Jeremia 51

[1]Så säger Herren: Se, jag uppväcker en förhärjande storm mot Babylon och mot dem som bor i Lev Kamaj.

[2]Jag skall sända främlingar att tröska Babylonien. De skall utplundra landet. Från alla håll skall de angripa det på olyckans dag.

[3] O flecheiro arme o seu arco contra o que o faz com o seu e contra o que presume da sua couraça; não poupeis os seus jovens, destruí de todo o seu exército.

[3]Bågskytten skall spänna bågen och brösta sig i sin brynja. Skona inte dess unga män, vig hela hären åt förintelse!

[4] Caiam mortos na terra dos caldeus e atravessados pelas ruas!

[4]De skall falla dräpta i kaldeernas land, genomborrade på dess gator.

[5] Porque Israel e Judá não enviuvaram do seu Deus, do SENHOR dos Exércitos; mas a terra dos caldeus está cheia de culpas perante o Santo de Israel.

[5]Israel och Juda är inte änklingar, inte övergivna av sin Gud, av Herren Sebaot, men deras land är fyllt av skuld inför Israels Helige.

[6] Fugi do meio da Babilônia, e cada um salve a sua vida; não pereçais na sua maldade; porque é tempo da vingança do SENHOR: ele lhe dará a sua paga.

[6]Fly bort från Babylonien, sätt er i säkerhet, annars drabbar straffet också er. Ty tiden är inne för Herrens hämnd, han vedergäller dem för vad de gjort.

[7] A Babilônia era um copo de ouro na mão do SENHOR, o qual embriagava a toda a terra; do seu vinho beberam as nações; por isso, enlouqueceram.

[7]En gyllene bägare var Babylon i Herrens hand, den gjorde hela världen drucken. Folken drack av vinet i den, därför blev de som galna.

[8] Repentinamente, caiu Babilônia e ficou arruinada; lamentai por ela, tomai bálsamo para a sua ferida; porventura, sarará.

[8]Plötsligt har Babylon fallit och krossats. Brist ut i klagorop över henne! Hämta balsam till hennes sår, kanske kan det läkas.

[9] Queríamos curar Babilônia, ela, porém, não sarou; deixai-a, e cada um vá para a sua terra; porque o seu juízo chega até ao céu e se eleva até às mais altas nuvens.

[9]Vi försökte bota Babylon, men hon kunde inte botas. Lämna henne! Låt oss ge oss av var och en till sitt land. Domen över henne når till himlen, den räcker upp till skyarna.

[10] O SENHOR trouxe a nossa justiça à luz; vinde, e anunciemos em Sião a obra do SENHOR, nosso Deus.

[10]Herren har fört vår rättvisa sak till seger. Kom, låt oss berätta i Sion vad Herren, vår Gud, har gjort!

[11] Aguçai as flechas! Preparai os escudos! O SENHOR despertou o espírito dos reis dos medos; porque o seu intento contra a Babilônia é para a destruir; pois esta é a

[11]Vässa pilarna, fyll era koger! Herren har uppeggat de mediska kungarna, ty hans avsikt är att förgöra Babylon. Detta är Herrens hämnd, hämnden för hans tempel.

vingança do SENHOR, a vingança do seu templo.

[12] Arvorai estandarte contra os muros de Babilônia, reforçai a guarda, colocai sentinelas, preparai emboscadas; porque o SENHOR intentou e fez o que tinha dito acerca dos moradores da Babilônia.

[12]Höj fälttecknet mot Babylons murar! Skärp bevakningen, sätt ut poster, förbered bakhåll! Herren har fattat sitt beslut och sätter nu i verket sina hotelser mot Babylons invånare.

[13] Ó tu que habitas sobre muitas águas, rica de tesouros! Chegou o teu fim, a medida da tua avareza.

[13]Du som bor vid väldiga vattendrag och är så rik på skatter, ditt slut har kommit, din väv skärs ner.

[14] Jurou o SENHOR dos Exércitos por si mesmo, dizendo: Encher-te-ei certamente de homens, como de gafanhotos, e eles cantarão sobre ti o eia! dos que pisam as uvas.

[14]Herren Sebaot har svurit vid sig själv: Jag skall fylla dig med människor, talrika som en gräshoppssvärm. De skall höja ett härskri mot dig.

[15] Ele fez a terra pelo seu poder; estabeleceu o mundo por sua sabedoria e com a sua inteligência estendeu os céus.

[15]Han har gjort världen med sin kraft, grundat jorden med sin visdom och med sin klokhet spänt upp himlen.

[16] Fazendo ele ribombar o trovão, logo há tumulto de águas no céu, e sobem os vapores das extremidades da terra; ele cria os relâmpagos para a chuva e dos seus depósitos faz sair o vento.

[16]När hans stämma ljuder brusar himlens vatten, han får regnmoln att stiga vid världens ände, han låter blixtar ljunga och regnet falla och sänder ut vindar från sina förråd.

[17] Todo homem se tornou estúpido e não tem saber; todo ourives é envergonhado pela imagem que esculpiu; pois as suas imagens são mentira, e nelas não há fôlego.

[17]Alla står där i sin enfald, de förstår ingenting, guldsmeden har svikits av sin gudabild: hans beläten är bländverk, det finns inget liv i dem.

[18] Vaidade são, obra ridícula; no tempo do seu castigo, virão a perecer.

[18]De är tomhet, löjeväckande ting. I hemsökelsens stund förintas de.

[19] Não é semelhante a estas aquele que é a Porção de Jacó; porque ele é o criador de todas as coisas, e Israel é a tribo da sua herança; SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

[19]Sådan är inte han, Jakobs andel, ty det är han som har skapat allt, och Israel är hans egen stam, Herren Sebaot är hans namn.

[20] Tu, Babilônia, eras meu martelo e minhas armas de guerra; por meio de ti, despedacei nações e destruí reis;
[21] por meio de ti, despedacei o cavalo e o seu cavaleiro; despedacei o carro e o seu cocheiro;
[22] por meio de ti, despedacei o homem e a mulher, despedacei o velho e o moço, despedacei o jovem e a virgem;
[23] por meio de ti, despedacei o pastor e o seu rebanho, despedacei o lavrador e a sua junta de bois, despedacei governadores e vice-reis.
[24] Pagarei, ante os vossos próprios olhos, à Babilônia e a todos os moradores da Caldéia toda a maldade que fizeram em Sião, diz o SENHOR.
[25] Eis que sou contra ti, ó monte que destróis, diz o SENHOR, que destróis toda a terra; estenderei a mão contra ti, e te revolverei das rochas, e farei de ti um monte em chamas.
[26] De ti não se tirarão pedras, nem para o ângulo nem para fundamentos, porque te tornarás em desolação perpétua, diz o SENHOR.
[27] Arvorai estandarte na terra, tocai trombeta entre as nações, consagrai as nações contra ela, convocai contra ela os reinos de Ararate, Mini e Asquenaz; ordenai contra ela chefes, fazei subir cavalos como gafanhotos eriçados.
[28] Consagrai contra ela as nações, os reis dos medos, os seus governadores, todos os

[20]Du är min hammare, mitt stridsvapen. Med dig krossar jag folk, med dig förintar jag riken,
[21]med dig krossar jag häst och ryttare, med dig krossar jag stridsvagn och vagnskämpe,
[22]med dig krossar jag man och kvinna, med dig krossar jag gammal och ung, med dig krossar jag yngling och flicka,
[23]med dig krossar jag herde och hjord, med dig krossar jag bonde och oxspann, med dig krossar jag ståthållare och styresmän.
[24]Jag skall vedergälla Babylon och alla som bor i Kaldeen för allt det onda de gjort mot Sion inför era ögon, säger Herren.
[25]Nu vänder jag mig mot dig, du fördärvets berg, säger Herren, du som fördärvar hela jorden. Jag lyfter min hand mot dig och vältrar ner dig från klipporna och gör dig till ett förbränt berg.
[26]Från dig skall ingen hämta hörnsten eller grundsten, ty du skall läggas öde för all framtid, säger Herren.
[27]Höj ett fälttecken på jorden, stöt i horn bland folken, invig dem till strid mot Babylon, båda upp riken mot henne — Ararat, Minni och Ashkenas — utse en fältherre mot henne, låt hästarna rycka fram likt svärmar av borstiga gräshoppor.
[28]Invig folken till strid mot henne, Mediens kungar, dess ståthållare och alla styresmän, hela det välde de härskar över.

seus vice-reis e toda a terra do seu domínio.

29 Estremece a terra e se contorce em dores, porque cada um dos desígnios do SENHOR está firme contra Babilônia, para fazer da terra da Babilônia uma desolação, sem que haja quem nela habite.

30 Os valentes da Babilônia cessaram de pelejar, permanecem nas fortalezas, desfaleceu-lhes a força, tornaram-se como mulheres; estão em chamas as suas moradas, quebrados, os seus ferrolhos.

31 Sai um correio ao encontro de outro correio, um mensageiro ao encontro de outro mensageiro, para anunciar ao rei da Babilônia que a sua cidade foi tomada de todos os lados;

32 que os vaus estão ocupados, e as defesas, queimadas, e os homens de guerra, amedrontados.

33 Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: A filha da Babilônia é como a eira quando é aplanada e pisada; ainda um pouco, e o tempo da ceifa lhe virá.

34 Nabucodonosor, rei da Babilônia, nos devorou, esmagou-nos e fez de nós um objeto inútil; como monstro marinho, nos tragou, encheu a sua barriga das nossas comidas finas e nos arrojou fora.

35 A violência que se me fez a mim e à minha carne caia sobre a Babilônia, diga a moradora de Sião; o meu sangue caia sobre os moradores da Caldéia, diga Jerusalém.

29Då bävar jorden och skälver, ty Herrens planer mot Babylonien förverkligas: att lägga landet öde så att ingen kan bo där.

30Babylons kämpar har gett upp sin kamp, de sitter i sina fästen, deras kraft har sinat, de har blivit som kvinnor. Husen har satts i brand, bommarna är bräckta.

31Löpare efter löpare, budbärare efter budbärare kommer från alla håll till kungen av Babylonien med bud att hans stad erövras.

32Flodövergångarna har besatts, bålverken är nerbrända, soldaterna har slagits av skräck.

33Ty så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Det arma Babylon är som en tröskplats som just trampats till. Inom kort är skördetiden inne.

34Nebukadnessar, kungen av Babylonien, slukade mig, han sög ur mig. Han ställde undan mig som ett tomt kärl. Likt en drake svalde han mig, fyllde sin buk med mina läckerheter och drev bort mig.

35Må allt våld, all förstörelse som drabbat mig nu drabba Babylon, säger Sions invånare. Må straffet för mitt utgjutna blod drabba Kaldeens invånare, säger Jerusalem.

[36] Pelo que assim diz o SENHOR: Eis que pleitearei a tua causa e te vingarei da vingança que se tomou contra ti; secarei o seu mar e farei que se esgote o seu manancial.

[36]Därför säger Herren så: Nu tar jag mig an din sak och utkräver hämnd för dig. Jag låter deras hav torka ut och deras källa sina.

[37] Babilônia se tornará em montões de ruínas, morada de chacais, objeto de espanto e assobio, e não haverá quem nela habite.

[37]Och Babylon skall bli en stenhög, ett tillhåll för schakaler, en kuslig ödemark, där ingen kan bo.

[38] Ainda que juntos rujam como leões e rosnem como cachorros de leões,

[38]De ryter i flock som lejon, morrar som unga lejon.

[39] estando eles esganados, preparar-lhes-ei um banquete, embriagá-los-ei para que se regozijem e durmam sono eterno e não acordem, diz o SENHOR.

[39]Jag skall förvandla deras dryck till gift och dricka dem medvetslösa. De skall falla i evig sömn och aldrig mer vakna upp, säger Herren.

[40] Fá-los-ei descer como cordeiros ao matadouro, como carneiros e bodes.

[40]Som lamm skall jag föra dem till slakt, som baggar och bockar.

[41] Como foi tomada Babilônia, e apanhada de surpresa, a glória de toda a terra! Como se tornou Babilônia objeto de espanto entre as nações!

[41]Ack, Sheshak har fallit, hela världens stolthet har intagits. Ack, Babylons öde väcker fasa bland folken.

[42] O mar é vindo sobre Babilônia, coberta está com o tumulto das suas ondas.

[42]Babylon har dränkts av havet, översvämmats av brusande vågor.

[43] Tornaram-se as suas cidades em desolação, terra seca e deserta, terra em que ninguém habita, nem passa por ela homem algum.

[43]Dess städer har lagts öde, blivit ett förtorkat ökenland, där ingen kan bo, dit ingen människa färdas.

[44] Castigarei a Bel na Babilônia e farei que lance de sua boca o que havia tragado, e nunca mais concorrerão a ele as nações; também o muro de Babilônia caiu.

[44]Jag straffar Bel i Babylon och sliter ur hans gap vad han slukat. Folken skall inte längre strömma till honom. Också Babylons murar faller.

[45] Saí do meio dela, ó povo meu, e salve cada um a sua vida do brasume da ira do SENHOR.

[45]Mitt folk, dra ut därifrån, sätt er i säkerhet undan Herrens flammande vrede.

[46] Não desfaleça o vosso coração, não temais o rumor que se há de ouvir na terra; pois virá num ano um rumor, noutro ano, outro rumor; haverá violência na terra, dominador contra dominador.	[46]Tappa inte modet, bli inte skrämda av de rykten som går i landet. Ena året kommer ett rykte, året därpå ett annat, rykten om våld i landet, om härskares kamp mot härskare.
[47] Portanto, eis que vêm dias, em que castigarei as imagens de escultura da Babilônia, toda a sua terra será envergonhada, e todos os seus cairão traspassados no meio dela.	[47]Ja, det skall komma en tid då jag skall straffa Babylons avgudar. Hela landet skall stå med skam och alla ligga där fallna.
[48] Os céus, e a terra, e tudo quanto neles há jubilarão sobre Babilônia; porque do Norte lhe virão os destruidores, diz o SENHOR.	[48]Himmel och jord och allt som finns där skall jubla över Babylons fall, när förhärjarna tränger in från norr, säger Herren.
[49] Como Babilônia fez cair traspassados os de Israel, assim, em Babilônia, cairão traspassados os de toda a terra.	[49]Ja, Babylon måste falla för deras skull som har dräpts i Israel, så som för Babylons skull dräpta har fallit över hela jorden.
[50] Vós que escapastes da espada, ide-vos, não pareis; de longe lembrai-vos do SENHOR, e suba Jerusalém à vossa mente.	[50]Ni som har undkommit svärdet, ge er av, bli inte kvar! Tänk på Herren i fjärran land och minns Jerusalem.
[51] Direis: Envergonhados estamos, porque ouvimos opróbrio; vergonha cobriu-nos o rosto, porque vieram estrangeiros e entraram nos santuários da Casa do SENHOR.	[51]Vi blev vanärade och hånade, våra ansikten rodnade av skam, när främlingar trängde in i Herrens heliga tempel.
[52] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que castigarei as suas imagens de escultura; e gemerão os traspassados em toda a sua terra.	[52]Men det skall komma en tid, säger Herren, då jag skall straffa Babylons avgudar och landet skall fyllas av de sårades jämmer.
[53] Ainda que a Babilônia subisse aos céus e ainda que fortificasse no alto a sua fortaleza, de mim viriam destruidores contra ela, diz o SENHOR.	[53]Om Babylon så steg upp i himlen och gjorde sin höga fästning ointaglig, skulle ändå mina förhärjare nå dit, säger Herren.

[54] De Babilônia se ouvem gritos, e da terra dos caldeus, o ruído de grande destruição;

[54]Ett klagoskri hörs från Babylon, stor är förödelsen i kaldeernas land.

[55] porque o SENHOR destrói Babilônia e faz perecer nela a sua grande voz; bramarão as ondas do inimigo como muitas águas, ouvir-se-á o tumulto da sua voz,

[55]Ty Herren förhärjar Babylon, han gör slut på dess väldiga larm. Vågorna brusar som en mäktig flod med larmande dån.

[56] porque o destruidor vem contra ela, contra Babilônia; os seus valentes estão presos, já estão quebrados os seus arcos; porque o SENHOR, Deus que dá a paga, certamente, lhe retribuirá.

[56]Förhärjaren kommer, han kommer mot Babylon. Hjältarna tas till fånga, deras bågar bräcks. Ty Herren är en hämndens Gud, han vedergäller till fullo.

[57] Embriagarei os seus príncipes, os seus sábios, os seus governadores, os seus vice-reis e os seus valentes; dormirão sono eterno e não acordarão, diz o Rei, cujo nome é SENHOR dos Exércitos.

[57]Babylons stormän och visa skall jag dricka berusade, dess ståthållare, styresmän och hjältar. De skall falla i evig sömn och aldrig mer vakna upp, säger Konungen, han vars namn är Herren Sebaot.

[58] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Os largos muros de Babilônia totalmente serão derribados, e as suas altas portas serão abrasadas pelo fogo; assim, trabalharam os povos em vão, e para o fogo se afadigaram as nações.

[58]Så säger Herren Sebaot: Babylons breda mur skall jämnas med marken, dess höga portar sättas i brand. Folkens mödor mynnar ut i intet, allt de slitit för blir eldens rov.

[59] Palavra que mandou Jeremias, o profeta, a Seraías, filho de Nerias, filho de Maaséias, indo este com Zedequias, rei de Judá, à Babilônia, no ano quarto do seu reinado. Seraías era o camareiro-mor.

[59]Detta är det uppdrag profeten Jeremia gav Seraja, son till Neria, Machsejas son, när Seraja följde med judakungen Sidkia till Babylonien i hans fjärde regeringsår. Seraja var kvartermästare.

[60] Escreveu, pois, Jeremias num livro todo o mal que havia de vir sobre a Babilônia, a saber, todas as palavras já escritas contra a Babilônia.

[60]Jeremia skrev i en bokrulle ner alla de olyckor som skulle drabba Babylon, allt detta som är skrivet om Babylon.

61 Disse Jeremias a Seraías: Quando chegares a Babilônia, vê que leias em voz alta todas estas palavras.

61Jeremia sade till Seraja: »När du kommer till Babylon, läs då upp allt som står här.

62 E dirás: Ó SENHOR! Falaste a respeito deste lugar que o exterminarias, a fim de que nada fique nele, nem homem nem animal, e que se tornaria em perpétuas assolações.

62Du skall säga: Herre, du har själv hotat att förstöra denna plats, så att ingen kan bo där, varken människor eller djur; den skall läggas öde för all framtid.

63 Quando acabares de ler o livro, atá-lo-ás a uma pedra e o lançarás no meio do Eufrates;

63När du har läst upp bokrullen skall du binda en sten vid den och kasta den i Eufrat.

64 e dirás: Assim será afundada a Babilônia e não se levantará, por causa do mal que eu hei de trazer sobre ela; e os seus moradores sucumbirão. Até aqui as palavras de Jeremias.

64Sedan skall du säga: Så skall Babylon sjunka och aldrig mer komma upp, på grund av de olyckor som jag låter drabba det.« Så långt Jeremias ord.

Jeremias 52

A queda de Jerusalém e o cativeiro de Judá

2 Reis 24.18—25.22; 2 Crônicas 36.10-21; Jeremias 39.1-10

Jeremia 52

Jerusalems fall, templets förstöring och folkets bortförande

1 Tinha Zedequias a idade de vinte e um anos, quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Hamutal e era filha de Jeremias, de Libna.

1Sidkia var tjugoett år då han blev kung, och han regerade elva år i Jerusalem. Hans mor hette Hamutal, Jeremias dotter, från Livna.

2 Fez ele o que era mau perante o SENHOR, conforme tudo quanto fizera Jeoaquim.

2Han gjorde det som var ont i Herrens ögon, alldeles som Jojakim gjort.

3 Assim sucedeu por causa da ira do SENHOR contra Jerusalém e contra Judá, a ponto de os rejeitar de sua presença; Zedequias rebelou-se contra o rei da Babilônia.

3Och i sin vrede mot Jerusalem och Juda stötte Herren dem till sist ifrån sig. Sidkia bröt med kungen av Babylonien,

4 Sucedeu que, em o nono ano do reinado de Zedequias, aos dez dias do décimo mês,

4och under hans nionde regeringsår, på tionde dagen i tionde månaden, kom den

Nabucodonosor, rei da Babilônia, veio contra Jerusalém, ele e todo o seu exército, e se acamparam contra ela, e levantaram contra ela tranqueiras em redor.

babyloniske kungen Nebukadnessar tågande mot Jerusalem med hela sin här. De inringade staden och kastade upp en vall omkring den.

5 A cidade ficou sitiada até ao undécimo ano do rei Zedequias.

5Belägringen varade ända till kung Sidkias elfte regeringsår.

6 Aos nove dias do quarto mês, quando a cidade se via apertada da fome, e não havia pão para o povo da terra,

6På nionde dagen i fjärde månaden, när hungersnöden blivit så svår att folket inte hade någonting att äta,

7 então, a cidade foi arrombada, e todos os homens de guerra fugiram e saíram de noite pelo caminho da porta que está entre os dois muros perto do jardim do rei, a despeito de os caldeus se acharem contra a cidade em redor; e se foram pelo caminho da campina.

7inleddes stormningen av staden. Under natten flydde kungen och alla soldaterna och lämnade den omringade staden genom en port mellan de båda murarna invid den kungliga trädgården. De tog vägen mot Jordandalen,

8 Porém o exército dos caldeus perseguiu o rei Zedequias e o alcançou nas campinas de Jericó; e todo o exército deste se dispersou e o abandonou.

8men den kaldeiska hären förföljde Sidkia och hann upp honom i öknen vid Jeriko. Då övergav alla hans krigare honom och skingrades.

9 Então, o tomaram preso e o fizeram subir ao rei da Babilônia, a Ribla, na terra de Hamate, e este lhe pronunciou a sentença.

9Kaldeerna grep honom och förde honom till den babyloniske kungen i Rivla i Hamat, och där rannsakades han.

10 Matou o rei da Babilônia os filhos de Zedequias à sua própria vista, bem assim todos os príncipes de Judá, em Ribla.

10Den babyloniske kungen lät avrätta Sidkias söner inför hans ögon. Också alla stormän i Juda lät han avrätta i Rivla.

11 Vazou os olhos de Zedequias, atou-o com duas cadeias de bronze, levou-o à Babilônia e o conservou no cárcere até ao dia da sua morte.

11Därefter lät han sticka ut ögonen på Sidkia. Den babyloniske kungen slog honom i bojor och förde honom till Babylon. Där fick han sitta fängslad tills han dog.

12 No décimo dia do quinto mês, do ano décimo nono de Nabucodonosor, rei da Babilônia, Nebuzaradã, o chefe da guarda

12På tionde dagen i femte månaden — det var i kung Nebukadnessars nittonde regeringsår i Babylonien — kom

e servidor do rei da Babilônia, veio a Jerusalém.

Nebusaradan, som var befälhavare för livgardet och en av den babyloniske kungens närmaste män, till Jerusalem.

13 E queimou a Casa do SENHOR e a casa do rei, como também todas as casas de Jerusalém; também entregou às chamas todos os edifícios importantes.

13Han brände ner Herrens hus och kungens palats, ja, alla hus i Jerusalem, alla stormanshus, stack han i brand.

14 Todo o exército dos caldeus que estava com o chefe da guarda derribou todos os muros em redor de Jerusalém.

14Och de kaldeiska trupper som stod under hans befäl rev ner alla murar runt Jerusalem.

15 Dos mais pobres do povo, o mais do povo que havia ficado na cidade, os desertores que se entregaram ao rei da Babilônia e o mais da multidão Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou cativos.

15De soldater som var kvar i staden och de som deserterat till den babyloniske kungen fördes bort av gardesbefälhavaren Nebusaradan, liksom de kvarvarande hantverkarna.

16 Porém dos mais pobres da terra deixou Nebuzaradã, o chefe da guarda, ficar alguns para vinheiros e para lavradores.

16Men av de fattigaste i landet lämnade gardesbefälhavaren Nebusaradan kvar några som skulle bruka vingårdar och åkrar.

17 Os caldeus cortaram em pedaços as colunas de bronze que estavam na Casa do SENHOR, como também os suportes e o mar de bronze que estavam na Casa do SENHOR; e levaram todo o bronze para a Babilônia.

17Kaldeerna slog sönder bronspelarna i Herrens hus, liksom stativen och Havet av brons som fanns där, och förde bort all brons till Babylonien.

18 Levaram também as panelas, as pás, as espevitadeiras, as bacias, os recipientes de incenso e todos os utensílios de bronze, com que se ministrava.

18De tog också grytorna, skovlarna, knivarna, offerskålarna, pannorna och alla andra föremål av brons som använts i gudstjänsten.

19 Tomou também o chefe da guarda os copos, os braseiros, as bacias, as panelas, os candeeiros, os recipientes de incenso e as taças, tudo quanto fosse de ouro ou de prata.

19Gardesbefälhavaren lade beslag på faten, ämbaren, offerskålarna, grytorna, lampställen, pannorna och bägarna, som var av guld eller silver alltigenom.

[20] Quanto às duas colunas, ao mar e aos suportes que Salomão fizera para a Casa do SENHOR, o peso do bronze de todos estes utensílios era incalculável.

[21] Quanto às colunas, a altura de uma era de dezoito côvados, um cordão de doze côvados a cercava, e a grossura era de quatro dedos; era oca.

[22] Sobre ela havia um capitel de bronze; a altura de cada um era de cinco côvados; a obra de rede e as romãs sobre o capitel ao redor eram de bronze.

[23] Semelhante a esta era a outra coluna com as romãs. Havia noventa e seis romãs aos lados; as romãs todas sobre a obra de rede ao redor eram cem.

[24] Levou também o chefe da guarda a Seraías, sumo sacerdote, e a Sofonias, segundo sacerdote, e aos três guardas da porta.

[25] Da cidade tomou a um oficial, que era comandante das tropas de guerra, e a sete homens dos que eram conselheiros pessoais do rei e se achavam na cidade, como também ao escrivão-mor do exército, que alistava o povo da terra, e a sessenta homens do povo do lugar, que se achavam na cidade.

[26] Tomando-os Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou-os ao rei da Babilônia, a Ribla.

[27] O rei da Babilônia os feriu e os matou em Ribla, na terra de Hamate.

[20]Två pelare, Havet, tolv tjurar av brons under Havet, stativen som kung Salomo lät tillverka för Herrens hus — det gick inte att väga bronsen i alla dessa föremål.

[21]Vad de båda pelarna beträffar var de 18 alnar höga och hade en omkrets på tolv alnar; de var ihåliga, och väggarna hade en tjocklek av fyra fingerbredder.

[22]Båda hade pelarhuvuden av brons som var fem alnar höga och omgavs av ett flätverk med granatäpplen, allt av brons.

[23]Av granatäpplena var 96 synliga; sammanlagt var det 100 granatäpplen runt flätverket.

[24]Gardesbefälhavaren grep översteprästen Seraja, prästen närmast under honom, Sefanja, och de tre tröskelväktarna.

[25]Av dem som fanns i staden grep han den man vid hovet som var krigskommissarie, sju av kungens närmaste män, stabschefens sekreterare, som skrev ut medborgarna till krigstjänst, samt 60 andra män i staden.

[26]Gardesbefälhavaren Nebusaradan grep dem och förde dem till den babyloniske kungen i Rivla.

[27]Där lät kungen avliva dem, i Rivla i Hamat. Så fördes Judas folk bort från sitt land.

[28] Assim, Judá foi levado cativo para fora de sua terra. Este é o povo que Nabucodonosor levou para o exílio: no sétimo ano, três mil e vinte e três judeus;

[29] no ano décimo oitavo de Nabucodonosor, levou ele cativas de Jerusalém oitocentas e trinta e duas pessoas;

[30] no ano vigésimo terceiro de Nabucodonosor, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou cativas, dentre os judeus, setecentas e quarenta e cinco pessoas; todas as pessoas são quatro mil e seiscentas.

Libertado e honrado o rei Joaquim

2 Reis 25.27-30

[31] No trigésimo sétimo ano do cativeiro de Joaquim, rei de Judá, no dia vinte e cinco do duodécimo mês, Evil-Merodaque, rei da Babilônia, no ano em que começou a reinar, libertou a Joaquim, rei de Judá, e o fez sair do cárcere.

[32] Falou com ele benignamente e lhe deu lugar de mais honra do que o dos reis que estavam consigo em Babilônia.

[33] Mudou-lhe as vestes do cárcere, e Joaquim passou a comer pão na sua presença, todos os dias da sua vida.

[34] E da parte do rei da Babilônia lhe foi dada subsistência vitalícia, uma pensão diária, até ao dia da sua morte, durante os dias da sua vida.

[28]Detta är de som bortfördes av Nebukadnessar: under det sjunde året 3.023 judeer,

[29]under Nebukadnessars artonde regeringsår 832 personer från Jerusalem

[30]och under Nebukadnessars tjugotredje regeringsår 745 judeer som fördes bort av gardesbefälhavaren Nebusaradan — sammanlagt 4.600 personer.

Jojakins benådning

[31]Under det trettiosjunde året som Judas kung Jojakin var i fångenskap, på tjugofemte dagen i tolfte månaden, blev han benådad av den babyloniske kungen Evil Merodak, samma år som denne blev kung. Han släppte ut honom ur fängelset

[32]och behandlade honom vänligt; han gav honom den förnämsta platsen bland de kungar som var hos honom i Babylon.

[33]Jojakin fick lägga av sin fångdräkt, och sedan åt han alltid vid kungens bord, så länge han levde.

[34]Det han behövde för sitt uppehälle fick han regelbundet av den babyloniske kungen, en viss tilldelning för varje dag, ända till sin dödsdag, så länge han levde.

Lamentações de Jeremias	Klagovisorna

Lamentações 1

Jerusalém destruída e desolada

1 Como jaz solitária a cidade outrora populosa! Tornou-se como viúva a que foi grande entre as nações; princesa entre as províncias, ficou sujeita a trabalhos forçados!

2 Chora e chora de noite, e as suas lágrimas lhe correm pelas faces; não tem quem a console entre todos os que a amavam; todos os seus amigos procederam perfidamente contra ela, tornaram-se seus inimigos.

3 Judá foi levado ao exílio, afligido e sob grande servidão; habita entre as nações, não acha descanso; todos os seus perseguidores o apanharam nas suas angústias.

4 Os caminhos de Sião estão de luto, porque não há quem venha à reunião solene; todas as suas portas estão desoladas; os seus sacerdotes gemem; as suas virgens estão tristes, e ela mesma se acha em amargura.

5 Os seus adversários triunfam, os seus inimigos prosperam; porque o SENHOR a afligiu, por causa da multidão das suas prevaricações; os seus filhinhos tiveram de ir para o exílio, na frente do adversário.

6 Da filha de Sião já se passou todo o esplendor; os seus príncipes ficaram sendo como corços que não acham pasto e caminham exaustos na frente do perseguidor.

Klag 1

Första sången

1 Ack, övergiven ligger hon, den förr så folkrika staden. En änka liknar hon, hon som var främst bland folken. Drottningen bland länder gör nu trältjänst.

2 Hon gråter bittert i natten, kinden är våt av tårar. Bland alla hennes vänner finns ingen som ger henne tröst. De som stod henne nära har svikit och blivit hennes fiender.

3 Juda har drivits i landsflykt efter nöd och vedermöda. Nu bor hon bland främmande folk och finner ingen ro. Förföljarna hann upp henne, och ingen flyktväg fanns.

4 Vägarna till Sion sörjer, ty ingen kommer till högtiderna. Hennes portar står övergivna, hennes präster suckar, de unga kvinnorna klagar. Bitter är hennes sorg.

5 Hennes fiender har tagit makten, hennes motståndare är trygga. Herren har straffat henne för hennes många synder. Hennes barn fick gå i fångenskap, de fördes bort av fienden.

6 Sion har förlorat all sin prakt. Hennes furstar liknade hjortar som inte funnit bete. Kraftlösa flydde de undan förföljaren.

[7] Agora, nos dias da sua aflição e do seu desterro, lembra-se Jerusalém de todas as suas mais estimadas coisas, que tivera dos tempos antigos; de como o seu povo caíra nas mãos do adversário, não tendo ela quem a socorresse; e de como os adversários a viram e fizeram escárnio da sua queda.

[7]I sin nöd och hemlöshet minns Jerusalem de skatter hon ägt sedan forna dagar. När hennes folk föll i fiendehand och ingen kom till hjälp, såg motståndarna på och skrattade åt hennes undergång.

[8] Jerusalém pecou gravemente; por isso, se tornou repugnante; todos os que a honravam a desprezam, porque lhe viram a nudez; ela também geme e se retira envergonhada.

[8]Svårt har Jerusalem syndat, därför väcker hon avsky. De som ärat henne visar nu förakt då de ser henne naken. Hon suckar, hon vänder sig bort.

[9] A sua imundícia está nas suas saias; ela não pensava no seu fim; por isso, caiu de modo espantoso e não tem quem a console. Vê, SENHOR, a minha aflição, porque o inimigo se torna insolente.

[9]Orenhet fläckar hennes släp. Aldrig tänkte hon sig ett sådant slut. Ofattbart djupt har hon sjunkit. Ingen tröstar henne. Herre, se mitt elände! Se fiendens triumf!

[10] Estendeu o adversário a mão a todas as coisas mais estimadas dela; pois ela viu entrar as nações no seu santuário, acerca das quais proibiste que entrassem na tua congregação.

[10]Fienden sträckte ut handen efter alla hennes skatter. Hon fick se sin helgedom beträdas av hedningar, dem som du hade förbjudit att komma in i din församling.

[11] Todo o seu povo anda gemendo e à procura de pão; deram eles as suas coisas mais estimadas a troco de mantimento para restaurar as forças; vê, SENHOR, e contempla, pois me tornei desprezível.

[11]Hela hennes folk suckar och söker efter mat. Sina skatter byter de mot bröd för att uppehålla livet. Se, Herre, se hur föraktad jag är!

[12] Não vos comove isto, a todos vós que passais pelo caminho? Considerai e vede se há dor igual à minha, que veio sobre mim, com que o SENHOR me afligiu no dia do furor da sua ira.

[12]Något sådant har ni aldrig sett, ni som går vägen förbi: när såg ni en plåga sådan som min, den som lades på mig då Herren lät mig lida på sin glödande vredes dag.

[13] Lá do alto enviou fogo a meus ossos, o qual se assenhoreou deles; estendeu uma

[13]Från höjden sände han eld ända ner i mitt innersta. Han gillrade en snara för

rede aos meus pés, arrojou-me para trás, fez-me assolada e enferma todo o dia.

[14] O jugo das minhas transgressões está atado pela sua mão; elas estão entretecidas, subiram sobre o meu pescoço, e ele abateu a minha força; entregou-me o SENHOR nas mãos daqueles contra os quais não posso resistir.

[15] O SENHOR dispersou todos os valentes que estavam comigo; apregoou contra mim um ajuntamento, para esmagar os meus jovens; o SENHOR pisou, como num lagar, a virgem filha de Judá.

[16] Por estas coisas, choro eu; os meus olhos, os meus olhos se desfazem em águas; porque se afastou de mim o consolador que devia restaurar as minhas forças; os meus filhos estão desolados, porque prevaleceu o inimigo.

[17] Estende Sião as mãos, e não há quem a console; ordenou o SENHOR acerca de Jacó que os seus vizinhos se tornem seus inimigos; Jerusalém é para eles como coisa imunda.

[18] Justo é o SENHOR, pois me rebelei contra a sua palavra; ouvi todos os povos e vede a minha dor; as minhas virgens e os meus jovens foram levados para o cativeiro.

[19] Chamei os meus amigos, mas eles me enganaram; os meus sacerdotes e os meus anciãos expiraram na cidade, quando estavam à procura de mantimento para restaurarem as suas forças.

mina fötter, han stötte bort mig och lämnade mig övergiven, i ständig svaghet.

[14]Han gjorde min synd till ett ok, han lade det på mig, det tynger min nacke. Han har brutit min kraft. Herren har utlämnat mig åt övermakten.

[15]Alla kämpar jag ägde föraktades av Herren. Han samlade ett uppbåd mot mig för att krossa mina unga män. Herren trampade Juda som druvor i en vinpress.

[16]Därför måste jag gråta, tårar strömmar från mina ögon. Fjärran är de som kunde trösta och ge mig nytt mod. Mina söner ligger slagna, ty fienden var övermäktig.

[17]Sion sträcker ut sina händer, men ingen tröstar henne. Mot Jakob uppbådade Herren grannfolken som fiender. För dem har Jerusalem blivit något som väcker avsky.

[18]Herren har gjort rätt, ty jag trotsade hans bud. Lyssna nu, alla folk, och se min plåga! Mina unga män och kvinnor har förts bort i fångenskap.

[19]Jag kallade på mina älskare, men alla svek mig. Mina präster och äldste gick under i staden då de sökte efter föda för att uppehålla livet.

[20] Olha, SENHOR, porque estou angustiada; turbada está a minha alma, o meu coração, transtornado dentro de mim, porque gravemente me rebelei; fora, a espada mata os filhos; em casa, anda a morte.

[20]Herre, se, jag är i nöd! Mitt inre är i uppror, ånger fyller mitt hjärta: jag har trotsat dig. Ute har svärdet dräpt mina barn, inomhus härskar döden.

[21] Ouvem que eu suspiro, mas não tenho quem me console; todos os meus inimigos que souberam do meu mal folgam, porque tu o fizeste; mas, em trazendo tu o dia que apregoaste, serão semelhantes a mim.

[21]Alla hör hur jag suckar, men ingen tröstar mig. Fienderna hör om min olycka och gläds över att den är ditt verk. Den dag du förkunnade lät du komma. Men för dem skall det gå som för mig.

[22] Venha toda a sua iniqüidade à tua presença, e faze-lhes como me fizeste a mim por causa de todas as minhas prevaricações; porque os meus gemidos são muitos, e o meu coração está desfalecido.

[22]Rannsaka deras ogärningar och gör med dem som du har gjort med mig för alla mina synders skull. Jag suckar ständigt, mitt hjärta är tungt.

Lamentações 2

As tristezas de Sião provêm do Senhor

[1] Como o SENHOR cobriu de nuvens, na sua ira, a filha de Sião! Precipitou do céu à terra a glória de Israel e não se lembrou do estrado de seus pés, no dia da sua ira.

[2] Devorou o SENHOR todas as moradas de Jacó e não se apiedou; derribou no seu furor as fortalezas da filha de Judá; lançou por terra e profanou o reino e os seus príncipes.

[3] No furor da sua ira, cortou toda a força de Israel; retirou a sua destra de diante do inimigo; e ardeu contra Jacó, como labareda de fogo que tudo consome em redor.

Klag 2

Andra sången

[1]Ack, i sin vrede har Herren höljt det sköna Sion i mörka moln. Från himlen ner till jorden har han slungat Israels härlighet. Han skonade inte sin fotapall på sin vredes dag.

[2]Skoningslöst skövlade Herren Jakobs städer och byar, raserade i sin vrede alla fästen i Juda. Han störtade och skändade riket och dess furstar.

[3]Han bröt i sin vredes hetta Israels stolta makt, drog bort sin skyddande hand när fienden kom. I Jakob brann han som en eld vars lågor förtärde allt.

[4] Entesou o seu arco, qual inimigo; firmou a sua destra, como adversário, e destruiu tudo o que era formoso à vista; derramou o seu furor, como fogo, na tenda da filha de Sião.

[4]Som en fiende spände han bågen, beredd till skott. Som en ovän dödade han alla vi sett på med glädje. Han öste sin harm som eld över sin boning i Sion.

[5] Tornou-se o SENHOR como inimigo, devorando Israel; devorou todos os seus palácios, destruiu as suas fortalezas e multiplicou na filha de Judá o pranto e a lamentação.

[5]Herren kom som en fiende, han skövlade Israel, skövlade alla dess palats och förstörde dess fästen. Juda fyllde han med jämmer och ve.

[6] Demoliu com violência o seu tabernáculo, como se fosse uma horta; destruiu o lugar da sua congregação; o SENHOR, em Sião, pôs em esquecimento as festas e o sábado e, na indignação da sua ira, rejeitou com desprezo o rei e o sacerdote.

[6]Sin boning rev han som ett bräckligt skjul, han förstörde sin helgedom. Herren lät högtid och sabbat falla i glömska i Sion. I sin rasande vrede försköt han konung och präst.

[7] Rejeitou o SENHOR o seu altar e detestou o seu santuário; entregou nas mãos do inimigo os muros dos seus castelos; deram gritos na Casa do SENHOR, como em dia de festa.

[7]Herren förkastade sitt altare och övergav sitt tempel. Borgmurarna gav han i fiendernas våld. I Herrens hus ljöd deras rop som ropen en högtidsdag.

[8] Intentou o SENHOR destruir o muro da filha de Sião; estendeu o cordel e não retirou a sua mão destruidora; fez gemer o antemuro e o muro; eles estão juntamente enfraquecidos.

[8]Herren beslöt att förstöra Sions murar. Han mätte ut för rivning, tvekade inte att skövla. Vallar och murar måste sörja, och nu har de störtat samman.

[9] As suas portas caíram por terra; ele quebrou e despedaçou os seus ferrolhos; o seu rei e os seus príncipes estão entre as nações onde já não vigora a lei, nem recebem visão alguma do SENHOR os seus profetas.

[9]Stadens portar har sjunkit ner i marken, bommarna har han krossat och bräckt. Konung och furstar är i främmande land, lagen förkunnas inte, profeterna får inte längre syner från Herren.

[10] Sentados em terra se acham, silenciosos, os anciãos da filha de Sião; lançam pó

[10]De äldste i Sion sitter tigande på marken med jord på huvudet och klädda i säckväv.

sobre a cabeça, cingidos de cilício; as virgens de Jerusalém abaixam a cabeça até ao chão.

Jerusalems unga kvinnor sänker huvudet mot jorden.

[11] Com lágrimas se consumiram os meus olhos, turbada está a minha alma, e o meu coração se derramou de angústia por causa da calamidade da filha do meu povo; pois desfalecem os meninos e as crianças de peito pelas ruas da cidade.

[11]Mina ögon är söndergråtna, mitt inre i uppror. Min livskraft har runnit bort, ty mitt folk går under. Barn och dibarn förgås på stadens gator.

[12] Dizem às mães: Onde há pão e vinho?, quando desfalecem como o ferido pelas ruas da cidade ou quando exalam a alma nos braços de sua mãe.

[12]De tigger sina mödrar om bröd och vin. De segnar ner likt sårade på gatorna i staden, de ger upp andan i sina mödrars famn.

[13] Que poderei dizer-te? A quem te compararei, ó filha de Jerusalém? A quem te assemelharei, para te consolar a ti, ó virgem filha de Sião? Porque grande como o mar é a tua calamidade; quem te acudirá?

[13]Vad skall jag säga om dig, vad skall jag likna dig vid, Jerusalem? Vad skall jag jämföra dig med för att trösta dig, Sion? Din nöd är ändlös som havet — vem kan bota dig?

[14] Os teus profetas te anunciaram visões falsas e absurdas e não manifestaram a tua maldade, para restaurarem a tua sorte; mas te anunciaram visões de sentenças falsas, que te levaram para o cativeiro.

[14]De syner som dina profeter såg var lögn och bländverk. De visade dig inte din skuld, så att ditt öde kunde vändas. Falska och förledande var deras profetord.

[15] Todos os que passam pelo caminho batem palmas, assobiam e meneiam a cabeça sobre a filha de Jerusalém: É esta a cidade que denominavam a perfeição da formosura, a alegria de toda a terra?

[15]Alla som går vägen förbi klappar hånfullt i händerna. De visslar åt dig, Jerusalem, och skakar på huvudet: »Är detta den stad som kallas den fulländat sköna, all jordens fröjd?«

[16] Todos os teus inimigos abrem contra ti a boca, assobiam e rangem os dentes; dizem: Devoramo-la; certamente, este é o dia que esperávamos; achamo-lo e vimo-lo.

[16]Alla dina fiender gör grimaser åt dig, de visslar och hångrinar, de ropar: »Vi har nått vårt mål! Detta är dagen vi väntat på, vi har fått uppleva den.«

[17] Fez o SENHOR o que intentou; cumpriu a ameaça que pronunciou desde os dias da antiguidade; derrubou e não se apiedou; fez que o inimigo se alegrasse por tua causa e exaltou o poder dos teus adversários.

[18] O coração de Jerusalém clama ao SENHOR. Ó muralha da filha de Sião, corram as tuas lágrimas como um ribeiro, de dia e de noite, não te dês descanso, nem pare de chorar a menina de teus olhos!

[19] Levanta-te, clama de noite no princípio das vigílias; derrama, como água, o coração perante o SENHOR; levanta a ele as mãos, pela vida de teus filhinhos, que desfalecem de fome à entrada de todas as ruas.

[20] Vê, ó SENHOR, e considera a quem fizeste assim! Hão de as mulheres comer o fruto de si mesmas, as crianças do seu carinho? Ou se matará no santuário do SENHOR o sacerdote e o profeta?

[21] Jazem por terra pelas ruas o moço e o velho; as minhas virgens e os meus jovens vieram a cair à espada; tu os mataste no dia da tua ira, fizeste matança e não te apiedaste.

[22] Convocaste de toda parte terrores contra mim, como num dia de solenidade; não houve, no dia da ira do SENHOR, quem escapasse ou ficasse; aqueles do meu carinho os quais eu criei, o meu inimigo os consumiu.

Lamentações 3

Convidado o povo a reconhecer o seu pecado

[17]Herren har utfört sin plan, han har förverkligat sitt ord, vad han beslöt i forna dagar. Han raserade skoningslöst, lät din ovän triumfera och gav din fiende makten.

[18]Ropa högt till Herren, klaga, dotter Sion! Låt tårarna strömma som en flod dag och natt, unna dig ingen vila, låt inte dina ögon få ro.

[19]Stig upp om natten och ropa vid början av varje vakt, töm ut ditt hjärta som vatten, öppna dig inför Herren. Sträck dina händer mot honom i bön för dina barns liv, de som förgås av hunger i varje gathörn.

[20]Se, Herre, och betänk vem du behandlar så! Skall kvinnor äta sina barn, dem som de fött till livet? Skall präster och profeter dödas i Herrens helgedom?

[21]Barn och gamla ligger på marken, ute på gatorna. Mina unga män och kvinnor har fallit för svärdet. Du dräpte dem på din vredes dag, du slaktade skoningslöst.

[22]Du inbjöd som till fest fasor från alla håll. Ingen blev räddad, ingen undkom på Herrens vredes dag. Barnen jag fött och fostrat har fienden dräpt.

Klag 3

Tredje sången

[1] Eu sou o homem que viu a aflição pela vara do furor de Deus.
[2] Ele me levou e me fez andar em trevas e não na luz.
[3] Deveras ele volveu contra mim a mão, de contínuo, todo o dia.
[4] Fez envelhecer a minha carne e a minha pele, despedaçou os meus ossos.
[5] Edificou contra mim e me cercou de veneno e de dor.
[6] Fez-me habitar em lugares tenebrosos, como os que estão mortos para sempre.
[7] Cercou-me de um muro, e já não posso sair; agravou-me com grilhões de bronze.
[8] Ainda quando clamo e grito, ele não admite a minha oração.
[9] Fechou os meus caminhos com pedras lavradas, fez tortuosas as minhas veredas.
[10] Fez-se-me como urso à espreita, um leão de emboscada.
[11] Desviou os meus caminhos e me fez em pedaços; deixou-me assolado.
[12] Entesou o seu arco e me pôs como alvo à flecha.
[13] Fez que me entrassem no coração as flechas da sua aljava.
[14] Fui feito objeto de escárnio para todo o meu povo e a sua canção, todo o dia.
[15] Fartou-me de amarguras, saciou-me de absinto.
[16] Fez-me quebrar com pedrinhas de areia os meus dentes, cobriu-me de cinza.
[17] Afastou a paz de minha alma; esqueci-me do bem.

[1]Jag är mannen som fått lida under hans vredes gissel.
[2]Han har drivit mig ut i ett mörker utan ljusning.
[3]Mot mig har han lyft sin hand om och om igen.
[4]Han trasade sönder mitt kött och min hud och krossade benen i min kropp.
[5]Han byggde en mur omkring mig, omgav mig med gift och elände.
[6]I mörker låter han mig bo som de sedan länge döda.
[7]Han har stängt in mig så att jag inte kan fly, han har satt tunga bojor på mig.
[8]Hur jag än klagar och ropar lyssnar han inte till min bön.
[9]Med stenblock stängde han vägen för mig, stigen blev oframkomlig.
[10]Han lurade på mig som en björn, som ett lejon i försåt.
[11]Han tvang mig av vägen och sönderslet mig och lät mig ligga övergiven.
[12]Han spände sin båge och ställde mig som mål för sin pil.
[13]Han genomborrade mina njurar med pilar ur sitt koger.
[14]Jag blev till åtlöje för alla människor, jag blev en visa för dem.
[15]Han mättade mig med bittra örter, han gav mig malört att dricka.
[16]Han krossade mina tänder mot stenar och trampade ner mig i gruset.
[17]Du tog bort allt gott ur mitt liv, jag glömde vad lycka var.

[18] Então, disse eu: já pereceu a minha glória, como também a minha esperança no SENHOR.

[18]Jag tänkte: Nu orkar jag inte mer, jag hoppas inte längre på Herren.

[19] Lembra-te da minha aflição e do meu pranto, do absinto e do veneno.

[19]Tanken på min nöd och hemlöshet är malört och gift.

[20] Minha alma, continuamente, os recorda e se abate dentro de mim.

[20]Den lämnar mig inte, och jag är betryckt.

[21] Quero trazer à memória o que me pode dar esperança.

[21]Detta går mig till sinnes, därför våndas jag.

Esperança de auxílio pela misericórdia de Deus

[22] As misericórdias do SENHOR são a causa de não sermos consumidos, porque as suas misericórdias não têm fim;

[22]Men Herrens nåd tar inte slut, hans barmhärtighet upphör aldrig.

[23] renovam-se cada manhã. Grande é a tua fidelidade.

[23]Varje morgon är den ny — stor är din trofasthet.

[24] A minha porção é o SENHOR, diz a minha alma; portanto, esperarei nele.

[24]Min andel är Herren, det vet jag, därför hoppas jag på honom.

[25] Bom é o SENHOR para os que esperam por ele, para a alma que o busca.

[25]Herren är god mot den som kommer till honom, mot den som sätter sin lit till honom.

[26] Bom é aguardar a salvação do SENHOR, e isso, em silêncio.

[26]Det är gott att hoppas i stillhet på hjälp från Herren.

[27] Bom é para o homem suportar o jugo na sua mocidade.

[27]Det är gott för en man att bära ok som ung.

[28] Assente-se solitário e fique em silêncio; porquanto esse jugo Deus pôs sobre ele;

[28]Må han sitta ensam och tyst när Herren lägger oket på.

[29] ponha a boca no pó; talvez ainda haja esperança.

[29]Må han trycka ansiktet mot marken — kanske finns det ännu hopp.

[30] Dê a face ao que o fere; farte-se de afronta.

[30]Må han vända sin kind mot den som slår och bli överöst med hån.

[31] O SENHOR não rejeitará para sempre;

[31]Ty Herren förkastar inte för alltid:

[32] pois, ainda que entristeça a alguém, usará de compaixão segundo a grandeza das suas misericórdias;

[32]har han plågat, förbarmar han sig åter i sin stora godhet.

[33] porque não aflige, nem entristece de bom grado os filhos dos homens.

[33]Att plåga och pina människor är inte vad han vill.

[34] Pisar debaixo dos pés a todos os presos da terra,

[34]Att man förtrampar fångarna i landet,

[35] perverter o direito do homem perante o Altíssimo,

[35]att man vränger rätten för någon inför den Högste,

[36] subverter ao homem no seu pleito, não o veria o SENHOR?

[36]att en människa vägras sin rätt — skulle Herren inte se det?

[37] Quem é aquele que diz, e assim acontece, quando o SENHOR o não mande?

[37]Vems ord har skapat allt? Har inte Herren befallt detta?

[38] Acaso, não procede do Altíssimo tanto o mal como o bem?

[38]Kommer inte både ont och gott på den Högstes bud?

[39] Por que, pois, se queixa o homem vivente? Queixe-se cada um dos seus próprios pecados.

[39]Varför klagar då den som är i livet över sina synders lön?

[40] Esquadrinhemos os nossos caminhos, provemo-los e voltemos para o SENHOR.

[40]Låt oss pröva och rannsaka vad vi gjort och återvända till Herren.

[41] Levantemos o coração, juntamente com as mãos, para Deus nos céus, dizendo:

[41]Låt oss lyfta våra händer och hjärtan till Gud i himlen.

[42] Nós prevaricamos e fomos rebeldes, e tu não nos perdoaste.

[42]Vi har syndat och trotsat dig, och du har inte förlåtit.

[43] Cobriste-nos de ira e nos perseguiste; e sem piedade nos mataste.

[43]Du har dolt dig i vrede och förföljt oss, dödat utan förskoning.

[44] De nuvens te encobriste para que não passe a nossa oração.

[44]Du har dolt dig i moln som ingen bön kan genomtränga.

[45] Como cisco e refugo nos puseste no meio dos povos.

[45]Du har gjort oss till avfall och drav inför alla folk.

[46] Todos os nossos inimigos abriram contra nós a boca.

[46]Alla våra fiender hångrinar åt oss.

[47] Sobre nós vieram o temor e a cova, a assolação e a ruína.

[47]Faror och fällor möter oss, undergång och ofärd.

[48] Dos meus olhos se derramam torrentes de águas, por causa da destruição da filha do meu povo.

[48]Tårar strömmar från mina ögon, ty mitt folk går under.

[49] Os meus olhos choram, não cessam, e não há descanso,

[49]Mina tårar flödar utan avbrott, de skall inte upphöra

[50] até que o SENHOR atenda e veja lá do céu.

[51] Os meus olhos entristecem a minha alma, por causa de todas as filhas da minha cidade.

[52] Caçaram-me, como se eu fosse ave, os que sem motivo são meus inimigos.

[53] Para me destruírem, lançaram-me na cova e atiraram pedras sobre mim.

[54] Águas correram sobre a minha cabeça; então, disse: estou perdido!

[55] Da mais profunda cova, SENHOR, invoquei o teu nome.

[56] Ouviste a minha voz; não escondas o ouvido aos meus lamentos, ao meu clamor.

[57] De mim te aproximaste no dia em que te invoquei; disseste: Não temas.

[58] Pleiteaste, SENHOR, a causa da minha alma, remiste a minha vida.

[59] Viste, SENHOR, a injustiça que me fizeram; julga a minha causa.

[60] Viste a sua vingança toda, todos os seus pensamentos contra mim.

[61] Ouviste as suas afrontas, SENHOR, todos os seus pensamentos contra mim;

[62] as acusações dos meus adversários e o seu murmurar contra mim, o dia todo.

[63] Observa-os quando se assentam e quando se levantam; eu sou objeto da sua canção.

[64] Tu lhes darás a paga, SENHOR, segundo a obra das suas mãos.

[65] Tu lhes darás cegueira de coração, a tua maldição imporás sobre eles.

[50]förrän Herren blickar ner och ser det från sin himmel.

[51]Det plågar mig att se hur min stads döttrar lider.

[52]Jag blev jagad som en fågel av dem som förföljer mig utan skäl.

[53]De störtade mig levande i graven och kastade stenar på mig.

[54]Vatten stiger över mitt huvud, jag tänker: Jag är förlorad.

[55]Herre, jag åkallar ditt namn ur gravens djup.

[56]Du hör mitt rop — slut inte dina öron för min bön om lindring och hjälp.

[57]Du kommer till mig när jag ropar, du säger: Var inte rädd.

[58]Herre, du för min talan, du ger lösen för mitt liv.

[59]Du ser vilken orätt jag lider, Herre, skaffa mig rätt!

[60]Du ser deras hämndlystnad, alla deras ränker mot mig.

[61]Herre, du hör deras hån, alla deras ränker mot mig,

[62]hur mina fiender viskar och mumlar dagen i ända om mig.

[63]Se hur de gör mig till åtlöje var de än sitter eller står.

[64]Herre, straffa dem som deras gärningar förtjänar!

[65]Förmörka deras sinnen, låt din förbannelse drabba dem!

[66] Na tua ira, os perseguirás, e eles serão eliminados de debaixo dos céus do SENHOR.

[66]Förfölj dem i vrede, låt dem inte leva under Herrens himmel!

Lamentações 4

Os sofrimentos do cerco

[1] Como se escureceu o ouro! Como se mudou o ouro refinado! Como estão espalhadas as pedras do santuário pelas esquinas de todas as ruas!

[2] Os nobres filhos de Sião, comparáveis a puro ouro, como são agora reputados por objetos de barro, obra das mãos de oleiro!

[3] Até os chacais dão o peito, dão de mamar a seus filhos; mas a filha do meu povo tornou-se cruel como os avestruzes no deserto.

[4] A língua da criança que mama fica pegada, pela sede, ao céu da boca; os meninos pedem pão, e ninguém há que lho dê.

[5] Os que se alimentavam de comidas finas desfalecem nas ruas; os que se criaram entre escarlata se apegam aos monturos.

[6] Porque maior é a maldade da filha do meu povo do que o pecado de Sodoma, que foi subvertida como num momento, sem o emprego de mãos nenhumas.

[7] Os seus príncipes eram mais alvos do que a neve, mais brancos do que o leite; eram mais ruivos de corpo do que os corais e tinham a formosura da safira.

[8] Mas, agora, escureceu-se-lhes o aspecto mais do que a fuligem; não são conhecidos nas ruas; a sua pele se lhes pegou aos ossos, secou-se como uma madeira.

Klag 4

Fjärde sången

[1]Ack, guldet har svartnat och mist sin gyllene glans. I gathörnen ligger ädelstenarna strödda.

[2]Sions ädlaste söner, mer värda än rent guld — nu räknas de som lerkärl, som en krukmakares verk.

[3]Till och med schakalen ger di och mättar sina ungar, men mitt folk är en hjärtlös kvinna, grym som strutsen i öknen.

[4]Dibarnets tunga klibbar vid gommen av törst. Barnen tigger om bröd, men ingen ger dem något.

[5]De som förr åt läckerheter svälter ihjäl på gatorna, de som vilade på purpur ligger nu i dyn.

[6]Mitt folks brott var större än synden i Sodom, som ödelades på ett ögonblick utan att röras av människor.

[7]Renare än snö var furstarna, vitare än mjölk, deras kroppar rödare än korall, deras lemmar som safir.

[8]Nu är de svartare än sot, man känner inte igen dem på gatan, huden stramar på dem, torr som trä.

[9] Mais felizes foram as vítimas da espada do que as vítimas da fome; porque estas se definham atingidas mortalmente pela falta do produto dos campos.

[9]Lyckligare de som stupade för svärd än de som stupar av svält, som tynar bort, sargade av hunger, berövade åkerns gröda.

[10] As mãos das mulheres outrora compassivas cozeram seus próprios filhos; estes lhes serviram de alimento na destruição da filha do meu povo.

[10]Ömma mödrar kokade sina egna barn för att få mat när mitt folk gick under.

[11] Deu o SENHOR cumprimento à sua indignação, derramou o ardor da sua ira; acendeu fogo em Sião, que consumiu os seus fundamentos.

[11]Herren tömde sin vrede, utgöt sin glödande harm. Han tände en eld i Sion som förtärde staden i grund.

[12] Não creram os reis da terra, nem todos os moradores do mundo, que entrasse o adversário e o inimigo pelas portas de Jerusalém.

[12]Ingen bland jordens kungar, ingen i hela världen, hade trott att fienden kunde komma inom Jerusalems portar.

[13] Foi por causa dos pecados dos seus profetas, das maldades dos seus sacerdotes que se derramou no meio dela o sangue dos justos.

[13]Profeternas synder och prästernas brott har vållat detta, de lät oskyldigas blod flyta i staden.

[14] Erram como cegos nas ruas, andam contaminados de sangue, de tal sorte que ninguém lhes pode tocar nas roupas.

[14]De irrar blinda på gatorna och blir fläckade av blod, de vidrör med kläderna det som är orent.

[15] Apartai-vos, imundos! – gritavam-lhes; apartai-vos, apartai-vos, não toqueis! Quando fugiram errantes, dizia-se entre as nações: Jamais habitarão aqui.

[15]»Ur vägen! En oren!« ropar man framför dem. »Ur vägen! Ur vägen! Rör dem inte!« De irrar omkring på flykt, och folken säger: »Här får de inte stanna.«

[16] A ira do SENHOR os espalhou; ele jamais atentará para eles; o inimigo não honra os sacerdotes, nem se compadece dos anciãos.

[16]Herren själv har skingrat dem, han bryr sig inte om dem längre. Ingen aktning visar man för prästerna, ingen hänsyn för de äldste.

[17] Os nossos olhos ainda desfalecem, esperando vão socorro; temos olhado das vigias para um povo que não pode livrar.

[17]Tills ögonen värkte spanade vi förgäves efter hjälp, spejade från vårt vakttorn efter ett folk som ändå inte kunde rädda oss.

[18] Espreitavam os nossos passos, de maneira que não podíamos andar pelas nossas praças; aproximava-se o nosso fim, os nossos dias se cumpriam, era chegado o nosso fim.

[18]Våra steg bevakas, vi kan inte gå ut. Slutet är nära, vår tid förbi. Ja, slutet är här.

[19] Os nossos perseguidores foram mais ligeiros do que as aves dos céus; sobre os montes nos perseguiram, no deserto nos armaram ciladas.

[19]Snabbare än örnar i skyn var våra förföljare. De jagade oss över bergen och låg på lur i öknen.

[20] O fôlego da nossa vida, o ungido do SENHOR, foi preso nos forjes deles; dele dizíamos: debaixo da sua sombra, viveremos entre as nações.

[20]Herrens smorde, som var vårt liv, blev fångad i deras fallgrop, han i vars skugga vi hoppats få leva bland folken.

[21] Regozija-te e alegra-te, ó filha de Edom, que habitas na terra de Uz; o cálice se passará também a ti; embebedar-te-ás e te desnudarás.

[21]Skratta bara och gläd dig, Edom, du som bor i landet Us — också åt dig skall bägaren räckas, du skall bli drucken och visa dig naken.

[22] O castigo da tua maldade está consumado, ó filha de Sião; o SENHOR nunca mais te levará para o exílio; a tua maldade, ó filha de Edom, descobrirá os teus pecados.

[22]Ditt straff är avtjänat, Sion, aldrig mer skall han föra dig bort. Men ditt brott skall han straffa, Edom, och avslöja dina synder.

Lamentações 5

Os fiéis pedem misericórdia

[1] Lembra-te, SENHOR, do que nos tem sucedido; considera e olha para o nosso opróbrio.

[2] A nossa herança passou a estranhos, e as nossas casas, a estrangeiros;

[3] somos órfãos, já não temos pai, nossas mães são como viúvas.

[4] A nossa água, por dinheiro a bebemos, por preço vem a nossa lenha.

Klag 5

Femte sången

[1]Herre, minns vad vi fått utstå, se hur vi förnedras!

[2]Vår egendom föll i främmande hand, våra hus kom i främlingars ägo.

[3]Vi har blivit faderlösa barn, våra mödrar är som änkor.

[4]Vi får betala för vårt eget vatten, vi måste köpa vår egen ved.

[5] Os nossos perseguidores estão sobre o nosso pescoço; estamos exaustos e não temos descanso.

[5]Med oket på nacken pressas vi hårt, vi är trötta men får ingen vila.

[6] Submetemo-nos aos egípcios e aos assírios, para nos fartarem de pão.

[6]Vi gav oss under Egypten och Assyrien för att få bröd att äta.

[7] Nossos pais pecaram e já não existem; nós é que levamos o castigo das suas iniqüidades.

[7]Våra fäder som syndade är borta, vi måste bära deras skuld.

[8] Escravos dominam sobre nós; ninguém há que nos livre das suas mãos.

[8]Slavar regerar oss, ingen räddar oss från dem.

[9] Com perigo de nossa vida, providenciamos o nosso pão, por causa da espada do deserto.

[9]Med fara för livet hämtar vi vårt bröd, hotade av angrepp från öknen.

[10] Nossa pele se esbraseia como um forno, por causa do ardor da fome.

[10]Som en lerugn flagnar huden av brännande hunger.

[11] Forçaram as mulheres em Sião; as virgens, nas cidades de Judá.

[11]De våldtar kvinnorna i Sion och flickorna i Judas städer.

[12] Os príncipes foram por eles enforcados, as faces dos velhos não foram reverenciadas.

[12]De hänger förnäma män och visar ringaktning för de äldste.

[13] Os jovens levaram a mó, os meninos tropeçaram debaixo das cargas de lenha;

[13]Unga män måste slita med kvarnen, pojkar dignar under bördor av ved.

[14] os anciãos já não se assentam na porta, os jovens já não cantam.

[14]De gamla samlas inte längre i porten, de unga har slutat att spela.

[15] Cessou o júbilo de nosso coração, converteu-se em lamentações a nossa dança.

[15]Glädjen är borta ur hjärtat, dansen har bytts i sorg.

[16] Caiu a coroa da nossa cabeça; ai de nós, porque pecamos!

[16]Kransen har fallit från vårt huvud. Ve oss som syndade så!

[17] Por isso, caiu doente o nosso coração; por isso, se escureceram os nossos olhos.

[17]Därför är vårt hjärta tungt, därför skymmer det för vår syn:

[18] Pelo monte Sião, que está assolado, andam as raposas.

[18]Sions berg ligger öde, där stryker schakaler omkring.

[19] Tu, SENHOR, reinas eternamente, o teu trono subsiste de geração em geração.

[19]Du, Herre, härskar för evigt, från släkte till släkte står din tron.

[20] Por que te esquecerias de nós para sempre? Por que nos desampararias por tanto tempo?

[21] Converte-nos a ti, SENHOR, e seremos convertidos; renova os nossos dias como dantes.

[22] Por que nos rejeitarias totalmente? Por que te enfurecerias sobremaneira contra nós outros?

[20]Varför har du glömt oss helt och övergett oss för alltid?

[21]För oss åter till dig, så vänder vi åter. Herre, låt allt på nytt bli som förr.

[22]Men du har förkastat oss och rasar mot oss i vrede.

Ezequiel	Hesekiel

Ezequiel 1

A visão dos quatro querubins

[1] Aconteceu no trigésimo ano, no quinto dia do quarto mês, que, estando eu no meio dos exilados, junto ao rio Quebar, se abriram os céus, e eu tive visões de Deus.

[2] No quinto dia do referido mês, no quinto ano de cativeiro do rei Joaquim,

[3] veio expressamente a palavra do SENHOR a Ezequiel, filho de Buzi, o sacerdote, na terra dos caldeus, junto ao rio Quebar, e ali esteve sobre ele a mão do SENHOR.

[4] Olhei, e eis que um vento tempestuoso vinha do Norte, e uma grande nuvem, com fogo a revolver-se, e resplendor ao redor dela, e no meio disto, uma coisa como metal brilhante, que saía do meio do fogo.

[5] Do meio dessa nuvem saía a semelhança de quatro seres viventes, cuja aparência era esta: tinham a semelhança de homem.

[6] Cada um tinha quatro rostos, como também quatro asas.

[7] As suas pernas eram direitas, a planta de cujos pés era como a de um bezerro e luzia como o brilho de bronze polido.

[8] Debaixo das asas tinham mãos de homem, aos quatro lados; assim todos os quatro tinham rostos e asas.

[9] Estas se uniam uma à outra; não se viravam quando iam; cada qual andava para a sua frente.

Hesekiel 1

Tid och plats för Hesekiels syn

[1]Under det trettionde året, på femte dagen i fjärde månaden, när jag bodde bland de bortförda vid floden Kevar, öppnades himlen och jag såg en syn från Gud.

[2]Den femte dagen i månaden — det var under det femte året av kung Jojakins fångenskap —

[3]kom Herrens ord till prästen Hesekiel, Busis son, vid floden Kevar i Kaldeen. Där rörde Herrens hand vid honom.

Hesekiels syn: de fyra varelserna och Herrens härlighet

[4]Jag såg en stormvind komma från norr — ett väldigt moln med flammande eld, omstrålat av ljus. Och längst därinne, längst inne i elden, glimmade det som av vitt guld.

[5]Längst därinne tyckte jag mig se fyra varelser. De såg ut så de hade mänsklig gestalt,

[6]men var och en av dem hade fyra ansikten och fyra vingar.

[7]Deras ben var raka, fötterna liknade tjurklövar och glänste som blank koppar.

[8]Under vingarna hade de människohänder åt fyra håll. Alla fyra hade ansikten och vingar.

[9]Deras vingar vidrörde varandra. De kunde gå utan att vända sig, var och en gick rakt fram.

[10] A forma de seus rostos era como o de homem; à direita, os quatro tinham rosto de leão; à esquerda, rosto de boi; e também rosto de águia, todos os quatro.

[11] Assim eram os seus rostos. Suas asas se abriam em cima; cada ser tinha duas asas, unidas cada uma à do outro; outras duas cobriam o corpo deles.

[12] Cada qual andava para a sua frente; para onde o espírito havia de ir, iam; não se viravam quando iam.

[13] O aspecto dos seres viventes era como carvão em brasa, à semelhança de tochas; o fogo corria resplendente por entre os seres, e dele saíam relâmpagos,

[14] os seres viventes ziguezagueavam à semelhança de relâmpagos.

A visão das quatro rodas

[15] Vi os seres viventes; e eis que havia uma roda na terra, ao lado de cada um deles.

[16] O aspecto das rodas e a sua estrutura eram brilhantes como o berilo; tinham as quatro a mesma aparência, cujo aspecto e estrutura eram como se estivera uma roda dentro da outra.

[17] Andando elas, podiam ir em quatro direções; e não se viravam quando iam.

[18] As suas cambotas eram altas, e metiam medo; e, nas quatro rodas, as mesmas eram cheias de olhos ao redor.

[19] Andando os seres viventes, andavam as rodas ao lado deles; elevando-se eles, também elas se elevavam.

[10]Så såg deras ansikten ut: de hade ett människoansikte, och alla fyra hade ett lejonansikte till höger och alla fyra ett tjuransikte till vänster och alla fyra ett örnansikte.

[11]Vingarna upptill höll de utbredda: var och en hade två vingar som vidrörde de andras och två som skylde kroppen.

[12]Var och en gick rakt fram. De gick dit andekraften styrde dem, och de vände sig inte när de gick.

[13]Mellan dem syntes något som liknade glödande kol, det fladdrade som fackelsken mellan varelserna. Elden lyste klart, och ur elden sköt blixtar.

[14]Varelserna for av och an likt blixtar.

[15]När jag betraktade varelserna fick jag se ett hjul på marken vid var och en av de fyra.

[16]Hjulen gnistrade som krysolit. Alla fyra såg likadana ut och tycktes vara gjorda så, att ett hjul satt inuti ett annat.

[17]De kunde röra sig åt alla fyra hållen, och de vände sig inte när de rörde sig.

[18]Hjulen bestod av fyra lötar, och jag såg att det satt ögon runt om på lötarna.

[19]När varelserna rörde sig, rörde sig hjulen med dem. Och när varelserna lyfte från marken, lyfte också hjulen.

[20] Para onde o espírito queria ir, iam, pois o espírito os impelia; e as rodas se elevavam juntamente com eles, porque nelas havia o espírito dos seres viventes.

[21] Andando eles, andavam elas e, parando eles, paravam elas, e, elevando-se eles da terra, elevavam-se também as rodas juntamente com eles; porque o espírito dos seres viventes estava nas rodas.

[22] Sobre a cabeça dos seres viventes havia algo semelhante ao firmamento, como cristal brilhante que metia medo, estendido por sobre a sua cabeça.

[23] Por debaixo do firmamento, estavam estendidas as suas asas, a de um em direção à de outro; cada um tinha outras duas asas com que cobria o corpo de um e de outro lado.

[24] Andando eles, ouvi o tatalar das suas asas, como o rugido de muitas águas, como a voz do Onipotente; ouvi o estrondo tumultuoso, como o tropel de um exército. Parando eles, abaixavam as asas.

[25] Veio uma voz de cima do firmamento que estava sobre a sua cabeça. Parando eles, abaixavam as asas.

A visão da glória divina

[26] Por cima do firmamento que estava sobre a sua cabeça, havia algo semelhante a um trono, como uma safira; sobre esta espécie de trono, estava sentada uma figura semelhante a um homem.

[27] Vi-a como metal brilhante, como fogo ao redor dela, desde os seus lombos e daí para cima; e desde os seus lombos e daí

[20]Varelserna gick dit andekraften styrde dem, och hjulen lyfte alldeles som de eftersom varelsernas kraft fanns i dem.

[21]När varelserna rörde sig, rörde sig hjulen. När de stod stilla, stod hjulen stilla, och när de lyfte från marken, lyfte hjulen alldeles som de eftersom varelsernas kraft fanns i dem.

[22]Ovanför varelsernas huvuden fanns något som liknade ett valv. Det hade en fruktansvärd glans som av is och välvde sig över deras huvuden.

[23]Under valvet höll de vingarna utsträckta så att de vidrörde de andras, och med två vingar skylde de kroppen.

[24]Jag hörde bruset från deras vingar. När de rörde sig lät det som dånet av stora vatten, som den Väldiges röst — ett larm som från en krigshär. När de stannade sänkte de vingarna.

[25]Över valvet ovanför deras huvuden hördes ett dån,

[26]och däruppe syntes något som liknade safir. Det såg ut som en tron. Och högst uppe, på det som såg ut som en tron, syntes något som tycktes ha mänsklig gestalt.

[27]Från det som föreföll vara hans höfter och uppåt såg jag att det glimmade som av vitt guld — det liknade en eldkrans — och från det som föreföll vara hans höfter och

para baixo, vi-a como fogo e um resplendor ao redor dela.

[28] Como o aspecto do arco que aparece na nuvem em dia de chuva, assim era o resplendor em redor. Esta era a aparência da glória do SENHOR; vendo isto, caí com o rosto em terra e ouvi a voz de quem falava.

Ezequiel 2

A vocação de Ezequiel

[1] Esta voz me disse: Filho do homem, põe-te em pé, e falarei contigo.

[2] Então, entrou em mim o Espírito, quando falava comigo, e me pôs em pé, e ouvi o que me falava.

[3] Ele me disse: Filho do homem, eu te envio aos filhos de Israel, às nações rebeldes que se insurgiram contra mim; eles e seus pais prevaricaram contra mim, até precisamente ao dia de hoje.

[4] Os filhos são de duro semblante e obstinados de coração; eu te envio a eles, e lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus.

[5] Eles, quer ouçam quer deixem de ouvir, porque são casa rebelde, hão de saber que esteve no meio deles um profeta.

[6] Tu, ó filho do homem, não os temas, nem temas as suas palavras, ainda que haja sarças e espinhos para contigo, e tu habites com escorpiões; não temas as suas palavras, nem te assustes com o rosto deles, porque são casa rebelde.

[7] Mas tu lhes dirás as minhas palavras, quer ouçam quer deixem de ouvir, pois são rebeldes.

neråt såg jag något som liknade eld. Han var omstrålad av ljus.

[28]Och som bågen bland molnen en regnvädersdag var det ljus som omstrålade honom. Så tedde sig anblicken av Herrens härlighet. När jag såg detta föll jag ner med ansiktet mot marken. Och jag hörde någon tala.

Hesekiel 2

Hesekiel kallas till profet. Bokrullen

[1]»Människa«, sade han, »res dig upp! Jag vill tala med dig.«

[2]Medan han talade fylldes jag av en andekraft som reste mig upp. Och jag hörde den som talade till mig.

[3]»Människa«, sade han, »jag sänder dig till israeliterna, de trotsiga som trotsar min vilja. Både de och deras fäder har varit upproriska mot mig till den dag som i dag är.

[4-5]Till dessa människor med fräck uppsyn och hårt hjärta sänder jag dig. De är ett motsträvigt folk, men vare sig de lyssnar eller inte skall du säga till dem: ’Så säger Herren Gud.’ De kommer att inse att en profet har varit hos dem.

[6]Människa! Var inte rädd för dem och bli inte skrämd av vad de säger, även om nässlor och törnen omger dig och du bor bland skorpioner. Bli inte skrämd av vad de säger och var inte rädd för dem. De är ju ett motsträvigt folk.

[7]Men vare sig de lyssnar eller inte skall du framföra mina ord till dem. De är ju ett motsträvigt folk.

Visão do rolo de um livro

[8] Tu, ó filho do homem, ouve o que eu te digo, não te insurjas como a casa rebelde; abre a boca e come o que eu te dou.

[9] Então, vi, e eis que certa mão se estendia para mim, e nela se achava o rolo de um livro.

[10] Estendeu-o diante de mim, e estava escrito por dentro e por fora; nele, estavam escritas lamentações, suspiros e ais.

Ezequiel 3

[1] Ainda me disse: Filho do homem, come o que achares; come este rolo, vai e fala à casa de Israel.

[2] Então, abri a boca, e ele me deu a comer o rolo.

[3] E me disse: Filho do homem, dá de comer ao teu ventre e enche as tuas entranhas deste rolo que eu te dou. Eu o comi, e na boca me era doce como o mel.

O comissionamento do profeta

[4] Disse-me ainda: Filho do homem, vai, entra na casa de Israel e dize-lhe as minhas palavras.

[5] Porque tu não és enviado a um povo de estranho falar nem de língua difícil, mas à casa de Israel;

[6] nem a muitos povos de estranho falar e de língua difícil, cujas palavras não possas entender; se eu aos tais te enviasse, certamente, te dariam ouvidos.

[7] Mas a casa de Israel não te dará ouvidos, porque não me quer dar ouvidos a mim;

[8]Människa! Lyssna till vad jag har att säga dig. Var inte motsträvig som detta motsträviga folk. Öppna din mun och ät det jag ger dig.«

[9]Jag såg en hand sträckas fram mot mig, och handen höll en bokrulle.

[10]Han rullade upp den, och jag såg att den var fullskriven på både framsidan och baksidan. Det som stod skrivet där var klagan, suckar och jämmer.

Hesekiel 3

[1]»Människa«, sade han, »ät det du ser här, ät denna rulle. Gå sedan och tala till israeliterna.«

[2]Jag öppnade munnen, och han gav mig rullen att äta.

[3]»Människa«, sade han, »svälj denna rulle som jag räcker dig och fyll din mage med den.« Jag åt den, och den smakade sött som honung.

[4]»Människa«, sade han sedan, »gå nu till israeliterna och tala till dem med mina ord.

[5]Det är inte till ett folk med svårt eller obegripligt språk du sänds utan till israeliterna,

[6]inte till de många folk vars ord du inte kan förstå, folk med svårt eller obegripligt språk. Om det varit till dem jag sänt dig skulle de ha lyssnat på dig.

[7]Men israeliterna kommer inte att vilja lyssna på dig, de vill ju inte lyssna på mig.

pois toda a casa de Israel é de fronte obstinada e dura de coração.

Alla har de hårda pannor och hårda hjärtan.

[8] Eis que fiz duro o teu rosto contra o rosto deles e dura a tua fronte, contra a sua fronte.

[8]Jag skall göra din uppsyn lika stursk som deras och din panna lika hård.

[9] Fiz a tua fronte como o diamante, mais dura do que a pederneira; não os temas, pois, nem te assustes com o seu rosto, porque são casa rebelde.

[9]Jag skall göra din panna hård som diamant, hårdare än flinta. Var inte rädd för dem, låt dem inte skrämma dig. De är ju ett motsträvigt folk.«

[10] Ainda me disse mais: Filho do homem, mete no coração todas as minhas palavras que te hei de falar e ouve-as com os teus ouvidos.

[10]Sedan sade han: »Människa! Hör noga på och lägg allt jag säger dig på minnet.

[11] Eia, pois, vai aos do cativeiro, aos filhos do teu povo, e, quer ouçam quer deixem de ouvir, fala com eles, e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus.

[11]Gå sedan till dina bortförda landsmän och tala till dem. Vare sig de lyssnar eller inte skall du säga till dem: ’Så säger Herren Gud.’«

[12] Levantou-me o Espírito, e ouvi por detrás de mim uma voz de grande estrondo, que, levantando-se do seu lugar, dizia: Bendita seja a glória do SENHOR.

[12]En andekraft lyfte mig, och jag hörde bakom mig ett väldigt dån då Herrens härlighet höjde sig från sin plats.

[13] Ouvi o tatalar das asas dos seres viventes, que tocavam umas nas outras, e o barulho das rodas juntamente com eles e o sonido de um grande estrondo.

[13]Varelsernas vingar brusade när de vidrörde varandra, och hjulen bredvid dem dundrade — ett väldigt dån.

[14] Então, o Espírito me levantou e me levou; eu fui amargurado na excitação do meu espírito; mas a mão do SENHOR se fez muito forte sobre mim.

[14]Andekraften lyfte mig och förde mig bort. Jag var bitter och upprörd under färden, Herrens hand vilade tungt på mig.

[15] Então, fui a Tel-Abibe, aos do exílio, que habitavam junto ao rio Quebar, e passei a morar onde eles habitavam; e, por sete dias, assentei-me ali, atônito, no meio deles.

[15]Och jag kom till de bortförda i Tel Aviv, som bodde vid floden Kevar, till den plats där de bodde. Där satt jag hos dem i sju dagar som förstenad.

O atalaia de Israel

Hesekiels uppdrag som väktare

[16] Findos os sete dias, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[17] Filho do homem, eu te dei por atalaia sobre a casa de Israel; da minha boca ouvirás a palavra e os avisarás da minha parte.

[18] Quando eu disser ao perverso: Certamente, morrerás, e tu não o avisares e nada disseres para o advertir do seu mau caminho, para lhe salvar a vida, esse perverso morrerá na sua iniqüidade, mas o seu sangue da tua mão o requererei.

[19] Mas, se avisares o perverso, e ele não se converter da sua maldade e do seu caminho perverso, ele morrerá na sua iniqüidade, mas tu salvaste a tua alma.

[20] Também quando o justo se desviar da sua justiça e fizer maldade, e eu puser diante dele um tropeço, ele morrerá; visto que não o avisaste, no seu pecado morrerá, e suas justiças que praticara não serão lembradas, mas o seu sangue da tua mão o requererei.

[21] No entanto, se tu avisares o justo, para que não peque, e ele não pecar, certamente, viverá, porque foi avisado; e tu salvaste a tua alma.

[22] A mão do SENHOR veio sobre mim, e ele me disse: Levanta-te e sai para o vale, onde falarei contigo.

[23] Levantei-me e saí para o vale, e eis que a glória do SENHOR estava ali, como a

[16]Efter sju dagar kom Herrens ord till mig:

[17]Människa! Jag gör dig till en väktare för israeliterna. När du hör ett ord från mig skall du framföra min varning.

[18]Om jag säger till den gudlöse: »Ditt straff är döden« och du inte har varnat honom eller avrått honom från onda gärningar för att rädda hans liv, skall den gudlöse dö därför att han syndat, och av dig skall jag utkräva vedergällning för hans blod.

[19]Men om du varnat den gudlöse och han ändå inte upphör med sin ondska och sina onda gärningar, skall han dö därför att han syndat, men du har räddat ditt liv.

[20]Om den rättfärdige upphör att vara rättfärdig och börjar handla orätt när jag lagt en sten i hans väg, skall han dö. Om du inte har varnat honom, skall han dö därför att han syndat. Hans rättfärdiga gärningar skall vara glömda, och av dig skall jag utkräva vedergällning för hans blod.

[21]Men om du varnar den rättfärdige för att synda och han, den rättfärdige, inte syndar, skall han få leva därför att han lydde varningen, och du har räddat ditt liv.

Profeten skall fängslas och bli stum

[22]Där rörde Herrens hand vid mig. Han sade: »Gå ner i dalen. Jag vill tala med dig där.«

[23]Jag begav mig ner i dalen, och där stod Herrens härlighet, så som jag hade sett

glória que eu vira junto ao rio Quebar; e caí com o rosto em terra.

[24] Então, entrou em mim o Espírito, e me pôs em pé, e falou comigo, e me disse: Vai e encerra-te dentro da tua casa.

[25] Porque, ó filho do homem, eis que porão cordas sobre ti e te ligarão com elas; e não sairás ao meio deles.

[26] Farei que a tua língua se pegue ao teu paladar, ficarás mudo e incapaz de os repreender; porque são casa rebelde.

[27] Mas, quando eu falar contigo, darei que fale a tua boca, e lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus: Quem ouvir ouça, e quem deixar de ouvir deixe; porque são casa rebelde.

Ezequiel 4

O cerco simbólico de Jerusalém

[1] Tu, pois, ó filho do homem, toma um tijolo, põe-no diante de ti e grava nele a cidade de Jerusalém.

[2] Põe cerco contra ela, edifica contra ela fortificações, levanta contra ela tranqueiras e põe contra ela arraiais e aríetes em redor.

[3] Toma também uma assadeira de ferro e põe-na por muro de ferro entre ti e a cidade; dirige para ela o rosto, e assim será cercada, e a cercarás; isto servirá de sinal para a casa de Israel.

[4] Deita-te também sobre o teu lado esquerdo e põe a iniqüidade da casa de Israel sobre ele; conforme o número dos

den vid floden Kevar. Och jag föll ner med ansiktet mot marken.

[24]Men jag fylldes av en andekraft som reste mig upp. Han sade till mig: »Gå nu hem och stäng in dig.

[25]Människa! De kommer att slå rep omkring dig och binda dig, så att du inte kan gå ut bland dem.

[26]Jag skall låta din tunga klibba fast vid gommen, så att du blir stum och inte kan tillrättavisa dem. De är ju ett motsträvigt folk.

[27]Men när jag talar med dig skall jag lossa din tunga. Då skall du säga till dem: ’Så säger Herren Gud.’ Den som vill lyssna, han lyssnar, den som inte vill, han låter bli. De är ju ett motsträvigt folk.«

Hesekiel 4

Förutsägelse om Jerusalems belägring

[1]Människa! Tag en lertavla och lägg den framför dig. På den skall du rista in en stad, Jerusalem.

[2]Sedan skall du belägra den. Kasta upp en belägringsvall och bygg en stormningsramp, slå upp ett härläger och ställ upp murbräckor omkring den.

[3]Ställ en järnplåt som en vägg av järn mellan dig och staden. Vänd dig mot den, och håll den belägrad. Du skall belägra den, och detta skall vara ett tecken för Israels folk.

[4]Lägg dig på vänster sida och bär Israels skuld. Så länge du ligger på den sidan skall du bära Israels skuld.

dias que te deitares sobre ele, levarás sobre ti a iniqüidade dela.

5 Porque eu te dei os anos da sua iniqüidade, segundo o número dos dias, trezentos e noventa dias; e levarás sobre ti a iniqüidade da casa de Israel.

5De år de har syndat gör jag till lika många dagar för dig, 390 dagar. Så länge skall du bära Israels skuld.

6 Quando tiveres cumprido estes dias, deitar-te-ás sobre o teu lado direito e levarás sobre ti a iniqüidade da casa de Judá.

6När de dagarna har gått skall du lägga dig ner igen, denna gång på höger sida, och bära Judas skuld 40 dagar. En dag för varje år skall du bära den.

7 Quarenta dias te dei, cada dia por um ano. Voltarás, pois, o rosto para o cerco de Jerusalém, com o teu braço descoberto, e profetizarás contra ela.

7Vänd dig sedan med blottad arm mot det belägrade Jerusalem och profetera mot staden.

8 Eis que te prenderei com cordas; assim não te voltarás de um lado para o outro, até que cumpras os dias do teu cerco.

8Jag slår rep omkring dig, så att du inte kan vända dig från den ena sidan till den andra förrän din belägringstid är över.

9 Toma trigo e cevada, favas e lentilhas, mete-os numa vasilha e faze deles pão; segundo o número dos dias que te deitares sobre o teu lado, trezentos e noventa dias, comerás dele.

9Tag vete och korn, bönor och linser, hirs och emmer, blanda det i ett kärl och baka bröd av det. Det skall du ha som föda under den tid du ligger på sidan, 390 dagar.

10 A tua comida será por peso, vinte siclos por dia; de tempo em tempo, a comerás.

10Den mat du äter måste vägas: 20 siklar om dagen, det är vad du får äta under ett dygn.

11 Também beberás a água por medida, a sexta parte de um him; de tempo em tempo, a beberás.

11Det vatten du skall dricka måste mätas upp: en sjättedels hin är vad du får dricka under ett dygn.

12 O que comeres será como bolos de cevada; cozê-lo-ás sobre esterco de homem, à vista do povo.

12Ät maten i form av kornkakor. Baka dem i allas åsyn, med människoträck som bränsle.

13 Disse o SENHOR: Assim comerão os filhos de Israel o seu pão imundo, entre as nações para onde os lançarei.

13Och Herren sade: »Så skall israeliterna få äta sin mat, oren, bland de folk till vilka jag skall fördriva dem.« —

[14] Então, disse eu: ah! SENHOR Deus! Eis que a minha alma não foi contaminada, pois, desde a minha mocidade até agora, nunca comi animal morto de si mesmo nem dilacerado por feras, nem carne abominável entrou na minha boca.

[14]»Nej, min Herre och Gud«, sade jag, »jag har aldrig gjort mig oren. Aldrig i hela mitt liv har jag ätit kött från självdöda eller rivna djur, och aldrig har orent offerkött kommit i min mun.”

[15] Então, ele me disse: Dei-te esterco de vacas, em lugar de esterco humano; sobre ele prepararás o teu pão.

[15]Han svarade: »Jag tillåter dig att använda kospillning i stället för människoträck att baka ditt bröd över.«

[16] Disse-me ainda: Filho do homem, eis que eu tirarei o sustento de pão em Jerusalém; comerão o pão por peso e, com ansiedade, beberão a água por medida e com espanto;

[16]Sedan sade han: »Människa! Jag skall låta brödet tryta i Jerusalem. De skall äta sitt uppvägda bröd i ängslan och dricka sitt uppmätta vatten i skräck.

[17] porque lhes faltará o pão e a água, espantar-se-ão uns com os outros e se consumirão nas suas iniqüidades.

[17]När bröd och vatten tar slut för dem skall de alla gripas av skräck och tyna bort på grund av sin synd.«

Ezequiel 5

Hesekiel 5

Profetens rakning: en bild av folkets förintelse

[1] Tu, ó filho do homem, toma uma espada afiada; como navalha de barbeiro a tomarás e a farás passar pela tua cabeça e pela tua barba; tomarás uma balança de peso e repartirás os cabelos.

[1]Människa! Tag ett vasst svärd och drag det som en rakkniv över huvud och skägg. Tag sedan en våg och dela upp det avrakade håret.

[2] Uma terça parte queimarás, no meio da cidade, quando se cumprirem os dias do cerco; tomarás outra terça parte e a ferirás com uma espada ao redor da cidade; e a outra terça parte espalharás ao vento; desembainharei a espada atrás deles.

[2]En tredjedel skall du bränna upp inne i staden när belägringstiden är över. En tredjedel skall du hugga med svärd utanför murarna. En tredjedel skall du sprida för vinden. Jag skall förfölja dem med draget svärd.

[3] Desta terça parte tomarás uns poucos e os atarás nas abas da tua veste.

[3]Men spara några strån och knyt in dem i mantelfliken.

[4] Destes ainda tomarás alguns, e os lançarás no meio do fogo, e os queimarás;

[4]Ytterligare några skall du ta undan och kasta i elden och bränna upp. Därifrån skall elden sprida sig till hela Israels folk.

dali sairá um fogo contra toda a casa de Israel.

As causas do cerco de Jerusalém

[5] Assim diz o SENHOR Deus: Esta é Jerusalém; pu-la no meio das nações e terras que estão ao redor dela.

[5]Så säger Herren Gud: Detta är Jerusalem, som jag har satt mitt bland folken, omgivet av främmande länder.

[6] Ela, porém, se rebelou contra os meus juízos, praticando o mal mais do que as nações e transgredindo os meus estatutos mais do que as terras que estão ao redor dela; porque rejeitaram os meus juízos e não andaram nos meus estatutos.

[6]Hon motsatte sig mina stadgar och bud och syndade värre än folken och länderna omkring henne. Mina stadgar förkastade hon, och mina bud följde hon inte.

[7] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Porque sois mais rebeldes do que as nações que estão ao vosso redor e não tendes andado nos meus estatutos, nem cumprido os meus juízos, nem procedido segundo os direitos das nações ao redor de vós,

[7]Därför säger Herren Gud: Ni har varit motsträvigare än de främmande folken runt omkring er, eftersom ni inte har följt mina bud och inte hållit er till mina lagar eller ens till de omgivande folkens lagar.

[8] por isso, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu, eu mesmo, estou contra ti; e executarei juízos no meio de ti, à vista das nações.

[8]Därför säger Herren Gud: Nu skall jag vända mig mot dig, Jerusalem. I dig skall jag fälla min dom i de främmande folkens åsyn.

[9] Farei contigo o que nunca fiz e o que jamais farei, por causa de todas as tuas abominações.

[9]På grund av alla dina avskyvärda bruk skall jag göra med dig vad jag aldrig tidigare har gjort och aldrig senare kommer att göra.

[10] Portanto, os pais devorarão a seus filhos no meio de ti, e os filhos devorarão a seus pais; executarei em ti juízos e tudo o que restar de ti espalharei a todos os ventos.

[10]Ja, i dig skall föräldrar äta sina barn och barn äta sina föräldrar. Jag skall verkställa min dom över dig, och det som är kvar av dig skall jag sprida för alla vindar.

[11] Portanto, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, pois que profanaste o meu santuário com todas as tuas coisas detestáveis e com todas as tuas

[11]Du har orenat min helgedom med alla dina vidriga beläten och alla dina avskyvärda bruk, och därför skall jag, så sant jag lever, säger Herren Gud, gå fram

abominações, eu retirarei, sem piedade, os olhos de ti e não te pouparei.

12 Uma terça parte de ti morrerá de peste e será consumida de fome no meio de ti; outra terça parte cairá à espada em redor de ti; e a outra terça parte espalharei a todos os ventos e desembainharei a espada atrás dela.

13 Assim, se cumprirá a minha ira, e satisfarei neles o meu furor e me consolarei; saberão que eu, o SENHOR, falei no meu zelo, quando cumprir neles o meu furor.

14 Pôr-te-ei em desolação e por objeto de opróbrio entre as nações que estão ao redor de ti, à vista de todos os que passarem.

15 Assim, serás objeto de opróbrio e ludíbrio, de escarmento e espanto às nações que estão ao redor de ti, quando eu executar em ti juízos com ira e indignação, em furiosos castigos. Eu, o SENHOR, falei.

16 Quando eu despedir as malignas flechas da fome contra eles, flechas destruidoras, que eu enviarei para vos destruir, então, aumentarei a fome sobre vós e vos tirarei o sustento de pão.

17 Enviarei sobre vós a fome e bestas-feras que te desfilharão; a peste e o sangue passarão por ti, e trarei a espada sobre ti. Eu, o SENHOR, falei.

Ezequiel 6

Profecia contra a idolatria de Israel

som en rakkniv, utan förskoning, utan barmhärtighet.

12En tredjedel av ditt folk skall dö av pest och gå under av svält inne i dig. En tredjedel skall falla för svärd utanför murarna. En tredjedel skall jag sprida för alla vindar. Jag skall förfölja dem med draget svärd.

13Mitt raseri skall få fritt lopp tills jag släckt min vrede på folket och tagit hämnd. När jag har gett mitt raseri fritt lopp, då skall de inse att jag, Herren, har talat i svartsjuk vrede.

14Jag skall lägga dig i ruiner och göra dig till åtlöje bland folken runt omkring. Alla som går förbi skall se det.

15Du skall bli till skam och åtlöje, till skräck och varnagel för folken runt omkring, när jag i ursinnig vrede verkställer min dom och straffar dig. Jag, Herren, har talat.

16Jag skall sända svältens grymma pilar mot er, och de skall förgöra er. Jag skall göra svälten värre och värre, jag skall låta brödet tryta.

17Jag skall släppa lös svält och grymma vilddjur mot dig, så att du berövas dina barn. Pest och död skall dra fram över dig när jag riktar svärdet mot dig. Jag, Herren, har talat.

Hesekiel 6

Profetia mot Israels offerplatser

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, vira o rosto para os montes de Israel e profetiza contra eles, dizendo:

[3] Montes de Israel, ouvi a palavra do SENHOR Deus: Assim diz o SENHOR Deus aos montes, aos outeiros, aos ribeiros e aos vales: Eis que eu, eu mesmo, trarei a espada sobre vós e destruirei os vossos altos.

[4] Ficarão desolados os vossos altares, e quebrados, os vossos altares de incenso; arrojarei os vossos mortos à espada, diante dos vossos ídolos.

[5] Porei os cadáveres dos filhos de Israel diante dos seus ídolos e espalharei os vossos ossos ao redor dos vossos altares.

[6] Em todos os vossos lugares habitáveis, as cidades serão destruídas, e os altos ficarão desolados, para que os vossos altares sejam destruídos e arruinados, e os vossos ídolos, quebrados e extintos, e os vossos altares do incenso sejam eliminados, e desfeitas as vossas obras.

[7] Os mortos à espada cairão no meio de vós, para que saibais que eu sou o SENHOR.

[8] Mas deixarei um resto, porquanto alguns de vós escapareis da espada entre as nações, quando fordes espalhados pelas terras.

[9] Então, se lembrarão de mim os que dentre vós escaparem entre as nações para onde foram levados em cativeiro; pois me

[1]Herrens ord kom till mig:

[2]Människa! Vänd dig mot Israels berg och profetera mot dem:

[3]Israels berg, hör ordet från Herren Gud! Så säger Herren Gud till bergen och höjderna, till bäckarna och dalarna: Jag skall rikta svärdet mot er och skövla era offerplatser.

[4]Era offeraltaren skall raseras, era rökelsealtaren slås i spillror. Och jag skall vräka era dräpta framför era gudabilder.

[5]Jag skall kasta israeliternas lik framför deras gudabilder, jag skall strö ut era ben kring era altaren.

[6]Överallt där ni bor skall städerna läggas i ruiner och offerplatserna förhärjas. Era offeraltaren skall också raseras och läggas i ruiner, era gudabilder slås i spillror och förstöras, era rökelsealtaren krossas, ja, era verk skall utplånas,

[7]och de dräpta skall falla mitt ibland er. Då skall ni inse att jag är Herren.

[8]Några av er skall undkomma svärdet och hamna bland främmande folk och skingras i främmande länder.

[9]Då skall de tänka på mig bland de folk hos vilka de är fångna, tänka på hur jag krossat deras trolösa hjärtan, som vände

quebrantei por causa do seu coração dissoluto, que se desviou de mim, e por causa dos seus olhos, que se prostituíram após os seus ídolos. Eles terão nojo de si mesmos, por causa dos males que fizeram em todas as suas abominações.

sig från mig, och deras ögon, som lystet sneglade mot gudabilderna. Och de kommer att avsky sig själva för sina onda gärningar och allt det vidriga de gjort.

[10] Saberão que eu sou o SENHOR e não disse debalde que lhes faria este mal.

[10]Då skall de inse att jag är Herren. Det var inte tomma ord när jag hotade dem med denna olycka.

[11] Assim diz o SENHOR Deus: Bate as palmas, bate com o pé e dize: Ah! Por todas as terríveis abominações da casa de Israel! Pois cairão à espada, e de fome, e de peste.

[11]Så säger Herren Gud: Knyt händerna och stampa med fötterna, ropa ut ditt ve över allt det onda och avskyvärda israeliterna har gjort! De skall falla offer för svärd och svält och pest.

[12] O que estiver longe morrerá de peste; o que estiver perto cairá à espada; e o que ficar de resto e cercado morrerá de fome. Assim, neles cumprirei o meu furor.

[12]Den som är långt borta skall dö av pest, den som är nära skall falla för svärd, den som skonats och blivit kvar skall dö av svält. Så skall jag släcka min vrede på dem.

[13] Então, sabereis que eu sou o SENHOR, quando os seus mortos à espada jazerem no meio dos seus ídolos, em redor dos seus altares, em todo outeiro alto, em todos os cimos dos montes e debaixo de toda árvore frondosa, debaixo de todo carvalho espesso, lugares onde ofereciam suave perfume a todos os seus ídolos.

[13]Då skall de inse att jag är Herren, när deras dräpta ligger slängda bland deras gudabilder och kring deras altaren, på alla höga kullar och alla bergstoppar, under varje grönskande träd och varje lummig terebint, överallt där de burit fram offer med blidkande lukt åt sina gudabilder.

[14] Estenderei a mão sobre eles e farei a terra tornar-se desolada, desolada desde o deserto até Ribla, em todas as suas habitações; e saberão que eu sou o SENHOR.

[14]Jag skall lyfta min hand mot dem, och överallt där de bor skall jag göra landet till obygd och ödemark, från öknen ända till Rivla. Då skall de inse att jag är Herren.

Ezequiel 7

O fim vem! O fim vem!

Hesekiel 7

Straff och dom förutsägs

[1] Veio ainda a palavra do SENHOR a mim, dizendo:	[1]Herrens ord kom till mig:
[2] Ó tu, filho do homem, assim diz o SENHOR Deus acerca da terra de Israel: Haverá fim! O fim vem sobre os quatro cantos da terra.	[2]Människa! Så säger Herren Gud till Israels land: Slutet har kommit, slutet har kommit för jordens fyra hörn.
[3] Agora, vem o fim sobre ti; enviarei sobre ti a minha ira, e te julgarei segundo os teus caminhos, e farei cair sobre ti todas as tuas abominações.	[3]Slutet är över dig nu, jag släpper lös min vrede mot dig. Jag skall döma dig för dina gärningar, låta dig plikta för det vidriga du gjort.
[4] Os meus olhos não te pouparão, nem terei piedade, mas porei sobre ti os teus caminhos, e as tuas abominações estarão no meio de ti. Sabereis que eu sou o SENHOR.	[4]Jag skall inte visa dig förskoning, inte barmhärtighet. Jag skall låta dig plikta för dina gärningar, för allt det vidriga du gjort. Då skall ni inse att jag är Herren.
[5] Assim diz o SENHOR Deus: Mal após mal, eis que vêm.	[5]Så säger Herren Gud: Olycka skall följa på olycka.
[6] Haverá fim, vem o fim, despertou-se contra ti;	[6]Slutet har kommit, slutet har kommit. Slutet är över dig.
[7] vem a tua sentença, ó habitante da terra. Vem o tempo; é chegado o dia da turbação, e não da alegria, sobre os montes.	[7]Undergången nalkas, den nalkas dig som bor i landet. Tiden är inne, dagen är nära — förvirring, inga glädjerop på bergen.
[8] Agora, em breve, derramarei o meu furor sobre ti, cumprirei a minha ira contra ti, julgar-te-ei segundo os teus caminhos e porei sobre ti todas as tuas abominações.	[8]Snart skall jag tömma min vrede över dig, släcka min harm på dig. Jag skall döma dig för dina gärningar, låta dig plikta för det vidriga du gjort.
[9] Os meus olhos não te pouparão, nem terei piedade; segundo os teus caminhos, assim te castigarei, e as tuas abominações estarão no meio de ti. Sabereis que eu, o SENHOR, é que firo.	[9]Jag skall inte visa förskoning, inte barmhärtighet. Jag skall låta dig plikta för dina gärningar, för allt det vidriga du gjort. Då skall ni inse att det är jag, Herren, som har slagit er.
[10] Eis o dia, eis que vem; brotou a tua sentença, já floresceu a vara, reverdeceu a soberba.	[10]Dagen randas, undergången är nära, den är redan på väg. Laglösheten frodas, övermodet skjuter skott,

[11] Levantou-se a violência para servir de vara perversa; nada restará deles, nem da sua riqueza, nem dos seus rumores, nem da sua glória.

[12] Vem o tempo, é chegado o dia; o que compra não se alegre, e o que vende não se entristeça; porque a ira ardente está sobre toda a multidão deles.

[13] Porque o que vende não tornará a possuir aquilo que vendeu, por mais que viva; porque a profecia contra a multidão não voltará atrás; ninguém fortalece a sua vida com a sua própria iniqüidade.

[14] Tocaram a trombeta e prepararam tudo, mas não há quem vá à peleja, porque toda a minha ira ardente está sobre toda a multidão deles.

[15] Fora está a espada; dentro, a peste e a fome; o que está no campo morre à espada, e o que está na cidade, a fome e a peste o consomem.

[16] Se alguns deles, fugindo, escaparem, estarão pelos montes, como pombas dos vales, todos gemendo, cada um por causa da sua iniqüidade.

[17] Todas as mãos se tornarão débeis, e todos os joelhos, em água.

[18] Cingir-se-ão de pano de saco, e o horror os cobrirá; em todo rosto haverá vergonha, e calva, em toda a cabeça.

[19] A sua prata lançarão pelas ruas, e o seu ouro lhes será como sujeira; nem a sua prata, nem o seu ouro os poderá livrar no dia da indignação do SENHOR; eles não saciarão a sua fome, nem lhes encherão o

[11]våldet växer till laglös ondska. Inget skall bli kvar av dem, inget av deras larm, inget av deras prål, inget skall bli kvar av deras överdåd.

[12]Tiden är inne, dagen närmar sig. Köparen skall inte glädjas, säljaren inte sörja. Vreden skall kväsa den larmande hopen.

[13]Det säljaren sålt skall han aldrig återse, inte i hela sitt liv. Vreden skall kväsa den larmande hopen. För sina synders skull skall alla mista livet.

[14]Hornsignalen har ljudit, allting är redo, men ingen drar ut i strid. Min vrede skall kväsa den larmande hopen.

[15]Därute härjar svärdet, därinne pest och svält. De som är ute på fälten skall falla för svärdet, de som är inne i staden skall förtäras av svält och pest.

[16]Några av dem skall komma undan och fly till bergen likt dalens duvor, men de skall alla dö, var och en för sina synders skull.

[17]Alla händer förlamas, det rinner längs alla ben.

[18]De sveper sig i säckväv, fasa höljer dem, alla med ansiktet blekt av skam, alla med rakat huvud.

[19]Sitt silver kastar de på gatan, deras guld blir avskräde. Deras silver och guld kan inte rädda dem på Herrens vredes dag. Det kan inte stilla deras hunger, inte fylla

estômago, porque isto lhes foi o tropeço para cair em iniqüidade.

[20] De tais preciosas jóias fizeram seu objeto de soberba e fabricaram suas abomináveis imagens e seus ídolos detestáveis;

[21] portanto, eu fiz que isso lhes fosse por sujeira e o entregarei nas mãos dos estrangeiros, por presa, e aos perversos da terra, por despojo; eles o profanarão.

[22] Desviarei deles o rosto, e profanarão o meu recesso; nele, entrarão profanadores e o saquearão.

[23] Faze cadeia, porque a terra está cheia de crimes de sangue, e a cidade, cheia de violência.

[24] Farei vir os piores de entre as nações, que possuirão as suas casas; farei cessar a arrogância dos valentes, e os seus lugares santos serão profanados.

[25] Vem a destruição; eles buscarão paz, mas não há nenhuma.

[26] Virá miséria sobre miséria, e se levantará rumor sobre rumor; buscarão visões de profetas; mas do sacerdote perecerá a lei, e dos anciãos, o conselho.

[27] O rei se lamentará, e o príncipe se vestirá de horror, e as mãos do povo da terra tremerão de medo; segundo o seu caminho, lhes farei e, com os seus próprios juízos, os julgarei; e saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 8

Visão das abominações em Jerusalém

deras magar. Guld och silver bringade dem på fall.

[20]Dess härliga prakt togs i högmodets tjänst, de gjorde av det sina avskyvärda beläten, sina vidriga avgudar. Därför gör jag det till avskräde.

[21]Jag skall ge det som rov åt främlingar, som byte åt jordens gudlösa, och de kommer att vanhelga det.

[22]Jag skall vända bort ansiktet, och de kommer att vanhelga min klenod. Våldsmän skall tränga in, vanhelga den,

[23]slakta och meja ner, ty blodsdomar fälls i landet, och staden är fylld av våld.

[24]Jag skall föra dit de grymmaste folken, och de skall ta deras hem. Jag skall krossa de starkas övermod, deras helgedomar skall skändas.

[25]När skräcken kommer skall de söka räddning, men ingen räddning finns.

[26]Olycka skall följa på olycka, olycksbud på olycksbud. De skall tigga profeten om syner, prästen har ingen vägledning att ge och de äldste inga råd.

[27]Kungen skall bära sorgdräkt, fursten klä sig i fasa, folkets händer skall skälva. Så som de handlat skall jag handla med dem, så som de dömt skall jag döma dem. Då skall de inse att jag är Herren.

Hesekiel 8

Hesekiel förs till Jerusalem i en syn

[1] No sexto ano, no sexto mês, aos cinco dias do mês, estando eu sentado em minha casa, e os anciãos de Judá, assentados diante de mim, sucedeu que ali a mão do SENHOR Deus caiu sobre mim.

[2] Olhei, e eis uma figura como de fogo; desde os seus lombos e daí para baixo, era fogo e, dos seus lombos para cima, como o resplendor de metal brilhante.

[3] Estendeu ela dali uma semelhança de mão e me tomou pelos cachos da cabeça; o Espírito me levantou entre a terra e o céu e me levou a Jerusalém em visões de Deus, até à entrada da porta do pátio de dentro, que olha para o norte, onde estava colocada a imagem dos ciúmes, que provoca o ciúme de Deus.

[4] Eis que a glória do Deus de Israel estava ali, como a glória que eu vira no vale.

[5] Ele me disse: Filho do homem, levanta agora os olhos para o norte. Levantei os olhos para lá, e eis que do lado norte, à porta do altar, estava esta imagem dos ciúmes, à entrada.

[6] Disse-me ainda: Filho do homem, vês o que eles estão fazendo? As grandes abominações que a casa de Israel faz aqui, para que me afaste do meu santuário? Pois verás ainda maiores abominações.

[7] Ele me levou à porta do átrio; olhei, e eis que havia um buraco na parede. Então, me disse: Filho do homem, cava naquela parede.

[1]Under det sjätte året, på femte dagen i sjätte månaden, när jag satt i mitt hem med de äldste i Juda hos mig, greps jag där av Herren Guds hand.

[2]Jag såg något som tycktes ha mansgestalt. Från vad som föreföll vara hans höfter och neråt var eld, och från hans höfter och uppåt kom liksom ett klart sken, glimmande som vitt guld.

[3]Han sträckte ut något som såg ut som en hand och grep mig i håret. En andekraft lyfte mig upp mellan himmel och jord, och i en syn från Gud fördes jag till Jerusalem, fram till öppningen i den inre porten, den som vetter mot norr. Det är där den bild står som väcker Herrens svartsjuka vrede.

[4]Och där var Israels Guds härlighet, likadan som jag hade sett den i dalen.

Avgudadyrkan vid templet

[5]»Människa«, sade han till mig, »vänd blicken mot norr.« Jag vände blicken mot norr och såg då norr om porten ett altare, och själva vredesbilden stod vid ingången.

[6]»Människa«, sade han till mig, »ser du vad de gör? De vidrigheter israeliterna bedriver här är så oerhörda att jag måste lämna min helgedom. Men du skall få se ännu värre vidrigheter.«

[7]Han förde mig till öppningen mot förgården, och där såg jag ett hål i väggen.

[8] Cavei na parede, e eis que havia uma porta.

[9] Disse-me: Entra e vê as terríveis abominações que eles fazem aqui.

[10] Entrei e vi; eis toda forma de répteis e de animais abomináveis e de todos os ídolos da casa de Israel, pintados na parede em todo o redor.

[11] Setenta homens dos anciãos da casa de Israel, com Jazanias, filho de Safã, que se achava no meio deles, estavam em pé diante das pinturas, tendo cada um na mão o seu incensário; e subia o aroma da nuvem de incenso.

[12] Então, me disse: Viste, filho do homem, o que os anciãos da casa de Israel fazem nas trevas, cada um nas suas câmaras pintadas de imagens? Pois dizem: O SENHOR não nos vê, o SENHOR abandonou a terra.

[13] Disse-me ainda: Tornarás a ver maiores abominações que eles estão fazendo.

[14] Levou-me à entrada da porta da Casa do SENHOR, que está no lado norte, e eis que estavam ali mulheres assentadas chorando a Tamuz.

[15] Disse-me: Vês isto, filho do homem? Verás ainda abominações maiores do que estas.

[16] Levou-me para o átrio de dentro da Casa do SENHOR, e eis que estavam à entrada do templo do SENHOR, entre o pórtico e o altar, cerca de vinte e cinco homens, de

[8]»Människa«, sade han till mig, »bryt dig igenom väggen.« Jag bröt mig igenom väggen, och där såg jag en dörröppning.

[9]»Gå in och se vilka ohyggliga vidrigheter de bedriver här«, sade han.

[10]Jag gick in, och där såg jag alla slags avskyvärda ting, bilder av kräldjur och kreatur, och israeliternas alla avgudabilder ristade på väggarna runt omkring.

[11]Framför dem stod sjuttio av Israels äldste, däribland Jaasanja, Shafans son. Var och en höll ett rökelsekar i handen, och upp steg ett doftande moln av rökelse.

[12]»Människa«, sade han till mig, »ser du vad Israels äldste har för sig i mörkret, var och en i sin avgudakammare? Herren ser oss inte, Herren har övergett landet, säger de.«

[13]Sedan sade han: »Du skall få se dem bedriva ännu värre vidrigheter.«

[14]Han förde mig till öppningen i den port som vetter mot norr och leder till Herrens hus. Där satt några kvinnor och begrät Tammuz.

[15]»Ser du, människa?« sade han. »Men du skall få se vidrigheter ännu värre än dessa.«

[16]Han förde mig till den inre förgården till Herrens hus. Där, vid ingången till Herrens tempel, mellan förhallen och altaret, stod ungefär tjugofem män. De

costas para o templo do SENHOR e com o rosto para o oriente; adoravam o sol, virados para o oriente.

vände ryggen åt Herrens tempel, och med ansiktet mot öster föll de ner och tillbad solen i öster.

[17] Então, me disse: Vês, filho do homem? Acaso, é coisa de pouca monta para a casa de Judá o fazerem eles as abominações que fazem aqui, para que ainda encham de violência a terra e tornem a irritar-me? Ei-los a chegar o ramo ao seu nariz.

[17]»Ser du, människa?« sade han. »Inte nog med de vidrigheter folket i Juda bedriver här, de begår också våldsdåd överallt i landet och har gång på gång väckt min vrede. Och nu sticker de vinrankan i näsan på mig!

[18] Pelo que também eu os tratarei com furor; os meus olhos não pouparão, nem terei piedade. Ainda que me gritem aos ouvidos em alta voz, nem assim os ouvirei.

[18]Jag skall gå till verket med vrede, utan förskoning, utan barmhärtighet. Hur högt de än ropar till mig skall jag inte lyssna.«

Ezequiel 9

Os castigos de Jerusalém

[1] Então, ouvi que gritava em alta voz, dizendo: Chegai-vos, vós executores da cidade, cada um com a sua arma destruidora na mão.

[2] Eis que vinham seis homens a caminho da porta superior, que olha para o norte, cada um com a sua arma esmagadora na mão, e entre eles, certo homem vestido de linho, com um estojo de escrevedor à cintura; entraram e se puseram junto ao altar de bronze.

[3] A glória do Deus de Israel se levantou do querubim sobre o qual estava, indo até à entrada da casa; e o SENHOR clamou ao homem vestido de linho, que tinha o estojo de escrevedor à cintura,

[4] e lhe disse: Passa pelo meio da cidade, pelo meio de Jerusalém, e marca com um sinal a testa dos homens que suspiram e

Hesekiel 9

Mannen med skrivdon och de sex dråparna

[1]Jag hörde honom ropa med hög röst: »Nu skall straffet drabba staden. Grip era dödsbringande vapen!«

[2]Då kom sex män från den övre porten, den som vetter mot norr, var och en med stridsyxa i hand. Bland dem gick en man klädd i linnekläder och med skrivdon i bältet. De gick fram och ställde sig vid kopparaltaret.

[3]Israels Guds härlighet hade nu lyft sig från keruben som den vilat på och flyttat sig till templets tröskel. Han ropade på mannen som var klädd i linnekläder och bar skrivdon i bältet.

[4]»Gå genom staden, genom Jerusalem«, sade Herren till honom, »och rita ett tecken i pannan på dem som suckar och

gemem por causa de todas as abominações que se cometem no meio dela.

5 Aos outros disse, ouvindo eu: Passai pela cidade após ele; e, sem que os vossos olhos poupem e sem que vos compadeçais, matai;

6 matai a velhos, a moços e a virgens, a crianças e a mulheres, até exterminá-los; mas a todo homem que tiver o sinal não vos chegueis; começai pelo meu santuário.

7 Então, começaram pelos anciãos que estavam diante da casa. E ele lhes disse: Contaminai a casa, enchei de mortos os átrios e saí. Saíram e mataram na cidade.

8 Havendo-os eles matado, e ficando eu de resto, caí com o rosto em terra, clamei e disse: ah! SENHOR Deus! Dar-se-á o caso que destruas todo o restante de Israel, derramando o teu furor sobre Jerusalém?

9 Então, me respondeu: A iniqüidade da casa de Israel e de Judá é excessivamente grande, a terra se encheu de sangue, e a cidade, de injustiça; e eles ainda dizem: O SENHOR abandonou a terra, o SENHOR não nos vê.

10 Também quanto a mim, os meus olhos não pouparão, nem me compadecerei; porém sobre a cabeça deles farei recair as suas obras.

11 Eis que o homem que estava vestido de linho, a cuja cintura estava o estojo de escrevedor, relatou, dizendo: Fiz como me mandaste.

Ezequiel 10

stönar över alla de vidrigheter som bedrivs där.«

5Och till de andra hörde jag honom säga: »Följ honom genom staden och slå ihjäl, utan förskoning, utan barmhärtighet.

6Döda gammal och ung, barn och kvinnor, förgör dem, men rör ingen som bär tecknet. Börja vid min helgedom.« Då började de med männen, de äldste, som stod framför templet.

7»Orena templet och fyll förgårdarna med dräpta«, sade han till dem, »gå sedan ut i staden och slå ihjäl.«

8De gjorde så, och jag blev ensam kvar. Jag föll ner med ansiktet mot marken och ropade: »Ack, Herre, min Gud, tänker du förgöra allt som finns kvar av Israel och tömma din vrede över Jerusalem?«

9Han svarade mig: »Israels och Judas skuld är oerhörd. Blod flyter i landet och laglöshet härskar i staden. Herren har övergett landet, Herren ser ingenting, säger de.

10Därför visar jag ingen förskoning, ingen barmhärtighet. Jag skall låta dem plikta för vad de gjort.«

11Mannen som var klädd i linnekläder och bar skrivdon i bältet återvände nu och meddelade: »Jag har gjort som du befallde.«

Hesekiel 10

A visão das brasas de fogo

[1] Olhei, e eis que, no firmamento que estava por cima da cabeça dos querubins, apareceu sobre eles uma como pedra de safira semelhando a forma de um trono.

[2] E falou ao homem vestido de linho, dizendo: Vai por entre as rodas, até debaixo dos querubins, e enche as mãos de brasas acesas dentre os querubins, e espalha-as sobre a cidade. Ele entrou à minha vista.

[3] Os querubins estavam ao lado direito da casa, quando entrou o homem; e a nuvem encheu o átrio interior.

[4] Então, se levantou a glória do SENHOR de sobre o querubim, indo para a entrada da casa; a casa encheu-se da nuvem, e o átrio, da resplandecência da glória do SENHOR.

[5] O tatalar das asas dos querubins se ouviu até ao átrio exterior, como a voz do Deus Todo-Poderoso, quando fala.

[6] Tendo o SENHOR dado ordem ao homem vestido de linho, dizendo: Toma fogo dentre as rodas, dentre os querubins, ele entrou e se pôs junto às rodas.

[7] Então, estendeu um querubim a mão de entre os querubins para o fogo que estava entre os querubins; tomou dele e o pôs nas mãos do homem que estava vestido de linho, o qual o tomou e saiu.

[8] Tinham os querubins uma semelhança de mão de homem debaixo das suas asas.

A visão das quatro rodas

Keruberna

[1]Jag såg att det ovanför valvet över kerubernas huvuden fanns något som liknade safir. Något som tycktes likna en tron syntes ovanför dem.

[2]Han sade till mannen i linnekläder: »Gå in mellan ringarna under keruben och ta händerna fulla med glödande kol från utrymmet mellan keruberna, och sprid dem över staden.« Och jag såg honom gå in.

[3]Keruberna stod söder om templet när mannen gick in. Och molnet fyllde den inre förgården.

[4]När Herrens härlighet höjde sig från keruben och flyttade sig till templets tröskel fylldes templet av molnet och förgården av strålglansen från Herrens härlighet.

[5]Ända ut på den yttre förgården hördes bruset från kerubernas vingar. Det lät som när Gud den Väldige talar.

[6]Då han befallde mannen i linnekläder att hämta eld från utrymmet mellan ringarna, mellan keruberna, gick mannen in där och ställde sig vid ett av hjulen.

[7]Keruben sträckte då ut handen mot elden som brann mellan keruberna, tog av glöden och lade i händerna på den linneklädde. Han tog emot elden och gick därifrån.

[8]Under vingarna på keruberna syntes något som såg ut som människohänder.

[9] Olhei, e eis quatro rodas junto aos querubins, uma roda junto a cada querubim; o aspecto das rodas era brilhante como pedra de berilo.

[9]Jag såg att det bredvid keruberna fanns fyra hjul, ett vid varje kerub. Hjulen gnistrade som krysolit.

[10] Quanto ao seu aspecto, tinham as quatro a mesma aparência; eram como se estivesse uma roda dentro da outra.

[10]Till utseendet var alla fyra likadana. Det var som om ett hjul satt inuti ett annat.

[11] Andando elas, podiam ir em quatro direções e não se viravam quando iam; para onde ia a primeira, seguiam as outras e não se viravam quando iam.

[11]De kunde röra sig åt alla fyra hållen, men de vände sig inte när de rörde sig. De gick i samma riktning som den främste, och de vände sig inte när de rörde sig.

[12] Todo o corpo dos querubins, suas costas, as mãos, as asas e também as rodas que os quatro tinham estavam cheias de olhos ao redor.

[12]Överallt på deras kroppar, på ryggen, händerna och vingarna, och runt de fyra hjulen satt det ögon.

[13] Quanto às rodas, foram elas chamadas girantes, ouvindo-o eu.

[13]Det var dessa hjul som jag hade hört kallas ringar.

[14] Cada um dos seres viventes tinha quatro rostos: o rosto do primeiro era rosto de querubim, o do segundo, rosto de homem, o do terceiro, rosto de leão, e o do quarto, rosto de águia.

[14]Var och en hade fyra ansikten. Det första ansiktet var ett kerubansikte, det andra var ett människoansikte, det tredje ett lejonansikte och det fjärde ett örnansikte.

[15] Os querubins se elevaram. São estes os mesmos seres viventes que vi junto ao rio Quebar.

[15]Keruberna höjde sig. Det var samma varelser som jag sett vid floden Kevar.

[16] Andando os querubins, andavam as rodas juntamente com eles; e, levantando os querubins as suas asas, para se elevarem de sobre a terra, as rodas não se separavam deles.

[16]När keruberna rörde sig, rörde sig också hjulen. Och när keruberna lyfte vingarna för att höja sig från marken rullade hjulen inte bort från dem.

[17] Parando eles, paravam elas; e, elevando-se eles, elevavam-se elas, porque o espírito dos seres viventes estava nelas.

[17]När de stod stilla, stod hjulen stilla, och när de höjde sig, höjde sig hjulen tillsammans med dem eftersom varelsernas kraft fanns i dem.

A glória de Deus abandona o templo

Herrens härlighet lämnar templet

[18] Então, saiu a glória do SENHOR da entrada da casa e parou sobre os querubins.
[19] Os querubins levantaram as suas asas e se elevaram da terra à minha vista, quando saíram acompanhados pelas rodas; pararam à entrada da porta oriental da Casa do SENHOR, e a glória do Deus de Israel estava no alto, sobre eles.
[20] São estes os seres viventes que vi debaixo do Deus de Israel, junto ao rio Quebar, e fiquei sabendo que eram querubins.
[21] Cada um tinha quatro rostos e quatro asas e a semelhança de mãos de homem debaixo das asas.
[22] A aparência dos seus rostos era como a dos rostos que eu vira junto ao rio Quebar; tinham o mesmo aspecto, eram os mesmos seres. Cada qual andava para a sua frente.

Ezequiel 11

O juízo de Deus contra os chefes do povo

[1] Então, o Espírito me levantou e me levou à porta oriental da Casa do SENHOR, a qual olha para o oriente. À entrada da porta, estavam vinte e cinco homens; no meio deles, vi a Jazanias, filho de Azur, e a Pelatias, filho de Benaías, príncipes do povo.
[2] E disse-me: Filho do homem, são estes os homens que maquinam vilezas e aconselham perversamente nesta cidade,
[3] os quais dizem: Não está próximo o tempo de construir casas; esta cidade é a panela, e nós, a carne.

[18]Herrens härlighet lämnade nu templets tröskel och stannade ovanför keruberna.

[19]Keruberna lyfte vingarna och höjde sig från marken. Och jag såg dem ge sig i väg, och hjulen höjde sig alldeles som de. De stannade vid ingången till den östra tempelporten, och ovanpå dem vilade Israels Guds härlighet.

[20]Det var samma varelser som jag sett under Israels Gud vid floden Kevar. Och jag förstod att de var keruber.

[21]Var och en av dem hade fyra ansikten och fyra vingar, och under vingarna satt något som liknade människohänder.

[22]Deras ansikten såg ut som de ansikten jag sett vid floden Kevar. Var och en av dem gick rakt fram.

Hesekiel 11

Dom över Jerusalems ledare

[1]En andekraft lyfte mig och förde mig till den östra tempelporten, den som vetter mot öster. Vid ingången till porten stod tjugofem män. Bland dem såg jag Jaasanja, Assurs son, och Pelatja, Benajas son, folkets ledare.

[2]»Människa! Detta är de män som smider ränker och välver onda planer här i staden«, sade han till mig.

[3]»Det är de som tänker: ’Nu behöver inga hus byggas. Staden är grytan, vi är köttet.’

[4] Portanto, profetiza contra eles, profetiza, ó filho do homem.

[5] Caiu, pois, sobre mim o Espírito do SENHOR e disse-me: Fala: Assim diz o SENHOR: Assim tendes dito, ó casa de Israel; porque, quanto às coisas que vos surgem à mente, eu as conheço.

[6] Multiplicastes os vossos mortos nesta cidade e deles enchestes as suas ruas.

[7] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Os que vós matastes e largastes no meio dela são a carne, e ela, a panela; a vós outros, porém, vos tirarei do meio dela.

[8] Temestes a espada, mas a espada trarei sobre vós, diz o SENHOR Deus.

[9] Tirar-vos-ei do meio dela, e vos entregarei nas mãos de estrangeiros, e executarei juízos entre vós.

[10] Caireis à espada; nos confins de Israel, vos julgarei, e sabereis que eu sou o SENHOR.

[11] Esta cidade não vos servirá de panela, nem vós servireis de carne no seu meio; nos confins de Israel, vos julgarei,

[12] e sabereis que eu sou o SENHOR. Pois não andastes nos meus estatutos, nem executastes os meus juízos; antes, fizestes segundo os juízos das nações que estão em redor de vós.

[13] Ao tempo em que eu profetizava, morreu Pelatias, filho de Benaías. Então, caí com o rosto em terra, clamei em alta voz e disse: ah! SENHOR Deus! Darás fim ao resto de Israel?

Promessa da restauração de Israel

[4]Profetera därför mot dem, människa, profetera!«

[5]Då föll Herrens ande över mig, och han befallde mig att säga: »Så säger Herren: Så tänker ni, israeliter, jag vet vad som rör sig inom er.

[6]Många har ni dräpt här i staden, gatorna har ni fyllt med lik.

[7]Därför säger Herren Gud: De dräpta som ni har hopat här är köttet, staden är grytan. Men er skall jag föra bort härifrån.

[8]Svärdet fruktar ni, och svärdet skall jag rikta mot er, säger Herren Gud.

[9]Jag skall föra bort er härifrån och prisge er åt främlingar. Och jag skall verkställa min dom över er.

[10]För svärd skall ni falla. Vid Israels gräns skall min dom drabba er. Då skall ni inse att jag är Herren.

[11]Staden skall inte vara en gryta för er, och ni skall inte vara köttet i den. Vid Israels gräns skall min dom drabba er.

[12]Då skall ni inse att jag är Herren, ni som inte följde mina bud och inte höll er till mina lagar utan till de omgivande folkens lagar.«

[13]Medan jag profeterade dog Pelatja, Benajas son. Då föll jag ner med ansiktet mot marken och ropade med hög röst: »Ack, Herre, min Gud, tänker du förinta det som är kvar av Israel?«

Trösteord till de bortförda

[14] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[15] Filho do homem, teus irmãos, os teus próprios irmãos, os homens do teu parentesco e toda a casa de Israel, todos eles são aqueles a quem os habitantes de Jerusalém disseram: Apartai-vos para longe do SENHOR; esta terra se nos deu em possessão.

[16] Portanto, dize: Assim diz o SENHOR Deus: Ainda que os lancei para longe entre as nações e ainda que os espalhei pelas terras, todavia, lhes servirei de santuário, por um pouco de tempo, nas terras para onde foram.

[17] Dize ainda: Assim diz o SENHOR Deus: Hei de ajuntá-los do meio dos povos, e os recolherei das terras para onde foram lançados, e lhes darei a terra de Israel.

[18] Voltarão para ali e tirarão dela todos os seus ídolos detestáveis e todas as suas abominações.

[19] Dar-lhes-ei um só coração, espírito novo porei dentro deles; tirarei da sua carne o coração de pedra e lhes darei coração de carne;

[20] para que andem nos meus estatutos, e guardem os meus juízos, e os executem; eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

[21] Mas, quanto àqueles cujo coração se compraz em seus ídolos detestáveis e abominações, eu farei recair sobre sua cabeça as suas obras, diz o SENHOR Deus.

[14]Herrens ord kom till mig:

[15]Människa! Om alla dina bröder och fränder, om hela Israels folk, säger invånarna i Jerusalem: »De är långt borta från Herren. Landet har givits åt oss som arv och egendom.«

[16]Säg därför: Så säger Herren Gud: Ja, jag har fört dem långt bort bland folken och skingrat dem i främmande länder. Men jag har varit något av en helgedom för dem i de länder där de befinner sig.

[17]Säg därför: Så säger Herren Gud: Jag skall samla in er bland folken och föra er tillbaka från de länder dit ni skingrats, och åt er skall jag ge Israels land.

[18]När de har återvänt dit skall de avlägsna alla vidriga beläten och alla avskyvärda bruk.

[19]Jag skall ge dem ett nytt hjärta och fylla dem med en ny ande. Jag skall ta bort stenhjärtat ur kroppen på dem och ge dem ett hjärta av kött,

[20]så att de följer mina bud och håller sig till mina stadgar och lever efter dem. Så skall de vara mitt folk, och jag skall vara deras Gud.

[21]Men de som håller fast vid sina vidriga beläten och avskyvärda bruk, dem skall jag låta plikta för vad de har gjort, säger Herren Gud.

Herrens härlighet lämnar Jerusalem

[22] Então, os querubins elevaram as suas asas, e as rodas os acompanhavam; e a glória do Deus de Israel estava no alto, sobre eles.

[22]Keruberna lyfte vingarna och hjulen följde med, och Israels Guds härlighet vilade ovanpå keruberna.

[23] A glória do SENHOR subiu do meio da cidade e se pôs sobre o monte que está ao oriente da cidade.

[23]Herrens härlighet höjde sig och lämnade staden och stannade på berget öster om den.

[24] Depois, o Espírito de Deus me levantou e me levou na sua visão à Caldéia, para os do cativeiro; e de mim se foi a visão que eu tivera.

[24]En andekraft lyfte mig, och i en syn ingiven av Guds ande förde den mig till Kaldeen, till de bortförda. Sedan försvann synen,

[25] Então, falei aos do cativeiro todas as coisas que o SENHOR me havia mostrado.

[25]och jag berättade för dem allt vad Herren låtit mig se.

Ezequiel 12

O profeta descreve o cativeiro

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, tu habitas no meio da casa rebelde, que tem olhos para ver e não vê, tem ouvidos para ouvir e não ouve, porque é casa rebelde.

[3] Tu, pois, ó filho do homem, prepara a bagagem de exílio e de dia sai, à vista deles, para o exílio; e, do lugar onde estás, parte para outro lugar, à vista deles. Bem pode ser que o entendam, ainda que eles são casa rebelde.

[4] À vista deles, pois, traze para a rua, de dia, a tua bagagem de exílio; depois, à tarde, sairás, à vista deles, como quem vai para o exílio.

[5] Abre um buraco na parede, à vista deles, e sai por ali.

[6] À vista deles, aos ombros a levarás; às escuras, a transportarás; cobre o rosto

Hesekiel 12

Förutsägelse om deportation

[1]Herrens ord kom till mig:

[2]Människa! Du lever bland ett motsträvigt folk. De har ögon att se med, men de ser inte. De har öron att höra med, men de hör inte. De är ju ett motsträvigt folk.

[3]Därför skall du, människa, mitt på dagen och i deras åsyn göra i ordning en sådan packning som förvisade brukar ha och i deras åsyn dra bort från platsen där du bor till en annan plats. Om de nu lägger märke till det — de är ju ett motsträvigt folk.

[4]Mitt på dagen och i deras åsyn skall du bära ut din packning som om du skulle förvisas. På kvällen och i deras åsyn ger du dig sedan av som förvisade brukar göra.

[5]I deras åsyn skall du göra ett hål i muren och bära ut din packning genom det.

[6]Lyft upp den på axeln i deras åsyn och dra bort med den i skymningen. Täck över

para que não vejas a terra; porque por sinal te pus à casa de Israel.

[7] Como se me ordenou, assim eu fiz: de dia, levei para fora a minha bagagem de exílio; então, à tarde, com as mãos abri para mim um buraco na parede; às escuras, eu saí e, aos ombros, transportei a bagagem, à vista deles.

[8] Pela manhã, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[9] Filho do homem, não te perguntou a casa de Israel, aquela casa rebelde: Que fazes tu?

[10] Dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Esta sentença refere-se ao príncipe em Jerusalém e a toda a casa de Israel, que está no meio dela.

[11] Dize: Eu sou o vosso sinal. Como eu fiz, assim se lhes fará a eles; irão para o exílio, para o cativeiro.

[12] O príncipe que está no meio deles levará aos ombros a bagagem e, às escuras, sairá; abrirá um buraco na parede para sair por ele; cobrirá o rosto para que seus olhos não vejam a terra.

[13] Também estenderei a minha rede sobre ele, e será apanhado nas minhas malhas; levá-lo-ei a Babilônia, à terra dos caldeus, mas não a verá, ainda que venha a morrer ali.

[14] A todos os ventos espalharei todos os que, para o ajudarem, estão ao redor dele, e todas as suas tropas; desembainharei a espada após eles.

ansiktet, så att du inte ser landet. Jag gör dig till ett tecken för israeliterna.

[7]Jag gjorde så som jag hade blivit befalld. Mitt på dagen bar jag ut min packning som om jag skulle förvisas. På kvällen gjorde jag med händerna ett hål i muren, och i deras åsyn drog jag bort i skymningen med packningen som jag lyft upp på axeln.

[8]På morgonen kom Herrens ord till mig:

[9]Människa! Israeliterna, det motsträviga folket, säger ju till dig: »Vad är det du gör?«

[10]Svara dem: Så säger Herren Gud: Denna profetia gäller Jerusalem och alla israeliter där.

[11]Säg: Jag är ett tecken för er. Så som jag har gjort, så skall det ske med dem. De skall förvisas, de skall föras bort.

[12]Fursten som är bland dem skall i skymningen lyfta upp sin packning på axeln och ge sig av. Man skall göra ett hål i muren, så att packningen kan bäras ut, och han skall täcka över ansiktet, så att han inte ser landet.

[13]Jag skall breda ut mitt nät över honom, och han skall fastna i mina garn. Sedan skall jag föra honom till Babylonien, kaldeernas land, men han kommer inte att kunna se det landet. Och där skall han dö.

[14]Hela hans följe, hans medhjälpare och hans trupper, skall jag sprida för alla vindar, och jag skall förfölja dem med draget svärd.

[15] Saberão que eu sou o SENHOR, quando eu os dispersar entre as nações e os espalhar pelas terras.

[16] Deles deixarei ficar alguns poucos, escapos da espada, da fome e da peste, para que publiquem todas as suas coisas abomináveis entre as nações para onde forem; e saberão que eu sou o SENHOR.

[17] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[18] Filho do homem, o teu pão comerás com tremor e a tua água beberás com estremecimento e ansiedade;

[19] e dirás ao povo da terra: Assim diz o SENHOR Deus acerca dos habitantes de Jerusalém, na terra de Israel: O seu pão comerão com ansiedade e a sua água beberão com espanto, pois que a sua terra será despojada de tudo quanto contém, por causa da violência de todos os que nela habitam.

[20] As cidades habitadas cairão em ruínas, e a terra se tornará em desolação; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[21] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[22] Filho do homem, que provérbio é esse que vós tendes na terra de Israel: Prolongue-se o tempo, e não se cumpra a profecia?

[23] Portanto, dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Farei cessar esse provérbio, e já não se servirão dele em Israel; mas dize-lhes: Os dias estão

[15]När jag skingrar dem bland folken och sprider ut dem i främmande länder, då skall de inse att jag är Herren.

[16]Men några av dem skall jag låta undkomma svärd och svält och pest, så att de kan berätta om sina vidriga gärningar för de folk som de kommer till. Då skall de inse att jag är Herren.

[17]Herrens ord kom till mig:

[18]Människa! Ät ditt bröd med bävan och drick ditt vatten med oro och ängslan.

[19]Säg till folket i landet: Så säger Herren Gud om Jerusalems invånare i Israels land: De skall äta sitt bröd i ängslan och dricka sitt vatten i skräck. Ty landet skall ligga öde och folktomt på grund av invånarnas alla våldsdåd.

[20]Städer där människor bott skall ligga i ruiner och landet skall vara en ödemark. Då skall ni inse att jag är Herren.

Synerna skall bli verklighet

[21]Herrens ord kom till mig:

[22]Människa! Vad är det för ett talesätt ni har i Israel: Tiden går och inga syner slår in.

[23]Säg till dem: Så säger Herren Gud: Jag skall göra slut på det talesättet. Det skall aldrig mer brukas i Israel. Säg i stället till dem: Tiden är inne och alla syner blir verklighet.

próximos e o cumprimento de toda profecia.

24 Porque já não haverá visão falsa nenhuma, nem adivinhação lisonjeira, no meio da casa de Israel.

25 Porque eu, o SENHOR, falarei, e a palavra que eu falar se cumprirá e não será retardada; porque, em vossos dias, ó casa rebelde, falarei a palavra e a cumprirei, diz o SENHOR Deus.

26 Veio-me ainda a palavra do SENHOR, dizendo:

27 Filho do homem, eis que os da casa de Israel dizem: A visão que tem este é para muitos dias, e ele profetiza de tempos que estão mui longe.

28 Portanto, dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Não será retardada nenhuma das minhas palavras; e a palavra que falei se cumprirá, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 13

Profecia contra os falsos profetas

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, profetiza contra os profetas de Israel que, profetizando, exprimem, como dizes, o que lhes vem do coração. Ouvi a palavra do SENHOR.

3 Assim diz o SENHOR Deus: Ai dos profetas loucos, que seguem o seu próprio espírito sem nada ter visto!

4 Os teus profetas, ó Israel, são como raposas entre as ruínas.

24Inga falska syner och insmickrande spådomar skall längre finnas bland israeliterna.

25Vilket ord jag, Herren, än uttalar kommer det att gå i uppfyllelse. Det kommer inte att dröja länge. I er egen tid, motsträviga folk, kommer jag att uttala mitt ord och låta det gå i uppfyllelse, säger Herren Gud.

26Herrens ord kom till mig:

27Människa! Israeliterna säger: »Hans syn gäller en annan tid, det är om en avlägsen framtid han profeterar.«

28Säg till dem: Så säger Herren Gud: Det kommer inte att dröja länge förrän mitt ord, det ord jag uttalar, går i uppfyllelse, säger Herren Gud.

Hesekiel 13

Verop över falska profeter

1Herrens ord kom till mig:

2Människa! Profetera mot de profeter som profeterar i Israel, säg till dem som profeterar sina egna ingivelser: Hör ordet från Herren:

3Så säger Herren Gud: Ve de narraktiga profeter som följer sin egen inbillning och inga syner har haft.

4Dina profeter, Israel, har blivit som schakaler bland ruiner.

[5] Não subistes às brechas, nem fizestes muros para a casa de Israel, para que ela permaneça firme na peleja no Dia do SENHOR.

[5]Ni har inte ställt er i bräscherna i muren, och ni har inte byggt upp muren till skydd för israeliterna, så att de kan hålla stånd i kampen på Herrens dag.

[6] Tiveram visões falsas e adivinhação mentirosa os que dizem: O SENHOR disse; quando o SENHOR os não enviou; e esperam o cumprimento da palavra.

[6]Deras syner är falska och deras spådomar lögn. »Detta är Herrens ord«, säger de, trots att Herren inte har sänt dem. Ändå väntar de sig att han skall låta deras ord gå i uppfyllelse.

[7] Não tivestes visões falsas e não falastes adivinhação mentirosa, quando dissestes: O SENHOR diz, sendo que eu tal não falei?

[7]Men de syner ni ser är falska, de spådomar ni uttalar är lögn! »Detta är Herrens ord«, säger ni, trots att jag inte har talat.

[8] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como falais falsidade e tendes visões mentirosas, por isso, eu sou contra vós outros, diz o SENHOR Deus.

[8]Därför säger Herren Gud: Eftersom era ord är falska och era syner lögn skall jag gripa in mot er. Detta är Herren Guds ord.

[9] Minha mão será contra os profetas que têm visões falsas e que adivinham mentiras; não estarão no conselho do meu povo, não serão inscritos nos registros da casa de Israel, nem entrarão na terra de Israel. Sabereis que eu sou o SENHOR Deus.

[9]Jag skall slå ner på de profeter vars syner är falska och vars spådomar är lögn. De skall inte få tillhöra mitt folks församling, inte skrivas in i israeliternas släktregister och aldrig få komma till Israels land. Då skall ni inse att jag är Herren Gud.

[10] Visto que andam enganando, sim, enganando o meu povo, dizendo: Paz, quando não há paz, e quando se edifica uma parede, e os profetas a caiam,

[10]De har fört mitt folk vilse och sagt: »Allt är väl«, trots att allt inte var väl. De kalkar den vägg som folket har rest.

[11] dize aos que a caiam que ela ruirá. Haverá chuva de inundar. Vós, ó pedras de saraivada, caireis, e tu, vento tempestuoso, irromperás.

[11]Säg därför till dem som stryker på kalken: Väggen skall falla! Slagregn skall komma, hagel vräka ner, stormvinden bryta lös.

[12] Ora, eis que, caindo a parede, não vos dirão: Onde está a cal com que a caiastes?

[12]Och när väggen faller skall man fråga er: »Var är nu kalken ni strök på?«

[13] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Tempestuoso vento farei irromper no meu furor, e chuva de inundar haverá na minha ira, e pedras de saraivada, na minha indignação, para a consumir.

[14] Derribarei a parede que caiastes, darei com ela por terra, e o seu fundamento se descobrirá; quando cair, perecereis no meio dela e sabereis que eu sou o SENHOR.

[15] Assim, cumprirei o meu furor contra a parede e contra os que a caiaram e vos direi: a parede já não existe, nem aqueles que a caiaram,

[16] os profetas de Israel que profetizaram a respeito de Jerusalém e para ela têm visões de paz, quando não há paz, diz o SENHOR Deus.

Contra as falsas profetisas

[17] Tu, ó filho do homem, põe-te contra as filhas do teu povo que profetizam de seu coração, profetiza contra elas

[18] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Ai das que cosem invólucros feiticeiros para todas as articulações das mãos e fazem véus para cabeças de todo tamanho, para caçarem almas! Querereis matar as almas do meu povo e preservar outras para vós mesmas?

[19] Vós me profanastes entre o meu povo, por punhados de cevada e por pedaços de pão, para matardes as almas que não haviam de morrer e para preservardes com vida as almas que não haviam de

[13]Därför säger Herren Gud: I min vrede skall jag släppa stormvinden lös, mitt raseri skall få slagregn att falla och min vrede förgörande hagel.

[14]Jag skall riva väggen ni kalkat och jämna den med marken, så att dess grundstenar blottas. Och när staden faller skall ni gå under där. Då skall ni inse att jag är Herren.

[15]Jag skall ge mitt raseri fritt lopp, mot väggen och mot dem som kalkade den. Jag skall säga till er: Borta är väggen, borta är de som kalkade den,

[16]de profeter i Israel som predikade om Jerusalem och i sina syner såg att allt var väl, trots att allt inte var väl, säger Herren Gud.

Verop över falska profetissor

[17]Människa! Vänd dig mot de kvinnor bland ditt folk som framträder som profeter med sina egna ingivelser. Profetera mot dem

[18]och säg: Så säger Herren Gud: Ve er som syr band för alla handleder och gör slöjor åt alla, stora som små, för att fånga in människor. Skall ni fånga in människor till skada för mitt folk och låta andra leva till gagn för er själva?

[19]För en handfull korn och några brödbitar vanhelgar ni mig inför mitt folk. Ni vill bringa död åt dem som inte skall dö och liv åt dem som inte skall leva. Ni ljuger för mitt folk, som gärna lyssnar på lögner.

viver, mentindo, assim, ao meu povo, que escuta mentiras.

[20] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis aí vou eu contra vossos invólucros feiticeiros, com que vós caçais as almas como aves, e as arrancarei de vossas mãos; soltarei livres como aves as almas que prendestes.

[21] Também rasgarei os vossos véus e livrarei o meu povo das vossas mãos, e nunca mais estará ao vosso alcance para ser caçado; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[22] Visto que com falsidade entristecestes o coração do justo, não o havendo eu entristecido, e fortalecestes as mãos do perverso para que não se desviasse do seu mau caminho e vivesse,

[23] por isso, já não tereis visões falsas, nem jamais fareis adivinhações; livrarei o meu povo das vossas mãos, e sabereis que eu sou o SENHOR.

[20]Därför säger Herren Gud: Jag skall ta itu med de band som ni fångar in människor med. Jag skall slita dem från era armar, och de människor ni har fångat skall jag släppa fria.

[21]Jag skall slita sönder era slöjor och rycka mitt folk ur ert grepp, ni skall inte längre ha dem i ert våld som ett byte. Då skall ni inse att jag är Herren.

[22]Utan anledning plågade ni den rättfärdige, men jag har aldrig plågat honom. Och i stället för att rädda den gudlöses liv uppmuntrade ni honom att fortsätta med sina onda gärningar.

[23]Därför är det nu slut med era falska syner och spådomar. Jag skall rycka mitt folk ur ert grepp. Då skall ni inse att jag är Herren.

Ezequiel 14

O castigo dos idólatras

[1] Então, vieram ter comigo alguns dos anciãos de Israel e se assentaram diante de mim.

[2] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[3] Filho do homem, estes homens levantaram os seus ídolos dentro do seu coração, tropeço para a iniqüidade que sempre têm eles diante de si; acaso, permitirei que eles me interroguem?

Hesekiel 14

Varningsord till avgudadyrkarna

[1]Några av Israels äldste uppsökte mig och satte sig framför mig.

[2]Då kom Herrens ord till mig:

[3]Människa! Dessa män hänger sig åt sina avgudabilder, de ägnar sig åt den synd som blir deras fall. Skulle jag låta dem fråga mig om råd?

[4] Portanto, fala com eles e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Qualquer homem da casa de Israel que levantar os seus ídolos dentro do seu coração, e tem tal tropeço para a sua iniqüidade, e vier ao profeta, eu, o SENHOR, vindo ele, lhe responderei segundo a multidão dos seus ídolos;

[4]Tala nu till dem och säg: Så säger Herren Gud: Om någon israelit hänger sig åt sina avgudabilder och ägnar sig åt den synd som blir hans fall men ändå vänder sig till en profet, skall jag, Herren, själv svara honom som hans avguderi förtjänar.

[5] para que eu possa apanhar a casa de Israel no seu próprio coração, porquanto todos se apartaram de mim para seguirem os seus ídolos.

[5]Jag skall sätta skräck i israeliterna, ty de har alla övergett mig för sina avgudabilders skull.

[6] Portanto, dize à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Convertei-vos, e apartai-vos dos vossos ídolos, e dai as costas a todas as vossas abominações,

[6]Säg nu till israeliterna: Så säger Herren Gud: Vänd om! Vänd er bort från era avgudabilder, vänd er bort från alla era vidrigheter.

[7] porque qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que moram em Israel que se alienar de mim, e levantar os seus ídolos dentro do seu coração, e tiver tal tropeço para a iniqüidade, e vier ao profeta, para me consultar por meio dele, a esse, eu, o SENHOR, responderei por mim mesmo.

[7]Ty om någon israelit eller invandrare i Israel vänder mig ryggen och hänger sig åt sina avgudabilder och ägnar sig åt den synd som blir hans fall men ändå går till en profet och ber honom rådfråga mig, skall jag, Herren, själv svara honom.

[8] Voltarei o rosto contra o tal homem, e o farei sinal e provérbio, e eliminá-lo-ei do meio do meu povo; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[8]Jag skall ta itu med den mannen och göra honom till en visa och ett varnande exempel, och jag skall utstöta honom ur mitt folk. Då skall ni inse att jag är Herren.

[9] Se o profeta for enganado e falar alguma coisa, fui eu, o SENHOR, que enganei esse profeta; estenderei a mão contra ele e o eliminarei do meio do meu povo de Israel.

[9]Men om profeten förleds till att tala, är det jag, Herren, som har förlett den profeten. Jag skall lyfta min hand mot honom och utplåna honom ur mitt folk Israel.

[10] Ambos levarão sobre si a sua iniqüidade; a iniqüidade daquele que consulta será como a do profeta;

[10]Bägge skall de få sitt straff, profeten och den som frågat honom skall få samma straff,

[11] para que a casa de Israel não se desvie mais de mim, nem mais se contamine com todas as suas transgressões. Então, diz o SENHOR Deus: Eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

A justiça dos castigos de Deus

[12] Veio ainda a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[13] Filho do homem, quando uma terra pecar contra mim, cometendo graves transgressões, estenderei a mão contra ela, e tornarei instável o sustento do pão, e enviarei contra ela fome, e eliminarei dela homens e animais;

[14] ainda que estivessem no meio dela estes três homens, Noé, Daniel e Jó, eles, pela sua justiça, salvariam apenas a sua própria vida, diz o SENHOR Deus.

[15] Se eu fizer passar pela terra bestas-feras, e elas a assolarem, que fique assolada, e ninguém possa passar por ela por causa das feras;

[16] tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, ainda que esses três homens estivessem no meio dela, não salvariam nem a seus filhos nem a suas filhas; só eles seriam salvos, e a terra seria assolada.

[17] Ou se eu fizer vir a espada sobre essa terra e disser: Espada, passa pela terra; e eu eliminar dela homens e animais,

[18] tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, ainda que esses três homens estivessem no meio dela, não salvariam nem a seus filhos nem a suas filhas; só eles seriam salvos.

[11]så att israeliterna inte längre irrar bort från mig, inte längre orenar sig med alla sina synder. De skall vara mitt folk, och jag skall vara deras Gud, säger Herren Gud.

Domen över Jerusalem är ofrånkomlig

[12]Herrens ord kom till mig:

[13]Människa! Om ett land syndade mot mig med trolösa handlingar och jag lyfte min hand mot det och lät brödet tryta och sände svält över landet och utrotade människor och boskap,

[14]och om Noa, Daniel och Job levde där, skulle dessa tre män med all sin rättfärdighet bara rädda sina egna liv, säger Herren Gud.

[15]Eller om jag lät grymma vilddjur härja i landet och döda alla, så att det blev en ödemark där ingen vågade färdas på grund av vilddjuren,

[16]och om dessa tre män levde där, skulle de, så sant jag lever, säger Herren Gud, inte kunna rädda ens sina söner och döttrar. Endast de själva skulle bli räddade, och landet skulle bli en ödemark.

[17]Eller om jag riktade svärdet mot landet, om jag befallde det att härja i landet och jag utrotade människor och boskap,

[18]och om dessa tre män levde där, skulle de, så sant jag lever, säger Herren Gud, inte kunna rädda sina söner och döttrar. Endast de själva skulle bli räddade.

[19] Ou se eu enviar a peste sobre essa terra e derramar o meu furor sobre ela com sangue, para eliminar dela homens e animais,

[19]Eller om jag sände pest mot landet och tömde min dödande vrede över det och utrotade människor och boskap,

[20] tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, ainda que Noé, Daniel e Jó estivessem no meio dela, não salvariam nem a seu filho nem a sua filha; pela sua justiça salvariam apenas a sua própria vida.

[20]och om Noa, Daniel och Job levde där, skulle de, så sant jag lever, säger Herren Gud, inte kunna rädda ens sin son eller dotter. Med sin rättfärdighet skulle de bara rädda sina egna liv.

[21] Porque assim diz o SENHOR Deus: Quanto mais, se eu enviar os meus quatro maus juízos, a espada, a fome, as bestas-feras e a peste, contra Jerusalém, para eliminar dela homens e animais?

[21]Så säger Herren Gud: När jag har sänt mina fyra hårdaste straff mot Jerusalem — svärd och svält, vilddjur och pest — för att utrota människor och boskap,

[22] Mas eis que alguns restarão nela, que levarão fora tanto filhos como filhas; eis que eles virão a vós outros, e vereis o seu caminho e os seus feitos; e ficareis consolados do mal que eu fiz vir sobre Jerusalém, sim, de tudo o que fiz vir sobre ela.

[22]skall det ändå finnas några som har överlevt och som kommer till er tillsammans med sina söner och döttrar. Och när ni ser hur de lever och handlar kommer ni att finna tröst för det onda jag har låtit drabba Jerusalem, för allt jag har låtit drabba staden.

[23] Eles vos consolarão quando virdes o seu caminho e os seus feitos; e sabereis que não foi sem motivo tudo quanto fiz nela, diz o SENHOR Deus.

[23]Det skall bli en tröst för er att se hur de lever och handlar. Då skall ni inse att det inte var utan orsak som jag gjorde vad jag gjorde där, säger Herren Gud.

Ezequiel 15

Jerusalém é qual videira inútil

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, por que mais é o sarmento de videira que qualquer outro, o sarmento que está entre as árvores do bosque?

Hesekiel 15

Jerusalem, den odugliga vinstocken

[1]Herrens ord kom till mig:

[2]Människa! Vad utmärker vinstocken framför de andra träden, vinrankan som ett träd bland andra?

[3] Toma-se dele madeira para fazer alguma obra? Ou toma-se dele alguma estaca, para que se lhe pendure algum objeto?

[4] Eis que é lançado no fogo, para ser consumido; se ambas as suas extremidades consome o fogo, e o meio dele fica também queimado, serviria, acaso, para alguma obra?

[5] Ora, se, estando inteiro, não servia para obra alguma, quanto menos sendo consumido pelo fogo ou sendo queimado, se faria dele qualquer obra?

[6] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como o sarmento da videira entre as árvores do bosque, que dei ao fogo para que seja consumido, assim entregarei os habitantes de Jerusalém.

[7] Voltarei o rosto contra eles; ainda que saiam do fogo, o fogo os consumirá; e sabereis que eu sou o SENHOR, quando tiver voltado o rosto contra eles.

[8] Tornarei a terra em desolação, porquanto cometeram graves transgressões, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 16

A infidelidade de Jerusalém

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, faze conhecer a Jerusalém as suas abominações;

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus a Jerusalém: A tua origem e o teu nascimento procedem da terra dos cananeus; teu pai era amorreu, e tua mãe, hetéia.

[3]Kan trä från den användas till något, kan man ens göra en knagg att hänga saker på?

[4]Och om den har lagts på elden och elden har förbränt ändarna och resten är svedd, duger den då till något?

[5]Nej, inte ens när den var oskadd gick den att använda till något. Hur skulle den då kunna användas till något när elden har förbränt den och svett den?

[6]Därför säger Herren Gud: Så som jag av alla träd har lagt vinstocken på elden, så skall jag också göra med Jerusalems invånare.

[7]Jag skall ta itu med dem. Elden undslapp de, men eld skall förtära dem. När jag tar itu med dem, då skall ni inse att jag är Herren.

[8]Jag skall göra landet till en ödemark, därför att de har handlat trolöst, säger Herren Gud.

Hesekiel 16

Jerusalem, Guds hittebarn och hustru

[1]Herrens ord kom till mig:

[2]Människa! Låt Jerusalem höra om det vidriga hon har gjort.

[3]Du skall säga: Så säger Herren Gud till Jerusalem: Du härstammar från kanaaneernas land, där föddes du. Din far var amoré och din mor en hettitisk kvinna.

[4] Quanto ao teu nascimento, no dia em que nasceste, não te foi cortado o umbigo, nem foste lavada com água para te limpar, nem esfregada com sal, nem envolta em faixas.

[5] Não se apiedou de ti olho algum, para te fazer alguma destas coisas, compadecido de ti; antes, foste lançada em pleno campo, no dia em que nasceste, porque tiveram nojo de ti.

[6] Passando eu por junto de ti, vi-te a revolver-te no teu sangue e te disse: Ainda que estás no teu sangue, vive; sim, ainda que estás no teu sangue, vive.

[7] Eu te fiz multiplicar como o renovo do campo; cresceste, e te engrandeceste, e chegaste a grande formosura; formaram-se os teus seios, e te cresceram cabelos; no entanto, estavas nua e descoberta.

[8] Passando eu por junto de ti, vi-te, e eis que o teu tempo era tempo de amores; estendi sobre ti as abas do meu manto e cobri a tua nudez; dei-te juramento e entrei em aliança contigo, diz o SENHOR Deus; e passaste a ser minha.

[9] Então, te lavei com água, e te enxuguei do teu sangue, e te ungi com óleo.

[10] Também te vesti de roupas bordadas, e te calcei com couro da melhor qualidade, e te cingi de linho fino, e te cobri de seda.

[11] Também te adornei com enfeites e te pus braceletes nas mãos e colar à roda do teu pescoço.

[4]Så gick det till vid din födelse: när du föddes klippte ingen av din navelsträng, du tvättades inte ren med vatten, du gneds inte in med salt och blev inte lindad.

[5]Ingen förbarmade sig och gjorde något av detta för dig, ingen kände medlidande med dig. Med avsky kastade man ut dig på bara marken när du föddes.

[6]Jag gick där förbi och såg dig sprattla i ditt blod. »Du skall leva«, sade jag till dig, där du låg i ditt blod.

[7]Jag lät dig växa upp som en blomma på marken. Du växte upp och blev stor, du blev strålande vacker. Dina bröst blev fasta och du fick hår. Men du var naken.

[8]Jag gick där förbi och såg att din tid var kommen, tiden för kärlek. Då svepte jag min mantel om dig och skylde din nakna kropp. Jag svor dig trohet och ingick förbund med dig, säger Herren Gud. Så blev du min.

[9]Jag tvättade dig med vatten, sköljde av dig blodet och smorde dig med olja.

[10]Sedan klädde jag dig i färggranna kläder och sandaler av delfinskinn, virade fint linne om ditt huvud och gav dig en slöja av skiraste väv.

[11]Jag prydde dig med smycken, jag satte armband om dina handleder och hängde en kedja kring din hals.

12 Coloquei-te um pendente no nariz, arrecadas nas orelhas e linda coroa na cabeça.

13 Assim, foste ornada de ouro e prata; o teu vestido era de linho fino, de seda e de bordados; nutriste-te de flor de farinha, de mel e azeite; eras formosa em extremo e chegaste a ser rainha.

14 Correu a tua fama entre as nações, por causa da tua formosura, pois era perfeita, por causa da minha glória que eu pusera em ti, diz o SENHOR Deus.

15 Mas confiaste na tua formosura e te entregaste à lascívia, graças à tua fama; e te ofereceste a todo o que passava, para seres dele.

16 Tomaste dos teus vestidos e fizeste lugares altos adornados de diversas cores, nos quais te prostituíste; tais coisas nunca se deram e jamais se darão.

17 Tomaste as tuas jóias de enfeite, que eu te dei do meu ouro e da minha prata, fizeste estátuas de homens e te prostituíste com elas.

18 Tomaste os teus vestidos bordados e as cobriste; o meu óleo e o meu perfume puseste diante delas.

19 O meu pão, que te dei, a flor da farinha, o óleo e o mel, com que eu te sustentava, também puseste diante delas em aroma suave; e assim se fez, diz o SENHOR Deus.

20 Demais, tomaste a teus filhos e tuas filhas, que me geraste, os sacrificaste a

12Jag fäste en ring i din näsa och örhängen i dina öron, jag satte en praktfull krona på ditt huvud.

13Du smyckade dig med guld och silver, dina kläder var av fint linne, av skiraste väv och färggrant tyg. Din föda var vetemjöl, honung och olja. Du var mycket, mycket vacker, du var värdig att vara drottning.

14Ryktet om din skönhet spred sig bland folken. Den fulländades av den prakt jag höljt dig i, säger Herren Gud.

Jerusalem, den otrogna hustrun

15Viss om din skönhet och ditt rykte började du hora. Du bjöd ut dina horkonster åt alla som kom förbi.

16Med dina brokiga kläder bäddade du på offerplatserna och horade där. [---]

17Av dina praktfulla smycken, det guld och silver jag skänkt dig, gjorde du mansfigurer, och med dem horade du.

18Dina färggranna kläder svepte du om dem, och min olja och min rökelse ställde du fram åt dem.

19Den mat du fått av mig — vetemjölet, oljan och honungen jag gett dig att äta — ställde du fram åt dem som ett offer med blidkande lukt, säger Herren Gud.

20De söner och döttrar du fött åt mig offrade du att ätas av dem. Räckte det inte med ditt horande?

elas, para serem consumidos. Acaso, é pequena a tua prostituição?

21 Mataste a meus filhos e os entregaste a elas como oferta pelo fogo.

21Måste du också slakta mina barn som offer åt dem?

22 Em todas as tuas abominações e nas tuas prostituições, não te lembraste dos dias da tua mocidade, quando estavas nua e descoberta, a revolver-te no teu sangue.

22Du bedrev dessa vidrigheter och horerier utan att någonsin tänka på din ungdom, att du låg naken och sprattlade i ditt blod.

23 Depois de toda a tua maldade (Ai, ai de ti! – diz o SENHOR Deus),

23Och sedan du hade gjort allt detta onda — ve dig, ve dig, säger Herren Gud —

24 edificaste prostíbulo de culto e fizeste elevados altares por todas as praças.

24inrättade du en offerhöjd åt dig och anlade en kulle på varje öppen plats.

25 A cada canto do caminho, edificaste o teu altar, e profanaste a tua formosura, e abriste as pernas a todo que passava, e multiplicaste as tuas prostituições.

25Vid varje korsväg gjorde du dig en kulle. Du drog din skönhet i smutsen, du skrevade med benen för alla som kom förbi, du horade ideligen.

26 Também te prostituíste com os filhos do Egito, teus vizinhos de grandes membros, e multiplicaste a tua prostituição, para me provocares à ira.

26Du horade med egypterna, dina grannar med stor lem, du horade ideligen, och du väckte min vrede.

27 Por isso, estendi a mão contra ti e diminuí a tua porção; e te entreguei à vontade das que te aborrecem, as filhas dos filisteus, as quais se envergonhavam do teu caminho depravado.

27Då lyfte jag min hand mot dig och tog ifrån dig det du haft som ditt. Jag prisgav dig åt de filisteiska kvinnorna, som hatade dig och såg ditt otuktiga levnadssätt som en skam.

28 Também te prostituíste com os filhos da Assíria, porquanto eras insaciável; e, prostituindo-te com eles, nem ainda assim te fartaste;

28Då horade du med assyrierna, eftersom du inte hade fått nog. Du horade med dem, men du fick ändå inte nog.

29 antes, multiplicaste as tuas prostituições na terra de Canaã até a Caldéia e ainda com isso não te fartaste.

29Då horade du med krämarlandet Kaldeen, horade ideligen, men inte heller nu fick du nog.

30 Quão fraco é o teu coração, diz o SENHOR Deus, fazendo tu todas estas coisas, só próprias de meretriz descarada.

30Hett brann ditt begär, säger Herren Gud, när du likt den fräckaste hora gjorde allt detta,

[31] Edificando tu o teu prostíbulo de culto à entrada de cada rua e os teus elevados altares em cada praça, não foste sequer como a meretriz, pois desprezaste a paga;
[32] foste como a mulher adúltera, que, em lugar de seu marido, recebe os estranhos.
[33] A todas as meretrizes se dá a paga, mas tu dás presentes a todos os teus amantes; e o fazes para que venham a ti de todas as partes adulterar contigo.
[34] Contigo, nas tuas prostituições, sucede o contrário do que se dá com outras mulheres, pois não te procuram para prostituição, porque, dando tu a paga e a ti não sendo dada, fazes o contrário.

[35] Portanto, ó meretriz, ouve a palavra do SENHOR.
[36] Assim diz o SENHOR Deus: Por se ter exagerado a tua lascívia e se ter descoberto a tua nudez nas tuas prostituições com os teus amantes; e por causa também das abominações de todos os teus ídolos e do sangue de teus filhos a estes sacrificados,
[37] eis que ajuntarei todos os teus amantes, com os quais te deleitaste, como também todos os que amaste, com todos os que aborreceste; ajuntá-los-ei de todas as partes contra ti e descobrirei as tuas vergonhas diante deles, para que todos as vejam.

[38] Julgar-te-ei como são julgadas as adúlteras e as sanguinárias; e te farei vítima de furor e de ciúme.

[31]när du inrättade din offerhöjd vid varje korsväg och anlade din kulle på varje öppen plats. Men till skillnad från andra horor tog du inte betalt.
[32]Äktenskapsbryterskan bedrar sin man med andra.
[33]Horor får betalt. Men du gav gåvor till alla dina älskare, du betalade dem för att de skulle komma från alla håll och hora med dig.
[34]När du horade gjorde du tvärtemot vad andra kvinnor brukar. Ingen var ute efter att få hora med dig, och i stället för att ta betalt betalade du. Du gjorde tvärtemot vad andra gör.

Den otrognas straff

[35]Hör därför Herrens ord, din hora:

[36]Så säger Herren Gud: Du bjöd ut ditt kön, du blottade ditt sköte, du horade med dina älskare och alla dina vidriga avgudar. Du dräpte dina barn och gav åt dem.

[37]Därför skall jag samla alla de älskare som har njutit din gunst, vare sig du tyckt om dem eller inte. Från alla håll skall jag samla dem, och jag skall blotta ditt sköte för dem, så att de ser dig i all din nakenhet.

[38]Jag skall döma dig som man dömer äktenskapsbryterskor och mörderskor. Du skall få känna av min vrede och min svartsjuka.

[39] Entregar-te-ei nas suas mãos, e derribarão o teu prostíbulo de culto e os teus elevados altares; despir-te-ão de teus vestidos, tomarão as tuas finas jóias e te deixarão nua e descoberta.
[40] Farão subir contra ti uma multidão, apedrejar-te-ão e te traspassarão com suas espadas.

[41] Queimarão as tuas casas e executarão juízos contra ti, à vista de muitas mulheres; farei cessar o teu meretrício, e já não darás paga.

[42] Desse modo, satisfarei em ti o meu furor, os meus ciúmes se apartarão de ti, aquietar-me-ei e jamais me indignarei.
[43] Visto que não te lembraste dos dias da tua mocidade e me provocaste à ira com tudo isto, eis que também eu farei recair sobre a tua cabeça o castigo do teu procedimento, diz o SENHOR Deus; e a todas as tuas abominações não acrescentarás esta depravação.

[44] Eis que todo o que usa de provérbios usará contra ti este, dizendo: Tal mãe, tal filha.

[45] Tu és filha de tua mãe, que teve nojo de seu marido e de seus filhos; e tu és irmã de tuas irmãs, que tiveram nojo de seus maridos e de seus filhos; vossa mãe foi hetéia, e vosso pai, amorreu.

[46] E tua irmã, a maior, é Samaria, que habita à tua esquerda com suas filhas; e a

[39]Jag skall prisge dig åt dem, och de skall rasera din offerhöjd och jämna dina kullar med marken. De skall slita av dig kläderna och ta dina praktfulla smycken, tills du ligger där alldeles naken.
[40]De skall båda upp en skara mot dig, som skall stena dig och stycka dig med sina svärd
[41]och bränna ner dina hus. De skall verkställa domen över dig i många kvinnors åsyn. Jag skall göra slut på ditt horande, och du skall inte längre ge några gåvor.
[42]När jag har släckt min vrede på dig och min svartsjuka har lagt sig skall jag få ro och inte vredgas mer.

[43]Du glömde din ungdomstid och väckte mitt raseri med allt du gjorde. Därför får du nu plikta för detta, säger Herren Gud. Din otukt är krönet på alla dina vidrigheter!

Jerusalem jämförs med Samaria och Sodom

[44]Med ett ordspråk skall man säga om dig: »Sådan moder, sådan dotter.”

[45]Ja, du är din moders dotter, hon som visade avsky för sin man och sina barn. Du är dina systrars syster, de som visade avsky för sina män och sina barn. Er mor var en hettitisk kvinna och er far var amoré.

[46]Din äldre syster var Samaria, som bodde med sina döttrar norr om dig. Din yngre

tua irmã, a menor, que habita à tua mão direita, é Sodoma e suas filhas.

[47] Todavia, não só andaste nos seus caminhos, nem só fizeste segundo as suas abominações; mas, como se isto fora mui pouco, ainda te corrompeste mais do que elas, em todos os teus caminhos.

[48] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, não fez Sodoma, tua irmã, ela e suas filhas, como tu fizeste, e também tuas filhas.

[49] Eis que esta foi a iniqüidade de Sodoma, tua irmã: soberba, fartura de pão e próspera tranqüilidade teve ela e suas filhas; mas nunca amparou o pobre e o necessitado.

[50] Foram arrogantes e fizeram abominações diante de mim; pelo que, em vendo isto, as removi dali.

[51] Também Samaria não cometeu metade de teus pecados; pois tu multiplicaste as tuas abominações mais do que elas e assim justificaste a tuas irmãs com todas as abominações que fizeste.

[52] Tu, pois, levas a tua ignomínia, tu que advogaste a causa de tuas irmãs; pelos pecados que cometeste, mais abomináveis do que elas, mais justas são elas do que tu; envergonha-te logo também e leva a tua ignomínia, pois justificaste a tuas irmãs.

[53] Restaurarei a sorte delas, a de Sodoma e de suas filhas, a de Samaria e de suas filhas e a tua própria sorte entre elas,

syster, som bodde söder om dig med sina döttrar, var Sodom.

[47]Gick du inte i deras fotspår, handlade du inte lika vidrigt som de? I allt du gjorde var du snart nog mer fördärvad än de.

[48]Så sant jag lever, säger Herren Gud, din syster Sodom och hennes döttrar handlade inte lika illa som du och dina döttrar.

[49]Detta var din syster Sodoms synd: hon och hennes döttrar kunde leva storslaget, i överflöd och ostörd ro, men de hjälpte inte den som var svag och fattig.

[50]De blev övermodiga och bedrev vidrigheter i min åsyn. Som du har sett gjorde jag då slut på dem.

[51]Och Samaria syndade inte hälften så mycket som du. Du har begått fler vidrigheter än de gjorde. Med alla dina vidriga gärningar har du fått dina systrar att framstå som rättfärdiga.

[52]Nu får du bära skammen för att du gav dina systrar upprättelse. Eftersom du har begått avskyvärdare synder än de framstår de som rättfärdiga i jämförelse med dig. Nu får du blygas och bära skammen för att du har fått dina systrar att framstå som rättfärdiga.

[53]Jag skall vända deras öde, Sodoms och hennes döttrars öde, Samarias och hennes döttrars. Samtidigt skall jag vända också ditt öde:

[54] para que leves a tua ignomínia e sejas envergonhada por tudo o que fizeste, servindo-lhes de consolação.

[54]du skall få bära skammen och nesan för vad du har gjort, det som blev dem till tröst.

[55] Quando tuas irmãs, Sodoma e suas filhas, tornarem ao seu primeiro estado, e Samaria e suas filhas tornarem ao seu, também tu e tuas filhas tornareis ao vosso primeiro estado.

[55]Din syster Sodom och hennes döttrar skall bli vad de en gång var, din syster Samaria och hennes döttrar skall bli vad de en gång var, och du och dina döttrar skall bli vad ni en gång var.

[56] Não usaste como provérbio o nome Sodoma, tua irmã, nos dias da tua soberba,

[56]Du talade ju illa om din syster Sodom under din storhetstid,

[57] antes que se descobrisse a tua maldade? Agora, te tornaste, como ela, objeto de opróbrio das filhas da Síria e de todos os que estão ao redor dela, as filhas dos filisteus que te desprezam.

[57]innan din egen ondska blottades. Nu hånas du av Edoms döttrar och alla hennes grannar, filisteernas döttrar, som överallt visar dig sitt förakt.

[58] As tuas depravações e as tuas abominações tu levarás, diz o SENHOR.

[58]Din otukt och dina vidriga gärningar får du själv bära följderna av, säger Herren.

Herrens nya förbund med Jerusalem

[59] Porque assim diz o SENHOR Deus: Eu te farei a ti como fizeste, pois desprezaste o juramento, invalidando a aliança.

[59]Så säger Herren Gud: Jag skall handla med dig så som du själv har handlat, då du visade förakt för den ed du svurit och bröt förbundet.

[60] Mas eu me lembrarei da aliança que fiz contigo nos dias da tua mocidade e estabelecerei contigo uma aliança eterna.

[60]Men sedan skall jag minnas förbundet jag slöt med dig i din ungdom, och jag skall upprätta ett evigt förbund med dig.

[61] Então, te lembrarás dos teus caminhos e te envergonharás quando receberes as tuas irmãs, tanto as mais velhas como as mais novas, e tas darei por filhas, mas não pela tua aliança.

[61]Och du skall minnas hur du har levat och känna skam när jag tar dina systrar, både dem som är äldre och dem som är yngre än du, och gör dem till dina döttrar. De skall inte stå utanför förbundet.

[62] Estabelecerei a minha aliança contigo, e saberás que eu sou o SENHOR,

[62]Jag skall upprätta mitt förbund med dig. Då skall du inse att jag är Herren.

[63] para que te lembres e te envergonhes, e nunca mais fale a tua boca soberbamente, por causa do teu opróbrio, quando eu te

[63]När jag ger dig förlåtelse för allt vad du gjort skall du minnas och blygas, så att du inte kan öppna munnen av skam, säger Herren Gud.

houver perdoado tudo quanto fizeste, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 17

A parábola das duas águias e da videira

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, propõe um enigma e usa de uma parábola para com a casa de Israel;

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Uma grande águia, de grandes asas, de comprida plumagem, farta de penas de várias cores, veio ao Líbano e levou a ponta de um cedro.

[4] Arrancou a ponta mais alta dos seus ramos e a levou para uma terra de negociantes; na cidade de mercadores, a deixou.

[5] Tomou muda da terra e a plantou num campo fértil; tomou-a e pôs junto às muitas águas, como salgueiro.

[6] Ela cresceu e se tornou videira mui larga, de pouca altura, virando para a águia os seus ramos, porque as suas raízes estavam debaixo dela; assim, se tornou em videira, e produzia ramos, e lançava renovos.

[7] Houve outra grande águia, de grandes asas e de muitas penas; e eis que a videira lançou para ela as suas raízes e estendeu para ela os seus ramos, desde a cova do seu plantio, para que a regasse.

Hesekiel 17

Örnen, cedern och vinstocken

[1]Herrens ord kom till mig:

[2]Människa! Ge israeliterna en gåta, berätta en liknelse för dem.

[3]Du skall säga: Så säger Herren Gud: En stor örn med väldiga vingar och långa vingpennor, med tät och färgrik fjäderskrud, kom till Libanon. Han tog cederträdets topp

[4]och bröt av det översta skottet. Han förde det till krämarlandet och satte det i köpmansstaden.

[5]Sedan tog han en planta som växte i landet och satte den i fruktbar jord. Som en strandväxt satte han den vid ett flödande vattendrag.

[6]Den skulle spira och bli till en vinstock med låg och krypande växt. Rankorna skulle sträcka sig mot örnen, rötterna växa i hans hägn. Så blev den till en vinstock, fick grenar och sköt skott.

[7]Men ännu en stor örn kom. Han hade väldiga vingar och tät fjäderskrud. Mot honom vände vinstocken sina rötter, mot honom sträckte den sina rankor från den bädd där den planterats, för att han skulle ge den vatten.

[8] Em boa terra, à borda de muitas águas, estava ela plantada, para produzir ramos, e dar frutos, e ser excelente videira.

[8]Ändå var den planterad i bördig jord vid ett flödande vattendrag för att bilda rankor och bära frukt och bli till en praktfull vinstock.

[9] Dize: Assim diz o SENHOR Deus: Acaso, prosperará ela? Não lhe arrancará a águia as raízes e não cortará o seu fruto, para que se sequem todas as folhas de seus renovos? Não será necessário nem poderoso braço nem muita gente para a arrancar por suas raízes.

[9]Säg: Så säger Herren Gud: Kommer det att gå den väl? Kommer inte rötterna att ryckas upp och frukten att förstöras? Kommer inte de friska skotten att vissna? Det krävs varken stor kraft eller en väldig här för att skilja den från rötterna.

[10] Mas, ainda plantada, prosperará? Acaso, tocando-lhe o vento oriental, de todo não se secará? Desde a cova do seu plantio se secará.

[10]Den har planterats. Kommer det att gå den väl? Kommer den inte att förtvina när östanvinden ansätter den, vissna i bädden där den spirat?

[11] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[11]Herrens ord kom till mig:

[12] Dize agora à casa rebelde: Não sabeis o que significam estas coisas? Dize: Eis que veio o rei da Babilônia a Jerusalém, e tomou o seu rei e os seus príncipes, e os levou consigo para a Babilônia;

[12]Säg till det motsträviga folket: Förstår ni inte vad detta betyder? Säg till dem: Kungen av Babylonien kom till Jerusalem och tog kungen och furstarna och förde dem till Babylon.

[13] tomou um da estirpe real e fez aliança com ele; também tomou dele juramento, levou os poderosos da terra,

[13]Sedan utsåg han en man av kunglig börd, slöt förbund med honom och lät honom svära en ed. Stormännen i landet förde han bort.

[14] para que o reino ficasse humilhado e não se levantasse, mas, guardando a sua aliança, pudesse subsistir.

[14]Detta skedde för att riket skulle hållas nere och inte resa sig utan hålla fast vid förbundet med honom. Då skulle det få bestå.

[15] Mas ele se rebelou contra o rei da Babilônia, enviando os seus mensageiros ao Egito, para que se lhe mandassem cavalos e muita gente. Prosperará,

[15]Men kungaättlingen trotsade hans vilja och sände budbärare till Egypten för att få hästar och en väldig här. Kommer det att gå honom väl? Skall han som gjorde detta

escapará aquele que faz tais coisas? Violará a aliança e escapará?

[16] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, no lugar em que habita o rei que o fez reinar, cujo juramento desprezou e cuja aliança violou, sim, junto dele, no meio da Babilônia será morto.

[17] Faraó, nem com grande exército, nem com numerosa companhia, o ajudará na guerra, levantando tranqueiras e edificando baluartes, para destruir muitas vidas.

[18] Pois desprezou o juramento, violando a aliança feita com aperto de mão, e praticou todas estas coisas; por isso, não escapará.

[19] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Tão certo como eu vivo, o meu juramento que desprezou e a minha aliança que violou, isto farei recair sobre a sua cabeça.

[20] Estenderei sobre ele a minha rede, e ficará preso no meu laço; levá-lo-ei à Babilônia e ali entrarei em juízo com ele por causa da rebeldia que praticou contra mim.

[21] Todos os seus fugitivos, com todas as suas tropas, cairão à espada, e os que restarem serão espalhados a todos os ventos; e sabereis que eu, o SENHOR, o disse.

[22] Assim diz o SENHOR Deus: Também eu tomarei a ponta de um cedro e a plantarei; do principal dos seus ramos cortarei o renovo mais tenro e o plantarei sobre um monte alto e sublime.

komma undan? Skall han få bryta förbundet och komma undan?

[16]Så sant jag lever, säger Herren Gud, i Babylon skall han dö, där den kung finns som gjorde honom till kung, ty han visade förakt för den ed han svurit och bröt det förbund som kungen slutit med honom.

[17]När belägringsvallarna kastas upp och stormningsramperna byggs och många människor dödas, skall farao inte bistå honom i kriget med sin stora här och sitt väldiga uppbåd.

[18]Han visade förakt för den ed han svurit och bröt förbundet. Trots att han gett sitt löfte gjorde han allt detta. Han skall inte komma undan.

[19]Därför säger Herren Gud: Så sant jag lever skall jag låta honom plikta för att han visade förakt för den ed han svurit i mitt namn och bröt förbundet.

[20]Jag skall breda ut mitt nät över honom, och han skall fastna i mina garn. Sedan skall jag föra honom till Babylon, och där skall jag ställa honom till svars för hans trolöshet mot mig.

[21]De bästa soldaterna i hans trupper skall falla för svärdet, och de som blir kvar skall skingras för alla vindar. Då skall ni inse att jag, Herren, har talat.

[22]Så säger Herren Gud: Jag skall bryta en kvist från det höga cederträdets topp, ta ett litet skott från den översta kvisten och själv plantera det på ett högt och mäktigt berg.

[23] No monte alto de Israel, o plantarei, e produzirá ramos, dará frutos e se fará cedro excelente. Debaixo dele, habitarão animais de toda sorte, e à sombra dos seus ramos se aninharão aves de toda espécie.

[24] Saberão todas as árvores do campo que eu, o SENHOR, abati a árvore alta, elevei a baixa, sequei a árvore verde e fiz reverdecer a seca; eu, o SENHOR, o disse e o fiz.

[23]På det höga berget i Israel skall jag plantera det. Och det skall få grenar och bära frukt och bli till en praktfull ceder. Fåglar av alla de slag, en mångfald bevingade varelser, skall bo i dess hägn, i grenarnas skugga skall de ha sina bon.

[24]Då skall alla markens träd inse att jag, Herren, gör det höga trädet lågt och låter det låga trädet växa högt. Jag låter det friska trädet förtorka och får det torra att skjuta skott. Jag, Herren, har talat, och jag skall göra som jag har sagt.

Ezequiel 18

A responsabilidade é pessoal

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Que tendes vós, vós que, acerca da terra de Israel, proferis este provérbio, dizendo: Os pais comeram uvas verdes, e os dentes dos filhos é que se embotaram?

[3] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, jamais direis este provérbio em Israel.

[4] Eis que todas as almas são minhas; como a alma do pai, também a alma do filho é minha; a alma que pecar, essa morrerá.

[5] Sendo, pois, o homem justo e fazendo juízo e justiça,

[6] não comendo carne sacrificada nos altos, nem levantando os olhos para os ídolos da casa de Israel, nem contaminando a mulher do seu próximo, nem se chegando à mulher na sua menstruação;

Hesekiel 18

Det personliga ansvaret

[1]Herrens ord kom till mig:

[2]Hur kommer det sig att ni använder detta ordspråk i Israel: När fäderna äter surkart får barnen ont i tänderna.

[3]Så sant jag lever, säger Herren Gud, ni skall aldrig mer använda det ordspråket i Israel.

[4]Allas liv tillhör mig. Faderns liv tillhör mig likaväl som sonens. Det är den som syndar som skall dö.

[5]Den som är rättfärdig och handlar rätt och rättfärdigt,

[6]han håller inte offermåltid på bergen och dyrkar inte israeliternas avgudabilder. Han lägrar inte en annan mans hustru, och han ligger inte med en kvinna när hon har sin blödning.

[7] não oprimindo a ninguém, tornando ao devedor a coisa penhorada, não roubando, dando o seu pão ao faminto e cobrindo ao nu com vestes;

[8] não dando o seu dinheiro à usura, não recebendo juros, desviando a sua mão da injustiça e fazendo verdadeiro juízo entre homem e homem;

[9] andando nos meus estatutos, guardando os meus juízos e procedendo retamente, o tal justo, certamente, viverá, diz o SENHOR Deus.

[10] Se ele gerar um filho ladrão, derramador de sangue, que fizer a seu irmão qualquer destas coisas

[11] e não cumprir todos aqueles deveres, mas, antes, comer carne sacrificada nos altos, contaminar a mulher de seu próximo,

[12] oprimir ao pobre e necessitado, praticar roubos, não tornar o penhor, levantar os olhos para os ídolos, cometer abominação,

[13] emprestar com usura e receber juros, porventura, viverá? Não viverá. Todas estas abominações ele fez e será morto; o seu sangue será sobre ele.

[14] Eis que, se ele gerar um filho que veja todos os pecados que seu pai fez, e, vendo-os, não cometer coisas semelhantes,

[15] não comer carne sacrificada nos altos, não levantar os olhos para os ídolos da casa de Israel e não contaminar a mulher de seu próximo;

[7]Han kränker ingen, han återlämnar den skuldsattes pant. Han plundrar ingen, han ger den hungrige bröd och klär den nakne.

[8]Han lånar inte ut pengar mot ränta, han ockrar inte. Han undviker det som är orätt, han fäller rättvisa domar mellan människor.

[9]Han håller mina bud och följer mina stadgar och lever efter dem. En sådan man är rättfärdig. Han skall leva, säger Herren Gud.

[10]Men om han får en son som blir en våldsman och mördare eller gör något av allt det

[11]som han själv aldrig har gjort — håller offermåltid på bergen eller lägrar en annan mans hustru,

[12]kränker den svage och fattige, plundrar någon och behåller vad han tagit i pant eller dyrkar avgudabilderna och begår vidriga gärningar

[13]eller lånar ut pengar mot ränta och ockrar — då skall sonen inte leva. Han har gjort dessa vidriga gärningar. Han skall straffas med döden. Skulden är hans egen.

[14]Men om han i sin tur får en son som ser alla de synder hans far begår, ser dem men själv inte begår dem —

[15]inte håller offermåltid på bergen och inte dyrkar israeliternas avgudabilder, inte lägrar en annan mans hustru,

16 não oprimir a ninguém, não retiver o penhor, não roubar, der o seu pão ao faminto, cobrir ao nu com vestes;

17 desviar do pobre a mão, não receber usura e juros, fizer os meus juízos e andar nos meus estatutos, o tal não morrerá pela iniqüidade de seu pai; certamente, viverá.

18 Quanto a seu pai, porque praticou extorsão, roubou os bens do próximo e fez o que não era bom no meio de seu povo, eis que ele morrerá por causa de sua iniqüidade.

19 Mas dizeis: Por que não leva o filho a iniqüidade do pai? Porque o filho fez o que era reto e justo, e guardou todos os meus estatutos, e os praticou, por isso, certamente, viverá.

20 A alma que pecar, essa morrerá; o filho não levará a iniqüidade do pai, nem o pai, a iniqüidade do filho; a justiça do justo ficará sobre ele, e a perversidade do perverso cairá sobre este.

21 Mas, se o perverso se converter de todos os pecados que cometeu, e guardar todos os meus estatutos, e fizer o que é reto e justo, certamente, viverá; não será morto.

22 De todas as transgressões que cometeu não haverá lembrança contra ele; pela justiça que praticou, viverá.

23 Acaso, tenho eu prazer na morte do perverso? – diz o SENHOR Deus; não desejo eu, antes, que ele se converta dos seus caminhos e viva?

16inte kränker någon eller tar pant, inte plundrar någon utan ger den hungrige bröd och klär den nakne

17och undviker det som är orätt, inte tar ränta eller ockrar, en som lever efter mina stadgar och följer mina bud — då skall han inte dö för sin fars synd. Han skall leva.

18Men hans far, som förtryckte och plundrade och som handlade orätt mot sina släktingar, han dog för sin synd.

19»Varför skall inte sonen bära straffet för sin fars synd?« frågar ni. Därför att han har handlat rätt och rättfärdigt, han har hållit alla mina bud och levt efter dem. Han skall leva.

20Det är den som syndar som skall dö. Sonen skall inte bära straffet för faderns synd och fadern skall inte bära straffet för sonens synd. Den rättfärdige skall skörda frukten av sin egen rättfärdighet, den gudlöse frukten av sin egen gudlöshet.

Herrens rättfärdighet

21Om den gudlöse upphör med sina synder och håller alla mina bud och handlar rätt och rättfärdigt skall han leva. Han skall inte dö.

22Alla de brott han begått skall vara glömda. Genom sina rättfärdiga gärningar skall han leva.

23Skulle jag önska den gudlöses död? säger Herren Gud. Skulle jag inte hellre se att han upphörde med sina gärningar och fick leva?

[24] Mas, desviando-se o justo da sua justiça e cometendo iniqüidade, fazendo segundo todas as abominações que faz o perverso, acaso, viverá? De todos os atos de justiça que tiver praticado não se fará memória; na sua transgressão com que transgrediu e no seu pecado que cometeu, neles morrerá.

[24]Men om den rättfärdige upphör att vara rättfärdig, om han börjar handla orätt och begår samma slags vidrigheter som den gudlöse, skall han då leva? Nej, alla hans rättfärdiga handlingar skall vara glömda. För den trolöshet han visat och de synder han begått skall han dö.

[25] No entanto, dizeis: O caminho do SENHOR não é direito. Ouvi, agora, ó casa de Israel: Não é o meu caminho direito? Não são os vossos caminhos tortuosos?

[25]»Det Herren gör är inte rätt«, säger ni. Lyssna, israeliter! Är det jag som handlar orätt? Är det inte ni?

[26] Desviando-se o justo da sua justiça e cometendo iniqüidade, morrerá por causa dela; na iniqüidade que cometeu, morrerá.

[26]Om den rättfärdige upphör att vara rättfärdig och börjar handla orätt skall han dö. För den orätt han gjort skall han dö.

[27] Mas, convertendo-se o perverso da perversidade que cometeu e praticando o que é reto e justo, conservará ele a sua alma em vida.

[27]Och om den gudlöse upphör att handla gudlöst och börjar handla rätt och rättfärdigt skall han rädda sitt liv.

[28] Pois se considera e se converte de todas as transgressões que cometeu, certamente, viverá; não será morto.

[28]När han kommer till insikt om sina brott och upphör med dem skall han leva. Han skall inte dö.

[29] No entanto, diz a casa de Israel: O caminho do SENHOR não é direito. Não são os meus caminhos direitos, ó casa de Israel? E não são os vossos caminhos tortuosos?

[29]»Det Herren gör är inte rätt«, säger man i Israel. Men är det jag som handlar orätt, israeliter? Är det inte ni?

[30] Portanto, eu vos julgarei, a cada um segundo os seus caminhos, ó casa de Israel, diz o SENHOR Deus. Convertei-vos e desviai-vos de todas as vossas transgressões; e a iniqüidade não vos servirá de tropeço.

[30]Alltså skall jag döma er, israeliter, var och en efter hans gärningar, säger Herren Gud. Vänd om! Vänd er bort från era brott, så att de inte får er på fall.

[31] Lançai de vós todas as vossas transgressões com que transgredistes e criai em vós coração novo e espírito novo; pois, por que morreríeis, ó casa de Israel?
[32] Porque não tenho prazer na morte de ninguém, diz o SENHOR Deus. Portanto, convertei-vos e vivei.

[31]Sluta upp med alla era brott mot mig. Skapa er ett nytt hjärta och en ny ande. Inte vill ni väl dö, israeliter?

[32]Jag önskar ingens död, säger Herren Gud. Vänd om, så får ni leva.

Ezequiel 19

A parábola do leão enjaulado

[1] E tu levanta uma lamentação sobre os príncipes de Israel
[2] e dize: Quem é tua mãe? Uma leoa entre leões, a qual, deitada entre os leõezinhos, criou os seus filhotes.
[3] Criou um dos seus filhotinhos, o qual veio a ser leãozinho, e aprendeu a apanhar a presa, e devorou homens.
[4] As nações ouviram falar dele, e foi ele apanhado na cova que elas fizeram e levado com ganchos para a terra do Egito.

[5] Vendo a leoa frustrada e perdida a sua esperança, tomou outro dos seus filhotes e o fez leãozinho.

[6] Este, andando entre os leões, veio a ser um leãozinho, e aprendeu a apanhar a presa, e devorou homens.
[7] Aprendeu a fazer viúvas e a tornar desertas as cidades deles; ficaram estupefatos a terra e seus habitantes, ao ouvirem o seu rugido.
[8] Então, se ajuntaram contra ele as gentes das províncias em roda, estenderam sobre ele a rede, e foi apanhado na cova que elas fizeram.

Hesekiel 19

Sorgesång över kungaätten

[1]Sjung en sorgesång om Israels furstar:

[2]Ett lejon var din mor, en lejoninna bland lejon! Bland lejonen hade hon sitt läger och fostrade där sina ungar.
[3]En av ungarna hon födde upp blev ett starkt lejon. Han lärde sig riva sitt byte, människor blev hans rov.
[4]Men folken bådades upp mot honom. Han fångades i deras jaktgrop, han släpades med krokar bort till Egypten.
[5]När hon såg att hon väntat förgäves, att allt hopp var ute, tog hon en annan av sina ungar och fostrade honom till ett starkt lejon.
[6]Han strövade kring med flocken och blev ett starkt lejon. Han lärde sig riva sitt byte, människor blev hans rov.

[7]Han förstörde deras palats och lade deras städer i ruiner. En hel värld kände skräck när hans rytande hördes.

[8]Från länderna runt omkring kallade man samman folk. De bredde ut sitt nät för honom, och han fångades i deras jaktgrop.

[9] Com gancho, meteram-no em jaula, e o levaram ao rei da Babilônia, e fizeram-no entrar nos lugares fortes, para que se não ouvisse mais a sua voz nos montes de Israel.

[9]De satte på honom halsträ och krokar, släpade honom till kungen i Babylon och spärrade in honom där. Aldrig mer skulle hans rytande höras på Israels berg.

A parábola da videira arruinada

[10] Tua mãe, de sua natureza, era qual videira plantada junto às águas; plantada à borda, ela frutificou e se encheu de ramos, por causa das muitas águas.

[10]Din mor var som en vinstock i vingården, planterad vid vatten, rik på rankor och frukt tack vare det ymniga vattnet.

[11] Tinha galhos fortes para cetros de dominadores; elevou-se a sua estatura entre os espessos ramos, e foi vista na sua altura com a multidão deles.

[11]Den fick starka grenar som skulle bli härskarspiror. Den växte högt upp bland molnen, den var reslig med täta rankor och syntes vida omkring.

[12] Mas foi arrancada com furor e lançada por terra, e o vento oriental secou-lhe o fruto; quebraram-se e secaram os seus fortes galhos, e o fogo os consumiu.

[12]Men i vrede rycktes den upp och kastades på marken, östanvinden torkade ut dess frukt. De starkaste grenarna bröts, de vissnade och förtärdes av eld.

[13] Agora, está plantada no deserto, numa terra seca e sedenta.

[13]Nu är vinstocken planterad i öknen, i torkans och törstens land.

[14] Dos galhos dos seus ramos saiu fogo que consumiu o seu fruto, de maneira que já não há nela galho forte que sirva de cetro para dominar. Esta é uma lamentação e ficará servindo de lamentação.

[14]Från grenarna spreds elden, den förtärde rankor och frukt. De starkaste grenarna är borta, någon härskarspira finns inte mer. Denna sång är en sorgesång, en sorgesång har den blivit.

Ezequiel 20

As abominações da casa de Israel depois do êxodo

[1] No quinto mês do sétimo ano, aos dez dias do mês, vieram alguns dos anciãos de Israel para consultar ao SENHOR; e assentaram-se diante de mim.

[2] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[3] Filho do homem, fala aos anciãos de Israel e dize-lhes: Assim diz o SENHOR

Hesekiel 20

Återblick på Israels historia

[1]Under det sjunde året, på tionde dagen i femte månaden, kom några av Israels äldste för att rådfråga Herren. De satte sig framför mig.

[2]Då kom Herrens ord till mig:

[3]Människa! Tala till Israels äldste och säg: Så säger Herren Gud: Kommer ni för att

Deus: Acaso, viestes consultar-me? Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, vós não me consultareis.

4 Julgá-los-ias tu, ó filho do homem, julgá-los-ias? Faze-lhes saber as abominações de seus pais

5 e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: No dia em que escolhi a Israel, levantando a mão, jurei à descendência da casa de Jacó e me dei a conhecer a eles na terra do Egito; levantei-lhes a mão e jurei: Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

6 Naquele dia, levantei-lhes a mão e jurei tirá-los da terra do Egito para uma terra que lhes tinha previsto, a qual mana leite e mel, coroa de todas as terras.

7 Então, lhes disse: Cada um lance de si as abominações de que se agradam os seus olhos, e não vos contamineis com os ídolos do Egito; eu sou o SENHOR, vosso Deus.

8 Mas rebelaram-se contra mim e não me quiseram ouvir; ninguém lançava de si as abominações de que se agradavam os seus olhos, nem abandonava os ídolos do Egito. Então, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor, para cumprir a minha ira contra eles, no meio da terra do Egito.

9 O que fiz, porém, foi por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante das nações no meio das quais eles estavam, diante das quais eu me dei a conhecer a eles, para os tirar da terra do Egito.

rådfråga mig? Så sant jag lever, jag skall inte låta er fråga mig om råd, säger Herren Gud.

4Gå till rätta, gå till rätta med dem, människa! Låt dem få veta vilka vidrigheter deras fäder har gjort!

5Säg till dem: Så säger Herren Gud: Den dag jag utvalde Israel svor jag en ed inför Jakobs ättlingar. I Egypten gav jag mig till känna för dem och sade: »Jag är Herren, er Gud.«

6Jag svor att föra dem ut ur Egypten till ett land som jag hade sett ut åt dem, ett land som flödar av mjölk och honung, det härligaste av alla länder.

7Och jag sade till dem: »Ni måste kasta bort de vidriga avgudar som drar era blickar till sig. Orena er inte med egypternas gudabilder. Jag är Herren, er Gud.«

8Men de var motsträviga och ville inte lyssna på mig. De kastade inte bort de vidriga avgudar som drog deras blickar till sig och övergav inte egypternas gudabilder. Då tänkte jag tömma min vrede och ösa ut mitt raseri över dem i Egypten.

9Men jag handlade som det anstod mitt namn, jag ville inte att det skulle bli vanärat inför de folk bland vilka israeliterna bodde och i vilkas åsyn jag gav mig till känna för dem och förde dem ut ur Egypten.

[10] Tirei-os da terra do Egito e os levei para o deserto.

[11] Dei-lhes os meus estatutos e lhes fiz conhecer os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá por eles.

[12] Também lhes dei os meus sábados, para servirem de sinal entre mim e eles, para que soubessem que eu sou o SENHOR que os santifica.

[13] Mas a casa de Israel se rebelou contra mim no deserto, não andando nos meus estatutos e rejeitando os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá por eles; e profanaram grandemente os meus sábados. Então, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor no deserto, para os consumir.

[14] O que fiz, porém, foi por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante das nações perante as quais os fiz sair.

[15] Demais, levantei-lhes no deserto a mão e jurei não deixá-los entrar na terra que lhes tinha dado, a qual mana leite e mel, coroa de todas as terras.

[16] Porque rejeitaram os meus juízos, e não andaram nos meus estatutos, e profanaram os meus sábados, pois o seu coração andava após os seus ídolos.

[17] Não obstante, os meus olhos lhes perdoaram, e eu não os destruí, nem os consumi de todo no deserto.

[18] Mas disse eu a seus filhos no deserto: Não andeis nos estatutos de vossos pais,

[10]Jag förde dem ut ur Egypten, ut i öknen.

[11]Jag gav dem mina bud och lärde dem mina stadgar — den som håller dem får leva.

[12]Dessutom gav jag dem mina sabbater till ett tecken som förenar mig och dem, för att de skall inse att det är jag, Herren, som helgar dem.

[13]Men israeliterna var motsträviga mot mig i öknen. De följde inte mina bud, och de förkastade mina stadgar — den som håller dem får leva. Och mina sabbater vanhelgade de grovt. Jag tänkte tömma min vrede över dem i öknen och förinta dem.

[14]Men jag handlade som det anstod mitt namn, jag ville inte att det skulle bli vanärat inför de folk i vilkas åsyn jag förde ut dem.

[15]I öknen svor jag emellertid att inte föra dem till det land som jag hade gett dem, ett land som flödar av mjölk och honung, det härligaste av alla länder.

[16]De hade ju förkastat mina stadgar och inte följt mina bud. De hade vanhelgat mina sabbater och hållit fast vid sina avgudabilder.

[17]Ändå visade jag skonsamhet och förgjorde dem inte, jag förintade dem inte i öknen.

[18]I öknen varnade jag deras barn: »Lev inte efter samma bud som era fäder, och följ

nem guardeis os seus juízos, nem vos contamineis com os seus ídolos.

19 Eu sou o SENHOR, vosso Deus; andai nos meus estatutos, e guardai os meus juízos, e praticai-os;

20 santificai os meus sábados, pois servirão de sinal entre mim e vós, para que saibais que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

21 Mas também os filhos se rebelaram contra mim e não andaram nos meus estatutos, nem guardaram os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá por eles; antes, profanaram os meus sábados. Então, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor, para cumprir contra eles a minha ira no deserto.

22 Mas detive a mão e o fiz por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante das nações perante as quais os fiz sair.

23 Também levantei-lhes no deserto a mão e jurei espalhá-los entre as nações e derramá-los pelas terras;

24 porque não executaram os meus juízos, rejeitaram os meus estatutos, profanaram os meus sábados, e os seus olhos se iam após os ídolos de seus pais;

25 pelo que também lhes dei estatutos que não eram bons e juízos pelos quais não haviam de viver;

26 e permiti que eles se contaminassem com seus dons sacrificiais, como quando queimavam tudo o que abre a madre, para horrorizá-los, a fim de que soubessem que eu sou o SENHOR.

inte deras stadgar. Orena er inte med deras avgudabilder.

19Jag är Herren, er Gud. Håll mina bud och följ troget mina stadgar.

20Håll mina sabbater heliga. De skall vara ett tecken som förenar mig och er, så att ni inser att jag är Herren, er Gud.«

21Men deras barn var motsträviga mot mig. De höll inte mina bud och följde inte troget mina stadgar — den som håller dem får leva. De vanhelgade mina sabbater. Jag tänkte tömma min vrede och ösa ut mitt raseri över dem i öknen.

22Men jag hejdade mig och handlade som det anstod mitt namn, jag ville inte att det skulle bli vanärat inför de folk i vilkas åsyn jag förde ut israeliterna.

23I öknen svor jag emellertid att skingra dem bland folken och sprida ut dem i främmande länder.

24De hade ju inte levt efter mina stadgar. De hade förkastat mina bud och vanhelgat mina sabbater och låtit sig lockas av sina fäders avgudabilder.

25Jag gav dem också bud som inte var goda och stadgar som inte förde till liv.

26Jag gjorde dem orena när de som offergåva överlämnade det första som kom ur moderlivet. Ty jag ville injaga skräck i dem så att de skulle inse att jag är Herren.

[27] Portanto, fala à casa de Israel, ó filho do homem, e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Ainda nisto me blasfemaram vossos pais e transgrediram contra mim.

[27]Människa! Tala nu till israeliterna och säg: Så säger Herren Gud: Ännu en gång skymfade era fäder mig med sin trolöshet.

[28] Porque, havendo-os eu introduzido na terra sobre a qual eu, levantando a mão, jurara dar-lha, onde quer que viam um outeiro alto e uma árvore frondosa, aí ofereciam os seus sacrifícios, apresentavam suas ofertas provocantes, punham os seus suaves aromas e derramavam as suas libações.

[28]När jag hade fört dem till det land som jag svurit att ge dem och de såg alla höga kullar och lummiga träd förrättade de sina slaktoffer där, skänkte anstötliga offergåvor, frambar offer med blidkande lukt och utgöt dryckesoffer där.

[29] Eu lhes disse: Que alto é este, aonde vós ides? O seu nome tem sido Lugar Alto, até ao dia de hoje.

[29]Och jag frågade dem: »Vad är det för en plats ni går till med era offer?« (Sedan dess har det hetat »offerplats«.)

[30] Portanto, dize à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Vós vos contaminais a vós mesmos, à maneira de vossos pais, e vos prostituís com as suas abominações?

[30]Säg nu till israeliterna: Så säger Herren Gud: Ni orenar er på samma sätt som era fäder och är otrogna med deras vidriga avgudar.

[31] Ao oferecerdes os vossos dons sacrificiais, como quando queimais os vossos filhos, vós vos contaminais com todos os vossos ídolos, até ao dia de hoje. Porventura, me consultaríeis, ó casa de Israel? Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, vós não me consultareis.

[31]Ännu i dag orenar ni er med era avgudabilder när ni bär fram offergåvor och offrar era barn på bålet. Skall jag då låta er fråga mig om råd, israeliter? Så sant jag lever, säger Herren Gud, skall jag inte låta er rådfråga mig.

Dom och räddning förutsägs för de deporterade

[32] O que vos ocorre à mente de maneira nenhuma sucederá; isto que dizeis: Seremos como as nações, como as outras gerações da terra, servindo às árvores e às pedras.

[32]»Vi skall vara som folk och stammar i andra länder och dyrka trä och sten.« Det är vad ni tror och säger. Men det skall aldrig ske.

[33] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, com mão poderosa, com braço

[33]Så sant jag lever, säger Herren Gud, skall jag med stark hand och lyftad arm och i mäktig vrede vara er konung.

estendido e derramado furor, hei de reinar sobre vós;

[34] tirar-vos-ei dentre os povos e vos congregarei das terras nas quais andais espalhados, com mão forte, com braço estendido e derramado furor.

[35] Levar-vos-ei ao deserto dos povos e ali entrarei em juízo convosco, face a face.

[36] Como entrei em juízo com vossos pais, no deserto da terra do Egito, assim entrarei em juízo convosco, diz o SENHOR Deus.

[37] Far-vos-ei passar debaixo do meu cajado e vos sujeitarei à disciplina da aliança;

[38] separarei dentre vós os rebeldes e os que transgrediram contra mim; da terra das suas moradas eu os farei sair, mas não entrarão na terra de Israel; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[39] Quanto a vós outros, vós, ó casa de Israel, assim diz o SENHOR Deus: Ide; cada um sirva aos seus ídolos, agora e mais tarde, pois que a mim não me quereis ouvir; mas não profaneis mais o meu santo nome com as vossas dádivas e com os vossos ídolos.

[40] Porque no meu santo monte, no monte alto de Israel, diz o SENHOR Deus, ali toda a casa de Israel me servirá, toda, naquela terra; ali me agradarei deles, ali requererei as vossas ofertas e as primícias das vossas dádivas, com todas as vossas coisas santas.

[41] Agradar-me-ei de vós como de aroma suave, quando eu vos tirar dentre os povos e vos congregar das terras em que andais

[34]Med stark hand och lyftad arm och i mäktig vrede skall jag föra er bort från de främmande folken och samla ihop er från de länder dit ni skingrats.

[35]Sedan skall jag föra er ut i folkens öken för att ställa er till svars, öga mot öga.

[36]Jag skall ställa er till svars på samma sätt som jag ställde era fäder till svars i Egyptens öken, säger Herren Gud.

[37]Jag skall låta er gå under herdestaven och räkna er noga,

[38]och de trotsiga och upproriska skall skiljas ut. Jag skall föra ut dem ur det land där de lever som främlingar, men till Israels land skall de inte få komma. Då skall ni inse att jag är Herren.

[39]Så säger Herren Gud: Israeliter, ni måste alla förstöra era avgudabilder. Om ni inte lyder mig kommer jag att vredgas. Mitt heliga namn får ni inte längre vanära med era offergåvor och era avgudabilder.

[40]På mitt heliga berg, det höga berget i Israel, säger Herren Gud, skall hela Israel, alla i landet, tjäna mig. Där skall jag möta er med välvilja och ta emot era gåvor och förstlingsoffer, alla heliga skänker.

[41]När jag har fört er bort från de främmande folken och samlat ihop er från de länder dit ni skingrats skall jag ta emot

espalhados; e serei santificado em vós perante as nações.

[42] Sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu vos der entrada na terra de Israel, na terra que, levantando a mão, jurei dar a vossos pais.

[43] Ali, vos lembrareis dos vossos caminhos e de todos os vossos feitos com que vos contaminastes e tereis nojo de vós mesmos, por todas as vossas iniqüidades que tendes cometido.

[44] Sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu proceder para convosco por amor do meu nome, não segundo os vossos maus caminhos, nem segundo os vossos feitos corruptos, ó casa de Israel, diz o SENHOR Deus.

A profecia contra o Sul

[45] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[46] Filho do homem, volve o rosto para o Sul e derrama as tuas palavras contra ele; profetiza contra o bosque do campo do Sul

[47] e dize ao bosque do Sul: Ouve a palavra do SENHOR: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que acenderei em ti um fogo que consumirá em ti toda árvore verde e toda árvore seca; não se apagará a chama flamejante; antes, com ela se queimarão todos os rostos, desde o Sul até ao Norte.

[48] E todos os homens verão que eu, o SENHOR, o acendi; não se apagará.

er med samma välvilja som ett offer vars lukt gör mig nöjd. Genom er skall jag visa min helighet inför folken.

[42]Jag skall föra er till Israels land, det land jag svor att ge era fäder. Då skall ni inse att jag är Herren.

[43]Där skall ni begrunda ert leverne och alla de gärningar som ni orenat er med, och ni kommer att avsky er själva för allt ont ni gjort.

[44]Jag skall behandla er, israeliter, som det anstår mitt namn och inte som era onda gärningar och ert lastbara leverne har gjort er förtjänta av, säger Herren Gud. Då skall ni inse att jag är Herren.

Profetia mot landet i söder

[45]Herrens ord kom till mig:

[46]»Människa! Vänd dig söderut, predika mot sydlandet och profetera mot skogen i söder.

[47]Till skogen i söder skall du säga: Hör Herrens ord! Så säger Herren Gud: Jag skall sticka dig i brand, och elden skall förtära alla dina träd, både de friska och de torra. De flammande lågorna skall inte slockna. Från söder till norr skall alla ansikten svedas.

[48]Då skall alla dödliga erfara att jag, Herren, har tänt elden. Den skall inte slockna.«

[49] Então, disse eu: ah! SENHOR Deus! Eles dizem de mim: Não é ele proferidor de parábolas?

Ezequiel 21

A espada do Senhor

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra Jerusalém, derrama as tuas palavras contra os santuários e profetiza contra a terra de Israel.

[3] Dize à terra de Israel: Assim diz o SENHOR: Eis que sou contra ti, e tirarei a minha espada da bainha, e eliminarei do meio de ti tanto o justo como o perverso.

[4] Porque hei de eliminar do meio de ti o justo e o perverso, a minha espada sairá da bainha contra todo vivente, desde o Sul até ao Norte.

[5] Saberão todos os homens que eu, o SENHOR, tirei da bainha a minha espada; jamais voltará a ela.

[6] Tu, porém, ó filho do homem, suspira; à vista deles, suspira de coração quebrantado e com amargura.

[7] Quando te perguntarem: Por que suspiras tu? Então, dirás: Por causa das novas. Quando elas vêm, todo coração desmaia, todas as mãos se afrouxam, todo espírito se angustia, e todos os joelhos se desfazem em água; eis que elas vêm e se cumprirão, diz o SENHOR Deus.

[8] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[49]Jag svarade: »Ack, Herre, min Gud, de kommer att säga att jag talar i gåtor.«

Hesekiel 21

[1]Herrens ord kom till mig:

[2]»Människa! Vänd dig mot Jerusalem, predika mot dess helgedomar och profetera mot Israels land.«

[3]Till Israels land skall du säga: Så säger Herren: Jag skall ta itu med dig. Jag skall dra mitt svärd ur skidan och utrota både rättfärdiga och gudlösa hos dig.

[4]För att utrota både rättfärdiga och gudlösa hos dig skall mitt svärd fara ut ur skidan mot alla dödliga från söder till norr.

[5]Då skall alla dödliga inse att jag, Herren, har dragit svärdet ur skidan. Det skall inte återvända.

[6]Du, människa, skall klaga. Bittert och darrande av skräck skall du klaga inför dem.

[7]När de frågar dig varför du klagar skall du svara: Över ett bud som skall komma. Alla hjärtan snörps samman och händerna förlamas, modet sviker och det rinner längs benen på alla. Det skall komma, det är på väg, säger Herren Gud.

Det slaktande svärdet

[8]Herrens ord kom till mig:

[9] Filho do homem, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR: A espada, a espada está afiada e polida;

[9]Människa! Profetera och säg: Så säger Herren Gud: Svärdet, svärdet är slipat och blankat.

[10] afiada para matança, polida para reluzir como relâmpago. Israel diz: Alegremo-nos! O cetro do meu filho despreza qualquer outra madeira.

[10]Det är slipat till slakt och blankat att blixtra. [---]

[11] Mas Deus responde: Deu-se a espada a polir, para ser manejada; ela está afiada e polida, para ser posta na mão do matador.

[11]Det är lämnat att blankas. Handen skall gripa det. Svärdet är slipat och blankat, färdigt för dråparens hand.

[12] Grita e geme, ó filho do homem, porque ela será contra o meu povo, contra todos os príncipes de Israel. Estes, juntamente com o meu povo, estão entregues à espada; dá, pois, pancadas na tua coxa.

[12]Klaga och jämra dig, människa, ty svärdet riktas mot mitt folk och mot Israels alla furstar. De blir offer för svärdet, de och hela mitt folk. Slå dig på låren i sorg,

[13] Pois haverá uma prova; e que haverá, se o próprio cetro que desprezou a todos não vier a subsistir? – diz o SENHOR Deus.

[13][---] säger Herren Gud.

[14] Tu, pois, ó filho do homem, profetiza e bate com as palmas uma na outra; duplique a espada o seu golpe, triplique-o a espada da matança, da grande matança, que os rodeia;

[14]Människa! Profetera och knyt din hand. Svärdet skall hugga och hugga, ett dråparsvärd är det, ett väldigt dråparsvärd, som skall svingas bland dem,

[15] para que desmaie o seu coração, e se multiplique o seu tropeçar junto a todas as portas. Faço reluzir a espada. Ah! Ela foi feita para ser raio e está afiada para matar.

[15]tills de skälver av skräck och många ligger slagna. Mot alla deras portar sänder jag slaktarsvärdet. Ve, det är skapat att blixtra och draget för att slakta.

[16] Ó espada, vira-te, com toda a força, para a direita, vira-te para a esquerda, para onde quer que o teu rosto se dirigir.

[16]Visa din skärpa och hugg åt höger och åt vänster, hugg dit eggen riktas.

[17] Também eu baterei as minhas palmas uma na outra e desafogarei o meu furor; eu, o SENHOR, é que falei.

[17]Också jag knyter min hand. Jag skall släcka min vrede på dem. Jag, Herren, har talat.

Babyloniens anfall mot Jerusalem förutsägs

[18] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[18]Herrens ord kom till mig:

[19] Tu, pois, ó filho do homem, propõe dois caminhos por onde venha a espada do rei da Babilônia; ambos procederão da mesma terra; põe neles marcos indicadores, põe-nos na entrada do caminho para a cidade.

[20] Indica o caminho para que a espada chegue à Rabá dos filhos de Amom, a Judá e a Jerusalém, a fortificada.

[19-20]Människa! Märk ut två vägar som den babyloniske kungens svärd kan följa och som båda utgår från samma land. Sätt upp vägmärken där de båda vägarna börjar, så att svärdet kan nå fram till Rabba i Ammon och till Juda och Jerusalem.

[21] Porque o rei da Babilônia pára na encruzilhada, na entrada dos dois caminhos, para consultar os oráculos: sacode as flechas, interroga os ídolos do lar, examina o fígado.

[21]Den babyloniske kungen har gjort halt vid vägskälet, där de två vägarna börjar, för att inhämta orakelsvar. Han har skakat pilar, rådfrågat sina husgudar och skådat i lever.

[22] Caiu-lhe o oráculo para a direita, sobre Jerusalém, para dispor os aríetes, para abrir a boca com ordens de matar, para lançar gritos de guerra, para colocar os aríetes contra as portas, para levantar terraplenos, para edificar baluartes.

[22]I sin högra hand har han nu svaret: Jerusalem. Han kommer att mana till kamp, ropa till strid, ställa upp murbräckor mot portarna, kasta upp en belägringsvall och bygga en stormningsramp.

[23] Aos judeus, lhes parecerá isto oráculo enganador, pois têm em seu favor juramentos solenes; mas Deus se lembrará da iniqüidade deles, para que sejam apreendidos.

[23]Israeliterna är bundna av de eder de svurit, ändå tror de att det är ett falskt orakel. Men oraklet är ett vittnesbörd om deras skuld, och de kommer att tas till fånga.

[24] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Visto que me fazeis lembrar da vossa iniqüidade, descobrindo-se as vossas transgressões, aparecendo os vossos pecados em todos os vossos atos, e visto que me viestes à memória, sereis apreendidos por causa disso.

[24]Därför säger Herren Gud: Genom att era brott avslöjas vittnar ni om er skuld, och i allt vad ni gör blir era synder uppenbara. Ja, ni vittnar mot er själva. Därför skall ni gripas och tas till fånga.

[25] E tu, ó profano e perverso, príncipe de Israel, cujo dia virá no tempo do seu castigo final;

[25]Du skändlige och gudlöse furste över Israel! Snart kommer dagen då du får ditt slutliga straff.

[26] assim diz o SENHOR Deus: Tira o diadema e remove a coroa; o que é já não será o mesmo; será exaltado o humilde e abatido o soberbo.
[27] Ruína! Ruína! A ruínas a reduzirei, e ela já não será, até que venha aquele a quem ela pertence de direito; a ele a darei.

[28] E tu, ó filho do homem, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR Deus acerca dos filhos de Amom e acerca dos seus insultos; dize, pois: A espada, a espada está desembainhada, polida para a matança, para consumir, para reluzir como relâmpago;

[29] para ser posta no pescoço dos profanos, dos perversos, cujo dia virá no tempo do castigo final, ao passo que te pregam visões falsas e te adivinham mentiras.

[30] Torna a tua espada à sua bainha. No lugar em que foste formado, na terra do teu nascimento, te julgarei.
[31] Derramarei sobre ti a minha indignação, assoprarei contra ti o fogo do meu furor e te entregarei nas mãos de homens brutais, mestres de destruição.
[32] Servirás de pasto ao fogo, o teu sangue será derramado no meio da terra, já não serás lembrado; pois eu, o SENHOR, é que falei.

Ezequiel 22

As abominações de Jerusalém

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[26]Så säger Herren Gud: Av med turbanen och kungakronan! Inget skall förbli som det är. Upphöj den förnedrade, förnedra den upphöjde!
[27]Allt, allt, allt skall jag lägga i spillror. Men det skall inte ske förrän han kommer som jag har givit rätten att döma.

Profetia om ammoniterna och svärdet

[28]Människa! Profetera och säg: Så säger Herren Gud om ammoniterna och deras hån: Svärd, svärd, draget för att slakta! Dig har man blankat för att du skall blänka och blixtra.

[29]Man har haft falska syner om dig och lögnaktigt spått att du skulle läggas mot nacken på de skändliga och gudlösa. Snart kommer ändå dagen då de får sitt slutliga straff.

[30]Stick svärdet tillbaka i skidan! I den trakt där du skapades och i det land där du hör hemma skall jag döma dig.
[31]Jag skall tömma min vrede över dig och blåsa under mitt ursinnes eld. Jag skall utlämna dig åt råa män, mästare i att förgöra.

[32]Du skall bli bränsle åt elden, och ditt blod skall flyta i landet. Ingen skall längre minnas dig. Jag, Herren, har talat.

Hesekiel 22

Profetia mot Jerusalem, den blodbefläckade staden

[1]Herrens ord kom till mig:

[2] Tu, pois, ó filho do homem, acaso, julgarás, julgarás a cidade sanguinária? Faze-lhe conhecer, pois, todas as suas abominações

[2]Gå till rätta med den blodbefläckade staden! Människa, gå till rätta med den! Låt den veta vilka vidrigheter som begås där.

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Ai da cidade que derrama sangue no meio de si, para que venha o seu tempo, e que faz ídolos contra si mesma, para se contaminar!

[3]Säg: Så säger Herren Gud: Stad, du som utgjuter blod inom dina murar, din stund är kommen. Du har tillverkat avgudabilder och orenat dig.

[4] Pelo teu sangue, por ti mesma derramado, tu te fizeste culpada e pelos teus ídolos, por ti mesma fabricados, tu te contaminaste e fizeste chegar o dia do teu julgamento e o término de teus anos; por isso, eu te fiz objeto de opróbrio das nações e de escárnio de todas as terras.

[4]Det blod du utgjutit har dragit skuld över dig, och de avgudabilder du tillverkat har gjort dig oren. Du skyndar mot din sista dag, dina år är räknade. Därför skall jag göra dig till åtlöje bland folken och utsätta dig för spott och spe i alla länder.

[5] As que estão perto de ti e as que estão longe escarnecerão de ti, ó infamada, cheia de inquietação.

[5]Nära och fjärran skall de bespotta dig. Ditt rykte är fläckat, kaos råder.

[6] Eis que os príncipes de Israel, cada um segundo o seu poder, nada mais intentam, senão derramar sangue.

[6]Hos dig använder alla Israels furstar sin makt till att utgjuta blod.

[7] No meio de ti, desprezam o pai e a mãe, praticam extorsões contra o estrangeiro e são injustos para com o órfão e a viúva.

[7]Hos dig skymfas fäder och mödrar, invandrare förtrycks, änkor och faderlösa kränks.

[8] Desprezaste as minhas coisas santas e profanaste os meus sábados.

[8]Du ringaktar vad jag har gjort heligt, och du vanhelgar mina sabbater.

[9] Homens caluniadores se acham no meio de ti, para derramarem sangue; no meio de ti, comem carne sacrificada nos montes e cometem perversidade.

[9]Hos dig finns män som sprider död med sitt förtal. Hos dig hålls offermåltider på bergen. Hos dig bedrivs otukt.

[10] No teu meio, descobrem a vergonha de seu pai e abusam da mulher no prazo da sua menstruação.

[10]Hos dig lägrar man sin fars hustru, hos dig utnyttjar man en kvinna fast hon är oren av sin blödning.

[11] Um comete abominação com a mulher do seu próximo, outro contamina torpemente a sua nora, e outro humilha no meio de ti a sua irmã, filha de seu pai.

[11]En begår skamlösheter med sin nästas hustru, en bedriver otukt med sin svärdotter och skändar henne, en utnyttjar sin fars dotter, sin egen syster.

[12] No meio de ti, aceitam subornos para se derramar sangue; usura e lucros tomaste, extorquindo-o; exploraste o teu próximo com extorsão; mas de mim te esqueceste, diz o SENHOR Deus.

[12]Hos dig dödar man mot betalning. Du ockrar och tar ränta. Du förtrycker din nästa och roffar åt dig. Men mig har du glömt, säger Herren Gud.

[13] Eis que bato as minhas palmas com furor contra a exploração que praticaste e por causa da tua culpa de sangue, que há no meio de ti. Estará firme o teu coração?

[13]Jag knyter handen för att slå när jag ser ditt rofferi och det blod som flyter hos dig.

[14] Estarão fortes as tuas mãos, nos dias em que eu vier a tratar contigo? Eu, o SENHOR, o disse e o farei.

[14]Kommer ditt mod och din styrka att räcka till när jag gör upp med dig? Jag, Herren, har talat, och jag skall göra som jag har sagt.

[15] Espalhar-te-ei entre as nações, e te dispersarei em outras terras, e porei termo à tua imundícia.

[15]Jag skall skingra dig bland folken och sprida ut dig i främmande länder, och jag skall rensa bort allt orent hos dig.

[16] Serás profanada em ti mesma, à vista das nações, e saberás que eu sou o SENHOR.

[16]Jag skall genom dig låta mig vanäras inför folken. Då skall du inse att jag är Herren.

Israel som slagg i smältugnen

[17] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[17]Herrens ord kom till mig:

[18] Filho do homem, a casa de Israel se tornou para mim em escória; todos eles são cobre, estanho, ferro e chumbo no meio do forno; em escória de prata se tornaram.

[18]Människa! För mig har israeliterna blivit slagg. Som koppar, tenn, järn och bly i en smältugn har de alla blivit. De är slagg.

[19] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Pois que todos vós vos tornastes em escória, eis que vos ajuntarei no meio de Jerusalém.

[19]Därför säger Herren Gud: Eftersom ni alla är slagg skall jag samla er i Jerusalem.

[20] Como se ajuntam a prata, e o cobre, e o ferro, e o chumbo, e o estanho no meio do forno, para assoprar o fogo sobre eles, a fim de se fundirem, assim vos ajuntarei na minha ira e no meu furor, e ali vos deixarei, e fundirei.

[21] Congregar-vos-ei e assoprarei sobre vós o fogo do meu furor; e sereis fundidos no meio de Jerusalém.

[22] Como se funde a prata no meio do forno, assim sereis fundidos no meio dela; e sabereis que eu, o SENHOR, derramei o meu furor sobre vós.

[23] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[24] Filho do homem, dize-lhe: Tu és terra que não está purificada e que não tem chuva no dia da indignação.

[25] Conspiração dos seus profetas há no meio dela; como um leão que ruge, que arrebata a presa, assim eles devoram as almas; tesouros e coisas preciosas tomam, multiplicam as suas viúvas no meio dela.

[26] Os seus sacerdotes transgridem a minha lei e profanam as minhas coisas santas; entre o santo e o profano, não fazem diferença, nem discernem o imundo do limpo e dos meus sábados escondem os olhos; e, assim, sou profanado no meio deles.

[27] Os seus príncipes no meio dela são como lobos que arrebatam a presa para derramarem o sangue, para destruírem as almas e ganharem lucro desonesto.

[20]Som man samlar silver, koppar, järn, bly och tenn i en ugn och blåser under elden för att smälta detta, så skall jag i flammande vrede samla er, kasta in er och smälta er.

[21]Jag skall samla ihop er och blåsa under mitt ursinnes eld. Ni skall smältas i den,

[22]som silver smälts i en ugn skall ni smältas. Då skall ni inse att jag, Herren, har tömt min vrede över er.

Profetia mot ledare och folk i Israel

[23]Herrens ord kom till mig:

[24]Människa! Säg till landet: Du är ett land som inte fick något regn, som inte bevattnades på vredens dag.

[25]Dina furstar var rytande och rovgiriga lejon. De åt människor, stal skatter och kostbarheter och gjorde många till änkor.

[26]Prästerna gjorde våld på min lag och skändade det som jag gjort heligt. De gjorde ingen skillnad mellan heligt och icke heligt, de undervisade inte om vad som är rent och orent. De iakttog inte mina sabbater. Så vanhelgades jag av dem.

[27]Stormännen var rovgiriga vargar. De utgöt blod och gick över lik för att roffa åt sig.

[28] Os seus profetas lhes encobrem isto com cal por visões falsas, predizendo mentiras e dizendo: Assim diz o SENHOR Deus, sem que o SENHOR tenha falado.

[29] Contra o povo da terra praticam extorsão, andam roubando, fazem violência ao aflito e ao necessitado e ao estrangeiro oprimem sem razão.

[30] Busquei entre eles um homem que tapasse o muro e se colocasse na brecha perante mim, a favor desta terra, para que eu não a destruísse; mas a ninguém achei.

[31] Por isso, eu derramei sobre eles a minha indignação, com o fogo do meu furor os consumi; fiz cair-lhes sobre a cabeça o castigo do seu procedimento, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 23

Oolá e Oolibá, as duas meretrizes

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, houve duas mulheres, filhas de uma só mãe.

[3] Estas se prostituíram no Egito; prostituíram-se na sua mocidade; ali foram apertados os seus peitos e apalpados os seios da sua virgindade.

[4] Os seus nomes eram: Oolá, a mais velha, e Oolibá, sua irmã; e foram minhas e tiveram filhos e filhas; e, quanto ao seu nome, Samaria é Oolá, e Jerusalém é Oolibá.

[28]Profeterna kalkade över allting med sina falska syner och lögnaktiga spådomar. »Så säger Herren Gud«, sade de, trots att Herren inte hade talat.

[29]Folket i landet förtryckte och plundrade. Fattiga och svaga kränktes, invandrare var förtryckta och rättslösa.

[30]Jag sökte efter någon som kunde bygga upp muren eller ställa sig i bräschen, så att jag inte behövde förstöra landet. Men jag fann ingen.

[31]Då tömde jag min vrede över dem och förintade dem med mitt ursinnes eld. Jag lät dem plikta för vad de gjort, säger Herren Gud.

Hesekiel 23

Ohola och Oholiva, två otrogna systrar

[1]Herrens ord kom till mig:

[2]Människa! Det var en gång två kvinnor, döttrar till samma mor.

[3]Redan som unga horade de i Egypten, där smekte och kramade man deras ungflicksbröst.

[4]Den äldre hette Ohola och den yngre Oholiva. De blev mina, och de födde söner och döttrar. — Namnet Ohola står för Samaria och Oholiva för Jerusalem.

Oholas otrohet med Assyrien

[5] Prostituiu-se Oolá, quando era minha; inflamou-se pelos seus amantes, pelos assírios, seus vizinhos,
[6] que se vestiam de azul, governadores e sátrapas, todos jovens de cobiçar, cavaleiros montados a cavalo.
[7] Assim, cometeu ela as suas devassidões com eles, que eram todos a fina flor dos filhos da Assíria, e com todos aqueles pelos quais se inflamava; com todos os seus ídolos se contaminou.
[8] As suas impudicícias, que trouxe do Egito, não as deixou; porque com ela se deitaram na sua mocidade, e eles apalparam os seios da sua virgindade e derramaram sobre ela a sua impudicícia.
[9] Por isso, a entreguei nas mãos dos seus amantes, nas mãos dos filhos da Assíria, pelos quais se inflamara.
[10] Estes descobriram as vergonhas dela, levaram seus filhos e suas filhas; porém a ela mataram à espada; e ela se tornou falada entre as mulheres, e sobre ela executaram juízos.

[11] Vendo isto sua irmã Oolibá, corrompeu a sua paixão mais do que ela, e as suas devassidões foram maiores do que as de sua irmã.

[12] Inflamou-se pelos filhos da Assíria, governadores e sátrapas, seus vizinhos, vestidos com primor, cavaleiros montados a cavalo, todos jovens de cobiçar.

[13] Vi que se tinha contaminado; o caminho de ambas era o mesmo.

[5]Men Ohola horade i stället för att hålla sig till mig. Hon brann av begär efter sina älskare, assyrierna. Det var krigare
[6]klädda i purpur. Det var ståthållare och styresmän. Alla var de ståtliga unga män. Det var ryttare på sina hästar.

[7]Hon bjöd ut sina horkonster åt dem. Alla var de Assyriens yppersta söner. Hon brann av begär efter dem och orenade sig med alla deras gudabilder.

[8]Hon fortsatte med horandet som hon hade börjat med i Egypten, där männen låg med henne när hon var ung, kramade hennes ungflicksbröst och lystet horade med henne.
[9]Därför prisgav jag henne åt hennes älskare, assyrierna, som hon brann av begär efter.

[10]De blottade hennes sköte, de tog hennes söner och döttrar och dödade henne med svärd. Hon blev ökänd bland kvinnor. Så verkställdes domen över henne.

Oholivas otrohet med Babylonien och Egypten

[11]Hennes syster Oholiva såg allt detta, ändå upptändes hon av ännu hetare begär än Ohola och horade ännu värre än hon.

[12]Hon brann av begär efter assyrierna. Det var ståthållare och styresmän. Det var krigare klädda i praktfulla kläder. Det var ryttare på sina hästar. Alla var de ståtliga unga män.

[13]Jag såg hur hon orenade sig. Båda betedde sig likadant,

[14] Aumentou as suas impudicícias, porque viu homens pintados na parede, imagens dos caldeus, pintados de vermelho:

[15] de lombos cingidos e turbantes pendentes da cabeça, todos com aparência de oficiais, semelhantes aos filhos da Babilônia, na Caldéia, em terra do seu nascimento.

[16] Vendo-os, inflamou-se por eles e lhes mandou mensageiros à Caldéia.

[17] Então, vieram ter com ela os filhos da Babilônia, para o leito dos amores, e a contaminaram com as suas impudicícias; ela, após contaminar-se com eles, enojada, os deixou.

[18] Assim, tendo ela posto a descoberto as suas devassidões e sua nudez, a minha alma se alienou dela, como já se dera com respeito à sua irmã.

[19] Ela, todavia, multiplicou as suas impudicícias, lembrando-se dos dias da sua mocidade, em que se prostituíra na terra do Egito.

[20] Inflamou-se pelos seus amantes, cujos membros eram como o de jumento e cujo fluxo é como o fluxo de cavalos.

[21] Assim, trouxeste à memória a luxúria da tua mocidade, quando os do Egito apalpavam os teus seios, os peitos da tua mocidade.

[22] Por isso, ó Oolibá, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu suscitarei contra ti os teus amantes, os quais, enojada, tu os deixaras, e os trarei contra ti de todos os lados:

[14]men Oholiva gick längre i sitt horande. Hon såg väggristningar av män, bilder i lysande rött som föreställde kaldeer

[15]med gördel om höfterna och turban med fladdrande band. De såg ut som vagnskämpar och liknade de babylonier som hör hemma i Kaldeen.

[16]När hon såg på dem upptändes hon av begär efter dem och sände bud till dem i Kaldeen.

[17]Och babylonierna kom till hennes kärleksläger och orenade henne med sitt horande. Men när hon orenat sig med dem vände hon sig från dem.

[18]Eftersom hon blottade sitt sköte och öppet horade med dem vände jag mig från henne, liksom jag förut vänt mig från hennes syster.

[19]Men hon horade mer och mer. Hon mindes sin ungdom när hon horade i Egypten,

[20]och hon upptändes av begär efter vällustingarna där med kön som åsnor och säd som hingstar.

[21]Du längtade tillbaka till din otuktiga ungdom, då männen i Egypten kramade och smekte dina ungflicksbröst.

[22]Därför, Oholiva, säger Herren Gud, skall jag hetsa mot dig de älskare du har haft och sedan vänt dig från. Jag skall driva dem mot dig från alla håll.

[23] os filhos da Babilônia e todos os caldeus de Pecode, de Soa, de Coa e todos os filhos da Assíria com eles, jovens de cobiçar, governadores e sátrapas, príncipes e homens de renome, todos montados a cavalo.

[24] Virão contra ti do Norte, com carros e carretas e com multidão de povos; pôr-se-ão contra ti em redor, com paveses, e escudos, e capacetes; e porei diante deles o juízo, e julgar-te-ão segundo os seus direitos.

[25] Porei contra ti o meu zelo, e eles te tratarão com furor; cortar-te-ão o nariz e as orelhas, e o que restar cairá à espada; levarão teus filhos e tuas filhas, e quem ainda te restar será consumido pelo fogo.

[26] Despojar-te-ão dos teus vestidos e tomarão as tuas jóias de adorno.

[27] Assim, farei cessar em ti a tua luxúria e a tua prostituição, provenientes da terra do Egito; não levantarás os olhos para eles e já não te lembrarás do Egito.

[28] Porque assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu te entregarei nas mãos daqueles a quem aborreces, nas mãos daqueles que, enojada, tu deixaste.

[29] Eles te tratarão com ódio, e levarão todo o fruto do teu trabalho, e te deixarão nua e despida; descobrir-se-á a vergonha da tua prostituição, a tua luxúria e as tuas devassidões.

[23]Det är babylonier och kaldeer, pekodeer, shoeer, koeer och dessutom alla assyrierna, stiliga unga män, ståthållare och styresmän, vagnskämpar och krigare, allesammans till häst.

[24]Med rullande vagnar i mängd och med ett uppbåd av folk skall de komma mot dig. Rustade med långsköld och rundsköld och hjälm skall de anfalla dig från alla håll. Åt dem skall jag överlåta rätten att döma, och efter sina egna lagar skall de döma dig.

[25]Jag skall låta min svartsjuka drabba dig. När de i vrede gör upp med dig skall de skära näsan och öronen av dig. De som är kvar hos dig skall falla för svärdet, och dina söner och döttrar skall tas till fånga. De som är kvar hos dig skall förtäras av eld.

[26]Man skall slita av dig kläderna och ta dina praktfulla smycken.

[27]Jag skall göra slut på den otukt och det horande som du började med i Egypten. Dit skall du inte snegla mer. Egypten skall du inte längre minnas.

[28]Så säger Herren Gud: Jag skall prisge dig åt dem du avskyr, åt dem du har vänt dig från.

[29]I avsky skall de göra upp med dig. De skall ta allt vad du äger och har, tills du ligger där alldeles naken, med ditt horiska sköte blottat och ditt otuktiga horande avslöjat.

30 Estas coisas se te farão, porque te prostituíste com os gentios e te contaminaste com os seus ídolos.

31 Andaste no caminho de tua irmã; por isso, entregarei o seu copo na tua mão.

32 Assim diz o SENHOR Deus: Beberás o copo de tua irmã, fundo e largo; servirás de riso e escárnio; pois nele cabe muito.

33 Encher-te-ás de embriaguez e de dor; o copo de tua irmã Samaria é copo de espanto e de desolação.

34 Tu o beberás, e esgotá-lo-ás, e lhe roerás os cacos, e te rasgarás os peitos, pois eu o falei, diz o SENHOR Deus.

35 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como te esqueceste de mim e me viraste as costas, também carregarás com a tua luxúria e as tuas devassidões.

36 Disse-me ainda o SENHOR: Filho do homem, julgarás tu a Oolá e a Oolibá? Declara-lhes, pois, as suas abominações.

37 Porque adulteraram, e nas suas mãos há culpa de sangue; com seus ídolos adulteraram, e até os seus filhos, que me geraram, ofereceram a eles para serem consumidos pelo fogo.

38 Ainda isto me fizeram: no mesmo dia contaminaram o meu santuário e profanaram os meus sábados.

39 Pois, havendo sacrificado seus filhos aos ídolos, vieram, no mesmo dia, ao meu santuário para o profanarem; e assim o fizeram no meio da minha casa.

40 E mais ainda: mandaram vir uns homens de longe; fora-lhes enviado um

30 Detta skall drabba dig för att du sprang efter andra folk och horade med dem och orenade dig med deras gudabilder.

31 Du har gått i din systers fotspår. Därför skall jag sätta hennes bägare i din hand.

32 Så säger Herren Gud: Din systers bägare skall du tömma. Den bägaren är djup och vid, den rymmer mycket.

33 Du skall bli drucken och fylld av kval. En bägare med skräck och fasa är din syster Samarias bägare.

34 Du skall dricka den i botten, svälja dess drägg. Dina bröst skall du riva blodiga. Jag har talat, säger Herren Gud.

35 Så säger Herren Gud: Du glömde bort mig och vände mig ryggen. Nu får du bära följderna av din otukt och ditt horande.

Oholas och Oholivas brott och straff

36 Herren sade till mig: Människa! Gå till rätta med Ohola och Oholiva och gör klart för dem vilka vidrigheter de har begått.

37 De har brutit äktenskapet med mig, och de har blod på händerna. De har bedragit mig med sina avgudar och till och med offrat barnen de fött mig som mat åt dem.

38 Dessutom gjorde de detta mot mig: De orenade min helgedom och vanhelgade mina sabbater.

39 Efter att ha slaktat sina barn åt avgudarna steg de samma dag in i min helgedom och vanhelgade den. Så betedde de sig i mitt tempel.

40 De skickade även budbärare till män i fjärran länder, som kom när de blev

mensageiro, e eis que vieram; por amor deles, te banhaste, coloriste os olhos e te ornaste de enfeites;

41 e te assentaste num suntuoso leito, diante do qual se achava mesa preparada, sobre que puseste o meu incenso e o meu óleo.

42 Com ela se ouvia a voz de muita gente que folgava; com homens de classe baixa foram trazidos do deserto uns bêbados, que puseram braceletes nas mãos delas e, na cabeça, coroas formosas.

43 Então, disse eu da envelhecida em adultérios: continuará ela em suas prostituições?

44 E passaram a estar com ela, como quem freqüenta a uma prostituta; assim, passaram a freqüentar a Oolá e a Oolibá, mulheres depravadas,

45 de maneira que homens justos as julgarão como se julgam as adúlteras e as sanguinárias; porque são adúlteras, e, nas suas mãos, há culpa de sangue.

46 Pois assim diz o SENHOR Deus: Farei subir contra elas grande multidão e as entregarei ao tumulto e ao saque.

47 A multidão as apedrejará e as golpeará com as suas espadas; a seus filhos e suas filhas matarão e as suas casas queimarão.

48 Assim, farei cessar a luxúria da terra, para que se escarmentem todas as mulheres e não façam segundo a luxúria delas.

49 O castigo da vossa luxúria recairá sobre vós, e levareis os pecados dos vossos

kallade. För deras skull tvättade du dig och sminkade dina ögon och prydde dig med smycken.

41Du satte dig på en bädd som du gjort redo. Framför den stod ett dukat bord, där du hade ställt fram min rökelse och min olja.

42Det glammades sorglöst därinne. Förutom en mängd andra fanns där män som hämtats dit från öknen. De satte armband om systrarnas handleder och praktfulla kronor på deras huvuden.

43Jag sade om denna kvinna, härjad av sitt horiska leverne: Nu horar de med henne och hon …

44Och de låg med henne som man ligger med en hora. Så låg de med Ohola och Oholiva, dessa otuktiga kvinnor.

45Men rättfärdiga män skall döma dem som man dömer äktenskapsbryterskor och mörderskor. Ty de har brutit äktenskapet med mig, och de har blod på händerna.

46Så säger Herren Gud: Båda upp en skara mot dem och utlämna dem åt skräck och plundring.

47Skaran skall stena dem och stympa dem med sina svärd, döda deras söner och döttrar och bränna ner deras hus.

48Jag skall göra slut på otukten i landet. Alla kvinnor skall ta varning, så att de inte lever lika otuktigt som ni.

49Ni skall få plikta för er otukt och bära följderna av att ni har syndat med era

ídolos; e sabereis que eu sou o SENHOR Deus.

Ezequiel 24

A parábola da panela

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, em o nono ano, no décimo mês, aos dez dias do mês, dizendo:

2 Filho do homem, escreve o nome deste dia, deste mesmo dia; porque o rei da Babilônia se atira contra Jerusalém neste dia.

3 Propõe uma parábola à casa rebelde e dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Põe ao lume a panela, põe-na, deita-lhe água dentro,

4 ajunta nela pedaços de carne, todos os bons pedaços, as coxas e as espáduas; enche-a de ossos escolhidos.

5 Pega do melhor do rebanho e empilha lenha debaixo dela; faze-a ferver bem, e cozam-se dentro dela os ossos.

6 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Ai da cidade sanguinária, da panela cheia de ferrugem, ferrugem que não foi tirada dela! Tira de dentro a carne, pedaço por pedaço, sem escolha.

7 Porque a culpa de sangue está no meio dela; derramou-o sobre penha descalvada e não sobre a terra, para o cobrir com o pó;

8 para fazer subir a indignação, para tomar vingança, eu pus o seu sangue numa penha descalvada, para que não fosse coberto.

avgudar. Då skall ni inse att jag är Herren Gud.

Hesekiel 24

Jerusalem, en ärgig gryta

1 Under det nionde året, på tionde dagen i tionde månaden, kom Herrens ord till mig:

2 Människa! Skriv upp dagens datum, just denna dag. Ty just denna dag har den babyloniske kungen anfallit Jerusalem.

3 Ge det motsträviga folket en liknelse. Säg: Så säger Herren Gud: Sätt på grytan, sätt på den och häll vatten i.

4 Lägg i bitar av kött, de läckraste bitar av lår och bog, fyll på med de bästa benen.

5 Ta de fetaste fåren. Lägg ved under grytan. Låt bitarna sjuda och benen koka med.

6 Så säger Herren Gud: Ve den blodbefläckade staden, en gryta med beläggning av ärg, ärg som aldrig går bort. Grytan har tömts, köttbit för köttbit, utan att lottdragning skett.

7 Staden dryper av blod, den har spillt blod över den kala klippan, inte på marken där det kan täckas av jord.

8 För att ge utlopp åt min vrede och utkräva hämnd låter jag nu stadens eget blod rinna över den kala klippan, där det inte kan täckas över.

[9] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Ai da cidade sanguinária! Também eu farei pilha grande.

[10] Amontoa muita lenha, acende o fogo, cozinha a carne, engrossa o caldo, e ardam os ossos.

[11] Então, porás a panela vazia sobre as brasas, para que ela aqueça, o seu cobre se torne candente, funda-se a sua imundícia dentro dela, e se consuma a sua ferrugem.

[12] Trabalho inútil! Não sai dela a sua muita ferrugem, nem pelo fogo.

[13] Na tua imundícia está a luxúria; porque eu quis purificar-te, e não te purificaste, não serás nunca purificada da tua imundícia, até que eu tenha satisfeito o meu furor contra ti.

[14] Eu, o SENHOR, o disse: será assim, e eu o farei; não tornarei atrás, não pouparei, nem me arrependerei; segundo os teus caminhos e segundo os teus feitos, serás julgada, diz o SENHOR Deus.

A viuvez de Ezequiel

[15] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[16] Filho do homem, eis que, às súbitas, tirarei a delícia dos teus olhos, mas não lamentarás, nem chorarás, nem te correrão as lágrimas.

[17] Geme em silêncio, não faças lamentação pelos mortos, prende o teu turbante, mete as tuas sandálias nos pés, não cubras os bigodes e não comas o pão que te mandam.

[9]Så säger Herren Gud: Ve den blodbefläckade staden! Jag skall bygga ett stort bål.

[10]Lägg på mycket ved och tänd eld. Låt köttet koka sönder och spadet koka bort så att benen blir brända.

[11]Sätt grytan tom på kolen, tills den blir så het att kopparn börjar glöda och orenheten kan smälta och ärgen gå bort.

[12]Men det tjocka lagret av ärg går inte bort i elden.

[13]Du är oren och skamlös. Jag har försökt göra dig ren, men du har inte blivit av med din orenhet. Först när jag har släckt min vrede på dig skall du bli ren igen.

[14]Jag, Herren, har talat. Så blir det också. Jag skall göra som jag har sagt. Jag skall inte låta mig bevekas, inte visa skonsamhet eller ånger. Efter hur du har levat och handlat skall jag döma dig, säger Herren Gud.

Hesekiels hustrus död förebådar Jerusalems fall

[15]Herrens ord kom till mig:

[16]Människa! Jag skall låta bråd död ta ifrån dig henne som är dina ögons lust. Du får inte sörja, inte gråta och fälla tårar.

[17]Jämra dig i stillhet, men håll ingen sorgehögtid. Vira turbanen om huvudet och sätt på dig sandalerna. Dölj inte ditt ansikte och ät inget sorgebröd.

[18] Falei ao povo pela manhã, e, à tarde, morreu minha mulher; na manhã seguinte, fiz segundo me havia sido mandado.

[18]På morgonen talade jag till folket. På kvällen dog min hustru. Följande morgon gjorde jag som jag hade blivit befalld.

[19] Então, me disse o povo: Não nos farás saber o que significam estas coisas que estás fazendo?

[19]Folket sade till mig: »Varför gör du så? Tala om för oss vad det betyder!«

[20] Eu lhes disse: Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[20]Jag svarade dem: »Herrens ord kom till mig:

[21] Dize à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu profanarei o meu santuário, objeto do vosso mais alto orgulho, delícia dos vossos olhos e anelo de vossa alma; vossos filhos e vossas filhas, que deixastes, cairão à espada.

[21]Säg till Israels folk: Så säger Herren Gud: Jag skall skända min helgedom, ert stolta värn, era ögons lust, det käraste ni har. Och de söner och döttrar ni lämnade kvar skall nu falla för svärdet. —

[22] Fareis como eu fiz: não cobrireis os bigodes, nem comereis o pão que vos mandam.

[22]Ni kommer att få göra som jag. Dölj inte ert ansikte och ät inget sorgebröd.

[23] Trareis à cabeça os vossos turbantes e as vossas sandálias, nos pés; não lamentareis, nem chorareis, mas definhar-vos-eis nas vossas iniqüidades e gemereis uns com os outros.

[23]Behåll turbanen och sandalerna på. Ni får inte sörja och gråta. Men till följd av era synder skall ni alla stönande tyna bort. —

[24] Assim vos servirá Ezequiel de sinal; segundo tudo o que ele fez, assim fareis. Quando isso acontecer, sabereis que eu sou o SENHOR Deus.

[24]Hesekiel skall vara ett tecken för er. Vad han gör kommer också ni att få göra. Då detta sker skall ni inse att jag är Herren Gud.«

[25] Filho do homem, não sucederá que, no dia em que eu lhes tirar o objeto do seu orgulho, o seu júbilo, a sua glória, a delícia dos seus olhos e o anelo de sua alma e a seus filhos e suas filhas,

[25]Människa! Den dag jag tar ifrån dem deras värn, deras stolthet och glädje, deras ögons lust, det käraste de har, deras söner och döttrar,

[26] nesse dia, virá ter contigo algum que escapar, para te dar a notícia pessoalmente?

[26]den dagen skall en flykting komma till dig och berätta om detta.

[27] Nesse dia, abrir-se-á a tua boca para com aquele que escapar; falarás e já não ficarás mudo. Assim, lhes servirás de sinal, e saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 25

Profecia contra Amom

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra os filhos de Amom e profetiza contra eles.

[3] Dize aos filhos de Amom: Ouvi a palavra do SENHOR Deus: Assim diz o SENHOR Deus: Visto que tu disseste: Bem feito!, acerca do meu santuário, quando foi profanado; acerca da terra de Israel, quando foi assolada; e da casa de Judá, quando foi para o exílio,

[4] eis que te entregarei ao poder dos filhos do Oriente, e estabelecerão em ti os seus acampamentos e porão em ti as suas moradas; eles comerão os teus frutos e beberão o teu leite.

[5] Farei de Rabá uma estrebaria de camelos e dos filhos de Amom, um curral de ovelhas; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[6] Porque assim diz o SENHOR Deus: Visto como bateste as palmas, e pateaste, e, com toda a malícia de tua alma, te alegraste da terra de Israel,

[7] eis que estendi a mão contra ti e te darei por despojo às nações; eliminar-te-ei dentre os povos e te farei perecer dentre as terras. Acabarei de todo contigo, e saberás que eu sou o SENHOR.

[27]Inför flyktingen skall din tungas band lösas, du skall tala och inte längre vara stum. Så skall du vara ett tecken för dem. Då skall de inse att jag är Herren.

Hesekiel 25

Profetia mot Ammon

[1]Herrens ord kom till mig:

[2]Människa! Vänd dig mot ammoniterna och profetera mot dem.

[3]Säg till Ammons folk: Hör Herren Guds ord! Så säger Herren Gud: Du hånade min helgedom då den skändades, du hånade Israels land då det blev ödelagt och folket i Juda då det fördes bort i fångenskap.

[4]Därför skall jag ge ditt land som egendom åt Östlandets folk. Där skall de slå upp sina tält och där skall de resa sina boningar. De skall äta din frukt och dricka din mjölk.

[5]Jag skall göra Rabba till betesmark för kameler och Ammon till viloplats för fårhjordar. Då skall ni inse att jag är Herren.

[6]Så säger Herren Gud: Du klappade i händerna och stampade med fötterna, skadeglad som du var och full av förakt för Israels land.

[7]Därför skall jag lyfta min hand mot dig och låta dig bli ett byte för andra folk. Jag skall utplåna dig som folk och förinta dig som land. Jag skall ödelägga dig. Då skall du inse att jag är Herren.

Profecia contra Moabe

[8] Assim diz o SENHOR Deus: Visto como dizem Moabe e Seir: Eis que a casa de Judá é como todas as nações,

[9] eis que eu abrirei o flanco de Moabe desde as cidades, desde as suas cidades fronteiras, a glória da terra, Bete-Jesimote, Baal-Meom e Quiriataim;

[10] dá-las-ei aos povos do Oriente em possessão, como também os filhos de Amom, para que destes não haja memória entre as nações.

[11] Também executarei juízos contra Moabe, e os moabitas saberão que eu sou o SENHOR.

Profecia contra Edom

[12] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que Edom se houve vingativamente para com a casa de Judá e se fez culpadíssimo, quando se vingou dela,

[13] assim diz o SENHOR Deus: Também estenderei a mão contra Edom e eliminarei dele homens e animais; torná-lo-ei deserto, e desde Temã até Dedã cairão à espada.

[14] Exercerei a minha vingança contra Edom, por intermédio do meu povo de Israel; este fará em Edom segundo a minha ira e segundo o meu furor; e os edomitas conhecerão a minha vingança, diz o SENHOR Deus.

Profecia contra a Filístia

[15] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que os filisteus se houveram vingativamente e com desprezo de alma executaram vingança, para destruírem com perpétua inimizade,

Profetia mot Moab

[8]Så säger Herren Gud: Moab och Seir har sagt: »Folket i Juda är som alla andra folk.«

[9]Därför skall jag rensa bort städerna från Moabs bergssluttningar, varenda en av dem, alla landets pärlor, Bet Hajshimot, Baal Meon och Kirjatajim.

[10]Jag skall ge Moab tillsammans med Ammon som egendom åt Östlandets folk. Sedan skall Ammon vara glömt bland folken.

[11]Och över Moab skall jag verkställa domen. Då skall de inse att jag är Herren.

Profetia mot Edom

[12]Så säger Herren Gud: Edom tog hämnd på folket i Juda och drog därigenom skuld över sig.

[13]Därför, säger Herren Gud, skall jag lyfta min hand mot Edom. Jag skall lägga det i ruiner och utrota människor och djur. Från Teman till Dedan skall de falla för svärdet.

[14]Jag skall låta min hämnd drabba Edom genom mitt folk Israel, som skall behandla Edom så som min vrede och harm kräver. Då skall de inse att jag hämnas, säger Herren Gud.

Profetia mot filisteerna

[15]Så säger Herren Gud: Filisteerna var hämndlystna och tog hämnd, fulla av förakt. De härjade, drivna av sin eviga fiendskap.

[16] assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estendo a mão contra os filisteus, e eliminarei os queretitas, e farei perecer o resto da costa do mar.

[17] Tomarei deles grandes vinganças, com furiosas repreensões; e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tiver exercido a minha vingança contra eles.

Ezequiel 26

Profecia contra Tiro

[1] No undécimo ano, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, visto que Tiro disse no tocante a Jerusalém: Bem feito! Está quebrada a porta dos povos; abriu-se para mim; eu me tornarei rico, agora que ela está assolada,

[3] assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra ti, ó Tiro, e farei subir contra ti muitas nações, como faz o mar subir as suas ondas.

[4] Elas destruirão os muros de Tiro e deitarão abaixo as suas torres; e eu varrerei o seu pó, e farei dela penha descalvada.

[5] No meio do mar, virá a ser um enxugadouro de redes, porque eu o anunciei, diz o SENHOR Deus; e ela servirá de despojo para as nações.

[6] Suas filhas que estão no continente serão mortas à espada; e saberão que eu sou o SENHOR.

[7] Porque assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu trarei contra Tiro a

[16]Därför, säger Herren Gud, skall jag lyfta min hand mot filisteerna, jag skall förgöra kereteerna och utrota de sista kustborna.

[17]I vrede skall jag straffa dem, och jag skall utkräva en fruktansvärd hämnd. Och när jag låter min hämnd drabba dem, då skall de inse att jag är Herren.

Hesekiel 26

Profetia mot Tyros

[1]Under det elfte året, på första dagen i månaden, kom Herrens ord till mig:

[2]Människa! Tyros har hånat Jerusalem och sagt: »Folkens port är uppbruten, den har tillfallit mig. Jag skall bli rik, nu när den är förödd.«

[3]Därför, säger Herren Gud, skall jag göra upp med dig, Tyros. Jag skall låta många folk välla in över dig, liksom havet väller fram med sina vågor.

[4]De skall förstöra Tyros murar och riva ner dess torn. Jag skall sopa bort jorden och göra staden till en naken klippa.

[5]Den blir till en torkplats för nät ute i havet. Jag har talat, säger Herren Gud. Tyros skall plundras av folken

[6]och lydstäderna på fastlandet härjas med svärd. Då skall de inse att jag är Herren.

[7]Så säger Herren Gud: Jag skall låta kungen av Babylonien, Nebukadnessar,

Nabucodonosor, rei da Babilônia, desde o Norte, o rei dos reis, com cavalos, carros e cavaleiros e com a multidão de muitos povos.

konungarnas konung, anfalla Tyros från norr. Med hästar och stridsvagnar och vagnskämpar skall han komma och med den väldiga här han bådat upp.

8 As tuas filhas que estão no continente, ele as matará à espada; levantará baluarte contra ti; contra ti levantará terrapleno e um telhado de paveses.

8Dina lydstäder på fastlandet skall han härja med svärd. Sedan skall han kasta upp en belägringsvall, bygga en stormningsramp och resa ett sköldtak.

9 Disporá os seus aríetes contra os teus muros e, com os seus ferros, deitará abaixo as tuas torres.

9Han skall stöta murbräckan mot dina murar och rasera dina torn med bräckjärn.

10 Pela multidão de seus cavalos, te cobrirá de pó; os teus muros tremerão com o estrondo dos cavaleiros, das carretas e dos carros, quando ele entrar pelas tuas portas, como pelas entradas de uma cidade em que se fez brecha.

10Så många är hans hästar att dammet de river upp kommer att täcka dig. Dina murar skall darra vid larmet från hästar och rullande vagnar, när han drar in genom dina portar som man drar in i en stormad stad.

11 Com as unhas dos seus cavalos, socará todas as tuas ruas; ao teu povo matará à espada, e as tuas fortes colunas cairão por terra.

11Hans hästars hovar skall trampa sönder dina gator. Med svärd skall han dräpa ditt folk. Dina mäktiga pelare skall störta till marken.

12 Roubarão as tuas riquezas, saquearão as tuas mercadorias, derribarão os teus muros e arrasarão as tuas casas preciosas; as tuas pedras, as tuas madeiras e o teu pó lançarão no meio das águas.

12De skall röva dina rikedomar och roffa åt sig av dina handelsvaror. De skall riva ner dina murar och rasera dina praktfulla hus. Din sten, ditt virke, din jord skall de kasta i havet.

13 Farei cessar o arruído das tuas cantigas, e já não se ouvirá o som das tuas harpas.

13Jag skall tysta dina sånger, dina lyrors klang skall aldrig höras mer.

14 Farei de ti uma penha descalvada; virás a ser um enxugadouro de redes, jamais serás edificada, porque eu, o SENHOR, o falei, diz o SENHOR Deus.

14Och jag skall göra dig till en naken klippa. Tyros blir en torkplats för nät. Aldrig mer skall staden byggas upp. Jag, Herren, har talat, säger Herren Gud.

15 Assim diz o SENHOR Deus a Tiro: Não tremerão as terras do mar com o estrondo da tua queda, quando gemerem os

15Så säger Herren Gud till Tyros: Dånet av ditt fall, de sårades jämmer och slaktandet

traspassados, quando se fizer espantosa matança no meio de ti?

[16] Todos os príncipes do mar descerão dos seus tronos, tirarão de si os seus mantos e despirão as suas vestes bordadas; de tremores se vestirão, assentar-se-ão na terra e estremecerão a cada momento; e, por tua causa, pasmarão.

[17] Levantarão lamentações sobre ti e te dirão: Como pereceste, ó bem povoada e afamada cidade, que foste forte no mar, tu e os teus moradores, que atemorizastes a todos os teus visitantes!

[18] Agora, estremecerão as ilhas no dia da tua queda; as ilhas, que estão no mar, turbar-se-ão com tua saída.

[19] Porque assim diz o SENHOR Deus: Quando eu te fizer cidade assolada, como as cidades que não se habitam, quando eu fizer vir sobre ti as ondas do mar e as muitas águas te cobrirem,

[20] então, te farei descer com os que descem à cova, ao povo antigo, e te farei habitar nas mais baixas partes da terra, em lugares desertos antigos, com os que descem à cova, para que não sejas habitada; e criarei coisas gloriosas na terra dos viventes.

[21] Farei de ti um grande espanto, e já não serás; quando te buscarem, jamais serás achada, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 27

Lamentação sobre Tiro

som pågår i dig skall få kustländerna att skälva.

[16]Alla havets furstar skall stiga ner från sina troner, lägga av sina mantlar och ta av sig sina färggranna kläder. Klädda i skräck skall de sitta på marken, fångna i ständig skräck skall de sitta lamslagna för din skull.

[17]De skall sjunga en sorgesång om dig: Ack, du har gått under och svepts bort från havet, du lovprisade stad som ägde makten på havet, du och dina invånare som spred fasa in över fastlandet.

[18]Kustländerna grips av skräck när du faller, öarna i havet skälver vid din undergång.

[19]Så säger Herren Gud: När jag har gjort dig till en ruinstad, lik de städer där ingen längre bor, och när jag har låtit djupet sluka dig, så att vattenmassorna gömmer dig,

[20]då skall jag störta dig ner till forntidens folk, till dem som har lagts i graven. Likt ruinerna från forntiden skall du ligga i underjorden, tillsammans med dem som har lagts i graven. Du skall aldrig mer finna en plats i de levandes land.

[21]Jag skall göra dig till en skräcksyn. Det är slut med dig. Den som söker dig skall aldrig någonsin finna dig, säger Herren Gud.

Hesekiel 27

Sorgesång över skeppet Tyros

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[1]Herrens ord kom till mig:

[2] Tu, pois, ó filho do homem, levanta lamentação sobre Tiro;

[2]Människa! Sjung en sorgesång om Tyros.

[3] dize a Tiro, que habita nas entradas do mar e negocia com os povos em muitas terras do mar: Assim diz o SENHOR Deus: Ó Tiro, tu dizes: Eu sou perfeita em formosura.

[3]Till Tyros, som tronar vid porten till havet och driver handel med folk på fjärran kuster, skall du säga: Så säger Herren Gud: Tyros, du sade: »Min skönhet är fulländad.«

[4] No coração dos mares, estão os teus limites; os que te edificaram aperfeiçoaram a tua formosura.

[4]Mitt i havet ligger du. De som byggde dig gjorde dig fulländat skön.

[5] Fabricaram todos os teus conveses de ciprestes de Senir; trouxeram cedros do Líbano, para te fazerem mastros.

[5]Av cypresser från Senir byggdes dina däck. De tog en ceder från Libanon och reste en mast på dig.

[6] Fizeram os teus remos de carvalhos de Basã; os teus bancos, fizeram-nos de marfim engastado em pinho das ilhas dos quiteus.

[6]Av ekar från Bashan gjordes dina åror. Din bordläggning timrade de av cedrar från kitteernas kuster.

[7] De linho fino bordado do Egito era a tua vela, para servir de estandarte; azul e púrpura das ilhas de Elisá eram o teu toldo.

[7]Av mönstrat egyptiskt linne var ditt segel sytt. Det blev ditt kännetecken. Av tyg från Elishas kuster, violett och purpurrött, var ditt soltak gjort.

[8] Os moradores de Sidom e de Arvade foram os teus remeiros; os teus sábios, ó Tiro, que se achavam em ti, esses foram os teus pilotos.

[8]Sidons och Arvads furstar var roddare hos dig. Semers klokaste män var dina matroser.

[9] Os anciãos de Gebal e os seus sábios foram em ti os teus calafates; todos os navios do mar e os marinheiros se acharam em ti, para trocar as tuas mercadorias.

[9]Gevals äldste och dess klokaste män tätade dina läckor. Havets alla skepp och sjömän kom till dig för att byta varor.

[10] Os persas, os lídios e os de Pute se acharam em teu exército e eram teus homens de guerra; escudos e capacetes

[10]Män från Persien, från Lud och Put fanns i din här, var ditt krigsfolk. Sina sköldar

penduraram em ti; manifestaram a tua glória.

11 Os filhos de Arvade e o teu exército estavam sobre os teus muros em redor, e os gamaditas, nas torres; penduravam os seus escudos nos teus muros em redor; aperfeiçoavam a tua formosura.

12 Társis negociava contigo, por causa da abundância de toda sorte de riquezas; trocavam por tuas mercadorias prata, ferro, estanho e chumbo.

13 Javã, Tubal e Meseque eram os teus mercadores; em troca das tuas mercadorias, davam escravos e objetos de bronze.

14 Os da casa de Togarma, em troca das tuas mercadorias, davam cavalos, ginetes e mulos.

15 Os filhos de Dedã eram os teus mercadores; muitas terras do mar eram o mercado das tuas manufaturas; em troca, traziam dentes de marfim e madeira de ébano.

16 A Síria negociava contigo por causa da multidão das tuas manufaturas; por tuas mercadorias, eles davam esmeralda, púrpura, obras bordadas, linho fino, coral e pedras preciosas.

17 Judá e a terra de Israel eram os teus mercadores; pelas tuas mercadorias, trocavam o trigo de Minite, confeitos, mel, azeite e bálsamo.

18 Damasco negociava contigo, por causa da multidão das tuas manufaturas, por causa da abundância de toda sorte de

och hjälmar hängde de på dig och gjorde dig praktfull.

11Folk från Arvad och Kilikien fanns överallt på dina murar, och gammadeer stod i dina torn. Överallt längs dina murar hängde de sina koger och gjorde dig fulländat skön.

12Tarshish drev handel med dig, lockat av ditt rika utbud. De bytte till sig dina varor mot silver, järn, tenn och bly.

13Javan, Tuval och Meshek handlade med dig och bytte till sig dina varor mot slavar och kopparkärl.

14Folket i Bet Togarma lämnade vagnshästar, ridhästar och mulor i utbyte mot dina varor.

15Folket från Rhodos handlade med dig, och många andra öar gjorde också affärer med dig. De betalade med elfenben och ebenholts.

16Edom drev handel med dig, lockat av alla dina varor. I utbyte gav de rubiner, purpurrött ylle, färggrant tyg och linne, koraller och granater.

17Juda och Israel handlade med dig och bytte till sig dina varor mot vete från Minnit, bakverk och honung, olja och balsam.

18-19Damaskus drev handel med dig, lockat av ditt rika utbud av alla slags varor. I utbyte gav de vin från Helbon, ull

riquezas, dando em troca vinho de Helbom e lã de Saar.

[19] Também Dã e Javã, de Uzal, pelas tuas mercadorias, davam em troca ferro trabalhado, cássia e cálamo, que assim entravam no teu comércio.

från Sachar och vin från Usal. Dina varor inbringade även bearbetat järn, kassia och kalmus.

[20] Dedã negociava contigo com baixeiros para cavalgaduras.

[20]Dedan handlade med dig, de sålde sadeltäcken.

[21] A Arábia e todos os príncipes de Quedar eram mercadores ao teu serviço; negociavam contigo com cordeiros, carneiros e bodes; nisto, negociavam contigo.

[21]Arabien och Kedars alla furstar gjorde affärer med dig och kom med lamm, baggar och bockar.

[22] Os mercadores de Sabá e Raamá eram os teus mercadores; pelas tuas mercadorias, davam em troca os mais finos aromas, pedras preciosas e ouro.

[22]Köpmän från Saba och Ragma handlade med dig och bytte till sig dina varor mot utsökta kryddor, alla slags ädelstenar och guld.

[23] Harã, Cane e Éden, mercadores de Sabá, Assíria e Quilmade negociavam contigo.

[23]Harran, Kanne, Eden, Assur och Kilmad handlade med dig,

[24] Estes eram teus mercadores em toda sorte de mercadorias, em pano de púrpura e bordados, tapetes de várias cores e cordas trançadas e fortes.

[24]de sålde festskrudar och mantlar av violett ylle, färggranna tyger, mönstrade täcken och fast tvinnade tåg. Sådant lämnade de i utbyte.

[25] Os navios de Társis eram as tuas caravanas para as tuas mercadorias; e te enriqueceste e ficaste mui famosa no coração dos mares.

[25]Tarshish-skepp fraktade dina varor. Fullastad och tung låg du ute på havet.

[26] Os teus remeiros te conduziram sobre grandes águas; o vento oriental te quebrou no coração dos mares.

[26]Dina roddare förde dig ut på vida vatten. Östanvinden krossade dig långt ute till havs.

[27] As tuas riquezas, as tuas mercadorias, os teus bens, os teus marinheiros, os teus pilotos, os calafates, os que faziam os teus negócios e todos os teus soldados que estão em ti, juntamente com toda a

[27]Ditt gods och alla dina varor, dina sjömän och matroser, de som tätat dina läckor, de som skött din byteshandel, allt ditt krigsfolk och hela ditt uppbåd sjunker i havets djup den dag du går under.

multidão do povo que está no meio de ti, se afundarão no coração dos mares no dia da tua ruína.

[28] Ao estrondo da gritaria dos teus pilotos, tremerão as praias.

[28]Dina matrosers nödrop får stränderna att darra.

[29] Todos os que pegam no remo, os marinheiros, e todos os pilotos do mar descerão de seus navios e pararão em terra;

[29]De som sitter vid årorna lämnar sina skepp. Sjömännen går i land, havets alla matroser.

[30] farão ouvir a sua voz sobre ti e gritarão amargamente; lançarão pó sobre a cabeça e na cinza se revolverão;

[30]De skriker av sorg, de klagar bittert över ditt öde. De strör jord på huvudet och krälar i aska.

[31] far-se-ão calvos por tua causa, cingir-se-ão de pano de saco e chorarão sobre ti, com amargura de alma, com amargura e lamentação.

[31]De rakar sig skalliga och sveper sig i säckväv. De fäller bittra tårar över dig och klagar bittert.

[32] Levantarão lamentações sobre ti no seu pranto, lamentarão sobre ti, dizendo: Quem foi como Tiro, como a que está reduzida ao silêncio no meio do mar?

[32]Jämrande stämmer de upp en sorgesång över dig: »Vem var som Tyros, detta fäste i havet?«

[33] Quando as tuas mercadorias eram exportadas pelos mares, fartaste a muitos povos; com a multidão da tua riqueza e do teu negócio, enriqueceste os reis da terra.

[33]Där dina varor fördes i land fylldes folkens behov. Med ditt överflöd av alla slags bytesvaror gjorde du jordens kungar rika.

[34] No tempo em que foste quebrada nos mares, nas profundezas das águas se afundaram os teus negócios e toda a tua multidão, no meio de ti.

[34]Nu har du krossats på havet och försvunnit i djupet. Dina varor och ditt manskap har gått till botten med dig.

[35] Todos os moradores das terras dos mares se espantam por tua causa; os seus reis tremem sobremaneira e estão de rosto perturbado.

[35]Kustländernas folk känner fasa för din skull. Kungarna ryser, deras ansikten förvrids av skräck.

[36] Os mercadores dentre os povos assobiam contra ti; vens a ser objeto de espanto e jamais subsistirás.

[36]De som driver handel med folken drar bestörta efter andan. Du har blivit en skräcksyn. Det är för alltid slut med dig.

Ezequiel 28

Profecia contra o rei de Tiro

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, dize ao príncipe de Tiro: Assim diz o SENHOR Deus: Visto que se eleva o teu coração, e dizes: Eu sou Deus, sobre a cadeira de Deus me assento no coração dos mares, e não passas de homem e não és Deus, ainda que estimas o teu coração como se fora o coração de Deus -

[3] sim, és mais sábio que Daniel, não há segredo algum que se possa esconder de ti;

[4] pela tua sabedoria e pelo teu entendimento, alcançaste o teu poder e adquiriste ouro e prata nos teus tesouros;

[5] pela extensão da tua sabedoria no teu comércio, aumentaste as tuas riquezas; e, por causa delas, se eleva o teu coração -,

[6] assim diz o SENHOR Deus: Visto que estimas o teu coração como se fora o coração de Deus,

[7] eis que eu trarei sobre ti os mais terríveis estrangeiros dentre as nações, os quais desembainharão a espada contra a formosura da tua sabedoria e mancharão o teu resplendor.

[8] Eles te farão descer à cova, e morrerás da morte dos traspassados no coração dos mares.

[9] Dirás ainda diante daquele que te matar: Eu sou Deus? Pois não passas de homem e não és Deus, no poder do que te traspassa.

Hesekiel 28

Profetia mot Tyros kung

[1]Herrens ord kom till mig:

[2]Människa! Säg till Tyros furste: Så säger Herren Gud: Du blev högmodig och sade: »Jag är en gud. Jag sitter på en gudatron mitt i havet.« Men även om du inbillar dig att du är gudomlig, så är du människa och inte gud.

[3]Du är visare än Daniel, inget hemligt är förborgat för dig.

[4]Vägledd av vishet och insikt har du skaffat dig rikedom. Guld och silver samlade du i dina skattkamrar.

[5]Du drev handel med stor skicklighet och ökade din rikedom. Men din rikedom har gjort dig högmodig.

[6]Därför säger Herren Gud: Eftersom du inbillar dig att du är gudomlig

[7]skall jag låta främlingar anfalla dig, grymma hedningar. Med draget svärd skall de angripa din härliga vishet, de skall släpa din storhet i smutsen.

[8]De skall sänka dig i graven. Ute på havet skall du dräpas och dö.

[9]Vågar du, ansikte mot ansikte med dina mördare, säga: »Jag är en gud«? Nej, du är en människa i dina dråpares våld, inte en gud.

[10] Da morte de incircuncisos morrerás, por intermédio de estrangeiros, porque eu o falei, diz o SENHOR Deus.

Outra lamentação contra o rei de Tiro

[11] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[12] Filho do homem, levanta uma lamentação contra o rei de Tiro e dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Tu és o sinete da perfeição, cheio de sabedoria e formosura.

[13] Estavas no Éden, jardim de Deus; de todas as pedras preciosas te cobrias: o sárdio, o topázio, o diamante, o berilo, o ônix, o jaspe, a safira, o carbúnculo e a esmeralda; de ouro se te fizeram os engastes e os ornamentos; no dia em que foste criado, foram eles preparados.

[14] Tu eras querubim da guarda ungido, e te estabeleci; permanecias no monte santo de Deus, no brilho das pedras andavas.

[15] Perfeito eras nos teus caminhos, desde o dia em que foste criado até que se achou iniqüidade em ti.

[16] Na multiplicação do teu comércio, se encheu o teu interior de violência, e pecaste; pelo que te lançarei, profanado, fora do monte de Deus e te farei perecer, ó querubim da guarda, em meio ao brilho das pedras.

[17] Elevou-se o teu coração por causa da tua formosura, corrompeste a tua sabedoria por causa do teu resplendor; lancei-te por terra, diante dos reis te pus, para que te contemplem.

[10]Som en oomskuren skall du dö för främlingars hand. Jag har talat, säger Herren Gud.

Sorgesång över Tyros kung

[11]Herrens ord kom till mig:

[12]Människa! Sjung en sorgesång om Tyros kung: Så säger Herren Gud: Du var som en dyrbar sigillring. Du var full av vishet och fulländat skön.

[13]I Eden, Guds trädgård, bodde du. Du var höljd i ädelstenar av alla de slag: karneol, topas och kalcedon, krysolit, onyx och jaspis, safir, rubin och smaragd. Av guld var dina smycken och prydnader, gjorda åt dig den dag du blev skapad.

[14]Du var en kerub som jag hade smort och satt till beskyddare. På det heliga gudaberget bodde du. Där gick du bland gnistrande stenar.

[15]Du var oförvitlig i allt vad du gjorde, från den dag du blev skapad till dess att orätt kom i dagen hos dig.

[16]Din vidlyftiga köpenskap drev dig till våld och synd. Då förvisade jag dig från gudaberget och jagade bort dig, beskyddande kerub, från de gnistrande stenarna.

[17]Din skönhet gjorde dig högmodig, och du förödde din vishet och storhet. Då kastade jag dig ner till marken och lämnade dig att beskådas av andra kungar.

[18] Pela multidão das tuas iniqüidades, pela injustiça do teu comércio, profanaste os teus santuários; eu, pois, fiz sair do meio de ti um fogo, que te consumiu, e te reduzi a cinzas sobre a terra, aos olhos de todos os que te contemplam.

[19] Todos os que te conhecem entre os povos estão espantados de ti; vens a ser objeto de espanto e jamais subsistirás.

Profecia contra Sidom

[20] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[21] Filho do homem, volve o rosto contra Sidom, profetiza contra ela

[22] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis-me contra ti, ó Sidom, e serei glorificado no meio de ti; saberão que eu sou o SENHOR, quando nela executar juízos e nela me santificar.

[23] Pois enviarei contra ela a peste e o sangue nas suas ruas, e os traspassados cairão no meio dela, pela espada contra ela, por todos os lados; e saberão que eu sou o SENHOR.

[24] Para a casa de Israel já não haverá espinho que a pique, nem abrolho que cause dor, entre todos os vizinhos que a tratam com desprezo; e saberão que eu sou o SENHOR Deus.

[25] Assim diz o SENHOR Deus: Quando eu congregar a casa de Israel dentre os povos entre os quais estão espalhados e eu me santificar entre eles, perante as nações, então, habitarão na terra que dei a meu servo, a Jacó.

[18]Med otaliga synder och orättfärdig köpenskap vanhelgade du dina tempel. Då lät jag eld slå ut från dig, och den förtärde dig. Inför allas ögon blev du till aska på marken.

[19]Alla folk som kände dig grips av fasa för din skull. Du har blivit en skräcksyn. Det är för alltid slut med dig.

Profetia mot Sidon

[20]Herrens ord kom till mig:

[21]Människa! Vänd dig mot Sidon och profetera mot staden:

[22]Så säger Herren Gud: Jag skall ta itu med dig, Sidon, och visa min makt i dig. Genom att verkställa domen över staden skall jag visa min helighet. Då skall de inse att jag är Herren.

[23]Jag skall sprida pest och låta blod flyta på gatorna. Inne i staden skall de slagna falla för svärdet som riktas mot den från alla håll. Då skall de inse att jag är Herren.

Löfte om hemkomst och välgång

[24]Israels folk skall inte längre plågas av föraktfulla grannfolks brännande nässlor och stickande törnen. Då skall de inse att jag är Herren Gud.

[25]Så säger Herren Gud: Jag skall samla ihop israeliterna från de folk bland vilka de skingrats, genom dem skall jag visa min helighet i de andra folkens åsyn. De skall få bo på sin egen mark, den som jag en gång gav min tjänare Jakob.

[26] Habitarão nela seguros, edificarão casas e plantarão vinhas; sim, habitarão seguros, quando eu executar juízos contra todos os que os tratam com desprezo ao redor deles; e saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus.

[26]Där skall de leva tryggt, bygga hus och plantera vingårdar. De skall leva tryggt när jag har verkställt domen över de grannfolk som föraktar dem. Då skall de inse att jag är Herren, deras Gud.

Ezequiel 29

Profecia contra o Egito

[1] No décimo ano, no décimo mês, aos doze dias do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra Faraó, rei do Egito, e profetiza contra ele e contra todo o Egito.

[3] Fala e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis-me contra ti, ó Faraó, rei do Egito, crocodilo enorme, que te deitas no meio dos seus rios e que dizes: O meu rio é meu, e eu o fiz para mim mesmo.

[4] Mas eu porei anzóis em teus queixos e farei que os peixes dos teus rios se apeguem às tuas escamas; tirar-te-ei do meio dos teus rios, juntamente com todos os peixes dos teus rios que se apeguem às tuas escamas.

[5] Lançar-te-ei para o deserto, a ti e a todo peixe dos teus rios; sobre o campo aberto cairás; não serás recolhido, nem sepultado; aos animais da terra e às aves do céu te dei por pasto.

[6] E saberão todos os moradores do Egito que eu sou o SENHOR, pois se tornaram um bordão de cana para a casa de Israel.

[7] Tomando-te eles pela mão, tu te rachaste e lhes rasgaste o ombro; e, encostando-se

Hesekiel 29

Profetia mot farao

[1]Under det tionde året, på tolfte dagen i tionde månaden, kom Herrens ord till mig:

[2]Människa! Vänd dig mot farao, Egyptens kung, och profetera mot honom och hela Egypten.

[3]Du skall säga: Så säger Herren Gud: Jag skall ta itu med dig, farao, Egyptens kung, feta krokodil som dåsar i Nilen och säger: »Nilen är min, jag har skapat den.«

[4]Jag skall slå krokar i dina käftar och låta Nilens fiskar fastna i dina fjäll. Jag skall dra upp dig ur din Nil, dig och Nilens alla fiskar som sitter fast i dina fjäll.

[5]Jag skall slunga dig ut i öknen, dig och Nilens alla fiskar. Du blir liggande på bara marken, ingen hämtar och begraver dig. Åt markens djur och himlens fåglar ger jag dig som föda.

[6]Då skall alla i Egypten inse att jag är Herren. För Israels folk är Egypten en stav av vassrör.

[7]När de griper tag i dig kommer du att splittras och fläka upp handen på alla. När

eles a ti, tu te quebraste, fazendo tremer os lombos deles.

[8] Por isso, assim diz o SENHOR Deus: Eis que trarei sobre ti a espada e eliminarei de ti homem e animal.

[9] A terra do Egito se tornará em desolação e deserto; e saberão que eu sou o SENHOR.

[10] Visto que disseste: O rio é meu, e eu o fiz, eis que eu estou contra ti e contra os teus rios; tornarei a terra do Egito deserta, em completa desolação, desde Migdol até Sevene, até às fronteiras da Etiópia.

[11] Não passará por ela pé de homem, nem pé de animal passará por ela, nem será habitada quarenta anos,

[12] porquanto tornarei a terra do Egito em desolação, no meio de terras desoladas; as suas cidades no meio das cidades desertas se tornarão em desolação por quarenta anos; espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras.

[13] Mas assim diz o SENHOR Deus: Ao cabo de quarenta anos, ajuntarei os egípcios dentre os povos para o meio dos quais foram espalhados.

[14] Restaurarei a sorte dos egípcios e os farei voltar à terra de Patros, à terra de sua origem; e serão ali um reino humilde.

[15] Tornar-se-á o mais humilde dos reinos e nunca mais se exaltará sobre as nações; porque os diminuirei, para que não dominem sobre as nações.

de stöder sig på dig kommer du att brytas och få dem alla att vackla.

[8]Därför, säger Herren Gud, skall jag rikta svärdet mot dig och utrota människor och boskap.

[9]Egypten skall bli till ödemark och ruiner. Då skall de inse att jag är Herren. Du säger: »Nilen är min, jag har skapat den.«

[10]Därför skall jag ta itu med dig och din Nil. Jag skall göra Egypten till en enda ruin, en ödemark, från Migdol till Assuan och ända till gränsen mot Kush.

[11]Ingen människa skall sätta sin fot i landet, ingen boskap skall trampa där. Det skall ligga obebott i fyrtio år.

[12]Jag skall göra Egypten till ett öde land bland andra ödelagda länder. I fyrtio år skall dess städer ligga i ruiner bland andra ödelagda städer. Och jag skall skingra egypterna bland folken och sprida ut dem i främmande länder.

[13]Så säger Herren Gud: Efter fyrtio år skall jag samla ihop egypterna från de folk bland vilka de skingrats.

[14]Då skall jag vända egypternas öde och låta dem komma tillbaka till Patros, landet de härstammar från. Där skall de bli ett obetydligt kungarike,

[15]obetydligast bland riken. Aldrig mer skall de få förhäva sig gentemot andra folk. Jag skall göra dem så fåtaliga att de inte kan härska över andra.

[16] Já não terá a confiança da casa de Israel, confiança essa que me traria à memória a iniqüidade de Israel quando se voltava a ele à procura de socorro; antes, saberão que eu sou o SENHOR Deus.

[17] No vigésimo sétimo ano, no mês primeiro, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[18] Filho do homem, Nabucodonosor, rei da Babilônia, fez que o seu exército me prestasse grande serviço contra Tiro; toda cabeça se tornou calva, e de todo ombro saiu a pele, e não houve paga de Tiro para ele, nem para o seu exército, pelo serviço que prestou contra ela.

[19] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu darei a Nabucodonosor, rei da Babilônia, a terra do Egito; ele levará a sua multidão, e tomará o seu despojo, e roubará a sua presa, e isto será a paga para o seu exército.

[20] Por paga do seu trabalho, com que serviu contra ela, lhe dei a terra do Egito, visto que trabalharam por mim, diz o SENHOR Deus.

[21] Naquele dia, farei brotar o poder na casa de Israel e te darei que fales livremente no meio deles; e saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 30

O Egito será conquistado pela Babilônia

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[16]Israeliterna skall inte längre förlita sig på dem och röja sin synd genom att vända sig till dem. Då skall de inse att jag är Herren Gud.

[17]Under det tjugosjunde året, på första dagen i första månaden, kom Herrens ord till mig:

[18]Människa! Nebukadnessar, Babyloniens kung, har låtit sina krigare slita ont vid Tyros. Deras huvuden är kala, deras skuldror flådda. Men varken han eller hans här har fått någon lön för all sin möda vid Tyros.

[19]Därför, säger Herren Gud, ger jag Egypten åt Nebukadnessar, Babyloniens kung. Han skall föra bort dess rikedomar, ta byte och plundra. Detta skall bli lön åt hans här.

[20]Jag ger honom Egypten som lön för hans möda, för allt de har gjort åt mig, säger Herren Gud.

[21]Den dagen skall jag ge Israel kraft. Jag skall öppna din mun inför folket. Då skall de inse att jag är Herren.

Hesekiel 30

Profetia mot Egypten

[1]Herrens ord kom till mig:

[2] Filho do homem, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Gemei: Ah! Aquele dia!

[2]Människa! Profetera och säg: Så säger Herren Gud: Jämra er: »Ack, denna dag!«

[3] Porque está perto o dia, sim, está perto o Dia do SENHOR, dia nublado; será o tempo dos gentios.

[3]Ja, dagen är nära, Herrens dag är nära. Det blir en dag av moln, stunden är inne för folken.

[4] A espada virá contra o Egito, e haverá grande dor na Etiópia, quando caírem os traspassados no Egito; o seu povo será levado para o cativeiro, e serão destruídos os seus fundamentos.

[4]Svärdet skall drabba Egypten, och Kush skall darra när egypterna dräps och stupar. Deras rikedomar förs bort, deras fasta grund raseras.

[5] A Etiópia, Pute e Lude e toda a Arábia, os de Cube e os outros aliados do Egito cairão juntamente com ele à espada.

[5]Män från Kush och Put och Lud, legoknektar från alla håll, även män från förbundets land, skall falla med dem för svärdet.

[6] Assim diz o SENHOR: Também cairão os que sustêm o Egito, e será humilhado o orgulho do seu poder; desde Migdol até Sevene, cairão à espada, diz o SENHOR Deus.

[6]Så säger Herren: De som stöder Egypten skall falla, dess stolta styrka bli kuvad. Från Migdol till Assuan skall de falla för svärdet, säger Herren Gud.

[7] Serão desolados no meio das terras desertas; e as suas cidades estarão no meio das cidades devastadas.

[7]Landet skall ligga öde bland andra ödelagda länder, städerna bland ödelagda städer.

[8] Saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tiver posto fogo no Egito e se acharem destruídos todos os que lhe prestavam auxílio.

[8]Jag skall sticka Egypten i brand, och alla som har bistått det skall krossas. Då skall de inse att jag är Herren.

[9] Naquele dia, sairão mensageiros de diante de mim em navios, para espantarem a Etiópia descuidada; e sobre ela haverá angústia, como no dia do Egito; pois eis que já vem.

[9]Den dagen skall mina budbärare komma på skepp och sätta skräck i Kush, som har trott sig tryggt. När Egyptens dag är inne skall Kush darra. Den kommer.

[10] Assim diz o SENHOR Deus: Eu, pois, farei cessar a pompa do Egito, por

[10]Så säger Herren Gud: Genom Nebukadnessar, Babyloniens kung, skall jag göra slut på Egyptens rikedomar.

intermédio de Nabucodonosor, rei da Babilônia.

[11] Ele e o seu povo com ele, os mais terríveis das nações, serão levados para destruírem a terra; desembainharão a espada contra o Egito e encherão de traspassados a terra.

[11]Han och hans här, grymma hedningar, skall föras dit för att skövla landet. Med draget svärd skall de angripa Egypten och fylla landet med lik.

[12] Secarei os rios e venderei a terra, entregando-a nas mãos dos maus; por meio de estrangeiros, farei desolada a terra e tudo o que nela houver; eu, o SENHOR, é que falei.

[12]Jag skall torrlägga Nilen och sälja landet till onda män. Jag skall låta främlingar förhärja landet och allt vad det rymmer. Jag, Herren, har talat.

[13] Assim diz o SENHOR Deus: Também destruirei os ídolos e darei cabo das imagens em Mênfis; já não haverá príncipe na terra do Egito, onde implantarei o terror.

[13]Så säger Herren Gud: Jag skall utplåna gudabilderna och förinta avgudarna i Memfis. Ingen egyptisk furste skall längre finnas. Jag skall ingjuta fruktan i Egypten.

[14] Farei desolada a Patros, porei fogo em Zoã e executarei juízo em Nô.

[14]Jag skall ödelägga Patros, sticka Soan i brand och verkställa min dom över No.

[15] Derramarei o meu furor sobre Sim, fortaleza do Egito, e exterminarei a multidão de Nô.

[15]Jag skall tömma min vrede över Sin, Egyptens värn, och förstöra Nos rikedomar.

[16] Atearei fogo no Egito; Sim terá grande angústia, Nô será destruída, e Mênfis terá adversários em pleno dia.

[16]Jag skall sticka Egypten i brand. Sin skall vrida sig i smärtor, No skall stormas, och för Memfis skall dagen bli till mörker.

[17] Os jovens de Áven e de Pi-Besete cairão à espada, e estas cidades cairão em cativeiro.

[17]De unga männen i On och Pi-Beset skall falla för svärdet och kvinnorna föras bort.

[18] Em Tafnes, se escurecerá o dia, quando eu quebrar ali os jugos do Egito e nela cessar o orgulho do seu poder; uma nuvem a cobrirá, e suas filhas cairão em cativeiro.

[18]I Tachpanches skall dagen förmörkas, när jag bryter sönder Egyptens ok och dess stolta styrka knäcks. Staden skall höljas i moln och dess kvinnor föras bort.

[19] Assim, executarei juízo no Egito, e saberão que eu sou o SENHOR.

[19]Så skall jag verkställa min dom över Egypten. Då skall de inse att jag är Herren.

[20] No undécimo ano, no mês primeiro, aos sete dias do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[21] Filho do homem, eu quebrei o braço de Faraó, rei do Egito, e eis que não foi atado, nem tratado com remédios, nem lhe porão ligaduras, para tornar-se forte e pegar da espada.

[22] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra Faraó, rei do Egito; quebrar-lhe-ei os braços, tanto o forte como o que já está quebrado, e lhe farei cair da mão a espada.

[23] Espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras.

[24] Fortalecerei os braços do rei da Babilônia e lhe porei na mão a minha espada; mas quebrarei os braços de Faraó, que, diante dele, gemerá como geme o traspassado.

[25] Levantarei os braços do rei da Babilônia, mas os braços de Faraó cairão; e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu puser a minha espada na mão do rei da Babilônia e ele a estender contra a terra do Egito.

[26] Espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras; assim, saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 31

O destino do Egito

[1] No undécimo ano, no terceiro mês, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[20]Under det elfte året, på sjunde dagen i första månaden, kom Herrens ord till mig:

[21]Människa! Jag har brutit av armen på farao, Egyptens kung. Ingen har förbundit den och läkt den, ingen har spjälat eller lindat den, så att den blivit stark nog att lyfta svärdet.

[22]Så säger Herren Gud: Jag skall göra upp med farao, Egyptens kung. Jag skall bryta hans armar, både den friska och den brutna, så att han släpper svärdet.

[23]Jag skall skingra egypterna bland folken och sprida ut dem i främmande länder.

[24]Jag skall ge kraft åt den babyloniske kungens armar och sätta mitt svärd i hans hand, men faraos armar skall jag bryta, så att han jämrar sig inför den andre som en dödligt sårad.

[25]Jag skall ge kraft åt den babyloniske kungens armar, men faraos armar skall hänga maktlösa. Jag skall sätta mitt svärd i den babyloniske kungens hand, och han skall lyfta det mot Egypten. Då skall de inse att jag är Herren.

[26]Jag skall skingra egypterna bland folken och sprida ut dem i främmande länder. Då skall de inse att jag är Herren.

Hesekiel 31

Det stora trädet på Libanon

[1]Under det elfte året, på första dagen i tredje månaden, kom Herrens ord till mig:

[2] Filho do homem, dize a Faraó, rei do Egito, e à multidão do seu povo: A quem és semelhante na tua grandeza?

[2]Människa! Säg till farao, Egyptens kung, och till hans larmande hop: Vem är lika väldig som du?

[3] Eis que a Assíria era um cedro no Líbano, de lindos ramos, de sombrosa folhagem, de grande estatura, cujo topo estava entre os ramos espessos.

[3]Det växte ett ståtligt träd, en ceder på Libanon. Den hade vackra grenar och skuggade andra träd. Den växte sig reslig och hög, toppen sköt upp bland molnen.

[4] As águas o fizeram crescer, as fontes das profundezas da terra o exalçaram e fizeram correr as torrentes no lugar em que estava plantado, enviando ribeiros para todas as árvores do campo.

[4]Vattnet gav den näring, av djupet fick den växtkraft. Djupets flöden strömmade kring platsen där den stod, och vattnet rann i bäckar till markens alla träd.

[5] Por isso, se elevou a sua estatura sobre todas as árvores do campo, e se multiplicaram os seus ramos, e se alongaram as suas varas, por causa das muitas águas durante o seu crescimento.

[5]Så växte den sig högre än markens alla träd. Kronan blev tät, med vidsträckta grenar, av vattenflödet som spred sig dit.

[6] Todas as aves do céu se aninhavam nos seus ramos, todos os animais do campo geravam debaixo da sua fronde, e todos os grandes povos se assentavam à sua sombra.

[6]Himlens alla fåglar byggde bo i dess krona. Markens alla djur födde ungar i grenarnas hägn. Alla de många folken bodde i dess skugga.

[7] Assim, era ele formoso na sua grandeza e na extensão dos seus ramos, porque a sua raiz estava junto às muitas águas.

[7]Den stod där så stor och skön, med vidsträckta, lummiga grenar, ty rötterna nådde ner till flödande vatten.

[8] Os cedros no jardim de Deus não lhe eram rivais; os ciprestes não igualavam os seus ramos, e os plátanos não tinham renovos como os seus; nenhuma árvore no jardim de Deus se assemelhava a ele na sua formosura.

[8]Ingen ceder i Guds trädgård kunde mäta sig med den. Ingen cypress hade sådana grenar, ingen platan en sådan krona. Inget träd i Guds trädgård var dess like i skönhet.

[9] Formoso o fiz com a multidão dos seus ramos; todas as árvores do Éden, que estavam no jardim de Deus, tiveram inveja dele.

[9]Jag hade gjort den så skön, med täta, lummiga grenar, att Edens alla träd i Guds trädgård måste avundas den.

[10] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como sobremaneira se elevou, e se levantou o seu topo no meio dos espessos ramos, e o seu coração se exalçou na sua altura,

[11] eu o entregarei nas mãos da mais poderosa das nações, que lhe dará o tratamento segundo merece a sua perversidade; lançá-lo-ei fora.

[12] Os mais terríveis estrangeiros das nações o cortaram e o deixaram; caíram os seus ramos sobre os montes e por todos os vales; os seus renovos foram quebrados por todas as correntes da terra; todos os povos da terra se retiraram da sua sombra e o deixaram.

[13] Todas as aves do céu habitarão na sua ruína, e todos os animais do campo se acolherão sob os seus ramos,

[14] para que todas as árvores junto às águas não se exaltem na sua estatura, nem levantem o seu topo no meio dos ramos espessos, nem as que bebem as águas venham a confiar em si, por causa da sua altura; porque todos os orgulhosos estão entregues à morte e se abismarão às profundezas da terra, no meio dos filhos dos homens, com os que descem à cova.

[15] Assim diz o SENHOR Deus: No dia em que ele passou para o além, fiz eu que houvesse luto; por sua causa, cobri a profundeza da terra, retive as suas correntes, e as suas muitas águas se detiveram; cobri o Líbano de preto, por

[10]Så säger Herren Gud: Cedern växte sig hög och sträckte sin topp upp till molnen, och den greps av högmod över sin höjd.

[11]Därför prisgav jag den åt de främmande folkens anförare. Han behandlade den som dess gudlöshet förtjänade — jag hade förskjutit den.

[12]Främlingar, grymma hedningar, högg ner den och lät den ligga. Grenarna spreds över berg och dalar, de låg brutna i jordens alla bäckfåror. Alla jordens folk som bott i dess skugga drog bort därifrån och lät den ligga.

[13]Himlens alla fåglar bygger bo på den fällda stammen. Markens alla djur söker läger bland grenarna.

[14]Därför skall aldrig mer några träd vid vatten växa sig höga och sträcka sin topp upp till molnen, aldrig mer skall träd som har gott om vatten vara sig själva nog, hur höga de än må bli. De är alla prisgivna åt döden och skall sjunka ner i underjorden till de människor som har lagts i graven.

[15]Så säger Herren Gud: Den dag cedern störtade ner i dödsriket försänkte jag djupet i sorg och förseglade det, jag hejdade strömmarna och höll tillbaka vattenflödet. Jag klädde Libanon i sorgskrud för cederns skull, och markens alla träd vissnade.

causa dele, e todas as árvores do campo desfaleceram por causa dele.

16 Ao som da sua queda, fiz tremer as nações, quando o fiz passar para o além com os que descem à cova; todas as árvores do Éden, a fina flor e o melhor do Líbano, todas as que foram regadas pelas águas se consolavam nas profundezas da terra.

17 Também estas, com ele, passarão para o além, a juntar-se aos que foram traspassados à espada; sim, aos que foram seu braço e que estavam assentados à sombra no meio das nações.

18 A quem, pois, és semelhante em glória e em grandeza entre as árvores do Éden? Todavia, descerás com as árvores do Éden às profundezas da terra; no meio dos incircuncisos, jazerás com os que foram traspassados à espada; este é Faraó e toda a sua pompa, diz o SENHOR Deus.

16Folken bävade vid dånet av dess fall, när jag störtade den ner i dödsriket till dem som lagts i graven. Detta blev till tröst för Edens alla träd i underjorden, de yppersta som vuxit på Libanon, alla som haft gott om vatten.

17Liksom cedern hade de störtat ner i dödsriket, ner till dem som dräpts med svärd. De som hade bott i dess skugga skingrades bland folken.

18Var något av Edens träd lika praktfullt och väldigt som du? Ändå skall du störtas ner i underjorden liksom Edens träd. Du skall ligga bland de oomskurna, bland dem som dräpts med svärd. Cedern är farao med hela hans larmande hop, säger Herren Gud.

Ezequiel 32

Lamentação contra Faraó, rei do Egito

1 No ano duodécimo, no duodécimo mês, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, levanta uma lamentação contra Faraó, rei do Egito, e dize-lhe: Foste comparado a um filho de leão entre as nações, mas não passas de um crocodilo nas águas; agitavas as águas, turvando-as com os pés, sujando os rios.

3 Assim diz o SENHOR Deus: Estenderei sobre ti a minha rede no meio de muitos

Hesekiel 32

Sorgesång över farao

1Under det tolfte året, på första dagen i tolfte månaden, kom Herrens ord till mig:

2Människa! Sjung en sorgesång om farao, Egyptens kung: Förintad är du, folkens lejon! Du var som odjuret i havet. Du frustade i dina floder, rörde upp vattnet med fötterna och grumlade dess flöden.

3Så säger Herren Gud: Jag skall kasta mitt nät över dig, ett uppbåd av många folk skall dra upp dig i min not.

povos, que te puxarão para fora na minha rede.

[4] Então, te deixarei em terra; no campo aberto, te lançarei e farei morar sobre ti todas as aves do céu; e se fartarão de ti os animais de toda a terra.

[4]Jag skall slunga dig upp på land, kasta dig på bara marken, så att himlens alla fåglar kan flockas på dig och markens alla djur kan äta sig mätta på dig.

[5] Porei as tuas carnes sobre os montes e encherei os vales da tua corpulência.

[5]Jag skall kasta din kropp på bergen, fylla dalarna med ditt kadaver.

[6] Com o teu sangue que se derrama, regarei a terra até aos montes, e dele se encherão as correntes.

[6]Jag skall dränka jorden med blodet som väller ur dig, bäckarna skall fyllas av ditt blod.

[7] Quando eu te extinguir, cobrirei os céus e farei enegrecer as suas estrelas; encobrirei o sol com uma nuvem, e a lua não resplandecerá a sua luz.

[7]När jag släcker ditt liv skall jag täcka över himlen och fördunkla stjärnorna. Solen höljer jag i moln, månen slutar lysa.

[8] Por tua causa, vestirei de preto todos os brilhantes luminares do céu e trarei trevas sobre o teu país, diz o SENHOR Deus.

[8]Alla ljus som lyser på himlen skall jag fördunkla för din skull. I mörker försänker jag ditt land, säger Herren Gud.

[9] Afligirei o coração de muitos povos, quando se levar às nações, às terras que não conheceste, a notícia da tua destruição.

[9]Jag skall skapa oro hos många då jag förkunnar din undergång bland folken, i länder som du aldrig hört talas om.

[10] Farei que muitos povos fiquem pasmados a teu respeito, e os seus reis tremam sobremaneira, quando eu brandir a minha espada ante o seu rosto; estremecerão a cada momento, cada um pela sua vida, no dia da tua queda.

[10]Genom dig skall jag väcka fasa hos många folk, och kungarna skall rysa av skräck när de ser mig svinga svärdet. När du faller fångas de alla i ständig fruktan för sina liv.

[11] Pois assim diz o SENHOR Deus: A espada do rei da Babilônia virá contra ti.

[11]Så säger Herren Gud: Den babyloniske kungens svärd skall angripa dig.

[12] Farei cair a tua multidão com as espadas dos valentes, que são todos os mais terríveis dos povos; eles destruirão a soberba do Egito, e toda a sua pompa será destruída.

[12]Jag skall låta din larmande hop falla för krigares svärd, för grymma hedningar. De förintar Egyptens stolthet, hela dess larmande hop görs till intet.

[13] Farei perecer todos os seus animais ao longo de muitas águas; pé de homem não as turbará, nem as turbarão unhas de animais.

[14] Então, farei assentar as suas águas; e farei correr os seus rios como o azeite, diz o SENHOR Deus.

[15] Quando eu tornar a terra do Egito em desolação e a terra for destituída de tudo que a enchia, e quando eu ferir a todos os que nela habitam, então, saberão que eu sou o SENHOR.

[16] Esta é a lamentação que se fará, que farão as filhas das nações; sobre o Egito e toda sua pompa se lamentará, diz o SENHOR Deus.

Os egípcios com outras nações no além

[17] Também no ano duodécimo, aos quinze dias do primeiro mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[18] Filho do homem, pranteia sobre a multidão do Egito, faze-a descer, a ela e as filhas das nações formosas, às profundezas da terra, juntamente com os que descem à cova.

[19] A quem sobrepujas tu em beleza? Desce e deita-te com os incircuncisos.

[20] No meio daqueles que foram traspassados à espada, eles cairão; à espada, ele está entregue; arrastai o Egito e a toda a sua multidão.

[21] Os mais poderosos dos valentes, juntamente com os que o socorrem, lhe gritarão do além: Desceram e lá jazem

[13]Jag skall förgöra all boskap längs den stora floden. Vattnet skall aldrig mer röras upp av människors fötter eller kreaturs klövar,

[14]utan vattnet skall flyta klart, blankt som olja, säger Herren Gud.

[15]Jag skall göra Egypten till en ödemark, det skall ligga öde och folktomt, alla som bor där skall jag dräpa. Då skall de inse att jag är Herren.

[16]Detta är en sorgesång och som sorgesång skall den sjungas. Bland alla folk skall kvinnorna sjunga den, över Egypten och hela dess larmande hop skall de sjunga den, säger Herren Gud.

Sorgesång över Egypten och andra riken

[17]Under det tolfte året, på femtonde dagen i månaden, kom Herrens ord till mig:

[18]Människa! Klaga över Egyptens larmande hop och dess ädlingar, klaga, du och kvinnorna bland alla folk: Ner i underjorden skall jag störta dem, till dem som har lagts i graven.

[19]Var din glans förmer än andras? Stig ner, gå till vila bland de oomskurna!

[20]Hos dem som dräpts med svärd skall egypterna hamna. Bädden står redo för Egypten och hela dess larmande hop.

[21]De största hjältarna talar från dödsriket till farao och dem som bistått honom: Oomskurna har stigit ner och gått till vila, de som dräpts med svärd.

eles, os incircuncisos, traspassados à espada.

[22] Ali, está a Assíria com todo o seu povo; em redor dela, todos os seus sepulcros; todos eles foram traspassados e caíram à espada.

[23] Os seus sepulcros foram postos nas extremidades da cova, e todo o seu povo se encontra ao redor do seu sepulcro; todos foram traspassados, e caíram à espada os que tinham causado espanto na terra dos viventes.

[24] Ali, está Elão com todo o seu povo, em redor do seu sepulcro; todos eles foram traspassados e caíram à espada; eles, os incircuncisos, desceram às profundezas da terra, causaram terror na terra dos viventes e levaram a sua vergonha com os que desceram à cova.

[25] No meio dos traspassados, lhe puseram um leito entre todo o seu povo; ao redor dele, estão os seus sepulcros; todos eles são incircuncisos, traspassados à espada, porque causaram terror na terra dos viventes e levaram a sua vergonha com os que desceram à cova; no meio dos traspassados, foram postos.

[26] Ali, estão Meseque e Tubal com todo o seu povo; ao redor deles, estão os seus sepulcros; todos eles são incircuncisos e traspassados à espada, porquanto causaram terror na terra dos viventes.

[27] E não se acharão com os valentes de outrora que, dentre os incircuncisos, caíram e desceram ao sepulcro com as

[22]Där ligger Assur med hela sin här i gravarna runt omkring. Alla är dräpta, fallna för svärd.

[23]De fick sina gravar i dödsrikets djup, kring Assurs grav ligger hans här. Alla är dräpta, fallna för svärd, de som en gång spred skräck i de levandes land.

[24]Där ligger Elam, och kring hans grav ligger hela hans larmande hop. Alla är dräpta, fallna för svärd. Oomskurna steg de ner i underjorden, de som en gång spred skräck i de levandes land. Nu får de dela skammen med dem som har lagts i graven.

[25]Bland dräpta fick Elam sin bädd, med hela sin larmande hop i gravarna runt omkring. Alla är oomskurna och dräpta med svärd. En gång spred de skräck i de levandes land. Nu får de dela skammen med dem som har lagts i graven. Bland dräpta har de sin plats.

[26]Där ligger Meshek och Tuval med hela sin larmande hop i gravarna runt omkring. Alla är oomskurna och dräpta med svärd. En gång spred de skräck i de levandes land.

[27]De vilar inte bland hjältarna som stupade i forna tider, de som fick sina vapen med sig i dödsriket och nu vilar

suas próprias armas de guerra e com a espada debaixo da cabeça; a iniqüidade deles está sobre os seus ossos, porque eram o terror dos heróis na terra dos viventes.

28 Também tu, Egito, serás quebrado no meio dos incircuncisos e jazerás com os que foram traspassados à espada.

29 Ali, está Edom, os seus reis e todos os seus príncipes, que, apesar do seu poder, foram postos com os que foram traspassados à espada; estes jazem com os incircuncisos e com os que desceram à cova.

30 Ali, estão os príncipes do Norte, todos eles, e todos os sidônios, que desceram com os traspassados, envergonhados com o terror causado pelo seu poder; e jazem incircuncisos com os que foram traspassados à espada e levam a sua vergonha com os que desceram à cova.

31 Faraó os verá e se consolará com toda a sua multidão; sim, o próprio Faraó e todo o seu exército, pelo que jazerá no meio dos traspassados à espada, diz o SENHOR Deus.

32 Porque também eu pus o meu espanto na terra dos viventes; pelo que jazerá, no meio dos incircuncisos, com os traspassados à espada, Faraó e todo o seu povo, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 33

O dever do verdadeiro atalaia

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

med svärdet under huvudet och skölden lagd över knotorna. En gång spred hjältarna skräck i de levandes land.

28Du skall krossas med de oomskurna och ligga bland dem som dräpts med svärd.

29Där ligger Edom med sina kungar och furstar, som trots sin makt hamnade bland dem som dräpts med svärd. De vilar nu tillsammans med oomskurna och dem som har lagts i graven.

30Där ligger alla furstar från norr och alla från Sidon. Trots den skräck de spred störtades de ner bland de dräpta. Deras styrka vändes i skam. Oomskurna vilar de bland dem som dräpts med svärd. Nu får de dela skammen med dem som har lagts i graven.

31Farao ser dem alla och tröstar sig i sorgen över sin larmande hop. Dräpta med svärd är farao och hela hans här, säger Herren Gud.

32Jag lät honom sprida skräck i de levandes land. Nu skall han läggas bland oomskurna, hos dem som dräpts med svärd, farao och hela hans larmande hop, säger Herren Gud.

Hesekiel 33

Väktarens uppdrag och ansvar

1Herrens ord kom till mig:

[2] Filho do homem, fala aos filhos de teu povo e dize-lhes: Quando eu fizer vir a espada sobre a terra, e o povo da terra tomar um homem dos seus limites, e o constituir por seu atalaia;

[3] e, vendo ele que a espada vem sobre a terra, tocar a trombeta e avisar o povo;

[4] se aquele que ouvir o som da trombeta não se der por avisado, e vier a espada e o abater, o seu sangue será sobre a sua cabeça.

[5] Ele ouviu o som da trombeta e não se deu por avisado; o seu sangue será sobre ele; mas o que se dá por avisado salvará a sua vida.

[6] Mas, se o atalaia vir que vem a espada e não tocar a trombeta, e não for avisado o povo; se a espada vier e abater uma vida dentre eles, este foi abatido na sua iniqüidade, mas o seu sangue demandarei do atalaia.

[7] A ti, pois, ó filho do homem, te constituí por atalaia sobre a casa de Israel; tu, pois, ouvirás a palavra da minha boca e lhe darás aviso da minha parte.

[8] Se eu disser ao perverso: Ó perverso, certamente, morrerás; e tu não falares, para avisar o perverso do seu caminho, morrerá esse perverso na sua iniqüidade, mas o seu sangue eu o demandarei de ti.

[9] Mas, se falares ao perverso, para o avisar do seu caminho, para que dele se converta, e ele não se converter do seu caminho, morrerá ele na sua iniqüidade, mas tu livraste a tua alma.

[2]Människa! Tala till dina landsmän och säg: Om jag riktar svärdet mot ett land och folket där utser en av de sina till väktare

[3]och denne ser svärdet riktas mot landet och stöter i horn för att varna folket,

[4]och om någon som hör hornstöten inte lyder varningen utan blir dödad när svärdet kommer, då är han själv ansvarig för sin död.

[5]Eftersom han hörde hornstöten men inte lydde varningen är han själv ansvarig för sin död. Men lyder han varningen räddar han sitt liv.

[6]Om däremot väktaren ser svärdet men inte stöter i horn så att folket varnas och någon blir dödad när svärdet kommer, då dör denne därför att han syndat, och av väktaren skall jag utkräva vedergällning för hans blod.

[7]Människa! Jag gör dig till en väktare för israeliterna. När du hör ett ord från mig skall du framföra min varning.

[8]Om jag säger till den gudlöse: »Ditt straff är döden« och du inte har varnat honom för hans gärningar, skall den gudlöse dö därför att han syndat, och av dig skall jag utkräva vedergällning för hans blod.

[9]Men om du har varnat den gudlöse för hans gärningar så att han kan upphöra med dem och han ändå inte gör det, skall han dö därför att han syndat, men du har räddat ditt liv.

[10] Tu, pois, filho do homem, dize à casa de Israel: Assim falais vós: Visto que as nossas prevaricações e os nossos pecados estão sobre nós, e nós desfalecemos neles, como, pois, viveremos?

[10]Människa! Säg till israeliterna: Ni frågar: »Hur skall vi kunna leva, då våra brott och synder tynger oss och får oss att tyna bort?«

[11] Dize-lhes: Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, não tenho prazer na morte do perverso, mas em que o perverso se converta do seu caminho e viva. Convertei-vos, convertei-vos dos vossos maus caminhos; pois por que haveis de morrer, ó casa de Israel?

[11]Svara dem: Så sant jag lever, säger Herren Gud, jag önskar inte den gudlöses död. Jag vill att han upphör med sina gärningar och får leva. Vänd om! Vänd er bort från era onda gärningar. Israeliter, ni vill väl inte dö?

[12] Tu, pois, filho do homem, dize aos filhos do teu povo: A justiça do justo não o livrará no dia da sua transgressão; quanto à perversidade do perverso, não cairá por ela, no dia em que se converter da sua perversidade; nem o justo pela justiça poderá viver no dia em que pecar.

[12]Människa! Säg till dina landsmän: Om den rättfärdige gör något brottsligt kan hans rättfärdighet inte rädda honom. Upphör den gudlöse med sin gudlöshet leder den inte till hans fall. Börjar den rättfärdige synda räcker inte hans rättfärdighet för att han skall få leva.

[13] Quando eu disser ao justo que, certamente, viverá, e ele, confiando na sua justiça, praticar iniqüidade, não me virão à memória todas as suas justiças, mas na sua iniqüidade, que pratica, ele morrerá.

[13]Om jag säger till den rättfärdige: »Du skall leva« och han förlitar sig på sin rättfärdighet och handlar orätt, skall alla hans rättfärdiga gärningar vara glömda. Han skall dö för den orätt han gjort.

[14] Quando eu também disser ao perverso: Certamente, morrerás; se ele se converter do seu pecado, e fizer juízo e justiça,

[14]Och om jag säger till den gudlöse: »Ditt straff är döden« och han upphör att synda och handlar rätt och rättfärdigt —

[15] e restituir esse perverso o penhor, e pagar o furtado, e andar nos estatutos da vida, e não praticar iniqüidade, certamente, viverá; não morrerá.

[15]återlämnar vad han tagit i pant, återställer vad han plundrat, håller sig till livets bud och undviker att handla orätt — då skall han få leva. Han skall inte dö.

[16] De todos os seus pecados que cometeu não se fará memória contra ele; juízo e justiça fez; certamente, viverá.

[16]Alla synder han har begått skall vara glömda. Han har handlat rätt och rättfärdigt. Han skall leva.

[17] Todavia, os filhos do teu povo dizem: Não é reto o caminho do SENHOR; mas o próprio caminho deles é que não é reto.

[17]Dina landsmän säger: »Det Herren gör är inte rätt.« Men det är de som gör orätt.

[18] Desviando-se o justo da sua justiça e praticando iniqüidade, morrerá nela.

[18]Om den rättfärdige upphör att vara rättfärdig och handlar orätt skall han dö.

[19] E, convertendo-se o perverso da sua perversidade e fazendo juízo e justiça, por isto mesmo viverá.

[19]Om den gudlöse upphör med sin gudlöshet och handlar rätt och rättfärdigt skall han leva.

[20] Todavia, vós dizeis: Não é reto o caminho do SENHOR. Mas eu vos julgarei, cada um segundo os seus caminhos, ó casa de Israel.

[20]Ni säger: »Det Herren gör är inte rätt.« Men jag skall döma er, israeliter, var och en efter hans gärningar.

O castigo de Israel por causa da sua presunção

Underrättelse om Jerusalems fall

[21] No ano duodécimo do nosso exílio, aos cinco dias do décimo mês, veio a mim um que tinha escapado de Jerusalém, dizendo: Caiu a cidade.

[21]Under det tolfte året efter vår förvisning, på femte dagen i tionde månaden, kom en flykting till mig från Jerusalem och sade: »Staden har fallit.«

[22] Ora, a mão do SENHOR estivera sobre mim pela tarde, antes que viesse o que tinha escapado; abrira-se-me a boca antes de, pela manhã, vir ter comigo o tal homem; e, uma vez aberta, já não fiquei em silêncio.

[22]Kvällen innan flyktingen kom hade Herrens hand rört vid mig. Men Herren löste min tungas band innan flyktingen kom på morgonen, han löste min tungas band och jag var inte längre stum.

Profetia mot dem som är kvar i Jerusalem

[23] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[23]Herrens ord kom till mig:

[24] Filho do homem, os moradores destes lugares desertos da terra de Israel falam, dizendo: Abraão era um só; no entanto, possuiu esta terra; ora, sendo nós muitos, certamente, esta terra nos foi dada em possessão.

[24]Människa! De som bor bland ruinerna i Israels land säger: »Abraham var ensam men fick ändå äga landet. Vi är många — så mycket mer är landet givet oss som egendom.«

[25] Dize-lhes, portanto: Assim diz o SENHOR Deus: Comeis a carne com sangue, levantais os olhos para os vossos

[25]Säg därför till dem: Så säger Herren Gud: Ni äter kött med blod i, ni dyrkar era avgudabilder och ni utgjuter blod. Skulle ni då få äga landet?

ídolos e derramais sangue; porventura, haveis de possuir a terra?

26 Vós vos estribais sobre a vossa espada, cometeis abominações, e contamina cada um a mulher do seu próximo; e possuireis a terra?

27 Assim lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus: Tão certo como eu vivo, os que estiverem em lugares desertos cairão à espada, e o que estiver em campo aberto, o entregarei às feras, para que o devorem, e os que estiverem em fortalezas e em cavernas morrerão de peste.

28 Tornarei a terra em desolação e espanto, e será humilhado o orgulho do seu poder; os montes de Israel ficarão tão desolados, que ninguém passará por eles.

29 Então, saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tornar a terra em desolação e espanto, por todas as abominações que cometeram.

30 Quanto a ti, ó filho do homem, os filhos do teu povo falam de ti junto aos muros e nas portas das casas; fala um com o outro, cada um a seu irmão, dizendo: Vinde, peço-vos, e ouvi qual é a palavra que procede do SENHOR.

31 Eles vêm a ti, como o povo costuma vir, e se assentam diante de ti como meu povo, e ouvem as tuas palavras, mas não as põem por obra; pois, com a boca, professam muito amor, mas o coração só ambiciona lucro.

32 Eis que tu és para eles como quem canta canções de amor, que tem voz suave e

26Ni förlitar er på svärdet, ni begår avskyvärda gärningar och ni lägrar varandras hustrur. Skulle ni då få äga landet?

27Du skall säga till dem: Så säger Herren Gud: Så sant jag lever, de som är bland ruinerna skall falla för svärdet, de som är ute på fälten skall bli uppätna av vilddjur, och de som håller till bland klippor och i grottor skall dö av pest.

28Jag skall göra landet till obygd och ödemark. Dess stolta styrka skall knäckas. Israels berg skall bli en ödemark där ingen vågar färdas.

29Som straff för deras avskyvärda gärningar skall jag göra landet till obygd och ödemark. Då skall de inse att jag är Herren.

De deporterades ohörsamhet mot profeten

30Människa! Dina landsmän sitter utmed husväggarna och i dörröppningarna och talar om dig. Alla säger de till varandra: »Låt oss gå och höra ordet som utgår från Herren.«

31I stora skaror skall mitt folk komma till dig och sätta sig framför dig. De kommer att höra vad du säger men inte rätta sig efter det. De bär lögn på sina läppar och tänker bara på egen vinning.

32För dem är du bara som en som sjunger visor om kärlek, med vacker röst och

tange bem; porque ouvem as tuas palavras, mas não as põem por obra.

33 Mas, quando vier isto e aí vem, então, saberão que houve no meio deles um profeta.

Ezequiel 34

Profecia contra os pastores infiéis de Israel

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, profetiza contra os pastores de Israel; profetiza e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Ai dos pastores de Israel que se apascentam a si mesmos! Não apascentarão os pastores as ovelhas?

3 Comeis a gordura, vestis-vos da lã e degolais o cevado; mas não apascentais as ovelhas.

4 A fraca não fortalecestes, a doente não curastes, a quebrada não ligastes, a desgarrada não tornastes a trazer e a perdida não buscastes; mas dominais sobre elas com rigor e dureza.

5 Assim, se espalharam, por não haver pastor, e se tornaram pasto para todas as feras do campo.

6 As minhas ovelhas andam desgarradas por todos os montes e por todo elevado outeiro; as minhas ovelhas andam espalhadas por toda a terra, sem haver quem as procure ou quem as busque.

7 Portanto, ó pastores, ouvi a palavra do SENHOR:

8 Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, visto que as minhas ovelhas foram entregues à rapina e se tornaram pasto

skickligt strängaspel. De hör vad du säger men rättar sig inte efter det.

33Men det kommer. Ja, det kommer. Då skall de inse att en profet har varit hos dem.

Hesekiel 34

Profetia mot Israels herdar

1Herrens ord kom till mig:

2Människa! Profetera mot Israels herdar, profetera och säg till dem: Så säger Herren Gud om herdarna: Ve Israels herdar, som bara vallar sig själva! Är det inte fåren som herdarna skall valla?

3Ni använder mjölken, gör kläder av ullen och slaktar de bästa djuren. Ni vallar inte fåren.

4Ni har inte hjälpt de svaga, inte botat de sjuka, inte förbundit de skadade. Ni har inte hämtat hem de bortsprungna, inte letat efter de vilsegångna. Och de starka fåren har ni behandlat hänsynslöst.

5Eftersom mina får inte hade någon herde skingrades de och blev vilddjurens rov. De skingrades

6och driver vilsna omkring på alla berg och höga kullar. Över hela jorden har mina får skingrats. Ingen bryr sig om dem, ingen letar efter dem.

7Herdar! Hör därför Herrens ord:

8Så sant jag lever, säger Herren Gud, eftersom mina får inte hade någon herde blev de till byte och rov för vilddjuren.

para todas as feras do campo, por não haver pastor, e que os meus pastores não procuram as minhas ovelhas, pois se apascentam a si mesmos e não apascentam as minhas ovelhas, -

Mina herdar brydde sig inte om fåren utan vallade bara sig själva, fåren vallade de inte.

9 portanto, ó pastores, ouvi a palavra do SENHOR:

9Herdar! Hör därför Herrens ord:

10 Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra os pastores e deles demandarei as minhas ovelhas; porei termo no seu pastoreio, e não se apascentarão mais a si mesmos; livrarei as minhas ovelhas da sua boca, para que já não lhes sirvam de pasto.

10Så säger Herren Gud: Jag skall vända mig mot herdarna och kräva tillbaka mina får av dem. Jag skall inte längre låta dem vara herdar, de skall inte längre få valla sig själva. Jag skall rycka mina får ur deras gap, de skall inte få äta dem.

O cuidado do Senhor pelo seu rebanho

11 Porque assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu mesmo procurarei as minhas ovelhas e as buscarei.

11Så säger Herren Gud: Jag skall själv ta hand om mina får och vårda dem.

12 Como o pastor busca o seu rebanho, no dia em que encontra ovelhas dispersas, assim buscarei as minhas ovelhas; livrá-las-ei de todos os lugares para onde foram espalhadas no dia de nuvens e de escuridão.

12Som herden vårdar sig om sin hjord när han har sina får omkring sig, de skingrade, så skall jag vårda mina får och rädda dem från de platser dit de skingrades den dag då moln och töcken rådde.

13 Tirá-las-ei dos povos, e as congregarei dos diversos países, e as introduzirei na sua terra; apascentá-las-ei nos montes de Israel, junto às correntes e em todos os lugares habitados da terra.

13Jag skall hämta dem hos de främmande folken, samla in dem från främmande länder och föra dem till deras eget land. På Israels berg, i dess dalar och bebodda trakter skall jag valla dem.

14 Apascentá-las-ei de bons pastos, e nos altos montes de Israel será a sua pastagem; deitar-se-ão ali em boa pastagem e terão pastos bons nos montes de Israel.

14På ett gott bete skall jag driva dem i vall. Deras ängar skall vara på Israels höga berg. Där skall de få komma till ro på härliga ängar. Saftigt bete skall de finna på Israels berg.

[15] Eu mesmo apascentarei as minhas ovelhas e as farei repousar, diz o SENHOR Deus.

[15]Jag skall själv valla mina får och låta dem komma till ro, säger Herren Gud.

[16] A perdida buscarei, a desgarrada tornarei a trazer, a quebrada ligarei e a enferma fortalecerei; mas a gorda e a forte destruirei; apascentá-las-ei com justiça.

[16]Jag skall leta efter de vilsegångna och hämta hem de bortsprungna, jag skall förbinda de skadade, hjälpa de sjuka och se till de starka och välmående. Jag skall valla dem på det rätta sättet.

Herren, den gode och rättvise herden

[17] Quanto a vós outras, ó ovelhas minhas, assim diz o SENHOR Deus: Eis que julgarei entre ovelhas e ovelhas, entre carneiros e bodes.

[17]Hör, mina får! Så säger Herren Gud: Jag skall skipa rättvisa bland fåren, bland baggar och bockar.

[18] Acaso, não vos basta a boa pastagem? Haveis de pisar aos pés o resto do vosso pasto? E não vos basta o terdes bebido as águas claras? Haveis de turvar o resto com os pés?

[18]Är det inte nog att ni får gå i vall på de bästa betena, måste ni också trampa ner resten av betet? Är det inte nog att ni får dricka klart vatten, måste ni grumla det som är kvar med era klövar?

[19] Quanto às minhas ovelhas, elas pastam o que haveis pisado com os pés e bebem o que haveis turvado com os pés.

[19]Mina får tvingas beta vad ni har trampat ner och dricka vad ni har grumlat.

[20] Por isso, assim lhes diz o SENHOR Deus: Eis que eu mesmo julgarei entre ovelhas gordas e ovelhas magras.

[20]Så säger Herren Gud till fåren: Jag skall själv skipa rättvisa mellan de feta och de magra fåren.

[21] Visto que, com o lado e com o ombro, dais empurrões e, com os chifres, impelis as fracas até as espalhardes fora,

[21]Ni knuffar de svaga med bog och länd, ni stångar dem tills ni har trängt bort och skingrat dem.

[22] eu livrarei as minhas ovelhas, para que já não sirvam de rapina, e julgarei entre ovelhas e ovelhas.

[22]Men jag skall rädda mina får, så att de aldrig mer blir till byte. Jag skall skipa rättvisa bland fåren.

[23] Suscitarei para elas um só pastor, e ele as apascentará; o meu servo Davi é que as apascentará; ele lhes servirá de pastor.

[23]Jag skall ge dem en enda herde, min tjänare David, och han skall valla dem. Han skall valla dem, han skall vara deras herde.

[24] Eu, o SENHOR, lhes serei por Deus, e o meu servo Davi será príncipe no meio delas; eu, o SENHOR, o disse.

[25] Farei com elas aliança de paz e acabarei com as bestas-feras da terra; seguras habitarão no deserto e dormirão nos bosques.

[26] Delas e dos lugares ao redor do meu outeiro, eu farei bênção; farei descer a chuva a seu tempo, serão chuvas de bênçãos.

[27] As árvores do campo darão o seu fruto, e a terra dará a sua novidade, e estarão seguras na sua terra; e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu quebrar as varas do seu jugo e as livrar das mãos dos que as escravizavam.

[28] Já não servirão de rapina aos gentios, e as feras da terra nunca mais as comerão; e habitarão seguramente, e ninguém haverá que as espante.

[29] Levantar-lhes-ei plantação memorável, e nunca mais serão consumidas pela fome na terra, nem mais levarão sobre si o opróbrio dos gentios.

[30] Saberão, porém, que eu, o SENHOR, seu Deus, estou com elas e que elas são o meu povo, a casa de Israel, diz o SENHOR Deus.

[31] Vós, pois, ó ovelhas minhas, ovelhas do meu pasto; homens sois, mas eu sou o vosso Deus, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 35

Profecia contra o monte Seir

[24]Jag, Herren, skall vara deras Gud, och min tjänare David skall vara deras furste. Jag, Herren, har talat.

[25]Jag skall sluta ett fredsförbund med dem. Jag skall utrota vilddjuren i landet, så att folket kan leva tryggt i öknen och sova i skogarna.

[26]Jag skall låta dem bo kring mitt berg. I rätt tid skall jag ge dem regn, ett välsignat regn skall det vara.

[27]Markens träd skall bära frukt och jorden skall ge gröda. Folket skall leva tryggt i sitt land. Jag skall bryta sönder deras ok och befria dem ur deras slaveri. Då skall de inse att jag är Herren.

[28]Aldrig mer skall de bli ett byte för andra folk, och inga vilddjur i landet skall äta dem mer. De skall bo tryggt, ingen skall hota dem.

[29]De skall få odla fruktbara marker, ingen i landet skall mer behöva dö av svält. Aldrig mer skall de bli hånade av andra folk.

[30]Då skall de inse att jag, Herren, deras Gud, är med dem och att de är mitt folk Israel, säger Herren Gud.

[31]Ni är mina får, ni är får i min hjord. Jag är er Gud, säger Herren Gud.

Hesekiel 35

Profetia mot Seirs berg

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:	[1]Herrens ord kom till mig:
[2] Filho do homem, volve o rosto contra o monte Seir e profetiza contra ele.	[2]Människa! Vänd dig mot Seirs berg och profetera mot dem:
[3] Dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra ti, ó monte Seir, e estenderei a mão contra ti, e te farei desolação e espanto.	[3]Så säger Herren Gud: Jag skall ta itu med dig, Seir, jag skall lyfta min hand mot dig och göra dig till obygd och ödemark.
[4] Farei desertas as tuas cidades, e tu serás desolado; e saberás que eu sou o SENHOR.	[4]Dina städer skall jag lägga i ruiner, du skall bli en ödemark. Då skall du inse att jag är Herren.
[5] Pois guardaste inimizade perpétua e abandonaste os filhos de Israel à violência da espada, no tempo da calamidade e do castigo final.	[5]Du har alltid varit fientlig mot Israels folk, du prisgav dem åt svärdet när olyckan drabbade dem och de fick sitt slutliga straff.
[6] Por isso, diz o SENHOR Deus, tão certo como eu vivo, eu te fiz sangrar, e sangue te perseguirá; visto que não aborreceste o sangue, o sangue te perseguirá.	[6]Därför skall jag, så sant jag lever, säger Herren Gud, spilla ditt blod, och blod skall förfölja dig. Genom blod ådrog du dig skuld, därför skall blod förfölja dig.
[7] Farei do monte Seir extrema desolação e eliminarei dele o que por ele passa e o que por ele volta.	[7]Seirs berg skall jag göra till obygd och ödemark. Alla som färdas där skall jag förgöra.
[8] Encherei os seus montes dos seus traspassados; nos teus outeiros, nos teus vales e em todas as tuas correntes, cairão os traspassados à espada.	[8]Jag skall täcka bergen med lik. På dina höjder, i dina dalar och i alla dina bäckfåror skall de falla, de som dräps med svärd.
[9] Em perpétuas desolações, te porei, e as tuas cidades jamais serão habitadas; assim sabereis que eu sou o SENHOR.	[9]Jag skall göra dig till ödemark för evigt, i dina städer skall ingen bo. Då skall ni inse att jag är Herren.
[10] Visto que dizes: Os dois povos e as duas terras serão meus, e os possuirei, ainda que o SENHOR se achava ali,	[10]Du säger: »De två folken och de två länderna skall bli mina! Jag skall lägga dem under mig, även om Herren är där.«
[11] por isso, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, procederei segundo a tua ira e segundo a tua inveja, com que, no teu	[11]Därför skall jag, så sant jag lever, säger Herren Gud, låta dig umgälla den vrede och avund du visade i ditt hat mot dem.

ódio, os trataste; e serei conhecido deles, quando te julgar.

Du skall få erfara vem jag är när jag dömer dig.

[12] Saberás que eu, o SENHOR, ouvi todas as blasfêmias que proferiste contra os montes de Israel, dizendo: Já estão desolados, a nós nos são entregues por pasto.

[12]Då skall du inse att jag, Herren, har hört alla hånfulla ord du har riktat mot Israels berg: »De ligger öde, vi kan hugga för oss!«

[13] Vós vos engrandecestes contra mim com a vossa boca e multiplicastes as vossas palavras contra mim; eu o ouvi.

[13]Ni har varit stora i munnen och talat fräckt om mig. Jag har hört det.

[14] Assim diz o SENHOR Deus: Ao alegrar-se toda a terra, eu te reduzirei à desolação.

[14]Så säger Herren Gud: Du gladde dig åt att landet blev en ödemark. Därför skall jag göra likadant med dig.

[15] Como te alegraste com a sorte da casa de Israel, porque foi desolada, assim também farei a ti; desolado serás, ó monte Seir e todo o Edom, sim, todo; e saberão que eu sou o SENHOR.

[15]Du gladde dig åt att Israels land lades öde. Därför skall jag göra likadant med dig. Seirs berg och hela Edom skall bli till ödemark. Då skall de inse att jag är Herren.

Ezequiel 36

Profecia aos montes de Israel

[1] Tu, ó filho do homem, profetiza aos montes de Israel e dize: Montes de Israel, ouvi a palavra do SENHOR.

[2] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que diz o inimigo contra vós outros: Bem feito!, e também: Os eternos lugares altos são nossa herança,

[3] portanto, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Visto que vos assolaram e procuraram abocar-vos de todos os lados, para que fôsseis possessão do resto das nações e andais em lábios paroleiros e na infâmia do povo,

[4] portanto, ouvi, ó montes de Israel, a palavra do SENHOR Deus: Assim diz o

Hesekiel 36

Profetia om Israels berg

[1]Människa! Profetera om Israels berg och säg: Israels berg, hör Herrens ord!

[2]Så säger Herren Gud: Era fiender har hånat er: »Ödemark för evigt! Nu är det vår egendom.«

[3]Därför skall du profetera och säga: Så säger Herren Gud: Ni har förhärjats och förtrampats av alla och blivit de övriga folkens egendom. Man pratade om er överallt och förtalade er.

[4]Israels berg, hör därför ordet från Herren Gud! Så säger Herren Gud till bergen och

SENHOR Deus aos montes e aos outeiros, às correntes e aos vales, aos lugares desertos e desolados e às cidades desamparadas, que se tornaram rapina e escárnio para o resto das nações circunvizinhas.

höjderna, till bäckarna och dalarna, till de öde ruinerna och de övergivna städerna som har plundrats och hånats av alla grannfolken:

5 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Certamente, no fogo do meu zelo, falei contra o resto das nações e contra todo o Edom. Eles se apropriaram da minha terra, com alegria de todo o coração e com menosprezo de alma, para despovoá-la e saqueá-la.

5Sannerligen, säger Herren Gud, med brinnande lidelse riktar jag mitt ord mot de andra folken och mot hela Edom, som med skadeglädje och djupt förakt gjorde mitt land till sin egendom.

6 Portanto, profetiza sobre a terra de Israel e dize aos montes e aos outeiros, às correntes e aos vales: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que falei no meu zelo e no meu furor, porque levastes sobre vós o opróbrio das nações.

6Profetera därför om Israels land och säg till bergen och höjderna, till bäckarna och dalarna: Så säger Herren Gud: Jag talar i lidelse och vrede, eftersom ni har förödmjukats av de andra folken.

7 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Levantando eu a mão, jurei que as nações que estão ao redor de vós levem o seu opróbrio sobre si mesmas.

7Så säger Herren Gud: Jag lyfter min hand och svär att era grannfolk själva skall förödmjukas.

8 Mas vós, ó montes de Israel, vós produzireis os vossos ramos e dareis o vosso fruto para o meu povo de Israel, o qual está prestes a vir.

8Men ni, Israels berg, skall åter grönska och bära frukt åt mitt folk Israel som snart kommer tillbaka.

9 Porque eis que eu estou convosco; voltar-me-ei para vós outros, e sereis lavrados e semeados.

9Jag skall komma till er och ta mig an er. Ni skall plöjas och besås.

10 Multiplicarei homens sobre vós, a toda a casa de Israel, sim, toda; as cidades serão habitadas, e os lugares devastados serão edificados.

10På er skall jag låta många människor bo, hela Israels folk. Städerna skall bli bebodda och ruinerna byggas upp.

[11] Multiplicarei homens e animais sobre vós; eles se multiplicarão e serão fecundos; fá-los-ei habitar-vos como dantes e vos tratarei melhor do que outrora; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[11]På er skall jag låta många människor och djur bo, de skall vara fruktsamma och föröka sig. Jag skall göra er bebodda som förr i tiden och visa er större godhet än förut. Då skall ni inse att jag är Herren.

[12] Farei andar sobre vós homens, o meu povo de Israel; eles vos possuirão, e sereis a sua herança e jamais os desfilhareis.

[12]På er skall människor åter vandra, hela mitt folk Israel. De skall ta er i besittning, ni skall bli deras egendom. Aldrig mer skall ni beröva dem deras barn.

[13] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que te dizem: Tu és terra que devora os homens e és terra que desfilha o seu povo,

[13]Så säger Herren Gud: Man säger att du äter människor och berövar ditt folk deras barn.

[14] por isso, tu não devorarás mais os homens, nem desfilharás mais o teu povo, diz o SENHOR Deus.

[14]Men du skall inte längre äta människor och beröva ditt folk deras barn, säger Herren Gud.

[15] Não te permitirei jamais que ouças a ignomínia dos gentios; não mais levarás sobre ti o opróbrio dos povos, nem mais farás tropeçar o teu povo, diz o SENHOR Deus.

[15]Jag skall låta dig slippa förödmjukande ord från de främmande folken. Du skall inte mer bli hånad av andra folk, säger Herren Gud.

A restauração de Israel

Israels rening

[16] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[16]Herrens ord kom till mig:

[17] Filho do homem, quando os da casa de Israel habitavam na sua terra, eles a contaminaram com os seus caminhos e as suas ações; como a imundícia de uma mulher em sua menstruação, tal era o seu caminho perante mim.

[17]Människa! Då israeliterna bodde i sitt land orenade de landet med sitt leverne och sina gärningar. Orent som en kvinnas blödning fann jag deras leverne.

[18] Derramei, pois, o meu furor sobre eles, por causa do sangue que derramaram sobre a terra e por causa dos seus ídolos com que a contaminaram.

[18]De utgöt blod i landet och orenade det med sina avgudabilder, därför tömde jag min vrede över dem.

[19] Espalhei-os entre as nações, e foram derramados pelas terras; segundo os seus

[19]Jag skingrade dem bland folken, de spreds ut i främmande länder. De fick det

caminhos e segundo os seus feitos, eu os julguei.

[20] Em chegando às nações para onde foram, profanaram o meu santo nome, pois deles se dizia: São estes o povo do SENHOR, porém tiveram de sair da terra dele.

[21] Mas tive compaixão do meu santo nome, que a casa de Israel profanou entre as nações para onde foi.

[22] Dize, portanto, à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Não é por amor de vós que eu faço isto, ó casa de Israel, mas pelo meu santo nome, que profanastes entre as nações para onde fostes.

[23] Vindicarei a santidade do meu grande nome, que foi profanado entre as nações, o qual profanastes no meio delas; as nações saberão que eu sou o SENHOR, diz o SENHOR Deus, quando eu vindicar a minha santidade perante elas.

[24] Tomar-vos-ei de entre as nações, e vos congregarei de todos os países, e vos trarei para a vossa terra.

[25] Então, aspergirei água pura sobre vós, e ficareis purificados; de todas as vossas imundícias e de todos os vossos ídolos vos purificarei.

[26] Dar-vos-ei coração novo e porei dentro de vós espírito novo; tirarei de vós o coração de pedra e vos darei coração de carne.

[27] Porei dentro de vós o meu Espírito e farei que andeis nos meus estatutos, guardeis os meus juízos e os observeis.

straff som deras leverne och deras gärningar förtjänade.

[20]Vart de än kom bland de främmande folken vanärade de mitt heliga namn. Man sade om dem: »De är Herrens folk, och ändå har de fått lämna hans land!«

[21]Det plågade mig att israeliterna vanärade mitt heliga namn bland folken de kommit till.

[22]Säg därför till Israels folk: Så säger Herren Gud: Det är inte för er skull jag ingriper, israeliter, utan för mitt heliga namn som ni har vanärat bland de folk ni har kommit till.

[23]Ni har vanärat mitt mäktiga namn överallt bland folken; det har blivit vanärat, men jag skall visa hur heligt det är. Genom er skall jag visa min helighet inför folken. Då skall de inse att jag är Herren, säger Herren Gud.

[24]Jag skall hämta er hos de främmande folken, samla in er från alla länder och föra er till ert eget land.

[25]Sedan skall jag bestänka er med rent vatten och göra er rena. Ni har orenat er med alla era avgudabilder, men jag skall göra er rena.

[26]Jag skall ge er ett nytt hjärta och fylla er med en ny ande. Jag skall ta bort stenhjärtat ur kroppen på er och ge er ett hjärta av kött.

[27]Med min egen ande skall jag fylla er. Jag skall se till att ni följer mina bud och håller er till mina stadgar och lever efter dem.

[28] Habitareis na terra que eu dei a vossos pais; vós sereis o meu povo, e eu serei o vosso Deus.

[29] Livrar-vos-ei de todas as vossas imundícias; farei vir o trigo, e o multiplicarei, e não trarei fome sobre vós.

[30] Multiplicarei o fruto das árvores e a novidade do campo, para que jamais recebais o opróbrio da fome entre as nações.

[31] Então, vos lembrareis dos vossos maus caminhos e dos vossos feitos que não foram bons; tereis nojo de vós mesmos por causa das vossas iniqüidades e das vossas abominações.

[32] Não é por amor de vós, fique bem entendido, que eu faço isto, diz o SENHOR Deus. Envergonhai-vos e confundi-vos por causa dos vossos caminhos, ó casa de Israel.

[33] Assim diz o SENHOR Deus: No dia em que eu vos purificar de todas as vossas iniqüidades, então, farei que sejam habitadas as cidades e sejam edificados os lugares desertos.

[34] Lavrar-se-á a terra deserta, em vez de estar desolada aos olhos de todos os que passam.

[35] Dir-se-á: Esta terra desolada ficou como o jardim do Éden; as cidades desertas, desoladas e em ruínas estão fortificadas e habitadas.

[36] Então, as nações que tiverem restado ao redor de vós saberão que eu, o SENHOR,

[28]Ni skall få bo i det land jag gav era fäder. Så skall ni vara mitt folk, och jag skall vara er Gud.

[29]När jag har befriat er från allt som gjort er orena skall jag befalla säden att växa hög. Aldrig mer skall jag låta er drabbas av svält.

[30]Träden skall bära mycket frukt och åkrarna ge rik gröda. Aldrig mer skall andra folk kunna håna er för att ni lider hungersnöd.

[31]När ni då minns ert onda leverne och all orätt ni har gjort kommer ni att avsky er själva för era synder och vidriga gärningar.

[32]Kom ihåg att det inte är för er skull jag ingriper, säger Herren Gud. Blygs in i märgen för ert leverne, israeliter!

[33]Så säger Herren Gud: När jag har renat er från alla synder skall jag låta städerna bli bebodda, och ruinerna skall byggas upp.

[34]Det öde landet skall plöjas, och den som färdas där skall inte längre möta en ödemark.

[35]Folk kommer att säga: »Detta land låg öde, men nu liknar det Edens trädgård. Städerna som låg i ruiner, förstörda och ödelagda, är nu bebodda och befästa.«

[36]Då skall dina grannfolk, de som finns kvar, inse att det är jag, Herren, som har

reedifiquei as cidades destruídas e replantei o que estava abandonado. Eu, o SENHOR, o disse e o farei.

[37] Assim diz o SENHOR Deus: Ainda nisto permitirei que seja eu solicitado pela casa de Israel: que lhe multiplique eu os homens como um rebanho.

[38] Como um rebanho de santos, o rebanho de Jerusalém nas suas festas fixas, assim as cidades desertas se encherão de rebanhos de homens; e saberão que eu sou o SENHOR.

byggt upp det som var förstört och gjort ödemark till odlat land. Jag, Herren, har talat, och jag skall göra som jag har sagt.

[37]Så säger Herren Gud: Ännu en sak skall jag göra för Israels folk när de ber mig: jag skall låta dem föröka sig tills de blir som fårhjordar.

[38]Som Jerusalem vid högtiderna fylls av offerfår, så skall hjordar av människor fylla de förstörda städerna. Då skall de inse att jag är Herren.

Ezequiel 37

A visão de um vale de ossos secos

[1] Veio sobre mim a mão do SENHOR; ele me levou pelo Espírito do SENHOR e me deixou no meio de um vale que estava cheio de ossos,

[2] e me fez andar ao redor deles; eram mui numerosos na superfície do vale e estavam sequíssimos.

[3] Então, me perguntou: Filho do homem, acaso, poderão reviver estes ossos? Respondi: SENHOR Deus, tu o sabes.

[4] Disse-me ele: Profetiza a estes ossos e dize-lhes: Ossos secos, ouvi a palavra do SENHOR.

[5] Assim diz o SENHOR Deus a estes ossos: Eis que farei entrar o espírito em vós, e vivereis.

[6] Porei tendões sobre vós, farei crescer carne sobre vós, sobre vós estenderei pele e porei em vós o espírito, e vivereis. E sabereis que eu sou o SENHOR.

Hesekiel 37

De förtorkade benen får liv

[1]Herrens hand rörde vid mig, och med sin ande förde han mig bort och satte ner mig i dalen. Den var full av benknotor.

[2]Han ledde mig runt, och jag såg dem ligga överallt i dalen, helt förtorkade.

[3]Han frågade mig: »Människa, kan dessa ben få liv igen?« Jag svarade: »Herre, min Gud, det vet bara du.«

[4]Han sade: »Profetera och säg till dessa ben: Förtorkade ben, hör Herrens ord!

[5]Så säger Herren Gud: Jag skall fylla er med ande och ge er liv.

[6]Jag skall fästa senor på er, bädda in er i kött och dra hud över er, jag skall fylla er med ande och ge er liv. Då skall ni inse att jag är Herren.«

[7] Então, profetizei segundo me fora ordenado; enquanto eu profetizava, houve um ruído, um barulho de ossos que batiam contra ossos e se ajuntavam, cada osso ao seu osso.

[7]Jag profeterade som jag hade blivit befalld. Medan jag profeterade hördes ett rasslande — det var ben som sattes till ben och fogades samman.

[8] Olhei, e eis que havia tendões sobre eles, e cresceram as carnes, e se estendeu a pele sobre eles; mas não havia neles o espírito.

[8]Jag såg att de fick senor och bäddades in i kött och att hud drogs över dem. Men det fanns ingen ande i dem.

[9] Então, ele me disse: Profetiza ao espírito, profetiza, ó filho do homem, e dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Vem dos quatro ventos, ó espírito, e assopra sobre estes mortos, para que vivam.

[9]Han sade till mig: »Profetera, människa, profetera och säg till anden: Så säger Herren Gud: Kom, ande, från de fyra väderstrecken! Blås på dessa dräpta och ge dem liv!«

[10] Profetizei como ele me ordenara, e o espírito entrou neles, e viveram e se puseram em pé, um exército sobremodo numeroso.

[10]Jag profeterade som han hade befallt mig. Då fylldes de av anden, de fick liv och reste sig upp, en väldig här.

[11] Então, me disse: Filho do homem, estes ossos são toda a casa de Israel. Eis que dizem: Os nossos ossos se secaram, e pereceu a nossa esperança; estamos de todo exterminados.

[11]Han sade till mig: »Människa! Dessa ben är Israels folk. De säger: Våra ben är förtorkade, vårt hopp är ute, vi är förlorade.

[12] Portanto, profetiza e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que abrirei a vossa sepultura, e vos farei sair dela, ó povo meu, e vos trarei à terra de Israel.

[12]Profetera därför och säg till dem: Så säger Herren Gud: Jag skall öppna era gravar och hämta upp er ur dem, mitt folk, och föra er hem till Israels land.

[13] Sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu abrir a vossa sepultura e vos fizer sair dela, ó povo meu.

[13]När jag öppnar era gravar och hämtar upp er ur dem, mitt folk, då skall ni inse att jag är Herren.

[14] Porei em vós o meu Espírito, e vivereis, e vos estabelecerei na vossa própria terra. Então, sabereis que eu, o SENHOR, disse isto e o fiz, diz o SENHOR.

[14]Jag skall fylla er med min ande och ge er liv och låta er bo i ert eget land. Då skall ni inse att jag är Herren. Jag har talat, och jag skall göra som jag har sagt, säger Herren.«

Reunião de Judá e Israel

De två stavarna förenas

[15] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[16] Tu, pois, ó filho do homem, toma um pedaço de madeira e escreve nele: Para Judá e para os filhos de Israel, seus companheiros; depois, toma outro pedaço de madeira e escreve nele: Para José, pedaço de madeira de Efraim, e para toda a casa de Israel, seus companheiros.

[17] Ajunta-os um ao outro, faze deles um só pedaço, para que se tornem apenas um na tua mão.

[18] Quando te falarem os filhos do teu povo, dizendo: Não nos revelarás o que significam estas coisas?

[19] Tu lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que tomarei o pedaço de madeira de José, que esteve na mão de Efraim, e das tribos de Israel, suas companheiras, e o ajuntarei ao pedaço de Judá, e farei deles um só pedaço, e se tornarão apenas um na minha mão.

[20] Os pedaços de madeira em que houveres escrito estarão na tua mão, perante eles.

[21] Dize-lhes, pois: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu tomarei os filhos de Israel de entre as nações para onde eles foram, e os congregarei de todas as partes, e os levarei para a sua própria terra.

[22] Farei deles uma só nação na terra, nos montes de Israel, e um só rei será rei de todos eles. Nunca mais serão duas nações; nunca mais para o futuro se dividirão em dois reinos.

[15]Herrens ord kom till mig:

[16]Människa! Tag en trästav och skriv på den: »Juda och israeliterna, hans förbundna.« Tag sedan en annan trästav, den som tillhör Efraim, och skriv på den: »Josef och alla israeliter, hans förbundna.«

[17]För samman dem så att de blir en enda stav i din hand.

[18]När dina landsmän ber dig förklara vad detta betyder

[19]skall du svara dem: Så säger Herren Gud: Jag tar den stav som tillhör Efraim och som avser Josef och Israels stammar, hans förbundna, och lägger Judas stav intill den. Jag gör dem till en enda stav i min hand.

[20]Trästavarna som du har skrivit på skall du hålla fram så att folket ser dem.

[21]Säg sedan: Så säger Herren Gud: Jag skall hämta israeliterna hos de folk som de har kommit till, jag skall samla in dem från alla håll och föra dem till deras eget land.

[22]I detta land, på Israels berg, gör jag dem till ett enda folk, och de skall alla lyda under en enda kung. Aldrig mer skall de vara två folk, aldrig mer skall de delas i två kungariken.

[23] Nunca mais se contaminarão com os seus ídolos, nem com as suas abominações, nem com qualquer das suas transgressões; livrá-los-ei de todas as suas apostasias em que pecaram e os purificarei. Assim, eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

[24] O meu servo Davi reinará sobre eles; todos eles terão um só pastor, andarão nos meus juízos, guardarão os meus estatutos e os observarão.

[25] Habitarão na terra que dei a meu servo Jacó, na qual vossos pais habitaram; habitarão nela, eles e seus filhos e os filhos de seus filhos, para sempre; e Davi, meu servo, será seu príncipe eternamente.

[26] Farei com eles aliança de paz; será aliança perpétua. Estabelecê-los-ei, e os multiplicarei, e porei o meu santuário no meio deles, para sempre.

[27] O meu tabernáculo estará com eles; eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

[28] As nações saberão que eu sou o SENHOR que santifico a Israel, quando o meu santuário estiver para sempre no meio deles.

Ezequiel 38

Profecia contra Gogue

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[23]De skall sluta att orena sig med sina avgudabilder och vidriga beläten och med alla sina brott. Jag skall rädda dem ur den trolöshet som de har gjort sig skyldiga till, och jag skall göra dem rena. Så skall de vara mitt folk, och jag skall vara deras Gud.

[24]Min tjänare David skall vara kung över dem. De skall alla ha en enda herde. De skall leva efter mina lagar och trofast hålla mina bud.

[25]De skall få bo i det land jag gav åt min tjänare Jakob, landet där deras förfäder bodde. De och deras barn och efterkommande skall bo där för all framtid, och min tjänare David skall vara deras furste för evig tid.

[26]Jag skall sluta ett fredsförbund med dem, ett evigt förbund. Jag skall låta dem föröka sig. Min helgedom skall stå hos dem för all framtid.

[27]Min boning skall finnas hos dem. Så skall jag vara deras Gud, och de skall vara mitt folk.

[28]Då skall de andra folken inse att jag är Herren, som helgar Israel genom att min helgedom finns hos dem för all framtid.

Hesekiel 38

Gog från Magog: hans krigsförberedelser mot Israel

[1]Herrens ord kom till mig:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra Gogue, da terra de Magogue, príncipe de Rôs, de Meseque e Tubal; profetiza contra ele

[2]Människa! Vänd dig mot Gog i landet Magog, storfursten av Meshek och Tuval, och profetera mot honom.

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu sou contra ti, ó Gogue, príncipe de Rôs, de Meseque e Tubal.

[3]Säg: Så säger Herren Gud: Jag skall ta itu med dig, Gog, storfurste av Meshek och Tuval,

[4] Far-te-ei que te volvas, porei anzóis no teu queixo e te levarei a ti e todo o teu exército, cavalos e cavaleiros, todos vestidos de armamento completo, grande multidão, com pavês e escudo, empunhando todos a espada;

[4]jag skall släpa fram dig med krokar i käkarna. Jag skall se till att du drar ut med hela din här, hästar och ryttare, alla i praktfulla kläder, ett stort uppbåd med långsköld och rundsköld, alla med svärd i hand.

[5] persas e etíopes e Pute com eles, todos com escudo e capacete;

[5]Även folk från Persien, från Kush och Put kommer med, alla rustade i sköld och hjälm.

[6] Gômer e todas as suas tropas; a casa de Togarma, do lado do Norte, e todas as suas tropas, muitos povos contigo.

[6]Gomer med alla sina trupper, Bet Togarma långt norrifrån med alla sina trupper — många folk ansluter sig till dig.

[7] Prepara-te, sim, dispõe-te, tu e toda a multidão do teu povo que se reuniu a ti, e serve-lhe de guarda.

[7]Gör dig redo och var beredd, du och hela det uppbåd som har samlats kring dig — du skall stå till mitt förfogande.

[8] Depois de muitos dias, serás visitado; no fim dos anos, virás à terra que se recuperou da espada, ao povo que se congregou dentre muitos povos sobre os montes de Israel, que sempre estavam desolados; este povo foi tirado de entre os povos, e todos eles habitarão seguramente.

[8]I sinom tid skall du mönstras för att en dag rycka fram mot ett land som återhämtat sig från svärdets härjningar. De som bor där har hämtats hem från många olika folk och åter samlats på Israels berg, som så länge låg öde. De har förts från främmande folk för att få bo i trygghet.

[9] Então, subirás, virás como tempestade, far-te-ás como nuvem que cobre a terra, tu, e todas as tuas tropas, e muitos povos contigo.

[9]Du skall dra fram som ett oväder, komma likt ett moln som täcker landet, du och alla dina trupper och de många folken vid din sida.

[10] Assim diz o SENHOR Deus: Naquele dia, terás imaginações no teu coração e conceberás mau desígnio;
[11] e dirás: Subirei contra a terra das aldeias sem muros, virei contra os que estão em repouso, que vivem seguros, que habitam, todos, sem muros e não têm ferrolhos nem portas;
[12] isso a fim de tomares o despojo, arrebatares a presa e levantares a mão contra as terras desertas que se acham habitadas e contra o povo que se congregou dentre as nações, o qual tem gado e bens e habita no meio da terra.
[13] Sabá e Dedã, e os mercadores de Társis, e todos os seus governadores rapaces te dirão: Vens tu para tomar o despojo? Ajuntaste o teu bando para arrebatar a presa, para levar a prata e o ouro, para tomar o gado e as possessões, para saquear grandes despojos?

Gogue invadirá Israel

[14] Portanto, ó filho do homem, profetiza e dize a Gogue: Assim diz o SENHOR Deus: Acaso, naquele dia, quando o meu povo de Israel habitar seguro, não o saberás tu?
[15] Virás, pois, do teu lugar, dos lados do Norte, tu e muitos povos contigo, montados todos a cavalo, grande multidão e poderoso exército;
[16] e subirás contra o meu povo de Israel, como nuvem, para cobrir a terra. Nos últimos dias, hei de trazer-te contra a minha terra, para que as nações me conheçam a mim, quando eu tiver

[10]Så säger Herren Gud: Den dagen tar tankar form hos dig, du smider onda planer
[11]och säger: »Jag skall rycka fram mot ett oskyddat land, mot människor som lever lugnt och tryggt, utan murar, port och bommar.«
[12]Du vill ta byte och plundra, lyfta din hand mot ruiner som åter är bebodda och mot ett folk som samlats in från främmande länder, som har skaffat sig boskap och ägodelar, ett folk som bor vid världens navel.
[13]Folket i Saba och i Dedan liksom handlare och köpmän från Tarshish skall fråga dig: »Kommer du för att ta byte, har du samlat ditt uppbåd för att plundra, för att röva silver och guld, stjäla boskap och ägodelar? Är det för att ta ett rikt byte du kommer?«
[14]Profetera därför, människa, och säg till Gog: Så säger Herren Gud: Den dag då mitt folk Israel lever i trygghet skall du bryta upp
[15]och lämna ditt hem långt uppe i norr, du och de många folken vid din sida, alla till häst, tillsammans ett stort uppbåd, en väldig här.
[16]Mot mitt folk Israel skall du dra fram likt ett moln som täcker landet. I kommande dagar skall det ske. Jag skall låta dig rycka fram mot mitt land. Genom dig, Gog, skall jag visa min helighet inför folken, för att de skall inse vem jag är.

vindicado a minha santidade em ti, ó Gogue, perante elas.

Guds bestraffning av Gog

[17] Assim diz o SENHOR Deus: Não és tu aquele de quem eu disse nos dias antigos, por intermédio dos meus servos, os profetas de Israel, os quais, então, profetizaram, durante anos, que te faria vir contra eles?

[17]Så säger Herren Gud: Du är den som jag för länge sedan talade om genom mina tjänare, Israels profeter, som på den tiden profeterade att jag skulle låta dig anfalla Israel.

[18] Naquele dia, quando vier Gogue contra a terra de Israel, diz o SENHOR Deus, a minha indignação será mui grande.

[18]Den dag då Gog beträder Israels mark skall min vrede väckas, säger Herren Gud. Med harm

[19] Pois, no meu zelo, no brasume do meu furor, disse que, naquele dia, será fortemente sacudida a terra de Israel,

[19]och lidelse och i brinnande vrede svär jag att en väldig jordbävning den dagen skall drabba Israels land.

[20] de tal sorte que os peixes do mar, e as aves do céu, e os animais do campo, e todos os répteis que se arrastam sobre a terra, e todos os homens que estão sobre a face da terra tremerão diante da minha presença; os montes serão deitados abaixo, os precipícios se desfarão, e todos os muros desabarão por terra.

[20]De skall darra inför mig, havets fiskar och himlens fåglar, de vilda djuren och markens alla kräldjur och alla människor på jorden. Bergen skall rasa och klipporna falla, och alla murar skall jämnas med marken.

[21] Chamarei contra Gogue a espada em todos os meus montes, diz o SENHOR Deus; a espada de cada um se voltará contra o seu próximo.

[21]På alla mina berg skall jag mana fram svärdet mot Gog, säger Herren Gud. De skall gripa till svärd mot varandra.

[22] Contenderei com ele por meio da peste e do sangue; chuva inundante, grandes pedras de saraiva, fogo e enxofre farei cair sobre ele, sobre as suas tropas e sobre os muitos povos que estiverem com ele.

[22]Jag skall straffa honom med pest och blod. Slagregn, hagel och brinnande svavel skall jag vräka ner över honom och hans trupper och de många folken vid hans sida.

[23] Assim, eu me engrandecerei, vindicarei a minha santidade e me darei a conhecer aos olhos de muitas nações; e saberão que eu sou o SENHOR.

[23]Så skall jag visa min makt och min helighet och ge mig till känna inför många folk. Då skall de inse att jag är Herren.

Ezequiel 39

A queda de Gogue

[1] Tu, pois, ó filho do homem, profetiza ainda contra Gogue e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu sou contra ti, ó Gogue, príncipe de Rôs, de Meseque e Tubal.

[2] Far-te-ei que te volvas e te conduzirei, far-te-ei subir dos lados do Norte e te trarei aos montes de Israel.

[3] Tirarei o teu arco da tua mão esquerda e farei cair as tuas flechas da tua mão direita.

[4] Nos montes de Israel, cairás, tu, e todas as tuas tropas, e os povos que estão contigo; a toda espécie de aves de rapina e aos animais do campo eu te darei, para que te devorem.

[5] Cairás em campo aberto, porque eu falei, diz o SENHOR Deus.

[6] Meterei fogo em Magogue e nos que habitam seguros nas terras do mar; e saberão que eu sou o SENHOR.

[7] Farei conhecido o meu santo nome no meio do meu povo de Israel e nunca mais deixarei profanar o meu santo nome; e as nações saberão que eu sou o SENHOR, o Santo em Israel.

[8] Eis que vem e se cumprirá, diz o SENHOR Deus; este é o dia de que tenho falado.

[9] Os habitantes das cidades de Israel sairão e queimarão, de todo, as armas, os escudos, os paveses, os arcos, as flechas,

Hesekiel 39

Profetia mot Gog

[1]Människa! Profetera mot Gog och säg: Så säger Herren Gud: Jag skall ta itu med dig, Gog, storfurste av Meshek och Tuval,

[2]släpa fram dig och tygla dig. Du skall dra ner långt uppifrån norr och rycka fram mot Israels berg.

[3]Då skall jag slå bågen ur din vänstra hand och vrida pilarna ur din högra.

[4]Du skall stupa på Israels berg, du och alla dina trupper och folken vid din sida. Åt vilda djur och rovfåglar av alla slag ger jag dig som föda.

[5]Du blir liggande på bara marken. Jag har talat, säger Herren Gud.

[6]Jag skall sända eld mot Magog och mot dem som lever i trygghet på öarna. Då skall de inse att jag är Herren.

[7]Mitt heliga namn skall jag göra känt hos mitt folk Israel. Jag tänker inte tillåta att det vanäras mer. Då skall de andra folken inse att jag är Herren, helig i Israel.

[8]Det skall komma, det är på väg, säger Herren Gud. Detta är den dag jag har talat om.

[9]De som bor i Israels städer skall dra ut och tända eld och bränna upp vapnen, rundsköldar och långsköldar, bågar och

os bastões de mão e as lanças; farão fogo com tudo isto por sete anos.

pilar, kastspjut och lansar. I sju år skall de elda med dem.

[10] Não trarão lenha do campo, nem a cortarão dos bosques, mas com as armas acenderão fogo; saquearão aos que os saquearam e despojarão aos que os despojaram, diz o SENHOR Deus.

[10]De skall inte behöva hämta ved från marken eller hugga den i skogen, med vapen skall de elda. De skall röva från rövarna och plundra sina egna plundrare, säger Herren Gud.

O sepultamento das hordas de Gogue

[11] Naquele dia, darei ali a Gogue um lugar de sepultura em Israel, o vale dos Viajantes, ao oriente do mar; espantar-se-ão os que por ele passarem. Nele, sepultarão a Gogue e a todas as suas forças e lhe chamarão o vale das Forças de Gogue.

[11]Den dagen skall jag ge Gog en gravplats i Israel, i Overimdalen som ligger öster om havet och är oframkomlig för dem som försöker färdas där. Där skall Gog begravas med hela sin larmande hop. Dalen skall sedan kallas Hamon Gogdalen.

[12] Durante sete meses, estará a casa de Israel a sepultá-los, para limpar a terra.

[12]Sju månader skall det ta för israeliterna att begrava dem och rena landet.

[13] Sim, todo o povo da terra os sepultará; ser-lhes-á memorável o dia em que eu for glorificado, diz o SENHOR Deus.

[13]Allt folk i landet skall hjälpa till med begravningen. Detta skall ge dem ära när jag visar min makt, säger Herren Gud.

[14] Serão separados homens que, sem cessar, percorrerão a terra para sepultar os que entre os transeuntes tenham ficado nela, para a limpar; depois de sete meses, iniciarão a busca.

[14]Man skall utse män med uppgift att dra genom landet och begrava dem som ligger kvar ovan jord. Så skall de rena landet. Efter sju månader skall de börja sitt sökande.

[15] Ao percorrerem eles a terra, a qual atravessarão, em vendo algum deles o osso de algum homem, porá ao lado um sinal, até que os enterradores o sepultem no vale das Forças de Gogue.

[15]Om någon av dem finner människoben då han drar genom landet skall han märka ut platsen till dess att dödgrävarna hinner begrava dem i Hamon Gogdalen.

[16] Também o nome da cidade será o das Forças. Assim, limparão a terra.

[16](Det finns också en stad som heter Hamona.) Så skall de rena landet.

O grande sacrifício do Senhor

[17] Tu, pois, ó filho do homem, assim diz o SENHOR Deus: Dize às aves de toda espécie e a todos os animais do campo:

[17]Människa! Så säger Herren Gud: Säg till alla fåglar och vilda djur: Kom hit, samlas här! Kom från alla håll till min

Ajuntai-vos e vinde, ajuntai-vos de toda parte para o meu sacrifício, que eu oferecerei por vós, sacrifício grande nos montes de Israel; e comereis carne e bebereis sangue.

offermåltid, den väldiga offermåltid som jag ställer i ordning åt er på Israels berg. Ni får äta kött och dricka blod.

18 Comereis a carne dos poderosos e bebereis o sangue dos príncipes da terra, dos carneiros, dos cordeiros, dos bodes e dos novilhos, todos engordados em Basã.

18Hjältars kött skall ni äta, blod från jordens furstar skall ni dricka — som vore de bockar, lamm och baggar eller gödtjurar från Bashan.

19 Do meu sacrifício, que oferecerei por vós, comereis a gordura até vos fartardes e bebereis o sangue até vos embriagardes.

19Ät er mätta på fett och drick er rusiga på blod vid den offermåltid jag har ställt i ordning åt er.

20 À minha mesa, vós vos fartareis de cavalos e de cavaleiros, de valentes e de todos os homens de guerra, diz o SENHOR Deus.

20Vid mitt bord kan ni mätta er med ridhästar och vagnshästar, med hjältar och krigare, säger Herren Gud.

21 Manifestarei a minha glória entre as nações, e todas as nações verão o meu juízo, que eu tiver executado, e a minha mão, que sobre elas tiver descarregado.

21Jag skall uppenbara min makt bland alla folk, de skall bli varse hur jag verkställer min dom och griper in mot dem.

22 Desse dia em diante, os da casa de Israel saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus.

22Från den dagen och för all framtid skall Israels folk inse att jag är Herren, deras Gud.

Israels återupprättelse

23 Saberão as nações que os da casa de Israel, por causa da sua iniqüidade, foram levados para o exílio, porque agiram perfidamente contra mim, e eu escondi deles o rosto, e os entreguei nas mãos de seus adversários, e todos eles caíram à espada.

23De andra folken skall förstå att israeliterna blev förvisade därför att de var trolösa och syndade mot mig. Jag dolde mitt ansikte för dem och prisgav dem åt deras fiender, så att de alla föll för svärdet.

24 Segundo a sua imundícia e as suas transgressões, assim me houve com eles e escondi deles o rosto.

24Jag handlade mot dem som de genom sin orenhet och sina brott hade förtjänat. Jag dolde mitt ansikte för dem.

25 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Agora, tornarei a mudar a sorte de Jacó e

25Så säger Herren Gud: Nu skall jag vända Jakobs öde och visa barmhärtighet mot

me compadecerei de toda a casa de Israel; terei zelo pelo meu santo nome.

[26] Esquecerão a sua vergonha e toda a perfídia com que se rebelaram contra mim, quando eles habitarem seguros na sua terra, sem haver quem os espante,

[27] quando eu tornar a trazê-los de entre os povos, e os houver ajuntado das terras de seus inimigos, e tiver vindicado neles a minha santidade perante muitas nações.

[28] Saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus, quando virem que eu os fiz ir para o cativeiro entre as nações, e os tornei a ajuntar para voltarem à sua terra, e que lá não deixarei a nenhum deles.

[29] Já não esconderei deles o rosto, pois derramarei o meu Espírito sobre a casa de Israel, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 40

A visão do templo

[1] No ano vigésimo quinto do nosso exílio, no princípio do ano, no décimo dia do mês, catorze anos após ter caído a cidade, nesse mesmo dia, veio sobre mim a mão do SENHOR, e ele me levou para lá.

[2] Em visões, Deus me levou à terra de Israel e me pôs sobre um monte muito alto; sobre este havia um como edifício de cidade, para o lado sul.

[3] Ele me levou para lá, e eis um homem cuja aparência era como a do bronze; estava de pé na porta e tinha na mão um cordel de linho e uma cana de medir.

[4] Disse-me o homem: Filho do homem, vê com os próprios olhos, ouve com os

Israels folk, ty jag brinner av lidelse för mitt heliga namn.

[26]De skall bära skammen för sin trolöshet mot mig, när de lever tryggt i sitt eget land och ingen hotar dem,

[27]när jag har hämtat dem hos de främmande folken, samlat in dem från fiendeländerna. Så visar jag min helighet inför många folk.

[28]Jag som drev ut dem bland folken skall föra samman dem i deras eget land och inte låta en enda av dem lämnas kvar. Då skall de inse att jag är Herren, deras Gud.

[29]Sedan jag utgjutit min ande över Israels folk skall jag aldrig mer dölja mitt ansikte för dem, säger Herren Gud.

Hesekiel 40

Profeten förs till Israel i en syn

[1]Under det tjugofemte året av vår förvisning, det fjortonde året efter stadens fall, på nyåret, den tionde dagen i månaden — just den dagen rörde Herrens hand vid mig. Han förde mig dit.

[2]I en syn från Gud förde han mig till Israels land och ställde mig på ett mycket högt berg. På dess södra sida låg något som liknade en stad.

[3]Han förde mig dit, och jag såg en man som glänste som koppar. I handen hade han ett snöre av lin och en mätstav. Han stod vid porten.

[4]Mannen sade till mig: »Människa! Använd nu dina ögon och öron och lägg

próprios ouvidos; e põe no coração tudo quanto eu te mostrar, porque para isso foste trazido para aqui; anuncia, pois, à casa de Israel tudo quanto estás vendo.

noga märke till allt jag visar dig. Det är för att få se detta som du har förts hit. Sedan skall du berätta för israeliterna om allt du har sett.«

Templets portar och förgårdar

5 Vi um muro exterior que rodeava toda a casa e, na mão do homem, uma cana de medir, de seis côvados, cada um dos quais media um côvado e quatro dedos. Ele mediu a largura do edifício, uma cana; e a altura, uma cana.

5Runt templet fanns en mur. I handen hade mannen en sex alnar lång mätstav, vars alnmått var en vanlig aln och en tvärhand. Han mätte muren, den var en stav tjock och en stav hög.

6 Então, veio à porta que olhava para o oriente e subiu pelos seus degraus; mediu o limiar da porta: uma cana de largura, e o outro limiar: uma cana de largura.

6Då han kom fram till porten som vette mot öster gick han uppför trappan. Han mätte tröskeln, den var en stav tvärsöver.

7 Cada câmara tinha uma cana de comprido e uma cana de largura; o espaço entre uma e outra câmara era de cinco côvados; o limiar da porta, junto ao vestíbulo da porta interior, tinha uma cana.

7Varje nisch i portgången var en stav bred och en stav djup. Mellan nischerna var det fem alnar. Portens inre tröskel, mot förhallen, var en stav.

8 Também mediu o vestíbulo da porta interior: uma cana.

8Han mätte förhallen,

9 Então, mediu o vestíbulo da porta, que tinha oito côvados; e os seus pilares: dois côvados; o vestíbulo olha do interior da casa para a porta.

9den var åtta alnar. Dörrposterna var två alnar. Förhallen vette mot templet.

10 A porta para o lado oriental possuía três câmaras de cada lado, cuja medida era a mesma para cada uma; também os pilares deste lado e do outro mediam o mesmo.

10Östra porten hade tre nischer på var sida, alla med samma mått. Även väggarna mellan dem hade alla samma mått.

11 Mediu mais a largura da entrada da porta, que era de dez côvados; a profundidade da entrada: treze côvados.

11Han mätte dörröppningen, den var tio alnar bred. Portgångens bredd var 13 alnar.

[12] O espaço em frente das câmaras era de um côvado, e de um côvado, o espaço do outro lado; cada câmara tinha seis côvados em quadrado.

[12]I nischöppningarna fanns på båda sidor en avbalkning som var en aln djup. Varje nisch var sex gånger sex alnar.

[13] Então, mediu a porta desde a extremidade do teto de uma câmara até à da outra: vinte e cinco côvados de largura; e uma porta defronte da outra.

[13]Han mätte porthuset från nisch till nisch, från innervägg till innervägg, det var 25 alnar brett. Nischernas ingångar låg mittemot varandra.

[14] Mediu a distância até aos pilares, sessenta côvados, e o átrio se estendia até aos pilares em redor da porta.

[14][---]

[15] Desde a dianteira da porta da entrada até à dianteira do vestíbulo da porta interior, havia cinqüenta côvados.

[15]Från den yttre fasaden till förhallens fasad inåt mätte porthuset 50 alnar.

[16] Havia também janelas com fasquias fixas superpostas para as câmaras e para os pilares, e da mesma sorte, para os vestíbulos; as janelas estavam à roda pela parte de dentro, e nos pilares havia palmeiras esculpidas.

[16]På båda sidor fanns fönster, på insidan av nischernas bakväggar. Även i förhallen satt på båda sidor spjälfönster på insidan av väggarna. På dörrposterna fanns snidade palmer.

[17] Ele me levou ao átrio exterior; e eis que havia nele câmaras e um pavimento feito no átrio em redor; defronte deste pavimento havia trinta câmaras.

[17]Han förde mig in på den yttre förgården. Där fanns kamrar och ett stenlagt golv runt gården. Det var 30 kamrar på stengolvet.

[18] O pavimento ao lado das portas era a par do comprimento das portas; era o pavimento inferior.

[18]Stengolvet följde porthusens sidoväggar och sträckte sig lika långt in som de. Detta var det nedre stengolvet.

[19] Então, mediu a largura desde a dianteira da porta inferior até à dianteira do átrio interior, por fora: cem côvados do lado leste e do norte.

[19]Han mätte avståndet från den nedre portens insida till den inre förgårdens ytterkant, det var 100 alnar, i öster liksom i norr.

[20] Quanto à porta que olhava para o norte, no átrio exterior, ele mediu o seu comprimento e a sua largura.

[20]Han mätte längd och bredd i porten som vette mot norr, den som ledde in till yttre förgården.

[21] As suas câmaras, três de um lado e três do outro, e os seus pilares, e os seus vestíbulos eram da medida do primeiro vestíbulo; de cinqüenta côvados era o seu comprimento, e a largura, de vinte e cinco côvados.

[21]De tre nischerna på båda sidor, liksom väggarna emellan och förhallen, höll samma mått som i den första porten. Porthuset var 50 alnar långt och 25 alnar brett.

[22] As suas janelas, e os seus vestíbulos, e as suas palmeiras eram da medida da porta que olhava para o oriente; subia-se para ela por sete degraus, e o seu vestíbulo estava diante dela.

[22]Förhallens fönster och palmer hade samma mått som i porten mot öster. En trappa med sju steg ledde upp till porten. Förhallen låg längst in.

[23] Essa porta do átrio interior estava defronte tanto da porta do norte como da do oriente; e mediu, de porta a porta, cem côvados.

[23]Mitt för norra porten fanns en port in till inre förgården. Likadant var det i öster. Han mätte avståndet från port till port, det var 100 alnar.

[24] Então, ele me levou para o lado sul, e eis que havia ali uma porta que olhava para o sul; e mediu os seus pilares e os seus vestíbulos, que tinham as mesmas dimensões.

[24]Han förde mig åt söder. Även där fanns en port. Han mätte dörrposter och förhall. De hade samma mått som i de andra portarna.

[25] Havia também janelas em redor dos seus vestíbulos, como as outras janelas; cinqüenta côvados, o comprimento do vestíbulo, e a largura, vinte e cinco côvados.

[25]Porten och förhallen hade fönster på båda sidor, likadana som i de andra portarna. Porthuset var 50 alnar långt och 25 alnar brett.

[26] De sete degraus eram as suas subidas, e os seus vestíbulos estavam diante deles; e tinha palmeiras esculpidas, uma de um lado e outra do outro, nos seus pilares.

[26]Trappan hade sju steg. Förhallen låg längst in. På dörrposterna fanns snidade palmer, en på vardera sidan.

[27] Também havia uma porta no átrio interior para o sul; e mediu, de porta a porta, para o sul, cem côvados.

[27]Även i söder fanns en port in till inre förgården. Han mätte avståndet från port till port i söder, det var 100 alnar.

[28] Então, me levou ao átrio interior pela porta do sul; e mediu a porta do sul, que tinha as mesmas dimensões.

[28]Han förde mig genom södra porten in på inre förgården. Han mätte porten, den hade samma mått som de andra.

[29] As suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos eram segundo estas medidas; e tinham também janelas ao redor dos seus vestíbulos; o comprimento do vestíbulo era de cinqüenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

[29]Nischerna, väggarna emellan och förhallen höll samma mått som i de andra portarna. Porten och förhallen hade fönster på båda sidor. Porthuset var 50 alnar långt och 25 alnar brett.

[30] Havia vestíbulos em redor; o comprimento era de vinte e cinco côvados, e a largura, de cinco côvados.

[31] Os seus vestíbulos olhavam para o átrio exterior, e havia palmeiras nos seus pilares; e de oito degraus eram as suas subidas.

[31]Förhallen ledde till yttre förgården. På dörrposterna fanns snidade palmer. Trappan hade åtta steg.

[32] Depois, me levou ao átrio interior, para o oriente, e mediu a porta, que tinha as mesmas dimensões.

[32]Han förde mig till inre förgårdens östra port och mätte den. Den hade samma mått som de andra.

[33] Também as suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos, segundo estas medidas; havia também janelas em redor dos seus vestíbulos; o comprimento do vestíbulo era de cinqüenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

[33]Nischerna, väggarna emellan och förhallen höll samma mått som i de andra portarna. Porten och förhallen hade fönster på båda sidor. Porthuset var 50 alnar långt och 25 alnar brett.

[34] Os seus vestíbulos olhavam para o átrio exterior; também havia palmeiras nos seus pilares, de um e de outro lado; e eram as suas subidas de oito degraus.

[34]Förhallen ledde till yttre förgården. På dörrposterna fanns en snidad palm på var sida. Trappan hade åtta steg.

[35] Então, me levou à porta do norte e a mediu; tinha as mesmas dimensões.

[35]Han förde mig till norra porten och mätte den. Det var samma mått

[36] Também as suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos, e as suas janelas em redor; o comprimento do vestíbulo era de cinqüenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

[36]på nischerna, väggarna emellan och förhallen. Porthuset hade fönster på båda sidor. Det var 50 alnar långt och 25 alnar brett.

[37] Os seus pilares olhavam para o átrio exterior; também havia palmeiras nos seus pilares, de um e de outro lado; e eram as suas subidas de oito degraus.

[38] A sua câmara e a sua entrada estavam junto aos pilares dos vestíbulos onde lavavam o holocausto.

[39] No vestíbulo da porta havia duas mesas de um lado e duas do outro, para nelas se degolar o holocausto e a oferta pelo pecado e pela culpa.

[40] Também do lado de fora da subida para a entrada da porta do norte havia duas mesas; e, no outro lado do vestíbulo da porta, havia duas mesas.

[41] Quatro mesas de um lado, e quatro do outro lado; junto à porta, oito mesas, sobre as quais imolavam.

[42] As quatro mesas para o holocausto eram de pedras lavradas; o comprimento era de um côvado e meio, a largura, de um côvado e meio, e a altura, de um côvado; sobre elas se punham os instrumentos com que imolavam o holocausto e os sacrifícios.

[43] Os ganchos, de quatro dedos de comprimento, estavam fixados por dentro ao redor, e sobre as mesas estava a carne da oblação.

[44] Fora da porta interior estavam duas câmaras dos cantores, no átrio de dentro; uma, do lado da porta do norte, e olhava para o sul; outra, do lado da porta do sul, e olhava para o norte.

[37]Förhallen ledde till yttre förgården. På dörrposterna fanns en snidad palm på var sida. Trappan hade åtta steg.

[38]Med ingång från portens förhall låg en kammare där man sköljde brännoffren rena.

[39]På vardera sidan inne i förhallen stod två bord för slakt av brännoffer, syndoffer och skuldoffer.

[40]Utanför norra portens ingång till förhallen stod på vardera sidan två bord.

[41]Sålunda fanns det fyra bord inne i porten och fyra utanför, sammanlagt åtta. På dem slaktade man.

[42-43]De fyra borden för brännoffer var av huggen sten. De var en och en halv aln långa, en och en halv aln breda och en aln höga. Där inne hade man på båda sidor satt upp handsbreda hyllor i två plan. På dem lade man de redskap som användes vid slakt av brännoffer och slaktoffer. Offerköttet lade man på borden.

[44]Utanför de inre portarna fanns på inre förgården två kamrar, en vid norra porten med fasaden åt söder och en vid södra porten med fasaden åt norr.

[45] Ele me disse: Esta câmara que olha para o sul é para os sacerdotes que têm a guarda do templo.

[46] Mas a câmara que olha para o norte é para os sacerdotes que têm a guarda do altar; são estes os filhos de Zadoque, os quais, dentre os filhos de Levi, se chegam ao SENHOR para o servirem.

[47] Ele mediu o átrio: comprimento, cem côvados, largura, cem côvados, um quadrado; o altar estava diante do templo.

[48] Então, me levou ao vestíbulo do templo e mediu cada pilar do vestíbulo, cinco côvados de um lado e cinco do outro; e a largura da porta, três côvados de um lado e três do outro.

[49] O comprimento do vestíbulo era de vinte côvados, e a largura, de onze; e era por degraus que se subia. Havia colunas junto aos pilares, uma de um lado e outra do outro.

Ezequiel 41

[1] Então, me levou ao templo e mediu os pilares, seis côvados de largura de um lado e seis de largura do outro, que era a largura do tabernáculo.

[2] A largura da entrada: dez côvados; os lados da entrada: cinco côvados de um lado e cinco do outro; também mediu a profundidade da entrada: quarenta côvados, e a largura: vinte côvados.

[3] Penetrou e mediu o pilar da entrada: dois côvados, a altura da entrada: seis côvados, e a largura da entrada: sete côvados.

[45]Han sade till mig: »Kammaren där, den med fasaden åt söder, är för de präster som gör tjänst på tempelområdet.

[46]Kammaren med fasaden åt norr är för de präster som sköter altartjänsten, sadokiterna, de leviter som får vara nära Herren och tjäna honom.«

Templet

[47]Han mätte gården. Den var kvadratisk, 100 alnar lång och 100 alnar bred. Framför templet stod ett altare.

[48]Han förde mig in i templets förhall och mätte dörrposterna, de var båda fem alnar. Dörren var 14 alnar bred och väggarna på var sida om den tre alnar.

[49]Förhallen var 20 alnar bred och tolv alnar djup. En trappa med tio steg ledde dit upp. Vid dörrposterna stod en pelare på vardera sidan.

Hesekiel 41

[1]Han förde mig in i långhuset. Han mätte dörrposterna, de var båda sex alnar tjocka. Så tjocka var dörrposterna.

[2]Dörröppningen var tio alnar bred och väggarna på var sida om den fem alnar. Han mätte långhuset, det var 40 alnar långt och 20 alnar brett.

[3]Han gick in i det innersta rummet och mätte dörrposterna, de var två alnar.

Dörröppningen var sex alnar och väggarna på var sida om den sju alnar.

[4] Também mediu o seu comprimento: vinte côvados, e a largura: vinte côvados, diante do templo, e me disse: Este é o Santo dos Santos.

[4]Han mätte rummet innanför långhuset, det var 20 alnar långt och 20 alnar brett. Han sade till mig: »Detta är det allra heligaste.«

[5] Então, mediu a parede do templo: seis côvados, e a largura de cada câmara lateral: quatro côvados, por todo o redor do templo.

[5]Han mätte ytterväggen, den var sex alnar tjock. Sidobyggnaden runt templet var fyra alnar bred.

[6] As câmaras laterais estavam em três andares, câmara sobre câmara, trinta em cada andar; e havia reentrâncias na parede do templo ao redor, para as câmaras laterais, para que as vigas se apoiassem nelas e não fossem introduzidas na parede do templo.

[6]Sidobyggnadens rum var byggda i tre våningar. Längs sidorummens vägg in mot templet fanns avsatser i stället för fästhål; det fick inte finnas några fästhål i templets vägg.

[7] As câmaras laterais aumentavam em largura de andar para andar, correspondendo às reentrâncias do templo de andar em andar ao redor; daí ter o templo mais largura em cima. Assim, se subia do andar inferior para o superior pelo intermediário.

[7]Galleriet med sidorum blev allt bredare ju högre upp man kom. Templet var alltså försett med galleri ända upp och runt om, allt bredare in mot templet ju högre upp man kom. Från nedre våningen tog man sig genom mellanvåningen upp till den översta.

[8] E vi um pavimento elevado ao redor do templo; eram os fundamentos das câmaras laterais de uma cana inteira, isto é, de seis côvados de altura.

[8]Jag såg att templet låg på en upphöjning — sidorummens murgrund mätte en hel stav, sex alnar.

[9] A grossura da parede das câmaras laterais de fora era de cinco côvados; e a área aberta entre as câmaras laterais, que estavam junto ao templo

[9]Sidobyggnadens yttervägg var fem alnar tjock. Gatan mellan templets sidorum

[10] e às células, tinha a largura de vinte côvados por todo o redor do templo.

[10]och kamrarna var 20 alnar bred på båda sidor om templet.

[11] As entradas das câmaras laterais estavam voltadas para a área aberta: uma entrada para o norte e outra para o sul; a largura da área aberta era de cinco côvados em redor.

[11]Från sidobyggnaden ledde dörrar ut mot gatan, en i norr och en i söder. Avsatsen längs gatan var fem alnar bred.

Byggnaden i väster

[12] O edifício que estava numa área separada, do lado ocidental, tinha a largura de setenta côvados; a parede do edifício era de cinco côvados de largura em redor, e o seu comprimento, de noventa côvados.

[12]Byggnaden vid den öppna platsen på västsidan var 70 alnar bred, väggarna fem alnar tjocka. Byggnadens längd var 90 alnar.

[13] Assim, mediu o templo: cem côvados de comprimento, como também a área separada, o edifício e as suas paredes: cem côvados de comprimento.

[13]Han mätte templet. Det var 100 alnar långt. Den öppna platsen tillsammans med byggnaden och dess väggar mätte sammanlagt 100 alnar.

[14] A largura da frente oriental do templo e da área separada, de uma e de outra parte: cem côvados.

[14]Tempelfasaden på östsidan tillsammans med den öppna platsen mätte 100 alnar.

[15] Também mediu o comprimento do edifício, que estava na área separada e por detrás do templo, e as suas galerias de uma e de outra parte: cem côvados. O templo propriamente dito, o Santíssimo e o vestíbulo do átrio eram apainelados.

[15]Vid den öppna platsens bortre del mätte han byggnadens längd och avsatserna på båda sidor. Det blev 100 alnar.

Templets inre

Templets inre del och förhallen

[16] As janelas, de fasquias fixas superpostas, estavam ao redor dos três lugares. Dentro, as paredes estavam cobertas de madeira em redor, e isto desde o chão até às janelas, que estavam cobertas.

[16]hade tak. Fönstren hade spjälor och var infattade i karmar med tre avsatser. Alla väggar hade träpanel från golv till fönster — fönstren hade luckor —

[17] No espaço em cima da porta, e até ao templo de dentro e de fora, e em toda a parede em redor, por dentro e por fora, havia obras de escultura,

[17]och upp till dörrens övre kant. Både inne i templet och utanpå, överallt på alla väggar såväl inne som ute, fanns fält

[18] querubins e palmeiras, de sorte que cada palmeira estava entre querubim e querubim, e cada querubim tinha dois rostos,

[19] a saber, um rosto de homem olhava para a palmeira de um lado, e um rosto de leãozinho, para a palmeira do outro lado; assim se fez pela casa toda ao redor.

[20] Desde o chão até acima da entrada estavam feitos os querubins e as palmeiras, como também pela parede do templo.

[21] As ombreiras do templo eram quadradas, e, no tocante à entrada do Santo dos Santos, era esta da mesma aparência.

[22] O altar de madeira era de três côvados de altura, e o seu comprimento, de dois côvados; os seus cantos, a sua base e as suas paredes eram de madeira; e o homem me disse: Esta é a mesa que está perante o SENHOR.

[23] O templo e o Santíssimo, ambos tinham duas portas.

[24] Havia duas folhas para as portas, duas folhas dobráveis; duas para cada porta.

[25] Nelas, isto é, nas portas do templo, foram feitos querubins e palmeiras, como estavam feitos nas paredes, e havia um baldaquino de madeira na frontaria do vestíbulo por fora.

[26] E havia janelas de fasquias fixas superpostas e palmeiras, em ambos os lados do vestíbulo, como também nas

[18]prydda med snidade keruber och palmer, växelvis en kerub och en palm. Varje kerub hade två ansikten,

[19]ett människoansikte vänt mot palmen på ena sidan och ett lejonansikte vänt mot palmen på den andra sidan. Utsmyckningen sträckte sig runt hela templet.

[20-21]Utsmyckningen med snidade keruber och palmer nådde från golvet upp till dörrens övre kant. Dörrkarmarna i långhusets vägg var gjorda i fyra avsatser. Framför det heliga fanns något som syntes vara

[22]ett altare av trä. Det var tre alnar högt, två alnar långt och två alnar brett och försett med hörnbräder. Sockeln och väggarna var av trä. Han sade till mig: »Detta är bordet som står inför Herren.«

[23-24]Långhuset och det heliga hade vardera två dörrar. Varje dörr hade två vridbara delar, två dörrblad i varje dörr.

[25]Liksom väggarna var långhusets dörrar prydda med snidade keruber och palmer. Utanför förhallen fanns ett galler av trä.

[26]I förhallens båda sidoväggar fanns spjälfönster och snidade palmer. Templets sidorum och gallren …

câmaras laterais do templo e no baldaquino.

Ezequiel 42

[1] Depois disto, me fez sair para o átrio exterior, para o norte; e me levou às celas que estavam para o norte, opostas ao edifício na área separada, edifício que olha para o norte,

[2] do comprimento de cem côvados, com portas que davam para o norte; e a largura era de cinqüenta côvados.

[3] Em frente dos vinte côvados que pertenciam ao átrio interior, defronte do pavimento que pertencia ao átrio exterior, havia galeria contra galeria em três andares.

[4] Diante das câmaras havia um passeio de dez côvados de largura, do lado de dentro, e cem de comprimento; e as suas entradas eram para o lado norte.

[5] As câmaras superiores eram mais estreitas; porque as galerias tiravam mais espaço destas do que das de baixo e das do meio do edifício.

[6] Porque elas eram de três andares e não tinham colunas como as colunas dos átrios; por isso, as superiores eram mais estreitas do que as de baixo e as do meio.

[7] O muro que estava por fora, defronte das câmaras, no caminho do átrio exterior, diante das câmaras, tinha cinqüenta côvados de comprimento.

Hesekiel 42

Prästernas kamrar

[1]Han förde mig ut på yttre förgårdens norra del och tog mig till huset med kamrar invid den öppna platsen och byggnaden, åt norr.

[2]Det var 100 alnar långt, i norr, och 50 alnar brett.

[3]Huset låg vid inre förgårdens 20 alnar och vid yttre förgårdens stengolv. Det var byggt i avsatser, i tre våningar.

[4]Längs kamrarna, på den sida som vette inåt, löpte en gång som var tio alnar bred och 100 alnar lång. Dörrarna låg i norr.

[5]De översta kamrarna var smalare än de nedersta kamrarna och de i byggnadens mellanvåning, eftersom avsatsen där tog mer utrymme.

[6]De var byggda i tre våningar. De saknade pelare, sådana som i förgårdarna. Från marken räknat blev byggnaden alltså smalare, alltifrån de nedersta kamrarna via dem i mellanvåningen.

[7]Längs med kamrarna löpte en mur. Den låg framför kamrarna, ut mot yttre förgården. Den var bara 50 alnar lång,

[8] Pois o comprimento das câmaras, que estavam no átrio exterior, era de cinqüenta côvados; e eis que defronte do templo havia cem côvados.

[9] Da parte de baixo destas câmaras, estava a entrada do lado do oriente, quando se entra nelas pelo átrio exterior.

[10] Do muro do átrio para o oriente, diante do edifício na área separada, havia também celas

[11] e um passeio; tinham a feição das celas que olhavam para o norte, e o mesmo comprimento, e a mesma largura, e ainda as mesmas saídas, e o mesmo arranjo; como eram as suas entradas,

[12] assim eram as das celas que olhavam para o sul, no princípio do caminho, a saber, o caminho bem defronte do muro para o oriente, para quem por elas entra.

[13] Então, o homem me disse: As câmaras do norte e as câmaras do sul, que estão diante da área separada, são câmaras santas, em que os sacerdotes, que se chegam ao SENHOR, comerão e onde depositarão as coisas santíssimas, isto é, as ofertas de manjares e as pelo pecado e pela culpa; porque o lugar é santo.

[14] Quando os sacerdotes entrarem, não sairão do santuário para o átrio exterior, mas porão ali as vestiduras com que ministraram, porque elas são santas; usarão outras vestiduras e assim se aproximarão do lugar destinado ao povo.

[8]eftersom kamrarna på yttre förgården, som låg mittemot kammarhuset, var 50 alnar långa. Sammanlagt blev det 100 alnar.

[9]Dörrarna till kamrarna låg i öster. Man gick in från yttre förgården,

[10]där muren på förgården började. Även i söder låg kamrar invid den öppna platsen och byggnaden,

[11]likaså fanns det en gång framför dem. Kamrarna såg likadana ut som de i norr och hade samma längd och bredd. Utgångarna var likadana, byggnadssättet likadant och dörrarna likadana som där.

[12]Dörrarna till de sydliga kamrarna låg i öster. Man gick in där gången utmed skyddsmuren började.

[13]Han sade till mig: »Kamrarna i norr och söder, invid den öppna platsen, är heliga kamrar, där de präster som får vara nära Herren skall äta de högheliga offergåvorna. Där skall de förvara de högheliga offergåvorna — matoffret, syndoffret och skuldoffret — ty det är en helig plats.

[14]Där måste prästerna lämna de kläder de bär när de gör tjänst, innan de går från det heliga området ut på yttre förgården, ty kläderna är heliga. De måste ta på sig andra kläder innan de närmar sig området där folket får vara.«

Tempelområdets omkrets

[15] Acabando ele de medir o templo interior, ele me fez sair pela porta que olha para o oriente; e mediu em redor.

[16] Mediu o lado oriental com a cana de medir: quinhentas canas ao redor.

[17] Mediu o lado norte: quinhentas canas ao redor.

[18] Mediu também o lado sul: quinhentas canas.

[19] Voltou-se para o lado ocidental e mediu quinhentas canas.

[20] Mediu pelos quatro lados; havia um muro em redor, de quinhentas canas de comprimento e quinhentas de largura, para fazer separação entre o santo e o profano.

[15]Då han var färdig med mätningarna inne på tempelområdet förde han mig ut genom porten som vette mot öster och mätte tempelområdets omkrets.

[16]Med mätstaven mätte han östra sidan, 500 alnar med mätstaven. Så fortsatte han

[17]och mätte norra sidan, 500 alnar med mätstaven. Han fortsatte

[18]till södra sidan och mätte den, 500 alnar med mätstaven.

[19]Han fortsatte till västra sidan och mätte den, 500 alnar med mätstaven.

[20]Han hade nu mätt tempelområdet i alla fyra väderstreck. Det omgavs av en mur som var 500 alnar lång på var sida. Muren skulle skilja det heliga från det icke heliga.

Ezequiel 43

A glória do Senhor enche o templo

[1] Então, o homem me levou à porta, à porta que olha para o oriente.

[2] E eis que, do caminho do oriente, vinha a glória do Deus de Israel; a sua voz era como o ruído de muitas águas, e a terra resplandeceu por causa da sua glória.

[3] O aspecto da visão que tive era como o da visão que eu tivera, quando vim destruir a cidade; e eram as visões como a que tive junto ao rio Quebar; e me prostrei, rosto em terra.

[4] A glória do SENHOR entrou no templo pela porta que olha para o oriente.

[5] O Espírito me levantou e me levou ao átrio interior; e eis que a glória do SENHOR enchia o templo.

Hesekiel 43

Herrens härlighet återvänder till templet

[1]Han förde mig till porten som vette mot öster.

[2]Då kom från öster Israels Guds härlighet. Det dånade som av stora vatten, och jorden strålade av hans härlighet.

[3]Synen liknade den syn jag hade sett när han kom för att förstöra staden och den syn jag sett vid floden Kevar. Jag föll ner med ansiktet mot marken.

[4]Herrens härlighet gick in i templet genom porten som vette mot öster.

[5]En andekraft lyfte mig och förde mig till inre förgården, och jag såg hur Herrens härlighet fyllde templet.

[6] Então, ouvi uma voz que me foi dirigida do interior do templo, e o homem se pôs de pé junto a mim, e o SENHOR me disse:
[7] Filho do homem, este é o lugar do meu trono, e o lugar das plantas dos meus pés, onde habitarei no meio dos filhos de Israel para sempre; os da casa de Israel não contaminarão mais o meu nome santo, nem eles nem os seus reis, com as suas prostituições e com o cadáver dos seus reis, nos seus monumentos,
[8] pondo o seu limiar junto ao meu limiar e a sua ombreira, junto à minha ombreira, e havendo uma parede entre mim e eles. Contaminaram o meu santo nome com as suas abominações que faziam; por isso, eu os consumi na minha ira.
[9] Agora, lancem eles para longe de mim a sua prostituição e o cadáver dos seus reis, e habitarei no meio deles para sempre.

O altar dos holocaustos

[10] Tu, pois, ó filho do homem, mostra à casa de Israel este templo, para que ela se envergonhe das suas iniqüidades; e meça o modelo.
[11] Envergonhando-se eles de tudo quanto praticaram, faze-lhes saber a planta desta casa e o seu arranjo, as suas saídas, as suas entradas e todas as suas formas; todos os seus estatutos, todos os seus dispositivos e todas as suas leis; escreve isto na sua presença para que observem todas as suas instituições e todos os seus estatutos e os cumpram.

[6]Mannen stod bredvid mig. Jag hörde en röst tala till mig från templet.

[7]Rösten sade: »Människa! På denna plats skall min tron stå och mina fötter vila. Här skall jag för all framtid bo hos Israels folk. Aldrig mer skall israeliterna, varken de eller deras kungar, orena mitt heliga namn med sitt horande eller med sina döda kungars kroppar.

[8]Sin tröskel lade de invid min tröskel, och sin dörrpost reste de intill min dörrpost, så att bara en vägg skilde oss åt. De orenade mitt heliga namn med sina vidriga gärningar. Därför förintade jag dem i min vrede.

[9]Nu måste de sluta med sitt horande och hålla sina kungars lik borta från mig. Sedan skall jag för all framtid bo hos dem.

[10]Människa! Berätta för israeliterna om templet! Då skall de skämmas över sina synder. När de mäter upp templets plan

[11]skall de skämmas över allt de har gjort. Upplys dem om templets form och plan, om utgångar och ingångar och om alla lagar och stadgar som gäller där. Skriv upp det i deras åsyn så att de följer dessa lagar och stadgar och rättar sig efter dem.«

[12] Esta é a lei do templo; sobre o cimo do monte, todo o seu limite ao redor será santíssimo; eis que esta é a lei do templo.

[12]Detta är lagen om templet: hela området på toppen av berget skall vara högheligt.

Brännofferaltaret

[13] São estas as medidas do altar, em côvados, sendo o côvado de côvado comum e quatro dedos; a base será de um côvado de altura e um côvado de largura, e a sua borda, em todo o seu contorno, de quatro dedos; esta é a base do altar.

[13]Detta är altarets mått i alnar om vardera en vanlig aln och en tvärhand: rännan var en aln djup och en aln bred, och listen längs kanten mätte en fot. Altarets sockel hade dessa mått:

[14] Da base, na linha da terra, até à fiada do fundo, dois côvados, e de largura, um côvado; da fiada pequena até à fiada grande, quatro côvados, e a largura, um côvado.

[14]det var två alnar från marken vid rännan upp till den nedre avsatsen, som var en aln bred, och det var fyra alnar från denna lägre avsats till den högre, som även den var en aln bred.

[15] A lareira, de quatro côvados de altura; da lareira para cima se projetarão quatro chifres.

[15]Altarhärden var fyra alnar hög, och hornen, fyra stycken, stack upp ovanför den.

[16] A lareira terá doze côvados de comprimento e doze de largura, quadrada nos quatro lados.

[16]Altarhärden var tolv alnar lång och tolv alnar bred, en liksidig fyrkant.

[17] A fiada terá catorze côvados de comprimento e catorze de largura, nos seus quatro lados; a borda ao redor dela, de meio côvado; e a base ao redor do altar se projetará um côvado; os seus degraus olharão para o oriente.

[17]Avsatsen var också liksidig, 14 alnar lång och 14 alnar bred. Listen runt om var en halv aln, rännan en aln runt om. Altartrappan låg i öster.

A consagração do altar

[18] E o SENHOR me disse: Filho do homem, assim diz o SENHOR Deus: São estas as determinações do altar, no dia em que o farão, para oferecerem sobre ele holocausto e para sobre ele aspergirem sangue.

[18]Han sade till mig: Människa! Så säger Herren Gud: Detta är stadgarna för altaret. De skall gälla när altaret har byggts och man offrar brännoffer på det och bestänker det med blod.

[19] Aos sacerdotes levitas, que são da descendência de Zadoque, que se chegam

[19]Åt de levitiska prästerna av Sadoks släkt, de som får vara nära mig och tjäna mig,

a mim, diz o SENHOR Deus, para me servirem, darás um novilho para oferta pelo pecado.

[20] Tomarás do seu sangue e o porás sobre os quatro chifres do altar, e nos quatro cantos da fiada, e na borda ao redor; assim, farás a purificação e a expiação.

[21] Então, tomarás o novilho da oferta pelo pecado, o qual será queimado no lugar da casa para isso designado, fora do santuário.

[22] No segundo dia, oferecerás um bode sem defeito, oferta pelo pecado; e purificarão o altar, como o purificaram com o novilho.

[23] Acabando tu de o purificar, oferecerás um novilho sem defeito e, do rebanho, um carneiro sem defeito.

[24] Oferecê-los-ás perante o SENHOR; os sacerdotes deitarão sal sobre eles e os oferecerão em holocausto ao SENHOR.

[25] Durante sete dias, prepararás cada dia um bode para oferta pelo pecado; também prepararão um novilho e, do rebanho, um carneiro sem defeito.

[26] Por sete dias, expiarão o altar e o purificarão; e, assim, o consagrarão.

[27] Tendo eles cumprido estes dias, será que, ao oitavo dia, dali em diante, prepararão os sacerdotes sobre o altar os vossos holocaustos e as vossas ofertas pacíficas; e eu vos serei propício, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 44

Reformas no ministério do santuário

säger Herren Gud, skall du ge en ungtjur som syndoffer.

[20]Du skall ta av blodet och stryka på de fyra altarhornen, på avsatsens fyra hörn och längs listen runt om. Så renar du altaret och utför soningsriten för det.

[21]Sedan skall du ta syndoffertjuren och låta bränna den utanför helgedomen, på den plats inom tempelområdet som är avsedd för detta.

[22]Dagen därpå skall du offra en felfri getabock som syndoffer. Med den skall altaret renas, liksom det förut renats med tjuren.

[23]När du är färdig med reningen skall du föra fram en felfri ungtjur och en felfri bagge från hjorden.

[24]Du skall föra fram dem inför Herren. Prästerna skall strö salt över dem och offra dem som brännoffer åt Herren.

[25]I sju dagar skall du som syndoffer dagligen offra en bock, likaså en ungtjur och en bagge från hjorden; de skall vara felfria.

[26]I sju dagar skall man utföra soningsriten för altaret; det skall renas och invigas.

[27]När dessa dagar har gått skall prästerna, från den åttonde dagen, offra era brännoffer och gemenskapsoffer på altaret. Då skall jag möta er med välvilja, säger Herren Gud.

Hesekiel 44

Den stängda porten i öster

[1] Então, o homem me fez voltar para o caminho da porta exterior do santuário, que olha para o oriente, a qual estava fechada.

[2] Disse-me o SENHOR: Esta porta permanecerá fechada, não se abrirá; ninguém entrará por ela, porque o SENHOR, Deus de Israel, entrou por ela; por isso, permanecerá fechada.

[3] Quanto ao príncipe, ele se assentará ali por ser príncipe, para comer o pão diante do SENHOR; pelo vestíbulo da porta entrará e por aí mesmo sairá.

[4] Depois, o homem me levou pela porta do norte, diante da casa; olhei, e eis que a glória do SENHOR enchia a Casa do SENHOR; então, caí rosto em terra.

[5] Disse-me o SENHOR: Filho do homem, nota bem, e vê com os próprios olhos, e ouve com os próprios ouvidos tudo quanto eu te disser de todas as determinações a respeito da Casa do SENHOR e de todas as leis dela; nota bem quem pode entrar no templo e quem deve ser excluído do santuário.

[6] Dize aos rebeldes, à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Bastem-vos todas as vossas abominações, ó casa de Israel!

[7] Porquanto introduzistes estrangeiros, incircuncisos de coração e incircuncisos de carne, para estarem no meu santuário, para o profanarem em minha casa, quando ofereceis o meu pão, a gordura e o sangue;

[1]Han förde mig tillbaka till helgedomens yttre port, den som vette mot öster. Den var stängd.

[2]Herren sade till mig: Denna port skall vara stängd och får inte öppnas. Ingen får gå in genom den, ty Herren, Israels Gud, har gått in genom den. Den skall förbli stängd.

[3]Men fursten får sitta där och hålla måltid inför Herren. Han skall gå in genom porthusets förhall och sedan gå ut samma väg.

Bestämmelser om främlingar

[4]Genom norra porten förde han mig fram till templet. Jag såg hur Herrens härlighet fyllde templet, och jag föll ner med ansiktet mot marken.

[5]Herren sade till mig: Människa! Använd nu dina ögon och öron och lägg noga märke till allt jag säger dig om stadgarna för Herrens hus och om lagarna som gäller där. Lägg noga märke till vad som gäller när man går in i helgedomen och ut därifrån.

[6]Säg till detta motsträviga folk, till israeliterna: Så säger Herren Gud: Israeliter, nu är det nog med vidriga gärningar!

[7]Ni förde hit främlingar med oomskuret hjärta och oomskuret kön och lät dem vara i min helgedom och vanhelga den, samtidigt som ni frambar min föda, fett och blod. Genom alla era vidriga gärningar bröt ni förbundet med mig.

violastes a minha aliança com todas as vossas abominações.

[8] Não cumpristes as prescrições a respeito das minhas coisas sagradas; antes, constituístes em vosso lugar estrangeiros para executarem o serviço no meu santuário.

[9] Assim diz o SENHOR Deus: Nenhum estrangeiro que se encontra no meio dos filhos de Israel, incircunciso de coração ou incircunciso de carne, entrará no meu santuário.

[10] Os levitas, porém, que se apartaram para longe de mim, quando Israel andava errado, que andavam transviados, desviados de mim, para irem atrás dos seus ídolos, bem levarão sobre si a sua iniqüidade.

[11] Contudo, eles servirão no meu santuário como guardas nas portas do templo e ministros dele; eles imolarão o holocausto e o sacrifício para o povo e estarão perante este para lhe servir.

[12] Porque lhe ministraram diante dos seus ídolos e serviram à casa de Israel de tropeço de maldade; por isso, levantando a mão, jurei a respeito deles, diz o SENHOR Deus, que eles levarão sobre si a sua iniqüidade.

[13] Não se chegarão a mim, para me servirem no sacerdócio, nem se chegarão a nenhuma de todas as minhas coisas sagradas, que são santíssimas, mas levarão sobre si a sua vergonha e as suas abominações que cometeram.

[8]Ni underlät att vårda mina heliga föremål och satte andra att göra er tjänst i min helgedom.

[9]Så säger Herren Gud: Ingen främling med oomskuret hjärta och kön får komma in i min helgedom. Detta gäller alla främlingar som finns bland israeliterna.

Föreskrifter för leviter och präster

[10]Leviterna övergav mig när Israels folk irrade bort från mig och följde sina avgudar. Därför skall de få sitt straff.

[11]I min helgedom skall de svara för vakttjänsten vid tempelportarna och vara tjänare på tempelområdet. De skall slakta brännoffer och slaktoffer för folkets räkning och bistå folket som dess tjänare.

[12]Eftersom de gjorde tjänst vid israeliternas avgudadyrkan och förledde dem till den synd som blev deras fall lyfter jag min hand mot dem, säger Herren Gud. De skall få sitt straff.

[13]De skall inte längre få nalkas mig för att göra prästtjänst eller få röra mina heliga föremål, det högheliga. De skall bära skammen för sina vidriga gärningar.

[14] Contudo, eu os encarregarei da guarda do templo, e de todo o serviço, e de tudo o que se fizer nele.

Os deveres dos sacerdotes

[15] Mas os sacerdotes levitas, os filhos de Zadoque, que cumpriram as prescrições do meu santuário, quando os filhos de Israel se extraviaram de mim, eles se chegarão a mim, para me servirem, e estarão diante de mim, para me oferecerem a gordura e o sangue, diz o SENHOR Deus.

[16] Eles entrarão no meu santuário, e se chegarão à minha mesa, para me servirem, e cumprirão as minhas prescrições.

[17] E será que, quando entrarem pelas portas do átrio interior, usarão vestes de linho; não se porá lã sobre eles, quando servirem nas portas do átrio interior, dentro do templo.

[18] Tiaras de linho lhes estarão sobre a cabeça, e calções de linho sobre as coxas; não se cingirão a ponto de lhes vir suor.

[19] Saindo eles ao átrio exterior, ao povo, despirão as vestes com que ministraram, pô-las-ão nas santas câmaras e usarão outras vestes, para que, com as suas vestes, não santifiquem o povo.

[20] Não raparão a cabeça, nem deixarão crescer o cabelo; antes, como convém, tosquiarão a cabeça.

[21] Nenhum sacerdote beberá vinho quando entrar no átrio interior.

[22] Não se casarão nem com viúva nem com repudiada, mas tomarão virgens da

[14]Jag skall sätta dem att göra tjänst på tempelområdet, att utföra allt arbete som skall göras där.

[15]Men de levitiska prästerna av Sadoks släkt gjorde troget tjänst i min helgedom när israeliterna irrade bort från mig. Därför skall de få komma nära mig och tjäna mig, och de skall frambära fett och blod åt mig, säger Herren Gud.

[16]De skall få komma in i min helgedom och nalkas mitt bord för att tjäna mig. De skall göra tjänst åt mig.

[17]När de kommer in i portarna till inre förgården skall de ta på sig kläder av linne. De får inte ha kläder av ylle när de förrättar tjänst i portarna till inre förgården eller i templet.

[18]De skall ha en linneturban på huvudet och bära linnebyxor. De får inte ha på sig kläder som de svettas i.

[19]Innan de går ut till folket på yttre förgården måste de ta av sig kläderna de bär vid tjänstgöringen och lämna dem i de heliga kamrarna och sedan ta på sig något annat, så att de inte överför klädernas helighet på folket.

[20]De skall varken raka huvudet eller låta håret växa fritt, de skall klippa sig kort.

[21]Prästerna får inte dricka vin när de skall göra tjänst på inre förgården.

[22]En präst får inte ta en änka eller en förskjuten kvinna till hustru utan endast

linhagem da casa de Israel ou viúva que o for de sacerdote.

[23] A meu povo ensinarão a distinguir entre o santo e o profano e o farão discernir entre o imundo e o limpo.

[24] Quando houver contenda, eles assistirão a ela para a julgarem; pelo meu direito julgarão; as minhas leis e os meus estatutos em todas as festas fixas guardarão e santificarão os meus sábados.

[25] Não se aproximarão de nenhuma pessoa morta, porque se contaminariam; somente por pai, ou mãe, ou filho, ou filha, ou irmão, ou por irmã que não tiver marido, se poderão contaminar.

[26] Depois de ser ele purificado, contar-se-lhe-ão sete dias.

[27] No dia em que ele entrar no lugar santo, no átrio interior, para ministrar no lugar santo, apresentará a sua oferta pelo pecado, diz o SENHOR Deus.

A repartição das terras

[28] Os sacerdotes terão uma herança; eu sou a sua herança. Não lhes dareis possessão em Israel; eu sou a sua possessão.

[29] A oferta de manjares, e a oferta pelo pecado, e a pela culpa eles comerão; e toda coisa consagrada em Israel será deles.

[30] O melhor de todos os primeiros frutos de toda espécie e toda oferta serão dos sacerdotes; também as primeiras das vossas massas dareis ao sacerdote, para que faça repousar a bênção sobre a vossa casa.

en orörd kvinna av israelitisk börd eller änkan efter en annan präst.

[23]Prästerna skall lära mitt folk vad som är heligt och icke heligt, och de skall undervisa om vad som är rent och orent.

[24]Vid rättstvister skall de sitta till doms och döma efter mina lagar. Vid alla mina högtider skall de följa mina bud och stadgar, mina sabbater skall de hålla heliga.

[25]De får inte komma nära en död människa och orena sig. Bara om det är deras far eller mor, en son eller dotter, en bror eller ogift syster får de ådra sig orenhet.

[26]När prästen sedan har blivit ren skall han låta det gå sju dagar.

[27]När han därefter kommer in på det heliga området, den inre förgården, för att göra tjänst i helgedomen skall han offra ett eget syndoffer, säger Herren Gud.

[28]Ingen jordlott får prästerna äga, jag är deras lott. Ingen egendom får ni ge dem i Israel, jag är deras egendom.

[29]De skall leva av matoffret, syndoffret och skuldoffret. Allt i Israel som har vigts åt Herren skall tillfalla dem.

[30]Alla de bästa förstlingsgåvorna av varje slag och alla de bästa offergåvorna av varje slag skall tillfalla prästerna, alla offergåvor ni ger. Det första av det ni bakar skall ni ge till prästerna. Då skall välsignelse vila över ert hus.

[31] Não comerão os sacerdotes coisa alguma que de si mesma haja morrido ou tenha sido dilacerada de aves e de animais.

[31]Kött från självdöda eller rivna djur får prästerna inte äta, vare sig från fåglar eller fyrfotadjur.

Ezequiel 45

[1] Quando, pois, repartirdes a terra por sortes em herança, fareis uma oferta ao SENHOR, uma porção santa da terra; o comprimento desta porção será de vinte e cinco mil côvados, e a largura, de dez mil; ela será santa em toda a sua extensão ao redor.

[2] Será o santuário de quinhentos côvados com mais quinhentos, em quadrado, e terá em redor uma área aberta de cinqüenta côvados.

[3] Desta porção santa medirás vinte e cinco mil côvados de comprimento e dez mil de largura; ali estará o santuário, o lugar santíssimo.

[4] Este será o lugar santo da terra; ele será para os sacerdotes, ministros do santuário, que dele se aproximam para servir ao SENHOR, e lhes servirá de lugar para casas; e, como lugar santo, pertencerá ao santuário.

[5] Os levitas, ministros da casa, terão vinte e cinco mil côvados de comprimento e dez mil de largura, para possessão sua, para vinte câmaras.

[6] Para a possessão da cidade, de largura dareis cinco mil côvados e vinte e cinco

Hesekiel 45

Herrens och furstens andelar av landet

[1]När ni utskiftar landet som egendom skall ni avskilja ett heligt område, 25.000 alnar långt och 20.000 alnar brett, som offergåva åt Herren. Hela detta område skall vara heligt.

[2]Därav hör till helgedomen en kvadrat om 500 gånger 500 alnar, med 50 alnar betesmark runt om.

[3]Av det uppmätta området skall ni mäta ut en del som är 25.000 alnar lång och 10.000 alnar bred. Där skall helgedomen ligga, det högheliga.

[4]Detta skall vara en helig del av landet. Den skall tillhöra prästerna som gör tjänst i helgedomen, de som får vara nära Herren och tjäna honom. Den skall rymma deras hus och ge betesmark åt deras boskap.

[5]Ett 25.000 alnar långt och 10.000 alnar brett område skall tillfalla leviterna som gör tjänst på tempelområdet. Det skall vara deras egendom, och där skall de ha städer att bo i.

[6]Utmed den helgade marken skall ni låta staden förfoga över ett område som är

mil de comprimento defronte da porção santa, o que será para toda a casa de Israel.

[7] O príncipe, porém, terá a sua parte deste e do outro lado da santa porção e da possessão da cidade, diante da santa porção e diante da possessão da cidade, ao lado ocidental e oriental; e o comprimento corresponderá a uma das porções, desde o limite ocidental até ao limite oriental.

[8] Esta terra será a sua possessão em Israel; os meus príncipes nunca mais oprimirão o meu povo; antes, distribuirão a terra à casa de Israel, segundo as suas tribos.

Deveres dos magistrados

[9] Assim diz o SENHOR Deus: Basta, ó príncipes de Israel; afastai a violência e a opressão e praticai juízo e justiça: tirai as vossas desapropriações do meu povo, diz o SENHOR Deus.

[10] Tereis balanças justas, efa justo e bato justo.

[11] O efa e o bato serão da mesma capacidade, de maneira que o bato contenha a décima parte do ômer, e o efa, a décima parte do ômer; segundo o ômer, será a sua medida.

[12] O siclo será de vinte geras. Vinte siclos, mais vinte e cinco siclos, mais quinze siclos serão iguais a uma mina para vós.

[13] Esta será a oferta que haveis de fazer: de trigo, a sexta parte de um efa de cada ômer, e também de cevada, a sexta parte de um efa de cada ômer.

5.000 alnar brett och 25.000 alnar långt. Detta skall tillhöra hela Israels folk.

[7]Fursten skall tilldelas ett område på vardera sidan om den helgade marken och stadens ägor. Det skall gränsa till den helgade marken och stadens ägor och på västra sidan utbreda sig åt väster, på östra sidan åt öster. Längden skall vara densamma som stamlotternas utsträckning från västgräns till östgräns.

[8]Detta skall utgöra furstens mark, hans egendom i Israel. Mina furstar skall inte längre förtrycka mitt folk utan överlåta landet åt Israels folk, stam för stam.

Mått och vikt

[9]Så säger Herren Gud: Israels furstar, nu är det nog! Upphör med våld och förtryck, handla rätt och rättfärdigt, sluta att driva mitt folk från gård och grund, säger Herren Gud.

[10]Riktig våg, riktigt efamått och riktigt batmått skall ni ha.

[11]Efa och bat skall hålla samma mått: en bat skall vara en tiondels homer, en efa likaså en tiondels homer. Måtten skall bestämmas efter homern.

[12]På en sikel skall det gå 20 gera. Tio siklar är en femtedels mina, fem siklar en tiondels mina. 50 siklar är en mina.

Offergåvorna till templet vid högtiderna

[13]Följande offergåvor skall ni lämna: en sjättedels efa av varje homer vete och en sjättedels efa av varje homer korn.

[14] A porção determinada de azeite será a décima parte de um bato de cada coro; um coro, como o ômer, tem dez batos.

[15] De cada rebanho de duzentas cabeças, um cordeiro tirado dos pastos ricos de Israel; tudo para oferta de manjares, e para holocausto, e para sacrifício pacífico; para que façam expiação pelo povo, diz o SENHOR Deus.

[16] Todo o povo da terra fará contribuição, para esta oferta, ao príncipe em Israel.

[17] Estarão a cargo do príncipe os holocaustos, e as ofertas de manjares, e as libações, nas Festas da Lua Nova e nos sábados, em todas as festas fixas da casa de Israel; ele mesmo proverá a oferta pelo pecado, e a oferta de manjares, e o holocausto, e os sacrifícios pacíficos, para fazer expiação pela casa de Israel.

Ofertas no Ano-Novo

[18] Assim diz o SENHOR Deus: No primeiro mês, no primeiro dia do mês, tomarás um novilho sem defeito e purificarás o santuário.

[19] O sacerdote tomará do sangue e porá dele nas ombreiras da casa, e nos quatro cantos da fiada do altar, e nas ombreiras da porta do átrio interior.

[20] Assim também farás no sétimo dia do mês, por causa dos que pecam por ignorância e por causa dos símplices; assim, expiareis o templo.

Na Páscoa

[21] No primeiro mês, no dia catorze do mês, tereis a Páscoa, festa de sete dias; pão asmo se comerá.

[14]För olja gäller ett tiondels batmått av varje kor. Olja mäts i bat. Det går tio bat på en homer.

[15]Av all småboskap skall ett djur av 200 lämnas av Israels släkter till matoffer, brännoffer och gemenskapsoffer för att bringa försoning åt folket, säger Herren Gud.

[16]Denna offergåva skall hela folket överlämna till fursten i Israel.

[17]Fursten har i sin tur ansvar för brännoffret, matoffret och dryckesoffret vid högtider, på nymånadsdagar och sabbater och vid alla fester som israeliterna firar. Han skall ombesörja syndoffret, matoffret, brännoffret och gemenskapsoffret för att bringa försoning åt israeliterna.

[18]Så säger Herren Gud: Första dagen i första månaden skall du offra en felfri ungtjur och rena helgedomen.

[19]Prästen skall ta av syndoffrets blod och stryka på dörrposterna i templet, på altaravsatsens fyra hörn och dörrposterna i porten till inre förgården.

[20]Sjunde dagen i månaden skall du göra likadant för den som har syndat utan uppsåt eller av okunnighet. Så utför ni soningsriten för templet.

[21]Fjortonde dagen i första månaden skall ni fira påsk, fira högtid. I sju dagar skall ni äta osyrat bröd.

[22] O príncipe, no mesmo dia, por si e por todo o povo da terra, proverá um novilho para oferta pelo pecado.
[23] Nos sete dias da festa, preparará ele um holocausto ao SENHOR, sete novilhos e sete carneiros sem defeito, cada dia durante os sete dias; e um bode cada dia como oferta pelo pecado.
[24] Também preparará uma oferta de manjares: para cada novilho, um efa, e um efa para cada carneiro, e um him de azeite para cada efa.
[25] No dia quinze do sétimo mês e durante os sete dias da festa, fará o mesmo: a mesma oferta pelo pecado, o mesmo holocausto, a mesma oferta e a mesma porção de azeite.

Ezequiel 46

Nos sábados e Festas da Lua Nova

[1] Assim diz o SENHOR Deus: A porta do átrio interior, que olha para o oriente, estará fechada durante os seis dias que são de trabalho; mas no sábado ela se abrirá e também no dia da Festa da Lua Nova.
[2] O príncipe entrará de fora pelo vestíbulo da porta e permanecerá junto da ombreira da porta; os sacerdotes prepararão o holocausto dele e os seus sacrifícios pacíficos, e ele adorará no limiar da porta e sairá; mas a porta não se fechará até à tarde.

[3] O povo da terra adorará na entrada da mesma porta, nos sábados e nas Festas da Lua Nova, diante do SENHOR.

[22]Fursten skall den dagen ge en tjur som syndoffer för sig själv och folket i landet.

[23]Under högtidens sju dagar skall han ge sju felfria tjurar och sju felfria baggar om dagen som brännoffer åt Herren, och som syndoffer skall han varje dag offra en getabock.

[24]Som matoffer skall han ge en efa mjöl för varje tjur och en efa för varje bagge och därtill en hin olja för varje efa.

[25]Och vid högtiden på femtonde dagen i sjunde månaden skall han offra lika många syndoffer, brännoffer och matoffer och lika mycket olja som under dessa sju dagar.

Hesekiel 46

Offerbestämmelser

[1]Så säger Herren Gud: Porten till inre förgården, den som vetter mot öster, skall vara stängd under de sex arbetsdagarna men hållas öppen på sabbatsdagen och även på nymånadsdagen.
[2]Fursten skall komma utifrån och gå genom porthusets förhall och stanna framme vid dörrposten, medan prästerna offrar hans brännoffer och gemenskapsoffer. Innan han går ut igen skall han falla ner i tillbedjan vid tröskeln. Porten får inte stängas förrän på kvällen.
[3]Vid ingången till denna port skall folket i landet på sabbatsdagar och nymånadsdagar falla ner och tillbe Herren.

[4] O holocausto que o príncipe oferecer ao SENHOR serão, no dia de sábado, seis cordeiros sem defeito e um carneiro sem defeito.

[5] A oferta de manjares será um efa para cada carneiro; para cada cordeiro, a oferta de manjares será o que puder dar; e de azeite, um him para cada efa.

[6] Mas, no dia da Festa da Lua Nova, será um novilho sem defeito e seis cordeiros e um carneiro; eles serão sem defeito.

[7] Preparará por oferta de manjares um efa para cada novilho e um efa para cada carneiro, mas, pelos cordeiros, segundo puder; e um him de azeite para cada efa.

[8] Quando entrar o príncipe, entrará pelo vestíbulo da porta e sairá pelo mesmo caminho.

Instruções referentes às ofertas

[9] Mas, quando vier o povo da terra perante o SENHOR, nas festas fixas, aquele que entrar pela porta do norte, para adorar, sairá pela porta do sul; e aquele que entrar pela porta do sul sairá pela porta do norte; não tornará pela porta por onde entrou, mas sairá pela porta oposta.

[10] O príncipe entrará no meio deles, quando eles entrarem; em saindo eles, ele sairá.

[11] Nas solenidades e nas festas fixas, a oferta de manjares será um efa para cada novilho e um para cada carneiro; mas, pelos cordeiros, o que puder dar; e de azeite, um him para cada efa.

[4]Det brännoffer som fursten på sabbatsdagen frambär till Herren skall bestå av sex felfria lamm och en felfri bagge.

[5]Matoffret skall för baggen vara en efa mjöl och för lammen en valfri mängd och därtill en hin olja för varje efa.

[6]På nymånadsdagen skall han offra en ungtjur, sex lamm och en bagge; de skall vara felfria.

[7]Som matoffer skall han för tjuren ge en efa mjöl, för baggen en efa och för lammen så mycket han har råd med och därtill en hin olja för varje efa.

[8]När fursten kommer skall han gå in genom portens förhall, och samma väg skall han gå ut.

[9]Då folket i landet vid högtiderna träder fram inför Herren skall den som har gått in genom norra porten för att falla ner i tillbedjan gå ut genom den södra. Den som har gått in genom den södra porten skall gå ut genom den i norr. Ingen får gå tillbaka genom den port han har gått in genom, man måste gå ut genom den på motsatta sidan.

[10]Deras furste skall gå in när folket går in och gå ut när de går ut.

[11]Vid högtider och fester skall matoffret vara en efa mjöl för tjuren, en efa för baggen och för lammen en valfri mängd och därtill en hin olja för varje efa.

[12] Quando o príncipe preparar holocausto ou sacrifícios pacíficos como oferta voluntária ao SENHOR, então, lhe abrirão a porta que olha para o oriente, e fará ele o seu holocausto e os seus sacrifícios pacíficos, como costuma fazer no dia de sábado; e sairá, e se fechará a porta depois de ele sair.

[12]När fursten ger ett frivilligt offer till Herren, ett brännoffer eller gemenskapsoffer, skall porten som vetter mot öster öppnas för honom, så att han kan ge sitt brännoffer och gemenskapsoffer på samma sätt som på sabbatsdagen. Sedan skall han gå ut igen, och när han har gått ut skall porten stängas.

[13] Prepararás um cordeiro de um ano, sem defeito, em holocausto ao SENHOR, cada dia; manhã após manhã, o prepararás.

[13]Ett årsgammalt felfritt lamm skall du dagligen ge som brännoffer till Herren. Varje morgon skall du göra det.

[14] Juntamente com ele, prepararás, manhã após manhã, uma oferta de manjares para o SENHOR, a sexta parte de um efa e, de azeite, a terça parte de um him, para misturar com a flor de farinha. Isto é estatuto perpétuo e contínuo.

[14]Dessutom skall du som matoffer varje morgon ge en sjättedels efa mjöl och en tredjedels hin olja att fukta mjölet med. Denna ordning för Herrens matoffer skall vara en oföränderlig stadga.

[15] Assim prepararão o cordeiro, e a oferta de manjares, e o azeite, manhã após manhã, em holocausto contínuo.

[15]Lammet, matoffret och oljan skall offras varje morgon. Detta är det dagliga brännoffret.

Bestämmelser om furstens egendom

[16] Assim diz o SENHOR Deus: Quando o príncipe der um presente de sua herança a alguns de seus filhos, pertencerá a estes; será possessão deles por herança.

[16]Så säger Herren Gud: Om fursten ger en del av sin egendom som gåva till någon av sina söner skall den tillhöra sönerna. De skall äga den, den skall vara deras egendom.

[17] Mas, dando ele um presente da sua herança a algum dos seus servos, será deste até ao ano da liberdade; então, tornará para o príncipe, porque a seus filhos, somente a eles, pertencerá a herança.

[17]Om han ger en del av sin egendom som gåva till någon av sina tjänare får denne behålla gåvan fram till friåret. Då skall den återgå till fursten. Endast hans söner får behålla sin egendom.

[18] O príncipe não tomará nada da herança do povo, não os esbulhará da sua possessão; da sua própria possessão

[18]Fursten får inte ta något som tillhör folket och tvinga bort någon från vad som är hans. Av sin egendom skall han ge åt

deixará herança a seus filhos, para que o meu povo não seja retirado, cada um da sua possessão.

sina söner. Bland mitt folk skall ingen drivas bort från vad som är hans.

[19] Depois disto, o homem me trouxe, pela entrada que estava ao lado da porta, às câmaras santas dos sacerdotes, as quais olhavam para o norte; e eis que ali havia um lugar nos fundos extremos que olham para o ocidente.

[20] Ele me disse: Este é o lugar onde os sacerdotes cozerão a oferta pela culpa e a oferta pelo pecado e onde cozerão a oferta de manjares, para que não a tragam ao átrio exterior e assim santifiquem o povo.

[21] Então, me levou para fora, para o átrio exterior, e me fez passar aos quatro cantos do átrio; e eis que em cada canto do átrio havia outro átrio.

[22] Nos quatro cantos do átrio havia átrios pequenos, menores, de quarenta côvados de comprimento e trinta de largura; estes quatro cantos tinham a mesma dimensão.

[23] Havia um muro ao redor dos átrios, ao redor dos quatro, e havia lugares para cozer ao pé dos muros ao redor.

[24] E me disse: São estas as cozinhas, onde os ministros do templo cozerão o sacrifício do povo.

Köken för tillredning av offren

[19]Han förde mig genom ingången bredvid porten till prästernas heliga kamrar, de som låg åt norr. På baksidan fanns ett rum, åt väster.

[20]Han sade till mig: »I detta rum kokar prästerna skuldoffret och syndoffret och bakar matoffret. Det är för att de inte skall ta ut offren på yttre förgården och överföra deras helighet på folket.«

[21]Han förde mig ut på yttre förgården och runt till förgårdens fyra hörn. I varje hörn av förgården fanns en gård.

[22]Dessa mindre gårdar i förgårdens fyra hörn var 40 alnar långa och 30 alnar breda. Alla fyra hade samma mått.

[23]En mur omgav de fyra gårdarna på alla sidor, och längs foten av muren hade man anordnat kokplatser.

[24]Han sade till mig: »I dessa kök kokar tempelområdets tjänare folkets slaktoffer.«

Ezequiel 47

A torrente das águas purificadoras

[1] Depois disto, o homem me fez voltar à entrada do templo, e eis que saíam águas de debaixo do limiar do templo, para o oriente; porque a face da casa dava para o

Hesekiel 47

Tempelkällan

[1]Han förde mig tillbaka till templets ingång. Då såg jag vatten tränga fram under tröskeln och rinna österut. Templets framsida vette åt öster. Vattnet kom från

oriente, e as águas vinham de baixo, do lado direito da casa, do lado sul do altar.

[2] Ele me levou pela porta do norte e me fez dar uma volta por fora, até à porta exterior, que olha para o oriente; e eis que corriam as águas ao lado direito.

[3] Saiu aquele homem para o oriente, tendo na mão um cordel de medir; mediu mil côvados e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos tornozelos.

[4] Mediu mais mil e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos joelhos; mediu mais mil e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos lombos.

[5] Mediu ainda outros mil, e era já um rio que eu não podia atravessar, porque as águas tinham crescido, águas que se deviam passar a nado, rio pelo qual não se podia passar.

[6] E me disse: Viste isto, filho do homem? Então, me levou e me tornou a trazer à margem do rio.

[7] Tendo eu voltado, eis que à margem do rio havia grande abundância de árvores, de um e de outro lado.

[8] Então, me disse: Estas águas saem para a região oriental, e descem à campina, e entram no mar Morto, cujas águas ficarão saudáveis.

[9] Toda criatura vivente que vive em enxames viverá por onde quer que passe este rio, e haverá muitíssimo peixe, e, aonde chegarem estas águas, tornarão

höger sida av templet och rann söder om altaret.

[2]Han förde mig ut genom norra porten och lät mig sedan följa utsidan fram till porten mot öster. Där flödade vattnet fram på höger sida.

[3]Mannen började gå österut med mätsnöre i handen. Han mätte upp 1.000 alnar och lät mig sedan vada genom vattnet, som nådde mig till fotknölarna.

[4]Han mätte upp 1.000 alnar till och lät mig vada genom vattnet, som nu nådde mig till knäna. Han mätte upp 1.000 alnar till och lät mig vada genom vattnet, som nu nådde mig till midjan.

[5]Han mätte upp 1.000 alnar till. Nu var det en flod, jag kunde inte vada över den. Vattnet var så djupt att man måste simma. Det var en flod man inte kunde vada över.

[6]Han sade till mig: »Ser du, människa?« Han förde mig tillbaka till strandkanten.

[7]Då jag kom tillbaka såg jag att det växte tätt med träd längs flodens båda stränder.

[8]Han sade till mig: »Detta vatten flyter genom landet österut, strömmar ner i Jordandalen och rinner sedan ut i havet, så att det salta vattnet där blir friskt.

[9]Där floden rinner ut skall det vimla av liv i vattnet, fisk skall finnas i överflöd. Där detta vatten rinner ut blir allt vatten friskt. Där floden rinner ut kan allt leva.

saudáveis as do mar, e tudo viverá por onde quer que passe este rio.

10 Junto a ele se acharão pescadores; desde En-Gedi até En-Eglaim haverá lugar para se estenderem redes; o seu peixe, segundo as suas espécies, será como o peixe do mar Grande, em multidão excessiva.

11 Mas os seus charcos e os seus pântanos não serão feitos saudáveis; serão deixados para o sal.

12 Junto ao rio, às ribanceiras, de um e de outro lado, nascerá toda sorte de árvore que dá fruto para se comer; não fenecerá a sua folha, nem faltará o seu fruto; nos seus meses, produzirá novos frutos, porque as suas águas saem do santuário; o seu fruto servirá de alimento, e a sua folha, de remédio.

As fronteiras da terra de Israel

13 Assim diz o SENHOR Deus: Este será o limite pelo qual repartireis a terra em herança, segundo as doze tribos de Israel. José terá duas partes.

14 Vós a repartireis em heranças iguais, tanto para um como para outro; pois jurei, levantando a mão, dá-la a vossos pais; assim, que esta mesma terra vos cairá a vós outros em herança.

15 Este será o limite da terra: do lado norte, desde o mar Grande, caminho de Hetlom, até à entrada de Zedade,

16 Hamate, Berota, Sibraim (que estão entre o limite de Damasco e o de Hamate), a cidade Hazer-Haticom (que está junto ao limite de Haurã).

10Fiskare skall stå längs stranden, från En-Gedi till En Eglajim skall deras nät ligga på tork. Fisk av alla de slag skall finnas där, i samma överflöd som i Medelhavet.

11Men gölar och dammar skall inte bli friska, de tjänar till utvinning av salt.

12Längs floden, utmed båda stränderna, skall alla slags fruktträd växa. Deras blad skall inte vissna och deras frukt aldrig ta slut. Varje månad bär de ny frukt, ty de får sitt vatten från helgedomen. Deras frukt skall ge föda och deras blad läkedom.«

Israels gränser

13Så säger Herren Gud: Detta är de gränser som skall gälla när ni fördelar landet mellan Israels tolv stammar. Josef skall ha två andelar.

14Var och en skall få sin del av landet. Jag svor att ge det åt era fäder, och därför skall detta land tilldelas er som egendom.

15Detta är landets gränser: I norr går gränsen från Medelhavet via Hetlon, Levo-Hamat, Sedad,

16Berota och Sivrajim, som ligger mellan Damaskus och Hamats områden, fram till Hasar Enon vid gränsen till Hauran.

[17] Assim, o limite será desde o mar até Hazar-Enom, o limite de Damasco, e, na direção do norte, está o limite de Hamate; este será o lado do Norte.
[18] O lado do oriente, entre Haurã, e Damasco, e Gileade, e a terra de Israel, será o Jordão; desde o limite do norte até ao mar do oriente, medireis; este será o lado do oriente.
[19] O lado do sul será desde Tamar até às águas de Meribá-Cades, junto ao ribeiro do Egito até ao mar Grande; este será o lado do sul.
[20] O lado do ocidente será o mar Grande, desde o limite do sul até à entrada de Hamate; este será o lado do ocidente.
[21] Repartireis, pois, esta terra entre vós, segundo as tribos de Israel.
[22] Será, porém, que a sorteareis para vossa herança e para a dos estrangeiros que moram no meio de vós, que gerarem filhos no meio de vós; e vos serão como naturais entre os filhos de Israel; convosco entrarão em herança, no meio das tribos de Israel.
[23] E será que, na tribo em que morar o estrangeiro, ali lhe dareis a sua herança, diz o SENHOR Deus.

[17]Gränsen går från havet fram till Hasar Enon; norr därom ligger Damaskus och Hamats områden. Detta är gränsen i norr.

[18]Östgränsen utgår från denna plats mellan Hauran och Damaskus. Jordan bildar gräns mellan Gilead och Israel fram till Östra havet, till Tamar. Detta är gränsen i öster.

[19]Sydgränsen går från Tamar söderut till källorna i Merivat Kadesh och sedan längs gränsfloden fram till Medelhavet. Detta är sydgränsen, i söder.

[20]I väster utgörs gränsen av Medelhavet, upp till en punkt i höjd med Levo-Hamat. Detta är gränsen i väster.

[21]Detta land skall ni fördela mellan Israels stammar.

[22]När ni utskiftar det som egendom skall de invandrare som bor hos er och har fått barn bland er räknas som infödda israeliter. Ni och de skall gemensamt utskifta landet som egendom mellan Israels stammar.

[23]Ni skall ge invandraren hans egendom hos den stam där han bor, säger Herren Gud.

Ezequiel 48

Os limites de sete tribos

[1] São estes os nomes das tribos: desde a parte extrema do norte, via Hetlom, até à entrada de Hamate, até Hazar-Enom, o limite norte de Damasco até junto de Hamate e desde o lado oriental até ao ocidente, Dã terá uma porção.

Hesekiel 48

Fördelningen av landet

[1]Detta är stammarna, namn för namn: Dan får en lott längst i norr från öster till väster längs vägen till Hetlon, Levo-Hamat och Hasar Enon — norr därom ligger Damaskus område, bredvid Hamat;

[2] Limitando-se com Dã, desde o lado oriental até ao ocidental, Aser, uma porção.

[2]Asher en lott från öst till väst intill Dans område;

[3] Limitando-se com Aser, desde o lado oriental até ao ocidental, Naftali, uma porção.

[3]Naftali en lott från öster till väster invid Ashers område;

[4] Limitando-se com Naftali, desde o lado oriental até ao ocidental, Manassés, uma porção.

[4]Manasse en lott från öster till väster intill Naftalis område;

[5] Limitando-se com Manassés, desde o lado oriental até ao ocidental, Efraim, uma porção.

[5]Efraim en lott från öster till väster intill Manasses område;

[6] Limitando-se com Efraim, desde o lado oriental até ao ocidental, Rúben, uma porção.

[6]Ruben en lott från öst till väst invid Efraims område;

[7] Limitando-se com Rúben, desde o lado oriental até ao ocidental, Judá, uma porção.

[7]Juda en lott från öst till väst intill Rubens område.

[8] Limitando-se com Judá, desde o lado oriental até ao ocidental, será a região sagrada que haveis de separar, de vinte e cinco mil côvados de largura e de comprimento, o mesmo que o das porções, desde o lado oriental até ao ocidental; o santuário estará no meio dela.

[8]Intill Judas område ligger från öst till väst den helgade marken, som ni avskiljer, 25.000 alnar bred och lika lång som en stamlott från öster till väster. Helgedomen skall ligga i mitten.

[9] A região que haveis de separar ao SENHOR será do comprimento de vinte e cinco mil côvados e da largura de dez mil.

[9]Den helgade mark som ni avskiljer åt Herren skall vara 25.000 alnar lång och 20.000 alnar bred.

[10] Esta região santa dos sacerdotes terá, ao norte, vinte e cinco mil côvados, ao ocidente, dez mil de largura, ao oriente, dez mil de largura e ao sul, vinte e cinco mil de comprimento; o santuário do SENHOR estará no meio dela.

[10]Denna helgade mark skall tilldelas följande: Prästerna skall få ett område som i norr är 25.000 alnar långt, i väster 10.000 alnar brett, i öster 10.000 alnar brett och i söder 25.000 alnar långt. Herrens helgedom skall ligga i mitten.

[11] Será para os sacerdotes santificados, para os filhos de Zadoque, que cumpriram o seu dever e não andaram errados, quando os filhos de Israel se extraviaram, como fizeram os levitas.

[12] Será região especial dentro da região sagrada, lugar santíssimo, fazendo limites com a porção dos levitas.

Os limites dos sacerdotes e dos levitas

[13] Os levitas, segundo o limite dos sacerdotes, terão vinte e cinco mil côvados de comprimento e dez mil de largura; todo o comprimento será vinte e cinco mil, e a largura, dez mil.

[14] Não venderão nada disto, nem trocarão, nem transferirão a outrem o melhor da terra, porque é santo ao SENHOR.

Os limites da cidade

[15] Mas os cinco mil côvados que ficaram da largura diante dos vinte e cinco mil serão para o uso civil da cidade, para habitação e para arredores; a cidade estará no meio.

[16] Serão estas as suas medidas: o lado norte, de quatro mil e quinhentos côvados, o lado sul, de quatro mil e quinhentos, o lado oriental, de quatro mil e quinhentos, e o lado ocidental, de quatro mil e quinhentos.

[17] Os arredores da cidade serão, ao norte, de duzentos e cinqüenta côvados, ao sul, de duzentos e cinqüenta côvados, ao oriente, de duzentos e cinqüenta e, ao ocidente, de duzentos e cinqüenta.

[11]Området skall tillhöra de invigda prästerna av Sadoks släkt, som troget tjänade mig och inte kom på avvägar tillsammans med Israels folk som leviterna gjorde.

[12]De skall få det som en särskild andel av den helgade mark som avskiljs från landet. Den är höghelig och ligger intill leviternas område.

[13]Leviterna skall få ett område som är 25.000 alnar långt och 10.000 alnar brett, utmed prästernas område. Sammanlagt blir längden 25.000 alnar och bredden 20.000 alnar.

[14]Man får inte sälja eller byta bort någon del av detta, ej heller överlåta denna den bästa delen av landet till någon annan, ty den är helgad åt Herren.

[15]Den återstående delen av bredden, 5.000 gånger 25.000 alnar, är inte helgad mark. Den skall tillhöra staden för att bebyggas och bli betesmark. Staden skall ligga i mitten.

[16]Detta är stadens mått: i norr 4.500 alnar, i söder 4.500, i öster 4.500 och i väster 4.500.

[17]Stadens betesmark skall vara 250 alnar i norr, 250 i söder, 250 i öster och 250 i väster.

[18] Quanto ao que ficou do resto do comprimento, paralelo à região sagrada, será de dez mil para o oriente e de dez mil para o ocidente e corresponderá à região sagrada; e o seu produto será para o sustento daqueles que trabalham na cidade.

[19] Lavrá-lo-ão os trabalhadores da cidade, provindos de todas as tribos de Israel.

[20] A região toda será de vinte e cinco mil côvados em quadrado, isto é, a região sagrada juntamente com a possessão da cidade.

Os limites do príncipe

[21] O que restar será para o príncipe, deste e do outro lado da região sagrada e da possessão da cidade. Por isso, aquilo que se estende dos vinte e cinco mil côvados em direção do oriente e também dos vinte e cinco mil côvados em direção do ocidente, paralelamente com as porções, será do príncipe; a região sagrada e o santuário do templo estarão no meio.

[22] Excetuando o que pertence aos levitas e a cidade que está no meio daquilo que pertence ao príncipe, entre o território de Judá e o de Benjamim, será isso para o príncipe.

Os limites das outras cinco tribos

[23] Quanto ao resto das tribos, desde o lado oriental até ao ocidental, Benjamim terá uma porção.

[24] Limitando-se com Benjamim, desde o lado oriental até ao ocidental, Simeão, uma porção.

[18]Återstoden är på längden 10.000 alnar i öster och 10.000 i väster längs den helgade marken. Avkastningen skall livnära dem som arbetar i staden.

[19]Stadens arbetare, från Israels samtliga stammar, skall bruka marken.

[20]Hela markområdet skall omfatta 25.000 gånger 25.000 alnar. Ni skall avskilja den helgade marken så att den bildar en kvadrat tillsammans med stadens ägor.

[21]Fursten skall få vad som återstår på vardera sidan om den helgade marken och stadens ägor, alltså områdena utmed de 25.000 alnarna i öster fram till östgränsen och utmed de 25.000 alnarna i väster fram till västgränsen. Dessa områden intill stamlotterna skall tillhöra fursten. Den helgade marken med helgedomen i mitten

[22]skall tillsammans med leviternas och stadens ägor ligga mellan de områden som tillhör fursten. Fursten äger resten av landet mellan Judas och Benjamins lotter.

[23]De övriga stammarna: Benjamin får en lott från öster till väster;

[24]Simon en lott från öster till väster intill Benjamins område;

[25] Limitando-se com Simeão, desde o lado oriental até ao ocidental, Issacar, uma porção.

[25]Isaskar en lott från öster till väster intill Simons område;

[26] Limitando-se com Issacar, desde o lado oriental até ao ocidental, Zebulom, uma porção.

[26]Sebulon en lott från öster till väster intill Isaskars område;

[27] Limitando-se com Zebulom, desde o lado oriental até ao ocidental, Gade, uma porção.

[27]Gad en lott från öster till väster intill Sebulons område.

[28] Limitando-se com o território de Gade, ao sul, o limite será desde Tamar até às águas de Meribá-Cades, ao longo do ribeiro do Egito até ao mar Grande.

[28]Söder om Gads område går sydgränsen från Tamar till källorna i Merivat Kadesh och sedan längs gränsfloden fram till Medelhavet.

[29] Esta é a terra que sorteareis em herança às tribos de Israel; e estas, as suas porções, diz o SENHOR Deus.

[29]Detta är det land ni skall utskifta som egendom åt Israels stammar. Detta är deras lotter, säger Herren Gud.

As portas da cidade

Stadsportarna

[30] São estas as saídas da cidade: do lado norte, que mede quatro mil e quinhentos côvados,

[30]Utgångarna från staden är följande: Norra sidan, som mäter 4.500 alnar,

[31] três portas: a porta de Rúben, a de Judá e a de Levi, tomando as portas da cidade os nomes das tribos de Israel;

[31]har tre portar åt norr: Rubens, Judas och Levis. Stadsportarna har namn efter Israels stammar.

[32] do lado oriental, quatro mil e quinhentos côvados e três portas, a saber: a porta de José, a de Benjamim e a de Dã;

[32]Östra sidan, som är 4.500 alnar, har tre portar: Josefs, Benjamins och Dans.

[33] do lado sul, quatro mil e quinhentos côvados e três portas: a porta de Simeão, a de Issacar e a de Zebulom;

[33]Södra sidan, som mäter 4.500 alnar, har tre portar: Simons, Isaskars och Sebulons.

[34] do lado ocidental, quatro mil e quinhentos côvados e as suas três portas: a porta de Gade, a de Aser e a de Naftali.

[34]Västra sidan, som är 4.500 alnar, har tre portar: Gads, Ashers och Naftalis.

[35] Dezoito mil côvados em redor; e o nome da cidade desde aquele dia será: O SENHOR Está Ali.

[35]Staden mäter 18.000 alnar i omkrets. Från denna dag skall den heta »Här är Herren«.

Daniel	Daniel

Daniel 1

A educação de Daniel e de seus companheiros

1 No ano terceiro do reinado de Jeoaquim, rei de Judá, veio Nabucodonosor, rei da Babilônia, a Jerusalém e a sitiou.

2 O SENHOR lhe entregou nas mãos a Jeoaquim, rei de Judá, e alguns dos utensílios da Casa de Deus; a estes, levou-os para a terra de Sinar, para a casa do seu deus, e os pôs na casa do tesouro do seu deus.

3 Disse o rei a Aspenaz, chefe dos seus eunucos, que trouxesse alguns dos filhos de Israel, tanto da linhagem real como dos nobres,

4 jovens sem nenhum defeito, de boa aparência, instruídos em toda a sabedoria, doutos em ciência, versados no conhecimento e que fossem competentes para assistirem no palácio do rei e lhes ensinasse a cultura e a língua dos caldeus.

5 Determinou-lhes o rei a ração diária, das finas iguarias da mesa real e do vinho que ele bebia, e que assim fossem mantidos por três anos, ao cabo dos quais assistiriam diante do rei.

6 Entre eles, se achavam, dos filhos de Judá, Daniel, Hananias, Misael e Azarias.

7 O chefe dos eunucos lhes pôs outros nomes, a saber: a Daniel, o de Beltessazar; a Hananias, o de Sadraque; a Misael, o de Mesaque; e a Azarias, o de Abede-Nego.

Daniel 1

Daniel vid Nebukadnessars hov

1Under kung Jojakims tredje regeringsår i Juda kom Nebukadnessar, kungen av Babylonien, och belägrade Jerusalem.

2Herren gav Jojakim, kungen av Juda, i hans våld, och även en del av tempelkärlen i Guds hus. Nebukadnessar tog med sig kärlen till Shinar och förde dem till sin guds skattkammare.

3En dag gav kung Nebukadnessar i uppdrag åt Ashpenas, sin överste kammarherre, att välja ut några israelitiska prinsar och ädlingar:

4unga män utan lyte, ståtliga att se på, bildade, kunniga och kloka, väl lämpade för tjänst i det kungliga palatset. De skulle få undervisning i kaldeernas litteratur och språk.

5Kungen bestämde också att de dagligen skulle få mat och vin från hans eget bord. De skulle utbildas i tre år och därefter träda i kungens tjänst.

6Bland dessa befann sig Daniel, Hananja, Mishael och Asarja, alla från Juda.

7Överste kammarherren gav dem nya namn: Daniel fick heta Belteshassar, Hananja kallades Shadrak, Mishael Meshak och Asarja Aved-Nego.

[8] Resolveu Daniel, firmemente, não contaminar-se com as finas iguarias do rei, nem com o vinho que ele bebia; então, pediu ao chefe dos eunucos que lhe permitisse não contaminar-se.

[9] Ora, Deus concedeu a Daniel misericórdia e compreensão da parte do chefe dos eunucos.

[10] Disse o chefe dos eunucos a Daniel: Tenho medo do meu senhor, o rei, que determinou a vossa comida e a vossa bebida; por que, pois, veria ele o vosso rosto mais abatido do que o dos outros jovens da vossa idade? Assim, poríeis em perigo a minha cabeça para com o rei.

[11] Então, disse Daniel ao cozinheiro-chefe, a quem o chefe dos eunucos havia encarregado de cuidar de Daniel, Hananias, Misael e Azarias:

[12] Experimenta, peço-te, os teus servos dez dias; e que se nos dêem legumes a comer e água a beber.

[13] Então, se veja diante de ti a nossa aparência e a dos jovens que comem das finas iguarias do rei; e, segundo vires, age com os teus servos.

[14] Ele atendeu e os experimentou dez dias.

[15] No fim dos dez dias, a sua aparência era melhor; estavam eles mais robustos do que todos os jovens que comiam das finas iguarias do rei.

[16] Com isto, o cozinheiro-chefe tirou deles as finas iguarias e o vinho que deviam beber e lhes dava legumes.

[8]Daniel var emellertid fast besluten att inte göra sig oren genom mat och vin från kungens bord. Därför anhöll han hos överste kammarherren att slippa det orena.

[9]Och Gud lät Daniel möta välvilja och förståelse hos överste kammarherren,

[10]men han sade: »Jag är rädd att min herre och konung, som har bestämt vad ni skall äta och dricka, kan tycka att ni inte ser lika friska ut som de andra unga männen. Och då har ni satt mitt liv på spel.«

[11]Daniel vädjade då till den man som överste kammarherren hade satt till att ha uppsikt över honom själv och över Hananja, Mishael och Asarja:

[12]»Gör ett försök med oss i tio dagar, herre: låt oss få grönsaker att äta och vatten att dricka.

[13]Jämför oss sedan med de unga män som har ätit av kungens mat, och behandla oss efter vad du då får se.«

[14]Han samtyckte till deras begäran och gjorde ett försök med dem i tio dagar.

[15]När de tio dagarna hade gått såg de bättre och mer välnärda ut än de andra unga männen, de som fick sin mat från kungens bord.

[16]Deras övervakare lät dem då slippa kungens mat och dryck, och i stället gav han dem grönsaker att äta.

[17] Ora, a estes quatro jovens Deus deu o conhecimento e a inteligência em toda cultura e sabedoria; mas a Daniel deu inteligência de todas as visões e sonhos.

[18] Vencido o tempo determinado pelo rei para que os trouxessem, o chefe dos eunucos os trouxe à presença de Nabucodonosor.

[19] Então, o rei falou com eles; e, entre todos, não foram achados outros como Daniel, Hananias, Misael e Azarias; por isso, passaram a assistir diante do rei.

[20] Em toda matéria de sabedoria e de inteligência sobre que o rei lhes fez perguntas, os achou dez vezes mais doutos do que todos os magos e encantadores que havia em todo o seu reino.

[21] Daniel continuou até ao primeiro ano do rei Ciro.

Daniel 2

Daniel interpreta o sonho de Nabucodonosor

[1] No segundo ano do reinado de Nabucodonosor, teve este um sonho; o seu espírito se perturbou, e passou-se-lhe o sono.

[2] Então, o rei mandou chamar os magos, os encantadores, os feiticeiros e os caldeus, para que declarassem ao rei quais lhe foram os sonhos; eles vieram e se apresentaram diante do rei.

[3] Disse-lhes o rei: Tive um sonho, e para sabê-lo está perturbado o meu espírito.

[17]Gud hade gett de fyra unga männen kunskap och insikt i skrifter och vishet av alla slag, och Daniel förstod sig på allt vad syner och drömmar heter.

[18]När den tid var inne som kungen själv hade bestämt fördes de av överste kammarherren inför Nebukadnessar,

[19]och då kungen talade med dem fann han att ingen kunde mäta sig med Daniel, Hananja, Mishael och Asarja. Så trädde de i kungens tjänst.

[20]Och varje gång han frågade dem till råds om något som krävde kunskap och insikt fann han dem tio gånger visare än alla spåmän och besvärjare i hela riket.

[21]Daniel var kvar ända till Kyros första regeringsår.

Daniel 2

Nebukadnessars dröm om den stora statyn

[1]Under sitt andra regeringsår hade Nebukadnessar en dröm som gjorde honom så orolig att han inte kunde sova.

[2]Han lät tillkalla spåmännen, besvärjarna, trollkarlarna och stjärntydarna, för att de skulle säga honom vad det var han hade drömt. När de nu stod inför kungen

[3]sade han till dem: »Jag har haft en dröm, som har gjort mig djupt oroad. Jag vill veta vad den betyder.«

[4] Os caldeus disseram ao rei em aramaico: Ó rei, vive eternamente! Dize o sonho a teus servos, e daremos a interpretação.

[5] Respondeu o rei e disse aos caldeus: Uma coisa é certa: se não me fizerdes saber o sonho e a sua interpretação, sereis despedaçados, e as vossas casas serão feitas monturo;

[6] mas, se me declarardes o sonho e a sua interpretação, recebereis de mim dádivas, prêmios e grandes honras; portanto, declarai-me o sonho e a sua interpretação.

[7] Responderam segunda vez e disseram: Diga o rei o sonho a seus servos, e lhe daremos a interpretação.

[8] Tornou o rei e disse: Bem percebo que quereis ganhar tempo, porque vedes que o que eu disse está resolvido,

[9] isto é: se não me fazeis saber o sonho, uma só sentença será a vossa; pois combinastes palavras mentirosas e perversas para as proferirdes na minha presença, até que se mude a situação; portanto, dizei-me o sonho, e saberei que me podeis dar-lhe a interpretação.

[10] Responderam os caldeus na presença do rei e disseram: Não há mortal sobre a terra que possa revelar o que o rei exige; pois jamais houve rei, por grande e poderoso que tivesse sido, que exigisse semelhante coisa de algum mago, encantador ou caldeu.

[4]Stjärntydarna svarade: (arameiska:) »Konung, må du länge leva! Säg dina tjänare vad du har drömt, så skall vi tala om vad det betyder.«

[5]Men kungen svarade: »Nej, detta är mitt fasta beslut: om ni inte kan säga mig både drömmen och dess tydning skall ni huggas i stycken och era hus bli avskrädeshögar.

[6]Men om ni säger mig både drömmen och dess tydning skall ni få gåvor, belöningar och stora hedersbetygelser av mig. Tala därför om för mig vad jag har drömt och vad det betyder.«

[7]Än en gång sade de: »Konung, vill du säga dina tjänare vad du har drömt, så skall vi tyda din dröm.«

[8]Kungen svarade: »Jag förstår nog att ni vill vinna tid, nu när ni ser att mitt beslut står fast

[9]och att domen över er bara kan bli en, om ni inte säger mig drömmen. Ni har kommit överens om att vilseleda mig med era lögner, i hopp om att läget skall förändras. Nej, säg mig nu vad jag har drömt, så förstår jag att ni också kan säga vad det betyder.«

[10]Då svarade stjärntydarna: »Ingen människa på jorden kan uppfylla konungens önskan. Aldrig har en konung, hur stor och mäktig han än må ha varit, begärt något liknande av en spåman, besvärjare eller stjärntydare.

[11] A coisa que o rei exige é difícil, e ninguém há que a possa revelar diante do rei, senão os deuses, e estes não moram com os homens.

[12] Então, o rei muito se irou e enfureceu; e ordenou que matassem a todos os sábios da Babilônia.

[13] Saiu o decreto, segundo o qual deviam ser mortos os sábios; e buscaram a Daniel e aos seus companheiros, para que fossem mortos.

[14] Então, Daniel falou, avisada e prudentemente, a Arioque, chefe da guarda do rei, que tinha saído para matar os sábios da Babilônia.

[15] E disse a Arioque, encarregado do rei: Por que é tão severo o mandado do rei? Então, Arioque explicou o caso a Daniel.

[16] Foi Daniel ter com o rei e lhe pediu designasse o tempo, e ele revelaria ao rei a interpretação.

[17] Então, Daniel foi para casa e fez saber o caso a Hananias, Misael e Azarias, seus companheiros,

[18] para que pedissem misericórdia ao Deus do céu sobre este mistério, a fim de que Daniel e seus companheiros não perecessem com o resto dos sábios da Babilônia.

[19] Então, foi revelado o mistério a Daniel numa visão de noite; Daniel bendisse o Deus do céu.

[20] Disse Daniel: Seja bendito o nome de Deus, de eternidade a eternidade, porque dele é a sabedoria e o poder;

[11]Det som du begär är så svårt att ingen kan utföra det, ingen utom gudarna, och de bor inte bland de dödliga.«

[12]Nu blev kungen utom sig av raseri och befallde att alla de visa i Babylon skulle avrättas.

[13]Sedan befallningen hade utgått att de visa skulle dödas sökte man också efter Daniel och hans kamrater för att döda dem.

[14]Då vände sig Daniel med kloka och välvalda ord till chefen för den kungliga livvakten, Arjok, som var på väg att döda de visa i Babylon.

[15]Han frågade Arjok, befälhavaren, varför kungen hade gett en så sträng befallning, och Arjok förklarade saken för Daniel.

[16]Då fick Daniel företräde för kungen och bad att få tid på sig, så skulle han tyda kungens dröm.

[17]Sedan gick han hem och berättade för sina kamrater Hananja, Mishael och Asarja vad som hade hänt.

[18]Och han uppmanade dem att bönfalla himlens Gud att visa barmhärtighet och låta dem veta hemligheten, så att inte han och hans kamrater och alla andra visa i Babylon skulle mista livet.

[19]Då uppenbarades hemligheten för Daniel i en syn om natten, och han prisade himlens Gud.

[20]Daniel sade: Välsignat är Guds namn från evighet till evighet: visheten och kraften är hans.

[21] é ele quem muda o tempo e as estações, remove reis e estabelece reis; ele dá sabedoria aos sábios e entendimento aos inteligentes.

[22] Ele revela o profundo e o escondido; conhece o que está em trevas, e com ele mora a luz.

[23] A ti, ó Deus de meus pais, eu te rendo graças e te louvo, porque me deste sabedoria e poder; e, agora, me fizeste saber o que te pedimos, porque nos fizeste saber este caso do rei.

[24] Por isso, Daniel foi ter com Arioque, ao qual o rei tinha constituído para exterminar os sábios da Babilônia; entrou e lhe disse: Não mates os sábios da Babilônia; introduze-me na presença do rei, e revelarei ao rei a interpretação.

[25] Então, Arioque depressa introduziu Daniel na presença do rei e lhe disse: Achei um dentre os filhos dos cativos de Judá, o qual revelará ao rei a interpretação.

[26] Respondeu o rei e disse a Daniel, cujo nome era Beltessazar: Podes tu fazer-me saber o que vi no sonho e a sua interpretação?

[27] Respondeu Daniel na presença do rei e disse: O mistério que o rei exige, nem encantadores, nem magos nem astrólogos o podem revelar ao rei;

[28] mas há um Deus no céu, o qual revela os mistérios, pois fez saber ao rei Nabucodonosor o que há de ser nos últimos dias. O teu sonho e as visões da

[21]Han låter år och tider skifta, han avsätter kungar och tillsätter kungar, han ger de visa deras vishet, de kloka deras förstånd.

[22]Han uppenbarar det djupt fördolda, han vet vad som finns i mörkret, hos honom bor ljuset.

[23]Mina fäders Gud, dig tackar och prisar jag, du har gett mig visheten och kraften. Nu har du låtit mig veta det som vi bad dig om. Svaret på kungens fråga har du kungjort för oss.

[24]Daniel sökte nu upp Arjok, som hade kungens uppdrag att avrätta de visa i Babylon, och sade till honom: »Döda inte de visa i Babylon! För mig till kungen, så skall jag tyda hans dröm.«

[25]Arjok skyndade sig att föra Daniel till kungen och sade: »Bland dem som förts hit från Juda har jag funnit en man som kan ge dig tydningen.«

[26]Kungen frågade då Daniel, som fått namnet Belteshassar: »Kan du verkligen berätta för mig vad jag såg i drömmen och vad det betyder?«

[27]Daniel svarade: »Konung, den hemlighet som du frågar efter kan inte de visa, besvärjarna, spåmännen eller teckentydarna avslöja för dig.

[28]Men det finns en Gud i himlen som uppenbarar hemligheter, och han har låtit kung Nebukadnessar veta vad som skall

tua cabeça, quando estavas no teu leito, são estas:

[29] Estando tu, ó rei, no teu leito, surgiram-te pensamentos a respeito do que há de ser depois disto. Aquele, pois, que revela mistérios te revelou o que há de ser.

[30] E a mim me foi revelado este mistério, não porque haja em mim mais sabedoria do que em todos os viventes, mas para que a interpretação se fizesse saber ao rei, e para que entendesses as cogitações da tua mente.

[31] Tu, ó rei, estavas vendo, e eis aqui uma grande estátua; esta, que era imensa e de extraordinário esplendor, estava em pé diante de ti; e a sua aparência era terrível.

[32] A cabeça era de fino ouro, o peito e os braços, de prata, o ventre e os quadris, de bronze;

[33] as pernas, de ferro, os pés, em parte, de ferro, em parte, de barro.

[34] Quando estavas olhando, uma pedra foi cortada sem auxílio de mãos, feriu a estátua nos pés de ferro e de barro e os esmiuçou.

[35] Então, foi juntamente esmiuçado o ferro, o barro, o bronze, a prata e o ouro, os quais se fizeram como a palha das eiras no estio, e o vento os levou, e deles não se viram mais vestígios. Mas a pedra que feriu a estátua se tornou em grande montanha, que encheu toda a terra.

[36] Este é o sonho; e também a sua interpretação diremos ao rei.

ske i kommande dagar. Detta är den dröm du hade och de syner du såg på din bädd:

[29]Konung, då du låg på din bädd kom dina tankar att kretsa kring vad som skall ske i framtiden. Och han som uppenbarar hemligheter lät dig veta vad som kommer att hända.

[30]Denna hemlighet har uppenbarats för mig, inte därför att jag är visare än andra varelser utan för att du skall få veta vad drömmen betyder och förstå dina innersta tankar.

[31]Konung, du såg i din syn en väldig staty. Den stod där framför dig, mäktig och starkt glänsande, en förfärande anblick.

[32]Huvudet på statyn var av rent guld, bröstet och armarna av silver, buken och höfterna av koppar,

[33]benen av järn, fötterna delvis av järn, delvis av lera.

[34]Medan du såg på den rycktes en sten loss, utan att någon hand rörde vid den, och träffade statyns fötter av järn och lera och krossade dem.

[35]Då krossades alltsammans, järn, lera, koppar, silver och guld. Det spreds som agnar från tröskplatserna om sommaren, fördes bort av vinden och stod ingenstans att finna. Men stenen som hade träffat statyn blev till ett stort berg, som uppfyllde hela jorden.

[36]Detta var drömmen. Nu vill vi tyda den för konungen.

[37] Tu, ó rei, rei de reis, a quem o Deus do céu conferiu o reino, o poder, a força e a glória;

[38] a cujas mãos foram entregues os filhos dos homens, onde quer que eles habitem, e os animais do campo e as aves do céu, para que dominasses sobre todos eles, tu és a cabeça de ouro.

[39] Depois de ti, se levantará outro reino, inferior ao teu; e um terceiro reino, de bronze, o qual terá domínio sobre toda a terra.

[40] O quarto reino será forte como ferro; pois o ferro a tudo quebra e esmiúça; como o ferro quebra todas as coisas, assim ele fará em pedaços e esmiuçará.

[41] Quanto ao que viste dos pés e dos artelhos, em parte, de barro de oleiro e, em parte, de ferro, será esse um reino dividido; contudo, haverá nele alguma coisa da firmeza do ferro, pois que viste o ferro misturado com barro de lodo.

[42] Como os artelhos dos pés eram, em parte, de ferro e, em parte, de barro, assim, por uma parte, o reino será forte e, por outra, será frágil.

[43] Quanto ao que viste do ferro misturado com barro de lodo, misturar-se-ão mediante casamento, mas não se ligarão um ao outro, assim como o ferro não se mistura com o barro.

[44] Mas, nos dias destes reis, o Deus do céu suscitará um reino que não será jamais destruído; este reino não passará a outro povo; esmiuçará e consumirá todos estes

[37]Du, konung, konungarnas konung, åt vilken himlens Gud har givit riket och makten, styrkan och äran

[38]och i vars hand han har lagt alla varelser: människorna, djuren på marken och fåglarna under himlen, var de än vistas, och som han har satt till herre över dem alla — du är det gyllene huvudet.

[39]Efter dig uppstår ett annat rike, ringare än ditt, och sedan ett tredje rike av koppar, vars makt omfattar hela jorden.

[40]Det fjärde riket skall vara starkt som järn: liksom järnet krossar och slår sönder allt skall det riket krossa och bryta sönder alla de andra.

[41]Fötterna som du såg, delvis av krukmakarlera, delvis av järn, betecknar ett söndrat rike, med bara något av järnets fasthet; du såg ju att järnet var blandat med lera.

[42]Tårna, delvis av järn och delvis av lera, betecknar ett rike som är både starkt och svagt.

[43]Att järnet du såg var blandat med lera, det innebär att man trots blodsband inte kan hålla samman — liksom järn aldrig kan blanda sig med lera.

[44]Under dessa kungars tid skall himlens Gud låta ett rike uppstå som aldrig någonsin skall gå under. Inget annat folk skall få makten över detta rike. Det skall

reinos, mas ele mesmo subsistirá para sempre,

[45] como viste que do monte foi cortada uma pedra, sem auxílio de mãos, e ela esmiuçou o ferro, o bronze, o barro, a prata e o ouro. O Grande Deus fez saber ao rei o que há de ser futuramente. Certo é o sonho, e fiel, a sua interpretação.

[46] Então, o rei Nabucodonosor se inclinou, e se prostrou rosto em terra perante Daniel, e ordenou que lhe fizessem oferta de manjares e suaves perfumes.

[47] Disse o rei a Daniel: Certamente, o vosso Deus é o Deus dos deuses, e o SENHOR dos reis, e o revelador de mistérios, pois pudeste revelar este mistério.

[48] Então, o rei engrandeceu a Daniel, e lhe deu muitos e grandes presentes, e o pôs por governador de toda a província da Babilônia, como também o fez chefe supremo de todos os sábios da Babilônia.

[49] A pedido de Daniel, constituiu o rei a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego sobre os negócios da província da Babilônia; Daniel, porém, permaneceu na corte do rei.

Daniel 3

Livrados os companheiros de Daniel da fornalha de fogo

[1] O rei Nabucodonosor fez uma imagem de ouro que tinha sessenta côvados de altura e seis de largura; levantou-a no campo de Dura, na província da Babilônia.

krossa och tillintetgöra alla de andra rikena, men självt skall det bestå för evigt;

[45]du såg ju att en sten rycktes loss från berget, utan att någon hand rörde vid den, och krossade järn, koppar, lera, silver och guld. Konung, det är en stor Gud som har låtit dig veta vad som skall ske i framtiden. Drömmen är sann och tydningen tillförlitlig.«

[46]Då föll kung Nebukadnessar ner med ansiktet mot marken i tillbedjan inför Daniel och befallde att man skulle frambära offer och rökelse åt honom.

[47]Och kungen sade till Daniel: »Er gud är sannerligen en gud över alla gudar, en herre över alla kungar och en som uppenbarar hemligheter — du har ju kunnat uppenbara denna hemlighet.«

[48]Så gav kungen Daniel en hög ställning och många och stora gåvor. Han gjorde honom till styresman över hela provinsen Babylon och upphöjde honom till ledare för alla de visa där.

[49]Men på Daniels begäran utsåg kungen Shadrak, Meshak och Aved-Nego att förvalta provinsen Babylon. Själv stannade Daniel vid kungens hov.

Daniel 3

Daniels tre vänner i den brinnande ugnen

[1]Kung Nebukadnessar lät göra en staty av guld, trettio meter hög och tre meter bred, och den reste han på Duraslätten i provinsen Babylon.

[2] Então, o rei Nabucodonosor mandou ajuntar os sátrapas, os prefeitos, os governadores, os juízes, os tesoureiros, os magistrados, os conselheiros e todos os oficiais das províncias, para que viessem à consagração da imagem que o rei Nabucodonosor tinha levantado.

[2]Han sände sedan en kallelse till satraperna, guvernörerna och ståthållarna, till rådgivarna, skattmästarna, domarna, uppsyningsmännen och alla andra makthavare i provinserna att komma till invigningen av den staty som han låtit resa.

[3] Então, se ajuntaram os sátrapas, os prefeitos, os governadores, os juízes, os tesoureiros, os magistrados, os conselheiros e todos os oficiais das províncias, para a consagração da imagem que o rei Nabucodonosor tinha levantado; e estavam em pé diante da imagem que Nabucodonosor tinha levantado.

[3]Då samlades satraperna, guvernörerna och ståthållarna, rådgivarna, skattmästarna, domarna, uppsyningsmännen och alla andra makthavare i provinserna för att inviga statyn. När de nu stod framför statyn som Nebukadnessar hade rest

[4] Nisto, o arauto apregoava em alta voz: Ordena-se a vós outros, ó povos, nações e homens de todas as línguas:

[4]ropade en härold med hög röst: »Detta är befallningen till alla folk, nationer och språk:

[5] no momento em que ouvirdes o som da trombeta, do pífaro, da harpa, da cítara, do saltério, da gaita de foles e de toda sorte de música, vos prostrareis e adorareis a imagem de ouro que o rei Nabucodonosor levantou.

[5]i samma stund som ni hör ljudet av horn, pipa, cittra, luta, psaltare, säckpipa och andra instrument skall ni falla ner och tillbe den gyllene staty som kung Nebukadnessar har rest.

[6] Qualquer que se não prostrar e não a adorar será, no mesmo instante, lançado na fornalha de fogo ardente.

[6]Den som inte faller ner och tillber kommer genast att kastas i en brinnande ugn.«

[7] Portanto, quando todos os povos ouviram o som da trombeta, do pífaro, da harpa, da cítara, do saltério e de toda sorte de música, se prostraram os povos, nações e homens de todas as línguas e adoraram a imagem de ouro que o rei Nabucodonosor tinha levantado.

[7]Och så snart de hörde ljudet av horn, pipa, cittra, luta, psaltare, säckpipa och andra instrument, föll alla ner, alla folk, nationer och språk, och tillbad den gyllene staty som kung Nebukadnessar hade rest.

[8] Ora, no mesmo instante, se chegaram alguns homens caldeus e acusaram os judeus;

[8]Då trädde några stjärntydare fram och anklagade judarna.

[9] disseram ao rei Nabucodonosor: Ó rei, vive eternamente!

[9]De sade till kung Nebukadnessar: »Konung, må du länge leva!

[10] Tu, ó rei, baixaste um decreto pelo qual todo homem que ouvisse o som da trombeta, do pífaro, da harpa, da cítara, do saltério, da gaita de foles e de toda sorte de música se prostraria e adoraria a imagem de ouro;

[10]Du har utfärdat befallningen att var och en som hör ljudet av horn, pipa, cittra, luta, psaltare, säckpipa och andra instrument skall falla ner och tillbe den gyllene statyn

[11] e qualquer que não se prostrasse e não adorasse seria lançado na fornalha de fogo ardente.

[11]och att den som inte faller ner och tillber skall kastas i en brinnande ugn.

[12] Há uns homens judeus, que tu constituíste sobre os negócios da província da Babilônia: Sadraque, Mesaque e Abede-Nego; estes homens, ó rei, não fizeram caso de ti, a teus deuses não servem, nem adoram a imagem de ouro que levantaste.

[12]Nu finns det några judiska män som du har gett uppdraget att förvalta provinsen Babylon: Shadrak, Meshak och Aved-Nego. Dessa män bryr sig inte om din befallning, de dyrkar inte dina gudar och tillber inte den gyllene staty som du har rest.«

[13] Então, Nabucodonosor, irado e furioso, mandou chamar Sadraque, Mesaque e Abede-Nego. E trouxeram a estes homens perante o rei.

[13]Nebukadnessar blev rasande och befallde att man skulle hämta Shadrak, Meshak och Aved-Nego. Och männen fördes fram inför kungen.

[14] Falou Nabucodonosor e lhes disse: É verdade, ó Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, que vós não servis a meus deuses, nem adorais a imagem de ouro que levantei?

[14]Nebukadnessar frågade dem: »Shadrak, Meshak och Aved-Nego, är det sant att ni inte dyrkar mina gudar och inte tillber den gyllene staty som jag har rest?

[15] Agora, pois, estai dispostos e, quando ouvirdes o som da trombeta, do pífaro, da cítara, da harpa, do saltério, da gaita de foles, prostrai-vos e adorai a imagem que fiz; porém, se não a adorardes, sereis, no

[15]Alltså, är ni beredda att i samma stund som ni hör ljudet av horn, pipa, cittra, luta, psaltare, säckpipa och andra instrument falla ner och tillbe den staty som jag har låtit göra? Om ni vägrar att

mesmo instante, lançados na fornalha de fogo ardente. E quem é o deus que vos poderá livrar das minhas mãos?

tillbe kommer ni genast att kastas i en brinnande ugn. Vilken gud kan då rädda er ur mitt våld?«

[16] Responderam Sadraque, Mesaque e Abede-Nego ao rei: Ó Nabucodonosor, quanto a isto não necessitamos de te responder.

[16]Shadrak, Meshak och Aved-Nego sade till kung Nebukadnessar: »Vi behöver inte ge dig något svar.

[17] Se o nosso Deus, a quem servimos, quer livrar-nos, ele nos livrará da fornalha de fogo ardente e das tuas mãos, ó rei.

[17]Om den Gud som vi dyrkar kan rädda oss ur den brinnande ugnen och ur ditt våld, konung, så räddar han oss.

[18] Se não, fica sabendo, ó rei, que não serviremos a teus deuses, nem adoraremos a imagem de ouro que levantaste.

[18]Om inte, skall du veta att vi ändå aldrig kommer att dyrka dina gudar eller tillbe den gyllene staty som du har rest.”

[19] Então, Nabucodonosor se encheu de fúria e, transtornado o aspecto do seu rosto contra Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, ordenou que se acendesse a fornalha sete vezes mais do que se costumava.

[19]Då blev Nebukadnessar ursinnig på Shadrak, Meshak och Aved-Nego, och hans ansikte förvreds av raseri. Han gav order om att ugnen skulle göras sju gånger hetare än vanligt,

[20] Ordenou aos homens mais poderosos que estavam no seu exército que atassem a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego e os lançassem na fornalha de fogo ardente.

[20]och han befallde några kraftiga soldater att binda Shadrak, Meshak och Aved-Nego och kasta dem i den brinnande ugnen.

[21] Então, estes homens foram atados com os seus mantos, suas túnicas e chapéus e suas outras roupas e foram lançados na fornalha sobremaneira acesa.

[21]De bands och kastades i den brinnande ugnen med mantlar, byxor, mössor och övriga kläder på sig.

[22] Porque a palavra do rei era urgente e a fornalha estava sobremaneira acesa, as chamas do fogo mataram os homens que lançaram de cima para dentro a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego.

[22]Eftersom kungen hade gett denna stränga befallning och ugnen hade blivit så fruktansvärt het, dödade lågorna de män som förde upp Shadrak, Meshak och Aved-Nego.

[23] Estes três homens, Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, caíram atados dentro da fornalha sobremaneira acesa.

[23]De tre männen Shadrak, Meshak och Aved-Nego föll bundna ner i den brinnande ugnen.

[24] Então, o rei Nabucodonosor se espantou, e se levantou depressa, e disse aos seus conselheiros: Não lançamos nós três homens atados dentro do fogo? Responderam ao rei: É verdade, ó rei.

[24]Plötsligt reste sig kung Nebukadnessar alldeles bestört och frågade sina rådgivare: »Var det inte tre män vi kastade bundna i elden?« — »Jovisst, konung«, fick han till svar.

[25] Tornou ele e disse: Eu, porém, vejo quatro homens soltos, que andam passeando dentro do fogo, sem nenhum dano; e o aspecto do quarto é semelhante a um filho dos deuses.

[25]»Men nu«, sade han, »ser jag fyra män fritt gå omkring mitt i elden, helt oskadda, och den fjärde liknar ett gudaväsen.”

[26] Então, se chegou Nabucodonosor à porta da fornalha sobremaneira acesa, falou e disse: Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, servos do Deus Altíssimo, saí e vinde! Então, Sadraque, Mesaque e Abede-Nego saíram do meio do fogo.

[26]Så gick Nebukadnessar fram till öppningen på den brinnande ugnen och sade: »Shadrak, Meshak och Aved-Nego, ni som tjänar den högste Guden, kom ut!« Då steg Shadrak, Meshak och Aved-Nego ut ur elden.

[27] Ajuntaram-se os sátrapas, os prefeitos, os governadores e conselheiros do rei e viram que o fogo não teve poder algum sobre os corpos destes homens; nem foram chamuscados os cabelos da sua cabeça, nem os seus mantos se mudaram, nem cheiro de fogo passara sobre eles.

[27]Och satraperna, guvernörerna, ståthållarna och kungens rådgivare flockades kring männen och fick se att elden inte hade haft någon makt över deras kroppar: deras hår hade inte blivit avsvett, deras mantlar hade inte tagit skada och ingen brandlukt kunde kännas.

[28] Falou Nabucodonosor e disse: Bendito seja o Deus de Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, que enviou o seu anjo e livrou os seus servos, que confiaram nele, pois não quiseram cumprir a palavra do rei, preferindo entregar o seu corpo, a servirem e adorarem a qualquer outro deus, senão ao seu Deus.

[28]Då utbrast Nebukadnessar: »Välsignad är Shadraks, Meshaks och Aved-Negos Gud, han som har sänt sin ängel och räddat sina tjänare! De satte sin lit till honom, trotsade kungens befallning och vågade sina liv hellre än att dyrka eller tillbe någon annan gud än sin egen.

[29] Portanto, faço um decreto pelo qual todo povo, nação e língua que disser blasfêmia contra o Deus de Sadraque, Mesaque e Abede-Nego seja despedaçado,

[29]Jag utfärdar nu den befallningen att var och en, oavsett folk, nation och språk, som smädar Shadraks, Meshaks och Aved-Negos Gud, han skall huggas i stycken och

e as suas casas sejam feitas em monturo; porque não há outro deus que possa livrar como este.

hans hus skall bli en avskrädeshög. Ty det finns ingen annan gud som kan ge en sådan räddning.«

[30] Então, o rei fez prosperar a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego na província da Babilônia.

[30]Sedan gav kungen Shadrak, Meshak och Aved-Nego höga ämbeten i provinsen Babylon.

Daniel 4

A loucura de Nabucodonosor

Nebukadnessars dröm om världsträdet

[1] O rei Nabucodonosor a todos os povos, nações e homens de todas as línguas, que habitam em toda a terra: Paz vos seja multiplicada!

[31]Budskap från kung Nebukadnessar till alla folk, nationer och språk i hela världen: Fred och välgång!

[2] Pareceu-me bem fazer conhecidos os sinais e maravilhas que Deus, o Altíssimo, tem feito para comigo.

[32]Jag har funnit för gott att kungöra de tecken och de under som den högste Guden har låtit mig se.

[3] Quão grandes são os seus sinais, e quão poderosas, as suas maravilhas! O seu reino é reino sempiterno, e o seu domínio, de geração em geração.

[33]Väldiga är hans tecken, mäktiga hans under! Hans rike är ett evigt rike, hans välde varar från släkte till släkte.

Daniel 4

[4] Eu, Nabucodonosor, estava tranqüilo em minha casa e feliz no meu palácio.

[1]Jag, Nebukadnessar, var hemma i mitt palats, utan bekymmer och väl till freds.

[5] Tive um sonho, que me espantou; e, quando estava no meu leito, os pensamentos e as visões da minha cabeça me turbaram.

[2]Då hade jag en dröm som gjorde mig förskräckt; drömbilder och syner skrämde mig där jag låg på min bädd.

[6] Por isso, expedi um decreto, pelo qual fossem introduzidos à minha presença todos os sábios da Babilônia, para que me fizessem saber a interpretação do sonho.

[3]Jag gav befallning om att alla de visa i Babylon skulle föras till mig för att tyda drömmen,

[7] Então, entraram os magos, os encantadores, os caldeus e os feiticeiros, e lhes contei o sonho; mas não me fizeram saber a sua interpretação.

[4]och då kom spåmännen, besvärjarna, stjärntydarna och teckentydarna. Men fast jag berättade drömmen för dem kunde de inte säga mig vad den betydde.

[8] Por fim, se me apresentou Daniel, cujo nome é Beltessazar, segundo o nome do meu deus, e no qual há o espírito dos deuses santos; e eu lhe contei o sonho, dizendo:

[5]Sist kom Daniel in till mig, han som heter Belteshassar efter namnet på min gud och som är fylld av heliga gudars ande. Även för honom berättade jag drömmen:

[9] Beltessazar, chefe dos magos, eu sei que há em ti o espírito dos deuses santos, e nenhum mistério te é difícil; eis as visões do sonho que eu tive; dize-me a sua interpretação.

[6]»Belteshassar, min främste spåman, jag vet att i dig bor heliga gudars ande och att ingen hemlighet är för svår för dig — hör här vad jag såg i min dröm och säg vad det betyder.

[10] Eram assim as visões da minha cabeça quando eu estava no meu leito: eu estava olhando e vi uma árvore no meio da terra, cuja altura era grande;

[7]Där jag låg på min bädd såg jag ett träd mitt på jorden, och det var mycket högt.

[11] crescia a árvore e se tornava forte, de maneira que a sua altura chegava até ao céu; e era vista até aos confins da terra.

[8]Trädet växte sig stort och väldigt och nådde ända upp till himlen, så att det syntes till världens ände.

[12] A sua folhagem era formosa, e o seu fruto, abundante, e havia nela sustento para todos; debaixo dela os animais do campo achavam sombra, e as aves do céu faziam morada nos seus ramos, e todos os seres viventes se mantinham dela.

[9]Det hade ett praktfullt lövverk och bar så mycket frukt att det gav föda åt alla. Markens djur fann skugga under det, himlens fåglar byggde bo på dess grenar, och alla varelser hämtade sin näring därifrån.

[13] No meu sonho, quando eu estava no meu leito, vi um vigilante, um santo, que descia do céu,

[10]Där jag låg på min bädd såg jag i mina syner en helig väktare komma ner från himlen,

[14] clamando fortemente e dizendo: Derribai a árvore, cortai-lhe os ramos, derriçai-lhe as folhas, espalhai o seu fruto; afugentem-se os animais de debaixo dela e as aves, dos seus ramos.

[11]och han ropade med hög röst: Hugg ner trädet och skär av grenarna, riv undan lövverket och kasta bort frukten, så att djuren flyr bort ur trädets skugga och fåglarna från dess grenar!

[15] Mas a cepa, com as raízes, deixai na terra, atada com cadeias de ferro e de bronze, na erva do campo. Seja ela

[12]Men lämna stubben kvar, med en kedja av järn och koppar, i gräset på marken. Han skall fuktas av himlens dagg och dela

molhada do orvalho do céu, e a sua porção seja, com os animais, a erva da terra.

djurens lott bland det som växer på jorden.

[16] Mude-se-lhe o coração, para que não seja mais coração de homem, e lhe seja dado coração de animal; e passem sobre ela sete tempos.

[13]Han skall förvandlas: han skall få ett djurs sinne i stället för en människas, och så skall sju tider förgå.

[17] Esta sentença é por decreto dos vigilantes, e esta ordem, por mandado dos santos; a fim de que conheçam os viventes que o Altíssimo tem domínio sobre o reino dos homens; e o dá a quem quer e até ao mais humilde dos homens constitui sobre eles.

[14]Denna dom är avkunnad av väktarna och detta rådslut uttalat av de heliga, för att de som lever skall inse att den Högste råder över människors riken och att han ger dem åt vem han vill och upphöjer den ringaste bland människor till härskare.

[18] Isto vi eu, rei Nabucodonosor, em sonhos. Tu, pois, ó Beltessazar, dize a interpretação, porquanto todos os sábios do meu reino não me puderam fazer saber a interpretação, mas tu podes; pois há em ti o espírito dos deuses santos.

[15]Denna dröm hade jag, kung Nebukadnessar. Säg mig nu, Belteshassar, vad den betyder! Ingen av de visa i mitt rike kan ge mig tydningen, men du kan, eftersom du är fylld av heliga gudars ande.«

[19] Então, Daniel, cujo nome era Beltessazar, esteve atônito por algum tempo, e os seus pensamentos o turbavam. Então, lhe falou o rei e disse: Beltessazar, não te perturbe o sonho, nem a sua interpretação. Respondeu Beltessazar e disse: SENHOR meu, o sonho seja contra os que te têm ódio, e a sua interpretação, para os teus inimigos.

[16]Daniel, som kallades Belteshassar, stod då ett ögonblick gripen av förvirring och skrämd av sina tankar. Men kungen sade: »Belteshassar, låt inte drömmen och uttydningen skrämma dig.« Belteshassar svarade: »Herre, om drömmen ändå hade gällt dina motståndare och uttydningen dina fiender!

[20] A árvore que viste, que cresceu e se tornou forte, cuja altura chegou até ao céu, e que foi vista por toda a terra,

[17]Det träd som du såg växa sig stort och väldigt och nå ända upp till himlen, så att det var synligt över hela världen,

[21] cuja folhagem era formosa, e o seu fruto, abundante, e em que para todos havia sustento, debaixo da qual os animais

[18]och som hade ett praktfullt lövverk och bar mycket frukt, så att det hade föda åt alla, och under vilket markens djur bodde

do campo achavam sombra, e em cujos ramos as aves do céu faziam morada,

[22] és tu, ó rei, que cresceste e vieste a ser forte; a tua grandeza cresceu e chega até ao céu, e o teu domínio, até à extremidade da terra.

[23] Quanto ao que viu o rei, um vigilante, um santo, que descia do céu e que dizia: Cortai a árvore e destruí-a, mas a cepa com as raízes deixai na terra, atada com cadeias de ferro e de bronze, na erva do campo; seja ela molhada do orvalho do céu, e a sua porção seja com os animais do campo, até que passem sobre ela sete tempos,

[24] esta é a interpretação, ó rei, e este é o decreto do Altíssimo, que virá contra o rei, meu senhor:

[25] serás expulso de entre os homens, e a tua morada será com os animais do campo, e dar-te-ão a comer ervas como aos bois, e serás molhado do orvalho do céu; e passar-se-ão sete tempos por cima de ti, até que conheças que o Altíssimo tem domínio sobre o reino dos homens e o dá a quem quer.

[26] Quanto ao que foi dito, que se deixasse a cepa da árvore com as suas raízes, o teu reino tornará a ser teu, depois que tiveres conhecido que o céu domina.

[27] Portanto, ó rei, aceita o meu conselho e põe termo, pela justiça, em teus pecados e em tuas iniqüidades, usando de misericórdia para com os pobres; e talvez se prolongue a tua tranqüilidade.

och på vars grenar himlens fåglar byggde bo —

[19]det är du, konung, du som har vuxit dig stor och väldig, vars storhet har tilltagit och nått ända upp till himlen och vars välde sträcker sig till världens ände.

[20]Att du såg en helig väktare som kom ner från himlen och sade: Hugg ner trädet och förstör det, men lämna stubben kvar, med en kedja av järn och koppar, i gräset på marken, så att han fuktas av himlens dagg och får dela lott med markens djur, till dess att sju tider förgått —

[21]konung, det skall tydas så, och det är den Högstes beslut som har drabbat min herre och konung:

[22]Du kommer att fördrivas ur människors krets, och du skall bo bland markens djur, få gräs att äta som oxarna och fuktas av himlens dagg; så skall sju tider förgå, till dess du inser att den Högste råder över människors riken och att han ger dem åt vem han vill.

[23]Befallningen att stubben skulle lämnas kvar betyder att du får behålla ditt rike när du inser att det är himlen som har makten.

[24]Konung, följ mitt råd: utplåna din synd genom att göra gott och din skuld genom barmhärtighet mot de fattiga, så kan din lycka bestå.«

[28] Todas estas coisas sobrevieram ao rei Nabucodonosor.

[29] Ao cabo de doze meses, passeando sobre o palácio real da cidade de Babilônia,

[30] falou o rei e disse: Não é esta a grande Babilônia que eu edifiquei para a casa real, com o meu grandioso poder e para glória da minha majestade?

[31] Falava ainda o rei quando desceu uma voz do céu: A ti se diz, ó rei Nabucodonosor: Já passou de ti o reino.

[32] Serás expulso de entre os homens, e a tua morada será com os animais do campo; e far-te-ão comer ervas como os bois, e passar-se-ão sete tempos por cima de ti, até que aprendas que o Altíssimo tem domínio sobre o reino dos homens e o dá a quem quer.

[33] No mesmo instante, se cumpriu a palavra sobre Nabucodonosor; e foi expulso de entre os homens e passou a comer erva como os bois, o seu corpo foi molhado do orvalho do céu, até que lhe cresceram os cabelos como as penas da águia, e as suas unhas, como as das aves.

[34] Mas ao fim daqueles dias, eu, Nabucodonosor, levantei os olhos ao céu, tornou-me a vir o entendimento, e eu bendisse o Altíssimo, e louvei, e glorifiquei ao que vive para sempre, cujo domínio é sempiterno, e cujo reino é de geração em geração.

[25]Allt detta drabbade kung Nebukadnessar.

[26]Tolv månader senare, då kungen en gång gick omkring på taket till sitt palats i Babylon,

[27]utbrast han: »Detta är det stora Babylon, som jag själv har byggt till en kunglig huvudstad med min egen kraft, till min egen ära!«

[28]Medan orden ännu var på kungens läppar kom en röst från himlen: »Konung Nebukadnessar, du skall veta: ditt rike har tagits ifrån dig!

[29]Du kommer att fördrivas ur människors krets, och du skall bo bland markens djur och få gräs att äta som oxarna; så skall sju tider förgå, till dess du inser att den Högste råder över människors riken och att han ger dem åt vem han vill.«

[30]I samma ögonblick gick orden i uppfyllelse: Nebukadnessar fördrevs ur människors krets, han åt gräs som oxarna och hans kropp fuktades av himlens dagg, tills håret var som örnens fjädrar och naglarna som fågelklor.

[31]Men när den fastställda tiden hade gått såg jag, Nebukadnessar, upp mot himlen och fick mitt förstånd tillbaka; då prisade jag den Högste, jag lovade och ärade honom som lever i evighet. Hans välde är ett evigt välde, hans rike varar från släkte till släkte.

[35] Todos os moradores da terra são por ele reputados em nada; e, segundo a sua vontade, ele opera com o exército do céu e os moradores da terra; não há quem lhe possa deter a mão, nem lhe dizer: Que fazes?

[32]Alla på jorden är att räkna för intet, och han gör som han vill med himlens här. Ingen kan hindra honom och fråga: Vad är det du gör?

[36] Tão logo me tornou a vir o entendimento, também, para a dignidade do meu reino, tornou-me a vir a minha majestade e o meu resplendor; buscaram-me os meus conselheiros e os meus grandes; fui restabelecido no meu reino, e a mim se me ajuntou extraordinária grandeza.

[33]I samma stund som jag fick mitt förstånd tillbaka återfick jag också min härlighet och glans, till ära för mitt rike. Mina rådgivare och mina stormän uppsökte mig, och jag blev åter insatt som kung i mitt rike och blev ännu mäktigare än förut.

[37] Agora, pois, eu, Nabucodonosor, louvo, exalço e glorifico ao Rei do céu, porque todas as suas obras são verdadeiras, e os seus caminhos, justos, e pode humilhar aos que andam na soberba.

[34]Nu vill jag, Nebukadnessar, prisa, upphöja och förhärliga himlens konung, ty allt han gör är rätt och rättvist, och de högmodiga har han makt att kväsa.

Daniel 5

A escritura na parede

[1] O rei Belsazar deu um grande banquete a mil dos seus grandes e bebeu vinho na presença dos mil.

[2] Enquanto Belsazar bebia e apreciava o vinho, mandou trazer os utensílios de ouro e de prata que Nabucodonosor, seu pai, tirara do templo, que estava em Jerusalém, para que neles bebessem o rei e os seus grandes, as suas mulheres e concubinas.

[3] Então, trouxeram os utensílios de ouro, que foram tirados do templo da Casa de Deus que estava em Jerusalém, e beberam

Daniel 5

Belshassars gästabud och den gåtfulla skriften

[1]Kung Belshassar gav ett stort gästabud för sina tusen stormän och drack vin med dem.

[2]Under dryckeslaget befallde Belshassar att man skulle hämta de kärl av guld och silver som hans far Nebukadnessar hade fört bort från templet i Jerusalem; han själv och hans stormän, hans gemåler och konkubiner skulle dricka ur dem.

[3]Då hämtade man guldkärlen och silverkärlen som förts bort från templet i Jerusalem, och kungen och hans stormän, gemåler och konkubiner drack ur dem,

neles o rei, os seus grandes e as suas mulheres e concubinas.

4 Beberam o vinho e deram louvores aos deuses de ouro, de prata, de bronze, de ferro, de madeira e de pedra.

4och medan de drack vinet prisade de sina gudar av guld och silver, koppar och järn, trä och sten.

5 No mesmo instante, apareceram uns dedos de mão de homem e escreviam, defronte do candeeiro, na caiadura da parede do palácio real; e o rei via os dedos que estavam escrevendo.

5Plötsligt syntes fingrarna av en människohand som skrev på kungapalatsets vitkalkade vägg, invid lampstället. Kungen följde med blicken handen som skrev;

6 Então, se mudou o semblante do rei, e os seus pensamentos o turbaram; as juntas dos seus lombos se relaxaram, e os seus joelhos batiam um no outro.

6han bleknade, fylld av onda aningar, han miste all kraft och benen skakade.

7 O rei ordenou, em voz alta, que se introduzissem os encantadores, os caldeus e os feiticeiros; falou o rei e disse aos sábios da Babilônia: Qualquer que ler esta escritura e me declarar a sua interpretação será vestido de púrpura, trará uma cadeia de ouro ao pescoço e será o terceiro no meu reino.

7Han ropade att man skulle hämta in besvärjarna, stjärntydarna och teckentydarna. Och kungen sade till de visa i Babylon: »Den som kan läsa denna skrift och tyda den för mig skall kläs i purpur, få en gyllene kedja om halsen och bli den tredje i riket.«

8 Então, entraram todos os sábios do rei; mas não puderam ler a escritura, nem fazer saber ao rei a sua interpretação.

8Så kom kungens alla visa dit, men de kunde inte läsa skriften och inte tyda den för honom.

9 Com isto, se perturbou muito o rei Belsazar, e mudou-se-lhe o semblante; e os seus grandes estavam sobressaltados.

9Då stod kung Belshassar där skräckslagen och blek, och hans stormän var förvirrade.

10 A rainha-mãe, por causa do que havia acontecido ao rei e aos seus grandes, entrou na casa do banquete e disse: Ó rei, vive eternamente! Não te turbem os teus pensamentos, nem se mude o teu semblante.

10Änkedrottningen, som hade hört kungen och stormännen, trädde in i festsalen. Hon sade: »Konung, må du länge leva! Du behöver inte vara så förskräckt och blek.

[11] Há no teu reino um homem que tem o espírito dos deuses santos; nos dias de teu pai, se achou nele luz, e inteligência, e sabedoria como a sabedoria dos deuses; teu pai, o rei Nabucodonosor, sim, teu pai, ó rei, o constituiu chefe dos magos, dos encantadores, dos caldeus e dos feiticeiros,

[11]Det finns i ditt rike en man som har heliga gudars ande i sig; på din fars tid gav han prov på djup insikt och en vishet lik gudarnas. Din far, kung Nebukadnessar, gjorde honom till ledare för spåmännen, besvärjarna, stjärntydarna och teckentydarna,

[12] porquanto espírito excelente, conhecimento e inteligência, interpretação de sonhos, declaração de enigmas e solução de casos difíceis se acharam neste Daniel, a quem o rei pusera o nome de Beltessazar; chame-se, pois, a Daniel, e ele dará a interpretação.

[12]eftersom denne Daniel, som kungen gav namnet Belteshassar, var känd som en man med utomordentlig begåvning, mångsidiga kunskaper och förmåga att förklara drömmar, tyda gåtor och lösa svåra problem. Honom bör du tillkalla nu: han kommer att ge dig uttydningen!«

[13] Então, Daniel foi introduzido à presença do rei. Falou o rei e disse a Daniel: És tu aquele Daniel, dos cativos de Judá, que o rei, meu pai, trouxe de Judá?

[13]Daniel hämtades till kungen, och denne sade: »Du är alltså Daniel, en av de fångna judarna som min far kungen lät föra bort från Juda?

[14] Tenho ouvido dizer a teu respeito que o espírito dos deuses está em ti, e que em ti se acham luz, inteligência e excelente sabedoria.

[14]Jag har hört sägas att du har gudomlig ande i dig och har gett prov på djupa insikter och stor vishet.

[15] Acabam de ser introduzidos à minha presença os sábios e os encantadores, para lerem esta escritura e me fazerem saber a sua interpretação; mas não puderam dar a interpretação destas palavras.

[15]Nu har jag de visa och besvärjarna här hos mig för att läsa denna skrift och tyda den, men de kan inte ge mig någon förklaring.

[16] Eu, porém, tenho ouvido dizer de ti que podes dar interpretações e solucionar casos difíceis; agora, se puderes ler esta escritura e fazer-me saber a sua interpretação, serás vestido de púrpura, terás cadeia de ouro ao pescoço e serás o terceiro no meu reino.

[16]Jag har hört att du kan ge tydningar och lösa svåra problem. Om du nu kan läsa skriften och säga mig vad den betyder skall du kläs i purpur, få en gyllene kedja om halsen och bli den tredje i riket.«

[17] Então, respondeu Daniel e disse na presença do rei: Os teus presentes fiquem contigo, e dá os teus prêmios a outrem; todavia, lerei ao rei a escritura e lhe farei saber a interpretação.

[17]Då svarade Daniel: »Behåll dina gåvor, belöningar kan du ge åt andra. Men skriften skall jag läsa och uttydningen skall jag ge dig.

[18] Ó rei! Deus, o Altíssimo, deu a Nabucodonosor, teu pai, o reino e grandeza, glória e majestade.

[18]Konung, den högste Guden gav din far Nebukadnessar riket och storheten, äran och härligheten.

[19] Por causa da grandeza que lhe deu, povos, nações e homens de todas as línguas tremiam e temiam diante dele; matava a quem queria e a quem queria deixava com vida; a quem queria exaltava e a quem queria abatia.

[19]Så väldig blev den storhet han fick att människor av alla folk, nationer och språk skälvde av fruktan inför honom: vem han ville lät han döda och vem han ville lät han leva, vem han ville upphöjde han och vem han ville förnedrade han.

[20] Quando, porém, o seu coração se elevou, e o seu espírito se tornou soberbo e arrogante, foi derribado do seu trono real, e passou dele a sua glória.

[20]Men när han blev övermodig, styvnackad och förmäten störtades han från kungatronen och berövades sin ära.

[21] Foi expulso dentre os filhos dos homens, o seu coração foi feito semelhante ao dos animais, e a sua morada foi com os jumentos monteses; deram-lhe a comer erva como aos bois, e do orvalho do céu foi molhado o seu corpo, até que conheceu que Deus, o Altíssimo, tem domínio sobre o reino dos homens e a quem quer constitui sobre ele.

[21]Han fördrevs ur människors krets, han förvandlades och blev som ett djur: han bodde bland vildåsnorna och levde av gräs som oxarna och hans kropp fuktades av himlens dagg, till dess han insåg att den högste Guden råder över människors riken och sätter vem han vill att härska över dem.

[22] Tu, Belsazar, que és seu filho, não humilhaste o teu coração, ainda que sabias tudo isto.

[22]Men du, Belshassar, som är hans son, du har inte blivit ödmjuk, fast du vet allt detta.

[23] E te levantaste contra o SENHOR do céu, pois foram trazidos os utensílios da casa dele perante ti, e tu, e os teus grandes, e as tuas mulheres, e as tuas concubinas bebestes vinho neles; além

[23]Du har satt dig upp mot himlens herre, och du har låtit hämta kärlen från hans tempel. Du själv och dina stormän, dina gemåler och konkubiner har druckit vin ur dem och prisat era gudar av silver och

disso, deste louvores aos deuses de prata, de ouro, de bronze, de ferro, de madeira e de pedra, que não vêem, não ouvem, nem sabem; mas a Deus, em cuja mão está a tua vida e todos os teus caminhos, a ele não glorificaste.

guld, av koppar och järn, av trä och sten — gudar som ingenting ser och ingenting hör och ingenting förstår. Men du har inte ärat den Gud som har ditt liv och ditt öde i sin makt.

24 Então, da parte dele foi enviada aquela mão que traçou esta escritura.

24Det var han som sände denna hand och lät den skriva denna skrift.

25 Esta, pois, é a escritura que se traçou: MENE, MENE, TEQUEL e PARSIM.

25Skriften lyder: *Mene mene tekel u-farsin*.

26 Esta é a interpretação daquilo: MENE: Contou Deus o teu reino e deu cabo dele.

26Och så skall orden tydas: *Mene* — Gud har räknat ditt rikes dagar och gjort slut på det.

27 TEQUEL: Pesado foste na balança e achado em falta.

27*Tekel* — du är vägd på en våg och befunnen för lätt.

28 PERES: Dividido foi o teu reino e dado aos medos e aos persas.

28*Peres* — ditt rike har delats och givits åt meder och perser.«

29 Então, mandou Belsazar que vestissem Daniel de púrpura, e lhe pusessem cadeia de ouro ao pescoço, e proclamassem que passaria a ser o terceiro no governo do seu reino.

29Då befallde Belshassar att Daniel skulle kläs i purpur, få en gyllene kedja om halsen och utropas till den tredje i riket.

30 Naquela mesma noite, foi morto Belsazar, rei dos caldeus.

30Samma natt mördades Belshassar, kaldeernas kung,

31 E Dario, o medo, com cerca de sessenta e dois anos, se apoderou do reino.

31och medern Dareios övertog riket, sextiotvå år gammal.

Daniel 6

Daniel na cova dos leões

1 Pareceu bem a Dario constituir sobre o reino a cento e vinte sátrapas, que estivessem por todo o reino;

2 e sobre eles, três presidentes, dos quais Daniel era um, aos quais estes sátrapas

Daniel 6

Daniel i lejongropen

1Dareios hade beslutat att förordna 120 satraper, fördelade över hela riket.

2De skulle ha tre ministrar över sig, bland dem Daniel, för vilka satraperna skulle

dessem conta, para que o rei não sofresse dano.

[3] Então, o mesmo Daniel se distinguiu destes presidentes e sátrapas, porque nele havia um espírito excelente; e o rei pensava em estabelecê-lo sobre todo o reino.

[4] Então, os presidentes e os sátrapas procuravam ocasião para acusar a Daniel a respeito do reino; mas não puderam achá-la, nem culpa alguma; porque ele era fiel, e não se achava nele nenhum erro nem culpa.

[5] Disseram, pois, estes homens: Nunca acharemos ocasião alguma para acusar a este Daniel, se não a procurarmos contra ele na lei do seu Deus.

[6] Então, estes presidentes e sátrapas foram juntos ao rei e lhe disseram: Ó rei Dario, vive eternamente!

[7] Todos os presidentes do reino, os prefeitos e sátrapas, conselheiros e governadores concordaram em que o rei estabeleça um decreto e faça firme o interdito que todo homem que, por espaço de trinta dias, fizer petição a qualquer deus ou a qualquer homem e não a ti, ó rei, seja lançado na cova dos leões.

[8] Agora, pois, ó rei, sanciona o interdito e assina a escritura, para que não seja mudada, segundo a lei dos medos e dos persas, que se não pode revogar.

[9] Por esta causa, o rei Dario assinou a escritura e o interdito.

avlägga räkenskap så att kungen inte led någon förlust.

[3]Daniel med sin rika begåvning överglänste både ministrar och satraper, och kungen planerade att sätta honom i spetsen för hela riket.

[4]Då försökte ministrarna och satraperna finna något ämbetsbrott att anklaga honom för men lyckades inte: Daniel var så pålitlig att man inte kunde beslå honom med minsta fel eller oegentlighet.

[5]Männen sade då: »Vi kommer aldrig att hitta någon anklagelsepunkt mot denne Daniel — om vi nu inte kan komma på något som rör hans religion.«

[6]Alltså begav sig ministrarna och satraperna i samlad trupp till kungen och sade till honom: »Konung Dareios, må du länge leva!

[7]Rikets alla ministrar, guvernörer, satraper, rådgivare och ståthållare har rådslagit och kommit överens om att en kunglig förordning bör utfärdas och följande påbud träda i kraft: Den som under de närmaste trettio dagarna ber en bön till någon gud eller människa utom till dig, konung, skall kastas i lejongropen.

[8]Kungör nu detta påbud, konung, och utfärda en förordning, som inte kan återkallas enligt Mediens och Persiens orubbliga lag.«

[9]Kung Dareios gjorde så: han utfärdade en förordning med detta påbud.

10 Daniel, pois, quando soube que a escritura estava assinada, entrou em sua casa e, em cima, no seu quarto, onde havia janelas abertas do lado de Jerusalém, três vezes por dia, se punha de joelhos, e orava, e dava graças, diante do seu Deus, como costumava fazer.

10När Daniel fick veta att en sådan förordning hade utfärdats gick han hem. Fönstren på övervåningen vette mot Jerusalem, och där föll han tre gånger om dagen på knä och bad och tackade sin Gud, som han alltid hade gjort.

11 Então, aqueles homens foram juntos, e, tendo achado a Daniel a orar e a suplicar, diante do seu Deus,

11Männen begav sig gemensamt dit och fann Daniel i färd med att be och att åkalla sin Gud.

12 se apresentaram ao rei, e, a respeito do interdito real, lhe disseram: Não assinaste um interdito que, por espaço de trinta dias, todo homem que fizesse petição a qualquer deus ou a qualquer homem e não a ti, ó rei, fosse lançado na cova dos leões? Respondeu o rei e disse: Esta palavra é certa, segundo a lei dos medos e dos persas, que se não pode revogar.

12De gick då till kungen och sade, med hänvisning till den kungliga förordningen: »Har du inte utfärdat ett påbud att den som under de närmaste trettio dagarna ber till någon gud eller människa utom till dig, konung, skall kastas i lejongropen?« Kungen svarade: »Det står fast, enligt Mediens och Persiens orubbliga lag.«

13 Então, responderam e disseram ao rei: Esse Daniel, que é dos exilados de Judá, não faz caso de ti, ó rei, nem do interdito que assinaste; antes, três vezes por dia, faz a sua oração.

13Då berättade de för kungen: »Daniel, en av de fångna judarna, bryr sig varken om dig eller om det påbud som du har utfärdat utan förrättar sin bön tre gånger om dagen.«

14 Tendo o rei ouvido estas coisas, ficou muito penalizado e determinou consigo mesmo livrar a Daniel; e, até ao pôr-do-sol, se empenhou por salvá-lo.

14När kungen fick höra detta gjorde det honom mycket ont, och han föresatte sig att rädda Daniel; ända till solnedgången försökte han finna en utväg att hjälpa honom.

15 Então, aqueles homens foram juntos ao rei e lhe disseram: Sabe, ó rei, que é lei dos medos e dos persas que nenhum interdito ou decreto que o rei sancione se pode mudar.

15Då gick männen än en gång gemensamt till kungen och sade: »Konung, betänk att enligt medisk och persisk lag är alla påbud och förordningar som kungen utfärdar oåterkalleliga.«

[16] Então, o rei ordenou que trouxessem a Daniel e o lançassem na cova dos leões. Disse o rei a Daniel: O teu Deus, a quem tu continuamente serves, que ele te livre.

[17] Foi trazida uma pedra e posta sobre a boca da cova; selou-a o rei com o seu próprio anel e com o dos seus grandes, para que nada se mudasse a respeito de Daniel.

[18] Então, o rei se dirigiu para o seu palácio, passou a noite em jejum e não deixou trazer à sua presença instrumentos de música; e fugiu dele o sono.

[19] Pela manhã, ao romper do dia, levantou-se o rei e foi com pressa à cova dos leões.

[20] Chegando-se ele à cova, chamou por Daniel com voz triste; disse o rei a Daniel: Daniel, servo do Deus vivo! Dar-se-ia o caso que o teu Deus, a quem tu continuamente serves, tenha podido livrar-te dos leões?

[21] Então, Daniel falou ao rei: Ó rei, vive eternamente!

[22] O meu Deus enviou o seu anjo e fechou a boca aos leões, para que não me fizessem dano, porque foi achada em mim inocência diante dele; também contra ti, ó rei, não cometi delito algum.

[23] Então, o rei se alegrou sobremaneira e mandou tirar a Daniel da cova; assim, foi tirado Daniel da cova, e nenhum dano se achou nele, porque crera no seu Deus.

[16]På kungens befallning hämtades nu Daniel och kastades i lejongropen. Kungen sade till honom: »Den gud som du ständigt dyrkar må rädda dig!«

[17]Sedan drog man fram en sten och lade den över gropens öppning, och kungen förseglade den med sitt eget och sina stormäns sigill, så att ingenting skulle kunna ändras i Daniels sak.

[18]Kungen gick tillbaka till sitt palats. Han fastade hela natten, ville inte ha någon kvinna och låg sömnlös.

[19]Tidigt i gryningen steg han upp och skyndade sig till lejongropen.

[20]Då han närmade sig gropen ropade han på Daniel med ängslan i rösten: »Daniel, du den levande Gudens tjänare! Har den gud som du ständigt dyrkar kunnat rädda dig från lejonen?«

[21]Då hörde kungen Daniels röst: »Konung, må du länge leva!

[22]Min Gud har sänt sin ängel. Han stängde till gapet på lejonen och de gjorde mig ingen skada. Jag har befunnits vara oskyldig inför Gud, och jag har inte heller gjort något ont mot dig, konung.«

[23]Kungen blev mycket glad och befallde att Daniel skulle hämtas upp ur gropen. När han hade kommit upp kunde man inte upptäcka någon skada på honom: han hade litat på sin Gud.

[24] Ordenou o rei, e foram trazidos aqueles homens que tinham acusado a Daniel, e foram lançados na cova dos leões, eles, seus filhos e suas mulheres; e ainda não tinham chegado ao fundo da cova, e já os leões se apoderaram deles, e lhes esmigalharam todos os ossos.

[25] Então, o rei Dario escreveu aos povos, nações e homens de todas as línguas que habitam em toda a terra: Paz vos seja multiplicada!

[26] Faço um decreto pelo qual, em todo o domínio do meu reino, os homens tremam e temam perante o Deus de Daniel, porque ele é o Deus vivo e que permanece para sempre; o seu reino não será destruído, e o seu domínio não terá fim.

[27] Ele livra, e salva, e faz sinais e maravilhas no céu e na terra; foi ele quem livrou a Daniel do poder dos leões.

[28] Daniel, pois, prosperou no reinado de Dario e no reinado de Ciro, o persa.

[24]På kungens order lät man sedan hämta de män som hade angett Daniel och kastade dem med barn och hustrur i lejongropen. Innan de hade nått gropens botten störtade sig lejonen över dem och slet dem i stycken.

[25]Kung Dareios utfärdade en skrivelse ställd till alla folk, nationer och språk i hela världen: »Fred och välgång!

[26]Jag befaller att Daniels gud skall vördas och fruktas så långt som mitt välde når: Han är den levande Guden, han som evigt förblir. Hans rike går aldrig under. Hans makt har inget slut.

[27]Han räddar och befriar, han gör tecken och under i himlen och på jorden: Daniel har han räddat från lejonen.«

[28]Daniel hade stor framgång under hela Dareios regering, liksom under persern Kyros.

Daniel 7

O sonho sobre os quatro animais

[1] No primeiro ano de Belsazar, rei da Babilônia, teve Daniel um sonho e visões ante seus olhos, quando estava no seu leito; escreveu logo o sonho e relatou a suma de todas as coisas.

[2] Falou Daniel e disse: Eu estava olhando, durante a minha visão da noite, e eis que os quatro ventos do céu agitavam o mar Grande.

Daniel 7

Daniels första syn: de fyra djuren och människan

[1]Under Belshassars första år som kung i Babylonien hade Daniel en dröm, och han såg syner där han låg på sin bädd. Drömmen skrev han senare ner. Här börjar hans skildring.

[2]I en syn om natten såg jag, Daniel, hur himlens fyra vindar rörde upp det väldiga havet.

[3] Quatro animais, grandes, diferentes uns dos outros, subiam do mar.

[4] O primeiro era como leão e tinha asas de águia; enquanto eu olhava, foram-lhe arrancadas as asas, foi levantado da terra e posto em dois pés, como homem; e lhe foi dada mente de homem.

[5] Continuei olhando, e eis aqui o segundo animal, semelhante a um urso, o qual se levantou sobre um dos seus lados; na boca, entre os dentes, trazia três costelas; e lhe diziam: Levanta-te, devora muita carne.

[6] Depois disto, continuei olhando, e eis aqui outro, semelhante a um leopardo, e tinha nas costas quatro asas de ave; tinha também este animal quatro cabeças, e foi-lhe dado domínio.

[7] Depois disto, eu continuava olhando nas visões da noite, e eis aqui o quarto animal, terrível, espantoso e sobremodo forte, o qual tinha grandes dentes de ferro; ele devorava, e fazia em pedaços, e pisava aos pés o que sobejava; era diferente de todos os animais que apareceram antes dele e tinha dez chifres.

[8] Estando eu a observar os chifres, eis que entre eles subiu outro pequeno, diante do qual três dos primeiros chifres foram arrancados; e eis que neste chifre havia olhos, como os de homem, e uma boca que falava com insolência.

[9] Continuei olhando, até que foram postos uns tronos, e o Ancião de Dias se assentou; sua veste era branca como a neve, e os cabelos da cabeça, como a pura lã; o seu

[3]Och fyra stora djur steg upp ur havet, alla olika.

[4]Det första var som ett lejon men hade örnvingar. Medan jag betraktade det slets vingarna av, och djuret restes upp från marken, ställdes på två ben som en människa och fick en människas förstånd.

[5]Jag såg ett djur till, det andra. Det var likt en björn och reste sig till hälften; det hade tre revben i gapet, mellan tänderna, och man manade på det: »Upp nu och sluka mycket kött!”

[6]Sedan såg jag ännu ett djur. Det var som en leopard, och det hade fyra fågelvingar på ryggen; det hade fyra huvuden och gavs makt att härska.

[7]I synerna om natten såg jag därefter ett fjärde djur. Det var fruktansvärt, skräckinjagande och omåttligt starkt. Det hade stora tänder av järn. Det slukade och krossade, och allt som blev kvar trampade det under fötterna. Det liknade inte de andra djuren, och det hade tio horn.

[8]Medan jag betraktade hornen sköt det mellan dem upp ett litet horn, som fick tre av de ursprungliga hornen att lossna. Det hade ögon som en människa och en mun som talade stora ord.

[9]Sedan såg jag tronstolar sättas fram och en uråldrig man slå sig ner. Hans kläder var snövita, och håret på hans huvud var

trono eram chamas de fogo, e suas rodas eram fogo ardente.

10 Um rio de fogo manava e saía de diante dele; milhares de milhares o serviam, e miríades de miríades estavam diante dele; assentou-se o tribunal, e se abriram os livros.

11 Então, estive olhando, por causa da voz das insolentes palavras que o chifre proferia; estive olhando e vi que o animal foi morto, e o seu corpo desfeito e entregue para ser queimado.

12 Quanto aos outros animais, foi-lhes tirado o domínio; todavia, foi-lhes dada prolongação de vida por um prazo e um tempo.

13 Eu estava olhando nas minhas visões da noite, e eis que vinha com as nuvens do céu um como o Filho do Homem, e dirigiu-se ao Ancião de Dias, e o fizeram chegar até ele.

14 Foi-lhe dado domínio, e glória, e o reino, para que os povos, nações e homens de todas as línguas o servissem; o seu domínio é domínio eterno, que não passará, e o seu reino jamais será destruído.

15 Quanto a mim, Daniel, o meu espírito foi alarmado dentro de mim, e as visões da minha cabeça me perturbaram.

16 Cheguei-me a um dos que estavam perto e lhe pedi a verdade acerca de tudo isto. Assim, ele me disse e me fez saber a interpretação das coisas:

som ren ull. Hans tron var eldslågor och hjulen därunder flammande eld.

10En ström av eld flöt fram från platsen där han satt. Tusen och åter tusen betjänade honom, tiotusen och åter tiotusen stod där inför honom. Så tog domare plats och böcker öppnades.

11Jag såg sedan hur djuret blev dödat på grund av de stora ord som hornet talade; kroppen brändes upp och förintades.

12Och de andra djuren berövades sin makt men fick fortsätta att leva intill fastställd tid och stund.

13Jag såg vidare i synerna om natten hur en som liknade en människa kom med himlens skyar; han nalkades den uråldrige och fördes fram inför honom.

14Åt honom gavs makt, ära och herravälde, så att människor av alla folk, nationer och språk skulle tjäna honom. Hans välde är evigt, det skall aldrig upphöra, och hans rike skall aldrig gå under.

15Jag, Daniel, blev skakad i djupet av min själ och skrämd av synerna jag såg.

16Jag gick då fram till en av dem som stod där och bad att få klarhet om allt detta, och han svarade mig och förklarade vad det betydde:

[17] Estes grandes animais, que são quatro, são quatro reis que se levantarão da terra.

[17]»Dessa stora djur, fyra till antalet, betecknar fyra kungar som träder fram på jorden.

[18] Mas os santos do Altíssimo receberão o reino e o possuirão para todo o sempre, de eternidade em eternidade.

[18]Därefter skall den Högstes heliga få riket och besitta det för evigt, ja, i evigheters evigheter.«

[19] Então, tive desejo de conhecer a verdade a respeito do quarto animal, que era diferente de todos os outros, muito terrível, cujos dentes eram de ferro, cujas unhas eram de bronze, que devorava, fazia em pedaços e pisava aos pés o que sobejava;

[19]Jag ville sedan få klarhet om det fjärde djuret, det som var olikt alla de andra, övermåttan skräckinjagande, med tänder av järn och klor av koppar, det som slukade och krossade och trampade under fötterna allt som blev kvar.

[20] e também a respeito dos dez chifres que tinha na cabeça e do outro que subiu, diante do qual caíram três, daquele chifre que tinha olhos e uma boca que falava com insolência e parecia mais robusto do que os seus companheiros.

[20]Och jag ville få klarhet om de tio horn som det hade på huvudet och om det nya horn som sköt upp och gjorde att tre föll av — hornet med ögon och en mun som talade stora ord, det som också såg större ut än de övriga.

[21] Eu olhava e eis que este chifre fazia guerra contra os santos e prevalecia contra eles,

[21]Jag fick se hur det hornet förde krig mot de heliga och underkuvade dem,

[22] até que veio o Ancião de Dias e fez justiça aos santos do Altíssimo; e veio o tempo em que os santos possuíram o reino.

[22]ända till dess att den uråldrige kom och ett domslut gav den Högstes heliga deras rätt och stunden kom då de heliga tog riket i besittning.

[23] Então, ele disse: O quarto animal será um quarto reino na terra, o qual será diferente de todos os reinos; e devorará toda a terra, e a pisará aos pés, e a fará em pedaços.

[23]Han fortsatte: »Det fjärde djuret betecknar ett fjärde rike som kommer på jorden, ett som skiljer sig från alla andra riken; det skall sluka hela världen, förtrampa den och krossa den.

[24] Os dez chifres correspondem a dez reis que se levantarão daquele mesmo reino; e, depois deles, se levantará outro, o qual

[24]De tio hornen innebär att tio kungar som härstammar från detta rike skall träda fram och efter dem ytterligare en, en som

será diferente dos primeiros, e abaterá a três reis.

[25] Proferirá palavras contra o Altíssimo, magoará os santos do Altíssimo e cuidará em mudar os tempos e a lei; e os santos lhe serão entregues nas mãos, por um tempo, dois tempos e metade de um tempo.

[26] Mas, depois, se assentará o tribunal para lhe tirar o domínio, para o destruir e o consumir até ao fim.

[27] O reino, e o domínio, e a majestade dos reinos debaixo de todo o céu serão dados ao povo dos santos do Altíssimo; o seu reino será reino eterno, e todos os domínios o servirão e lhe obedecerão.

[28] Aqui, terminou o assunto. Quanto a mim, Daniel, os meus pensamentos muito me perturbaram, e o meu rosto se empalideceu; mas guardei estas coisas no coração.

Daniel 8

A visão sobre um carneiro e um bode

[1] No ano terceiro do reinado do rei Belsazar, eu, Daniel, tive uma visão depois daquela que eu tivera a princípio.

[2] Quando a visão me veio, pareceu-me estar eu na cidadela de Susã, que é província de Elão, e vi que estava junto ao rio Ulai.

[3] Então, levantei os olhos e vi, e eis que, diante do rio, estava um carneiro, o qual tinha dois chifres, e os dois chifres eram altos, mas um, mais alto do que o outro; e o mais alto subiu por último.

är olik de andra och bringar tre kungar på fall.

[25]Han skall höja sin röst mot den Högste, fara hårt fram mot den Högstes heliga och vilja ändra på högtider och lagar, och de heliga skall vara utlämnade åt honom under en tid och två tider och en halv tid.

[26]Sedan kommer domstolen samman och tar ifrån honom väldet så att det ödeläggs och går under för alltid.

[27]Och herradömet, väldet och storheten hos rikena under himlen skall ges åt det folk som är den Högstes heliga. Deras rike skall vara ett evigt rike, som alla välden kommer att tjäna och lyda.«

[28]Här slutar denna skildring. Jag, Daniel, uppfylldes av skrämmande tankar, och jag bleknade. Men allt detta behöll jag för mig själv.

Daniel 8

Daniels andra syn: baggen och bocken

[1]Under kung Belshassars tredje regeringsår hade jag, Daniel, en syn som följde på den jag tidigare haft.

[2]I denna syn — jag var då i den befästa staden Susa i provinsen Elam — i denna syn stod jag vid Ulajfloden.

[3]Jag fick se en bagge som stod vid floden. Den hade två horn. Båda var långa, men det ena var längre än det andra och hade växt fram senare.

[4] Vi que o carneiro dava marradas para o ocidente, e para o norte, e para o sul; e nenhum dos animais lhe podia resistir, nem havia quem pudesse livrar-se do seu poder; ele, porém, fazia segundo a sua vontade e, assim, se engrandecia.

[5] Estando eu observando, eis que um bode vinha do ocidente sobre toda a terra, mas sem tocar no chão; este bode tinha um chifre notável entre os olhos;

[6] dirigiu-se ao carneiro que tinha os dois chifres, o qual eu tinha visto diante do rio; e correu contra ele com todo o seu furioso poder.

[7] Vi-o chegar perto do carneiro, e, enfurecido contra ele, o feriu e lhe quebrou os dois chifres, pois não havia força no carneiro para lhe resistir; e o bode o lançou por terra e o pisou aos pés, e não houve quem pudesse livrar o carneiro do poder dele.

[8] O bode se engrandeceu sobremaneira; e, na sua força, quebrou-se-lhe o grande chifre, e em seu lugar saíram quatro chifres notáveis, para os quatro ventos do céu.

[9] De um dos chifres saiu um chifre pequeno e se tornou muito forte para o sul, para o oriente e para a terra gloriosa.

[10] Cresceu até atingir o exército dos céus; a alguns do exército e das estrelas lançou por terra e os pisou.

[4]Jag såg baggen stånga mot väster, mot norr och mot söder. Inget djur kunde stå emot den och ingen kunde rädda något ur dess våld: den gjorde vad den ville och fick stor makt.

[5]Då såg jag en bock komma västerifrån och fara över hela jorden utan att vidröra marken. Den hade ett mäktigt horn i pannan.

[6]Bocken nådde fram till baggen med de två hornen — den som jag sett stå vid floden — och störtade mot den med ursinnig kraft.

[7]Jag såg bocken komma alldeles inpå baggen och uppretad stöta till den, så att de två hornen bröts av, utan att baggen förmådde stå emot. Den vräkte baggen till marken och trampade på den, och ingen kunde rädda baggen ur dess våld.

[8]Bocken fick en väldig makt, men när den var som starkast bröts det stora hornet av, och fyra mäktiga horn sköt upp i dess ställe, mot himlens fyra väderstreck.

[9]Från ett av hornen sköt ett annat horn ut, ett helt litet, som därpå växte sig mycket stort, mot söder, mot öster och mot det härliga landet.

[10]Det växte ända upp till himlens här och kastade några ur hären och några av stjärnorna ner till jorden och trampade på dem.

[11] Sim, engrandeceu-se até ao príncipe do exército; dele tirou o sacrifício diário e o lugar do seu santuário foi deitado abaixo.

[12] O exército lhe foi entregue, com o sacrifício diário, por causa das transgressões; e deitou por terra a verdade; e o que fez prosperou.

[13] Depois, ouvi um santo que falava; e disse outro santo àquele que falava: Até quando durará a visão do sacrifício diário e da transgressão assoladora, visão na qual é entregue o santuário e o exército, a fim de serem pisados?

[14] Ele me disse: Até duas mil e trezentas tardes e manhãs; e o santuário será purificado.

[15] Havendo eu, Daniel, tido a visão, procurei entendê-la, e eis que se me apresentou diante uma como aparência de homem.

[16] E ouvi uma voz de homem de entre as margens do Ulai, a qual gritou e disse: Gabriel, dá a entender a este a visão.

[17] Veio, pois, para perto donde eu estava; ao chegar ele, fiquei amedrontado e prostrei-me com o rosto em terra; mas ele me disse: Entende, filho do homem, pois esta visão se refere ao tempo do fim.

[18] Falava ele comigo quando caí sem sentidos, rosto em terra; ele, porém, me tocou e me pôs em pé no lugar onde eu me achava;

[19] e disse: Eis que te farei saber o que há de acontecer no último tempo da ira,

[11]Ja, han växte ända upp till härens furste, berövade honom det dagliga offret och vanhelgade tempelplatsen.

[12]Mot det dagliga offret skedde ett övergrepp: en truppstyrka sattes in, som slog sanningen till marken och hade framgång i vad den gjorde.

[13]Då hörde jag en helig ängel tala, och en annan av de heliga sade till denne som talade: »Hur lång tid avser synen med det dagliga offret, den vanhelgande överträdelsen och templet och härligheten som blir utlämnade till att förtrampas?«

[14]Denne svarade honom: »Efter 2.300 kvällar och morgnar kommer templet att få sin upprättelse.«

[15]När jag, Daniel, hade sett denna syn och sökte förstå den stod det framför mig en som liknade en man,

[16]och jag hörde en människoröst mitt över Ulaj ropa ut orden: »Gabriel, förklara synen för honom!«

[17]Då kom han fram till mig där jag stod, och jag blev förskräckt och föll ner med ansiktet mot marken. Han sade till mig: »Människa! Du skall veta att synen avser den sista tiden.«

[18]Medan han talade med mig låg jag i vanmakt med ansiktet mot marken. Men han rörde vid mig, reste mig på fötter

[19]och sade: »Nu låter jag dig veta vad som kommer att ske i vredens sista skede: det är om den sista tiden det handlar.

porque esta visão se refere ao tempo determinado do fim.

[20] Aquele carneiro com dois chifres, que viste, são os reis da Média e da Pérsia;

[20]Baggen som du såg, med de två hornen, är kungarna av Medien och Persien.

[21] mas o bode peludo é o rei da Grécia; o chifre grande entre os olhos é o primeiro rei;

[21]Bocken är kungen av Grekland. Det stora hornet i pannan är den förste kungen.

[22] o ter sido quebrado, levantando-se quatro em lugar dele, significa que quatro reinos se levantarão deste povo, mas não com força igual à que ele tinha.

[22]Att det bröts av och fyra andra växte upp i dess ställe betyder att fyra riken skall uppstå ur hans folk, men utan att äga hans styrka.

[23] Mas, no fim do seu reinado, quando os prevaricadores acabarem, levantar-se-á um rei de feroz catadura e especialista em intrigas.

[23]Då deras herravälde tar slut — när synderna blivit fulltaliga — kommer en fräck och listig kung.

[24] Grande é o seu poder, mas não por sua própria força; causará estupendas destruições, prosperará e fará o que lhe aprouver; destruirá os poderosos e o povo santo.

[24]Hans makt blir stor, han kommer att vålla oerhörd förödelse och ha framgång i vad han gör. Han skall sprida fördärv bland de mäktiga och i det heliga folket.

[25] Por sua astúcia nos seus empreendimentos, fará prosperar o engano, no seu coração se engrandecerá e destruirá a muitos que vivem despreocupadamente; levantar-se-á contra o Príncipe dos príncipes, mas será quebrado sem esforço de mãos humanas.

[25]På grund av sin skicklighet kommer han att ha framgång med sitt svek. Han skall ha höga tankar om sig själv och oförmärkt fördärva många och resa sig mot den högste fursten; han kommer dock att krossas, men inte av människohand.

[26] A visão da tarde e da manhã, que foi dita, é verdadeira; tu, porém, preserva a visão, porque se refere a dias ainda mui distantes.

[26]Synen med kvällar och morgnar — den som omtalats — är tillförlitlig. Men du skall hemlighålla vad du har sett: det gäller en avlägsen framtid.«

[27] Eu, Daniel, enfraqueci e estive enfermo alguns dias; então, me levantei e tratei dos negócios do rei. Espantava-me com a visão, e não havia quem a entendesse.

[27]Själv blev jag, Daniel, sjuk i flera dagar men steg sedan upp och skötte min tjänst hos kungen. Jag var bestört över synen och förstod den inte.

Daniel 9

A oração de Daniel pelo povo

[1] No primeiro ano de Dario, filho de Assuero, da linhagem dos medos, o qual foi constituído rei sobre o reino dos caldeus,

[2] no primeiro ano do seu reinado, eu, Daniel, entendi, pelos livros, que o número de anos, de que falara o SENHOR ao profeta Jeremias, que haviam de durar as assolações de Jerusalém, era de setenta anos.

[3] Voltei o rosto ao SENHOR Deus, para o buscar com oração e súplicas, com jejum, pano de saco e cinza.

[4] Orei ao SENHOR, meu Deus, confessei e disse: ah! SENHOR! Deus grande e temível, que guardas a aliança e a misericórdia para com os que te amam e guardam os teus mandamentos;

[5] temos pecado e cometido iniqüidades, procedemos perversamente e fomos rebeldes, apartando-nos dos teus mandamentos e dos teus juízos;

[6] e não demos ouvidos aos teus servos, os profetas, que em teu nome falaram aos nossos reis, nossos príncipes e nossos pais, como também a todo o povo da terra.

[7] A ti, ó SENHOR, pertence a justiça, mas a nós, o corar de vergonha, como hoje se vê; aos homens de Judá, os moradores de Jerusalém, todo o Israel, quer os de perto, quer os de longe, em todas as terras por onde os tens lançado, por causa das suas transgressões que cometeram contra ti.

Daniel 9

De sjuttio årsveckorna

[1]Under Dareios första år — han som var son till Xerxes, var av medisk härkomst och hade blivit kung över kaldeerriket —

[2]under hans första regeringsår, uppmärksammade jag, Daniel, i skrifterna hur många år Jerusalem skulle ligga i ruiner enligt Herrens ord till profeten Jeremia: sjuttio år.

[3]Jag vände mig till Herren Gud med bön och åkallan och höll fasta i säck och aska.

[4]Jag bad till Herren, min Gud, och bekände: »Ack, Herre, store och förfärande Gud, du som troget håller fast vid förbundet med dem som älskar dig och håller dina bud!

[5]Vi har syndat och handlat orätt, vi har dragit skuld över oss och trotsat dig, vi har vänt oss bort från dina bud och lagar.

[6]Vi har inte lyssnat till dina tjänare profeterna som har talat i ditt namn till våra kungar, hövdingar och fäder och till allt folket i landet.

[7]Du, Herre, är rättfärdig, men vi står denna dag med skam: vi män av Juda och Jerusalems invånare, alla israeliter, när och fjärran, i alla länder dit du har fördrivit dem, därför att de var trolösa mot dig.

[8] Ó SENHOR, a nós pertence o corar de vergonha, aos nossos reis, aos nossos príncipes e aos nossos pais, porque temos pecado contra ti.

[9] Ao SENHOR, nosso Deus, pertence a misericórdia e o perdão, pois nos temos rebelado contra ele

[10] e não obedecemos à voz do SENHOR, nosso Deus, para andarmos nas suas leis, que nos deu por intermédio de seus servos, os profetas.

[11] Sim, todo o Israel transgrediu a tua lei, desviando-se, para não obedecer à tua voz; por isso, a maldição e as imprecações que estão escritas na Lei de Moisés, servo de Deus, se derramaram sobre nós, porque temos pecado contra ti.

[12] Ele confirmou a sua palavra, que falou contra nós e contra os nossos juízes que nos julgavam, e fez vir sobre nós grande mal, porquanto nunca, debaixo de todo o céu, aconteceu o que se deu em Jerusalém.

[13] Como está escrito na Lei de Moisés, todo este mal nos sobreveio; apesar disso, não temos implorado o favor do SENHOR, nosso Deus, para nos convertermos das nossas iniqüidades e nos aplicarmos à tua verdade.

[14] Por isso, o SENHOR cuidou em trazer sobre nós o mal e o fez vir sobre nós; pois justo é o SENHOR, nosso Deus, em todas as suas obras que faz, pois não obedecemos à sua voz.

[8]Herre, det är vi som står med skam, våra kungar, våra hövdingar och våra fäder, vi som har syndat mot dig.

[9]Herre, vår Gud, du är barmhärtig och förlåtande. Vi är upproriska mot dig,

[10]vi har inte lyssnat till din röst och inte handlat efter den vägledning du gav oss genom dina tjänare profeterna.

[11]Ja, hela Israel har överträtt din lag och avfallit och inte lyssnat till dig. Därför har vi drabbats av den förbannelse som du har svurit att sända och som står skriven i din tjänare Moses lag. Vi har syndat mot dig,

[12]och du har bekräftat det ord som du uttalade om oss och om de styresmän som härskat över oss. Du har låtit ett så stort elände drabba oss att något liknande det som skedde i Jerusalem aldrig har skett under himlen.

[13]Så som det är skrivet i Moses lag kom allt detta onda över oss, utan att vi sökte blidka dig, Herre, vår Gud. Vi upphörde inte att synda och frågade inte efter din sanning.

[14]Därför, Herre, höll du olyckan i beredskap och lät den drabba oss — rättfärdig är du, Herre, vår Gud, i alla dina gärningar — men vi lyssnade inte till din röst.

[15] Na verdade, ó SENHOR, nosso Deus, que tiraste o teu povo da terra do Egito com mão poderosa, e a ti mesmo adquiriste renome, como hoje se vê, temos pecado e procedido perversamente.

[15]Herre, vår Gud, du som med din starka hand har fört ditt folk ut ur Egypten och gjort ditt namn ryktbart intill denna dag! Vi har syndat, vi har dragit skuld över oss.

[16] Ó SENHOR, segundo todas as tuas justiças, aparte-se a tua ira e o teu furor da tua cidade de Jerusalém, do teu santo monte, porquanto, por causa dos nossos pecados e por causa das iniqüidades de nossos pais, se tornaram Jerusalém e o teu povo opróbrio para todos os que estão em redor de nós.

[16]Herre, du som alltid har handlat trofast mot oss, vänd nu din glödande vrede från din stad Jerusalem, ditt heliga berg. Våra synder och våra fäders missgärningar har dragit vanära över Jerusalem och ditt folk inför alla som bor omkring oss.

[17] Agora, pois, ó Deus nosso, ouve a oração do teu servo e as suas súplicas e sobre o teu santuário assolado faze resplandecer o rosto, por amor do SENHOR.

[17]Hör, du vår Gud, din tjänares bön och åkallan, och låt för din egen skull, Herre, ditt ansikte lysa över ditt tempel som ligger ödelagt.

[18] Inclina, ó Deus meu, os ouvidos e ouve; abre os olhos e olha para a nossa desolação e para a cidade que é chamada pelo teu nome, porque não lançamos as nossas súplicas perante a tua face fiados em nossas justiças, mas em tuas muitas misericórdias.

[18]Min Gud, vänd ditt öra hit och hör, öppna dina ögon och se förödelsen som drabbat oss och den stad över vilken ditt namn har utropats. Vi litar inte till vår egen rättfärdighet när vi kommer inför dig med våra böner, utan till din stora barmhärtighet.

[19] Ó SENHOR, ouve; ó SENHOR, perdoa; ó SENHOR, atende-nos e age; não te retardes, por amor de ti mesmo, ó Deus meu; porque a tua cidade e o teu povo são chamados pelo teu nome.

[19]Herre, hör! Herre, förlåt! Herre, lyssna och grip in! För din egen skull, min Gud, dröj inte, ty över din stad och ditt folk har ditt namn utropats!«

A profecia das setenta semanas

[20] Falava eu ainda, e orava, e confessava o meu pecado e o pecado do meu povo de Israel, e lançava a minha súplica perante a face do SENHOR, meu Deus, pelo monte santo do meu Deus.

[20]Medan jag ännu bad och bekände min egen och mitt folk Israels synd inför Herren, min Gud, och bar fram min bön för hans heliga berg,

[21] Falava eu, digo, falava ainda na oração, quando o homem Gabriel, que eu tinha observado na minha visão ao princípio, veio rapidamente, voando, e me tocou à hora do sacrifício da tarde.

[21]ja, medan jag ännu bad min bön, kom Gabriel, som jag förut såg i min syn, mot mig i ilande flykt. Det var vid tiden för kvällsoffret.

[22] Ele queria instruir-me, falou comigo e disse: Daniel, agora, saí para fazer-te entender o sentido.

[22]Han kom fram och talade till mig: »Daniel, nu har jag begett mig hit för att ge dig full insikt.

[23] No princípio das tuas súplicas, saiu a ordem, e eu vim, para to declarar, porque és mui amado; considera, pois, a coisa e entende a visão.

[23]Redan när du började din bön gavs ett svar, och jag har kommit för att meddela dig det, ty du är högt älskad. Lägg nu märke till svaret, så att du förstår synen!

[24] Setenta semanas estão determinadas sobre o teu povo e sobre a tua santa cidade, para fazer cessar a transgressão, para dar fim aos pecados, para expiar a iniqüidade, para trazer a justiça eterna, para selar a visão e a profecia e para ungir o Santo dos Santos.

[24]För ditt folk och för din heliga stad är sjuttio veckor bestämda innan ondskan hejdas, synden stävjas och skulden sonas, innan den eviga rättfärdigheten kommer i dagen, den profetiska synen beseglas och det allra heligaste invigs.

[25] Sabe e entende: desde a saída da ordem para restaurar e para edificar Jerusalém, até ao Ungido, ao Príncipe, sete semanas e sessenta e duas semanas; as praças e as circunvalações se reedificarão, mas em tempos angustiosos.

[25]Detta skall du veta och besinna: från det att ordet utgick om att Jerusalem skall återställas och uppbyggas, till dess att den som är smord till furste kommer, skall det gå sju veckor. Under sextiotvå veckor blir sedan staden återuppbyggd, med gator och vallgravar. Men under en tid av vånda,

[26] Depois das sessenta e duas semanas, será morto o Ungido e já não estará; e o povo de um príncipe que há de vir destruirá a cidade e o santuário, e o seu fim será num dilúvio, e até ao fim haverá guerra; desolações são determinadas.

[26]efter de sextiotvå veckorna, kommer han som är smord att förgöras och försvinna. Både staden och helgedomen blir förstörda liksom fursten som skall komma. Slutet kommer genom en stormflod, och den fastställda ödeläggelsen fortgår ända till krigets slut.

[27] Ele fará firme aliança com muitos, por uma semana; na metade da semana, fará cessar o sacrifício e a oferta de manjares; sobre a asa das abominações virá o assolador, até que a destruição, que está determinada, se derrame sobre ele.

[27]För en veckas tid kommer han att sluta ett starkt förbund med många. Under en halv vecka avskaffar han både slaktoffer och matoffer. På skändlighetens vingar kommer han som vanhelgar, ända till dess att det fastställda slutet drabbar honom.«

Daniel 10

A visão de Daniel no rio Tigre

[1] No terceiro ano de Ciro, rei da Pérsia, foi revelada uma palavra a Daniel, cujo nome é Beltessazar; a palavra era verdadeira e envolvia grande conflito; ele entendeu a palavra e teve a inteligência da visão.

[2] Naqueles dias, eu, Daniel, pranteei durante três semanas.

[3] Manjar desejável não comi, nem carne, nem vinho entraram na minha boca, nem me ungi com óleo algum, até que passaram as três semanas inteiras.

[4] No dia vinte e quatro do primeiro mês, estando eu à borda do grande rio Tigre,

[5] levantei os olhos e olhei, e eis um homem vestido de linho, cujos ombros estavam cingidos de ouro puro de Ufaz;

[6] o seu corpo era como o berilo, o seu rosto, como um relâmpago, os seus olhos, como tochas de fogo, os seus braços e os seus pés brilhavam como bronze polido; e a voz das suas palavras era como o estrondo de muita gente.

[7] Só eu, Daniel, tive aquela visão; os homens que estavam comigo nada viram;

Daniel 10

Daniels avslutande syn

[1]Under den persiske kungen Kyros tredje regeringsår hade Daniel — som hade fått namnet Belteshassar — en uppenbarelse som var sann och som varslade om stora vedermödor. Han begrundade den och fick insikt genom denna syn.

[2]Vid det tillfället hade jag, Daniel, tillbringat tre hela veckor i sorg.

[3]Jag smakade inga läckerheter, jag åt inte kött och drack inte vin, jag smorde inte in min kropp förrän de tre veckorna hade gått till ända.

[4]Den tjugofjärde dagen i första månaden befann jag mig så vid stranden av den stora floden, Tigris.

[5]Då fick jag se en man som var klädd i linnekläder och som bar ett bälte av guld från Ufas.

[6]Hans kropp var som av krysolit, hans ansikte som skenet av en blixt, hans ögon var som eldslågor, hans armar och ben som blänkande koppar. Hans röst ljöd som larmet från en folkmassa.

[7]Det var bara jag, Daniel, som såg synen. Männen som var med mig såg den inte,

não obstante, caiu sobre eles grande temor, e fugiram e se esconderam.

men de greps av skräck och flydde undan och gömde sig.

[8] Fiquei, pois, eu só e contemplei esta grande visão, e não restou força em mim; o meu rosto mudou de cor e se desfigurou, e não retive força alguma.

[8]Så lämnades jag ensam att se denna stora syn. Mina krafter försvann, mitt ansikte blev likblekt och jag hade ingen styrka kvar.

[9] Contudo, ouvi a voz das suas palavras; e, ouvindo-a, caí sem sentidos, rosto em terra.

[9]Då hörde jag ljudet av hans röst, och vid det ljudet föll jag ner i vanmakt med ansiktet mot marken.

Daniel é consolado

[10] Eis que certa mão me tocou, sacudiu-me e me pôs sobre os meus joelhos e as palmas das minhas mãos.

[10]Men en hand rörde vid mig och drog upp mig på händer och knän.

[11] Ele me disse: Daniel, homem muito amado, está atento às palavras que te vou dizer; levanta-te sobre os pés, porque eis que te sou enviado. Ao falar ele comigo esta palavra, eu me pus em pé, tremendo.

[11]»Daniel, du högt älskade«, sade han till mig, »ge noga akt på det jag har att säga dig: Res dig upp! Nu har jag sänts till dig.« När han talade till mig reste jag mig darrande.

[12] Então, me disse: Não temas, Daniel, porque, desde o primeiro dia em que aplicaste o coração a compreender e a humilhar-te perante o teu Deus, foram ouvidas as tuas palavras; e, por causa das tuas palavras, é que eu vim.

[12]Han fortsatte: »Var inte rädd, Daniel. Ända sedan den dag du började söka efter insikt och ödmjuka dig inför din Gud har dina ord blivit hörda. För dina ords skull har jag kommit.

[13] Mas o príncipe do reino da Pérsia me resistiu por vinte e um dias; porém Miguel, um dos primeiros príncipes, veio para ajudar-me, e eu obtive vitória sobre os reis da Pérsia.

[13]Perserrikets änglafurste gjorde motstånd mot mig under tjugoen dagar, men Mikael, en av de främsta änglafurstarna, kom till min hjälp, så att jag inte behövdes hos de persiska kungarna.

[14] Agora, vim para fazer-te entender o que há de suceder ao teu povo nos últimos dias; porque a visão se refere a dias ainda distantes.

[14]Nu har jag kommit för att låta dig veta vad som skall ske ditt folk i kommande dagar. Detta är ännu en syn som gäller de dagarna."

[15] Ao falar ele comigo estas palavras, dirigi o olhar para a terra e calei.

[15]Medan han talade så till mig stod jag stum, med nerböjt ansikte.

[16] E eis que uma como semelhança dos filhos dos homens me tocou os lábios; então, passei a falar e disse àquele que estava diante de mim: meu senhor, por causa da visão me sobrevieram dores, e não me ficou força alguma.
[17] Como, pois, pode o servo do meu senhor falar com o meu senhor? Porque, quanto a mim, não me resta já força alguma, nem fôlego ficou em mim.
[18] Então, me tornou a tocar aquele semelhante a um homem e me fortaleceu;
[19] e disse: Não temas, homem muito amado! Paz seja contigo! Sê forte, sê forte. Ao falar ele comigo, fiquei fortalecido e disse: fala, meu senhor, pois me fortaleceste.
[20] E ele disse: Sabes por que eu vim a ti? Eu tornarei a pelejar contra o príncipe dos persas; e, saindo eu, eis que virá o príncipe da Grécia.
[21] Mas eu te declararei o que está expresso na escritura da verdade; e ninguém há que esteja ao meu lado contra aqueles, a não ser Miguel, vosso príncipe.

Daniel 11

Os reis do Norte e do Sul

[1] Mas eu, no primeiro ano de Dario, o medo, me levantei para o fortalecer e animar.

[2] Agora, eu te declararei a verdade: eis que ainda três reis se levantarão na Pérsia, e o quarto será cumulado de grandes riquezas mais do que todos; e, tornado forte por

[16]Något som tycktes vara en människohand rörde då vid mina läppar. Jag öppnade munnen och sade till honom som stod där mitt emot mig: »Herre, synen var så plågsam att jag inte har någon styrka kvar.
[17]Hur skulle jag, din ödmjuke tjänare, kunna tala med en sådan som du? Mina krafter är slut och jag kan inte längre andas.«
[18]Han som såg ut som en människa rörde ännu en gång vid mig och gav mig styrka.
[19]»Var inte rädd, du högt älskade«, sade han, »allt skall gå väl. Var stark, var stark!« När han talade med mig blev jag frimodigare och sade: »Tala, herre, nu har du styrkt mig.«
[20]Då sade han: »Förstår du varför jag har kommit till dig? Jag måste nu återuppta striden med Persiens änglafurste, och när jag drar ut kommer Greklands änglafurste.

[21]Mot dessa bistår mig ingen utom er änglafurste, Mikael,

Daniel 11

[1]som stöder mig och ger hjälp och skydd.

[2]Men nu skall jag säga dig vad som är skrivet i sanningens bok. Sedan ytterligare tre kungar innehaft makten i Persien kommer en fjärde, och han blir rikast av dem alla. Med den styrka hans rikedom

suas riquezas, empregará tudo contra o reino da Grécia.

[3] Depois, se levantará um rei poderoso, que reinará com grande domínio e fará o que lhe aprouver.

[4] Mas, no auge, o seu reino será quebrado e repartido para os quatro ventos do céu; mas não para a sua posteridade, nem tampouco segundo o poder com que reinou, porque o seu reino será arrancado e passará a outros fora de seus descendentes.

[5] O rei do Sul será forte, como também um de seus príncipes; este será mais forte do que ele, e reinará, e será grande o seu domínio.

[6] Mas, ao cabo de anos, eles se aliarão um com o outro; a filha do rei do Sul casará com o rei do Norte, para estabelecer a concórdia; ela, porém, não conservará a força do seu braço, e ele não permanecerá, nem o seu braço, porque ela será entregue, e bem assim os que a trouxeram, e seu pai, e o que a tomou por sua naqueles tempos.

[7] Mas, de um renovo da linhagem dela, um se levantará em seu lugar, e avançará contra o exército do rei do Norte, e entrará na sua fortaleza, e agirá contra eles, e prevalecerá.

[8] Também aos seus deuses com a multidão das suas imagens fundidas, com os seus objetos preciosos de prata e ouro levará como despojo para o Egito; por alguns anos, ele deixará em paz o rei do Norte.

skänker kommer han att uppbjuda alla krafter till kamp mot Grekland.

[3]Då träder det fram en stark kung som skall härska med stor makt och göra som han behagar.

[4]Men knappt har han framträtt förrän hans rike krossas och delas efter de fyra väderstrecken. Det skall inte tillfalla någon av hans efterkommande och inte förbli lika mäktigt som under hans välde. Det skall störtas över ända och andra skall ta det i besittning.

[5]Kungen i söder blir mäktig, men en av hans furstar blir ännu mäktigare och utövar sitt herravälde med stor makt.

[6]Efter några år inleder de förbindelser med varandra, och dottern till kungen i söder kommer till kungen i norr för att stadfästa ett fördrag. Men hon kan inte bevara sitt inflytande och ätten utslocknar: hon själv, hennes följeslagare, hennes far och hennes make kommer med tiden att bli prisgivna.

[7]Av samma ätt som hon kommer en efterträdare. Han skall anfalla nordkungens styrkor, bryta in i hans fästning och vinna en avgörande seger över hans folk.

[8]Deras gudar och deras gjutna bilder och dyrbara kärl av silver och guld skall han föra bort som byte till Egypten. Sedan skall han under några år lämna nordkungen i fred.

[9] Mas, depois, este avançará contra o reino do rei do Sul e tornará para a sua terra.

[9]Denne kommer däremot att tränga in i sydkungens rike men återvänder sedan till sitt land.

[10] Os seus filhos farão guerra e reunirão numerosas forças; um deles virá apressadamente, arrasará tudo e passará adiante; e, voltando à guerra, a levará até à fortaleza do rei do Sul.

[10]Därefter inlåter sig hans söner i strid och drar samman en väldig här. Den kommer att svepa fram som en stormflod och åter föra striden ända fram till sydkungens fästning.

[11] Então, este se exasperará, sairá e pelejará contra ele, contra o rei do Norte; este porá em campo grande multidão, mas a sua multidão será entregue nas mãos daquele.

[11]I vredesmod drar denne i strid mot nordkungen, som uppbådar en stor här, men den dukar under för sydkungens makt.

[12] A multidão será levada, e o coração dele se exaltará; ele derribará miríades, porém não prevalecerá.

[12]När den hären är borta blir segraren övermodig; han fäller tiotusenden men förmår inte behålla makten.

[13] Porque o rei do Norte tornará, e porá em campo multidão maior do que a primeira, e, ao cabo de tempos, isto é, de anos, virá à pressa com grande exército e abundantes provisões.

[13]Kungen i norr samlar ett större uppbåd än förut, och efter några år rycker han fram med en mäktig här och stor tross.

[14] Naqueles tempos, se levantarão muitos contra o rei do Sul; também os dados à violência dentre o teu povo se levantarão para cumprirem a profecia, mas cairão.

[14]Samtidigt skall många sätta sig upp mot sydkungen, och några våldsmän i ditt folk skall resa sig, för att en syn skall besannas. Men de skall komma på fall.

[15] O rei do Norte virá, levantará baluartes e tomará cidades fortificadas; os braços do Sul não poderão resistir, nem o seu povo escolhido, pois não haverá força para resistir.

[15]Så skall kungen i norr rycka fram, kasta upp en belägringsvall och inta en befäst stad. Styrkorna i söder kan inte hålla stånd mot honom, inte ens de bästa soldaterna förmår det.

[16] O que, pois, vier contra ele fará o que bem quiser, e ninguém poderá resistir a ele; estará na terra gloriosa, e tudo estará em suas mãos.

[16]Angriparen gör vad han behagar, utan att någon kan stå emot honom. Han sätter sig fast i det härliga landet och underkuvar det.

[17] Resolverá vir com a força de todo o seu reino, e entrará em acordo com ele, e lhe dará uma jovem em casamento, para destruir o seu reino; isto, porém, não vingará, nem será para a sua vantagem.
[18] Depois, se voltará para as terras do mar e tomará muitas; mas um príncipe fará cessar-lhe o opróbrio e ainda fará recair este opróbrio sobre aquele.
[19] Então, voltará para as fortalezas da sua própria terra; mas tropeçará, e cairá, e não será achado.
[20] Levantar-se-á, depois, em lugar dele, um que fará passar um exator pela terra mais gloriosa do seu reino; mas, em poucos dias, será destruído, e isto sem ira nem batalha.
[21] Depois, se levantará em seu lugar um homem vil, ao qual não tinham dado a dignidade real; mas ele virá caladamente e tomará o reino, com intrigas.
[22] As forças inundantes serão arrasadas de diante dele; serão quebrantadas, como também o príncipe da aliança.
[23] Apesar da aliança com ele, usará de engano; subirá e se tornará forte com pouca gente.
[24] Virá também caladamente aos lugares mais férteis da província e fará o que nunca fizeram seus pais, nem os pais de seus pais: repartirá entre eles a presa, os despojos e os bens; e maquinará os seus projetos contra as fortalezas, mas por certo tempo.

[17]Hans avsikt är att lägga motståndarens hela rike under sig med våld. Han sluter ett fördrag med honom och skänker honom en ung kvinna för att bringa riket i fördärv, men förgäves, det lyckas inte.
[18]Då kommer han att gå mot kustländerna och inta flera av dem. Men en härskare skall göra slut på hans hån och vända det mot honom själv.
[19]Slutligen återvänder han till fästningarna i sitt eget land, vacklar, faller och är borta.
[20]I hans ställe uppträder sedan en som sänder en skatteindrivare genom det land som är rikets smycke. Men efter någon tid blir han krossad, dock varken genom vrede eller genom krig.
[21]Därpå intas hans plats av en föraktlig människa. Han saknar kungavärdighet, han dyker upp i tysthet och tillskansar sig makten med list.
[22]De fientliga stridskrafterna skall han svepa undan fullständigt; till och med förbundsfursten krossas.
[23]Så snart någon blivit hans bundsförvant handlar han svekfullt, får övertaget och behåller det, fast hans folk är fåtaligt.
[24]Oförmärkt skall han tränga in i de rikaste bygderna av en provins och göra vad varken hans fäder eller förfäder har gjort; han skall fördela erövrat gods, byte och utrustning bland sina män. För en tid planerar han angrepp mot fästningar.

[25] Suscitará a sua força e o seu ânimo contra o rei do Sul, à frente de grande exército; o rei do Sul sairá à batalha com grande e mui poderoso exército, mas não prevalecerá, porque maquinarão projetos contra ele.

[25]Han samlar sin kraft och sitt mod till ett angrepp med stor härsmakt mot kungen i söder. Denne skall då inlåta sig i strid med en oerhört stor och slagkraftig styrka men förmår inte hålla stånd, på grund av förrädiska anslag;

[26] Os que comerem os seus manjares o destruirão, e o exército dele será arrasado, e muitos cairão traspassados.

[26]de som äter vid hans bord kommer att krossa honom. Hans här skall svepas undan och många skall stupa.

[27] Também estes dois reis se empenharão em fazer o mal e a uma só mesa falarão mentiras; porém isso não prosperará, porque o fim virá no tempo determinado.

[27]De två kungarna har onda avsikter. De skall sitta vid samma bord och ljuga för varandra, men utan att vinna något med det, ty slutet dröjer ännu, intill den bestämda tiden.

[28] Então, o homem vil tornará para a sua terra com grande riqueza, e o seu coração será contra a santa aliança; ele fará o que lhe aprouver e tornará para a sua terra.

[28]Den ene vänder tillbaka till sitt land med stora rikedomar och med fiendskap i sinnet mot det heliga förbundet. När han satt sin vilja i verket återvänder han till sitt land.

[29] No tempo determinado, tornará a avançar contra o Sul; mas não será nesta última vez como foi na primeira,

[29]Vid den bestämda tiden skall han åter dra in i sydlandet, men denna gång går det inte som den förra.

[30] porque virão contra ele navios de Quitim, que lhe causarão tristeza; voltará, e se indignará contra a santa aliança, e fará o que lhe aprouver; e, tendo voltado, atenderá aos que tiverem desamparado a santa aliança.

[30]Kitteiska skepp skall komma emot honom, och han måste modlös ge vika. Då återvänder han och låter sin vrede gå ut över det heliga förbundet. Och på återvägen lyssnar han till dem som övergett detta förbund.

[31] Dele sairão forças que profanarão o santuário, a fortaleza nossa, e tirarão o sacrifício diário, estabelecendo a abominação desoladora.

[31]Trupper som han har sänt ut kommer att gå in och kränka tempelborgen, avskaffa det dagliga offret och sätta upp den vanhelgande skändligheten.

[32] Aos violadores da aliança, ele, com lisonjas, perverterá, mas o povo que

[32]De som är beredda att kränka förbundet, dem lockar han till avfall med sina ränker,

conhece ao seu Deus se tornará forte e ativo.

33 Os sábios entre o povo ensinarão a muitos; todavia, cairão pela espada e pelo fogo, pelo cativeiro e pelo roubo, por algum tempo.

34 Ao caírem eles, serão ajudados com pequeno socorro; mas muitos se ajuntarão a eles com lisonjas.

35 Alguns dos sábios cairão para serem provados, purificados e embranquecidos, até ao tempo do fim, porque se dará ainda no tempo determinado.

36 Este rei fará segundo a sua vontade, e se levantará, e se engrandecerá sobre todo deus; contra o Deus dos deuses falará coisas incríveis e será próspero, até que se cumpra a indignação; porque aquilo que está determinado será feito.

37 Não terá respeito aos deuses de seus pais, nem ao desejo de mulheres, nem a qualquer deus, porque sobre tudo se engrandecerá.

38 Mas, em lugar dos deuses, honrará o deus das fortalezas; a um deus que seus pais não conheceram, honrará com ouro, com prata, com pedras preciosas e coisas agradáveis.

39 Com o auxílio de um deus estranho, agirá contra as poderosas fortalezas, e aos que o reconhecerem, multiplicar-lhes-á a honra, e fá-los-á reinar sobre muitos, e lhes repartirá a terra por prêmio.

men de som känner Gud skall stå fasta, också i handling.

33De av folket som nått insikt skall vägleda många men själva under en kort tid falla offer för svärd och eld, fångenskap och plundring.

34I sina prövningar blir de inte helt utan hjälp, men många som stöder dem skall göra det med svek i sinnet.

35Några av de insiktsfulla kommer på fall för att andra skall luttras, rensas och renas, ända till den sista tiden. Ty den utsatta tiden är ännu inte inne.

36Kungen kommer att handla som han behagar. Han skall upphöja sig själv och göra sig större än alla gudar. Han skall uttala oerhörda ord mot den högste Guden och ha framgång, tills vredens tid är ute, ty det som är beslutat måste ske.

37Han frågar inte efter sina fäders gudar eller den gud som kvinnorna älskar, han bryr sig inte om någon gud utan menar sig stå över dem alla.

38I gengäld skall han ära fästningarnas gud. En gud som var okänd för hans fäder skall han ära med guld och silver, ädelstenar och dyrbarheter.

39Han skall ta hand om de starka fästningarna i förlitan på en främmande gud. Alla som bekänner sig till honom skall han visa stor ära. Han skall ge dem myndighet över många och utdela jordlotter som belöning.

[40] No tempo do fim, o rei do Sul lutará com ele, e o rei do Norte arremeterá contra ele com carros, cavaleiros e com muitos navios, e entrará nas suas terras, e as inundará, e passará.

[41] Entrará também na terra gloriosa, e muitos sucumbirão, mas do seu poder escaparão estes: Edom, e Moabe, e as primícias dos filhos de Amom.

[42] Estenderá a mão também contra as terras, e a terra do Egito não escapará.

[43] Apoderar-se-á dos tesouros de ouro e de prata e de todas as coisas preciosas do Egito; os líbios e os etíopes o seguirão.

[44] Mas, pelos rumores do Oriente e do Norte, será perturbado e sairá com grande furor, para destruir e exterminar a muitos.

[45] Armará as suas tendas palacianas entre os mares contra o glorioso monte santo; mas chegará ao seu fim, e não haverá quem o socorra.

Daniel 12

O tempo do fim

[1] Nesse tempo, se levantará Miguel, o grande príncipe, o defensor dos filhos do teu povo, e haverá tempo de angústia, qual nunca houve, desde que houve nação até àquele tempo; mas, naquele tempo, será salvo o teu povo, todo aquele que for achado inscrito no livro.

[40]I den sista tiden skall kungen i söder drabba samman med honom. Kungen i norr skall gå till storms mot sin fiende med vagnar, rytteri och många skepp, han skall tränga in i flera länder och svepa fram som en stormflod.

[41]Han skall dra in i det härliga landet, och tiotusenden skall falla. Men Edom, Moab och huvuddelen av ammoniterna skall rädda sig undan honom.

[42]Han skall bemäktiga sig andra länder, och inte heller Egypten kommer undan.

[43]Så blir han herre över skatter av guld och silver, ja, över alla Egyptens dyrbarheter. Även libyer och kushiter skall följa honom.

[44]Men rykten från öster och från norr skrämmer honom, och han drar ut i stor vrede för att tillintetgöra många och viga dem åt förintelse.

[45]Men när han har slagit upp sina kungliga tält mellan havet och den heliga härlighetens berg går han mot sin undergång, och ingen hjälper honom.

Daniel 12

[1]Då träder Mikael fram, den store änglafursten, han som beskyddar ditt folk. Det blir en tid av betryck som aldrig förr, från det att folket föddes och intill den tiden. Men nu skall ditt folk bli räddat, alla som är skrivna i boken.

[2] Muitos dos que dormem no pó da terra ressuscitarão, uns para a vida eterna, e outros para vergonha e horror eterno.

[3] Os que forem sábios, pois, resplandecerão como o fulgor do firmamento; e os que a muitos conduzirem à justiça, como as estrelas, sempre e eternamente.

[4] Tu, porém, Daniel, encerra as palavras e sela o livro, até ao tempo do fim; muitos o esquadrinharão, e o saber se multiplicará.

[5] Então, eu, Daniel, olhei, e eis que estavam em pé outros dois, um, de um lado do rio, o outro, do outro lado.

[6] Um deles disse ao homem vestido de linho, que estava sobre as águas do rio: Quando se cumprirão estas maravilhas?

[7] Ouvi o homem vestido de linho, que estava sobre as águas do rio, quando levantou a mão direita e a esquerda ao céu e jurou, por aquele que vive eternamente, que isso seria depois de um tempo, dois tempos e metade de um tempo. E, quando se acabar a destruição do poder do povo santo, estas coisas todas se cumprirão.

[8] Eu ouvi, porém não entendi; então, eu disse: meu senhor, qual será o fim destas coisas?

[9] Ele respondeu: Vai, Daniel, porque estas palavras estão encerradas e seladas até ao tempo do fim.

[10] Muitos serão purificados, embranquecidos e provados; mas os

[2]Många av dem som sover i mullen skall vakna, några till evigt liv, andra till skam och evig fasa.

[3]De som nått insikt skall lysa som det ljusa himlavalvet, de som fört många till rättfärdighet skall stråla som stjärnorna, alltid och evigt.

[4]Men du, Daniel, skall hålla orden hemliga och försegla boken ända till den sista tiden. Många kommer att avfalla, men kunskapen skall tillta.«

[5]Jag, Daniel, fick då se två andra män stå där, en på den ena sidan floden och en på den andra.

[6]En av dem sade till mannen som var klädd i linnekläder och befann sig ovanför flodens vatten: »Hur länge dröjer slutet, då dessa under sker?«

[7]Mannen som var klädd i linnekläder och befann sig ovanför flodens vatten lyfte sin högra hand och sin vänstra hand mot himlen, och jag hörde honom svära vid honom som evigt lever: »Ännu en tid, två tider och en halv tid dröjer det. När det heliga folkets makt är fullständigt krossad kommer allt detta att nå sin fullbordan.«

[8]Jag lyssnade, men jag förstod inte utan sade: »Herre, vad blir slutet på allt detta?«

[9]Han svarade: »Gå, Daniel. Orden hålls hemliga och förseglade intill den sista tiden.

[10]Många kommer att rensas, renas och luttras, medan syndarna fortsätter att

perversos procederão perversamente, e nenhum deles entenderá, mas os sábios entenderão.

synda, utan att förstå detta — men de insiktsfulla skall förstå det.

[11] Depois do tempo em que o sacrifício diário for tirado, e posta a abominação desoladora, haverá ainda mil duzentos e noventa dias.

[11]Från den tid då det dagliga offret avskaffas och en vanhelgande skändlighet ställs upp skall det gå 1.290 dagar.

[12] Bem-aventurado o que espera e chega até mil trezentos e trinta e cinco dias.

[12]Salig den som väntar 1.335 dagar.

[13] Tu, porém, segue o teu caminho até ao fim; pois descansarás e, ao fim dos dias, te levantarás para receber a tua herança.

[13]Vandra mot slutet. Du skall gå till vila och sedan stå upp och få din lott vid dagarnas slut.«

Oseias	Hosea

Oseias 1

O casamento de Oseias, símbolo da infidelidade de Israel

1 Palavra do SENHOR, que foi dirigida a Oseias, filho de Beeri, nos dias de Uzias, Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá, e nos dias de Jeroboão, filho de Joás, rei de Israel.

2 Quando, pela primeira vez, falou o SENHOR por intermédio de Oseias, então, o SENHOR lhe disse: Vai, toma uma mulher de prostituições e terás filhos de prostituição, porque a terra se prostituiu, desviando-se do SENHOR.

3 Foi-se, pois, e tomou a Gômer, filha de Diblaim, e ela concebeu e lhe deu um filho.

4 Disse-lhe o SENHOR: Põe-lhe o nome de Jezreel, porque, daqui a pouco, castigarei, pelo sangue de Jezreel, a casa de Jeú e farei cessar o reino da casa de Israel.

5 Naquele dia, quebrarei o arco de Israel no vale de Jezreel.

6 Tornou ela a conceber e deu à luz uma filha. Disse o SENHOR a Oseias: Põe-lhe o nome de Desfavorecida, porque eu não mais tornarei a favorecer a casa de Israel, para lhe perdoar.

7 Porém da casa de Judá me compadecerei e os salvarei pelo SENHOR, seu Deus, pois não os salvarei pelo arco, nem pela espada, nem pela guerra, nem pelos cavalos, nem pelos cavaleiros.

Hosea 1

1Detta är Herrens ord som kom till Hosea, Beeris son, när Ussia, Jotam, Achas och Hiskia regerade i Juda och Jerobeam, Joashs son, regerade i Israel.

Profeten, horkvinnan och deras barn

2Här börjar Herrens ord genom Hosea. Herren sade till Hosea: Gå och skaffa dig en horkvinna och horungar, ty landet horar sig bort från Herren.

3Då tog han Gomer, Divlajims dotter. Hon blev havande och födde honom en son.

4Herren sade till honom: Ge honom namnet Jisreel, ty jag skall snart straffa Jehus ätt för blodet som flöt vid Jisreel och göra slut på Israels folks kungadöme.

5Den dagen skall jag bryta sönder Israels båge på Jisreels slätt.

6Hon blev havande igen och födde en dotter. Han sade till honom: Ge henne namnet Lo Ruchama, »Hon får inte förbarmande«, ty jag kommer inte längre att förbarma mig över Israels folk utan fördriva dem.

7Men Judas folk skall jag förbarma mig över, jag skall rädda dem genom Herren, deras Gud. Jag skall inte rädda dem genom båge och svärd och krig eller genom hästar och ryttare.

[8] Depois de haver desmamado a Desfavorecida, concebeu e deu à luz um filho.

[9] Disse o SENHOR a Oseias: Põe-lhe o nome de Não-Meu-Povo, porque vós não sois meu povo, nem eu serei vosso Deus.

[10] Todavia, o número dos filhos de Israel será como a areia do mar, que se não pode medir, nem contar; e acontecerá que, no lugar onde se lhes dizia: Vós não sois meu povo, se lhes dirá: Vós sois filhos do Deus vivo.

[11] Os filhos de Judá e os filhos de Israel se congregarão, e constituirão sobre si uma só cabeça, e subirão da terra, porque grande será o dia de Jezreel.

Oseias 2

[1] Chamai a vosso irmão Meu-Povo e a vossa irmã, Favor.

A infidelidade do povo e a fidelidade de Deus

[2] Repreendei vossa mãe, repreendei-a, porque ela não é minha mulher, e eu não sou seu marido, para que ela afaste as suas prostituições de sua presença e os seus adultérios de entre os seus seios;

[3] para que eu não a deixe despida, e a ponha como no dia em que nasceu, e a torne semelhante a um deserto, e a faça como terra seca, e a mate à sede,

[4] e não me compadeça de seus filhos, porque são filhos de prostituições.

[5] Pois sua mãe se prostituiu; aquela que os concebeu houve-se torpemente, porque

[8]När hon hade avvant Lo Ruchama blev hon havande och födde en son.

[9]Han sade: Ge honom namnet Lo Ammi, »Inte mitt folk«, ty ni är inte mitt folk, och jag vill inte höra till er.

[10]Israels folk skall bli som sanden vid havet som inte kan mätas och räknas. Och där det nu heter om dem »Ni är inte mitt folk«, där skall de kallas »Den levande Gudens barn«.

[11]Judas folk och Israels folk skall samlas under en gemensam ledare. De skall växa upp ur jorden, och stor blir Jisreels dag.

Hosea 2

[1]Kalla era bröder Ammi, »Mitt folk«, och kalla era systrar Ruchama, »Hon får förbarmande«.

Israel anklagas för otrohet

[2]Gå till rätta med er mor, gå till rätta — hon är inte min hustru och jag är inte hennes man — så att hon tar bort det horiska i sitt ansikte och det otuktiga mellan sina bröst.

[3]Annars skall jag klä av henne och låta henne stå naken som den dag hon föddes. Jag skall göra henne till en ödemark, låta henne förtorka som en öken och lämna henne att dö av törst.

[4]Hennes barn skall jag inte visa förbarmande, eftersom de är horungar.

[5]Deras mor var en hora, hon som födde dem handlade skamlöst. Hon tänkte: »Jag

diz: Irei atrás de meus amantes, que me dão o meu pão e a minha água, a minha lã e o meu linho, o meu óleo e as minhas bebidas.

vill följa mina älskare, som ger mig mitt bröd och mitt vatten, min ull och mitt lin, min olja och mitt vin.«

[6] Portanto, eis que cercarei o seu caminho com espinhos; e levantarei um muro contra ela, para que ela não ache as suas veredas.

[6]Därför skall jag spärra hennes väg med törnen och resa en mur för henne, så att hon inte hittar sina stigar.

[7] Ela irá em seguimento de seus amantes, porém não os alcançará; buscá-los-á, sem, contudo, os achar; então, dirá: Irei e tornarei para o meu primeiro marido, porque melhor me ia então do que agora.

[7]Hon springer efter sina älskare men hinner inte ifatt dem, söker dem men finner dem inte. Då skall hon tänka: »Jag återvänder till min förste man, jag hade det bättre då än nu.«

[8] Ela, pois, não soube que eu é que lhe dei o trigo, e o vinho, e o óleo, e lhe multipliquei a prata e o ouro, que eles usaram para Baal.

[8]Hon förstår inte att det var jag som gav henne säden och vinet och oljan. Jag skänkte henne det myckna silvret och guldet som de använt till Baal.

[9] Portanto, tornar-me-ei, e reterei, a seu tempo, o meu trigo e o meu vinho, e arrebatarei a minha lã e o meu linho, que lhe deviam cobrir a nudez.

[9]Därför skall jag ta tillbaka min säd när den har mognat och mitt vin när skördetiden är inne, jag skall rycka undan min ull och mitt lin, som hon skyler sin nakenhet med.

[10] Agora, descobrirei as suas vergonhas aos olhos dos seus amantes, e ninguém a livrará da minha mão.

[10]Ja, jag skall blotta hennes blygd i älskarnas åsyn, och ingen kan rädda henne undan mig.

[11] Farei cessar todo o seu gozo, as suas Festas de Lua Nova, os seus sábados e todas as suas solenidades.

[11]Jag skall göra slut på all hennes glädje, hennes högtider, nymånadsdagar och sabbater, alla hennes fester.

[12] Devastarei a sua vide e a sua figueira, de que ela diz: Esta é a paga que me deram os meus amantes; eu, pois, farei delas um bosque, e as bestas-feras do campo as devorarão.

[12]Jag skall skövla hennes vinstockar och fikonträd, som hon tror är den lön hon har fått av sina älskare, jag skall förvandla dem till snårskog, de vilda djuren skall äta dem.

[13] Castigá-la-ei pelos dias dos baalins, nos quais lhes queimou incenso, e se adornou

[13]Jag skall straffa henne för dagarna då hon tände offereld åt baalsgudarna,

com as suas arrecadas e com as suas jóias, e andou atrás de seus amantes, mas de mim se esqueceu, diz o SENHOR.

prydde sig med ringar och smycken och följde sina älskare. Mig glömde hon, säger Herren.

Herrens kärlek till den trolösa

14 Portanto, eis que eu a atrairei, e a levarei para o deserto, e lhe falarei ao coração.

14Därför skall jag locka ut henne i öknen och söka vinna hennes hjärta.

15 E lhe darei, dali, as suas vinhas e o vale de Acor por porta de esperança; será ela obsequiosa como nos dias da sua mocidade e como no dia em que subiu da terra do Egito.

15Där lovar jag att återge henne vingårdarna, jag gör Akors dal till en hoppets port. Där skall hon svara mig som i sin ungdom, som när hon drog ut ur Egypten.

16 Naquele dia, diz o SENHOR, ela me chamará: Meu marido e já não me chamará: Meu Baal.

16Den dagen, säger Herren, skall du kalla mig »min man« och inte längre »min Baal«.

17 Da sua boca tirarei os nomes dos baalins, e não mais se lembrará desses nomes.

17Jag skall se till att baalsgudarna inte nämns, att hon inte mer tar deras namn i sin mun.

18 Naquele dia, farei a favor dela aliança com as bestas-feras do campo, e com as aves do céu, e com os répteis da terra; e tirarei desta o arco, e a espada, e a guerra e farei o meu povo repousar em segurança.

18För mitt folk skall jag den dagen sluta ett förbund med de vilda djuren, med himlens fåglar och markens kräldjur, och båge och svärd och krig skall jag utplåna i landet, så att de får bo i trygghet.

19 Desposar-te-ei comigo para sempre; desposar-te-ei comigo em justiça, e em juízo, e em benignidade, e em misericórdias;

19Jag skall äkta dig för evigt, jag skall äkta dig i rättfärdighet och rätt, i kärlek och förbarmande.

20 desposar-te-ei comigo em fidelidade, e conhecerás ao SENHOR.

20Jag skall äkta dig i trofasthet, och du skall lära känna Herren.

21 Naquele dia, eu serei obsequioso, diz o SENHOR, obsequioso aos céus, e estes, à terra;

21Den dagen skall jag svara, säger Herren, jag skall svara himlen, och himlen skall svara jorden,

22 a terra, obsequiosa ao trigo, e ao vinho, e ao óleo; e estes, a Jezreel.

22och jorden skall svara säden och vinet och oljan, och de skall svara Jisreel.

23 Semearei Israel para mim na terra e compadecer-me-ei da Desfavorecida; e a

23Jag skall plantera henne åt mig i landet och förbarma mig över Lo Ruchama och

Não-Meu-Povo direi: Tu és o meu povo! Ele dirá: Tu és o meu Deus!

Oseias 3

A longanimidade de Deus

[1] Disse-me o SENHOR: Vai outra vez, ama uma mulher, amada de seu amigo e adúltera, como o SENHOR ama os filhos de Israel, embora eles olhem para outros deuses e amem bolos de passas.

[2] Comprei-a, pois, para mim por quinze peças de prata e um ômer e meio de cevada;

[3] e lhe disse: tu esperarás por mim muitos dias; não te prostituirás, nem serás de outro homem; assim também eu esperarei por ti.

[4] Porque os filhos de Israel ficarão por muitos dias sem rei, sem príncipe, sem sacrifício, sem coluna, sem estola sacerdotal ou ídolos do lar.

[5] Depois, tornarão os filhos de Israel, e buscarão ao SENHOR, seu Deus, e a Davi, seu rei; e, nos últimos dias, tremendo, se aproximarão do SENHOR e da sua bondade.

Oseias 4

Corrupção geral de Israel

[1] Ouvi a palavra do SENHOR, vós, filhos de Israel, porque o SENHOR tem uma contenda com os habitantes da terra, porque nela não há verdade, nem amor, nem conhecimento de Deus.

säga till Lo Ammi: »Du är mitt folk«, och han skall svara: »Min Gud.«

Hosea 3

Profeten och äktenskapsbryterskan

[1]Herren sade till mig: Gå än en gång och älska en kvinna som är äktenskapsbryterska, en annans älskarinna, så som Herren älskar Israels folk fast de vänder sig till andra gudar och älskar druvkakor.

[2]Då köpte jag henne för 15 siklar silver och en och en halv homer korn.

[3]Jag sade till henne: »Under lång tid skall du vara hos mig utan att hora eller tillhöra någon man, och inte heller jag skall röra dig.«

[4]Ty under lång tid skall Israels folk vara utan kung och furste, utan offer och stenstod, utan efod och husgudar.

[5]Sedan skall Israels folk vända tillbaka och söka sig till Herren, sin Gud, och David, sin kung. Bävande skall de nalkas Herren och hans goda gåvor — i kommande dagar.

Hosea 4

Anklagelser mot folket och prästerna

[1]Hör Herrens ord, Israels folk! Herren väcker talan mot landets invånare, ty ingen trofasthet och ingen kärlek och ingen kunskap om Gud finns i landet.

[2] O que só prevalece é perjurar, mentir, matar, furtar e adulterar, e há arrombamentos e homicídios sobre homicídios.

[2]Förbannelser och lögner och dråp och stölder och äktenskapsbrott breder ut sig, blodsdåd följer på blodsdåd.

[3] Por isso, a terra está de luto, e todo o que mora nela desfalece, com os animais do campo e com as aves do céu; e até os peixes do mar perecem.

[3]Därför sörjer landet, alla som bor där tynar bort, också markens djur och himlens fåglar, och fiskarna i havet dör.

[4] Todavia, ninguém contenda, ninguém repreenda; porque o teu povo é como os sacerdotes aos quais acusa.

[4]Men ingen må anklaga, ingen må förebrå den andre, det är dig jag anklagar, präst.

[5] Por isso, tropeçarás de dia, e o profeta contigo tropeçará de noite; e destruirei a tua mãe.

[5]I dag skall du komma på fall — och om natten skall profeten falla med dig — och din moder skall jag förgöra.

[6] O meu povo está sendo destruído, porque lhe falta o conhecimento. Porque tu, sacerdote, rejeitaste o conhecimento, também eu te rejeitarei, para que não sejas sacerdote diante de mim; visto que te esqueceste da lei do teu Deus, também eu me esquecerei de teus filhos.

[6]Mitt folk skall förgöras för att det saknar kunskap. Du har förkastat kunskapen, därför skall jag förkasta dig som min präst. Du har glömt din Guds lag, och därför skall jag glömma dina barn.

[7] Quanto mais estes se multiplicaram, tanto mais contra mim pecaram; eu mudarei a sua honra em vergonha.

[7]Ju fler prästerna har blivit, desto mer har de syndat mot mig. Jag skall vända deras ära i skam.

[8] Alimentam-se do pecado do meu povo e da maldade dele têm desejo ardente.

[8]De livnär sig av mitt folks synd, de åtrår deras brott.

[9] Por isso, como é o povo, assim é o sacerdote; castigá-lo-ei pelo seu procedimento e lhe darei o pago das suas obras.

[9]Men nu skall det gå folk och präst lika. Jag skall straffa dem för deras gärningar, jag skall vedergälla dem för deras dåd.

[10] Comerão, mas não se fartarão; entregar-se-ão à sensualidade, mas não se multiplicarão, porque ao SENHOR deixaram de adorar.

[10]De skall äta men inte bli mätta, de skall hora men inte föröka sig, ty de har övergivit Herren och ägnar sig åt

[11] A sensualidade, o vinho e o mosto tiram o entendimento.

[11]hor. Vin och druvmust gör mitt folk från vettet.

[12] O meu povo consulta o seu pedaço de madeira, e a sua vara lhe dá resposta; porque um espírito de prostituição os enganou, eles, prostituindo-se, abandonaram o seu Deus.

[12]De frågar sin träbit till råds, de väntar sig svar av en stock. En horisk anda för dem vilse, de är otrogna mot sin Gud.

[13] Sacrificam sobre o cimo dos montes e queimam incenso sobre os outeiros, debaixo do carvalho, dos choupos e dos terebintos, porque é boa a sua sombra; por isso, vossas filhas se prostituem, e as vossas noras adulteram.

[13]Uppe på bergen offrar de, och på höjderna tänder de offereld under ekar och popplar och terebinter, som ger så skön skugga. Så blir era döttrar horor, så begår era svärdöttrar äktenskapsbrott.

[14] Não castigarei vossas filhas, que se prostituem, nem vossas noras, quando adulteram, porque os homens mesmos se retiram com as meretrizes e com as prostitutas cultuais sacrificam, pois o povo que não tem entendimento corre para a sua perdição.

[14]Jag vill inte straffa era döttrar för att de horar eller era svärdöttrar för deras äktenskapsbrott, när männen drar sig undan med horor och offrar bland tempelflickor. Ett folk utan insikt går det illa.

[15] Ainda que tu, ó Israel, queres prostituir-te, contudo, não se faça culpado Judá; nem venhais a Gilgal e não subais a Bete-Áven, nem jureis, dizendo: Vive o SENHOR.

[15]Även om du, Israel, horar, får inte Juda dra på sig skuld. Gå inte till Gilgal, dra inte upp till Bet Aven och svär inte »Så sant Herren lever«!

[16] Como vaca rebelde, se rebelou Israel; será que o SENHOR o apascenta como a um cordeiro em vasta campina?

[16]Som en trilskande ko trilskas Israel. Skall Herren då valla dem som lamm på vida betesmarker?

[17] Efraim está entregue aos ídolos; é deixá-lo.

[17]Efraim är i förbund med avgudar — låt honom fara!

[18] Tendo acabado de beber, eles se entregam à prostituição; os seus príncipes amam apaixonadamente a desonra.

[18][---]

[19] O vento os envolveu nas suas asas; e envergonhar-se-ão por causa dos seus sacrifícios.

[19]En vind skall fånga dem med sina vingar, deras altaren blir deras skam.

Oseias 5

Repreensão contra sacerdotes e príncipes

[1] Ouvi isto, ó sacerdotes; escutai, ó casa de Israel; e dai ouvidos, ó casa do rei, porque este juízo é contra vós outros, visto que fostes um laço em Mispa e rede estendida sobre o Tabor.

[2] Na prática de excessos, vos aprofundastes; mas eu castigarei a todos eles.

[3] Conheço a Efraim, e Israel não me está oculto; porque, agora, te tens prostituído, ó Efraim, e Israel está contaminado.

[4] O seu proceder não lhes permite voltar para o seu Deus, porque um espírito de prostituição está no meio deles, e não conhecem ao SENHOR.

[5] A soberba de Israel, abertamente, o acusa; Israel e Efraim cairão por causa da sua iniqüidade, e Judá cairá juntamente com eles.

[6] Estes irão com os seus rebanhos e o seu gado à procura do SENHOR, porém não o acharão; ele se retirou deles.

[7] Aleivosamente se houveram contra o SENHOR, porque geraram filhos bastardos; agora, a Festa da Lua Nova os consumirá com as suas porções.

[8] Tocai a trombeta em Gibeá e em Ramá tocai a rebate! Levantai gritos em Bete-Áven! Cuidado, Benjamim!

Hosea 5

Dom över Efraims ledare och folk

[1]Lyssna till detta, präster, lystra, Israels folk, kungahus, hör på! Domen gäller er. Ni har blivit en snara för Mispa, ett nät spänt på Tabor,

[2]en djup fångstgrop i Shittim. Men jag skall tukta dem alla.

[3]Jag känner Efraim, Israel kan inte dölja sig för mig. Nu horar Efraim, Israel gör sig orent.

[4]Deras gärningar hindrar dem från att vända tillbaka till sin Gud. En horisk anda råder bland dem, och Herren känner de inte.

[5]Israels högmod vittnar mot honom själv, Efraim faller genom sin synd — och Juda föll med honom.

[6]Med sina får och tjurar går de för att söka Herren, men de finner honom inte, han har dragit sig undan.

[7]Herren har de svikit, de har fött oäkta barn. Nu skall nymånadsfesten förtära dem tillsammans med deras ägor.

[8]Stöt i horn i Giva, blås i trumpet i Rama! Höj stridsrop i Bet Aven: Vi följer dig, Benjamin!

[9] Efraim tornar-se-á assolação no dia do castigo; entre as tribos de Israel, tornei conhecido o que se cumprirá.

[9]Efraim skall läggas öde på straffets dag. Bland Israels stammar kungör jag det som är sant.

[10] Os príncipes de Judá são como os que mudam os marcos; derramarei, pois, o meu furor sobre eles como água.

[10]Judas furstar har handlat som de som flyttar gränsstenar. Över dem skall jag tömma min vrede som vatten.

[11] Efraim está oprimido e quebrantado pelo castigo, porque foi do seu agrado andar após a vaidade.

[11]Efraim är förtryckt, rätten är förtrampad. Han tog sig för att tillbe dynga.

[12] Portanto, para Efraim serei como a traça e para a casa de Judá, como a podridão.

[12]Men jag är som mal för Efraim och som röta för Judas folk.

[13] Quando Efraim viu a sua enfermidade, e Judá, a sua chaga, subiu Efraim à Assíria e se dirigiu ao rei principal, que o acudisse; mas ele não poderá curá-los, nem sarar a sua chaga.

[13]När Efraim såg sin sjukdom och Juda sitt variga sår, gick Efraim till Assyrien, han sände bud till storkonungen. Men han kan inte bota er eller läka ert variga sår.

[14] Porque para Efraim serei como um leão e como um leãozinho, para a casa de Judá; eu, eu mesmo, os despedaçarei e ir-me-ei embora; arrebatá-los-ei, e não haverá quem os livre.

[14]Jag är som ett lejon mot Efraim, som ett vilddjur mot Judas folk. Ja, jag river mitt byte och går med rovet som ingen kan rädda.

Conversão insincera

[15] Irei e voltarei para o meu lugar, até que se reconheçam culpados e busquem a minha face; estando eles angustiados, cedo me buscarão, dizendo:

[15]Jag går bort, jag drar mig undan, till dess de har sonat sin skuld. Då skall de vända sig till mig, söka mig i sin nöd.

Oseias 6

Hosea 6

Herren ger liv

[1] Vinde, e tornemos para o SENHOR, porque ele nos despedaçou e nos sarará; fez a ferida e a ligará.

[1]Kom, låt oss vända tillbaka till Herren! Han rev, och han skall läka oss, han slog, och han skall förbinda oss.

[2] Depois de dois dias, nos revigorará; ao terceiro dia, nos levantará, e viveremos diante dele.

[2]Han ger oss liv efter två dagar, på den tredje reser han oss upp, så att vi får leva inför honom.

[3] Conheçamos e prossigamos em conhecer ao SENHOR; como a alva, a sua vinda é certa; e ele descerá sobre nós como a chuva, como chuva serôdia que rega a terra.

[3]Låt oss lära känna honom, låt oss sträva efter kunskap om Herren. Så visst som gryningen skall han träda fram, han skall komma till oss som ett regn, ett vårregn som vattnar jorden.

Herrens klagan över Efraim

[4] Que te farei, ó Efraim? Que te farei, ó Judá? Porque o vosso amor é como a nuvem da manhã e como o orvalho da madrugada, que cedo passa.

[4]Vad skall jag göra med dig, Efraim? Vad skall jag göra med dig, Juda? Er kärlek är som morgondimman, dagg som snabbt försvinner.

[5] Por isso, os abati por meio dos profetas; pela palavra da minha boca, os matei; e os meus juízos sairão como a luz.

[5]Därför har jag huggit ner dem genom profeterna, dödat dem med mina ord. Min dom bryter fram som ljuset.

[6] Pois misericórdia quero, e não sacrifício, e o conhecimento de Deus, mais do que holocaustos.

[6]Ty jag vill se kärlek, inte slaktoffer, kunskap om Gud hellre än brännoffer.

[7] Mas eles transgrediram a aliança, como Adão; eles se portaram aleivosamente contra mim.

[7]De bröt förbundet i Adam, där var de trolösa mot mig.

[8] Gileade é a cidade dos que praticam a injustiça, manchada de sangue.

[8]Gilead är en stad av ogärningsmän, en stad med fotspår av blod.

[9] Como hordas de salteadores que espreitam alguém, assim é a companhia dos sacerdotes, pois matam no caminho para Siquém; praticam abominações.

[9]Som rövare ligger prästhopen på lur och dräper längs vägen till Shekem. Ja, de begår skändliga brott.

[10] Vejo uma coisa horrenda na casa de Israel: ali está a prostituição de Efraim; Israel está contaminado.

[10]Bland Israels folk har jag sett fasansfulla ting. Där begår Efraim hor, Israel gör sig orent,

[11] Também tu, ó Judá, serás ceifado.

[11]likaså Juda. Stunden kommer då du skall skördas. När jag vänder mitt folks öde,

Oseias 7

Iniquidade dos reis e príncipes

[1] Quando me disponho a mudar a sorte do meu povo e a sarar a Israel, se descobre a iniqüidade de Efraim, como também a

Hosea 7

[1]när jag botar Israel, då skall Efraims synd avslöjas och Samariens illdåd. Ty de

maldade de Samaria, porque praticam a falsidade; por dentro há ladrões, e por fora rouba a horda de salteadores.

handlar svekfullt, tjuvar tar sig in, och där ute härjar rövarband.

2 Não dizem no seu coração que eu me lembro de toda a sua maldade; agora, pois, os seus próprios feitos os cercam; acham-se diante da minha face.

2De betänker inte att jag minns allt ont de gjort. Nu är de kringrända av sina dåd, som är uppenbara för mig.

3 Com a sua malícia, alegram ao rei e com as suas mentiras, aos príncipes.

3Med sin ondska gläder de kungen och med sin lögnaktighet furstarna.

4 Todos eles são adúlteros: semelhantes ao forno aceso pelo padeiro, que somente cessa de atiçar o fogo desde que sovou a massa até que seja levedada.

4Alla är de äktenskapsbrytare, de liknar en glödande ugn, som bagaren tänder när han knådar degen men lämnar medan den jäser.

5 No dia da festa do nosso rei, os príncipes se tornaram doentes com o excitamento do vinho, e ele deu a mão aos escarnecedores.

5[---]

6 Porque prepararam o coração como um forno, enquanto estão de espreita; toda a noite, dorme o seu furor, mas, pela manhã, arde como labaredas de fogo.

6Ja, deras hjärtan brinner som en ugn där de ligger i försåt. Hela natten pyr deras vrede, och på morgonen flammar den upp i lågor.

7 Todos eles são quentes como um forno e consomem os seus juízes; todos os seus reis caem; ninguém há, entre eles, que me invoque.

7Alla är de heta som en ugn och förtär sina härskare, alla deras kungar har fallit, ingen av dem åkallar mig.

8 Efraim se mistura com os povos e é um pão que não foi virado.

8Efraim beblandar sig med andra folk. Efraim är en brödkaka som inte blivit vänd vid baket.

9 Estrangeiros lhe comem a força, e ele não o sabe; também as cãs já se espalham sobre ele, e ele não o sabe.

9Främlingar har förtärt hans kraft, men han märker det inte. Han har fått gråa hår, men han märker det inte.

10 A soberba de Israel, abertamente, o acusa; todavia, não voltam para o SENHOR, seu Deus, nem o buscam em tudo isto.

10Israels högmod vittnar mot honom själv. De vänder inte tillbaka till Herren, sin Gud, trots allt som hänt söker de honom inte.

[11] Porque Efraim é como uma pomba enganada, sem entendimento; chamam o Egito e vão para a Assíria.

[12] Quando forem, sobre eles estenderei a minha rede e como aves do céu os farei descer; castigá-los-ei, segundo o que eles têm ouvido na sua congregação.

[13] Ai deles! Porque fugiram de mim; destruição sobre eles, porque se rebelaram contra mim! Eu os remiria, mas eles falam mentiras contra mim.

[14] Não clamam a mim de coração, mas dão uivos nas suas camas; para o trigo e para o vinho se ajuntam, mas contra mim se rebelam.

[15] Adestrei e fortaleci os seus braços; no entanto, maquinam contra mim.

[16] Eles voltam, mas não para o Altíssimo. Fizeram-se como um arco enganoso; caem à espada os seus príncipes, por causa da insolência da sua língua; este será o seu escárnio na terra do Egito.

[11]Efraim har blivit som en duva, godtrogen och utan vett. De kallar på Egypten, de går till Assyrien.

[12]Men när de går kastar jag mitt nät över dem och drar ner dem som fåglar ur skyn, jag fångar dem så fort jag hör dem flockas.

[13]Ve över dem! De har flytt från mig. Död åt dem! De har trotsat mig. Jag ville befria dem, men de sprider lögner om mig.

[14]De ropar inte till mig ur hjärtat. De jämrar sig på sina bäddar, för säd och vin ristar de sig blodiga. De är upproriska mot mig.

[15]Det var jag som gjorde dem starka, men de har ont i sinnet mot mig.

[16]De vänder sig till den som ingen hjälp kan ge. De har blivit som en slak båge. Deras furstar skall falla för svärdet för deras hätska tungors skull. I Egypten skall man håna dem.

Oseias 8

O castigo está próximo

[1] Emboca a trombeta! Ele vem como a águia contra a casa do SENHOR, porque transgrediram a minha aliança e se rebelaram contra a minha lei.

[2] A mim, me invocam: Nosso Deus! Nós, Israel, te conhecemos.

[3] Israel rejeitou o bem; o inimigo o perseguirá.

[4] Eles estabeleceram reis, mas não da minha parte; constituíram príncipes, mas eu não o soube; da sua prata e do seu ouro

Hosea 8

Dom över Israels avgudadyrkan

[1]Sätt hornet till din mun! Som en örn slår fienden ner på Herrens hus, ty de har brutit förbundet och satt sig upp mot min lag.

[2]De ropar till mig: »Min Gud! Vi israeliter känner dig.«

[3]Israel har förkastat det goda, fienden skall förfölja honom.

[4]De väljer kungar mot min vilja och furstar jag inte känns vid. Av sitt silver och sitt

fizeram ídolos para si, para serem destruídos.

[5] O teu bezerro, ó Samaria, é rejeitado; a minha ira se acende contra eles; até quando serão eles incapazes da inocência?

[6] Porque vem de Israel, é obra de artífice, não é Deus; mas em pedaços será desfeito o bezerro de Samaria.

[7] Porque semeiam ventos e segarão tormentas; não haverá seara; a erva não dará farinha; e, se a der, comê-la-ão os estrangeiros.

[8] Israel foi devorado; agora, está entre as nações como coisa de que ninguém se agrada,

[9] porque subiram à Assíria; o jumento montês anda solitário, mas Efraim mercou amores.

[10] Todavia, ainda que eles merquem socorros entre as nações, eu os congregarei; já começaram a ser diminuídos por causa da opressão do rei e dos príncipes.

[11] Porquanto Efraim multiplicou altares para pecar, estes lhe foram para pecar.

[12] Embora eu lhe escreva a minha lei em dez mil preceitos, estes seriam tidos como coisa estranha.

[13] Amam o sacrifício; por isso, sacrificam, pois gostam de carne e a comem, mas o SENHOR não os aceita; agora, se lembrará da sua iniqüidade e lhes castigará o pecado; eles voltarão para o Egito.

[14] Porque Israel se esqueceu do seu Criador e edificou palácios, e Judá

guld har de gjort sig avgudar till sitt eget fördärv.

[5]Förkastlig är er tjurkalv, samarier! Min vrede flammar mot dem. Hur länge skall de hålla på med sin orenhet?

[6]Vad har Israel med kalven att skaffa? Den har en hantverkare gjort, den är inte en gud. Samariens kalv skall slås i stycken.

[7]Vind sår de, storm skördar de. Växande gröda har de inte, det som spirar ger inte mjöl, och ger det något slukas det av främlingar.

[8]Israel är uppslukat, ses nu bland folken som ett värdelöst kärl.

[9]Israel gick till Assyrien som en ensam vildåsna. Efraim köpte sig kärlek.

[10]Även om de köper vänner bland folken skall jag nu samla ihop dem. [---]

[11]Efraims många reningsaltaren har blivit till oreningsaltaren.

[12]Om jag så skriver tusentals lagar för honom låtsas han inte om dem.

[13]De offrar kött, som de sedan äter, men Herren vill inte veta av deras offer. Han minns nu deras skuld och straffar deras synder: de måste tillbaka till Egypten.

[14]Israel har glömt sin skapare och byggt palats. — Juda har befäst många städer. —

multiplicou cidades fortes; mas eu enviarei fogo contra as suas cidades, fogo que consumirá os seus palácios.

Jag skall sända eld mot dess städer, den skall härja dess borgar.

Oseias 9

Israel já antes castigado

[1] Não te alegres, ó Israel, não exultes, como os povos; porque, com prostituir-te, abandonaste o teu Deus, amaste a paga de prostituição em todas as eiras de cereais.

[2] A eira e o lagar não os manterão; e o vinho novo lhes faltará.

[3] Na terra do SENHOR, não permanecerão; mas Efraim tornará ao Egito e na Assíria comerá coisa imunda.

[4] Não derramarão libações de vinho ao SENHOR, nem os seus sacrifícios lhe serão agradáveis; seu pão será como pão de pranteadores, todos os que dele comerem serão imundos; porque o seu pão será exclusivamente para eles e não entrará na Casa do SENHOR.

[5] Que fareis vós no dia da solenidade e no dia da festa do SENHOR?

[6] Porque eis que eles se foram por causa da destruição, mas o Egito os ceifará, Mênfis os sepultará; as preciosidades da sua prata, as urtigas as possuirão; espinhos crescerão nas suas moradas.

[7] Chegaram os dias do castigo, chegaram os dias da retribuição; Israel o saberá; o seu profeta é um insensato, o homem de espírito é um louco, por causa da abundância da tua iniqüidade, ó Israel, e o muito do teu ódio.

Hosea 9

Det hotande straffet

[1]Gläd dig inte, Israel, jubla inte som de andra folken, du som har horat dig bort från din Gud. Du vill gärna ha horlön på alla tröskplatser för säd.

[2]Tröskplats och vinpress skall svika dem, och druvmusten skall tryta.

[3]De får inte bo i Herrens land, Efraim måste tillbaka till Egypten, måste äta oren föda i Assyrien.

[4]De skall inte få offra vin åt Herren, inte frambära sina slaktoffer åt honom, deras bröd skall vara som sorgebröd, och alla som äter av det blir orena. Deras mat stillar deras hunger, men den kommer inte in i Herrens hus.

[5]Vad skall ni göra på festdagen, den dag det är Herrens högtid?

[6]Om de drar bort från förödelsen får Egypten samla ihop dem, Memfis begrava dem. Deras silverskatter blir övervuxna av tistlar, törnen frodas i deras hus.

[7]Straffets dagar är inne, vedergällningens dagar är nära, Israel skall få erfara det. »Profeten är en dåre, denne andans man är galen!« Nej, det sker för att din synd är stor, din hätskhet så stark.

[8] O profeta é sentinela contra Efraim, ao lado de meu Deus, laço do passarinheiro em todos os seus caminhos e inimizade na casa do seu Deus.

[9] Mui profundamente se corromperam, como nos dias de Gibeá. O SENHOR se lembrará das suas injustiças e castigará os pecados deles.

[10] Achei a Israel como uvas no deserto, vi a vossos pais como as primícias da figueira nova; mas eles foram para Baal-Peor, e se consagraram à vergonhosa idolatria, e se tornaram abomináveis como aquilo que amaram.

[11] Quanto a Efraim, a sua glória voará como ave; não haverá nascimento, nem gravidez, nem concepção.

[12] Ainda que venham a criar seus filhos, eu os privarei deles, para que não fique nenhum homem. Ai deles, quando deles me apartar!

[13] Efraim, como planejei, seria como Tiro, plantado num lugar aprazível; mas Efraim levará seus filhos ao matador.

[14] Dá-lhes, ó SENHOR; que lhes darás? Dá-lhes um ventre estéril e seios secos.

[15] Toda a sua malícia se acha em Gilgal, porque ali passei a aborrecê-los; por causa da maldade das suas obras, os lançarei fora de minha casa; já não os amarei; todos os seus príncipes são rebeldes.

[16] Ferido está Efraim, secaram-se as suas raízes; não dará fruto; ainda que gere filhos, eu matarei os mais queridos do seu ventre.

[8]För väktaren över Efraim, min Guds folk, för profeten läggs snaror var han än går, och hätskhet råder i hans Guds hus.

[9]De har sjunkit i djupt fördärv som den gången i Giva. Han minns deras brott, han straffar deras synder.

Dom över folkets avfall

[10]Som druvor i öknen fann jag Israel, som tidig frukt på fikonträdet — den allra första — såg jag era fäder. Men när de kom till Baal-Pegor vigde de sig åt skamguden. De blev lika vidriga som den de älskade.

[11]Efraims ära flyger bort som en fågel, ingen skall föda, ingen vänta barn, ingen bli havande.

[12]Och de barn de har tar jag ifrån dem, ingen blir kvar. Ja, ve över dem när jag lämnar dem.

[13][---] Efraim skall få leda sina egna barn till bödeln.

[14]Ge dem, Herre, vad de skall ha! Ge dem ofruktsamma sköten och förtorkade bröst!

[15]Allt ont de gjorde i Gilgal fick mig att hata dem. För deras onda gärningars skull skall jag driva dem ut ur mitt hus. Jag kan inte älska dem mer, alla deras furstar är upprorsmän.

[16]Efraim är slagen, förtorkad från roten. Folket skall inte bära frukt. Även om de föder skall jag döda deras dyrbara livsfrukt.

[17] O meu Deus os rejeitará, porque não o ouvem; e andarão errantes entre as nações.

Oseias 10

Israel semeou malícia e segará destruição

[1] Israel é vide luxuriante, que dá o fruto; segundo a abundância do seu fruto, assim multiplicou os altares; quanto melhor a terra, tanto mais belas colunas fizeram.

[2] O seu coração é falso; por isso, serão culpados; o SENHOR quebrará os seus altares e deitará abaixo as colunas.

[3] Agora, pois, dirão eles: Não temos rei, porque não tememos ao SENHOR. E o rei, que faria por nós?

[4] Falam palavras vãs, jurando falsamente, fazendo aliança; por isso, brota o juízo como erva venenosa nos sulcos dos campos.

[5] Os moradores de Samaria serão atemorizados por causa do bezerro de Bete-Áven; o seu povo se lamentará por causa dele, e os sacerdotes idólatras tremerão por causa da sua glória, que já se foi.

[6] Também o bezerro será levado à Assíria como presente ao rei principal; Efraim se cobrirá de vexame, e Israel se envergonhará por causa de seu próprio capricho.

[7] O rei de Samaria será como lasca de madeira na superfície da água.

[8] E os altos de Áven, pecado de Israel, serão destruídos; espinheiros e abrolhos crescerão sobre os seus altares; e aos

[17]Min Gud förkastar dem, ty de lyssnade inte till honom. De skall bli flyktingar bland folken.

Hosea 10

Avfall och straff

[1]Israel var en frodig vinstock, dignande av druvor. Ju mer frukt han bar, desto fler altaren byggde han. Ju rikare hans land blev, desto ståtligare stoder reste han.

[2]Deras hjärtan var falska, nu får de sona sin skuld: Herren skall bryta ner deras altaren och krossa deras stoder.

[3]Nu måste de säga: »Vi har ingen kung, ty vi fruktade inte Herren. Och kungen, vad kan han göra för oss?

[4]Tala vitt och brett, svära ve och förbannelse, sluta fördrag!« Som giftigt ogräs ur åkerns fåror spirar domen.

[5]Samariens invånare skall ängslas för Bet Avens kalv, folket hålla sorgehögtid över den, avgudaprästerna klaga, ty deras härlighet är bortförd.

[6]Också den skall släpas till Assyrien som tribut åt storkonungen. Skam får Efraim bära, Israel skall stå med skam för sin gudabilds skull.

[7]Samarien går under, dess kung är som ett spån på vattnet.

[8]Ondskans offerplatser läggs öde — denna Israels synd. Törne och tistel skall växa på deras altaren, och de skall säga till bergen:

montes se dirá: Cobri-nos! E aos outeiros: Caí sobre nós!

9 Desde os dias de Gibeá, pecaste, ó Israel, e nisto permaneceste. A peleja contra os filhos da perversidade não há de alcançar-te em Gibeá?

10 Castigarei o povo na medida do meu desejo; e congregar-se-ão contra eles os povos, quando eu o punir por causa de sua dupla transgressão.

11 Porque Efraim era uma bezerra domada, que gostava de trilhar; coloquei o jugo sobre a formosura do seu pescoço; atrelei Efraim ao carro. Judá lavrará, Jacó lhe desfará os torrões.

12 Então, eu disse: semeai para vós outros em justiça, ceifai segundo a misericórdia; arai o campo de pousio; porque é tempo de buscar ao SENHOR, até que ele venha, e chova a justiça sobre vós.

13 Arastes a malícia, colhestes a perversidade; comestes o fruto da mentira, porque confiastes nos vossos carros e na multidão dos vossos valentes.

14 Portanto, entre o teu povo se levantará tumulto de guerra, e todas as tuas fortalezas serão destruídas, como Salmã destruiu a Bete-Arbel no dia da guerra; as mães ali foram despedaçadas com seus filhos.

15 Assim vos fará Betel, por causa da vossa grande malícia; como passa a alva, assim será o rei de Israel totalmente destruído.

Oseias 11

O amor de Deus Pai. A ingratidão de Israel

»Dölj oss!« och till höjderna: »Fall över oss!«

9Israel har syndat sedan den gången i Giva. Så har de fortsatt. Men kriget skall nå dem i Giva. Mot de onda

10kommer jag för att tukta dem, och folken samlas mot dem när de straffas för sitt dubbla brott.

11Efraim var en kviga, van och villig att tröska. Jag skonade hennes lena hals, men nu skall Efraim selas på, Juda skall plöja, Jakob skall harva.

12Så er sådd i rättfärdighet, skörda efter kärlekens lag, bryt er ny mark. Det är dags att vända sig till Herren, för att han skall komma och låta rättfärdighet regna över er.

13Ni har plöjt orättfärdighet, ni har skördat ondska, ni har ätit lögnens frukt. Ni har litat på era stridsvagnar och era många krigare.

14Stridslarm skall höras bland ert folk, och alla era fästen skall härjas, som då Shalman härjade Bet Arbel när kriget kom och mödrar krossades med sina barn.

15Så skall jag göra mot er, Israels folk, för er stora ondskas skull. När dagen gryr är det ute med Israels kung.

Hosea 11

Guds kärlek till sitt otrogna folk

[1] Quando Israel era menino, eu o amei; e do Egito chamei o meu filho.

[2] Quanto mais eu os chamava, tanto mais se iam da minha presença; sacrificavam a baalins e queimavam incenso às imagens de escultura.

[3] Todavia, eu ensinei a andar a Efraim; tomei-os nos meus braços, mas não atinaram que eu os curava.

[4] Atraí-os com cordas humanas, com laços de amor; fui para eles como quem alivia o jugo de sobre as suas queixadas e me inclinei para dar-lhes de comer.

[5] Não voltarão para a terra do Egito, mas o assírio será seu rei, porque recusam converter-se.

[6] A espada cairá sobre as suas cidades, e consumirá os seus ferrolhos, e as devorará, por causa dos seus caprichos.

[7] Porque o meu povo é inclinado a desviar-se de mim; se é concitado a dirigir-se acima, ninguém o faz.

[8] Como te deixaria, ó Efraim? Como te entregaria, ó Israel? Como te faria como a Admá? Como fazer-te um Zeboim? Meu coração está comovido dentro de mim, as minhas compaixões, à uma, se acendem.

[9] Não executarei o furor da minha ira; não tornarei para destruir a Efraim, porque eu sou Deus e não homem, o Santo no meio de ti; não voltarei em ira.

[10] Andarão após o SENHOR; este bramará como leão, e, bramando, os filhos, tremendo, virão do Ocidente;

[1]När Israel var ung fick jag honom kär, och från Egypten kallade jag min son.

[2]Men ju mer jag kallar på dem, desto mer går de bort från mig. De offrar åt baalsgudarna och tänder offereld åt belätena.

[3]Ändå var det jag som lärde Efraim gå och jag som tog dem i mina armar, men de förstod inte att jag botade dem.

[4]Med trofasthetens band drog jag dem, med kärlekens rep. Jag var som den som lyfter upp ett barn till kinden. Jag böjde mig ner och gav dem att äta.

[5]De skall vända tillbaka till Egypten, och Assyrien skall regera över dem, ty de vägrar att vända tillbaka till mig.

[6]Svärdet skall svingas i deras städer och förgöra deras orakelpräster, förtära allt för deras ränkers skull.

[7][---]

[8]Hur skulle jag kunna släppa dig, Efraim, överge dig, Israel, göra med dig som med Adma och behandla dig som Sevojim? Mitt hjärta är i uppror, all min medkänsla väcks.

[9]Jag skall inte låta min flammande vrede få utlopp, jag skall inte ändra mig och förgöra Efraim, ty jag är Gud och inte människa, den Helige mitt ibland er. Jag kommer inte med skräck.

[10]Herren skall de följa, och han skall ryta som ett lejon. Ja, han skall ryta, och hans barn kommer ilande från väster,

[11] tremendo, virão, como passarinhos, os do Egito, e, como pombas, os da terra da Assíria, e os farei habitar em suas próprias casas, diz o SENHOR.

[11]snabbt som fåglar från Egypten, som duvor från Assyrien. Jag skall låta dem återvända hem, säger Herren.

Efraims trolöshet. Den svekfulle stamfadern Jakob

[12] Efraim me cercou por meio de mentiras, e a casa de Israel, com engano; mas Judá ainda domina com Deus e é fiel com o Santo.

[12]Efraim har omvärvt mig med lögn, Israels folk med svek. [---]

Oseias 12

Jacó, modelo para o povo de Israel

[1] Efraim apascenta o vento e persegue o vento leste todo o dia; multiplica mentiras e destruição e faz aliança com a Assíria, e o azeite se leva ao Egito.

[2] O SENHOR também com Judá tem contenda e castigará Jacó segundo o seu proceder; segundo as suas obras, o recompensará.

[3] No ventre, pegou do calcanhar de seu irmão; no vigor da sua idade, lutou com Deus;

[4] lutou com o anjo e prevaleceu; chorou e lhe pediu mercê; em Betel, achou a Deus, e ali falou Deus conosco.

[5] O SENHOR, o Deus dos Exércitos, o SENHOR é o seu nome;

[6] converte-te a teu Deus, guarda o amor e o juízo e no teu Deus espera sempre.

[7] Efraim, mercador, tem nas mãos balança enganosa e ama a opressão;

[8] mas diz: Contudo, me tenho enriquecido e adquirido grandes bens; em todos esses

Hosea 12

[1]Efraim vill vara vindens vän, han jagar ständigt efter östanvinden och hopar lögn och våld. De sluter förbund med Assyrien och sänder olja till Egypten.

[2]Herren väcker talan mot Juda, han skall straffa Jakob för hans gärningar och vedergälla honom för hans dåd.

[3]I moderlivet bedrog han sin bror, som vuxen kämpade han mot Gud.

[4]Han kämpade med en ängel och segrade, han grät och bad om nåd. I Betel mötte honom Gud, och där talade han med honom.

[5]Herren, härskarornas Gud, Herren är hans namn.

[6]Men du skall vända tillbaka med din Guds hjälp. Håll fast vid kärlek och rätt och hoppas alltid på din Gud.

[7]Krämaren har en falsk våg i handen och vill gärna utsuga andra.

[8]Efraim tänker: Jag är rik, jag har gjort mig en förmögenhet, och trots mina

meus esforços, não acharão em mim iniqüidade alguma, nada que seja pecado.

[9] Mas eu sou o SENHOR, teu Deus, desde a terra do Egito; eu ainda te farei habitar em tendas, como nos dias da festa.

[10] Falei aos profetas e multipliquei as visões; e, pelo ministério dos profetas, propus símiles.

[11] Se há em Gileade transgressão, pura vaidade são eles; se em Gilgal sacrificam bois, os seus altares são como montões de pedra nos sulcos dos campos.

[12] Jacó fugiu para a terra da Síria, e Israel serviu por uma mulher e por ela guardou o gado.

[13] Mas o SENHOR, por meio de um profeta, fez subir a Israel do Egito e, por um profeta, foi ele guardado.

[14] Efraim mui amargamente provocou à ira; portanto, o SENHOR deixará ficar sobre ele o sangue por ele derramado; e fará cair sobre ele o seu opróbrio.

Oseias 13

Castigo definitivo

[1] Quando falava Efraim, havia tremor; foi exaltado em Israel, mas ele se fez culpado no tocante a Baal e morreu.

[2] Agora, pecam mais e mais, e da sua prata fazem imagens de fundição, ídolos segundo o seu conceito, todos obra de artífices, e dizem: Sacrificai a eles. Homens até beijam bezerros!

[3] Por isso, serão como nuvem de manhã, como orvalho que cedo passa, como palha

vinster har jag inte gjort mig skyldig till något som kan kallas synd.

[9]Men jag är Herren, din Gud, ända från Egypten. Jag skall låta er bo i tält igen som i forna dagar.

[10]Jag talade till profeterna, jag lät dem skåda många syner, och genom profeterna talade jag i liknelser.

[11][---] De offrade tjurar i Gilgal, och deras altaren blev som stenrösen vid åkerns fåror.

[12]Jakob flydde till landet Aram, Israel fick slava för en kvinnas skull, för en kvinnas skull vaktade han får.

[13]Men genom en profet förde Herren Israel ut ur Egypten, och av en profet vaktades de.

[14]Efraim har väckt bitter vrede, hans blodsdåd skall drabba honom själv, hans herre skall vända hans smädelser mot honom.

Hosea 13

Efraims avgudadyrkan straffas med döden

[1]När Efraim talade bävade man, han var en furste i Israel. Men han drog på sig skuld genom Baal och han dog.

[2]Nu fortsätter de att synda. De har gjutit sig gudabilder, gjort avgudar av sitt silver efter bästa förmåga, hantverkares alster alltihop. Till dem skall ni offra, säger de. Människor kysser kalvar!

[3]Därför skall de bli som morgondimman, dagg som snabbt försvinner, agnar som

que se lança da eira e como fumaça que sai por uma janela.

[4] Todavia, eu sou o SENHOR, teu Deus, desde a terra do Egito; portanto, não conhecerás outro deus além de mim, porque não há salvador, senão eu.

[5] Eu te conheci no deserto, em terra muito seca.

[6] Quando tinham pasto, eles se fartaram, e, uma vez fartos, ensoberbeceu-se-lhes o coração; por isso, se esqueceram de mim.

[7] Sou, pois, para eles como leão; como leopardo, espreito no caminho.

[8] Como ursa, roubada de seus filhos, eu os atacarei e lhes romperei a envoltura do coração; e, como leão, ali os devorarei, as feras do campo os despedaçarão.

[9] A tua ruína, ó Israel, vem de ti, e só de mim, o teu socorro.

[10] Onde está, agora, o teu rei, para que te salve em todas as tuas cidades? E os teus juízes, dos quais disseste: Dá-me rei e príncipes?

[11] Dei-te um rei na minha ira e to tirei no meu furor.

[12] As iniqüidades de Efraim estão atadas juntas, o seu pecado está armazenado.

[13] Dores de parturiente lhe virão; ele é filho insensato, porque é tempo, e não sai à luz, ao abrir-se da madre.

[14] Eu os remirei do poder do inferno e os resgatarei da morte; onde estão, ó morte, as tuas pragas? Onde está, ó inferno, a tua

blåser bort från tröskplatsen, rök ur ett fönster.

[4]Men jag är Herren, din Gud, ända från Egypten. Du känner ingen annan Gud än mig, ingen kan rädda utom jag.

[5]Det var jag som vallade dig i öknen, i torkans land.

[6]När de betade blev de mätta, de blev mätta och övermodiga, och därför glömde de mig.

[7]Då blev jag som ett lejon mot dem, jag lurar som en leopard vid vägen.

[8]Jag kommer emot dem som en björn som mist sina ungar och river upp deras bröstkorg. Där slukar jag dem som en lejoninna, ett vilddjur som sliter dem i stycken.

[9]Jag förgör dig, Israel! Vem kan hjälpa dig?

[10]Var är nu din kung, han som skulle rädda dig? Var är alla dina furstar, de som skulle härska över dig? Och du som sade: »Ge mig kung och furstar!«

[11]I vrede ger jag dig kungar, och i raseri tar jag bort dem.

[12]Efraims brott bevaras, jag har hans synd i förvar.

[13]När födslovärkarna sätter in är han ett oförståndigt barn: när tiden är inne är det inte framme vid öppningen.

[14]Skulle jag lösa dem ur dödsrikets grepp, skulle jag befria dem från döden? Död, kom med din pest! Dödsrike, kom med din farsot! Min medkänsla är borta.

destruição? Meus olhos não vêem em mim arrependimento algum.

15 Ainda que ele viceja entre os irmãos, virá o vento leste, vento do SENHOR, subindo do deserto, e secará a sua nascente, e estancará a sua fonte; ele saqueará o tesouro de todas as coisas preciosas.

15Bäst han blomstrar bland sina bröder skall östanvinden komma, Herrens vind blåsa upp från öknen. Då torkar hans brunn, då sinar hans källa. Hans skatter skall rövas, alla hans dyrbarheter.

Hosea 14

16 Samaria levará sobre si a sua culpa, porque se rebelou contra o seu Deus; cairá à espada, seus filhos serão despedaçados, e as suas mulheres grávidas serão abertas pelo meio.

1Samarien har trotsat sin Gud och får sona sin skuld. De skall falla för svärdet, deras spädbarn skall krossas, havande kvinnor skäras upp.

Oseias 14

Promessas de perdão

1 Volta, ó Israel, para o SENHOR, teu Deus, porque, pelos teus pecados, estás caído.

2 Tende convosco palavras de arrependimento e convertei-vos ao SENHOR; dizei-lhe: Perdoa toda iniqüidade, aceita o que é bom e, em vez de novilhos, os sacrifícios dos nossos lábios.

3 A Assíria já não nos salvará, não iremos montados em cavalos e não mais diremos à obra das nossas mãos: tu és o nosso Deus; por ti o órfão alcançará misericórdia.

4 Curarei a sua infidelidade, eu de mim mesmo os amarei, porque a minha ira se apartou deles.

5 Serei para Israel como orvalho, ele florescerá como o lírio e lançará as suas raízes como o cedro do Líbano.

Omvändelse och räddning

2Vänd tillbaka, Israel, till Herren, din Gud, du har kommit på fall genom din synd.

3Kom med era ord och vänd tillbaka till Herren, säg till honom: Förlåt all vår skuld, ta emot det goda, vi skall infria våra löften.

4Assyrien räddar oss inte, vi skall inte stiga till häst, inte längre säga »Vår Gud« till ting vi själva har gjort. Hos dig finner faderlösa barmhärtighet.

5Jag skall bota dem från deras trolöshet, jag skall älska dem av hjärtat, min vrede har vänt sig från dem.

6Jag skall bli som dagg för Israel, och han skall blomstra som en lilja, slå rot som en poppel

[6] Estender-se-ão os seus ramos, o seu esplendor será como o da oliveira, e sua fragrância, como a do Líbano.
[7] Os que se assentam de novo à sua sombra voltarão; serão vivificados como o cereal e florescerão como a vide; a sua fama será como a do vinho do Líbano.
[8] Ó Efraim, que tenho eu com os ídolos? Eu te ouvirei e cuidarei de ti; sou como o cipreste verde; de mim procede o teu fruto.

Apelo final

[9] Quem é sábio, que entenda estas coisas; quem é prudente, que as saiba, porque os caminhos do SENHOR são retos, e os justos andarão neles, mas os transgressores neles cairão.

[7]och skjuta nya skott. Hans prakt skall vara som olivträdets, hans doft som Libanons.
[8]De skall åter få bo i hans skugga, de skall frodas som en trädgård och blomstra som en vinstock. Han skall bli ryktbar som Libanons vin.
[9]Vad har Efraim mer med avgudarna att skaffa? Jag är den som ger svar och vakar över honom. Jag är som en grönskande cypress. Från mig får du din frukt.

[10]Den som är vis skall förstå detta, den som är förståndig inser det. Herrens vägar är de rätta, och de rättfärdiga vandrar på dem, men syndarna kommer på fall.

Joel	Joel

Joel 1

A carestia causada pelo gafanhoto e pela seca

1 Palavra do SENHOR que foi dirigida a Joel, filho de Petuel.

2 Ouvi isto, vós, velhos, e escutai, todos os habitantes da terra: Aconteceu isto em vossos dias? Ou nos dias de vossos pais?

3 Narrai isto a vossos filhos, e vossos filhos o façam a seus filhos, e os filhos destes, à outra geração.

4 O que deixou o gafanhoto cortador, comeu-o o gafanhoto migrador; o que deixou o migrador, comeu-o o gafanhoto devorador; o que deixou o devorador, comeu-o o gafanhoto destruidor.

5 Ébrios, despertai-vos e chorai; uivai, todos os que bebeis vinho, por causa do mosto, porque está ele tirado da vossa boca.

6 Porque veio um povo contra a minha terra, poderoso e inumerável; os seus dentes são dentes de leão, e ele tem os queixais de uma leoa.

7 Fez de minha vide uma assolação, destroçou a minha figueira, tirou-lhe a casca, que lançou por terra; os seus sarmentos se fizeram brancos.

8 Lamenta com a virgem que, pelo marido da sua mocidade, está cingida de pano de saco.

9 Cortada está da Casa do SENHOR a oferta de manjares e a libação; os

Joel 1

1Detta är Herrens ord som kom till Joel, Petuels son.

Förödelse och hungersnöd

2Hör på, ni äldste! Lyssna, alla som bor i landet! Har något sådant förut hänt, i era dagar eller era fäders?

3Ni skall berätta det för era barn, och de skall berätta det för sina, och deras barn för nya släkten:

4vad gräshopporna lämnade kvar åt gräsgnagarna upp, vad gräsgnagarna lämnade kvar åt gräsbitarna upp, vad gräsbitarna lämnade kvar åt gräsätarna upp.

5Vakna, ni rusiga, och gråt, alla ni drinkare, klaga! Det nya vinet får ni aldrig smaka.

6Ett folk drar fram över mitt land, oräkneligt och mäktigt. Det har tänder som ett lejon, bett som en lejoninna.

7Det har härjat min vingård och skövlat mina fikonträd. Barken är avskalad och bortsliten, grenarna lyser vita.

8Klaga som jungfrun i sorgdräkt över sin ungdoms brudgum!

9Matoffer och dryckesoffer har upphört i Herrens hus. Herrens tjänare, prästerna, sörjer.

sacerdotes, ministros do SENHOR, estão enlutados.

[10] O campo está assolado, e a terra, de luto, porque o cereal está destruído, a vide se secou, as olivas se murcharam.

[10]Fälten är förödda, jorden ligger sörjande, ty säden är förstörd, vinet torkar bort och oljan sinar.

[11] Envergonhai-vos, lavradores, uivai, vinhateiros, sobre o trigo e sobre a cevada, porque pereceu a messe do campo.

[11]Bönderna står bestörta och vinodlarna jämrar sig för vetets och kornets skull, ty åkerns skörd är förlorad,

[12] A vide se secou, a figueira se murchou, a romeira também, e a palmeira e a macieira; todas as árvores do campo se secaram, e já não há alegria entre os filhos dos homens.

[12]vinstocken har vissnat och fikonträdet tynar bort. Granatträd, palmer och äppelträd, alla markens träd är förtorkade, och människors glädje har vissnat.

[13] Cingi-vos de pano de saco e lamentai, sacerdotes; uivai, ministros do altar; vinde, ministros de meu Deus; passai a noite vestidos de panos de saco; porque da casa de vosso Deus foi cortada a oferta de manjares e a libação.

[13]Klä er i sorgdräkt och klaga, präster, höj jämmerrop, ni som tjänar vid altaret! Gå dit in, Guds tjänare, och vaka i sorgdräkt, ty er Guds hus har berövats matoffer och dryckesoffer.

[14] Promulgai um santo jejum, convocai uma assembléia solene, congregai os anciãos, todos os moradores desta terra, para a Casa do SENHOR, vosso Deus, e clamai ao SENHOR.

[14]Påbjud en fasta! Kungör en högtidssamling! Kalla de äldste och alla som bor i landet att samlas i Herrens, er Guds, hus. Ropa till Herren i er nöd.

[15] Ah! Que dia! Porque o Dia do SENHOR está perto e vem como assolação do Todo-Poderoso.

[15]Ack, denna dag! Ja, Herrens dag är nära, den kommer med våld från den Väldige.

[16] Acaso, não está destruído o mantimento diante dos vossos olhos? E, da casa do nosso Deus, a alegria e o regozijo?

[16]Inför våra ögon försvinner födan och från vår Guds hus jublet och glädjen.

[17] A semente mirrou debaixo dos seus torrões, os celeiros foram assolados, os armazéns, derribados, porque se perdeu o cereal.

[17]Utsädet torkar under jordkokorna, förrådshusen är övergivna och ladorna i spillror. All gröda är förstörd.

[18] Como geme o gado! As manadas de bois estão sobremodo inquietas, porque não têm pasto; também os rebanhos de ovelhas estão perecendo.
[19] A ti, ó SENHOR, clamo, porque o fogo consumiu os pastos do deserto, e a chama abrasou todas as árvores do campo.
[20] Também todos os animais do campo bramam suspirantes por ti; porque os rios se secaram, e o fogo devorou os pastos do deserto.

[18]Hör hur boskapen stönar! Kor och oxar irrar omkring, det finns inget bete för dem. Även fårhjordarna plågas.

[19]Till dig, Herre, ropar jag, ty utmarkens beten har elden förtärt, en låga har bränt alla markens träd.

[20]Även de vilda djuren ropar till dig, ty bäckarna har torkat ut och utmarkens beten har elden förtärt.

Joel 2

[1] Tocai a trombeta em Sião e dai voz de rebate no meu santo monte; perturbem-se todos os moradores da terra, porque o Dia do SENHOR vem, já está próximo;
[2] dia de escuridade e densas trevas, dia de nuvens e negridão! Como a alva por sobre os montes, assim se difunde um povo grande e poderoso, qual desde o tempo antigo nunca houve, nem depois dele haverá pelos anos adiante, de geração em geração.
[3] À frente dele vai fogo devorador, atrás, chama que abrasa; diante dele, a terra é como o jardim do Éden; mas, atrás dele, um deserto assolado. Nada lhe escapa.
[4] A sua aparência é como a de cavalos; e, como cavaleiros, assim correm.
[5] Estrondeando como carros, vêm, saltando pelos cimos dos montes, crepitando como chamas de fogo que devoram o restolho, como um povo poderoso posto em ordem de combate.

Joel 2

Herrens dag

[1-2]Stöt i horn på Sion! Blås larmsignal på mitt heliga berg, så att alla i landet bävar. Ty Herrens dag är på väg, en dag av mörker och moln är nära, en dag av dunkel och töcken. Som gryningen över bergen sprider sig ett folk, stort och mäktigt. Dess like har aldrig funnits och skall aldrig någonsin finnas.

[3]Framför dem förtärande eld, bakom dem brännande låga. Som Edens trädgård är landet framför dem, men bakom dem är det en öde öken. Ingenting blir skonat.
[4]De liknar hästar, som stridshästar spränger de fram.

[5]De rasslar som stridsvagnar när de far fram över bergstopparna, som eld då den dånar i halmen, som en krigshär ordnad till strid.

[6] Diante deles, tremem os povos; todos os rostos empalidecem.

[7] Correm como valentes; como homens de guerra, sobem muros; e cada um vai no seu caminho e não se desvia da sua fileira.

[8] Não empurram uns aos outros; cada um segue o seu rumo; arremetem contra lanças e não se detêm no seu caminho.

[9] Assaltam a cidade, correm pelos muros, sobem às casas; pelas janelas entram como ladrão.

[10] Diante deles, treme a terra, e os céus se abalam; o sol e a lua se escurecem, e as estrelas retiram o seu resplendor.

[11] O SENHOR levanta a voz diante do seu exército; porque muitíssimo grande é o seu arraial; porque é poderoso quem executa as suas ordens; sim, grande é o Dia do SENHOR e mui terrível! Quem o poderá suportar?

A misericórdia do Senhor

[12] Ainda assim, agora mesmo, diz o SENHOR: Convertei-vos a mim de todo o vosso coração; e isso com jejuns, com choro e com pranto.

[13] Rasgai o vosso coração, e não as vossas vestes, e convertei-vos ao SENHOR, vosso Deus, porque ele é misericordioso, e compassivo, e tardio em irar-se, e grande em benignidade, e se arrepende do mal.

[14] Quem sabe se não se voltará, e se arrependerá, e deixará após si uma bênção, uma oferta de manjares e libação para o SENHOR, vosso Deus?

[6]Folken darrar inför dem, alla ansikten vitnar.

[7]Som kämpar störtar de framåt, som krigare stormar de muren. Var och en går sin väg rakt fram, viker inte från sin bana.

[8]Ingen tränger den andre, var och en följer sin egen väg. Ja, de löper genom pilregnet utan att bryta ledet.

[9]De stormar staden, de klättrar över muren, de tränger in i husen, tar sig in genom fönstren som tjuvar.

[10]Jorden bävar inför dem och himlen skälver. Sol och måne förmörkas och stjärnorna mister sitt sken.

[11]Herrens röst dånar framför hans här. Manstarka är hans trupper, tallösa de som fullgör hans order. Stor är Herrens dag och fruktansvärd — vem kan uthärda den?

[12]Nu, säger Herren, skall ni vända er till mig med uppriktigt hjärta, under fasta, gråt och klagan.

[13]Slit sönder era hjärtan, inte era kläder, och vänd åter till Herren, er Gud. Han är nådig och barmhärtig, sen till vrede och rik på kärlek, han ångrar det onda han hotat med.

[14]Kanske ändrar han sig och låter välsignelsen vara kvar, till matoffer och dryckesoffer åt Herren, er Gud.

[15] Tocai a trombeta em Sião, promulgai um santo jejum, proclamai uma assembléia solene.

[15]Stöt i horn på Sion! Påbjud en fasta! Kungör en högtidssamling!

[16] Congregai o povo, santificai a congregação, ajuntai os anciãos, reuni os filhinhos e os que mamam; saia o noivo da sua recâmara, e a noiva, do seu aposento.

[16]Kalla på folket, påbjud en helig sammankomst! Kalla på de gamla och samla barnen, också dem som ännu får bröstet. Må brudgummen lämna sin kammare och bruden sitt gemak.

[17] Chorem os sacerdotes, ministros do SENHOR, entre o pórtico e o altar, e orem: Poupa o teu povo, ó SENHOR, e não entregues a tua herança ao opróbrio, para que as nações façam escárnio dele. Por que hão de dizer entre os povos: Onde está o seu Deus?

[17]Mellan förhuset och altaret skall prästerna gråta, skall Herrens tjänare ropa: »Herre, skona ditt folk, lämna inte de dina att skymfas så att de blir till en visa bland folken. Varför skall hedningarna få säga: Var är deras Gud?«

[18] Então, o SENHOR se mostrou zeloso da sua terra, compadeceu-se do seu povo

[19] e, respondendo, lhe disse: Eis que vos envio o cereal, e o vinho, e o óleo, e deles sereis fartos, e vos não entregarei mais ao opróbrio entre as nações.

Herrens löften

[18]Då greps Herren av lidelse för sitt land och av medömkan med sitt folk.

[19]Och Herren svarade sitt folk: Jag skall ge er säd och vin och olja, så mycket ni behöver. Aldrig mer skall jag tillåta att ni blir skymfade bland folken.

[20] Mas o exército que vem do Norte, eu o removerei para longe de vós, lançá-lo-ei em uma terra seca e deserta; lançarei a sua vanguarda para o mar oriental, e a sua retaguarda, para o mar ocidental; subirá o seu mau cheiro, e subirá a sua podridão; porque agiu poderosamente.

[20]Fienden från norr skall jag förvisa, driva bort till öde, torra trakter, förtruppen mot havet i öster och eftertruppen mot havet i väster. En stank skall stiga från honom, en lukt av förruttnelse.

[21] Não temas, ó terra, regozija-te e alegra-te, porque o SENHOR faz grandes coisas.

[22] Não temais, animais do campo, porque os pastos do deserto reverdecerão, porque o arvoredo dará o seu fruto, a figueira e a vide produzirão com vigor.

[21]Ängslas inte, du åkerjord, utan jubla och gläd dig: Herren har gjort stora verk.

[22]Ängslas inte, ni markens djur: utmarkens beten grönskar på nytt, träden bär sin frukt, fikonträdet och vinstocken ger rika skördar.

[23] Alegrai-vos, pois, filhos de Sião, regozijai-vos no SENHOR, vosso Deus, porque ele vos dará em justa medida a chuva; fará descer, como outrora, a chuva temporã e a serôdia.

[23]Och ni som bor på Sion, jubla och gläds över Herren, er Gud: han ger er regn i rätt tid, han låter regnet falla som förr, både höst och vår.

[24] As eiras se encherão de trigo, e os lagares transbordarão de vinho e de óleo.

[24]Så skall logarna fyllas av säd, pressarna flöda över av vin och olja.

[25] Restituir-vos-ei os anos que foram consumidos pelo gafanhoto migrador, pelo destruidor e pelo cortador, o meu grande exército que enviei contra vós outros.

[25]Och jag skall gottgöra er för åren som slukades av gräshopporna, av gräsbitarna, gräsätarna och gräsgnagarna — min stora här som jag sände mot er.

[26] Comereis abundantemente, e vos fartareis, e louvareis o nome do SENHOR, vosso Deus, que se houve maravilhosamente convosco; e o meu povo jamais será envergonhado.

[26]Då skall ni äta och bli mätta och prisa Herren, er Gud, som har handlat så underbart mot er. Och aldrig mer skall mitt folk stå med skam.

[27] Sabereis que estou no meio de Israel e que eu sou o SENHOR, vosso Deus, e não há outro; e o meu povo jamais será envergonhado.

[27]Då skall ni inse att jag finns mitt i Israel, att jag, Herren, är er Gud, jag och ingen annan. Och aldrig mer skall mitt folk stå med skam.

Promessa do derramamento do Espírito

[28] E acontecerá, depois, que derramarei o meu Espírito sobre toda a carne; vossos filhos e vossas filhas profetizarão, vossos velhos sonharão, e vossos jovens terão visões;

[28]Det skall komma en tid då jag utgjuter min ande över alla. Era söner och döttrar skall profetera, era gamla män skall ha drömmar, era unga män se syner.

[29] até sobre os servos e sobre as servas derramarei o meu Espírito naqueles dias.

[29]Också över slavar och slavinnor skall jag då utgjuta min ande.

[30] Mostrarei prodígios no céu e na terra: sangue, fogo e colunas de fumaça.

[30]På himlen och på jorden skall jag låta tecken visa sig: blod och eld och pelare av rök.

[31] O sol se converterá em trevas, e a lua, em sangue, antes que venha o grande e terrível Dia do SENHOR.

[31]Solen skall vändas i mörker och månen i blod innan Herrens dag kommer, den stora och fruktansvärda.

[32] E acontecerá que todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo; porque, no monte Sião e em Jerusalém, estarão os que forem salvos, como o SENHOR prometeu; e, entre os sobreviventes, aqueles que o SENHOR chamar.

[32]Men var och en som åkallar Herrens namn skall bli räddad. På Sions berg skall finnas en skonad skara, så som Herren har lovat, i Jerusalem skall några överleva, så som Herren bestämt.

Joel 3

Os juízos de Deus sobre as nações inimigas

[1] Eis que, naqueles dias e naquele tempo, em que mudarei a sorte de Judá e de Jerusalém,

[2] congregarei todas as nações e as farei descer ao vale de Josafá; e ali entrarei em juízo contra elas por causa do meu povo e da minha herança, Israel, a quem elas espalharam por entre os povos, repartindo a minha terra entre si.

[3] Lançaram sortes sobre o meu povo, e deram meninos por meretrizes, e venderam meninas por vinho, que beberam.

[4] Que tendes vós comigo, Tiro, e Sidom, e todas as regiões da Filístia? É isso vingança que quereis contra mim? Se assim me quereis vingar, farei, sem demora, cair sobre a vossa cabeça a vossa vingança.

[5] Visto que levastes a minha prata e o meu ouro, e as minhas jóias preciosas metestes nos vossos templos,

[6] e vendestes os filhos de Judá e os filhos de Jerusalém aos filhos dos gregos, para os apartar para longe dos seus limites,

Joel 3

Dom över folken och räddning för Juda

[1]Vid den tiden, när dagen är inne då jag vänder Judas och Jerusalems öde,

[2]skall jag samla alla folk och föra dem ner i Joshafats dal. Där skall jag ställa dem till svars för vad de gjort mot Israel, mitt eget folk, som de skingrat bland folken. De har styckat mitt land

[3]och kastat lott om mitt folk. De har lämnat pojkar som betalning för skökor och sålt flickor för vin som de druckit.

[4]Ni, Tyros och Sidon, och ni, filisteernas alla områden — vad vill ni mig? Har ni något att kräva hämnd för? Om ni vill tillfoga mig något ont skall jag genast låta det drabba er själva.

[5]Ni har tagit mitt silver och guld och fört bort mina dyrbaraste skatter till era tempel.

[6]Invånarna i Juda och i Jerusalem har ni sålt till grekerna, så att de förts långt bort från sitt eget land.

[7] eis que eu os suscitarei do lugar para onde os vendestes e farei cair a vossa vingança sobre a vossa própria cabeça.
[8] Venderei vossos filhos e vossas filhas aos filhos de Judá, e estes, aos sabeus, a uma nação remota, porque o SENHOR o disse.
[9] Proclamai isto entre as nações: Apregoai guerra santa e suscitai os valentes; cheguem-se, subam todos os homens de guerra.
[10] Forjai espadas das vossas relhas de arado e lanças, das vossas podadeiras; diga o fraco: Eu sou forte.
[11] Apressai-vos, e vinde, todos os povos em redor, e congregai-vos; para ali, ó SENHOR, faze descer os teus valentes.
[12] Levantem-se as nações e sigam para o vale de Josafá; porque ali me assentarei para julgar todas as nações em redor.
[13] Lançai a foice, porque está madura a seara; vinde, pisai, porque o lagar está cheio, os seus compartimentos transbordam, porquanto a sua malícia é grande.
[14] Multidões, multidões no vale da Decisão! Porque o Dia do SENHOR está perto, no vale da Decisão.
[15] O sol e a lua se escurecem, e as estrelas retiram o seu resplendor.
[16] O SENHOR brama de Sião e se fará ouvir de Jerusalém, e os céus e a terra tremerão; mas o SENHOR será o refúgio do seu povo e a fortaleza dos filhos de Israel.
[17] Sabereis, assim, que eu sou o SENHOR, vosso Deus, que habito em Sião, meu santo

[7]Jag skall mana dem till uppbrott från de platser dit ni sålt dem, och det onda skall drabba er själva.
[8]Jag skall låta judeerna sälja era söner och döttrar; de skall sälja dem till sabeerna, ett folk långt borta. Herren har talat.
[9]Detta skall ni ropa ut bland folken: Invig er till krig, båda upp kämparna, låt alla krigare samlas och dra ut!
[10]Smid om era plogbillar till svärd, era vingårdsknivar till lansar! Den svage skall känna sig som hjälte.
[11]Skynda er att komma, samlas här, alla folk runt omkring! Herre, sänd ner dina kämpar!
[12]Folken skall bryta upp och tåga till Joshafats dal. Där skall jag sitta till doms över alla folken runt omkring.
[13]Skörden är mogen, sätt fart på skäran, kom och trampa, vinpressen är full, ja, presskaren flödar över — så stor är folkens ondska.
[14]Larmande skaror i Domens dal. Herrens dag är nära i Domens dal.
[15]Sol och måne förmörkas och stjärnorna mister sitt sken.
[16]Herren ryter från Sion, hans röst dånar från Jerusalem. Himmel och jord bävar, men för sitt folk är Herren en tillflykt, ett värn för Israel.
[17]Då skall ni inse att jag är Herren, er Gud, som bor på Sion, mitt heliga berg.

monte; e Jerusalém será santa; estranhos não passarão mais por ela.

Jerusalem skall vara heligt, aldrig beträdas av främlingar.

A restauração de Israel

[18] E há de ser que, naquele dia, os montes destilarão mosto, e os outeiros manarão leite, e todos os rios de Judá estarão cheios de águas; sairá uma fonte da Casa do SENHOR e regará o vale de Sitim.

[18]Den dagen skall bergen drypa av druvsaft och kullarna flöda av mjölk. I Judas bäckar skall vattnet strömma, och en källa skall springa upp i Herrens hus och vattna Akaciedalen.

[19] O Egito se tornará uma desolação, e Edom se fará um deserto abandonado, por causa da violência que fizeram aos filhos de Judá, em cuja terra derramaram sangue inocente.

[19]Egypten skall läggas öde och Edom bli en ödemark för att de övat våld mot Judas folk och spillt oskyldigt blod i deras land.

[20] Judá, porém, será habitada para sempre, e Jerusalém, de geração em geração.

[20]Juda skall bestå för alltid och Jerusalem från släkte till släkte.

[21] Eu expiarei o sangue dos que não foram expiados, porque o SENHOR habitará em Sião.

[21]Skall jag lämna fiendens blodskuld ostraffad? Nej, jag lämnar den inte ostraffad. Herren är den som bor på Sion.

Amós	Amos

Amós 1

Ameaças contra diversas nações

[1] Palavras que, em visão, vieram a Amós, que era entre os pastores de Tecoa, a respeito de Israel, nos dias de Uzias, rei de Judá, e nos dias de Jeroboão, filho de Joás, rei de Israel, dois anos antes do terremoto.

[2] Ele disse: O SENHOR rugirá de Sião e de Jerusalém fará ouvir a sua voz; os prados dos pastores estarão de luto, e secar-se-á o cimo do Carmelo.

[3] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Damasco e por quatro, não sustarei o castigo, porque trilharam a Gileade com trilhos de ferro.

[4] Por isso, meterei fogo à casa de Hazael, fogo que consumirá os castelos de Ben-Hadade.

[5] Quebrarei o ferrolho de Damasco e eliminarei o morador de Biqueate-Áven e ao que tem o cetro de Bete-Éden; e o povo da Síria será levado em cativeiro a Quir, diz o SENHOR.

[6] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Gaza e por quatro, não sustarei o castigo, porque levaram em cativeiro todo o povo, para o entregarem a Edom.

[7] Por isso, meterei fogo aos muros de Gaza, fogo que consumirá os seus castelos.

[8] Eliminarei o morador de Asdode e o que tem o cetro de Asquelom e volverei a mão

Amos 1

[1]Detta är Amos ord. Han var en av herdarna från Tekoa och såg syner om Israel när Ussia regerade i Juda och Jerobeam, Joashs son, regerade i Israel, två år före jordbävningen.

[2]Amos sade: Herren ryter från Sion, hans röst dånar från Jerusalem. Då vissnar herdarnas marker, då torkar Karmels topp.

Dom över Israels grannar och över Israel

[3]Så säger Herren: Brott på brott har Damaskus hopat, jag vill inte dröja med domen. Med tröskslädar av järn har de krossat Gilead.

[4]Jag skall sända eld mot Hasaels slott, den skall härja Ben-Hadads borgar.

[5]Jag skall bräcka Damaskus bom, förgöra den som tronar i Bikat-Aven och den som bär spiran i Bet Eden. Folket i Aram skall föras bort till Kir, säger Herren.

[6]Så säger Herren: Brott på brott har Gaza hopat, jag vill inte dröja med domen. De har fört bort hela byar för att utlämna dem åt Edom.

[7]Jag skall sända eld mot Gazas mur, den skall härja dess borgar.

[8]Jag skall förgöra den som tronar i Ashdod och den som bär spiran i Ashkelon. Jag

contra Ecrom; e o resto dos filisteus perecerá, diz o SENHOR.

skall rikta ett dråpslag mot Ekron, och de sista filisteerna skall gå under, säger Herren Gud.

9 Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Tiro e por quatro, não sustarei o castigo, porque entregaram todos os cativos a Edom e não se lembraram da aliança de irmãos.

9Så säger Herren: Brott på brott har Tyros hopat, jag vill inte dröja med domen. De har utlämnat hela byar åt Edom och glömt sitt avtal om vänskap.

10 Por isso, meterei fogo aos muros de Tiro, fogo que consumirá os seus castelos.

10Jag skall sända eld mot Tyros mur, den skall härja dess borgar.

11 Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Edom e por quatro, não sustarei o castigo, porque perseguiu o seu irmão à espada e baniu toda a misericórdia; e a sua ira não cessou de despedaçar, e reteve a sua indignação para sempre.

11Så säger Herren: Brott på brott har Edom hopat, jag vill inte dröja med domen. De har förföljt sina bröder med svärd och vägrat dem barmhärtighet: deras vrede rasade oavbrutet, deras ursinne brann utan slut.

12 Por isso, meterei fogo a Temã, fogo que consumirá os castelos de Bozra.

12Jag skall sända eld mot Teman, den skall härja Bosras borgar.

13 Assim diz o SENHOR: Por três transgressões dos filhos de Amom e por quatro, não sustarei o castigo, porque rasgaram o ventre às grávidas de Gileade, para dilatarem os seus próprios limites.

13Så säger Herren: Brott på brott har ammoniterna hopat, jag vill inte dröja med domen. De skar upp havande kvinnor i Gilead när de ville vidga sitt välde.

14 Por isso, meterei fogo aos muros de Rabá, fogo que consumirá os seus castelos, com alarido no dia da batalha, com turbilhão no dia da tempestade.

14Jag skall sätta eld på Rabbas mur, branden skall härja dess borgar vid stridsrop på kampens dag, i storm på ovädrets dag.

15 O seu rei irá para o cativeiro, ele e os seus príncipes juntamente, diz o SENHOR.

15Deras kung skall föras bort i fångenskap, han och hans stormän med honom, säger Herren.

Amós 2

Amos 2

1 Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Moabe e por quatro, não

1Så säger Herren: Brott på brott har Moab hopat, jag vill inte dröja med domen.

sustarei o castigo, porque queimou os ossos do rei de Edom, até os reduzir a cal.

Benen av Edoms kung har de bränt till kalk.

2 Por isso, meterei fogo a Moabe, fogo que consumirá os castelos de Queriote; Moabe morrerá entre grande estrondo, alarido e som de trombeta.

2Jag skall sända eld mot Moab, den skall härja Keriots borgar, och Moab skall dö vid vapendån, vid stridsrop och lurars larm.

3 Eliminarei o juiz do meio dele e a todos os seus príncipes com ele matarei, diz o SENHOR.

3Jag skall förgöra dess härskare, alla dess stormän skall jag dräpa med honom, säger Herren.

Ameaças contra Judá

4 Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Judá e por quatro, não sustarei o castigo, porque rejeitaram a lei do SENHOR e não guardaram os seus estatutos; antes, as suas próprias mentiras os enganaram, e após elas andaram seus pais.

4Så säger Herren: Brott på brott har Juda hopat, jag vill inte dröja med domen. De har förkastat Herrens lag och inte hållit hans bud, de falska gudar som deras fäder dyrkade har lett dem vilse.

5 Por isso, meterei fogo a Judá, fogo que consumirá os castelos de Jerusalém.

5Jag skall sända eld mot Juda, den skall härja Jerusalems borgar.

Ameaças contra Israel

6 Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Israel e por quatro, não sustarei o castigo, porque os juízes vendem o justo por dinheiro e condenam o necessitado por causa de um par de sandálias.

6Så säger Herren: Brott på brott har Israel hopat, jag vill inte dröja med domen. De säljer den oskyldige för pengar och den fattige för ett par skor.

7 Suspiram pelo pó da terra sobre a cabeça dos pobres e pervertem o caminho dos mansos; um homem e seu pai coabitam com a mesma jovem e, assim, profanam o meu santo nome.

7De trampar ner de svaga och skuffar undan de hjälplösa. Far och son går till samma kvinna. Så vanärar de mitt heliga namn.

8 E se deitam ao pé de qualquer altar sobre roupas empenhadas e, na casa do seu deus, bebem o vinho dos que foram multados.

8Vid alla altaren vräker de sig på kläder de fått som pant, och i sin Guds hus dricker de vin som de tagit i mät.

[9] Todavia, eu destruí diante deles o amorreu, cuja altura era como a dos cedros, e que era forte como os carvalhos; e destruí o seu fruto por cima e as suas raízes por baixo.

[10] Também vos fiz subir da terra do Egito e quarenta anos vos conduzi no deserto, para que possuísseis a terra do amorreu.

[11] Dentre os vossos filhos, suscitei profetas e, dentre os vossos jovens, nazireus. Não é isto assim, filhos de Israel? – diz o SENHOR.

[12] Mas vós aos nazireus destes a beber vinho e aos profetas ordenastes, dizendo: Não profetizeis.

[13] Eis que farei oscilar a terra debaixo de vós, como oscila um carro carregado de feixes.

[14] De nada valerá a fuga ao ágil, o forte não usará a sua força, nem o valente salvará a sua vida.

[15] O que maneja o arco não resistirá, nem o ligeiro de pés se livrará, nem tampouco o que vai montado a cavalo salvará a sua vida.

[16] E o mais corajoso entre os valentes fugirá nu naquele dia, disse o SENHOR.

Amós 3

O castigo contra a maldade de Israel

[1] Ouvi a palavra que o SENHOR fala contra vós outros, filhos de Israel, contra toda a família que ele fez subir da terra do Egito, dizendo:

[9]Ändå var det jag som röjde undan amoreerna för er, fast de var höga som cedrar och kraftiga som ekar — jag förstörde dem helt, från rot till krona.

[10]Ändå var det jag som förde er ut ur Egypten och ledde er i öknen i fyrtio år och lät er inta amoreernas land.

[11]Jag kallade några av era söner till profeter och några av era unga män till nasirer. Var det inte så, israeliter? säger Herren.

[12]Men ni gav nasirerna vin att dricka, och profeterna förbjöd ni att förkunna.

[13]Se, jag skall låta marken skaka under er, som en fullastad halmkärra skakar.

[14]Då har den snabbe ingenstans att fly, den starke har ingen nytta av sin kraft, den tappre kan inte rädda livet,

[15]bågskytten kan inte hålla stånd, den snabbfotade hinner inte undan, ryttaren kan inte rädda livet.

[16]Den tappraste bland de tappra skall den dagen kasta sina vapen och fly, säger Herren.

Amos 3

Utkorelse och ansvar

[1]Hör vad Herren har att säga till er, israeliter, till hela det folk han förde ut ur Egypten:

[2] De todas as famílias da terra, somente a vós outros vos escolhi; portanto, eu vos punirei por todas as vossas iniqüidades.

[3] Andarão dois juntos, se não houver entre eles acordo?

[4] Rugirá o leão no bosque, sem que tenha presa? Levantará o leãozinho no covil a sua voz, se nada tiver apanhado?

[5] Cairá a ave no laço em terra, se não houver armadilha para ela? Levantar-se-á o laço da terra, sem que tenha apanhado alguma coisa?

[6] Tocar-se-á a trombeta na cidade, sem que o povo se estremeça? Sucederá algum mal à cidade, sem que o SENHOR o tenha feito?

[7] Certamente, o SENHOR Deus não fará coisa alguma, sem primeiro revelar o seu segredo aos seus servos, os profetas.

[8] Rugiu o leão, quem não temerá? Falou o SENHOR Deus, quem não profetizará?

[9] Fazei ouvir isto nos castelos de Asdode e nos castelos da terra do Egito e dizei: Ajuntai-vos sobre os montes de Samaria e vede que grandes tumultos há nela e que opressões há no meio dela.

[10] Porque Israel não sabe fazer o que é reto, diz o SENHOR, e entesoura nos seus castelos a violência e a devastação.

[11] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Um inimigo cercará a tua terra, derribará a tua fortaleza, e os teus castelos serão saqueados.

[2]Ni är de enda jag har tagit mig an bland alla folk på jorden. Därför skall jag ställa er till svars för alla era synder.

[3]Slår man följe på färden utan att känna varandra?

[4]Ryter ett lejon i snåren om det inte har funnit ett byte? Morrar lejonet i sin håla utan att ha fångat sitt rov?

[5]Störtar fågeln mot marken om fällan inte är gillrad? Slår fällan upp från marken om där inte finns byte att fånga?

[6]Om man blåser larm i staden, blir då inte alla förskräckta? Om en olycka händer i staden, är det inte Herrens verk?

[7]Herren Gud gör aldrig något utan att avslöja sina planer för sina tjänare profeterna.

[8]Vem kan höra lejonet ryta utan att gripas av skräck? Vem kan höra Herren Gud tala utan att bli hans profet?

Dom över Samaria

[9]Ropa från Ashdods borgar, från borgarna i Egypten och säg: »Samla er på bergen kring Samaria, se vilket kaos som råder i staden, förtrycket som härskar där!«

[10]De förstår inte att göra det som är rätt, säger Herren, dessa som hopar våld och rov i sina borgar.

[11]Därför säger Herren Gud: En fiende skall genomkorsa landet, era fästen skall falla, era borgar plundras.

[12] Assim diz o SENHOR: Como o pastor livra da boca do leão as duas pernas ou um pedacinho da orelha, assim serão salvos os filhos de Israel que habitam em Samaria com apenas o canto da cama e parte do leito.

[13] Ouvi e protestai contra a casa de Jacó, diz o SENHOR Deus, o Deus dos Exércitos:

[14] No dia em que eu punir Israel, por causa das suas transgressões, visitarei também os altares de Betel; e as pontas do altar serão cortadas e cairão por terra.

[15] Derribarei a casa de inverno com a casa de verão; as casas de marfim perecerão, e as grandes casas serão destruídas, diz o SENHOR.

[12]Så säger Herren: Som herden räddar ur lejonets gap ett par benpipor eller en örsnibb, så skall israeliterna bli räddade, de som sitter där i Samaria på divaner och mjuka dynor.

[13]Lyssna, och varna Jakobs ätt, säger Herren, härskarornas Gud.

[14]Ty när jag tar itu med Israel för dess ogärningar, då skall jag också ta itu med Betels altaren: altarhornen skall brytas av och falla till marken.

[15]Jag skall slå omkull både vinterhus och sommarhus. Elfenbenshusen skall skövlas och de mäktiga byggnaderna utplånas, säger Herren.

Amós 4

Ameaças contra as mulheres de Samaria

[1] Ouvi esta palavra, vacas de Basã, que estais no monte de Samaria, oprimis os pobres, esmagais os necessitados e dizeis a vosso marido: Dá cá, e bebamos.

[2] Jurou o SENHOR Deus, pela sua santidade, que dias estão para vir sobre vós, em que vos levarão com anzóis e as vossas restantes com fisga de pesca.

[3] Saireis cada uma em frente de si pelas brechas e vos lançareis para Hermom, disse o SENHOR.

A cegueira espiritual de Israel

[4] Vinde a Betel e transgredi, a Gilgal, e multiplicai as transgressões; e, cada manhã, trazei os vossos sacrifícios e, de três em três dias, os vossos dízimos;

Amos 4

[1]Lyssna nu, ni Bashan-kor, som bor på Samarias berg, ni kvinnor som förtrycker de svaga och plågar de fattiga medan ni säger till era män: »Hämta hit något att dricka!«

[2]Herren Gud har svurit vid sin helighet: Det skall komma en dag då man skall driva i väg er med oxpikar och med ljuster dem som blir kvar.

[3]Varenda en skall drivas ut genom närmaste rämna i muren och jagas bort mot Hermon, säger Herren.

Falsk gudstjänst och förhärdelse

[4]Gå till Betel och synda, till Gilgal och synda än mer! Bär fram era offer om morgonen, ert tionde på festens tredje dag!

[5] e oferecei sacrifício de louvores do que é levedado, e apregoai ofertas voluntárias, e publicai-as, porque disso gostais, ó filhos de Israel, disse o SENHOR Deus.

[5]Bränn tackoffer av syrat bröd, ropa ut era frivilliga gåvor så det hörs! Ni israeliter vill ju ha det så, säger Herren Gud.

[6] Também vos deixei de dentes limpos em todas as vossas cidades e com falta de pão em todos os vossos lugares; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[6]Det var jag som lät er gå med tomma magar i alla era städer och utan bröd överallt i landet. Dock vände ni inte åter till mig, säger Herren.

[7] Além disso, retive de vós a chuva, três meses ainda antes da ceifa; e fiz chover sobre uma cidade e sobre a outra, não; um campo teve chuva, mas o outro, que ficou sem chuva, se secou.

[7]Det var jag som höll tillbaka regnet för er när det ännu var tre månader till skörden. Jag lät det regna över en stad men inte över en annan, den ena åkern fick regn, den andra blev utan och förtorkade.

[8] Andaram duas ou três cidades, indo a outra cidade para beberem água, mas não se saciaram; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[8]Från stad efter stad kom man stapplande till en enda stad för att få vatten, men ingen kunde släcka sin törst. Dock vände ni inte åter till mig, säger Herren.

[9] Feri-vos com o crestamento e a ferrugem; a multidão das vossas hortas, e das vossas vinhas, e das vossas figueiras, e das vossas oliveiras, devorou-a o gafanhoto; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[9]Jag lät er säd drabbas av rost och sot, jag lät trädgårdar och vinberg förtorka, era fikonträd och olivträd åt gräshopporna upp. Dock vände ni inte åter till mig, säger Herren.

[10] Enviei a peste contra vós outros à maneira do Egito; os vossos jovens, matei-os à espada, e os vossos cavalos, deixei-os levar presos, e o mau cheiro dos vossos arraiais fiz subir aos vossos narizes; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[10]Jag sände pest bland er som i Egypten, jag dräpte era unga män med svärd, era hästar blev tagna som byte. Likstanken från era läger lät jag stiga er i näsan. Dock vände ni inte åter till mig, säger Herren.

[11] Subverti alguns dentre vós, como Deus subverteu a Sodoma e Gomorra, e vós fostes como um tição arrebatado da fogueira; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[11]Jag sände ödeläggelse bland er, som när Sodom och Gomorra lades öde, ni blev som en brand ryckt ur elden. Dock vände ni inte åter till mig, säger Herren.

[12] Portanto, assim te farei, ó Israel! E, porque isso te farei, prepara-te, ó Israel, para te encontrares com o teu Deus.

[13] Porque é ele quem forma os montes, e cria o vento, e declara ao homem qual é o seu pensamento; e faz da manhã trevas e pisa os altos da terra; SENHOR, Deus dos Exércitos, é o seu nome.

[12]Därför skall jag låta förbannelsen drabba dig, Israel, jag skall göra detta med dig. Därför, Israel, bered dig att möta din Gud!

[13]Ty se: Han som formar bergen och skapar vinden, som förkunnar sina planer för människan, som låter mörkret bli morgonrodnad och går fram över jordens höjder — Herren, härskarornas Gud, är hans namn.

Amós 5

Buscai a Deus e vivei

[1] Ouvi esta palavra que levanto como lamentação sobre vós, ó casa de Israel:

[2] Caiu a virgem de Israel, nunca mais tornará a levantar-se; estendida está na sua terra, e não há quem a levante.

[3] Porque assim diz o SENHOR Deus: A cidade da qual saem mil conservará cem, e aquela da qual saem cem conservará dez à casa de Israel.

[4] Pois assim diz o SENHOR à casa de Israel: Buscai-me e vivei.

[5] Porém não busqueis a Betel, nem venhais a Gilgal, nem passeis a Berseba, porque Gilgal, certamente, será levada cativa, e Betel será desfeita em nada.

[6] Buscai ao SENHOR e vivei, para que não irrompa na casa de José como um fogo que a consuma, e não haja em Betel quem o apague.

[7] Vós que converteis o juízo em alosna e deitais por terra a justiça,

[8] procurai o que faz o Sete-estrelo e o Órion, e torna a densa treva em manhã, e muda o dia em noite; o que chama as

Amos 5

Sorgesång och strafftal

[1]Hör den sorgesång som jag sjunger om dig, Israels folk:

[2]Jungfrun Israel har fallit, hon reser sig aldrig mer, hon ligger där övergiven på egen mark, ingen hjälper henne upp.

[3]Så säger Herren Gud till Israels folk: Den stad som tågar ut med tusen man skall ha hundra kvar, och den som tågar ut med hundra skall ha tio kvar.

[4]Så säger Herren till Israels folk: Kom till mig, så får ni leva!

[5]Gå inte till Betel, sök er inte till Gilgal, dra inte bort till Beer Sheva! Ty Gilgal skall föras bort i fångenskap och Betel bli till intet.

[6]Kom till Herren, så får ni leva! Annars skall han härja Josefs land som en eld, den skall förtära Betel och ingen skall släcka.

[7]Ni förvandlar rätten till malört och slår rättfärdigheten till marken!

[8]Han som har gjort Sjustjärnorna och Orion, som förvandlar mörker till morgon och låter dagen mörkna till natt, som

águas do mar e as derrama sobre a terra; SENHOR é o seu nome.

9 É ele que faz vir súbita destruição sobre o forte e ruína contra a fortaleza.

10 Aborreceis na porta ao que vos repreende e abominais o que fala sinceramente.

11 Portanto, visto que pisais o pobre e dele exigis tributo de trigo, não habitareis nas casas de pedras lavradas que tendes edificado; nem bebereis do vinho das vides desejáveis que tendes plantado.

12 Porque sei serem muitas as vossas transgressões e graves os vossos pecados; afligis o justo, tomais suborno e rejeitais os necessitados na porta.

13 Portanto, o que for prudente guardará, então, silêncio, porque é tempo mau.

14 Buscai o bem e não o mal, para que vivais; e, assim, o SENHOR, o Deus dos Exércitos, estará convosco, como dizeis.

15 Aborrecei o mal, e amai o bem, e estabelecei na porta o juízo; talvez o SENHOR, o Deus dos Exércitos, se compadeça do restante de José.

16 Portanto, assim diz o SENHOR, o SENHOR, Deus dos Exércitos: Em todas as praças haverá pranto; e em todas as ruas dirão: Ai! Ai! E ao lavrador chamarão para o pranto e, para o choro, os que sabem prantear.

kallar på havets vatten och låter det strömma över jorden — Herren är hans namn,

9han som låter förödelse ljunga över fästningen, förödelse komma över borgen.

10Ni hatar den som för rättens talan i domstolen och avskyr den som säger sanningen.

11Därför — ni som trampar på den fattige och tar hans säd i skatt: ni bygger hus av huggen sten, men ni skall aldrig bo i dem, ni planterar härliga vingårdar, men ni skall aldrig dricka vinet.

12Ty jag vet att era brott är många och era synder otaliga, ni som förtrycker oskyldiga och tar mutor och hindrar de fattiga att få sin rätt.

13Därför tiger den kloke i denna tid, ty det är en ond tid.

14Sök det goda och inte det onda, så att ni får leva! Då skall Herren, härskarornas Gud, vara med er, så som ni säger att han är.

15Hata det onda och älska det goda, låt rätten råda då ni dömer! Kanske skall då Herren, härskarornas Gud, förbarma sig över spillran av Josefs ätt.

16Därför säger Herren, härskarornas Gud, Herren: På alla torg skall dödsklagan höras, på alla gator verop. Bönderna kallas till sorgehögtid, till dödsklagan de som kan sjunga sorgesång.

[17] Em todas as vinhas haverá pranto, porque passarei pelo meio de ti, diz o SENHOR.

[17]I alla vingårdar skall dödsklagan höras när jag går fram bland er, säger Herren.

[18] Ai de vós que desejais o Dia do SENHOR! Para que desejais vós o Dia do SENHOR? É dia de trevas e não de luz.

[18]Ve er som längtar efter Herrens dag! Vad får ni för glädje av Herrens dag? Den är mörker, inte ljus —

[19] Como se um homem fugisse de diante do leão, e se encontrasse com ele o urso; ou como se, entrando em casa, encostando a mão à parede, fosse mordido de uma cobra.

[19]som när någon flyr för ett lejon och möter en björn, kommer hem, tar stöd mot väggen och blir biten av en orm.

[20] Não será, pois, o Dia do SENHOR trevas e não luz? Não será completa escuridão, sem nenhuma claridade?

[20]Ja, Herrens dag är mörker, inte ljus, töcken utan en strimma sol.

Deus exige justiça e não sacrifícios

[21] Aborreço, desprezo as vossas festas e com as vossas assembléias solenes não tenho nenhum prazer.

[21]Jag avskyr era fester, jag hatar dem, jag står inte ut med era högtider.

[22] E, ainda que me ofereçais holocaustos e vossas ofertas de manjares, não me agradarei deles, nem atentarei para as ofertas pacíficas de vossos animais cevados.

[22]När ni offrar till mig och kommer med era gåvor vill jag inte veta av dem, jag vill inte se åt era offer av gödboskap.

[23] Afasta de mim o estrépito dos teus cânticos, porque não ouvirei as melodias das tuas liras.

[23]Låt mig slippa dina psalmer, jag vill inte höra ditt strängaspel!

[24] Antes, corra o juízo como as águas; e a justiça, como ribeiro perene.

[24]Men låt rätten välla fram som vatten och rättfärdigheten som en outsinlig ström!

[25] Apresentastes-me, vós, sacrifícios e ofertas de manjares no deserto por quarenta anos, ó casa de Israel?

[25]Frambar ni slaktoffer och gåvor åt mig de fyrtio åren i öknen, Israels folk?

[26] Sim, levastes Sicute, vosso rei, Quium, vossa imagem, e o vosso deus-estrela, que fizestes para vós mesmos.

[26]Bar ni då omkring era gudabilder, Sackut, er konung, och Kevan, er gudastjärna, som ni gjort åt er?

[27] Por isso, vos desterrarei para além de Damasco, diz o SENHOR, cujo nome é Deus dos Exércitos.

Amós 6

A corrupção e a destruição de Israel

[1] Ai dos que andam à vontade em Sião e dos que vivem sem receio no monte de Samaria, homens notáveis da principal das nações, aos quais vem a casa de Israel!

[2] Passai a Calné e vede; e, dali, ide à grande Hamate; depois, descei a Gate dos filisteus; sois melhores que estes reinos? Ou será maior o seu território do que o vosso território?

[3] Vós que imaginais estar longe o dia mau e fazeis chegar o trono da violência;

[4] que dormis em camas de marfim, e vos espreguiçais sobre o vosso leito, e comeis os cordeiros do rebanho e os bezerros do cevadouro;

[5] que cantais à toa ao som da lira e inventais, como Davi, instrumentos músicos para vós mesmos;

[6] que bebeis vinho em taças e vos ungis com o mais excelente óleo, mas não vos afligis com a ruína de José.

[7] Portanto, agora, ireis em cativeiro entre os primeiros que forem levados cativos, e cessarão as pândegas dos espreguiçadores.

[8] Jurou o SENHOR Deus por si mesmo, o SENHOR, Deus dos Exércitos, e disse: Abomino a soberba de Jacó e odeio os seus castelos; e abandonarei a cidade e tudo o que nela há.

[27]Jag skall föra er bort i fångenskap bortom Damaskus, säger Herren, vars namn är härskarornas Gud.

Amos 6

Dom över lyxlivet

[1]Ve de säkra på Sion, de trygga på Samarias berg, gräddan av det främsta folket, dessa som israeliterna tyr sig till!

[2]Far bort till Kalne och betrakta dess öde, fortsätt till Stora Hamat, far ner till Gat i Filisteen: är ni bättre än dessa riken, är ert område större än deras?

[3]Ni vill skjuta ifrån er olycksdagen men drar över er våldets välde.

[4]Ni ligger på elfenbenssängar och latar er på era soffor, ni äter lamm från hjorden och gödkalvar som ni fött upp.

[5]Ni skrålar till harpa och diktar allsköns sånger som David,

[6]ni dricker ert vin ur offerskålar och smörjer er med finaste olja, men Josefs undergång bekymrar er inte.

[7]Därför skall ni gå främst i fångtransporten, då blir det slut på svirarnas skrål.

[8]Herren Gud har svurit vid sig själv: Jag avskyr Jakobs stolthet, jag hatar dess borgar, jag skall prisge denna stad och allt som finns i den.

[9] Se numa casa ficarem dez homens, também esses morrerão.

[10] Se, porém, um parente chegado, o qual os há de queimar, toma os cadáveres para os levar fora da casa e diz ao que estiver no seu mais interior: Haverá outro contigo? E este responder: Não há; então, lhe dirá: Cala-te, não menciones o nome do SENHOR.

[11] Pois eis que o SENHOR ordena, e será destroçada em ruínas a casa grande, e a pequena, feita em pedaços.

[12] Poderão correr cavalos na rocha? E lavrá-la com bois? No entanto, haveis tornado o juízo em veneno e o fruto da justiça, em alosna.

[13] Vós vos alegrais com Lo-Debar e dizeis: Não é assim que, por nossas próprias forças, nos apoderamos de Carnaim?

[14] Pois eis que levantarei sobre vós, ó casa de Israel, uma nação, diz o SENHOR, Deus dos Exércitos, a qual vos oprimirá, desde a entrada de Hamate até ao ribeiro da Arabá.

Amós 7

A visão do gafanhoto, do fogo e do prumo

[1] Isto me fez ver o SENHOR Deus: eis que ele formava gafanhotos ao surgir o rebento da erva serôdia; e era a erva serôdia depois de findas as ceifas do rei.

[2] Tendo eles comido de todo a erva da terra, disse eu: SENHOR Deus, perdoa, rogo-te; como subsistirá Jacó? Pois ele é pequeno.

[9]Även om det skulle finnas tio överlevande i ett och samma hus, så måste de dö.

[10]Endast några få skall bli kvar för att bära ut de döda ur huset. Och om någon säger till en som är inne i huset: »Är det någon mera där?« och får till svar: »Ingen!« så skall han säga: »Tyst!« Ty Herrens namn får inte nämnas.

[11]Se, när Herren befaller slås de stora husen i spillror och de små blir till grus.

[12]Inte springer hästar över klippor, inte plöjer man havet med oxar, men ni förvandlar rätten till gift och gör rättvisans frukt till malört.

[13]Ni gläder er över Lo Devar och skryter: »Har vi inte av egen kraft erövrat Karnajim?«

[14]Men nu, israeliter, bådar jag upp ett folk mot er, säger Herren, härskarornas Gud, ett folk som skall ansätta er från Levo-Hamat ända ner till Aravaströmmen.

Amos 7

Tre syner

[1]Denna syn lät Herren Gud mig se: han skapade en svärm gräshoppor när gräset spirade på nytt efter kungens slåtter.

[2]Och när de hade ätit upp nästan allt gräs i landet sade jag: »Förlåt ditt folk, Herre Gud! Hur skall Jakob kunna bestå, ett så litet folk?«

[3] Então, o SENHOR se arrependeu disso. Não acontecerá, disse o SENHOR.

[4] Isto me mostrou o SENHOR Deus: eis que o SENHOR Deus chamou o fogo para exercer a sua justiça; este consumiu o grande abismo e devorava a herança do SENHOR.

[5] Então, disse eu: SENHOR Deus, cessa agora; como subsistirá Jacó? Pois ele é pequeno.

[6] E o SENHOR se arrependeu disso. Também não acontecerá, disse o SENHOR Deus.

[7] Mostrou-me também isto: eis que o SENHOR estava sobre um muro levantado a prumo; e tinha um prumo na mão.

[8] O SENHOR me disse: Que vês tu, Amós? Respondi: Um prumo. Então, me disse o SENHOR: Eis que eu porei o prumo no meio do meu povo de Israel; e jamais passarei por ele.

[9] Mas os altos de Isaque serão assolados, e destruídos, os santuários de Israel; e levantar-me-ei com a espada contra a casa de Jeroboão.

Amós acusado como conspirador

[10] Então, Amazias, o sacerdote de Betel, mandou dizer a Jeroboão, rei de Israel: Amós tem conspirado contra ti, no meio da casa de Israel; a terra não pode sofrer todas as suas palavras.

[11] Porque assim diz Amós: Jeroboão morrerá à espada, e Israel, certamente, será levado para fora de sua terra, em cativeiro.

[3]Då ångrade sig Herren och sade: »Det skall inte ske.«

[4]Denna syn lät Herren Gud mig se: han kallade på eldregnet, och när det hade förtärt det stora djupet och höll på att förtära åkerjorden

[5]sade jag: »Sluta, Herre Gud! Hur skall Jakob kunna bestå, ett så litet folk?«

[6]Då ångrade sig Herren. »Inte heller detta skall ske«, sade Herren Gud.

[7]Denna syn lät Herren Gud mig se: han stod vid en mur med ett lod i handen.

[8]Och Herren frågade mig: »Vad ser du, Amos?« Jag svarade: »Ett lod.« Då sade Herren: »Se, jag prövar mitt folk Israel med ett lod; jag kan inte längre skona det.

[9]Isaks offerplatser skall härjas och Israels helgedomar läggas öde. Jag skall höja mitt svärd mot Jerobeams ätt.«

Amos förbjuds att profetera

[10]Amasja, översteprästen i Betel, sände bud till kung Jerobeam av Israel: »Amos uppviglar folket mot dig; riket tål inte hans profeterande.

[11]Han säger: Jerobeam skall dö för svärd, och Israel skall föras bort från sitt land.«

[12] Então, Amazias disse a Amós: Vai-te, ó vidente, foge para a terra de Judá, e ali come o teu pão, e ali profetiza;
[13] mas em Betel, daqui por diante, já não profetizarás, porque é o santuário do rei e o templo do reino.
[14] Respondeu Amós e disse a Amazias: Eu não sou profeta, nem discípulo de profeta, mas boieiro e colhedor de sicômoros.
[15] Mas o SENHOR me tirou de após o gado e o SENHOR me disse: Vai e profetiza ao meu povo de Israel.
[16] Ora, pois, ouve a palavra do SENHOR. Tu dizes: Não profetizarás contra Israel, nem falarás contra a casa de Isaque.
[17] Portanto, assim diz o SENHOR: Tua mulher se prostituirá na cidade, e teus filhos e tuas filhas cairão à espada, e a tua terra será repartida a cordel, e tu morrerás na terra imunda, e Israel, certamente, será levado cativo para fora da sua terra.

Amós 8

A visão de um cesto de frutos

[1] O SENHOR Deus me fez ver isto: eis aqui um cesto de frutos de verão.
[2] E perguntou: Que vês, Amós? E eu respondi: Um cesto de frutos de verão. Então, o SENHOR me disse: Chegou o fim para o meu povo de Israel; e jamais passarei por ele.
[3] Mas os cânticos do templo, naquele dia, serão uivos, diz o SENHOR Deus; multiplicar-se-ão os cadáveres; em todos os lugares, serão lançados fora. Silêncio!

A ruína de Israel está perto

[12]Till Amos sade Amasja: »Gå din väg, siare, försvinn till Juda — där kan du tjäna ditt bröd med att vara profet!
[13]Men här i Betel får du inte längre uppträda som profet, ty detta är konungens tempel, en rikshelgedom.”
[14]Amos svarade Amasja: »Jag är inte profet. Jag tillhör inte det skrået, jag håller boskap och odlar fikon.
[15]Men Herren tog mig från min hjord och sade till mig: Träd fram som profet inför mitt folk Israel.
[16]Så hör nu Herrens ord: Du säger alltså: ’Profetera inte mot Israel, predika inte mot Isaks ätt!’
[17]Därför säger Herren: Din hustru skall bli en hora i staden, dina söner och döttrar skall falla för svärd, din mark skall mätas upp och styckas. Själv skall du dö på oren mark, och Israel skall föras bort från sitt land.«

Amos 8

En fjärde syn

[1]Denna syn lät Herren Gud mig se: en korg med mogen frukt.
[2]Och han frågade: »Vad ser du, Amos?« Jag svarade: »En korg med mogen frukt.« Då sade Herren till mig: Mitt folk Israel är moget för sitt fall, jag kan inte längre skona det.

[3]Den dagen, säger Herren Gud, skall sångerskorna i slottet jämra sig: lik i mängder ligger slängda överallt. Tyst!

Dom över utsugare

[4] Ouvi isto, vós que tendes gana contra o necessitado e destruís os miseráveis da terra,

[5] dizendo: Quando passará a Festa da Lua Nova, para vendermos os cereais? E o sábado, para abrirmos os celeiros de trigo, diminuindo o efa, e aumentando o siclo, e procedendo dolosamente com balanças enganadoras,

[6] para comprarmos os pobres por dinheiro e os necessitados por um par de sandálias e vendermos o refugo do trigo?

[7] Jurou o SENHOR pela glória de Jacó: Eu não me esquecerei de todas as suas obras, para sempre!

[8] Por causa disto, não estremecerá a terra? E não se enlutará todo aquele que habita nela? Certamente, levantar-se-á toda como o Nilo, será agitada e abaixará como o rio do Egito.

[9] Sucederá que, naquele dia, diz o SENHOR Deus, farei que o sol se ponha ao meio-dia e entenebrecerei a terra em dia claro.

[10] Converterei as vossas festas em luto e todos os vossos cânticos em lamentações; porei pano de saco sobre todos os lombos e calva sobre toda cabeça; e farei que isso seja como luto por filho único, luto cujo fim será como dia de amarguras.

[11] Eis que vêm dias, diz o SENHOR Deus, em que enviarei fome sobre a terra, não de pão, nem sede de água, mas de ouvir as palavras do SENHOR.

[4]Hör detta, ni som trampar på de fattiga och utrotar de svaga i landet!

[5]Ni säger: »När är nymånadsfesten över så att vi kan sälja säd, och sabbaten så att vi får öppna kornboden? Då skall vi minska måtten och lägga på priserna och fuska med vågen,

[6]köpa de fattiga för pengar och de nödställda för ett par skor och sälja spillet som säd.«

[7]Herren har svurit vid Jakobs stolthet att aldrig glömma något de gjort.

[8]Skulle inte jorden skälva för detta så att alla som bor där får sorg? Skulle inte hela jorden stiga och sjunka som Nilen, Egyptens flod?

[9]Den dagen, säger Herren Gud, låter jag solen gå ner vid middagstid och lägger jorden mörk på ljusa dagen.

[10]Jag vänder era fester i sorg och alla era sånger i klagan, jag klär alla höfter i säckväv och låter alla gå med rakat huvud, jag sänder sorg som efter ende sonen och låter slutet bli en bitter dag.

[11]Ja, den tid kommer, säger Herren Gud, då jag sänder hunger över landet — inte hunger efter bröd, inte törst efter vatten, utan efter att höra Herrens ord.

[12] Andarão de mar a mar e do Norte até ao Oriente; correrão por toda parte, procurando a palavra do SENHOR, e não a acharão.

[13] Naquele dia, as virgens formosas e os jovens desmaiarão de sede,

[14] os que, agora, juram pelo ídolo de Samaria e dizem: Como é certo viver o teu deus, ó Dã! E: Como é certo viver o culto de Berseba! Esses mesmos cairão e não se levantarão jamais.

Amós 9

Os juízos de Deus são inevitáveis

[1] Vi o SENHOR, que estava em pé junto ao altar; e me disse: Fere os capitéis, e estremecerão os umbrais, e faze tudo em pedaços sobre a cabeça de todos eles; matarei à espada até ao último deles; nenhum deles fugirá, e nenhum escapará.

[2] Ainda que desçam ao mais profundo abismo, a minha mão os tirará de lá; se subirem ao céu, de lá os farei descer.

[3] Se se esconderem no cimo do Carmelo, de lá buscá-los-ei e de lá os tirarei; e, se dos meus olhos se ocultarem no fundo do mar, de lá darei ordem à serpente, e ela os morderá.

[4] Se forem para o cativeiro diante de seus inimigos, ali darei ordem à espada, e ela os matará; porei os olhos sobre eles, para o mal e não para o bem.

[5] Porque o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, é o que toca a terra, e ela se

[12]Då skall de irra från hav till hav, driva omkring från norr till öster och söka efter Herrens ord, men de skall inte finna det.

[13]Den dagen skall vackra flickor och unga män segna ner av törst,

[14]de som svär vid Samarias synd och säger: »Så sant din gud lever, Dan!« och: »Så sant Beer Shevas starkhet lever!« — de skall falla och aldrig resa sig mer.

Amos 9

Herren behärskar jorden

[1]Jag såg Herren stå vid altaret. Han sade: Jag skall slå till pelarhuvudena, så att trösklarna skakar och alla förgås vid jordbävningen. Dem som blir kvar skall jag dräpa med svärd, ingen av dem skall kunna fly, ingen av dem skall slippa undan.

[2]Om de så tränger ner i dödsriket skall jag hämta dem upp därifrån, och om de stiger upp till himlen skall jag dra dem ner därifrån.

[3]Om de döljer sig på Karmels topp skall jag leta upp dem och gripa dem, och om de gömmer sig för mig på havets botten skall jag befalla sjöormen att bita dem.

[4]Om de förs bort i fångenskap av sina fiender skall jag befalla svärdet att döda dem. Jag skall fästa min blick på dem, inte till skydd men till straff.

[5]Herren, härskarornas Gud, han som rör vid jorden så att den skälver och alla som

derrete, e todos os que habitam nela se enlutarão; ela subirá toda como o Nilo e abaixará como o rio do Egito.

6 Deus é o que edifica as suas câmaras no céu e a sua abóbada fundou na terra; é o que chama as águas do mar e as derrama sobre a terra; SENHOR é o seu nome.

7 Não sois vós para mim, ó filhos de Israel, como os filhos dos etíopes? – diz o SENHOR. Não fiz eu subir a Israel da terra do Egito, e de Caftor, os filisteus, e de Quir, os siros?

8 Eis que os olhos do SENHOR Deus estão contra este reino pecador, e eu o destruirei de sobre a face da terra; mas não destruirei de todo a casa de Jacó, diz o SENHOR.

9 Porque eis que darei ordens e sacudirei a casa de Israel entre todas as nações, assim como se sacode trigo no crivo, sem que caia na terra um só grão.

10 Todos os pecadores do meu povo morrerão à espada, os quais dizem: O mal não nos alcançará, nem nos encontrará.

Restauração do Israel espiritual

11 Naquele dia, levantarei o tabernáculo caído de Davi, repararei as suas brechas; e, levantando-o das suas ruínas, restaurá-lo-ei como fora nos dias da antiguidade;

12 para que possuam o restante de Edom e todas as nações que são chamadas pelo meu nome, diz o SENHOR, que faz estas coisas.

13 Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que o que lavra segue logo ao que ceifa, e o que pisa as uvas, ao que lança a semente;

bor på den får sorg, så att hela jorden stiger och sjunker som Nilen, Egyptens flod,

6han som bygger sin boning i himlen och reser sitt valv över jorden, som kallar på havets vatten och låter det strömma över jorden — Herren är hans namn.

Dom och sållning

7Skulle ni vara förmer än nubierna för mig, ni israeliter? säger Herren. Jag förde Israel ut ur Egypten, men också filisteerna från Kaftor och arameerna från Kir.

8Herren Gud har ögonen på detta syndiga rike: Jag skall utplåna det från jordens yta! Dock skall jag inte helt och hållet utrota Jakobs ätt, säger Herren.

9Se, på min befallning skall Israel skakas bland alla folk som man skakar säd i ett såll och inte en sten slinker igenom.

10Alla syndare i mitt folk skall dö för svärd, dessa som säger: »Olyckan drabbar aldrig oss, den når oss inte.«

Israels återupprättelse

11Den dagen skall jag resa upp Davids förfallna hydda, mura igen rämnorna och resa upp det som rasat, bygga upp den som i forna dagar,

12så att de kan lägga under sig vad som är kvar av Edom och alla de folk över vilka mitt namn har utropats, säger Herren, som utför detta.

13Ja, den tid kommer, säger Herren, då plöjaren följer tätt efter den som skördar och vintramparen tätt efter den som sår,

os montes destilarão mosto, e todos os outeiros se derreterão.

14 Mudarei a sorte do meu povo de Israel; reedificarão as cidades assoladas e nelas habitarão, plantarão vinhas e beberão o seu vinho, farão pomares e lhes comerão o fruto.

15 Plantá-los-ei na sua terra, e, dessa terra que lhes dei, já não serão arrancados, diz o SENHOR, teu Deus.

då bergen dryper av druvsaft och alla höjder flödar över.

14Då skall jag vända ödet för mitt folk Israel. De skall bygga upp förstörda städer och bo i dem, plantera vingårdar och själva dricka vinet, anlägga trädgårdar och äta deras frukt.

15Jag skall plantera dem i deras egen mark, och de skall aldrig mera ryckas upp ur den mark som jag har gett dem, säger Herren, din Gud.

Obadias	Obadja

Obadias 1

Os pecados e o castigo de Edom
Jeremias 49.14-16

[1] Visão de Obadias. Assim diz o SENHOR Deus a respeito de Edom: Temos ouvido as novas do SENHOR, e às nações foi enviado um mensageiro que disse: Levantai-vos, e levantemo-nos contra Edom, para a guerra.

[2] Eis que te fiz pequeno entre as nações; tu és mui desprezado.

[3] A soberba do teu coração te enganou, ó tu que habitas nas fendas das rochas, na tua alta morada, e dizes no teu coração: Quem me deitará por terra?

[4] Se te remontares como águia e puseres o teu ninho entre as estrelas, de lá te derribarei, diz o SENHOR.

[5] Se viessem a ti ladrões ou roubadores de noite (como estás destruído!), não furtariam só o que lhes bastasse? Se a ti viessem os vindimadores, não deixariam pelo menos alguns cachos?

[6] Como foram rebuscados os bens de Esaú! Como foram esquadrinhados os seus tesouros escondidos!

[7] Todos os teus aliados te levaram para fora dos teus limites; os que gozam da tua paz te enganaram, prevaleceram contra ti; os que comem o teu pão puseram armadilhas para teus pés; não há em Edom entendimento.

Obadja 1

[1]Obadjas syner.

Dom över Edom

Så säger Herren Gud om Edom: Ett budskap har kommit till oss från Herren, en budbärare har sänts ut till folken: »Kom, låt oss dra ut i strid mot Edom!«

[2]Jag gör dig till det ringaste av folken, du skall bli djupt föraktad.

[3]Ditt övermod förledde dig, du som bor bland bergsklyftorna och håller till högt däruppe, du som tänker: Vem kan störta mig till jorden?

[4]Om du bygger ditt näste högt som örnen, om du har ditt rede bland stjärnorna, skall jag ändå störta dig ner därifrån, säger Herren.

[5]Kommer det tjuvar till dig, kommer det rövare om natten — ack, du förintas — då stjäl de väl bara vad de behöver? Kommer det druvplockare till dig, då lämnar de väl en efterskörd?

[6]Men grundligt blir Esau genomsökt, hans gömda skatter letas fram.

[7]Dina bundsförvanter driver dig bort till gränsen. Dina vänner bedrar dig och tar makten över dig. De som delat ditt bröd gillrar snaror för dig.

[8] Não acontecerá, naquele dia, diz o SENHOR, que farei perecer os sábios de Edom e o entendimento do monte de Esaú?

[8]När den dagen kommer, säger Herren, skall jag förgöra de visa i Edom, all klokhet på Esaus berg. — Det finns ingen klokhet där. —

[9] Os teus valentes, ó Temã, estarão atemorizados, para que, do monte de Esaú, seja cada um exterminado pela matança.

[9]Dina hjältar, Teman, slås av skräck, ingen blir kvar på Esaus berg. För mord,

[10] Por causa da violência feita a teu irmão Jacó, cobrir-te-á a vergonha, e serás exterminado para sempre.

[10]för våld mot din broder Jakob skall du höljas i skam och utplånas för all framtid.

[11] No dia em que, estando tu presente, estranhos lhe levaram os bens, e estrangeiros lhe entraram pelas portas e deitaram sortes sobre Jerusalém, tu mesmo eras um deles.

[11]Den dagen du höll dig undan, den dagen främlingar förde bort hans rikedomar och utlänningar drog in genom hans portar och kastade lott om Jerusalem, då var du själv som en av dem.

[12] Mas tu não devias ter olhado com prazer para o dia de teu irmão, o dia da sua calamidade; nem ter-te alegrado sobre os filhos de Judá, no dia da sua ruína; nem ter falado de boca cheia, no dia da angústia;

[12]Hur kunde du skadeglatt se på din broder på hans olyckas dag! Hur kunde du skratta åt Judas folk på deras undergångs dag! Hur kunde du ta så stora ord i din mun denna nödens dag!

[13] não devias ter entrado pela porta do meu povo, no dia da sua calamidade; tu não devias ter olhado com prazer para o seu mal, no dia da sua calamidade; nem ter lançado mão nos seus bens, no dia da sua calamidade;

[13]Hur kunde du dra in genom mitt folks port på deras ofärds dag! Hur kunde du skadeglatt se på hans olycka på hans ofärds dag! Hur kunde du lägga beslag på hans rikedomar på hans ofärds dag!

[14] não devias ter parado nas encruzilhadas, para exterminares os que escapassem; nem ter entregado os que lhe restassem, no dia da angústia.

[14]Hur kunde du ställa dig vid passet för att hugga ner de flyende, hur kunde du utlämna dem som kommit undan denna nödens dag!

A restauração e felicidade de Israel

[15] Porque o Dia do SENHOR está prestes a vir sobre todas as nações; como tu fizeste,

[15]Herrens dag är nära för alla folk. Som du har handlat mot andra, så skall du själv

assim se fará contigo; o teu malfeito tornará sobre a tua cabeça.

behandlas, dina gärningar skall drabba dig själv.

[16] Porque, como bebestes no meu santo monte, assim beberão, de contínuo, todas as nações; beberão, sorverão e serão como se nunca tivessem sido.

Löfte till Israel

[16]Den bägare ni tvangs dricka på mitt heliga berg skall de omgivande folken dricka. De skall dricka och sluddra, de skall bli som om de aldrig funnits.

[17] Mas, no monte Sião, haverá livramento; o monte será santo; e os da casa de Jacó possuirão as suas herdades.

[17]Men på Sions berg skall en räddad skara bo. Det skall vara en helig plats. Och Jakobs folk skall ta arv efter dem som tog deras arv.

[18] A casa de Jacó será fogo, e a casa de José, chama, e a casa de Esaú, restolho; aqueles incendiarão a este e o consumirão; e ninguém mais restará da casa de Esaú, porque o SENHOR o falou.

[18]Jakobs folk skall bli en eld och Josefs folk en låga, men Esaus folk blir till halm, de skall antändas och förtäras. Ingen skall överleva av Esaus folk. Herren har talat.

[19] Os de Neguebe possuirão o monte de Esaú, e os da planície, aos filisteus; possuirão também os campos de Efraim e os campos de Samaria; e Benjamim possuirá a Gileade.

[19]Negev, dvs. Esaus berg, och Låglandet, dvs. Filisteen, skall de ta i besittning. Efraims område och Samarias område skall de ta i besittning, och Benjamin skall inta Gilead.

[20] Os cativos do exército dos filhos de Israel possuirão os cananeus até Sarepta, e os cativos de Jerusalém, que estão em Sefarade, possuirão as cidades do Sul.

[20]De bortförda israeliterna, de i Halach, skall ta kanaaneernas land i besittning ända till Sarefat, och de bortförda från Jerusalem som bor i Sefarad skall ta Negevs städer i besittning.

[21] Salvadores hão de subir ao monte Sião, para julgarem o monte de Esaú; e o reino será do SENHOR.

[21]De räddade på Sions berg skall dra upp till Esaus berg och härska över dem. Kungamakten skall tillhöra Herren.

Jonas	Jona

Jonas 1

A vocação de Jonas, a sua fuga e o seu castigo

1 Veio a palavra do SENHOR a Jonas, filho de Amitai, dizendo:

2 Dispõe-te, vai à grande cidade de Nínive e clama contra ela, porque a sua malícia subiu até mim.

3 Jonas se dispôs, mas para fugir da presença do SENHOR, para Társis; e, tendo descido a Jope, achou um navio que ia para Társis; pagou, pois, a sua passagem e embarcou nele, para ir com eles para Társis, para longe da presença do SENHOR.

4 Mas o SENHOR lançou sobre o mar um forte vento, e fez-se no mar uma grande tempestade, e o navio estava a ponto de se despedaçar.

5 Então, os marinheiros, cheios de medo, clamavam cada um ao seu deus e lançavam ao mar a carga que estava no navio, para o aliviarem do peso dela. Jonas, porém, havia descido ao porão e se deitado; e dormia profundamente.

6 Chegou-se a ele o mestre do navio e lhe disse: Que se passa contigo? Agarrado no sono? Levanta-te, invoca o teu deus; talvez, assim, esse deus se lembre de nós, para que não pereçamos.

7 E diziam uns aos outros: Vinde, e lancemos sortes, para que saibamos por causa de quem nos sobreveio este mal. E

Jona 1

Jona kallas av Herren men flyr

1 Herrens ord kom till Jona, Amittajs son:

2 »Bege dig till Nineve, den stora staden, och håll en straffpredikan. Jag har fått ögonen på ondskan där.«

3 Och Jona gav sig i väg, men för att fly till Tarshish, bort från Herren. Han vandrade ner till Jafo och fann där ett skepp som skulle till Tarshish. Han betalade för resan och gick ombord för att följa med till Tarshish, bort från Herren.

Stormen

4 Herren sände en stark vind över havet. Det blåste upp en svår storm, och skeppet var nära att brytas sönder.

5 Sjömännen greps av fruktan och ropade var och en till sin gud. För att minska faran kastade de lasten överbord. Jona hade gått ner under däck och fallit i djup sömn.

6 Kaptenen kom ner till honom och sade: »Hur kan du ligga och sova? Upp med dig och åkalla din gud! Kanske den guden tänker på oss så att vi inte går under.«

7 Nu sade några: »Vi kastar lott, så att vi får reda på vem som är skuld till detta onda.« De kastade lott, och lotten föll på Jona.

lançaram sortes, e a sorte caiu sobre Jonas.

8 Então, lhe disseram: Declara-nos, agora, por causa de quem nos sobreveio este mal. Que ocupação é a tua? Donde vens? Qual a tua terra? E de que povo és tu?

8Då sade de till honom: »Tala om för oss vad du är ute i för ärende! Var kommer du ifrån? Vilket land är du ifrån? Vilket folk tillhör du?« —

9 Ele lhes respondeu: Sou hebreu e temo ao SENHOR, o Deus do céu, que fez o mar e a terra.

9»Jag är hebré«, svarade han, »jag dyrkar Herren, himlens Gud, han som har gjort både hav och land.”

10 Então, os homens ficaram possuídos de grande temor e lhe disseram: Que é isto que fizeste! Pois sabiam os homens que ele fugia da presença do SENHOR, porque lho havia declarado.

10Männen greps av stark fruktan och ropade: »Vad har du gjort?« När männen fick reda på att han var på flykt bort från Herren — det berättade han för dem —

11 Disseram-lhe: Que te faremos, para que o mar se nos acalme? Porque o mar se ia tornando cada vez mais tempestuoso.

11frågade de: »Vad skall vi göra med dig för att få havet att lugna sig?« Ty stormen bara tilltog i styrka.

12 Respondeu-lhes: Tomai-me e lançai-me ao mar, e o mar se aquietará, porque eu sei que, por minha causa, vos sobreveio esta grande tempestade.

12Han svarade: »Kasta mig överbord, så lugnar sig havet. Jag vet att jag är skuld till att ni har drabbats av den här fruktansvärda stormen.«

13 Entretanto, os homens remavam, esforçando-se por alcançar a terra, mas não podiam, porquanto o mar se ia tornando cada vez mais tempestuoso contra eles.

13Männen började i stället ro för att nå land igen, men det gick inte: stormen bara tilltog i styrka.

14 Então, clamaram ao SENHOR e disseram: Ah! SENHOR! Rogamos-te que não pereçamos por causa da vida deste homem, e não faças cair sobre nós este sangue, quanto a nós, inocente; porque tu, SENHOR, fizeste como te aprouve.

14Då ropade de till Herren: »Herre, låt oss inte gå under för att vi tar den här mannens liv. Döm oss inte om vi dödar en oskyldig. Du, Herre, ville ju att allt detta skulle ske.«

15 E levantaram a Jonas e o lançaram ao mar; e cessou o mar da sua fúria.

15De tog Jona och kastade honom överbord, och havet upphörde att rasa.

[16] Temeram, pois, estes homens em extremo ao SENHOR; e ofereceram sacrifícios ao SENHOR e fizeram votos.

[17] Deparou o SENHOR um grande peixe, para que tragasse a Jonas; e esteve Jonas três dias e três noites no ventre do peixe.

Jonas 2

A oração de Jonas no ventre do peixe

[1] Então, Jonas, do ventre do peixe, orou ao SENHOR, seu Deus,

[2] e disse: Na minha angústia, clamei ao SENHOR, e ele me respondeu; do ventre do abismo, gritei, e tu me ouviste a voz.

[3] Pois me lançaste no profundo, no coração dos mares, e a corrente das águas me cercou; todas as tuas ondas e as tuas vagas passaram por cima de mim.

[4] Então, eu disse: lançado estou de diante dos teus olhos; tornarei, porventura, a ver o teu santo templo?

[5] As águas me cercaram até à alma, o abismo me rodeou; e as algas se enrolaram na minha cabeça.

[6] Desci até aos fundamentos dos montes, desci até à terra, cujos ferrolhos se correram sobre mim, para sempre; contudo, fizeste subir da sepultura a minha vida, ó SENHOR, meu Deus!

[7] Quando, dentro de mim, desfalecia a minha alma, eu me lembrei do SENHOR; e subiu a ti a minha oração, no teu santo templo.

[16]Då greps männen av stark fruktan för Herren, de offrade åt honom och gav löften.

Jona 2

Jonas bön

[1]Herren lät en stor fisk sluka Jona. I tre dagar och tre nätter var Jona inne i fiskens buk.

[2]Därifrån bad han till Herren, sin Gud:

[3]Jag ropade till Herren i min nöd och han svarade mig. Ur dödsrikets inre steg mitt rop och du hörde min röst.

[4]Du slungade mig i djupet, mitt i havet, där strömmarna fångade mig. Alla dina brottsjöar slog samman över mitt huvud.

[5]Jag tänkte: Jag har fördrivits från dig. Får jag se ditt heliga tempel igen?

[6]Vattnet slöt sig om min strupe, djupet fångade mig. Sjögräs snärjdes kring mitt huvud

[7]där nere vid bergens rötter. Jag sjönk till det land vars portar skulle reglas bakom mig för evigt. Men du gav mig liv, o Herre, min Gud, och förde mig upp ur graven.

[8]Då mina krafter sinade vände jag mig till Herren. Min bön nådde dig, nådde ditt heliga tempel.

[8] Os que se entregam à idolatria vã abandonam aquele que lhes é misericordioso.
[9] Mas, com a voz do agradecimento, eu te oferecerei sacrifício; o que votei pagarei. Ao SENHOR pertence a salvação!
[10] Falou, pois, o SENHOR ao peixe, e este vomitou a Jonas na terra.

Jonas 3

Jonas prega em Nínive

[1] Veio a palavra do SENHOR, segunda vez, a Jonas, dizendo:
[2] Dispõe-te, vai à grande cidade de Nínive e proclama contra ela a mensagem que eu te digo.
[3] Levantou-se, pois, Jonas e foi a Nínive, segundo a palavra do SENHOR. Ora, Nínive era cidade mui importante diante de Deus e de três dias para percorrê-la.
[4] Começou Jonas a percorrer a cidade caminho de um dia, e pregava, e dizia: Ainda quarenta dias, e Nínive será subvertida.

O arrependimento dos ninivitas

[5] Os ninivitas creram em Deus, e proclamaram um jejum, e vestiram-se de panos de saco, desde o maior até o menor.
[6] Chegou esta notícia ao rei de Nínive; ele levantou-se do seu trono, tirou de si as vestes reais, cobriu-se de pano de saco e assentou-se sobre cinza.
[7] E fez-se proclamar e divulgar em Nínive: Por mandado do rei e seus grandes, nem homens, nem animais, nem bois, nem

[9]De som dyrkar falska gudar överger sin trofaste hjälpare.
[10]Men jag skall offra åt dig under lovsång och infria mina löften. Räddningen kommer från Herren.
[11]På Herrens befallning spydde fisken upp Jona på land.

Jona 3

Jona i Nineve

[1]För andra gången kom Herrens ord till Jona:
[2]»Bege dig till Nineve, den stora staden, och förkunna vad jag befaller.”
[3]Och Jona gav sig i väg till Nineve, så som Herren hade sagt. Nineve var en oerhört stor stad: det tog tre dagar att färdas genom den.
[4]Jona började gå genom staden. Han gick en dag, och han förkunnade: »Om fyrtio dagar skall Nineve förstöras.«
[5]Folket trodde på vad Gud hade sagt. De utlyste en fasta, och alla, stora som små, klädde sig i säcktyg.
[6]När Nineves kung fick höra vad som skett steg han upp från sin tron, tog av sin mantel, svepte sig i säcktyg och satte sig i gruset.
[7]Och i Nineve kungjordes ett påbud från kungen och hans råd: »Inga människor och inga djur, varken får eller kor, får äta och dricka, gå i bet eller vattnas.

ovelhas provem coisa alguma, nem os levem ao pasto, nem bebam água;

[8] mas sejam cobertos de pano de saco, tanto os homens como os animais, e clamarão fortemente a Deus; e se converterão, cada um do seu mau caminho e da violência que há nas suas mãos.

[9] Quem sabe se voltará Deus, e se arrependerá, e se apartará do furor da sua ira, de sorte que não pereçamos?

[10] Viu Deus o que fizeram, como se converteram do seu mau caminho; e Deus se arrependeu do mal que tinha dito lhes faria e não o fez.

[8]Både människor och djur skall bära säcktyg och ropa högt till Gud. Var och en skall upphöra med sin ondska och sina övergrepp.

[9]Kanske kommer Gud att ångra sig och stilla sin vrede, så att vi inte går under.«

[10]När Gud såg vad de gjorde, att de upphörde med sin ondska, avstod han från det onda han hotat dem med; han lät det inte ske.

Jonas 4

O descontentamento de Jonas

[1] Com isso, desgostou-se Jonas extremamente e ficou irado.

[2] E orou ao SENHOR e disse: Ah! SENHOR! Não foi isso o que eu disse, estando ainda na minha terra? Por isso, me adiantei, fugindo para Társis, pois sabia que és Deus clemente, e misericordioso, e tardio em irar-se, e grande em benignidade, e que te arrependes do mal.

[3] Peço-te, pois, ó SENHOR, tira-me a vida, porque melhor me é morrer do que viver.

[4] E disse o SENHOR: É razoável essa tua ira?

[5] Então, Jonas saiu da cidade, e assentou-se ao oriente da mesma, e ali fez uma enramada, e repousou debaixo dela, à sombra, até ver o que aconteceria à cidade.

Jona 4

[1]Då blev Jona mycket missnöjd. I vredesmod

[2]bad han till Herren: »Herre, var det inte det jag trodde redan där hemma? Det var därför jag ville fly till Tarshish förra gången. Jag visste ju att du är en nådig och barmhärtig Gud, sen till vrede och rik på kärlek, beredd att ångra det onda du hotat med.

[3]Så ta mitt liv, Herre, det är bättre för mig att dö än att leva.«

[4]Herren sade: »Har du skäl att vara vred?«

[5]Jona lämnade staden och slog sig ner öster om den. Där byggde han sig en hydda, så att han satt i skugga medan han väntade på att få se hur det skulle gå med staden.

A lição do Senhor

[6] Então, fez o SENHOR Deus nascer uma planta, que subiu por cima de Jonas, para que fizesse sombra sobre a sua cabeça, a fim de o livrar do seu desconforto. Jonas, pois, se alegrou em extremo por causa da planta.

[7] Mas Deus, no dia seguinte, ao subir da alva, enviou um verme, o qual feriu a planta, e esta se secou.

[8] Em nascendo o sol, Deus mandou um vento calmoso oriental; o sol bateu na cabeça de Jonas, de maneira que desfalecia, pelo que pediu para si a morte, dizendo: Melhor me é morrer do que viver!

[9] Então, perguntou Deus a Jonas: É razoável essa tua ira por causa da planta? Ele respondeu: É razoável a minha ira até à morte.

[10] Tornou o SENHOR: Tens compaixão da planta que te não custou trabalho, a qual não fizeste crescer, que numa noite nasceu e numa noite pereceu;

[11] e não hei de eu ter compaixão da grande cidade de Nínive, em que há mais de cento e vinte mil pessoas, que não sabem discernir entre a mão direita e a mão esquerda, e também muitos animais?

Herren tillrättavisar Jona

[6]Herren Gud lät nu ett kurbitsträd växa upp över Jona; det skulle skugga hans huvud och befria honom från hans missnöje. Jona blev mycket glad över kurbitsen.

[7]Men i gryningen nästa dag lät Gud en mask angripa trädet, och det vissnade ner.

[8]Och i soluppgången lät Gud en glödhet östanvind blåsa. Solen brände Jonas huvud, han var nära att svimma och önskade sig döden. »Det är bättre för mig att dö än att leva«, sade han.

[9]Då frågade Gud honom: »Har du skäl att vara vred för kurbitsens skull?« Jona svarade: »Jag har alla skäl i världen att vara vred.«

[10]Herren sade: »Du bekymrar dig för ett träd som du inte har lagt ner något arbete på och som du inte själv fått att växa, som kom till på en natt och försvann på en natt.

[11]Skulle då inte jag bekymra mig om Nineve, den stora staden, där det bor över 120.000 människor, som inte ens kan skilja på höger och vänster — och dessutom många djur.«

Miqueias	Mika

Miqueias 1

Ameaças contra Israel e Judá

[1] Palavra do SENHOR que em visão veio a Miqueias, morastita, nos dias de Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá, sobre Samaria e Jerusalém.

[2] Ouvi, todos os povos, prestai atenção, ó terra e tudo o que ela contém, e seja o SENHOR Deus testemunha contra vós outros, o SENHOR desde o seu santo templo.

[3] Porque eis que o SENHOR sai do seu lugar, e desce, e anda sobre os altos da terra.

[4] Os montes debaixo dele se derretem, e os vales se fendem; são como a cera diante do fogo, como as águas que se precipitam num abismo.

[5] Tudo isto por causa da transgressão de Jacó e dos pecados da casa de Israel. Qual é a transgressão de Jacó? Não é Samaria? E quais os altos de Judá? Não é Jerusalém?

[6] Por isso, farei de Samaria um montão de pedras do campo, uma terra de plantar vinhas; farei rebolar as suas pedras para o vale e descobrirei os seus fundamentos.

[7] Todas as suas imagens de escultura serão despedaçadas, e todos os salários de sua impureza serão queimados, e de todos os seus ídolos eu farei uma ruína, porque do preço da prostituição os ajuntou, e a este preço volverão.

Mika 1

[1]Detta är Herrens ord som kom till Mika från Moreshet när Jotam, Achas och Hiskia regerade i Juda, detta är Mikas syner om Samaria och Jerusalem.

Dom över Samaria

[2]Hör, alla folk, lyssna, jord och allt du rymmer! Herren, min Gud, skall vittna mot er, Herren skall vittna från sitt heliga tempel.

[3]Se, Herren lämnar sin boning, han stiger ner och går över jordens höjder.

[4]Bergen smälter under honom och dalar spricker upp, som när vax smälter i elden, som när vatten störtar utför branten.

[5]Allt detta för Jakobs brott, för Israels folks synd! Vad är Jakobs brott, om inte Samaria? Vad är Judas folks synd, om inte Jerusalem?

[6]Jag skall göra Samaria till en stenhög på fältet, en plats där vingårdar anläggs, jag skall vräka ner hennes stenar i dalen och blottlägga hennes grundmurar.

[7]Alla hennes gudabilder skall krossas, allt hon horat ihop skall brännas, alla hennes avgudar skall jag förstöra. Ty för horpengar har hon skaffat dem, horpengar skall de åter bli.

Fienden hotar Jerusalem

[8] Por isso, lamento e uivo; ando despojado e nu; faço lamentações como de chacais e pranto como de avestruzes.

[9] Porque as suas feridas são incuráveis; o mal chegou até Judá; estendeu-se até à porta do meu povo, até Jerusalém.

[10] Não o anuncieis em Gate, nem choreis; revolvei-vos no pó, em Bete-Leafra.

[11] Passa, ó moradora de Safir, em vergonhosa nudez; a moradora de Zaanã não pode sair; o pranto de Bete-Ezel tira de vós o vosso refúgio.

[12] Pois a moradora de Marote suspira pelo bem, porque desceu do SENHOR o mal até à porta de Jerusalém.

[13] Ata os corcéis ao carro, ó moradora de Laquis; foste o princípio do pecado para a filha de Sião, porque em ti se acharam as transgressões de Israel.

[14] Portanto, darás presentes de despedida a Moresete-Gate; as casas de Aczibe serão para engano dos reis de Israel.

[15] Enviar-te-ei ainda quem tomará posse de ti, ó moradora de Maressa; chegará até Adulão a glória de Israel.

[16] Faze-te calva e tosquia-te, por causa dos filhos que eram as tuas delícias; alarga a tua calva como a águia, porque de ti serão levados para o cativeiro.

[8]Därför sörjer jag och klagar, jag går barfota och avklädd, ylar som schakalen, klagar som uven.

[9]Samarias sår kan inte läkas, det har ätit sig in i Juda. Det onda har nått till mitt folks port, till Jerusalem.

[10]»Förkunna det inte i Gat« — gråt inte så högljutt. Vältra er i stoftet i Bet Leafra.

[11]Dra bort i skam och nakenhet, ni som bor i Shafir. De som bor i Saanan har inte kommit undan. Bet Haesel genljuder av klagan, det fästet har ni mist.

[12]De som bor i Marot hoppas på lycka, men olyckan Herren sänt har nått till Jerusalems port.

[13]Ni spände för era stridsvagnar, ni som bor i Lakish. Detta var Sions svåraste synd, Israels brott kom i dagen hos er,

[14]därför måste ni skiljas från Moreshet Gat. Husen i Aksiv har blivit som en uttorkad källa för Israels kungar.

[15]Åter skall jag sända en erövrare mot er, ni som bor i Maresha. Åter måste Israels härlighet fly till Adullam.

[16]Skär av dig håret, raka ditt huvud i sorg över barnen som var din glädje, gör ditt huvud kalt som gamens, ty de har förts bort från dig.

Miqueias 2

Ai dos opressores gananciosos

[1] Ai daqueles que, no seu leito, imaginam a iniqüidade e maquinam o mal! À luz da alva, o praticam, porque o poder está em suas mãos.

Mika 2

De rikas hänsynslöshet

[1]Ve dem som tänker ut illdåd och ofärd där de ligger i sina sängar och går till verket när dagen gryr — det står i deras makt!

[2] Se cobiçam campos, os arrebatam; se casas, as tomam; assim, fazem violência a um homem e à sua casa, a uma pessoa e à sua herança.

[2]De får lust till åkrar och stjäl dem, och till hus och tar dem. De lägger under sig både man och hus, både ägare och egendom.

[3] Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que projeto mal contra esta família, do qual não tirareis a vossa cerviz; e não andareis altivamente, porque o tempo será mau.

[3]Därför säger Herren: Jag tänker ut ofärd för detta släkte. Ni skall inte få oket av nacken, inte mer gå med högburet huvud, ty detta blir en ond tid.

[4] Naquele dia, se criará contra vós outros um provérbio, se levantará pranto lastimoso e se dirá: Estamos inteiramente desolados! A porção do meu povo, Deus a troca! Como me despoja! Reparte os nossos campos aos rebeldes!

[4]Den dagen skall nidvisor diktas om er, och klagosånger skall ljuda: »Förödelsen är över oss.« Mitt folks ägor skiftas ut, marken tas ifrån dem. Våra åkrar delas ut åt avfällingar.

[5] Portanto, não terás, na congregação do SENHOR, quem, pela sorte, lançando o cordel, meça possessões.

[5]Därför skall ni heller inte ha någon som mäter upp jordlotter åt er i Herrens församling.

Contra os falsos profetas

[6] Não babujeis, dizem eles. Não babujeis tais coisas, porque a desgraça não cairá sobre nós.

[6]»Predika inte«, predikar de, »så får man inte predika. Smäleken drabbar oss inte.

[7] Tais coisas anunciadas não alcançarão a casa de Jacó. Está irritado o Espírito do SENHOR? São estas as suas obras? Sim, as minhas palavras fazem o bem ao que anda retamente;

[7]Skulle Jakobs folk vara förbannat? Är Herren snar till vrede, är det så han handlar? Bringar inte hans ord lycka? Han går vid den rättrådiges sida.«

[8] mas, há pouco, se levantou o meu povo como inimigo; além da roupa, roubais a capa àqueles que passam seguros, sem pensar em guerra.

[8]Men ni handlar ju som fiender till mitt folk: ni rycker manteln av fredliga människor, den som lever trygg bringar ni olycka och strid.

[9] Lançais fora as mulheres de meu povo do seu lar querido; dos filhinhos delas tirais a minha glória, para sempre.

[9]Ni driver bort mitt folks kvinnor från hemmen som var deras glädje, ni berövar för alltid deras barn den ära som jag hade gett dem.

[10] Levantai-vos e ide-vos embora, porque não é lugar aqui de descanso; ide-vos por

[10]Bort härifrån, här får ni inte bli kvar! Er orenhet vållar fördärv, ohyggligt fördärv.

causa da imundícia que destrói, sim, que destrói dolorosamente.

[11] Se houver alguém que, seguindo o vento da falsidade, mentindo, diga: Eu te profetizarei do vinho e da bebida forte, será este tal o profeta deste povo.

O Senhor congrega o restante de Israel

[12] Certamente, te ajuntarei todo, ó Jacó; certamente, congregarei o restante de Israel; pô-los-ei todos juntos, como ovelhas no aprisco, como rebanho no meio do seu pasto; farão grande ruído, por causa da multidão dos homens.

[13] Subirá diante deles o que abre caminho; eles romperão, entrarão pela porta e sairão por ela; e o seu Rei irá adiante deles; sim, o SENHOR, à sua frente.

[11]Kom det en som ljög och pratade i vädret: »Vin och öl predikar jag för dig« — det vore en profet för detta folk!

Herren skall samla sitt folk

[12]Jag skall samla er alla, hela Jakob, återstoden av Israel skall jag förena som man samlar fåren i fållan och hjorden på betesplatsen — en sorlande människoskara.

[13]Den mäktige har ställt sig i spetsen för dem, med makt drar de ut genom porten. Deras konung går i spetsen för dem, Herren går framför dem.

Miqueias 3

Ameaças contra os chefes, os sacerdotes e os falsos profetas

[1] Disse eu: Ouvi, agora, vós, cabeças de Jacó, e vós, chefes da casa de Israel: Não é a vós outros que pertence saber o juízo?

[2] Os que aborreceis o bem e amais o mal; e deles arrancais a pele e a carne de cima dos seus ossos;

[3] que comeis a carne do meu povo, e lhes arrancais a pele, e lhes esmiuçais os ossos, e os repartis como para a panela e como carne no meio do caldeirão?

[4] Então, chamarão ao SENHOR, mas não os ouvirá; antes, esconderá deles a sua face, naquele tempo, visto que eles fizeram mal nas suas obras.

[5] Assim diz o SENHOR acerca dos profetas que fazem errar o meu povo e que

Mika 3

Dom över folkets ledare

[1]Och jag sade: Lyssna, ledare för Jakob, styresmän för Israels folk! Ni borde ju veta vad som är rätt,

[2]men ni hatar det goda och älskar det onda, ni flår huden av människor och sliter köttet av deras ben.

[3]De äter mitt folks kött, drar huden av dem och krossar benen, de lägger dem som kött i grytan, som slaktmat i kitteln.

[4]En dag skall de ropa till Herren, men han skall inte svara dem, då skall han dölja sitt ansikte för dem för deras onda gärningars skull.

[5]Så säger Herren om profeterna som leder mitt folk vilse: De lovar fred och lycka

clamam: Paz, quando têm o que mastigar, mas apregoam guerra santa contra aqueles que nada lhes metem na boca.

6 Portanto, se vos fará noite sem visão, e tereis treva sem adivinhação; pôr-se-á o sol sobre os profetas, e sobre eles se enegrecerá o dia.

7 Os videntes se envergonharão, e os adivinhadores se confundirão; sim, todos eles cobrirão o seu bigode, porque não há resposta de Deus.

8 Eu, porém, estou cheio do poder do Espírito do SENHOR, cheio de juízo e de força, para declarar a Jacó a sua transgressão e a Israel, o seu pecado.

9 Ouvi, agora, isto, vós, cabeças de Jacó, e vós, chefes da casa de Israel, que abominais o juízo, e perverteis tudo o que é direito,

10 e edificais a Sião com sangue e a Jerusalém, com perversidade.

11 Os seus cabeças dão as sentenças por suborno, os seus sacerdotes ensinam por interesse, e os seus profetas adivinham por dinheiro; e ainda se encostam ao SENHOR, dizendo: Não está o SENHOR no meio de nós? Nenhum mal nos sobrevirá.

12 Portanto, por causa de vós, Sião será lavrada como um campo, e Jerusalém se tornará em montões de ruínas, e o monte do templo, numa colina coberta de mato.

Miqueias 4

O anúncio do chamamento dos gentios

Isaías 2.1-4

bara de får något att tugga men förklarar krig mot alla som inte stoppar något i gapet på dem.

6Därför: Natt över er — och inga syner! Mörker — och inga spådomar! Solen skall gå ner för profeterna, dagen bli svart omkring dem.

7Siarna får stå med skam, spåmännen blygas, alla måste dölja skägget, ty Gud svarar inte.

8Men mig har Herrens ande fyllt med kraft, med rättfärdighet och mod: jag kan visa Jakob hans brott, visa Israel hans synd.

9Lyssna på detta, ledare för Jakobs folk, styresmän för Israels folk, ni som avskyr det rätta och gör krokigt allt som är rakt,

10ni som bygger Sion med mord, Jerusalem med ondska.

11Stadens ledare tar mutor när de dömer, prästerna säljer sina råd för pengar, profeterna spår mot betalning. De stöder sig på Herren och säger: »Herren finns ju ibland oss, inget ont kan drabba oss.«

12Därför: För er skull skall Sion plöjas till åkermark, Jerusalem bli en ruinhög, tempelberget en skogklädd höjd.

Mika 4

Sions framtid

[1] Mas, nos últimos dias, acontecerá que o monte da Casa do SENHOR será estabelecido no cimo dos montes e se elevará sobre os outeiros, e para ele afluirão os povos.

[2] Irão muitas nações e dirão: Vinde, e subamos ao monte do SENHOR e à casa do Deus de Jacó, para que nos ensine os seus caminhos, e andemos pelas suas veredas; porque de Sião procederá a lei, e a palavra do SENHOR, de Jerusalém.

[3] Ele julgará entre muitos povos e corrigirá nações poderosas e longínquas; estes converterão as suas espadas em relhas de arados e suas lanças, em podadeiras; uma nação não levantará a espada contra outra nação, nem aprenderão mais a guerra.

[4] Mas assentar-se-á cada um debaixo da sua videira e debaixo da sua figueira, e não haverá quem os espante, porque a boca do SENHOR dos Exércitos o disse.

[5] Porque todos os povos andam, cada um em nome do seu deus; mas, quanto a nós, andaremos em o nome do SENHOR, nosso Deus, para todo o sempre.

[6] Naquele dia, diz o SENHOR, congregarei os que coxeiam e recolherei os que foram expulsos e os que eu afligira.

[7] Dos que coxeiam farei a parte restante e dos que foram arrojados para longe, uma poderosa nação; e o SENHOR reinará sobre eles no monte Sião, desde agora e para sempre.

[1]Men den dag skall komma då berget med Herrens tempel står där orubbligt fast som det högsta av bergen, överst bland höjderna. Folken skall strömma dit,

[2]folkslag i mängd skall komma, och de skall säga: »Låt oss gå upp till Herrens berg, till Jakobs Guds tempel. Han skall lära oss sina vägar, hans stigar vill vi följa.« Ty från Sion skall lag förkunnas, från Jerusalem Herrens ord.

[3]Han skall döma mellan alla folk, skipa rätt bland mäktiga folkslag i fjärran. De skall smida om sina svärd till plogbillar och sina spjut till vingårdsknivar. Folken skall inte lyfta svärd mot varandra och aldrig mer övas för krig.

[4]Var och en skall sitta under sin vinstock och sitt fikonträd, och ingen skall hota honom. Herren Sebaot har talat.

[5]De andra folken håller sig till sina egna gudar, men vi skall hålla oss till Herren, vår Gud, alltid och evigt.

[6]Den dagen, säger Herren, skall jag samla dem som stapplar och förena dem som skingrats och som jag har plågat.

[7]De stapplande räddar jag kvar som en rest, av de svaga gör jag ett mäktigt folk. Herren skall vara deras konung på Sions berg nu och för evigt.

8 A ti, ó torre do rebanho, monte da filha de Sião, a ti virá; sim, virá o primeiro domínio, o reino da filha de Jerusalém.

9 Agora, por que tamanho grito? Não há rei em ti? Pereceu o teu conselheiro? Apoderou-se de ti a dor como da que está para dar à luz?

10 Sofre dores e esforça-te, ó filha de Sião, como a que está para dar à luz, porque, agora, sairás da cidade, e habitarás no campo, e virás até à Babilônia; ali, porém, serás libertada; ali, te remirá o SENHOR das mãos dos teus inimigos.

11 Acham-se, agora, congregadas muitas nações contra ti, que dizem: Seja profanada, e vejam os nossos olhos o seu desejo sobre Sião.

12 Mas não sabem os pensamentos do SENHOR, nem lhe entendem o plano que as ajuntou como feixes na eira.

13 Levanta-te e debulha, ó filha de Sião, porque farei de ferro o teu chifre e de bronze, as tuas unhas; e esmiuçarás a muitos povos, e o seu ganho será dedicado ao SENHOR, e os seus bens, ao SENHOR de toda a terra.

Miqueias 5

1 Agora, ajunta-te em tropas, ó filha de tropas; pôr-se-á sítio contra nós; ferirão com a vara a face do juiz de Israel.

O nascimento do Messias e o seu reinado

2 E tu, Belém-Efrata, pequena demais para figurar como grupo de milhares de Judá, de ti me sairá o que há de reinar em Israel,

8Du herdetorn, du Sions kulle, den makt du en gång hade skall komma tillbaka till dig, kungaväldet skall återvända till Jerusalem.

9Men varför ropar och skriker du nu? Har du ingen konung, är din rådgivare borta? Du plågas ju som en födande kvinna.

10Stöna i smärtor, dotter Sion, som en födande kvinna. Nu måste du lämna staden och bo under bar himmel. Till Babylon skall du föras. Där skall du bli räddad, där skall Herren befria dig ur dina fienders våld.

11Men nu har många folk samlats mot dig, och de säger: »Sion skall skändas, och vi skall se på!«

12De känner inte Herrens tankar, förstår inte hans avsikt: han har samlat dem som kärvar på tröskplatsen.

13Kom och tröska, dotter Sion! Horn av järn skall jag ge dig, klövar av koppar. Du skall krossa många folk, du skall viga deras rövade skatter åt Herren, deras rikedomar åt hela världens härskare.

Mika 5

1Men nu — rista sorgmärken på din kropp! De har satt oss under belägring, med käppar slår de Israels hövding i ansiktet.

2Men från dig, Betlehem i Efrata, så obetydlig bland Judas släkter, skall jag låta en härskare över Israel komma, en

e cujas origens são desde os tempos antigos, desde os dias da eternidade.

som leder sin härkomst från forntiden, från det längesedan förflutna.

[3] Portanto, o SENHOR os entregará até ao tempo em que a que está em dores tiver dado à luz; então, o restante de seus irmãos voltará aos filhos de Israel.

[3]Ja, folket skall vara utlämnat till dess hon som skall föda har fött. Då skall de som är kvar av hans bröder återvända till Israels folk.

[4] Ele se manterá firme e apascentará o povo na força do SENHOR, na majestade do nome do SENHOR, seu Deus; e eles habitarão seguros, porque, agora, será ele engrandecido até aos confins da terra.

[4]Han skall träda fram som herde med Herrens kraft i Herrens, sin Guds, höga namn, och folket skall bo i trygghet, nu då han blir ärad över hela jorden.

[5] Este será a nossa paz. Quando a Assíria vier à nossa terra e quando passar sobre os nossos palácios, levantaremos contra ela sete pastores e oito príncipes dentre os homens.

[5]Han skall vara fredens herre. Om assyrierna kommer till vårt land och tränger in i våra borgar, ställer vi emot dem sju herdar, åtta män av furstlig rang,

[6] Estes consumirão a terra da Assíria à espada e a terra de Ninrode, dentro de suas próprias portas. Assim, nos livrará da Assíria, quando esta vier à nossa terra e pisar os nossos limites.

[6]och de skall valla Assyrien med svärd, Nimrods land med dragna vapen. Han skall rädda oss från assyrierna, om de kommer till vårt land och tränger in på vår mark.

[7] O restante de Jacó estará no meio de muitos povos, como orvalho do SENHOR, como chuvisco sobre a erva, que não espera pelo homem, nem depende dos filhos de homens.

[7]De som är kvar av Jakob mitt i folkslagens krets skall vara som daggen från Herren, som en regnskur över gräset: den väntar inte på människor, dröjer inte för dödligas skull.

[8] O restante de Jacó estará entre as nações, no meio de muitos povos, como um leão entre os animais das selvas, como um leãozinho entre os rebanhos de ovelhas, o qual, se passar, as pisará e despedaçará, sem que haja quem as livre.

[8]De som är kvar av Jakob bland folken mitt i folkslagens krets skall vara som ett lejon bland djuren i skogen, som ett vilddjur i fårhjorden: när det störtar fram och slår och river kan ingen rädda dess byte.

[9] A tua mão se exaltará sobre os teus adversários; e todos os teus inimigos serão eliminados.

[9]Må du lyfta din hand mot dina fiender, må alla dina motståndare förintas.

[10] E sucederá, naquele dia, diz o SENHOR, que eu eliminarei do meio de ti os teus cavalos e destruirei os teus carros de guerra;
[11] destruirei as cidades da tua terra e deitarei abaixo todas as tuas fortalezas;
[12] eliminarei as feitiçarias das tuas mãos, e não terás adivinhadores;
[13] do meio de ti eliminarei as tuas imagens de escultura e as tuas colunas, e tu já não te inclinarás diante da obra das tuas mãos;
[14] eliminarei do meio de ti os teus postes-ídolos e destruirei as tuas cidades.
[15] Com ira e furor, tomarei vingança sobre as nações que não me obedeceram.

Miqueias 6

Deus e seu povo em juízo

[1] Ouvi, agora, o que diz o SENHOR: Levanta-te, defende a tua causa perante os montes, e ouçam os outeiros a tua voz.
[2] Ouvi, montes, a controvérsia do SENHOR, e vós, duráveis fundamentos da terra, porque o SENHOR tem controvérsia com o seu povo e com Israel entrará em juízo.

[3] Povo meu, que te tenho feito? E com que te enfadei? Responde-me!

[4] Pois te fiz sair da terra do Egito e da casa da servidão te remi; e enviei adiante de ti Moisés, Arão e Miriã.
[5] Povo meu, lembra-te, agora, do que maquinou Balaque, rei de Moabe, e do que lhe respondeu Balaão, filho de Beor, e do que aconteceu desde Sitim até Gilgal, para

[10]Den dagen, säger Herren, förintar jag alla hästar du har och förstör dina stridsvagnar.

[11]Jag förintar städerna i ditt land och raserar alla dina fästningar.
[12]Jag förintar trolldomen du bedriver, teckentydare skall inte finnas hos dig mer.
[13]Jag förintar dina gudabilder och dina stoder, du skall inte mer tillbe dina händers verk.
[14]Jag rycker upp dina asherapålar och utplånar dina beläten.
[15]I raseri och vrede tar jag hämnd på de övermodiga som inte har lytt.

Mika 6

Herrens rättegång mot folket

[1]Hör vad Herren säger: Håll rättegång inför bergen, låt höjderna höra din röst!

[2]Hör på Herrens rättegång, ni berg, lyssna, ni jordens grundvalar, ty Herren går till rätta med sitt folk, han ställer Israel till svars:

[3]Mitt folk, vad ont har jag gjort dig? Vilka bördor har jag tyngt dig med? Lägg fram din anklagelse!
[4]Jag förde dig ut ur Egypten och befriade dig ur slavlägret. Jag sände Mose, Aron och Mirjam för att leda dig.

[5]Kom ihåg, mitt folk, vad Moabs kung Balak ville göra och vilket svar han fick av Bileam, Beors son, minns vägen från

que conheças os atos de justiça do SENHOR.

6 Com que me apresentarei ao SENHOR e me inclinarei ante o Deus excelso? Virei perante ele com holocaustos, com bezerros de um ano?

7 Agradar-se-á o SENHOR de milhares de carneiros, de dez mil ribeiros de azeite? Darei o meu primogênito pela minha transgressão, o fruto do meu corpo, pelo pecado da minha alma?

8 Ele te declarou, ó homem, o que é bom e que é o que o SENHOR pede de ti: que pratiques a justiça, e ames a misericórdia, e andes humildemente com o teu Deus.

A injustiça terá seu castigo

9 A voz do SENHOR clama à cidade (e é verdadeira sabedoria temer-lhe o nome): Ouvi, ó tribos, aquele que a cita.

10 Ainda há, na casa do ímpio, os tesouros da impiedade e o detestável efa minguado?

11 Poderei eu inocentar balanças falsas e bolsas de pesos enganosos?

12 Porque os ricos da cidade estão cheios de violência, e os seus habitantes falam mentiras, e a língua deles é enganosa na sua boca.

13 Assim, também passarei eu a ferir-te e te deixarei desolada por causa dos teus pecados.

14 Comerás e não te fartarás; a fome estará nas tuas entranhas; removerás os teus bens, mas não os livrarás; e aquilo que livrares, eu o entregarei à espada.

Shittim till Gilgal — då förstår du Herrens rättfärdiga verk.

6Hur skall jag nalkas Herren och falla ner inför himlens Gud? Skall jag nalkas honom med brännoffer, med årsgamla kalvar?

7Vill Herren ha baggar i tusental och ändlösa flöden av olja? Skall jag offra min förstfödde för min synd, mitt eget barn för mina brott?

8Människa, du har fått veta vad det goda är, det enda Herren begär av dig: att du gör det rätta, lever i kärlek och troget håller dig till din Gud.

9Herren ropar till staden — vis är den som fruktar hans namn: Lyssna, du stam och du stadens råd!

10Skall jag tåla de gudlösas batmått, de snåla efamått som jag förbannat?

11Kan jag godkänna fusk med vågen och falska vikter i pungen?

12Stadens rika övar våld och förtryck, dess invånare far med lögn, de talar med svekfull tunga.

13Så griper jag mig nu an med att straffa dig, förgöra dig för dina synders skull.

14Du skall äta utan att bli mätt, hungern skall gnaga dig. Dem du vill skydda skall du inte kunna rädda, och dem du räddar skall jag prisge åt svärdet.

[15] Semearás; contudo, não segarás; pisarás a azeitona, porém não te ungirás com azeite; pisarás a vindima; no entanto, não lhe beberás o vinho,

[16] porque observaste os estatutos de Onri e todas as obras da casa de Acabe e andaste nos conselhos deles. Por isso, eu farei de ti uma desolação e dos habitantes da tua cidade, um alvo de vaias; assim, trareis sobre vós o opróbrio dos povos.

[15]Du skall så utan att få skörda, pressa oliver utan att få smörja dig med oljan, trampa druvor utan att få dricka vinet.

[16]Omris lagar har man följt i staden och handlat som Achavs släkt, ni har levt efter deras tänkesätt. Därför skall jag låta staden ödeläggas och dess invånare bli till åtlöje, ni skall få utstå folkens hån.

Miqueias 7

A corrupção moral de Israel

[1] Ai de mim! Porque estou como quando são colhidas as frutas do verão, como os rabiscos da vindima: não há cacho de uvas para chupar, nem figos temporãos que a minha alma deseja.

[2] Pereceu da terra o piedoso, e não há entre os homens um que seja reto; todos espreitam para derramarem sangue; cada um caça a seu irmão com rede.

[3] As suas mãos estão sobre o mal e o fazem diligentemente; o príncipe exige condenação, o juiz aceita suborno, o grande fala dos maus desejos de sua alma, e, assim, todos eles juntamente urdem a trama.

[4] O melhor deles é como um espinheiro; o mais reto é pior do que uma sebe de espinhos. É chegado o dia anunciado por tuas sentinelas, o dia do teu castigo; aí está a confusão deles.

[5] Não creiais no amigo, nem confieis no companheiro. Guarda a porta de tua boca àquela que reclina sobre o teu peito.

Mika 7

Från straff till upprättelse

[1]Ve mig! Det är som när frukten plockats och den sista vinskörden är över: det finns inga druvor att äta, inga färska fikon för min hunger.

[2]De trofasta är borta ur landet, inte en ärlig människa finns kvar. Alla ligger på lur för att mörda, de vill fånga varandra i sina nät.

[3]De är ivriga att göra det onda. Stormannen fordrar gåvor, domaren låter sig köpas, den mäktige kommer med krav, ja, allting blir förvridet.

[4]Den bäste av dem är som ett törnsnår, den ärligaste värre än en taggig häck. Den dag dina väktare förkunnat är inne, straffets dag har kommit, nu drabbar förvirringen folket.

[5]Tro inte på en vän, lita inte på en förtrogen, vakta din tunga inför kvinnan i din famn.

[6] Porque o filho despreza o pai, a filha se levanta contra a mãe, a nora, contra a sogra; os inimigos do homem são os da sua própria casa.

[6]Ty sonen föraktar sin far, dottern trotsar sin mor och sonhustrun sin svärmor, och en mans husfolk blir hans fiender.

[7] Eu, porém, olharei para o SENHOR e esperarei no Deus da minha salvação; o meu Deus me ouvirá.

[7]Men jag spanar efter Herren, jag väntar på Gud, min räddare: min Gud skall höra mig.

O Senhor se compadece de Israel

[8] Ó inimiga minha, não te alegres a meu respeito; ainda que eu tenha caído, levantar-me-ei; se morar nas trevas, o SENHOR será a minha luz.

[8]Triumfera inte, du min fiende! Jag har fallit men reser mig igen, jag sitter i mörker, men Herren är mitt ljus.

[9] Sofrerei a ira do SENHOR, porque pequei contra ele, até que julgue a minha causa e execute o meu direito; ele me tirará para a luz, e eu verei a sua justiça.

[9]Eftersom jag har syndat mot honom måste jag uthärda Herrens vrede, till dess han tar sig an min sak och skaffar mig rätt. Han skall föra mig ut i ljuset, och jag skall se hans rättfärdiga verk.

[10] A minha inimiga verá isso, e a ela cobrirá a vergonha, a ela que me diz: Onde está o SENHOR, teu Deus? Os meus olhos a contemplarão; agora, será pisada aos pés como a lama das ruas.

[10]Min fiende skall se det och höljas i skam, hon som säger till mig: »Var är Herren, din Gud?« Jag skall se på när hon trampas ner som smuts på gatan.

[11] No dia da reedificação dos teus muros, nesse dia, serão os teus limites removidos para mais longe.

[11]En dag skall komma då dina murar byggs upp. Den dagen skall dina gränser vidgas.

[12] Nesse dia, virão a ti, desde a Assíria até às cidades do Egito, e do Egito até ao rio Eufrates, e do mar até ao mar, e da montanha até à montanha.

[12]Den dagen skall de återvända till dig: från Assyrien till Egypten skall man bryta upp, från Egypten ända till Eufrat, från hav till hav och från berg till berg.

[13] Todavia, a terra será posta em desolação, por causa dos seus moradores, por causa do fruto das suas obras.

[13]Men jorden skall läggas öde för sina invånares skull, för deras gärningars skull.

[14] Apascenta o teu povo com o teu bordão, o rebanho da tua herança, que mora a sós no bosque, no meio da terra fértil;

[14]Valla ditt folk med din herdestav, den hjord som är din egendom och lever ensam i en vildmark omgiven av odlat

apascentem-se em Basã e Gileade, como nos dias de outrora.

[15] Eu lhe mostrarei maravilhas, como nos dias da tua saída da terra do Egito.

[16] As nações verão isso e se envergonharão de todo o seu poder; porão a mão sobre a boca, e os seus ouvidos ficarão surdos.

[17] Lamberão o pó como serpentes; como répteis da terra, tremendo, sairão dos seus esconderijos e, tremendo, virão ao SENHOR, nosso Deus; e terão medo de ti.

[18] Quem, ó Deus, é semelhante a ti, que perdoas a iniqüidade e te esqueces da transgressão do restante da tua herança? O SENHOR não retém a sua ira para sempre, porque tem prazer na misericórdia.

[19] Tornará a ter compaixão de nós; pisará aos pés as nossas iniqüidades e lançará todos os nossos pecados nas profundezas do mar.

[20] Mostrarás a Jacó a fidelidade e a Abraão, a misericórdia, as quais juraste a nossos pais, desde os dias antigos.

land. Låt den få beta i Bashan och Gilead som i forna dagar.

[15]Låt oss få se under, som när du drog ut ur Egypten.

[16]Folken skall se det och blygas trots all sin makt, de skall stå där med handen för munnen och med öron som drabbats av dövhet.

[17]De skall slicka stoftet som ormar, som markens krälande djur. Darrande skall de lämna sina fästen och komma ut till Herren, vår Gud. De skall frukta och bäva för dig.

[18]Vilken gud är som du, du som tar bort skuld och förlåter synd hos dem som är kvar av din egendom. Din vrede består inte för alltid, du vill helst visa nåd.

[19]Du förbarmar dig över oss på nytt och utplånar våra brott, du kastar alla våra synder i havets djup.

[20]Du skall visa Jakob trohet och Abraham nåd enligt den ed du i forna dagar gav våra fäder.

Naum	Nahum

Naum 1

A ira e a misericórdia de Deus

1 Sentença contra Nínive. Livro da visão de Naum, o elcosita.

2 O SENHOR é Deus zeloso e vingador, o SENHOR é vingador e cheio de ira; o SENHOR toma vingança contra os seus adversários e reserva indignação para os seus inimigos.

3 O SENHOR é tardio em irar-se, mas grande em poder e jamais inocenta o culpado; o SENHOR tem o seu caminho na tormenta e na tempestade, e as nuvens são o pó dos seus pés.

4 Ele repreende o mar, e o faz secar, e míngua todos os rios; desfalecem Basã e o Carmelo, e a flor do Líbano se murcha.

5 Os montes tremem perante ele, e os outeiros se derretem; e a terra se levanta diante dele, sim, o mundo e todos os que nele habitam.

6 Quem pode suportar a sua indignação? E quem subsistirá diante do furor da sua ira? A sua cólera se derrama como fogo, e as rochas são por ele demolidas.

7 O SENHOR é bom, é fortaleza no dia da angústia e conhece os que nele se refugiam.

8 Mas, com inundação transbordante, acabará de uma vez com o lugar desta cidade; com trevas, perseguirá o SENHOR os seus inimigos.

Nahum 1

1Profetord om Nineve. Boken med de syner som Nahum från Elkosh hade.

Herren hämnas på sitt folks fiender

2Herren är en hämnande Gud, full av lidelse, Herren är en hämnare, fylld av vrede. Herren tar hämnd på sina motståndare, han vredgas på sina fiender.

3Herren är sen till vrede men väldig i styrka, ingen lämnar han ostraffad. Genom storm och oväder går hans väg, molnen är damm som hans fötter rör upp.

4Han kuvar havet och lägger det torrt, alla floder låter han sina. Bashan och Karmel förtvinar och Libanons grönska dör.

5Bergen skälver inför honom och höjderna smälter ner. Jorden förgås vid hans åsyn, världen och alla som bor där.

6Vem håller stånd mot hans ursinne, vem uthärdar hans vredes glöd? Guds raseri bryter fram som elden, och klipporna rämnar inför honom.

7Herren är god mot dem som hoppas på honom, han är ett värn på nödens dag, han tar sig an dem som flyr till honom

8när flodvågen vältrar fram. Han förintar dem som gör motstånd, han jagar sina fiender ut i mörkret.

[9] Que pensais vós contra o SENHOR? Ele mesmo vos consumirá de todo; não se levantará por duas vezes a angústia.
[10] Porque, ainda que eles se entrelaçam como os espinhos e se saturam de vinho como bêbados, serão inteiramente consumidos como palha seca.

[11] De ti, Nínive, saiu um que maquina o mal contra o SENHOR, um conselheiro vil.

[12] Assim diz o SENHOR: Por mais seguros que estejam e por mais numerosos que sejam, ainda assim serão exterminados e passarão; eu te afligi, mas não te afligirei mais.
[13] Mas de sobre ti, Judá, quebrarei o jugo deles e romperei os teus laços.
[14] Porém contra ti, Assíria, o SENHOR deu ordem que não haja posteridade que leve o teu nome; da casa dos teus deuses exterminarei as imagens de escultura e de fundição; farei o teu sepulcro, porque és vil.
[15] Eis sobre os montes os pés do que anuncia boas-novas, do que anuncia a paz! Celebra as tuas festas, ó Judá, cumpre os teus votos, porque o homem vil já não passará por ti; ele é inteiramente exterminado.

Naum 2

O cerco e a tomada de Nínive

[1] O destruidor sobe contra ti, ó Nínive! Guarda a fortaleza, vigia o caminho, fortalece os lombos, reúne todas as tuas forças!

[9]Vad har ni för tankar om Herren? Han förintar i grund — slaget faller en enda gång.

[10]Som toviga tistlar, som snårigt törne, som den torra halmen, så brinner de upp.

[11]Från dig drog det ut en man som smidde ränker mot Herren och som gav ondsinta råd.

[12]Så säger Herren: De må vara aldrig så många och starka, de skall huggas ner och förgås. Förr har jag plågat dig, men jag skall aldrig plåga dig mer.

[13]Nu skall jag bryta det ok han lagt på dig, och dina bojor skall jag krossa.

[14]Detta har Herren bestämt om dig: ingen skall föra ditt namn vidare. Från ditt tempel kastar jag ut alla gudabilder, både snidade bilder och gjutna. Jag bereder din grav — du är ingenting värd.

[15]Hör budbärarens steg, han kommer över bergen, han bär bud om seger. Fira dina högtider, Juda, och infria dina löften, ty aldrig mer drar den ondsinte fram genom dig. Han är förintad.

Nahum 2

Nineves fall

[1]Den övermäktige tågar upp emot dig. Bemanna dina skansar och spana mot vägen. Spänn om dig bältet, båda upp all din kraft.

[2] (Porque o SENHOR restaura a glória de Jacó, como a glória de Israel; porque saqueadores os saquearam e destruíram os seus sarmentos.)

[2]Ty Herren återställer Jakobs storhet liksom Israels storhet. Våldsmän har härjat dem och ödelagt deras vingårdar.

[3] Os escudos dos seus heróis são vermelhos, os homens valentes vestem escarlata, cintila o aço dos carros no dia do seu aparelhamento, e vibram as lanças.

[3]Krigarnas sköldar glänser röda, hans kämpar är klädda i purpur. Det flammar som eld i vagnarnas stål när de ordnas till strid, och hästarna skälver av iver.

[4] Os carros passam furiosamente pelas ruas e se cruzam velozes pelas praças; parecem tochas, correm como relâmpago.

[4]På gatorna stormar vagnarna fram, jagar i kapp över torgen. De lyser som facklor, som blixtar far de förbi.

[5] Os nobres são chamados, mas tropeçam em seu caminho; apressam-se para chegar ao muro e já encontram o testudo inimigo armado.

[5]Han kallar på sina hjältar — de snubblar i sin iver. De rusar bort mot muren, och stormtaket reses.

[6] As comportas dos rios se abrem, e o palácio é destruído.

[6]Portarna mot floden öppnas, och templet störtar samman.

[7] Está decretado: a cidade-rainha está despida e levada em cativeiro, as suas servas gemem como pombas e batem no peito.

[7]Den Höga ställs fram och blottas. Hennes tjänarinnor förs bort, klagande som duvor, de slår sig för bröstet i sorg.

[8] Nínive, desde que existe, tem sido como um açude de águas; mas, agora, fogem. Parai! Parai! Clama-se; mas ninguém se volta.

[8]Nineve är som en damm vars vatten strömmar ut. »Stanna! Stanna!« Nej, ingen vänder tillbaka.

[9] Saqueai a prata, saqueai o ouro, porque não se acabam os tesouros; há abastança de todo objeto desejável.

[9]Hugg för er av silvret, hugg för er av guldet! Här finns omätliga skatter, dyrbarheter i överflöd!

[10] Ah! Vacuidade, desolação, ruína! O coração se derrete, os joelhos tremem, em todos os lombos há angústia, e o rosto de todos eles empalidece.

[10]Allt är skövlat, fördärvat, förött. Hjärtat dras samman och knäna darrar, kroppen skälver, alla ansikten vitnar.

[11] Onde está, agora, o covil dos leões e o lugar do pasto dos leõezinhos, onde

[11]Var är nu lejonkulan där de unga lejonen höll till, där lejonet gick ut och in och ungarna var trygga?

passeavam o leão, a leoa e o filhote do leão, sem que ninguém os espantasse?

[12] O leão arrebatava o bastante para os seus filhotes, estrangulava a presa para as suas leoas, e enchia de vítimas as suas cavernas, e os seus covis, de rapina.

[13] Eis que eu estou contra ti, diz o SENHOR dos Exércitos; queimarei na fumaça os teus carros, a espada devorará os teus leõezinhos, arrancarei da terra a tua presa, e já não se ouvirá a voz dos teus embaixadores.

Naum 3

A ruína completa de Nínive

[1] Ai da cidade sanguinária, toda cheia de mentiras e de roubo e que não solta a sua presa!

[2] Eis o estalo de açoites e o estrondo das rodas; o galope de cavalos e carros que vão saltando;

[3] os cavaleiros que esporeiam, a espada flamejante, o relampejar da lança e multidão de traspassados, massa de cadáveres, mortos sem fim; tropeça gente sobre os mortos.

[4] Tudo isso por causa da grande prostituição da bela e encantadora meretriz, da mestra de feitiçarias, que vendia os povos com a sua prostituição e as gentes, com as suas feitiçarias.

[5] Eis que eu estou contra ti, diz o SENHOR dos Exércitos; levantarei as abas de tua saia sobre o teu rosto, e mostrarei às nações a tua nudez, e aos reinos, as tuas vergonhas.

[12]Lejonet rev vad hans ungar behövde, bytet ströp han åt sina honor. Han fyllde sina hålor med rov, sina kulor med rivet byte.

[13]Nu vänder jag mig mot dig, säger Herren Sebaot. Din rikedom skall gå upp i rök, dina unga lejon bli svärdets föda. Allt vad du rövat skall jag utplåna, och jag skall tysta dina sändebud för alltid.

Nahum 3

Nineves rättvisa straff

[1]Ve den blodtörstiga staden, rågad med lögn, bräddfull av byte, lysten på nya rov.

[2]Hör piskornas smällar, vagnshjulens dån, jagande hästar, krängande vagnar.

[3]Hästarna stegrar sig, svärden flammar och spjuten blixtrar. Överallt stupade, högar av döda, lik i oändlig mängd, man snavar över lik.

[4]Skökans hejdlösa otukt har vållat detta. Hon var skön och förfaren i trolldom. Hon snärjde folken med sin otukt, alla folkslag med sin häxkonst.

[5]Nu vänder jag mig mot dig, säger Herren Sebaot. Jag drar upp kjolen över ansiktet på dig och visar folken din nakenhet, visar kungarikena din skam.

[6] Lançarei sobre ti imundícias, tratar-te-ei com desprezo e te porei por espetáculo.

[7] Há de ser que todos os que te virem fugirão de ti e dirão: Nínive está destruída; quem terá compaixão dela? De onde buscarei os que te consolem?

[8] És tu melhor do que Nô-Amom, que estava situada entre o Nilo e seus canais, cercada de águas, tendo por baluarte o mar e ainda o mar, por muralha?

[9] Etiópia e Egito eram a sua força, e esta, sem limite; Pute e Líbia, o seu socorro.

[10] Todavia, ela foi levada ao exílio, foi para o cativeiro; também os seus filhos foram despedaçados nas esquinas de todas as ruas; sobre os seus nobres lançaram sortes, e todos os seus grandes foram presos com grilhões.

[11] Também tu, Nínive, serás embriagada e te esconderás; também procurarás refúgio contra o inimigo.

[12] Todas as tuas fortalezas são como figueiras com figos temporãos; se os sacodem, caem na boca do que os há de comer.

[13] Eis que as tuas tropas, no meio de ti, são como mulheres; as portas do teu país estão abertas de par em par aos teus inimigos; o fogo consome os teus ferrolhos.

[14] Tira água para o tempo do cerco, fortifica as tuas fortalezas, entra no barro e pisa a massa, toma a forma para os ladrilhos.

[15] No entanto, o fogo ali te consumirá, a espada te exterminará, consumir-te-á

[6]Jag släpar dig i smutsen, jag lämnar dig åt föraktet, ställer ut dig för allas blickar.

[7]Alla som ser dig vänder dig ryggen. »Nineve är ödelagt«, säger de. »Vem ömkar henne? Finns det någon som ger henne tröst?«

[8]Är du förmer än No Amon, som låg vid Nilen, omgivet av vatten? Floden var dess bålverk, vatten dess mur.

[9]Kush och Egypten gav staden dess väldiga styrka, Put och Libyen var dess stöd.

[10]Men också No Amons folk fördes bort i fångenskap och landsflykt, dess spädbarn krossades i varje gathörn. Man drog lott om dess ädlingar och band dess stormän med kedjor.

[11]Nu är turen kommen till dig att bli drucken och mista sansen. Också du måste söka skydd undan fienden.

[12]Dina fästen är som fikonträd med mogen frukt: skakar man trädet faller det fikon i munnen på den som vill äta.

[13]Ditt krigsfolk är som kvinnor. Landets portar står vidöppna för fienden, dina bommar har förtärts av elden.

[14]Ös upp vatten för belägringen och förstärk dina fästen! Stig ner i leran och trampa den till murbruk, fatta tag i tegelformen!

[15]Elden skall ändå sluka dig och svärdet förgöra dig. Du skall förtäras som

como o gafanhoto. Ainda que te multiplicas como o gafanhoto e te multiplicas como a locusta;

16 ainda que fizeste os teus negociantes mais numerosos do que as estrelas do céu, o gafanhoto devorador invade e sai voando.

17 Os teus príncipes são como os gafanhotos, e os teus chefes, como os gafanhotos grandes, que se acampam nas sebes nos dias de frio; em subindo o sol, voam embora, e não se conhece o lugar onde estão.

18 Os teus pastores dormem, ó rei da Assíria; os teus nobres dormitam; o teu povo se derrama pelos montes, e não há quem o ajunte.

19 Não há remédio para a tua ferida; a tua chaga é incurável; todos os que ouvirem a tua fama baterão palmas sobre ti; porque sobre quem não passou continuamente a tua maldade?

gräshoppsyngel, fastän ditt folk är talrikt som gräshoppsyngel, som väldiga svärmar av gräshoppor,

16fastän dina köpmän är många, långt fler än himlens stjärnor. De ömsar sitt skinn, gräshoppsynglen, de flyger bort.

17Dina ämbetsmän är som gräshoppor, dina skrivare som en gräshoppssvärm. Den slår sig ner på muren i svalkan, men då solen går upp är den borta, ingen vet var den är.

18Dina herdar sover, Assyriens konung, dina hövdingar slumrar. Ditt folk har skingrats över bergen, och ingen finns som samlar det.

19Det finns ingen bot för din skada, ingen läkedom för ditt sår. Alla som hör vad som hänt dig jublar över ditt elände. Vem drabbades ej av din ständiga grymhet?

Habacuque	Habackuk

Habacuque 1

A iniquidade de Judá

[1] Sentença revelada ao profeta Habacuque.

[2] Até quando, SENHOR, clamarei eu, e tu não me escutarás? Gritar-te-ei: Violência! E não salvarás?

[3] Por que me mostras a iniqüidade e me fazes ver a opressão? Pois a destruição e a violência estão diante de mim; há contendas, e o litígio se suscita.

[4] Por esta causa, a lei se afrouxa, e a justiça nunca se manifesta, porque o perverso cerca o justo, a justiça é torcida.

Judá será castigado pelos caldeus

[5] Vede entre as nações, olhai, maravilhai-vos e desvanecei, porque realizo, em vossos dias, obra tal, que vós não crereis, quando vos for contada.

[6] Pois eis que suscito os caldeus, nação amarga e impetuosa, que marcham pela largura da terra, para apoderar-se de moradas que não são suas.

[7] Eles são pavorosos e terríveis, e criam eles mesmos o seu direito e a sua dignidade.

[8] Os seus cavalos são mais ligeiros do que os leopardos, mais ferozes do que os lobos ao anoitecer são os seus cavaleiros que se espalham por toda parte; sim, os seus cavaleiros chegam de longe, voam como águia que se precipita a devorar.

Habackuk 1

[1]Detta är det budskap som profeten Habackuk mottog i sina syner.

Profetens klagan

[2]Hur länge, Herre, skall jag ropa utan att du lyssnar, kalla dig till hjälp mot våldet utan att du griper in?

[3]Varför låter du mig bevittna ondskan? Hur kan du åse förtrycket? Våld och skövling vart jag ser — tvister blossar upp, split måste jag uthärda.

[4]Så förlamas lagen, rätten kan inte hållas vid makt, de rättfärdiga är omringade av gudlösa. Så hålls en förvänd rätt vid makt.

Kaldeerna, Guds redskap

[5]Se er omkring bland folken, och ni skall förstummas av häpnad: i er tid kommer något att ske som ni inte kan tro om det berättas.

[6]Se, jag bådar upp kaldeerna, det grymma och vilda folket, som drar fram över jordens vidder och tar andras hem i besittning.

[7]Skrämmande och fruktansvärda är de, rätt och makt tar de sig själva.

[8]Deras hästar är snabbare än pantrar, vildare än öknens vargar. Deras ryttare spränger fram, deras ryttare kommer flygande fjärran ifrån, som när örnen slår ner på sitt byte.

[9] Eles todos vêm para fazer violência; o seu rosto suspira por seguir avante; eles reúnem os cativos como areia.

[9]Den härjande skaran kommer. Tätt samlade rycker de fram, de hopar fångar som sand.

[10] Eles escarnecem dos reis; os príncipes são objeto do seu riso; riem-se de todas as fortalezas, porque, amontoando terra, as tomam.

[10]De gör narr av kungar, furstar skrattar de åt. De hånler åt alla fästningar, de kastar upp vallar och intar dem.

[11] Então, passam como passa o vento e seguem; fazem-se culpados estes cujo poder é o seu deus.

[11]Sedan far de vidare som vinden och är borta, dessa som gör sin styrka till gud.

A intercessão do profeta

Vädjan till Herren

[12] Não és tu desde a eternidade, ó SENHOR, meu Deus, ó meu Santo? Não morreremos. Ó SENHOR, para executar juízo, puseste aquele povo; tu, ó Rocha, o fundaste para servir de disciplina.

[12]Du är ju till sedan urtiden, Herre, min Gud, min Helige, du skall aldrig dö. Herre, har du satt dem att skipa rättvisa? Du klippa, har du skapat dem till att straffa?

[13] Tu és tão puro de olhos, que não podes ver o mal e a opressão não podes contemplar; por que, pois, toleras os que procedem perfidamente e te calas quando o perverso devora aquele que é mais justo do que ele?

[13]Du vars blick är för ren för det onda, du som inte uthärdar våldet — hur kan du åse de svekfullas dåd, tiga när de onda slukar dem som har rätt?

[14] Por que fazes os homens como os peixes do mar, como os répteis, que não têm quem os governe?

[14]Du har låtit människor bli som havets fiskar, den myllrande skaran utan härskare.

[15] A todos levanta o inimigo com o anzol, pesca-os de arrastão e os ajunta na sua rede varredoura; por isso, ele se alegra e se regozija.

[15]De onda drar upp dem alla med krok, halar in dem med sina garn, samlar dem i sina nät. Därför gläds de och jublar,

[16] Por isso, oferece sacrifício à sua rede e queima incenso à sua varredoura; porque por elas enriqueceu a sua porção, e tem gordura a sua comida.

[16]därför offrar de åt sina garn och tänder offereld åt sina nät, som låter dem leva i överflöd och ger dem den rika födan.

[17] Acaso, continuará, por isso, esvaziando a sua rede e matando sem piedade os povos?

[17]Skall de få fortsätta att dra sina svärd och slakta folken utan förskoning?

Habacuque 2

A resposta do Senhor

[1] Pôr-me-ei na minha torre de vigia, colocar-me-ei sobre a fortaleza e vigiarei para ver o que Deus me dirá e que resposta eu terei à minha queixa.

[2] O SENHOR me respondeu e disse: Escreve a visão, grava-a sobre tábuas, para que a possa ler até quem passa correndo.

[3] Porque a visão ainda está para cumprir-se no tempo determinado, mas se apressa para o fim e não falhará; se tardar, espera-o, porque, certamente, virá, não tardará.

[4] Eis o soberbo! Sua alma não é reta nele; mas o justo viverá pela sua fé.

[5] Assim como o vinho é enganoso, tampouco permanece o arrogante, cuja gananciosa boca se escancara como o sepulcro e é como a morte, que não se farta; ele ajunta para si todas as nações e congrega todos os povos.

Cinco ais sobre os caldeus

[6] Não levantarão, pois, todos estes contra ele um provérbio, um dito zombador? Dirão: Ai daquele que acumula o que não é seu (até quando?), e daquele que a si mesmo se carrega de penhores!

[7] Não se levantarão de repente os teus credores? E não despertarão os que te hão de abalar? Tu lhes servirás de despojo.

[8] Visto como despojaste a muitas nações, todos os mais povos te despojarão a ti, por causa do sangue dos homens e da violência contra a terra, contra a cidade e contra todos os seus moradores.

Habackuk 2

[1]Jag skall ställa mig på vakt, gå till min post och spana. Jag vill se vad han skall säga till mig, vilket svar jag får på min klagan.

Herrens svar

[2]Herren svarade mig: Skriv ner det du får se med tydlig skrift på tavlor, så att det blir lätt att läsa,

[3]ty synen vittnar om den bestämda tiden, den talar om slutet, den slår inte fel. Om uppfyllelsen dröjer, så vänta tåligt, den kommer förvisso, den uteblir inte.

[4]Se, den falske far bort med vinden, men troheten räddar den rättfärdiges liv.

[5]Ja, rikedom är bedräglig, den övermodige mannen skall inte nå sitt mål. Han spärrar upp gapet som dödsriket, han är omättlig som döden och samlar alla folk hos sig, lägger under sig alla folkslag.

[6]Till sist blir han ändå en visa för alla, ett mål för pikar och glåpord. Man skall säga: Ve dig som gör dig rik på andras ägodelar — för hur länge? — och hopar egendom som du tagit i pant!

[7]Plötsligt skall de skuldsatta resa sig, de skall vakna och få dig att darra, och du blir själv deras byte.

[8]Du som har plundrat så många folk skall bli plundrad av alla de andra till straff för det blod du utgjutit, för ditt våld mot länder och städer och mot alla som bor i dem.

[9] Ai daquele que ajunta em sua casa bens mal adquiridos, para pôr em lugar alto o seu ninho, a fim de livrar-se das garras do mal!

[9]Ve dig som fyller ditt hus med rövat gods och bygger ditt näste högt över marken för att rädda dig undan olyckan!

[10] Vergonha maquinaste para a tua casa; destruindo tu a muitos povos, pecaste contra a tua alma.

[10]Dina planer drar skam över ditt hus. Du har förintat många folk och förverkat ditt eget liv.

[11] Porque a pedra clamará da parede, e a trave lhe responderá do madeiramento.

[11]Stenarna skall ropa ur muren, och stockarna i bjälklaget skall svara.

[12] Ai daquele que edifica a cidade com sangue e a fundamenta com iniqüidade!

[12]Ve dig som bygger städer med mord och lägger deras grund med brott!

[13] Não vem do SENHOR dos Exércitos que as nações labutem para o fogo e os povos se fatiguem em vão?

[13]Herren Sebaot har ju sagt: Folkens mödor blir eldens rov, deras slit mynnar ut i intet.

[14] Pois a terra se encherá do conhecimento da glória do SENHOR, como as águas cobrem o mar.

[14]Kunskap om Herrens härlighet skall uppfylla hela jorden, liksom havet är fyllt av vatten.

[15] Ai daquele que dá de beber ao seu companheiro, misturando à bebida o seu furor, e que o embebeda para lhe contemplar as vergonhas!

[15]Ve dig som ger en broder att dricka och blandar i en drog och berusar honom för att få se honom naken!

[16] Serás farto de opróbrio em vez de honra; bebe tu também e exibe a tua incircuncisão; chegará a tua vez de tomares o cálice da mão direita do SENHOR, e ignomínia cairá sobre a tua glória.

[16]Du har vältrat dig i ärelös skam — drick också du, tills du blottar din oomskurna lem. Nu får du smaka bägaren som Herren räcker dig. Dynga skall täcka din prakt.

[17] Porque a violência contra o Líbano te cobrirá, e a destruição que fizeste dos animais ferozes te assombrará, por causa do sangue dos homens e da violência contra a terra, contra a cidade e contra todos os seus moradores.

[17]Du skall skövlas som Libanons skog, hetsas och förgöras som djuren till straff för det blod du utgjutit, för ditt våld mot länder och städer och mot alla som bor i dem.

[18] Que aproveita o ídolo, visto que o seu artífice o esculpiu? E a imagem de

[18]Vad är det för nytta med gudabilder eftersom hantverkaren vill göra dem,

fundição, mestra de mentiras, para que o artífice confie na obra, fazendo ídolos mudos?

19 Ai daquele que diz à madeira: Acorda! E à pedra muda: Desperta! Pode o ídolo ensinar? Eis que está coberto de ouro e de prata, mas, no seu interior, não há fôlego nenhum.

20 O SENHOR, porém, está no seu santo templo; cale-se diante dele toda a terra.

Habacuque 3

A oração de Habacuque

1 Oração do profeta Habacuque sob a forma de canto.

2 Tenho ouvido, ó SENHOR, as tuas declarações, e me sinto alarmado; aviva a tua obra, ó SENHOR, no decorrer dos anos, e, no decurso dos anos, faze-a conhecida; na tua ira, lembra-te da misericórdia.

3 Deus vem de Temã, e do monte Parã vem o Santo. A sua glória cobre os céus, e a terra se enche do seu louvor.

4 O seu resplendor é como a luz, raios brilham da sua mão; e ali está velado o seu poder.

5 Adiante dele vai a peste, e a pestilência segue os seus passos.

6 Ele pára e faz tremer a terra; olha e sacode as nações. Esmigalham-se os montes primitivos; os outeiros eternos se abatem. Os caminhos de Deus são eternos.

7 Vejo as tendas de Cusã em aflição; os acampamentos da terra de Midiã tremem.

dessa gjutna bilder, falska vägledare, eftersom hantverkaren tror på dem och tillverkar gudar som tiger?

19 Ve dig som säger till träbiten: »Vakna!« och till stumma stenen: »Stig upp!« Kan den vägleda dig? Den är överdragen med guld och silver, men det finns ingen ande i den.

20 Men Herren är i sitt heliga tempel. Var stilla inför honom, hela jorden!

Habackuk 3

Profetens bön

1 En bön av profeten Habackuk.

2 Herre, jag har hört om dina gärningar, jag har sett dina verk, Herre. Förnya dem i denna tid, ge dig till känna i denna tid, minns i dess oro din barmhärtighet.

3 Gud kommer från Teman, den Helige från berget Paran. Himlen är uppfylld av hans prakt, jorden är full av lovsång till honom.

4 Glansen är som solens ljus, som fått sina strålar av honom, hans makt är dold i den.

5 Framför honom går pesten, farsot följer i hans spår.

6 Han träder fram — och jorden skälver. En blick — och folken darrar. Urtidens berg rämnar, uråldriga höjder sjunker samman. Han går fram på urtidens vägar.

7 Jag ser ofärden drabba Kushans tält, och Midjans hyddor skakas.

[8] Acaso, é contra os rios, SENHOR, que estás irado? É contra os ribeiros a tua ira ou contra o mar, o teu furor, já que andas montado nos teus cavalos, nos teus carros de vitória?

[8]Vredgas Herren på floderna? Rasar din vrede mot floderna eller din harm mot havet då du drar fram med dina hästar, med dina segrande vagnar?

[9] Tiras a descoberto o teu arco, e farta está a tua aljava de flechas. Tu fendes a terra com rios.

[9]Du gör din båge redo, du lägger pil efter pil på strängen. Marken klyvs av strömmar,

[10] Os montes te vêem e se contorcem; passam torrentes de água; as profundezas do mar fazem ouvir a sua voz e levantam bem alto as suas mãos.

[10]bergen bävar vid din åsyn. Regn forsar ur molnen, havsdjupet dånar. Solen glömmer att gå upp

[11] O sol e a lua param nas suas moradas, ao resplandecer a luz das tuas flechas sibilantes, ao fulgor do relâmpago da tua lança.

[11]och månen stannar i sin boning för skenet av dina vinande pilar, för glansen av ditt blixtrande spjut.

[12] Na tua indignação, marchas pela terra, na tua ira, calcas aos pés as nações.

[12]I raseri går du fram över jorden och tröskar folken i vrede.

[13] Tu sais para salvamento do teu povo, para salvar o teu ungido; feres o telhado da casa do perverso e lhe descobres de todo o fundamento.

[13]Du drar ut till ditt folks räddning, drar ut för att rädda din smorde. Du knäcker taket på den gudlöses hus och blottar dess grund ända till klippan.

[14] Traspassas a cabeça dos guerreiros do inimigo com as suas próprias lanças, os quais, como tempestade, avançam para me destruir; regozijam-se, como se estivessem para devorar o pobre às ocultas.

[14]Med pilar genomborrar du hans härförares huvuden när de övermodigt stormar fram och vill skingra oss, som för att släpa undan och sluka den svage.

[15] Marchas com os teus cavalos pelo mar, pela massa de grandes águas.

[15]Du driver fram dina hästar över havet, och de väldiga vattnen brusar.

[16] Ouvi-o, e o meu íntimo se comoveu, à sua voz, tremeram os meus lábios; entrou a podridão nos meus ossos, e os joelhos me vacilaram, pois, em silêncio, devo esperar

[16]Jag hör det och darrar i mitt innersta, vid dånet skälver mina läppar, benen i min kropp löses upp, och jag går med vacklande steg. Jag väntar på att olyckans

o dia da angústia, que virá contra o povo que nos acomete.

dag skall randas för det folk som angriper oss.

[17] Ainda que a figueira não floresça, nem haja fruto na vide; o produto da oliveira minta, e os campos não produzam mantimento; as ovelhas sejam arrebatadas do aprisco, e nos currais não haja gado,

[17]Fikonträdet knoppas inte, vinstocken bär ingen frukt. Olivskörden slår fel, fälten ger ingen gröda. Fåren är borta ur fållan, hägnen är tomma på kor.

[18] todavia, eu me alegro no SENHOR, exulto no Deus da minha salvação.

[18]Men jag vill jubla över Herren, glädja mig över Gud, min räddare.

[19] O SENHOR Deus é a minha fortaleza, e faz os meus pés como os da corça, e me faz andar altaneiramente. Ao mestre de canto. Para instrumentos de cordas.

[19]Herren, min härskare, är min styrka. Han gör mig snabbfotad som gasellen, och jag kan löpa över bergen. För körledaren, till stränginstrument.

Sofonias	Sefanja

Sofonias 1

Ameaças contra Judá e Jerusalém

[1] Palavra do SENHOR que veio a Sofonias, filho de Cusi, filho de Gedalias, filho de Amarias, filho de Ezequias, nos dias de Josias, filho de Amom, rei de Judá.

[2] De fato, consumirei todas as coisas sobre a face da terra, diz o SENHOR.

[3] Consumirei os homens e os animais, consumirei as aves do céu, e os peixes do mar, e as ofensas com os perversos; e exterminarei os homens de sobre a face da terra, diz o SENHOR.

[4] Estenderei a mão contra Judá e contra todos os habitantes de Jerusalém; exterminarei deste lugar o resto de Baal, o nome dos ministrantes dos ídolos e seus sacerdotes;

[5] os que sobre os eirados adoram o exército do céu e os que adoram ao SENHOR e juram por ele e também por Milcom;

[6] os que deixam de seguir ao SENHOR e os que não buscam o SENHOR, nem perguntam por ele.

O dia da ira do Senhor

[7] Cala-te diante do SENHOR Deus, porque o Dia do SENHOR está perto, pois o SENHOR preparou o sacrifício e santificou os seus convidados.

[8] No dia do sacrifício do SENHOR, hei de castigar os oficiais, e os filhos do rei, e todos os que trajam vestiduras estrangeiras.

Sefanja 1

[1]Detta är Herrens ord som kom till Sefanja, son till Kushi, son till Gedalja, son till Amarja, son till Hiskia, på den tid då Josia, Amons son, var kung över Juda.

Dom över de avfälliga

[2]Allt skall jag utplåna från jordens yta, säger Herren.

[3]Jag skall utplåna människor och djur, himlens fåglar och havets fiskar. Jag skall bringa de onda på fall och utrota människorna från jorden, säger Herren.

[4]Jag skall lyfta min hand mot Juda och mot alla som bor i Jerusalem. Där skall jag utrota Baals sista anhängare, ingen skall minnas hans präster, avgudatjänarna.

[5]Jag skall utrota dem som knäfaller på taken för att tillbe himlens här och dem som knäfaller för Herren men svär vid Milkom

[6]och dem som vänt sig bort från Herren, inte söker Herren och inte frågar honom till råds.

[7]Var stilla inför Herren Gud, ty Herrens dag är nära. Han har förberett en offerfest och renat sina gäster.

[8]På dagen för Herrens offerfest skall jag straffa stormän och prinsar och alla som klär sig i utländsk dräkt.

[9] Castigarei também, naquele dia, todos aqueles que sobem o pedestal dos ídolos e enchem de violência e engano a casa dos seus senhores.

[10] Naquele dia, diz o SENHOR, far-se-á ouvir um grito desde a Porta do Peixe, e um uivo desde a Cidade Baixa, e grande lamento desde os outeiros.

[11] Uivai vós, moradores de Mactés, porque todo o povo de Canaã está arruinado, todos os que pesam prata são destruídos.

[12] Naquele tempo, esquadrinharei a Jerusalém com lanternas e castigarei os homens que estão apegados à borra do vinho e dizem no seu coração: O SENHOR não faz bem, nem faz mal.

[13] Por isso, serão saqueados os seus bens e assoladas as suas casas; e edificarão casas, mas não habitarão nelas, plantarão vinhas, porém não lhes beberão o vinho.

[14] Está perto o grande Dia do SENHOR; está perto e muito se apressa. Atenção! O Dia do SENHOR é amargo, e nele clama até o homem poderoso.

[15] Aquele dia é dia de indignação, dia de angústia e dia de alvoroço e desolação, dia de escuridade e negrume, dia de nuvens e densas trevas,

[16] dia de trombeta e de rebate contra as cidades fortes e contra as torres altas.

[17] Trarei angústia sobre os homens, e eles andarão como cegos, porque pecaram contra o SENHOR; e o sangue deles se derramará como pó, e a sua carne será atirada como esterco.

[9]Den dagen skall jag straffa alla som hoppar över tempeltröskeln och som fyller sin herres hus med våld och svek.

[10]Den dagen, säger Herren, skall man höra rop från Fiskporten, klagan från Nya staden, mäktigt dån från höjderna.

[11]Klaga och gråt, ni som bor i Morteln: det är slut med krämarhopen, med alla som väger upp silver.

[12]När den tiden kommer skall jag leta igenom Jerusalem med ljus och lykta. Jag skall straffa dem som sitter där dästa av vin, dessa som tänker: »Herren gör ingenting, gott eller ont.«

[13]Deras egendom skall skövlas, deras hus läggas öde. De skall bygga hus men aldrig bo i dem, anlägga vingårdar men aldrig dricka vinet.

Herrens dag

[14]Herrens stora dag är nära, den är nära, och den kommer snabbt. Bitter blir jämmern på Herrens dag, då klagar hjälten högt.

[15]Den dagen är vredens dag, betryckets och våndans dag, förödelsens dag och ödslighetens, mörkrets och molnens dag, töcknets och dunklets dag.

[16]En dag med hornstötar och härskrin mot befästa städer och höga torn.

[17]Jag skall ansätta människorna så att de vacklar omkring som blinda, ty de har syndat mot Herren. Deras blod skall tömmas ut som avfall, deras inälvor som dynga.

[18] Nem a sua prata nem o seu ouro os poderão livrar no dia da indignação do SENHOR, mas, pelo fogo do seu zelo, a terra será consumida, porque, certamente, fará destruição total e repentina de todos os moradores da terra.

[18]Deras silver och guld kan inte rädda dem på Herrens vredes dag. Hela jorden skall förtäras av hans lidelses eld. Han skall förinta dem som bor på jorden, i skräck skall de förgås.

Sofonias 2

Ameaças contra os filisteus

[1] Concentra-te e examina-te, ó nação que não tens pudor,

[2] antes que saia o decreto, pois o dia se vai como a palha; antes que venha sobre ti o furor da ira do SENHOR, sim, antes que venha sobre ti o dia da ira do SENHOR.

[3] Buscai o SENHOR, vós todos os mansos da terra, que cumpris o seu juízo; buscai a justiça, buscai a mansidão; porventura, lograreis esconder-vos no dia da ira do SENHOR.

[4] Porque Gaza será desamparada, e Asquelom ficará deserta; Asdode, ao meio-dia, será expulsa, e Ecrom, desarraigada.

[5] Ai dos que habitam no litoral, do povo dos quereítas! A palavra do SENHOR será contra vós outros, ó Canaã, terra dos filisteus, e eu vos farei destruir, até que não haja um morador sequer.

[6] O litoral será de pastagens, com refúgios para os pastores e currais para os rebanhos.

[7] O litoral pertencerá aos restantes da casa de Judá; nele, apascentarão os seus rebanhos e, à tarde, se deitarão nas casas de Asquelom; porque o SENHOR, seu

Sefanja 2

[1]Samlas, kom samman, du skamlösa folk,

[2]innan stunden är inne — som agnar blåser dagarna förbi — innan Herrens glödande vrede drabbar er, innan Herrens vredes dag drabbar er.

[3]Sök Herren, alla ödmjuka i landet som handlar efter hans bud. Sök rättfärdighet, sök ödmjukhet. Kanske skall ni då få skydd på Herrens vredes dag.

Dom över grannfolken

[4]Gaza skall bli övergivet och Ashkelon en ödemark, Ashdods folk skall förjagas mitt på dagen och Ekron ryckas upp med roten.

[5]Ve er, ni som bor i kustlandet, ve er, kereteer! Herren riktar sitt ord mot er: Kanaan, du filisteernas land, jag skall låta dig gå under med alla dina invånare.

[6]Kustlandet skall bli till betesmark, till ängar för herdarna och fållor för getter och får.

[7]Området skall tillfalla dem som ännu är kvar av Judas stam. Vid havet skall de föra djuren i vall och om aftonen låta dem vila

Deus, atentará para eles e lhes mudará a sorte.

i Ashkelons hus, ty Herren, deras Gud, tar sig an dem, och han skall vända deras öde.

Ameaças contra Moabe e Amom

[8] Ouvi o escárnio de Moabe e as injuriosas palavras dos filhos de Amom, com que escarneceram do meu povo e se gabaram contra o seu território.

[8]Jag har hört smädelserna från Moab och ammoniternas hån då de skymfat mitt folk och kränkt deras land.

[9] Portanto, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, Moabe será como Sodoma, e os filhos de Amom, como Gomorra, campo de urtigas, poços de sal e assolação perpétua; o restante do meu povo os saqueará, e os sobreviventes da minha nação os possuirão.

[9]Därför, så sant jag lever, säger Herren Sebaot, Israels Gud: Moab skall dela Sodoms öde och ammoniterna Gomorras — att bli ett nässelsnår, en saltgrop, en ödemark för alla tider. Återstoden av mitt folk skall plundra dem, de som finns kvar skall ta dem i besittning.

[10] Isso lhes sobrevirá por causa da sua soberba, porque escarneceram e se gabaram contra o povo do SENHOR dos Exércitos.

[10]Det är lönen för deras högmod, för att de kränkt och smädat Herren Sebaots folk.

[11] O SENHOR será terrível contra eles, porque aniquilará todos os deuses da terra; todas as ilhas das nações, cada uma do seu lugar, o adorarão.

[11]Herren skall sätta skräck i dem. Inför honom krymper alla jordens gudar. De som bor i fjärran kustländer skall falla ner för honom, var och en på sin ort.

Ameaças contra a Etiópia e a Assíria

[12] Também vós, ó etíopes, sereis mortos pela espada do SENHOR.

[12]Också ni, kushiter! De skall genomborras av mitt svärd.

[13] Ele estenderá também a mão contra o Norte e destruirá a Assíria; e fará de Nínive uma desolação e terra seca como o deserto.

[13]Herren skall lyfta sin hand mot landet i norr och ödelägga Assyrien. Han skall göra Nineve till en ödemark, torr som en öken.

[14] No meio desta cidade, repousarão os rebanhos e todos os animais em bandos; alojar-se-ão nos seus capitéis tanto o pelicano como o ouriço; a voz das aves retinirá nas janelas, o monturo estará nos

[14]I staden skall hjordar vila, alla slags vilda djur. Pelikan och rördrom skall övernatta på pelarkrönen. Hör, ugglan ropar i fönstret och korpen kraxar på tröskeln.

limiares, porque já lhe arrancaram o madeiramento de cedro.

15 Esta é a cidade alegre e confiante, que dizia consigo mesma: Eu sou a única, e não há outra além de mim. Como se tornou em desolação, em pousada de animais! Qualquer que passar por ela assobiará com desprezo e agitará a mão.

15Detta är den glada staden, som tronade så säker och tänkte om sig själv: »Ingen är som jag!« Så öde den har blivit, ett tillhåll för vilda djur. Var och en som går förbi visslar och pekar finger.

Sofonias 3

Ameaças contra Jerusalém

1 Ai da cidade opressora, da rebelde e manchada!

2 Não atende a ninguém, não aceita disciplina, não confia no SENHOR, nem se aproxima do seu Deus.

3 Os seus príncipes são leões rugidores no meio dela, os seus juízes são lobos do cair da noite, que não deixam os ossos para serem roídos no dia seguinte.

4 Os seus profetas são levianos, homens pérfidos; os seus sacerdotes profanam o santuário e violam a lei.

5 O SENHOR é justo, no meio dela; ele não comete iniqüidade; manhã após manhã, traz ele o seu juízo à luz; não falha; mas o iníquo não conhece a vergonha.

6 Exterminei as nações, as suas torres estão assoladas; fiz desertas as suas praças, a ponto de não haver quem passe por elas; as suas cidades foram destruídas, de maneira que não há ninguém, ninguém que as habite.

7 Eu dizia: certamente, me temerás e aceitarás a disciplina, e, assim, a sua morada não seria destruída, segundo o

Sefanja 3

Dom över Jerusalem

1Ve den trotsiga, befläckade staden, förtryckets stad.

2Den har inte lyssnat och inte tagit varning. Den förtröstar inte på Herren och tyr sig inte till sin Gud.

3Dess styresmän är som rytande lejon, dess domare som vargar — inte ett ben lämnar de kvar till morgonen.

4Dess profeter är stora i orden och fulla av svek. Dess präster kränker det heliga och gör våld på Herrens lag.

5Herren, den rättfärdige, är mitt ibland dem — han gör aldrig orätt. Var morgon fäller han sin dom, den uteblir ej då dagen gryr. Men syndaren har ingen skam i sig.

6Folkslag har jag utrotat, deras borgar ligger i ruiner. Jag har lagt gatorna öde, där färdas ingen, städerna är förhärjade och tömda på folk, ingen bor där längre.

7Jag sade: »Du skall frukta mig och ta varning, inte längre blunda för mitt hot.«

que havia determinado; mas eles se levantaram de madrugada e corromperam todos os seus atos.

A salvação da filha de Jerusalém

[8] Esperai-me, pois, a mim, diz o SENHOR, no dia em que eu me levantar para o despojo; porque a minha resolução é ajuntar as nações e congregar os reinos, para sobre eles fazer cair a minha maldição e todo o furor da minha ira; pois toda esta terra será devorada pelo fogo do meu zelo.

[9] Então, darei lábios puros aos povos, para que todos invoquem o nome do SENHOR e o sirvam de comum acordo.

[10] Dalém dos rios da Etiópia, os meus adoradores, que constituem a filha da minha dispersão, me trarão sacrifícios.

[11] Naquele dia, não te envergonharás de nenhuma das tuas obras, com que te rebelaste contra mim; então, tirarei do meio de ti os que exultam na sua soberba, e tu nunca mais te ensoberbecerás no meu santo monte.

[12] Mas deixarei, no meio de ti, um povo modesto e humilde, que confia em o nome do SENHOR.

[13] Os restantes de Israel não cometerão iniqüidade, nem proferirão mentira, e na sua boca não se achará língua enganosa, porque serão apascentados, deitar-se-ão, e não haverá quem os espante.

Men allt ivrigare blev de i sin brottsliga framfart.

[8]Vänta därför, säger Herren, tills jag träder fram och vittnar mot dem. Jag har beslutat att kalla samman folk och riken för att tömma min vrede över dem, all min glödande harm. Ty hela jorden skall förtäras av min lidelses eld.

[9]Då skall jag förvandla folken, så att de alla talar med rena läppar, åkallar Herrens namn och tjänar honom skuldra vid skuldra.

[10]Från andra sidan floderna i Kush skall man frambära offer till mig.

Den räddade skaran

[11]Den dagen skall du slippa skammen för alla synder du begått mot mig. Då skall jag befria dig från de stolta och högmodiga. Du skall inte längre förhäva dig här på mitt heliga berg.

[12]Jag skall lämna kvar hos dig en arm och ödmjuk skara. Herrens namn skall bli deras tillflykt.

[13]De som då är kvar av Israel skall aldrig göra orätt och aldrig uttala en lögn, falska ord skall aldrig komma ur deras mun. Den hjorden skall beta och vila tryggt utan att skrämmas av någon.

Löften till Sion

[14] Canta, ó filha de Sião; rejubila, ó Israel; regozija-te e, de todo o coração, exulta, ó filha de Jerusalém.	[14]Jubla, dotter Sion, ropa ut din glädje, Israel! Gläd dig, dotter Jerusalem, fröjda dig av hela ditt hjärta!
[15] O SENHOR afastou as sentenças que eram contra ti e lançou fora o teu inimigo. O Rei de Israel, o SENHOR, está no meio de ti; tu já não verás mal algum.	[15]Herren har upphävt domen över dig och undanröjt dina fiender. Herren, Israels konung, bor hos dig. Du har ingenting mer att frukta.
[16] Naquele dia, se dirá a Jerusalém: Não temas, ó Sião, não se afrouxem os teus braços.	[16]Den dagen skall Jerusalem få höra: »Sion, var inte rädd, låt inte händerna sjunka i missmod.
[17] O SENHOR, teu Deus, está no meio de ti, poderoso para salvar-te; ele se deleitará em ti com alegria; renovar-te-á no seu amor, regozijar-se-á em ti com júbilo.	[17]Herren, din Gud, bor hos dig, hjälten och räddaren. Han jublar av glädje över dig i sin översvallande kärlek.« Högt skall de fröjda sig över dig,
[18] Os que estão entristecidos por se acharem afastados das festas solenes, eu os congregarei, estes que são de ti e sobre os quais pesam opróbrios.	[18]de som sörjer, fjärran från tempelfesterna. Jag befriar dig i dag från den skam som du fått bära.
[19] Eis que, naquele tempo, procederei contra todos os que te afligem; salvarei os que coxeiam, e recolherei os que foram expulsos, e farei deles um louvor e um nome em toda a terra em que sofrerem ignomínia.	[19]Och se, när den tiden kommer skall jag ta itu med dina plågoandar. Jag skall hjälpa dem som vacklar och samla dem som skingrats. Jag skall göra dem ärade och ryktbara överallt där de lidit smälek.
[20] Naquele tempo, eu vos farei voltar e vos recolherei; certamente, farei de vós um nome e um louvor entre todos os povos da terra, quando eu vos mudar a sorte diante dos vossos olhos, diz o SENHOR.	[20]När den tiden kommer skall jag föra er hem, då skall jag kalla er samman. Jag skall göra er ryktbara och ärade bland alla jordens folk då jag vänder ert öde inför era ögon, säger Herren.

Ageu	Haggaj

Ageu 1

Ageu exorta o povo a reedificar o templo

[1] No segundo ano do rei Dario, no sexto mês, no primeiro dia do mês, veio a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Ageu, a Zorobabel, filho de Salatiel, governador de Judá, e a Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, dizendo:

[2] Assim fala o SENHOR dos Exércitos: Este povo diz: Não veio ainda o tempo, o tempo em que a Casa do SENHOR deve ser edificada.

[3] Veio, pois, a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Ageu, dizendo:

[4] Acaso, é tempo de habitardes vós em casas apaineladas, enquanto esta casa permanece em ruínas?

[5] Ora, pois, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Considerai o vosso passado.

[6] Tendes semeado muito e recolhido pouco; comeis, mas não chega para fartar-vos; bebeis, mas não dá para saciar-vos; vestis-vos, mas ninguém se aquece; e o que recebe salário, recebe-o para pô-lo num saquitel furado.

[7] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Considerai o vosso passado.

[8] Subi ao monte, trazei madeira e edificai a casa; dela me agradarei e serei glorificado, diz o SENHOR.

[9] Esperastes o muito, e eis que veio a ser pouco, e esse pouco, quando o trouxestes

Haggaj 1

Templet skall byggas upp

[1]Under kung Dareios andra regeringsår, på första dagen i sjätte månaden, kom Herrens ord genom profeten Haggaj till ståthållaren i Juda, Serubbabel, Shealtiels son, och till översteprästen Josua, Josadaks son:

[2]Så säger Herren Sebaot: Detta folk säger att tiden inte är inne att bygga upp Herrens hus.

[3]Därför har Herrens ord kommit genom profeten Haggaj:

[4]Hur kan tiden vara inne för er själva att sitta i era panelprydda hus, medan detta hus ligger i ruiner?

[5]Nu säger Herren Sebaot: Tänk på hur ni har det!

[6]Ni sår mycket men skördar litet. Ni äter utan att bli mätta. Ni dricker utan att bli glada. Ni klär er utan att bli varma. Daglönaren stoppar lönen i en börs med hål.

[7]Så säger Herren Sebaot: Tänk på hur ni har det!

[8]Gå upp i bergen och skaffa virke, bygg upp mitt hus! Då skall jag se på det med välvilja och uppenbara min härlighet, säger Herren.

[9]Ni strävar efter mycket men får litet. Skörden ni bärgar blåser jag på. Varför?

para casa, eu com um assopro o dissipei. Por quê? – diz o SENHOR dos Exércitos; por causa da minha casa, que permanece em ruínas, ao passo que cada um de vós corre por causa de sua própria casa.

säger Herren Sebaot. Därför att mitt hus ligger i ruiner, medan ni har brått med era egna.

10 Por isso, os céus sobre vós retêm o seu orvalho, e a terra, os seus frutos.

10Därför håller himlen tillbaka sin dagg, och jorden håller tillbaka sin gröda.

11 Fiz vir a seca sobre a terra e sobre os montes; sobre o cereal, sobre o vinho, sobre o azeite e sobre o que a terra produz, como também sobre os homens, sobre os animais e sobre todo trabalho das mãos.

11Jag har manat fram torka över jord och berg, över säd och vin och olja, över allt som marken ger, över människor och djur, över allt ni mödat er med.

O povo atende ao Senhor

12 Então, Zorobabel, filho de Salatiel, e Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e todo o resto do povo atenderam à voz do SENHOR, seu Deus, e às palavras do profeta Ageu, as quais o SENHOR, seu Deus, o tinha mandado dizer; e o povo temeu diante do SENHOR.

12Serubbabel, Shealtiels son, och översteprästen Josua, Josadaks son, och hela den rest som fanns kvar av folket lyssnade till Herren, sin Gud, till det som profeten Haggaj sade på uppdrag av Herren, deras Gud. Folket böjde sig i fruktan för Herren.

13 Então, Ageu, o enviado do SENHOR, falou ao povo, segundo a mensagem do SENHOR, dizendo: Eu sou convosco, diz o SENHOR.

13Herrens sändebud Haggaj framförde då Herrens budskap till folket: Jag är med er, säger Herren.

14 O SENHOR despertou o espírito de Zorobabel, filho de Salatiel, governador de Judá, e o espírito de Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e o espírito do resto de todo o povo; eles vieram e se puseram ao trabalho na Casa do SENHOR dos Exércitos, seu Deus,

14Drivna av Herren slöt de alla upp, ståthållaren i Juda, Serubbabel, Shealtiels son, och översteprästen Josua, Josadaks son, och hela den rest som fanns kvar av folket. De började arbeta på Herren Sebaots, sin Guds, hus

Haggaj 2

15 ao vigésimo quarto dia do sexto mês.

1den tjugofjärde dagen i sjätte månaden.

Ageu 2

A glória do segundo templo

Det nya templet

[1] No segundo ano do rei Dario, no sétimo mês, ao vigésimo primeiro do mês, veio a palavra do SENHOR por intermédio do profeta Ageu, dizendo:

[2] Fala, agora, a Zorobabel, filho de Salatiel, governador de Judá, e a Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e ao resto do povo, dizendo:

[3] Quem dentre vós, que tenha sobrevivido, contemplou esta casa na sua primeira glória? E como a vedes agora? Não é ela como nada aos vossos olhos?

[4] Ora, pois, sê forte, Zorobabel, diz o SENHOR, e sê forte, Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e tu, todo o povo da terra, sê forte, diz o SENHOR, e trabalhai, porque eu sou convosco, diz o SENHOR dos Exércitos;

[5] segundo a palavra da aliança que fiz convosco, quando saístes do Egito, o meu Espírito habita no meio de vós; não temais.

[6] Pois assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda uma vez, dentro em pouco, farei abalar o céu, a terra, o mar e a terra seca;

[7] farei abalar todas as nações, e as coisas preciosas de todas as nações virão, e encherei de glória esta casa, diz o SENHOR dos Exércitos.

[8] Minha é a prata, meu é o ouro, diz o SENHOR dos Exércitos.

[9] A glória desta última casa será maior do que a da primeira, diz o SENHOR dos Exércitos; e, neste lugar, darei a paz, diz o SENHOR dos Exércitos.

Repreendida a infidelidade do povo

Under kung Dareios andra regeringsår,

[2]på tjugoförsta dagen i sjunde månaden, kom Herrens ord genom profeten Haggaj:

[3]Fråga ståthållaren i Juda, Serubbabel, Shealtiels son, och översteprästen Josua, Josadaks son, och den rest som finns kvar av folket:

[4]Finns det ännu någon bland er som såg detta hus i dess forna härlighet? Vad ser ni nu? Ingenting, eller hur?

[5]Fatta mod, Serubbabel! säger Herren. Mod, överstepräst Josua, Josadaks son! Mod, allt folk i landet! säger Herren. Till verket! Jag är med er, säger Herren Sebaot —

[6]det löftet gav jag er när ni drog ut ur Egypten — och min ande finns hos er. Var inte rädda.

[7]Ty så säger Herren Sebaot: Inom kort, mycket snart, skall jag skaka himmel och jord, hav och land.

[8]Jag skall skaka om alla folk, de skall komma hit med sina dyrbarheter, jag skall skänka härlighet åt detta hus, säger Herren Sebaot.

[9]Mitt är silvret, mitt är guldet. Så talar Herren Sebaot.

[10]Härligheten hos detta hus skall bli större än den förut var, säger Herren Sebaot. På denna plats skall jag ge er fred och välgång. Så talar Herren Sebaot.

Tempelbygget ger välsignelse

[10] Ao vigésimo quarto dia do mês nono, no segundo ano de Dario, veio a palavra do SENHOR por intermédio do profeta Ageu, dizendo:

[11] Den tjugofjärde dagen i nionde månaden av Dareios andra regeringsår kom Herrens ord till profeten Haggaj:

[11] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Pergunta, agora, aos sacerdotes a respeito da lei:

[12] Så säger Herren Sebaot: Fråga prästerna vad som gäller i detta fall:

[12] Se alguém leva carne santa na orla de sua veste, e ela vier a tocar no pão, ou no cozinhado, ou no vinho, ou no azeite, ou em qualquer outro mantimento, ficará isto santificado? Responderam os sacerdotes: Não.

[13] Om någon bär heligt kött i mantelfliken och fliken kommer i beröring med bröd, kokt mat, vin, olja eller annan föda, blir detta heligt då? Prästerna svarade: Nej.

[13] Então, perguntou Ageu: Se alguém que se tinha tornado impuro pelo contato com um corpo morto tocar nalguma destas coisas, ficará ela imunda? Responderam os sacerdotes: Ficará imunda.

[14] Sedan frågade Haggaj: Om någon som blivit oren genom en död kropp kommer i beröring med sådant, blir det orent då? Prästerna svarade: Ja, det blir orent.

[14] Então, prosseguiu Ageu: Assim é este povo, e assim esta nação perante mim, diz o SENHOR; assim é toda a obra das suas mãos, e o que ali oferecem: tudo é imundo.

[15] Då sade Haggaj: Så är det med detta folk, så ser jag på dessa människor, säger Herren, sådant är allt de arbetat med, varje offer de frambär här — allt är orent.

[15] Agora, pois, considerai tudo o que está acontecendo desde aquele dia. Antes de pordes pedra sobre pedra no templo do SENHOR,

[16] Tänk på hur det blir, från och med i dag! Innan ni började foga sten till sten i Herrens tempel,

[16] antes daquele tempo, alguém vinha a um monte de vinte medidas, e havia somente dez; vinha ao lagar para tirar cinqüenta, e havia somente vinte.

[17] hur hade ni det då? I en kornbinge som rymde tjugo mått fann man bara tio. I en vinpress som rymde femtio mått fick man bara upp tjugo ur karet.

[17] Eu vos feri com queimaduras, e com ferrugem, e com saraiva, em toda a obra das vossas mãos; e não houve, entre vós, quem voltasse para mim, diz o SENHOR.

[18] Jag lät er säd drabbas av rost och sot, jag sände hagel över allt ni arbetat med, men ni ville inte hålla er till mig, säger Herren.

[18] Considerai, eu vos rogo, desde este dia em diante, desde o vigésimo quarto dia do mês nono, desde o dia em que se fundou o templo do SENHOR, considerai nestas coisas.

[19] Já não há semente no celeiro. Além disso, a videira, a figueira, a romeira e a oliveira não têm dado os seus frutos; mas, desde este dia, vos abençoarei.

A promessa do Senhor a Zorobabel

[20] Veio a palavra do SENHOR segunda vez a Ageu, ao vigésimo quarto dia do mês, dizendo:

[21] Fala a Zorobabel, governador de Judá: Farei abalar o céu e a terra;

[22] derribarei o trono dos reinos e destruirei a força dos reinos das nações; destruirei o carro e os que andam nele; os cavalos e os seus cavaleiros cairão, um pela espada do outro.

[23] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, tomar-te-ei, ó Zorobabel, filho de Salatiel, servo meu, diz o SENHOR, e te farei como um anel de selar, porque te escolhi, diz o SENHOR dos Exércitos.

[19]Tänk på hur det blir, från och med i dag, den tjugofjärde i nionde månaden, den dag då grunden till Herrens tempel har blivit lagd. Tänk efter!

[20]Visst, utsädet ligger kvar på logen, och vinstocken, fikonträdet, granatäppelträdet och olivträdet bär ännu ingen frukt. Men från denna dag skall jag skänka välsignelse.

Löfte till Serubbabel

[21]För andra gången denna den tjugofjärde dagen i månaden kom Herrens ord till Haggaj:

[22]Säg till Serubbabel, ståthållaren i Juda: Jag skall skaka himmel och jord.

[23]Jag skall välta kungarikens troner, jag skall förinta främmande rikens makt. Jag skall välta stridsvagnar och manskap, hästar skall falla, ryttare falla, den ene för den andres svärd.

[24]Den dagen, säger Herren Sebaot, skall jag ta dig, Serubbabel, Shealtiels son, min tjänare, säger Herren, och göra dig till min sigillring. Dig har jag utvalt, säger Herren Sebaot.

Zacarias	Sakarja

Zacarias 1

Exortação ao arrependimento

[1] No oitavo mês do segundo ano de Dario, veio a palavra do SENHOR ao profeta Zacarias, filho de Baraquias, filho de Ido, dizendo:

[2] O SENHOR se irou em extremo contra vossos pais.

[3] Portanto, dize-lhes: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tornai-vos para mim, diz o SENHOR dos Exércitos, e eu me tornarei para vós outros, diz o SENHOR dos Exércitos.

[4] Não sejais como vossos pais, a quem clamavam os primeiros profetas, dizendo: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Convertei-vos, agora, dos vossos maus caminhos e das vossas más obras; mas não ouviram, nem me atenderam, diz o SENHOR.

[5] Vossos pais, onde estão eles? E os profetas, acaso, vivem para sempre?

[6] Contudo, as minhas palavras e os meus estatutos, que eu prescrevi aos profetas, meus servos, não alcançaram a vossos pais? Sim, estes se arrependeram e disseram: Como o SENHOR dos Exércitos fez tenção de nos tratar, segundo os nossos caminhos e segundo as nossas obras, assim ele nos fez.

A primeira visão: os cavalos

[7] No vigésimo quarto dia do mês undécimo, que é o mês de sebate, no segundo ano de Dario, veio a palavra do

Sakarja 1

Maning till omvändelse

[1]I åttonde månaden av Dareios andra regeringsår kom Herrens ord till profeten Sakarja, son till Berekja, son till Iddo:

[2]Herren vredgades på era fäder.

[3]Tala till folket: Så säger Herren Sebaot: Vänd om till mig — så lyder hans ord — då skall jag vända om till er, säger Herren Sebaot.

[4]Gör inte som era fäder. De hörde de tidigare profeterna förkunna: »Så säger Herren Sebaot: Vänd om från era onda vägar och onda gärningar.« Men de lyssnade inte och brydde sig inte om mig, säger Herren.

[5]Var är nu era fäder? Och profeterna, levde de i evighet?

[6]Mina ord och mina beslut, som jag befallde mina tjänare profeterna att förkunna, de drabbade ju era fäder. Då vände de om och sade: »Herren Sebaot hade beslutat att handla så med oss som vårt liv och våra gärningar förtjänade, och det har han också gjort.«

Första synen: ryttarna

[7]På tjugofjärde dagen i elfte månaden, dvs. månaden shevat, av Dareios andra

SENHOR ao profeta Zacarias, filho de Baraquias, filho de Ido.

8 Tive de noite uma visão, e eis um homem montado num cavalo vermelho; estava parado entre as murteiras que havia num vale profundo; atrás dele se achavam cavalos vermelhos, baios e brancos.

9 Então, perguntei: meu senhor, quem são estes? Respondeu-me o anjo que falava comigo: Eu te mostrarei quem são eles.

10 Então, respondeu o homem que estava entre as murteiras e disse: São os que o SENHOR tem enviado para percorrerem a terra.

11 Eles responderam ao anjo do SENHOR, que estava entre as murteiras, e disseram: Nós já percorremos a terra, e eis que toda a terra está, agora, repousada e tranqüila.

12 Então, o anjo do SENHOR respondeu: Ó SENHOR dos Exércitos, até quando não terás compaixão de Jerusalém e das cidades de Judá, contra as quais estás indignado faz já setenta anos?

13 Respondeu o SENHOR com palavras boas, palavras consoladoras, ao anjo que falava comigo.

14 E este me disse: Clama: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Com grande empenho, estou zelando por Jerusalém e por Sião.

15 E, com grande indignação, estou irado contra as nações que vivem confiantes; porque eu estava um pouco indignado, e elas agravaram o mal.

regeringsår kom Herrens ord till profeten Sakarja, son till Berekja, son till Iddo:

8Jag hade en syn i natt. En man på en röd häst hade stannat bland myrtenträden i skuggan, och bakom honom stod röda, bruna och vita hästar.

9Jag frågade: »Vad betyder dessa, herre?« Då svarade ängeln som talade med mig: »Det skall du få veta.«

10Och mannen som hade stannat bland myrtenträden sade: »De är utsända av Herren för att färdas över jorden.”

11Och de sade till Herrens ängel som stod bland myrtenträden: »Vi har färdats över jorden, men allt är lugnt och stilla.«

12Herrens ängel sade: »Herre Sebaot, hur länge skall du dröja med att förbarma dig över Jerusalem och Judas städer? I sjuttio år har du varit vred på dem.«

13Då gav Herren goda och tröstande ord till svar åt ängeln som talade med mig.

14Och ängeln som talade med mig befallde mig att ropa: Så säger Herren Sebaot: Stark är min lidelse för Jerusalem och för Sion.

15Häftigt vredgas jag på de självsäkra folken: min vrede var måttlig, men de överdrev straffet.

[16] Portanto, assim diz o SENHOR: Voltei-me para Jerusalém com misericórdia; a minha casa nela será edificada, diz o SENHOR dos Exércitos, e o cordel será estendido sobre Jerusalém.

[16]Därför säger Herren: I barmhärtighet kommer jag åter till Jerusalem. Mitt hus skall byggas där, säger Herren Sebaot, mätsnöret skall spännas i Jerusalem.

[17] Clama outra vez, dizendo: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: As minhas cidades ainda transbordarão de bens; o SENHOR ainda consolará a Sião e ainda escolherá a Jerusalém.

[17]Ropa på nytt: Så säger Herren Sebaot: Än en gång skall mina städer flöda över av det goda. Än en gång skall Herren trösta Sion, än en gång utvälja Jerusalem.

A segunda visão: os quatro chifres e os quatro ferreiros

Andra synen: hornen och smederna

[18] Levantei os olhos e vi, e eis quatro chifres.

[18]Jag lyfte blicken och fick se fyra horn.

[19] Perguntei ao anjo que falava comigo: que é isto? Ele me respondeu: São os chifres que dispersaram a Judá, a Israel e a Jerusalém.

[19]Jag frågade ängeln som talade med mig: »Vad betyder dessa?« Han svarade: »Dessa horn har skingrat Juda, Israel och Jerusalem.«

[20] O SENHOR me mostrou quatro ferreiros.

[20]Herren lät mig se fyra smeder.

[21] Então, perguntei: que vêm fazer estes? Ele respondeu: Aqueles são os chifres que dispersaram a Judá, de maneira que ninguém pode levantar a cabeça; estes ferreiros, pois, vieram para os amedrontar, para derribar os chifres das nações que levantaram o seu poder contra a terra de Judá, para a espalhar.

[21]Jag frågade ängeln: »Vad skall de göra?« Han svarade: »Dessa horn har skingrat Juda och gjort alla modlösa. Men nu har de fyra kommit för att vässa yxorna och hugga hornen av de folk som höjde sina horn mot Juda för att skingra folket.«

Zacarias 2

A terceira visão: Jerusalém é medida

[1] Tornei a levantar os olhos e vi, e eis um homem que tinha na mão um cordel de medir.

[2] Então, perguntei: para onde vais tu? Ele me respondeu: Medir Jerusalém, para ver

Sakarja 2

Tredje synen: mätsnöret

[1]Jag lyfte blicken och fick se en man med ett mätsnöre i handen.

[2]Jag frågade honom: »Vart är du på väg?« och han svarade: »För att mäta upp

qual é a sua largura e qual o seu comprimento.

Jerusalem och se hur långt och brett det skall bli.«

3 Eis que saiu o anjo que falava comigo, e outro anjo lhe saiu ao encontro.

3Då kom den ängel som talade med mig, och en annan ängel gick honom till mötes

4 E lhe disse: Corre, fala a este jovem: Jerusalém será habitada como as aldeias sem muros, por causa da multidão de homens e animais que haverá nela.

4och sade: »Skynda dig och säg till den unge mannen där: Jerusalem skall bli en stad utan murar, ty många människor och djur skall rymmas där.

5 Pois eu lhe serei, diz o SENHOR, um muro de fogo em redor e eu mesmo serei, no meio dela, a sua glória.

5Jag skall själv vara en mur av eld runt staden, säger Herren, och visa min härlighet där inne.«

Israel exortado a voltar para Sião

Herren kallar på de deporterade

6 Eh! Eh! Fugi, agora, da terra do Norte, diz o SENHOR, porque vos espalhei como os quatro ventos do céu, diz o SENHOR.

6Bryt upp, bryt upp! säger Herren. Fly från landet i norr! I alla väderstreck har jag skingrat er, säger Herren.

7 Eh! Salva-te, ó Sião, tu que habitas com a filha da Babilônia.

7Bryt upp och rädda dig, Sion, du som bor i Babylon!

8 Pois assim diz o SENHOR dos Exércitos: Para obter ele a glória, enviou-me às nações que vos despojaram; porque aquele que tocar em vós toca na menina do seu olho.

8Ty så säger Herren Sebaot om de folk som plundrat er: Den som rör vid er, han rör vid min ögonsten.

9 Porque eis aí agitarei a mão contra eles, e eles virão a ser a presa daqueles que os serviram; assim, sabereis vós que o SENHOR dos Exércitos é quem me enviou.

9Ja, jag lyfter min hand mot dem, de skall bli sina slavars byte. Då skall ni inse att Herren Sebaot har sänt mig.

10 Canta e exulta, ó filha de Sião, porque eis que venho e habitarei no meio de ti, diz o SENHOR.

10Gläd dig och jubla, dotter Sion! Se, jag kommer och tar min boning hos dig, säger Herren.

11 Naquele dia, muitas nações se ajuntarão ao SENHOR e serão o meu povo; habitarei no meio de ti, e saberás que o SENHOR dos Exércitos é quem me enviou a ti.

11Många folk skall den dagen sluta sig till Herren och bli mitt folk. Jag tar min boning hos dig. Då skall du inse att Herren Sebaot har sänt mig till dig.

12 Então, o SENHOR herdará a Judá como sua porção na terra santa e, de novo, escolherá a Jerusalém.

12Herren skall ta Juda i besittning som sin del av den heliga marken. Än en gång utväljer han Jerusalem.

[13] Cale-se toda carne diante do SENHOR, porque ele se levantou da sua santa morada.

[13]Var stilla inför Herren, allt levande, han bryter upp från sin heliga boning.

Zacarias 3

A quarta visão: o sumo sacerdote Josué

[1] Deus me mostrou o sumo sacerdote Josué, o qual estava diante do Anjo do SENHOR, e Satanás estava à mão direita dele, para se lhe opor.

[2] Mas o SENHOR disse a Satanás: O SENHOR te repreende, ó Satanás; sim, o SENHOR, que escolheu a Jerusalém, te repreende; não é este um tição tirado do fogo?

[3] Ora, Josué, trajado de vestes sujas, estava diante do Anjo.

[4] Tomou este a palavra e disse aos que estavam diante dele: Tirai-lhe as vestes sujas. A Josué disse: Eis que tenho feito que passe de ti a tua iniqüidade e te vestirei de finos trajes.

[5] E disse eu: ponham-lhe um turbante limpo sobre a cabeça. Puseram-lhe, pois, sobre a cabeça um turbante limpo e o vestiram com trajes próprios; e o Anjo do SENHOR estava ali,

[6] protestou a Josué e disse:

[7] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Se andares nos meus caminhos e observares os meus preceitos, também tu julgarás a minha casa e guardarás os meus átrios, e te darei livre acesso entre estes que aqui se encontram.

Sakarja 3

Fjärde synen: översteprästen Josua och löftet om Telningen

[1]Herren lät mig se Josua, översteprästen, där han stod inför Herrens ängel. På hans högra sida stod Anklagaren, beredd att anklaga honom.

[2]Herrens ängel sade till Anklagaren: »Herren skall tillrättavisa dig, Anklagare, ja, han som har utvalt Jerusalem skall tillrättavisa dig. Är inte denne man en brand ryckt ur elden?«

[3]Josua bar smutsiga kläder där han stod framför ängeln,

[4]och ängeln befallde sina tjänare: »Ta av honom de smutsiga kläderna!« Och han sade till Josua: »Jag befriar dig från din skuld, och du skall kläs i högtidsdräkt.«

[5]Sedan befallde han: »Sätt på honom en ren turban!« Och de satte på honom en ren turban och klädde honom, medan Herrens ängel stod bredvid.

[6]Och detta är vad Herrens ängel försäkrade Josua:

[7]Så säger Herren Sebaot: Om du vandrar mina vägar och håller mina bud skall du råda över mitt hus och vaka över mina tempelgårdar. Jag skall ge dig tillträde till den krets som tjänar mig här.

[8] Ouve, pois, Josué, sumo sacerdote, tu e os teus companheiros que se assentam diante de ti, porque são homens de presságio; eis que eu farei vir o meu servo, o Renovo.

[9] Porque eis aqui a pedra que pus diante de Josué; sobre esta pedra única estão sete olhos; eis que eu lavrarei a sua escultura, diz o SENHOR dos Exércitos, e tirarei a iniqüidade desta terra, num só dia.

[10] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, cada um de vós convidará ao seu próximo para debaixo da vide e para debaixo da figueira.

Zacarias 4

A quinta visão: o candelabro de ouro entre duas oliveiras

[1] Tornou o anjo que falava comigo e me despertou, como a um homem que é despertado do seu sono,

[2] e me perguntou: Que vês? Respondi: olho, e eis um candelabro todo de ouro e um vaso de azeite em cima com as suas sete lâmpadas e sete tubos, um para cada uma das lâmpadas que estão em cima do candelabro.

[3] Junto a este, duas oliveiras, uma à direita do vaso de azeite, e a outra à sua esquerda.

[4] Então, perguntei ao anjo que falava comigo: meu senhor, que é isto?

[5] Respondeu-me o anjo que falava comigo: Não sabes tu que é isto? Respondi: não, meu senhor.

[8]Lyssna, Josua, överstepräst, du och dina ämbetsbröder som sitter framför dig — dessa män är ett tecken: Se, jag skall låta Telningen, min tjänare, komma.

[9]På stenen där, som jag har lagt framför Josua, på denna enda sten med sju ögon ristar jag en inskrift, säger Herren Sebaot. Jag skall utplåna landets skuld på en enda dag.

[10]Den dagen, säger Herren Sebaot, skall ni bjuda varandra till fest under vinrankor och fikonträd.

Sakarja 4

Femte synen: lampstället och olivträden

[1]Ängeln som talade med mig kom tillbaka och väckte mig som när man väcker någon ur sömnen.

[2]Han frågade: »Vad ser du?« och jag svarade: »Jag ser ett lampställ, helt av guld, med en skål ovanpå; där sitter också sju lampor, och varje lampa därovanpå har sju pipar.

[3]Två olivträd står bredvid, ett till höger om skålen och ett till vänster.«

[4]Jag frågade ängeln som talade med mig: »Vad betyder detta, herre?”

[5]Han frågade: »Förstår du inte vad det betyder?« — »Nej, herre«, svarade jag.

[6a]Då sade han:

Utsagor om Serubbabel

[6] Prosseguiu ele e me disse: Esta é a palavra do SENHOR a Zorobabel: Não por força nem por poder, mas pelo meu Espírito, diz o SENHOR dos Exércitos.

[7] Quem és tu, ó grande monte? Diante de Zorobabel serás uma campina; porque ele colocará a pedra de remate, em meio a aclamações: Haja graça e graça para ela!

[8] Novamente, me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[9] As mãos de Zorobabel lançaram os fundamentos desta casa, elas mesmas a acabarão, para que saibais que o SENHOR dos Exércitos é quem me enviou a vós outros.

[10] Pois quem despreza o dia dos humildes começos, esse alegrar-se-á vendo o prumo na mão de Zorobabel. Aqueles sete olhos são os olhos do SENHOR, que percorrem toda a terra.

[11] Prossegui e lhe perguntei: que são as duas oliveiras à direita e à esquerda do candelabro?

[12] Tornando a falar-lhe, perguntei: que são aqueles dois raminhos de oliveira que estão junto aos dois tubos de ouro, que vertem de si azeite dourado?

[13] Ele me respondeu: Não sabes que é isto? Eu disse: não, meu senhor.

[14] Então, ele disse: São os dois ungidos, que assistem junto ao SENHOR de toda a terra.

Zacarias 5

A sexta visão: o rolo voante

[6b]Detta är Herrens ord till Serubbabel: Varken med styrka eller makt utan med min ande, säger Herren Sebaot.

[7]Vem du än är, du stora berg — inför Serubbabel skall du bli till slät mark. Han skall föra fram slutstenen medan man ropar: »Nåd och välsignelse!”

[8]Herrens ord kom till mig:

[9]»Serubbabels händer har lagt grunden till detta hus, hans händer skall också fullborda det.« Då skall ni inse att det är Herren Sebaot som har sänt mig till er!

[10a]De som föraktade den dag då den blygsamma början skedde, de skall glädjas då de ser den utvalda stenen i Serubbabels hand.

[10b]»De sju är Herrens ögon som överblickar hela jorden.«

[11]Jag frågade honom: »Vad betyder de båda olivträden till höger och till vänster om lampstället?«

[12]Och jag frågade honom vidare: »Vad betyder de båda olivkvistarna som leder ner den gyllene oljan genom de två gyllene rören?« —

[13]»Förstår du inte vad de betyder?« frågade han. »Nej, herre«, svarade jag.

[14]Då sade han: »Det är de båda smorda som står inför hela världens herre.«

Sakarja 5

Sjätte synen: den flygande bokrullen

[1] Tornei a levantar os olhos e vi, e eis um rolo voante.

[2] Perguntou-me o anjo: Que vês? Eu respondi: vejo um rolo voante, que tem vinte côvados de comprimento e dez de largura.

[3] Então, me disse: Esta é a maldição que sai pela face de toda a terra, porque qualquer que furtar será expulso segundo a maldição, e qualquer que jurar falsamente será expulso também segundo a mesma.

[4] Fá-la-ei sair, diz o SENHOR dos Exércitos, e a farei entrar na casa do ladrão e na casa do que jurar falsamente pelo meu nome; nela, pernoitará e consumirá a sua madeira e as suas pedras.

A sétima visão: a mulher e o efa

[5] Saiu o anjo que falava comigo e me disse: Levanta, agora, os olhos e vê que é isto que sai.

[6] Eu perguntei: que é isto? Ele me respondeu: É um efa que sai. Disse ainda: Isto é a iniqüidade em toda a terra.

[7] Eis que foi levantada a tampa de chumbo, e uma mulher estava sentada dentro do efa.

[8] Prosseguiu o anjo: Isto é a impiedade. E a lançou para o fundo do efa, sobre cuja boca pôs o peso de chumbo.

[9] Levantei os olhos e vi, e eis que saíram duas mulheres; havia vento em suas asas, que eram como de cegonha; e levantaram o efa entre a terra e o céu.

[1]När jag på nytt lyfte blicken fick jag se en flygande bokrulle.

[2]Ängeln frågade: »Vad ser du?« Jag svarade: »Jag ser en flygande bokrulle, tio meter lång och fem meter bred.«

[3]Då sade han: »Det är förbannelsen som går ut över hela landet. Alltför länge har tjuven och menedaren varit utan straff.

[4]Nu har jag låtit förbannelsen gå ut, säger Herren Sebaot, för att den skall tränga in hos den som stjäl och hos den som svär falskt vid mitt namn. Den skall bli kvar i deras hus och rasera allt, både trävirke och sten.«

Sjunde synen: kvinnan i sädestunnan

[5]Ängeln som talade med mig gick nu fram och sade till mig: »Lyft blicken och se vad som kommer.« —

[6]»Vad är det?« frågade jag, och han svarade: »Det är en sädestunna.« Han fortsatte: »Detta är den skuld som finns i landet.«

[7]Nu lyftes ett runt blylock, och inne i sädestunnan satt en kvinna.

[8]»Detta är ondskan«, sade han och knuffade henne tillbaka i sädestunnan. Och så lade han på blyskivan.

[9]Sedan lyfte jag blicken och såg två kvinnor komma, och vinden fyllde deras vingar, och deras vingar var som

[10] Então, perguntei ao anjo que falava comigo: para onde levam elas o efa?
[11] Respondeu-me: Para edificarem àquela mulher uma casa na terra de Sinar, e, estando esta acabada, ela será posta ali em seu próprio lugar.

Zacarias 6

A oitava visão: os quatro carros

[1] Outra vez, levantei os olhos e vi, e eis que quatro carros saíam dentre dois montes, e estes montes eram de bronze.
[2] No primeiro carro, os cavalos eram vermelhos, no segundo, pretos,
[3] no terceiro, brancos e no quarto, baios; todos eram fortes.
[4] Então, perguntei ao anjo que falava comigo: que é isto, meu senhor?
[5] Respondeu-me o anjo: São os quatro ventos do céu, que saem donde estavam perante o SENHOR de toda a terra.

[6] O carro em que estão os cavalos pretos sai para a terra do Norte; o dos brancos, após eles; o dos baios, para a terra do Sul.

[7] Saem, assim, os cavalos fortes, forcejando por andar avante, para percorrerem a terra. O SENHOR lhes disse: Ide, percorrei a terra. E percorriam a terra.
[8] E me chamou e me disse: Eis que aqueles que saíram para a terra do Norte fazem repousar o meu Espírito na terra do Norte.

A coroação de Josué. O Renovo

hägervingar. De lyfte upp sädestunnan mellan jord och himmel.
[10]»Vart för de tunnan?« frågade jag ängeln som talade med mig.

[11]Han svarade: »Till Shinar, för att bygga ett tempel åt kvinnan. När det är färdigt skall hon ställas upp på sin plats.«

Sakarja 6

Åttonde synen: de fyra vagnarna

[1]När jag på nytt lyfte blicken fick jag se fyra vagnar komma fram mellan två berg, och bergen var av koppar.
[2]Den första vagnen drogs av röda hästar, den andra av svarta,
[3]den tredje av vita och den fjärde av fläckiga hästar, idel starka hästar.
[4]Jag frågade ängeln som talade med mig: »Vad betyder de, herre?«
[5]Ängeln svarade: »De är himlens fyra vindar som drar ut efter att ha stått inför hela världens herre.
[6]Vagnen med de röda hästarna drar ut mot landet i öster, de svarta hästarna mot landet i norr, de vita mot landet i väster och de fläckiga mot landet i söder.«
[7]Och de starka hästarna kom fram, ivriga att färdas över jorden. Han sade: »Far bort över jorden!« Och när de hade dragit ut över jorden
[8]ropade han på mig: »Se hur de som drar ut mot landet i norr tömmer min vrede över det.«

Josuas kröning

[9] A palavra do SENHOR veio a mim, dizendo:

[10] Recebe dos que foram levados cativos, a saber, de Heldai, de Tobias e de Jedaías, e vem tu no mesmo dia e entra na casa de Josias, filho de Sofonias, para a qual vieram da Babilônia.

[11] Recebe, digo, prata e ouro, e faze coroas, e põe-nas na cabeça de Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote.

[12] E dize-lhe: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis aqui o homem cujo nome é Renovo; ele brotará do seu lugar e edificará o templo do SENHOR.

[13] Ele mesmo edificará o templo do SENHOR e será revestido de glória; assentar-se-á no seu trono, e dominará, e será sacerdote no seu trono; e reinará perfeita união entre ambos os ofícios.

[14] As coroas serão para Helém, para Tobias, para Jedaías e para Hem, filho de Sofonias, como memorial no templo do SENHOR.

[15] Aqueles que estão longe virão e ajudarão no edificar o templo do SENHOR, e sabereis que o SENHOR dos Exércitos me enviou a vós outros. Isto sucederá se diligentemente ouvirdes a voz do SENHOR, vosso Deus.

Zacarias 7

O jejum que não agrada a Deus

[1] No quarto ano do rei Dario, veio a palavra do SENHOR a Zacarias, no dia quarto do nono mês, que é quisleu.

[9]Herrens ord kom till mig:

[10]Ta emot gåvorna från de deporterade, från Heldaj, Tobia och Jedaja. Du skall söka upp det hus som tillhör Josia, Sefanjas son; dit har de kommit från Babylonien.

[11]Där skall du hämta silver och guld och låta göra en krona och sätta den på översteprästen Josua, Josadaks son.

[12]Säg till honom: Så säger Herren: Här är han vars namn är Telningen. Där han står skall det spira, och han skall bygga Herrens tempel.

[13]Ja, han skall bygga Herrens tempel, få kungavärdighet och sitta som härskare på sin tron. En präst skall dela tronen med honom, och mellan dem skall full enighet råda.

[14]Kronan skall vara kvar i Herrens tempel till minne av Heldaj, Tobia, Jedaja och Josia, Sefanjas son.

[15]Människor skall komma från fjärran för att vara med och bygga Herrens hus. Då skall ni inse att det är Herren Sebaot som har sänt mig till er. Detta skall ske om ni verkligen lyssnar på Herrens, er Guds, röst.

Sakarja 7

Rättfärdighet hellre än fasta

[1]Under kung Dareios fjärde regeringsår, på fjärde dagen i nionde månaden, kislev, kom Herrens ord till Sakarja.

[2] Quando de Betel foram enviados Sarezer, e Regém-Meleque, e seus homens, para suplicarem o favor do SENHOR,

[3] perguntaram aos sacerdotes, que estavam na Casa do SENHOR dos Exércitos, e aos profetas: Continuaremos nós a chorar, com jejum, no quinto mês, como temos feito por tantos anos?

[4] Então, a palavra do SENHOR dos Exércitos me veio a mim, dizendo:

[5] Fala a todo o povo desta terra e aos sacerdotes: Quando jejuastes e pranteastes, no quinto e no sétimo mês, durante estes setenta anos, acaso, foi para mim que jejuastes, com efeito, para mim?

[6] Quando comeis e bebeis, não é para vós mesmos que comeis e bebeis?

[7] Não ouvistes vós as palavras que o SENHOR pregou pelo ministério dos profetas que nos precederam, quando Jerusalém estava habitada e em paz com as suas cidades ao redor dela, e o Sul e a campina eram habitados?

A desobediência foi a causa do cativeiro

[8] A palavra do SENHOR veio a Zacarias, dizendo:

[9] Assim falara o SENHOR dos Exércitos: Executai juízo verdadeiro, mostrai bondade e misericórdia, cada um a seu irmão;

[10] não oprimais a viúva, nem o órfão, nem o estrangeiro, nem o pobre, nem intente cada um, em seu coração, o mal contra o seu próximo.

[11] Eles, porém, não quiseram atender e, rebeldes, me deram as costas e

[2]Betel Sareser skickade Regem Melek och hans män för att beveka Herren

[3]och fråga prästerna i Herren Sebaots hus och profeterna: »Skall jag gråta och fasta i den femte månaden, som jag har gjort i många år?«

[4]Då kom Herren Sebaots ord till mig:

[5]Fråga folket i landet och prästerna: När ni under sjuttio år har fastat och klagat i femte och sjunde månaden, är det då för min skull ni hållit fasta?

[6]När ni äter och dricker, är det inte för er egen skull ni gör det?

[7]Har ni glömt vad Herren förkunnade genom de tidigare profeterna, då Jerusalem ännu var befolkat och tryggt med städerna runt omkring sig, och då Negev och Låglandet var bebodda?

[8]Åter kom Herrens ord till Sakarja:

[9]Så har Herren Sebaot sagt: »Fäll rättfärdiga domar och visa varandra kärlek och barmhärtighet!

[10]Förtryck inte änkan och den faderlöse, invandraren och den fattige. Tänk inte ut onda planer mot varandra.«

[11]Men de vägrade att lyssna. Sturskt vände de ryggen till och gjorde sig döva.

ensurdeceram os ouvidos, para que não ouvissem.

12 Sim, fizeram o seu coração duro como diamante, para que não ouvissem a lei, nem as palavras que o SENHOR dos Exércitos enviara pelo seu Espírito, mediante os profetas que nos precederam; daí veio a grande ira do SENHOR dos Exércitos.

13 Visto que eu clamei, e eles não me ouviram, eles também clamaram, e eu não os ouvi, diz o SENHOR dos Exércitos.

14 Espalhei-os com um turbilhão por entre todas as nações que eles não conheceram; e a terra foi assolada atrás deles, de sorte que ninguém passava por ela, nem voltava; porque da terra desejável fizeram uma desolação.

12Ja, de gjorde sina hjärtan hårda som diamant för att slippa höra den lag och de ord som Herren Sebaot hade sänt med sin ande genom de tidigare profeterna. Då drabbades de av Herren Sebaots mäktiga vrede.

13De ville inte höra då han ropade, och därför sade han: »Då vill inte heller jag höra när de ropar.

14Jag låter dem virvla med vinden, bort till folk som de inte känner.« Landet lades öde bakom dem, ingen färdades där. Så gjorde de det ljuvliga landet till en ödemark.

Zacarias 8

Sião restaurada

1 Veio a mim a palavra do SENHOR dos Exércitos, dizendo:

2 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tenho grandes zelos de Sião e com grande indignação tenho zelos dela.

3 Assim diz o SENHOR: Voltarei para Sião e habitarei no meio de Jerusalém; Jerusalém chamar-se-á a cidade fiel, e o monte do SENHOR dos Exércitos, monte santo.

4 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda nas praças de Jerusalém sentar-se-ão velhos e velhas, levando cada um na mão o seu arrimo, por causa da sua muita idade.

Sakarja 8

Räddning i den kommande tiden

1Åter kom Herren Sebaots ord:

2Så säger Herren Sebaot: Stark är min lidelse för Sion, jag ivrar för henne i mäktig vrede.

3Så säger Herren: Jag vänder åter till Sion, jag vill bo i Jerusalem. Jerusalem skall kallas Den trogna staden och Herren Sebaots berg Det heliga berget.

4Så säger Herren Sebaot: Åter skall gamla män och kvinnor sitta på torgen i Jerusalem, alla med käpp i handen, så gamla är de.

[5] As praças da cidade se encherão de meninos e meninas, que nelas brincarão.

[6] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Se isto for maravilhoso aos olhos do restante deste povo naqueles dias, será também maravilhoso aos meus olhos? – diz o SENHOR dos Exércitos.

[7] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que salvarei o meu povo, tirando-o da terra do Oriente e da terra do Ocidente;

[8] eu os trarei, e habitarão em Jerusalém; eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus, em verdade e em justiça.

[9] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Sejam fortes as mãos de todos vós que nestes dias ouvis estas palavras da boca dos profetas, a saber, nos dias em que foram postos os fundamentos da Casa do SENHOR dos Exércitos, para que o templo fosse edificado.

[10] Porque, antes daqueles dias, não havia salário para homens, nem os animais lhes davam ganho, não havia paz para o que entrava, nem para o que saía, por causa do inimigo, porque eu incitei todos os homens, cada um contra o seu próximo.

[11] Mas, agora, não serei para com o restante deste povo como nos primeiros dias, diz o SENHOR dos Exércitos.

[12] Porque haverá sementeira de paz; a vide dará o seu fruto, a terra, a sua novidade, e os céus, o seu orvalho; e farei que o resto deste povo herde tudo isto.

[5]Stadens gator och torg skall fyllas av lekande barn.

[6]Så säger Herren Sebaot: Om de som är kvar av folket tror att detta är omöjligt i kommande dagar, är det därför omöjligt för mig? frågar Herren Sebaot.

[7]Så säger Herren Sebaot: Jag skall rädda mitt folk ut ur österns länder och västerns.

[8]Jag skall hämta dem hit och låta dem bo i Jerusalem. De skall vara mitt folk och jag skall vara deras Gud i trohet och rättfärdighet.

[9]Så säger Herren Sebaot: Fatta mod, ni som i denna tid hör vad de profeter sade som verkade den gången grundstenarna lades till Herren Sebaots hus, till templet, som skulle byggas på nytt.

[10]Ty före denna tid var människornas arbete lönlöst och djurens möda förgäves. Alla och envar levde otrygga för fienden, och jag släppte människorna lösa mot varandra.

[11]Men mot dem som är kvar av mitt folk är jag inte längre som i gångna tider, säger Herren Sebaot.

[12]Nu skall årsväxten frodas, vinstocken skall ge sin frukt, jorden sin skörd och himlen sin dagg. Allt detta skall jag skänka åt dem som är kvar av folket.

[13] E há de acontecer, ó casa de Judá, ó casa de Israel, que, assim como fostes maldição entre as nações, assim vos salvarei, e sereis bênção; não temais, e sejam fortes as vossas mãos.

[14] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos: Como pensei fazer-vos mal, quando vossos pais me provocaram à ira, diz o SENHOR dos Exércitos, e não me arrependi,

[15] assim pensei de novo em fazer bem a Jerusalém e à casa de Judá nestes dias; não temais.

[16] Eis as coisas que deveis fazer: Falai a verdade cada um com o seu próximo, executai juízo nas vossas portas, segundo a verdade, em favor da paz;

[17] nenhum de vós pense mal no seu coração contra o seu próximo, nem ame o juramento falso, porque a todas estas coisas eu aborreço, diz o SENHOR.

[18] A palavra do SENHOR dos Exércitos veio a mim, dizendo:

[19] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: O jejum do quarto mês, e o do quinto, e o do sétimo, e o do décimo serão para a casa de Judá regozijo, alegria e festividades solenes; amai, pois, a verdade e a paz.

[20] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda sucederá que virão povos e habitantes de muitas cidades;

[21] e os habitantes de uma cidade irão à outra, dizendo: Vamos depressa suplicar o favor do SENHOR e buscar ao SENHOR dos Exércitos; eu também irei.

[13]Liksom ert namn har varit en förbannelse bland folken, ni judeer och israeliter, så skall det nu bli en välsignelse när jag räddat er. Var inte ängsliga, fatta mod!

[14]Ja, så säger Herren Sebaot: Liksom jag planerade er olycka, säger Herren Sebaot, då era fäder väckte min vrede — och det stod jag fast vid —

[15]så har jag nu ändrat min plan och vill skänka Jerusalem och judeerna lycka. Var inte rädda!

[16]Detta är vad ni skall göra: Var ärliga mot varandra. Fäll rättvisa och rättfärdiga domar när ni dömer i stadsporten.

[17]Tänk inte ut onda planer mot varandra och svär inga falska eder. Allt sådant hatar jag, säger Herren.

[18]Herren Sebaots ord kom till mig:

[19]Så säger Herren Sebaot: Fastedagarna i fjärde, femte, sjunde och tionde månaden skall för Juda bli till fröjd och jubel, till glada högtider. Älska sanning och fred!

[20]Så säger Herren Sebaot: Än en gång skall folken komma, de som bor i de många städerna.

[21]Och befolkningen i den ena staden skall gå till den andra och säga: »Kom, låt oss gå och beveka Herren, låt oss uppsöka Herren Sebaot. Också jag går dit.«

[22] Virão muitos povos e poderosas nações buscar em Jerusalém ao SENHOR dos Exércitos e suplicar o favor do SENHOR.
[23] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Naquele dia, sucederá que pegarão dez homens, de todas as línguas das nações, pegarão, sim, na orla da veste de um judeu e lhe dirão: Iremos convosco, porque temos ouvido que Deus está convosco.

Zacarias 9

O castigo de diversos povos

[1] A sentença pronunciada pelo SENHOR é contra a terra de Hadraque e repousa sobre Damasco, porque o SENHOR põe os olhos sobre os homens e sobre todas as tribos de Israel;
[2] também repousa sobre Hamate, que confina com ele, sobre Tiro e Sidom, cuja sabedoria é grande.
[3] Tiro edificou para si fortalezas e amontoou prata como o pó e ouro, como a lama das ruas.
[4] Eis que o SENHOR a despojará e precipitará no mar a sua força; e ela será consumida pelo fogo.
[5] Asquelom o verá e temerá; também Gaza e terá grande dor; igualmente Ecrom, porque a sua esperança será iludida; o rei de Gaza perecerá, e Asquelom não será habitada.
[6] Povo bastardo habitará em Asdode, e exterminarei a soberba dos filisteus.
[7] Da boca destes tirarei o sangue dos sacrifícios idólatras e, dentre os seus dentes, tais abominações; então, ficarão

[22]Många nationer och mäktiga folk skall uppsöka Herren Sebaot i Jerusalem för att beveka honom.

[23]Så säger Herren Sebaot: När den tiden kommer skall tio män av olika folk och språk gripa tag i mantelfliken på en judisk man och säga: »Vi vill följa er, vi har hört att Gud finns hos er.«

Sakarja 9

Dom över Israels fiender

[1]Profetord. Herrens ord är i landet Hadrak, och till Damaskus har det kommit — ty denna Arams ögonsten tillhör Herren, liksom alla Israels stammar —

[2]ja, också till grannlandet Hamat och till Tyros och Sidon med all deras visdom.

[3]Tyros har byggt sig en fästning, silver har hopats som damm och guld som avfall på gatan,
[4]men Herren skall plundra staden och störta dess murar i havet, eld skall förtära den.

[5]Vid denna syn skall Ashkelon förfäras och Gaza darra av ångest liksom Ekron då dess hopp går om intet. Gaza skall berövas sin kung, Ashkelon skall ligga öde,

[6]i Ashdod skall ett blandfolk bo. Ja, jag skall göra slut på filisteernas stolthet.
[7]De blodiga vidrigheter de sätter tänderna i skall jag rycka ur munnen på dem. De som blir kvar av detta folk skall också de

eles como um restante para o nosso Deus; e serão como chefes em Judá, e Ecrom, como jebuseu.

tillhöra vår Gud, de skall vara som en släkt i Juda, Ekrons folk skall vara som jevuseerna.

[8] Acampar-me-ei ao redor da minha casa para defendê-la contra forças militantes, para que ninguém passe, nem volte; que não passe mais sobre eles o opressor; porque, agora, vejo isso com os meus olhos.

[8]Jag vill hålla vakt vid mitt hus mot härar som kommer och går. Aldrig mer skall någon förtryckare komma. Nu är mina ögon öppna.

O Rei vem de Sião

[9] Alegra-te muito, ó filha de Sião; exulta, ó filha de Jerusalém: eis aí te vem o teu Rei, justo e salvador, humilde, montado em jumento, num jumentinho, cria de jumenta.

Sions konung

[9]Ropa ut din glädje, dotter Sion, jubla, dotter Jerusalem! Se, din konung kommer till dig. Rättfärdig är han, seger är honom given. I ringhet kommer han, ridande på en åsna, på en ung åsnehingst.

[10] Destruirei os carros de Efraim e os cavalos de Jerusalém, e o arco de guerra será destruído. Ele anunciará paz às nações; o seu domínio se estenderá de mar a mar e desde o Eufrates até às extremidades da terra.

[10]Jag skall förinta alla stridsvagnar i Efraim, alla hästar i Jerusalem. Krigets vapen skall förintas. Han skall förkunna fred för folken, och hans välde skall nå från hav till hav, från floden till världens ände.

[11] Quanto a ti, Sião, por causa do sangue da tua aliança, tirei os teus cativos da cova em que não havia água.

Herren upprättar sitt folk

[11]I kraft av blodsförbundet med dig skall jag släppa dina fångar ur den tomma brunnen.

[12] Voltai à fortaleza, ó presos de esperança; também, hoje, vos anuncio que tudo vos restituirei em dobro.

[12]Kom tillbaka till borgen, ni fångar som fått ett hopp! I dag förkunnar jag: Jag skall gottgöra er dubbelt.

[13] Porque para mim curvei Judá como um arco e o enchi de Efraim; suscitarei a teus filhos, ó Sião, contra os teus filhos, ó Grécia! E te porei, ó Sião, como a espada de um valente.

[13]Ja, jag spänner Juda som en båge och lägger Efraim på den som en pil. Jag slungar dina söner, Sion, mot dina söner, Javan. Jag gör dig till en hjältes svärd.

[14] O SENHOR será visto sobre os filhos de Sião, e as suas flechas sairão como o

[14]Herren skall visa sig över dem, som blixten skall hans pil fara i väg. Herren

relâmpago; o SENHOR Deus fará soar a trombeta e irá com os redemoinhos do Sul.

[15] O SENHOR dos Exércitos os protegerá; eles devorarão os fundibulários e os pisarão; também beberão deles o sangue como vinho; encher-se-ão como bacias do sacrifício e ficarão ensopados como os cantos do altar.

[16] O SENHOR, seu Deus, naquele dia, os salvará, como ao rebanho do seu povo; porque eles são pedras de uma coroa e resplandecem na terra dele.

[17] Pois quão grande é a sua bondade! E quão grande, a sua formosura! O cereal fará florescer os jovens, e o vinho, as donzelas.

Gud skall stöta i horn och dra fram i sydstormarna.

[15]Herren Sebaot skall ge dem skydd, stenarna från hans slunga skall förtära och underkuva, skall dricka blod som vin, fyllas som offerskålar, dränkas i blod som altarets hörn.

[16]Herren, deras Gud, skall rädda dem, den dagen skall han valla dem som får. Som ädelstenar i ett diadem skall de stråla över hans land.

[17]Vilken lycka, vilken skönhet! De unga männen skall blomstra av dess säd och flickorna av dess vin.

Zacarias 10

Deus abençoará Judá e Israel

[1] Pedi ao SENHOR chuva no tempo das chuvas serôdias, ao SENHOR, que faz as nuvens de chuva, dá aos homens aguaceiro e a cada um, erva no campo.

[2] Porque os ídolos do lar falam coisas vãs, e os adivinhos vêem mentiras, contam sonhos enganadores e oferecem consolações vazias; por isso, anda o povo como ovelhas, aflito, porque não há pastor.

[3] Contra os pastores se acendeu a minha ira, e castigarei os bodes-guias; mas o SENHOR dos Exércitos tomará a seu cuidado o rebanho, a casa de Judá, e fará desta o seu cavalo de glória na batalha.

Sakarja 10

De maktlösa gudarna

[1]Be Herren om regn vid tiden för vårregnet. Det är Herren som skapar molnen, han ger er strömmande regn, han ger gröda på marken åt alla.

[2]Men husgudarna ger lögner till svar och spåmännen ser falska syner, de berättar bedrägliga drömmar, tom är deras tröst. Därför måste folket bryta upp som en fårhjord och lida nöd, ty de har ingen herde.

Israel befrias och återvänder

[3]Min vrede har flammat upp mot herdarna, och bockarna skall jag ställa till svars. Herren Sebaot tar sig an sin hjord, Judas folk, och gör den till sin ståtliga stridshäst.

[4] De Judá sairá a pedra angular; dele, a estaca da tenda; dele, o arco de guerra; dele sairão todos os chefes juntos.

[4]Från Juda skall hörnstenen komma, därifrån skall tältpluggen komma, därifrån skall krigets vapen komma, därifrån skall varje härskare utgå.

[5] E serão como valentes que, na batalha, pisam aos pés os seus inimigos na lama das ruas; pelejarão, porque o SENHOR está com eles, e envergonharão os que andam montados em cavalos.

[5]De skall likna hjältar som i striden trampar ner fienden som smuts på gatan. De skall strida, ty Herren är med dem, och ryttarna skall besegras.

[6] Fortalecerei a casa de Judá, e salvarei a casa de José, e fá-los-ei voltar, porque me compadeço deles; e serão como se eu não os tivera rejeitado, porque eu sou o SENHOR, seu Deus, e os ouvirei.

[6]Jag skall stärka Judas folk, och Josefs folk skall jag rädda. Jag skall föra dem tillbaka, ty jag förbarmar mig över dem, och det skall vara som om jag aldrig förkastat dem. Jag är Herren, deras Gud, jag skall höra deras böner.

[7] Os de Efraim serão como um valente, e o seu coração se alegrará como pelo vinho; seus filhos o verão e se alegrarão; o seu coração se regozijará no SENHOR.

[7]Efraims folk skall vara som hjältar, och de skall bli upprymda som av vin, deras barn skall se det och glädjas och jubla över Herren.

[8] Eu lhes assobiarei e os ajuntarei, porque os tenho remido; multiplicar-se-ão como antes se tinham multiplicado.

[8]Jag skall vissla på dem och kalla dem samman, ty jag har friköpt dem, och de skall bli lika talrika som förr.

[9] Ainda que os espalhei por entre os povos, eles se lembram de mim em lugares remotos; viverão com seus filhos e voltarão.

[9]Om jag sprider ut dem bland folken och de tänker på mig därborta, så skall de och deras barn få leva och komma tillbaka.

[10] Porque eu os farei voltar da terra do Egito e os congregarei da Assíria; trá-los-ei à terra de Gileade e do Líbano, e não se achará lugar para eles.

[10]Jag skall låta dem återvända från Egypten, och från Assyrien skall jag samla dem. Till Gilead och till Libanon skall jag leda dem, och inte ens där skall de rymmas.

[11] Passarão o mar de angústia, as ondas do mar serão feridas, e todas as profundezas do Nilo se secarão; então, será derribada a

[11]Floden skall drabbas, dess vågor skall slås ner, Nilens alla djup skall torka ut. Assyriens välde skall störtas och Egypten förlora sin spira.

soberba da Assíria, e o cetro do Egito se retirará.

[12] Eu os fortalecerei no SENHOR, e andarão no seu nome, diz o SENHOR.

[12]I Herren har de sin styrka, hans namn skall ge dem ära. Så lyder Herrens ord.

Zacarias 11

[1] Abre, ó Líbano, as tuas portas, para que o fogo consuma os teus cedros.

[2] Geme, ó cipreste, porque os cedros caíram, porque as mais excelentes árvores são destruídas; gemei, ó carvalhos de Basã, porque o denso bosque foi derribado.

[3] Eis o uivo dos pastores, porque a sua glória é destruída! Eis o bramido dos filhos de leões, porque foi destruída a soberba do Jordão!

A parábola do bom pastor

[4] Assim diz o SENHOR, meu Deus: Apascenta as ovelhas destinadas para a matança.

[5] Aqueles que as compram matam-nas e não são punidos; os que as vendem dizem: Louvado seja o SENHOR, porque me tornei rico; e os seus pastores não se compadecem delas.

[6] Certamente, já não terei piedade dos moradores desta terra, diz o SENHOR; eis, porém, que entregarei os homens, cada um nas mãos do seu próximo e nas mãos do seu rei; eles ferirão a terra, e eu não os livrarei das mãos deles.

[7] Apascentai, pois, as ovelhas destinadas para a matança, as pobres ovelhas do rebanho. Tomei para mim duas varas: a

Sakarja 11

Stormakternas fall

[1]Öppna dina portar, Libanon: eld skall förtära dina cedrar.

[2]Klaga, cypress, ty cedern har fallit, de mäktiga träden är fällda. Klaga, ekar i Bashan, ty den täta skogen är skövlad.

[3]Hör herdarnas jämmer då deras härlighet blir förödd! Hör hur de unga lejonen ryter då Jordandalens stolthet blir skövlad!

De två stavarna

[4]Så har Herren, min Gud, sagt: Bli en herde för fåren som skall slaktas.

[5]De som köper dem drar sig inte för att döda dem, och de som säljer dem säger: Lovad vare Herren, jag har blivit rik! Och deras egna herdar skonar dem inte.

[6]Nej, jag skall inte längre skona landets invånare, säger Herren. Jag skall utlämna människorna åt varandra och åt deras kungar; de skall ödelägga landet och jag skall inte låta någon slippa undan.

[7]Så blev jag en herde för boskapshandlarnas slaktfår: jag tog två

uma chamei Graça, e à outra, União; e apascentei as ovelhas.

8 Dei cabo dos três pastores num mês. Então, perdi a paciência com as ovelhas, e também elas estavam cansadas de mim.

9 Então, disse eu: não vos apascentarei; o que quer morrer, morra, o que quer ser destruído, seja, e os que restarem, coma cada um a carne do seu próximo.

10 Tomei a vara chamada Graça e a quebrei, para anular a minha aliança, que eu fizera com todos os povos.

11 Foi, pois, anulada naquele dia; e as pobres do rebanho, que fizeram caso de mim, reconheceram que isto era palavra do SENHOR.

12 Eu lhes disse: se vos parece bem, dai-me o meu salário; e, se não, deixai-o. Pesaram, pois, por meu salário trinta moedas de prata.

13 Então, o SENHOR me disse: Arroja isso ao oleiro, esse magnífico preço em que fui avaliado por eles. Tomei as trinta moedas de prata e as arrojei ao oleiro, na Casa do SENHOR.

14 Então, quebrei a segunda vara, chamada União, para romper a irmandade entre Judá e Israel.

A parábola do pastor insensato

15 O SENHOR me disse: Toma ainda os petrechos de um pastor insensato,

16 porque eis que suscitarei um pastor na terra, o qual não cuidará das que estão perecendo, não buscará a desgarrada, não curará a que foi ferida, nem apascentará a

stavar, den ena kallade jag Ynnest och den andra Enighet, och jag vallade hjorden. —

8Jag gjorde mig av med de tre herdarna på en månad. — Men jag miste tålamodet med fåren, och även de tröttnade på mig.

9Då sade jag: »Jag vill inte längre vara er herde. Låt dem dö som skall dö, låt dem gå under som skall gå under och låt dem som blir kvar äta upp varandra.«

10Så tog jag min stav Ynnest och bröt av den för att upplösa det förbund som jag slutit med alla folk.

11Den dag det upplöstes förstod boskapshandlarna som iakttog mig att detta var Herrens ord.

12Sedan sade jag till dem: »Om ni tycker att det är rätt, så ge mig min lön — låt annars bli!« Då vägde de upp trettio silverstycken åt mig.

13Herren sade till mig: »Kasta dem till smältaren, denna härliga summa som de anser mig värd.« Och jag tog de trettio silverstyckena och kastade dem åt smältaren i Herrens hus.

14Så bröt jag av min andra stav Enighet för att upplösa broderskapet mellan Juda och Israel.

15Herren sade till mig: »Utrusta dig nu som en oduglig herde.

16Ty jag skall låta det komma en herde i landet som inte bryr sig om de bortsprungna, inte letar efter de jämrande, inte läker de skadade, inte sörjer för de

sã; mas comerá a carne das gordas e lhes arrancará até as unhas.

[17] Ai do pastor inútil, que abandona o rebanho! A espada lhe cairá sobre o braço e sobre o olho direito; o braço, completamente, se lhe secará, e o olho direito, de todo, se escurecerá.

friska utan äter de fetas kött och sliter av dem klövarna.«

[17]Ve den oduglige herden, som överger sina får! Må svärdet träffa hans arm och hans högra öga! Må hans arm förtvina och hans högra öga utsläckas för alltid!

Zacarias 12

A salvação de Jerusalém

[1] Sentença pronunciada pelo SENHOR contra Israel. Fala o SENHOR, o que estendeu o céu, fundou a terra e formou o espírito do homem dentro dele.

[2] Eis que eu farei de Jerusalém um cálice de tontear para todos os povos em redor e também para Judá, durante o sítio contra Jerusalém.

[3] Naquele dia, farei de Jerusalém uma pedra pesada para todos os povos; todos os que a erguerem se ferirão gravemente; e, contra ela, se ajuntarão todas as nações da terra.

[4] Naquele dia, diz o SENHOR, ferirei de espanto a todos os cavalos e de loucura os que os montam; sobre a casa de Judá abrirei os olhos e ferirei de cegueira a todos os cavalos dos povos.

[5] Então, os chefes de Judá pensarão assim: Os habitantes de Jerusalém têm a força do SENHOR dos Exércitos, seu Deus.

[6] Naquele dia, porei os chefes de Judá como um braseiro ardente debaixo da lenha e como uma tocha entre a palha; eles devorarão, à direita e à esquerda, a todos os povos em redor, e Jerusalém será

Sakarja 12

Jerusalem belägras, räddas och förnyas

[1]Profetord. Herrens ord om Israel. Så talar Herren, han som har spänt ut himlen och lagt jordens grund, han som har skapat livsanden i människan:

[2]Jag skall göra Jerusalem till en bägare som berusar alla de omgivande folken. Också Judas städer skall belägras tillsammans med Jerusalem.

[3]Den dagen skall jag göra Jerusalem till en lyftesten för folken: var och en som försöker lyfta den skall sarga sig, och alla jordens folkslag skall samla sig mot den.

[4]Den dagen, säger Herren, skall jag slå alla hästar med skräck och alla ryttare med vanvett. Men över Juda skall mina ögon vaka, och folkens alla hästar skall jag slå med blindhet.

[5]Då skall Judas släkter tänka: Jerusalems invånare har sin styrka i Herren Sebaot, sin Gud.

[6]Den dagen skall jag göra Judas släkter till ett glödande fyrfat bland vedträn och till en brinnande fackla i en kärve, och de skall förtära alla omgivande folk, på alla

habitada outra vez no seu próprio lugar, em Jerusalém mesma.

[7] O SENHOR salvará primeiramente as tendas de Judá, para que a glória da casa de Davi e a glória dos habitantes de Jerusalém não sejam exaltadas acima de Judá.

[8] Naquele dia, o SENHOR protegerá os habitantes de Jerusalém; e o mais fraco dentre eles, naquele dia, será como Davi, e a casa de Davi será como Deus, como o Anjo do SENHOR diante deles.

[9] Naquele dia, procurarei destruir todas as nações que vierem contra Jerusalém.

O arrependimento dos habitantes de Jerusalém

[10] E sobre a casa de Davi e sobre os habitantes de Jerusalém derramarei o espírito da graça e de súplicas; olharão para aquele a quem traspassaram; pranteá-lo-ão como quem pranteia por um unigênito e chorarão por ele como se chora amargamente pelo primogênito.

[11] Naquele dia, será grande o pranto em Jerusalém, como o pranto de Hadade-Rimom, no vale de Megido.

[12] A terra pranteará, cada família à parte; a família da casa de Davi à parte, e suas mulheres à parte; a família da casa de Natã à parte, e suas mulheres à parte;

[13] a família da casa de Levi à parte, e suas mulheres à parte; a família dos simeítas à parte, e suas mulheres à parte.

[14] Todas as mais famílias, cada família à parte, e suas mulheres à parte.

Zacarias 13

sidor. Men folket i Jerusalem skall få bo kvar i sin stad.

[7]Herren skall först rädda Judas folk, så att inte Davids ätt och Jerusalems invånare får större ära än Juda.

[8]Den dagen skall Herren skydda Jerusalems invånare. Den svagaste bland dem skall den dagen vara som David, och Davids ätt skall vara som en gud, som en Herrens ängel framför dem.

[9]Den dagen ämnar jag förinta alla de folk som drar upp mot Jerusalem.

[10]Men i Davids ätt och i Jerusalems invånare skall jag ingjuta en anda av godhet och vilja till bön, och de skall se upp till mig. Den som de har genomborrat skall de sörja som man sörjer sin ende son, de skall gråta bittert över honom som man gråter över sin förstfödde.

[11]Den dagen skall sorgehögtiden i Jerusalem vara lika stor som den som hölls på Megiddoslätten över Hadad-Rimmon.

[12]Och landet skall hålla dödsklagan släkt för släkt: Davids släkt för sig och dess kvinnor för sig, Natans släkt för sig och dess kvinnor för sig,

[13]Levis släkt för sig och dess kvinnor för sig, Shimis släkt för sig och dess kvinnor för sig,

[14]alla de andra släkterna var för sig och deras kvinnor för sig.

Sakarja 13

Eliminados os ídolos e os falsos profetas

[1] Naquele dia, haverá uma fonte aberta para a casa de Davi e para os habitantes de Jerusalém, para remover o pecado e a impureza.

[2] Acontecerá, naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, que eliminarei da terra os nomes dos ídolos, e deles não haverá mais memória; e também removerei da terra os profetas e o espírito imundo.

[3] Quando alguém ainda profetizar, seu pai e sua mãe, que o geraram, lhe dirão: Não viverás, porque tens falado mentiras em nome do SENHOR; seu pai e sua mãe, que o geraram, o traspassarão quando profetizar.

[4] Naquele dia, se sentirão envergonhados os profetas, cada um da sua visão quando profetiza; nem mais se vestirão de manto de pêlos, para enganarem.

[5] Cada um, porém, dirá: Não sou profeta, sou lavrador da terra, porque fui comprado desde a minha mocidade.

[6] Se alguém lhe disser: Que feridas são essas nas tuas mãos?, responderá ele: São as feridas com que fui ferido na casa dos meus amigos.

Ferido o pastor de Deus

[7] Desperta, ó espada, contra o meu pastor e contra o homem que é o meu companheiro, diz o SENHOR dos Exércitos; fere o pastor, e as ovelhas ficarão dispersas; mas volverei a mão para os pequeninos.

Falska gudar och profeter

[1]Den dagen skall en källa rinna upp som renar Davids ätt och Jerusalems invånare från synd och orenhet.

[2]Den dagen, säger Herren Sebaot, skall jag utrota avgudarna ur landet, och ingen skall längre nämna deras namn. Profeterna och orenhetens anda skall jag fördriva ur landet.

[3]Om någon därefter uppträder som profet skall hans egen far och mor säga till honom: »Du får inte leva, du har uttalat lögner i Herrens namn.« Hans egen far och mor skall sticka ner honom då han profeterar.

[4]Den dagen skall varje profet skämmas för sina profetsyner, och för att inte avslöjas låter han bli att klä sig i hårmantel.

[5]Och han skall säga: »Jag är ingen profet, jag är bonde; ända sedan ungdomen har jag brukat min jord.«

[6]Frågar man honom då vad det är för sår han har på kroppen, så svarar han: »Dem fick jag hemma hos mina vänner.«

En rest blir renad

[7]Upp, svärd, mot min herde, mot min förtrogne, säger Herren Sebaot. Dräp herden så att fåren skingras! Jag lyfter min hand mot de svaga.

[8] Em toda a terra, diz o SENHOR, dois terços dela serão eliminados e perecerão; mas a terceira parte restará nela.

[9] Farei passar a terceira parte pelo fogo, e a purificarei como se purifica a prata, e a provarei como se prova o ouro; ela invocará o meu nome, e eu a ouvirei; direi: é meu povo, e ela dirá: O SENHOR é meu Deus.

Zacarias 14

O juízo sobre Jerusalém e seus opressores

[1] Eis que vem o Dia do SENHOR, em que os teus despojos se repartirão no meio de ti.

[2] Porque eu ajuntarei todas as nações para a peleja contra Jerusalém; e a cidade será tomada, e as casas serão saqueadas, e as mulheres, forçadas; metade da cidade sairá para o cativeiro, mas o restante do povo não será expulso da cidade.

[3] Então, sairá o SENHOR e pelejará contra essas nações, como pelejou no dia da batalha.

[4] Naquele dia, estarão os seus pés sobre o monte das Oliveiras, que está defronte de Jerusalém para o oriente; o monte das Oliveiras será fendido pelo meio, para o oriente e para o ocidente, e haverá um vale muito grande; metade do monte se apartará para o norte, e a outra metade, para o sul.

[5] Fugireis pelo vale dos meus montes, porque o vale dos montes chegará até Azal; sim, fugireis como fugistes do

[8]I hela landet, säger Herren, skall två tredjedelar utrotas och gå under, men en tredjedel skall lämnas kvar.

[9]Den tredjedelen skall jag låta gå genom eld, jag skall rena den som man renar silver, jag skall pröva den som man prövar guld. De skall åkalla mig och jag skall svara dem. Jag skall säga: »Detta är mitt folk«, och de skall säga: »Herren är vår Gud.«

Sakarja 14

Den stora slutstriden

[1]Se, en Herrens dag kommer! Då skall man plundra dig och fördela bytet.

[2]Jag skall samla alla folk till strid mot Jerusalem. Staden skall erövras, husen plundras och kvinnorna våldtas. Halva staden skall föras bort, men resten skall inte fördrivas.

[3]Ty Herren skall dra ut och strida mot dessa folk, som förr när han stred på kampens dag.

[4]Den dagen skall han stå med fötterna på Olivberget, som ligger invid Jerusalem, på östra sidan. Och Olivberget skall rämna mitt itu från öster till väster i en väldig dal; ena halvan av berget viker åt norr och andra halvan åt söder.

[5]Dalen mellan mina berg skall spärras och nå till Asal. Den skall spärras som vid jordbävningen på den tid då Ussia var

terremoto nos dias de Uzias, rei de Judá; então, virá o SENHOR, meu Deus, e todos os santos, com ele.

kung i Juda. Herren, min Gud, skall komma och alla heliga med honom.

[6] Acontecerá, naquele dia, que não haverá luz, mas frio e gelo.

[6]Den dagen skall det inte längre finnas någon kyla eller frost.

[7] Mas será um dia singular conhecido do SENHOR; não será nem dia nem noite, mas haverá luz à tarde.

[7]Det skall vara en ständig dag — Herren vet när den kommer — och ingen växling mellan dag och natt, utan när kvällen kommer skall det vara ljust.

[8] Naquele dia, também sucederá que correrão de Jerusalém águas vivas, metade delas para o mar oriental, e a outra metade, até ao mar ocidental; no verão e no inverno, sucederá isto.

[8]Den dagen skall friskt vatten strömma ut från Jerusalem, hälften mot östra havet och hälften mot västra havet. Sommar och vinter skall det vara så.

[9] O SENHOR será Rei sobre toda a terra; naquele dia, um só será o SENHOR, e um só será o seu nome.

[9]Och Herren skall vara konung över hela jorden. Den dagen skall Herren vara en och hans namn ett enda.

[10] Toda a terra se tornará como a planície de Geba a Rimom, ao sul de Jerusalém; esta será exaltada e habitada no seu lugar, desde a Porta de Benjamim até ao lugar da primeira porta, até à Porta da Esquina e desde a Torre de Hananel até aos lagares do rei.

[10]Hela landet skall förvandlas till en slätt från Geva till Rimmon, söder om Jerusalem, men staden skall ligga kvar på sin höjd. Den skall sträcka sig från Benjaminporten till platsen för den gamla porten, till Hörnporten, och från Hananeltornet ända till kungens vinpressar.

[11] Habitarão nela, e já não haverá maldição, e Jerusalém habitará segura.

[11]Där skall man bo, och ingen skall längre vigas åt förintelse; Jerusalem skall ligga tryggt.

[12] Esta será a praga com que o SENHOR ferirá a todos os povos que guerrearem contra Jerusalém: a sua carne se apodrecerá, estando eles de pé, apodrecer-se-lhes-ão os olhos nas suas órbitas, e lhes apodrecerá a língua na boca.

[12]Och detta är den plåga som Herren skall låta drabba alla folk som drar ut i krig mot Jerusalem: deras kött skall ruttna medan de ännu står upprätt, deras ögon skall ruttna i sina hålor och tungan skall ruttna i munnen på dem.

[13] Naquele dia, também haverá da parte do SENHOR grande confusão entre eles; cada um agarrará a mão do seu próximo, cada um levantará a mão contra o seu próximo.

[13]Den dagen skall Herren sända en stor förvirring över dem, så att de ger sig på varandra och kämpar inbördes.

[14] Também Judá pelejará em Jerusalém; e se ajuntarão as riquezas de todas as nações circunvizinhas, ouro, prata e vestes em grande abundância.

[14]Även Juda skall strida i Jerusalem. Då skall rikedomar från alla folk runt omkring samlas ihop: mängder av guld, silver och kläder.

[15] Como esta praga, assim será a praga dos cavalos, dos mulos, dos camelos, dos jumentos e de todos os animais que estiverem naqueles arraiais.

[15]En likadan plåga skall drabba hästar, mulor, kameler, åsnor och alla andra djur i lägren.

A glória futura da cidade de Deus

[16] Todos os que restarem de todas as nações que vieram contra Jerusalém subirão de ano em ano para adorar o Rei, o SENHOR dos Exércitos, e para celebrar a Festa dos Tabernáculos.

[16]Alla som blir kvar av de folk som anföll Jerusalem skall år efter år dra dit upp för att tillbe konungen, Herren Sebaot, och för att fira lövhyddefesten.

[17] Se alguma das famílias da terra não subir a Jerusalém, para adorar o Rei, o SENHOR dos Exércitos, não virá sobre ela a chuva.

[17]Men om någon av jordens släkter inte drar upp till Jerusalem för att tillbe konungen, Herren Sebaot, skall den inte få något regn.

[18] Se a família dos egípcios não subir, nem vier, não cairá sobre eles a chuva; virá a praga com que o SENHOR ferirá as nações que não subirem a celebrar a Festa dos Tabernáculos.

[18]Och om egypterna inte vallfärdar dit upp skall Nilen inte stiga: detta skall drabba dem i stället för den plåga som Herren låter drabba de folk som inte drar upp för att fira lövhyddefesten.

[19] Este será o castigo dos egípcios e o castigo de todas as nações que não subirem a celebrar a Festa dos Tabernáculos.

[19]Detta blir straffet för Egypten och straffet för alla andra folk som inte drar upp för att fira lövhyddefesten.

[20] Naquele dia, será gravado nas campainhas dos cavalos: Santo ao SENHOR; e as panelas da Casa do

[20]Den dagen skall det stå »Helgad åt Herren« på hästarnas bjällror, och grytorna i Herrens hus skall vara som offerskålarna framför altaret.

SENHOR serão como as bacias diante do altar;

[21] sim, todas as panelas em Jerusalém e Judá serão santas ao SENHOR dos Exércitos; todos os que oferecerem sacrifícios virão, lançarão mão delas e nelas cozerão a carne do sacrifício. Naquele dia, já não haverá mercador na Casa do SENHOR dos Exércitos.

[21]Varje gryta i Jerusalem och Juda skall vara helgad åt Herren Sebaot, och alla som offrar skall komma och ta en sådan och koka i den. Den dagen skall det inte längre finnas några krämare i Herren Sebaots hus.

Malaquias	Malaki

Malaquias 1

O amor do Senhor por Jacó

[1] Sentença pronunciada pelo SENHOR contra Israel, por intermédio de Malaquias.

[2] Eu vos tenho amado, diz o SENHOR; mas vós dizeis: Em que nos tens amado? Não foi Esaú irmão de Jacó? – disse o SENHOR; todavia, amei a Jacó,

[3] porém aborreci a Esaú; e fiz dos seus montes uma assolação e dei a sua herança aos chacais do deserto.

[4] Se Edom diz: Fomos destruídos, porém tornaremos a edificar as ruínas, então, diz o SENHOR dos Exércitos: Eles edificarão, mas eu destruirei; e Edom será chamado Terra-De-Perversidade e Povo-Contra-Quem-O-SENHOR-Está-Irado-Para-Sempre.

[5] Os vossos olhos o verão, e vós direis: Grande é o SENHOR também fora dos limites de Israel.

O Senhor reprova os sacerdotes

[6] O filho honra o pai, e o servo, ao seu senhor. Se eu sou pai, onde está a minha honra? E, se eu sou senhor, onde está o respeito para comigo? – diz o SENHOR dos Exércitos a vós outros, ó sacerdotes que desprezais o meu nome. Vós dizeis: Em que desprezamos nós o teu nome?

[7] Ofereceis sobre o meu altar pão imundo e ainda perguntais: Em que te havemos profanado? Nisto, que pensais: A mesa do SENHOR é desprezível.

Malaki 1

[1]Profetord. Herrens ord till Israel genom Malaki.

Herrens kärlek och makt

[2]Jag har visat er kärlek, säger Herren. Då säger ni: »Hur har du visat oss kärlek?« Jakob och Esau var ju bröder, säger Herren. Jag älskade Jakob

[3]men Esau hatade jag, och jag har gjort hans berg till ödemark, hans område till ökenland.

[4]Om Edom säger: »Vårt land är förstört, men vi skall bygga upp det ödelagda igen«, då säger Herren Sebaot: Låt dem bygga, jag skall riva ner. Det skall kallas ondskans land och folket som Herren vredgas på för evigt.

[5]Ni skall få se detta med egna ögon, och då skall ni säga: »Herrens makt når bortom Israels gräns.«

Dom över prästerna

[6]En son visar aktning för sin far och en tjänare för sin herre. Men om jag är fader, var är aktningen för mig? Om jag är herre, var är vördnaden för mig? Det säger Herren Sebaot till er präster, ni som föraktar mitt namn. Då säger ni: »Hur visar vi förakt för ditt namn?«

[7]Genom att komma med oren föda till mitt altare. Då säger ni: »Hur har vi gjort den oren?« Genom att mena att man kan visa förakt för Herrens bord.

[8] Quando trazeis animal cego para o sacrificardes, não é isso mal? E, quando trazeis o coxo ou o enfermo, não é isso mal? Ora, apresenta-o ao teu governador; acaso, terá ele agrado em ti e te será favorável? – diz o SENHOR dos Exércitos.

[8]Ni kommer med blinda offerdjur: är inte det något ont? Ni kommer med halta och sjuka djur: är inte det något ont? Om du går till ståthållaren med dem, tror du att han uppskattar det och visar dig välvilja? säger Herren Sebaot. —

[9] Agora, pois, suplicai o favor de Deus, que nos conceda a sua graça; mas, com tais ofertas nas vossas mãos, aceitará ele a vossa pessoa? – diz o SENHOR dos Exércitos.

[9]Och här vill ni beveka Gud att visa oss nåd! — Kan han visa välvilja när ni kommer med sådant? säger Herren Sebaot.

[10] Tomara houvesse entre vós quem feche as portas, para que não acendêsseis, debalde, o fogo do meu altar. Eu não tenho prazer em vós, diz o SENHOR dos Exércitos, nem aceitarei da vossa mão a oferta.

[10]Om ni ändå ville stänga tempeldörrarna och låta bli att tända min altareld i onödan! Jag vill inte veta av er, säger Herren Sebaot, jag tar inte emot några offer av er.

[11] Mas, desde o nascente do sol até ao poente, é grande entre as nações o meu nome; e em todo lugar lhe é queimado incenso e trazidas ofertas puras, porque o meu nome é grande entre as nações, diz o SENHOR dos Exércitos.

[11]Från öster till väster är mitt namn stort bland folken, och överallt frambär man rökelseoffer åt mitt namn, rena offer, ty mitt namn är stort bland folken, säger Herren Sebaot.

[12] Mas vós o profanais, quando dizeis: A mesa do SENHOR é imunda, e o que nela se oferece, isto é, a sua comida, é desprezível.

[12]Men ni vanhelgar det när ni menar att Herrens bord är orent och att hans mat är värd förakt.

[13] E dizeis ainda: Que canseira! E me desprezais, diz o SENHOR dos Exércitos; vós ofereceis o dilacerado, e o coxo, e o enfermo; assim fazeis a oferta. Aceitaria eu isso da vossa mão? – diz o SENHOR.

[13]Ni säger: »Vilket besvär!« och fnyser bara, säger Herren Sebaot. Ni kommer med stulna, halta och sjuka djur och frambär dem som offer. Skulle jag ta emot sådana gåvor av er? säger Herren.

[14] Pois maldito seja o enganador, que, tendo um animal sadio no seu rebanho, promete e oferece ao SENHOR um

[14]Förbannad är den bedragare som lovar att offra ett handjur ur sin hjord men sedan frambär ett snöpt djur åt Herren. Ty

defeituoso; porque eu sou grande Rei, diz o SENHOR dos Exércitos, o meu nome é terrível entre as nações.

jag är en stor konung, säger Herren Sebaot, och mitt namn är fruktat bland folken.

Malaquias 2

O castigo dos sacerdotes

[1] Agora, ó sacerdotes, para vós outros é este mandamento.

[2] Se o não ouvirdes e se não propuserdes no vosso coração dar honra ao meu nome, diz o SENHOR dos Exércitos, enviarei sobre vós a maldição e amaldiçoarei as vossas bênçãos; já as tenho amaldiçoado, porque vós não propondes isso no coração.

[3] Eis que vos reprovarei a descendência, atirarei excremento ao vosso rosto, excremento dos vossos sacrifícios, e para junto deste sereis levados.

[4] Então, sabereis que eu vos enviei este mandamento, para que a minha aliança continue com Levi, diz o SENHOR dos Exércitos.

[5] Minha aliança com ele foi de vida e de paz; ambas lhe dei eu para que me temesse; com efeito, ele me temeu e tremeu por causa do meu nome.

[6] A verdadeira instrução esteve na sua boca, e a injustiça não se achou nos seus lábios; andou comigo em paz e em retidão e da iniqüidade apartou a muitos.

[7] Porque os lábios do sacerdote devem guardar o conhecimento, e da sua boca devem os homens procurar a instrução, porque ele é mensageiro do SENHOR dos Exércitos.

Malaki 2

[1]Därför, präster, gäller nu detta bud för er:

[2]Om ni inte lyder och inte lägger på hjärtat att ära mitt namn, säger Herren Sebaot, skall jag sända förbannelse över er, och jag skall vända er välsignelse i förbannelse. Ja, jag har redan vänt den i förbannelse, eftersom ni inte lagt detta på hjärtat.

[3]Jag skall bryta er livskraft och slänga avfall i ansiktet på er, slaktavfall från era offerfester. [---]

[4]Ni måste inse att jag har gett er detta bud för att mitt förbund med Levi skall bestå, säger Herren Sebaot.

[5]Mitt förbund med honom innebar att jag skulle ge honom liv och välgång och att han skulle visa mig vördnad och frukta mitt namn.

[6]Sann vägledning kom ur hans mun, inget orätt fanns på hans läppar. I obrottslig trohet höll han sig till mig och hindrade många från att ådra sig skuld.

[7]Prästens läppar förvaltar kunskapen, från hans mun hämtar man vägledning, ty han är Herren Sebaots sändebud.

[8] Mas vós vos tendes desviado do caminho e, por vossa instrução, tendes feito tropeçar a muitos; violastes a aliança de Levi, diz o SENHOR dos Exércitos.

[9] Por isso, também eu vos fiz desprezíveis e indignos diante de todo o povo, visto que não guardastes os meus caminhos e vos mostrastes parciais no aplicardes a lei.

Advertência contra a infidelidade conjugal

[10] Não temos nós todos o mesmo Pai? Não nos criou o mesmo Deus? Por que seremos desleais uns para com os outros, profanando a aliança de nossos pais?

[11] Judá tem sido desleal, e abominação se tem cometido em Israel e em Jerusalém; porque Judá profanou o santuário do SENHOR, o qual ele ama, e se casou com adoradora de deus estranho.

[12] O SENHOR eliminará das tendas de Jacó o homem que fizer tal, seja quem for, e o que apresenta ofertas ao SENHOR dos Exércitos.

[13] Ainda fazeis isto: cobris o altar do SENHOR de lágrimas, de choro e de gemidos, de sorte que ele já não olha para a oferta, nem a aceita com prazer da vossa mão.

[14] E perguntais: Por quê? Porque o SENHOR foi testemunha da aliança entre ti e a mulher da tua mocidade, com a qual tu foste desleal, sendo ela a tua companheira e a mulher da tua aliança.

[15] Não fez o SENHOR um, mesmo que havendo nele um pouco de espírito? E por que somente um? Ele buscava a

[8]Men ni vek av från vägen, er undervisning har fört många vilse. Ni har brutit mitt förbund med leviterna, säger Herren Sebaot.

[9]Därför skall jag göra er föraktade och ynkliga inför hela folket, för ni har inte hållit er till mina vägar, och ni gör skillnad på person när ni tolkar lagen.

Blandäktenskap och skilsmässor fördöms

[10]Har vi inte alla en och samme fader? Är vi inte skapade av en och samme Gud? Varför handlar vi då trolöst mot varandra och kränker det förbund som våra fäder slöt?

[11]Juda handlar trolöst, och man begår skändligheter i Israel och i Jerusalem. Juda vanhelgar den heliga plats som Herren älskar, och han äktar en främmande guds dotter.

[12]Må Herren ur Jakobs boningar utrota den som gör så, vem det vara månde, även om han frambär offer åt Herren Sebaot.

[13]Och dessutom gör ni detta: ni dränker Herrens altare i tårar, ni gråter och ni suckar, eftersom han inte längre vill se åt era offergåvor och ta emot något av er.

[14]Då säger ni: »Varför?« Därför att Herren var vittne vid föreningen mellan dig och din ungdoms hustru, som du är trolös mot trots er gemenskap och ert äktenskapsförbund.

[15][---] Var inte trolös mot din ungdoms hustru!

descendência que prometera. Portanto, cuidai de vós mesmos, e ninguém seja infiel para com a mulher da sua mocidade.

[16] Porque o SENHOR, Deus de Israel, diz que odeia o repúdio e também aquele que cobre de violência as suas vestes, diz o SENHOR dos Exércitos; portanto, cuidai de vós mesmos e não sejais infiéis.

A vinda do Senhor precedida pelo seu Anjo

[17] Enfadais o SENHOR com vossas palavras; e ainda dizeis: Em que o enfadamos? Nisto, que pensais: Qualquer que faz o mal passa por bom aos olhos do SENHOR, e desses é que ele se agrada; ou: Onde está o Deus do juízo?

[16]Den som åsidosätter sin hustru och skiljer sig från henne, säger Herren, Israels Gud, han fläckar sig med orättfärdighet, säger Herren Sebaot. För er egen skull, var på er vakt, var inte trolösa!

Herren kommer för att döma

[17]Ni tröttar ut Herren med era ord. Men då säger ni: »Hur då tröttar ut?« Genom att säga: »Den som gör det onda är god i Herrens ögon. Sådana tycker han om.« Eller säga: »Var är Guds rättvisa?«

Malaquias 3

[1] Eis que eu envio o meu mensageiro, que preparará o caminho diante de mim; de repente, virá ao seu templo o SENHOR, a quem vós buscais, o Anjo da Aliança, a quem vós desejais; eis que ele vem, diz o SENHOR dos Exércitos.

[2] Mas quem poderá suportar o dia da sua vinda? E quem poderá subsistir quando ele aparecer? Porque ele é como o fogo do ourives e como a potassa dos lavandeiros.

[3] Assentar-se-á como derretedor e purificador de prata; purificará os filhos de Levi e os refinará como ouro e como prata; eles trarão ao SENHOR justas ofertas.

[4] Então, a oferta de Judá e de Jerusalém será agradável ao SENHOR, como nos dias antigos e como nos primeiros anos.

Malaki 3

[1]Se, jag sänder min budbärare, han skall bana väg för mig. Plötsligt skall han komma till sitt tempel, den härskare som ni ber om, den förbundets budbärare som ni begär. Se, han kommer, säger Herren Sebaot.

[2]Men vem kan uthärda dagen då han kommer? Vem kan bestå när han visar sig? Han är som smältarens eld, som tvättarnas lut,

[3]han sätter sig ner likt den som smälter och renar silver. Han skall rena leviterna och luttra dem som guld och silver, så att de kan bära fram offergåvor åt Herren på det rätta sättet.

[4]Då skall Judas och Jerusalems offergåvor behaga Herren som i forna dagar, i gången tid.

[5] Chegar-me-ei a vós outros para juízo; serei testemunha veloz contra os feiticeiros, e contra os adúlteros, e contra os que juram falsamente, e contra os que defraudam o salário do jornaleiro, e oprimem a viúva e o órfão, e torcem o direito do estrangeiro, e não me temem, diz o SENHOR dos Exércitos.

[5]Jag kommer till er för att hålla dom, och utan dröjsmål skall jag ställa trollkarlar, äktenskapsbrytare och menedare till svars och alla som förtrycker daglönare, änkor och faderlösa och som förfördelar invandrare — alla dem som inte fruktar mig, säger Herren Sebaot.

O roubo no tocante aos dízimos e às ofertas

[6] Porque eu, o SENHOR, não mudo; por isso, vós, ó filhos de Jacó, não sois consumidos.

[6]Jag, Herren, har inte förändrats, och ni, Jakobs barn, är som ni alltid har varit:

[7] Desde os dias de vossos pais, vos desviastes dos meus estatutos e não os guardastes; tornai-vos para mim, e eu me tornarei para vós outros, diz o SENHOR dos Exércitos; mas vós dizeis: Em que havemos de tornar?

[7]ända sedan era fäders tid har ni avvikit från mina stadgar och inte hållit dem. Vänd tillbaka till mig, så vänder jag tillbaka till er, säger Herren Sebaot. Då säger ni: »Hur då vända tillbaka?«

[8] Roubará o homem a Deus? Todavia, vós me roubais e dizeis: Em que te roubamos? Nos dízimos e nas ofertas.

[8]Så en människa får röva från Gud? Ni rövar ju från mig! Då säger ni: »Hur har vi rövat från dig?« Tionden och offergåvor har ni rövat!

[9] Com maldição sois amaldiçoados, porque a mim me roubais, vós, a nação toda.

[9]Ni drabbas av förbannelse, ändå rövar ni från mig, alla och envar.

[10] Trazei todos os dízimos à casa do Tesouro, para que haja mantimento na minha casa; e provai-me nisto, diz o SENHOR dos Exércitos, se eu não vos abrir as janelas do céu e não derramar sobre vós bênção sem medida.

[10]Kom med hela tiondet till förrådshuset, så att det finns mat i mitt hus. Sätt mig på ett sådant prov, säger Herren Sebaot, då kommer jag att öppna himlens fönster och låta ymnig välsignelse strömma ner över er.

[11] Por vossa causa, repreenderei o devorador, para que não vos consuma o fruto da terra; a vossa vide no campo não será estéril, diz o SENHOR dos Exércitos.

[11]Jag skall skrämma bort gräshopporna så att de inte förstör markens gröda för er och så att era vinodlingar inte blir utan frukt, säger Herren Sebaot.

12 Todas as nações vos chamarão felizes, porque vós sereis uma terra deleitosa, diz o SENHOR dos Exércitos.

A diferença entre o justo e o perverso

13 As vossas palavras foram duras para mim, diz o SENHOR; mas vós dizeis: Que temos falado contra ti?

14 Vós dizeis: Inútil é servir a Deus; que nos aproveitou termos cuidado em guardar os seus preceitos e em andar de luto diante do SENHOR dos Exércitos?

15 Ora, pois, nós reputamos por felizes os soberbos; também os que cometem impiedade prosperam, sim, eles tentam ao SENHOR e escapam.

16 Então, os que temiam ao SENHOR falavam uns aos outros; o SENHOR atentava e ouvia; havia um memorial escrito diante dele para os que temem ao SENHOR e para os que se lembram do seu nome.

17 Eles serão para mim particular tesouro, naquele dia que prepararei, diz o SENHOR dos Exércitos; poupá-los-ei como um homem poupa a seu filho que o serve.

18 Então, vereis outra vez a diferença entre o justo e o perverso, entre o que serve a Deus e o que não o serve.

Malaquias 4

O sol da justiça e seu precursor

1 Pois eis que vem o dia e arde como fornalha; todos os soberbos e todos os que cometem perversidade serão como o restolho; o dia que vem os abrasará, diz o

12Då skall alla folk prisa er lyckliga, och ni skall få ett härligt land, säger Herren Sebaot.

13Ni har använt starka ord om mig, säger Herren. Då säger ni: »Hur har vi talat om dig?«

14Ni har sagt: »Det är meningslöst att tjäna Gud. Vad har vi för nytta av att rätta oss efter vad han har befallt och gå i säck och aska inför Herren Sebaot?

15Nej, nu är det de fräcka vi skall prisa lyckliga: de handlar orätt men frodas ändå, de klarar sig fast de sätter Gud på prov!«

16Så har de som fruktar Herren talat sinsemellan. Men Herren har lyssnat uppmärksamt och låtit göra en förteckning, för att ingen som fruktar Herren och aktar hans namn skall glömmas.

17Den dag jag griper in, säger Herren Sebaot, skall de vara min dyrbara egendom. Jag skall måna om dem som en far månar om den son som tjänar honom.

18Då skall ni återigen se skillnad på rättfärdiga och gudlösa, på den som tjänar Gud och den som inte tjänar honom.

Malaki 4

1Ja, dagen kommer, och den skall brinna som en ugn. Då skall alla fräcka och alla som handlar orätt bli till halm, och dagen som kommer skall förbränna dem, säger

SENHOR dos Exércitos, de sorte que não lhes deixará nem raiz nem ramo.

[2] Mas para vós outros que temeis o meu nome nascerá o sol da justiça, trazendo salvação nas suas asas; saireis e saltareis como bezerros soltos da estrebaria.

[3] Pisareis os perversos, porque se farão cinzas debaixo das plantas de vossos pés, naquele dia que prepararei, diz o SENHOR dos Exércitos.

[4] Lembrai-vos da Lei de Moisés, meu servo, a qual lhe prescrevi em Horebe para todo o Israel, a saber, estatutos e juízos.

[5] Eis que eu vos enviarei o profeta Elias, antes que venha o grande e terrível Dia do SENHOR;

[6] ele converterá o coração dos pais aos filhos e o coração dos filhos a seus pais, para que eu não venha e fira a terra com maldição.

Herren Sebaot. Varken rot eller gren blir kvar.

[2]Men för er som fruktar mitt namn skall rättfärdighetens sol gå upp, och dess vingar skall ge läkedom. Då skall ni slippa ut, som kesande kalvar ur kätten.

[3]Ni skall trampa ner de onda, de skall bli till stoft under era fötter den dag jag griper in, säger Herren Sebaot.

Slutord

[4]Glöm aldrig den lag som jag gav min tjänare Mose på Horeb, med stadgar och bud för hela Israel.

[5]Se, jag sänder profeten Elia till er innan Herrens stora och fruktansvärda dag kommer.

[6]Han skall vända fädernas hjärtan till barnen och barnens hjärtan till fäderna, så att jag inte viger landet åt förintelse då jag kommer.

NOVO TESTAMENTO
Português
Almeida Revista e Atualizada

NYA TESTAMENTET
Sueco
Svenska - Bibel 2000

O evangelho segundo Mateus

Mateus 1

A genealogia de Jesus Cristo
Lucas 3.23-38

[1] Livro da genealogia de Jesus Cristo, filho de Davi, filho de Abraão.

[2] Abraão gerou a Isaque; Isaque, a Jacó; Jacó, a Judá e a seus irmãos;

[3] Judá gerou de Tamar a Perez e a Zera; Perez gerou a Esrom; Esrom, a Arão;

[4] Arão gerou a Aminadabe; Aminadabe, a Naassom; Naassom, a Salmom;

[5] Salmom gerou de Raabe a Boaz; este, de Rute, gerou a Obede; e Obede, a Jessé;

[6] Jessé gerou ao rei Davi; e o rei Davi, a Salomão, da que fora mulher de Urias;

[7] Salomão gerou a Roboão; Roboão, a Abias; Abias, a Asa;

[8] Asa gerou a Josafá; Josafá, a Jorão; Jorão, a Uzias;

[9] Uzias gerou a Jotão; Jotão, a Acaz; Acaz, a Ezequias;

[10] Ezequias gerou a Manassés; Manassés, a Amom; Amom, a Josias;

[11] Josias gerou a Jeconias e a seus irmãos, no tempo do exílio na Babilônia.

[12] Depois do exílio na Babilônia, Jeconias gerou a Salatiel; e Salatiel, a Zorobabel;

Matteusevangeliet

Matteus 1

Jesu släkttavla

[1]Släkttavla för Jesus Kristus, son av David, som var son av Abraham.

[2]Abraham var far till Isak, Isak till Jakob, Jakob till Juda och hans bröder,

[3]Juda till Peres och Serach, vilkas mor var Tamar, Peres till Hesron, Hesron till Ram,

[4]Ram till Amminadav, Amminadav till Nachshon, Nachshon till Salma,

[5]Salma till Boas, vars mor var Rachav, Boas till Oved, vars mor var Rut, Oved till Jishaj

[6]och Jishaj till David, konungen. David var far till Salomo, vars mor var Urias hustru,

[7]Salomo till Rehabeam, Rehabeam till Avia, Avia till Asa,

[8]Asa till Joshafat, Joshafat till Joram, Joram till Ussia,

[9]Ussia till Jotam, Jotam till Achas, Achas till Hiskia,

[10]Hiskia till Manasse, Manasse till Amon, Amon till Josia

[11]och Josia till Jojakin och hans bröder, vid den tid då folket fördes bort till Babylon.

[12]Efter bortförandet till Babylon blev Jojakin far till Shealtiel, Shealtiel till Serubbabel,

[13] Zorobabel gerou a Abiúde; Abiúde, a Eliaquim; Eliaquim, a Azor;

[14] Azor gerou a Sadoque; Sadoque, a Aquim; Aquim, a Eliúde;

[15] Eliúde gerou a Eleazar; Eleazar, a Matã; Matã, a Jacó.

[16] E Jacó gerou a José, marido de Maria, da qual nasceu Jesus, que se chama o Cristo.

[17] De sorte que todas as gerações, desde Abraão até Davi, são catorze; desde Davi até ao exílio na Babilônia, catorze; e desde o exílio na Babilônia até Cristo, catorze.

[18] Ora, o nascimento de Jesus Cristo foi assim: estando Maria, sua mãe, desposada com José, sem que tivessem antes coabitado, achou-se grávida pelo Espírito Santo.

O nascimento de Jesus Cristo
Lucas 2.1-7

[19] Mas José, seu esposo, sendo justo e não a querendo infamar, resolveu deixá-la secretamente.

[20] Enquanto ponderava nestas coisas, eis que lhe apareceu, em sonho, um anjo do SENHOR, dizendo: José, filho de Davi, não temas receber Maria, tua mulher, porque o que nela foi gerado é do Espírito Santo.

[21] Ela dará à luz um filho e lhe porás o nome de Jesus, porque ele salvará o seu povo dos pecados deles.

[22] Ora, tudo isto aconteceu para que se cumprisse o que fora dito pelo SENHOR por intermédio do profeta:

[13]Serubbabel till Avihud, Avihud till Eljakim, Eljakim till Asor,

[14]Asor till Sadok, Sadok till Akim, Akim till Elihud,

[15]Elihud till Elasar, Elasar till Mattan, Mattan till Jakob

[16]och Jakob till Josef, Marias man; av henne föddes Jesus som kallas Kristus.

[17]Antalet släktled är alltså: från Abraham till David fjorton led, från David till fångenskapen i Babylon fjorton led och från fångenskapen i Babylon till Kristus fjorton led.

Jesu födelse

[18]Med Jesu Kristi födelse förhöll det sig så: hans mor, Maria, hade blivit trolovad med Josef, men innan de hade börjat leva tillsammans visade det sig att hon var havande genom helig ande.

[19]Hennes man Josef, som var rättfärdig och inte ville dra vanära över henne, tänkte då skilja sig från henne i tysthet.

[20]Men när han hade beslutat sig för det uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm och sade: »Josef, Davids son, var inte rädd för att föra hem Maria som hustru, ty barnet i henne har blivit till genom helig ande.

[21]Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.«

[22]Allt detta skedde för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas:

[23] Eis que a virgem conceberá e dará à luz um filho, e ele será chamado pelo nome de Emanuel (que quer dizer: Deus conosco).
[24] Despertado José do sono, fez como lhe ordenara o anjo do SENHOR e recebeu sua mulher.
[25] Contudo, não a conheceu, enquanto ela não deu à luz um filho, a quem pôs o nome de Jesus.

[23]Jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel (det betyder: Gud med oss).
[24]När Josef vaknade gjorde han som Herrens ängel hade befallt och förde hem sin trolovade.
[25]Han rörde henne inte förrän hon hade fött en son. Och han gav honom namnet Jesus.

Mateus 2

A visita dos magos

[1] Tendo Jesus nascido em Belém da Judéia, em dias do rei Herodes, eis que vieram uns magos do Oriente a Jerusalém.
[2] E perguntavam: Onde está o recém-nascido Rei dos judeus? Porque vimos a sua estrela no Oriente e viemos para adorá-lo.
[3] Tendo ouvido isso, alarmou-se o rei Herodes, e, com ele, toda a Jerusalém;
[4] então, convocando todos os principais sacerdotes e escribas do povo, indagava deles onde o Cristo deveria nascer.
[5] Em Belém da Judéia, responderam eles, porque assim está escrito por intermédio do profeta:
[6] E tu, Belém, terra de Judá, não és de modo algum a menor entre as principais de Judá; porque de ti sairá o Guia que há de apascentar a meu povo, Israel.
[7] Com isto, Herodes, tendo chamado secretamente os magos, inquiriu deles com precisão quanto ao tempo em que a estrela aparecera.

Matteus 2

De österländska stjärntydarna

[1]När Jesus hade fötts i Betlehem i Judeen på kung Herodes tid kom några österländska stjärntydare till Jerusalem
[2]och frågade: »Var finns judarnas nyfödde kung? Vi har sett hans stjärna gå upp och kommer för att hylla honom.«
[3]När kung Herodes hörde detta blev han oroad, och hela Jerusalem med honom.
[4]Han samlade alla folkets överstepräster och skriftlärda och frågade dem var Messias skulle födas.
[5]De svarade: »I Betlehem i Judeen, ty det står skrivet hos profeten:
[6]Du Betlehem i Juda land är ingalunda ringast bland hövdingar i Juda, ty från dig skall det komma en hövding, en herde för mitt folk Israel.«
[7]Då kallade Herodes i hemlighet till sig stjärntydarna och förhörde sig noga om hur länge stjärnan hade varit synlig.

[8] E, enviando-os a Belém, disse-lhes: Ide informar-vos cuidadosamente a respeito do menino; e, quando o tiverdes encontrado, avisai-me, para eu também ir adorá-lo.

[9] Depois de ouvirem o rei, partiram; e eis que a estrela que viram no Oriente os precedia, até que, chegando, parou sobre onde estava o menino.

[10] E, vendo eles a estrela, alegraram-se com grande e intenso júbilo.

[11] Entrando na casa, viram o menino com Maria, sua mãe. Prostrando-se, o adoraram; e, abrindo os seus tesouros, entregaram-lhe suas ofertas: ouro, incenso e mirra.

[12] Sendo por divina advertência prevenidos em sonho para não voltarem à presença de Herodes, regressaram por outro caminho a sua terra.

A fuga para o Egito

[13] Tendo eles partido, eis que apareceu um anjo do SENHOR a José, em sonho, e disse: Dispõe-te, toma o menino e sua mãe, foge para o Egito e permanece lá até que eu te avise; porque Herodes há de procurar o menino para o matar.

[14] Dispondo-se ele, tomou de noite o menino e sua mãe e partiu para o Egito;

[15] e lá ficou até à morte de Herodes, para que se cumprisse o que fora dito pelo SENHOR, por intermédio do profeta: Do Egito chamei o meu Filho.

A matança dos inocentes

[8]Sedan skickade han dem till Betlehem. »Bege er dit och ta noga reda på allt om barnet«, sade han, »och underrätta mig när ni har hittat honom, så att också jag kan komma dit och hylla honom.«

[9]Efter att ha lyssnat till kungen gav de sig i väg, och stjärnan som de hade sett gå upp gick före dem, tills den slutligen stannade över den plats där barnet var.

[10]När de såg stjärnan fylldes de av stor glädje.

[11]De gick in i huset, och där fann de barnet och Maria, hans mor, och föll ner och hyllade honom. De öppnade sina kistor och räckte fram gåvor: guld och rökelse och myrra.

[12]I en dröm blev de sedan tillsagda att inte återvända till Herodes, och de tog en annan väg hem till sitt land.

Flykten till Egypten

[13]När de hade gett sig av visade sig Herrens ängel i en dröm för Josef och sade: »Stig upp och ta med dig barnet och hans mor och fly till Egypten och stanna där tills jag säger till dig, ty Herodes kommer att söka efter barnet för att döda det.«

[14]Josef steg upp och tog om natten med sig barnet och hans mor och begav sig till Egypten,

[15]och där stannade han tills Herodes hade dött, för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: Från Egypten har jag kallat min son.

[16] Vendo-se iludido pelos magos, enfureceu-se Herodes grandemente e mandou matar todos os meninos de Belém e de todos os seus arredores, de dois anos para baixo, conforme o tempo do qual com precisão se informara dos magos.

[17] Então, se cumpriu o que fora dito por intermédio do profeta Jeremias:

[18] Ouviu-se um clamor em Ramá, pranto, [choro] e grande lamento; era Raquel chorando por seus filhos e inconsolável porque não mais existem.

A volta do Egito

[19] Tendo Herodes morrido, eis que um anjo do SENHOR apareceu em sonho a José, no Egito, e disse-lhe:

[20] Dispõe-te, toma o menino e sua mãe e vai para a terra de Israel; porque já morreram os que atentavam contra a vida do menino.

[21] Dispôs-se ele, tomou o menino e sua mãe e regressou para a terra de Israel.

[22] Tendo, porém, ouvido que Arquelau reinava na Judéia em lugar de seu pai Herodes, temeu ir para lá; e, por divina advertência prevenido em sonho, retirou-se para as regiões da Galiléia.

[23] E foi habitar numa cidade chamada Nazaré, para que se cumprisse o que fora dito por intermédio dos profetas: Ele será chamado Nazareno.

Mateus 3

A pregação de João Batista
Marcos 1.2-6; Lucas 3.1-9

[16]När Herodes märkte att han hade blivit lurad av stjärntydarna blev han ursinnig, och han lät döda alla gossar i Betlehem och dess omnejd som var två år eller därunder; det var den tid han hade fått fram genom att fråga ut stjärntydarna.

[17]Då uppfylldes det som sagts genom profeten Jeremia:

[18]Rop hörs i Rama, gråt och högljudd klagan: Rakel begråter sina barn, hon låter inte trösta sig, ty de finns inte mer.

Återkomsten till Israel

[19]När Herodes hade dött visade sig Herrens ängel i en dröm för Josef i Egypten

[20]och sade: »Stig upp och ta med dig barnet och hans mor och bege dig till Israels land. De som ville ta barnets liv är döda.«

[21]Josef steg upp och tog med sig barnet och hans mor och flyttade tillbaka till Israels land.

[22]Men när han hörde att Archelaos var kung i Judeen efter sin far Herodes vågade han inte återvända dit. I en dröm blev han tillsagd att dra sig undan till Galileen,

[23]och där bosatte han sig i en stad som heter Nasaret, för att det som sagts genom profeterna skulle uppfyllas: Han skall kallas nasaré.

Matteus 3

Johannes döparen

[1] Naqueles dias, apareceu João Batista pregando no deserto da Judéia e dizia:

[1]Vid den tiden uppträdde Johannes döparen i Judeens öken

[2] Arrependei-vos, porque está próximo o reino dos céus.

[2]och förkunnade: »Omvänd er. Himmelriket är nära.«

[3] Porque este é o referido por intermédio do profeta Isaías: Voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR, endireitai as suas veredas.

[3]Det är om honom det heter hos profeten Jesaja: En röst ropar i öknen: Bana väg för Herren, gör hans stigar raka.

[4] Usava João vestes de pêlos de camelo e um cinto de couro; a sua alimentação eram gafanhotos e mel silvestre.

[4]Johannes bar kläder av kamelhår och hade ett läderbälte om livet. Hans föda var gräshoppor och vildhonung.

[5] Então, saíam a ter com ele Jerusalém, toda a Judéia e toda a circunvizinhança do Jordão;

[5]Folket i Jerusalem och hela Judeen och trakten kring Jordan kom ut till honom,

[6] e eram por ele batizados no rio Jordão, confessando os seus pecados.

[6]och de bekände sina synder och döptes av honom i Jordan.

[7] Vendo ele, porém, que muitos fariseus e saduceus vinham ao batismo, disse-lhes: Raça de víboras, quem vos induziu a fugir da ira vindoura?

[7]När han såg att många fariseer och saddukeer kom för att bli döpta sade han till dem: »Huggormsyngel, vem har sagt er att ni kan slippa undan den kommande vreden?

[8] Produzi, pois, frutos dignos de arrependimento;

[8]Bär då sådan frukt som hör till omvändelsen.

[9] e não comeceis a dizer entre vós mesmos: Temos por pai a Abraão; porque eu vos afirmo que destas pedras Deus pode suscitar filhos a Abraão.

[9]Och tro inte att ni bara kan säga er: Vi har Abraham till fader. Jag säger er att Gud kan uppväcka barn åt Abraham ur dessa stenar.

[10] Já está posto o machado à raiz das árvores; toda árvore, pois, que não produz bom fruto é cortada e lançada ao fogo.

[10]Redan är yxan satt till roten på träden. Varje träd som inte bär god frukt skall huggas bort och kastas i elden.

João dá testemunho de Cristo

Marcos 1.7-8; Lucas 3.15-17; João 1.19-28

[11] Eu vos batizo com água, para arrependimento; mas aquele que vem depois de mim é mais poderoso do que eu, cujas sandálias não sou digno de levar. Ele

[11]Jag döper er med vatten för omvändelsens skull. Men han som kommer efter mig är starkare än jag, och jag är inte värdig att ta av honom hans

vos batizará com o Espírito Santo e com fogo.

12 A sua pá, ele a tem na mão e limpará completamente a sua eira; recolherá o seu trigo no celeiro, mas queimará a palha em fogo inextinguível.

sandaler. Han skall döpa er med helig ande och eld.

12Han har kastskoveln i handen och skall rensa den tröskade säden och samla vetet i sin lada, men agnarna skall han bränna i en eld som aldrig slocknar.«

O batismo de Jesus

Marcos 1.9-11; Lucas 3.21-22; João 1.32-34

13 Por esse tempo, dirigiu-se Jesus da Galiléia para o Jordão, a fim de que João o batizasse.

14 Ele, porém, o dissuadia, dizendo: Eu é que preciso ser batizado por ti, e tu vens a mim?

15 Mas Jesus lhe respondeu: Deixa por enquanto, porque, assim, nos convém cumprir toda a justiça. Então, ele o admitiu.

16 Batizado Jesus, saiu logo da água, e eis que se lhe abriram os céus, e viu o Espírito de Deus descendo como pomba, vindo sobre ele.

17 E eis uma voz dos céus, que dizia: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo.

Jesu dop

13Sedan kom Jesus från Galileen till Johannes vid Jordan för att döpas av honom.

14Men Johannes ville hindra honom och sade: »Det är jag som behöver döpas av dig, och nu kommer du till mig.«

15Jesus svarade: »Låt det ske. Det är så vi skall uppfylla allt som hör till rättfärdigheten.« Då lät han det ske.

16När Jesus hade blivit döpt steg han genast upp ur vattnet. Himlen öppnade sig, och han såg Guds ande komma ner som en duva och sänka sig över honom.

17Och en röst från himlen sade: »Detta är min älskade son, han är min utvalde.«

Mateus 4

A tentação de Jesus

Marcos 1.12-13; Lucas 4.1-13

1 A seguir, foi Jesus levado pelo Espírito ao deserto, para ser tentado pelo diabo.

2 E, depois de jejuar quarenta dias e quarenta noites, teve fome.

3 Então, o tentador, aproximando-se, lhe disse: Se és Filho de Deus, manda que estas pedras se transformem em pães.

Matteus 4

Jesus frestas

1Sedan fördes Jesus av Anden ut i öknen för att sättas på prov av djävulen.

2När han hade fastat i fyrtio dagar och fyrtio nätter blev han till slut hungrig.

3Då kom frestaren och sade till honom: »Om du är Guds son, så befall att de här stenarna blir bröd.«

[4] Jesus, porém, respondeu: Está escrito: Não só de pão viverá o homem, mas de toda palavra que procede da boca de Deus.

[5] Então, o diabo o levou à Cidade Santa, colocou-o sobre o pináculo do templo

[6] e lhe disse: Se és Filho de Deus, atira-te abaixo, porque está escrito: Aos seus anjos ordenará a teu respeito que te guardem; e: Eles te susterão nas suas mãos, para não tropeçares nalguma pedra.

[7] Respondeu-lhe Jesus: Também está escrito: Não tentarás o SENHOR, teu Deus.

[8] Levou-o ainda o diabo a um monte muito alto, mostrou-lhe todos os reinos do mundo e a glória deles

[9] e lhe disse: Tudo isto te darei se, prostrado, me adorares.

[10] Então, Jesus lhe ordenou: Retira-te, Satanás, porque está escrito: Ao SENHOR, teu Deus, adorarás, e só a ele darás culto.

[11] Com isto, o deixou o diabo, e eis que vieram anjos e o serviram.

Jesus volta para a Galileia

Marcos 1.14-15; Lucas 4.14-15

[12] Ouvindo, porém, Jesus que João fora preso, retirou-se para a Galiléia;

[13] e, deixando Nazaré, foi morar em Cafarnaum, situada à beira-mar, nos confins de Zebulom e Naftali;

[14] para que se cumprisse o que fora dito por intermédio do profeta Isaías:

[4]Jesus svarade: »Det står skrivet: Människan skall inte leva bara av bröd, utan av varje ord som utgår ur Guds mun.«

[5]Sedan tog djävulen honom med sig till den heliga staden och ställde honom högst uppe på tempelmuren

[6]och sade: »Om du är Guds son, så kasta dig ner. Det står ju skrivet: Han skall befalla sina änglar och de skall bära dig på sina händer så att du inte stöter foten mot någon sten.«

[7]Jesus sade till honom: »Det står också skrivet: Du skall inte sätta Herren, din Gud, på prov.«

[8]Nu tog djävulen honom med sig upp på ett mycket högt berg och visade honom alla riken i världen och deras härlighet

[9]och sade: »Allt detta skall jag ge dig om du faller ner och tillber mig.«

[10]Då sade Jesus till honom: »Gå din väg, Satan. Det står ju skrivet: Herren, din Gud, skall du tillbe, och endast honom skall du dyrka.«

[11]Då lät djävulen honom vara, och änglar kom fram och betjänade honom.

Jesus uppträder i Galileen

[12]När han hörde att Johannes hade blivit fängslad vände han tillbaka till Galileen.

[13]Han lämnade Nasaret och slog sig ner i Kafarnaum, som ligger vid sjön, i Sebulons och Naftalis land,

[14]för att det som sagts genom profeten Jesaja skulle uppfyllas:

[15] Terra de Zebulom, terra de Naftali, caminho do mar, além do Jordão, Galiléia dos gentios!
[16] O povo que jazia em trevas viu grande luz, e aos que viviam na região e sombra da morte resplandeceu-lhes a luz.
[17] Daí por diante, passou Jesus a pregar e a dizer: Arrependei-vos, porque está próximo o reino dos céus.

A vocação de discípulos
Marcos 1.16-20; Lucas 5.1-11

[18] Caminhando junto ao mar da Galiléia, viu dois irmãos, Simão, chamado Pedro, e André, que lançavam as redes ao mar, porque eram pescadores.

[19] E disse-lhes: Vinde após mim, e eu vos farei pescadores de homens.
[20] Então, eles deixaram imediatamente as redes e o seguiram.
[21] Passando adiante, viu outros dois irmãos, Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, que estavam no barco em companhia de seu pai, consertando as redes; e chamou-os.
[22] Então, eles, no mesmo instante, deixando o barco e seu pai, o seguiram.

Jesus prega por toda a Galileia e cura muitos enfermos
Lucas 6.17-19

[23] Percorria Jesus toda a Galiléia, ensinando nas sinagogas, pregando o evangelho do reino e curando toda sorte de doenças e enfermidades entre o povo.

[24] E a sua fama correu por toda a Síria; trouxeram-lhe, então, todos os doentes,

[15]Sebulons land och Naftalis land ner mot sjön, på andra sidan Jordan, hedningarnas Galileen —
[16]folket som bor i mörker har sett ett stort ljus, och för dem som bor i dödens land och skugga har ljuset gått upp.

[17]Från den tiden började Jesus förkunna: »Omvänd er. Himmelriket är nära.«

De första lärjungarna

[18]När han vandrade utmed Galileiska sjön fick han se två bröder, Simon som kallas Petrus och hans bror Andreas. De stod vid sjön och fiskade med kastnät, för de var fiskare.
[19]Han sade till dem: »Kom och följ mig. Jag skall göra er till människofiskare«,
[20]och de lämnade genast sina nät och följde honom.
[21]När han gick vidare fick han se två andra bröder, Jakob, Sebedaios son, och hans bror Johannes, sitta tillsammans med sin far Sebedaios i båten och göra i ordning sina nät. Jesus kallade på dem,
[22]och genast lämnade de båten och sin far och följde honom.

Jesus förkunnar och botar

[23]Han vandrade omkring i hela Galileen och undervisade i synagogorna, förkunnade budskapet om riket och botade alla slags sjukdomar och krämpor bland folket.
[24]Ryktet om honom spred sig i hela Syrien, och man förde till honom alla som

acometidos de várias enfermidades e tormentos: endemoninhados, lunáticos e paralíticos. E ele os curou.

[25] E da Galiléia, Decápolis, Jerusalém, Judéia e dalém do Jordão numerosas multidões o seguiam.

led av olika sjukdomar och plågor, besatta, fallandesjuka och förlamade, och han botade dem.

[25]Och stora skaror följde honom, folk från Galileen och Dekapolis, från Jerusalem och Judeen och från andra sidan Jordan.

Mateus 5

O sermão do monte

As bem-aventuranças

Lucas 6.20-23

[1] Vendo Jesus as multidões, subiu ao monte, e, como se assentasse, aproximaram-se os seus discípulos;

[2] e ele passou a ensiná-los, dizendo:

[3] Bem-aventurados os humildes de espírito, porque deles é o reino dos céus.

[4] Bem-aventurados os que choram, porque serão consolados.

[5] Bem-aventurados os mansos, porque herdarão a terra.

[6] Bem-aventurados os que têm fome e sede de justiça, porque serão fartos.

[7] Bem-aventurados os misericordiosos, porque alcançarão misericórdia.

[8] Bem-aventurados os limpos de coração, porque verão a Deus.

[9] Bem-aventurados os pacificadores, porque serão chamados filhos de Deus.

[10] Bem-aventurados os perseguidos por causa da justiça, porque deles é o reino dos céus.

[11] Bem-aventurados sois quando, por minha causa, vos injuriarem, e vos perseguirem, e, mentindo, disserem todo mal contra vós.

Matteus 5

BERGSPREDIKAN

(kap. 5–7)

Saligprisningar

[1]När han såg folkskarorna gick han upp på berget. Han satte sig ner, och hans lärjungar kom fram till honom.

[2]Han började undervisa dem och sade:

[3]»Saliga de som är fattiga i anden, dem tillhör himmelriket.

[4]Saliga de som sörjer, de skall bli tröstade.

[5]Saliga de ödmjuka, de skall ärva landet.

[6]Saliga de som hungrar och törstar efter rättfärdigheten, de skall bli mättade.

[7]Saliga de barmhärtiga, de skall möta barmhärtighet.

[8]Saliga de renhjärtade, de skall se Gud.

[9]Saliga de som håller fred, de skall kallas Guds söner.

[10]Saliga de som förföljs för rättfärdighetens skull, dem tillhör himmelriket.

[11]Saliga är ni när man skymfar och förföljer er och på allt sätt förtalar er för min skull.

[12] Regozijai-vos e exultai, porque é grande o vosso galardão nos céus; pois assim perseguiram aos profetas que viveram antes de vós.

Os discípulos, o sal da terra
Marcos 9.49-50; Lucas 14.34-35

[13] Vós sois o sal da terra; ora, se o sal vier a ser insípido, como lhe restaurar o sabor? Para nada mais presta senão para, lançado fora, ser pisado pelos homens.

Os discípulos, a luz do mundo

[14] Vós sois a luz do mundo. Não se pode esconder a cidade edificada sobre um monte;

[15] nem se acende uma candeia para colocá-la debaixo do alqueire, mas no velador, e alumia a todos os que se encontram na casa.

[16] Assim brilhe também a vossa luz diante dos homens, para que vejam as vossas boas obras e glorifiquem a vosso Pai que está nos céus.

Jesus não veio revogar a Lei, mas cumprir

[17] Não penseis que vim revogar a Lei ou os Profetas; não vim para revogar, vim para cumprir.

[18] Porque em verdade vos digo: até que o céu e a terra passem, nem um i ou um til jamais passará da Lei, até que tudo se cumpra.

[19] Aquele, pois, que violar um destes mandamentos, posto que dos menores, e assim ensinar aos homens, será considerado mínimo no reino dos céus; aquele, porém, que os observar e ensinar,

[12]Gläd er och jubla, er lön blir stor i himlen. På samma sätt förföljdes ju profeterna före er tid.

[13]Ni är jordens salt. Men om saltet mister sin kraft, hur skall man få det salt igen? Det duger inte till annat än att kastas bort och trampas av människorna.

[14]Ni är världens ljus. En stad uppe på ett berg kan inte döljas,

[15]och när man tänder en lampa sätter man den inte under sädesmåttet utan på hållaren, så att den lyser för alla i huset.

[16]På samma sätt skall ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er fader i himlen.

Jesus och lagen

[17]Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att upphäva utan för att uppfylla.

[18]Sannerligen, innan himlen och jorden förgår skall inte en enda bokstav, inte minsta prick i lagen förgå; inte förrän allt har skett.

[19]Den som upphäver ett enda av buden, om så det allra minsta, och undervisar människorna så, han skall räknas som den minste i himmelriket. Men den som handlar och undervisar efter dem skall räknas som stor i himmelriket.

esse será considerado grande no reino dos céus.

[20] Porque vos digo que, se a vossa justiça não exceder em muito a dos escribas e fariseus, jamais entrareis no reino dos céus.

Jesus completa o que foi dito aos antigos
Do homicídio

[21] Ouvistes que foi dito aos antigos: Não matarás; e: Quem matar estará sujeito a julgamento.

[22] Eu, porém, vos digo que todo aquele que [sem motivo] se irar contra seu irmão estará sujeito a julgamento; e quem proferir um insulto a seu irmão estará sujeito a julgamento do tribunal; e quem lhe chamar: Tolo, estará sujeito ao inferno de fogo.

[23] Se, pois, ao trazeres ao altar a tua oferta, ali te lembrares de que teu irmão tem alguma coisa contra ti,

[24] deixa perante o altar a tua oferta, vai primeiro reconciliar-te com teu irmão; e, então, voltando, faze a tua oferta.

[25] Entra em acordo sem demora com o teu adversário, enquanto estás com ele a caminho, para que o adversário não te entregue ao juiz, o juiz, ao oficial de justiça, e sejas recolhido à prisão.

[26] Em verdade te digo que não sairás dali, enquanto não pagares o último centavo.

Do adultério

[27] Ouvistes que foi dito: Não adulterarás.

[28] Eu, porém, vos digo: qualquer que olhar para uma mulher com intenção impura, no coração, já adulterou com ela.

[20]Jag säger er att om inte er rättfärdighet överträffar de skriftlärdas och fariseernas, så kommer ni inte in i himmelriket.

Jesus skärper lagens bud

[21]Ni har hört att det blev sagt till fäderna: Du skall inte dräpa; den som dräper undgår inte sin dom.

[22]Men jag säger er: den som blir vred på sin broder undgår inte sin dom, och den som okvädar sin broder undgår inte att ställas inför rådet, och den som förbannar honom undgår inte helvetets eld.

[23]Om du bär fram din gåva till offeraltaret och där kommer ihåg att din broder har något otalt med dig,

[24]så låt din gåva ligga framför altaret och gå först och försona dig med honom; kom sedan tillbaka och bär fram din gåva.

[25]Skynda dig att komma överens med din motpart medan ni ännu är på väg, så att han inte överlämnar dig åt domaren och domaren lämnar dig åt vakten och du sätts i fängelse.

[26]Sannerligen, du slipper inte ut förrän du har betalt till sista öret.

[27]Ni har hört att det blev sagt: Du skall inte begå äktenskapsbrott.

[28]Men jag säger er: den som ser på en kvinna med åtrå har redan i sitt hjärta brutit hennes äktenskap.

[29] Se o teu olho direito te faz tropeçar, arranca-o e lança-o de ti; pois te convém que se perca um dos teus membros, e não seja todo o teu corpo lançado no inferno.

[30] E, se a tua mão direita te faz tropeçar, corta-a e lança-a de ti; pois te convém que se perca um dos teus membros, e não vá todo o teu corpo para o inferno.

[31] Também foi dito: Aquele que repudiar sua mulher, dê-lhe carta de divórcio.

[32] Eu, porém, vos digo: qualquer que repudiar sua mulher, exceto em caso de relações sexuais ilícitas, a expõe a tornar-se adúltera; e aquele que casar com a repudiada comete adultério.

Dos juramentos

[33] Também ouvistes que foi dito aos antigos: Não jurarás falso, mas cumprirás rigorosamente para com o SENHOR os teus juramentos.

[34] Eu, porém, vos digo: de modo algum jureis; nem pelo céu, por ser o trono de Deus;

[35] nem pela terra, por ser estrado de seus pés; nem por Jerusalém, por ser cidade do grande Rei;

[36] nem jures pela tua cabeça, porque não podes tornar um cabelo branco ou preto.

[37] Seja, porém, a tua palavra: Sim, sim; não, não. O que disto passar vem do maligno.

Da vingança

Lucas 6.27-30

[29]Om ditt högra öga förleder dig, så riv ut det och kasta det ifrån dig. Det är bättre för dig att en del av din kropp går förlorad än att hela kroppen kastas i helvetet.

[30]Och om din högra hand förleder dig, så hugg av den och kasta den ifrån dig. Det är bättre för dig att en del av din kropp går förlorad än att hela kroppen kommer till helvetet.

[31]Det blev sagt: Den som vill skilja sig från sin hustru skall ge henne ett skilsmässobrev.

[32]Men jag säger er: den som skiljer sig från sin hustru av något annat skäl än otukt, han blir orsak till att äktenskapet kan brytas genom henne, och den som gifter sig med en frånskild kvinna bryter hennes äktenskap.

[33]Ni har också hört att det blev sagt till fäderna: Du skall inte svära falsktoch: Du skall hålla vad du har svurit inför Herren.

[34]Men jag säger er: ni skall inte svära någon ed alls. Inte vid himlen, ty den är Guds tron;

[35]inte vid jorden, ty den är pallen under hans fötter; inte vid Jerusalem, ty det är den store konungens stad.

[36]Inte heller skall du svära vid ditt huvud, ty du kan inte göra ett enda hårstrå vitt eller svart.

[37]Vad ni säger skall vara ja eller nej. Allt därutöver kommer från det onda.

Älska era fiender

[38] Ouvistes que foi dito: Olho por olho, dente por dente.

[39] Eu, porém, vos digo: não resistais ao perverso; mas, a qualquer que te ferir na face direita, volta-lhe também a outra;

[40] e, ao que quer demandar contigo e tirar-te a túnica, deixa-lhe também a capa.

[41] Se alguém te obrigar a andar uma milha, vai com ele duas.

[42] Dá a quem te pede e não voltes as costas ao que deseja que lhe emprestes.

Do amor ao próximo

Lucas 6.32-36

[43] Ouvistes que foi dito: Amarás o teu próximo e odiarás o teu inimigo.

[44] Eu, porém, vos digo: amai os vossos inimigos e orai pelos que vos perseguem;

[45] para que vos torneis filhos do vosso Pai celeste, porque ele faz nascer o seu sol sobre maus e bons e vir chuvas sobre justos e injustos.

[46] Porque, se amardes os que vos amam, que recompensa tendes? Não fazem os publicanos também o mesmo?

[47] E, se saudardes somente os vossos irmãos, que fazeis de mais? Não fazem os gentios também o mesmo?

[48] Portanto, sede vós perfeitos como perfeito é o vosso Pai celeste.

Mateus 6

A prática da justiça

[38]Ni har hört att det blev sagt: Öga för öga och tand för tand.

[39]Men jag säger er: värj er inte mot det onda. Nej, om någon slår dig på högra kinden, så vänd också den andra mot honom.

[40]Om någon vill processa med dig för att få din skjorta, så ge honom din mantel också.

[41]Om någon vill tvinga dig att följa med en mil i hans tjänst, så gå två mil med honom.

[42]Ge åt den som ber dig, och vänd inte ryggen åt den som vill låna av dig.

[43]Ni har hört att det blev sagt: Du skall älska din nästa och hata din fiende.

[44]Men jag säger er: älska era fiender och be för dem som förföljer er;

[45]då blir ni er himmelske faders söner. Ty han låter sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga.

[46]Om ni älskar dem som älskar er, skall ni då ha lön för det? Gör inte tullindrivarna likadant?

[47]Och om ni hälsar vänligt på era bröder och bara på dem, gör ni då något märkvärdigt? Gör inte hedningarna likadant?

[48]Var fullkomliga, så som er fader i himlen är fullkomlig.

Matteus 6

Om allmosor, bön och fasta

[1] Guardai-vos de exercer a vossa justiça diante dos homens, com o fim de serdes vistos por eles; doutra sorte, não tereis galardão junto de vosso Pai celeste.

Como se deve dar esmolas

[2] Quando, pois, deres esmola, não toques trombeta diante de ti, como fazem os hipócritas, nas sinagogas e nas ruas, para serem glorificados pelos homens. Em verdade vos digo que eles já receberam a recompensa.

[3] Tu, porém, ao dares a esmola, ignore a tua mão esquerda o que faz a tua mão direita;

[4] para que a tua esmola fique em secreto; e teu Pai, que vê em secreto, te recompensará.

Como se deve orar

[5] E, quando orardes, não sereis como os hipócritas; porque gostam de orar em pé nas sinagogas e nos cantos das praças, para serem vistos dos homens. Em verdade vos digo que eles já receberam a recompensa.

[6] Tu, porém, quando orares, entra no teu quarto e, fechada a porta, orarás a teu Pai, que está em secreto; e teu Pai, que vê em secreto, te recompensará.

[7] E, orando, não useis de vãs repetições, como os gentios; porque presumem que pelo seu muito falar serão ouvidos.

[8] Não vos assemelheis, pois, a eles; porque Deus, o vosso Pai, sabe o de que tendes necessidade, antes que lho peçais.

A oração dominical

Lucas 11.2-4

[1]Var noga med att inte utföra era fromma gärningar i människornas åsyn, för att de skall lägga märke till er. Annars har ni ingen lön att vänta hos er fader i himlen.

[2]När du ger allmosor, låt då inte stöta i basun för dig, som hycklarna gör i synagogorna och på gatorna för att människorna skall prisa dem. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön.

[3]Nej, när du ger allmosor, låt då inte vänstra handen veta vad den högra gör.

[4]Ge din allmosa i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.

[5]När ni ber skall ni inte göra som hycklarna. De älskar att stå och be i synagogorna och i gathörnen för att människorna skall se dem. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön.

[6]Nej, när du ber, gå då in i din kammare, stäng dörren och be sedan till din fader som är i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.

[7]Och när ni ber skall ni inte rabbla tomma ord som hedningarna; de tror att de skall bli bönhörda för de många ordens skull.

[8]Gör inte som de, ty er fader vet vad ni behöver redan innan ni har bett honom om det.

9 Portanto, vós orareis assim: Pai nosso, que estás nos céus, santificado seja o teu nome;

9Så skall ni be: Vår fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat.

10 venha o teu reino; faça-se a tua vontade, assim na terra como no céu;

10Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden så som i himlen.

11 o pão nosso de cada dia dá-nos hoje;

11Ge oss i dag vårt bröd för dagen som kommer.

12 e perdoa-nos as nossas dívidas, assim como nós temos perdoado aos nossos devedores;

12Och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss.

13 e não nos deixes cair em tentação; mas livra-nos do mal [pois teu é o reino, o poder e a glória para sempre. Amém]!

13Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss från det onda.

14 Porque, se perdoardes aos homens as suas ofensas, também vosso Pai celeste vos perdoará;

14Ty om ni förlåter människorna deras överträdelser skall er himmelske fader också förlåta er.

15 se, porém, não perdoardes aos homens [as suas ofensas], tampouco vosso Pai vos perdoará as vossas ofensas.

15Men om ni inte förlåter människorna skall inte heller er fader förlåta er era överträdelser.

16 Quando jejuardes, não vos mostreis contristados como os hipócritas; porque desfiguram o rosto com o fim de parecer aos homens que jejuam. Em verdade vos digo que eles já receberam a recompensa.

16När ni fastar, se då inte dystra ut som hycklarna, som vanställer sitt utseende för att människorna skall se att de fastar. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön.

Como jejuar

17 Tu, porém, quando jejuares, unge a cabeça e lava o rosto,

17Nej, när du fastar, smörj in ditt hår och tvätta ditt ansikte,

18 com o fim de não parecer aos homens que jejuas, e sim ao teu Pai, em secreto; e teu Pai, que vê em secreto, te recompensará.

18så att inte människorna ser att du fastar, utan bara din fader i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.

Os tesouros no céu

Skatter i himlen

19 Não acumuleis para vós outros tesouros sobre a terra, onde a traça e a ferrugem corroem e onde ladrões escavam e roubam;

19Samla inte skatter här på jorden, där mal och mask förstör och tjuvar bryter sig in och stjäl.

[20] mas ajuntai para vós outros tesouros no céu, onde traça nem ferrugem corrói, e onde ladrões não escavam, nem roubam;

[21] porque, onde está o teu tesouro, aí estará também o teu coração.

A luz e as trevas

Lucas 11.34-36

[22] São os olhos a lâmpada do corpo. Se os teus olhos forem bons, todo o teu corpo será luminoso;

[23] se, porém, os teus olhos forem maus, todo o teu corpo estará em trevas. Portanto, caso a luz que em ti há sejam trevas, que grandes trevas serão!

Os dois senhores

[24] Ninguém pode servir a dois senhores; porque ou há de aborrecer-se de um e amar ao outro, ou se devotará a um e desprezará ao outro. Não podeis servir a Deus e às riquezas.

A ansiosa solicitude pela vida

Lucas 12.22-31

[25] Por isso, vos digo: não andeis ansiosos pela vossa vida, quanto ao que haveis de comer ou beber; nem pelo vosso corpo, quanto ao que haveis de vestir. Não é a vida mais do que o alimento, e o corpo, mais do que as vestes?

[26] Observai as aves do céu: não semeiam, não colhem, nem ajuntam em celeiros; contudo, vosso Pai celeste as sustenta. Porventura, não valeis vós muito mais do que as aves?

[27] Qual de vós, por ansioso que esteja, pode acrescentar um côvado ao curso da sua vida?

[20]Samla skatter i himlen, där varken mal eller mask förstör och inga tjuvar bryter sig in och stjäl.

[21]Ty där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara.

Kroppens lampa är ögat

[22]Kroppens lampa är ögat. Om ditt öga är ogrumlat får hela din kropp ljus,

[23]men om ditt öga är fördärvat blir det mörkt i hela din kropp. Om nu ljuset inom dig är mörker, hur djupt blir då inte mörkret.

Gud och mammon

[24]Ingen kan tjäna två herrar. Antingen kommer han att hata den ene och älska den andre eller att hålla fast vid den ene och inte bry sig om den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och mammon.

Gör er inga bekymmer

[25]Därför säger jag er: bekymra er inte för mat och dryck att leva av eller för kläder att sätta på kroppen. Är inte livet mer än födan och kroppen mer än kläderna?

[26]Se på himlens fåglar, de sår inte, skördar inte och samlar inte i lador, men er himmelske fader föder dem. Är inte ni värda mycket mer än de?

[27]Vem av er kan med sina bekymmer lägga en enda aln till sin livslängd?

[28] E por que andais ansiosos quanto ao vestuário? Considerai como crescem os lírios do campo: eles não trabalham, nem fiam.

[29] Eu, contudo, vos afirmo que nem Salomão, em toda a sua glória, se vestiu como qualquer deles.

[30] Ora, se Deus veste assim a erva do campo, que hoje existe e amanhã é lançada no forno, quanto mais a vós outros, homens de pequena fé?

[31] Portanto, não vos inquieteis, dizendo: Que comeremos? Que beberemos? Ou: Com que nos vestiremos?

[32] Porque os gentios é que procuram todas estas coisas; pois vosso Pai celeste sabe que necessitais de todas elas;

[33] buscai, pois, em primeiro lugar, o seu reino e a sua justiça, e todas estas coisas vos serão acrescentadas.

[34] Portanto, não vos inquieteis com o dia de amanhã, pois o amanhã trará os seus cuidados; basta ao dia o seu próprio mal.

Mateus 7

O juízo temerário é proibido
Lucas 6.37-38,41-42

[1] Não julgueis, para que não sejais julgados.

[2] Pois, com o critério com que julgardes, sereis julgados; e, com a medida com que tiverdes medido, vos medirão também.

[3] Por que vês tu o argueiro no olho de teu irmão, porém não reparas na trave que está no teu próprio?

[28]Och varför bekymrar ni er för kläder? Se på ängens liljor, hur de växer. De arbetar inte och spinner inte.

[29]Men jag säger er: inte ens Salomo i all sin prakt var klädd som en av dem.

[30]Om nu Gud ger sådana kläder åt gräset på ängen, som i dag finns till och i morgon stoppas i ugnen, skall han då inte ha kläder åt er, ni trossvaga?

[31]Gör er därför inga bekymmer, fråga inte: Vad skall vi äta? Vad skall vi dricka? Vad skall vi ta på oss?

[32]Allt sådant jagar hedningarna efter. Men er himmelske fader vet att ni behöver allt detta.

[33]Sök först hans rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också.

[34]Gör er därför inga bekymmer för morgondagen. Den får själv bära sina bekymmer. Var dag har nog av sin egen plåga.

Matteus 7

Döm inte. Gå in genom den trånga porten

[1]Döm inte, så blir ni inte dömda.

[2]Ty med den dom som ni dömer med skall ni dömas, och med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er.

[3]Varför ser du flisan i din broders öga när du inte märker bjälken i ditt eget?

[4] Ou como dirás a teu irmão: Deixa-me tirar o argueiro do teu olho, quando tens a trave no teu?

[5] Hipócrita! Tira primeiro a trave do teu olho e, então, verás claramente para tirar o argueiro do olho de teu irmão.

Não deis o que é santo aos cães

[6] Não deis aos cães o que é santo, nem lanceis ante os porcos as vossas pérolas, para que não as pisem com os pés e, voltando-se, vos dilacerem.

Jesus incita a orar

Lucas 11.9-13

[7] Pedi, e dar-se-vos-á; buscai e achareis; batei, e abrir-se-vos-á.

[8] Pois todo o que pede recebe; o que busca encontra; e, a quem bate, abrir-se-lhe-á.

[9] Ou qual dentre vós é o homem que, se porventura o filho lhe pedir pão, lhe dará pedra?

[10] Ou, se lhe pedir um peixe, lhe dará uma cobra?

[11] Ora, se vós, que sois maus, sabeis dar boas dádivas aos vossos filhos, quanto mais vosso Pai, que está nos céus, dará boas coisas aos que lhe pedirem?

[12] Tudo quanto, pois, quereis que os homens vos façam, assim fazei-o vós também a eles; porque esta é a Lei e os Profetas.

As duas estradas

Lucas 13.24

[13] Entrai pela porta estreita (larga é a porta, e espaçoso, o caminho que conduz para a perdição, e são muitos os que entram por ela),

[4]Och hur kan du säga till din broder: Låt mig ta bort flisan ur ditt öga — du som har en bjälke i ditt öga?

[5]Hycklare, ta först bort bjälken ur ditt öga, så kan du se klart och ta bort flisan ur din broders.

[6]Ge inte det som är heligt åt hundarna, och kasta inte era pärlor åt svinen; de trampar på dem och vänder sig om och sliter sönder er.

[7]Be, så skall ni få. Sök, så skall ni finna. Bulta, så skall dörren öppnas.

[8]Ty den som ber, han får, och den som söker, han finner, och för den som bultar skall dörren öppnas.

[9]Finns det någon bland er som ger sin son en sten när han ber om bröd

[10]eller ger honom en orm när han ber om en fisk?

[11]Om nu redan ni, som är onda, förstår att ge era barn goda gåvor, skall då inte er fader i himlen ge det som är gott åt dem som ber honom?

[12]Allt vad ni vill att människorna skall göra för er, det skall ni också göra för dem. Det är vad lagen och profeterna säger.

[13]Gå in genom den trånga porten. Ty den port är vid och den väg är bred som leder till fördärvet, och det är många som går in genom den.

[14] porque estreita é a porta, e apertado, o caminho que conduz para a vida, e são poucos os que acertam com ela.

[14]Men den port är trång och den väg är smal som leder till livet, och det är få som finner den.

Os falsos profetas

Falska profeter

[15] Acautelai-vos dos falsos profetas, que se vos apresentam disfarçados em ovelhas, mas por dentro são lobos roubadores.

[15]Akta er för de falska profeterna, som kommer till er förklädda till får men i sitt inre är rovlystna vargar.

[16] Pelos seus frutos os conhecereis. Colhem-se, porventura, uvas dos espinheiros ou figos dos abrolhos?

[16]På deras frukt skall ni känna igen dem. Plockar man kanske druvor på törnen eller fikon på tistlar?

[17] Assim, toda árvore boa produz bons frutos, porém a árvore má produz frutos maus.

[17]Så bär varje gott träd bra frukt, men ett uselt träd bär dålig frukt.

[18] Não pode a árvore boa produzir frutos maus, nem a árvore má produzir frutos bons.

[18]Ett gott träd kan inte bära dålig frukt, inte heller kan ett uselt träd bära bra frukt.

[19] Toda árvore que não produz bom fruto é cortada e lançada ao fogo.

[19]Varje träd som inte bär bra frukt huggs ner och kastas i elden.

[20] Assim, pois, pelos seus frutos os conhecereis.

[20]På deras frukt skall ni alltså känna igen dem.

[21] Nem todo o que me diz: SENHOR, SENHOR! entrará no reino dos céus, mas aquele que faz a vontade de meu Pai, que está nos céus.

[21]Inte alla som säger 'Herre, herre' till mig skall komma in i himmelriket, utan bara de som gör min himmelske faders vilja.

[22] Muitos, naquele dia, hão de dizer-me: SENHOR, SENHOR! Porventura, não temos nós profetizado em teu nome, e em teu nome não expelimos demônios, e em teu nome não fizemos muitos milagres?

[22]På den dagen skall många säga till mig: 'Herre, herre, har vi inte profeterat i ditt namn och drivit ut demoner i ditt namn och gjort många underverk i ditt namn?'

[23] Então, lhes direi explicitamente: nunca vos conheci. Apartai-vos de mim, os que praticais a iniqüidade.

[23]Då skall jag säga dem som det är: 'Jag känner er inte. Försvinn härifrån, ni ondskans hantlangare!'

Os dois fundamentos
Lucas 6.46-49

Huset på berggrunden och huset på sanden

[24] Todo aquele, pois, que ouve estas minhas palavras e as pratica será comparado a um

[24]Den som hör dessa mina ord och handlar efter dem är som en klok man som byggde sitt hus på berggrund.

homem prudente que edificou a sua casa sobre a rocha;

25 e caiu a chuva, transbordaram os rios, sopraram os ventos e deram com ímpeto contra aquela casa, que não caiu, porque fora edificada sobre a rocha.

25Regnet öste ner, floden kom, vindarna blåste och kastade sig mot huset, men det rasade inte, eftersom det var byggt på berggrund.

26 E todo aquele que ouve estas minhas palavras e não as pratica será comparado a um homem insensato que edificou a sua casa sobre a areia;

26Och den som hör dessa mina ord men inte handlar efter dem är som en dåre som byggde sitt hus på sand.

27 e caiu a chuva, transbordaram os rios, sopraram os ventos e deram com ímpeto contra aquela casa, e ela desabou, sendo grande a sua ruína.

27Regnet öste ner, floden kom, vindarna blåste och störtade sig mot hans hus, och det rasade och raset blev stort.«

O fim do sermão do monte

28 Quando Jesus acabou de proferir estas palavras, estavam as multidões maravilhadas da sua doutrina;

28När Jesus hade avslutat detta tal var folket överväldigat av hans undervisning,

29 porque ele as ensinava como quem tem autoridade e não como os escribas.

29för han undervisade med makt och inte som deras skriftlärda.

Mateus 8

Matteus 8

A cura de um leproso

Marcos 1.40-44; Lucas 5.12-14

En spetälsk blir ren

1 Ora, descendo ele do monte, grandes multidões o seguiram.

1När han gick ner från berget följde stora folkskaror med honom.

2 E eis que um leproso, tendo-se aproximado, adorou-o, dizendo: SENHOR, se quiseres, podes purificar-me.

2Då kom en spetälsk fram och föll ner för honom och sade: »Herre, vill du, så kan du göra mig ren.«

3 E Jesus, estendendo a mão, tocou-lhe, dizendo: Quero, fica limpo! E imediatamente ele ficou limpo da sua lepra.

3Jesus sträckte ut handen, rörde vid honom och sade: »Jag vill. Bli ren!« Genast blev mannen ren från sin spetälska.

4 Disse-lhe, então, Jesus: Olha, não o digas a ninguém, mas vai mostrar-te ao sacerdote e fazer a oferta que Moisés ordenou, para servir de testemunho ao povo.

4Men Jesus sade till honom: »Säg det inte till någon, men gå och visa upp dig för prästen och ge det offer som Mose har bestämt. Det blir ett vittnesbörd för dem.«

A cura do criado de um centurião
Lucas 7.1-10

[5] Tendo Jesus entrado em Cafarnaum, apresentou-se-lhe um centurião, implorando:

[6] SENHOR, o meu criado jaz em casa, de cama, paralítico, sofrendo horrivelmente.

[7] Jesus lhe disse: Eu irei curá-lo.

[8] Mas o centurião respondeu: SENHOR, não sou digno de que entres em minha casa; mas apenas manda com uma palavra, e o meu rapaz será curado.

[9] Pois também eu sou homem sujeito à autoridade, tenho soldados às minhas ordens e digo a este: vai, e ele vai; e a outro: vem, e ele vem; e ao meu servo: faze isto, e ele o faz.

[10] Ouvindo isto, admirou-se Jesus e disse aos que o seguiam: Em verdade vos afirmo que nem mesmo em Israel achei fé como esta.

[11] Digo-vos que muitos virão do Oriente e do Ocidente e tomarão lugares à mesa com Abraão, Isaque e Jacó no reino dos céus.

[12] Ao passo que os filhos do reino serão lançados para fora, nas trevas; ali haverá choro e ranger de dentes.

[13] Então, disse Jesus ao centurião: Vai-te, e seja feito conforme a tua fé. E, naquela mesma hora, o servo foi curado.

A cura da sogra de Pedro
Marcos 1.29-31; Lucas 4.38-39

En officers tjänare botas

[5]När han gick in i Kafarnaum kom en officer fram till honom och bad om hjälp:

[6]»Herre, min tjänare ligger förlamad där hemma och har svåra plågor.«

[7]Jesus sade: »Skall då jag komma och bota honom?«

[8]Officeren svarade: »Herre, jag är inte värd att du går in under mitt tak. Men säg bara ett ord, så blir pojken frisk.

[9]Jag är själv en som står under befäl, och jag har soldater under mig, och säger jag till den ene: Gå, så går han, och till den andre: Kom, så kommer han, och säger jag till min tjänare: Gör det här, så gör han det.«

[10]Jesus blev förvånad och sade till dem som följde honom: »Sannerligen, inte hos någon i Israel har jag funnit en så stark tro.

[11]Jag säger er att många skall komma från öster och väster och ligga till bords med Abraham och Isak och Jakob i himmelriket.

[12]Men rikets egna barn skall kastas ut i mörkret utanför. Där skall man gråta och skära tänder.”

[13]Och till officeren sade Jesus: »Gå. Du trodde och det skall ske.« Och i det ögonblicket blev pojken frisk.

Petrus svärmor och andra sjuka botas

[14] Tendo Jesus chegado à casa de Pedro, viu a sogra deste acamada e ardendo em febre.

[14]Jesus kom hem till Petrus och fick se hans svärmor ligga sjuk i feber.

[15] Mas Jesus tomou-a pela mão, e a febre a deixou. Ela se levantou e passou a servi-lo.

[15]Han rörde vid hennes hand, och då lämnade febern henne, och hon steg upp och betjänade honom.

Muitas outras curas
Marcos 1.32-34; Lucas 4.40-41

[16] Chegada a tarde, trouxeram-lhe muitos endemoninhados; e ele meramente com a palavra expeliu os espíritos e curou todos os que estavam doentes;

[16]På kvällen förde man till honom många som var besatta. Han drev ut andarna med sitt ord och botade alla sjuka,

[17] para que se cumprisse o que fora dito por intermédio do profeta Isaías: Ele mesmo tomou as nossas enfermidades e carregou com as nossas doenças.

[17]för att det som sagts genom profeten Jesaja skulle uppfyllas: Han tog våra sjukdomar, och han lyfte av oss våra plågor.

Jesus põe à prova os que querem segui-lo
Lucas 9.57-62

Att följa Jesus

[18] Vendo Jesus muita gente ao seu redor, ordenou que passassem para a outra margem.

[18]När Jesus såg så mycket folk omkring sig befallde han att man skulle fara över till andra sidan sjön.

[19] Então, aproximando-se dele um escriba, disse-lhe: Mestre, seguir-te-ei para onde quer que fores.

[19]En skriftlärd kom fram och sade till honom: »Mästare, jag skall följa dig vart du än går.«

[20] Mas Jesus lhe respondeu: As raposas têm seus covis, e as aves do céu, ninhos; mas o Filho do Homem não tem onde reclinar a cabeça.

[20]Jesus svarade: »Rävarna har lyor och himlens fåglar har bon, men Människosonen har inget ställe där han kan vila sitt huvud.«

[21] E outro dos discípulos lhe disse: SENHOR, permite-me ir primeiro sepultar meu pai.

[21]En annan av lärjungarna sade: »Herre, låt mig först gå och begrava min far.«

[22] Replicou-lhe, porém, Jesus: Segue-me, e deixa aos mortos o sepultar os seus próprios mortos.

[22]Men Jesus svarade: »Följ mig och låt de döda begrava sina döda.«

Jesus acalma uma tempestade
Marcos 4.35-41; Lucas 8.22-25

Stormen tystas

[23] Então, entrando ele no barco, seus discípulos o seguiram.

[23]Han steg i båten, och hans lärjungar följde med.

[24] E eis que sobreveio no mar uma grande tempestade, de sorte que o barco era varrido pelas ondas. Entretanto, Jesus dormia.

[25] Mas os discípulos vieram acordá-lo, clamando: SENHOR, salva-nos! Perecemos!

[26] Perguntou-lhes, então, Jesus: Por que sois tímidos, homens de pequena fé? E, levantando-se, repreendeu os ventos e o mar; e fez-se grande bonança.

[27] E maravilharam-se os homens, dizendo: Quem é este que até os ventos e o mar lhe obedecem?

A cura de dois endemoninhados gadarenos

Marcos 5.1-20; Lucas 8.26-39

[28] Tendo ele chegado à outra margem, à terra dos gadarenos, vieram-lhe ao encontro dois endemoninhados, saindo dentre os sepulcros, e a tal ponto furiosos, que ninguém podia passar por aquele caminho.

[29] E eis que gritaram: Que temos nós contigo, ó Filho de Deus! Vieste aqui atormentar-nos antes do tempo?

[30] Ora, andava pastando, não longe deles, uma grande manada de porcos.

[31] Então, os demônios lhe rogavam: Se nos expeles, manda-nos para a manada de porcos.

[32] Pois ide, ordenou-lhes Jesus. E eles, saindo, passaram para os porcos; e eis que toda a manada se precipitou, despenhadeiro abaixo, para dentro do mar, e nas águas pereceram.

[24]Plötsligt blev det så stark sjögång att båten nästan försvann bland vågorna. Men han sov.

[25]De gick fram och väckte honom: »Herre, hjälp oss, vi går under.«

[26]Han sade: »Varför är ni rädda, ni trossvaga?« Sedan reste han sig och hutade åt vindarna och sjön, och det blev alldeles lugnt.

[27]Folk häpnade och sade: »Vem kan han vara? Till och med vindarna och sjön lyder honom.«

De besatta och svinhjorden

[28]När han kom över till Gadaras område kom två besatta emot honom från gravarna. De var så våldsamma att ingen kunde ta sig fram den vägen.

[29]Och de ropade: »Vad har du med oss att göra, Guds son? Har du kommit hit för att plåga oss i förtid?«

[30]Ett gott stycke därifrån gick en stor svinhjord och betade.

[31]Demonerna bad honom: »Om du driver ut oss, skicka då över oss till svinhjorden.«

[32]Han svarade: »Ge er i väg!« Då for demonerna ut ur männen och över till svinen, och hela hjorden rusade utför branten ner i sjön och omkom i vattnet.

[33] Fugiram os porqueiros e, chegando à cidade, contaram todas estas coisas e o que acontecera aos endemoninhados.
[34] Então, a cidade toda saiu para encontrar-se com Jesus; e, vendo-o, lhe rogaram que se retirasse da terra deles.

[33]Herdarna sprang därifrån, och när de kom tillbaka till staden berättade de allt, också om de besatta.
[34]Hela staden gick då ut för att möta Jesus, och när de såg honom bad de honom att lämna deras område.

Mateus 9

A cura de um paralítico em Cafarnaum
Marcos 2.1-12; Lucas 5.17-26

[1] Entrando Jesus num barco, passou para o outro lado e foi para a sua própria cidade.
[2] E eis que lhe trouxeram um paralítico deitado num leito. Vendo-lhes a fé, Jesus disse ao paralítico: Tem bom ânimo, filho; estão perdoados os teus pecados.
[3] Mas alguns escribas diziam consigo: Este blasfema.
[4] Jesus, porém, conhecendo-lhes os pensamentos, disse: Por que cogitais o mal no vosso coração?
[5] Pois qual é mais fácil? Dizer: Estão perdoados os teus pecados, ou dizer: Levanta-te e anda?
[6] Ora, para que saibais que o Filho do Homem tem sobre a terra autoridade para perdoar pecados – disse, então, ao paralítico: Levanta-te, toma o teu leito e vai para tua casa.
[7] E, levantando-se, partiu para sua casa.
[8] Vendo isto, as multidões, possuídas de temor, glorificaram a Deus, que dera tal autoridade aos homens.

A vocação de Mateus
Marcos 2.13-14; Lucas 5.27-28

[9] Partindo Jesus dali, viu um homem chamado Mateus sentado na coletoria e

Matteus 9

En lam man i Kafarnaum botas

[1]Han steg i en båt och for över sjön till staden där han bodde.
[2]Där kom de till honom med en lam som låg på en bår. När Jesus såg deras tro sade han till den lame: »Var inte orolig, mitt barn, dina synder är förlåtna.”
[3]Några skriftlärda sade då för sig själva: »Han hädar ju.«
[4]Jesus såg vad de tänkte och sade: »Varför bär ni onda tankar i era hjärtan?
[5]Vilket är lättast, att säga: Dina synder är förlåtna, eller att säga: Stig upp och gå?
[6]Men för att ni skall veta att Människosonen har makt här på jorden att förlåta synder« — och nu talade han till den lame — »stig upp, ta din bår och gå hem.«
[7]Och mannen steg upp och gick hem.
[8]När folket såg det greps de av fruktan och prisade Gud, som hade gett sådan makt åt människorna.

Tullindrivaren Matteus kallas

[9]Jesus fortsatte därifrån, och då han såg en man som hette Matteus sitta utanför

disse-lhe: Segue-me! Ele se levantou e o seguiu.

tullhuset sade han till honom: »Följ mig!« Och Matteus steg upp och följde honom.

Jesus come com pecadores

Marcos 2.15-17; Lucas 5.29-32

10 E sucedeu que, estando ele em casa, à mesa, muitos publicanos e pecadores vieram e tomaram lugares com Jesus e seus discípulos.

10När Jesus sedan låg till bords i hans hus kom många tullindrivare och syndare dit och lade sig till bords tillsammans med honom och hans lärjungar.

11 Ora, vendo isto, os fariseus perguntavam aos discípulos: Por que come o vosso Mestre com os publicanos e pecadores?

11Fariseerna som såg det sade till lärjungarna: »Hur kan er mästare äta tillsammans med tullindrivare och syndare?«

12 Mas Jesus, ouvindo, disse: Os sãos não precisam de médico, e sim os doentes.

12Han hörde det och sade: »Det är inte de friska som behöver läkare, utan de sjuka.

13 Ide, porém, e aprendei o que significa: Misericórdia quero e não holocaustos; pois não vim chamar justos, e sim pecadores [ao arrependimento].

13Gå och lär er vad som menas med orden: Barmhärtighet vill jag se och inte offer. Ty jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga, utan syndare.«

Do jejum

Marcos 2.18-22; Lucas 5.33-39

Bröllopsgästerna fastar inte

14 Vieram, depois, os discípulos de João e lhe perguntaram: Por que jejuamos nós, e os fariseus [muitas vezes], e teus discípulos não jejuam?

14Sedan kom Johannes lärjungar fram till honom och frågade: »Varför fastar inte dina lärjungar, när både vi och fariseerna fastar?«

15 Respondeu-lhes Jesus: Podem, acaso, estar tristes os convidados para o casamento, enquanto o noivo está com eles? Dias virão, contudo, em que lhes será tirado o noivo, e nesses dias hão de jejuar.

15Jesus svarade: »Inte kan väl bröllopsgästerna sörja så länge brudgummen är hos dem. Men det skall komma en tid då brudgummen tas ifrån dem, och då kommer de att fasta.

16 Ninguém põe remendo de pano novo em veste velha; porque o remendo tira parte da veste, e fica maior a rotura.

16Ingen sätter en bit okrympt tyg på ett gammalt plagg, för då sliter lappen med sig bitar av plagget och det blir en värre reva.

17 Nem se põe vinho novo em odres velhos; do contrário, rompem-se os odres, derrama-se o vinho, e os odres se perdem.

17Och man slår inte nytt vin i gamla vinsäckar, för då sprängs säckarna, och vinet rinner ut och säckarna förstörs. Nej,

Mas põe-se vinho novo em odres novos, e ambos se conservam.

O pedido de um chefe

Marcos 5.21-24a; Lucas 8.40-42a

18 Enquanto estas coisas lhes dizia, eis que um chefe, aproximando-se, o adorou e disse: Minha filha faleceu agora mesmo; mas vem, impõe a mão sobre ela, e viverá.

A cura de uma mulher enferma

Marcos 5.24b-34; Lucas 8.42b-48

19 E Jesus, levantando-se, o seguia, e também os seus discípulos.

20 E eis que uma mulher, que durante doze anos vinha padecendo de uma hemorragia, veio por trás dele e lhe tocou na orla da veste;

21 porque dizia consigo mesma: Se eu apenas lhe tocar a veste, ficarei curada.

22 E Jesus, voltando-se e vendo-a, disse: Tem bom ânimo, filha, a tua fé te salvou. E, desde aquele instante, a mulher ficou sã.

A ressurreição da filha de Jairo

Marcos 5.35-43; Lucas 8.49-56

23 Tendo Jesus chegado à casa do chefe e vendo os tocadores de flauta e o povo em alvoroço, disse:

24 Retirai-vos, porque não está morta a menina, mas dorme. E riam-se dele.

25 Mas, afastado o povo, entrou Jesus, tomou a menina pela mão, e ela se levantou.

26 E a fama deste acontecimento correu por toda aquela terra.

A cura de dois cegos

nytt vin häller man i nya säckar, då har man kvar både vin och säckar.«

Synagogföreståndarens dotter. Kvinnan med blödningar

18Medan han talade till dem kom en synagogföreståndare och föll ner för honom och sade: »Min dotter har just dött, men kom och lägg din hand på henne, så får hon liv igen.«

19Då reste sig Jesus och gick med honom, och lärjungarna följde efter.

20Men en kvinna som hade lidit av blödningar i tolv år kom bakifrån och rörde vid tofsen på hans mantel

21eftersom hon tänkte: »Får jag bara röra vid hans kläder, så blir jag hjälpt.«

22Jesus vände sig om och fick se henne och sade: »Var inte orolig, min dotter. Din tro har hjälpt dig.« Och från det ögonblicket var hon frisk.

23När Jesus kom hem till föreståndaren och mötte flöjtblåsarna och den klagande hopen

24sade han: »Gå härifrån. Flickan är inte död, hon sover.« Då skrattade de åt honom.

25Men när folket hade motats bort gick han in och tog flickans hand, och hon steg upp.

26Ryktet om vad som hade hänt spred sig i hela den trakten.

Två blinda botas

[27] Partindo Jesus dali, seguiram-no dois cegos, clamando: Tem compaixão de nós, Filho de Davi!

[28] Tendo ele entrado em casa, aproximaram-se os cegos, e Jesus lhes perguntou: Credes que eu posso fazer isso? Responderam-lhe: Sim, SENHOR!

[29] Então, lhes tocou os olhos, dizendo: Faça-se-vos conforme a vossa fé.

[30] E abriram-se-lhes os olhos. Jesus, porém, os advertiu severamente, dizendo: Acautelai-vos de que ninguém o saiba.

[31] Saindo eles, porém, divulgaram-lhe a fama por toda aquela terra.

A cura de um mudo endemoninhado. A blasfêmia dos fariseus

[32] Ao retirarem-se eles, foi-lhe trazido um mudo endemoninhado.

[33] E, expelido o demônio, falou o mudo; e as multidões se admiravam, dizendo: Jamais se viu tal coisa em Israel!

[34] Mas os fariseus murmuravam: Pelo maioral dos demônios é que expele os demônios.

Jesus ia por toda parte fazendo o bem. A seara e os trabalhadores

[35] E percorria Jesus todas as cidades e povoados, ensinando nas sinagogas, pregando o evangelho do reino e curando toda sorte de doenças e enfermidades.

[36] Vendo ele as multidões, compadeceu-se delas, porque estavam aflitas e exaustas como ovelhas que não têm pastor.

[27]När Jesus fortsatte därifrån följde två blinda efter och ropade: »Davids son, förbarma dig över oss!«

[28]Och när han kom hem gick de fram till honom. Jesus frågade: »Tror ni att jag kan hjälpa er?« De svarade: »Ja, herre.«

[29]Då rörde han vid deras ögon och sade: »Ni tror, och det skall ske.”

[30]Och deras ögon öppnades. Jesus sade strängt åt dem: »Låt ingen få veta detta«,

[31]men de gick därifrån och spred ryktet om honom i hela den trakten.

En stum demon drivs ut

[32]När de var på väg ut kom man till honom med en besatt som var stum.

[33]Han drev ut demonen, och den stumme började tala. Och folket häpnade och sade: »Aldrig förr har man sett något sådant i Israel.«

[34]Men fariseerna sade: »Det är med demonernas furste som han driver ut demonerna.«

Får utan herde

[35]Jesus vandrade omkring i alla städerna och byarna, och han undervisade i synagogorna, förkunnade budskapet om riket och botade alla slags sjukdomar och krämpor.

[36]När han såg människorna fylldes han av medlidande med dem, för de var illa medfarna och hjälplösa, som får utan herde,

[37] E, então, se dirigiu a seus discípulos: A seara, na verdade, é grande, mas os trabalhadores são poucos.
[38] Rogai, pois, ao SENHOR da seara que mande trabalhadores para a sua seara.

[37]och han sade till sina lärjungar: »Skörden är stor men arbetarna få.
[38]Be därför skördens herre att han sänder ut arbetare till sin skörd.«

Mateus 10

A escolha dos doze apóstolos
Os seus nomes
Marcos 3.13-19; Lucas 6.12-16

[1] Tendo chamado os seus doze discípulos, deu-lhes Jesus autoridade sobre espíritos imundos para os expelir e para curar toda sorte de doenças e enfermidades.
[2] Ora, os nomes dos doze apóstolos são estes: primeiro, Simão, por sobrenome Pedro, e André, seu irmão; Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão;
[3] Filipe e Bartolomeu; Tomé e Mateus, o publicano; Tiago, filho de Alfeu, e Tadeu;
[4] Simão, o Zelote, e Judas Iscariotes, que foi quem o traiu.

As instruções para os doze
Marcos 6.7-11; Lucas 9.1-5

[5] A estes doze enviou Jesus, dando-lhes as seguintes instruções: Não tomeis rumo aos gentios, nem entreis em cidade de samaritanos;
[6] mas, de preferência, procurai as ovelhas perdidas da casa de Israel;
[7] e, à medida que seguirdes, pregai que está próximo o reino dos céus.
[8] Curai enfermos, ressuscitai mortos, purificai leprosos, expeli demônios; de graça recebestes, de graça dai.

Matteus 10

UTSÄNDNINGSTALET
(kap. 10)
De tolv sänds ut

[1]Han kallade till sig sina tolv lärjungar och gav dem makt över orena andar, så att de kunde driva ut dem och bota alla slags sjukdomar och krämpor.
[2]Detta är namnen på de tolv apostlarna: först Simon, som kallas Petrus, vidare hans bror Andreas, Jakob, Sebedaios son, och hans bror Johannes,
[3]Filippos och Bartolomaios, Tomas och tullindrivaren Matteus, Jakob, Alfaios son, och Taddaios,
[4]Simon Kananaios och Judas Iskariot, han som förrådde honom.
[5]Dessa tolv sände Jesus ut, och han befallde dem: »Ta inte vägen till hedningarna och gå inte in i någon samarisk stad.
[6]Gå i stället till de förlorade fåren i Israels folk.
[7]Förkunna på er väg att himmelriket är nära.
[8]Bota sjuka, väck upp döda, gör spetälska rena och driv ut demoner; ge som gåva vad ni har fått som gåva.

[9] Não vos provereis de ouro, nem de prata, nem de cobre nos vossos cintos;

[10] nem de alforje para o caminho, nem de duas túnicas, nem de sandálias, nem de bordão; porque digno é o trabalhador do seu alimento.

[11] E, em qualquer cidade ou povoado em que entrardes, indagai quem neles é digno; e aí ficai até vos retirardes.

[12] Ao entrardes na casa, saudai-a;

[13] se, com efeito, a casa for digna, venha sobre ela a vossa paz; se, porém, não o for, torne para vós outros a vossa paz.

[14] Se alguém não vos receber, nem ouvir as vossas palavras, ao sairdes daquela casa ou daquela cidade, sacudi o pó dos vossos pés.

[15] Em verdade vos digo que menos rigor haverá para Sodoma e Gomorra, no Dia do Juízo, do que para aquela cidade.

As admoestações

[16] Eis que eu vos envio como ovelhas para o meio de lobos; sede, portanto, prudentes como as serpentes e símplices como as pombas.

[17] E acautelai-vos dos homens; porque vos entregarão aos tribunais e vos açoitarão nas suas sinagogas;

[18] por minha causa sereis levados à presença de governadores e de reis, para lhes servir de testemunho, a eles e aos gentios.

[19] E, quando vos entregarem, não cuideis em como ou o que haveis de falar, porque,

[9]Skaffa inte guld eller silver eller koppar att ha i bältet,

[10]ingen påse för färden, inte mer än en enda skjorta, inga sandaler och ingen stav. Ty arbetaren är värd sin mat.

[11]I varje stad eller by ni kommer till skall ni ta reda på vem som är värdig där och stanna hos honom tills ni skall vidare.

[12]Stig in i huset med en fridshälsning,

[13]och om huset är värdigt skall det få den frid ni önskar det. Men om det inte är värdigt skall den friden vända tillbaka till er.

[14]Om man inte tar emot er eller lyssnar till era ord, så lämna det huset eller den staden och skaka bort dess damm från era fötter.

[15]Sannerligen, det skall bli lindrigare på domens dag för Sodoms och Gomorras land än för en sådan stad.

Som får bland vargar

[16]Jag skickar er som får in bland vargar. Var därför kloka som ormar och oskyldiga som duvor.

[17]Akta er för människorna. De skall utlämna er åt domstolar, och de skall piska er i sina synagogor.

[18]Och ni kommer att ställas inför ståthållare och kungar för min skull och stå som vittnen inför dem och hedningarna.

[19]Men när man utlämnar er, bekymra er då inte för hur ni skall tala eller vad ni

naquela hora, vos será concedido o que haveis de dizer,

[20] visto que não sois vós os que falais, mas o Espírito de vosso Pai é quem fala em vós.

[21] Um irmão entregará à morte outro irmão, e o pai, ao filho; filhos haverá que se levantarão contra os progenitores e os matarão.

[22] Sereis odiados de todos por causa do meu nome; aquele, porém, que perseverar até ao fim, esse será salvo.

[23] Quando, porém, vos perseguirem numa cidade, fugi para outra; porque em verdade vos digo que não acabareis de percorrer as cidades de Israel, até que venha o Filho do Homem.

Os estímulos

[24] O discípulo não está acima do seu mestre, nem o servo, acima do seu senhor.

[25] Basta ao discípulo ser como o seu mestre, e ao servo, como o seu senhor. Se chamaram Belzebu ao dono da casa, quanto mais aos seus domésticos?

[26] Portanto, não os temais; pois nada há encoberto, que não venha a ser revelado; nem oculto, que não venha a ser conhecido.

[27] O que vos digo às escuras, dizei-o a plena luz; e o que se vos diz ao ouvido, proclamai-o dos eirados.

[28] Não temais os que matam o corpo e não podem matar a alma; temei, antes, aquele que pode fazer perecer no inferno tanto a alma como o corpo.

skall säga. Ty i det ögonblicket kommer det ni skall säga att läggas i er mun,

[20]och det är inte ni som talar, utan er faders ande talar genom er.

[21]Broder skall skicka broder i döden, och en far sitt barn. Barn skall göra uppror mot sina föräldrar och bringa dem om livet.

[22]Ni skall bli hatade av alla för mitt namns skull. Men den som håller ut till slutet skall bli räddad.

[23]Om man förföljer er i den ena staden, så fly till nästa. Sannerligen, ni hinner inte till alla städer i Israel förrän Människosonen kommer.

[24]Lärjungen är inte förmer än sin lärare och tjänaren inte förmer än sin herre.

[25]Lärjungen skall vara nöjd om han får det som sin lärare och tjänaren om han får det som sin herre. Om man har kallat husets herre för Beelsebul, kan då hans husfolk vänta sig något bättre?

Var inte rädda

[26]Var alltså inte rädda för dem. Det finns ingenting gömt som inte skall komma i dagen och ingenting dolt som inte skall bli känt.

[27]Vad jag säger er i mörkret, det skall ni säga i dagsljuset, och vad jag viskar i ert öra, det skall ni ropa ut från taken.

[28]Var inte rädda för dem som kan döda kroppen men inte kan döda själen. Frukta i stället honom som kan förgöra både själ och kropp i helvetet.

[29] Não se vendem dois pardais por um asse? E nenhum deles cairá em terra sem o consentimento de vosso Pai.
[30] E, quanto a vós outros, até os cabelos todos da cabeça estão contados.
[31] Não temais, pois! Bem mais valeis vós do que muitos pardais.

[32] Portanto, todo aquele que me confessar diante dos homens, também eu o confessarei diante de meu Pai, que está nos céus;
[33] mas aquele que me negar diante dos homens, também eu o negarei diante de meu Pai, que está nos céus.

As dificuldades

[34] Não penseis que vim trazer paz à terra; não vim trazer paz, mas espada.

[35] Pois vim causar divisão entre o homem e seu pai; entre a filha e sua mãe e entre a nora e sua sogra.
[36] Assim, os inimigos do homem serão os da sua própria casa.
[37] Quem ama seu pai ou sua mãe mais do que a mim não é digno de mim; quem ama seu filho ou sua filha mais do que a mim não é digno de mim;
[38] e quem não toma a sua cruz e vem após mim não é digno de mim.
[39] Quem acha a sua vida perdê-la-á; quem, todavia, perde a vida por minha causa achá-la-á.

As recompensas

[40] Quem vos recebe a mim me recebe; e quem me recebe recebe aquele que me enviou.

[29]Säljs inte två sparvar för en kopparslant? Men ingen av dem faller till marken utan att er fader vet om det.
[30]Och på er är till och med hårstråna räknade.
[31]Var alltså inte rädda: ni är mer värda än aldrig så många sparvar.

Bekännelse och förnekelse

[32]Var och en som känns vid mig inför människorna, honom skall jag kännas vid inför min fader i himlen.

[33]Men den som förnekar mig inför människorna, honom skall jag förneka inför min fader i himlen.

[34]Tro inte att jag har kommit med fred till jorden. Jag har inte kommit med fred utan med svärd.
[35]Ty jag har kommit för att ställa en man mot hans far, en dotter mot hennes mor, en sonhustru mot hennes svärmor,
[36]och mannens husfolk skall bli hans fiender.
[37]Den som älskar far eller mor mer än mig, han är inte värd att tillhöra mig, och den som älskar son eller dotter mer än mig, han är inte värd att tillhöra mig.
[38]Den som inte tar sitt kors och följer efter mig är inte värd att tillhöra mig.
[39]Den som finner sitt liv skall mista det, och den som mister sitt liv för min skull, han skall finna det.

Att ta emot Jesu lärjungar

[40]Den som tar emot er tar emot mig, och den som tar emot mig tar emot den som har sänt mig.

[41] Quem recebe um profeta, no caráter de profeta, receberá o galardão de profeta; quem recebe um justo, no caráter de justo, receberá o galardão de justo.

[42] E quem der a beber, ainda que seja um copo de água fria, a um destes pequeninos, por ser este meu discípulo, em verdade vos digo que de modo algum perderá o seu galardão.

Mateus 11

Jesus prega nas cidades

[1] Ora, tendo acabado Jesus de dar estas instruções a seus doze discípulos, partiu dali a ensinar e a pregar nas cidades deles.

João envia mensageiros a Jesus

Lucas 7.18-23

[2] Quando João ouviu, no cárcere, falar das obras de Cristo, mandou por seus discípulos perguntar-lhe:

[3] És tu aquele que estava para vir ou havemos de esperar outro?

[4] E Jesus, respondendo, disse-lhes: Ide e anunciai a João o que estais ouvindo e vendo:

[5] os cegos vêem, os coxos andam, os leprosos são purificados, os surdos ouvem, os mortos são ressuscitados, e aos pobres está sendo pregado o evangelho.

[6] E bem-aventurado é aquele que não achar em mim motivo de tropeço.

Jesus dá testemunho de João

Lucas 7.24-35

[7] Então, em partindo eles, passou Jesus a dizer ao povo a respeito de João: Que

[41]Den som tar emot en profet därför att det är en profet, han skall få en profets lön, och den som tar emot en rättfärdig därför att det är en rättfärdig, han skall få en rättfärdigs lön.

[42]Och den som ger bara så mycket som en bägare friskt vatten åt en av dessa små därför att det är en lärjunge — sannerligen, han skall inte gå miste om sin lön.«

Matteus 11

[1]När Jesus hade avslutat befallningarna till sina tolv lärjungar gick han därifrån för att undervisa och förkunna i städerna där omkring.

Johannes döparens frågor och Jesu svar

[2]Johannes fick i sitt fängelse höra om Kristi gärningar, och han skickade några av sina lärjungar

[3]för att fråga honom: »Är du den som skall komma, eller skall vi vänta på någon annan?«

[4]Jesus svarade dem: »Gå och berätta för Johannes vad ni hör och ser:

[5]att blinda ser och lama går, spetälska blir rena och döva hör, döda står upp och fattiga får ett glädjebud.

[6]Salig är den som inte kommer på fall för min skull.«

[7]När de hade gått började Jesus tala till folket om Johannes: »Vad gick ni ut i

saístes a ver no deserto? Um caniço agitado pelo vento?

[8] Sim, que saístes a ver? Um homem vestido de roupas finas? Ora, os que vestem roupas finas assistem nos palácios reais.

[9] Mas para que saístes? Para ver um profeta? Sim, eu vos digo, e muito mais que profeta.

[10] Este é de quem está escrito: Eis aí eu envio diante da tua face o meu mensageiro, o qual preparará o teu caminho diante de ti.

[11] Em verdade vos digo: entre os nascidos de mulher, ninguém apareceu maior do que João Batista; mas o menor no reino dos céus é maior do que ele.

[12] Desde os dias de João Batista até agora, o reino dos céus é tomado por esforço, e os que se esforçam se apoderam dele.

[13] Porque todos os Profetas e a Lei profetizaram até João.

[14] E, se o quereis reconhecer, ele mesmo é Elias, que estava para vir.

[15] Quem tem ouvidos [para ouvir], ouça.

[16] Mas a quem hei de comparar esta geração? É semelhante a meninos que, sentados nas praças, gritam aos companheiros:

[17] Nós vos tocamos flauta, e não dançastes; entoamos lamentações, e não pranteastes.

[18] Pois veio João, que não comia nem bebia, e dizem: Tem demônio!

öknen för att se? Ett strå som vajar för vinden?

[8]Nej. Vad gick ni då ut för att se? En man i fina kläder? Men de som bär fina kläder finns i kungapalatsen.

[9]Vad gick ni då ut för att se? En profet? Ja, och jag säger er: en som är mer än profet.

[10]Det är om honom det står skrivet: Se, jag sänder min budbärare före dig, han skall bereda vägen för dig.

[11]Sannerligen, ingen av kvinna född har trätt fram som är större än Johannes döparen, men den minste i himmelriket är större än han.

[12]Sedan Johannes döparens dagar tränger himmelriket fram, och somliga söker rycka till sig det med våld.

[13]Ty ända till Johannes har allt vad profeterna och lagen sagt varit förutsägelser.

[14]Ni må tro det eller inte, han är Elia som skulle komma.

[15]Hör, du som har öron.

[16]Vad skall jag jämföra detta släkte med? De liknar barn som sitter på torget och ropar åt andra barn:

[17]’Vi spelade för er, men ni ville inte dansa. Vi sjöng sorgesånger, men ni ville inte klaga.’

[18]Johannes kom, och han varken äter eller dricker, och då säger man: ’Han är besatt.’

[19] Veio o Filho do Homem, que come e bebe, e dizem: Eis aí um glutão e bebedor de vinho, amigo de publicanos e pecadores! Mas a sabedoria é justificada por suas obras.

Ai das cidades impenitentes!

Lucas 10.13-15

[20] Passou, então, Jesus a increpar as cidades nas quais ele operara numerosos milagres, pelo fato de não se terem arrependido:

[21] Ai de ti, Corazim! Ai de ti, Betsaida! Porque, se em Tiro e em Sidom se tivessem operado os milagres que em vós se fizeram, há muito que elas se teriam arrependido com pano de saco e cinza.

[22] E, contudo, vos digo: no Dia do Juízo, haverá menos rigor para Tiro e Sidom do que para vós outras.

[23] Tu, Cafarnaum, elevar-te-ás, porventura, até ao céu? Descerás até ao inferno; porque, se em Sodoma se tivessem operado os milagres que em ti se fizeram, teria ela permanecido até ao dia de hoje.

[24] Digo-vos, porém, que menos rigor haverá, no Dia do Juízo, para com a terra de Sodoma do que para contigo.

Jesus, o Salvador dos humildes

Lucas 10.21-22

[25] Por aquele tempo, exclamou Jesus: Graças te dou, ó Pai, SENHOR do céu e da terra, porque ocultaste estas coisas aos sábios e instruídos e as revelaste aos pequeninos.

[26] Sim, ó Pai, porque assim foi do teu agrado.

[19]Människosonen kom, och han äter och dricker, och då säger man: ’Se vilken frossare och drinkare, en vän till tullindrivare och syndare.’ Men Vishetens gärningar har gett Visheten rätt.«

Verop över galileiska städer

[20]Sedan började han anklaga de städer där han hade utfört så många underverk och förebrå dem att de inte hade omvänt sig:

[21]»Ve dig, Korasin! Ve dig, Betsaida! Ty om de underverk som har utförts hos er hade skett i Tyros och Sidon, så hade dessa städer för länge sedan omvänt sig i säck och aska.

[22]Men jag säger er: för Tyros och Sidon skall det bli lindrigare på domens dag än för er.

[23]Och du, Kafarnaum, skall du kanske bli upphöjt till himlen? Nej, du skall störtas ner i dödsriket. Ty om de underverk som har utförts i dig hade skett i Sodom, så hade staden stått kvar ännu i dag.

[24]Men jag säger er: för Sodoms land skall det bli lindrigare på domens dag än för dig.«

Jesus prisar Fadern, himlens och jordens herre

[25]Vid den tiden sade Jesus: »Jag prisar dig, fader, himlens och jordens herre, för att du har dolt detta för de lärda och kloka och uppenbarat det för dem som är som barn.

[26]Ja, fader, så har du bestämt.

[27] Tudo me foi entregue por meu Pai. Ninguém conhece o Filho, senão o Pai; e ninguém conhece o Pai, senão o Filho e aquele a quem o Filho o quiser revelar.

[27]Allt har min fader anförtrott åt mig. Och ingen känner Sonen, utom Fadern, och ingen känner Fadern, utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för.

Vinde a mim

[28] Vinde a mim, todos os que estais cansados e sobrecarregados, e eu vos aliviarei.

Den lätta bördan

[28]Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila.

[29] Tomai sobre vós o meu jugo e aprendei de mim, porque sou manso e humilde de coração; e achareis descanso para a vossa alma.

[29]Ta på er mitt ok och lär av mig, som har ett milt och ödmjukt hjärta, så skall ni finna vila för er själ.

[30] Porque o meu jugo é suave, e o meu fardo é leve.

[30]Mitt ok är skonsamt och min börda är lätt.«

Mateus 12

Jesus é senhor do sábado

Marcos 2.23-28; Lucas 6.1-5

[1] Por aquele tempo, em dia de sábado, passou Jesus pelas searas. Ora, estando os seus discípulos com fome, entraram a colher espigas e a comer.

Matteus 12

Lärjungarna plockar ax på sabbaten

[1]Vid samma tid tog Jesus vägen genom sädesfälten på sabbaten. Hans lärjungar blev hungriga och började rycka av ax och äta.

[2] Os fariseus, porém, vendo isso, disseram-lhe: Eis que os teus discípulos fazem o que não é lícito fazer em dia de sábado.

[2]Fariseerna såg det och sade till honom: »Se, dina lärjungar gör sådant som inte är tillåtet på sabbaten.«

[3] Mas Jesus lhes disse: Não lestes o que fez Davi quando ele e seus companheiros tiveram fome?

[3]Han svarade: »Har ni inte läst vad David gjorde när han och hans män blev hungriga?

[4] Como entrou na Casa de Deus, e comeram os pães da proposição, os quais não lhes era lícito comer, nem a ele nem aos que com ele estavam, mas exclusivamente aos sacerdotes?

[4]Han gick in i Guds hus, och de åt upp skådebröden, som varken han eller hans män hade lov att äta, utan bara prästerna.

[5] Ou não lestes na Lei que, aos sábados, os sacerdotes no templo violam o sábado e ficam sem culpa? Pois eu vos digo:

[5]Eller har ni inte läst i lagen att prästerna i templet på sabbaten bryter mot sabbaten utan att bli skyldiga till något brott?

[6] aqui está quem é maior que o templo.

[7] Mas, se vós soubésseis o que significa: Misericórdia quero e não holocaustos, não teríeis condenado inocentes.

[8] Porque o Filho do Homem é senhor do sábado.

O homem da mão ressequida

Marcos 3.1-6; Lucas 6.6-11

[9] Tendo Jesus partido dali, entrou na sinagoga deles.

[10] Achava-se ali um homem que tinha uma das mãos ressequida; e eles, então, com o intuito de acusá-lo, perguntaram a Jesus: É lícito curar no sábado?

[11] Ao que lhes respondeu: Qual dentre vós será o homem que, tendo uma ovelha, e, num sábado, esta cair numa cova, não fará todo o esforço, tirando-a dali?

[12] Ora, quanto mais vale um homem que uma ovelha? Logo, é lícito, nos sábados, fazer o bem.

[13] Então, disse ao homem: Estende a mão. Estendeu-a, e ela ficou sã como a outra.

[14] Retirando-se, porém, os fariseus, conspiravam contra ele, sobre como lhe tirariam a vida.

Jesus se retira

[15] Mas Jesus, sabendo disto, afastou-se dali. Muitos o seguiram, e a todos ele curou,

[16] advertindo-lhes, porém, que o não expusessem à publicidade,

[17] para se cumprir o que foi dito por intermédio do profeta Isaías:

[6]Men jag säger er: här finns det som är större än templet.

[7]Om ni förstod vad som menas med Barmhärtighet vill jag se och inte offer, så skulle ni inte döma oskyldiga.

[8]Ty Människosonen är herre över sabbaten.«

Mannen med en förtvinad hand

[9]Sedan gick han därifrån och kom till deras synagoga.

[10]Där fanns en man med en förtvinad hand. De frågade Jesus: »Är det tillåtet att bota på sabbaten?« De ville ha något att anklaga honom för.

[11]Han svarade: »Om någon av er har ett får och det faller ner i en grop på sabbaten, griper han då inte tag i det och drar upp det?

[12]Hur mycket mer värd än ett får är inte en människa. Alltså är det tillåtet att göra gott på sabbaten.«

[13]Sedan sade han till mannen: »Håll fram din hand.« Han höll fram den, och den blev lika frisk som den andra.

[14]Fariseerna gick då ut och överlade om hur de skulle röja Jesus ur vägen.

Guds utvalde tjänare

[15]Jesus fick veta det och drog sig undan därifrån. Många följde med honom, och han botade alla

[16]och förbjöd dem strängt att avslöja vem han var,

[17]för att det som sagts genom profeten Jesaja skulle uppfyllas:

[18] Eis aqui o meu servo, que escolhi, o meu amado, em quem a minha alma se compraz. Farei repousar sobre ele o meu Espírito, e ele anunciará juízo aos gentios.

[19] Não contenderá, nem gritará, nem alguém ouvirá nas praças a sua voz.

[20] Não esmagará a cana quebrada, nem apagará a torcida que fumega, até que faça vencedor o juízo.

[21] E, no seu nome, esperarão os gentios.

A cura de um endemoninhado cego e mudo. A blasfêmia dos fariseus. Jesus se defende

Marcos 3.22-30; Lucas 11.14-23

[22] Então, lhe trouxeram um endemoninhado, cego e mudo; e ele o curou, passando o mudo a falar e a ver.

[23] E toda a multidão se admirava e dizia: É este, porventura, o Filho de Davi?

[24] Mas os fariseus, ouvindo isto, murmuravam: Este não expele demônios senão pelo poder de Belzebu, maioral dos demônios.

[25] Jesus, porém, conhecendo-lhes os pensamentos, disse: Todo reino dividido contra si mesmo ficará deserto, e toda cidade ou casa dividida contra si mesma não subsistirá.

[26] Se Satanás expele a Satanás, dividido está contra si mesmo; como, pois, subsistirá o seu reino?

[27] E, se eu expulso demônios por Belzebu, por quem os expulsam vossos filhos? Por isso, eles mesmos serão os vossos juízes.

[18]Detta är min tjänare som jag har utvalt, den som jag älskar och som min själ har sin glädje i. Jag skall låta min ande komma över honom, och han skall förkunna rätten för folken.

[19]Han skall inte träta och ropa, och ingen skall höra hans röst på gatorna.

[20]Han skall inte bryta av det knäckta strået eller släcka den tynande lågan, utan han skall en dag föra rätten till seger.

[21]Och hans namn skall ge folken hopp.

Demoner drivs ut med Guds ande

[22]Sedan förde man till honom en besatt som var blind och stum. Och han botade honom, så att den stumme kunde tala och se.

[23]Och allt folket slogs av häpnad och sade: »Är han kanske Davids son?«

[24]När fariseerna hörde det sade de: »Det måste vara med demonernas furste Beelsebul som den mannen driver ut demonerna.«

[25]Men han visste vad de tänkte och sade till dem: »Varje rike som är splittrat blir ödelagt, och en stad eller en familj som är splittrad kan inte bestå.

[26]Och om Satan driver ut Satan splittras han. Hur skall hans rike då kunna bestå?

[27]Om jag driver ut demonerna med Beelsebul, med vems hjälp driver då era anhängare ut dem? De kommer alltså att bli er dom.

[28] Se, porém, eu expulso demônios pelo Espírito de Deus, certamente é chegado o reino de Deus sobre vós.

[29] Ou como pode alguém entrar na casa do valente e roubar-lhe os bens sem primeiro amarrá-lo? E, então, lhe saqueará a casa.

[30] Quem não é por mim é contra mim; e quem comigo não ajunta espalha.

[31] Por isso, vos declaro: todo pecado e blasfêmia serão perdoados aos homens; mas a blasfêmia contra o Espírito não será perdoada.

[32] Se alguém proferir alguma palavra contra o Filho do Homem, ser-lhe-á isso perdoado; mas, se alguém falar contra o Espírito Santo, não lhe será isso perdoado, nem neste mundo nem no porvir.

Árvores e seus frutos

Lucas 6.43-45

[33] Ou fazei a árvore boa e o seu fruto bom ou a árvore má e o seu fruto mau; porque pelo fruto se conhece a árvore.

[34] Raça de víboras, como podeis falar coisas boas, sendo maus? Porque a boca fala do que está cheio o coração.

[35] O homem bom tira do tesouro bom coisas boas; mas o homem mau do mau tesouro tira coisas más.

[36] Digo-vos que de toda palavra frívola que proferirem os homens, dela darão conta no Dia do Juízo;

[28]Men om det är med Guds ande jag driver ut demonerna, då har Guds rike nått er.

[29]Hur skall någon kunna gå in och plundra en stark man på vad han äger om han inte först binder honom? Sedan kan han plundra hans hus.

[30]Den som inte är med mig är mot mig, och den som inte samlar med mig, han skingrar.

Om hädelse mot Anden

[31]Därför säger jag er: all synd och hädelse skall människorna få förlåtelse för, men hädelse mot Anden skall inte förlåtas.

[32]Den som säger något mot Människosonen skall få förlåtelse, men den som säger något mot den heliga anden får inte förlåtelse, varken i denna världen eller i den kommande.

[33]Antingen får ni säga att trädet är bra och frukten bra, eller att trädet är dåligt och frukten dålig; på frukten känner man trädet.

[34]Huggormsyngel, hur skulle ni kunna säga något gott, ni som är onda? Munnen säger vad hjärtat är fullt av.

[35]En god människa tar fram det som är gott ur sitt goda förråd, och en ond människa tar fram det som är ont ur sitt onda förråd.

[36]Men jag säger er att varje onyttigt ord som människorna yttrar skall de få svara för på domens dag.

[37] porque, pelas tuas palavras, serás justificado e, pelas tuas palavras, serás condenado.

O sinal de Jonas
Lucas 11.29-32

[38] Então, alguns escribas e fariseus replicaram: Mestre, queremos ver de tua parte algum sinal.

[39] Ele, porém, respondeu: Uma geração má e adúltera pede um sinal; mas nenhum sinal lhe será dado, senão o do profeta Jonas.

[40] Porque assim como esteve Jonas três dias e três noites no ventre do grande peixe, assim o Filho do Homem estará três dias e três noites no coração da terra.

[41] Ninivitas se levantarão, no Juízo, com esta geração e a condenarão; porque se arrependeram com a pregação de Jonas. E eis aqui está quem é maior do que Jonas.

[42] A rainha do Sul se levantará, no Juízo, com esta geração e a condenará; porque veio dos confins da terra para ouvir a sabedoria de Salomão. E eis aqui está quem é maior do que Salomão.

A estratégia de Satanás
Lucas 11.24-26

[43] Quando o espírito imundo sai do homem, anda por lugares áridos procurando repouso, porém não encontra.

[44] Por isso, diz: Voltarei para minha casa donde saí. E, tendo voltado, a encontra vazia, varrida e ornamentada.

[37]Efter dina ord skall du frias, och efter dina ord skall du fällas.«

Jona-tecknet

[38]Sedan sade några skriftlärda och fariseer till honom: »Mästare, vi vill se dig göra ett tecken.«

[39]Han svarade: »Detta onda och trolösa släkte kräver ett tecken, men det skall inte få något annat tecken än Jona-tecknet.

[40]Ty liksom profeten Jona var i den stora fiskens buk i tre dagar och tre nätter skall Människosonen vara i jordens inre i tre dagar och tre nätter.

[41]Folk från Nineve skall uppstå vid domen tillsammans med detta släkte och bli dess dom. Ty de omvände sig vid Jonas förkunnelse, men här finns något som är förmer än Jona.

[42]Söderns drottning skall uppstå vid domen tillsammans med detta släkte och bli dess dom. Ty hon kom från jordens yttersta gräns för att lyssna till Salomos vishet, men här finns något som är förmer än Salomo.

Den orena andens återkomst

[43]När den orena anden lämnar en människa vandrar den genom vattenlösa trakter och letar efter en plats att vila på men hittar ingen.

[44]Då säger den: Jag vänder tillbaka till mitt hus som jag lämnade. När den så kommer och finner det ledigt och städat och snyggt,

45 Então, vai e leva consigo outros sete espíritos, piores do que ele, e, entrando, habitam ali; e o último estado daquele homem torna-se pior do que o primeiro. Assim também acontecerá a esta geração perversa.

A família de Jesus
Marcos 3.31-35; Lucas 8.19-21

46 Falava ainda Jesus ao povo, e eis que sua mãe e seus irmãos estavam do lado de fora, procurando falar-lhe.

47 E alguém lhe disse: Tua mãe e teus irmãos estão lá fora e querem falar-te.

48 Porém ele respondeu ao que lhe trouxera o aviso: Quem é minha mãe e quem são meus irmãos?

49 E, estendendo a mão para os discípulos, disse: Eis minha mãe e meus irmãos.

50 Porque qualquer que fizer a vontade de meu Pai celeste, esse é meu irmão, irmã e mãe.

45går den bort och hämtar sju andar till som är värre än den själv, och de följer med in och slår sig ner där. För den människan blir slutet värre än början. Så skall det också gå för detta onda släkte.«

Jesu familj

46Medan han ännu talade till folket kom hans mor och hans bröder. De stod utanför och ville tala med honom,

47och någon sade till honom: »Din mor och dina bröder står där ute och vill tala med dig.«

48Han svarade honom: »Vem är min mor, och vilka är mina bröder?«

49Och han visade med handen på sina lärjungar och sade: »Det här är min mor och mina bröder.

50Den som gör min himmelske faders vilja är min bror och syster och mor.«

Mateus 13

A parábola do semeador
Marcos 4.1-9; Lucas 8.4-8

1 Naquele mesmo dia, saindo Jesus de casa, assentou-se à beira-mar;

2 e grandes multidões se reuniram perto dele, de modo que entrou num barco e se assentou; e toda a multidão estava em pé na praia.

3 E de muitas coisas lhes falou por parábolas e dizia: Eis que o semeador saiu a semear.

Matteus 13

LIKNELSETALET
(kap. 13)
Liknelsen om sådden

1Den dagen gick Jesus hemifrån och satte sig vid sjön.

2Det samlades mycket folk omkring honom, och därför steg han i en båt och satt i den medan allt folket stod på stranden.

3Och han talade till dem med många liknelser: »En man gick ut för att så.

[4] E, ao semear, uma parte caiu à beira do caminho, e, vindo as aves, a comeram.

[5] Outra parte caiu em solo rochoso, onde a terra era pouca, e logo nasceu, visto não ser profunda a terra.

[6] Saindo, porém, o sol, a queimou; e, porque não tinha raiz, secou-se.

[7] Outra caiu entre os espinhos, e os espinhos cresceram e a sufocaram.

[8] Outra, enfim, caiu em boa terra e deu fruto: a cem, a sessenta e a trinta por um.

[9] Quem tem ouvidos [para ouvir], ouça.

A explicação da parábola

Marcos 4.10-20; Lucas 8.9-15

[10] Então, se aproximaram os discípulos e lhe perguntaram: Por que lhes falas por parábolas?

[11] Ao que respondeu: Porque a vós outros é dado conhecer os mistérios do reino dos céus, mas àqueles não lhes é isso concedido.

[12] Pois ao que tem se lhe dará, e terá em abundância; mas, ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.

[13] Por isso, lhes falo por parábolas; porque, vendo, não vêem; e, ouvindo, não ouvem, nem entendem.

[14] De sorte que neles se cumpre a profecia de Isaías: Ouvireis com os ouvidos e de nenhum modo entendereis; vereis com os olhos e de nenhum modo percebereis.

[15] Porque o coração deste povo está endurecido, de mau grado ouviram com os ouvidos e fecharam os olhos; para não suceder que vejam com os olhos, ouçam

[4]När han sådde föll en del på vägkanten, och fåglarna kom och åt upp det.

[5]En del föll på de steniga ställena, där det inte fanns mycket jord, och det kom fort upp eftersom myllan var tunn.

[6]Men när solen steg sveddes det och vissnade bort eftersom det var utan rot.

[7]En del föll bland tistlarna, och tistlarna växte upp och kvävde det.

[8]Men en del föll i den goda jorden och gav skörd, hundrafalt och sextiofalt och trettiofalt.

[9]Hör, du som har öron.«

Liknelsernas syfte

[10]Lärjungarna kom fram och frågade honom: »Varför talar du till dem i liknelser?«

[11]Han svarade dem: »Ni har fått gåvan att lära känna himmelrikets hemligheter, men det har inte de andra.

[12]Ty den som har, han skall få, och det i överflöd, men den som inte har, från honom skall tas också det han har.

[13]Därför talar jag till dem i liknelser, ty fast de ser, ser de inte, och fast de hör, hör de inte och förstår inte.

[14]Så uppfylls Jesajas profetia på dem: Ni skall höra med era öron men ingenting förstå och se med era ögon men ingenting uppfatta.

[15]Ty detta folks hjärta är förstockat. De är tröga att höra med sina öron och de tillsluter sina ögon, så att de inte kan se med sina ögon eller höra med sina öron

com os ouvidos, entendam com o coração, se convertam e sejam por mim curados.

eller förstå i sitt hjärta och omvända sig och bli botade av mig.

16 Bem-aventurados, porém, os vossos olhos, porque vêem; e os vossos ouvidos, porque ouvem.

16Men saliga era ögon som ser och era öron som hör.

17 Pois em verdade vos digo que muitos profetas e justos desejaram ver o que vedes e não viram; e ouvir o que ouvis e não ouviram.

17Sannerligen, många profeter och rättfärdiga har längtat efter att få se det ni ser, men fick inte se det, och höra det ni hör, men fick inte höra det.

Tolkning av liknelsen om sådden

18 Atendei vós, pois, à parábola do semeador.

18Så hör då vad som menas med liknelsen om mannen som sådde.

19 A todos os que ouvem a palavra do reino e não a compreendem, vem o maligno e arrebata o que lhes foi semeado no coração. Este é o que foi semeado à beira do caminho.

19Var gång någon hör ordet om riket utan att förstå, kommer den Onde och snappar bort det som har blivit sått i hans hjärta. Det är sådden på vägkanten.

20 O que foi semeado em solo rochoso, esse é o que ouve a palavra e a recebe logo, com alegria;

20Sådden på de steniga ställena, det är den som hör ordet och genast tar emot det med glädje

21 mas não tem raiz em si mesmo, sendo, antes, de pouca duração; em lhe chegando a angústia ou a perseguição por causa da palavra, logo se escandaliza.

21men inte har något rotfäste inom sig utan är flyktig; blir det lidande och förföljelse för ordets skull kommer han genast på fall.

22 O que foi semeado entre os espinhos é o que ouve a palavra, porém os cuidados do mundo e a fascinação das riquezas sufocam a palavra, e fica infrutífera.

22Sådden bland tistlarna, det är den som hör ordet, men världsliga bekymmer och rikedomens lockelser kväver ordet, så att han inte bär frukt.

23 Mas o que foi semeado em boa terra é o que ouve a palavra e a compreende; este frutifica e produz a cem, a sessenta e a trinta por um.

23Men sådden i den goda jorden, det är den som hör ordet och förstår, och han bär frukt, hundrafalt och sextiofalt och trettiofalt.«

A parábola do joio

Liknelsen om ogräset

24 Outra parábola lhes propôs, dizendo: O reino dos céus é semelhante a um homem que semeou boa semente no seu campo;

24Han lät dem höra en annan liknelse: »Med himmelriket är det som när en man hade sått god säd i sin åker.

[25] mas, enquanto os homens dormiam, veio o inimigo dele, semeou o joio no meio do trigo e retirou-se.

[26] E, quando a erva cresceu e produziu fruto, apareceu também o joio.

[27] Então, vindo os servos do dono da casa, lhe disseram: SENHOR, não semeaste boa semente no teu campo? Donde vem, pois, o joio?

[28] Ele, porém, lhes respondeu: Um inimigo fez isso. Mas os servos lhe perguntaram: Queres que vamos e arranquemos o joio?

[29] Não! Replicou ele, para que, ao separar o joio, não arranqueis também com ele o trigo.

[30] Deixai-os crescer juntos até à colheita, e, no tempo da colheita, direi aos ceifeiros: ajuntai primeiro o joio, atai-o em feixes para ser queimado; mas o trigo, recolhei-o no meu celeiro.

A parábola do grão de mostarda
Marcos 4.30-32; Lucas 13.18-19

[31] Outra parábola lhes propôs, dizendo: O reino dos céus é semelhante a um grão de mostarda, que um homem tomou e plantou no seu campo;

[32] o qual é, na verdade, a menor de todas as sementes, e, crescida, é maior do que as hortaliças, e se faz árvore, de modo que as aves do céu vêm aninhar-se nos seus ramos.

A parábola do fermento
Lucas 13.20-21

[33] Disse-lhes outra parábola: O reino dos céus é semelhante ao fermento que uma

[25]Medan alla låg och sov kom hans fiende och sådde ogräs mitt bland vetet och gick sedan sin väg.

[26]När säden växte upp och gick i ax visade sig också ogräset.

[27]Då gick tjänarna till sin herre och sade: ’Herre, var det inte god säd du sådde i din åker? Varifrån kommer då ogräset?’

[28]Han svarade: ’Det är en fiende som har varit framme.’ Tjänarna frågade: ’Skall vi alltså gå och rensa bort ogräset?’ —

[29]’Nej’, svarade han, ’då kan ni rycka upp vetet samtidigt som ni rensar bort ogräset.

[30]Låt båda växa tills det är dags att skörda. När skördetiden kommer skall jag säga till dem som skall skörda: Rensa först bort ogräset och bind ihop det i knippen att eldas upp. Men vetet skall ni samla i min lada.’«

Liknelsen om senapskornet och surdegen

[31]Han lät dem höra en annan liknelse: »Himmelriket är som ett senapskorn som en man sår i sin åker.

[32]Det är det minsta av alla frön, men när det har växt upp är det större än alla örter och blir till ett träd, så att himlens fåglar kommer och bygger bo bland grenarna.«

[33]Han använde också en annan liknelse: »Himmelriket är som en surdeg som en

mulher tomou e escondeu em três medidas de farinha, até ficar tudo levedado.

kvinna arbetar in i tre mått mjöl; till slut blir alltsammans syrat.«

Por que Jesus falou por parábolas
Marcos 4.33-34

[34] Todas estas coisas disse Jesus às multidões por parábolas e sem parábolas nada lhes dizia;

[34]Allt detta sade Jesus till folket i liknelser, och han talade enbart i liknelser till dem,

[35] para que se cumprisse o que foi dito por intermédio do profeta: Abrirei em parábolas a minha boca; publicarei coisas ocultas desde a criação [do mundo].

[35]för att det som sagts genom profeten skulle uppfyllas: Jag skall låta min mun tala i liknelser, jag skall ropa ut vad som har varit dolt sedan världens skapelse.

A explicação da parábola do joio

Tolkning av liknelsen om ogräset

[36] Então, despedindo as multidões, foi Jesus para casa. E, chegando-se a ele os seus discípulos, disseram: Explica-nos a parábola do joio do campo.

[36]Sedan lät han folket gå och återvände hem. Hans lärjungar kom då till honom och sade: »Förklara liknelsen om ogräset i åkern för oss.«

[37] E ele respondeu: O que semeia a boa semente é o Filho do Homem;

[37]Han svarade: »Den som sår den goda säden är Människosonen,

[38] o campo é o mundo; a boa semente são os filhos do reino; o joio são os filhos do maligno;

[38]åkern är världen, den goda säden är rikets barn, och ogräset är det ondas barn.

[39] o inimigo que o semeou é o diabo; a ceifa é a consumação do século, e os ceifeiros são os anjos.

[39]Fienden som sådde det är djävulen. Skördetiden är världens slut, och skördefolket är änglarna.

[40] Pois, assim como o joio é colhido e lançado ao fogo, assim será na consumação do século.

[40]Som när ogräset rensas bort och eldas upp skall det bli vid världens slut.

[41] Mandará o Filho do Homem os seus anjos, que ajuntarão do seu reino todos os escândalos e os que praticam a iniqüidade

[41]Människosonen skall sända ut sina änglar,

[42] e os lançarão na fornalha acesa; ali haverá choro e ranger de dentes.

[42]och de skall rensa hans rike från alla som förleder människorna och bryter mot lagen, och de skall kasta dem i den brinnande ugnen. Där skall man gråta och skära tänder.

[43] Então, os justos resplandecerão como o sol, no reino de seu Pai. Quem tem ouvidos [para ouvir], ouça.

[43]Och då skall de rättfärdiga lysa som solen, i sin faders rike. Hör, du som har öron.

A parábola do tesouro escondido

Fler liknelser om himmelriket

[44] O reino dos céus é semelhante a um tesouro oculto no campo, o qual certo homem, tendo-o achado, escondeu. E, transbordante de alegria, vai, vende tudo o que tem e compra aquele campo.

[44]Himmelriket är som en skatt som ligger gömd i en åker. En man hittar den och gömmer den igen, och i sin glädje går han och säljer allt han äger och köper åkern.

A parábola da pérola

[45] O reino dos céus é também semelhante a um que negocia e procura boas pérolas;

[45]Med himmelriket är det också som när en köpman söker efter fina pärlor.

[46] e, tendo achado uma pérola de grande valor, vende tudo o que possui e a compra.

[46]Om han hittar en dyrbar pärla går han och säljer allt han äger och köper den.

A parábola da rede

[47] O reino dos céus é ainda semelhante a uma rede que, lançada ao mar, recolhe peixes de toda espécie.

[47]Med himmelriket är det också som när man lägger ut ett nät i sjön och får fisk av alla slag i det.

[48] E, quando já está cheia, os pescadores arrastam-na para a praia e, assentados, escolhem os bons para os cestos e os ruins deitam fora.

[48]När det är fullt drar man upp det på stranden och sätter sig ner och samlar den goda fisken i korgar och kastar bort den dåliga.

[49] Assim será na consumação do século: sairão os anjos, e separarão os maus dentre os justos,

[49]Så skall det bli vid världens slut. Änglarna skall gå ut och skilja de onda från de rättfärdiga

[50] e os lançarão na fornalha acesa; ali haverá choro e ranger de dentes.

[50]och kasta dem i den brinnande ugnen. Där skall man gråta och skära tänder.

Coisas novas e velhas

[51] Entendestes todas estas coisas? Responderam-lhe: Sim!

[51]Har ni förstått allt detta?« — »Ja«, svarade de,

[52] Então, lhes disse: Por isso, todo escriba versado no reino dos céus é semelhante a um pai de família que tira do seu depósito coisas novas e coisas velhas.

[52]och då sade han: »Varje skriftlärd som har blivit himmelrikets lärjunge är alltså som en välbärgad man som ur sitt förråd kan ta fram både nytt och gammalt.«

Jesus prega em Nazaré. É rejeitado pelos seus

Marcos 6.1-6; Lucas 4.16-30

Profet i sin hemstad

[53] Tendo Jesus proferido estas parábolas, retirou-se dali.

[53]När Jesus hade avslutat sina liknelser lämnade han trakten.

[54] E, chegando à sua terra, ensinava-os na sinagoga, de tal sorte que se maravilhavam e diziam: Donde lhe vêm esta sabedoria e estes poderes miraculosos?
[55] Não é este o filho do carpinteiro? Não se chama sua mãe Maria, e seus irmãos, Tiago, José, Simão e Judas?
[56] Não vivem entre nós todas as suas irmãs? Donde lhe vem, pois, tudo isto?

[57] E escandalizavam-se nele. Jesus, porém, lhes disse: Não há profeta sem honra, senão na sua terra e na sua casa.

[58] E não fez ali muitos milagres, por causa da incredulidade deles.

Mateus 14

A morte de João Batista
Marcos 6.14-29; Lucas 9.7-9

[1] Por aquele tempo, ouviu o tetrarca Herodes a fama de Jesus

[2] e disse aos que o serviam: Este é João Batista; ele ressuscitou dos mortos, e, por isso, nele operam forças miraculosas.

[3] Porque Herodes, havendo prendido e atado a João, o metera no cárcere, por causa de Herodias, mulher de Filipe, seu irmão;

[4] pois João lhe dizia: Não te é lícito possuí-la.

[5] E, querendo matá-lo, temia o povo, porque o tinham como profeta.

[54]Han kom till sin hemstad, och där undervisade han i synagogan så att man häpnade och sade: »Varifrån kommer den mannens visdom och underverk?
[55]Är det inte snickarens son? Heter inte hans mor Maria och hans bröder Jakob och Josef och Simon och Judas?
[56]Och bor inte alla hans systrar här hos oss? Varifrån har han då allt detta?«
[57]Så blev han en stötesten för dem. Men Jesus sade till dem: »En profet blir ringaktad bara i sin hemstad och i sitt hem.«
[58]Och han gjorde inte många underverk där, eftersom de inte ville tro.

Matteus 14

Johannes döparens död

[1]Vid samma tid fick tetrarken Herodes höra talas om Jesus,
[2]och han sade till sina tjänare: »Det är Johannes döparen. Han har uppstått från de döda, och därför kan sådana krafter verka genom honom.«
[3]Det var så att Herodes hade låtit gripa Johannes och slå honom i bojor och sätta honom i fängelse. Anledningen var Herodias, hans bror Filippos hustru.
[4]Johannes hade nämligen sagt till honom: »Det är inte tillåtet för dig att leva ihop med henne.«
[5]Herodes ville döda honom men vågade inte för folket, som menade att Johannes var en profet.

6 Ora, tendo chegado o dia natalício de Herodes, dançou a filha de Herodias diante de todos e agradou a Herodes.
7 Pelo que prometeu, com juramento, dar-lhe o que pedisse.
8 Então, ela, instigada por sua mãe, disse: Dá-me, aqui, num prato, a cabeça de João Batista.
9 Entristeceu-se o rei, mas, por causa do juramento e dos que estavam com ele à mesa, determinou que lha dessem;
10 e deu ordens e decapitou a João no cárcere.

11 Foi trazida a cabeça num prato e dada à jovem, que a levou a sua mãe.

12 Então, vieram os seus discípulos, levaram o corpo e o sepultaram; depois, foram e o anunciaram a Jesus.

A primeira multiplicação de pães e peixes
Marcos 6.30-44; Lucas 9.10-17; João 6.1-13

13 Jesus, ouvindo isto, retirou-se dali num barco, para um lugar deserto, à parte; sabendo-o as multidões, vieram das cidades seguindo-o por terra.

14 Desembarcando, viu Jesus uma grande multidão, compadeceu-se dela e curou os seus enfermos.

15 Ao cair da tarde, vieram os discípulos a Jesus e lhe disseram: O lugar é deserto, e vai adiantada a hora; despede, pois, as multidões para que, indo pelas aldeias, comprem para si o que comer.

6Men när Herodes firade sin födelsedag dansade Herodias dotter inför sällskapet och gjorde honom så förtjust
7att han med ed lovade att ge henne vad hon än begärde.
8På uppmaning av sin mor sade hon: »Låt mig genast få Johannes döparens huvud på ett fat.«
9Kungen blev bedrövad, men för edens och gästernas skull befallde han att hon skulle få det,
10och han lät halshugga Johannes i fängelset.
11Man bar in huvudet på ett fat och gav det till flickan, och hon bar det till sin mor.
12Johannes lärjungar kom dit och hämtade hans döda kropp och begravde den. Sedan gick de och berättade för Jesus vad som hade hänt.

Mat åt fem tusen

13När Jesus hörde detta drog han sig undan och for över sjön till en öde trakt för att vara ensam. Men folket i städerna fick reda på det och följde efter honom till fots.
14När han steg i land fick han se en stor skara människor, och han fylldes av medlidande med dem och botade dem som var sjuka.

15På kvällen kom lärjungarna till honom och sade: »Trakten är öde och det har redan blivit sent. Låt folket gå härifrån, så att de kan köpa sig mat borta i byarna.«

16 Jesus, porém, lhes disse: Não precisam retirar-se; dai-lhes, vós mesmos, de comer.
17 Mas eles responderam: Não temos aqui senão cinco pães e dois peixes.
18 Então, ele disse: Trazei-mos.
19 E, tendo mandado que a multidão se assentasse sobre a relva, tomando os cinco pães e os dois peixes, erguendo os olhos ao céu, os abençoou. Depois, tendo partido os pães, deu-os aos discípulos, e estes, às multidões.
20 Todos comeram e se fartaram; e dos pedaços que sobejaram recolheram ainda doze cestos cheios.
21 E os que comeram foram cerca de cinco mil homens, além de mulheres e crianças.

Jesus anda por sobre o mar

Marcos 6.45-52; João 6.15-21

22 Logo a seguir, compeliu Jesus os discípulos a embarcar e passar adiante dele para o outro lado, enquanto ele despedia as multidões.
23 E, despedidas as multidões, subiu ao monte, a fim de orar sozinho. Em caindo a tarde, lá estava ele, só.
24 Entretanto, o barco já estava longe, a muitos estádios da terra, açoitado pelas ondas; porque o vento era contrário.
25 Na quarta vigília da noite, foi Jesus ter com eles, andando por sobre o mar.
26 E os discípulos, ao verem-no andando sobre as águas, ficaram aterrados e exclamaram: É um fantasma! E, tomados de medo, gritaram.
27 Mas Jesus imediatamente lhes disse: Tende bom ânimo! Sou eu. Não temais!

16Jesus svarade: »De behöver inte gå härifrån. Ge dem något att äta, ni själva.«
17De sade: »Här har vi inte mer än fem bröd och två fiskar.« —
18»Lämna dem till mig«, svarade han.
19Han sade åt folket att slå sig ner i gräset, och han tog de fem bröden och de två fiskarna, såg upp mot himlen och läste tackbönen. Sedan bröt han bröden och gav dem till lärjungarna, och lärjungarna gav dem till folket.
20Alla åt och blev mätta, och man samlade ihop de överblivna bitarna, tolv fulla korgar.
21De som hade ätit var omkring fem tusen män, förutom kvinnor och barn.

Jesus går på vattnet

22Sedan befallde han sina lärjungar att stiga i båten och fara i förväg till andra sidan sjön medan han skickade hem folket.
23Så snart han hade gjort det gick han upp på berget för att vara för sig själv och be. Där var han ensam när det blev kväll.
24Båten var då redan långt från land och kämpade mot vågorna, eftersom det var motvind.
25Strax före gryningen kom han till dem, gående på sjön.
26När lärjungarna fick se honom gå på sjön blev de förskräckta och trodde att det var en vålnad, och de skrek av rädsla.
27Men genast talade Jesus till dem och sade: »Lugn, det är jag. Var inte rädda.”

[28] Respondendo-lhe Pedro, disse: Se és tu, SENHOR, manda-me ir ter contigo, por sobre as águas.

[29] E ele disse: Vem! E Pedro, descendo do barco, andou por sobre as águas e foi ter com Jesus.

[30] Reparando, porém, na força do vento, teve medo; e, começando a submergir, gritou: Salva-me, SENHOR!

[31] E, prontamente, Jesus, estendendo a mão, tomou-o e lhe disse: Homem de pequena fé, por que duvidaste?

[32] Subindo ambos para o barco, cessou o vento.

[33] E os que estavam no barco o adoraram, dizendo: Verdadeiramente és Filho de Deus!

Jesus em Genesaré
Marcos 6.53-56

[34] Então, estando já no outro lado, chegaram a terra, em Genesaré.

[35] Reconhecendo-o os homens daquela terra, mandaram avisar a toda a circunvizinhança e trouxeram-lhe todos os enfermos;

[36] e lhe rogavam que ao menos pudessem tocar na orla da sua veste. E todos os que tocaram ficaram sãos.

Mateus 15

Jesus e a tradição dos anciãos. O que contamina o homem
Marcos 7.1-23

[1] Então, vieram de Jerusalém a Jesus alguns fariseus e escribas e perguntaram:

[2] Por que transgridem os teus discípulos a tradição dos anciãos? Pois não lavam as mãos, quando comem.

[28]Petrus svarade: »Herre, om det är du, så säg åt mig att komma till dig på vattnet.«

[29]Han sade: »Kom!« och Petrus steg ur båten och gick på vattnet fram till Jesus.

[30]Men när han såg hur det blåste blev han rädd. Han började sjunka och ropade: »Herre, hjälp mig!«

[31]Jesus sträckte genast ut handen och grep tag i honom. »Du trossvage«, sade han. »Varför tvivlade du?«

[32]De steg i båten, och vinden lade sig.

[33]Och de som var i båten föll ner för honom och sade: »Du måste vara Guds son.«

De sjuka i Gennesaret

[34]När de hade farit över sjön kom de till Gennesaret.

[35]Männen på platsen kände igen honom och skickade ut bud i hela trakten, och man förde till honom alla som var sjuka

[36]och bad honom att de åtminstone skulle få röra vid tofsen på hans mantel. Och alla som rörde vid den blev friska.

Matteus 15

Guds bud och människors regler

[1]Sedan kom fariseer och skriftlärda från Jerusalem fram till Jesus och sade:

[2]»Varför bryter dina lärjungar mot fädernas regler? De tvättar ju inte händerna innan de äter.«

[3] Ele, porém, lhes respondeu: Por que transgredis vós também o mandamento de Deus, por causa da vossa tradição?

[4] Porque Deus ordenou: Honra a teu pai e a tua mãe; e: Quem maldisser a seu pai ou a sua mãe seja punido de morte.

[5] Mas vós dizeis: Se alguém disser a seu pai ou a sua mãe: É oferta ao SENHOR aquilo que poderias aproveitar de mim;

[6] esse jamais honrará a seu pai ou a sua mãe. E, assim, invalidastes a palavra de Deus, por causa da vossa tradição.

[7] Hipócritas! Bem profetizou Isaías a vosso respeito, dizendo:

[8] Este povo honra-me com os lábios, mas o seu coração está longe de mim.

[9] E em vão me adoram, ensinando doutrinas que são preceitos de homens.

[10] E, tendo convocado a multidão, lhes disse: Ouvi e entendei:

[11] não é o que entra pela boca o que contamina o homem, mas o que sai da boca, isto, sim, contamina o homem.

[12] Então, aproximando-se dele os discípulos, disseram: Sabes que os fariseus, ouvindo a tua palavra, se escandalizaram?

[13] Ele, porém, respondeu: Toda planta que meu Pai celestial não plantou será arrancada.

[14] Deixai-os; são cegos, guias de cegos. Ora, se um cego guiar outro cego, cairão ambos no barranco.

[3]Han svarade: »Varför bryter ni själva mot Guds bud för era reglers skull?

[4]Gud har sagt: Visa aktning för din far och din mor och: Den som smädar sin far eller sin mor skall dö.

[5]Men ni påstår att om någon säger till sin far eller sin mor: Det som jag hade kunnat hjälpa dig med, det ger jag som tempelgåva,

[6]då behöver han inte visa aktning för sin far eller mor. Så sätter ni Guds ord ur kraft för era reglers skull.

[7]Hycklare, Jesaja profeterade rätt om er när han sade:

[8]Detta folk ärar mig med sina läppar, men deras hjärtan är långt ifrån mig.

[9]Fåfängt dyrkar de mig, ty lärorna de lär ut är människors bud.«

[10]Sedan kallade han till sig folket och sade: »Lyssna och försök att förstå.

[11]Det är inte det som kommer in i munnen som gör människan oren. Men det som går ut ur munnen, det gör människan oren.«

[12]Då gick lärjungarna fram till honom och frågade: »Vet du att fariseerna tog anstöt av vad du sade?«

[13]Han svarade: »Varje växt som inte är planterad av min himmelske fader skall ryckas upp med roten.

[14]Bry er inte om dem: de är blinda ledare för blinda. Och om en blind leder en blind faller båda i gropen.«

[15] Então, lhe disse Pedro: Explica-nos a parábola.

[16] Jesus, porém, disse: Também vós não entendeis ainda?

[17] Não compreendeis que tudo o que entra pela boca desce para o ventre e, depois, é lançado em lugar escuso?

[18] Mas o que sai da boca vem do coração, e é isso que contamina o homem.

[19] Porque do coração procedem maus desígnios, homicídios, adultérios, prostituição, furtos, falsos testemunhos, blasfêmias.

[20] São estas as coisas que contaminam o homem; mas o comer sem lavar as mãos não o contamina.

A mulher cananeia

Marcos 7.24-30

[21] Partindo Jesus dali, retirou-se para os lados de Tiro e Sidom.

[22] E eis que uma mulher cananéia, que viera daquelas regiões, clamava: SENHOR, Filho de Davi, tem compaixão de mim! Minha filha está horrivelmente endemoninhada.

[23] Ele, porém, não lhe respondeu palavra. E os seus discípulos, aproximando-se, rogaram-lhe: Despede-a, pois vem clamando atrás de nós.

[24] Mas Jesus respondeu: Não fui enviado senão às ovelhas perdidas da casa de Israel.

[25] Ela, porém, veio e o adorou, dizendo: SENHOR, socorre-me!

[15]Petrus bad honom förklara liknelsen för dem.

[16]Jesus sade: »Har inte heller ni fattat något ännu?

[17]Förstår ni inte att allt som kommer in i munnen hamnar i magen och töms ut på avträdet?

[18]Men det som går ut ur munnen kommer från hjärtat, och det gör människan oren.

[19]Ty från hjärtat kommer onda tankar, mord, äktenskapsbrott, otukt, stöld, mened, förtal.

[20]Det är detta som gör människan oren. Men att äta utan att ha tvättat händerna, det gör inte människan oren.«

En kanaaneisk kvinnas tro

[21]Därifrån drog sig Jesus undan till området kring Tyros och Sidon.

[22]En kanaaneisk kvinna från dessa trakter mötte honom och ropade: »Herre, Davids son, förbarma dig över mig! Min dotter plågas svårt av en demon.”

[23]Han gav henne inget svar. Då gick hans lärjungar fram och bad honom: »Säg åt henne att ge sig i väg, hon går ju bakom oss och ropar.«

[24]Han svarade: »Jag har inte blivit sänd till andra än de förlorade fåren av Israels folk.«

[25]Men hon kom och föll ner för honom och sade: »Herre, hjälp mig.”

[26] Então, ele, respondendo, disse: Não é bom tomar o pão dos filhos e lançá-lo aos cachorrinhos.

[27] Ela, contudo, replicou: Sim, SENHOR, porém os cachorrinhos comem das migalhas que caem da mesa dos seus donos.

[28] Então, lhe disse Jesus: Ó mulher, grande é a tua fé! Faça-se contigo como queres. E, desde aquele momento, sua filha ficou sã.

Jesus volta para o mar da Galileia e cura muitos enfermos

[29] Partindo Jesus dali, foi para junto do mar da Galiléia; e, subindo ao monte, assentou-se ali.

[30] E vieram a ele muitas multidões trazendo consigo coxos, aleijados, cegos, mudos e outros muitos e os largaram junto aos pés de Jesus; e ele os curou.

[31] De modo que o povo se maravilhou ao ver que os mudos falavam, os aleijados recobravam saúde, os coxos andavam e os cegos viam. Então, glorificavam ao Deus de Israel.

A segunda multiplicação de pães e peixes

Marcos 8.1-10

[32] E, chamando Jesus os seus discípulos, disse: Tenho compaixão desta gente, porque há três dias que permanece comigo e não tem o que comer; e não quero despedi-la em jejum, para que não desfaleça pelo caminho.

[33] Mas os discípulos lhe disseram: Onde haverá neste deserto tantos pães para fartar tão grande multidão?

[26]Han svarade: »Det är inte rätt att ta brödet från barnen och kasta det åt hundarna.« —

[27]»Nej, herre«, sade hon, »men hundarna äter ju smulorna som faller från deras herrars bord.«

[28]Då sade Jesus till henne: »Kvinna, din tro är stark, det skall bli som du vill.« Och från den stunden var hennes dotter frisk.

Jesus botar sjuka

[29]Jesus gick därifrån utmed Galileiska sjön och sedan upp på berget. Där satte han sig ner.

[30]Mycket folk kom till honom, och de hade med sig lama, blinda, lytta, stumma och många andra och lade ner dem framför honom. Han botade dem,

[31]och folket häpnade: stumma talade, lytta blev friska, lama gick och blinda såg. Och de prisade Israels Gud.

Mat åt fyra tusen

[32]Jesus kallade till sig sina lärjungar och sade: »Det gör mig ont om folket. De har nu varit hos mig i tre dagar och har ingenting att äta. Jag vill inte låta dem gå härifrån hungriga, för då orkar de kanske inte ta sig hem.”

[33]Lärjungarna svarade: »Varifrån skall vi få så mycket bröd här i ödemarken att alla dessa människor kan äta sig mätta?«

[34] Perguntou-lhes Jesus: Quantos pães tendes? Responderam: Sete e alguns peixinhos.

[35] Então, tendo mandado o povo assentar-se no chão,

[36] tomou os sete pães e os peixes, e, dando graças, partiu, e deu aos discípulos, e estes, ao povo.

[37] Todos comeram e se fartaram; e, do que sobejou, recolheram sete cestos cheios.

[38] Ora, os que comeram eram quatro mil homens, além de mulheres e crianças.

[39] E, tendo despedido as multidões, entrou Jesus no barco e foi para o território de Magadã.

Mateus 16

Os fariseus e os saduceus pedem um sinal do céu

Marcos 8.11-13

[1] Aproximando-se os fariseus e os saduceus, tentando-o, pediram-lhe que lhes mostrasse um sinal vindo do céu.

[2] Ele, porém, lhes respondeu: Chegada a tarde, dizeis: Haverá bom tempo, porque o céu está avermelhado;

[3] e, pela manhã: Hoje, haverá tempestade, porque o céu está de um vermelho sombrio. Sabeis, na verdade, discernir o aspecto do céu e não podeis discernir os sinais dos tempos?

[4] Uma geração má e adúltera pede um sinal; e nenhum sinal lhe será dado, senão o de Jonas. E, deixando-os, retirou-se.

[34]Jesus frågade: »Hur många bröd har ni?« — »Sju stycken, och så några fiskar«, svarade de.

[35]Då sade han till folket att slå sig ner på marken.

[36]Han tog de sju bröden och fiskarna, tackade Gud, bröt dem och gav dem åt lärjungarna, och lärjungarna gav dem åt folket.

[37]Alla åt och blev mätta, och man samlade ihop de överblivna bitarna, sju fulla korgar.

[38]De som hade ätit var fyra tusen män, förutom kvinnor och barn.

[39]Och efter att ha skickat hem folket steg han i båten och for till trakten av Magadan.

Matteus 16

Fariseerna begär tecken

[1]Fariseerna och saddukeerna kom fram till honom, och för att sätta honom på prov bad de att han skulle låta dem se ett tecken från himlen.

[2]Han svarade dem: »På kvällen säger ni: Det blir vackert väder, himlen är röd,

[3]och på morgonen: I dag blir det oväder, himlen är röd och dyster. Himlens utseende kan ni tyda men inte tecknen för tiderna.

[4]Detta onda och trolösa släkte begär ett tecken, men det skall inte få något annat

tecken än Jona-tecknet.« Sedan lämnade han dem och gick sin väg.

O fermento dos fariseus e dos saduceus
Marcos 8.14-21

5 Ora, tendo os discípulos passado para o outro lado, esqueceram-se de levar pão.

6 E Jesus lhes disse: Vede e acautelai-vos do fermento dos fariseus e dos saduceus.

7 Eles, porém, discorriam entre si, dizendo: É porque não trouxemos pão.

8 Percebendo-o Jesus, disse: Por que discorreis entre vós, homens de pequena fé, sobre o não terdes pão?

9 Não compreendeis ainda, nem vos lembrais dos cinco pães para cinco mil homens e de quantos cestos tomastes?

10 Nem dos sete pães para os quatro mil e de quantos cestos tomastes?

11 Como não compreendeis que não vos falei a respeito de pães? E sim: acautelai-vos do fermento dos fariseus e dos saduceus.

12 Então, entenderam que não lhes dissera que se acautelassem do fermento de pães, mas da doutrina dos fariseus e dos saduceus.

Brödet och surdegen

5När lärjungarna for över till andra sidan sjön hade de glömt att ta med sig bröd.

6Jesus sade till dem: »Akta er noga för fariseernas och saddukeernas surdeg.«

7Men de sade till varandra att de ju inte hade tagit med sig något bröd.

8Jesus märkte det och sade: »Ni trossvaga, varför säger ni till varandra att ni inte har något bröd?

9Begriper ni fortfarande ingenting? Kommer ni inte ihåg de fem bröden till de fem tusen och hur många korgar ni fick över?

10Eller de sju bröden till de fyra tusen och hur många korgar ni fick över?

11Hur kan ni tro att jag talade om bröd? Akta er för fariseernas och saddukeernas surdeg.«

12Då förstod de att det inte var för surdeg i bröd han varnade dem, utan för fariseernas och saddukeernas lära.

A confissão de Pedro
Marcos 8.27-30; Lucas 9.18-21

13 Indo Jesus para os lados de Cesaréia de Filipe, perguntou a seus discípulos: Quem diz o povo ser o Filho do Homem?

14 E eles responderam: Uns dizem: João Batista; outros: Elias; e outros: Jeremias ou algum dos profetas.

Petrus kallar Jesus för Messias

13När Jesus kom till området kring Caesarea Filippi frågade han sina lärjungar: »Vem säger människorna att Människosonen är?«

14De svarade: »Somliga säger Johannes döparen, men andra säger Elia och andra Jeremia eller någon profet.« —

[15] Mas vós, continuou ele, quem dizeis que eu sou?

[16] Respondendo Simão Pedro, disse: Tu és o Cristo, o Filho do Deus vivo.

[17] Então, Jesus lhe afirmou: Bem-aventurado és, Simão Barjonas, porque não foi carne e sangue que to revelaram, mas meu Pai, que está nos céus.

[18] Também eu te digo que tu és Pedro, e sobre esta pedra edificarei a minha igreja, e as portas do inferno não prevalecerão contra ela.

[19] Dar-te-ei as chaves do reino dos céus; o que ligares na terra terá sido ligado nos céus; e o que desligares na terra terá sido desligado nos céus.

[20] Então, advertiu os discípulos de que a ninguém dissessem ser ele o Cristo.

Jesus prediz a sua morte e ressurreição

Marcos 8.31-33; Lucas 9.22

[21] Desde esse tempo, começou Jesus Cristo a mostrar a seus discípulos que lhe era necessário seguir para Jerusalém e sofrer muitas coisas dos anciãos, dos principais sacerdotes e dos escribas, ser morto e ressuscitado no terceiro dia.

[22] E Pedro, chamando-o à parte, começou a reprová-lo, dizendo: Tem compaixão de ti, SENHOR; isso de modo algum te acontecerá.

[23] Mas Jesus, voltando-se, disse a Pedro: Arreda, Satanás! Tu és para mim pedra de tropeço, porque não cogitas das coisas de Deus, e sim das dos homens.

O discípulo de Cristo deve levar a sua cruz

Marcos 8.34—9.1; Lucas 9.23-27

[15]»Och ni«, frågade han, »vem säger ni att jag är?”

[16]Simon Petrus svarade: »Du är Messias, den levande Gudens son.«

[17]Då sade Jesus till honom: »Salig är du, Simon Barjona, ty ingen av kött och blod har uppenbarat detta för dig, utan min fader i himlen.

[18]Och jag säger dig att du är Petrus, Klippan, och på den klippan skall jag bygga min kyrka, och dödsrikets portar skall aldrig få makt över den.

[19]Jag skall ge dig nycklarna till himmelriket. Allt du binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt du löser på jorden skall vara löst i himlen.«

[20]Sedan förbjöd han lärjungarna att tala om för någon att han var Messias.

Första förutsägelsen om Människosonens lidande

[21]Från den tiden började Jesus förklara för sina lärjungar att han måste bege sig till Jerusalem och lida mycket genom de äldste och översteprästerna och de skriftlärda och bli dödad och bli uppväckt på tredje dagen.

[22]Petrus tog honom då avsides och började förebrå honom och sade: »Må Gud bevara dig, herre. Något sådant skall aldrig hända dig.«

[23]Men Jesus vände sig om och sade till Petrus: »Håll dig på din plats, Satan. Du vill få mig på fall, för dina tankar är inte Guds utan människors.«

Lärjungeskapets krav

[24] Então, disse Jesus a seus discípulos: Se alguém quer vir após mim, a si mesmo se negue, tome a sua cruz e siga-me.

[24]Sedan sade Jesus till sina lärjungar: »Om någon vill gå i mina spår måste han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig.

[25] Porquanto, quem quiser salvar a sua vida perdê-la-á; e quem perder a vida por minha causa achá-la-á.

[25]Ty den som vill rädda sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min skull, han skall finna det.

[26] Pois que aproveitará o homem se ganhar o mundo inteiro e perder a sua alma? Ou que dará o homem em troca da sua alma?

[26]Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men måste betala med sitt liv? Med vad skall hon köpa tillbaka sitt liv?

[27] Porque o Filho do Homem há de vir na glória de seu Pai, com os seus anjos, e, então, retribuirá a cada um conforme as suas obras.

[27]Människosonen skall komma i sin faders härlighet med sina änglar, och då skall han löna var och en efter hans gärningar.

[28] Em verdade vos digo que alguns há, dos que aqui se encontram, que de maneira nenhuma passarão pela morte até que vejam vir o Filho do Homem no seu reino.

[28]Sannerligen, några av dem som står här skall inte möta döden förrän de har sett Människosonen komma med sitt rike.«

Mateus 17

A transfiguração

Marcos 9.2-8; Lucas 9.28-36

[1] Seis dias depois, tomou Jesus consigo a Pedro e aos irmãos Tiago e João e os levou, em particular, a um alto monte.

[2] E foi transfigurado diante deles; o seu rosto resplandecia como o sol, e as suas vestes tornaram-se brancas como a luz.

[3] E eis que lhes apareceram Moisés e Elias, falando com ele.

[4] Então, disse Pedro a Jesus: SENHOR, bom é estarmos aqui; se queres, farei aqui três tendas; uma será tua, outra para Moisés, outra para Elias.

Matteus 17

Jesus på härlighetens berg

[1]Sex dagar senare tog Jesus med sig Petrus, Jakob och hans bror Johannes och gick med dem upp på ett högt berg, där de var ensamma.

[2]Där förvandlades han inför dem: hans ansikte lyste som solen, och hans kläder blev vita som ljuset.

[3]Och de såg Mose och Elia stå och samtala med honom.

[4]Då sade Petrus till Jesus: »Herre, det är bra att vi är med. Om du vill skall jag göra tre hyddor här, en för dig, en för Mose och en för Elia.«

[5] Falava ele ainda, quando uma nuvem luminosa os envolveu; e eis, vindo da nuvem, uma voz que dizia: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo; a ele ouvi.

[6] Ouvindo-a os discípulos, caíram de bruços, tomados de grande medo.

[7] Aproximando-se deles, tocou-lhes Jesus, dizendo: Erguei-vos e não temais!

[8] Então, eles, levantando os olhos, a ninguém viram, senão Jesus.

A vinda de Elias

Marcos 9.9-13

[9] E, descendo eles do monte, ordenou-lhes Jesus: A ninguém conteis a visão, até que o Filho do Homem ressuscite dentre os mortos.

[10] Mas os discípulos o interrogaram: Por que dizem, pois, os escribas ser necessário que Elias venha primeiro?

[11] Então, Jesus respondeu: De fato, Elias virá e restaurará todas as coisas.

[12] Eu, porém, vos declaro que Elias já veio, e não o reconheceram; antes, fizeram com ele tudo quanto quiseram. Assim também o Filho do Homem há de padecer nas mãos deles.

[13] Então, os discípulos entenderam que lhes falara a respeito de João Batista.

A cura de um jovem possesso

Marcos 9.14-29; Lucas 9.37-42

[14] E, quando chegaram para junto da multidão, aproximou-se dele um homem, que se ajoelhou e disse:

[15] SENHOR, compadece-te de meu filho, porque é lunático e sofre muito; pois

[5]Medan han ännu talade sänkte sig ett lysande moln över dem, och ur molnet kom en röst som sade: »Detta är min älskade son, han är min utvalde. Lyssna till honom.«

[6]När lärjungarna hörde detta kastade de sig ner med ansiktet mot marken och greps av stor skräck.

[7]Jesus gick fram och rörde vid dem och sade: »Stig upp och var inte rädda.«

[8]De lyfte blicken, och då såg de ingen utom Jesus.

[9]När de gick ner från berget sade Jesus åt dem: »Berätta inte för någon om det ni har sett förrän Människosonen har uppstått från de döda.”

[10]Lärjungarna frågade honom: »Vad menar då de skriftlärda med att Elia först måste komma?«

[11]Han svarade: »Visst skall Elia komma och återställa allt.

[12]Men jag säger er att Elia redan har kommit, och de kände inte igen honom utan gjorde med honom som de ville. Så skall de också låta Människosonen lida.«

[13]Då förstod lärjungarna att han talade om Johannes döparen.

En pojke med fallandesjuka botas

[14]När de var tillbaka bland folket kom en man fram och föll på knä för honom

[15]och sade: »Herre, förbarma dig över min son. Han är fallandesjuk och plågas

muitas vezes cai no fogo e outras muitas, na água.

[16] Apresentei-o a teus discípulos, mas eles não puderam curá-lo.

[17] Jesus exclamou: Ó geração incrédula e perversa! Até quando estarei convosco? Até quando vos sofrerei? Trazei-me aqui o menino.

[18] E Jesus repreendeu o demônio, e este saiu do menino; e, desde aquela hora, ficou o menino curado.

[19] Então, os discípulos, aproximando-se de Jesus, perguntaram em particular: Por que motivo não pudemos nós expulsá-lo?

[20] E ele lhes respondeu: Por causa da pequenez da vossa fé. Pois em verdade vos digo que, se tiverdes fé como um grão de mostarda, direis a este monte: Passa daqui para acolá, e ele passará. Nada vos será impossível.

[21] [Mas esta casta não se expele senão por meio de oração e jejum.]

De novo Jesus prediz a sua morte e ressurreição

Marcos 9.30-32; Lucas 9.43b-45

[22] Reunidos eles na Galiléia, disse-lhes Jesus: O Filho do Homem está para ser entregue nas mãos dos homens;

[23] e estes o matarão; mas, ao terceiro dia, ressuscitará. Então, os discípulos se entristeceram grandemente.

Jesus paga imposto

[24] Tendo eles chegado a Cafarnaum, dirigiram-se a Pedro os que cobravam o imposto das duas dracmas e perguntaram: Não paga o vosso Mestre as duas dracmas?

svårt. Ibland ramlar han i elden och ibland i vattnet.

[16]Jag tog honom till dina lärjungar, och de kunde inte bota honom.«

[17]Jesus svarade: »Detta fördärvade släkte som inte vill tro! Hur länge måste jag vara kvar hos er? Hur länge måste jag stå ut med er? För hit honom till mig.«

[18]Jesus talade strängt till pojken, och demonen for ut ur honom, och från den stunden var han botad.

[19]När de var ensamma kom lärjungarna fram till Jesus och frågade: »Varför kunde inte vi driva ut demonen?«

[20]Han svarade: »Därför att er tro var svag. Sannerligen, om ni har tro så stor som ett senapskorn kan ni säga till det här berget: Flytta dig dit bort, och det kommer att flytta sig. Ingenting blir omöjligt för er.«

Andra förutsägelsen om Människosonens lidande

[22]När de samlades igen i Galileen sade Jesus till dem: »Människosonen skall överlämnas i människors händer,

[23]och de kommer att döda honom, och på tredje dagen skall han uppstå.« Då blev de mycket bedrövade.

Om tempelskatten

[24]När de hade återvänt till Kafarnaum kom de som tog upp tempelskatten fram till Petrus och frågade: »Betalar inte er mästare någon tempelskatt?« —

[25] Sim, respondeu ele. Ao entrar Pedro em casa, Jesus se lhe antecipou, dizendo: Simão, que te parece? De quem cobram os reis da terra impostos ou tributo: dos seus filhos ou dos estranhos?

[26] Respondendo Pedro: Dos estranhos, Jesus lhe disse: Logo, estão isentos os filhos.

[27] Mas, para que não os escandalizemos, vai ao mar, lança o anzol, e o primeiro peixe que fisgar, tira-o; e, abrindo-lhe a boca, acharás um estáter. Toma-o e entrega-lhes por mim e por ti.

Mateus 18

O maior no reino dos céus

Marcos 9.33-37; Lucas 9.46-48

[1] Naquela hora, aproximaram-se de Jesus os discípulos, perguntando: Quem é, porventura, o maior no reino dos céus?

[2] E Jesus, chamando uma criança, colocou-a no meio deles.

[3] E disse: Em verdade vos digo que, se não vos converterdes e não vos tornardes como crianças, de modo algum entrareis no reino dos céus.

[4] Portanto, aquele que se humilhar como esta criança, esse é o maior no reino dos céus.

[5] E quem receber uma criança, tal como esta, em meu nome, a mim me recebe.

Os tropeços

Marcos 9.42-48; Lucas 17.1-2

[6] Qualquer, porém, que fizer tropeçar a um destes pequeninos que crêem em mim, melhor lhe fora que se lhe pendurasse ao

[25]»Jo«, svarade han. När Petrus var hemma igen frågade Jesus innan han hunnit säga något: »Vad tror du, Simon, av vilka kräver de jordiska kungarna tull och skatt, av sina söner eller av andra?«

[26]Då Petrus svarade: »Av andra«, sade Jesus: »Sönerna går alltså fria.

[27]Men för att ingen skall stöta sig på oss, så gå ner till sjön och kasta ut en krok och dra upp första fisk som nappar. Öppna gapet på den, så hittar du ett silvermynt. Ta det och lämna det för dig och mig.«

Matteus 18

Vem är störst i himmelriket?

[1]Vid samma tillfälle kom lärjungarna fram till Jesus och frågade: »Vem är störst i himmelriket?«

[2]Han kallade till sig ett barn och ställde det framför dem

[3]och sade: »Sannerligen, om ni inte omvänder er och blir som barnen kommer ni aldrig in i himmelriket.

[4]De som gör sig själva små som det här barnet är störst i himmelriket.

[5]Och den som i mitt namn tar emot ett sådant barn tar emot mig.

Förförelser

[6]Men den som förleder en av dessa små som tror på mig, för honom vore det bäst om han fick en kvarnsten hängd om halsen och sänktes i havets djup.

pescoço uma grande pedra de moinho, e fosse afogado na profundeza do mar.

[7] Ai do mundo, por causa dos escândalos; porque é inevitável que venham escândalos, mas ai do homem pelo qual vem o escândalo!

[7]Ve dig, värld, med dina förförelser. Förförelserna måste ju komma, men ve den människa genom vilken de kommer.

[8] Portanto, se a tua mão ou o teu pé te faz tropeçar, corta-o e lança-o fora de ti; melhor é entrares na vida manco ou aleijado do que, tendo duas mãos ou dois pés, seres lançado no fogo eterno.

[8]Om din hand eller din fot förleder dig, så hugg av den och kasta den ifrån dig. Det är bättre för dig att gå in i livet stympad eller ofärdig än att kastas i den eviga elden med händer och fötter i behåll.

[9] Se um dos teus olhos te faz tropeçar, arranca-o e lança-o fora de ti; melhor é entrares na vida com um só dos teus olhos do que, tendo dois, seres lançado no inferno de fogo.

[9]Om ditt öga förleder dig, så riv ut det och kasta det ifrån dig. Det är bättre för dig att gå in i livet enögd än att kastas i helvetets eld med båda ögonen i behåll.

A parábola da ovelha perdida

Lucas 15.3-7

[10] Vede, não desprezeis a qualquer destes pequeninos; porque eu vos afirmo que os seus anjos nos céus vêem incessantemente a face de meu Pai celeste.

[10]Se till att ni inte föraktar någon enda av dessa små. Jag säger er att deras änglar i himlen alltid ser min himmelske faders ansikte.

[11] [Porque o Filho do Homem veio salvar o que estava perdido.]

Liknelsen om det förlorade fåret

[12] Que vos parece? Se um homem tiver cem ovelhas, e uma delas se extraviar, não deixará ele nos montes as noventa e nove, indo procurar a que se extraviou?

[12]Vad tror ni: om en man har hundra får och ett av dem kommer bort, lämnar han då inte de nittionio kvar i bergen och ger sig ut och letar efter det som är borta?

[13] E, se porventura a encontra, em verdade vos digo que maior prazer sentirá por causa desta do que pelas noventa e nove que não se extraviaram.

[13]Och om han lyckas hitta det, sannerligen, då gläder han sig mer över det än över de nittionio som inte har kommit bort.

[14] Assim, pois, não é da vontade de vosso Pai celeste que pereça um só destes pequeninos.

[14]Så är det också er himmelske faders vilja att ingen av dessa små skall gå förlorad.

Como se deve tratar a um irmão culpado

En broder som gör orätt

[15] Se teu irmão pecar [contra ti], vai argüi-lo entre ti e ele só. Se ele te ouvir, ganhaste a teu irmão.

[16] Se, porém, não te ouvir, toma ainda contigo uma ou duas pessoas, para que, pelo depoimento de duas ou três testemunhas, toda palavra se estabeleça.

[17] E, se ele não os atender, dize-o à igreja; e, se recusar ouvir também a igreja, considera-o como gentio e publicano.

[18] Em verdade vos digo que tudo o que ligardes na terra terá sido ligado nos céus, e tudo o que desligardes na terra terá sido desligado nos céus.

[19] Em verdade também vos digo que, se dois dentre vós, sobre a terra, concordarem a respeito de qualquer coisa que, porventura, pedirem, ser-lhes-á concedida por meu Pai, que está nos céus.

[20] Porque, onde estiverem dois ou três reunidos em meu nome, ali estou no meio deles.

Quantas vezes se deve perdoar a um irmão
Lucas 17.3-4

[21] Então, Pedro, aproximando-se, lhe perguntou: SENHOR, até quantas vezes meu irmão pecará contra mim, que eu lhe perdoe? Até sete vezes?

[22] Respondeu-lhe Jesus: Não te digo que até sete vezes, mas até setenta vezes sete.

A parábola do credor incompassivo

[15]Om din broder har gjort dig någon orätt, så gå och ställ honom till svars i enrum. Lyssnar han på dig har du vunnit tillbaka din broder.

[16]Men om han inte vill lyssna, ta då med dig en eller två till, för på två eller tre vittnesmål skall varje sak avgöras.

[17]Om han vägrar lyssna på dem, så tala om det för församlingen. Vill han inte lyssna på församlingen heller, betrakta honom då som en hedning eller en tullindrivare.

[18]Sannerligen, allt ni binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt ni löser på jorden skall vara löst i himlen.

[19]Vidare säger jag er: allt vad två av er kommer överens om att be om här på jorden, det skall de få av min himmelske fader.

[20]Ty där två eller tre är samlade i mitt namn är jag mitt ibland dem.«

Om förlåtelse. Den obarmhärtige medtjänaren

[21]Då kom Petrus fram till honom och sade: »Herre, hur många gånger skall min broder kunna göra orätt mot mig och ändå få förlåtelse av mig? Så mycket som sju gånger?«

[22]Jesus svarade: »Jag säger dig: inte sju gånger utan sjuttiosju gånger.

[23] Por isso, o reino dos céus é semelhante a um rei que resolveu ajustar contas com os seus servos.

[24] E, passando a fazê-lo, trouxeram-lhe um que lhe devia dez mil talentos.

[25] Não tendo ele, porém, com que pagar, ordenou o senhor que fosse vendido ele, a mulher, os filhos e tudo quanto possuía e que a dívida fosse paga.

[26] Então, o servo, prostrando-se reverente, rogou: Sê paciente comigo, e tudo te pagarei.

[27] E o senhor daquele servo, compadecendo-se, mandou-o embora e perdoou-lhe a dívida.

[28] Saindo, porém, aquele servo, encontrou um dos seus conservos que lhe devia cem denários; e, agarrando-o, o sufocava, dizendo: Paga-me o que me deves.

[29] Então, o seu conservo, caindo-lhe aos pés, lhe implorava: Sê paciente comigo, e te pagarei.

[30] Ele, entretanto, não quis; antes, indo-se, o lançou na prisão, até que saldasse a dívida.

[31] Vendo os seus companheiros o que se havia passado, entristeceram-se muito e foram relatar ao seu senhor tudo que acontecera.

[32] Então, o seu senhor, chamando-o, lhe disse: Servo malvado, perdoei-te aquela dívida toda porque me suplicaste;

[23]Därför är det med himmelriket som när en kung ville ha redovisning av sina tjänare.

[24]När han började granskningen förde man in en som var skyldig honom tio tusen talenter.

[25]Eftersom han inte kunde betala befallde hans herre att han skulle säljas tillsammans med sin hustru och sina barn och allt han ägde, så att skulden kunde betalas.

[26]Tjänaren kastade sig ner och bönföll honom: ’Ge mig tid, så skall jag betala alltsammans.’

[27]Då kände hans herre medlidande med honom och lät honom gå och efterskänkte hans skuld.

[28]Men när tjänaren gick därifrån mötte han en annan tjänare, som var skyldig honom hundra denarer. Han grep honom om strupen och sade: ’Betala tillbaka vad du är skyldig!’

[29]Den andre kastade sig ner och bad honom: ’Ge mig tid, så skall jag betala.’

[30]Men han ville inte utan gick därifrån och lät sätta honom i fängelse tills skulden var betald.

[31]När de andra tjänarna såg vad som hände tog de mycket illa vid sig och talade om alltsammans för sin herre.

[32]Då kallade denne till sig tjänaren och sade: ’Din usling, jag efterskänkte hela din skuld när du bad mig om det.

[33] não devias tu, igualmente, compadecer-te do teu conservo, como também eu me compadeci de ti?

[34] E, indignando-se, o seu senhor o entregou aos verdugos, até que lhe pagasse toda a dívida.

[35] Assim também meu Pai celeste vos fará, se do íntimo não perdoardes cada um a seu irmão.

Mateus 19

Jesus atravessa o Jordão
Marcos 10.1

[1] E aconteceu que, concluindo Jesus estas palavras, deixou a Galiléia e foi para o território da Judéia, além do Jordão.

[2] Seguiram-no muitas multidões, e curou-as ali.

A questão do divórcio
Marcos 10.2-12; Lucas 16.18

[3] Vieram a ele alguns fariseus e o experimentavam, perguntando: É lícito ao marido repudiar a sua mulher por qualquer motivo?

[4] Então, respondeu ele: Não tendes lido que o Criador, desde o princípio, os fez homem e mulher

[5] e que disse: Por esta causa deixará o homem pai e mãe e se unirá a sua mulher, tornando-se os dois uma só carne?

[6] De modo que já não são mais dois, porém uma só carne. Portanto, o que Deus ajuntou não o separe o homem.

[33]Borde du inte ha varit lika barmhärtig mot din kamrat som jag mot dig?’

[34]Och i sin vrede lät hans herre bödelsdrängarna ta hand om honom tills hela skulden var betald.

[35]Så skall min himmelske fader göra med var och en av er som inte av uppriktigt hjärta förlåter sin broder.«

Matteus 19

Äktenskap och skilsmässa

[1]När Jesus hade avslutat detta tal bröt han upp från Galileen och kom in i Judeen på andra sidan Jordan.

[2]Stora folkskaror följde honom dit, och där botade han dem.

[3]Några fariseer kom fram till honom för att sätta honom på prov och frågade: »Är det tillåtet för en man att skilja sig från sin hustru av vilken anledning som helst?«

[4]Han svarade: »Har ni inte läst att Skaparen från början gjorde dem till man och kvinna?«

[5]Och han fortsatte: »Därför skall en man lämna sin far och sin mor för att leva med sin hustru, och de två skall bli ett. De är inte längre två utan ett.

[6]Vad Gud har fogat samman får människan alltså inte skilja åt.«

[7] Replicaram-lhe: Por que mandou, então, Moisés dar carta de divórcio e repudiar?

[8] Respondeu-lhes Jesus: Por causa da dureza do vosso coração é que Moisés vos permitiu repudiar vossa mulher; entretanto, não foi assim desde o princípio.
[9] Eu, porém, vos digo: quem repudiar sua mulher, não sendo por causa de relações sexuais ilícitas, e casar com outra comete adultério [e o que casar com a repudiada comete adultério].
[10] Disseram-lhe os discípulos: Se essa é a condição do homem relativamente à sua mulher, não convém casar.
[11] Jesus, porém, lhes respondeu: Nem todos são aptos para receber este conceito, mas apenas aqueles a quem é dado.
[12] Porque há eunucos de nascença; há outros a quem os homens fizeram tais; e há outros que a si mesmos se fizeram eunucos, por causa do reino dos céus. Quem é apto para o admitir admita.

Jesus abençoa as crianças

Marcos 10.13-16; Lucas 18.15-17

[13] Trouxeram-lhe, então, algumas crianças, para que lhes impusesse as mãos e orasse; mas os discípulos os repreendiam.
[14] Jesus, porém, disse: Deixai os pequeninos, não os embaraceis de vir a mim, porque dos tais é o reino dos céus.
[15] E, tendo-lhes imposto as mãos, retirou-se dali.

O jovem rico

Marcos 10.17-22; Lucas 18.18-23

[7]De frågade: »Varför har i så fall Mose bestämt att mannen skall skriva ett skilsmässobrev för att skilja sig?«
[8]Han svarade: »Därför att ni är så förstockade tillät Mose er att skiljas från era hustrur, men från början var det inte så.

[9]Jag säger er att den som skiljer sig från sin hustru av annat skäl än otukt och gifter om sig, han är en äktenskapsbrytare.«
[10]Lärjungarna sade: »Om mannens ställning till hustrun är sådan är det bäst att inte gifta sig.«
[11]Han svarade: »Alla kan inte tillägna sig detta, utan bara de som har fått den gåvan.
[12]Det finns sådana som är utan kön från födseln och sådana som av människor har berövats sitt kön och sådana som själva har gjort sig könlösa för himmelrikets skull. Den som kan må tillägna sig detta.«

Jesus och barnen

[13]Sedan kom man till honom med barn, för att han skulle lägga händerna på dem och be. Lärjungarna visade bort dem,
[14]men Jesus sade: »Låt barnen vara, och hindra dem inte från att komma hit till mig! Himmelriket tillhör sådana som de.«
[15]Och han lade händerna på dem och gick sedan därifrån.

En ung man som ägde mycket

16 E eis que alguém, aproximando-se, lhe perguntou: Mestre, que farei eu de bom, para alcançar a vida eterna?

16Då kom en man fram till honom och frågade: »Mästare, vad skall jag göra för gott för att få evigt liv?«

17 Respondeu-lhe Jesus: Por que me perguntas acerca do que é bom? Bom só existe um. Se queres, porém, entrar na vida, guarda os mandamentos.

17Jesus sade: »Varför frågar du mig om vad som är gott? Det finns bara en som är god. Men vill du gå in i livet, så håll budorden.« —

18 E ele lhe perguntou: Quais? Respondeu Jesus: Não matarás, não adulterarás, não furtarás, não dirás falso testemunho;

18»Vilka?« frågade han, och Jesus svarade: »Dessa: Du skall inte dräpa, Du skall inte begå äktenskapsbrott, Du skall inte stjäla, Du skall inte vittna falskt,

19 honra a teu pai e a tua mãe e amarás o teu próximo como a ti mesmo.

19Visa aktning för din far och din mor och Du skall älska din nästa som dig själv.«

20 Replicou-lhe o jovem: Tudo isso tenho observado; que me falta ainda?

20Då sade den unge mannen: »Allt detta har jag hållit. Vad är det som fattas?«

21 Disse-lhe Jesus: Se queres ser perfeito, vai, vende os teus bens, dá aos pobres e terás um tesouro no céu; depois, vem e segue-me.

21Jesus svarade: »Om du vill bli fullkomlig, så gå och sälj allt du har och ge åt de fattiga; då får du en skatt i himlen. Kom sedan och följ mig.«

22 Tendo, porém, o jovem ouvido esta palavra, retirou-se triste, por ser dono de muitas propriedades.

22När ynglingen hörde svaret gick han sin väg bedrövad, för han ägde mycket.

O perigo das riquezas

Marcos 10.23-31; Lucas 18.24-30

23 Então, disse Jesus a seus discípulos: Em verdade vos digo que um rico dificilmente entrará no reino dos céus.

23Men Jesus sade till sina lärjungar: »Sannerligen, det är svårt för en rik att komma in i himmelriket.

24 E ainda vos digo que é mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.

24Ja, jag säger er: det är lättare för en kamel att komma igenom ett nålsöga än för en rik att komma in i Guds rike.”

25 Ouvindo isto, os discípulos ficaram grandemente maravilhados e disseram: Sendo assim, quem pode ser salvo?

25När lärjungarna hörde det blev de bestörta och sade: »Vem kan då bli räddad?«

[26] Jesus, fitando neles o olhar, disse-lhes: Isto é impossível aos homens, mas para Deus tudo é possível.

[27] Então, lhe falou Pedro: Eis que nós tudo deixamos e te seguimos; que será, pois, de nós?

[28] Jesus lhes respondeu: Em verdade vos digo que vós, os que me seguistes, quando, na regeneração, o Filho do Homem se assentar no trono da sua glória, também vos assentareis em doze tronos para julgar as doze tribos de Israel.

[29] E todo aquele que tiver deixado casas, ou irmãos, ou irmãs, ou pai, ou mãe [ou mulher], ou filhos, ou campos, por causa do meu nome, receberá muitas vezes mais e herdará a vida eterna.

[30] Porém muitos primeiros serão últimos; e os últimos, primeiros.

Mateus 20

A parábola dos trabalhadores na vinha

[1] Porque o reino dos céus é semelhante a um dono de casa que saiu de madrugada para assalariar trabalhadores para a sua vinha.

[2] E, tendo ajustado com os trabalhadores a um denário por dia, mandou-os para a vinha.

[3] Saindo pela terceira hora, viu, na praça, outros que estavam desocupados

[4] e disse-lhes: Ide vós também para a vinha, e vos darei o que for justo. Eles foram.

[26]Jesus såg på dem och sade: »För människor är det omöjligt, men för Gud är allting möjligt.«

[27]Då sade Petrus: »Vi har ju lämnat allt och följt dig. Hur blir det då för oss?«

[28]Jesus svarade: »Sannerligen, vid världens återfödelse, när Människosonen sätter sig på härlighetens tron, skall också ni som har följt mig sitta på tolv troner och döma Israels tolv stammar.

[29]Var och en som för mitt namns skull har lämnat hus eller bröder eller systrar eller far eller mor eller barn eller åkrar skall få hundrafalt igen och ärva evigt liv.

[30]Många som är sist skall bli först, och många som är först skall bli sist.

Matteus 20

Vingårdsarbetarnas lön

[1]Med himmelriket är det som när en jordägare vid dagens början gick ut för att leja arbetare till sin vingård.

[2]Han kom överens med dem om en dagspenning på en denar och sände i väg dem till vingården.

[3]Vid tredje timmen gick han ut igen och fick se några andra stå sysslolösa på torget.

[4]Till dem sade han: ’Gå bort till vingården, ni också. Jag skall ge er skäligt betalt.’

[5] Tendo saído outra vez, perto da hora sexta e da nona, procedeu da mesma forma,

[6] e, saindo por volta da hora undécima, encontrou outros que estavam desocupados e perguntou-lhes: Por que estivestes aqui desocupados o dia todo?

[7] Responderam-lhe: Porque ninguém nos contratou. Então, lhes disse ele: Ide também vós para a vinha.

[8] Ao cair da tarde, disse o senhor da vinha ao seu administrador: Chama os trabalhadores e paga-lhes o salário, começando pelos últimos, indo até aos primeiros.

[9] Vindo os da hora undécima, recebeu cada um deles um denário.

[10] Ao chegarem os primeiros, pensaram que receberiam mais; porém também estes receberam um denário cada um.

[11] Mas, tendo-o recebido, murmuravam contra o dono da casa,

[12] dizendo: Estes últimos trabalharam apenas uma hora; contudo, os igualaste a nós, que suportamos a fadiga e o calor do dia.

[13] Mas o proprietário, respondendo, disse a um deles: Amigo, não te faço injustiça; não combinaste comigo um denário?

[14] Toma o que é teu e vai-te; pois quero dar a este último tanto quanto a ti.

[15] Porventura, não me é lícito fazer o que quero do que é meu? Ou são maus os teus olhos porque eu sou bom?

[5]Och de gav sig dit. Sedan gick han ut vid sjätte timmen och vid nionde och gjorde likadant.

[6]Vid elfte timmen gick han ut igen, och när han såg några andra stå där sade han: 'Varför står ni här hela dagen utan att arbeta?'

[7]De svarade: 'Därför att ingen har lejt oss.' Då sade han: 'Gå bort till vingården, ni också.'

[8]På kvällen sade vingårdens ägare till förmannen: 'Kalla samman arbetarna och ge dem deras lön. Börja med dem som kom sist och sluta med de första.'

[9]De som hade lejts vid elfte timmen kom fram och fick en denar var.

[10]När sedan de första steg fram trodde de att de skulle få mer, men fick var sin denar de också.

[11-12]Då protesterade de och sade till ägaren: 'De där som kom sist har bara hållit på en timme, och du jämställer dem med oss som har slitit hela dagen i solhettan.'

[13]Då sade han till en av dem: 'Min vän, jag är inte orättvis mot dig. Vi kom ju överens om en denar,

[14]ta nu vad du skall ha, och gå. Men jag vill ge den siste lika mycket som du fick.

[15]Har jag inte rätt att göra som jag vill med det som är mitt? Eller ser du med onda ögon på att jag är god?'

[16] Assim, os últimos serão primeiros, e os primeiros serão últimos [porque muitos são chamados, mas poucos escolhidos].

[16]Så skall de sista bli först och de första sist.«

Jesus ainda outra vez prediz sua morte e ressurreição

Marcos 10.32-34; Lucas 18.31-33

Tredje förutsägelsen om Människosonens lidande

[17] Estando Jesus para subir a Jerusalém, chamou à parte os doze e, em caminho, lhes disse:

[17]Under vandringen upp mot Jerusalem samlade Jesus de tolv lärjungarna omkring sig och sade till dem på vägen:

[18] Eis que subimos para Jerusalém, e o Filho do Homem será entregue aos principais sacerdotes e aos escribas. Eles o condenarão à morte.

[18]»Vi går nu upp till Jerusalem. Människosonen skall utlämnas åt översteprästerna och de skriftlärda, och de skall döma honom till döden

[19] E o entregarão aos gentios para ser escarnecido, açoitado e crucificado; mas, ao terceiro dia, ressurgirá.

[19]och utlämna honom åt hedningarna för att han skall hånas och pryglas och bli korsfäst, och på den tredje dagen skall han uppstå.«

O pedido da mãe de Tiago e João

Marcos 10.35-45

Lärjungarna som ville ha hedersplatsen

[20] Então, se chegou a ele a mulher de Zebedeu, com seus filhos, e, adorando-o, pediu-lhe um favor.

[20]Sedan kom Sebedaios-sönernas mor fram till honom tillsammans med sina söner och föll på knä för att be honom om något.

[21] Perguntou-lhe ele: Que queres? Ela respondeu: Manda que, no teu reino, estes meus dois filhos se assentem, um à tua direita, e o outro à tua esquerda.

[21]Han frågade vad hon ville, och hon sade: »Lova mig att mina båda söner får sitta bredvid dig i ditt rike, den ene till höger och den andre till vänster.«

[22] Mas Jesus respondeu: Não sabeis o que pedis. Podeis vós beber o cálice que eu estou para beber? Responderam-lhe: Podemos.

[22]Jesus svarade: »Ni vet inte vad ni ber om. Kan ni dricka den bägare som jag skall dricka?« De svarade: »Ja, det kan vi.«

[23] Então, lhes disse: Bebereis o meu cálice; mas o assentar-se à minha direita e à minha esquerda não me compete concedê-lo; é, porém, para aqueles a quem está preparado por meu Pai.

[23]Då sade han: »Min bägare skall ni få dricka, men platserna till höger och till vänster om mig kan jag bara ge dem som har bestämts därtill av min fader.«

[24] Ora, ouvindo isto os dez, indignaram-se contra os dois irmãos.

[25] Então, Jesus, chamando-os, disse: Sabeis que os governadores dos povos os dominam e que os maiorais exercem autoridade sobre eles.

[26] Não é assim entre vós; pelo contrário, quem quiser tornar-se grande entre vós, será esse o que vos sirva;

[27] e quem quiser ser o primeiro entre vós será vosso servo;

[28] tal como o Filho do Homem, que não veio para ser servido, mas para servir e dar a sua vida em resgate por muitos.

A cura de dois cegos de Jericó

Marcos 10.46-52; Lucas 18.35-43

[29] Saindo eles de Jericó, uma grande multidão o acompanhava.

[30] E eis que dois cegos, assentados à beira do caminho, tendo ouvido que Jesus passava, clamaram: SENHOR, Filho de Davi, tem compaixão de nós!

[31] Mas a multidão os repreendia para que se calassem; eles, porém, gritavam cada vez mais: SENHOR, Filho de Davi, tem misericórdia de nós!

[32] Então, parando Jesus, chamou-os e perguntou: Que quereis que eu vos faça?

[33] Responderam: SENHOR, que se nos abram os olhos.

[34] Condoído, Jesus tocou-lhes os olhos, e imediatamente recuperaram a vista e o foram seguindo.

Mateus 21

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém

[24]När de andra tio hörde detta blev de förargade på de båda bröderna.

[25]Men Jesus kallade till sig dem och sade: »Ni vet att härskarna är herrar över sina folk och att furstarna har makten över folken.

[26]Men så är det inte hos er. Den som vill vara stor bland er skall vara de andras tjänare,

[27]och den som vill vara den förste bland er skall vara de andras slav.

[28]Inte heller Människosonen har kommit för att bli tjänad, utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många.«

Två blinda utanför Jeriko botas

[29]När de lämnade Jeriko följde mycket folk med honom.

[30]Där satt två blinda vid vägkanten, och när de fick höra att Jesus gick förbi ropade de: »Herre, Davids son, förbarma dig över oss!«

[31]Folket sade åt dem att hålla tyst, men de ropade ännu högre: »Herre, Davids son, förbarma dig över oss!”

[32]Jesus stannade och kallade till sig dem och frågade: »Vad vill ni att jag skall göra för er?«

[33]De svarade: »Herre, gör så att våra ögon öppnas.”

[34]Jesus fylldes av medlidande med dem och rörde vid deras ögon. Genast kunde de se, och de följde honom.

Matteus 21

Intåget i Jerusalem

Marcos 11.1-11; Lucas 19.28-40; João 12.12-15

[1] Quando se aproximaram de Jerusalém e chegaram a Betfagé, ao monte das Oliveiras, enviou Jesus dois discípulos, dizendo-lhes:

[1]När de närmade sig Jerusalem och kom till Betfage vid Olivberget skickade Jesus i väg två lärjungar

[2] Ide à aldeia que aí está diante de vós e logo achareis presa uma jumenta e, com ela, um jumentinho. Desprendei-a e trazei-mos.

[2]och sade till dem: »Gå bort till byn där framme, så hittar ni genast ett åsnesto som står bundet med ett föl bredvid sig. Ta dem och led hit dem.

[3] E, se alguém vos disser alguma coisa, respondei-lhe que o SENHOR precisa deles. E logo os enviará.

[3]Om någon säger något skall ni svara: Herren behöver dem, men han skall strax skicka tillbaka dem.«

[4] Ora, isto aconteceu para se cumprir o que foi dito por intermédio do profeta:

[4]Detta hände för att det som sagts genom profeten skulle uppfyllas:

[5] Dizei à filha de Sião: Eis aí te vem o teu Rei, humilde, montado em jumento, num jumentinho, cria de animal de carga.

[5]Säg till dotter Sion: Se, din konung kommer till dig, ödmjuk och ridande på en åsna och på ett föl, ett lastdjurs föl.

[6] Indo os discípulos e tendo feito como Jesus lhes ordenara,

[6]Lärjungarna gick bort och gjorde så som Jesus hade sagt åt dem.

[7] trouxeram a jumenta e o jumentinho. Então, puseram em cima deles as suas vestes, e sobre elas Jesus montou.

[7]De hämtade åsnan och fölet och lade sina mantlar på dem, och han satt upp.

[8] E a maior parte da multidão estendeu as suas vestes pelo caminho, e outros cortavam ramos de árvores, espalhando-os pela estrada.

[8]Många i folkmassan bredde ut sina mantlar på vägen, andra skar kvistar från träden och strödde dem på vägen.

[9] E as multidões, tanto as que o precediam como as que o seguiam, clamavam: Hosana ao Filho de Davi! Bendito o que vem em nome do SENHOR! Hosana nas maiores alturas!

[9]Och folket, både de som gick före och de som följde efter, ropade: »Hosianna Davids son! Välsignad är han som kommer i Herrens namn. Hosianna i höjden!«

[10] E, entrando ele em Jerusalém, toda a cidade se alvoroçou, e perguntavam: Quem é este?

[10]När han drog in i Jerusalem blev det stor uppståndelse i hela staden, och man frågade: »Vem är han?«

[11] E as multidões clamavam: Este é o profeta Jesus, de Nazaré da Galiléia!

[11]Och folket svarade: »Det är profeten Jesus från Nasaret i Galileen.«

A purificação do templo
Marcos 11.15-17; Lucas 19.45-46

[12] Tendo Jesus entrado no templo, expulsou todos os que ali vendiam e compravam; também derribou as mesas dos cambistas e as cadeiras dos que vendiam pombas.

[13] E disse-lhes: Está escrito: A minha casa será chamada casa de oração; vós, porém, a transformais em covil de salteadores.

Jesus efetua curas no templo

[14] Vieram a ele, no templo, cegos e coxos, e ele os curou.

[15] Mas, vendo os principais sacerdotes e os escribas as maravilhas que Jesus fazia e os meninos clamando: Hosana ao Filho de Davi!, indignaram-se e perguntaram-lhe:

[16] Ouves o que estes estão dizendo? Respondeu-lhes Jesus: Sim; nunca lestes: Da boca de pequeninos e crianças de peito tiraste perfeito louvor?

[17] E, deixando-os, saiu da cidade para Betânia, onde pernoitou.

A figueira sem fruto
Marcos 11.12-14,20-24

[18] Cedo de manhã, ao voltar para a cidade, teve fome;

[19] e, vendo uma figueira à beira do caminho, aproximou-se dela; e, não tendo achado senão folhas, disse-lhe: Nunca mais nasça fruto de ti! E a figueira secou imediatamente.

[20] Vendo isto os discípulos, admiraram-se e exclamaram: Como secou depressa a figueira!

Templet rensas

[12]Jesus gick till templet och drev ut alla som sålde och köpte där. Han välte omkull borden för dem som växlade pengar och stolarna för dem som sålde duvor,

[13]och han sade till dem: »Det står skrivet: Mitt hus skall kallas ett bönens hus. Men ni gör det till ett rövarnäste.«

[14]Blinda och lytta kom fram till honom i templet, och han botade dem.

[15]När översteprästerna och de skriftlärda såg allt det märkliga han gjorde och hörde hur barnen ropade i templet: »Hosianna Davids son«, blev de förargade

[16]och sade till honom: »Hör du vad de säger?« Jesus svarade: »Ja, har ni aldrig läst orden: Barns och spädbarns rop har du gjort till en lovsång åt dig?«

[17]Sedan lämnade han dem och gick ut ur staden till Betania och stannade där över natten.

Fikonträdet som vissnade

[18]När han tidigt på morgonen var på väg tillbaka till staden blev han hungrig.

[19]Han fick se ett fikonträd vid vägen och gick fram till det men hittade ingenting annat på det än blad. Då sade han till det: »Aldrig någonsin skall du bära frukt.« Och med en gång vissnade trädet.

[20]Lärjungarna häpnade och sade: »Hur kunde fikonträdet vissna så tvärt?”

[21] Jesus, porém, lhes respondeu: Em verdade vos digo que, se tiverdes fé e não duvidardes, não somente fareis o que foi feito à figueira, mas até mesmo, se a este monte disserdes: Ergue-te e lança-te no mar, tal sucederá;

[22] e tudo quanto pedirdes em oração, crendo, recebereis.

A autoridade de Jesus e o batismo de João
Marcos 11.27-33; Lucas 20.1-8

[23] Tendo Jesus chegado ao templo, estando já ensinando, acercaram-se dele os principais sacerdotes e os anciãos do povo, perguntando: Com que autoridade fazes estas coisas? E quem te deu essa autoridade?

[24] E Jesus lhes respondeu: Eu também vos farei uma pergunta; se me responderdes, também eu vos direi com que autoridade faço estas coisas.

[25] Donde era o batismo de João, do céu ou dos homens? E discorriam entre si: Se dissermos: do céu, ele nos dirá: Então, por que não acreditastes nele?

[26] E, se dissermos: dos homens, é para temer o povo, porque todos consideram João como profeta.

[27] Então, responderam a Jesus: Não sabemos. E ele, por sua vez: Nem eu vos digo com que autoridade faço estas coisas.

A parábola dos dois filhos

[28] E que vos parece? Um homem tinha dois filhos. Chegando-se ao primeiro, disse: Filho, vai hoje trabalhar na vinha.

[21]Jesus svarade: »Sannerligen, om ni har tro och inte tvivlar, kan ni göra detta med fikonträdet och mer än så, ni kan säga till berget Upp och kasta dig i havet! och det skall ske.

[22]Allt vad ni ber om i era böner skall ni få, om ni tror.«

Frågan om Jesu fullmakt

[23]När han hade kommit till templet och höll på att undervisa kom översteprästerna och folkets äldste fram till honom och frågade: »Vad har du för fullmakt att göra detta? Och vem har gett dig den fullmakten?«

[24]Jesus svarade: »Jag har också en fråga till er, och om ni svarar på den skall jag säga er vad jag har för fullmakt att göra detta.

[25]Dopet Johannes döpte med, varifrån kom det, från himlen eller från människor?« De överlade med varandra: »Om vi svarar: Från himlen, säger han: Varför trodde ni då inte på honom?

[26]Men om vi svarar: Från människor, måste vi akta oss för folket. Alla anser ju att Johannes var en profet.« Därför svarade de: »Vi vet inte.”

[27]Då sade Jesus till dem: »I så fall talar jag inte heller om vad jag har för fullmakt att göra detta.«

Liknelsen om de båda sönerna

[28]»Vad säger ni om det En man hade två söner. Han vände sig till den ene och sade: ’Min son, gå ut och arbeta i vingården i dag.’

[29] Ele respondeu: Sim, senhor; porém não foi.

[30] Dirigindo-se ao segundo, disse-lhe a mesma coisa. Mas este respondeu: Não quero; depois, arrependido, foi.

[31] Qual dos dois fez a vontade do pai? Disseram: O segundo. Declarou-lhes Jesus: Em verdade vos digo que publicanos e meretrizes vos precedem no reino de Deus.

[32] Porque João veio a vós outros no caminho da justiça, e não acreditastes nele; ao passo que publicanos e meretrizes creram. Vós, porém, mesmo vendo isto, não vos arrependestes, afinal, para acreditardes nele.

A parábola dos lavradores maus

Marcos 12.1-12; Lucas 20.9-19

[33] Atentai noutra parábola. Havia um homem, dono de casa, que plantou uma vinha. Cercou-a de uma sebe, construiu nela um lagar, edificou-lhe uma torre e arrendou-a a uns lavradores. Depois, se ausentou do país.

[34] Ao tempo da colheita, enviou os seus servos aos lavradores, para receber os frutos que lhe tocavam.

[35] E os lavradores, agarrando os servos, espancaram a um, mataram a outro e a outro apedrejaram.

[36] Enviou ainda outros servos em maior número; e trataram-nos da mesma sorte.

[37] E, por último, enviou-lhes o seu próprio filho, dizendo: A meu filho respeitarão.

[29]Han svarade: ’Nej, det vill jag inte’, men sedan ångrade han sig och gick.

[30]Mannen vände sig till den andre och sade samma sak. Han svarade: ’Jag skall gå, herre’, men han gick inte.

[31]Vilken av de båda gjorde som fadern ville?« De svarade: »Den förste.« Då sade Jesus till dem: »Sannerligen, tullindrivare och horor skall komma före er till Guds rike.

[32]Johannes kom, och han visade er vägen till rättfärdighet, men ni trodde inte på honom. Tullindrivarna och hororna trodde på honom, och ni såg det, men inte heller då ångrade ni er och trodde på honom.

Liknelsen om arrendatorerna i vingården

[33]Lyssna nu till en annan liknelse. En jordägare planterade en vingård, satte stängsel kring den, högg ut ett presskar och byggde ett vakttorn. Därefter arrenderade han ut den och reste bort.

[34]När skördetiden närmade sig skickade han sina tjänare till arrendatorerna för att hämta den del av skörden som han skulle ha.

[35]Arrendatorerna grep tjänarna och pryglade den ene, dödade den andre och stenade den tredje.

[36]Då skickade han dit ännu fler tjänare än första gången, och de gjorde likadant med dem.

[37]Till sist skickade han sin son. Han sade: ’Min son kommer de att ha respekt för.’

[38] Mas os lavradores, vendo o filho, disseram entre si: Este é o herdeiro; ora, vamos, matemo-lo e apoderemo-nos da sua herança.

[39] E, agarrando-o, lançaram-no fora da vinha e o mataram.

[40] Quando, pois, vier o senhor da vinha, que fará àqueles lavradores?

[41] Responderam-lhe: Fará perecer horrivelmente a estes malvados e arrendará a vinha a outros lavradores que lhe remetam os frutos nos seus devidos tempos.

[42] Perguntou-lhes Jesus: Nunca lestes nas Escrituras: A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular; isto procede do SENHOR e é maravilhoso aos nossos olhos?

[43] Portanto, vos digo que o reino de Deus vos será tirado e será entregue a um povo que lhe produza os respectivos frutos.

[44] Todo o que cair sobre esta pedra ficará em pedaços; e aquele sobre quem ela cair ficará reduzido a pó.

[45] Os principais sacerdotes e os fariseus, ouvindo estas parábolas, entenderam que era a respeito deles que Jesus falava;

[46] e, conquanto buscassem prendê-lo, temeram as multidões, porque estas o consideravam como profeta.

Mateus 22

A parábola das bodas

[1] De novo, entrou Jesus a falar por parábolas, dizendo-lhes:

[38]Men när arrendatorerna fick se sonen sade de till varandra: ’Här har vi arvtagaren. Kom, så dödar vi honom och får hans arv.’

[39]De tog fast honom, släpade ut honom ur vingården och slog ihjäl honom.

[40]När nu vingårdens ägare kommer, vad gör han då med dessa arrendatorer?«

[41]Översteprästerna och de äldste svarade: »Han lönar ont med ont och tar död på dem, och vingården arrenderar han ut till andra som ger honom hans del av skörden i rätt tid.«

[42]Jesus sade: »Har ni aldrig läst vad som står i skriften: Stenen som husbyggarna ratade har blivit en hörnsten. Herren har gjort den till detta, och underbar är den i våra ögon.

[43]Därför säger jag er att Guds rike skall tas ifrån er och ges åt ett folk hos vilket det kan bära frukt.

[44]Den som faller på denna sten blir sönderslagen, och den som stenen faller på blir krossad.«

[45]När översteprästerna och fariseerna hörde hans liknelser förstod de att det var dem han talade om.

[46]De hade velat gripa honom men var rädda för folket, som ansåg honom vara en profet.

Matteus 22

Liknelsen om bröllopsfesten

[1]Än en gång talade Jesus till dem i liknelser:

[2] O reino dos céus é semelhante a um rei que celebrou as bodas de seu filho.

[3] Então, enviou os seus servos a chamar os convidados para as bodas; mas estes não quiseram vir.

[4] Enviou ainda outros servos, com esta ordem: Dizei aos convidados: Eis que já preparei o meu banquete; os meus bois e cevados já foram abatidos, e tudo está pronto; vinde para as bodas.

[5] Eles, porém, não se importaram e se foram, um para o seu campo, outro para o seu negócio;

[6] e os outros, agarrando os servos, os maltrataram e mataram.

[7] O rei ficou irado e, enviando as suas tropas, exterminou aqueles assassinos e lhes incendiou a cidade.

[8] Então, disse aos seus servos: Está pronta a festa, mas os convidados não eram dignos.

[9] Ide, pois, para as encruzilhadas dos caminhos e convidai para as bodas a quantos encontrardes.

[10] E, saindo aqueles servos pelas estradas, reuniram todos os que encontraram, maus e bons; e a sala do banquete ficou repleta de convidados.

[11] Entrando, porém, o rei para ver os que estavam à mesa, notou ali um homem que não trazia veste nupcial

[12] e perguntou-lhe: Amigo, como entraste aqui sem veste nupcial? E ele emudeceu.

[2]»Med himmelriket är det som när en kung höll bröllop för sin son.

[3]Han skickade ut sina tjänare för att kalla de inbjudna till bröllopet, men de ville inte komma.

[4]Då skickade han ut andra tjänare och lät dem säga till de inbjudna: ’Jag har ordnat för måltiden, mina oxar och gödkalvar är slaktade och allt är färdigt. Kom till bröllopet.’

[5]Men de brydde sig inte om det. En gick bort till sina åkrar och en till sina affärer.

[6]De andra tog fast tjänarna, skymfade dem och slog ihjäl dem.

[7]Då greps kungen av vrede, skickade ut sina soldater och lät döda mördarna och bränna ner deras stad.

[8]Sedan sade han till sina tjänare: ’Allt är ordnat för bröllopet, men de inbjudna var inte värdiga.

[9]Gå ut och ställ er där vägarna skiljs och bjud alla ni ser till bröllopet.’

[10]Och då gick tjänarna ut på vägarna och samlade ihop alla de träffade på, onda och goda, och bröllopssalen fylldes med gäster.

[11]När kungen kom in för att se sina gäster upptäckte han en man som inte var klädd i bröllopskläder.

[12]Han sade: ’Min vän, hur kan du vara här utan att ha bröllopskläder på dig?’ Mannen kunde inte svara.

[13] Então, ordenou o rei aos serventes: Amarrai-o de pés e mãos e lançai-o para fora, nas trevas; ali haverá choro e ranger de dentes.

[14] Porque muitos são chamados, mas poucos, escolhidos.

A questão do tributo

Marcos 12.13-17; Lucas 20.20-26

[15] Então, retirando-se os fariseus, consultaram entre si como o surpreenderiam em alguma palavra.

[16] E enviaram-lhe discípulos, juntamente com os herodianos, para dizer-lhe: Mestre, sabemos que és verdadeiro e que ensinas o caminho de Deus, de acordo com a verdade, sem te importares com quem quer que seja, porque não olhas a aparência dos homens.

[17] Dize-nos, pois: que te parece? É lícito pagar tributo a César ou não?

[18] Jesus, porém, conhecendo-lhes a malícia, respondeu: Por que me experimentais, hipócritas?

[19] Mostrai-me a moeda do tributo. Trouxeram-lhe um denário.

[20] E ele lhes perguntou: De quem é esta efígie e inscrição?

[21] Responderam: De César. Então, lhes disse: Dai, pois, a César o que é de César e a Deus o que é de Deus.

[22] Ouvindo isto, se admiraram e, deixando-o, foram-se.

Os saduceus e a ressurreição

Marcos 12.18-27; Lucas 20.27-40

[23] Naquele dia, aproximaram-se dele alguns saduceus, que dizem não haver ressurreição, e lhe perguntaram:

[13]Då sade kungen till tjänarna: ’Bind honom till händer och fötter och kasta ut honom i mörkret där ute. Där skall man gråta och skära tänder.’

[14]Många är bjudna, men få är utvalda.«

Frågan om skatt till kejsaren

[15]Då gick fariseerna bort och kom överens om att försöka få fast honom för något han sade.

[16]De lät sina lärjungar och några av Herodes anhängare söka upp honom och säga: »Mästare, vi vet att du är uppriktig och verkligen lär oss Guds väg. Du faller inte undan för någon och ser inte till personen.

[17]Säg oss vad du anser: är det rätt eller inte att betala skatt till kejsaren?”

[18]Jesus märkte deras onda avsikt och sade: »Hycklare, varför vill ni sätta mig på prov?

[19]Visa mig ett mynt som man betalar skatt med.« De räckte honom en denar,

[20]och han frågade: »Vems bild och namn är det här?« —

[21]»Kejsarens«, svarade de. Då sade han till dem: »Ge då kejsaren det som tillhör kejsaren och Gud det som tillhör Gud.«

[22]När de hörde detta blev de häpna. De lät honom vara och gick sin väg.

Frågan om uppståndelsen

[23]Samma dag kom det fram några saddukeer och sade att det inte finns

någon uppståndelse, och de frågade honom:

[24] Mestre, Moisés disse: Se alguém morrer, não tendo filhos, seu irmão casará com a viúva e suscitará descendência ao falecido.

[24]»Mästare, Mose har sagt: Om någon dör barnlös, skall hans bror gifta sig med änkan och skaffa efterkommande åt brodern.

[25] Ora, havia entre nós sete irmãos. O primeiro, tendo casado, morreu e, não tendo descendência, deixou sua mulher a seu irmão;

[25]Det fanns här hos oss sju bröder. Den förste gifte sig och dog, och då han inte hade några barn fick hans bror överta hustrun.

[26] o mesmo sucedeu com o segundo, com o terceiro, até ao sétimo;

[26]På samma sätt gick det med den andre och den tredje och med alla sju.

[27] depois de todos eles, morreu também a mulher.

[27]Sist av alla dog kvinnan.

[28] Portanto, na ressurreição, de qual dos sete será ela esposa? Porque todos a desposaram.

[28]Vem av de sju blir hon hustru till vid uppståndelsen? Alla har ju varit gifta med henne.«

[29] Respondeu-lhes Jesus: Errais, não conhecendo as Escrituras nem o poder de Deus.

[29]Jesus svarade: »Ni tänker fel därför att ni varken kan skriften eller vet något om Guds makt.

[30] Porque, na ressurreição, nem casam, nem se dão em casamento; são, porém, como os anjos no céu.

[30]Vid uppståndelsen gifter man sig inte eller blir bortgift, utan alla är som änglarna i himlen.

[31] E, quanto à ressurreição dos mortos, não tendes lido o que Deus vos declarou:

[31]Och vad de dödas uppståndelse beträffar, så har ni väl läst vad Gud har sagt till er:

[32] Eu sou o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó? Ele não é Deus de mortos, e sim de vivos.

[32]Jag är Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud. Gud är inte en gud för döda utan för levande.«

[33] Ouvindo isto, as multidões se maravilhavam da sua doutrina.

[33]När folket hörde detta häpnade de över hans undervisning.

O grande mandamento

Marcos 12.28-31

Frågan om det största budet i lagen

[34] Entretanto, os fariseus, sabendo que ele fizera calar os saduceus, reuniram-se em conselho.

[34]När fariseerna fick höra hur han hade gjort saddukeerna svarslösa samlades de,

[35] E um deles, intérprete da Lei, experimentando-o, lhe perguntou:

[36] Mestre, qual é o grande mandamento na Lei?

[37] Respondeu-lhe Jesus: Amarás o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma e de todo o teu entendimento.

[38] Este é o grande e primeiro mandamento.

[39] O segundo, semelhante a este, é: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[40] Destes dois mandamentos dependem toda a Lei e os Profetas.

O Cristo, Filho de Davi

Marcos 12.35-37; Lucas 20.41-44

[41] Reunidos os fariseus, interrogou-os Jesus:

[42] Que pensais vós do Cristo? De quem é filho? Responderam-lhe eles: De Davi.

[43] Replicou-lhes Jesus: Como, pois, Davi, pelo Espírito, chama-lhe SENHOR, dizendo:

[44] Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos debaixo dos teus pés?

[45] Se Davi, pois, lhe chama SENHOR, como é ele seu filho?

[46] E ninguém lhe podia responder palavra, nem ousou alguém, a partir daquele dia, fazer-lhe perguntas.

Mateus 23

Jesus censura os escribas e os fariseus

Marcos 12.38-40; Lucas 11.37-52; 20.45-47

[1] Então, falou Jesus às multidões e aos seus discípulos:

[35]och för att sätta honom på prov frågade en av dem, en laglärd:

[36]»Mästare, vilket är det största budet i lagen?«

[37]Han svarade honom: »Du skall älska Herren, din Gud, med hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela ditt förstånd.

[38]Detta är det största och första budet.

[39]Sedan kommer ett av samma slag: Du skall älska din nästa som dig själv.

[40]På dessa båda bud vilar hela lagen och profeterna.«

Är Messias Davids son?

[41]Då fariseerna var församlade frågade Jesus dem:

[42]»Vad anser ni om Messias? Vems son är han?« — »Davids«, svarade de.

[43]Då sade han: »Hur kan då David på Andens ingivelse kalla honom herre och säga:

[44]Herren sade till min herre: Sätt dig på min högra sida, så skall jag lägga dina fiender under dina fötter.

[45]Om nu David kallar honom herre, hur kan han då vara Davids son?«

[46]Ingen kunde svara honom, och efter den dagen vågade heller ingen längre ställa frågor till honom.

Matteus 23

Anklagelser mot de skriftlärda och fariseerna

[1]Sedan talade Jesus till folket och sina lärjungar

2 Na cadeira de Moisés, se assentaram os escribas e os fariseus.

3 Fazei e guardai, pois, tudo quanto eles vos disserem, porém não os imiteis nas suas obras; porque dizem e não fazem.

4 Atam fardos pesados [e difíceis de carregar] e os põem sobre os ombros dos homens; entretanto, eles mesmos nem com o dedo querem movê-los.

5 Praticam, porém, todas as suas obras com o fim de serem vistos dos homens; pois alargam os seus filactérios e alongam as suas franjas.

6 Amam o primeiro lugar nos banquetes e as primeiras cadeiras nas sinagogas,

7 as saudações nas praças e o serem chamados mestres pelos homens.

8 Vós, porém, não sereis chamados mestres, porque um só é vosso Mestre, e vós todos sois irmãos.

9 A ninguém sobre a terra chameis vosso pai; porque só um é vosso Pai, aquele que está nos céus.

10 Nem sereis chamados guias, porque um só é vosso Guia, o Cristo.

11 Mas o maior dentre vós será vosso servo.

12 Quem a si mesmo se exaltar será humilhado; e quem a si mesmo se humilhar será exaltado.

Várias advertências de Jesus

13 Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque fechais o reino dos céus diante dos homens; pois vós não entrais, nem deixais entrar os que estão entrando!

2och sade: »De skriftlärda och fariseerna har satt sig på Moses stol.

3Gör därför allt vad de lär er och håll fast vid det, men handla inte som de gör, för de säger ett och gör ett annat.

4De binder ihop tunga bördor och lägger dem på människornas axlar, men själva rör de inte ett finger för att rätta till dem.

5Allt vad de företar sig gör de för att människorna skall lägga märke till dem. De skaffar sig breda böneremsor och stora manteltofsar.

6De tycker om att ha hedersplatsen på gästabuden och sitta främst i synagogan,

7och de vill bli hälsade på torgen och kallas rabbi av alla människor.

8Men ni skall inte låta er kallas rabbi, ty en är er lärомästare och ni är alla bröder.

9Ni skall inte kalla någon här på jorden för er fader, ty en är er fader, han som är i himlen.

10Inte heller skall ni låta er kallas lärare, ty en är er lärare, Kristus.

11Den som är störst bland er skall vara de andras tjänare.

12Den som upphöjer sig skall bli förödmjukad, och den som ödmjukar sig skall bli upphöjd.

Verop

13Ve er, skriftlärda och fariseer, ni hycklare som stänger till himmelriket för människorna. Ni går inte själva in, och dem som vill komma dit in släpper ni inte in.

[14] [Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque devorais as casas das viúvas e, para o justificar, fazeis longas orações; por isso, sofrereis juízo muito mais severo!]	
[15] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque rodeais o mar e a terra para fazer um prosélito; e, uma vez feito, o tornais filho do inferno duas vezes mais do que vós!	[15]Ve er, skriftlärda och fariseer, ni hycklare som far över land och hav för att vinna en enda proselyt, och när någon har blivit det gör ni honom till ett helvetets barn, dubbelt värre än ni själva.
[16] Ai de vós, guias cegos, que dizeis: Quem jurar pelo santuário, isso é nada; mas, se alguém jurar pelo ouro do santuário, fica obrigado pelo que jurou!	[16]Ve er, ni blinda ledare som säger: Svär man vid templet betyder det ingenting, men svär man vid guldet i templet är eden bindande. —
[17] Insensatos e cegos! Pois qual é maior: o ouro ou o santuário que santifica o ouro?	[17]Ni blinda dårar, vilket är förmer, guldet eller templet som har gjort guldet heligt?
[18] E dizeis: Quem jurar pelo altar, isso é nada; quem, porém, jurar pela oferta que está sobre o altar fica obrigado pelo que jurou.	[18]Ni säger: Svär man vid offeraltaret betyder det ingenting, men svär man vid gåvan som ligger på det är eden bindande. —
[19] Cegos! Pois qual é maior: a oferta ou o altar que santifica a oferta?	[19]Ni blinda, vilket är förmer, gåvan eller altaret som gör gåvan helig?
[20] Portanto, quem jurar pelo altar jura por ele e por tudo o que sobre ele está.	[20]Den som svär vid altaret svär både vid det och vid allt som ligger på det.
[21] Quem jurar pelo santuário jura por ele e por aquele que nele habita;	[21]Den som svär vid templet svär både vid det och vid honom som bor i det.
[22] e quem jurar pelo céu jura pelo trono de Deus e por aquele que no trono está sentado.	[22]Och den som svär vid himlen, han svär både vid Guds tron och vid honom som sitter på den.
[23] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque dais o dízimo da hortelã, do endro e do cominho e tendes negligenciado os preceitos mais importantes da Lei: a justiça, a misericórdia e a fé; devíeis, porém, fazer estas coisas, sem omitir aquelas!	[23]Ve er, skriftlärda och fariseer, ni hycklare som ger tionde av mynta och dill och kummin men försummar det viktigaste i lagen: rättvisa, barmhärtighet, trohet. Det gäller att göra det ena utan att försumma det andra.

[24] Guias cegos, que coais o mosquito e engolis o camelo!

[25] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque limpais o exterior do copo e do prato, mas estes, por dentro, estão cheios de rapina e intemperança!

[26] Fariseu cego, limpa primeiro o interior do copo, para que também o seu exterior fique limpo!

[27] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque sois semelhantes aos sepulcros caiados, que, por fora, se mostram belos, mas interiormente estão cheios de ossos de mortos e de toda imundícia!

[28] Assim também vós exteriormente pareceis justos aos homens, mas, por dentro, estais cheios de hipocrisia e de iniqüidade.

[29] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque edificais os sepulcros dos profetas, adornais os túmulos dos justos

[30] e dizeis: Se tivéssemos vivido nos dias de nossos pais, não teríamos sido seus cúmplices no sangue dos profetas!

[31] Assim, contra vós mesmos, testificais que sois filhos dos que mataram os profetas.

[32] Enchei vós, pois, a medida de vossos pais.

[33] Serpentes, raça de víboras! Como escapareis da condenação do inferno?

[34] Por isso, eis que eu vos envio profetas, sábios e escribas. A uns matareis e crucificareis; a outros açoitareis nas vossas

[24]Ni blinda ledare, som silar mygg men sväljer kameler!

[25]Ve er, skriftlärda och fariseer, ni hycklare som rengör utsidan av bägaren och skålen, medan de inuti är fulla av vinningslystnad och omåttlighet.

[26]Du blinde farisé, gör först bägaren ren inuti, så blir också utsidan ren.

[27]Ve er, skriftlärda och fariseer, ni hycklare som är som vitkalkade gravar. Utanpå ser de prydliga ut, men inuti är de fulla av de dödas ben och annat orent.

[28]På samma sätt visar ni upp ett rättfärdigt yttre för människorna, medan ert inre är fullt av hyckleri och orättfärdighet.

[29]Ve er, skriftlärda och fariseer, ni hycklare som reser monument över profeterna och smyckar de rättfärdigas gravstenar

[30]och säger: Om vi hade levt på våra fäders tid skulle vi inte ha gjort oss medskyldiga till profeternas blod.

[31]Därmed visar ni själva att ni är söner till dem som mördade profeterna.

[32]Fortsätt som era fäder tills måttet är rågat.

[33]Ormar, huggormsyngel, hur skall ni kunna undgå att dömas till helvetet?

[34]Därför skall jag sända er profeter, visa män och skriftlärda. Somliga av dem kommer ni att döda och korsfästa och

sinagogas e perseguireis de cidade em cidade;

[35] para que sobre vós recaia todo o sangue justo derramado sobre a terra, desde o sangue do justo Abel até ao sangue de Zacarias, filho de Baraquias, a quem matastes entre o santuário e o altar.

[36] Em verdade vos digo que todas estas coisas hão de vir sobre a presente geração.

O lamento sobre Jerusalém
Lucas 13.34-35

[37] Jerusalém, Jerusalém, que matas os profetas e apedrejas os que te foram enviados! Quantas vezes quis eu reunir os teus filhos, como a galinha ajunta os seus pintinhos debaixo das asas, e vós não o quisestes!

[38] Eis que a vossa casa vos ficará deserta.

[39] Declaro-vos, pois, que, desde agora, já não me vereis, até que venhais a dizer: Bendito o que vem em nome do SENHOR!

Mateus 24

O sermão profético
A destruição do templo
Marcos 13.1-2; Lucas 21.5-6

[1] Tendo Jesus saído do templo, ia-se retirando, quando se aproximaram dele os seus discípulos para lhe mostrar as construções do templo.

[2] Ele, porém, lhes disse: Não vedes tudo isto? Em verdade vos digo que não ficará aqui pedra sobre pedra que não seja derribada.

O princípio das dores
Marcos 13.3-13; Lucas 21.7-19

andra kommer ni att piska i era synagogor och jaga från stad till stad.

[35]Så skall allt rättfärdigt blod som utgjutits här på jorden komma över er, alltifrån den rättfärdige Abels blod till blodet från Sakarja, Berekjas son, som ni mördade mellan templet och altaret.

[36]Sannerligen, alltsammans skall detta släkte få svara för.

Jesu klagan över Jerusalem

[37]Jerusalem, Jerusalem, du som dödar profeterna och stenar dem som blir sända till dig. Hur ofta har jag inte velat samla dina barn så som hönan samlar sina kycklingar under vingarna, men ni ville inte.

[38]Nu får ni själva ta hand om ert övergivna hus.

[39]Ty jag säger er: ni ser mig inte mera förrän den dag då ni säger: Välsignad är han som kommer i Herrens namn.«

Matteus 24

Templets förestående fall

[1]När Jesus lämnade templet och var på väg därifrån kom hans lärjungar fram till honom och pekade på tempelbyggnaderna.

[2]Då sade han till dem: »Se på allt detta — sannerligen, här kommer inte att lämnas sten på sten, allt skall brytas ner.«

TALET OM TIDENS SLUT
(kap. 24–25)
Kommande prövningar

[3] No monte das Oliveiras, achava-se Jesus assentado, quando se aproximaram dele os discípulos, em particular, e lhe pediram: Dize-nos quando sucederão estas coisas e que sinal haverá da tua vinda e da consumação do século.

[3]När han sedan satt på Olivberget och lärjungarna var ensamma med honom kom de fram och sade: »Säg oss när det skall hända. Och vad blir tecknet för din återkomst och för tidens slut?«

[4] E ele lhes respondeu: Vede que ninguém vos engane.

[4]Jesus svarade: »Se upp så att ingen bedrar er.

[5] Porque virão muitos em meu nome, dizendo: Eu sou o Cristo, e enganarão a muitos.

[5]Många kommer att uppträda under mitt namn och säga: Jag är Messias, och de skall bedra många.

[6] E, certamente, ouvireis falar de guerras e rumores de guerras; vede, não vos assusteis, porque é necessário assim acontecer, mas ainda não é o fim.

[6]Ni kommer att få höra stridslarm och krigsrykten. Se till att ni inte låter skrämma er. Sådant måste hända, men det är ännu inte slutet.

[7] Porquanto se levantará nação contra nação, reino contra reino, e haverá fomes e terremotos em vários lugares;

[7]Folk skall resa sig mot folk och rike mot rike, och det blir hungersnöd och jordbävning på den ena platsen efter den andra.

[8] porém tudo isto é o princípio das dores.

[8]Allt detta är början på födslovärkarna.

[9] Então, sereis atribulados, e vos matarão. Sereis odiados de todas as nações, por causa do meu nome.

[9]Då skall man utlämna er till att plågas och dödas, och alla folk skall hata er för mitt namns skull.

[10] Nesse tempo, muitos hão de se escandalizar, trair e odiar uns aos outros;

[10]Då skall många komma på fall och ange varandra och hata varandra.

[11] levantar-se-ão muitos falsos profetas e enganarão a muitos.

[11]Många falska profeter skall framträda och bedra många.

[12] E, por se multiplicar a iniqüidade, o amor se esfriará de quase todos.

[12]Genom att laglösheten tilltar kommer kärleken att kallna hos de flesta.

[13] Aquele, porém, que perseverar até o fim, esse será salvo.

[13]Men den som håller ut till slutet skall bli räddad.

[14] E será pregado este evangelho do reino por todo o mundo, para testemunho a todas as nações. Então, virá o fim.

[14]Och budskapet om riket skall förkunnas i hela världen och bli till ett vittnesbörd för alla folk. Sedan skall slutet komma.

A grande tribulação

Marcos 13.14-23; Lucas 21.20-23

Den sista stora nöden

[15] Quando, pois, virdes o abominável da desolação de que falou o profeta Daniel, no lugar santo (quem lê entenda),

[16] então, os que estiverem na Judéia fujam para os montes;

[17] quem estiver sobre o eirado não desça a tirar de casa alguma coisa;

[18] e quem estiver no campo não volte atrás para buscar a sua capa.

[19] Ai das que estiverem grávidas e das que amamentarem naqueles dias!

[20] Orai para que a vossa fuga não se dê no inverno, nem no sábado;

[21] porque nesse tempo haverá grande tribulação, como desde o princípio do mundo até agora não tem havido e nem haverá jamais.

[22] Não tivessem aqueles dias sido abreviados, ninguém seria salvo; mas, por causa dos escolhidos, tais dias serão abreviados.

[23] Então, se alguém vos disser: Eis aqui o Cristo! Ou: Ei-lo ali! Não acrediteis;

[24] porque surgirão falsos cristos e falsos profetas operando grandes sinais e prodígios para enganar, se possível, os próprios eleitos.

[25] Vede que vo-lo tenho predito.

[26] Portanto, se vos disserem: Eis que ele está no deserto!, não saiais. Ou: Ei-lo no interior da casa!, não acrediteis.

[27] Porque, assim como o relâmpago sai do oriente e se mostra até no ocidente, assim há de ser a vinda do Filho do Homem.

[15]När ni ser den vanhelgande skändlighet som profeten Daniel har talat om stå på helig plats (må den som läser fatta det rätt),

[16]då måste de som bor i Judeen fly upp i bergen.

[17]Den som är på taket skall inte gå ner och hämta vad han har i huset,

[18]och den som är ute på åkern skall inte vända tillbaka och hämta sin mantel.

[19]Ve dem som väntar barn eller ammar i den tiden.

[20]Be att ni slipper fly under vintern eller på sabbaten.

[21]Ty det skall bli ett lidande vars like inte har funnits från världens början till denna dag och inte heller kommer att finnas.

[22]Och om inte den tiden förkortades skulle ingen människa bli räddad. Men för de utvaldas skull kommer den tiden att förkortas.

[23]Om ni då får höra: Här är Messias, eller: Där är han, så tro det inte!

[24]Falska frälsare och falska profeter kommer att uppträda med stora tecken och under för att om möjligt bedra också de utvalda.

[25]Nu har jag sagt er det i förväg.

[26]Om ni alltså får höra: Han är ute i öknen, så gå inte dit, eller: Han är inne i kammaren, så tro det inte.

[27]Ty liksom blixten kommer från öster och lyser ända till väster, så blir det vid Människosonens återkomst.

[28] Onde estiver o cadáver, aí se ajuntarão os abutres.

A vinda do Filho do Homem

Marcos 13.24-27; Lucas 21.25-28

[29] Logo em seguida à tribulação daqueles dias, o sol escurecerá, a lua não dará a sua claridade, as estrelas cairão do firmamento, e os poderes dos céus serão abalados.

[30] Então, aparecerá no céu o sinal do Filho do Homem; todos os povos da terra se lamentarão e verão o Filho do Homem vindo sobre as nuvens do céu, com poder e muita glória.

[31] E ele enviará os seus anjos, com grande clangor de trombeta, os quais reunirão os seus escolhidos, dos quatro ventos, de uma a outra extremidade dos céus.

A parábola da figueira. Exortação à vigilância

Marcos 13.28-37; Lucas 21.29-36

[32] Aprendei, pois, a parábola da figueira: quando já os seus ramos se renovam e as folhas brotam, sabeis que está próximo o verão.

[33] Assim também vós: quando virdes todas estas coisas, sabei que está próximo, às portas.

[34] Em verdade vos digo que não passará esta geração sem que tudo isto aconteça.

[35] Passará o céu e a terra, porém as minhas palavras não passarão.

[36] Mas a respeito daquele dia e hora ninguém sabe, nem os anjos dos céus, nem o Filho, senão o Pai.

[37] Pois assim como foi nos dias de Noé, também será a vinda do Filho do Homem.

[28]Där kadavret ligger, där samlas gamarna.

Människosonens ankomst

[29]Strax efter den tidens lidanden skall solen förmörkas och månen mista sitt sken. Stjärnorna skall falla från skyn och himlens makter skakas.

[30]Då skall Människosonens tecken synas på himlen, och då skall alla jordens stammar höja klagorop, och man skall få se Människosonen komma på himlens moln med makt och stor härlighet.

[31]Och han skall sända ut sina änglar vid ljudet av en stor basun, och de skall samla hans utvalda från de fyra väderstrecken, från himlens ena gräns till den andra.

Liknelsen om fikonträdets knoppning

[32]Lär av en jämförelse med fikonträdet. När kvisten blir mjuk och bladen spricker ut vet ni att sommaren är nära.

[33]På samma sätt vet ni när ni ser allt detta hända att han är nära, utanför dörren.

[34]Sannerligen, detta släkte skall inte förgå förrän allt detta händer.

[35]Himmel och jord skall förgå, men mina ord skall aldrig förgå.

[36]Dagen och timmen känner ingen, inte ens himlens änglar, inte ens Sonen, ingen utom Fadern.

Håll er vakna

[37]Ty som det var i Noas dagar, så blir det vid Människosonens ankomst.

[38] Porquanto, assim como nos dias anteriores ao dilúvio comiam e bebiam, casavam e davam-se em casamento, até ao dia em que Noé entrou na arca,

[38]Under tiden före floden åt man och drack, gifte sig och blev bortgift, ända till den dag då Noa gick in i arken,

[39] e não o perceberam, senão quando veio o dilúvio e os levou a todos, assim será também a vinda do Filho do Homem.

[39]och ingen visste något förrän floden kom och förde bort alla. Så blir det också vid Människosonens ankomst.

[40] Então, dois estarão no campo, um será tomado, e deixado o outro;

[40]Då är två män ute på åkern; den ene tas med och den andre lämnas kvar.

[41] duas estarão trabalhando num moinho, uma será tomada, e deixada a outra.

[41]Två kvinnor är vid kvarnen och mal; den ena tas med och den andra lämnas kvar.

[42] Portanto, vigiai, porque não sabeis em que dia vem o vosso SENHOR.

[42]Håll er därför vakna, ty ni vet inte vilken dag er herre kommer.

[43] Mas considerai isto: se o pai de família soubesse a que hora viria o ladrão, vigiaria e não deixaria que fosse arrombada a sua casa.

[43]Det förstår ni ju att om husägaren visste vid vilken tid på natten tjuven kom, skulle han hålla sig vaken och hindra honom från att bryta sig in i huset.

[44] Por isso, ficai também vós apercebidos; porque, à hora em que não cuidais, o Filho do Homem virá.

[44]Därför måste också ni vara beredda, ty när ni minst väntar det, då kommer Människosonen.

A parábola do bom servo e do mau

Lucas 12.42-46

En god och en dålig tjänare

[45] Quem é, pois, o servo fiel e prudente, a quem o senhor confiou os seus conservos para dar-lhes o sustento a seu tempo?

[45]Tänk er en trogen och klok tjänare som av sin herre satts att ha uppsikt över tjänstefolket och ge dem mat i rätt tid.

[46] Bem-aventurado aquele servo a quem seu senhor, quando vier, achar fazendo assim.

[46]Salig den tjänaren, när hans herre kommer och finner att han gör vad han skall.

[47] Em verdade vos digo que lhe confiará todos os seus bens.

[47]Sannerligen, han skall låta honom ta hand om allt han äger.

[48] Mas, se aquele servo, sendo mau, disser consigo mesmo: Meu senhor demora-se,

[48]Men om det är en dålig tjänare, en som tänker: Min herre dröjer,

[49] e passar a espancar os seus companheiros e a comer e beber com ébrios,

[49]och så börjar slå de andra tjänarna och äter och dricker med de druckna,

[50] virá o senhor daquele servo em dia em que não o espera e em hora que não sabe

[51] e castigá-lo-á, lançando-lhe a sorte com os hipócritas; ali haverá choro e ranger de dentes.

Mateus 25

A parábola das dez virgens

[1] Então, o reino dos céus será semelhante a dez virgens que, tomando as suas lâmpadas, saíram a encontrar-se com o noivo.

[2] Cinco dentre elas eram néscias, e cinco, prudentes.

[3] As néscias, ao tomarem as suas lâmpadas, não levaram azeite consigo;

[4] no entanto, as prudentes, além das lâmpadas, levaram azeite nas vasilhas.

[5] E, tardando o noivo, foram todas tomadas de sono e adormeceram.

[6] Mas, à meia-noite, ouviu-se um grito: Eis o noivo! Saí ao seu encontro!

[7] Então, se levantaram todas aquelas virgens e prepararam as suas lâmpadas.

[8] E as néscias disseram às prudentes: Dai-nos do vosso azeite, porque as nossas lâmpadas estão-se apagando.

[9] Mas as prudentes responderam: Não, para que não nos falte a nós e a vós outras! Ide, antes, aos que o vendem e comprai-o.

[10] E, saindo elas para comprar, chegou o noivo, e as que estavam apercebidas entraram com ele para as bodas; e fechou-se a porta.

[50]då skall hans herre komma en dag när han inte väntar honom och vid en tid som han inte vet om

[51]och hugga ner honom och låta honom dela lott med hycklarna. Där skall man gråta och skära tänder.

Matteus 25

Liknelsen om de tio brudtärnorna

[1]Då blir det med himmelriket som när tio unga flickor gick ut med sina facklor för att möta brudgummen.

[2]Fem av dem var oförståndiga och fem var kloka.

[3]De oförståndiga hade tagit med sig facklorna men inte någon olja till dem.

[4]De kloka hade med sig både oljekrukor och facklor.

[5]När brudgummen dröjde blev alla dåsiga och föll i sömn.

[6]Vid midnatt hördes ett rop: ’Brudgummen är här, kom ut och möt honom!’

[7]Då vaknade alla flickorna och gjorde i ordning sina facklor.

[8]De oförståndiga sade till de kloka: ’Ge oss av er olja, våra facklor slocknar.’

[9]De kloka svarade: ’Den kan aldrig räcka både till oss och till er. Gå i stället och köp hos dem som säljer olja.’

[10]Men medan de var borta och köpte kom brudgummen. De som stod färdiga följde med honom in till bröllopsfesten, och porten stängdes.

[11] Mais tarde, chegaram as virgens néscias, clamando: SENHOR, senhor, abre-nos a porta!

[11]Efter en stund kom de andra flickorna och ropade: ’Herre, herre, öppna för oss!’

[12] Mas ele respondeu: Em verdade vos digo que não vos conheço.

[12]Men han svarade: ’Sannerligen, jag känner er inte.’

[13] Vigiai, pois, porque não sabeis o dia nem a hora.

[13]Håll er därför vakna. Ni vet inte när dagen och timmen är inne.

A parábola dos talentos

Liknelsen om talenterna

[14] Pois será como um homem que, ausentando-se do país, chamou os seus servos e lhes confiou os seus bens.

[14]Det blir nämligen som när en man skulle resa bort och kallade till sig sina tjänare och lät dem ta hand om hans egendom.

[15] A um deu cinco talentos, a outro, dois e a outro, um, a cada um segundo a sua própria capacidade; e, então, partiu.

[15]Den ene gav han fem talenter, den andre två, den tredje en, åt var och en efter hans förmåga. Sedan reste han därifrån.

[16] O que recebera cinco talentos saiu imediatamente a negociar com eles e ganhou outros cinco.

[16]Den som hade fått fem talenter gav sig genast i väg och gjorde affärer med dem så att han tjänade fem till.

[17] Do mesmo modo, o que recebera dois ganhou outros dois.

[17]Den som hade fått två talenter tjänade på samma sätt två till.

[18] Mas o que recebera um, saindo, abriu uma cova e escondeu o dinheiro do seu senhor.

[18]Men den som hade fått en talent gick och grävde en grop och gömde sin herres pengar.

[19] Depois de muito tempo, voltou o senhor daqueles servos e ajustou contas com eles.

[19]Efter lång tid kom tjänarnas herre tillbaka och krävde redovisning av dem.

[20] Então, aproximando-se o que recebera cinco talentos, entregou outros cinco, dizendo: SENHOR, confiaste-me cinco talentos; eis aqui outros cinco talentos que ganhei.

[20]Den som hade fått fem talenter kom och lämnade fram fem till och sade: ’Herre, du gav mig fem talenter. Här är fem till som jag har tjänat.’

[21] Disse-lhe o senhor: Muito bem, servo bom e fiel; foste fiel no pouco, sobre o muito te colocarei; entra no gozo do teu senhor.

[21]Hans herre sade: ’Bra, du är en god och trogen tjänare. Du har varit trogen i det lilla, jag skall anförtro dig mycket. Gå in till glädjen hos din herre.’

[22] E, aproximando-se também o que recebera dois talentos, disse: SENHOR, dois talentos me confiaste; aqui tens outros dois que ganhei.

[22]Den som hade fått två talenter kom fram och sade: ’Herre, du gav mig två talenter. Här är två till som jag har tjänat.’

[23] Disse-lhe o senhor: Muito bem, servo bom e fiel; foste fiel no pouco, sobre o muito te colocarei; entra no gozo do teu senhor.

[23]Hans herre sade: ’Bra, du är en god och trogen tjänare. Du har varit trogen i det lilla, jag skall anförtro dig mycket. Gå in till glädjen hos din herre.’

[24] Chegando, por fim, o que recebera um talento, disse: SENHOR, sabendo que és homem severo, que ceifas onde não semeaste e ajuntas onde não espalhaste,

[24]Den som hade fått en enda talent steg också fram. ’Herre’, sade han, ’jag visste att du är en hård man, som skördar där du inte har sått och samlar in där du inte har strött ut.

[25] receoso, escondi na terra o teu talento; aqui tens o que é teu.

[25]Jag var rädd och gick och gömde din talent i jorden. Här har du vad som är ditt.’

[26] Respondeu-lhe, porém, o senhor: Servo mau e negligente, sabias que ceifo onde não semeei e ajunto onde não espalhei?

[26]Hans herre svarade honom: ’Du är en slö och dålig tjänare, du visste att jag skördar där jag inte har sått och samlar in där jag inte har strött ut.

[27] Cumpria, portanto, que entregasses o meu dinheiro aos banqueiros, e eu, ao voltar, receberia com juros o que é meu.

[27]Då skulle du ha lämnat mina pengar till banken, så att jag hade kunnat få igen dem med ränta när jag kom.

[28] Tirai-lhe, pois, o talento e dai-o ao que tem dez.

[28]Ta nu ifrån honom talenten och ge den åt mannen med de tio talenterna.

[29] Porque a todo o que tem se lhe dará, e terá em abundância; mas ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.

[29]Var och en som har, han skall få, och det i överflöd, men den som inte har, från honom skall tas också det han har.

[30] E o servo inútil, lançai-o para fora, nas trevas. Ali haverá choro e ranger de dentes.

[30]Kasta ut den oduglige tjänaren i mörkret där ute.’ Där skall man gråta och skära tänder.

O grande julgamento

[31] Quando vier o Filho do Homem na sua majestade e todos os anjos com ele, então, se assentará no trono da sua glória;

Människosonens dom

[31]När Människosonen kommer i sin härlighet tillsammans med alla sina änglar, då skall han sätta sig på härlighetens tron.

[32] e todas as nações serão reunidas em sua presença, e ele separará uns dos outros, como o pastor separa dos cabritos as ovelhas;

[33] e porá as ovelhas à sua direita, mas os cabritos, à esquerda;

[34] então, dirá o Rei aos que estiverem à sua direita: Vinde, benditos de meu Pai! Entrai na posse do reino que vos está preparado desde a fundação do mundo.

[35] Porque tive fome, e me destes de comer; tive sede, e me destes de beber; era forasteiro, e me hospedastes;

[36] estava nu, e me vestistes; enfermo, e me visitastes; preso, e fostes ver-me.

[37] Então, perguntarão os justos: SENHOR, quando foi que te vimos com fome e te demos de comer? Ou com sede e te demos de beber?

[38] E quando te vimos forasteiro e te hospedamos? Ou nu e te vestimos?

[39] E quando te vimos enfermo ou preso e te fomos visitar?

[40] O Rei, respondendo, lhes dirá: Em verdade vos afirmo que, sempre que o fizestes a um destes meus pequeninos irmãos, a mim o fizestes.

[41] Então, o Rei dirá também aos que estiverem à sua esquerda: Apartai-vos de mim, malditos, para o fogo eterno, preparado para o diabo e seus anjos.

[42] Porque tive fome, e não me destes de comer; tive sede, e não me destes de beber;

[32]Och alla folk skall samlas inför honom, och han skall skilja människorna som herden skiljer fåren från getterna.

[33]Han skall ställa fåren till höger om sig och getterna till vänster.

[34]Sedan skall kungen säga till dem som står till höger: ’Kom, ni som har fått min faders välsignelse, och överta det rike som har väntat er sedan världens skapelse.

[35]Jag var hungrig och ni gav mig att äta, jag var törstig och ni gav mig att dricka, jag var hemlös och ni tog hand om mig,

[36]jag var naken och ni gav mig kläder, jag var sjuk och ni såg till mig, jag satt i fängelse och ni besökte mig.’

[37]Då kommer de rättfärdiga att fråga: ’Herre, när såg vi dig hungrig och gav dig mat, eller törstig och gav dig att dricka?

[38]När såg vi dig hemlös och tog hand om dig eller naken och gav dig kläder?

[39]Och när såg vi dig sjuk eller i fängelse och besökte dig?’

[40]Kungen skall svara dem: ’Sannerligen, vad ni har gjort för någon av dessa minsta som är mina bröder, det har ni gjort för mig.’

[41]Sedan skall han säga till dem som står till vänster: ’Gå bort från mig, ni förbannade, till den eviga eld som väntar djävulen och hans änglar.

[42]Jag var hungrig och ni gav mig inget att äta,

[43] sendo forasteiro, não me hospedastes; estando nu, não me vestistes; achando-me enfermo e preso, não fostes ver-me.

[43]jag var törstig och ni gav mig inget att dricka, jag var hemlös och ni tog inte hand om mig, jag var naken och ni gav mig inga kläder, sjuk och i fängelse och ni besökte mig inte.’

[44] E eles lhe perguntarão: SENHOR, quando foi que te vimos com fome, com sede, forasteiro, nu, enfermo ou preso e não te assistimos?

[44]Då kommer också de att fråga: ’Herre, när skulle vi ha sett dig hungrig eller törstig eller hemlös eller naken eller sjuk eller i fängelse och lämnat dig utan hjälp?’

[45] Então, lhes responderá: Em verdade vos digo que, sempre que o deixastes de fazer a um destes mais pequeninos, a mim o deixastes de fazer.

[45]Då skall han svara dem: ’Sannerligen, vad ni inte har gjort för någon av dessa minsta, det har ni inte heller gjort för mig.’

[46] E irão estes para o castigo eterno, porém os justos, para a vida eterna.

[46]Dessa skall gå bort till evigt straff men de rättfärdiga till evigt liv.«

Mateus 26

O plano para tirar a vida de Jesus
Marcos 14.1-2; Lucas 22.1-2; João 11.45-53

[1] Tendo Jesus acabado todos estes ensinamentos, disse a seus discípulos:

[2] Sabeis que, daqui a dois dias, celebrar-se-á a Páscoa; e o Filho do Homem será entregue para ser crucificado.

[3] Então, os principais sacerdotes e os anciãos do povo se reuniram no palácio do sumo sacerdote, chamado Caifás;

[4] e deliberaram prender Jesus, à traição, e matá-lo.

[5] Mas diziam: Não durante a festa, para que não haja tumulto entre o povo.

Jesus ungido em Betânia
Marcos 14.3-9; João 12.1-8

[6] Ora, estando Jesus em Betânia, em casa de Simão, o leproso,

Matteus 26

Planer på att döda Jesus

[1]När Jesus hade avslutat hela detta tal sade han till sina lärjungar:

[2]»Ni vet att det är påsk om två dagar. Då skall Människosonen utlämnas för att bli korsfäst.«

[3]Under tiden samlades översteprästerna och folkets äldste i översteprästen Kajafas palats

[4]och kom överens om att gripa Jesus med list och döda honom.

[5]»Men inte under själva helgen«, sade de, »så att det uppstår oro bland folket.«

Kvinnan med balsamflaskan

[6]Medan Jesus befann sig i Betania hos Simon den spetälske

[7] aproximou-se dele uma mulher, trazendo um vaso de alabastro cheio de precioso bálsamo, que lhe derramou sobre a cabeça, estando ele à mesa.

[8] Vendo isto, indignaram-se os discípulos e disseram: Para que este desperdício?

[9] Pois este perfume podia ser vendido por muito dinheiro e dar-se aos pobres.

[10] Mas Jesus, sabendo disto, disse-lhes: Por que molestais esta mulher? Ela praticou boa ação para comigo.

[11] Porque os pobres, sempre os tendes convosco, mas a mim nem sempre me tendes;

[12] pois, derramando este perfume sobre o meu corpo, ela o fez para o meu sepultamento.

[13] Em verdade vos digo: Onde for pregado em todo o mundo este evangelho, será também contado o que ela fez, para memória sua.

O pacto da traição

Marcos 14.10-11; Lucas 22.3-6

[14] Então, um dos doze, chamado Judas Iscariotes, indo ter com os principais sacerdotes, propôs:

[15] Que me quereis dar, e eu vo-lo entregarei? E pagaram-lhe trinta moedas de prata.

[16] E, desse momento em diante, buscava ele uma boa ocasião para o entregar.

Os discípulos preparam a Páscoa

Marcos 14.12-16; Lucas 22.7-13

[17] No primeiro dia da Festa dos Pães Asmos, vieram os discípulos a Jesus e lhe perguntaram: Onde queres que te façamos os preparativos para comeres a Páscoa?

[7]kom en kvinna fram till honom med en flaska dyrbar balsam och hällde ut den över hans huvud, där han låg till bords.

[8]Då blev lärjungarna förargade och sade: »Vilket slöseri!

[9]För det där hade man ju kunnat få mycket pengar att ge åt de fattiga.«

[10]Jesus märkte det och sade till dem: »Varför gör ni kvinnan ledsen? Hon har gjort en god gärning mot mig.

[11]De fattiga har ni alltid hos er, men mig har ni inte alltid.

[12]När hon hällde denna balsam över min kropp förberedde hon min begravning.

[13]Sannerligen, överallt i världen där evangeliet förkunnas skall man också berätta vad hon gjorde och komma ihåg henne.«

Judas blir förrädare

[14]Då gick en av de tolv, han som hette Judas Iskariot, till översteprästerna

[15]och sade: »Vad vill ni ge mig om jag utlämnar honom åt er?« De räknade upp trettio silvermynt åt honom.

[16]Från det ögonblicket sökte han efter ett lämpligt tillfälle att utlämna honom.

Påskmåltiden förbereds

[17]Första dagen av det osyrade brödets högtid kom lärjungarna fram till Jesus och frågade: »Var vill du att vi skall ordna för påskmåltiden åt dig?”

[18] E ele lhes respondeu: Ide à cidade ter com certo homem e dizei-lhe: O Mestre manda dizer: O meu tempo está próximo; em tua casa celebrarei a Páscoa com os meus discípulos.

[19] E eles fizeram como Jesus lhes ordenara e prepararam a Páscoa.

O traidor é indicado

Marcos 14.17-21; Lucas 22.21-23; João 13.21-30

[20] Chegada a tarde, pôs-se ele à mesa com os doze discípulos.

[21] E, enquanto comiam, declarou Jesus: Em verdade vos digo que um dentre vós me trairá.

[22] E eles, muitíssimo contristados, começaram um por um a perguntar-lhe: Porventura, sou eu, SENHOR?

[23] E ele respondeu: O que mete comigo a mão no prato, esse me trairá.

[24] O Filho do Homem vai, como está escrito a seu respeito, mas ai daquele por intermédio de quem o Filho do Homem está sendo traído! Melhor lhe fora não haver nascido!

[25] Então, Judas, que o traía, perguntou: Acaso, sou eu, Mestre? Respondeu-lhe Jesus: Tu o disseste.

A Ceia do Senhor

Marcos 14.22-26; Lucas 22.14-20; 1 Coríntios 11.23-25

[26] Enquanto comiam, tomou Jesus um pão, e, abençoando-o, o partiu, e o deu aos discípulos, dizendo: Tomai, comei; isto é o meu corpo.

[18]Han svarade: »Gå in till staden och hälsa den och den att er mästare säger: Min stund är nära. Jag vill hålla påskmåltid hos dig med mina lärjungar.”

[19]Lärjungarna gjorde som Jesus hade sagt, och de ordnade för påskmåltiden.

Jesus utpekar förrädaren

[20]På kvällen lade han sig till bords med de tolv.

[21]Medan de åt sade han: »Sannerligen, en av er skall förråda mig.«

[22]De blev mycket bedrövade och började fråga honom, en efter en: »Det är väl inte jag, herre?«

[23]Han svarade: »Den som doppade handen i skålen tillsammans med mig, han skall förråda mig.

[24]Människosonen går bort, som det står skrivet om honom, men ve den människa genom vilken Människosonen blir förrådd! Det hade varit bäst för den människan om hon aldrig hade blivit född.«

[25]Judas, som skulle förråda honom, sade: »Det är väl inte jag, rabbi?« Jesus svarade: »Du har själv sagt det.«

Den sista måltiden

[26]Medan de åt tog Jesus ett bröd, och efter att ha läst tackbönen bröt han det, gav åt sina lärjungar och sade: »Tag och ät, detta är min kropp.«

[27] A seguir, tomou um cálice e, tendo dado graças, o deu aos discípulos, dizendo: Bebei dele todos;

[28] porque isto é o meu sangue, o sangue da [nova] aliança, derramado em favor de muitos, para remissão de pecados.

[29] E digo-vos que, desta hora em diante, não beberei deste fruto da videira, até aquele dia em que o hei de beber, novo, convosco no reino de meu Pai.

[30] E, tendo cantado um hino, saíram para o monte das Oliveiras.

Pedro é avisado

Marcos 14.27-31; Lucas 22.31-34; João 13.36-38

[31] Então, Jesus lhes disse: Esta noite, todos vós vos escandalizareis comigo; porque está escrito: Ferirei o pastor, e as ovelhas do rebanho ficarão dispersas.

[32] Mas, depois da minha ressurreição, irei adiante de vós para a Galiléia.

[33] Disse-lhe Pedro: Ainda que venhas a ser um tropeço para todos, nunca o serás para mim.

[34] Replicou-lhe Jesus: Em verdade te digo que, nesta mesma noite, antes que o galo cante, tu me negarás três vezes.

[35] Disse-lhe Pedro: Ainda que me seja necessário morrer contigo, de nenhum modo te negarei. E todos os discípulos disseram o mesmo.

Jesus no Getsêmani

Marcos 14.32-42; Lucas 22.39-46

[36] Em seguida, foi Jesus com eles a um lugar chamado Getsêmani e disse a seus discípulos: Assentai-vos aqui, enquanto eu vou ali orar;

[27]Och han tog en bägare, och efter att ha tackat Gud gav han den åt dem och sade: »Drick av den alla.

[28]Detta är mitt blod, förbundsblodet som blir utgjutet för många till syndernas förlåtelse.

[29]Jag säger er: nu kommer jag inte att dricka av det som vinstocken ger förrän den dag då jag dricker det nya vinet med er i min faders rike.«

Jesus förutsäger Petrus förnekelse

[30]När de hade sjungit lovsången gick de ut till Olivberget.

[31]Då sade Jesus till dem: »I natt skall ni alla komma på fall för min skull, ty det står skrivet: Jag skall dräpa herden, och fåren i hjorden skall skingras.

[32]Men när jag har uppstått skall jag gå före er till Galileen.«

[33]Petrus svarade honom: »Även om alla andra kommer på fall för din skull, så skall då jag aldrig komma på fall.«

[34]Men Jesus sade: »Sannerligen, i natt innan tuppen gal skall du ha förnekat mig tre gånger.«

[35]Petrus sade: »Om jag så måste dö med dig, skall jag aldrig förneka dig.« Och detsamma sade alla lärjungarna.

Jesus i Getsemane

[36]Sedan gick Jesus med dem till ett ställe som heter Getsemane, och han sade till dem: »Sitt kvar här, medan jag går dit bort och ber.«

[37] e, levando consigo a Pedro e aos dois filhos de Zebedeu, começou a entristecer-se e a angustiar-se.

[37]Han tog med sig Petrus och Sebedaios båda söner. Sorg och ängslan kom över honom,

[38] Então, lhes disse: A minha alma está profundamente triste até à morte; ficai aqui e vigiai comigo.

[38]och han sade till dem: »Min själ är bedrövad ända till döds. Stanna här och vaka med mig.«

[39] Adiantando-se um pouco, prostrou-se sobre o seu rosto, orando e dizendo: Meu Pai, se possível, passe de mim este cálice! Todavia, não seja como eu quero, e sim como tu queres.

[39]Han gick lite längre bort, kastade sig till marken och bad: »Fader, låt denna bägare gå förbi mig, om det är möjligt. Men inte som jag vill, utan som du vill.«

[40] E, voltando para os discípulos, achou-os dormindo; e disse a Pedro: Então, nem uma hora pudestes vós vigiar comigo?

[40]Han gick tillbaka till lärjungarna och fann att de sov, och han sade till Petrus: »Ni orkade alltså inte hålla er vakna en enda timme med mig?

[41] Vigiai e orai, para que não entreis em tentação; o espírito, na verdade, está pronto, mas a carne é fraca.

[41]Vaka, och be att ni inte utsätts för prövning. Anden vill, men kroppen är svag.«

[42] Tornando a retirar-se, orou de novo, dizendo: Meu Pai, se não é possível passar de mim este cálice sem que eu o beba, faça-se a tua vontade.

[42]Sedan gick han bort och bad för andra gången: »Fader, om denna bägare inte kan gå förbi mig utan jag måste tömma den, så låt din vilja ske.«

[43] E, voltando, achou-os outra vez dormindo; porque os seus olhos estavam pesados.

[43]När han kom tillbaka fann han återigen att de sov; de orkade inte hålla ögonen öppna.

[44] Deixando-os novamente, foi orar pela terceira vez, repetindo as mesmas palavras.

[44]Han lämnade dem och gick bort och bad för tredje gången med samma ord.

[45] Então, voltou para os discípulos e lhes disse: Ainda dormis e repousais! Eis que é chegada a hora, e o Filho do Homem está sendo entregue nas mãos de pecadores.

[45]Sedan kom han tillbaka till lärjungarna och sade till dem: »Ja, ni sover och vilar er. Men nu är stunden här då Människosonen skall överlämnas i syndarnas händer.

[46] Levantai-vos, vamos! Eis que o traidor se aproxima.

[46]Stig upp, låt oss gå. Här kommer han som skall förråda mig.«

Jesus é preso

Marcos 14.43-50; Lucas 22.47-53; João 18.2-11

Jesus fängslas

[47] Falava ele ainda, e eis que chegou Judas, um dos doze, e, com ele, grande turba com espadas e porretes, vinda da parte dos principais sacerdotes e dos anciãos do povo.

[47]Medan han ännu talade kom Judas, en av de tolv, och med honom en stor folkhop med svärd och påkar, utsänd av översteprästerna och folkets äldste.

[48] Ora, o traidor lhes tinha dado este sinal: Aquele a quem eu beijar, é esse; prendei-o.

[48]Förrädaren hade kommit överens med dem om ett tecken: »Den som jag kysser är det, grip honom.«

[49] E logo, aproximando-se de Jesus, lhe disse: Salve, Mestre! E o beijou.

[49]Han gick rakt fram till Jesus, hälsade honom med att säga rabbi och kysste honom.

[50] Jesus, porém, lhe disse: Amigo, para que vieste? Nisto, aproximando-se eles, deitaram as mãos em Jesus e o prenderam.

[50]Jesus sade till honom: »Min vän, nu har du gjort ditt.« Då gick de fram och grep Jesus och höll fast honom.

[51] E eis que um dos que estavam com Jesus, estendendo a mão, sacou da espada e, golpeando o servo do sumo sacerdote, cortou-lhe a orelha.

[51]En av dem som var med Jesus lyfte handen och drog sitt svärd, och han slog till mot översteprästens tjänare och högg av honom örat.

[52] Então, Jesus lhe disse: Embainha a tua espada; pois todos os que lançam mão da espada à espada perecerão.

[52]Då sade Jesus till honom: »Stick tillbaka ditt svärd. Alla som griper till svärd skall dödas med svärd.

[53] Acaso, pensas que não posso rogar a meu Pai, e ele me mandaria neste momento mais de doze legiões de anjos?

[53]Tror du inte att om jag bad min fader skulle han genast skicka mer än tolv legioner änglar till min hjälp?

[54] Como, pois, se cumpririam as Escrituras, segundo as quais assim deve suceder?

[54]Men hur skulle då skrifterna kunna uppfyllas som säger att detta måste hända?«

[55] Naquele momento, disse Jesus às multidões: Saístes com espadas e porretes para prender-me, como a um salteador? Todos os dias, no templo, eu me assentava [convosco] ensinando, e não me prendestes.

[55]Vid samma tillfälle sade Jesus till folkhopen: »Som mot en rövare har ni gått ut med svärd och påkar för att fängsla mig. Var dag satt jag i templet och undervisade utan att ni grep mig.

[56] Tudo isto, porém, aconteceu para que se cumprissem as Escrituras dos profetas.

[56]Men allt detta har skett för att profeternas skrifter skall uppfyllas.« Då

Então, os discípulos todos, deixando-o, fugiram.

Jesus perante o Sinédrio

Marcos 14.53-65; Lucas 22.63-71; João 18.12-14,19-24

57 E os que prenderam Jesus o levaram à casa de Caifás, o sumo sacerdote, onde se haviam reunido os escribas e os anciãos.

58 Mas Pedro o seguia de longe até ao pátio do sumo sacerdote e, tendo entrado, assentou-se entre os serventuários, para ver o fim.

59 Ora, os principais sacerdotes e todo o Sinédrio procuravam algum testemunho falso contra Jesus, a fim de o condenarem à morte.

60 E não acharam, apesar de se terem apresentado muitas testemunhas falsas. Mas, afinal, compareceram duas, afirmando:

61 Este disse: Posso destruir o santuário de Deus e reedificá-lo em três dias.

62 E, levantando-se o sumo sacerdote, perguntou a Jesus: Nada respondes ao que estes depõem contra ti?

63 Jesus, porém, guardou silêncio. E o sumo sacerdote lhe disse: Eu te conjuro pelo Deus vivo que nos digas se tu és o Cristo, o Filho de Deus.

64 Respondeu-lhe Jesus: Tu o disseste; entretanto, eu vos declaro que, desde agora, vereis o Filho do Homem assentado à direita do Todo-Poderoso e vindo sobre as nuvens do céu.

65 Então, o sumo sacerdote rasgou as suas vestes, dizendo: Blasfemou! Que

övergav alla lärjungarna honom och flydde.

Förhöret inför rådet

57De som hade gripit Jesus förde honom till översteprästen Kajafas, där de skriftlärda och de äldste hade samlats.

58Petrus följde efter på avstånd, ända till översteprästens palats. Där gick han in på gården och satte sig bland tjänarna för att se hur det skulle sluta.

59Översteprästerna och hela rådet sökte få fram något falskt vittnesmål mot Jesus så att de kunde döma honom till döden,

60men de lyckades inte trots att det uppträdde många falska vittnen. Till sist trädde det fram två

61som påstod att han hade sagt: »Jag kan riva ner Guds tempel och bygga upp det igen inom tre dagar.«

62Då reste sig översteprästen och frågade: »Har du inget att svara på deras beskyllningar?«

63Men Jesus teg. Och översteprästen sade: »Jag besvär dig vid den levande Gudens namn att säga oss om du är Messias, Guds son.”

64Jesus svarade: »Du har själv sagt det. Men jag säger er: efter detta skall ni få se Människosonen sitta på Maktens högra sida och komma på himlens moln.«

65Då slet översteprästen sönder sina kläder och sade: »Han har hädat. Vad

necessidade mais temos de testemunhas? Eis que ouvistes agora a blasfêmia!

66 Que vos parece? Responderam eles: É réu de morte.

67 Então, uns cuspiram-lhe no rosto e lhe davam murros, e outros o esbofeteavam, dizendo:

68 Profetiza-nos, ó Cristo, quem é que te bateu!

Pedro nega a Jesus

Marcos 14.66-72; Lucas 22.55-62; João 18.15-18,25-27

69 Ora, estava Pedro assentado fora no pátio; e, aproximando-se uma criada, lhe disse: Também tu estavas com Jesus, o galileu.

70 Ele, porém, o negou diante de todos, dizendo: Não sei o que dizes.

71 E, saindo para o alpendre, foi ele visto por outra criada, a qual disse aos que ali estavam: Este também estava com Jesus, o Nazareno.

72 E ele negou outra vez, com juramento: Não conheço tal homem.

73 Logo depois, aproximando-se os que ali estavam, disseram a Pedro: Verdadeiramente, és também um deles, porque o teu modo de falar o denuncia.

74 Então, começou ele a praguejar e a jurar: Não conheço esse homem! E imediatamente cantou o galo.

75 Então, Pedro se lembrou da palavra que Jesus lhe dissera: Antes que o galo cante, tu me negarás três vezes. E, saindo dali, chorou amargamente.

Mateus 27

skall vi nu med vittnen till? Ni har själva hört hädelsen.

66Vad säger ni?« De svarade: »Han förtjänar döden.«

67Då spottade de honom i ansiktet och slog honom, och några gav honom örfilar

68och sade: »Visa att du är en profet, Messias: vem var det som slog dig?«

Petrus förnekar Jesus

69Petrus satt ute på gården. En tjänsteflicka kom fram till honom och sade: »Du var också tillsammans med Jesus från Galileen.«

70Men han förnekade det inför alla och sade: »Jag förstår inte vad du talar om.«

71Han gick ut i porten, och där var det en annan kvinna som såg honom, och hon sade till dem runt omkring: »Han där var tillsammans med Jesus från Nasaret.”

72Han förnekade det på nytt och svor på det: »Jag känner inte den mannen.”

73Strax efteråt kom de som stod där fram till Petrus och sade: »Visst är du också en av dem. Det hörs på talet.«

74Då svor han och bedyrade: »Jag känner inte den mannen.« I samma ögonblick gol en tupp.

75Då kom Petrus ihåg vad Jesus hade sagt: »Innan tuppen gal skall du ha förnekat mig tre gånger«, och han gick ut och grät bittert.

Matteus 27

Jesus entregue a Pilatos

Marcos 15.1; Lucas 23.1-2; João 18.28-32

[1] Ao romper o dia, todos os principais sacerdotes e os anciãos do povo entraram em conselho contra Jesus, para o matarem;

[2] e, amarrando-o, levaram-no e o entregaram ao governador Pilatos.

O suicídio de Judas

[3] Então, Judas, o que o traiu, vendo que Jesus fora condenado, tocado de remorso, devolveu as trinta moedas de prata aos principais sacerdotes e aos anciãos, dizendo:

[4] Pequei, traindo sangue inocente. Eles, porém, responderam: Que nos importa? Isso é contigo.

[5] Então, Judas, atirando para o santuário as moedas de prata, retirou-se e foi enforcar-se.

[6] E os principais sacerdotes, tomando as moedas, disseram: Não é lícito deitá-las no cofre das ofertas, porque é preço de sangue.

[7] E, tendo deliberado, compraram com elas o campo do oleiro, para cemitério de forasteiros.

[8] Por isso, aquele campo tem sido chamado, até ao dia de hoje, Campo de Sangue.

[9] Então, se cumpriu o que foi dito por intermédio do profeta Jeremias: Tomaram as trinta moedas de prata, preço em que foi estimado aquele a quem alguns dos filhos de Israel avaliaram;

Jesus inför Pilatus

[1]På morgonen beslöt alla översteprästerna och folkets äldste att försöka få Jesus avrättad.

[2]De lät binda honom, förde bort honom och överlämnade honom åt Pilatus, ståthållaren.

[3]När Judas, som hade förrått honom, såg att Jesus blivit dömd, ångrade han sig. Han lämnade tillbaka de trettio silvermynten till översteprästerna och de äldste

[4]och sade: »Jag har syndat och förrått oskyldigt blod.« De svarade: »Vad angår det oss? Det är din sak.«

[5]Då kastade han in pengarna i tempelhuset och gav sig av därifrån och gick bort och hängde sig.

[6]Översteprästerna tog pengarna och sade: »Det går inte att lägga dem i offerkistan, eftersom det är blodspengar.«

[7]Och de beslöt att i stället köpa Krukmakaråkern till begravningsplats för främlingar.

[8]Därför heter denna åker ännu i dag Blodsåkern.

[9]Så uppfylldes det som sagts genom profeten Jeremia: De tog de trettio silvermynten, priset på den prissatte, honom som några israeliter bestämde priset på,

[10] e as deram pelo campo do oleiro, assim como me ordenou o SENHOR.

Jesus perante Pilatos

Marcos 15.1-15; Lucas 23.1-5,13-25; João 18.33—19.16

[11] Jesus estava em pé ante o governador; e este o interrogou, dizendo: És tu o rei dos judeus? Respondeu-lhe Jesus: Tu o dizes.

[12] E, sendo acusado pelos principais sacerdotes e pelos anciãos, nada respondeu.

[13] Então, lhe perguntou Pilatos: Não ouves quantas acusações te fazem?

[14] Jesus não respondeu nem uma palavra, vindo com isto a admirar-se grandemente o governador.

[15] Ora, por ocasião da festa, costumava o governador soltar ao povo um dos presos, conforme eles quisessem.

[16] Naquela ocasião, tinham eles um preso muito conhecido, chamado Barrabás.

[17] Estando, pois, o povo reunido, perguntou-lhes Pilatos: A quem quereis que eu vos solte, a Barrabás ou a Jesus, chamado Cristo?

[18] Porque sabia que, por inveja, o tinham entregado.

[19] E, estando ele no tribunal, sua mulher mandou dizer-lhe: Não te envolvas com esse justo; porque hoje, em sonho, muito sofri por seu respeito.

[10]och gav dem i betalning för Krukmakaråkern, så som Herren hade befallt mig.

[11]Jesus ställdes nu inför ståthållaren. Denne frågade honom: »Du är alltså judarnas kung?« Jesus svarade: »Du själv säger det.«

[12]Och när han anklagades av översteprästerna och de äldste svarade han inte.

[13]Då sade Pilatus till honom: »Hör du inte vad de beskyller dig för?«

[14]Men han svarade inte på en enda fråga, och ståthållaren blev mycket förvånad.

Barabbas friges. Jesus döms

[15]Vid högtiden brukade ståthållaren frige en fånge efter folkets önskan.

[16]Det fanns just då en känd fånge som hette Jesus Barabbas.

[17]När folket nu var samlat frågade Pilatus: »Vem vill ni att jag skall frige, Jesus Barabbas eller den Jesus som kallas Messias?«

[18]Han visste att det var av avund mot Jesus som man hade utlämnat honom.

[19]Medan han satt på domartribunen fick han detta bud från sin hustru: »Du skall inte ha med den där rättfärdige mannen att göra. Jag har haft mardrömmar i natt för hans skull.«

[20] Mas os principais sacerdotes e os anciãos persuadiram o povo a que pedisse Barrabás e fizesse morrer Jesus.

[21] De novo, perguntou-lhes o governador: Qual dos dois quereis que eu vos solte? Responderam eles: Barrabás!

[22] Replicou-lhes Pilatos: Que farei, então, de Jesus, chamado Cristo? Seja crucificado! Responderam todos.

[23] Que mal fez ele? Perguntou Pilatos. Porém cada vez clamavam mais: Seja crucificado!

[24] Vendo Pilatos que nada conseguia, antes, pelo contrário, aumentava o tumulto, mandando vir água, lavou as mãos perante o povo, dizendo: Estou inocente do sangue deste [justo]; fique o caso convosco!

[25] E o povo todo respondeu: Caia sobre nós o seu sangue e sobre nossos filhos!

[26] Então, Pilatos lhes soltou Barrabás; e, após haver açoitado a Jesus, entregou-o para ser crucificado.

Jesus entregue aos soldados

Marcos 15.16-20; João 19.2-3

[27] Logo a seguir, os soldados do governador, levando Jesus para o pretório, reuniram em torno dele toda a coorte.

[28] Despojando-o das vestes, cobriram-no com um manto escarlate;

[29] tecendo uma coroa de espinhos, puseram-lha na cabeça e, na mão direita, um caniço; e, ajoelhando-se diante dele, o escarneciam, dizendo: Salve, rei dos judeus!

[20]Men översteprästerna och de äldste övertalade folket att begära Barabbas fri och få Jesus dödad.

[21]Ståthållaren sade nu till dem: »Vilken av de båda vill ni att jag skall frige?« De svarade: »Barabbas.«

[22]Pilatus frågade: »Vad skall jag då göra med den Jesus som kallas Messias?« Alla svarade: »Han skall korsfästas!«

[23]Han frågade: »Vad har han gjort för ont?« Men de ropade ännu högre: »Han skall korsfästas!«

[24]När Pilatus såg att ingenting hjälpte utan att oron bara blev värre, tog han vatten och sköljde sina händer inför folket och sade: »Jag är oskyldig till den här mannens blod. Detta får bli er sak.«

[25]Men hela folket ropade: »Hans blod må komma över oss och våra barn.«

[26]Då frigav han Barabbas, men Jesus lät han prygla och utlämnade honom sedan till att korsfästas.

Soldaterna hånar Jesus

[27]Då förde ståthållarens soldater Jesus till residenset och samlade hela vaktstyrkan omkring honom.

[28]De tog av honom kläderna och hängde på honom en röd soldatkappa

[29]och vred ihop en krans av törne och satte den på hans huvud och stack en käpp i högra handen på honom. Sedan föll de på knä för honom och hånade honom och sade: »Leve judarnas konung.«

[30] E, cuspindo nele, tomaram o caniço e davam-lhe com ele na cabeça.

[31] Depois de o terem escarnecido, despiram-lhe o manto e o vestiram com as suas próprias vestes. Em seguida, o levaram para ser crucificado.

Simão leva a cruz do Senhor

Marcos 15.21; Lucas 23.26

[32] Ao saírem, encontraram um cireneu, chamado Simão, a quem obrigaram a carregar-lhe a cruz.

A crucificação

Marcos 15.22-32; Lucas 23.32-43; João 19.17-24

[33] E, chegando a um lugar chamado Gólgota, que significa Lugar da Caveira,

[34] deram-lhe a beber vinho com fel; mas ele, provando-o, não o quis beber.

[35] Depois de o crucificarem, repartiram entre si as suas vestes, tirando a sorte.

[36] E, assentados ali, o guardavam.

[37] Por cima da sua cabeça puseram escrita a sua acusação: ESTE É JESUS, O REI DOS JUDEUS.

[38] E foram crucificados com ele dois ladrões, um à sua direita, e outro à sua esquerda.

[39] Os que iam passando blasfemavam dele, meneando a cabeça e dizendo:

[40] Ó tu que destróis o santuário e em três dias o reedificas! Salva-te a ti mesmo, se és Filho de Deus, e desce da cruz!

[30]De spottade på honom och tog käppen och slog honom i huvudet.

[31]Och när de hade hånat honom tog de av honom kappan och satte på honom hans egna kläder och förde bort honom för att korsfästa honom.

Korsfästelsen

[32]På vägen ut träffade de på en man från Kyrene vid namn Simon, och honom tvingade de att bära hans kors.

[33]När de kom till ett ställe som kallas Golgota, vilket betyder Skallen,

[34]gav de honom vin att dricka, blandat med galla. Han smakade på det men ville inte dricka.

[35]När de hade korsfäst honom delade de upp hans kläder genom att kasta lott om dem,

[36]och sedan slog de sig ner där och vaktade honom.

[37]Ovanför hans huvud hade de satt upp anklagelsen mot honom som löd: Detta är Jesus, judarnas konung.

[38]Samtidigt med honom korsfästes två rövare, den ene till höger och den andre till vänster om honom.

[39]De som gick förbi smädade honom och skakade på huvudet

[40]och sade: »Du som river ner templet och bygger upp det igen på tre dagar — hjälp dig själv nu, om du är Guds son, och stig ner från korset.«

41 De igual modo, os principais sacerdotes, com os escribas e anciãos, escarnecendo, diziam:

42 Salvou os outros, a si mesmo não pode salvar-se. É rei de Israel! Desça da cruz, e creremos nele.

43 Confiou em Deus; pois venha livrá-lo agora, se, de fato, lhe quer bem; porque disse: Sou Filho de Deus.

44 E os mesmos impropérios lhe diziam também os ladrões que haviam sido crucificados com ele.

A morte de Jesus

Marcos 15.33-41; Lucas 23.44-49; João 19.28-30

45 Desde a hora sexta até à hora nona, houve trevas sobre toda a terra.

46 Por volta da hora nona, clamou Jesus em alta voz, dizendo: Eli, Eli, lamá sabactâni? O que quer dizer: Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste?

47 E alguns dos que ali estavam, ouvindo isto, diziam: Ele chama por Elias.

48 E, logo, um deles correu a buscar uma esponja e, tendo-a embebido de vinagre e colocado na ponta de um caniço, deu-lhe a beber.

49 Os outros, porém, diziam: Deixa, vejamos se Elias vem salvá-lo.

50 E Jesus, clamando outra vez com grande voz, entregou o espírito.

51 Eis que o véu do santuário se rasgou em duas partes de alto a baixo; tremeu a terra, fenderam-se as rochas;

41Översteprästerna, de skriftlärda och de äldste gjorde också narr av honom och sade:

42»Andra har han hjälpt, sig själv kan han inte hjälpa. Han är Israels kung, nu får han stiga ner från korset, så skall vi tro på honom.

43Han har satt sin lit till Gud. Nu får Gud rädda honom, om han bryr sig om honom. Han har ju sagt att han är Guds son.«

44På samma sätt blev han skymfad av rövarna som var korsfästa tillsammans med honom.

Jesu död

45Vid sjätte timmen föll ett mörker över hela jorden, och det varade till nionde timmen.

46Vid nionde timmen ropade Jesus med hög röst: »Eli, Eli, lema sabachtani?« (vilket betyder: Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?).

47Några som stod där hörde det och sade: »Han ropar på Elia.«

48En av dem sprang genast bort och tog en svamp, fyllde den med surt vin och satte den på en käpp för att ge honom att dricka.

49Då sade de andra: »Låt oss se om Elia kommer och hjälper honom.«

50Men Jesus ropade än en gång med hög röst och gav upp andan.

51Då brast förhänget i templet i två delar, uppifrån och ända ner, jorden skakade och klipporna rämnade,

[52] abriram-se os sepulcros, e muitos corpos de santos, que dormiam, ressuscitaram;

[53] e, saindo dos sepulcros depois da ressurreição de Jesus, entraram na cidade santa e apareceram a muitos.

[54] O centurião e os que com ele guardavam a Jesus, vendo o terremoto e tudo o que se passava, ficaram possuídos de grande temor e disseram: Verdadeiramente este era Filho de Deus.

[55] Estavam ali muitas mulheres, observando de longe; eram as que vinham seguindo a Jesus desde a Galiléia, para o servirem;

[56] entre elas estavam Maria Madalena, Maria, mãe de Tiago e de José, e a mulher de Zebedeu.

O sepultamento de Jesus

Marcos 15.42-47; Lucas 23.50-56; João 19.38-42

[57] Caindo a tarde, veio um homem rico de Arimatéia, chamado José, que era também discípulo de Jesus.

[58] Este foi ter com Pilatos e lhe pediu o corpo de Jesus. Então, Pilatos mandou que lho fosse entregue.

[59] E José, tomando o corpo, envolveu-o num pano limpo de linho

[60] e o depositou no seu túmulo novo, que fizera abrir na rocha; e, rolando uma grande pedra para a entrada do sepulcro, se retirou.

[61] Achavam-se ali, sentadas em frente da sepultura, Maria Madalena e a outra Maria.

A guarda do sepulcro

[62] No dia seguinte, que é o dia depois da preparação, reuniram-se os principais

[52]och gravarna öppnade sig. Många kroppar av avlidna heliga uppväcktes,

[53]och efter hans uppståndelse lämnade de sina gravar och gick in i den heliga staden och kunde ses av många.

[54]När officeren och de som bevakade Jesus tillsammans med honom såg jordbävningen och det andra som hände, greps de av stark fruktan och sade: »Den mannen måste ha varit Guds son.«

[55]Där var också många kvinnor som stod längre bort och såg på. De hade följt med Jesus från Galileen för att tjäna honom,

[56]och bland dem var Maria från Magdala och Maria som var Jakobs och Josefs mor och modern till Sebedaios söner.

Gravläggningen

[57]På kvällen kom en rik man från Arimataia som hette Josef och som också han hade blivit lärjunge till Jesus.

[58]Josef gick till Pilatus och bad att få Jesu kropp. Pilatus gav då order om att den skulle utlämnas,

[59]och Josef tog kroppen, svepte den i rent linnetyg

[60]och lade den i den nya grav som han hade låtit hugga ut åt sig i berget. Sedan rullade han en stor sten för ingången till graven och gick därifrån.

[61]Maria från Magdala och den andra Maria var där och satt mitt emot graven.

[62]Nästa dag — det var dagen efter förberedelsedagen — gick

sacerdotes e os fariseus e, dirigindo-se a Pilatos,

63 disseram-lhe: SENHOR, lembramo-nos de que aquele embusteiro, enquanto vivia, disse: Depois de três dias ressuscitarei.

64 Ordena, pois, que o sepulcro seja guardado com segurança até ao terceiro dia, para não suceder que, vindo os discípulos, o roubem e depois digam ao povo: Ressuscitou dos mortos; e será o último embuste pior que o primeiro.

65 Disse-lhes Pilatos: Aí tendes uma escolta; ide e guardai o sepulcro como bem vos parecer.

66 Indo eles, montaram guarda ao sepulcro, selando a pedra e deixando ali a escolta.

översteprästerna och fariseerna tillsammans till Pilatus

63och sade: »Herre, vi har kommit att tänka på att när den där bedragaren ännu var i livet sade han: ’Efter tre dagar skall jag uppstå.’

64Ge därför order om att graven bevakas under tre dagar, så att inte hans lärjungar kommer och rövar bort honom och sedan säger till folket att han har uppstått från de döda. Då blir det sista bedrägeriet värre än det första.«

65Pilatus svarade: »Ni får en vaktstyrka. Gå och bevaka graven så gott ni kan.«

66De gav sig i väg och skyddade den genom att försegla stenen och sätta ut vakterna.

Mateus 28

A ressurreição de Jesus. Seu aparecimento às mulheres

Marcos 16.1-8; Lucas 24.1-12; João 20.1-10

1 No findar do sábado, ao entrar o primeiro dia da semana, Maria Madalena e a outra Maria foram ver o sepulcro.

2 E eis que houve um grande terremoto; porque um anjo do SENHOR desceu do céu, chegou-se, removeu a pedra e assentou-se sobre ela.

3 O seu aspecto era como um relâmpago, e a sua veste, alva como a neve.

4 E os guardas tremeram espavoridos e ficaram como se estivessem mortos.

5 Mas o anjo, dirigindo-se às mulheres, disse: Não temais; porque sei que buscais Jesus, que foi crucificado.

Matteus 28

Kvinnorna vid graven

1Efter sabbaten, i gryningen den första veckodagen, kom Maria från Magdala och den andra Maria för att se på graven.

2Då blev det ett kraftigt jordskalv, ty Herrens ängel steg ner från himlen och kom och rullade undan stenen och satte sig på den.

3Hans utseende var som blixten och hans kläder vita som snö.

4Vakterna skakade av skräck för honom och blev liggande som döda.

5Men ängeln sade till kvinnorna: »Var inte rädda. Jag vet att ni söker efter Jesus, som blev korsfäst.

[6] Ele não está aqui; ressuscitou, como tinha dito. Vinde ver onde ele jazia.

[7] Ide, pois, depressa e dizei aos seus discípulos que ele ressuscitou dos mortos e vai adiante de vós para a Galiléia; ali o vereis. É como vos digo!

[8] E, retirando-se elas apressadamente do sepulcro, tomadas de medo e grande alegria, correram a anunciá-lo aos discípulos.

[9] E eis que Jesus veio ao encontro delas e disse: Salve! E elas, aproximando-se, abraçaram-lhe os pés e o adoraram.

[10] Então, Jesus lhes disse: Não temais! Ide avisar a meus irmãos que se dirijam à Galiléia e lá me verão.

Os judeus subornam os guardas

[11] E, indo elas, eis que alguns da guarda foram à cidade e contaram aos principais sacerdotes tudo o que sucedera.

[12] Reunindo-se eles em conselho com os anciãos, deram grande soma de dinheiro aos soldados,

[13] recomendando-lhes que dissessem: Vieram de noite os discípulos dele e o roubaram enquanto dormíamos.

[14] Caso isto chegue ao conhecimento do governador, nós o persuadiremos e vos poremos em segurança.

[15] Eles, recebendo o dinheiro, fizeram como estavam instruídos. Esta versão divulgou-se entre os judeus até ao dia de hoje.

Jesus aparece aos discípulos na Galileia

[6]Han är inte här, han har uppstått, så som han sade. Kom och se var han låg.

[7]Skynda er sedan till hans lärjungar och säg till dem: ’Han har uppstått från de döda, och nu går han före er till Galileen. Där skall ni få se honom.’ Nu har jag sagt er detta.«

[8]De lämnade genast graven, och fyllda av bävan och glädje sprang de för att berätta det för hans lärjungar.

[9]Då kom Jesus emot dem och hälsade dem, och de gick fram, grep om hans fötter och hyllade honom.

[10]Men Jesus sade till dem: »Var inte rädda. Gå och säg åt mina bröder att bege sig till Galileen. Där skall de få se mig.«

[11]Medan de var på väg kom några ur vaktstyrkan in till staden och berättade för översteprästerna om allt som hade hänt.

[12]Dessa överlade med de äldste, och sedan gav de soldaterna en stor summa pengar och sade till dem:

[13]»Säg att hans lärjungar kom under natten och rövade bort honom medan ni sov.

[14]Om ståthållaren får höra detta skall vi tala med honom så att ni inte behöver oroa er.«

[15]Soldaterna tog pengarna och gjorde som de hade blivit tillsagda. Så vann detta rykte spridning bland judarna ända till denna dag.

Jesus sänder ut sina lärjungar

[16] Seguiram os onze discípulos para a Galiléia, para o monte que Jesus lhes designara.

[16]De elva lärjungarna begav sig till Galileen, till det berg dit Jesus hade befallt dem att gå.

[17] E, quando o viram, o adoraram; mas alguns duvidaram.

[17]När de fick se honom där föll de ner och hyllade honom, men några tvivlade.

A Grande Comissão

Marcos 16.15-18; Lucas 24.44-49

[18] Jesus, aproximando-se, falou-lhes, dizendo: Toda a autoridade me foi dada no céu e na terra.

[18]Då gick Jesus fram till dem och talade till dem: »Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden.

[19] Ide, portanto, fazei discípulos de todas as nações, batizando-os em nome do Pai, e do Filho, e do Espírito Santo;

[19]Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar: döp dem i Faderns och Sonens och den heliga Andens namn

[20] ensinando-os a guardar todas as coisas que vos tenho ordenado. E eis que estou convosco todos os dias até à consumação do século.

[20]och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut.«

O evangelho segundo Marcos	Markusevangeliet

Marcos 1

[1] Princípio do evangelho de Jesus Cristo, Filho de Deus.

João Batista
Mateus 3.1-6; Lucas 3.1-6

[2] Conforme está escrito na profecia de Isaías: Eis aí envio diante da tua face o meu mensageiro, o qual preparará o teu caminho;

[3] voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR, endireitai as suas veredas;

[4] apareceu João Batista no deserto, pregando batismo de arrependimento para remissão de pecados.

[5] Saíam a ter com ele toda a província da Judéia e todos os habitantes de Jerusalém; e, confessando os seus pecados, eram batizados por ele no rio Jordão.

[6] As vestes de João eram feitas de pêlos de camelo; ele trazia um cinto de couro e se alimentava de gafanhotos e mel silvestre.

João dá testemunho de Jesus
Mateus 3.11-12; Lucas 3.15-17; João 1.19-28

[7] E pregava, dizendo: Após mim vem aquele que é mais poderoso do que eu, do qual não sou digno de, curvando-me, desatar-lhe as correias das sandálias.

[8] Eu vos tenho batizado com água; ele, porém, vos batizará com o Espírito Santo.

O batismo de Jesus
Mateus 3.13-17; Lucas 3.21-22; João 1.32-34

[9] Naqueles dias, veio Jesus de Nazaré da Galiléia e por João foi batizado no rio Jordão.

Markus 1

Johannes döparen

[1]Här börjar glädjebudet om Jesus Kristus, Guds son.

[2]Som det står skrivet hos profeten Jesaja: Se, jag sänder min budbärare före dig, han skall bereda vägen för dig.

[3]En röst ropar i öknen: Bana väg för Herren, gör hans stigar raka —

[4]så uppträdde Johannes döparen ute i öknen och förkunnade syndernas förlåtelse genom omvändelse och dop.

[5]Och hela Judeen och alla i Jerusalem kom dit ut till honom, och de bekände sina synder och döptes av honom i Jordan.

[6]Johannes var klädd i kamelhår och hade ett läderbälte om livet, och han levde av gräshoppor och vildhonung.

[7]Han förkunnade: »Efter mig kommer den som är starkare än jag, och jag är inte värdig att böja mig ner och knyta upp hans sandalremmar.

[8]Jag har döpt er med vatten, han skall döpa er med helig ande.«

Jesu dop

[9]Vid den tiden kom Jesus från Nasaret i Galileen och döptes i Jordan av Johannes.

[10] Logo ao sair da água, viu os céus rasgarem-se e o Espírito descendo como pomba sobre ele.
[11] Então, foi ouvida uma voz dos céus: Tu és o meu Filho amado, em ti me comprazo.

A tentação de Jesus
Mateus 4.1-11; Lucas 4.1-13

[12] E logo o Espírito o impeliu para o deserto,
[13] onde permaneceu quarenta dias, sendo tentado por Satanás; estava com as feras, mas os anjos o serviam.

Jesus volta para a Galileia
Mateus 4.12-17; Lucas 4.14-15

[14] Depois de João ter sido preso, foi Jesus para a Galiléia, pregando o evangelho de Deus,
[15] dizendo: O tempo está cumprido, e o reino de Deus está próximo; arrependei-vos e crede no evangelho.

A vocação de discípulos
Mateus 4.18-22; Lucas 5.1-11

[16] Caminhando junto ao mar da Galiléia, viu os irmãos Simão e André, que lançavam a rede ao mar, porque eram pescadores.
[17] Disse-lhes Jesus: Vinde após mim, e eu vos farei pescadores de homens.
[18] Então, eles deixaram imediatamente as redes e o seguiram.
[19] Pouco mais adiante, viu Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, que estavam no barco consertando as redes.
[20] E logo os chamou. Deixando eles no barco a seu pai Zebedeu com os empregados, seguiram após Jesus.

[10]När han steg upp ur vattnet såg han himlen dela sig och Anden komma ner över honom som en duva.
[11]Och en röst hördes från himlen: »Du är min älskade son, du är min utvalde.«

Jesus frestas

[12]Anden drev honom ut i öknen,
[13]och han var i öknen fyrtio dagar och sattes på prov av Satan. Han levde bland de vilda djuren, och änglarna betjänade honom.

Jesus uppträder i Galileen

[14]När Johannes hade blivit fängslad kom Jesus till Galileen och förkunnade Guds budskap
[15]och sade: »Tiden är inne, Guds rike är nära. Omvänd er och tro på budskapet.«

De första lärjungarna

[16]När han gick utmed Galileiska sjön fick han se Simon och hans bror Andreas stå vid sjön och kasta ut sina kastnät, för de var fiskare.
[17]Jesus sade till dem: »Kom och följ mig. Jag skall göra er till människofiskare«,
[18]och de lämnade genast sina nät och följde honom.
[19]Lite längre fram fick han se Jakob, Sebedaios son, och hans bror Johannes, som höll på att göra i ordning näten i sin båt.
[20]Han kallade på dem, och de lämnade sin far Sebedaios och hans folk i båten och följde efter honom.

A cura de um endemoninhado em Cafarnaum
Lucas 4.31-37

21 Depois, entraram em Cafarnaum, e, logo no sábado, foi ele ensinar na sinagoga.

22 Maravilhavam-se da sua doutrina, porque os ensinava como quem tem autoridade e não como os escribas.

23 Não tardou que aparecesse na sinagoga um homem possesso de espírito imundo, o qual bradou:

24 Que temos nós contigo, Jesus Nazareno? Vieste para perder-nos? Bem sei quem és: o Santo de Deus!

25 Mas Jesus o repreendeu, dizendo: Cala-te e sai desse homem.

26 Então, o espírito imundo, agitando-o violentamente e bradando em alta voz, saiu dele.

27 Todos se admiraram, a ponto de perguntarem entre si: Que vem a ser isto? Uma nova doutrina! Com autoridade ele ordena aos espíritos imundos, e eles lhe obedecem!

28 Então, correu célere a fama de Jesus em todas as direções, por toda a circunvizinhança da Galiléia.

A cura da sogra de Pedro
Mateus 8.14-15; Lucas 4.38-39

29 E, saindo eles da sinagoga, foram, com Tiago e João, diretamente para a casa de Simão e André.

30 A sogra de Simão achava-se acamada, com febre; e logo lhe falaram a respeito dela.

I Kafarnaums synagoga

21De kom till Kafarnaum, och när det blev sabbat gick han till synagogan och undervisade.

22Alla överväldigades av hans undervisning, för han undervisade med makt och inte som de skriftlärda.

23I synagogan fanns en man som var besatt av en oren ande, och han började skrika:

24»Vad har du med oss att göra, Jesus från Nasaret? Har du kommit för att ta död på oss? Jag vet vem du är, Guds helige.«

25Men Jesus sade strängt åt honom: »Tig! Far ut ur honom!«

26Den orena anden ryckte och slet i mannen och gav till ett högt rop och for ut ur honom.

27Alla greps av bävan och började fråga varandra: »Vad är detta? En ny undervisning, med makt bakom orden! Till och med de orena andarna befaller han, och de lyder honom.«

28Ryktet om honom spred sig genast över hela Galileen.

Simons svärmor och andra sjuka botas

29Från synagogan gick de hem till Simon och Andreas tillsammans med Jakob och Johannes.

30Simons svärmor låg i feber, och det sade de genast till Jesus.

31 Então, aproximando-se, tomou-a pela mão; e a febre a deixou, passando ela a servi-los.

Muitas outras curas
Mateus 8.16-17; Lucas 4.40-41

32 À tarde, ao cair do sol, trouxeram a Jesus todos os enfermos e endemoninhados.

33 Toda a cidade estava reunida à porta.

34 E ele curou muitos doentes de toda sorte de enfermidades; também expeliu muitos demônios, não lhes permitindo que falassem, porque sabiam quem ele era.

Jesus se retira para orar
Lucas 4.42-44

35 Tendo-se levantado alta madrugada, saiu, foi para um lugar deserto e ali orava.

36 Procuravam-no diligentemente Simão e os que com ele estavam.

37 Tendo-o encontrado, lhe disseram: Todos te buscam.

38 Jesus, porém, lhes disse: Vamos a outros lugares, às povoações vizinhas, a fim de que eu pregue também ali, pois para isso é que eu vim.

39 Então, foi por toda a Galiléia, pregando nas sinagogas deles e expelindo os demônios.

A cura de um leproso
Mateus 8.1-4; Lucas 5.12-16

40 Aproximou-se dele um leproso rogando-lhe, de joelhos: Se quiseres, podes purificar-me.

31Han gick fram till henne, tog hennes hand och reste henne upp. Och febern lämnade henne, och hon passade upp dem.

32På kvällen, efter solnedgången, kom man till honom med alla sjuka och besatta.

33Hela staden hade samlats utanför dörren.

34Och han botade många som led av olika sjukdomar och drev ut många demoner, och han förbjöd demonerna att tala, eftersom de visste vem han var.

På en enslig plats

35Tidigt nästa morgon, medan det ännu var mörkt, gav han sig av därifrån och gick bort till en enslig plats, och där bad han.

36Simon och de andra skyndade efter honom,

37och när de hade funnit honom sade de: »Alla söker efter dig.«

38Han svarade: »Låt oss gå åt ett annat håll, till byarna här omkring, så att jag kan predika där också. Det är därför jag har gått ut.”

39Och han gick och predikade i synagogorna i hela Galileen och drev ut demonerna.

En spetälsk blir ren

40En spetälsk kom till honom och föll på knä och bad: »Vill du, så kan du göra mig ren.«

[41] Jesus, profundamente compadecido, estendeu a mão, tocou-o e disse-lhe: Quero, fica limpo!
[42] No mesmo instante, lhe desapareceu a lepra, e ficou limpo.
[43] Fazendo-lhe, então, veemente advertência, logo o despediu
[44] e lhe disse: Olha, não digas nada a ninguém; mas vai, mostra-te ao sacerdote e oferece pela tua purificação o que Moisés determinou, para servir de testemunho ao povo.
[45] Mas, tendo ele saído, entrou a propalar muitas coisas e a divulgar a notícia, a ponto de não mais poder Jesus entrar publicamente em qualquer cidade, mas permanecia fora, em lugares ermos; e de toda parte vinham ter com ele.

[41]Jesus greps av vrede, sträckte ut handen och tog på honom och sade: »Jag vill. Bli ren!«
[42]Och genast försvann spetälskan, och han blev ren.
[43]Jesus skickade bort honom med en sträng förmaning:
[44]»Säg ingenting till någon, men gå och visa upp dig för prästen och ge det offer för din rening som Mose har bestämt. Det blir ett vittnesbörd för dem.«
[45]Men mannen gick därifrån och började tala vitt och brett om saken, så att Jesus inte längre kunde visa sig i någon stad utan stannade ute i ödemarken. Och det kom folk till honom från alla håll.

Marcos 2

A cura de um paralítico em Cafarnaum
Mateus 9.1-8; Lucas 5.17-26

[1] Dias depois, entrou Jesus de novo em Cafarnaum, e logo correu que ele estava em casa.
[2] Muitos afluíram para ali, tantos que nem mesmo junto à porta eles achavam lugar; e anunciava-lhes a palavra.
[3] Alguns foram ter com ele, conduzindo um paralítico, levado por quatro homens.
[4] E, não podendo aproximar-se dele, por causa da multidão, descobriram o eirado no ponto correspondente ao em que ele estava e, fazendo uma abertura, baixaram o leito em que jazia o doente.

Markus 2

En lam man i Kafarnaum botas

[1]Några dagar senare kom han tillbaka till Kafarnaum och det blev känt att han var hemma.
[2]Det samlades så mycket folk att inte ens platsen utanför dörren räckte till längre, och han förkunnade ordet för dem.
[3]Då kom de dit med en lam som bars av fyra män.
[4]Eftersom de inte kunde komma fram till Jesus i trängseln bröt de upp taket ovanför honom och firade ner bädden med den lame genom öppningen.

[5] Vendo-lhes a fé, Jesus disse ao paralítico: Filho, os teus pecados estão perdoados.
[6] Mas alguns dos escribas estavam assentados ali e arrazoavam em seu coração:
[7] Por que fala ele deste modo? Isto é blasfêmia! Quem pode perdoar pecados, senão um, que é Deus?
[8] E Jesus, percebendo logo por seu espírito que eles assim arrazoavam, disse-lhes: Por que arrazoais sobre estas coisas em vosso coração?
[9] Qual é mais fácil? Dizer ao paralítico: Estão perdoados os teus pecados, ou dizer: Levanta-te, toma o teu leito e anda?
[10] Ora, para que saibais que o Filho do Homem tem sobre a terra autoridade para perdoar pecados – disse ao paralítico:
[11] Eu te mando: Levanta-te, toma o teu leito e vai para tua casa.
[12] Então, ele se levantou e, no mesmo instante, tomando o leito, retirou-se à vista de todos, a ponto de se admirarem todos e darem glória a Deus, dizendo: Jamais vimos coisa assim!

A vocação de Levi
Mateus 9.9; Lucas 5.27-28

[13] De novo, saiu Jesus para junto do mar, e toda a multidão vinha ao seu encontro, e ele os ensinava.
[14] Quando ia passando, viu a Levi, filho de Alfeu, sentado na coletoria e disse-lhe: Segue-me! Ele se levantou e o seguiu.

Jesus come com pecadores
Mateus 9.10-13; Lucas 5.29-32

[5]När Jesus såg deras tro sade han till den lame: »Mitt barn, dina synder är förlåtna.«
[6]Nu satt där några skriftlärda, och de tänkte för sig själva:
[7]»Hur kan han tala så? Han hädar ju. Vem kan förlåta synder utom Gud?«
[8]Jesus förstod i sin ande vad de tänkte och sade till dem: »Hur kan ni tänka så i era hjärtan?
[9]Vilket är lättast, att säga till den lame: Dina synder är förlåtna, eller att säga: Stig upp, ta din bädd och gå?
[10-11]Men för att ni skall veta att Människosonen har makt att förlåta synder här på jorden säger jag dig« — och nu talade han till den lame — »stig upp, ta din bädd och gå hem.”
[12]Och mannen steg upp, tog genast sin bädd och gick ut i allas åsyn, så att de häpnade och prisade Gud och sade: »Aldrig har vi sett något sådant!«

Tullindrivaren Levi kallas

[13]Och han gick längs sjön igen. Alla människor kom till honom, och han undervisade dem.
[14]När han gick där fick han se Levi, Alfaios son, sitta utanför tullhuset, och han sade till honom: »Följ mig!« Och Levi steg upp och följde honom.

[15] Achando-se Jesus à mesa na casa de Levi, estavam juntamente com ele e com seus discípulos muitos publicanos e pecadores; porque estes eram em grande número e também o seguiam.

[16] Os escribas dos fariseus, vendo-o comer em companhia dos pecadores e publicanos, perguntavam aos discípulos dele: Por que come [e bebe] ele com os publicanos e pecadores?

[17] Tendo Jesus ouvido isto, respondeu-lhes: Os sãos não precisam de médico, e sim os doentes; não vim chamar justos, e sim pecadores.

Do jejum

Mateus 9.14-17; Lucas 5.33-39

[18] Ora, os discípulos de João e os fariseus estavam jejuando. Vieram alguns e lhe perguntaram: Por que motivo jejuam os discípulos de João e os dos fariseus, mas os teus discípulos não jejuam?

[19] Respondeu-lhes Jesus: Podem, porventura, jejuar os convidados para o casamento, enquanto o noivo está com eles? Durante o tempo em que estiver presente o noivo, não podem jejuar.

[20] Dias virão, contudo, em que lhes será tirado o noivo; e, nesse tempo, jejuarão.

[21] Ninguém costura remendo de pano novo em veste velha; porque o remendo novo tira parte da veste velha, e fica maior a rotura.

[22] Ninguém põe vinho novo em odres velhos; do contrário, o vinho romperá os odres; e tanto se perde o vinho como os

[15]När Jesus sedan låg till bords i hans hus var det många tullindrivare och syndare som låg till bords tillsammans med honom och hans lärjungar, för det var många som följde honom.

[16]När de skriftlärda bland fariseerna fick se att han åt med syndare och tullindrivare sade de till hans lärjungar: »Äter han med tullindrivare och syndare?«

[17]Jesus hörde det och sade: »Det är inte de friska som behöver läkare, utan de sjuka. Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga, utan syndare.«

Bröllopsgästerna fastar inte

[18]Johannes lärjungar och fariseerna fastade. Då kom några och frågade honom: »Varför fastar Johannes lärjungar och fariseernas, men inte dina lärjungar?«

[19]Jesus svarade: »Inte kan väl bröllopsgästerna fasta medan brudgummen är hos dem. Så länge de har brudgummen hos sig kan de inte fasta.

[20]Men det skall komma en tid då brudgummen tas ifrån dem, och när den dagen är inne kommer de att fasta.

[21]Ingen syr fast en bit okrympt tyg på ett gammalt plagg. Då sliter ju det nya tyget med sig av det gamla och det blir en värre reva.

[22]Ingen häller nytt vin i gamla vinsäckar, för då spränger vinet säckarna, och både

odres. Mas põe-se vinho novo em odres novos.

Jesus é senhor do sábado
Mateus 12.1-8; Lucas 6.1-5

[23] Ora, aconteceu atravessar Jesus, em dia de sábado, as searas, e os discípulos, ao passarem, colhiam espigas.

[24] Advertiram-no os fariseus: Vê! Por que fazem o que não é lícito aos sábados?

[25] Mas ele lhes respondeu: Nunca lestes o que fez Davi, quando se viu em necessidade e teve fome, ele e os seus companheiros?

[26] Como entrou na Casa de Deus, no tempo do sumo sacerdote Abiatar, e comeu os pães da proposição, os quais não é lícito comer, senão aos sacerdotes, e deu também aos que estavam com ele?

[27] E acrescentou: O sábado foi estabelecido por causa do homem, e não o homem por causa do sábado;

[28] de sorte que o Filho do Homem é senhor também do sábado.

Marcos 3

O homem da mão ressequida
Mateus 12.9-14; Lucas 6.6-11

[1] De novo, entrou Jesus na sinagoga e estava ali um homem que tinha ressequida uma das mãos.

[2] E estavam observando a Jesus para ver se o curaria em dia de sábado, a fim de o acusarem.

[3] E disse Jesus ao homem da mão ressequida: Vem para o meio!

vinet och säckarna förstörs. Nej, nytt vin slår man i nya säckar.«

Lärjungarna plockar ax på sabbaten

[23]En sabbat tog han vägen genom sädesfälten, och lärjungarna började rycka av ax medan de gick.

[24]Då sade fariseerna till honom: »Varför gör de sådant på sabbaten som inte är tillåtet?«

[25]Han svarade: »Har ni aldrig läst vad David gjorde när han och hans män blev hungriga och inte hade något att äta?

[26]Han gick in i Guds hus — det var när Evjatar var överstepräst — och åt upp skådebröden, som inga andra än prästerna får äta, och gav också dem som var med honom.«

[27]Och Jesus sade till dem: »Sabbaten blev till för människan och inte människan för sabbaten.

[28]Alltså är Människosonen herre också över sabbaten.«

Markus 3

Mannen med en förtvinad hand

[1]Han gick till synagogan en annan gång, och där satt en man som hade en förtvinad hand.

[2]De höll ögonen på Jesus för att se om han skulle bota honom på sabbaten; de ville ha något att anklaga honom för.

[3]Han sade till mannen med den förtvinade handen: »Stig upp och kom fram.«

[4] Então, lhes perguntou: É lícito nos sábados fazer o bem ou fazer o mal? Salvar a vida ou tirá-la? Mas eles ficaram em silêncio.

[4]Sedan frågade han dem: »Vad är tillåtet på sabbaten, att göra gott eller att göra ont, att rädda liv eller att döda?« De teg.

[5] Olhando-os ao redor, indignado e condoído com a dureza do seu coração, disse ao homem: Estende a mão. Estendeu-a, e a mão lhe foi restaurada.

[5]Då såg han på dem fylld av vrede och sorg över att de var så förstockade. Och till mannen sade han: »Håll fram handen.« Han höll fram den, och den blev bra igen.

[6] Retirando-se os fariseus, conspiravam logo com os herodianos, contra ele, em como lhe tirariam a vida.

[6]Men fariseerna gick bort och började genast överlägga med Herodes anhängare om hur de skulle röja Jesus ur vägen.

Jesus se retira. A cura de muitos à beira-mar

Folkmassan på stranden

[7] Retirou-se Jesus com os seus discípulos para os lados do mar. Seguia-o da Galiléia uma grande multidão. Também da Judéia,

[7]Jesus drog sig undan mot sjön tillsammans med sina lärjungar. En massa människor från Galileen följde med, men också från Judeen,

[8] de Jerusalém, da Iduméia, dalém do Jordão e dos arredores de Tiro e de Sidom uma grande multidão, sabendo quantas coisas Jesus fazia, veio ter com ele.

[8]Jerusalem och Idumeen och från andra sidan Jordan och från trakten kring Tyros och Sidon kom människor i massor till honom när de hörde talas om allt han gjorde.

[9] Então, recomendou a seus discípulos que sempre lhe tivessem pronto um barquinho, por causa da multidão, a fim de não o comprimirem.

[9]Han sade åt sina lärjungar att ha en båt till reds, så att han slapp bli trängd av folkmassan.

[10] Pois curava a muitos, de modo que todos os que padeciam de qualquer enfermidade se arrojavam a ele para o tocar.

[10]Han hade botat många, och nu kom alla som led av någon plåga och trängde sig på honom för att få röra vid honom.

[11] Também os espíritos imundos, quando o viam, prostravam-se diante dele e exclamavam: Tu és o Filho de Deus!

[11]Och när de orena andarna såg honom föll de ner för honom och ropade: »Du är Guds son.«

[12] Mas Jesus lhes advertia severamente que o não expusessem à publicidade.

[12]Men han förbjöd dem strängt att avslöja vem han var.

A escolha dos doze apóstolos. Os seus nomes

Mateus 10.1-4; Lucas 6.12-16

De tolv utses

[13] Depois, subiu ao monte e chamou os que ele mesmo quis, e vieram para junto dele.

[14] Então, designou doze para estarem com ele e para os enviar a pregar

[15] e a exercer a autoridade de expelir demônios.

[16] Eis os doze que designou: Simão, a quem acrescentou o nome de Pedro;

[17] Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, aos quais deu o nome de Boanerges, que quer dizer: filhos do trovão;

[18] André, Filipe, Bartolomeu, Mateus, Tomé, Tiago, filho de Alfeu, Tadeu, Simão, o Zelote,

[19] e Judas Iscariotes, que foi quem o traiu.

A blasfêmia dos escribas

Mateus 12.22-32; Lucas 11.14-23

[20] Então, ele foi para casa. Não obstante, a multidão afluiu de novo, de tal modo que nem podiam comer.

[21] E, quando os parentes de Jesus ouviram isto, saíram para o prender; porque diziam: Está fora de si.

[22] Os escribas, que haviam descido de Jerusalém, diziam: Ele está possesso de Belzebu. E: É pelo maioral dos demônios que expele os demônios.

[23] Então, convocando-os Jesus, lhes disse, por meio de parábolas: Como pode Satanás expelir a Satanás?

[24] Se um reino estiver dividido contra si mesmo, tal reino não pode subsistir;

[13]Sedan gick han upp på berget och kallade till sig några som han hade utvalt, och de kom till honom.

[14]Han utsåg tolv som skulle följa honom och som han skulle skicka ut att predika

[15]och ha makt att driva ut demonerna.

[16]Och de tolv han utsåg var: Simon, som han gav namnet Petrus,

[17]Sebedaios son Jakob och Jakobs bror Johannes, vilka han gav namnet Boanerges, det vill säga Åskans söner,

[18]vidare Andreas, Filippos, Bartolomaios, Matteus, Tomas, Alfaios son Jakob, Taddaios, Simon Kananaios

[19]och Judas Iskariot, han som förrådde honom.

Demoner drivs ut med Guds ande

[20]När Jesus kom hem samlades folket på nytt, så att han och lärjungarna inte ens kom åt att äta.

[21]Hans anhöriga fick höra det och gav sig i väg för att ta hand om honom; de menade att han var från sina sinnen.

[22]De skriftlärda som hade kommit ner från Jerusalem sade att han var besatt av Beelsebul och att det var med demonernas furste som han drev ut demonerna.

[23]Han kallade dem till sig och talade till dem i liknelser: »Hur kan Satan driva ut Satan?

[24]Om ett rike är splittrat kan det riket inte bestå.

[25] se uma casa estiver dividida contra si mesma, tal casa não poderá subsistir.
[26] Se, pois, Satanás se levantou contra si mesmo e está dividido, não pode subsistir, mas perece.

[27] Ninguém pode entrar na casa do valente para roubar-lhe os bens, sem primeiro amarrá-lo; e só então lhe saqueará a casa.

[28] Em verdade vos digo que tudo será perdoado aos filhos dos homens: os pecados e as blasfêmias que proferirem.
[29] Mas aquele que blasfemar contra o Espírito Santo não tem perdão para sempre, visto que é réu de pecado eterno.
[30] Isto, porque diziam: Está possesso de um espírito imundo.

A família de Jesus

Mateus 12.46-50; Lucas 8.19-21

[31] Nisto, chegaram sua mãe e seus irmãos e, tendo ficado do lado de fora, mandaram chamá-lo.
[32] Muita gente estava assentada ao redor dele e lhe disseram: Olha, tua mãe, teus irmãos e irmãs estão lá fora à tua procura.
[33] Então, ele lhes respondeu, dizendo: Quem é minha mãe e meus irmãos?
[34] E, correndo o olhar pelos que estavam assentados ao redor, disse: Eis minha mãe e meus irmãos.
[35] Portanto, qualquer que fizer a vontade de Deus, esse é meu irmão, irmã e mãe.

Marcos 4

A parábola do semeador

Mateus 13.1-9; Lucas 8.4-8

[25]Om en familj är splittrad kan den familjen inte bestå.
[26]Om Satan gör uppror mot sig själv och splittras kan han inte bestå — det är slutet för honom.
[27]Ingen kan gå in och plundra en stark man på vad han äger, om han inte först binder honom; sedan kan han plundra hans hus.
[28]Sannerligen, människorna skall få förlåtelse för allt, för sina synder och för sina hädelser, hur de än hädar.
[29]Men den som hädar den heliga anden får aldrig någonsin förlåtelse utan är skyldig till evig synd.«
[30]De hade ju sagt att han hade en oren ande.

Jesu familj

[31]Nu kom hans mor och hans bröder. De stannade utanför och skickade bud efter honom.
[32]Det satt mycket folk omkring honom, och de sade: »Din mor och dina bröder är här utanför och söker dig.«
[33]Jesus svarade dem: »Vem är min mor och mina bröder?«
[34]Han såg på dem som satt runt omkring honom och sade: »Det här är min mor och mina bröder.
[35]Den som gör Guds vilja är min bror och syster och mor.«

Markus 4

Liknelsen om sådden

[1] Voltou Jesus a ensinar à beira-mar. E reuniu-se numerosa multidão a ele, de modo que entrou num barco, onde se assentou, afastando-se da praia. E todo o povo estava à beira-mar, na praia.

[1]Sedan började han undervisa vid sjön igen. Massor av folk samlades kring honom, och därför steg han i en båt och satt i den ute på vattnet medan folket stod på stranden.

[2] Assim, lhes ensinava muitas coisas por parábolas, no decorrer do seu doutrinamento.

[2]Han undervisade dem med många liknelser, och i sin undervisning sade han:

[3] Ouvi: Eis que saiu o semeador a semear.

[3]»Hör! En man gick ut för att så.

[4] E, ao semear, uma parte caiu à beira do caminho, e vieram as aves e a comeram.

[4]När han sådde föll en del på vägkanten, och fåglarna kom och åt upp det.

[5] Outra caiu em solo rochoso, onde a terra era pouca, e logo nasceu, visto não ser profunda a terra.

[5]En del föll på de steniga ställena, där det inte fanns mycket jord, och det kom fort upp eftersom myllan var tunn.

[6] Saindo, porém, o sol, a queimou; e, porque não tinha raiz, secou-se.

[6]Men när solen steg sveddes det och vissnade bort eftersom det var utan rot.

[7] Outra parte caiu entre os espinhos; e os espinhos cresceram e a sufocaram, e não deu fruto.

[7]En del föll bland tistlarna, och tistlarna växte upp och kvävde det, och det gav ingen skörd.

[8] Outra, enfim, caiu em boa terra e deu fruto, que vingou e cresceu, produzindo a trinta, a sessenta e a cem por um.

[8]Men en del föll i den goda jorden, det kom upp och växte och gav skörd. Det gav trettiofalt, sextiofalt och hundrafalt igen.«

[9] E acrescentou: Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

[9]Och han sade: »Hör, du som har öron att höra med.«

A explicação da parábola

Mateus 13.10-23; Lucas 8.9-15

Liknelsernas syfte

[10] Quando Jesus ficou só, os que estavam junto dele com os doze o interrogaram a respeito das parábolas.

[10]När han blev ensam med de tolv och de andra som var med honom frågade de honom om liknelserna.

[11] Ele lhes respondeu: A vós outros vos é dado conhecer o mistério do reino de Deus; mas, aos de fora, tudo se ensina por meio de parábolas,

[11]Han sade: »Ni har fått veta Guds rikes hemlighet, men för dessa som står utanför är allt bara liknelser,

[12] para que, vendo, vejam e não percebam; e, ouvindo, ouçam e não entendam; para

[12]för att de skall se med sina ögon utan att uppfatta och höra med sina öron utan att

que não venham a converter-se, e haja perdão para eles.

förstå, så att de inte omvänder sig och får förlåtelse.«

Tolkning av liknelsen om sådden

[13] Então, lhes perguntou: Não entendeis esta parábola e como compreendereis todas as parábolas?

[13]Och han sade till dem: »Om ni inte förstår denna liknelse, hur skall ni då alls kunna fatta några liknelser?

[14] O semeador semeia a palavra.

[14]Vad mannen sår är ordet.

[15] São estes os da beira do caminho, onde a palavra é semeada; e, enquanto a ouvem, logo vem Satanás e tira a palavra semeada neles.

[15]Vägkanten, det är de hos vilka ordet blir sått men som knappt har hört det förrän Satan kommer och tar bort ordet som har såtts i dem.

[16] Semelhantemente, são estes os semeados em solo rochoso, os quais, ouvindo a palavra, logo a recebem com alegria.

[16]De som får sådden på de steniga ställena, det är de som tar emot ordet med glädje när de hör det

[17] Mas eles não têm raiz em si mesmos, sendo, antes, de pouca duração; em lhes chegando a angústia ou a perseguição por causa da palavra, logo se escandalizam.

[17]men inte har något rotfäste inom sig utan är flyktiga; blir det sedan lidanden och förföljelser för ordets skull kommer de genast på fall.

[18] Os outros, os semeados entre os espinhos, são os que ouvem a palavra,

[18]Hos andra har sådden fallit bland tistlarna. Det är de som hör ordet,

[19] mas os cuidados do mundo, a fascinação da riqueza e as demais ambições, concorrendo, sufocam a palavra, ficando ela infrutífera.

[19]men världsliga bekymmer, rikedomens lockelser och alla möjliga begär tränger in och kväver ordet, så att det inte ger någon skörd.

[20] Os que foram semeados em boa terra são aqueles que ouvem a palavra e a recebem, frutificando a trinta, a sessenta e a cem por um.

[20]Men de som har tagit emot sådden i den goda jorden, det är sådana som hör ordet och tar det till sig och bär frukt trettiofalt, sextiofalt och hundrafalt.«

A parábola da candeia

Lucas 8.16-18

Liknelsen om lampan. Det mått ni mäter med

[21] Também lhes disse: Vem, porventura, a candeia para ser posta debaixo do alqueire ou da cama? Não vem, antes, para ser colocada no velador?

[21]Och han sade till dem: »Inte tas lampan fram för att ställas under sädesmåttet eller under bänken. Den sätts på hållaren.

[22] Pois nada está oculto, senão para ser manifesto; e nada se faz escondido, senão para ser revelado.

[23] Se alguém tem ouvidos para ouvir, ouça.

[24] Então, lhes disse: Atentai no que ouvis. Com a medida com que tiverdes medido vos medirão também, e ainda se vos acrescentará.

[25] Pois ao que tem se lhe dará; e, ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.

A parábola da semente

[26] Disse ainda: O reino de Deus é assim como se um homem lançasse a semente à terra;

[27] depois, dormisse e se levantasse, de noite e de dia, e a semente germinasse e crescesse, não sabendo ele como.

[28] A terra por si mesma frutifica: primeiro a erva, depois, a espiga, e, por fim, o grão cheio na espiga.

[29] E, quando o fruto já está maduro, logo se lhe mete a foice, porque é chegada a ceifa.

A parábola do grão de mostarda

Mateus 13.31-32; Lucas 13.18-19

[30] Disse mais: A que assemelharemos o reino de Deus? Ou com que parábola o apresentaremos?

[31] É como um grão de mostarda, que, quando semeado, é a menor de todas as sementes sobre a terra;

[32] mas, uma vez semeada, cresce e se torna maior do que todas as hortaliças e deita grandes ramos, a ponto de as aves do céu poderem aninhar-se à sua sombra.

[22]Det finns ingenting dolt som inte skall dras fram och ingenting undangömt som inte skall komma till synes.

[23]Hör, du som har öron att höra med.«

[24]Och han sade till dem: »Ge akt på det ni hör. Med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er, och ännu mer skall ni få.

[25]Ty den som har, han skall få, men den som inte har, från honom skall tas också det han har.«

Liknelsen om den växande sådden

[26]Och han sade: »Med Guds rike är det som när en man har fått utsädet i jorden.

[27]Han sover och stiger upp, dagar och nätter går, och säden gror och växer, han vet inte hur.

[28]Av sig själv bär jorden gröda, först strå, så ax, så moget vete i axet.

[29]Men när grödan är mogen låter han skäran gå, för skördetiden är inne.«

Liknelsen om senapskornet

[30]Och han sade: »Vad skall vi likna Guds rike vid? Vad skall vi använda för bild?

[31]Det är som ett senapskorn, som är det minsta av alla frön här på jorden när man sår det,

[32]men när det har sådds skjuter det upp och blir större än alla örter och får så stora grenar att himlens fåglar kan bygga bo i dess skugga.«

Por que Jesus falou por parábolas
Mateus 13.34-35

33 E com muitas parábolas semelhantes lhes expunha a palavra, conforme o permitia a capacidade dos ouvintes.

33Med många sådana liknelser förkunnade han ordet för dem, så långt de nu kunde fatta det.

34 E sem parábolas não lhes falava; tudo, porém, explicava em particular aos seus próprios discípulos.

34Han talade bara i liknelser till dem, men när han hade blivit ensam med lärjungarna förklarade han allt.

Jesus acalma uma tempestade
Mateus 8.23-27; Lucas 8.22-25

Stormen tystas

35 Naquele dia, sendo já tarde, disse-lhes Jesus: Passemos para a outra margem.

35På kvällen samma dag sade han till dem: »Låt oss fara över till andra sidan.«

36 E eles, despedindo a multidão, o levaram assim como estava, no barco; e outros barcos o seguiam.

36De lämnade folket och tog honom med sig i båten som han satt i, och andra båtar följde med.

37 Ora, levantou-se grande temporal de vento, e as ondas se arremessavam contra o barco, de modo que o mesmo já estava a encher-se de água.

37Då kom en häftig stormby och vågorna slog in i båten, så att den var nära att fyllas.

38 E Jesus estava na popa, dormindo sobre o travesseiro; eles o despertaram e lhe disseram: Mestre, não te importa que pereçamos?

38Själv låg han och sov i aktern med huvudet på dynan. De väckte honom och sade: »Mästare, bryr du dig inte om att vi går under?«

39 E ele, despertando, repreendeu o vento e disse ao mar: Acalma-te, emudece! O vento se aquietou, e fez-se grande bonança.

39Han vaknade och hutade åt vinden och sade till sjön: »Tig! Håll tyst!« Vinden lade sig och det blev alldeles lugnt.

40 Então, lhes disse: Por que sois assim tímidos?! Como é que não tendes fé?

40Och han sade till dem: »Varför är ni rädda? Har ni ännu ingen tro?«

41 E eles, possuídos de grande temor, diziam uns aos outros: Quem é este que até o vento e o mar lhe obedecem?

41Då greps de av stor fruktan och sade till varandra: »Vem är han? Till och med vinden och sjön lyder honom.«

Marcos 5

Markus 5

A cura do endemoninhado geraseno
Mateus 8.28-33; Lucas 8.26-34

Den besatte och svinhjorden

1 Entrementes, chegaram à outra margem do mar, à terra dos gerasenos.

1De kom över till trakten av Gerasa på andra sidan sjön.

[2] Ao desembarcar, logo veio dos sepulcros, ao seu encontro, um homem possesso de espírito imundo,

[3] o qual vivia nos sepulcros, e nem mesmo com cadeias alguém podia prendê-lo;

[4] porque, tendo sido muitas vezes preso com grilhões e cadeias, as cadeias foram quebradas por ele, e os grilhões, despedaçados. E ninguém podia subjugá-lo.

[5] Andava sempre, de noite e de dia, clamando por entre os sepulcros e pelos montes, ferindo-se com pedras.

[6] Quando, de longe, viu Jesus, correu e o adorou,

[7] exclamando com alta voz: Que tenho eu contigo, Jesus, Filho do Deus Altíssimo? Conjuro-te por Deus que não me atormentes!

[8] Porque Jesus lhe dissera: Espírito imundo, sai desse homem!

[9] E perguntou-lhe: Qual é o teu nome? Respondeu ele: Legião é o meu nome, porque somos muitos.

[10] E rogou-lhe encarecidamente que os não mandasse para fora do país.

[11] Ora, pastava ali pelo monte uma grande manada de porcos.

[12] E os espíritos imundos rogaram a Jesus, dizendo: Manda-nos para os porcos, para que entremos neles.

[13] Jesus o permitiu. Então, saindo os espíritos imundos, entraram nos porcos; e a manada, que era cerca de dois mil,

[2]När Jesus steg ur båten kom en man emot honom från gravarna. Han var besatt av en oren ande

[3]och hade sitt tillhåll bland gravarna. Inte ens med kedjor kunde man längre binda honom.

[4]Flera gånger hade han bundits till händer och fötter, men han hade slitit av kedjorna och sprängt bojorna, och ingen kunde få bukt med honom.

[5]Dag och natt höll han till bland gravarna eller uppe i bergen och skrek och sargade sig med stenar.

[6]När han nu på långt håll fick se Jesus sprang han fram och föll ner för honom

[7]och ropade högt: »Vad har du med mig att göra, Jesus, du den högste Gudens son? Jag besvär dig vid Gud: Plåga mig inte!«

[8]Jesus hade nämligen just sagt åt honom: »Far ut ur mannen, du orena ande!«

[9]Nu frågade han: »Vad heter du?« Mannen svarade: »Legion heter jag, för vi är många.«

[10]Och han bad honom enträget att inte driva dem från trakten.

[11]Nu gick där en stor svinhjord och betade på bergssluttningen.

[12]Andarna bad honom: »Skicka bort oss till svinen, så kan vi fara in i dem!«

[13]Det lät han dem göra. Och de orena andarna for ut ur mannen och in i svinen, och hjorden rusade utför branten ner i

precipitou-se despenhadeiro abaixo, para dentro do mar, onde se afogaram.

[14] Os porqueiros fugiram e o anunciaram na cidade e pelos campos.

Os gerasenos rejeitam a Jesus

Mateus 8.34; Lucas 8.35-39

Então, saiu o povo para ver o que sucedera.

[15] Indo ter com Jesus, viram o endemoninhado, o que tivera a legião, assentado, vestido, em perfeito juízo; e temeram.

[16] Os que haviam presenciado os fatos contaram-lhes o que acontecera ao endemoninhado e acerca dos porcos.

[17] E entraram a rogar-lhe que se retirasse da terra deles.

[18] Ao entrar Jesus no barco, suplicava-lhe o que fora endemoninhado que o deixasse estar com ele.

[19] Jesus, porém, não lho permitiu, mas ordenou-lhe: Vai para tua casa, para os teus. Anuncia-lhes tudo o que o SENHOR te fez e como teve compaixão de ti.

[20] Então, ele foi e começou a proclamar em Decápolis tudo o que Jesus lhe fizera; e todos se admiravam.

O pedido de Jairo

Mateus 9.18-19; Lucas 8.40-42

[21] Tendo Jesus voltado no barco, para o outro lado, afluiu para ele grande multidão; e ele estava junto do mar.

[22] Eis que se chegou a ele um dos principais da sinagoga, chamado Jairo, e, vendo-o, prostrou-se a seus pés

sjön. Omkring två tusen djur var det, och de drunknade i sjön.

[14]Svinvaktarna sprang därifrån och berättade alltsammans i staden och ute på landet, och folk gick för att se vad som hade hänt.

[15]De kom till Jesus och såg den besatte, han som hade haft legionen i sig, sitta där klädd och vid sina sinnen, och de blev förskräckta.

[16]Och ögonvittnena berättade vad som hade hänt med den besatte, och om svinen.

[17]Då uppmanade de Jesus att lämna deras område.

[18]När han steg i båten bad mannen som hade varit besatt att få följa med honom.

[19]Men han lät honom inte göra det utan sade: »Gå hem till de dina och berätta för dem om allt som Herren har gjort med dig, hur han förbarmade sig över dig.«

[20]Då gick mannen sin väg och lät alla i Dekapolis höra vad Jesus hade gjort med honom, och överallt häpnade man.

Synagogföreståndarens dotter. Kvinnan med blödningar

[21]När Jesus hade farit tillbaka till andra sidan sjön samlades mycket folk omkring honom. Medan han var där vid sjön

[22]kom det dit en synagogföreståndare vid namn Jairos. Då han såg Jesus kastade han sig för hans fötter

[23] e insistentemente lhe suplicou: Minha filhinha está à morte; vem, impõe as mãos sobre ela, para que seja salva, e viverá.

[24] Jesus foi com ele.

A cura de uma mulher enferma

Mateus 9.20-22; Lucas 8.43-48

Grande multidão o seguia, comprimindo-o.

[25] Aconteceu que certa mulher, que, havia doze anos, vinha sofrendo de uma hemorragia

[26] e muito padecera à mão de vários médicos, tendo despendido tudo quanto possuía, sem, contudo, nada aproveitar, antes, pelo contrário, indo a pior,

[27] tendo ouvido a fama de Jesus, vindo por trás dele, por entre a multidão, tocou-lhe a veste.

[28] Porque, dizia: Se eu apenas lhe tocar as vestes, ficarei curada.

[29] E logo se lhe estancou a hemorragia, e sentiu no corpo estar curada do seu flagelo.

[30] Jesus, reconhecendo imediatamente que dele saíra poder, virando-se no meio da multidão, perguntou: Quem me tocou nas vestes?

[31] Responderam-lhe seus discípulos: Vês que a multidão te aperta e dizes: Quem me tocou?

[32] Ele, porém, olhava ao redor para ver quem fizera isto.

[33] Então, a mulher, atemorizada e tremendo, cônscia do que nela se operara, veio, prostrou-se diante dele e declarou-lhe toda a verdade.

[23]och bad enträget: »Min lilla dotter är nära att dö. Kom och lägg dina händer på henne, så att hon räddas till livet.«

[24]Och Jesus gick med honom. Mycket folk följde efter och trängde sig inpå honom.

[25]Där fanns en kvinna som hade lidit av blödningar i tolv år.

[26]Hon hade varit hos många läkare och fått utstå mycket. Det hade kostat henne allt hon ägde, men ingenting hade hjälpt, snarare hade hon blivit sämre.

[27]Hon hade hört vad som berättades om Jesus, och nu kom hon bakifrån i hopen och rörde vid hans mantel,

[28]för hon tänkte att om hon bara fick röra vid hans kläder skulle hon bli hjälpt.

[29]Och genast stannade blodflödet, och hon kände i kroppen att hon var botad från sitt onda.

[30]När Jesus märkte att det hade gått ut kraft från honom vände han sig om i hopen och frågade: »Vem rörde vid mina kläder?«

[31]Lärjungarna sade: »Du ser väl hur folk tränger på, och ändå frågar du vem som har rört vid dig!«

[32]Han såg sig omkring efter henne som hade gjort det.

[33]Kvinnan, som visste vad som hade hänt med henne, kom rädd och darrande fram och föll ner för honom och talade om hur det var.

34 E ele lhe disse: Filha, a tua fé te salvou; vai-te em paz e fica livre do teu mal.

34Han sade till henne: »Min dotter, din tro har hjälpt dig. Gå i frid. Du är botad från ditt onda.«

A ressurreição da filha de Jairo
Mateus 9.23-26; Lucas 8.49-56

35 Falava ele ainda, quando chegaram alguns da casa do chefe da sinagoga, a quem disseram: Tua filha já morreu; por que ainda incomodas o Mestre?

35Medan han ännu talade kom det bud till synagogföreståndaren från hans hem: »Din dotter är död. Du skall inte besvära Mästaren längre.«

36 Mas Jesus, sem acudir a tais palavras, disse ao chefe da sinagoga: Não temas, crê somente.

36Men Jesus, som hörde deras ord, sade till föreståndaren: »Var inte rädd, tro bara.”

37 Contudo, não permitiu que alguém o acompanhasse, senão Pedro e os irmãos Tiago e João.

37Sedan lät han ingen mer än Petrus och Jakob och hans bror Johannes följa med,

38 Chegando à casa do chefe da sinagoga, viu Jesus o alvoroço, os que choravam e os que pranteavam muito.

38och de gick hem till föreståndaren. Där såg han upprörda människor som grät och klagade högt.

39 Ao entrar, lhes disse: Por que estais em alvoroço e chorais? A criança não está morta, mas dorme.

39Han gick in till dem och sade: »Varför ropar ni och gråter? Flickan är inte död, hon sover.«

40 E riam-se dele. Tendo ele, porém, mandado sair a todos, tomou o pai e a mãe da criança e os que vieram com ele e entrou onde ela estava.

40Då skrattade de åt honom. Men han körde ut allesammans och tog med sig flickans far och mor och lärjungarna och gick in där hon låg.

41 Tomando-a pela mão, disse: Talitá cumi!, que quer dizer: Menina, eu te mando, levanta-te!

41Så tog han barnets hand och sade: »Talita koum!« (det betyder: Lilla flicka, jag säger dig, stig upp!).

42 Imediatamente, a menina se levantou e pôs-se a andar; pois tinha doze anos. Então, ficaram todos sobremaneira admirados.

42Och genast reste sig flickan och gick omkring, hon var tolv år gammal. De blev utom sig av förvåning,

43 Mas Jesus ordenou-lhes expressamente que ninguém o soubesse; e mandou que dessem de comer à menina.

43men han förbjöd dem att låta någon veta vad som hade hänt. Sedan sade han åt dem att ge flickan något att äta.

Marcos 6

Jesus prega em Nazaré. É rejeitado pelos seus
Mateus 13.53-58; Lucas 4.16-30

[1] Tendo Jesus partido dali, foi para a sua terra, e os seus discípulos o acompanharam.

[2] Chegando o sábado, passou a ensinar na sinagoga; e muitos, ouvindo-o, se maravilhavam, dizendo: Donde vêm a este estas coisas? Que sabedoria é esta que lhe foi dada? E como se fazem tais maravilhas por suas mãos?

[3] Não é este o carpinteiro, filho de Maria, irmão de Tiago, José, Judas e Simão? E não vivem aqui entre nós suas irmãs? E escandalizavam-se nele.

[4] Jesus, porém, lhes disse: Não há profeta sem honra, senão na sua terra, entre os seus parentes e na sua casa.

[5] Não pôde fazer ali nenhum milagre, senão curar uns poucos enfermos, impondo-lhes as mãos.

[6] Admirou-se da incredulidade deles. Contudo, percorria as aldeias circunvizinhas, a ensinar.

As instruções para os doze
Mateus 10.5-15; Lucas 9.1-6

[7] Chamou Jesus os doze e passou a enviá-los de dois a dois, dando-lhes autoridade sobre os espíritos imundos.

[8] Ordenou-lhes que nada levassem para o caminho, exceto um bordão; nem pão, nem alforje, nem dinheiro;

[9] que fossem calçados de sandálias e não usassem duas túnicas.

Markus 6

Profet i sin hemstad

[1]Han gick därifrån och kom till sin hemstad, och hans lärjungar följde med honom.

[2]När det blev sabbat undervisade han i synagogan. Och de många som hörde honom häpnade och sade: »Var har han detta ifrån? Vad är det för visdom han har fått, så att han kan utföra sådana underverk med sina händer?

[3]Är det inte snickaren, Marias son och bror till Jakob och Joses och Judas och Simon? Bor inte hans systrar här hos oss?« Så blev han en stötesten för dem.

[4]Men Jesus sade till dem: »En profet blir ringaktad bara i sin hemstad, bland sina släktingar och i sitt hem.«

[5]Han kunde inte göra några underverk där, utom att bota några sjuka genom att lägga sina händer på dem.

[6]Och han förvånade sig över att de inte ville tro.

De tolv sänds ut

Han vandrade från by till by i trakten där omkring och undervisade.

[7]Han kallade till sig de tolv och sände ut dem två och två och gav dem makt över de orena andarna.

[8]Och han sade åt dem att inte ta med sig något mer på vägen än en stav, inget bröd, ingen påse och inga pengar i bältet.

[9]Sandaler fick de ha men inte mer än en skjorta.

[10] E recomendou-lhes: Quando entrardes nalguma casa, permanecei aí até vos retirardes do lugar.

[11] Se nalgum lugar não vos receberem nem vos ouvirem, ao sairdes dali, sacudi o pó dos pés, em testemunho contra eles.

[12] Então, saindo eles, pregavam ao povo que se arrependesse;

[13] expeliam muitos demônios e curavam numerosos enfermos, ungindo-os com óleo.

A morte de João Batista

Mateus 14.1-12; Lucas 9.7-9

[14] Chegou isto aos ouvidos do rei Herodes, porque o nome de Jesus já se tornara notório; e alguns diziam: João Batista ressuscitou dentre os mortos, e, por isso, nele operam forças miraculosas.

[15] Outros diziam: É Elias; ainda outros: É profeta como um dos profetas.

[16] Herodes, porém, ouvindo isto, disse: É João, a quem eu mandei decapitar, que ressurgiu.

[17] Porque o mesmo Herodes, por causa de Herodias, mulher de seu irmão Filipe (porquanto Herodes se casara com ela), mandara prender a João e atá-lo no cárcere.

[18] Pois João lhe dizia: Não te é lícito possuir a mulher de teu irmão.

[19] E Herodias o odiava, querendo matá-lo, e não podia.

[10]Och han sade till dem: »När ni har tagit in i ett hus, så stanna där tills ni skall vidare.

[11]Och är det någon plats som inte vill ta emot er och inte vill höra på er, så fortsätt därifrån och skaka av dammet under era fötter. Det skall vittna mot dem.«

[12]De gav sig i väg och predikade att alla skulle omvända sig,

[13]och de drev ut många demoner och smorde många sjuka med olja och botade dem.

Johannes döparens död

[14]Hans namn hade nu blivit känt, och kung Herodes fick höra att folk sade: »Johannes döparen har uppstått från de döda. Det är därför dessa krafter verkar genom honom.«

[15]Men några sade att han var Elia, andra att han var en profet, en i raden av profeter.

[16]När Herodes hörde detta sade han: »Johannes, han som jag lät halshugga, det är han som har uppstått!«

[17]Herodes hade nämligen låtit gripa Johannes och sätta honom i fängelse. Anledningen till det var Herodias, hans bror Filippos hustru. Henne hade han gift sig med,

[18]och Johannes hade sagt till Herodes: »Det är inte tillåtet för dig att leva ihop med din brors hustru.«

[19]Därför var Herodias förbittrad på honom och ville döda honom, men kunde inte.

[20] Porque Herodes temia a João, sabendo que era homem justo e santo, e o tinha em segurança. E, quando o ouvia, ficava perplexo, escutando-o de boa mente.

[20]Ty Herodes hade respekt för Johannes, som han visste var en rättfärdig och helig man, och skyddade honom, och när han hade hört honom kände han sig mycket osäker och ville höra mer av honom.

[21] E, chegando um dia favorável, em que Herodes no seu aniversário natalício dera um banquete aos seus dignitários, aos oficiais militares e aos principais da Galiléia,

[21]Men en dag kom hennes tillfälle, och det var när Herodes firade sin födelsedag med ett gästabud för sina stormän och överstarna och de främsta i Galileen.

[22] entrou a filha de Herodias e, dançando, agradou a Herodes e aos seus convivas. Então, disse o rei à jovem: Pede-me o que quiseres, e eu to darei.

[22]Herodias dotter kom då in och dansade så att Herodes och hans gäster blev förtjusta. Kungen sade till flickan: »Be mig om vad du vill, och du skall få det.«

[23] E jurou-lhe: Se pedires mesmo que seja a metade do meu reino, eu ta darei.

[23]Och han lovade och svor: »Vad du än ber mig om skall jag ge dig, om det så vore halva mitt rike.«

[24] Saindo ela, perguntou a sua mãe: Que pedirei? Esta respondeu: A cabeça de João Batista.

[24]Då gick hon ut och frågade sin mor: »Vad skall jag be om?« Hon svarade: »Johannes döparens huvud.«

[25] No mesmo instante, voltando apressadamente para junto do rei, disse: Quero que, sem demora, me dês num prato a cabeça de João Batista.

[25]Flickan skyndade in till kungen och bad honom: »Jag vill att du genast ger mig Johannes döparens huvud på ett fat.«

[26] Entristeceu-se profundamente o rei; mas, por causa do juramento e dos que estavam com ele à mesa, não lha quis negar.

[26]Kungen blev bedrövad, men för edens och gästernas skull ville han inte säga nej till henne

[27] E, enviando logo o executor, mandou que lhe trouxessem a cabeça de João. Ele foi, e o decapitou no cárcere,

[27]utan skickade en livvakt med befallning att hämta Johannes huvud. Soldaten gick och halshögg honom i fängelset

[28] e, trazendo a cabeça num prato, a entregou à jovem, e esta, por sua vez, a sua mãe.

[28]och kom sedan med hans huvud på ett fat och gav det åt flickan, och flickan gav det åt sin mor.

[29] Os discípulos de João, logo que souberam disto, vieram, levaram-lhe o corpo e o depositaram no túmulo.

A primeira multiplicação de pães e peixes

Mateus 14.13-21; Lucas 9.10-17; João 6.1-14

[30] Voltaram os apóstolos à presença de Jesus e lhe relataram tudo quanto haviam feito e ensinado.

[31] E ele lhes disse: Vinde repousar um pouco, à parte, num lugar deserto; porque eles não tinham tempo nem para comer, visto serem numerosos os que iam e vinham.

[32] Então, foram sós no barco para um lugar solitário.

[33] Muitos, porém, os viram partir e, reconhecendo-os, correram para lá, a pé, de todas as cidades, e chegaram antes deles.

[34] Ao desembarcar, viu Jesus uma grande multidão e compadeceu-se deles, porque eram como ovelhas que não têm pastor. E passou a ensinar-lhes muitas coisas.

[35] Em declinando a tarde, vieram os discípulos a Jesus e lhe disseram: É deserto este lugar, e já avançada a hora;

[36] despede-os para que, passando pelos campos ao redor e pelas aldeias, comprem para si o que comer.

[37] Porém ele lhes respondeu: Dai-lhes vós mesmos de comer. Disseram-lhe: Iremos comprar duzentos denários de pão para lhes dar de comer?

[29]Men när Johannes lärjungar fick reda på det kom de dit och hämtade hans döda kropp och lade den i en grav.

Mat åt fem tusen

[30]Apostlarna samlades hos Jesus och berättade för honom om allt de hade gjort och vad de hade undervisat om.

[31]Han sade till dem: »Följ med mig bort till en öde trakt, så att vi får vara ensamma och ni kan vila er lite.« Det var så många som kom och gick att de inte ens fick tid att äta.

[32]De gav sig av i båten till en öde trakt för att vara ensamma.

[33]Men man såg att de for och många fick veta det, och från alla städerna skyndade folk dit till fots och hann före dem.

[34]När han steg i land fick han se en stor skara människor. Han fylldes av medlidande med dem, för de var som får utan herde, och han undervisade dem länge.

[35]När det redan var sent på dagen kom lärjungarna till honom och sade: »Trakten är öde och det är sent.

[36]Låt dem ge sig av så att de kan gå bort till gårdarna och byarna här omkring och köpa sig något att äta.«

[37]Han svarade: »Ge dem något att äta, ni själva.« — »Skall vi gå och köpa bröd åt dem för tvåhundra denarer och ge dem att äta?« frågade de.

[38] E ele lhes disse: Quantos pães tendes? Ide ver! E, sabendo-o eles, responderam: Cinco pães e dois peixes.
[39] Então, Jesus lhes ordenou que todos se assentassem, em grupos, sobre a relva verde.
[40] E o fizeram, repartindo-se em grupos de cem em cem e de cinqüenta em cinqüenta.

[41] Tomando ele os cinco pães e os dois peixes, erguendo os olhos ao céu, os abençoou; e, partindo os pães, deu-os aos discípulos para que os distribuíssem; e por todos repartiu também os dois peixes.

[42] Todos comeram e se fartaram;
[43] e ainda recolheram doze cestos cheios de pedaços de pão e de peixe.
[44] Os que comeram dos pães eram cinco mil homens.

Jesus anda por sobre o mar

Mateus 14.22-33; João 6.16-21

[45] Logo a seguir, compeliu Jesus os seus discípulos a embarcar e passar adiante para o outro lado, a Betsaida, enquanto ele despedia a multidão.
[46] E, tendo-os despedido, subiu ao monte para orar.
[47] Ao cair da tarde, estava o barco no meio do mar, e ele, sozinho em terra.
[48] E, vendo-os em dificuldade a remar, porque o vento lhes era contrário, por volta da quarta vigília da noite, veio ter com eles, andando por sobre o mar; e queria tomar-lhes a dianteira.

[38]Han sade: »Hur många bröd har ni? Gå och se efter.« De tog reda på det och sade: »Fem bröd, och så två fiskar.«

[39]Då lät han dem säga åt folket att slå sig ner i matlag där det fanns grönt gräs.

[40]Och de lade sig ner i grupper om hundra eller femtio.
[41]Han tog de fem bröden och de två fiskarna, såg upp mot himlen och läste tackbönen. Sedan bröt han bröden och gav dem åt lärjungarna, för att de skulle dela ut dem åt folket. Också de två fiskarna fördelade han så att alla fick.
[42]Alla åt och blev mätta,
[43]och man plockade tolv korgar fulla med brödbitar och fisk.

[44]Det var fem tusen män som hade ätit.

Jesus går på vattnet

[45]Sedan befallde han sina lärjungar att stiga i båten och fara i förväg över till Betsaida medan han själv skickade hem folket.
[46]När han hade skilts från dem gick han upp på berget för att be.
[47]På kvällen var båten mitt ute på sjön, och han var ensam kvar på land.

[48]Han såg hur de slet vid årorna därför att de hade motvind. Strax före gryningen kom han till dem, gående på vattnet, och han var på väg förbi dem.

[49] Eles, porém, vendo-o andar sobre o mar, pensaram tratar-se de um fantasma e gritaram.

[50] Pois todos ficaram aterrados à vista dele. Mas logo lhes falou e disse: Tende bom ânimo! Sou eu. Não temais!

[51] E subiu para o barco para estar com eles, e o vento cessou. Ficaram entre si atônitos, [52] porque não haviam compreendido o milagre dos pães; antes, o seu coração estava endurecido.

Jesus em Genesaré
Mateus 14.34-36

[53] Estando já no outro lado, chegaram a terra, em Genesaré, onde aportaram.
[54] Saindo eles do barco, logo o povo reconheceu Jesus;
[55] e, percorrendo toda aquela região, traziam em leitos os enfermos, para onde ouviam que ele estava.

[56] Onde quer que ele entrasse nas aldeias, cidades ou campos, punham os enfermos nas praças, rogando-lhe que os deixasse tocar ao menos na orla da sua veste; e quantos a tocavam saíam curados.

[49]När de fick se honom gå på vattnet trodde de att det var en vålnad, och de skrek till,
[50]för alla såg de honom och blev förskräckta. Men han talade genast till dem och sade: »Lugn, det är jag. Var inte rädda.«
[51]Och han steg i båten till dem, och vinden lade sig. Men de blev utom sig av häpnad,

[52]för de hade inte förstått något av detta med bröden, utan de var förstockade.

De sjuka i Gennesaret

[53]När de hade farit över sjön kom de till Gennesaret och gick i land där.
[54]Så snart de steg ur båten kände folket igen honom
[55]och skyndade ut till de sjuka i hela trakten och bar dem på deras bäddar dit där de hörde att han var.
[56]Och i alla byar och städer och gårdar som han kom till lade man de sjuka på de öppna platserna och bad honom att de åtminstone skulle få röra vid tofsen på hans mantel. Och alla som rörde vid honom blev botade.

Marcos 7

Jesus e a tradição dos anciãos. O que contamina o homem
Mateus 15.1-20

[1] Ora, reuniram-se a Jesus os fariseus e alguns escribas, vindos de Jerusalém.

[2] E, vendo que alguns dos discípulos dele comiam pão com as mãos impuras, isto é, por lavar

Markus 7

Guds bud och människors regler

[1]Fariseerna och några skriftlärda som hade kommit från Jerusalem samlades kring honom,
[2]och de såg att några av hans lärjungar åt bröd med orena händer, det vill säga utan att tvätta sig.

[3] (pois os fariseus e todos os judeus, observando a tradição dos anciãos, não comem sem lavar cuidadosamente as mãos;

[3]Fariseerna och alla andra judar håller fast vid fädernas regler och äter aldrig utan att ha tvättat sig om händerna,

[4] quando voltam da praça, não comem sem se aspergirem; e há muitas outras coisas que receberam para observar, como a lavagem de copos, jarros e vasos de metal [e camas]),

[4]och när de kommer från torget äter de inte utan att ha badat sig rena. Det finns också många andra traditioner som de håller fast vid, som att skölja bägare, kannor och kittlar.

[5] interpelaram-no os fariseus e os escribas: Por que não andam os teus discípulos de conformidade com a tradição dos anciãos, mas comem com as mãos por lavar?

[5]Därför frågade fariseerna och de skriftlärda honom: »Varför lever inte dina lärjungar efter fädernas regler utan äter med orena händer?«

[6] Respondeu-lhes: Bem profetizou Isaías a respeito de vós, hipócritas, como está escrito: Este povo honra-me com os lábios, mas o seu coração está longe de mim.

[6]Han svarade: »Jesaja profeterade rätt om er, ni hycklare, när det står: Detta folk ärar mig med sina läppar, men deras hjärtan är långt ifrån mig.

[7] E em vão me adoram, ensinando doutrinas que são preceitos de homens.

[7]Fåfängt dyrkar de mig, ty lärorna de lär ut är människors bud.

[8] Negligenciando o mandamento de Deus, guardais a tradição dos homens.

[8]Ni vänder er från Guds bud för att hålla fast vid människornas regler.«

[9] E disse-lhes ainda: Jeitosamente rejeitais o preceito de Deus para guardardes a vossa própria tradição.

[9]Och han sade: »Det är just det rätta — att upphäva Guds bud för att låta era egna regler gälla!

[10] Pois Moisés disse: Honra a teu pai e a tua mãe; e: Quem maldisser a seu pai ou a sua mãe seja punido de morte.

[10]Mose sade: Visa aktning för din far och din mor och: Den som smädar sin far eller sin mor skall dö.

[11] Vós, porém, dizeis: Se um homem disser a seu pai ou a sua mãe: Aquilo que poderias aproveitar de mim é Corbã, isto é, oferta para o SENHOR,

[11]Men ni påstår att om någon säger till sin far eller mor: ’Det som jag hade kunnat hjälpa dig med, det gör jag till korban’ (det vill säga tempelgåva),

[12] então, o dispensais de fazer qualquer coisa em favor de seu pai ou de sua mãe,

[12]då kan ni inte låta honom göra något för sin far eller mor.

[13] invalidando a palavra de Deus pela vossa própria tradição, que vós mesmos transmitistes; e fazeis muitas outras coisas semelhantes.

[13]Så sätter ni Guds ord ur kraft genom de regler som ni har ärvt och för vidare. Och mycket annat sådant gör ni.«

[14] Convocando ele, de novo, a multidão, disse-lhes: Ouvi-me, todos, e entendei.

Mera om rent och orent

[14]Sedan kallade han till sig folket och sade: »Hör på mig allesammans och försök att förstå.

[15] Nada há fora do homem que, entrando nele, o possa contaminar; mas o que sai do homem é o que o contamina.

[15]Inget av det som kommer in i människan utifrån kan göra henne oren. Bara det som kommer ut ur människan kan göra henne oren.«

[16] [Se alguém tem ouvidos para ouvir, ouça.]

[17] Quando entrou em casa, deixando a multidão, os seus discípulos o interrogaram acerca da parábola.

[17]När han hade dragit sig undan hopen och kommit hem frågade lärjungarna vad han hade menat med denna bild.

[18] Então, lhes disse: Assim vós também não entendeis? Não compreendeis que tudo o que de fora entra no homem não o pode contaminar,

[18]Han svarade: »Har ni också svårt att fatta? Förstår ni inte att inget av det som kommer in i en människa utifrån kan göra henne oren?

[19] porque não lhe entra no coração, mas no ventre, e sai para lugar escuso? E, assim, considerou ele puros todos os alimentos.

[19]Ty det går inte in i hjärtat utan i magen och kommer sedan ut på avträdet.« Därmed förklarade han all föda ren.

[20] E dizia: O que sai do homem, isso é o que o contamina.

[20]Men han sade: »Det som kommer ut ur människan, det gör henne oren.

[21] Porque de dentro, do coração dos homens, é que procedem os maus desígnios, a prostituição, os furtos, os homicídios, os adultérios,

[21]Ty inifrån, ur människornas hjärtan, kommer de onda tankarna, otukt, stöld, mord,

[22] a avareza, as malícias, o dolo, a lascívia, a inveja, a blasfêmia, a soberba, a loucura.

[22]äktenskapsbrott, själviskhet, ondska, bedrägeri, liderlighet, avund, förtal, högmod, förblindelse.

[23] Ora, todos estes males vêm de dentro e contaminam o homem.

[23]Allt detta onda kommer inifrån och gör människan oren.«

A mulher siro-fenícia
Mateus 15.21-28

[24] Levantando-se, partiu dali para as terras de Tiro [e Sidom]. Tendo entrado numa casa, queria que ninguém o soubesse; no entanto, não pôde ocultar-se,

[25] porque uma mulher, cuja filhinha estava possessa de espírito imundo, tendo ouvido a respeito dele, veio e prostrou-se-lhe aos pés.

[26] Esta mulher era grega, de origem siro-fenícia, e rogava-lhe que expelisse de sua filha o demônio.

[27] Mas Jesus lhe disse: Deixa primeiro que se fartem os filhos, porque não é bom tomar o pão dos filhos e lançá-lo aos cachorrinhos.

[28] Ela, porém, lhe respondeu: Sim, SENHOR; mas os cachorrinhos, debaixo da mesa, comem das migalhas das crianças.

[29] Então, lhe disse: Por causa desta palavra, podes ir; o demônio já saiu de tua filha.

[30] Voltando ela para casa, achou a menina sobre a cama, pois o demônio a deixara.

A cura de um surdo e gago

[31] De novo, se retirou das terras de Tiro e foi por Sidom até ao mar da Galiléia, através do território de Decápolis.

[32] Então, lhe trouxeram um surdo e gago e lhe suplicaram que impusesse as mãos sobre ele.

[33] Jesus, tirando-o da multidão, à parte, pôs-lhe os dedos nos ouvidos e lhe tocou a língua com saliva;

En syrisk-fenikisk kvinnas tro

[24]Han begav sig bort därifrån och kom till trakten av Tyros, där han tog in i ett hus. Han ville inte att någon skulle få veta det men lyckades inte hålla sig undan.

[25]En kvinna, vars dotter hade en oren ande, fick höra talas om honom och kom och kastade sig för hans fötter.

[26]Hon var inte judinna utan av syrisk-fenikisk härkomst. Nu bad hon honom driva ut demonen ur hennes dotter.

[27]Han sade: »Låt barnen äta sig mätta först. Det är inte rätt att ta brödet från barnen och kasta det åt hundarna.« —

[28]»Nej, herre«, svarade hon, »men hundarna under bordet äter smulorna som barnen lämnar kvar.”

[29]Då sade han till henne: »För de ordens skull säger jag dig: gå hem, demonen har farit ut ur din dotter.«

[30]Och hon gick hem och fann flickan liggande på sin säng, fri från demonen.

En döv man botas

[31]Sedan lämnade han trakten kring Tyros och gick över Sidon till Galileiska sjön, i Dekapolisområdet.

[32]Där kom de till honom med en man som var döv och knappt kunde tala, och de bad Jesus lägga sin hand på honom.

[33]Han tog honom avsides från folket och stack fingrarna i hans öron och spottade och rörde vid hans tunga.

[34] depois, erguendo os olhos ao céu, suspirou e disse: Efatá!, que quer dizer: Abre-te!

[35] Abriram-se-lhe os ouvidos, e logo se lhe soltou o empecilho da língua, e falava desembaraçadamente.

[36] Mas lhes ordenou que a ninguém o dissessem; contudo, quanto mais recomendava, tanto mais eles o divulgavam.

[37] Maravilhavam-se sobremaneira, dizendo: Tudo ele tem feito esplendidamente bem; não somente faz ouvir os surdos, como falar os mudos.

[34]Sedan såg han upp mot himlen, andades djupt och sade till honom: »Effata!« (det betyder: Öppna dig!).

[35]Med ens öppnades mannens öron och hans tunga löstes och han talade riktigt.

[36]Jesus förbjöd dem att berätta det för någon. Men ju mer han förbjöd dem, desto ivrigare spred de ut det.

[37]Och alla blev överväldigade och sade: »Allt han har gjort är bra: de döva får han att höra och de stumma att tala.«

Marcos 8

A segunda multiplicação de pães e peixes

Mateus 15.32-39

[1] Naqueles dias, quando outra vez se reuniu grande multidão, e não tendo eles o que comer, chamou Jesus os discípulos e lhes disse:

[2] Tenho compaixão desta gente, porque há três dias que permanecem comigo e não têm o que comer.

[3] Se eu os despedir para suas casas, em jejum, desfalecerão pelo caminho; e alguns deles vieram de longe.

[4] Mas os seus discípulos lhe responderam: Donde poderá alguém fartá-los de pão neste deserto?

[5] E Jesus lhes perguntou: Quantos pães tendes? Responderam eles: Sete.

[6] Ordenou ao povo que se assentasse no chão. E, tomando os sete pães, partiu-os, após ter dado graças, e os deu a seus

Markus 8

Mat åt fyra tusen

[1]Vid den tiden hade det återigen samlats mycket folk, och de hade inte något att äta. Då kallade Jesus till sig lärjungarna och sade:

[2]»Det gör mig ont om folket. Nu har de varit hos mig i tre dagar och har ingenting att äta.

[3]Om jag låter dem gå härifrån utan mat orkar de inte ta sig hem. En del är ju långväga ifrån.«

[4]Lärjungarna svarade honom: »Var skall man få tag i bröd så de blir mätta, här i ödemarken?«

[5]Han frågade: »Hur många bröd har ni?« — »Sju«, sade de.

[6]Då sade han åt folket att slå sig ner på marken. Och han tog de sju bröden, tackade Gud, bröt dem och gav dem åt

discípulos, para que estes os distribuíssem, repartindo entre o povo.

[7] Tinham também alguns peixinhos; e, abençoando-os, mandou que estes igualmente fossem distribuídos.

[8] Comeram e se fartaram; e dos pedaços restantes recolheram sete cestos.

[9] Eram cerca de quatro mil homens. Então, Jesus os despediu.

[10] Logo a seguir, tendo embarcado juntamente com seus discípulos, partiu para as regiões de Dalmanuta.

Os fariseus pedem um sinal do céu
Mateus 16.1-4

[11] E, saindo os fariseus, puseram-se a discutir com ele; e, tentando-o, pediram-lhe um sinal do céu.

[12] Jesus, porém, arrancou do íntimo do seu espírito um gemido e disse: Por que pede esta geração um sinal? Em verdade vos digo que a esta geração não se lhe dará sinal algum.

[13] E, deixando-os, tornou a embarcar e foi para o outro lado.

O fermento dos fariseus e o de Herodes
Mateus 16.5-12

[14] Ora, aconteceu que eles se esqueceram de levar pães e, no barco, não tinham consigo senão um só.

[15] Preveniu-os Jesus, dizendo: Vede, guardai-vos do fermento dos fariseus e do fermento de Herodes.

[16] E eles discorriam entre si: É que não temos pão.

[17] Jesus, percebendo-o, lhes perguntou: Por que discorreis sobre o não terdes pão?

lärjungarna, för att de skulle dela ut dem, och de delade ut dem åt folket.

[7]De hade också några fiskar. Han läste tackbönen över fiskarna och sade till att också de skulle delas ut.

[8]Och alla åt och blev mätta, och man samlade ihop sju korgar med överblivna bitar.

[9]Det var omkring fyra tusen människor där. Sedan skickade han hem dem.

[10]Själv steg han i båten tillsammans med lärjungarna och for till trakten av Dalmanuta.

Fariseerna begär tecken

[11]Fariseerna kom ut och började diskutera med honom. För att sätta honom på prov bad de honom om ett tecken från himlen.

[12]Jesus suckade djupt och sade: »Varför vill detta släkte ha ett tecken? Sannerligen om detta släkte skall få något tecken.«

[13]Så lämnade han dem och steg i båten igen och for över till andra sidan sjön.

Brödet och surdegen

[14]Lärjungarna hade glömt att ta med bröd; ett enda bröd hade de med sig i båten.

[15]Jesus varnade dem: »Se noga upp med både fariseernas och Herodes surdeg!«

[16]Men de sade till varandra att de ju inte hade bröd med sig.

[17]Han märkte det och frågade: »Varför säger ni att ni inte har bröd? Har ni ännu

Ainda não considerastes, nem compreendestes? Tendes o coração endurecido?

[18] Tendo olhos, não vedes? E, tendo ouvidos, não ouvis? Não vos lembrais

[19] de quando parti os cinco pães para os cinco mil, quantos cestos cheios de pedaços recolhestes? Responderam eles: Doze!

[20] E de quando parti os sete pães para os quatro mil, quantos cestos cheios de pedaços recolhestes? Responderam: Sete!

[21] Ao que lhes disse Jesus: Não compreendeis ainda?

A cura de um cego em Betsaida

[22] Então, chegaram a Betsaida; e lhe trouxeram um cego, rogando-lhe que o tocasse.

[23] Jesus, tomando o cego pela mão, levou-o para fora da aldeia e, aplicando-lhe saliva aos olhos e impondo-lhe as mãos, perguntou-lhe: Vês alguma coisa?

[24] Este, recobrando a vista, respondeu: Vejo os homens, porque como árvores os vejo, andando.

[25] Então, novamente lhe pôs as mãos nos olhos, e ele, passando a ver claramente, ficou restabelecido; e tudo distinguia de modo perfeito.

[26] E mandou-o Jesus embora para casa, recomendando-lhe: Não entres na aldeia.

A confissão de Pedro

Mateus 16.13-20; Lucas 9.18-21

[27] Então, Jesus e os seus discípulos partiram para as aldeias de Cesaréia de Filipe; e, no caminho, perguntou-lhes: Quem dizem os homens que sou eu?

inte fattat och förstått någonting? Är ni så förstockade?

[18]Kan ni inte se fast ni har ögon och inte höra fast ni har öron? Har ni glömt

[19]hur jag bröt de fem bröden åt de fem tusen? Hur många korgar plockade ni då fulla med rester?« — »Tolv«, svarade de.

[20]»Och efter de sju bröden till de fyra tusen, hur många korgar fulla med rester fick ni då?« — »Sju«, svarade de.

[21]Han sade: »Förstår ni fortfarande ingenting?«

En blind man utanför Betsaida botas

[22]Då de kom till Betsaida förde man fram en blind och bad Jesus röra vid honom.

[23]Han tog den blinde vid handen och ledde honom ut ur byn. Sedan spottade han på hans ögon, lade sina händer på honom och frågade: »Ser du något?«

[24]Mannen öppnade ögonen och sade: »Jag ser människorna: de liknar träd, men de går omkring.«

[25]En gång till lade han sina händer på mannens ögon, och nu kunde han se riktigt och var botad och såg allting tydligt.

[26]Jesus skickade hem honom med orden: »Gå inte ens in i byn!«

Petrus kallar Jesus för Messias

[27]Sedan gick Jesus och hans lärjungar bort till byarna kring Caesarea Filippi. På vägen frågade han dem: »Vem säger människorna att jag är?”

[28] E responderam: João Batista; outros: Elias; mas outros: Algum dos profetas.

[29] Então, lhes perguntou: Mas vós, quem dizeis que eu sou? Respondendo, Pedro lhe disse: Tu és o Cristo.

[30] Advertiu-os Jesus de que a ninguém dissessem tal coisa a seu respeito.

Jesus prediz a sua morte e ressurreição

Mateus 16.21-23; Lucas 9.22

[31] Então, começou ele a ensinar-lhes que era necessário que o Filho do Homem sofresse muitas coisas, fosse rejeitado pelos anciãos, pelos principais sacerdotes e pelos escribas, fosse morto e que, depois de três dias, ressuscitasse.

[32] E isto ele expunha claramente. Mas Pedro, chamando-o à parte, começou a reprová-lo.

[33] Jesus, porém, voltou-se e, fitando os seus discípulos, repreendeu a Pedro e disse: Arreda, Satanás! Porque não cogitas das coisas de Deus, e sim das dos homens.

O discípulo de Jesus deve levar a sua cruz

Mateus 16.24-28; Lucas 9.23-27

[34] Então, convocando a multidão e juntamente os seus discípulos, disse-lhes: Se alguém quer vir após mim, a si mesmo se negue, tome a sua cruz e siga-me.

[35] Quem quiser, pois, salvar a sua vida perdê-la-á; e quem perder a vida por causa de mim e do evangelho salvá-la-á.

[36] Que aproveita ao homem ganhar o mundo inteiro e perder a sua alma?

[28]De svarade: »Johannes döparen, men somliga säger Elia, andra att du är någon av profeterna.«

[29]Då frågade han dem: »Och ni, vem säger ni att jag är?« Petrus svarade: »Du är Messias.«

[30]Men han förbjöd dem strängt att tala med någon om honom.

Första förutsägelsen om Människosonens lidande

[31]Därefter började han undervisa dem och sade att Människosonen måste lida mycket och bli förkastad av de äldste och översteprästerna och de skriftlärda och bli dödad och uppstå efter tre dagar.

[32]Detta sade han helt öppet. Petrus drog honom då åt sidan och började förebrå honom.

[33]Men han vände sig om, och när han såg lärjungarna tillrättavisade han Petrus: »Håll dig på din plats, Satan. Dina tankar är inte Guds, utan människors.«

Lärjungeskapets krav

[34]Sedan kallade han till sig både lärjungarna och folket och sade: »Om någon vill gå i mina spår måste han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig.

[35]Ty den som vill rädda sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min och evangeliets skull, han skall rädda det.

[36]Vad hjälper det en människa att vinna hela världen om hon får betala med sitt liv?

[37] Que daria um homem em troca de sua alma?

[38] Porque qualquer que, nesta geração adúltera e pecadora, se envergonhar de mim e das minhas palavras, também o Filho do Homem se envergonhará dele, quando vier na glória de seu Pai com os santos anjos.

[37]Med vad skall hon köpa tillbaka sitt liv?

[38]Den som skäms för mig och mina ord i detta trolösa och syndiga släkte, honom skall också Människosonen skämmas för när han kommer i sin faders härlighet med de heliga änglarna.«

Marcos 9

[1] Dizia-lhes ainda: Em verdade vos afirmo que, dos que aqui se encontram, alguns há que, de maneira nenhuma, passarão pela morte até que vejam ter chegado com poder o reino de Deus.

A transfiguração

Mateus 17.1-8; Lucas 9.28-36

[2] Seis dias depois, tomou Jesus consigo a Pedro, Tiago e João e levou-os sós, à parte, a um alto monte. Foi transfigurado diante deles;

[3] as suas vestes tornaram-se resplandecentes e sobremodo brancas, como nenhum lavandeiro na terra as poderia alvejar.

[4] Apareceu-lhes Elias com Moisés, e estavam falando com Jesus.

[5] Então, Pedro, tomando a palavra, disse: Mestre, bom é estarmos aqui e que façamos três tendas: uma será tua, outra, para Moisés, e outra, para Elias.

[6] Pois não sabia o que dizer, por estarem eles aterrados.

Markus 9

[1]Och han sade: »Sannerligen, några av dem som står här skall inte möta döden förrän de har sett Guds rike komma med makt.«

Jesus på härlighetens berg

[2]Sex dagar senare tog Jesus med sig Petrus, Jakob och Johannes och gick med dem upp på ett högt berg, där de var ensamma. Där förvandlades han inför dem:

[3]hans kläder blev skinande vita, så vita som ingen blekning i världen kan göra några kläder.

[4]Och de såg både Mose och Elia som stod och talade med Jesus.

[5]Då sade Petrus till Jesus: »Rabbi, det är bra att vi är med. Låt oss göra tre hyddor, en för dig, en för Mose och en för Elia.«

[6]Han visste inte vad han skulle säga, de var alldeles skräckslagna.

[7] A seguir, veio uma nuvem que os envolveu; e dela uma voz dizia: Este é o meu Filho amado; a ele ouvi.

[8] E, de relance, olhando ao redor, a ninguém mais viram com eles, senão Jesus.

A vinda de Elias
Mateus 17.9-13

[9] Ao descerem do monte, ordenou-lhes Jesus que não divulgassem as coisas que tinham visto, até o dia em que o Filho do Homem ressuscitasse dentre os mortos.

[10] Eles guardaram a recomendação, perguntando uns aos outros que seria o ressuscitar dentre os mortos.

[11] E interrogaram-no, dizendo: Por que dizem os escribas ser necessário que Elias venha primeiro?

[12] Então, ele lhes disse: Elias, vindo primeiro, restaurará todas as coisas; como, pois, está escrito sobre o Filho do Homem que sofrerá muito e será aviltado?

[13] Eu, porém, vos digo que Elias já veio, e fizeram com ele tudo o que quiseram, como a seu respeito está escrito.

A cura de um jovem possesso
Mateus 17.14-21; Lucas 9.37-43

[14] Quando eles se aproximaram dos discípulos, viram numerosa multidão ao redor e que os escribas discutiam com eles.

[15] E logo toda a multidão, ao ver Jesus, tomada de surpresa, correu para ele e o saudava.

[16] Então, ele interpelou os escribas: Que é que discutíeis com eles?

[7]Då kom ett moln och sänkte sig över dem, och en röst hördes ur molnet: »Detta är min älskade son. Lyssna till honom.«

[8]Och plötsligt, när de såg sig om, kunde de inte se någon annan där än Jesus.

[9]När de gick ner från berget förbjöd han dem att berätta för någon vad de hade sett, innan Människosonen hade uppstått från de döda.

[10]De fäste sig vid orden och undrade sinsemellan vad som menades med att uppstå från de döda.

[11]Och de frågade honom: »Varför säger de skriftlärda att Elia först måste komma?«

[12]Han svarade: »Visst kommer Elia först och återställer allt. Men varför står det då skrivet att Människosonen skall lida mycket och bli föraktad?

[13]Jag säger er: Elia har redan kommit, men med honom gjorde de som de ville, som det står skrivet om honom.«

En pojke med en stum ande botas

[14]När de kom tillbaka till lärjungarna fann de mycket folk omkring dem och skriftlärda som diskuterade med dem.

[15]Men när folket fick se honom greps de av bävan och skyndade fram för att hälsa honom.

[16]Han frågade: »Vad är det ni diskuterar?« —

[17] E um, dentre a multidão, respondeu: Mestre, trouxe-te o meu filho, possesso de um espírito mudo;
[18] e este, onde quer que o apanha, lança-o por terra, e ele espuma, rilha os dentes e vai definhando. Roguei a teus discípulos que o expelissem, e eles não puderam.

[19] Então, Jesus lhes disse: Ó geração incrédula, até quando estarei convosco? Até quando vos sofrerei? Trazei-mo.

[20] E trouxeram-lho; quando ele viu a Jesus, o espírito imediatamente o agitou com violência, e, caindo ele por terra, revolvia-se espumando.
[21] Perguntou Jesus ao pai do menino: Há quanto tempo isto lhe sucede? Desde a infância, respondeu;
[22] e muitas vezes o tem lançado no fogo e na água, para o matar; mas, se tu podes alguma coisa, tem compaixão de nós e ajuda-nos.
[23] Ao que lhe respondeu Jesus: Se podes! Tudo é possível ao que crê.
[24] E imediatamente o pai do menino exclamou [com lágrimas]: Eu creio! Ajuda-me na minha falta de fé!

[25] Vendo Jesus que a multidão concorria, repreendeu o espírito imundo, dizendo-lhe: Espírito mudo e surdo, eu te ordeno: Sai deste jovem e nunca mais tornes a ele.

[26] E ele, clamando e agitando-o muito, saiu, deixando-o como se estivesse morto, a ponto de muitos dizerem: Morreu.

[17]»Mästare«, svarade en i mängden, »jag har kommit till dig med min son som har en stum ande.
[18]Var den än faller över honom kastar den omkull honom, och han tuggar fradga och skär tänder och blir stel. Jag bad dina lärjungar driva ut den, och de kunde inte.«
[19]Han sade: »Detta släkte som inte vill tro! Hur länge måste jag vara hos er? Hur länge måste jag stå ut med er? För hit honom!«
[20]De kom fram med pojken, och när han fick se Jesus började anden genast slita i honom så att han föll omkull och vältrade sig på marken med fradga kring munnen.
[21]Jesus frågade hans far: »Hur länge har det varit så här med honom?« Fadern svarade: »Sedan han var liten,
[22]och ofta har anden kastat honom både i eld och i vatten för att ta livet av honom. Men förbarma dig över oss och hjälp oss, om du kan.«
[23]Jesus sade: »Om jag kan? Allt är möjligt för den som tror.«

[24]Då ropade pojkens far: »Jag tror. Hjälp min otro!«

[25]När Jesus såg att folk strömmade till sade han strängt till den orena anden: »Du stumma och döva ande, jag befaller dig: far ut ur honom och kom aldrig mer tillbaka.«

[26]Den gav till ett skrik och ryckte och slet i pojken och for så ut ur honom. Och

pojken låg där så livlös att alla sade att han var död.

[27] Mas Jesus, tomando-o pela mão, o ergueu, e ele se levantou.

[27]Men Jesus tog hans hand och reste honom upp, och han steg upp.

[28] Quando entrou em casa, os seus discípulos lhe perguntaram em particular: Por que não pudemos nós expulsá-lo?

[28]När Jesus hade kommit hem och lärjungarna var ensamma med honom frågade de: »Varför kunde inte vi driva ut den?«

[29] Respondeu-lhes: Esta casta não pode sair senão por meio de oração [e jejum].

[29]Han svarade: »Den sorten kan bara drivas ut med bön.«

De novo Jesus prediz a sua morte e ressurreição

Mateus 17.22-23; Lucas 9.43b-45

Andra förutsägelsen om Människosonens lidande

[30] E, tendo partido dali, passavam pela Galiléia, e não queria que ninguém o soubesse;

[30]Sedan gick de därifrån och vandrade genom Galileen. Han ville inte att det skulle bli känt

[31] porque ensinava os seus discípulos e lhes dizia: O Filho do Homem será entregue nas mãos dos homens, e o matarão; mas, três dias depois da sua morte, ressuscitará.

[31]eftersom han höll på att undervisa sina lärjungar. Han sade: »Människosonen skall överlämnas i människors händer, och de kommer att döda honom, och tre dagar efter sin död skall han uppstå.”

[32] Eles, contudo, não compreendiam isto e temiam interrogá-lo.

[32]Men de förstod inte vad han menade och vågade inte fråga.

O maior no reino dos céus

Mateus 18.1-5; Lucas 9.46-48

Vem är störst?

[33] Tendo eles partido para Cafarnaum, estando ele em casa, interrogou os discípulos: De que é que discorríeis pelo caminho?

[33]De kom till Kafarnaum. Och när han var hemma igen frågade han dem: »Vad var det ni talade om på vägen?«

[34] Mas eles guardaram silêncio; porque, pelo caminho, haviam discutido entre si sobre quem era o maior.

[34]De teg, för på vägen hade de tvistat om vem av dem som var den störste.

[35] E ele, assentando-se, chamou os doze e lhes disse: Se alguém quer ser o primeiro, será o último e servo de todos.

[35]Han satte sig ner, kallade på de tolv och sade: »Om någon vill vara den främste måste han bli den ringaste av alla och allas tjänare.«

[36] Trazendo uma criança, colocou-a no meio deles e, tomando-a nos braços, disse-lhes:

[37] Qualquer que receber uma criança, tal como esta, em meu nome, a mim me recebe; e qualquer que a mim me receber, não recebe a mim, mas ao que me enviou.

Jesus ensina a tolerância e a caridade

Lucas 9.49-50

[38] Disse-lhe João: Mestre, vimos um homem que, em teu nome, expelia demônios, o qual não nos segue; e nós lho proibimos, porque não seguia conosco.

[39] Mas Jesus respondeu: Não lho proibais; porque ninguém há que faça milagre em meu nome e, logo a seguir, possa falar mal de mim.

[40] Pois quem não é contra nós é por nós.

[41] Porquanto, aquele que vos der de beber um copo de água, em meu nome, porque sois de Cristo, em verdade vos digo que de modo algum perderá o seu galardão.

Os tropeços

Mateus 18.6-9; Lucas 17.1-2

[42] E quem fizer tropeçar a um destes pequeninos crentes, melhor lhe fora que se lhe pendurasse ao pescoço uma grande pedra de moinho, e fosse lançado no mar.

[43] E, se tua mão te faz tropeçar, corta-a; pois é melhor entrares maneta na vida do que, tendo as duas mãos, ires para o inferno, para o fogo inextinguível

[44] [onde não lhes morre o verme, nem o fogo se apaga].

[36]Så tog han ett barn och ställde det framför dem, lade armen om det och sade:

[37]»Den som tar emot ett sådant barn i mitt namn, han tar emot mig. Och den som tar emot mig, han tar inte emot mig utan den som har sänt mig.«

Underverk i Jesu namn

[38]Johannes sade till honom: »Mästare, vi såg en som drev ut demoner i ditt namn, och vi försökte hindra honom, eftersom han inte hörde till oss.”

[39]Men Jesus sade: »Hindra honom inte. Ingen som gör underverk i mitt namn kan genast efteråt tala illa om mig.

[40]Den som inte är mot oss, han är för oss.

[41]Den som ger er en bägare vatten att dricka därför att ni tillhör Kristus — sannerligen, han skall inte gå miste om sin lön.

Förförelser

[42]Den som förleder en av dessa små som tror, för honom vore det bättre att ha kastats till havets botten med en kvarnsten om halsen.

[43]Om din hand förleder dig, så hugg av den. Det är bättre för dig att gå in i livet stympad än att ha bägge händerna i behåll och hamna i helvetet, i den eld som aldrig slocknar.

[45] E, se teu pé te faz tropeçar, corta-o; é melhor entrares na vida aleijado do que, tendo os dois pés, seres lançado no inferno

[45]Om din fot förleder dig, så hugg av den. Det är bättre för dig att gå in i livet ofärdig än att ha bägge fötterna i behåll och kastas i helvetet.

[46] [onde não lhes morre o verme, nem o fogo se apaga].

[47] E, se um dos teus olhos te faz tropeçar, arranca-o; é melhor entrares no reino de Deus com um só dos teus olhos do que, tendo os dois seres lançado no inferno,

[47]Om ditt öga förleder dig, så riv ut det. Det är bättre för dig att gå in i Guds rike enögd än att ha bägge ögonen i behåll och kastas i helvetet,

[48] onde não lhes morre o verme, nem o fogo se apaga.

[48]därmaskarna inte dör och elden inte släcks.

Os discípulos, o sal da terra
Mateus 5.13; Lucas 14.34-35

[49] Porque cada um será salgado com fogo.

[49]Ty alla skall saltas med eld.

[50] Bom é o sal; mas, se o sal vier a tornar-se insípido, como lhe restaurar o sabor? Tende sal em vós mesmos e paz uns com os outros.

[50]Salt är bra att ha. Men om saltet förlorar sin sälta, hur skall ni få det salt igen? Bevara er sälta och håll fred med varandra.«

Marcos 10

Markus 10

Jesus atravessa o Jordão
Mateus 19.1-2

Äktenskap och skilsmässa

[1] Levantando-se Jesus, foi dali para o território da Judéia, além do Jordão. E outra vez as multidões se reuniram junto a ele, e, de novo, ele as ensinava, segundo o seu costume.

[1]Sedan bröt han upp därifrån och kom till den del av Judeen som ligger på andra sidan Jordan. Folk samlades kring honom igen, och som vanligt undervisade han dem.

A questão do divórcio
Mateus 19.3-12; Lucas 16.18

[2] E, aproximando-se alguns fariseus, o experimentaram, perguntando-lhe: É lícito ao marido repudiar sua mulher?

[2]Då kom några fariseer fram, och för att sätta honom på prov frågade de: »Är det tillåtet för en man att skilja sig från sin hustru?”

[3] Ele lhes respondeu: Que vos ordenou Moisés?

[3]Han sade: »Vilka bestämmelser har Mose gett er?«

[4] Tornaram eles: Moisés permitiu lavrar carta de divórcio e repudiar.

[4]De svarade: »Mose tillåter att man skriver ett skilsmässobrev och skiljer sig.«

[5] Mas Jesus lhes disse: Por causa da dureza do vosso coração, ele vos deixou escrito esse mandamento;

[5]Jesus sade: »Ja, därför att ni är förstockade skrev han denna bestämmelse.

[6] porém, desde o princípio da criação, Deus os fez homem e mulher.

[6]Men vid skapelsen gjorde Gud dem till man och kvinna.

[7] Por isso, deixará o homem a seu pai e mãe [e unir-se-á a sua mulher],

[7]Därför skall en man lämna sin far och sin mor för att leva med sin hustru,

[8] e, com sua mulher, serão os dois uma só carne. De modo que já não são dois, mas uma só carne.

[8]och de två skall bli ett. De är inte längre två utan ett.

[9] Portanto, o que Deus ajuntou não separe o homem.

[9]Vad Gud har fogat samman får människan alltså inte skilja åt.«

[10] Em casa, voltaram os discípulos a interrogá-lo sobre este assunto.

[10]När de kom hem frågade lärjungarna honom på nytt om detta.

[11] E ele lhes disse: Quem repudiar sua mulher e casar com outra comete adultério contra aquela.

[11]Han svarade: »Den som skiljer sig från sin hustru och gifter om sig är en äktenskapsbrytare,

[12] E, se ela repudiar seu marido e casar com outro, comete adultério.

[12]och om hon skiljer sig från sin man och gifter om sig är hon en äktenskapsbryterska.«

Jesus abençoa as crianças

Mateus 19.13-15; Lucas 18.15-17

Jesus och barnen

[13] Então, lhe trouxeram algumas crianças para que as tocasse, mas os discípulos os repreendiam.

[13]Folk kom till honom med barn för att han skulle röra vid dem. Men lärjungarna visade bort dem.

[14] Jesus, porém, vendo isto, indignou-se e disse-lhes: Deixai vir a mim os pequeninos, não os embaraceis, porque dos tais é o reino de Deus.

[14]När Jesus såg det blev han förargad och sade: »Låt barnen komma hit till mig och hindra dem inte: Guds rike tillhör sådana som de.

[15] Em verdade vos digo: Quem não receber o reino de Deus como uma criança de maneira nenhuma entrará nele.

[15]Sannerligen, den som inte tar emot Guds rike som ett barn kommer aldrig dit in.«

[16] Então, tomando-as nos braços e impondo-lhes as mãos, as abençoava.

[16]Och han tog dem i famnen, lade händerna på dem och välsignade dem.

O jovem rico

Mateus 19.16-22; Lucas 18.18-23

En man som ägde mycket

[17] E, pondo-se Jesus a caminho, correu um homem ao seu encontro e, ajoelhando-se, perguntou-lhe: Bom Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

[17]När han skulle fortsätta sin vandring sprang en man fram och föll på knä för honom och frågade: »Gode mästare, vad skall jag göra för att vinna evigt liv?«

[18] Respondeu-lhe Jesus: Por que me chamas bom? Ninguém é bom senão um, que é Deus.

[18]Jesus svarade: »Varför kallar du mig god? Ingen är god utom Gud.

[19] Sabes os mandamentos: Não matarás, não adulterarás, não furtarás, não dirás falso testemunho, não defraudarás ninguém, honra a teu pai e tua mãe.

[19]Du kan budorden: Du skall inte dräpa, Du skall inte begå äktenskapsbrott, Du skall inte stjäla, Du skall inte vittna falskt, Du skall inte ta ifrån någon det som är hans, Visa aktning för din far och din mor.« —

[20] Então, ele respondeu: Mestre, tudo isso tenho observado desde a minha juventude.

[20]»Mästare«, sade mannen, »allt detta har jag hållit sedan jag var ung.«

[21] E Jesus, fitando-o, o amou e disse: Só uma coisa te falta: Vai, vende tudo o que tens, dá-o aos pobres e terás um tesouro no céu; então, vem e segue-me.

[21]Jesus såg på honom med kärlek och sade: »Ett fattas dig. Gå och sälj allt du har och ge åt de fattiga; då får du en skatt i himlen. Kom sedan och följ mig.«

[22] Ele, porém, contrariado com esta palavra, retirou-se triste, porque era dono de muitas propriedades.

[22]Vid de orden mörknade mannen och gick bedrövad sin väg, för han ägde mycket.

O perigo das riquezas

Mateus 19.23-30; Lucas 18.24-30

[23] Então, Jesus, olhando ao redor, disse aos seus discípulos: Quão dificilmente entrarão no reino de Deus os que têm riquezas!

[23]Jesus såg sig om och sade till sina lärjungar: »Hur svårt blir det inte för dem som har pengar att komma in i Guds rike!«

[24] Os discípulos estranharam estas palavras; mas Jesus insistiu em dizer-lhes: Filhos, quão difícil é [para os que confiam nas riquezas] entrar no reino de Deus!

[24]Lärjungarna blev bestörta över hans ord, men Jesus sade igen: »Mina barn, hur svårt är det inte att komma in i Guds rike!

[25] É mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.

[25]Det är lättare för en kamel att komma igenom ett nålsöga än för en rik att komma in i Guds rike.«

[26] Eles ficaram sobremodo maravilhados, dizendo entre si: Então, quem pode ser salvo?

[26]De blev ännu mer förskräckta och sade till varandra: »Vem kan då bli räddad?«

[27] Jesus, porém, fitando neles o olhar, disse: Para os homens é impossível; contudo, não para Deus, porque para Deus tudo é possível.

[27]Jesus såg på dem och sade: »För människor är det omöjligt, men inte för Gud. Ty för Gud är allting möjligt.«

[28] Então, Pedro começou a dizer-lhe: Eis que nós tudo deixamos e te seguimos.

[28]Då sade Petrus till honom: »Vi har ju lämnat allt och följt dig.«

[29] Tornou Jesus: Em verdade vos digo que ninguém há que tenha deixado casa, ou irmãos, ou irmãs, ou mãe, ou pai, ou filhos, ou campos por amor de mim e por amor do evangelho,

[29]Jesus svarade: »Sannerligen, var och en som för min och evangeliets skull har lämnat hus eller bröder eller systrar eller mor eller far eller barn eller åkrar

[30] que não receba, já no presente, o cêntuplo de casas, irmãos, irmãs, mães, filhos e campos, com perseguições; e, no mundo por vir, a vida eterna.

[30]skall få hundrafalt igen. Här i världen skall han få hus och bröder och systrar och mödrar och barn och åkrar mitt under förföljelser, och sedan evigt liv i den kommande världen.

[31] Porém muitos primeiros serão últimos; e os últimos, primeiros.

[31]Många som är sist skall bli först, och många som är först skall bli sist.«

Jesus ainda outra vez prediz sua morte e ressurreição

Mateus 20.17-19; Lucas 18.31-34

Tredje förutsägelsen om Människosonens lidande

[32] Estavam de caminho, subindo para Jerusalém, e Jesus ia adiante dos seus discípulos. Estes se admiravam e o seguiam tomados de apreensões. E Jesus, tornando a levar à parte os doze, passou a revelar-lhes as coisas que lhe deviam sobrevir, dizendo:

[32]De var nu på väg upp mot Jerusalem, och Jesus gick först. De var fyllda av bävan, och de andra som följde med var rädda. Då samlade han de tolv och talade om för dem vad som skulle hända med honom:

[33] Eis que subimos para Jerusalém, e o Filho do Homem será entregue aos principais sacerdotes e aos escribas; condená-lo-ão à morte e o entregarão aos gentios;

[33]»Vi går nu upp till Jerusalem. Människosonen skall utlämnas åt översteprästerna och de skriftlärda, och de skall döma honom till döden och utlämna honom åt hedningarna,

[34] hão de escarnecê-lo, cuspir nele, açoitá-lo e matá-lo; mas, depois de três dias, ressuscitará.

O pedido de Tiago e João
Mateus 20.20-28

[35] Então, se aproximaram dele Tiago e João, filhos de Zebedeu, dizendo-lhe: Mestre, queremos que nos concedas o que te vamos pedir.

[36] E ele lhes perguntou: Que quereis que vos faça?

[37] Responderam-lhe: Permite-nos que, na tua glória, nos assentemos um à tua direita e o outro à tua esquerda.

[38] Mas Jesus lhes disse: Não sabeis o que pedis. Podeis vós beber o cálice que eu bebo ou receber o batismo com que eu sou batizado?

[39] Disseram-lhe: Podemos. Tornou-lhes Jesus: Bebereis o cálice que eu bebo e recebereis o batismo com que eu sou batizado;

[40] quanto, porém, ao assentar-se à minha direita ou à minha esquerda, não me compete concedê-lo; porque é para aqueles a quem está preparado.

[41] Ouvindo isto, indignaram-se os dez contra Tiago e João.

[42] Mas Jesus, chamando-os para junto de si, disse-lhes: Sabeis que os que são considerados governadores dos povos têm-nos sob seu domínio, e sobre eles os seus maiorais exercem autoridade.

[34]som skall göra narr av honom och spotta på honom, prygla honom och döda honom, och efter tre dagar skall han uppstå.«

Lärjungarna som ville ha hedersplatsen

[35]Jakob och Johannes, Sebedaios söner, gick fram till honom och sade: »Mästare, vi vill be dig om en sak.« —

[36]»Vad vill ni att jag skall göra för er?« frågade han.

[37]De svarade: »Låt oss få sitta bredvid dig i din härlighet, den ene till höger och den andre till vänster.«

[38]Jesus sade: »Ni vet inte vad ni ber om. Kan ni dricka den bägare som jag dricker eller döpas med det dop som jag döps med?«

[39]De svarade: »Ja, det kan vi.« Jesus sade: »Den bägare som jag dricker skall ni få dricka, och det dop som jag döps med skall ni döpas med.

[40]Men platserna till höger och vänster om mig kan jag bara ge dem som har bestämts därtill.«

[41]När de andra tio hörde detta blev de förargade på Jakob och Johannes.

[42]Jesus kallade till sig dem och sade: »Ni vet att de som räknas som härskare är herrar över sina folk och att furstarna har makten över folken.

[43] Mas entre vós não é assim; pelo contrário, quem quiser tornar-se grande entre vós, será esse o que vos sirva;

[44] e quem quiser ser o primeiro entre vós será servo de todos.

[45] Pois o próprio Filho do Homem não veio para ser servido, mas para servir e dar a sua vida em resgate por muitos.

A cura do cego de Jericó

Mateus 20.29-34; Lucas 18.35-43

[46] E foram para Jericó. Quando ele saía de Jericó, juntamente com os discípulos e numerosa multidão, Bartimeu, cego mendigo, filho de Timeu, estava assentado à beira do caminho

[47] e, ouvindo que era Jesus, o Nazareno, pôs-se a clamar: Jesus, Filho de Davi, tem compaixão de mim!

[48] E muitos o repreendiam, para que se calasse; mas ele cada vez gritava mais: Filho de Davi, tem misericórdia de mim!

[49] Parou Jesus e disse: Chamai-o. Chamaram, então, o cego, dizendo-lhe: Tem bom ânimo; levanta-te, ele te chama.

[50] Lançando de si a capa, levantou-se de um salto e foi ter com Jesus.

[51] Perguntou-lhe Jesus: Que queres que eu te faça? Respondeu o cego: Mestre, que eu torne a ver.

[52] Então, Jesus lhe disse: Vai, a tua fé te salvou. E imediatamente tornou a ver e seguia a Jesus estrada fora.

Marcos 11

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém

[43] Men så är det inte hos er. Den som vill vara stor bland er skall vara de andras tjänare,

[44] och den som vill vara den förste bland er skall vara allas slav.

[45] Människosonen har inte kommit för att bli tjänad utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många.«

Den blinde Bartimaios utanför Jeriko botas

[46] De kom till Jeriko. Och när han tillsammans med lärjungarna och en stor folkhop lämnade staden satt där vid vägen en blind tiggare, Bartimaios, son till Timaios.

[47] Då han fick höra att det var Jesus från Nasaret började han ropa: »Jesus, Davids son, förbarma dig över mig!«

[48] Många sade åt honom att hålla tyst, men han ropade ännu högre: »Davids son, förbarma dig över mig!«

[49] Jesus stannade och sade: »Kalla hit honom.« De gjorde det och sade till den blinde: »Var lugn. Stig upp, han kallar på dig.«

[50] Då kastade han av sig manteln och sprang upp och kom fram till Jesus,

[51] och Jesus frågade honom: »Vad vill du att jag skall göra för dig?« Den blinde sade: »Rabbouni, gör så att jag kan se igen.«

[52] Jesus sade: »Gå, din tro har hjälpt dig.« Genast kunde mannen se, och han följde honom på vägen.

Markus 11

Intåget i Jerusalem

Mateus 21.1-17; Lucas 19.28-40; João 12.12-19

[1] Quando se aproximavam de Jerusalém, de Betfagé e Betânia, junto ao monte das Oliveiras, enviou Jesus dois dos seus discípulos

[1]När de närmade sig Jerusalem och var vid Betfage och Betania vid Olivberget skickade han i väg två av sina lärjungar

[2] e disse-lhes: Ide à aldeia que aí está diante de vós e, logo ao entrar, achareis preso um jumentinho, o qual ainda ninguém montou; desprendei-o e trazei-o.

[2]och sade till dem: »Gå bort till byn där framme. När ni kommer in i den hittar ni genast en ungåsna som står bunden där, en som ännu ingen har suttit på. Ta den och led hit den.

[3] Se alguém vos perguntar: Por que fazeis isso? Respondei: O SENHOR precisa dele e logo o mandará de volta para aqui.

[3]Om någon frågar er vad ni gör, så svara: Herren behöver den, och han skall strax skicka tillbaka den.«

[4] Então, foram e acharam o jumentinho preso, junto ao portão, do lado de fora, na rua, e o desprenderam.

[4]De gav sig i väg och såg en ungåsna stå bunden ute på gatan vid en port, och de tog den.

[5] Alguns dos que ali estavam reclamaram: Que fazeis, soltando o jumentinho?

[5]Några av dem som stod där frågade: »Vad gör ni? Tar ni åsnan?«

[6] Eles, porém, responderam conforme as instruções de Jesus; então, os deixaram ir.

[6]Lärjungarna svarade som Jesus hade sagt, och då lät man dem gå.

[7] Levaram o jumentinho, sobre o qual puseram as suas vestes, e Jesus o montou.

[7]De ledde åsnan till Jesus och lade sina mantlar på den, och han satte sig upp på den.

[8] E muitos estendiam as suas vestes no caminho, e outros, ramos que haviam cortado dos campos.

[8]Och många bredde ut sina mantlar på vägen, andra strödde ut löv som de tog från träden runt om.

[9] Tanto os que iam adiante dele como os que vinham depois clamavam: Hosana! Bendito o que vem em nome do SENHOR!

[9]Och de som gick före och de som följde efter ropade: »Hosianna! Välsignad är han som kommer i Herrens namn.

[10] Bendito o reino que vem, o reino de Davi, nosso pai! Hosana, nas maiores alturas!

[10]Välsignat vår fader Davids rike som nu kommer! Hosianna i höjden!«

[11] E, quando entrou em Jerusalém, no templo, tendo observado tudo, como fosse já tarde, saiu para Betânia com os doze.

[11]Så kom han in i Jerusalem och gick till templet. Och när han hade sett på allt vände han tillbaka till Betania med de tolv, eftersom det redan var sent.

A figueira sem fruto
Mateus 21.18-22

[12] No dia seguinte, quando saíram de Betânia, teve fome.

[13] E, vendo de longe uma figueira com folhas, foi ver se nela, porventura, acharia alguma coisa. Aproximando-se dela, nada achou, senão folhas; porque não era tempo de figos.

[14] Então, lhe disse Jesus: Nunca jamais coma alguém fruto de ti! E seus discípulos ouviram isto.

A purificação do templo
Mateus 21.12-17; Lucas 19.45-48

[15] E foram para Jerusalém. Entrando ele no templo, passou a expulsar os que ali vendiam e compravam; derribou as mesas dos cambistas e as cadeiras dos que vendiam pombas.

[16] Não permitia que alguém conduzisse qualquer utensílio pelo templo;

[17] também os ensinava e dizia: Não está escrito: A minha casa será chamada casa de oração para todas as nações? Vós, porém, a tendes transformado em covil de salteadores.

[18] E os principais sacerdotes e escribas ouviam estas coisas e procuravam um modo de lhe tirar a vida; pois o temiam, porque toda a multidão se maravilhava de sua doutrina.

[19] Em vindo a tarde, saíram da cidade.

O poder da fé

[20] E, passando eles pela manhã, viram que a figueira secara desde a raiz.

Fikonträdet som inte bar frukt

[12]När de gick från Betania nästa dag blev han hungrig.

[13]Då fick han på långt håll syn på ett fikonträd med gröna blad och gick dit för att se efter om det fanns något på det. Men när han kom fram hittade han ingenting annat än blad; det var inte rätta tiden för fikon.

[14]Då sade han till trädet: »Aldrig någonsin skall någon äta frukt från dig!« Och lärjungarna hörde det.

Templet rensas

[15]De kom till Jerusalem, och han gick till templet. Där drev han ut dem som sålde och köpte. Han välte omkull borden för dem som växlade pengar och stolarna för dem som sålde duvor,

[16]och han lät ingen bära något med sig över tempelplatsen.

[17]Han undervisade dem och sade: »Står det inte skrivet: Mitt hus skall kallas ett bönens hus för alla folk? Men ni har gjort det till ett rövarnäste.«

[18]Detta hörde översteprästerna och de skriftlärda, och de sökte efter ett sätt att röja honom ur vägen. De var rädda för honom, eftersom alla människor var överväldigade av hans undervisning.

[19]När det blev sent lämnade de staden.

När fikonträdet hade vissnat

[20]Nästa morgon när de kom förbi fikonträdet såg de att det var förtorkat ända från roten.

[21] Então, Pedro, lembrando-se, falou: Mestre, eis que a figueira que amaldiçoaste secou.

[21]Petrus kom ihåg vad som hade hänt och sade till Jesus: »Rabbi, ser du, fikonträdet som du förbannade har vissnat!«

[22] Ao que Jesus lhes disse: Tende fé em Deus;

[22]Jesus sade till dem: »Ni skall tro på Gud.

[23] porque em verdade vos afirmo que, se alguém disser a este monte: Ergue-te e lança-te no mar, e não duvidar no seu coração, mas crer que se fará o que diz, assim será com ele.

[23]Sannerligen, om någon säger till berget Upp och kasta dig i havet! och inte tvivlar i sitt hjärta utan tror att det skall gå som han säger, då blir det så.

[24] Por isso, vos digo que tudo quanto em oração pedirdes, crede que recebestes, e será assim convosco.

[24]Därför säger jag er: tro att ni skall få allt det ni ber om i er bön, då blir det så.

[25] E, quando estiverdes orando, se tendes alguma coisa contra alguém, perdoai, para que vosso Pai celestial vos perdoe as vossas ofensas.

[25]Och när ni ställer er och ber, skall ni förlåta dem som ni har något otalt med. Då skall också er fader i himlen förlåta er era överträdelser.«

[26] [Mas, se não perdoardes, também vosso Pai celestial não vos perdoará as vossas ofensas.]

A autoridade de Jesus e o batismo de João

Mateus 21.23-27; Lucas 20.1-8

Frågan om Jesu fullmakt

[27] Então, regressaram para Jerusalém. E, andando ele pelo templo, vieram ao seu encontro os principais sacerdotes, os escribas e os anciãos

[27]De kom tillbaka till Jerusalem, och när han gick omkring på tempelplatsen kom översteprästerna och de skriftlärda och de äldste fram till honom

[28] e lhe perguntaram: Com que autoridade fazes estas coisas? Ou quem te deu tal autoridade para as fazeres?

[28]och frågade: »Vad har du för fullmakt att göra detta? Vem har gett dig den fullmakten?«

[29] Jesus lhes respondeu: Eu vos farei uma pergunta; respondei-me, e eu vos direi com que autoridade faço estas coisas.

[29]Jesus svarade: »Jag har en fråga till er. Svara på den, så skall jag säga vad jag har för fullmakt att göra detta.

[30] O batismo de João era do céu ou dos homens? Respondei!

[30]Dopet Johannes döpte med, kom det från himlen eller från människor? Svara mig!«

[31] E eles discorriam entre si: Se dissermos: Do céu, dirá: Então, por que não acreditastes nele?

[32] Se, porém, dissermos: dos homens, é de temer o povo. Porque todos consideravam a João como profeta.

[33] Então, responderam a Jesus: Não sabemos. E Jesus, por sua vez, lhes disse: Nem eu tampouco vos digo com que autoridade faço estas coisas.

[31]De överlade med varandra: »Om vi svarar: Från himlen, säger han: Varför trodde ni då inte på honom?

[32]Men kan vi svara: Från människor?« Det vågade de inte för folket, eftersom alla ansåg att Johannes verkligen hade varit en profet.

[33]Därför svarade de: »Vi vet inte.« Då sade Jesus till dem: »I så fall säger jag inte heller er vad jag har för fullmakt att göra detta.«

Marcos 12

A parábola dos lavradores maus

Mateus 21.33-46; Lucas 20.9-19

[1] Depois, entrou Jesus a falar-lhes por parábola: Um homem plantou uma vinha, cercou-a de uma sebe, construiu um lagar, edificou uma torre, arrendou-a a uns lavradores e ausentou-se do país.

[2] No tempo da colheita, enviou um servo aos lavradores para que recebesse deles dos frutos da vinha;

[3] eles, porém, o agarraram, espancaram e o despacharam vazio.

[4] De novo, lhes enviou outro servo, e eles o esbordoaram na cabeça e o insultaram.

[5] Ainda outro lhes mandou, e a este mataram. Muitos outros lhes enviou, dos quais espancaram uns e mataram outros.

[6] Restava-lhe ainda um, seu filho amado; a este lhes enviou, por fim, dizendo: Respeitarão a meu filho.

Markus 12

Liknelsen om arrendatorerna i vingården

[1]Han talade till dem i liknelser. »En man planterade en vingård, satte stängsel kring den, högg ut ett presskar och byggde ett vakttorn. Därefter arrenderade han ut den och reste bort.

[2]När tiden var inne skickade han en tjänare till arrendatorerna för att hämta en del av vingårdens skörd.

[3]Men de grep honom, pryglade honom och körde i väg honom tomhänt.

[4]Då sände ägaren en annan tjänare till dem. Honom slog de i huvudet och skymfade.

[5]Då skickade han en till, och honom dödade de. På samma sätt med många andra: en del misshandlade de och andra dödade de.

[6]Nu hade han bara en, sin älskade son, och honom skickade han som den siste. Han sade: 'Min son kommer de att ha respekt för.'

[7] Mas os tais lavradores disseram entre si: Este é o herdeiro; ora, vamos, matemo-lo, e a herança será nossa.

[8] E, agarrando-o, mataram-no e o atiraram para fora da vinha.

[9] Que fará, pois, o dono da vinha? Virá, exterminará aqueles lavradores e passará a vinha a outros.

[10] Ainda não lestes esta Escritura: A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular;

[11] isto procede do SENHOR, e é maravilhoso aos nossos olhos?

[12] E procuravam prendê-lo, mas temiam o povo; porque compreenderam que contra eles proferira esta parábola. Então, desistindo, retiraram-se.

A questão do tributo

Mateus 22.15-22; Lucas 20.19-26

[13] E enviaram-lhe alguns dos fariseus e dos herodianos, para que o apanhassem em alguma palavra.

[14] Chegando, disseram-lhe: Mestre, sabemos que és verdadeiro e não te importas com quem quer que seja, porque não olhas a aparência dos homens; antes, segundo a verdade, ensinas o caminho de Deus; é lícito pagar tributo a César ou não? Devemos ou não devemos pagar?

[15] Mas Jesus, percebendo-lhes a hipocrisia, respondeu: Por que me experimentais? Trazei-me um denário para que eu o veja.

[16] E eles lho trouxeram. Perguntou-lhes: De quem é esta efígie e inscrição? Responderam: De César.

[7]Men arrendatorerna sade till varandra: ’Här har vi arvtagaren. Kom så dödar vi honom, då blir det vi som får arvet.’

[8]Och de tog fast honom och dödade honom och kastade honom utanför vingården.

[9]Vad gör nu vingårdens ägare? Han kommer dit och tar död på arrendatorerna och ger vingården åt andra.

[10]Har ni inte läst det här stället i skriften: Stenen som husbyggarna ratade har blivit en hörnsten.

[11]Herren har gjort den till detta, och underbar är den i våra ögon.«

[12]De hade gärna velat gripa honom men var rädda för folket; de förstod att hans liknelse var riktad mot dem. Därför lät de honom vara och gick sin väg.

Frågan om skatt till kejsaren

[13]Sedan skickade de till honom några fariseer och herodesanhängare, som skulle snärja honom med frågor.

[14]De kom och sade till honom: »Mästare, vi vet att du är uppriktig. Du faller inte undan för någon och ser inte till personen utan lär oss verkligen Guds väg. Är det rätt eller inte att betala skatt till kejsaren? Skall vi eller skall vi inte göra det?«

[15]Men han förstod att de hycklade och svarade: »Varför vill ni sätta mig på prov? Ta hit en denar och låt mig se på den.«

[16]De räckte fram en, och han frågade: »Vems bild och namn är detta?« — »Kejsarens«, svarade de.

[17] Disse-lhes, então, Jesus: Dai a César o que é de César e a Deus o que é de Deus. E muito se admiraram dele.

Os saduceus e a ressurreição
Mateus 22.23-33; Lucas 20.27-40

[18] Então, os saduceus, que dizem não haver ressurreição, aproximaram-se dele e lhe perguntaram, dizendo:

[19] Mestre, Moisés nos deixou escrito que, se morrer o irmão de alguém e deixar mulher sem filhos, seu irmão a tome como esposa e suscite descendência a seu irmão.

[20] Ora, havia sete irmãos; o primeiro casou e morreu sem deixar descendência;

[21] o segundo desposou a viúva e morreu, também sem deixar descendência; e o terceiro, da mesma forma.

[22] E, assim, os sete não deixaram descendência. Por fim, depois de todos, morreu também a mulher.

[23] Na ressurreição, quando eles ressuscitarem, de qual deles será ela a esposa? Porque os sete a desposaram.

[24] Respondeu-lhes Jesus: Não provém o vosso erro de não conhecerdes as Escrituras, nem o poder de Deus?

[25] Pois, quando ressuscitarem de entre os mortos, nem casarão, nem se darão em casamento; porém, são como os anjos nos céus.

[26] Quanto à ressurreição dos mortos, não tendes lido no Livro de Moisés, no trecho referente à sarça, como Deus lhe falou: Eu sou o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó?

[17]Jesus sade: »Ge kejsaren det som tillhör kejsaren och Gud det som tillhör Gud.« Då häpnade de över honom.

Frågan om uppståndelsen

[18]Sedan kom det några saddukeer — de säger att det inte finns någon uppståndelse — och frågade honom:

[19]»Mästare, Mose lär oss i skriften attom någon har en bror som dör och lämnar efter sig hustru men inga barn, så skall han gifta sig med änkan och skaffa efterkommande åt brodern.

[20]Nu fanns det sju bröder. Den förste gifte sig och dog utan att lämna barn efter sig.

[21]Den andre gifte sig med änkan och dog också barnlös, likaså den tredje.

[22]Ingen av de sju fick några barn. Till slut dog också kvinnan.

[23]När de uppstår på uppståndelsens dag, vems hustru blir hon då? Alla sju hade ju haft henne som hustru.«

[24]Jesus svarade: »Är det inte därför att ni varken kan skriften eller vet något om Guds makt som ni misstar er?

[25]När de har uppstått gifter de sig inte och blir inte bortgifta utan är som änglar i himlen.

[26]Men vad det beträffar att de döda uppstår, har ni då inte i Moseböckerna läst stället om törnbusken, hur Gud säger till Mose: Jag är Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud.

[27] Ora, ele não é Deus de mortos, e sim de vivos. Laborais em grande erro.

O grande mandamento

Mateus 22.34-40; Lucas 10.25-28

[28] Chegando um dos escribas, tendo ouvido a discussão entre eles, vendo como Jesus lhes houvera respondido bem, perguntou-lhe: Qual é o principal de todos os mandamentos?

[29] Respondeu Jesus: O principal é: Ouve, ó Israel, o SENHOR, nosso Deus, é o único SENHOR!

[30] Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma, de todo o teu entendimento e de toda a tua força.

[31] O segundo é: Amarás o teu próximo como a ti mesmo. Não há outro mandamento maior do que estes.

[32] Disse-lhe o escriba: Muito bem, Mestre, e com verdade disseste que ele é o único, e não há outro senão ele,

[33] e que amar a Deus de todo o coração e de todo o entendimento e de toda a força, e amar ao próximo como a si mesmo excede a todos os holocaustos e sacrifícios.

[34] Vendo Jesus que ele havia respondido sabiamente, declarou-lhe: Não estás longe do reino de Deus. E já ninguém mais ousava interrogá-lo.

O Cristo, filho de Davi

Mateus 22.41-46; Lucas 20.41-44

[35] Jesus, ensinando no templo, perguntou: Como dizem os escribas que o Cristo é filho de Davi?

[36] O próprio Davi falou, pelo Espírito Santo: Disse o SENHOR ao meu SENHOR:

[27]Gud är inte en gud för döda utan för levande. Ni tar grundligt miste.«

Frågan om det viktigaste budet

[28]En av de skriftlärda som hörde dem diskutera märkte hur väl Jesus svarade och kom fram och frågade honom: »Vilket är det viktigaste budet av alla?«

[29]Jesus svarade: »Viktigast är detta: Hör, Israel, Herren, vår Gud, är den ende Herren,

[30]och du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt förstånd och av hela din kraft.

[31]Sedan kommer detta: Du skall älska din nästa som dig själv. Något större bud än dessa finns inte.«

[32]Den skriftlärde sade: »Du har rätt, mästare! Det är som du säger: han är den ende, det finns ingen annan än han.

[33]Att älska honom av hela sitt hjärta, av hela sitt förstånd och av hela sin kraft och att älska sin nästa som sig själv, det är mer än alla brännoffer och andra offer.«

[34]När Jesus hörde att mannen svarade klokt sade han: »Du har inte långt till Guds rike.« Sedan vågade ingen fråga honom mera.

Är Messias Davids son?

[35]Då Jesus undervisade i templet frågade han: »Hur kan de skriftlärda säga att Messias är Davids son?

[36]David har ju själv sagt, genom den heliga anden: Herren sade till min herre:

Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos debaixo dos teus pés.

[37] O mesmo Davi chama-lhe SENHOR; como, pois, é ele seu filho? E a grande multidão o ouvia com prazer.

Jesus censura os escribas
Mateus 23.1-7,14; Lucas 20.45-47

[38] E, ao ensinar, dizia ele: Guardai-vos dos escribas, que gostam de andar com vestes talares e das saudações nas praças;
[39] e das primeiras cadeiras nas sinagogas e dos primeiros lugares nos banquetes;
[40] os quais devoram as casas das viúvas e, para o justificar, fazem longas orações; estes sofrerão juízo muito mais severo.

A oferta da viúva pobre
Lucas 21.1-4

[41] Assentado diante do gazofilácio, observava Jesus como o povo lançava ali o dinheiro. Ora, muitos ricos depositavam grandes quantias.

[42] Vindo, porém, uma viúva pobre, depositou duas pequenas moedas correspondentes a um quadrante.
[43] E, chamando os seus discípulos, disse-lhes: Em verdade vos digo que esta viúva pobre depositou no gazofilácio mais do que o fizeram todos os ofertantes.
[44] Porque todos eles ofertaram do que lhes sobrava; ela, porém, da sua pobreza deu tudo quanto possuía, todo o seu sustento.

Marcos 13

O sermão profético
A destruição do templo
Mateus 24.1-2; Lucas 21.5-6

Sätt dig på min högra sida, så skall jag lägga dina fiender under dina fötter.

[37]David kallar honom alltså herre, hur kan han då vara Davids son?«

Varning för de skriftlärda

Allt folket lyssnade gärna på honom,

[38]och i sin undervisning sade han: »Se upp med de skriftlärda, som vill gå omkring i långa mantlar och bli hälsade på torget
[39]och sitta främst i synagogan och ha hedersplatsen på gästabuden.
[40]De äter änkorna ur husen och ber långa böner för syns skull. Så mycket hårdare blir den dom de får.«

Änkans gåva

[41]Han satte sig mitt för tempelkistan och såg hur folk lade ner pengar i den. Många rika gav mycket.

[42]Så kom där en fattig änka och lade ner två kopparslantar, alltså några ören.

[43]Då kallade han till sig sina lärjungar och sade: »Sannerligen, den där fattiga änkan har lagt mer i tempelkistan än alla de andra.
[44]De gav alla av sitt överflöd, men hon gav i sin fattigdom allt hon ägde, allt hon hade att leva på.«

Markus 13

Templets förestående fall

[1] Ao sair Jesus do templo, disse-lhe um de seus discípulos: Mestre! Que pedras, que construções!

[2] Mas Jesus lhe disse: Vês estas grandes construções? Não ficará pedra sobre pedra, que não seja derribada.

O princípio das dores
Mateus 24.3-14; Lucas 21.7-19

[3] No monte das Oliveiras, defronte do templo, achava-se Jesus assentado, quando Pedro, Tiago, João e André lhe perguntaram em particular:

[4] Dize-nos quando sucederão estas coisas, e que sinal haverá quando todas elas estiverem para cumprir-se.

[5] Então, Jesus passou a dizer-lhes: Vede que ninguém vos engane.

[6] Muitos virão em meu nome, dizendo: Sou eu; e enganarão a muitos.

[7] Quando, porém, ouvirdes falar de guerras e rumores de guerras, não vos assusteis; é necessário assim acontecer, mas ainda não é o fim.

[8] Porque se levantará nação contra nação, e reino, contra reino. Haverá terremotos em vários lugares e também fomes. Estas coisas são o princípio das dores.

[9] Estai vós de sobreaviso, porque vos entregarão aos tribunais e às sinagogas; sereis açoitados, e vos farão comparecer à presença de governadores e reis, por minha causa, para lhes servir de testemunho.

[10] Mas é necessário que primeiro o evangelho seja pregado a todas as nações.

[1]När han gick ut från templet sade en av hans lärjungar: »Mästare, se vilka stenar och vilka byggnader!«

[2]Jesus svarade: »Du ser dessa stora byggnadsverk. Här kommer inte att lämnas sten på sten, utan allt skall brytas ner.«

Kommande prövningar

[3]När han satt på Olivberget, mitt emot templet, och Petrus, Jakob, Johannes och Andreas var ensamma med honom, frågade de:

[4]»Säg oss när det skall hända. Och vad blir tecknet på att tiden är inne för allt detta?«

[5]Då sade Jesus till dem: »Se upp så att ingen bedrar er.

[6]Många skall komma under mitt namn och säga: Det är jag, och de skall bedra många.

[7]Och när ni får höra stridslarm och krigsrykten, låt då inte skrämma er. Sådant måste komma, men det är ännu inte slutet.

[8]Folk skall resa sig mot folk och rike mot rike. Det blir jordskalv på den ena platsen efter den andra och det blir hungersnöd. Detta är början på födslovärkarna.

[9]Men var på er vakt. Man skall utlämna er åt domstolar, och ni skall pryglas i synagogorna och ställas inför ståthållare och kungar för min skull, som vittnen inför dem.

[10]Först måste evangeliet förkunnas för alla folk.

[11] Quando, pois, vos levarem e vos entregarem, não vos preocupeis com o que haveis de dizer, mas o que vos for concedido naquela hora, isso falai; porque não sois vós os que falais, mas o Espírito Santo.

[12] Um irmão entregará à morte outro irmão, e o pai, ao filho; filhos haverá que se levantarão contra os progenitores e os matarão.

[13] Sereis odiados de todos por causa do meu nome; aquele, porém, que perseverar até ao fim, esse será salvo.

A grande tribulação

Mateus 24.15-28; Lucas 21.20-24

[14] Quando, pois, virdes o abominável da desolação situado onde não deve estar (quem lê entenda), então, os que estiverem na Judéia fujam para os montes;

[15] quem estiver em cima, no eirado, não desça nem entre para tirar da sua casa alguma coisa;

[16] e o que estiver no campo não volte atrás para buscar a sua capa.

[17] Ai das que estiverem grávidas e das que amamentarem naqueles dias!

[18] Orai para que isso não suceda no inverno.

[19] Porque aqueles dias serão de tamanha tribulação como nunca houve desde o princípio do mundo, que Deus criou, até agora e nunca jamais haverá.

[20] Não tivesse o SENHOR abreviado aqueles dias, e ninguém se salvaria; mas,

[11]När man för bort er för att utlämna er, så bekymra er inte för vad ni skall säga, utan säg vad som i det ögonblicket läggs i er mun, ty det är inte ni som talar då, utan den heliga anden.

[12]Broder skall skicka broder i döden, och en far sitt barn. Barn skall göra uppror mot sina föräldrar och bringa dem om livet.

[13]Ni skall bli hatade av alla för mitt namns skull. Men den som håller ut till slutet skall bli räddad.

Den sista stora nöden

[14]När ni ser den vanhelgande skändligheten stå där den minst av allt borde stå (må den som läser fatta det rätt), då skall de som bor i Judeen fly upp i bergen.

[15]Den som är på taket skall inte gå ner och hämta något inne i huset,

[16]och den som är ute på åkern skall inte vända tillbaka och hämta sin mantel.

[17]Ve dem som väntar barn eller ammar i den tiden.

[18]Be att det inte sker på vintern.

[19]Ty de dagarna blir till ett lidande vars like inte har funnits sedan Gud skapade världen och heller inte kommer att finnas.

[20]Om inte Herren hade förkortat den tiden skulle ingen människa bli räddad. Men för

por causa dos eleitos que ele escolheu, abreviou tais dias.

[21] Então, se alguém vos disser: Eis aqui o Cristo! Ou: Ei-lo ali! Não acrediteis;

[22] pois surgirão falsos cristos e falsos profetas, operando sinais e prodígios, para enganar, se possível, os próprios eleitos.

[23] Estai vós de sobreaviso; tudo vos tenho predito.

A vinda do Filho do Homem

Mateus 24.29-31; Lucas 21.25-28

[24] Mas, naqueles dias, após a referida tribulação, o sol escurecerá, a lua não dará a sua claridade,

[25] as estrelas cairão do firmamento, e os poderes dos céus serão abalados.

[26] Então, verão o Filho do Homem vir nas nuvens, com grande poder e glória.

[27] E ele enviará os anjos e reunirá os seus escolhidos dos quatro ventos, da extremidade da terra até à extremidade do céu.

A parábola da figueira. Exortação à vigilância

Mateus 24.32-44; Lucas 21.29-36

[28] Aprendei, pois, a parábola da figueira: quando já os seus ramos se renovam, e as folhas brotam, sabeis que está próximo o verão.

[29] Assim, também vós: quando virdes acontecer estas coisas, sabei que está próximo, às portas.

[30] Em verdade vos digo que não passará esta geração sem que tudo isto aconteça.

[31] Passará o céu e a terra, porém as minhas palavras não passarão.

deras skull som han har utvalt har han förkortat tiden.

[21]Och om då någon säger till er: Här är Messias, eller: Där är han, så tro det inte!

[22]Falska frälsare och falska profeter kommer att uppträda med tecken och under för att försöka vilseföra de utvalda.

[23]Ta er i akt! Jag har sagt er allt i förväg.

Människosonens ankomst

[24]Men i de dagarna, efter all denna nöd, skall solen förmörkas och månen inte ge något ljus.

[25]Stjärnorna skall falla från skyn och himlens makter skakas.

[26]Då skall man få se Människosonen komma bland molnen med stor makt och härlighet.

[27]Och då skall han sända ut änglarna och samla sina utvalda från de fyra väderstrecken, från jordens gräns till himlens gräns.

Liknelsen om fikonträdets knoppning

[28]Lär av en jämförelse med fikonträdet. När kvisten blir mjuk och bladen spricker ut vet ni att sommaren är nära.

[29]På samma sätt vet ni när ni ser allt detta hända att han är nära, utanför dörren.

[30]Sannerligen, detta släkte skall inte förgå förrän allt detta händer.

[31]Himmel och jord skall förgå, men mina ord skall inte förgå.

Håll er vakna

[32] Mas a respeito daquele dia ou da hora ninguém sabe; nem os anjos no céu, nem o Filho, senão o Pai.

[33] Estai de sobreaviso, vigiai [e orai]; porque não sabeis quando será o tempo.

[34] É como um homem que, ausentando-se do país, deixa a sua casa, dá autoridade aos seus servos, a cada um a sua obrigação, e ao porteiro ordena que vigie.

[35] Vigiai, pois, porque não sabeis quando virá o dono da casa: se à tarde, se à meia-noite, se ao cantar do galo, se pela manhã;

[36] para que, vindo ele inesperadamente, não vos ache dormindo.

[37] O que, porém, vos digo, digo a todos: vigiai!

[32]Dagen och timmen känner ingen, inte ens änglarna i himlen, inte ens Sonen, ingen utom Fadern.

[33]Se till att ni håller er vakna, ni vet inte när tiden är inne.

[34]Det blir som när en man har rest bort; han har lämnat sitt hus och låtit sina tjänare ta hand om det, var och en med sin uppgift, och han har befallt portvakten att vaka.

[35]Håll er alltså vakna, ni vet inte när husets herre kommer, om det blir på kvällen eller vid midnatt eller i gryningen eller på morgonen.

[36]Se upp, så att han inte plötsligt kommer och finner er sovande.

[37]Jag säger till er, och jag säger till alla: Håll er vakna!«

Marcos 14

O plano para tirar a vida de Jesus
Mateus 26.1-5; Lucas 22.1-2

[1] Dali a dois dias, era a Páscoa e a Festa dos Pães Asmos; e os principais sacerdotes e os escribas procuravam como o prenderiam, à traição, e o matariam.

[2] Pois diziam: Não durante a festa, para que não haja tumulto entre o povo.

Jesus ungido em Betânia
Mateus 26.6-13; João 12.1-8

[3] Estando ele em Betânia, reclinado à mesa, em casa de Simão, o leproso, veio uma mulher trazendo um vaso de alabastro com preciosíssimo perfume de nardo puro; e, quebrando o alabastro,

Markus 14

Planer på att döda Jesus

[1]Det var två dagar kvar till påsken och det osyrade brödets högtid. Översteprästerna och de skriftlärda sökte efter ett sätt att kunna gripa honom med list och döda honom.

[2]De sade: »Inte under själva helgen, för då kan det bli oro bland folket.«

Kvinnan med balsamflaskan

[3]Medan han var i Betania och låg till bords hemma hos Simon den spetälske kom en kvinna med en flaska dyrbar äkta nardusbalsam. Hon bröt upp flaskan och hällde ut alltsammans över hans huvud.

derramou o bálsamo sobre a cabeça de Jesus.

[4] Indignaram-se alguns entre si e diziam: Para que este desperdício de bálsamo?

[5] Porque este perfume poderia ser vendido por mais de trezentos denários e dar-se aos pobres. E murmuravam contra ela.

[6] Mas Jesus disse: Deixai-a; por que a molestais? Ela praticou boa ação para comigo.

[7] Porque os pobres, sempre os tendes convosco e, quando quiserdes, podeis fazer-lhes bem, mas a mim nem sempre me tendes.

[8] Ela fez o que pôde: antecipou-se a ungir-me para a sepultura.

[9] Em verdade vos digo: onde for pregado em todo o mundo o evangelho, será também contado o que ela fez, para memória sua.

O pacto da traição

Mateus 26.14-16; Lucas 22.3-6

[10] E Judas Iscariotes, um dos doze, foi ter com os principais sacerdotes, para lhes entregar Jesus.

[11] Eles, ouvindo-o, alegraram-se e lhe prometeram dinheiro; nesse meio tempo, buscava ele uma boa ocasião para o entregar.

Os discípulos preparam a Páscoa

Mateus 26.17-19; Lucas 22.7-13

[12] E, no primeiro dia da Festa dos Pães Asmos, quando se fazia o sacrifício do cordeiro pascal, disseram-lhe seus discípulos: Onde queres que vamos fazer os preparativos para comeres a Páscoa?

[4]Några blev förargade och sade till varandra: »Vilket slöseri med balsam.

[5]För den oljan hade man ju kunnat få mer än trehundra denarer att ge åt de fattiga.« Och de grälade på henne.

[6]Men Jesus sade: »Låt henne vara! Varför gör ni henne ledsen? Hon har gjort en god gärning mot mig.

[7]De fattiga har ni alltid hos er, och dem kan ni göra gott mot när ni vill, men mig har ni inte alltid.

[8]Hon har gjort vad hon kunde. I förväg har hon sörjt för att min kropp blev smord till begravningen.

[9]Sannerligen, överallt i världen där evangeliet förkunnas skall man också berätta vad hon gjorde och komma ihåg henne.«

Judas blir förrädare

[10]Men Judas Iskariot, en av de tolv, gick till översteprästerna för att förråda honom.

[11]De blev glada och lovade att ge honom pengar. Och han sökte efter ett lämpligt tillfälle att förråda Jesus.

Påskmåltiden förbereds

[12]Första dagen av det osyrade brödets högtid, när påsklammen slaktades, frågade lärjungarna: »Vart vill du att vi skall gå för att ordna påskmåltiden åt dig?«

[13] Então, enviou dois dos seus discípulos, dizendo-lhes: Ide à cidade, e vos sairá ao encontro um homem trazendo um cântaro de água;

[14] segui-o e dizei ao dono da casa onde ele entrar que o Mestre pergunta: Onde é o meu aposento no qual hei de comer a Páscoa com os meus discípulos?

[15] E ele vos mostrará um espaçoso cenáculo mobilado e pronto; ali fazei os preparativos.

[16] Saíram, pois, os discípulos, foram à cidade e, achando tudo como Jesus lhes tinha dito, prepararam a Páscoa.

O traidor é indicado
Mateus 26.20-25

[17] Ao cair da tarde, foi com os doze.

[18] Quando estavam à mesa e comiam, disse Jesus: Em verdade vos digo que um dentre vós, o que come comigo, me trairá.

[19] E eles começaram a entristecer-se e a dizer-lhe, um após outro: Porventura, sou eu?

[20] Respondeu-lhes: É um dos doze, o que mete comigo a mão no prato.

[21] Pois o Filho do Homem vai, como está escrito a seu respeito; mas ai daquele por intermédio de quem o Filho do Homem está sendo traído! Melhor lhe fora não haver nascido!

A Ceia do Senhor
Mateus 26.26-30; Lucas 22.19-23; 1 Coríntios 11.23-25

[13]Då skickade han i väg två av dem och sade åt dem: »Gå in till staden. Där möter ni en man som bär på en vattenkruka. Följ efter honom,

[14]och där han går in skall ni säga till den som äger huset: Mästaren frågar: Var är salen där jag kan äta påskmåltiden med mina lärjungar?

[15]Då visar han er till ett stort rum i övervåningen som redan står färdigt. Där skall ni ordna för oss.«

[16]Lärjungarna gav sig i väg, och när de kom in i staden fann de att allt var som han hade sagt, och de ordnade för påskmåltiden.

Jesus utpekar förrädaren

[17]På kvällen kom han dit med de tolv.

[18]Medan de låg till bords och åt sade Jesus: »Sannerligen, en av er kommer att förråda mig, han som äter med mig.«

[19]Då blev de bedrövade och frågade honom, den ene efter den andre: »Det är väl inte jag?«

[20]Han svarade: »Det är en av de tolv, han som doppar i skålen tillsammans med mig.

[21]Människosonen går bort, som det står skrivet om honom, men ve den människa genom vilken Människosonen blir förrådd! Det hade varit bäst för den människan om hon aldrig hade blivit född.«

Den sista måltiden

[22] E, enquanto comiam, tomou Jesus um pão e, abençoando-o, o partiu e lhes deu, dizendo: Tomai, isto é o meu corpo.

[23] A seguir, tomou Jesus um cálice e, tendo dado graças, o deu aos seus discípulos; e todos beberam dele.

[24] Então, lhes disse: Isto é o meu sangue, o sangue da [nova] aliança, derramado em favor de muitos.

[25] Em verdade vos digo que jamais beberei do fruto da videira, até àquele dia em que o hei de beber, novo, no reino de Deus.

[26] Tendo cantado um hino, saíram para o monte das Oliveiras.

Pedro é avisado

Mateus 26.31-35; Lucas 22.31-34; João 13.36-38

[27] Então, lhes disse Jesus: Todos vós vos escandalizareis, porque está escrito: Ferirei o pastor, e as ovelhas ficarão dispersas.

[28] Mas, depois da minha ressurreição, irei adiante de vós para a Galiléia.

[29] Disse-lhe Pedro: Ainda que todos se escandalizem, eu, jamais!

[30] Respondeu-lhe Jesus: Em verdade te digo que hoje, nesta noite, antes que duas vezes cante o galo, tu me negarás três vezes.

[31] Mas ele insistia com mais veemência: Ainda que me seja necessário morrer contigo, de nenhum modo te negarei. Assim disseram todos.

Jesus no Getsêmani

Mateus 26.36-46; Lucas 22.39-46

[22]Medan de åt tog han ett bröd, läste tackbönen, bröt det och gav åt dem och sade: »Ta detta, det är min kropp.«

[23]Och han tog en bägare, tackade Gud och gav åt dem, och de drack alla ur den.

[24]Han sade: »Detta är mitt blod, förbundsblodet som blir utgjutet för många.

[25]Sannerligen, aldrig mer skall jag dricka av det vinstocken ger förrän den dag då jag dricker det nya vinet i Guds rike.«

Jesus förutsäger Petrus förnekelse

[26]När de hade sjungit lovsången gick de ut till Olivberget.

[27]Där sade Jesus till dem: »Ni skall alla komma på fall, ty det står skrivet: Jag skall dräpa herden, och fåren skall skingras.

[28]Men när jag har uppstått skall jag gå före er till Galileen.«

[29]Då svarade Petrus: »Även om alla andra kommer på fall, så skall inte jag göra det!«

[30]Jesus sade: »Sannerligen, redan i natt, innan tuppen har galt två gånger, skall du tre gånger ha förnekat mig.”

[31]Men Petrus försäkrade: »Om jag så måste dö med dig, skall jag aldrig förneka dig.« Och detsamma sade alla de andra.

Jesus i Getsemane

[32] Então, foram a um lugar chamado Getsêmani; ali chegados, disse Jesus a seus discípulos: Assentai-vos aqui, enquanto eu vou orar.

[32]Så kom de till ett ställe som heter Getsemane, och han sade till lärjungarna: »Sitt kvar här, medan jag ber.«

[33] E, levando consigo a Pedro, Tiago e João, começou a sentir-se tomado de pavor e de angústia.

[33]Men han tog med sig Petrus, Jakob och Johannes. Bävan och ångest kom över honom,

[34] E lhes disse: A minha alma está profundamente triste até à morte; ficai aqui e vigiai.

[34]och han sade till dem: »Min själ är bedrövad ända till döds. Stanna här och vaka.«

[35] E, adiantando-se um pouco, prostrou-se em terra; e orava para que, se possível, lhe fosse poupada aquela hora.

[35]Han gick lite längre bort, föll ner på marken och bad att få slippa denna stund, om det var möjligt.

[36] E dizia: Aba, Pai, tudo te é possível; passa de mim este cálice; contudo, não seja o que eu quero, e sim o que tu queres.

[36]Han sade: »Abba! Fader! För dig är allting möjligt. Ta denna bägare från mig. Men inte som jag vill, utan som du vill.«

[37] Voltando, achou-os dormindo; e disse a Pedro: Simão, tu dormes? Não pudeste vigiar nem uma hora?

[37]När han kom tillbaka fann han att de sov, och han sade till Petrus: »Simon, sover du? Orkade du inte hålla dig vaken en enda timme?

[38] Vigiai e orai, para que não entreis em tentação; o espírito, na verdade, está pronto, mas a carne é fraca.

[38]Vaka, och be att ni inte utsätts för prövning. Anden vill, men kroppen är svag.«

[39] Retirando-se de novo, orou repetindo as mesmas palavras.

[39]Så gick han bort igen och bad med samma ord.

[40] Voltando, achou-os outra vez dormindo, porque os seus olhos estavam pesados; e não sabiam o que lhe responder.

[40]När han kom tillbaka fann han igen att de sov; de kunde inte hålla ögonen öppna, och de visste inte vad de skulle svara.

[41] E veio pela terceira vez e disse-lhes: Ainda dormis e repousais! Basta! Chegou a hora; o Filho do Homem está sendo entregue nas mãos dos pecadores.

[41]För tredje gången kom han tillbaka, och då sade han: »Ja, ni sover och vilar er! Det räcker nu. Stunden är inne, Människosonen skall överlämnas i syndarnas händer.

[42] Levantai-vos, vamos! Eis que o traidor se aproxima.

[42]Stig upp, låt oss gå. Här kommer han som skall förråda mig.«

Jesus é preso

Jesus fängslas

Mateus 26.47-56; Lucas 22.47-53; João 18.1-11

[43] E logo, falava ele ainda, quando chegou Judas, um dos doze, e com ele, vinda da parte dos principais sacerdotes, escribas e anciãos, uma turba com espadas e porretes.

[44] Ora, o traidor tinha-lhes dado esta senha: Aquele a quem eu beijar, é esse; prendei-o e levai-o com segurança.

[45] E, logo que chegou, aproximando-se, disse-lhe: Mestre! E o beijou.

[46] Então, lhe deitaram as mãos e o prenderam.

[47] Nisto, um dos circunstantes, sacando da espada, feriu o servo do sumo sacerdote e cortou-lhe a orelha.

[48] Disse-lhes Jesus: Saístes com espadas e porretes para prender-me, como a um salteador?

[49] Todos os dias eu estava convosco no templo, ensinando, e não me prendestes; contudo, é para que se cumpram as Escrituras.

[50] Então, deixando-o, todos fugiram.

Jesus seguido por um jovem

[51] Seguia-o um jovem, coberto unicamente com um lençol, e lançaram-lhe a mão.

[52] Mas ele, largando o lençol, fugiu desnudo.

Jesus perante o Sinédrio

Mateus 26.57-68; Lucas 22.63-71

[53] E levaram Jesus ao sumo sacerdote, e reuniram-se todos os principais sacerdotes, os anciãos e os escribas.

[43]Medan han ännu talade kom Judas, en av de tolv, och med honom en folkhop med svärd och påkar, utsänd från översteprästerna och de skriftlärda och de äldste.

[44]Förrädaren hade kommit överens med dem om ett tecken: »Den som jag kysser är det. Grip honom och för bort honom under säker bevakning!«

[45]När han nu kom dit gick han genast fram till Jesus. »Rabbi«, sade han och kysste honom.

[46]Då grep de Jesus och höll fast honom.

[47]Men en av dem som stod där drog sitt svärd, slog till mot översteprästens tjänare och högg av honom örat.

[48]Då sade Jesus till dem: »Som mot en rövare har ni gått ut med svärd och påkar för att fängsla mig.

[49]Var dag har jag varit med er i templet och undervisat utan att ni har gripit mig. Men skriftens ord skulle gå i uppfyllelse.«

[50]Alla övergav honom och flydde.

[51]En ung man som bara hade ett linneskynke på sig ville följa med Jesus. Honom tog de fast,

[52]men han lämnade skynket kvar och sprang sin väg naken.

Förhöret inför rådet

[53]De förde Jesus till översteprästen, och där samlades alla översteprästerna och de äldste och de skriftlärda.

[54] Pedro seguira-o de longe até ao interior do pátio do sumo sacerdote e estava assentado entre os serventuários, aquentando-se ao fogo.

[55] E os principais sacerdotes e todo o Sinédrio procuravam algum testemunho contra Jesus para o condenar à morte e não achavam.

[56] Pois muitos testemunhavam falsamente contra Jesus, mas os depoimentos não eram coerentes.

[57] E, levantando-se alguns, testificavam falsamente, dizendo:

[58] Nós o ouvimos declarar: Eu destruirei este santuário edificado por mãos humanas e, em três dias, construirei outro, não por mãos humanas.

[59] Nem assim o testemunho deles era coerente.

[60] Levantando-se o sumo sacerdote, no meio, perguntou a Jesus: Nada respondes ao que estes depõem contra ti?

[61] Ele, porém, guardou silêncio e nada respondeu. Tornou a interrogá-lo o sumo sacerdote e lhe disse: És tu o Cristo, o Filho do Deus Bendito?

[62] Jesus respondeu: Eu sou, e vereis o Filho do Homem assentado à direita do Todo-Poderoso e vindo com as nuvens do céu.

[63] Então, o sumo sacerdote rasgou as suas vestes e disse: Que mais necessidade temos de testemunhas?

[64] Ouvistes a blasfêmia; que vos parece? E todos o julgaram réu de morte.

[54]Petrus följde efter på avstånd, ända in på översteprästens gård, och där satt han sedan bland tjänarna och värmde sig vid elden.

[55]Översteprästerna och hela rådet sökte få fram vittnesmål mot Jesus för att kunna döma honom till döden, men de lyckades inte.

[56]Många vittnade falskt mot honom, och deras vittnesmål stämde inte överens.

[57]Några kom med det falska vittnesmålet att de hade hört honom säga:

[58]»Jag skall riva ner detta tempel som är byggt av människohand och på tre dagar bygga upp ett annat som inte är gjort av människohand.«

[59]Men inte heller nu stämde vittnesmålen överens.

[60]Då reste sig översteprästen från sin plats och frågade Jesus: »Skall du inte svara på deras beskyllningar?«

[61]Men han teg och svarade ingenting. Då ställde översteprästen ännu en fråga: »Är du Messias, den Välsignades son?«

[62]Jesus svarade: »Det är jag, och ni skall få se Människosonen sitta på Maktens högra sida och komma bland himlens moln.«

[63]Då slet översteprästen sönder sina kläder och sade: »Vad skall vi nu med vittnen till?

[64]Ni har hört hädelsen. Vad anser ni?« Alla fann att han förtjänade döden.

[65] Puseram-se alguns a cuspir nele, a cobrir-lhe o rosto, a dar-lhe murros e a dizer-lhe: Profetiza! E os guardas o tomaram a bofetadas.

Pedro nega a Jesus

Mateus 26.69-75; Lucas 22.54-62; João 18.15-18,25-27

[66] Estando Pedro embaixo no pátio, veio uma das criadas do sumo sacerdote

[67] e, vendo a Pedro, que se aquentava, fixou-o e disse: Tu também estavas com Jesus, o Nazareno.

[68] Mas ele o negou, dizendo: Não o conheço, nem compreendo o que dizes. E saiu para o alpendre. [E o galo cantou.]

[69] E a criada, vendo-o, tornou a dizer aos circunstantes: Este é um deles.

[70] Mas ele outra vez o negou. E, pouco depois, os que ali estavam disseram a Pedro: Verdadeiramente, és um deles, porque também tu és galileu.

[71] Ele, porém, começou a praguejar e a jurar: Não conheço esse homem de quem falais!

[72] E logo cantou o galo pela segunda vez. Então, Pedro se lembrou da palavra que Jesus lhe dissera: Antes que duas vezes cante o galo, tu me negarás três vezes. E, caindo em si, desatou a chorar.

Marcos 15

Jesus perante Pilatos

Mateus 27.1-2,11-26; Lucas 23.1-7,13-25; João 18.28—19.16

[1] Logo pela manhã, entraram em conselho os principais sacerdotes com os anciãos, os

[65]Och några började spotta på honom, de band för ögonen på honom och slog honom och sade: »Visa att du är profet!« Och vakterna gav honom örfilar.

Petrus förnekar Jesus

[66]Petrus var nere på gården. Då kom en av översteprästens tjänsteflickor,

[67]och när hon fick syn på honom där han satt och värmde sig såg hon på honom och sade: »Du var också med Jesus, han från Nasaret.«

[68]Men Petrus förnekade detta: »Jag förstår inte alls vad du menar.« Och han gick ut på den yttre gården.

[69]När flickan fick se honom där sade hon återigen till dem som stod i närheten: »Han är en av dem!«

[70]Petrus förnekade det på nytt. Strax efteråt sade de som stod där till Petrus: »Visst är du en av dem, du är ju från Galileen.«

[71]Då svor han och bedyrade: »Jag känner inte den där mannen som ni talar om!«

[72]I samma ögonblick gol tuppen för andra gången. Då kom Petrus ihåg detta som Jesus hade sagt till honom: »Innan tuppen har galt två gånger skall du tre gånger ha förnekat mig.« Och han brast i gråt.

Markus 15

Jesus inför Pilatus

[1]Tidigt på morgonen överlade översteprästerna med de äldste och de

escribas e todo o Sinédrio; e, amarrando a Jesus, levaram-no e o entregaram a Pilatos.

skriftlärda, hela rådet. De lät binda Jesus och förde bort honom och överlämnade honom till Pilatus.

2 Pilatos o interrogou: És tu o rei dos judeus? Respondeu Jesus: Tu o dizes.

2Pilatus frågade honom: »Du är alltså judarnas kung?« Han svarade: »Du själv säger det.«

3 Então, os principais sacerdotes o acusavam de muitas coisas.

3Översteprästerna riktade många anklagelser mot honom,

4 Tornou Pilatos a interrogá-lo: Nada respondes? Vê quantas acusações te fazem!

4och då frågade Pilatus honom: »Har du ingenting att svara? Du hör ju hur de anklagar dig!«

5 Jesus, porém, não respondeu palavra, a ponto de Pilatos muito se admirar.

5Men han svarade ingenting mera, och Pilatus blev förvånad.

Barabbas friges. Jesus döms

6 Ora, por ocasião da festa, era costume soltar ao povo um dos presos, qualquer que eles pedissem.

6Vid högtiden brukade Pilatus alltid frige en fånge åt dem, den som de bad om.

7 Havia um, chamado Barrabás, preso com amotinadores, os quais em um tumulto haviam cometido homicídio.

7Nu satt en som kallades Barabbas fängslad tillsammans med upprorsmännen som hade begått mord under oroligheterna.

8 Vindo a multidão, começou a pedir que lhes fizesse como de costume.

8Folket tågade upp till Pilatus och bad honom göra som han brukade.

9 E Pilatos lhes respondeu, dizendo: Quereis que eu vos solte o rei dos judeus?

9Han svarade: »Vill ni att jag skall släppa judarnas kung?«

10 Pois ele bem percebia que por inveja os principais sacerdotes lho haviam entregado.

10Han förstod att det var av avund mot Jesus som översteprästerna hade utlämnat honom.

11 Mas estes incitaram a multidão no sentido de que lhes soltasse, de preferência, Barrabás.

11Men översteprästerna hetsade upp folket till att begära att han skulle släppa Barabbas i stället.

12 Mas Pilatos lhes perguntou: Que farei, então, deste a quem chamais o rei dos judeus?

12Pilatus sade på nytt: »Vad skall jag då göra med honom som ni kallar judarnas kung?«

13 Eles, porém, clamavam: Crucifica-o!

13De ropade: »Korsfäst honom!«

[14] Mas Pilatos lhes disse: Que mal fez ele? E eles gritavam cada vez mais: Crucifica-o!

[15] Então, Pilatos, querendo contentar a multidão, soltou-lhes Barrabás; e, após mandar açoitar a Jesus, entregou-o para ser crucificado.

Jesus entregue aos soldados

Mateus 27.27-31

[16] Então, os soldados o levaram para dentro do palácio, que é o pretório, e reuniram todo o destacamento.

[17] Vestiram-no de púrpura e, tecendo uma coroa de espinhos, lha puseram na cabeça.

[18] E o saudavam, dizendo: Salve, rei dos judeus!

[19] Davam-lhe na cabeça com um caniço, cuspiam nele e, pondo-se de joelhos, o adoravam.

[20] Depois de o terem escarnecido, despiram-lhe a púrpura e o vestiram com as suas próprias vestes. Então, conduziram Jesus para fora, com o fim de o crucificarem.

Simão leva a cruz de Jesus

Mateus 27.32; Lucas 23.26

[21] E obrigaram a Simão Cireneu, que passava, vindo do campo, pai de Alexandre e de Rufo, a carregar-lhe a cruz.

A crucificação

Mateus 27.33-44; Lucas 23.33-43; João 19.17-24

[22] E levaram Jesus para o Gólgota, que quer dizer Lugar da Caveira.

[23] Deram-lhe a beber vinho com mirra; ele, porém, não tomou.

[14]Pilatus frågade: »Vad har han gjort för ont?« Men de ropade ännu högre: »Korsfäst honom!«

[15]Pilatus, som ville göra vad folket begärde, frigav Barabbas. Jesus lät han piska och utlämnade honom sedan till att korsfästas.

Soldaterna hånar Jesus

[16]Soldaterna förde in honom på gården, alltså i residenset, och kallade samman hela vaktstyrkan.

[17]De klädde honom i en purpurröd mantel och vred ihop en krans av törne och satte den på honom.

[18]Sedan hälsade de honom: »Leve judarnas konung!«

[19]De slog honom i huvudet med en käpp, spottade på honom och föll på knä och hyllade honom.

[20]Och när de hade hånat honom tog de av honom den röda manteln och satte på honom hans egna kläder och förde ut honom för att korsfästa honom.

Korsfästelsen

[21]En man som just kom förbi på väg in från landet, Simon från Kyrene, far till Alexandros och Rufus, tvingade de att bära hans kors.

[22]De förde Jesus till det ställe som kallas Golgota (det betyder Skallen).

[23]Där gav de honom vin med myrra, men han tog inte emot det.

24 Então, o crucificaram e repartiram entre si as vestes dele, lançando-lhes sorte, para ver o que levaria cada um.

24De korsfäste honom, och de delade hans kläder mellan sig genom att kasta lott om dem.

25 Era a hora terceira quando o crucificaram.

25Det var vid tredje timmen som de korsfäste honom.

26 E, por cima, estava, em epígrafe, a sua acusação: O REI DOS JUDEUS.

26På anslaget med anklagelsen mot honom stod det: Judarnas konung.

27 Com ele crucificaram dois ladrões, um à sua direita, e outro à sua esquerda.

27Tillsammans med honom korsfäste de två rövare, den ene till höger och den andre till vänster om honom.

28 [E cumpriu-se a Escritura que diz: Com malfeitores foi contado.]

29 Os que iam passando, blasfemavam dele, meneando a cabeça e dizendo: Ah! Tu que destróis o santuário e, em três dias, o reedificas!

29De som gick förbi smädade honom och skakade på huvudet och sade: »Du som river ner templet och bygger upp det igen på tre dagar —

30 Salva-te a ti mesmo, descendo da cruz!

30hjälp dig själv nu och stig ner från korset.«

31 De igual modo, os principais sacerdotes com os escribas, escarnecendo, entre si diziam: Salvou os outros, a si mesmo não pode salvar-se;

31Likaså gjorde översteprästerna och de skriftlärda narr av honom sinsemellan och sade: »Andra har han hjälpt, sig själv kan han inte hjälpa.

32 desça agora da cruz o Cristo, o rei de Israel, para que vejamos e creiamos. Também os que com ele foram crucificados o insultavam.

32Han som är Messias, Israels konung, nu får han stiga ner från korset, så att vi kan se det och tro på honom.« Också de som var korsfästa tillsammans med honom skymfade honom.

A morte de Jesus

Mateus 27.45-56; Lucas 23.44-49; João 19.28-30

Jesu död

33 Chegada a hora sexta, houve trevas sobre toda a terra até a hora nona.

33Vid sjätte timmen föll ett mörker över hela jorden och varade till nionde timmen.

34 À hora nona, clamou Jesus em alta voz: Eloí, Eloí, lamá sabactâni? Que quer dizer: Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste?

34Och vid nionde timmen ropade Jesus med hög röst: »Eloi, Eloi, lema sabachtani?« (det betyder: Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?).

[35] Alguns dos que ali estavam, ouvindo isto, diziam: Vede, chama por Elias!

[36] E um deles correu a embeber uma esponja em vinagre e, pondo-a na ponta de um caniço, deu-lhe de beber, dizendo: Deixai, vejamos se Elias vem tirá-lo!

[37] Mas Jesus, dando um grande brado, expirou.

[38] E o véu do santuário rasgou-se em duas partes, de alto a baixo.

[39] O centurião que estava em frente dele, vendo que assim expirara, disse: Verdadeiramente, este homem era o Filho de Deus.

[40] Estavam também ali algumas mulheres, observando de longe; entre elas, Maria Madalena, Maria, mãe de Tiago, o menor, e de José, e Salomé;

[41] as quais, quando Jesus estava na Galiléia, o acompanhavam e serviam; e, além destas, muitas outras que haviam subido com ele para Jerusalém.

O sepultamento de Jesus

Mateus 27.57-61; Lucas 23.50-56; João 19.38-42

[42] Ao cair da tarde, por ser o dia da preparação, isto é, a véspera do sábado,

[43] vindo José de Arimatéia, ilustre membro do Sinédrio, que também esperava o reino de Deus, dirigiu-se resolutamente a Pilatos e pediu o corpo de Jesus.

[44] Mas Pilatos admirou-se de que ele já tivesse morrido. E, tendo chamado o

[35]Några som stod intill hörde det och sade: »Han ropar på Elia.«

[36]En av dem sprang bort och fyllde en svamp med surt vin, satte den på en käpp och gav honom att dricka och sade: »Låt oss se om Elia kommer och tar ner honom.«

[37]Med ett högt rop slutade Jesus att andas.

[38]Och då brast förhänget i templet i två delar, uppifrån och ända ner.

[39]När officeren som stod vänd mot honom såg honom ge upp andan på det sättet sade han: »Den mannen måste ha varit Guds son.«

[40]Längre bort stod också några kvinnor och såg på, och bland dem var Maria från Magdala och den Maria som var Jakob den yngres och Joses mor och Salome.

[41]De hade följt med honom och tjänat honom när han var i Galileen. Och där var många andra kvinnor, de som hade gått med honom upp till Jerusalem.

Gravläggningen

[42]Då det redan hade blivit kväll — det var förberedelsedag, alltså dagen före sabbaten —

[43]kom Josef från Arimataia, en ansedd rådsherre, som också han väntade på Guds rike. Han tog mod till sig och gick till Pilatus och bad att få Jesu kropp.

[44]Pilatus blev förvånad över att Jesus redan skulle ha dött. Han kallade till sig

centurião, perguntou-lhe se havia muito que morrera.

[45] Após certificar-se, pela informação do comandante, cedeu o corpo a José.

[46] Este, baixando o corpo da cruz, envolveu-o em um lençol que comprara e o depositou em um túmulo que tinha sido aberto numa rocha; e rolou uma pedra para a entrada do túmulo.

[47] Ora, Maria Madalena e Maria, mãe de José, observaram onde ele foi posto.

officeren och frågade om Jesus verkligen var död.

[45]När han fick veta det av officeren skänkte han Josef den döda kroppen.

[46]Josef köpte linnetyg, tog ner honom och svepte honom i tyget. Han lade honom i en grav som var uthuggen i berget och rullade en sten för ingången till graven.

[47]Maria från Magdala och Maria, Joses mor, såg var han blev lagd.

Marcos 16

A ressurreição de Jesus

Mateus 28.1-10; Lucas 24.1-12; João 20.1-10

[1] Passado o sábado, Maria Madalena, Maria, mãe de Tiago, e Salomé, compraram aromas para irem embalsamá-lo.

[2] E, muito cedo, no primeiro dia da semana, ao despontar do sol, foram ao túmulo.

[3] Diziam umas às outras: Quem nos removerá a pedra da entrada do túmulo?

[4] E, olhando, viram que a pedra já estava removida; pois era muito grande.

[5] Entrando no túmulo, viram um jovem assentado ao lado direito, vestido de branco, e ficaram surpreendidas e atemorizadas.

[6] Ele, porém, lhes disse: Não vos atemorizeis; buscais a Jesus, o Nazareno, que foi crucificado; ele ressuscitou, não está mais aqui; vede o lugar onde o tinham posto.

Markus 16

Kvinnorna vid graven

[1]När sabbaten var över köpte Maria från Magdala och Maria, Jakobs mor, och Salome välluktande kryddor för att gå och smörja honom.

[2]Tidigt på morgonen efter sabbaten kom de till graven när solen gick upp.

[3]Och de sade till varandra: »Vem skall rulla undan stenen från graven åt oss?«

[4]Men så fick de se att stenen var bortrullad, den var mycket stor.

[5]De gick in i graven och såg en ung man i lång vit dräkt sitta där till höger, och de blev förskräckta.

[6]Men han sade till dem: »Var inte förskräckta. Ni söker efter Jesus från Nasaret, han som blev korsfäst. Han har uppstått, han är inte här. Se, här är platsen där han blev lagd.

[7] Mas ide, dizei a seus discípulos e a Pedro que ele vai adiante de vós para a Galiléia; lá o vereis, como ele vos disse.

[7]Men gå och säg till Petrus och de andra lärjungarna: 'Han går före er till Galileen. Där skall ni få se honom, som han har sagt er.'«

[8] E, saindo elas, fugiram do sepulcro, porque estavam possuídas de temor e de assombro; e, de medo, nada disseram a ninguém.

[8]Då lämnade de graven och sprang därifrån, darrande och utom sig. Och de sade ingenting till någon, för de var rädda.

Jesus aparece a Maria Madalena

João 20.11-18

Den uppståndne visar sig

[9] Havendo ele ressuscitado de manhã cedo no primeiro dia da semana, apareceu primeiro a Maria Madalena, da qual expelira sete demônios.

[[9]När Jesus hade uppstått på morgonen efter sabbaten visade han sig först för Maria från Magdala, från vilken han hade drivit ut sju demoner.

[10] E, partindo ela, foi anunciá-lo àqueles que, tendo sido companheiros de Jesus, se achavam tristes e choravam.

[10]Hon gav sig i väg och berättade det för dem som varit tillsammans med honom och som nu sörjde och grät.

[11] Estes, ouvindo que ele vivia e que fora visto por ela, não acreditaram.

[11]När de fick höra att han levde och att hon hade sett honom trodde de inte på det.

Jesus aparece a dois de seus discípulos

Lucas 24.13-35

[12] Depois disto, manifestou-se em outra forma a dois deles que estavam de caminho para o campo.

[12]Därefter visade han sig i annan skepnad för två av dem medan de var på väg ut på landet.

[13] E, indo, eles o anunciaram aos demais, mas também a estes dois eles não deram crédito.

[13]Också de gick bort och berättade det för de andra, men inte heller de blev trodda.

A ordem para a evangelização

[14] Finalmente, apareceu Jesus aos onze, quando estavam à mesa, e censurou-lhes a incredulidade e dureza de coração, porque não deram crédito aos que o tinham visto já ressuscitado.

[14]Sedan visade han sig också för de elva medan de låg till bords, och han förebrådde dem deras otro och halsstarrighet, då de inte hade trott på dem som sett honom uppstånden.

[15] E disse-lhes: Ide por todo o mundo e pregai o evangelho a toda criatura.

[15]Han sade till dem: »Gå ut överallt i världen och förkunna evangeliet för hela skapelsen.

[16] Quem crer e for batizado será salvo; quem, porém, não crer será condenado.

[17] Estes sinais hão de acompanhar aqueles que crêem: em meu nome, expelirão demônios; falarão novas línguas;

[18] pegarão em serpentes; e, se alguma coisa mortífera beberem, não lhes fará mal; se impuserem as mãos sobre enfermos, eles ficarão curados.

A ascensão de Jesus

Lucas 24.50-53; Atos 1.6-11

[19] De fato, o SENHOR Jesus, depois de lhes ter falado, foi recebido no céu e assentou-se à destra de Deus.

[20] E eles, tendo partido, pregaram em toda parte, cooperando com eles o SENHOR e confirmando a palavra por meio de sinais, que se seguiam.

[16]Den som tror och blir döpt skall räddas, men den som inte tror skall bli dömd.

[17]Dessa tecken skall följa dem som tror: i mitt namn skall de driva ut demoner, de skall tala nya tungomål,

[18]de skall ta ormar med sina händer, de skall inte bli skadade om de dricker dödligt gift, och de skall lägga sina händer på sjuka och göra dem friska.«

[19]När herren Jesus hade talat till dem blev han upptagen till himlen och satte sig på Guds högra sida.

[20]Men de gick ut och predikade överallt, och Herren bistod dem och bekräftade ordet genom de tecken som åtföljde det.]

O evangelho segundo Lucas	Lukasevangeliet

Lucas 1

Prefácio

[1] Visto que muitos houve que empreenderam uma narração coordenada dos fatos que entre nós se realizaram,

[2] conforme nos transmitiram os que desde o princípio foram deles testemunhas oculares e ministros da palavra,

[3] igualmente a mim me pareceu bem, depois de acurada investigação de tudo desde sua origem, dar-te por escrito, excelentíssimo Teófilo, uma exposição em ordem,

[4] para que tenhas plena certeza das verdades em que foste instruído.

Zacarias e Isabel

[5] Nos dias de Herodes, rei da Judéia, houve um sacerdote chamado Zacarias, do turno de Abias. Sua mulher era das filhas de Arão e se chamava Isabel.

[6] Ambos eram justos diante de Deus, vivendo irrepreensivelmente em todos os preceitos e mandamentos do SENHOR.

[7] E não tinham filhos, porque Isabel era estéril, sendo eles avançados em dias.

Predições referentes a João Batista

[8] Ora, aconteceu que, exercendo ele diante de Deus o sacerdócio na ordem do seu turno, coube-lhe por sorte,

[9] segundo o costume sacerdotal, entrar no santuário do SENHOR para queimar o incenso;

Lukas 1

Företal

[1]Många har redan sökt ge en samlad skildring av de stora händelser som ägt rum ibland oss,

[2]så som de har berättats för oss av dem som från första stund var ögonvittnen och blev ordets tjänare,

[3]och efter att grundligt ha satt mig in i allt ända från början har nu också jag beslutat att i rätt ordning skriva ner det för dig, högt ärade Theofilos,

[4]för att du skall förstå att de upplysningar du har fått är tillförlitliga.

Löftet om Johannes döparens födelse

[5]På den tiden då Herodes var kung i Judeen fanns det i Avias avdelning en präst som hette Sakarias. Hans hustru härstammade från Aron och hette Elisabet.

[6]De var båda rättfärdiga inför Gud och levde oförvitligt efter alla Herrens bud och föreskrifter.

[7]De var barnlösa eftersom Elisabet var ofruktsam, och båda var till åren.

[8]En gång när turen hade kommit till hans avdelning och han fullgjorde sin prästtjänst inför Gud

[9]var det han som efter den sedvanliga lottningen bland prästerna skulle gå in i Herrens tempel och tända rökelseoffret.

[10] e, durante esse tempo, toda a multidão do povo permanecia da parte de fora, orando.

[10]Allt folket stod utanför och bad medan offret pågick.

[11] E eis que lhe apareceu um anjo do SENHOR, em pé, à direita do altar do incenso.

[11]Då visade sig Herrens ängel för honom, till höger om rökelsealtaret.

[12] Vendo-o, Zacarias turbou-se, e apoderou-se dele o temor.

[12]Sakarias blev förskräckt vid denna syn och fruktan föll över honom.

[13] Disse-lhe, porém, o anjo: Zacarias, não temas, porque a tua oração foi ouvida; e Isabel, tua mulher, te dará à luz um filho, a quem darás o nome de João.

[13]Men ängeln sade till honom: »Var inte rädd, Sakarias, din bön har blivit hörd. Din hustru Elisabet skall föda en son åt dig, och du skall ge honom namnet Johannes.

[14] Em ti haverá prazer e alegria, e muitos se regozijarão com o seu nascimento.

[14]Han skall bli din glädje och fröjd, och många kommer att glädja sig över hans födelse.

[15] Pois ele será grande diante do SENHOR, não beberá vinho nem bebida forte e será cheio do Espírito Santo, já do ventre materno.

[15]Ty han skall bli stor inför Herren; vin och starka drycker skall han aldrig dricka, han skall uppfyllas av helig ande redan i moderlivet,

[16] E converterá muitos dos filhos de Israel ao SENHOR, seu Deus.

[16]och han skall få många i Israel att vända tillbaka till Herren, deras Gud.

[17] E irá adiante do SENHOR no espírito e poder de Elias, para converter o coração dos pais aos filhos, converter os desobedientes à prudência dos justos e habilitar para o SENHOR um povo preparado.

[17]Och han skall gå före honom med Elias ande och kraft, för att vända fädernas hjärtan till deras barn och ge de ohörsamma ett rättfärdigt sinne, så att Herren får ett folk som är berett.«

[18] Então, perguntou Zacarias ao anjo: Como saberei isto? Pois eu sou velho, e minha mulher, avançada em dias.

[18]Sakarias sade till ängeln: »Hur skall jag få visshet om detta? Jag är ju gammal, och min hustru är till åren.«

[19] Respondeu-lhe o anjo: Eu sou Gabriel, que assisto diante de Deus, e fui enviado para falar-te e trazer-te estas boas-novas.

[19]Ängeln svarade honom: »Jag är Gabriel som står vid Guds tron, och jag är utsänd för att tala till dig och ge dig detta glädjebud.

[20] Todavia, ficarás mudo e não poderás falar até ao dia em que estas coisas venham a realizar-se; porquanto não acreditaste nas minhas palavras, as quais, a seu tempo, se cumprirão.

[21] O povo estava esperando a Zacarias e admirava-se de que tanto se demorasse no santuário.

[22] Mas, saindo ele, não lhes podia falar; então, entenderam que tivera uma visão no santuário. E expressava-se por acenos e permanecia mudo.

[23] Sucedeu que, terminados os dias de seu ministério, voltou para casa.

A felicidade de Isabel

[24] Passados esses dias, Isabel, sua mulher, concebeu e ocultou-se por cinco meses, dizendo:

[25] Assim me fez o SENHOR, contemplando-me, para anular o meu opróbrio perante os homens.

Predito o nascimento de Jesus

[26] No sexto mês, foi o anjo Gabriel enviado, da parte de Deus, para uma cidade da Galiléia, chamada Nazaré,

[27] a uma virgem desposada com certo homem da casa de Davi, cujo nome era José; a virgem chamava-se Maria.

[28] E, entrando o anjo aonde ela estava, disse: Alegra-te, muito favorecida! O SENHOR é contigo.

[29] Ela, porém, ao ouvir esta palavra, perturbou-se muito e pôs-se a pensar no que significaria esta saudação.

[30] Mas o anjo lhe disse: Maria, não temas; porque achaste graça diante de Deus.

[20]Men du skall bli stum och inte kunna tala förrän den dag då detta sker, eftersom du inte trodde på mina ord, som skall gå i uppfyllelse när tiden är inne.«

[21]Folket stod och väntade på Sakarias och undrade varför han dröjde inne i templet.

[22]När han kom ut kunde han inte tala med dem, och de förstod att han hade haft en syn i templet. Han måste göra tecken åt dem, och han förblev stum.

[23]När dagarna för hans tjänstgöring var slut begav han sig hem.

[24]Efter en tid blev hans hustru Elisabet havande, och i fem månader höll hon sig i avskildhet. Hon sade till sig själv:

[25]»Detta har Herren låtit ske med mig. Nu har han tänkt på mig och befriat mig från min skam bland människor.«

Budskapet till Maria om Jesu födelse

[26-27]I den sjätte månaden blev ängeln Gabriel sänd från Gud till en ung flicka i staden Nasaret i Galileen. Hon hade trolovats med en man av Davids släkt som hette Josef, och hennes namn var Maria.

[28]Ängeln kom in till henne och sade: »Var hälsad, du högt benådade! Herren är med dig.«

[29]Hon blev förskräckt över hans ord och undrade vad denna hälsning skulle betyda.

[30]Då sade ängeln till henne: »Var inte rädd, Maria, du har funnit nåd hos Gud.

[31] Eis que conceberás e darás à luz um filho, a quem chamarás pelo nome de Jesus.

[32] Este será grande e será chamado Filho do Altíssimo; Deus, o SENHOR, lhe dará o trono de Davi, seu pai;

[33] ele reinará para sempre sobre a casa de Jacó, e o seu reinado não terá fim.

[34] Então, disse Maria ao anjo: Como será isto, pois não tenho relação com homem algum?

[35] Respondeu-lhe o anjo: Descerá sobre ti o Espírito Santo, e o poder do Altíssimo te envolverá com a sua sombra; por isso, também o ente santo que há de nascer será chamado Filho de Deus.

[36] E Isabel, tua parenta, igualmente concebeu um filho na sua velhice, sendo este já o sexto mês para aquela que diziam ser estéril.

[37] Porque para Deus não haverá impossíveis em todas as suas promessas.

[38] Então, disse Maria: Aqui está a serva do SENHOR; que se cumpra em mim conforme a tua palavra. E o anjo se ausentou dela.

Maria visita a Isabel

[39] Naqueles dias, dispondo-se Maria, foi apressadamente à região montanhosa, a uma cidade de Judá,

[40] entrou na casa de Zacarias e saudou Isabel.

[41] Ouvindo esta a saudação de Maria, a criança lhe estremeceu no ventre; então, Isabel ficou possuída do Espírito Santo.

[31]Du skall bli havande och föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus.

[32]Han skall bli stor och kallas den Högstes son. Herren Gud skall ge honom hans fader Davids tron,

[33]och han skall härska över Jakobs hus för evigt, och hans välde skall aldrig ta slut.«

[34]Maria sade till ängeln: »Hur skall detta ske? Jag har ju aldrig haft någon man.«

[35]Men ängeln svarade henne: »Helig ande skall komma över dig, och den Högstes kraft skall vila över dig. Därför skall barnet kallas heligt och Guds son.

[36]Elisabet, din släkting, väntar också en son, nu på sin ålderdom. Hon som sades vara ofruktsam är nu i sjätte månaden.

[37]Ty ingenting är omöjligt för Gud.”

[38]Maria sade: »Jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig som du har sagt.« Och ängeln lämnade henne.

Marias besök hos Elisabet

[39]Några dagar efteråt gav sig Maria i väg och skyndade till en stad i Juda bergsbygd;

[40]hon gick till Sakarias hus och sökte upp Elisabet.

[41]När Elisabet hörde Marias hälsning sparkade barnet till i henne, och hon fylldes av helig ande.

[42] E exclamou em alta voz: Bendita és tu entre as mulheres, e bendito o fruto do teu ventre!

[43] E de onde me provém que me venha visitar a mãe do meu SENHOR?

[44] Pois, logo que me chegou aos ouvidos a voz da tua saudação, a criança estremeceu de alegria dentro de mim.

[45] Bem-aventurada a que creu, porque serão cumpridas as palavras que lhe foram ditas da parte do SENHOR.

O cântico de Maria

[46] Então, disse Maria: A minha alma engrandece ao SENHOR,

[47] e o meu espírito se alegrou em Deus, meu Salvador,

[48] porque contemplou na humildade da sua serva. Pois, desde agora, todas as gerações me considerarão bem-aventurada,

[49] porque o Poderoso me fez grandes coisas. Santo é o seu nome.

[50] A sua misericórdia vai de geração em geração sobre os que o temem.

[51] Agiu com o seu braço valorosamente; dispersou os que, no coração, alimentavam pensamentos soberbos.

[52] Derribou do seu trono os poderosos e exaltou os humildes.

[53] Encheu de bens os famintos e despediu vazios os ricos.

[54] Amparou a Israel, seu servo, a fim de lembrar-se da sua misericórdia

[55] a favor de Abraão e de sua descendência, para sempre, como prometera aos nossos pais.

[42]Hon ropade med hög röst: »Välsignad är du mer än andra kvinnor, och välsignat det barn du bär inom dig.

[43]Hur kan det hända mig att min herres mor kommer till mig?

[44]När mina öron hörde din hälsning sparkade barnet till i mig av fröjd.

[45]Salig hon som trodde, ty det som Herren har låtit säga henne skall gå i uppfyllelse.«

[46]Då sade Maria: »Min själ prisar Herrens storhet,

[47]min ande jublar över Gud, min frälsare:

[48]han har vänt sin blick till sin ringa tjänarinna. Från denna stund skall alla släkten prisa mig salig:

[49]stora ting låter den Mäktige ske med mig, hans namn är heligt,

[50]och hans förbarmande med dem som fruktar honom varar från släkte till släkte.

[51]Han gör mäktiga verk med sin arm, han skingrar dem som har övermodiga planer.

[52]Han störtar härskare från deras troner, och han upphöjer de ringa.

[53]Hungriga mättar han med sina gåvor, och rika skickar han tomhänta bort.

[54-55]Han tar sig an sin tjänare Israel och håller sitt löfte till våra fäder: att förbarma sig över Abraham och hans barn, till evig tid.«

[56] Maria permaneceu cerca de três meses com Isabel e voltou para casa.

O nascimento de João Batista

[57] A Isabel cumpriu-se o tempo de dar à luz, e teve um filho.

[58] Ouviram os seus vizinhos e parentes que o SENHOR usara de grande misericórdia para com ela e participaram do seu regozijo.

[59] Sucedeu que, no oitavo dia, foram circuncidar o menino e queriam dar-lhe o nome de seu pai, Zacarias.

[60] De modo nenhum! Respondeu sua mãe. Pelo contrário, ele deve ser chamado João.

[61] Disseram-lhe: Ninguém há na tua parentela que tenha este nome.

[62] E perguntaram, por acenos, ao pai do menino que nome queria que lhe dessem.

[63] Então, pedindo ele uma tabuinha, escreveu: João é o seu nome. E todos se admiraram.

[64] Imediatamente, a boca se lhe abriu, e, desimpedida a língua, falava louvando a Deus.

[65] Sucedeu que todos os seus vizinhos ficaram possuídos de temor, e por toda a região montanhosa da Judéia foram divulgadas estas coisas.

[66] Todos os que as ouviram guardavam-nas no coração, dizendo: Que virá a ser, pois, este menino? E a mão do SENHOR estava com ele.

O cântico de Zacarias

[67] Zacarias, seu pai, cheio do Espírito Santo, profetizou, dizendo:

[56]Maria stannade hos henne omkring tre månader och återvände sedan hem.

Johannes döparens födelse

[57]Men för Elisabet var tiden inne att föda, och hon födde en son.

[58]Hennes grannar och släktingar fick höra vilken stor barmhärtighet Herren hade visat henne, och de gladde sig med henne.

[59]På åttonde dagen kom de för att omskära pojken, och de ville kalla honom Sakarias efter hans far.

[60]Men då sade hans mor: »Nej, han skall heta Johannes.«

[61]De sade till henne: »Det finns ingen i din släkt som bär det namnet.«

[62]Och de gjorde tecken åt fadern att låta dem veta vad barnet skulle kallas.

[63]Han bad om en skrivtavla och skrev: »Johannes är hans namn«, och alla förvånade sig.

[64]Med en gång löstes hans läppar och hans tunga, och han talade och prisade Gud.

[65]Alla de kringboende greps av fruktan, och överallt i Judeens bergsbygd talade man om detta som hade hänt.

[66]Och alla som hörde det lade det på minnet och frågade sig: Vad skall det inte bli av detta barn? Ty Herrens hand var med honom.

[67]Hans far Sakarias fylldes av helig ande och talade profetiska ord:

[68] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, porque visitou e redimiu o seu povo,
[69] e nos suscitou plena e poderosa salvação na casa de Davi, seu servo,
[70] como prometera, desde a antiguidade, por boca dos seus santos profetas,
[71] para nos libertar dos nossos inimigos e das mãos de todos os que nos odeiam;
[72] para usar de misericórdia com os nossos pais e lembrar-se da sua santa aliança
[73] e do juramento que fez a Abraão, o nosso pai,
[74] de conceder-nos que, livres das mãos de inimigos, o adorássemos sem temor,
[75] em santidade e justiça perante ele, todos os nossos dias.
[76] Tu, menino, serás chamado profeta do Altíssimo, porque precederás o SENHOR, preparando-lhe os caminhos,
[77] para dar ao seu povo conhecimento da salvação, no redimi-lo dos seus pecados,
[78] graças à entranhável misericórdia de nosso Deus, pela qual nos visitará o sol nascente das alturas,
[79] para alumiar os que jazem nas trevas e na sombra da morte, e dirigir os nossos pés pelo caminho da paz.
[80] O menino crescia e se fortalecia em espírito. E viveu nos desertos até ao dia em que havia de manifestar-se a Israel.

Lucas 2

O nascimento de Jesus Cristo
Mateus 1.18-25

[68]»Välsignad är Herren, Israels Gud, som besöker sitt folk och ger det frihet.
[69]Han reser för oss frälsningens horn i sin tjänare Davids släkt,
[70]så som han för länge sedan lovat genom sina heliga profeter,
[71]frälsning från våra fiender och alla som hatar oss.
[72]Han visar barmhärtighet mot våra fäder och står fast vid sitt heliga förbund,
[73]den ed han svor vår fader Abraham:
[74]att rycka oss ur våra fienders hand och låta oss tjäna honom utan fruktan,
[75]rena och rättfärdiga inför honom i alla våra dagar.
[76]Och du, mitt barn, skall kallas den Högstes profet, ty du skall gå före Herren och bana väg för honom.
[77]Så skall hans folk få veta att frälsningen är här med förlåtelse för deras synder
[78]genom vår Guds barmhärtighet och mildhet. Han skall komma ner till oss från höjden,
[79]en soluppgång för dem som är i mörkret och i dödens skugga, och styra våra fötter in på fredens väg.«
[80]Och pojken växte och blev stark i anden. Och han vistades i öde trakter till den dag då han skulle träda fram inför Israel.

Lukas 2

Jesu födelse

[1] Naqueles dias, foi publicado um decreto de César Augusto, convocando toda a população do império para recensear-se.

[1]Vid den tiden utfärdade kejsar Augustus en förordning om att hela världen skulle skattskrivas.

[2] Este, o primeiro recenseamento, foi feito quando Quirino era governador da Síria.

[2]Det var den första skattskrivningen, och den hölls när Quirinius var ståthållare i Syrien.

[3] Todos iam alistar-se, cada um à sua própria cidade.

[3]Alla gick då för att skattskriva sig, var och en till sin stad.

[4] José também subiu da Galiléia, da cidade de Nazaré, para a Judéia, à cidade de Davi, chamada Belém, por ser ele da casa e família de Davi,

[4]Och Josef, som genom sin härkomst hörde till Davids hus, begav sig från Nasaret i Galileen upp till Judeen, till Davids stad Betlehem,

[5] a fim de alistar-se com Maria, sua esposa, que estava grávida.

[5]för att skattskriva sig tillsammans med Maria, sin trolovade, som väntade sitt barn.

[6] Estando eles ali, aconteceu completarem-se-lhe os dias,

[6]Medan de befann sig där var tiden inne för henne att föda,

[7] e ela deu à luz o seu filho primogênito, enfaixou-o e o deitou numa manjedoura, porque não havia lugar para eles na hospedaria.

[7]och hon födde sin son, den förstfödde. Hon lindade honom och lade honom i en krubba, eftersom det inte fanns plats för dem inne i härbärget.

Os anjos e os pastores

[8] Havia, naquela mesma região, pastores que viviam nos campos e guardavam o seu rebanho durante as vigílias da noite.

[8]I samma trakt låg några herdar ute och vaktade sin hjord om natten.

[9] E um anjo do SENHOR desceu aonde eles estavam, e a glória do SENHOR brilhou ao redor deles; e ficaram tomados de grande temor.

[9]Då stod Herrens ängel framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem, och de greps av stor förfäran.

[10] O anjo, porém, lhes disse: Não temais; eis aqui vos trago boa-nova de grande alegria, que o será para todo o povo:

[10]Men ängeln sade till dem: »Var inte rädda. Jag bär bud till er om en stor glädje, en glädje för hela folket.

[11] é que hoje vos nasceu, na cidade de Davi, o Salvador, que é Cristo, o SENHOR.

[11]I dag har en frälsare fötts åt er i Davids stad, han är Messias, Herren.

[12] E isto vos servirá de sinal: encontrareis uma criança envolta em faixas e deitada em manjedoura.

[12]Och detta är tecknet för er: ni skall finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba.«

[13] E, subitamente, apareceu com o anjo uma multidão da milícia celestial, louvando a Deus e dizendo:

[13]Och plötsligt var där tillsammans med ängeln en stor himmelsk här som prisade Gud:

[14] Glória a Deus nas maiores alturas, e paz na terra entre os homens, a quem ele quer bem.

[14]»Ära i höjden åt Gud och på jorden fred åt dem han har utvalt.«

[15] E, ausentando-se deles os anjos para o céu, diziam os pastores uns aos outros: Vamos até Belém e vejamos os acontecimentos que o SENHOR nos deu a conhecer.

[15]När änglarna hade farit ifrån dem upp till himlen sade herdarna till varandra: »Låt oss gå in till Betlehem och se det som har hänt och som Herren har låtit oss veta.«

[16] Foram apressadamente e acharam Maria e José e a criança deitada na manjedoura.

[16]De skyndade i väg och fann Maria och Josef och det nyfödda barnet som låg i krubban.

[17] E, vendo-o, divulgaram o que lhes tinha sido dito a respeito deste menino.

[17]När de hade sett det berättade de vad som hade sagts till dem om detta barn.

[18] Todos os que ouviram se admiraram das coisas referidas pelos pastores.

[18]Alla som hörde det häpnade över vad herdarna sade.

[19] Maria, porém, guardava todas estas palavras, meditando-as no coração.

[19]Maria tog allt detta till sitt hjärta och begrundade det.

[20] Voltaram, então, os pastores glorificando e louvando a Deus por tudo o que tinham ouvido e visto, como lhes fora anunciado.

[20]Och herdarna vände tillbaka och prisade och lovade Gud för vad de hade fått höra och se: allt var så som det hade sagts dem.

A circuncisão de Jesus

[21] Completados oito dias para ser circuncidado o menino, deram-lhe o nome de JESUS, como lhe chamara o anjo, antes de ser concebido.

[21]När åtta dagar hade gått och man skulle omskära pojken fick han namnet Jesus, det som ängeln hade gett honom innan hans mor blev havande.

A apresentação de Jesus no templo

[22] Passados os dias da purificação deles segundo a Lei de Moisés, levaram-no a

Jesus hos Symeon och Hanna i templet

[22]När tiden var inne för deras rening enligt Moses lag tog de honom till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren —

Jerusalém para o apresentarem ao SENHOR,

23 conforme o que está escrito na Lei do SENHOR: Todo primogênito ao SENHOR será consagrado;

24 e para oferecer um sacrifício, segundo o que está escrito na referida Lei: Um par de rolas ou dois pombinhos.

O cântico de Simeão

25 Havia em Jerusalém um homem chamado Simeão; homem este justo e piedoso que esperava a consolação de Israel; e o Espírito Santo estava sobre ele.

26 Revelara-lhe o Espírito Santo que não passaria pela morte antes de ver o Cristo do SENHOR.

27 Movido pelo Espírito, foi ao templo; e, quando os pais trouxeram o menino Jesus para fazerem com ele o que a Lei ordenava,

28 Simeão o tomou nos braços e louvou a Deus, dizendo:

29 Agora, SENHOR, podes despedir em paz o teu servo, segundo a tua palavra;

30 porque os meus olhos já viram a tua salvação,

31 a qual preparaste diante de todos os povos:

32 luz para revelação aos gentios, e para glória do teu povo de Israel.

33 E estavam o pai e a mãe do menino admirados do que dele se dizia.

34 Simeão os abençoou e disse a Maria, mãe do menino: Eis que este menino está destinado tanto para ruína como para

23det står nämligen i Herrens lag att varje förstfödd av mankön skall helgas åt Herren —

24och för att offra två turturduvor eller två unga duvor, så som det är föreskrivet i Herrens lag.

25I Jerusalem fanns en man vid namn Symeon, som var rättfärdig och from och som väntade på Israels tröst. Helig ande var över honom,

26och den heliga anden hade uppenbarat för honom att han inte skulle se döden förrän han hade sett Herrens Messias.

27Ledd av Anden gick han till templet, och när föräldrarna kom in med barnet Jesus för att göra med honom som det är sed enligt lagen,

28tog han honom i famnen och prisade Gud och sade:

29»Herre, nu låter du din tjänare gå hem, i frid, som du har lovat.

30Ty mina ögon har skådat frälsningen

31som du har berett åt alla folk,

32ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna och härlighet åt ditt folk Israel.«

33Hans far och mor förundrade sig över vad som sades om honom.

34Och Symeon välsignade dem och sade till hans mor Maria: »Detta barn skall bli

levantamento de muitos em Israel e para ser alvo de contradição

35 (também uma espada traspassará a tua própria alma), para que se manifestem os pensamentos de muitos corações.

A profetisa Ana

36 Havia uma profetisa, chamada Ana, filha de Fanuel, da tribo de Aser, avançada em dias, que vivera com seu marido sete anos desde que se casara

37 e que era viúva de oitenta e quatro anos. Esta não deixava o templo, mas adorava noite e dia em jejuns e orações.

38 E, chegando naquela hora, dava graças a Deus e falava a respeito do menino a todos os que esperavam a redenção de Jerusalém.

O menino Jesus em Nazaré

39 Cumpridas todas as ordenanças segundo a Lei do SENHOR, voltaram para a Galiléia, para a sua cidade de Nazaré.

40 Crescia o menino e se fortalecia, enchendo-se de sabedoria; e a graça de Deus estava sobre ele.

O menino Jesus no meio dos doutores

41 Ora, anualmente iam seus pais a Jerusalém, para a Festa da Páscoa.

42 Quando ele atingiu os doze anos, subiram a Jerusalém, segundo o costume da festa.

43 Terminados os dias da festa, ao regressarem, permaneceu o menino Jesus em Jerusalém, sem que seus pais o soubessem.

till fall eller upprättelse för många i Israel och till ett tecken som väcker strid —

35ja, också genom din egen själ skall det gå ett svärd — för att mångas innersta tankar skall komma i dagen.«

36Där fanns också en kvinna med profetisk gåva, Hanna, Fanuels dotter, av Ashers stam. Hon var till åren kommen; som ung hade hon varit gift i sju år,

37sedan hade hon levt som änka och var nu åttiofyra år gammal. Hon vek aldrig från templet utan tjänade Gud dag och natt med fasta och bön.

38Just i den stunden kom hon fram, och hon tackade och prisade Gud och talade om barnet för alla som väntade på Jerusalems befrielse.

39När de hade fullgjort allt som föreskrivs i Herrens lag återvände de till sin hemstad Nasaret i Galileen.

40Pojken växte och fylldes av styrka och vishet, och Guds välbehag var med honom.

Den tolvårige Jesus i templet

41Hans föräldrar brukade varje år bege sig till Jerusalem vid påskhögtiden.

42Också när Jesus var tolv år gammal gick de dit upp som seden var vid högtiden.

43Då festen var över och de skulle hem igen, stannade pojken Jesus kvar i Jerusalem utan att föräldrarna visste om det.

[44] Pensando, porém, estar ele entre os companheiros de viagem, foram caminho de um dia e, então, passaram a procurá-lo entre os parentes e os conhecidos;

[45] e, não o tendo encontrado, voltaram a Jerusalém à sua procura.

[46] Três dias depois, o acharam no templo, assentado no meio dos doutores, ouvindo-os e interrogando-os.

[47] E todos os que o ouviam muito se admiravam da sua inteligência e das suas respostas.

[48] Logo que seus pais o viram, ficaram maravilhados; e sua mãe lhe disse: Filho, por que fizeste assim conosco? Teu pai e eu, aflitos, estamos à tua procura.

[49] Ele lhes respondeu: Por que me procuráveis? Não sabíeis que me cumpria estar na casa de meu Pai?

[50] Não compreenderam, porém, as palavras que lhes dissera.

[51] E desceu com eles para Nazaré; e era-lhes submisso. Sua mãe, porém, guardava todas estas coisas no coração.

[52] E crescia Jesus em sabedoria, estatura e graça, diante de Deus e dos homens.

Lucas 3

A pregação de João Batista

Mateus 3.1-10; Marcos 1.2-5

[1] No décimo quinto ano do reinado de Tibério César, sendo Pôncio Pilatos governador da Judéia, Herodes, tetrarca da Galiléia, seu irmão Filipe, tetrarca da

[44]De gick en dagsled i tron att han var med i ressällskapet och frågade sedan efter honom bland släktingar och bekanta.

[45]När de inte hittade honom vände de tillbaka till Jerusalem och letade efter honom där.

[46]Efter tre dagar fann de honom i templet, där han satt mitt bland lärarna och lyssnade och ställde frågor.

[47]Alla som hörde honom häpnade över hans förstånd och de svar han gav.

[48]Föräldrarna blev bestörta när de såg honom, och hans mor sade till honom: »Barn, hur kunde du göra så mot oss? Din far och jag har letat efter dig och varit mycket oroliga.«

[49]Han svarade: »Varför skulle ni leta efter mig? Visste ni inte att jag måste vara hos min fader?«

[50]Men de förstod inte vad han menade med sina ord.

[51]Sedan följde han med dem ner till Nasaret, och han lydde dem i allt. Hans mor bevarade allt detta i sitt hjärta.

[52]Och Jesus blev äldre och visare och vann Guds och människors välbehag.

Lukas 3

Johannes döparen

[1]Under femtonde året av kejsar Tiberius regering, när Pontius Pilatus var ståthållare i Judeen, Herodes tetrark i

região da Ituréia e Traconites, e Lisânias, tetrarca de Abilene,

Galileen, hans bror Filippos i Itureen och Trachonitis och Lysanias i Abilene,

2 sendo sumos sacerdotes Anás e Caifás, veio a palavra de Deus a João, filho de Zacarias, no deserto.

2och när Hannas och Kajafas var överstepräster, kom Guds ord till Sakarias son Johannes i öknen.

3 Ele percorreu toda a circunvizinhança do Jordão, pregando batismo de arrependimento para remissão de pecados,

3Han begav sig till trakten kring Jordan och förkunnade överallt syndernas förlåtelse genom omvändelse och dop,

4 conforme está escrito no livro das palavras do profeta Isaías: Voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR, endireitai as suas veredas.

4som det står skrivet i boken med profeten Jesajas ord: En röst ropar i öknen: Bana väg för Herren, gör hans stigar raka.

5 Todo vale será aterrado, e nivelados todos os montes e outeiros; os caminhos tortuosos serão retificados, e os escabrosos, aplanados;

5Varje klyfta skall fyllas, varje berg och höjd skall sänkas. Krokiga stigar skall rätas och steniga vägar jämnas.

6 e toda carne verá a salvação de Deus.

6Och alla människor skall se Guds frälsning.

7 Dizia ele, pois, às multidões que saíam para serem batizadas: Raça de víboras, quem vos induziu a fugir da ira vindoura?

7När folk kom ut i stora skaror för att döpas av honom sade han till dem: »Huggormsyngel, vem har sagt er att ni kan slippa undan den kommande vreden?

8 Produzi, pois, frutos dignos de arrependimento e não comeceis a dizer entre vós mesmos: Temos por pai a Abraão; porque eu vos afirmo que destas pedras Deus pode suscitar filhos a Abraão.

8Bär då sådan frukt som hör till omvändelsen. Och börja inte säga er: Vi har Abraham till fader. Jag säger er att Gud kan uppväcka barn åt Abraham ur dessa stenar.

9 E também já está posto o machado à raiz das árvores; toda árvore, pois, que não produz bom fruto é cortada e lançada ao fogo.

9Redan är yxan satt till roten på träden. Varje träd som inte bär god frukt skall huggas bort och kastas i elden.«

10 Então, as multidões o interrogavam, dizendo: Que havemos, pois, de fazer?

10Folket frågade honom: »Vad skall vi då göra?«

[11] Respondeu-lhes: Quem tiver duas túnicas, reparta com quem não tem; e quem tiver comida, faça o mesmo.

[11]Han svarade: »Den som har två skjortor skall dela med sig åt den som ingen har, och den som har bröd skall göra på samma sätt.«

[12] Foram também publicanos para serem batizados e perguntaram-lhe: Mestre, que havemos de fazer?

[12]Även tullindrivare kom dit för att bli döpta och frågade honom: »Mästare, vad skall vi göra?«

[13] Respondeu-lhes: Não cobreis mais do que o estipulado.

[13]Han svarade: »Driv inte in mer än vad som är fastställt.«

[14] Também soldados lhe perguntaram: E nós, que faremos? E ele lhes disse: A ninguém maltrateis, não deis denúncia falsa e contentai-vos com o vosso soldo.

[14]Och när det kom soldater och frågade honom: »Och vi, vad skall vi göra?« sade han till dem: »Pressa inte av någon pengar med våld eller hot, utan nöj er med er sold.«

João dá testemunho de Jesus

Mateus 3.11-12; Marcos 1.7-8; João 1.19-27

[15] Estando o povo na expectativa, e discorrendo todos no seu íntimo a respeito de João, se não seria ele, porventura, o próprio Cristo,

[15]Folket var fyllt av förväntan, och alla frågade sig om inte Johannes kunde vara Messias.

[16] disse João a todos: Eu, na verdade, vos batizo com água, mas vem o que é mais poderoso do que eu, do qual não sou digno de desatar-lhe as correias das sandálias; ele vos batizará com o Espírito Santo e com fogo.

[16]Men han svarade dem alla: »Jag döper er med vatten. Men det kommer en som är starkare än jag, och jag är inte värdig att knyta upp hans sandalremmar. Han skall döpa er med helig ande och eld.

[17] A sua pá, ele a tem na mão, para limpar completamente a sua eira e recolher o trigo no seu celeiro; porém queimará a palha em fogo inextinguível.

[17]Han har kastskoveln i handen för att rensa den tröskade säden och samla vetet i sin lada, men agnarna skall han bränna i en eld som aldrig slocknar.«

[18] Assim, pois, com muitas outras exortações anunciava o evangelho ao povo;

[18]På detta och många andra sätt förmanade han folket när han förkunnade budskapet för dem.

[19] mas Herodes, o tetrarca, sendo repreendido por ele, por causa de Herodias, mulher de seu irmão, e por

[19]Men när han gick till rätta med tetrarken Herodes för hans förbindelse med sin

todas as maldades que o mesmo Herodes havia feito,

[20] acrescentou ainda sobre todas a de lançar João no cárcere.

O batismo de Jesus

Mateus 3.13-17; Marcos 1.9-11; João 1.32-34

[21] E aconteceu que, ao ser todo o povo batizado, também o foi Jesus; e, estando ele a orar, o céu se abriu,

[22] e o Espírito Santo desceu sobre ele em forma corpórea como pomba; e ouviu-se uma voz do céu: Tu és o meu Filho amado, em ti me comprazo.

A genealogia de Jesus Cristo

Mateus 1.1-16

[23] Ora, tinha Jesus cerca de trinta anos ao começar o seu ministério. Era, como se cuidava, filho de José, filho de Eli;

[24] Eli, filho de Matate, Matate, filho de Levi, Levi, filho de Melqui, este, filho de Janai, filho de José;

[25] José, filho de Matatias, Matatias, filho de Amós, Amós, filho de Naum, este, filho de Esli, filho de Nagai;

[26] Nagai, filho de Maate, Maate, filho de Matatias, Matatias, filho de Semei, este, filho de José, filho de Jodá;

[27] Jodá, filho de Joanã, Joanã, filho de Resa, Resa, filho de Zorobabel, este, de Salatiel, filho de Neri;

[28] Neri, filho de Melqui, Melqui, filho de Adi, Adi, filho de Cosã, este, de Elmadã, filho de Er;

[29] Er, filho de Josué, Josué, filho de Eliézer, Eliézer, filho de Jorim, este, de Matate, filho de Levi;

brors hustru Herodias och för det myckna onda som han hade gjort,

[20]lade Herodes till allt annat också det att han satte Johannes i fängelse.

Jesu dop

[21]När nu allt folket lät döpa sig och Jesus också hade blivit döpt och stod och bad, öppnade sig himlen

[22]och den heliga anden kom ner över honom i en duvas skepnad, och en röst hördes från himlen: »Du är min älskade son, du är min utvalde.«

Jesu släkttavla

[23]Jesus var omkring trettio år när han först trädde fram. Han var, menade man, son till Josef, som var son till Eli,

[24]son till Mattat, son till Levi, son till Melki, son till Jannaj, son till Josef,

[25]son till Mattatias, son till Amos, son till Nahum, son till Hesli, son till Naggaj,

[26]son till Machat, son till Mattatias, son till Shimi, son till Josek, son till Joda,

[27]son till Jochanan, son till Resa, son till Serubbabel, son till Shealtiel, son till Ner,

[28]son till Melki, son till Addi, son till Kosam, son till Elmadam, son till Er,

[29]son till Josua, son till Elieser, son till Jorim, son till Mattat, son till Levi,

[30] Levi, filho de Simeão, Simeão, filho de Judá, Judá, filho de José, este, filho de Jonã, filho de Eliaquim;

[30] son till Symeon, son till Juda, son till Josef, son till Jonam, son till Eljakim,

[31] Eliaquim, filho de Meleá, Meleá, filho de Mená, Mená, filho de Matatá, este, filho de Natã, filho de Davi;

[31] son till Melea, son till Menna, son till Mattatta, son till Natan, son till David,

[32] Davi, filho de Jessé, Jessé, filho de Obede, Obede, filho de Boaz, este, filho de Salá, filho de Naassom;

[32] son till Jishaj, son till Oved, son till Boas, son till Salma, son till Nachshon,

[33] Naassom, filho de Aminadabe, Aminadabe, filho de Admim, Admim, filho de Arni, Arni, filho de Esrom, este, filho de Perez, filho de Judá;

[33] son till Amminadav, son till Admin, son till Arni, son till Hesron, son till Peres, son till Juda,

[34] Judá, filho de Jacó, Jacó, filho de Isaque, Isaque, filho de Abraão, este, filho de Tera, filho de Naor;

[34] son till Jakob, son till Isak, son till Abraham, son till Terach, son till Nachor,

[35] Naor, filho de Serugue, Serugue, filho de Ragaú, Ragaú, filho de Faleque, este, filho de Éber, filho de Salá;

[35] son till Serug, son till Regu, son till Peleg, son till Ever, son till Shelach,

[36] Salá, filho de Cainã, Cainã, filho de Arfaxade, Arfaxade, filho de Sem, este, filho de Noé, filho de Lameque;

[36] son till Kenan, son till Arpakshad, son till Sem, son till Noa, son till Lemek,

[37] Lameque, filho de Metusalém, Metusalém, filho de Enoque, Enoque, filho de Jarede, este, filho de Maalalel, filho de Cainã;

[37] son till Metushelach, son till Henok, son till Jered, son till Mahalalel, son till Kenan,

[38] Cainã, filho de Enos, Enos, filho de Sete, e este, filho de Adão, filho de Deus.

[38] son till Enosh, son till Set, son till Adam, son till Gud.

Lucas 4

A tentação de Jesus

Mateus 4.1-11; Marcos 1.12-13

[1] Jesus, cheio do Espírito Santo, voltou do Jordão e foi guiado pelo mesmo Espírito, no deserto,

Lukas 4

Jesus frestas

[1] Jesus återvände från Jordan uppfylld av helig ande, och ledd av Anden var han fyrtio dagar ute i öknen,

[2] durante quarenta dias, sendo tentado pelo diabo. Nada comeu naqueles dias, ao fim dos quais teve fome.

[2]där han sattes på prov av djävulen. Under hela denna tid åt han ingenting, och när den var slut blev han hungrig.

[3] Disse-lhe, então, o diabo: Se és o Filho de Deus, manda que esta pedra se transforme em pão.

[3]Då sade djävulen till honom: »Om du är Guds son, så befall stenen där att bli bröd.«

[4] Mas Jesus lhe respondeu: Está escrito: Não só de pão viverá o homem.

[4]Jesus svarade: »Det står skrivet: Människan skall inte leva bara av bröd.«

[5] E, elevando-o, mostrou-lhe, num momento, todos os reinos do mundo.

[5]Djävulen förde honom högt upp och lät honom i ett ögonblick se alla riken i världen

[6] Disse-lhe o diabo: Dar-te-ei toda esta autoridade e a glória destes reinos, porque ela me foi entregue, e a dou a quem eu quiser.

[6]och sade till honom: »Jag skall ge dig all denna makt och härlighet, ty den har lagts i mina händer och jag kan ge den åt vem jag vill.

[7] Portanto, se prostrado me adorares, toda será tua.

[7]Om du tillber mig skall allt detta bli ditt.«

[8] Mas Jesus lhe respondeu: Está escrito: Ao SENHOR, teu Deus, adorarás e só a ele darás culto.

[8]Jesus svarade: »Det står skrivet: Herren, din Gud, skall du tillbe, och endast honom skall du dyrka.«

[9] Então, o levou a Jerusalém, e o colocou sobre o pináculo do templo, e disse: Se és o Filho de Deus, atira-te daqui abaixo;

[9]Djävulen förde honom till Jerusalem och ställde honom högst uppe på tempelmuren och sade: »Om du är Guds son, så kasta dig ner härifrån.

[10] porque está escrito: Aos seus anjos ordenará a teu respeito que te guardem;

[10]Det står ju skrivet: Han skall befalla sina änglar att skydda dig,

[11] e: Eles te susterão nas suas mãos, para não tropeçares nalguma pedra.

[11]och: De skall bära dig på sina händer så att du inte stöter foten mot någon sten.«

[12] Respondeu-lhe Jesus: Dito está: Não tentarás o SENHOR, teu Deus.

[12]Men Jesus svarade: »Det heter: Du skall inte sätta Herren, din Gud, på prov.”

[13] Passadas que foram as tentações de toda sorte, apartou-se dele o diabo, até momento oportuno.

[13]När djävulen hade prövat honom på alla sätt lämnade han honom för en tid.

Jesus volta para a Galileia e principia a sua missão

Mateus 4.12-17; Marcos 1.14-15

Jesus uppträder i Galileen

[14] Então, Jesus, no poder do Espírito, regressou para a Galiléia, e a sua fama correu por toda a circunvizinhança.

[15] E ensinava nas sinagogas, sendo glorificado por todos.

Jesus prega em Nazaré. É rejeitado pelos seus

Mateus 13.54-58; Marcos 6.1-4

[16] Indo para Nazaré, onde fora criado, entrou, num sábado, na sinagoga, segundo o seu costume, e levantou-se para ler.

[17] Então, lhe deram o livro do profeta Isaías, e, abrindo o livro, achou o lugar onde estava escrito:

[18] O Espírito do SENHOR está sobre mim, pelo que me ungiu para evangelizar os pobres; enviou-me para proclamar libertação aos cativos e restauração da vista aos cegos, para pôr em liberdade os oprimidos,

[19] e apregoar o ano aceitável do SENHOR.

[20] Tendo fechado o livro, devolveu-o ao assistente e sentou-se; e todos na sinagoga tinham os olhos fitos nele.

[21] Então, passou Jesus a dizer-lhes: Hoje, se cumpriu a Escritura que acabais de ouvir.

[22] Todos lhe davam testemunho, e se maravilhavam das palavras de graça que lhe saíam dos lábios, e perguntavam: Não é este o filho de José?

[23] Disse-lhes Jesus: Sem dúvida, citar-me-eis este provérbio: Médico, cura-te a ti mesmo; tudo o que ouvimos ter-se dado

[14]Med Andens kraft inom sig återvände Jesus till Galileen, och ryktet om honom spred sig i hela trakten.

[15]Han undervisade i deras synagogor, och alla lovprisade honom.

Jesus i Nasarets synagoga

[16]Han kom till Nasaret, där han hade växt upp, och på sabbaten gick han till synagogan, som han brukade. Han reste sig för att läsa,

[17]och man gav honom profeten Jesajas bok. När han öppnade den fann han det ställe där det står skrivet:

[18]Herrens ande är över mig, ty han har smort mig till att frambära ett glädjebud till de fattiga. Han har sänt mig att förkunna befrielse för de fångna och syn för de blinda, att ge de förtryckta frihet

[19]och förkunna ett nådens år från Herren.

[20]Han rullade ihop boken och gav den tillbaka till tjänaren och satte sig. Alla i synagogan hade sina blickar riktade mot honom.

[21]Då började han tala till dem och sade: »I dag har detta skriftställe gått i uppfyllelse inför er som hör mig.«

[22]Alla prisade honom och häpnade över de ljuvliga ord som utgick ur hans mun. Och de frågade: »Är det inte Josefs son?«

[23]Då sade han till dem: »Snart kommer ni med talesättet: Läkare, bota dig själv! och säger: Allt som vi har hört att du har gjort

em Cafarnaum, faze-o também aqui na tua terra.

[24] E prosseguiu: De fato, vos afirmo que nenhum profeta é bem recebido na sua própria terra.

[25] Na verdade vos digo que muitas viúvas havia em Israel no tempo de Elias, quando o céu se fechou por três anos e seis meses, reinando grande fome em toda a terra;

[26] e a nenhuma delas foi Elias enviado, senão a uma viúva de Sarepta de Sidom.

[27] Havia também muitos leprosos em Israel nos dias do profeta Eliseu, e nenhum deles foi purificado, senão Naamã, o siro.

[28] Todos na sinagoga, ouvindo estas coisas, se encheram de ira.

[29] E, levantando-se, expulsaram-no da cidade e o levaram até ao cimo do monte sobre o qual estava edificada, para, de lá, o precipitarem abaixo.

[30] Jesus, porém, passando por entre eles, retirou-se.

A cura de um endemoninhado em Cafarnaum

Marcos 1.21-28

[31] E desceu a Cafarnaum, cidade da Galiléia, e os ensinava no sábado.

[32] E muito se maravilhavam da sua doutrina, porque a sua palavra era com autoridade.

[33] Achava-se na sinagoga um homem possesso de um espírito de demônio imundo, e bradou em alta voz:

i Kafarnaum, gör det här i din hemstad också.«

[24]Sedan sade han: »Sannerligen, ingen profet blir erkänd i sin hemstad.

[25]Jag försäkrar: det fanns många änkor i Israel på Elias tid, när himlen inte gav regn på tre och ett halvt år och det blev svår hungersnöd i hela landet.

[26]Ändå sändes Elia inte till någon av dem utan till en änka i Sarefat nära Sidon.

[27]Och det fanns många spetälska i Israel på profeten Elishas tid, och ändå blev ingen av dem botad, däremot syriern Naaman.«

[28]Alla i synagogan blev ursinniga när de hörde detta,

[29]de sprang upp och drev honom ut ur staden och förde honom fram till branten av det berg som staden låg på för att störta ner honom.

[30]Men han gick rakt igenom folkhopen och fortsatte sin väg.

I Kafarnaums synagoga

[31]Han kom till staden Kafarnaum i Galileen, och där undervisade han folket på sabbaten.

[32]De överväldigades av hans undervisning, eftersom det låg makt i hans ord.

[33]I synagogan fanns en man som var besatt av en oren demon, och han skrek högt:

[34] Ah! Que temos nós contigo, Jesus Nazareno? Vieste para perder-nos? Bem sei quem és: o Santo de Deus!

[35] Mas Jesus o repreendeu, dizendo: Cala-te e sai deste homem. O demônio, depois de o ter lançado por terra no meio de todos, saiu dele sem lhe fazer mal.

[36] Todos ficaram grandemente admirados e comentavam entre si, dizendo: Que palavra é esta, pois, com autoridade e poder, ordena aos espíritos imundos, e eles saem?

[37] E a sua fama corria por todos os lugares da circunvizinhança.

A cura da sogra de Pedro

Mateus 8.14-15; Marcos 1.29-31

[38] Deixando ele a sinagoga, foi para a casa de Simão. Ora, a sogra de Simão achava-se enferma, com febre muito alta; e rogaram-lhe por ela.

[39] Inclinando-se ele para ela, repreendeu a febre, e esta a deixou; e logo se levantou, passando a servi-los.

Muitas outras curas

Mateus 8.16-17; Marcos 1.32-34

[40] Ao pôr-do-sol, todos os que tinham enfermos de diferentes moléstias lhos traziam; e ele os curava, impondo as mãos sobre cada um.

[41] Também de muitos saíam demônios, gritando e dizendo: Tu és o Filho de Deus! Ele, porém, os repreendia para que não falassem, pois sabiam ser ele o Cristo.

Jesus vai a um lugar deserto

Marcos 1.35-39

[42] Sendo dia, saiu e foi para um lugar deserto; as multidões o procuravam, e

[34]»Vad har du med oss att göra, Jesus från Nasaret? Har du kommit för att ta död på oss? Jag vet vem du är, Guds helige.«

[35]Men Jesus hutade åt honom: »Tig! Far ut ur honom!« Demonen kastade omkull mannen mitt ibland dem och for ut ur honom utan att skada honom.

[36]Alla greps av bävan och frågade varandra: »Vad är det med hans ord? Med makt och myndighet befaller han de orena andarna, och de far ut.«

[37]Och ryktet om honom spred sig överallt i trakten.

Simons svärmor och andra sjuka botas

[38]Sedan lämnade han synagogan och gick hem till Simon. Men Simons svärmor låg i hög feber, och de frågade honom till råds om henne.

[39]Han gick fram och böjde sig över henne och talade strängt till febern, och den lämnade henne. Genast steg hon upp och betjänade dem.

[40]Vid solnedgången kom alla till honom med dem som led av olika sjukdomar. Och han lade händerna på var och en och botade dem.

[41]Från många for det också ut demoner, som skrek: »Du är Guds son.« Han hutade åt dem och förbjöd dem att säga mer, eftersom de visste att han var Messias.

På en enslig plats

[42]Tidigt nästa morgon gick han därifrån, bort till en enslig plats. Folket började leta

foram até junto dele, e instavam para que não os deixasse.

[43] Ele, porém, lhes disse: É necessário que eu anuncie o evangelho do reino de Deus também às outras cidades, pois para isso é que fui enviado.

[44] E pregava nas sinagogas da Judéia.

Lucas 5

A pesca maravilhosa
Mateus 4.18-22; Marcos 1.16-20

[1] Aconteceu que, ao apertá-lo a multidão para ouvir a palavra de Deus, estava ele junto ao lago de Genesaré;

[2] e viu dois barcos junto à praia do lago; mas os pescadores, havendo desembarcado, lavavam as redes.

[3] Entrando em um dos barcos, que era o de Simão, pediu-lhe que o afastasse um pouco da praia; e, assentando-se, ensinava do barco as multidões.

[4] Quando acabou de falar, disse a Simão: Faze-te ao largo, e lançai as vossas redes para pescar.

[5] Respondeu-lhe Simão: Mestre, havendo trabalhado toda a noite, nada apanhamos, mas sob a tua palavra lançarei as redes.

[6] Isto fazendo, apanharam grande quantidade de peixes; e rompiam-se-lhes as redes.

[7] Então, fizeram sinais aos companheiros do outro barco, para que fossem ajudá-los.

efter honom och kom ända dit där han var, och de ville hindra honom från att lämna dem.

[43]Men han sade till dem: »Jag måste förkunna budskapet om Guds rike för de andra städerna också. Det är därför jag har blivit utsänd.«

[44]Och sedan predikade han i synagogorna i Judeen.

Lukas 5

Fiskfångsten. De första lärjungarna

[1]En gång när han stod vid Gennesaretsjön och folket trängde på för att höra Guds ord

[2]fick han se två båtar ligga vid stranden; fiskarna hade gått ur för att skölja näten.

[3]Han steg i den ena båten, som tillhörde Simon, och bad honom att ro ut ett litet stycke. Sedan satte han sig ner och undervisade folket från båten.

[4]När han hade slutat tala sade han till Simon: »Ro ut på djupt vatten och lägg ut näten där.«

[5]Simon svarade: »Mästare, vi har hållit på hela natten utan att få något. Men eftersom du säger det skall jag lägga ut näten.«

[6]Och de gjorde så och drog ihop en väldig mängd fisk. Näten var nära att brista,

[7]och de vinkade åt sina kamrater i den andra båten att komma och hjälpa till. De

E foram e encheram ambos os barcos, a ponto de quase irem a pique.

[8] Vendo isto, Simão Pedro prostrou-se aos pés de Jesus, dizendo: SENHOR, retira-te de mim, porque sou pecador.

[9] Pois, à vista da pesca que fizeram, a admiração se apoderou dele e de todos os seus companheiros,

[10] bem como de Tiago e João, filhos de Zebedeu, que eram seus sócios. Disse Jesus a Simão: Não temas; doravante serás pescador de homens.

[11] E, arrastando eles os barcos sobre a praia, deixando tudo, o seguiram.

A cura de um leproso

Mateus 8.1-4; Marcos 1.40-45

[12] Aconteceu que, estando ele numa das cidades, veio à sua presença um homem coberto de lepra; ao ver a Jesus, prostrando-se com o rosto em terra, suplicou-lhe: SENHOR, se quiseres, podes purificar-me.

[13] E ele, estendendo a mão, tocou-lhe, dizendo: Quero, fica limpo! E, no mesmo instante, lhe desapareceu a lepra.

[14] Ordenou-lhe Jesus que a ninguém o dissesse, mas vai, disse, mostra-te ao sacerdote e oferece, pela tua purificação, o sacrifício que Moisés determinou, para servir de testemunho ao povo.

[15] Porém o que se dizia a seu respeito cada vez mais se divulgava, e grandes multidões afluíam para o ouvirem e serem curadas de suas enfermidades.

kom, och man fick så mycket fisk i båda båtarna att de höll på att sjunka.

[8]Då kastade sig Simon Petrus ner vid Jesu knän och sade: »Lämna mig, herre, jag är en syndare.«

[9]Ty han och de som var med honom greps av bävan när de såg all fisken de hade fångat —

[10]likaså Jakob och Johannes, Sebedaios söner, som hörde till samma fiskelag som Simon. Men Jesus sade till Simon: »Var inte rädd. Från denna stund skall du fånga människor.«

[11]Då rodde de i land, lämnade allt och följde honom.

En spetälsk blir ren

[12]När han var i en av städerna stod där en man som var full av spetälska. Han fick se Jesus och kastade sig till marken framför honom och bad: »Herre, vill du, så kan du göra mig ren.«

[13]Jesus sträckte ut handen, rörde vid honom och sade: »Jag vill. Bli ren!« Genast försvann spetälskan.

[14]Han förbjöd honom att tala om det för någon. »Men gå och visa dig för prästen och ge det offer för din rening som Mose har bestämt. Det blir ett vittnesbörd för dem.«

[15]Emellertid spred sig ryktet om honom alltmer, och stora skaror samlades för att lyssna på honom och bli botade från sina sjukdomar.

[16] Ele, porém, se retirava para lugares solitários e orava.

A cura de um paralítico em Cafarnaum
Mateus 9.1-8; Marcos 2.1-12

[17] Ora, aconteceu que, num daqueles dias, estava ele ensinando, e achavam-se ali assentados fariseus e mestres da Lei, vindos de todas as aldeias da Galiléia, da Judéia e de Jerusalém. E o poder do SENHOR estava com ele para curar.

[18] Vieram, então, uns homens trazendo em um leito um paralítico; e procuravam introduzi-lo e pô-lo diante de Jesus.

[19] E, não achando por onde introduzi-lo por causa da multidão, subindo ao eirado, o desceram no leito, por entre os ladrilhos, para o meio, diante de Jesus.

[20] Vendo-lhes a fé, Jesus disse ao paralítico: Homem, estão perdoados os teus pecados.

[21] E os escribas e fariseus arrazoavam, dizendo: Quem é este que diz blasfêmias? Quem pode perdoar pecados, senão Deus?

[22] Jesus, porém, conhecendo-lhes os pensamentos, disse-lhes: Que arrazoais em vosso coração?

[23] Qual é mais fácil, dizer: Estão perdoados os teus pecados ou: Levanta-te e anda?

[24] Mas, para que saibais que o Filho do Homem tem sobre a terra autoridade para perdoar pecados – disse ao paralítico: Eu te ordeno: Levanta-te, toma o teu leito e vai para casa.

[16]Men han hade dragit sig undan till öde trakter för att be.

En lam man i Kafarnaum botas

[17]En dag höll han på att undervisa, och där satt fariseer och laglärare, som hade kommit från varenda by i Galileen och Judeen och från Jerusalem. Och han hade Herrens kraft så att han kunde bota.

[18]Då kom det några bärande på en bår med en man som var förlamad, och de försökte komma in med honom och sätta ner honom framför Jesus.

[19]Då de inte kunde ta sig in med honom i trängseln gick de upp på taket, tog bort teglet och firade ner honom på hans bår mitt framför Jesus.

[20]När han såg deras tro sade han: »Min vän, du har fått förlåtelse för dina synder.«

[21]Då tänkte de skriftlärda och fariseerna: »Vad är det för en hädare! Vem kan förlåta synder utom Gud?”

[22]Men Jesus förstod vad de hade för tankar och sade till dem: »Vad är det ni tänker i era hjärtan?

[23]Vilket är lättast, att säga: Du har fått förlåtelse för dina synder, eller att säga: Stig upp och gå?

[24]Men för att ni skall veta att Människosonen har makt här på jorden att förlåta synder, säger jag dig« — och nu talade han till den lame — »stig upp, ta din bår och gå hem.”

[25] Imediatamente, se levantou diante deles e, tomando o leito em que permanecera deitado, voltou para casa, glorificando a Deus.

[25]Genast reste han sig, mitt för ögonen på dem, tog båren han hade legat på och gick hem, allt medan han prisade Gud.

[26] Todos ficaram atônitos, davam glória a Deus e, possuídos de temor, diziam: Hoje, vimos prodígios.

[26]Alla slogs av häpnad och prisade Gud, och de fylldes av fruktan och sade: »Det är otroligt, det vi har sett i dag.«

A vocação de Levi

Mateus 9.9; Marcos 2.13-14

Tullindrivaren Levi kallas

[27] Passadas estas coisas, saindo, viu um publicano, chamado Levi, assentado na coletoria, e disse-lhe: Segue-me!

[27]Sedan gick Jesus därifrån och fick då se en tullindrivare vid namn Levi sitta utanför tullhuset. Han sade till honom: »Följ mig!«

[28] Ele se levantou e, deixando tudo, o seguiu.

[28]Levi lämnade allt och steg upp och följde honom.

Jesus come com pecadores

Mateus 9.10-13; Marcos 2.15-17

[29] Então, lhe ofereceu Levi um grande banquete em sua casa; e numerosos publicanos e outros estavam com eles à mesa.

[29]Levi gav en fest för Jesus i sitt hus, och där var en mängd tullindrivare och andra, som låg till bords med dem.

[30] Os fariseus e seus escribas murmuravam contra os discípulos de Jesus, perguntando: Por que comeis e bebeis com os publicanos e pecadores?

[30]Men fariseerna och särskilt de skriftlärda bland dem blev förargade och sade till hans lärjungar: »Hur kan ni äta och dricka tillsammans med tullindrivare och syndare?«

[31] Respondeu-lhes Jesus: Os sãos não precisam de médico, e sim os doentes.

[31]Jesus svarade: »Det är inte de friska som behöver läkare, utan de sjuka.

[32] Não vim chamar justos, e sim pecadores, ao arrependimento.

[32]Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga till omvändelse, utan syndare.«

Do jejum

Mateus 9.14-17; Marcos 2.18-22

Bröllopsgästerna fastar inte

[33] Disseram-lhe eles: Os discípulos de João e bem assim os dos fariseus freqüentemente jejuam e fazem orações; os teus, entretanto, comem e bebem.

[33]De sade till honom: »Johannes lärjungar fastar ofta och ber, och det gör också fariseernas, men dina, de äter och dricker.«

[34] Jesus, porém, lhes disse: Podeis fazer jejuar os convidados para o casamento, enquanto está com eles o noivo?

[34]Jesus svarade: »Inte kan ni väl få bröllopsgästerna att fasta så länge brudgummen är hos dem?

[35] Dias virão, contudo, em que lhes será tirado o noivo; naqueles dias, sim, jejuarão.

[35]Men det skall komma en tid då brudgummen tas ifrån dem, och när den tiden är inne kommer de att fasta.«

[36] Também lhes disse uma parábola: Ninguém tira um pedaço de veste nova e o põe em veste velha; pois rasgará a nova, e o remendo da nova não se ajustará à velha.

[36]Han gav dem också en liknelse: »Ingen river ut en bit ur ett nytt plagg och sätter den på ett gammalt. För dels rivs då det nya sönder, och dels passar inte lappen från det nya på det gamla.

[37] E ninguém põe vinho novo em odres velhos, pois o vinho novo romperá os odres; entornar-se-á o vinho, e os odres se estragarão.

[37]Ingen häller nytt vin i gamla vinsäckar, för då sprängs säckarna av det nya vinet, och vinet rinner ut och säckarna blir förstörda.

[38] Pelo contrário, vinho novo deve ser posto em odres novos [e ambos se conservam].

[38]Nej, nytt vin skall hällas i nya säckar.

[39] E ninguém, tendo bebido o vinho velho, prefere o novo; porque diz: O velho é excelente.

[39]Ingen som har druckit gammalt vin vill ha av det nya; han tycker det gamla är bättre.«

Lucas 6

Jesus é senhor do sábado

Mateus 12.1-8; Marcos 2.23-28

[1] Aconteceu que, num sábado, passando Jesus pelas searas, os seus discípulos colhiam e comiam espigas, debulhando-as com as mãos.

[2] E alguns dos fariseus lhes disseram: Por que fazeis o que não é lícito aos sábados?

[3] Respondeu-lhes Jesus: Nem ao menos tendes lido o que fez Davi, quando teve fome, ele e seus companheiros?

[4] Como entrou na casa de Deus, tomou, e comeu os pães da proposição, e os deu aos

Lukas 6

Lärjungarna plockar ax på sabbaten

[1]En sabbatsdag tog han vägen genom några sädesfält, och hans lärjungar ryckte av ax, gnuggade dem mellan händerna och åt.

[2]Några av fariseerna sade: »Varför gör ni sådant som inte är tillåtet på sabbaten?«

[3]Då svarade Jesus dem: »Men har ni inte läst vad David gjorde när han och hans män blev hungriga?

[4]Han gick in i Guds hus och tog skådebröden, som ingen utom prästerna

que com ele estavam, pães que não lhes era lícito comer, mas exclusivamente aos sacerdotes?

får äta, och åt av dem och gav åt sina män.«

5 E acrescentou-lhes: O Filho do Homem é senhor do sábado.

5Och Jesus sade till dem: »Människosonen är herre över sabbaten.«

O homem da mão ressequida

Mateus 12.9-14; Marcos 3.1-6

Mannen med en förtvinad hand

6 Sucedeu que, em outro sábado, entrou ele na sinagoga e ensinava. Ora, achava-se ali um homem cuja mão direita estava ressequida.

6En annan sabbatsdag gick han in i synagogan och undervisade. Där satt en man med förtvinad högerhand.

7 Os escribas e os fariseus observavam-no, procurando ver se ele faria uma cura no sábado, a fim de acharem de que o acusar.

7De skriftlärda och fariseerna höll ögonen på Jesus för att se om han skulle bota någon på sabbaten; de ville ha något att anklaga honom för.

8 Mas ele, conhecendo-lhes os pensamentos, disse ao homem da mão ressequida: Levanta-te e vem para o meio; e ele, levantando-se, permaneceu de pé.

8Men han visste vad de hade för tankar och sade till mannen med den förtvinade handen: »Stig upp och kom hit.« Då reste han sig och gick fram,

9 Então, disse Jesus a eles: Que vos parece? É lícito, no sábado, fazer o bem ou o mal? Salvar a vida ou deixá-la perecer?

9och Jesus sade till dem: »Säg mig, vad är tillåtet på sabbaten, att göra gott eller att göra ont, att rädda liv eller att utsläcka liv?”

10 E, fitando todos ao redor, disse ao homem: Estende a mão. Ele assim o fez, e a mão lhe foi restaurada.

10Han såg sig omkring på dem alla och sade till mannen: »Håll fram handen.« Det gjorde han, och strax var handen bra igen.

11 Mas eles se encheram de furor e discutiam entre si quanto ao que fariam a Jesus.

11Men de blev utom sig och började tala med varandra om vad de skulle göra med Jesus.

A escolha dos doze apóstolos. Os seus nomes

Mateus 10.1-4; Marcos 3.13-19

De tolv utses

12 Naqueles dias, retirou-se para o monte, a fim de orar, e passou a noite orando a Deus.

12Vid samma tid gick han upp på berget för att be, och natten igenom bad han till Gud.

13 E, quando amanheceu, chamou a si os seus discípulos e escolheu doze dentre

13När det blev dag samlade han sina lärjungar, och bland dem valde han ut tolv, som han kallade apostlar:

eles, aos quais deu também o nome de apóstolos:

[14] Simão, a quem acrescentou o nome de Pedro, e André, seu irmão; Tiago e João; Filipe e Bartolomeu;

[15] Mateus e Tomé; Tiago, filho de Alfeu, e Simão, chamado Zelote;

[16] Judas, filho de Tiago, e Judas Iscariotes, que se tornou traidor.

Jesus cura muitos enfermos

Mateus 4.23-25

[17] E, descendo com eles, parou numa planura onde se encontravam muitos discípulos seus e grande multidão do povo, de toda a Judéia, de Jerusalém e do litoral de Tiro e de Sidom,

[18] que vieram para o ouvirem e serem curados de suas enfermidades; também os atormentados por espíritos imundos eram curados.

[19] E todos da multidão procuravam tocá-lo, porque dele saía poder; e curava todos.

As bem-aventuranças

Mateus 5.1-12

[20] Então, olhando ele para os seus discípulos, disse-lhes: Bem-aventurados vós, os pobres, porque vosso é o reino de Deus.

[21] Bem-aventurados vós, os que agora tendes fome, porque sereis fartos. Bem-aventurados vós, os que agora chorais, porque haveis de rir.

[22] Bem-aventurados sois quando os homens vos odiarem e quando vos expulsarem da sua companhia, vos

[14]Simon, som han också gav namnet Petrus, och hans bror Andreas, Jakob, Johannes, Filippos, Bartolomaios,

[15]Matteus, Tomas, Alfaios son Jakob, Simon, som kallades seloten,

[16]Jakobs son Judas och Judas Iskariot, han som blev förrädare.

Jesus förkunnar och botar

[17]Sedan gick han ner tillsammans med dem och stannade på ett ställe på slätten. Där var en mängd lärjungar till honom, och en stor folkmassa från hela Judeen och Jerusalem och från kustlandet vid Tyros och Sidon

[18]hade kommit för att lyssna på honom och få sina sjukdomar botade. De som plågades av orena andar blev hjälpta,

[19]och hela hopen försökte röra vid honom, ty det gick ut kraft från honom, och han botade alla.

Saligprisningar och verop

[20]Han lyfte blicken, såg på sina lärjungar och sade: »Saliga ni som är fattiga, er tillhör Guds rike.

[21]Saliga ni som hungrar nu, ni skall få äta er mätta. Saliga ni som gråter nu, ni skall få skratta.

[22]Saliga är ni när man för Människosonens skull hatar er och stöter bort er och smädar er och gör ert namn avskytt.

injuriarem e rejeitarem o vosso nome como indigno, por causa do Filho do Homem.

23 Regozijai-vos naquele dia e exultai, porque grande é o vosso galardão no céu; pois dessa forma procederam seus pais com os profetas.

23Gläd er på den dagen och dansa av fröjd, ty er lön blir stor i himlen. På samma sätt gjorde ju deras fäder med profeterna.

Os ais

24 Mas ai de vós, os ricos! Porque tendes a vossa consolação.

24Men ve er som är rika, ni har fått ut er glädje.

25 Ai de vós, os que estais agora fartos! Porque vireis a ter fome. Ai de vós, os que agora rides! Porque haveis de lamentar e chorar.

25Ve er som är mätta nu, ni skall få hungra. Ve er som skrattar nu, ni skall få sörja och gråta.

26 Ai de vós, quando todos vos louvarem! Porque assim procederam seus pais com os falsos profetas.

26Ve er när alla berömmer er. På samma sätt gjorde ju deras fäder med de falska profeterna.

Da vingança
Mateus 5.38-42

Älska era fiender

27 Digo-vos, porém, a vós outros que me ouvis: amai os vossos inimigos, fazei o bem aos que vos odeiam;

27Men till er som vill lyssna säger jag: älska era fiender, gör gott mot dem som hatar er.

28 bendizei aos que vos maldizem, orai pelos que vos caluniam.

28Välsigna dem som förbannar er och be för dem som skymfar er.

29 Ao que te bate numa face, oferece-lhe também a outra; e, ao que tirar a tua capa, deixa-o levar também a túnica;

29Slår någon dig på ena kinden, så vänd också fram den andra. Tar någon ifrån dig manteln, så hindra honom inte från att ta skjortan också.

30 dá a todo o que te pede; e, se alguém levar o que é teu, não entres em demanda.

30Ge åt alla som ber dig, och tar någon det som är ditt, så kräv det inte tillbaka.

31 Como quereis que os homens vos façam, assim fazei-o vós também a eles.

31Så som ni vill att människor skall göra mot er, så skall ni göra mot dem.

Do amor ao próximo
Mateus 5.43-48

32 Se amais os que vos amam, qual é a vossa recompensa? Porque até os pecadores amam aos que os amam.

32Skall ni ha tack för att ni älskar dem som älskar er? Också syndare älskar dem som visar dem kärlek.

[33] Se fizerdes o bem aos que vos fazem o bem, qual é a vossa recompensa? Até os pecadores fazem isso.

[34] E, se emprestais àqueles de quem esperais receber, qual é a vossa recompensa? Também os pecadores emprestam aos pecadores, para receberem outro tanto.

[35] Amai, porém, os vossos inimigos, fazei o bem e emprestai, sem esperar nenhuma paga; será grande o vosso galardão, e sereis filhos do Altíssimo. Pois ele é benigno até para com os ingratos e maus.

[36] Sede misericordiosos, como também é misericordioso vosso Pai.

O juízo temerário é proibido

Mateus 7.1-5

[37] Não julgueis e não sereis julgados; não condeneis e não sereis condenados; perdoai e sereis perdoados;

[38] dai, e dar-se-vos-á; boa medida, recalcada, sacudida, transbordante, generosamente vos darão; porque com a medida com que tiverdes medido vos medirão também.

A parábola do cego que guia a outro cego

[39] Propôs-lhes também uma parábola: Pode, porventura, um cego guiar a outro cego? Não cairão ambos no barranco?

[40] O discípulo não está acima do seu mestre; todo aquele, porém, que for bem instruído será como o seu mestre.

[41] Por que vês tu o argueiro no olho de teu irmão, porém não reparas na trave que está no teu próprio?

[33]Skall ni ha tack för att ni gör gott mot dem som gör gott mot er? Också syndare handlar så.

[34]Och skall ni ha tack för att ni lånar åt dem som ni tror kan betala tillbaka? Också syndare lånar åt syndare för att få samma belopp tillbaka.

[35]Nej, älska era fiender, gör gott och ge lån utan att hoppas få igen. Då skall er lön bli stor, och ni skall bli den Högstes söner, ty han är själv god mot de otacksamma och onda.

[36]Var barmhärtiga, så som er fader är barmhärtig.

Döm inte

[37]Döm inte, så skall ni inte bli dömda. Förklara ingen skyldig, så skall ni inte dömas skyldiga. Frikänn, så skall ni bli frikända.

[38]Ge, så skall ni få. Ett gott mått, packat, skakat och rågat skall ni få i er mantel. Med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er.«

[39]Han gav dem också en liknelse: »Kan väl en blind leda en blind? Ramlar inte båda i gropen?

[40]Lärjungen är inte förmer än sin lärare, men när han är fullärd blir han som sin lärare.

[41]Varför ser du flisan i din broders öga när du inte märker bjälken i ditt eget?

[42] Como poderás dizer a teu irmão: Deixa, irmão, que eu tire o argueiro do teu olho, não vendo tu mesmo a trave que está no teu? Hipócrita, tira primeiro a trave do teu olho e, então, verás claramente para tirar o argueiro que está no olho de teu irmão.

Árvores e seus frutos
Mateus 12.33-35

[43] Não há árvore boa que dê mau fruto; nem tampouco árvore má que dê bom fruto.

[44] Porquanto cada árvore é conhecida pelo seu próprio fruto. Porque não se colhem figos de espinheiros, nem dos abrolhos se vindimam uvas.

[45] O homem bom do bom tesouro do coração tira o bem, e o mau do mau tesouro tira o mal; porque a boca fala do que está cheio o coração.

Os dois fundamentos
Mateus 7.24-27

[46] Por que me chamais SENHOR, SENHOR, e não fazeis o que vos mando?

[47] Todo aquele que vem a mim, e ouve as minhas palavras, e as pratica, eu vos mostrarei a quem é semelhante.

[48] É semelhante a um homem que, edificando uma casa, cavou, abriu profunda vala e lançou o alicerce sobre a rocha; e, vindo a enchente, arrojou-se o rio contra aquela casa e não a pôde abalar, por ter sido bem construída.

[49] Mas o que ouve e não pratica é semelhante a um homem que edificou uma casa sobre a terra sem alicerces, e,

[42]Hur kan du säga till din broder: Låt mig ta bort flisan ur ditt öga, när du inte ser bjälken i ditt eget? Hycklare, ta först bort bjälken ur ditt öga, så kan du se klart och ta bort flisan ur din broders.

Varje träd känns igen på sin frukt

[43]Ett bra träd bär aldrig usel frukt, inte heller bär ett uselt träd bra frukt.

[44]Varje träd känns igen på sin frukt. Man plockar inte fikon på tistlar eller druvor på törnbuskar.

[45]En god människa bär fram det som är gott ur sitt hjärtas goda förråd, och en ond människa bär fram det som är ont ur sitt onda förråd. Hennes mun säger vad hjärtat är fullt av.

Huset på berggrunden och huset på marken

[46]Varför säger ni ’Herre, herre’ när ni kallar på mig, om ni ändå inte gör som jag säger?

[47]Den som kommer till mig och hör mina ord och handlar efter dem — vem han är lik, det skall jag visa er.

[48]Han är lik en man som när han bygger ett hus gräver djupt och lägger grunden på berg. När floden svämmar över vräker sig vattnet mot huset men förmår inte rubba det, eftersom det är väl byggt.

[49]Men den som hör och inte handlar, han är lik en man som bygger ett hus på marken utan att lägga någon grund.

arrojando-se o rio contra ela, logo desabou; e aconteceu que foi grande a ruína daquela casa.

Floden vräker sig mot huset, och det rasar genast ihop och förödelsen blir stor.«

Lucas 7

A cura do servo de um centurião
Mateus 8.5-13

[1] Tendo Jesus concluído todas as suas palavras dirigidas ao povo, entrou em Cafarnaum.

[2] E o servo de um centurião, a quem este muito estimava, estava doente, quase à morte.

[3] Tendo ouvido falar a respeito de Jesus, enviou-lhe alguns anciãos dos judeus, pedindo-lhe que viesse curar o seu servo.

[4] Estes, chegando-se a Jesus, com instância lhe suplicaram, dizendo: Ele é digno de que lhe faças isto;

[5] porque é amigo do nosso povo, e ele mesmo nos edificou a sinagoga.

[6] Então, Jesus foi com eles. E, já perto da casa, o centurião enviou-lhe amigos para lhe dizer: SENHOR, não te incomodes, porque não sou digno de que entres em minha casa.

[7] Por isso, eu mesmo não me julguei digno de ir ter contigo; porém manda com uma palavra, e o meu rapaz será curado.

[8] Porque também eu sou homem sujeito à autoridade, e tenho soldados às minhas ordens, e digo a este: vai, e ele vai; e a outro: vem, e ele vem; e ao meu servo: faze isto, e ele o faz.

Lukas 7

En officers tjänare botas

[1]Då han hade sagt allt som folket skulle höra gick han in i Kafarnaum.

[2]En officer där hade en tjänare som låg sjuk och var nära döden. Officeren satte stort värde på honom,

[3]och när han fick höra talas om Jesus skickade han några av judarnas äldste till honom för att be honom komma och rädda tjänaren till livet.

[4]De sökte upp Jesus och vädjade ivrigt till honom. »Han är värd att du gör detta för honom«, sade de.

[5]»Han är en vän av vårt folk och har själv låtit bygga synagogan åt oss.«

[6]Jesus följde då med dem. Men när han var nästan framme vid huset skickade officeren några vänner och lät hälsa: »Herre, gör dig inte besvär. Jag är inte värd att du går in under mitt tak,

[7]och därför vågade jag heller inte själv komma till dig. Men säg bara ett ord och låt pojken bli frisk.

[8]Jag är själv en som står under befäl, och jag har soldater under mig, och säger jag till den ene: Gå, så går han, och till den andre: Kom, så kommer han, och säger jag till min tjänare: Gör det här, så gör han det.«

[9] Ouvidas estas palavras, admirou-se Jesus dele e, voltando-se para o povo que o acompanhava, disse: Afirmo-vos que nem mesmo em Israel achei fé como esta.

[10] E, voltando para casa os que foram enviados, encontraram curado o servo.

A ressurreição do filho da viúva de Naim

[11] Em dia subseqüente, dirigia-se Jesus a uma cidade chamada Naim, e iam com ele os seus discípulos e numerosa multidão.

[12] Como se aproximasse da porta da cidade, eis que saía o enterro do filho único de uma viúva; e grande multidão da cidade ia com ela.

[13] Vendo-a, o SENHOR se compadeceu dela e lhe disse: Não chores!

[14] Chegando-se, tocou o esquife e, parando os que o conduziam, disse: Jovem, eu te mando: levanta-te!

[15] Sentou-se o que estivera morto e passou a falar; e Jesus o restituiu a sua mãe.

[16] Todos ficaram possuídos de temor e glorificavam a Deus, dizendo: Grande profeta se levantou entre nós; e: Deus visitou o seu povo.

[17] Esta notícia a respeito dele divulgou-se por toda a Judéia e por toda a circunvizinhança.

João envia mensageiros a Jesus

Mateus 11.2-6

[18] Todas estas coisas foram referidas a João pelos seus discípulos. E João, chamando dois deles,

[9]När Jesus hörde detta förvånade han sig över honom och vände sig om och sade till folket som följde med honom: »Jag säger er, inte ens bland israeliter har jag funnit en så stark tro.«

[10]Och när de utskickade kom tillbaka till huset fann de tjänaren frisk igen.

En änkas son uppväcks i Nain

[11]Därefter begav sig Jesus till en stad som heter Nain, och hans lärjungar och mycket folk följde med honom.

[12]Just som han närmade sig stadsporten bars det ut en död. Han var ende sonen, och hans mor var änka. En stor skara människor från staden gick med henne.

[13]När Herren såg henne fylldes han av medlidande med henne och sade: »Gråt inte.«

[14]Sedan gick han fram och rörde vid båren. Bärarna stannade, och han sade: »Unge man, jag säger dig: Stig upp!«

[15]Då satte sig den döde upp och började tala, och Jesus överlämnade honom åt hans mor.

[16]De fylldes alla av fruktan och prisade Gud och sade: »En stor profet har uppstått bland oss« och: »Gud har besökt sitt folk.«

[17]Detta tal om honom spred sig i hela Judeen och landet där omkring.

Johannes döparens frågor och Jesu svar

[18]Johannes fick höra allt detta genom sina lärjungar.

[19] enviou-os ao SENHOR para perguntar: És tu aquele que estava para vir ou havemos de esperar outro?

[19]Han kallade till sig två av dem och skickade dem till Herren för att fråga: »Är du den som skall komma, eller skall vi vänta på någon annan?«

[20] Quando os homens chegaram junto dele, disseram: João Batista enviou-nos para te perguntar: És tu aquele que estava para vir ou esperaremos outro?

[20]Männen sökte upp Jesus och sade: »Johannes döparen har skickat oss till dig för att fråga om du är den som skall komma eller om vi skall vänta på någon annan.«

[21] Naquela mesma hora, curou Jesus muitos de moléstias, e de flagelos, e de espíritos malignos; e deu vista a muitos cegos.

[21]Jesus hade just botat en mängd människor från sjukdomar, plågor och onda andar och gett flera blinda synen tillbaka,

[22] Então, Jesus lhes respondeu: Ide e anunciai a João o que vistes e ouvistes: os cegos vêem, os coxos andam, os leprosos são purificados, os surdos ouvem, os mortos são ressuscitados, e aos pobres, anuncia-se-lhes o evangelho.

[22]och han svarade: »Gå och berätta för Johannes vad ni har sett och hört: blinda ser, lama går, spetälska blir rena, döva hör, döda står upp och fattiga får ett glädjebud.

[23] E bem-aventurado é aquele que não achar em mim motivo de tropeço.

[23]Salig är den som inte kommer på fall för min skull.«

Jesus dá testemunho de João

Mateus 11.7-19

[24] Tendo-se retirado os mensageiros, passou Jesus a dizer ao povo a respeito de João: Que saístes a ver no deserto? Um caniço agitado pelo vento?

[24]När sändebuden från Johannes hade gått började Jesus tala till folket om honom: »Vad gick ni ut i öknen för att se? Ett strå som vajar för vinden?

[25] Que saístes a ver? Um homem vestido de roupas finas? Os que se vestem bem e vivem no luxo assistem nos palácios dos reis.

[25]Nej. Vad gick ni då ut för att se? En man i fina kläder? Men de som går i dyrbara kläder och lever i lyx, dem hittar ni i palatsen.

[26] Sim, que saístes a ver? Um profeta? Sim, eu vos digo, e muito mais que profeta.

[26]Vad gick ni då ut för att se? En profet? Ja, och jag säger er: en som är mer än profet.

[27] Este é aquele de quem está escrito: Eis aí envio diante da tua face o meu mensageiro, o qual preparará o teu caminho diante de ti.

[27]Det är om honom det står skrivet: Se, jag sänder min budbärare före dig, han skall bereda vägen för dig.

[28] E eu vos digo: entre os nascidos de mulher, ninguém é maior do que João; mas o menor no reino de Deus é maior do que ele.

[28]Jag säger er: ingen av kvinna född är större än Johannes, men den minste i Guds rike är större än han.

[29] Todo o povo que o ouviu e até os publicanos reconheceram a justiça de Deus, tendo sido batizados com o batismo de João;

[29]Allt folket som lyssnade, också tullindrivarna, gav Gud rätt — de lät döpa sig med Johannes dop.

[30] mas os fariseus e os intérpretes da Lei rejeitaram, quanto a si mesmos, o desígnio de Deus, não tendo sido batizados por ele.

[30]Men fariseerna och de laglärda brydde sig inte om Guds vilja med dem — de lät inte döpa sig av honom.

[31] A que, pois, compararei os homens da presente geração, e a que são eles semelhantes?

[31]Vad skall jag då jämföra detta släktes människor med? Vad liknar de?

[32] São semelhantes a meninos que, sentados na praça, gritam uns para os outros: Nós vos tocamos flauta, e não dançastes; entoamos lamentações, e não chorastes.

[32]De liknar barn som sitter på torget och ropar till varandra: ’Vi spelade för er, men ni ville inte dansa. Vi sjöng sorgesånger, men ni ville inte gråta.’

[33] Pois veio João Batista, não comendo pão, nem bebendo vinho, e dizeis: Tem demônio!

[33]Johannes döparen har kommit, och han äter inte bröd och dricker inte vin, och då säger ni: ’Han är besatt.’

[34] Veio o Filho do Homem, comendo e bebendo, e dizeis: Eis aí um glutão e bebedor de vinho, amigo de publicanos e pecadores!

[34]Människosonen har kommit, och han både äter och dricker, och då säger ni: ’Se vilken frossare och drinkare, en vän till tullindrivare och syndare.’

[35] Mas a sabedoria é justificada por todos os seus filhos.

[35]Men alla Vishetens barn har gett Visheten rätt.«

A pecadora que ungiu os pés de Jesus

[36] Convidou-o um dos fariseus para que fosse jantar com ele. Jesus, entrando na casa do fariseu, tomou lugar à mesa.

Kvinnan som smorde Jesu fötter

[36]En av fariseerna bjöd hem honom på en måltid, och han gick dit och tog plats vid bordet.

[37] E eis que uma mulher da cidade, pecadora, sabendo que ele estava à mesa na casa do fariseu, levou um vaso de alabastro com ungüento;

[38] e, estando por detrás, aos seus pés, chorando, regava-os com suas lágrimas e os enxugava com os próprios cabelos; e beijava-lhe os pés e os ungia com o ungüento.

[39] Ao ver isto, o fariseu que o convidara disse consigo mesmo: Se este fora profeta, bem saberia quem e qual é a mulher que lhe tocou, porque é pecadora.

[40] Dirigiu-se Jesus ao fariseu e lhe disse: Simão, uma coisa tenho a dizer-te. Ele respondeu: Dize-a, Mestre.

[41] Certo credor tinha dois devedores: um lhe devia quinhentos denários, e o outro, cinqüenta.

[42] Não tendo nenhum dos dois com que pagar, perdoou-lhes a ambos. Qual deles, portanto, o amará mais?

[43] Respondeu-lhe Simão: Suponho que aquele a quem mais perdoou. Replicou-lhe: Julgaste bem.

[44] E, voltando-se para a mulher, disse a Simão: Vês esta mulher? Entrei em tua casa, e não me deste água para os pés; esta, porém, regou os meus pés com lágrimas e os enxugou com os seus cabelos.

[45] Não me deste ósculo; ela, entretanto, desde que entrei não cessa de me beijar os pés.

[37]Nu fanns det en kvinna i staden som var en synderska. När hon fick veta att han låg till bords i farisméns hus kom hon dit med en flaska balsam

[38]och ställde sig bakom honom vid hans fötter och grät. Hon vätte hans fötter med sina tårar och torkade dem med sitt hår, och hon kysste hans fötter och smorde dem med sin balsam.

[39]Farisén som hade bjudit honom såg det och sade för sig själv: »Om den mannen vore profet skulle han veta vad det är för sorts kvinna som rör vid honom, en synderska.«

[40]Då sade Jesus till honom: »Simon, jag har något att säga dig.« — »Säg det, mästare«, sade han.

[41]»Två män stod i skuld hos en penningutlånare. Den ene var skyldig femhundra denarer, den andre femtio.

[42]När de inte kunde betala efterskänkte han skulden för dem båda. Vilken av dem kommer att älska honom mest?«

[43]Simon svarade: »Den som fick mest efterskänkt, skulle jag tro.« — »Du har rätt«, sade Jesus,

[44]och vänd mot kvinnan sade han till Simon: »Du ser den här kvinnan. Jag kom in i ditt hus, och du gav mig inte vatten till mina fötter, men hon har vätt mina fötter med sina tårar och torkat dem med sitt hår.

[45]Du gav mig ingen välkomstkyss, men hon har kysst mina fötter hela tiden sedan jag kom hit.

[46] Não me ungiste a cabeça com óleo, mas esta, com bálsamo, ungiu os meus pés.

[47] Por isso, te digo: perdoados lhe são os seus muitos pecados, porque ela muito amou; mas aquele a quem pouco se perdoa, pouco ama.

[48] Então, disse à mulher: Perdoados são os teus pecados.

[49] Os que estavam com ele à mesa começaram a dizer entre si: Quem é este que até perdoa pecados?

[50] Mas Jesus disse à mulher: A tua fé te salvou; vai-te em paz.

Lucas 8

As mulheres que assistiam Jesus

[1] Aconteceu, depois disto, que andava Jesus de cidade em cidade e de aldeia em aldeia, pregando e anunciando o evangelho do reino de Deus, e os doze iam com ele,

[2] e também algumas mulheres que haviam sido curadas de espíritos malignos e de enfermidades: Maria, chamada Madalena, da qual saíram sete demônios;

[3] e Joana, mulher de Cuza, procurador de Herodes, Suzana e muitas outras, as quais lhe prestavam assistência com os seus bens.

A parábola do semeador

Mateus 13.1-9; Marcos 4.1-9

[4] Afluindo uma grande multidão e vindo ter com ele gente de todas as cidades, disse Jesus por parábola:

[5] Eis que o semeador saiu a semear. E, ao semear, uma parte caiu à beira do

[46]Du smorde inte mitt huvud med olja, men hon har smort mina fötter med balsam.

[47]Därför säger jag dig: hon har fått förlåtelse för sina många synder, ty hon har visat stor kärlek. Den som får litet förlåtet visar liten kärlek.”

[48]Och han sade till henne: »Dina synder är förlåtna.«

[49]De andra vid bordet sade då för sig själva: »Vem är han som till och med förlåter synder?«

[50]Men Jesus sade till kvinnan: »Din tro har hjälpt dig. Gå i frid.«

Lukas 8

Kvinnorna som följde med Jesus

[1]Därefter vandrade han från stad till stad och från by till by och förkunnade budskapet om Guds rike. Med honom följde de tolv

[2]och några kvinnor som hade blivit botade från onda andar och från sjukdomar: Maria, hon från Magdala, som sju demoner hade farit ut ur,

[3]Johanna, hustru till Herodes förvaltare Kusas, Susanna och många andra, som alla hjälpte dem med sina tillgångar.

Liknelsen om sådden

[4]När mycket folk samlades och man drog ut till honom från de olika städerna sade han i en liknelse:

[5]»En man gick ut för att så sitt utsäde. När han sådde föll en del på vägkanten, och

caminho; foi pisada, e as aves do céu a comeram.

[6] Outra caiu sobre a pedra; e, tendo crescido, secou por falta de umidade.

[7] Outra caiu no meio dos espinhos; e estes, ao crescerem com ela, a sufocaram.

[8] Outra, afinal, caiu em boa terra; cresceu e produziu a cento por um. Dizendo isto, clamou: Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

A explicação da parábola

Mateus 13.10-23; Marcos 4.10-20

[9] E os seus discípulos o interrogaram, dizendo: Que parábola é esta?

[10] Respondeu-lhes Jesus: A vós outros é dado conhecer os mistérios do reino de Deus; aos demais, fala-se por parábolas, para que, vendo, não vejam; e, ouvindo, não entendam.

[11] Este é o sentido da parábola: a semente é a palavra de Deus.

[12] A que caiu à beira do caminho são os que a ouviram; vem, a seguir, o diabo e arrebata-lhes do coração a palavra, para não suceder que, crendo, sejam salvos.

[13] A que caiu sobre a pedra são os que, ouvindo a palavra, a recebem com alegria; estes não têm raiz, crêem apenas por algum tempo e, na hora da provação, se desviam.

[14] A que caiu entre espinhos são os que ouviram e, no decorrer dos dias, foram sufocados com os cuidados, riquezas e deleites da vida; os seus frutos não chegam a amadurecer.

folk trampade på det och himlens fåglar åt upp det.

[6]En del föll på berghällen, och när det hade kommit upp, vissnade det bort eftersom det inte fick någon väta.

[7]En del föll bland tistlarna, och tistlarna växte upp samtidigt och förkvävde det.

[8]Men en del föll i den goda jorden, och det växte och gav hundrafaldig skörd.« Sedan ropade han: »Hör, du som har öron att höra med.«

Liknelsernas syfte

[9]Hans lärjungar frågade honom vad denna liknelse betydde,

[10]och han svarade: »Ni har fått gåvan att lära känna Guds rikes hemligheter, men de andra får dem som liknelser, för att de inte skall se, fast de ser, och inte förstå, fast de hör.

Tolkning av liknelsen om sådden

[11]Vad liknelsen betyder är detta: Utsädet är Guds ord.

[12]De vid vägkanten är de som hör ordet, men sedan kommer djävulen och tar bort det ur deras hjärtan, för att de inte skall tro och bli räddade.

[13]De på berghällen är de som tar emot ordet med glädje när de hör det men som inte har något rotfäste. De tror en kort tid, men i prövningens stund avfaller de.

[14]Det som föll bland tistlarna, det är de som hör ordet men som längre fram kvävs av livets bekymmer, rikedomar och nöjen och aldrig ger mogen skörd.

[15] A que caiu na boa terra são os que, tendo ouvido de bom e reto coração, retêm a palavra; estes frutificam com perseverança.

A parábola da candeia
Marcos 4.21-25

[16] Ninguém, depois de acender uma candeia, a cobre com um vaso ou a põe debaixo de uma cama; pelo contrário, coloca-a sobre um velador, a fim de que os que entram vejam a luz.

[17] Nada há oculto, que não haja de manifestar-se, nem escondido, que não venha a ser conhecido e revelado.

[18] Vede, pois, como ouvis; porque ao que tiver, se lhe dará; e ao que não tiver, até aquilo que julga ter lhe será tirado.

A família de Jesus
Mateus 12.46-50; Marcos 3.31-35

[19] Vieram ter com ele sua mãe e seus irmãos e não podiam aproximar-se por causa da concorrência de povo.

[20] E lhe comunicaram: Tua mãe e teus irmãos estão lá fora e querem ver-te.

[21] Ele, porém, lhes respondeu: Minha mãe e meus irmãos são aqueles que ouvem a palavra de Deus e a praticam.

Jesus acalma uma tempestade
Mateus 8.23-27; Marcos 4.35-41

[22] Aconteceu que, num daqueles dias, entrou ele num barco em companhia dos seus discípulos e disse-lhes: Passemos para a outra margem do lago; e partiram.

[23] Enquanto navegavam, ele adormeceu. E sobreveio uma tempestade de vento no lago, correndo eles o perigo de soçobrar.

[15]Men det som kom i den goda jorden, det är de som hör ordet och tar vara på det i ett gott och rent hjärta och genom uthållighet bär frukt.

Liknelsen om lampan

[16]Ingen tänder en lampa och döljer den med ett kärl eller ställer den under en bänk, utan man sätter den på en hållare, så att de som kommer in ser ljuset.

[17]Det finns ingenting dolt som inte skall bli synligt och ingenting undangömt som inte skall bli känt och komma till synes.

[18]Var därför noga med hur ni lyssnar, ty den som har, han skall få, men den som inte har, från honom skall tas också det han tror att han har.«

Jesu familj

[19]Hans mor och hans bröder kom dit, men de kunde inte ta sig fram till honom i trängseln.

[20]Man sade till honom: »Din mor och dina bröder står där ute och vill träffa dig.«

[21]Men han svarade: »Min mor och mina bröder, det är alla dessa som hör Guds ord och handlar efter det.«

Stormen tystas

[22]En dag steg han i en båt tillsammans med sina lärjungar och sade till dem: »Låt oss fara över till andra sidan sjön.« De lade ut,

[23]och under färden somnade han. Men en stormby svepte ner över sjön, så att de tog in vatten och var i fara.

[24] Chegando-se a ele, despertaram-no dizendo: Mestre, Mestre, estamos perecendo! Despertando-se Jesus, repreendeu o vento e a fúria da água. Tudo cessou, e veio a bonança.

[25] Então, lhes disse: Onde está a vossa fé? Eles, possuídos de temor e admiração, diziam uns aos outros: Quem é este que até aos ventos e às ondas repreende, e lhe obedecem?

A cura do endemoninhado geraseno

Mateus 8.28-33; Marcos 5.1-14

[26] Então, rumaram para a terra dos gerasenos, fronteira da Galiléia.

[27] Logo ao desembarcar, veio da cidade ao seu encontro um homem possesso de demônios que, havia muito, não se vestia, nem habitava em casa alguma, porém vivia nos sepulcros.

[28] E, quando viu a Jesus, prostrou-se diante dele, exclamando e dizendo em alta voz: Que tenho eu contigo, Jesus, Filho do Deus Altíssimo? Rogo-te que não me atormentes.

[29] Porque Jesus ordenara ao espírito imundo que saísse do homem, pois muitas vezes se apoderara dele. E, embora procurassem conservá-lo preso com cadeias e grilhões, tudo despedaçava e era impelido pelo demônio para o deserto.

[30] Perguntou-lhe Jesus: Qual é o teu nome? Respondeu ele: Legião, porque tinham entrado nele muitos demônios.

[31] Rogavam-lhe que não os mandasse sair para o abismo.

[24]Då gick de fram och väckte honom: »Mästare, mästare, vi går under!« Han vaknade och hutade åt vinden och vågorna, och de lade sig och det blev lugnt.

[25]Och han frågade lärjungarna: »Var är er tro?« Häpna och förskräckta sade de till varandra: »Vem är han som till och med befaller vindarna och vattnet och får dem att lyda?«

Den besatte och svinhjorden

[26]De lade till i närheten av Gergesa, som ligger mitt emot Galileen.

[27]När han steg i land kom en man från staden emot honom. Han var besatt av demoner och hade inte på länge haft kläder på sig, och han bodde inte i något hus utan bland gravarna.

[28]Då han fick se Jesus började han skrika, föll ner inför honom och ropade högt: »Vad har du med mig att göra, Jesus, du den högste Gudens son? Jag ber dig, plåga mig inte!«

[29]Jesus hade nämligen befallt den orena anden att fara ut ur mannen. I långa tider hade den haft honom i sitt grepp: man hade bundit honom med kedjor och bojor och hållit honom i förvar, men han hade slitit sig lös och drivits ut i öde trakter av demonen.

[30]Jesus frågade honom: »Vad är ditt namn?« Han svarade: »Legion«, för många demoner hade farit in i honom.

[31]Och de bad Jesus att han inte skulle befalla dem att fara ner i avgrunden.

[32] Ora, andava ali, pastando no monte, uma grande manada de porcos; rogaram-lhe que lhes permitisse entrar naqueles porcos. E Jesus o permitiu.

[33] Tendo os demônios saído do homem, entraram nos porcos, e a manada precipitou-se despenhadeiro abaixo, para dentro do lago, e se afogou.

[34] Os porqueiros, vendo o que acontecera, fugiram e foram anunciá-lo na cidade e pelos campos.

Os gerasenos rejeitam Jesus

Mateus 8.34; Marcos 5.14b-20

[35] Então, saiu o povo para ver o que se passara, e foram ter com Jesus. De fato, acharam o homem de quem saíram os demônios, vestido, em perfeito juízo, assentado aos pés de Jesus; e ficaram dominados de terror.

[36] E algumas pessoas que tinham presenciado os fatos contaram-lhes também como fora salvo o endemoninhado.

[37] Todo o povo da circunvizinhança dos gerasenos rogou-lhe que se retirasse deles, pois estavam possuídos de grande medo. E Jesus, tomando de novo o barco, voltou.

[38] O homem de quem tinham saído os demônios rogou-lhe que o deixasse estar com ele; Jesus, porém, o despediu, dizendo:

[39] Volta para casa e conta aos teus tudo o que Deus fez por ti. Então, foi ele anunciando por toda a cidade todas as coisas que Jesus lhe tinha feito.

O pedido de Jairo

[32]Nu gick där en stor svinhjord och betade på berget, och demonerna bad honom att få fara in i svinen, och det tillät han.

[33]Då for demonerna ut ur mannen och in i svinen, och hjorden rusade utför branten och ner i sjön och drunknade.

[34]När herdarna såg vad som hände sprang de därifrån och berättade alltsammans i staden och ute på landet,

[35]och folk gick ut för att se vad som hade hänt. De kom till Jesus och såg mannen som demonerna hade farit ut ur sitta vid hans fötter, klädd och vid sina sinnen, och de blev förskräckta.

[36]Ögonvittnena talade om för dem hur den besatte hade blivit hjälpt.

[37]Alla i Gergesa och trakten där omkring bad Jesus att lämna dem, så skräckslagna var de. Han steg då i en båt och vände tillbaka,

[38]och mannen som demonerna hade farit ut ur bad att få följa med honom, men Jesus skickade i väg honom med orden:

[39]»Gå hem igen och berätta vad Gud har gjort med dig.« Då gick mannen därifrån och lät hela staden höra vad Jesus hade gjort med honom.

Synagogföreståndarens dotter. Kvinnan med blödningar

Mateus 9.18-19; Marcos 5.21-24

[40] Ao regressar Jesus, a multidão o recebeu com alegria, porque todos o estavam esperando.

[41] Eis que veio um homem chamado Jairo, que era chefe da sinagoga, e, prostrando-se aos pés de Jesus, lhe suplicou que chegasse até a sua casa.

[42] Pois tinha uma filha única de uns doze anos, que estava à morte.

A cura de uma mulher enferma

Mateus 9.20-22; Marcos 5.24b-34

Enquanto ele ia, as multidões o apertavam.

[43] Certa mulher que, havia doze anos, vinha sofrendo de uma hemorragia, e a quem ninguém tinha podido curar [e que gastara com os médicos todos os seus haveres],

[44] veio por trás dele e lhe tocou na orla da veste, e logo se lhe estancou a hemorragia.

[45] Mas Jesus disse: Quem me tocou? Como todos negassem, Pedro [com seus companheiros] disse: Mestre, as multidões te apertam e te oprimem [e dizes: Quem me tocou?].

[46] Contudo, Jesus insistiu: Alguém me tocou, porque senti que de mim saiu poder.

[47] Vendo a mulher que não podia ocultar-se, aproximou-se trêmula e, prostrando-se diante dele, declarou, à vista de todo o povo, a causa por que lhe havia tocado e como imediatamente fora curada.

[48] Então, lhe disse: Filha, a tua fé te salvou; vai-te em paz.

[40]När Jesus kom tillbaka var folket där och tog emot honom, för alla väntade på honom.

[41]Då kom det fram en man som hette Jairos och som var föreståndare för synagogan. Han kastade sig för Jesu fötter och bad honom komma med hem,

[42]för han hade en dotter på tolv år, hans enda barn, och hon låg för döden. När Jesus var på väg dit pressade sig hela mängden på honom.

[43]Där fanns en kvinna som hade lidit av blödningar i tolv år. Hon hade gjort av med allt hon ägde på läkare men inte lyckats bli botad av någon.

[44]Nu kom hon bakifrån och rörde vid tofsen på hans mantel, och genast upphörde blödningen.

[45]Då sade Jesus: »Vem var det som rörde vid mig?« När ingen ville svara sade Petrus: »Mästare, alla knuffas ju och tränger sig på dig.”

[46]Men Jesus sade: »Någon rörde vid mig. Jag kände att kraft gick ut från mig.«

[47]När kvinnan förstod att hon var upptäckt kom hon darrande fram och föll ner för honom och berättade inför allt folket varför hon hade rört vid honom och att hon genast hade blivit botad.

[48]Då sade han till henne: »Min dotter, din tro har hjälpt dig. Gå i frid.«

A ressurreição da filha de Jairo
Mateus 9.23-25; Marcos 5.35-43

[49] Falava ele ainda, quando veio uma pessoa da casa do chefe da sinagoga, dizendo: Tua filha já está morta, não incomodes mais o Mestre.

[49]Medan han ännu talade kom det bud till synagogföreståndaren från hans hem: »Din dotter är död. Besvära inte Mästaren längre.«

[50] Mas Jesus, ouvindo isto, lhe disse: Não temas, crê somente, e ela será salva.

[50]Jesus hörde det och sade till honom: »Var inte rädd, tro bara, så skall hon bli hjälpt.«

[51] Tendo chegado à casa, a ninguém permitiu que entrasse com ele, senão Pedro, João, Tiago e bem assim o pai e a mãe da menina.

[51]När han kom fram till huset lät han ingen följa med in utom Petrus och Johannes och Jakob och flickans far och mor.

[52] E todos choravam e a pranteavam. Mas ele disse: Não choreis; ela não está morta, mas dorme.

[52]Alla grät och höll dödsklagan över henne. Men Jesus sade: »Gråt inte! Hon är inte död, hon sover.«

[53] E riam-se dele, porque sabiam que ela estava morta.

[53]Då skrattade de åt honom, de visste ju att hon hade dött.

[54] Entretanto, ele, tomando-a pela mão, disse-lhe, em voz alta: Menina, levanta-te!

[54]Men han tog hennes hand och sade högt: »Flicka, stig upp!«

[55] Voltou-lhe o espírito, ela imediatamente se levantou, e ele mandou que lhe dessem de comer.

[55]Då återvände hennes ande, och hon reste sig genast upp, och han sade till dem att ge henne något att äta.

[56] Seus pais ficaram maravilhados, mas ele lhes advertiu que a ninguém contassem o que havia acontecido.

[56]Hennes föräldrar häpnade, men han förbjöd dem att tala om för någon vad som hade hänt.

Lucas 9

As instruções para os doze
Mateus 10.1,5-15; Marcos 6.7-13

[1] Tendo Jesus convocado os doze, deu-lhes poder e autoridade sobre todos os demônios, e para efetuarem curas.

[2] Também os enviou a pregar o reino de Deus e a curar os enfermos.

Lukas 9

De tolv sänds ut

[1]Han kallade samman de tolv och gav dem makt över alla demoner och kraft att bota sjukdomar.

[2]Och han sände ut dem för att förkunna Guds rike och göra de sjuka friska.

[3] E disse-lhes: Nada leveis para o caminho: nem bordão, nem alforje, nem pão, nem dinheiro; nem deveis ter duas túnicas.

[3]Han sade till dem: »Ta inte med er något på vägen, ingen stav eller påse, inte bröd eller pengar och inte mer än en enda skjorta.

[4] Na casa em que entrardes, ali permanecei e dali saireis.

[4]Har ni kommit till ett hus, så stanna där tills ni skall vidare.

[5] E onde quer que não vos receberem, ao sairdes daquela cidade, sacudi o pó dos vossos pés em testemunho contra eles.

[5]Och är det någon stad där man inte tar emot er, så gå därifrån och skaka bort dess damm från era fötter. Det skall vittna mot dem.«

[6] Então, saindo, percorriam todas as aldeias, anunciando o evangelho e efetuando curas por toda parte.

[6]Och de gav sig i väg och gick från by till by, och överallt förkunnade de evangeliet och botade sjuka.

Herodes e João Batista

Mateus 14.1-12; Marcos 6.14-29

Johannes döparens död

[7] Ora, o tetrarca Herodes soube de tudo o que se passava e ficou perplexo, porque alguns diziam: João ressuscitou dentre os mortos;

[7]Tetrarken Herodes fick höra berättas om dessa händelser, och han visste inte vad han skulle tro. Några påstod nämligen att Johannes hade uppväckts från de döda,

[8] outros: Elias apareceu; e outros: Ressurgiu um dos antigos profetas.

[8]några att Elia visade sig och andra att någon av de gamla profeterna hade uppstått.

[9] Herodes, porém, disse: Eu mandei decapitar a João; quem é, pois, este a respeito do qual tenho ouvido tais coisas? E se esforçava por vê-lo.

[9]Herodes sade: »Johannes har jag låtit halshugga. Vem är då han som jag hör allt detta om?« Och han försökte få träffa honom.

A primeira multiplicação de pães e peixes

Mateus 14.13-21; Marcos 6.30-44; João 6.1-13

Mat åt fem tusen

[10] Ao regressarem, os apóstolos relataram a Jesus tudo o que tinham feito. E, levando-os consigo, retirou-se à parte para uma cidade chamada Betsaida.

[10]Apostlarna kom tillbaka och berättade för Jesus om allt de hade gjort. Han tog dem med sig och drog sig undan till en stad som heter Betsaida.

[11] Mas as multidões, ao saberem, seguiram-no. Acolhendo-as, falava-lhes a respeito do reino de Deus e socorria os que tinham necessidade de cura.

[11]Men folket fick reda på det och följde efter. Då lät han dem komma och talade till dem om Guds rike, och han botade alla som behövde hjälp.

[12] Mas o dia começava a declinar. Então, se aproximaram os doze e lhe disseram: Despede a multidão, para que, indo às aldeias e campos circunvizinhos, se hospedem e achem alimento; pois estamos aqui em lugar deserto.

[12]När det led mot kvällen vände sig de tolv till honom och sade: »Låt folket ge sig av, så att de kan gå till byarna och gårdarna här omkring och skaffa sig tak över huvudet och få något att äta. Här är vi ju ute i ödemarken.«

[13] Ele, porém, lhes disse: Dai-lhes vós mesmos de comer. Responderam eles: Não temos mais que cinco pães e dois peixes, salvo se nós mesmos formos comprar comida para todo este povo.

[13]Han svarade: »Ge dem något att äta, ni själva.« De sade: »Vi har inte mer än fem bröd och två fiskar — om vi nu inte skall gå och köpa mat åt alla de här människorna.«

[14] Porque estavam ali cerca de cinco mil homens. Então, disse aos seus discípulos: Fazei-os sentar-se em grupos de cinqüenta.

[14]Det var omkring fem tusen män. Men han sade till lärjungarna: »Låt dem slå sig ner i grupper om femtio.«

[15] Eles atenderam, acomodando a todos.

[15]De gjorde som han sade och lät alla slå sig ner.

[16] E, tomando os cinco pães e os dois peixes, erguendo os olhos para o céu, os abençoou, partiu e deu aos discípulos para que os distribuíssem entre o povo.

[16]Han tog de fem bröden och de två fiskarna, såg upp mot himlen och läste tackbönen över dem. Sedan bröt han dem och gav till lärjungarna för att de skulle dela ut till folket.

[17] Todos comeram e se fartaram; e dos pedaços que ainda sobejaram foram recolhidos doze cestos.

[17]Alla åt och blev mätta, och de överblivna bitarna samlades ihop; det blev tolv korgar.

A confissão de Pedro. Jesus prediz a própria morte

Mateus 16.13-21; Marcos 8.27-31

Petrus kallar Jesus för Messias. Första förutsägelsen om Människosonens lidande

[18] Estando ele orando à parte, achavam-se presentes os discípulos, a quem perguntou: Quem dizem as multidões que sou eu?

[18]En gång när han hade dragit sig undan för att be och lärjungarna var med honom frågade han dem: »Vem säger folket att jag är?«

[19] Responderam eles: João Batista, mas outros, Elias; e ainda outros dizem que ressurgiu um dos antigos profetas.

[19]De svarade: »Johannes döparen, men somliga säger Elia och andra att någon av de gamla profeterna har uppstått.« —

[20] Mas vós, perguntou ele, quem dizeis que eu sou? Então, falou Pedro e disse: És o Cristo de Deus.

[20]»Och ni«, frågade han, »vem säger ni att jag är?« Petrus svarade: »Guds Messias.«

[21] Ele, porém, advertindo-os, mandou que a ninguém declarassem tal coisa,

[22] dizendo: É necessário que o Filho do Homem sofra muitas coisas, seja rejeitado pelos anciãos, pelos principais sacerdotes e pelos escribas; seja morto e, no terceiro dia, ressuscite.

[21]Han förbjöd dem strängt att tala om det för någon

[22]och sade: »Människosonen måste lida mycket och bli förkastad av de äldste och översteprästerna och de skriftlärda och bli dödad och bli uppväckt på tredje dagen.«

O discípulo de Jesus deve levar a sua cruz

Mateus 16.24-28; Marcos 8.34—9.1

Lärjungeskapets krav

[23] Dizia a todos: Se alguém quer vir após mim, a si mesmo se negue, dia a dia tome a sua cruz e siga-me.

[23]Och han sade till alla: »Om någon vill gå i mina spår måste han förneka sig själv och varje dag ta sitt kors och följa mig.

[24] Pois quem quiser salvar a sua vida perdê-la-á; quem perder a vida por minha causa, esse a salvará.

[24]Ty den som vill rädda sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min skull, han skall rädda det.

[25] Que aproveita ao homem ganhar o mundo inteiro, se vier a perder-se ou a causar dano a si mesmo?

[25]Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men får betala med att mista sig själv?

[26] Porque qualquer que de mim e das minhas palavras se envergonhar, dele se envergonhará o Filho do Homem, quando vier na sua glória e na do Pai e dos santos anjos.

[26]Den som skäms för mig och mina ord, honom skall Människosonen skämmas för när han kommer i sin och sin faders och de heliga änglarnas härlighet.

[27] Verdadeiramente, vos digo: alguns há dos que aqui se encontram que, de maneira nenhuma, passarão pela morte até que vejam o reino de Deus.

[27]Jag försäkrar er: några av dem som står här skall inte möta döden förrän de har sett Guds rike.«

A transfiguração

Mateus 17.1-8; Marcos 9.2-8

Jesus på härlighetens berg

[28] Cerca de oito dias depois de proferidas estas palavras, tomando consigo a Pedro, João e Tiago, subiu ao monte com o propósito de orar.

[28]Ungefär en vecka senare tog han med sig Petrus och Johannes och Jakob och gick upp på berget för att be.

[29] E aconteceu que, enquanto ele orava, a aparência do seu rosto se transfigurou e suas vestes resplandeceram de brancura.

[29]Medan han bad förvandlades hans ansikte, och hans kläder blev vita och lysande.

[30] Eis que dois varões falavam com ele: Moisés e Elias,

[31] os quais apareceram em glória e falavam da sua partida, que ele estava para cumprir em Jerusalém.

[32] Pedro e seus companheiros achavam-se premidos de sono; mas, conservando-se acordados, viram a sua glória e os dois varões que com ele estavam.

[33] Ao se retirarem estes de Jesus, disse-lhe Pedro: Mestre, bom é estarmos aqui; então, façamos três tendas: uma será tua, outra, de Moisés, e outra, de Elias, não sabendo, porém, o que dizia.

[34] Enquanto assim falava, veio uma nuvem e os envolveu; e encheram-se de medo ao entrarem na nuvem.

[35] E dela veio uma voz, dizendo: Este é o meu Filho, o meu eleito; a ele ouvi.

[36] Depois daquela voz, achou-se Jesus sozinho. Eles calaram-se e, naqueles dias, a ninguém contaram coisa alguma do que tinham visto.

A cura de um jovem possesso

Mateus 17.14-20; Marcos 9.14-29

[37] No dia seguinte, ao descerem eles do monte, veio ao encontro de Jesus grande multidão.

[38] E eis que, dentre a multidão, surgiu um homem, dizendo em alta voz: Mestre, suplico-te que vejas meu filho, porque é o único;

[39] um espírito se apodera dele, e, de repente, o menino grita, e o espírito o atira por terra, convulsiona-o até espumar; e

[30]Och två män samtalade med honom. Det var Mose och Elia

[31]som visade sig i härlighet, och de talade om hans uttåg ur världen som han skulle fullborda i Jerusalem.

[32]Petrus och de andra hade fallit i djup sömn men vaknade och såg hans härlighet och de båda männen som stod tillsammans med honom.

[33]När dessa skulle lämna honom sade Petrus till Jesus: »Mästare, det är bra att vi är med. Låt oss göra tre hyddor, en för dig och en för Mose och en för Elia« — han visste inte vad han sade.

[34]Men medan han talade kom ett moln och sänkte sig över dem, och när de försvann i molnet blev lärjungarna förskräckta.

[35]En röst hördes ur molnet: »Detta är min son, den utvalde. Lyssna till honom«,

[36]och när rösten ljöd stod Jesus där ensam. Lärjungarna teg om vad de hade sett, och vid den tiden berättade de ingenting för någon.

En pojke med fallandesjuka botas

[37]När de följande dag kom ner från berget, möttes han av en stor skara människor.

[38]Och en man ur hopen ropade: »Mästare, jag ber dig, hjälp min son, den ende jag har.

[39]En ande hugger tag i honom så att han skriker till, och den sliter i honom så att fradgan står ur munnen. När anden

dificilmente o deixa, depois de o ter quebrantado.

 äntligen ger sig av har den nästan gjort slut på honom.

[40] Roguei aos teus discípulos que o expelissem, mas eles não puderam.

[40]Jag bad dina lärjungar driva ut den, men de kunde inte.«

[41] Respondeu Jesus: Ó geração incrédula e perversa! Até quando estarei convosco e vos sofrerei? Traze o teu filho.

[41]Jesus svarade: »Detta fördärvade släkte som inte vill tro! Hur länge måste jag vara hos er och stå ut med er? Kom hit med din son.«

[42] Quando se ia aproximando, o demônio o atirou no chão e o convulsionou; mas Jesus repreendeu o espírito imundo, curou o menino e o entregou a seu pai.

[42]Medan pojken ännu var på väg fram kastade demonen honom till marken och slet och ryckte i honom. Jesus hutade åt den orena anden och botade pojken och lämnade honom tillbaka till hans far.

[43] E todos ficaram maravilhados ante a majestade de Deus.

[43]Alla överväldigades av Guds storhet.

De novo prediz Jesus a sua morte

Mateus 17.22-23; Marcos 9.30-32

Andra förutsägelsen om Människosonens lidande

Como todos se maravilhassem de quanto Jesus fazia, disse aos seus discípulos:

Medan folket häpnade över allt som han gjorde sade han till lärjungarna:

[44] Fixai nos vossos ouvidos as seguintes palavras: o Filho do Homem está para ser entregue nas mãos dos homens.

[44]»Lyssna noga på vad jag nu säger till er: Människosonen skall överlämnas i människors händer.«

[45] Eles, porém, não entendiam isto, e foi-lhes encoberto para que o não compreendessem; e temiam interrogá-lo a este respeito.

[45]Men de förstod inte vad han menade, det var fördolt för dem för att de inte skulle fatta det, och de vågade inte fråga honom vad det betydde.

O maior no reino dos céus

Mateus 18.1-5; Marcos 9.33-37

Vem är störst?

[46] Levantou-se entre eles uma discussão sobre qual deles seria o maior.

[46]De började undra vem som var den störste av dem.

[47] Mas Jesus, sabendo o que se lhes passava no coração, tomou uma criança, colocou-a junto a si

[47]Jesus, som visste vad de tänkte i sina hjärtan, tog ett barn och ställde det bredvid sig

[48] e lhes disse: Quem receber esta criança em meu nome a mim me recebe; e quem receber a mim recebe aquele que me

[48]och sade till dem: »Den som tar emot detta barn i mitt namn, han tar emot mig, och den som tar emot mig, han tar emot

enviou; porque aquele que entre vós for o menor de todos, esse é que é grande.

Jesus ensina a tolerância e a caridade
Marcos 9.38-40

49 Falou João e disse: Mestre, vimos certo homem que, em teu nome, expelia demônios e lho proibimos, porque não segue conosco.

50 Mas Jesus lhe disse: Não proibais; pois quem não é contra vós outros é por vós.

Os samaritanos não recebem Jesus

51 E aconteceu que, ao se completarem os dias em que devia ele ser assunto ao céu, manifestou, no semblante, a intrépida resolução de ir para Jerusalém

52 e enviou mensageiros que o antecedessem. Indo eles, entraram numa aldeia de samaritanos para lhe preparar pousada.

53 Mas não o receberam, porque o aspecto dele era de quem, decisivamente, ia para Jerusalém.

54 Vendo isto, os discípulos Tiago e João perguntaram: SENHOR, queres que mandemos descer fogo do céu para os consumir?

55 Jesus, porém, voltando-se os repreendeu [e disse: Vós não sabeis de que espírito sois].

56 [Pois o Filho do Homem não veio para destruir as almas dos homens, mas para salvá-las.] E seguiram para outra aldeia.

Jesus põe à prova os que queriam segui-lo
Mateus 8.18-22

honom som har sänt mig. Ty den som är minst av er alla, han är stor.«

Underverk i Jesu namn

49Johannes sade: »Mästare, vi såg en som drev ut demoner i ditt namn och försökte hindra honom, eftersom han inte följde dig som vi.«

50Men Jesus sade till Johannes: »Hindra honom inte. Den som inte är emot er, han är för er.«

I en samarisk by

51När tiden var inne för hans upptagande till himlen vände han sina steg mot Jerusalem,

52och han skickade budbärare före sig. De gav sig av och gick in i en samarisk by för att förbereda hans ankomst.

53Men man ville inte ta emot honom, eftersom han hade vänt sina steg mot Jerusalem.

54Då sade hans lärjungar Jakob och Johannes: »Herre, skall vi kalla ner eld från himlen som förgör dem?«

55Men han vände sig om och tillrättavisade dem,

56och de fortsatte till en annan by.

Att följa Jesus

[57] Indo eles caminho fora, alguém lhe disse: Seguir-te-ei para onde quer que fores.

[57]När de kom vandrande på vägen sade en man till honom: »Jag skall följa dig vart du än går.«

[58] Mas Jesus lhe respondeu: As raposas têm seus covis, e as aves do céu, ninhos; mas o Filho do Homem não tem onde reclinar a cabeça.

[58]Jesus svarade: »Rävarna har lyor och himlens fåglar har bon, men Människosonen har inget ställe där han kan vila sitt huvud.”

[59] A outro disse Jesus: Segue-me! Ele, porém, respondeu: Permite-me ir primeiro sepultar meu pai.

[59]Till en annan sade han: »Följ mig!« Men mannen svarade: »Herre, låt mig först gå och begrava min far.«

[60] Mas Jesus insistiu: Deixa aos mortos o sepultar os seus próprios mortos. Tu, porém, vai e prega o reino de Deus.

[60]Då sade Jesus: »Låt de döda begrava sina döda, men gå själv och förkunna Guds rike.«

[61] Outro lhe disse: Seguir-te-ei, SENHOR; mas deixa-me primeiro despedir-me dos de casa.

[61]En annan man sade: »Jag skall följa dig, herre, men låt mig först ta farväl av dem där hemma.”

[62] Mas Jesus lhe replicou: Ninguém que, tendo posto a mão no arado, olha para trás é apto para o reino de Deus.

[62]Jesus svarade: »Den som ser sig om när han har satt sin hand till plogen, han passar inte för Guds rike.«

Lucas 10

A missão dos setenta

[1] Depois disto, o SENHOR designou outros setenta; e os enviou de dois em dois, para que o precedessem em cada cidade e lugar aonde ele estava para ir.

[2] E lhes fez a seguinte advertência: A seara é grande, mas os trabalhadores são poucos. Rogai, pois, ao SENHOR da seara que mande trabalhadores para a sua seara.

[3] Ide! Eis que eu vos envio como cordeiros para o meio de lobos.

[4] Não leveis bolsa, nem alforje, nem sandálias; e a ninguém saudeis pelo caminho.

Lukas 10

De sjuttiotvå sänds ut

[1]Därefter utsåg Herren ytterligare sjuttiotvå och sände dem före sig två och två till varje stad och plats dit han själv ämnade sig.

[2]Han sade till dem: »Skörden är stor men arbetarna få. Be därför skördens herre att han sänder ut arbetare till sin skörd.

[3]Gå, jag skickar er som lamm in bland vargar.

[4]Ta inte med er några pengar, någon påse eller några sandaler, och stanna inte på er väg för att hälsa.

[5] Ao entrardes numa casa, dizei antes de tudo: Paz seja nesta casa!

[6] Se houver ali um filho da paz, repousará sobre ele a vossa paz; se não houver, ela voltará sobre vós.

[7] Permanecei na mesma casa, comendo e bebendo do que eles tiverem; porque digno é o trabalhador do seu salário. Não andeis a mudar de casa em casa.

[8] Quando entrardes numa cidade e ali vos receberem, comei do que vos for oferecido.

[9] Curai os enfermos que nela houver e anunciai-lhes: A vós outros está próximo o reino de Deus.

[10] Quando, porém, entrardes numa cidade e não vos receberem, saí pelas ruas e clamai:

[11] Até o pó da vossa cidade, que se nos pegou aos pés, sacudimos contra vós outros. Não obstante, sabei que está próximo o reino de Deus.

[12] Digo-vos que, naquele dia, haverá menos rigor para Sodoma do que para aquela cidade.

Ai das cidades impenitentes!

Mateus 11.20-24

[13] Ai de ti, Corazim! Ai de ti, Betsaida! Porque, se em Tiro e em Sidom, se tivessem operado os milagres que em vós se fizeram, há muito que elas se teriam arrependido, assentadas em pano de saco e cinza.

[14] Contudo, no Juízo, haverá menos rigor para Tiro e Sidom do que para vós outras.

[5]När ni kommer in i ett hus, så säg först: Frid över detta hus.

[6]Och om där bor en fridens man skall den frid ni kommer med bli kvar hos honom; annars skall den vända tillbaka till er.

[7]Stanna sedan i det huset och ät och drick vad som bjuds; arbetaren är värd sin lön. Flytta inte från hus till hus.

[8]Och när ni kommer till en stad där man tar emot er, ät då det som sätts fram,

[9]bota de sjuka som finns där och säg till folket: Guds rike är snart hos er.

[10]Men har ni kommit till en stad där man inte tar emot er, gå då ut på gatorna och säg:

[11]Till och med dammet som har fastnat på våra fötter här i staden stryker vi av — behåll det. Men så mycket skall ni veta: Guds rike är snart här. —

[12]Jag säger er att på den dagen skall det bli lindrigare för Sodom än för en sådan stad.

Verop över galileiska städer

[13]Ve dig, Korasin! Ve dig, Betsaida! Ty om de underverk som har utförts hos er hade skett i Tyros och Sidon, så hade dessa städer för länge sedan omvänt sig och suttit i säck och aska.

[14]Men för Tyros och Sidon skall det bli lindrigare vid domen än för er.

[15] Tu, Cafarnaum, elevar-te-ás, porventura, até ao céu? Descerás até ao inferno.

[16] Quem vos der ouvidos ouve-me a mim; e quem vos rejeitar a mim me rejeita; quem, porém, me rejeitar rejeita aquele que me enviou.

O regresso dos setenta

[17] Então, regressaram os setenta, possuídos de alegria, dizendo: SENHOR, os próprios demônios se nos submetem pelo teu nome!

[18] Mas ele lhes disse: Eu via Satanás caindo do céu como um relâmpago.

[19] Eis aí vos dei autoridade para pisardes serpentes e escorpiões e sobre todo o poder do inimigo, e nada, absolutamente, vos causará dano.

[20] Não obstante, alegrai-vos, não porque os espíritos se vos submetem, e sim porque o vosso nome está arrolado nos céus.

Jesus, o Salvador dos humildes

Mateus 11.25-27

[21] Naquela hora, exultou Jesus no Espírito Santo e exclamou: Graças te dou, ó Pai, SENHOR do céu e da terra, porque ocultaste estas coisas aos sábios e instruídos e as revelaste aos pequeninos. Sim, ó Pai, porque assim foi do teu agrado.

[22] Tudo me foi entregue por meu Pai. Ninguém sabe quem é o Filho, senão o Pai; e também ninguém sabe quem é o Pai, senão o Filho, e aquele a quem o Filho o quiser revelar.

[15]Och du, Kafarnaum, skall du kanske bli upphöjt till himlen? Nej, du skall störtas ner i dödsriket.

[16]Den som lyssnar till er, han lyssnar till mig, och den som avvisar er, han avvisar mig. Men den som avvisar mig, han avvisar honom som har sänt mig.«

De sjuttiotvå kommer tillbaka

[17]De sjuttiotvå kom glada tillbaka och sade: »Herre, till och med demonerna lyder oss när vi uttalar ditt namn.«

[18]Han svarade: »Jag har sett Satan slungas ner från himlen som en blixt.

[19]Ja, jag har gett er makt att trampa på ormar och skorpioner och att stå emot fiendens hela styrka, och ingenting skall skada er.

[20]Men gläd er inte över att andarna lyder er, utan gläd er över att era namn är upptecknade i himlen.«

Jesus prisar Fadern, himlens och jordens herre

[21]I samma stund fylldes han med jublande glädje genom den heliga anden och sade: »Jag prisar dig, fader, himlens och jordens herre, för att du har dolt detta för de lärda och kloka och uppenbarat det för dem som är som barn. Ja, fader, så har du bestämt.

[22]Allt har min fader anförtrott åt mig. Ingen vet vem Sonen är, utom Fadern, och ingen vet vem Fadern är, utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara det för.«

[23] E, voltando-se para os seus discípulos, disse-lhes particularmente: Bem-aventurados os olhos que vêem as coisas que vós vedes.

[24] Pois eu vos afirmo que muitos profetas e reis quiseram ver o que vedes e não viram; e ouvir o que ouvis e não o ouviram.

O bom samaritano

[25] E eis que certo homem, intérprete da Lei, se levantou com o intuito de pôr Jesus à prova e disse-lhe: Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

[26] Então, Jesus lhe perguntou: Que está escrito na Lei? Como interpretas?

[27] A isto ele respondeu: Amarás o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma, de todas as tuas forças e de todo o teu entendimento; e: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[28] Então, Jesus lhe disse: Respondeste corretamente; faze isto e viverás.

[29] Ele, porém, querendo justificar-se, perguntou a Jesus: Quem é o meu próximo?

[30] Jesus prosseguiu, dizendo: Certo homem descia de Jerusalém para Jericó e veio a cair em mãos de salteadores, os quais, depois de tudo lhe roubarem e lhe causarem muitos ferimentos, retiraram-se, deixando-o semimorto.

[31] Casualmente, descia um sacerdote por aquele mesmo caminho e, vendo-o, passou de largo.

[23]Sedan vände han sig till lärjungarna och sade enbart till dem: »Saliga de ögon som ser vad ni ser.

[24]Jag säger er: många profeter och kungar har velat se vad ni ser, men fick inte se det, och velat höra det ni hör, men fick inte höra det.«

Den barmhärtige samariern

[25]En laglärd som ville sätta honom på prov reste sig och sade: »Mästare, vad skall jag göra för att vinna evigt liv?«

[26]Jesus sade: »Vad står det i lagen? Hur lyder orden?«

[27]Han svarade: »Du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela din kraft och med hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv.«

[28]Jesus sade: »Det är rätt. Gör det, så får du leva.«

[29]För att visa att han var rättfärdig sade mannen till Jesus: »Och vem är min nästa?«

[30]På den frågan svarade Jesus: »En man var på väg från Jerusalem ner till Jeriko och blev överfallen av rövare. De slet av honom kläderna och misshandlade honom, och sedan försvann de och lät honom ligga där halvdöd.

[31]En präst råkade komma samma väg, och när han såg mannen vek han åt sidan och gick förbi.

32 Semelhantemente, um levita descia por aquele lugar e, vendo-o, também passou de largo.

33 Certo samaritano, que seguia o seu caminho, passou-lhe perto e, vendo-o, compadeceu-se dele.

34 E, chegando-se, pensou-lhe os ferimentos, aplicando-lhes óleo e vinho; e, colocando-o sobre o seu próprio animal, levou-o para uma hospedaria e tratou dele.

35 No dia seguinte, tirou dois denários e os entregou ao hospedeiro, dizendo: Cuida deste homem, e, se alguma coisa gastares a mais, eu to indenizarei quando voltar.

36 Qual destes três te parece ter sido o próximo do homem que caiu nas mãos dos salteadores?

37 Respondeu-lhe o intérprete da Lei: O que usou de misericórdia para com ele. Então, lhe disse: Vai e procede tu de igual modo.

Marta e Maria

38 Indo eles de caminho, entrou Jesus num povoado. E certa mulher, chamada Marta, hospedou-o na sua casa.

39 Tinha ela uma irmã, chamada Maria, e esta quedava-se assentada aos pés do SENHOR a ouvir-lhe os ensinamentos.

40 Marta agitava-se de um lado para outro, ocupada em muitos serviços. Então, se aproximou de Jesus e disse: SENHOR, não te importas de que minha irmã tenha deixado que eu fique a servir sozinha? Ordena-lhe, pois, que venha ajudar-me.

32På samma sätt med en levit som kom till platsen; när han såg honom vek han åt sidan och gick förbi.

33Men en samarier som var på resa kom och fick se honom ligga där, och han fylldes av medlidande.

34Han gick fram och hällde olja och vin på såren och förband dem. Sedan lyfte han upp honom på sin åsna, förde honom till ett värdshus och skötte om honom.

35Nästa dag tog han fram två denarer och gav åt värden och sade: ’Sköt om honom, och kostar det mer skall jag betala dig på återvägen.’

36Vilken av dessa tre tycker du var den överfallne mannens nästa?«

37Han svarade: »Den som visade honom barmhärtighet.« Då sade Jesus: »Gå du och gör som han!«

Hos Marta och Maria

38Medan de var på väg gick han in i en by, och en kvinna som hette Marta bjöd honom hem till sig.

39Hon hade en syster vid namn Maria, som satte sig vid Herrens fötter och lyssnade till hans ord.

40Men Marta tänkte på allt hon hade att ordna med. Hon kom och ställde sig framför Jesus och sade: »Herre, bryr du dig inte om att min syster låter mig ensam ordna med allt? Säg åt henne att hjälpa till.«

[41] Respondeu-lhe o SENHOR: Marta! Marta! Andas inquieta e te preocupas com muitas coisas.

[42] Entretanto, pouco é necessário ou mesmo uma só coisa; Maria, pois, escolheu a boa parte, e esta não lhe será tirada.

[41]Herren svarade henne: »Marta, Marta, du gör dig bekymmer och oroar dig för så mycket,

[42]fast bara en sak behövs. Maria har valt det som är bäst och det skall inte tas ifrån henne.«

Lucas 11

A oração dominical

Mateus 6.9-15

[1] De uma feita, estava Jesus orando em certo lugar; quando terminou, um dos seus discípulos lhe pediu: SENHOR, ensina-nos a orar como também João ensinou aos seus discípulos.

[2] Então, ele os ensinou: Quando orardes, dizei: Pai, santificado seja o teu nome; venha o teu reino;

[3] o pão nosso cotidiano dá-nos de dia em dia;

[4] perdoa-nos os nossos pecados, pois também nós perdoamos a todo o que nos deve; e não nos deixes cair em tentação.

A parábola do amigo importuno

[5] Disse-lhes ainda Jesus: Qual dentre vós, tendo um amigo, e este for procurá-lo à meia-noite e lhe disser: Amigo, empresta-me três pães,

[6] pois um meu amigo, chegando de viagem, procurou-me, e eu nada tenho que lhe oferecer.

[7] E o outro lhe responda lá de dentro, dizendo: Não me importunes; a porta já está fechada, e os meus filhos comigo também já estão deitados. Não posso levantar-me para tos dar;

Lukas 11

Om bön

[1]En gång hade Jesus stannat på ett ställe för att be. När han slutade sade en av hans lärjungar till honom: »Herre, lär oss att be, liksom Johannes lärde sina lärjungar.«

[2]Då sade han till dem: »När ni ber skall ni säga: Fader, låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma.

[3]Ge oss var dag vårt bröd för dagen som kommer.

[4]Och förlåt oss våra synder, ty också vi förlåter var och en som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning.«

[5]Han sade till dem: »Tänk er att någon av er går till en vän mitt i natten och säger: 'Käre vän, låna mig tre bröd.

[6]En god vän som är på resa har kommit hem till mig, och jag har ingenting att bjuda på.'

[7]Då kanske han där inne säger: 'Lämna mig i fred. Dörren är redan låst, och jag har barnen hos mig i sängen. Jag kan inte stiga upp och ge dig något.'

[8] digo-vos que, se não se levantar para dar-lhos por ser seu amigo, todavia, o fará por causa da importunação e lhe dará tudo o de que tiver necessidade.

[8]Men jag säger er: även om han inte stiger upp och ger honom något för vänskaps skull, så gör han det därför att den andre är så påträngande, och han ger honom allt vad han behöver.

Jesus incita a orar
Mateus 7.7-11

[9] Por isso, vos digo: Pedi, e dar-se-vos-á; buscai, e achareis; batei, e abrir-se-vos-á.

[9]Därför säger jag er: Be, så skall ni få. Sök, så skall ni finna. Bulta, så skall dörren öppnas.

[10] Pois todo o que pede recebe; o que busca encontra; e a quem bate, abrir-se-lhe-á.

[10]Ty den som ber, han får, och den som söker, han finner, och för den som bultar skall dörren öppnas.

[11] Qual dentre vós é o pai que, se o filho lhe pedir [pão, lhe dará uma pedra? Ou se pedir] um peixe, lhe dará em lugar de peixe uma cobra?

[11]Finns det någon far ibland er som ger sin son en orm när han ber om en fisk

[12] Ou, se lhe pedir um ovo lhe dará um escorpião?

[12]eller ger honom en skorpion när han ber om ett ägg?

[13] Ora, se vós, que sois maus, sabeis dar boas dádivas aos vossos filhos, quanto mais o Pai celestial dará o Espírito Santo àqueles que lho pedirem?

[13]Om nu redan ni, som är onda, förstår att ge era barn goda gåvor, skall då inte fadern i himlen ge helig ande åt dem som ber honom?«

A cura de um endemoninhado mudo. A blasfêmia dos fariseus. Jesus se defende
Mateus 12.22-32; Marcos 3.20-30

Demoner drivs ut med Guds finger

[14] De outra feita, estava Jesus expelindo um demônio que era mudo. E aconteceu que, ao sair o demônio, o mudo passou a falar; e as multidões se admiravam.

[14]En gång drev han ut en demon som var stum. När demonen for ut började den stumme tala, och folket häpnade.

[15] Mas alguns dentre eles diziam: Ora, ele expele os demônios pelo poder de Belzebu, o maioral dos demônios.

[15]Men några sade: »Det är med demonernas furste Beelsebul som han driver ut demonerna.«

[16] E outros, tentando-o, pediam dele um sinal do céu.

[16]Andra ville sätta honom på prov och krävde att få se ett tecken från himlen.

[17] E, sabendo ele o que se lhes passava pelo espírito, disse-lhes: Todo reino dividido

[17]Men han visste vad de hade i tankarna och sade: »Varje rike som råkar i strid med

contra si mesmo ficará deserto, e casa sobre casa cairá.

[18] Se também Satanás estiver dividido contra si mesmo, como subsistirá o seu reino? Isto, porque dizeis que eu expulso os demônios por Belzebu.

[19] E, se eu expulso os demônios por Belzebu, por quem os expulsam vossos filhos? Por isso, eles mesmos serão os vossos juízes.

[20] Se, porém, eu expulso os demônios pelo dedo de Deus, certamente, é chegado o reino de Deus sobre vós.

[21] Quando o valente, bem armado, guarda a sua própria casa, ficam em segurança todos os seus bens.

[22] Sobrevindo, porém, um mais valente do que ele, vence-o, tira-lhe a armadura em que confiava e lhe divide os despojos.

[23] Quem não é por mim é contra mim; e quem comigo não ajunta espalha.

A estratégia de Satanás
Mateus 12.43-45

[24] Quando o espírito imundo sai do homem, anda por lugares áridos, procurando repouso; e, não o achando, diz: Voltarei para minha casa, donde saí.

[25] E, tendo voltado, a encontra varrida e ornamentada.

[26] Então, vai e leva consigo outros sete espíritos, piores do que ele, e, entrando, habitam ali; e o último estado daquele homem se torna pior do que o primeiro.

A exclamação de uma mulher

sig självt blir ödelagt, och hus faller över hus.

[18]Och om nu Satan råkar i strid med sig själv, hur skall hans rike då kunna bestå? Ni säger ju att det är med Beelsebul som jag driver ut demonerna.

[19]Men om jag driver ut demonerna med Beelsebul, med vems hjälp driver då era anhängare ut dem? De kommer alltså att bli er dom.

[20]Men om det är med Guds finger jag driver ut demonerna, då har Guds rike nått er.

[21]När en stark man vaktar sin gård med vapen i hand får hans ägodelar vara i fred.

[22]Men kommer det en som är ännu starkare och övermannar honom tar den mannen ifrån honom alla de vapen han litade på och fördelar bytet.

[23]Den som inte är med mig är mot mig, och den som inte samlar med mig, han skingrar.

Den orena andens återkomst

[24]När den orena anden lämnar en människa vandrar den genom vattenlösa trakter och letar efter en plats att vila på. Hittar den ingen säger den: Jag vänder tillbaka till mitt hus som jag lämnade.

[25]När den så kommer och finner det städat och snyggt,

[26]går den bort och hämtar sju andar till som är värre än den själv, och de följer med in och slår sig ner där. För den människan blir slutet värre än början.«

[27] Ora, aconteceu que, ao dizer Jesus estas palavras, uma mulher, que estava entre a multidão, exclamou e disse-lhe: Bem-aventurada aquela que te concebeu, e os seios que te amamentaram!

[28] Ele, porém, respondeu: Antes, bem-aventurados são os que ouvem a palavra de Deus e a guardam!

O sinal de Jonas
Mateus 12.38-42

[29] Como afluíssem as multidões, passou Jesus a dizer: Esta é geração perversa! Pede sinal; mas nenhum sinal lhe será dado, senão o de Jonas.

[30] Porque, assim como Jonas foi sinal para os ninivitas, o Filho do Homem o será para esta geração.

[31] A rainha do Sul se levantará, no Juízo, com os homens desta geração e os condenará; porque veio dos confins da terra para ouvir a sabedoria de Salomão. E eis aqui está quem é maior do que Salomão.

[32] Ninivitas se levantarão, no Juízo, com esta geração e a condenarão; porque se arrependeram com a pregação de Jonas. E eis aqui está quem é maior do que Jonas.

A parábola da candeia
Mateus 6.22-23

[33] Ninguém, depois de acender uma candeia, a põe em lugar escondido, nem debaixo do alqueire, mas no velador, a fim de que os que entram vejam a luz.

[34] São os teus olhos a lâmpada do teu corpo; se os teus olhos forem bons, todo o

[27]När han sade detta hördes en kvinna i mängden ropa: »Saligt det moderliv som har burit dig, och saliga de bröst som du har diat.«

[28]Men han svarade: »Säg hellre: Saliga de som hör Guds ord och tar vara på det.«

Jona-tecknet

[29]När ännu mer folk strömmade till sade han till dem: »Detta släkte är ett ont släkte. Det vill ha ett tecken, men det skall inte få något annat än Jona-tecknet.

[30]Ty liksom Jona blev ett tecken för folket i Nineve skall Människosonen bli det för detta släkte.

[31]Söderns drottning skall uppstå vid domen tillsammans med människorna i detta släkte och bli deras dom. Ty hon kom från jordens yttersta gräns för att lyssna till Salomos vishet, men här finns något som är förmer än Salomo.

[32]Folk från Nineve skall uppstå vid domen tillsammans med detta släkte och bli dess dom. Ty de omvände sig vid Jonas förkunnelse, men här finns något som är förmer än Jona.

Kroppens lampa är ögat

[33]Ingen tänder en lampa och ställer den i en vrå eller under sädesmåttet. Man sätter den på hållaren, så att de som kommer in ser ljuset.

[34]Kroppens lampa är ögat. När ditt öga är ogrumlat får hela din kropp ljus, men när det är fördärvat är det mörkt i din kropp.

teu corpo será luminoso; mas, se forem maus, o teu corpo ficará em trevas.

35 Repara, pois, que a luz que há em ti não sejam trevas.

35Se alltså till att ljuset inom dig inte är mörker.

36 Se, portanto, todo o teu corpo for luminoso, sem ter qualquer parte em trevas, será todo resplandecente como a candeia quando te ilumina em plena luz.

36Om hela din kropp får ljus och ingen del ligger i mörker, så blir den helt och hållet ljus, som när en lampa låter sitt ljus falla på dig.«

Jesus censura os fariseus

Anklagelser mot fariseer och laglärda

37 Ao falar Jesus estas palavras, um fariseu o convidou para ir comer com ele; então, entrando, tomou lugar à mesa.

37Under detta tal bjöd en farisé honom hem till sig, och han följde med in och lade sig till bords.

38 O fariseu, porém, admirou-se ao ver que Jesus não se lavara primeiro, antes de comer.

38Farisén blev förvånad över att han inte badade sig ren före måltiden,

39 O SENHOR, porém, lhe disse: Vós, fariseus, limpais o exterior do copo e do prato; mas o vosso interior está cheio de rapina e perversidade.

39men Herren sade till honom: »Ni fariseer, ni rengör utsidan av bägare och fat, men ert inre är fullt av vinningslystnad och ondska.

40 Insensatos! Quem fez o exterior não é o mesmo que fez o interior?

40Begriper ni inte att han som har gjort utsidan också har gjort insidan?

41 Antes, dai esmola do que tiverdes, e tudo vos será limpo.

41Nej, ge de fattiga vad som finns på era fat, så blir allt rent för er.

42 Mas ai de vós, fariseus! Porque dais o dízimo da hortelã, da arruda e de todas as hortaliças e desprezais a justiça e o amor de Deus; devíeis, porém, fazer estas coisas, sem omitir aquelas.

42Ve er, fariseer, som ger tionde av mynta och vinruta och alla grönsaker men glömmer rättvisan och kärleken till Gud. Ni skulle göra det ena utan att därför försumma det andra.

43 Ai de vós, fariseus! Porque gostais da primeira cadeira nas sinagogas e das saudações nas praças.

43Ve er, fariseer, som älskar att sitta främst i synagogorna och bli hälsade på torgen.

44 Ai de vós que sois como as sepulturas invisíveis, sobre as quais os homens passam sem o saber!

44Ve er, ni är som gravar som inte syns, och människorna märker inte när de trampar på dem.«

Ai dos intérpretes da Lei!

[45] Então, respondendo um dos intérpretes da Lei, disse a Jesus: Mestre, dizendo estas coisas, também nos ofendes a nós outros!

[46] Mas ele respondeu: Ai de vós também, intérpretes da Lei! Porque sobrecarregais os homens com fardos superiores às suas forças, mas vós mesmos nem com um dedo os tocais.

[47] Ai de vós! Porque edificais os túmulos dos profetas que vossos pais assassinaram.

[48] Assim, sois testemunhas e aprovais com cumplicidade as obras dos vossos pais; porque eles mataram os profetas, e vós lhes edificais os túmulos.

[49] Por isso, também disse a sabedoria de Deus: Enviar-lhes-ei profetas e apóstolos, e a alguns deles matarão e a outros perseguirão,

[50] para que desta geração se peçam contas do sangue dos profetas, derramado desde a fundação do mundo;

[51] desde o sangue de Abel até ao de Zacarias, que foi assassinado entre o altar e a casa de Deus. Sim, eu vos afirmo, contas serão pedidas a esta geração.

[52] Ai de vós, intérpretes da Lei! Porque tomastes a chave da ciência; contudo, vós mesmos não entrastes e impedistes os que estavam entrando.

O plano para tirar a vida de Jesus

[53] Saindo Jesus dali, passaram os escribas e fariseus a argüi-lo com veemência, procurando confundi-lo a respeito de muitos assuntos,

[54] com o intuito de tirar das suas próprias palavras motivos para o acusar.

[45]Då insköt en av de laglärda: »Mästare, det du säger är en förolämpning mot oss också.«

[46]Han svarade: »Ve också er, ni laglärda. Ni lastar på människorna bördor som är svåra att bära och rör inte ett finger för att lätta på bördorna.

[47]Ve er, som reser gravvårdar över profeterna, som era fäder dödade.

[48]Så vittnar ni om vad era fäder gjort och visar att ni godtar det; de dödade profeterna och ni reser vårdar över dem.

[49]Därför har också Guds vishet sagt: Jag skall sända profeter och apostlar till dem, och några skall de döda och förfölja.

[50]Därför skall detta släkte få betala för alla profeters blod som har utgjutits från världens skapelse,

[51]alltifrån Abels blod ända till Sakarjas blod, som spilldes mellan altaret och tempelhuset. Ja, jag säger er: detta släkte skall få betala för det.

[52]Ve er, ni laglärda, som har tagit nyckeln till kunskapen. Själva har ni inte gått in, och dem som ville gå in har ni hindrat.«

[53]När han gick därifrån ansattes han hårt av de skriftlärda och fariseerna, som ställde många besvärliga frågor

[54]för att få honom att säga något som han kunde fällas för.

Lucas 12

O fermento dos fariseus. Algumas admoestações

[1] Posto que miríades de pessoas se aglomeraram, a ponto de uns aos outros se atropelarem, passou Jesus a dizer, antes de tudo, aos seus discípulos: Acautelai-vos do fermento dos fariseus, que é a hipocrisia.

[2] Nada há encoberto que não venha a ser revelado; e oculto que não venha a ser conhecido.

[3] Porque tudo o que dissestes às escuras será ouvido em plena luz; e o que dissestes aos ouvidos no interior da casa será proclamado dos eirados.

[4] Digo-vos, pois, amigos meus: não temais os que matam o corpo e, depois disso, nada mais podem fazer.

[5] Eu, porém, vos mostrarei a quem deveis temer: temei aquele que, depois de matar, tem poder para lançar no inferno. Sim, digo-vos, a esse deveis temer.

[6] Não se vendem cinco pardais por dois asses? Entretanto, nenhum deles está em esquecimento diante de Deus.

[7] Até os cabelos da vossa cabeça estão todos contados. Não temais! Bem mais valeis do que muitos pardais.

[8] Digo-vos ainda: todo aquele que me confessar diante dos homens, também o Filho do Homem o confessará diante dos anjos de Deus;

Lukas 12

Varning för hyckleri

[1]Under tiden hade människor samlats i tusental, så att de höll på att trampa ner varandra. Jesus vände sig först till sina lärjungar och sade: »Akta er för fariseernas surdeg, hyckleriet.

[2]Det finns ingenting gömt som inte skall komma i dagen och ingenting dolt som inte skall bli känt.

[3]Därför skall också det som ni har sagt i mörkret bli hört i dagsljuset, och det som ni har viskat i enrum skall ropas ut från taken.

Var inte rädda

[4]Jag säger till er som är mina vänner: låt er inte skrämmas av dem som kan döda kroppen men sedan inte kan göra mer.

[5]Jag skall tala om för er vem ni skall frukta. Frukta honom som kan döda och sedan har makt att kasta ner i helvetet. Ja, jag säger er: honom skall ni frukta.

[6]Säljs inte fem sparvar för två kopparslantar? Men ingen av dem är glömd av Gud.

[7]Och till och med hårstråna på ert huvud är räknade. Var inte rädda, ni är mer värda än aldrig så många sparvar.

Bekännelse och förnekelse

[8]Jag säger er: var och en som känns vid mig inför människorna, honom skall också Människosonen kännas vid inför Guds änglar.

[9] mas o que me negar diante dos homens será negado diante dos anjos de Deus.

[10] Todo aquele que proferir uma palavra contra o Filho do Homem, isso lhe será perdoado; mas, para o que blasfemar contra o Espírito Santo, não haverá perdão.

[11] Quando vos levarem às sinagogas e perante os governadores e as autoridades, não vos preocupeis quanto ao modo por que respondereis, nem quanto às coisas que tiverdes de falar.

[12] Porque o Espírito Santo vos ensinará, naquela mesma hora, as coisas que deveis dizer.

Jesus reprova a avareza

[13] Nesse ponto, um homem que estava no meio da multidão lhe falou: Mestre, ordena a meu irmão que reparta comigo a herança.

[14] Mas Jesus lhe respondeu: Homem, quem me constituiu juiz ou partidor entre vós?

[15] Então, lhes recomendou: Tende cuidado e guardai-vos de toda e qualquer avareza; porque a vida de um homem não consiste na abundância dos bens que ele possui.

[16] E lhes proferiu ainda uma parábola, dizendo: O campo de um homem rico produziu com abundância.

[17] E arrazoava consigo mesmo, dizendo: Que farei, pois não tenho onde recolher os meus frutos?

[9]Men den som förnekar mig inför människorna skall bli förnekad inför Guds änglar.

[10]Var och en som säger något mot Människosonen skall få förlåtelse, men den som hädar den heliga anden får inte förlåtelse.

[11]När ni ställs till svars i synagogorna och inför myndigheterna och makthavarna, bekymra er då inte för hur ni skall försvara er eller för vad ni skall säga.

[12]Ty när den stunden kommer skall den heliga anden låta er veta vad som behöver sägas.«

Liknelsen om den rike och hans lador

[13]Någon i hopen sade till honom: »Mästare, säg åt min bror att dela arvet med mig.«

[14]Han svarade: »Vem har satt mig till att döma eller skifta mellan er?«

[15]Och han sade till dem: »Akta er för allt habegär. En människas liv beror inte av överflöd på ägodelar.«

[16]Sedan gav han dem en liknelse: »En rik man hade fått god skörd på sina jordar.

[17]Han tänkte för sig själv: 'Vad skall jag göra? Jag har inte plats för hela skörden.'

[18] E disse: Farei isto: destruirei os meus celeiros, reconstruí-los-ei maiores e aí recolherei todo o meu produto e todos os meus bens.

[19] Então, direi à minha alma: tens em depósito muitos bens para muitos anos; descansa, come, bebe e regala-te.

[20] Mas Deus lhe disse: Louco, esta noite te pedirão a tua alma; e o que tens preparado, para quem será?

[21] Assim é o que entesoura para si mesmo e não é rico para com Deus.

A ansiosa solicitude pela vida

Mateus 6.25-34

[22] A seguir, dirigiu-se Jesus a seus discípulos, dizendo: Por isso, eu vos advirto: não andeis ansiosos pela vossa vida, quanto ao que haveis de comer, nem pelo vosso corpo, quanto ao que haveis de vestir.

[23] Porque a vida é mais do que o alimento, e o corpo, mais do que as vestes.

[24] Observai os corvos, os quais não semeiam, nem ceifam, não têm despensa nem celeiros; todavia, Deus os sustenta. Quanto mais valeis do que as aves!

[25] Qual de vós, por ansioso que esteja, pode acrescentar um côvado ao curso da sua vida?

[26] Se, portanto, nada podeis fazer quanto às coisas mínimas, por que andais ansiosos pelas outras?

[27] Observai os lírios; eles não fiam, nem tecem. Eu, contudo, vos afirmo que nem Salomão, em toda a sua glória, se vestiu como qualquer deles.

[18]Han sade: ’Så här skall jag göra. Jag river mina lador och bygger större så att jag får rum med säden och allt annat jag äger.

[19]Sedan kan jag säga till mig själv: Nu min vän är du väl försörjd för många år framåt. Du kan vila ut. Ät, drick och roa dig.’

[20]Men Gud sade till honom: ’Din dåre, i natt skall ditt liv tas ifrån dig, och allt du har lagt på hög, vem skall få det?’

[21]Så går det för den som samlar skatter åt sig själv men inte är rik inför Gud.«

Gör er inga bekymmer

[22]Och till sina lärjungar sade han: »Därför säger jag er: bekymra er inte för hur ni skall få mat att leva av eller kläder att sätta på kroppen.

[23]Livet är mer än födan och kroppen mer än kläderna.

[24]Tänk på korparna, de varken sår eller skördar, de har varken förrådskammare eller lador, men Gud föder dem. Och hur mycket mer värda är inte ni än fåglarna?

[25]Vem av er kan med sina bekymmer lägga en enda aln till sin livslängd?

[26]När ni nu inte ens förmår så lite, varför bekymrar ni er då om allt annat?

[27]Tänk på liljorna, hur de växer. De arbetar inte och spinner inte. Men jag säger er: inte ens Salomo i all sin prakt var klädd som en av dem.

[28] Ora, se Deus veste assim a erva que hoje está no campo e amanhã é lançada no forno, quanto mais tratando-se de vós, homens de pequena fé!

[29] Não andeis, pois, a indagar o que haveis de comer ou beber e não vos entregueis a inquietações.

[30] Porque os gentios de todo o mundo é que procuram estas coisas; mas vosso Pai sabe que necessitais delas.

[31] Buscai, antes de tudo, o seu reino, e estas coisas vos serão acrescentadas.

[32] Não temais, ó pequenino rebanho; porque vosso Pai se agradou em dar-vos o seu reino.

[33] Vendei os vossos bens e dai esmola; fazei para vós outros bolsas que não desgastem, tesouro inextinguível nos céus, onde não chega o ladrão, nem a traça consome,

[34] porque, onde está o vosso tesouro, aí estará também o vosso coração.

A parábola do servo vigilante

[35] Cingido esteja o vosso corpo, e acesas, as vossas candeias.

[36] Sede vós semelhantes a homens que esperam pelo seu senhor, ao voltar ele das festas de casamento; para que, quando vier e bater à porta, logo lha abram.

[37] Bem-aventurados aqueles servos a quem o senhor, quando vier, os encontre vigilantes; em verdade vos afirmo que ele há de cingir-se, dar-lhes lugar à mesa e, aproximando-se, os servirá.

[28]Om nu Gud ger sådana kläder åt gräset, som i dag står ute på ängen och i morgon stoppas i ugnen, skall han då inte ha kläder åt er, ni trossvaga?

[29]Tänk inte på hur ni skall få något att äta och dricka, och oroa er inte.

[30]Allt sådant jagar hedningarna i världen efter. Men er fader vet att ni behöver detta.

[31]Sök i stället hans rike, så skall ni få det andra också.

[32]Var inte rädd, du lilla hjord, er fader har beslutat att ge er riket.

[33]Sälj vad ni äger och ge åt de fattiga. Skaffa er en penningpung som inte slits ut, en outtömlig skatt i himlen, dit ingen tjuv kan nå och där ingen mal förstör.

[34]Ty där er skatt är, där kommer också ert hjärta att vara.

Tjänaren som är beredd

[35]Fäst upp era kläder och håll lamporna brinnande.

[36]Var som tjänare som väntar på att deras herre skall komma hem från ett bröllop, så att de genast kan öppna när han kommer och bultar på porten.

[37]Saliga de tjänarna, eftersom deras herre finner dem vakna när han kommer. Sannerligen, han skall fästa upp sina kläder och låta dem lägga sig till bords och själv gå och passa upp dem.

[38] Quer ele venha na segunda vigília, quer na terceira, bem-aventurados serão eles, se assim os achar.	[38]Om han så kommer vid midnatt eller ännu senare — saliga är de tjänarna, när han finner dem beredda.
[39] Sabei, porém, isto: se o pai de família soubesse a que hora havia de vir o ladrão, [vigiaria e] não deixaria arrombar a sua casa.	[39]Ni förstår väl att om husägaren visste när tjuven kom, skulle han hindra honom från att bryta sig in i huset.
[40] Ficai também vós apercebidos, porque, à hora em que não cuidais, o Filho do Homem virá.	[40]Var beredda, också ni, ty när ni minst väntar det, då kommer Människosonen.«
[41] Então, Pedro perguntou: SENHOR, proferes esta parábola para nós ou também para todos?	[41]Petrus frågade: »Herre, gäller din liknelse oss eller alla?«
[42] Disse o SENHOR: Quem é, pois, o mordomo fiel e prudente, a quem o senhor confiará os seus conservos para dar-lhes o sustento a seu tempo?	[42]Herren svarade: »Tänk er en trogen och klok förvaltare som av sin herre blir satt att ha hand om tjänstefolket och dela ut maten åt dem i rätt tid.
[43] Bem-aventurado aquele servo a quem seu senhor, quando vier, achar fazendo assim.	[43]Salig den tjänaren, när hans herre kommer och finner att han gör vad han skall.
[44] Verdadeiramente, vos digo que lhe confiará todos os seus bens.	[44]Sannerligen, han skall låta honom ta hand om allt han äger.
[45] Mas, se aquele servo disser consigo mesmo: Meu senhor tarda em vir, e passar a espancar os criados e as criadas, a comer, a beber e a embriagar-se,	[45]Men om den tjänaren tänker: Det dröjer innan min herre kommer, och så börjar slå tjänstefolket och äta och dricka sig full,
[46] virá o senhor daquele servo, em dia em que não o espera e em hora que não sabe, e castigá-lo-á, lançando-lhe a sorte com os infiéis.	[46]då skall hans herre komma en dag när han inte väntar honom och vid en tid som han inte vet om och hugga ner honom och låta honom dela lott med de trolösa.
[47] Aquele servo, porém, que conheceu a vontade de seu senhor e não se aprontou, nem fez segundo a sua vontade será punido com muitos açoites.	[47]Den tjänaren som vet vad hans herre vill men ingenting förbereder och inte handlar efter hans vilja, han skall piskas med många rapp.

[48] Aquele, porém, que não soube a vontade do seu senhor e fez coisas dignas de reprovação levará poucos açoites. Mas àquele a quem muito foi dado, muito lhe será exigido; e àquele a quem muito se confia, muito mais lhe pedirão.

Jesus traz fogo e dissensão à terra

[49] Eu vim para lançar fogo sobre a terra e bem quisera que já estivesse a arder.

[50] Tenho, porém, um batismo com o qual hei de ser batizado; e quanto me angustio até que o mesmo se realize!

[51] Supondes que vim para dar paz à terra? Não, eu vo-lo afirmo; antes, divisão.

[52] Porque, daqui em diante, estarão cinco divididos numa casa: três contra dois, e dois contra três.

[53] Estarão divididos: pai contra filho, filho contra pai; mãe contra filha, filha contra mãe; sogra contra nora, e nora contra sogra.

Os sinais dos tempos

[54] Disse também às multidões: Quando vedes aparecer uma nuvem no poente, logo dizeis que vem chuva, e assim acontece;

[55] e, quando vedes soprar o vento sul, dizeis que haverá calor, e assim acontece.

[56] Hipócritas, sabeis interpretar o aspecto da terra e do céu e, entretanto, não sabeis discernir esta época?

[57] E por que não julgais também por vós mesmos o que é justo?

[58] Quando fores com o teu adversário ao magistrado, esforça-te para te livrares desse adversário no caminho; para que

[48]Men den som av okunnighet gör sådant som förtjänar prygel, han skall bara piskas med några få rapp. Av den som har fått mycket skall det krävas mycket, och den som har anförtrotts mycket skall få svara för desto mera.

Splittring, inte fred

[49]Jag har kommit för att tända en eld på jorden. Om den ändå redan brann!

[50]Men jag har ett dop som jag måste döpas med, och jag våndas innan det är över.

[51]Tror ni jag är här för att skapa fred på jorden? Nej, säger jag, men splittring!

[52]Ty där fem bor i ett hus skall de i fortsättningen leva splittrade, tre mot två och två mot tre,

[53]far mot son och son mot far, mor mot dotter och dotter mot mor, svärmor mot sonhustru och sonhustru mot svärmor.«

Att tyda tiden

[54]Till folket sade han: »När ni ser moln stiga upp i väster säger ni genast att det blir regn, och det blir det också.

[55]Och när ni märker att vinden är sydlig säger ni att det blir hett, och det blir det.

[56]Hycklare, jordens och himlens utseende kan ni tyda, men vilken tid det är, varför kan ni inte tyda det?

[57]Varför avgör ni inte själva vad som är rätt?

[58]När du är på väg till domstolen med din motpart, så gör vad du kan för att bli förlikt med honom innan ni är framme.

não suceda que ele te arraste ao juiz, o juiz te entregue ao meirinho e o meirinho te recolha à prisão.

59 Digo-te que não sairás dali enquanto não pagares o último centavo.

Lucas 13

A morte dos galileus e a queda da torre de Siloé

1 Naquela mesma ocasião, chegando alguns, falavam a Jesus a respeito dos galileus cujo sangue Pilatos misturara com os sacrifícios que os mesmos realizavam.

2 Ele, porém, lhes disse: Pensais que esses galileus eram mais pecadores do que todos os outros galileus, por terem padecido estas coisas?

3 Não eram, eu vo-lo afirmo; se, porém, não vos arrependerdes, todos igualmente perecereis.

4 Ou cuidais que aqueles dezoito sobre os quais desabou a torre de Siloé e os matou eram mais culpados que todos os outros habitantes de Jerusalém?

5 Não eram, eu vo-lo afirmo; mas, se não vos arrependerdes, todos igualmente perecereis.

A parábola da figueira estéril

6 Então, Jesus proferiu a seguinte parábola: Certo homem tinha uma figueira plantada na sua vinha e, vindo procurar fruto nela, não achou.

7 Pelo que disse ao viticultor: Há três anos venho procurar fruto nesta figueira e não acho; podes cortá-la; para que está ela ainda ocupando inutilmente a terra?

Annars släpar han dig inför domaren, och domaren låter indrivaren ta hand om dig, och indrivaren sätter dig i fängelse.

59Var säker på att du inte slipper ut förrän du har betalt till sista öret.«

Lukas 13

Om ni inte omvänder er

1Vid samma tillfälle kom några och berättade för honom om de galileer vilkas blod Pilatus hade blandat med blodet från deras offerdjur.

2Då sade han: »Tror ni att de var större syndare än alla andra i Galileen, eftersom detta kunde hända dem?

3Nej, säger jag, men om ni inte omvänder er skall ni alla mista livet som de.

4Eller de arton som dödades när Siloatornet rasade, tror ni att de var större syndare än alla andra i Jerusalem?

5Nej, säger jag, men om ni inte omvänder er skall ni alla mista livet, precis som de.«

Liknelsen om fikonträdet som inte bar frukt

6Och han gav dem denna liknelse: »En man hade ett fikonträd i sin vingård, och han kom för att se om det fanns någon frukt på det men hittade ingen.

7Då sade han till sin trädgårdsmästare: ’I tre år har jag kommit och letat efter frukt på det här trädet utan att hitta någon. Hugg bort det! Varför skall det ta upp mark till ingen nytta?’

[8] Ele, porém, respondeu: SENHOR, deixa-a ainda este ano, até que eu escave ao redor dela e lhe ponha estrume.

[9] Se vier a dar fruto, bem está; se não, mandarás cortá-la.

A cura de uma enferma

[10] Ora, ensinava Jesus no sábado numa das sinagogas.

[11] E veio ali uma mulher possessa de um espírito de enfermidade, havia já dezoito anos; andava ela encurvada, sem de modo algum poder endireitar-se.

[12] Vendo-a Jesus, chamou-a e disse-lhe: Mulher, estás livre da tua enfermidade;

[13] e, impondo-lhe as mãos, ela imediatamente se endireitou e dava glória a Deus.

[14] O chefe da sinagoga, indignado de ver que Jesus curava no sábado, disse à multidão: Seis dias há em que se deve trabalhar; vinde, pois, nesses dias para serdes curados e não no sábado.

[15] Disse-lhe, porém, o SENHOR: Hipócritas, cada um de vós não desprende da manjedoura, no sábado, o seu boi ou o seu jumento, para levá-lo a beber?

[16] Por que motivo não se devia livrar deste cativeiro, em dia de sábado, esta filha de Abraão, a quem Satanás trazia presa há dezoito anos?

[17] Tendo ele dito estas palavras, todos os seus adversários se envergonharam. Entretanto, o povo se alegrava por todos os gloriosos feitos que Jesus realizava.

[8]Han svarade: 'Herre, låt det stå kvar ett år till, så skall jag gräva runt det och gödsla.

[9]Kanske bär det frukt nästa år. Om inte, kan du hugga bort det.'«

En krokryggig kvinna botas

[10]En gång undervisade han i en synagoga på sabbaten.

[11]Där fanns en kvinna som hade plågats av en sjukdomsande i arton år. Hon var krokryggig och kunde inte räta på sig.

[12]När Jesus fick se henne kallade han på henne och sade: »Kvinna, du är fri från din sjukdom«,

[13]och så lade han sina händer på henne. Genast kunde hon räta på sig, och hon prisade Gud.

[14]Men synagogföreståndaren, som förargade sig över att Jesus botade på sabbaten, sade till folket: »Det finns sex dagar då man skall arbeta. På dem kan ni komma och bli botade, men inte under sabbaten.«

[15]Herren svarade honom: »Hycklare, finns det någon av er som inte löser sin oxe eller åsna från krubban också på sabbaten och leder ut och vattnar den?

[16]Men här är en Abrahams dotter som Satan har hållit bunden i arton år. Skulle hon inte få lösas från sin boja på sabbaten?«

[17]Dessa ord kom alla hans motståndare att skämmas, men folket gladde sig över allt det underbara som han gjorde.

A parábola do grão de mostarda
Mateus 13.31-32; Marcos 4.30-32

[18] E dizia: A que é semelhante o reino de Deus, e a que o compararei?

[19] É semelhante a um grão de mostarda que um homem plantou na sua horta; e cresceu e fez-se árvore; e as aves do céu aninharam-se nos seus ramos.

A parábola do fermento
Mateus 13.33

[20] Disse mais: A que compararei o reino de Deus?

[21] É semelhante ao fermento que uma mulher tomou e escondeu em três medidas de farinha, até ficar tudo levedado.

A porta estreita

[22] Passava Jesus por cidades e aldeias, ensinando e caminhando para Jerusalém.

[23] E alguém lhe perguntou: SENHOR, são poucos os que são salvos?

[24] Respondeu-lhes: Esforçai-vos por entrar pela porta estreita, pois eu vos digo que muitos procurarão entrar e não poderão.

[25] Quando o dono da casa se tiver levantado e fechado a porta, e vós, do lado de fora, começardes a bater, dizendo: SENHOR, abre-nos a porta, ele vos responderá: Não sei donde sois.

[26] Então, direis: Comíamos e bebíamos na tua presença, e ensinavas em nossas ruas.

[27] Mas ele vos dirá: Não sei donde vós sois; apartai-vos de mim, vós todos os que praticais iniqüidades.

[28] Ali haverá choro e ranger de dentes, quando virdes, no reino de Deus, Abraão,

Liknelsen om senapskornet och om surdegen

[18]Så sade han: »Vad är då Guds rike likt? Vad skall jag jämföra det med?

[19]Det är som ett senapskorn som en man sätter i sin trädgård. Det växer och blir till ett träd, och himlens fåglar bygger bo bland grenarna.«

[20]Vidare sade han: »Vad skall jag jämföra Guds rike med?

[21]Det är som en surdeg som en kvinna arbetar in i tre mått mjöl; till slut blir alltsammans syrat.«

Gå in genom den trånga porten

[22]Han gick genom städer och byar och undervisade på sin väg mot Jerusalem.

[23]Någon frågade honom: »Herre, är det bara några få som blir räddade?« Han sade till dem:

[24]»Kämpa för att komma in genom den trånga porten. Jag säger er: många skall försöka ta sig in men inte lyckas.

[25]När väl husets herre har stigit upp och låst porten och ni blir stående utanför och bultar och säger: Herre, öppna för oss! så kommer han att svara: Jag vet inte vilka ni är.

[26]Då säger ni: Vi har ätit och druckit tillsammans med dig, och du har undervisat på våra gator.

[27]Han skall svara: Jag vet inte vilka ni är. Bort härifrån, alla ni orättens hantlangare. —

[28]Där skall ni gråta och skära tänder, när ni får se Abraham och Isak och Jakob och

Isaque, Jacó e todos os profetas, mas vós, lançados fora.

29 Muitos virão do Oriente e do Ocidente, do Norte e do Sul e tomarão lugares à mesa no reino de Deus.

30 Contudo, há últimos que virão a ser primeiros, e primeiros que serão últimos.

A mensagem de Jesus a Herodes. O lamento sobre Jerusalém

Mateus 23.37-39

31 Naquela mesma hora, alguns fariseus vieram para dizer-lhe: Retira-te e vai-te daqui, porque Herodes quer matar-te.

32 Ele, porém, lhes respondeu: Ide dizer a essa raposa que, hoje e amanhã, expulso demônios e curo enfermos e, no terceiro dia, terminarei.

33 Importa, contudo, caminhar hoje, amanhã e depois, porque não se espera que um profeta morra fora de Jerusalém.

34 Jerusalém, Jerusalém, que matas os profetas e apedrejas os que te foram enviados! Quantas vezes quis eu reunir teus filhos como a galinha ajunta os do seu próprio ninho debaixo das asas, e vós não o quisestes!

35 Eis que a vossa casa vos ficará deserta. E em verdade vos digo que não mais me vereis até que venhais a dizer: Bendito o que vem em nome do SENHOR!

Lucas 14

A cura de um hidrópico

1 Aconteceu que, ao entrar ele num sábado na casa de um dos principais fariseus para comer pão, eis que o estavam observando.

alla profeterna vara i Guds rike medan ni själva blir utdrivna.

29Och människor skall komma från öster och väster och från norr och söder och ligga till bords i Guds rike.

30Och då skall sådana som är sist bli först, och sådana som är först skall bli sist.«

Jesu klagan över Jerusalem

31Just då kom några fariseer och sade till honom: »Skynda dig i väg härifrån. Herodes vill döda dig.«

32Han svarade: »Hälsa den räven att i dag och i morgon driver jag ut demoner och gör de sjuka friska, och på tredje dagen är jag vid målet.

33Men i dag och i morgon och i övermorgon måste jag vandra vidare, ty en profet får inte mista livet någon annanstans än i Jerusalem.

34Jerusalem, Jerusalem, du som dödar profeterna och stenar dem som blir sända till dig. Hur ofta har jag inte velat samla dina barn så som hönan samlar sina kycklingar under vingarna, men ni ville inte.

35Nu får ni själva ta hand om ert hus. Jag säger er: ni kommer inte att se mig förrän på den dag då ni säger: Välsignad är han som kommer i Herrens namn.«

Lukas 14

En man med vatten i kroppen botas

1En sabbat var han bjuden på måltid hos en farisé som var med i rådet, och man iakttog honom noga.

[2] Ora, diante dele se achava um homem hidrópico.

[2]Då stod det framför honom en man som led av vatten i kroppen.

[3] Então, Jesus, dirigindo-se aos intérpretes da Lei e aos fariseus, perguntou-lhes: É ou não é lícito curar no sábado?

[3]Jesus vände sig till de laglärda och fariseerna och sade: »Är det tillåtet att bota sjuka på sabbaten eller inte?«

[4] Eles, porém, nada disseram. E, tomando-o, o curou e o despediu.

[4]Men de teg. Då rörde han vid mannen och gjorde honom frisk och lät honom sedan gå.

[5] A seguir, lhes perguntou: Qual de vós, se o filho ou o boi cair num poço, não o tirará logo, mesmo em dia de sábado?

[5]Och han sade till dem: »Om någon av er har en son eller en oxe som faller ner i en brunn, drar han då inte genast upp dem, även om det är sabbat?”

[6] A isto nada puderam responder.

[6]Det kunde de inte svara på.

Os primeiros lugares

Den som ödmjukar sig skall bli upphöjd

[7] Reparando como os convidados escolhiam os primeiros lugares, propôs-lhes uma parábola:

[7]När han märkte hur gästerna försökte få de främsta platserna vid bordet gav han dem en liknelse:

[8] Quando por alguém fores convidado para um casamento, não procures o primeiro lugar; para não suceder que, havendo um convidado mais digno do que tu,

[8]»När du är bjuden på bröllop, slå dig då inte ner överst vid bordet. Kanske någon av de andra gästerna är mer ansedd än du

[9] vindo aquele que te convidou e também a ele, te diga: Dá o lugar a este. Então, irás, envergonhado, ocupar o último lugar.

[9]och värden kommer och säger: Ge honom din plats. Då får du skämmas när du måste flytta dig längst ner.

[10] Pelo contrário, quando fores convidado, vai tomar o último lugar; para que, quando vier o que te convidou, te diga: Amigo, senta-te mais para cima. Ser-te-á isto uma honra diante de todos os mais convivas.

[10]Nej, när du är bjuden, gå då genast och ta den nedersta platsen, så att värden säger till dig när han kommer: Käre vän, flytta dig längre upp. Då blir du hedrad inför alla dina medgäster.

[11] Pois todo o que se exalta será humilhado; e o que se humilha será exaltado.

[11]Den som upphöjer sig skall bli förödmjukad, och den som ödmjukar sig skall bli upphöjd.«

[12] Disse também ao que o havia convidado: Quando deres um jantar ou

[12]Till sin värd sade han: »När du bjuder på middag eller någon annan måltid, bjud då

uma ceia, não convides os teus amigos, nem teus irmãos, nem teus parentes, nem vizinhos ricos; para não suceder que eles, por sua vez, te convidem e sejas recompensado.

13 Antes, ao dares um banquete, convida os pobres, os aleijados, os coxos e os cegos;

14 e serás bem-aventurado, pelo fato de não terem eles com que recompensar-te; a tua recompensa, porém, tu a receberás na ressurreição dos justos.

A parábola da grande ceia

15 Ora, ouvindo tais palavras, um dos que estavam com ele à mesa, disse-lhe: Bem-aventurado aquele que comer pão no reino de Deus.

16 Ele, porém, respondeu: Certo homem deu uma grande ceia e convidou muitos.

17 À hora da ceia, enviou o seu servo para avisar aos convidados: Vinde, porque tudo já está preparado.

18 Não obstante, todos, à uma, começaram a escusar-se. Disse o primeiro: Comprei um campo e preciso ir vê-lo; rogo-te que me tenhas por escusado.

19 Outro disse: Comprei cinco juntas de bois e vou experimentá-las; rogo-te que me tenhas por escusado.

20 E outro disse: Casei-me e, por isso, não posso ir.

21 Voltando o servo, tudo contou ao seu senhor. Então, irado, o dono da casa disse ao seu servo: Sai depressa para as ruas e becos da cidade e traze para aqui os pobres, os aleijados, os cegos e os coxos.

inte dina vänner eller bröder eller släktingar eller rika grannar, så att de bjuder tillbaka och det blir din belöning.

13Nej, när du skall ha en fest, så bjud fattiga och krymplingar, lytta och blinda.

14Salig är du då, eftersom de inte kan ge dig någon belöning; belöningen får du vid de rättfärdigas uppståndelse.«

Liknelsen om festen

15En av gästerna, som hörde detta, sade till honom: »Salig den som får vara med om måltiden i Guds rike.«

16Jesus svarade: »En man skulle ha en fest och bjöd många gäster.

17När festen skulle börja skickade han sin tjänare att säga till de inbjudna: ’Välkomna, allt är färdigt.’

18Men alla hade de någon ursäkt att komma med. En lät hälsa: ’Jag har köpt en åker och är tvungen att gå och se på den, förlåt att jag inte kan komma.’

19En annan sade: ’Jag har köpt fem par oxar och måste ut och se vad de går för, förlåt att jag inte kan komma.’

20En tredje sade: ’Jag har just gift mig, så jag kan inte komma.’

21När tjänaren kom tillbaka och berättade detta greps hans herre av vrede och sade: ’Gå genast ut på gator och gränder i staden och hämta hit alla fattiga och krymplingar och blinda och lytta.’

[22] Depois, lhe disse o servo: SENHOR, feito está como mandaste, e ainda há lugar.
[23] Respondeu-lhe o senhor: Sai pelos caminhos e atalhos e obriga a todos a entrar, para que fique cheia a minha casa.
[24] Porque vos declaro que nenhum daqueles homens que foram convidados provará a minha ceia.

O serviço de Cristo exige abnegação

[25] Grandes multidões o acompanhavam, e ele, voltando-se, lhes disse:

[26] Se alguém vem a mim e não aborrece a seu pai, e mãe, e mulher, e filhos, e irmãos, e irmãs e ainda a sua própria vida, não pode ser meu discípulo.
[27] E qualquer que não tomar a sua cruz e vier após mim não pode ser meu discípulo.
[28] Pois qual de vós, pretendendo construir uma torre, não se assenta primeiro para calcular a despesa e verificar se tem os meios para a concluir?
[29] Para não suceder que, tendo lançado os alicerces e não a podendo acabar, todos os que a virem zombem dele,
[30] dizendo: Este homem começou a construir e não pôde acabar.
[31] Ou qual é o rei que, indo para combater outro rei, não se assenta primeiro para calcular se com dez mil homens poderá enfrentar o que vem contra ele com vinte mil?
[32] Caso contrário, estando o outro ainda longe, envia-lhe uma embaixada, pedindo condições de paz.

[22]Och tjänaren sade: ’Herre, jag har gjort som du befallde, men ännu finns det plats.’
[23]Då sade mannen till sin tjänare: ’Gå ut på vägarna och stigarna och se till att folk kommer hit, så att mitt hus blir fullt.
[24]Jag säger er att ingen av alla dem som först blev bjudna skall få vara med på min fest.’«

Att vara Jesu lärjunge

[25]Stora skaror gick tillsammans med honom, och han vände sig om och sade till dem:
[26]»Om någon kommer till mig utan att hata sin far och sin mor och sin hustru och sina barn och sina syskon och därtill sitt eget liv, kan han inte vara min lärjunge.
[27]Den som inte bär sitt kors och följer efter mig kan inte vara min lärjunge.
[28]Om någon av er vill bygga ett torn, sätter han sig då inte ner och räknar ut vad det kostar, för att se om han har råd med bygget?
[29]Annars kan det hända att de som ser att han har lagt grunden men inte kan bygga färdigt börjar göra narr av honom
[30]och säger: Den där, han satte i gång ett bygge men kunde inte få det färdigt!

[31]Eller om en kung vill dra ut i fält mot en annan kung, sätter han sig då inte ner och överväger om han med tio tusen man kan möta den som rycker an med tjugo tusen?

[32]Kan han inte det skickar han sändebud för att be om fred medan den andre ännu är långt borta.

[33] Assim, pois, todo aquele que dentre vós não renuncia a tudo quanto tem não pode ser meu discípulo.

[33]Så är det alltså: ingen av er kan vara min lärjunge om han inte avstår från allt han äger.

Os discípulos, sal da terra
Mateus 5.13; Marcos 9.50

[34] O sal é certamente bom; caso, porém, se torne insípido, como restaurar-lhe o sabor?

[34]Salt är bra att ha. Men om saltet mister sin kraft, hur skall man få det salt igen?

[35] Nem presta para a terra, nem mesmo para o monturo; lançam-no fora. Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

[35]Det duger varken för jorden eller gödselstacken. Man slänger bort det. Hör, du som har öron att höra med.«

Lucas 15

Lukas 15

Jesus recebe pecadores

Liknelsen om det förlorade fåret

[1] Aproximavam-se de Jesus todos os publicanos e pecadores para o ouvir.

[1]Alla tullindrivare och syndare sökte sig till Jesus för att höra honom.

[2] E murmuravam os fariseus e os escribas, dizendo: Este recebe pecadores e come com eles.

[2]Fariseerna och de skriftlärda förargade sig och sade: »Den mannen umgås med syndare och äter med dem.«

A parábola da ovelha perdida
Mateus 18.10-14

[3] Então, lhes propôs Jesus esta parábola:

[3]Då gav han dem denna liknelse:

[4] Qual, dentre vós, é o homem que, possuindo cem ovelhas e perdendo uma delas, não deixa no deserto as noventa e nove e vai em busca da que se perdeu, até encontrá-la?

[4]»Om någon av er har hundra får och tappar bort ett av dem, lämnar han då inte de nittionio i öknen och går och letar efter det borttappade tills han hittar det?

[5] Achando-a, põe-na sobre os ombros, cheio de júbilo.

[5]Och när han hittar det blir han glad och lägger det över axlarna.

[6] E, indo para casa, reúne os amigos e vizinhos, dizendo-lhes: Alegrai-vos comigo, porque já achei a minha ovelha perdida.

[6]Och när han kommer hem samlar han sina vänner och grannar och säger till dem: Gläd er med mig, jag har hittat fåret som jag hade förlorat.

[7] Digo-vos que, assim, haverá maior júbilo no céu por um pecador que se arrepende do que por noventa e nove justos que não necessitam de arrependimento.

[7]Jag säger er: på samma sätt blir det större glädje i himlen över en enda syndare som omvänder sig än över nittionio rättfärdiga som inte behöver omvända sig.

A parábola da dracma perdida

Liknelsen om det förlorade myntet

[8] Ou qual é a mulher que, tendo dez dracmas, se perder uma, não acende a candeia, varre a casa e a procura diligentemente até encontrá-la?

[9] E, tendo-a achado, reúne as amigas e vizinhas, dizendo: Alegrai-vos comigo, porque achei a dracma que eu tinha perdido.

[10] Eu vos afirmo que, de igual modo, há júbilo diante dos anjos de Deus por um pecador que se arrepende.

A parábola do filho pródigo

[11] Continuou: Certo homem tinha dois filhos;

[12] o mais moço deles disse ao pai: Pai, dá-me a parte dos bens que me cabe. E ele lhes repartiu os haveres.

[13] Passados não muitos dias, o filho mais moço, ajuntando tudo o que era seu, partiu para uma terra distante e lá dissipou todos os seus bens, vivendo dissolutamente.

[14] Depois de ter consumido tudo, sobreveio àquele país uma grande fome, e ele começou a passar necessidade.

[15] Então, ele foi e se agregou a um dos cidadãos daquela terra, e este o mandou para os seus campos a guardar porcos.

[16] Ali, desejava ele fartar-se das alfarrobas que os porcos comiam; mas ninguém lhe dava nada.

[17] Então, caindo em si, disse: Quantos trabalhadores de meu pai têm pão com fartura, e eu aqui morro de fome!

[8]Eller om en kvinna har tio silvermynt och tappar bort ett av dem, tänder hon då inte en lampa och sopar hela huset och letar överallt tills hon hittar det?

[9]Och när hon har hittat det samlar hon väninnor och grannkvinnor och säger: Gläd er med mig, jag har hittat myntet som jag hade förlorat.

[10]På samma sätt, säger jag er, gläder sig Guds änglar över en enda syndare som omvänder sig.«

Liknelsen om den förlorade sonen

[11]Han sade: »En man hade två söner.

[12]Den yngste sade till fadern: ’Far, ge mig den del av förmögenheten som skall bli min.’ Då skiftade fadern sin egendom mellan dem.

[13]Några dagar senare hade den yngste sonen sålt allt han ägde och gav sig i väg till ett främmande land, och där slösade han bort sin förmögenhet på ett liv i utsvävningar.

[14]När han hade gjort av med allt blev det svår hungersnöd i landet, och han började lida nöd.

[15]Han gick och tog tjänst hos en välbärgad man i det landet, och denne skickade ut honom på sina ägor för att vakta svin.

[16]Han hade gärna velat äta sig mätt på fröskidorna som svinen åt, men ingen lät honom få något.

[17]Då kom han till besinning och tänkte: ’Hur många daglönare hos min far har inte mat i överflöd, och här svälter jag ihjäl.

[18] Levantar-me-ei, e irei ter com o meu pai, e lhe direi: Pai, pequei contra o céu e diante de ti;

[18]Jag ger mig av hem till min far och säger till honom: Far, jag har syndat mot himlen och mot dig.

[19] já não sou digno de ser chamado teu filho; trata-me como um dos teus trabalhadores.

[19]Jag är inte längre värd att kallas din son. Låt mig få gå som en av dina daglönare.’

[20] E, levantando-se, foi para seu pai. Vinha ele ainda longe, quando seu pai o avistou, e, compadecido dele, correndo, o abraçou, e beijou.

[20]Och han gav sig av hem till sin far. Redan på långt håll fick fadern syn på honom. Han fylldes av medlidande och sprang emot honom och omfamnade och kysste honom.

[21] E o filho lhe disse: Pai, pequei contra o céu e diante de ti; já não sou digno de ser chamado teu filho.

[21]Sonen sade: ’Far, jag har syndat mot himlen och mot dig, jag är inte längre värd att kallas din son.’

[22] O pai, porém, disse aos seus servos: Trazei depressa a melhor roupa, vesti-o, ponde-lhe um anel no dedo e sandálias nos pés;

[22]Men fadern sade till sina tjänare: ’Skynda er att ta fram min finaste dräkt och klä honom i den, och sätt en ring på hans hand och skor på hans fötter.

[23] trazei também e matai o novilho cevado. Comamos e regozijemo-nos,

[23]Och hämta gödkalven och slakta den, så skall vi äta och hålla fest.

[24] porque este meu filho estava morto e reviveu, estava perdido e foi achado. E começaram a regozijar-se.

[24]Min son var död och lever igen, han var förlorad och är återfunnen.’ Och festen började.

[25] Ora, o filho mais velho estivera no campo; e, quando voltava, ao aproximar-se da casa, ouviu a música e as danças.

[25]Men den äldste sonen var ute på fälten. När han på vägen hem närmade sig huset hörde han musik och dans.

[26] Chamou um dos criados e perguntou-lhe que era aquilo.

[26]Han kallade på en av tjänarna och frågade vad som stod på.

[27] E ele informou: Veio teu irmão, e teu pai mandou matar o novilho cevado, porque o recuperou com saúde.

[27]Tjänaren svarade: ’Din bror har kommit hem, och din far har låtit slakta gödkalven därför att han har fått tillbaka honom välbehållen.’

[28] Ele se indignou e não queria entrar; saindo, porém, o pai, procurava conciliá-lo.

[28]Då blev han arg och ville inte gå in. Fadern kom ut och försökte tala honom till rätta,

[29] Mas ele respondeu a seu pai: Há tantos anos que te sirvo sem jamais transgredir uma ordem tua, e nunca me deste um cabrito sequer para alegrar-me com os meus amigos;

[30] vindo, porém, esse teu filho, que desperdiçou os teus bens com meretrizes, tu mandaste matar para ele o novilho cevado.

[31] Então, lhe respondeu o pai: Meu filho, tu sempre estás comigo; tudo o que é meu é teu.

[32] Entretanto, era preciso que nos regozijássemos e nos alegrássemos, porque esse teu irmão estava morto e reviveu, estava perdido e foi achado.

Lucas 16

A parábola do administrador infiel

[1] Disse Jesus também aos discípulos: Havia um homem rico que tinha um administrador; e este lhe foi denunciado como quem estava a defraudar os seus bens.

[2] Então, mandando-o chamar, lhe disse: Que é isto que ouço a teu respeito? Presta contas da tua administração, porque já não podes mais continuar nela.

[3] Disse o administrador consigo mesmo: Que farei, pois o meu senhor me tira a administração? Trabalhar na terra não posso; também de mendigar tenho vergonha.

[4] Eu sei o que farei, para que, quando for demitido da administração, me recebam em suas casas.

[29]men han svarade: ’Här har jag tjänat dig i alla dessa år och aldrig överträtt något av dina bud, och mig har du aldrig gett ens en killing att festa på med mina vänner.

[30]Men när han kommer hem, din son som har levt upp din egendom tillsammans med horor, då slaktar du gödkalven.’

[31]Fadern sade till honom: ’Mitt barn, du är alltid hos mig, och allt mitt är ditt.

[32]Men nu måste vi hålla fest och vara glada, för din bror var död och lever igen, han var förlorad och är återfunnen.’«

Lukas 16

Liknelsen om den ohederlige förvaltaren

[1]Han sade också till sina lärjungar: »Det var en rik man som hade en förvaltare, och denne beskylldes för att förskingra hans förmögenhet.

[2]Mannen kallade till sig honom och sade: ’Vad är det jag hör om dig? Lämna in dina räkenskaper, du kan inte vara kvar som förvaltare.’

[3]Förvaltaren tänkte: ’Vad skall jag göra nu när min herre avskedar mig? Gräva orkar jag inte, och tigga skäms jag för.

[4]Jo, jag vet vad jag skall göra så att folk tar emot mig i sina hus när jag mister min tjänst.’

5 Tendo chamado cada um dos devedores do seu senhor, disse ao primeiro: Quanto deves ao meu patrão?

5Han skickade efter dem som var skuldsatta hos hans herre, en i sänder, och frågade den förste hur mycket han var skyldig.

6 Respondeu ele: Cem cados de azeite. Então, disse: Toma a tua conta, assenta-te depressa e escreve cinqüenta.

6'Hundra krus olja', svarade mannen. Då sade han: 'Här är ditt skuldebrev, sätt dig genast ner och skriv femtio.'

7 Depois, perguntou a outro: Tu, quanto deves? Respondeu ele: Cem coros de trigo. Disse-lhe: Toma a tua conta e escreve oitenta.

7Sedan frågade han näste man: 'Och du, hur mycket är du skyldig?' — 'Hundra tunnor vete.' Då sade han: 'Här är ditt skuldebrev. Skriv åttio.'«

8 E elogiou o senhor o administrador infiel porque se houvera atiladamente, porque os filhos do mundo são mais hábeis na sua própria geração do que os filhos da luz.

8Och Herren berömde den ohederlige förvaltaren för att han hade handlat klokt. »Denna världens människor beter sig klokare mot sina egna än ljusets människor gör.

9 E eu vos recomendo: das riquezas de origem iníqua fazei amigos; para que, quando aquelas vos faltarem, esses amigos vos recebam nos tabernáculos eternos.

9Ja, jag säger er: använd den ohederliga mammon till att skaffa er vänner som tar emot er i evighetens hyddor när mammon lämnar er i sticket.

10 Quem é fiel no pouco também é fiel no muito; e quem é injusto no pouco também é injusto no muito.

10Den som är trogen i smått är trogen också i stort, och den som är ohederlig i smått är ohederlig också i stort.

11 Se, pois, não vos tornastes fiéis na aplicação das riquezas de origem injusta, quem vos confiará a verdadeira riqueza?

11Om ni inte har varit trogna i fråga om den ohederliga mammon, vem vill då anförtro er det som har verkligt värde?

12 Se não vos tornastes fiéis na aplicação do alheio, quem vos dará o que é vosso?

12Och om ni inte har varit trogna i fråga om andras egendom, vem vill då ge er det som skall tillhöra er?

13 Ninguém pode servir a dois senhores; porque ou há de aborrecer-se de um e amar ao outro ou se devotará a um e desprezará ao outro. Não podeis servir a Deus e às riquezas.

13Ingen tjänare kan tjäna två herrar. Antingen kommer han att hata den ene och älska den andre eller att hålla fast vid den ene och inte bry sig om den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och mammon.«

Jesus reprova os fariseus

Gudsriket och lagen

[14] Os fariseus, que eram avarentos, ouviam tudo isto e o ridiculizavam.

[15] Mas Jesus lhes disse: Vós sois os que vos justificais a vós mesmos diante dos homens, mas Deus conhece o vosso coração; pois aquilo que é elevado entre homens é abominação diante de Deus.

[16] A Lei e os Profetas vigoraram até João; desde esse tempo, vem sendo anunciado o evangelho do reino de Deus, e todo homem se esforça por entrar nele.

[17] E é mais fácil passar o céu e a terra do que cair um til sequer da Lei.

Acerca do divórcio

Mateus 19.9; Marcos 10.10-12

[18] Quem repudiar sua mulher e casar com outra comete adultério; e aquele que casa com a mulher repudiada pelo marido também comete adultério.

O rico e o mendigo

[19] Ora, havia certo homem rico que se vestia de púrpura e de linho finíssimo e que, todos os dias, se regalava esplendidamente.

[20] Havia também certo mendigo, chamado Lázaro, coberto de chagas, que jazia à porta daquele;

[21] e desejava alimentar-se das migalhas que caíam da mesa do rico; e até os cães vinham lamber-lhe as úlceras.

[22] Aconteceu morrer o mendigo e ser levado pelos anjos para o seio de Abraão; morreu também o rico e foi sepultado.

[23] No inferno, estando em tormentos, levantou os olhos e viu ao longe a Abraão e Lázaro no seu seio.

[14]Allt detta hörde fariseerna, som älskar pengar, och de gjorde narr av honom.

[15]Då sade han till dem: »Ni vill framstå som rättfärdiga inför människorna, men Gud känner era hjärtan. Det som människor sätter högt är skändligt i Guds ögon.

[16]Lagen och profeterna hade sin tid fram till Johannes. Sedan dess förkunnas Guds rike, och alla trängs för att komma in där.

[17]Men förr skall himmel och jord förgå än en enda prick i lagen faller bort.

[18]Den som skiljer sig från sin hustru och gifter om sig är en äktenskapsbrytare, och den som gifter sig med en frånskild kvinna är en äktenskapsbrytare.

Liknelsen om den rike mannen och Lasaros

[19]Det var en rik man som klädde sig i purpur och fint linne och levde i fest och glans var dag.

[20]Men en tiggare som hette Lasaros låg vid hans port full av sår

[21]och önskade att han fick äta sig mätt på resterna från den rike mannens bord. Hundarna kom till och med och slickade på hans sår.

[22]Så dog tiggaren och fördes av änglarna till platsen vid Abrahams sida. Den rike dog också han och begravdes.

[23]I dödsriket, där han pinades, lyfte han blicken och fick långt borta se Abraham, och Lasaros vid hans sida.

[24] Então, clamando, disse: Pai Abraão, tem misericórdia de mim! E manda a Lázaro que molhe em água a ponta do dedo e me refresque a língua, porque estou atormentado nesta chama.

[25] Disse, porém, Abraão: Filho, lembra-te de que recebeste os teus bens em tua vida, e Lázaro igualmente, os males; agora, porém, aqui, ele está consolado; tu, em tormentos.

[26] E, além de tudo, está posto um grande abismo entre nós e vós, de sorte que os que querem passar daqui para vós outros não podem, nem os de lá passar para nós.

[27] Então, replicou: Pai, eu te imploro que o mandes à minha casa paterna,

[28] porque tenho cinco irmãos; para que lhes dê testemunho, a fim de não virem também para este lugar de tormento.

[29] Respondeu Abraão: Eles têm Moisés e os Profetas; ouçam-nos.

[30] Mas ele insistiu: Não, pai Abraão; se alguém dentre os mortos for ter com eles, arrepender-se-ão.

[31] Abraão, porém, lhe respondeu: Se não ouvem a Moisés e aos Profetas, tampouco se deixarão persuadir, ainda que ressuscite alguém dentre os mortos.

Lucas 17

Os tropeços

Mateus 18.6-7; Marcos 9.42

[1] Disse Jesus a seus discípulos: É inevitável que venham escândalos, mas ai do homem pelo qual eles vêm!

[24]Då ropade han: ’Fader Abraham, förbarma dig över mig och skicka Lasaros att doppa fingerspetsen i vatten och fukta min tunga, jag plågas här i lågorna.’

[25]Men Abraham svarade: ’Kom ihåg, mitt barn, att du fick ut ditt goda medan du levde, liksom Lasaros sitt onda. Nu har han funnit tröst här, medan du plågas.

[26]Dessutom gapar det en klyfta mellan oss och er, för att de som vill ta sig över från oss till er eller från er till oss inte skall kunna göra det.’

[27]Mannen sade: ’Då ber jag dig, fader, att du skickar honom till min fars hus.

[28]Jag har fem bröder, och han måste varna dem så att inte de också kommer hit till detta plågornas ställe.’

[29]Abraham sade: ’De har Mose och profeterna. De kan lyssna till dem.’

[30]Mannen svarade: ’Nej, fader Abraham, men om någon kommer till dem från de döda omvänder de sig.’

[31]Men Abraham sade: ’Lyssnar de inte till Mose och profeterna, då låter de inte övertyga sig ens om någon står upp från de döda.’«

Lukas 17

Förförelser. Förlåtelse och tro

[1]Han sade till sina lärjungar: »Det är oundvikligt att förförelserna kommer, men ve den genom vilken de kommer.

2 Melhor fora que se lhe pendurasse ao pescoço uma pedra de moinho, e fosse atirado no mar, do que fazer tropeçar a um destes pequeninos.

2 Det vore bättre för honom att ha sänkts i havet med en kvarnsten om halsen än att kunna förleda en enda av dessa små.

Quantas vezes se deve perdoar a um irmão

Mateus 18.21-22

3 Acautelai-vos. Se teu irmão pecar contra ti, repreende-o; se ele se arrepender, perdoa-lhe.

3 Ta er i akt! Om din broder gör orätt, så tillrättavisa honom, och om han ångrar sig, så förlåt honom.

4 Se, por sete vezes no dia, pecar contra ti e, sete vezes, vier ter contigo, dizendo: Estou arrependido, perdoa-lhe.

4 Även om han gör orätt mot dig sju gånger om dagen och sju gånger kommer tillbaka och säger: Jag ångrar mig, så skall du förlåta honom.«

5 Então, disseram os apóstolos ao SENHOR: Aumenta-nos a fé.

5 Apostlarna sade till Herren: »Ge oss större tro.«

6 Respondeu-lhes o SENHOR: Se tiverdes fé como um grão de mostarda, direis a esta amoreira: Arranca-te e transplanta-te no mar; e ela vos obedecerá.

6 Herren svarade: »Om ni hade tro så stor som ett senapskorn skulle ni kunna säga till mullbärsträdet där: Dra upp dig själv med rötterna och plantera dig i havet! Och det skulle lyda er.

Liknelsen om tjänaren som passar upp

7 Qual de vós, tendo um servo ocupado na lavoura ou em guardar o gado, lhe dirá quando ele voltar do campo: Vem já e põe-te à mesa?

7 Om ni har en tjänare som plöjer eller vallar får, säger ni då till honom när han kommer hem från ägorna: Gå genast och slå dig ner vid bordet.

8 E que, antes, não lhe diga: Prepara-me a ceia, cinge-te e serve-me, enquanto eu como e bebo; depois, comerás tu e beberás?

8 Nej, ni säger: Gör i ordning maten åt mig, fäst upp dina kläder och passa upp mig medan jag äter och dricker; sedan kan du själv äta och dricka.

9 Porventura, terá de agradecer ao servo porque este fez o que lhe havia ordenado?

9 Inte får tjänaren något tack för att han gör vad han är ålagd.

10 Assim também vós, depois de haverdes feito quanto vos foi ordenado, dizei: Somos servos inúteis, porque fizemos apenas o que devíamos fazer.

10 På samma sätt med er: när ni har gjort allt som åligger er skall ni säga: Vi är odugliga tjänare, vi har bara gjort vad vi är skyldiga att göra.«

A cura de dez leprosos

Tio spetälska botas

[11] De caminho para Jerusalém, passava Jesus pelo meio de Samaria e da Galiléia.

[11]Under sin vandring mot Jerusalem följde han gränsen mellan Samarien och Galileen.

[12] Ao entrar numa aldeia, saíram-lhe ao encontro dez leprosos,

[12]När han var på väg in i en by kom tio spetälska emot honom. De stannade på avstånd

[13] que ficaram de longe e lhe gritaram, dizendo: Jesus, Mestre, compadece-te de nós!

[13]och ropade: »Jesus, mästare, förbarma dig över oss!«

[14] Ao vê-los, disse-lhes Jesus: Ide e mostrai-vos aos sacerdotes. Aconteceu que, indo eles, foram purificados.

[14]Då sade han till dem: »Gå och visa upp er för prästerna!« Och medan de var på väg dit blev de rena.

[15] Um dos dez, vendo que fora curado, voltou, dando glória a Deus em alta voz,

[15]En av dem vände tillbaka när han såg att han hade blivit frisk. Med hög röst prisade han Gud

[16] e prostrou-se com o rosto em terra aos pés de Jesus, agradecendo-lhe; e este era samaritano.

[16]och kastade sig till marken vid Jesu fötter och tackade honom. Han var samarier.

[17] Então, Jesus lhe perguntou: Não eram dez os que foram curados? Onde estão os nove?

[17]Jesus frågade: »Blev inte alla tio rena? Var är de nio andra?

[18] Não houve, porventura, quem voltasse para dar glória a Deus, senão este estrangeiro?

[18]Är det bara den här främlingen som har vänt tillbaka för att ge Gud ära?«

[19] E disse-lhe: Levanta-te e vai; a tua fé te salvou.

[19]Och han sade till mannen: »Stig upp och gå. Din tro har hjälpt dig.«

A vinda do reino de Deus

När Guds rike och Människosonen kommer

[20] Interrogado pelos fariseus sobre quando viria o reino de Deus, Jesus lhes respondeu: Não vem o reino de Deus com visível aparência.

[20]Tillfrågad av fariseerna om när Guds rike skulle komma svarade han: »Guds rike kommer inte på ett sådant sätt att man kan se det med sina ögon.

[21] Nem dirão: Ei-lo aqui! Ou: Lá está! Porque o reino de Deus está dentro de vós.

[21]Ingen kan säga: Här är det, eller: Där är det. Nej, Guds rike är inom er.«

[22] A seguir, dirigiu-se aos discípulos: Virá o tempo em que desejareis ver um dos dias do Filho do Homem e não o vereis.

[22]Till lärjungarna sade han: »Det skall komma en tid då ni längtar efter att få

uppleva en enda av Människosonens dagar men inte får det.

23 E vos dirão: Ei-lo aqui! Ou: Lá está! Não vades nem os sigais;

23Man skall säga till er: Där är han, eller: Här är han. Spring inte dit de pekar, rusa inte efter dem.

24 porque assim como o relâmpago, fuzilando, brilha de uma à outra extremidade do céu, assim será, no seu dia, o Filho do Homem.

24Ty liksom blixten flammar till och lyser upp hela himlen från horisont till horisont, så skall Människosonen visa sig på sin dag.

25 Mas importa que primeiro ele padeça muitas coisas e seja rejeitado por esta geração.

25Men först måste han lida mycket och förkastas av detta släkte.

26 Assim como foi nos dias de Noé, será também nos dias do Filho do Homem:

26Som det var i Noas dagar, så skall det bli under Människosonens dagar.

27 comiam, bebiam, casavam e davam-se em casamento, até ao dia em que Noé entrou na arca, e veio o dilúvio e destruiu a todos.

27Folk åt och drack, gifte sig och blev bortgifta, ända till den dag då Noa gick in i arken och floden kom över dem och gjorde slut på dem alla.

28 O mesmo aconteceu nos dias de Ló: comiam, bebiam, compravam, vendiam, plantavam e edificavam;

28Eller som på Lots tid: folk åt och drack, köpte och sålde, planterade och byggde,

29 mas, no dia em que Ló saiu de Sodoma, choveu do céu fogo e enxofre e destruiu a todos.

29men den dag då Lot lämnade Sodom regnade eld och svavel från himlen och gjorde slut på dem alla.

30 Assim será no dia em que o Filho do Homem se manifestar.

30Likadant blir det den dag då Människosonen uppenbaras.

31 Naquele dia, quem estiver no eirado e tiver os seus bens em casa não desça para tirá-los; e de igual modo quem estiver no campo não volte para trás.

31Den dagen får den som är uppe på taket och har sina tillhörigheter inne i huset inte gå ner och hämta dem, och den som är ute på ägorna får inte vända tillbaka hem.

32 Lembrai-vos da mulher de Ló.

32Kom ihåg Lots hustru.

33 Quem quiser preservar a sua vida perdê-la-á; e quem a perder de fato a salvará.

33Den som försöker bevara sitt liv skall mista det, men den som mister det skall rädda det.

[34] Digo-vos que, naquela noite, dois estarão numa cama; um será tomado, e deixado o outro;

[35] duas mulheres estarão juntas moendo; uma será tomada, e deixada a outra.

[36] [Dois estarão no campo; um será tomado, e o outro, deixado.]

[37] Então, lhe perguntaram: Onde será isso, SENHOR? Respondeu-lhes: Onde estiver o corpo, aí se ajuntarão também os abutres.

Lucas 18

A parábola do juiz iníquo

[1] Disse-lhes Jesus uma parábola sobre o dever de orar sempre e nunca esmorecer:

[2] Havia em certa cidade um juiz que não temia a Deus, nem respeitava homem algum.

[3] Havia também, naquela mesma cidade, uma viúva que vinha ter com ele, dizendo: Julga a minha causa contra o meu adversário.

[4] Ele, por algum tempo, não a quis atender; mas, depois, disse consigo: Bem que eu não temo a Deus, nem respeito a homem algum;

[5] todavia, como esta viúva me importuna, julgarei a sua causa, para não suceder que, por fim, venha a molestar-me.

[6] Então, disse o SENHOR: Considerai no que diz este juiz iníquo.

[7] Não fará Deus justiça aos seus escolhidos, que a ele clamam dia e noite, embora pareça demorado em defendê-los?

[34]Jag säger er: den natten ligger två män på samma bädd; den ene skall tas med och den andre skall lämnas kvar.

[35]Två kvinnor mal tillsammans; den ena skall tas med och den andra skall lämnas kvar.«

[37]De frågade honom: »Var blir det, herre?« Han svarade: »Där liket ligger, där samlas gamarna.«

Lukas 18

Liknelsen om änkan och domaren

[1]Han gav dem en liknelse för att lära dem att alltid be och inte ge upp:

[2]»I en stad fanns det en domare som varken fruktade Gud eller brydde sig om människor.

[3]I samma stad fanns en änka, och hon kom gång på gång till honom och sade: ’Låt mig få ut av min motpart vad jag har rätt till.’

[4]Till en början ville han inte, men sedan tänkte han: ’Inte för att jag fruktar Gud eller bryr mig om människor,

[5]men så besvärlig som den där änkan är skall jag låta henne få ut vad hon har rätt till, annars pinar hon livet ur mig med sitt springande.’«

[6]Och Herren sade: »Där hör ni vad en orättfärdig domare säger.

[7]Skulle då inte Gud låta sina utvalda få sin rätt, när de ropar till honom dag och natt? Skulle han låta dem vänta?

[8] Digo-vos que, depressa, lhes fará justiça. Contudo, quando vier o Filho do Homem, achará, porventura, fé na terra?

A parábola do fariseu e o publicano

[9] Propôs também esta parábola a alguns que confiavam em si mesmos, por se considerarem justos, e desprezavam os outros:

[10] Dois homens subiram ao templo com o propósito de orar: um, fariseu, e o outro, publicano.

[11] O fariseu, posto em pé, orava de si para si mesmo, desta forma: Ó Deus, graças te dou porque não sou como os demais homens, roubadores, injustos e adúlteros, nem ainda como este publicano;

[12] jejuo duas vezes por semana e dou o dízimo de tudo quanto ganho.

[13] O publicano, estando em pé, longe, não ousava nem ainda levantar os olhos ao céu, mas batia no peito, dizendo: Ó Deus, sê propício a mim, pecador!

[14] Digo-vos que este desceu justificado para sua casa, e não aquele; porque todo o que se exalta será humilhado; mas o que se humilha será exaltado.

Jesus abençoa as crianças
Mateus 19.13-15; Marcos 10.13-16

[15] Traziam-lhe também as crianças, para que as tocasse; e os discípulos, vendo, os repreendiam.

[16] Jesus, porém, chamando-as para junto de si, ordenou: Deixai vir a mim os

[8]Jag säger er: han skall snart nog låta dem få sin rätt. Men Människosonen, skall han finna någon tro här på jorden när han kommer?«

Liknelsen om farisén och tullindrivaren

[9]Till några som litade på att de själva var rättfärdiga och som såg ner på alla andra riktade han denna liknelse:

[10]»Två män gick upp till templet för att be, den ene var farisé, den andre tullindrivare.

[11]Farisén ställde sig och bad för sig själv: ’Jag tackar dig, Gud, för att jag inte är som andra människor, tjuvar och bedragare och horkarlar, eller som tullindrivaren där.

[12]Jag fastar två gånger i veckan, jag lämnar tionde av allt jag köper.’

[13]Men tullindrivaren stod avsides och vågade inte ens lyfta blicken mot himlen utan slog med händerna mot bröstet och sade: ’Gud, var nådig mot mig syndare.’

[14]Jag säger er: det var han som gick hem rättfärdig, snarare än den andre. Ty den som upphöjer sig skall bli förödmjukad, men den som ödmjukar sig skall bli upphöjd.«

Jesus och barnen

[15]Folk kom också fram med sina barn till honom för att han skulle röra vid dem. Lärjungarna fick se det och visade bort dem,

[16]men Jesus kallade dem till sig och sade: »Låt barnen komma hit till mig och hindra dem inte: Guds rike tillhör sådana som de.

pequeninos e não os embaraceis, porque dos tais é o reino de Deus.

17 Em verdade vos digo: Quem não receber o reino de Deus como uma criança de maneira alguma entrará nele.

17Sannerligen, den som inte tar emot Guds rike som ett barn, han kommer aldrig dit in.«

O jovem rico

Mateus 19.16-22; Marcos 10.17-22

En man som ägde mycket

18 Certo homem de posição perguntou-lhe: Bom Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

18En uppsatt person frågade honom: »Gode mästare, vad skall jag göra för att vinna evigt liv?«

19 Respondeu-lhe Jesus: Por que me chamas bom? Ninguém é bom, senão um, que é Deus.

19Jesus svarade: »Varför kallar du mig god? Ingen är god utom Gud.

20 Sabes os mandamentos: Não adulterarás, não matarás, não furtarás, não dirás falso testemunho, honra a teu pai e a tua mãe.

20Du kan budorden: Du skall inte begå äktenskapsbrott, Du skall inte dräpa, Du skall inte stjäla, Du skall inte vittna falskt, Visa aktning för din far och din mor.«

21 Replicou ele: Tudo isso tenho observado desde a minha juventude.

21Mannen sade: »Allt detta har jag hållit sedan jag var ung.«

22 Ouvindo-o Jesus, disse-lhe: Uma coisa ainda te falta: vende tudo o que tens, dá-o aos pobres e terás um tesouro nos céus; depois, vem e segue-me.

22Då sade Jesus: »Ett återstår för dig: sälj allt du äger och dela ut åt de fattiga, så får du en skatt i himlen. Kom sedan och följ mig.«

23 Mas, ouvindo ele estas palavras, ficou muito triste, porque era riquíssimo.

23När han hörde detta blev han bedrövad, för han var mycket rik.

O perigo das riquezas

Mateus 19.23-30; Marcos 10.23-31

24 E Jesus, vendo-o assim triste, disse: Quão dificilmente entrarão no reino de Deus os que têm riquezas!

24Jesus såg att han var bedrövad och sade: »Hur svårt är det inte för dem som har pengar att komma in i Guds rike!

25 Porque é mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.

25Det är lättare för en kamel att komma igenom ett nålsöga än för en rik att komma in i Guds rike.«

26 E os que ouviram disseram: Sendo assim, quem pode ser salvo?

26De som hörde detta frågade: »Vem kan då bli räddad?«

[27] Mas ele respondeu: Os impossíveis dos homens são possíveis para Deus.

[28] E disse Pedro: Eis que nós deixamos nossa casa e te seguimos.

[29] Respondeu-lhes Jesus: Em verdade vos digo que ninguém há que tenha deixado casa, ou mulher, ou irmãos, ou pais, ou filhos, por causa do reino de Deus,

[30] que não receba, no presente, muitas vezes mais e, no mundo por vir, a vida eterna.

Jesus outra vez prediz sua morte e ressurreição

Mateus 20.17-19; Marcos 10.32-34

[31] Tomando consigo os doze, disse-lhes Jesus: Eis que subimos para Jerusalém, e vai cumprir-se ali tudo quanto está escrito por intermédio dos profetas, no tocante ao Filho do Homem;

[32] pois será ele entregue aos gentios, escarnecido, ultrajado e cuspido;

[33] e, depois de o açoitarem, tirar-lhe-ão a vida; mas, ao terceiro dia, ressuscitará.

[34] Eles, porém, nada compreenderam acerca destas coisas; e o sentido destas palavras era-lhes encoberto, de sorte que não percebiam o que ele dizia.

A cura do cego de Jericó

Mateus 20.29-34; Marcos 10.46-52

[35] Aconteceu que, ao aproximar-se ele de Jericó, estava um cego assentado à beira do caminho, pedindo esmolas.

[36] E, ouvindo o tropel da multidão que passava, perguntou o que era aquilo.

[27]Han svarade: »Det som är omöjligt för människor är möjligt för Gud.«

[28]Petrus sade: »Vi har ju lämnat allt vi ägde och följt dig.«

[29]Då sade Jesus till dem: »Sannerligen, var och en som för Guds rikes skull har lämnat hus eller hustru eller bröder eller föräldrar eller barn

[30]skall få mångdubbelt igen redan här i tiden och sedan evigt liv i den kommande världen.«

Tredje förutsägelsen om Människosonens lidande

[31]Han samlade de tolv omkring sig och sade till dem: »Vi går nu upp till Jerusalem, och allt som profeterna har skrivit om Människosonen skall gå i uppfyllelse.

[32]Han skall utlämnas åt hedningarna, de skall håna och skymfa honom och spotta på honom,

[33]och de skall prygla honom och döda honom, och på den tredje dagen skall han uppstå.«

[34]Av detta begrep lärjungarna ingenting. Vad han menade var fördolt för dem, och de kunde inte förstå vad han sade.

En blind man utanför Jeriko botas

[35]När Jesus närmade sig Jeriko satt där en blind vid vägkanten och tiggde.

[36]Han hörde en folkhop komma på vägen och frågade vad som stod på.

[37] Anunciaram-lhe que passava Jesus, o Nazareno.

[38] Então, ele clamou: Jesus, Filho de Davi, tem compaixão de mim!

[39] E os que iam na frente o repreendiam para que se calasse; ele, porém, cada vez gritava mais: Filho de Davi, tem misericórdia de mim!

[40] Então, parou Jesus e mandou que lho trouxessem. E, tendo ele chegado, perguntou-lhe:

[41] Que queres que eu te faça? Respondeu ele: SENHOR, que eu torne a ver.

[42] Então, Jesus lhe disse: Recupera a tua vista; a tua fé te salvou.

[43] Imediatamente, tornou a ver e seguia-o glorificando a Deus. Também todo o povo, vendo isto, dava louvores a Deus.

[37]Man talade om för honom att Jesus från Nasaret gick förbi,

[38]och då ropade han: »Jesus, Davids son, förbarma dig över mig.«

[39]De som gick främst sade åt honom att vara tyst, men han ropade ännu högre: »Davids son, förbarma dig över mig.«

[40]Jesus stannade och sade till dem att leda fram honom, och då mannen kom närmare frågade Jesus:

[41]»Vad vill du att jag skall göra för dig?« Han svarade: »Herre, gör så att jag kan se igen.”

[42]Jesus sade: »Du kan se igen. Din tro har hjälpt dig.«

[43]Genast kunde han se, och han följde med Jesus och prisade Gud. Och allt folket som såg det sjöng Guds lov.

Lucas 19

Zaqueu, o publicano

[1] Entrando em Jericó, atravessava Jesus a cidade.

[2] Eis que um homem, chamado Zaqueu, maioral dos publicanos e rico,

[3] procurava ver quem era Jesus, mas não podia, por causa da multidão, por ser ele de pequena estatura.

[4] Então, correndo adiante, subiu a um sicômoro a fim de vê-lo, porque por ali havia de passar.

[5] Quando Jesus chegou àquele lugar, olhando para cima, disse-lhe: Zaqueu, desce depressa, pois me convém ficar hoje em tua casa.

Lukas 19

Tullindrivaren Sackaios

[1]Han kom in i Jeriko och gick genom staden.

[2]Där fanns en man som hette Sackaios, och han hade hand om tullen och han var rik.

[3]Han ville gärna se vem denne Jesus var men kunde inte för folkmassan, för han var liten till växten.

[4]Han sprang i förväg och klättrade upp i en sykomor för att kunna se honom, eftersom han skulle gå förbi där.

[5]När Jesus kom dit såg han upp mot honom och sade: »Skynda dig ner, Sackaios, i dag skall jag gästa ditt hem.«

[6] Ele desceu a toda a pressa e o recebeu com alegria.
[7] Todos os que viram isto murmuravam, dizendo que ele se hospedara com homem pecador.
[8] Entrementes, Zaqueu se levantou e disse ao SENHOR: SENHOR, resolvo dar aos pobres a metade dos meus bens; e, se nalguma coisa tenho defraudado alguém, restituo quatro vezes mais.
[9] Então, Jesus lhe disse: Hoje, houve salvação nesta casa, pois que também este é filho de Abraão.

[10] Porque o Filho do Homem veio buscar e salvar o perdido.

A parábola das dez minas

[11] Ouvindo eles estas coisas, Jesus propôs uma parábola, visto estar perto de Jerusalém e lhes parecer que o reino de Deus havia de manifestar-se imediatamente.

[12] Então, disse: Certo homem nobre partiu para uma terra distante, com o fim de tomar posse de um reino e voltar.

[13] Chamou dez servos seus, confiou-lhes dez minas e disse-lhes: Negociai até que eu volte.

[14] Mas os seus concidadãos o odiavam e enviaram após ele uma embaixada, dizendo: Não queremos que este reine sobre nós.
[15] Quando ele voltou, depois de haver tomado posse do reino, mandou chamar os

[6]Sackaios skyndade sig ner och tog emot honom med glädje.

[7]Alla som såg det mumlade förargat: »Han har tagit in hos en syndare.«

[8]Men Sackaios ställde sig upp och sade till Herren: »Hälften av vad jag äger, herre, skall jag ge åt de fattiga. Och har jag pressat ut pengar av någon skall jag betala igen det fyrdubbelt.«
[9]Jesus sade till honom: »I dag har räddningen nått detta hus — han är också en son till Abraham,
[10]och Människosonen har kommit för att söka efter det som var förlorat och rädda det.«

Liknelsen om de tio punden

[11]För dem som hörde detta berättade han också en liknelse, eftersom han var nära Jerusalem och de trodde att de redan nu skulle få se Guds rike komma.

[12]Han sade: »En man av hög börd for till ett land långt borta för att få kungavärdighet och sedan komma tillbaka.
[13]Han kallade till sig tio av sina tjänare och gav dem tio pund och sade till dem: ’Gör affärer med detta tills jag kommer tillbaka.’
[14]Men hans landsmän hatade honom, och när han hade rest skickade de sändebud för att säga: Honom vill vi inte ha till kung.
[15]När han sedan kom tillbaka och hade blivit kung lät han kalla till sig tjänarna

servos a quem dera o dinheiro, a fim de saber que negócio cada um teria conseguido.

som han hade gett pengarna åt och ville veta hur de hade lyckats med sina affärer.

16 Compareceu o primeiro e disse: SENHOR, a tua mina rendeu dez.

16Den förste infann sig och sade: ’Herre, ditt pund har gett tio pund i vinst.’

17 Respondeu-lhe o senhor: Muito bem, servo bom; porque foste fiel no pouco, terás autoridade sobre dez cidades.

17Då sade han: ’Bra, du är en god tjänare. Du har visat dig trogen i smått, och nu skall du få härska över tio städer.’

18 Veio o segundo, dizendo: SENHOR, a tua mina rendeu cinco.

18Näste man kom och sade: ’Ditt pund, herre, har gett fem pund.’

19 A este disse: Terás autoridade sobre cinco cidades.

19Till honom sade han: ’Du skall få fem städer under dig.’

20 Veio, então, outro, dizendo: Eis aqui, senhor, a tua mina, que eu guardei embrulhada num lenço.

20En annan kom och sade: ’Herre, här har du ditt pund. Jag har haft det undanlagt i en duk,

21 Pois tive medo de ti, que és homem rigoroso; tiras o que não puseste e ceifas o que não semeaste.

21för jag var rädd för dig. Du är ju en hård man, du tar ut vad du inte har satt in och skördar vad du inte har sått.’

22 Respondeu-lhe: Servo mau, por tua própria boca te condenarei. Sabias que eu sou homem rigoroso, que tiro o que não pus e ceifo o que não semeei;

22Han svarade: ’Jag dömer dig efter dina egna ord. Du är en dålig tjänare, du visste att jag är en hård man, som tar ut vad jag inte har satt in och skördar vad jag inte har sått.

23 por que não puseste o meu dinheiro no banco? E, então, na minha vinda, o receberia com juros.

23Varför lämnade du inte mina pengar till en bank? Då hade jag kunnat få tillbaka dem med ränta när jag kom hem.’

24 E disse aos que o assistiam: Tirai-lhe a mina e dai-a ao que tem as dez.

24Och han sade till sina män: ’Ta ifrån honom hans pund och ge det åt mannen med de tio punden.’ —

25 Eles ponderaram: SENHOR, ele já tem dez.

25’Herre’, sade de, ’han har ju redan tio pund.’ —

26 Pois eu vos declaro: a todo o que tem dar-se-lhe-á; mas ao que não tem, o que tem lhe será tirado.

26’Jag säger er: var och en som har, han skall få, men den som inte har, från honom skall tas också det han har.

[27] Quanto, porém, a esses meus inimigos, que não quiseram que eu reinasse sobre eles, trazei-os aqui e executai-os na minha presença.

[27]Men mina fiender, de som inte ville ha mig till kung, för hit dem och hugg ner dem i min åsyn.'«

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém

Mateus 21.1-11; Marcos 11.1-11; João 12.12-19

Intåget i Jerusalem

[28] E, dito isto, prosseguia Jesus subindo para Jerusalém.

[28]Efter att ha sagt detta gick han framför dem upp mot Jerusalem.

[29] Ora, aconteceu que, ao aproximar-se de Betfagé e de Betânia, junto ao monte das Oliveiras, enviou dois de seus discípulos,

[29]När han närmade sig Betfage och Betania vid det berg som kallas Olivberget, skickade han i väg två av lärjungarna

[30] dizendo-lhes: Ide à aldeia fronteira e ali, ao entrardes, achareis preso um jumentinho que jamais homem algum montou; soltai-o e trazei-o.

[30]och sade: »Gå till byn rakt framför er. När ni kommer in i den skall ni finna en ungåsna som står bunden där, en som ännu ingen har suttit på. Ta den och led hit den.

[31] Se alguém vos perguntar: Por que o soltais? Respondereis assim: Porque o SENHOR precisa dele.

[31]Om någon frågar er varför ni tar den skall ni svara: Herren behöver den.«

[32] E, indo os que foram mandados, acharam segundo lhes dissera Jesus.

[32]De båda lärjungarna gav sig i väg och fann allt vara som han hade sagt.

[33] Quando eles estavam soltando o jumentinho, seus donos lhes disseram: Por que o soltais?

[33]När de skulle ta åsnan sade de som ägde den: »Varför tar ni åsnan?«

[34] Responderam: Porque o SENHOR precisa dele.

[34]De svarade: »Herren behöver den.«

[35] Então, o trouxeram e, pondo as suas vestes sobre ele, ajudaram Jesus a montar.

[35]Och de ledde den till Jesus och lade sina mantlar på den och hjälpte honom upp.

[36] Indo ele, estendiam no caminho as suas vestes.

[36]Där han kom ridande bredde folk ut sina mantlar på vägen.

[37] E, quando se aproximava da descida do monte das Oliveiras, toda a multidão dos discípulos passou, jubilosa, a louvar a Deus em alta voz, por todos os milagres que tinham visto,

[37]Då han närmade sig staden och var på väg ner från Olivberget började hela skaran av lärjungar i sin glädje ljudligt prisa Gud för alla de underverk de hade sett:

[38] dizendo: Bendito é o Rei que vem em nome do SENHOR! Paz no céu e glória nas maiores alturas!

[38]»Välsignad är han som kommer, konungen, i Herrens namn. Fred i himlen och ära i höjden.«

[39] Ora, alguns dos fariseus lhe disseram em meio à multidão: Mestre, repreende os teus discípulos!

[39]Några fariseer i folkmassan sade då till honom: »Mästare, säg åt dina lärjungar att sluta.«

[40] Mas ele lhes respondeu: Asseguro-vos que, se eles se calarem, as próprias pedras clamarão.

[40]Han svarade: »Jag säger er att om de tiger kommer stenarna att ropa.«

Jesus chora à vista de Jerusalém

Jesus gråter över Jerusalem

[41] Quando ia chegando, vendo a cidade, chorou

[41]När han kom närmare och såg staden började han gråta över den

[42] e dizia: Ah! Se conheceras por ti mesma, ainda hoje, o que é devido à paz! Mas isto está agora oculto aos teus olhos.

[42]och sade: »Om du denna dag hade förstått, också du, vad som ger dig fred! Men nu är det fördolt för dig.

[43] Pois sobre ti virão dias em que os teus inimigos te cercarão de trincheiras e, por todos os lados, te apertarão o cerco;

[43]Det skall komma en tid då du får se dina fiender bygga vallar runt dig och omringa dig och ansätta dig från alla håll.

[44] e te arrasarão e aos teus filhos dentro de ti; não deixarão em ti pedra sobre pedra, porque não reconheceste a oportunidade da tua visitação.

[44]De skall slå dig och ditt folk till marken, och de skall inte lämna sten på sten, eftersom du inte förstod att tiden var inne för Guds besök.«

A purificação do templo

Mateus 21.12-17; Marcos 11.15-19

Templet rensas

[45] Depois, entrando no templo, expulsou os que ali vendiam,

[45]När han kom till templet körde han ut dem som drev handel där

[46] dizendo-lhes: Está escrito: A minha casa será casa de oração. Mas vós a transformastes em covil de salteadores.

[46]och sade till dem: »Det står i skriften: Mitt hus skall vara ett bönens hus. Men ni har gjort det till ett rövarnäste.«

O Mestre ensina no templo

[47] Diariamente, Jesus ensinava no templo; mas os principais sacerdotes, os escribas e os maiorais do povo procuravam eliminá-lo;

[47]Sedan undervisade han varje dag i templet. Översteprästerna och de skriftlärda och alla folkets ledare försökte röja honom ur vägen,

[48] contudo, não atinavam em como fazê-lo, porque todo o povo, ao ouvi-lo, ficava dominado por ele.

[48]men de visste inte hur de skulle göra, för han hade hela folket med sig och alla lyssnade på honom.

Lucas 20

A autoridade de Jesus e o batismo de João

Mateus 21.23-27; Marcos 11.27-33

[1] Aconteceu que, num daqueles dias, estando Jesus a ensinar o povo no templo e a evangelizar, sobrevieram os principais sacerdotes e os escribas, juntamente com os anciãos,

[2] e o argüiram nestes termos: Dize-nos: com que autoridade fazes estas coisas? Ou quem te deu esta autoridade?

[3] Respondeu-lhes: Também eu vos farei uma pergunta; dizei-me:

[4] o batismo de João era dos céus ou dos homens?

[5] Então, eles arrazoavam entre si: Se dissermos: do céu, ele dirá: Por que não acreditastes nele?

[6] Mas, se dissermos: dos homens, o povo todo nos apedrejará; porque está convicto de ser João um profeta.

[7] Por fim, responderam que não sabiam.

[8] Então, Jesus lhes replicou: Pois nem eu vos digo com que autoridade faço estas coisas.

A parábola dos lavradores maus

Mateus 21.33-46; Marcos 12.1-12

[9] A seguir, passou Jesus a proferir ao povo esta parábola: Certo homem plantou uma vinha, arrendou-a a lavradores e ausentou-se do país por prazo considerável.

Lukas 20

Frågan om Jesu fullmakt

[1]En dag när han undervisade folket i templet och förkunnade budskapet kom översteprästerna och de skriftlärda tillsammans med de äldste fram till honom

[2]och sade: »Säg oss vad du har för fullmakt att göra detta. Vem är det som har gett dig den fullmakten?«

[3]Han svarade: »Jag har också en fråga till er. Säg mig:

[4]dopet Johannes döpte med, kom det från himlen eller från människor?«

[5]De överlade med varandra: »Om vi svarar: Från himlen, säger han: Varför trodde ni då inte på honom?

[6]Men om vi svarar: Från människor, då kommer hela folket att stena oss, för de är övertygade om att Johannes var en profet.«

[7]Och de svarade att de inte visste.

[8]Då sade Jesus till dem: »I så fall talar jag inte heller om för er vad jag har för fullmakt att göra detta.«

Liknelsen om arrendatorerna i vingården

[9]Sedan gav han folket denna liknelse: »En man planterade en vingård och arrenderade ut den och for bort på en längre resa.

[10] No devido tempo, mandou um servo aos lavradores para que lhe dessem do fruto da vinha; os lavradores, porém, depois de o espancarem, o despacharam vazio.

[10]När tiden var inne skickade han en tjänare till arrendatorerna för att hämta en del av vingårdens skörd. Men de pryglade tjänaren och körde i väg honom tomhänt.

[11] Em vista disso, enviou-lhes outro servo; mas eles também a este espancaram e, depois de o ultrajarem, o despacharam vazio.

[11]Då sände han en annan tjänare. Men de pryglade och skymfade honom också och körde sedan i väg honom tomhänt.

[12] Mandou ainda um terceiro; também a este, depois de o ferirem, expulsaram.

[12]Och nu skickade han en tredje, men också denne slog de blodig och kastade ut.

[13] Então, disse o dono da vinha: Que farei? Enviarei o meu filho amado; talvez o respeitem.

[13]Då sade vingårdens ägare: ’Vad skall jag göra? Jo, jag skickar min älskade son, honom har de kanske respekt för.’

[14] Vendo-o, porém, os lavradores, arrazoavam entre si, dizendo: Este é o herdeiro; matemo-lo, para que a herança venha a ser nossa.

[14]Men när arrendatorerna fick se honom överlade de med varandra: ’Här har vi arvtagaren, låt oss döda honom så vi får arvet.’

[15] E, lançando-o fora da vinha, o mataram. Que lhes fará, pois, o dono da vinha?

[15]Och de släpade ut honom ur vingården och slog ihjäl honom. Vad gör nu vingårdens ägare med dem?

[16] Virá, exterminará aqueles lavradores e passará a vinha a outros. Ao ouvirem isto, disseram: Tal não aconteça!

[16]Jo, han kommer dit och tar död på arrendatorerna och ger vingården åt andra.« När de hörde detta sade de: »Nej, det får aldrig ske!«

[17] Mas Jesus, fitando-os, disse: Que quer dizer, pois, o que está escrito: A pedra que os construtores rejeitaram, esta veio a ser a principal pedra, angular?

[17]Jesus såg på dem och sade: »Vad betyder då det som står skrivet: Stenen som husbyggarna ratade har blivit en hörnsten.

[18] Todo o que cair sobre esta pedra ficará em pedaços; e aquele sobre quem ela cair ficará reduzido a pó.

[18]Den som faller på den stenen blir sönderslagen, och den som stenen faller på blir krossad.«

A questão do tributo

Mateus 22.15-22; Marcos 12.13-17

[19] Naquela mesma hora, os escribas e os principais sacerdotes procuravam lançar-lhe as mãos, pois perceberam que, em

[19]De skriftlärda och överstprästerna hade velat gripa honom med en gång, men de

referência a eles, dissera esta parábola; mas temiam o povo.

var rädda för folket; de förstod att hans liknelse var riktad mot dem.

[20] Observando-o, subornaram emissários que se fingiam de justos para verem se o apanhavam em alguma palavra, a fim de entregá-lo à jurisdição e à autoridade do governador.

Frågan om skatt till kejsaren

[20]De höll ögonen på honom och skickade fram några som skulle spela rättfärdiga och söka få fast honom för något yttrande, så att de kunde överlämna honom åt ståthållarens makt och myndighet.

[21] Então, o consultaram, dizendo: Mestre, sabemos que falas e ensinas retamente e não te deixas levar de respeitos humanos, porém ensinas o caminho de Deus segundo a verdade;

[21]De frågade honom: »Mästare, vi vet att vad du säger i din undervisning är riktigt och att du inte tar hänsyn till person utan verkligen lär oss Guds väg.

[22] é lícito pagar tributo a César ou não?

[22]Är det rätt eller inte att vi betalar skatt till kejsaren?«

[23] Mas Jesus, percebendo-lhes o ardil, respondeu:

[23]Men han genomskådade deras list och sade:

[24] Mostrai-me um denário. De quem é a efígie e a inscrição? Prontamente disseram: De César. Então, lhes recomendou Jesus:

[24]»Visa mig en denar. Vems bild och namn finns på den?« — »Kejsarens«, svarade de.

[25] Dai, pois, a César o que é de César e a Deus o que é de Deus.

[25]Då sade han: »Ge då kejsaren det som tillhör kejsaren och Gud det som tillhör Gud.«

[26] Não puderam apanhá-lo em palavra alguma diante do povo; e, admirados da sua resposta, calaram-se.

[26]De lyckades inte få fast honom för något som han sade när folket hörde på, och de häpnade över hans svar och teg.

Os saduceus e a ressurreição

Mateus 22.23-33; Marcos 12.18-27

Frågan om uppståndelsen

[27] Chegando alguns dos saduceus, homens que dizem não haver ressurreição,

[27]Några saddukeer — de förnekar att det finns en uppståndelse — kom till honom och frågade:

[28] perguntaram-lhe: Mestre, Moisés nos deixou escrito que, se morrer o irmão de alguém, sendo aquele casado e não deixando filhos, seu irmão deve casar com

[28]»Mästare, Mose lär oss ju i skriften att om någon har en gift bror som dör barnlös, så skall han gifta sig med änkan och skaffa efterkommande åt brodern.

a viúva e suscitar descendência ao falecido.

[29] Ora, havia sete irmãos: o primeiro casou e morreu sem filhos;

[30] o segundo e o terceiro também desposaram a viúva;

[31] igualmente os sete não tiveram filhos e morreram.

[32] Por fim, morreu também a mulher.

[33] Esta mulher, pois, no dia da ressurreição, de qual deles será esposa? Porque os sete a desposaram.

[34] Então, lhes acrescentou Jesus: Os filhos deste mundo casam-se e dão-se em casamento;

[35] mas os que são havidos por dignos de alcançar a era vindoura e a ressurreição dentre os mortos não casam, nem se dão em casamento.

[36] Pois não podem mais morrer, porque são iguais aos anjos e são filhos de Deus, sendo filhos da ressurreição.

[37] E que os mortos hão de ressuscitar, Moisés o indicou no trecho referente à sarça, quando chama ao SENHOR o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó.

[38] Ora, Deus não é Deus de mortos, e sim de vivos; porque para ele todos vivem.

[39] Então, disseram alguns dos escribas: Mestre, respondeste bem!

[40] Dali por diante, não ousaram mais interrogá-lo.

O Cristo, filho de Davi

Mateus 22.41-46; Marcos 12.35-37

[29]Nu fanns det sju bröder. Den förste gifte sig och dog barnlös.

[30]Den andre

[31]och den tredje gifte sig med änkan, likaså de återstående, och alla sju dog utan att lämna barn efter sig.

[32]Slutligen dog också kvinnan.

[33]Hur blir det med henne vid uppståndelsen, vems hustru blir hon? Alla sju hade ju haft henne som hustru.«

[34]Jesus svarade: »Denna världens människor gifter sig och blir bortgifta,

[35]men de som befinns värdiga att komma till den andra världen och uppstå från de döda, de gifter sig inte och blir inte bortgifta.

[36]De kan ju inte mera dö, de är som änglar, och de är Guds söner, eftersom de har fått uppstå.

[37]Att de döda uppstår har också Mose visat i stället om törnbusken, där han kallar Herren för Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud.

[38]Gud är inte en gud för döda utan för levande, ty för honom är alla levande.«

[39]Då sade några skriftlärda: »Mästare, det var bra svarat«,

[40]för de vågade inte ställa fler frågor till honom.

Är Messias Davids son?

[41] Mas Jesus lhes perguntou: Como podem dizer que o Cristo é filho de Davi?
[42] Visto como o próprio Davi afirma no livro dos Salmos: Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita,
[43] até que eu ponha os teus inimigos por estrado dos teus pés.
[44] Assim, pois, Davi lhe chama SENHOR, e como pode ser ele seu filho?

Jesus censura os escribas
Mateus 23.1-12; Marcos 12.38-40

[45] Ouvindo-o todo o povo, recomendou Jesus a seus discípulos:
[46] Guardai-vos dos escribas, que gostam de andar com vestes talares e muito apreciam as saudações nas praças, as primeiras cadeiras nas sinagogas e os primeiros lugares nos banquetes;
[47] os quais devoram as casas das viúvas e, para o justificar, fazem longas orações; estes sofrerão juízo muito mais severo.

Lucas 21

A oferta da viúva pobre
Marcos 12.41-44

[1] Estando Jesus a observar, viu os ricos lançarem suas ofertas no gazofilácio.
[2] Viu também certa viúva pobre lançar ali duas pequenas moedas;
[3] e disse: Verdadeiramente, vos digo que esta viúva pobre deu mais do que todos.
[4] Porque todos estes deram como oferta daquilo que lhes sobrava; esta, porém, da sua pobreza deu tudo o que possuía, todo o seu sustento.

A destruição do templo
Mateus 24.1-2; Marcos 13.1-2

[41]Han sade till dem: »Hur kan man säga att Messias är Davids son?
[42]David säger ju själv i Psaltaren: Herren sade till min herre: Sätt dig på min högra sida,
[43]så skall jag lägga dina fiender som en pall under dina fötter.
[44]David kallar honom alltså herre, hur kan han då vara Davids son?«

Anklagelser mot de skriftlärda

[45]Medan allt folket hörde på sade han till sina lärjungar:
[46]»Ta er i akt för de skriftlärda, som vill gå omkring i sina långa mantlar och tycker om att bli hälsade på torgen och sitta främst i synagogan och ha hedersplatsen på gästabuden.
[47]De äter änkorna ur husen och ber långa böner för syns skull. Så mycket hårdare blir den dom de får.«

Lukas 21

Änkans gåva

[1]Han tittade upp och såg hur de rika lade sina gåvor i tempelkistan.
[2]Men han såg också en fattig änka lägga ner två kopparslantar,
[3]och då sade han: »Sannerligen, den där fattiga änkan gav mer än alla de andra.
[4]De tog av sitt överflöd och lade det bland gåvorna, men hon gav i sin fattigdom allt vad hon hade att leva på.«

Templets förestående fall

[5] Falavam alguns a respeito do templo, como estava ornado de belas pedras e de dádivas;
[6] então, disse Jesus: Vedes estas coisas? Dias virão em que não ficará pedra sobre pedra que não seja derribada.

O princípio das dores
Mateus 24.3-14; Marcos 13.3-13

[7] Perguntaram-lhe: Mestre, quando sucederá isto? E que sinal haverá de quando estas coisas estiverem para se cumprir?
[8] Respondeu ele: Vede que não sejais enganados; porque muitos virão em meu nome, dizendo: Sou eu! E também: Chegou a hora! Não os sigais.
[9] Quando ouvirdes falar de guerras e revoluções, não vos assusteis; pois é necessário que primeiro aconteçam estas coisas, mas o fim não será logo.
[10] Então, lhes disse: Levantar-se-á nação contra nação, e reino, contra reino;
[11] haverá grandes terremotos, epidemias e fome em vários lugares, coisas espantosas e também grandes sinais do céu.
[12] Antes, porém, de todas estas coisas, lançarão mão de vós e vos perseguirão, entregando-vos às sinagogas e aos cárceres, levando-vos à presença de reis e governadores, por causa do meu nome;
[13] e isto vos acontecerá para que deis testemunho.
[14] Assentai, pois, em vosso coração de não vos preocupardes com o que haveis de responder;

[5]När några talade om templet, hur vackert det var med sin fina sten och sina praktgåvor, sade han:
[6]»Allt detta som ni ser — det skall komma en tid då det inte lämnas sten på sten utan allt bryts ner.«

Kommande prövningar

[7]Då frågade de honom: »Mästare, när sker detta, och vad blir tecknet på att det börjar?«
[8]Han svarade: »Se till att ni inte blir vilseledda. Många kommer att uppträda under mitt namn och säga: Det är jag, och: Tiden är nära. Men följ dem inte.
[9]När ni får höra om krig och oroligheter, så tappa inte besinningen. Detta måste först hända, men det är ännu inte slutet.”
[10]Och han sade till dem: »Folk skall resa sig mot folk och rike mot rike.
[11]Det blir svåra jordbävningar och pest och hungersnöd på den ena platsen efter den andra. Förfärliga ting skall ske och väldiga tecken visa sig på himlen.
[12]Men innan allt detta händer skall man gripa er och förfölja er. Man skall överlämna er åt synagogorna och kasta er i fängelse och dra er inför kungar och ståthållare för mitt namns skull.
[13]Då får ni tillfälle att vittna.
[14]Lägg bara på minnet att ni inte skall förbereda några försvarstal,

[15] porque eu vos darei boca e sabedoria a que não poderão resistir, nem contradizer todos quantos se vos opuserem.
[16] E sereis entregues até por vossos pais, irmãos, parentes e amigos; e matarão alguns dentre vós.
[17] De todos sereis odiados por causa do meu nome.
[18] Contudo, não se perderá um só fio de cabelo da vossa cabeça.
[19] É na vossa perseverança que ganhareis a vossa alma.

Jerusalém sitiada

Mateus 24.15-28; Marcos 13.14-23

[20] Quando, porém, virdes Jerusalém sitiada de exércitos, sabei que está próxima a sua devastação.
[21] Então, os que estiverem na Judéia, fujam para os montes; os que se encontrarem dentro da cidade, retirem-se; e os que estiverem nos campos, não entrem nela.
[22] Porque estes dias são de vingança, para se cumprir tudo o que está escrito.
[23] Ai das que estiverem grávidas e das que amamentarem naqueles dias! Porque haverá grande aflição na terra e ira contra este povo.
[24] Cairão a fio de espada e serão levados cativos para todas as nações; e, até que os tempos dos gentios se completem, Jerusalém será pisada por eles.

A vinda do Filho do Homem

Mateus 24.29-31; Marcos 13.24-27

[25] Haverá sinais no sol, na lua e nas estrelas; sobre a terra, angústia entre as

[15]ty jag skall ge er ord och visdom som era fiender inte kan stå emot eller vederlägga.
[16]Ni skall bli förrådda till och med av föräldrar och syskon och släktingar och vänner. En del av er skall man döda,
[17]och ni skall bli hatade av alla för mitt namns skull.
[18]Men inte ett hår på ert huvud skall gå förlorat.
[19]Genom att hålla ut skall ni vinna ert liv.

Den sista stora nöden

[20]När ni ser Jerusalem omringat av härar, då skall ni veta att dess ödeläggelse är nära.
[21]Då måste de som bor i Judeen fly upp i bergen, de som är inne i staden skall lämna den, och de som är ute på landet får inte gå in i staden.
[22]Ty detta är vedergällningens tid, när allt i skriften blir uppfyllt.
[23]Ve dem som väntar barn eller ammar i den tiden. Stor nöd skall komma över landet, och vrede skall drabba detta folk.
[24]De skall falla för svärdshugg och föras bort som fångar till hednafolken, och Jerusalem skall trampas ner av hedningar tills hedningarnas tid är förbi.

Människosonens ankomst

[25]Tecken skall visa sig i solen och månen och stjärnorna, och på jorden skall

nações em perplexidade por causa do bramido do mar e das ondas;

hedningarna gripas av ångest och rådlöshet vid havets och vågornas dån.

[26] haverá homens que desmaiarão de terror e pela expectativa das coisas que sobrevirão ao mundo; pois os poderes dos céus serão abalados.

[26]Människor skall förgås av skräck i väntan på vad som skall komma över världen, ty himlens makter skall skakas.

[27] Então, se verá o Filho do Homem vindo numa nuvem, com poder e grande glória.

[27]Då skall man få se Människosonen komma på ett moln med makt och stor härlighet.

[28] Ora, ao começarem estas coisas a suceder, exultai e erguei a vossa cabeça; porque a vossa redenção se aproxima.

[28]När allt detta börjar, så räta på er och lyft era huvuden, ty er befrielse närmar sig.«

A parábola da figueira. Exortação à vigilância

Mateus 24.32-44; Marcos 13.28-37

Liknelsen om träden som knoppas

[29] Ainda lhes propôs uma parábola, dizendo: Vede a figueira e todas as árvores.

[29]Han gav dem en liknelse: »Se på fikonträdet och alla andra träd.

[30] Quando começam a brotar, vendo-o, sabeis, por vós mesmos, que o verão está próximo.

[30]När de börjar knoppas, då förstår ni av er själva att nu är sommaren nära.

[31] Assim também, quando virdes acontecerem estas coisas, sabei que está próximo o reino de Deus.

[31]På samma sätt vet ni när ni ser detta hända att Guds rike är nära.

[32] Em verdade vos digo que não passará esta geração, sem que tudo isto aconteça.

[32]Sannerligen, detta släkte skall inte förgå förrän allt detta händer.

[33] Passará o céu e a terra, porém as minhas palavras não passarão.

[33]Himmel och jord skall förgå, men mina ord skall aldrig förgå.

Var på er vakt

[34] Acautelai-vos por vós mesmos, para que nunca vos suceda que o vosso coração fique sobrecarregado com as conseqüências da orgia, da embriaguez e das preocupações deste mundo, e para que aquele dia não venha sobre vós repentinamente, como um laço.

[34]Var på er vakt så att inte era sinnen fördunklas av omåttlighet och dryckenskap och livets bekymmer, annars överraskas ni av den dagen

[35] Pois há de sobrevir a todos os que vivem sobre a face de toda a terra.

[35]som av en snara, för den skall komma över alla som bor på jorden.

36 Vigiai, pois, a todo tempo, orando, para que possais escapar de todas estas coisas que têm de suceder e estar em pé na presença do Filho do Homem.

36Håll er vakna hela tiden och be att ni får kraft att undfly det som väntar och kan stå upprätta inför Människosonen.«

O povo vai ter com Jesus para o ouvir

37 Jesus ensinava todos os dias no templo, mas à noite, saindo, ia pousar no monte chamado das Oliveiras.

37Om dagarna var han i templet och undervisade, men varje kväll gick han ut till det berg som kallas Olivberget och övernattade där.

38 E todo o povo madrugava para ir ter com ele no templo, a fim de ouvi-lo.

38Och tidigt på morgonen kom allt folket till honom i templet för att höra honom.

Lucas 22

O plano para tirar a vida de Jesus
Mateus 26.1-5; Marcos 14.1-2

1 Estava próxima a Festa dos Pães Asmos, chamada Páscoa.

2 Preocupavam-se os principais sacerdotes e os escribas em como tirar a vida a Jesus; porque temiam o povo.

O pacto da traição
Mateus 26.14-16; Marcos 14.10-11

3 Ora, Satanás entrou em Judas, chamado Iscariotes, que era um dos doze.

4 Este foi entender-se com os principais sacerdotes e os capitães sobre como lhes entregaria a Jesus;

5 então, eles se alegraram e combinaram em lhe dar dinheiro.

6 Judas concordou e buscava uma boa ocasião de lho entregar sem tumulto.

Os discípulos preparam a Páscoa
Mateus 26.17-19; Marcos 14.12-16

7 Chegou o dia da Festa dos Pães Asmos, em que importava comemorar a Páscoa.

Lukas 22

Planer på att döda Jesus

1Nu närmade sig det osyrade brödets högtid, som kallas påsk.

2Översteprästerna och de skriftlärda sökte efter bästa sättet att röja honom ur vägen — de var rädda för folket.

3Men Satan for in i Judas, som kallades Iskariot och som var en av de tolv.

4Han gick till översteprästerna och officerarna i tempelvakten och talade med dem om hur han skulle kunna utlämna Jesus åt dem.

5De blev glada och erbjöd honom pengar.

6Han gick med på deras anbud och sökte ett tillfälle att utlämna honom utan att folket var med.

Påskmåltiden förbereds

7Så kom det osyrade brödets dag, då påsklammen skulle slaktas.

[8] Jesus, pois, enviou Pedro e João, dizendo: Ide preparar-nos a Páscoa para que a comamos.

[8]Och Jesus sände i väg Petrus och Johannes och sade: »Gå och gör i ordning påskmåltiden åt oss.«

[9] Eles lhe perguntaram: Onde queres que a preparemos?

[9]De frågade var de skulle göra det.

[10] Então, lhes explicou Jesus: Ao entrardes na cidade, encontrareis um homem com um cântaro de água; segui-o até à casa em que ele entrar

[10]Han svarade: »När ni kommer in i staden möter ni en man som bär på en vattenkruka. Följ efter honom till det hus som han går in i

[11] e dizei ao dono da casa: O Mestre manda perguntar-te: Onde é o aposento no qual hei de comer a Páscoa com os meus discípulos?

[11]och säg till den som äger huset: Mästaren frågar var salen är där han kan äta påskmåltiden med sina lärjungar.

[12] Ele vos mostrará um espaçoso cenáculo mobilado; ali fazei os preparativos.

[12]Då visar han er till ett stort rum i övervåningen som står färdigt. Där skall ni göra i ordning måltiden.«

[13] E, indo, tudo encontraram como Jesus lhes dissera e prepararam a Páscoa.

[13]De gick och fann att allt var som han hade sagt, och de ordnade för påskmåltiden.

A última Páscoa

Den sista måltiden. Jesus utpekar förrädaren

[14] Chegada a hora, pôs-se Jesus à mesa, e com ele os apóstolos.

[14]När stunden var inne lade han sig till bords tillsammans med apostlarna.

[15] E disse-lhes: Tenho desejado ansiosamente comer convosco esta Páscoa, antes do meu sofrimento.

[15]Han sade till dem: »Hur har jag inte längtat efter att få äta denna påskmåltid med er innan mitt lidande börjar.

[16] Pois vos digo que nunca mais a comerei, até que ela se cumpra no reino de Deus.

[16]Jag säger er: jag kommer inte att äta den igen förrän den får sin fullkomning i Guds rike.«

[17] E, tomando um cálice, havendo dado graças, disse: Recebei e reparti entre vós;

[17]Man räckte honom en bägare, och han tackade Gud och sade: »Ta detta och dela det mellan er.

[18] pois vos digo que, de agora em diante, não mais beberei do fruto da videira, até que venha o reino de Deus.

[18]Jag säger er: från denna stund skall jag inte dricka av det som vinstocken ger förrän Guds rike har kommit.«

A Ceia do Senhor

Mateus 26.26-30; Marcos 14.22-26; 1 Coríntios 11.23-25

[19] E, tomando um pão, tendo dado graças, o partiu e lhes deu, dizendo: Isto é o meu corpo oferecido por vós; fazei isto em memória de mim.

[20] Semelhantemente, depois de cear, tomou o cálice, dizendo: Este é o cálice da nova aliança no meu sangue derramado em favor de vós.

[21] Todavia, a mão do traidor está comigo à mesa.

[22] Porque o Filho do Homem, na verdade, vai segundo o que está determinado, mas ai daquele por intermédio de quem ele está sendo traído!

[23] Então, começaram a indagar entre si quem seria, dentre eles, o que estava para fazer isto.

Seja o maior como o menor

[24] Suscitaram também entre si uma discussão sobre qual deles parecia ser o maior.

[25] Mas Jesus lhes disse: Os reis dos povos dominam sobre eles, e os que exercem autoridade são chamados benfeitores.

[26] Mas vós não sois assim; pelo contrário, o maior entre vós seja como o menor; e aquele que dirige seja como o que serve.

[27] Pois qual é maior: quem está à mesa ou quem serve? Porventura, não é quem está à mesa? Pois, no meio de vós, eu sou como quem serve.

[28] Vós sois os que tendes permanecido comigo nas minhas tentações.

[19]Sedan tog han ett bröd, tackade Gud, bröt det och gav åt dem och sade: »Detta är min kropp som blir offrad för er. Gör detta till minne av mig.«

[20]Efter måltiden tog han på samma sätt bägaren och sade: »Denna bägare är det nya förbundet genom mitt blod, som blir utgjutet för er.

[21]Dock, den som förråder mig har sin hand här på bordet tillsammans med mig.

[22]Människosonen går den väg som är bestämd, men ve den människa genom vilken han blir förrådd!«

[23]Då började de fråga varandra vem av dem det var som skulle göra detta.

Vem är störst bland lärjungarna?

[24]Sedan kom de att tvista om vilken av dem som skulle anses vara den störste.

[25]Då sade han till dem: »Kungarna uppträder som herrar över sina folk, och de som har makten låter kalla sig folkets välgörare.

[26]Men med er är det annorlunda: den störste bland er skall vara som den yngste, och den som är ledare skall vara som tjänaren.

[27]Vem är störst, den som ligger till bords eller den som betjänar honom? Är det inte den som ligger till bords? Men jag är mitt ibland er som er tjänare.

[28]Ni är de som har stannat kvar hos mig under mina prövningar,

[29] Assim como meu Pai me confiou um reino, eu vo-lo confio,

[30] para que comais e bebais à minha mesa no meu reino; e vos assentareis em tronos para julgar as doze tribos de Israel.

Pedro é avisado

Mateus 26.31-35; Marcos 14.27-31; João 13.36-38

[31] Simão, Simão, eis que Satanás vos reclamou para vos peneirar como trigo!

[32] Eu, porém, roguei por ti, para que a tua fé não desfaleça; tu, pois, quando te converteres, fortalece os teus irmãos.

[33] Ele, porém, respondeu: SENHOR, estou pronto a ir contigo, tanto para a prisão como para a morte.

[34] Mas Jesus lhe disse: Afirmo-te, Pedro, que, hoje, três vezes negarás que me conheces, antes que o galo cante.

As duas espadas

[35] A seguir, Jesus lhes perguntou: Quando vos mandei sem bolsa, sem alforje e sem sandálias, faltou-vos, porventura, alguma coisa? Nada, disseram eles.

[36] Então, lhes disse: Agora, porém, quem tem bolsa, tome-a, como também o alforje; e o que não tem espada, venda a sua capa e compre uma.

[37] Pois vos digo que importa que se cumpra em mim o que está escrito: Ele foi contado com os malfeitores. Porque o que a mim se refere está sendo cumprido.

[38] Então, lhe disseram: SENHOR, eis aqui duas espadas! Respondeu-lhes: Basta!

Jesus no Getsêmani

Mateus 26.36-46; Marcos 14.32-42

[29]och samma kungavärdighet som min fader har tilldelat mig tilldelar jag er.

[30]Ni skall få äta och dricka vid mitt bord i mitt rike, och ni skall sitta på troner och döma Israels tolv stammar.

Jesus förutsäger Petrus förnekelse

[31]Simon, Simon. Satan har utverkat åt sig att få sålla er som vete.

[32]Men jag har bett för dig att din tro inte skall ta slut. Och när du en gång har vänt tillbaka, så styrk dina bröder.«

[33]Simon sade: »Med dig, herre, är jag beredd att gå både i fängelse och i döden.«

[34]Han svarade: »Jag säger dig, Petrus: tuppen skall inte gala i natt förrän du tre gånger har förnekat att du känner mig.«

Lärjungarnas två svärd

[35]Sedan sade han till dem: »När jag sände ut er utan penningpung, påse eller sandaler, behövde ni då sakna något?« — »Nej, ingenting«, svarade de.

[36]Då sade han: »Men nu skall den som har en penningpung ta med sig den, och likaså påsen, och den som är utan pengar skall sälja sin mantel och köpa sig ett svärd.

[37]Jag säger er att med mig skall det ord i skriften gå i uppfyllelse som lyder: Han räknades till de laglösa. Ty nu fullbordas det som är sagt om mig.« —

[38]»Herre«, sade de, »här är två svärd.« — »Det är bra«, svarade han.

Jesus i Getsemane

[39] E, saindo, foi, como de costume, para o monte das Oliveiras; e os discípulos o acompanharam.

[40] Chegando ao lugar escolhido, Jesus lhes disse: Orai, para que não entreis em tentação.

[41] Ele, por sua vez, se afastou, cerca de um tiro de pedra, e, de joelhos, orava,

[42] dizendo: Pai, se queres, passa de mim este cálice; contudo, não se faça a minha vontade, e sim a tua.

[43] [Então, lhe apareceu um anjo do céu que o confortava.

[44] E, estando em agonia, orava mais intensamente. E aconteceu que o seu suor se tornou como gotas de sangue caindo sobre a terra.]

[45] Levantando-se da oração, foi ter com os discípulos, e os achou dormindo de tristeza,

[46] e disse-lhes: Por que estais dormindo? Levantai-vos e orai, para que não entreis em tentação.

Jesus é preso

Mateus 26.47-56; Marcos 14.43-50; João 18.1-11

[47] Falava ele ainda, quando chegou uma multidão; e um dos doze, o chamado Judas, que vinha à frente deles, aproximou-se de Jesus para o beijar.

[48] Jesus, porém, lhe disse: Judas, com um beijo trais o Filho do Homem?

[49] Os que estavam ao redor dele, vendo o que ia suceder, perguntaram: SENHOR, feriremos à espada?

[39]Sedan gick han ut ur staden och begav sig som vanligt till Olivberget, och lärjungarna följde med.

[40]När han kom dit sade han till dem: »Be att ni inte utsätts för prövning.«

[41]Själv drog han sig undan ifrån dem, ungefär ett stenkast, föll på knä och bad:

[42]»Fader, om du vill det, så ta bort denna bägare från mig. Men låt din vilja ske, inte min.«

[43]En ängel från himlen visade sig för honom och gav honom kraft.

[44]I sin ångest bad han allt ivrigare, och svetten droppade som blod ner på marken.

[45]När han steg upp från bönen och kom tillbaka till lärjungarna fann han att de hade somnat, tyngda av sorg,

[46]och han sade till dem: »Hur kan ni sova! Stig upp och be att ni inte utsätts för prövning.«

Jesus fängslas

[47]Medan han ännu talade kom det en stor skara människor. Han som hette Judas, en av de tolv, visade vägen, och han gick fram till Jesus för att kyssa honom.

[48]Jesus sade till honom: »Judas, förråder du Människosonen med en kyss?«

[49]När de som var med Jesus såg vad som skulle hända sade de: »Herre, skall vi ta till våra svärd?«

[50] Um deles feriu o servo do sumo sacerdote e cortou-lhe a orelha direita.

[51] Mas Jesus acudiu, dizendo: Deixai, basta. E, tocando-lhe a orelha, o curou.

[52] Então, dirigindo-se Jesus aos principais sacerdotes, capitães do templo e anciãos que vieram prendê-lo, disse: Saístes com espadas e porretes como para deter um salteador?

[53] Diariamente, estando eu convosco no templo, não pusestes as mãos sobre mim. Esta, porém, é a vossa hora e o poder das trevas.

Pedro nega a Jesus

Mateus 26.69-75; Marcos 14.66-72; João 18.15-18,25-27

[54] Então, prendendo-o, o levaram e o introduziram na casa do sumo sacerdote. Pedro seguia de longe.

[55] E, quando acenderam fogo no meio do pátio e juntos se assentaram, Pedro tomou lugar entre eles.

[56] Entrementes, uma criada, vendo-o assentado perto do fogo, fitando-o, disse: Este também estava com ele.

[57] Mas Pedro negava, dizendo: Mulher, não o conheço.

[58] Pouco depois, vendo-o outro, disse: Também tu és dos tais. Pedro, porém, protestava: Homem, não sou.

[59] E, tendo passado cerca de uma hora, outro afirmava, dizendo: Também este, verdadeiramente, estava com ele, porque também é galileu.

[50]Och en av dem slog till mot översteprästens tjänare och högg av honom högra örat.

[51]Men då sade Jesus: »Nu räcker det.« Och han rörde vid mannens öra och läkte honom.

[52]Sedan sade Jesus till de överstepräster och officerare vid tempelvakten och äldste som hade kommit dit för att gripa honom: »Som mot en rövare har ni gått ut med svärd och påkar.

[53]Dag efter dag var jag hos er i templet, och ni lyfte inte er hand mot mig. Men detta är er stund, nu har mörkret makten.«

Petrus förnekar Jesus

[54]De grep honom och förde honom till översteprästens hus. Petrus följde efter på avstånd.

[55]De gjorde upp en eld mitt på gården och slog sig ner omkring den, och Petrus satte sig mitt ibland dem.

[56]En tjänsteflicka fick se honom där han satt i eldskenet, och hon såg noga på honom och sade: »Den där mannen var också med honom.«

[57]Men Petrus förnekade det: »Nej, jag känner honom inte.«

[58]Strax efteråt fick en annan syn på honom och sade: »Du hör också till dem.« Petrus sade: »Nej, det gör jag inte.«

[59]En timme senare var det någon som försäkrade: »Visst var den där också med honom, och han är ju från Galileen.«

60 Mas Pedro insistia: Homem, não compreendo o que dizes. E logo, estando ele ainda a falar, cantou o galo.

61 Então, voltando-se o SENHOR, fixou os olhos em Pedro, e Pedro se lembrou da palavra do SENHOR, como lhe dissera: Hoje, três vezes me negarás, antes de cantar o galo.

62 Então, Pedro, saindo dali, chorou amargamente.

Os guardas zombam de Jesus

63 Os que detinham Jesus zombavam dele, davam-lhe pancadas e,

64 vendando-lhe os olhos, diziam: Profetiza-nos: quem é que te bateu?

65 E muitas outras coisas diziam contra ele, blasfemando.

Jesus perante o Sinédrio

Mateus 26.57-68; Marcos 14.53-65

66 Logo que amanheceu, reuniu-se a assembléia dos anciãos do povo, tanto os principais sacerdotes como os escribas, e o conduziram ao Sinédrio, onde lhe disseram:

67 Se tu és o Cristo, dize-nos. Então, Jesus lhes respondeu: Se vo-lo disser, não o acreditareis;

68 também, se vos perguntar, de nenhum modo me respondereis.

69 Desde agora, estará sentado o Filho do Homem à direita do Todo-Poderoso Deus.

70 Então, disseram todos: Logo, tu és o Filho de Deus? E ele lhes respondeu: Vós dizeis que eu sou.

60Men Petrus sade: »Jag förstår inte vad du menar.« Och just som han sade det gol en tupp.

61Då vände sig Herren om och såg på Petrus, och Petrus kom ihåg detta som Herren hade sagt till honom: »Innan tuppen gal i natt har du förnekat mig tre gånger«,

62och han gick ut och grät bittert.

Vakterna hånar Jesus

63Männen som bevakade Jesus slog honom och gjorde narr av honom.

64De band för ögonen på honom och sade: »Visa nu att du är profet. Vem var det som slog dig?«

65Och de öste glåpord över honom.

Förhöret inför rådet

66När det blev dag samlades folkets äldste, både överstepräster och skriftlärda. Han fördes in till rådet

67och de frågade: »Är du Messias, så säg oss det.« Han svarade: »Om jag säger det kommer ni inte att tro det,

68och om jag börjar fråga kommer ni inte att svara.

69Men härefter skall Människosonen sitta på den gudomliga maktens högra sida.«

70Då sade de allesammans: »Du är alltså Guds son?« Han svarade: »Ni själva säger att jag är det.«

[71] Clamaram, pois: Que necessidade mais temos de testemunho? Porque nós mesmos o ouvimos da sua própria boca.

Lucas 23

Jesus perante Pilatos

Mateus 27.1-2,11-14; Marcos 15.1-5; João 18.28-38

[1] Levantando-se toda a assembléia, levaram Jesus a Pilatos.

[2] E ali passaram a acusá-lo, dizendo: Encontramos este homem pervertendo a nossa nação, vedando pagar tributo a César e afirmando ser ele o Cristo, o Rei.

[3] Então, lhe perguntou Pilatos: És tu o rei dos judeus? Respondeu Jesus: Tu o dizes.

[4] Disse Pilatos aos principais sacerdotes e às multidões: Não vejo neste homem crime algum.

[5] Insistiam, porém, cada vez mais, dizendo: Ele alvoroça o povo, ensinando por toda a Judéia, desde a Galiléia, onde começou, até aqui.

[6] Tendo Pilatos ouvido isto, perguntou se aquele homem era galileu.

[7] Ao saber que era da jurisdição de Herodes, estando este, naqueles dias, em Jerusalém, lho remeteu.

Jesus perante Herodes

[8] Herodes, vendo a Jesus, sobremaneira se alegrou, pois havia muito queria vê-lo, por ter ouvido falar a seu respeito; esperava também vê-lo fazer algum sinal.

[71]Då sade de: »Behöver vi fler vittnesmål? Vi har ju hört det ur hans egen mun.«

Lukas 23

Jesus inför Pilatus

[1]Alla de församlade bröt nu upp och förde honom till Pilatus.

[2]Där anklagade de honom och sade: »Vi har funnit att den här mannen förleder vårt folk, han vill förhindra att vi betalar skatt till kejsaren och säger sig vara Messias och kung.«

[3]Pilatus frågade honom: »Du är alltså judarnas kung?« Han svarade: »Du själv säger det.«

[4]Då sade Pilatus till översteprästerna och folkmassan: »Jag kan inte finna något brottsligt hos den här mannen.«

[5]Men de stod på sig: »Han hetsar upp folket i hela Judeen med sin undervisning, från Galileen och ända hit.«

Jesus inför Herodes

[6]När Pilatus hörde detta frågade han om mannen var från Galileen,

[7]och när han fick veta att han kom från Herodes område skickade han honom vidare till denne, som också han befann sig i Jerusalem under de dagarna.

[8]När Herodes såg Jesus blev han mycket glad. Han hade länge velat träffa honom eftersom han hade hört talas om honom, och han hoppades få se honom utföra något tecken.

[9] E de muitos modos o interrogava; Jesus, porém, nada lhe respondia.

[10] Os principais sacerdotes e os escribas ali presentes o acusavam com grande veemência.

[11] Mas Herodes, juntamente com os da sua guarda, tratou-o com desprezo, e, escarnecendo dele, fê-lo vestir-se de um manto aparatoso, e o devolveu a Pilatos.

[12] Naquele mesmo dia, Herodes e Pilatos se reconciliaram, pois, antes, viviam inimizados um com o outro.

Jesus outra vez perante Pilatos

Mateus 27.15-26; Marcos 15.6-15; João 18.39—19.16

[13] Então, reunindo Pilatos os principais sacerdotes, as autoridades e o povo,

[14] disse-lhes: Apresentastes-me este homem como agitador do povo; mas, tendo-o interrogado na vossa presença, nada verifiquei contra ele dos crimes de que o acusais.

[15] Nem tampouco Herodes, pois no-lo tornou a enviar. É, pois, claro que nada contra ele se verificou digno de morte.

[16] Portanto, após castigá-lo, soltá-lo-ei.

[17] [E era-lhe forçoso soltar-lhes um detento por ocasião da festa.]

[18] Toda a multidão, porém, gritava: Fora com este! Solta-nos Barrabás!

[9]Nu ställde han en mängd frågor till honom, men Jesus svarade inte.

[10]Översteprästerna och de skriftlärda stod där och anklagade honom häftigt.

[11]Herodes och hans soldater fylldes då av förakt för honom och gjorde narr av honom genom att sätta på honom en praktfull mantel. Sedan skickade han honom tillbaka till Pilatus.

[12]Den dagen blev Herodes och Pilatus vänner; förut hade det rått fiendskap mellan dem.

Barabbas friges. Jesus döms

[13]Pilatus kallade samman översteprästerna och rådsmedlemmarna och folket

[14]och sade: »Ni har fört hit den här mannen och anklagat honom för att uppvigla folket. Jag har nu förhört honom i er närvaro men kan inte finna honom skyldig till något av det som ni anklagar honom för.

[15]Det kan inte Herodes heller, och därför har han skickat tillbaka honom till oss. Han har inte gjort något som förtjänar döden.

[16]Jag skall ge honom en läxa, sedan släpper jag honom.«

[18]Då skrek hela hopen: »Döda honom och låt oss få Barabbas fri.«

[19] Barrabás estava no cárcere por causa de uma sedição na cidade e também por homicídio.

[20] Desejando Pilatos soltar a Jesus, insistiu ainda.

[21] Eles, porém, mais gritavam: Crucifica-o! Crucifica-o!

[22] Então, pela terceira vez, lhes perguntou: Que mal fez este? De fato, nada achei contra ele para condená-lo à morte; portanto, depois de o castigar, soltá-lo-ei.

[23] Mas eles instavam com grandes gritos, pedindo que fosse crucificado. E o seu clamor prevaleceu.

[24] Então, Pilatos decidiu atender-lhes o pedido.

[25] Soltou aquele que estava encarcerado por causa da sedição e do homicídio, a quem eles pediam; e, quanto a Jesus, entregou-o à vontade deles.

Simão leva a cruz de Jesus

Mateus 27.32; Marcos 15.21

[26] E, como o conduzissem, constrangendo um cireneu, chamado Simão, que vinha do campo, puseram-lhe a cruz sobre os ombros, para que a levasse após Jesus.

Jesus rumo ao Calvário

[27] Seguia-o numerosa multidão de povo, e também mulheres que batiam no peito e o lamentavam.

[28] Porém Jesus, voltando-se para elas, disse: Filhas de Jerusalém, não choreis por mim; chorai, antes, por vós mesmas e por vossos filhos!

([19]Det var en man som hade satts i fängelse för ett upplopp i staden och för mord.)

[20]Pilatus tog till orda igen; han ville gärna frige Jesus.

[21]Men då ropade de i ett: »Korsfäst, korsfäst honom!«

[22]För tredje gången sade Pilatus: »Vad har han gjort för ont? Jag kan inte finna honom skyldig till något som förtjänar döden. Jag skall ge honom en läxa, sedan släpper jag honom.«

[23]Men de skrek hela tiden och krävde att han skulle korsfästas. Deras ropande gjorde verkan,

[24]och Pilatus beslöt att låta dem få vad de krävde.

[25]Han frigav mannen som satt i fängelse för upplopp och mord, den som de ville ha fri, men Jesus utlämnade han, så att de fick göra som de ville.

Korsfästelsen

[26]När de förde bort honom hejdade de en man från Kyrene som hette Simon och som var på väg in från landet och lät honom ta korset på sig och bära det efter Jesus.

[27]En stor folkmassa följde med, och kvinnor som sörjde och klagade över honom.

[28]Jesus vände sig om och sade till dem: »Jerusalems döttrar, gråt inte över mig, gråt över er själva och era barn.

[29] Porque dias virão em que se dirá: Bem-aventuradas as estéreis, que não geraram, nem amamentaram.

[29]Det kommer en tid då man skall säga: Saliga de ofruktsamma, de moderliv som inte har fött och de bröst som inte har gett di.

[30] Nesses dias, dirão aos montes: Caí sobre nós! E aos outeiros: Cobri-nos!

[30]Då skall man säga till bergen: Fall över oss, och till höjderna: Dölj oss.

[31] Porque, se em lenho verde fazem isto, que será no lenho seco?

[31]Ty om man gör så med det gröna trädet, vad skall då inte ske med det förtorkade?«

[32] E também eram levados outros dois, que eram malfeitores, para serem executados com ele.

[32]De förde också ut två förbrytare för att avrätta dem tillsammans med honom.

A crucificação

Mateus 27.33-44; Marcos 15.22-32; João 19.17-27

[33] Quando chegaram ao lugar chamado Calvário, ali o crucificaram, bem como aos malfeitores, um à direita, outro à esquerda.

[33]När de kom till den plats som kallas Skallen korsfäste de honom och förbrytarna, den ene till höger och den andre till vänster.

[34] Contudo, Jesus dizia: Pai, perdoa-lhes, porque não sabem o que fazem. Então, repartindo as vestes dele, lançaram sortes.

[34]Jesus sade: »Fader, förlåt dem, de vet inte vad de gör.« De delade upp hans kläder och kastade lott om dem.

[35] O povo estava ali e a tudo observava. Também as autoridades zombavam e diziam: Salvou os outros; a si mesmo se salve, se é, de fato, o Cristo de Deus, o escolhido.

[35]Folket stod där och såg på. Rådsmedlemmarna hånade honom och sade: »Andra har han hjälpt, nu får han hjälpa sig själv, om han är Guds Messias, den utvalde.«

[36] Igualmente os soldados o escarneciam e, aproximando-se, trouxeram-lhe vinagre, dizendo:

[36]Också soldaterna gjorde narr av honom. De gick fram och räckte honom surt vin

[37] Se tu és o rei dos judeus, salva-te a ti mesmo.

[37]och sade: »Om du är judarnas kung, så hjälp dig själv.«

[38] Também sobre ele estava esta epígrafe [em letras gregas, romanas e hebraicas]: ESTE É O REI DOS JUDEUS.

[38]Det fanns också ett anslag ovanför honom: Det här är judarnas konung.

Os dois malfeitores

[39] Um dos malfeitores crucificados blasfemava contra ele, dizendo: Não és tu

[39]Den ene av förbrytarna som hängde där smädade honom och sade: »Är inte du Messias? Hjälp då dig själv och oss.«

o Cristo? Salva-te a ti mesmo e a nós também.

40 Respondendo-lhe, porém, o outro, repreendeu-o, dizendo: Nem ao menos temes a Deus, estando sob igual sentença?

41 Nós, na verdade, com justiça, porque recebemos o castigo que os nossos atos merecem; mas este nenhum mal fez.

42 E acrescentou: Jesus, lembra-te de mim quando vieres no teu reino.

43 Jesus lhe respondeu: Em verdade te digo que hoje estarás comigo no paraíso.

A morte de Jesus

Mateus 27.45-56; Marcos 15.33-41; João 19.28-30

44 Já era quase a hora sexta, e, escurecendo-se o sol, houve trevas sobre toda a terra até à hora nona.

45 E rasgou-se pelo meio o véu do santuário.

46 Então, Jesus clamou em alta voz: Pai, nas tuas mãos entrego o meu espírito! E, dito isto, expirou.

47 Vendo o centurião o que tinha acontecido, deu glória a Deus, dizendo: Verdadeiramente, este homem era justo.

48 E todas as multidões reunidas para este espetáculo, vendo o que havia acontecido, retiraram-se a lamentar, batendo nos peitos.

49 Entretanto, todos os conhecidos de Jesus e as mulheres que o tinham seguido desde a Galiléia permaneceram a contemplar de longe estas coisas.

O sepultamento de Jesus

Mateus 27.57-61; Marcos 15.42-47; João 19.38-42

50 E eis que certo homem, chamado José, membro do Sinédrio, homem bom e justo

40Men då tillrättavisade honom den andre: »Är du inte ens rädd för Gud, du som har fått samma straff?

41Vi har dömts med rätta, vi får vad vi har förtjänat. Men han har inte gjort något ont.«

42Och han sade: »Jesus, tänk på mig när du kommer med ditt rike.«

43Jesus svarade: »Sannerligen, redan i dag skall du vara med mig i paradiset.«

Jesu död

44Det var nu kring sjätte timmen. Då blev det mörkt över hela jorden ända till nionde timmen,

45det var solen som förmörkades. Förhänget i templet brast mitt itu.

46Och Jesus ropade med hög röst: »Fader, i dina händer lämnar jag min ande.« När han sagt detta slutade han att andas.

47Officeren, som såg det som hände, prisade Gud och sade: »Han var verkligen en rättfärdig man.«

48När folkmassan som samlats där som åskådare hade sett vad som hände, vände de hemåt och slog med händerna mot bröstet.

49Men alla hans vänner, och bland dem kvinnorna som hade följt med honom från Galileen, stod på avstånd och såg alltsammans.

Gravläggningen

50Nu fanns det en rådsherre vid namn Josef, en god och rättfärdig man

[51] (que não tinha concordado com o desígnio e ação dos outros), natural de Arimatéia, cidade dos judeus, e que esperava o reino de Deus,

[52] tendo procurado a Pilatos, pediu-lhe o corpo de Jesus,

[53] e, tirando-o do madeiro, envolveu-o num lençol de linho, e o depositou num túmulo aberto em rocha, onde ainda ninguém havia sido sepultado.

[54] Era o dia da preparação, e começava o sábado.

[55] As mulheres que tinham vindo da Galiléia com Jesus, seguindo, viram o túmulo e como o corpo fora ali depositado.

[56] Então, se retiraram para preparar aromas e bálsamos. E, no sábado, descansaram, segundo o mandamento.

[51]som inte hade haft någon del i de andras beslut och åtgärder. Han var från Arimataia, en stad i Judeen, och han väntade på Guds rike.

[52]Josef gick till Pilatus och bad att få Jesu kropp.

[53]Han tog ner den, svepte den i linnetyg och lade den i en klippgrav där ännu ingen hade blivit lagd.

[54]Det var förberedelsedag, och sabbaten skulle just börja.

Kvinnorna och Petrus vid graven

[55]Kvinnorna som hade kommit från Galileen tillsammans med Jesus följde med och såg graven och hur hans kropp lades där.

[56]När de hade återvänt hem gjorde de i ordning välluktande kryddor och oljor, och sabbaten tillbringade de efter lagens bud i stillhet.

Lucas 24

A ressurreição de Jesus

Mateus 28.1-10; Marcos 16.1-8; João 20.1-10

[1] Mas, no primeiro dia da semana, alta madrugada, foram elas ao túmulo, levando os aromas que haviam preparado.

[2] E encontraram a pedra removida do sepulcro;

[3] mas, ao entrarem, não acharam o corpo do SENHOR Jesus.

[4] Aconteceu que, perplexas a esse respeito, apareceram-lhes dois varões com vestes resplandecentes.

[5] Estando elas possuídas de temor, baixando os olhos para o chão, eles lhes

Lukas 24

[1]Men dagen efter sabbaten gick de i gryningen till graven med kryddorna som de hade gjort i ordning.

[2]De fann att stenen var bortrullad från graven,

[3]och när de gick in kunde de inte finna herren Jesu kropp.

[4]De visste inte vad de skulle tro, men då stod där två män i skinande kläder framför dem.

[5]Kvinnorna blev förskräckta och sänkte blicken mot marken, men männen sade till

falaram: Por que buscais entre os mortos ao que vive?

6 Ele não está aqui, mas ressuscitou. Lembrai-vos de como vos preveniu, estando ainda na Galiléia,

7 quando disse: Importa que o Filho do Homem seja entregue nas mãos de pecadores, e seja crucificado, e ressuscite no terceiro dia.

8 Então, se lembraram das suas palavras.

9 E, voltando do túmulo, anunciaram todas estas coisas aos onze e a todos os mais que com eles estavam.

10 Eram Maria Madalena, Joana e Maria, mãe de Tiago; também as demais que estavam com elas confirmaram estas coisas aos apóstolos.

11 Tais palavras lhes pareciam um como delírio, e não acreditaram nelas.

12 Pedro, porém, levantando-se, correu ao sepulcro. E, abaixando-se, nada mais viu, senão os lençóis de linho; e retirou-se para casa, maravilhado do que havia acontecido.

Os discípulos no caminho de Emaús

Marcos 16.12-13

13 Naquele mesmo dia, dois deles estavam de caminho para uma aldeia chamada Emaús, distante de Jerusalém sessenta estádios.

14 E iam conversando a respeito de todas as coisas sucedidas.

15 Aconteceu que, enquanto conversavam e discutiam, o próprio Jesus se aproximou e ia com eles.

dem: »Varför söker ni den levande här bland de döda?

6Han är inte här, han har uppstått. Kom ihåg vad han sade till er medan han ännu var i Galileen:

7att Människosonen måste överlämnas i syndiga människors händer och korsfästas och uppstå på tredje dagen.«

8Då kom de ihåg hans ord,

9och när de hade återvänt från graven berättade de alltsammans för de elva och alla de andra.

10Det var Maria från Magdala och Johanna och Maria, Jakobs mor. Även de andra kvinnorna i deras sällskap talade om det för apostlarna.

11De tyckte att det bara var prat och trodde inte på dem.

12Men Petrus sprang genast bort till graven. När han lutade sig in såg han bara linnesvepningen ligga där, och han gick därifrån full av undran över det som hade hänt.

Två lärjungar på vägen till Emmaus

13Samma dag var två lärjungar på väg till en by som ligger en mil från Jerusalem och som heter Emmaus.

14De talade med varandra om allt det som hade hänt.

15Medan de gick där och samtalade och diskuterade kom Jesus själv och slog följe med dem.

[16] Os seus olhos, porém, estavam como que impedidos de o reconhecer.

[17] Então, lhes perguntou Jesus: Que é isso que vos preocupa e de que ides tratando à medida que caminhais? E eles pararam entristecidos.

[18] Um, porém, chamado Cleopas, respondeu, dizendo: És o único, porventura, que, tendo estado em Jerusalém, ignoras as ocorrências destes últimos dias?

[19] Ele lhes perguntou: Quais? E explicaram: O que aconteceu a Jesus, o Nazareno, que era varão profeta, poderoso em obras e palavras, diante de Deus e de todo o povo,

[20] e como os principais sacerdotes e as nossas autoridades o entregaram para ser condenado à morte e o crucificaram.

[21] Ora, nós esperávamos que fosse ele quem havia de redimir a Israel; mas, depois de tudo isto, é já este o terceiro dia desde que tais coisas sucederam.

[22] É verdade também que algumas mulheres, das que conosco estavam, nos surpreenderam, tendo ido de madrugada ao túmulo;

[23] e, não achando o corpo de Jesus, voltaram dizendo terem tido uma visão de anjos, os quais afirmam que ele vive.

[24] De fato, alguns dos nossos foram ao sepulcro e verificaram a exatidão do que disseram as mulheres; mas não o viram.

[16]Men deras ögon var förblindade och de kände inte igen honom.

[17]Han frågade: »Vad är det ni går här och talar med varandra om?« De stannade och såg sorgsna ut,

[18]och den ene, som hette Kleopas, svarade: »Du måste vara den ende som har varit i Jerusalem och inte vet vad som har hänt där under dessa dagar.« —

[19]»Vad har hänt?« frågade han. De svarade: »Detta med Jesus från Nasaret, han som var en profet, mäktig i ord och gärning inför Gud och hela folket.

[20]Han blev utlämnad av våra överstepräster och rådsherrar, och de fick honom dömd till döden och korsfäst,

[21]medan vi hoppades att han var den som skall befria Israel. Men till allt detta kommer att det är tredje dagen sedan det här hände,

[22]och nu har några kvinnor bland oss gjort oss uppskakade. De var vid graven tidigt i morse

[23]men fann inte hans kropp, och då kom de tillbaka och berättade att de i en syn hade sett änglar som sade att han lever.

[24]Några av de våra gick ut till graven, och de fann att det var så som kvinnorna hade sagt. Honom själv såg de inte.«

[25] Então, lhes disse Jesus: Ó néscios e tardos de coração para crer tudo o que os profetas disseram!
[26] Porventura, não convinha que o Cristo padecesse e entrasse na sua glória?
[27] E, começando por Moisés, discorrendo por todos os Profetas, expunha-lhes o que a seu respeito constava em todas as Escrituras.
[28] Quando se aproximavam da aldeia para onde iam, fez ele menção de passar adiante.

[29] Mas eles o constrangeram, dizendo: Fica conosco, porque é tarde, e o dia já declina. E entrou para ficar com eles.

[30] E aconteceu que, quando estavam à mesa, tomando ele o pão, abençoou-o e, tendo-o partido, lhes deu;
[31] então, se lhes abriram os olhos, e o reconheceram; mas ele desapareceu da presença deles.
[32] E disseram um ao outro: Porventura, não nos ardia o coração, quando ele, pelo caminho, nos falava, quando nos expunha as Escrituras?
[33] E, na mesma hora, levantando-se, voltaram para Jerusalém, onde acharam reunidos os onze e outros com eles,

[34] os quais diziam: O SENHOR ressuscitou e já apareceu a Simão!

[35] Então, os dois contaram o que lhes acontecera no caminho e como fora por eles reconhecido no partir do pão.

[25]Då sade han: »Förstår ni så lite, är ni så tröga till att tro på det som profeterna har sagt?
[26]Skulle inte Messias lida detta och gå in i sin härlighet?«

[27]Och med början hos Mose och alla profeterna förklarade han för dem vad som står om honom överallt i skrifterna.

[28]De var nästan framme vid byn dit de skulle, och han såg ut att vilja gå vidare,

[29]men de höll kvar honom och sade: »Stanna hos oss. Det börjar bli kväll och dagen är snart slut.« Då följde han med in och stannade hos dem.
[30]När han sedan låg till bords med dem tog han brödet, läste tackbönen, bröt det och gav åt dem.
[31]Då öppnades deras ögon och de kände igen honom, men han försvann ur deras åsyn.

[32]Och de sade till varandra: »Brann inte våra hjärtan när han talade till oss på vägen och utlade skrifterna för oss?«
[33]De bröt genast upp och återvände till Jerusalem, där de fann de elva och alla de andra församlade,
[34]och dessa sade: »Herren har verkligen blivit uppväckt och han har visat sig för Simon.«

[35]Själva berättade de då vad som hade hänt dem på vägen och hur han hade gett

sig till känna för dem genom att bryta brödet.

Jesus aparece aos discípulos
João 20.19-23

36 Falavam ainda estas coisas quando Jesus apareceu no meio deles e lhes disse: Paz seja convosco!

37 Eles, porém, surpresos e atemorizados, acreditavam estarem vendo um espírito.

38 Mas ele lhes disse: Por que estais perturbados? E por que sobem dúvidas ao vosso coração?

39 Vede as minhas mãos e os meus pés, que sou eu mesmo; apalpai-me e verificai, porque um espírito não tem carne nem ossos, como vedes que eu tenho.

40 Dizendo isto, mostrou-lhes as mãos e os pés.

41 E, por não acreditarem eles ainda, por causa da alegria, e estando admirados, Jesus lhes disse: Tendes aqui alguma coisa que comer?

42 Então, lhe apresentaram um pedaço de peixe assado [e um favo de mel].

43 E ele comeu na presença deles.

Jesus explica as Escrituras

44 A seguir, Jesus lhes disse: São estas as palavras que eu vos falei, estando ainda convosco: importava se cumprisse tudo o que de mim está escrito na Lei de Moisés, nos Profetas e nos Salmos.

45 Então, lhes abriu o entendimento para compreenderem as Escrituras;

46 e lhes disse: Assim está escrito que o Cristo havia de padecer e ressuscitar dentre os mortos no terceiro dia

Den uppståndne visar sig

36 Medan de ännu talade stod han plötsligt mitt ibland dem och hälsade dem: »Frid över er!«

37 De blev rädda, och i sin förskräckelse trodde de att det var en ande de såg.

38 Då sade han: »Varför blir ni skrämda, varför fylls ni av tvivel?

39 Se på mina händer och mina fötter, det är jag och ingen annan. Känn på mig och se på mig, en ande har inte kött och ben, och det kan ni se att jag har.«

40 Och han visade dem sina händer och fötter.

41 Då de av idel glädje och förvåning ännu inte kunde tro, frågade han dem: »Finns det något att äta här?«

42 De räckte honom en bit stekt fisk,

43 och de såg hur han tog den och åt.

44 Han sade till dem: »Detta är vad jag sade till er när jag ännu var hos er, att allt måste uppfyllas som står skrivet om mig i Moses lag, hos profeterna och i psalmerna.«

45 Sedan öppnade han deras sinnen så att de kunde förstå skrifterna.

46 Och han sade till dem: »Detta är alltså vad skriften säger: Messias skall lida och uppstå från de döda på tredje dagen,

[47] e que em seu nome se pregasse arrependimento para remissão de pecados a todas as nações, começando de Jerusalém.

[48] Vós sois testemunhas destas coisas.

[49] Eis que envio sobre vós a promessa de meu Pai; permanecei, pois, na cidade, até que do alto sejais revestidos de poder.

A ascensão de Jesus
Marcos 16.19-20

[50] Então, os levou para Betânia e, erguendo as mãos, os abençoou.

[51] Aconteceu que, enquanto os abençoava, ia-se retirando deles, sendo elevado para o céu.

[52] Então, eles, adorando-o, voltaram para Jerusalém, tomados de grande júbilo;

[53] e estavam sempre no templo, louvando a Deus.

[47]och syndernas förlåtelse genom omvändelse skall förkunnas i hans namn för alla folk, med början i Jerusalem.

[48]Ni skall vittna om allt detta.

[49]Och jag skall sända er vad min fader har lovat. Men ni skall stanna här i staden tills ni har blivit rustade med kraft från höjden.«

Himmelsfärden

[50]Han tog dem med sig ut ur staden bort mot Betania, och han lyfte sina händer och välsignade dem.

[51]Medan han välsignade dem lämnade han dem och fördes upp till himlen.

[52]De föll ner och hyllade honom och återvände sedan till Jerusalem under stor glädje.

[53]Och de var ständigt i templet och prisade Gud.

O evangelho segundo João

João 1

A encarnação do Verbo

[1] No princípio era o Verbo, e o Verbo estava com Deus, e o Verbo era Deus.

[2] Ele estava no princípio com Deus.

[3] Todas as coisas foram feitas por intermédio dele, e, sem ele, nada do que foi feito se fez.

[4] A vida estava nele e a vida era a luz dos homens.

[5] A luz resplandece nas trevas, e as trevas não prevaleceram contra ela.

[6] Houve um homem enviado por Deus cujo nome era João.

[7] Este veio como testemunha para que testificasse a respeito da luz, a fim de todos virem a crer por intermédio dele.

[8] Ele não era a luz, mas veio para que testificasse da luz,

[9] a saber, a verdadeira luz, que, vinda ao mundo, ilumina a todo homem.

[10] O Verbo estava no mundo, o mundo foi feito por intermédio dele, mas o mundo não o conheceu.

[11] Veio para o que era seu, e os seus não o receberam.

[12] Mas, a todos quantos o receberam, deu-lhes o poder de serem feitos filhos de Deus, a saber, aos que crêem no seu nome;

[13] os quais não nasceram do sangue, nem da vontade da carne, nem da vontade do homem, mas de Deus.

[14] E o Verbo se fez carne e habitou entre nós, cheio de graça e de verdade, e vimos

Johannesevangeliet

Johannes 1

Ordet blev människa

[1]I begynnelsen fanns Ordet, och Ordet fanns hos Gud, och Ordet var Gud.

[2]Det fanns i begynnelsen hos Gud.

[3]Allt blev till genom det, och utan det blev ingenting till av allt som finns till.

[4]I Ordet var liv, och livet var människornas ljus.

[5]Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det.

[6]Det kom en man som var sänd av Gud, hans namn var Johannes.

[7]Han kom som ett vittne för att vittna om ljuset, så att alla skulle komma till tro genom honom.

[8]Själv var han inte ljuset, men han skulle vittna om ljuset.

[9]Det sanna ljuset, som ger alla människor ljus, skulle komma in i världen.

[10]Han var i världen, och världen hade blivit till genom honom, men världen kände honom inte.

[11]Han kom till det som var hans, och hans egna tog inte emot honom.

[12]Men åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla som tror på hans namn,

[13]som har blivit födda inte av blod, inte av kroppens vilja, inte av någon mans vilja, utan av Gud.

[14]Och Ordet blev människa och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en

a sua glória, glória como do unigênito do Pai.

härlighet som den ende sonen får av sin fader, och han var fylld av nåd och sanning.

O testemunho de João Batista

15 João testemunha a respeito dele e exclama: Este é o de quem eu disse: o que vem depois de mim tem, contudo, a primazia, porquanto já existia antes de mim.

15Johannes vittnar om honom och ropar: »Det var om honom jag sade: Han som kommer efter mig går före mig, ty han fanns före mig.«

16 Porque todos nós temos recebido da sua plenitude e graça sobre graça.

16Av hans fullhet har vi alla fått del, med nåd och åter nåd.

17 Porque a lei foi dada por intermédio de Moisés; a graça e a verdade vieram por meio de Jesus Cristo.

17Ty lagen gavs genom Mose, men nåden och sanningen har kommit genom Jesus Kristus.

18 Ninguém jamais viu a Deus; o Deus unigênito, que está no seio do Pai, é quem o revelou.

18Ingen har någonsin sett Gud. Den ende sonen, själv gud och alltid nära Fadern, han har förklarat honom för oss.

João Batista repete o seu testemunho

Mateus 3.1-12; Marcos 1.2-8; Lucas 3.1-18

Johannes döparens vittnesbörd

19 Este foi o testemunho de João, quando os judeus lhe enviaram de Jerusalém sacerdotes e levitas para lhe perguntarem: Quem és tu?

19Och detta var Johannes vittnesbörd när judarna i Jerusalem sände präster och leviter för att fråga honom: »Vem är du?«

20 Ele confessou e não negou; confessou: Eu não sou o Cristo.

20Han bekände och förnekade inte, han bekände: »Jag är inte Messias.«

21 Então, lhe perguntaram: Quem és, pois? És tu Elias? Ele disse: Não sou. És tu o profeta? Respondeu: Não.

21De frågade: »Vad är du då? Är du Elia?« Han svarade: »Nej, det är jag inte.« — »Är du Profeten?« — »Nej«, svarade han.

22 Disseram-lhe, pois: Declara-nos quem és, para que demos resposta àqueles que nos enviaram; que dizes a respeito de ti mesmo?

22Då sade de: »Vem är du? Vi måste ha ett svar åt dem som har skickat oss. Vad säger du om dig själv?«

23 Então, ele respondeu: Eu sou a voz do que clama no deserto: Endireitai o caminho do SENHOR, como disse o profeta Isaías.

23Han sade: »Jag är en röst som ropar i öknen: Gör vägen rak för Herren, som profeten Jesaja har sagt.«

[24] Ora, os que haviam sido enviados eram de entre os fariseus.

[25] E perguntaram-lhe: Então, por que batizas, se não és o Cristo, nem Elias, nem o profeta?

[26] Respondeu-lhes João: Eu batizo com água; mas, no meio de vós, está quem vós não conheceis,

[27] o qual vem após mim, do qual não sou digno de desatar-lhe as correias das sandálias.

[28] Estas coisas se passaram em Betânia, do outro lado do Jordão, onde João estava batizando.

João Batista torna a repetir o seu testemunho

[29] No dia seguinte, viu João a Jesus, que vinha para ele, e disse: Eis o Cordeiro de Deus, que tira o pecado do mundo!

[30] É este a favor de quem eu disse: após mim vem um varão que tem a primazia, porque já existia antes de mim.

[31] Eu mesmo não o conhecia, mas, a fim de que ele fosse manifestado a Israel, vim, por isso, batizando com água.

O batismo de Jesus

Mateus 3.13-17; Marcos 1.9-11; Lucas 3.21-22

[32] E João testemunhou, dizendo: Vi o Espírito descer do céu como pomba e pousar sobre ele.

[33] Eu não o conhecia; aquele, porém, que me enviou a batizar com água me disse: Aquele sobre quem vires descer e pousar o Espírito, esse é o que batiza com o Espírito Santo.

[34] Pois eu, de fato, vi e tenho testificado que ele é o Filho de Deus.

Dois discípulos de João Batista seguem Jesus

[24]Också några fariseer hade sänts ut,

[25]och de frågade honom: »Varför döper du då, om du inte är Messias och inte heller Elia eller Profeten?«

[26]Johannes svarade: »Jag döper med vatten. Mitt ibland er står en som ni inte känner,

[27]han som kommer efter mig. Jag är inte värdig att knyta upp remmen på hans sandaler.«

[28]Detta hände i Betania på andra sidan Jordan, där Johannes döpte.

[29]Nästa dag såg han Jesus komma, och han sade: »Där är Guds lamm som tar bort världens synd.

[30]Det är om honom jag har sagt: Efter mig kommer en som går före mig, ty han fanns före mig.

[31]Jag kände honom inte, men för att han skall bli sedd av Israel har jag kommit och döper med vatten.”

[32]Och Johannes vittnade och sade: »Jag har sett Anden komma ner från himlen som en duva och stanna över honom.

[33]Jag kände honom inte, men han som sände mig att döpa med vatten sade till mig: 'Den som du ser Anden komma ner och stanna över, han är den som döper med helig ande.'

[34]Jag har sett det, och jag har vittnat om att han är Guds utvalde.«

De första lärjungarna

[35] No dia seguinte, estava João outra vez na companhia de dois dos seus discípulos

[36] e, vendo Jesus passar, disse: Eis o Cordeiro de Deus!

[37] Os dois discípulos, ouvindo-o dizer isto, seguiram Jesus.

[38] E Jesus, voltando-se e vendo que o seguiam, disse-lhes: Que buscais? Disseram-lhe: Rabi (que quer dizer Mestre), onde assistes?

[39] Respondeu-lhes: Vinde e vede. Foram, pois, e viram onde Jesus estava morando; e ficaram com ele aquele dia, sendo mais ou menos a hora décima.

[40] Era André, o irmão de Simão Pedro, um dos dois que tinham ouvido o testemunho de João e seguido Jesus.

[41] Ele achou primeiro o seu próprio irmão, Simão, a quem disse: Achamos o Messias (que quer dizer Cristo),

[42] e o levou a Jesus. Olhando Jesus para ele, disse: Tu és Simão, o filho de João; tu serás chamado Cefas (que quer dizer Pedro).

Filipe e Natanael

[43] No dia imediato, resolveu Jesus partir para a Galiléia e encontrou a Filipe, a quem disse: Segue-me.

[44] Ora, Filipe era de Betsaida, cidade de André e de Pedro.

[45] Filipe encontrou a Natanael e disse-lhe: Achamos aquele de quem Moisés escreveu na lei, e a quem se referiram os profetas: Jesus, o Nazareno, filho de José.

[35]Nästa dag stod Johannes där igen med två av sina lärjungar.

[36]När Jesus kom gående såg Johannes på honom och sade: »Där är Guds lamm.«

[37]De båda lärjungarna hörde vad han sade och följde efter Jesus.

[38]Jesus vände sig om, och då han såg att de följde honom frågade han vad de ville. De svarade: »Rabbi (det betyder mästare), var bor du?«

[39]Han sade: »Följ med och se!« De gick med honom och såg var han bodde och stannade hos honom den dagen. Det var sent på eftermiddagen.

[40]Andreas, Simon Petrus bror, var en av de två som hade hört Johannes ord och följt med Jesus.

[41]Han träffade först sin bror, Simon, och sade till honom: »Vi har funnit Messias« (det betyder Kristus).

[42]Han tog med honom till Jesus. Jesus såg på Simon och sade: »Du är Simon, Johannes son. Du skall heta Kefas« (det betyder Petrus).

[43]Nästa dag tänkte Jesus bege sig därifrån till Galileen. Då träffade han Filippos. Han sade till honom: »Följ mig!«

[44]Filippos var från Betsaida, från samma stad som Andreas och Petrus.

[45]Filippos träffade Natanael och sade till honom: »Vi har funnit honom som det står om i Moses lag och hos profeterna, Jesus, Josefs son, från Nasaret.«

[46] Perguntou-lhe Natanael: De Nazaré pode sair alguma coisa boa? Respondeu-lhe Filipe: Vem e vê.
[47] Jesus viu Natanael aproximar-se e disse a seu respeito: Eis um verdadeiro israelita, em quem não há dolo!
[48] Perguntou-lhe Natanael: Donde me conheces? Respondeu-lhe Jesus: Antes de Filipe te chamar, eu te vi, quando estavas debaixo da figueira.
[49] Então, exclamou Natanael: Mestre, tu és o Filho de Deus, tu és o Rei de Israel!
[50] Ao que Jesus lhe respondeu: Porque te disse que te vi debaixo da figueira, crês? Pois maiores coisas do que estas verás.
[51] E acrescentou: Em verdade, em verdade vos digo que vereis o céu aberto e os anjos de Deus subindo e descendo sobre o Filho do Homem.

[46]Natanael sade: »Kan det komma något gott från Nasaret?« Filippos svarade: »Följ med och se!”
[47]Jesus såg Natanael komma och sade om honom: »Där är en sann israelit, en som är utan svek.«
[48]Natanael frågade: »Hur kan du känna mig?« Jesus svarade: »Innan Filippos ropade på dig såg jag dig under fikonträdet.”
[49]Natanael svarade: »Rabbi, du är Guds son, du är Israels konung.«
[50]Då sade Jesus till honom: »Du tror därför att jag sade att jag såg dig under fikonträdet. Större ting skall du få se.«
[51]Och han sade: »Sannerligen, jag säger er: ni skall få se himlen öppen och Guds änglar stiga upp och stiga ner över Människosonen.«

João 2

As bodas em Caná da Galileia

[1] Três dias depois, houve um casamento em Caná da Galiléia, achando-se ali a mãe de Jesus.
[2] Jesus também foi convidado, com os seus discípulos, para o casamento.
[3] Tendo acabado o vinho, a mãe de Jesus lhe disse: Eles não têm mais vinho.
[4] Mas Jesus lhe disse: Mulher, que tenho eu contigo? Ainda não é chegada a minha hora.
[5] Então, ela falou aos serventes: Fazei tudo o que ele vos disser.

Johannes 2

Bröllopet i Kana

[1]På tredje dagen hölls ett bröllop i Kana i Galileen, och Jesu mor var där.
[2]Jesus och hans lärjungar var också bjudna till bröllopet.
[3]Vinet tog slut, och Jesu mor sade till honom: »De har inget vin.«
[4]Jesus svarade: »Låt mig vara, kvinna. Min stund har inte kommit än.«
[5]Hans mor sade till tjänarna: »Gör det han säger åt er.«

[6] Estavam ali seis talhas de pedra, que os judeus usavam para as purificações, e cada uma levava duas ou três metretas.

[6]Där stod sex stora stenkärl för vattnet till judarnas reningsceremonier; vart och ett rymde omkring hundra liter.

[7] Jesus lhes disse: Enchei de água as talhas. E eles as encheram totalmente.

[7]Jesus sade: »Fyll kärlen med vatten«, och de fyllde dem till brädden.

[8] Então, lhes determinou: Tirai agora e levai ao mestre-sala. Eles o fizeram.

[8]Sedan sade han: »Ös upp och bär det till bröllopsvärden«, och det gjorde de.

[9] Tendo o mestre-sala provado a água transformada em vinho (não sabendo donde viera, se bem que o sabiam os serventes que haviam tirado a água), chamou o noivo

[9]Värden smakade på vattnet, som nu hade blivit vin. Eftersom han inte visste varifrån det kom — men det visste tjänarna som hade öst upp vattnet —

[10] e lhe disse: Todos costumam pôr primeiro o bom vinho e, quando já beberam fartamente, servem o inferior; tu, porém, guardaste o bom vinho até agora.

[10]ropade han på brudgummen och sade: »Alla andra bjuder först på det goda vinet och på det sämre när gästerna börjar bli berusade. Men du har sparat det goda vinet ända till nu.«

[11] Com este, deu Jesus princípio a seus sinais em Caná da Galiléia; manifestou a sua glória, e os seus discípulos creram nele.

[11]Så gjorde Jesus det första av sina tecken; det var i Kana i Galileen. Han uppenbarade sin härlighet, och hans lärjungar trodde på honom.

[12] Depois disto, desceu ele para Cafarnaum, com sua mãe, seus irmãos e seus discípulos; e ficaram ali não muitos dias.

[12]Sedan gick han ner till Kafarnaum tillsammans med sin mor och sina bröder och lärjungarna, och där stannade de några dagar.

Jesus purifica o templo

Templet rensas

[13] Estando próxima a Páscoa dos judeus, subiu Jesus para Jerusalém.

[13]Judarnas påskfest närmade sig, och Jesus gick upp till Jerusalem.

[14] E encontrou no templo os que vendiam bois, ovelhas e pombas e também os cambistas assentados;

[14]I templet stötte han på dem som sålde oxar och får och duvor och dem som satt där och växlade pengar.

[15] tendo feito um azorrague de cordas, expulsou todos do templo, bem como as ovelhas e os bois, derramou pelo chão o dinheiro dos cambistas, virou as mesas

[15]Han gjorde en piska av repstumpar och drev ut allesammans ur templet med deras får och oxar. Han slog ut växlarnas pengar och välte omkull deras bord,

[16] e disse aos que vendiam as pombas: Tirai daqui estas coisas; não façais da casa de meu Pai casa de negócio.
[17] Lembraram-se os seus discípulos de que está escrito: O zelo da tua casa me consumirá.
[18] Perguntaram-lhe, pois, os judeus: Que sinal nos mostras, para fazeres estas coisas?
[19] Jesus lhes respondeu: Destruí este santuário, e em três dias o reconstruirei.
[20] Replicaram os judeus: Em quarenta e seis anos foi edificado este santuário, e tu, em três dias, o levantarás?
[21] Ele, porém, se referia ao santuário do seu corpo.
[22] Quando, pois, Jesus ressuscitou dentre os mortos, lembraram-se os seus discípulos de que ele dissera isto; e creram na Escritura e na palavra de Jesus.

Muitos creem em Jesus

[23] Estando ele em Jerusalém, durante a Festa da Páscoa, muitos, vendo os sinais que ele fazia, creram no seu nome;
[24] mas o próprio Jesus não se confiava a eles, porque os conhecia a todos.
[25] E não precisava de que alguém lhe desse testemunho a respeito do homem, porque ele mesmo sabia o que era a natureza humana.

João 3

Nicodemos visita a Jesus

[1] Havia, entre os fariseus, um homem chamado Nicodemos, um dos principais dos judeus.

[16]och till dem som sålde duvor sade han: »Bort med allt det här! Gör inte min faders hus till en saluhall.«
[17]Och hans lärjungar kom ihåg att det står skrivet: Lidelsen för ditt hus skall förtära mig.
[18]Judarna sade då till honom: »Vad kan du visa oss för tecken, du som gör så här?«
[19]Jesus svarade: »Riv ner detta tempel, så skall jag låta det uppstå igen på tre dagar.«
[20]Judarna sade: »I fyrtiosex år har man byggt på det här templet, och du skall låta det uppstå igen på tre dagar!«
[21]Men det tempel han talade om var hans kropp.
[22]När han sedan uppstod från de döda kom hans lärjungar ihåg att han hade sagt detta, och de trodde på skriften och på ordet som Jesus hade sagt.
[23]Medan han var i Jerusalem under påskhögtiden kom många till tro på hans namn när de såg de tecken han gjorde.
[24]Men själv anförtrodde sig Jesus inte åt dem, eftersom han kände dem alla
[25]och inte behövde höra någon vittna om människan. Han visste av sig själv vad som fanns i människan.

Johannes 3

Jesus och Nikodemos

[1]Bland fariseerna fanns en man som hette Nikodemos och var medlem av judarnas råd.

[2] Este, de noite, foi ter com Jesus e lhe disse: Rabi, sabemos que és Mestre vindo da parte de Deus; porque ninguém pode fazer estes sinais que tu fazes, se Deus não estiver com ele.

[3] A isto, respondeu Jesus: Em verdade, em verdade te digo que, se alguém não nascer de novo, não pode ver o reino de Deus.

[4] Perguntou-lhe Nicodemos: Como pode um homem nascer, sendo velho? Pode, porventura, voltar ao ventre materno e nascer segunda vez?

[5] Respondeu Jesus: Em verdade, em verdade te digo: quem não nascer da água e do Espírito não pode entrar no reino de Deus.

[6] O que é nascido da carne é carne; e o que é nascido do Espírito é espírito.

[7] Não te admires de eu te dizer: importa-vos nascer de novo.

[8] O vento sopra onde quer, ouves a sua voz, mas não sabes donde vem, nem para onde vai; assim é todo o que é nascido do Espírito.

[9] Então, lhe perguntou Nicodemos: Como pode suceder isto? Acudiu Jesus:

[10] Tu és mestre em Israel e não compreendes estas coisas?

[11] Em verdade, em verdade te digo que nós dizemos o que sabemos e testificamos o que temos visto; contudo, não aceitais o nosso testemunho.

[12] Se, tratando de coisas terrenas, não me credes, como crereis, se vos falar das celestiais?

[2]Han kom till Jesus en natt och sade: »Rabbi, vi vet att det är från Gud du har kommit som lärare. Ingen kan göra sådana tecken som du utan att Gud är med honom.«

[3]Jesus svarade: »Sannerligen, jag säger dig: den som inte blir född på nytt kan inte se Guds rike.«

[4]Nikodemos svarade: »Hur kan någon födas när han är gammal? Han kan väl inte komma in i moderlivet och födas en gång till?«

[5]Jesus svarade: »Sannerligen, jag säger dig: den som inte blir född av vatten och ande kan inte komma in i Guds rike.

[6]Det som har fötts av kött är kött, och det som har fötts av ande är ande.

[7]Var inte förvånad över att jag sade att ni måste födas på nytt.

[8]Vinden blåser vart den vill, och du hör den blåsa, men du vet inte varifrån den kommer eller vart den far. Så är det med var och en som har fötts av anden.«

[9]Nikodemos frågade: »Hur är detta möjligt?«

[10]Jesus svarade: »Du skall vara lärare för Israel och förstår inte det!

[11]Sannerligen, jag säger dig: det vi vet förkunnar vi, och det vi har sett vittnar vi om, men ni tar inte emot vårt vittnesbörd.

[12]Om ni inte tror när jag talar till er om det jordiska, hur skall ni då kunna tro när jag talar till er om det himmelska?

13 Ora, ninguém subiu ao céu, senão aquele que de lá desceu, a saber, o Filho do Homem [que está no céu].

13Ingen har stigit upp till himlen utom den som stigit ner från himlen: Människosonen.

14 E do modo por que Moisés levantou a serpente no deserto, assim importa que o Filho do Homem seja levantado,

14Liksom Mose hängde upp ormen i öknen, så måste Människosonen upphöjas

15 para que todo o que nele crê tenha a vida eterna.

15för att var och en som tror på honom skall ha evigt liv.

A missão do Filho

16 Porque Deus amou ao mundo de tal maneira que deu o seu Filho unigênito, para que todo o que nele crê não pereça, mas tenha a vida eterna.

16Så älskade Gud världen att han gav den sin ende son, för att de som tror på honom inte skall gå under utan ha evigt liv.

17 Porquanto Deus enviou o seu Filho ao mundo, não para que julgasse o mundo, mas para que o mundo fosse salvo por ele.

17Ty Gud sände inte sin son till världen för att döma världen utan för att världen skulle räddas genom honom.

18 Quem nele crê não é julgado; o que não crê já está julgado, porquanto não crê no nome do unigênito Filho de Deus.

18Den som tror på honom blir inte dömd, men den som inte tror är redan dömd, eftersom han inte har trott på Guds ende sons namn.

19 O julgamento é este: que a luz veio ao mundo, e os homens amaram mais as trevas do que a luz; porque as suas obras eram más.

19Och detta är domen, att när ljuset kom in i världen, då älskade människorna mörkret mer än ljuset, eftersom deras gärningar var onda.

20 Pois todo aquele que pratica o mal aborrece a luz e não se chega para a luz, a fim de não serem argüidas as suas obras.

20Den som gör det onda avskyr ljuset och kommer inte till ljuset, för att hans gärningar inte skall avslöjas.

21 Quem pratica a verdade aproxima-se da luz, a fim de que as suas obras sejam manifestas, porque feitas em Deus.

21Men den som handlar efter sanningen, han kommer till ljuset, för att det skall bli uppenbart att han gör vad Gud vill.«

Outro testemunho de João Batista

Johannes döparens sista vittnesbörd

22 Depois disto, foi Jesus com seus discípulos para a terra da Judéia; ali permaneceu com eles e batizava.

22Sedan gick Jesus och hans lärjungar till Judeen, och där stannade han en tid med dem och döpte.

[23] Ora, João estava também batizando em Enom, perto de Salim, porque havia ali muitas águas, e para lá concorria o povo e era batizado.

[23]Också Johannes döpte; det var i Ainon nära Salim, där det var gott om vatten, och folk kom dit och blev döpta.

[24] Pois João ainda não tinha sido encarcerado.

[24]Johannes hade nämligen ännu inte satts i fängelse.

[25] Ora, entre os discípulos de João e um judeu suscitou-se uma contenda com respeito à purificação.

[25]Ett par av Johannes lärjungar kom att diskutera reningsbruken med några judar,

[26] E foram ter com João e lhe disseram: Mestre, aquele que estava contigo além do Jordão, do qual tens dado testemunho, está batizando, e todos lhe saem ao encontro.

[26]och de gick till Johannes och sade: »Rabbi, han som var tillsammans med dig på andra sidan Jordan och som du vittnade om, han döper nu själv, och alla kommer till honom.«

[27] Respondeu João: O homem não pode receber coisa alguma se do céu não lhe for dada.

[27]Johannes svarade: »Ingen får något som inte ges honom från himlen.

[28] Vós mesmos sois testemunhas de que vos disse: eu não sou o Cristo, mas fui enviado como seu precursor.

[28]Ni kan själva vittna om att jag sade: 'Jag är inte Messias utan har blivit utsänd att gå framför honom.'

[29] O que tem a noiva é o noivo; o amigo do noivo que está presente e o ouve muito se regozija por causa da voz do noivo. Pois esta alegria já se cumpriu em mim.

[29]Brudgum är den som har bruden. Brudgummens vän, som står och hör på honom, gläder sig åt brudgummens röst. Den glädjen har nu blivit min helt och fullt.

[30] Convém que ele cresça e que eu diminua.

[30]Han skall bli större och jag bli mindre.«

O Filho em relação ao mundo

[31] Quem vem das alturas certamente está acima de todos; quem vem da terra é terreno e fala da terra; quem veio do céu está acima de todos

[31]Den som kommer ovanifrån står över alla. Den som kommer från jorden tillhör jorden och talar jordiskt. Den som kommer från himlen

[32] e testifica o que tem visto e ouvido; contudo, ninguém aceita o seu testemunho.

[32]vittnar om vad han har sett och hört, och ingen tar emot hans vittnesbörd.

[33] Quem, todavia, lhe aceita o testemunho, por sua vez, certifica que Deus é verdadeiro.

[34] Pois o enviado de Deus fala as palavras dele, porque Deus não dá o Espírito por medida.

[35] O Pai ama ao Filho, e todas as coisas tem confiado às suas mãos.

[36] Por isso, quem crê no Filho tem a vida eterna; o que, todavia, se mantém rebelde contra o Filho não verá a vida, mas sobre ele permanece a ira de Deus.

[33]Den som tar emot hans vittnesbörd erkänner därmed att det Gud säger är sant.

[34]Ty den som Gud har sänt talar Guds ord; Gud ger Anden utan att mäta.

[35]Fadern älskar Sonen och har lagt allt i hans hand.

[36]Den som tror på Sonen har evigt liv. Men den som vägrar att tro på Sonen skall inte se livet, utan Guds vrede blir kvar över honom.

João 4

A mulher de Samaria

[1] Quando, pois, o SENHOR veio a saber que os fariseus tinham ouvido dizer que ele, Jesus, fazia e batizava mais discípulos que João

[2] (se bem que Jesus mesmo não batizava, e sim os seus discípulos),

[3] deixou a Judéia, retirando-se outra vez para a Galiléia.

[4] E era-lhe necessário atravessar a província de Samaria.

[5] Chegou, pois, a uma cidade samaritana, chamada Sicar, perto das terras que Jacó dera a seu filho José.

[6] Estava ali a fonte de Jacó. Cansado da viagem, assentara-se Jesus junto à fonte, por volta da hora sexta.

[7] Nisto, veio uma mulher samaritana tirar água. Disse-lhe Jesus: Dá-me de beber.

[8] Pois seus discípulos tinham ido à cidade para comprar alimentos.

Johannes 4

Jesus och den samariska kvinnan

[1]När Jesus förstod att fariseerna hade fått höra att han vann fler lärjungar än Johannes och döpte fler —

[2]det var dock inte Jesus själv som döpte, utan hans lärjungar —

[3]lämnade han Judeen och begav sig på nytt till Galileen.

[4]Han måste ta vägen genom Samarien

[5]och kom där till en stad som hette Sykar, inte långt från den mark som Jakob gav sin son Josef.

[6]Där fanns Jakobs källa. Jesus, som var trött efter vandringen, satte sig ner vid källan. Det var mitt på dagen.

[7]En samarisk kvinna kom för att hämta vatten. Jesus sade till henne: »Ge mig något att dricka.«

[8]Lärjungarna hade nämligen gått bort till staden för att köpa mat.

[9] Então, lhe disse a mulher samaritana: Como, sendo tu judeu, pedes de beber a mim, que sou mulher samaritana (porque os judeus não se dão com os samaritanos)?

[9]Samariskan sade: »Hur kan du, som är jude, be mig om vatten? Jag är ju en samarisk kvinna.« (Judarna vill inte ha något med samarierna att göra.)

[10] Replicou-lhe Jesus: Se conheceras o dom de Deus e quem é o que te pede: dá-me de beber, tu lhe pedirias, e ele te daria água viva.

[10]Jesus svarade henne: »Om du visste vad Gud har att ge och vem det är som säger till dig: Ge mig något att dricka, då skulle du ha bett honom, och han skulle ha gett dig levande vatten.«

[11] Respondeu-lhe ela: SENHOR, tu não tens com que a tirar, e o poço é fundo; onde, pois, tens a água viva?

[11]Kvinnan sade: »Herre, du har inget att hämta upp det med och brunnen är djup. Varifrån tar du då det levande vattnet?

[12] És tu, porventura, maior do que Jacó, o nosso pai, que nos deu o poço, do qual ele mesmo bebeu, e, bem assim, seus filhos, e seu gado?

[12]Skulle du vara större än vår fader Jakob som gav oss brunnen och själv drack ur den, liksom hans söner och hans boskap?«

[13] Afirmou-lhe Jesus: Quem beber desta água tornará a ter sede;

[13]Jesus svarade: »Den som dricker av det här vattnet blir törstig igen.

[14] aquele, porém, que beber da água que eu lhe der nunca mais terá sede; pelo contrário, a água que eu lhe der será nele uma fonte a jorrar para a vida eterna.

[14]Men den som dricker av det vatten jag ger honom blir aldrig mer törstig. Det vatten jag ger blir en källa i honom, med ett flöde som ger evigt liv.«

[15] Disse-lhe a mulher: SENHOR, dá-me dessa água para que eu não mais tenha sede, nem precise vir aqui buscá-la.

[15]Kvinnan sade till honom: »Herre, ge mig det vattnet, så att jag aldrig blir törstig och behöver gå hit efter vatten.«

[16] Disse-lhe Jesus: Vai, chama teu marido e vem cá;

[16]Jesus sade: »Gå och hämta din man.«

[17] ao que lhe respondeu a mulher: Não tenho marido. Replicou-lhe Jesus: Bem disseste, não tenho marido;

[17]Kvinnan svarade: »Jag har ingen man.« Jesus sade: »Du har rätt när du säger att du inte har någon man.

[18] porque cinco maridos já tiveste, e esse que agora tens não é teu marido; isto disseste com verdade.

[18]Fem män har du haft, och den du nu har är inte din man. Där talade du sanning.«

A verdadeira adoração

[19] SENHOR, disse-lhe a mulher, vejo que tu és profeta.

[19]Kvinnan sade: »Herre, jag ser att du är en profet.

[20] Nossos pais adoravam neste monte; vós, entretanto, dizeis que em Jerusalém é o lugar onde se deve adorar.

[20]Våra fäder har tillbett Gud på det här berget, men ni säger att platsen där man skall tillbe honom finns i Jerusalem.«

[21] Disse-lhe Jesus: Mulher, podes crer-me que a hora vem, quando nem neste monte, nem em Jerusalém adorareis o Pai.

[21]Jesus svarade: »Tro mig, kvinna, den tid kommer då det varken är på det här berget eller i Jerusalem som ni skall tillbe Fadern.

[22] Vós adorais o que não conheceis; nós adoramos o que conhecemos, porque a salvação vem dos judeus.

[22]Ni tillber det som ni inte känner till. Vi tillber det vi känner till, eftersom frälsningen kommer från judarna.

[23] Mas vem a hora e já chegou, em que os verdadeiros adoradores adorarão o Pai em espírito e em verdade; porque são estes que o Pai procura para seus adoradores.

[23]Men den tid kommer, ja, den är redan här, då alla sanna gudstillbedjare skall tillbe Fadern i ande och sanning. Ty så vill Fadern att man skall tillbe honom.

[24] Deus é espírito; e importa que os seus adoradores o adorem em espírito e em verdade.

[24]Gud är ande, och de som tillber honom måste tillbe i ande och sanning.«

[25] Eu sei, respondeu a mulher, que há de vir o Messias, chamado Cristo; quando ele vier, nos anunciará todas as coisas.

[25]Kvinnan sade: »Jag vet att Messias kommer« (alltså den Smorde) »och när han kommer skall han låta oss veta allt.«

[26] Disse-lhe Jesus: Eu o sou, eu que falo contigo.

[26]Jesus sade till henne: »Det är jag, den som talar till dig.«

[27] Neste ponto, chegaram os seus discípulos e se admiraram de que estivesse falando com uma mulher; todavia, nenhum lhe disse: Que perguntas? Ou: Por que falas com ela?

[27]I detsamma kom lärjungarna. De blev förvånade över att han talade med en kvinna, men ingen frågade vad han ville henne eller varför han talade med henne.

[28] Quanto à mulher, deixou o seu cântaro, foi à cidade e disse àqueles homens:

[28]Kvinnan lät sin vattenkruka stå och gick bort till staden och sade till folket där:

[29] Vinde comigo e vede um homem que me disse tudo quanto tenho feito. Será este, porventura, o Cristo?!

[29]»Kom så får ni se en man som har sagt mig allt som jag har gjort. Kan han vara Messias?«

[30] Saíram, pois, da cidade e vieram ter com ele.

[30]De gick ut ur staden för att söka upp honom.

A ceifa e os ceifeiros

31 Nesse ínterim, os discípulos lhe rogavam, dizendo: Mestre, come!

31Under tiden sade lärjungarna till honom: »Rabbi, kom och ät.”

32 Mas ele lhes disse: Uma comida tenho para comer, que vós não conheceis.

32Han svarade: »Jag har mat att äta som ni inte känner till.«

33 Diziam, então, os discípulos uns aos outros: Ter-lhe-ia, porventura, alguém trazido o que comer?

33Lärjungarna sade då till varandra: »Kan någon ha kommit med mat till honom?«

34 Disse-lhes Jesus: A minha comida consiste em fazer a vontade daquele que me enviou e realizar a sua obra.

34Jesus sade: »Min mat är att göra hans vilja som har sänt mig och att fullborda hans verk.

35 Não dizeis vós que ainda há quatro meses até à ceifa? Eu, porém, vos digo: erguei os olhos e vede os campos, pois já branquejam para a ceifa.

35Ni säger: fyra månader till, så är det dags att skörda. Men jag säger er: lyft blicken och se hur fälten redan har vitnat till skörd.

36 O ceifeiro recebe desde já a recompensa e entesoura o seu fruto para a vida eterna; e, dessarte, se alegram tanto o semeador como o ceifeiro.

36Den som skördar får sin lön, han bärgar grödan till evigt liv, så att den som sått och den som skördar kan glädja sig tillsammans.

37 Pois, no caso, é verdadeiro o ditado: Um é o semeador, e outro é o ceifeiro.

37Här gäller ju ordet att en sår och en annan skördar.

38 Eu vos enviei para ceifar o que não semeastes; outros trabalharam, e vós entrastes no seu trabalho.

38Jag har sänt er att skörda där ni inte behövt arbeta. Andra har arbetat, och ni får lönen för deras möda.«

Muitos samaritanos creem em Jesus

39 Muitos samaritanos daquela cidade creram nele, em virtude do testemunho da mulher, que anunciara: Ele me disse tudo quanto tenho feito.

39Många samarier från den staden hade kommit till tro på honom genom kvinnans ord när hon försäkrade: »Han har sagt mig allt som jag har gjort.”

40 Vindo, pois, os samaritanos ter com Jesus, pediam-lhe que permanecesse com eles; e ficou ali dois dias.

40När samarierna kom till honom bad de honom stanna hos dem, och han stannade där två dagar.

41 Muitos outros creram nele, por causa da sua palavra,

41Många fler kom till tro genom hans egna ord,

42 e diziam à mulher: Já agora não é pelo que disseste que nós cremos; mas porque nós mesmos temos ouvido e sabemos que

42och de sade till kvinnan: »Nu är det inte längre vad du har sagt som får oss att tro.

este é verdadeiramente o Salvador do mundo.

Vi har själva hört honom och vet att han verkligen är världens frälsare.«

Jesus volta à Galileia

En ämbetsmans son botas

43 Passados dois dias, partiu dali para a Galiléia.

43Efter de två dagarna fortsatte Jesus till Galileen.

44 Porque o mesmo Jesus testemunhou que um profeta não tem honras na sua própria terra.

44Han hade själv vittnat om att en profet inte har något anseende i sin hemtrakt.

45 Assim, quando chegou à Galiléia, os galileus o receberam, porque viram todas as coisas que ele fizera em Jerusalém, por ocasião da festa, à qual eles também tinham comparecido.

45När han nu kom till Galileen blev han väl mottagen, eftersom galileerna hade sett allt han hade gjort i Jerusalem under högtiden. De hade också firat högtiden där.

A cura do filho de um oficial do rei

46 Dirigiu-se, de novo, a Caná da Galiléia, onde da água fizera vinho. Ora, havia um oficial do rei, cujo filho estava doente em Cafarnaum.

46Han kom alltså tillbaka till Kana i Galileen, där han hade gjort vattnet till vin. En man i kunglig tjänst hade en son som låg sjuk i Kafarnaum.

47 Tendo ouvido dizer que Jesus viera da Judéia para a Galiléia, foi ter com ele e lhe rogou que descesse para curar seu filho, que estava à morte.

47När han fick höra att Jesus hade lämnat Judeen och var i Galileen, sökte han upp honom och bad honom komma ner till Kafarnaum och bota hans son, som låg för döden.

48 Então, Jesus lhe disse: Se, porventura, não virdes sinais e prodígios, de modo nenhum crereis.

48Jesus sade till honom: »Om ni inte får se tecken och under, så tror ni inte.«

49 Rogou-lhe o oficial: SENHOR, desce, antes que meu filho morra.

49Ämbetsmannen sade: »Herre, kom innan mitt barn dör.«

50 Vai, disse-lhe Jesus; teu filho vive. O homem creu na palavra de Jesus e partiu.

50Jesus svarade: »Gå hem, din son lever.« Mannen trodde på vad Jesus sade och gick.

51 Já ele descia, quando os seus servos lhe vieram ao encontro, anunciando-lhe que o seu filho vivia.

51När han ännu var på väg hem möttes han av sina tjänare, som talade om för honom att pojken levde.

[52] Então, indagou deles a que hora o seu filho se sentira melhor. Informaram: Ontem, à hora sétima a febre o deixou.

[53] Com isto, reconheceu o pai ser aquela precisamente a hora em que Jesus lhe dissera: Teu filho vive; e creu ele e toda a sua casa.

[54] Foi este o segundo sinal que fez Jesus, depois de vir da Judéia para a Galiléia.

[52]Han frågade då vid vilken tid på dagen han hade blivit bättre, och de svarade: »I går vid sjunde timmen lämnade febern honom.«

[53]Då förstod fadern att det hade hänt just när Jesus sade till honom: »Din son lever«, och han kom till tro liksom alla i hans hus.

[54]Detta var det andra tecknet, och Jesus gjorde det när han hade kommit från Judeen till Galileen.

João 5

A cura de um paralítico

[1] Passadas estas coisas, havia uma festa dos judeus, e Jesus subiu para Jerusalém.

[2] Ora, existe ali, junto à Porta das Ovelhas, um tanque, chamado em hebraico Betesda, o qual tem cinco pavilhões.

[3] Nestes, jazia uma multidão de enfermos, cegos, coxos, paralíticos

[4] [esperando que se movesse a água. Porquanto um anjo descia em certo tempo, agitando-a; e o primeiro que entrava no tanque, uma vez agitada a água, sarava de qualquer doença que tivesse].

[5] Estava ali um homem enfermo havia trinta e oito anos.

[6] Jesus, vendo-o deitado e sabendo que estava assim há muito tempo, perguntou-lhe: Queres ser curado?

[7] Respondeu-lhe o enfermo: SENHOR, não tenho ninguém que me ponha no tanque, quando a água é agitada; pois, enquanto eu vou, desce outro antes de mim.

Johannes 5

En sjuk man vid Betesda botas

[1]Sedan inföll en av judarnas högtider, och Jesus gick upp till Jerusalem.

[2]Vid fårdammen i Jerusalem finns ett bad med det hebreiska namnet Betesda. Det har fem pelargångar,

[3]och i dem låg en mängd sjuka, blinda, lama och lytta.

[5]Där fanns en man som hade varit sjuk i trettioåtta år.

[6]Då Jesus såg honom ligga där och fick veta att han varit sjuk länge frågade han honom: »Vill du bli frisk?«

[7]Den sjuke svarade: »Herre, jag har ingen som kan hjälpa mig ner i bassängen när vattnet börjar svalla. Medan jag försöker

ta mig dit hinner någon annan ner före mig.«

[8] Então, lhe disse Jesus: Levanta-te, toma o teu leito e anda.

[8]Jesus sade till honom: »Stig upp, ta din bädd och gå.«

[9] Imediatamente, o homem se viu curado e, tomando o leito, pôs-se a andar. E aquele dia era sábado.

[9]Genast blev mannen frisk och tog sin bädd och gick. Men det var sabbat den dagen,

[10] Por isso, disseram os judeus ao que fora curado: Hoje é sábado, e não te é lícito carregar o leito.

[10]och judarna sade till honom som hade blivit botad: »Det är sabbat. Du får inte bära på din bädd.«

[11] Ao que ele lhes respondeu: O mesmo que me curou me disse: Toma o teu leito e anda.

[11]Han svarade: »Den som gjorde mig frisk sade åt mig att ta min bädd och gå.«

[12] Perguntaram-lhe eles: Quem é o homem que te disse: Toma o teu leito e anda?

[12]De frågade: »Vem var det som sade åt dig att ta den och gå?«

[13] Mas o que fora curado não sabia quem era; porque Jesus se havia retirado, por haver muita gente naquele lugar.

[13]Han som hade botats visste inte vem det var, för Jesus hade dragit sig undan eftersom det var mycket folk på platsen.

[14] Mais tarde, Jesus o encontrou no templo e lhe disse: Olha que já estás curado; não peques mais, para que não te suceda coisa pior.

[14]Efteråt fann Jesus honom i templet och sade till honom: »Du har blivit frisk. Synda inte mer, så att det inte händer dig något värre.«

[15] O homem retirou-se e disse aos judeus que fora Jesus quem o havia curado.

[15]Mannen gick då och talade om för judarna att det var Jesus som hade gjort honom frisk.

[16] E os judeus perseguiam Jesus, porque fazia estas coisas no sábado.

[16]Nu började judarna förfölja Jesus, eftersom han hade gjort detta på en sabbat.

[17] Mas ele lhes disse: Meu Pai trabalha até agora, e eu trabalho também.

[17]Men han sade till dem: »Min fader verkar ännu i denna stund, och därför verkar också jag.«

[18] Por isso, pois, os judeus ainda mais procuravam matá-lo, porque não somente violava o sábado, mas também dizia que

[18]Då blev judarna ännu ivrigare att döda honom, eftersom han inte bara upphävde sabbatsbudet utan också påstod att Gud

Deus era seu próprio Pai, fazendo-se igual a Deus.

Jesus explica a sua missão

19 Então, lhes falou Jesus: Em verdade, em verdade vos digo que o Filho nada pode fazer de si mesmo, senão somente aquilo que vir fazer o Pai; porque tudo o que este fizer, o Filho também semelhantemente o faz.

20 Porque o Pai ama ao Filho, e lhe mostra tudo o que faz, e maiores obras do que estas lhe mostrará, para que vos maravilheis.

21 Pois assim como o Pai ressuscita e vivifica os mortos, assim também o Filho vivifica aqueles a quem quer.

22 E o Pai a ninguém julga, mas ao Filho confiou todo julgamento,

23 a fim de que todos honrem o Filho do modo por que honram o Pai. Quem não honra o Filho não honra o Pai que o enviou.

24 Em verdade, em verdade vos digo: quem ouve a minha palavra e crê naquele que me enviou tem a vida eterna, não entra em juízo, mas passou da morte para a vida.

25 Em verdade, em verdade vos digo que vem a hora e já chegou, em que os mortos ouvirão a voz do Filho de Deus; e os que a ouvirem viverão.

26 Porque assim como o Pai tem vida em si mesmo, também concedeu ao Filho ter vida em si mesmo.

27 E lhe deu autoridade para julgar, porque é o Filho do Homem.

var hans far och därmed jämställde sig med Gud.

Vad Fadern gör, det gör också Sonen

19Jesus vände sig till dem och sade: »Sannerligen, jag säger er: Sonen kan inte göra något av sig själv, utan bara det han ser Fadern göra. Vad Fadern gör, det gör också Sonen.

20Fadern älskar Sonen och visar honom allt vad han själv gör, och ännu större gärningar skall han visa honom, så att ni kommer att häpna.

21Ty liksom Fadern uppväcker de döda och ger dem liv, så ger också Sonen liv åt vem han vill.

22Och Fadern dömer ingen utan har helt överlåtit domen åt Sonen,

23för att alla skall ära Sonen liksom de ärar Fadern. Den som inte ärar Sonen ärar inte heller Fadern, som har sänt honom.

24Sannerligen, jag säger er: den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, han har evigt liv. Han faller inte under domen utan har övergått från döden till livet.

25Sannerligen, jag säger er: den stund kommer, ja, den är redan här, då de döda skall höra Guds sons röst och de som hör den skall få liv.

26Ty liksom Fadern äger liv, så har han också låtit Sonen äga liv,

27och han har gett honom makt att hålla dom, eftersom han är Människosonen.

[28] Não vos maravilheis disto, porque vem a hora em que todos os que se acham nos túmulos ouvirão a sua voz e sairão:

[28]Var inte förvånade över detta. Den stund kommer då alla som ligger i sina gravar skall höra hans röst

[29] os que tiverem feito o bem, para a ressurreição da vida; e os que tiverem praticado o mal, para a ressurreição do juízo.

[29]och gå ut ur dem; de som har gjort det goda skall uppstå till livet, och de som har gjort det onda skall uppstå till domen.

[30] Eu nada posso fazer de mim mesmo; na forma por que ouço, julgo. O meu juízo é justo, porque não procuro a minha própria vontade, e sim a daquele que me enviou.

[30]Av mig själv kan jag inte göra något: som jag hör, så dömer jag, och min dom är rättvis, ty jag följer inte min egen vilja utan hans vilja som har sänt mig.

Vittnesbördet tas inte emot

[31] Se eu testifico a respeito de mim mesmo, o meu testemunho não é verdadeiro.

[31]Om jag själv vittnar om mig är mitt vittnesbörd inte giltigt.

[32] Outro é o que testifica a meu respeito, e sei que é verdadeiro o testemunho que ele dá de mim.

[32]Men det är en annan som vittnar om mig, och jag vet att hans vittnesbörd om mig är giltigt.

[33] Mandastes mensageiros a João, e ele deu testemunho da verdade.

[33]Ni har sänt bud till Johannes, och han har vittnat för sanningen.

[34] Eu, porém, não aceito humano testemunho; digo-vos, entretanto, estas coisas para que sejais salvos.

[34]Jag vill inte ha något vittnesbörd om mig från någon människa, men jag säger detta för att ni skall bli räddade.

[35] Ele era a lâmpada que ardia e alumiava, e vós quisestes, por algum tempo, alegrar-vos com a sua luz.

[35]Johannes var en lampa som brann och lyste, och en kort tid hänfördes ni av hans ljus.

[36] Mas eu tenho maior testemunho do que o de João; porque as obras que o Pai me confiou para que eu as realizasse, essas que eu faço testemunham a meu respeito de que o Pai me enviou.

[36]Men jag har fått ett starkare vittnesbörd än det Johannes gav. Ty de verk som Fadern har gett mig i uppdrag att fullborda, just de som jag utför, vittnar om att Fadern har sänt mig.

[37] O Pai, que me enviou, esse mesmo é que tem dado testemunho de mim. Jamais tendes ouvido a sua voz, nem visto a sua forma.

[37]Och Fadern som har sänt mig har själv vittnat om mig. Men ni har aldrig hört hans röst eller sett hans gestalt,

[38] Também não tendes a sua palavra permanente em vós, porque não credes naquele a quem ele enviou.
[39] Examinais as Escrituras, porque julgais ter nelas a vida eterna, e são elas mesmas que testificam de mim.
[40] Contudo, não quereis vir a mim para terdes vida.
[41] Eu não aceito glória que vem dos homens;
[42] sei, entretanto, que não tendes em vós o amor de Deus.
[43] Eu vim em nome de meu Pai, e não me recebeis; se outro vier em seu próprio nome, certamente, o recebereis.
[44] Como podeis crer, vós os que aceitais glória uns dos outros e, contudo, não procurais a glória que vem do Deus único?
[45] Não penseis que eu vos acusarei perante o Pai; quem vos acusa é Moisés, em quem tendes firmado a vossa confiança.
[46] Porque, se, de fato, crêsseis em Moisés, também creríeis em mim; porquanto ele escreveu a meu respeito.
[47] Se, porém, não credes nos seus escritos, como crereis nas minhas palavras?

João 6

A multiplicação de pães e peixes

Mateus 14.13-21; Marcos 6.30-44; Lucas 9.10-17

[1] Depois destas coisas, atravessou Jesus o mar da Galiléia, que é o de Tiberíades.
[2] Seguia-o numerosa multidão, porque tinham visto os sinais que ele fazia na cura dos enfermos.

[38]och ni har inte behållit hans ord, eftersom ni inte tror på honom som han har sänt.
[39]Ni forskar i skrifterna därför att ni tror att de kan ge er evigt liv. Just dessa vittnar om mig,
[40]men ni vill inte komma till mig för att få liv.
[41]Människors ära vill jag inte ha,
[42]men jag har förstått att ni inte har någon kärlek till Gud.
[43]Jag har kommit i min faders namn, och ni tar inte emot mig. Men kommer någon i sitt eget namn, så tar ni emot honom.
[44]Hur skall ni kunna tro, ni som vill bli ärade av varandra och inte söker äran hos den ende Guden?
[45]Tro inte att jag skall anklaga er hos Fadern; den som anklagar er är Mose, han som ni har satt ert hopp till.
[46]Om ni trodde på Mose skulle ni tro på mig, ty det var om mig han skrev.
[47]Men om ni inte tror på vad han har skrivit, hur skall ni då kunna tro på vad jag har sagt?«

Johannes 6

Mat åt fem tusen

[1]Sedan for Jesus över till andra sidan av Galileiska sjön, eller Tiberiassjön.
[2]Mycket folk följde efter, därför att de såg de tecken han gjorde genom att bota de sjuka.

[3] Então, subiu Jesus ao monte e assentou-se ali com os seus discípulos.

[3]Och Jesus gick upp på berget och satte sig där med sina lärjungar.

[4] Ora, a Páscoa, festa dos judeus, estava próxima.

[4]Det var strax före judarnas påskhögtid.

[5] Então, Jesus, erguendo os olhos e vendo que grande multidão vinha ter com ele, disse a Filipe: Onde compraremos pães para lhes dar a comer?

[5]När Jesus lyfte blicken och såg att så mycket folk var på väg till honom sade han till Filippos: »Var skall vi köpa bröd så att alla dessa får något att äta?«

[6] Mas dizia isto para o experimentar; porque ele bem sabia o que estava para fazer.

[6]Det sade han för att pröva Filippos, själv visste han vad han skulle göra.

[7] Respondeu-lhe Filipe: Não lhes bastariam duzentos denários de pão, para receber cada um o seu pedaço.

[7]Filippos svarade: »Det räcker inte med bröd för tvåhundra denarer, om de skall få en bit var.«

[8] Um de seus discípulos, chamado André, irmão de Simão Pedro, informou a Jesus:

[8]En av lärjungarna, Simon Petrus bror Andreas, sade:

[9] Está aí um rapaz que tem cinco pães de cevada e dois peixinhos; mas isto que é para tanta gente?

[9]»Här är en pojke som har fem kornbröd och två fiskar.

[10] Disse Jesus: Fazei o povo assentar-se; pois havia naquele lugar muita relva. Assentaram-se, pois, os homens em número de quase cinco mil.

[10]Men vad förslår det till så många?« Jesus sade: »Låt folket slå sig ner.« Det var gott om gräs på den platsen. Och de slog sig ner — det var omkring fem tusen män.

[11] Então, Jesus tomou os pães e, tendo dado graças, distribuiu-os entre eles; e também igualmente os peixes, quanto queriam.

[11]Jesus tog brödet, tackade Gud och delade ut åt dem som låg där, och likaså av fiskarna så mycket de ville ha.

[12] E, quando já estavam fartos, disse Jesus aos seus discípulos: Recolhei os pedaços que sobraram, para que nada se perca.

[12]När de hade ätit sig mätta sade han till lärjungarna: »Samla ihop bitarna som har blivit över, så att ingenting förfars.«

[13] Assim, pois, o fizeram e encheram doze cestos de pedaços dos cinco pães de cevada, que sobraram aos que haviam comido.

[13]De samlade ihop dem och fyllde tolv korgar med de bitar av de fem kornbröden som hade blivit över när de ätit.

[14] Vendo, pois, os homens o sinal que Jesus fizera, disseram: Este é, verdadeiramente, o profeta que devia vir ao mundo.

[15] Sabendo, pois, Jesus que estavam para vir com o intuito de arrebatá-lo para o proclamarem rei, retirou-se novamente, sozinho, para o monte.

Jesus anda por sobre o mar

Mateus 14.22-33; Marcos 6.45-52

[16] Ao descambar o dia, os seus discípulos desceram para o mar.

[17] E, tomando um barco, passaram para o outro lado, rumo a Cafarnaum. Já se fazia escuro, e Jesus ainda não viera ter com eles.

[18] E o mar começava a empolar-se, agitado por vento rijo que soprava.

[19] Tendo navegado uns vinte e cinco a trinta estádios, eis que viram Jesus andando por sobre o mar, aproximando-se do barco; e ficaram possuídos de temor.

[20] Mas Jesus lhes disse: Sou eu. Não temais!

[21] Então, eles, de bom grado, o receberam, e logo o barco chegou ao seu destino.

Jesus, o pão da vida

[22] No dia seguinte, a multidão que ficara do outro lado do mar notou que ali não havia senão um pequeno barco e que Jesus não embarcara nele com seus discípulos, tendo estes partido sós.

[23] Entretanto, outros barquinhos chegaram de Tiberíades, perto do lugar onde comeram o pão, tendo o SENHOR dado graças.

[14]Då människorna såg vilket tecken han hade gjort sade de: »Detta måste vara Profeten som skall komma hit till världen.«

[15]Men Jesus, som förstod att de tänkte tvinga honom med sig för att göra honom till kung, drog sig undan till berget igen, i ensamhet.

Jesus går på vattnet

[16]När det hade blivit kväll gick hans lärjungar ner till sjön

[17]och steg i en båt för att ta sig över till Kafarnaum på andra sidan. Det var redan mörkt, och Jesus hade ännu inte kommit tillbaka.

[18]Det blåste hårt och vågorna gick höga.

[19]När de hade rott en halvmil fick de se Jesus komma gående på sjön och närma sig båten. De blev rädda,

[20]men han sade till dem: »Det är jag, var inte rädda.«

[21]Då ville de ta med honom i båten, och med ens var den framme vid stranden dit de var på väg.

Livets bröd

[22]Nästa dag upptäckte folkmassan, som var kvar på andra sidan sjön, att det bara hade funnits en enda båt där och att Jesus inte hade följt med sina lärjungar i den utan att de hade gett sig av ensamma.

[23]Men det kom andra båtar från Tiberias och lade till nära platsen där man hade ätit brödet, det som Herren hade läst tacksägelsen över.

24 Quando, pois, viu a multidão que Jesus não estava ali nem os seus discípulos, tomaram os barcos e partiram para Cafarnaum à sua procura.

25 E, tendo-o encontrado no outro lado do mar, lhe perguntaram: Mestre, quando chegaste aqui?

26 Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: vós me procurais, não porque vistes sinais, mas porque comestes dos pães e vos fartastes.

27 Trabalhai, não pela comida que perece, mas pela que subsiste para a vida eterna, a qual o Filho do Homem vos dará; porque Deus, o Pai, o confirmou com o seu selo.

28 Dirigiram-se, pois, a ele, perguntando: Que faremos para realizar as obras de Deus?

29 Respondeu-lhes Jesus: A obra de Deus é esta: que creiais naquele que por ele foi enviado.

30 Então, lhe disseram eles: Que sinal fazes para que o vejamos e creiamos em ti? Quais são os teus feitos?

31 Nossos pais comeram o maná no deserto, como está escrito: Deu-lhes a comer pão do céu.

32 Replicou-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: não foi Moisés quem vos deu o pão do céu; o verdadeiro pão do céu é meu Pai quem vos dá.

33 Porque o pão de Deus é o que desce do céu e dá vida ao mundo.

24När folket nu upptäckte att Jesus inte var där och inte heller hans lärjungar steg de i båtarna och for över till Kafarnaum för att leta efter Jesus.

25De fann honom där på andra sidan sjön och frågade honom: »Rabbi, när kom du hit?«

26Jesus svarade: »Sannerligen, jag säger er: ni söker inte efter mig därför att ni har fått se tecken utan därför att ni åt av bröden och blev mätta.

27Arbeta inte för den föda som är förgänglig utan för den föda som består och skänker evigt liv och som Människosonen skall ge er. Ty på honom har Fadern, Gud själv, satt sitt sigill.«

28De frågade då: »Vad skall vi göra för att utföra Guds verk?«

29Jesus svarade: »Detta är Guds verk: att ni tror på honom som han har sänt.«

30De sade: »Vilket tecken vill du göra, så att vi kan se det och tro på dig? Vad kan du utföra?

31Våra fäder åt mannat i öknen, så som det står skrivet: Han gav dem bröd från himlen att äta.«

32Jesus svarade: »Sannerligen, jag säger er: Mose gav er inte brödet från himlen, men min fader ger er det sanna brödet från himlen.

33Guds bröd är det bröd som kommer ner från himlen och ger världen liv.«

[34] Então, lhe disseram: SENHOR, dá-nos sempre desse pão.

[35] Declarou-lhes, pois, Jesus: Eu sou o pão da vida; o que vem a mim jamais terá fome; e o que crê em mim jamais terá sede.

[36] Porém eu já vos disse que, embora me tenhais visto, não credes.

[37] Todo aquele que o Pai me dá, esse virá a mim; e o que vem a mim, de modo nenhum o lançarei fora.

[38] Porque eu desci do céu, não para fazer a minha própria vontade, e sim a vontade daquele que me enviou.

[39] E a vontade de quem me enviou é esta: que nenhum eu perca de todos os que me deu; pelo contrário, eu o ressuscitarei no último dia.

[40] De fato, a vontade de meu Pai é que todo homem que vir o Filho e nele crer tenha a vida eterna; e eu o ressuscitarei no último dia.

A murmuração dos judeus

[41] Murmuravam, pois, dele os judeus, porque dissera: Eu sou o pão que desceu do céu.

[42] E diziam: Não é este Jesus, o filho de José? Acaso, não lhe conhecemos o pai e a mãe? Como, pois, agora diz: Desci do céu?

[43] Respondeu-lhes Jesus: Não murmureis entre vós.

[44] Ninguém pode vir a mim se o Pai, que me enviou, não o trouxer; e eu o ressuscitarei no último dia.

[34]De bad honom då: »Herre, ge oss alltid det brödet.«

[35]Jesus svarade: »Jag är livets bröd. Den som kommer till mig skall aldrig hungra, och den som tror på mig skall aldrig någonsin törsta.

[36]Men som jag har sagt er: ni har sett mig och tror ändå inte.

[37]Alla som Fadern ger mig skall komma till mig, och den som kommer till mig skall jag inte visa bort.

[38]Ty jag har inte kommit ner från himlen för att göra vad jag själv vill utan för att göra hans vilja som har sänt mig.

[39]Och detta är hans vilja som har sänt mig: att jag inte skall låta någon gå förlorad av dem som han har gett mig utan låta dem uppstå på den sista dagen.

[40]Ty detta är min faders vilja: att alla som ser Sonen och tror på honom skall ha evigt liv. Och jag skall låta dem uppstå på den sista dagen.«

[41]Judarna förargade sig över att han hade sagt: »Jag är brödet som har kommit ner från himlen«,

[42]och de sade: »Är det inte Jesus, Josefs son? Vi känner ju hans far och mor. Hur kan han då säga att han har kommit ner från himlen?«

[43]Jesus svarade: »Var inte förargade.

[44]Ingen kan komma till mig utan att Fadern som har sänt mig drar honom, och jag skall låta honom uppstå på den sista dagen.

45 Está escrito nos profetas: E serão todos ensinados por Deus. Portanto, todo aquele que da parte do Pai tem ouvido e aprendido, esse vem a mim.

45Det står skrivet hos profeterna: Alla skall bli Guds lärjungar. Var och en som har lyssnat till Fadern och lärt av honom kommer till mig.

46 Não que alguém tenha visto o Pai, salvo aquele que vem de Deus; este o tem visto.

46Men ingen har sett Fadern, utom den som har kommit från Gud; han har sett Fadern.

47 Em verdade, em verdade vos digo: quem crê em mim tem a vida eterna.

47Sannerligen, jag säger er: den som tror har evigt liv.

48 Eu sou o pão da vida.

48Jag är livets bröd.

49 Vossos pais comeram o maná no deserto e morreram.

49Era fäder åt mannat i öknen och de dog.

50 Este é o pão que desce do céu, para que todo o que dele comer não pereça.

50Men brödet som kommer ner från himlen är sådant att den som äter av det inte skall dö.

51 Eu sou o pão vivo que desceu do céu; se alguém dele comer, viverá eternamente; e o pão que eu darei pela vida do mundo é a minha carne.

51Jag är det levande brödet, som har kommit ner från himlen. Den som äter av det brödet skall leva i evighet. Brödet jag skall ge är mitt kött, jag ger det för att världen skall leva.«

52 Disputavam, pois, os judeus entre si, dizendo: Como pode este dar-nos a comer a sua própria carne?

52Judarna började då tvista med varandra om hur han kunde ge dem sitt kött att äta.

53 Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: se não comerdes a carne do Filho do Homem e não beberdes o seu sangue, não tendes vida em vós mesmos.

53Jesus svarade: »Sannerligen, jag säger er: om ni inte äter Människosonens kött och dricker hans blod äger ni inte livet.

54 Quem comer a minha carne e beber o meu sangue tem a vida eterna, e eu o ressuscitarei no último dia.

54Den som äter mitt kött och dricker mitt blod har evigt liv, och jag skall låta honom uppstå på den sista dagen.

55 Pois a minha carne é verdadeira comida, e o meu sangue é verdadeira bebida.

55Ty mitt kött är verklig föda, och mitt blod är verklig dryck.

56 Quem comer a minha carne e beber o meu sangue permanece em mim, e eu, nele.

56Den som äter mitt kött och dricker mitt blod förblir i mig och jag i honom.

57 Assim como o Pai, que vive, me enviou, e igualmente eu vivo pelo Pai, também quem de mim se alimenta por mim viverá.

58 Este é o pão que desceu do céu, em nada semelhante àquele que os vossos pais comeram e, contudo, morreram; quem comer este pão viverá eternamente.

59 Estas coisas disse Jesus, quando ensinava na sinagoga de Cafarnaum.

Os discípulos escandalizados

60 Muitos dos seus discípulos, tendo ouvido tais palavras, disseram: Duro é este discurso; quem o pode ouvir?

61 Mas Jesus, sabendo por si mesmo que eles murmuravam a respeito de suas palavras, interpelou-os: Isto vos escandaliza?

62 Que será, pois, se virdes o Filho do Homem subir para o lugar onde primeiro estava?

63 O espírito é o que vivifica; a carne para nada aproveita; as palavras que eu vos tenho dito são espírito e são vida.

64 Contudo, há descrentes entre vós. Pois Jesus sabia, desde o princípio, quais eram os que não criam e quem o havia de trair.

65 E prosseguiu: Por causa disto, é que vos tenho dito: ninguém poderá vir a mim, se, pelo Pai, não lhe for concedido.

Muitos discípulos se retiram

66 À vista disso, muitos dos seus discípulos o abandonaram e já não andavam com ele.

57Liksom den levande Fadern har sänt mig och jag lever genom Fadern, skall också den som äter mig leva genom mig.

58Detta är brödet som har kommit ner från himlen, ett annat bröd än det som fäderna åt. De dog, men den som äter detta bröd skall leva i evighet.«

59Detta sade han när han undervisade i synagogan i Kafarnaum.

Lärjungarna förargar sig över Jesu ord

60Många av hans lärjungar som hörde honom tala sade: »Det är outhärdligt, det han säger. Vem står ut med att höra på honom?«

61Jesus, som genast förstod att lärjungarna förargade sig över hans ord, sade till dem: »Får det här er att vackla?

62Hur blir det då om ni får se Människosonen stiga upp dit där han var förut?

63Det är anden som ger liv, köttet är till ingen hjälp. De ord jag har talat till er är ande och liv.

64Men det är några av er som inte tror.« Jesus visste ju från början vilka som inte trodde och vem som skulle förråda honom.

65Och han fortsatte: »Det var därför jag sade er att ingen kan komma till mig om han inte får det som gåva av Fadern.«

66Då drog sig många av hans lärjungar tillbaka och ville inte längre följa med honom.

[67] Então, perguntou Jesus aos doze: Porventura, quereis também vós outros retirar-vos?

[68] Respondeu-lhe Simão Pedro: SENHOR, para quem iremos? Tu tens as palavras da vida eterna;

[69] e nós temos crido e conhecido que tu és o Santo de Deus.

[70] Replicou-lhes Jesus: Não vos escolhi eu em número de doze? Contudo, um de vós é diabo.

[71] Referia-se ele a Judas, filho de Simão Iscariotes; porque era quem estava para traí-lo, sendo um dos doze.

João 7

A incredulidade dos irmãos de Jesus

[1] Passadas estas coisas, Jesus andava pela Galiléia, porque não desejava percorrer a Judéia, visto que os judeus procuravam matá-lo.

[2] Ora, a festa dos judeus, chamada de Festa dos Tabernáculos, estava próxima.

[3] Dirigiram-se, pois, a ele os seus irmãos e lhe disseram: Deixa este lugar e vai para a Judéia, para que também os teus discípulos vejam as obras que fazes.

[4] Porque ninguém há que procure ser conhecido em público e, contudo, realize os seus feitos em oculto. Se fazes estas coisas, manifesta-te ao mundo.

[5] Pois nem mesmo os seus irmãos criam nele.

[6] Disse-lhes, pois, Jesus: O meu tempo ainda não chegou, mas o vosso sempre está presente.

[67]Jesus sade till de tolv: »Inte vill väl ni också gå er väg?”

[68]Simon Petrus svarade: »Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord,

[69]och vi tror och vi förstår att du är Guds helige.«

[70]Jesus sade: »Har jag inte själv valt ut er tolv? Och ändå är en av er en djävul.«

[71]Han menade Judas, Simon Iskariots son, ty denne skulle förråda honom, och han var en av de tolv.

Johannes 7

I Jerusalem vid lövhyddefesten

[1]Sedan vandrade Jesus omkring i Galileen. I Judeen ville han inte vandra eftersom judarna var ute efter att döda honom.

[2]Judarnas lövhyddefest närmade sig.

[3]Hans bröder sade då till honom: »Stanna inte här utan gå till Judeen, så att också dina lärjungar får se dina gärningar.

[4]Ingen verkar i skymundan om han vill bli allmänt känd. Om du gör sådana ting, visa dig då för världen.«

[5]Inte heller hans bröder trodde på honom.

[6]Men Jesus sade till dem: »Min tid är ännu inte inne, men för er är det alltid rätt tid.

[7] Não pode o mundo odiar-vos, mas a mim me odeia, porque eu dou testemunho a seu respeito de que as suas obras são más.

[7]Er kan världen inte hata, men mig hatar den därför att jag vittnar om att dess gärningar är onda.

[8] Subi vós outros à festa; eu, por enquanto, não subo, porque o meu tempo ainda não está cumprido.

[8]Gå ni upp till högtiden. Jag gör det inte den här gången, min tid är ännu inte inne.«

[9] Disse-lhes Jesus estas coisas e continuou na Galiléia.

[9]Och han stannade själv kvar i Galileen.

Jesus na Festa dos Tabernáculos

[10] Mas, depois que seus irmãos subiram para a festa, então, subiu ele também, não publicamente, mas em oculto.

[10]Men när hans bröder hade gått upp till högtiden gick han också dit, inte öppet utan i hemlighet.

[11] Ora, os judeus o procuravam na festa e perguntavam: Onde estará ele?

[11]Judarna sökte efter honom under högtiden och undrade var han fanns.

[12] E havia grande murmuração a seu respeito entre as multidões. Uns diziam: Ele é bom. E outros: Não, antes, engana o povo.

[12]Det pratades mycket om honom bland folket; några sade att han var en bra människa, andra att han vilseledde folket.

[13] Entretanto, ninguém falava dele abertamente, por ter medo dos judeus.

[13]Men ingen vågade tala öppet om honom av rädsla för judarna.

A controvérsia entre Jesus e os judeus

[14] Corria já em meio a festa, e Jesus subiu ao templo e ensinava.

[14]När halva högtiden redan var förbi gick Jesus upp till templet och började undervisa.

[15] Então, os judeus se maravilhavam e diziam: Como sabe este letras, sem ter estudado?

[15]Judarna blev förvånade och sade: »Hur kan han som inte har studerat vara så lärd?«

[16] Respondeu-lhes Jesus: O meu ensino não é meu, e sim daquele que me enviou.

[16]Jesus svarade: »Min lära är inte min, utan hans som har sänt mig.

[17] Se alguém quiser fazer a vontade dele, conhecerá a respeito da doutrina, se ela é de Deus ou se eu falo por mim mesmo.

[17]Om någon vill göra hans vilja skall han förstå om min lära är från Gud eller om jag talar av mig själv.

[18] Quem fala por si mesmo está procurando a sua própria glória; mas o que procura a glória de quem o enviou, esse é verdadeiro, e nele não há injustiça.

[18]Den som talar av sig själv söker sin egen ära. Men den som söker hans ära som har sänt honom, han talar sanning, och det finns ingen orättfärdighet hos honom.

[19] Não vos deu Moisés a lei? Contudo, ninguém dentre vós a observa. Por que procurais matar-me?

[20] Respondeu a multidão: Tens demônio. Quem é que procura matar-te?

[21] Replicou-lhes Jesus: Um só feito realizei, e todos vos admirais.

[22] Pelo motivo de que Moisés vos deu a circuncisão (se bem que ela não vem dele, mas dos patriarcas), no sábado circuncidais um homem.

[23] E, se o homem pode ser circuncidado em dia de sábado, para que a lei de Moisés não seja violada, por que vos indignais contra mim, pelo fato de eu ter curado, num sábado, ao todo, um homem?

[24] Não julgueis segundo a aparência, e sim pela reta justiça.

Os guardas mandados para prender Jesus

[25] Diziam alguns de Jerusalém: Não é este aquele a quem procuram matar?

[26] Eis que ele fala abertamente, e nada lhe dizem. Porventura, reconhecem verdadeiramente as autoridades que este é, de fato, o Cristo?

[27] Nós, todavia, sabemos donde este é; quando, porém, vier o Cristo, ninguém saberá donde ele é.

[28] Jesus, pois, enquanto ensinava no templo, clamou, dizendo: Vós não somente me conheceis, mas também sabeis donde eu sou; e não vim porque eu, de mim mesmo, o quisesse, mas aquele que me enviou é verdadeiro, aquele a quem vós não conheceis.

[19]Har inte Mose gett er lagen? Och ändå gör ingen av er vad lagen säger. Varför vill ni döda mig?«

[20]Folket svarade: »Du är besatt. Vem vill döda dig?«

[21]Då sade Jesus: »En sak har jag gjort som ni alla undrar över.

[22]Mose har gett er omskärelsen — fast den inte kommer bara från Mose utan från fäderna — och ni omskär även på en sabbat.

[23]Om en människa blir omskuren på sabbaten för att Moses lag inte skall brytas, varför blir ni då uppretade på mig för att jag har gjort en människa helt och hållet frisk på sabbaten?

[24]Döm inte efter skenet, utan döm rättvist.«

Olika uppfattningar om Jesus

[25]Då sade några av jerusalemborna: »Är det inte mannen som de vill döda?

[26]Här står han och talar öppet, och de säger ingenting till honom. Inte kan väl rådsherrarna ha blivit övertygade om att han är Messias?

[27]Varifrån den här mannen är, det vet vi ju, men när Messias kommer vet ingen varifrån han är.«

[28]Då ropade Jesus där han undervisade i templet: »Ja, ni vet vem jag är och varifrån jag kommer. Men jag har inte kommit av mig själv; det finns förvisso en som har sänt mig, men honom känner inte ni.

[29] Eu o conheço, porque venho da parte dele e fui por ele enviado.

[29]Jag känner honom därför att jag kommer från honom och därför att han har sänt mig.”

[30] Então, procuravam prendê-lo; mas ninguém lhe pôs a mão, porque ainda não era chegada a sua hora.

[30]De ville gripa honom, men ingen lyfte sin hand mot honom; hans stund var ännu inte inne.

[31] E, contudo, muitos de entre a multidão creram nele e diziam: Quando vier o Cristo, fará, porventura, maiores sinais do que este homem tem feito?

[31]Bland folket kom många till tro på honom, och de sade: »Inte kan väl Messias göra fler tecken, när han kommer, än den här mannen har gjort?«

[32] Os fariseus, ouvindo a multidão murmurar estas coisas a respeito dele, juntamente com os principais sacerdotes enviaram guardas para o prenderem.

[32]Fariseerna fick höra vad folket pratade om honom, och översteprästerna och fariseerna skickade ut sina män för att gripa honom.

[33] Disse-lhes Jesus: Ainda por um pouco de tempo estou convosco e depois irei para junto daquele que me enviou.

[33]Jesus sade: »Ännu en kort tid är jag hos er innan jag går till honom som har sänt mig.

[34] Haveis de procurar-me e não me achareis; também aonde eu estou, vós não podeis ir.

[34]Ni kommer att söka efter mig men inte finna mig, och där jag är, dit kan ni inte komma.«

[35] Disseram, pois, os judeus uns aos outros: Para onde irá este que não o possamos achar? Irá, porventura, para a Dispersão entre os gregos, com o fim de os ensinar?

[35]Då sade judarna till varandra: »Vart tänker han gå, eftersom vi inte skall finna honom? Inte tänker han väl gå till dem som bor kringspridda bland grekerna och undervisa dem?

[36] Que significa, de fato, o que ele diz: Haveis de procurar-me e não me achareis; também aonde eu estou, vós não podeis ir?

[36]Vad menar han när han säger: Ni kommer att söka efter mig men inte finna mig, och där jag är, dit kan ni inte komma?«

Jesus, a fonte da água viva

[37] No último dia, o grande dia da festa, levantou-se Jesus e exclamou: Se alguém tem sede, venha a mim e beba.

[37]På högtidens sista och största dag ställde sig Jesus och ropade: »Är någon törstig, så kom till mig och drick.

[38] Quem crer em mim, como diz a Escritura, do seu interior fluirão rios de água viva.

[38]Den som tror på mig, ur hans inre skall flyta strömmar av levande vatten, som skriften säger.«

39 Isto ele disse com respeito ao Espírito que haviam de receber os que nele cressem; pois o Espírito até aquele momento não fora dado, porque Jesus não havia sido ainda glorificado.

39Detta sade han om Anden, som de som trodde på honom skulle få. Ty ännu hade Anden inte kommit, eftersom Jesus ännu inte hade blivit förhärligad.

40 Então, os que dentre o povo tinham ouvido estas palavras diziam: Este é verdadeiramente o profeta;

40Några i hopen som hörde detta sade: »Han måste vara Profeten«,

41 outros diziam: Ele é o Cristo; outros, porém, perguntavam: Porventura, o Cristo virá da Galiléia?

41och några sade: »Han är Messias.« Men andra sade: »Inte kommer väl Messias från Galileen?

42 Não diz a Escritura que o Cristo vem da descendência de Davi e da aldeia de Belém, donde era Davi?

42Säger inte skriften att Messias skall vara av Davids ätt och komma från Betlehem, byn där David bodde?«

43 Assim, houve uma dissensão entre o povo por causa dele;

43Så blev hopen oenig om honom.

44 alguns dentre eles queriam prendê-lo, mas ninguém lhe pôs as mãos.

44Några ville gripa honom, men ingen lyfte sin hand mot honom.

Os guardas voltam sem Jesus

45 Voltaram, pois, os guardas à presença dos principais sacerdotes e fariseus, e estes lhes perguntaram: Por que não o trouxestes?

45När deras folk kom tillbaka frågade översteprästerna och fariseerna: »Varför har ni inte tagit hit honom?«

46 Responderam eles: Jamais alguém falou como este homem.

46De svarade: »Aldrig har någon människa talat som han.«

47 Replicaram-lhes, pois, os fariseus: Será que também vós fostes enganados?

47Då sade fariseerna till dem: »Har ni också blivit vilseledda?

48 Porventura, creu nele alguém dentre as autoridades ou algum dos fariseus?

48Finns det någon i rådet eller bland fariseerna som tror på honom?

49 Quanto a esta plebe que nada sabe da lei, é maldita.

49Men den stora hopen, som inte kan lagen, den är förtappad.”

50 Nicodemos, um deles, que antes fora ter com Jesus, perguntou-lhes:

50Nikodemos, som själv satt i rådet och som tidigare hade sökt upp Jesus, sade:

51 Acaso, a nossa lei julga um homem, sem primeiro ouvi-lo e saber o que ele fez?

51»Inte dömer väl vår lag någon utan att man först har hört honom och tagit reda på vad han gör?«

[52] Responderam eles: Dar-se-á o caso de que também tu és da Galiléia? Examina e verás que da Galiléia não se levanta profeta.

[53] [E cada um foi para sua casa.

João 8

A mulher adúltera

[1] Jesus, entretanto, foi para o monte das Oliveiras.

[2] De madrugada, voltou novamente para o templo, e todo o povo ia ter com ele; e, assentado, os ensinava.

[3] Os escribas e fariseus trouxeram à sua presença uma mulher surpreendida em adultério e, fazendo-a ficar de pé no meio de todos,

[4] disseram a Jesus: Mestre, esta mulher foi apanhada em flagrante adultério.

[5] E na lei nos mandou Moisés que tais mulheres sejam apedrejadas; tu, pois, que dizes?

[6] Isto diziam eles tentando-o, para terem de que o acusar. Mas Jesus, inclinando-se, escrevia na terra com o dedo.

[7] Como insistissem na pergunta, Jesus se levantou e lhes disse: Aquele que dentre vós estiver sem pecado seja o primeiro que lhe atire pedra.

[8] E, tornando a inclinar-se, continuou a escrever no chão.

[52]De svarade: »Är kanske du också från Galileen? Se efter i skriften, så skall du finna att ingen profet kommer från Galileen.«

Äktenskapsbryterskan

[[53]Alla gick hem, var och en till sitt,

Johannes 8

[1]men Jesus gick till Olivberget.

[2]Tidigt på morgonen var han tillbaka i templet. Allt folket samlades kring honom, och han satte sig ner och undervisade.

[3]De skriftlärda och fariseerna kom då dit med en kvinna som hade ertappats med äktenskapsbrott. De ställde henne framför honom

[4]och sade: »Mästare, den här kvinnan togs på bar gärning när hon begick äktenskapsbrott.

[5]I lagen föreskriver Mose att sådana kvinnor skall stenas. Vad säger du?«

[6]Detta sade de för att sätta honom på prov och få något att anklaga honom för. Men Jesus böjde sig ner och ritade på marken med fingret.

[7]När de envisades med sin fråga såg han upp och sade: »Den av er som är fri från synd skall kasta första stenen på henne.«

[8]Och han böjde sig ner igen och ritade på marken.

[9] Mas, ouvindo eles esta resposta e acusados pela própria consciência, foram-se retirando um por um, a começar pelos mais velhos até aos últimos, ficando só Jesus e a mulher no meio onde estava.

[9]När de hörde hans svar gick de därifrån en efter en, de äldste först, och han blev ensam kvar med kvinnan framför sig.

[10] Erguendo-se Jesus e não vendo a ninguém mais além da mulher, perguntou-lhe: Mulher, onde estão aqueles teus acusadores? Ninguém te condenou?

[10]Jesus såg upp och sade till henne: »Kvinna, vart tog de vägen? Var det ingen som dömde dig?«

[11] Respondeu ela: Ninguém, SENHOR! Então, lhe disse Jesus: Nem eu tampouco te condeno; vai e não peques mais.]

[11]Hon svarade: »Nej, herre.« Jesus sade: »Inte heller jag dömer dig. Gå nu, och synda inte mer.«]

Jesus, a luz do mundo

Faderns vittnesbörd

[12] De novo, lhes falava Jesus, dizendo: Eu sou a luz do mundo; quem me segue não andará nas trevas; pelo contrário, terá a luz da vida.

[12]Sedan talade Jesus till dem och sade: »Jag är världens ljus. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus.«

[13] Então, lhe objetaram os fariseus: Tu dás testemunho de ti mesmo; logo, o teu testemunho não é verdadeiro.

[13]Fariseerna sade då: »Du vittnar om dig själv, ditt vittnesbörd är inte giltigt.«

[14] Respondeu Jesus e disse-lhes: Posto que eu testifico de mim mesmo, o meu testemunho é verdadeiro, porque sei donde vim e para onde vou; mas vós não sabeis donde venho, nem para onde vou.

[14]Jesus svarade: »Även om jag vittnar om mig själv är mitt vittnesbörd giltigt. Jag vet varifrån jag kommer och vart jag går. Men ni vet inte varifrån jag kommer eller vart jag går.

[15] Vós julgais segundo a carne, eu a ninguém julgo.

[15]Ni dömer på människovis, jag dömer ingen.

[16] Se eu julgo, o meu juízo é verdadeiro, porque não sou eu só, porém eu e aquele que me enviou.

[16]Om jag ändå dömer är min dom riktig, eftersom jag inte är ensam; han som har sänt mig är med mig.

[17] Também na vossa lei está escrito que o testemunho de duas pessoas é verdadeiro.

[17]Och i er egen lag står det att vad två vittnar är giltigt.

[18] Eu testifico de mim mesmo, e o Pai, que me enviou, também testifica de mim.

[18]Jag vittnar om mig själv, och om mig vittnar också Fadern som har sänt mig.«

[19] Então, eles lhe perguntaram: Onde está teu Pai? Respondeu Jesus: Não me

[19]Då frågade de: »Var finns din far?« Jesus svarade: »Ni känner varken mig eller min

conheceis a mim nem a meu Pai; se conhecêsseis a mim, também conheceríeis a meu Pai.

fader. Kände ni mig skulle ni också känna min fader.«

[20] Proferiu ele estas palavras no lugar do gazofilácio, quando ensinava no templo; e ninguém o prendeu, porque não era ainda chegada a sua hora.

[20]Det var vid skattkammaren han sade detta, medan han undervisade i templet. Men ingen grep honom, hans stund hade ännu inte kommit.

Jesus defende a sua missão e autoridade

[21] De outra feita, lhes falou, dizendo: Vou retirar-me, e vós me procurareis, mas perecereis no vosso pecado; para onde eu vou vós não podeis ir.

[21]Sedan sade han till dem: »Jag går bort, och ni kommer att söka efter mig, men ni skall dö i er synd. Dit jag går kan ni inte komma.«

[22] Então, diziam os judeus: Terá ele, acaso, a intenção de suicidar-se? Porque diz: Para onde eu vou vós não podeis ir.

[22]Judarna sade då: »Tänker han ta sitt liv, eftersom han säger att vi inte kan komma dit han går?«

[23] E prosseguiu: Vós sois cá de baixo, eu sou lá de cima; vós sois deste mundo, eu deste mundo não sou.

[23]Han sade till dem: »Ni hör hemma här nere, jag är ovanifrån. Ni tillhör denna världen, jag tillhör inte denna världen.

[24] Por isso, eu vos disse que morrereis nos vossos pecados; porque, se não crerdes que EU SOU, morrereis nos vossos pecados.

[24]Därför sade jag att ni skall dö i era synder. Ty om ni inte tror att jag är den jag är skall ni dö i era synder.«

[25] Então, lhe perguntaram: Quem és tu? Respondeu-lhes Jesus: Que é que desde o princípio vos tenho dito?

[25]De frågade: »Vem är du då?« Jesus svarade: »Varför talar jag alls till er?

[26] Muitas coisas tenho para dizer a vosso respeito e vos julgar; porém aquele que me enviou é verdadeiro, de modo que as coisas que dele tenho ouvido, essas digo ao mundo.

[26]Jag har mycket att säga om er och mycket att döma er för. Men han som har sänt mig talar sanning, och det jag har hört av honom förkunnar jag för världen.«

[27] Eles, porém, não atinaram que lhes falava do Pai.

[27]De förstod inte att han talade till dem om Fadern.

[28] Disse-lhes, pois, Jesus: Quando levantardes o Filho do Homem, então, sabereis que EU SOU e que nada faço por

[28]Och Jesus sade: »När ni har upphöjt Människosonen skall ni förstå att jag är den jag är och att jag inte gör något av mig själv utan talar så som Fadern har lärt mig.

mim mesmo; mas falo como o Pai me ensinou.

[29] E aquele que me enviou está comigo, não me deixou só, porque eu faço sempre o que lhe agrada.

[29]Och han som har sänt mig är med mig. Han lämnar mig inte ensam, eftersom jag alltid gör det som behagar honom.«

[30] Ditas estas coisas, muitos creram nele.

[30]När han sade detta kom många till tro på honom.

Barn till Abraham

[31] Disse, pois, Jesus aos judeus que haviam crido nele: Se vós permanecerdes na minha palavra, sois verdadeiramente meus discípulos;

[31]Till de judar som trodde på honom sade Jesus: »Om ni förblir i mitt ord är ni verkligen mina lärjungar.

[32] e conhecereis a verdade, e a verdade vos libertará.

[32]Ni skall lära känna sanningen, och sanningen skall göra er fria.«

[33] Responderam-lhe: Somos descendência de Abraão e jamais fomos escravos de alguém; como dizes tu: Sereis livres?

[33]De sade: »Vi härstammar från Abraham och har aldrig varit slavar under någon. Vad menar du då med att vi skall bli fria?«

[34] Replicou-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: todo o que comete pecado é escravo do pecado.

[34]Jesus svarade: »Sannerligen, jag säger er: var och en som syndar är slav under synden.

[35] O escravo não fica sempre na casa; o filho, sim, para sempre.

[35]Slaven stannar inte i huset för alltid, men sonen stannar för alltid.

[36] Se, pois, o Filho vos libertar, verdadeiramente sereis livres.

[36]Om nu Sonen befriar er blir ni verkligen fria.

[37] Bem sei que sois descendência de Abraão; contudo, procurais matar-me, porque a minha palavra não está em vós.

[37]Jag vet att ni härstammar från Abraham. Men ni vill döda mig därför att mitt ord inte har trängt in i er.

[38] Eu falo das coisas que vi junto de meu Pai; vós, porém, fazeis o que vistes em vosso pai.

[38]Jag förkunnar vad jag själv har sett hos Fadern. Och ni gör vad ni har hört från er fader.«

[39] Então, lhe responderam: Nosso pai é Abraão. Disse-lhes Jesus: Se sois filhos de Abraão, praticai as obras de Abraão.

[39]De svarade: »Vår fader är Abraham.« Då sade Jesus: »Är ni Abrahams barn borde ni göra Abrahams gärningar.

[40] Mas agora procurais matar-me, a mim que vos tenho falado a verdade que ouvi de Deus; assim não procedeu Abraão.

[40]Men nu vill ni döda mig — den som har sagt er sanningen, som jag har hört av Gud. Så gjorde inte Abraham.

[41] Vós fazeis as obras de vosso pai. Disseram-lhe eles: Nós não somos bastardos; temos um pai, que é Deus.

[42] Replicou-lhes Jesus: Se Deus fosse, de fato, vosso pai, certamente, me havíeis de amar; porque eu vim de Deus e aqui estou; pois não vim de mim mesmo, mas ele me enviou.

[43] Qual a razão por que não compreendeis a minha linguagem? É porque sois incapazes de ouvir a minha palavra.

[44] Vós sois do diabo, que é vosso pai, e quereis satisfazer-lhe os desejos. Ele foi homicida desde o princípio e jamais se firmou na verdade, porque nele não há verdade. Quando ele profere mentira, fala do que lhe é próprio, porque é mentiroso e pai da mentira.

[45] Mas, porque eu digo a verdade, não me credes.

[46] Quem dentre vós me convence de pecado? Se vos digo a verdade, por que razão não me credes?

[47] Quem é de Deus ouve as palavras de Deus; por isso, não me dais ouvidos, porque não sois de Deus.

[48] Responderam, pois, os judeus e lhe disseram: Porventura, não temos razão em dizer que és samaritano e tens demônio?

[49] Replicou Jesus: Eu não tenho demônio; pelo contrário, honro a meu Pai, e vós me desonrais.

[50] Eu não procuro a minha própria glória; há quem a busque e julgue.

[41]Ni gör er faders gärningar.« Då sade de: »Vi är inga oäkta barn. Vi har Gud till fader och ingen annan.«

[42]Jesus svarade: »Om Gud vore er fader skulle ni älska mig, ty jag har utgått från Gud och kommer från honom. Jag har inte kommit av mig själv, utan han har sänt mig.

[43]Varför fattar ni inte vad jag säger? Därför att ni inte står ut med att höra på mitt ord.

[44]Ni har djävulen till fader, och ni vill göra vad er fader önskar. Han har varit en mördare från första början, och han står utanför sanningen därför att någon sanning inte finns i honom. När han ljuger talar han med egna ord, ty han är en lögnare och lögnens fader.

[45]Men jag talar sanning, och därför tror ni mig inte.

[46]Kan någon av er bevisa att jag har syndat? Om jag talar sanning, varför tror ni mig då inte?

[47]Den som har Gud till fader, han lyssnar till Guds ord. Men ni lyssnar inte, därför att ni inte har Gud till fader.«

Jesus och Abraham

[48]Judarna sade: »Har vi inte rätt när vi säger att du är samarier och att du är besatt.«

[49]Jesus svarade: »Jag är inte besatt, utan jag ärar min fader, men ni skymfar mig.

[50]Jag söker inte min egen ära, men det finns en som söker den och som dömer.

[51] Em verdade, em verdade vos digo: se alguém guardar a minha palavra, não verá a morte, eternamente.

[51]Sannerligen, jag säger er: den som bevarar mitt ord skall aldrig någonsin se döden.«

[52] Disseram-lhe os judeus: Agora, estamos certos de que tens demônio. Abraão morreu, e também os profetas, e tu dizes: Se alguém guardar a minha palavra, não provará a morte, eternamente.

[52]Judarna sade: »Nu vet vi att du är besatt. Abraham dog och profeterna likaså, men du säger att den som bevarar ditt ord aldrig någonsin skall möta döden.

[53] És maior do que Abraão, o nosso pai, que morreu? Também os profetas morreram. Quem, pois, te fazes ser?

[53]Skulle du vara större än vår fader Abraham? Han dog, och profeterna dog. Vem tror du att du är?«

[54] Respondeu Jesus: Se eu me glorifico a mim mesmo, a minha glória nada é; quem me glorifica é meu Pai, o qual vós dizeis que é vosso Deus.

[54]Jesus svarade: »Om jag själv förhärligar mig är min härlighet ingenting värd. Det är min fader som förhärligar mig, han som ni säger är er Gud.

[55] Entretanto, vós não o tendes conhecido; eu, porém, o conheço. Se eu disser que não o conheço, serei como vós: mentiroso; mas eu o conheço e guardo a sua palavra.

[55]Ni vet inte vem han är, men jag känner honom, och om jag säger att jag inte känner honom, så blir jag en lögnare som ni. Men jag känner honom, och jag bevarar hans ord.

[56] Abraão, vosso pai, alegrou-se por ver o meu dia, viu-o e regozijou-se.

[56]Er fader Abraham jublade över att han skulle få se min dag. Han fick se den och gladde sig.«

[57] Perguntaram-lhe, pois, os judeus: Ainda não tens cinqüenta anos e viste Abraão?

[57]Judarna sade då till Jesus: »Du är inte femtio år, och ändå har du sett Abraham.«

[58] Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade eu vos digo: antes que Abraão existisse, EU SOU.

[58]Han svarade: »Sannerligen, jag säger er: jag är och jag var innan Abraham blev till.«

[59] Então, pegaram em pedras para atirarem nele; mas Jesus se ocultou e saiu do templo.

[59]Då tog de upp stenar för att kasta på honom, men Jesus försvann och lämnade templet.

João 9

A cura de um cego de nascença

[1] Caminhando Jesus, viu um homem cego de nascença.

Johannes 9

En blindfödd man botas

[1]Där Jesus kom gående fick han se en man som hade varit blind från födelsen.

[2] E os seus discípulos perguntaram: Mestre, quem pecou, este ou seus pais, para que nascesse cego?

[3] Respondeu Jesus: Nem ele pecou, nem seus pais; mas foi para que se manifestem nele as obras de Deus.

[4] É necessário que façamos as obras daquele que me enviou, enquanto é dia; a noite vem, quando ninguém pode trabalhar.

[5] Enquanto estou no mundo, sou a luz do mundo.

[6] Dito isso, cuspiu na terra e, tendo feito lodo com a saliva, aplicou-o aos olhos do cego,

[7] dizendo-lhe: Vai, lava-te no tanque de Siloé (que quer dizer Enviado). Ele foi, lavou-se e voltou vendo.

[8] Então, os vizinhos e os que dantes o conheciam de vista, como mendigo, perguntavam: Não é este o que estava assentado pedindo esmolas?

[9] Uns diziam: É ele. Outros: Não, mas se parece com ele. Ele mesmo, porém, dizia: Sou eu.

[10] Perguntaram-lhe, pois: Como te foram abertos os olhos?

[11] Respondeu ele: O homem chamado Jesus fez lodo, untou-me os olhos e disse-me: Vai ao tanque de Siloé e lava-te. Então, fui, lavei-me e estou vendo.

[12] Disseram-lhe, pois: Onde está ele? Respondeu: Não sei.

Os fariseus interrogam o cego

[2]Lärjungarna frågade honom: »Rabbi, vem har syndat, han själv eller hans föräldrar, eftersom han föddes blind?«

[3]Jesus svarade: »Varken han eller hans föräldrar har syndat, men Guds gärningar skulle uppenbaras på honom.

[4]Medan dagen varar måste vi göra hans gärningar som har sänt mig. Natten kommer, då ingen kan arbeta.

[5]Så länge jag är i världen är jag världens ljus.«

[6]Sedan spottade han på marken, gjorde en deg med spottet och strök degen på mannens ögon

[7]och sade: »Gå och tvätta dig i Siloadammen.« (Siloa betyder utsänd.) Mannen gick dit och tvättade sig och kom tillbaka seende.

[8]Hans grannar och de som förut hade sett honom som tiggare sade: »Är det inte han som satt och tiggde?«

[9]Några sade: »Jo, det är han«, och andra: »Nej, men han är lik honom.« Själv sade han: »Det är jag.”

[10]Då frågade de: »Hur öppnades dina ögon?«

[11]Han svarade: »Han som heter Jesus gjorde en deg och strök den på mina ögon och sade åt mig att gå till Siloadammen och tvätta mig. Jag gick dit och tvättade mig, och sedan kunde jag se.«

[12]De frågade honom: »Var är han?« Han svarade: »Jag vet inte.«

Fariseerna och den blindfödde

[13] Levaram, pois, aos fariseus o que dantes fora cego.

[13]De förde mannen som hade varit blind till fariseerna.

[14] E era sábado o dia em que Jesus fez o lodo e lhe abriu os olhos.

[14]Det var på en sabbatsdag som Jesus hade gjort degen och öppnat hans ögon.

[15] Então, os fariseus, por sua vez, lhe perguntaram como chegara a ver; ao que lhes respondeu: Aplicou lodo aos meus olhos, lavei-me e estou vendo.

[15]Nu frågade också fariseerna honom hur han hade fått sin syn. Han svarade: »Han lade en deg på mina ögon, och jag tvättade mig, och nu kan jag se.«

[16] Por isso, alguns dos fariseus diziam: Esse homem não é de Deus, porque não guarda o sábado. Diziam outros: Como pode um homem pecador fazer tamanhos sinais? E houve dissensão entre eles.

[16]Några fariseer sade: »Mannen han talar om är inte sänd av Gud, han håller inte sabbaten.« Men andra sade: »Hur skulle en syndare kunna göra sådana tecken?« De var alltså oeniga,

[17] De novo, perguntaram ao cego: Que dizes tu a respeito dele, visto que te abriu os olhos? Que é profeta, respondeu ele.

[17]och därför frågade de den blinde en gång till: »Vad tror du själv om honom, eftersom han öppnade dina ögon?« Han svarade: »Att han är en profet.«

[18] Não acreditaram os judeus que ele fora cego e que agora via, enquanto não lhe chamaram os pais

[18]Judarna trodde inte på att han hade varit blind och fått sin syn, så de kallade till sig den botade mannens föräldrar

[19] e os interrogaram: É este o vosso filho, de quem dizeis que nasceu cego? Como, pois, vê agora?

[19]och frågade dem: »Är det här er son som ni säger var född blind? Hur kommer det sig att han kan se nu?”

[20] Então, os pais responderam: Sabemos que este é nosso filho e que nasceu cego;

[20]Föräldrarna svarade: »Vi vet att det här är vår son och att han föddes blind.

[21] mas não sabemos como vê agora; ou quem lhe abriu os olhos também não sabemos. Perguntai a ele, idade tem; falará de si mesmo.

[21]Men hur han kan se nu vet vi inte. Och vem som har öppnat hans ögon, det vet vi heller inte. Fråga honom, han är gammal nog, han kan svara för sig själv.«

[22] Isto disseram seus pais porque estavam com medo dos judeus; pois estes já haviam assentado que, se alguém confessasse ser Jesus o Cristo, fosse expulso da sinagoga.

[22]Detta sade föräldrarna av rädsla för judarna. Redan då hade nämligen judarna kommit överens om att den som erkände Jesus som Messias skulle uteslutas ur synagogan.

[23] Por isso, é que disseram os pais: Ele idade tem, interrogai-o.

[24] Então, chamaram, pela segunda vez, o homem que fora cego e lhe disseram: Dá glória a Deus; nós sabemos que esse homem é pecador.

[25] Ele retrucou: Se é pecador, não sei; uma coisa sei: eu era cego e agora vejo.

[26] Perguntaram-lhe, pois: Que te fez ele? como te abriu os olhos?

[27] Ele lhes respondeu: Já vo-lo disse, e não atendestes; por que quereis ouvir outra vez? Porventura, quereis vós também tornar-vos seus discípulos?

[28] Então, o injuriaram e lhe disseram: Discípulo dele és tu; mas nós somos discípulos de Moisés.

[29] Sabemos que Deus falou a Moisés; mas este nem sabemos donde é.

[30] Respondeu-lhes o homem: Nisto é de estranhar que vós não saibais donde ele é, e, contudo, me abriu os olhos.

[31] Sabemos que Deus não atende a pecadores; mas, pelo contrário, se alguém teme a Deus e pratica a sua vontade, a este atende.

[32] Desde que há mundo, jamais se ouviu que alguém tenha aberto os olhos a um cego de nascença.

[33] Se este homem não fosse de Deus, nada poderia ter feito.

[23]Det var därför som mannens föräldrar sade: »Han är gammal nog. Fråga honom själv.«

[24]För andra gången kallade de alltså till sig mannen som hade varit blind och sade till honom: »Ge Gud äran. Vi vet att den här mannen är en syndare.«

[25]Han svarade: »Om han är en syndare vet jag inte. Men det vet jag, att jag som var blind nu kan se.«

[26]De frågade honom: »Vad gjorde han med dig? Hur öppnade han dina ögon?«

[27]Han svarade: »Det har jag redan sagt er, men ni ville inte lyssna. Varför vill ni höra det igen? Kanske ni också tänker bli hans lärjungar?«

[28]Då snäste de av honom och sade: »Du är hans lärjunge, men vi är Moses lärjungar.

[29]Vi vet att Gud har talat till Mose, men varifrån den här mannen kommer, det vet vi inte.«

[30]Han svarade: »Ja, det är det märkliga, att ni inte vet varifrån han kommer, och ändå har han öppnat mina ögon.

[31]Vi vet att Gud inte lyssnar till syndare, men om någon fruktar Gud och gör hans vilja, då lyssnar han till honom.

[32]Aldrig förr har man hört att någon har öppnat ögonen på en som var född blind.

[33]Om den här mannen inte vore sänd av Gud hade han inte kunnat göra någonting.”

[34] Mas eles retrucaram: Tu és nascido todo em pecado e nos ensinas a nós? E o expulsaram.

Jesus revela-se ao cego

[35] Ouvindo Jesus que o tinham expulsado, encontrando-o, lhe perguntou: Crês tu no Filho do Homem?

[36] Ele respondeu e disse: Quem é, SENHOR, para que eu nele creia?

[37] E Jesus lhe disse: Já o tens visto, e é o que fala contigo.

[38] Então, afirmou ele: Creio, SENHOR; e o adorou.

[39] Prosseguiu Jesus: Eu vim a este mundo para juízo, a fim de que os que não vêem vejam, e os que vêem se tornem cegos.

[40] Alguns dentre os fariseus que estavam perto dele perguntaram-lhe: Acaso, também nós somos cegos?

[41] Respondeu-lhes Jesus: Se fôsseis cegos, não teríeis pecado algum; mas, porque agora dizeis: Nós vemos, subsiste o vosso pecado.

João 10

Jesus, o bom pastor

[1] Em verdade, em verdade vos digo: o que não entra pela porta no aprisco das ovelhas, mas sobe por outra parte, esse é ladrão e salteador.

[2] Aquele, porém, que entra pela porta, esse é o pastor das ovelhas.

[3] Para este o porteiro abre, as ovelhas ouvem a sua voz, ele chama pelo nome as

[34]Då sade de till honom: »Du föddes syndig alltigenom, och du skall undervisa oss!« Och de körde ut honom.

[35]Jesus fick höra att de hade kört ut honom, och när han träffade honom frågade han: »Tror du på Människosonen?«

[36]Han svarade: »Vem är han, herre? Jag vill tro på honom.«

[37]Jesus sade: »Du har sett honom. Det är han som talar med dig.«

[38]Då sade han: »Jag tror, herre« och föll ner för honom.

[39]Och Jesus sade: »Till en dom har jag kommit hit till världen, för att de som inte ser skall se och de som ser skall bli blinda.«

[40]Några fariseer som var tillsammans med honom hörde detta och sade till honom: »Är kanske vi också blinda?«

[41]Jesus svarade: »Om ni vore blinda skulle ni vara utan synd. Men nu säger ni att ni ser. Er synd står kvar.«

Johannes 10

Liknelsen om fåren och den gode herden

[1]»Sannerligen, jag säger er: den som inte går in i fårfållan genom grinden utan klättrar in på ett annat ställe, han är en tjuv och en rövare.

[2]Men den som går in genom grinden är fårens herde.

[3]För honom öppnar grindvakten, och fåren hör hans röst, och han ropar på sina får med deras namn och för ut dem.

suas próprias ovelhas e as conduz para fora.

[4] Depois de fazer sair todas as que lhe pertencem, vai adiante delas, e elas o seguem, porque lhe reconhecem a voz;

[4]När han har släppt ut sina får går han före dem, och fåren följer honom därför att de känner igen hans röst.

[5] mas de modo nenhum seguirão o estranho; antes, fugirão dele, porque não conhecem a voz dos estranhos.

[5]Men en främling följer de inte, utan springer ifrån honom, därför att de inte känner igen främmande röster.«

[6] Jesus lhes propôs esta parábola, mas eles não compreenderam o sentido daquilo que lhes falava.

[6]Denna bild använde Jesus när han talade till dem, men de förstod inte vad han menade.

[7] Jesus, pois, lhes afirmou de novo: Em verdade, em verdade vos digo: eu sou a porta das ovelhas.

[7]Sedan sade Jesus: »Sannerligen, jag säger er: jag är grinden in till fåren.

[8] Todos quantos vieram antes de mim são ladrões e salteadores; mas as ovelhas não lhes deram ouvido.

[8]Alla som har kommit före mig är tjuvar och rövare, men fåren har inte lyssnat till dem.

[9] Eu sou a porta. Se alguém entrar por mim, será salvo; entrará, e sairá, e achará pastagem.

[9]Jag är grinden. Den som går in genom mig skall bli räddad. Han skall gå in och han skall gå ut, och han skall finna bete.

[10] O ladrão vem somente para roubar, matar e destruir; eu vim para que tenham vida e a tenham em abundância.

[10]Tjuven kommer bara för att stjäla, slakta och döda. Jag har kommit för att de skall ha liv, och liv i överflöd.

[11] Eu sou o bom pastor. O bom pastor dá a vida pelas ovelhas.

[11]Jag är den gode herden. Den gode herden ger sitt liv för fåren.

[12] O mercenário, que não é pastor, a quem não pertencem as ovelhas, vê vir o lobo, abandona as ovelhas e foge; então, o lobo as arrebata e dispersa.

[12]Den som är lejd och inte är herde och inte äger fåren, han överger fåren och flyr när han ser vargen komma, och vargen river dem och skingrar hjorden.

[13] O mercenário foge, porque é mercenário e não tem cuidado com as ovelhas.

[13]Han är ju lejd och bryr sig inte om fåren.

[14] Eu sou o bom pastor; conheço as minhas ovelhas, e elas me conhecem a mim,

[14]Jag är den gode herden, och jag känner mina får, och de känner mig,

[15] assim como o Pai me conhece a mim, e eu conheço o Pai; e dou a minha vida pelas ovelhas.

[16] Ainda tenho outras ovelhas, não deste aprisco; a mim me convém conduzi-las; elas ouvirão a minha voz; então, haverá um rebanho e um pastor.

[17] Por isso, o Pai me ama, porque eu dou a minha vida para a reassumir.

[18] Ninguém a tira de mim; pelo contrário, eu espontaneamente a dou. Tenho autoridade para a entregar e também para reavê-la. Este mandato recebi de meu Pai.

Nova dissensão entre os judeus

[19] Por causa dessas palavras, rompeu nova dissensão entre os judeus.

[20] Muitos deles diziam: Ele tem demônio e enlouqueceu; por que o ouvis?

[21] Outros diziam: Este modo de falar não é de endemoninhado; pode, porventura, um demônio abrir os olhos aos cegos?

A Festa da Dedicação. Jesus é interrogado

[22] Celebrava-se em Jerusalém a Festa da Dedicação. Era inverno.

[23] Jesus passeava no templo, no Pórtico de Salomão.

[24] Rodearam-no, pois, os judeus e o interpelaram: Até quando nos deixarás a mente em suspenso? Se tu és o Cristo, dize-o francamente.

[25] Respondeu-lhes Jesus: Já vo-lo disse, e não credes. As obras que eu faço em nome de meu Pai testificam a meu respeito.

[26] Mas vós não credes, porque não sois das minhas ovelhas.

[15]liksom Fadern känner mig och jag känner Fadern. Och jag ger mitt liv för fåren.

[16]Jag har också andra får, som inte hör till den här fållan. Också dem måste jag leda, och de skall lyssna till min röst, och det skall bli en hjord och en herde.

[17]Fadern älskar mig därför att jag ger mitt liv för att sedan få det tillbaka.

[18]Ingen har tagit det ifrån mig, jag ger det av fri vilja. Jag har rätt att ge det, och jag har rätt att få det tillbaka. Detta har min fader bestämt för mig.«

[19]De orden gav upphov till ny oenighet bland judarna.

[20]Många sade: »Han är besatt och från sina sinnen. Hur kan ni höra på honom?«

[21]Andra sade: »Så talar inte den som är besatt. Kan en demon öppna ögonen på blinda?«

Judarnas otro

[22]Nu inföll tempelinvigningsfesten i Jerusalem. Det var vinter,

[23]och Jesus gick omkring i Salomos pelarhall i templet.

[24]Då omringade judarna honom och sade: »Hur länge skall du hålla oss i ovisshet? Om du är Messias, så säg det öppet.«

[25]Jesus svarade: »Jag har sagt er det, men ni tror det inte. Gärningarna som jag gör i min faders namn vittnar om mig.

[26]Men ni tror inte, därför att ni inte hör till mina får.

[27] As minhas ovelhas ouvem a minha voz; eu as conheço, e elas me seguem.

[28] Eu lhes dou a vida eterna; jamais perecerão, e ninguém as arrebatará da minha mão.

[29] Aquilo que meu Pai me deu é maior do que tudo; e da mão do Pai ninguém pode arrebatar.

[30] Eu e o Pai somos um.

[31] Novamente, pegaram os judeus em pedras para lhe atirar.

[32] Disse-lhes Jesus: Tenho-vos mostrado muitas obras boas da parte do Pai; por qual delas me apedrejais?

[33] Responderam-lhe os judeus: Não é por obra boa que te apedrejamos, e sim por causa da blasfêmia, pois, sendo tu homem, te fazes Deus a ti mesmo.

[34] Replicou-lhes Jesus: Não está escrito na vossa lei: Eu disse: sois deuses?

[35] Se ele chamou deuses àqueles a quem foi dirigida a palavra de Deus, e a Escritura não pode falhar,

[36] então, daquele a quem o Pai santificou e enviou ao mundo, dizeis: Tu blasfemas; porque declarei: sou Filho de Deus?

[37] Se não faço as obras de meu Pai, não me acrediteis;

[38] mas, se faço, e não me credes, crede nas obras; para que possais saber e compreender que o Pai está em mim, e eu estou no Pai.

[39] Nesse ponto, procuravam, outra vez, prendê-lo; mas ele se livrou das suas mãos.

[27]Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem, och de följer mig.

[28]Jag ger dem evigt liv, och de skall aldrig någonsin gå under, och ingen skall rycka dem ur min hand.

[29]Vad min fader har gett mig är större än allt annat, och ingen kan rycka det ur min faders hand.

[30]Jag och Fadern är ett.«

[31]Då tog judarna på nytt upp stenar för att stena honom.

[32]Jesus sade till dem: »Jag har låtit er se så många goda gärningar som kommer från Fadern. För vilken av dem stenar ni mig?«

[33]Judarna svarade: »Det är inte för någon god gärning vi stenar dig, utan för att du hädar och gör dig själv till Gud, fast du är människa.«

[34]Jesus sade: »Står det inte i er lag: Jag har sagt att ni är gudar?

[35]Lagen kallar alltså dem som fick Guds ord för gudar, och skriften kan inte upphävas.

[36]Hur kan ni då säga till mig, som Fadern har helgat och sänt till världen, att jag hädar när jag säger: Jag är Guds son.

[37]Om jag inte gör min faders gärningar skall ni inte tro på mig.

[38]Men om jag gör de gärningarna, så tro åtminstone på dem, om ni nu inte kan tro på mig. Då skall ni fatta och förstå att Fadern är i mig och jag i Fadern.«

[39]De försökte återigen gripa honom, men han kom undan.

40 Novamente, se retirou para além do Jordão, para o lugar onde João batizava no princípio; e ali permaneceu.

41 E iam muitos ter com ele e diziam: Realmente, João não fez nenhum sinal, porém tudo quanto disse a respeito deste era verdade.

42 E muitos ali creram nele.

João 11

A ressurreição de Lázaro

1 Estava enfermo Lázaro, de Betânia, da aldeia de Maria e de sua irmã Marta.

2 Esta Maria, cujo irmão Lázaro estava enfermo, era a mesma que ungiu com bálsamo o SENHOR e lhe enxugou os pés com os seus cabelos.

3 Mandaram, pois, as irmãs de Lázaro dizer a Jesus: SENHOR, está enfermo aquele a quem amas.

4 Ao receber a notícia, disse Jesus: Esta enfermidade não é para morte, e sim para a glória de Deus, a fim de que o Filho de Deus seja por ela glorificado.

5 Ora, amava Jesus a Marta, e a sua irmã, e a Lázaro.

6 Quando, pois, soube que Lázaro estava doente, ainda se demorou dois dias no lugar onde estava.

7 Depois, disse aos seus discípulos: Vamos outra vez para a Judéia.

8 Disseram-lhe os discípulos: Mestre, ainda agora os judeus procuravam apedrejar-te, e voltas para lá?

40Sedan begav han sig på nytt till den plats på andra sidan Jordan där Johannes först hade döpt. Där stannade han, och många kom till honom.

41De sade att Johannes visserligen inte hade gjort något tecken men att allt som han hade sagt om Jesus var sant.

42Och många kom där till tro på honom.

Johannes 11

Lasaros uppväcks

1En man som hette Lasaros låg sjuk. Han var från Betania, byn där Maria och hennes syster Marta bodde.

(2Det var Maria som smorde Herren med välluktande balsam och torkade hans fötter med sitt hår, och Lasaros som låg sjuk var hennes bror.)

3Systrarna skickade bud till Jesus och lät säga: »Herre, din vän är sjuk.”

4När Jesus hörde det sade han: »Den sjukdomen leder inte till döden utan skall visa Guds härlighet, så att Guds son blir förhärligad genom den.”

5Jesus var mycket fäst vid Marta och hennes syster och Lasaros.

6När han nu hörde att Lasaros var sjuk stannade han först kvar två dagar där han befann sig,

7men sedan sade han till lärjungarna: »Låt oss gå tillbaka till Judeen.«

8Lärjungarna sade till honom: »Rabbi, nyss försökte judarna stena dig, och nu går du tillbaka dit!«

[9] Respondeu Jesus: Não são doze as horas do dia? Se alguém andar de dia, não tropeça, porque vê a luz deste mundo;

[9]Jesus svarade: »Har dagen inte tolv timmar? Den som vandrar om dagen snavar inte, eftersom han ser denna världens ljus.

[10] mas, se andar de noite, tropeça, porque nele não há luz.

[10]Men den som vandrar om natten, han snavar, eftersom ljuset inte finns i honom.«

[11] Isto dizia e depois lhes acrescentou: Nosso amigo Lázaro adormeceu, mas vou para despertá-lo.

[11]Efter att ha sagt detta fortsatte han: »Vår vän Lasaros sover, men jag går dit för att väcka honom.«

[12] Disseram-lhe, pois, os discípulos: SENHOR, se dorme, estará salvo.

[12]Då sade lärjungarna: »Herre, sover han, så blir han frisk.«

[13] Jesus, porém, falara com respeito à morte de Lázaro; mas eles supunham que tivesse falado do repouso do sono.

[13]Jesus hade talat om hans död, men de trodde att han menade vanlig sömn.

[14] Então, Jesus lhes disse claramente: Lázaro morreu;

[14]Då sade Jesus rent ut till dem: »Lasaros är död.

[15] e por vossa causa me alegro de que lá não estivesse, para que possais crer; mas vamos ter com ele.

[15]Och för er skull, för att ni skall tro, är jag glad att jag inte var där. Men låt oss nu gå till honom.«

[16] Então, Tomé, chamado Dídimo, disse aos condiscípulos: Vamos também nós para morrermos com ele.

[16]Tomas, som kallades Tvillingen, sade till de andra lärjungarna: »Låt oss gå med för att dö med honom.«

[17] Chegando Jesus, encontrou Lázaro já sepultado, havia quatro dias.

[17]När Jesus kom dit fann han att Lasaros redan hade legat fyra dagar i graven.

[18] Ora, Betânia estava cerca de quinze estádios perto de Jerusalém.

[18]Betania låg inte långt från Jerusalem, ungefär en halvtimmes väg,

[19] Muitos dentre os judeus tinham vindo ter com Marta e Maria, para as consolar a respeito de seu irmão.

[19]och många judar hade kommit ut till Marta och Maria för att trösta dem i sorgen över brodern.

[20] Marta, quando soube que vinha Jesus, saiu ao seu encontro; Maria, porém, ficou sentada em casa.

[20]När Marta hörde att Jesus var på väg gick hon och mötte honom. Men Maria satt kvar hemma.

21 Disse, pois, Marta a Jesus: SENHOR, se estiveras aqui, não teria morrido meu irmão.

22 Mas também sei que, mesmo agora, tudo quanto pedires a Deus, Deus to concederá.

23 Declarou-lhe Jesus: Teu irmão há de ressurgir.

24 Eu sei, replicou Marta, que ele há de ressurgir na ressurreição, no último dia.

25 Disse-lhe Jesus: Eu sou a ressurreição e a vida. Quem crê em mim, ainda que morra, viverá;

26 e todo o que vive e crê em mim não morrerá, eternamente. Crês isto?

27 Sim, SENHOR, respondeu ela, eu tenho crido que tu és o Cristo, o Filho de Deus que devia vir ao mundo.

28 Tendo dito isto, retirou-se e chamou Maria, sua irmã, e lhe disse em particular: O Mestre chegou e te chama.

29 Ela, ouvindo isto, levantou-se depressa e foi ter com ele,

30 pois Jesus ainda não tinha entrado na aldeia, mas permanecia onde Marta se avistara com ele.

31 Os judeus que estavam com Maria em casa e a consolavam, vendo-a levantar-se depressa e sair, seguiram-na, supondo que ela ia ao túmulo para chorar.

32 Quando Maria chegou ao lugar onde estava Jesus, ao vê-lo, lançou-se-lhe aos pés, dizendo: SENHOR, se estiveras aqui, meu irmão não teria morrido.

21Marta sade till Jesus: »Herre, om du hade varit här hade min bror inte dött.

22Men jag vet ändå att Gud skall ge dig vad du än ber honom om.«

23Jesus sade: »Din bror kommer att uppstå.«

24Marta svarade: »Jag vet att han skall uppstå vid uppståndelsen på den sista dagen.«

25Då sade Jesus till henne: »Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig skall leva om han än dör,

26och den som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö. Tror du detta?«

27Hon svarade: »Ja, herre, jag tror att du är Messias, Guds son, han som skulle komma hit till världen.«

28Sedan gick hon hem och kallade på sin syster Maria och viskade: »Mästaren är här och kallar på dig.«

29När Maria hörde det steg hon strax upp och gick för att möta honom.

30Men Jesus hade ännu inte kommit in i byn utan var kvar där Marta hade träffat honom.

31Judarna som var hemma hos Maria för att trösta henne såg att hon hastigt reste sig och gick ut, och de följde efter i tron att hon gick till graven för att gråta där.

32När Maria nu kom dit där Jesus var och fick se honom kastade hon sig för hans fötter och sade: »Herre, om du hade varit här hade min bror inte dött.«

[33] Jesus, vendo-a chorar, e bem assim os judeus que a acompanhavam, agitou-se no espírito e comoveu-se.

[34] E perguntou: Onde o sepultastes? Eles lhe responderam: SENHOR, vem e vê!

[35] Jesus chorou.

[36] Então, disseram os judeus: Vede quanto o amava.

[37] Mas alguns objetaram: Não podia ele, que abriu os olhos ao cego, fazer que este não morresse?

[38] Jesus, agitando-se novamente em si mesmo, encaminhou-se para o túmulo; era este uma gruta a cuja entrada tinham posto uma pedra.

[39] Então, ordenou Jesus: Tirai a pedra. Disse-lhe Marta, irmã do morto: SENHOR, já cheira mal, porque já é de quatro dias.

[40] Respondeu-lhe Jesus: Não te disse eu que, se creres, verás a glória de Deus?

[41] Tiraram, então, a pedra. E Jesus, levantando os olhos para o céu, disse: Pai, graças te dou porque me ouviste.

[42] Aliás, eu sabia que sempre me ouves, mas assim falei por causa da multidão presente, para que creiam que tu me enviaste.

[43] E, tendo dito isto, clamou em alta voz: Lázaro, vem para fora!

[44] Saiu aquele que estivera morto, tendo os pés e as mãos ligados com ataduras e o rosto envolto num lenço. Então, lhes ordenou Jesus: Desatai-o e deixai-o ir.

[33]När Jesus såg hur hon grät och hur judarna som hade följt med henne också grät blev han upprörd och skakad i sitt innersta,

[34]och han frågade: »Var har ni lagt honom?« De sade: »Herre, kom och se.«

[35]Jesus föll i gråt.

[36]Då sade judarna: »Se, hur mycket han höll av honom.«

[37]Men några av dem sade: »Kunde inte han som öppnade ögonen på den blinde ha gjort så att Lasaros inte behövt dö?«

[38]Jesus blev åter upprörd och gick till graven. Det var en klipphåla med en sten för öppningen.

[39]Jesus sade: »Ta bort stenen.« Den dödes syster Marta sade då: »Herre, han luktar redan, det har ju gått fyra dagar.«

[40]Jesus sade till henne: »Har jag inte sagt dig att om du tror, skall du få se Guds härlighet?«

[41]De tog bort stenen, och Jesus lyfte blicken mot himlen och sade: »Fader, jag tackar dig för att du har hört mig.

[42]Själv visste jag att du alltid hör mig, men jag säger detta med tanke på alla dem som står här, för att de skall tro på att du har sänt mig.«

[43]Sedan ropade han med hög röst: »Lasaros, kom ut.«

[44]Och den döde kom ut med armar och ben inlindade i bindlar och med ansiktet täckt av en duk. Jesus sade åt dem: »Gör honom fri och låt honom gå.«

Rådet planerar att döda Jesus

[45] Muitos, pois, dentre os judeus que tinham vindo visitar Maria, vendo o que fizera Jesus, creram nele.

[46] Outros, porém, foram ter com os fariseus e lhes contaram dos feitos que Jesus realizara.

O plano para tirar a vida de Jesus

[47] Então, os principais sacerdotes e os fariseus convocaram o Sinédrio; e disseram: Que estamos fazendo, uma vez que este homem opera muitos sinais?

[48] Se o deixarmos assim, todos crerão nele; depois, virão os romanos e tomarão não só o nosso lugar, mas a própria nação.

[49] Caifás, porém, um dentre eles, sumo sacerdote naquele ano, advertiu-os, dizendo: Vós nada sabeis,

[50] nem considerais que vos convém que morra um só homem pelo povo e que não venha a perecer toda a nação.

[51] Ora, ele não disse isto de si mesmo; mas, sendo sumo sacerdote naquele ano, profetizou que Jesus estava para morrer pela nação

[52] e não somente pela nação, mas também para reunir em um só corpo os filhos de Deus, que andam dispersos.

[53] Desde aquele dia, resolveram matá-lo.

[54] De sorte que Jesus já não andava publicamente entre os judeus, mas retirou-se para uma região vizinha ao deserto, para uma cidade chamada Efraim; e ali permaneceu com os discípulos.

[45]Många av judarna, de som hade gått ut till Maria och sett vad Jesus gjorde, kom till tro på honom.

[46]Men några av dem gick till fariseerna och berättade vad Jesus hade gjort.

[47]Översteprästerna och fariseerna kallade då samman rådet och sade: »Vad skall vi göra? Den här mannen gör många tecken.

[48]Om vi låter honom fortsätta börjar alla tro på honom, och då kommer romarna och utplånar både vår heliga plats och vårt folk.«

[49]En av dem, Kajafas, som var överstepräst det året, sade till dem: »Ni förstår ingenting.

[50]Ni fattar inte att det är bättre för er att en enda människa dör för folket än att hela folket går under.«

[51]Detta sade han inte av sig själv, utan som överstepräst det året talade han profetiskt: Jesus skulle dö för folket,

[52]och inte bara för folket utan också för att Guds skingrade barn skulle samlas och bli till ett.

[53]Från den dagen var de fast beslutna att döda honom.

[54]Jesus vandrade därför inte längre öppet omkring bland judarna utan drog sig undan till Efraim, en stad i området nära öknen, och där höll han till med sina lärjungar.

[55] Estava próxima a Páscoa dos judeus; e muitos daquela região subiram para Jerusalém antes da Páscoa, para se purificarem.

[56] Lá, procuravam Jesus e, estando eles no templo, diziam uns aos outros: Que vos parece? Não virá ele à festa?

[57] Ora, os principais sacerdotes e os fariseus tinham dado ordem para, se alguém soubesse onde ele estava, denunciá-lo, a fim de o prenderem.

[55]Judarnas påskfest närmade sig, och många gick från landsbygden upp till Jerusalem före påsken för att rena sig.

[56]De sökte efter Jesus och sade till varandra där de stod i templet: »Vad tror ni, kommer han verkligen inte till högtiden?«

[57]Men översteprästerna och fariseerna hade gett befallning om att den som kände till var Jesus fanns skulle anmäla det, så att de kunde gripa honom.

João 12

Jesus ungido por Maria em Betânia

Mateus 26.6-13; Marcos 14.3-9

[1] Seis dias antes da Páscoa, foi Jesus para Betânia, onde estava Lázaro, a quem ele ressuscitara dentre os mortos.

[2] Deram-lhe, pois, ali, uma ceia; Marta servia, sendo Lázaro um dos que estavam com ele à mesa.

[3] Então, Maria, tomando uma libra de bálsamo de nardo puro, mui precioso, ungiu os pés de Jesus e os enxugou com os seus cabelos; e encheu-se toda a casa com o perfume do bálsamo.

[4] Mas Judas Iscariotes, um dos seus discípulos, o que estava para traí-lo, disse:

[5] Por que não se vendeu este perfume por trezentos denários e não se deu aos pobres?

[6] Isto disse ele, não porque tivesse cuidado dos pobres; mas porque era ladrão e, tendo a bolsa, tirava o que nela se lançava.

Johannes 12

Maria i Betania smörjer Jesu fötter

[1]Sex dagar före påsken kom Jesus till Betania, där Lasaros bodde, han som Jesus hade uppväckt från de döda.

[2]Man ordnade där en måltid för honom; Marta passade upp, och Lasaros var en av dem som låg till bords med honom.

[3]Maria tog då en hel flaska dyrbar äkta nardusbalsam och smorde Jesu fötter och torkade dem sedan med sitt hår, och huset fylldes av doften från denna balsam.

[4]Men Judas Iskariot, en av lärjungarna, den som skulle förråda honom, sade:

[5]»Varför sålde man inte oljan för trehundra denarer och gav till de fattiga?«

[6]Detta sade han inte för att han brydde sig om de fattiga utan för att han var en tjuv; han hade hand om kassan och tog av det som lades dit.

[7] Jesus, entretanto, disse: Deixa-a! Que ela guarde isto para o dia em que me embalsamarem;

[8] porque os pobres, sempre os tendes convosco, mas a mim nem sempre me tendes.

O plano para tirar a vida de Lázaro

[9] Soube numerosa multidão dos judeus que Jesus estava ali, e lá foram não só por causa dele, mas também para verem Lázaro, a quem ele ressuscitara dentre os mortos.

[10] Mas os principais sacerdotes resolveram matar também Lázaro;

[11] porque muitos dos judeus, por causa dele, voltavam crendo em Jesus.

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém

Mateus 21.1-11; Marcos 11.1-11; Lucas 19.28-40

[12] No dia seguinte, a numerosa multidão que viera à festa, tendo ouvido que Jesus estava de caminho para Jerusalém,

[13] tomou ramos de palmeiras e saiu ao seu encontro, clamando: Hosana! Bendito o que vem em nome do SENHOR e que é Rei de Israel!

[14] E Jesus, tendo conseguido um jumentinho, montou-o, segundo está escrito:

[15] Não temas, filha de Sião, eis que o teu Rei aí vem, montado em um filho de jumenta.

[16] Seus discípulos a princípio não compreenderam isto; quando, porém, Jesus foi glorificado, então, eles se lembraram de que estas coisas estavam escritas a respeito dele e também de que isso lhe fizeram.

[7]Men Jesus sade: »Låt henne vara, hon har sparat sin balsam till min begravningsdag.

[8]De fattiga har ni alltid bland er, men mig har ni inte alltid.«

[9]En stor mängd judar fick reda på att Jesus var där, och de kom dit inte bara för hans skull utan också för att få se Lasaros, som han hade uppväckt från de döda.

[10]Översteprästerna bestämde sig då för att döda Lasaros också,

[11]eftersom så många judar för hans skull gick ifrån dem och trodde på Jesus.

Intåget i Jerusalem

[12]Nästa dag, när de många som hade kommit till högtiden fick höra att Jesus var på väg till Jerusalem,

[13]tog de palmkvistar och gick ut för att möta honom. Och de ropade: »Hosianna! Välsignad är han som kommer i Herrens namn, han som är Israels konung.«

[14]Jesus fick tag i en åsna och satte sig på den, som det står skrivet:

[15]»Frukta inte, dotter Sion. Se, din konung kommer, sittande på en ungåsna.«

([16]Lärjungarna förstod först inte detta, men när Jesus hade förhärligats kom de ihåg att som det stod skrivet om honom, så hade man gjort med honom.)

[17] Dava, pois, testemunho disto a multidão que estivera com ele, quando chamara a Lázaro do túmulo e o levantara dentre os mortos.

[18] Por causa disso, também, a multidão lhe saiu ao encontro, pois ouviu que ele fizera este sinal.

[19] De sorte que os fariseus disseram entre si: Vede que nada aproveitais! Eis aí vai o mundo após ele.

Alguns gregos desejam ver Jesus

[20] Ora, entre os que subiram para adorar durante a festa, havia alguns gregos;

[21] estes, pois, se dirigiram a Filipe, que era de Betsaida da Galiléia, e lhe rogaram: SENHOR, queremos ver Jesus.

[22] Filipe foi dizê-lo a André, e André e Filipe o comunicaram a Jesus.

[23] Respondeu-lhes Jesus: É chegada a hora de ser glorificado o Filho do Homem.

[24] Em verdade, em verdade vos digo: se o grão de trigo, caindo na terra, não morrer, fica ele só; mas, se morrer, produz muito fruto.

[25] Quem ama a sua vida perde-a; mas aquele que odeia a sua vida neste mundo preservá-la-á para a vida eterna.

[26] Se alguém me serve, siga-me, e, onde eu estou, ali estará também o meu servo. E, se alguém me servir, o Pai o honrará.

[27] Agora, está angustiada a minha alma, e que direi eu? Pai, salva-me desta hora?

[17]Alla de som hade varit med honom när han kallade ut Lasaros ur graven och uppväckte honom från de döda vittnade om detta.

[18]När folk hörde att han hade gjort detta tecken drog de ut för att möta honom.

[19]Men fariseerna sade till varandra: »Ni ser att ingenting hjälper. Alla människor springer efter honom.«

Jesus talar om sin död

[20]Bland dem som kommit upp till högtiden för att tillbe Gud fanns några greker.

[21]De sökte upp Filippos, han som var från Betsaida i Galileen, och sade: »Herre, vi vill gärna se Jesus.«

[22]Filippos gick och talade om det för Andreas, och Andreas och han gick och talade om det för Jesus.

[23]Och Jesus svarade dem: »Stunden har kommit då Människosonen skall förhärligas.

[24]Sannerligen, jag säger er: om vetekornet inte faller i jorden och dör förblir det ett ensamt korn. Men om det dör ger det rik skörd.

[25]Den som älskar sitt liv förlorar det, men den som här i världen hatar sitt liv, han skall rädda det till ett evigt liv.

[26]Om någon vill tjäna mig skall han följa mig, och där jag är kommer också min tjänare att vara. Om någon tjänar mig skall Fadern ära honom.

[27]Nu är min själ fylld av oro. Skall jag be: Fader, rädda mig undan denna stund? Nej, det är just för denna stund jag har kommit.

Mas precisamente com este propósito vim para esta hora.

[28] Pai, glorifica o teu nome. Então, veio uma voz do céu: Eu já o glorifiquei e ainda o glorificarei.

[29] A multidão, pois, que ali estava, tendo ouvido a voz, dizia ter havido um trovão. Outros diziam: Foi um anjo que lhe falou.

[30] Então, explicou Jesus: Não foi por mim que veio esta voz, e sim por vossa causa.

[31] Chegou o momento de ser julgado este mundo, e agora o seu príncipe será expulso.

[32] E eu, quando for levantado da terra, atrairei todos a mim mesmo.

[33] Isto dizia, significando de que gênero de morte estava para morrer.

[34] Replicou-lhe, pois, a multidão: Nós temos ouvido da lei que o Cristo permanece para sempre, e como dizes tu ser necessário que o Filho do Homem seja levantado? Quem é esse Filho do Homem?

[35] Respondeu-lhes Jesus: Ainda por um pouco a luz está convosco. Andai enquanto tendes a luz, para que as trevas não vos apanhem; e quem anda nas trevas não sabe para onde vai.

[36] Enquanto tendes a luz, crede na luz, para que vos torneis filhos da luz. Jesus disse estas coisas e, retirando-se, ocultou-se deles.

A explicação da incredulidade dos judeus

[37] E, embora tivesse feito tantos sinais na sua presença, não creram nele,

[38] para se cumprir a palavra do profeta Isaías, que diz: SENHOR, quem creu em

[28]Fader, förhärliga ditt namn.« Då hördes en röst från himlen: »Jag har förhärligat det och skall förhärliga det på nytt.«

[29]Folket som stod där och hörde detta sade att det var åskan, men några sade att det var en ängel som hade talat till honom.

[30]Jesus sade: »Det var inte för min skull som rösten hördes, utan för er skull.

[31]Nu faller domen över denna världen, nu skall denna världens härskare fördrivas.

[32]Och när jag blir upphöjd från jorden skall jag dra alla till mig.”

[33]Detta sade han för att ange på vilket sätt han skulle dö.

[34]Folket sade till honom: »Vi har lärt oss i lagen att Messias stannar för alltid. Hur kan du då säga att Människosonen måste bli upphöjd? Vem är denne Människoson?”

[35]Jesus svarade: »Ännu en kort tid är ljuset bland er. Vandra medan ni har ljuset, så att mörkret inte övervinner er. Den som vandrar i mörkret vet inte vart han går.

[36]Tro på ljuset medan ni har ljuset, så att ni blir ljusets söner.« När Jesus hade sagt detta lämnade han dem och var försvunnen.

[37]Trots att han hade gjort så många tecken inför dem trodde de inte på honom,

[38]ty profeten Jesajas ord skulle uppfyllas: Herre, vem har trott på det vi

nossa pregação? E a quem foi revelado o braço do SENHOR?

39 Por isso, não podiam crer, porque Isaías disse ainda:

40 Cegou-lhes os olhos e endureceu-lhes o coração, para que não vejam com os olhos, nem entendam com o coração, e se convertam, e sejam por mim curados.

41 Isto disse Isaías porque viu a glória dele e falou a seu respeito.

42 Contudo, muitos dentre as próprias autoridades creram nele, mas, por causa dos fariseus, não o confessavam, para não serem expulsos da sinagoga;

43 porque amaram mais a glória dos homens do que a glória de Deus.

O resumo do ensino de Jesus

44 E Jesus clamou, dizendo: Quem crê em mim crê, não em mim, mas naquele que me enviou.

45 E quem me vê a mim vê aquele que me enviou.

46 Eu vim como luz para o mundo, a fim de que todo aquele que crê em mim não permaneça nas trevas.

47 Se alguém ouvir as minhas palavras e não as guardar, eu não o julgo; porque eu não vim para julgar o mundo, e sim para salvá-lo.

48 Quem me rejeita e não recebe as minhas palavras tem quem o julgue; a própria palavra que tenho proferido, essa o julgará no último dia.

fick höra, och för vem har Herrens makt uppenbarats?

39De kunde inte tro, ty Jesaja säger också:

40Han har förblindat deras ögon och förstockat deras hjärtan, så att de inte kan se med sina ögon och förstå med sitt hjärta och omvända sig och bli botade av mig.

41Detta sade Jesaja därför att han såg hans härlighet, och det var om honom han talade.

42Ändå kom också många i rådet till tro på Jesus, men med tanke på fariseerna ville de inte erkänna det för att inte bli uteslutna ur synagogan.

43De älskade äran från människor högre än äran från Gud.

Tro och otro

44Jesus ropade: »Den som tror på mig, han tror inte på mig utan på honom som har sänt mig,

45och den som ser mig, han ser honom som har sänt mig.

46Jag är ljuset som har kommit hit i världen för att ingen som tror på mig skall bli kvar i mörkret.

47Om någon hör mina ord men inte tar vara på dem, så dömer inte jag honom, ty jag har inte kommit för att döma världen utan för att rädda världen.

48Den som avvisar mig och inte tar emot mina ord, han har mött sin domare: det ord jag har talat skall döma honom på den sista dagen.

[49] Porque eu não tenho falado por mim mesmo, mas o Pai, que me enviou, esse me tem prescrito o que dizer e o que anunciar.
[50] E sei que o seu mandamento é a vida eterna. As coisas, pois, que eu falo, como o Pai mo tem dito, assim falo.

[49]Ty jag har inte talat av mig själv, utan Fadern som har sänt mig har befallt mig vad jag skall säga och vad jag skall tala.
[50]Och jag vet att hans befallning ger evigt liv. När jag talar talar jag så som Fadern har lärt mig.«

João 13

Jesus lava os pés aos discípulos

[1] Ora, antes da Festa da Páscoa, sabendo Jesus que era chegada a sua hora de passar deste mundo para o Pai, tendo amado os seus que estavam no mundo, amou-os até ao fim.
[2] Durante a ceia, tendo já o diabo posto no coração de Judas Iscariotes, filho de Simão, que traísse a Jesus,
[3] sabendo este que o Pai tudo confiara às suas mãos, e que ele viera de Deus, e voltava para Deus,
[4] levantou-se da ceia, tirou a vestimenta de cima e, tomando uma toalha, cingiu-se com ela.
[5] Depois, deitou água na bacia e passou a lavar os pés aos discípulos e a enxugar-lhos com a toalha com que estava cingido.
[6] Aproximou-se, pois, de Simão Pedro, e este lhe disse: SENHOR, tu me lavas os pés a mim?
[7] Respondeu-lhe Jesus: O que eu faço não o sabes agora; compreendê-lo-ás depois.
[8] Disse-lhe Pedro: Nunca me lavarás os pés. Respondeu-lhe Jesus: Se eu não te lavar, não tens parte comigo.

Johannes 13

Jesus tvättar lärjungarnas fötter

[1]Det var strax före påskhögtiden och Jesus visste att hans stund hade kommit, då han skulle lämna världen och gå till Fadern. Han hade älskat sina egna som levde här i världen, och han älskade dem intill slutet.
[2]De hade samlats till måltid, och djävulen hade redan ingett Judas, Simon Iskariots son, att förråda Jesus.
[3]Jesus visste att Fadern hade lagt allt i hans händer och att han hade utgått från Gud och nu återvände till Gud.
[4]Han steg upp från bordet, tog av sig manteln och band en handduk om livet.
[5]Sedan hällde han vatten i tvättfatet och började tvätta lärjungarnas fötter och torka dem med handduken som han hade bundit om sig.
[6]När han kom till Simon Petrus sade denne till honom: »Herre, skall du tvätta mina fötter!”
[7]Jesus svarade: »Vad jag gör förstår du inte nu, men senare skall du fatta det.«
[8]Petrus sade: »Aldrig någonsin får du tvätta mina fötter!« Jesus sade till honom: »Om jag inte tvättar dig har du ingen gemenskap med mig.«

[9] Então, Pedro lhe pediu: SENHOR, não somente os pés, mas também as mãos e a cabeça.

[9]Då sade Simon Petrus: »Herre, tvätta inte bara mina fötter utan också händerna och huvudet.«

[10] Declarou-lhe Jesus: Quem já se banhou não necessita de lavar senão os pés; quanto ao mais, está todo limpo. Ora, vós estais limpos, mas não todos.

[10]Men Jesus sade till honom: »Den som har badat behöver bara få fötterna tvättade, i övrigt är han ren. Och ni är rena, dock inte alla.”

[11] Pois ele sabia quem era o traidor. Foi por isso que disse: Nem todos estais limpos.

[11]Han visste nämligen vem som skulle förråda honom, och därför sade han att de inte alla var rena.

Uma lição de humildade

[12] Depois de lhes ter lavado os pés, tomou as vestes e, voltando à mesa, perguntou-lhes: Compreendeis o que vos fiz?

[12]När han hade tvättat deras fötter och tagit på sig manteln och lagt sig till bords igen sade han till dem: »Förstår ni vad det är jag har gjort med er?

[13] Vós me chamais o Mestre e o SENHOR e dizeis bem; porque eu o sou.

[13]Ni kallar mig mästare och herre, och det med rätta, för det är jag.

[14] Ora, se eu, sendo o SENHOR e o Mestre, vos lavei os pés, também vós deveis lavar os pés uns dos outros.

[14]Om nu jag, som är er herre och mästare, har tvättat era fötter, är också ni skyldiga att tvätta varandras fötter.

[15] Porque eu vos dei o exemplo, para que, como eu vos fiz, façais vós também.

[15]Jag har gett er ett exempel, för att ni skall göra som jag har gjort med er.

[16] Em verdade, em verdade vos digo que o servo não é maior do que seu senhor, nem o enviado, maior do que aquele que o enviou.

[16]Sannerligen, jag säger er: en tjänare är inte förmer än sin herre, och en budbärare inte förmer än den som har sänt honom.

[17] Ora, se sabeis estas coisas, bem-aventurados sois se as praticardes.

[17]Vet ni detta är ni saliga om ni också handlar så.

Jesus utpekar förrädaren

[18] Não falo a respeito de todos vós, pois eu conheço aqueles que escolhi; é, antes, para que se cumpra a Escritura: Aquele que come do meu pão levantou contra mim seu calcanhar.

[18]Jag talar inte om er alla. Jag vet vilka jag har utvalt, men skriftens ord måste uppfyllas: Den som äter mitt bröd har lyft sin häl mot mig.

[19] Desde já vos digo, antes que aconteça, para que, quando acontecer, creiais que EU SOU.

[20] Em verdade, em verdade vos digo: quem recebe aquele que eu enviar, a mim me recebe; e quem me recebe recebe aquele que me enviou.

O traidor indicado

[21] Ditas estas coisas, angustiou-se Jesus em espírito e afirmou: Em verdade, em verdade vos digo que um dentre vós me trairá.

[22] Então, os discípulos olharam uns para os outros, sem saber a quem ele se referia.

[23] Ora, ali estava conchegado a Jesus um dos seus discípulos, aquele a quem ele amava;

[24] a esse fez Simão Pedro sinal, dizendo-lhe: Pergunta a quem ele se refere.

[25] Então, aquele discípulo, reclinando-se sobre o peito de Jesus, perguntou-lhe: SENHOR, quem é?

[26] Respondeu Jesus: É aquele a quem eu der o pedaço de pão molhado. Tomou, pois, um pedaço de pão e, tendo-o molhado, deu-o a Judas, filho de Simão Iscariotes.

[27] E, após o bocado, imediatamente, entrou nele Satanás. Então, disse Jesus: O que pretendes fazer, faze-o depressa.

[28] Nenhum, porém, dos que estavam à mesa percebeu a que fim lhe dissera isto.

[29] Pois, como Judas era quem trazia a bolsa, pensaram alguns que Jesus lhe dissera: Compra o que precisamos para a

[19]Jag säger det redan nu, innan det sker, för att ni, när det har skett, skall tro att jag är den jag är.

[20]Sannerligen, jag säger er: den som tar emot någon som jag sänder, han tar emot mig, och den som tar emot mig, han tar emot den som har sänt mig.«

[21]När Jesus hade sagt detta skakades han i sitt innersta och vittnade: »Sannerligen, jag säger er: en av er kommer att förråda mig.«

[22]Hans lärjungar såg på varandra och undrade vem han menade.

[23]En av dem, den som Jesus älskade, låg intill honom.

[24]Simon Petrus gjorde tecken åt honom att fråga Jesus vem han talade om.

[25]Lärjungen lutade sig bakåt mot Jesu bröst och sade: »Herre, vem är det?«

[26]Jesus svarade: »Han som får brödet som jag nu doppar.« Och han doppade brödet och gav det åt Judas, Simon Iskariots son.

[27]När Judas hade fått brödet for Satan in i honom. Jesus sade: »Gör genast vad du skall göra!«

[28]Ingen av dem som var med vid bordet visste varför han sade detta till honom.

[29]Eftersom Judas hade hand om kassan trodde några att Jesus hade sagt åt honom att köpa vad som behövdes till högtiden eller att ge något till de fattiga.

festa ou lhe ordenara que desse alguma coisa aos pobres.

[30] Ele, tendo recebido o bocado, saiu logo. E era noite.

O novo mandamento

[31] Quando ele saiu, disse Jesus: Agora, foi glorificado o Filho do Homem, e Deus foi glorificado nele;

[32] se Deus foi glorificado nele, também Deus o glorificará nele mesmo; e glorificá-lo-á imediatamente.

[33] Filhinhos, ainda por um pouco estou convosco; buscar-me-eis, e o que eu disse aos judeus também agora vos digo a vós outros: para onde eu vou, vós não podeis ir.

[34] Novo mandamento vos dou: que vos ameis uns aos outros; assim como eu vos amei, que também vos ameis uns aos outros.

[35] Nisto conhecerão todos que sois meus discípulos: se tiverdes amor uns aos outros.

Pedro é avisado

Mateus 26.31-35; Marcos 14.27-31; Lucas 22.31-34

[36] Perguntou-lhe Simão Pedro: SENHOR, para onde vais? Respondeu Jesus: Para onde vou, não me podes seguir agora; mais tarde, porém, me seguirás.

[37] Replicou Pedro: SENHOR, por que não posso seguir-te agora? Por ti darei a própria vida.

[38] Respondeu Jesus: Darás a vida por mim? Em verdade, em verdade te digo que jamais cantará o galo antes que me negues três vezes.

[30]Men Judas tog brödet och gick genast ut. Det var natt.

Ett nytt bud

[31]När Judas hade gått sade Jesus: »Nu har Människosonen förhärligats, och Gud har förhärligats i honom.

[32]Är nu Gud förhärligad i honom skall Gud också förhärliga honom i sig, och han skall snart förhärliga honom.

[33]Ännu en kort tid är jag hos er, mina barn. Ni kommer att söka efter mig, och jag säger nu till er vad jag sade till judarna: Dit jag går kan ni inte komma.

[34]Ett nytt bud ger jag er: att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra.

[35]Alla skall förstå att ni är mina lärjungar om ni visar varandra kärlek.«

Jesus förutsäger Petrus förnekelse

[36]Simon Petrus frågade: »Vart går du, herre?« Jesus svarade: »Dit jag går kan du inte följa mig nu, men längre fram skall du följa mig.«

[37]Petrus sade: »Herre, varför kan jag inte följa dig nu? Jag skall ge mitt liv för dig.«

[38]Då sade Jesus: »Du skall ge ditt liv för mig? Sannerligen, jag säger dig: tuppen skall inte gala förrän du tre gånger har förnekat mig.«

João 14

Jesus conforta os discípulos

[1] Não se turbe o vosso coração; credes em Deus, crede também em mim.

[2] Na casa de meu Pai há muitas moradas. Se assim não fora, eu vo-lo teria dito. Pois vou preparar-vos lugar.

[3] E, quando eu for e vos preparar lugar, voltarei e vos receberei para mim mesmo, para que, onde eu estou, estejais vós também.

[4] E vós sabeis o caminho para onde eu vou.

[5] Disse-lhe Tomé: SENHOR, não sabemos para onde vais; como saber o caminho?

[6] Respondeu-lhe Jesus: Eu sou o caminho, e a verdade, e a vida; ninguém vem ao Pai senão por mim.

[7] Se vós me tivésseis conhecido, conheceríeis também a meu Pai. Desde agora o conheceis e o tendes visto.

[8] Replicou-lhe Filipe: SENHOR, mostra-nos o Pai, e isso nos basta.

[9] Disse-lhe Jesus: Filipe, há tanto tempo estou convosco, e não me tens conhecido? Quem me vê a mim vê o Pai; como dizes tu: Mostra-nos o Pai?

[10] Não crês que eu estou no Pai e que o Pai está em mim? As palavras que eu vos digo não as digo por mim mesmo; mas o Pai, que permanece em mim, faz as suas obras.

[11] Crede-me que estou no Pai, e o Pai, em mim; crede ao menos por causa das mesmas obras.

Johannes 14

AVSKEDSTALET

(kap. 14–17)

Vägen till Fadern

[1]»Känn ingen oro. Tro på Gud, och tro på mig.

[2]I min faders hus finns många rum. Skulle jag annars säga att jag går bort för att bereda plats för er?

[3]Och om jag nu går bort och bereder plats för er, så skall jag komma tillbaka och hämta er till mig, för att också ni skall vara där jag är.

[4]Och vägen dit jag går, den känner ni.«

[5]Tomas sade: »Herre, vi vet inte vart du går. Hur kan vi då känna vägen?«

[6]Jesus svarade: »Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.

[7]Om ni har lärt känna mig skall ni också lära känna min fader. Ni känner honom redan nu och ni har sett honom.«

[8]Filippos sade: »Herre, visa oss Fadern, det är nog för oss.”

[9]Jesus svarade: »Så länge har jag varit tillsammans med er, och ändå känner du mig inte, Filippos? Den som har sett mig har sett Fadern. Hur kan du då säga: Visa oss Fadern?

[10]Tror du inte att jag är i Fadern och Fadern i mig? De ord jag säger er, dem talar jag inte av mig själv; Fadern är i mig och utför sina gärningar.

[11]Tro mig när jag säger att jag är i Fadern och Fadern i mig. Eller tro åtminstone för gärningarnas skull.

[12] Em verdade, em verdade vos digo que aquele que crê em mim fará também as obras que eu faço e outras maiores fará, porque eu vou para junto do Pai.

[13] E tudo quanto pedirdes em meu nome, isso farei, a fim de que o Pai seja glorificado no Filho.

[14] Se me pedirdes alguma coisa em meu nome, eu o farei.

[15] Se me amais, guardareis os meus mandamentos.

Jesus promete outro Consolador

[16] E eu rogarei ao Pai, e ele vos dará outro Consolador, a fim de que esteja para sempre convosco,

[17] o Espírito da verdade, que o mundo não pode receber, porque não o vê, nem o conhece; vós o conheceis, porque ele habita convosco e estará em vós.

[18] Não vos deixarei órfãos, voltarei para vós outros.

[19] Ainda por um pouco, e o mundo não me verá mais; vós, porém, me vereis; porque eu vivo, vós também vivereis.

[20] Naquele dia, vós conhecereis que eu estou em meu Pai, e vós, em mim, e eu, em vós.

[21] Aquele que tem os meus mandamentos e os guarda, esse é o que me ama; e aquele que me ama será amado por meu Pai, e eu também o amarei e me manifestarei a ele.

[22] Disse-lhe Judas, não o Iscariotes: Donde procede, SENHOR, que estás para manifestar-te a nós e não ao mundo?

[12]Sannerligen, jag säger er: den som tror på mig, han skall utföra gärningar som jag, och ännu större. Ty jag går till Fadern,

[13]och vad ni än ber om i mitt namn skall jag göra, så att Fadern blir förhärligad genom Sonen.

[14]Om ni ber om något i mitt namn skall jag göra det.

Hjälparen, den heliga anden

[15]Om ni älskar mig kommer ni att hålla mina bud.

[16]Jag skall be Fadern, och han skall ge er en annan hjälpare, som skall vara hos er för alltid:

[17]sanningens ande. Världen kan inte ta emot den, eftersom världen inte ser den och inte känner den. Men ni känner den, eftersom den är kvar hos er och kommer att vara i er.

[18]Jag skall inte lämna er ensamma, jag skall komma till er.

[19]Ännu en kort tid, sedan ser världen mig inte längre, men ni skall se mig, eftersom jag lever och ni kommer att leva.

[20]Den dagen skall ni förstå att jag är i min fader och ni i mig och jag i er.

[21]Den som har mina bud och håller dem, han älskar mig, och den som älskar mig skall bli älskad av min fader, och jag skall älska honom och visa mig för honom.«

[22]Judas — inte Judas Iskariot — frågade: »Herre, hur kommer det sig att du skall visa dig för oss men inte för världen?«

[23] Respondeu Jesus: Se alguém me ama, guardará a minha palavra; e meu Pai o amará, e viremos para ele e faremos nele morada.

[23]Jesus svarade: »Om någon älskar mig bevarar han mitt ord, och min fader skall älska honom, och vi skall komma till honom och stanna hos honom.

[24] Quem não me ama não guarda as minhas palavras; e a palavra que estais ouvindo não é minha, mas do Pai, que me enviou.

[24]Den som inte älskar mig bevarar inte mina ord. Men ordet som ni har hört kommer inte från mig utan från Fadern som har sänt mig.

[25] Isto vos tenho dito, estando ainda convosco;

[25]Detta har jag sagt er medan jag är kvar hos er.

[26] mas o Consolador, o Espírito Santo, a quem o Pai enviará em meu nome, esse vos ensinará todas as coisas e vos fará lembrar de tudo o que vos tenho dito.

[26]Men Hjälparen, den heliga anden som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt som jag har sagt er.

[27] Deixo-vos a paz, a minha paz vos dou; não vo-la dou como a dá o mundo. Não se turbe o vosso coração, nem se atemorize.

[27]Frid lämnar jag kvar åt er, min frid ger jag er. Jag ger er inte det som världen ger. Känn ingen oro och tappa inte modet.

[28] Ouvistes que eu vos disse: vou e volto para junto de vós. Se me amásseis, alegrar-vos-íeis de que eu vá para o Pai, pois o Pai é maior do que eu.

[28]Ni hörde att jag sade till er: Jag går bort och kommer till er igen. Om ni älskade mig skulle ni vara glada över att jag går till Fadern, ty Fadern är större än jag.

[29] Disse-vos agora, antes que aconteça, para que, quando acontecer, vós creiais.

[29]Detta säger jag er innan det sker, för att ni skall tro det när det har skett.

[30] Já não falarei muito convosco, porque aí vem o príncipe do mundo; e ele nada tem em mim;

[30]Jag säger inte mycket mer till er, ty nu kommer världens härskare. Han har ingen makt över mig.

[31] contudo, assim procedo para que o mundo saiba que eu amo o Pai e que faço como o Pai me ordenou. Levantai-vos, vamo-nos daqui.

[31]Men världen måste få veta att jag älskar Fadern och gör som Fadern har befallt mig. Kom, låt oss gå härifrån.

João 15

A videira e os ramos

[1] Eu sou a videira verdadeira, e meu Pai é o agricultor.

Johannes 15

Liknelsen om vinstocken

[1]Jag är den sanna vinstocken, och min fader är vinodlaren.

[2] Todo ramo que, estando em mim, não der fruto, ele o corta; e todo o que dá fruto limpa, para que produza mais fruto ainda.

[3] Vós já estais limpos pela palavra que vos tenho falado;

[4] permanecei em mim, e eu permanecerei em vós. Como não pode o ramo produzir fruto de si mesmo, se não permanecer na videira, assim, nem vós o podeis dar, se não permanecerdes em mim.

[5] Eu sou a videira, vós, os ramos. Quem permanece em mim, e eu, nele, esse dá muito fruto; porque sem mim nada podeis fazer.

[6] Se alguém não permanecer em mim, será lançado fora, à semelhança do ramo, e secará; e o apanham, lançam no fogo e o queimam.

[7] Se permanecerdes em mim, e as minhas palavras permanecerem em vós, pedireis o que quiserdes, e vos será feito.

[8] Nisto é glorificado meu Pai, em que deis muito fruto; e assim vos tornareis meus discípulos.

[9] Como o Pai me amou, também eu vos amei; permanecei no meu amor.

[10] Se guardardes os meus mandamentos, permanecereis no meu amor; assim como também eu tenho guardado os mandamentos de meu Pai e no seu amor permaneço.

[11] Tenho-vos dito estas coisas para que o meu gozo esteja em vós, e o vosso gozo seja completo.

[2]Varje gren i mig som inte bär frukt skär han bort, och varje gren som bär frukt ansar han, så att den bär mer frukt.

[3]Ni är redan ansade genom ordet som jag har förkunnat för er.

[4]Bli kvar i mig, så blir jag kvar i er. Liksom grenen inte kan bära frukt av sig själv om den inte sitter kvar på vinstocken, kan inte heller ni göra det om ni inte är kvar i mig.

[5]Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon är kvar i mig och jag i honom bär han rik frukt: utan mig kan ni ingenting göra.

[6]Den som inte är kvar i mig blir som grenarna som kastas bort och vissnar; de samlas ihop och läggs på elden och bränns upp.

[7]Om ni blir kvar i mig och mina ord blir kvar i er, så be om vad ni vill, och ni skall få det.

[8]Min fader förhärligas när ni bär rik frukt och blir mina lärjungar.

[9]Liksom Fadern har älskat mig, så har jag älskat er. Bli kvar i min kärlek.

[10]Om ni håller mina bud blir ni kvar i min kärlek, så som jag har hållit min faders bud och är kvar i hans kärlek.

Älska varandra

[11]Detta har jag sagt er för att min glädje skall vara i er och er glädje bli fullkomlig.

[12] O meu mandamento é este: que vos ameis uns aos outros, assim como eu vos amei.

[12]Mitt bud är detta: att ni skall älska varandra så som jag har älskat er.

[13] Ninguém tem maior amor do que este: de dar alguém a própria vida em favor dos seus amigos.

[13]Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner.

[14] Vós sois meus amigos, se fazeis o que eu vos mando.

[14]Ni är mina vänner om ni gör vad jag befaller er.

[15] Já não vos chamo servos, porque o servo não sabe o que faz o seu senhor; mas tenho-vos chamado amigos, porque tudo quanto ouvi de meu Pai vos tenho dado a conhecer.

[15]Jag kallar er inte längre tjänare, ty en tjänare vet inte vad hans herre gör. Jag kallar er vänner, därför att jag har låtit er veta allt vad jag har hört av min fader.

[16] Não fostes vós que me escolhestes a mim; pelo contrário, eu vos escolhi a vós outros e vos designei para que vades e deis fruto, e o vosso fruto permaneça; a fim de que tudo quanto pedirdes ao Pai em meu nome, ele vo-lo conceda.

[16]Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och bestämt er till att gå ut i världen och bära frukt, frukt som består, och då skall Fadern ge er vad ni än ber honom om i mitt namn.

[17] Isto vos mando: que vos ameis uns aos outros.

[17]Detta befaller jag er: att ni skall älska varandra.

Världens hat

[18] Se o mundo vos odeia, sabei que, primeiro do que a vós outros, me odiou a mim.

[18]Om världen hatar er, kom då ihåg att den har hatat mig före er.

[19] Se vós fôsseis do mundo, o mundo amaria o que era seu; como, todavia, não sois do mundo, pelo contrário, dele vos escolhi, por isso, o mundo vos odeia.

[19]Om ni tillhörde världen skulle världen älska er som sina egna. Men nu tillhör ni inte världen, utan jag har kallat er ut ur världen, och därför hatar världen er.

[20] Lembrai-vos da palavra que eu vos disse: não é o servo maior do que seu senhor. Se me perseguiram a mim, também perseguirão a vós outros; se guardaram a minha palavra, também guardarão a vossa.

[20]Kom ihåg vad jag har sagt er: tjänaren är inte förmer än sin herre. Har de förföljt mig kommer de också att förfölja er. Har de bevarat mitt ord kommer de också att bevara ert.

[21] Tudo isto, porém, vos farão por causa do meu nome, porquanto não conhecem aquele que me enviou.
[22] Se eu não viera, nem lhes houvera falado, pecado não teriam; mas, agora, não têm desculpa do seu pecado.
[23] Quem me odeia odeia também a meu Pai.
[24] Se eu não tivesse feito entre eles tais obras, quais nenhum outro fez, pecado não teriam; mas, agora, não somente têm eles visto, mas também odiado, tanto a mim como a meu Pai.
[25] Isto, porém, é para que se cumpra a palavra escrita na sua lei: Odiaram-me sem motivo.
[26] Quando, porém, vier o Consolador, que eu vos enviarei da parte do Pai, o Espírito da verdade, que dele procede, esse dará testemunho de mim;
[27] e vós também testemunhareis, porque estais comigo desde o princípio.

[21]Men allt detta skall de göra med er för mitt namns skull, därför att de inte känner honom som har sänt mig.
[22]Om jag inte hade kommit och talat till dem skulle de vara utan synd. Nu har de ingen ursäkt för sin synd.
[23]Den som hatar mig hatar också min fader.
[24]Hade jag inte gjort sådana gärningar bland dem som ingen annan gjort, skulle de vara utan synd. Nu har de sett dem, och de hatar både mig och min fader.
[25]Men ordet som står skrivet i deras lag skulle uppfyllas: De har hatat mig utan grund.
[26]När Hjälparen kommer, som jag skall sända er från Fadern, sanningens ande, som utgår från Fadern, då skall han vittna om mig.
[27]Också ni skall vittna, ty ni har varit med mig från början.

João 16

A missão do Consolador

[1] Tenho-vos dito estas coisas para que não vos escandalizeis.
[2] Eles vos expulsarão das sinagogas; mas vem a hora em que todo o que vos matar julgará com isso tributar culto a Deus.
[3] Isto farão porque não conhecem o Pai, nem a mim.
[4] Ora, estas coisas vos tenho dito para que, quando a hora chegar, vos recordeis de

Johannes 16

[1]Detta har jag sagt er för att ni inte skall komma på fall.
[2]De skall utesluta er ur synagogorna, ja, den tid kommer då den som dödar er tror sig bära fram ett offer åt Gud.
[3]Och detta skall de göra därför att de inte har lärt känna Fadern och inte heller mig.
[4]Jag har sagt er detta för att ni, när den tiden kommer, skall minnas att jag har sagt det.

Sanningens ande

que eu vo-las disse. Não vo-las disse desde o princípio, porque eu estava convosco.

Jag sade er det inte från början, eftersom jag var hos er.

[5] Mas, agora, vou para junto daquele que me enviou, e nenhum de vós me pergunta: Para onde vais?

[5]Men nu går jag till honom som har sänt mig, och ingen av er frågar mig: Vart går du?

[6] Pelo contrário, porque vos tenho dito estas coisas, a tristeza encheu o vosso coração.

[6]utan det jag har sagt er fyller era hjärtan med sorg.

[7] Mas eu vos digo a verdade: convém-vos que eu vá, porque, se eu não for, o Consolador não virá para vós outros; se, porém, eu for, eu vo-lo enviarei.

[7]Men jag säger er sanningen: det är för ert bästa som jag lämnar er. Ty om jag inte lämnar er kommer inte Hjälparen till er. Men när jag går skall jag sända honom till er,

[8] Quando ele vier, convencerá o mundo do pecado, da justiça e do juízo:

[8]och när han kommer skall han visa världen vad synd och rättfärdighet och dom är.

[9] do pecado, porque não crêem em mim;

[9]Synd: de tror inte på mig.

[10] da justiça, porque vou para o Pai, e não me vereis mais;

[10]Rättfärdighet: jag går till Fadern, och ni ser mig inte längre.

[11] do juízo, porque o príncipe deste mundo já está julgado.

[11]Dom: denna världens härskare är dömd.

[12] Tenho ainda muito que vos dizer, mas vós não o podeis suportar agora;

[12]Jag har mycket mer att säga er, men ni förmår inte ta emot det nu.

[13] quando vier, porém, o Espírito da verdade, ele vos guiará a toda a verdade; porque não falará por si mesmo, mas dirá tudo o que tiver ouvido e vos anunciará as coisas que hão de vir.

[13]Men när han kommer, sanningens ande, skall han vägleda er med hela sanningen; han skall inte tala av sig själv utan förkunna det han hör och låta er veta vad som kommer att ske.

[14] Ele me glorificará, porque há de receber do que é meu e vo-lo há de anunciar.

[14]Han skall förhärliga mig, ty av mig skall han ta emot det han låter er veta.

[15] Tudo quanto o Pai tem é meu; por isso é que vos disse que há de receber do que é meu e vo-lo há de anunciar.

[15]Allt vad Fadern har är mitt; därför säger jag att det är av mig han tar emot det han skall låta er veta.

En kort tid

[16] Um pouco, e não mais me vereis; outra vez um pouco, e ver-me-eis.

[16]En kort tid och ni ser mig inte längre, ännu en kort tid och ni skall se mig igen.«

[17] Então, alguns dos seus discípulos disseram uns aos outros: Que vem a ser isto que nos diz: Um pouco, e não mais me vereis, e outra vez um pouco, e ver-me-eis; e: Vou para o Pai?

[18] Diziam, pois: Que vem a ser esse – um pouco? Não compreendemos o que quer dizer.

[19] Percebendo Jesus que desejavam interrogá-lo, perguntou-lhes: Indagais entre vós a respeito disto que vos disse: Um pouco, e não me vereis, e outra vez um pouco, e ver-me-eis?

[20] Em verdade, em verdade eu vos digo que chorareis e vos lamentareis, e o mundo se alegrará; vós ficareis tristes, mas a vossa tristeza se converterá em alegria.

[21] A mulher, quando está para dar à luz, tem tristeza, porque a sua hora é chegada; mas, depois de nascido o menino, já não se lembra da aflição, pelo prazer que tem de ter nascido ao mundo um homem.

[22] Assim também agora vós tendes tristeza; mas outra vez vos verei; o vosso coração se alegrará, e a vossa alegria ninguém poderá tirar.

[23] Naquele dia, nada me perguntareis. Em verdade, em verdade vos digo: se pedirdes alguma coisa ao Pai, ele vo-la concederá em meu nome.

[24] Até agora nada tendes pedido em meu nome; pedi e recebereis, para que a vossa alegria seja completa.

Palavras de despedida

[25] Estas coisas vos tenho dito por meio de figuras; vem a hora em que não vos falarei

[17]Då sade några av lärjungarna till varandra: »Vad menar han när han säger: ’En kort tid och ni ser mig inte längre, ännu en kort tid och ni skall se mig igen’, och när han säger: ’Jag går till Fadern’?«

[18]De sade: »Vad menar han med ’en kort tid’? Vi förstår inte vad han säger.«

[19]Jesus märkte att de ville fråga honom och sade till dem: »Ni undrar varför jag sade: ’En kort tid och ni ser mig inte längre, ännu en kort tid och ni skall se mig igen’?

[20]Sannerligen, jag säger er: ni kommer att gråta och klaga, men världen skall glädja sig. Ni kommer att sörja, men er sorg skall vändas i glädje.

[21]När en kvinna skall föda har hon det svårt, för hennes stund har kommit. Men när hon har fött sitt barn minns hon inte längre sina plågor i glädjen över att en människa har fötts till världen.

[22]Nu har också ni det svårt. Men jag skall se er igen, och då skall ni glädjas, och ingen skall ta er glädje ifrån er.

[23]Den dagen kommer ni inte att fråga mig om någonting. Sannerligen, jag säger er: vad ni ber Fadern om i mitt namn, det skall han ge er.

[24]Ännu har ni inte bett om något i mitt namn. Be, och ni skall få, så att er glädje blir fullkomlig.

Stunden då lärjungarna skall skingras

[25]Detta har jag sagt er i bilder. Det kommer en tid då jag inte längre skall tala

por meio de comparações, mas vos falarei claramente a respeito do Pai.

[26] Naquele dia, pedireis em meu nome; e não vos digo que rogarei ao Pai por vós.

[27] Porque o próprio Pai vos ama, visto que me tendes amado e tendes crido que eu vim da parte de Deus.

[28] Vim do Pai e entrei no mundo; todavia, deixo o mundo e vou para o Pai.

[29] Disseram os seus discípulos: Agora é que falas claramente e não empregas nenhuma figura.

[30] Agora, vemos que sabes todas as coisas e não precisas de que alguém te pergunte; por isso, cremos que, de fato, vieste de Deus.

[31] Respondeu-lhes Jesus: Credes agora?

[32] Eis que vem a hora e já é chegada, em que sereis dispersos, cada um para sua casa, e me deixareis só; contudo, não estou só, porque o Pai está comigo.

[33] Estas coisas vos tenho dito para que tenhais paz em mim. No mundo, passais por aflições; mas tende bom ânimo; eu venci o mundo.

João 17

A oração sacerdotal de Jesus

[1] Tendo Jesus falado estas coisas, levantou os olhos ao céu e disse: Pai, é chegada a hora; glorifica a teu Filho, para que o Filho te glorifique a ti,

i bilder utan med klara ord låter er veta allt om Fadern.

[26]Den dagen skall ni be i mitt namn, och jag säger inte att jag skall be till Fadern för er,

[27]ty Fadern själv älskar er eftersom ni har älskat mig och trott att jag kommer från Gud.

[28]Jag kom från Fadern och trädde in i världen. Jag lämnar världen igen och går till Fadern.«

[29]Lärjungarna sade: »Nu talar du med klara ord och inte i bilder.

[30]Nu vet vi att du vet allt, du behöver inte höra någon fråga dig. Därför tror vi att du kommer från Gud.«

[31]Jesus svarade: »Nu tror ni.

[32]Den stund kommer, den är redan inne, då ni skall skingras, var och en åt sitt håll, och lämna mig ensam. Men jag är inte ensam, eftersom Fadern är med mig.

[33]Detta har jag sagt er för att ni skall ha frid i mig. I världen får ni lida, men var inte oroliga, jag har besegrat världen.«

Johannes 17

Talets slut: Jesu förbön för dem som är hans

[1]Efter att ha sagt detta lyfte Jesus blicken mot himlen och sade: »Fader, stunden har kommit. Förhärliga din son, så att Sonen kan förhärliga dig;

[2] assim como lhe conferiste autoridade sobre toda a carne, a fim de que ele conceda a vida eterna a todos os que lhe deste.

[2]du har gett honom makt över alla människor för att han skall ge evigt liv åt alla dem som du har gett honom.

[3] E a vida eterna é esta: que te conheçam a ti, o único Deus verdadeiro, e a Jesus Cristo, a quem enviaste.

[3]Och detta är det eviga livet: att de känner dig, den ende sanne Guden, och honom som du har sänt, Jesus Kristus.

[4] Eu te glorifiquei na terra, consumando a obra que me confiaste para fazer;

[4]Jag har förhärligat dig här på jorden genom att fullborda det verk som du har gett mig att utföra.

[5] e, agora, glorifica-me, ó Pai, contigo mesmo, com a glória que eu tive junto de ti, antes que houvesse mundo.

[5]Förhärliga nu mig hos dig, fader, med den härlighet jag hade hos dig innan världen var till.

[6] Manifestei o teu nome aos homens que me deste do mundo. Eram teus, tu mos confiaste, e eles têm guardado a tua palavra.

[6]Jag har uppenbarat ditt namn för de människor som du tog från världen och gav åt mig. De var dina, och du gav dem åt mig, och de har bevarat ditt ord.

[7] Agora, eles reconhecem que todas as coisas que me tens dado provêm de ti;

[7]Nu förstår de att allt som du har gett mig kommer från dig.

[8] porque eu lhes tenho transmitido as palavras que me deste, e eles as receberam, e verdadeiramente conheceram que saí de ti, e creram que tu me enviaste.

[8]Orden du gav mig har jag gett dem, och de har tagit emot dem och verkligen förstått att jag kommer från dig, och de har trott på att du har sänt mig.

[9] É por eles que eu rogo; não rogo pelo mundo, mas por aqueles que me deste, porque são teus;

[9]Jag ber för dem. Jag ber inte för världen utan för dem som du har gett mig, eftersom de är dina.

[10] ora, todas as minhas coisas são tuas, e as tuas coisas são minhas; e, neles, eu sou glorificado.

[10]Allt mitt är ditt och allt ditt är mitt, och jag har förhärligats genom dem.

[11] Já não estou no mundo, mas eles continuam no mundo, ao passo que eu vou para junto de ti. Pai santo, guarda-os em teu nome, que me deste, para que eles sejam um, assim como nós.

[11]Jag är inte längre kvar i världen, men de är kvar i världen och jag kommer till dig. Helige fader, bevara dem i ditt namn, det som du har gett mig, så att de blir ett, liksom vi är ett.

12 Quando eu estava com eles, guardava-os no teu nome, que me deste, e protegi-os, e nenhum deles se perdeu, exceto o filho da perdição, para que se cumprisse a Escritura.

13 Mas, agora, vou para junto de ti e isto falo no mundo para que eles tenham o meu gozo completo em si mesmos.

14 Eu lhes tenho dado a tua palavra, e o mundo os odiou, porque eles não são do mundo, como também eu não sou.

15 Não peço que os tires do mundo, e sim que os guardes do mal.

16 Eles não são do mundo, como também eu não sou.

17 Santifica-os na verdade; a tua palavra é a verdade.

18 Assim como tu me enviaste ao mundo, também eu os enviei ao mundo.

19 E a favor deles eu me santifico a mim mesmo, para que eles também sejam santificados na verdade.

20 Não rogo somente por estes, mas também por aqueles que vierem a crer em mim, por intermédio da sua palavra;

21 a fim de que todos sejam um; e como és tu, ó Pai, em mim e eu em ti, também sejam eles em nós; para que o mundo creia que tu me enviaste.

22 Eu lhes tenho transmitido a glória que me tens dado, para que sejam um, como nós o somos;

12Medan jag var hos dem bevarade jag dem i ditt namn, som du har gett mig. Och jag skyddade dem, och ingen av dem gick under utom undergångens man, ty skriften skulle uppfyllas.

13Nu kommer jag till dig, men detta säger jag medan jag är i världen, för att de skall få min glädje helt och fullt.

14Jag har gett dem ditt ord, och världen har hatat dem därför att de inte tillhör världen, liksom inte heller jag tillhör världen.

15Jag ber inte att du skall ta dem ut ur världen utan att du skall bevara dem för det onda.

16De tillhör inte världen, liksom inte heller jag tillhör världen.

17Helga dem genom sanningen; ditt ord är sanning.

18Liksom du har sänt mig till världen, har jag sänt dem till världen,

19och för deras skull helgar jag mig till ett offer, för att också de skall helgas genom sanningen.

20Men inte bara för dem ber jag utan också för alla som genom deras ord tror på mig.

21Jag ber att de alla skall bli ett och att liksom du, fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss. Då skall världen tro på att du har sänt mig.

22Den härlighet som du har gett mig har jag gett dem för att de skall bli ett och för att liksom vi är ett,

[23] eu neles, e tu em mim, a fim de que sejam aperfeiçoados na unidade, para que o mundo conheça que tu me enviaste e os amaste, como também amaste a mim.
[24] Pai, a minha vontade é que onde eu estou, estejam também comigo os que me deste, para que vejam a minha glória que me conferiste, porque me amaste antes da fundação do mundo.
[25] Pai justo, o mundo não te conheceu; eu, porém, te conheci, e também estes compreenderam que tu me enviaste.
[26] Eu lhes fiz conhecer o teu nome e ainda o farei conhecer, a fim de que o amor com que me amaste esteja neles, e eu neles esteja.

João 18

Jesus no Getsêmani

Mateus 26.47-56; Marcos 14.43-50; Lucas 22.47-53

[1] Tendo Jesus dito estas palavras, saiu juntamente com seus discípulos para o outro lado do ribeiro Cedrom, onde havia um jardim; e aí entrou com eles.

[2] E Judas, o traidor, também conhecia aquele lugar, porque Jesus ali estivera muitas vezes com seus discípulos.
[3] Tendo, pois, Judas recebido a escolta e, dos principais sacerdotes e dos fariseus, alguns guardas, chegou a este lugar com lanternas, tochas e armas.
[4] Sabendo, pois, Jesus todas as coisas que sobre ele haviam de vir, adiantou-se e perguntou-lhes: A quem buscais?

[23]jag i dem och du i mig, de skall fullkomnas och bli ett. Då skall världen förstå att du har sänt mig och älskat dem så som du har älskat mig.
[24]Fader, jag vill att de som du har gett mig skall vara med mig där jag är, för att de skall få se min härlighet, den som du har gett mig, eftersom du har älskat mig redan före världens skapelse.
[25]Rättfärdige fader, världen känner dig inte, men jag känner dig, och de har förstått att du har sänt mig.
[26]Jag har gjort ditt namn känt för dem och skall göra det känt, för att den kärlek som du har älskat mig med skall vara i dem, och jag i dem.«

Johannes 18

Jesus fängslas

[1]När Jesus hade sagt detta gick han tillsammans med sina lärjungar ut till andra sidan av Kidrondalen. Där låg en trädgård som han och lärjungarna gick in i.
[2]Också Judas, han som förrådde honom, kände till platsen, eftersom Jesus och hans lärjungar ofta hade samlats där.

[3]Judas tog med sig vaktstyrkan och folk från översteprästerna och fariseerna, och de kom dit med lyktor, facklor och vapen.

[4]Jesus, som visste om allt som väntade honom, gick ut till dem och frågade: »Vem söker ni?«

5 Responderam-lhe: A Jesus, o Nazareno. Então, Jesus lhes disse: Sou eu. Ora, Judas, o traidor, estava também com eles.

6 Quando, pois, Jesus lhes disse: Sou eu, recuaram e caíram por terra.

7 Jesus, de novo, lhes perguntou: A quem buscais? Responderam: A Jesus, o Nazareno.

8 Então, lhes disse Jesus: Já vos declarei que sou eu; se é a mim, pois, que buscais, deixai ir estes;

9 para se cumprir a palavra que dissera: Não perdi nenhum dos que me deste.

10 Então, Simão Pedro puxou da espada que trazia e feriu o servo do sumo sacerdote, cortando-lhe a orelha direita; e o nome do servo era Malco.

11 Mas Jesus disse a Pedro: Mete a espada na bainha; não beberei, porventura, o cálice que o Pai me deu?

Jesus perante Anás

12 Assim, a escolta, o comandante e os guardas dos judeus prenderam Jesus, manietaram-no

13 e o conduziram primeiramente a Anás; pois era sogro de Caifás, sumo sacerdote naquele ano.

14 Ora, Caifás era quem havia declarado aos judeus ser conveniente morrer um homem pelo povo.

Pedro nega a Jesus

Mateus 26.69-75; Marcos 14.66-72; Lucas 22.55-62

15 Simão Pedro e outro discípulo seguiam a Jesus. Sendo este discípulo conhecido do

5De svarade: »Jesus från Nasaret.« Han sade: »Det är jag.« Bland dem stod också Judas, han som förrådde honom.

6När Jesus nu sade: »Det är jag« vek de tillbaka och föll till marken.

7Han frågade dem igen: »Vem söker ni?« och när de svarade: »Jesus från Nasaret«

8sade han: »Jag har ju sagt er att det är jag. Om det är mig ni söker, så låt de andra gå.«

9Ty det som han hade sagt skulle uppfyllas: »Av dem som du har gett mig har jag inte låtit någon gå förlorad.«

10Men Simon Petrus, som hade ett svärd med sig, drog det och slog till mot översteprästens tjänare och högg av honom högra örat; tjänaren hette Malkos.

11Jesus sade då till Petrus: »Stick svärdet i skidan. Skulle jag inte dricka den bägare som Fadern har räckt mig?«

Förhöret hos översteprästen. Petrus förnekar Jesus

12Kommendanten med sin vaktstyrka och judarnas män grep Jesus och band honom

13och förde honom först till Hannas, svärfar till Kajafas, som var överstepräst det året.

14Det var Kajafas som hade förklarat för judarna att det var bäst att en enda man dog för folket.

15Simon Petrus och en annan lärjunge följde efter Jesus. Den lärjungen var

sumo sacerdote, entrou para o pátio deste com Jesus.

[16] Pedro, porém, ficou de fora, junto à porta. Saindo, pois, o outro discípulo, que era conhecido do sumo sacerdote, falou com a encarregada da porta e levou a Pedro para dentro.

[17] Então, a criada, encarregada da porta, perguntou a Pedro: Não és tu também um dos discípulos deste homem? Não sou, respondeu ele.

[18] Ora, os servos e os guardas estavam ali, tendo acendido um braseiro, por causa do frio, e aquentavam-se. Pedro estava no meio deles, aquentando-se também.

Anás interroga a Jesus

[19] Então, o sumo sacerdote interrogou a Jesus acerca dos seus discípulos e da sua doutrina.

[20] Declarou-lhe Jesus: Eu tenho falado francamente ao mundo; ensinei continuamente tanto nas sinagogas como no templo, onde todos os judeus se reúnem, e nada disse em oculto.

[21] Por que me interrogas? Pergunta aos que ouviram o que lhes falei; bem sabem eles o que eu disse.

[22] Dizendo ele isto, um dos guardas que ali estavam deu uma bofetada em Jesus, dizendo: É assim que falas ao sumo sacerdote?

[23] Replicou-lhe Jesus: Se falei mal, dá testemunho do mal; mas, se falei bem, por que me feres?

bekant med översteprästen, och han följde med Jesus in på översteprästens gård,

[16]men Petrus stod kvar utanför porten. Den andre lärjungen, han som var bekant med översteprästen, gick då ut och talade med tjänsteflickan som vaktade porten och tog med sig Petrus in.

[17]Men flickan vid porten sade till Petrus: »Hör inte du också till den där mannens lärjungar?« Han svarade: »Nej, det gör jag inte.«

[18]Tjänarna och vakterna stod och värmde sig vid en koleld som de hade tänt, eftersom det var kallt. Petrus stod där också och värmde sig tillsammans med dem.

[19]Översteprästen frågade Jesus om hans lärjungar och hans lära.

[20]Jesus sade: »Jag har talat öppet till världen. Jag har alltid undervisat i synagogorna och i templet, där alla judar samlas. Jag har inte sagt något i hemlighet.

[21]Varför frågar du mig? Fråga dem som har hört mig vad jag har förkunnat för dem. De vet ju vad jag har sagt.«

[22]En av vakterna som stod där gav honom då en örfil och sade: »Skall du svara översteprästen på det sättet?«

[23]Jesus sade: »Har jag sagt något som var fel, så säg vad det var. Men om jag har rätt, varför slår du mig?«

[24] Então, Anás o enviou, manietado, à presença de Caifás, o sumo sacerdote.

[24]Hannas skickade honom då bunden till översteprästen Kajafas.

De novo, Pedro nega a Jesus

[25] Lá estava Simão Pedro, aquentando-se. Perguntaram-lhe, pois: És tu, porventura, um dos discípulos dele? Ele negou e disse: Não sou.

[25]Men Simon Petrus stod där och värmde sig. De sade till honom: »Hör inte du också till hans lärjungar?« Petrus förnekade det: »Nej, det gör jag inte.«

[26] Um dos servos do sumo sacerdote, parente daquele a quem Pedro tinha decepado a orelha, perguntou: Não te vi eu no jardim com ele?

[26]Då sade en av översteprästens tjänare, en släkting till honom som Petrus hade huggit örat av: »Såg jag dig inte tillsammans med honom i trädgården?«

[27] De novo, Pedro o negou, e, no mesmo instante, cantou o galo.

[27]Petrus förnekade det än en gång. Och just då gol en tupp.

Jesus perante Pilatos

Mateus 27.1-2; Marcos 15.1; Lucas 23.1

Jesus inför Pilatus

[28] Depois, levaram Jesus da casa de Caifás para o pretório. Era cedo de manhã. Eles não entraram no pretório para não se contaminarem, mas poderem comer a Páscoa.

[28]Från Kajafas förde de Jesus till residenset. Det var tidigt på morgonen. Själva stannade de utanför, för att inte bli orena utan kunna äta påskmåltiden.

[29] Então, Pilatos saiu para lhes falar e lhes disse: Que acusação trazeis contra este homem?

[29]Pilatus gick då ut till dem och frågade: »Vad anklagar ni den här mannen för?«

[30] Responderam-lhe: Se este não fosse malfeitor, não to entregaríamos.

[30]De svarade: »Om han inte hade varit en förbrytare skulle vi inte ha överlämnat honom åt dig.«

[31] Replicou-lhes, pois, Pilatos: Tomai-o vós outros e julgai-o segundo a vossa lei. Responderam-lhe os judeus: A nós não nos é lícito matar ninguém;

[31]Pilatus sade: »Ta honom då själva och döm honom efter er egen lag.« Men judarna svarade: »Vi har inte rätt att döda någon.«

[32] para que se cumprisse a palavra de Jesus, significando o modo por que havia de morrer.

[32]Ty det ord skulle uppfyllas som Jesus hade sagt för att ange hur han skulle dö.

Pilatos interroga a Jesus

Mateus 27.11-26; Marcos 15.1-15; Lucas 23.1-7,13-25

[33] Tornou Pilatos a entrar no pretório, chamou Jesus e perguntou-lhe: És tu o rei dos judeus?

[34] Respondeu Jesus: Vem de ti mesmo esta pergunta ou to disseram outros a meu respeito?

[35] Replicou Pilatos: Porventura, sou judeu? A tua própria gente e os principais sacerdotes é que te entregaram a mim. Que fizeste?

[36] Respondeu Jesus: O meu reino não é deste mundo. Se o meu reino fosse deste mundo, os meus ministros se empenhariam por mim, para que não fosse eu entregue aos judeus; mas agora o meu reino não é daqui.

[37] Então, lhe disse Pilatos: Logo, tu és rei? Respondeu Jesus: Tu dizes que sou rei. Eu para isso nasci e para isso vim ao mundo, a fim de dar testemunho da verdade. Todo aquele que é da verdade ouve a minha voz.

[38] Perguntou-lhe Pilatos: Que é a verdade? Tendo dito isto, voltou aos judeus e lhes disse: Eu não acho nele crime algum.

[39] É costume entre vós que eu vos solte alguém por ocasião da Páscoa; quereis, pois, que vos solte o rei dos judeus?

[40] Então, gritaram todos, novamente: Não este, mas Barrabás! Ora, Barrabás era salteador.

João 19

[33]Pilatus gick tillbaka in i residenset och lät kalla till sig Jesus och frågade: »Så du är judarnas konung?«

[34]Jesus svarade: »Säger du detta av dig själv, eller har andra sagt det om mig?”

[35]Pilatus sade: »Jag är väl ingen jude. Dina landsmän och översteprästerna har överlämnat dig åt mig. Vad har du gjort?«

[36]Jesus svarade: »Mitt rike hör inte till denna världen. Om mitt rike hörde till denna världen hade mina följeslagare kämpat för att jag inte skulle bli utlämnad åt judarna. Men nu är mitt rike av annat slag.«

[37]Pilatus frågade: »Du är alltså kung?« Jesus svarade: »Du själv säger att jag är kung. Jag har fötts och kommit hit till världen för denna enda sak: att vittna för sanningen. Den som hör till sanningen lyssnar till min röst.«

[38]Pilatus sade till honom: »Vad är sanning?«

Jesus skymfas. Pilatus villrådighet

Sedan gick han ut igen till judarna och sade: »Jag kan inte finna honom skyldig till något.

[39]Men det är sed att jag friger någon åt er vid påsken. Vill ni alltså att jag skall frige judarnas konung?«

[40]Då ropade de igen: »Inte honom, utan Barabbas!« Barabbas var en rövare.

Johannes 19

[1] Então, por isso, Pilatos tomou a Jesus e mandou açoitá-lo.

[2] Os soldados, tendo tecido uma coroa de espinhos, puseram-lha na cabeça e vestiram-no com um manto de púrpura.

[3] Chegavam-se a ele e diziam: Salve, rei dos judeus! E davam-lhe bofetadas.

[4] Outra vez saiu Pilatos e lhes disse: Eis que eu vo-lo apresento, para que saibais que eu não acho nele crime algum.

[5] Saiu, pois, Jesus trazendo a coroa de espinhos e o manto de púrpura. Disse-lhes Pilatos: Eis o homem!

[6] Ao verem-no, os principais sacerdotes e os seus guardas gritaram: Crucifica-o! Crucifica-o! Disse-lhes Pilatos: Tomai-o vós outros e crucificai-o; porque eu não acho nele crime algum.

[7] Responderam-lhe os judeus: Temos uma lei, e, de conformidade com a lei, ele deve morrer, porque a si mesmo se fez Filho de Deus.

[8] Pilatos, ouvindo tal declaração, ainda mais atemorizado ficou,

[9] e, tornando a entrar no pretório, perguntou a Jesus: Donde és tu? Mas Jesus não lhe deu resposta.

[10] Então, Pilatos o advertiu: Não me respondes? Não sabes que tenho autoridade para te soltar e autoridade para te crucificar?

[11] Respondeu Jesus: Nenhuma autoridade terias sobre mim, se de cima não te fosse

[1]Då tog Pilatus Jesus och lät gissla honom.

[2]Och soldaterna vred ihop en krans av törne och satte på hans huvud, och de hängde på honom en purpurröd mantel.

[3]De gick fram till honom och sade: »Var hälsad, judarnas konung«, och de gav honom örfilar.

[4]Sedan gick Pilatus ut igen och sade till judarna: »Jag för ut honom till er för att ni skall förstå att jag inte finner honom skyldig till något.«

[5]Jesus kom ut, med törnekransen och den purpurröda manteln, och Pilatus sade: »Här är mannen.«

[6]Så snart översteprästerna och deras folk fick se honom ropade de: »Korsfäst, korsfäst!« Pilatus sade: »Ta honom och korsfäst honom själva. Jag finner honom inte skyldig till något.«

[7]Judarna svarade: »Vi har en lag, och enligt den lagen måste han dö, eftersom han har gjort sig till Guds son.«

[8]När Pilatus hörde detta blev han ännu mer oroad.

[9]Han gick tillbaka in i residenset och frågade Jesus: »Varifrån är du?« Men Jesus gav honom inget svar.

[10]Pilatus sade då: »Vägrar du att tala med mig? Vet du inte att jag har makt att frige dig och makt att korsfästa dig?«

[11]Jesus svarade: »Du skulle inte ha någon makt över mig om du inte hade fått den

dada; por isso, quem me entregou a ti maior pecado tem.

[12] A partir deste momento, Pilatos procurava soltá-lo, mas os judeus clamavam: Se soltas a este, não és amigo de César! Todo aquele que se faz rei é contra César!

[13] Ouvindo Pilatos estas palavras, trouxe Jesus para fora e sentou-se no tribunal, no lugar chamado Pavimento, no hebraico Gabatá.

[14] E era a parasceve pascal, cerca da hora sexta; e disse aos judeus: Eis aqui o vosso rei.

[15] Eles, porém, clamavam: Fora! Fora! Crucifica-o! Disse-lhes Pilatos: Hei de crucificar o vosso rei? Responderam os principais sacerdotes: Não temos rei, senão César!

[16] Então, Pilatos o entregou para ser crucificado.

A crucificação

Mateus 27.33-44; Marcos 15.22-32; Lucas 23.33-43

[17] Tomaram eles, pois, a Jesus; e ele próprio, carregando a sua cruz, saiu para o lugar chamado Calvário, Gólgota em hebraico,

[18] onde o crucificaram e com ele outros dois, um de cada lado, e Jesus no meio.

[19] Pilatos escreveu também um título e o colocou no cimo da cruz; o que estava escrito era: JESUS NAZARENO, O REI DOS JUDEUS.

[20] Muitos judeus leram este título, porque o lugar em que Jesus fora crucificado era

från ovan. Därför har den som överlämnade mig åt dig större skuld.«

[12]Efter det svaret ville Pilatus frige honom. Men judarna ropade: »Om du släpper honom är du inte kejsarens vän. Den som gör sig till kung sätter sig upp mot kejsaren.«

Domen och korsfästelsen

[13]När Pilatus hörde de orden lät han föra ut Jesus och satte sig på domartribunen i den så kallade Stengården, på hebreiska Gabbata.

[14]Det var på förberedelsedagen före påsken, vid sjätte timmen. Pilatus sade till judarna: »Här ser ni er kung.«

[15]Då ropade de: »Bort med honom! Korsfäst honom!« Pilatus frågade: »Skall jag korsfästa er kung?« Översteprästerna svarade: »Vi har ingen annan kung än kejsaren.«

[16]Då utlämnade han Jesus åt dem till att korsfästas. De tog honom alltså med sig.

[17]Han bar själv sitt kors ut till den plats som kallas Skallen, på hebreiska Golgota.

[18]Där korsfäste de honom tillsammans med två andra, en på var sida med Jesus i mitten.

[19]Pilatus hade också låtit skriva ett anslag som sattes upp på korset, och där stod: Jesus från Nasaret, judarnas konung.

[20]Detta lästes av många judar, eftersom platsen där Jesus korsfästes låg strax

perto da cidade; e estava escrito em hebraico, latim e grego.

utanför staden, och texten var på hebreiska, latin och grekiska.

[21] Os principais sacerdotes diziam a Pilatos: Não escrevas: Rei dos judeus, e sim que ele disse: Sou o rei dos judeus.

[21]Men judarnas överstepräster sade till Pilatus: »Skriv inte: Judarnas konung, utan vad han själv har sagt: Jag är judarnas konung.«

[22] Respondeu Pilatos: O que escrevi escrevi.

[22]Pilatus svarade: »Vad jag har skrivit, det har jag skrivit.«

Os soldados deitam sortes

[23] Os soldados, pois, quando crucificaram Jesus, tomaram-lhe as vestes e fizeram quatro partes, para cada soldado uma parte; e pegaram também a túnica. A túnica, porém, era sem costura, toda tecida de alto a baixo.

[23]Soldaterna som hade korsfäst Jesus tog hans kläder och delade upp dem i fyra delar, en på varje soldat. De tog också långskjortan, men den hade inga sömmar utan var vävd i ett enda stycke.

[24] Disseram, pois, uns aos outros: Não a rasguemos, mas lancemos sortes sobre ela para ver a quem caberá – para se cumprir a Escritura: Repartiram entre si as minhas vestes e sobre a minha túnica lançaram sortes. Assim, pois, o fizeram os soldados.

[24]De sade därför till varandra: »Vi skär inte sönder den utan kastar lott om vem som skall ha den.« Ty skriftordet skulle uppfyllas: De delade upp mina kläder mellan sig och kastade lott om min klädnad.

Jesu död

Det var vad soldaterna gjorde.

[25] E junto à cruz estavam a mãe de Jesus, e a irmã dela, e Maria, mulher de Clopas, e Maria Madalena.

[25]Men vid Jesu kors stod hans mor och hennes syster, Maria som var gift med Klopas och Maria från Magdala.

[26] Vendo Jesus sua mãe e junto a ela o discípulo amado, disse: Mulher, eis aí teu filho.

[26]När Jesus såg sin mor och bredvid henne den lärjunge som han älskade sade han till sin mor: »Kvinna, där är din son.«

[27] Depois, disse ao discípulo: Eis aí tua mãe. Dessa hora em diante, o discípulo a tomou para casa.

[27]Sedan sade han till lärjungen: »Där är din mor.« Från den stunden hade hon sitt hem hos lärjungen.

A morte de Jesus

Mateus 27.45-56; Marcos 15.33-41; Lucas 23.44-49

[28] Depois, vendo Jesus que tudo já estava consumado, para se cumprir a Escritura, disse: Tenho sede!

[28]Jesus visste att nu var allt fullbordat, och för att skriftordet skulle uppfyllas sade han: »Jag är törstig.«

[29] Estava ali um vaso cheio de vinagre. Embeberam de vinagre uma esponja e, fixando-a num caniço de hissopo, lha chegaram à boca.

[29]Där stod ett kärl som var fyllt med surt vin. De satte därför en svamp som doppats i det sura vinet på en isopstjälk och förde den till hans mun.

[30] Quando, pois, Jesus tomou o vinagre, disse: Está consumado! E, inclinando a cabeça, rendeu o espírito.

[30]När Jesus hade fått det sura vinet sade han: »Det är fullbordat.« Och han böjde ner huvudet och överlämnade sin ande.

Um soldado abre o lado de Jesus com uma lança

[31] Então, os judeus, para que no sábado não ficassem os corpos na cruz, visto como era a preparação, pois era grande o dia daquele sábado, rogaram a Pilatos que se lhes quebrassem as pernas, e fossem tirados.

[31]Eftersom det var förberedelsedag och kropparna inte fick hänga kvar på korset under sabbaten — det var en stor sabbat — bad judarna Pilatus att de korsfästas benpipor skulle krossas och kropparna tas bort.

[32] Os soldados foram e quebraram as pernas ao primeiro e ao outro que com ele tinham sido crucificados;

[32]Soldaterna kom därför och krossade benen på dem som var korsfästa tillsammans med Jesus, först på den ene och sedan på den andre.

[33] chegando-se, porém, a Jesus, como vissem que já estava morto, não lhe quebraram as pernas.

[33]Men när de kom till Jesus och såg att han redan var död krossade de inte hans ben,

[34] Mas um dos soldados lhe abriu o lado com uma lança, e logo saiu sangue e água.

[34]utan en av soldaterna stack upp sidan på honom med sin lans, och då kom det ut blod och vatten.

[35] Aquele que isto viu testificou, sendo verdadeiro o seu testemunho; e ele sabe que diz a verdade, para que também vós creiais.

[35]Den som såg det har vittnat om det för att också ni skall tro; hans vittnesbörd är sant, och han vet att han talar sanning.

[36] E isto aconteceu para se cumprir a Escritura: Nenhum dos seus ossos será quebrado.

[36]Detta skedde för att skriftordet skulle uppfyllas: Inget ben skall krossas på honom.

[37] E outra vez diz a Escritura: Eles verão aquele a quem traspassaram.

[37]Och på ett annat ställe heter det: De skall se på honom som de har genomborrat.

O sepultamento de Jesus

Mateus 27.57-61; Marcos 15.42-47; Lucas 23.50-56

Gravläggningen

[38] Depois disto, José de Arimatéia, que era discípulo de Jesus, ainda que ocultamente pelo receio que tinha dos judeus, rogou a Pilatos lhe permitisse tirar o corpo de Jesus. Pilatos lho permitiu. Então, foi José de Arimatéia e retirou o corpo de Jesus.

[39] E também Nicodemos, aquele que anteriormente viera ter com Jesus à noite, foi, levando cerca de cem libras de um composto de mirra e aloés.

[40] Tomaram, pois, o corpo de Jesus e o envolveram em lençóis com os aromas, como é de uso entre os judeus na preparação para o sepulcro.

[41] No lugar onde Jesus fora crucificado, havia um jardim, e neste, um sepulcro novo, no qual ninguém tinha sido ainda posto.

[42] Ali, pois, por causa da preparação dos judeus e por estar perto o túmulo, depositaram o corpo de Jesus.

[38]Josef från Arimataia, som var lärjunge till Jesus fast i hemlighet, av rädsla för judarna, bad efteråt Pilatus att få ta ner Jesu kropp. Pilatus tillät det, och Josef gick och tog ner kroppen.

[39]Nikodemos kom också dit, han som första gången hade sökt upp Jesus på natten, och han hade med sig en blandning av myrra och aloe, omkring trettio kilo.

[40]De tog Jesu kropp och lindade den med linnebindlar tillsammans med kryddorna så som judarna brukar göra vid en gravläggning.

[41]Intill platsen där Jesus hade blivit korsfäst fanns en trädgård och i trädgården en ny grav där ännu ingen hade blivit lagd.

[42]Där lade de Jesus, eftersom det var den judiska förberedelsedagen och graven låg nära.

João 20

A ressurreição de Jesus

Mateus 28.1-10; Marcos 16.1-8; Lucas 24.1-12

[1] No primeiro dia da semana, Maria Madalena foi ao sepulcro de madrugada, sendo ainda escuro, e viu que a pedra estava revolvida.

[2] Então, correu e foi ter com Simão Pedro e com o outro discípulo, a quem Jesus amava, e disse-lhes: Tiraram do sepulcro o SENHOR, e não sabemos onde o puseram.

Johannes 20

Maria från Magdala och två lärjungar vid graven

[1]Tidigt på morgonen efter sabbaten, medan det ännu var mörkt, kom Maria från Magdala ut till graven och fick se att stenen för ingången var borta.

[2]Hon sprang genast därifrån och kom och sade till Simon Petrus och den andre lärjungen, den som Jesus älskade: »De har flyttat bort Herren ur graven, och vi vet inte var de har lagt honom.«

[3] Saiu, pois, Pedro e o outro discípulo e foram ao sepulcro.

[4] Ambos corriam juntos, mas o outro discípulo correu mais depressa do que Pedro e chegou primeiro ao sepulcro;

[5] e, abaixando-se, viu os lençóis de linho; todavia, não entrou.

[6] Então, Simão Pedro, seguindo-o, chegou e entrou no sepulcro. Ele também viu os lençóis,

[7] e o lenço que estivera sobre a cabeça de Jesus, e que não estava com os lençóis, mas deixado num lugar à parte.

[8] Então, entrou também o outro discípulo, que chegara primeiro ao sepulcro, e viu, e creu.

[9] Pois ainda não tinham compreendido a Escritura, que era necessário ressuscitar ele dentre os mortos.

[10] E voltaram os discípulos outra vez para casa.

Jesus aparece a Maria Madalena

Marcos 16.9-11

[11] Maria, entretanto, permanecia junto à entrada do túmulo, chorando. Enquanto chorava, abaixou-se, e olhou para dentro do túmulo,

[12] e viu dois anjos vestidos de branco, sentados onde o corpo de Jesus fora posto, um à cabeceira e outro aos pés.

[13] Então, eles lhe perguntaram: Mulher, por que choras? Ela lhes respondeu: Porque levaram o meu SENHOR, e não sei onde o puseram.

[3]Petrus och den andre lärjungen begav sig då ut till graven.

[4]De sprang båda två, men den andre lärjungen sprang fortare än Petrus och kom först fram till graven.

[5]Han lutade sig in och såg linnebindlarna ligga där men gick inte in.

[6]Simon Petrus kom strax efter, och han gick in i graven. Han såg bindlarna ligga där,

[7]liksom duken som hade täckt huvudet, men den låg inte tillsammans med bindlarna utan hoprullad på ett ställe för sig.

[8]Då gick också den andre lärjungen in, han som hade kommit först till graven. Och han såg och trodde.

[9]Ännu hade de nämligen inte förstått skriftens ord att han måste uppstå från de döda.

[10]Lärjungarna gick sedan hem igen.

Maria från Magdala och Herren

[11]Men Maria stod och grät utanför graven. Gråtande lutade hon sig in

[12]och fick då se två änglar i vita kläder sitta där Jesu kropp hade legat, en vid huvudet och en vid fötterna.

[13]Och de sade till henne: »Varför gråter du, kvinna?« Hon svarade: »De har flyttat bort min herre, och jag vet inte var de har lagt honom.«

[14] Tendo dito isto, voltou-se para trás e viu Jesus em pé, mas não reconheceu que era Jesus.

[15] Perguntou-lhe Jesus: Mulher, por que choras? A quem procuras? Ela, supondo ser ele o jardineiro, respondeu: SENHOR, se tu o tiraste, dize-me onde o puseste, e eu o levarei.

[16] Disse-lhe Jesus: Maria! Ela, voltando-se, lhe disse, em hebraico: Raboni (que quer dizer Mestre)!

[17] Recomendou-lhe Jesus: Não me detenhas; porque ainda não subi para meu Pai, mas vai ter com os meus irmãos e dize-lhes: Subo para meu Pai e vosso Pai, para meu Deus e vosso Deus.

[18] Então, saiu Maria Madalena anunciando aos discípulos: Vi o SENHOR! E contava que ele lhe dissera estas coisas.

Jesus aparece aos discípulos
Lucas 24.36-43

[19] Ao cair da tarde daquele dia, o primeiro da semana, trancadas as portas da casa onde estavam os discípulos com medo dos judeus, veio Jesus, pôs-se no meio e disse-lhes: Paz seja convosco!

[20] E, dizendo isto, lhes mostrou as mãos e o lado. Alegraram-se, portanto, os discípulos ao verem o SENHOR.

[21] Disse-lhes, pois, Jesus outra vez: Paz seja convosco! Assim como o Pai me enviou, eu também vos envio.

[14]När hon hade sagt det vände hon sig om och såg Jesus stå där, men hon förstod inte att det var han.

[15]Jesus sade till henne: »Varför gråter du, kvinna? Vem letar du efter?« Hon trodde att det var trädgårdsvakten och svarade: »Om det är du som har burit bort honom, herre, så säg mig var du har lagt honom, så att jag kan hämta honom.”

[16]Jesus sade till henne: »Maria.« Hon vände sig om och sade till honom: »Rabbouni!« (det är hebreiska och betyder mästare).

[17]Jesus sade: »Rör inte vid mig, jag har ännu inte stigit upp till min fader. Gå till mina bröder och säg dem att jag stiger upp till min fader och er fader, min Gud och er Gud.”

[18]Maria från Magdala gick då till lärjungarna och talade om för dem att hon hade sett Herren och att han hade sagt detta till henne.

Den uppståndne visar sig. Tomas tvivlar

[19]På kvällen samma dag, den första i veckan, satt lärjungarna bakom reglade dörrar av rädsla för judarna. Då kom Jesus och stod mitt ibland dem och sade till dem: »Frid åt er alla.«

[20]Sedan visade han dem sina händer och sin sida. Lärjungarna blev glada när de såg Herren.

[21]Jesus sade till dem igen: »Frid åt er alla. Som Fadern har sänt mig sänder jag er.«

[22] E, havendo dito isto, soprou sobre eles e disse-lhes: Recebei o Espírito Santo.

[23] Se de alguns perdoardes os pecados, são-lhes perdoados; se lhos retiverdes, são retidos.

A incredulidade de Tomé

[24] Ora, Tomé, um dos doze, chamado Dídimo, não estava com eles quando veio Jesus.

[25] Disseram-lhe, então, os outros discípulos: Vimos o SENHOR. Mas ele respondeu: Se eu não vir nas suas mãos o sinal dos cravos, e ali não puser o dedo, e não puser a mão no seu lado, de modo algum acreditarei.

Jesus aparece novamente aos discípulos

[26] Passados oito dias, estavam outra vez ali reunidos os seus discípulos, e Tomé, com eles. Estando as portas trancadas, veio Jesus, pôs-se no meio e disse-lhes: Paz seja convosco!

[27] E logo disse a Tomé: Põe aqui o dedo e vê as minhas mãos; chega também a mão e põe-na no meu lado; não sejas incrédulo, mas crente.

[28] Respondeu-lhe Tomé: SENHOR meu e Deus meu!

[29] Disse-lhe Jesus: Porque me viste, creste? Bem-aventurados os que não viram e creram.

O objetivo deste Evangelho

[30] Na verdade, fez Jesus diante dos discípulos muitos outros sinais que não estão escritos neste livro.

[31] Estes, porém, foram registrados para que creiais que Jesus é o Cristo, o Filho de

[22]Sedan andades han på dem och sade: »Ta emot helig ande.

[23]Om ni förlåter någon hans synder, så är de förlåtna, och om ni binder någon i hans synder, så är han bunden.«

[24]En av de tolv, Tomas, som kallades Tvillingen, hade inte varit med när Jesus kom.

[25]De andra lärjungarna sade nu till honom: »Vi har sett Herren«, men han sade: »Om jag inte får se spikhålen i hans händer och sticka fingret i spikhålen och sticka handen i hans sida tror jag det inte.«

[26]En vecka senare var lärjungarna samlade igen, och Tomas var med. Då kom Jesus, trots att dörrarna var reglade, och stod mitt ibland dem och sade: »Frid åt er alla.«

[27]Därefter sade han till Tomas: »Räck hit ditt finger, här är mina händer; räck ut din hand och stick den i min sida. Tvivla inte, utan tro!”

[28]Då svarade Tomas: »Min Herre och min Gud.«

[29]Jesus sade till honom: »Du tror därför att du har sett mig. Saliga de som inte har sett men ändå tror.«

Slutord

[30]Också många tecken som inte har tagits med i denna bok gjorde Jesus i sina lärjungars åsyn.

[31]Men dessa har upptecknats för att ni skall tro att Jesus är Messias, Guds son,

Deus, e para que, crendo, tenhais vida em seu nome.

João 21

Jesus aparece a sete discípulos

[1] Depois disto, tornou Jesus a manifestar-se aos discípulos junto do mar de Tiberíades; e foi assim que ele se manifestou:

[2] estavam juntos Simão Pedro, Tomé, chamado Dídimo, Natanael, que era de Caná da Galiléia, os filhos de Zebedeu e mais dois dos seus discípulos.

[3] Disse-lhes Simão Pedro: Vou pescar. Disseram-lhe os outros: Também nós vamos contigo. Saíram, e entraram no barco, e, naquela noite, nada apanharam.

[4] Mas, ao clarear da madrugada, estava Jesus na praia; todavia, os discípulos não reconheceram que era ele.

[5] Perguntou-lhes Jesus: Filhos, tendes aí alguma coisa de comer? Responderam-lhe: Não.

[6] Então, lhes disse: Lançai a rede à direita do barco e achareis. Assim fizeram e já não podiam puxar a rede, tão grande era a quantidade de peixes.

[7] Aquele discípulo a quem Jesus amava disse a Pedro: É o SENHOR! Simão Pedro, ouvindo que era o SENHOR, cingiu-se com sua veste, porque se havia despido, e lançou-se ao mar;

[8] mas os outros discípulos vieram no barquinho puxando a rede com os peixes;

och för att ni genom att tro skall ha liv i hans namn.

Johannes 21

Den uppståndne och lärjungarna vid Tiberiassjön

[1]Sedan visade sig Jesus igen för lärjungarna vid Tiberiassjön. Det gick till så:

[2]Simon Petrus och Tomas, som kallades Tvillingen, Natanael från Kana i Galileen, Sebedaios söner och två andra lärjungar var tillsammans.

[3]Simon Petrus sade till de andra: »Jag ger mig ut och fiskar.« De sade: »Vi följer med dig.« De gick ut och steg i båten, men den natten fick de ingenting.

[4]När morgonen kom stod Jesus på stranden, men lärjungarna förstod inte att det var han.

[5]Och Jesus frågade: »Mina barn, har ni ingen fisk?« De svarade nej,

[6]och han sade: »Kasta ut nätet på högra sidan om båten, så får ni.« De kastade ut nätet, och nu orkade de inte dra in det för all fisken.

[7]Den lärjunge som Jesus älskade sade då till Petrus: »Det är Herren!« När Simon Petrus hörde att det var Herren knöt han om sig ytterplagget, för han var inte klädd, och hoppade i vattnet.

[8]De andra lärjungarna kom efter i båten med fångsten på släp; de hade inte långt till land, bara ett hundratal meter.

porque não estavam distantes da terra senão quase duzentos côvados.

[9] Ao saltarem em terra, viram ali umas brasas e, em cima, peixes; e havia também pão.

[9]Då de steg i land fick de se en glödhög och fisk som låg på den och bröd.

[10] Disse-lhes Jesus: Trazei alguns dos peixes que acabastes de apanhar.

[10]Jesus sade till dem: »Hämta några av fiskarna som ni just fick.«

[11] Simão Pedro entrou no barco e arrastou a rede para a terra, cheia de cento e cinqüenta e três grandes peixes; e, não obstante serem tantos, a rede não se rompeu.

[11]Simon Petrus gick upp på stranden och drog i land nätet, som var fullt av stora fiskar, 153 stycken. Och fast det var så många gick nätet inte sönder.

[12] Disse-lhes Jesus: Vinde, comei. Nenhum dos discípulos ousava perguntar-lhe: Quem és tu? Porque sabiam que era o SENHOR.

[12]Jesus sade till lärjungarna: »Kom och ät.« Ingen av dem vågade fråga honom vem han var; de förstod att det var Herren.

[13] Veio Jesus, tomou o pão, e lhes deu, e, de igual modo, o peixe.

[13]Jesus gick fram och tog brödet och gav dem, och likaså fisken.

[14] E já era esta a terceira vez que Jesus se manifestava aos discípulos, depois de ressuscitado dentre os mortos.

[14]Detta var tredje gången som Jesus visade sig för sina lärjungar sedan han uppstått från de döda.

Pedro é interrogado

Den uppståndne och Petrus

[15] Depois de terem comido, perguntou Jesus a Simão Pedro: Simão, filho de João, amas-me mais do que estes outros? Ele respondeu: Sim, SENHOR, tu sabes que te amo. Ele lhe disse: Apascenta os meus cordeiros.

[15]När de hade ätit sade Jesus till Simon Petrus: »Simon, Johannes son, älskar du mig mer än de andra gör?« Simon svarade: »Ja, herre, du vet att jag har dig kär.« Jesus sade: »För mina lamm på bete.«

[16] Tornou a perguntar-lhe pela segunda vez: Simão, filho de João, tu me amas? Ele lhe respondeu: Sim, SENHOR, tu sabes que te amo. Disse-lhe Jesus: Pastoreia as minhas ovelhas.

[16]Och han frågade honom för andra gången: »Simon, Johannes son, älskar du mig?« Simon svarade: »Ja, herre, du vet att jag har dig kär.« Jesus sade: »Var en herde för mina får.«

[17] Pela terceira vez Jesus lhe perguntou: Simão, filho de João, tu me amas? Pedro entristeceu-se por ele lhe ter dito, pela

[17]Och han frågade honom för tredje gången: »Simon, Johannes son, har du mig kär?« Petrus blev bedrövad när Jesus för

terceira vez: Tu me amas? E respondeu-lhe: SENHOR, tu sabes todas as coisas, tu sabes que eu te amo. Jesus lhe disse: Apascenta as minhas ovelhas.

tredje gången frågade: »Har du mig kär?« och han svarade: »Herre, du vet allt; du vet att jag har dig kär.« Jesus sade: »För mina får på bete.

18 Em verdade, em verdade te digo que, quando eras mais moço, tu te cingias a ti mesmo e andavas por onde querias; quando, porém, fores velho, estenderás as mãos, e outro te cingirá e te levará para onde não queres.

18Sannerligen, jag säger dig: när du var ung spände du själv bältet om dig och gick vart du ville. Men när du blir gammal skall du sträcka ut dina armar och någon annan skall spänna bältet om dig och föra dig dit du inte vill.«

19 Disse isto para significar com que gênero de morte Pedro havia de glorificar a Deus. Depois de assim falar, acrescentou-lhe: Segue-me.

19(Så angav han med vad för slags död Petrus skulle förhärliga Gud.) Sedan sade han till honom: »Följ mig!«

20 Então, Pedro, voltando-se, viu que também o ia seguindo o discípulo a quem Jesus amava, o qual na ceia se reclinara sobre o peito de Jesus e perguntara: SENHOR, quem é o traidor?

20Petrus vände sig om och fick se att den lärjunge som Jesus älskade följde efter, han som under måltiden hade lutat sig bakåt mot Jesu bröst och frågat vem som skulle förråda honom.

21 Vendo-o, pois, Pedro perguntou a Jesus: E quanto a este?

21När Petrus såg honom frågade han Jesus: »Herre, hur blir det med honom?«

22 Respondeu-lhe Jesus: Se eu quero que ele permaneça até que eu venha, que te importa? Quanto a ti, segue-me.

22Jesus svarade: »Om jag vill att han skall bli kvar tills jag kommer, vad rör det dig? Du skall följa mig.«

23 Então, se tornou corrente entre os irmãos o dito de que aquele discípulo não morreria. Ora, Jesus não dissera que tal discípulo não morreria, mas: Se eu quero que ele permaneça até que eu venha, que te importa?

23Därför spred sig ett rykte bland bröderna att den lärjungen inte skulle dö. Men Jesus hade inte sagt till Petrus att lärjungen inte skulle dö utan: »Om jag vill att han skall bli kvar tills jag kommer, vad rör det dig?«

O testemunho de João

24 Este é o discípulo que dá testemunho a respeito destas coisas e que as escreveu; e sabemos que o seu testemunho é verdadeiro.

Avslutning

24Det är den lärjungen som vittnar om allt detta och har skrivit ner det, och vi vet att hans vittnesbörd är sant.

[25] Há, porém, ainda muitas outras coisas que Jesus fez. Se todas elas fossem relatadas uma por uma, creio eu que nem no mundo inteiro caberiam os livros que seriam escritos.

[25]Jesus gjorde också mycket annat, och om var sak skulle skildras för sig tror jag inte att hela världen skulle rymma de böcker som då måste skrivas.

Atos dos Apóstolos

Atos 1

Prólogo

[1] Escrevi o primeiro livro, ó Teófilo, relatando todas as coisas que Jesus começou a fazer e a ensinar

[2] até ao dia em que, depois de haver dado mandamentos por intermédio do Espírito Santo aos apóstolos que escolhera, foi elevado às alturas.

[3] A estes também, depois de ter padecido, se apresentou vivo, com muitas provas incontestáveis, aparecendo-lhes durante quarenta dias e falando das coisas concernentes ao reino de Deus.

[4] E, comendo com eles, determinou-lhes que não se ausentassem de Jerusalém, mas que esperassem a promessa do Pai, a qual, disse ele, de mim ouvistes.

[5] Porque João, na verdade, batizou com água, mas vós sereis batizados com o Espírito Santo, não muito depois destes dias.

A ascensão de Jesus

[6] Então, os que estavam reunidos lhe perguntaram: SENHOR, será este o tempo em que restaures o reino a Israel?

[7] Respondeu-lhes: Não vos compete conhecer tempos ou épocas que o Pai reservou pela sua exclusiva autoridade;

[8] mas recebereis poder, ao descer sobre vós o Espírito Santo, e sereis minhas testemunhas tanto em Jerusalém como em

Apostlagärningarna

Apg 1

Jesu sista befallningar och hans himmelsfärd

[1]I min första bok, ärade Theofilos, skrev jag om allt som Jesus gjorde och lärde

[2]fram till den dag då han togs upp till himlen, sedan han genom helig ande hade gett sina befallningar åt dem som han utvalt till apostlar.

[3]Han framträdde för dem efter att ha lidit döden och gav dem många bevis på att han levde, då han under fyrtio dagar visade sig för dem och talade om Guds rike.

[4]Och under en måltid tillsammans med dem sade han åt dem att inte lämna Jerusalem utan vänta på det som Fadern hade utlovat, »det som ni har hört mig tala om«, sade han.

[5]»Johannes döpte med vatten, men ni skall bli döpta med helig ande om bara några dagar.«

[6]De som hade samlats frågade honom: »Herre, är tiden nu inne då du skall återupprätta Israel som kungarike?«

[7]Han svarade: »Det är inte er sak att veta vilka tider och stunder Fadern i sin makt har fastställt.

[8]Men ni skall få kraft när den heliga anden kommer över er, och ni skall vittna om mig i Jerusalem och i hela Judeen och

toda a Judéia e Samaria e até aos confins da terra.

[9] Ditas estas palavras, foi Jesus elevado às alturas, à vista deles, e uma nuvem o encobriu dos seus olhos.

[10] E, estando eles com os olhos fitos no céu, enquanto Jesus subia, eis que dois varões vestidos de branco se puseram ao lado deles

[11] e lhes disseram: Varões galileus, por que estais olhando para as alturas? Esse Jesus que dentre vós foi assunto ao céu virá do modo como o vistes subir.

Os discípulos em Jerusalém

[12] Então, voltaram para Jerusalém, do monte chamado Olival, que dista daquela cidade tanto como a jornada de um sábado.

[13] Quando ali entraram, subiram para o cenáculo onde se reuniam Pedro, João, Tiago, André, Filipe, Tomé, Bartolomeu, Mateus, Tiago, filho de Alfeu, Simão, o Zelote, e Judas, filho de Tiago.

[14] Todos estes perseveravam unânimes em oração, com as mulheres, com Maria, mãe de Jesus, e com os irmãos dele.

A escolha de Matias

[15] Naqueles dias, levantou-se Pedro no meio dos irmãos (ora, compunha-se a assembléia de umas cento e vinte pessoas) e disse:

[16] Irmãos, convinha que se cumprisse a Escritura que o Espírito Santo proferiu anteriormente por boca de Davi, acerca de

Samarien och ända till jordens yttersta gräns.«

[9]När han hade sagt detta såg de hur han lyftes upp i höjden, och ett moln tog honom ur deras åsyn.

[10]Medan de såg mot himlen dit han steg upp stod plötsligt två män i vita kläder bredvid dem.

[11]»Galileer«, sade de, »varför står ni och ser mot himlen? Denne Jesus som har blivit upptagen från er till himlen skall komma tillbaka just så som ni har sett honom fara upp till himlen.«

En efterträdare åt Judas utses

[12]Då återvände de till Jerusalem från det berg som kallas Olivgårdsberget och som ligger bara en sabbatsväg från staden.

[13]Och när de kom dit gick de upp till det rum i övervåningen där de höll till, Petrus, Johannes, Jakob och Andreas, Filippos och Tomas, Bartolomaios och Matteus, Jakob, Alfaios son, Simon seloten och Judas, Jakobs son.

[14]Alla dessa höll ihop under ständig bön, tillsammans med några kvinnor, Maria, Jesu mor, och hans bröder.

[15]En dag vid den tiden tog Petrus till orda inför bröderna — omkring 120 personer var samlade — och sade:

[16]»Mina bröder, de ord i skriften skulle uppfyllas som den heliga anden lät David

Judas, que foi o guia daqueles que prenderam Jesus,

[17] porque ele era contado entre nós e teve parte neste ministério.

[18] (Ora, este homem adquiriu um campo com o preço da iniqüidade; e, precipitando-se, rompeu-se pelo meio, e todas as suas entranhas se derramaram;

[19] e isto chegou ao conhecimento de todos os habitantes de Jerusalém, de maneira que em sua própria língua esse campo era chamado Aceldama, isto é, Campo de Sangue.)

[20] Porque está escrito no Livro dos Salmos: Fique deserta a sua morada; e não haja quem nela habite; e: Tome outro o seu encargo.

[21] É necessário, pois, que, dos homens que nos acompanharam todo o tempo que o SENHOR Jesus andou entre nós,

[22] começando no batismo de João, até ao dia em que dentre nós foi levado às alturas, um destes se torne testemunha conosco da sua ressurreição.

[23] Então, propuseram dois: José, chamado Barsabás, cognominado Justo, e Matias.

[24] E, orando, disseram: Tu, SENHOR, que conheces o coração de todos, revela-nos qual destes dois tens escolhido

[25] para preencher a vaga neste ministério e apostolado, do qual Judas se transviou, indo para o seu próprio lugar.

[26] E os lançaram em sortes, vindo a sorte recair sobre Matias, sendo-lhe, então, votado lugar com os onze apóstolos.

säga om Judas, han som blev vägvisare åt dem som grep Jesus.

[17]Han var en av oss och hade fått samma uppdrag som vi.

[18]Med lönen för sin ogärning köpte han sig en bit jord. Men där föll han framstupa, och buken sprack så att alla inälvorna rann ut.

[19]Det blev känt för alla i Jerusalem, och sedan kallades platsen på deras språk för Akeldamak, det vill säga Blodsåkern.

[20]I Psaltaren står det: Må hans boplats läggas öde, ingen skall bo där, och: Må hans ämbete övergå till någon annan.

[21]Därför måste nu någon av dem som var med oss under hela den tid då herren Jesus kom och gick ibland oss,

[22]från det att han döptes av Johannes fram till den dag då han blev upptagen från oss — någon av dem skall vittna tillsammans med oss om hans uppståndelse.«

[23]Två blev föreslagna, Josef Barsabbas, som kallades Justus, och Mattias.

[24]Och man bad: »Herre, du som känner allas hjärtan, visa oss vilken av dessa båda du har utvalt

[25]till denna tjänst som apostel efter Judas, som övergav sin plats för att hamna där han hör hemma.«

[26]Så kastade de lott, och lotten föll på Mattias, och han upptogs som den tolfte bland apostlarna.

Atos 2

A descida do Espírito Santo

[1] Ao cumprir-se o dia de Pentecostes, estavam todos reunidos no mesmo lugar;

[2] de repente, veio do céu um som, como de um vento impetuoso, e encheu toda a casa onde estavam assentados.

[3] E apareceram, distribuídas entre eles, línguas, como de fogo, e pousou uma sobre cada um deles.

[4] Todos ficaram cheios do Espírito Santo e passaram a falar em outras línguas, segundo o Espírito lhes concedia que falassem.

O dom de línguas

[5] Ora, estavam habitando em Jerusalém judeus, homens piedosos, vindos de todas as nações debaixo do céu.

[6] Quando, pois, se fez ouvir aquela voz, afluiu a multidão, que se possuiu de perplexidade, porquanto cada um os ouvia falar na sua própria língua.

[7] Estavam, pois, atônitos e se admiravam, dizendo: Vede! Não são, porventura, galileus todos esses que aí estão falando?

[8] E como os ouvimos falar, cada um em nossa própria língua materna?

[9] Somos partos, medos, elamitas e os naturais da Mesopotâmia, Judéia, Capadócia, Ponto e Ásia,

[10] da Frígia, da Panfília, do Egito e das regiões da Líbia, nas imediações de Cirene, e romanos que aqui residem,

[11] tanto judeus como prosélitos, cretenses e arábios. Como os ouvimos falar em

Apg 2

Den heliga anden

[1]När pingstdagen kom var de alla församlade.

[2]Då hördes plötsligt från himlen ett dån som av en stormvind, och det fyllde hela huset där de satt.

[3]De såg hur tungor som av eld fördelade sig och stannade på var och en av dem.

[4]Alla fylldes av helig ande och började tala andra tungomål, med de ord som Anden ingav dem.

[5]I Jerusalem bodde fromma judar från alla länder under himlen.

[6]När dånet ljöd samlades hela skaran, och förvirringen blev stor när var och en hörde just sitt språk talas.

[7]Utom sig av förvåning sade de: »Men är de inte galileer allesammans, dessa som talar?

[8]Hur kan då var och en av oss höra sitt eget modersmål talas?

[9]Vi är parther, meder, elamiter, vi kommer från Mesopotamien, Judeen och Kappadokien, från Pontos och Asien,

[10]från Frygien och Pamfylien, från Egypten och trakten kring Kyrene i Libyen, vi har kommit hit från Rom,

[11]både judar och proselyter, vi är kretensare och araber — ändå hör vi dem

nossas próprias línguas as grandezas de Deus?

[12] Todos, atônitos e perplexos, interpelavam uns aos outros: Que quer isto dizer?

[13] Outros, porém, zombando, diziam: Estão embriagados!

O discurso de Pedro

[14] Então, se levantou Pedro, com os onze; e, erguendo a voz, advertiu-os nestes termos: Varões judeus e todos os habitantes de Jerusalém, tomai conhecimento disto e atentai nas minhas palavras.

[15] Estes homens não estão embriagados, como vindes pensando, sendo esta a terceira hora do dia.

[16] Mas o que ocorre é o que foi dito por intermédio do profeta Joel:

[17] E acontecerá nos últimos dias, diz o SENHOR, que derramarei do meu Espírito sobre toda a carne; vossos filhos e vossas filhas profetizarão, vossos jovens terão visões, e sonharão vossos velhos;

[18] até sobre os meus servos e sobre as minhas servas derramarei do meu Espírito naqueles dias, e profetizarão.

[19] Mostrarei prodígios em cima no céu e sinais embaixo na terra: sangue, fogo e vapor de fumaça.

[20] O sol se converterá em trevas, e a lua, em sangue, antes que venha o grande e glorioso Dia do SENHOR.

[21] E acontecerá que todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo.

tala på vårt eget språk om Guds stora gärningar.”

[12]I sin häpnad visste ingen vad han skulle tro, och de frågade varandra: »Vad betyder detta?«

[13]Men andra gjorde sig lustiga och sade: »De har druckit sig fulla på halvjäst vin.«

Petrus tal på pingstdagen

[14]Då steg Petrus fram med de elva andra och tog till orda och talade till dem: »Judar, ja alla ni som bor i Jerusalem, detta skall ni veta, lyssna till mina ord.

[15]Det är inte som ni tror, att de här männen är berusade, det är ju bara morgon.

[16]Nej, detta är vad som har sagts genom profeten Joel:

[17]Det skall ske i de sista dagarna, säger Gud, att jag utgjuter min ande över alla människor. Era söner och döttrar skall profetera, era unga män skall se syner och era gamla män ha drömmar.

[18]Ja, över mina tjänare och tjänarinnor skall jag i de dagarna utgjuta min ande, och de skall profetera.

[19]Jag skall låta sällsamma ting visa sig uppe på himlen och tecken nere på jorden, blod och eld och moln av rök.

[20]Solen skall vändas i mörker och månen i blod innan Herrens dag kommer, den stora och strålande.

[21]Men var och en som åkallar Herrens namn skall bli räddad.

[22] Varões israelitas, atendei a estas palavras: Jesus, o Nazareno, varão aprovado por Deus diante de vós com milagres, prodígios e sinais, os quais o próprio Deus realizou por intermédio dele entre vós, como vós mesmos sabeis;

[23] sendo este entregue pelo determinado desígnio e presciência de Deus, vós o matastes, crucificando-o por mãos de iníquos;

[24] ao qual, porém, Deus ressuscitou, rompendo os grilhões da morte; porquanto não era possível fosse ele retido por ela.

[25] Porque a respeito dele diz Davi: Diante de mim via sempre o SENHOR, porque está à minha direita, para que eu não seja abalado.

[26] Por isso, se alegrou o meu coração, e a minha língua exultou; além disto, também a minha própria carne repousará em esperança,

[27] porque não deixarás a minha alma na morte, nem permitirás que o teu Santo veja corrupção.

[28] Fizeste-me conhecer os caminhos da vida, encher-me-ás de alegria na tua presença.

[29] Irmãos, seja-me permitido dizer-vos claramente a respeito do patriarca Davi que ele morreu e foi sepultado, e o seu túmulo permanece entre nós até hoje.

[30] Sendo, pois, profeta e sabendo que Deus lhe havia jurado que um dos seus descendentes se assentaria no seu trono,

[22]Israeliter, lyssna på mina ord: Jesus från Nasaret, en man vars uppdrag Gud bekräftade inför er genom att låta honom utföra kraftgärningar och under och tecken mitt ibland er, som ni själva vet,

[23]han utlämnades efter Guds beslut och plan, och ni lät laglösa spika fast och döda honom.

[24]Men Gud löste honom ur dödens vånda och lät honom uppstå, eftersom det inte var möjligt att döden skulle få behålla honom i sitt grepp.

[25]Ty David säger om honom: Jag har alltid haft Herren för mina ögon, han står vid min sida för att jag inte skall vackla.

[26]Därför fröjdar sig mitt hjärta och jublar min tunga, ja, än mer: min kropp skall få vila med förtröstan.

[27]Ty du skall inte lämna min själ i dödsriket eller låta din helige möta förgängelsen.

[28]Du har visat mig livets vägar. Du skall uppfylla mig med glädje när jag får se ditt ansikte.

[29]Mina bröder, jag kan lugnt säga till er att vår stamfar David är död och begraven, hans grav finns här än i dag.

[30]Nu var han ju profet och visste att Gud med ed hade lovat honom att sätta en ättling till honom på hans tron.

31 prevendo isto, referiu-se à ressurreição de Cristo, que nem foi deixado na morte, nem o seu corpo experimentou corrupção.

32 A este Jesus Deus ressuscitou, do que todos nós somos testemunhas.

33 Exaltado, pois, à destra de Deus, tendo recebido do Pai a promessa do Espírito Santo, derramou isto que vedes e ouvis.

34 Porque Davi não subiu aos céus, mas ele mesmo declara: Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita,

35 até que eu ponha os teus inimigos por estrado dos teus pés.

36 Esteja absolutamente certa, pois, toda a casa de Israel de que a este Jesus, que vós crucificastes, Deus o fez SENHOR e Cristo.

Três mil batizados

37 Ouvindo eles estas coisas, compungiu-se-lhes o coração e perguntaram a Pedro e aos demais apóstolos: Que faremos, irmãos?

38 Respondeu-lhes Pedro: Arrependei-vos, e cada um de vós seja batizado em nome de Jesus Cristo para remissão dos vossos pecados, e recebereis o dom do Espírito Santo.

39 Pois para vós outros é a promessa, para vossos filhos e para todos os que ainda estão longe, isto é, para quantos o SENHOR, nosso Deus, chamar.

40 Com muitas outras palavras deu testemunho e exortava-os, dizendo: Salvai-vos desta geração perversa.

31Därför var det Messias uppståndelse han förutsade med orden: Han lämnades inte i dödsriket, och hans kropp mötte inte förgängelsen.

32Denne, nämligen Jesus, har Gud låtit uppstå, och vi kan alla vittna om det.

33Gud har upphöjt honom med sin högra hand, och sedan han enligt löftet tagit emot den heliga anden av Fadern har han nu utgjutit den, så som ni här ser och hör.

34David har inte själv stigit upp till himlen, men han säger: Herren sade till min herre: Sätt dig på min högra sida,

35så skall jag lägga dina fiender som en pall under dina fötter.

36Hela Israels folk skall alltså vara fast förvissat om att Gud har gjort honom till Herre och till Messias, denne Jesus som ni har korsfäst.«

37Orden träffade dem i hjärtat, och de frågade Petrus och de andra apostlarna: »Bröder, vad skall vi göra?«

38Petrus svarade: »Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att ni får förlåtelse för era synder. Då får ni den heliga anden som gåva.

39Ty löftet gäller för er och era barn och alla dem långt borta som Herren, vår Gud, vill kalla.«

40Petrus vädjade till dem med många andra ord också, och han uppmanade

dem: »Se till att ni blir räddade undan detta onda släkte.«

De troendes gemenskap

41 Então, os que lhe aceitaram a palavra foram batizados, havendo um acréscimo naquele dia de quase três mil pessoas.

41De som tog till sig hans ord lät döpa sig, och den dagen ökade de troendes antal med inemot tre tusen.

Como viviam os convertidos

42 E perseveravam na doutrina dos apóstolos e na comunhão, no partir do pão e nas orações.

42Och de deltog troget i apostlarnas undervisning och den inbördes hjälpen, i brödbrytandet och bönerna.

43 Em cada alma havia temor; e muitos prodígios e sinais eram feitos por intermédio dos apóstolos.

43Alla människor bävade: många under och tecken gjordes genom apostlarna.

44 Todos os que creram estavam juntos e tinham tudo em comum.

44De troende fortsatte att samlas och hade allting gemensamt.

45 Vendiam as suas propriedades e bens, distribuindo o produto entre todos, à medida que alguém tinha necessidade.

45De sålde allt vad de ägde och hade och delade ut åt alla, efter vars och ens behov.

46 Diariamente perseveravam unânimes no templo, partiam pão de casa em casa e tomavam as suas refeições com alegria e singeleza de coração,

46De höll samman och möttes varje dag troget i templet, och i hemmen bröt de brödet och höll måltid med varandra i jublande, uppriktig glädje.

47 louvando a Deus e contando com a simpatia de todo o povo. Enquanto isso, acrescentava-lhes o SENHOR, dia a dia, os que iam sendo salvos.

47De prisade Gud och var omtyckta av hela folket. Och Herren lät var dag nya människor bli frälsta och förena sig med dem.

Atos 3

A cura de um coxo

1 Pedro e João subiam ao templo para a oração da hora nona.

2 Era levado um homem, coxo de nascença, o qual punham diariamente à porta do templo chamada Formosa, para pedir esmola aos que entravam.

Apg 3

Den lame vid Sköna porten

1Petrus och Johannes gick upp till templet, vid tiden för eftermiddagsbönen.

2Då bars det dit en man som varit lam från födseln och som man varje dag brukade sätta vid en ingång kallad Sköna porten, så att han kunde tigga av dem som besökte templet.

[3] Vendo ele a Pedro e João, que iam entrar no templo, implorava que lhe dessem uma esmola.

[3]När han nu fick se Petrus och Johannes på väg in bad han om en allmosa.

[4] Pedro, fitando-o, juntamente com João, disse: Olha para nós.

[4]De fäste blicken på honom, och Petrus sade: »Se på oss!«

[5] Ele os olhava atentamente, esperando receber alguma coisa.

[5]Mannen såg spänt på dem och väntade sig att få något av dem.

[6] Pedro, porém, lhe disse: Não possuo nem prata nem ouro, mas o que tenho, isso te dou: em nome de Jesus Cristo, o Nazareno, anda!

[6]Men Petrus sade: »Silver och guld har jag inte, men vad jag har, det ger jag dig. I nasarén Jesu Kristi namn: stig upp och gå!«

[7] E, tomando-o pela mão direita, o levantou; imediatamente, os seus pés e tornozelos se firmaram;

[7]Så grep han honom i högra handen och reste honom upp, och med ens fick mannen stadga i fötter och vrister.

[8] de um salto se pôs em pé, passou a andar e entrou com eles no templo, saltando e louvando a Deus.

[8]Med ett språng var han på benen och började gå. Han följde med dem in i templet, och han gick omkring och han hoppade och han prisade Gud.

[9] Viu-o todo o povo a andar e a louvar a Deus,

[9]Allt folket såg honom gå omkring och prisa Gud.

[10] e reconheceram ser ele o mesmo que esmolava, assentado à Porta Formosa do templo; e se encheram de admiração e assombro por isso que lhe acontecera.

[10]Och när de upptäckte att det var mannen som brukade sitta och tigga utanför templet vid Sköna porten, fylldes de av bävan och häpnad över vad som hade hänt med honom.

O discurso de Pedro no templo

Petrus tal i Salomos pelarhall

[11] Apegando-se ele a Pedro e a João, todo o povo correu atônito para junto deles no pórtico chamado de Salomão.

[11]Mannen ville inte släppa Petrus och Johannes, och alla skockades i förundran omkring dem i Salomos pelarhall, som den kallas.

[12] À vista disto, Pedro se dirigiu ao povo, dizendo: Israelitas, por que vos maravilhais disto ou por que fitais os olhos em nós como se pelo nosso próprio poder ou piedade o tivéssemos feito andar?

[12]Då sade Petrus till folket: »Israeliter, varför blir ni förvånade över det här? Ni stirrar på oss som om det var genom vår egen kraft eller fromhet vi fick mannen att gå.

[13] O Deus de Abraão, de Isaque e de Jacó, o Deus de nossos pais, glorificou a seu Servo Jesus, a quem vós traístes e negastes perante Pilatos, quando este havia decidido soltá-lo.

[14] Vós, porém, negastes o Santo e o Justo e pedistes que vos concedessem um homicida.

[15] Dessarte, matastes o Autor da vida, a quem Deus ressuscitou dentre os mortos, do que nós somos testemunhas.

[16] Pela fé em o nome de Jesus, é que esse mesmo nome fortaleceu a este homem que agora vedes e reconheceis; sim, a fé que vem por meio de Jesus deu a este saúde perfeita na presença de todos vós.

[17] E agora, irmãos, eu sei que o fizestes por ignorância, como também as vossas autoridades;

[18] mas Deus, assim, cumpriu o que dantes anunciara por boca de todos os profetas: que o seu Cristo havia de padecer.

[19] Arrependei-vos, pois, e convertei-vos para serem cancelados os vossos pecados,

[20] a fim de que, da presença do SENHOR, venham tempos de refrigério, e que envie ele o Cristo, que já vos foi designado, Jesus,

[21] ao qual é necessário que o céu receba até aos tempos da restauração de todas as coisas, de que Deus falou por boca dos seus santos profetas desde a antiguidade.

[22] Disse, na verdade, Moisés: O SENHOR Deus vos suscitará dentre vossos irmãos

[13]Nej, Abrahams, Isaks och Jakobs Gud, våra fäders Gud, har förhärligat sin tjänare Jesus, honom som ni utlämnade och som ni förnekade inför Pilatus när han hade beslutat sig för att frige honom.

[14]Ni förnekade honom som var helig och rättfärdig och begärde att få en mördare frigiven,

[15]och vägvisaren till livet dödade ni. Men Gud har uppväckt honom från de döda, det kan vi vittna om.

[16]Och genom tron på hans namn har det namnet gett styrka åt mannen som ni ser här och som ni känner. Den tro som kommer genom detta namn har gett honom full hälsa i allas er åsyn.

[17]Nu vet jag, mina bröder, att ni handlade av okunnighet, ni liksom era ledare.

[18]Men på så sätt har Gud låtit det gå i uppfyllelse som han har förutsagt genom alla sina profeter: att hans Messias skulle lida.

[19]Ångra er därför och vänd om, så att era synder blir utplånade.

[20]Då skall den tid komma från Herren då vi får vila ut, och han skall sända er den Messias som han har bestämt, Jesus,

[21]fast himlen måste behålla honom till den dag då allt det blir upprättat som Gud har förkunnat genom sina heliga profeter från tidens början.

[22]Mose sade: En profet lik mig skall Herren, er Gud, låta stå upp ur era bröders

um profeta semelhante a mim; a ele ouvireis em tudo quanto vos disser.

led. Lyssna till honom och gör allt vad han säger er.

[23] Acontecerá que toda alma que não ouvir a esse profeta será exterminada do meio do povo.

[23]Var och en som inte lyssnar till den profeten skall utrotas ur folket.

[24] E todos os profetas, a começar com Samuel, assim como todos quantos depois falaram, também anunciaram estes dias.

[24]Sedan har alla profeter som har uppträtt, från Samuel och framåt, talat om dessa dagar.

[25] Vós sois os filhos dos profetas e da aliança que Deus estabeleceu com vossos pais, dizendo a Abraão: Na tua descendência, serão abençoadas todas as nações da terra.

[25]Ni är söner till profeterna och har ärvt det förbund som Gud slöt med era fäder när han sade till Abraham: Genom dina ättlingar skall alla släkten på jorden bli välsignade.

[26] Tendo Deus ressuscitado o seu Servo, enviou-o primeiramente a vós outros para vos abençoar, no sentido de que cada um se aparte das suas perversidades.

[26]Det var i första hand för er som Gud lät sin tjänare uppstå, och han har sänt honom för att välsigna er genom att förmå er alla att lämna ondskans väg.«

Atos 4

Pedro e João presos

[1] Falavam eles ainda ao povo quando sobrevieram os sacerdotes, o capitão do templo e os saduceus,

Apg 4

Petrus och Johannes inför rådet

[1]Medan de talade till folket överraskades de av prästerna, tempelkommendanten och saddukeerna,

[2] ressentidos por ensinarem eles o povo e anunciarem, em Jesus, a ressurreição dentre os mortos;

[2]som inte kunde tåla att apostlarna undervisade folket och med hänvisning till Jesus förkunnade uppståndelsen från de döda.

[3] e os prenderam, recolhendo-os ao cárcere até ao dia seguinte, pois já era tarde.

[3]De grep dem och höll dem i häkte till nästa dag, eftersom det redan var kväll.

[4] Muitos, porém, dos que ouviram a palavra a aceitaram, subindo o número de homens a quase cinco mil.

[4]Men många som hade hört ordet kom till tro, och tillsammans var de nu omkring fem tusen män.

Pedro e João perante o Sinédrio

[5] No dia seguinte, reuniram-se em Jerusalém as autoridades, os anciãos e os escribas

[6] com o sumo sacerdote Anás, Caifás, João, Alexandre e todos os que eram da linhagem do sumo sacerdote;

[7] e, pondo-os perante eles, os argüiram: Com que poder ou em nome de quem fizestes isto?

[8] Então, Pedro, cheio do Espírito Santo, lhes disse: Autoridades do povo e anciãos,

[9] visto que hoje somos interrogados a propósito do benefício feito a um homem enfermo e do modo por que foi curado,

[10] tomai conhecimento, vós todos e todo o povo de Israel, de que, em nome de Jesus Cristo, o Nazareno, a quem vós crucificastes, e a quem Deus ressuscitou dentre os mortos, sim, em seu nome é que este está curado perante vós.

[11] Este Jesus é pedra rejeitada por vós, os construtores, a qual se tornou a pedra angular.

[12] E não há salvação em nenhum outro; porque abaixo do céu não existe nenhum outro nome, dado entre os homens, pelo qual importa que sejamos salvos.

[13] Ao verem a intrepidez de Pedro e João, sabendo que eram homens iletrados e incultos, admiraram-se; e reconheceram que haviam eles estado com Jesus.

[14] Vendo com eles o homem que fora curado, nada tinham que dizer em contrário.

[5]Nästa dag samlades de högsta styresmännen samt de äldste och de skriftlärda i Jerusalem.

[6]Översteprästen Hannas var där liksom Kajafas, Jonatas och Alexandros och alla av översteprästerlig släkt.

[7]De lät föra fram apostlarna och frågade dem: »Genom vilken kraft eller i vems namn har ni gjort detta?«

[8]Då fylldes Petrus av helig ande och svarade dem: »Ni äldste och folkets ledare,

[9]när ni i dag ställer oss till svars för en välgärning mot en sjuk och vill höra hur han har blivit botad,

[10]då skall ni veta, ni alla och hela Israels folk, att det skedde genom nasarén Jesu Kristi namn. Tack vare honom som ni korsfäste och som Gud har uppväckt från de döda står den här mannen frisk framför er.

[11]Jesus är stenen som föraktades av erhusbyggare men blev till en hörnsten.

[12]Hos ingen annan finns frälsningen, och ingenstans bland människor under himlen finns något annat namn som kan rädda oss.«

[13]När de såg hur frimodiga Petrus och Johannes var och märkte att båda var enkla och olärda män, förvånade de sig. De kände igen dem som följeslagare till Jesus,

[14]och när de såg mannen som hade blivit botad stå där tillsammans med dem, blev de svarslösa.

[15] E, mandando-os sair do Sinédrio, consultavam entre si,

[16] dizendo: Que faremos com estes homens? Pois, na verdade, é manifesto a todos os habitantes de Jerusalém que um sinal notório foi feito por eles, e não o podemos negar;

[17] mas, para que não haja maior divulgação entre o povo, ameacemo-los para não mais falarem neste nome a quem quer que seja.

[18] Chamando-os, ordenaram-lhes que absolutamente não falassem, nem ensinassem em o nome de Jesus.

[19] Mas Pedro e João lhes responderam: Julgai se é justo diante de Deus ouvir-vos antes a vós outros do que a Deus;

[20] pois nós não podemos deixar de falar das coisas que vimos e ouvimos.

[21] Depois, ameaçando-os mais ainda, os soltaram, não tendo achado como os castigar, por causa do povo, porque todos glorificavam a Deus pelo que acontecera.

[22] Ora, tinha mais de quarenta anos aquele em quem se operara essa cura milagrosa.

A igreja em oração

[23] Uma vez soltos, procuraram os irmãos e lhes contaram quantas coisas lhes haviam dito os principais sacerdotes e os anciãos.

[24] Ouvindo isto, unânimes, levantaram a voz a Deus e disseram: Tu, Soberano SENHOR, que fizeste o céu, a terra, o mar e tudo o que neles há;

[25] que disseste por intermédio do Espírito Santo, por boca de Davi, nosso pai, teu

[15]De befallde dem att vänta utanför rådet och överlade sedan med varandra.

[16]»Vad skall vi göra med de här människorna? Att ett märkligt tecken har skett genom dem är uppenbart för hela Jerusalem, och vi kan inte förneka det.

[17]Men för att ryktet inte skall spridas ännu mer bland folket måste vi varna dem för att hädanefter tala till någon i det namnet.«

[18]De kallade in dem och sade åt dem att aldrig tala eller undervisa i Jesu namn.

[19]Men Petrus och Johannes svarade dem: »Tänk efter själva om det är rätt inför Gud att lyda er mer än honom.

[20]Vi kan inte tiga med vad vi har sett och hört.«

[21]Då gav de dem en ny sträng varning men släppte dem sedan. För folkets skull såg de ingen möjlighet att straffa dem; alla prisade ju Gud för vad som hade skett,

[22]ty mannen som hade blivit botad genom detta tecken var över fyrtio år gammal.

Bön om helig ande

[23]Sedan de hade blivit fria sökte de upp sina egna och berättade vad översteprästerna och de äldste hade sagt till dem.

[24]När de andra hörde det började de gemensamt be högt till Gud och sade: »Härskare, du som har gjort himmel och jord och hav och allt vad de rymmer,

[25]du som har låtit den heliga anden säga genom vår fader David, din tjänare: Varför

servo: Por que se enfureceram os gentios, e os povos imaginaram coisas vãs?

26 Levantaram-se os reis da terra, e as autoridades ajuntaram-se à uma contra o SENHOR e contra o seu Ungido;

27 porque verdadeiramente se ajuntaram nesta cidade contra o teu santo Servo Jesus, ao qual ungiste, Herodes e Pôncio Pilatos, com gentios e gente de Israel,

28 para fazerem tudo o que a tua mão e o teu propósito predeterminaram;

29 agora, SENHOR, olha para as suas ameaças e concede aos teus servos que anunciem com toda a intrepidez a tua palavra,

30 enquanto estendes a mão para fazer curas, sinais e prodígios por intermédio do nome do teu santo Servo Jesus.

31 Tendo eles orado, tremeu o lugar onde estavam reunidos; todos ficaram cheios do Espírito Santo e, com intrepidez, anunciavam a palavra de Deus.

A comunidade cristã

32 Da multidão dos que creram era um o coração e a alma. Ninguém considerava exclusivamente sua nem uma das coisas que possuía; tudo, porém, lhes era comum.

33 Com grande poder, os apóstolos davam testemunho da ressurreição do SENHOR Jesus, e em todos eles havia abundante graça.

34 Pois nenhum necessitado havia entre eles, porquanto os que possuíam terras ou

förhäver sig hedningarna, varför smider folken fåfänga planer?

26Jordens kungar träder fram och furstarna gaddar sig samman mot Herren och hans smorde.

27Ja, de har sannerligen gaddat sig samman här i denna stad mot din helige tjänare Jesus, som du har smort. Herodes och Pontius Pilatus, hedningarna och Israels folk,

28alla har de gjort vad din makt och ditt beslut hade förutbestämt.

29Se nu hur de hotar oss, Herre, och ge dina tjänare frimodighet att förkunna ditt ord.

30Sträck ut din hand och bota de sjuka, låt tecken och under ske genom din helige tjänare Jesu namn.«

31När de hade slutat be skakade marken där de var samlade, och alla fylldes av den heliga anden och förkunnade frimodigt Guds ord.

Egendomsgemenskap

32Alla de många som hade kommit till tro var ett hjärta och en själ, och ingen betraktade något av det han ägde som sitt; de hade allt gemensamt.

33Med stor kraft frambar apostlarna vittnesbördet om att herren Jesus hade uppstått, och de fick alla riklig del av Guds nåd.

34Ingen av dem led någon nöd. De som ägde jord eller hus sålde sin egendom och kom med köpesumman

casas, vendendo-as, traziam os valores correspondentes

[35] e depositavam aos pés dos apóstolos; então, se distribuía a qualquer um à medida que alguém tinha necessidade.

[35]och lade ner den vid apostlarnas fötter, och man delade ut åt var och en efter hans behov.

A oferta de Barnabé

[36] José, a quem os apóstolos deram o sobrenome de Barnabé, que quer dizer filho de exortação, levita, natural de Chipre,

[36]Josef, en levit från Cypern som apostlarna kallade Barnabas, det vill säga Tröstens son,

[37] como tivesse um campo, vendendo-o, trouxe o preço e o depositou aos pés dos apóstolos.

[37]sålde också han en åker han ägde och kom och lade ner pengarna framför apostlarna.

Atos 5

Ananias e Safira

[1] Entretanto, certo homem, chamado Ananias, com sua mulher Safira, vendeu uma propriedade,

[2] mas, em acordo com sua mulher, reteve parte do preço e, levando o restante, depositou-o aos pés dos apóstolos.

[3] Então, disse Pedro: Ananias, por que encheu Satanás teu coração, para que mentisses ao Espírito Santo, reservando parte do valor do campo?

[4] Conservando-o, porventura, não seria teu? E, vendido, não estaria em teu poder? Como, pois, assentaste no coração este desígnio? Não mentiste aos homens, mas a Deus.

[5] Ouvindo estas palavras, Ananias caiu e expirou, sobrevindo grande temor a todos os ouvintes.

[6] Levantando-se os moços, cobriram-lhe o corpo e, levando-o, o sepultaram.

Apg 5

Ananias och Sapfeira

[1]En man som hette Ananias sålde tillsammans med sin hustru Sapfeira en egendom.

[2]Med hustruns vetskap tog han undan en del av köpesumman och kom och lade ner resten framför apostlarna.

[3]Då sade Petrus: »Ananias, hur har Satan kunnat fylla ditt hjärta, så att du försöker lura den heliga anden och tar undan en del av pengarna du har fått för din jord?

[4]Var den inte din så länge du ägde den, och förfogade du inte över pengarna när den var såld? Hur kunde du komma på tanken att göra så? Det är inte människor du har försökt lura, utan Gud.«

[5]Vid de orden föll Ananias död ner, och alla som hörde på greps av stor fruktan.

[6]De yngre männen svepte honom, bar bort honom och begravde honom.

[7] Quase três horas depois, entrou a mulher de Ananias, não sabendo o que ocorrera.

[8] Então, Pedro, dirigindo-se a ela, perguntou-lhe: Dize-me, vendestes por tanto aquela terra? Ela respondeu: Sim, por tanto.

[9] Tornou-lhe Pedro: Por que entrastes em acordo para tentar o Espírito do SENHOR? Eis aí à porta os pés dos que sepultaram o teu marido, e eles também te levarão.

[10] No mesmo instante, caiu ela aos pés de Pedro e expirou. Entrando os moços, acharam-na morta e, levando-a, sepultaram-na junto do marido.

[11] E sobreveio grande temor a toda a igreja e a todos quantos ouviram a notícia destes acontecimentos.

Os apóstolos fazem muitos milagres

[12] Muitos sinais e prodígios eram feitos entre o povo pelas mãos dos apóstolos. E costumavam todos reunir-se, de comum acordo, no Pórtico de Salomão.

[13] Mas, dos restantes, ninguém ousava ajuntar-se a eles; porém o povo lhes tributava grande admiração.

[14] E crescia mais e mais a multidão de crentes, tanto homens como mulheres, agregados ao SENHOR,

[15] a ponto de levarem os enfermos até pelas ruas e os colocarem sobre leitos e macas, para que, ao passar Pedro, ao menos a sua sombra se projetasse nalguns deles.

[7]Omkring tre timmar senare kom hans hustru dit utan att veta vad som hade hänt.

[8]Petrus vände sig till henne: »Säg mig, var det allt ni fick för jorden?« — »Ja, det var allt«, svarade hon.

[9]Men då sade Petrus: »Hur kunde ni komma överens om att utmana Herrens ande? Du hör stegen utanför dörren — det är männen som har begravt din man, och nu skall de bära bort dig.«

[10]I samma ögonblick föll hon ner framför honom och dog. När de unga männen kom in fann de henne död, och de bar bort henne och begravde henne bredvid hennes man.

[11]Stor fruktan grep hela församlingen och alla som hörde talas om denna händelse.

Tecken och under bland folket

[12]Genom apostlarna skedde många tecken och under bland folket. Alla de troende höll samman och brukade mötas i Salomos pelarhall.

[13]Ingen annan vågade ansluta sig till dem, men folket satte dem högt, och mer än så:

[14]män och kvinnor i stort antal kom till tro på Herren.

[15]Man bar ut sina sjuka på gatorna och lade dem på bäddar och bårar för att när Petrus gick förbi åtminstone hans skugga skulle falla på någon av dem.

[16] Afluía também muita gente das cidades vizinhas a Jerusalém, levando doentes e atormentados de espíritos imundos, e todos eram curados.

[16]Också från orterna kring Jerusalem kom stora skaror som förde med sig sjuka och sådana som plågades av orena andar, och alla blev botade.

A prisão dos apóstolos

Rådet ingriper mot apostlarna

[17] Levantando-se, porém, o sumo sacerdote e todos os que estavam com ele, isto é, a seita dos saduceus, tomaram-se de inveja,

[17]Då ingrep översteprästen och alla hans närmaste män, det vill säga saddukeernas parti. Upptända av trosnit

[18] prenderam os apóstolos e os recolheram à prisão pública.

[18]grep de apostlarna och satte dem i stadshäktet.

[19] Mas, de noite, um anjo do SENHOR abriu as portas do cárcere e, conduzindo-os para fora, lhes disse:

[19]Men på natten öppnade en ängel från Herren fängelsets dörrar och förde ut apostlarna och sade:

[20] Ide e, apresentando-vos no templo, dizei ao povo todas as palavras desta Vida.

[20]»Gå och ställ er i templet och låt folket höra allt om detta nya liv.«

[21] Tendo ouvido isto, logo ao romper do dia, entraram no templo e ensinavam. Chegando, porém, o sumo sacerdote e os que com ele estavam, convocaram o Sinédrio e todo o senado dos filhos de Israel e mandaram buscá-los no cárcere.

[21]De lydde och gick tidigt på morgonen till templet och undervisade. När översteprästen och hans närmaste män kom dit kallade de samman rådet, alltså hela den beslutande församlingen i Israel, och skickade sedan bud till fängelset för att hämta apostlarna.

[22] Mas os guardas, indo, não os acharam no cárcere; e, tendo voltado, relataram,

[22]Men när tjänarna kom dit kunde de inte finna dem där utan vände tillbaka och rapporterade:

[23] dizendo: Achamos o cárcere fechado com toda a segurança e as sentinelas nos seus postos junto às portas; mas, abrindo-as, a ninguém encontramos dentro.

[23]»Vi såg att fängelset var ordentligt låst och att vakterna stod vid sina dörrar, men när vi öppnade fann vi ingen där inne.«

[24] Quando o capitão do templo e os principais sacerdotes ouviram estas informações, ficaram perplexos a respeito deles e do que viria a ser isto.

[24]När tempelkommendanten och översteprästerna fick höra detta kunde de inte begripa vad som hade hänt med fångarna.

[25] Nesse ínterim, alguém chegou e lhes comunicou: Eis que os homens que

[25]Men så kom någon och talade om för dem att männen som de hade satt i

recolhestes no cárcere, estão no templo ensinando o povo.

[26] Nisto, indo o capitão e os guardas, os trouxeram sem violência, porque temiam ser apedrejados pelo povo.

[27] Trouxeram-nos, apresentando-os ao Sinédrio. E o sumo sacerdote interrogou-os,

[28] dizendo: Expressamente vos ordenamos que não ensinásseis nesse nome; contudo, enchestes Jerusalém de vossa doutrina; e quereis lançar sobre nós o sangue desse homem.

[29] Então, Pedro e os demais apóstolos afirmaram: Antes, importa obedecer a Deus do que aos homens.

[30] O Deus de nossos pais ressuscitou a Jesus, a quem vós matastes, pendurando-o num madeiro.

[31] Deus, porém, com a sua destra, o exaltou a Príncipe e Salvador, a fim de conceder a Israel o arrependimento e a remissão de pecados.

[32] Ora, nós somos testemunhas destes fatos, e bem assim o Espírito Santo, que Deus outorgou aos que lhe obedecem.

O parecer de Gamaliel

[33] Eles, porém, ouvindo, se enfureceram e queriam matá-los.

[34] Mas, levantando-se no Sinédrio um fariseu, chamado Gamaliel, mestre da lei, acatado por todo o povo, mandou retirar os homens, por um pouco,

fängelse nu stod i templet och undervisade folket.

[26]Då gick kommendanten och tjänarna bort och hämtade dem, men utan att bruka våld, eftersom de var rädda för att bli stenade av folket.

[27]När de kom tillbaka med apostlarna förde de in dem till rådet, och översteprästen började förhöra dem:

[28]»Vi har uttryckligen förbjudit er att undervisa i det namnet, och ändå har ni fyllt hela Jerusalem med er lära och vill göra oss ansvariga för den där mannens blod.«

[29]Petrus och apostlarna svarade: »Man måste lyda Gud mer än människor.

[30]Våra fäders Gud uppväckte Jesus, som ni hängde upp på en träpåle och mördade.

[31]Honom har Gud upphöjt med sin högra hand och gjort till hövding och frälsare för att Israel skall kunna omvända sig och få förlåtelse för sina synder.

[32]Om allt detta kan vi vittna, och likaså den heliga anden som Gud har gett åt dem som lyder honom.«

[33]Rådsmedlemmarna blev ursinniga och talade om att döda dem.

[34]Men då reste sig en av fariseerna i rådet som hette Gamaliel, en laglärare som var högt aktad av hela folket, och sade till om att männen skulle föras ut ett tag.

[35] e lhes disse: Israelitas, atentai bem no que ides fazer a estes homens.

[36] Porque, antes destes dias, se levantou Teudas, insinuando ser ele alguma coisa, ao qual se agregaram cerca de quatrocentos homens; mas ele foi morto, e todos quantos lhe prestavam obediência se dispersaram e deram em nada.

[37] Depois desse, levantou-se Judas, o galileu, nos dias do recenseamento, e levou muitos consigo; também este pereceu, e todos quantos lhe obedeciam foram dispersos.

[38] Agora, vos digo: dai de mão a estes homens, deixai-os; porque, se este conselho ou esta obra vem de homens, perecerá;

[39] mas, se é de Deus, não podereis destruí-los, para que não sejais, porventura, achados lutando contra Deus. E concordaram com ele.

[40] Chamando os apóstolos, açoitaram-nos e, ordenando-lhes que não falassem em o nome de Jesus, os soltaram.

[41] E eles se retiraram do Sinédrio regozijando-se por terem sido considerados dignos de sofrer afrontas por esse Nome.

[42] E todos os dias, no templo e de casa em casa, não cessavam de ensinar e de pregar Jesus, o Cristo.

Atos 6

A instituição dos diáconos

[35]Sedan fortsatte han: »Israeliter, tänk er för innan ni gör något med de här männen.

[36]För inte så länge sedan uppträdde Theudas och gav sig ut för att vara något, och han fick säkert fyrahundra anhängare. Men han dödades, och hela skaran som hade följt honom upplöstes och försvann.

[37]Efter honom, medan skattskrivningen pågick, kom Judas från Galileen och lyckades dra med sig många människor. Men också han miste livet, och hela skaran som hade följt honom skingrades.

[38]Därför säger jag er nu: lämna de här männen i fred och låt dem gå. Om detta är människors påfund och verk försvinner det av sig självt.

[39]Men är det från Gud, då kan ni inte krossa dem. Det kan visa sig att ni kämpar mot Gud själv.«

[40]De följde hans råd och kallade in apostlarna, förbjöd dem att tala i Jesu namn och släppte dem sedan de låtit prygla dem.

[41]Apostlarna lämnade rådet, glada över att de befunnits värdiga att förnedras för Namnets skull.

[42]De fortsatte dag efter dag med att undervisa i templet och hemma och förkunna budskapet att Jesus är Messias.

Apg 6

Sju medhjälpare utses

[1] Ora, naqueles dias, multiplicando-se o número dos discípulos, houve murmuração dos helenistas contra os hebreus, porque as viúvas deles estavam sendo esquecidas na distribuição diária.

[2] Então, os doze convocaram a comunidade dos discípulos e disseram: Não é razoável que nós abandonemos a palavra de Deus para servir às mesas.

[3] Mas, irmãos, escolhei dentre vós sete homens de boa reputação, cheios do Espírito e de sabedoria, aos quais encarregaremos deste serviço;

[4] e, quanto a nós, nos consagraremos à oração e ao ministério da palavra.

[5] O parecer agradou a toda a comunidade; e elegeram Estêvão, homem cheio de fé e do Espírito Santo, Filipe, Prócoro, Nicanor, Timão, Pármenas e Nicolau, prosélito de Antioquia.

[6] Apresentaram-nos perante os apóstolos, e estes, orando, lhes impuseram as mãos.

[7] Crescia a palavra de Deus, e, em Jerusalém, se multiplicava o número dos discípulos; também muitíssimos sacerdotes obedeciam à fé.

Estêvão perante o Sinédrio

[8] Estêvão, cheio de graça e poder, fazia prodígios e grandes sinais entre o povo.

[9] Levantaram-se, porém, alguns dos que eram da sinagoga chamada dos Libertos, dos cireneus, dos alexandrinos e dos da Cilícia e Ásia, e discutiam com Estêvão;

[1]Vid denna tid, då lärjungarnas antal ständigt växte, började de grekisktalande judarna klaga över att de infödda judarna åsidosatte deras änkor vid den dagliga utspisningen.

[2]De tolv kallade samman alla lärjungarna och sade: »Det är inte riktigt att vi skall försumma Guds ord för att ordna med måltider.

[3]Nej, bröder, välj ut sju män bland er som har gott anseende och är fyllda av ande och vishet, så sätter vi dem till sådana uppgifter.

[4]Då kan vi själva ägna oss helt åt bön och åt ordets tjänst.«

[5]Alla de församlade gillade förslaget, och de valde Stefanos, en man fylld av tro och helig ande, Filippos, Prochoros, Nikanor, Timon, Parmenas och Nikolaos, en proselyt från Antiochia,

[6]och förde dem fram till apostlarna, som bad en bön och lade sina händer på dem.

[7]Guds ord vann spridning, och antalet lärjungar i Jerusalem steg kraftigt. Även en stor mängd präster började omfatta tron.

Stefanos arresteras

[8]Stefanos var fylld av nåd och kraft och gjorde stora under och tecken bland folket.

[9]Då uppträdde några medlemmar i den synagoga som kallades De frigivnas (dit hörde folk från Kyrene, Alexandria, Kilikien och Asien) och började disputera med Stefanos.

[10] e não podiam resistir à sabedoria e ao Espírito, pelo qual ele falava.

[11] Então, subornaram homens que dissessem: Temos ouvido este homem proferir blasfêmias contra Moisés e contra Deus.

[12] Sublevaram o povo, os anciãos e os escribas e, investindo, o arrebataram, levando-o ao Sinédrio.

[13] Apresentaram testemunhas falsas, que depuseram: Este homem não cessa de falar contra o lugar santo e contra a lei;

[14] porque o temos ouvido dizer que esse Jesus, o Nazareno, destruirá este lugar e mudará os costumes que Moisés nos deu.

[15] Todos os que estavam assentados no Sinédrio, fitando os olhos em Estêvão, viram o seu rosto como se fosse rosto de anjo.

[10]Men de kunde inte hävda sig mot visdomen och anden i det han sade.

[11]Därför skickade de fram några som skulle säga att de hört honom yttra sig hädiskt om Mose och Gud.

[12]De hetsade upp folket och de äldste och de skriftlärda, och sedan kom de och grep Stefanos och förde honom till rådet.

[13]Där fick falska vittnen träda fram och säga: »Den här mannen angriper ständigt och jämt både denna heliga plats och lagen.

[14]Vi har hört honom säga att Jesus, han från Nasaret, skall förstöra denna plats och ändra på de seder och bruk som vi har från Mose.«

[15]Alla som satt i rådet gav noga akt på Stefanos och tyckte då att hans ansikte var som en ängels.

Atos 7

A defesa de Estêvão

[1] Então, lhe perguntou o sumo sacerdote: Porventura, é isto assim?

[2] Estêvão respondeu: Varões irmãos e pais, ouvi. O Deus da glória apareceu a Abraão, nosso pai, quando estava na Mesopotâmia, antes de habitar em Harã,

[3] e lhe disse: Sai da tua terra e da tua parentela e vem para a terra que eu te mostrarei.

[4] Então, saiu da terra dos caldeus e foi habitar em Harã. E dali, com a morte de

Apg 7

Stefanos tal

[1]Översteprästen frågade: »Är detta sant?«

[2]Stefanos svarade: »Bröder och fäder, lyssna på mig. Härlighetens Gud visade sig för vår fader Abraham, som då bodde i Mesopotamien och ännu inte hade flyttat till Harran,

[3]och sade till honom: Lämna ditt land och din släkt och gå till det land som jag skall visa dig.

[4]Då lämnade Abraham Kaldeen och bosatte sig i Harran. När hans far var död

seu pai, Deus o trouxe para esta terra em que vós agora habitais.

lät Gud honom flytta vidare till det land där ni nu bor.

[5] Nela, não lhe deu herança, nem sequer o espaço de um pé; mas prometeu dar-lhe a posse dela e, depois dele, à sua descendência, não tendo ele filho.

[5]Han gav honom ingen mark, inte så mycket som en fotsbredd, men han lovade att han skulle få landet som sin egendom, han och hans ättlingar, fast han ännu inte hade några barn.

[6] E falou Deus que a sua descendência seria peregrina em terra estrangeira, onde seriam escravizados e maltratados por quatrocentos anos;

[6]Detta är vad Gud sade: Hans ättlingar skall bo som främlingar i ett land som inte är deras och vara slavar och förtryckas i fyrahundra år.

[7] eu, disse Deus, julgarei a nação da qual forem escravos; e, depois disto, sairão daí e me servirão neste lugar.

[7]Men det folk vars slavar de blir skall jag döma, sade Gud, och därefter skall de dra ut ur landet och dyrka mig på denna plats.

[8] Então, lhe deu a aliança da circuncisão; assim, nasceu Isaque, e Abraão o circuncidou ao oitavo dia; de Isaque procedeu Jacó, e deste, os doze patriarcas.

[8]Och han upprättade med Abraham det förbund som har omskärelsen som tecken. Så blev Abraham far till Isak och omskar honom på åttonde dagen, och Isak blev far till Jakob och Jakob till de tolv stamfäderna.

[9] Os patriarcas, invejosos de José, venderam-no para o Egito; mas Deus estava com ele

[9]Stamfäderna greps av avund mot Josef och sålde honom till Egypten. Men Gud var med honom

[10] e livrou-o de todas as suas aflições, concedendo-lhe também graça e sabedoria perante Faraó, rei do Egito, que o constituiu governador daquela nação e de toda a casa real.

[10]och hjälpte honom ur alla svårigheter. Han gav honom vishet och lät honom komma i gunst hos farao, den egyptiske kungen, och denne satte honom att styra Egypten och sköta hans förvaltning.

[11] Sobreveio, porém, fome em todo o Egito; e, em Canaã, houve grande tribulação, e nossos pais não achavam mantimentos.

[11]Emellertid drabbades hela Egypten och Kanaan av hungersnöd och svåra lidanden, och våra fäder kunde inte skaffa sig mat.

[12] Mas, tendo ouvido Jacó que no Egito havia trigo, enviou, pela primeira vez, os nossos pais.

[12]Men Jakob fick höra att det fanns brödsäd i Egypten och skickade dit våra fäder, först en gång och sedan en gång till.

[13] Na segunda vez, José se fez reconhecer por seus irmãos, e se tornou conhecida de Faraó a família de José.

[13]Andra gången gav sig Josef till känna för sina bröder, och farao fick reda på hans släkt.

[14] Então, José mandou chamar a Jacó, seu pai, e toda a sua parentela, isto é, setenta e cinco pessoas.

[14]Josef sände då bud efter sin far Jakob och hela hans familj på sjuttiofem personer,

[15] Jacó desceu ao Egito, e ali morreu ele e também nossos pais;

[15]och Jakob drog ner till Egypten. När han och våra fäder hade dött

[16] e foram transportados para Siquém e postos no sepulcro que Abraão ali comprara a dinheiro aos filhos de Hamor.

[16]fördes de till Shekem och lades i den grav som Abraham hade köpt av Hamors söner i Shekem mot betalning i silver.

[17] Como, porém, se aproximasse o tempo da promessa que Deus jurou a Abraão, o povo cresceu e se multiplicou no Egito,

[17]Tiden närmade sig då Guds löfte till Abraham skulle uppfyllas, och israeliterna blev ett stort och talrikt folk i Egypten.

[18] até que se levantou ali outro rei, que não conhecia a José.

[18]Men då uppsteg en ny kung på Egyptens tron, en som ingenting visste om Josef.

[19] Este outro rei tratou com astúcia a nossa raça e torturou os nossos pais, a ponto de forçá-los a enjeitar seus filhos, para que não sobrevivessem.

[19]Han gick fram med list mot vårt folk, förtryckte våra fäder och tvingade dem att sätta ut de nyfödda, så att de inte skulle överleva.

[20] Por esse tempo, nasceu Moisés, que era formoso aos olhos de Deus. Por três meses, foi ele mantido na casa de seu pai;

[20]Då föddes Mose, och han var ett sällsynt vackert barn. Under tre månader sköttes han i sin fars hus.

[21] quando foi exposto, a filha de Faraó o recolheu e criou como seu próprio filho.

[21]Sedan sattes han ut, men faraos dotter tog upp honom och uppfostrade honom som sin egen son.

[22] E Moisés foi educado em toda a ciência dos egípcios e era poderoso em palavras e obras.

[22]Mose blev grundligt insatt i den egyptiska visdomen och uppträdde med kraft i både ord och handling.

[23] Quando completou quarenta anos, veio-lhe a idéia de visitar seus irmãos, os filhos de Israel.

[23]När han var fyrtio år föddes den tanken hos honom att han skulle besöka sina bröder, israeliterna.

[24] Vendo um homem tratado injustamente, tomou-lhe a defesa e vingou o oprimido, matando o egípcio.

[24]När han då fick se hur en av dem blev misshandlad skyndade han till hans hjälp

och gav honom upprättelse genom att slå ihjäl egyptern.

25 Ora, Moisés cuidava que seus irmãos entenderiam que Deus os queria salvar por intermédio dele; eles, porém, não compreenderam.

25Han trodde att hans bröder skulle förstå att Gud ville rädda dem genom honom, men det gjorde de inte.

26 No dia seguinte, aproximou-se de uns que brigavam e procurou reconduzi-los à paz, dizendo: Homens, vós sois irmãos; por que vos ofendeis uns aos outros?

26Nästa dag kom han dit just som ett par av dem hade råkat i gräl. Han försökte försona dem och sade: 'Ni är ju bröder, varför gör ni varandra illa?'

27 Mas o que agredia o próximo o repeliu, dizendo: Quem te constituiu autoridade e juiz sobre nós?

27Men den som hade angripit sin landsman stötte undan Mose och sade: 'Vem har satt dig till ledare och domare över oss?

28 Acaso, queres matar-me, como fizeste ontem ao egípcio?

28Tänker du döda mig som du dödade egyptern i går?'

29 A estas palavras Moisés fugiu e tornou-se peregrino na terra de Midiã, onde lhe nasceram dois filhos.

29Vid de orden flydde Mose, och han levde sedan som främling i Midjan, där han blev far till två söner.

30 Decorridos quarenta anos, apareceu-lhe, no deserto do monte Sinai, um anjo, por entre as chamas de uma sarça que ardia.

30När fyrtio år hade gått visade sig en ängel för honom i öknen vid berget Sinai, i en brinnande törnbuske.

31 Moisés, porém, diante daquela visão, ficou maravilhado e, aproximando-se para observar, ouviu-se a voz do SENHOR:

31Mose häpnade över synen, och när han gick fram för att se efter vad det var hördes Herrens röst:

32 Eu sou o Deus dos teus pais, o Deus de Abraão, de Isaque e de Jacó. Moisés, tremendo de medo, não ousava contemplá-la.

32Jag är dina fäders Gud, Abrahams, Isaks och Jakobs Gud. Då darrade Mose av skräck och vågade inte se efter.

33 Disse-lhe o SENHOR: Tira a sandália dos pés, porque o lugar em que estás é terra santa.

33Men Herren sade till honom: Ta av dig dina skor, ty platsen där du står är helig mark.

34 Vi, com efeito, o sofrimento do meu povo no Egito, ouvi o seu gemido e desci

34Jag har sett hur mitt folk förtrycks i Egypten, jag har hört deras suckar, och jag

para libertá-lo. Vem agora, e eu te enviarei ao Egito.

35 A este Moisés, a quem negaram reconhecer, dizendo: Quem te constituiu autoridade e juiz? A este enviou Deus como chefe e libertador, com a assistência do anjo que lhe apareceu na sarça.

36 Este os tirou, fazendo prodígios e sinais na terra do Egito, assim como no mar Vermelho e no deserto, durante quarenta anos.

37 Foi Moisés quem disse aos filhos de Israel: Deus vos suscitará dentre vossos irmãos um profeta semelhante a mim.

38 É este Moisés quem esteve na congregação no deserto, com o anjo que lhe falava no monte Sinai e com os nossos pais; o qual recebeu palavras vivas para no-las transmitir.

39 A quem nossos pais não quiseram obedecer; antes, o repeliram e, no seu coração, voltaram para o Egito,

40 dizendo a Arão: Faze-nos deuses que vão adiante de nós; porque, quanto a este Moisés, que nos tirou da terra do Egito, não sabemos o que lhe aconteceu.

41 Naqueles dias, fizeram um bezerro e ofereceram sacrifício ao ídolo, alegrando-se com as obras das suas mãos.

42 Mas Deus se afastou e os entregou ao culto da milícia celestial, como está escrito no Livro dos Profetas: Ó casa de Israel, porventura, me oferecestes vítimas e sacrifícios no deserto, pelo espaço de quarenta anos,

har stigit ner för att befria dem. Kom, jag skall sända dig till Egypten.

35Denne Mose som de hade avvisat med orden: Vem har satt dig till ledare och domare? honom sände Gud att vara både ledare och befriare när han lät ängeln visa sig för honom i törnbusken.

36Det var Mose som ledde deras uttåg och som gjorde under och tecken i Egypten och i Röda havet och i öknen under fyrtio år.

37Det var Mose som sade till israeliterna: En profet lik mig skall Gud låta stå upp ur era bröders led.

38Det var han som i folkförsamlingen i öknen förmedlade till våra fäder det som ängeln talade till honom på Sinai. Han tog emot levande ord för att ge dem vidare till oss.

39Men våra fäder ville inte lyda honom utan stötte honom ifrån sig. De önskade sig tillbaka till Egypten

40och sade till Aron: Gör oss gudar som kan gå framför oss. Ty vad som har hänt denne Mose som har fört oss ut ur Egypten, det vet vi inte.

41Under den här tiden gjorde de en kalv och bar fram offer åt avguden och höll fest i glädje över sina händers verk.

42Men Gud vände sig bort och lät dem dyrka den himmelska hären, som det står i profetboken: Varken slaktoffer eller andra offer frambar ni åt mig under de fyrtio åren i öknen, ni som är Israels folk.

[43] e, acaso, não levantastes o tabernáculo de Moloque e a estrela do deus Renfã, figuras que fizestes para as adorar? Por isso, vos desterrarei para além da Babilônia.

[43]Ni bar med er Moloks tält och guden Romfas stjärna, de bilder som ni gjort för att tillbe. Därför skall jag fördriva er till landet bortom Babylon.

[44] O tabernáculo do Testemunho estava entre nossos pais no deserto, como determinara aquele que disse a Moisés que o fizesse segundo o modelo que tinha visto.

[44]I öknen hade våra fäder förbundstecknets tält, inrättat så som den som talade med Mose hade bestämt, nämligen efter den förebild Mose fick se.

[45] O qual também nossos pais, com Josué, tendo-o recebido, o levaram, quando tomaram posse das nações que Deus expulsou da presença deles, até aos dias de Davi.

[45]Och fäderna tog det i arv och förde det hit under Josua, när de tog landet i besittning efter de folk som Gud drev undan för våra fäder. Här stod det till Davids tid,

[46] Este achou graça diante de Deus e lhe suplicou a faculdade de prover morada para o Deus de Jacó.

[46]och David fann nåd inför Gud och bad att han skulle finna en boning åt Jakobs Gud.

[47] Mas foi Salomão quem lhe edificou a casa.

[47]Men Salomo byggde ett hus åt honom.

[48] Entretanto, não habita o Altíssimo em casas feitas por mãos humanas; como diz o profeta:

[48]Den Högste bor dock inte i något som är byggt av människohand. Som profeten säger:

[49] O céu é o meu trono, e a terra, o estrado dos meus pés; que casa me edificareis, diz o SENHOR, ou qual é o lugar do meu repouso?

[49]Himlen är min tron, jorden min fotapall. Vad för ett hus kan ni bygga åt mig, säger Herren, var skulle min viloplats vara?

[50] Não foi, porventura, a minha mão que fez todas estas coisas?

[50]Har inte mina händer gjort allt detta?

[51] Homens de dura cerviz e incircuncisos de coração e de ouvidos, vós sempre resistis ao Espírito Santo; assim como fizeram vossos pais, também vós o fazeis.

[51]Styvnackade är ni, oomskurna till hjärta och öron. Alltid gör ni motstånd mot den heliga anden, ni som era fäder.

[52] Qual dos profetas vossos pais não perseguiram? Eles mataram os que

[52]Finns det någon profet som era fäder inte har förföljt? De dödade dem som

anteriormente anunciavam a vinda do Justo, do qual vós agora vos tornastes traidores e assassinos,

53 vós que recebestes a lei por ministério de anjos e não a guardastes.

A morte de Estêvão

54 Ouvindo eles isto, enfureciam-se no seu coração e rilhavam os dentes contra ele.

55 Mas Estêvão, cheio do Espírito Santo, fitou os olhos no céu e viu a glória de Deus e Jesus, que estava à sua direita,

56 e disse: Eis que vejo os céus abertos e o Filho do Homem, em pé à destra de Deus.

57 Eles, porém, clamando em alta voz, taparam os ouvidos e, unânimes, arremeteram contra ele.

58 E, lançando-o fora da cidade, o apedrejaram. As testemunhas deixaram suas vestes aos pés de um jovem chamado Saulo.

59 E apedrejavam Estêvão, que invocava e dizia: SENHOR Jesus, recebe o meu espírito!

60 Então, ajoelhando-se, clamou em alta voz: SENHOR, não lhes imputes este pecado! Com estas palavras, adormeceu.

förutsade att den Rättfärdige skulle komma, och nu har ni förrått och mördat honom,

53ni som fick lagen utfärdad åt er av änglar men inte har hållit den.«

Stefanos stenas

54När de hörde detta blev de så ursinniga på Stefanos att de skar tänder.

55Men fylld av helig ande riktade han blicken mot himlen och såg Guds härlighet och Jesus som stod på Guds högra sida,

56och han sade: »Jag ser himlen öppen och Människosonen stå på Guds högra sida.«

57Då ropade de högt och höll för öronen, och alla störtade sig över honom på en gång

58och släpade ut honom ur staden för att stena honom. Vittnena lade sina mantlar framför fötterna på en ung man som hette Saul.

59Så stenade de Stefanos, som åkallade Herren och sade: »Herre Jesus, ta emot min ande.«

60Han föll på knä och ropade högt: »Herre, ställ dem inte till svars för denna synd.« Med de orden dog han.

Atos 8

1 E Saulo consentia na sua morte.

A primeira perseguição à igreja

Atos 26.9-11

Naquele dia, levantou-se grande perseguição contra a igreja em Jerusalém; e todos, exceto os apóstolos, foram dispersos pelas regiões da Judéia e Samaria.

Apg 8

1Också Saul tyckte det var riktigt att han dödades.

Saul förföljer de kristna

Den dagen började en svår förföljelse mot församlingen i Jerusalem, och alla utom apostlarna skingrades över hela Judeen och Samarien.

[2] Alguns homens piedosos sepultaram Estêvão e fizeram grande pranto sobre ele.

[3] Saulo, porém, assolava a igreja, entrando pelas casas; e, arrastando homens e mulheres, encerrava-os no cárcere.

Filipe prega em Samaria

[4] Entrementes, os que foram dispersos iam por toda parte pregando a palavra.

[5] Filipe, descendo à cidade de Samaria, anunciava-lhes a Cristo.

[6] As multidões atendiam, unânimes, às coisas que Filipe dizia, ouvindo-as e vendo os sinais que ele operava.

[7] Pois os espíritos imundos de muitos possessos saíam gritando em alta voz; e muitos paralíticos e coxos foram curados.

[8] E houve grande alegria naquela cidade.

Simão, o mágico

[9] Ora, havia certo homem, chamado Simão, que ali praticava a mágica, iludindo o povo de Samaria, insinuando ser ele grande vulto;

[10] ao qual todos davam ouvidos, do menor ao maior, dizendo: Este homem é o poder de Deus, chamado o Grande Poder.

[11] Aderiam a ele porque havia muito os iludira com mágicas.

[12] Quando, porém, deram crédito a Filipe, que os evangelizava a respeito do reino de Deus e do nome de Jesus Cristo, iam sendo batizados, assim homens como mulheres.

[13] O próprio Simão abraçou a fé; e, tendo sido batizado, acompanhava a Filipe de

[2]Några fromma män begravde Stefanos och höll stor dödsklagan över honom.

[3]Men Saul for hårt fram mot församlingen. Han trängde in i hus efter hus, släpade bort män och kvinnor och lät sätta dem i fängelse.

Filippos förkunnar i Samarien

[4]De som hade skingrats vandrade omkring och predikade budskapet.

[5]Filippos kom till huvudstaden i Samarien och förkunnade Kristus för folket där.

[6]Alla lyssnade uppmärksamt på hans ord när de hörde honom tala och såg de tecken han gjorde.

[7]Ty från många som var besatta for de orena andarna ut under höga rop, och många lytta och lama botades.

[8]Det blev stor glädje i den staden.

[9]Men där fanns en man vid namn Simon som bedrev trolldom och som hade fått folket i Samarien att häpna. Han gav sig ut för att vara något stort

[10]och fick alla med sig, hög som låg, och de sade: »Han är Guds kraft, den som kallas Den stora kraften.«

[11]De slöt upp kring honom därför att han länge hade hänfört dem med sina trollkonster.

[12]Men när de hade börjat tro på Filippos och hans budskap om Guds rike och Jesu Kristi namn lät de döpa sig, både män och kvinnor.

[13]Simon kom själv till tro. Han blev döpt och vek sedan inte från Filippos sida, och

perto, observando extasiado os sinais e grandes milagres praticados.

han häpnade när han såg vilka tecken och under som skedde.

Pedro e João em Samaria

[14] Ouvindo os apóstolos, que estavam em Jerusalém, que Samaria recebera a palavra de Deus, enviaram-lhe Pedro e João;

[14]Då apostlarna i Jerusalem fick höra att Samarien hade tagit emot Guds ord sände de dit Petrus och Johannes,

[15] os quais, descendo para lá, oraram por eles para que recebessem o Espírito Santo;

[15]som reste ner och bad för de troende att de skulle få helig ande.

[16] porquanto não havia ainda descido sobre nenhum deles, mas somente haviam sido batizados em o nome do SENHOR Jesus.

[16]Ty ännu hade Anden inte kommit över någon av dem, de var bara döpta i herren Jesu namn.

[17] Então, lhes impunham as mãos, e recebiam estes o Espírito Santo.

[17]Men nu lade apostlarna sina händer på dem, och de fick helig ande.

[18] Vendo, porém, Simão que, pelo fato de imporem os apóstolos as mãos, era concedido o Espírito [Santo], ofereceu-lhes dinheiro,

[18]När Simon såg att det var genom apostlarnas handpåläggning som Anden förmedlades erbjöd han dem pengar

[19] propondo: Concedei-me também a mim este poder, para que aquele sobre quem eu impuser as mãos receba o Espírito Santo.

[19]och sade: »Ge denna makt åt mig också, så att den jag lägger mina händer på får helig ande.«

[20] Pedro, porém, lhe respondeu: O teu dinheiro seja contigo para perdição, pois julgaste adquirir, por meio dele, o dom de Deus.

[20]Men Petrus svarade: »Förbannelse över dig och dina pengar, om du tror att du kan köpa Guds gåva.

[21] Não tens parte nem sorte neste ministério, porque o teu coração não é reto diante de Deus.

[21]Du har ingen rätt till det vi förkunnar, ty ditt hjärta är inte rättsinnigt inför Gud.

[22] Arrepende-te, pois, da tua maldade e roga ao SENHOR; talvez te seja perdoado o intento do coração;

[22]Omvänd dig från denna din ondska och be till Herren, så kanske han förlåter dig ditt uppsåt.

[23] pois vejo que estás em fel de amargura e laço de iniqüidade.

[23]För jag ser att du sprider bitter galla och snärjer med orättfärdighet.«

[24] Respondendo, porém, Simão lhes pediu: Rogai vós por mim ao SENHOR, para que nada do que dissestes sobrevenha a mim.

[25] Eles, porém, havendo testificado e falado a palavra do SENHOR, voltaram para Jerusalém e evangelizavam muitas aldeias dos samaritanos.

Filipe e o eunuco

[26] Um anjo do SENHOR falou a Filipe, dizendo: Dispõe-te e vai para o lado do Sul, no caminho que desce de Jerusalém a Gaza; este se acha deserto. Ele se levantou e foi.

[27] Eis que um etíope, eunuco, alto oficial de Candace, rainha dos etíopes, o qual era superintendente de todo o seu tesouro, que viera adorar em Jerusalém,

[28] estava de volta e, assentado no seu carro, vinha lendo o profeta Isaías.

[29] Então, disse o Espírito a Filipe: Aproxima-te desse carro e acompanha-o.

[30] Correndo Filipe, ouviu-o ler o profeta Isaías e perguntou: Compreendes o que vens lendo?

[31] Ele respondeu: Como poderei entender, se alguém não me explicar? E convidou Filipe a subir e a sentar-se junto a ele.

[32] Ora, a passagem da Escritura que estava lendo era esta: Foi levado como ovelha ao matadouro; e, como um cordeiro mudo perante o seu tosquiador, assim ele não abriu a boca.

[24]Simon svarade: »Be för mig till Herren, så att inget av det som ni har sagt drabbar mig.«

[25]Sedan apostlarna hade vittnat och förkunnat ordet om Herren vände de tillbaka till Jerusalem och lät under vägen många samariska byar höra evangeliet.

Filippos och den etiopiske hovmannen

[26]En ängel från Herren sade till Filippos: »Gå nu vid middagstiden ut på vägen som leder från Jerusalem ner till Gaza. Den ligger öde.«

[27]Han gick genast. Då kom där en etiopier som var mäktig hoveunuck hos kandake, den etiopiska drottningen, och hade ansvaret för hela hennes skattkammare. Han hade farit till Jerusalem för att tillbe Gud

[28]och var nu på väg hem och satt i sin vagn och läste profeten Jesaja.

[29]Anden sade till Filippos: »Gå fram till vagnen och håll dig intill den.«

[30]Filippos skyndade fram, och när han hörde mannen läsa profeten Jesaja frågade han: »Förstår du vad du läser?« —

[31]»Hur skulle jag kunna det utan att någon vägleder mig?« svarade mannen. Och han bad Filippos stiga upp och sätta sig bredvid honom.

[32]Skriftstället som han läste var detta: Liksom ett får som leds till slakt, liksom ett lamm som är tyst inför den som klipper det öppnade han inte sin mun.

[33] Na sua humilhação, lhe negaram justiça; quem lhe poderá descrever a geração? Porque da terra a sua vida é tirada.

[33]Genom förödmjukelsen blev hans dom upphävd. Vem kan räkna hans efterkommande, när hans liv nu upphöjs från jorden?

[34] Então, o eunuco disse a Filipe: Peço-te que me expliques a quem se refere o profeta. Fala de si mesmo ou de algum outro?

[34]Hovmannen frågade Filippos: »Säg mig, vem talar profeten om — sig själv eller någon annan?«

[35] Então, Filipe explicou; e, começando por esta passagem da Escritura, anunciou-lhe a Jesus.

[35]Filippos tog då till orda, och med skriftstället som utgångspunkt förkunnade han budskapet om Jesus för honom.

[36] Seguindo eles caminho fora, chegando a certo lugar onde havia água, disse o eunuco: Eis aqui água; que impede que seja eu batizado?

[36]När de färdades vägen fram kom de till ett ställe med vatten, och hovmannen sade: »Här finns vatten. Är det något som hindrar att jag blir döpt?«

[37] [Filipe respondeu: É lícito, se crês de todo o coração. E, respondendo ele, disse: Creio que Jesus Cristo é o Filho de Deus.]

[38] Então, mandou parar o carro, ambos desceram à água, e Filipe batizou o eunuco.

[38]Han lät stanna vagnen, och båda två, Filippos och hovmannen, steg ner i vattnet, och Filippos döpte honom.

[39] Quando saíram da água, o Espírito do SENHOR arrebatou a Filipe, não o vendo mais o eunuco; e este foi seguindo o seu caminho, cheio de júbilo.

[39]När de hade stigit upp ur vattnet ryckte Herrens ande bort Filippos, och hovmannen såg honom inte mer; han fortsatte sin resa, fylld av glädje.

[40] Mas Filipe veio a achar-se em Azoto; e, passando além, evangelizava todas as cidades até chegar a Cesaréia.

[40]Men Filippos, visade det sig, hade kommit till Ashdod, och sedan gick han från stad till stad och förkunnade budskapet tills han kom till Caesarea.

Atos 9

A conversão de Saulo
Atos 22.4-11; 26.9-18

[1] Saulo, respirando ainda ameaças e morte contra os discípulos do SENHOR, dirigiu-se ao sumo sacerdote

Apg 9

Saul på vägen till Damaskus

[1]Saul, som ännu rasade av mordlust mot Herrens lärjungar, gick till översteprästen

[2] e lhe pediu cartas para as sinagogas de Damasco, a fim de que, caso achasse alguns que eram do Caminho, assim homens como mulheres, os levasse presos para Jerusalém.

[3] Seguindo ele estrada fora, ao aproximar-se de Damasco, subitamente uma luz do céu brilhou ao seu redor,

[4] e, caindo por terra, ouviu uma voz que lhe dizia: Saulo, Saulo, por que me persegues?

[5] Ele perguntou: Quem és tu, SENHOR? E a resposta foi: Eu sou Jesus, a quem tu persegues;

[6] mas levanta-te e entra na cidade, onde te dirão o que te convém fazer.

[7] Os seus companheiros de viagem pararam emudecidos, ouvindo a voz, não vendo, contudo, ninguém.

[8] Então, se levantou Saulo da terra e, abrindo os olhos, nada podia ver. E, guiando-o pela mão, levaram-no para Damasco.

[9] Esteve três dias sem ver, durante os quais nada comeu, nem bebeu.

A visita de Ananias

Atos 22.12-16

[10] Ora, havia em Damasco um discípulo chamado Ananias. Disse-lhe o SENHOR numa visão: Ananias! Ao que respondeu: Eis-me aqui, SENHOR!

[11] Então, o SENHOR lhe ordenou: Dispõe-te, e vai à rua que se chama Direita, e, na casa de Judas, procura por Saulo, apelidado de Tarso; pois ele está orando

[2]och bad att få med sig brev till synagogorna i Damaskus: om han fann några som hörde till Vägen, män eller kvinnor, skulle han få fängsla dem och föra dem till Jerusalem.

[3]Men när han på sin resa närmade sig Damaskus omgavs han plötsligt av ett bländande ljussken från himlen.

[4]Han föll till marken och hörde en röst som sade till honom: »Saul, Saul, varför förföljer du mig?«

[5]Han frågade: »Vem är du, herre?« — »Jag är Jesus, den som du förföljer.

[6]Stig upp och gå in i staden, så får du veta vad du skall göra.«

[7]Hans reskamrater stod förstummade; de hörde rösten men såg ingen.

[8]Saul reste sig upp, men fast hans ögon var öppna kunde han inte se. De tog honom då vid handen och ledde honom in i Damaskus.

[9]Under tre dagar var han blind, och han varken åt eller drack.

Ananias. Saul i Damaskus

[10]I Damaskus fanns en lärjunge som hette Ananias. Till honom sade Herren i en syn: »Ananias!« Han svarade: »Ja, herre.«

[11]Herren sade: »Gå genast till Raka gatan, och fråga i Judas hus efter en som heter Saul och är från Tarsos. Han ber,

[12] e viu entrar um homem, chamado Ananias, e impor-lhe as mãos, para que recuperasse a vista.

[12]och i en syn har han sett en man som heter Ananias komma in och lägga sina händer på honom för att han skall se igen.« —

[13] Ananias, porém, respondeu: SENHOR, de muitos tenho ouvido a respeito desse homem, quantos males tem feito aos teus santos em Jerusalém;

[13]»Herre«, svarade Ananias, »jag har hört från många håll om den mannen och allt ont han har gjort mot dina heliga i Jerusalem.

[14] e para aqui trouxe autorização dos principais sacerdotes para prender a todos os que invocam o teu nome.

[14]Och nu är han här med fullmakt från översteprästerna att gripa alla som åkallar ditt namn."

[15] Mas o SENHOR lhe disse: Vai, porque este é para mim um instrumento escolhido para levar o meu nome perante os gentios e reis, bem como perante os filhos de Israel;

[15]Men Herren sade till honom: »Gå, honom har jag utvalt till mitt redskap. Han skall föra ut mitt namn till hedningar och kungar och Israels folk,

[16] pois eu lhe mostrarei quanto lhe importa sofrer pelo meu nome.

[16]och jag skall låta honom veta hur mycket han måste lida för mitt namns skull.«

[17] Então, Ananias foi e, entrando na casa, impôs sobre ele as mãos, dizendo: Saulo, irmão, o SENHOR me enviou, a saber, o próprio Jesus que te apareceu no caminho por onde vinhas, para que recuperes a vista e fiques cheio do Espírito Santo.

[17]Ananias gav sig i väg och gick till Judas hus. Han lade sina händer på Saul och sade: »Saul, min broder! Herren själv, Jesus, som visade sig för dig på vägen hit, har sänt mig för att du skall få tillbaka din syn och fyllas av helig ande.«

[18] Imediatamente, lhe caíram dos olhos como que umas escamas, e tornou a ver. A seguir, levantou-se e foi batizado.

[18]Då var det som om fjäll hade fallit från Sauls ögon, och han kunde se igen. Han lät genast döpa sig,

[19] E, depois de ter-se alimentado, sentiu-se fortalecido. Então, permaneceu em Damasco alguns dias com os discípulos.

[19]och när han hade ätit återfick han krafterna. Han stannade några dagar hos lärjungarna i Damaskus

Saulo prega em Damasco

[20] E logo pregava, nas sinagogas, a Jesus, afirmando que este é o Filho de Deus.

[20]och började genast förkunna i synagogorna att Jesus är Guds son.

[21] Ora, todos os que o ouviam estavam atônitos e diziam: Não é este o que

[21]Alla som hörde honom häpnade och sade: »Var det inte han som i Jerusalem

exterminava em Jerusalém os que invocavam o nome de Jesus e para aqui veio precisamente com o fim de os levar amarrados aos principais sacerdotes?

[22] Saulo, porém, mais e mais se fortalecia e confundia os judeus que moravam em Damasco, demonstrando que Jesus é o Cristo.

[23] Decorridos muitos dias, os judeus deliberaram entre si tirar-lhe a vida;

[24] porém o plano deles chegou ao conhecimento de Saulo. Dia e noite guardavam também as portas, para o matarem.

[25] Mas os seus discípulos tomaram-no de noite e, colocando-o num cesto, desceram-no pela muralha.

Saulo em Jerusalém e em Tarso

[26] Tendo chegado a Jerusalém, procurou juntar-se com os discípulos; todos, porém, o temiam, não acreditando que ele fosse discípulo.

[27] Mas Barnabé, tomando-o consigo, levou-o aos apóstolos; e contou-lhes como ele vira o SENHOR no caminho, e que este lhe falara, e como em Damasco pregara ousadamente em nome de Jesus.

[28] Estava com eles em Jerusalém, entrando e saindo, pregando ousadamente em nome do SENHOR.

[29] Falava e discutia com os helenistas; mas eles procuravam tirar-lhe a vida.

ville förgöra alla som åkallar Jesu namn? Har han inte kommit hit för att gripa dem och ställa dem inför översteprästerna?«

[22]Men Saul uppträdde med allt större kraft och gjorde judarna i Damaskus svarslösa när han bevisade att Jesus är Messias.

[23]Efter någon tid kom judarna överens om att röja honom ur vägen,

[24]men han fick reda på deras planer. De lurade på honom vid stadsportarna dag och natt för att döda honom,

[25]men en natt tog hans lärjungar och firade ner honom från stadsmuren i en korg.

Saul i Jerusalem

[26]När han hade kommit tillbaka till Jerusalem försökte han ansluta sig till lärjungarna. Men alla var rädda för honom eftersom de inte litade på att han var en lärjunge.

[27]Då tog Barnabas honom med sig till apostlarna och berättade för dem hur Saul på vägen hade sett Herren, som talat till honom, och hur han frimodigt hade predikat i Jesu namn i Damaskus.

[28]Sedan fick Saul komma och gå som han ville hos dem i Jerusalem och talade frimodigt i Herrens namn.

[29]Han predikade också för de grekisktalande judarna och disputerade med dem. De bestämde sig för att röja honom ur vägen,

[30] Tendo, porém, isto chegado ao conhecimento dos irmãos, levaram-no até Cesaréia e dali o enviaram para Tarso.

A igreja cresce

[31] A igreja, na verdade, tinha paz por toda a Judéia, Galiléia e Samaria, edificando-se e caminhando no temor do SENHOR, e, no conforto do Espírito Santo, crescia em número.

A cura de Eneias

[32] Passando Pedro por toda parte, desceu também aos santos que habitavam em Lida.

[33] Encontrou ali certo homem, chamado Enéias, que havia oito anos jazia de cama, pois era paralítico.

[34] Disse-lhe Pedro: Enéias, Jesus Cristo te cura! Levanta-te e arruma o teu leito. Ele, imediatamente, se levantou.

[35] Viram-no todos os habitantes de Lida e Sarona, os quais se converteram ao SENHOR.

A ressurreição de Dorcas

[36] Havia em Jope uma discípula por nome Tabita, nome este que, traduzido, quer dizer Dorcas; era ela notável pelas boas obras e esmolas que fazia.

[37] Ora, aconteceu, naqueles dias, que ela adoeceu e veio a morrer; e, depois de a lavarem, puseram-na no cenáculo.

[38] Como Lida era perto de Jope, ouvindo os discípulos que Pedro estava ali, enviaram-lhe dois homens que lhe pedissem: Não demores em vir ter conosco.

[39] Pedro atendeu e foi com eles. Tendo chegado, conduziram-no para o cenáculo;

[30]men när bröderna fick reda på detta tog de honom ner till Caesarea och skickade honom därifrån vidare till Tarsos.

Petrus i Lydda och Joppe

[31]Kyrkan fick nu vara i fred i hela Judeen, Galileen och Samarien. Den byggdes upp och levde i gudsfruktan, och den växte genom den heliga andens tröst och stöd.

[32]Petrus vandrade från plats till plats och kom då också till de heliga som bodde i Lydda.

[33]Där träffade han en man vid namn Aineas som var förlamad och hade legat till sängs i åtta år.

[34]Petrus sade till honom: »Aineas, Jesus Kristus botar dig. Stig upp och gör själv i ordning din bädd.« Genast steg han upp,

[35]och alla som bodde i Lydda och på Sharonslätten såg honom, och de omvände sig till Herren.

[36]I Joppe fanns det bland lärjungarna en kvinna som hette Tabita, på grekiska Dorkas. Hennes liv var fyllt av goda gärningar och frikostighet mot de fattiga.

[37]Vid den här tiden blev hon sjuk och dog, och man tvättade henne och bar upp henne på övervåningen.

[38]Lydda ligger inte långt från Joppe, och då lärjungarna hörde att Petrus var där skickade de dit två män och bad honom komma över till dem så fort som möjligt.

[39]Petrus följde genast med. När han kom fram förde de honom upp på

e todas as viúvas o cercaram, chorando e mostrando-lhe túnicas e vestidos que Dorcas fizera enquanto estava com elas.

övervåningen, där alla änkorna samlades kring honom och gråtande visade honom de skjortor och mantlar som Dorkas hade gjort medan hon ännu var bland dem.

40 Mas Pedro, tendo feito sair a todos, pondo-se de joelhos, orou; e, voltando-se para o corpo, disse: Tabita, levanta-te! Ela abriu os olhos e, vendo a Pedro, sentou-se.

40Petrus sade åt alla att gå ut och föll sedan på knä och bad. Så vände han sig mot den döda och sade: »Tabita, stig upp!« Hon öppnade ögonen, och när hon såg Petrus satte hon sig upp.

41 Ele, dando-lhe a mão, levantou-a; e, chamando os santos, especialmente as viúvas, apresentou-a viva.

41Han räckte henne handen och hjälpte henne att resa sig. Sedan kallade han in de heliga och änkorna och lät dem se hur hon stod där levande.

42 Isto se tornou conhecido por toda Jope, e muitos creram no SENHOR.

42Händelsen blev känd i hela Joppe, och många kom till tro på Herren.

43 Pedro ficou em Jope muitos dias, em casa de um curtidor chamado Simão.

43Petrus stannade någon tid i Joppe hos Simon, en garvare.

Atos 10

O centurião Cornélio

1 Morava em Cesaréia um homem de nome Cornélio, centurião da coorte chamada Italiana,

2 piedoso e temente a Deus com toda a sua casa e que fazia muitas esmolas ao povo e, de contínuo, orava a Deus.

3 Esse homem observou claramente durante uma visão, cerca da hora nona do dia, um anjo de Deus que se aproximou dele e lhe disse:

4 Cornélio! Este, fixando nele os olhos e possuído de temor, perguntou: Que é, SENHOR? E o anjo lhe disse: As tuas orações e as tuas esmolas subiram para memória diante de Deus.

Apg 10

Petrus och Cornelius

1I Caesarea fanns en man som hette Cornelius, officer vid Italiska bataljonen.

2Han var from och gudfruktig liksom alla i hans hus, gav rikligt med allmosor till judarna och bad alltid till Gud.

3En dag på eftermiddagen såg han tydligt i en syn hur en ängel från Gud kom in till honom och sade: »Cornelius!«

4Han såg förskräckt på ängeln och frågade: »Vad vill du, herre?« Ängeln svarade: »Dina böner och allmosor har stigit upp till Gud som en påminnelse om dig.

[5] Agora, envia mensageiros a Jope e manda chamar Simão, que tem por sobrenome Pedro.

[6] Ele está hospedado com Simão, curtidor, cuja residência está situada à beira-mar.

[7] Logo que se retirou o anjo que lhe falava, chamou dois dos seus domésticos e um soldado piedoso dos que estavam a seu serviço

[8] e, havendo-lhes contado tudo, enviou-os a Jope.

Pedro tem uma visão

[9] No dia seguinte, indo eles de caminho e estando já perto da cidade, subiu Pedro ao eirado, por volta da hora sexta, a fim de orar.

[10] Estando com fome, quis comer; mas, enquanto lhe preparavam a comida, sobreveio-lhe um êxtase;

[11] então, viu o céu aberto e descendo um objeto como se fosse um grande lençol, o qual era baixado à terra pelas quatro pontas,

[12] contendo toda sorte de quadrúpedes, répteis da terra e aves do céu.

[13] E ouviu-se uma voz que se dirigia a ele: Levanta-te, Pedro! Mata e come.

[14] Mas Pedro replicou: De modo nenhum, SENHOR! Porque jamais comi coisa alguma comum e imunda.

[15] Segunda vez, a voz lhe falou: Ao que Deus purificou não consideres comum.

[16] Sucedeu isto por três vezes, e, logo, aquele objeto foi recolhido ao céu.

Os enviados de Cornélio chegam a Jope

[5]Skicka nu några av dina män till Joppe för att hämta en viss Simon som kallas Petrus.

[6]Han bor hos en garvare Simon som har sitt hus nere vid havet.«

[7]När ängeln som talat med honom var borta kallade Cornelius till sig två tjänare och en av sina ordonnanser, en from man.

[8]Han berättade alltsammans för dem och sände dem till Joppe.

[9]Nästa dag medan de var på väg och närmade sig staden gick Petrus vid middagstiden upp på taket för att be.

[10]Han blev då hungrig och ville ha något att äta. Medan maten gjordes i ordning föll han i hänryckning.

[11]Han såg himlen öppen, och det kom ner något som liknade en stor linneduk. Hängande i sina fyra hörn sänktes den ner på jorden,

[12]och i den fanns alla markens fyrfotadjur och kräldjur och himlens fåglar.

[13]En röst sade till honom: »Petrus, slakta och ät!«

[14]Petrus svarade: »Nej, nej, herre! Aldrig har jag ätit något oheligt eller orent.«

[15]Då hörde han för andra gången en röst: »Vad Gud gjorde till rent skall inte du göra till orent.«

[16]Detta hände tre gånger, och sedan lyftes duken strax upp till himlen.

[17] Enquanto Pedro estava perplexo sobre qual seria o significado da visão, eis que os homens enviados da parte de Cornélio, tendo perguntado pela casa de Simão, pararam junto à porta;

[18] e, chamando, indagavam se estava ali hospedado Simão, por sobrenome Pedro.

[19] Enquanto meditava Pedro acerca da visão, disse-lhe o Espírito: Estão aí dois homens que te procuram;

[20] levanta-te, pois, desce e vai com eles, nada duvidando; porque eu os enviei.

[21] E, descendo Pedro para junto dos homens, disse: Aqui me tendes; sou eu a quem buscais? A que viestes?

[22] Então, disseram: O centurião Cornélio, homem reto e temente a Deus e tendo bom testemunho de toda a nação judaica, foi instruído por um santo anjo para chamar-te a sua casa e ouvir as tuas palavras.

Pedro vai com eles

[23] Pedro, pois, convidando-os a entrar, hospedou-os. No dia seguinte, levantou-se e partiu com eles; também alguns irmãos dos que habitavam em Jope foram em sua companhia.

[24] No dia imediato, entrou em Cesaréia. Cornélio estava esperando por eles, tendo reunido seus parentes e amigos íntimos.

[25] Aconteceu que, indo Pedro a entrar, lhe saiu Cornélio ao encontro e, prostrando-se-lhe aos pés, o adorou.

[26] Mas Pedro o levantou, dizendo: Ergue-te, que eu também sou homem.

[17]Medan Petrus grubblade över meningen med den syn han haft kom männen som Cornelius hade skickat. De frågade sig fram till Simons hus och stannade vid porten

[18]och ropade och undrade om den Simon som kallades Petrus bodde där.

[19]Petrus funderade ännu över synen, då Anden sade till honom: »Här är tre män som söker dig.

[20]Gå genast ner, och tveka inte att följa med dem, det är jag som har sänt dem.«

[21]Petrus gick ner till männen och sade: »Jag är den ni söker. Varför har ni kommit hit?«

[22]De svarade: »Cornelius, en officer som är rättskaffens och gudfruktig och har gott namn om sig i hela den judiska befolkningen, har blivit tillsagd av en helig ängel att skicka efter dig och höra vad du har att säga.«

[23]Då bad han dem stiga in och lät dem bo över där. Nästa dag gav han sig i väg i sällskap med dem, och några av bröderna i Joppe följde med.

[24]Dagen därpå var han framme i Caesarea, där Cornelius väntade på dem tillsammans med sina släktingar och närmaste vänner som han hade bett komma.

[25]När Petrus skulle stiga in kom Cornelius emot honom och kastade sig vördnadsfullt för hans fötter.

[26]Men Petrus sade åt honom att resa sig: »Stig upp, jag är en människa, jag också.«

[27] Falando com ele, entrou, encontrando muitos reunidos ali,

[28] a quem se dirigiu, dizendo: Vós bem sabeis que é proibido a um judeu ajuntar-se ou mesmo aproximar-se a alguém de outra raça; mas Deus me demonstrou que a nenhum homem considerasse comum ou imundo;

[29] por isso, uma vez chamado, vim sem vacilar. Pergunto, pois: por que razão me mandastes chamar?

[30] Respondeu-lhe Cornélio: Faz, hoje, quatro dias que, por volta desta hora, estava eu observando em minha casa a hora nona de oração, e eis que se apresentou diante de mim um varão de vestes resplandecentes

[31] e disse: Cornélio, a tua oração foi ouvida, e as tuas esmolas, lembradas na presença de Deus.

[32] Manda, pois, alguém a Jope a chamar Simão, por sobrenome Pedro; acha-se este hospedado em casa de Simão, curtidor, à beira-mar.

[33] Portanto, sem demora, mandei chamar-te, e fizeste bem em vir. Agora, pois, estamos todos aqui, na presença de Deus, prontos para ouvir tudo o que te foi ordenado da parte do SENHOR.

[34] Então, falou Pedro, dizendo: Reconheço, por verdade, que Deus não faz acepção de pessoas;

[27]Sedan gick han in under samtal med Cornelius. Där inne fann han många församlade,

[28]och han sade till dem: »Som ni vet är det förbjudet för en jude att umgås med någon som tillhör ett annat folk eller att besöka honom. Men mig har Gud visat att man inte skall betrakta någon människa som ohelig eller oren.

[29]Därför kom jag utan invändningar när jag blev efterskickad. Och nu undrar jag varför ni har låtit hämta mig.«

[30]Cornelius svarade: »Just vid den här tiden för tre dagar sedan bad jag eftermiddagsbönen här hemma, när plötsligt en man i skinande vita kläder stod framför mig

[31]och sade: ’Cornelius, Gud har hört din bön, och han kommer ihåg dina allmosor.

[32]Sänd nu bud till Joppe och be Simon som kallas Petrus att komma hit. Han bor i garvaren Simons hus nere vid havet.’

[33]Jag sände genast bud efter dig, och tack för att du kom. Nu är vi alla samlade här inför Gud för att höra vad Herren har gett dig i uppdrag att säga.«

Petrus tal om hedningarna

[34]Då tog Petrus till orda: »Nu förstår jag verkligen att Gud inte gör skillnad på människor

[35] pelo contrário, em qualquer nação, aquele que o teme e faz o que é justo lhe é aceitável.

[35]utan tar emot var och en som fruktar honom och som gör vad som är rättfärdigt, vilket folk han än tillhör.

[36] Esta é a palavra que Deus enviou aos filhos de Israel, anunciando-lhes o evangelho da paz, por meio de Jesus Cristo. Este é o SENHOR de todos.

[36]Detta var ordet som Gud sände till israeliterna med budskapet om fred genom Jesus Kristus — han är allas herre.

[37] Vós conheceis a palavra que se divulgou por toda a Judéia, tendo começado desde a Galiléia, depois do batismo que João pregou,

[37]Ni känner till det som har skett i hela Judeen, med början i Galileen efter det dop som Johannes predikade:

[38] como Deus ungiu a Jesus de Nazaré com o Espírito Santo e com poder, o qual andou por toda parte, fazendo o bem e curando a todos os oprimidos do diabo, porque Deus era com ele;

[38]hur Jesus från Nasaret blev smord av Gud med helig ande och kraft och hur han vandrade omkring och gjorde gott och botade alla som var i djävulens våld; Gud var med honom.

[39] e nós somos testemunhas de tudo o que ele fez na terra dos judeus e em Jerusalém; ao qual também tiraram a vida, pendurando-o no madeiro.

[39]Vi kan vittna om allt han gjorde både på den judeiska landsbygden och i Jerusalem. Honom hängde de upp på en träpåle och dödade.

[40] A este ressuscitou Deus no terceiro dia e concedeu que fosse manifesto,

[40]Men Gud uppväckte honom på tredje dagen och lät honom visa sig,

[41] não a todo o povo, mas às testemunhas que foram anteriormente escolhidas por Deus, isto é, a nós que comemos e bebemos com ele, depois que ressurgiu dentre os mortos;

[41]inte för hela folket utan för vittnen som Gud i förväg hade utvalt, nämligen för oss som åt och drack med honom efter hans uppståndelse från de döda.

[42] e nos mandou pregar ao povo e testificar que ele é quem foi constituído por Deus Juiz de vivos e de mortos.

[42]Han gav oss uppdraget att förkunna för folket och vittna om att han är den som Gud har bestämt till att döma levande och döda.

[43] Dele todos os profetas dão testemunho de que, por meio de seu nome, todo aquele que nele crê recebe remissão de pecados.

[43]Om honom vittnar alla profeterna att var och en som tror på honom får syndernas förlåtelse genom hans namn.«

O Espírito Santo desce sobre os gentios

[44] Ainda Pedro falava estas coisas quando caiu o Espírito Santo sobre todos os que ouviam a palavra.

[45] E os fiéis que eram da circuncisão, que vieram com Pedro, admiraram-se, porque também sobre os gentios foi derramado o dom do Espírito Santo;

[46] pois os ouviam falando em línguas e engrandecendo a Deus. Então, perguntou Pedro:

[47] Porventura, pode alguém recusar a água, para que não sejam batizados estes que, assim como nós, receberam o Espírito Santo?

[48] E ordenou que fossem batizados em nome de Jesus Cristo. Então, lhe pediram que permanecesse com eles por alguns dias.

Atos 11

A defesa de Pedro

[1] Chegou ao conhecimento dos apóstolos e dos irmãos que estavam na Judéia que também os gentios haviam recebido a palavra de Deus.

[2] Quando Pedro subiu a Jerusalém, os que eram da circuncisão o argüiram, dizendo:

[3] Entraste em casa de homens incircuncisos e comeste com eles.

[4] Então, Pedro passou a fazer-lhes uma exposição por ordem, dizendo:

[5] Eu estava na cidade de Jope orando e, num êxtase, tive uma visão em que observei descer um objeto como se fosse

[44]Medan Petrus ännu talade föll den heliga anden över alla som hörde hans ord.

[45]De omvända judar som hade följt med Petrus häpnade över att den heliga andens gåva blev utgjuten också över hedningarna;

[46]de hörde hur dessa talade med tungor och prisade Gud.

[47]Då frågade Petrus: »Vem kan hindra att de blir döpta med vatten, när de har tagit emot den heliga anden alldeles som vi?«

[48]Och han sade till att de skulle döpas i Jesu Kristi namn. Sedan bad de honom stanna några dagar.

Apg 11

Petrus redogörelse för hedningarnas omvändelse

[1]Apostlarna och bröderna i Judeen fick höra att också hedningarna hade tagit emot Guds ord.

[2]När Petrus kom upp till Jerusalem ställde de omskurna honom till svars

[3]för att han hade besökt oomskurna och ätit med dem.

[4]Petrus redogjorde då för allt som hade hänt:

[5]»Jag var i Joppe, och medan jag bad föll jag i hänryckning och hade en syn. Det kom ner något som liknade en stor linneduk. Hängande i sina fyra hörn

um grande lençol baixado do céu pelas quatro pontas e vindo até perto de mim.

sänktes den från himlen och kom ända ner till mig.

6 E, fitando para dentro dele os olhos, vi quadrúpedes da terra, feras, répteis e aves do céu.

6Jag såg efter vad det kunde vara, och då fick jag se markens tama och vilda fyrfotadjur och kräldjur och himlens fåglar.

7 Ouvi também uma voz que me dizia: Levanta-te, Pedro! Mata e come.

7Jag hörde också en röst som sade till mig: ’Petrus, slakta och ät!’

8 Ao que eu respondi: de modo nenhum, SENHOR; porque jamais entrou em minha boca qualquer coisa comum ou imunda.

8Men jag svarade: ’Nej, nej, herre. Något oheligt eller orent har aldrig kommit i min mun.’

9 Segunda vez, falou a voz do céu: Ao que Deus purificou não consideres comum.

9För andra gången talade en röst från himlen: ’Vad Gud gjorde till rent skall inte du göra till orent.’

10 Isto sucedeu por três vezes, e, de novo, tudo se recolheu para o céu.

10Detta hände tre gånger, och sedan drogs alltsammans upp till himlen igen.

11 E eis que, na mesma hora, pararam junto da casa em que estávamos três homens enviados de Cesaréia para se encontrarem comigo.

11Just då stannade tre män utanför huset där vi var. De hade skickats till mig från Caesarea,

12 Então, o Espírito me disse que eu fosse com eles, sem hesitar. Foram comigo também estes seis irmãos; e entramos na casa daquele homem.

12och Anden sade åt mig att följa med dem utan att tveka. De sex bröderna här följde också med mig, och vi kom hem till mannen.

13 E ele nos contou como vira o anjo em pé em sua casa e que lhe dissera: Envia a Jope e manda chamar Simão, por sobrenome Pedro,

13Han berättade för oss hur han hade sett ängeln stå i hans hus och säga: ’Skicka bud till Joppe efter Simon som kallas Petrus.

14 o qual te dirá palavras mediante as quais serás salvo, tu e toda a tua casa.

14Han har något att säga som skall rädda dig och alla i ditt hus.’

15 Quando, porém, comecei a falar, caiu o Espírito Santo sobre eles, como também sobre nós, no princípio.

15Och när jag då började tala föll den heliga anden över dem alldeles som över oss i den första tiden.

[16] Então, me lembrei da palavra do SENHOR, quando disse: João, na verdade, batizou com água, mas vós sereis batizados com o Espírito Santo.

[17] Pois, se Deus lhes concedeu o mesmo dom que a nós nos outorgou quando cremos no SENHOR Jesus, quem era eu para que pudesse resistir a Deus?

[18] E, ouvindo eles estas coisas, apaziguaram-se e glorificaram a Deus, dizendo: Logo, também aos gentios foi por Deus concedido o arrependimento para vida.

Os discípulos são chamados cristãos em Antioquia

[19] Então, os que foram dispersos por causa da tribulação que sobreveio a Estêvão se espalharam até à Fenícia, Chipre e Antioquia, não anunciando a ninguém a palavra, senão somente aos judeus.

[20] Alguns deles, porém, que eram de Chipre e de Cirene e que foram até Antioquia, falavam também aos gregos, anunciando-lhes o evangelho do SENHOR Jesus.

[21] A mão do SENHOR estava com eles, e muitos, crendo, se converteram ao SENHOR.

[22] A notícia a respeito deles chegou aos ouvidos da igreja que estava em Jerusalém; e enviaram Barnabé até Antioquia.

[23] Tendo ele chegado e, vendo a graça de Deus, alegrou-se e exortava a todos a que, com firmeza de coração, permanecessem no SENHOR.

[16]Då kom jag ihåg att Herren hade sagt: ’Johannes döpte med vatten, men ni skall döpas med helig ande.’

[17]Sedan de kommit till tro på herren Jesus Kristus har Gud alltså gett dem samma gåva som vi fick. Hur skulle då jag kunna hindra Gud?«

[18]När de hörde detta lugnade de sig, och de prisade Gud och sade: »Så har Gud gett också hedningarna möjlighet att omvända sig och få liv.«

Barnabas och Saul i Antiochia

[19]De som hade skingrats under den förföljelse som började med Stefanos nådde ända till Fenikien, Cypern och Antiochia, och de förkunnade ordet endast för judar.

[20]Men några av dem var från Cypern och Kyrene, och när de kom till Antiochia predikade de också för icke-judar och lät dem höra budskapet om herren Jesus.

[21]Herrens hand var med dem, så att ett stort antal kom till tro och omvände sig till Herren.

[22]Ryktet om detta nådde församlingen i Jerusalem, och man skickade Barnabas till Antiochia.

[23]När han kom dit och fick se bevisen på Guds nåd blev han glad och manade alla att helhjärtat hålla sig till Herren;

[24] Porque era homem bom, cheio do Espírito Santo e de fé. E muita gente se uniu ao SENHOR.

[25] E partiu Barnabé para Tarso à procura de Saulo;

[26] tendo-o encontrado, levou-o para Antioquia. E, por todo um ano, se reuniram naquela igreja e ensinaram numerosa multidão. Em Antioquia, foram os discípulos, pela primeira vez, chamados cristãos.

Ágabo prediz grande fome

[27] Naqueles dias, desceram alguns profetas de Jerusalém para Antioquia,

[28] e, apresentando-se um deles, chamado Ágabo, dava a entender, pelo Espírito, que estava para vir grande fome por todo o mundo, a qual sobreveio nos dias de Cláudio.

[29] Os discípulos, cada um conforme as suas posses, resolveram enviar socorro aos irmãos que moravam na Judéia;

[30] o que eles, com efeito, fizeram, enviando-o aos presbíteros por intermédio de Barnabé e de Saulo.

Atos 12

Herodes persegue a Tiago e a Pedro

[1] Por aquele tempo, mandou o rei Herodes prender alguns da igreja para os maltratar,

[2] fazendo passar a fio de espada a Tiago, irmão de João.

[24]han var en god man, fylld av helig ande och tro. Och åtskilliga människor vanns för Herren.

[25]Barnabas fortsatte sedan till Tarsos för att söka upp Saul,

[26]och när han hade funnit honom tog han honom med sig till Antiochia. Där kom de sedan att vara tillsammans i församlingen ett helt år och kunde undervisa en avsevärd mängd. Och det var i Antiochia som lärjungarna för första gången fick heta kristna.

[27]Vid denna tid kom några profeter från Jerusalem till Antiochia.

[28]En av dem, som hette Agabos, lät genom Andens ingivelse förstå att en svår hungersnöd skulle komma över hela världen — den inträffade också under kejsar Claudius.

[29]Då beslöt lärjungarna att man skulle sända understöd till bröderna i Judeen, var och en efter sina tillgångar.

[30]De gjorde så och skickade Barnabas och Saul att överlämna gåvorna till de äldste.

Apg 12

Petrus arresteras och blir räddad

[1]Vid den tiden ingrep kung Herodes hårdhänt mot en del av medlemmarna i församlingen.

[2]Han lät halshugga Jakob, Johannes bror,

[3] Vendo ser isto agradável aos judeus, prosseguiu, prendendo também a Pedro. E eram os dias dos pães asmos.

[4] Tendo-o feito prender, lançou-o no cárcere, entregando-o a quatro escoltas de quatro soldados cada uma, para o guardarem, tencionando apresentá-lo ao povo depois da Páscoa.

[5] Pedro, pois, estava guardado no cárcere; mas havia oração incessante a Deus por parte da igreja a favor dele.

[6] Quando Herodes estava para apresentá-lo, naquela mesma noite, Pedro dormia entre dois soldados, acorrentado com duas cadeias, e sentinelas à porta guardavam o cárcere.

[7] Eis, porém, que sobreveio um anjo do SENHOR, e uma luz iluminou a prisão; e, tocando ele o lado de Pedro, o despertou, dizendo: Levanta-te depressa! Então, as cadeias caíram-lhe das mãos.

[8] Disse-lhe o anjo: Cinge-te e calça as sandálias. E ele assim o fez. Disse-lhe mais: Põe a capa e segue-me.

Pedro é livre da prisão

[9] Então, saindo, o seguia, não sabendo que era real o que se fazia por meio do anjo; parecia-lhe, antes, uma visão.

[10] Depois de terem passado a primeira e a segunda sentinela, chegaram ao portão de ferro que dava para a cidade, o qual se lhes abriu automaticamente; e, saindo, enveredaram por uma rua, e logo adiante o anjo se apartou dele.

[3]och när han såg att judarna gillade detta fortsatte han och lät också gripa Petrus; det hände under det osyrade brödets högtid.

[4]Efter arresteringen satte han honom i fängelse, bevakad av fyra vaktstyrkor om vardera fyra man, för att efter påsken ställa honom inför folket.

[5]Petrus hölls alltså fängslad, och i församlingen bad man ivrigt till Gud för honom.

[6]Natten innan Herodes hade tänkt ställa honom inför rätta låg Petrus och sov mellan två soldater, bunden med två kedjor, och utanför dörren fanns vakter som bevakade fängelset.

[7]Då stod där plötsligt en ängel från Herren, och ett ljussken fyllde rummet. Ängeln väckte Petrus med en stöt i sidan. »Skynda dig upp«, sade han, och då föll kedjorna från Petrus händer.

[8]Ängeln fortsatte: »Ta på dig bältet och sandalerna.« Petrus lydde, och ängeln sade: »Svep om dig manteln och följ mig.«

[9]Petrus följde med honom ut, men han förstod inte att det var verkligt, det som skedde genom ängeln, utan trodde att det var en syn.

[10]De passerade en vaktpost och sedan en till och kom till järnporten som ledde ut till staden, och den öppnades för dem av sig själv. När de kom ut gick de gatan ner, och då försvann ängeln.

[11] Então, Pedro, caindo em si, disse: Agora, sei, verdadeiramente, que o SENHOR enviou o seu anjo e me livrou da mão de Herodes e de toda a expectativa do povo judaico.

[11]Så snart Petrus hade sansat sig sade han: »Nu vet jag verkligen att Herren har skickat sin ängel och räddat mig ur Herodes händer, undan allt som det judiska folket väntat sig.«

[12] Considerando ele a sua situação, resolveu ir à casa de Maria, mãe de João, cognominado Marcos, onde muitas pessoas estavam congregadas e oravam.

[12]När han förstod hur det var gick han till huset där Maria bodde, mor till den Johannes som kallades Markus; där var många samlade till bön.

[13] Quando ele bateu ao postigo do portão, veio uma criada, chamada Rode, ver quem era;

[13]Petrus bultade på porten, och en tjänsteflicka som hette Rhode gick för att låsa upp.

[14] reconhecendo a voz de Pedro, tão alegre ficou, que nem o fez entrar, mas voltou correndo para anunciar que Pedro estava junto do portão.

[14]Men när hon kände igen Petrus röst blev hon så glad att hon i stället för att öppna porten sprang in och berättade att Petrus stod utanför.

[15] Eles lhe disseram: Estás louca. Ela, porém, persistia em afirmar que assim era. Então, disseram: É o seu anjo.

[15]»Du är tokig«, svarade de. Men hon stod på sig, och då sade de: »Det är hans ängel.«

[16] Entretanto, Pedro continuava batendo; então, eles abriram, viram-no e ficaram atônitos.

[16]Petrus fortsatte att bulta, och när de öppnade såg de till sin häpnad att det var han.

[17] Ele, porém, fazendo-lhes sinal com a mão para que se calassem, contou-lhes como o SENHOR o tirara da prisão e acrescentou: Anunciai isto a Tiago e aos irmãos. E, saindo, retirou-se para outro lugar.

[17]Han gav dem tecken att vara tysta, och så berättade han hur Herren hade fört honom ut ur fängelset. Han bad dem tala om det för Jakob och de andra bröderna, och sedan lämnade han dem och begav sig till en annan plats.

[18] Sendo já dia, houve não pouco alvoroço entre os soldados sobre o que teria acontecido a Pedro.

[18]När morgonen kom blev det stor uppståndelse bland soldaterna. Vad hade det blivit av Petrus?

[19] Herodes, tendo-o procurado e não o achando, submetendo as sentinelas a inquérito, ordenou que fossem justiçadas.

[19]När så Herodes skickade efter honom och inte kunde få tag i honom förhörde han vakterna och befallde att de skulle

E, descendo da Judéia para Cesaréia, Herodes passou ali algum tempo.

A morte de Herodes

[20] Ora, havia séria divergência entre Herodes e os habitantes de Tiro e de Sidom; porém estes, de comum acordo, se apresentaram a ele e, depois de alcançar o favor de Blasto, camarista do rei, pediram reconciliação, porque a sua terra se abastecia do país do rei.

[21] Em dia designado, Herodes, vestido de trajo real, assentado no trono, dirigiu-lhes a palavra;

[22] e o povo clamava: É voz de um deus, e não de homem!

[23] No mesmo instante, um anjo do SENHOR o feriu, por ele não haver dado glória a Deus; e, comido de vermes, expirou.

[24] Entretanto, a palavra do SENHOR crescia e se multiplicava.

[25] Barnabé e Saulo, cumprida a sua missão, voltaram de Jerusalém, levando também consigo a João, apelidado Marcos.

Atos 13

Barnabé e Saulo. A primeira viagem missionária

[1] Havia na igreja de Antioquia profetas e mestres: Barnabé, Simeão, por sobrenome Níger, Lúcio de Cirene, Manaém, colaço de Herodes, o tetrarca, e Saulo.

[2] E, servindo eles ao SENHOR e jejuando, disse o Espírito Santo: Separai-me, agora,

straffas. Därefter for han tillbaka från Judeen och uppehöll sig i Caesarea.

Herodes död

[20]Invånarna i Tyros och Sidon hade dragit på sig Herodes vrede. Gemensamt uppvaktade de kungen, och sedan de lyckats vinna hans kammarherre Blastos för sin sak bad de om fred; deras land var beroende av kungen för sin försörjning.

[21]På utsatt dag tog Herodes plats på tribunen, iförd sin kungaskrud, och höll ett tal riktat till dem.

[22]Och folket ropade: »Det är en gud som talar, inte en människa.«

[23]Men i samma ögonblick slog honom en ängel från Herren för att han inte gav Gud äran, och han blev uppäten av maskar och dog.

Barnabas och Saul sänds ut från Antiochia

[24]Guds ord fortsatte att sprida sig och tillväxa.

[25]Sedan Barnabas och Saul hade fullgjort sitt uppdrag i Jerusalem vände de tillbaka och tog då med sig Johannes som kallades Markus.

Apg 13

[1]I församlingen i Antiochia fanns dessa profeter och lärare: Barnabas, Symeon som kallades Niger, Lucius från Kyrene, Manaen, som var uppfostrad tillsammans med tetrarken Herodes, samt Saul.

[2]Medan de en gång höll gudstjänst och fastade sade den heliga anden till dem:

Barnabé e Saulo para a obra a que os tenho chamado.

3 Então, jejuando, e orando, e impondo sobre eles as mãos, os despediram.

Elimas, o mágico

4 Enviados, pois, pelo Espírito Santo, desceram a Selêucia e dali navegaram para Chipre.

5 Chegados a Salamina, anunciavam a palavra de Deus nas sinagogas judaicas; tinham também João como auxiliar.

6 Havendo atravessado toda a ilha até Pafos, encontraram certo judeu, mágico, falso profeta, de nome Barjesus,

7 o qual estava com o procônsul Sérgio Paulo, que era homem inteligente. Este, tendo chamado Barnabé e Saulo, diligenciava para ouvir a palavra de Deus.

8 Mas opunha-se-lhes Elimas, o mágico (porque assim se interpreta o seu nome), procurando afastar da fé o procônsul.

9 Todavia, Saulo, também chamado Paulo, cheio do Espírito Santo, fixando nele os olhos, disse:

10 Ó filho do diabo, cheio de todo o engano e de toda a malícia, inimigo de toda a justiça, não cessarás de perverter os retos caminhos do SENHOR?

11 Pois, agora, eis aí está sobre ti a mão do SENHOR, e ficarás cego, não vendo o sol por algum tempo. No mesmo instante, caiu sobre ele névoa e escuridade, e, andando à roda, procurava quem o guiasse pela mão.

»Avdela Barnabas och Saul för den uppgift som jag har kallat dem till.«

3Efter fasta och bön lade de sina händer på dem och skickade i väg dem.

På Cypern. Saul blir Paulus

4Dessa båda, som alltså sändes ut av den heliga anden, for ner till Seleukia, och därifrån seglade de till Cypern.

5I Salamis förkunnade de Guds ord i judarnas synagogor. De hade också med sig Johannes som hjälp.

6Sedan tog de sig tvärs över ön till Pafos, där de träffade på en judisk trollkarl vid namn Barjesus, som påstod sig vara profet.

7Han umgicks hos den romerske ståthållaren Sergius Paulus, som var en klok man. Denne kallade till sig Barnabas och Saul och bad att få höra Guds ord.

8Men Elymas — namnet kan översättas med »trollkarl« — motarbetade dem och sökte förhindra att ståthållaren kom till tro.

9Saul, som även kallades Paulus, fylldes då av helig ande. Han spände blicken i honom

10och sade: »Du djävulens son, full av list och fräckhet, du fiende till allt rättfärdigt, skall du aldrig sluta med att göra Herrens raka vägar krokiga?

11Nu slår dig Herrens hand. Du skall vara blind en tid och inte se solen.« I detsamma föll töcken och mörker över mannen, och han gick runt och famlade efter någon som kunde leda honom.

[12] Então, o procônsul, vendo o que sucedera, creu, maravilhado com a doutrina do SENHOR.

João Marcos volta a Jerusalém

[13] E, navegando de Pafos, Paulo e seus companheiros dirigiram-se a Perge da Panfília. João, porém, apartando-se deles, voltou para Jerusalém.

[14] Mas eles, atravessando de Perge para a Antioquia da Pisídia, indo num sábado à sinagoga, assentaram-se.

[15] Depois da leitura da lei e dos profetas, os chefes da sinagoga mandaram dizer-lhes: Irmãos, se tendes alguma palavra de exortação para o povo, dizei-a.

O testemunho de Paulo em Antioquia

[16] Paulo, levantando-se e fazendo com a mão sinal de silêncio, disse: Varões israelitas e vós outros que também temeis a Deus, ouvi.

[17] O Deus deste povo de Israel escolheu nossos pais e exaltou o povo durante sua peregrinação na terra do Egito, donde os tirou com braço poderoso;

[18] e suportou-lhes os maus costumes por cerca de quarenta anos no deserto;

[19] e, havendo destruído sete nações na terra de Canaã, deu-lhes essa terra por herança,

[20] vencidos cerca de quatrocentos e cinqüenta anos. Depois disto, lhes deu juízes, até o profeta Samuel.

[21] Então, eles pediram um rei, e Deus lhes deparou Saul, filho de Quis, da tribo de Benjamim, e isto pelo espaço de quarenta anos.

[12]När då ståthållaren såg vad som hade hänt kom han till tro, överväldigad av Herrens lära.

Paulus tal i Antiochia i Pisidien

[13]Från Pafos seglade Paulus och hans följeslagare till Perge i Pamfylien. Där övergav Johannes dem och återvände till Jerusalem.

[14]Själva fortsatte de från Perge och kom till Antiochia i Pisidien. På sabbatsdagen gick de till synagogan och satte sig där.

[15]Efter läsningen ur lagen och profeterna lät synagogföreståndarna hälsa: »Bröder, om ni har något att säga till folkets uppbyggelse, så gör det.«

[16]Paulus reste sig, gav tecken till tystnad och sade: »Israeliter och ni som fruktar Gud, lyssna på mig.

[17]Vårt folks Gud, Israels Gud, utvalde våra fäder. Han gjorde sitt folk stort när de bodde som främlingar i Egypten, och med lyftad arm förde han dem ut därifrån.

[18]I omkring fyrtio år sörjde han för dem i öknen,

[19]och sedan utrotade han sju folk i Kanaan och lät dem ta deras land i besittning.

[20]Allt detta tog omkring fyrahundrafemtio år. Därefter gav han dem domare, fram till profeten Samuels tid.

[21]Sedan bad de att få en kung, och Gud gav dem Saul, son till Kish och av Benjamins stam, för en tid av fyrtio år.

[22] E, tendo tirado a este, levantou-lhes o rei Davi, do qual também, dando testemunho, disse: Achei Davi, filho de Jessé, homem segundo o meu coração, que fará toda a minha vontade.

[23] Da descendência deste, conforme a promessa, trouxe Deus a Israel o Salvador, que é Jesus,

[24] havendo João, primeiro, pregado a todo o povo de Israel, antes da manifestação dele, batismo de arrependimento.

[25] Mas, ao completar João a sua carreira, dizia: Não sou quem supondes; mas após mim vem aquele de cujos pés não sou digno de desatar as sandálias.

[26] Irmãos, descendência de Abraão e vós outros os que temeis a Deus, a nós nos foi enviada a palavra desta salvação.

[27] Pois os que habitavam em Jerusalém e as suas autoridades, não conhecendo Jesus nem os ensinos dos profetas que se lêem todos os sábados, quando o condenaram, cumpriram as profecias;

[28] e, embora não achassem nenhuma causa de morte, pediram a Pilatos que ele fosse morto.

[29] Depois de cumprirem tudo o que a respeito dele estava escrito, tirando-o do madeiro, puseram-no em um túmulo.

[30] Mas Deus o ressuscitou dentre os mortos;

[31] e foi visto muitos dias pelos que, com ele, subiram da Galiléia para Jerusalém, os

[22]Efter att ha avsatt denne upphöjde han David till kung över dem. Honom gav han sitt vittnesbörd: Jag har funnit David, Jishajs son, en man efter mitt sinne, som skall förverkliga alla mina planer.

[23]Det är bland hans efterkommande som Gud enligt sitt löfte har kallat fram en räddare åt Israel: Jesus,

[24]vars framträdande Johannes förberedde genom att förkunna omvändelse och dop för hela Israels folk.

[25]Och när Johannes verk närmade sig sitt slut sade han: ’Jag är inte den som ni tror. Han kommer efter mig, och jag är inte värdig att knyta av honom sandalerna.’

[26]Mina bröder, ni som stammar från Abraham och alla ni här som fruktar Gud, till er har budskapet om denna räddning sänts.

[27]Ty folket i Jerusalem och deras ledare förstod inte vem Jesus var. De dömde honom och uppfyllde därigenom också de profetord som läses varje sabbat.

[28]Fast de inte kunde finna honom skyldig till något som förtjänade dödsstraff krävde de att Pilatus skulle avrätta honom.

[29]När de hade fullgjort allt som var skrivet om honom tog de ner honom från korset och lade honom i en grav.

[30]Men Gud uppväckte honom från de döda,

[31]och han visade sig sedan under en längre tid för dem som hade följt honom från

quais são agora as suas testemunhas perante o povo.

[32] Nós vos anunciamos o evangelho da promessa feita a nossos pais,

[33] como Deus a cumpriu plenamente a nós, seus filhos, ressuscitando a Jesus, como também está escrito no Salmo segundo: Tu és meu Filho, eu, hoje, te gerei.

[34] E, que Deus o ressuscitou dentre os mortos para que jamais voltasse à corrupção, desta maneira o disse: E cumprirei a vosso favor as santas e fiéis promessas feitas a Davi.

[35] Por isso, também diz em outro Salmo: Não permitirás que o teu Santo veja corrupção.

[36] Porque, na verdade, tendo Davi servido à sua própria geração, conforme o desígnio de Deus, adormeceu, foi para junto de seus pais e viu corrupção.

[37] Porém aquele a quem Deus ressuscitou não viu corrupção.

[38] Tomai, pois, irmãos, conhecimento de que se vos anuncia remissão de pecados por intermédio deste;

[39] e, por meio dele, todo o que crê é justificado de todas as coisas das quais vós não pudestes ser justificados pela lei de Moisés.

[40] Notai, pois, que não vos sobrevenha o que está dito nos profetas:

[41] Vede, ó desprezadores, maravilhai-vos e desvanecei, porque eu realizo, em vossos

Galileen upp till Jerusalem och som nu är hans vittnen inför folket.

[32]Vi förkunnar alltså för er detta budskap: löftet som fäderna fick

[33]har Gud infriat åt oss, deras barn, genom att låta Jesus uppstå, som det heter i andra psalmen: Du är min son, jag har fött dig i dag.

[34]Och att han lät honom uppstå från de döda så att han aldrig mer skall återvända till förgängelsen, det har han sagt med dessa ord: Jag skall uppfylla åt er de heliga och oryggliga löften jag har gett David.

[35]Ty på ett annat ställe säger han: Du skall inte låta din helige möta förgängelsen.

[36]David, som på sin tid tjänat Guds vilja, insomnade och förenades med sina fäder och mötte förgängelsen.

[37]Men han som Gud uppväckte har inte mött någon förgängelse.

[38-39]Ni skall alltså veta, mina bröder, att genom honom förkunnas syndernas förlåtelse för er, och genom honom blir var och en som tror rättfärdig och friad från allt det som ni inte kunde frias från medan ni stod under Moses lag.

[40]Se därför till att det som står hos profeterna inte slår in:

[41]Se, föraktare, häpna och förintas: jag utför en gärning i era dagar, en gärning

dias, obra tal que não crereis se alguém vo-la contar.

som ni inte kommer att tro på när den berättas för er.«

Instados a pregar no sábado seguinte

[42] Ao saírem eles, rogaram-lhes que, no sábado seguinte, lhes falassem estas mesmas palavras.

[42]När de gick ut bad man dem att få höra mer om detta nästa sabbat.

[43] Despedida a sinagoga, muitos dos judeus e dos prosélitos piedosos seguiram Paulo e Barnabé, e estes, falando-lhes, os persuadiam a perseverar na graça de Deus.

[43]Och när man skildes åt efter gudstjänsten gjorde många judar och gudfruktiga proselyter sällskap med Paulus och Barnabas, som talade till dem och uppmanade dem att hålla sig till Guds nåd.

Paulo e Barnabé vão para os gentios

[44] No sábado seguinte, afluiu quase toda a cidade para ouvir a palavra de Deus.

[45] Mas os judeus, vendo as multidões, tomaram-se de inveja e, blasfemando, contradiziam o que Paulo falava.

[46] Então, Paulo e Barnabé, falando ousadamente, disseram: Cumpria que a vós outros, em primeiro lugar, fosse pregada a palavra de Deus; mas, posto que a rejeitais e a vós mesmos vos julgais indignos da vida eterna, eis aí que nos volvemos para os gentios.

[47] Porque o SENHOR assim no-lo determinou: Eu te constituí para luz dos gentios, a fim de que sejas para salvação até aos confins da terra.

[48] Os gentios, ouvindo isto, regozijavam-se e glorificavam a palavra do SENHOR, e creram todos os que haviam sido destinados para a vida eterna.

[49] E divulgava-se a palavra do SENHOR por toda aquela região.

Ordet om Herren sprids i Pisidien

[44]Följande sabbat samlades så gott som hela staden för att höra ordet om Herren.

[45]När judarna fick se allt folket fylldes de av avund och bemötte det Paulus sade med smädelser.

[46]Men Paulus och Barnabas svarade frimodigt: »Det var ni som först skulle få höra Guds ord förkunnas. Men när ni nu visar det ifrån er och dömer er själva ovärdiga det eviga livet, då vänder vi oss till hedningarna.

[47]Ty så har Herren befallt oss: Jag har gjort dig till ett ljus för hedningarna, för att du skall bli till frälsning intill jordens yttersta gräns.«

[48]När hedningarna hörde detta blev de glada och prisade ordet om Herren. Alla som var bestämda till evigt liv kom till tro,

[49]och ordet om Herren fördes ut i hela den trakten.

[50] Mas os judeus instigaram as mulheres piedosas de alta posição e os principais da cidade e levantaram perseguição contra Paulo e Barnabé, expulsando-os do seu território.
[51] E estes, sacudindo contra aqueles o pó dos pés, partiram para Icônio.
[52] Os discípulos, porém, transbordavam de alegria e do Espírito Santo.

Atos 14

Paulo e Barnabé em Icônio

[1] Em Icônio, Paulo e Barnabé entraram juntos na sinagoga judaica e falaram de tal modo, que veio a crer grande multidão, tanto de judeus como de gregos.
[2] Mas os judeus incrédulos incitaram e irritaram os ânimos dos gentios contra os irmãos.
[3] Entretanto, demoraram-se ali muito tempo, falando ousadamente no SENHOR, o qual confirmava a palavra da sua graça, concedendo que, por mão deles, se fizessem sinais e prodígios.

[4] Mas dividiu-se o povo da cidade: uns eram pelos judeus; outros, pelos apóstolos.

[5] E, como surgisse um tumulto dos gentios e judeus, associados com as suas autoridades, para os ultrajar e apedrejar,

[6] sabendo-o eles, fugiram para Listra e Derbe, cidades da Licaônia e circunvizinhança,

[50]Men judarna hetsade upp de gudfruktiga kvinnorna av förnäm familj och de ledande männen i staden. De fick i gång en förföljelse mot Paulus och Barnabas och drev bort dem från området.
[51]De båda skakade dammet av sina fötter mot dem och gick till Ikonion.
[52]Och lärjungarna uppfylldes alltmer av glädje och helig ande.

Apg 14

Förkunnelse och förföljelse i Ikonion, Lystra och Derbe

[1]Även i Ikonion gick de till judarnas synagoga och predikade där på ett sådant sätt att en stor mängd judar och greker kom till tro.
[2]Men de judar som inte ville tro hetsade upp hedningarna mot bröderna och förgiftade deras sinnen.
[3]Emellertid stannade Paulus och Barnabas där en längre tid och talade öppet och frimodigt i förlitan på Herren, som bekräftade sitt nåderika ord genom att låta dem göra tecken och under.
[4]Men folket i staden delade sig i två läger: somliga höll med judarna och andra med apostlarna.
[5]När dessa förstod att hedningarna och judarna med sina ledare i spetsen hade satt sig i sinnet att misshandla dem och stena dem,

[6]flydde de till Lystra och Derbe, två städer i Lykaonien, och trakterna där omkring,

[7] onde anunciaram o evangelho.

A cura de um coxo em Listra

[8] Em Listra, costumava estar assentado certo homem aleijado, paralítico desde o seu nascimento, o qual jamais pudera andar.

[9] Esse homem ouviu falar Paulo, que, fixando nele os olhos e vendo que possuía fé para ser curado,

[10] disse-lhe em alta voz: Apruma-te direito sobre os pés! Ele saltou e andava.

[11] Quando as multidões viram o que Paulo fizera, gritaram em língua licaônica, dizendo: Os deuses, em forma de homens, baixaram até nós.

[12] A Barnabé chamavam Júpiter, e a Paulo, Mercúrio, porque era este o principal portador da palavra.

[13] O sacerdote de Júpiter, cujo templo estava em frente da cidade, trazendo para junto das portas touros e grinaldas, queria sacrificar juntamente com as multidões.

[14] Porém, ouvindo isto, os apóstolos Barnabé e Paulo, rasgando as suas vestes, saltaram para o meio da multidão, clamando:

[15] Senhores, por que fazeis isto? Nós também somos homens como vós, sujeitos aos mesmos sentimentos, e vos anunciamos o evangelho para que destas coisas vãs vos convertais ao Deus vivo, que fez o céu, a terra, o mar e tudo o que há neles;

[7]och där fortsatte de att förkunna budskapet.

[8]I Lystra fanns en man som inte kunde bruka sina ben; han hade varit lam från födseln och aldrig kunnat gå.

[9]Han hörde på när Paulus talade. Denne fäste blicken på honom, och då han såg att mannen hade tro så att han kunde bli botad

[10]sade han med hög röst: »Res dig och stå på benen!« Då sprang mannen upp och började gå.

[11]När folket såg vad Paulus hade gjort ropade de högt på lykaoniska: »Gudarna har stigit ner till oss i mänsklig gestalt.«

[12]De kallade Barnabas för Zeus och Paulus för Hermes, eftersom det var han som förde ordet.

[13]Prästen i zeustemplet utanför staden kom med tjurar och blomsterkransar till portarna och ville offra tillsammans med folket.

[14]När apostlarna, Barnabas och Paulus, hörde det rev de sönder sina mantlar och rusade in i folkhopen och ropade:

[15]»Vad tar ni er till? Vi är svaga människor precis som ni. Vi kommer med ett gott budskap till er: ni skall omvända er från dessa maktlösa gudar till den levande Guden, som har gjort himmel och jord och hav och allt vad de rymmer.

[16] o qual, nas gerações passadas, permitiu que todos os povos andassem nos seus próprios caminhos;

[16]Förr i tiden lät han alla hednafolk gå sina egna vägar,

[17] contudo, não se deixou ficar sem testemunho de si mesmo, fazendo o bem, dando-vos do céu chuvas e estações frutíferas, enchendo o vosso coração de fartura e de alegria.

[17]men ändå gav han vittnesbörd om att han finns, genom allt gott som han gör. Från himlen har han gett er regn och skördetider, han har mättat er och fyllt era hjärtan med glädje.«

[18] Dizendo isto, foi ainda com dificuldade que impediram as multidões de lhes oferecerem sacrifícios.

[18]Genom att säga så lyckades de avhålla folket från att offra åt dem.

Paulo é apedrejado

[19] Sobrevieram, porém, judeus de Antioquia e Icônio e, instigando as multidões e apedrejando a Paulo, arrastaram-no para fora da cidade, dando-o por morto.

[19]Men från Antiochia och Ikonion kom judar som fick med sig folket. Man stenade Paulus och släpade ut honom ur staden i tron att han var död.

[20] Rodeando-o, porém, os discípulos, levantou-se e entrou na cidade. No dia seguinte, partiu, com Barnabé, para Derbe.

[20]Men när lärjungarna samlades omkring honom reste han sig och gick in i staden. Nästa dag fortsatte han med Barnabas till Derbe.

[21] E, tendo anunciado o evangelho naquela cidade e feito muitos discípulos, voltaram para Listra, e Icônio, e Antioquia,

[21]Här förkunnade de evangeliet och gjorde många till lärjungar. Sedan återvände de till Lystra, Ikonion och Antiochia

[22] fortalecendo a alma dos discípulos, exortando-os a permanecer firmes na fé; e mostrando que, através de muitas tribulações, nos importa entrar no reino de Deus.

[22]och styrkte lärjungarna och manade dem att behålla sin tro. »Vi måste gå igenom många lidanden för att komma in i Guds rike«, sade de.

[23] E, promovendo-lhes, em cada igreja, a eleição de presbíteros, depois de orar com jejuns, os encomendaram ao SENHOR em quem haviam crido.

[23]I varje församling utsåg de också äldste, och efter bön och fasta anförtrodde de dem åt den herre som de hade kommit till tro på.

Tillbaka i Antiochia i Syrien

[24] Atravessando a Pisídia, dirigiram-se a Panfília.

[24]Sedan for de vidare genom Pisidien och Pamfylien,

[25] E, tendo anunciado a palavra em Perge, desceram a Atália

[26] e dali navegaram para Antioquia, onde tinham sido recomendados à graça de Deus para a obra que haviam já cumprido.

[27] Ali chegados, reunida a igreja, relataram quantas coisas fizera Deus com eles e como abrira aos gentios a porta da fé.

[28] E permaneceram não pouco tempo com os discípulos.

[25]och när de hade förkunnat ordet i Perge fortsatte de ner till Attaleia.

[26]Därifrån seglade de till Antiochia, den plats där man hade överlämnat dem åt Guds nåd inför det uppdrag som de nu hade fullgjort.

[27]Efter sin ankomst dit kallade de samman församlingen och berättade om hur mycket Gud hade gjort genom dem och hur han hade öppnat trons dörr för hedningarna.

[28]Och de stannade en ganska lång tid hos lärjungarna där.

Atos 15

A controvérsia sobre a circuncisão de gentios

[1] Alguns indivíduos que desceram da Judéia ensinavam aos irmãos: Se não vos circuncidardes segundo o costume de Moisés, não podeis ser salvos.

[2] Tendo havido, da parte de Paulo e Barnabé, contenda e não pequena discussão com eles, resolveram que esses dois e alguns outros dentre eles subissem a Jerusalém, aos apóstolos e presbíteros, com respeito a esta questão.

[3] Enviados, pois, e até certo ponto acompanhados pela igreja, atravessaram as províncias da Fenícia e Samaria e, narrando a conversão dos gentios, causaram grande alegria a todos os irmãos.

[4] Tendo eles chegado a Jerusalém, foram bem recebidos pela igreja, pelos apóstolos

Apg 15

Möte med apostlarna i Jerusalem. Frågan om hedningarna

[1]Några som hade rest ner från Judeen ville lära bröderna att de inte kunde bli frälsta om de inte lät omskära sig efter mosaiskt bruk.

[2]Detta ledde till ständiga uppträden och diskussioner mellan dem och Paulus och Barnabas. Man beslöt då att dessa båda och några till skulle fara upp till apostlarna och de äldste i Jerusalem för att få frågan utredd av dem.

[3]Församlingen gav dem vad de behövde för resan, och de for sedan genom Fenikien och Samarien och beskrev hur hedningarna omvände sig, vilket väckte stor glädje bland alla bröderna.

[4]Vid sin ankomst till Jerusalem togs de emot av församlingen och av apostlarna

e pelos presbíteros e relataram tudo o que Deus fizera com eles.

och de äldste, och de berättade om hur mycket Gud hade gjort genom dem.

[5] Insurgiram-se, entretanto, alguns da seita dos fariseus que haviam crido, dizendo: É necessário circuncidá-los e determinar-lhes que observem a lei de Moisés.

[5]Men några från fariseernas parti som hade kommit till tro steg upp och sade att man måste omskära hedningarna och ålägga dem att hålla Moses lag.

A reunião dos apóstolos e presbíteros em Jerusalém

[6] Então, se reuniram os apóstolos e os presbíteros para examinar a questão.

[6]Apostlarna och de äldste kom då samman för att utreda frågan.

[7] Havendo grande debate, Pedro tomou a palavra e lhes disse: Irmãos, vós sabeis que, desde há muito, Deus me escolheu dentre vós para que, por meu intermédio, ouvissem os gentios a palavra do evangelho e cressem.

[7]Efter en lång överläggning reste sig Petrus och sade: »Mina bröder, ni vet att Gud i forna dagar valde ut mig bland er, så att hedningarna genom min mun skulle få höra evangeliets ord och komma till tro.

[8] Ora, Deus, que conhece os corações, lhes deu testemunho, concedendo o Espírito Santo a eles, como também a nós nos concedera.

[8]Gud, som känner allas hjärtan, har vittnat för dem genom att skänka den heliga anden åt dem likaväl som åt oss.

[9] E não estabeleceu distinção alguma entre nós e eles, purificando-lhes pela fé o coração.

[9]Han har inte gjort någon skillnad mellan oss och dem utan har renat deras hjärtan genom tron.

[10] Agora, pois, por que tentais a Deus, pondo sobre a cerviz dos discípulos um jugo que nem nossos pais puderam suportar, nem nós?

[10]Varför vill ni då utmana Gud och lägga ett sådant ok på lärjungarnas axlar som varken våra fäder eller vi själva har orkat bära?

[11] Mas cremos que fomos salvos pela graça do SENHOR Jesus, como também aqueles o foram.

[11]Nej, vi tror att det är genom vår herre Jesu nåd som vi blir frälsta och likaså de.«

O parecer de Tiago

[12] E toda a multidão silenciou, passando a ouvir a Barnabé e a Paulo, que contavam quantos sinais e prodígios Deus fizera por meio deles entre os gentios.

[12]Då teg alla, och man lyssnade på Barnabas och Paulus, som berättade om de många tecken och under Gud hade gjort bland hedningarna genom dem.

[13] Depois que eles terminaram, falou Tiago, dizendo: Irmãos, atentai nas minhas palavras:

[14] expôs Simão como Deus, primeiramente, visitou os gentios, a fim de constituir dentre eles um povo para o seu nome.

[15] Conferem com isto as palavras dos profetas, como está escrito:

[16] Cumpridas estas coisas, voltarei e reedificarei o tabernáculo caído de Davi; e, levantando-o de suas ruínas, restaurá-lo-ei.

[17] Para que os demais homens busquem o SENHOR, e também todos os gentios sobre os quais tem sido invocado o meu nome,

[18] diz o SENHOR, que faz estas coisas conhecidas desde séculos.

[19] Pelo que, julgo eu, não devemos perturbar aqueles que, dentre os gentios, se convertem a Deus,

[20] mas escrever-lhes que se abstenham das contaminações dos ídolos, bem como das relações sexuais ilícitas, da carne de animais sufocados e do sangue.

[21] Porque Moisés tem, em cada cidade, desde tempos antigos, os que o pregam nas sinagogas, onde é lido todos os sábados.

A decisão enviada a Antioquia

[22] Então, pareceu bem aos apóstolos e aos presbíteros, com toda a igreja, tendo elegido homens dentre eles, enviá-los, juntamente com Paulo e Barnabé, a Antioquia: foram Judas, chamado

[13]När de hade slutat tog Jakob till orda: »Mina bröder, hör på.

[14]Simon har berättat om att Gud först såg till att han vann ett folk åt sitt namn bland hedningarna.

[15]Till detta passar profeternas ord, där det står:

[16]Därefter skall jag vända tillbaka och bygga upp Davids fallna hydda. Ur dess spillror skall jag bygga upp den och resa den igen,

[17]för att alla de andra människorna skall söka Herren, alla folk över vilka mitt namn har utropats. Så säger Herren, som har gjort detta

[18]känt för länge sedan.

[19]Därför anser jag att vi inte skall göra det svårt för de hedningar som omvänder sig till Gud

[20]utan bara skriva till dem att de måste avhålla sig från sådant som har orenats genom avgudadyrkan och från otukt, köttet av kvävda djur och blod.

[21]Ty Mose har i alla tider haft sina förkunnare i varenda stad, och han läses i synagogorna varje sabbat.«

Brevet från församlingen i Jerusalem

[22]Då beslöt apostlarna och de äldste tillsammans med hela församlingen att bland sig utse några som skulle sändas till Antiochia i sällskap med Paulus och Barnabas. Det blev Judas som kallades

Barsabás, e Silas, homens notáveis entre os irmãos,

23 escrevendo, por mão deles: Os irmãos, tanto os apóstolos como os presbíteros, aos irmãos de entre os gentios em Antioquia, Síria e Cilícia, saudações.

24 Visto sabermos que alguns [que saíram] de entre nós, sem nenhuma autorização, vos têm perturbado com palavras, transtornando a vossa alma,

25 pareceu-nos bem, chegados a pleno acordo, eleger alguns homens e enviá-los a vós outros com os nossos amados Barnabé e Paulo,

26 homens que têm exposto a vida pelo nome de nosso SENHOR Jesus Cristo.

27 Enviamos, portanto, Judas e Silas, os quais pessoalmente vos dirão também estas coisas.

28 Pois pareceu bem ao Espírito Santo e a nós não vos impor maior encargo além destas coisas essenciais:

29 que vos abstenhais das coisas sacrificadas a ídolos, bem como do sangue, da carne de animais sufocados e das relações sexuais ilícitas; destas coisas fareis bem se vos guardardes. Saúde.

A leitura da mensagem

30 Os que foram enviados desceram logo para Antioquia e, tendo reunido a comunidade, entregaram a epístola.

31 Quando a leram, sobremaneira se alegraram pelo conforto recebido.

Barsabbas och Silas, båda i ledande ställning bland bröderna,

23och de fick med sig detta brev: »Hälsningar från apostlarna och de äldste till bröderna av hednisk härkomst i Antiochia och Syrien och Kilikien.

24Vi har hört att några som kommit härifrån men utan vårt uppdrag har oroat er och vållat förvirring med vad de sagt.

25Vi har därför enhälligt beslutat att utse några talesmän och skicka dem till er tillsammans med våra kära bröder Barnabas och Paulus,

26dessa båda som har vågat livet för vår herre Jesu Kristi namn.

27Vi sänder alltså Judas och Silas, och de skall muntligen framföra samma meddelande.

28Den heliga anden och vi har beslutat att inte lägga någon börda på er utöver följande oeftergivliga krav:

29att ni avhåller er från kött som offrats till avgudar, blod, kött från kvävda djur och otukt. Om ni undviker allt sådant handlar ni rätt. Allt gott!«

30Så sände man i väg dem, och när de hade kommit fram till Antiochia sammankallade de ett möte och överlämnade brevet.

31Bröderna läste det och blev glada över detta uppmuntrande besked.

[32] Judas e Silas, que eram também profetas, consolaram os irmãos com muitos conselhos e os fortaleceram.

[33] Tendo-se demorado ali por algum tempo, os irmãos os deixaram voltar em paz aos que os enviaram.

[34] [Mas pareceu bem a Silas permanecer ali.]

[35] Paulo e Barnabé demoraram-se em Antioquia, ensinando e pregando, com muitos outros, a palavra do SENHOR.

A segunda viagem missionária. Separação entre Paulo e Barnabé

[36] Alguns dias depois, disse Paulo a Barnabé: Voltemos, agora, para visitar os irmãos por todas as cidades nas quais anunciamos a palavra do SENHOR, para ver como passam.

[37] E Barnabé queria levar também a João, chamado Marcos.

[38] Mas Paulo não achava justo levarem aquele que se afastara desde a Panfília, não os acompanhando no trabalho.

[39] Houve entre eles tal desavença, que vieram a separar-se. Então, Barnabé, levando consigo a Marcos, navegou para Chipre.

[40] Mas Paulo, tendo escolhido a Silas, partiu encomendado pelos irmãos à graça do SENHOR.

[41] E passou pela Síria e Cilícia, confirmando as igrejas.

[32]Judas och Silas, som också själva var profeter, talade länge till dem och uppmuntrade och styrkte dem.

[33]När de hade varit där en tid skildes de under fridsönskningar från bröderna och återvände till dem som hade sänt ut dem.

[35]Men Paulus och Barnabas stannade i Antiochia, där de tillsammans med många andra undervisade och förkunnade ordet om Herren.

Paulus reser genom Mindre Asien

[36]Efter någon tid sade Paulus till Barnabas: »Låt oss resa ut igen och se hur det står till med bröderna i alla de städer där vi har förkunnat ordet om Herren.«

[37]Barnabas ville att Johannes som kallades Markus också skulle följa med.

[38]Men Paulus hävdade att den som hade övergett dem i Pamfylien och inte stannat hos dem i deras arbete, den skulle de inte ha med sig.

[39]Det kom till ett så häftigt uppträde att de skildes åt. Barnabas tog med sig Markus och seglade över till Cypern.

[40]Paulus däremot utsåg Silas till sin följeslagare, och sedan bröderna överlämnat honom åt Herrens nåd bröt han upp.

[41]Han reste genom Syrien och Kilikien och styrkte församlingarna där.

Atos 16

Paulo leva consigo a Timóteo

[1] Chegou também a Derbe e a Listra. Havia ali um discípulo chamado Timóteo, filho de uma judia crente, mas de pai grego;

[2] dele davam bom testemunho os irmãos em Listra e Icônio.

[3] Quis Paulo que ele fosse em sua companhia e, por isso, circuncidou-o por causa dos judeus daqueles lugares; pois todos sabiam que seu pai era grego.

[4] Ao passar pelas cidades, entregavam aos irmãos, para que as observassem, as decisões tomadas pelos apóstolos e presbíteros de Jerusalém.

[5] Assim, as igrejas eram fortalecidas na fé e, dia a dia, aumentavam em número.

A visão em Trôade

[6] E, percorrendo a região frígio-gálata, tendo sido impedidos pelo Espírito Santo de pregar a palavra na Ásia,

[7] defrontando Mísia, tentavam ir para Bitínia, mas o Espírito de Jesus não o permitiu.

[8] E, tendo contornado Mísia, desceram a Trôade.

[9] À noite, sobreveio a Paulo uma visão na qual um varão macedônio estava em pé e lhe rogava, dizendo: Passa à Macedônia e ajuda-nos.

[10] Assim que teve a visão, imediatamente, procuramos partir para aquele destino,

Apg 16

Paulus med Silas och Timotheos

[1]Så kom han till Derbe och till Lystra. Där fanns en lärjunge som hette Timotheos, vars mor var kristen judinna medan fadern var grek.

[2]Han hade gott namn om sig bland bröderna i Lystra och Ikonion.

[3]Denne Timotheos ville Paulus ha med sig på resan, och med hänsyn till judarna i de trakterna tog han och omskar honom; alla kände ju till att hans far var grek.

[4]De reste från stad till stad och meddelade bröderna de föreskrifter som apostlarna och de äldste i Jerusalem hade utfärdat och som man skulle iaktta.

[5]Församlingarna befästes i tron och fick för var dag allt fler medlemmar.

[6]De tog sedan vägen genom Frygien och Galatien eftersom den heliga anden hindrade dem från att förkunna ordet i Asien.

[7]När de hade nått Mysien ville de bege sig till Bithynien, men det tillät inte Jesu ande.

[8]Då gick de genom Mysien och kom ner till Troas.

[9]På natten hade Paulus en syn; en makedonier stod där och bad honom: »Kom över till Makedonien och hjälp oss.«

[10]När han hade haft denna syn försökte vi genast ta oss till Makedonien, ty vi förstod

concluindo que Deus nos havia chamado para lhes anunciar o evangelho.

Paulo em Filipos. Lídia convertida

11 Tendo, pois, navegado de Trôade, seguimos em direitura a Samotrácia, no dia seguinte, a Neápolis

12 e dali, a Filipos, cidade da Macedônia, primeira do distrito e colônia. Nesta cidade, permanecemos alguns dias.

13 No sábado, saímos da cidade para junto do rio, onde nos pareceu haver um lugar de oração; e, assentando-nos, falamos às mulheres que para ali tinham concorrido.

14 Certa mulher, chamada Lídia, da cidade de Tiatira, vendedora de púrpura, temente a Deus, nos escutava; o SENHOR lhe abriu o coração para atender às coisas que Paulo dizia.

15 Depois de ser batizada, ela e toda a sua casa, nos rogou, dizendo: Se julgais que eu sou fiel ao SENHOR, entrai em minha casa e aí ficai. E nos constrangeu a isso.

A cura de uma jovem adivinhadora

16 Aconteceu que, indo nós para o lugar de oração, nos saiu ao encontro uma jovem possessa de espírito adivinhador, a qual, adivinhando, dava grande lucro aos seus senhores.

17 Seguindo a Paulo e a nós, clamava, dizendo: Estes homens são servos do Deus Altíssimo e vos anunciam o caminho da salvação.

att Gud hade kallat oss att förkunna evangeliet där.

Till Filippi i Makedonien

11Vi lade alltså ut från Troas och seglade rakt över till Samothrake och nästa dag till Neapolis.

12Därifrån fortsatte vi till Filippi, en stad som ligger i första makedoniska distriktet och är en romersk koloni. Där stannade vi några dagar.

13På sabbaten gick vi ut genom stadsporten och ner till en flod, där vi trodde att det skulle finnas ett böneställe. Vi satte oss där och talade till de kvinnor som hade samlats.

14En av dem hette Lydia. Hon var från Thyatira och handlade med purpurtyger, och hon hörde till de gudfruktiga. När hon nu lyssnade öppnade Herren hennes hjärta så att hon tog till sig det som Paulus sade.

15Hon och alla i hennes hus blev döpta, och sedan bad hon oss: »När ni nu har blivit övertygade om att jag tror på Herren, kom då och bo hos mig.« Och hon gav sig inte.

Paulus och Silas fängslas och befrias

16När vi en gång gick till bönestället mötte vi en slavflicka som hade en spådomsande i sig och som skaffade sina ägare goda inkomster genom att spå.

17Hon följde efter Paulus och oss andra och ropade: »De här männen står i den högste Gudens tjänst och förkunnar vägen till frälsning för er.”

[18] Isto se repetia por muitos dias. Então, Paulo, já indignado, voltando-se, disse ao espírito: Em nome de Jesus Cristo, eu te mando: retira-te dela. E ele, na mesma hora, saiu.

[18]Så höll hon på i flera dagar, tills Paulus förlorade tålamodet och vände sig om och sade till anden: »Jag befaller dig i Jesu Kristi namn att fara ut ur henne.« Och i samma ögonblick for anden ut.

Paulo e Silas açoitados e presos

[19] Vendo os seus senhores que se lhes desfizera a esperança do lucro, agarrando em Paulo e Silas, os arrastaram para a praça, à presença das autoridades;

[19]När hennes ägare såg att hoppet om fortsatt förtjänst hade farit sin väg, tog de fast Paulus och Silas och släpade dem till torget och stadens myndigheter.

[20] e, levando-os aos pretores, disseram: Estes homens, sendo judeus, perturbam a nossa cidade,

[20]De förde dem till de romerska domarna och sade: »De här männen stör lugnet i vår stad. De är judar,

[21] propagando costumes que não podemos receber, nem praticar, porque somos romanos.

[21]och de talar för seder och bruk som det inte är tillåtet för oss som romerska medborgare att anta och följa.«

[22] Levantou-se a multidão, unida contra eles, e os pretores, rasgando-lhes as vestes, mandaram açoitá-los com varas.

[22]Folket tog då parti mot dem, och domarna slet kläderna av dem och befallde att de skulle pryglas.

[23] E, depois de lhes darem muitos açoites, os lançaram no cárcere, ordenando ao carcereiro que os guardasse com toda a segurança.

[23]Man gav dem många rapp och satte dem sedan i fängelse. Fångvaktaren fick order att hålla dem i säkert förvar,

[24] Este, recebendo tal ordem, levou-os para o cárcere interior e lhes prendeu os pés no tronco.

[24]och för den skull lät han dem sitta i det innersta fängelserummet och låste fast deras ben i stocken.

[25] Por volta da meia-noite, Paulo e Silas oravam e cantavam louvores a Deus, e os demais companheiros de prisão escutavam.

[25]Vid midnatt höll Paulus och Silas bön och sjöng lovsånger till Gud, och de andra fångarna hörde på.

[26] De repente, sobreveio tamanho terremoto, que sacudiu os alicerces da prisão; abriram-se todas as portas, e soltaram-se as cadeias de todos.

[26]Plötsligt kom ett kraftigt jordskalv, så att fängelset skakades i sina grundvalar. I detsamma sprang alla dörrar upp och bojorna föll av dem alla.

A conversão do carcereiro

[27] O carcereiro despertou do sono e, vendo abertas as portas do cárcere, puxando da espada, ia suicidar-se, supondo que os presos tivessem fugido.

[27]Fångvaktaren vaknade, och när han fick se att dörrarna i fängelset stod öppna drog han sitt svärd för att ta sitt liv, eftersom han trodde att fångarna hade rymt.

[28] Mas Paulo bradou em alta voz: Não te faças nenhum mal, que todos aqui estamos!

[28]Men Paulus ropade högt: »Gör dig inget illa! Vi är kvar allihop.«

[29] Então, o carcereiro, tendo pedido uma luz, entrou precipitadamente e, trêmulo, prostrou-se diante de Paulo e Silas.

[29]Då sade fångvaktaren till om ljus och sprang in och kastade sig skräckslagen ner inför Paulus och Silas.

[30] Depois, trazendo-os para fora, disse: Senhores, que devo fazer para que seja salvo?

[30]Sedan förde han ut dem och frågade dem: »Vad skall jag göra för att räddas?«

[31] Responderam-lhe: Crê no SENHOR Jesus e serás salvo, tu e tua casa.

[31]De svarade: »Tro på herren Jesus, så skall du bli räddad, du och din familj.«

[32] E lhe pregaram a palavra de Deus e a todos os de sua casa.

[32]Och de förkunnade ordet om Herren för honom och alla i hans hus.

[33] Naquela mesma hora da noite, cuidando deles, lavou-lhes os vergões dos açoites. A seguir, foi ele batizado, e todos os seus.

[33]Fångvaktaren tog genast hand om dem, mitt i natten, och tvättade såren efter piskrappen. Sedan döptes han själv med hela sin familj.

[34] Então, levando-os para a sua própria casa, lhes pôs a mesa; e, com todos os seus, manifestava grande alegria, por terem crido em Deus.

[34]Han tog dem med upp i sin bostad och lät duka ett bord, och han och hela hans hushåll visade stor glädje över att ha kommit till tro på Gud.

Paulo e Silas livres da prisão

[35] Quando amanheceu, os pretores enviaram oficiais de justiça, com a seguinte ordem: Põe aqueles homens em liberdade.

[35]På morgonen skickade domarna dit sina vakter med order om att männen skulle friges.

[36] Então, o carcereiro comunicou a Paulo estas palavras: Os pretores ordenaram que fôsseis postos em liberdade. Agora, pois, saí e ide em paz.

[36]Fångvaktaren talade om det för Paulus och sade: »Domarna har sänt bud att ni skall släppas. Ni behöver inte stanna längre. Gå i frid!«

[37] Paulo, porém, lhes replicou: Sem ter havido processo formal contra nós, nos

[37]Men Paulus svarade: »De har låtit piska oss offentligt, utan dom och rannsakan,

açoitaram publicamente e nos recolheram ao cárcere, sendo nós cidadãos romanos; querem agora, às ocultas, lançar-nos fora? Não será assim; pelo contrário, venham eles e, pessoalmente, nos ponham em liberdade.

fast vi är romerska medborgare, och sedan har de satt oss i fängelse. Och nu vill de skicka i väg oss i tysthet? Å nej, de får själva komma hit och hämta oss.«

38 Os oficiais de justiça comunicaram isso aos pretores; e estes ficaram possuídos de temor, quando souberam que se tratava de cidadãos romanos.

38Vakterna framförde detta till domarna. Då de fick höra att Paulus och Silas var romerska medborgare blev de rädda.

39 Então, foram ter com eles e lhes pediram desculpas; e, relaxando-lhes a prisão, rogaram que se retirassem da cidade.

39De kom och talade väl med dem, följde dem ut och vädjade till dem att lämna staden.

40 Tendo-se retirado do cárcere, dirigiram-se para a casa de Lídia e, vendo os irmãos, os confortaram. Então, partiram.

40När de hade kommit ut ur fängelset gick de hem till Lydia. Där träffade de bröderna och intalade dem mod och for sedan vidare.

Atos 17

Paulo e Silas em Tessalônica

1 Tendo passado por Anfípolis e Apolônia, chegaram a Tessalônica, onde havia uma sinagoga de judeus.

Apg 17

I Thessalonike och Beroia

1De tog vägen över Amfipolis och Apollonia och kom till Thessalonike, där judarna hade en synagoga.

2 Paulo, segundo o seu costume, foi procurá-los e, por três sábados, arrazoou com eles acerca das Escrituras,

2Efter sin vana besökte Paulus dem, och under tre sabbater talade han till dem.

3 expondo e demonstrando ter sido necessário que o Cristo padecesse e ressurgisse dentre os mortos; e este, dizia ele, é o Cristo, Jesus, que eu vos anuncio.

3Utgående från skriftställen som han tolkade visade han att Messias måste lida och uppstå från de döda. »Och Messias«, sade han, »det är just denne Jesus som jag förkunnar för er.”

4 Alguns deles foram persuadidos e unidos a Paulo e Silas, bem como numerosa multidão de gregos piedosos e muitas distintas mulheres.

4Några av dem blev övertygade och slöt sig till Paulus och Silas. Det gjorde också en mängd gudfruktiga greker och inte så få förnäma kvinnor.

[5] Os judeus, porém, movidos de inveja, trazendo consigo alguns homens maus dentre a malandragem, ajuntando a turba, alvoroçaram a cidade e, assaltando a casa de Jasom, procuravam trazê-los para o meio do povo.	[5]Detta väckte judarnas avund, de fick med sig en del slödder från gatan och satte i gång ett upplopp i staden. De samlades utanför Jasons hus och försökte få tag på Paulus och Silas för att ställa dem till svars inför folket.
[6] Porém, não os encontrando, arrastaram Jasom e alguns irmãos perante as autoridades, clamando: Estes que têm transtornado o mundo chegaram também aqui,	[6]När de inte kunde hitta dem släpade de Jason och några andra bröder inför stadens styresmän och ropade: »Dessa som har vållat oro i hela världen har nu kommit hit också,
[7] os quais Jasom hospedou. Todos estes procedem contra os decretos de César, afirmando ser Jesus outro rei.	[7]och Jason har tagit emot dem hos sig. De bryter alla mot kejsarens förordningar och säger att det är en annan som är kung, en som heter Jesus.«
[8] Tanto a multidão como as autoridades ficaram agitadas ao ouvirem estas palavras;	[8]Med detta hetsade de upp folket och stadens styresmän.
[9] contudo, soltaram Jasom e os mais, após terem recebido deles a fiança estipulada.	[9]Jason och de andra fick ställa borgen och frigavs sedan.
Paulo e Silas em Bereia	
[10] E logo, durante a noite, os irmãos enviaram Paulo e Silas para Beréia; ali chegados, dirigiram-se à sinagoga dos judeus.	[10]Samma natt skickade bröderna i väg Paulus och Silas till Beroia. Så snart de kom dit gick de till synagogan.
[11] Ora, estes de Beréia eram mais nobres que os de Tessalônica; pois receberam a palavra com toda a avidez, examinando as Escrituras todos os dias para ver se as coisas eram, de fato, assim.	[11]Judarna där var mera vidsynta än de i Thessalonike. De tog emot ordet med stor beredvillighet och forskade dagligen i skrifterna för att se om allt detta stämde.
[12] Com isso, muitos deles creram, mulheres gregas de alta posição e não poucos homens.	[12]Många av dem kom till tro, liksom åtskilliga ansedda grekiska kvinnor och män.
[13] Mas, logo que os judeus de Tessalônica souberam que a palavra de Deus era	[13]Men när judarna i Thessalonike fick veta att Guds ord förkunnades av Paulus också

anunciada por Paulo também em Beréia, foram lá excitar e perturbar o povo.
[14] Então, os irmãos promoveram, sem detença, a partida de Paulo para os lados do mar. Porém Silas e Timóteo continuaram ali.

[15] Os responsáveis por Paulo levaram-no até Atenas e regressaram trazendo ordem a Silas e Timóteo para que, o mais depressa possível, fossem ter com ele.

O discurso de Paulo em Atenas

[16] Enquanto Paulo os esperava em Atenas, o seu espírito se revoltava em face da idolatria dominante na cidade.

[17] Por isso, dissertava na sinagoga entre os judeus e os gentios piedosos; também na praça, todos os dias, entre os que se encontravam ali.

[18] E alguns dos filósofos epicureus e estóicos contendiam com ele, havendo quem perguntasse: Que quer dizer esse tagarela? E outros: Parece pregador de estranhos deuses; pois pregava a Jesus e a ressurreição.

[19] Então, tomando-o consigo, o levaram ao Areópago, dizendo: Poderemos saber que nova doutrina é essa que ensinas?
[20] Posto que nos trazes aos ouvidos coisas estranhas, queremos saber o que vem a ser isso.

i Beroia, gav de sig dit och hetsade upp folket även där.

[14]Då såg bröderna genast till att Paulus kom i väg ner till kusten. Men både Silas och Timotheos stannade kvar.

[15]De som förde Paulus från Beroia följde honom ända till Athen och återvände sedan med bud till Silas och Timotheos att de skulle komma till honom så fort som möjligt.

Paulus i Athen

[16]Medan Paulus gick och väntade på dem i Athen blev han upprörd i sitt innersta när han såg alla de avgudabilder som fyllde staden.

[17]Han talade i synagogan till judarna och de gudfruktiga och på torget var dag till dem som uppehöll sig där.

[18]En del filosofer, både epikureer och stoiker, inlät sig då i diskussion med honom. Några sade: »Vad är det för visdomskorn den där har snappat upp? Vart vill han komma?« Och andra: »Han är tydligen en som vill införa främmande gudar.« Paulus predikade ju budskapet om Jesus och uppståndelsen.

[19]De tog honom med sig till areopagen och sade: »Kan vi få reda på vad det är för en ny lära du förkunnar?

[20]Det är besynnerliga saker som du dukar upp för oss. Nu vill vi veta vad det är fråga om.«

[21] Pois todos os de Atenas e os estrangeiros residentes de outra coisa não cuidavam senão dizer ou ouvir as últimas novidades.

[22] Então, Paulo, levantando-se no meio do Areópago, disse: Senhores atenienses! Em tudo vos vejo acentuadamente religiosos;
[23] porque, passando e observando os objetos de vosso culto, encontrei também um altar no qual está inscrito: AO DEUS DESCONHECIDO. Pois esse que adorais sem conhecer é precisamente aquele que eu vos anuncio.
[24] O Deus que fez o mundo e tudo o que nele existe, sendo ele SENHOR do céu e da terra, não habita em santuários feitos por mãos humanas.
[25] Nem é servido por mãos humanas, como se de alguma coisa precisasse; pois ele mesmo é quem a todos dá vida, respiração e tudo mais;
[26] de um só fez toda a raça humana para habitar sobre toda a face da terra, havendo fixado os tempos previamente estabelecidos e os limites da sua habitação;

[27] para buscarem a Deus se, porventura, tateando, o possam achar, bem que não está longe de cada um de nós;

[28] pois nele vivemos, e nos movemos, e existimos, como alguns dos vossos poetas têm dito: Porque dele também somos geração.

[21]Athenarna liksom de främlingar som bodde i staden ägnade nämligen all sin tid åt att tala om och lyssna på det som var nytt för dagen.

Paulus tal inför areopagen

[22]Paulus steg fram inför areopagen och sade: »Athenare, jag ser av allt att ni är mycket noga med religiösa ting.
[23]När jag har gått omkring och sett på era gudabilder har jag nämligen också upptäckt ett altare med inskriften: Åt en okänd gud. Det som ni alltså dyrkar utan att känna till, det är vad jag förkunnar för er.
[24]Gud som har skapat världen och allt den rymmer, han som är herre över himmel och jord, bor inte i tempel som är byggda av människohand.
[25]Inte heller låter han betjäna sig av människohänder som om han behövde något, han som själv ger alla liv och anda och allt.
[26]Av en enda människa har han skapat alla folk. Han har låtit dem bo över hela jordens yta, och han har fastställt bestämda tider för dem och de gränser inom vilka de skall bo.
[27]Det har han gjort för att de skulle söka Gud och kanske kunna treva sig fram till honom — han är ju inte långt borta från någon enda av oss.

[28]Ty i honom är det vi lever, rör oss och är till, som också några av era egna skalder har sagt: Vi har vårt ursprung i honom.

[29] Sendo, pois, geração de Deus, não devemos pensar que a divindade é semelhante ao ouro, à prata ou à pedra, trabalhados pela arte e imaginação do homem.

[29]När vi nu har vårt ursprung i Gud, då får vi inte föreställa oss det gudomliga som något av guld eller silver eller sten, som något en människa har format efter sina idéer och med sin konstfärdighet.

[30] Ora, não levou Deus em conta os tempos da ignorância; agora, porém, notifica aos homens que todos, em toda parte, se arrependam;

[30]En lång tid har Gud haft överseende med okunnigheten, men nu ålägger han människorna, alla och överallt, att omvända sig.

[31] porquanto estabeleceu um dia em que há de julgar o mundo com justiça, por meio de um varão que destinou e acreditou diante de todos, ressuscitando-o dentre os mortos.

[31]Ty han har fastställt en dag då han skall döma världen med rättfärdighet genom en man som han i förväg har bestämt därtill. Det har han bekräftat för alla människor genom att låta honom uppstå från de döda.«

Uns zombam, outros creem

[32] Quando ouviram falar de ressurreição de mortos, uns escarneceram, e outros disseram: A respeito disso te ouviremos noutra ocasião.

[32]När Paulus nämnde uppståndelsen från de döda var det några som gjorde sig lustiga, men andra sade: »Vi vill höra dig tala mera om detta en annan gång.«

[33] A essa altura, Paulo se retirou do meio deles.

[33]Därmed lämnade han de församlade.

[34] Houve, porém, alguns homens que se agregaram a ele e creram; entre eles estava Dionísio, o areopagita, uma mulher chamada Dâmaris e, com eles, outros mais.

[34]Det var dock några som slöt sig till honom och kom till tro, bland dem Dionysios, som var medlem av areopagen, och en kvinna vid namn Damaris och några till.

Atos 18

Paulo em Corinto

[1] Depois disto, deixando Paulo Atenas, partiu para Corinto.

[2] Lá, encontrou certo judeu chamado Áqüila, natural do Ponto, recentemente chegado da Itália, com Priscila, sua mulher, em vista de ter Cláudio decretado

Apg 18

Paulus vistelse i Korinth

[1]Sedan lämnade han Athen och for till Korinth.

[2]Där träffade han en jude vid namn Aquila, som stammade från Pontos men som tillsammans med sin hustru Priscilla nyligen hade kommit från Italien,

que todos os judeus se retirassem de Roma. Paulo aproximou-se deles.

eftersom kejsar Claudius hade låtit utvisa alla judar från Rom. Paulus sökte upp dem,

[3] E, posto que eram do mesmo ofício, passou a morar com eles e ali trabalhava, pois a profissão deles era fazer tendas.

[3]och då han hade samma yrke stannade han hos dem och arbetade; de var sadelmakare.

[4] E todos os sábados discorria na sinagoga, persuadindo tanto judeus como gregos.

[4]Varje sabbat talade Paulus i synagogan och försökte övertyga både judar och greker.

Paulo anuncia a Jesus

[5] Quando Silas e Timóteo desceram da Macedônia, Paulo se entregou totalmente à palavra, testemunhando aos judeus que o Cristo é Jesus.

[5]När Silas och Timotheos kom ner från Makedonien var han fullt upptagen av sin förkunnelse och vittnade inför judarna att Jesus är Messias.

[6] Opondo-se eles e blasfemando, sacudiu Paulo as vestes e disse-lhes: Sobre a vossa cabeça, o vosso sangue! Eu dele estou limpo e, desde agora, vou para os gentios.

[6]Men när man då svarade med invändningar och smädelser skakade han sina kläder och sade: »Ert blod må komma över era egna huvuden. Jag är utan skuld. Från och med nu vänder jag mig till hedningarna.«

[7] Saindo dali, entrou na casa de um homem chamado Tício Justo, que era temente a Deus; a casa era contígua à sinagoga.

[7]Så gick han därifrån och flyttade över till Titius Justus, en gudfruktig man vars hus låg vägg i vägg med synagogan.

[8] Mas Crispo, o principal da sinagoga, creu no SENHOR, com toda a sua casa; também muitos dos coríntios, ouvindo, criam e eram batizados.

[8]Men synagogföreståndaren Crispus och hela hans familj kom till tro på Herren, och många andra korinthier som hörde Paulus trodde och lät döpa sig.

[9] Teve Paulo durante a noite uma visão em que o SENHOR lhe disse: Não temas; pelo contrário, fala e não te cales;

[9]En natt sade Herren till Paulus i en syn: »Var inte rädd utan fortsätt att predika och låt dig inte tystas,

[10] porquanto eu estou contigo, e ninguém ousará fazer-te mal, pois tenho muito povo nesta cidade.

[10]ty jag är med dig. Ingen skall angripa dig och göra dig något ont; här i staden är det många som hör till mitt folk.«

[11] E ali permaneceu um ano e seis meses, ensinando entre eles a palavra de Deus.

[11]Paulus stannade kvar där i ett och ett halvt år och undervisade dem om Guds ord.

Paulo perante Gálio

[12] Quando, porém, Gálio era procônsul da Acaia, levantaram-se os judeus, concordemente, contra Paulo e o levaram ao tribunal,

[12]Det år då Gallio var ståthållare i Achaia förenade sig judarna i ett angrepp på Paulus, drog honom inför domstolen

[13] dizendo: Este persuade os homens a adorar a Deus por modo contrário à lei.

[13]och sade att han förledde människor till att dyrka Gud på ett sätt som stred mot lagen.

[14] Ia Paulo falar, quando Gálio declarou aos judeus: Se fosse, com efeito, alguma injustiça ou crime da maior gravidade, ó judeus, de razão seria atender-vos;

[14]Men innan Paulus hann ta till orda sade Gallio till judarna: »Om det gällde något brott eller skurkstreck skulle jag naturligtvis lyssna på er, judar.

[15] mas, se é questão de palavra, de nomes e da vossa lei, tratai disso vós mesmos; eu não quero ser juiz dessas coisas!

[15]Men grälar ni om ord och namn och er egen lag, då är det er ensak. I sådana tvister vill inte jag vara domare.«

[16] E os expulsou do tribunal.

[16]Därmed körde han bort dem från domstolen.

[17] Então, todos agarraram Sóstenes, o principal da sinagoga, e o espancavam diante do tribunal; Gálio, todavia, não se incomodava com estas coisas.

[17]Då kastade sig alla över synagogföreståndaren Sosthenes och misshandlade honom mitt framför domartribunen. Men det tog Gallio ingen notis om.

O final da segunda viagem missionária de Paulo

[18] Mas Paulo, havendo permanecido ali ainda muitos dias, por fim, despedindo-se dos irmãos, navegou para a Síria, levando em sua companhia Priscila e Áqüila, depois de ter raspado a cabeça em Cencréia, porque tomara voto.

Nya resor. Jerusalem. Antiochia

[18]Paulus stannade där ännu en tid men tog sedan farväl av bröderna och avseglade till Syrien i sällskap med Priscilla och Aquila; i Kenchreai hade han dessförinnan låtit klippa av håret, eftersom han hade avlagt ett löfte.

[19] Chegados a Éfeso, deixou-os ali; ele, porém, entrando na sinagoga, pregava aos judeus.

[19]När de kom till Efesos skildes han från sina reskamrater. Själv gick han till synagogan och talade till judarna.

[20] Rogando-lhe eles que permanecesse ali mais algum tempo, não acedeu.

[21] Mas, despedindo-se, disse: Se Deus quiser, voltarei para vós outros. E, embarcando, partiu de Éfeso.

[22] Chegando a Cesaréia, desembarcou, subindo a Jerusalém; e, tendo saudado a igreja, desceu para Antioquia.

[23] Havendo passado ali algum tempo, saiu, atravessando sucessivamente a região da Galácia e Frígia, confirmando todos os discípulos.

A terceira viagem missionária de Paulo. Apolo em Éfeso

[24] Nesse meio tempo, chegou a Éfeso um judeu, natural de Alexandria, chamado Apolo, homem eloqüente e poderoso nas Escrituras.

[25] Era ele instruído no caminho do SENHOR; e, sendo fervoroso de espírito, falava e ensinava com precisão a respeito de Jesus, conhecendo apenas o batismo de João.

[26] Ele, pois, começou a falar ousadamente na sinagoga. Ouvindo-o, porém, Priscila e Áqüila, tomaram-no consigo e, com mais exatidão, lhe expuseram o caminho de Deus.

[27] Querendo ele percorrer a Acaia, animaram-no os irmãos e escreveram aos discípulos para o receberem. Tendo chegado, auxiliou muito aqueles que, mediante a graça, haviam crido;

[20]De bad honom stanna där längre, men han avböjde

[21]och tog farväl med orden: »Jag kommer tillbaka till er en annan gång, om Gud vill.« Sedan gick han ombord och lämnade Efesos.

[22]Han steg i land i Caesarea och for upp till Jerusalem för att hälsa på församlingen där, varpå han reste till Antiochia.

[23]Efter någon tid bröt han upp och for genom Galatien och vidare genom Frygien, och överallt styrkte han lärjungarna.

Apollos i Efesos och i Achaia

[24]Till Efesos hade det kommit en jude vid namn Apollos. Han stammade från Alexandria och var en bildad man, väl insatt i skrifterna.

[25]Han hade fått kunskap om Herrens väg, och han predikade med glöd och undervisade noggrant om Jesus, men han kände bara till Johannes-dopet.

[26]Denne man uppträdde nu i synagogan och talade frimodigt. När Priscilla och Aquila hade hört honom tog de sig an honom och gav honom ännu noggrannare kunskap om Guds väg.

[27]När han sedan ville fara över till Achaia uppmuntrade bröderna honom och skrev till lärjungarna där att de skulle ta väl emot honom. I Achaia blev han genom Guds nåd till stor hjälp för de troende,

[28] porque, com grande poder, convencia publicamente os judeus, provando, por meio das Escrituras, que o Cristo é Jesus.

[28]ty han vederlade judarna energiskt, och med stöd av skrifterna bevisade han inför allt folket att Jesus är Messias.

Atos 19

Paulo em Éfeso

[1] Aconteceu que, estando Apolo em Corinto, Paulo, tendo passado pelas regiões mais altas, chegou a Éfeso e, achando ali alguns discípulos,

[2] perguntou-lhes: Recebestes, porventura, o Espírito Santo quando crestes? Ao que lhe responderam: Pelo contrário, nem mesmo ouvimos que existe o Espírito Santo.

[3] Então, Paulo perguntou: Em que, pois, fostes batizados? Responderam: No batismo de João.

[4] Disse-lhes Paulo: João realizou batismo de arrependimento, dizendo ao povo que cresse naquele que vinha depois dele, a saber, em Jesus.

[5] Eles, tendo ouvido isto, foram batizados em o nome do SENHOR Jesus.

[6] E, impondo-lhes Paulo as mãos, veio sobre eles o Espírito Santo; e tanto falavam em línguas como profetizavam.

[7] Eram, ao todo, uns doze homens.

Paulo na escola de Tirano

[8] Durante três meses, Paulo freqüentou a sinagoga, onde falava ousadamente, dissertando e persuadindo com respeito ao reino de Deus.

[9] Visto que alguns deles se mostravam empedernidos e descrentes, falando mal do Caminho diante da multidão, Paulo,

Apg 19

Paulus vistelse i Efesos

[1]Medan Apollos var i Korinth kom Paulus efter sin resa genom inlandet till Efesos. Där träffade han några lärjungar

[2]och frågade dem om de hade fått helig ande när de kom till tro. De svarade: »Vi har inte ens hört att det finns någon helig ande.« —

[3]»Vilket dop blev ni då döpta med?« frågade Paulus, och de svarade: »Johannes-dopet.«

[4]Paulus sade: »Johannes dop var ett omvändelsedop, och han uppmanade folket att tro på den som skulle komma efter honom, det vill säga Jesus.«

[5]Då lät de döpa sig i herren Jesu namn.

[6]Och när Paulus lade sina händer på dem kom den heliga anden över dem, och de talade med tungor och profeterade.

[7]Tillsammans var det väl tolv män.

[8]I synagogan talade Paulus under tre månader öppet och fritt och sökte övertyga dem om Guds rike.

[9]Men en del var oemottagliga och ville inte tro utan smädade Vägen inför alla de närvarande. Då vände han dem ryggen

apartando-se deles, separou os discípulos, passando a discorrer diariamente na escola de Tirano.

och höll också sina lärjungar därifrån. I stället talade han dagligen i Tyrannos föreläsningssal.

[10] Durou isto por espaço de dois anos, dando ensejo a que todos os habitantes da Ásia ouvissem a palavra do SENHOR, tanto judeus como gregos.

[10]Detta pågick i två års tid, så att alla i Asien, både judar och greker, fick höra ordet om Herren.

[11] E Deus, pelas mãos de Paulo, fazia milagres extraordinários,

[11]Gud gjorde märkliga under genom Paulus;

[12] a ponto de levarem aos enfermos lenços e aventais do seu uso pessoal, diante dos quais as enfermidades fugiam das suas vítimas, e os espíritos malignos se retiravam.

[12]man tog till och med dukar och plagg som hade varit i beröring med hans kropp och lade dem på de sjuka, och då blev de kvitt sina sjukdomar, och de onda andarna lämnade dem.

[13] E alguns judeus, exorcistas ambulantes, tentaram invocar o nome do SENHOR Jesus sobre possessos de espíritos malignos, dizendo: Esconjuro-vos por Jesus, a quem Paulo prega.

[13]Några kringvandrande judiska andeutdrivare tog sig också för att uttala herren Jesu namn över sådana som hade onda andar. De sade: »Jag besvär er vid den Jesus som Paulus förkunnar.«

[14] Os que faziam isto eram sete filhos de um judeu chamado Ceva, sumo sacerdote.

[14]Så gjorde sju söner till en viss Skeuas, en judisk överstepräst.

[15] Mas o espírito maligno lhes respondeu: Conheço a Jesus e sei quem é Paulo; mas vós, quem sois?

[15]Men den onda anden svarade dem: »Jesus känner jag till, och vem Paulus är vet jag, men vilka är ni?«

[16] E o possesso do espírito maligno saltou sobre eles, subjugando a todos, e, de tal modo prevaleceu contra eles, que, desnudos e feridos, fugiram daquela casa.

[16]Och mannen som hade den onda anden i sig for på dem, övermannade dem alla och tilltygade dem så illa att de måste fly ut ur huset, nakna och blodiga.

[17] Chegou este fato ao conhecimento de todos, assim judeus como gregos habitantes de Éfeso; veio temor sobre todos eles, e o nome do SENHOR Jesus era engrandecido.

[17]Detta blev känt i hela Efesos bland både judar och greker, och alla greps av fruktan, och herren Jesu namn blev ärat.

[18] Muitos dos que creram vieram confessando e denunciando publicamente as suas próprias obras.

[19] Também muitos dos que haviam praticado artes mágicas, reunindo os seus livros, os queimaram diante de todos. Calculados os seus preços, achou-se que montavam a cinqüenta mil denários.

[20] Assim, a palavra do SENHOR crescia e prevalecia poderosamente.

Paulo envia à Macedônia Timóteo e Erasto

[21] Cumpridas estas coisas, Paulo resolveu, no seu espírito, ir a Jerusalém, passando pela Macedônia e Acaia, considerando: Depois de haver estado ali, importa-me ver também Roma.

[22] Tendo enviado à Macedônia dois daqueles que lhe ministravam, Timóteo e Erasto, permaneceu algum tempo na Ásia.

Demétrio excita grande tumulto

[23] Por esse tempo, houve grande alvoroço acerca do Caminho.

[24] Pois um ourives, chamado Demétrio, que fazia, de prata, nichos de Diana e que dava muito lucro aos artífices,

[25] convocando-os juntamente com outros da mesma profissão, disse-lhes: Senhores, sabeis que deste ofício vem a nossa prosperidade

[26] e estais vendo e ouvindo que não só em Éfeso, mas em quase toda a Ásia, este Paulo tem persuadido e desencaminhado

[18]Många som hade blivit troende kom och bekände öppet vad de hade ägnat sig åt,

[19]och åtskilliga av dem som bedrivit trolldom samlade ihop sina böcker och brände dem offentligt. Man beräknade deras värde och kom fram till 50.000 silverdrachmer.

[20]Så fick ordet genom Herrens kraft ökad framgång och styrka.

Upplopp i Efesos

[21]Efter alla dessa händelser bestämde sig Paulus för att över Makedonien och Achaia fara till Jerusalem: »Och sedan jag varit där måste jag också besöka Rom«, sade han.

[22]Emellertid sände han två av sina medhjälpare, Timotheos och Erastos, till Makedonien och stannade själv kvar en tid i Asien.

[23]Men just vid den tiden blev det ett allvarligt upplopp med anledning av Vägen.

[24]En silversmed som hette Demetrios tillverkade artemistempel av silver och skaffade därmed hantverkarna avsevärda inkomster.

[25]Nu kallade han samman dem och andra som hade samma slags sysselsättning och sade: »Ni vet att vi har den här verksamheten att tacka för vårt välstånd.

[26]Men nu både ser och hör ni att den där Paulus har fått en mängd människor att ändra sig, inte bara här i Efesos utan i nästan hela Asien, när han säger att gudar

muita gente, afirmando não serem deuses os que são feitos por mãos humanas.

som vi gör med våra händer inte är några gudar.

27 Não somente há o perigo de a nossa profissão cair em descrédito, como também o de o próprio templo da grande deusa, Diana, ser estimado em nada, e ser mesmo destruída a majestade daquela que toda a Ásia e o mundo adoram.

27Det är inte bara vårt hantverk som riskerar att få dåligt rykte, vi kan också befara att vår höga gudinna Artemis tempel mister sitt anseende och att hon själv blir berövad sin storhet, hon som hela Asien, ja hela världen, dyrkar.«

28 Ouvindo isto, encheram-se de furor e clamavam: Grande é a Diana dos efésios!

28Vid dessa ord blev de ursinniga och började ropa: »Stor är den efesiska Artemis!«

29 Foi a cidade tomada de confusão, e todos, à uma, arremeteram para o teatro, arrebatando os macedônios Gaio e Aristarco, companheiros de Paulo.

29Hela staden råkade i uppror, och från alla håll rusade folk till teatern, och man släpade med sig Gaius och Aristarchos, två makedonier som var reskamrater till Paulus.

30 Querendo este apresentar-se ao povo, não lhe permitiram os discípulos.

30Paulus ville då gå in och tala till folket men hindrades av lärjungarna.

31 Também asiarcas, que eram amigos de Paulo, mandaram rogar-lhe que não se arriscasse indo ao teatro.

31Några i provinsrådet som var hans vänner skickade också bud till honom att inte visa sig i teatern.

32 Uns, pois, gritavam de uma forma; outros, de outra; porque a assembléia caíra em confusão. E, na sua maior parte, nem sabiam por que motivo estavam reunidos.

32Där ropade alla i munnen på varandra. Mötet var förvirrat, och de flesta visste inte varför de hade kommit dit.

33 Então, tiraram Alexandre dentre a multidão, impelindo-o os judeus para a frente. Este, acenando com a mão, queria falar ao povo.

33Men några ur hopen satte Alexandros in i saken när judarna skickade fram honom. Han ville hålla ett försvarstal och gav tecken till tystnad.

34 Quando, porém, reconheceram que ele era judeu, todos, a uma voz, gritaram por espaço de quase duas horas: Grande é a Diana dos efésios!

34Men när man upptäckte att han var jude började alla på en gång ropa: »Stor är den efesiska Artemis!« och höll på så i ett par timmar.

[35] O escrivão da cidade, tendo apaziguado o povo, disse: Senhores, efésios: quem, porventura, não sabe que a cidade de Éfeso é a guardiã do templo da grande Diana e da imagem que caiu de Júpiter?

[36] Ora, não podendo isto ser contraditado, convém que vos mantenhais calmos e nada façais precipitadamente;

[37] porque estes homens que aqui trouxestes não são sacrílegos, nem blasfemam contra a nossa deusa.

[38] Portanto, se Demétrio e os artífices que o acompanham têm alguma queixa contra alguém, há audiências e procônsules; que se acusem uns aos outros.

[39] Mas, se alguma outra coisa pleiteais, será decidida em assembléia regular.

[40] Porque também corremos perigo de que, por hoje, sejamos acusados de sedição, não havendo motivo algum que possamos alegar para justificar este ajuntamento.

[41] E, havendo dito isto, dissolveu a assembléia.

[35]Stadens sekreterare fick folkmassan att lugna sig och sade: »Efesier, finns det någon människa som inte vet att staden Efesos vårdar den höga Artemis tempel och stenen från himlen?

[36]Ingen har förnekat detta, och därför skall ni hålla er lugna och inte göra något överilat.

[37]Männen som ni har fört hit har varken skändat vårt tempel eller hädat vår gudinna.

[38]Om Demetrios och hans hantverkare vill föra talan mot någon, så finns det en domstol som sammanträder, och det finns ståthållare. Där kan folk anklaga varandra.

[39]Men är det något mer ni yrkar på får det avgöras av den lagliga folkförsamlingen.

[40]Efter vad som har hänt här i dag riskerar vi att anklagas för uppror, eftersom vi inte har något att anföra till försvar för denna oordnade sammankomst.« Med de orden fick han mötet att skingras.

Atos 20

De novo, Paulo visita a Macedônia e a Grécia

[1] Cessado o tumulto, Paulo mandou chamar os discípulos, e, tendo-os confortado, despediu-se, e partiu para a Macedônia.

[2] Havendo atravessado aquelas terras, fortalecendo os discípulos com muitas exortações, dirigiu-se para a Grécia,

Apg 20

Ny resa till Makedonien och Grekland. I Troas

[1]När oron hade lagt sig kallade Paulus till sig lärjungarna och intalade dem mod. Därefter tog han farväl och bröt upp för att resa till Makedonien.

[2]Och när han hade farit genom det landet och flitigt uppmuntrat bröderna kom han till Grekland,

[3] onde se demorou três meses. Tendo havido uma conspiração por parte dos judeus contra ele, quando estava para embarcar rumo à Síria, determinou voltar pela Macedônia.

[4] Acompanharam-no [até à Ásia] Sópatro, de Beréia, filho de Pirro, Aristarco e Secundo, de Tessalônica, Gaio, de Derbe, e Timóteo, bem como Tíquico e Trófimo, da Ásia;

[5] estes nos precederam, esperando-nos em Trôade.

[6] Depois dos dias dos pães asmos, navegamos de Filipos e, em cinco dias, fomos ter com eles naquele porto, onde passamos uma semana.

Paulo em Trôade

[7] No primeiro dia da semana, estando nós reunidos com o fim de partir o pão, Paulo, que devia seguir viagem no dia imediato, exortava-os e prolongou o discurso até à meia-noite.

[8] Havia muitas lâmpadas no cenáculo onde estávamos reunidos.

[9] Um jovem, chamado Êutico, que estava sentado numa janela, adormecendo profundamente durante o prolongado discurso de Paulo, vencido pelo sono, caiu do terceiro andar abaixo e foi levantado morto.

[10] Descendo, porém, Paulo inclinou-se sobre ele e, abraçando-o, disse: Não vos perturbeis, que a vida nele está.

[3]där han uppehöll sig i tre månader. Han stod just i begrepp att avsegla till Syrien när en judisk sammansvärjning mot honom fick honom att ändra sig och fara tillbaka genom Makedonien.

[4]I sällskap hade han Sopatros, Pyrrhos son, från Beroia, Aristarchos och Secundus, som hörde till bröderna i Thessalonike, vidare Gaius från Derbe, Timotheos samt Tychikos och Trofimos från Asien.

[5]De reste nu i förväg och inväntade oss i Troas.

[6]Själva seglade vi från Filippi efter det osyrade brödets högtid, och fem dagar senare träffade vi dem i Troas, där vi stannade en vecka.

[7]Dagen efter sabbaten hade vi samlats för att bryta bröd. Paulus, som skulle resa nästa dag, talade till bröderna, och han höll på ända till midnatt.

[8]Det fanns många lampor i det rum på översta våningen där vi var samlade.

[9]En ung man som hette Eutychos hade satt sig i fönstret. Han föll i djup sömn då Paulus talade så länge, och i sömnen ramlade han ut från tredje våningen, och när man lyfte upp honom var han död.

[10]Paulus kom då ner och lade sig över honom, slog armarna om honom och sade: »Sluta med er klagan, han lever!«

[11] Subindo de novo, partiu o pão, e comeu, e ainda lhes falou largamente até ao romper da alva. E, assim, partiu.

[12] Então, conduziram vivo o rapaz e sentiram-se grandemente confortados.

Paulo embarca em Assôs. Chega a Mileto

[13] Nós, porém, prosseguindo, embarcamos e navegamos para Assôs, onde devíamos receber Paulo, porque assim nos fora determinado, devendo ele ir por terra.

[14] Quando se reuniu conosco em Assôs, recebemo-lo a bordo e fomos a Mitilene;

[15] dali, navegando, no dia seguinte, passamos defronte de Quios, no dia imediato, tocamos em Samos e, um dia depois, chegamos a Mileto.

[16] Porque Paulo já havia determinado não aportar em Éfeso, não querendo demorar-se na Ásia, porquanto se apressava com o intuito de passar o dia de Pentecostes em Jerusalém, caso lhe fosse possível.

Em Mileto, fala aos presbíteros da igreja de Éfeso

[17] De Mileto, mandou a Éfeso chamar os presbíteros da igreja.

[18] E, quando se encontraram com ele, disse-lhes: Vós bem sabeis como foi que me conduzi entre vós em todo o tempo, desde o primeiro dia em que entrei na Ásia,

[19] servindo ao SENHOR com toda a humildade, lágrimas e provações que, pelas ciladas dos judeus, me sobrevieram,

[20] jamais deixando de vos anunciar coisa alguma proveitosa e de vo-la ensinar publicamente e também de casa em casa,

[11]Och han gick upp igen, bröt brödet och åt. Sedan fortsatte han länge att predika, ända till gryningen, då han lämnade dem.

[12]Ynglingen levde och kunde föras hem, och de kände en stark tillförsikt.

I Miletos. Avskedstal till de äldste från Efesos

[13]Vi gick direkt ombord och avseglade till Assos, där vi skulle hämta Paulus; det hade han bestämt, eftersom han själv ville ta landvägen dit.

[14]När vi mötte honom i Assos tog vi honom ombord och kom så till Mitylene.

[15]Därifrån seglade vi vidare och hade nästa dag nått i höjd med Chios; dagen därpå lade vi till vid Samos, och ännu en dag senare kom vi till Miletos.

[16]Paulus hade nämligen beslutat fara förbi Efesos för att inte förlora någon tid i Asien. Han hade bråttom, eftersom han om möjligt ville vara i Jerusalem på pingstdagen.

[17]Från Miletos skickade han emellertid bud till Efesos och kallade till sig församlingens äldste.

[18]När de infunnit sig sade han till dem: »Ni vet hur jag har uppträtt bland er hela tiden, från första dagen jag kom hit till Asien.

[19]Jag har tjänat Herren i all ödmjukhet, under tårar och under prövningar som jag har utsatts för genom judarnas anslag.

[20]Jag har inte varit rädd för att låta er veta det som gagnar er, utan har undervisat er om det, offentligt och i hemmen,

[21] testificando tanto a judeus como a gregos o arrependimento para com Deus e a fé em nosso SENHOR Jesus [Cristo].	[21]och jag har enträget uppmanat både judar och greker att omvända sig till Gud och tro på vår herre Jesus.
[22] E, agora, constrangido em meu espírito, vou para Jerusalém, não sabendo o que ali me acontecerá,	[22]Nu känner jag mig tvingad att resa till Jerusalem utan att veta vad som skall möta mig där.
[23] senão que o Espírito Santo, de cidade em cidade, me assegura que me esperam cadeias e tribulações.	[23]Jag vet bara att den heliga anden i stad efter stad försäkrar att bojor och lidanden väntar mig.
[24] Porém em nada considero a vida preciosa para mim mesmo, contanto que complete a minha carreira e o ministério que recebi do SENHOR Jesus para testemunhar o evangelho da graça de Deus.	[24]Men jag anser inte att mitt liv har något värde för mig; jag vill bara fullborda mitt lopp och det uppdrag som jag har fått av herren Jesus: att vittna om Guds nåderika evangelium.
[25] Agora, eu sei que todos vós, em cujo meio passei pregando o reino, não vereis mais o meu rosto.	[25]Och nu ser ni mig aldrig mer, det vet jag, alla ni som jag har besökt och förkunnat riket för.
[26] Portanto, eu vos protesto, no dia de hoje, que estou limpo do sangue de todos;	[26]Därför vill jag denna dag bedyra att jag är utan skuld om någon går förlorad.
[27] porque jamais deixei de vos anunciar todo o desígnio de Deus.	[27]Ty jag har inte varit rädd för att delge er allt som hör till Guds plan.
[28] Atendei por vós e por todo o rebanho sobre o qual o Espírito Santo vos constituiu bispos, para pastoreardes a igreja de Deus, a qual ele comprou com o seu próprio sangue.	[28]Ge akt på er själva och på hela den hjord som den heliga anden satt er att ha uppsikt över, för att ni skall vara herdar för Guds församling som han har vunnit åt sig med sin sons blod.
[29] Eu sei que, depois da minha partida, entre vós penetrarão lobos vorazes, que não pouparão o rebanho.	[29]Jag vet att när jag lämnat er skall farliga vargar som inte skonar hjorden tränga in bland er.
[30] E que, dentre vós mesmos, se levantarão homens falando coisas pervertidas para arrastar os discípulos atrás deles.	[30]Ur era egna led skall det träda fram män som förkunnar villoläror för att dra lärjungarna över på sin sida.

[31] Portanto, vigiai, lembrando-vos de que, por três anos, noite e dia, não cessei de admoestar, com lágrimas, a cada um.

[32] Agora, pois, encomendo-vos ao SENHOR e à palavra da sua graça, que tem poder para vos edificar e dar herança entre todos os que são santificados.

[33] De ninguém cobicei prata, nem ouro, nem vestes;

[34] vós mesmos sabeis que estas mãos serviram para o que me era necessário a mim e aos que estavam comigo.

[35] Tenho-vos mostrado em tudo que, trabalhando assim, é mister socorrer os necessitados e recordar as palavras do próprio SENHOR Jesus: Mais bem-aventurado é dar que receber.

Paulo ora com eles

[36] Tendo dito estas coisas, ajoelhando-se, orou com todos eles.

[37] Então, houve grande pranto entre todos, e, abraçando afetuosamente a Paulo, o beijavam,

[38] entristecidos especialmente pela palavra que ele dissera: que não mais veriam o seu rosto. E acompanharam-no até ao navio.

Atos 21

Paulo chega a Tiro

[1] Depois de nos apartarmos, fizemo-nos à vela e, correndo em direitura, chegamos a Cós; no dia seguinte, a Rodes, e dali, a Pátara.

[2] Achando um navio que ia para a Fenícia, embarcamos nele, seguindo viagem.

[31]Håll er därför vakna, och kom ihåg att jag i tre års tid dag och natt har väglett var och en av er under tårar.

[32]Och nu anförtror jag er åt Gud och åt hans nåderika ord, det som kan göra er till hans byggstenar och ge er arvslott bland alla dem som helgats.

[33]Jag har aldrig velat få silver eller guld eller kläder av någon.

[34]Ni vet själva att dessa händer har sörjt för mina egna och mina följeslagares behov.

[35]I allt har jag visat er att ni, genom att arbeta på ett sådant sätt, skall ta er an de svaga med herren Jesu egna ord i minne: Det är saligare att ge än att få.«

[36]Efter sitt tal föll Paulus på knä och bad tillsammans med alla de andra.

[37]De grät häftigt, omfamnade honom och kysste honom.

[38]Det som smärtade dem mest var hans ord att de aldrig skulle få se honom igen. Slutligen följde de honom till båten.

Apg 21

Resa till Jerusalem

[1]När vi hade skilts från dem och lagt ut seglade vi raka vägen till Kos, nästa dag till Rhodos och därifrån till Patara.

[2]Där fann vi ett skepp som skulle till Fenikien, och vi seglade vidare med det.

[3] Quando Chipre já estava à vista, deixando-a à esquerda, navegamos para a Síria e chegamos a Tiro; pois o navio devia ser descarregado ali.

[4] Encontrando os discípulos, permanecemos lá durante sete dias; e eles, movidos pelo Espírito, recomendavam a Paulo que não fosse a Jerusalém.

[5] Passados aqueles dias, tendo-nos retirado, prosseguimos viagem, acompanhados por todos, cada um com sua mulher e filhos, até fora da cidade; ajoelhados na praia, oramos.

[6] E, despedindo-nos uns dos outros, então, embarcamos; e eles voltaram para casa.

Paulo em Cesareia

[7] Quanto a nós, concluindo a viagem de Tiro, chegamos a Ptolemaida, onde saudamos os irmãos, passando um dia com eles.

[8] No dia seguinte, partimos e fomos para Cesaréia; e, entrando na casa de Filipe, o evangelista, que era um dos sete, ficamos com ele.

[9] Tinha este quatro filhas donzelas, que profetizavam.

[10] Demorando-nos ali alguns dias, desceu da Judéia um profeta chamado Ágabo;

[11] e, vindo ter conosco, tomando o cinto de Paulo, ligando com ele os próprios pés e mãos, declarou: Isto diz o Espírito Santo: Assim os judeus, em Jerusalém, farão ao dono deste cinto e o entregarão nas mãos dos gentios.

[3]Vi siktade Cypern, passerade söder om ön med kurs på Syrien och kom till Tyros, där lasten skulle lossas.

[4]Vi sökte upp lärjungarna och stannade hos dem en vecka. På Andens ingivelse varnade de Paulus för att fara vidare till Jerusalem.

[5]Men när dagarna i Tyros var till ända bröt vi upp för att fortsätta resan. Alla, också kvinnor och barn, följde oss ut ur staden. Vi knäböjde på stranden och bad,

[6]och sedan tog vi farväl av varandra. Vi steg ombord, medan de andra gick hem till sitt igen.

[7]Från Tyros kom vi till Ptolemais, där vår sjöresa slutade. Vi hälsade på bröderna och stannade hos dem en dag,

[8]varefter vi fortsatte till Caesarea. Där gick vi hem till förkunnaren Filippos, som var en av de sju, och stannade hos honom.

[9]Han hade fyra ogifta döttrar som kunde profetera.

[10]Vi hade varit där i flera dagar då en profet vid namn Agabos kom ner från Judeen och sökte upp oss.

[11]Han tog Paulus bälte och band sina händer och fötter och sade: »Så säger den heliga anden: Den som äger detta bälte skall judarna i Jerusalem binda så här och överlämna i hedningarnas händer.”

[12] Quando ouvimos estas palavras, tanto nós como os daquele lugar, rogamos a Paulo que não subisse a Jerusalém.

[12]När vi hörde hans ord vädjade både vi och folket där till Paulus att inte gå upp till Jerusalem.

[13] Então, ele respondeu: Que fazeis chorando e quebrantando-me o coração? Pois estou pronto não só para ser preso, mas até para morrer em Jerusalém pelo nome do SENHOR Jesus.

[13]Då svarade han: »Varför gör ni så, gråter och slår ner modet på mig? Jag är beredd att inte bara låta mig fängslas utan också lida döden i Jerusalem för herren Jesu namns skull.«

[14] Como, porém, não o persuadimos, conformados, dissemos: Faça-se a vontade do SENHOR!

[14]När han inte lät övertala sig lugnade vi oss och sade: »Må Herrens vilja ske.«

[15] Passados aqueles dias, tendo feito os preparativos, subimos para Jerusalém;

[15]Efter dagarna där gjorde vi oss i ordning och fortsatte upp till Jerusalem.

[16] e alguns dos discípulos também vieram de Cesaréia conosco, trazendo consigo Mnasom, natural de Chipre, velho discípulo, com quem nos deveríamos hospedar.

[16]En del av lärjungarna i Caesarea följde med för att visa oss till Mnason, en cypriot som länge hade varit lärjunge; hos honom skulle vi få bo.

Paulo chega a Jerusalém

Jakobs och de äldstes råd till Paulus

[17] Tendo nós chegado a Jerusalém, os irmãos nos receberam com alegria.

[17]I Jerusalem tog bröderna emot oss med glädje.

[18] No dia seguinte, Paulo foi conosco encontrar-se com Tiago, e todos os presbíteros se reuniram.

[18]Nästa dag gick Paulus tillsammans med oss andra hem till Jakob, och dit kom också alla de äldste.

[19] E, tendo-os saudado, contou minuciosamente o que Deus fizera entre os gentios por seu ministério.

[19]Sedan han hade hälsat på dem redogjorde han noggrant för allt som Gud hade utfört bland hedningarna genom hans arbete.

[20] Ouvindo-o, deram eles glória a Deus e lhe disseram: Bem vês, irmão, quantas dezenas de milhares há entre os judeus que creram, e todos são zelosos da lei;

[20]De prisade Gud för vad de fick höra och sade till Paulus: »Du vet, broder, att det finns tiotusentals troende bland judarna, och alla håller de strängt på lagen.

[21] e foram informados a teu respeito que ensinas todos os judeus entre os gentios a apostatarem de Moisés, dizendo-lhes que

[21]Nu har de fått höra att du lär alla judar ute bland hedningarna att överge Mose och förklarar för dem att de inte skall

não devem circuncidar os filhos, nem andar segundo os costumes da lei.

[22] Que se há de fazer, pois? Certamente saberão da tua chegada.

[23] Faze, portanto, o que te vamos dizer: estão entre nós quatro homens que, voluntariamente, aceitaram voto;

[24] toma-os, purifica-te com eles e faze a despesa necessária para que raspem a cabeça; e saberão todos que não é verdade o que se diz a teu respeito; e que, pelo contrário, andas também, tu mesmo, guardando a lei.

[25] Quanto aos gentios que creram, já lhes transmitimos decisões para que se abstenham das coisas sacrificadas a ídolos, do sangue, da carne de animais sufocados e das relações sexuais ilícitas.

[26] Então, Paulo, tomando aqueles homens, no dia seguinte, tendo-se purificado com eles, entrou no templo, acertando o cumprimento dos dias da purificação, até que se fizesse a oferta em favor de cada um deles.

A prisão de Paulo

[27] Quando já estavam por findar os sete dias, os judeus vindos da Ásia, tendo visto Paulo no templo, alvoroçaram todo o povo e o agarraram,

[28] gritando: Israelitas, socorro! Este é o homem que por toda parte ensina todos a serem contra o povo, contra a lei e contra este lugar; ainda mais, introduziu até gregos no templo e profanou este recinto sagrado.

omskära sina barn och inte leva efter våra seder och bruk.

[22]Vad gör vi nu? De får säkert veta att du är här.

[23]Följ därför vårt råd. Här finns fyra män som har avlagt ett löfte.

[24]Ta med dig dem och rena dig tillsammans med dem och betala för dem så att de kan låta raka huvudet. Då förstår alla att det inte ligger någonting i det som de har fått veta om dig, utan att också du håller fast vid lagen och lever efter den.

[25]Men när det gäller hedningar som har kommit till tro har vi meddelat vårt beslut: de skall avhålla sig från kött som offrats till avgudar, blod, kött från kvävda djur och otukt.«

[26]Då tog Paulus med sig männen och renade sig nästa dag tillsammans med dem. Sedan gick han till templet och tillkännagav när renhetstiden skulle vara avslutad och offer bäras fram för var och en av dem.

Paulus arresteras

[27]Strax innan de sju dagarna var slut fick judarna från Asien syn på Paulus i templet. De hetsade upp folkmassan och tog fast honom

[28]och ropade: »Israeliter, kom och hjälp till! Här är mannen som överallt sprider en lära som riktar sig mot vårt folk och vår lag och denna plats. Och nu har han till och med tagit med sig greker till templet och vanhelgat denna heliga plats.”

[29] Pois, antes, tinham visto Trófimo, o efésio, em sua companhia na cidade e julgavam que Paulo o introduzira no templo.

[29]De hade nämligen sett Trofimos från Efesos tillsammans med Paulus i staden och tog för givet att Paulus tagit med honom till templet.

[30] Agitou-se toda a cidade, havendo concorrência do povo; e, agarrando a Paulo, arrastaram-no para fora do templo, e imediatamente foram fechadas as portas.

[30]Hela staden kom i rörelse och folket strömmade till. De grep tag i Paulus och släpade ut honom från templet, och portarna stängdes genast.

[31] Procurando eles matá-lo, chegou ao conhecimento do comandante da força que toda a Jerusalém estava amotinada.

[31]De ville döda honom, men den romerske kommendanten fick rapport om att hela Jerusalem var i uppror

[32] Então, este, levando logo soldados e centuriões, correu para o meio do povo. Ao verem chegar o comandante e os soldados, cessaram de espancar Paulo.

[32]och skyndade omedelbart ner till dem med manskap och officerare. När judarna fick se kommendanten och soldaterna slutade de att misshandla Paulus.

[33] Aproximando-se o comandante, apoderou-se de Paulo e ordenou que fosse acorrentado com duas cadeias, perguntando quem era e o que havia feito.

[33]Kommendanten steg fram, arresterade honom och lät belägga honom med dubbla bojor, och sedan frågade han vem det var och vad han hade gjort.

[34] Na multidão, uns gritavam de um modo; outros, de outro; não podendo ele, porém, saber a verdade por causa do tumulto, ordenou que Paulo fosse recolhido à fortaleza.

[34]Det kom olika svar ur hopen, och då han i allt tumultet inte kunde få klart besked lät han föra Paulus till fästningen.

[35] Ao chegar às escadas, foi preciso que os soldados o carregassem, por causa da violência da multidão,

[35]När man hade fått honom till trappan måste soldaterna bära honom. Så våldsam var trängseln,

[36] pois a massa de povo o seguia gritando: Mata-o!

[36]för massan följde efter och skrek: »Döda honom!«

Paulus försvarstal inför folket

[37] E, quando Paulo ia sendo recolhido à fortaleza, disse ao comandante: É-me permitido dizer-te alguma coisa? Respondeu ele: Sabes o grego?

[37]Just som man skulle föra in Paulus i fästningen frågade han kommendanten: »Får jag säga dig en sak?« — »Jaså, du kan grekiska«, sade denne.

[38] Não és tu, porventura, o egípcio que, há tempos, sublevou e conduziu ao deserto quatro mil sicários?

[39] Respondeu-lhe Paulo: Eu sou judeu, natural de Tarso, cidade não insignificante da Cilícia; e rogo-te que me permitas falar ao povo.

[40] Obtida a permissão, Paulo, em pé na escada, fez com a mão sinal ao povo. Fez-se grande silêncio, e ele falou em língua hebraica, dizendo:

Atos 22

Paulo apresenta a sua defesa

[1] Irmãos e pais, ouvi, agora, a minha defesa perante vós.

[2] Quando ouviram que lhes falava em língua hebraica, guardaram ainda maior silêncio. E continuou:

[3] Eu sou judeu, nasci em Tarso da Cilícia, mas criei-me nesta cidade e aqui fui instruído aos pés de Gamaliel, segundo a exatidão da lei de nossos antepassados, sendo zeloso para com Deus, assim como todos vós o sois no dia de hoje.

[4] Persegui este Caminho até à morte, prendendo e metendo em cárceres homens e mulheres,

[5] de que são testemunhas o sumo sacerdote e todos os anciãos. Destes, recebi cartas para os irmãos; e ia para Damasco, no propósito de trazer manietados para Jerusalém os que também lá estivessem, para serem punidos.

[38]»Då är du inte egyptern som för en tid sedan uppviglade de fyra tusen knivmännen och drog ut med dem i öknen?«

[39]Paulus svarade: »Jag är jude från Tarsos i Kilikien, medborgare i en betydande stad. Jag ber att du låter mig tala till folket.«

[40]Kommendanten gav honom sin tillåtelse, och uppifrån trappan gjorde Paulus tecken åt folket att lyssna. När det blivit tyst började han tala till dem på hebreiska:

Apg 22

[1]»Bröder och fäder, lyssna på vad jag nu har att säga er till mitt försvar.”

[2]När de hörde att det var på hebreiska han talade till dem blev det ännu tystare, och han fortsatte:

[3]»Jag är själv jude, född i Tarsos i Kilikien men uppfostrad här i staden. Hos Gamaliel har jag fått grundlig undervisning i vår fäderneärvda lag. Jag har kämpat för Guds sak lika ivrigt som ni alla gör i dag.

[4]Jag har varit dödsfiende till Vägen och tagit fast både män och kvinnor och satt dem i fängelse.

[5]Det kan översteprästen och hela rådet intyga. Av dem fick jag med mig brev till våra bröder i Damaskus och reste dit för att också där fängsla folk och föra dem till Jerusalem, där de skulle få sitt straff.

[6] Ora, aconteceu que, indo de caminho e já perto de Damasco, quase ao meio-dia, repentinamente, grande luz do céu brilhou ao redor de mim.

[6]Men under färden, då jag närmade mig Damaskus, omgavs jag plötsligt mitt på dagen av ett bländande ljussken från himlen.

[7] Então, caí por terra, ouvindo uma voz que me dizia: Saulo, Saulo, por que me persegues?

[7]Jag föll till marken och hörde en röst säga till mig: ’Saul, Saul, varför förföljer du mig?’

[8] Perguntei: quem és tu, SENHOR? Ao que me respondeu: Eu sou Jesus, o Nazareno, a quem tu persegues.

[8]Jag frågade: ’Vem är du, herre?’ Han svarade: ’Jag är Jesus från Nasaret, den som du förföljer.’

[9] Os que estavam comigo viram a luz, sem, contudo, perceberem o sentido da voz de quem falava comigo.

[9]De som var med mig såg ljuset men hörde inte rösten som talade till mig.

[10] Então, perguntei: que farei, SENHOR? E o SENHOR me disse: Levanta-te, entra em Damasco, pois ali te dirão acerca de tudo o que te é ordenado fazer.

[10]Jag frågade: ’Vad skall jag göra, herre?’ Och Herren svarade: ’Gå genast till Damaskus. Där skall du få veta allt som du har utsetts att göra.’

[11] Tendo ficado cego por causa do fulgor daquela luz, guiado pela mão dos que estavam comigo, cheguei a Damasco.

[11]Eftersom strålglansen hade gjort mig blind fick mina följeslagare leda mig vid handen, och så kom jag fram till Damaskus.

[12] Um homem, chamado Ananias, piedoso conforme a lei, tendo bom testemunho de todos os judeus que ali moravam,

[12]Ananias, en from och lagtrogen man som hade gott namn om sig bland alla judarna i staden,

[13] veio procurar-me e, pondo-se junto a mim, disse: Saulo, irmão, recebe novamente a vista. Nessa mesma hora, recobrei a vista e olhei para ele.

[13]kom till mig, ställde sig vid min sida och sade: ’Saul, min broder, öppna dina ögon och se!’ Och strax kunde jag se honom.

[14] Então, ele disse: O Deus de nossos pais, de antemão, te escolheu para conheceres a sua vontade, veres o Justo e ouvires uma voz da sua própria boca,

[14]Han sade: ’Våra fäders Gud har utvalt dig till att få kunskap om hans vilja, till att se den Rättfärdige och till att höra hans röst.

[15] porque terás de ser sua testemunha diante de todos os homens, das coisas que tens visto e ouvido.

[15]Du skall bli hans vittne och berätta för alla människor vad du har sett och hört.

[16] E agora, por que te demoras? Levanta-te, recebe o batismo e lava os teus pecados, invocando o nome dele.

[17] Tendo eu voltado para Jerusalém, enquanto orava no templo, sobreveio-me um êxtase,

[18] e vi aquele que falava comigo: Apressa-te e sai logo de Jerusalém, porque não receberão o teu testemunho a meu respeito.

[19] Eu disse: SENHOR, eles bem sabem que eu encerrava em prisão e, nas sinagogas, açoitava os que criam em ti.

[20] Quando se derramava o sangue de Estêvão, tua testemunha, eu também estava presente, consentia nisso e até guardei as vestes dos que o matavam.

[21] Mas ele me disse: Vai, porque eu te enviarei para longe, aos gentios.

Paulo livra-se de ser açoitado

[22] Ouviram-no até essa palavra e, então, gritaram, dizendo: Tira tal homem da terra, porque não convém que ele viva!

[23] Ora, estando eles gritando, arrojando de si as suas capas, atirando poeira para os ares,

[24] ordenou o comandante que Paulo fosse recolhido à fortaleza e que, sob açoite, fosse interrogado para saber por que motivo assim clamavam contra ele.

[25] Quando o estavam amarrando com correias, disse Paulo ao centurião presente: Ser-vos-á, porventura, lícito açoitar um cidadão romano, sem estar condenado?

[16]Tveka inte! Åkalla hans namn och låt dig genast döpas och tvättas ren från dina synder.’

[17]När jag hade kommit tillbaka till Jerusalem och stod och bad i templet föll jag i hänryckning

[18]och fick se Herren som sade till mig: ’Skynda dig och lämna genast Jerusalem, här kommer de inte att ta emot ditt vittnesbörd om mig.’

[19]Jag svarade: ’Herre, de vet ju att jag i alla synagogor lät gripa och piska dem som trodde på dig.

[20]Och när ditt vittne Stefanos fick offra sitt blod stod jag och såg på, och jag tyckte det som skedde var riktigt, och jag vaktade kläderna åt dem som dödade honom.’

[21]Då sade han till mig: ’Gå, jag skall sända dig till hedningarna långt borta.’«

Paulus hos kommendanten

[22]Ända hit hade de lyssnat, men när han sade detta började de ropa: »Bort med honom från jordens yta! En sådan bör inte få leva.«

[23]De skrek, slet i sina kläder och kastade upp sand i luften.

[24]Kommendanten lät då föra in Paulus i fästningen och gav order att han skulle förhöras under prygel, så att man fick reda på varför de skränade så mot honom.

[25]När man band fast honom för att piska honom sade han till officeren som var med: »Är det tillåtet att prygla en romersk medborgare som inte är dömd för något?”

[26] Ouvindo isto, o centurião procurou o comandante e lhe disse: Que estás para fazer? Porque este homem é cidadão romano.

[27] Vindo o comandante, perguntou a Paulo: Dize-me: és tu romano? Ele disse: Sou.

[28] Respondeu-lhe o comandante: A mim me custou grande soma de dinheiro este título de cidadão. Disse Paulo: Pois eu o tenho por direito de nascimento.

[29] Imediatamente, se afastaram os que estavam para o inquirir com açoites. O próprio comandante sentiu-se receoso quando soube que Paulo era romano, porque o mandara amarrar.

[30] No dia seguinte, querendo certificar-se dos motivos por que vinha ele sendo acusado pelos judeus, soltou-o, e ordenou que se reunissem os principais sacerdotes e todo o Sinédrio, e, mandando trazer Paulo, apresentou-o perante eles.

[26]Då gick officeren till kommendanten och anmälde saken och sade: »Vad är det du tänker göra? Den mannen är romersk medborgare.”

[27]Kommendanten gick till honom och frågade: »Är du verkligen romersk medborgare?« När Paulus svarade ja,

[28]sade kommendanten: »Jag betalade en stor summa pengar för att få detta medborgarskap.« — »Jag fick det när jag föddes«, sade Paulus.

[29]De som skulle förhöra honom lät honom då genast vara, och kommendanten själv blev förskräckt när han insåg att det var en romersk medborgare som han hade låtit fängsla.

[30]Då kommendanten ville få klarhet om vad judarna anklagade Paulus för lät han nästa dag ta av honom bojorna, befallde att översteprästerna och hela rådet skulle samlas och förde ner Paulus och ställde honom inför dem.

Atos 23

Paulo perante o Sinédrio

[1] Fitando Paulo os olhos no Sinédrio, disse: Varões, irmãos, tenho andado diante de Deus com toda a boa consciência até ao dia de hoje.

[2] Mas o sumo sacerdote, Ananias, mandou aos que estavam perto dele que lhe batessem na boca.

[3] Então, lhe disse Paulo: Deus há de ferir-te, parede branqueada! Tu estás aí sentado para julgar-me segundo a lei e, contra a lei, mandas agredir-me?

Apg 23

Paulus inför rådet

[1]Paulus såg på rådet och sade: »Mina bröder. Jag har alltid, intill denna dag, tjänat Gud med gott uppsåt.«

[2]Då befallde översteprästen Ananias dem som stod bredvid att slå Paulus över munnen.

[3]Men Paulus sade till honom: »Gud skall slå dig, din vitmenade vägg! Du sitter här för att döma mig efter lagen, men mot lagen befaller du dem att slå mig.« —

[4] Os que estavam a seu lado disseram: Estás injuriando o sumo sacerdote de Deus?

[4]»Förolämpar du Guds överstepräst!« sade de som stod bredvid.

[5] Respondeu Paulo: Não sabia, irmãos, que ele é sumo sacerdote; porque está escrito: Não falarás mal de uma autoridade do teu povo.

[5]Paulus svarade: »Jag visste inte, bröder, att han var överstepräst. Det står ju skrivet: En ledare för ditt folk skall du inte förbanna.«

[6] Sabendo Paulo que uma parte do Sinédrio se compunha de saduceus e outra, de fariseus, exclamou: Varões, irmãos, eu sou fariseu, filho de fariseus! No tocante à esperança e à ressurreição dos mortos sou julgado!

[6]Eftersom Paulus visste att en del av dem var saddukeer och en annan del fariseer höjde han rösten och sade till rådet: »Mina bröder, jag är farisé och mina fäder var fariseer. Det är för hoppet om de dödas uppståndelse som jag nu har ställts inför rätta.«

[7] Ditas estas palavras, levantou-se grande dissensão entre fariseus e saduceus, e a multidão se dividiu.

[7]När han sade så utbröt ett gräl mellan fariseerna och saddukeerna, och man delade sig i två läger.

[8] Pois os saduceus declaram não haver ressurreição, nem anjo, nem espírito; ao passo que os fariseus admitem todas essas coisas.

[8]Saddukeerna menar nämligen att det inte finns någon uppståndelse och inte heller änglar eller andar, medan fariseerna tror på allt detta.

[9] Houve, pois, grande vozearia. E, levantando-se alguns escribas da parte dos fariseus, contendiam, dizendo: Não achamos neste homem mal algum; e será que algum espírito ou anjo lhe tenha falado?

[9]Det blev ett väldigt ropande, och några skriftlärda som hörde till fariseernas parti reste sig och hävdade sin åsikt, och de sade: »Vi kan inte finna att den här mannen har gjort något ont. Tänk om en ande har talat till honom, eller en ängel.«

[10] Tomando vulto a celeuma, temendo o comandante que fosse Paulo espedaçado por eles, mandou descer a guarda para que o retirassem dali e o levassem para a fortaleza.

[10]Grälet blev så häftigt att kommendanten fruktade att de skulle slita Paulus i stycken, och han kallade ner vaktstyrkan för att rädda honom undan dem och föra honom tillbaka till fästningen.

O Senhor aparece a Paulo

[11] Na noite seguinte, o SENHOR, pondo-se ao lado dele, disse: Coragem! Pois do modo por que deste testemunho a meu

[11]På natten kom Herren till honom och sade: »Var inte rädd. Så som du har vittnat

respeito em Jerusalém, assim importa que também o faças em Roma.

A cilada dos judeus

[12] Quando amanheceu, os judeus se reuniram e, sob anátema, juraram que não haviam de comer, nem beber, enquanto não matassem Paulo.

[13] Eram mais de quarenta os que entraram nesta conspirata.

[14] Estes, indo ter com os principais sacerdotes e os anciãos, disseram: Juramos, sob pena de anátema, não comer coisa alguma, enquanto não matarmos Paulo.

[15] Agora, pois, notificai ao comandante, juntamente com o Sinédrio, que vo-lo apresente como se estivésseis para investigar mais acuradamente a sua causa; e nós, antes que ele chegue, estaremos prontos para assassiná-lo.

[16] Mas o filho da irmã de Paulo, tendo ouvido a trama, foi, entrou na fortaleza e de tudo avisou a Paulo.

[17] Então, este, chamando um dos centuriões, disse: Leva este rapaz ao comandante, porque tem alguma coisa a comunicar-lhe.

[18] Tomando-o, pois, levou-o ao comandante, dizendo: O preso Paulo, chamando-me, pediu-me que trouxesse à tua presença este rapaz, pois tem algo que dizer-te.

[19] Tomou-o pela mão o comandante e, pondo-se à parte, perguntou-lhe: Que tens a comunicar-me?

om mig i Jerusalem måste du också vittna i Rom.«

En sammansvärjning mot Paulus

[12]Nästa morgon höll judarna ett möte och svor att varken äta eller dricka förrän de hade dödat Paulus.

[13]Det var mer än fyrtio män som deltog i denna sammansvärjning,

[14]och de gick till översteprästerna och de äldste och sade: »Vi har svurit en ed att inte röra mat eller dryck förrän vi har dödat Paulus.

[15]Ni skall därför nu tillsammans med det övriga rådet lämna in en anmälan till kommendanten, så att han skickar ner Paulus till er; säg att ni vill undersöka hans fall närmare. Vi står färdiga att döda honom innan han kommer fram.«

[16]Paulus systerson hade emellertid varit där och fått reda på detta bakhåll, och han gick till Paulus i fästningen och talade om det.

[17]Paulus kallade på en av officerarna och sade: »För den här ynglingen till kommendanten, han har något att berätta.«

[18]Officeren tog honom till kommendanten och sade: »Fången Paulus kallade på mig och bad mig ta den här unge mannen till dig, för han har något att säga dig.«

[19]Kommendanten tog ynglingen vid handen och gick avsides med honom och

frågade: »Vad är det du vill berätta för mig?«

[20] Respondeu ele: Os judeus decidiram rogar-te que, amanhã, apresentes Paulo ao Sinédrio, como se houvesse de inquirir mais acuradamente a seu respeito.

[20]Han svarade: »Judarna har kommit överens om att be dig skicka ner Paulus till rådet i morgon, för att de skall få utreda hans fall närmare.

[21] Tu, pois, não te deixes persuadir, porque mais de quarenta entre eles estão pactuados entre si, sob anátema, de não comer, nem beber, enquanto não o matarem; e, agora, estão prontos, esperando a tua promessa.

[21]Men gå inte med på det, för mer än fyrtio av dem har planerat ett bakhåll och svurit att varken äta eller dricka förrän de har dödat honom. De står färdiga och väntar bara på att du skall svara ja.”

[22] Então, o comandante despediu o rapaz, recomendando-lhe que a ninguém dissesse ter-lhe trazido estas informações.

[22]Kommendanten sade åt ynglingen att inte tala om för någon att han hade avslöjat detta och lät honom sedan gå.

Paulus förs till ståthållaren i Caesarea

[23] Chamando dois centuriões, ordenou: Tende de prontidão, desde a hora terceira da noite, duzentos soldados, setenta de cavalaria e duzentos lanceiros para irem até Cesaréia;

[23]Därefter kallade han till sig två av sina officerare och sade: »Tre timmar efter mörkrets inbrott skall tvåhundra man stå färdiga att gå till Caesarea, dessutom sjuttio ryttare och tvåhundra man hjälptrupp.«

[24] preparai também animais para fazer Paulo montar e ir com segurança ao governador Félix.

[24]De skulle ha med sig riddjur åt Paulus och se till att han kom oskadd fram till ståthållaren Felix.

[25] E o comandante escreveu uma carta nestes termos:

[25]Han skrev också ett brev av följande lydelse:

A carta de Cláudio a Félix

[26] Cláudio Lísias ao excelentíssimo governador Félix, saúde.

[26]»Från Claudius Lysias till Felix. Högt ärade ståthållare.

[27] Este homem foi preso pelos judeus e estava prestes a ser morto por eles, quando eu, sobrevindo com a guarda, o livrei, por saber que ele era romano.

[27]Den här mannen hade gripits av judarna och var nära att dödas av dem, när jag ingrep med min trupp och förde honom i säkerhet sedan jag erfarit att han var romersk medborgare.

28 Querendo certificar-me do motivo por que o acusavam, fi-lo descer ao Sinédrio deles;

29 verifiquei ser ele acusado de coisas referentes à lei que os rege, nada, porém, que justificasse morte ou mesmo prisão.

30 Sendo eu informado de que ia haver uma cilada contra o homem, tratei de enviá-lo a ti, sem demora, intimando também os acusadores a irem dizer, na tua presença, o que há contra ele. [Saúde.]

Paulo no pretório de Herodes

31 Os soldados, pois, conforme lhes foi ordenado, tomaram Paulo e, durante a noite, o conduziram até Antipátride;

32 no dia seguinte, voltaram para a fortaleza, tendo deixado aos de cavalaria o irem com ele;

33 os quais, chegando a Cesaréia, entregaram a carta ao governador e também lhe apresentaram Paulo.

34 Lida a carta, perguntou o governador de que província ele era; e, quando soube que era da Cilícia,

35 disse: Ouvir-te-ei quando chegarem os teus acusadores. E mandou que ele fosse detido no pretório de Herodes.

28Då jag ville veta vad de anklagade honom för tog jag ner honom till deras råd.

29Jag fann att anklagelserna mot honom gällde tolkningar av deras lag; något som förtjänar döden eller fängelse anklagades han inte för.

30Eftersom det nu har meddelats mig att judarna planerar ett överfall på honom, skickar jag honom direkt ner till dig. Samtidigt har jag anmodat hans anklagare att föra sin talan mot honom inför dig.«

31Soldaterna tog enligt sina order hand om Paulus och förde honom under natten till Antipatris.

32Nästa dag återvände de till sin förläggning medan ryttarna fortsatte med honom.

33När de kom fram till Caesarea gav de ståthållaren brevet och förde också in Paulus till honom.

34Han läste brevet och frågade Paulus från vilken provins han var och fick veta att han var från Kilikien.

35»Jag skall höra dig när dina anklagare också har infunnit sig«, sade han och befallde att Paulus skulle hållas under bevakning i Herodes palats.

Atos 24

Ananias e Tértulo acusam Paulo perante Félix

1 Cinco dias depois, desceu o sumo sacerdote, Ananias, com alguns anciãos e com certo orador, chamado Tértulo, os

Apg 24

Anklagelsen mot Paulus

1Fem dagar senare kom översteprästen Ananias dit ner med några av de äldste och en advokat Tertullus och lämnade ståthållaren sin anmälan mot Paulus.

quais apresentaram ao governador libelo contra Paulo.

[2] Sendo este chamado, passou Tértulo a acusá-lo, dizendo: Excelentíssimo Félix, tendo nós, por teu intermédio, gozado de paz perene, e, também por teu providente cuidado, se terem feito notáveis reformas em benefício deste povo,

[3] sempre e por toda parte, isto reconhecemos com toda a gratidão.

[4] Entretanto, para não te deter por longo tempo, rogo-te que, de conformidade com a tua clemência, nos atendas por um pouco.

[5] Porque, tendo nós verificado que este homem é uma peste e promove sedições entre os judeus esparsos por todo o mundo, sendo também o principal agitador da seita dos nazarenos,

[6] o qual também tentou profanar o templo, nós o prendemos [com o intuito de julgá-lo segundo a nossa lei.

[7] Mas, sobrevindo o comandante Lísias, o arrebatou das nossas mãos com grande violência,

[8] ordenando que os seus acusadores viessem à tua presença]. Tu mesmo, examinando-o, poderás tomar conhecimento de todas as coisas de que nós o acusamos.

[2]Sedan Paulus kallats in började Tertullus sitt anklagelsetal med följande ord:

[3]»Högt ärade Felix. Att vi tack vare dig får leva i djupaste fred och att genom din omtanke villkoren har förbättrats för vårt folk är något som vi alla erkänner oförbehållsamt och med den största tacksamhet.

[4]Jag vill inte uppehålla dig alltför länge men ber dig att godhetsfullt lyssna till några korta ord från oss.

[5]Vi har funnit att den här mannen är en smitthärd som sprider oro bland judarna på alla håll i världen och att han är ledare för nasareernas sekt.

[6]Han har till och med försökt vanhelga templet. Vi har gripit honom,

[8]och när du själv förhör honom kommer du att vinna klarhet om allt det vi anklagar honom för.«

9 Os judeus também concordaram na acusação, afirmando que estas coisas eram assim.

Paulo apresenta a sua defesa

10 Paulo, tendo-lhe o governador feito sinal que falasse, respondeu: Sabendo que há muitos anos és juiz desta nação, sinto-me à vontade para me defender,

11 visto poderes verificar que não há mais de doze dias desde que subi a Jerusalém para adorar;

12 e que não me acharam no templo discutindo com alguém, nem tampouco amotinando o povo, fosse nas sinagogas ou na cidade;

13 nem te podem provar as acusações que, agora, fazem contra mim.

14 Porém confesso-te que, segundo o Caminho, a que chamam seita, assim eu sirvo ao Deus de nossos pais, acreditando em todas as coisas que estejam de acordo com a lei e nos escritos dos profetas,

15 tendo esperança em Deus, como também estes a têm, de que haverá ressurreição, tanto de justos como de injustos.

16 Por isso, também me esforço por ter sempre consciência pura diante de Deus e dos homens.

17 Depois de anos, vim trazer esmolas à minha nação e também fazer oferendas,

18 e foi nesta prática que alguns judeus da Ásia me encontraram já purificado no templo, sem ajuntamento e sem tumulto,

9Judarna instämde och försäkrade att det förhöll sig på det viset.

Paulus försvarstal inför ståthållaren Felix

10På ståthållarens tecken tog Paulus till orda: »Jag vet att du i många år har varit domare för detta folk, och därför är det med tillförsikt jag försvarar min sak.

11Du kan själv förvissa dig om att det inte är mer än tolv dagar sedan jag kom upp till Jerusalem för att be i templet.

12Varken där eller i synagogorna eller ute i staden har de sett mig diskutera med någon eller hetsa upp folk,

13och de kan heller inte inför dig styrka sina anklagelser mot mig.

14Men jag erkänner att jag följer Vägen, som de kallar för en sekt, och att jag på det sättet tjänar våra fäders Gud, samtidigt som jag tror på allt som lagen säger och allt som står skrivet hos profeterna.

15Jag hyser samma hopp som dessa mina anklagare, att Gud skall låta både rättfärdiga och orättfärdiga stå upp från de döda.

16Därför strävar också jag efter att alltid ha ett gott samvete gentemot Gud och människor.

17Efter flera år kom jag tillbaka till mitt folk för att ge allmosor och offra.

18Det var då man fann mig i templet; jag hade renat mig, och där var ingen folkmassa och inget tumult.

[19] os quais deviam comparecer diante de ti e acusar, se tivessem alguma coisa contra mim.

[20] Ou estes mesmos digam que iniqüidade acharam em mim, por ocasião do meu comparecimento perante o Sinédrio,

[21] salvo estas palavras que clamei, estando entre eles: hoje, sou eu julgado por vós acerca da ressurreição dos mortos.

Paulo perante Félix e Drusila

[22] Então, Félix, conhecendo mais acuradamente as coisas com respeito ao Caminho, adiou a causa, dizendo: Quando descer o comandante Lísias, tomarei inteiro conhecimento do vosso caso.

[23] E mandou ao centurião que conservasse a Paulo detido, tratando-o com indulgência e não impedindo que os seus próprios o servissem.

[24] Passados alguns dias, vindo Félix com Drusila, sua mulher, que era judia, mandou chamar Paulo e passou a ouvi-lo a respeito da fé em Cristo Jesus.

[25] Dissertando ele acerca da justiça, do domínio próprio e do Juízo vindouro, ficou Félix amedrontado e disse: Por agora, podes retirar-te, e, quando eu tiver vagar, chamar-te-ei;

[26] esperando também, ao mesmo tempo, que Paulo lhe desse dinheiro; pelo que, chamando-o mais freqüentemente, conversava com ele.

[27] Dois anos mais tarde, Félix teve por sucessor Pórcio Festo; e, querendo Félix

[19]Men där var några judar från Asien — de borde stå här inför dig och anklaga mig om de har något att anföra.

[20]Eller också får de som är här tala om vad de fann mig skyldig till när jag stod inför rådet,

[21]om det inte var just de ord som jag ropade mitt ibland dem: ’Det är för de dödas uppståndelse som jag i dag står till svars inför er.’«

Paulus i tvåårigt häkte

[22]Felix, som var mycket väl underrättad om Vägen, uppsköt nu rättegången och sade: »När kommendanten Lysias kommer hit skall jag avdöma ert mål.«

[23]Officeren fick order att hålla Paulus i häkte men ge honom lättnader och inte hindra hans anhängare från att sörja för honom.

[24]Några dagar därefter infann sig Felix tillsammans med sin hustru Drusilla, som var judinna. Han lät hämta Paulus för att höra vad han hade att säga om tron på Kristus Jesus.

[25]Men när Paulus började tala om rättfärdighet och försakelser och den kommande domen blev Felix förskräckt och sade: »Det räcker för den här gången. Men jag skall kalla på dig när jag får tid.«

[26]Samtidigt hoppades han att Paulus skulle erbjuda honom pengar, och därför lät han ofta hämta honom för att samtala med honom.

[27]När två år hade gått efterträddes Felix av Porcius Festus. Eftersom Felix ville hålla

assegurar o apoio dos judeus, manteve Paulo encarcerado.

sig väl med judarna lät han Paulus stanna kvar i fängelse.

Atos 25

Paulo perante Festo. Apela para César

[1] Tendo, pois, Festo assumido o governo da província, três dias depois, subiu de Cesaréia para Jerusalém;

[2] e, logo, os principais sacerdotes e os maiorais dos judeus lhe apresentaram queixa contra Paulo e lhe solicitavam,

[3] pedindo como favor, em detrimento de Paulo, que o mandasse vir a Jerusalém, armando eles cilada para o matarem na estrada.

[4] Festo, porém, respondeu achar-se Paulo detido em Cesaréia; e que ele mesmo, muito em breve, partiria para lá.

[5] Portanto, disse ele, os que dentre vós estiverem habilitados que desçam comigo; e, havendo contra este homem qualquer crime, acusem-no.

[6] E, não se demorando entre eles mais de oito ou dez dias, desceu para Cesaréia; e, no dia seguinte, assentando-se no tribunal, ordenou que Paulo fosse trazido.

[7] Comparecendo este, rodearam-no os judeus que haviam descido de Jerusalém, trazendo muitas e graves acusações contra ele, as quais, entretanto, não podiam provar.

[8] Paulo, porém, defendendo-se, proferiu as seguintes palavras: Nenhum pecado cometi contra a lei dos judeus, nem contra o templo, nem contra César.

Apg 25

Paulus inför ståthållaren Festus

[1]Tre dagar efter det att Festus hade tillträtt som ståthållare reste han från Caesarea upp till Jerusalem.

[2]Översteprästerna och judarnas främsta män lämnade då en anmälan mot Paulus till honom,

[3]och de bad Festus att gynna deras sak och låta hämta Paulus till Jerusalem. De förberedde nämligen ett bakhåll för att döda honom under vägen.

[4]Festus svarade att Paulus hölls i häkte i Caesarea och att han själv snart skulle fara dit.

[5]»Era ledare«, sade han, »får alltså följa med dit ner och anklaga mannen om han har gjort något som är fel.«

[6]Festus stannade inte mer än åtta tio dagar och for sedan ner till Caesarea. Följande dag intog han sin plats på domartribunen och befallde att Paulus skulle föras in.

[7]När han kom omringades han av de judar som hade rest ner från Jerusalem. De riktade en mängd svåra beskyllningar mot honom utan att kunna styrka dem,

[8]medan Paulus försvarade sig med att säga: »Varken mot judarnas lag eller templet eller kejsaren har jag förbrutit mig.«

[9] Então, Festo, querendo assegurar o apoio dos judeus, respondeu a Paulo: Queres tu subir a Jerusalém e ser ali julgado por mim a respeito destas coisas?

[10] Disse-lhe Paulo: Estou perante o tribunal de César, onde convém seja eu julgado; nenhum agravo pratiquei contra os judeus, como tu muito bem sabes.

[11] Caso, pois, tenha eu praticado algum mal ou crime digno de morte, estou pronto para morrer; se, pelo contrário, não são verdadeiras as coisas de que me acusam, ninguém, para lhes ser agradável, pode entregar-me a eles. Apelo para César.

[12] Então, Festo, tendo falado com o conselho, respondeu: Para César apelaste, para César irás.

Festo expõe a Agripa o caso de Paulo

[13] Passados alguns dias, o rei Agripa e Berenice chegaram a Cesaréia a fim de saudar a Festo.

[14] Como se demorassem ali alguns dias, Festo expôs ao rei o caso de Paulo, dizendo: Félix deixou aqui preso certo homem,

[15] a respeito de quem os principais sacerdotes e os anciãos dos judeus apresentaram queixa, estando eu em Jerusalém, pedindo que o condenasse.

[16] A eles respondi que não é costume dos romanos condenar quem quer que seja, sem que o acusado tenha presentes os seus acusadores e possa defender-se da acusação.

[9]Men Festus, som ville hålla sig väl med judarna, frågade Paulus: »Går du med på att fara upp till Jerusalem och dömas av mig där?«

[10]Paulus svarade: »Jag står inför kejsarens domstol, och det är här jag skall dömas. Judarna har jag inte gjort något ont, det vet du själv mycket väl.

[11]Om jag har gjort mig skyldig till något som förtjänar döden är jag beredd att dö. Men om deras anklagelser saknar grund kan ingen utlämna mig åt dem. Jag vädjar till kejsaren.«

[12]Efter överläggning med sina rådgivare sade Festus: »Du har vädjat till kejsaren, till kejsaren skall du fara.«

Festus lägger fram fallet Paulus för kung Agrippa

[13]Några dagar senare anlände kung Agrippa och Berenike till Caesarea och besökte Festus.

[14]De stannade i flera dagar, och Festus lade fram fallet Paulus för kungen. »Här finns en fånge«, sade han, »som Felix har lämnat efter sig.

[15]När jag var i Jerusalem gjorde judarnas överstepräster och äldste en anmälan mot honom där de krävde att få honom dömd.

[16]Jag svarade dem att romarna inte har för sed att utlämna en anklagad innan han har fått möta sina anklagare och haft tillfälle att försvara sig.

[17] De sorte que, chegando eles aqui juntos, sem nenhuma demora, no dia seguinte, assentando-me no tribunal, determinei fosse trazido o homem;

[18] e, levantando-se os acusadores, nenhum delito referiram dos crimes de que eu suspeitava.

[19] Traziam contra ele algumas questões referentes à sua própria religião e particularmente a certo morto, chamado Jesus, que Paulo afirmava estar vivo.

[20] Estando eu perplexo quanto ao modo de investigar estas coisas, perguntei-lhe se queria ir a Jerusalém para ser ali julgado a respeito disso.

[21] Mas, havendo Paulo apelado para que ficasse em custódia para o julgamento de César, ordenei que o acusado continuasse detido até que eu o enviasse a César.

[22] Então, Agripa disse a Festo: Eu também gostaria de ouvir este homem. Amanhã, respondeu ele, o ouvirás.

Festo, de novo, fala a Agripa

[23] De fato, no dia seguinte, vindo Agripa e Berenice, com grande pompa, tendo eles entrado na audiência juntamente com oficiais superiores e homens eminentes da cidade, Paulo foi trazido por ordem de Festo.

[24] Então, disse Festo: Rei Agripa e todos vós que estais presentes conosco, vedes este homem, por causa de quem toda a multidão dos judeus recorreu a mim tanto em Jerusalém como aqui, clamando que não convinha que ele vivesse mais.

[17]När de så hade kommit hit spillde jag ingen tid utan satte mig redan nästa dag att hålla dom och lät föra fram mannen.

[18]Men när hans anklagare uppträdde beskyllde de honom inte för något sådant brott som jag hade väntat,

[19]utan det gällde en del tvistefrågor i deras egen religion och en viss Jesus, som är död men som Paulus säger är i livet.

[20]Då jag inte visste hur jag skulle reda ut detta, föreslog jag honom att resa till Jerusalem och låta sig dömas där.

[21]När han då yrkade på att hållas i förvar för att få sin sak avgjord av kejsaren, gav jag order att han skall sitta kvar här tills jag skickar honom till kejsaren.«

[22]Agrippa sade att han själv skulle vilja höra mannen tala, och Festus svarade att det kunde ske dagen därpå.

Paulus försvarstal inför kung Agrippa

[23]Följande dag kom alltså Agrippa och Berenike med prakt och ståt och tog plats i audienssalen tillsammans med överstarna och de förnämsta i staden.

[24]Festus lät föra in Paulus och sade: »Kung Agrippa och alla andra här närvarande. Ni ser framför er den man för vars skull hela mängden av judar har legat över mig, både i Jerusalem och här, och högljutt krävt att han inte skall få leva längre.

[25] Porém eu achei que ele nada praticara passível de morte; entretanto, tendo ele apelado para o imperador, resolvi mandá-lo ao imperador.

[25]Jag kan inte finna att han har gjort något som förtjänar döden,

[26] Contudo, a respeito dele, nada tenho de positivo que escreva ao soberano; por isso, eu o trouxe à vossa presença e, mormente, à tua, ó rei Agripa, para que, feita a argüição, tenha eu alguma coisa que escrever;

[26]och när han själv vädjade till kejsaren beslöt jag att skicka honom dit. Men jag har ingenting påtagligt att skriva om honom till min härskare. Därför låter jag honom framträda inför er och först och främst inför dig, kung Agrippa, så att jag efter den här utfrågningen vet vad jag skall skriva.

[27] porque não me parece razoável remeter um preso sem mencionar, ao mesmo tempo, as acusações que militam contra ele.

[27]Det kan inte vara rimligt att skicka en fånge utan att också ange vad han anklagas för.«

Atos 26

Paulo discursa perante o rei Agripa

[1] A seguir, Agripa, dirigindo-se a Paulo, disse: É permitido que uses da palavra em tua defesa. Então, Paulo, estendendo a mão, passou a defender-se nestes termos:

[2] Tenho-me por feliz, ó rei Agripa, pelo privilégio de, hoje, na tua presença, poder produzir a minha defesa de todas as acusações feitas contra mim pelos judeus;

[3] mormente porque és versado em todos os costumes e questões que há entre os judeus; por isso, eu te peço que me ouças com paciência.

[4] Quanto à minha vida, desde a mocidade, como decorreu desde o princípio entre o meu povo e em Jerusalém, todos os judeus a conhecem;

Apg 26

[1]Agrippa sade då till Paulus: »Du har min tillåtelse att föra din talan.« Då lyfte Paulus handen och började tala till sitt försvar:

[2]»Kung Agrippa, jag är lycklig över att det är inför dig som jag i dag får försvara mig mot allt som judarna beskyller mig för,

[3]särskilt som du så väl känner till alla judiska seder och bruk och tolkningsfrågor. Därför ber jag dig lyssna på mig med tålamod.

[4]Hur mitt liv har varit från det jag var ung, ända från början, bland mina landsmän och sedan i Jerusalem, det vet alla judar.

[5] pois, na verdade, eu era conhecido deles desde o princípio, se assim o quiserem testemunhar, porque vivi fariseu conforme a seita mais severa da nossa religião.

[5]De känner mig sedan gammalt, och om de bara vill kan de intyga att jag har levt som farisé, i överensstämmelse med vår religions strängaste riktning.

[6] E, agora, estou sendo julgado por causa da esperança da promessa que por Deus foi feita a nossos pais,

[6]Vad jag nu står till svars för är hoppet om det som Gud har lovat våra fäder

[7] a qual as nossas doze tribos, servindo a Deus fervorosamente de noite e de dia, almejam alcançar; é no tocante a esta esperança, ó rei, que eu sou acusado pelos judeus.

[7]och som vårt folks tolv stammar väntar sig att få se uppfyllt genom att oavlåtligt tjäna Gud dag och natt. Det är för det hoppets skull, kung Agrippa, som jag nu anklagas av judarna.

[8] Por que se julga incrível entre vós que Deus ressuscite os mortos?

[8]Varför anser man det otroligt bland er att Gud uppväcker döda?

[9] Na verdade, a mim me parecia que muitas coisas devia eu praticar contra o nome de Jesus, o Nazareno;

[9]Jag fann det själv vara min plikt att på allt sätt bekämpa nasarén Jesu namn,

[10] e assim procedi em Jerusalém. Havendo eu recebido autorização dos principais sacerdotes, encerrei muitos dos santos nas prisões; e contra estes dava o meu voto, quando os matavam.

[10]och jag gjorde det också i Jerusalem. Med fullmakt från översteprästerna satte jag många av de heliga i fängelse, och när man ville döda dem röstade jag för det.

[11] Muitas vezes, os castiguei por todas as sinagogas, obrigando-os até a blasfemar. E, demasiadamente enfurecido contra eles, mesmo por cidades estranhas os perseguia.

[11]Överallt i synagogorna fick jag dem gång på gång straffade och tvang dem att häda, ja, i mitt raseri förföljde jag dem till och med i städer utanför Judeen.

[12] Com estes intuitos, parti para Damasco, levando autorização dos principais sacerdotes e por eles comissionado.

[12]När jag för den skull reste till Damaskus med översteprästernas fullmakt och på deras uppdrag

[13] Ao meio-dia, ó rei, indo eu caminho fora, vi uma luz no céu, mais resplandecente que o sol, que brilhou ao redor de mim e dos que iam comigo.

[13]fick jag under färden, kung Agrippa, mitt på dagen se ett ljus som kom från himlen och omgav mig och mina reskamrater med ett sken som var starkare än solen.

[14] E, caindo todos nós por terra, ouvi uma voz que me falava em língua hebraica: Saulo, Saulo, por que me persegues? Dura coisa é recalcitrares contra os aguilhões.

[14]Vi föll alla till marken, och jag hörde en röst som sade till mig på hebreiska: ’Saul, Saul, varför förföljer du mig? Det går dig illa om du spjärnar emot.’

[15] Então, eu perguntei: Quem és tu, SENHOR? Ao que o SENHOR respondeu: Eu sou Jesus, a quem tu persegues.

[15]Jag sade: ’Vem är du, herre?’ Och Herren svarade: ’Jag är Jesus, den som du förföljer.

[16] Mas levanta-te e firma-te sobre teus pés, porque por isto te apareci, para te constituir ministro e testemunha, tanto das coisas em que me viste como daquelas pelas quais te aparecerei ainda,

[16]Stig upp och stå på dina ben! Jag har visat mig för dig för att utse dig till min tjänare och till vittne om vad du har sett av mig och vad du kommer att få se av mig i framtiden,

[17] livrando-te do povo e dos gentios, para os quais eu te envio,

[17]då jag räddar dig undan ditt eget folk och undan hedningarna. Till dem skall jag sända ut dig,

[18] para lhes abrires os olhos e os converteres das trevas para a luz e da potestade de Satanás para Deus, a fim de que recebam eles remissão de pecados e herança entre os que são santificados pela fé em mim.

[18]för att du skall öppna deras ögon och vända dem från mörkret till ljuset och från Satans makt till Gud. Genom att tro på mig skall de vinna syndernas förlåtelse och få en plats bland dem som helgats.’

[19] Pelo que, ó rei Agripa, não fui desobediente à visão celestial,

[19]Därför, kung Agrippa, kunde jag inte annat än lyda denna syn från himlen.

[20] mas anunciei primeiramente aos de Damasco e em Jerusalém, por toda a região da Judéia, e aos gentios, que se arrependessem e se convertessem a Deus, praticando obras dignas de arrependimento.

[20]Först i Damaskus och Jerusalem och sedan över hela Judeen och inför hedningarna har jag predikat att man måste ångra sig och vända om till Gud och utföra sådana gärningar som svarar mot ångern.

[21] Por causa disto, alguns judeus me prenderam, estando eu no templo, e tentaram matar-me.

[21]Det var därför judarna grep mig i templet och försökte mörda mig.

[22] Mas, alcançando socorro de Deus, permaneço até ao dia de hoje, dando testemunho, tanto a pequenos como a

[22]Men tack vare Guds hjälp ända till denna dag kan jag stå som vittne inför både hög och låg, och vad jag talar om är ingenting

grandes, nada dizendo, senão o que os profetas e Moisés disseram haver de acontecer,

annat än vad profeterna och Mose har förutsagt:

23 isto é, que o Cristo devia padecer e, sendo o primeiro da ressurreição dos mortos, anunciaria a luz ao povo e aos gentios.

23att Messias måste lida och att han som den förste som uppstod från de döda skulle förkunna ljuset både för vårt folk och för hedningarna.«

Paulo é interrompido por Festo

24 Dizendo ele estas coisas em sua defesa, Festo o interrompeu em alta voz: Estás louco, Paulo! As muitas letras te fazem delirar!

24På denna punkt i hans försvarstal avbröt Festus honom och ropade: »Du yrar, Paulus. Din stora lärdom gör dig galen.«

25 Paulo, porém, respondeu: Não estou louco, ó excelentíssimo Festo! Pelo contrário, digo palavras de verdade e de bom senso.

25Paulus svarade: »Högt ärade Festus, jag yrar inte, jag talar sanna och förnuftiga ord.

26 Porque tudo isto é do conhecimento do rei, a quem me dirijo com franqueza, pois estou persuadido de que nenhuma destas coisas lhe é oculta; porquanto nada se passou em algum lugar escondido.

26Kungen är väl insatt i dessa frågor, därför kan jag också tala öppet och frimodigt till honom. För jag är säker på att inget av detta är obekant för honom, det har ju inte tilldragit sig i någon avkrok.

27 Acreditas, ó rei Agripa, nos profetas? Bem sei que acreditas.

27Tror du på profeterna, kung Agrippa? Jag vet att du tror.«

28 Então, Agripa se dirigiu a Paulo e disse: Por pouco me persuades a me fazer cristão.

28Agrippa svarade Paulus: »Det går fort för dig att få mig till kristen.« —

29 Paulo respondeu: Assim Deus permitisse que, por pouco ou por muito, não apenas tu, ó rei, porém todos os que hoje me ouvem se tornassem tais qual eu sou, exceto estas cadeias.

29»Fort eller långsamt«, svarade Paulus, »Gud give att inte bara du utan alla som i dag lyssnar på mig blir sådana som jag — men utan de här bojorna.«

Paulo teria sido solto, se não tivesse apelado para César

30 A essa altura, levantou-se o rei, e também o governador, e Berenice, bem como os que estavam assentados com eles;

30Kungen och ståthållaren och Berenike samt deras uppvaktning reste sig nu,

[31] e, havendo-se retirado, falavam uns com os outros, dizendo: Este homem nada tem feito passível de morte ou de prisão.

[32] Então, Agripa se dirigiu a Festo e disse: Este homem bem podia ser solto, se não tivesse apelado para César.

Atos 27

Paulo enviado para a Itália

[1] Quando foi decidido que navegássemos para a Itália, entregaram Paulo e alguns outros presos a um centurião chamado Júlio, da Coorte Imperial.

[2] Embarcando num navio adramitino, que estava de partida para costear a Ásia, fizemo-nos ao mar, indo conosco Aristarco, macedônio de Tessalônica.

[3] No dia seguinte, chegamos a Sidom, e Júlio, tratando Paulo com humanidade, permitiu-lhe ir ver os amigos e obter assistência.

[4] Partindo dali, navegamos sob a proteção de Chipre, por serem contrários os ventos;

[5] e, tendo atravessado o mar ao longo da Cilícia e Panfília, chegamos a Mirra, na Lícia.

[6] Achando ali o centurião um navio de Alexandria, que estava de partida para a Itália, nele nos fez embarcar.

[7] Navegando vagarosamente muitos dias e tendo chegado com dificuldade defronte de Cnido, não nos sendo permitido prosseguir, por causa do vento contrário,

[31]och när de hade dragit sig tillbaka sade de till varandra: »Den mannen gör ingenting som förtjänar döden eller fängelse.«

[32]Och Agrippa sade till Festus: »Om han inte hade vädjat till kejsaren hade han kunnat friges.«

Apg 27

Resan över Medelhavet

[1]När det var bestämt att vi skulle avsegla till Italien överlämnades Paulus och några andra fångar till en av Kejsarbataljonens officerare som hette Julius.

[2]Vi steg ombord på ett fartyg från Adramyttion som skulle till hamnar i Asien och seglade ut. Aristarchos, en makedonier från Thessalonike, följde med oss.

[3]Dagen därpå gick vi in till Sidon. Julius behandlade Paulus väl och lät honom gå till sina vänner för att få vad han behövde.

[4]När vi lagt ut därifrån seglade vi i lä av Cypern, eftersom vi hade motvind.

[5]Och efter att ha gått över öppna havet utanför Kilikien och Pamfylien kom vi till Myra i Lykien.

[6]Där fick officeren tag på ett fartyg från Alexandria som skulle till Italien och satte oss ombord på det.

[7]Under åtskilliga dagar gick seglatsen långsamt, och när vi omsider nått i höjd med Knidos och vinden fortfarande låg emot oss gick vi in i lä av Kreta vid Salmone.

navegamos sob a proteção de Creta, na altura de Salmona.

[8] Costeando-a, penosamente, chegamos a um lugar chamado Bons Portos, perto do qual estava a cidade de Laséia.

Os perigos da viagem

[9] Depois de muito tempo, tendo-se tornado a navegação perigosa, e já passado o tempo do Dia do Jejum, admoestava-os Paulo,

[10] dizendo-lhes: Senhores, vejo que a viagem vai ser trabalhosa, com dano e muito prejuízo, não só da carga e do navio, mas também da nossa vida.

[11] Mas o centurião dava mais crédito ao piloto e ao mestre do navio do que ao que Paulo dizia.

[12] Não sendo o porto próprio para invernar, a maioria deles era de opinião que partissem dali, para ver se podiam chegar a Fenice e aí passar o inverno, visto ser um porto de Creta, o qual olhava para o nordeste e para o sudeste.

[13] Soprando brandamente o vento sul, e pensando eles ter alcançado o que desejavam, levantaram âncora e foram costeando mais de perto a ilha de Creta.

[14] Entretanto, não muito depois, desencadeou-se, do lado da ilha, um tufão de vento, chamado Euroaquilão;

[15] e, sendo o navio arrastado com violência, sem poder resistir ao vento, cessamos a manobra e nos fomos deixando levar.

[8]Längs kusten lyckades vi så småningom ta oss fram till en plats i närheten av staden Lasaia som hette Goda hamnarna.

[9]Då hade lång tid förflutit, fastedagen var redan förbi och det började bli riskfyllt att segla. Paulus varnade dem

[10]och sade: »Jag ser tydligt att resan blir strapatsrik och leder till stora förluster, inte bara av last och skepp utan också av våra egna liv.«

[11]Men officeren litade mer på skepparen och fartygets ägare än på vad Paulus sade.

[12]Eftersom platsen var olämplig som vinterhamn röstade flertalet för att man skulle segla därifrån och försöka nå fram till Foinix och ligga där över vintern. Det är en hamn på Kreta som är öppen mot sydväst och nordväst.

[13]När så en sydlig bris blåste upp menade de att de kunde genomföra sin plan.

Storm utanför Kreta

De lättade ankar och följde Kretas kust.

[14]Men det dröjde inte länge förrän en våldsam storm, den så kallade Nordosten, svepte ner från land.

[15]Fartyget fångades av den och kunde inte hålla upp mot vinden, utan vi föll av och länsade undan för den.

[16] Passando sob a proteção de uma ilhota chamada Cauda, a custo conseguimos recolher o bote;

[17] e, levantando este, usaram de todos os meios para cingir o navio, e, temendo que dessem na Sirte, arriaram os aparelhos, e foram ao léu.

[18] Açoitados severamente pela tormenta, no dia seguinte, já aliviavam o navio.

[19] E, ao terceiro dia, nós mesmos, com as próprias mãos, lançamos ao mar a armação do navio.

[20] E, não aparecendo, havia já alguns dias, nem sol nem estrelas, caindo sobre nós grande tempestade, dissipou-se, afinal, toda a esperança de salvamento.

[21] Havendo todos estado muito tempo sem comer, Paulo, pondo-se em pé no meio deles, disse: Senhores, na verdade, era preciso terem-me atendido e não partir de Creta, para evitar este dano e perda.

[22] Mas, já agora, vos aconselho bom ânimo, porque nenhuma vida se perderá de entre vós, mas somente o navio.

[23] Porque, esta mesma noite, um anjo de Deus, de quem eu sou e a quem sirvo, esteve comigo,

[24] dizendo: Paulo, não temas! É preciso que compareças perante César, e eis que Deus, por sua graça, te deu todos quantos navegam contigo.

[25] Portanto, senhores, tende bom ânimo! Pois eu confio em Deus que sucederá do modo por que me foi dito.

[16]Vi kom i lä av en liten ö som hette Kauda och lyckades där med nöd och näppe bärga skeppsbåten.

[17]Sedan den tagits ombord stagade man fartyget som en säkerhetsåtgärd. De var rädda för att de skulle driva upp på Syrtenbankarna, och därför sänkte de rån och seglade vidare så.

[18]Då vi var svårt ansatta av stormen gjorde de sig nästa dag av med en del av lasten,

[19]och på tredje dagen vräkte de med egna händer allt löst överbord.

[20]Varken sol eller stjärnor visade sig på flera dygn, och stormen låg hårt på. Till slut förlorade vi allt hopp om räddning.

[21]Ingen hade nu på länge fått någon mat. Paulus steg då fram bland dem och sade: »Ni skulle ha lytt mitt råd och inte gett er ut från Kreta, så hade ni besparat er dessa strapatser och förluster.

[22]Men nu uppmanar jag er att vara vid gott mod. Inga liv skall gå förlorade, bara skeppet.

[23]I natt kom nämligen en ängel till mig från den Gud som jag tillhör och som jag tjänar,

[24]och han sade: ’Var inte rädd, Paulus. Du skall stå inför kejsaren, och alla som är med dig ombord har Gud skänkt dig!’

[25]Var därför vid gott mod! Jag litar på Gud, det blir som han har sagt mig.

26 Porém é necessário que vamos dar a uma ilha.

O naufrágio

27 Quando chegou a décima quarta noite, sendo nós batidos de um lado para outro no mar Adriático, por volta da meia-noite, pressentiram os marinheiros que se aproximavam de alguma terra.

28 E, lançando o prumo, acharam vinte braças; passando um pouco mais adiante, tornando a lançar o prumo, acharam quinze braças.

29 E, receosos de que fôssemos atirados contra lugares rochosos, lançaram da popa quatro âncoras e oravam para que rompesse o dia.

30 Procurando os marinheiros fugir do navio, e, tendo arriado o bote no mar, a pretexto de que estavam para largar âncoras da proa,

31 disse Paulo ao centurião e aos soldados: Se estes não permanecerem a bordo, vós não podereis salvar-vos.

32 Então, os soldados cortaram os cabos do bote e o deixaram afastar-se.

33 Enquanto amanhecia, Paulo rogava a todos que se alimentassem, dizendo: Hoje, é o décimo quarto dia em que, esperando, estais sem comer, nada tendo provado.

34 Eu vos rogo que comais alguma coisa; porque disto depende a vossa segurança; pois nenhum de vós perderá nem mesmo um fio de cabelo.

35 Tendo dito isto, tomando um pão, deu graças a Deus na presença de todos e, depois de o partir, começou a comer.

26Men vi kommer att drivas i land på någon ö.«

27På fjortonde dygnet av vår färd över Adriahavet började sjömännen vid midnatt förstå att vi närmade oss land.

28De lodade och fann att djupet var tjugo famnar. Strax efteråt lodade de på nytt och fick det nu till femton famnar.

29De fruktade att vi skulle drivas mot klippor och lade ut fyra ankare från aktern och önskade bara att det skulle bli dag.

30Sjömännen gjorde ett försök att överge fartyget och firade ner skeppsbåten under förevändning att de skulle lägga ut ankare från fören.

31Då sade Paulus till officeren och soldaterna: »Om inte de där stannar kvar ombord är ni förlorade.«

32Då kapade soldaterna linorna och lät skeppsbåten driva i land.

33Innan det dagades uppmanade Paulus alla att äta. »Nu har ni varit utan mat i fjorton dagar och inte fått någon näring.

34Därför råder jag er att äta, det behöver ni för att kunna klara er. Ingen av er skall nämligen mista så mycket som ett hårstrå.«

35Sedan tog han ett bröd, tackade Gud inför dem alla, bröt det och började äta.

[36] Todos cobraram ânimo e se puseram também a comer.

[36]Då repade alla mod och intog föda.

[37] Estávamos no navio duzentas e setenta e seis pessoas ao todo.

[37]Allt som allt var vi 276 personer ombord.

[38] Refeitos com a comida, aliviaram o navio, lançando o trigo ao mar.

[38]Efter att ha ätit sig mätta vräkte de spannmålslasten i sjön för att göra fartyget lättare.

Strandning på Malta

[39] Quando amanheceu, não reconheceram a terra, mas avistaram uma enseada, onde havia praia; então, consultaram entre si se não podiam encalhar ali o navio.

[39]När det blev dag kände de inte igen landet, men de upptäckte en bukt med sandstrand, där de tänkte att de skulle kunna sätta fartyget på land.

[40] Levantando as âncoras, deixaram-no ir ao mar, largando também as amarras do leme; e, alçando a vela de proa ao vento, dirigiram-se para a praia.

[40]De släppte trossarna och lämnade ankarna i sjön. Samtidigt fällde de ner styrårorna, hissade förseglet för vinden och styrde in mot stranden.

[41] Dando, porém, num lugar onde duas correntes se encontravam, encalharam ali o navio; a proa encravou-se e ficou imóvel, mas a popa se abria pela violência do mar.

[41]Men de gick på ett rev och rände upp med skeppet där. Fören körde fast och stod orubbligt kvar, men aktern började brytas sönder av bränningarna.

[42] O parecer dos soldados era que matassem os presos, para que nenhum deles, nadando, fugisse;

[42]Soldaterna beslöt då att döda fångarna så att ingen skulle kunna simma i land och fly.

[43] mas o centurião, querendo salvar a Paulo, impediu-os de o fazer; e ordenou que os que soubessem nadar fossem os primeiros a lançar-se ao mar e alcançar a terra.

[43]Men officeren ville rädda Paulus och hindrade dem i deras avsikt. Han befallde att först skulle de simkunniga hoppa i vattnet och ta sig i land och därefter de övriga,

[44] Quanto aos demais, que se salvassem, uns, em tábuas, e outros, em destroços do navio. E foi assim que todos se salvaram em terra.

[44]en del på plankor och andra med hjälp av folk från fartyget. Så lyckades alla rädda sig i land.

Atos 28

A ilha de Malta

Apg 28

[1] Uma vez em terra, verificamos que a ilha se chamava Malta.

[2] Os bárbaros trataram-nos com singular humanidade, porque, acendendo uma fogueira, acolheram-nos a todos por causa da chuva que caía e por causa do frio.

[3] Tendo Paulo ajuntado e atirado à fogueira um feixe de gravetos, uma víbora, fugindo do calor, prendeu-se-lhe à mão.

[4] Quando os bárbaros viram a víbora pendente da mão dele, disseram uns aos outros: Certamente, este homem é assassino, porque, salvo do mar, a Justiça não o deixa viver.

[5] Porém ele, sacudindo o réptil no fogo, não sofreu mal nenhum;

[6] mas eles esperavam que ele viesse a inchar ou a cair morto de repente. Mas, depois de muito esperar, vendo que nenhum mal lhe sucedia, mudando de parecer, diziam ser ele um deus.

Públio hospeda a Paulo

[7] Perto daquele lugar, havia um sítio pertencente ao homem principal da ilha, chamado Públio, o qual nos recebeu e hospedou benignamente por três dias.

[8] Aconteceu achar-se enfermo de disenteria, ardendo em febre, o pai de Públio. Paulo foi visitá-lo, e, orando, impôs-lhe as mãos, e o curou.

[9] À vista deste acontecimento, os demais enfermos da ilha vieram e foram curados,

[10] os quais nos distinguiram com muitas honrarias; e, tendo nós de prosseguir

[1]När vi var i säkerhet fick vi veta att ön hette Malta.

[2]De infödda var ytterst vänliga mot oss; de tände ett bål och tog hand om oss alla, för det började regna och var kallt.

[3]Paulus drog ihop ett fång torrt ris, och då han lade det på elden kom en huggorm fram på grund av värmen och högg sig fast vid hans hand.

[4]När de infödda såg ormen hänga från handen på honom sade de till varandra: »Den där mannen måste vara en mördare. Han har räddats från havet, men rättvisans gudinna ville inte att han skulle få leva.”

[5]Men Paulus skakade av sig ormen i elden och tog ingen skada.

[6]De andra trodde att han skulle svullna upp eller plötsligt falla död ner. När de sedan hade väntat en lång stund och sett att ingenting särskilt hände honom slog de om och sade att han var en gud.

[7]I närheten låg det gårdar som tillhörde Publius, öns främste man, och han tog emot oss och visade oss gästfrihet i tre dagar.

[8]Hans far låg till sängs med feberanfall och svår diarré. Paulus gick in till honom, bad och lade händerna på honom och botade honom.

[9]Efter det kom också de andra sjuka på ön dit och blev botade.

[10]De gav oss många bevis på sin uppskattning, och när vi skulle segla därifrån försåg de oss med allt vi behövde.

viagem, nos puseram a bordo tudo o que era necessário.

A continuação da viagem

11 Ao cabo de três meses, embarcamos num navio alexandrino, que invernara na ilha e tinha por emblema Dióscuros.

12 Tocando em Siracusa, ficamos ali três dias,

13 donde, bordejando, chegamos a Régio. No dia seguinte, tendo soprado vento sul, em dois dias, chegamos a Putéoli,

14 onde achamos alguns irmãos que nos rogaram ficássemos com eles sete dias; e foi assim que nos dirigimos a Roma.

15 Tendo ali os irmãos ouvido notícias nossas, vieram ao nosso encontro até à Praça de Ápio e às Três Vendas. Vendo-os Paulo e dando, por isso, graças a Deus, sentiu-se mais animado.

Paulo em Roma

16 Uma vez em Roma, foi permitido a Paulo morar por sua conta, tendo em sua companhia o soldado que o guardava.

17 Três dias depois, ele convocou os principais dos judeus e, quando se reuniram, lhes disse: Varões irmãos, nada havendo feito contra o povo ou contra os costumes paternos, contudo, vim preso desde Jerusalém, entregue nas mãos dos romanos;

18 os quais, havendo-me interrogado, quiseram soltar-me sob a preliminar de não haver em mim nenhum crime passível de morte.

Till Rom

11Efter tre månader avseglade vi med »Dioskurerna«, ett fartyg från Alexandria som hade legat vid ön över vintern.

12Vi gick in till Syrakusa och låg där i tre dagar.

13Därifrån kom vi så småningom fram till Regium. Efter en dags väntan fick vi sydlig vind och nådde efter två dagar Puteoli.

14Där fann vi trosbröder och blev inbjudna att stanna hos dem en vecka. Och på det sättet kom vi till Rom.

15Bröderna där hade fått besked om oss och kom ända ut till Forum Appii och Tres Tabernae för att möta oss. När Paulus såg dem tackade han Gud och fylldes med tillförsikt.

16Efter ankomsten till Rom fick han tillstånd att ha egen bostad tillsammans med den soldat som skulle bevaka honom.

Tal till judarna i Rom

17Tre dagar senare bad Paulus de ledande bland judarna att komma till honom, och när de var samlade sade han till dem: »Mina bröder. Fast jag inte har förbrutit mig mot vårt folk eller våra fäderneärvda seder och bruk blev jag i Jerusalem utlämnad till romarna och bortförd som fånge.

18Sedan de hade förhört mig ville de frige mig, eftersom jag inte var skyldig till något som förtjänar döden.

[19] Diante da oposição dos judeus, senti-me compelido a apelar para César, não tendo eu, porém, nada de que acusar minha nação.

[20] Foi por isto que vos chamei para vos ver e falar; porque é pela esperança de Israel que estou preso com esta cadeia.

[21] Então, eles lhe disseram: Nós não recebemos da Judéia nenhuma carta que te dissesse respeito; também não veio qualquer dos irmãos que nos anunciasse ou dissesse de ti mal algum.

[22] Contudo, gostaríamos de ouvir o que pensas; porque, na verdade, é corrente a respeito desta seita que, por toda parte, é ela impugnada.

Paulo prega em Roma

[23] Havendo-lhe eles marcado um dia, vieram em grande número ao encontro de Paulo na sua própria residência. Então, desde a manhã até à tarde, lhes fez uma exposição em testemunho do reino de Deus, procurando persuadi-los a respeito de Jesus, tanto pela lei de Moisés como pelos profetas.

[24] Houve alguns que ficaram persuadidos pelo que ele dizia; outros, porém, continuaram incrédulos.

[25] E, havendo discordância entre eles, despediram-se, dizendo Paulo estas palavras: Bem falou o Espírito Santo a vossos pais, por intermédio do profeta Isaías, quando disse:

[19]Men judarna satte sig emot det, och jag blev tvungen att vädja till kejsaren, dock inte för att anklaga mitt folk.

[20]Detta är bakgrunden till att jag har kallat er hit för att få träffa er och tala till er, ty det är Israels hopp som är anledning till att jag bär dessa bojor.«

[21]De svarade: »Vi har inte fått något brev om dig från Judeen, och inte heller har någon av de bröder som kommit hit haft något ont att säga om dig, vare sig öppet eller i enrum.

[22]Men vi vill gärna höra av dig själv vad du har för åsikter. Om den här sekten vet vi ju att den möter motstånd överallt.«

[23]De kom överens om en viss dag, och då infann sig ännu fler hos honom där han bodde. Från morgonen till sena kvällen vittnade han om Guds rike och utlade vad det innebär, och utgående från Moses lag och profeterna sökte han vinna dem för tron på Jesus.

[24]Somliga lät sig övertygas av hans ord, men andra ville inte tro.

[25]I stor oenighet bröt de upp sedan Paulus tillagt detta enda: »Det var med rätta som den heliga anden

[26] Vai a este povo e dize-lhe: De ouvido, ouvireis e não entendereis; vendo, vereis e não percebereis.

[26]sade till era fäder genom profeten Jesaja: Gå till detta folk och säg: Ni skall höra med era öron men ingenting förstå, och se med era ögon men ingenting uppfatta.

[27] Porquanto o coração deste povo se tornou endurecido; com os ouvidos ouviram tardiamente e fecharam os olhos, para que jamais vejam com os olhos, nem ouçam com os ouvidos, para que não entendam com o coração, e se convertam, e por mim sejam curados.

[27]Ty detta folks hjärta är förstockat. De är tröga att höra med sina öron, och de tillsluter sina ögon, så att de inte kan se med sina ögon eller höra med sina öron eller förstå i sitt hjärta och omvända sig och bli botade av mig.

[28] Tomai, pois, conhecimento de que esta salvação de Deus foi enviada aos gentios. E eles a ouvirão.

[28]Därför skall ni veta att det är till hedningarna som Gud nu har sänt frälsningen. De kommer att lyssna.«

[29] [Ditas estas palavras, partiram os judeus, tendo entre si grande contenda.]

Paulo prisioneiro durante dois anos

[30] Por dois anos, permaneceu Paulo na sua própria casa, que alugara, onde recebia todos que o procuravam,

[31] pregando o reino de Deus, e, com toda a intrepidez, sem impedimento algum, ensinava as coisas referentes ao SENHOR Jesus Cristo.

Paulus vistelse i Rom

[30]Där stannade han i hela två år på egen bekostnad. Han tog emot alla som kom för att besöka honom,

[31]och han förkunnade Guds rike och undervisade om herren Jesus Kristus med stor frimodighet och utan att bli hindrad.

Epístola de Paulo aos Romanos	Romarbrevet

Romanos 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, servo de Jesus Cristo, chamado para ser apóstolo, separado para o evangelho de Deus,

[2] o qual foi por Deus, outrora, prometido por intermédio dos seus profetas nas Sagradas Escrituras,

[3] com respeito a seu Filho, o qual, segundo a carne, veio da descendência de Davi

[4] e foi designado Filho de Deus com poder, segundo o espírito de santidade pela ressurreição dos mortos, a saber, Jesus Cristo, nosso SENHOR,

[5] por intermédio de quem viemos a receber graça e apostolado por amor do seu nome, para a obediência por fé, entre todos os gentios,

[6] de cujo número sois também vós, chamados para serdes de Jesus Cristo.

[7] A todos os amados de Deus, que estais em Roma, chamados para serdes santos, graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

O amor de Paulo pelos cristãos de Roma. Seu desejo de vê-los

[8] Primeiramente, dou graças a meu Deus, mediante Jesus Cristo, no tocante a todos vós, porque, em todo o mundo, é proclamada a vossa fé.

[9] Porque Deus, a quem sirvo em meu espírito, no evangelho de seu Filho, é minha testemunha de como incessantemente faço menção de vós

Rom 1

Hälsning

[1]Från Paulus, Kristi Jesu tjänare, kallad till apostel, avdelad för att förkunna Guds evangelium,

[2]som Gud har utlovat genom sina profeter i de heliga skrifterna,

[3]evangeliet om hans son, som till sin mänskliga härkomst var av Davids ätt

[4]och genom sin andes helighet blev insatt som Guds son i makt och välde vid sin uppståndelse från de döda: Jesus Kristus, vår herre.

[5]Genom honom har jag fått nåden och uppdraget att som apostel föra alla hedningar till lydnad i tro, hans namn till ära.

[6]Bland dessa är också ni, som är kallade att tillhöra Jesus Kristus.

[7]Jag hälsar er, alla Guds älskade i Rom, kallade att vara hans heliga. Nåd och frid från Gud, vår fader, och herren Jesus Kristus.

Paulus och församlingen i Rom

[8]Först och främst: jag tackar alltid min Gud genom Jesus Kristus för er alla, därför att man i hela världen talar om er tro.

[9]Gud, som jag tjänar med min ande när jag förkunnar evangeliet om hans son, kan vittna om att jag ständigt nämner er i mina böner.

[10] em todas as minhas orações, suplicando que, nalgum tempo, pela vontade de Deus, se me ofereça boa ocasião de visitar-vos.

[10]Jag ber att jag äntligen skall få möjlighet att resa till er, om det är Guds vilja.

[11] Porque muito desejo ver-vos, a fim de repartir convosco algum dom espiritual, para que sejais confirmados,

[11]Ty jag längtar efter att få träffa er och dela med mig av Andens gåvor för att ni skall bli stärkta,

[12] isto é, para que, em vossa companhia, reciprocamente nos confortemos por intermédio da fé mútua, vossa e minha.

[12]eller snarare: för att vi tillsammans skall få tröst genom vår gemensamma tro, er och min.

[13] Porque não quero, irmãos, que ignoreis que, muitas vezes, me propus ir ter convosco (no que tenho sido, até agora, impedido), para conseguir igualmente entre vós algum fruto, como também entre os outros gentios.

[13]Jag vill att ni skall veta, bröder, att jag ofta — fast det hittills alltid kommit något i vägen — har tänkt besöka er för att kunna skörda någon frukt bland er liksom bland alla andra hedningar.

[14] Pois sou devedor tanto a gregos como a bárbaros, tanto a sábios como a ignorantes;

[14]Greker och barbarer, lärda och olärda — alla har jag skyldigheter mot.

[15] por isso, quanto está em mim, estou pronto a anunciar o evangelho também a vós outros, em Roma.

[15]Därav min iver att förkunna evangeliet också för er i Rom.

O assunto da epístola: a justiça pela fé em Jesus Cristo

[16] Pois não me envergonho do evangelho, porque é o poder de Deus para a salvação de todo aquele que crê, primeiro do judeu e também do grego;

[16]Jag skäms inte för evangeliet. Det är en Guds kraft som räddar var och en som tror, juden främst men också greken.

[17] visto que a justiça de Deus se revela no evangelho, de fé em fé, como está escrito: O justo viverá por fé.

[17]I evangeliet uppenbaras nämligen en rättfärdighet från Gud, genom tro till tro, som det står skrivet: Den rättfärdige skall leva genom tron.

A idolatria e depravação dos homens

Ett liv utan kunskap om Gud

[18] A ira de Deus se revela do céu contra toda impiedade e perversão dos homens que detêm a verdade pela injustiça;

[18]Ty Guds vrede uppenbaras från himlen och drabbar all gudlöshet och orätt hos de människor som håller sanningen fången i orättfärdighet.

[19] porquanto o que de Deus se pode conhecer é manifesto entre eles, porque Deus lhes manifestou.

[20] Porque os atributos invisíveis de Deus, assim o seu eterno poder, como também a sua própria divindade, claramente se reconhecem, desde o princípio do mundo, sendo percebidos por meio das coisas que foram criadas. Tais homens são, por isso, indesculpáveis;

[21] porquanto, tendo conhecimento de Deus, não o glorificaram como Deus, nem lhe deram graças; antes, se tornaram nulos em seus próprios raciocínios, obscurecendo-se-lhes o coração insensato.

[22] Inculcando-se por sábios, tornaram-se loucos

[23] e mudaram a glória do Deus incorruptível em semelhança da imagem de homem corruptível, bem como de aves, quadrúpedes e répteis.

[24] Por isso, Deus entregou tais homens à imundícia, pelas concupiscências de seu próprio coração, para desonrarem o seu corpo entre si;

[25] pois eles mudaram a verdade de Deus em mentira, adorando e servindo a criatura em lugar do Criador, o qual é bendito eternamente. Amém!

[26] Por causa disso, os entregou Deus a paixões infames; porque até as mulheres mudaram o modo natural de suas relações íntimas por outro, contrário à natureza;

[27] semelhantemente, os homens também, deixando o contato natural da mulher, se

[19]Det man kan veta om Gud kan de ju själva se; Gud har gjort det uppenbart för dem.

[20]Ty alltsedan världens skapelse har hans osynliga egenskaper, hans eviga makt och gudomlighet, kunnat uppfattas i hans verk och varit synliga. Därför finns det inget försvar för dem;

[21]de har haft kunskap om Gud men inte ärat honom som Gud eller tackat honom. Deras tankemöda ledde dem ingenstans, och deras oförståndiga hjärtan förmörkades.

[22]De ville gälla för visa men blev till dårar.

[23]De bytte ut den oförgänglige Gudens härlighet mot bilder av förgängliga människor, av fåglar, fyrfotadjur och kräldjur.

[24]Därför lät Gud dem följa sina begär och utlämnade dem åt orenhet, så att de förnedrade sina kroppar med varandra.

[25]De bytte ut Guds sanning mot lögnen; de dyrkade och tjänade det skapade i stället för skaparen, som är välsignad i evighet, amen.

[26]Därför utlämnade Gud dem åt förnedrande lidelser. Kvinnorna bytte ut det naturliga umgänget mot ett onaturligt,

[27]likaså övergav männen det naturliga umgänget med kvinnorna och upptändes

inflamaram mutuamente em sua sensualidade, cometendo torpeza, homens com homens, e recebendo, em si mesmos, a merecida punição do seu erro.

av begär till varandra, så att män bedrev otukt med män. Därmed drog de själva på sig det rätta straffet för sin villfarelse.

Entregues os gentios a reprováveis sentimentos

[28] E, por haverem desprezado o conhecimento de Deus, o próprio Deus os entregou a uma disposição mental reprovável, para praticarem coisas inconvenientes,

[28]Eftersom de föraktade kunskapen om Gud lät han dem hemfalla åt föraktliga tänkesätt så att de gjorde det som inte får göras,

[29] cheios de toda injustiça, malícia, avareza e maldade; possuídos de inveja, homicídio, contenda, dolo e malignidade; sendo difamadores,

[29]uppfyllda av allt slags orättfärdighet, elakhet, själviskhet och ondska, fulla av avund, blodtörst, stridslystnad, svek och illvilja.

[30] caluniadores, aborrecidos de Deus, insolentes, soberbos, presunçosos, inventores de males, desobedientes aos pais,

[30]De skvallrar och baktalar. De föraktar Gud. De är fräcka, övermodiga och skrytsamma, uppfinningsrika i det onda, uppstudsiga mot sina föräldrar,

[31] insensatos, pérfidos, sem afeição natural e sem misericórdia.

[31]tanklösa, trolösa, kärlekslösa, hjärtlösa.

[32] Ora, conhecendo eles a sentença de Deus, de que são passíveis de morte os que tais coisas praticam, não somente as fazem, mas também aprovam os que assim procedem.

[32]De vet vad Gud har bestämt: att alla som lever så förtjänar döden. Ändå är det just så de lever, ja än värre, de tycker det är bra när andra gör det.

Romanos 2

Os gentios e os judeus igualmente culpados. O juízo de Deus

[1] Portanto, és indesculpável, ó homem, quando julgas, quem quer que sejas; porque, no que julgas a outro, a ti mesmo te condenas; pois praticas as próprias coisas que condenas.

[2] Bem sabemos que o juízo de Deus é segundo a verdade contra os que praticam tais coisas.

Rom 2

Guds dom över judar och greker

[1]Därför finns det inget försvar för dig som dömer, vem du än är. Ty med din dom över andra dömer du dig själv, eftersom du handlar likadant som den du dömer.

[2]Vi vet att Guds dom över dem som lever så är väl grundad.

[3] Tu, ó homem, que condenas os que praticam tais coisas e fazes as mesmas, pensas que te livrarás do juízo de Deus?
[4] Ou desprezas a riqueza da sua bondade, e tolerância, e longanimidade, ignorando que a bondade de Deus é que te conduz ao arrependimento?
[5] Mas, segundo a tua dureza e coração impenitente, acumulas contra ti mesmo ira para o dia da ira e da revelação do justo juízo de Deus,
[6] que retribuirá a cada um segundo o seu procedimento:
[7] a vida eterna aos que, perseverando em fazer o bem, procuram glória, honra e incorruptibilidade;
[8] mas ira e indignação aos facciosos, que desobedecem à verdade e obedecem à injustiça.
[9] Tribulação e angústia virão sobre a alma de qualquer homem que faz o mal, ao judeu primeiro e também ao grego;
[10] glória, porém, e honra, e paz a todo aquele que pratica o bem, ao judeu primeiro e também ao grego.
[11] Porque para com Deus não há acepção de pessoas.
[12] Assim, pois, todos os que pecaram sem lei também sem lei perecerão; e todos os que com lei pecaram mediante lei serão julgados.
[13] Porque os simples ouvidores da lei não são justos diante de Deus, mas os que praticam a lei hão de ser justificados.

[3]Men du som dömer dem som lever så och ändå själv gör samma sak, inbillar du dig att just du skall undgå Guds dom?
[4]Bryr du dig inte om Guds oändliga godhet, fördragsamhet och tålamod? Förstår du inte att hans godhet vill föra dig till omvändelse?
[5]Med ditt hårda och obotfärdiga hjärta hopar du vrede över dig till vredens dag, då det blir uppenbart att Gud dömer rättvist.
[6]Han skall löna var och en efter hans gärningar:
[7]evigt liv åt dem som uthålligt gör det goda och söker härlighet, ära och oförgänglighet,
[8]men vrede och straff över dem som i självhävdelse vänder ryggen åt sanningen och följer orätten.
[9]Nöd och ångest över varje människa som gör det onda, juden främst men också greken.
[10]Härlighet, ära och frid åt var och en som gör det goda, juden främst men också greken.
[11]Gud gör inte skillnad på människor.

Lagen inget skydd mot domen

[12]Alla som har syndat utan lag skall också gå under utan lag. Och alla som har syndat under lagen skall dömas genom lagen.
[13]Det är inte lagens hörare som blir rättfärdiga inför Gud, utan lagens görare.

[14] Quando, pois, os gentios, que não têm lei, procedem, por natureza, de conformidade com a lei, não tendo lei, servem eles de lei para si mesmos.

[14]Hedningarna har inte lagen, men om de av naturen fullgör lagens krav, då är de sin egen lag fast de saknar lagen.

[15] Estes mostram a norma da lei gravada no seu coração, testemunhando-lhes também a consciência e os seus pensamentos, mutuamente acusando-se ou defendendo-se,

[15]Därmed visar de att det som lagen kräver är skrivet i deras hjärtan; om det vittnar också deras samvete och deras tankar när tankarna anklagar varandra och försvarar sig.

[16] no dia em que Deus, por meio de Cristo Jesus, julgar os segredos dos homens, de conformidade com o meu evangelho.

[16]Det skall framgå den dag då Gud, enligt det evangelium jag har fått från Jesus Kristus, dömer vad som är fördolt hos människan.

Os judeus são indesculpáveis

[17] Se, porém, tu, que tens por sobrenome judeu, e repousas na lei, e te glorias em Deus;

[17]Du kallar dig jude och förlitar dig på lagen, du är stolt över din Gud,

[18] que conheces a sua vontade e aprovas as coisas excelentes, sendo instruído na lei;

[18]känner hans vilja och kan avgöra vad som är väsentligt — du har ju vägledning i lagen.

[19] que estás persuadido de que és guia dos cegos, luz dos que se encontram em trevas,

[19]Du tror dig om att vara en ledare för blinda, ett ljus för människor i mörker,

[20] instrutor de ignorantes, mestre de crianças, tendo na lei a forma da sabedoria e da verdade;

[20]en fostrare för oförståndiga, en lärare för omogna — du äger ju kunskapen och sanningen i lagens gestalt.

[21] tu, pois, que ensinas a outrem, não te ensinas a ti mesmo? Tu, que pregas que não se deve furtar, furtas?

[21]Du undervisar alltså andra men inte dig själv. Du förbjuder stöld men är själv en tjuv.

[22] Dizes que não se deve cometer adultério e o cometes? Abominas os ídolos e lhes roubas os templos?

[22]Du fördömer äktenskapsbrott men begår det själv. Du avskyr de hedniska gudarna men drar dig inte för att plundra dem.

[23] Tu, que te glorias na lei, desonras a Deus pela transgressão da lei?

[23]Du är stolt över lagen men vanärar Gud genom att överträda den,

[24] Pois, como está escrito, o nome de Deus é blasfemado entre os gentios por vossa causa.

[24]ty som det står skrivet: För er skull smädas Guds namn bland hedningarna.

O verdadeiro israelita

[25] Porque a circuncisão tem valor se praticares a lei; se és, porém, transgressor da lei, a tua circuncisão já se tornou incircuncisão.

[25]Omskärelse är till nytta om du lever efter lagen. Men överträder du lagen är du trots omskärelsen på nytt en oomskuren.

[26] Se, pois, a incircuncisão observa os preceitos da lei, não será ela, porventura, considerada como circuncisão?

[26]Om nu en oomskuren följer lagens bud, skall inte han få räknas som omskuren?

[27] E, se aquele que é incircunciso por natureza cumpre a lei, certamente, ele te julgará a ti, que, não obstante a letra e a circuncisão, és transgressor da lei.

[27]Då kommer han som till kroppen är oomskuren men fullgör lagen att döma dig som överträder lagen fast du har skriftens bokstav och omskärelsen.

[28] Porque não é judeu quem o é apenas exteriormente, nem é circuncisão a que é somente na carne.

[28]Ty jude är man inte till det yttre, och omskärelsen är inte det som syns utanpå kroppen.

[29] Porém judeu é aquele que o é interiormente, e circuncisão, a que é do coração, no espírito, não segundo a letra, e cujo louvor não procede dos homens, mas de Deus.

[29]Jude är man i sitt inre, och omskuren är den som är det i sitt hjärta, i ande och inte efter bokstaven. Han får sitt beröm av Gud, inte av människor.

Romanos 3

Paulo responde a objeções

[1] Qual é, pois, a vantagem do judeu? Ou qual a utilidade da circuncisão?

[2] Muita, sob todos os aspectos. Principalmente porque aos judeus foram confiados os oráculos de Deus.

[3] E daí? Se alguns não creram, a incredulidade deles virá desfazer a fidelidade de Deus?

[4] De maneira nenhuma! Seja Deus verdadeiro, e mentiroso, todo homem, segundo está escrito: Para seres justificado nas tuas palavras e venhas a vencer quando fores julgado.

Rom 3

Hela mänsklighetens skuld inför Gud

[1]Vilket företräde har då judarna, vilken fördel ger omskärelsen?

[2]En stor fördel, på alla sätt. Först och främst: Guds ord anförtroddes åt dem.

[3]Och om nu några har visat sig trolösa, skall då deras trolöshet upphäva Guds trofasthet?

[4]Nej, inte alls: Gud är sann — sedan må varje människa visa sig vara en lögnare; som det står skrivet: Du skall befinnas rättfärdig i dina ord och segra när man anklagar dig.

[5] Mas, se a nossa injustiça traz a lume a justiça de Deus, que diremos? Porventura, será Deus injusto por aplicar a sua ira? (Falo como homem.)

[6] Certo que não. Do contrário, como julgará Deus o mundo?

[7] E, se por causa da minha mentira, fica em relevo a verdade de Deus para a sua glória, por que sou eu ainda condenado como pecador?

[8] E por que não dizemos, como alguns, caluniosamente, afirmam que o fazemos: Pratiquemos males para que venham bens? A condenação destes é justa.

Todos os homens na condição de pecadores

[9] Que se conclui? Temos nós qualquer vantagem? Não, de forma nenhuma; pois já temos demonstrado que todos, tanto judeus como gregos, estão debaixo do pecado;

[10] como está escrito: Não há justo, nem um sequer,

[11] não há quem entenda, não há quem busque a Deus;

[12] todos se extraviaram, à uma se fizeram inúteis; não há quem faça o bem, não há nem um sequer.

[13] A garganta deles é sepulcro aberto; com a língua, urdem engano, veneno de víbora está nos seus lábios,

[14] a boca, eles a têm cheia de maldição e de amargura;

[15] são os seus pés velozes para derramar sangue,

[5]Och om vår orättfärdighet skall bevisa Guds rättfärdighet, vad innebär då detta? Är kanske Gud mänskligt talat orättvis när han låter sin vrede drabba oss?

[6]Nej, inte alls, ty hur skulle Gud då kunna döma världen?

[7]Men om min lögn ökar Guds härlighet genom att framhäva hans sannfärdighet, varför skall jag då dömas som syndare?

[8]Inte kan vi säga: »Låt oss göra det onda för att frambringa det goda.« Sådana ord lägger några i vår mun, men de som förtalar oss på det sättet förtjänar sitt straff.

[9]Hur är det då, har vi något försteg? Inte utan vidare. Jag har förut anklagat både judar och greker för att stå under syndens välde.

[10]Det står ju skrivet: Ingen finns som är rättfärdig, ingen enda,

[11]ingen som förstår, ingen som söker Gud.

[12]Alla har vikit av, alla är fördärvade. Ingen finns som gör det goda, ingen enda.

[13]En öppen grav är deras strupe, sin tunga brukar de till svek. Huggormsgift har de bakom sina läppar,

[14]deras mun är full av bitter förbannelse.

[15]På snabba fötter ilar de för att utgjuta blod,

[16] nos seus caminhos, há destruição e miséria;

[17] desconheceram o caminho da paz.

[18] Não há temor de Deus diante de seus olhos.

O judeu não constitui exceção

[19] Ora, sabemos que tudo o que a lei diz, aos que vivem na lei o diz para que se cale toda boca, e todo o mundo seja culpável perante Deus,

[20] visto que ninguém será justificado diante dele por obras da lei, em razão de que pela lei vem o pleno conhecimento do pecado.

A justificação pela fé em Jesus Cristo

[21] Mas agora, sem lei, se manifestou a justiça de Deus testemunhada pela lei e pelos profetas;

[22] justiça de Deus mediante a fé em Jesus Cristo, para todos [e sobre todos] os que crêem; porque não há distinção,

[23] pois todos pecaram e carecem da glória de Deus,

[24] sendo justificados gratuitamente, por sua graça, mediante a redenção que há em Cristo Jesus,

[25] a quem Deus propôs, no seu sangue, como propiciação, mediante a fé, para manifestar a sua justiça, por ter Deus, na sua tolerância, deixado impunes os pecados anteriormente cometidos;

[26] tendo em vista a manifestação da sua justiça no tempo presente, para ele mesmo ser justo e o justificador daquele que tem fé em Jesus.

[16]förödelse och elände kantar deras väg,

[17]och fridens väg känner de inte.

[18]Hos dem finns ingen fruktan för Gud.

[19]Vi vet att lagens ord riktas till dem som äger lagen, för att varje mun skall tystas och hela världen underkastas Guds dom.

[20]Ty genom laggärningar blir ingen människa rättfärdig inför honom. Lagen kan bara ge insikt om synd.

Rättfärdighet genom tro

[21]Men nu har Gud uppenbarat en rättfärdighet som inte beror av lagen men som lagen och profeterna har vittnat om —

[22]en rättfärdighet från Gud genom tron på Jesus Kristus, för alla dem som tror. Här görs ingen åtskillnad.

[23]Alla har syndat och gått miste om härligheten från Gud,

[24]och utan att ha förtjänat det blir de rättfärdiga av hans nåd, eftersom han har friköpt dem genom Kristus Jesus.

[25]Gud har låtit hans blod bli ett försoningsoffer för dem som tror. Så ville han visa sin rättfärdighet, eftersom han förut hade lämnat synderna ostraffade,

[26]under uppskovets tid. I vår egen tid ville han visa sin rättfärdighet: att han är rättfärdig och gör den rättfärdig som tror på Jesus.

[27] Onde, pois, a jactância? Foi de todo excluída. Por que lei? Das obras? Não; pelo contrário, pela lei da fé.

[28] Concluímos, pois, que o homem é justificado pela fé, independentemente das obras da lei.

[29] É, porventura, Deus somente dos judeus? Não o é também dos gentios? Sim, também dos gentios,

[30] visto que Deus é um só, o qual justificará, por fé, o circunciso e, mediante a fé, o incircunciso.

[31] Anulamos, pois, a lei pela fé? Não, de maneira nenhuma! Antes, confirmamos a lei.

[27]Vad blir då kvar av vår stolthet? Ingenting. Vilken lag säger det, gärningarnas? Nej, trons lag.

[28]Ty vi menar att människan blir rättfärdig på grund av tro, oberoende av laggärningar.

[29]Eller är Gud bara judarnas Gud och inte hedningarnas? Jo, också hedningarnas,

[30]så visst som Gud är en, han som skall göra de omskurna rättfärdiga av tro och de oomskurna rättfärdiga genom tro.

[31]Upphäver vi då lagen genom tron? Inte alls! Vi befäster lagen.

Romanos 4

Abraão justificado pela fé

[1] Que, pois, diremos ter alcançado Abraão, nosso pai segundo a carne?

[2] Porque, se Abraão foi justificado por obras, tem de que se gloriar, porém não diante de Deus.

[3] Pois que diz a Escritura? Abraão creu em Deus, e isso lhe foi imputado para justiça.

[4] Ora, ao que trabalha, o salário não é considerado como favor, e sim como dívida.

[5] Mas, ao que não trabalha, porém crê naquele que justifica o ímpio, a sua fé lhe é atribuída como justiça.

Rom 4

Exemplet Abraham

[1]Vad innebär nu detta om vi tänker på Abraham, vårt folks stamfar? Hur gick det för honom?

[2]Om han blev rättfärdig genom gärningar har han något att vara stolt över. Men inte inför Gud.

[3]Ty vad säger skriften? Abraham trodde på Gud och därför räknades han som rättfärdig.

[4]Den som har gärningar att peka på får sin lön inte som en nåd utan som en rättighet.

[5]Den däremot som står utan gärningar men tror på honom som gör syndaren rättfärdig, han får sin tro räknad som rättfärdighet.

[6] E é assim também que Davi declara ser bem-aventurado o homem a quem Deus atribui justiça, independentemente de obras:

[6]Så prisar också David den människa salig som Gud räknar som rättfärdig oberoende av hennes gärningar:

[7] Bem-aventurados aqueles cujas iniqüidades são perdoadas, e cujos pecados são cobertos;

[7]Saliga de vilkas överträdelser är förlåtna och vilkas synder är utplånade.

[8] bem-aventurado o homem a quem o SENHOR jamais imputará pecado.

[8]Salig den som Herren inte tillräknar synd.

[9] Vem, pois, esta bem-aventurança exclusivamente sobre os circuncisos ou também sobre os incircuncisos? Visto que dizemos: a fé foi imputada a Abraão para justiça.

[9]Denna saligprisning, gäller den bara de omskurna eller också de oomskurna? Jag har redan sagt: för sin tros skull räknades Abraham som rättfärdig.

[10] Como, pois, lhe foi atribuída? Estando ele já circuncidado ou ainda incircunciso? Não no regime da circuncisão, e sim quando incircunciso.

[10]Och när skedde det, före eller efter omskärelsen? Före, inte efter.

[11] E recebeu o sinal da circuncisão como selo da justiça da fé que teve quando ainda incircunciso; para vir a ser o pai de todos os que crêem, embora não circuncidados, a fim de que lhes fosse imputada a justiça,

[11]Omskärelsens tecken fick han som bekräftelse på att han redan som oomskuren var rättfärdig genom sin tro. Så skulle han bli far till alla oomskurna som tror, så att dessa kunde räknas som rättfärdiga.

[12] e pai da circuncisão, isto é, daqueles que não são apenas circuncisos, mas também andam nas pisadas da fé que teve Abraão, nosso pai, antes de ser circuncidado.

[12]Han skulle också bli far till de omskurna, för dem som inte bara är omskurna utan också följer trons väg, den som vår fader Abraham vandrade redan innan han blev omskuren.

Löftet till Abraham gäller alla som tror

[13] Não foi por intermédio da lei que a Abraão ou a sua descendência coube a promessa de ser herdeiro do mundo, e sim mediante a justiça da fé.

[13]Det var inte genom lagen som Abraham eller hans efterkommande fick löftet att ärva världen, utan genom den rättfärdighet som kommer av tro.

[14] Pois, se os da lei é que são os herdeiros, anula-se a fé e cancela-se a promessa,

[14]Om arvingarna är de som håller sig till lagen, då är tron tom och löftet upphävt.

[15] porque a lei suscita a ira; mas onde não há lei, também não há transgressão.	[15]Ty lagen framkallar vrede; utan lag ingen överträdelse.
[16] Essa é a razão por que provém da fé, para que seja segundo a graça, a fim de que seja firme a promessa para toda a descendência, não somente ao que está no regime da lei, mas também ao que é da fé que teve Abraão (porque Abraão é pai de todos nós,	[16]Därför är tron grunden för att nåden skall gälla och löftet stå fast för alla hans efterkommande, inte bara för dem som håller sig till lagen utan också för dem som har tro som Abraham. Han är allas vår far,
[17] como está escrito: Por pai de muitas nações te constituí.), perante aquele no qual creu, o Deus que vivifica os mortos e chama à existência as coisas que não existem.	[17]som det står skrivet: Jag har gjort dig till fader till många folk, och han är det inför den som han trodde på, Gud, som ger de döda liv och talar om det som ännu inte finns som om det redan fanns.
[18] Abraão, esperando contra a esperança, creu, para vir a ser pai de muitas nações, segundo lhe fora dito: Assim será a tua descendência.	[18]Där allt hopp var ute höll Abraham fast vid hoppet och trodde, så att han kunde bli far till många folk, enligt ordet: Så talrik skall din avkomma bli.
[19] E, sem enfraquecer na fé, embora levasse em conta o seu próprio corpo amortecido, sendo já de cem anos, e a idade avançada de Sara,	[19]Han sviktade inte i tron då han tänkte på att hans egen kropp var utan livskraft — han var omkring hundra år gammal — och att Saras modersköte var dött.
[20] não duvidou, por incredulidade, da promessa de Deus; mas, pela fé, se fortaleceu, dando glória a Deus,	[20]Inför Guds löfte tvivlade han inte i otro utan fick kraft genom tron. Han gav Gud äran
[21] estando plenamente convicto de que ele era poderoso para cumprir o que prometera.	[21]och var förvissad om att det Gud har lovat kan han också infria.
[22] Pelo que isso lhe foi também imputado para justiça.	[22]Därför räknades han som rättfärdig.
[23] E não somente por causa dele está escrito que lhe foi levado em conta,	[23]Men inte bara om honom skrevs orden räknades som rättfärdig
[24] mas também por nossa causa, posto que a nós igualmente nos será imputado, a saber, a nós que cremos naquele que	[24]utan också med tanke på oss. Vi skall räknas som rättfärdiga, ty vi tror på

ressuscitou dentre os mortos a Jesus, nosso SENHOR,

[25] o qual foi entregue por causa das nossas transgressões e ressuscitou por causa da nossa justificação.

honom som från de döda har uppväckt vår herre Jesus,

[25]som blev utlämnad för våra överträdelsers skull och uppväckt för vår rättfärdiggörelses skull.

Romanos 5

A justificação pela fé e paz com Deus

[1] Justificados, pois, mediante a fé, temos paz com Deus por meio de nosso SENHOR Jesus Cristo;

[2] por intermédio de quem obtivemos igualmente acesso, pela fé, a esta graça na qual estamos firmes; e gloriamo-nos na esperança da glória de Deus.

[3] E não somente isto, mas também nos gloriamos nas próprias tribulações, sabendo que a tribulação produz perseverança;

[4] e a perseverança, experiência; e a experiência, esperança.

[5] Ora, a esperança não confunde, porque o amor de Deus é derramado em nosso coração pelo Espírito Santo, que nos foi outorgado.

[6] Porque Cristo, quando nós ainda éramos fracos, morreu a seu tempo pelos ímpios.

[7] Dificilmente, alguém morreria por um justo; pois poderá ser que pelo bom alguém se anime a morrer.

[8] Mas Deus prova o seu próprio amor para conosco pelo fato de ter Cristo morrido por nós, sendo nós ainda pecadores.

[9] Logo, muito mais agora, sendo justificados pelo seu sangue, seremos por ele salvos da ira.

Rom 5

Räddade genom tro på Kristus

[1]Då vi nu har gjorts rättfärdiga genom tro har vi frid med Gud genom vår herre Jesus Kristus.

[2]Han har gett oss tillträde till den nåd som vi nu lever i, och vi är stolta över hoppet att få del av Guds härlighet.

[3]Mer än så, vi är stolta över våra lidanden, eftersom vi vet att lidandet skapar uthållighet,

[4]uthålligheten fasthet och fastheten hopp.

[5]Och hoppet sviker oss inte, ty Guds kärlek har ingjutits i våra hjärtan genom att han har gett oss den heliga anden.

[6]Medan vi ännu var svaga dog Kristus för alla gudlösa, när tiden var inne.

[7]Knappast vill någon dö för en rättfärdig — kanske går någon i döden för en som är god.

[8]Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare.

[9]Då vi nu har gjorts rättfärdiga genom hans blod skall vi av honom så mycket säkrare bli räddade från vreden.

[10] Porque, se nós, quando inimigos, fomos reconciliados com Deus mediante a morte do seu Filho, muito mais, estando já reconciliados, seremos salvos pela sua vida;

[11] e não apenas isto, mas também nos gloriamos em Deus por nosso SENHOR Jesus Cristo, por intermédio de quem recebemos, agora, a reconciliação.

Adão e Cristo

[12] Portanto, assim como por um só homem entrou o pecado no mundo, e pelo pecado, a morte, assim também a morte passou a todos os homens, porque todos pecaram.

[13] Porque até ao regime da lei havia pecado no mundo, mas o pecado não é levado em conta quando não há lei.

[14] Entretanto, reinou a morte desde Adão até Moisés, mesmo sobre aqueles que não pecaram à semelhança da transgressão de Adão, o qual prefigurava aquele que havia de vir.

[15] Todavia, não é assim o dom gratuito como a ofensa; porque, se, pela ofensa de um só, morreram muitos, muito mais a graça de Deus e o dom pela graça de um só homem, Jesus Cristo, foram abundantes sobre muitos.

[16] O dom, entretanto, não é como no caso em que somente um pecou; porque o julgamento derivou de uma só ofensa, para a condenação; mas a graça transcorre de muitas ofensas, para a justificação.

[17] Se, pela ofensa de um e por meio de um só, reinou a morte, muito mais os que recebem a abundância da graça e o dom

[10]Ty om vi var Guds fiender och blev försonade med honom genom hans sons död, då skall vi, när vi nu är försonade, så mycket säkrare bli räddade genom hans sons liv.

[11]Ja inte bara det, vi har vår stolthet i Gud tack vare vår herre Jesus Kristus, genom vilken vi nu har vunnit försoningen.

Adam och Kristus

[12]Genom en enda människa kom synden in i världen, och genom synden döden, och så nådde döden alla människor därför att de alla syndade.

[13]Redan före lagen fanns alltså synd i världen, men synd räknas inte där det inte finns någon lag.

[14]Ändå härskade döden från Adam till Mose också över dem som inte gjort sig skyldiga till en överträdelse som Adams. Och Adam motsvarar honom som skulle komma,

[15]men överträdelsen kan inte jämföras med nåden. Om alla dog genom en endas överträdelse, så har nu alla fått del av Guds överflödande nåd, nådegåvan som bestod i en enda människa, Jesus Kristus.

[16]Och följderna av en enda mans synd kan inte jämföras med denna gåva. Ty domen följde på vad han ensam hade gjort och blev fällande, men nåden följde på mångas överträdelser och innebar ett frikännande.

[17]Om en enda mans överträdelse betydde att döden fick herravälde genom denne ende, så skall nu i stället de som blir

da justiça reinarão em vida por meio de um só, a saber, Jesus Cristo.

rättfärdiga genom nådens överflödande rika gåva leva och få herravälde tack vare en enda, Jesus Kristus.

[18] Pois assim como, por uma só ofensa, veio o juízo sobre todos os homens para condenação, assim também, por um só ato de justiça, veio a graça sobre todos os homens para a justificação que dá vida.

[18]Alltså: liksom en endas överträdelse ledde till fällande dom för alla människor, så har också en endas rättfärdiga gärning lett till frikännande och liv för alla människor.

[19] Porque, como, pela desobediência de um só homem, muitos se tornaram pecadores, assim também, por meio da obediência de um só, muitos se tornarão justos.

[19]Liksom en enda människas olydnad gjorde alla till syndare, så skall en endas lydnad göra alla rättfärdiga.

[20] Sobreveio a lei para que avultasse a ofensa; mas onde abundou o pecado, superabundou a graça,

[20]Lagen kom in för att överträdelserna skulle bli större. Men där synden blev större, där överflödade nåden än mer,

[21] a fim de que, como o pecado reinou pela morte, assim também reinasse a graça pela justiça para a vida eterna, mediante Jesus Cristo, nosso SENHOR.

[21]och på samma sätt som synden härskade och förde till döden, skall därför nåden härska genom rättfärdighet och föra till evigt liv genom Jesus Kristus, vår herre.

Romanos 6

Livres do pecado pela graça

[1] Que diremos, pois? Permaneceremos no pecado, para que seja a graça mais abundante?

[2] De modo nenhum! Como viveremos ainda no pecado, nós os que para ele morremos?

[3] Ou, porventura, ignorais que todos nós que fomos batizados em Cristo Jesus fomos batizados na sua morte?

[4] Fomos, pois, sepultados com ele na morte pelo batismo; para que, como Cristo foi ressuscitado dentre os mortos pela

Rom 6

Nytt liv genom dopet in i Kristus

[1]Vad innebär nu detta? Skall vi stanna kvar i synden för att nåden skall bli större?

[2]Naturligtvis inte. Vi som har dött bort från synden, hur skall vi kunna leva vidare i den?

[3]Vet ni då inte att alla vi som har döpts in i Kristus Jesus också har blivit döpta in i hans död?

[4]Genom dopet har vi alltså dött och blivit begravda med honom för att också vi skall leva i ett nytt liv, så som Kristus

glória do Pai, assim também andemos nós em novidade de vida.

[5] Porque, se fomos unidos com ele na semelhança da sua morte, certamente, o seremos também na semelhança da sua ressurreição,

[6] sabendo isto: que foi crucificado com ele o nosso velho homem, para que o corpo do pecado seja destruído, e não sirvamos o pecado como escravos;

[7] porquanto quem morreu está justificado do pecado.

[8] Ora, se já morremos com Cristo, cremos que também com ele viveremos,

[9] sabedores de que, havendo Cristo ressuscitado dentre os mortos, já não morre; a morte já não tem domínio sobre ele.

[10] Pois, quanto a ter morrido, de uma vez para sempre morreu para o pecado; mas, quanto a viver, vive para Deus.

[11] Assim também vós considerai-vos mortos para o pecado, mas vivos para Deus, em Cristo Jesus.

[12] Não reine, portanto, o pecado em vosso corpo mortal, de maneira que obedeçais às suas paixões;

[13] nem ofereçais cada um os membros do seu corpo ao pecado, como instrumentos de iniqüidade; mas oferecei-vos a Deus, como ressurretos dentre os mortos, e os vossos membros, a Deus, como instrumentos de justiça.

uppväcktes från de döda genom Faderns härlighet.

[5]Ty har vi blivit ett med honom genom att dö som han skall vi också bli förenade med honom genom att uppstå som han.

[6]Vi vet att vår gamla människa har blivit korsfäst med honom för att den syndiga kroppen skall berövas sin makt, så att vi inte längre är slavar under synden.

[7]Ty den som är död är frikänd från synden.

[8]När vi nu har dött med Kristus är vår tro att vi också skall leva med honom.

[9]Vi vet ju att Kristus har uppväckts från de döda och inte mer skall dö. Döden är inte längre herre över honom.

[10]När han dog, dog han bort från synden, en gång för alla. När han nu lever, lever han för Gud.

[11]Så skall också ni se på er själva: i Kristus Jesus är ni döda för synden men lever för Gud.

[12]Synden skall alltså inte få härska i er dödliga kropp, så att ni lyder dess begär.

[13]Låt inte synden bruka era lemmar som redskap för orättfärdigheten, utan låt Gud bruka er, ni som ju har återvänt till livet från döden; låt honom använda era lemmar som redskap för rättfärdigheten.

[14] Porque o pecado não terá domínio sobre vós; pois não estais debaixo da lei, e sim da graça.

A lei, a escravidão e a graça

[15] E daí? Havemos de pecar porque não estamos debaixo da lei, e sim da graça? De modo nenhum!

[16] Não sabeis que daquele a quem vos ofereceis como servos para obediência, desse mesmo a quem obedeceis sois servos, seja do pecado para a morte ou da obediência para a justiça?

[17] Mas graças a Deus porque, outrora, escravos do pecado, contudo, viestes a obedecer de coração à forma de doutrina a que fostes entregues;

[18] e, uma vez libertados do pecado, fostes feitos servos da justiça.

[19] Falo como homem, por causa da fraqueza da vossa carne. Assim como oferecestes os vossos membros para a escravidão da impureza e da maldade para a maldade, assim oferecei, agora, os vossos membros para servirem à justiça para a santificação.

[20] Porque, quando éreis escravos do pecado, estáveis isentos em relação à justiça.

[21] Naquele tempo, que resultados colhestes? Somente as coisas de que, agora, vos envergonhais; porque o fim delas é morte.

[22] Agora, porém, libertados do pecado, transformados em servos de Deus, tendes o vosso fruto para a santificação e, por fim, a vida eterna;

[14]Synden skall inte vara herre över er; ni står inte under lagen utan under nåden.

Fria från synden

[15]Hur är det då: skall vi synda eftersom vi inte står under lagen utan under nåden? Naturligtvis inte.

[16]Ni vet ju att om ni gör er till slavar under någon och lyder honom, då är ni slavar under den ni lyder, antingen under synden, vilket för till döden, eller under den lydnad som för till rättfärdighet.

[17]Men Gud vare tack! Ni var slavar under synden men valde att av hela ert hjärta lyda den lära som ni blivit införda i.

[18]Och när ni då gjordes fria från synden blev ni slavar under rättfärdigheten —

[19]jag väljer en mänsklig bild med tanke på er mänskliga otillräcklighet. Ty liksom ni gjorde era lemmar till slavar åt orenheten och laglösheten och blev laglösa skall ni nu göra dem till slavar åt rättfärdigheten och bli heliga.

[20]När ni var slavar under synden stod ni fria gentemot rättfärdigheten.

[21]Vad gav det för frukt? Sådant som ni nu känner skam över därför att det till slut leder till döden.

[22]Nu däremot, när ni blivit fria från synden men är slavar under Gud, blir frukten ni skördar helighet och till slut evigt liv.

[23] porque o salário do pecado é a morte, mas o dom gratuito de Deus é a vida eterna em Cristo Jesus, nosso SENHOR.

[23]Syndens lön är döden, men Guds gåva är evigt liv i Kristus Jesus, vår herre.

Romanos 7

A analogia do casamento

[1] Porventura, ignorais, irmãos (pois falo aos que conhecem a lei), que a lei tem domínio sobre o homem toda a sua vida?

[2] Ora, a mulher casada está ligada pela lei ao marido, enquanto ele vive; mas, se o mesmo morrer, desobrigada ficará da lei conjugal.

[3] De sorte que será considerada adúltera se, vivendo ainda o marido, unir-se com outro homem; porém, se morrer o marido, estará livre da lei e não será adúltera se contrair novas núpcias.

[4] Assim, meus irmãos, também vós morrestes relativamente à lei, por meio do corpo de Cristo, para pertencerdes a outro, a saber, aquele que ressuscitou dentre os mortos, a fim de que frutifiquemos para Deus.

[5] Porque, quando vivíamos segundo a carne, as paixões pecaminosas postas em realce pela lei operavam em nossos membros, a fim de frutificarem para a morte.

[6] Agora, porém, libertados da lei, estamos mortos para aquilo a que estávamos sujeitos, de modo que servimos em novidade de espírito e não na caducidade da letra.

A lei e o pecado

Rom 7

Fria från lagen

[1]Vet ni inte, bröder — jag talar ju till sådana som känner lagen — att lagen råder över människan bara så länge hon lever?

[2]Den gifta kvinnan är genom lagen bunden vid sin man så länge han lever. Men om mannen dör är hon löst från lagen som band henne vid mannen.

[3]Om hon går till en annan medan hennes man lever kallas hon alltså äktenskapsbryterska. Men om mannen dör är hon fri från lagen och bryter inte sitt äktenskap om hon går till en annan.

[4]Så är det också med er, mina bröder: ni har dött bort från lagen med Kristi kropp och tillhör nu en annan, honom som blev uppväckt från de döda, och så kan vi bära frukt åt Gud.

[5]Så länge vi levde på människans villkor var de synder och lidelser som väcks av lagen verksamma i våra lemmar, så att vi bar frukt åt döden.

[6]Men nu har vi blivit fria från lagen, sedan vi dött bort från det som höll oss bundna, och kan tjäna på ett nytt sätt, med vår ande, och inte på det gamla, efter bokstaven.

Lagen på gott och ont

[7] Que diremos, pois? É a lei pecado? De modo nenhum! Mas eu não teria conhecido o pecado, senão por intermédio da lei; pois não teria eu conhecido a cobiça, se a lei não dissera: Não cobiçarás.

[7]Vad innebär nu detta? Att lagen är synd? Visst inte, men först genom lagen har jag lärt känna synden. Jag hade inte vetat vad begäret var, om inte lagen hade sagt: Du skall inte ha begär.

[8] Mas o pecado, tomando ocasião pelo mandamento, despertou em mim toda sorte de concupiscência; porque, sem lei, está morto o pecado.

[8]Men synden grep tillfället och väckte genom budordet alla slags begär inom mig. Finns ingen lag är synden död.

[9] Outrora, sem a lei, eu vivia; mas, sobrevindo o preceito, reviveu o pecado, e eu morri.

[9]Jag levde en gång, när lagen inte fanns för mig. Men när budordet kom fick synden liv,

[10] E o mandamento que me fora para vida, verifiquei que este mesmo se me tornou para morte.

[10]och jag dog. Det visade sig att det budord som skulle föra till liv förde mig till döden.

[11] Porque o pecado, prevalecendo-se do mandamento, pelo mesmo mandamento, me enganou e me matou.

[11]Ty synden grep tillfället, den bedrog mig med budordet och dödade mig genom det.

[12] Por conseguinte, a lei é santa; e o mandamento, santo, e justo, e bom.

[12]Lagen är alltså helig och budordet heligt, rättvist och gott.

[13] Acaso o bom se me tornou em morte? De modo nenhum! Pelo contrário, o pecado, para revelar-se como pecado, por meio de uma coisa boa, causou-me a morte, a fim de que, pelo mandamento, se mostrasse sobremaneira maligno.

[13]Var det då något gott som blev min död? Nej, inte alls. Det var synden. För att den skulle avslöjas som synd vållade den mig döden genom det som är gott; så skulle genom budordet synden kunna visa sin fruktansvärda syndighet.

[14] Porque bem sabemos que a lei é espiritual; eu, todavia, sou carnal, vendido à escravidão do pecado.

[14]Vi vet att lagen hör till det andliga. Men själv är jag av köttslig natur, såld till slav under synden.

[15] Porque nem mesmo compreendo o meu próprio modo de agir, pois não faço o que prefiro, e sim o que detesto.

[15]Ty jag förstår inte mitt sätt att handla. Det jag vill, det gör jag inte, men det jag avskyr, det gör jag.

[16] Ora, se faço o que não quero, consinto com a lei, que é boa.

[16]Men om jag gör det jag inte vill, då medger jag att lagen är något gott.

[17] Neste caso, quem faz isto já não sou eu, mas o pecado que habita em mim.
[18] Porque eu sei que em mim, isto é, na minha carne, não habita bem nenhum, pois o querer o bem está em mim; não, porém, o efetuá-lo.
[19] Porque não faço o bem que prefiro, mas o mal que não quero, esse faço.
[20] Mas, se eu faço o que não quero, já não sou eu quem o faz, e sim o pecado que habita em mim.

[21] Então, ao querer fazer o bem, encontro a lei de que o mal reside em mim.

[22] Porque, no tocante ao homem interior, tenho prazer na lei de Deus;
[23] mas vejo, nos meus membros, outra lei que, guerreando contra a lei da minha mente, me faz prisioneiro da lei do pecado que está nos meus membros.
[24] Desventurado homem que sou! Quem me livrará do corpo desta morte?
[25] Graças a Deus por Jesus Cristo, nosso SENHOR. De maneira que eu, de mim mesmo, com a mente, sou escravo da lei de Deus, mas, segundo a carne, da lei do pecado.

Romanos 8

Nenhuma condenação. O pendor do Espírito

[1] Agora, pois, já nenhuma condenação há para os que estão em Cristo Jesus.
[2] Porque a lei do Espírito da vida, em Cristo Jesus, te livrou da lei do pecado e da morte.

[17]Då är det inte längre jag som handlar, utan synden som bor i mig.
[18]Jag vet att det inte bor något gott i mig, det vill säga i min köttsliga natur. Viljan finns hos mig, men inte förmågan att göra det som är gott.
[19]Det goda som jag vill, det gör jag inte, men det onda som jag inte vill, det gör jag.
[20]Men om jag gör det jag inte vill, då är det inte längre jag som handlar, utan synden som bor i mig.
[21]Jag har alltså upptäckt att eftersom det onda finns hos mig så är lagen något gott för mig som vill göra det goda —

[22]i mitt inre bejakar jag ju Guds lag.

[23]Men jag ser en annan lag i mina lemmar; den ligger i strid med lagen i mitt förnuft och gör mig till fånge hos syndens lag i mina lemmar.
[24]Jag arma människa, vem skall befria mig från denna dödens kropp?

[25]Men jag tackar Gud, genom Jesus Kristus, vår herre! Lämnad åt mig själv tjänar jag alltså med mitt förnuft Guds lag och med min köttsliga natur syndens lag.

Rom 8

Ett andligt liv i frihet

[1]Nu blir det alltså ingen fällande dom för dem som tillhör Kristus Jesus.
[2]Ty den andliga lag som gäller för livet i Kristus Jesus har gjort mig fri från syndens och dödens lag.

[3] Porquanto o que fora impossível à lei, no que estava enferma pela carne, isso fez Deus enviando o seu próprio Filho em semelhança de carne pecaminosa e no tocante ao pecado; e, com efeito, condenou Deus, na carne, o pecado,

[4] a fim de que o preceito da lei se cumprisse em nós, que não andamos segundo a carne, mas segundo o Espírito.

[5] Porque os que se inclinam para a carne cogitam das coisas da carne; mas os que se inclinam para o Espírito, das coisas do Espírito.

[6] Porque o pendor da carne dá para a morte, mas o do Espírito, para a vida e paz.

[7] Por isso, o pendor da carne é inimizade contra Deus, pois não está sujeito à lei de Deus, nem mesmo pode estar.

[8] Portanto, os que estão na carne não podem agradar a Deus.

[9] Vós, porém, não estais na carne, mas no Espírito, se, de fato, o Espírito de Deus habita em vós. E, se alguém não tem o Espírito de Cristo, esse tal não é dele.

[10] Se, porém, Cristo está em vós, o corpo, na verdade, está morto por causa do pecado, mas o espírito é vida, por causa da justiça.

[11] Se habita em vós o Espírito daquele que ressuscitou a Jesus dentre os mortos, esse mesmo que ressuscitou a Cristo Jesus dentre os mortos vivificará também o

[3]Det som lagen inte kunde göra, eftersom den kom till korta inför vår köttsliga natur, det gjorde Gud. Då han lät sin egen son bli lik en syndfull människa och sände honom som ett syndoffer, dömde han synden i människan.

[4]Därmed kunde lagens krav på rättfärdighet uppfyllas hos oss som lever efter vår ande och inte efter vår köttsliga natur.

[5]Ty de som lever efter köttet har dess sinnelag, men de som lever efter anden är andligt sinnade.

[6]Köttets sinnelag betyder död, men andens liv och frid.

[7]Köttets sinnelag innebär ju fiendskap med Gud; det underordnar sig inte Guds lag och kan inte heller göra det.

[8]De som är kvar i sin köttsliga natur kan inte behaga Gud.

[9]Ni däremot är inte kvar i den utan lever andligt, när nu Guds ande bor i er. Men den som inte har Kristi ande tillhör inte honom.

[10]Om Kristus bor i er, så är visserligen kroppen död på grund av synden, men anden har liv på grund av rättfärdigheten.

[11]Om anden från honom som har uppväckt Jesus från de döda bor i er, då skall han som har uppväckt Kristus från de döda göra också era dödliga kroppar levande genom att hans ande bor i er.

vosso corpo mortal, por meio do seu Espírito, que em vós habita.

Filhos e herdeiros

[12] Assim, pois, irmãos, somos devedores, não à carne como se constrangidos a viver segundo a carne.

[13] Porque, se viverdes segundo a carne, caminhais para a morte; mas, se, pelo Espírito, mortificardes os feitos do corpo, certamente, vivereis.

[14] Pois todos os que são guiados pelo Espírito de Deus são filhos de Deus.

[15] Porque não recebestes o espírito de escravidão, para viverdes, outra vez, atemorizados, mas recebestes o espírito de adoção, baseados no qual clamamos: Aba, Pai.

[16] O próprio Espírito testifica com o nosso espírito que somos filhos de Deus.

[17] Ora, se somos filhos, somos também herdeiros, herdeiros de Deus e co-herdeiros com Cristo; se com ele sofremos, também com ele seremos glorificados.

Os sofrimentos do presente e as glórias do porvir

[18] Porque para mim tenho por certo que os sofrimentos do tempo presente não podem ser comparados com a glória a ser revelada em nós.

[19] A ardente expectativa da criação aguarda a revelação dos filhos de Deus.

[20] Pois a criação está sujeita à vaidade, não voluntariamente, mas por causa daquele que a sujeitou,

[21] na esperança de que a própria criação será redimida do cativeiro da corrupção,

Den härlighet som skall ges Guds barn

[12]Vi har alltså skyldigheter, bröder, men inte mot köttet, inte att leva efter vår köttsliga natur.

[13]Om ni lever på det sättet kommer ni att dö, men om ni med ande dödar kroppens gärningar skall ni leva.

[14]Alla som leds av ande från Gud är Guds söner.

[15]Ni har inte fått en ande som gör er till slavar så att ni måste leva i fruktan igen; ni har fått en ande som ger söners rätt så att vi kan ropa: »Abba! Fader!«

[16]Anden själv vittnar tillsammans med vår ande om att vi är Guds barn.

[17]Men är vi barn, då är vi också arvingar, Guds arvingar och Kristi medarvingar, om vi delar hans lidande för att också få dela hans härlighet.

[18]Jag menar att våra lidanden i denna tid ingenting betyder mot den härlighet som skall uppenbaras och bli vår.

[19]Ty skapelsen väntar otåligt på att Guds söner skall uppenbaras.

[20]Allt skapat har lagts under tomhetens välde, inte av egen vilja utan på grund av honom som vållade det, men med hopp om

[21]att också skapelsen skall befrias ur sitt slaveri under förgängelsen och nå den

para a liberdade da glória dos filhos de Deus.

[22] Porque sabemos que toda a criação, a um só tempo, geme e suporta angústias até agora.

[23] E não somente ela, mas também nós, que temos as primícias do Espírito, igualmente gememos em nosso íntimo, aguardando a adoção de filhos, a redenção do nosso corpo.

[24] Porque, na esperança, fomos salvos. Ora, esperança que se vê não é esperança; pois o que alguém vê, como o espera?

[25] Mas, se esperamos o que não vemos, com paciência o aguardamos.

A intercessão do Espírito

[26] Também o Espírito, semelhantemente, nos assiste em nossa fraqueza; porque não sabemos orar como convém, mas o mesmo Espírito intercede por nós sobremaneira, com gemidos inexprimíveis.

[27] E aquele que sonda os corações sabe qual é a mente do Espírito, porque segundo a vontade de Deus é que ele intercede pelos santos.

[28] Sabemos que todas as coisas cooperam para o bem daqueles que amam a Deus, daqueles que são chamados segundo o seu propósito.

[29] Porquanto aos que de antemão conheceu, também os predestinou para serem conformes à imagem de seu Filho, a fim de que ele seja o primogênito entre muitos irmãos.

frihet som Guds barn får när de förhärligas.

[22]Vi vet att hela skapelsen ännu ropar som i födslovåndor.

[23]Och till och med vi, som har fått Anden som en första gåva, också vi ropar i vår väntan på att Gud skall göra oss till söner och befria vår kropp.

[24]I hoppet är vi räddade — ett hopp som man ser uppfyllt är inte något hopp, vem hoppas på det han redan ser?

[25]Men om vi hoppas på det vi inte ser, då väntar vi uthålligt.

[26]På samma sätt är det när Anden stöder oss i vår svaghet. Vi vet ju inte hur vår bön egentligen bör vara, men Anden vädjar för oss med rop utan ord,

[27]och han som utforskar våra hjärtan vet vad Anden menar, eftersom Anden vädjar för de heliga så som Gud vill.

Guds kärlek i Kristus Jesus

[28]Vi vet att Gud på allt sätt hjälper dem som älskar honom att nå det goda, dem som han har kallat efter sin plan.

[29]Ty dem han i förväg har utvalt har han också bestämt till att formas efter hans sons bild, så att denne skulle vara den förstfödde bland många bröder.

[30] E aos que predestinou, a esses também chamou; e aos que chamou, a esses também justificou; e aos que justificou, a esses também glorificou.

[30]Dem han i förväg har utsett har han också kallat, och dem han har kallat har han också gjort rättfärdiga, och dem han har gjort rättfärdiga, dem har han också skänkt sin härlighet.

As provas e a certeza do amor de Deus

[31] Que diremos, pois, à vista destas coisas? Se Deus é por nós, quem será contra nós?

[31]Vad innebär nu detta? Om Gud är för oss, vem kan då vara mot oss?

[32] Aquele que não poupou o seu próprio Filho, antes, por todos nós o entregou, porventura, não nos dará graciosamente com ele todas as coisas?

[32]Han som inte skonade sin egen son utan utlämnade honom för att hjälpa oss alla, varför skall han inte skänka oss allt med honom?

[33] Quem intentará acusação contra os eleitos de Deus? É Deus quem os justifica.

[33]Vem kan anklaga Guds utvalda? Gud frikänner,

[34] Quem os condenará? É Cristo Jesus quem morreu ou, antes, quem ressuscitou, o qual está à direita de Deus e também intercede por nós.

[34]vem kan då fälla? Kristus är den som har dött och därtill den som har uppväckts och sitter på Guds högra sida och vädjar för oss.

[35] Quem nos separará do amor de Cristo? Será tribulação, ou angústia, ou perseguição, ou fome, ou nudez, ou perigo, ou espada?

[35]Vem kan då skilja oss från Kristi kärlek? Nöd eller ångest, förföljelse eller svält, nakenhet, fara eller svärd?

[36] Como está escrito: Por amor de ti, somos entregues à morte o dia todo, fomos considerados como ovelhas para o matadouro.

[36]Det står ju skrivet: För din skull lider vi dödens kval dagen lång, vi har räknats som slaktfår.

[37] Em todas estas coisas, porém, somos mais que vencedores, por meio daquele que nos amou.

[37]Nej, över allt detta triumferar vi genom honom som har visat oss sin kärlek.

[38] Porque eu estou bem certo de que nem a morte, nem a vida, nem os anjos, nem os principados, nem as coisas do presente, nem do porvir, nem os poderes,

[38]Ty jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller andemakter, varken något som finns eller något som kommer,

[39] nem a altura, nem a profundidade, nem qualquer outra criatura poderá separar-

[39]varken krafter i höjden eller krafter i djupet eller något annat i skapelsen skall

nos do amor de Deus, que está em Cristo Jesus, nosso SENHOR.

kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår herre.

Romanos 9

Paulo e a incredulidade dos judeus

[1] Digo a verdade em Cristo, não minto, testemunhando comigo, no Espírito Santo, a minha própria consciência:

[2] tenho grande tristeza e incessante dor no coração;

[3] porque eu mesmo desejaria ser anátema, separado de Cristo, por amor de meus irmãos, meus compatriotas, segundo a carne.

[4] São israelitas. Pertence-lhes a adoção e também a glória, as alianças, a legislação, o culto e as promessas;

[5] deles são os patriarcas, e também deles descende o Cristo, segundo a carne, o qual é sobre todos, Deus bendito para todo o sempre. Amém!

A rejeição de Israel não é incompatível com as promessas de Deus

[6] E não pensemos que a palavra de Deus haja falhado, porque nem todos os de Israel são, de fato, israelitas;

[7] nem por serem descendentes de Abraão são todos seus filhos; mas: Em Isaque será chamada a tua descendência.

[8] Isto é, estes filhos de Deus não são propriamente os da carne, mas devem ser considerados como descendência os filhos da promessa.

[9] Porque a palavra da promessa é esta: Por esse tempo, virei, e Sara terá um filho.

Rom 9

Israel och Guds löften

[1]Jag talar sanning i Kristus, jag ljuger inte. Den heliga anden låter även mitt samvete bestyrka det,

[2]ty jag är fylld av sorg och mitt hjärta plågas ständigt.

[3]Jag skulle önska att jag själv fördömdes och skildes från Kristus om det kunde hjälpa mina bröder och stamfränder.

[4]De är ju israeliterna, som har fått söners rätt, härligheten, förbunden, lagen, gudstjänsten och löftena,

[5]de har fäderna, och från dem kommer Kristus som människa, han som är över allting, gud, välsignad i evighet, amen.

[6]Det är inte så att Guds ord har visat sig felaktigt, ty Israel är inte alla som kommer från Israel,

[7]och inte heller är alla Abrahams efterkommande hans barn. Det heter ju: Det är Isaks ättlingar som skall föra ditt namn vidare,

[8]det vill säga: inte alla de barn som han blev upphov till är barn som Gud har gett honom; det är löftets barn som räknas som hans efterkommande.

[9]Ty detta ord var ett löfte: Jag kommer tillbaka nästa år vid den här tiden, och då skall Sara ha en son.

[10] E não ela somente, mas também Rebeca, ao conceber de um só, Isaque, nosso pai.

[11] E ainda não eram os gêmeos nascidos, nem tinham praticado o bem ou o mal (para que o propósito de Deus, quanto à eleição, prevalecesse, não por obras, mas por aquele que chama),

[12] já fora dito a ela: O mais velho será servo do mais moço.

[13] Como está escrito: Amei Jacó, porém me aborreci de Esaú.

A rejeição de Israel não é incompatível com a justiça de Deus

[14] Que diremos, pois? Há injustiça da parte de Deus? De modo nenhum!

[15] Pois ele diz a Moisés: Terei misericórdia de quem me aprouver ter misericórdia e compadecer-me-ei de quem me aprouver ter compaixão.

[16] Assim, pois, não depende de quem quer ou de quem corre, mas de usar Deus a sua misericórdia.

[17] Porque a Escritura diz a Faraó: Para isto mesmo te levantei, para mostrar em ti o meu poder e para que o meu nome seja anunciado por toda a terra.

[18] Logo, tem ele misericórdia de quem quer e também endurece a quem lhe apraz.

A soberania de Deus

[19] Tu, porém, me dirás: De que se queixa ele ainda? Pois quem jamais resistiu à sua vontade?

[10]Likadant var det när Rebecka hade blivit havande med två barn genom en och samme man, vår fader Isak.

[11]Innan de var födda och hunnit göra vare sig gott eller ont — Guds beslut att välja fritt skulle stå fast

[12]och gärningar ingenting betyda, endast han själv, han som kallar — redan då fick hon höra orden: Den äldre skall tjäna den yngre.

[13]Det är också skrivet: Jag älskade Jakob men hatade Esau.

[14]Vad innebär nu detta? Kan Gud göra orätt? Naturligtvis inte.

[15]Han säger ju till Mose: Jag skall förbarma mig över vem jag vill och vara barmhärtig mot vem jag vill.

[16]Alltså kommer det inte an på människans vilja eller strävanden utan på Guds förbarmande.

[17]Skriften säger ju till farao: Det var därför jag upphöjde dig, för att jag skulle visa min makt på dig och för att mitt namn skulle förkunnas över hela jorden.

[18]Så förbarmar han sig över vem han vill och förhärdar vem han vill.

Guds frihet i valet av folk

[19]Nu säger någon: Varför fortsätter han att förebrå oss? Ingen kan ju göra motstånd mot hans vilja.

[20] Quem és tu, ó homem, para discutires com Deus?! Porventura, pode o objeto perguntar a quem o fez: Por que me fizeste assim?

[20]Men tror du, stackars människa, att du kan göra invändningar mot Gud? Kan det formade säga till formaren: Varför gjorde du mig sådan?

[21] Ou não tem o oleiro direito sobre a massa, para do mesmo barro fazer um vaso para honra e outro, para desonra?

[21]Bestämmer inte krukmakaren över sin lera, så att han av en och samma klump kan göra både ett fint kärl och ett som inte är så fint?

[22] Que diremos, pois, se Deus, querendo mostrar a sua ira e dar a conhecer o seu poder, suportou com muita longanimidade os vasos de ira, preparados para a perdição,

[22]Kanske har Gud, för att visa sin vrede och göra sin makt känd, länge sparat de kärl som han har gjort för att förstöra i sin vrede?

[23] a fim de que também desse a conhecer as riquezas da sua glória em vasos de misericórdia, que para glória preparou de antemão,

[23]Och kanske ville han göra hela sin härlighet känd genom de kärl som han har bestämt till att förhärligas genom hans barmhärtighet?

[24] os quais somos nós, a quem também chamou, não só dentre os judeus, mas também dentre os gentios?

[24]Till att vara sådana har han kallat oss, vare sig vi är judar eller hedningar.

[25] Assim como também diz em Oseias: Chamarei povo meu ao que não era meu povo; e amada, à que não era amada;

[25]Så heter det också hos Hosea: Det folk som inte var mitt skall jag kalla mitt folk, och henne som inte var älskad skall jag kalla min älskade,

[26] e no lugar em que se lhes disse: Vós não sois meu povo, ali mesmo serão chamados filhos do Deus vivo.

[26]och på den plats där det sades till dem: Ni är inte mitt folk, där skall de kallas den levande Gudens söner.

[27] Mas, relativamente a Israel, dele clama Isaías: Ainda que o número dos filhos de Israel seja como a areia do mar, o remanescente é que será salvo.

[27]Och Jesaja utropar om Israel: Om än Israels söner är talrika som havets sand, skall bara en rest bli räddad;

[28] Porque o SENHOR cumprirá a sua palavra sobre a terra, cabalmente e em breve;

[28]snabbt och slutgiltigt skall Herren hålla räkenskap på jorden.

[29] como Isaías já disse: Se o SENHOR dos Exércitos não nos tivesse deixado descendência, ter-nos-íamos tornado como Sodoma e semelhantes a Gomorra.

Israel é responsável pela sua rejeição

[30] Que diremos, pois? Que os gentios, que não buscavam a justificação, vieram a alcançá-la, todavia, a que decorre da fé;

[31] e Israel, que buscava a lei de justiça, não chegou a atingir essa lei.

[32] Por quê? Porque não decorreu da fé, e sim como que das obras. Tropeçaram na pedra de tropeço,

[33] como está escrito: Eis que ponho em Sião uma pedra de tropeço e rocha de escândalo, e aquele que nela crê não será confundido.

Romanos 10

Os judeus rejeitam a justiça de Deus

[1] Irmãos, a boa vontade do meu coração e a minha súplica a Deus a favor deles são para que sejam salvos.

[2] Porque lhes dou testemunho de que eles têm zelo por Deus, porém não com entendimento.

[3] Porquanto, desconhecendo a justiça de Deus e procurando estabelecer a sua própria, não se sujeitaram à que vem de Deus.

[4] Porque o fim da lei é Cristo, para justiça de todo aquele que crê.

[29]Likaså har Jesaja sagt: Hade inte Herren Sebaot sparat några av våra efterkommande, då hade vi blivit som Sodom, Gomorra skulle vi likna.

[30]Vad innebär nu detta? Jo, att hedningarna, som inte strävade efter rättfärdighet, har vunnit rättfärdighet, men en rättfärdighet som bygger på tro.

[31]Israel däremot, som strävade efter en lag som ger rättfärdighet, kom inte fram till den lagen.

[32]Varför? Därför att de inte höll sig till tron utan ville hålla sig till gärningarna. De snubblade över den stötesten

[33]som skriften talar om: Se, i Sion lägger jag en sten som man snavar på, en klippa som man stöter emot. Men den som tror på den skall inte stå där med skam.

Rom 10

Judarna och rättfärdigheten

[1]Bröder, mitt hjärtas önskan och min bön till Gud är att de skall bli räddade.

[2]Jag kan vittna om ivern i deras gudstro, men de saknar den rätta insikten.

[3]De vet inte vad rättfärdighet från Gud vill säga utan söker hävda sin egen, och därför har de inte underordnat sig rättfärdigheten från Gud.

[4]Kristus är slutet på lagen, så att var och en som tror kan bli rättfärdig.

[5] Ora, Moisés escreveu que o homem que praticar a justiça decorrente da lei viverá por ela.

[6] Mas a justiça decorrente da fé assim diz: Não perguntes em teu coração: Quem subirá ao céu?, isto é, para trazer do alto a Cristo;

[7] ou: Quem descerá ao abismo?, isto é, para levantar Cristo dentre os mortos.

[8] Porém que se diz? A palavra está perto de ti, na tua boca e no teu coração; isto é, a palavra da fé que pregamos.

[9] Se, com a tua boca, confessares Jesus como SENHOR e, em teu coração, creres que Deus o ressuscitou dentre os mortos, serás salvo.

[10] Porque com o coração se crê para justiça e com a boca se confessa a respeito da salvação.

[11] Porquanto a Escritura diz: Todo aquele que nele crê não será confundido.

[12] Pois não há distinção entre judeu e grego, uma vez que o mesmo é o SENHOR de todos, rico para com todos os que o invocam.

[13] Porque: Todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo.

[14] Como, porém, invocarão aquele em quem não creram? E como crerão naquele de quem nada ouviram? E como ouvirão, se não há quem pregue?

[5]Ty om den rättfärdighet som lagen ger skriver Mose: Den människa som håller buden skall leva genom dem.

[6]Men den rättfärdighet som tron ger säger: Fråga inte i ditt hjärta: Vem skall stiga upp till himlen? — det vill säga för att hämta ner Kristus —

[7]eller: Vem skall stiga ner i avgrunden? — det vill säga för att hämta upp Kristus från de döda.

[8]Vad säger den då? Ordet är nära dig, i din mun och i ditt hjärta — det vill säga trons ord, det som vi förkunnar.

[9]Ty om du med din mun bekänner att Jesus är herre, och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, skall du bli räddad.

[10]Hjärtats tro leder till rättfärdighet och munnens bekännelse till räddning.

[11]Skriften säger ju: Ingen som tror på honom skall stå där med skam.

[12]Det är ingen skillnad på jude och grek; alla har samme herre, och han ger av sin rikedom åt alla som åkallar honom.

[13]Ty var och en som åkallar Herrens namn skall bli räddad.

Alla lyssnade inte till evangeliet

[14]Men hur skall de kunna åkalla den som de inte har kommit till tro på? Hur skall de kunna tro på den som de inte har hört? Hur skall de kunna höra utan att någon förkunnar?

[15] E como pregarão, se não forem enviados? Como está escrito: Quão formosos são os pés dos que anunciam coisas boas!

[15]Hur kan någon förkunna utan att vara utsänd? Det står skrivet: Skönt ljuder stegen av dem som bär bud om goda ting.

Israel não pode alegar falta de oportunidade

[16] Mas nem todos obedeceram ao evangelho; pois Isaías diz: SENHOR, quem acreditou na nossa pregação?

[16]Men alla lyssnade inte till budskapet. Ty Jesaja säger: Herre, vem satte tro till det vi förkunnade?

[17] E, assim, a fé vem pela pregação, e a pregação, pela palavra de Cristo.

[17]Så bygger tron på förkunnelsen och förkunnelsen på Kristi ord.

[18] Mas pergunto: Porventura, não ouviram? Sim, por certo: Por toda a terra se fez ouvir a sua voz, e as suas palavras, até aos confins do mundo.

[18]Men då frågar jag: kanske har de aldrig hört den? Visst har de! Över hela jorden nådde deras röst, till världens ändar deras ord.

[19] Pergunto mais: Porventura, não terá chegado isso ao conhecimento de Israel? Moisés já dizia: Eu vos porei em ciúmes com um povo que não é nação, com gente insensata eu vos provocarei à ira.

[19]Då frågar jag: kanske Israel inte förstod? Nej, redan Mose säger: Jag skall väcka er avund mot ett folk som inte är något folk; mot ett folk utan förstånd skall jag väcka er vrede.

[20] E Isaías a mais se atreve e diz: Fui achado pelos que não me procuravam, revelei-me aos que não perguntavam por mim.

[20]Och Jesaja går så långt att han säger: Jag blev funnen av dem som inte sökte efter mig, jag visade mig för dem som inte frågade efter mig.

[21] Quanto a Israel, porém, diz: Todo o dia estendi as mãos a um povo rebelde e contradizente.

[21]Men om Israel säger han: Hela dagen har jag räckt ut mina händer mot ett olydigt och motspänstigt folk.

Romanos 11

O futuro de Israel

[1] Pergunto, pois: terá Deus, porventura, rejeitado o seu povo? De modo nenhum! Porque eu também sou israelita da descendência de Abraão, da tribo de Benjamim.

[2] Deus não rejeitou o seu povo, a quem de antemão conheceu. Ou não sabeis o que a

Rom 11

Gud har inte förskjutit sitt folk

[1]Jag frågar då: kanske Gud har förskjutit sitt folk? Visst inte. Jag är ju själv israelit, ättling till Abraham och av Benjamins stam.

[2]Gud har inte förskjutit sitt folk, som han en gång har utvalt. Ni vet ju vad skriften

Escritura refere a respeito de Elias, como insta perante Deus contra Israel, dizendo:

3 SENHOR, mataram os teus profetas, arrasaram os teus altares, e só eu fiquei, e procuram tirar-me a vida.

4 Que lhe disse, porém, a resposta divina? Reservei para mim sete mil homens, que não dobraram os joelhos diante de Baal.

5 Assim, pois, também agora, no tempo de hoje, sobrevive um remanescente segundo a eleição da graça.

6 E, se é pela graça, já não é pelas obras; do contrário, a graça já não é graça.

7 Que diremos, pois? O que Israel busca, isso não conseguiu; mas a eleição o alcançou; e os mais foram endurecidos,

8 como está escrito: Deus lhes deu espírito de entorpecimento, olhos para não ver e ouvidos para não ouvir, até ao dia de hoje.

9 E diz Davi: Torne-se-lhes a mesa em laço e armadilha, em tropeço e punição;

10 escureçam-se-lhes os olhos, para que não vejam, e fiquem para sempre encurvadas as suas costas.

A rejeição de Israel não é final

11 Pergunto, pois: porventura, tropeçaram para que caíssem? De modo nenhum! Mas, pela sua transgressão, veio a salvação aos gentios, para pô-los em ciúmes.

12 Ora, se a transgressão deles redundou em riqueza para o mundo, e o seu

säger i berättelsen om Elia, då han anklagar Israel inför Gud:

3Herre, dina profeter har de dödat och dina altaren har de rivit ner, jag är ensam kvar, och nu står de efter mitt liv.

4Vad får han för svar från Gud? Jag har sparat åt mig sju tusen män som inte har böjt knä inför Baals bild.

5På samma sätt finns det i vår tid en rest som Gud har utvalt av nåd.

6Men om det var av nåd var det inte för gärningars skull — då vore nåden inte nåd.

7Det betyder att Israel inte har uppnått vad det strävar efter, bara de utvalda har uppnått det. De andra har blivit förstockade,

8som det står skrivet: Gud har gett dem en ande som omtöcknar dem, gett dem ögon som inte kan se och öron som inte kan höra, ända till denna dag.

9Och David säger: Låt deras bord bli en fälla som fångar dem, en stötesten, ett straff för dem.

10Förmörka deras ögon så att de inte kan se, och böj deras ryggar för alltid.

11Jag frågar då: kanske snavade de för att de skulle falla? Visst inte. Men när de föll blev det till räddning för hedningarna, för att detta skulle sporra deras egen avund.

12Om deras fall gav världen rikedom och deras nederlag gav hedningarna rikedom, vad skall då inte deras fulla styrka ge?

abatimento, em riqueza para os gentios, quanto mais a sua plenitude!

13 Dirijo-me a vós outros, que sois gentios! Visto, pois, que eu sou apóstolo dos gentios, glorifico o meu ministério,

14 para ver se, de algum modo, posso incitar à emulação os do meu povo e salvar alguns deles.

15 Porque, se o fato de terem sido eles rejeitados trouxe reconciliação ao mundo, que será o seu restabelecimento, senão vida dentre os mortos?

16 E, se forem santas as primícias da massa, igualmente o será a sua totalidade; se for santa a raiz, também os ramos o serão.

17 Se, porém, alguns dos ramos foram quebrados, e tu, sendo oliveira brava, foste enxertado em meio deles e te tornaste participante da raiz e da seiva da oliveira,

18 não te glories contra os ramos; porém, se te gloriares, sabe que não és tu que sustentas a raiz, mas a raiz, a ti.

19 Dirás, pois: Alguns ramos foram quebrados, para que eu fosse enxertado.

20 Bem! Pela sua incredulidade, foram quebrados; tu, porém, mediante a fé, estás firme. Não te ensoberbeças, mas teme.

21 Porque, se Deus não poupou os ramos naturais, também não te poupará.

22 Considerai, pois, a bondade e a severidade de Deus: para com os que caíram, severidade; mas, para contigo, a

13Men till er hedningar vill jag säga: just som apostel för hedningarna prisar jag min tjänst.

14Kanske kan jag väcka mina stamfränders avund och rädda några av dem.

15Ty om detta att de försköts gav världen försoning, vad skall då deras upptagande ge, om inte liv för de döda?

16Om det första brödet är heligt är hela baket heligt. Och om roten är helig är också grenarna heliga.

Olivträdet och dess grenar

17Om några av olivträdets grenar har brutits bort och du, som är en gren av en vildoliv, har ympats in i stället och får del av saven från det äkta trädets rot,

18så förhäv dig inte över de andra grenarna. Om du gör det skall du veta: det är inte du som bär roten utan roten som bär dig.

19Nu säger du kanske att grenarna bröts bort för att du skulle ympas in.

20Ja visst, de bröts bort därför att de inte trodde, men du är kvar därför att du tror. Var inte övermodig utan ta dig i akt;

21ty om Gud inte skonade de ursprungliga grenarna skall han inte heller skona dig.

22Du ser att Gud är både god och sträng: sträng mot dem som har fallit, god mot dig om du håller fast vid hans godhet; annars blir också du bortskuren.

bondade de Deus, se nela permaneceres; doutra sorte, também tu serás cortado.

23 Eles também, se não permanecerem na incredulidade, serão enxertados; pois Deus é poderoso para os enxertar de novo.

24 Pois, se foste cortado da que, por natureza, era oliveira brava e, contra a natureza, enxertado em boa oliveira, quanto mais não serão enxertados na sua própria oliveira aqueles que são ramos naturais!

O último desígnio de Deus é misericórdia para com todos

25 Porque não quero, irmãos, que ignoreis este mistério (para que não sejais presumidos em vós mesmos): que veio endurecimento em parte a Israel, até que haja entrado a plenitude dos gentios.

26 E, assim, todo o Israel será salvo, como está escrito: Virá de Sião o Libertador e ele apartará de Jacó as impiedades.

27 Esta é a minha aliança com eles, quando eu tirar os seus pecados.

28 Quanto ao evangelho, são eles inimigos por vossa causa; quanto, porém, à eleição, amados por causa dos patriarcas;

29 porque os dons e a vocação de Deus são irrevogáveis.

30 Porque assim como vós também, outrora, fostes desobedientes a Deus, mas, agora, alcançastes misericórdia, à vista da desobediência deles,

31 assim também estes, agora, foram desobedientes, para que, igualmente, eles

23De andra blir däremot inympade, såvida de inte framhärdar i sin otro. Det står i Guds makt att ympa in dem igen.

24Ty om du skars ut ur den vildoliv som du av naturen hörde till och mot naturens ordning ympades in på ett odlat olivträd, hur mycket lättare kan då inte de äkta grenarna ympas in på sitt eget träd.

Israels slutliga räddning

25Bröder, för att ni inte skall förlita er på ert eget förstånd vill jag att ni skall känna till denna hemlighet. En del av israeliterna är förstockade och skall förbli det tills hedningarna i fullt antal har nått målet.

26Men då skall hela Israel bli räddat, som det står skrivet: Från Sion skall befriaren komma och ta bort all synd från Jakob.

27Och detta mitt förbund med dem betyder att jag lyfter av dem deras synder.

28Ser man till evangeliet är de Guds fiender, för er skull. Ser man till utkorelsen är de hans älskade, för fädernas skull.

29Gud tar inte tillbaka sina gåvor och sin kallelse.

30Ni var tidigare olydiga mot Gud men har nu fått förbarmande genom deras olydnad.

31Nu har de varit olydiga medan ni har fått förbarmande för att även de skall få förbarmande.

alcancem misericórdia, à vista da que vos foi concedida.

32 Porque Deus a todos encerrou na desobediência, a fim de usar de misericórdia para com todos.

32Gud har gjort alla till olydnadens fångar för att kunna förbarma sig över alla.

A maravilhosa sabedoria dos desígnios divinos

33 Ó profundidade da riqueza, tanto da sabedoria como do conhecimento de Deus! Quão insondáveis são os seus juízos, e quão inescrutáveis, os seus caminhos!

33Vilket djup av rikedom, vishet och kunskap hos Gud! Aldrig kan någon utforska hans beslut eller spåra hans vägar.

34 Quem, pois, conheceu a mente do SENHOR? Ou quem foi o seu conselheiro?

34Vem kan känna Herrens tankar, vem kan vara hans rådgivare?

35 Ou quem primeiro deu a ele para que lhe venha a ser restituído?

35Vem har skänkt honom något som han måste återgälda?

36 Porque dele, e por meio dele, e para ele são todas as coisas. A ele, pois, a glória eternamente. Amém!

36Ty av honom och genom honom och till honom är allting. Hans är härligheten i evighet, amen.

Romanos 12

A nova vida

1 Rogo-vos, pois, irmãos, pelas misericórdias de Deus, que apresenteis o vosso corpo por sacrifício vivo, santo e agradável a Deus, que é o vosso culto racional.

2 E não vos conformeis com este século, mas transformai-vos pela renovação da vossa mente, para que experimenteis qual seja a boa, agradável e perfeita vontade de Deus.

O devido uso de dons espirituais

3 Porque, pela graça que me foi dada, digo a cada um dentre vós que não pense de si mesmo além do que convém; antes, pense com moderação, segundo a medida da fé que Deus repartiu a cada um.

Rom 12

Andlig gudstjänst

1Därför ber jag er, bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära er själva som ett levande och heligt offer som behagar Gud. Det skall vara er andliga gudstjänst.

2Anpassa er inte efter denna världen, utan låt er förvandlas genom förnyelsen av era tankar, så att ni kan avgöra vad som är Guds vilja: det som är gott, behagar honom och är fullkomligt.

En kropp och många lemmar

3I kraft av den nåd jag har fått säger jag till var och en av er: ha inte för höga tankar om er själva utan tänk som man bör tänka, med självbesinning, så att var och en rättar sig efter det mått av tro som Gud har tilldelat honom.

[4] Porque assim como num só corpo temos muitos membros, mas nem todos os membros têm a mesma função,

[4]Ty liksom vi har en enda kropp men många lemmar, alla med olika uppgifter,

[5] assim também nós, conquanto muitos, somos um só corpo em Cristo e membros uns dos outros,

[5]så utgör vi, fast många, en enda kropp i Kristus, men var för sig är vi lemmar som är till för varandra.

[6] tendo, porém, diferentes dons segundo a graça que nos foi dada: se profecia, seja segundo a proporção da fé;

[6]Vi har olika gåvor allt efter den nåd vi har fått: profetisk gåva i förhållande till vår tro,

[7] se ministério, dediquemo-nos ao ministério; ou o que ensina esmere-se no fazê-lo;

[7]tjänandets gåva hos den som tjänar, undervisningens gåva hos den som undervisar,

[8] ou o que exorta faça-o com dedicação; o que contribui, com liberalidade; o que preside, com diligência; quem exerce misericórdia, com alegria.

[8]tröstens gåva hos den som tröstar och förmanar, gåvan att frikostigt dela med sig, att vara nitisk som ledare och att med glatt hjärta visa barmhärtighet.

As virtudes recomendadas

[9] O amor seja sem hipocrisia. Detestai o mal, apegando-vos ao bem.

[9]Er kärlek skall vara uppriktig. Avsky det onda, håll fast vid det goda.

[10] Amai-vos cordialmente uns aos outros com amor fraternal, preferindo-vos em honra uns aos outros.

[10]Visa varandra tillgivenhet och broderlig kärlek, överträffa varandra i ömsesidig aktning.

[11] No zelo, não sejais remissos; sede fervorosos de espírito, servindo ao SENHOR;

[11]Slappna inte i er iver, håll er brinnande i anden. Tjäna Herren.

[12] regozijai-vos na esperança, sede pacientes na tribulação, na oração, perseverantes;

[12]Gläd er i hoppet, var uthålliga i lidandet och ihärdiga i bönen.

[13] compartilhai as necessidades dos santos; praticai a hospitalidade;

[13]Hjälp Guds heliga med vad de behöver, vinnlägg er om gästfrihet.

[14] abençoai os que vos perseguem, abençoai e não amaldiçoeis.

[14]Välsigna dem som förföljer er, välsigna dem och förbanna dem inte.

[15] Alegrai-vos com os que se alegram e chorai com os que choram.

[15]Gläd er med dem som gläder sig och gråt med dem som gråter.

[16] Tende o mesmo sentimento uns para com os outros; em lugar de serdes orgulhosos, condescendei com o que é humilde; não sejais sábios aos vossos próprios olhos.

[16]Bemöt alla lika och håll er inte för goda att umgås med dem som är ringa. Var inte självkloka.

[17] Não torneis a ninguém mal por mal; esforçai-vos por fazer o bem perante todos os homens;

[17]Löna inte ont med ont. Tänk på vad som är riktigt för alla människor.

[18] se possível, quanto depender de vós, tende paz com todos os homens;

[18]Håll fred med alla människor så långt det är möjligt och kommer an på er.

[19] não vos vingueis a vós mesmos, amados, mas dai lugar à ira; porque está escrito: A mim me pertence a vingança; eu é que retribuirei, diz o SENHOR.

[19]Ta inte rätten i egna händer, mina kära, utan låt Guds vrede ha sin gång, ty det står skrivet: Min är hämnden, jag skall utkräva den, säger Herren.

[20] Pelo contrário, se o teu inimigo tiver fome, dá-lhe de comer; se tiver sede, dá-lhe de beber; porque, fazendo isto, amontoarás brasas vivas sobre a sua cabeça.

[20]Men är din fiende hungrig, ge honom att äta; är han törstig, ge honom att dricka. Då samlar du glödande kol på hans huvud.

[21] Não te deixes vencer do mal, mas vence o mal com o bem.

[21]Låt dig inte besegras av det onda, utan besegra det onda med det goda.

Romanos 13

Da obediência às autoridades

[1] Todo homem esteja sujeito às autoridades superiores; porque não há autoridade que não proceda de Deus; e as autoridades que existem foram por ele instituídas.

[2] De modo que aquele que se opõe à autoridade resiste à ordenação de Deus; e os que resistem trarão sobre si mesmos condenação.

[3] Porque os magistrados não são para temor, quando se faz o bem, e sim quando se faz o mal. Queres tu não temer a

Rom 13

Överheten i Guds tjänst

[1]Varje människa skall underordna sig all den överhet hon har över sig. Ty det finns ingen överhet som inte är av Gud, och den som finns är förordnad av honom.

[2]De som motsätter sig överheten gör därför motstånd mot Guds ordning, och de som gör motstånd drar straff över sig själva.

[3]De styrande är inget hot mot goda gärningar, men mot onda. Vill du slippa

autoridade? Faze o bem e terás louvor dela,

[4] visto que a autoridade é ministro de Deus para teu bem. Entretanto, se fizeres o mal, teme; porque não é sem motivo que ela traz a espada; pois é ministro de Deus, vingador, para castigar o que pratica o mal.

[5] É necessário que lhe estejais sujeitos, não somente por causa do temor da punição, mas também por dever de consciência.

[6] Por esse motivo, também pagais tributos, porque são ministros de Deus, atendendo, constantemente, a este serviço.

[7] Pagai a todos o que lhes é devido: a quem tributo, tributo; a quem imposto, imposto; a quem respeito, respeito; a quem honra, honra.

O amor ao próximo é o cumprimento da lei

[8] A ninguém fiqueis devendo coisa alguma, exceto o amor com que vos ameis uns aos outros; pois quem ama o próximo tem cumprido a lei.

[9] Pois isto: Não adulterarás, não matarás, não furtarás, não cobiçarás, e, se há qualquer outro mandamento, tudo nesta palavra se resume: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[10] O amor não pratica o mal contra o próximo; de sorte que o cumprimento da lei é o amor.

O dia está próximo

[11] E digo isto a vós outros que conheceis o tempo: já é hora de vos despertardes do sono; porque a nossa salvação está, agora,

känna fruktan för överheten, gör då det goda, och den skall berömma dig;

[4]den står ju i Guds tjänst för att du skall kunna nå det goda. Men gör du det onda, känn då fruktan. Det är inte för inte som överheten bär sitt svärd; den står ju i Guds tjänst som hämnare, för att vreden skall drabba den som gör det onda.

[5]Därför är det nödvändigt att underordna sig, inte bara för vredens skull utan också i insikt om vad som är riktigt.

[6]Det är ju därför ni betalar skatt, ty de styrande är Guds tjänare när de vakar över allt sådant.

[7]Ge alla vad ni är skyldiga dem, åt var och en det han skall ha: skatt, tullar, respekt, vördnad.

[8]Stå inte i skuld till någon, utom i er kärlek till varandra. Ty den som älskar sin medmänniska har uppfyllt lagen.

[9]Buden Du skall inte begå äktenskapsbrott, Du skall inte dräpa, Du skall inte stjäla, Du skall inte ha begär och alla andra bud sammanfattas ju i ordet: Du skall älska din nästa som dig själv.

[10]Kärleken vållar inte din nästa något ont. Kärleken är alltså lagen i dess fullhet.

Tiden lider

[11]Ni vet ju ändå vad tiden lider: det är dags för er att vakna. Ty nu är vår räddning närmare än när vi kom till tro.

mais perto do que quando no princípio cremos.

[12] Vai alta a noite, e vem chegando o dia. Deixemos, pois, as obras das trevas e revistamo-nos das armas da luz.

[13] Andemos dignamente, como em pleno dia, não em orgias e bebedices, não em impudicícias e dissoluções, não em contendas e ciúmes;

[14] mas revesti-vos do SENHOR Jesus Cristo e nada disponhais para a carne no tocante às suas concupiscências.

Romanos 14

A tolerância para com os fracos na fé

[1] Acolhei ao que é débil na fé, não, porém, para discutir opiniões.

[2] Um crê que de tudo pode comer, mas o débil come legumes;

[3] quem come não despreze o que não come; e o que não come não julgue o que come, porque Deus o acolheu.

[4] Quem és tu que julgas o servo alheio? Para o seu próprio senhor está em pé ou cai; mas estará em pé, porque o SENHOR é poderoso para o suster.

[5] Um faz diferença entre dia e dia; outro julga iguais todos os dias. Cada um tenha opinião bem definida em sua própria mente.

[6] Quem distingue entre dia e dia para o SENHOR o faz; e quem come para o

[12]Natten går mot sitt slut och dagen är nära. Låt oss då lägga av oss mörkrets gärningar och ta på oss ljusets rustning.

[13]Låt oss leva värdigt, som det hör dagen till, inte med festande och drickande, inte med otukt och orgier, inte med strider och avund.

[14]Nej, ikläd er herren Jesus Kristus, och ha inte så mycket omsorg om det jordiska att begären väcks.

Rom 14

Döm inte din broder

[1]Den som är svag i tron skall ni godta utan att sätta er till doms över olika uppfattningar.

[2]Den enes tro tillåter honom att äta vad som helst, medan den som är svag i tron bara äter grönsaker.

[3]Den som vågar äta skall inte förakta den som inte gör det; den som inte vågar äta skall inte döma den som vågar, Gud har ju godtagit honom.

[4]Vad har du för rätt att döma den som är i en annans tjänst? Om han står eller faller angår bara hans egen herre. Men han faller inte, ty Herren är stark nog att hålla honom upprätt.

[5]Den ene gör skillnad på dagar; för den andre är de alla likvärdiga. Var och en skall vara fast i sin övertygelse.

[6]Den som alltid tänker på vad det är för dag gör det för Herren. Och den som äter

SENHOR come, porque dá graças a Deus; e quem não come para o SENHOR não come e dá graças a Deus.

7 Porque nenhum de nós vive para si mesmo, nem morre para si.

8 Porque, se vivemos, para o SENHOR vivemos; se morremos, para o SENHOR morremos. Quer, pois, vivamos ou morramos, somos do SENHOR.

9 Foi precisamente para esse fim que Cristo morreu e ressurgiu: para ser SENHOR tanto de mortos como de vivos.

10 Tu, porém, por que julgas teu irmão? E tu, por que desprezas o teu? Pois todos compareceremos perante o tribunal de Deus.

11 Como está escrito: Por minha vida, diz o SENHOR, diante de mim se dobrará todo joelho, e toda língua dará louvores a Deus.

12 Assim, pois, cada um de nós dará contas de si mesmo a Deus.

A liberdade e a caridade

13 Não nos julguemos mais uns aos outros; pelo contrário, tomai o propósito de não pordes tropeço ou escândalo ao vosso irmão.

14 Eu sei e estou persuadido, no SENHOR Jesus, de que nenhuma coisa é de si mesma impura, salvo para aquele que assim a considera; para esse é impura.

15 Se, por causa de comida, o teu irmão se entristece, já não andas segundo o amor fraternal. Por causa da tua comida, não faças perecer aquele a favor de quem Cristo morreu.

gör det för Herren; han tackar ju Gud. Den som inte äter avstår med tanke på Herren, och han tackar också Gud.

7Ty ingen av oss lever för sin egen skull, och ingen dör för sin egen skull.

8Om vi lever, lever vi för Herren, och om vi dör, dör vi för Herren. Vare sig vi lever eller dör tillhör vi alltså Herren.

9Ty Kristus dog och fick liv igen för att härska över både döda och levande.

10Hur kan du då döma din broder? Eller hur kan du förakta din broder? Alla skall vi en gång stå inför Guds domstol.

11Ty det är skrivet: Så sant jag lever, säger Herren, för mig skall alla knän böjas, och alla tungor skall prisa Gud.

12Alltså skall var och en av oss avlägga räkenskap inför Gud.

Hänsyn till de svaga

13Låt oss därför inte längre döma varandra. I stället skall ni se till att ni inte kommer någon broder att snava eller falla.

14I min tro på herren Jesus vet jag fullt och fast att ingenting är orent i sig självt, men den som betraktar det som orent, för honom är det orent.

15Om du sårar din broder med vad du äter, då lever du inte längre efter kärlekens bud. Låt inte din mat bringa den i fördärvet som Kristus dog för.

[16] Não seja, pois, vituperado o vosso bem.

[17] Porque o reino de Deus não é comida nem bebida, mas justiça, e paz, e alegria no Espírito Santo.

[18] Aquele que deste modo serve a Cristo é agradável a Deus e aprovado pelos homens.

[19] Assim, pois, seguimos as coisas da paz e também as da edificação de uns para com os outros.

[20] Não destruas a obra de Deus por causa da comida. Todas as coisas, na verdade, são limpas, mas é mau para o homem o comer com escândalo.

[21] É bom não comer carne, nem beber vinho, nem fazer qualquer outra coisa com que teu irmão venha a tropeçar [ou se ofender ou se enfraquecer].

[22] A fé que tens, tem-na para ti mesmo perante Deus. Bem-aventurado é aquele que não se condena naquilo que aprova.

[23] Mas aquele que tem dúvidas é condenado se comer, porque o que faz não provém de fé; e tudo o que não provém de fé é pecado.

Romanos 15

A imitação a Cristo. A simpatia e o altruísmo

[1] Ora, nós que somos fortes devemos suportar as debilidades dos fracos e não agradar-nos a nós mesmos.

[2] Portanto, cada um de nós agrade ao próximo no que é bom para edificação.

[16]Se till att man inte talar illa om det goda som är ert.

[17]Ty Guds rike är inte mat och dryck utan rättfärdighet och frid och glädje i den heliga anden.

[18]Den som tjänar Kristus på det sättet behagar Gud och blir uppskattad av människor.

[19]Låt oss därför sträva efter det som gagnar friden och bygger upp gemenskapen.

[20]Riv inte ner Guds verk för matens skull. Allt är rent men är inte bra för den som äter och kommer på fall.

[21]Det är bra att avstå från kött och vin och annat som blir en stötesten för din broder.

[22]Låt din egen tro vara en sak mellan dig och Gud. Salig den som inte behöver döma sig själv för det val han träffar.

[23]Men den som äter fast han hyser betänkligheter är dömd därför att han inte handlar i tro. Allt som inte sker i tro är synd.

Rom 15

[1]Vi som är starka är skyldiga att hjälpa de svaga med deras bördor och får inte tänka på oss själva.

[2]Vi skall var och en tänka på vår nästa, på vad som är gott och bygger upp.

[3] Porque também Cristo não se agradou a si mesmo; antes, como está escrito: As injúrias dos que te ultrajavam caíram sobre mim.

[3]Kristus tänkte inte på sig själv, nej, det står skrivet: Dina smädares smädelser föll över mig.

[4] Pois tudo quanto, outrora, foi escrito para o nosso ensino foi escrito, a fim de que, pela paciência e pela consolação das Escrituras, tenhamos esperança.

[4]Alla profetior i skriften står där för att undervisa oss, så att vi genom vår uthållighet och den tröst skriften ger oss kan bevara vårt hopp.

[5] Ora, o Deus da paciência e da consolação vos conceda o mesmo sentir de uns para com os outros, segundo Cristo Jesus,

[5]Måtte uthållighetens och tröstens Gud göra er eniga efter Kristi Jesu vilja,

[6] para que concordemente e a uma voz glorifiqueis ao Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[6]så att ni alla med en mun prisar vår herre Jesu Kristi Gud och fader.

[7] Portanto, acolhei-vos uns aos outros, como também Cristo nos acolheu para a glória de Deus.

[7]Godta därför varandra, så som Kristus har godtagit er till Guds ära.

[8] Digo, pois, que Cristo foi constituído ministro da circuncisão, em prol da verdade de Deus, para confirmar as promessas feitas aos nossos pais;

[8]Jag menar: Kristus blev de omskurnas tjänare för att visa att Gud är sannfärdig och bekräfta de löften som getts åt fäderna,

[9] e para que os gentios glorifiquem a Deus por causa da sua misericórdia, como está escrito: Por isso, eu te glorificarei entre os gentios e cantarei louvores ao teu nome.

[9]och hedningarna har fått prisa Gud för hans barmhärtighet. Det står ju skrivet: Därför skall jag prisa dig bland hedningarna, och ditt namn skall jag lovsjunga.

[10] E também diz: Alegrai-vos, ó gentios, com o seu povo.

[10]Vidare heter det: Gläd er, ni hedningar, tillsammans med hans folk.

[11] E ainda: Louvai ao SENHOR, vós todos os gentios, e todos os povos o louvem.

[11]Och en annan gång: Lova Herren, alla hedningar, lovsjung honom, alla folk.

[12] Também Isaías diz: Haverá a raiz de Jessé, aquele que se levanta para governar os gentios; nele os gentios esperarão.

[12]Och Jesaja säger: Han som är av Jishajs rot skall komma, han som reser sig för att härska över hedningarna; på honom skall hedningarna hoppas.

[13] E o Deus da esperança vos encha de todo o gozo e paz no vosso crer, para que sejais ricos de esperança no poder do Espírito Santo.

[13]Må hoppets Gud fylla er tro med all glädje och frid och ge er ett allt rikare hopp genom den heliga andens kraft.

A explicação de Paulo

Hedningarnas apostel

[14] E certo estou, meus irmãos, sim, eu mesmo, a vosso respeito, de que estais possuídos de bondade, cheios de todo o conhecimento, aptos para vos admoestardes uns aos outros.

[14]Mina bröder, för min del har jag blivit övertygad om att ni själva är så fyllda av godhet och har så mycket av den fulla kunskapen att ni kan vägleda varandra.

[15] Entretanto, vos escrevi em parte mais ousadamente, como para vos trazer isto de novo à memória, por causa da graça que me foi outorgada por Deus,

[15]Ändå har jag skrivit till er, ibland lite väl uppriktigt, och påmint er om en del saker. Jag har gjort det därför att Gud i sin nåd

[16] para que eu seja ministro de Cristo Jesus entre os gentios, no sagrado encargo de anunciar o evangelho de Deus, de modo que a oferta deles seja aceitável, uma vez santificada pelo Espírito Santo.

[16]gett mig uppdraget att gå ut till hedningarna som Kristi Jesu tempelpräst och i helig tjänst förvalta Guds evangelium. Så skall hedningarna bli ett offer som är helgat genom den heliga anden och som Gud därför tar emot.

[17] Tenho, pois, motivo de gloriar-me em Cristo Jesus nas coisas concernentes a Deus.

[17]Det är alltså tack vare Kristus Jesus som jag kan berömma mig av vad jag gör inför Gud.

[18] Porque não ousarei discorrer sobre coisa alguma, senão sobre aquelas que Cristo fez por meu intermédio, para conduzir os gentios à obediência, por palavra e por obras,

[18]Jag vågar inte tala om annat än det som Kristus har gjort genom mig för att hedningarna skall föras till lydnad, i ord och gärning,

[19] por força de sinais e prodígios, pelo poder do Espírito Santo; de maneira que, desde Jerusalém e circunvizinhanças até ao Ilírico, tenho divulgado o evangelho de Cristo,

[19]genom kraften i tecken och under, genom Andens kraft. Så har jag överallt spritt evangeliet om Kristus, från Jerusalem åt alla håll, ända till Illyrien.

[20] esforçando-me, deste modo, por pregar o evangelho, não onde Cristo já fora

[20]Jag har alltid satt en ära i att inte förkunna evangeliet där Kristus redan är

anunciado, para não edificar sobre fundamento alheio;

[21] antes, como está escrito: Hão de vê-lo aqueles que não tiveram notícia dele, e compreendê-lo os que nada tinham ouvido a seu respeito.

Os planos de Paulo

[22] Essa foi a razão por que também, muitas vezes, me senti impedido de visitar-vos.

[23] Mas, agora, não tendo já campo de atividade nestas regiões e desejando há muito visitar-vos,

[24] penso em fazê-lo quando em viagem para a Espanha, pois espero que, de passagem, estarei convosco e que para lá seja por vós encaminhado, depois de haver primeiro desfrutado um pouco a vossa companhia.

[25] Mas, agora, estou de partida para Jerusalém, a serviço dos santos.

[26] Porque aprouve à Macedônia e à Acaia levantar uma coleta em benefício dos pobres dentre os santos que vivem em Jerusalém.

[27] Isto lhes pareceu bem, e mesmo lhes são devedores; porque, se os gentios têm sido participantes dos valores espirituais dos judeus, devem também servi-los com bens materiais.

[28] Tendo, pois, concluído isto e havendo-lhes consignado este fruto, passando por vós, irei à Espanha.

känd; jag vill inte bygga på en grund som någon annan har lagt.

[21]Det står ju skrivet: De som inte har fått budskapet om honom skall se, och de som ingenting har hört skall förstå.

Paulus planerade besök

[22]Det är därför som jag gång på gång har blivit förhindrad att komma till er.

[23]Men nu har jag inte längre några uppgifter i den här delen av världen, och jag har i åratal längtat efter att få besöka er

[24]när jag far till Spanien. Jag hoppas att jag träffar er under den resan och att ni hjälper mig vidare på min väg, sedan jag väl, en alltför kort tid, har fått vara tillsammans med er.

[25]Men först far jag till Jerusalem med hjälpen till de heliga.

[26]Makedonien och Achaia har nämligen beslutat att göra en insamling för de fattiga bland de heliga i Jerusalem.

[27]Så beslöt de; de står ju också i skuld till dem. Ty eftersom hedningarna har fått del av deras andliga goda är de i sin tur skyldiga att bistå dem med det materiella.

[28]Sedan jag har fullgjort detta uppdrag och överlämnat resultatet till dem tänker jag fara till Spanien och besöka er på vägen.

[29] E bem sei que, ao visitar-vos, irei na plenitude da bênção de Cristo.

[29]Och jag vet att när jag kommer till er för jag med mig välsignelse från Kristus i fullt mått.

Paulo pede as orações

[30] Rogo-vos, pois, irmãos, por nosso SENHOR Jesus Cristo e também pelo amor do Espírito, que luteis juntamente comigo nas orações a Deus a meu favor,

[30]För vår herre Jesu Kristi skull och för den kärleks skull som Anden ger uppmanar jag er, bröder, att bistå mig i min kamp genom att be till Gud för mig,

[31] para que eu me veja livre dos rebeldes que vivem na Judéia, e que este meu serviço em Jerusalém seja bem aceito pelos santos;

[31]så att han räddar mig från dem i Judeen som vägrar att tro och så att den hjälp jag har med mig till Jerusalem blir väl mottagen av de heliga.

[32] a fim de que, ao visitar-vos, pela vontade de Deus, chegue à vossa presença com alegria e possa recrear-me convosco.

[32]Då kan jag komma till er med glädje och vila ut tillsammans med er, om Gud så vill.

[33] E o Deus da paz seja com todos vós. Amém!

[33]Fridens Gud är med er alla, amen.

Romanos 16

Rom 16

Paulo recomenda a Febe

Personliga hälsningar

[1] Recomendo-vos a nossa irmã Febe, que está servindo à igreja de Cencréia,

[1]Jag vill lägga ett gott ord för vår syster Foibe, som tjänar församlingen i Kenchreai.

[2] para que a recebais no SENHOR como convém aos santos e a ajudeis em tudo que de vós vier a precisar; porque tem sido protetora de muitos e de mim inclusive.

[2]Ta emot henne i Herren på ett sätt som anstår de heliga. Hjälp henne med allt hon kan begära av er. Hon har själv varit ett stöd för många, också för mig.

As saudações pessoais

[3] Saudai Priscila e Áqüila, meus cooperadores em Cristo Jesus,

[3]Hälsa Prisca och Aquila, mina medarbetare i Kristus Jesus.

[4] os quais pela minha vida arriscaram a sua própria cabeça; e isto lhes agradeço, não somente eu, mas também todas as igrejas dos gentios;

[4]De har vågat livet för mig, och inte bara jag utan alla hednakristna församlingar tackar dem.

[5] saudai igualmente a igreja que se reúne na casa deles. Saudai meu querido Epêneto, primícias da Ásia para Cristo.

[5]Hälsa också församlingen som möts i deras hus. Hälsa min käre Epainetos, Asiens första gåva till Kristus.

[6] Saudai Maria, que muito trabalhou por vós.
[7] Saudai Andrônico e Júnias, meus parentes e companheiros de prisão, os quais são notáveis entre os apóstolos e estavam em Cristo antes de mim.
[8] Saudai Amplíato, meu dileto amigo no SENHOR.
[9] Saudai Urbano, que é nosso cooperador em Cristo, e também meu amado Estáquis.
[10] Saudai Apeles, aprovado em Cristo. Saudai os da casa de Aristóbulo.
[11] Saudai meu parente Herodião. Saudai os da casa de Narciso, que estão no SENHOR.
[12] Saudai Trifena e Trifosa, as quais trabalhavam no SENHOR. Saudai a estimada Pérside, que também muito trabalhou no SENHOR.
[13] Saudai Rufo, eleito no SENHOR, e igualmente a sua mãe, que também tem sido mãe para mim.
[14] Saudai Asíncrito, Flegonte, Hermes, Pátrobas, Hermas e os irmãos que se reúnem com eles.
[15] Saudai Filólogo, Júlia, Nereu e sua irmã, Olimpas e todos os santos que se reúnem com eles.
[16] Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo. Todas as igrejas de Cristo vos saúdam.

As admoestações

[17] Rogo-vos, irmãos, que noteis bem aqueles que provocam divisões e escândalos, em desacordo com a doutrina que aprendestes; afastai-vos deles,

[6]Hälsa Maria, som har arbetat mycket för er.
[7]Hälsa Andronikos och Junias, mina stamfränder och medfångar; de är högt ansedda som apostlar och har bekänt sig till Kristus före mig.
[8]Hälsa Ampliatus, min käre broder i Herren.
[9]Hälsa Urbanus, vår medarbetare i Kristi tjänst, och min käre Stachys.
[10]Hälsa Apelles, denne pålitlige kristne. Hälsa alla hos Aristoboulos.
[11]Hälsa min stamfrände Herodion. Hälsa alla dem hos Narkissos som tillhör Herren.
[12]Hälsa Tryfaina och Tryfosa, som arbetar i Herrens tjänst. Hälsa den kära Persis, som har arbetat mycket i Herrens tjänst.
[13]Hälsa Rufus, som Herren har utvalt, och hans mor, som är en mor också för mig.
[14]Hälsa Asynkritos, Flegon, Hermes, Patrobas, Hermas och bröderna kring dem.
[15]Hälsa Filologos och Julia, Nereus och hans syster, Olympas och alla de andra heliga hos dem.
[16]Hälsa varandra med en helig kyss. Alla Kristi församlingar hälsar er.
[17]Jag uppmanar er, bröder, att se upp med dem som vållar splittring och lockar till avfall från den lära som ni har undervisats i. Håll er undan från dem.

[18] porque esses tais não servem a Cristo, nosso SENHOR, e sim a seu próprio ventre; e, com suaves palavras e lisonjas, enganam o coração dos incautos.

[18]Den sortens människor tjänar inte vår herre Kristus utan bara sin egen buk, och med sin insmickrande svada förleder de godtrogna själar.

[19] Pois a vossa obediência é conhecida por todos; por isso, me alegro a vosso respeito; e quero que sejais sábios para o bem e símplices para o mal.

[19]Er lydnad har dock blivit känd överallt. Därför gläder jag mig över er och önskar bara att ni skall vara kunniga i allt gott och obesmittade av allt ont.

[20] E o Deus da paz, em breve, esmagará debaixo dos vossos pés a Satanás. A graça de nosso SENHOR Jesus seja convosco.

[20]Fridens Gud skall snart låta Satan krossas under era fötter. Nåd från vår herre Jesus Kristus åt er alla.

As saudações dos companheiros

[21] Saúda-vos Timóteo, meu cooperador, e Lúcio, Jasom e Sosípatro, meus parentes.

[21]Min medarbetare Timotheos hälsar er, likaså mina stamfränder Lucius, Jason och Sosipatros.

[22] Eu, Tércio, que escrevi esta epístola, vos saúdo no SENHOR.

[22]En hälsning också från mig, Tertius, som i Herrens tjänst har skrivit ner detta brev.

[23] Saúda-vos Gaio, meu hospedeiro e de toda a igreja. Saúda-vos Erasto, tesoureiro da cidade, e o irmão Quarto.

[23]Gaius, som har upplåtit sitt hus åt mig och hela församlingen, skickar också sin hälsning, liksom stadskassören Erastos och brodern Quartus.

[24] [A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja com todos vós. Amém!]

A doxologia

Avslutande lovprisning

[25] Ora, àquele que é poderoso para vos confirmar segundo o meu evangelho e a pregação de Jesus Cristo, conforme a revelação do mistério guardado em silêncio nos tempos eternos,

[25]Honom som förmår styrka er, enligt mitt evangelium och förkunnelsen om Jesus Kristus — där en hemlighet avslöjas som från tidens början varit outsagd

[26] e que, agora, se tornou manifesto e foi dado a conhecer por meio das Escrituras proféticas, segundo o mandamento do Deus eterno, para a obediência por fé, entre todas as nações,

[26]men nu har uppenbarats och på den evige Gudens befallning gjorts känd med hjälp av profetiska skrifter för att alla folk skall föras till lydnad i tron —

[27] ao Deus único e sábio seja dada glória, por meio de Jesus Cristo, pelos séculos dos séculos. Amém!

[27]honom, den Gud som ensam är vis, tillhör härligheten, genom Jesus Kristus, i evighet, amen.

Primeira epístola de Paulo aos Coríntios

1 Coríntios 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, chamado pela vontade de Deus para ser apóstolo de Jesus Cristo, e o irmão Sóstenes,

[2] à igreja de Deus que está em Corinto, aos santificados em Cristo Jesus, chamados para ser santos, com todos os que em todo lugar invocam o nome de nosso SENHOR Jesus Cristo, SENHOR deles e nosso:

[3] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças

[4] Sempre dou graças a [meu] Deus a vosso respeito, a propósito da sua graça, que vos foi dada em Cristo Jesus;

[5] porque, em tudo, fostes enriquecidos nele, em toda a palavra e em todo o conhecimento;

[6] assim como o testemunho de Cristo tem sido confirmado em vós,

[7] de maneira que não vos falte nenhum dom, aguardando vós a revelação de nosso SENHOR Jesus Cristo,

[8] o qual também vos confirmará até ao fim, para serdes irrepreensíveis no Dia de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[9] Fiel é Deus, pelo qual fostes chamados à comunhão de seu Filho Jesus Cristo, nosso SENHOR.

Exortação à unidade

Första Korinthierbrevet

1 Korinthier 1

Hälsning

[1]Från Paulus, genom Guds vilja kallad att vara Kristi Jesu apostel, och från vår broder Sosthenes

[2]till Guds församling i Korinth, till dem som helgats genom Kristus Jesus och kallats att vara heliga tillsammans med alla dem på varje plats som åkallar vår herre Jesu Kristi namn, deras och vår herre.

[3]Nåd och frid från Gud, vår fader, och herren Jesus Kristus.

Tack till Gud för församlingens fasthet

[4]Jag tackar alltid min Gud för att han har gett er sin nåd genom Kristus Jesus.

[5]Genom honom har ni blivit rika på allt, allt slags tal och allt slags kunskap.

[6]Ty vittnesbördet om Kristus har vunnit sådan fasthet hos er

[7]att det inte saknas något i era nådegåvor medan ni väntar på att vår herre Jesus Kristus skall uppenbaras.

[8]Han skall också ge er fasthet ända till slutet, så att ni inte kan anklagas på vår herre Jesu Kristi dag.

[9]Gud är trofast, han som har kallat er till gemenskap med sin son Jesus Kristus, vår herre.

Motsättningar i församlingen

[10] Rogo-vos, irmãos, pelo nome de nosso SENHOR Jesus Cristo, que faleis todos a mesma coisa e que não haja entre vós divisões; antes, sejais inteiramente unidos, na mesma disposição mental e no mesmo parecer.

[11] Pois a vosso respeito, meus irmãos, fui informado, pelos da casa de Cloe, de que há contendas entre vós.

[12] Refiro-me ao fato de cada um de vós dizer: Eu sou de Paulo, e eu, de Apolo, e eu, de Cefas, e eu, de Cristo.

[13] Acaso, Cristo está dividido? Foi Paulo crucificado em favor de vós ou fostes, porventura, batizados em nome de Paulo?

[14] Dou graças [a Deus] porque a nenhum de vós batizei, exceto Crispo e Gaio;

[15] para que ninguém diga que fostes batizados em meu nome.

[16] Batizei também a casa de Estéfanas; além destes, não me lembro se batizei algum outro.

[17] Porque não me enviou Cristo para batizar, mas para pregar o evangelho; não com sabedoria de palavra, para que se não anule a cruz de Cristo.

A mensagem da cruz

[18] Certamente, a palavra da cruz é loucura para os que se perdem, mas para nós, que somos salvos, poder de Deus.

[19] Pois está escrito: Destruirei a sabedoria dos sábios e aniquilarei a inteligência dos instruídos.

[10]Men i vår herre Jesu Kristi namn uppmanar jag er, bröder, att vara överens och inte dela upp er i olika läger, utan återigen stå eniga i tankar och åsikter.

[11]Av Chloes folk har jag nämligen fått höra, mina bröder, att det förekommer motsättningar bland er.

[12]Vad jag menar är att ni alla säger: »Jag hör till Paulus«, eller »Jag hör till Apollos«, eller »Jag hör till Kefas«, eller »Jag hör till Kristus«.

[13]Har Kristus blivit delad? Var det kanske Paulus som korsfästes för er, eller var det i Paulus namn ni döptes?

[14]Jag är tacksam för att det bara är Crispus och Gaius som jag har döpt bland er,

[15]så att ingen kan säga att ni har blivit döpta i mitt namn.

[16]Jo, Stefanas och hans familj har jag också döpt, annars vet jag mig inte ha döpt någon.

[17]Kristus har inte sänt mig för att döpa utan för att förkunna budskapet, men inte med en vältalares vishet: det skulle göra Kristi kors till tomma ord.

Världens vishet och korsets dårskap

[18]Talet om korset är en dårskap för dem som går förlorade, men för oss som räddas är det en Guds kraft.

[19]Det står skrivet: Jag skall göra slut på de visas vishet, och de förståndigas förstånd skall jag utplåna.

[20] Onde está o sábio? Onde, o escriba? Onde, o inquiridor deste século? Porventura, não tornou Deus louca a sabedoria do mundo?

[20]Var finns nu de visa, de skriftlärda och denna världens kloka huvuden? Har inte Gud gjort världens vishet till dårskap?

[21] Visto como, na sabedoria de Deus, o mundo não o conheceu por sua própria sabedoria, aprouve a Deus salvar os que crêem pela loucura da pregação.

[21]Ty eftersom världen, omgiven av Guds vishet, inte lärde känna Gud genom visheten, beslöt Gud att genom dårskapen i förkunnelsen rädda dem som tror.

[22] Porque tanto os judeus pedem sinais, como os gregos buscam sabedoria;

[22]Judarna begär tecken och grekerna söker vishet,

[23] mas nós pregamos a Cristo crucificado, escândalo para os judeus, loucura para os gentios;

[23]men vi förkunnar en Kristus som blivit korsfäst, en stötesten för judarna och en dårskap för hedningarna,

[24] mas para os que foram chamados, tanto judeus como gregos, pregamos a Cristo, poder de Deus e sabedoria de Deus.

[24]men för de kallade, judar som greker, en Kristus som är Guds kraft och Guds vishet.

[25] Porque a loucura de Deus é mais sábia do que os homens; e a fraqueza de Deus é mais forte do que os homens.

[25]Guds dårskap är visare än människorna och Guds svaghet starkare än människorna.

A vocação dos santos

[26] Irmãos, reparai, pois, na vossa vocação; visto que não foram chamados muitos sábios segundo a carne, nem muitos poderosos, nem muitos de nobre nascimento;

[26]Bröder, tänk på när ni blev kallade: inte många var visa i världslig mening, inte många var mäktiga, inte många förnäma.

[27] pelo contrário, Deus escolheu as coisas loucas do mundo para envergonhar os sábios e escolheu as coisas fracas do mundo para envergonhar as fortes;

[27]Men det som är dåraktigt för världen utvalde Gud för att låta de visa stå där med skam, och det som är svagt i världen utvalde Gud för att låta det starka stå där med skam,

[28] e Deus escolheu as coisas humildes do mundo, e as desprezadas, e aquelas que não são, para reduzir a nada as que são;

[28]och det som världen ser ner på, det som ringaktas, ja, som inte finns till, just det utvalde Gud för att göra slut på det som finns till,

[29] a fim de que ninguém se vanglorie na presença de Deus.

[29]så att ingen människa skulle kunna vara stolt inför Gud.

Valores de Cristo

[30] Mas vós sois dele, em Cristo Jesus, o qual se nos tornou, da parte de Deus, sabedoria, e justiça, e santificação, e redenção,

[31] para que, como está escrito: Aquele que se gloria, glorie-se no SENHOR.

1 Coríntios 2

O caráter da pregação de Paulo

[1] Eu, irmãos, quando fui ter convosco, anunciando-vos o testemunho de Deus, não o fiz com ostentação de linguagem ou de sabedoria.

[2] Porque decidi nada saber entre vós, senão a Jesus Cristo e este crucificado.

[3] E foi em fraqueza, temor e grande tremor que eu estive entre vós.

[4] A minha palavra e a minha pregação não consistiram em linguagem persuasiva de sabedoria, mas em demonstração do Espírito e de poder,

[5] para que a vossa fé não se apoiasse em sabedoria humana, e sim no poder de Deus.

A verdadeira sabedoria. O ensino do Espírito Santo

[6] Entretanto, expomos sabedoria entre os experimentados; não, porém, a sabedoria deste século, nem a dos poderosos desta época, que se reduzem a nada;

[7] mas falamos a sabedoria de Deus em mistério, outrora oculta, a qual Deus preordenou desde a eternidade para a nossa glória;

[30]Genom honom finns ni i Kristus Jesus, som har blivit vår vishet från Gud, vår rättfärdighet, vår helighet och vår frihet.

[31]Som det står skrivet: Den stolte skall ha sin stolthet i Herren.

1 Korinthier 2

Paulus tidigare förkunnelse i Korinth

[1]När jag kom till er, bröder, var det inte med förkrossande vältalighet och vishet jag förkunnade Guds hemlighet för er.

[2]Det enda jag ville veta av när jag var hos er, det var Jesus Kristus, den korsfäste Kristus.

[3]Jag var svag och rädd och full av ängslan när jag uppträdde inför er.

[4]Mitt tal och min förkunnelse övertygade inte med vishet utan bevisade med ande och kraft;

[5]er tro skulle inte vila på mänsklig vishet utan på Guds kraft.

Guds vishet förkunnas

[6]Vishet förkunnar vi för de andligt fullvuxna, men inte en vishet som hör till denna världen eller denna världens förgängliga makter.

[7]Vad vi förkunnar är Guds hemlighetsfulla vishet, som var fördold men som redan före tidens början av Gud var bestämd att leda oss till härlighet.

[8] sabedoria essa que nenhum dos poderosos deste século conheceu; porque, se a tivessem conhecido, jamais teriam crucificado o SENHOR da glória;

[9] mas, como está escrito: Nem olhos viram, nem ouvidos ouviram, nem jamais penetrou em coração humano o que Deus tem preparado para aqueles que o amam.

[10] Mas Deus no-lo revelou pelo Espírito; porque o Espírito a todas as coisas perscruta, até mesmo as profundezas de Deus.

[11] Porque qual dos homens sabe as coisas do homem, senão o seu próprio espírito, que nele está? Assim, também as coisas de Deus, ninguém as conhece, senão o Espírito de Deus.

[12] Ora, nós não temos recebido o espírito do mundo, e sim o Espírito que vem de Deus, para que conheçamos o que por Deus nos foi dado gratuitamente.

[13] Disto também falamos, não em palavras ensinadas pela sabedoria humana, mas ensinadas pelo Espírito, conferindo coisas espirituais com espirituais.

[14] Ora, o homem natural não aceita as coisas do Espírito de Deus, porque lhe são loucura; e não pode entendê-las, porque elas se discernem espiritualmente.

[15] Porém o homem espiritual julga todas as coisas, mas ele mesmo não é julgado por ninguém.

[16] Pois quem conheceu a mente do SENHOR, que o possa instruir? Nós, porém, temos a mente de Cristo.

[8]Den kände ingen av denna världens makter till — om de hade känt till den skulle de inte ha korsfäst härlighetens herre.

[9]Vi förkunnar, som det står i skriften, vad inget öga sett och inget öra hört och ingen människa anat, det som Gud har berett åt dem som älskar honom.

[10]Och för oss har Gud uppenbarat det genom Anden, ty det är Anden som utforskar allt, också djupen hos Gud.

[11]Vem utom anden i människan vet vad som finns i människan? Ingen utom Guds ande vet heller vad som finns i Gud.

[12]Och vi har inte fått världens ande utan Anden som kommer från Gud, för att vi skall veta vilka gåvor Gud har gett oss.

[13]Därför talar vi heller inte om dessa ting med ord som mänsklig vishet har lärt oss utan med ord som Anden har lärt oss — vi tolkar andliga ting med Andens hjälp.

[14]Den oandlige tar inte emot vad Guds ande säger, det är dårskap för honom, och han kan inte förstå det eftersom det måste bedömas på ett andligt sätt.

[15]Den som är andlig däremot kan bedöma allt, men själv kan han inte bedömas av någon.

[16]Vem känner Herrens tankar så att han kan upplysa honom? Men vi tänker Kristi tankar.

1 Coríntios 3

As dissensões demonstram a falta de espiritualidade

1 Eu, porém, irmãos, não vos pude falar como a espirituais, e sim como a carnais, como a crianças em Cristo.

2 Leite vos dei a beber, não vos dei alimento sólido; porque ainda não podíeis suportá-lo. Nem ainda agora podeis, porque ainda sois carnais.

3 Porquanto, havendo entre vós ciúmes e contendas, não é assim que sois carnais e andais segundo o homem?

4 Quando, pois, alguém diz: Eu sou de Paulo, e outro: Eu, de Apolo, não é evidente que andais segundo os homens?

5 Quem é Apolo? E quem é Paulo? Servos por meio de quem crestes, e isto conforme o SENHOR concedeu a cada um.

6 Eu plantei, Apolo regou; mas o crescimento veio de Deus.

7 De modo que nem o que planta é alguma coisa, nem o que rega, mas Deus, que dá o crescimento.

8 Ora, o que planta e o que rega são um; e cada um receberá o seu galardão, segundo o seu próprio trabalho.

9 Porque de Deus somos cooperadores; lavoura de Deus, edifício de Deus sois vós.

A responsabilidade dos que ensinam

10 Segundo a graça de Deus que me foi dada, lancei o fundamento como prudente

1 Korinthier 3

Församlingens tillväxt i enhet

1Och jag kunde inte heller tala till er, bröder, som till andliga människor, jag fick tala till sådana som var kvar i sin köttsliga natur, till spädbarn i Kristus.

2Jag gav er mjölk, inte fast föda; den tålde ni ännu inte. Och ni tål den inte heller nu

3eftersom ni fortfarande har kvar er gamla natur. För om det finns ofördragsamhet och strid hos er, har ni då inte kvar er gamla natur och lever på vanligt mänskligt vis?

4När den ene säger: »Jag hör till Paulus«, och den andre: »Jag hör till Apollos«, är ni inte då som alla andra?

5Vad är Apollos? Vad är Paulus? Tjänare som har fört er till tro, var och en med den gåva han fått av Herren.

6Jag planterade, Apollos vattnade, men Gud gav växten.

7Varken den som planterar eller den som vattnar betyder något, bara Gud, han som ger växten.

8Den som planterar och den som vattnar är ett, men var och en skall få sin lön efter sitt arbete.

9Vi är ju Guds medhjälpare, och ni är Guds åker, Guds bygge.

10Tack vare den nåd Gud har gett mig har jag som en klok byggmästare lagt en grund

construtor; e outro edifica sobre ele. Porém cada um veja como edifica.

som någon annan bygger vidare på. Men var och en måste tänka på hur han bygger.

11 Porque ninguém pode lançar outro fundamento, além do que foi posto, o qual é Jesus Cristo.

11Ingen kan lägga en annan grund än den som redan finns, och den är Jesus Kristus.

12 Contudo, se o que alguém edifica sobre o fundamento é ouro, prata, pedras preciosas, madeira, feno, palha,

12På den grunden kan man bygga med guld, silver eller ädelstenar, trä, gräs eller halm,

13 manifesta se tornará a obra de cada um; pois o Dia a demonstrará, porque está sendo revelada pelo fogo; e qual seja a obra de cada um o próprio fogo o provará.

13och det skall visa sig hur var och en har byggt. Den dagen skall avslöja det, ty den kommer med eld, och elden skall pröva vad vars och ens arbete är värt.

14 Se permanecer a obra de alguém que sobre o fundamento edificou, esse receberá galardão;

14Den vars byggnad består skall få lön.

15 se a obra de alguém se queimar, sofrerá ele dano; mas esse mesmo será salvo, todavia, como que através do fogo.

15Den vars verk brinner ner skall bli utan. Själv skall han dock räddas, men som ur eld.

16 Não sabeis que sois santuário de Deus e que o Espírito de Deus habita em vós?

16Förstår ni inte att ni är Guds tempel och att Guds ande bor i er?

17 Se alguém destruir o santuário de Deus, Deus o destruirá; porque o santuário de Deus, que sois vós, é sagrado.

17Om någon förstör Guds tempel skall Gud förgöra honom. Ty Guds tempel är heligt, och ni är det templet.

A sabedoria humana sem valor

18 Ninguém se engane a si mesmo: se alguém dentre vós se tem por sábio neste século, faça-se estulto para se tornar sábio.

18Bedra inte er själva. Den av er som tycker sig vara vis i världslig mening måste först bli en dåre för att bli vis.

19 Porque a sabedoria deste mundo é loucura diante de Deus; porquanto está escrito: Ele apanha os sábios na própria astúcia deles.

19Ty denna världens vishet är dårskap i Guds ögon. Det står skrivet: Han snärjer de visa i deras slughet,

20 E outra vez: O SENHOR conhece os pensamentos dos sábios, que são pensamentos vãos.

20och vidare: Herren vet att de visas tankar är tomhet.

21 Portanto, ninguém se glorie nos homens; porque tudo é vosso:

21Därför skall ingen grunda sin stolthet på människor. Allt tillhör er —

[22] seja Paulo, seja Apolo, seja Cefas, seja o mundo, seja a vida, seja a morte, sejam as coisas presentes, sejam as futuras, tudo é vosso,

[23] e vós, de Cristo, e Cristo, de Deus.

[22]Paulus, Apollos och Kefas, hela världen, liv och död, nutid och framtid, allt är ert.

[23]Men ni tillhör Kristus, och Kristus tillhör Gud.

1 Coríntios 4

Os pregadores responsáveis a Deus

[1] Assim, pois, importa que os homens nos considerem como ministros de Cristo e despenseiros dos mistérios de Deus.

[2] Ora, além disso, o que se requer dos despenseiros é que cada um deles seja encontrado fiel.

[3] Todavia, a mim mui pouco se me dá de ser julgado por vós ou por tribunal humano; nem eu tampouco julgo a mim mesmo.

[4] Porque de nada me argúi a consciência; contudo, nem por isso me dou por justificado, pois quem me julga é o SENHOR.

[5] Portanto, nada julgueis antes do tempo, até que venha o SENHOR, o qual não somente trará à plena luz as coisas ocultas das trevas, mas também manifestará os desígnios dos corações; e, então, cada um receberá o seu louvor da parte de Deus.

Uma reprovação severa

[6] Estas coisas, irmãos, apliquei-as figuradamente a mim mesmo e a Apolo, por vossa causa, para que por nosso exemplo aprendais isto: não ultrapasseis o que está escrito; a fim de que ninguém se

1 Korinthier 4

Paulus visar församlingen till rätta

[1]Vi bör alltså betraktas som Kristi tjänare och som förvaltare av Guds hemligheter.

[2]Nu krävs ju av en förvaltare att han skall visa sig pålitlig.

[3]Men mig är det likgiltigt om ni eller någon mänsklig domstol dömer mig. Inte heller dömer jag mig själv.

[4]Mitt samvete är rent, men det betyder inte att jag är frikänd. Den som dömer mig är Herren.

[5]Fäll därför ingen dom i förtid, innan Herren kommer. Han skall låta ljus falla över det som ligger dolt i mörkret och avslöja allt som människorna har i sinnet. Och då får var och en sitt beröm från Gud.

[6]Detta, bröder, har jag här för er skull tillämpat på mig själv och Apollos, för att ni genom vårt exempel skall lära er vad som menas med »Håll er till skriften« och inte skryta med den ene på den andres bekostnad.

ensoberbeça a favor de um em detrimento de outro.

[7] Pois quem é que te faz sobressair? E que tens tu que não tenhas recebido? E, se o recebeste, por que te vanglorias, como se o não tiveras recebido?

[8] Já estais fartos, já estais ricos; chegastes a reinar sem nós; sim, tomara reinásseis para que também nós viéssemos a reinar convosco.

[9] Porque a mim me parece que Deus nos pôs a nós, os apóstolos, em último lugar, como se fôssemos condenados à morte; porque nos tornamos espetáculo ao mundo, tanto a anjos, como a homens.

[10] Nós somos loucos por causa de Cristo, e vós, sábios em Cristo; nós, fracos, e vós, fortes; vós, nobres, e nós, desprezíveis.

[11] Até à presente hora, sofremos fome, e sede, e nudez; e somos esbofeteados, e não temos morada certa,

[12] e nos afadigamos, trabalhando com as nossas próprias mãos. Quando somos injuriados, bendizemos; quando perseguidos, suportamos;

[13] quando caluniados, procuramos conciliação; até agora, temos chegado a ser considerados lixo do mundo, escória de todos.

Paulo os admoesta como pai

[14] Não vos escrevo estas coisas para vos envergonhar; pelo contrário, para vos admoestar como a filhos meus amados.

[7]Vem ger dig någon särställning? Vad äger du som du inte har fått? Och har du fått det, varför skryter du som om det inte var en gåva?

[8]Ni är förstås redan mätta, redan rika, ni har förstås blivit kungar oss förutan? Ja, om ni ändå hade blivit kungar, så att vi hade fått vara kungar tillsammans med er!

[9]Det förefaller mig som om Gud hade ställt oss apostlar sist av alla, som dödsdömda; vi står på arenan inför hela världen, inför både änglar och människor.

[10]Vi är dårar för Kristi skull, ni är förståndiga kristna. Vi är svaga, ni är starka. Ni är ansedda, vi är föraktade.

[11]Ännu i denna stund hungrar och törstar vi; vi saknar kläder, blir misshandlade, är hemlösa

[12]och arbetar hårt med egna händer för att försörja oss. Man smädar oss och vi välsignar. Man förföljer oss och vi härdar ut.

[13]Man talar illa om oss och vi svarar med goda ord. Hela tiden har vi behandlats som jordens avskum, som mänsklighetens drägg.

[14]Jag skriver inte detta för att få er att skämmas utan för att visa er till rätta som mina kära barn.

[15]Om ni så skulle ha tio tusen lärare som vill göra er till kristna, har ni ändå inte

många fäder. Det var jag som blev er far i Kristus Jesus genom evangeliet.

[15] Porque, ainda que tivésseis milhares de preceptores em Cristo, não teríeis, contudo, muitos pais; pois eu, pelo evangelho, vos gerei em Cristo Jesus.

[16] Jag ber er: ta mig till föredöme.

[16] Admoesto-vos, portanto, a que sejais meus imitadores.

Paulus skall resa till Korinth igen

[17] Por esta causa, vos mandei Timóteo, que é meu filho amado e fiel no SENHOR, o qual vos lembrará os meus caminhos em Cristo Jesus, como, por toda parte, ensino em cada igreja.

[17] Därför har jag skickat Timotheos till er, mitt kära, trogna barn i Herren. Han skall påminna er om mina regler för ett kristet liv så som jag lär ut dem i varenda församling.

[18] Alguns se ensoberbeceram, como se eu não tivesse de ir ter convosco;

[18] Somliga har gjort sig viktiga i tanke att jag inte skulle komma till er.

[19] mas, em breve, irei visitar-vos, se o SENHOR quiser, e, então, conhecerei não a palavra, mas o poder dos ensoberbecidos.

[19] Men jag kommer snart, om Herren vill, och då får jag veta hur det är bevänt med dessa sturska, inte med deras ord, utan med deras kraft,

[20] Porque o reino de Deus consiste não em palavra, mas em poder.

[20] för Guds rike är inte ord, utan kraft.

[21] Que preferis? Irei a vós outros com vara ou com amor e espírito de mansidão?

[21] Hur vill ni ha det? Skall jag komma till er med käppen eller med kärlek och mildhet i sinnet?

1 Coríntios 5

A impureza da igreja de Corinto. Repreensões e exortações

[1] Geralmente, se ouve que há entre vós imoralidade e imoralidade tal, como nem mesmo entre os gentios, isto é, haver quem se atreva a possuir a mulher de seu próprio pai.

[2] E, contudo, andais vós ensoberbecidos e não chegastes a lamentar, para que fosse

1 Korinthier 5

Ett fall av otukt

[1] Man säger att det förekommer otukt bland er, till och med sådan otukt som inte finns ens bland hedningarna, nämligen att någon lever ihop med sin fars hustru.

[2] Men ni är sturska, fast ni borde ha blivit förtvivlade och stött ut den som gjort sig skyldig till detta.

tirado do vosso meio quem tamanho ultraje praticou?

3 Eu, na verdade, ainda que ausente em pessoa, mas presente em espírito, já sentenciei, como se estivesse presente, que o autor de tal infâmia seja,

4 em nome do SENHOR Jesus, reunidos vós e o meu espírito, com o poder de Jesus, nosso SENHOR,

5 entregue a Satanás para a destruição da carne, a fim de que o espírito seja salvo no Dia do SENHOR [Jesus].

6 Não é boa a vossa jactância. Não sabeis que um pouco de fermento leveda a massa toda?

7 Lançai fora o velho fermento, para que sejais nova massa, como sois, de fato, sem fermento. Pois também Cristo, nosso Cordeiro pascal, foi imolado.

8 Por isso, celebremos a festa não com o velho fermento, nem com o fermento da maldade e da malícia, e sim com os asmos da sinceridade e da verdade.

9 Já em carta vos escrevi que não vos associásseis com os impuros;

10 refiro-me, com isto, não propriamente aos impuros deste mundo, ou aos avarentos, ou roubadores, ou idólatras; pois, neste caso, teríeis de sair do mundo.

11 Mas, agora, vos escrevo que não vos associeis com alguém que, dizendo-se irmão, for impuro, ou avarento, ou idólatra, ou maldizente, ou beberrão, ou roubador; com esse tal, nem ainda comais.

3Själv har jag redan — som om jag hade varit där, frånvarande till kroppen men närvarande till anden — fällt domen över den skyldige,

4i vår herre Jesu Kristi namn, när ni och min ande kom samman och vår herre Jesu kraft var med oss:

5en sådan person skall överlämnas åt Satan så att hans kropp går under för att hans ande skall bli räddad på Herrens dag.

6Ni har ingen anledning att skryta. Vet ni inte: lite surdeg får hela degen att jäsa.

7Rensa bort den gamla surdegen så att ni blir en ny deg. Ni är ju osyrade, för vårt påsklamm, Kristus, är slaktat.

8Låt oss därför fira högtid, inte med gammal surdeg, inte med ondskans och fördärvets surdeg, utan med renhetens och sanningens osyrade bröd.

9I mitt brev till er skrev jag att ni inte får ha med otuktiga människor att göra.

10Jag menade inte alla som är otuktiga här i världen, inte alla själviska och utsugare och avgudadyrkare; i så fall hade ni fått lämna världen.

11Nej, vad jag skrev till er var att ni inte får ha något att göra med den som kallas broder men som förfaller till otukt, själviskhet, avgudadyrkan, ovettigt tal, fylleri och utsugning. Ni får inte äta tillsammans med honom.

[12] Pois com que direito haveria eu de julgar os de fora? Não julgais vós os de dentro?
[13] Os de fora, porém, Deus os julgará. Expulsai, pois, de entre vós o malfeitor.

1 Coríntios 6

Paulo censura o litígio entre os irmãos

[1] Aventura-se algum de vós, tendo questão contra outro, a submetê-lo a juízo perante os injustos e não perante os santos?

[2] Ou não sabeis que os santos hão de julgar o mundo? Ora, se o mundo deverá ser julgado por vós, sois, acaso, indignos de julgar as coisas mínimas?
[3] Não sabeis que havemos de julgar os próprios anjos? Quanto mais as coisas desta vida!
[4] Entretanto, vós, quando tendes a julgar negócios terrenos, constituís um tribunal daqueles que não têm nenhuma aceitação na igreja.
[5] Para vergonha vo-lo digo. Não há, porventura, nem ao menos um sábio entre vós, que possa julgar no meio da irmandade?
[6] Mas irá um irmão a juízo contra outro irmão, e isto perante incrédulos!
[7] O só existir entre vós demandas já é completa derrota para vós outros. Por que não sofreis, antes, a injustiça? Por que não sofreis, antes, o dano?
[8] Mas vós mesmos fazeis a injustiça e fazeis o dano, e isto aos próprios irmãos!

[12]De utomstående är det väl inte min sak att döma? Själva dömer ni ju bara inom er egen krets.
[13]De utomstående skall Gud döma. Gör er av med den som är ond.

1 Korinthier 6

Processer mellan kristna

[1]Hur kan någon av er som ligger i tvist med en broder komma på tanken att processa inför de orättfärdiga och inte inför de heliga!

[2]Vet ni inte att de heliga skall döma världen? Och om ni skall döma världen, duger ni då inte till att döma i småsaker?

[3]Vet ni inte att vi skall döma änglar? Då bör vi väl klara av vardagliga tvister.

[4]Men när ni nu har sådana tvister, då tar ni till domare folk som församlingen ser ner på.

[5]Ni borde skämmas! Finns det då ingen bland er som är klok nog att döma mellan två kristna bröder?

[6]I stället processar broder mot broder, och detta inför otroende!
[7]Redan det att ni processar med varandra är ett nederlag för er. Varför finner ni er inte hellre i en oförrätt? Varför tar ni inte hellre en förlust?
[8]I stället vållar ni andra orätt och förluster — era egna bröder.

[9] Ou não sabeis que os injustos não herdarão o reino de Deus? Não vos enganeis: nem impuros, nem idólatras, nem adúlteros, nem efeminados, nem sodomitas,

[10] nem ladrões, nem avarentos, nem bêbados, nem maldizentes, nem roubadores herdarão o reino de Deus.

[11] Tais fostes alguns de vós; mas vós vos lavastes, mas fostes santificados, mas fostes justificados em o nome do SENHOR Jesus Cristo e no Espírito do nosso Deus.

A sensualidade é condenada

[12] Todas as coisas me são lícitas, mas nem todas convêm. Todas as coisas me são lícitas, mas eu não me deixarei dominar por nenhuma delas.

[13] Os alimentos são para o estômago, e o estômago, para os alimentos; mas Deus destruirá tanto estes como aquele. Porém o corpo não é para a impureza, mas, para o SENHOR, e o SENHOR, para o corpo.

[14] Deus ressuscitou o SENHOR e também nos ressuscitará a nós pelo seu poder.

[15] Não sabeis que os vossos corpos são membros de Cristo? E eu, porventura, tomaria os membros de Cristo e os faria membros de meretriz? Absolutamente, não.

[16] Ou não sabeis que o homem que se une à prostituta forma um só corpo com ela? Porque, como se diz, serão os dois uma só carne.

[17] Mas aquele que se une ao SENHOR é um espírito com ele.

[9]Har ni glömt att ingen orättfärdig skall få ärva Guds rike? Låt inte bedra er. Inga otuktiga eller avgudadyrkare eller horkarlar eller män som ligger med andra män,

[10]inga som är tjuvaktiga eller själviska, inga drinkare, ovettiga och utsugare — ingen sådan får ärva Guds rike.

[11]Så har somliga av er levt, men ni har låtit tvätta er rena, ni har helgats och gjorts rättfärdiga genom herren Jesu Kristi namn och genom vår Guds ande.

Kroppen ett tempel för den heliga anden

[12]Allt är tillåtet för mig — men allt är inte nyttigt. Allt är tillåtet för mig — men ingenting får ta makten över mig.

[13]Maten är till för magen och magen för maten, tills Gud gör båda överflödiga. Men kroppen är inte till för otukt utan för Herren, och Herren är till för kroppen.

[14]Gud har uppväckt Herren, och genom sin makt skall han uppväcka oss.

[15]Vet ni inte att era kroppar är Kristi lemmar? Skall jag ta Kristi lemmar och göra dem till en skökas lemmar? Nej!

[16]Vet ni inte att den som förenar sig med en sköka blir till en enda kropp med henne? Det heter ju: De två skall bli ett.

[17]Men den som förenar sig med Herren blir till en enda ande med honom.

[18] Fugi da impureza. Qualquer outro pecado que uma pessoa cometer é fora do corpo; mas aquele que pratica a imoralidade peca contra o próprio corpo.
[19] Acaso, não sabeis que o vosso corpo é santuário do Espírito Santo, que está em vós, o qual tendes da parte de Deus, e que não sois de vós mesmos?
[20] Porque fostes comprados por preço. Agora, pois, glorificai a Deus no vosso corpo.

[18]Håll er borta från otukten. All annan synd som en människa begår lämnar kroppen utanför, men den otuktige syndar mot sin egen kropp.
[19]Vet ni inte att er kropp är ett tempel för den heliga anden, som ni har inom er och som ni har fått från Gud? Ni tillhör inte er själva.
[20]Gud har köpt er och priset är betalt. Ära då Gud med er kropp.

1 Coríntios 7

Respostas a perguntas acerca do casamento

[1] Quanto ao que me escrevestes, é bom que o homem não toque em mulher;
[2] mas, por causa da impureza, cada um tenha a sua própria esposa, e cada uma, o seu próprio marido.
[3] O marido conceda à esposa o que lhe é devido, e também, semelhantemente, a esposa, ao seu marido.
[4] A mulher não tem poder sobre o seu próprio corpo, e sim o marido; e também, semelhantemente, o marido não tem poder sobre o seu próprio corpo, e sim a mulher.
[5] Não vos priveis um ao outro, salvo talvez por mútuo consentimento, por algum tempo, para vos dedicardes à oração e, novamente, vos ajuntardes, para que Satanás não vos tente por causa da incontinência.
[6] E isto vos digo como concessão e não por mandamento.

1 Korinthier 7

Svar på frågor om äktenskap

[1]Nu till det ni skrev. Det är bäst för en man att inte alls röra någon kvinna.
[2]Men med tanke på all den otukt som finns skall mannen leva med sin hustru och kvinnan med sin man.
[3]Mannen skall ge hustrun vad han är skyldig henne och på samma sätt hustrun sin man.
[4]Hustrun bestämmer inte själv över sin kropp, det gör mannen. Likaså bestämmer inte mannen över sin kropp, det gör hustrun.
[5]Håll er inte ifrån varandra annat än för en tid, om ni har enats om det för att ostört kunna ägna er åt bön och sedan vara tillsammans igen. Annars kan Satan fresta er, eftersom ni inte förmår leva avhållsamt.
[6]Detta säger jag som ett medgivande, inte som en befallning.

[7] Quero que todos os homens sejam tais como também eu sou; no entanto, cada um tem de Deus o seu próprio dom; um, na verdade, de um modo; outro, de outro.

[7]Helst ville jag att alla levde som jag. Men var och en har fått sin särskilda nådegåva från Gud, den ene av ett slag, den andre av ett annat.

[8] E aos solteiros e viúvos digo que lhes seria bom se permanecessem no estado em que também eu vivo.

[8]Till de ogifta och till änkorna säger jag att det är bäst för dem om de förblir vad de är, liksom jag.

[9] Caso, porém, não se dominem, que se casem; porque é melhor casar do que viver abrasado.

[9]Men om de inte kan behärska sig bör de gifta sig; det är bättre att gifta sig än att brinna av åtrå.

A estabilidade da família

[10] Ora, aos casados, ordeno, não eu, mas o SENHOR, que a mulher não se separe do marido

[10]De gifta ger jag denna föreskrift som inte är min utan Herrens: en hustru får inte lämna sin man —

[11] (se, porém, ela vier a separar-se, que não se case ou que se reconcilie com seu marido); e que o marido não se aparte de sua mulher.

[11]men gör hon det ändå, skall hon förbli ogift eller försona sig med mannen — och en man får inte skilja sig från sin hustru.

[12] Aos mais digo eu, não o SENHOR: se algum irmão tem mulher incrédula, e esta consente em morar com ele, não a abandone;

[12]Till de övriga säger jag själv, inte Herren: om någon broder har en hustru som inte är troende men är villig att leva med honom, får han inte skilja sig från henne.

[13] e a mulher que tem marido incrédulo, e este consente em viver com ela, não deixe o marido.

[13]Och om någon kvinna har en man som inte är troende men är villig att leva med henne, får hon inte skilja sig från honom.

[14] Porque o marido incrédulo é santificado no convívio da esposa, e a esposa incrédula é santificada no convívio do marido crente. Doutra sorte, os vossos filhos seriam impuros; porém, agora, são santos.

[14]Ty mannen som inte tror har helgats genom sin hustru, och hustrun som inte tror har helgats genom sin troende man. Annars vore era barn orena, inte heliga som nu.

[15] Mas, se o descrente quiser apartar-se, que se aparte; em tais casos, não fica sujeito à servidão nem o irmão, nem a irmã; Deus vos tem chamado à paz.

[15]Men om den som inte tror vill skilja sig, så må han göra det. I sådana fall är den troende brodern eller systern inte bunden. Gud har kallat er att leva i frid,

[16] Pois, como sabes, ó mulher, se salvarás teu marido? Ou, como sabes, ó marido, se salvarás tua mulher?

[16]och hur vet du, kvinna, att du kan rädda din man och du, man, att du kan rädda din hustru?

Yttre levnadsförhållanden

[17] Ande cada um segundo o SENHOR lhe tem distribuído, cada um conforme Deus o tem chamado. É assim que ordeno em todas as igrejas.

[17]I övrigt skall var och en leva med den lott som Herren har tilldelat honom, sådan han var då Gud kallade honom. Det är den regel jag ger alla församlingar.

[18] Foi alguém chamado, estando circunciso? Não desfaça a circuncisão. Foi alguém chamado, estando incircunciso? Não se faça circuncidar.

[18]Den som var omskuren när han blev kallad skall inte ändra på det. Den som var oomskuren skall inte låta omskära sig.

[19] A circuncisão, em si, não é nada; a incircuncisão também nada é, mas o que vale é guardar as ordenanças de Deus.

[19]Omskärelse eller förhud, det är likgiltigt, vad som betyder något är att man håller Guds bud.

[20] Cada um permaneça na vocação em que foi chamado.

[20]Var och en skall förbli vad han var när han blev kallad.

[21] Foste chamado, sendo escravo? Não te preocupes com isso; mas, se ainda podes tornar-te livre, aproveita a oportunidade.

[21]Var du slav när du blev kallad, så fäst dig inte vid det. Och även om du kan bli fri, så förbli hellre vad du är.

[22] Porque o que foi chamado no SENHOR, sendo escravo, é liberto do SENHOR; semelhantemente, o que foi chamado, sendo livre, é escravo de Cristo.

[22]Ty slaven som har kallats att tillhöra Herren är Herrens frigivne. Och likaså är den frie som har blivit kallad Kristi slav.

[23] Por preço fostes comprados; não vos torneis escravos de homens.

[23]Gud har köpt er och priset är betalt; bli inte slavar under människor.

[24] Irmãos, cada um permaneça diante de Deus naquilo em que foi chamado.

[24]Bröder, var och en skall inför Gud förbli vad han var när han blev kallad.

Problemas com respeito ao casamento em tempos de tribulação

Ogifta och änkor

[25] Com respeito às virgens, não tenho mandamento do SENHOR; porém dou minha opinião, como tendo recebido do SENHOR a misericórdia de ser fiel.

[25]I fråga om dem som lever ogifta har jag ingen befallning från Herren. Men jag kan ge ett råd tack vare den tilltro som Herren i sin barmhärtighet har visat mig.

[26] Considero, por causa da angustiosa situação presente, ser bom para o homem permanecer assim como está.

[26]Jag anser alltså detta vara bäst i den svåra tid som nu är inne — det är bäst att leva på det viset.

[27] Estás casado? Não procures separar-te. Estás livre de mulher? Não procures casamento.

[28] Mas, se te casares, com isto não pecas; e também, se a virgem se casar, por isso não peca. Ainda assim, tais pessoas sofrerão angústia na carne, e eu quisera poupar-vos.

[29] Isto, porém, vos digo, irmãos: o tempo se abrevia; o que resta é que não só os casados sejam como se o não fossem;

[30] mas também os que choram, como se não chorassem; e os que se alegram, como se não se alegrassem; e os que compram, como se nada possuíssem;

[31] e os que se utilizam do mundo, como se dele não usassem; porque a aparência deste mundo passa.

[32] O que realmente eu quero é que estejais livres de preocupações. Quem não é casado cuida das coisas do SENHOR, de como agradar ao SENHOR;

[33] mas o que se casou cuida das coisas do mundo, de como agradar à esposa,

[34] e assim está dividido. Também a mulher, tanto a viúva como a virgem, cuida das coisas do SENHOR, para ser santa, assim no corpo como no espírito; a que se casou, porém, se preocupa com as coisas do mundo, de como agradar ao marido.

[35] Digo isto em favor dos vossos próprios interesses; não que eu pretenda enredar-vos, mas somente para o que é decoroso e

[27]Är du bunden vid en kvinna, sök då inte att bli löst. Har du blivit löst från en kvinna, sök då inte att finna någon annan.

[28]Men om du gifter dig är det ingen synd. Och om den ogifta kvinnan gifter sig är det ingen synd. Men de som gör så kommer att få det svårt här på jorden, och jag vill inte kräva för mycket av er.

[29]Men det säger jag, bröder: tiden krymper. Även de som har en hustru måste nu leva som om de ingen hade,

[30]de som gråter som om de inte grät, de som gläder sig som om de inte gladde sig, de som köper något som om de inte fick behålla det

[31]och de som lever i världen som om de inte levde av den. Ty den värld som nu är går mot sitt slut,

[32]och jag ser helst att ni slipper bekymra er. Den ogifte tänker på vad som hör Herren till, hur han skall vara Herren till lags.

[33]Men den gifte tänker på vad som hör världen till, hur han skall vara sin hustru till lags,

[34]och det gör honom kluven. En ogift kvinna eller flicka tänker på vad som hör Herren till, på att hon skall vara helig till kropp och själ. Men den gifta kvinnan tänker på vad som hör världen till, hur hon skall vara sin man till lags.

[35]Detta säger jag för ert eget bästa, inte för att lägga band på er utan för att hjälpa er

vos facilite o consagrar-vos, desimpedidamente, ao SENHOR.

36 Entretanto, se alguém julga que trata sem decoro a sua filha, estando já a passar-lhe a flor da idade, e as circunstâncias o exigem, faça o que quiser. Não peca; que se casem.

37 Todavia, o que está firme em seu coração, não tendo necessidade, mas domínio sobre o seu próprio arbítrio, e isto bem firmado no seu ânimo, para conservar virgem a sua filha, bem fará.

38 E, assim, quem casa a sua filha virgem faz bem; quem não a casa faz melhor.

39 A mulher está ligada enquanto vive o marido; contudo, se falecer o marido, fica livre para casar com quem quiser, mas somente no SENHOR.

40 Todavia, será mais feliz se permanecer viúva, segundo a minha opinião; e penso que também eu tenho o Espírito de Deus.

att leva anständigt och troget hålla fast vid Herren.

36Men om någon tycker att han handlar otillbörligt mot sin flicka när han ansätts av driften och inte har något val, då får han göra det han vill: han syndar inte, de får gifta sig.

37Men den som står fast i sin föresats och inte känner något tvång utan är herre över sin vilja och i sitt inre har bestämt sig för att låta flickan förbli orörd, han handlar rätt.

38Alltså: den som gifter sig med flickan handlar rätt, och den som inte gifter sig handlar bättre.

39En kvinna är bunden så länge hennes man lever. Men om mannen dör är hon fri att gifta sig med vem hon vill, bara det är med en kristen.

40Men långt bättre är det för henne om hon förblir som hon är, det är min uppfattning, och jag menar att även jag har Guds ande.

1 Coríntios 8

Acerca das coisas sacrificadas aos ídolos

1 No que se refere às coisas sacrificadas a ídolos, reconhecemos que todos somos senhores do saber. O saber ensoberbece, mas o amor edifica.

2 Se alguém julga saber alguma coisa, com efeito, não aprendeu ainda como convém saber.

3 Mas, se alguém ama a Deus, esse é conhecido por ele.

1 Korinthier 8

Kött från hedniska offer

1I fråga om offerkött vet vi att vi alla har kunskap. Men kunskapen gör oss uppblåsta, det som bygger upp är kärleken.

2Den som tror sig ha kunskap har ännu inte fått den rätta kunskapen,

3men den som har kärlek, han är känd av Gud.

[4] No tocante à comida sacrificada a ídolos, sabemos que o ídolo, de si mesmo, nada é no mundo e que não há senão um só Deus.

[5] Porque, ainda que há também alguns que se chamem deuses, quer no céu ou sobre a terra, como há muitos deuses e muitos senhores,

[6] todavia, para nós há um só Deus, o Pai, de quem são todas as coisas e para quem existimos; e um só SENHOR, Jesus Cristo, pelo qual são todas as coisas, e nós também, por ele.

[7] Entretanto, não há esse conhecimento em todos; porque alguns, por efeito da familiaridade até agora com o ídolo, ainda comem dessas coisas como a ele sacrificadas; e a consciência destes, por ser fraca, vem a contaminar-se.

[8] Não é a comida que nos recomendará a Deus, pois nada perderemos, se não comermos, e nada ganharemos, se comermos.

[9] Vede, porém, que esta vossa liberdade não venha, de algum modo, a ser tropeço para os fracos.

[10] Porque, se alguém te vir a ti, que és dotado de saber, à mesa, em templo de ídolo, não será a consciência do que é fraco induzida a participar de comidas sacrificadas a ídolos?

[11] E assim, por causa do teu saber, perece o irmão fraco, pelo qual Cristo morreu.

[4]När det alltså gäller frågan om man får äta kött som har offrats åt avgudar, vet vi att det inte finns någon avgud i världen och ingen annan gud än den ende.

[5]Ty även om det finns så kallade gudar, i himlen eller på jorden — och det finns ju många gudar och många herrar —

[6]så har vi bara en Gud, fadern från vilken allting utgår och som är vårt mål, och bara en herre, Jesus Kristus genom vilken allt är till och genom vilken vi är till.

[7]Denna kunskap finns dock inte hos alla. Somliga sitter så fast i sin gamla avgudatro att de äter köttet just som offerkött, och det tynger deras samvete, osäkert som det är.

[8]Men det är inte maten som kommer att föra oss till Gud. Vi förlorar inget om vi inte äter, vinner heller inget om vi äter.

[9]Se bara till att den frihet ni kan ta er inte blir till skada för de osäkra.

[10]För om någon får se hur du som äger kunskap ligger till bords i ett avgudatempel, kan han då inte bli så styrkt i sitt samvete att han äter offerkött fast han är osäker?

[11]Då går den osäkre förlorad genom din kunskap, denne broder som Kristus har dött för.

[12] E deste modo, pecando contra os irmãos, golpeando-lhes a consciência fraca, é contra Cristo que pecais.

[13] E, por isso, se a comida serve de escândalo a meu irmão, nunca mais comerei carne, para que não venha a escandalizá-lo.

[12]Om ni på detta sätt försyndar er mot era bröder och våldför er på deras osäkra samveten syndar ni mot Kristus.

[13]Alltså: om maten bringar min broder på fall avstår jag från kött för evigt för att inte bli orsak till min broders fall.

1 Coríntios 9

A liberdade e os direitos do apóstolo Paulo

[1] Não sou eu, porventura, livre? Não sou apóstolo? Não vi Jesus, nosso SENHOR? Acaso, não sois fruto do meu trabalho no SENHOR?

[2] Se não sou apóstolo para outrem, certamente, o sou para vós outros; porque vós sois o selo do meu apostolado no SENHOR.

[3] A minha defesa perante os que me interpelam é esta:

[4] não temos nós o direito de comer e beber?

[5] E também o de fazer-nos acompanhar de uma mulher irmã, como fazem os demais apóstolos, e os irmãos do SENHOR, e Cefas?

[6] Ou somente eu e Barnabé não temos direito de deixar de trabalhar?

[7] Quem jamais vai à guerra à sua própria custa? Quem planta a vinha e não come do seu fruto? Ou quem apascenta um rebanho e não se alimenta do leite do rebanho?

[8] Porventura, falo isto como homem ou não o diz também a lei?

1 Korinthier 9

Paulus avstår från ersättning

[1]Är jag inte fri? Är jag inte apostel? Har jag inte sett Jesus, vår herre? Är inte ni det verk som jag har utfört för Herren?

[2]Om jag inte är apostel för andra är jag det åtminstone för er. Ni är ju Herrens egen bekräftelse på mitt uppdrag som apostel.

[3]Detta är mitt svar till dem som kritiserar mig:

[4]Har vi inte rätt till mat och dryck?

[5]Har vi inte rätt att ta med oss en troende hustru liksom de andra apostlarna och Herrens bröder och Kefas?

[6]Är det bara jag och Barnabas som inte har rätt att slippa arbeta?

[7]Vem tar värvning utan att räkna med lön? Vem anlägger en vingård och avstår från vad den ger? Vem vallar en hjord utan att få sin del av mjölken?

[8]Är detta bara mänskligt tal, eller säger inte lagen samma sak?

[9] Porque na lei de Moisés está escrito: Não atarás a boca ao boi, quando pisa o trigo. Acaso, é com bois que Deus se preocupa?

[10] Ou é, seguramente, por nós que ele o diz? Certo que é por nós que está escrito; pois o que lavra cumpre fazê-lo com esperança; o que pisa o trigo faça-o na esperança de receber a parte que lhe é devida.

[11] Se nós vos semeamos as coisas espirituais, será muito recolhermos de vós bens materiais?

[12] Se outros participam desse direito sobre vós, não o temos nós em maior medida? Entretanto, não usamos desse direito; antes, suportamos tudo, para não criarmos qualquer obstáculo ao evangelho de Cristo.

[13] Não sabeis vós que os que prestam serviços sagrados do próprio templo se alimentam? E quem serve ao altar do altar tira o seu sustento?

[14] Assim ordenou também o SENHOR aos que pregam o evangelho que vivam do evangelho;

[15] eu, porém, não me tenho servido de nenhuma destas coisas e não escrevo isto para que assim se faça comigo; porque melhor me fora morrer, antes que alguém me anule esta glória.

[16] Se anuncio o evangelho, não tenho de que me gloriar, pois sobre mim pesa essa obrigação; porque ai de mim se não pregar o evangelho!

[9]Det står ju i Moses lag: Du skall inte binda ihop munnen på oxen som tröskar. Skulle Gud bekymra sig om oxar?

[10]Nej, det är klart att han säger det med tanke på oss. Det är för vår skull det står skrivet att den som plöjer och den som tröskar skall göra det med hopp om lön för sin möda.

[11]Om vi har sått vårt andliga utsäde hos er, är det då för mycket om ni ger oss något materiellt som avkastning?

[12]Om andra har rätt att ställa krav på er, har inte vi det ännu mer? Men vi har aldrig utnyttjat denna rätt utan finner oss i allt för att inte lägga hinder i vägen för evangeliet om Kristus.

[13]Ni vet ju att de som arbetar i templet lever av templets intäkter och att de som gör tjänst vid altaret får sin del av offren.

[14]Så har också Herren bestämt att de som förkunnar evangeliet skall få sitt uppehälle av evangeliet.

[15]Men jag har inte gjort bruk av några sådana förmåner, och jag skriver inte det här för att skaffa mig dem. Hellre dör jag — ingen skall få ta ifrån mig det som är min stolthet.

[16]Ty att jag sprider evangeliet är inget att vara stolt över, jag är ju tvungen till det. Ve mig om jag inte förkunnar evangeliet!

[17] Se o faço de livre vontade, tenho galardão; mas, se constrangido, é, então, a responsabilidade de despenseiro que me está confiada.

[17]Om jag gör det av eget val har jag ju lön att vänta. Men gör jag det därför att jag måste utför jag bara ett uppdrag.

[18] Nesse caso, qual é o meu galardão? É que, evangelizando, proponha, de graça, o evangelho, para não me valer do direito que ele me dá.

[18]Vad får jag då för lön? Jo, att få förkunna evangeliet utan kostnad för någon och inte utnyttja den rätt evangeliet ger mig.

Allt för att vinna så många som möjligt

[19] Porque, sendo livre de todos, fiz-me escravo de todos, a fim de ganhar o maior número possível.

[19]Fri och oberoende av alla har jag alltså gjort mig till allas slav för att vinna så många som möjligt.

[20] Procedi, para com os judeus, como judeu, a fim de ganhar os judeus; para os que vivem sob o regime da lei, como se eu mesmo assim vivesse, para ganhar os que vivem debaixo da lei, embora não esteja eu debaixo da lei.

[20]För att vinna judar har jag för dem varit som en jude. För att vinna dem som står under lagen har jag för dem varit som en som står under lagen, fast jag själv inte står under lagen.

[21] Aos sem lei, como se eu mesmo o fosse, não estando sem lei para com Deus, mas debaixo da lei de Cristo, para ganhar os que vivem fora do regime da lei.

[21]För att vinna dem som är utan lag har jag för dem varit som en som är utan lag, fast jag inte är utan Guds lag, jag har ju Kristi lag.

[22] Fiz-me fraco para com os fracos, com o fim de ganhar os fracos. Fiz-me tudo para com todos, com o fim de, por todos os modos, salvar alguns.

[22]För att vinna de svaga har jag inför dem varit svag. Allt har jag varit inför alla, för att åtminstone rädda några.

[23] Tudo faço por causa do evangelho, com o fim de me tornar cooperador com ele.

[23]Allt gör jag för evangeliets skull, för att också jag skall få del av dess löften.

[24] Não sabeis vós que os que correm no estádio, todos, na verdade, correm, mas um só leva o prêmio? Correi de tal maneira que o alcanceis.

[24]Ni vet ju att alla löparna i en tävling springer men att bara en får priset. Löp då för att vinna det.

[25] Todo atleta em tudo se domina; aqueles, para alcançar uma coroa corruptível; nós, porém, a incorruptível.

[25]Var och en som tävlar måste försaka allt — löparen gör det för en krans som vissnar, vi för en som aldrig vissnar.

[26] Assim corro também eu, não sem meta; assim luto, não como desferindo golpes no ar.

[27] Mas esmurro o meu corpo e o reduzo à escravidão, para que, tendo pregado a outros, não venha eu mesmo a ser desqualificado.

1 Coríntios 10

Exemplos da história de Israel

[1] Ora, irmãos, não quero que ignoreis que nossos pais estiveram todos sob a nuvem, e todos passaram pelo mar,

[2] tendo sido todos batizados, assim na nuvem como no mar, com respeito a Moisés.

[3] Todos eles comeram de um só manjar espiritual

[4] e beberam da mesma fonte espiritual; porque bebiam de uma pedra espiritual que os seguia. E a pedra era Cristo.

[5] Entretanto, Deus não se agradou da maioria deles, razão por que ficaram prostrados no deserto.

[6] Ora, estas coisas se tornaram exemplos para nós, a fim de que não cobicemos as coisas más, como eles cobiçaram.

[7] Não vos façais, pois, idólatras, como alguns deles; porquanto está escrito: O povo assentou-se para comer e beber e levantou-se para divertir-se.

[8] E não pratiquemos imoralidade, como alguns deles o fizeram, e caíram, num só dia, vinte e três mil.

[26]Jag har målet i sikte när jag löper, och jag slår inte i luften när jag boxas.

[27]Jag går hårt åt min kropp och tvingar den till lydnad, för jag vill inte predika för andra och själv komma till korta.

1 Korinthier 10

Varning för avgudadyrkan

[1]Jag vill att ni skall ha kunskap om detta, bröder: våra fäder hade alla molnet över sig och gick alla genom havet.

[2]Alla blev de döpta i molnet och i havet till gemenskap med Mose.

[3]Alla åt de samma andliga mat,

[4]och alla drack de samma andliga dryck, de drack ur en andlig klippa som följde dem, och den klippan var Kristus.

[5]Men de flesta av dem fann inte nåd inför Gud utan blev liggande döda i öknen.

[6]Allt detta är exempel som säger oss att vi inte skall ha begär till det onda, som de hade.

[7]Bli inte avgudadyrkare som många av dem blev. Om dem står det i skriften: Folket slog sig ner för att äta och dricka och steg sedan upp och förlustade sig.

[8]Låt oss inte heller begå otukt som många av dem gjorde; så dödades också 23.000 på en enda dag.

[9] Não ponhamos o SENHOR à prova, como alguns deles já fizeram e pereceram pelas mordeduras das serpentes.

[9]Och låt oss inte sätta Herren på prov som många av dem gjorde; de föll offer för ormar.

[10] Nem murmureis, como alguns deles murmuraram e foram destruídos pelo exterminador.

[10]Knota inte som många av dem gjorde; de dödades av Förgöraren.

[11] Estas coisas lhes sobrevieram como exemplos e foram escritas para advertência nossa, de nós outros sobre quem os fins dos séculos têm chegado.

[11]Allt det som hände dem är exempel, och det skrevs ner för att vägleda oss som har tidsåldrarnas slut inpå oss.

[12] Aquele, pois, que pensa estar em pé veja que não caia.

[12]Därför skall den som tror sig stå stadigt se till att han inte faller.

[13] Não vos sobreveio tentação que não fosse humana; mas Deus é fiel e não permitirá que sejais tentados além das vossas forças; pelo contrário, juntamente com a tentação, vos proverá livramento, de sorte que a possais suportar.

[13]Era prövningar har inte varit övermänskliga. Gud är trofast och skall inte låta er prövas över förmåga: när han sänder prövningen visar han er också en utväg, så att ni kommer igenom den.

O cristão deve fugir da idolatria

[14] Portanto, meus amados, fugi da idolatria.

[14]Håll er alltså borta från avgudadyrkan, mina kära.

[15] Falo como a criteriosos; julgai vós mesmos o que digo.

[15]Jag talar till förnuftiga människor, bedöm själva vad jag säger.

[16] Porventura, o cálice da bênção que abençoamos não é a comunhão do sangue de Cristo? O pão que partimos não é a comunhão do corpo de Cristo?

[16]Välsignelsens bägare som vi välsignar, ger den oss inte gemenskap med Kristi blod? Brödet som vi bryter, ger det oss inte gemenskap med Kristi kropp?

[17] Porque nós, embora muitos, somos unicamente um pão, um só corpo; porque todos participamos do único pão.

[17]Eftersom brödet är ett enda är vi — fast många — en enda kropp, för alla får vi vår del av ett och samma bröd.

[18] Considerai o Israel segundo a carne; não é certo que aqueles que se alimentam dos sacrifícios são participantes do altar?

[18]Se på israeliterna: har inte de som äter av offren gemenskap med offeraltaret?

[19] Que digo, pois? Que o sacrificado ao ídolo é alguma coisa? Ou que o próprio ídolo tem algum valor?

[19]Vad vill jag säga med detta? Att det som offras till avgudar är något i sig eller att avgudar är något?

[20] Antes, digo que as coisas que eles sacrificam, é a demônios que as sacrificam e não a Deus; e eu não quero que vos torneis associados aos demônios.

[21] Não podeis beber o cálice do SENHOR e o cálice dos demônios; não podeis ser participantes da mesa do SENHOR e da mesa dos demônios.

[22] Ou provocaremos zelos no SENHOR? Somos, acaso, mais fortes do que ele?

Os limites da liberdade cristã

[23] Todas as coisas são lícitas, mas nem todas convêm; todas são lícitas, mas nem todas edificam.

[24] Ninguém busque o seu próprio interesse, e sim o de outrem.

[25] Comei de tudo o que se vende no mercado, sem nada perguntardes por motivo de consciência;

[26] porque do SENHOR é a terra e a sua plenitude.

[27] Se algum dentre os incrédulos vos convidar, e quiserdes ir, comei de tudo o que for posto diante de vós, sem nada perguntardes por motivo de consciência.

[28] Porém, se alguém vos disser: Isto é coisa sacrificada a ídolo, não comais, por causa daquele que vos advertiu e por causa da consciência;

[29] consciência, digo, não a tua propriamente, mas a do outro. Pois por que há de ser julgada a minha liberdade pela consciência alheia?

[30] Se eu participo com ações de graças, por que hei de ser vituperado por causa daquilo por que dou graças?

[20]Nej, men att det som de offrar offrar de åt demoner och inte åt Gud, och jag vill inte att ni skall ha gemenskap med demonerna.

[21]Ni kan inte dricka både ur Herrens bägare och ur demonernas bägare, inte äta både vid Herrens bord och vid demonernas bord.

[22]Eller skall vi väcka Herrens svartsjuka? Är vi starkare än han?

Frihet eller hänsyn

[23]Allt är tillåtet — men allt är inte nyttigt. Allt är tillåtet — men allt bygger inte upp.

[24]Sök inte ert eget bästa utan andras.

[25]Allt som säljs i köttstånden kan ni äta utan att undersöka det för ert samvetes skull —

[26]jorden är Herrens med allt den rymmer.

[27]Om en som inte tror bjuder hem er och ni tackar ja, ät då allt som sätts fram för er utan att för samvetets skull undersöka vad det är.

[28]Men om någon säger: »Det här är offerkött«, ät det då inte, av hänsyn till den som säger det och för samvetets skull —

[29]jag menar inte det egna samvetet utan den andres. Varför då? Skall jag låta min frihet bestämmas av en annans samvete?

[30]Äter jag med tacksamhet, varför skall jag klandras för det som jag tackar Gud för?

[31] Portanto, quer comais, quer bebais ou façais outra coisa qualquer, fazei tudo para a glória de Deus.
[32] Não vos torneis causa de tropeço nem para judeus, nem para gentios, nem tampouco para a igreja de Deus,
[33] assim como também eu procuro, em tudo, ser agradável a todos, não buscando o meu próprio interesse, mas o de muitos, para que sejam salvos.

[31]Om ni äter eller dricker eller vad ni än gör, så gör allt till Guds ära.

[32]Väck inte anstöt vare sig bland judar eller greker eller inom Guds församling.

[33]Själv försöker jag alltid rätta mig efter alla och söker inte mitt eget bästa utan de mångas, för att de skall bli räddade.

1 Coríntios 11

[1] Sede meus imitadores, como também eu sou de Cristo.

O véu e seu uso na igreja de Corinto

[2] De fato, eu vos louvo porque, em tudo, vos lembrais de mim e retendes as tradições assim como vo-las entreguei.

[3] Quero, entretanto, que saibais ser Cristo o cabeça de todo homem, e o homem, o cabeça da mulher, e Deus, o cabeça de Cristo.
[4] Todo homem que ora ou profetiza, tendo a cabeça coberta, desonra a sua própria cabeça.
[5] Toda mulher, porém, que ora ou profetiza com a cabeça sem véu desonra a sua própria cabeça, porque é como se a tivesse rapada.

[6] Portanto, se a mulher não usa véu, nesse caso, que rape o cabelo. Mas, se lhe é vergonhoso o tosquiar-se ou rapar-se, cumpre-lhe usar véu.

1 Korinthier 11

[1]Ha mig till föredöme liksom jag har Kristus till föredöme.

Kvinnorna vid de kristna sammankomsterna

[2]Jag måste berömma er för att ni kommer ihåg allt jag har sagt och håller fast vid det som jag har fört vidare till er precis som jag förmedlade det.

[3]Nu vill jag att ni skall veta att Kristus är varje mans huvud, att mannen är kvinnans huvud och att Gud är Kristi huvud.

[4]En man som ber eller profeterar med något på huvudet drar skam över sitt huvud.
[5]Men en kvinna drar skam över sitt huvud om hon ber eller profeterar barhuvad. Det är samma sak som om hon hade rakat av sig håret,
[6]för om en kvinna uppträder barhuvad kan hon lika gärna ha håret avklippt. Men när det nu är en skam för kvinnan att klippa eller att raka av håret måste hon ha någon huvudbonad.

[7] Porque, na verdade, o homem não deve cobrir a cabeça, por ser ele imagem e glória de Deus, mas a mulher é glória do homem.

[7]En man behöver ju inte ha något på huvudet eftersom han är en avbild och avglans av Gud. Men kvinnan är en avglans av mannen,

[8] Porque o homem não foi feito da mulher, e sim a mulher, do homem.

[8]ty mannen kommer inte från kvinnan utan kvinnan från mannen,

[9] Porque também o homem não foi criado por causa da mulher, e sim a mulher, por causa do homem.

[9]och mannen skapades inte för kvinnan utan kvinnan för mannen.

[10] Portanto, deve a mulher, por causa dos anjos, trazer véu na cabeça, como sinal de autoridade.

[10]Därför måste kvinnan på huvudet bära ett tecken på sin rätt för änglarnas skull.

[11] No SENHOR, todavia, nem a mulher é independente do homem, nem o homem, independente da mulher.

[11]Och ändå: i Herren kan inte kvinnan tänkas utan mannen och inte heller mannen utan kvinnan.

[12] Porque, como provém a mulher do homem, assim também o homem é nascido da mulher; e tudo vem de Deus.

[12]Ty liksom kvinnan har kommit från mannen, så blir också mannen till genom kvinnan, och allt kommer från Gud.

[13] Julgai entre vós mesmos: é próprio que a mulher ore a Deus sem trazer o véu?

[13]Döm själva: passar det sig att en kvinna ber till Gud barhuvad?

[14] Ou não vos ensina a própria natureza ser desonroso para o homem usar cabelo comprido?

[14]Lär er inte redan naturen att det är en vanära för mannen att ha långt hår

[15] E que, tratando-se da mulher, é para ela uma glória? Pois o cabelo lhe foi dado em lugar de mantilha.

[15]men en heder för kvinnan, hon har ju fått sitt hår som slöja.

[16] Contudo, se alguém quer ser contencioso, saiba que nós não temos tal costume, nem as igrejas de Deus.

[16]Någon kanske vill börja strida om detta, men vi har ingen annan ordning, och det har inte någon av Guds församlingar.

Instrução quanto à celebração da Ceia do Senhor

Ovärdigt uppträdande vid Herrens måltid

[17] Nisto, porém, que vos prescrevo, não vos louvo, porquanto vos ajuntais não para melhor, e sim para pior.

[17]När jag ger denna föreskrift kan jag inte berömma er för era sammankomster, som snarare skadar än gagnar.

[18] Porque, antes de tudo, estou informado haver divisões entre vós quando vos reunis na igreja; e eu, em parte, o creio.

[18]Först och främst har jag hört att ni delar upp er i grupper när ni möts i

församlingen, och det tror jag delvis är sant.

[19] Porque até mesmo importa que haja partidos entre vós, para que também os aprovados se tornem conhecidos em vosso meio.

[19]Det måste till och med finnas olika partier bland er, så att det visar sig vilka av er som är att lita på.

[20] Quando, pois, vos reunis no mesmo lugar, não é a ceia do SENHOR que comeis.

[20]Men vid era sammankomster går det inte att hålla Herrens måltid,

[21] Porque, ao comerdes, cada um toma, antecipadamente, a sua própria ceia; e há quem tenha fome, ao passo que há também quem se embriague.

[21]för var och en tar genast för sig av sin egen mat, och den ene sitter hungrig medan den andre har druckit sig berusad.

[22] Não tendes, porventura, casas onde comer e beber? Ou menosprezais a igreja de Deus e envergonhais os que nada têm? Que vos direi? Louvar-vos-ei? Nisto, certamente, não vos louvo.

[22]Har ni inte era hem där ni kan äta och dricka? Bryr ni er inte om att det är Guds församling? Skall de som inte har något behöva skämmas? Vad vill ni jag skall säga, skall jag berömma er? Nej, för det här får ni inget beröm.

[23] Porque eu recebi do SENHOR o que também vos entreguei: que o SENHOR Jesus, na noite em que foi traído, tomou o pão;

[23]Jag har själv tagit emot från Herren det som jag har fört vidare till er: Den natten då herren Jesus blev förrådd tog han ett bröd,

[24] e, tendo dado graças, o partiu e disse: Isto é o meu corpo, que é dado por vós; fazei isto em memória de mim.

[24]tackade Gud, bröt det och sade: »Detta är min kropp som offras för er. Gör detta till minne av mig.«

[25] Por semelhante modo, depois de haver ceado, tomou também o cálice, dizendo: Este cálice é a nova aliança no meu sangue; fazei isto, todas as vezes que o beberdes, em memória de mim.

[25]Likaså tog han bägaren efter måltiden och sade: »Denna bägare är det nya förbundet genom mitt blod. Var gång ni dricker av den, gör det till minne av mig.«

[26] Porque, todas as vezes que comerdes este pão e beberdes o cálice, anunciais a morte do SENHOR, até que ele venha.

[26]Var gång ni äter det brödet och dricker den bägaren förkunnar ni alltså Herrens död, till dess han kommer.

[27] Por isso, aquele que comer o pão ou beber o cálice do SENHOR, indignamente, será réu do corpo e do sangue do SENHOR.

[27]Den som äter Herrens bröd eller dricker hans bägare på ett ovärdigt sätt har därför syndat mot Herrens kropp och blod.

[28] Examine-se, pois, o homem a si mesmo, e, assim, coma do pão, e beba do cálice;

[28]Var och en måste pröva sig själv, sedan kan han äta brödet och dricka bägaren.

[29] pois quem come e bebe sem discernir o corpo, come e bebe juízo para si.

[29]Ty den som äter och dricker utan att tänka på vems kropp det gäller, han äter och dricker en dom över sig.

[30] Eis a razão por que há entre vós muitos fracos e doentes e não poucos que dormem.

[30]Därför finns det så många sjuka och klena bland er, och inte så få har avlidit.

[31] Porque, se nos julgássemos a nós mesmos, não seríamos julgados.

[31]Om vi gick till rätta med oss själva skulle vi slippa bli dömda.

[32] Mas, quando julgados, somos disciplinados pelo SENHOR, para não sermos condenados com o mundo.

[32]Men när vi nu döms av Herren tuktas vi för att inte bli fördömda tillsammans med världen.

[33] Assim, pois, irmãos meus, quando vos reunis para comer, esperai uns pelos outros.

[33]Alltså, mina bröder, när ni samlas för att äta, vänta då på varandra.

[34] Se alguém tem fome, coma em casa, a fim de não vos reunirdes para juízo. Quanto às demais coisas, eu as ordenarei quando for ter convosco.

[34]Om någon är hungrig skall han äta hemma, så att inte era sammankomster leder till att ni blir dömda. Allt det andra skall jag ge anvisningar om när jag kommer.

1 Coríntios 12

Acerca de dons espirituais

[1] A respeito dos dons espirituais, não quero, irmãos, que sejais ignorantes.

1 Korinthier 12

Andens gåvor

[1]I fråga om de andliga gåvorna, bröder, vill jag också att ni skall ha kunskap.

[2] Sabeis que, outrora, quando éreis gentios, deixáveis conduzir-vos aos ídolos mudos, segundo éreis guiados.

[2]Ni vet att när ni var hedningar drogs ni viljelöst med, bort till de stumma avgudarna.

[3] Por isso, vos faço compreender que ninguém que fala pelo Espírito de Deus afirma: Anátema, Jesus! Por outro lado,

[3]Därför vill jag att ni skall förstå att ingen som är fylld av Guds ande säger: »Förbannelse över Jesus«, och att ingen

ninguém pode dizer: SENHOR Jesus!, senão pelo Espírito Santo.

4 Ora, os dons são diversos, mas o Espírito é o mesmo.

5 E também há diversidade nos serviços, mas o SENHOR é o mesmo.

6 E há diversidade nas realizações, mas o mesmo Deus é quem opera tudo em todos.

7 A manifestação do Espírito é concedida a cada um visando a um fim proveitoso.

8 Porque a um é dada, mediante o Espírito, a palavra da sabedoria; e a outro, segundo o mesmo Espírito, a palavra do conhecimento;

9 a outro, no mesmo Espírito, a fé; e a outro, no mesmo Espírito, dons de curar;

10 a outro, operações de milagres; a outro, profecia; a outro, discernimento de espíritos; a um, variedade de línguas; e a outro, capacidade para interpretá-las.

11 Mas um só e o mesmo Espírito realiza todas estas coisas, distribuindo-as, como lhe apraz, a cada um, individualmente.

A unidade orgânica da igreja

12 Porque, assim como o corpo é um e tem muitos membros, e todos os membros, sendo muitos, constituem um só corpo, assim também com respeito a Cristo.

13 Pois, em um só Espírito, todos nós fomos batizados em um corpo, quer judeus, quer gregos, quer escravos, quer livres. E a todos nós foi dado beber de um só Espírito.

kan säga: »Jesus är herre«, om han inte är fylld av den heliga anden.

4Nådegåvorna är olika, men Anden densamma.

5Tjänsterna är olika, men Herren densamme.

6Verksamheterna är olika, men Gud är densamme, han som verkar i allt och överallt.

7Hos var och en framträder Anden så att den blir till nytta.

8Den ene får genom Anden gåvan att meddela vishet, den andre kan med samma Andes hjälp meddela kunskap.

9En får tron genom Anden, en annan genom samma Ande gåvan att bota,

10en annan får kraft att göra under. En får förmågan att tala profetiskt, en annan att skilja mellan olika andar. En kan tala olika slags tungotal, en annan kan tolka tungotal.

11Allt detta åstadkommer en och samma Ande genom att fördela sina gåvor på var och en så som den själv vill.

Lemmarna i den kropp som är Kristus

12Ty liksom kroppen är en och har många delar och alla de många kroppsdelarna bildar en enda kropp, så är det också med Kristus.

13Med en och samma Ande har vi alla döpts att höra till en och samma kropp, vare sig vi är judar eller greker, slavar eller fria, och alla har vi fått en och samma Ande att dricka.

[14] Porque também o corpo não é um só membro, mas muitos.
[15] Se disser o pé: Porque não sou mão, não sou do corpo; nem por isso deixa de ser do corpo.
[16] Se o ouvido disser: Porque não sou olho, não sou do corpo; nem por isso deixa de o ser.
[17] Se todo o corpo fosse olho, onde estaria o ouvido? Se todo fosse ouvido, onde, o olfato?
[18] Mas Deus dispôs os membros, colocando cada um deles no corpo, como lhe aprouve.
[19] Se todos, porém, fossem um só membro, onde estaria o corpo?
[20] O certo é que há muitos membros, mas um só corpo.
[21] Não podem os olhos dizer à mão: Não precisamos de ti; nem ainda a cabeça, aos pés: Não preciso de vós.
[22] Pelo contrário, os membros do corpo que parecem ser mais fracos são necessários;
[23] e os que nos parecem menos dignos no corpo, a estes damos muito maior honra; também os que em nós não são decorosos revestimos de especial honra.
[24] Mas os nossos membros nobres não têm necessidade disso. Contudo, Deus coordenou o corpo, concedendo muito mais honra àquilo que menos tinha,
[25] para que não haja divisão no corpo; pelo contrário, cooperem os membros, com igual cuidado, em favor uns dos outros.

[14]Kroppen består inte av en enda del utan av många.
[15]Om foten säger: »Jag är ingen hand, jag hör inte till kroppen«, så hör den likafullt till kroppen.
[16]Och om örat säger: »Jag är inget öga, jag hör inte till kroppen«, så hör det likafullt till kroppen.
[17]Om hela kroppen var öga, vad blev det då av hörseln? Om allt var hörsel, vad blev det då av luktsinnet?
[18]Men nu har Gud gett varje enskild del just den plats i kroppen som han ville.
[19]Om alltsammans var en enda kroppsdel, vad blev det då av kroppen?
[20]Nu är det emellertid många delar, men en enda kropp.
[21]Ögat kan inte säga till handen: »Jag behöver dig inte«, och inte heller huvudet till fötterna: »Jag behöver er inte.«
[22]Tvärtom, också de delar av kroppen som verkar svagast är nödvändiga,
[23]och de delar av kroppen som vi inte tycker är fina, dem gör vi så mycket finare, och de delar vi skäms för omger vi med så mycket större anständighet,
[24]något som de anständiga delarna inte behöver. Men när Gud satte samman kroppen lät han de ringare delarna bli särskilt ärade,
[25]för att det inte skulle uppstå splittring inom kroppen och för att alla delarna skulle visa varandra samma omsorg.

[26] De maneira que, se um membro sofre, todos sofrem com ele; e, se um deles é honrado, com ele todos se regozijam.
[27] Ora, vós sois corpo de Cristo; e, individualmente, membros desse corpo.
[28] A uns estabeleceu Deus na igreja, primeiramente, apóstolos; em segundo lugar, profetas; em terceiro lugar, mestres; depois, operadores de milagres; depois, dons de curar, socorros, governos, variedades de línguas.
[29] Porventura, são todos apóstolos? Ou, todos profetas? São todos mestres? Ou, operadores de milagres?
[30] Têm todos dons de curar? Falam todos em outras línguas? Interpretam-nas todos?
[31] Entretanto, procurai, com zelo, os melhores dons.

O amor é o dom supremo

E eu passo a mostrar-vos ainda um caminho sobremodo excelente.

1 Coríntios 13

[1] Ainda que eu fale as línguas dos homens e dos anjos, se não tiver amor, serei como o bronze que soa ou como o címbalo que retine.
[2] Ainda que eu tenha o dom de profetizar e conheça todos os mistérios e toda a ciência; ainda que eu tenha tamanha fé, a ponto de transportar montes, se não tiver amor, nada serei.
[3] E ainda que eu distribua todos os meus bens entre os pobres e ainda que entregue o meu próprio corpo para ser queimado,

[26]Lider en kroppsdel, så lider också alla de andra. Blir en del hedrad, så gläder sig också alla de andra.
[27]Ni utgör Kristi kropp och är var för sig delar av den.

[28]I sin församling har Gud gjort några till apostlar, andra till profeter, andra till lärare; åt några har han gett gåvan att göra under, att bota sjuka, att hjälpa, att styra, att tala olika slags tungotal.

[29]Kan alla vara apostlar? Eller profeter? Eller lärare? Kan alla göra under?

[30]Eller bota sjuka? Kan alla tala med tungor eller tolka sådant tal?

[31]Nej, men sök vinna de nådegåvor som är störst. Och då skall jag visa er en väg som är överlägsen alla andra.

1 Korinthier 13

Vägen framför andra: kärleken

[1]Om jag talar både människors och änglars språk, men saknar kärlek, är jag bara ekande brons, en skrällande cymbal.

[2]Och om jag har profetisk gåva och känner alla hemligheterna och har hela kunskapen, och om jag har all tro så att jag kan flytta berg, men saknar kärlek, är jag ingenting.

[3]Och om jag delar ut allt jag äger och om jag låter bränna mig på bål, men saknar kärlek, har jag ingenting vunnit.

se não tiver amor, nada disso me aproveitará.

[4] O amor é paciente, é benigno; o amor não arde em ciúmes, não se ufana, não se ensoberbece,

[5] não se conduz inconvenientemente, não procura os seus interesses, não se exaspera, não se ressente do mal;

[6] não se alegra com a injustiça, mas regozija-se com a verdade;

[7] tudo sofre, tudo crê, tudo espera, tudo suporta.

[8] O amor jamais acaba; mas, havendo profecias, desaparecerão; havendo línguas, cessarão; havendo ciência, passará;

[9] porque, em parte, conhecemos e, em parte, profetizamos.

[10] Quando, porém, vier o que é perfeito, então, o que é em parte será aniquilado.

[11] Quando eu era menino, falava como menino, sentia como menino, pensava como menino; quando cheguei a ser homem, desisti das coisas próprias de menino.

[12] Porque, agora, vemos como em espelho, obscuramente; então, veremos face a face. Agora, conheço em parte; então, conhecerei como também sou conhecido.

[13] Agora, pois, permanecem a fé, a esperança e o amor, estes três; porém o maior destes é o amor.

1 Coríntios 14

O dom de profecia é superior ao de línguas

[4]Kärleken är tålmodig och god. Kärleken är inte stridslysten, inte skrytsam och inte uppblåst.

[5]Den är inte utmanande, inte självisk, den brusar inte upp, den vill ingen något ont.

[6]Den finner inte glädje i orätten men gläds med sanningen.

[7]Allt bär den, allt tror den, allt hoppas den, allt uthärdar den.

[8]Kärleken upphör aldrig. Den profetiska gåvan, den skall förgå. Tungotalet, det skall tystna. Kunskapen, den skall förgå.

[9]Ty vår kunskap är begränsad, och den profetiska gåvan är begränsad.

[10]Men när det fullkomliga kommer skall det begränsade förgå.

[11]När jag var barn talade jag som ett barn, förstod som ett barn och tänkte som ett barn. Men sedan jag blev vuxen har jag lagt bort det barnsliga.

[12]Ännu ser vi en gåtfull spegelbild; då skall vi se ansikte mot ansikte. Ännu är min kunskap begränsad; då skall den bli fullständig som Guds kunskap om mig.

[13]Men nu består tro, hopp och kärlek, dessa tre, och störst av dem är kärleken.

1 Korinthier 14

Profetiskt tal

[1] Segui o amor e procurai, com zelo, os dons espirituais, mas principalmente que profetizeis.

[2] Pois quem fala em outra língua não fala a homens, senão a Deus, visto que ninguém o entende, e em espírito fala mistérios.

[3] Mas o que profetiza fala aos homens, edificando, exortando e consolando.

[4] O que fala em outra língua a si mesmo se edifica, mas o que profetiza edifica a igreja.

[5] Eu quisera que vós todos falásseis em outras línguas; muito mais, porém, que profetizásseis; pois quem profetiza é superior ao que fala em outras línguas, salvo se as interpretar, para que a igreja receba edificação.

[6] Agora, porém, irmãos, se eu for ter convosco falando em outras línguas, em que vos aproveitarei, se vos não falar por meio de revelação, ou de ciência, ou de profecia, ou de doutrina?

[7] É assim que instrumentos inanimados, como a flauta ou a cítara, quando emitem sons, se não os derem bem distintos, como se reconhecerá o que se toca na flauta ou cítara?

[8] Pois também se a trombeta der som incerto, quem se preparará para a batalha?

[9] Assim, vós, se, com a língua, não disserdes palavra compreensível, como se

[1]Sträva efter kärleken, men sök också vinna de andliga gåvorna, helst gåvan att profetera.

[2]Ty den som talar med tungor talar inte till människor utan till Gud; ingen förstår honom, i sin ande talar han hemligheter.

[3]Men den som profeterar, han talar till människor, han bygger upp, förmanar och tröstar.

[4]Den som talar med tungor bygger upp sig själv, men den som profeterar bygger upp församlingen.

[5]Jag vill gärna att ni alla talar med tungor men helst att ni profeterar. Att profetera är bättre än att tala med tungor, såvida man inte kan tolka sina ord så att församlingen blir uppbyggd.

[6]Nej, bröder, vad hjälper det er om jag kommer till er och talar med tungor men inte ger er någon uppenbarelse eller kunskap eller profetia eller undervisning?

[7]Om ett livlöst instrument, en flöjt eller en harpa, ger ifrån sig toner som inte kan skiljas från varandra, hur skall man då kunna uppfatta vad som spelas?

[8]Och om en trumpetsignal är otydlig, vem gör sig då färdig till strid?

[9]På samma sätt med er: om ni inte använder tungan till att tala begripligt,

entenderá o que dizeis? Porque estareis como se falásseis ao ar.

[10] Há, sem dúvida, muitos tipos de vozes no mundo; nenhum deles, contudo, sem sentido.

[11] Se eu, pois, ignorar a significação da voz, serei estrangeiro para aquele que fala; e ele, estrangeiro para mim.

[12] Assim, também vós, visto que desejais dons espirituais, procurai progredir, para a edificação da igreja.

[13] Pelo que, o que fala em outra língua deve orar para que a possa interpretar.

[14] Porque, se eu orar em outra língua, o meu espírito ora de fato, mas a minha mente fica infrutífera.

[15] Que farei, pois? Orarei com o espírito, mas também orarei com a mente; cantarei com o espírito, mas também cantarei com a mente.

[16] E, se tu bendisseres apenas em espírito, como dirá o indouto o amém depois da tua ação de graças? Visto que não entende o que dizes;

[17] porque tu, de fato, dás bem as graças, mas o outro não é edificado.

[18] Dou graças a Deus, porque falo em outras línguas mais do que todos vós.

[19] Contudo, prefiro falar na igreja cinco palavras com o meu entendimento, para instruir outros, a falar dez mil palavras em outra língua.

Os dons em face dos visitantes na igreja

hur skall man då kunna uppfatta vad ni säger? Då talar ni ju ut i tomma luften.

[10]Hur många språk det än finns i världen, så är inget utan ljud.

[11]Men om jag inte vet vad ljuden betyder blir jag en främling för den som talar och han en främling för mig.

[12]På samma sätt med er: när ni nu söker vinna andekrafter, försök då att få dem i överflöd till församlingens uppbyggelse.

[13]Därför skall den som talar med tungor be om förmågan att tolka sitt tal.

[14]Ty om jag ber med tungor är det min ande som ber, medan mitt förnuft är overksamt.

[15]Vad innebär nu detta? Jo, att jag vill be med min ande men också med mitt förnuft. Jag vill sjunga med min ande men också med mitt förnuft.

[16]För om det är i ande du ber en tackbön, hur skall då den som har sin plats bland oinvigda kunna säga sitt Amen till din tacksägelse? Han förstår ju inte vad du säger.

[17]Det är bra att du tackar, men den andre blir inte uppbyggd av det.

[18]Gud vare tack, jag talar mer med tungor än någon av er,

[19]men i församlingen vill jag hellre tala fem ord med mitt förnuft, så att också andra får lära sig något, än tusentals ord med tungor.

[20] Irmãos, não sejais meninos no juízo; na malícia, sim, sede crianças; quanto ao juízo, sede homens amadurecidos.
[21] Na lei está escrito: Falarei a este povo por homens de outras línguas e por lábios de outros povos, e nem assim me ouvirão, diz o SENHOR.
[22] De sorte que as línguas constituem um sinal não para os crentes, mas para os incrédulos; mas a profecia não é para os incrédulos, e sim para os que crêem.
[23] Se, pois, toda a igreja se reunir no mesmo lugar, e todos se puserem a falar em outras línguas, no caso de entrarem indoutos ou incrédulos, não dirão, porventura, que estais loucos?

[24] Porém, se todos profetizarem, e entrar algum incrédulo ou indouto, é ele por todos convencido e por todos julgado;

[25] tornam-se-lhe manifestos os segredos do coração, e, assim, prostrando-se com a face em terra, adorará a Deus, testemunhando que Deus está, de fato, no meio de vós.

A necessidade de ordem no culto

[26] Que fazer, pois, irmãos? Quando vos reunis, um tem salmo, outro, doutrina, este traz revelação, aquele, outra língua, e ainda outro, interpretação. Seja tudo feito para edificação.
[27] No caso de alguém falar em outra língua, que não sejam mais do que dois ou quando muito três, e isto sucessivamente, e haja quem interprete.

[20]Bröder, var inte barn till förståndet, nej, var barn i fråga om allt ont och fullvuxna till förståndet.
[21]I lagen står det: Genom människor med andra språk och främmande tungomål skall jag tala till detta folk, men ändå skall de inte lyssna till mig, säger Herren.
[22]Därför blir tungotalet ett tecken för de otroende, inte för de troende, medan det profetiska talet blir ett tecken för de troende och inte för de otroende.

[23]Anta att hela församlingen håller gudstjänst och att alla talar med tungor. Om det då kommer in oinvigda eller otroende, så säger de: »Ni är galna.«

[24]Men anta att allesammans talar profetiskt. Om det då kommer en som är otroende eller oinvigd blir han genomskådad av alla, ställd till svars av alla,

[25]och vad som gömmer sig i hans innersta blottas. Då kastar han sig ner och tillber Gud och ropar: »Hos er finns verkligen Gud.«

Ordningen vid de kristna sammankomsterna

[26]Vad innebär nu detta, bröder? Jo, att när ni samlas har var och en något att bidra med: sång, undervisning, uppenbarelse, tungotal eller uttolkning. Men allt skall syfta till att bygga upp.

[27]Vid tungotal får två eller högst tre tala, en i sänder, och någon skall tolka.

[28] Mas, não havendo intérprete, fique calado na igreja, falando consigo mesmo e com Deus.

[29] Tratando-se de profetas, falem apenas dois ou três, e os outros julguem.

[30] Se, porém, vier revelação a outrem que esteja assentado, cale-se o primeiro.

[31] Porque todos podereis profetizar, um após outro, para todos aprenderem e serem consolados.

[32] Os espíritos dos profetas estão sujeitos aos próprios profetas;

[33] porque Deus não é de confusão, e sim de paz. Como em todas as igrejas dos santos,

[34] conservem-se as mulheres caladas nas igrejas, porque não lhes é permitido falar; mas estejam submissas como também a lei o determina.

[35] Se, porém, querem aprender alguma coisa, interroguem, em casa, a seu próprio marido; porque para a mulher é vergonhoso falar na igreja.

[36] Porventura, a palavra de Deus se originou no meio de vós ou veio ela exclusivamente para vós outros?

[37] Se alguém se considera profeta ou espiritual, reconheça ser mandamento do SENHOR o que vos escrevo.

[38] E, se alguém o ignorar, será ignorado.

[39] Portanto, meus irmãos, procurai com zelo o dom de profetizar e não proibais o falar em outras línguas.

[28]Finns det ingen uttolkare skall tungotalaren tiga vid sammankomsterna och tala till sig själv och till Gud.

[29]Som profeter får två eller tre tala, och de övriga skall pröva vad som sägs.

[30]Om någon annan av de närvarande får en uppenbarelse skall den som då talar sluta.

[31]Alla har ni möjlighet att profetera, en i sänder, så att alla får lära sig något och alla får uppmuntran.

[32]Profeternas ande behärskas av profeterna;

[33]Gud är inte oordningens Gud utan fridens. Liksom överallt i de heligas församlingar

[34]skall kvinnorna tiga vid sammankomsterna: de har inte lov att tala utan skall underordna sig, som också lagen säger.

[35]Om de vill ha reda på något skall de fråga sina män när de har kommit hem, för det passar sig inte för en kvinna att tala vid sammankomsten.

[36]Är det kanske från er som Guds ord har utgått, och är det bara till er som det har kommit?

[37]Om någon tror sig vara profet eller ha andegåvor skall han veta att vad jag skriver till er är Herrens bud.

[38]Den som inte erkänner detta blir själv inte erkänd.

[39]Mina bröder, sök att vinna profetians gåva, men hindra inte tungotalet.

[40] Tudo, porém, seja feito com decência e ordem.

[40]Låt allt ske värdigt och med ordning.

1 Coríntios 15

A ressurreição de Cristo, penhor da nossa ressurreição

[1] Irmãos, venho lembrar-vos o evangelho que vos anunciei, o qual recebestes e no qual ainda perseverais;

[2] por ele também sois salvos, se retiverdes a palavra tal como vo-la preguei, a menos que tenhais crido em vão.

[3] Antes de tudo, vos entreguei o que também recebi: que Cristo morreu pelos nossos pecados, segundo as Escrituras,

[4] e que foi sepultado e ressuscitou ao terceiro dia, segundo as Escrituras.

[5] E apareceu a Cefas e, depois, aos doze.

[6] Depois, foi visto por mais de quinhentos irmãos de uma só vez, dos quais a maioria sobrevive até agora; porém alguns já dormem.

[7] Depois, foi visto por Tiago, mais tarde, por todos os apóstolos

[8] e, afinal, depois de todos, foi visto também por mim, como por um nascido fora de tempo.

[9] Porque eu sou o menor dos apóstolos, que mesmo não sou digno de ser chamado apóstolo, pois persegui a igreja de Deus.

[10] Mas, pela graça de Deus, sou o que sou; e a sua graça, que me foi concedida, não se tornou vã; antes, trabalhei muito mais

1 Korinthier 15

Nytt liv efter döden genom Kristi uppståndelse

[1]Bröder, jag vill påminna er om evangeliet som jag förkunnade, som ni också tog emot, på vars grund ni står

[2]och genom vilket ni blir räddade. Jag vill påminna er om orden i min förkunnelse — den håller ni väl fast vid, annars var det bortkastat att ni kom till tro.

[3]Bland det första jag förde vidare till er var detta som jag själv hade tagit emot: att Kristus dog för våra synder i enlighet med skrifterna,

[4]att han blev begravd, att han uppstod på tredje dagen i enlighet med skrifterna

[5]och att han visade sig för Kefas och sedan för de tolv.

[6]Därefter visade han sig för mer än femhundra bröder vid ett och samma tillfälle, de flesta är ännu i livet, men några har avlidit.

[7]Därefter visade han sig för Jakob och sedan för alla apostlarna.

[8]Allra sist visade han sig också för mig, detta ofullgångna foster.

[9]Jag är ju den allra minste av apostlarna, inte värdig att kallas apostel, eftersom jag har förföljt Guds församling.

[10]Men genom Guds nåd är jag vad jag är, och hans nåd mot mig har inte varit förspilld. Jag har arbetat mer än någon av

do que todos eles; todavia, não eu, mas a graça de Deus comigo.

dem, fast inte jag själv, utan Guds nåd som har varit med mig.

[11] Portanto, seja eu ou sejam eles, assim pregamos e assim crestes.

[11]Jag eller de — så är det vi förkunnar, och så är det ni har lärt er att tro.

[12] Ora, se é corrente pregar-se que Cristo ressuscitou dentre os mortos, como, pois, afirmam alguns dentre vós que não há ressurreição de mortos?

[12]Men om det nu förkunnas att Kristus har uppstått från de döda, hur kan då några bland er säga att det inte finns någon uppståndelse från de döda?

[13] E, se não há ressurreição de mortos, então, Cristo não ressuscitou.

[13]Om det inte finns någon uppståndelse från de döda har inte heller Kristus uppstått.

[14] E, se Cristo não ressuscitou, é vã a nossa pregação, e vã, a vossa fé;

[14]Men om Kristus inte har uppstått, ja, då är vår förkunnelse tom, och tom är också er tro.

[15] e somos tidos por falsas testemunhas de Deus, porque temos asseverado contra Deus que ele ressuscitou a Cristo, ao qual ele não ressuscitou, se é certo que os mortos não ressuscitam.

[15]Och då visar det sig att vi har vittnat falskt om Gud, eftersom vi har vittnat om Gud att han har uppväckt Kristus, som han ju inte kan ha uppväckt om det är sant att de döda inte uppstår.

[16] Porque, se os mortos não ressuscitam, também Cristo não ressuscitou.

[16]Ty om inga döda uppstår har heller inte Kristus uppstått.

[17] E, se Cristo não ressuscitou, é vã a vossa fé, e ainda permaneceis nos vossos pecados.

[17]Men om Kristus inte har uppstått, då är er tro meningslös, och ni är ännu kvar i era synder.

[18] E ainda mais: os que dormiram em Cristo pereceram.

[18]Då är också de som har avlidit i tron på Kristus förlorade.

[19] Se a nossa esperança em Cristo se limita apenas a esta vida, somos os mais infelizes de todos os homens.

[19]Gäller vårt hopp till Kristus bara detta livet, då är vi de mest ömkansvärda bland människor.

Cristo, as primícias dos que dormem

[20] Mas, de fato, Cristo ressuscitou dentre os mortos, sendo ele as primícias dos que dormem.

[20]Men nu har Kristus uppstått från de döda, som den förste av de avlidna.

[21] Visto que a morte veio por um homem, também por um homem veio a ressurreição dos mortos.

[21]Ty eftersom döden kom genom en människa kommer också uppståndelsen från de döda genom en människa.

[22] Porque, assim como, em Adão, todos morrem, assim também todos serão vivificados em Cristo.

[22]Liksom alla dör genom Adam, så skall också alla få nytt liv genom Kristus.

[23] Cada um, porém, por sua própria ordem: Cristo, as primícias; depois, os que são de Cristo, na sua vinda.

[23]Men i tur och ordning: först Kristus och därefter, vid hans ankomst, de som tillhör honom.

[24] E, então, virá o fim, quando ele entregar o reino ao Deus e Pai, quando houver destruído todo principado, bem como toda potestade e poder.

[24]Sedan kommer slutet, när han överlämnar riket åt Gud, fadern. Då har han förintat varje välde och varje makt och kraft,

[25] Porque convém que ele reine até que haja posto todos os inimigos debaixo dos pés.

[25]ty han måste härska tills han har lagt alla fiender under sina fötter.

[26] O último inimigo a ser destruído é a morte.

[26]Den siste fienden som förintas är döden,

[27] Porque todas as coisas sujeitou debaixo dos pés. E, quando diz que todas as coisas lhe estão sujeitas, certamente, exclui aquele que tudo lhe subordinou.

[27]ty allt har han lagt under sina fötter. När det heter att allt är lagt under honom är naturligtvis den undantagen som har lagt allt under honom.

[28] Quando, porém, todas as coisas lhe estiverem sujeitas, então, o próprio Filho também se sujeitará àquele que todas as coisas lhe sujeitou, para que Deus seja tudo em todos.

[28]Men när allt har lagts under honom skall Sonen själv underordna sig den som har lagt allt under honom, så att Gud blir allt, överallt.

A ressurreição em relação à vida prática

[29] Doutra maneira, que farão os que se batizam por causa dos mortos? Se, absolutamente, os mortos não ressuscitam, por que se batizam por causa deles?

[29]Vad skall annars de göra som låter döpa sig för de dödas skull? Om de döda inte alls uppstår, varför låter man då döpa sig för deras skull?

[30] E por que também nós nos expomos a perigos a toda hora?

[30]Och jag själv, varför sätter jag livet på spel i varje ögonblick?

[31] Dia após dia, morro! Eu o protesto, irmãos, pela glória que tenho em vós outros, em Cristo Jesus, nosso SENHOR.

[31]Ja, bröder, så sant som ni är min stolthet i Kristus Jesus, vår herre: jag står inför döden varje dag.

[32] Se, como homem, lutei em Éfeso com feras, que me aproveita isso? Se os mortos não ressuscitam, comamos e bebamos, que amanhã morreremos.

[33] Não vos enganeis: as más conversações corrompem os bons costumes.

[34] Tornai-vos à sobriedade, como é justo, e não pequeis; porque alguns ainda não têm conhecimento de Deus; isto digo para vergonha vossa.

Os ressuscitados terão corpo

[35] Mas alguém dirá: Como ressuscitam os mortos? E em que corpo vêm?

[36] Insensato! O que semeias não nasce, se primeiro não morrer;

[37] e, quando semeias, não semeias o corpo que há de ser, mas o simples grão, como de trigo ou de qualquer outra semente.

[38] Mas Deus lhe dá corpo como lhe aprouve dar e a cada uma das sementes, o seu corpo apropriado.

[39] Nem toda carne é a mesma; porém uma é a carne dos homens, outra, a dos animais, outra, a das aves, e outra, a dos peixes.

[40] Também há corpos celestiais e corpos terrestres; e, sem dúvida, uma é a glória dos celestiais, e outra, a dos terrestres.

[41] Uma é a glória do sol, outra, a glória da lua, e outra, a das estrelas; porque até entre estrela e estrela há diferenças de esplendor.

[42] Pois assim também é a ressurreição dos mortos. Semeia-se o corpo na corrupção,

[32]Om jag bara hade tänkt på människors sätt när jag kämpade mot vilddjuren i Efesos, vad hade det då tjänat till? Om de döda inte uppstår, låt oss äta och dricka, ty i morgon skall vi dö.

[33]Låt inte bedra er. »Av dåligt sällskap blir den bäste snart förstörd.«

[34]Nyktra till på allvar och synda inte mer! Det finns ju några som inte vill veta något om Gud, det säger jag till er skam.

Uppståndelse är förvandling

[35]Nu undrar någon: »Hur uppstår de döda? Hurdan kropp har de när de kommer?«

[36]Vilken enfaldig fråga! Det du sår får inte liv om det inte dör.

[37]Och när du sår är det inte den blivande växten du sår utan ett naket sädeskorn eller något annat frö.

[38]Men Gud ger det den gestalt han har bestämt, och varje frö får sin egen gestalt.

[39]Alla kroppar är inte likadana, människorna har sina, boskapen sina, fåglarna sina och fiskarna sina.

[40]Vidare finns det himmelska kroppar och jordiska, men de himmelska har sin glans och de jordiska har en annan.

[41]Solen har sin glans, månen sin och stjärnorna sin. Ja, alla stjärnor har olika glans.

[42]Så är det också med de dödas uppståndelse. Det som blir sått förgängligt uppstår oförgängligt.

ressuscita na incorrupção. Semeia-se em desonra, ressuscita em glória.

43 Semeia-se em fraqueza, ressuscita em poder.

44 Semeia-se corpo natural, ressuscita corpo espiritual. Se há corpo natural, há também corpo espiritual.

45 Pois assim está escrito: O primeiro homem, Adão, foi feito alma vivente. O último Adão, porém, é espírito vivificante.

46 Mas não é primeiro o espiritual, e sim o natural; depois, o espiritual.

47 O primeiro homem, formado da terra, é terreno; o segundo homem é do céu.

48 Como foi o primeiro homem, o terreno, tais são também os demais homens terrenos; e, como é o homem celestial, tais também os celestiais.

49 E, assim como trouxemos a imagem do que é terreno, devemos trazer também a imagem do celestial.

Os vivos serão transformados

50 Isto afirmo, irmãos, que a carne e o sangue não podem herdar o reino de Deus, nem a corrupção herdar a incorrupção.

51 Eis que vos digo um mistério: nem todos dormiremos, mas transformados seremos todos,

52 num momento, num abrir e fechar de olhos, ao ressoar da última trombeta. A trombeta soará, os mortos ressuscitarão

43Det som blir sått föraktat uppstår i härlighet. Det som blir sått svagt uppstår fullt av kraft.

44Det som blir sått som en kropp med fysiskt liv uppstår som en kropp med ande. Finns det en kropp med fysiskt liv, så finns det också en med ande.

45Och så står det skrivet: Den första människan, Adam, blev en varelse med liv. Men den siste Adam blev en ande som ger liv.

46Det andliga kommer alltså inte först, utan det fysiska; därefter kommer det andliga.

47Den första människan kom från jorden och var jord; den andra människan kom från himlen.

48Som den jordiska var, så är också de jordiska, och som den himmelska är, så är de himmelska.

49Och liksom vi blev en avbild av den jordiska, skall vi också bli en avbild av den himmelska.

50Men det vill jag ha sagt, bröder: kött och blod kan inte ärva Guds rike, och det förgängliga kan inte ärva oförgänglighet.

51Vad jag nu säger er är ett mysterium: vi skall inte alla dö, men vi skall alla förvandlas,

52i ett nu, på ett ögonblick, vid den sista basunens ljud. Ty den kommer att ljuda,

incorruptíveis, e nós seremos transformados.

53 Porque é necessário que este corpo corruptível se revista da incorruptibilidade, e que o corpo mortal se revista da imortalidade.

54 E, quando este corpo corruptível se revestir de incorruptibilidade, e o que é mortal se revestir de imortalidade, então, se cumprirá a palavra que está escrita: Tragada foi a morte pela vitória.

55 Onde está, ó morte, a tua vitória? Onde está, ó morte, o teu aguilhão?

56 O aguilhão da morte é o pecado, e a força do pecado é a lei.

57 Graças a Deus, que nos dá a vitória por intermédio de nosso SENHOR Jesus Cristo.

58 Portanto, meus amados irmãos, sede firmes, inabaláveis e sempre abundantes na obra do SENHOR, sabendo que, no SENHOR, o vosso trabalho não é vão.

1 Coríntios 16

Acerca da coleta para os necessitados da Judeia

1 Quanto à coleta para os santos, fazei vós também como ordenei às igrejas da Galácia.

2 No primeiro dia da semana, cada um de vós ponha de parte, em casa, conforme a sua prosperidade, e vá juntando, para que se não façam coletas quando eu for.

3 E, quando tiver chegado, enviarei, com cartas, para levarem as vossas dádivas a Jerusalém, aqueles que aprovardes.

och då uppstår de döda i oförgänglig gestalt, och vi förvandlas.

53Detta förgängliga måste kläs i oförgänglighet och detta dödliga kläs i odödlighet.

54Men när det förgängliga kläs i oförgänglighet och det dödliga i odödlighet, då blir det så som skriftordet säger: Döden är uppslukad och segern är vunnen.

55Död, var är din seger? Död, var är din udd?

56Dödens udd är synden, och synden har sin kraft i lagen.

57Gud vare tack som ger oss segern genom vår herre Jesus Kristus.

58Stå därför fasta och orubbliga, mina kära bröder, och ge ut er helt i arbetet för Herren. Ni vet ju att han inte låter er möda vara förspilld.

1 Korinthier 16

Insamlingen till de kristna i Jerusalem

1När det gäller insamlingen till de heliga skall ni följa de anvisningar jag har gett församlingarna i Galatien.

2Dagen efter sabbaten skall var och en regelbundet lägga undan vad han har råd med, så att inte insamlingen börjar först när jag kommer.

3När jag väl är hos er skall jag förse dem som ni finner lämpliga med brev och skicka dem till Jerusalem med er gåva.

[4] Se convier que eu também vá, eles irão comigo.

Os projetos de Paulo

[5] Irei ter convosco por ocasião da minha passagem pela Macedônia, porque devo percorrer a Macedônia.

[6] E bem pode ser que convosco me demore ou mesmo passe o inverno, para que me encaminheis nas viagens que eu tenha de fazer.

[7] Porque não quero, agora, ver-vos apenas de passagem, pois espero permanecer convosco algum tempo, se o SENHOR o permitir.

[8] Ficarei, porém, em Éfeso até ao Pentecostes;

[9] porque uma porta grande e oportuna para o trabalho se me abriu; e há muitos adversários.

Acerca de Timóteo e Apolo

[10] E, se Timóteo for, vede que esteja sem receio entre vós, porque trabalha na obra do SENHOR, como também eu;

[11] ninguém, pois, o despreze. Mas encaminhai-o em paz, para que venha ter comigo, visto que o espero com os irmãos.

[12] Acerca do irmão Apolo, muito lhe tenho recomendado que fosse ter convosco em companhia dos irmãos, mas de modo algum era a vontade dele ir agora; irá, porém, quando se lhe deparar boa oportunidade.

As exortações finais

[13] Sede vigilantes, permanecei firmes na fé, portai-vos varonilmente, fortalecei-vos.

[4]Om det visar sig bäst att också jag reser gör jag sällskap med dem.

Paulus resplaner

[5]Jag skall komma till er när jag har varit i Makedonien, för jag tänker fara genom Makedonien.

[6]Men hos er stannar jag kanske en tid, möjligen hela vintern, och då kan ni hjälpa mig när jag far vidare, vart det nu blir.

[7]Den här gången tänker jag nämligen inte besöka er bara i förbifarten utan hoppas kunna stanna hos er en tid, om Herren tillåter det.

[8]Jag blir kvar i Efesos fram till pingst.

[9]Här står dörren på vid gavel för mig: det är gott om uppgifter och motståndarna är många.

Timotheos och Apollos besök

[10]När Timotheos kommer, se då till att han slipper oroa sig för er. Han arbetar för Herren precis som jag,

[11]och därför får ingen se ner på honom. Hjälp honom sedan i väg och önska honom frid så att han kan resa tillbaka till mig. Jag väntar på honom, och bröderna också.

[12]Vad vår broder Apollos beträffar, så har jag ivrigt uppmanat honom att fara till er tillsammans med bröderna. Men det var säkert inte meningen att han skulle fara nu; han kommer vid lämpligt tillfälle.

Förmaningar och hälsningar

[13]Håll er vakna, stå fasta i tron, var manliga och starka.

[14] Todos os vossos atos sejam feitos com amor.

[14]Gör allting i kärlek.

Estéfanas, Fortunato e Acaico

[15] E agora, irmãos, eu vos peço o seguinte (sabeis que a casa de Estéfanas são as primícias da Acaia e que se consagraram ao serviço dos santos):

[15]En sak ber jag er om, mina bröder. Ni vet att Stefanas och hans hushåll var Achaias första gåva till Kristus och att de har tagit på sig att tjäna de heliga.

[16] que também vos sujeiteis a esses tais, como também a todo aquele que é cooperador e obreiro.

[16]Jag vill att ni i er tur skall underordna er sådana människor och alla andra som delar arbetet och mödan.

[17] Alegro-me com a vinda de Estéfanas, e de Fortunato, e de Acaico; porque estes supriram o que da vossa parte faltava.

[17]Jag är glad över att Stefanas, Fortunatus och Achaikos har kommit hit.

[18] Porque trouxeram refrigério ao meu espírito e ao vosso. Reconhecei, pois, a homens como estes.

[18]De gör saknaden efter er mindre, de har varit till glädje för mig liksom för er. Sådana män skall ni sätta värde på.

Saudações e a bênção

[19] As igrejas da Ásia vos saúdam. No SENHOR, muito vos saúdam Áqüila e Priscila e, bem assim, a igreja que está na casa deles.

[19]Församlingarna i Asien hälsar till er. Aquila och Prisca och församlingen som möts i deras hus hälsar hjärtligt till er, sina medkristna.

[20] Todos os irmãos vos saúdam. Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo.

[20]Alla bröderna hälsar till er. Hälsa varandra med en helig kyss.

[21] A saudação, escrevo-a eu, Paulo, de próprio punho.

[21]Här skriver jag, Paulus, min hälsning med egen hand.

[22] Se alguém não ama o SENHOR, seja anátema. Maranata!

[22]Om någon inte älskar Herren: förbannelse över honom. Marana ta.

[23] A graça do SENHOR Jesus seja convosco.

[23]Nåd från vår herre Jesus åt er alla.

[24] O meu amor seja com todos vós, em Cristo Jesus.

[24]Min kärlek är med er alla i Kristus Jesus.

Segunda epístola de Paulo aos Coríntios	Andra Korinthierbrevet
2 Coríntios 1	**2 Korinthier 1**
Prefácio e saudação	**Hälsning**
1 Paulo, apóstolo de Cristo Jesus pela vontade de Deus, e o irmão Timóteo, à igreja de Deus que está em Corinto e a todos os santos em toda a Acaia,	1Från Paulus, genom Guds vilja Kristi Jesu apostel, och från vår broder Timotheos till Guds församling i Korinth och till alla heliga runt om i Achaia.
2 graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.	2Nåd och frid från Gud, vår fader, och herren Jesus Kristus.
Ação de graças de Paulo pelo conforto divino	**Tröst i lidanden**
3 Bendito seja o Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, o Pai de misericórdias e Deus de toda consolação!	3Välsignad är vår herre Jesu Kristi Gud och fader, barmhärtighetens fader och all tröstS Gud.
4 É ele que nos conforta em toda a nossa tribulação, para podermos consolar os que estiverem em qualquer angústia, com a consolação com que nós mesmos somos contemplados por Deus.	4Han tröstar oss i alla våra svårigheter, så att vi med den tröst vi själva får av Gud kan trösta var och en som har det svårt.
5 Porque, assim como os sofrimentos de Cristo se manifestam em grande medida a nosso favor, assim também a nossa consolação transborda por meio de Cristo.	5Ty liksom vi har fått en riklig del av Kristi lidanden får vi också riklig tröst genom Kristus.
6 Mas, se somos atribulados, é para o vosso conforto e salvação; se somos confortados, é também para o vosso conforto, o qual se torna eficaz, suportando vós com paciência os mesmos sofrimentos que nós também padecemos.	6Har vi det svårt är det för er tröst och frälsning. Blir vi tröstade är det för att ni skall få den tröst som hjälper er att bära samma lidanden som vi själva.
7 A nossa esperança a respeito de vós está firme, sabendo que, como sois participantes dos sofrimentos, assim o sereis da consolação.	7Vi har ett fast hopp när det gäller er; vi vet att liksom ni delar lidandena med oss, delar ni också trösten.

[8] Porque não queremos, irmãos, que ignoreis a natureza da tribulação que nos sobreveio na Ásia, porquanto foi acima das nossas forças, a ponto de desesperarmos até da própria vida.

[8]Jag vill att ni skall ha klart för er, bröder, hur svårt vi hade det i Asien. Vi pressades så långt över vår förmåga att vi rent av misströstade om livet.

[9] Contudo, já em nós mesmos, tivemos a sentença de morte, para que não confiemos em nós, e sim no Deus que ressuscita os mortos;

[9]Men en dödsdom har vi alltid haft inom oss, för att vi inte skulle förlita oss på oss själva utan på den Gud som uppväcker de döda.

[10] o qual nos livrou e livrará de tão grande morte; em quem temos esperado que ainda continuará a livrar-nos,

[10]Och han räddade oss från dessa dödens angrepp och kommer att rädda oss igen. Till honom står vårt hopp, han skall rädda oss.

[11] ajudando-nos também vós, com as vossas orações a nosso favor, para que, por muitos, sejam dadas graças a nosso respeito, pelo benefício que nos foi concedido por meio de muitos.

[11]Och ni skall hjälpa till med er bön för oss, så att det blir många som tackar Gud för den nåd vi får genom mångas medverkan.

A sinceridade de Paulo

Paulus uppskjutna besök

[12] Porque a nossa glória é esta: o testemunho da nossa consciência, de que, com santidade e sinceridade de Deus, não com sabedoria humana, mas, na graça divina, temos vivido no mundo e mais especialmente para convosco.

[12]Detta är vår stolthet: att vårt samvete kan vittna om att vi inte har styrts av världslig vishet utan av Guds nåd; vi har här i världen och särskilt mot er uppträtt med den heliga renhet som kommer från Gud.

[13] Porque nenhuma outra coisa vos escrevemos, além das que ledes e bem compreendeis; e espero que o compreendereis de todo,

[13]I det som vi skriver till er ligger ingenting annat än det ni läser och även kan förstå. Och jag hoppas att ni helt skall förstå

[14] como também já em parte nos compreendestes, que somos a vossa glória, como igualmente sois a nossa no Dia de Jesus, nosso SENHOR.

[14]det som ni redan delvis har förstått: att ni kan vara stolta över oss på herren Jesu dag, liksom vi över er.

Paulo explica a sua demora em ir a Corinto

[15] Com esta confiança, resolvi ir, primeiro, encontrar-me convosco, para que tivésseis um segundo benefício;

[15]I förlitan på detta ville jag fara till er först, för att ni skulle få glädjen av två besök;

[16] e, por vosso intermédio, passar à Macedônia, e da Macedônia voltar a encontrar-me convosco, e ser encaminhado por vós para a Judéia.

[16]från er tänkte jag fara vidare till Makedonien och därifrån tillbaka till er för att få hjälp av er med min resa till Judeen.

[17] Ora, determinando isto, terei, porventura, agido com leviandade? Ou, ao deliberar, acaso delibero segundo a carne, de sorte que haja em mim, simultaneamente, o sim e o não?

[17]Det var min tanke. Var det ett lättsinnigt infall? Är jag så mänskligt svag i mina beslut att jag säger ja och nej på en gång?

[18] Antes, como Deus é fiel, a nossa palavra para convosco não é sim e não.

[18]Gud kan gå i god för att vad jag säger till er inte är både ja och nej.

[19] Porque o Filho de Deus, Cristo Jesus, que foi, por nosso intermédio, anunciado entre vós, isto é, por mim, e Silvano, e Timóteo, não foi sim e não; mas sempre nele houve o sim.

[19]Guds son, Kristus Jesus, som vi har förkunnat bland er, jag och Silvanus och Timotheos, han var inte både ja och nej, i honom finns bara ett ja.

[20] Porque quantas são as promessas de Deus, tantas têm nele o sim; porquanto também por ele é o amém para glória de Deus, por nosso intermédio.

[20]Ty alla Guds löften har fått sitt ja genom honom. Därför säger vi också genom honom vårt Amen, Gud till ära.

[21] Mas aquele que nos confirma convosco em Cristo e nos ungiu é Deus,

[21]Det är Gud som befäster både er och mig i tron på Kristus och som har smort oss;

[22] que também nos selou e nos deu o penhor do Espírito em nosso coração.

[22]han har satt sitt sigill på oss och gett oss Anden som en borgen i våra hjärtan.

[23] Eu, porém, por minha vida, tomo a Deus por testemunha de que, para vos poupar, não tornei ainda a Corinto;

[23]Jag tar Gud till vittne och sätter mitt liv i pant på att det är för att skona er som jag ännu inte har kommit till Korinth.

[24] não que tenhamos domínio sobre a vossa fé, mas porque somos cooperadores de vossa alegria; porquanto, pela fé, já estais firmados.

[24]Det är inte så att vi vill råda över er tro, nej, vi vill hjälpa er till glädje — i tron står ni fasta.

2 Coríntios 2

2 Korinthier 2

[1] Isto deliberei por mim mesmo: não voltar a encontrar-me convosco em tristeza.

[2] Porque, se eu vos entristeço, quem me alegrará, senão aquele que está entristecido por mim mesmo?

[3] E isto escrevi para que, quando for, não tenha tristeza da parte daqueles que deveriam alegrar-me, confiando em todos vós de que a minha alegria é também a vossa.

[4] Porque, no meio de muitos sofrimentos e angústias de coração, vos escrevi, com muitas lágrimas, não para que ficásseis entristecidos, mas para que conhecêsseis o amor que vos consagro em grande medida.

O penitente deve ser readmitido na igreja

[5] Ora, se alguém causou tristeza, não o fez apenas a mim, mas, para que eu não seja demasiadamente áspero, digo que em parte a todos vós;

[6] basta-lhe a punição pela maioria.

[7] De modo que deveis, pelo contrário, perdoar-lhe e confortá-lo, para que não seja o mesmo consumido por excessiva tristeza.

[8] Pelo que vos rogo que confirmeis para com ele o vosso amor.

[9] E foi por isso também que vos escrevi, para ter prova de que, em tudo, sois obedientes.

[10] A quem perdoais alguma coisa, também eu perdôo; porque, de fato, o que tenho perdoado (se alguma coisa tenho

[1]Jag har nämligen föresatt mig att inte komma till er med bedrövelse igen.

[2]För om jag gör er bedrövade, finns det då någon som kan göra mig glad? Jo, den som blivit bedrövad genom mig.

[3]Jag skrev som jag skrev för att slippa komma och bli bedrövad genom dem som borde vara mig till glädje, och jag var övertygad om att min glädje är allas er glädje.

[4]I svårt betryck och med tungt hjärta, ja gråtande, skrev jag till er, inte för att göra er bedrövade, utan för att ni skulle förstå vilken kärlek jag hyser till just er.

Den som vållat sorg skall förlåtas

[5]Om det nu är någon som har vållat sorg, så är det inte mig han har gjort bedrövad utan alla er — åtminstone i någon mån, för att inte överdriva.

[6]Det räcker för mannen med den bestraffning som flertalet av er redan har gett honom;

[7]nu skall ni i stället förlåta och trösta honom, så att inte hans sorg blir så stor att han går under.

[8]Därför ber jag er att verkligen visa honom kärlek.

[9]När jag skrev till er var det just för att se om ni skulle bestå provet och vara lydiga i allt.

[10]Den som ni förlåter, honom förlåter också jag. Och när jag har förlåtit, om jag nu har haft något att förlåta, har jag gjort det för er skull och inför Kristus,

perdoado), por causa de vós o fiz na presença de Cristo;

11 para que Satanás não alcance vantagem sobre nós, pois não lhe ignoramos os desígnios.

11för att inte Satan skulle få övertaget över oss. Vad han har för avsikter vet vi ju.

A intranquilidade de Paulo não encontrando Tito

Paulus i Troas och Makedonien

12 Ora, quando cheguei a Trôade para pregar o evangelho de Cristo, e uma porta se me abriu no SENHOR,

12När jag kom till Troas med evangeliet om Kristus stod dörren öppen för mitt arbete i Herren.

13 não tive, contudo, tranqüilidade no meu espírito, porque não encontrei o meu irmão Tito; por isso, despedindo-me deles, parti para a Macedônia.

13Men jag fick ingen ro i sinnet eftersom jag inte fann min broder Titus där, så jag tog farväl och for vidare till Makedonien.

A vitória de Cristo no ministério apostólico

Framgången bekräftar uppdraget

14 Graças, porém, a Deus, que, em Cristo, sempre nos conduz em triunfo e, por meio de nós, manifesta em todo lugar a fragrância do seu conhecimento.

14Gud vare tack som genom Kristus alltid för mig med i sitt triumftåg och överallt låter mig sprida kristuskunskapens doft.

15 Porque nós somos para com Deus o bom perfume de Cristo, tanto nos que são salvos como nos que se perdem.

15Ty till Guds ära är jag en kristusdoft bland dem som räddas och bland dem som går förlorade,

16 Para com estes, cheiro de morte para morte; para com aqueles, aroma de vida para vida. Quem, porém, é suficiente para estas coisas?

16en doft av död till död för dem som går förlorade, av liv till liv för dem som räddas. Vem förmår något sådant?

17 Porque nós não estamos, como tantos outros, mercadejando a palavra de Deus; antes, em Cristo é que falamos na presença de Deus, com sinceridade e da parte do próprio Deus.

17Jag är ju inte som de många som schackrar med Guds ord, nej, jag förkunnar det oförfalskat, som det kommer från Gud, inför Gud och i Kristi tjänst.

2 Coríntios 3

2 Korinthier 3

A excelência do ministério da nova aliança

1 Começamos, porventura, outra vez a recomendar-nos a nós mesmos? Ou temos

1Börjar jag nu rekommendera mig själv igen? Behöver jag kanske, som vissa

necessidade, como alguns, de cartas de recomendação para vós outros ou de vós?

[2] Vós sois a nossa carta, escrita em nosso coração, conhecida e lida por todos os homens,

[3] estando já manifestos como carta de Cristo, produzida pelo nosso ministério, escrita não com tinta, mas pelo Espírito do Deus vivente, não em tábuas de pedra, mas em tábuas de carne, isto é, nos corações.

[4] E é por intermédio de Cristo que temos tal confiança em Deus;

[5] não que, por nós mesmos, sejamos capazes de pensar alguma coisa, como se partisse de nós; pelo contrário, a nossa suficiência vem de Deus,

[6] o qual nos habilitou para sermos ministros de uma nova aliança, não da letra, mas do espírito; porque a letra mata, mas o espírito vivifica.

[7] E, se o ministério da morte, gravado com letras em pedras, se revestiu de glória, a ponto de os filhos de Israel não poderem fitar a face de Moisés, por causa da glória do seu rosto, ainda que desvanecente,

[8] como não será de maior glória o ministério do Espírito!

[9] Porque, se o ministério da condenação foi glória, em muito maior proporção será glorioso o ministério da justiça.

[10] Porquanto, na verdade, o que, outrora, foi glorificado, neste respeito, já não

andra, rekommendationsbrev till er eller från er?

[2]Nej, för ni är mitt brev, och det är skrivet i era hjärtan och känt och läst av alla människor.

[3]Det är ju uppenbart att ni är ett brev från Kristus, utskrivet av mig, inte med bläck utan med den levande Gudens ande, inte på tavlor av sten utan i era hjärtan, på tavlor av kött och blod.

Det gamla och det nya förbundets härlighet

[4]En sådan tillit till Gud har jag genom Kristus.

[5]Det är inte så att jag skulle förmå tänka ut något på egen hand, något som kommer från mig. Nej, min förmåga kommer från Gud.

[6]Han har gett mig förmågan att vara tjänare åt ett nytt förbund, som inte är bokstav utan är ande. Ty bokstaven dödar, men Anden ger liv.

[7]Redan dödens tjänst, som byggde på bokstäver inhuggna i stentavlor, tillkom under en sådan härlighet att israeliterna måste vända bort blicken från Moses ansikte; så stark var strålglansen från hans ansikte, fast den snart försvann.

[8]Hur mycket större härlighet skall då inte omge Andens tjänst!

[9]Om domens tjänst hade sin härlighet, hur mycket rikare på härlighet måste då inte rättfärdighetens tjänst vara.

[10]Det som förr hade sin härlighet visar sig inte ha någon, så snart den jämförs med den överväldigande härligheten.

resplandece, diante da atual sobreexcelente glória.

11 Porque, se o que se desvanecia teve sua glória, muito mais glória tem o que é permanente.

11Ty om det som försvinner hade härlighet, hur mycket större är inte härligheten hos det som består.

Onde há o Espírito do Senhor, aí há liberdade

12 Tendo, pois, tal esperança, servimo-nos de muita ousadia no falar.

12När jag nu har detta hopp kan jag uppträda med stor frimodighet och gör inte som Mose.

13 E não somos como Moisés, que punha véu sobre a face, para que os filhos de Israel não atentassem na terminação do que se desvanecia.

13Han dolde sitt ansikte med en duk för att israeliterna inte skulle se hur det som var på väg att försvinna tog slut.

14 Mas os sentidos deles se embotaram. Pois até ao dia de hoje, quando fazem a leitura da antiga aliança, o mesmo véu permanece, não lhes sendo revelado que, em Cristo, é removido.

14Och deras förstånd blev förstockat, ty ännu i denna dag hänger den slöjan kvar när det gamla förbundets skrifter läses upp, och den lyfts inte bort eftersom det är genom Kristus den försvinner.

15 Mas até hoje, quando é lido Moisés, o véu está posto sobre o coração deles.

15Än i dag ligger en slöja över deras hjärtan när man läser ur Moses lag.

16 Quando, porém, algum deles se converte ao SENHOR, o véu lhe é retirado.

16Men för den som vänder sig till Herren tas slöjan bort.

17 Ora, o SENHOR é o Espírito; e, onde está o Espírito do SENHOR, aí há liberdade.

17Herren, det är Anden, och där Herrens ande är, där är frihet.

18 E todos nós, com o rosto desvendado, contemplando, como por espelho, a glória do SENHOR, somos transformados, de glória em glória, na sua própria imagem, como pelo SENHOR, o Espírito.

18Och alla vi som utan slöja för ansiktet skådar Herrens härlighet förvandlas till en och samma avbild; vi förhärligas av denna härlighet som kommer från Herren, Anden.

2 Coríntios 4

Paulo cumpre o seu ministério com fidelidade

1 Pelo que, tendo este ministério, segundo a misericórdia que nos foi feita, não desfalecemos;

2 Korinthier 4

Härligheten blir synlig även i Paulus lidanden

1När jag genom Guds barmhärtighet har denna tjänst, ger jag alltså inte upp.

[2] pelo contrário, rejeitamos as coisas que, por vergonhosas, se ocultam, não andando com astúcia, nem adulterando a palavra de Deus; antes, nos recomendamos à consciência de todo homem, na presença de Deus, pela manifestação da verdade.

[3] Mas, se o nosso evangelho ainda está encoberto, é para os que se perdem que está encoberto,

[4] nos quais o deus deste século cegou o entendimento dos incrédulos, para que lhes não resplandeça a luz do evangelho da glória de Cristo, o qual é a imagem de Deus.

[5] Porque não nos pregamos a nós mesmos, mas a Cristo Jesus como SENHOR e a nós mesmos como vossos servos, por amor de Jesus.

[6] Porque Deus, que disse: Das trevas resplandecerá a luz, ele mesmo resplandeceu em nosso coração, para iluminação do conhecimento da glória de Deus, na face de Cristo.

O poder de Paulo vem só de Deus

[7] Temos, porém, este tesouro em vasos de barro, para que a excelência do poder seja de Deus e não de nós.

[8] Em tudo somos atribulados, porém não angustiados; perplexos, porém não desanimados;

[9] perseguidos, porém não desamparados; abatidos, porém não destruídos;

[10] levando sempre no corpo o morrer de Jesus, para que também a sua vida se manifeste em nosso corpo.

[2]Jag avhåller mig från allt skamligt smussel, jag använder inga knep och förfalskar inte Guds ord utan lägger öppet fram sanningen och överlåter i Guds åsyn åt varje människa att själv bedöma mig.

[3]Om mitt evangelium är dolt är det dolt för dem som går förlorade.

[4]Ty denna världens gud har förblindat förståndet hos dem som inte tror, så att de inte ser ljuset från evangeliet om härligheten hos Kristus, Guds avbild.

[5]Jag förkunnar inte mig själv utan Jesus Kristus: han är herre, och jag är er tjänare för Jesu skull.

[6]Ty Gud, som sade: »Ljus skall lysa ur mörkret«, har lyst upp mitt hjärta, för att kunskapen om Guds härlighet som strålar från Kristi ansikte skall sprida sitt ljus.

[7]Men denna skatt har jag i lerkärl, för att den väldiga kraften skall vara Guds och inte komma från mig.

[8]Alltid är jag ansatt, men inte kringränd, rådvill men inte rådlös,

[9]förföljd men inte övergiven, slagen till marken men inte förlorad.

[10]Alltid bär jag med mig i min kropp den död som Jesus fick lida, för att också Jesu liv skall bli synligt i min kropp.

[11] Porque nós, que vivemos, somos sempre entregues à morte por causa de Jesus, para que também a vida de Jesus se manifeste em nossa carne mortal.

[12] De modo que, em nós, opera a morte, mas, em vós, a vida.

[13] Tendo, porém, o mesmo espírito da fé, como está escrito: Eu cri; por isso, é que falei. Também nós cremos; por isso, também falamos,

[14] sabendo que aquele que ressuscitou o SENHOR Jesus também nos ressuscitará com Jesus e nos apresentará convosco.

[15] Porque todas as coisas existem por amor de vós, para que a graça, multiplicando-se, torne abundantes as ações de graças por meio de muitos, para glória de Deus.

O desígnio e efeito das aflições

[16] Por isso, não desanimamos; pelo contrário, mesmo que o nosso homem exterior se corrompa, contudo, o nosso homem interior se renova de dia em dia.

[17] Porque a nossa leve e momentânea tribulação produz para nós eterno peso de glória, acima de toda comparação,

[18] não atentando nós nas coisas que se vêem, mas nas que se não vêem; porque as que se vêem são temporais, e as que se não vêem são eternas.

2 Coríntios 5

Ausentes do corpo e presentes com o Senhor

[1] Sabemos que, se a nossa casa terrestre deste tabernáculo se desfizer, temos da

[11]Ty jag, som är vid fullt liv, utlämnas för Jesu skull ständigt till att dö, för att också Jesu liv skall bli synligt i min dödliga kropp.

[12]Alltså verkar döden i mig och livet i er.

[13]Jag har samma trosvissa ande som i skriften, där det står: Jag tror, därför talar jag. Också jag tror, och därför talar jag.

[14]Jag vet ju att han som uppväckt herren Jesus skall uppväcka mig med Jesus och låta mig träda fram tillsammans med er.

[15]Allt detta sker för er skull, för att nåden skall nå allt fler och hos allt fler väcka en överflödande tacksamhet, till Guds ära.

Hoppet om en kommande härlighet

[16]Därför ger jag inte upp. Även om min yttre människa bryts ner förnyas min inre människa dag för dag.

[17]Mina kortvariga lidanden väger ju oändligt lätt mot den överväldigande, eviga härlighet de bereder åt mig, som inte riktar blicken mot det synliga utan mot det osynliga.

[18]Det synliga är förgängligt, men det osynliga är evigt.

2 Korinthier 5

[1]Vi vet att då det tält som är vår jordiska boning rivs ner har Gud en byggnad åt oss

parte de Deus um edifício, casa não feita por mãos, eterna, nos céus.

[2] E, por isso, neste tabernáculo, gememos, aspirando por sermos revestidos da nossa habitação celestial;

[3] se, todavia, formos encontrados vestidos e não nus.

[4] Pois, na verdade, os que estamos neste tabernáculo gememos angustiados, não por querermos ser despidos, mas revestidos, para que o mortal seja absorvido pela vida.

[5] Ora, foi o próprio Deus quem nos preparou para isto, outorgando-nos o penhor do Espírito.

[6] Temos, portanto, sempre bom ânimo, sabendo que, enquanto no corpo, estamos ausentes do SENHOR;

[7] visto que andamos por fé e não pelo que vemos.

[8] Entretanto, estamos em plena confiança, preferindo deixar o corpo e habitar com o SENHOR.

[9] É por isso que também nos esforçamos, quer presentes, quer ausentes, para lhe sermos agradáveis.

[10] Porque importa que todos nós compareçamos perante o tribunal de Cristo, para que cada um receba segundo o bem ou o mal que tiver feito por meio do corpo.

O zelo apostólico de Paulo

[11] E assim, conhecendo o temor do SENHOR, persuadimos os homens e somos cabalmente conhecidos por Deus; e espero

i himlen, en evig boning som inte är gjord av människohand.

[2]Medan vi är här ropar vi av längtan efter att få ikläda oss vår himmelska boning.

[3]Ty har vi väl klätt oss i den skall vi inte stå där nakna.

[4]Vi som ännu bor i tältet ropar i vårt betryck; vi vill ju inte bli avklädda, vi vill bli påklädda, så att det som är dödligt uppslukas av livet.

[5]Gud har själv skapat oss just för detta, och som en borgen har han gett oss Anden.

[6]Därför är vi alltid vid gott mod, även om vi vet att så länge vi har vårt hem i kroppen är vi borta från Herren —

[7]vi lever i tro, utan att se.

[8]Vi är vid gott mod och skulle helst vilja flytta bort från kroppen och få vårt hem hos Herren.

[9]Därför är vi så angelägna om att vara honom till behag, vare sig vi är borta eller hemma.

[10]Ty alla skall vi stå inför Kristi domstol, sådana vi är, och där skall var och en få igen för vad han har gjort under sitt jordiska liv, gott som ont.

Gud vill försoning

[11]Jag vet alltså vad fruktan för Herren är och försöker därför vinna människor; Gud vet hurdan jag är, och jag hoppas att ni också gör det innerst inne.

que também a vossa consciência nos reconheça.

[12] Não nos recomendamos novamente a vós outros; pelo contrário, damo-vos ensejo de vos gloriardes por nossa causa, para que tenhais o que responder aos que se gloriam na aparência e não no coração.

[12]Jag vill inte rekommendera mig själv igen men ge er möjlighet att vara stolta över mig, så att ni kan bemöta dem som skryter med det som ligger på ytan och inte med det som finns i hjärtat.

[13] Porque, se enlouquecemos, é para Deus; e, se conservamos o juízo, é para vós outros.

[13]Har jag varit i extas, är det för Gud. Är jag sansad, är det för er.

[14] Pois o amor de Cristo nos constrange, julgando nós isto: um morreu por todos; logo, todos morreram.

[14]Kristi kärlek lämnar mig inget val, ty jag har förstått att om en har dött för alla, då har alla dött.

[15] E ele morreu por todos, para que os que vivem não vivam mais para si mesmos, mas para aquele que por eles morreu e ressuscitou.

[15]Och han har dött för alla, för att de som lever inte mer skall leva för sin egen skull utan för honom som dog och uppväcktes för dem.

[16] Assim que, nós, daqui por diante, a ninguém conhecemos segundo a carne; e, se antes conhecemos Cristo segundo a carne, já agora não o conhecemos deste modo.

[16]Därför bedömer jag inte längre någon på människors vis. Och om jag också har uppfattat Kristus på det sättet, så gör jag det inte nu längre.

[17] E, assim, se alguém está em Cristo, é nova criatura; as coisas antigas já passaram; eis que se fizeram novas.

[17]Den som är i Kristus är alltså en ny skapelse, det gamla är förbi, något nytt har kommit.

O ministério da reconciliação

[18] Ora, tudo provém de Deus, que nos reconciliou consigo mesmo por meio de Cristo e nos deu o ministério da reconciliação,

[18]Allt detta har sitt upphov i Gud, som har försonat oss med sig genom Kristus och ställt mig i försoningens tjänst.

[19] a saber, que Deus estava em Cristo reconciliando consigo o mundo, não imputando aos homens as suas transgressões, e nos confiou a palavra da reconciliação.

[19]Ty Gud försonade hela världen med sig genom Kristus: han ställde inte människorna till svars för deras överträdelser, och han anförtrodde mig budskapet om denna försoning.

[20] De sorte que somos embaixadores em nome de Cristo, como se Deus exortasse por nosso intermédio. Em nome de Cristo, pois, rogamos que vos reconcilieis com Deus.

[21] Aquele que não conheceu pecado, ele o fez pecado por nós; para que, nele, fôssemos feitos justiça de Deus.

[20]Jag är alltså Kristi sändebud, och Gud manar er genom mig. Jag ber er på Kristi vägnar: låt försona er med Gud.

[21]Han som inte visste vad synd var, honom gjorde Gud till ett med synden för vår skull, för att vi genom honom skulle bli till ett med Guds rättfärdighet.

2 Coríntios 6

[1] E nós, na qualidade de cooperadores com ele, também vos exortamos a que não recebais em vão a graça de Deus

[2] (porque ele diz: Eu te ouvi no tempo da oportunidade e te socorri no dia da salvação; eis, agora, o tempo sobremodo oportuno, eis, agora, o dia da salvação);

[3] não dando nós nenhum motivo de escândalo em coisa alguma, para que o ministério não seja censurado.

A abnegação de Paulo

[4] Pelo contrário, em tudo recomendando-nos a nós mesmos como ministros de Deus: na muita paciência, nas aflições, nas privações, nas angústias,

[5] nos açoites, nas prisões, nos tumultos, nos trabalhos, nas vigílias, nos jejuns,

[6] na pureza, no saber, na longanimidade, na bondade, no Espírito Santo, no amor não fingido,

[7] na palavra da verdade, no poder de Deus, pelas armas da justiça, quer ofensivas, quer defensivas;

2 Korinthier 6

[1]Som Guds medhjälpare uppmanar jag er också att inte kasta bort den nåd ni tar emot från Gud.

[2]Han säger ju: Jag bönhörde dig när stunden var inne, jag hjälpte dig på frälsningens dag. Nu är den rätta stunden, nu är frälsningens dag.

Prövningarna visar vem Paulus är

[3]Jag vill inte vara till anstöt för någon, ingen skall kunna anmärka på min tjänst.

[4]Som Guds tjänare visar jag på allt sätt vad jag duger till: med stor uthållighet under påfrestningar, trångmål och nöd,

[5]under prygel, fångenskap och upplopp, under möda, vaka och svält,

[6]med renhet, kunskap, tålamod och godhet, med helig ande, uppriktig kärlek,

[7]sanningens ord och Guds kraft, med rättfärdighetens vapen till anfall och försvar,

[8] por honra e por desonra, por infâmia e por boa fama, como enganadores e sendo verdadeiros;

[9] como desconhecidos e, entretanto, bem conhecidos; como se estivéssemos morrendo e, contudo, eis que vivemos; como castigados, porém não mortos;

[10] entristecidos, mas sempre alegres; pobres, mas enriquecendo a muitos; nada tendo, mas possuindo tudo.

O amor com amor se paga

[11] Para vós outros, ó coríntios, abrem-se os nossos lábios, e alarga-se o nosso coração.

[12] Não tendes limites em nós; mas estais limitados em vossos próprios afetos.

[13] Ora, como justa retribuição (falo-vos como a filhos), dilatai-vos também vós.

Nenhuma comunhão com os incrédulos

[14] Não vos ponhais em jugo desigual com os incrédulos; porquanto que sociedade pode haver entre a justiça e a iniqüidade? Ou que comunhão, da luz com as trevas?

[15] Que harmonia, entre Cristo e o Maligno? Ou que união, do crente com o incrédulo?

[16] Que ligação há entre o santuário de Deus e os ídolos? Porque nós somos santuário do Deus vivente, como ele próprio disse: Habitarei e andarei entre eles; serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

[17] Por isso, retirai-vos do meio deles, separai-vos, diz o SENHOR; não toqueis em coisas impuras; e eu vos receberei,

[8]i ära och vanära, med dåligt rykte och gott rykte. Jag kallas villolärare men säger sanningen,

[9]jag är misskänd men ändå erkänd, jag är nära döden men ändå lever jag, tuktad men inte till döds,

[10]plågad men alltid glad. Jag är fattig men gör många rika, jag har ingenting men äger allt.

Ett nytt förhållande mellan Paulus och korinthierna

[11]Jag talar fritt till er, bröder i Korinth. Mitt hjärta står öppet för er.

[12]Ni har det inte trångt hos mig, det är i ert eget bröst som det är trångt.

[13]Ge mig lika för lika — till er som är mina barn säger jag så — och öppna era hjärtan, ni också.

[14]Gå inte i par med de otroende. Vad har rättfärdighet med laglöshet att skaffa, och vad har ljuset gemensamt med mörkret?

[15]Hur rimmar Kristus med Beliar, och vad förenar den troende med den otroende?

[16]Hur kan Guds tempel förlikas med avgudar? Vi är den levande Gudens tempel, ty Gud har sagt: Jag skall bo och vandra mitt ibland dem och vara deras Gud, och de skall vara mitt folk.

[17]Därför säger Herren: Dra bort från dem och skilj er från dem. Rör inte vid det som är orent. Då skall jag ta emot er,

[18] serei vosso Pai, e vós sereis para mim filhos e filhas, diz o SENHOR Todo-Poderoso.

[18]och jag skall vara er fader, och ni skall vara mina söner och döttrar, säger Herren, allhärskaren.

2 Coríntios 7

[1] Tendo, pois, ó amados, tais promessas, purifiquemo-nos de toda impureza, tanto da carne como do espírito, aperfeiçoando a nossa santidade no temor de Deus.

O afeto de Paulo para com os coríntios

[2] Acolhei-nos em vosso coração; a ninguém tratamos com injustiça, a ninguém corrompemos, a ninguém exploramos.

[3] Não falo para vos condenar; porque já vos tenho dito que estais em nosso coração para, juntos, morrermos e vivermos.

[4] Mui grande é a minha franqueza para convosco, e muito me glorio por vossa causa; sinto-me grandemente confortado e transbordante de júbilo em toda a nossa tribulação.

A chegada de Tito

[5] Porque, chegando nós à Macedônia, nenhum alívio tivemos; pelo contrário, em tudo fomos atribulados: lutas por fora, temores por dentro.

[6] Porém Deus, que conforta os abatidos, nos consolou com a chegada de Tito;

[7] e não somente com a sua chegada, mas também pelo conforto que recebeu de vós, referindo-nos a vossa saudade, o vosso pranto, o vosso zelo por mim, aumentando, assim, meu regozijo.

[8] Porquanto, ainda que vos tenha contristado com a carta, não me

2 Korinthier 7

[1]Mina kära barn, detta är de löften vi har. Låt oss därför rena oss från allt som befläckar kropp och ande och i gudsfruktan nå fram till helighet.

Glädje över korinthiernas ånger

[2]Ge rum åt mig i era hjärtan! Jag har inte gjort orätt mot någon, inte skadat någon, inte utnyttjat någon.

[3]Detta säger jag inte för att döma er — jag har redan sagt att ni finns i mitt hjärta för att dö och leva tillsammans med mig.

[4]Till er kan jag tala öppet, över er kan jag vara stolt. Jag har fått all tröst jag kan önska, jag har glädje i överflöd, mitt i alla mina lidanden.

[5]När jag kom till Makedonien fick jag visserligen ingen ro utan plågades på alla sätt, utifrån av strider och inifrån av fruktan.

[6]Men Gud som tröstar de förödmjukade tröstade mig genom att Titus kom,

[7]och inte bara genom hans ankomst, utan också genom den tröst han hade fått hos er. Han berättade för mig om er längtan, er förtvivlan, er omtanke om mig, och detta har glatt mig ännu mer.

[8]Ty även om jag gjorde er bedrövade med mitt brev, så ångrar jag det inte. Först

arrependo; embora já me tenha arrependido (vejo que aquela carta vos contristou por breve tempo),

ångrade jag det kanske, jag inser ju att brevet bedrövade er, åtminstone för en tid.

[9] agora, me alegro não porque fostes contristados, mas porque fostes contristados para arrependimento; pois fostes contristados segundo Deus, para que, de nossa parte, nenhum dano sofrêsseis.

[9]Men nu gläder jag mig, inte över att ni blev bedrövade utan över att sorgen ledde till omvändelse. Ni blev ju bedrövade på det sätt som Gud vill och har därför inte lidit någon skada genom mig.

[10] Porque a tristeza segundo Deus produz arrependimento para a salvação, que a ninguém traz pesar; mas a tristeza do mundo produz morte.

[10]En sorg efter Guds vilja leder till en omvändelse som ger frälsning och som ingen behöver ångra, medan världens sätt att sörja leder till död.

[11] Porque quanto cuidado não produziu isto mesmo em vós que, segundo Deus, fostes contristados! Que defesa, que indignação, que temor, que saudades, que zelo, que vindita! Em tudo destes prova de estardes inocentes neste assunto.

[11]Just detta att ni kom att känna en sorg efter Guds vilja — vilken hängivenhet har det inte medfört bland er, vilka förklaringar, vilken harm, vilken oro, vilken längtan, vilken iver, vilken räfst. På alla sätt har ni gjort er skuldfria i den här saken.

[12] Portanto, embora vos tenha escrito, não foi por causa do que fez o mal, nem por causa do que sofreu o agravo, mas para que a vossa solicitude a nosso favor fosse manifesta entre vós, diante de Deus.

[12]Om jag skrev till er var det alltså inte med tanke på den som gjort orätt, inte heller med tanke på den som lidit orätt, utan för att ni själva inför Gud skulle se med vilken iver ni sluter upp bakom mig.

[13] Foi por isso que nos sentimos confortados. E, acima desta nossa consolação, muito mais nos alegramos pelo contentamento de Tito, cujo espírito foi recreado por todos vós.

[13]Detta har tröstat mig. Till denna tröst kom den ännu större glädjen att se Titus så lycklig; ni hade alla gett honom nytt mod.

[14] Porque, se nalguma coisa me gloriei de vós para com ele, não fiquei envergonhado; pelo contrário, como, em tudo, vos falamos com verdade, também a

[14]Och att jag hade skrutit med er inför honom skall jag inte behöva skämmas för. Tvärtom, liksom allt jag sagt er varit sant, så har också mina lovord om er till Titus visat sig vara sanna.

nossa exaltação na presença de Tito se verificou ser verdadeira.

15 E o seu entranhável afeto cresce mais e mais para convosco, lembrando-se da obediência de todos vós, de como o recebestes com temor e tremor.

16 Alegro-me porque, em tudo, posso confiar em vós.

15Han minns er med särskild värme, när han tänker på hur villigt ni alla lydde honom och hur ni tog emot honom med respekt och vördnad.

16Jag är glad att jag så helt kan lita på er.

2 Coríntios 8

A oferta das igrejas da Macedônia para os pobres da Judeia

1 Também, irmãos, vos fazemos conhecer a graça de Deus concedida às igrejas da Macedônia;

2 porque, no meio de muita prova de tribulação, manifestaram abundância de alegria, e a profunda pobreza deles superabundou em grande riqueza da sua generosidade.

3 Porque eles, testemunho eu, na medida de suas posses e mesmo acima delas, se mostraram voluntários,

4 pedindo-nos, com muitos rogos, a graça de participarem da assistência aos santos.

5 E não somente fizeram como nós esperávamos, mas também deram-se a si mesmos primeiro ao SENHOR, depois a nós, pela vontade de Deus;

6 o que nos levou a recomendar a Tito que, como começou, assim também complete esta graça entre vós.

7 Como, porém, em tudo, manifestais superabundância, tanto na fé e na palavra como no saber, e em todo cuidado, e em

2 Korinthier 8

Insamlingen till de kristna i Jerusalem

1Jag vill tala om för er, bröder, vilken nådegåva församlingarna i Makedonien har fått av Gud.

2Under många svåra prövningar har deras översvallande glädje och deras djupa fattigdom överflödat i den rikaste givmildhet.

3Jag kan försäkra: efter sin förmåga, ja, över sin förmåga har de gett. De kom självmant

4till mig och tiggde och bad om att få vara med och hjälpa de heliga.

5Och de gav inte bara det jag hade hoppats — efter Guds vilja gav de först och främst sig själva, åt Herren och åt mig.

6Därför kunde jag be Titus fortsätta som han börjat och se till att även denna frikostighetens gåva blir fulländad hos er.

7Ni som har allt i överflöd: tro, tal, kunskap, hängivenhet och den kärlek som jag har uppväckt hos er, se till att ni också ger överflödande prov på denna nådegåva.

nosso amor para convosco, assim também abundeis nesta graça.

[8] Não vos falo na forma de mandamento, mas para provar, pela diligência de outros, a sinceridade do vosso amor;

[9] pois conheceis a graça de nosso SENHOR Jesus Cristo, que, sendo rico, se fez pobre por amor de vós, para que, pela sua pobreza, vos tornásseis ricos.

[10] E nisto dou minha opinião; pois a vós outros, que, desde o ano passado, principiastes não só a prática, mas também o querer, convém isto.

[11] Completai, agora, a obra começada, para que, assim como revelastes prontidão no querer, assim a leveis a termo, segundo as vossas posses.

[12] Porque, se há boa vontade, será aceita conforme o que o homem tem e não segundo o que ele não tem.

[13] Porque não é para que os outros tenham alívio, e vós, sobrecarga; mas para que haja igualdade,

[14] suprindo a vossa abundância, no presente, a falta daqueles, de modo que a abundância daqueles venha a suprir a vossa falta, e, assim, haja igualdade,

[15] como está escrito: O que muito colheu não teve demais; e o que pouco, não teve falta.

O novo encargo de Tito

[16] Mas graças a Deus, que pôs no coração de Tito a mesma solicitude por amor de vós;

[8]Det här är ingen befallning. Men jag vill pröva äktheten i er kärlek genom att ställa den mot andras hängivenhet.

[9]Ni känner vår herre Jesu Kristi stora gåva: han, som var rik, blev fattig för er skull, för att ni skulle bli rika genom hans fattigdom.

[10]Det är ett råd jag ger er, och det kan ni ha nytta av, ni som i fjol påbörjade arbetet, och det med god vilja.

[11]Fullfölj nu arbetet, så att resultatet svarar mot den goda viljan — allt efter er förmåga.

[12]Har någon bara den goda viljan, så är han välkommen med vad han har och bedöms inte efter vad han inte har.

[13]Meningen är ju inte att andra skall få det bättre och ni få det svårt. Nej, det är en fråga om jämvikt;

[14]nu skall ert överflöd avhjälpa deras brist, för att en annan gång deras överflöd skall avhjälpa er brist. Så blir det jämvikt,

[15]som det står skrivet: Han med mycket fick inte för mycket, han med litet fick inte för litet.

Hur insamlingen har organiserats

[16]Gud vare tack som har låtit Titus känna samma hängivenhet för er.

[17] porque atendeu ao nosso apelo e, mostrando-se mais cuidadoso, partiu voluntariamente para vós outros.
[18] E, com ele, enviamos o irmão cujo louvor no evangelho está espalhado por todas as igrejas.
[19] E não só isto, mas foi também eleito pelas igrejas para ser nosso companheiro no desempenho desta graça ministrada por nós, para a glória do próprio SENHOR e para mostrar a nossa boa vontade;
[20] evitando, assim, que alguém nos acuse em face desta generosa dádiva administrada por nós;
[21] pois o que nos preocupa é procedermos honestamente, não só perante o SENHOR, como também diante dos homens.
[22] Com eles, enviamos nosso irmão cujo zelo, em muitas ocasiões e de muitos modos, temos experimentado; agora, porém, se mostra ainda mais zeloso pela muita confiança em vós.
[23] Quanto a Tito, é meu companheiro e cooperador convosco; quanto a nossos irmãos, são mensageiros das igrejas e glória de Cristo.
[24] Manifestai, pois, perante as igrejas, a prova do vosso amor e da nossa exultação a vosso respeito na presença destes homens.

2 Coríntios 9

Instruções de Paulo em referência à grande coleta

[1] Ora, quanto à assistência a favor dos santos, é desnecessário escrever-vos,

[17]Han sade ja då jag bad honom, och han var så ivrig att han självmant gav sig i väg till er.
[18]I hans sällskap har jag skickat den andre brodern. Hans arbete för evangeliet får beröm i alla församlingar,
[19]ja inte bara det, församlingarna har utsett honom till att vara min följeslagare när jag till Herrens ära och för att visa min goda vilja tar hand om den här kärleksgåvan.
[20]Jag vill undvika klander för mitt sätt att ta hand om alla dessa pengar;
[21]jag tänker på vad som är riktigt inte bara inför Herren utan också inför människor.
[22]Samtidigt har jag skickat ytterligare en broder, som har gett mig många olika prov på sin hängivenhet och nu är ännu ivrigare, därför att han har sådan tilltro till er.
[23]Titus är min kamrat och hjälper mig i mitt arbete för er, och våra bröder är församlingarnas sändebud och en heder för Kristus.
[24]Ge dem nu bevis på er kärlek så att församlingarna ser det, och visa att det är med rätta jag har skrutit över er.

2 Korinthier 9

Gud älskar en glad givare

[1]Egentligen är det onödigt att jag skriver till er om hjälpen till de heliga.

[2] porque bem reconheço a vossa presteza, da qual me glorio junto aos macedônios, dizendo que a Acaia está preparada desde o ano passado; e o vosso zelo tem estimulado a muitíssimos.

[2]Jag känner ju er goda vilja, och inför makedonierna skryter jag med er och säger: »Achaia har förberett sig sedan i fjol.« Er iver har sporrat de flesta här.

[3] Contudo, enviei os irmãos, para que o nosso louvor a vosso respeito, neste particular, não se desminta, a fim de que, como venho dizendo, estivésseis preparados,

[3]Men jag har skickat bröderna, för att det jag sagt om er i det här sammanhanget inte skall framstå som tomt skryt, och för att ni skall visa er redo, så som jag sade.

[4] para que, caso alguns macedônios forem comigo e vos encontrem desapercebidos, não fiquemos nós envergonhados (para não dizer, vós) quanto a esta confiança.

[4]Annars får jag — för att inte tala om er själva — stå där med skam i den här saken, om några makedonier följer med mig och finner att ni inte är förberedda.

[5] Portanto, julguei conveniente recomendar aos irmãos que me precedessem entre vós e preparassem de antemão a vossa dádiva já anunciada, para que esteja pronta como expressão de generosidade e não de avareza.

[5]Därför har jag ansett det nödvändigt att be bröderna resa till er i förväg och redan nu ordna med den rikliga gåva som ni har utlovat, så att den kan ligga färdig och visa att ni ger rikligt och inte motvilligt.

A sementeira e a colheita

[6] E isto afirmo: aquele que semeia pouco pouco também ceifará; e o que semeia com fartura com abundância também ceifará.

[6]Kom ihåg: den som sår snålt får en snål skörd, och den som sår rikligt får en riklig skörd.

[7] Cada um contribua segundo tiver proposto no coração, não com tristeza ou por necessidade; porque Deus ama a quem dá com alegria.

[7]Var och en skall ge som han har beslutat i sitt hjärta, inte med olust eller av tvång, ty Gud älskar en glad givare.

[8] Deus pode fazer-vos abundar em toda graça, a fim de que, tendo sempre, em tudo, ampla suficiência, superabundeis em toda boa obra,

[8]Gud förmår ge er allt gott i överflöd, så att ni alltid har allt vad ni behöver och själva kan ge i överflöd till varje gott ändamål.

[9] como está escrito: Distribuiu, deu aos pobres, a sua justiça permanece para sempre.

[9]Det står ju skrivet: Han strör ut, han ger åt de fattiga, hans rättfärdighet varar i evighet.

[10] Ora, aquele que dá semente ao que semeia e pão para alimento também suprirá e aumentará a vossa sementeira e multiplicará os frutos da vossa justiça,
[11] enriquecendo-vos, em tudo, para toda generosidade, a qual faz que, por nosso intermédio, sejam tributadas graças a Deus.
[12] Porque o serviço desta assistência não só supre a necessidade dos santos, mas também redunda em muitas graças a Deus,
[13] visto como, na prova desta ministração, glorificam a Deus pela obediência da vossa confissão quanto ao evangelho de Cristo e pela liberalidade com que contribuís para eles e para todos,
[14] enquanto oram eles a vosso favor, com grande afeto, em virtude da superabundante graça de Deus que há em vós.
[15] Graças a Deus pelo seu dom inefável!

2 Coríntios 10

Paulo defende a sua autoridade apostólica

[1] E eu mesmo, Paulo, vos rogo, pela mansidão e benignidade de Cristo, eu que, na verdade, quando presente entre vós, sou humilde; mas, quando ausente, ousado para convosco,
[2] sim, eu vos rogo que não tenha de ser ousado, quando presente, servindo-me daquela firmeza com que penso devo tratar alguns que nos julgam como se andássemos em disposições de mundano proceder.

[10]Han som ger säd att så och bröd att äta, han skall ge er utsäde och mångdubbla det och låta er rättfärdighet ge god avkastning.
[11]Ni blir rika på allt och kan visa en gränslös frikostighet, som framkallar tacksägelser till Gud när jag förmedlar gåvan.
[12]Den tjänst som ni fullgör med denna insamling fyller inte bara de heligas behov utan får också tacksägelserna till Gud att överflöda.
[13]När ni genom denna tjänst visar er pålitlighet kommer de att prisa Gud för att ni följer er bekännelse till Kristi evangelium och frikostigt delar med er till dem och till alla.
[14]De kommer att be för er och längta efter er på grund av Guds överväldigande nåd mot er.
[15]Gud vare tack för hans oerhörda gåva.

2 Korinthier 10

Paulus kan uppträda myndigt

[1]Jag, Paulus, som är så beskedlig när jag är hos er och så myndig mot er när jag är långt borta, jag besvär er vid Kristi mildhet och godhet:
[2]tvinga mig inte att hos er visa den djärvhet och myndighet som jag dock inte tänker dra mig för att använda mot somliga som menar att jag drivs av världsliga motiv.

3 Porque, embora andando na carne, não militamos segundo a carne.

4 Porque as armas da nossa milícia não são carnais, e sim poderosas em Deus, para destruir fortalezas, anulando nós sofismas

5 e toda altivez que se levante contra o conhecimento de Deus, e levando cativo todo pensamento à obediência de Cristo,

6 e estando prontos para punir toda desobediência, uma vez completa a vossa submissão.

7 Observai o que está evidente. Se alguém confia em si que é de Cristo, pense outra vez consigo mesmo que, assim como ele é de Cristo, também nós o somos.

8 Porque, se eu me gloriar um pouco mais a respeito da nossa autoridade, a qual o SENHOR nos conferiu para edificação e não para destruição vossa, não me envergonharei,

9 para que não pareça ser meu intuito intimidar-vos por meio de cartas.

10 As cartas, com efeito, dizem, são graves e fortes; mas a presença pessoal dele é fraca, e a palavra, desprezível.

11 Considere o tal isto: que o que somos na palavra por cartas, estando ausentes, tal seremos em atos, quando presentes.

12 Porque não ousamos classificar-nos ou comparar-nos com alguns que se louvam a si mesmos; mas eles, medindo-se consigo

3Jag lever i världen men strider inte med världsliga vapen.

4Ty de vapen jag brukar i min kamp hör inte denna världen till utan får kraft av Gud att bryta ner starka fästen. Jag bryter ner tankebyggnader

5och allt som trotsigt reser sig mot kunskapen om Gud, jag gör varje tanke till en lydig fånge hos Kristus

6och är beredd att straffa all olydnad, så snart er lydnad har blivit fullständig.

7Ni ser bara till det yttre. Om någon är säker på att han tillhör Kristus, då bör han också göra klart för sig att liksom han tillhör Kristus gör också jag det.

8Även om jag skulle skryta väl mycket med den fullmakt som Herren har gett mig för att bygga upp er, inte för att bryta ner, kommer jag inte att behöva skämmas.

9Tro inte att det bara är med breven jag kan sätta mig i respekt hos er.

10Breven, säger man, är myndiga och kraftfulla, men när vi har honom här är det slut med kraften och ingen bryr sig om vad han säger.

11Det skall vederbörande göra klart för sig, att så som jag talar till er i mina brev långt bortifrån, så kommer jag också att handla när jag är hos er.

Paulus självmedvetande: han har grundat församlingen

12Jag skulle aldrig komma på tanken att likställa eller jämföra mig med somliga som rekommenderar sig själva. De är

mesmos e comparando-se consigo mesmos, revelam insensatez.

oförståndiga nog att mäta sig med sig själva och jämföra sig med sig själva.

A esfera da ação missionária de Paulo

13 Nós, porém, não nos gloriaremos sem medida, mas respeitamos o limite da esfera de ação que Deus nos demarcou e que se estende até vós.

13Men när jag berömmer mig gör jag det inte måttlöst utan använder den måttstock som Gud har tilldelat mig: att jag skulle nå fram ända till er.

14 Porque não ultrapassamos os nossos limites como se não devêssemos chegar até vós, posto que já chegamos até vós com o evangelho de Cristo;

14Om jag inte hade kommit ända till er, då hade jag verkligen överdrivit min insats. Men nu var jag den förste hos er med evangeliet om Kristus.

15 não nos gloriando fora de medida nos trabalhos alheios e tendo esperança de que, crescendo a vossa fé, seremos sobremaneira engrandecidos entre vós, dentro da nossa esfera de ação,

15Jag saknar inte måttstock för min stolthet och tar inte åt mig äran av andras mödor. Men när er tro växer till hoppas jag vinna ännu större ära hos er enligt det mått som gäller för mig.

16 a fim de anunciar o evangelho para além das vossas fronteiras, sem com isto nos gloriarmos de coisas já realizadas em campo alheio.

16Jag hoppas få förkunna evangeliet också i länder ännu längre bort och slippa använda någon annans måttstock och vara stolt över vad som redan är gjort.

17 Aquele, porém, que se gloria, glorie-se no SENHOR.

17Den stolte skall ha sin stolthet i Herren.

18 Porque não é aprovado quem a si mesmo se louva, e sim aquele a quem o SENHOR louva.

18Den som rekommenderar sig själv är inte att lita på, bara den som Herren rekommenderar.

2 Coríntios 11

2 Korinthier 11

Paulo continua a sua defesa

1 Quisera eu me suportásseis um pouco mais na minha loucura. Suportai-me, pois.

1Om ni ändå kunde stå ut med lite dårskap hos mig — visst gör ni det.

2 Porque zelo por vós com zelo de Deus; visto que vos tenho preparado para vos apresentar como virgem pura a um só esposo, que é Cristo.

2Jag vakar över er lika svartsjukt som Gud, jag har ju trolovat er med en enda man, Kristus, och vill överlämna en ren jungfru till honom.

3 Mas receio que, assim como a serpente enganou a Eva com a sua astúcia, assim

3Men jag är rädd för att liksom ormen överlistade Eva med sin slughet, så skall

também seja corrompida a vossa mente e se aparte da simplicidade e pureza devidas a Cristo.

4 Se, na verdade, vindo alguém, prega outro Jesus que não temos pregado, ou se aceitais espírito diferente que não tendes recebido, ou evangelho diferente que não tendes abraçado, a esse, de boa mente, o tolerais.

5 Porque suponho em nada ter sido inferior a esses tais apóstolos.

6 E, embora seja falto no falar, não o sou no conhecimento; mas, em tudo e por todos os modos, vos temos feito conhecer isto.

O desprendimento do apóstolo

7 Cometi eu, porventura, algum pecado pelo fato de viver humildemente, para que fôsseis vós exaltados, visto que gratuitamente vos anunciei o evangelho de Deus?

8 Despojei outras igrejas, recebendo salário, para vos poder servir,

9 e, estando entre vós, ao passar privações, não me fiz pesado a ninguém; pois os irmãos, quando vieram da Macedônia, supriram o que me faltava; e, em tudo, me guardei e me guardarei de vos ser pesado.

10 A verdade de Cristo está em mim; por isso, não me será tirada esta glória nas regiões da Acaia.

11 Por que razão? É porque não vos amo? Deus o sabe.

också era tankar förföras och lockas bort från uppriktigheten och renheten gentemot Kristus.

4Ty om någon kommer och förkunnar en annan Jesus än den jag förkunnade, eller om ni får en annan ande än den ni en gång fick eller ett annat evangelium än det ni tog emot, då står ni gladeligen ut med det.

5Jag menar att jag inte på något vis är underlägsen dessa väldiga apostlar.

6Även om jag är klen som talare är jag inte klen i min kunskap, och den har alltid och i alla stycken varit tillgänglig för er.

Inga anspråk på ersättning

7Var det rent av en synd jag begick när jag gjorde mig ödmjuk för att ni skulle upphöjas och förkunnade Guds evangelium för er utan ersättning?

8Andra församlingar har jag plundrat genom att ta betalt av dem för att kunna hjälpa er.

9När jag var hos er och hade det svårt låg jag ändå ingen till last; bröderna som kom från Makedonien försåg mig med vad jag behövde. Jag har alltid varit noga med att inte ligga er till last och kommer alltid att vara det.

10Vid Kristi sanning som är i mig: min stolthet över detta skall ingen i hela Achaia kunna ta ifrån mig.

11Varför handlar jag så? För att jag inte älskar er? Det vet Gud att jag gör.

[12] Mas o que faço e farei é para cortar ocasião àqueles que a buscam com o intuito de serem considerados iguais a nós, naquilo em que se gloriam.

[13] Porque os tais são falsos apóstolos, obreiros fraudulentos, transformando-se em apóstolos de Cristo.

[14] E não é de admirar, porque o próprio Satanás se transforma em anjo de luz.

[15] Não é muito, pois, que os seus próprios ministros se transformem em ministros de justiça; e o fim deles será conforme as suas obras.

Os sofrimentos de Paulo por amor do evangelho

[16] Outra vez digo: ninguém me considere insensato; todavia, se o pensais, recebei-me como insensato, para que também me glorie um pouco.

[17] O que falo, não o falo segundo o SENHOR, e sim como por loucura, nesta confiança de gloriar-me.

[18] E, posto que muitos se gloriam segundo a carne, também eu me gloriarei.

[19] Porque, sendo vós sensatos, de boa mente tolerais os insensatos.

[20] Tolerais quem vos escravize, quem vos devore, quem vos detenha, quem se exalte, quem vos esbofeteie no rosto.

[21] Ingloriamente o confesso, como se fôramos fracos. Mas, naquilo em que qualquer tem ousadia (com insensatez o afirmo), também eu a tenho.

[22] São hebreus? Também eu. São israelitas? Também eu. São da descendência de Abraão? Também eu.

[12]Jag kommer att fortsätta som hittills för att inte ge dem något tillfälle som vill kunna skryta med att de är lika goda som jag.

[13]Ty de är falska apostlar, ohederliga arbetare, som uppträder som Kristi apostlar.

[14]Och det är inget att förvåna sig över, Satan själv uppträder ju som en ljusets ängel.

[15]Inte underligt då om hans tjänare uppträder som om de tjänade rättfärdigheten. Men de skall få ett slut som svarar mot deras gärningar.

En dåres tal i egen sak

[16]Jag upprepar: ta mig inte för en dåre, men om ni ändå gör det, så lyssna på denne dåre, så att jag kan få skryta lite, jag också.

[17]Vad jag här säger, det säger jag inte i Herrens anda utan som i dårskap, när det nu är fråga om skryt.

[18]När så många skryter på människors vis kan också jag göra det.

[19]Ni står ju villigt ut med dåraktiga människor, ni som är så kloka.

[20]Ni finner er i att man förslavar er, äter er ur huset, kuvar er, hunsar er, slår er i ansiktet.

[21]Till min skam måste jag medge att jag tydligen har varit svag. Men vad andra vågar komma med — nu talar jag i dårskap — det vågar också jag.

[22]De är hebreer — jag med; israeliter — jag med; Abrahams ättlingar — jag med.

[23] São ministros de Cristo? (Falo como fora de mim.) Eu ainda mais: em trabalhos, muito mais; muito mais em prisões; em açoites, sem medida; em perigos de morte, muitas vezes.

[24] Cinco vezes recebi dos judeus uma quarentena de açoites menos um;

[25] fui três vezes fustigado com varas; uma vez, apedrejado; em naufrágio, três vezes; uma noite e um dia passei na voragem do mar;

[26] em jornadas, muitas vezes; em perigos de rios, em perigos de salteadores, em perigos entre patrícios, em perigos entre gentios, em perigos na cidade, em perigos no deserto, em perigos no mar, em perigos entre falsos irmãos;

[27] em trabalhos e fadigas, em vigílias, muitas vezes; em fome e sede, em jejuns, muitas vezes; em frio e nudez.

[28] Além das coisas exteriores, há o que pesa sobre mim diariamente, a preocupação com todas as igrejas.

[29] Quem enfraquece, que também eu não enfraqueça? Quem se escandaliza, que eu não me inflame?

[30] Se tenho de gloriar-me, gloriar-me-ei no que diz respeito à minha fraqueza.

[31] O Deus e Pai do SENHOR Jesus, que é eternamente bendito, sabe que não minto.

[32] Em Damasco, o governador preposto do rei Aretas montou guarda na cidade dos damascenos, para me prender;

[23]De tjänar Kristus — det gör jag ännu mer, för att nu tala som en dåre. Jag har arbetat mer än de flesta, suttit i fängelse mer än de flesta, fått prygel i övermått och ofta riskerat livet.

[24]Av judarna har jag fem gånger fått fyrtio minus ett slag,

[25]tre gånger har jag slitit spö, en gång har jag stenats, tre gånger har jag lidit skeppsbrott, ett helt dygn har jag drivit omkring på öppna havet.

[26]Ofta har jag varit ute på resor, utsatt för faror i floder, faror från rövare, faror bland landsmän och bland hedningar, faror i städer, i öknar och på havet, faror bland falska bröder.

[27]Jag har arbetat och slitit och ofta vakat, jag har svultit och törstat och ofta fastat, jag har frusit och varit utan kläder.

[28]Till allt annat kommer det som trycker mig varje dag: mina bekymmer för alla församlingarna.

[29]Ingen är svag utan att jag blir svag. Ingen kommer på fall utan att jag prövas som i eld.

I svagheten visar sig Kristi kraft

[30]Om det ändå skall skrytas vill jag skryta med min svaghet.

[31]Vår herre Jesu Gud och fader, som är välsignad i evighet, vet att jag inte ljuger.

[32]I Damaskus lät kung Aretas hövding bevaka staden för att gripa mig.

[33] mas, num grande cesto, me desceram por uma janela da muralha abaixo, e assim me livrei das suas mãos.

[33]Och från en öppning i muren firades jag ner i en korg och räddade mig undan honom.

2 Coríntios 12

As visões e revelações do Senhor

[1] Se é necessário que me glorie, ainda que não convém, passarei às visões e revelações do SENHOR.

[2] Conheço um homem em Cristo que, há catorze anos, foi arrebatado até ao terceiro céu (se no corpo ou fora do corpo, não sei, Deus o sabe)

[3] e sei que o tal homem (se no corpo ou fora do corpo, não sei, Deus o sabe)

[4] foi arrebatado ao paraíso e ouviu palavras inefáveis, as quais não é lícito ao homem referir.

[5] De tal coisa me gloriarei; não, porém, de mim mesmo, salvo nas minhas fraquezas.

[6] Pois, se eu vier a gloriar-me, não serei néscio, porque direi a verdade; mas abstenho-me para que ninguém se preocupe comigo mais do que em mim vê ou de mim ouve.

O espinho na carne

[7] E, para que não me ensoberbecesse com a grandeza das revelações, foi-me posto um espinho na carne, mensageiro de Satanás, para me esbofetear, a fim de que não me exalte.

[8] Por causa disto, três vezes pedi ao SENHOR que o afastasse de mim.

2 Korinthier 12

[1]Jag är tvungen att skryta, visserligen till ingen nytta, men jag kommer nu till syner och uppenbarelser från Herren.

[2]Jag vet en man som lever i Kristus och som för fjorton år sedan — om det nu var med kroppen eller utan den vet jag inte, men Gud vet det — han blev i alla fall uppryckt till den tredje himlen.

[3]Och jag vet att den mannen — om med kroppen eller utan, det vet bara Gud —

[4]blev uppryckt till paradiset och fick höra ord som ingen människa kan eller får uttala.

[5]Den mannen vill jag skryta med; med mig själv vill jag inte skryta, bara med min svaghet.

[6]Om jag skulle vilja skryta är jag ändå inte från förståndet, för vad jag då skulle säga är sant. Men jag avstår för att ingen skall tänka högre om mig än han gör när han ser eller hör mig.

[7]Och för de väldiga uppenbarelsernas skull, för att jag inte skall bli högfärdig, har jag fått en tagg som sticker mig, en ängel från Satan som misshandlar mig så att jag inte blir högfärdig.

[8]Tre gånger har jag bett Herren att den skall lämna mig i fred.

[9] Então, ele me disse: A minha graça te basta, porque o poder se aperfeiçoa na fraqueza. De boa vontade, pois, mais me gloriarei nas fraquezas, para que sobre mim repouse o poder de Cristo.

[10] Pelo que sinto prazer nas fraquezas, nas injúrias, nas necessidades, nas perseguições, nas angústias, por amor de Cristo. Porque, quando sou fraco, então, é que sou forte.

As credenciais de um apóstolo

[11] Tenho-me tornado insensato; a isto me constrangestes. Eu devia ter sido louvado por vós; porquanto em nada fui inferior a esses tais apóstolos, ainda que nada sou.

[12] Pois as credenciais do apostolado foram apresentadas no meio de vós, com toda a persistência, por sinais, prodígios e poderes miraculosos.

[13] Porque, em que tendes vós sido inferiores às demais igrejas, senão neste fato de não vos ter sido pesado? Perdoai-me esta injustiça.

Paulo deseja visitá-los

[14] Eis que, pela terceira vez, estou pronto a ir ter convosco e não vos serei pesado; pois não vou atrás dos vossos bens, mas procuro a vós outros. Não devem os filhos entesourar para os pais, mas os pais, para os filhos.

[15] Eu de boa vontade me gastarei e ainda me deixarei gastar em prol da vossa alma. Se mais vos amo, serei menos amado?

[9]Men han svarade: »Min nåd är allt du behöver.« Ja, i svagheten blir kraften störst. Därför vill jag helst skryta med min svaghet, så att Kristi kraft kan omsluta mig.

[10]Jag gläds åt svaghet, förolämpningar, svårigheter, förföljelser och nöd när det är för Kristi skull. Ty när jag är svag, då är jag stark.

Paulus är inte underlägsen de andra apostlarna

[11]Jag har varit som en dåre. Ni har tvingat mig till det. I stället borde ni ha fört min talan, för jag är inte på något sätt underlägsen dessa väldiga apostlar, även om jag ingenting är.

[12]Allt som kännetecknar en apostel har jag utfört bland er utan att någonsin svikta, med tecken, under och kraftgärningar.

[13]Är det något ni har fått sakna i jämförelse med de andra församlingarna, utom det att jag själv inte har legat er till last? Förlåt mig den oförrätten!

[14]Nu står jag beredd att komma till er för tredje gången, och jag skall inte bli en börda för er. Det är er jag vill ha, inte det ni äger. Barnen är inte skyldiga att spara åt sina föräldrar, men föräldrarna åt sina barn.

[15]Jag skall med glädje offra allt, ja, offra mig själv, för att rädda er. Och om jag blir mindre älskad för att jag älskar mer?

16 Pois seja assim, eu não vos fui pesado; porém, sendo astuto, vos prendi com dolo.

17 Porventura, vos explorei por intermédio de algum daqueles que vos enviei?

18 Roguei a Tito e enviei com ele outro irmão; porventura, Tito vos explorou? Acaso, não temos andado no mesmo espírito? Não seguimos nas mesmas pisadas?

Paulo apela para o juiz de todos

19 Há muito, pensais que nos estamos desculpando convosco. Falamos em Cristo perante Deus, e tudo, ó amados, para vossa edificação.

20 Temo, pois, que, indo ter convosco, não vos encontre na forma em que vos quero, e que também vós me acheis diferente do que esperáveis, e que haja entre vós contendas, invejas, iras, porfias, detrações, intrigas, orgulho e tumultos.

21 Receio que, indo outra vez, o meu Deus me humilhe no meio de vós, e eu venha a chorar por muitos que, outrora, pecaram e não se arrependeram da impureza, prostituição e lascívia que cometeram.

2 Coríntios 13

Paulo promete investigar e castigar

1 Esta é a terceira vez que vou ter convosco. Por boca de duas ou três testemunhas, toda questão será decidida.

2 Já o disse anteriormente e torno a dizer, como fiz quando estive presente pela segunda vez; mas, agora, estando ausente,

16Det gör detsamma, jag har inte varit en börda för er. Men slug som jag är har jag kanske lurat er ändå?

17Kanske jag har utnyttjat er med hjälp av någon av dem som jag skickade till er?

18Jag bad Titus resa och skickade den andre brodern med honom. Har Titus utnyttjat er? Har inte vi båda handlat i samma anda, går vi inte i samma spår?

Varningar och förmaningar inför det tredje besöket

19Nu tänker ni väl hela tiden att jag försvarar mig mot er. Nej, det är inför Gud och i Kristi tjänst jag talar; alltsammans syftar till att uppbygga er, mina kära.

20Jag är rädd att jag, när jag kommer, skall finna er annorlunda än jag önskar — och att ni skall finna mig annorlunda än ni önskar — att jag får möta strider, ofördragsamhet, vrede, intriger, förtal, skvaller, inbilskhet och bråk.

21Måtte min Gud inte än en gång förödmjuka mig när jag kommer till er, och måtte jag slippa sörja över de många som har syndat och ännu inte omvänt sig från orenheten, otukten och utsvävningarna som de har levat i.

2 Korinthier 13

1Det här är tredje gången som jag kommer till er: på två eller tre vittnesmål skall varje sak avgöras.

2Jag varnade er vid mitt andra besök, och i min frånvaro varnar jag er nu, både dem som har syndat och alla övriga: jag skall

o digo aos que, outrora, pecaram e a todos os mais que, se outra vez for, não os pouparei,

inte visa skonsamhet när jag kommer på nytt;

[3] posto que buscais prova de que, em mim, Cristo fala, o qual não é fraco para convosco; antes, é poderoso em vós.

[3]ni vill ju ha bevis på att det är Kristus som talar genom mig. Han är inte svag mot er, utan han visar sin kraft hos er.

[4] Porque, de fato, foi crucificado em fraqueza; contudo, vive pelo poder de Deus. Porque nós também somos fracos nele, mas viveremos, com ele, para vós outros pelo poder de Deus.

[4]När han blev korsfäst var han svag, men han lever genom Guds kraft. Vi är också svaga med honom, men vi skall leva tillsammans med honom genom Guds kraft, som ni skall få känna.

[5] Examinai-vos a vós mesmos se realmente estais na fé; provai-vos a vós mesmos. Ou não reconheceis que Jesus Cristo está em vós? Se não é que já estais reprovados.

[5]Undersök själva om ni har tro, pröva er själva. Märker ni inte att Kristus Jesus finns hos er? Eller är det så att ni inte består provet?

[6] Mas espero reconheçais que não somos reprovados.

[6]Jag hoppas ni skall inse att jag för min del har bestått det.

[7] Estamos orando a Deus para que não façais mal algum, não para que, simplesmente, pareçamos aprovados, mas para que façais o bem, embora sejamos tidos como reprovados.

[7]Jag ber till Gud att ni inte skall göra något som är ont, inte för att jag skall visa mig hålla måttet, utan för att ni skall göra det som är gott; sedan får det gärna se ut som om jag inte höll måttet.

[8] Porque nada podemos contra a verdade, senão em favor da própria verdade.

[8]Jag kan inte skada sanningen, bara främja den.

[9] Porque nos regozijamos quando nós estamos fracos e vós, fortes; e isto é o que pedimos: o vosso aperfeiçoamento.

[9]Jag gläder mig när jag själv är svag och ni är starka. Just det ber jag om, att ni skall bli alltmer felfria.

[10] Portanto, escrevo estas coisas, estando ausente, para que, estando presente, não venha a usar de rigor segundo a autoridade que o SENHOR me conferiu para edificação e não para destruir.

[10]Därför skriver jag detta redan nu, för att jag sedan skall slippa uppträda bryskt hos er, i kraft av den fullmakt Herren har gett mig för att bygga upp, inte för att riva ner.

Saudações

[11] Quanto ao mais, irmãos, adeus! Aperfeiçoai-vos, consolai-vos, sede do

Slutönskan

[11]Gläd er nu, mina bröder, och låt mina förmaningar göra er alltmer felfria, var

mesmo parecer, vivei em paz; e o Deus de amor e de paz estará convosco.

[12] Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo. Todos os santos vos saúdam.

A bênção

[13] A graça do SENHOR Jesus Cristo, e o amor de Deus, e a comunhão do Espírito Santo sejam com todos vós.

eniga och håll fred, så skall kärlekens och fridens Gud vara med er.

[12]Hälsa varandra med en helig kyss. Alla de heliga hälsar till er.

[13]Nåd från vår herre Jesus Kristus, kärlek från Gud och gemenskap från den heliga Anden åt er alla.

Epístola de Paulo aos Gálatas	Galaterbrevet

Gálatas 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo, não da parte de homens, nem por intermédio de homem algum, mas por Jesus Cristo e por Deus Pai, que o ressuscitou dentre os mortos,

[2] e todos os irmãos meus companheiros, às igrejas da Galácia,

[3] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do [nosso] SENHOR Jesus Cristo,

[4] o qual se entregou a si mesmo pelos nossos pecados, para nos desarraigar deste mundo perverso, segundo a vontade de nosso Deus e Pai,

[5] a quem seja a glória pelos séculos dos séculos. Amém!

A inconstância dos gálatas

[6] Admira-me que estejais passando tão depressa daquele que vos chamou na graça de Cristo para outro evangelho,

[7] o qual não é outro, senão que há alguns que vos perturbam e querem perverter o evangelho de Cristo.

[8] Mas, ainda que nós ou mesmo um anjo vindo do céu vos pregue evangelho que vá além do que vos temos pregado, seja anátema.

[9] Assim, como já dissemos, e agora repito, se alguém vos prega evangelho que vá além daquele que recebestes, seja anátema.

O evangelho que Paulo recebeu e pregou

[10] Porventura, procuro eu, agora, o favor dos homens ou o de Deus? Ou procuro

Galater 1

Hälsning

[1]Från Paulus, apostel, utsänd inte av människor eller genom någon människa utan av Jesus Kristus och Gud fadern som uppväckt honom från de döda.

[2]Jag och alla bröderna här hälsar församlingarna i Galatien.

[3]Nåd och frid från Gud, vår fader, och herren Jesus Kristus,

[4]som offrade sig för våra synder för att rädda oss ur den nuvarande onda tidsåldern, efter vår Guds och faders vilja.

[5]Hans är härligheten i evigheters evighet, amen.

Ett annat evangelium

[6]Jag är förvånad över att ni så snart överger honom som har kallat er genom sin nåd, för ett annat evangelium —

[7]fast det inte finns något annat; det är bara några som ställer till förvirring bland er och söker förvränga evangeliet om Kristus.

[8]Men om någon, vore det så jag själv eller en ängel från himlen, skulle förkunna ett annat evangelium än det jag har förkunnat för er — förbannelse över honom!

[9]Vad jag redan har sagt säger jag nu en gång till: om någon förkunnar ett annat evangelium för er än det ni har fått — förbannelse över honom!

Paulus evangelium

[10]Är det människor jag nu vill vinna för mig — eller Gud? Söker jag vara

agradar a homens? Se agradasse ainda a homens, não seria servo de Cristo.

människor till lags? Om jag ännu ville vara människor till lags skulle jag inte vara Kristi tjänare.

11 Faço-vos, porém, saber, irmãos, que o evangelho por mim anunciado não é segundo o homem,

11Jag försäkrar er, bröder: det evangelium som jag har förkunnat är inte något mänskligt påfund.

12 porque eu não o recebi, nem o aprendi de homem algum, mas mediante revelação de Jesus Cristo.

12Jag har inte fått det från någon människa, ingen har lärt mig det, jag har fått det genom en uppenbarelse av Jesus Kristus.

13 Porque ouvistes qual foi o meu proceder outrora no judaísmo, como sobremaneira perseguia eu a igreja de Deus e a devastava.

13Ni har ju hört hur jag förut levde som lagtrogen jude, hur jag hänsynslöst förföljde Guds församling och försökte utrota den.

14 E, na minha nação, quanto ao judaísmo, avantajava-me a muitos da minha idade, sendo extremamente zeloso das tradições de meus pais.

14I trohet mot judendomen överträffade jag de flesta av mina judiska jämnåriga, ivrigare än någon annan hävdade jag traditionen från våra fäder.

15 Quando, porém, ao que me separou antes de eu nascer e me chamou pela sua graça, aprouve

15Men han som utsåg mig redan i moderlivet och som kallade mig genom sin nåd beslöt

16 revelar seu Filho em mim, para que eu o pregasse entre os gentios, sem detença, não consultei carne e sangue,

16att uppenbara sin son för mig, för att jag skulle förkunna evangeliet om honom för hedningarna. Då frågade jag inte någon av kött och blod till råds,

17 nem subi a Jerusalém para os que já eram apóstolos antes de mim, mas parti para as regiões da Arábia e voltei, outra vez, para Damasco.

17inte heller for jag upp till Jerusalem, till dem som var apostlar före mig. I stället begav jag mig till Arabien, och därifrån vände jag tillbaka till Damaskus.

Paulo vai a Jerusalém, Síria e Cilícia

18 Decorridos três anos, então, subi a Jerusalém para avistar-me com Cefas e permaneci com ele quinze dias;

18Först tre år senare for jag upp till Jerusalem för att få tala med Kefas, och jag stannade fjorton dagar hos honom.

19 e não vi outro dos apóstolos, senão Tiago, o irmão do SENHOR.

19Någon annan av apostlarna såg jag inte, bara Herrens bror Jakob.

[20] Ora, acerca do que vos escrevo, eis que diante de Deus testifico que não minto.

[21] Depois, fui para as regiões da Síria e da Cilícia.

[22] E não era conhecido de vista das igrejas da Judéia, que estavam em Cristo.

[23] Ouviam somente dizer: Aquele que, antes, nos perseguia, agora, prega a fé que, outrora, procurava destruir.

[24] E glorificavam a Deus a meu respeito.

[20]Vad jag skriver är sant, det tar jag Gud till vittne på.

[21]Sedan kom jag till Syrien och Kilikien,

[22]utan att ha haft någon beröring med de kristna församlingarna i Judeen.

[23]Det enda de hade hört var att »han som en gång förföljde oss förkunnar nu den tro som han förut ville utrota«.

[24]Och man prisade Gud för min skull.

Gálatas 2

O apostolado aos judeus e aos gentios

[1] Catorze anos depois, subi outra vez a Jerusalém com Barnabé, levando também a Tito.

[2] Subi em obediência a uma revelação; e lhes expus o evangelho que prego entre os gentios, mas em particular aos que pareciam de maior influência, para, de algum modo, não correr ou ter corrido em vão.

[3] Contudo, nem mesmo Tito, que estava comigo, sendo grego, foi constrangido a circuncidar-se.

[4] E isto por causa dos falsos irmãos que se entremeteram com o fim de espreitar a nossa liberdade que temos em Cristo Jesus e reduzir-nos à escravidão;

[5] aos quais nem ainda por uma hora nos submetemos, para que a verdade do evangelho permanecesse entre vós.

[6] E, quanto àqueles que pareciam ser de maior influência (quais tenham sido, outrora, não me interessa; Deus não aceita a aparência do homem), esses, digo, que

Galater 2

Möte med apostlarna i Jerusalem

[1]Fjorton år senare for jag på nytt upp till Jerusalem, nu tillsammans med Barnabas; också Titus tog jag med mig.

[2]Jag for dit efter att ha haft en uppenbarelse. Där lade jag fram — enskilt, inför de ansedda — det evangelium som jag förkunnar bland hedningarna, för jag ville inte slita, eller ha slitit, förgäves.

[3]Och det blev inte ens nödvändigt att omskära Titus, som jag hade med mig och som är grek.

[4]Det ville annars de falska bröder som nästlat sig in för att spionera på den frihet vi äger genom Kristus Jesus, så att de skulle kunna göra oss till slavar.

[5]Men inte ett ögonblick gav vi efter för dem och underordnade oss, för evangeliets sanning måste bevaras åt er.

[6]Och de som ansågs vara något — vad de en gång varit frågar jag inte efter, Gud tar inte hänsyn till person — inte heller dessa ansedda ville ålägga mig något mera.

me pareciam ser alguma coisa nada me acrescentaram;

[7] antes, pelo contrário, quando viram que o evangelho da incircuncisão me fora confiado, como a Pedro o da circuncisão

[7]Tvärtom. De såg att jag är betrodd med att föra evangeliet till de oomskurna på samma sätt som Petrus till de omskurna —

[8] (pois aquele que operou eficazmente em Pedro para o apostolado da circuncisão também operou eficazmente em mim para com os gentios)

[8]han som har gett Petrus kraft att vara apostel bland de omskurna har också gett mig kraft att vara det bland hedningarna.

[9] e, quando conheceram a graça que me foi dada, Tiago, Cefas e João, que eram reputados colunas, me estenderam, a mim e a Barnabé, a destra de comunhão, a fim de que nós fôssemos para os gentios, e eles, para a circuncisão;

[9]Och när de förstod vilken nåd jag hade fått — det var Jakob, Kefas och Johannes, dessa som ansågs vara pelarna — räckte de mig och Barnabas handen som tecken på vår samhörighet. Vi skulle gå ut till hedningarna och de till de omskurna.

[10] recomendando-nos somente que nos lembrássemos dos pobres, o que também me esforcei por fazer.

[10]Dock skulle vi tänka på deras fattiga, och det har jag verkligen lagt mig vinn om.

Paulo repreende a Pedro. A justificação pela fé em Cristo Jesus

Paulus och Petrus i Antiochia

[11] Quando, porém, Cefas veio a Antioquia, resisti-lhe face a face, porque se tornara repreensível.

[11]Men när Kefas kom till Antiochia vände jag mig öppet mot honom. Han hade ju dömt sig själv.

[12] Com efeito, antes de chegarem alguns da parte de Tiago, comia com os gentios; quando, porém, chegaram, afastou-se e, por fim, veio a apartar-se, temendo os da circuncisão.

[12]Ty innan det kom några från Jakob brukade han äta tillsammans med hedningarna, men när de hade kommit ville han inte vara med längre utan drog sig undan av fruktan för dem som höll fast vid omskärelsen.

[13] E também os demais judeus dissimularam com ele, a ponto de o próprio Barnabé ter-se deixado levar pela dissimulação deles.

[13]Samma hyckleri gjorde sig också de andra judarna skyldiga till, så att till och med Barnabas drogs med.

[14] Quando, porém, vi que não procediam corretamente segundo a verdade do evangelho, disse a Cefas, na presença de

[14]Men när jag såg att de avvek från sanningen i evangeliet sade jag till Kefas i allas närvaro: »Om du som är jude kan

todos: se, sendo tu judeu, vives como gentio e não como judeu, por que obrigas os gentios a viverem como judeus?

15 Nós, judeus por natureza e não pecadores dentre os gentios,

16 sabendo, contudo, que o homem não é justificado por obras da lei, e sim mediante a fé em Cristo Jesus, também temos crido em Cristo Jesus, para que fôssemos justificados pela fé em Cristo e não por obras da lei, pois, por obras da lei, ninguém será justificado.

17 Mas se, procurando ser justificados em Cristo, fomos nós mesmos também achados pecadores, dar-se-á o caso de ser Cristo ministro do pecado? Certo que não!
18 Porque, se torno a edificar aquilo que destruí, a mim mesmo me constituo transgressor.
19 Porque eu, mediante a própria lei, morri para a lei, a fim de viver para Deus. Estou crucificado com Cristo;
20 logo, já não sou eu quem vive, mas Cristo vive em mim; e esse viver que, agora, tenho na carne, vivo pela fé no Filho de Deus, que me amou e a si mesmo se entregou por mim.
21 Não anulo a graça de Deus; pois, se a justiça é mediante a lei, segue-se que morreu Cristo em vão.

Gálatas 3

Paulo apela para a experiência dos gálatas

leva på hedningarnas vis i stället för på judarnas, varför vill du då tvinga hedningarna att göra sig till judar?«

Rättfärdighet genom tron

15Vi är visserligen judar till födseln, inte hedningar och syndare.
16Men vi vet att människan inte blir rättfärdig genom laggärningar utan genom tron på Jesus Kristus. Därför har vi också satt vår tro till Kristus Jesus för att bli rättfärdiga genom tron på Kristus och inte genom laggärningar, ty av laggärningar blir ingen människa rättfärdig.
17Men om vi under vår strävan att bli rättfärdiga genom Kristus skulle uppfattas som syndare, vi också, står då Kristus i syndens tjänst? Naturligtvis inte.
18Bara om jag åter bygger upp detta som jag har rivit ner gör jag mig till lagöverträdare.
19Jag har ju genom lagen dött bort från lagen för att leva för Gud. Jag har blivit korsfäst med Kristus,
20men jag lever, fast inte längre jag själv, det är Kristus som lever i mig. Så långt jag ännu lever här i världen lever jag i tron på Guds son, som har älskat mig och offrat sig för mig.
21Jag kastar inte bort Guds nåd; om lagen kunde ge rättfärdighet hade ju Kristus inte behövt dö.

Galater 3

Inte lag, utan tro

[1] Ó gálatas insensatos! Quem vos fascinou a vós outros, ante cujos olhos foi Jesus Cristo exposto como crucificado?

[2] Quero apenas saber isto de vós: recebestes o Espírito pelas obras da lei ou pela pregação da fé?

[3] Sois assim insensatos que, tendo começado no Espírito, estejais, agora, vos aperfeiçoando na carne?

[4] Terá sido em vão que tantas coisas sofrestes? Se, na verdade, foram em vão.

[5] Aquele, pois, que vos concede o Espírito e que opera milagres entre vós, porventura, o faz pelas obras da lei ou pela pregação da fé?

A experiência de Abraão

[6] É o caso de Abraão, que creu em Deus, e isso lhe foi imputado para justiça.

[7] Sabei, pois, que os da fé é que são filhos de Abraão.

[8] Ora, tendo a Escritura previsto que Deus justificaria pela fé os gentios, preanunciou o evangelho a Abraão: Em ti, serão abençoados todos os povos.

[9] De modo que os da fé são abençoados com o crente Abraão.

[10] Todos quantos, pois, são das obras da lei estão debaixo de maldição; porque está escrito: Maldito todo aquele que não permanece em todas as coisas escritas no Livro da lei, para praticá-las.

[11] E é evidente que, pela lei, ninguém é justificado diante de Deus, porque o justo viverá pela fé.

[1]Vilka dårar ni är, ni galater! Vem har förhäxat er? Ni har ju ändå fått Jesus Kristus framställd för era ögon som korsfäst.

[2]Svara mig på en enda sak: var det genom att fullgöra lagen som ni fick Anden eller genom att tro på vad ni fick höra?

[3]Hur kan ni vara sådana dårar? Skall det som för er började med Anden nu sluta med köttet?

[4]Har allt ni varit med om varit förgäves? Det kan inte ha varit förgäves.

[5]När han nu ger er Anden och låter underverk ske bland er, är det för att ni fullgör lagen eller för att ni tror på vad ni fått höra?

[6]Se på Abraham: Han trodde på Gud och därför räknades han som rättfärdig.

[7]Ni skall alltså veta att de som tror, de är söner till Abraham.

[8]Skriften förutsåg att Gud skulle göra hedningarna rättfärdiga på grund av deras tro, och därför lät den redan Abraham få budskapet: Alla folk skall bli välsignade genom dig.

[9]Alltså blir alla som tror välsignade tillsammans med Abraham, som trodde.

[10]Men över alla dem som litar på laggärningar vilar en förbannelse; det står ju skrivet: Förbannad är var och en som inte håller sig till allt som står skrivet i lagens bok och fullgör det.

[11]Och klart är att ingen blir rättfärdig i Guds ögon genom lagen, ty den rättfärdige skall leva genom tron,

[12] Ora, a lei não procede de fé, mas: Aquele que observar os seus preceitos por eles viverá.

[13] Cristo nos resgatou da maldição da lei, fazendo-se ele próprio maldição em nosso lugar (porque está escrito: Maldito todo aquele que for pendurado em madeiro),

[14] para que a bênção de Abraão chegasse aos gentios, em Jesus Cristo, a fim de que recebêssemos, pela fé, o Espírito prometido.

A lei não pode invalidar a promessa

[15] Irmãos, falo como homem. Ainda que uma aliança seja meramente humana, uma vez ratificada, ninguém a revoga ou lhe acrescenta alguma coisa.

[16] Ora, as promessas foram feitas a Abraão e ao seu descendente. Não diz: E aos descendentes, como se falando de muitos, porém como de um só: E ao teu descendente, que é Cristo.

[17] E digo isto: uma aliança já anteriormente confirmada por Deus, a lei, que veio quatrocentos e trinta anos depois, não a pode ab-rogar, de forma que venha a desfazer a promessa.

[18] Porque, se a herança provém de lei, já não decorre de promessa; mas foi pela promessa que Deus a concedeu gratuitamente a Abraão.

[19] Qual, pois, a razão de ser da lei? Foi adicionada por causa das transgressões, até que viesse o descendente a quem se fez

[12]och lagen bygger inte på tron: det heter ju att den som håller buden skall leva genom dem.

[13]Kristus har friköpt oss från lagens förbannelse genom att för vår skull ta förbannelsen på sig, som det står skrivet: Förbannad är var och en som hängs upp på en träpåle.

[14]Så skulle hedningarna genom Kristus Jesus få den välsignelse som gavs åt Abraham och vi sedan få den utlovade Anden på grund av tron.

Löftet står över lagen

[15]Bröder, för att ta ett exempel: inte heller ett vanligt mänskligt testamente kan upphävas eller ändras sedan det en gång har blivit giltigt.

[16]Men nu gavs löftena åt Abraham och hans avkomma. Och det heter inte: »och åt dina avkomlingar«, som om det gällde många, utan det talas om en enda: och åt din avkomma, och det är Kristus.

[17]Jag menar: ett testamente som Gud själv en gång har förklarat giltigt kan inte upphävas av den fyrahundratrettio år yngre lagen, så att löftet skulle sättas ur kraft.

[18]Om arvet berodde på lagen kunde det ju inte längre bero på löftet. Men nu är det genom sitt löfte som Gud har skänkt arvet åt Abraham.

Lagens uppgift

[19]Vad är då lagen? Jo, den blev tillagd för överträdelsernas skull och var avsedd att gälla tills avkomlingen framträdde, han som hade fått löftet. Den utfärdades

a promessa, e foi promulgada por meio de anjos, pela mão de um mediador.

[20] Ora, o mediador não é de um, mas Deus é um.

[21] É, porventura, a lei contrária às promessas de Deus? De modo nenhum! Porque, se fosse promulgada uma lei que pudesse dar vida, a justiça, na verdade, seria procedente de lei.

[22] Mas a Escritura encerrou tudo sob o pecado, para que, mediante a fé em Jesus Cristo, fosse a promessa concedida aos que crêem.

A tutela da lei para nos conduzir a Cristo

[23] Mas, antes que viesse a fé, estávamos sob a tutela da lei e nela encerrados, para essa fé que, de futuro, haveria de revelar-se.

[24] De maneira que a lei nos serviu de aio para nos conduzir a Cristo, a fim de que fôssemos justificados por fé.

[25] Mas, tendo vindo a fé, já não permanecemos subordinados ao aio.

[26] Pois todos vós sois filhos de Deus mediante a fé em Cristo Jesus;

[27] porque todos quantos fostes batizados em Cristo de Cristo vos revestistes.

[28] Dessarte, não pode haver judeu nem grego; nem escravo nem liberto; nem homem nem mulher; porque todos vós sois um em Cristo Jesus.

[29] E, se sois de Cristo, também sois descendentes de Abraão e herdeiros segundo a promessa.

genom änglar och med hjälp av en förmedlare.

[20]Och förmedlaren företräder fler än en, men Gud är en.

[21]Strider då lagen mot Guds löften? Nej, inte alls. Om vi hade fått en lag som kunde skänka liv hade rättfärdigheten verkligen berott av lagen.

[22]Men nu har skriften lagt allt under synden, och då kan löftet till dem som tror uppfyllas bara genom tron på Jesus Kristus.

[23]Innan tron kom hölls vi under uppsikt, med lagen över oss, tills tron skulle uppenbaras.

[24]Så har alltså lagen varit vår övervakare tills Kristus kom, för att vi skulle göras rättfärdiga genom tron.

[25]Men nu när tron är här har vi inte längre någon övervakare.

Inte längre slavar, utan söner

[26]Alla är ni nämligen genom tron Guds söner, i Kristus Jesus.

[27]Är ni döpta in i Kristus har ni också iklätt er Kristus.

[28]Nu är ingen längre jude eller grek, slav eller fri, man eller kvinna. Alla är ni ett i Kristus Jesus.

[29]Men om ni tillhör Kristus är ni också avkomlingar till Abraham och arvtagare enligt löftet.

Gálatas 4

A nossa filiação em Cristo

[1] Digo, pois, que, durante o tempo em que o herdeiro é menor, em nada difere de escravo, posto que é ele senhor de tudo.

[2] Mas está sob tutores e curadores até ao tempo predeterminado pelo pai.

[3] Assim, também nós, quando éramos menores, estávamos servilmente sujeitos aos rudimentos do mundo;

[4] vindo, porém, a plenitude do tempo, Deus enviou seu Filho, nascido de mulher, nascido sob a lei,

[5] para resgatar os que estavam sob a lei, a fim de que recebêssemos a adoção de filhos.

[6] E, porque vós sois filhos, enviou Deus ao nosso coração o Espírito de seu Filho, que clama: Aba, Pai!

[7] De sorte que já não és escravo, porém filho; e, sendo filho, também herdeiro por Deus.

O valor transitório dos ritos judaicos

[8] Outrora, porém, não conhecendo a Deus, servíeis a deuses que, por natureza, não o são;

[9] mas agora que conheceis a Deus ou, antes, sendo conhecidos por Deus, como estais voltando, outra vez, aos rudimentos fracos e pobres, aos quais, de novo, quereis ainda escravizar-vos?

[10] Guardais dias, e meses, e tempos, e anos.

Galater 4

[1]Jag menar så så länge en arvtagare är omyndig är det ingen skillnad mellan honom och en slav, fast han är ägare till alltsammans.

[2]Han har förmyndare och förvaltare över sig ända fram till den dag hans far har bestämt.

[3]På samma sätt med oss. Så länge vi var omyndiga var vi slavar under de kosmiska makterna.

[4]Men när tiden var inne sände Gud sin son, född av en kvinna och född att stå under lagen,

[5]för att han skulle friköpa dem som står under lagen och vi få söners rätt.

[6]Och eftersom ni är söner har Gud sänt sin sons ande in i vårt hjärta, och den ropar: »Abba! Fader!”

[7]Alltså är du inte längre slav, utan son. Och är du son har Gud också gjort dig till arvtagare.

Ingen väg tillbaka

[8]Förut, när ni ännu inte kände Gud, var ni slavar under gudar som i verkligheten inte är några gudar.

[9]Men nu när ni känner Gud, eller rättare, när Gud känner er, hur kan ni nu vända tillbaka till dessa svaga och ömkliga makter och vilja bli deras slavar igen?

[10]Ni håller ju så noga räkning på dagar och månader och särskilda tider och år!

[11] Receio de vós tenha eu trabalhado em vão para convosco.

A perplexidade de Paulo

[12] Sede qual eu sou; pois também eu sou como vós. Irmãos, assim vos suplico. Em nada me ofendestes.

[13] E vós sabeis que vos preguei o evangelho a primeira vez por causa de uma enfermidade física.

[14] E, posto que a minha enfermidade na carne vos foi uma tentação, contudo, não me revelastes desprezo nem desgosto; antes, me recebestes como anjo de Deus, como o próprio Cristo Jesus.

[15] Que é feito, pois, da vossa exultação? Pois vos dou testemunho de que, se possível fora, teríeis arrancado os próprios olhos para mos dar.

[16] Tornei-me, porventura, vosso inimigo, por vos dizer a verdade?

[17] Os que vos obsequiam não o fazem sinceramente, mas querem afastar-vos de mim, para que o vosso zelo seja em favor deles.

[18] É bom ser sempre zeloso pelo bem e não apenas quando estou presente convosco,

[19] meus filhos, por quem, de novo, sofro as dores de parto, até ser Cristo formado em vós;

[20] pudera eu estar presente, agora, convosco e falar-vos em outro tom de voz; porque me vejo perplexo a vosso respeito.

Sara e Agar, alegoria das duas alianças

[21] Dizei-me vós, os que quereis estar sob a lei: acaso, não ouvis a lei?

[11]Jag är rädd att jag har slitit förgäves för er.

Vädjan till galaterna

[12]Jag ber er, bröder: bli som jag när jag nu har blivit som ni. Ni har aldrig gjort mig något ont.

[13]Ni vet att det var på grund av sjukdom som jag första gången kom att förkunna evangeliet för er.

[14]Min kroppsliga svaghet frestade er inte till förakt eller motvilja, utan ni tog emot mig som en ängel från Gud, ja, som Kristus Jesus.

[15]Var är er hänförelse nu? Jag kan intyga att ni gärna skulle ha rivit ut era ögon och gett dem åt mig.

[16]Har jag blivit er fiende genom att säga er sanningen?

[17]De som så ivrigt intresserar sig för er gör det inte i god avsikt. De vill skilja oss åt för att ni skall intressera er för dem.

[18]Det ivriga intresset för er är gott om avsikten är god — alltid och inte bara när jag är hos er,

[19]mina barn, som jag än en gång måste föda med smärta tills Kristus har förkroppsligats i er.

[20]Om jag bara var hos er nu, så att jag kunde slå an den rätta tonen — jag vet mig ingen råd med er.

Två förbund: lagens och löftets

[21]Svara mig, ni som vill stå under lagen: har ni inte hört vad lagen säger?

[22] Pois está escrito que Abraão teve dois filhos, um da mulher escrava e outro da livre.

[22]Där står skrivet att Abraham fick två söner, en med sin slavinna och en med den fria kvinnan.

[23] Mas o da escrava nasceu segundo a carne; o da livre, mediante a promessa.

[23]Men hans son med slavinnan var född efter naturens ordning, sonen med den fria kvinnan tack vare ett löfte.

[24] Estas coisas são alegóricas; porque estas mulheres são duas alianças; uma, na verdade, se refere ao monte Sinai, que gera para escravidão; esta é Agar.

[24]Häri ligger en djupare innebörd: de två kvinnorna är två förbund. Det ena kommer från berget Sinai och föder sina barn till slavar, det är Hagar.

[25] Ora, Agar é o monte Sinai, na Arábia, e corresponde à Jerusalém atual, que está em escravidão com seus filhos.

[25]Sinai är ett berg i Arabien men svarar mot det nuvarande Jerusalem, som ju lever i slaveri tillsammans med sina barn.

[26] Mas a Jerusalém lá de cima é livre, a qual é nossa mãe;

[26]Men det Jerusalem som finns i himlen är fritt; det är vår moder,

[27] porque está escrito: Alegra-te, ó estéril, que não dás à luz, exulta e clama, tu que não estás de parto; porque são mais numerosos os filhos da abandonada que os da que tem marido.

[27]som det står skrivet: Jubla, du ofruktsamma som aldrig har fått barn, brist ut i glädjerop, du som aldrig känt födslovåndor, ty den ensamma får många barn, fler än den som har en man.

[28] Vós, porém, irmãos, sois filhos da promessa, como Isaque.

[28]Ni, bröder, är löftets barn, liksom Isak.

[29] Como, porém, outrora, o que nascera segundo a carne perseguia ao que nasceu segundo o Espírito, assim também agora.

[29]Den gången förföljde han som var född efter naturens ordning den andre som var född på ett andligt sätt, och så är det också nu.

[30] Contudo, que diz a Escritura? Lança fora a escrava e seu filho, porque de modo algum o filho da escrava será herdeiro com o filho da livre.

[30]Och skriften säger: Driv bort slavinnan och hennes son. Slavinnans son skall inte ärva tillsammans med den fria kvinnans son.

[31] E, assim, irmãos, somos filhos não da escrava, e sim da livre.

[31]Alltså, bröder, är vi inte barn till en slavinna utan till den fria kvinnan.

Gálatas 5

Galater 5

Ou a lei ou Cristo

[1] Para a liberdade foi que Cristo nos libertou. Permanecei, pois, firmes e não vos submetais, de novo, a jugo de escravidão.

[2] Eu, Paulo, vos digo que, se vos deixardes circuncidar, Cristo de nada vos aproveitará.

[3] De novo, testifico a todo homem que se deixa circuncidar que está obrigado a guardar toda a lei.

[4] De Cristo vos desligastes, vós que procurais justificar-vos na lei; da graça decaístes.

[5] Porque nós, pelo Espírito, aguardamos a esperança da justiça que provém da fé.

[6] Porque, em Cristo Jesus, nem a circuncisão, nem a incircuncisão têm valor algum, mas a fé que atua pelo amor.

[7] Vós corríeis bem; quem vos impediu de continuardes a obedecer à verdade?

[8] Esta persuasão não vem daquele que vos chama.

[9] Um pouco de fermento leveda toda a massa.

[10] Confio de vós, no SENHOR, que não alimentareis nenhum outro sentimento; mas aquele que vos perturba, seja ele quem for, sofrerá a condenação.

[11] Eu, porém, irmãos, se ainda prego a circuncisão, por que continuo sendo perseguido? Logo, está desfeito o escândalo da cruz.

[12] Tomara até se mutilassem os que vos incitam à rebeldia.

A liberdade é limitada pelo amor

[1]Till den friheten har Kristus befriat oss. Stå därför fasta, och låt ingen lägga på er slavoket igen.

Rättfärdighet utan omskärelse

[2]Hör på vad jag säger er, jag Paulus: om ni låter omskära er har ni ingen nytta alls av Kristus.

[3]Jag försäkrar er igen: var och en som låter omskära sig är skyldig att hålla hela lagen.

[4]Ni är utestängda från Kristus, ni som söker er rättfärdighet i lagen; ni har hamnat utanför nåden.

[5]Ty vi väntar oss i vår ande att genom tron vinna den rättfärdighet som är vårt hopp.

[6]I ett liv med Kristus Jesus kommer det inte an på omskärelse eller förhud, utan på tron, som får sitt uttryck i kärlek.

[7]Ni kom bra i väg. Vem har nu hejdat er, så att ni inte lyssnar till sanningen?

[8]Den ni har lyssnat till är inte han som kallade er.

[9]Lite surdeg och hela degen jäser.

[10]Jag tror på Herren och litar på att ni inte skall ändra tänkesätt. Men den som försöker ställa till förvirring bland er får ta sin dom, vem han än är.

[11]Bröder, om jag fortfarande predikar omskärelse, varför är jag då ständigt förföljd? Då är ju det anstötliga i korset borta.

[12]De borde skära av sig alltihop, dessa som sprider oro bland er.

Låt er ande leda er

[13] Porque vós, irmãos, fostes chamados à liberdade; porém não useis da liberdade para dar ocasião à carne; sede, antes, servos uns dos outros, pelo amor.

[14] Porque toda a lei se cumpre em um só preceito, a saber: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[15] Se vós, porém, vos mordeis e devorais uns aos outros, vede que não sejais mutuamente destruídos.

As obras da carne e o fruto do Espírito

[16] Digo, porém: andai no Espírito e jamais satisfareis à concupiscência da carne.

[17] Porque a carne milita contra o Espírito, e o Espírito, contra a carne, porque são opostos entre si; para que não façais o que, porventura, seja do vosso querer.

[18] Mas, se sois guiados pelo Espírito, não estais sob a lei.

[19] Ora, as obras da carne são conhecidas e são: prostituição, impureza, lascívia,

[20] idolatria, feitiçarias, inimizades, porfias, ciúmes, iras, discórdias, dissensões, facções,

[21] invejas, bebedices, glutonarias e coisas semelhantes a estas, a respeito das quais eu vos declaro, como já, outrora, vos preveni, que não herdarão o reino de Deus os que tais coisas praticam.

[22] Mas o fruto do Espírito é: amor, alegria, paz, longanimidade, benignidade, bondade, fidelidade,

[23] mansidão, domínio próprio. Contra estas coisas não há lei.

[13]Ni är ju kallade till frihet, bröder. Låt bara inte den friheten ge köttet något tillfälle, utan tjäna varandra i kärlek.

[14]Hela lagen sammanfattas i detta enda bud: Du skall älska din nästa som dig själv.

[15]Men om ni biter och sliter i varandra är det fara värt att ni gör slut på varandra.

[16]Nej, säger jag, låt er ande leda er, så ger ni aldrig efter för köttets begär.

[17]Köttet är fiende till anden och anden till köttet. De två ligger i strid så att ni inte kan göra det ni vill.

[18]Men om anden får styra er står ni inte längre under lagen.

[19]Vad köttet ger är lätt att se: otukt, orenhet, liderlighet,

[20]avguderi, trolldom, fiendskap, strider, ofördragsamhet, vrede, intriger, splittringar, kätterier,

[21]maktkamp, dryckenskap, utsvävningar och annat av samma slag. Än en gång varnar jag er: de som gör sig skyldiga till sådant skall inte få del i Guds rike.

[22]Men andens frukter är kärlek, glädje, frid, tålamod, vänlighet, godhet, trofasthet,

[23]ödmjukhet och självbehärskning. Mot sådant vänder sig inte lagen.

[24] E os que são de Cristo Jesus crucificaram a carne, com as suas paixões e concupiscências.

[25] Se vivemos no Espírito, andemos também no Espírito.

[26] Não nos deixemos possuir de vanglória, provocando uns aos outros, tendo inveja uns dos outros.

[24]De som tillhör Kristus Jesus har korsfäst sitt kött med alla dess lidelser och begär.

[25]Om vi har andligt liv, låt oss då följa en andlig väg.

[26]Låt oss inte bli inbilska, inte utmana varandra, inte avundas varandra.

Gálatas 6

O auxílio mútuo e a responsabilidade pessoal

[1] Irmãos, se alguém for surpreendido nalguma falta, vós, que sois espirituais, corrigi-o com espírito de brandura; e guarda-te para que não sejas também tentado.

[2] Levai as cargas uns dos outros e, assim, cumprireis a lei de Cristo.

[3] Porque, se alguém julga ser alguma coisa, não sendo nada, a si mesmo se engana.

[4] Mas prove cada um o seu labor e, então, terá motivo de gloriar-se unicamente em si e não em outro.

[5] Porque cada um levará o seu próprio fardo.

O que o homem semear, isso também ceifará

[6] Mas aquele que está sendo instruído na palavra faça participante de todas as coisas boas aquele que o instrui.

[7] Não vos enganeis: de Deus não se zomba; pois aquilo que o homem semear, isso também ceifará.

[8] Porque o que semeia para a sua própria carne da carne colherá corrupção; mas o

Galater 6

Vad man sår, det får man skörda

[1]Bröder, om någon ändå skulle ertappas med en överträdelse skall ni som är andliga människor visa honom till rätta, men gör det med ödmjukhet, och se till att du inte själv blir frestad.

[2]Bär varandras bördor, så uppfyller ni Kristi lag.

[3]Den som menar sig vara något, fast han ingenting är, bedrar sig själv.

[4]Var och en skall pröva sina handlingar och söka skäl till stolthet enbart hos sig själv och inte hos andra.

[5]Var och en måste bära sin egen börda.

[6]Men den som blir vägledd i ordet skall ha samma del som sin vägledare i allt som är gott.

[7]Låt inte bedra er, Gud lurar man inte: vad man sår får man också skörda.

[8]Den som sår i sitt kött skall skörda förgängelse ur köttet, men den som sår i anden skall skörda evigt liv ur anden.

que semeia para o Espírito do Espírito colherá vida eterna.

[9] E não nos cansemos de fazer o bem, porque a seu tempo ceifaremos, se não desfalecermos.

[9]Låt oss inte tröttna på att göra det som är rätt. När tiden är inne får vi skörda, bara vi inte ger upp.

[10] Por isso, enquanto tivermos oportunidade, façamos o bem a todos, mas principalmente aos da família da fé.

[10]Så länge det finns tid skall vi därför göra gott mot alla människor, framför allt mot våra trosfränder.

Sammanfattning. Slutönskan

[11] Vede com que letras grandes vos escrevi de meu próprio punho.

[11]Se här med vilka stora bokstäver jag skriver till er med egen hand:

Paulo gloria-se na cruz de Cristo

[12] Todos os que querem ostentar-se na carne, esses vos constrangem a vos circuncidardes, somente para não serem perseguidos por causa da cruz de Cristo.

[12]de som vill skaffa sig anseende genom något yttre söker tvinga er till omskärelse, bara för att de inte vill bli förföljda för Kristi kors.

[13] Pois nem mesmo aqueles que se deixam circuncidar guardam a lei; antes, querem que vos circuncideis, para se gloriarem na vossa carne.

[13]Dessa som håller på omskärelsen bryr sig inte själva så mycket om lagen, men de vill att ni skall omskäras, så att de kan berömma sig av det som har skett med er kropp.

[14] Mas longe esteja de mim gloriar-me, senão na cruz de nosso SENHOR Jesus Cristo, pela qual o mundo está crucificado para mim, e eu, para o mundo.

[14]Men jag vill aldrig någonsin berömma mig av annat än vår herre Jesu Kristi kors, genom vilket världen är korsfäst och död för mig och jag för världen.

[15] Pois nem a circuncisão é coisa alguma, nem a incircuncisão, mas o ser nova criatura.

[15]Omskärelsen har ingen betydelse och inte förhuden heller, det är fråga om en ny skapelse.

[16] E, a todos quantos andarem de conformidade com esta regra, paz e misericórdia sejam sobre eles e sobre o Israel de Deus.

[16]Frid och förbarmande åt dem som vill leva efter denna ordning, åt Guds Israel.

[17] Quanto ao mais, ninguém me moleste; porque eu trago no corpo as marcas de Jesus.

[17]I fortsättningen får ingen ställa till besvär för mig, jag bär Jesu märken på min kropp.

A bênção

[18] A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja, irmãos, com o vosso espírito. Amém!

[18]Nåd från vår herre Jesus Kristus åt er ande, bröder. Amen.

Epístola de Paulo aos Efésios	Efesierbrevet

Efésios 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus por vontade de Deus, aos santos que vivem em Éfeso e fiéis em Cristo Jesus,

[2] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

As bênçãos de Deus em Cristo, autor da nossa redenção

[3] Bendito o Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, que nos tem abençoado com toda sorte de bênção espiritual nas regiões celestiais em Cristo,

[4] assim como nos escolheu, nele, antes da fundação do mundo, para sermos santos e irrepreensíveis perante ele; e em amor

[5] nos predestinou para ele, para a adoção de filhos, por meio de Jesus Cristo, segundo o beneplácito de sua vontade,

[6] para louvor da glória de sua graça, que ele nos concedeu gratuitamente no Amado,

[7] no qual temos a redenção, pelo seu sangue, a remissão dos pecados, segundo a riqueza da sua graça,

[8] que Deus derramou abundantemente sobre nós em toda a sabedoria e prudência,

[9] desvendando-nos o mistério da sua vontade, segundo o seu beneplácito que propusera em Cristo,

[10] de fazer convergir nele, na dispensação da plenitude dos tempos, todas as coisas, tanto as do céu como as da terra;

Efesier 1

Hälsning

[1]Från Paulus, genom Guds vilja Kristi Jesu apostel, till de heliga som bor i Efesos och som lever i tron på Kristus Jesus.

[2]Nåd och frid från Gud, vår fader, och herren Jesus Kristus.

Inledande lovprisning

[3]Välsignad är vår herre Jesu Kristi Gud och fader. Han har välsignat oss med all den andliga välsignelse som genom Kristus finns i himlen,

[4]liksom han före världens skapelse har utvalt oss i honom till att stå heliga och fläckfria inför sig i kärlek.

[5]Han har förutbestämt oss till att få söners rätt genom Jesus Kristus och förenas med honom — det var hans viljas beslut —

[6]till pris och ära för den nåd som han har skänkt oss med sin älskade son.

[7]I honom och genom hans blod har vi friköpts och fått förlåtelse för våra överträdelser — så rik är den nåd

[8]med vilken Gud har låtit all vishet och klokhet flöda över oss.

[9]Och han har yppat sin viljas hemlighet för oss, det beslut om Kristus som han hade fattat från början

[10]och som skulle genomföras när tiden var inne: att sammanfatta allting i Kristus, allt i himlen och på jorden.

[11] nele, digo, no qual fomos também feitos herança, predestinados segundo o propósito daquele que faz todas as coisas conforme o conselho da sua vontade,
[12] a fim de sermos para louvor da sua glória, nós, os que de antemão esperamos em Cristo;
[13] em quem também vós, depois que ouvistes a palavra da verdade, o evangelho da vossa salvação, tendo nele também crido, fostes selados com o Santo Espírito da promessa;
[14] o qual é o penhor da nossa herança, até ao resgate da sua propriedade, em louvor da sua glória.

Paulo ora pelos crentes

[15] Por isso, também eu, tendo ouvido a fé que há entre vós no SENHOR Jesus e o amor para com todos os santos,
[16] não cesso de dar graças por vós, fazendo menção de vós nas minhas orações,
[17] para que o Deus de nosso SENHOR Jesus Cristo, o Pai da glória, vos conceda espírito de sabedoria e de revelação no pleno conhecimento dele,
[18] iluminados os olhos do vosso coração, para saberdes qual é a esperança do seu chamamento, qual a riqueza da glória da sua herança nos santos
[19] e qual a suprema grandeza do seu poder para com os que cremos, segundo a eficácia da força do seu poder;
[20] o qual exerceu ele em Cristo, ressuscitando-o dentre os mortos e fazendo-o sentar à sua direita nos lugares celestiais,

[11]I honom har vi fått vår arvslott, förutbestämda därtill av honom som låter allt ske efter sin vilja och sitt beslut:

[12]vi skall vara Gud till pris och ära, vi som redan på förhand hade satt vårt hopp till Kristus.
[13]I honom har också ni, sedan ni hört det sanna ordet, evangeliet om er frälsning — i honom har också ni, sedan ni kommit till tro, fått den utlovade heliga anden som ett sigill.
[14]Den är en borgen för vårt arv, att Guds folk skall bli friköpt och Gud få pris och ära.

Tack till Gud och förbön

[15-16]Jag upphör därför aldrig att tacka Gud för er när jag nämner er i mina böner, sedan jag nu har hört om er tro på herren Jesus och er kärlek till alla de heliga.

[17]Jag ber att vår herre Jesu Kristi Gud, härlighetens fader, skall ge er en vishetens och uppenbarelsens ande som låter er få kunskap om honom.
[18]Må han ge ert inre öga ljus, så att ni kan se vilket hopp han har kallat oss till, vilket rikt och härligt arv han ger oss bland de heliga,
[19]hur väldig hans styrka är för oss som tror — samma oerhörda kraft som han med sin makt

[20]lät verka i Kristus när han uppväckte honom från de döda och satte honom på sin högra sida i himlen,

[21] acima de todo principado, e potestade, e poder, e domínio, e de todo nome que se possa referir não só no presente século, mas também no vindouro.
[22] E pôs todas as coisas debaixo dos pés e, para ser o cabeça sobre todas as coisas, o deu à igreja,
[23] a qual é o seu corpo, a plenitude daquele que a tudo enche em todas as coisas.

Efésios 2

Do pecado para a salvação pela graça

[1] Ele vos deu vida, estando vós mortos nos vossos delitos e pecados,
[2] nos quais andastes outrora, segundo o curso deste mundo, segundo o príncipe da potestade do ar, do espírito que agora atua nos filhos da desobediência;
[3] entre os quais também todos nós andamos outrora, segundo as inclinações da nossa carne, fazendo a vontade da carne e dos pensamentos; e éramos, por natureza, filhos da ira, como também os demais.
[4] Mas Deus, sendo rico em misericórdia, por causa do grande amor com que nos amou,

[5] e estando nós mortos em nossos delitos, nos deu vida juntamente com Cristo, – pela graça sois salvos,

[6] e, juntamente com ele, nos ressuscitou, e nos fez assentar nos lugares celestiais em Cristo Jesus;

[21]högt över alla härskare och makter och krafter och herravälden, över alla namn som finns att nämna, såväl i denna tiden som i den kommande.
[22]Allt lade han under hans fötter, och honom som är huvud över allting gjorde han till huvud för kyrkan,
[23]som är hans kropp, fullheten av honom som helt uppfyller allt.

Efesier 2

Levande genom Kristus

[1]Ni var döda genom era överträdelser och synder
[2]den gång ni levde i dem på denna tidens och världens vis och lät er ledas av fursten över luftens rike, över den andemakt som nu är verksam i olydnadens människor.

[3]Sådana var vi alla en gång, då vi följde våra mänskliga begär och handlade som kroppen och våra egna tankar ville, och av födseln var vi vredens barn, vi som de andra.

[4]Men Gud, som är rik på barmhärtighet, har älskat oss med så stor kärlek

[5]att fast vi var döda genom våra överträdelser har han gjort oss levande tillsammans med Kristus — av nåd är ni frälsta —

[6]och uppväckt oss med honom och gett oss en plats i himlen genom Kristus Jesus.

[7] para mostrar, nos séculos vindouros, a suprema riqueza da sua graça, em bondade para conosco, em Cristo Jesus.
[8] Porque pela graça sois salvos, mediante a fé; e isto não vem de vós; é dom de Deus;
[9] não de obras, para que ninguém se glorie.
[10] Pois somos feitura dele, criados em Cristo Jesus para boas obras, as quais Deus de antemão preparou para que andássemos nelas.

Os gentios e os judeus são unidos pela cruz de Cristo

[11] Portanto, lembrai-vos de que, outrora, vós, gentios na carne, chamados incircuncisão por aqueles que se intitulam circuncisos, na carne, por mãos humanas,

[12] naquele tempo, estáveis sem Cristo, separados da comunidade de Israel e estranhos às alianças da promessa, não tendo esperança e sem Deus no mundo.
[13] Mas, agora, em Cristo Jesus, vós, que antes estáveis longe, fostes aproximados pelo sangue de Cristo.
[14] Porque ele é a nossa paz, o qual de ambos fez um; e, tendo derribado a parede da separação que estava no meio, a inimizade,
[15] aboliu, na sua carne, a lei dos mandamentos na forma de ordenanças, para que dos dois criasse, em si mesmo, um novo homem, fazendo a paz,
[16] e reconciliasse ambos em um só corpo com Deus, por intermédio da cruz, destruindo por ela a inimizade.

[7]Därmed ville han för kommande tider visa den överväldigande rika nåden i sin godhet mot oss genom Kristus Jesus.
[8]Ty av nåd är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det.
[9]Det beror inte på gärningar, ingen skall kunna berömma sig.

[10]Vi är hans verk, skapade genom Kristus Jesus till att göra de goda gärningar som Gud från början har bestämt oss till.

Skiljemuren mellan judar och hedningar har rivits

[11]Kom därför ihåg att ni som av födseln var hedningar och kallades oomskurna av dem som kallas omskurna, med den omskärelse som utförs på kroppen av människohand,
[12]kom ihåg att ni på den tiden var utan Kristus, utanför medborgarskapet i Israel, utan del i förbunden och deras löfte, utan hopp och utan Gud när ni levde i världen.
[13]Men nu, tack vare Kristus Jesus, har ni som en gång var långt borta kommit nära, genom Kristi blod.

[14]Ty han är vår fred, han har med sitt liv på jorden gjort de två lägren till ett och rivit skiljemuren, fiendskapen.

[15]Han har upphävt lagen med dess bud och stadgar för att i sin person skapa en enda människa av de två, en ny människa, och så stifta fred.
[16]I en enda kropp försonade han de båda med Gud genom korset, då han i sin person dödade fiendskapen.

[17] E, vindo, evangelizou paz a vós outros que estáveis longe e paz também aos que estavam perto;

[17]Han har kommit med budskap om fred för er som var långt borta och fred för dem som var nära.

[18] porque, por ele, ambos temos acesso ao Pai em um Espírito.

[18]Ty genom honom kan både vi och ni nalkas Fadern, i en enda Ande.

[19] Assim, já não sois estrangeiros e peregrinos, mas concidadãos dos santos, e sois da família de Deus,

[19]Alltså är ni inte längre gäster och främlingar utan äger samma medborgarskap som de heliga och har ert hem hos Gud.

[20] edificados sobre o fundamento dos apóstolos e profetas, sendo ele mesmo, Cristo Jesus, a pedra angular;

[20]Ni har fogats in i den byggnad som har apostlarna och profeterna till grund och Kristus Jesus själv till hörnsten.

[21] no qual todo o edifício, bem ajustado, cresce para santuário dedicado ao SENHOR,

[21]Genom honom hålls hela byggnaden ihop och växer upp till ett heligt tempel i Herren;

[22] no qual também vós juntamente estais sendo edificados para habitação de Deus no Espírito.

[22]genom honom fogas också ni samman till en andlig boning åt Gud.

Efésios 3

A vocação dos gentios e o apostolado de Paulo

Efesier 3

Guds plan: evangeliet till hedningarna

[1] Por esta causa eu, Paulo, sou o prisioneiro de Cristo Jesus, por amor de vós, gentios,

[1]Därför vill jag, Paulus, Kristi Jesu fånge för er skull som var hedningar …

[2] se é que tendes ouvido a respeito da dispensação da graça de Deus a mim confiada para vós outros;

[2]ni har ju hört om Guds plan med den nåd han gav mig med tanke på er;

[3] pois, segundo uma revelação, me foi dado conhecer o mistério, conforme escrevi há pouco, resumidamente;

[3]genom en uppenbarelse avslöjades hemligheten för mig så som jag redan i korthet har skrivit.

[4] pelo que, quando ledes, podeis compreender o meu discernimento do mistério de Cristo,

[4]Och när ni läser det kan ni förstå att jag har fått insikt i hemligheten med Kristus.

[5] o qual, em outras gerações, não foi dado a conhecer aos filhos dos homens, como,

[5]För människorna i tidigare släktled hade den inte avslöjats så som den nu har

agora, foi revelado aos seus santos apóstolos e profetas, no Espírito,

uppenbarats i anden för hans heliga apostlar och profeter:

[6] a saber, que os gentios são co-herdeiros, membros do mesmo corpo e co-participantes da promessa em Cristo Jesus por meio do evangelho;

[6]tack vare Kristus Jesus är hedningarna genom evangeliet arvingar som vi, tillhör samma kropp som vi och har del i löftet som vi.

[7] do qual fui constituído ministro conforme o dom da graça de Deus a mim concedida segundo a força operante do seu poder.

[7]Och evangeliets tjänare har jag blivit genom den nådegåva som Gud ger mig med sin kraft och styrka.

[8] A mim, o menor de todos os santos, me foi dada esta graça de pregar aos gentios o evangelho das insondáveis riquezas de Cristo

[8]Jag, den allra obetydligaste av alla heliga, har fått denna nåd: att ge hedningarna budskapet om den outgrundliga rikedom som finns i Kristus

[9] e manifestar qual seja a dispensação do mistério, desde os séculos, oculto em Deus, que criou todas as coisas,

[9]och att upplysa alla om planen med den hemlighet som från världens början varit dold hos Gud, som har skapat allt.

[10] para que, pela igreja, a multiforme sabedoria de Deus se torne conhecida, agora, dos principados e potestades nos lugares celestiais,

[10]Nu skulle härskarna och makterna i himlarymderna genom kyrkan få kunskap om Guds vishet i hela dess mångfald.

[11] segundo o eterno propósito que estabeleceu em Cristo Jesus, nosso SENHOR,

[11]Detta var den avsikt med världen som han förverkligade i och med Kristus Jesus, vår herre.

[12] pelo qual temos ousadia e acesso com confiança, mediante a fé nele.

[12]Genom honom och med den tillförsikt vi hämtar ur tron på honom kan vi frimodigt nalkas Gud.

[13] Portanto, vos peço que não desfaleçais nas minhas tribulações por vós, pois nisso está a vossa glória.

[13]Alltså ber jag er att inte tappa modet när jag lider för er skull; mitt lidande är er härlighet.

Paulo ora novamente

Förbön för församlingen

[14] Por esta causa, me ponho de joelhos diante do Pai,

[14]Därför vill jag falla på knä för Fadern,

[15] de quem toma o nome toda família, tanto no céu como sobre a terra,

[15]efter vilken allt vad fader heter i himlen och på jorden har sitt namn.

[16] para que, segundo a riqueza da sua glória, vos conceda que sejais fortalecidos com poder, mediante o seu Espírito no homem interior;

[16]Måtte han i sin härlighets rikedom ge kraft och styrka åt er inre människa genom sin ande,

[17] e, assim, habite Cristo no vosso coração, pela fé, estando vós arraigados e alicerçados em amor,

[17]så att Kristus genom tron kan bo i era hjärtan med kärlek. Stå fasta och var stadigt rotade i honom,

[18] a fim de poderdes compreender, com todos os santos, qual é a largura, e o comprimento, e a altura, e a profundidade

[18]så att ni tillsammans med alla de heliga förmår fatta bredden och längden och höjden och djupet

[19] e conhecer o amor de Cristo, que excede todo entendimento, para que sejais tomados de toda a plenitude de Deus.

[19]och lära känna Kristi kärlek som är väldigare än all kunskap, tills hela Guds fullhet uppfyller er.

[20] Ora, àquele que é poderoso para fazer infinitamente mais do que tudo quanto pedimos ou pensamos, conforme o seu poder que opera em nós,

[20]Han som verkar i oss med sin kraft och förmår göra långt mer än vi kan begära eller tänka,

[21] a ele seja a glória, na igreja e em Cristo Jesus, por todas as gerações, para todo o sempre. Amém!

[21]hans är härligheten genom kyrkan och genom Kristus Jesus, i alla släktled i evigheters evighet, amen.

Efésios 4

A unidade da fé

[1] Rogo-vos, pois, eu, o prisioneiro no SENHOR, que andeis de modo digno da vocação a que fostes chamados,

[2] com toda a humildade e mansidão, com longanimidade, suportando-vos uns aos outros em amor,

[3] esforçando-vos diligentemente por preservar a unidade do Espírito no vínculo da paz;

[4] há somente um corpo e um Espírito, como também fostes chamados numa só esperança da vossa vocação;

Efesier 4

Den andliga enheten

[1]Jag uppmanar er alltså, jag som är fånge för Herrens skull, att leva värdigt er kallelse,

[2]alltid ödmjuka och milda. Ha fördrag med varandra i tålamod och kärlek.

[3]Sträva efter att med friden som band bevara den andliga enheten:

[4]en enda kropp och en enda ande, liksom ni en gång kallades till ett och samma hopp.

[5] há um só SENHOR, uma só fé, um só batismo;

[5]En är Herren, en är tron, ett är dopet,

[6] um só Deus e Pai de todos, o qual é sobre todos, age por meio de todos e está em todos.

[6]en är Gud och allas fader, han som står över allting, verkar genom allt och finns i allt.

O santo ministério e o serviço dos santos

Kristi kropp byggs upp

[7] E a graça foi concedida a cada um de nós segundo a proporção do dom de Cristo.

[7]Var och en av oss har fått just den nåd som Kristus har velat ge honom.

[8] Por isso, diz: Quando ele subiu às alturas, levou cativo o cativeiro e concedeu dons aos homens.

[8]Därför heter det: Han steg upp i höjden och tog fångar, han gav människorna gåvor.

[9] Ora, que quer dizer subiu, senão que também havia descido até às regiões inferiores da terra?

([9]Att han steg upp, måste inte det betyda att han också har stigit ner i underjorden?

[10] Aquele que desceu é também o mesmo que subiu acima de todos os céus, para encher todas as coisas.

[10]Han som har stigit ner är också den som steg upp högt över alla himlar för att uppfylla allting.)

[11] E ele mesmo concedeu uns para apóstolos, outros para profetas, outros para evangelistas e outros para pastores e mestres,

[11]Så gjorde han några till apostlar, andra till profeter, till förkunnare eller till herdar och lärare.

[12] com vistas ao aperfeiçoamento dos santos para o desempenho do seu serviço, para a edificação do corpo de Cristo,

[12]De skall göra de heliga mera fullkomliga och därigenom utföra sin tjänst och bygga upp Kristi kropp,

[13] até que todos cheguemos à unidade da fé e do pleno conhecimento do Filho de Deus, à perfeita varonilidade, à medida da estatura da plenitude de Cristo,

[13]tills vi alla kommer fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds son, blir fullvuxna och når en mognad som svarar mot Kristi fullhet.

[14] para que não mais sejamos como meninos, agitados de um lado para outro e levados ao redor por todo vento de doutrina, pela artimanha dos homens, pela astúcia com que induzem ao erro.

[14]Vi skall inte längre vara barn och låta oss drivas omkring av alla lärovindar, inte vara lekbollar för människorna, som vill sprida villfarelse med sina bedrägliga påfund.

[15] Mas, seguindo a verdade em amor, cresçamos em tudo naquele que é a cabeça, Cristo,

[15]Nej, låt oss i kärlek hålla fast vid sanningen och växa i alla avseenden så att

vi förenas med honom som är huvudet, Kristus.

[16] de quem todo o corpo, bem ajustado e consolidado pelo auxílio de toda junta, segundo a justa cooperação de cada parte, efetua o seu próprio aumento para a edificação de si mesmo em amor.

[16]Han låter hela kroppen fogas samman och hållas ihop genom att alla lederna hjälper och stöder, med just den kraft han ger åt varje särskild del. Då växer hela kroppen till och byggs upp i kärlek.

A santidade cristã oposta à dissolução

Den gamla och den nya människan

[17] Isto, portanto, digo e no SENHOR testifico que não mais andeis como também andam os gentios, na vaidade dos seus próprios pensamentos,

[17]Därför besvär jag er för Herrens skull: lev inte längre som hedningarna. Deras tankar är tomhet,

[18] obscurecidos de entendimento, alheios à vida de Deus por causa da ignorância em que vivem, pela dureza do seu coração,

[18]deras förstånd förmörkat, och de står utanför det liv som Gud ger därför att de behärskas av okunnighet och är förstockade i sina hjärtan.

[19] os quais, tendo-se tornado insensíveis, se entregaram à dissolução para, com avidez, cometerem toda sorte de impureza.

[19]Utan någon skamkänsla ger de sig hän åt utsvävningar och lever ett alltigenom orent och själviskt liv.

[20] Mas não foi assim que aprendestes a Cristo,

[20]Men så är det inte med er. Ni har lärt känna Kristus —

[21] se é que, de fato, o tendes ouvido e nele fostes instruídos, segundo é a verdade em Jesus,

[21]såvida ni nu har hört om honom och undervisats om honom efter den sanning som finns hos Jesus.

[22] no sentido de que, quanto ao trato passado, vos despojeis do velho homem, que se corrompe segundo as concupiscências do engano,

[22]Därför skall ni sluta leva som förut; ni skall lägga av er den gamla människan, som går under, bedragen av sina begär.

[23] e vos renoveis no espírito do vosso entendimento,

[23]Se till att ni förnyas i ande och förstånd

[24] e vos revistais do novo homem, criado segundo Deus, em justiça e retidão procedentes da verdade.

[24]och att ni klär er i den nya människan, som har skapats efter Guds bild, med den rättfärdighet och den helighet som hör sanningen till.

Exortações à santidade

Föreskrifter för det nya livet

[25] Por isso, deixando a mentira, fale cada um a verdade com o seu próximo, porque somos membros uns dos outros.
[26] Irai-vos e não pequeis; não se ponha o sol sobre a vossa ira,
[27] nem deis lugar ao diabo.
[28] Aquele que furtava não furte mais; antes, trabalhe, fazendo com as próprias mãos o que é bom, para que tenha com que acudir ao necessitado.
[29] Não saia da vossa boca nenhuma palavra torpe, e sim unicamente a que for boa para edificação, conforme a necessidade, e, assim, transmita graça aos que ouvem.
[30] E não entristeçais o Espírito de Deus, no qual fostes selados para o dia da redenção.
[31] Longe de vós, toda amargura, e cólera, e ira, e gritaria, e blasfêmias, e bem assim toda malícia.
[32] Antes, sede uns para com os outros benignos, compassivos, perdoando-vos uns aos outros, como também Deus, em Cristo, vos perdoou.

Efésios 5

[1] Sede, pois, imitadores de Deus, como filhos amados;
[2] e andai em amor, como também Cristo nos amou e se entregou a si mesmo por nós, como oferta e sacrifício a Deus, em aroma suave.

O fruto da luz e as obras das trevas

[3] Mas a impudicícia e toda sorte de impurezas ou cobiça nem sequer se

[25]Lägg därför bort lögnen och tala sanning, var och en till sin nästa, vi är ju varandras lemmar.
[26]Grips ni av vrede, så synda inte. Låt inte solen gå ner över er vrede.
[27]Ge inte djävulen något tillfälle.
[28]Den som stjäl skall sluta stjäla och i stället arbeta och sträva med egna händer, så att han kan dela med sig av sitt goda åt dem som behöver.
[29]Öppna inte munnen för ofruktbart prat, utan säg bara sådant som tjänar till att bygga upp där det behövs, så att det blir till välsignelse för dem som hör på.
[30]Gör inte Guds heliga ande bedrövad, den är sigillet som utlovar frihetens dag åt er.
[31]Gör er av med all elakhet, vrede och häftighet, med skymford och förolämpningar och all annan ondska.
[32]Var goda mot varandra, visa medkänsla och förlåt varandra, liksom Gud har förlåtit er i Kristus.

Efesier 5

[1]Ta alltså Gud till föredöme, som hans älskade barn.
[2]Lev i kärlek, så som Kristus har älskat oss och utlämnat sig själv för vår skull som en offergåva, ett välluktande offer åt Gud.
[3]Otukt och annan orenhet eller själviskhet får det inte ens vara tal om bland er, det anstår inte de heliga.

nomeiem entre vós, como convém a santos;

[4] nem conversação torpe, nem palavras vãs ou chocarrices, coisas essas inconvenientes; antes, pelo contrário, ações de graças.

[4]Inte heller oanständigt och tanklöst eller lättsinnigt tal — sådant passar sig inte — utan bara tacksägelse till Gud.

[5] Sabei, pois, isto: nenhum incontinente, ou impuro, ou avarento, que é idólatra, tem herança no reino de Cristo e de Deus.

[5]Ni vet ju mycket väl att ingen kan få del i Kristi och Guds rike om han är otuktig eller oren eller självisk, alltså avgudadyrkare.

[6] Ninguém vos engane com palavras vãs; porque, por essas coisas, vem a ira de Deus sobre os filhos da desobediência.

[6]Låt ingen lura er med tomma ord, det är sådant som drar Guds vrede över olydnadens människor.

[7] Portanto, não sejais participantes com eles.

[7]Ha därför ingenting med dem att göra.

Ljusets barn

[8] Pois, outrora, éreis trevas, porém, agora, sois luz no SENHOR; andai como filhos da luz

[8]En gång var ni mörker, men i Herren har ni nu blivit ljus.

[9] (porque o fruto da luz consiste em toda bondade, e justiça, e verdade),

[9]Lev som ljusets barn — ljuset bär frukt överallt där det finns godhet, rättfärdighet och sanning —

[10] provando sempre o que é agradável ao SENHOR.

[10]och tänk på vad Herren vill ha.

[11] E não sejais cúmplices nas obras infrutíferas das trevas; antes, porém, reprovai-as.

[11]Ta inte del i mörkrets ofruktbara gärningar. Mer än så, avslöja dem —

[12] Porque o que eles fazem em oculto, o só referir é vergonha.

[12]vad sådant folk har för sig i skymundan är en skam till och med att tala om.

[13] Mas todas as coisas, quando reprovadas pela luz, se tornam manifestas; porque tudo que se manifesta é luz.

[13]Men när alltsammans avslöjas av ljuset blir det synligt,

[14] Pelo que diz: Desperta, ó tu que dormes, levanta-te de entre os mortos, e Cristo te iluminará.

[14]för överallt där något blir synligt finns ljus. Därför heter det: »Vakna, du som sover, stå upp från de döda, och Kristus skall lysa över dig.«

[15] Portanto, vede prudentemente como andais, não como néscios, e sim como sábios,

[15]Se alltså noga upp med hur ni lever, inte som ovisa människor utan som visa.

[16] remindo o tempo, porque os dias são maus.

[16]Ta väl vara på den tid som är kvar, ty dagarna är onda.

[17] Por esta razão, não vos torneis insensatos, mas procurai compreender qual a vontade do SENHOR.

[17]Var därför aldrig oförståndiga, utan sök förstå vad som är Herrens vilja.

[18] E não vos embriagueis com vinho, no qual há dissolução, mas enchei-vos do Espírito,

[18]Berusa er inte med vin, där börjar lastbarheten, utan låt er uppfyllas av ande

[19] falando entre vós com salmos, entoando e louvando de coração ao SENHOR com hinos e cânticos espirituais,

[19]och tala till varandra med psalmer och hymner och andlig sång. Sjung och spela för Herren av hela ert hjärta,

[20] dando sempre graças por tudo a nosso Deus e Pai, em nome de nosso SENHOR Jesus Cristo,

[20]och tacka alltid vår Gud och fader för allt i vår herre Jesu Kristi namn.

Den kristna familjen

[21] sujeitando-vos uns aos outros no temor de Cristo.

[21]Underordna er varandra i vördnad för Kristus.

O lar cristão: marido e mulher

[22] As mulheres sejam submissas ao seu próprio marido, como ao SENHOR;

[22]Ni kvinnor, foga er efter era män som efter Herren.

[23] porque o marido é o cabeça da mulher, como também Cristo é o cabeça da igreja, sendo este mesmo o salvador do corpo.

[23]Ty en man är sin hustrus huvud liksom Kristus är kyrkans huvud — han som också är frälsare för denna sin kropp.

[24] Como, porém, a igreja está sujeita a Cristo, assim também as mulheres sejam em tudo submissas ao seu marido.

[24]Och liksom kyrkan underordnar sig Kristus, så skall också kvinnorna i allt underordna sig sina män.

[25] Maridos, amai vossa mulher, como também Cristo amou a igreja e a si mesmo se entregou por ela,

[25]Ni män, älska era hustrur så som Kristus har älskat kyrkan och utlämnat sig själv för den

[26] para que a santificasse, tendo-a purificado por meio da lavagem de água pela palavra,

[26]för att helga den genom reningsbadet i vatten och genom dopordet.

27 para a apresentar a si mesmo igreja gloriosa, sem mácula, nem ruga, nem coisa semelhante, porém santa e sem defeito.
28 Assim também os maridos devem amar a sua mulher como ao próprio corpo. Quem ama a esposa a si mesmo se ama.
29 Porque ninguém jamais odiou a própria carne; antes, a alimenta e dela cuida, como também Cristo o faz com a igreja;
30 porque somos membros do seu corpo.
31 Eis por que deixará o homem a seu pai e a sua mãe e se unirá à sua mulher, e se tornarão os dois uma só carne.
32 Grande é este mistério, mas eu me refiro a Cristo e à igreja.
33 Não obstante, vós, cada um de per si também ame a própria esposa como a si mesmo, e a esposa respeite ao marido.

Efésios 6

O lar cristão: filhos e pais

1 Filhos, obedecei a vossos pais no SENHOR, pois isto é justo.
2 Honra a teu pai e a tua mãe (que é o primeiro mandamento com promessa),
3 para que te vá bem, e sejas de longa vida sobre a terra.
4 E vós, pais, não provoqueis vossos filhos à ira, mas criai-os na disciplina e na admoestação do SENHOR.

O lar cristão: servos e senhores

5 Quanto a vós outros, servos, obedecei a vosso senhor segundo a carne com temor e tremor, na sinceridade do vosso coração, como a Cristo,

27Ty han ville själv låta kyrkan träda fram till sig i härlighet utan minsta fläck eller skrynkla; helig och felfri skulle den vara.
28På samma sätt är också mannen skyldig att älska sin hustru som sin egen kropp. Den som älskar sin hustru älskar sig själv,
29ty ingen har någonsin avskytt sin egen kropp, utan man ger den näring och sköter om den så som Kristus gör med kyrkan —
30vi är ju delarna som bildar hans kropp.
31Därför skall en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och de två skall bli ett.
32Detta rymmer en stor hemlighet, här låter jag det syfta på Kristus och kyrkan.
33Men dessutom skall var och en av er älska sin hustru som sig själv, och hustrun skall visa respekt för sin man.

Efesier 6

1Ni barn, lyd era föräldrar för Herrens skull, det är er skyldighet.
2Visa aktning för din far och din mor; det är det första bud som följs av ett löfte:
3så att det går dig väl och du får leva länge på jorden.
4Och ni fäder, reta inte upp era barn, utan fostra och vägled dem efter Herrens vilja.
5Ni slavar, lyd era jordiska herrar ärligt och uppriktigt och med respekt och fruktan så som ni lyder Kristus.

[6] não servindo à vista, como para agradar a homens, mas como servos de Cristo, fazendo, de coração, a vontade de Deus;

[7] servindo de boa vontade, como ao SENHOR e não como a homens,

[8] certos de que cada um, se fizer alguma coisa boa, receberá isso outra vez do SENHOR, quer seja servo, quer livre.

[9] E vós, senhores, de igual modo procedei para com eles, deixando as ameaças, sabendo que o SENHOR, tanto deles como vosso, está nos céus e que para com ele não há acepção de pessoas.

A armadura de Deus

[10] Quanto ao mais, sede fortalecidos no SENHOR e na força do seu poder.

[11] Revesti-vos de toda a armadura de Deus, para poderdes ficar firmes contra as ciladas do diabo;

[12] porque a nossa luta não é contra o sangue e a carne, e sim contra os principados e potestades, contra os dominadores deste mundo tenebroso, contra as forças espirituais do mal, nas regiões celestes.

[13] Portanto, tomai toda a armadura de Deus, para que possais resistir no dia mau e, depois de terdes vencido tudo, permanecer inabaláveis.

[14] Estai, pois, firmes, cingindo-vos com a verdade e vestindo-vos da couraça da justiça.

[15] Calçai os pés com a preparação do evangelho da paz;

[6]Var inte inställsamma ögontjänare, utan var Kristi tjänare som helhjärtat gör Guds vilja.

[7]Tjäna villigt och glatt, det gäller ju Herren och inte människor.

[8]Ni vet att var och en som gör något gott får sin lön för det av Herren, vare sig han är slav eller fri.

[9]Och ni som har slavar, handla på samma sätt mot dem och använd inga hårda ord. Ni vet ju att de och ni har samme herre i himlen, och han tar inte hänsyn till person.

Guds rustning

[10]Hämta nu styrka hos Herren, av hans oerhörda kraft.

[11]Ta på er Guds rustning, så att ni kan hålla stånd mot djävulens lömska angrepp.

[12]Ty det är inte mot varelser av kött och blod vi har att kämpa utan mot härskarna, mot makterna, mot herrarna över denna mörkrets värld, mot ondskans andekrafter i himlarymderna.

[13]Ta därför på er Guds rustning, så att ni kan göra motstånd på den onda dagen och stå upprätt efter att ha fullgjort allt.

[14]Stå alltså fasta, spänn på er sanningen som bälte och klä er i rättfärdighetens pansar

[15]och sätt som skor på era fötter villigheten att gå ut med budskapet om fred.

[16] embraçando sempre o escudo da fé, com o qual podereis apagar todos os dardos inflamados do Maligno.
[17] Tomai também o capacete da salvação e a espada do Espírito, que é a palavra de Deus;
[18] com toda oração e súplica, orando em todo tempo no Espírito e para isto vigiando com toda perseverança e súplica por todos os santos
[19] e também por mim; para que me seja dada, no abrir da minha boca, a palavra, para, com intrepidez, fazer conhecido o mistério do evangelho,
[20] pelo qual sou embaixador em cadeias, para que, em Cristo, eu seja ousado para falar, como me cumpre fazê-lo.

Tíquico

[21] E, para que saibais também a meu respeito e o que faço, de tudo vos informará Tíquico, o irmão amado e fiel ministro do SENHOR.
[22] Foi para isso que eu vo-lo enviei, para que saibais a nosso respeito, e ele console o vosso coração.

A bênção

[23] Paz seja com os irmãos e amor com fé, da parte de Deus Pai e do SENHOR Jesus Cristo.
[24] A graça seja com todos os que amam sinceramente a nosso SENHOR Jesus Cristo.

[16]Håll ständigt trons sköld framför er, med den skall ni få den Ondes alla brinnande pilar att slockna,
[17]och grip frälsningens hjälm och Andens svärd, som är Guds ord.
[18]Gör det under åkallan och bön, och be i er ande varje stund. Därför skall ni hålla er vakna och aldrig tröttna i er bön för alla de heliga.
[19]Be också för mig att orden läggs i min mun och att jag talar frimodigt när jag bär fram hemligheten i evangeliet,
[20]vars sändebud jag är i min fångenskap. Be att jag förkunnar det så frimodigt som jag bör.

Slutönskan

[21]För att ni skall veta hur det står till här och hur jag har det kommer Tychikos, min käre broder och trogne medhjälpare i Herren, att berätta allt för er.
[22]Jag sänder honom till er just för att ni skall få veta hur det är med oss och få uppmuntran av honom.
[23]Frid och den kärlek som hör tron till åt er, bröder, från Gud fadern och herren Jesus Kristus.
[24]Nåd åt alla som älskar vår herre Jesus Kristus i hans oförgänglighet.

Epístola de Paulo aos Filipenses	Filipperbrevet
Filipenses 1	**Filipper 1**
Prefácio e saudação	**Hälsning**
[1] Paulo e Timóteo, servos de Cristo Jesus, a todos os santos em Cristo Jesus, inclusive bispos e diáconos que vivem em Filipos,	[1]Från Paulus och Timotheos, Kristi Jesu tjänare, till alla de heliga i Kristus Jesus som bor i Filippi, särskilt församlingsledarna och medhjälparna.
[2] graça e paz a vós outros, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.	[2]Nåd och frid från Gud, vår fader, och herren Jesus Kristus.
Ação de graças e súplicas em favor dos filipenses	**Tack till Gud och förbön**
[3] Dou graças ao meu Deus por tudo que recordo de vós,	[3]Jag tackar min Gud var gång jag tänker på er,
[4] fazendo sempre, com alegria, súplicas por todos vós, em todas as minhas orações,	[4]alltid, i alla mina böner för er alla. Och det är med glädje jag ber för er:
[5] pela vossa cooperação no evangelho, desde o primeiro dia até agora.	[5]ni har varit med i arbetet för evangeliet ända från första dagen,
[6] Estou plenamente certo de que aquele que começou boa obra em vós há de completá-la até ao Dia de Cristo Jesus.	[6]och jag är övertygad om att han som har börjat ett gott verk hos er också skall fullborda det till Kristi Jesu dag.
[7] Aliás, é justo que eu assim pense de todos vós, porque vos trago no coração, seja nas minhas algemas, seja na defesa e confirmação do evangelho, pois todos sois participantes da graça comigo.	[7]Det är som sig bör att jag tänker så om er alla. Jag har er ju i mitt hjärta; både när jag bär bojor och när jag försvarar och befäster evangeliet delar ni allesammans nåden med mig.
[8] Pois minha testemunha é Deus, da saudade que tenho de todos vós, na terna misericórdia de Cristo Jesus.	[8]Gud kan vittna om att jag längtar efter er alla med Kristi Jesu ömhet.
[9] E também faço esta oração: que o vosso amor aumente mais e mais em pleno conhecimento e toda a percepção,	[9]Och min bön är att er kärlek ständigt skall växa och bli rik på insikt och urskillning,
[10] para aprovardes as coisas excelentes e serdes sinceros e inculpáveis para o Dia de Cristo,	[10]så att ni kan avgöra vad som är väsentligt och stå rena och skuldfria på Kristi dag,

[11] cheios do fruto de justiça, o qual é mediante Jesus Cristo, para a glória e louvor de Deus.

A situação do apóstolo contribui para o progresso do evangelho

[12] Quero ainda, irmãos, cientificar-vos de que as coisas que me aconteceram têm, antes, contribuído para o progresso do evangelho;

[13] de maneira que as minhas cadeias, em Cristo, se tornaram conhecidas de toda a guarda pretoriana e de todos os demais;

[14] e a maioria dos irmãos, estimulados no SENHOR por minhas algemas, ousam falar com mais desassombro a palavra de Deus.

[15] Alguns, efetivamente, proclamam a Cristo por inveja e porfia; outros, porém, o fazem de boa vontade;

[16] estes, por amor, sabendo que estou incumbido da defesa do evangelho;

[17] aqueles, contudo, pregam a Cristo, por discórdia, insinceramente, julgando suscitar tribulação às minhas cadeias.

[18] Todavia, que importa? Uma vez que Cristo, de qualquer modo, está sendo pregado, quer por pretexto, quer por verdade, também com isto me regozijo, sim, sempre me regozijarei.

[19] Porque estou certo de que isto mesmo, pela vossa súplica e pela provisão do Espírito de Jesus Cristo, me redundará em libertação,

[20] segundo a minha ardente expectativa e esperança de que em nada serei

[11]fyllda av den rättfärdighet som är frukten av Jesu Kristi verk, Gud till ära och pris.

Fånge för Kristi skull

[12]Jag vill att ni skall veta, bröder, att det som hänt mig snarast har fört evangeliet framåt.

[13]Det har nu blivit klart för hela pretoriet, och alla andra också, att det är för Kristi skull som jag sitter fången,

[14]och de flesta av bröderna har genom min fångenskap stärkts i sin tro på Herren, så att de vågar predika Guds ord ännu mera oförskräckt än förut.

[15]Visst finns det en del som förkunnar Kristus för att de är avundsjuka och vill ställa till bråk. En del däremot har goda avsikter,

[16]och de förkunnar av kärlek; de vet ju att jag är satt att försvara evangeliet.

[17]Men de andra är bråkmakare och talar om Kristus inte av rena motiv utan för att göra det svårare för mig i min fångenskap.

[18]Än sen? Falska eller hederliga syften — i vilket fall som helst blir Kristus förkunnad, och det gläder jag mig över.

Martyrdöd eller fortsatt verksamhet

Men också i fortsättningen skall jag kunna glädja mig.

[19]Jag vet ju att allt detta kommer att leda till min räddning, tack vare era böner och den hjälp som Jesu Kristi ande ger.

[20]Jag väntar och hoppas att jag aldrig skall stå där med skam, utan att jag nu som

envergonhado; antes, com toda a ousadia, como sempre, também agora, será Cristo engrandecido no meu corpo, quer pela vida, quer pela morte.

alltid öppet skall våga lovprisa Kristus med min kropp, vare sig den skall leva eller dö.

21 Porquanto, para mim, o viver é Cristo, e o morrer é lucro.

21Ty för mig är livet Kristus och döden en vinning —

22 Entretanto, se o viver na carne traz fruto para o meu trabalho, já não sei o que hei de escolher.

22såvida inte ett fortsatt liv här på jorden ger mig en vinst genom mitt arbete, för då vet jag inte vad jag skall välja.

23 Ora, de um e outro lado, estou constrangido, tendo o desejo de partir e estar com Cristo, o que é incomparavelmente melhor.

23Jag slits åt båda hållen: jag längtar efter att bryta upp och vara hos Kristus, det vore ju det allra bästa.

24 Mas, por vossa causa, é mais necessário permanecer na carne.

24Men för er skull är det viktigare att jag lever kvar här,

25 E, convencido disto, estou certo de que ficarei e permanecerei com todos vós, para o vosso progresso e gozo da fé,

25det är jag övertygad om, och jag vet att jag kommer att bli kvar och stanna hos er alla för att hjälpa er till framsteg och glädje i tron.

26 a fim de que aumente, quanto a mim, o motivo de vos gloriardes em Cristo Jesus, pela minha presença, de novo, convosco.

26Och genom mig, genom att jag kommer till er igen, skall ni bli allt stoltare över att tillhöra Kristus Jesus.

A unidade cristã na luta

27 Vivei, acima de tudo, por modo digno do evangelho de Cristo, para que, ou indo ver-vos ou estando ausente, ouça, no tocante a vós outros, que estais firmes em um só espírito, como uma só alma, lutando juntos pela fé evangélica;

28 e que em nada estais intimidados pelos adversários. Pois o que é para eles prova evidente de perdição é, para vós outros, de salvação, e isto da parte de Deus.

29 Porque vos foi concedida a graça de padecerdes por Cristo e não somente de crerdes nele,

Lev med Kristus som förebild

27Lev nu bara på ett sätt som är värdigt Kristi evangelium, så att jag — vare sig jag besöker er eller är någon annanstans — får höra om er att ni står fasta i en och samma anda, att ni sida vid sida kämpar för tron på evangeliet

28och aldrig någonsin låter er skrämmas av motståndarna. Det gör klart för dem att de skall gå under och ni räddas, som en gåva från Gud.

29Ty ni har fått nåden att — ja, inte bara att tro på Kristus, utan också att lida för hans skull.

[30] pois tendes o mesmo combate que vistes em mim e, ainda agora, ouvis que é o meu.

Filipenses 2

Exortação ao amor fraternal e à humildade

[1] Se há, pois, alguma exortação em Cristo, alguma consolação de amor, alguma comunhão do Espírito, se há entranhados afetos e misericórdias,

[2] completai a minha alegria, de modo que penseis a mesma coisa, tenhais o mesmo amor, sejais unidos de alma, tendo o mesmo sentimento.

[3] Nada façais por partidarismo ou vanglória, mas por humildade, considerando cada um os outros superiores a si mesmo.

[4] Não tenha cada um em vista o que é propriamente seu, senão também cada qual o que é dos outros.

O exemplo de Cristo na humilhação

[5] Tende em vós o mesmo sentimento que houve também em Cristo Jesus,

[6] pois ele, subsistindo em forma de Deus, não julgou como usurpação o ser igual a Deus;

[7] antes, a si mesmo se esvaziou, assumindo a forma de servo, tornando-se em semelhança de homens; e, reconhecido em figura humana,

[8] a si mesmo se humilhou, tornando-se obediente até à morte e morte de cruz.

[9] Pelo que também Deus o exaltou sobremaneira e lhe deu o nome que está acima de todo nome,

[30]Ni har samma strid att utkämpa som ni såg att jag hade och hör att jag fortfarande har.

Filipper 2

[1]Om det alltså finns tröst genom Kristus, uppmuntran från kärleken och gemenskap från Anden, om det finns ömhet och medkänsla,

[2]gör då min glädje fullkomlig genom att visa enighet. Lev i samma kärlek, eniga i tanke och sinnelag,

[3]fria från självhävdelse och fåfänga. Var ödmjuka och sätt andra högre än er själva.

[4]Tänk inte bara på ert eget bästa utan också på andras.

[5]Låt det sinnelag råda hos er som också fanns hos Kristus Jesus.

[6]Han ägde Guds gestalt men vakade inte över sin jämlikhet med Gud

[7]utan avstod från allt och antog en tjänares gestalt då han blev som en av oss. När han till det yttre hade blivit människa

[8]gjorde han sig ödmjuk och var lydig ända till döden, döden på ett kors.

[9]Därför har Gud upphöjt honom över allt annat och gett honom det namn som står över alla andra namn,

[10] para que ao nome de Jesus se dobre todo joelho, nos céus, na terra e debaixo da terra,

[11] e toda língua confesse que Jesus Cristo é SENHOR, para glória de Deus Pai.

O desenvolvimento da salvação

[12] Assim, pois, amados meus, como sempre obedecestes, não só na minha presença, porém, muito mais agora, na minha ausência, desenvolvei a vossa salvação com temor e tremor;

[13] porque Deus é quem efetua em vós tanto o querer como o realizar, segundo a sua boa vontade.

[14] Fazei tudo sem murmurações nem contendas,

[15] para que vos torneis irrepreensíveis e sinceros, filhos de Deus inculpáveis no meio de uma geração pervertida e corrupta, na qual resplandeceis como luzeiros no mundo,

[16] preservando a palavra da vida, para que, no Dia de Cristo, eu me glorie de que não corri em vão, nem me esforcei inutilmente.

[17] Entretanto, mesmo que seja eu oferecido por libação sobre o sacrifício e serviço da vossa fé, alegro-me e, com todos vós, me congratulo.

[18] Assim, vós também, pela mesma razão, alegrai-vos e congratulai-vos comigo.

Paulo e seus companheiros Timóteo e Epafrodito

[19] Espero, porém, no SENHOR Jesus, mandar-vos Timóteo, o mais breve possível, a fim de que eu me sinta animado

[10]för att alla knän skall böjas för Jesu namn, i himlen, på jorden och under jorden,

[11]och alla tungor bekänna att Jesus Kristus är herre, Gud fadern till ära.

Arbeta på er frälsning

[12]Därför, mina kära, ni som alltid har varit lydiga: arbeta med fruktan och bävan på er frälsning, inte bara så som när jag var hos er utan ännu mer nu när jag är långt borta.

[13]Ty det är Gud som verkar i er så att ni både i vilja och gärning förverkligar hans syfte.

[14]Gör allting utan knot och utan förbehåll,

[15]så att ni blir oförvitliga och rena, Guds fläckfria barn mitt i ett ont och fördärvat släkte, där ni lyser som stjärnor på himlen

[16]när ni håller er till livets ord. Då kan jag vara stolt på Kristi dag: mitt lopp har inte varit förgäves, min möda inte förspilld.

[17]Ja, även om mitt blod skulle utgjutas när jag bär fram er tro som ett offer till Gud är jag glad och gläds med er alla.

[18]På samma sätt skall ni vara glada och glädjas med mig.

Timotheos och Epafroditos skickas till Filippi

[19]Herren Jesus ger mig hopp om att snart kunna skicka Timotheos till er, så att jag kan få nyheter om er och vara vid gott mod även jag.

também, tendo conhecimento da vossa situação.

[20] Porque a ninguém tenho de igual sentimento que, sinceramente, cuide dos vossos interesses;

[21] pois todos eles buscam o que é seu próprio, não o que é de Cristo Jesus.

[22] E conheceis o seu caráter provado, pois serviu ao evangelho, junto comigo, como filho ao pai.

[23] Este, com efeito, é quem espero enviar, tão logo tenha eu visto a minha situação.

[24] E estou persuadido no SENHOR de que também eu mesmo, brevemente, irei.

[25] Julguei, todavia, necessário mandar até vós Epafrodito, por um lado, meu irmão, cooperador e companheiro de lutas; e, por outro, vosso mensageiro e vosso auxiliar nas minhas necessidades;

[26] visto que ele tinha saudade de todos vós e estava angustiado porque ouvistes que adoeceu.

[27] Com efeito, adoeceu mortalmente; Deus, porém, se compadeceu dele e não somente dele, mas também de mim, para que eu não tivesse tristeza sobre tristeza.

[28] Por isso, tanto mais me apresso em mandá-lo, para que, vendo-o novamente, vos alegreis, e eu tenha menos tristeza.

[29] Recebei-o, pois, no SENHOR, com toda a alegria, e honrai sempre a homens como esse;

[20]Jag har ingen annan med samma förmåga att känna det rätta ansvaret för er.

[21]Alla tänker bara på sitt, ingen på Jesu Kristi sak.

[22]Men ni vet vad han har gett prov på. Som en son hjälper sin far, så har han arbetat för evangeliet tillsammans med mig.

[23]Honom hoppas jag alltså kunna skicka så snart jag har sett hur det går för mig.

[24]I min tro på Herren litar jag på att snart också kunna komma själv.

[25]Jag har emellertid funnit det nödvändigt att skicka vår broder Epafroditos till er, min medarbetare och medkämpe som ni sände hit för att han skulle hjälpa mig med det jag behövde.

[26]Han har längtat efter er alla och har varit olycklig över att ni hörde att han hade blivit sjuk.

[27]Och sjuk var han verkligen, nära döden, men Gud förbarmade sig över honom, och inte bara över honom utan också över mig, så att jag skulle slippa uppleva sorg på sorg.

[28]Därför är jag så mycket mer angelägen om att skicka honom, för att ni skall få glädjen att återse honom och jag själv få mina bekymmer lättade.

[29]Ta alltså emot honom i Herren och med stor glädje. En man som han skall ni hedra;

[30] visto que, por causa da obra de Cristo, chegou ele às portas da morte e se dispôs a dar a própria vida, para suprir a vossa carência de socorro para comigo.

[30]det var i sitt arbete för Kristus som han var nära döden. Han satte sitt liv på spel för att ge mig den hjälp som ni inte kunde ge.

Filipenses 3

A exortação referente à alegria cristã

[1] Quanto ao mais, irmãos meus, alegrai-vos no SENHOR. A mim, não me desgosta e é segurança para vós outros que eu escreva as mesmas coisas.

O aviso contra os falsos mestres

[2] Acautelai-vos dos cães! Acautelai-vos dos maus obreiros! Acautelai-vos da falsa circuncisão!

[3] Porque nós é que somos a circuncisão, nós que adoramos a Deus no Espírito, e nos gloriamos em Cristo Jesus, e não confiamos na carne.

[4] Bem que eu poderia confiar também na carne. Se qualquer outro pensa que pode confiar na carne, eu ainda mais:

[5] circuncidado ao oitavo dia, da linhagem de Israel, da tribo de Benjamim, hebreu de hebreus; quanto à lei, fariseu,

[6] quanto ao zelo, perseguidor da igreja; quanto à justiça que há na lei, irrepreensível.

[7] Mas o que, para mim, era lucro, isto considerei perda por causa de Cristo.

[8] Sim, deveras considero tudo como perda, por causa da sublimidade do conhecimento de Cristo Jesus, meu

Filipper 3

[1]Alltså, mina bröder, gläd er i Herren. Att jag upprepar vad jag redan har sagt besvärar inte mig, och er ger det trygghet.

Inte omskärelse, utan tro på Kristus

[2]Var på er vakt mot de där hundarna, de där skadegörarna, den där sönderskärelsen.

[3]Ty omskärelsen, det är vi som tjänar Gud i vår ande och har vår stolthet i Kristus Jesus och inte förlitar oss på något yttre,

[4]fast jag för min del kunde ha rätt att göra det också. Ja, om någon tror att han kan förlita sig på något yttre, så kan jag det ännu mer,

[5]jag som blev omskuren på åttonde dagen, som är av Israels folk och Benjamins stam, en hebré född av hebreer, i laglydnad en farisé,

[6]i trosiver en kyrkans förföljare, i rättfärdighet efter lagen en oförvitlig man.

[7]Men allt sådant som var en vinst för mig har jag för Kristi skull kommit att räkna som en ren förlust.

[8]Ja, jag räknar faktiskt allt som en förlust jämfört med det som är långt mera värt, kunskapen om min herre Kristus Jesus.

SENHOR; por amor do qual perdi todas as coisas e as considero como refugo, para ganhar a Cristo

För hans skull har allt det andra förlorat sitt värde för mig. Jag kastar det på sophögen för att vinna Kristus

[9] e ser achado nele, não tendo justiça própria, que procede de lei, senão a que é mediante a fé em Cristo, a justiça que procede de Deus, baseada na fé;

[9]och få leva i honom, inte med den rättfärdighet som lagen ger utan med den som kommer av tro på Kristus, den rättfärdighet som Gud ger åt dem som tror.

[10] para o conhecer, e o poder da sua ressurreição, e a comunhão dos seus sofrimentos, conformando-me com ele na sua morte;

[10]Jag vill lära känna Kristus och kraften från hans uppståndelse och dela hans lidanden, genom att bli lik honom i en död som hans —

[11] para, de algum modo, alcançar a ressurreição dentre os mortos.

[11]kanske jag då kan nå fram till uppståndelsen från de döda.

A soberana vocação

[12] Não que eu o tenha já recebido ou tenha já obtido a perfeição; mas prossigo para conquistar aquilo para o que também fui conquistado por Cristo Jesus.

[12]Tro inte att jag redan har nått detta eller redan har blivit fullkomlig. Men jag gör allt för att gripa det, när nu Kristus Jesus har fått mig i sitt grepp.

[13] Irmãos, quanto a mim, não julgo havê-lo alcançado; mas uma coisa faço: esquecendo-me das coisas que para trás ficam e avançando para as que diante de mim estão,

[13]Bröder, jag menar inte att jag har det i min hand, men ett är säkert: jag glömmer det som ligger bakom mig och sträcker mig mot det som ligger framför mig

[14] prossigo para o alvo, para o prêmio da soberana vocação de Deus em Cristo Jesus.

[14]och löper mot målet för att vinna det pris där uppe som Gud har kallat oss till genom Kristus Jesus.

[15] Todos, pois, que somos perfeitos, tenhamos este sentimento; e, se, porventura, pensais doutro modo, também isto Deus vos esclarecerá.

[15]Det är så vi skall tänka, alla vi fullkomliga. Och har ni en annan mening på någon punkt skall Gud upplysa er även där.

[16] Todavia, andemos de acordo com o que já alcançamos.

[16]Men låt oss fortsätta på den väg som fört oss hit.

Os inimigos da cruz de Cristo

Paulus som föredöme

[17] Irmãos, sede imitadores meus e observai os que andam segundo o modelo que tendes em nós.

[18] Pois muitos andam entre nós, dos quais, repetidas vezes, eu vos dizia e, agora, vos digo, até chorando, que são inimigos da cruz de Cristo.

[19] O destino deles é a perdição, o deus deles é o ventre, e a glória deles está na sua infâmia, visto que só se preocupam com as coisas terrenas.

[20] Pois a nossa pátria está nos céus, de onde também aguardamos o Salvador, o SENHOR Jesus Cristo,

[21] o qual transformará o nosso corpo de humilhação, para ser igual ao corpo da sua glória, segundo a eficácia do poder que ele tem de até subordinar a si todas as coisas.

Filipenses 4

[1] Portanto, meus irmãos, amados e mui saudosos, minha alegria e coroa, sim, amados, permanecei, deste modo, firmes no SENHOR.

Apelo de Paulo para Evódia e Síntique. Regozijo e oração

[2] Rogo a Evódia e rogo a Síntique pensem concordemente, no SENHOR.

[3] A ti, fiel companheiro de jugo, também peço que as auxilies, pois juntas se esforçaram comigo no evangelho, também com Clemente e com os demais cooperadores meus, cujos nomes se encontram no Livro da Vida.

[4] Alegrai-vos sempre no SENHOR; outra vez digo: alegrai-vos.

[17]Ta mig till föredöme allesammans, och se på dem som lever efter det exempel vi har gett er.

[18]Många — jag har ofta sagt det och säger det nu med tårar — är fiender till Kristi kors,

[19]de lever så att de slutar i fördärvet, deras gud är buken och sin ära får de genom könet, dessa som bara tänker på det jordiska.

[20]Vårt hemland är himlen, och därifrån väntar vi också den som skall rädda oss, herren Jesus Kristus.

[21]Han skall förvandla den kropp vi har i vår ringhet så att den blir lik den kropp han har i sin härlighet, ty han har kraft att lägga allt under sig.

Filipper 4

[1]Stå därför fasta i Herren, mina kära bröder som jag älskar och längtar efter, ni som är min glädje och min segerkrans.

Enighet, glädje och allt som kallas dygd

[2]Jag uppmanar Euodia och uppmanar Syntyche att vara eniga för Herrens skull.

[3]Ja, dig också, som är en verklig vän, ber jag: hjälp dem, ty de har kämpat för evangeliet tillsammans med mig, liksom Clemens och mina andra medarbetare som har sina namn i livets bok.

[4]Gläd er alltid i Herren. Än en gång vill jag säga: gläd er.

[5] Seja a vossa moderação conhecida de todos os homens. Perto está o SENHOR.

[6] Não andeis ansiosos de coisa alguma; em tudo, porém, sejam conhecidas, diante de Deus, as vossas petições, pela oração e pela súplica, com ações de graças.

[7] E a paz de Deus, que excede todo o entendimento, guardará o vosso coração e a vossa mente em Cristo Jesus.

O em que pensar

[8] Finalmente, irmãos, tudo o que é verdadeiro, tudo o que é respeitável, tudo o que é justo, tudo o que é puro, tudo o que é amável, tudo o que é de boa fama, se alguma virtude há e se algum louvor existe, seja isso o que ocupe o vosso pensamento.

[9] O que também aprendestes, e recebestes, e ouvistes, e vistes em mim, isso praticai; e o Deus da paz será convosco.

A gratidão de Paulo para com os filipenses

[10] Alegrei-me, sobremaneira, no SENHOR porque, agora, uma vez mais, renovastes a meu favor o vosso cuidado; o qual também já tínheis antes, mas vos faltava oportunidade.

[11] Digo isto, não por causa da pobreza, porque aprendi a viver contente em toda e qualquer situação.

[12] Tanto sei estar humilhado como também ser honrado; de tudo e em todas as circunstâncias, já tenho experiência, tanto de fartura como de fome; assim de abundância como de escassez;

[13] tudo posso naquele que me fortalece.

[5]Låt alla människor se hur fördragsamma ni är. Herren är nära.

[6]Gör er inga bekymmer, utan när ni åkallar och ber, tacka då Gud och låt honom få veta alla era önskningar.

[7]Då skall Guds frid, som är mera värd än allt vi tänker, ge era hjärtan och era tankar skydd i Kristus Jesus.

[8]Och så, mina bröder: det som är sant, det som är upphöjt, rätt och rent, det som är värt att älska och akta, allt som kallas dygd och allt som förtjänar beröm, ta fasta på allt detta.

[9]Vad ni har lärt och tagit emot, hört och sett hos mig, det skall ni göra. Då skall fridens Gud vara med er.

Filippernas omtanke om Paulus

[10]Jag har glatt mig mycket i Herren över att er omtanke om mig äntligen har kunnat skjuta nya skott. Omtanke hade ni ju förut också, men inte tillfälle.

[11]Inte för att jag har lidit någon nöd. Jag har lärt mig att klara mig med det jag har.

[12]Jag kan leva fattigt och jag kan leva i överflöd. Jag har verkligen erfarenhet av allt: att vara mätt och att hungra, att leva i överflöd och att lida brist.

[13]Allt förmår jag genom honom som ger mig kraft.

[14] Todavia, fizestes bem, associando-vos na minha tribulação.

[15] E sabeis também vós, ó filipenses, que, no início do evangelho, quando parti da Macedônia, nenhuma igreja se associou comigo no tocante a dar e receber, senão unicamente vós outros;

[16] porque até para Tessalônica mandastes não somente uma vez, mas duas, o bastante para as minhas necessidades.

[17] Não que eu procure o donativo, mas o que realmente me interessa é o fruto que aumente o vosso crédito.

[18] Recebi tudo e tenho abundância; estou suprido, desde que Epafrodito me passou às mãos o que me veio de vossa parte como aroma suave, como sacrifício aceitável e aprazível a Deus.

[19] E o meu Deus, segundo a sua riqueza em glória, há de suprir, em Cristo Jesus, cada uma de vossas necessidades.

[20] Ora, a nosso Deus e Pai seja a glória pelos séculos dos séculos. Amém!

Saudações e bênção

[21] Saudai cada um dos santos em Cristo Jesus. Os irmãos que se acham comigo vos saúdam.

[22] Todos os santos vos saúdam, especialmente os da casa de César.

[23] A graça do SENHOR Jesus Cristo seja com o vosso espírito.

[14]Men ni skall ha tack för att ni ville bistå mig i mitt svåra läge.

[15]Ni filipper vet själva att när evangeliet var nytt och jag hade lämnat Makedonien, då var er församling den enda som visade sådan gemenskap med mig att det gick att föra bok över utgivet och mottaget.

[16]Redan när jag var i Thessalonike fick jag ju hjälp från er mer än en gång.

[17]Men det är inte era gåvor jag är angelägen om utan den allt rikare vinsten för er egen räkning.

[18]Jag har fått vad jag skall ha och mer än det. Jag har fullt upp av allt nu när jag genom Epafroditos har fått det som ni skickade mig — en rökelsedoft, ett offer som Gud tar emot med välbehag.

[19]Min Gud skall med sin härliga rikedom i Kristus Jesus fylla alla era behov.

[20]Härligheten tillhör vår Gud och fader i evigheters evighet, amen.

Hälsningar och slutönskan

[21]Hälsa alla som är heliga i Kristus Jesus. Bröderna här hos mig hälsar er.

[22]Alla de heliga hälsar er, särskilt de som arbetar vid kejsarens hov.

[23]Nåd från herren Jesus Kristus åt er ande.

Epístola de Paulo aos Colossenses

Colossenses 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus, por vontade de Deus, e o irmão Timóteo,

[2] aos santos e fiéis irmãos em Cristo que se encontram em Colossos, graça e paz a vós outros, da parte de Deus, nosso Pai.

Ação de graças

[3] Damos sempre graças a Deus, Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, quando oramos por vós,

[4] desde que ouvimos da vossa fé em Cristo Jesus e do amor que tendes para com todos os santos;

[5] por causa da esperança que vos está preservada nos céus, da qual antes ouvistes pela palavra da verdade do evangelho,

[6] que chegou até vós; como também, em todo o mundo, está produzindo fruto e crescendo, tal acontece entre vós, desde o dia em que ouvistes e entendestes a graça de Deus na verdade;

[7] segundo fostes instruídos por Epafras, nosso amado conservo e, quanto a vós outros, fiel ministro de Cristo,

[8] o qual também nos relatou do vosso amor no Espírito.

Paulo ora pelos colossenses

[9] Por esta razão, também nós, desde o dia em que o ouvimos, não cessamos de orar por vós e de pedir que transbordeis de

Kolosserbrevet

Kolosser 1

Hälsning

[1]Från Paulus, genom Guds vilja Kristi Jesu apostel,

[2]och från vår broder Timotheos till de heliga i Kolossai, våra bröder som lever i tron på Kristus. Nåd och frid från Gud, vår fader.

Tack till Gud för församlingens tro

[3]Vi tackar alltid Gud, vår herre Jesu Kristi fader, var gång vi ber för er,

[4]ty vi har hört berättas om er tro på Kristus Jesus och om den kärlek ni hyser till alla de heliga,

[5]i hoppet om det som väntar er i himlen. Om detta hopp har ni tidigare hört genom sanningens ord, evangeliet,

[6]som har nått fram till er liksom det bär frukt och växer till i hela världen; så har det gjort hos er också ända sedan den dag då ni först hörde det och fick kunskap om Guds nåd sådan den verkligen är.

[7]Det fick ni lära er av Epafras, vår käre medarbetare, som till ert bästa är en trogen tjänare åt Kristus.

[8]Han har talat om för oss vilken kärlek som fyller er ande.

Förbön för församlingen. Försoning genom Kristus

[9]Från den dag då vi fick höra detta har vi därför ständigt bett för er. Vår bön är att

pleno conhecimento da sua vontade, em toda a sabedoria e entendimento espiritual;

ni skall fyllas av kunskap om Guds vilja, med all andlig vishet och insikt,

10 a fim de viverdes de modo digno do SENHOR, para o seu inteiro agrado, frutificando em toda boa obra e crescendo no pleno conhecimento de Deus;

10så att ni kan leva värdigt Herren och på allt sätt behaga honom med alla slags goda gärningar när ni bär frukt och växer till i kunskapen om Gud.

11 sendo fortalecidos com todo o poder, segundo a força da sua glória, em toda a perseverança e longanimidade; com alegria,

11Hans härlighets kraft skall på allt sätt ge er styrka att alltid och med glädje vara uthålliga och tålmodiga,

12 dando graças ao Pai, que vos fez idôneos à parte que vos cabe da herança dos santos na luz.

12och ni skall tacka Fadern, som har gjort er värdiga att få del i det arv som väntar de heliga i ljuset.

A excelência da pessoa e da obra de Cristo

13 Ele nos libertou do império das trevas e nos transportou para o reino do Filho do seu amor,

13Han har räddat oss ur mörkrets välde och fört oss in i sin älskade sons rike,

14 no qual temos a redenção, a remissão dos pecados.

14och genom Sonen har vi friköpts och fått förlåtelse för våra synder.

15 Este é a imagem do Deus invisível, o primogênito de toda a criação;

15Han är den osynlige Gudens avbild, den förstfödde i hela skapelsen,

16 pois, nele, foram criadas todas as coisas, nos céus e sobre a terra, as visíveis e as invisíveis, sejam tronos, sejam soberanias, quer principados, quer potestades. Tudo foi criado por meio dele e para ele.

16ty i honom skapades allt i himlen och på jorden, synligt och osynligt, troner och herravälden, härskare och makter; allt är skapat genom honom och till honom.

17 Ele é antes de todas as coisas. Nele, tudo subsiste.

17Han finns före allting, och allting hålls samman i honom.

18 Ele é a cabeça do corpo, da igreja. Ele é o princípio, o primogênito de entre os mortos, para em todas as coisas ter a primazia,

18Och han är huvudet för kroppen, för kyrkan, han som är begynnelsen, förstfödd från de döda till att överallt vara den främste,

19 porque aprouve a Deus que, nele, residisse toda a plenitude

19ty Gud beslöt att låta all fullhet bo i honom

[20] e que, havendo feito a paz pelo sangue da sua cruz, por meio dele, reconciliasse consigo mesmo todas as coisas, quer sobre a terra, quer nos céus.

[21] E a vós outros também que, outrora, éreis estranhos e inimigos no entendimento pelas vossas obras malignas,

[22] agora, porém, vos reconciliou no corpo da sua carne, mediante a sua morte, para apresentar-vos perante ele santos, inculpáveis e irrepreensíveis,

[23] se é que permaneceis na fé, alicerçados e firmes, não vos deixando afastar da esperança do evangelho que ouvistes e que foi pregado a toda criatura debaixo do céu, e do qual eu, Paulo, me tornei ministro.

A missão de Paulo. O mistério do evangelho

[24] Agora, me regozijo nos meus sofrimentos por vós; e preencho o que resta das aflições de Cristo, na minha carne, a favor do seu corpo, que é a igreja;

[25] da qual me tornei ministro de acordo com a dispensação da parte de Deus, que me foi confiada a vosso favor, para dar pleno cumprimento à palavra de Deus:

[26] o mistério que estivera oculto dos séculos e das gerações; agora, todavia, se manifestou aos seus santos;

[27] aos quais Deus quis dar a conhecer qual seja a riqueza da glória deste mistério entre os gentios, isto é, Cristo em vós, a esperança da glória;

[20]och att genom hans blod på korset stifta fred och försona allt med sig genom honom och till honom, allt på jorden och allt i himlen.

[21]Och ni, som förut stod utanför och visade ert fientliga sinnelag i era onda gärningar,

[22]också er har han nu försonat med sig genom att Kristus led döden med sin jordiska kropp. Han skall låta er träda fram inför sig, heliga och fläckfria och oförvitliga,

[23]om ni håller fast vid er tro, har en stadig grund och inte viker från det hopp ni har fått höra om i evangeliet, som har förkunnats för allt skapat under himlen och vars tjänare jag, Paulus, har blivit.

Paulus lider för kyrkan när han fullgör sitt uppdrag

[24]Nu gläder jag mig över att få lida för er. Vad som ännu fattas i Kristi lidanden, det lider jag i mitt eget kött, för hans kropp, som är kyrkan.

[25]Dess tjänare har jag blivit, enligt det uppdrag som Gud har gett mig för er skull: att låta Guds ord nå sin fullbordan.

[26]Detta är den hemlighet som har varit fördold i alla tider och släktled men nu har uppenbarats för hans heliga.

[27]Gud ville låta dem veta vilken härlig skatt hedningarna har i denna hemlighet: Kristus finns hos er, hoppet om härligheten.

[28] o qual nós anunciamos, advertindo a todo homem e ensinando a todo homem em toda a sabedoria, a fim de que apresentemos todo homem perfeito em Cristo;

[29] para isso é que eu também me afadigo, esforçando-me o mais possível, segundo a sua eficácia que opera eficientemente em mim.

[28]Honom förkunnar vi genom att vägleda alla människor och undervisa dem alla med all vishet för att kunna föra fram alla som fullvuxna i Kristus.

[29]Det är för detta jag strävar och kämpar med den kraft som han så mäktigt låter verka i mig.

Colossenses 2

O interesse de Paulo pelos colossenses

[1] Gostaria, pois, que soubésseis quão grande luta venho mantendo por vós, pelos laodicenses e por quantos não me viram face a face;

[2] para que o coração deles seja confortado e vinculado juntamente em amor, e eles tenham toda a riqueza da forte convicção do entendimento, para compreenderem plenamente o mistério de Deus, Cristo,

[3] em quem todos os tesouros da sabedoria e do conhecimento estão ocultos.

[4] Assim digo para que ninguém vos engane com raciocínios falazes.

[5] Pois, embora ausente quanto ao corpo, contudo, em espírito, estou convosco, alegrando-me e verificando a vossa boa ordem e a firmeza da vossa fé em Cristo.

O desejo de Paulo pelo progresso espiritual dos colossenses

[6] Ora, como recebestes Cristo Jesus, o SENHOR, assim andai nele,

[7] nele radicados, e edificados, e confirmados na fé, tal como fostes instruídos, crescendo em ações de graças.

Kolosser 2

Kunskapen om Guds hemlighet, Kristus

[1]Jag vill att ni skall veta hur jag kämpar för er och för dem i Laodikeia och för alla som inte har träffat mig personligen,

[2]för att de skall styrkas i sina hjärtan, förenas i kärlek och nå fram till hela den djupa och rika insikt som är kunskapen om Guds hemlighet, Kristus;

[3]i honom finns vishetens och kunskapens alla skatter gömda.

[4]Detta säger jag för att ingen skall kunna övertala er under falska förespeglingar.

[5]Ty även om jag är kroppsligen frånvarande, så är jag hos er i anden och gläder mig när jag ser er goda ordning och fastheten i er tro på Kristus.

Levandegjorda tillsammans med Kristus

[6]Ni har lärt känna herren Kristus Jesus, lev då i honom,

[7]med rot och grund i honom, allt fastare i den tro som ni har undervisats i, och låt er tacksamhet överflöda.

A advertência contra falsos ensinos. A divindade de Cristo e a sua obra redentora

[8] Cuidado que ninguém vos venha a enredar com sua filosofia e vãs sutilezas, conforme a tradição dos homens, conforme os rudimentos do mundo e não segundo Cristo;

[8]Låt ingen göra er till fångar i de tomma och bedrägliga vishetsläror som bygger på mänskliga traditioner och kosmiska makter och inte på Kristus.

[9] porquanto, nele, habita, corporalmente, toda a plenitude da Divindade.

[9]Ty i honom har hela den gudomliga fullheten förkroppsligats och tagit sin boning.

[10] Também, nele, estais aperfeiçoados. Ele é o cabeça de todo principado e potestade.

[10]Och i honom, som är huvudet för alla härskare och makter, har ni nått er fullhet.

[11] Nele, também fostes circuncidados, não por intermédio de mãos, mas no despojamento do corpo da carne, que é a circuncisão de Cristo,

[11]I honom har ni också blivit omskurna, men inte som människor gör det, utan genom att bli av med den syndiga kroppen — det är omskärelsen genom Kristus —

[12] tendo sido sepultados, juntamente com ele, no batismo, no qual igualmente fostes ressuscitados mediante a fé no poder de Deus que o ressuscitou dentre os mortos.

[12]när ni begravdes med honom i dopet. I dopet har ni också uppstått med honom genom tron på kraften hos Gud som uppväckte honom från de döda.

[13] E a vós outros, que estáveis mortos pelas vossas transgressões e pela incircuncisão da vossa carne, vos deu vida juntamente com ele, perdoando todos os nossos delitos;

[13]Och ni, som var döda genom era överträdelser och ert oomskurna tillstånd, er har Gud gjort levande tillsammans med Kristus, i och med att han förlät oss alla våra överträdelser

[14] tendo cancelado o escrito de dívida, que era contra nós e que constava de ordenanças, o qual nos era prejudicial, removeu-o inteiramente, encravando-o na cruz;

[14]och drog ett streck över det skuldebrev som belastade oss med lagens krav. Han har utplånat det genom att spika det på korset.

[15] e, despojando os principados e as potestades, publicamente os expôs ao desprezo, triunfando deles na cruz.

[15]Han avväpnade härskarna och makterna och utsatte dem för allas förakt, när han triumferade över dem genom Kristus.

O cerimonialismo, sombra de coisas futuras

[16] Ninguém, pois, vos julgue por causa de comida e bebida, ou dia de festa, ou lua nova, ou sábados,

Kroppen och dess skugga

[16]Låt därför ingen döma er för vad ni äter eller dricker eller hur ni iakttar högtider eller nymånar eller sabbater.

[17] porque tudo isso tem sido sombra das coisas que haviam de vir; porém o corpo é de Cristo.

[18] Ninguém se faça árbitro contra vós outros, pretextando humildade e culto dos anjos, baseando-se em visões, enfatuado, sem motivo algum, na sua mente carnal,

[19] e não retendo a cabeça, da qual todo o corpo, suprido e bem vinculado por suas juntas e ligamentos, cresce o crescimento que procede de Deus.

A obediência a tais práticas não vence o pecado

[20] Se morrestes com Cristo para os rudimentos do mundo, por que, como se vivêsseis no mundo, vos sujeitais a ordenanças:

[21] não manuseies isto, não proves aquilo, não toques aquiloutro,

[22] segundo os preceitos e doutrinas dos homens? Pois que todas estas coisas, com o uso, se destroem.

[23] Tais coisas, com efeito, têm aparência de sabedoria, como culto de si mesmo, e de falsa humildade, e de rigor ascético; todavia, não têm valor algum contra a sensualidade.

Colossenses 3

A união com Cristo glorificado

[1] Portanto, se fostes ressuscitados juntamente com Cristo, buscai as coisas lá do alto, onde Cristo vive, assentado à direita de Deus.

[2] Pensai nas coisas lá do alto, não nas que são aqui da terra;

[17]Sådant är skuggan av det som skulle komma; själva kroppen är Kristus.

[18]Låt er inte berövas segern av dem som hänger sig åt självförnekelse och ängladyrkan och som fördjupar sig i sina syner. De blåser upp sig med sina fåfänga människotankar

[19]och håller sig inte till honom som är huvudet och som försörjer hela kroppen och binder ihop den med leder och senor, så att den växer som Gud vill.

[20]Om ni med Kristus har dött bort från de kosmiska makterna, varför beter ni er då som om ni levde i världen och underkastar er påbud som:

[21]Låt bli! Smaka inte! Rör inte!

[22]Det gäller ju saker som skall förbrukas och upplösas och är bara människors bud och läror,

[23]låt vara att det kallas vishet eftersom det ser ut som fromhetsövningar, självförnekelse och späkningar, förakt för kroppens behov.

Kolosser 3

Den gamla och den nya människan

[1]Om ni alltså har uppstått med Kristus, sträva då efter det som finns där uppe där Kristus sitter på Guds högra sida.

[2]Tänk på det som finns där uppe, inte på det som finns på jorden.

[3] porque morrestes, e a vossa vida está oculta juntamente com Cristo, em Deus.

[4] Quando Cristo, que é a nossa vida, se manifestar, então, vós também sereis manifestados com ele, em glória.

[3]Ni har ju dött, och ni lever ett osynligt liv tillsammans med Kristus hos Gud.

[4]Men när Kristus träder fram, han som är ert liv, då skall också ni träda fram i härlighet tillsammans med honom.

Os resultados dessa união. Os vícios devem ser abandonados

[5] Fazei, pois, morrer a vossa natureza terrena: prostituição, impureza, paixão lasciva, desejo maligno e a avareza, que é idolatria;

[5]Döda därför det jordiska hos er: otukt, orenhet, lidelser och onda lustar och själviskheten, detta avguderi.

[6] por estas coisas é que vem a ira de Deus [sobre os filhos da desobediência].

[6]Sådant framkallar Guds vrede,

[7] Ora, nessas mesmas coisas andastes vós também, noutro tempo, quando vivíeis nelas.

[7]och det fyllde även er tillvaro när ni levde mitt uppe i det.

[8] Agora, porém, despojai-vos, igualmente, de tudo isto: ira, indignação, maldade, maledicência, linguagem obscena do vosso falar.

[8]Men nu måste också ni lägga bort allt detta: vrede, häftighet, ondska, oförskämdhet och alla skändligheter som kommer ur er mun.

[9] Não mintais uns aos outros, uma vez que vos despistes do velho homem com os seus feitos

[9]Ljug inte för varandra, ni har ju klätt av er den gamla människan och hennes vanor

[10] e vos revestistes do novo homem que se refaz para o pleno conhecimento, segundo a imagem daquele que o criou;

[10]och klätt er i den nya, som förnyas till verklig kunskap och blir en bild av sin skapare.

[11] no qual não pode haver grego nem judeu, circuncisão nem incircuncisão, bárbaro, cita, escravo, livre; porém Cristo é tudo em todos.

[11]Då är ingen grek eller jude, omskuren eller oomskuren, barbar, skyt, slav eller fri. Nej, Kristus blir allt och i alla.

As virtudes devem ser cultivadas

[12] Revesti-vos, pois, como eleitos de Deus, santos e amados, de ternos afetos de misericórdia, de bondade, de humildade, de mansidão, de longanimidade.

[12]Som Guds utvalda, heliga och älskade skall ni alltså klä er i innerlig medkänsla, vänlighet, ödmjukhet, mildhet och tålamod.

[13] Suportai-vos uns aos outros, perdoai-vos mutuamente, caso alguém tenha motivo

[13]Ha fördrag med varandra och var överseende om ni har något att förebrå

de queixa contra outrem. Assim como o SENHOR vos perdoou, assim também perdoai vós;

någon. Liksom Herren har förlåtit er skall också ni förlåta.

[14] acima de tudo isto, porém, esteja o amor, que é o vínculo da perfeição.

[14]Men över allt detta skall ni ha kärleken, det band som ger fullkomlighet.

[15] Seja a paz de Cristo o árbitro em vosso coração, à qual, também, fostes chamados em um só corpo; e sede agradecidos.

[15]Låt Kristi frid råda i era hjärtan, den som ni kallades till som lemmar i en och samma kropp. Visa er tacksamhet.

[16] Habite, ricamente, em vós a palavra de Cristo; instruí-vos e aconselhai-vos mutuamente em toda a sabedoria, louvando a Deus, com salmos, e hinos, e cânticos espirituais, com gratidão, em vosso coração.

[16]Låt Kristi ord bo hos er i hela sin rikedom och med all sin vishet. Lär och vägled varandra, med psalmer, hymner och andlig sång i kraft av nåden, och sjung Guds lov i era hjärtan.

[17] E tudo o que fizerdes, seja em palavra, seja em ação, fazei-o em nome do SENHOR Jesus, dando por ele graças a Deus Pai.

[17]Låt allt vad ni gör i ord eller handling ske i herren Jesu namn och tacka Gud fadern genom honom.

Os deveres da família

Den kristna familjen

[18] Esposas, sede submissas ao próprio marido, como convém no SENHOR.

[18]Ni kvinnor, underordna er era män, som det anstår kristna.

[19] Maridos, amai vossa esposa e não a trateis com amargura.

[19]Ni män, älska era hustrur och var inte elaka mot dem.

[20] Filhos, em tudo obedecei a vossos pais; pois fazê-lo é grato diante do SENHOR.

[20]Ni barn, lyd era föräldrar i allt, ty så bör det vara bland kristna.

[21] Pais, não irriteis os vossos filhos, para que não fiquem desanimados.

[21]Ni fäder, reta inte upp era barn, då tappar de modet.

[22] Servos, obedecei em tudo ao vosso senhor segundo a carne, não servindo apenas sob vigilância, visando tão-somente agradar homens, mas em singeleza de coração, temendo ao SENHOR.

[22]Ni slavar, lyd i allt era jordiska herrar, inte som inställsamma ögontjänare, utan ärligt och uppriktigt, i fruktan för Herren.

[23] Tudo quanto fizerdes, fazei-o de todo o coração, como para o SENHOR e não para homens,

[23]Vad ni gör skall ni göra helhjärtat, det gäller ju Herren och inte människor:

[24] cientes de que recebereis do SENHOR a recompensa da herança. A Cristo, o SENHOR, é que estais servindo;
[25] pois aquele que faz injustiça receberá em troco a injustiça feita; e nisto não há acepção de pessoas.

Colossenses 4

[1] Senhores, tratai os servos com justiça e com eqüidade, certos de que também vós tendes SENHOR no céu.

A oração e a prudência

[2] Perseverai na oração, vigiando com ações de graças.
[3] Suplicai, ao mesmo tempo, também por nós, para que Deus nos abra porta à palavra, a fim de falarmos do mistério de Cristo, pelo qual também estou algemado;
[4] para que eu o manifeste, como devo fazer.
[5] Portai-vos com sabedoria para com os que são de fora; aproveitai as oportunidades.
[6] A vossa palavra seja sempre agradável, temperada com sal, para saberdes como deveis responder a cada um.

Tíquico e Onésimo

[7] Quanto à minha situação, Tíquico, irmão amado, e fiel ministro, e conservo no SENHOR, de tudo vos informará.
[8] Eu vo-lo envio com o expresso propósito de vos dar conhecimento da nossa situação e de alentar o vosso coração.
[9] Em sua companhia, vos envio Onésimo, o fiel e amado irmão, que é do vosso meio.

[24]tänk på att det är Herren som skall ge er belöningen, er del av arvet. Kristus är er herre, och ni skall tjäna honom.
[25]Ty den som gör orätt skall få sitt straff för vad han har gjort, och då tas ingen hänsyn till person.

Kolosser 4

[1]Ni som är herrar och har slavar, låt dem få vad som är rätt och skäligt. Tänk på att ni också har en herre — i himlen.

Förmaningar

[2]Var uthålliga i bönen, vaka och be under tacksägelse.
[3]Be då också för oss att Gud öppnar en dörr för ordet, så att jag kan predika hemligheten med Kristus — det är för den jag är fängslad —
[4]och göra den känd och tala som jag bör.
[5]Visa klokhet i umgänget med de utomstående och ta väl vara på tiden.
[6]Lägg alltid era ord väl och ge dem sälta; ni måste veta hur ni skall svara var och en.

Personliga hälsningar

[7]Tychikos, en kär broder och trogen medarbetare i Herrens tjänst, skall berätta allt om hur jag har det.
[8]Jag sänder honom till er just för att ni skall få veta hur det är med oss och få uppmuntran av honom.
[9]Han har sällskap med vår trogne och käre broder Onesimos, som ju är en av er, och de kommer att berätta om allting här.

Eles vos farão saber tudo o que por aqui ocorre.

As saudações finais

10 Saúda-vos Aristarco, prisioneiro comigo, e Marcos, primo de Barnabé (sobre quem recebestes instruções; se ele for ter convosco, acolhei-o),

11 e Jesus, conhecido por Justo, os quais são os únicos da circuncisão que cooperam pessoalmente comigo pelo reino de Deus. Eles têm sido o meu lenitivo.

12 Saúda-vos Epafras, que é dentre vós, servo de Cristo Jesus, o qual se esforça sobremaneira, continuamente, por vós nas orações, para que vos conserveis perfeitos e plenamente convictos em toda a vontade de Deus.

13 E dele dou testemunho de que muito se preocupa por vós, pelos de Laodicéia e pelos de Hierápolis.

14 Saúda-vos Lucas, o médico amado, e também Demas.

15 Saudai os irmãos de Laodicéia, e Ninfa, e à igreja que ela hospeda em sua casa.

16 E, uma vez lida esta epístola perante vós, providenciai por que seja também lida na igreja dos laodicenses; e a dos de Laodicéia, lede-a igualmente perante vós.

17 Também dizei a Arquipo: atenta para o ministério que recebeste no SENHOR, para o cumprires.

Saudação pessoal. A bênção

10Min medfånge Aristarchos hälsar er, och likaså Markus, Barnabas kusin. För hans del har ni redan fått anvisningar: ta väl emot honom om han kommer.

11Jesus, han som kallas Justus, hälsar också. Av de omskurna är dessa de enda som arbetar tillsammans med mig för Guds rike, och de har gett mig stöd och uppmuntran.

12Hälsningar från Epafras, som ju är en av er. Han tjänar Kristus Jesus och kämpar alltid för er i sina böner för att ni skall stå fasta och vara fullkomliga och helt uppfyllda av Guds vilja.

13Jag kan vittna om hur han arbetar för er och för dem i Laodikeia och Hierapolis.

14Vår käre Lukas, läkaren, hälsar liksom Demas.

15Hälsa till bröderna i Laodikeia och till Nymfas och församlingen som möts i hans hus.

16När mitt brev har blivit uppläst hos er, ordna då så att det blir uppläst också i församlingen i Laodikeia och att ni får läsa det brev som de har fått.

17Och säg åt Archippos: »Se till att du fullgör den tjänst som Herren har gett dig.«

18 A saudação é de próprio punho: Paulo. Lembrai-vos das minhas algemas. A graça seja convosco.

18 Här skriver jag, Paulus, min hälsning med egen hand. Glöm inte mina bojor. Nåd åt er alla.

Primeira epístola de Paulo aos Tessalonicenses	Första Thessalonikerbrevet

1 Tessalonicenses 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, Silvano e Timóteo, à igreja dos tessalonicenses em Deus Pai e no SENHOR Jesus Cristo, graça e paz a vós outros.

Ação de graças

[2] Damos, sempre, graças a Deus por todos vós, mencionando-vos em nossas orações e, sem cessar,

[3] recordando-nos, diante do nosso Deus e Pai, da operosidade da vossa fé, da abnegação do vosso amor e da firmeza da vossa esperança em nosso SENHOR Jesus Cristo,

[4] reconhecendo, irmãos, amados de Deus, a vossa eleição,

[5] porque o nosso evangelho não chegou até vós tão-somente em palavra, mas, sobretudo, em poder, no Espírito Santo e em plena convicção, assim como sabeis ter sido o nosso procedimento entre vós e por amor de vós.

[6] Com efeito, vos tornastes imitadores nossos e do SENHOR, tendo recebido a palavra, posto que em meio de muita tribulação, com alegria do Espírito Santo,

[7] de sorte que vos tornastes o modelo para todos os crentes na Macedônia e na Acaia.

[8] Porque de vós repercutiu a palavra do SENHOR não só na Macedônia e Acaia, mas também por toda parte se divulgou a vossa fé para com Deus, a tal ponto de não

1 Thessaloniker 1

Hälsning

[1]Från Paulus, Silvanus och Timotheos till församlingen i Thessalonike som lever i Gud fadern och herren Jesus Kristus. Nåd och frid.

Tack till Gud för församlingens tro

[2]Vi tackar alltid Gud för er alla och nämner er ständigt i våra böner,

[3]ty vi tänker på vad ni uträttar i tron, hur ni uppoffrar er i kärleken och hur ni håller ut i hoppet till vår herre Jesus Kristus inför Gud, vår fader.

[4]Gud älskar er, bröder, och vi vet att han har utvalt er.

[5]Vårt evangelium kom inte till er bara som ord utan också med kraft och helig ande, i fullt mått; ni vet ju vad vi förmådde göra bland er, för er skull.

[6]Och när ni hade tagit emot ordet följde ni vårt exempel och därmed Herrens eget under många lidanden, med den glädje som den heliga anden ger.

[7]Så har ni också blivit ett föredöme för alla troende i Makedonien och Achaia.

[8]Ni har fått Herrens ord att höras, och inte bara i Makedonien och Achaia: överallt har man hört talas om er tro på Gud, och vi behöver inte säga någonting.

termos necessidade de acrescentar coisa alguma;

[9] pois eles mesmos, no tocante a nós, proclamam que repercussão teve o nosso ingresso no vosso meio, e como, deixando os ídolos, vos convertestes a Deus, para servirdes o Deus vivo e verdadeiro

[10] e para aguardardes dos céus o seu Filho, a quem ele ressuscitou dentre os mortos, Jesus, que nos livra da ira vindoura.

[9]Alla berättar av sig själva om vad vårt besök hos er ledde till, hur ni vände er från avgudarna till Gud för att tjäna den levande och sanne Guden

[10]och vänta på att hans son, som han har uppväckt från de döda, skall komma från himlen, Jesus, som räddar oss från den stundande vreden.

1 Tessalonicenses 2

O proceder do apóstolo Paulo e seus cooperadores na evangelização de Tessalônica

[1] Porque vós, irmãos, sabeis, pessoalmente, que a nossa estada entre vós não se tornou infrutífera;

[2] mas, apesar de maltratados e ultrajados em Filipos, como é do vosso conhecimento, tivemos ousada confiança em nosso Deus, para vos anunciar o evangelho de Deus, em meio a muita luta.

[3] Pois a nossa exortação não procede de engano, nem de impureza, nem se baseia em dolo;

[4] pelo contrário, visto que fomos aprovados por Deus, a ponto de nos confiar ele o evangelho, assim falamos, não para que agrademos a homens, e sim a Deus, que prova o nosso coração.

[5] A verdade é que nunca usamos de linguagem de bajulação, como sabeis, nem de intuitos gananciosos. Deus disto é testemunha.

1 Thessaloniker 2

Paulus tidigare vistelse i församlingen

[1]Ni vet själva, bröder, att vårt besök hos er inte var förgäves.

[2]Tidigare hade vi, som ni vet, plågats och förödmjukats i Filippi, men vår Gud gav oss mod att predika hans evangelium för er trots hårt motstånd.

[3]Bakom våra förmaningar ligger inte villfarelser, orena motiv eller bedrägliga avsikter.

[4]Gud har funnit oss värdiga att anförtros evangeliet, och därför talar vi som vi gör; det är inte människor vi vill vara till lags, utan Gud, som prövar våra hjärtan.

[5]Vi har aldrig farit med smicker, det vet ni, eller haft någon baktanke på egen fördel — Gud är vårt vittne —

[6] Também jamais andamos buscando glória de homens, nem de vós, nem de outros.

[7] Embora pudéssemos, como enviados de Cristo, exigir de vós a nossa manutenção, todavia, nos tornamos carinhosos entre vós, qual ama que acaricia os próprios filhos;

[8] assim, querendo-vos muito, estávamos prontos a oferecer-vos não somente o evangelho de Deus, mas, igualmente, a própria vida; por isso que vos tornastes muito amados de nós.

[9] Porque, vos recordais, irmãos, do nosso labor e fadiga; e de como, noite e dia labutando para não vivermos à custa de nenhum de vós, vos proclamamos o evangelho de Deus.

[10] Vós e Deus sois testemunhas do modo por que piedosa, justa e irrepreensivelmente procedemos em relação a vós outros, que credes.

[11] E sabeis, ainda, de que maneira, como pai a seus filhos, a cada um de vós,

[12] exortamos, consolamos e admoestamos, para viverdes por modo digno de Deus, que vos chama para o seu reino e glória.

O proceder fiel dos tessalonicenses nas tribulações

[13] Outra razão ainda temos nós para, incessantemente, dar graças a Deus: é que, tendo vós recebido a palavra que de nós ouvistes, que é de Deus, acolhestes não como palavra de homens, e sim como, em verdade é, a palavra de Deus, a qual, com

[6]och inte har vi strävat efter att bli ärade av människor, varken av er eller andra.

[7]Ändå hade vi som Kristi apostlar kunnat komma med anspråk. I stället uppträdde vi lika kärleksfullt bland er som en mor när hon sköter om sina barn.

[8]Av ömhet för er ville vi gärna ge er inte bara Guds evangelium utan också våra egna liv, så kära hade ni blivit för oss.

[9]Ni minns ju, bröder, hur vi slet och släpade; dag och natt arbetade vi för att inte behöva ligga någon av er till last när vi förkunnade Guds evangelium för er.

[10]Ni, och Gud, kan vittna om hur heligt, rätt och oförvitligt vi handlade mot er som tror.

[11-12]Ni vet att vi förmanade och uppmuntrade varenda en av er som en far sina barn och enträget vädjade till er att leva ett liv värdigt den Gud som kallar er till sitt rike och sin härlighet.

Exemplet från de kristna i Judeen

[13]Därför tackar vi också ständigt Gud för att ni lyssnade till Guds ord i vår predikan och tog emot det, inte som ett människoord utan som vad det verkligen är: Guds ord, som också visar sin kraft hos er troende.

efeito, está operando eficazmente em vós, os que credes.

[14] Tanto é assim, irmãos, que vos tornastes imitadores das igrejas de Deus existentes na Judéia em Cristo Jesus; porque também padecestes, da parte dos vossos patrícios, as mesmas coisas que eles, por sua vez, sofreram dos judeus,

[15] os quais não somente mataram o SENHOR Jesus e os profetas, como também nos perseguiram, e não agradam a Deus, e são adversários de todos os homens,

[16] a ponto de nos impedirem de falar aos gentios para que estes sejam salvos, a fim de irem enchendo sempre a medida de seus pecados. A ira, porém, sobreveio contra eles, definitivamente.

O interesse de Paulo pelos tessalonicenses

[17] Ora, nós, irmãos, orfanados, por breve tempo, de vossa presença, não, porém, do coração, com tanto mais empenho diligenciamos, com grande desejo, ir ver-vos pessoalmente.

[18] Por isso, quisemos ir até vós (pelo menos eu, Paulo, não somente uma vez, mas duas); contudo, Satanás nos barrou o caminho.

[19] Pois quem é a nossa esperança, ou alegria, ou coroa em que exultamos, na presença de nosso SENHOR Jesus em sua vinda? Não sois vós?

[20] Sim, vós sois realmente a nossa glória e a nossa alegria!

1 Tessalonicenses 3

[14]Ni, bröder, har ju följt exemplet från Guds församlingar i Judeen som lever i Kristus Jesus. Vad de har fått utstå av judarna, det har ni fått utstå av era landsmän.

[15]Judarna dödade herren Jesus liksom de dödade profeterna, och oss har de förföljt. De trotsar Gud och är fiender till hela mänskligheten,

[16]eftersom de försöker hindra oss från att predika för hedningarna och hjälpa dem att bli räddade. Så fyller de ständigt sina synders mått. Men nu nås de till slut av Guds vrede.

Väntan på underrättelser

[17]Bröder, när vi nu för en tid har varit skilda från er, till kroppen men inte till själen, hur har vi inte saknat er och gjort allt för att få se er igen.

[18]Vi har verkligen försökt komma till er — jag, Paulus, mer än en gång — men Satan har hindrat oss.

[19]Vem är vårt hopp, vår glädje, vår stolta segerkrans inför vår herre Jesus vid hans ankomst om inte ni!

[20]Ja, ni är vår ära och vår glädje.

1 Thessaloniker 3

Paulo envia-lhes Timóteo. As boas notícias trazidas por este ao apóstolo

[1] Pelo que, não podendo suportar mais o cuidado por vós, pareceu-nos bem ficar sozinhos em Atenas;

[2] e enviamos nosso irmão Timóteo, ministro de Deus no evangelho de Cristo, para, em benefício da vossa fé, confirmar-vos e exortar-vos,

[3] a fim de que ninguém se inquiete com estas tribulações. Porque vós mesmos sabeis que estamos designados para isto;

[4] pois, quando ainda estávamos convosco, predissemos que íamos ser afligidos, o que, de fato, aconteceu e é do vosso conhecimento.

[5] Foi por isso que, já não me sendo possível continuar esperando, mandei indagar o estado da vossa fé, temendo que o Tentador vos provasse, e se tornasse inútil o nosso labor.

[6] Agora, porém, com o regresso de Timóteo, vindo do vosso meio, trazendo-nos boas notícias da vossa fé e do vosso amor, e, ainda, de que sempre guardais grata lembrança de nós, desejando muito ver-nos, como, aliás, também nós a vós outros,

[7] sim, irmãos, por isso, fomos consolados acerca de vós, pela vossa fé, apesar de todas as nossas privações e tribulação,

[8] porque, agora, vivemos, se é que estais firmados no SENHOR.

[9] Pois que ações de graças podemos tributar a Deus no tocante a vós outros, por toda a alegria com que nos

[1]När vi därför inte stod ut längre beslöt vi att själva stanna kvar i Athen

[2]och skicka vår broder Timotheos, Guds medhjälpare vid förkunnandet av evangeliet om Kristus. Han skulle styrka och uppmuntra er i tron

[3]så att ingen vacklade under alla dessa påfrestningar. De hör till vår lott, det vet ni själva.

[4]Redan när vi var hos er förutsade vi att vi skulle få lida, och så har det också gått, som ni vet.

[5]När jag inte stod ut längre skickade jag därför honom för att få veta hur det var med er tro. Frestaren kunde ju ha frestat er, så att all vår möda hade varit förspilld.

Goda nyheter

[6]Men nu har Timotheos kommit tillbaka med goda nyheter om er tro och kärlek, och han har berättat att ni alltid tänker på oss med glädje och längtar lika mycket efter oss som vi efter er.

[7]Därför har ni, bröder, mitt i alla våra svårigheter och lidanden gett oss nytt mod med er tro:

[8]nu lever vi, när ni står fasta i Herren.

[9]Hur skall vi tillräckligt kunna tacka Gud för er, för all den glädje över er som vi känner inför vår Gud,

regozijamos por vossa causa, diante do nosso Deus,

[10] orando noite e dia, com máximo empenho, para vos ver pessoalmente e reparar as deficiências da vossa fé?

[10]när vi dag och natt bönfaller honom om att få återse er för att rätta till bristerna i er tro?

Oração de Paulo pelos tessalonicenses

[11] Ora, o nosso mesmo Deus e Pai, e Jesus, nosso SENHOR, dirijam-nos o caminho até vós,

[11]Måtte vår Gud och fader själv och vår herre Jesus hålla vägen till er öppen för oss.

[12] e o SENHOR vos faça crescer e aumentar no amor uns para com os outros e para com todos, como também nós para convosco,

[12]Och måtte Herren låta er kärlek till varandra och till alla människor bli rik och överflödande som vår kärlek till er,

[13] a fim de que seja o vosso coração confirmado em santidade, isento de culpa, na presença de nosso Deus e Pai, na vinda de nosso SENHOR Jesus, com todos os seus santos.

[13]så att ni blir styrkta i era hjärtan och kan stå oförvitliga och heliga inför vår Gud och fader, när vår herre Jesus kommer med alla sina heliga.

1 Tessalonicenses 4

Exortação à prática da santidade

[1] Finalmente, irmãos, nós vos rogamos e exortamos no SENHOR Jesus que, como de nós recebestes, quanto à maneira por que deveis viver e agradar a Deus, e efetivamente estais fazendo, continueis progredindo cada vez mais;

[2] porque estais inteirados de quantas instruções vos demos da parte do SENHOR Jesus.

[3] Pois esta é a vontade de Deus: a vossa santificação, que vos abstenhais da prostituição;

[4] que cada um de vós saiba possuir o próprio corpo em santificação e honra,

1 Thessaloniker 4

Varningar och maningar

[1]Och nu, bröder, när ni har fått lära er av oss hur ni skall leva för att behaga Gud — och det är ju så ni lever — vill vi i herren Jesu namn vädja till er och mana er att göra ännu mer.

[2]Ni vet ju vilka föreskrifter vi gav er från herren Jesus.

[3]Detta är Guds vilja: att ni skall bli heliga. Ni skall avhålla er från all otukt.

[4]Var och en skall lära sig att hålla sin kropp i helgd och ära,

[5] não com o desejo de lascívia, como os gentios que não conhecem a Deus;

[5]inte utlämna den åt lidelser och begär som hedningarna, som inte känner Gud.

[6] e que, nesta matéria, ninguém ofenda nem defraude a seu irmão; porque o SENHOR, contra todas estas coisas, como antes vos avisamos e testificamos claramente, é o vingador,

[6]Ingen får kränka och utnyttja sin broder i det som det här gäller. Herren straffar allt sådant, det har vi redan klart och tydligt låtit er veta.

[7] porquanto Deus não nos chamou para a impureza, e sim para a santificação.

[7]Gud har inte kallat oss till orenhet utan till helighet.

[8] Dessarte, quem rejeita estas coisas não rejeita o homem, e sim a Deus, que também vos dá o seu Espírito Santo.

[8]Om någon sätter sig över detta är det alltså inte en människa han sätter sig över utan Gud, honom som ger er sin heliga ande.

Exortação à prática do amor fraternal

[9] No tocante ao amor fraternal, não há necessidade de que eu vos escreva, porquanto vós mesmos estais por Deus instruídos que deveis amar-vos uns aos outros;

[9]Om broderskärleken behöver vi inte skriva till er; Gud har själv lärt er att älska varandra,

[10] e, na verdade, estais praticando isso mesmo para com todos os irmãos em toda a Macedônia. Contudo, vos exortamos, irmãos, a progredirdes cada vez mais

[10]och kärlek visar ni ju också alla bröderna i hela Makedonien. Men vi manar er, bröder, att göra ännu mer.

[11] e a diligenciardes por viver tranqüilamente, cuidar do que é vosso e trabalhar com as próprias mãos, como vos ordenamos;

[11]Sätt en ära i att leva lugnt och stilla, sköta ert eget och arbeta med era händer så som vi har föreskrivit er.

[12] de modo que vos porteis com dignidade para com os de fora e de nada venhais a precisar.

[12]Lever ni på det sättet vinner ni de utomståendes aktning och blir inte beroende av någon.

A situação dos mortos em Cristo e a vinda do Senhor

Herrens dag och de dödas uppståndelse

[13] Não queremos, porém, irmãos, que sejais ignorantes com respeito aos que dormem, para não vos entristecerdes como os demais, que não têm esperança.

[13]Bröder, vi vill att ni skall veta hur det går med dem som avlider, så att ni inte behöver sörja som de andra, de som inte har något hopp.

[14] Pois, se cremos que Jesus morreu e ressuscitou, assim também Deus, mediante Jesus, trará, em sua companhia, os que dormem.

[15] Ora, ainda vos declaramos, por palavra do SENHOR, isto: nós, os vivos, os que ficarmos até à vinda do SENHOR, de modo algum precederemos os que dormem.

[16] Porquanto o SENHOR mesmo, dada a sua palavra de ordem, ouvida a voz do arcanjo, e ressoada a trombeta de Deus, descerá dos céus, e os mortos em Cristo ressuscitarão primeiro;

[17] depois, nós, os vivos, os que ficarmos, seremos arrebatados juntamente com eles, entre nuvens, para o encontro do SENHOR nos ares, e, assim, estaremos para sempre com o SENHOR.

[18] Consolai-vos, pois, uns aos outros com estas palavras.

1 Tessalonicenses 5

A vinda do Senhor é certa e repentina

[1] Irmãos, relativamente aos tempos e às épocas, não há necessidade de que eu vos escreva;

[2] pois vós mesmos estais inteirados com precisão de que o Dia do SENHOR vem como ladrão de noite.

[3] Quando andarem dizendo: Paz e segurança, eis que lhes sobrevirá repentina destruição, como vêm as dores de parto à que está para dar à luz; e de nenhum modo escaparão.

A necessidade de vigilância

[14]Om Jesus har dött och uppstått, vilket vi tror, då skall Gud också genom Jesus föra till sig de avlidna tillsammans med honom.

[15]Med stöd av vad Herren lärt oss säger vi er detta: vi som är kvar här i livet då Herren kommer skall inte gå före de avlidna.

[16]Ty när Herren själv stiger ner från himlen och hans befallning ljuder genom ärkeängelns röst och Guds basun, då skall de som är döda i Kristus uppstå först,

[17]och därefter skall vi som är kvar i livet föras bort bland molnen tillsammans med dem för att möta Herren i rymden. Och sedan skall vi alltid vara hos honom.

[18]Ge nu varandra tröst med dessa ord.

1 Thessaloniker 5

Håll er vakna

[1]Men om tid och stund, bröder, behöver man inte skriva till er,

[2]för ni vet själva mycket väl att Herrens dag kommer som en tjuv om natten.

[3]Just när folk säger: »Allt är lugnt och tryggt«, då kommer katastrofen lika plötsligt som värkarna när en kvinna skall föda, och de slipper inte undan.

[4] Mas vós, irmãos, não estais em trevas, para que esse Dia como ladrão vos apanhe de surpresa;

[5] porquanto vós todos sois filhos da luz e filhos do dia; nós não somos da noite, nem das trevas.

[6] Assim, pois, não durmamos como os demais; pelo contrário, vigiemos e sejamos sóbrios.

[7] Ora, os que dormem dormem de noite, e os que se embriagam é de noite que se embriagam.

[8] Nós, porém, que somos do dia, sejamos sóbrios, revestindo-nos da couraça da fé e do amor e tomando como capacete a esperança da salvação;

[9] porque Deus não nos destinou para a ira, mas para alcançar a salvação mediante nosso SENHOR Jesus Cristo,

[10] que morreu por nós para que, quer vigiemos, quer durmamos, vivamos em união com ele.

[11] Consolai-vos, pois, uns aos outros e edificai-vos reciprocamente, como também estais fazendo.

Diversos preceitos

[12] Agora, vos rogamos, irmãos, que acateis com apreço os que trabalham entre vós e os que vos presidem no SENHOR e vos admoestam;

[13] e que os tenhais com amor em máxima consideração, por causa do trabalho que realizam. Vivei em paz uns com os outros.

[14] Exortamo-vos, também, irmãos, a que admoesteis os insubmissos, consoleis os

[4]Men ni, bröder, lever inte i mörkret, och dagen kan inte överraska er som en tjuv.

[5]Ni är alla ljusets söner och dagens söner. Vi tillhör inte natten eller mörkret.

[6]Därför får vi heller inte sova som de andra utan måste hålla oss vakna och nyktra.

[7]De som sover sover om natten, och de som berusar sig är druckna om natten.

[8]Men vi som tillhör dagen skall vara nyktra och iföra oss trons och kärlekens rustning och ha hoppet om frälsning som hjälm.

[9]Gud har inte bestämt oss till att bli offer för vreden utan till att vinna frälsning genom vår herre Jesus Kristus,

[10]som har dött för oss för att vi skall leva tillsammans med honom, vare sig vi nu är vakna eller sover.

[11]Därför skall ni trösta och bygga upp varandra, så som ni ju också gör.

Visa kärlek. Släck inte anden

[12]Vi vädjar till er, bröder, att sätta värde på dem som har det tyngsta arbetet bland er, som står i spetsen för församlingen och vägleder er.

[13]Visa dem den största kärlek och uppskattning för allt vad de uträttar. Håll fred med varandra.

[14]Vi uppmanar er, bröder: tala de oordentliga till rätta, uppmuntra de

desanimados, ampareis os fracos e sejais longânimos para com todos.

15 Evitai que alguém retribua a outrem mal por mal; pelo contrário, segui sempre o bem entre vós e para com todos.

16 Regozijai-vos sempre.

17 Orai sem cessar.

18 Em tudo, dai graças, porque esta é a vontade de Deus em Cristo Jesus para convosco.

19 Não apagueis o Espírito.

20 Não desprezeis as profecias;

21 julgai todas as coisas, retende o que é bom;

22 abstende-vos de toda forma de mal.

O voto do apóstolo

23 O mesmo Deus da paz vos santifique em tudo; e o vosso espírito, alma e corpo sejam conservados íntegros e irrepreensíveis na vinda de nosso SENHOR Jesus Cristo.

24 Fiel é o que vos chama, o qual também o fará.

A saudação final e a bênção

25 Irmãos, orai por nós.

26 Saudai todos os irmãos com ósculo santo.

27 Conjuro-vos, pelo SENHOR, que esta epístola seja lida a todos os irmãos.

28 A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja convosco.

modfällda, stöd de svaga, ha tålamod med alla.

15Se till att ingen lönar ont med ont. Sträva alltid efter att göra gott, mot varandra och mot alla andra.

16Var alltid glada,

17be ständigt

18och tacka hela tiden Gud. Gör så, det är Guds vilja i Kristus Jesus.

19Släck inte anden,

20förakta inga profetior

21men pröva allt. Ta vara på det som är bra,

22och avhåll er från allt slags ont.

Slutönskan

23Må han som är fridens Gud helga er helt igenom, och må er ande, själ och kropp bevaras hela och oskadda, så att de är utan fläck när vår herre Jesus Kristus kommer.

24Han som kallar er är trofast, han skall åstadkomma det.

25Bröder, be också för oss.

26Hälsa alla bröderna med en helig kyss.

27Lova mig i Herrens namn att alla bröderna får höra brevet läsas upp.

28Nåd från vår herre Jesus Kristus åt er alla.

Segunda epístola de Paulo aos Tessalonicenses	Andra Thessalonikerbrevet
2 Tessalonicenses 1	**2 Thessaloniker 1**
Prefácio e saudação	**Hälsning**
1 Paulo, Silvano e Timóteo, à igreja dos tessalonicenses, em Deus, nosso Pai, e no SENHOR Jesus Cristo,	1Från Paulus, Silvanus och Timotheos till församlingen i Thessalonike som lever i Gud, vår fader, och herren Jesus Kristus.
2 graça e paz a vós outros, da parte de Deus Pai e do SENHOR Jesus Cristo.	2Nåd och frid från Gud fadern och herren Jesus Kristus.
Ação de graças	**I väntan på Herrens dag**
3 Irmãos, cumpre-nos dar sempre graças a Deus no tocante a vós outros, como é justo, pois a vossa fé cresce sobremaneira, e o vosso mútuo amor de uns para com os outros vai aumentando,	3Vi måste alltid tacka Gud för er, bröder, det finns det goda skäl till, ty er tro växer ständigt, och den kärlek ni alla hyser till varandra blir allt större hos var och en av er.
4 a tal ponto que nós mesmos nos gloriamos de vós nas igrejas de Deus, à vista da vossa constância e fé, em todas as vossas perseguições e nas tribulações que suportais,	4Vi kan med stolthet tala om er i Guds församlingar, om er uthållighet och er tro mitt under alla de förföljelser och lidanden som ni får utstå.
5 sinal evidente do reto juízo de Deus, para que sejais considerados dignos do reino de Deus, pelo qual, com efeito, estais sofrendo;	5De förebådar Guds rättvisa dom, att han skall förklara er värdiga Guds rike, som ni får lida för.
6 se, de fato, é justo para com Deus que ele dê em paga tribulação aos que vos atribulam	6Guds rättvisa innebär ju att han låter dem som plågar er bli plågade
7 e a vós outros, que sois atribulados, alívio juntamente conosco, quando do céu se manifestar o SENHOR Jesus com os anjos do seu poder,	7och låter er som nu plågas vila ut tillsammans med oss, när herren Jesus uppenbaras från himlen med sin makts änglar
8 em chama de fogo, tomando vingança contra os que não conhecem a Deus e contra os que não obedecem ao evangelho de nosso SENHOR Jesus.	8och i lågande eld, för att utkräva hämnd på dem som inte erkänner Gud och inte lyssnar till evangeliet om vår herre Jesus.

[9] Estes sofrerão penalidade de eterna destruição, banidos da face do SENHOR e da glória do seu poder,
[10] quando vier para ser glorificado nos seus santos e ser admirado em todos os que creram, naquele dia (porquanto foi crido entre vós o nosso testemunho).
[11] Por isso, também não cessamos de orar por vós, para que o nosso Deus vos torne dignos da sua vocação e cumpra com poder todo propósito de bondade e obra de fé,
[12] a fim de que o nome de nosso SENHOR Jesus seja glorificado em vós, e vós, nele, segundo a graça do nosso Deus e do SENHOR Jesus Cristo.

[9]Deras straff blir evigt fördärv, fjärran från Herrens ansikte och från hans makt och härlighet,
[10]när han kommer på den dagen för att förhärligas bland sina heliga och hyllas bland alla som har kommit till tro — och ni har trott på vårt vittnesbörd.
[11]Därför ber vi alltid för er att vår Gud skall finna er värdiga hans kallelse och ge framgång åt varje gott uppsåt och varje handling, gjord i tro och med hans kraft,
[12]så att vår herre Jesu namn förhärligas genom er och ni genom honom, tack vare nåden från vår gud och herre Jesus Kristus.

2 Tessalonicenses 2

A vinda do Senhor. A revelação da apostasia. O homem da iniquidade

[1] Irmãos, no que diz respeito à vinda de nosso SENHOR Jesus Cristo e à nossa reunião com ele, nós vos exortamos
[2] a que não vos demovais da vossa mente, com facilidade, nem vos perturbeis, quer por espírito, quer por palavra, quer por epístola, como se procedesse de nós, supondo tenha chegado o Dia do SENHOR.
[3] Ninguém, de nenhum modo, vos engane, porque isto não acontecerá sem que primeiro venha a apostasia e seja revelado o homem da iniqüidade, o filho da perdição,
[4] o qual se opõe e se levanta contra tudo que se chama Deus ou é objeto de culto, a

2 Thessaloniker 2

Den Laglöse och Jesu Kristi ankomst

[1]När det gäller vår herre Jesu Kristi ankomst, då vi skall samlas hos honom, ber vi er, bröder,
[2]att inte strax tappa fattningen och bli uppskrämda, om man hänvisar till Anden eller till något som vi skulle ha sagt eller skrivit och säger att Herrens dag är här.
[3]Låt inte lura er på något vis. Ty först måste avfallet ske och laglöshetens människa uppenbaras, undergångens son,
[4]motståndaren, han som förhäver sig över allt som kallas gud eller heligt och sätter

ponto de assentar-se no santuário de Deus, ostentando-se como se fosse o próprio Deus.

sig i Guds tempel och utger sig för att vara Gud.

[5] Não vos recordais de que, ainda convosco, eu costumava dizer-vos estas coisas?

[5]Minns ni inte att jag sade detta redan när jag var hos er?

[6] E, agora, sabeis o que o detém, para que ele seja revelado somente em ocasião própria.

[6]Och ni vet vad det är som nu hindrar honom så att han inte kan träda fram förrän hans stund är inne.

O caráter do homem da iniquidade e a sua derrota

[7] Com efeito, o mistério da iniqüidade já opera e aguarda somente que seja afastado aquele que agora o detém;

[7]Ty laglösheten är redan verksam, som en hemlighet; det som återstår är att han som ännu hindrar röjs ur vägen.

[8] então, será, de fato, revelado o iníquo, a quem o SENHOR Jesus matará com o sopro de sua boca e o destruirá pela manifestação de sua vinda.

[8]Då skall den Laglöse uppenbaras, han som herren Jesus skall dräpa med andedräkten ur sin mun och förinta med glansen vid sin ankomst.

[9] Ora, o aparecimento do iníquo é segundo a eficácia de Satanás, com todo poder, e sinais, e prodígios da mentira,

[9]Den Laglöses ankomst är ett verk av Satan och sker med stor makt, falska tecken och under

[10] e com todo engano de injustiça aos que perecem, porque não acolheram o amor da verdade para serem salvos.

[10]och med orättfärdighetens alla konster, som bedrar dem som går i fördärvet — de har ju inte velat ta emot den kärlek till sanningen som kunde ha räddat dem.

[11] É por este motivo, pois, que Deus lhes manda a operação do erro, para darem crédito à mentira,

[11]Därför låter Gud villfarelsen få makt över dem så att de tror på lögnen

[12] a fim de serem julgados todos quantos não deram crédito à verdade; antes, pelo contrário, deleitaram-se com a injustiça.

[12]och blir dömda, alla dessa som inte har trott på sanningen utan har valt orättfärdigheten.

Ação de graças e exortação

[13] Entretanto, devemos sempre dar graças a Deus por vós, irmãos amados pelo SENHOR, porque Deus vos escolheu desde o princípio para a salvação, pela santificação do Espírito e fé na verdade,

Kallade att vinna Kristi härlighet

[13]Men vi måste alltid tacka Gud för er, bröder som Herren älskar. Ty Gud har utsett er att vara de första som skall räddas genom att ni helgas i er ande och tror på sanningen.

[14] para o que também vos chamou mediante o nosso evangelho, para alcançardes a glória de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[15] Assim, pois, irmãos, permanecei firmes e guardai as tradições que vos foram ensinadas, seja por palavra, seja por epístola nossa.

[16] Ora, nosso SENHOR Jesus Cristo mesmo e Deus, o nosso Pai, que nos amou e nos deu eterna consolação e boa esperança, pela graça,

[17] consolem o vosso coração e vos confirmem em toda boa obra e boa palavra.

[14]Till detta har Gud kallat er med vårt evangelium, för att ni skall vinna vår herre Jesu Kristi härlighet.

[15]Stå alltså fasta, bröder, och håll er till de läror som vi har fört vidare till er, muntligen eller i brev.

[16]Må vår herre Jesus Kristus själv och Gud, vår fader, som älskar oss och i sin nåd har gett oss evig tröst och säkert hopp,

[17]uppmuntra och styrka er till allt gott i gärning och ord.

2 Tessalonicenses 3

Paulo pede as orações dos tessalonicenses

[1] Finalmente, irmãos, orai por nós, para que a palavra do SENHOR se propague e seja glorificada, como também está acontecendo entre vós;

[2] e para que sejamos livres dos homens perversos e maus; porque a fé não é de todos.

[3] Todavia, o SENHOR é fiel; ele vos confirmará e guardará do Maligno.

[4] Nós também temos confiança em vós no SENHOR, de que não só estais praticando as coisas que vos ordenamos, como também continuareis a fazê-las.

[5] Ora, o SENHOR conduza o vosso coração ao amor de Deus e à constância de Cristo.

Exortação à prática de vários deveres cristãos pessoais, sociais e coletivos

[6] Nós vos ordenamos, irmãos, em nome do SENHOR Jesus Cristo, que vos aparteis de

2 Thessaloniker 3

Uppmaning till förbön

[1]Och så, bröder, be för oss att Herrens ord vinner spridning och anseende, så som har skett hos er,

[2]och att vi förskonas från brottsliga och onda människor — alla har ju inte tron.

[3]Men Herren är trofast, han skall styrka er och skydda er för det onda.

[4]I vår tro på Herren litar vi på att ni gör och kommer att göra vad vi här föreskriver.

[5]Må Herren leda er fram till Guds kärlek och Kristi uthållighet.

Varning för dem som lever utan ordning

[6]Vi föreskriver er i herren Jesu Kristi namn att dra er undan de bröder som lever utan

todo irmão que ande desordenadamente e não segundo a tradição que de nós recebestes;

[7] pois vós mesmos estais cientes do modo por que vos convém imitar-nos, visto que nunca nos portamos desordenadamente entre vós,

[8] nem jamais comemos pão à custa de outrem; pelo contrário, em labor e fadiga, de noite e de dia, trabalhamos, a fim de não sermos pesados a nenhum de vós;

[9] não porque não tivéssemos esse direito, mas por termos em vista oferecer-vos exemplo em nós mesmos, para nos imitardes.

[10] Porque, quando ainda convosco, vos ordenamos isto: se alguém não quer trabalhar, também não coma.

[11] Pois, de fato, estamos informados de que, entre vós, há pessoas que andam desordenadamente, não trabalhando; antes, se intrometem na vida alheia.

[12] A elas, porém, determinamos e exortamos, no SENHOR Jesus Cristo, que, trabalhando tranqüilamente, comam o seu próprio pão.

[13] E vós, irmãos, não vos canseis de fazer o bem.

[14] Caso alguém não preste obediência à nossa palavra dada por esta epístola, notai-o; nem vos associeis com ele, para que fique envergonhado.

[15] Todavia, não o considereis por inimigo, mas adverti-o como irmão.

ordning och inte följer de regler de har fått genom oss.

[7]Ni vet ju själva på vilket sätt ni skall efterlikna oss. Vi var aldrig oordentliga hos er

[8]och åt aldrig av andras bröd utan att ha gjort rätt för oss. Vi slet och släpade, arbetade dag och natt för att inte ligga någon av er till last.

[9]Inte för att vi skulle sakna rätt till det, men vi har velat ge er ett föredöme att följa.

[10]När vi kom till er gav vi er som föreskrift: den som inte vill arbeta får inte heller äta.

[11]Och nu har vi hört att några ibland er lever utan ordning. De gör inte vad de skall, bara vad de inte skall.

[12]Den sortens människor föreskriver och förmanar vi i herren Jesu Kristi namn att arbeta lugnt och stilla och äta sitt eget bröd.

[13]Och ni, bröder, tröttna inte på att göra vad som är riktigt.

[14]Om någon inte rättar sig efter det vi säger här i brevet, peka då ut honom så att han ställs utanför — kanske tar han varning.

[15]Men betrakta honom inte som en fiende, utan tala honom till rätta som en broder.

Slutönskan

[16] Ora, o SENHOR da paz, ele mesmo, vos dê continuamente a paz em todas as circunstâncias. O SENHOR seja com todos vós.

A saudação final e a bênção

[17] A saudação é de próprio punho: Paulo. Este é o sinal em cada epístola; assim é que eu assino.

[18] A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja com todos vós.

[16]Må han som är fridens herre skänka er sin frid, alltid och på alla sätt. Herren är med er alla.

[17]Här skriver jag, Paulus, min hälsning med egen hand. På det tecknet känns alla mina brev igen, så skriver jag.

[18]Nåd från vår herre Jesus Kristus åt er alla.

Primeira epístola de Paulo a Timóteo	Första Timotheosbrevet

1 Timóteo 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus, pelo mandato de Deus, nosso Salvador, e de Cristo Jesus, nossa esperança,

[2] a Timóteo, verdadeiro filho na fé, graça, misericórdia e paz, da parte de Deus Pai e de Cristo Jesus, nosso SENHOR.

O ministério de Timóteo em Éfeso. Falsas doutrinas e suas características

[3] Quando eu estava de viagem, rumo da Macedônia, te roguei permanecesses ainda em Éfeso para admoestares a certas pessoas, a fim de que não ensinem outra doutrina,

[4] nem se ocupem com fábulas e genealogias sem fim, que, antes, promovem discussões do que o serviço de Deus, na fé.

[5] Ora, o intuito da presente admoestação visa ao amor que procede de coração puro, e de consciência boa, e de fé sem hipocrisia.

[6] Desviando-se algumas pessoas destas coisas, perderam-se em loquacidade frívola,

[7] pretendendo passar por mestres da lei, não compreendendo, todavia, nem o que dizem, nem os assuntos sobre os quais fazem ousadas asseverações.

A lei e os seus objetivos

[8] Sabemos, porém, que a lei é boa, se alguém dela se utiliza de modo legítimo,

1 Timotheos 1

Hälsning

[1]Från Paulus, Kristi Jesu apostel på uppdrag av Gud, vår frälsare, och Kristus Jesus, vårt hopp,

[2]till Timotheos, hans äkta barn i tron. Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och Kristus Jesus, vår herre.

Den sunda läran

[3]Redan när jag gav mig i väg till Makedonien bad jag dig stanna i Efesos och förmana somliga där att inte förkunna avvikande läror

[4]och ägna sig åt ändlösa legender om förfäderna. Sådant för bara till diskussioner och tjänar inte Guds plan, som verkar genom tro.

[5]Målet för dina förmaningar skall vara en kärlek som kommer ur rent hjärta, gott uppsåt och uppriktig tro.

[6]Somliga har glömt bort allt detta och spårat ur i tomt prat.

[7]De vill lära ut lagen men förstår varken vad de själva säger eller vad de med sådan säkerhet uttalar sig om.

[8]Men vi vet att lagen är något gott, om man brukar den rätt

[9] tendo em vista que não se promulga lei para quem é justo, mas para transgressores e rebeldes, irreverentes e pecadores, ímpios e profanos, parricidas e matricidas, homicidas,

[10] impuros, sodomitas, raptores de homens, mentirosos, perjuros e para tudo quanto se opõe à sã doutrina,

[11] segundo o evangelho da glória do Deus bendito, do qual fui encarregado.

A graça e a sua eficácia na experiência do apóstolo Paulo

[12] Sou grato para com aquele que me fortaleceu, Cristo Jesus, nosso SENHOR, que me considerou fiel, designando-me para o ministério,

[13] a mim, que, noutro tempo, era blasfemo, e perseguidor, e insolente. Mas obtive misericórdia, pois o fiz na ignorância, na incredulidade.

[14] Transbordou, porém, a graça de nosso SENHOR com a fé e o amor que há em Cristo Jesus.

[15] Fiel é a palavra e digna de toda aceitação: que Cristo Jesus veio ao mundo para salvar os pecadores, dos quais eu sou o principal.

[16] Mas, por esta mesma razão, me foi concedida misericórdia, para que, em mim, o principal, evidenciasse Jesus Cristo a sua completa longanimidade, e servisse eu de modelo a quantos hão de crer nele para a vida eterna.

[9]och tänker på att den inte är till för rättfärdiga utan för dem som lever utan lag och ordning, för gudlösa och syndare, hädare och förnekare, för dem som bär hand på sin far eller mor, för dråpare,

[10]för otuktiga och män som ligger med män, för människorövare, lögnare och menedare och allt annat som strider mot den sunda läran.

[11]Så är det enligt det evangelium om härligheten hos den salige Guden som jag har fått mig anförtrott.

Kristus tog Paulus i sin tjänst

[12]Jag tackar honom som har gett mig kraft, Kristus Jesus, vår herre, för att han fann mig värd förtroende och tog mig i sin tjänst,

[13]mig som förut var en hädare och hänsynslös förföljare. Men jag mötte förbarmande därför att jag handlade i okunnighet, i min otro.

[14]Vår herres nåd har överflödat, med tro och kärlek i Kristus Jesus.

[15]Detta är ett ord att lita på och värt att helt ta till sig, Kristus Jesus har ju kommit till världen för att rädda syndare — och bland dem är jag den störste.

[16]Men jag mötte förbarmande, och det för att Kristus Jesus skulle kunna visa allt sitt tålamod på mig som den förste, urtypen för dem som skall komma till tro på honom och vinna evigt liv.

[17] Assim, ao Rei eterno, imortal, invisível, Deus único, honra e glória pelos séculos dos séculos. Amém!

O bom combate

[18] Este é o dever de que te encarrego, ó filho Timóteo, segundo as profecias de que antecipadamente foste objeto: combate, firmado nelas, o bom combate,

[19] mantendo fé e boa consciência, porquanto alguns, tendo rejeitado a boa consciência, vieram a naufragar na fé.

[20] E dentre esses se contam Himeneu e Alexandre, os quais entreguei a Satanás, para serem castigados, a fim de não mais blasfemarem.

1 Timóteo 2

A prática da oração por todos os homens. Um só Mediador

[1] Antes de tudo, pois, exorto que se use a prática de súplicas, orações, intercessões, ações de graças, em favor de todos os homens,

[2] em favor dos reis e de todos os que se acham investidos de autoridade, para que vivamos vida tranqüila e mansa, com toda piedade e respeito.

[3] Isto é bom e aceitável diante de Deus, nosso Salvador,

[4] o qual deseja que todos os homens sejam salvos e cheguem ao pleno conhecimento da verdade.

[5] Porquanto há um só Deus e um só Mediador entre Deus e os homens, Cristo Jesus, homem,

[17]Evighetens konung, oförgänglig, osynlig, den ende Guden — hans är äran och härligheten i evigheters evighet, amen.

Uppdraget till Timotheos

[18]Timotheos, mitt barn, detta uppdrag att förmana ger jag dig i enlighet med de profetior som utpekade dig för att du med stöd av dem skall strida den goda striden,

[19]i tro och med gott uppsåt. Det uppsåtet har somliga släppt, och de har lidit skeppsbrott i tron,

[20]bland dem Hymenaios och Alexandros, som jag har överlämnat åt Satan för att de skall lära sig att inte häda.

1 Timotheos 2

Uppmaning till ett kristet liv

[1]Först och främst uppmanar jag till bön och åkallan, till förbön och tacksägelse för alla människor,

[2]för kungar och alla som har makt, så att vi kan leva ett lugnt och stilla liv, på allt sätt fromt och värdigt.

[3]Att be så är riktigt och behagar Gud, vår frälsare,

[4]som vill att alla människor skall räddas och komma till insikt om sanningen.

[5]Gud är en, och en är förmedlaren mellan Gud och människor, människan Kristus Jesus,

[6] o qual a si mesmo se deu em resgate por todos: testemunho que se deve prestar em tempos oportunos.

[7] Para isto fui designado pregador e apóstolo (afirmo a verdade, não minto), mestre dos gentios na fé e na verdade.

Proceder conveniente no culto público

[8] Quero, portanto, que os varões orem em todo lugar, levantando mãos santas, sem ira e sem animosidade.

[9] Da mesma sorte, que as mulheres, em traje decente, se ataviem com modéstia e bom senso, não com cabeleira frisada e com ouro, ou pérolas, ou vestuário dispendioso,

[10] porém com boas obras (como é próprio às mulheres que professam ser piedosas).

[11] A mulher aprenda em silêncio, com toda a submissão.

[12] E não permito que a mulher ensine, nem exerça autoridade de homem; esteja, porém, em silêncio.

[13] Porque, primeiro, foi formado Adão, depois, Eva.

[14] E Adão não foi iludido, mas a mulher, sendo enganada, caiu em transgressão.

[15] Todavia, será preservada através de sua missão de mãe, se ela permanecer em fé, e amor, e santificação, com bom senso.

1 Timóteo 3

As qualificações dos bispos e dos diáconos

[6]som gav sig själv till lösen för alla, vittnesbördet när tiden var inne,

[7]och för det har jag satts att vara förkunnare och apostel — jag talar sanning, jag ljuger inte — en lärare för hedningarna i tro och sanning.

[8]Jag vill att männen på varje ort skall be med renade, lyfta händer, utan vrede och utan förbehåll.

[9]Likaså skall kvinnornas prydnad vara ett anständigt, blygsamt och återhållsamt uppträdande, inte konstfulla håruppsättningar och guld eller pärlor eller dyrbara kläder,

[10]utan goda gärningar, som det anstår kvinnor som vill gälla för att vara gudfruktiga.

[11]Kvinnan skall ta emot undervisning i stillhet och alltid underordna sig.

[12]Att själv undervisa tillåter jag henne inte och inte heller att bestämma över mannen, utan hon skall hålla sig tyst och stilla.

[13]Ty Adam skapades först och sedan Eva.

[14]Och det var inte Adam som lockades utan kvinnan som lät sig lockas och förleddes till överträdelse.

[15]Men hon skall bli räddad genom sitt moderskap om hon lever ett ärbart liv i tro, kärlek och helgelse.

1 Timotheos 3

[1] Fiel é a palavra: se alguém aspira ao episcopado, excelente obra almeja.

[1]Det är ett ord att lita på.

Församlingsledaren och hans medhjälpare

Den som önskar bli församlingsledare eftersträvar ett viktigt arbete.

[2] É necessário, portanto, que o bispo seja irrepreensível, esposo de uma só mulher, temperante, sóbrio, modesto, hospitaleiro, apto para ensinar;

[2]Därför måste församlingsledaren vara höjd över allt klander, gift bara en gång, nykter, behärskad, anständig, gästfri och en god lärare.

[3] não dado ao vinho, não violento, porém cordato, inimigo de contendas, não avarento;

[3]Han får inte missbruka vin och inte vara hårdhänt utan skall vara försynt och fridsam och fri från penningbegär.

[4] e que governe bem a própria casa, criando os filhos sob disciplina, com todo o respeito

[4]Han skall kunna styra sitt hus och få sina barn att underordna sig, allt i värdiga former.

[5] (pois, se alguém não sabe governar a própria casa, como cuidará da igreja de Deus?);

[5]För hur skall någon som inte kan styra sitt eget hus kunna ta hand om Guds församling?

[6] não seja neófito, para não suceder que se ensoberbeça e incorra na condenação do diabo.

[6]Han får inte vara nyomvänd, så att han blir högmodig och faller under djävulens dom.

[7] Pelo contrário, é necessário que ele tenha bom testemunho dos de fora, a fim de não cair no opróbrio e no laço do diabo.

[7]Dessutom måste han ha gott rykte bland utomstående, så att han inte blir förhånad och går i djävulens fälla.

[8] Semelhantemente, quanto a diáconos, é necessário que sejam respeitáveis, de uma só palavra, não inclinados a muito vinho, não cobiçosos de sórdida ganância,

[8]På samma sätt skall medhjälparna vara värdiga och uppriktiga. De får inte vara begivna på vin eller lystna på pengar.

[9] conservando o mistério da fé com a consciência limpa.

[9]De skall förena trons hemlighet med ett rent uppsåt.

[10] Também sejam estes primeiramente experimentados; e, se se mostrarem irrepreensíveis, exerçam o diaconato.

[10]Men först skall också de prövas, sedan får de bli medhjälpare om det inte finns något att anföra mot dem.

[11] Da mesma sorte, quanto a mulheres, é necessário que sejam elas respeitáveis, não maldizentes, temperantes e fiéis em tudo.

[11]Är de kvinnor skall de på samma sätt uppträda värdigt, inte förtala någon utan vara nyktra och pålitliga i allt.

[12] O diácono seja marido de uma só mulher e governe bem seus filhos e a própria casa.

[13] Pois os que desempenharem bem o diaconato alcançam para si mesmos justa preeminência e muita intrepidez na fé em Cristo Jesus.

A igreja de Deus, coluna e baluarte da verdade. O grande mistério da piedade

[14] Escrevo-te estas coisas, esperando ir ver-te em breve;

[15] para que, se eu tardar, fiques ciente de como se deve proceder na casa de Deus, que é a igreja do Deus vivo, coluna e baluarte da verdade.

[16] Evidentemente, grande é o mistério da piedade: Aquele que foi manifestado na carne foi justificado em espírito, contemplado por anjos, pregado entre os gentios, crido no mundo, recebido na glória.

1 Timóteo 4

A apostasia nos últimos tempos

[1] Ora, o Espírito afirma expressamente que, nos últimos tempos, alguns apostatarão da fé, por obedecerem a espíritos enganadores e a ensinos de demônios,

[2] pela hipocrisia dos que falam mentiras e que têm cauterizada a própria consciência,

[3] que proíbem o casamento e exigem abstinência de alimentos que Deus criou para serem recebidos, com ações de graças, pelos fiéis e por quantos conhecem plenamente a verdade;

[12]En medhjälpare får inte vara gift mer än en gång och skall kunna styra sina barn och sitt hus.

[13]De som sköter sin tjänst väl får en god ställning och kan visa stor frimodighet i sin tro på Kristus Jesus.

Vår religions hemlighet

[14]Jag skriver detta i hopp om att snart få komma till dig.

[15]Men skulle jag dröja så vet du nu hur man bör uppföra sig i Guds hushåll — den levande Gudens församling, sanningens pelare och grundval.

[16]Och erkänt stor är vår religions hemlighet: Han uppenbarades som jordisk varelse, rättfärdigades som andlig, skådades av änglarna, förkunnades bland hedningarna, vann tro i världen och togs upp i härligheten.

1 Timotheos 4

Avfall under den återstående tiden

[1]Anden säger uttryckligen att under den återstående tiden skall några avfalla från tron och lyssna till andar som bedrar och till demoners läror,

[2]spridda av hycklande lögnare med bortbränt samvete,

[3]folk som förbjuder äktenskap och kräver att man avstår från föda som Gud har skapat till att ätas under tacksägelse av dem som tror och som känner sanningen.

[4] pois tudo que Deus criou é bom, e, recebido com ações de graças, nada é recusável,

[5] porque, pela palavra de Deus e pela oração, é santificado.

Exortação à fidelidade e à diligência no ministério

[6] Expondo estas coisas aos irmãos, serás bom ministro de Cristo Jesus, alimentado com as palavras da fé e da boa doutrina que tens seguido.

[7] Mas rejeita as fábulas profanas e de velhas caducas. Exercita-te, pessoalmente, na piedade.

[8] Pois o exercício físico para pouco é proveitoso, mas a piedade para tudo é proveitosa, porque tem a promessa da vida que agora é e da que há de ser.

[9] Fiel é esta palavra e digna de inteira aceitação.

[10] Ora, é para esse fim que labutamos e nos esforçamos sobremodo, porquanto temos posto a nossa esperança no Deus vivo, Salvador de todos os homens, especialmente dos fiéis.

[11] Ordena e ensina estas coisas.

[12] Ninguém despreze a tua mocidade; pelo contrário, torna-te padrão dos fiéis, na palavra, no procedimento, no amor, na fé, na pureza.

[13] Até à minha chegada, aplica-te à leitura, à exortação, ao ensino.

[14] Não te faças negligente para com o dom que há em ti, o qual te foi concedido mediante profecia, com a imposição das mãos do presbitério.

[4]Allt som Gud har skapat är bra och ingenting behöver vrakas, om det tas emot med tacksägelse;

[5]det blir rent genom Guds ord och genom bön.

Anvisningar till Timotheos

[6]Om du framhåller detta för bröderna tjänar du Kristus Jesus på rätt sätt, styrkt av den goda troslära som du troget har följt.

[7]Men befatta dig inte med de gudlösa amsagorna. Öva dig i gudsfruktan.

[8]Kroppsövningar är nyttiga på sitt sätt, men gudsfruktan är nyttig på alla sätt, med sitt löfte om liv både för denna tiden och den kommande.

[9]Detta är ett ord att lita på och värt att ta till sig.

[10]Det är därför vi strävar och kämpar, ty vi har satt vårt hopp till den levande Guden, som är en frälsare för alla människor, särskilt för dem som tror.

[11]Inskärp detta i din undervisning.

[12]Låt ingen se ner på dig för att du är ung, utan var en förebild för de troende i allt du säger och gör, i kärlek, tro och renhet.

[13]Läs högt ur skrifterna, förmana och undervisa, tills jag kommer.

[14]Ta vara på den nådegåva du har, den som du fick när profetior utpekade dig och de äldstes råd lade sina händer på dig.

[15] Medita estas coisas e nelas sê diligente, para que o teu progresso a todos seja manifesto.

[16] Tem cuidado de ti mesmo e da doutrina. Continua nestes deveres; porque, fazendo assim, salvarás tanto a ti mesmo como aos teus ouvintes.

[15]Tänk på detta, lev i detta, så att alla ser dina framsteg.

[16]Ge akt på dig själv och din undervisning. Stå fast vid detta, ty gör du det räddar du både dig själv och dem som lyssnar på dig.

1 Timóteo 5

Os deveres dos pastores para com várias classes de pessoas

[1] Não repreendas ao homem idoso; antes, exorta-o como a pai; aos moços, como a irmãos;

[2] às mulheres idosas, como a mães; às moças, como a irmãs, com toda a pureza.

Das viúvas

[3] Honra as viúvas verdadeiramente viúvas.

[4] Mas, se alguma viúva tem filhos ou netos, que estes aprendam primeiro a exercer piedade para com a própria casa e a recompensar a seus progenitores; pois isto é aceitável diante de Deus.

[5] Aquela, porém, que é verdadeiramente viúva e não tem amparo espera em Deus e persevera em súplicas e orações, noite e dia;

[6] entretanto, a que se entrega aos prazeres, mesmo viva, está morta.

[7] Prescreve, pois, estas coisas, para que sejam irrepreensíveis.

[8] Ora, se alguém não tem cuidado dos seus e especialmente dos da própria casa, tem negado a fé e é pior do que o descrente.

1 Timotheos 5

[1]Mot en äldre man skall du inte använda hårda ord. Vädja till honom som till en far, till yngre män som till bröder,

[2]till äldre kvinnor som till mödrar, till yngre kvinnor som till systrar, rent och oskyldigt.

Änkors ställning

[3]Ge värdigheten som änka endast åt dem som verkligen är änkor.

[4]Om en änka har barn eller barnbarn, så låt dessa lära sig att vara fromma först och främst inom den egna familjen och visa tacksamhet mot de äldre, ty det är vad Gud vill.

[5]Den som verkligen är änka och ensamstående har satt sitt hopp till Gud och upphör inte att be och åkalla både dag och natt.

[6]Men den som bara vill leva gott är död fast hon lever.

[7]Inskärp detta, så att ingen skall kunna klandra dem.

[8]Men om någon inte sörjer för sina anhöriga, i synnerhet den egna familjen, har han förnekat tron och är sämre än en som aldrig har trott.

[9] Não seja inscrita senão viúva que conte ao menos sessenta anos de idade, tenha sido esposa de um só marido,
[10] seja recomendada pelo testemunho de boas obras, tenha criado filhos, exercitado hospitalidade, lavado os pés aos santos, socorrido a atribulados, se viveu na prática zelosa de toda boa obra.
[11] Mas rejeita viúvas mais novas, porque, quando se tornam levianas contra Cristo, querem casar-se,
[12] tornando-se condenáveis por anularem o seu primeiro compromisso.
[13] Além do mais, aprendem também a viver ociosas, andando de casa em casa; e não somente ociosas, mas ainda tagarelas e intrigantes, falando o que não devem.
[14] Quero, portanto, que as viúvas mais novas se casem, criem filhos, sejam boas donas de casa e não dêem ao adversário ocasião favorável de maledicência.
[15] Pois, com efeito, já algumas se desviaram, seguindo a Satanás.
[16] Se alguma crente tem viúvas em sua família, socorra-as, e não fique sobrecarregada a igreja, para que esta possa socorrer as que são verdadeiramente viúvas.

Acerca dos presbíteros. Vários conselhos

[17] Devem ser considerados merecedores de dobrados honorários os presbíteros que presidem bem, com especialidade os que se afadigam na palavra e no ensino.
[18] Pois a Escritura declara: Não amordaces o boi, quando pisa o trigo. E ainda: O trabalhador é digno do seu salário.

[9]För att en änka skall räknas som änka måste hon vara minst sextio år och får inte ha varit gift mer än en gång.
[10]Hon måste vara känd för goda gärningar: ha tagit sig an barn, visat gästfrihet, tvättat de heligas fötter, bistått nödlidande — ja, på allt sätt vinnlagt sig om att göra gott.
[11]Yngre änkor skall du däremot vägra att godta. Ty när åtrån vaknar glömmer de Kristus och vill gifta sig
[12]och faller under domen att ha brutit sitt första trohetslöfte.
[13]Dessutom lär de sig att lata sig och springa omkring i husen. Och inte bara att lata sig utan också att sladdra, vara nyfikna och tala om otillåtna ting.
[14]Jag vill därför att yngre änkor skall gifta om sig, föda barn och sköta sina hus, så att man inte talar illa om dem och fienden får sitt tillfälle.
[15]Några av dem har redan kommit på avvägar och följt Satan.
[16]Om någon troende kvinna har änkor att sörja för skall hon ta hand om dem själv och inte lägga bördan på församlingen, som måste sörja för dem som är verkliga änkor.

Regler för församlingens liv

[17]Sådana äldste som sköter sin ledaruppgift bra är värda dubbel lön, särskilt de som ägnar sina krafter åt ordet och undervisningen.
[18]Skriften säger ju: Du skall inte binda ihop munnen på oxen som tröskar och: Arbetaren är värd sin lön.

[19] Não aceites denúncia contra presbítero, senão exclusivamente sob o depoimento de duas ou três testemunhas.

[19]Ta inte upp klagomål mot någon av de äldste annat än på två eller tre vittnens ord.

[20] Quanto aos que vivem no pecado, repreende-os na presença de todos, para que também os demais temam.

[20]Ställ dem som felar till svars i allas närvaro, så att också de andra tar varning.

[21] Conjuro-te, perante Deus, e Cristo Jesus, e os anjos eleitos, que guardes estes conselhos, sem prevenção, nada fazendo com parcialidade.

[21]Jag besvär dig inför Gud och inför Kristus Jesus och de utvalda änglarna att alltid iaktta detta, utan förutfattade meningar och personliga hänsyn.

[22] A ninguém imponhas precipitadamente as mãos. Não te tornes cúmplice de pecados de outrem. Conserva-te a ti mesmo puro.

[22]Lägg inte förhastat dina händer på någon och gör dig inte medskyldig till någon annans synder, håll dig själv ren. —

[23] Não continues a beber somente água; usa um pouco de vinho, por causa do teu estômago e das tuas freqüentes enfermidades.

[23]Drick inte längre bara vatten, utan ta dig lite vin för din mage och dina ständiga krämpor.

[24] Os pecados de alguns homens são notórios e levam a juízo, ao passo que os de outros só mais tarde se manifestam.

[24]En del människors synder ligger i öppen dag och får sin dom i förväg, andras synder släpar efter.

[25] Da mesma sorte também as boas obras, antecipadamente, se evidenciam e, quando assim não seja, não podem ocultar-se.

[25]På samma sätt med de goda gärningarna, de ligger i öppen dag, och de som inte gör det kan inte förbli dolda.

1 Timóteo 6

Dos senhores e dos servos

[1] Todos os servos que estão debaixo de jugo considerem dignos de toda honra o próprio senhor, para que o nome de Deus e a doutrina não sejam blasfemados.

[2] Também os que têm senhor fiel não o tratem com desrespeito, porque é irmão; pelo contrário, trabalhem ainda mais, pois ele, que partilha do seu bom serviço, é

1 Timotheos 6

[1]De som bär slavoket skall visa sina herrar tillbörlig aktning, så att Guds namn och läran inte blir smädade.

[2]De som har troende herrar får inte brista i respekt mot dem därför att de är deras bröder. Tvärtom bör de tjäna dem ännu villigare därför att de som drar nytta av

crente e amado. Ensina e recomenda estas coisas.

deras tjänster är troende och älskade bröder.

Uppdraget skall vara obefläckat

Så skall du undervisa och förmana.

Os falsos mestres e os perigos da riqueza

3 Se alguém ensina outra doutrina e não concorda com as sãs palavras de nosso SENHOR Jesus Cristo e com o ensino segundo a piedade,

3Den som lär annorlunda och inte håller sig till vår herre Jesu Kristi sunda ord och till det som vår religion lär,

4 é enfatuado, nada entende, mas tem mania por questões e contendas de palavras, de que nascem inveja, provocação, difamações, suspeitas malignas,

4han är förblindad och okunnig, med en sjuklig lust att diskutera och träta. Sådant leder till avund, strider, förtal, misstänkliggöranden

5 altercações sem fim, por homens cuja mente é pervertida e privados da verdade, supondo que a piedade é fonte de lucro.

5och ständiga bråk bland människor som har mist förståndet och tappat bort sanningen och som anser att religionen skall löna sig.

6 De fato, grande fonte de lucro é a piedade com o contentamento.

6Och visst ger religionen god lön om man nöjer sig med det nödvändiga,

7 Porque nada temos trazido para o mundo, nem coisa alguma podemos levar dele.

7för tomhänta kom vi till världen och tomhänta skall vi gå ur den.

8 Tendo sustento e com que nos vestir, estejamos contentes.

8Har vi mat och kläder skall vi vara nöjda.

9 Ora, os que querem ficar ricos caem em tentação, e cilada, e em muitas concupiscências insensatas e perniciosas, as quais afogam os homens na ruína e perdição.

9De som vill bli rika låter sig snärjas av frestelsen och faller offer för alla de dåraktiga och skadliga begär som störtar människorna i fördärv och undergång.

10 Porque o amor do dinheiro é raiz de todos os males; e alguns, nessa cobiça, se desviaram da fé e a si mesmos se atormentaram com muitas dores.

10Kärleken till pengar är roten till allt ont; genom den har många förts bort från tron och vållat sig själva mycket lidande.

Apelo para Timóteo

11 Tu, porém, ó homem de Deus, foge destas coisas; antes, segue a justiça, a

11Men du som tillhör Gud, håll dig borta från sådant. Sträva efter rättfärdighet,

piedade, a fé, o amor, a constância, a mansidão.

[12] Combate o bom combate da fé. Toma posse da vida eterna, para a qual também foste chamado e de que fizeste a boa confissão perante muitas testemunhas.

[13] Exorto-te, perante Deus, que preserva a vida de todas as coisas, e perante Cristo Jesus, que, diante de Pôncio Pilatos, fez a boa confissão,

[14] que guardes o mandato imaculado, irrepreensível, até à manifestação de nosso SENHOR Jesus Cristo;

[15] a qual, em suas épocas determinadas, há de ser revelada pelo bendito e único Soberano, o Rei dos reis e SENHOR dos senhores;

[16] o único que possui imortalidade, que habita em luz inacessível, a quem homem algum jamais viu, nem é capaz de ver. A ele honra e poder eterno. Amém!

Acerca dos ricos

[17] Exorta aos ricos do presente século que não sejam orgulhosos, nem depositem a sua esperança na instabilidade da riqueza, mas em Deus, que tudo nos proporciona ricamente para nosso aprazimento;

[18] que pratiquem o bem, sejam ricos de boas obras, generosos em dar e prontos a repartir;

[19] que acumulem para si mesmos tesouros, sólido fundamento para o futuro, a fim de se apoderarem da verdadeira vida.

O conselho final e a bênção apostólica

[20] E tu, ó Timóteo, guarda o que te foi confiado, evitando os falatórios inúteis e

gudsfruktan, tro, kärlek, uthållighet och ödmjukhet.

[12]Kämpa trons goda kamp, sök vinna det eviga livet, som du har kallats till och för vars skull du har avlagt den rätta bekännelsen inför många vittnen.

[13]Jag uppmanar dig inför Gud, som ger liv åt allt, och inför Kristus Jesus, som under Pontius Pilatus vittnade med den rätta bekännelsen —

[14]håll ditt uppdrag obefläckat och klanderfritt till vår herre Jesu Kristi ankomst,

[15]som den salige och ende härskaren skall låta oss uppleva när tiden är inne, han som är alla konungars konung och alla herrars herre,

[16]som ensam är odödlig, som bor i ett ljus som ingen kan nalkas, han som ingen människa har sett eller kan se. Hans är äran och den eviga makten, amen.

En rikedom av goda gärningar

[17]Säg åt dem som är rika i denna världen att inte vara högmodiga och inte bygga sitt hopp på något så osäkert som rikedom, utan på Gud, som rikligt skänker oss allt vi behöver.

[18]Säg åt dem att göra gott, att skaffa sig en rikedom av goda gärningar, att vara frikostiga och dela med sig.

[19]Så kan de samla en skatt som är en god grund för den kommande tiden och vinna det verkliga livet.

Slutmaning

[20]Käre Timotheos, ta väl vara på det som har anförtrotts dig. Undvik det gudlösa

profanos e as contradições do saber, como falsamente lhe chamam,

[21] pois alguns, professando-o, se desviaram da fé. A graça seja convosco.

pratet och invändningarna från en kunskap som bara är kunskap till namnet. [21]Somliga berömmer sig av den — så har de också kommit bort från tron. Nåd åt er alla.

Segunda epístola de Paulo a Timóteo

2 Timóteo 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus, pela vontade de Deus, de conformidade com a promessa da vida que está em Cristo Jesus,

[2] ao amado filho Timóteo, graça, misericórdia e paz, da parte de Deus Pai e de Cristo Jesus, nosso SENHOR.

Ação de graças

[3] Dou graças a Deus, a quem, desde os meus antepassados, sirvo com consciência pura, porque, sem cessar, me lembro de ti nas minhas orações, noite e dia.

[4] Lembrado das tuas lágrimas, estou ansioso por ver-te, para que eu transborde de alegria

[5] pela recordação que guardo de tua fé sem fingimento, a mesma que, primeiramente, habitou em tua avó Lóide e em tua mãe Eunice, e estou certo de que também, em ti.

A prática do zelo, da firmeza e da fidelidade

[6] Por esta razão, pois, te admoesto que reavives o dom de Deus que há em ti pela imposição das minhas mãos.

[7] Porque Deus não nos tem dado espírito de covardia, mas de poder, de amor e de moderação.

[8] Não te envergonhes, portanto, do testemunho de nosso SENHOR, nem do seu encarcerado, que sou eu; pelo contrário, participa comigo dos

Andra Timotheosbrevet

2 Timotheos 1

Hälsning

[1]Från Paulus, genom Guds vilja Kristi Jesu apostel enligt löftet om liv i Kristus Jesus,

[2]till hans kära barn Timotheos. Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och Kristus Jesus, vår herre.

Tack till Gud

[3]Jag tackar Gud, som jag liksom mina förfäder tjänar med rent uppsåt, och minns dig ständigt i mina böner, dag och natt.

[4]Jag minns dina tårar och längtar efter att få se dig igen för att fyllas av glädje.

[5]Jag har blivit påmind om den uppriktiga tro som finns hos dig och som fanns redan hos din mormor Lois och din mor Eunike; jag är viss om att den finns också hos dig.

En sund förkunnelse

[6]Därför påminner jag dig om att du skall blåsa liv i den nådegåva från Gud som finns hos dig sedan jag lade mina händer på dig.

[7]Ty Gud har inte gett oss modlöshetens ande utan kraftens, kärlekens och självbesinningens.

[8]Skäms alltså inte för vittnesbördet om vår Herre och inte heller för mig som är fånge för hans skull, utan lid för evangeliet du också, med kraften från Gud.

sofrimentos, a favor do evangelho, segundo o poder de Deus,

[9] que nos salvou e nos chamou com santa vocação; não segundo as nossas obras, mas conforme a sua própria determinação e graça que nos foi dada em Cristo Jesus, antes dos tempos eternos,

[10] e manifestada, agora, pelo aparecimento de nosso Salvador Cristo Jesus, o qual não só destruiu a morte, como trouxe à luz a vida e a imortalidade, mediante o evangelho,

[11] para o qual eu fui designado pregador, apóstolo e mestre

[12] e, por isso, estou sofrendo estas coisas; todavia, não me envergonho, porque sei em quem tenho crido e estou certo de que ele é poderoso para guardar o meu depósito até aquele Dia.

[13] Mantém o padrão das sãs palavras que de mim ouviste com fé e com o amor que está em Cristo Jesus.

[14] Guarda o bom depósito, mediante o Espírito Santo que habita em nós.

A situação do apóstolo preso e o procedimento de alguns de seus colaboradores

[15] Estás ciente de que todos os da Ásia me abandonaram; dentre eles cito Fígelo e Hermógenes.

[16] Conceda o SENHOR misericórdia à casa de Onesíforo, porque, muitas vezes, me deu ânimo e nunca se envergonhou das minhas algemas;

[17] antes, tendo ele chegado a Roma, me procurou solicitamente até me encontrar.

[9]Han har räddat oss och kallat oss med en helig kallelse, inte på grund av våra gärningar utan genom sitt beslut och sin nåd, som han skänkte oss i Kristus Jesus redan före tidens början

[10]men som har blivit uppenbar nu när vår frälsare Kristus Jesus trätt fram. Han har utplånat döden och dragit liv och oförgänglighet fram i ljuset genom evangeliet,

[11]för vilket jag har satts att vara förkunnare, apostel och lärare.

[12]Därför måste jag utstå allt detta, men jag skäms inte, för jag vet vem jag tror på, och jag är viss om att det står i hans makt att bevara det som jag har fått mig anförtrott, ända fram till den dagen.

[13]Ta det som du har hört av mig till mönster för en sund förkunnelse, i tro och kärlek genom Kristus Jesus.

[14]Bevara genom den heliga anden som bor i oss det goda som har anförtrotts dig.

Paulus ovänner och vänner

[15]Som du vet har alla i Asien vänt sig bort ifrån mig, bland dem Fygelos och Hermogenes.

[16]Måtte Herren förbarma sig över Onesiforos familj: han har ofta gett mig nytt mod och har inte skämts för mina bojor,

[17]nej, när han kom till Rom sökte han ivrigt efter mig tills han fann mig —

[18] O SENHOR lhe conceda, naquele Dia, achar misericórdia da parte do SENHOR. E tu sabes, melhor do que eu, quantos serviços me prestou ele em Éfeso.

2 Timóteo 2

Os estímulos no combate da fé e no sofrimento por Cristo

[1] Tu, pois, filho meu, fortifica-te na graça que está em Cristo Jesus.

[2] E o que de minha parte ouviste através de muitas testemunhas, isso mesmo transmite a homens fiéis e também idôneos para instruir a outros.

[3] Participa dos meus sofrimentos como bom soldado de Cristo Jesus.

[4] Nenhum soldado em serviço se envolve em negócios desta vida, porque o seu objetivo é satisfazer àquele que o arregimentou.

[5] Igualmente, o atleta não é coroado se não lutar segundo as normas.

[6] O lavrador que trabalha deve ser o primeiro a participar dos frutos.

[7] Pondera o que acabo de dizer, porque o SENHOR te dará compreensão em todas as coisas.

[8] Lembra-te de Jesus Cristo, ressuscitado de entre os mortos, descendente de Davi, segundo o meu evangelho;

[9] pelo qual estou sofrendo até algemas, como malfeitor; contudo, a palavra de Deus não está algemada.

[18]måtte Herren låta honom finna barmhärtighet hos Herren Gud på den dagen. Och till vilken hjälp han var i Efesos, det vet du bättre än någon annan.

2 Timotheos 2

Arbete och lidanden för evangeliet

[1]Och du mitt barn, hämta styrka i den nåd som vi får genom Kristus Jesus.

[2]Det du har hört av mig i många vittnens närvaro, det skall du anförtro åt pålitliga människor som kan lära ut det i sin tur.

[3]Var också du beredd att slita ont som en god soldat åt Kristus Jesus.

[4]Ingen soldat låter sig upptas av civila angelägenheter om han vill vara sin befälhavare till lags.

[5]Ingen idrottsman kan få segerkransen om han inte följer reglerna.

[6]Arrendatorn som gör det tunga arbetet bör vara den förste som får sin del av skörden.

[7]Tänk igenom vad jag här har sagt. Herren skall låta dig förstå allt.

[8]Minns att Jesus Kristus, ättling till David, har uppstått från de döda, enligt mitt evangelium,

[9]för vars skull jag far illa och till och med har satts i fängelse som en förbrytare. Men Guds ord har inte fängslats.

10 Por esta razão, tudo suporto por causa dos eleitos, para que também eles obtenham a salvação que está em Cristo Jesus, com eterna glória.

11 Fiel é esta palavra: Se já morremos com ele, também viveremos com ele;

12 se perseveramos, também com ele reinaremos; se o negamos, ele, por sua vez, nos negará;

13 se somos infiéis, ele permanece fiel, pois de maneira nenhuma pode negar-se a si mesmo.

As falsas doutrinas e os falsos crentes. Como corrigi-los

14 Recomenda estas coisas. Dá testemunho solene a todos perante Deus, para que evitem contendas de palavras que para nada aproveitam, exceto para a subversão dos ouvintes.

15 Procura apresentar-te a Deus aprovado, como obreiro que não tem de que se envergonhar, que maneja bem a palavra da verdade.

16 Evita, igualmente, os falatórios inúteis e profanos, pois os que deles usam passarão a impiedade ainda maior.

17 Além disso, a linguagem deles corrói como câncer; entre os quais se incluem Himeneu e Fileto.

18 Estes se desviaram da verdade, asseverando que a ressurreição já se realizou, e estão pervertendo a fé a alguns.

19 Entretanto, o firme fundamento de Deus permanece, tendo este selo: O SENHOR conhece os que lhe pertencem. E mais:

10Jag uthärdar allt för de utvaldas skull, för att också de skall vinna frälsning genom Kristus Jesus och evig härlighet.

11Detta är ett ord att lita på. Ty har vi dött med honom skall vi också leva med honom;

12härdar vi ut skall vi också härska med honom; förnekar vi honom skall han också förneka oss;

13är vi trolösa förblir han ändå trogen, för han kan inte förneka sig själv.

Att rätt utlägga sanningens ord

14Påminn alla om detta och besvär dem vid Gud att inte diskutera. Det för inget gott med sig utan blir förödande för åhörarna.

15Gör allt du kan för att bestå provet inför Gud, som en arbetare som inte har något att skämmas för, en som rätt utlägger sanningens ord.

16Håll dig ifrån deras gudlösa prat, för de kommer att gå längre och längre i ogudaktighet,

17och deras ord kommer att sprida sig som kallbrand. Till dem hör Hymenaios och Filetos.

18När de säger att uppståndelsen redan har skett har de kommit bort från sanningen och bryter ner tron för många.

19Men den grund som Gud har lagt står fast. Den är märkt med orden: Herren känner dem som är hans och: Den som

Aparte-se da injustiça todo aquele que professa o nome do SENHOR.

[20] Ora, numa grande casa não há somente utensílios de ouro e de prata; há também de madeira e de barro. Alguns, para honra; outros, porém, para desonra.

[21] Assim, pois, se alguém a si mesmo se purificar destes erros, será utensílio para honra, santificado e útil ao seu possuidor, estando preparado para toda boa obra.

[22] Foge, outrossim, das paixões da mocidade. Segue a justiça, a fé, o amor e a paz com os que, de coração puro, invocam o SENHOR.

[23] E repele as questões insensatas e absurdas, pois sabes que só engendram contendas.

[24] Ora, é necessário que o servo do SENHOR não viva a contender, e sim deve ser brando para com todos, apto para instruir, paciente,

[25] disciplinando com mansidão os que se opõem, na expectativa de que Deus lhes conceda não só o arrependimento para conhecerem plenamente a verdade,

[26] mas também o retorno à sensatez, livrando-se eles dos laços do diabo, tendo sido feitos cativos por ele para cumprirem a sua vontade.

2 Timóteo 3

Os males e as corrupções dos últimos dias

[1] Sabe, porém, isto: nos últimos dias, sobrevirão tempos difíceis,

[2] pois os homens serão egoístas, avarentos, jactanciosos, arrogantes, blasfemadores,

åkallar Herrens namn skall avhålla sig från orättfärdighet.

[20]I ett stort hushåll finns kärl inte bara av guld och silver utan också av trä och lera, de förra för fint bruk och de senare för mindre fint.

[21]Den som gör sig kvitt det onda jag har talat om blir ett kärl för finbruk, rent, användbart för sin ägare, färdigt att nyttjas till allt gott.

[22]Ge inte efter för ungdomliga impulser. Sök i stället rättfärdighet, tro, kärlek och frid tillsammans med dem som åkallar Herren med rent hjärta.

[23]Tillåt inga dumma och oordnade diskussioner. Du vet att de vållar strid,

[24]och en Herrens tjänare skall inte strida; han skall vara vänlig mot alla, kunna undervisa, ha tålamod

[25]och med mildhet föra dem till ordningen som säger emot honom. Kanske låter Gud dem omvända sig och komma till insikt om sanningen,

[26]så att de nyktrar till och slipper ur den fälla där de hålls fångna av djävulen för att göra hans vilja.

2 Timotheos 3

Människorna i de sista dagarna

[1]Det skall du veta, att i de sista dagarna blir tiden svår.

[2]Då kommer människorna att tänka bara på sig själva och på pengar; de blir

desobedientes aos pais, ingratos, irreverentes,

3 desafeiçoados, implacáveis, caluniadores, sem domínio de si, cruéis, inimigos do bem,

4 traidores, atrevidos, enfatuados, mais amigos dos prazeres que amigos de Deus,

5 tendo forma de piedade, negando-lhe, entretanto, o poder. Foge também destes.

6 Pois entre estes se encontram os que penetram sorrateiramente nas casas e conseguem cativar mulherinhas sobrecarregadas de pecados, conduzidas de várias paixões,

7 que aprendem sempre e jamais podem chegar ao conhecimento da verdade.

8 E, do modo por que Janes e Jambres resistiram a Moisés, também estes resistem à verdade. São homens de todo corrompidos na mente, réprobos quanto à fé;

9 eles, todavia, não irão avante; porque a sua insensatez será a todos evidente, como também aconteceu com a daqueles.

Paulo elogia a Timóteo por sua firmeza e o exorta a permanecer leal à verdade

10 Tu, porém, tens seguido, de perto, o meu ensino, procedimento, propósito, fé, longanimidade, amor, perseverança,

11 as minhas perseguições e os meus sofrimentos, quais me aconteceram em Antioquia, Icônio e Listra, – que variadas

skrytsamma, högmodiga, fräcka, olydiga mot sina föräldrar, otacksamma, ogudaktiga,

3kärlekslösa, oförsonliga, fulla av förtal, obehärskade, våldsamma, främmande för allt gott,

4svekfulla, hänsynslösa och inbilska. De älskar njutningar mer än Gud.

5De bär fromheten som en mask men vill inte veta av dess kraft. Håll dig borta från dem.

6Det är sådana som nästlar sig in i hemmen och skaffar sig makt över stackars kvinnor som är tyngda av sina synder och drivs av alla möjliga nycker,

7som ständigt blir undervisade men aldrig lyckas komma till insikt om sanningen.

8Liksom Jannes och Jambres trotsade Mose, så trotsar dessa män sanningen. De har mist förståndet, deras tro håller inte måttet.

9Men det är snart slut på deras framgångar; deras galenskap kommer att stå klar för alla, så som det gick för de båda andra.

Fortsatt tjänst för Timotheos

10Men du har troget följt mig i min lära, mitt liv, mina föresatser, min tro, mitt tålamod, min kärlek och min uthållighet,

11mina förföljelser och lidanden, som i Antiochia, Ikonion och Lystra, ja, alla de förföljelser som jag har fått utstå — Herren har räddat mig ur dem alla.

perseguições tenho suportado! De todas, entretanto, me livrou o SENHOR.

[12] Ora, todos quantos querem viver piedosamente em Cristo Jesus serão perseguidos.

[13] Mas os homens perversos e impostores irão de mal a pior, enganando e sendo enganados.

A inspiração, valor e utilidade das Santas Escrituras

[14] Tu, porém, permanece naquilo que aprendeste e de que foste inteirado, sabendo de quem o aprendeste

[15] e que, desde a infância, sabes as sagradas letras, que podem tornar-te sábio para a salvação pela fé em Cristo Jesus.

[16] Toda a Escritura é inspirada por Deus e útil para o ensino, para a repreensão, para a correção, para a educação na justiça,

[17] a fim de que o homem de Deus seja perfeito e perfeitamente habilitado para toda boa obra.

2 Timóteo 4

A fidelidade e o zelo na pregação

[1] Conjuro-te, perante Deus e Cristo Jesus, que há de julgar vivos e mortos, pela sua manifestação e pelo seu reino:

[2] prega a palavra, insta, quer seja oportuno, quer não, corrige, repreende, exorta com toda a longanimidade e doutrina.

[3] Pois haverá tempo em que não suportarão a sã doutrina; pelo contrário,

[12]Så kommer var och en som vill leva gudfruktigt i Kristus Jesus att förföljas.

[13]Onda människor och svindlare kommer att gå allt längre på vägen mot fördärvet, på en gång bedragare och bedragna.

[14]Stå kvar vid det som du har lärt dig och fått visshet om. Kom ihåg vilka lärare du har haft

[15]och att du ända sedan dina barnaår är hemma i de heliga skrifterna; de förmår ge dig den kunskap du behöver för att bli räddad genom tron på Kristus Jesus.

[16]Varje bok i skriften är inspirerad av Gud och till nytta när man undervisar, vederlägger, vägleder och fostrar till ett rättfärdigt liv,

[17]så att den som tillhör Gud blir fri från sina brister och rustad för alla slags goda gärningar.

2 Timotheos 4

[1]Jag besvär dig vid Gud och Kristus Jesus, som skall döma levande och döda, jag besvär dig vid hans ankomst och vid hans rike:

[2]förkunna ordet, träd upp i tid och otid, vederlägg, tillrättavisa, vädja — tålmodigt och med ständig undervisning.

[3]Det kommer en tid då människorna inte längre vill lyssna till den sunda läran utan

cercar-se-ão de mestres segundo as suas próprias cobiças, como que sentindo coceira nos ouvidos;

skaffar sig den ene läraren efter den andre, därför att det kliar i dem att få höra sådant som de önskar.

4 e se recusarão a dar ouvidos à verdade, entregando-se às fábulas.

4De slår dövörat till för sanningen och vänder sig till legenderna.

5 Tu, porém, sê sóbrio em todas as coisas, suporta as aflições, faze o trabalho de um evangelista, cumpre cabalmente o teu ministério.

5Men håll alltid huvudet kallt, var beredd att slita ont, gör vad som åligger en förkunnare och fullfölj din tjänst.

O apóstolo prevê o seu martírio

6 Quanto a mim, estou sendo já oferecido por libação, e o tempo da minha partida é chegado.

6Mitt eget liv utgjuts redan som ett offer, och tiden är inne då jag måste bryta upp.

7 Combati o bom combate, completei a carreira, guardei a fé.

7Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat loppet, jag har bevarat tron.

8 Já agora a coroa da justiça me está guardada, a qual o SENHOR, reto juiz, me dará naquele Dia; e não somente a mim, mas também a todos quantos amam a sua vinda.

8Nu väntar mig rättfärdighetens segerkrans, som Herren, den rättvise domaren, skall ge mig den dagen, och inte bara mig utan alla som längtar efter hans ankomst.

O apóstolo abandonado pelos homens, não por Deus

Personliga anvisningar

9 Procura vir ter comigo depressa.

9Försök komma hit snart.

10 Porque Demas, tendo amado o presente século, me abandonou e se foi para Tessalônica; Crescente foi para a Galácia, Tito, para a Dalmácia.

10Demas har av kärlek till denna världen övergett mig och rest till Thessalonike. Crescens har farit till Galatien och Titus till Dalmatien.

11 Somente Lucas está comigo. Toma contigo Marcos e traze-o, pois me é útil para o ministério.

11Bara Lukas är kvar hos mig. Ta med dig Markus hit, han är till god hjälp i mitt arbete.

12 Quanto a Tíquico, mandei-o até Éfeso.

12Tychikos har jag skickat till Efesos.

13 Quando vieres, traze a capa que deixei em Trôade, em casa de Carpo, bem como os livros, especialmente os pergaminhos.

13När du kommer, ha då med dig manteln som jag lämnade kvar i Troas hos Karpos, och så böckerna, framför allt mina häften.

14 Alexandre, o latoeiro, causou-me muitos males; o SENHOR lhe dará a paga segundo as suas obras.

14Smeden Alexandros har gjort mig mycket ont. Herren skall vedergälla honom efter hans gärningar.

[15] Tu, guarda-te também dele, porque resistiu fortemente às nossas palavras.

[16] Na minha primeira defesa, ninguém foi a meu favor; antes, todos me abandonaram. Que isto não lhes seja posto em conta!

[17] Mas o SENHOR me assistiu e me revestiu de forças, para que, por meu intermédio, a pregação fosse plenamente cumprida, e todos os gentios a ouvissem; e fui libertado da boca do leão.

[18] O SENHOR me livrará também de toda obra maligna e me levará salvo para o seu reino celestial. A ele, glória pelos séculos dos séculos. Amém!

As saudações finais e a bênção

[19] Saúda Prisca, e Áqüila, e a casa de Onesíforo.

[20] Erasto ficou em Corinto. Quanto a Trófimo, deixei-o doente em Mileto.

[21] Apressa-te a vir antes do inverno. Êubulo te envia saudações; o mesmo fazem Prudente, Lino, Cláudia e os irmãos todos.

[22] O SENHOR seja com o teu espírito. A graça seja convosco.

[15]Akta dig också du för honom, han har gjort häftigt motstånd mot vår förkunnelse.

[16]När jag första gången stod inför rätta trädde ingen upp till min hjälp, utan alla svek mig. Måtte de inte behöva göra räkenskap för det.

[17]Men Herren bistod mig och gav mig kraft att fullfölja förkunnelsen för att alla hedningar skulle få höra den, och jag räddades ur lejonets gap,

[18]ja, Herren skall rädda mig från allt ont och hjälpa mig in i sitt himmelska rike. Hans är härligheten i evigheters evighet, amen.

Sluthälsning

[19]Hälsa Prisca och Aquila och Onesiforos familj.

[20]Erastos stannade kvar i Korinth, och Trofimos som var sjuk lämnade jag i Miletos.

[21]Försök att komma före vintern. Euboulos och Pudens, Linos, Claudia och alla bröderna hälsar dig.

[22]Herren är med din ande. Nåd åt er alla.

Epístola de Paulo a Tito

Tito 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, servo de Deus e apóstolo de Jesus Cristo, para promover a fé que é dos eleitos de Deus e o pleno conhecimento da verdade segundo a piedade,

[2] na esperança da vida eterna que o Deus que não pode mentir prometeu antes dos tempos eternos

[3] e, em tempos devidos, manifestou a sua palavra mediante a pregação que me foi confiada por mandato de Deus, nosso Salvador,

[4] a Tito, verdadeiro filho, segundo a fé comum, graça e paz, da parte de Deus Pai e de Cristo Jesus, nosso Salvador.

Deveres e qualificações dos ministros

[5] Por esta causa, te deixei em Creta, para que pusesses em ordem as coisas restantes, bem como, em cada cidade, constituísses presbíteros, conforme te prescrevi:

[6] alguém que seja irrepreensível, marido de uma só mulher, que tenha filhos crentes que não são acusados de dissolução, nem são insubordinados.

[7] Porque é indispensável que o bispo seja irrepreensível como despenseiro de Deus, não arrogante, não irascível, não dado ao vinho, nem violento, nem cobiçoso de torpe ganância;

[8] antes, hospitaleiro, amigo do bem, sóbrio, justo, piedoso, que tenha domínio de si,

Titusbrevet

Titus 1

Hälsning

[1]Från Paulus, Guds tjänare och Jesu Kristi apostel, sänd att föra Guds utvalda till tro och till kunskap om vår religions sanning,

[2]med dess hopp om evigt liv som Gud, som aldrig ljuger, har utlovat för oändligt länge sedan —

[3]när tiden var inne gjorde han sitt ord känt för alla genom den förkunnelse som har anförtrotts mig enligt Guds, vår frälsares, befallning —

[4]från Paulus till Titus, hans äkta barn i den gemensamma tron. Nåd och frid från Gud fadern och Kristus Jesus, vår frälsare.

Församlingarna på Kreta

[5]När jag lämnade dig kvar på Kreta var det för att du skulle ordna det som återstod att göra och tillsätta äldste i varje stad efter mina anvisningar:

[6]oförvitliga män, som inte har gift sig mer än en gång och vilkas barn är troende och inte kan beskyllas för ett vilt och självsvåldigt liv.

[7]Församlingsledaren måste ju vara oförvitlig, eftersom han är Guds förvaltare. Han får inte vara självgod, inte häftig, inte missbruka vin, inte vara hårdhänt, inte sniken,

[8]utan skall vara gästfri, godhjärtad, behärskad, rätträdig, from och sträng mot sig själv.

[9] apegado à palavra fiel, que é segundo a doutrina, de modo que tenha poder tanto para exortar pelo reto ensino como para convencer os que o contradizem.

[9]Han skall hålla sig till lärans pålitliga ord, så att han kan styrka andra med en sund undervisning och vederlägga motståndarna.

Os falsos mestres e as falsas doutrinas

[10] Porque existem muitos insubordinados, palradores frívolos e enganadores, especialmente os da circuncisão.

[10]Det finns, särskilt bland de omskurna, många som inte vet sin plats, pratmakare som förvrider huvudet på andra.

[11] É preciso fazê-los calar, porque andam pervertendo casas inteiras, ensinando o que não devem, por torpe ganância.

[11]Dem måste man tysta munnen på, för de vänder upp och ner på hela familjer genom att för snöd vinnings skull sprida otillåtna läror.

[12] Foi mesmo, dentre eles, um seu profeta, que disse: Cretenses, sempre mentirosos, feras terríveis, ventres preguiçosos.

[12]En landsman till dem, en av deras egna profeter, har sagt: »Kreterna ljuger i ett och är odjur, glupska och lata.«

[13] Tal testemunho é exato. Portanto, repreende-os severamente, para que sejam sadios na fé

[13]Det vittnesbördet är sant. Vederlägg dem därför med kraft, så att de blir sunda i tron

[14] e não se ocupem com fábulas judaicas, nem com mandamentos de homens desviados da verdade.

[14]och inte ägnar sig åt judiska legender och åt påbud från människor som vänder sig bort från sanningen.

[15] Todas as coisas são puras para os puros; todavia, para os impuros e descrentes, nada é puro. Porque tanto a mente como a consciência deles estão corrompidas.

[15]För de rena är allting rent, men för dem som lever i orenhet och otro är ingenting rent, de är orena både i sinne och samvete.

[16] No tocante a Deus, professam conhecê-lo; entretanto, o negam por suas obras; é por isso que são abomináveis, desobedientes e reprovados para toda boa obra.

[16]De försäkrar att de känner Gud, men i sina handlingar förnekar de honom. Avskyvärda är de, oförbätterliga och odugliga till varje god gärning.

Tito 2

Os deveres das várias classes de pessoas crentes

[1] Tu, porém, fala o que convém à sã doutrina.

Titus 2

Regler för församlingslivet

[1]Men du skall tala om för dem vad den sunda läran kräver.

[2] Quanto aos homens idosos, que sejam temperantes, respeitáveis, sensatos, sadios na fé, no amor e na constância.

[2]Äldre män skall uppträda nyktert, värdigt och behärskat, sunda i tron, kärleken och uthålligheten.

[3] Quanto às mulheres idosas, semelhantemente, que sejam sérias em seu proceder, não caluniadoras, não escravizadas a muito vinho; sejam mestras do bem,

[3]På samma sätt skall äldre kvinnor uppträda så som ett heligt liv kräver, inte förtala någon och inte missbruka vin. De skall vara lärare i goda seder

[4] a fim de instruírem as jovens recém-casadas a amarem ao marido e a seus filhos,

[4]och fostra de unga kvinnorna till att älska man och barn,

[5] a serem sensatas, honestas, boas donas de casa, bondosas, sujeitas ao marido, para que a palavra de Deus não seja difamada.

[5]att vara anständiga, rena, husliga, goda och att underordna sig sina män, så att inte Guds ord blir smädat.

[6] Quanto aos moços, de igual modo, exorta-os para que, em todas as coisas, sejam criteriosos.

[6]Förmana på samma sätt de yngre männen att alltid leva anständigt,

[7] Torna-te, pessoalmente, padrão de boas obras. No ensino, mostra integridade, reverência,

[7]och var själv ett föredöme i goda gärningar. Din undervisning skall vara ofördärvad, värdig,

[8] linguagem sadia e irrepreensível, para que o adversário seja envergonhado, não tendo indignidade nenhuma que dizer a nosso respeito.

[8]sund och oantastlig, så att dina motståndare måste skämmas eftersom de inte hittar något ont att säga om oss.

[9] Quanto aos servos, que sejam, em tudo, obedientes ao seu senhor, dando-lhe motivo de satisfação; não sejam respondões,

[9]Slavar skall underordna sig sina herrar i allt och göra dem till viljes, inte säga emot

[10] não furtem; pelo contrário, dêem prova de toda a fidelidade, a fim de ornarem, em todas as coisas, a doutrina de Deus, nosso Salvador.

[10]och inte stoppa något i egen ficka. De skall alltid visa sig goda och trogna, så att de på alla sätt är en prydnad för Guds, vår frälsares, lära.

Os gloriosos benefícios da graça salvadora de Cristo

[11] Porquanto a graça de Deus se manifestou salvadora a todos os homens,

[12] educando-nos para que, renegadas a impiedade e as paixões mundanas, vivamos, no presente século, sensata, justa e piedosamente,

[13] aguardando a bendita esperança e a manifestação da glória do nosso grande Deus e Salvador Cristo Jesus,

[14] o qual a si mesmo se deu por nós, a fim de remir-nos de toda iniqüidade e purificar, para si mesmo, um povo exclusivamente seu, zeloso de boas obras.

[15] Dize estas coisas; exorta e repreende também com toda a autoridade. Ninguém te despreze.

[11]Ty Guds nåd har blivit synlig som en räddning för alla människor.

[12]Den lär oss att säga nej till ett gudlöst liv och denna världens begär och att leva anständigt, rättrådigt och fromt i den tid som nu är,

[13]medan vi väntar på att vårt saliga hopp skall infrias och vår store gud och frälsare Kristus Jesus träda fram i sin härlighet.

[14]Han har offrat sig själv för oss, för att friköpa oss från alla synder och göra oss rena, så att vi blir hans eget folk, uppfyllt av iver att göra vad som är gott.

[15]Så skall du tala, uppmuntra och tillrättavisa, med allt eftertryck. Låt ingen se ner på dig.

Tito 3

A obediência às autoridades. A salvação pela graça leva às boas obras

[1] Lembra-lhes que se sujeitem aos que governam, às autoridades; sejam obedientes, estejam prontos para toda boa obra,

[2] não difamem a ninguém; nem sejam altercadores, mas cordatos, dando provas de toda cortesia, para com todos os homens.

[3] Pois nós também, outrora, éramos néscios, desobedientes, desgarrados, escravos de toda sorte de paixões e prazeres, vivendo em malícia e inveja, odiosos e odiando-nos uns aos outros.

[4] Quando, porém, se manifestou a benignidade de Deus, nosso Salvador, e o seu amor para com todos,

Titus 3

De kristnas tro i världen

[1]Påminn dem om att de skall underordna sig och lyda makthavare och myndigheter och alltid vara beredda att göra det som är gott.

[2]De får inte förolämpa någon utan skall vara fridsamma och försynta och visa ödmjukhet mot alla människor.

[3]Vi var ju också själva en gång dåraktiga, olydiga och vilsegångna, slavar under alla möjliga impulser och lustar. Vi levde i ondska och avund, vi var avskyvärda och vi avskydde varandra.

[4]Men när Guds, vår frälsares, godhet och kärlek till människorna blev uppenbara

[5] não por obras de justiça praticadas por nós, mas segundo sua misericórdia, ele nos salvou mediante o lavar regenerador e renovador do Espírito Santo,

[6] que ele derramou sobre nós ricamente, por meio de Jesus Cristo, nosso Salvador,

[7] a fim de que, justificados por graça, nos tornemos seus herdeiros, segundo a esperança da vida eterna.

[8] Fiel é esta palavra, e quero que, no tocante a estas coisas, faças afirmação, confiadamente, para que os que têm crido em Deus sejam solícitos na prática de boas obras. Estas coisas são excelentes e proveitosas aos homens.

[9] Evita discussões insensatas, genealogias, contendas e debates sobre a lei; porque não têm utilidade e são fúteis.

[10] Evita o homem faccioso, depois de admoestá-lo primeira e segunda vez,

[11] pois sabes que tal pessoa está pervertida, e vive pecando, e por si mesma está condenada.

As recomendações particulares. As saudações finais. A bênção

[12] Quando te enviar Ártemas ou Tíquico, apressa-te a vir até Nicópolis ao meu encontro. Estou resolvido a passar o inverno ali.

[13] Encaminha com diligência Zenas, o intérprete da lei, e Apolo, a fim de que não lhes falte coisa alguma.

[5]räddade han oss — inte därför att vi gjort några rättfärdiga gärningar utan därför att han är barmhärtig — och han gjorde det med det bad som återföder och förnyar genom den heliga anden.

[6]Genom Jesus Kristus, vår frälsare, har han låtit Anden strömma över oss,

[7]för att vi genom Guds nåd skall bli rättfärdiga och, så som det är vårt hopp, vinna evigt liv.

[8]Det är ett ord att lita på. Jag vill att du skall inskärpa detta, så att de som tror på Gud vinnlägger sig om att utföra goda gärningar. Dessa föreskrifter är bra och nyttiga för alla människor.

[9]Men dumma dispyter om förfäderna och strider och tvister om lagen skall du hålla dig ifrån; de är onyttiga och leder ingenstans.

[10]Den som vållar splittring skall du vägra att befatta dig med, efter en första och en andra tillrättavisning.

[11]Du kan vara säker på att han har gått vilse och är en syndare som har dömt sig själv.

Personliga anvisningar

[12]När jag har skickat Artemas eller Tychikos till dig, så försök komma till mig i Nikopolis. Där har jag tänkt stanna över vintern.

[13]Se till att Zenas, juristen, och Apollos verkligen får allt de behöver när de reser.

[14] Agora, quanto aos nossos, que aprendam também a distinguir-se nas boas obras a favor dos necessitados, para não se tornarem infrutíferos.

[14]Även de våra måste lära sig att utföra goda gärningar när något behöver göras, annars blir deras liv fruktlöst.

[15] Todos os que se acham comigo te saúdam; saúda quantos nos amam na fé. A graça seja com todos vós.

[15]Jag har hälsningar till dig från alla här hos mig. Hälsa alla våra vänner i tron. Nåd åt er alla.

Epístola de Paulo a Filemom

Filemom 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, prisioneiro de Cristo Jesus, e o irmão Timóteo, ao amado Filemom, também nosso colaborador,

[2] e à irmã Áfia, e a Arquipo, nosso companheiro de lutas, e à igreja que está em tua casa,

[3] graça e paz a vós outros, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças

[4] Dou graças ao meu Deus, lembrando-me, sempre, de ti nas minhas orações,

[5] estando ciente do teu amor e da fé que tens para com o SENHOR Jesus e todos os santos,

[6] para que a comunhão da tua fé se torne eficiente no pleno conhecimento de todo bem que há em nós, para com Cristo.

[7] Pois, irmão, tive grande alegria e conforto no teu amor, porquanto o coração dos santos tem sido reanimado por teu intermédio.

Paulo intercede em favor de Onésimo

[8] Pois bem, ainda que eu sinta plena liberdade em Cristo para te ordenar o que convém,

[9] prefiro, todavia, solicitar em nome do amor, sendo o que sou, Paulo, o velho e, agora, até prisioneiro de Cristo Jesus;

[10] sim, solicito-te em favor de meu filho Onésimo, que gerei entre algemas.

Filemonbrevet

Filemon 1

Hälsning

[1]Från Paulus, fånge för Kristi Jesu skull, och från vår broder Timotheos till vår käre vän och medarbetare Filemon

[2]och till vår syster Apfia, vår medkämpe Archippos och församlingen som möts i ditt hus.

[3]Nåd och frid från Gud, vår fader, och herren Jesus Kristus.

Tack till Gud

[4]Jag tackar alltid min Gud när jag nämner dig i mina böner —

[5]jag har hört om din kärlek och din tro, din tro på herren Jesus och din kärlek till alla de heliga.

[6]Min bön är att vad din tro ger dem skall leda till ökad insikt om allt det goda ni skall få genom Kristus.

[7]Din kärlek har varit till stor glädje och tröst för mig, eftersom de heliga är vid gott mod tack vare dig, min broder.

Vädjan för slaven Onesimos

[8-9]Även om jag i Kristus har full frihet att föreskriva dig vad du bör göra vill jag därför med tanke på din kärlek hellre vädja till dig sådan som jag är: en åldrad Paulus och nu också fånge för Kristi Jesu skull.

[10]Jag vädjar för Onesimos, mitt barn som jag har fött i min fångenskap,

[11] Ele, antes, te foi inútil; atualmente, porém, é útil, a ti e a mim.

[12] Eu to envio de volta em pessoa, quero dizer, o meu próprio coração.

[13] Eu queria conservá-lo comigo mesmo para, em teu lugar, me servir nas algemas que carrego por causa do evangelho;

[14] nada, porém, quis fazer sem o teu consentimento, para que a tua bondade não venha a ser como que por obrigação, mas de livre vontade.

[15] Pois acredito que ele veio a ser afastado de ti temporariamente, a fim de que o recebas para sempre,

[16] não como escravo; antes, muito acima de escravo, como irmão caríssimo, especialmente de mim e, com maior razão, de ti, quer na carne, quer no SENHOR.

[17] Se, portanto, me consideras companheiro, recebe-o, como se fosse a mim mesmo.

[18] E, se algum dano te fez ou se te deve alguma coisa, lança tudo em minha conta.

[19] Eu, Paulo, de próprio punho, o escrevo: Eu pagarei – para não te alegar que também tu me deves até a ti mesmo.

[20] Sim, irmão, que eu receba de ti, no SENHOR, este benefício. Reanima-me o coração em Cristo.

Comunicações pessoais. Saudações e bênção

[11]honom som du inte hade någon nytta av förut men som nu är till nytta både för dig och för mig.

[12]När jag skickar tillbaka honom till dig är det som om det vore en del av mig själv.

[13]Jag hade helst velat ha honom kvar hos mig för att han skulle vara mig till hjälp i ditt ställe, när jag nu sitter fången för evangeliets skull.

[14]Men utan ditt samtycke ville jag ingenting göra; det goda du gör skall inte ske av tvång utan av fri vilja.

[15]Kanske fick du vara utan honom en tid just för att få honom tillbaka för alltid,

[16]inte längre som en slav utan som något mer än en slav: en kär broder. Det är han i högsta grad för mig. Hur mycket mer skall han då inte vara det för dig, både som människa och som kristen.

[17]Om du betraktar mig som din vän, ta då emot honom som om det vore jag.

[18]Har han vållat dig skada eller är han skyldig dig något, så sätt upp det på min räkning.

[19]Jag, Paulus, skriver här med egen hand: jag skall betala. Och jag vill inte säga vad du är skyldig mig: dig själv.

[20]Ja, min broder, låt nu mig få nytta av dig, som medkristen. För Kristi skull: gör mig lättad och glad.

[21] Certo, como estou, da tua obediência, eu te escrevo, sabendo que farás mais do que estou pedindo.

[22] E, ao mesmo tempo, prepara-me também pousada, pois espero que, por vossas orações, vos serei restituído.

[23] Saúdam-te Epafras, prisioneiro comigo, em Cristo Jesus,

[24] Marcos, Aristarco, Demas e Lucas, meus cooperadores.

[25] A graça do SENHOR Jesus Cristo seja com o vosso espírito.

[21]Jag skriver detta i förlitan på att du kommer att lyda, och jag vet att du skall göra ännu mer än jag ber om.

Meddelanden och slutönskan

[22]En sak till: ordna ett rum åt mig. Jag hoppas nämligen att ni tack vare era böner skall få glädjen att se mig.

[23]Epafras, som också är fånge här för Kristi Jesu skull, hälsar till dig,

[24]liksom också mina medarbetare Markus, Aristarchos, Demas och Lukas.

[25]Nåd från vår herre Jesus Kristus åt er ande.

Epístola aos Hebreus	Hebreerbrevet

Hebreus 1

A revelação de Deus

1 Havendo Deus, outrora, falado, muitas vezes e de muitas maneiras, aos pais, pelos profetas,

2 nestes últimos dias, nos falou pelo Filho, a quem constituiu herdeiro de todas as coisas, pelo qual também fez o universo.

3 Ele, que é o resplendor da glória e a expressão exata do seu Ser, sustentando todas as coisas pela palavra do seu poder, depois de ter feito a purificação dos pecados, assentou-se à direita da Majestade, nas alturas,

4 tendo-se tornado tão superior aos anjos quanto herdou mais excelente nome do que eles.

Cristo é o Filho, os anjos são ministros

5 Pois a qual dos anjos disse jamais: Tu és meu Filho, eu hoje te gerei? E outra vez: Eu lhe serei Pai, e ele me será Filho?

6 E, novamente, ao introduzir o Primogênito no mundo, diz: E todos os anjos de Deus o adorem.

7 Ainda, quanto aos anjos, diz: Aquele que a seus anjos faz ventos, e a seus ministros, labareda de fogo;

8 mas acerca do Filho: O teu trono, ó Deus, é para todo o sempre; e: Cetro de eqüidade é o cetro do seu reino.

Hebreer 1

Guds ord vid tidens slut

1Många gånger och på många sätt talade Gud i forna tider till våra fäder genom profeterna,

2men nu vid denna tidens slut har han talat till oss genom sin son, som han har insatt till att ärva allting liksom han också har skapat världen genom honom.

3Och han, som är utstrålningen av Guds härlighet och en avbild av hans väsen och som bär upp allt med kraften i sitt ord, har renat oss från synden och sitter på Majestätets högra sida i höjden.

4Han har blivit lika mycket mäktigare än änglarna som det namn han har fått i arv är förmer än deras.

5Ty aldrig har Gud sagt till någon ängel: Du är min son, jag har fött dig i dag, eller: Jag skall vara hans fader, och han skall vara min son.

6Och när han låter sin förstfödde son träda in i världen säger han: Alla Guds änglar skall hylla honom.

7Om änglarna säger han: Han gör sina änglar till vindar och sina tjänare till eldslågor,

8om Sonen däremot: Din tron, o Gud, består i evigheters evighet, och rättens spira är din kungaspira.

[9] Amaste a justiça e odiaste a iniqüidade; por isso, Deus, o teu Deus, te ungiu com o óleo de alegria como a nenhum dos teus companheiros.

[10] Ainda: No princípio, SENHOR, lançaste os fundamentos da terra, e os céus são obra das tuas mãos;

[11] eles perecerão; tu, porém, permaneces; sim, todos eles envelhecerão qual veste;

[12] também, qual manto, os enrolarás, e, como vestes, serão igualmente mudados; tu, porém, és o mesmo, e os teus anos jamais terão fim.

[13] Ora, a qual dos anjos jamais disse: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos por estrado dos teus pés?

[14] Não são todos eles espíritos ministradores, enviados para serviço a favor dos que hão de herdar a salvação?

Hebreus 2

O perigo da negligência

[1] Por esta razão, importa que nos apeguemos, com mais firmeza, às verdades ouvidas, para que delas jamais nos desviemos.

[2] Se, pois, se tornou firme a palavra falada por meio de anjos, e toda transgressão ou desobediência recebeu justo castigo,

[3] como escaparemos nós, se negligenciarmos tão grande salvação? A qual, tendo sido anunciada inicialmente pelo SENHOR, foi-nos depois confirmada pelos que a ouviram;

[9]Du har älskat rättfärdigheten och hatat orätten. Därför har Gud, din Gud, smort dig med glädjens olja mer än dina likar.

[10]Och: Du, Herre, lade i tidens början jordens grund, och himlarna är dina händers verk.

[11]De skall förgås, men du förblir. De skall alla nötas ut som en mantel,

[12]du skall rulla ihop dem som en klädnad, ja, som en mantel skall de bytas ut. Men du är densamme, dina år har inget slut.

[13]Aldrig har han sagt till en ängel: Sätt dig på min högra sida, så skall jag lägga dina fiender som en pall under dina fötter.

[14]Är inte änglarna andar i Guds tjänst, sända att tjäna dem som skall få sin del av frälsningen?

Hebreer 2

Ge akt på budskapet om frälsning

[1]Därför måste vi desto mer ge akt på det vi har fått höra, så att vi inte tappar kursen.

[2]Redan det ord som förmedlades av änglar var giltigt, och varje överträdelse och ohörsamhet fick sitt tillbörliga straff.

[3]Hur skall då vi slippa undan, om vi inte rätt uppskattar en sådan frälsning, den som Herren först förkunnade, som vi har fått bestyrkt av dem som hört honom

[4] dando Deus testemunho juntamente com eles, por sinais, prodígios e vários milagres e por distribuições do Espírito Santo, segundo a sua vontade.

Jesus coroado de glória: sumo sacerdote idôneo e compassivo

[5] Pois não foi a anjos que sujeitou o mundo que há de vir, sobre o qual estamos falando;

[6] antes, alguém, em certo lugar, deu pleno testemunho, dizendo: Que é o homem, que dele te lembres? Ou o filho do homem, que o visites?

[7] Fizeste-o, por um pouco, menor que os anjos, de glória e de honra o coroaste [e o constituíste sobre as obras das tuas mãos].

[8] Todas as coisas sujeitaste debaixo dos seus pés. Ora, desde que lhe sujeitou todas as coisas, nada deixou fora do seu domínio. Agora, porém, ainda não vemos todas as coisas a ele sujeitas;

[9] vemos, todavia, aquele que, por um pouco, tendo sido feito menor que os anjos, Jesus, por causa do sofrimento da morte, foi coroado de glória e de honra, para que, pela graça de Deus, provasse a morte por todo homem.

[10] Porque convinha que aquele, por cuja causa e por quem todas as coisas existem, conduzindo muitos filhos à glória, aperfeiçoasse, por meio de sofrimentos, o Autor da salvação deles.

[11] Pois, tanto o que santifica como os que são santificados, todos vêm de um só. Por isso, é que ele não se envergonha de lhes chamar irmãos,

[4]och som Gud själv har bekräftat med tecken och under och olika slags kraftgärningar och genom att dela ut helig ande efter sin vilja.

Sonen och människorna

[5]Det är inte änglar han har satt över den kommande värld som vi talar om.

[6]Om detta finns ett klart vittnesbörd: Vad är en människa eftersom du tänker på henne, en människoson eftersom du tar dig an honom?

[7]En liten tid lät du honom vara ringare än änglarna, men med härlighet och ära krönte du honom,

[8]allt lade du under hans fötter. När han lade allt under honom gjorde han inget undantag: allt skulle läggas under honom. Ännu ser vi inte att allt har lagts under honom.

[9]Men vi ser att Jesus, som en liten tid var ringare än änglarna, nu är krönt med härlighet och ära därför att han led döden. Genom Guds nåd skulle det komma alla till godo att han fick möta döden.

[10]Ty när han, för vilken och genom vilken allting är till, ville föra många söner till härlighet, måste han låta honom som leder dem till frälsningen bli fullkomnad genom lidande.

[11]Han som helgar och de som blir helgade har ju alla samme fader, och därför blygs han inte för att kalla dem bröder

[12] dizendo: A meus irmãos declararei o teu nome, cantar-te-ei louvores no meio da congregação.

[13] E outra vez: Eu porei nele a minha confiança. E ainda: Eis aqui estou eu e os filhos que Deus me deu.

[14] Visto, pois, que os filhos têm participação comum de carne e sangue, destes também ele, igualmente, participou, para que, por sua morte, destruísse aquele que tem o poder da morte, a saber, o diabo,

[15] e livrasse todos que, pelo pavor da morte, estavam sujeitos à escravidão por toda a vida.

[16] Pois ele, evidentemente, não socorre anjos, mas socorre a descendência de Abraão.

[17] Por isso mesmo, convinha que, em todas as coisas, se tornasse semelhante aos irmãos, para ser misericordioso e fiel sumo sacerdote nas coisas referentes a Deus e para fazer propiciação pelos pecados do povo.

[18] Pois, naquilo que ele mesmo sofreu, tendo sido tentado, é poderoso para socorrer os que são tentados.

Hebreus 3

Cristo é superior a Moisés. O perigo da incredulidade e da desobediência

[1] Por isso, santos irmãos, que participais da vocação celestial, considerai atentamente o Apóstolo e Sumo Sacerdote da nossa confissão, Jesus,

[12]då han säger: Jag skall förkunna ditt namn för mina bröder, i tempelskaran skall jag sjunga ditt lov,

[13]likaså: Jag vill sätta min lit till honom, och vidare: Se, här är jag och barnen som Gud har gett mig.

[14]Då nu barnen är av kött och blod måste han på samma sätt bli människa, för att han genom sin död skulle göra dödens herre, djävulen, maktlös

[15]och befria alla dem som genom sin fruktan för döden varit slavar hela sitt liv.

[16]Det är ju inte änglar han tar sig an. Nej, Abrahams ättlingar tar han sig an,

[17]och därför måste han i allt bli lik sina bröder för att bli en barmhärtig och trogen överstepräst inför Gud och kunna sona folkets synder.

[18]Eftersom han själv har prövats och lidit kan han hjälpa dem som prövas.

Hebreer 3

Jesus och Mose

[1]Bröder, ni heliga som har fått kallelsen till himlen, se därför på aposteln och översteprästen som vi bekänner oss till, Jesus,

[2] o qual é fiel àquele que o constituiu, como também o era Moisés em toda a casa de Deus.	[2]som var betrodd av den som hade utsett honom, så som Mose var betrodd i hela Guds hus.
[3] Jesus, todavia, tem sido considerado digno de tanto maior glória do que Moisés, quanto maior honra do que a casa tem aquele que a estabeleceu.	[3]Men han har visat sig värdig större härlighet än Mose, liksom en byggmästare äras mer än det hus han har byggt.
[4] Pois toda casa é estabelecida por alguém, mas aquele que estabeleceu todas as coisas é Deus.	[4]Varje hus har en byggmästare, men den som har byggt allt är Gud.
[5] E Moisés era fiel, em toda a casa de Deus, como servo, para testemunho das coisas que haviam de ser anunciadas;	[5]Väl var Mose betrodd i hela hans hus, men som tjänare, för att vittna om det som senare skulle förkunnas;
[6] Cristo, porém, como Filho, em sua casa; a qual casa somos nós, se guardarmos firme, até ao fim, a ousadia e a exultação da esperança.	[6]Kristus däremot var som son betrodd att råda över hans hus. Och hans hus är vi, så länge vi behåller den frimodighet och stolthet som vårt hopp ger oss.
	Varning för olydnad
[7] Assim, pois, como diz o Espírito Santo: Hoje, se ouvirdes a sua voz,	[7]Därför, som den heliga anden säger: Om ni hör hans röst i dag,
[8] não endureçais o vosso coração como foi na provocação, no dia da tentação no deserto,	[8]förhärda inte era hjärtan som under upproret, på utmaningens dag i öknen,
[9] onde os vossos pais me tentaram, pondo-me à prova, e viram as minhas obras por quarenta anos.	[9]då era fäder utmanade mig och satte mig på prov, fast de hade sett mina gärningar
[10] Por isso, me indignei contra essa geração e disse: Estes sempre erram no coração; eles também não conheceram os meus caminhos.	[10]under fyrtio år. Därför blev mig detta släkte förhatligt, och jag sade: Alltid far de vilse i sina hjärtan: de känner inte mina vägar.
[11] Assim, jurei na minha ira: Não entrarão no meu descanso.	[11]Och jag svor i min vrede: Aldrig skall de komma in i min vila.
[12] Tende cuidado, irmãos, jamais aconteça haver em qualquer de vós perverso coração de incredulidade que vos afaste do Deus vivo;	[12]Se till, bröder, att ingen av er är ond och trolös i sitt hjärta och avfaller från den levande Guden.

[13] pelo contrário, exortai-vos mutuamente cada dia, durante o tempo que se chama Hoje, a fim de que nenhum de vós seja endurecido pelo engano do pecado.

[14] Porque nos temos tornado participantes de Cristo, se, de fato, guardarmos firme, até ao fim, a confiança que, desde o princípio, tivemos.

[15] Enquanto se diz: Hoje, se ouvirdes a sua voz, não endureçais o vosso coração, como foi na provocação.

[16] Ora, quais os que, tendo ouvido, se rebelaram? Não foram, de fato, todos os que saíram do Egito por intermédio de Moisés?

[17] E contra quem se indignou por quarenta anos? Não foi contra os que pecaram, cujos cadáveres caíram no deserto?

[18] E contra quem jurou que não entrariam no seu descanso, senão contra os que foram desobedientes?

[19] Vemos, pois, que não puderam entrar por causa da incredulidade.

Hebreus 4

A entrada no descanso de Deus pela fé

[1] Temamos, portanto, que, sendo-nos deixada a promessa de entrar no descanso de Deus, suceda parecer que algum de vós tenha falhado.

[2] Porque também a nós foram anunciadas as boas-novas, como se deu com eles; mas a palavra que ouviram não lhes aproveitou, visto não ter sido acompanhada pela fé naqueles que a ouviram.

[13]Uppmuntra varandra varje dag, så länge man kan säga i dag, så att ingen av er låter sig förledas av synden och förhärdar sig.

[14]Ty vi har del i Kristus om vi ända till slutet orubbligt håller oss till samma grundval som i början.

[15]Det heter: Om ni hör hans röst i dag, förhärda inte era hjärtan som under upproret.

[16]Vilka var det då som hörde och ändå gjorde uppror, om inte alla de som hade dragit ut ur Egypten under Mose?

[17]Vilka var honom förhatliga under fyrtio år, om inte de som hade syndat och blev liggande som lik i öknen?

[18]Vilka gällde eden att de inte skulle komma in i hans vila, om inte dem som hade vägrat att lyda?

[19]Så ser vi att det var för sin otro som de inte kunde komma in.

Hebreer 4

[1]Låt oss alltså se till att ingen av er tror sig vara för sent ute, medan löftet att få komma in i hans vila ännu står kvar.

[2]Också vi har fått del av det glada budskapet alldeles som de en gång. För dem som då hörde ordet var det till ingen nytta, eftersom de inte tog emot det i tro.

[3] Nós, porém, que cremos, entramos no descanso, conforme Deus tem dito: Assim, jurei na minha ira: Não entrarão no meu descanso. Embora, certamente, as obras estivessem concluídas desde a fundação do mundo.

[4] Porque, em certo lugar, assim disse, no tocante ao sétimo dia: E descansou Deus, no sétimo dia, de todas as obras que fizera.

[5] E novamente, no mesmo lugar: Não entrarão no meu descanso.

[6] Visto, portanto, que resta entrarem alguns nele e que, por causa da desobediência, não entraram aqueles aos quais anteriormente foram anunciadas as boas-novas,

[7] de novo, determina certo dia, Hoje, falando por Davi, muito tempo depois, segundo antes fora declarado: Hoje, se ouvirdes a sua voz, não endureçais o vosso coração.

[8] Ora, se Josué lhes houvesse dado descanso, não falaria, posteriormente, a respeito de outro dia.

[9] Portanto, resta um repouso para o povo de Deus.

[10] Porque aquele que entrou no descanso de Deus, também ele mesmo descansou de suas obras, como Deus das suas.

[11] Esforcemo-nos, pois, por entrar naquele descanso, a fim de que ninguém caia, segundo o mesmo exemplo de desobediência.

[12] Porque a palavra de Deus é viva, e eficaz, e mais cortante do que qualquer

[3]Vi däremot som har kommit till tro får gå in i den vila om vilken han har sagt: Och jag svor i min vrede: Aldrig skall de komma in i min vila, detta fast hans verk var färdigt med världens skapelse.

[4]Ty på något ställe heter det om den sjunde dagen: Och Gud vilade på sjunde dagen från allt sitt verk,

[5]men här heter det: Aldrig skall de komma in i min vila.

[6]Eftersom det står fast att några kommer in i den och eftersom de som först fick det glada budskapet inte kom in, för sin ohörsamhets skull,

[7]så bestämmer Gud på nytt en dag, när han så långt efteråt låter David säga i dag. Det sker i de redan anförda orden: Om ni hör hans röst i dag, förhärda inte era hjärtan.

[8]Hade Josua låtit dem komma till vila skulle Gud inte efteråt ha talat om en annan dag.

[9]Så har Guds folk alltjämt en sabbat att vänta.

[10]Ty att gå in i Guds vila är att vila ut från sitt verk, så som Gud vilade från sitt.

[11]Låt oss därför göra allt vi kan för att komma in i den vilan, så att ingen bringas på fall genom samma slags ohörsamhet.

[12]Ty Guds ord är levande och verksamt. Det är skarpare än något tveeggat svärd

espada de dois gumes, e penetra até ao ponto de dividir alma e espírito, juntas e medulas, e é apta para discernir os pensamentos e propósitos do coração.

[13] E não há criatura que não seja manifesta na sua presença; pelo contrário, todas as coisas estão descobertas e patentes aos olhos daquele a quem temos de prestar contas.

Jesus, o sumo sacerdote que se compadece de nós

[14] Tendo, pois, a Jesus, o Filho de Deus, como grande sumo sacerdote que penetrou os céus, conservemos firmes a nossa confissão.

[15] Porque não temos sumo sacerdote que não possa compadecer-se das nossas fraquezas; antes, foi ele tentado em todas as coisas, à nossa semelhança, mas sem pecado.

[16] Acheguemo-nos, portanto, confiadamente, junto ao trono da graça, a fim de recebermos misericórdia e acharmos graça para socorro em ocasião oportuna.

Hebreus 5

Cristo, superior ao sacerdócio da antiga aliança

[1] Porque todo sumo sacerdote, sendo tomado dentre os homens, é constituído nas coisas concernentes a Deus, a favor dos homens, para oferecer tanto dons como sacrifícios pelos pecados,

[2] e é capaz de condoer-se dos ignorantes e dos que erram, pois também ele mesmo está rodeado de fraquezas.

och tränger så djupt att det skiljer själ och ande, led och märg och blottlägger hjärtats uppsåt och tankar.

[13]Ingenting kan döljas för honom, allt skapat ligger naket och blottat för hans öga. Och inför honom är det vi skall avlägga räkenskap.

Jesus som överstepräst

[14]När vi nu har en mäktig överstepräst som har stigit upp genom himlarna, Jesus, Guds son, låt oss då hålla fast vid vår bekännelse.

[15]Vi har inte en överstepräst som är oförmögen att känna med oss i våra svagheter, utan en som har prövats på alla sätt och varit som vi men utan synd.

[16]Låt oss därför frimodigt träda fram till nådens tron för att få förbarmande och nåd i den stund då vi behöver hjälp.

Hebreer 5

[1]Varje överstepräst utses bland människor, och det är människor han får till uppgift att företräda inför Gud genom att frambära offergåvor för deras synder.

[2]Han kan ha fördrag med de okunniga och vilsegångna eftersom han själv är behäftad med svaghet

[3] E, por esta razão, deve oferecer sacrifícios pelos pecados, tanto do povo como de si mesmo.

[4] Ninguém, pois, toma esta honra para si mesmo, senão quando chamado por Deus, como aconteceu com Arão.

[5] Assim, também Cristo a si mesmo não se glorificou para se tornar sumo sacerdote, mas o glorificou aquele que lhe disse: Tu és meu Filho, eu hoje te gerei;

[6] como em outro lugar também diz: Tu és sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

[7] Ele, Jesus, nos dias da sua carne, tendo oferecido, com forte clamor e lágrimas, orações e súplicas a quem o podia livrar da morte e tendo sido ouvido por causa da sua piedade,

[8] embora sendo Filho, aprendeu a obediência pelas coisas que sofreu

[9] e, tendo sido aperfeiçoado, tornou-se o Autor da salvação eterna para todos os que lhe obedecem,

[10] tendo sido nomeado por Deus sumo sacerdote, segundo a ordem de Melquisedeque.

Os cristãos hebreus não tinham progredido

[11] A esse respeito temos muitas coisas que dizer e difíceis de explicar, porquanto vos tendes tornado tardios em ouvir.

[12] Pois, com efeito, quando devíeis ser mestres, atendendo ao tempo decorrido, tendes, novamente, necessidade de alguém que vos ensine, de novo, quais são os princípios elementares dos oráculos de Deus; assim, vos tornastes como

[3]och därför måste frambära syndoffer lika mycket för sig själv som för folket.

[4]Ingen tar sig denna värdighet; han blir kallad av Gud, liksom Aron.

[5]Så är det också med Kristus. Han tog sig inte värdigheten som överstepräst utan fick den av honom som sade: Du är min son, jag har fött dig i dag,

[6]liksom han på ett annat ställe säger: Du är för evigt präst, en sådan som Melkisedek.

[7]Under sitt liv på jorden uppsände han med höga rop och tårar enträgna böner till den som kunde rädda honom från döden, och han blev bönhörd därför att han böjde sig under Guds vilja.

[8]Fast han var son lärde han sig lyda genom att lida,

[9]och när han hade fullkomnats blev han för alla som lyder honom den som bringar evig frälsning,

[10]av Gud kallad överstepräst, en sådan som Melkisedek.

Ett avfall är utan återvändo

[11]Om detta finns mycket att säga, men det är svårt att få er att förstå det eftersom ni har blivit tröga att lyssna.

[12]Ni borde vid det här laget själva vara lärare, men i stället behöver ni nu på nytt någon som lär er de första grunderna i Guds ord. Ni har återgått till att behöva mjölk i stället för fast föda.

necessitados de leite e não de alimento sólido.

[13] Ora, todo aquele que se alimenta de leite é inexperiente na palavra da justiça, porque é criança.

[14] Mas o alimento sólido é para os adultos, para aqueles que, pela prática, têm as suas faculdades exercitadas para discernir não somente o bem, mas também o mal.

[13]Och den som lever på mjölk är ett spädbarn och kan inte fatta en undervisning om rättfärdighet.

[14]Den fasta födan är till för vuxna, för dem som träget har övat upp sina sinnen till att skilja mellan gott och ont.

Hebreus 6

Exortação ao progresso na fé

[1] Por isso, pondo de parte os princípios elementares da doutrina de Cristo, deixemo-nos levar para o que é perfeito, não lançando, de novo, a base do arrependimento de obras mortas e da fé em Deus,

[2] o ensino de batismos e da imposição de mãos, da ressurreição dos mortos e do juízo eterno.

[3] Isso faremos, se Deus permitir.

Os perigos espirituais

[4] É impossível, pois, que aqueles que uma vez foram iluminados, e provaram o dom celestial, e se tornaram participantes do Espírito Santo,

[5] e provaram a boa palavra de Deus e os poderes do mundo vindouro,

[6] e caíram, sim, é impossível outra vez renová-los para arrependimento, visto que, de novo, estão crucificando para si mesmos o Filho de Deus e expondo-o à ignomínia.

Hebreer 6

[1]Låt oss därför inte uppehålla oss vid det man först får lära sig om Kristus utan gå vidare till det som är avsett för vuxna. Vi kan inte börja om med grunderna: omvändelsen från döda gärningar, tron på Gud

[2]och läran om dop och handpåläggning, om de dödas uppståndelse och evig dom.

[3]Nej, med Guds tillåtelse går vi vidare.

[4]Ty människor som har avfallit fast de en gång har blivit upplysta och smakat den himmelska gåvan, fått del av helig ande

[5]och smakat Guds goda ord och den kommande världens krafter,

[6]dem är det omöjligt att på nytt föra till omvändelse, eftersom de korsfäster Guds son en andra gång och gör honom till åtlöje.

[7] Porque a terra que absorve a chuva que freqüentemente cai sobre ela e produz erva útil para aqueles por quem é também cultivada recebe bênção da parte de Deus;

[8] mas, se produz espinhos e abrolhos, é rejeitada e perto está da maldição; e o seu fim é ser queimada.

As coisas melhores e pertencentes à salvação

[9] Quanto a vós outros, todavia, ó amados, estamos persuadidos das coisas que são melhores e pertencentes à salvação, ainda que falamos desta maneira.

[10] Porque Deus não é injusto para ficar esquecido do vosso trabalho e do amor que evidenciastes para com o seu nome, pois servistes e ainda servis aos santos.

[11] Desejamos, porém, continue cada um de vós mostrando, até ao fim, a mesma diligência para a plena certeza da esperança;

[12] para que não vos torneis indolentes, mas imitadores daqueles que, pela fé e pela longanimidade, herdam as promessas.

A imutabilidade da promessa de Deus

[13] Pois, quando Deus fez a promessa a Abraão, visto que não tinha ninguém superior por quem jurar, jurou por si mesmo,

[14] dizendo: Certamente, te abençoarei e te multiplicarei.

[15] E assim, depois de esperar com paciência, obteve Abraão a promessa.

[16] Pois os homens juram pelo que lhes é superior, e o juramento, servindo de garantia, para eles, é o fim de toda contenda.

[7]En åker som får rikligt med regn har Guds välsignelse om den suger upp vattnet och skänker odlaren hans gröda.

[8]Men bär den törnen och tistlar är den värdelös. Förbannelsen är inte långt borta, och slutet blir att åkern bränns av.

[9]Men vad er sak beträffar, mina kära, är jag trots dessa ord övertygad om att den ligger bättre till och att ni är nära frälsningen.

[10]Gud är inte orättvis och glömmer inte vad ni har gjort och vilken kärlek ni har visat hans namn genom att nu som förut tjäna hans heliga.

[11]Jag önskar att ni alla ända till slutet måtte visa samma iver att få se ert hopp uppfyllt.

[12]Förslöas inte, utan sträva efter att likna dem som genom tro och tålamod får sin del av vad Gud har lovat.

Guds löfte och Guds ed

[13]Då Gud gav Abraham löftet svor han vid sig själv — någon högre kunde han ju inte svära vid —

[14]och sade: Ja, jag skall välsigna dig och göra din ätt talrik.

[15]Abraham fick också efter tålig väntan vad Gud hade lovat.

[16]Människor svär vid en som är högre än de; eden blir en säkerhet som tystar varje invändning.

[17] Por isso, Deus, quando quis mostrar mais firmemente aos herdeiros da promessa a imutabilidade do seu propósito, se interpôs com juramento,
[18] para que, mediante duas coisas imutáveis, nas quais é impossível que Deus minta, forte alento tenhamos nós que já corremos para o refúgio, a fim de lançar mão da esperança proposta;

[19] a qual temos por âncora da alma, segura e firme e que penetra além do véu,

[20] onde Jesus, como precursor, entrou por nós, tendo-se tornado sumo sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

Hebreus 7

Melquisedeque, tipo de Cristo

[1] Porque este Melquisedeque, rei de Salém, sacerdote do Deus Altíssimo, que saiu ao encontro de Abraão, quando voltava da matança dos reis, e o abençoou,

[2] para o qual também Abraão separou o dízimo de tudo (primeiramente se interpreta rei de justiça, depois também é rei de Salém, ou seja, rei de paz;
[3] sem pai, sem mãe, sem genealogia; que não teve princípio de dias, nem fim de existência, entretanto, feito semelhante ao Filho de Deus), permanece sacerdote perpetuamente.

O sacerdócio de Cristo é superior ao levítico

[17]Då nu Gud särskilt ville bevisa för dem som hans löfte gällde hur orubbligt hans beslut är, gick han i borgen för det med en ed.
[18]Hans avsikt var att genom två orubbliga utfästelser, i vilka han som Gud omöjligt kan ha ljugit, ge oss en stark uppmuntran, oss som har tagit vår tillflykt till det hopp som ligger framför oss.
[19]Detta hopp är vår själs ankare. Det är tryggt och säkert och når innanför förhänget,

[20]dit Jesus öppnade vägen för oss då han blev överstepräst för evigt, en sådan som Melkisedek.

Hebreer 7

En överstepräst som Melkisedek

[1]Denne Melkisedek var kung i Salem och präst åt Gud den Högste. Det var han som mötte och välsignade Abraham när denne vände tillbaka efter sin seger över kungarna.
[2]Det var åt honom Abraham gav tionde av allt. Först och främst betyder hans namn »rättfärdig konung«, vidare är han kung i Salem, det vill säga »fredskonung«.

[3]Han har ingen far, ingen mor och inget stamträd. Hans dagar har ingen början, hans liv inget slut. Han är lik Guds son: han förblir präst för alltid.

[4] Considerai, pois, como era grande esse a quem Abraão, o patriarca, pagou o dízimo tirado dos melhores despojos.

[4]Betänk hur stor han måste vara, denne som Abraham, vår stamfader, gav sitt bästa krigsbyte som tionde.

[5] Ora, os que dentre os filhos de Levi recebem o sacerdócio têm mandamento de recolher, de acordo com a lei, os dízimos do povo, ou seja, dos seus irmãos, embora tenham estes descendido de Abraão;

[5]De bland Levis efterkommande som blir präster skall enligt lagen uppbära tionde av folket, alltså av sina bröder, fast också de härstammar från Abraham.

[6] entretanto, aquele cuja genealogia não se inclui entre eles recebeu dízimos de Abraão e abençoou o que tinha as promessas.

[6]Men Melkisedek, som inte var av deras släkt, uppbar tionde av Abraham och välsignade honom som dock hade fått Guds löften,

[7] Evidentemente, é fora de qualquer dúvida que o inferior é abençoado pelo superior.

[7]och ingen kan förneka att det är den ringare som blir välsignad av den som är förmer.

[8] Aliás, aqui são homens mortais os que recebem dízimos, porém ali, aquele de quem se testifica que vive.

[8]I det ena fallet är det dödliga människor som tar emot tionde, men i det andra en om vilken det vittnas att han alltid lever.

[9] E, por assim dizer, também Levi, que recebe dízimos, pagou-os na pessoa de Abraão.

[9]Och på sätt och vis har Levi, som får tionde, själv gett tionde genom Abraham.

[10] Porque aquele ainda não tinha sido gerado por seu pai, quando Melquisedeque saiu ao encontro deste.

[10]Ty som ännu ofödd var han till i sin förfader när Melkisedek mötte denne.

O sacerdócio levítico teve fim, mas o de Cristo é eterno

[11] Se, portanto, a perfeição houvera sido mediante o sacerdócio levítico (pois nele baseado o povo recebeu a lei), que necessidade haveria ainda de que se levantasse outro sacerdote, segundo a ordem de Melquisedeque, e que não fosse contado segundo a ordem de Arão?

[11]Om nu fullkomlighet hade kunnat vinnas genom leviternas prästämbete — på detta var ju folkets lagstiftning byggd — fanns det då någon anledning att säga att det kommer en präst av annat slag, en sådan som Melkisedek, och inte en sådan som Aron?

[12] Pois, quando se muda o sacerdócio, necessariamente há também mudança de lei.

[12]Ändras prästämbetet måste själva lagen ändras.

[13] Porque aquele de quem são ditas estas coisas pertence a outra tribo, da qual ninguém prestou serviço ao altar;

[14] pois é evidente que nosso SENHOR procedeu de Judá, tribo à qual Moisés nunca atribuiu sacerdotes.

[15] E isto é ainda muito mais evidente, quando, à semelhança de Melquisedeque, se levanta outro sacerdote,

[16] constituído não conforme a lei de mandamento carnal, mas segundo o poder de vida indissolúvel.

[17] Porquanto se testifica: Tu és sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

[18] Portanto, por um lado, se revoga a anterior ordenança, por causa de sua fraqueza e inutilidade

[19] (pois a lei nunca aperfeiçoou coisa alguma), e, por outro lado, se introduz esperança superior, pela qual nos chegamos a Deus.

Cristo, sacerdote único e perfeito

[20] E, visto que não é sem prestar juramento (porque aqueles, sem juramento, são feitos sacerdotes,

[21] mas este, com juramento, por aquele que lhe disse: O SENHOR jurou e não se arrependerá: Tu és sacerdote para sempre);

[22] por isso mesmo, Jesus se tem tornado fiador de superior aliança.

[23] Ora, aqueles são feitos sacerdotes em maior número, porque são impedidos pela morte de continuar;

[13]Den som här åsyftas hör ju till en annan stam, där ingen någonsin har gjort tjänst vid altaret.

[14]Alla vet att vår Herre är av Judas stam, och Mose har ingenting sagt om präster från den stammen.

[15]Det hela blir än klarare när det nu uppstår en präst av annat slag, lik Melkisedek däri

[16]att han har blivit präst inte genom en lag som kräver en viss härstamning utan genom kraften i ett oförstörbart liv.

[17]Ty om honom betygas: Du är för evigt präst, en sådan som Melkisedek.

[18]Därmed upphävs den tidigare bestämmelsen för att den var svag och till ingen nytta —

[19]lagen har ju inte gett fullkomlighet åt något — men i stället får vi något bättre, ett hopp som närmar oss till Gud.

[20]Till detta kommer Guds ed. De andra blev präster utan någon ed,

[21]men Jesus blev präst genom en ed av den som säger till honom: Herren har svurit en ed som han inte skall bryta: Du är för evigt präst.

[22]Detta visar hur överlägset det förbund är som Jesus har gått i god för.

[23]Vidare har de andra prästerna blivit fler och fler därför att döden satte en gräns för deras tjänst.

[24] este, no entanto, porque continua para sempre, tem o seu sacerdócio imutável.

[25] Por isso, também pode salvar totalmente os que por ele se chegam a Deus, vivendo sempre para interceder por eles.

[26] Com efeito, nos convinha um sumo sacerdote como este, santo, inculpável, sem mácula, separado dos pecadores e feito mais alto do que os céus,

[27] que não tem necessidade, como os sumos sacerdotes, de oferecer todos os dias sacrifícios, primeiro, por seus próprios pecados, depois, pelos do povo; porque fez isto uma vez por todas, quando a si mesmo se ofereceu.

[28] Porque a lei constitui sumos sacerdotes a homens sujeitos à fraqueza, mas a palavra do juramento, que foi posterior à lei, constitui o Filho, perfeito para sempre.

Hebreus 8

A antiga aliança era o símbolo transitório da nova, superior e eterna, da qual Cristo é o mediador

[1] Ora, o essencial das coisas que temos dito é que possuímos tal sumo sacerdote, que se assentou à destra do trono da Majestade nos céus,

[2] como ministro do santuário e do verdadeiro tabernáculo que o SENHOR erigiu, não o homem.

[3] Pois todo sumo sacerdote é constituído para oferecer tanto dons como sacrifícios; por isso, era necessário que também esse sumo sacerdote tivesse o que oferecer.

[24]Men eftersom han är till i evighet behåller han för alltid sitt prästämbete.

[25]Så kan han också nu och för all framtid rädda dem som nalkas Gud genom honom, eftersom han alltid lever och kan vädja för dem.

[26]En sådan överstepräst var det vi behövde: en som är helig, oskyldig, obefläckad, skild från syndare, upphöjd över himlarna.

[27]Han måste inte som de andra översteprästerna dagligen offra först för sina egna synder och sedan för folkets. Det gjorde han en gång för alla när han offrade sig själv.

[28]Lagen förordnar överstepräster med mänskliga svagheter, men den ed som avlöser lagen har insatt en som är son och har nått evig fullkomlighet.

Hebreer 8

Överstepräst i ett nytt förbund

[1]Huvudpunkten i vad jag har att säga är detta: Vi har en överstepräst som sitter på högra sidan om Majestätets tron i himlen

[2]och förrättar tjänst i helgedomen, det sanna förbundstältet, som är rest av Herren och inte av någon människa.

[3]En överstepräst tillsätts för att frambära offergåvor och därför måste också vår ha något att bära fram.

[4] Ora, se ele estivesse na terra, nem mesmo sacerdote seria, visto existirem aqueles que oferecem os dons segundo a lei,

[5] os quais ministram em figura e sombra das coisas celestes, assim como foi Moisés divinamente instruído, quando estava para construir o tabernáculo; pois diz ele: Vê que faças todas as coisas de acordo com o modelo que te foi mostrado no monte.

[6] Agora, com efeito, obteve Jesus ministério tanto mais excelente, quanto é ele também Mediador de superior aliança instituída com base em superiores promessas.

[7] Porque, se aquela primeira aliança tivesse sido sem defeito, de maneira alguma estaria sendo buscado lugar para uma segunda.

[8] E, de fato, repreendendo-os, diz: Eis aí vêm dias, diz o SENHOR, e firmarei nova aliança com a casa de Israel e com a casa de Judá,

[9] não segundo a aliança que fiz com seus pais, no dia em que os tomei pela mão, para os conduzir até fora da terra do Egito; pois eles não continuaram na minha aliança, e eu não atentei para eles, diz o SENHOR.

[10] Porque esta é a aliança que firmarei com a casa de Israel, depois daqueles dias, diz o SENHOR: na sua mente imprimirei as minhas leis, também sobre o seu coração as inscreverei; e eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

[4]Om han nu vore här på jorden skulle han inte ens vara präst, eftersom det finns andra som frambär gåvorna enligt lagen.

[5]Men vad de tjänar är en skuggbild av de himmelska tingen, så som det blev sagt av Gud till Mose då han skulle uppföra tältet: Se till att du gör allting efter den förebild som du har fått se på berget.

[6]Men nu har Kristus fått ett prästämbete som är vida överlägset, eftersom han förmedlar ett bättre förbund, ett som är stadfäst med starkare löften.

[7]Om det första förbundet hade varit utan brist skulle det inte ha funnits behov av ett annat.

[8]Men nu förebrår Gud sitt folk dess brister: Se, dagar skall komma, säger Herren, då jag skall sluta ett nytt förbund med Israels hus och Juda hus,

[9]ej såsom det förbund jag slöt med deras fäder den dag jag tog dem vid handen och förde dem ut ur Egyptens land. Ty de förblev inte i mitt förbund, och jag frågade därför inte heller efter dem, säger Herren.

[10]Detta är det förbund jag skall sluta med Israels hus i kommande dagar, säger Herren: Jag skall lägga mina lagar i deras sinnen och inrista dem i deras hjärtan. Jag skall vara deras Gud, och de skall vara mitt folk.

[11] E não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR; porque todos me conhecerão, desde o menor deles até ao maior.

[12] Pois, para com as suas iniqüidades, usarei de misericórdia e dos seus pecados jamais me lembrarei.

[13] Quando ele diz Nova, torna antiquada a primeira. Ora, aquilo que se torna antiquado e envelhecido está prestes a desaparecer.

[11]Ingen skall behöva undervisa sin landsman, ingen sin bror, och säga: Lär känna Herren. Alla skall veta vem jag är, från den minste till den störste.

[12]Jag skall förlåta dem deras orättfärdighet, och deras synder skall jag aldrig mer komma ihåg.

[13]Genom att tala om ett nytt förbund har han gjort det förra föråldrat. Och det som blir gammalt och föråldrat skall snart försvinna.

Hebreus 9

Os ritos, ofertas e sacrifícios mosaicos eram imperfeitos e ineficazes

[1] Ora, a primeira aliança também tinha preceitos de serviço sagrado e o seu santuário terrestre.

[2] Com efeito, foi preparado o tabernáculo, cuja parte anterior, onde estavam o candeeiro, e a mesa, e a exposição dos pães, se chama o Santo Lugar;

[3] por trás do segundo véu, se encontrava o tabernáculo que se chama o Santo dos Santos,

[4] ao qual pertencia um altar de ouro para o incenso e a arca da aliança totalmente coberta de ouro, na qual estava uma urna de ouro contendo o maná, o bordão de Arão, que floresceu, e as tábuas da aliança;

[5] e sobre ela, os querubins de glória, que, com a sua sombra, cobriam o propiciatório. Dessas coisas, todavia, não falaremos, agora, pormenorizadamente.

Hebreer 9

Tjänsten i den jordiska helgedomen

[1]Det förra förbundet hade alltså sina föreskrifter för gudstjänsten och sin helgedom, som dock var jordisk.

[2]Ett tält blev inrett med ett främre rum för lampstället, bordet och skådebröden; det kallas det heliga.

[3]Bakom det andra förhänget fanns det rum som kallas det allra heligaste.

[4]Där stod ett gyllene rökelsealtare och förbundsarken, som var helt överdragen med guld. I den fanns ett guldkärl med mannat, Arons stav, den som hade skjutit gröna skott, och förbundstavlorna.

[5]Ovanpå arken stod härlighetens keruber, som skuggade försoningsstället. Men jag kan inte här dröja vid varje enskild sak.

[6] Ora, depois de tudo isto assim preparado, continuamente entram no primeiro tabernáculo os sacerdotes, para realizar os serviços sagrados;
[7] mas, no segundo, o sumo sacerdote, ele sozinho, uma vez por ano, não sem sangue, que oferece por si e pelos pecados de ignorância do povo,
[8] querendo com isto dar a entender o Espírito Santo que ainda o caminho do Santo Lugar não se manifestou, enquanto o primeiro tabernáculo continua erguido.
[9] É isto uma parábola para a época presente; e, segundo esta, se oferecem tanto dons como sacrifícios, embora estes, no tocante à consciência, sejam ineficazes para aperfeiçoar aquele que presta culto,
[10] os quais não passam de ordenanças da carne, baseadas somente em comidas, e bebidas, e diversas abluções, impostas até ao tempo oportuno de reforma.

O sacrifício de Cristo não se repete, é perfeito e eficaz

[11] Quando, porém, veio Cristo como sumo sacerdote dos bens já realizados, mediante o maior e mais perfeito tabernáculo, não feito por mãos, quer dizer, não desta criação,

[12] não por meio de sangue de bodes e de bezerros, mas pelo seu próprio sangue, entrou no Santo dos Santos, uma vez por todas, tendo obtido eterna redenção.

[13] Portanto, se o sangue de bodes e de touros e a cinza de uma novilha,

[6]Så var det hela anordnat. I tältets främre rum går prästerna ständigt in när de förrättar gudstjänsten.

[7]I det andra rummet går bara översteprästen in, en gång om året och då alltid med blod som han bär fram för sina egna och folkets ouppsåtliga synder.

[8]Därmed visar den heliga anden att vägen in i helgedomen inte ligger öppen så länge det främre rummet ännu består.

[9]Det ger en bild av den tid som nu är: man frambär offergåvor som dock inte kan göra den som förrättar gudstjänsten fullkomlig, så att hans samvete är till freds.
[10]Liksom när det gäller mat och dryck eller olika tvagningar är det fråga om idel yttre föreskrifter fram till tiden för en bättre ordning.

Tjänsten i den himmelska helgedomen

[11]Men nu har Kristus trätt fram som överstepräst för det goda som skall komma. Han har gått genom det större och fullkomligare tält som inte är gjort av människohand, det vill säga inte tillhör denna världen.
[12]Och med sitt eget blod, inte med blod av bockar och kalvar, har han en gång för alla trätt in i helgedomen och vunnit befrielse åt oss för evigt.
[13]Om nu blod av bockar och tjurar och stänk av askan från en kviga helgar de orena så att de blir rena i yttre mening,

aspergidos sobre os contaminados, os santificam, quanto à purificação da carne,

14 muito mais o sangue de Cristo, que, pelo Espírito eterno, a si mesmo se ofereceu sem mácula a Deus, purificará a nossa consciência de obras mortas, para servirmos ao Deus vivo!

14hur mycket mer måste då inte blodet från Kristus, som i kraft av evig ande har framburit sig själv som ett felfritt offer åt Gud, rena våra samveten från döda gärningar så att vi kan tjäna den levande Guden.

15 Por isso mesmo, ele é o Mediador da nova aliança, a fim de que, intervindo a morte para remissão das transgressões que havia sob a primeira aliança, recebam a promessa da eterna herança aqueles que têm sido chamados.

15Därför är det ett nytt förbund som Kristus förmedlar, för att de kallade skall få det utlovade eviga arvet, sedan han dött för att befria dem från överträdelserna under det förra förbundet.

16 Porque, onde há testamento, é necessário que intervenha a morte do testador;

16När ett testamente föreligger måste det ju styrkas att den som har skrivit det är död;

17 pois um testamento só é confirmado no caso de mortos; visto que de maneira nenhuma tem força de lei enquanto vive o testador.

17testamentet blir giltigt först efter dödsfallet och har ingen verkan så länge dess upphovsman lever.

18 Pelo que nem a primeira aliança foi sancionada sem sangue;

18Därför kunde inte heller det förra förbundet instiftas utan blod.

19 porque, havendo Moisés proclamado todos os mandamentos segundo a lei a todo o povo, tomou o sangue dos bezerros e dos bodes, com água, e lã tinta de escarlate, e hissopo e aspergiu não só o próprio livro, como também sobre todo o povo,

19När Mose hade läst upp alla lagens bud för hela folket tog han blod från kalvar och bockar tillsammans med vatten och röd ull och isop och stänkte det på själva boken och på allt folket

20 dizendo: Este é o sangue da aliança, a qual Deus prescreveu para vós outros.

20och sade: Med detta blod bekräftas det förbund som Gud har fastställt för er.

21 Igualmente também aspergiu com sangue o tabernáculo e todos os utensílios do serviço sagrado.

21Likaså stänkte han blod på tältet och alla gudstjänstföremålen.

[22] Com efeito, quase todas as coisas, segundo a lei, se purificam com sangue; e, sem derramamento de sangue, não há remissão.

O sacrifício de Cristo é eficaz para sempre

[23] Era necessário, portanto, que as figuras das coisas que se acham nos céus se purificassem com tais sacrifícios, mas as próprias coisas celestiais, com sacrifícios a eles superiores.

[24] Porque Cristo não entrou em santuário feito por mãos, figura do verdadeiro, porém no mesmo céu, para comparecer, agora, por nós, diante de Deus;

[25] nem ainda para se oferecer a si mesmo muitas vezes, como o sumo sacerdote cada ano entra no Santo dos Santos com sangue alheio.

[26] Ora, neste caso, seria necessário que ele tivesse sofrido muitas vezes desde a fundação do mundo; agora, porém, ao se cumprirem os tempos, se manifestou uma vez por todas, para aniquilar, pelo sacrifício de si mesmo, o pecado.

[27] E, assim como aos homens está ordenado morrerem uma só vez, vindo, depois disto, o juízo,

[28] assim também Cristo, tendo-se oferecido uma vez para sempre para tirar os pecados de muitos, aparecerá segunda vez, sem pecado, aos que o aguardam para a salvação.

Hebreus 10

[22]Ja, enligt lagen renas nästan allting med blod, och utan att blod utgjuts ges ingen förlåtelse.

[23]Avbilderna av det som är i himlen måste alltså renas med sådana medel. Men de himmelska tingen själva kräver bättre offer.

[24]Ty Kristus gick inte in i en helgedom som var byggd av människohand och bara en bild av den verkliga. Han gick in i själva himlen för att nu träda fram inför Gud med vår sak.

[25]Och han gjorde det inte för att offra sig många gånger, så som översteprästen varje år går in i helgedomen med blod som inte är hans eget.

[26]Då hade han måst lida många gånger alltifrån världens skapelse. Men nu har han trätt fram, en gång för alla, vid tidens slut, för att utplåna synden genom att offra sig själv.

[27]Och liksom det är människans lott att en gång dö och sedan dömas,

[28]så har Kristus en gång offrats för att lyfta bort mångas synder och skall uppenbara sig en andra gång, och då inte för syndens skull utan för att rädda dem som väntar på honom.

Hebreer 10

Os sacrifícios antigos eram humanos e transitórios. A expiação feita por Cristo é divina e permanente

[1] Ora, visto que a lei tem sombra dos bens vindouros, não a imagem real das coisas, nunca jamais pode tornar perfeitos os ofertantes, com os mesmos sacrifícios que, ano após ano, perpetuamente, eles oferecem.

[2] Doutra sorte, não teriam cessado de ser oferecidos, porquanto os que prestam culto, tendo sido purificados uma vez por todas, não mais teriam consciência de pecados?

[3] Entretanto, nesses sacrifícios faz-se recordação de pecados todos os anos,

[4] porque é impossível que o sangue de touros e de bodes remova pecados.

[5] Por isso, ao entrar no mundo, diz: Sacrifício e oferta não quiseste; antes, um corpo me formaste;

[6] não te deleitaste com holocaustos e ofertas pelo pecado.

[7] Então, eu disse: Eis aqui estou (no rolo do livro está escrito a meu respeito), para fazer, ó Deus, a tua vontade.

[8] Depois de dizer, como acima: Sacrifícios e ofertas não quiseste, nem holocaustos e oblações pelo pecado, nem com isto te deleitaste (coisas que se oferecem segundo a lei),

[9] então, acrescentou: Eis aqui estou para fazer, ó Deus, a tua vontade. Remove o primeiro para estabelecer o segundo.

[10] Nessa vontade é que temos sido santificados, mediante a oferta do corpo de Jesus Cristo, uma vez por todas.

Fullkomlig rening

[1]Med lagen nådde oss bara en skugga av det goda som skall komma, inte tingens egen gestalt. Därför förmår den aldrig genom de årligen upprepade offren göra dem som träder fram med dem fullkomliga för all framtid.

[2]Skulle man inte annars ha upphört att offra? De som förrättar gudstjänsten skulle ju, efter att en gång ha blivit renade, inte längre vara medvetna om några synder.

[3]Men nu ligger i dessa offer en årlig påminnelse om synderna,

[4]ty blod från tjurar och bockar kan aldrig ta bort synder.

[5]Därför säger Kristus när han inträder i världen: Offer och gåvor begärde du inte, men en kropp har du danat åt mig.

[6]Brännoffer och syndoffer gladde dig inte.

[7]Då sade jag: Se, här är jag. Som det står skrivet om mig i bokrullen har jag kommit, Gud, för att göra din vilja.

[8]Först säger han: Offer och gåvor och brännoffer och syndoffer begärde du inte, och de gladde dig inte, och detta fast de frambärs enligt lagen.

[9]Sedan säger han: Se, jag har kommit för att göra din vilja. Så upphäver han det första för att låta det andra gälla.

[10]Efter denna Guds vilja har vi helgats genom att Jesu Kristi kropp blev offrad en gång för alla.

[11] Ora, todo sacerdote se apresenta, dia após dia, a exercer o serviço sagrado e a oferecer muitas vezes os mesmos sacrifícios, que nunca jamais podem remover pecados;

[11]Varje präst tjänstgör dagligen och bär alltså gång på gång fram samma offer, som ändå aldrig kan avlägsna några synder.

[12] Jesus, porém, tendo oferecido, para sempre, um único sacrifício pelos pecados, assentou-se à destra de Deus,

[12]Men Jesus frambar ett enda syndoffer för alla tider och har satt sig på Guds högra sida.

[13] aguardando, daí em diante, até que os seus inimigos sejam postos por estrado dos seus pés.

[13]Där väntar han nu på att hans fiender skall läggas som en pall under hans fötter.

[14] Porque, com uma única oferta, aperfeiçoou para sempre quantos estão sendo santificados.

[14]Ty med ett enda offer har han för all framtid fullkomnat dem som blir helgade.

[15] E disto nos dá testemunho também o Espírito Santo; porquanto, após ter dito:

[15]Om detta vittnar också den heliga anden för oss. Först heter det:

[16] Esta é a aliança que farei com eles, depois daqueles dias, diz o SENHOR: Porei no seu coração as minhas leis e sobre a sua mente as inscreverei,

[16]Detta är det förbund som jag skall sluta med dem i kommande dagar, säger Herren. Jag skall lägga mina lagar i deras hjärtan och inrista dem i deras sinnen.

[17] acrescenta: Também de nenhum modo me lembrarei dos seus pecados e das suas iniqüidades, para sempre.

[17]Och sedan: Deras synder och överträdelser skall jag aldrig mer komma ihåg.

[18] Ora, onde há remissão destes, já não há oferta pelo pecado.

[18]Men där synderna är förlåtna behövs inte mer något syndoffer.

O privilégio de acesso dos crentes à presença de Deus

Varning och tröst

[19] Tendo, pois, irmãos, intrepidez para entrar no Santo dos Santos, pelo sangue de Jesus,

[19]Så kan vi då, mina bröder, tack vare Jesu blod frimodigt gå in i helgedomen

[20] pelo novo e vivo caminho que ele nos consagrou pelo véu, isto é, pela sua carne,

[20]på den nya och levande väg genom förhänget — hans kropp — som han har invigt åt oss.

[21] e tendo grande sacerdote sobre a casa de Deus,

[21]Vi har en stor överstepräst som är satt att råda över Guds hus.

[22] aproximemo-nos, com sincero coração, em plena certeza de fé, tendo o coração purificado de má consciência e lavado o corpo com água pura.

[23] Guardemos firme a confissão da esperança, sem vacilar, pois quem fez a promessa é fiel.

[24] Consideremo-nos também uns aos outros, para nos estimularmos ao amor e às boas obras.

[25] Não deixemos de congregar-nos, como é costume de alguns; antes, façamos admoestações e tanto mais quanto vedes que o Dia se aproxima.

O castigo do pecado voluntário

[26] Porque, se vivermos deliberadamente em pecado, depois de termos recebido o pleno conhecimento da verdade, já não resta sacrifício pelos pecados;

[27] pelo contrário, certa expectação horrível de juízo e fogo vingador prestes a consumir os adversários.

[28] Sem misericórdia morre pelo depoimento de duas ou três testemunhas quem tiver rejeitado a lei de Moisés.

[29] De quanto mais severo castigo julgais vós será considerado digno aquele que calcou aos pés o Filho de Deus, e profanou o sangue da aliança com o qual foi santificado, e ultrajou o Espírito da graça?

[30] Ora, nós conhecemos aquele que disse: A mim pertence a vingança; eu retribuirei. E outra vez: O SENHOR julgará o seu povo.

[22]Låt oss därför träda fram inför Gud med uppriktigt hjärta och i full trosvisshet, med ett hjärta som renats och inte vet av någon synd och med en kropp som badats i klart vatten.

[23]Låt oss orubbligt fortsätta att bekänna vårt hopp, ty han som gav oss löftena är trofast.

[24]Låt oss ge akt på varandra och sporra varandra till kärlek och goda gärningar,

[25]och låt oss inte försumma våra sammankomster, som några brukar göra, utan uppmuntra varandra, och detta så mycket mer som ni ser att dagen närmar sig.

[26]Ty syndar vi med vett och vilja efter att ha lärt känna sanningen återstår inte längre något offer för synderna;

[27]då väntar en fruktansvärd dom och en glupande eld som skall förtära dem som trotsar Gud.

[28]Den som överger Moses lag måste utan förskoning dö, om två eller tre vittnar mot honom.

[29]Hur mycket hårdare straff förtjänar då inte den som trampar Guds son under sina fötter, vanhelgar förbundsblodet, genom vilket han har blivit helgad, och kränker nådens ande?

[30]Vi känner honom som har sagt: Min är hämnden, jag skall utkräva den, och vidare: Herren skall döma sitt folk.

[31] Horrível coisa é cair nas mãos do Deus vivo.

Apelo para o passado. A recompensa não tarda

[32] Lembrai-vos, porém, dos dias anteriores, em que, depois de iluminados, sustentastes grande luta e sofrimentos;

[33] ora expostos como em espetáculo, tanto de opróbrio quanto de tribulações, ora tornando-vos co-participantes com aqueles que desse modo foram tratados.

[34] Porque não somente vos compadecestes dos encarcerados, como também aceitastes com alegria o espólio dos vossos bens, tendo ciência de possuirdes vós mesmos patrimônio superior e durável.

[35] Não abandoneis, portanto, a vossa confiança; ela tem grande galardão.

[36] Com efeito, tendes necessidade de perseverança, para que, havendo feito a vontade de Deus, alcanceis a promessa.

[37] Porque, ainda dentro de pouco tempo, aquele que vem virá e não tardará;

[38] todavia, o meu justo viverá pela fé; e: Se retroceder, nele não se compraz a minha alma.

[39] Nós, porém, não somos dos que retrocedem para a perdição; somos, entretanto, da fé, para a conservação da alma.

[31]Det är fruktansvärt att falla i den levande Gudens händer.

[32]Kom ihåg hur det var förr, när ni nyss hade blivit upplysta. Ni utstod många svåra lidanden.

[33]Ni blev smädade och förföljda och gjordes till allmänt åtlöje, eller också ställde ni er vid deras sida som behandlades så.

[34]Ni led tillsammans med dem som satt i fängelse, och ni fann er med glädje i att bli berövade er egendom, därför att ni visste att ni ägde något bättre och mera varaktigt.

[35]Ge inte upp er frimodighet, den skall rikligen belönas.

[36]Uthållighet är vad ni behöver för att kunna göra Guds vilja och få vad han har lovat,

[37]ty: Ännu en liten tid, sedan kommer han som skall komma, och han skall inte dröja.

[38]Min rättfärdige skall leva genom sin tro. Men: Om han drar sig undan är han inte längre till glädje för mig.

[39]Vi hör inte till dem som drar sig undan och går förlorade, utan till dem som tror och räddar sitt liv.

Hebreus 11

A natureza da fé

[1] Ora, a fé é a certeza de coisas que se esperam, a convicção de fatos que se não vêem.

Hebreer 11

Exempel på tro

[1]Tron är grunden för det vi hoppas på; den ger oss visshet om det vi inte kan se.

[2] Pois, pela fé, os antigos obtiveram bom testemunho.

[3] Pela fé, entendemos que foi o universo formado pela palavra de Deus, de maneira que o visível veio a existir das coisas que não aparecem.

Exemplos de fé extraídos do Antigo Testamento

[4] Pela fé, Abel ofereceu a Deus mais excelente sacrifício do que Caim; pelo qual obteve testemunho de ser justo, tendo a aprovação de Deus quanto às suas ofertas. Por meio dela, também mesmo depois de morto, ainda fala.

[5] Pela fé, Enoque foi trasladado para não ver a morte; não foi achado, porque Deus o trasladara. Pois, antes da sua trasladação, obteve testemunho de haver agradado a Deus.

[6] De fato, sem fé é impossível agradar a Deus, porquanto é necessário que aquele que se aproxima de Deus creia que ele existe e que se torna galardoador dos que o buscam.

[7] Pela fé, Noé, divinamente instruído acerca de acontecimentos que ainda não se viam e sendo temente a Deus, aparelhou uma arca para a salvação de sua casa; pela qual condenou o mundo e se tornou herdeiro da justiça que vem da fé.

[8] Pela fé, Abraão, quando chamado, obedeceu, a fim de ir para um lugar que devia receber por herança; e partiu sem saber aonde ia.

[9] Pela fé, peregrinou na terra da promessa como em terra alheia, habitando em

[2]För sin tro fick fäderna Guds vittnesbörd.

[3]I tro förstår vi att världen har formats genom ett ord från Gud och att det vi ser inte har blivit till ur något synligt.

[4]I tro bar Abel fram ett bättre offer åt Gud än Kain och fick vittnesbördet att han var rättfärdig — Gud vittnade själv om hans offer — och tack vare tron talar han ännu, fast han blev dräpt.

[5]I tro togs Henok härifrån så att han inte behövde se döden. Man fann honom inte mer, ty Gud hade tagit honom härifrån. Dessförinnan fick han vittnesbördet att han hade funnit nåd hos Gud.

[6]Utan tro kan ingen finna nåd hos honom. Ty den som vill nalkas Gud måste tro att han finns och att han lönar dem som söker honom.

[7]I tro byggde Noa, uppfylld av helig fruktan, en ark för att rädda de sina, sedan han hade fått en uppenbarelse om det som ännu inte kunde ses. Därmed blev han till en dom över världen och fick själv del i den rättfärdighet som kommer av tro.

[8]I tro lydde Abraham när han blev kallad. Han drog bort till ett land som skulle bli hans, och han drog bort utan att veta vart han skulle komma.

[9]I tro slog han sig ner i det utlovade landet som i ett främmande land och bodde i tält

tendas com Isaque e Jacó, herdeiros com ele da mesma promessa;

[10] porque aguardava a cidade que tem fundamentos, da qual Deus é o arquiteto e edificador.

[11] Pela fé, também, a própria Sara recebeu poder para ser mãe, não obstante o avançado de sua idade, pois teve por fiel aquele que lhe havia feito a promessa.

[12] Por isso, também de um, aliás já amortecido, saiu uma posteridade tão numerosa como as estrelas do céu e inumerável como a areia que está na praia do mar.

[13] Todos estes morreram na fé, sem ter obtido as promessas; vendo-as, porém, de longe, e saudando-as, e confessando que eram estrangeiros e peregrinos sobre a terra.

[14] Porque os que falam desse modo manifestam estar procurando uma pátria.

[15] E, se, na verdade, se lembrassem daquela de onde saíram, teriam oportunidade de voltar.

[16] Mas, agora, aspiram a uma pátria superior, isto é, celestial. Por isso, Deus não se envergonha deles, de ser chamado o seu Deus, porquanto lhes preparou uma cidade.

[17] Pela fé, Abraão, quando posto à prova, ofereceu Isaque; estava mesmo para sacrificar o seu unigênito aquele que acolheu alegremente as promessas,

liksom Isak och Jakob, som hade fått del i samma löfte.

[10]Ty han väntade på den stad med fast grund som Gud själv har planlagt och byggt.

[11]I tro fick han kraft att avla en son, fast han, liksom Sara, var överårig. Han litade på den som hade gett löftet.

[12]Därför fick han, denne ende man som dessutom var så gott som död, en avkomma talrik som stjärnorna på himlen och de oräkneliga sandkornen på havsstranden.

[13]I tro dog alla dessa utan att ha fått vad de hade blivit lovade. De hade bara sett det i fjärran och hälsat det och bekänt sig vara gäster och främlingar på jorden.

[14]De som talar så visar att de söker ett hemland.

[15]Och om de hade tänkt på det land som de lämnat kunde de ha återvänt dit.

[16]Men nu längtade de till ett bättre land, ett i himlen. Därför skäms inte Gud för dem, utan de får kalla honom sin Gud; han har ju grundat en stad åt dem.

[17]I tro bar Abraham fram Isak som offer när han sattes på prov. Sin ende son var han beredd att offra, han som hade tagit emot löftena

[18] a quem se tinha dito: Em Isaque será chamada a tua descendência;

[18]och till vilken Gud hade sagt: Det är Isaks ättlingar som skall föra ditt namn vidare.

[19] porque considerou que Deus era poderoso até para ressuscitá-lo dentre os mortos, de onde também, figuradamente, o recobrou.

[19]Han sade sig att Gud hade makt att till och med uppväcka döda. Från de döda fick han också, bildligt talat, sonen tillbaka.

[20] Pela fé, igualmente Isaque abençoou a Jacó e a Esaú, acerca de coisas que ainda estavam para vir.

[20]I tro gav Isak sin välsignelse åt Jakob och Esau, också för kommande tider.

[21] Pela fé, Jacó, quando estava para morrer, abençoou cada um dos filhos de José e, apoiado sobre a extremidade do seu bordão, adorou.

[21]I tro välsignade den döende Jakob Josefs båda söner och tillbad Gud lutad mot änden av sin stav.

[22] Pela fé, José, próximo do seu fim, fez menção do Êxodo dos filhos de Israel, bem como deu ordens quanto aos seus próprios ossos.

[22]I tro talade Josef när han låg för döden om Israels barns uttåg och bestämde vad som skulle göras med hans ben.

[23] Pela fé, Moisés, apenas nascido, foi ocultado por seus pais, durante três meses, porque viram que a criança era formosa; também não ficaram amedrontados pelo decreto do rei.

[23]I tro höll Moses föräldrar sitt nyfödda barn gömt i tre månader, eftersom de såg att det var ett vackert barn, och de lät sig inte skrämmas av kungens påbud.

[24] Pela fé, Moisés, quando já homem feito, recusou ser chamado filho da filha de Faraó,

[24]I tro vägrade Mose som vuxen att låta sig kallas son till faraos dotter.

[25] preferindo ser maltratado junto com o povo de Deus a usufruir prazeres transitórios do pecado;

[25]Han ville hellre fara illa tillsammans med Guds folk än ha en kortvarig glädje av synden.

[26] porquanto considerou o opróbrio de Cristo por maiores riquezas do que os tesouros do Egito, porque contemplava o galardão.

[26]Han såg fram mot lönen som väntade och räknade den smälek som Messias får utstå som en större rikedom än Egyptens skatter.

[27] Pela fé, ele abandonou o Egito, não ficando amedrontado com a cólera do rei; antes, permaneceu firme como quem vê aquele que é invisível.

[28] Pela fé, celebrou a Páscoa e o derramamento do sangue, para que o exterminador não tocasse nos primogênitos dos israelitas.

[29] Pela fé, atravessaram o mar Vermelho como por terra seca; tentando-o os egípcios, foram tragados de todo.

[30] Pela fé, ruíram as muralhas de Jericó, depois de rodeadas por sete dias.

[31] Pela fé, Raabe, a meretriz, não foi destruída com os desobedientes, porque acolheu com paz aos espias.

[32] E que mais direi? Certamente, me faltará o tempo necessário para referir o que há a respeito de Gideão, de Baraque, de Sansão, de Jefté, de Davi, de Samuel e dos profetas,

[33] os quais, por meio da fé, subjugaram reinos, praticaram a justiça, obtiveram promessas, fecharam a boca de leões,

[34] extinguiram a violência do fogo, escaparam ao fio da espada, da fraqueza tiraram força, fizeram-se poderosos em guerra, puseram em fuga exércitos de estrangeiros.

[35] Mulheres receberam, pela ressurreição, os seus mortos. Alguns foram torturados, não aceitando seu resgate, para obterem superior ressurreição;

[27]I tro lämnade han Egypten och fruktade inte kungens vrede utan höll ut, därför att han liksom såg den Osynlige.

[28]I tro instiftade han påskhögtiden med dess blodbestrykning för att han som dödade de förstfödda inte skulle röra dem.

[29]I tro tågade folket genom Röda havet som på torra land, men när egypterna försökte dränktes de.

[30]Genom tron föll Jerikos murar sedan man hade gått runt dem i sju dagar.

[31]Genom tron undgick skökan Rachav att dödas tillsammans med dem som vägrade tro, ty hon hade tagit emot spejarna som vänner.

[32]Behöver jag säga mer? Tiden räcker inte till för att jag skall kunna berätta om Gideon, Barak, Simson och Jefta, om David och Samuel och om profeterna.

[33]Genom sin tro kunde de besegra kungariken, utöva rättfärdighet och få löftena uppfyllda. De kunde täppa till lejonens gap,

[34]släcka rasande eld och undkomma svärdets egg. De var svaga men blev starka, fick kraft i striden och jagade främmande härar på flykten.

[35]Kvinnor fick sina döda tillbaka uppståndna. Andra torterades till döds när de vägrade att låta sig befrias, eftersom de ville nå en bättre uppståndelse.

[36] outros, por sua vez, passaram pela prova de escárnios e açoites, sim, até de algemas e prisões.

[37] Foram apedrejados, provados, serrados pelo meio, mortos a fio de espada; andaram peregrinos, vestidos de peles de ovelhas e de cabras, necessitados, afligidos, maltratados

[38] (homens dos quais o mundo não era digno), errantes pelos desertos, pelos montes, pelas covas, pelos antros da terra.

[39] Ora, todos estes que obtiveram bom testemunho por sua fé não obtiveram, contudo, a concretização da promessa,

[40] por haver Deus provido coisa superior a nosso respeito, para que eles, sem nós, não fossem aperfeiçoados.

[36]Andra fick känna på hån och prygel, ja, också bojor och fängelse.

[37]De blev stenade, sönderságade, avrättade med svärd. De gick omkring i fårskinn och gethudar, de led brist, förföljdes och misshandlades;

[38]världen förtjänade inte att hysa dem. De måste hålla till i ödemarker och bergstrakter, i grottor och jordhålor.

[39]Ingen av dessa som genom sin tro har fått Guds vittnesbörd fick se löftet uppfyllas.

[40]Gud har förutbestämt något bättre åt oss, och därför skall de uppnå fullkomligheten först tillsammans med oss.

Hebreus 12

Devemos imitar o exemplo de Cristo, que foi perseverante em meio às provações

[1] Portanto, também nós, visto que temos a rodear-nos tão grande nuvem de testemunhas, desembaraçando-nos de todo peso e do pecado que tenazmente nos assedia, corramos, com perseverança, a carreira que nos está proposta,

[2] olhando firmemente para o Autor e Consumador da fé, Jesus, o qual, em troca da alegria que lhe estava proposta, suportou a cruz, não fazendo caso da ignomínia, e está assentado à destra do trono de Deus.

Hebreer 12

Maning till uthållighet

[1]När vi nu är omgivna av en sådan sky av vittnen, låt oss då, även vi, befria oss från allt som tynger, all synd som ansätter oss, och hålla ut i det lopp vi har framför oss.

[2]Låt oss ha blicken fäst vid Jesus, trons upphovsman och fullkomnare. För att vinna den glädje som väntade honom uthärdade han korset utan att bry sig om skammen och sitter nu till höger om Guds tron.

[3] Considerai, pois, atentamente, aquele que suportou tamanha oposição dos pecadores contra si mesmo, para que não vos fatigueis, desmaiando em vossa alma.

[3]Tänk på honom som har uthärdat sådan fiendskap från syndare, så att ni inte tröttnar och förlorar modet.

As provações revelam o amor paternal de Deus para com seus filhos

[4] Ora, na vossa luta contra o pecado, ainda não tendes resistido até ao sangue

[4]Ännu har ni inte behövt sätta livet på spel i er kamp mot synden.

[5] e estais esquecidos da exortação que, como a filhos, discorre convosco: Filho meu, não menosprezes a correção que vem do SENHOR, nem desmaies quando por ele és reprovado;

[5]Och ni har glömt den uppmaning som riktas till er som till söner: Min son, var tacksam för Herrens tuktan och förlora inte modet när han straffar dig.

[6] porque o SENHOR corrige a quem ama e açoita a todo filho a quem recebe.

[6]Ty den Herren älskar, den tuktar han, och han agar var son som han har kär.

[7] É para disciplina que perseverais (Deus vos trata como filhos); pois que filho há que o pai não corrige?

[7]Det är för att fostras ni får lida. Gud behandlar er som söner. Var finns den son som inte tuktas av sin far?

[8] Mas, se estais sem correção, de que todos se têm tornado participantes, logo, sois bastardos e não filhos.

[8]Om inte ni blir tuktade, lika väl som alla andra, är ni inga riktiga söner, utan oäkta.

[9] Além disso, tínhamos os nossos pais segundo a carne, que nos corrigiam, e os respeitávamos; não havemos de estar em muito maior submissão ao Pai espiritual e, então, viveremos?

[9]Våra jordiska fäder tuktade oss, och vi fogade oss efter dem. Skall vi då inte så mycket mer böja oss för andarnas fader, så att vi får leva?

[10] Pois eles nos corrigiam por pouco tempo, segundo melhor lhes parecia; Deus, porém, nos disciplina para aproveitamento, a fim de sermos participantes da sua santidade.

[10]Våra fäder tuktade oss ju för en kort tid och efter eget godtycke, men han gör det för vårt bästa, för att vi skall få del av hans helighet.

[11] Toda disciplina, com efeito, no momento não parece ser motivo de alegria, mas de tristeza; ao depois, entretanto, produz fruto pacífico aos que

[11]För stunden tycks väl varje tuktan vara mera till sorg än till glädje, men för dem som har fostrats genom den är frukten till slut frid och rättfärdighet.

têm sido por ela exercitados, fruto de justiça.

[12] Por isso, restabelecei as mãos descaídas e os joelhos trôpegos;

[13] e fazei caminhos retos para os pés, para que não se extravie o que é manco; antes, seja curado.

A exortação à paz e à pureza

[14] Segui a paz com todos e a santificação, sem a qual ninguém verá o SENHOR,

[15] atentando, diligentemente, por que ninguém seja faltoso, separando-se da graça de Deus; nem haja alguma raiz de amargura que, brotando, vos perturbe, e, por meio dela, muitos sejam contaminados;

[16] nem haja algum impuro ou profano, como foi Esaú, o qual, por um repasto, vendeu o seu direito de primogenitura.

[17] Pois sabeis também que, posteriormente, querendo herdar a bênção, foi rejeitado, pois não achou lugar de arrependimento, embora, com lágrimas, o tivesse buscado.

O contraste entre Sinai e Sião

[18] Ora, não tendes chegado ao fogo palpável e ardente, e à escuridão, e às trevas, e à tempestade,

[19] e ao clangor da trombeta, e ao som de palavras tais, que quantos o ouviram suplicaram que não se lhes falasse mais,

[20] pois já não suportavam o que lhes era ordenado: Até um animal, se tocar o monte, será apedrejado.

[12]Styrk därför era matta händer och svaga knän.

[13]Gör stigen rak för era fötter, så att det ben som haltar inte går ur led utan i stället blir friskt igen.

Förmaningar

[14]Sträva efter fred med alla och efter den helgelse utan vilken ingen får se Herren.

[15]Vaka över att ingen kommer bort från Guds nåd och att inte någon bitter rot skjuter skott och blir ett fördärv som angriper många.

[16]Se till att ingen gör sig skyldig till otukt eller gudlöshet som Esau, som för ett enda mål mat sålde sin förstfödslorätt.

[17]Ni vet ju att när han efteråt gjorde anspråk på välsignelsen blev han avvisad fast han bad om den under tårar; han fick inget tillfälle att ångra sig.

[18]Ni har inte kommit till ett berg som man kan ta på, ett berg i lågor, inte till töcken, mörker och stormvind,

[19]till basunstötar och en röst som talade så att de som hörde den bad att slippa höra mer.

[20]Ty de uthärdade inte påbudet: Till och med ett djur skall stenas om det rör vid berget.

[21] Na verdade, de tal modo era horrível o espetáculo, que Moisés disse: Sinto-me aterrado e trêmulo!

[21]Så förfärande var synen att Mose sade: Jag skälver av skräck.

[22] Mas tendes chegado ao monte Sião e à cidade do Deus vivo, a Jerusalém celestial, e a incontáveis hostes de anjos, e à universal assembléia

[22]Nej, ni har kommit till Sions berg och den levande Gudens stad, det himmelska Jerusalem, och står inför mångtusende änglar,

[23] e igreja dos primogênitos arrolados nos céus, e a Deus, o Juiz de todos, e aos espíritos dos justos aperfeiçoados,

[23]en festförsamling av alla förstfödda som har sitt namn i himlen; ni står inför Gud, allas domare, inför andarna av de rättfärdiga som har fullkomnats

[24] e a Jesus, o Mediador da nova aliança, e ao sangue da aspersão que fala coisas superiores ao que fala o próprio Abel.

[24]och inför Jesus, förmedlaren av ett nytt förbund, och det renande blod som talar starkare än Abels.

[25] Tende cuidado, não recuseis ao que fala. Pois, se não escaparam aqueles que recusaram ouvir quem, divinamente, os advertia sobre a terra, muito menos nós, os que nos desviamos daquele que dos céus nos adverte,

[25]Se till att ni inte avvisar honom som talar. Ty om inte de kunde komma undan som avvisade honom när han här på jorden tillkännagav sin vilja, hur skall då vi kunna det om vi vänder oss bort från honom när han talar från himlen.

[26] aquele, cuja voz abalou, então, a terra; agora, porém, ele promete, dizendo: Ainda uma vez por todas, farei abalar não só a terra, mas também o céu.

[26]Den gången kom hans röst jorden att skaka, men nu har han lovat: En sista gång skall jag skaka inte bara jorden, utan också himlen.

[27] Ora, esta palavra: Ainda uma vez por todas significa a remoção dessas coisas abaladas, como tinham sido feitas, para que as coisas que não são abaladas permaneçam.

[27]Orden en sista gång visar att det som då vacklar är skapat och skall försvinna, för att det som inte vacklar skall bestå.

[28] Por isso, recebendo nós um reino inabalável, retenhamos a graça, pela qual sirvamos a Deus de modo agradável, com reverência e santo temor;

[28]Vi får ett rike som inte kan skakas. Låt oss därför vara tacksamma och tjäna Gud så som han vill, med vördnad och fruktan.

[29] porque o nosso Deus é fogo consumidor.

[29]Ty vår Gud är en förtärande eld.

Hebreus 13

Hebreer 13

Os deveres sociais

[1] Seja constante o amor fraternal.

[2] Não negligencieis a hospitalidade, pois alguns, praticando-a, sem o saber acolheram anjos.

[3] Lembrai-vos dos encarcerados, como se presos com eles; dos que sofrem maus tratos, como se, com efeito, vós mesmos em pessoa fôsseis os maltratados.

[4] Digno de honra entre todos seja o matrimônio, bem como o leito sem mácula; porque Deus julgará os impuros e adúlteros.

[5] Seja a vossa vida sem avareza. Contentai-vos com as coisas que tendes; porque ele tem dito: De maneira alguma te deixarei, nunca jamais te abandonarei.

[6] Assim, afirmemos confiantemente: O SENHOR é o meu auxílio, não temerei; que me poderá fazer o homem?

Os deveres espirituais

[7] Lembrai-vos dos vossos guias, os quais vos pregaram a palavra de Deus; e, considerando atentamente o fim da sua vida, imitai a fé que tiveram.

[8] Jesus Cristo, ontem e hoje, é o mesmo e o será para sempre.

[9] Não vos deixeis envolver por doutrinas várias e estranhas, porquanto o que vale é estar o coração confirmado com graça e não com alimentos, pois nunca tiveram proveito os que com isto se preocuparam.

[10] Possuímos um altar do qual não têm direito de comer os que ministram no tabernáculo.

Offer efter Guds vilja

[1]Håll broderskärleken levande.

[2]Kom ihåg att visa gästfrihet, ty det har hänt att de som gjort det har haft änglar till gäster utan att veta om det.

[3]Tänk på dem som sitter i fängelse, som om ni var fångar med dem. Tänk på dem som blir misshandlade, som om det gällde er egen kropp.

[4]Äktenskapet skall alltid hållas i ära och den äkta sängen bevaras obefläckad. Ty otuktiga och äktenskapsbrytare skall Gud döma.

[5]Lev inte för pengar; nöj er med vad ni har. Gud själv har sagt: Jag skall aldrig svika dig, aldrig överge dig,

[6]och därför kan vi tryggt säga: Herren är min hjälpare, jag skall aldrig frukta. Vad kan en människa göra mig?

[7]Tänk på era ledare som har förkunnat Guds ord för er, se på vad deras liv förde fram till och ta efter deras tro.

[8]Jesus Kristus är densamme i går, i dag och i evighet.

[9]Låt er inte ryckas med av alla slags främmande läror. Vår inre styrka beror av Guds nåd och inte av en viss sorts mat. Att lägga vikt vid matregler har aldrig gagnat någon.

[10]Vi har ett offeraltare från vilket de som tjänar i förbundstältet inte har rätt att äta.

[11] Pois aqueles animais cujo sangue é trazido para dentro do Santo dos Santos, pelo sumo sacerdote, como oblação pelo pecado, têm o corpo queimado fora do acampamento.

[12] Por isso, foi que também Jesus, para santificar o povo, pelo seu próprio sangue, sofreu fora da porta.

[13] Saiamos, pois, a ele, fora do arraial, levando o seu vitupério.

[14] Na verdade, não temos aqui cidade permanente, mas buscamos a que há de vir.

[15] Por meio de Jesus, pois, ofereçamos a Deus, sempre, sacrifício de louvor, que é o fruto de lábios que confessam o seu nome.

[16] Não negligencieis, igualmente, a prática do bem e a mútua cooperação; pois, com tais sacrifícios, Deus se compraz.

[17] Obedecei aos vossos guias e sede submissos para com eles; pois velam por vossa alma, como quem deve prestar contas, para que façam isto com alegria e não gemendo; porque isto não aproveita a vós outros.

Algumas recomendações pessoais

[18] Orai por nós, pois estamos persuadidos de termos boa consciência, desejando em todas as coisas viver condignamente.

[19] Rogo-vos, com muito empenho, que assim façais, a fim de que eu vos seja restituído mais depressa.

[20] Ora, o Deus da paz, que tornou a trazer dentre os mortos a Jesus, nosso SENHOR, o grande Pastor das ovelhas, pelo sangue da eterna aliança,

[11]Ty när översteprästen bär in offerdjurens blod i helgedomen som syndoffer bränns kropparna utanför lägret.

[12]Därför led också Jesus utanför stadsporten för att med sitt blod rena folket.

[13]Låt oss då gå ut till honom utanför lägret och dela hans smälek.

[14]Ty här på jorden har vi ingen stad som består, men vi söker den stad som skall komma.

[15]Så vill vi genom honom ständigt frambära lovsång som ett offer till Gud, en frukt från läppar som prisar hans namn.

[16]Men glöm inte att göra gott och att dela med er; sådana offer behagar Gud.

[17]Lyssna till era ledare och foga er efter dem. De vakar över era själar eftersom de en gång skall avlägga räkenskap. Gör det till en glädje för dem och inte till en tung börda; det skulle inte vara lyckligt för er.

[18]Be för oss, ty vi är förvissade om vårt goda uppsåt och vill alltid handla rätt.

[19]Särskilt ber jag om er förbön, så att jag snart kan komma tillbaka till er.

[20]Må fridens Gud, som i kraft av ett evigt förbunds blod har fört fårens store herde, vår herre Jesus, upp från de döda,

[21] vos aperfeiçoe em todo o bem, para cumprirdes a sua vontade, operando em vós o que é agradável diante dele, por Jesus Cristo, a quem seja a glória para todo o sempre. Amém!

[22] Rogo-vos ainda, irmãos, que suporteis a presente palavra de exortação; tanto mais quanto vos escrevi resumidamente.

[23] Notifico-vos que o irmão Timóteo foi posto em liberdade; com ele, caso venha logo, vos verei.

[24] Saudai todos os vossos guias, bem como todos os santos. Os da Itália vos saúdam.

[25] A graça seja com todos vós.

[21]styrka er i allt gott, så att ni kan göra hans vilja. Må han låta det som behagar honom förverkligas i oss genom Jesus Kristus. Hans är härligheten i evigheters evighet, amen.

Slutord

[22]Jag ber er, bröder, att lyssna tåligt till mina förmaningar, jag har ju fattat mig kort i mitt brev.

[23]Jag kan berätta för er att vår broder Timotheos har blivit fri. Så snart han kommer hit skall jag besöka er tillsammans med honom.

[24]Hälsa alla era ledare och alla de heliga. Bröderna från Italien hälsar er.

[25]Nåd åt er alla.

Epístola de Tiago	Jakobsbrevet

Tiago 1

Prefácio e saudação

[1] Tiago, servo de Deus e do SENHOR Jesus Cristo, às doze tribos que se encontram na Dispersão, saudações.

Os benefícios das provações

[2] Meus irmãos, tende por motivo de toda alegria o passardes por várias provações,

[3] sabendo que a provação da vossa fé, uma vez confirmada, produz perseverança.

[4] Ora, a perseverança deve ter ação completa, para que sejais perfeitos e íntegros, em nada deficientes.

Como obter a sabedoria

[5] Se, porém, algum de vós necessita de sabedoria, peça-a a Deus, que a todos dá liberalmente e nada lhes impropera; e ser-lhe-á concedida.

[6] Peça-a, porém, com fé, em nada duvidando; pois o que duvida é semelhante à onda do mar, impelida e agitada pelo vento.

[7] Não suponha esse homem que alcançará do SENHOR alguma coisa;

[8] homem de ânimo dobre, inconstante em todos os seus caminhos.

As circunstâncias terrenas são transitórias

[9] O irmão, porém, de condição humilde glorie-se na sua dignidade,

[10] e o rico, na sua insignificância, porque ele passará como a flor da erva.

[11] Porque o sol se levanta com seu ardente calor, e a erva seca, e a sua flor cai, e desaparece a formosura do seu aspecto;

Jakobs 1

Hälsning

[1]Hälsningar från Jakob, Guds och herren Jesu Kristi tjänare, till de tolv stammarna i förskingringen.

Tro och prövning

[2]Skatta er bara lyckliga, mina bröder, när ni utsätts för prövningar av olika slag.

[3]Ni vet ju att om er tro består provet ger den uthållighet.

[4]Men uthålligheten måste visa sig i fullkomliga gärningar, så att ni blir fullkomliga och hela, utan någon brist.

[5]Om någon av er brister i vishet skall han be till Gud, som ger åt alla utan förbehåll eller förebråelser, och han skall få vad han ber om.

[6]Men han skall be i tro, utan att tvivla. Den som tvivlar liknar en våg på havet som drivs och jagas av vinden.

[7-8]En sådan människa, tvehågsen och vacklande i allt hon gör, skall inte vänta sig något av Herren.

[9]En ringa broder skall vara stolt över sin upphöjelse,

[10]en rik över sin ringhet; han skall försvinna som blommorna i gräset.

[11]Solen går upp med sin hetta och sveder gräset, så att blommorna faller av och skönheten förgår. Så skall den rike vissna bort mitt i all sin strävan.

assim também se murchará o rico em seus caminhos.

A origem do pecado

12 Bem-aventurado o homem que suporta, com perseverança, a provação; porque, depois de ter sido aprovado, receberá a coroa da vida, a qual o SENHOR prometeu aos que o amam.

12Salig är den som håller ut då han prövas; när han har bestått provet skall han få det eviga livets segerkrans, som Gud har lovat dem som älskar honom.

13 Ninguém, ao ser tentado, diga: Sou tentado por Deus; porque Deus não pode ser tentado pelo mal e ele mesmo a ninguém tenta.

13Ingen som blir prövad skall säga att det är Gud som frestar honom. Gud kan inte frestas av det onda, och själv frestar han ingen.

14 Ao contrário, cada um é tentado pela sua própria cobiça, quando esta o atrai e seduz.

14Blir någon frestad, är det alltid av sitt eget begär som han lockas och snärjs.

15 Então, a cobiça, depois de haver concebido, dá à luz o pecado; e o pecado, uma vez consumado, gera a morte.

15Och när så begäret har blivit havande föder det synd, och när synden är fullväxt föder den död.

A origem do bem

16 Não vos enganeis, meus amados irmãos.

16Låt inte bedra er, mina kära bröder.

17 Toda boa dádiva e todo dom perfeito são lá do alto, descendo do Pai das luzes, em quem não pode existir variação ou sombra de mudança.

17Allt det goda vi får, varje fullkomlig gåva, kommer från ovan, från himlaljusens fader, hos vilken ingen förändring sker och ingen växling mellan ljus och mörker.

18 Pois, segundo o seu querer, ele nos gerou pela palavra da verdade, para que fôssemos como que primícias das suas criaturas.

18Enligt sitt beslut födde han oss till livet genom sanningens ord, för att vi skulle bli den första skörd han får från dem han har skapat.

A prática da palavra de Deus

19 Sabeis estas coisas, meus amados irmãos. Todo homem, pois, seja pronto para ouvir, tardio para falar, tardio para se irar.

19Håll detta i minnet, mina kära bröder.

Ordets hörare och ordets görare

Varje människa skall vara snar att höra, sen att tala, sen till vrede,

20 Porque a ira do homem não produz a justiça de Deus.

20ty en människas vrede åstadkommer inte det som är rättfärdigt inför Gud.

[21] Portanto, despojando-vos de toda impureza e acúmulo de maldade, acolhei, com mansidão, a palavra em vós implantada, a qual é poderosa para salvar a vossa alma.

[21]Lägg därför bort allt det orena och det myckna onda hos er, och ta ödmjukt vara på ordet som är nerlagt i er och som förmår rädda ert liv.

[22] Tornai-vos, pois, praticantes da palavra e não somente ouvintes, enganando-vos a vós mesmos.

[22]Bli ordets görare, inte bara dess hörare, annars tar ni miste.

[23] Porque, se alguém é ouvinte da palavra e não praticante, assemelha-se ao homem que contempla, num espelho, o seu rosto natural;

[23]Den som hör ordet men inte gör vad det säger, han liknar en man som i en spegel betraktar sitt eget ansikte:

[24] pois a si mesmo se contempla, e se retira, e para logo se esquece de como era a sua aparência.

[24]han ser sig själv men går därifrån och har strax glömt hur han såg ut.

[25] Mas aquele que considera, atentamente, na lei perfeita, lei da liberdade, e nela persevera, não sendo ouvinte negligente, mas operoso praticante, esse será bem-aventurado no que realizar.

[25]Men den som har blickat in i den fullkomliga lagen, frihetens lag, och håller sig till den och inte glömmer vad han hört utan verkligen gör något, han blir salig genom det han gör.

[26] Se alguém supõe ser religioso, deixando de refrear a língua, antes, enganando o próprio coração, a sua religião é vã.

[26]Den som menar sig vara from men inte kan tygla sin tunga utan lurar sig själv, hans fromhet är ingenting värd.

[27] A religião pura e sem mácula, para com o nosso Deus e Pai, é esta: visitar os órfãos e as viúvas nas suas tribulações e a si mesmo guardar-se incontaminado do mundo.

[27]Men att söka upp faderlösa och änkor i deras nöd och hålla sig själv obesmittad av världen, det är en fromhet som är ren och fläckfri inför vår Gud och fader.

Tiago 2

Não se deve fazer acepção de pessoas

[1] Meus irmãos, não tenhais a fé em nosso SENHOR Jesus Cristo, SENHOR da glória, em acepção de pessoas.

[2] Se, portanto, entrar na vossa sinagoga algum homem com anéis de ouro nos

Jakobs 2

Rika och fattiga

[1]Mina bröder, gör inte skillnad på människor, ni som tror på vår förhärligade herre Jesus Kristus.

[2]Tänk om det i er synagoga kommer in en man med guldringar på fingrarna och vita

dedos, em trajos de luxo, e entrar também algum pobre andrajoso,

[3] e tratardes com deferência o que tem os trajos de luxo e lhe disserdes: Tu, assenta-te aqui em lugar de honra; e disserdes ao pobre: Tu, fica ali em pé ou assenta-te aqui abaixo do estrado dos meus pés,

[4] não fizestes distinção entre vós mesmos e não vos tornastes juízes tomados de perversos pensamentos?

[5] Ouvi, meus amados irmãos. Não escolheu Deus os que para o mundo são pobres, para serem ricos em fé e herdeiros do reino que ele prometeu aos que o amam?

[6] Entretanto, vós outros menosprezastes o pobre. Não são os ricos que vos oprimem e não são eles que vos arrastam para tribunais?

[7] Não são eles os que blasfemam o bom nome que sobre vós foi invocado?

[8] Se vós, contudo, observais a lei régia segundo a Escritura: Amarás o teu próximo como a ti mesmo, fazeis bem;

[9] se, todavia, fazeis acepção de pessoas, cometeis pecado, sendo argüidos pela lei como transgressores.

[10] Pois qualquer que guarda toda a lei, mas tropeça em um só ponto, se torna culpado de todos.

[11] Porquanto, aquele que disse: Não adulterarás também ordenou: Não matarás. Ora, se não adulteras, porém matas, vens a ser transgressor da lei.

kläder och samtidigt en fattig man i smutsiga kläder.

[3]Om ni då bara har ögon för den finklädde och säger till honom: »Här är en bra plats för dig«, men till den fattige: »Ställ dig där borta«, eller »Sätt dig på golvet vid mina fötter« —

[4]gör ni då inte åtskillnad och fäller orätta domar?

[5]Hör på, mina kära bröder: har inte Gud utvalt dem som är fattiga i världens ögon och skänkt dem trons skatter och arvsrätt till det rike han har lovat dem som älskar honom?

[6]Ändå visar ni förakt för den fattige. Är det inte de rika som förtrycker er och släpar er till domstolarna?

[7]Är det inte de som smädar det härliga namn som har uttalats över er?

[8]Om ni uppfyller lagens kungsbud, det som enligt skriften lyder: Du skall älska din nästa som dig själv, då gör ni rätt.

[9]Men om ni gör skillnad på människor begår ni synd, och lagen stämplar er som överträdare.

[10]Den som håller hela lagen men överträder ett enda bud har brutit mot dem alla.

[11]Ty han som har sagt: Du skall inte begå äktenskapsbrott har också sagt: Du skall inte dräpa. Om du inte bryter äktenskap, men dräper, är du en lagöverträdare.

[12] Falai de tal maneira e de tal maneira procedei como aqueles que hão de ser julgados pela lei da liberdade.

[13] Porque o juízo é sem misericórdia para com aquele que não usou de misericórdia. A misericórdia triunfa sobre o juízo.

A fé sem obras é morta

[14] Meus irmãos, qual é o proveito, se alguém disser que tem fé, mas não tiver obras? Pode, acaso, semelhante fé salvá-lo?

[15] Se um irmão ou uma irmã estiverem carecidos de roupa e necessitados do alimento cotidiano,

[16] e qualquer dentre vós lhes disser: Ide em paz, aquecei-vos e fartai-vos, sem, contudo, lhes dar o necessário para o corpo, qual é o proveito disso?

[17] Assim, também a fé, se não tiver obras, por si só está morta.

[18] Mas alguém dirá: Tu tens fé, e eu tenho obras; mostra-me essa tua fé sem as obras, e eu, com as obras, te mostrarei a minha fé.

[19] Crês, tu, que Deus é um só? Fazes bem. Até os demônios crêem e tremem.

[20] Queres, pois, ficar certo, ó homem insensato, de que a fé sem as obras é inoperante?

[21] Não foi por obras que Abraão, o nosso pai, foi justificado, quando ofereceu sobre o altar o próprio filho, Isaque?

[22] Vês como a fé operava juntamente com as suas obras; com efeito, foi pelas obras que a fé se consumou,

[12]Tala och handla så som den som skall dömas efter frihetens lag.

[13]Domen blir obarmhärtig över den som inte har varit barmhärtig, men barmhärtigheten triumferar över domen.

Tro och gärningar

[14]Mina bröder, vad hjälper det om någon säger sig ha tro men inte har gärningar? Inte kan väl tron rädda honom?

[15]Om en broder eller syster är utan kläder och saknar mat för dagen,

[16]vad hjälper det då om någon av er säger: »Gå i frid, håll er varma och ät er mätta«, men inte ger dem vad kroppen behöver?

[17]Så är det också med tron: i sig själv, utan gärningar, är den död.

[18]Nu kanske någon frågar: »Har du tro?« — Ja, och jag har gärningar. Visa mig din tro utan gärningar, så skall jag med mina gärningar visa dig min tro.

[19]Du tror att Gud är en. Det gör du rätt i. Också de onda andarna tror det, och darrar.

[20]Men inser du inte, tanklösa människa, att tro utan gärningar är utan verkan?

[21]Blev inte vår fader Abraham rättfärdig genom gärningar när han lade sin son Isak som offer på altaret?

[22]Du ser att hans tro samverkade med hans gärningar och att det var genom gärningarna som hans tro blev fullkomlig.

[23] e se cumpriu a Escritura, a qual diz: Ora, Abraão creu em Deus, e isso lhe foi imputado para justiça; e: Foi chamado amigo de Deus.

[23]Så uppfylldes skriftens ord: Abraham trodde på Gud och därför räknades han som rättfärdig, och han kallades Guds vän.

[24] Verificais que uma pessoa é justificada por obras e não por fé somente.

[24]Ni ser att människan blir rättfärdig genom gärningar och inte bara genom tro.

[25] De igual modo, não foi também justificada por obras a meretriz Raabe, quando acolheu os emissários e os fez partir por outro caminho?

[25]Var det inte så med skökan Rachav? Blev hon inte rättfärdig genom gärningar när hon tog emot budbärarna i sitt hus och släppte ut dem en annan väg?

[26] Porque, assim como o corpo sem espírito é morto, assim também a fé sem obras é morta.

[26]Liksom en kropp utan livsande är död, så är tron utan gärningar död.

Tiago 3

Os pecados da língua e o dever de refreá-la

Jakobs 3

Tungan är en eld

[1] Meus irmãos, não vos torneis, muitos de vós, mestres, sabendo que havemos de receber maior juízo.

[1]Mina bröder, bli inte lärare allesammans, ni vet att vi får en strängare dom,

[2] Porque todos tropeçamos em muitas coisas. Se alguém não tropeça no falar, é perfeito varão, capaz de refrear também todo o corpo.

[2]ty vi felar alla på många sätt. Den som inte felar i sitt tal, han är fullkomlig, och han kan tygla hela sin kropp.

[3] Ora, se pomos freio na boca dos cavalos, para nos obedecerem, também lhes dirigimos o corpo inteiro.

[3]När vi lägger betsel i munnen på en häst för att han skall lyda oss styr vi också hela hans kropp.

[4] Observai, igualmente, os navios que, sendo tão grandes e batidos de rijos ventos, por um pequeníssimo leme são dirigidos para onde queira o impulso do timoneiro.

[4]Och tänk på fartygen som är så stora och drivs av hårda vindar; ändå styr rorsmannen dem med det lilla rodret dit han vill.

[5] Assim, também a língua, pequeno órgão, se gaba de grandes coisas. Vede como uma fagulha põe em brasas tão grande selva!

[5]På samma sätt med tungan; den är en liten lem men kan skryta över hur mycket den förmår. En liten eld kan sätta en hel skog i brand.

[6] Ora, a língua é fogo; é mundo de iniqüidade; a língua está situada entre os membros de nosso corpo, e contamina o corpo inteiro, e não só põe em chamas toda a carreira da existência humana, como também é posta ela mesma em chamas pelo inferno.

[6]Och tungan är en eld, själva den onda världen bland våra lemmar. Den fläckar hela vår kropp, den sätter livshjulet i brand och har själv sin eld från helvetet.

[7] Pois toda espécie de feras, de aves, de répteis e de seres marinhos se doma e tem sido domada pelo gênero humano;

[7]Det finns ingen art bland fyrfotadjur, fåglar, kräldjur eller havsdjur som inte kan betvingas och har betvingats av människan.

[8] a língua, porém, nenhum dos homens é capaz de domar; é mal incontido, carregado de veneno mortífero.

[8]Men tungan kan ingen människa betvinga, oregerlig och ond som den är och full av dödligt gift.

[9] Com ela, bendizemos ao SENHOR e Pai; também, com ela, amaldiçoamos os homens, feitos à semelhança de Deus.

[9]Med den tackar och lovar vi vår Herre och fader, med den förbannar vi människorna, som är skapade till Guds avbilder.

[10] De uma só boca procede bênção e maldição. Meus irmãos, não é conveniente que estas coisas sejam assim.

[10]Från samma mun kommer lovsång och förbannelse. Så får det inte vara, mina bröder.

[11] Acaso, pode a fonte jorrar do mesmo lugar o que é doce e o que é amargoso?

[11]Inte kan samma källsprång ge både sött och bittert vatten?

[12] Acaso, meus irmãos, pode a figueira produzir azeitonas ou a videira, figos? Tampouco fonte de água salgada pode dar água doce.

[12]Och, mina bröder, inte kan ett fikonträd bära oliver eller en vinstock fikon eller en saltkälla ge sötvatten.

A sabedoria lá do alto

[13] Quem entre vós é sábio e inteligente? Mostre em mansidão de sabedoria, mediante condigno proceder, as suas obras.

Vishet från ovan

[13]Om någon av er är vis och erfaren skall han med sin goda vandel ge prov på den mildhet som hör visheten till.

[14] Se, pelo contrário, tendes em vosso coração inveja amargurada e sentimento faccioso, nem vos glorieis disso, nem mintais contra a verdade.

[14]Men har ni bitter avund och självhävdelse i era hjärtan skall ni inte skryta och tala osanning.

[15] Esta não é a sabedoria que desce lá do alto; antes, é terrena, animal e demoníaca.
[16] Pois, onde há inveja e sentimento faccioso, aí há confusão e toda espécie de coisas ruins.
[17] A sabedoria, porém, lá do alto é, primeiramente, pura; depois, pacífica, indulgente, tratável, plena de misericórdia e de bons frutos, imparcial, sem fingimento.
[18] Ora, é em paz que se semeia o fruto da justiça, para os que promovem a paz.

[15]Sådan vishet kommer inte från ovan utan är jordisk, oandlig, demonisk.
[16]Där det finns avund och självhävdelse, där finns också oordning och allsköns uselhet.
[17]Visheten från ovan däremot är ren, men dessutom fridsam, försynt och foglig, rik på barmhärtighet och goda gärningar, omutlig och uppriktig.
[18]Rättfärdigheten utsås i frid och bär frukt för dem som håller frid.

Tiago 4

A origem das contendas

[1] De onde procedem guerras e contendas que há entre vós? De onde, senão dos prazeres que militam na vossa carne?
[2] Cobiçais e nada tendes; matais, e invejais, e nada podeis obter; viveis a lutar e a fazer guerras. Nada tendes, porque não pedis;
[3] pedis e não recebeis, porque pedis mal, para esbanjardes em vossos prazeres.
[4] Infiéis, não compreendeis que a amizade do mundo é inimiga de Deus? Aquele, pois, que quiser ser amigo do mundo constitui-se inimigo de Deus.
[5] Ou supondes que em vão afirma a Escritura: É com ciúme que por nós anseia o Espírito, que ele fez habitar em nós?
[6] Antes, ele dá maior graça; pelo que diz: Deus resiste aos soberbos, mas dá graça aos humildes.

Jakobs 4

[1]Varifrån kommer all kamp och strid ibland er? Är det inte från begären som för krig i era lemmar?
[2]Ni vill ha, men får ingenting. Ni dödar av avund, men uppnår ingenting. Ni kämpar och strider. Ni har ingenting, därför att ni inte ber.
[3]Ni ber, men får ingenting därför att ni ber illa; ni vill bara tillfredsställa era begär.
[4]Ni trolösa, vet ni inte att vänskap med världen betyder fiendskap med Gud? Den som vill vara vän med världen blir fiende till Gud.
[5]Eller tror ni att det är tomma ord när skriften säger: Svartsjukt kräver Gud åt sig den ande han har låtit bo i oss?
[6]Större är dock den nåd han ger oss. Därför heter det: Gud står emot de högmodiga, men de ödmjuka visar han nåd.

[7] Sujeitai-vos, portanto, a Deus; mas resisti ao diabo, e ele fugirá de vós.

[8] Chegai-vos a Deus, e ele se chegará a vós outros. Purificai as mãos, pecadores; e vós que sois de ânimo dobre, limpai o coração.

[9] Afligi-vos, lamentai e chorai. Converta-se o vosso riso em pranto, e a vossa alegria, em tristeza.

[10] Humilhai-vos na presença do SENHOR, e ele vos exaltará.

A maledicência é condenada

[11] Irmãos, não faleis mal uns dos outros. Aquele que fala mal do irmão ou julga a seu irmão fala mal da lei e julga a lei; ora, se julgas a lei, não és observador da lei, mas juiz.

[12] Um só é Legislador e Juiz, aquele que pode salvar e fazer perecer; tu, porém, quem és, que julgas o próximo?

A falibilidade dos projetos humanos

[13] Atendei, agora, vós que dizeis: Hoje ou amanhã, iremos para a cidade tal, e lá passaremos um ano, e negociaremos, e teremos lucros.

[14] Vós não sabeis o que sucederá amanhã. Que é a vossa vida? Sois, apenas, como neblina que aparece por instante e logo se dissipa.

[15] Em vez disso, devíeis dizer: Se o SENHOR quiser, não só viveremos, como também faremos isto ou aquilo.

[16] Agora, entretanto, vos jactais das vossas arrogantes pretensões. Toda jactância semelhante a essa é maligna.

[17] Portanto, aquele que sabe que deve fazer o bem e não o faz nisso está pecando.

[7]Böj er alltså under Gud. Stå emot djävulen, och han skall fly för er.

[8]Närma er Gud, och han skall närma sig er. Gör era händer rena, ni syndare, och rena era hjärtan, ni tvehågsna.

[9]Sörj och gråt och klaga. Vänd skrattet i tårar och glädjen i sorg.

[10]Ödmjuka er inför Herren, och han skall upphöja er.

[11]Förtala inte varandra, bröder. Den som förtalar en broder eller dömer sin broder förtalar lagen och dömer lagen. Men dömer du lagen är du inte lagens görare utan dess domare.

[12]Det finns bara en lagstiftare och domare, han som kan rädda och förgöra. Men vem är du som dömer din nästa?

Varning för övermod

[13]Ni som säger: »I dag eller i morgon skall vi fara till den eller den staden och stanna där ett år och göra goda affärer«,

[14]ni vet inte hur ert liv blir i morgon. Ni är en dimma som syns en kort stund och sedan försvinner.

[15]Ni borde säga: »Om Herren vill får vi leva och göra det eller det.«

[16]I stället är ni övermodiga och skryter. Allt sådant skryt är av ondo.

[17]Den som vet hur man handlar rätt, men inte gör det, han begår en synd.

Tiago 5

Deus condena as riquezas mal adquiridas e mal empregadas

1 Atendei, agora, ricos, chorai lamentando, por causa das vossas desventuras, que vos sobrevirão.

2 As vossas riquezas estão corruptas, e as vossas roupagens, comidas de traça;

3 o vosso ouro e a vossa prata foram gastos de ferrugens, e a sua ferrugem há de ser por testemunho contra vós mesmos e há de devorar, como fogo, as vossas carnes. Tesouros acumulastes nos últimos dias.

4 Eis que o salário dos trabalhadores que ceifaram os vossos campos e que por vós foi retido com fraude está clamando; e os clamores dos ceifeiros penetraram até aos ouvidos do SENHOR dos Exércitos.

5 Tendes vivido regaladamente sobre a terra; tendes vivido nos prazeres; tendes engordado o vosso coração, em dia de matança;

6 tendes condenado e matado o justo, sem que ele vos faça resistência.

A necessidade, bênçãos e exemplo da paciência

7 Sede, pois, irmãos, pacientes, até à vinda do SENHOR. Eis que o lavrador aguarda com paciência o precioso fruto da terra, até receber as primeiras e as últimas chuvas.

8 Sede vós também pacientes e fortalecei o vosso coração, pois a vinda do SENHOR está próxima.

9 Irmãos, não vos queixeis uns dos outros, para não serdes julgados. Eis que o juiz está às portas.

Jakobs 5

1Ni som är rika: gråt och klaga över de olyckor som skall komma över er.

2Er rikedom förmultnar, era kläder äts upp av mal,

3ert guld och silver rostar, och rosten skall vittna mot er och förtära er kropp som eld. Ni har samlat skatter i dessa sista dagar.

4Lönen till arbetarna som bärgade skörden på era ägor har ni undanhållit. Den skriar till himlen, och skördefolkets rop har nått Herren Sebaots öron.

5Ni har levt i lyx och överflöd här på jorden. Ni har gött er på slaktdagen.

6Ni har dömt, ni har dödat den rättfärdige, och han gör inte motstånd mot er.

Herrens ankomst är nära

7Bröder, var tåliga tills Herren kommer. Jordbrukaren ser fram mot att jorden skall ge sin dyrbara skörd och väntar tåligt på höstregn och vårregn.

8Ha tålamod ni också, och visa fasthet, ty Herrens ankomst är nära.

9Klaga inte på varandra, bröder, så blir ni inte dömda. Domaren står utanför dörren.

[10] Irmãos, tomai por modelo no sofrimento e na paciência os profetas, os quais falaram em nome do SENHOR.

[11] Eis que temos por felizes os que perseveraram firmes. Tendes ouvido da paciência de Jó e vistes que fim o SENHOR lhe deu; porque o SENHOR é cheio de terna misericórdia e compassivo.

O juramento proibido e o proceder cristão em várias experiências da vida

[12] Acima de tudo, porém, meus irmãos, não jureis nem pelo céu, nem pela terra, nem por qualquer outro voto; antes, seja o vosso sim sim, e o vosso não não, para não cairdes em juízo.

[13] Está alguém entre vós sofrendo? Faça oração. Está alguém alegre? Cante louvores.

[14] Está alguém entre vós doente? Chame os presbíteros da igreja, e estes façam oração sobre ele, ungindo-o com óleo, em nome do SENHOR.

[15] E a oração da fé salvará o enfermo, e o SENHOR o levantará; e, se houver cometido pecados, ser-lhe-ão perdoados.

[16] Confessai, pois, os vossos pecados uns aos outros e orai uns pelos outros, para serdes curados. Muito pode, por sua eficácia, a súplica do justo.

[17] Elias era homem semelhante a nós, sujeito aos mesmos sentimentos, e orou, com instância, para que não chovesse sobre a terra, e, por três anos e seis meses, não choveu.

[18] E orou, de novo, e o céu deu chuva, e a terra fez germinar seus frutos.

[10]Ta profeterna som talat i Herrens namn till ert föredöme i att lida och visa tålamod.

[11]Ja, vi prisar dem saliga som håller ut. Ni har hört om Jobs uthållighet, och ni har sett hur Herren lät det sluta, ty Herren är rik på medlidande och barmhärtighet.

[12]Framför allt, mina bröder, svär ingen ed, varken vid himlen eller vid jorden eller vid något annat. Ert ja skall vara ett ja och ert nej ett nej, annars drabbas ni av Guds dom.

Bönens kraft

[13]Får någon av er lida skall han be; är någon glad skall han sjunga glädjepsalmer.

[14]Är någon av er sjuk skall han kalla till sig de äldste i församlingen, och de skall smörja honom med olja i Herrens namn och be böner över honom.

[15]Deras bön i tro skall rädda den sjuke, och Herren skall göra honom frisk. Och har han syndat skall han få förlåtelse.

[16]Bekänn därför era synder för varandra, och be för varandra att ni skall bli botade. Den rättfärdiges bön har kraft och gör därför stor verkan.

[17]Elia var en människa som vi, men när han bönföll Gud om att det inte skulle regna kom inget regn över landet på tre och ett halvt år.

[18]Sedan bad han igen, och då gav himlen regn, och jorden lät sin gröda växa.

[19] Meus irmãos, se algum entre vós se desviar da verdade, e alguém o converter,

[20] sabei que aquele que converte o pecador do seu caminho errado salvará da morte a alma dele e cobrirá multidão de pecados.

Syndaren skall återföras

[19]Mina bröder, om en av er kommer bort från sanningen och någon för honom tillbaka,

[20]då skall ni veta: den som återför en syndare från hans villovägar räddar hans liv undan döden och gör att många synder blir förlåtna.

Primeira epístola de Pedro	Första Petrusbrevet

1 Pedro 1

Prefácio e saudação

[1] Pedro, apóstolo de Jesus Cristo, aos eleitos que são forasteiros da Dispersão no Ponto, Galácia, Capadócia, Ásia e Bitínia,

[2] eleitos, segundo a presciência de Deus Pai, em santificação do Espírito, para a obediência e a aspersão do sangue de Jesus Cristo, graça e paz vos sejam multiplicadas.

Ação de graças

[3] Bendito o Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, que, segundo a sua muita misericórdia, nos regenerou para uma viva esperança, mediante a ressurreição de Jesus Cristo dentre os mortos,

[4] para uma herança incorruptível, sem mácula, imarcescível, reservada nos céus para vós outros

[5] que sois guardados pelo poder de Deus, mediante a fé, para a salvação preparada para revelar-se no último tempo.

[6] Nisso exultais, embora, no presente, por breve tempo, se necessário, sejais contristados por várias provações,

[7] para que, uma vez confirmado o valor da vossa fé, muito mais preciosa do que o ouro perecível, mesmo apurado por fogo, redunde em louvor, glória e honra na revelação de Jesus Cristo;

[8] a quem, não havendo visto, amais; no qual, não vendo agora, mas crendo,

1 Petrus 1

Hälsning

[1]Från Petrus, Jesu Kristi apostel, till de utvalda som lever skingrade, som främlingar, i Pontos, Galatien, Kappadokien, Asien och Bithynien,

[2]utvalda enligt Guds, vår faders, plan, helgade av Anden och bestämda till lydnad och rening med Jesu Kristi blod. Nåd och frid åt er i rikaste mått.

Ett levande hopp

[3]Välsignad är vår herre Jesu Kristi Gud och fader. I sin stora barmhärtighet har han fött oss på nytt till ett levande hopp genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda,

[4]till ett arv som inte kan förstöras, fläckas eller vissna och som väntar på er i himlen.

[5]Ty Guds makt beskyddar er genom tron fram till den frälsning som finns beredd att uppenbaras i den sista tiden.

[6]Därför kan ni jubla, även om ni just nu en kort tid skulle få utstå prövningar av olika slag,

[7]för att det som är äkta i er tro — och detta är långt dyrbarare än det förgängliga guldet, som dock måste prövas i eld — skall ge pris, härlighet och ära när Jesus Kristus uppenbaras.

[8]Ni har inte sett honom men älskar honom ändå; ni ser honom ännu inte men tror på

exultais com alegria indizível e cheia de glória,

[9] obtendo o fim da vossa fé: a salvação da vossa alma.

[10] Foi a respeito desta salvação que os profetas indagaram e inquiriram, os quais profetizaram acerca da graça a vós outros destinada,

[11] investigando, atentamente, qual a ocasião ou quais as circunstâncias oportunas, indicadas pelo Espírito de Cristo, que neles estava, ao dar de antemão testemunho sobre os sofrimentos referentes a Cristo e sobre as glórias que os seguiriam.

[12] A eles foi revelado que, não para si mesmos, mas para vós outros, ministravam as coisas que, agora, vos foram anunciadas por aqueles que, pelo Espírito Santo enviado do céu, vos pregaram o evangelho, coisas essas que anjos anelam perscrutar.

A santidade na vida

[13] Por isso, cingindo o vosso entendimento, sede sóbrios e esperai inteiramente na graça que vos está sendo trazida na revelação de Jesus Cristo.

[14] Como filhos da obediência, não vos amoldeis às paixões que tínheis anteriormente na vossa ignorância;

[15] pelo contrário, segundo é santo aquele que vos chamou, tornai-vos santos também vós mesmos em todo o vosso procedimento,

[16] porque escrito está: Sede santos, porque eu sou santo.

honom och kan jubla i outsäglig, himmelsk glädje

[9]då ni nu står nära målet för er tro: era själars räddning.

[10]Det var denna räddning som profeterna sökte och forskade efter när de profeterade om den nåd som ni skulle få.

[11]De ville utröna vilken och vad slags tid som Kristi ande i dem syftade på när den förutsade de lidanden Messias måste utstå och den härlighet som skulle följa.

[12]Det uppenbarades för dem att det inte var sig själva utan er som de tjänade med sitt budskap. Detta har nu kungjorts för er av dem som i helig ande, sänd från himlen, kommit till er med evangeliet, detta som änglarna längtar efter att få blicka in i.

Ett heligt liv

[13]Var därför beredda att bryta upp, och håll er vakna. Sätt allt ert hopp till den nåd som kommer er till del när Jesus Kristus uppenbaras.

[14]Ni är lydnadens barn, låt er inte styras av de begär som behärskade er medan ni ännu var okunniga.

[15]Lev ett alltigenom heligt liv, liksom han som har kallat er är helig.

[16]Det står ju skrivet: Ni skall vara heliga, ty jag är helig.

[17] Ora, se invocais como Pai aquele que, sem acepção de pessoas, julga segundo as obras de cada um, portai-vos com temor durante o tempo da vossa peregrinação,
[18] sabendo que não foi mediante coisas corruptíveis, como prata ou ouro, que fostes resgatados do vosso fútil procedimento que vossos pais vos legaram,
[19] mas pelo precioso sangue, como de cordeiro sem defeito e sem mácula, o sangue de Cristo,
[20] conhecido, com efeito, antes da fundação do mundo, porém manifestado no fim dos tempos, por amor de vós
[21] que, por meio dele, tendes fé em Deus, o qual o ressuscitou dentre os mortos e lhe deu glória, de sorte que a vossa fé e esperança estejam em Deus.

A santidade no amor

[22] Tendo purificado a vossa alma, pela vossa obediência à verdade, tendo em vista o amor fraternal não fingido, amai-vos, de coração, uns aos outros ardentemente,
[23] pois fostes regenerados não de semente corruptível, mas de incorruptível, mediante a palavra de Deus, a qual vive e é permanente.
[24] Pois toda carne é como a erva, e toda a sua glória, como a flor da erva; seca-se a erva, e cai a sua flor;
[25] a palavra do SENHOR, porém, permanece eternamente. Ora, esta é a palavra que vos foi evangelizada.

[17]Om ni säger Fader när ni åkallar honom som dömer var och en efter hans gärningar utan hänsyn till person, lev då i gudsfruktan under den tid ni vistas här.

[18]Ni vet att det inte var med förgängliga ting, silver eller guld, som ni friköptes från det meningslösa liv som ni övertagit från era fäder.

[19]Nej, det var med blodet från ett lamm utan fel eller fläck, Kristi dyrbara blod.

[20]Han var utsedd redan före världens skapelse men trädde fram först nu vid tidens slut, för er skull som tror.

[21]Genom honom tror ni på Gud, som har uppväckt honom från de döda och förhärligat honom, så att ni i er tro också kan hoppas på Gud.

[22]Ni har renat era själar genom att lyda sanningen och kan leva i uppriktig kärlek till era bröder. Älska då varandra av hela ert hjärta.

[23]Ni är ju födda på nytt, inte ur en förgänglig sådd utan ur en oförgänglig, Guds levande och bestående ord,

[24]ty: Människan är som gräset och all hennes härlighet som blommorna i gräset. Gräset vissnar och blommorna faller av.

[25]Men Herrens ord består i evighet. Det är detta ord som har förkunnats för er.

1 Pedro 2

Os crentes são a casa espiritual edificada em Cristo

[1] Despojando-vos, portanto, de toda maldade e dolo, de hipocrisias e invejas e de toda sorte de maledicências,

[2] desejai ardentemente, como crianças recém-nascidas, o genuíno leite espiritual, para que, por ele, vos seja dado crescimento para salvação,

[3] se é que já tendes a experiência de que o SENHOR é bondoso.

[4] Chegando-vos para ele, a pedra que vive, rejeitada, sim, pelos homens, mas para com Deus eleita e preciosa,

[5] também vós mesmos, como pedras que vivem, sois edificados casa espiritual para serdes sacerdócio santo, a fim de oferecerdes sacrifícios espirituais agradáveis a Deus por intermédio de Jesus Cristo.

[6] Pois isso está na Escritura: Eis que ponho em Sião uma pedra angular, eleita e preciosa; e quem nela crer não será, de modo algum, envergonhado.

[7] Para vós outros, portanto, os que credes, é a preciosidade; mas, para os descrentes, A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular

[8] e: Pedra de tropeço e rocha de ofensa. São estes os que tropeçam na palavra, sendo desobedientes, para o que também foram postos.

[9] Vós, porém, sois raça eleita, sacerdócio real, nação santa, povo de propriedade

1 Petrus 2

[1]Lägg därför bort allt slags ondska, falskhet och förställning, avund och förtal.

[2]Som nyfödda barn skall ni längta efter den rena, andliga mjölken, för att växa genom den och bli räddade.

[3]Ni har ju fått smaka Herrens godhet.

Det andliga templet

[4]När ni kommer till honom, den levande stenen, ratad av människor men utvald av Gud och ärad av honom,

[5]då blir också ni till levande stenar i ett andligt husbygge. Ni blir ett heligt prästerskap och kan frambära andliga offer som Gud vill ta emot tack vare Jesus Kristus.

[6]Det står ju i skriften: Se, på Sion lägger jag en hörnsten, utvald och ärad; den som tror på den skall inte stå där med skam.

[7]Äran tillfaller alltså er som tror. Men för dem som inte tror har stenen som husbyggarna ratade blivit en hörnsten,

[8]en sten som de snavar på, en klippa som de stöter emot. De stöter emot därför att de inte lyder ordet. Så är det förutbestämt för dem.

[9]Men ni är ett utvalt släkte, kungar och präster, ett heligt folk, Guds eget folk som

exclusiva de Deus, a fim de proclamardes as virtudes daquele que vos chamou das trevas para a sua maravilhosa luz;

skall förkunna hans storverk. Han har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus.

10 vós, sim, que, antes, não éreis povo, mas, agora, sois povo de Deus, que não tínheis alcançado misericórdia, mas, agora, alcançastes misericórdia.

10Ni som förut inte var ett folk är nu Guds folk. Ni som förut inte fann barmhärtighet har nu funnit barmhärtighet.

A vida exemplar cristã: deveres para com os não crentes e para com as autoridades

Kristna i världen

11 Amados, exorto-vos, como peregrinos e forasteiros que sois, a vos absterdes das paixões carnais, que fazem guerra contra a alma,

11Mina kära, jag uppmanar er som bor här som främlingar att akta er för köttets begär, som för krig mot själen.

12 mantendo exemplar o vosso procedimento no meio dos gentios, para que, naquilo que falam contra vós outros como de malfeitores, observando-vos em vossas boas obras, glorifiquem a Deus no dia da visitação.

12Uppför er väl bland hedningarna, så att de som säger att ni är onda människor ser era goda gärningar och prisar Gud den dag han kommer.

13 Sujeitai-vos a toda instituição humana por causa do SENHOR, quer seja ao rei, como soberano,

13Underordna er för Herrens skull all samhällsordning, det må vara kejsaren, som har den högsta makten,

14 quer às autoridades, como enviadas por ele, tanto para castigo dos malfeitores como para louvor dos que praticam o bem.

14eller ståthållarna, som är sända av honom för att straffa dem som gör det onda och belöna dem som gör det goda.

15 Porque assim é a vontade de Deus, que, pela prática do bem, façais emudecer a ignorância dos insensatos;

15Ty sådan är Guds vilja: genom att göra det goda skall ni tysta munnen på de okunniga och tanklösa.

16 como livres que sois, não usando, todavia, a liberdade por pretexto da malícia, mas vivendo como servos de Deus.

16Var fria människor, men missbruka inte er frihet till att göra det onda, utan var tjänare åt Gud.

17 Tratai todos com honra, amai os irmãos, temei a Deus, honrai o rei.

17Hedra alla, älska era trosbröder, frukta Gud och ära kejsaren.

A vida exemplar cristã: deveres dos que prestam serviços a outrem

[18] Servos, sede submissos, com todo o temor ao vosso senhor, não somente se for bom e cordato, mas também ao perverso;

[18]Ni som är slavar, underordna er era herrar, lyd och respektera dem, inte bara de goda och hyggliga utan också de orättvisa.

[19] porque isto é grato, que alguém suporte tristezas, sofrendo injustamente, por motivo de sua consciência para com Deus.

[19]Den som härdar ut i oförtjänta lidanden därför att han har Gud för ögonen, han gör något stort.

[20] Pois que glória há, se, pecando e sendo esbofeteados por isso, o suportais com paciência? Se, entretanto, quando praticais o bem, sois igualmente afligidos e o suportais com paciência, isto é grato a Deus.

[20]Vad är det för berömvärt i att tåligt ta emot hugg och slag när ni har felat? Men om ni står ut med att misshandlas när ni har gjort rätt, då är det något stort i Guds ögon.

[21] Porquanto para isto mesmo fostes chamados, pois que também Cristo sofreu em vosso lugar, deixando-vos exemplo para seguirdes os seus passos,

[21]Det är vad ni har kallats till, ty också Kristus led, för er skull, och gav er ett exempel för att ni skall följa i hans fotspår.

[22] o qual não cometeu pecado, nem dolo algum se achou em sua boca;

[22]Han begick inte någon synd, och svek fanns inte i hans mun.

[23] pois ele, quando ultrajado, não revidava com ultraje; quando maltratado, não fazia ameaças, mas entregava-se àquele que julga retamente,

[23]Han svarade inte med skymford när han skymfades. Han svarade inte med hotelser när han fick lida. Han överlät sin sak åt honom som dömer rättvist.

[24] carregando ele mesmo em seu corpo, sobre o madeiro, os nossos pecados, para que nós, mortos para os pecados, vivamos para a justiça; por suas chagas, fostes sarados.

[24]Våra synder bar han i sin egen kropp upp på träpålen, för att vi skulle dö bort från synden och leva för rättfärdigheten. Genom hans sår har ni blivit botade.

[25] Porque estáveis desgarrados como ovelhas; agora, porém, vos convertestes ao Pastor e Bispo da vossa alma.

[25]Ni var som vilsegångna får, men nu har ni vänt tillbaka till era själars herde och vårdare.

1 Pedro 3

A vida exemplar cristã: deveres dos casados

1 Petrus 3

[1] Mulheres, sede vós, igualmente, submissas a vosso próprio marido, para que, se ele ainda não obedece à palavra, seja ganho, sem palavra alguma, por meio do procedimento de sua esposa,

[2] ao observar o vosso honesto comportamento cheio de temor.

[3] Não seja o adorno da esposa o que é exterior, como frisado de cabelos, adereços de ouro, aparato de vestuário;

[4] seja, porém, o homem interior do coração, unido ao incorruptível trajo de um espírito manso e tranqüilo, que é de grande valor diante de Deus.

[5] Pois foi assim também que a si mesmas se ataviaram, outrora, as santas mulheres que esperavam em Deus, estando submissas a seu próprio marido,

[6] como fazia Sara, que obedeceu a Abraão, chamando-lhe senhor, da qual vós vos tornastes filhas, praticando o bem e não temendo perturbação alguma.

[7] Maridos, vós, igualmente, vivei a vida comum do lar, com discernimento; e, tendo consideração para com a vossa mulher como parte mais frágil, tratai-a com dignidade, porque sois, juntamente, herdeiros da mesma graça de vida, para que não se interrompam as vossas orações.

A vida exemplar cristã: o amor fraternal

[8] Finalmente, sede todos de igual ânimo, compadecidos, fraternalmente amigos, misericordiosos, humildes,

[9] não pagando mal por mal ou injúria por injúria; antes, pelo contrário, bendizendo,

[1]Och ni kvinnor, underordna er era män, så att också de som inte vill tro på ordet kan vinnas utan ord tack vare sina hustrur,

[2]när de ser hur ni lever i lydnad och renhet.

[3]Er prydnad skall inte vara något utvärtes, håruppsättningar, guldsmycken och fina kläder,

[4]utan den inre, dolda människan med sitt oförgängliga smycke, ett milt och stilla sinnelag. Det är dyrbart i Guds ögon.

[5]Så prydde sig också förr de heliga kvinnorna som hoppades på Gud. De underordnade sig sina män,

[6]så som Sara lydde Abraham och kallade honom herre. Hennes döttrar är ni om ni gör det rätta och aldrig låter skrämma er.

[7]Och ni män, låt den kunskap ni har fått prägla ert samliv med hustrun, hon är ju den svagare. Visa henne aktning, ty också hon skall få del av livets gåva. Då skall ingenting stå i vägen för era böner.

[8]Till sist, ni skall alla leva i endräkt och inbördes förståelse, i broderskärlek, barmhärtighet och ödmjukhet.

[9]Löna inte ont med ont eller skymf med skymf, utan tvärtom: välsigna. Ty ni är själva kallade att få välsignelse.

pois para isto mesmo fostes chamados, a fim de receberdes bênção por herança.

[10] Pois quem quer amar a vida e ver dias felizes refreie a língua do mal e evite que os seus lábios falem dolosamente;

[11] aparte-se do mal, pratique o que é bom, busque a paz e empenhe-se por alcançá-la.

[12] Porque os olhos do SENHOR repousam sobre os justos, e os seus ouvidos estão abertos às suas súplicas, mas o rosto do SENHOR está contra aqueles que praticam males.

A prática do bem. A longanimidade segundo o exemplo de Cristo

[13] Ora, quem é que vos há de maltratar, se fordes zelosos do que é bom?

[14] Mas, ainda que venhais a sofrer por causa da justiça, bem-aventurados sois. Não vos amedronteis, portanto, com as suas ameaças, nem fiqueis alarmados;

[15] antes, santificai a Cristo, como SENHOR, em vosso coração, estando sempre preparados para responder a todo aquele que vos pedir razão da esperança que há em vós,

[16] fazendo-o, todavia, com mansidão e temor, com boa consciência, de modo que, naquilo em que falam contra vós outros, fiquem envergonhados os que difamam o vosso bom procedimento em Cristo,

[17] porque, se for da vontade de Deus, é melhor que sofrais por praticardes o que é bom do que praticando o mal.

[18] Pois também Cristo morreu, uma única vez, pelos pecados, o justo pelos injustos,

[10]Den som älskar livet och vill ha goda dagar, han skall avhålla sin tunga från det som är ont och sina läppar från svekfulla ord.

[11]Han skall undvika det onda och göra det goda, han skall sträva efter att hålla fred.

[12]Ty Herrens ögon ser de rättfärdiga, och hans öron hör deras bön. Men han vänder sig mot dem som gör det onda.

Lidandet leder till liv

[13]Vem kan göra er något ont om ni arbetar för det goda?

[14]Om ni också får lida för rättfärdighetens skull är ni saliga. Var inte rädda, låt dem inte skrämma er.

[15]Men Herren, Kristus, skall ni hålla helig i era hjärtan. Var alltid beredda att svara var och en som kräver besked om ert hopp.

[16]Men gör det ödmjukt och respektfullt i medvetande om er goda sak, så att de som talar illa om ert fromma liv i Kristus får skämmas för sitt förtal.

[17]Bättre lida för goda gärningar, om det är Guds vilja, än för onda.

[18]Kristus själv dog ju för era synder, en gång för alla. Rättfärdig dog han för er

para conduzir-vos a Deus; morto, sim, na carne, mas vivificado no espírito,

[19] no qual também foi e pregou aos espíritos em prisão,

[20] os quais, noutro tempo, foram desobedientes quando a longanimidade de Deus aguardava nos dias de Noé, enquanto se preparava a arca, na qual poucos, a saber, oito pessoas, foram salvos, através da água,

[21] a qual, figurando o batismo, agora também vos salva, não sendo a remoção da imundícia da carne, mas a indagação de uma boa consciência para com Deus, por meio da ressurreição de Jesus Cristo;

[22] o qual, depois de ir para o céu, está à destra de Deus, ficando-lhe subordinados anjos, e potestades, e poderes.

1 Pedro 4

A morte para o pecado e a pureza de vida

[1] Ora, tendo Cristo sofrido na carne, armai-vos também vós do mesmo pensamento; pois aquele que sofreu na carne deixou o pecado,

[2] para que, no tempo que vos resta na carne, já não vivais de acordo com as paixões dos homens, mas segundo a vontade de Deus.

[3] Porque basta o tempo decorrido para terdes executado a vontade dos gentios, tendo andado em dissoluções, concupiscências, borracheiras, orgias, bebedices e em detestáveis idolatrias.

orättfärdiga för att leda er till Gud. Hans kropp dödades, men han gjordes levande i anden,

[19]och så kunde han stiga ner och predika för andarna i deras fängelse.

[20]De hade en gång vägrat att lyssna, när Gud tålmodigt väntade i Noas dagar, medan arken byggdes i vilken några få, bara åtta människor, räddades genom vattnet.

[21]På motsvarande sätt räddas ni nu av vattnet i dopet, som inte innebär att kroppen görs ren från smuts utan att man med gott uppsåt vänder sig till Gud. Och ni räddas genom att Jesus Kristus har uppstått,

[22]han som har stigit upp till himlen och sitter på Guds högra sida, sedan änglar, makter och krafter har lagts under honom.

1 Petrus 4

[1]När nu Kristus har lidit med sin kropp skall också ni väpna er med hans sätt att tänka. Ty den som lider med sin kropp har slutat att synda,

[2]så att han resten av tiden här i sin kropp inte lever efter sina mänskliga begär utan efter Guds vilja.

[3]Länge nog har ni levt som hedningarna vill, med utsvävningar, liderlighet, fylleri, fester, dryckeslag och brottslig avgudadyrkan.

[4] Por isso, difamando-vos, estranham que não concorrais com eles ao mesmo excesso de devassidão,

[5] os quais hão de prestar contas àquele que é competente para julgar vivos e mortos;

[6] pois, para este fim, foi o evangelho pregado também a mortos, para que, mesmo julgados na carne segundo os homens, vivam no espírito segundo Deus.

Alguns deveres dos crentes uns para com os outros

[7] Ora, o fim de todas as coisas está próximo; sede, portanto, criteriosos e sóbrios a bem das vossas orações.

[8] Acima de tudo, porém, tende amor intenso uns para com os outros, porque o amor cobre multidão de pecados.

[9] Sede, mutuamente, hospitaleiros, sem murmuração.

[10] Servi uns aos outros, cada um conforme o dom que recebeu, como bons despenseiros da multiforme graça de Deus.

[11] Se alguém fala, fale de acordo com os oráculos de Deus; se alguém serve, faça-o na força que Deus supre, para que, em todas as coisas, seja Deus glorificado, por meio de Jesus Cristo, a quem pertence a glória e o domínio pelos séculos dos séculos. Amém!

O sofrermos por Cristo é privilégio glorioso

[12] Amados, não estranheis o fogo ardente que surge no meio de vós, destinado a provar-vos, como se alguma coisa extraordinária vos estivesse acontecendo;

[13] pelo contrário, alegrai-vos na medida em que sois co-participantes dos

[4]Därför blir de förvånade när ni inte längre vill följa dem i deras omåttliga lastbarhet, och då hånar de er.

[5]Men de skall få svara inför honom som står redo att döma levande och döda.

[6]Ty därför förkunnades evangeliet också för dem som nu är döda: även om de som människor blev dömda kroppsligen, skulle de få leva andligen, som Gud.

De kristnas eldprov

[7]Men nu är slutet på allting nära. Var då samlade och nyktra, så att ni kan be.

[8]Framför allt skall ni älska varandra hängivet, ty kärleken gör att många synder blir förlåtna.

[9]Var gästfria mot varandra utan att knota.

[10]Tjäna varandra, var och en med den nådegåva han har fått, som goda förvaltare av Guds nåd i dess många former.

[11]Den som talar skall komma ihåg att han får sina ord från Gud, den som tjänar att han tjänar med den styrka Gud ger. Låt Gud förhärligas i allt detta genom Jesus Kristus. Hans är härligheten och makten i evigheters evighet, amen.

[12]Mina kära, bli inte överraskade av det eldprov ni måste gå igenom, som om det vore något oväntat som hände er.

[13]Gläd er i stället över att ni delar lidandena med Kristus, ty då får ni jubla

sofrimentos de Cristo, para que também, na revelação de sua glória, vos alegreis exultando.

[14] Se, pelo nome de Cristo, sois injuriados, bem-aventurados sois, porque sobre vós repousa o Espírito da glória e de Deus.

[15] Não sofra, porém, nenhum de vós como assassino, ou ladrão, ou malfeitor, ou como quem se intromete em negócios de outrem;

[16] mas, se sofrer como cristão, não se envergonhe disso; antes, glorifique a Deus com esse nome.

[17] Porque a ocasião de começar o juízo pela casa de Deus é chegada; ora, se primeiro vem por nós, qual será o fim daqueles que não obedecem ao evangelho de Deus?

[18] E, se é com dificuldade que o justo é salvo, onde vai comparecer o ímpio, sim, o pecador?

[19] Por isso, também os que sofrem segundo a vontade de Deus encomendem a sua alma ao fiel Criador, na prática do bem.

av glädje också när hans härlighet uppenbaras.

[14]Saliga är ni om ni skymfas för Kristi namns skull, ty härlighetens ande, Guds ande, vilar över er.

[15]Det får inte hända att någon av er måste lida som mördare eller tjuv eller därför att han gör något annat ont eller blandar sig i andras angelägenheter.

[16]Men lider han som kristen skall han inte skämmas utan förhärliga Gud just som kristen.

[17]Ty nu är tiden inne för domen, och den börjar med Guds hus. Men om den börjar med oss, hur blir då slutet för dem som inte vill tro på Guds evangelium?

[18]Om den rättfärdige blir räddad med knapp nöd, hur går det då med den ogudaktige och syndige?

[19]Därför skall de som lider efter Guds vilja överlämna sitt liv åt sin trofaste skapare och göra det goda.

1 Pedro 5

Os deveres do ministério

[1] Rogo, pois, aos presbíteros que há entre vós, eu, presbítero como eles, e testemunha dos sofrimentos de Cristo, e ainda co-participante da glória que há de ser revelada:

[2] pastoreai o rebanho de Deus que há entre vós, não por constrangimento, mas espontaneamente, como Deus quer; nem por sórdida ganância, mas de boa vontade;

1 Petrus 5

Församlingen och dess ledare

[1]Till era äldste riktar jag nu denna maning, jag som själv är en av de äldste och kan vittna om Kristi lidanden, jag som också skall få dela den härlighet som kommer att uppenbaras:

[2]Var herdar för den hjord som Gud har anförtrott er och vaka över den, inte av tvång utan självmant, så som Gud vill, inte av vinningslystnad utan av hängivenhet.

3 nem como dominadores dos que vos foram confiados, antes, tornando-vos modelos do rebanho.

4 Ora, logo que o Supremo Pastor se manifestar, recebereis a imarcescível coroa da glória.

Vários conselhos. Votos, saudações finais e bênção

5 Rogo igualmente aos jovens: sede submissos aos que são mais velhos; outrossim, no trato de uns com os outros, cingi-vos todos de humildade, porque Deus resiste aos soberbos, contudo, aos humildes concede a sua graça.

6 Humilhai-vos, portanto, sob a poderosa mão de Deus, para que ele, em tempo oportuno, vos exalte,

7 lançando sobre ele toda a vossa ansiedade, porque ele tem cuidado de vós.

8 Sede sóbrios e vigilantes. O diabo, vosso adversário, anda em derredor, como leão que ruge procurando alguém para devorar;

9 resisti-lhe firmes na fé, certos de que sofrimentos iguais aos vossos estão-se cumprindo na vossa irmandade espalhada pelo mundo.

10 Ora, o Deus de toda a graça, que em Cristo vos chamou à sua eterna glória, depois de terdes sofrido por um pouco, ele mesmo vos há de aperfeiçoar, firmar, fortificar e fundamentar.

11 A ele seja o domínio, pelos séculos dos séculos. Amém!

3Uppträd inte som herrar över dem som kommit på er lott, utan var föredömen för hjorden.

4Då skall ni, när den högste herden träder fram, krönas med ärekransen som aldrig vissnar.

5Och ni yngre, underordna er dem som är äldst. Men för er alla gäller: klä er i ödmjukhet mot varandra, ty Gud står emot de högmodiga, men de ödmjuka visar han nåd.

6Böj er alltså ödmjukt under Guds starka hand, så att han upphöjer er när tiden är inne,

7och kasta alla era bekymmer på honom, ty han sörjer för er.

Vaksamhet

8Var nyktra och vaksamma. Er fiende djävulen går omkring som ett rytande lejon och söker efter någon att sluka.

9Håll stånd mot honom, orubbliga i tron. Kom ihåg att ni får utstå detsamma som alla era bröder här i världen.

10Men om ni nu får lida en kort tid skall Gud, som skänker all nåd och har kallat er till sin eviga härlighet genom Kristus, upprätta er, stödja er och ge er fasthet.

11Hans är makten i evighet, amen.

Slutord

[12] Por meio de Silvano, que para vós outros é fiel irmão, como também o considero, vos escrevo resumidamente, exortando e testificando, de novo, que esta é a genuína graça de Deus; nela estai firmes.
[13] Aquela que se encontra em Babilônia, também eleita, vos saúda, como igualmente meu filho Marcos.
[14] Saudai-vos uns aos outros com ósculo de amor. Paz a todos vós que vos achais em Cristo.

[12]Genom Silvanus, som jag vet är en pålitlig broder, skriver jag dessa korta rader för att stärka er och för att bekräfta att här verkligen är fråga om Guds nåd, som ni skall stå fasta i.

[13]Församlingen i Babylon, utvald liksom ni, och min son Markus hälsar er.

[14]Hälsa varandra med kärlekens kyss. Frid åt er alla som lever i Kristus.

Segunda epístola de Pedro	Andra Petrusbrevet

2 Pedro 1

Prefácio e saudação

[1] Simão Pedro, servo e apóstolo de Jesus Cristo, aos que conosco obtiveram fé igualmente preciosa na justiça do nosso Deus e Salvador Jesus Cristo,

[2] graça e paz vos sejam multiplicadas, no pleno conhecimento de Deus e de Jesus, nosso SENHOR.

A prática progressiva das graças cristãs e seus resultados

[3] Visto como, pelo seu divino poder, nos têm sido doadas todas as coisas que conduzem à vida e à piedade, pelo conhecimento completo daquele que nos chamou para a sua própria glória e virtude,

[4] pelas quais nos têm sido doadas as suas preciosas e mui grandes promessas, para que por elas vos torneis co-participantes da natureza divina, livrando-vos da corrupção das paixões que há no mundo,

[5] por isso mesmo, vós, reunindo toda a vossa diligência, associai com a vossa fé a virtude; com a virtude, o conhecimento;

[6] com o conhecimento, o domínio próprio; com o domínio próprio, a perseverança; com a perseverança, a piedade;

[7] com a piedade, a fraternidade; com a fraternidade, o amor.

[8] Porque estas coisas, existindo em vós e em vós aumentando, fazem com que não sejais nem inativos, nem infrutuosos no

2 Petrus 1

Hälsning

[1]Från Simon Petrus, Jesu Kristi tjänare och apostel, till dem som genom rättfärdigheten hos vår gud och frälsare Jesus Kristus har fått samma dyrbara tro som vi.

Maning till ett kristet liv

[2]Nåd och frid åt er i allt rikare mått genom kunskap om Gud och Jesus, vår herre.

[3]Ty allt som leder till liv och gudsfruktan har hans gudomliga makt skänkt oss genom kunskapen om honom som i sin härlighet och kraft har kallat oss.

[4]Han har gett oss sina stora och dyrbara löften, för att ni tack vare dem skall bli delaktiga av gudomlig natur sedan ni kommit undan det fördärv som begäret drar med sig i denna värld.

[5]Sök därför med all iver att till er tro foga styrka, till styrkan kunskap,

[6]till kunskapen självbehärskning, till självbehärskningen uthållighet, till uthålligheten gudsfruktan,

[7]till gudsfruktan broderlig omtanke och till omtanken kärlek.

[8]Ty om allt detta finns hos er och får växa till blir er kunskap om vår herre Jesus Kristus inte overksam utan bär frukt.

pleno conhecimento de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[9] Pois aquele a quem estas coisas não estão presentes é cego, vendo só o que está perto, esquecido da purificação dos seus pecados de outrora.

[9]Men den som saknar detta ser ingenting i sin närsynthet; han har glömt hur han blev renad från sina tidigare synder.

[10] Por isso, irmãos, procurai, com diligência cada vez maior, confirmar a vossa vocação e eleição; porquanto, procedendo assim, não tropeçareis em tempo algum.

[10]Gör i stället allt ni kan, bröder, för att befästa er ställning som kallade och utvalda. Gör ni det kommer ni aldrig på fall,

[11] Pois desta maneira é que vos será amplamente suprida a entrada no reino eterno de nosso SENHOR e Salvador Jesus Cristo.

[11]ty då skall ni få fritt och öppet tillträde till vår herre och frälsare Jesu Kristi eviga rike.

O apóstolo dá os motivos por que escreveu esta carta

[12] Por esta razão, sempre estarei pronto para trazer-vos lembrados acerca destas coisas, embora estejais certos da verdade já presente convosco e nela confirmados.

[12]Därför tänker jag ständigt påminna er om allt detta, även om ni känner till det och är befästa i den sanning som har blivit er.

[13] Também considero justo, enquanto estou neste tabernáculo, despertar-vos com essas lembranças,

[13]Jag ser det som min plikt att hålla er vakna med mina påminnelser så länge jag bor i detta kroppens tält.

[14] certo de que estou prestes a deixar o meu tabernáculo, como efetivamente nosso SENHOR Jesus Cristo me revelou.

[14]Jag vet nämligen att jag snart måste lämna det, det har vår herre Jesus Kristus gjort klart för mig.

[15] Mas, de minha parte, esforçar-me-ei, diligentemente, por fazer que, a todo tempo, mesmo depois da minha partida, conserveis lembrança de tudo.

[15]Men jag vill göra mitt bästa för att ni även efter min bortgång alltid skall kunna minnas dessa ting.

A superioridade da palavra de Deus

[16] Porque não vos demos a conhecer o poder e a vinda de nosso SENHOR Jesus Cristo seguindo fábulas engenhosamente inventadas, mas nós mesmos fomos testemunhas oculares da sua majestade,

Förkunnelsen om Kristi ankomst

[16]Det var inte några skickligt hopdiktade sagor jag byggde på när jag för er förkunnade vår herre Jesu Kristi makt och hans ankomst, utan jag hade med egna ögon sett honom i hans majestät.

[17] pois ele recebeu, da parte de Deus Pai, honra e glória, quando pela Glória Excelsa lhe foi enviada a seguinte voz: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo.
[18] Ora, esta voz, vinda do céu, nós a ouvimos quando estávamos com ele no monte santo.
[19] Temos, assim, tanto mais confirmada a palavra profética, e fazeis bem em atendê-la, como a uma candeia que brilha em lugar tenebroso, até que o dia clareie e a estrela da alva nasça em vosso coração,
[20] sabendo, primeiramente, isto: que nenhuma profecia da Escritura provém de particular elucidação;
[21] porque nunca jamais qualquer profecia foi dada por vontade humana; entretanto, homens [santos] falaram da parte de Deus, movidos pelo Espírito Santo.

[17]Ty han mottog ära och härlighet från Gud, sin fader, när en röst kom till honom ur denna majestätiska härlighet: »Detta är min älskade son, honom har jag utvalt.”
[18]Den rösten hörde jag själv komma från himlen när jag var med honom på det heliga berget.

[19]Nu kan vi ännu mer lita på profetorden. Dem bör ni låta lysa för er som en lampa i ett mörkt rum, tills dagen gryr och morgonstjärnan går upp i era hjärtan.

[20]Och framför allt skall ni tänka på att man aldrig kan tyda en profetia i skriften på egen hand.

[21]Ingen profetia har förmedlats genom mänsklig vilja, utan drivna av helig ande har människor talat ord från Gud.

2 Pedro 2

Os falsos mestres, seu caráter, obras e justo castigo

[1] Assim como, no meio do povo, surgiram falsos profetas, assim também haverá entre vós falsos mestres, os quais introduzirão, dissimuladamente, heresias destruidoras, até ao ponto de renegarem o Soberano SENHOR que os resgatou, trazendo sobre si mesmos repentina destruição.
[2] E muitos seguirão as suas práticas libertinas, e, por causa deles, será infamado o caminho da verdade;
[3] também, movidos por avareza, farão comércio de vós, com palavras fictícias;

2 Petrus 2

Avfall från den rätta vägen

[1]Men det fanns också falska profeter i Israels folk, liksom det även bland er kommer att finnas falska lärare som smugglar in fördärvbringande kätterier; de kommer till och med att förneka den herre som har friköpt dem och störtar sig därmed i fördärvet.

[2]Många skall följa dem i deras utsvävningar och dra skam över sanningens väg.
[3]I sin själviskhet skall de utnyttja er med hjälp av påhittade historier. Men domen

para eles o juízo lavrado há longo tempo não tarda, e a sua destruição não dorme.

som för länge sedan fällts över dem är i kraft, och fördärvet lurar på dem.

4 Ora, se Deus não poupou anjos quando pecaram, antes, precipitando-os no inferno, os entregou a abismos de trevas, reservando-os para juízo;

4Gud skonade inte änglar som hade syndat utan störtade ner dem i underjordens mörka hålor, där de hålls i förvar till domen.

5 e não poupou o mundo antigo, mas preservou a Noé, pregador da justiça, e mais sete pessoas, quando fez vir o dilúvio sobre o mundo de ímpios;

5Han skonade inte den gamla världen men skyddade Noa, rättfärdighetens förkunnare, jämte sju andra när han lät en översvämning komma över de gudlösas värld.

6 e, reduzindo a cinzas as cidades de Sodoma e Gomorra, ordenou-as à ruína completa, tendo-as posto como exemplo a quantos venham a viver impiamente;

6Städerna Sodom och Gomorra dömde han till att läggas i aska för att visa de gudlösa vad som väntar dem.

7 e livrou o justo Ló, afligido pelo procedimento libertino daqueles insubordinados

7Men han räddade den rättfärdige Lot, som led av de ogudaktigas utsvävande liv,

8 (porque este justo, pelo que via e ouvia quando habitava entre eles, atormentava a sua alma justa, cada dia, por causa das obras iníquas daqueles),

8för när den rättfärdige mannen bodde bland dem och fick höra om deras laglösa gärningar och själv såg dem plågades han dag efter dag i sin rättfärdiga själ.

9 é porque o SENHOR sabe livrar da provação os piedosos e reservar, sob castigo, os injustos para o Dia de Juízo,

9Herren vet alltså att rädda de gudfruktiga ur prövningen men också att hålla de orättfärdiga i förvar under tuktan fram till domens dag,

10 especialmente aqueles que, seguindo a carne, andam em imundas paixões e menosprezam qualquer governo. Atrevidos, arrogantes, não temem difamar autoridades superiores,

10särskilt dem som följer sina orena begär och inte bryr sig om högre makter. Fräcka och övermodiga skyggar de inte för att smäda himmelska väsen,

11 ao passo que anjos, embora maiores em força e poder, não proferem contra elas juízo infamante na presença do SENHOR.

11och det fast änglar som är långt överlägsna dessa i styrka och makt inte tillgriper smädelser när de anklagar dem inför Herren.

[12] Esses, todavia, como brutos irracionais, naturalmente feitos para presa e destruição, falando mal daquilo em que são ignorantes, na sua destruição também hão de ser destruídos,

[12]Dessa människor är som oskäliga djur, födda till att fångas och dödas. De hädar vad de inte känner till, och liksom djuren går under skall också de gå under,

[13] recebendo injustiça por salário da injustiça que praticam. Considerando como prazer a sua luxúria carnal em pleno dia, quais nódoas e deformidades, eles se regalam nas suas próprias mistificações, enquanto banqueteiam junto convosco;

[13]och så blir de lurade på vad de har lurat till sig. De har sin glädje i att festa mitt på ljusa dagen. De är en skam och vanära där de delar era måltider och hänger sig åt sina förförelsekonster.

[14] tendo os olhos cheios de adultério e insaciáveis no pecado, engodando almas inconstantes, tendo coração exercitado na avareza, filhos malditos;

[14]De har inte ögon för annat än lösaktiga kvinnor och får aldrig nog av synden. De förleder svaga själar och är väl övade i själviskhet, dessa förbannade,

[15] abandonando o reto caminho, se extraviaram, seguindo pelo caminho de Balaão, filho de Beor, que amou o prêmio da injustiça

[15]som har lämnat den raka vägen och gått vilse genom att följa Bileam, Bosors son, i spåren. Han älskade vad han kunde lura till sig

[16] (recebeu, porém, castigo da sua transgressão, a saber, um mudo animal de carga, falando com voz humana, refreou a insensatez do profeta).

[16]men blev tillrättavisad för sitt brott: en stum åsna började tala med människoröst och hejdade profeten i hans dårskap.

[17] Esses tais são como fonte sem água, como névoas impelidas por temporal. Para eles está reservada a negridão das trevas;

[17]Dessa människor är källor utan vatten, dimmoln som jagas av stormbyar: det djupaste mörker väntar dem.

[18] porquanto, proferindo palavras jactanciosas de vaidade, engodam com paixões carnais, por suas libertinagens, aqueles que estavam prestes a fugir dos que andam no erro,

[18]De talar stora men tomma ord, de vädjar till kroppens begär och lockar med utsvävningar tillbaka sådana som just börjat komma bort från dem och deras villfarelse.

[19] prometendo-lhes liberdade, quando eles mesmos são escravos da corrupção, pois aquele que é vencido fica escravo do vencedor.

[19]De utlovar frihet men är själva slavar under fördärvet, ty det man blir underkuvad av är man slav under.

[20] Portanto, se, depois de terem escapado das contaminações do mundo mediante o conhecimento do SENHOR e Salvador Jesus Cristo, se deixam enredar de novo e são vencidos, tornou-se o seu último estado pior que o primeiro.

[21] Pois melhor lhes fora nunca tivessem conhecido o caminho da justiça do que, após conhecê-lo, volverem para trás, apartando-se do santo mandamento que lhes fora dado.

[22] Com eles aconteceu o que diz certo adágio verdadeiro: O cão voltou ao seu próprio vômito; e: A porca lavada voltou a revolver-se no lamaçal.

2 Pedro 3

A vinda do Senhor e o seu significado

[1] Amados, esta é, agora, a segunda epístola que vos escrevo; em ambas, procuro despertar com lembranças a vossa mente esclarecida,

[2] para que vos recordeis das palavras que, anteriormente, foram ditas pelos santos profetas, bem como do mandamento do SENHOR e Salvador, ensinado pelos vossos apóstolos,

[3] tendo em conta, antes de tudo, que, nos últimos dias, virão escarnecedores com os seus escárnios, andando segundo as próprias paixões

[4] e dizendo: Onde está a promessa da sua vinda? Porque, desde que os pais dormiram, todas as coisas permanecem como desde o princípio da criação.

[20]Om de som tack vare kunskap om vår herre och frälsare Jesus Kristus har kommit undan världens orenhet låter sig fångas av den igen och underkuvas, då ligger de sämre till nu än förra gången.

[21]Det hade varit bättre för dem att aldrig ha fått kunskap om rättfärdighetens väg än att ha kunskapen om den och sedan dra sig undan de heliga bud som de har mottagit.

[22]Det har gått dem som det så sant sägs i ordspråken: hunden vänder om till sin spya, och tvättat svin vältrar sig i smutsen.

2 Petrus 3

Herrens dag kommer

[1]Det är nu andra brevet jag skriver till er, mina kära, och i båda har jag genom mina påminnelser velat väcka er till klar insikt igen

[2]och få er att minnas de heliga profeternas förutsägelser och vår herres och frälsares bud, som ni har hört genom era apostlar.

[3]Framför allt skall ni tänka på att i de sista dagarna kommer det hånare, som styrs av sina egna begär och som hånar er

[4]och frågar: »Hur blir det med löftet om hans ankomst? Våra fäder har redan dött, och allt är som det har varit sedan världens skapelse.«

[5] Porque, deliberadamente, esquecem que, de longo tempo, houve céus bem como terra, a qual surgiu da água e através da água pela palavra de Deus,

[6] pela qual veio a perecer o mundo daquele tempo, afogado em água.

[7] Ora, os céus que agora existem e a terra, pela mesma palavra, têm sido entesourados para fogo, estando reservados para o Dia do Juízo e destruição dos homens ímpios.

[8] Há, todavia, uma coisa, amados, que não deveis esquecer: que, para o SENHOR, um dia é como mil anos, e mil anos, como um dia.

[9] Não retarda o SENHOR a sua promessa, como alguns a julgam demorada; pelo contrário, ele é longânimo para convosco, não querendo que nenhum pereça, senão que todos cheguem ao arrependimento.

[10] Virá, entretanto, como ladrão, o Dia do SENHOR, no qual os céus passarão com estrepitoso estrondo, e os elementos se desfarão abrasados; também a terra e as obras que nela existem serão atingidas.

[11] Visto que todas essas coisas hão de ser assim desfeitas, deveis ser tais como os que vivem em santo procedimento e piedade,

[12] esperando e apressando a vinda do Dia de Deus, por causa do qual os céus, incendiados, serão desfeitos, e os elementos abrasados se derreterão.

[5]De bortser från att det för länge sedan fanns himlar och en jord som hade uppstått ur vatten och genom vatten i kraft av Guds ord.

[6]Den värld som då fanns dränktes därför i vatten och gick under.

[7]Men de himlar och den jord som nu finns är i kraft av samma ord sparade åt elden; de bevaras till domens dag då de gudlösa skall förintas.

[8]Men en sak får ni inte glömma, mina kära: för Herren är en dag som tusen år och tusen år som en dag.

[9]Det är inte så som många menar, att Herren är sen att uppfylla sitt löfte. Han dröjer för er skull, eftersom han inte vill att någon skall gå förlorad utan att alla skall få tid att omvända sig.

[10]Men Herrens dag kommer som en tjuv. Den dagen skall himlarna försvinna med dån, himlakropparna upplösas i eld och jorden och allt som människan gjort där förgås.

[11]När nu allt detta skall upplösas, då måste ni leva heligt och fromt på alla sätt

[12]medan ni väntar på Guds dag och påskyndar dess ankomst, dagen som får himlarna att upplösas i eld och himlakropparna att smälta i hetta.

[13] Nós, porém, segundo a sua promessa, esperamos novos céus e nova terra, nos quais habita justiça.

O cristão deve esperar o Senhor, viver vida reta, estudar as Escrituras e crescer em Cristo

[14] Por essa razão, pois, amados, esperando estas coisas, empenhai-vos por serdes achados por ele em paz, sem mácula e irrepreensíveis,

[15] e tende por salvação a longanimidade de nosso SENHOR, como igualmente o nosso amado irmão Paulo vos escreveu, segundo a sabedoria que lhe foi dada,

[16] ao falar acerca destes assuntos, como, de fato, costuma fazer em todas as suas epístolas, nas quais há certas coisas difíceis de entender, que os ignorantes e instáveis deturpam, como também deturpam as demais Escrituras, para a própria destruição deles.

[17] Vós, pois, amados, prevenidos como estais de antemão, acautelai-vos; não suceda que, arrastados pelo erro desses insubordinados, descaiais da vossa própria firmeza;

[18] antes, crescei na graça e no conhecimento de nosso SENHOR e Salvador Jesus Cristo. A ele seja a glória, tanto agora como no dia eterno.

[13]Men efter hans löfte väntar vi på nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor.

Slutförmaningar

[14]Därför skall ni, mina kära, medan ni väntar på detta, göra allt ni kan för att Gud skall finna att ni lever i frid, rena och oförvitliga.

[15]Att vår herre dröjer skall ni betrakta som en räddning. Detta har också vår käre broder Paulus skrivit till er i enlighet med den vishet han har fått.

[16]Det gör han i alla sina brev när han talar om dessa ting. Där finns somligt som är svårt att förstå, och detta liksom vad som står i de övriga skrifterna förvränger okunniga och obefästa människor, till sitt eget fördärv.

[17]Ni, mina kära, som fått veta detta, skall vara på er vakt, så att ni inte dras med i de ogudaktigas villfarelse och förlorar fotfästet.

[18]Väx till i nåd och i kunskap om vår herre och frälsare Jesus Kristus. Hans är härligheten, nu och till evighetens dag, amen.

Primeira epístola de João

1 João 1

Prólogo. O Verbo da vida e a comunhão com Deus

1 O que era desde o princípio, o que temos ouvido, o que temos visto com os nossos próprios olhos, o que contemplamos, e as nossas mãos apalparam, com respeito ao Verbo da vida

2 (e a vida se manifestou, e nós a temos visto, e dela damos testemunho, e vo-la anunciamos, a vida eterna, a qual estava com o Pai e nos foi manifestada),

3 o que temos visto e ouvido anunciamos também a vós outros, para que vós, igualmente, mantenhais comunhão conosco. Ora, a nossa comunhão é com o Pai e com seu Filho, Jesus Cristo.

4 Estas coisas, pois, vos escrevemos para que a nossa alegria seja completa.

Deus é luz. O pecado, a confissão, o perdão, a propiciação

5 Ora, a mensagem que, da parte dele, temos ouvido e vos anunciamos é esta: que Deus é luz, e não há nele treva nenhuma.

6 Se dissermos que mantemos comunhão com ele e andarmos nas trevas, mentimos e não praticamos a verdade.

7 Se, porém, andarmos na luz, como ele está na luz, mantemos comunhão uns com os outros, e o sangue de Jesus, seu Filho, nos purifica de todo pecado.

8 Se dissermos que não temos pecado nenhum, a nós mesmos nos enganamos, e a verdade não está em nós.

Första Johannesbrevet

1 Johannes 1

Livets ord blev synligt

1Det som var till från begynnelsen, det vi har hört, det vi har sett med egna ögon, det vi har skådat och har tagit på med våra händer, det är vårt ärende: livets ord.

2Ja, livet blev synligt, vi har sett det och vittnar om det, och vi förkunnar för er det eviga livet, som var hos Fadern och blev synligt för oss.

3Det vi har sett och hört förkunnar vi för er, för att också ni skall vara med i vår gemenskap, som är en gemenskap med Fadern och hans son Jesus Kristus.

4Detta skriver vi för att vår glädje skall bli fullkomlig.

Vandra i ljuset

5Och detta är det budskap som vi har hört av honom och förkunnar för er: att Gud är ljus och att inget mörker finns i honom.

6Om vi säger att vi har gemenskap med honom men vandrar i mörkret, ljuger vi och handlar inte efter sanningen.

7Men om vi vandrar i ljuset, liksom han är i ljuset, då har vi gemenskap med varandra, och blodet från Jesus, hans son, renar oss från all synd.

8Om vi säger att vi är utan synd bedrar vi oss själva, och sanningen finns inte i oss.

[9] Se confessarmos os nossos pecados, ele é fiel e justo para nos perdoar os pecados e nos purificar de toda injustiça.

[9]Om vi bekänner våra synder är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss synderna och renar oss från all orättfärdighet.

[10] Se dissermos que não temos cometido pecado, fazemo-lo mentiroso, e a sua palavra não está em nós.

[10]Om vi säger att vi inte har syndat gör vi honom till lögnare, och hans ord finns inte i oss.

1 João 2

1 Johannes 2

Det nya budet: kärleken

[1] Filhinhos meus, estas coisas vos escrevo para que não pequeis. Se, todavia, alguém pecar, temos Advogado junto ao Pai, Jesus Cristo, o Justo;

[1]Mina barn, detta skriver jag till er för att ni inte skall synda. Men om någon syndar har vi en som för vår talan inför Fadern, Jesus Kristus som är rättfärdig.

[2] e ele é a propiciação pelos nossos pecados e não somente pelos nossos próprios, mas ainda pelos do mundo inteiro.

[2]Han är det offer som sonar våra synder och inte bara våra utan hela världens.

[3] Ora, sabemos que o temos conhecido por isto: se guardamos os seus mandamentos.

[3]Att vi har lärt känna honom förstår vi av att vi håller hans bud.

[4] Aquele que diz: Eu o conheço e não guarda os seus mandamentos é mentiroso, e nele não está a verdade.

[4]Den som säger: »Jag känner honom« men inte håller hans bud är en lögnare, och sanningen finns inte i honom.

[5] Aquele, entretanto, que guarda a sua palavra, nele, verdadeiramente, tem sido aperfeiçoado o amor de Deus. Nisto sabemos que estamos nele:

[5]Men hos den som bevarar hans ord har Guds kärlek i sanning nått sin fullhet. Då vet vi att vi är i honom.

[6] aquele que diz que permanece nele, esse deve também andar assim como ele andou.

[6]Den som säger att han förblir i honom måste själv leva så som han levde.

O antigo e o novo mandamentos: o amor fraternal

[7] Amados, não vos escrevo mandamento novo, senão mandamento antigo, o qual, desde o princípio, tivestes. Esse mandamento antigo é a palavra que ouvistes.

[7]Mina kära, vad jag skriver här är inget nytt bud utan ett gammalt som ni har haft från början. Detta gamla bud är ordet som ni har fått höra.

[8] Todavia, vos escrevo novo mandamento, aquilo que é verdadeiro nele e em vós, porque as trevas se vão dissipando, e a verdadeira luz já brilha.

[8]Ändå är det jag skriver ett nytt bud — det visar både hans och ert liv. Ty mörkret viker och det sanna ljuset lyser redan.

[9] Aquele que diz estar na luz e odeia a seu irmão, até agora, está nas trevas.

[9]Den som säger sig vara i ljuset men hatar sin broder är ännu kvar i mörkret.

[10] Aquele que ama a seu irmão permanece na luz, e nele não há nenhum tropeço.

[10]Den som älskar sin broder förblir i ljuset och har ingenting inom sig som leder till fall.

[11] Aquele, porém, que odeia a seu irmão está nas trevas, e anda nas trevas, e não sabe para onde vai, porque as trevas lhe cegaram os olhos.

[11]Men den som hatar sin broder är i mörkret; han vandrar i mörkret och vet inte vart han går, ty mörkret har gjort hans ögon blinda.

A vitória sobre o Maligno

[12] Filhinhos, eu vos escrevo, porque os vossos pecados são perdoados, por causa do seu nome.

Älska inte världen

[12]Jag skriver till er, mina barn: ni har fått era synder förlåtna för hans namns skull.

[13] Pais, eu vos escrevo, porque conheceis aquele que existe desde o princípio. Jovens, eu vos escrevo, porque tendes vencido o Maligno.

[13]Jag skriver till er, fäder: ni känner honom som är till från början. Jag skriver till er som är unga: ni har besegrat den Onde.

[14] Filhinhos, eu vos escrevi, porque conheceis o Pai. Pais, eu vos escrevi, porque conheceis aquele que existe desde o princípio. Jovens, eu vos escrevi, porque sois fortes, e a palavra de Deus permanece em vós, e tendes vencido o Maligno.

[14]Jag har skrivit till er, barn: ni känner Fadern. Jag har skrivit till er, fäder: ni känner honom som är till från början. Jag har skrivit till er som är unga: ni är starka och Guds ord förblir i er och ni har besegrat den Onde.

Não se deve amar o mundo

[15] Não ameis o mundo nem as coisas que há no mundo. Se alguém amar o mundo, o amor do Pai não está nele;

[15]Älska inte världen och det som finns i världen. Om någon älskar världen finns inte Faderns kärlek i honom.

[16] porque tudo que há no mundo, a concupiscência da carne, a concupiscência dos olhos e a soberba da vida, não procede do Pai, mas procede do mundo.

[16]Ty det som finns i världen, vad kroppen begär, vad ögonen åtrår, vad högfärden skryter med, det kommer inte från Fadern utan från världen.

[17] Ora, o mundo passa, bem como a sua concupiscência; aquele, porém, que faz a vontade de Deus permanece eternamente.

Os anticristos

[18] Filhinhos, já é a última hora; e, como ouvistes que vem o anticristo, também, agora, muitos anticristos têm surgido; pelo que conhecemos que é a última hora.

[19] Eles saíram de nosso meio; entretanto, não eram dos nossos; porque, se tivessem sido dos nossos, teriam permanecido conosco; todavia, eles se foram para que ficasse manifesto que nenhum deles é dos nossos.

[20] E vós possuís unção que vem do Santo e todos tendes conhecimento.

[21] Não vos escrevi porque não saibais a verdade; antes, porque a sabeis, e porque mentira alguma jamais procede da verdade.

[22] Quem é o mentiroso, senão aquele que nega que Jesus é o Cristo? Este é o anticristo, o que nega o Pai e o Filho.

[23] Todo aquele que nega o Filho, esse não tem o Pai; aquele que confessa o Filho tem igualmente o Pai.

[24] Permaneça em vós o que ouvistes desde o princípio. Se em vós permanecer o que desde o princípio ouvistes, também permanecereis vós no Filho e no Pai.

[25] E esta é a promessa que ele mesmo nos fez, a vida eterna.

[26] Isto que vos acabo de escrever é acerca dos que vos procuram enganar.

A unção do Espírito Santo

[17]Och världen förgår med sina lockelser, men den som gör Guds vilja består för evigt.

Många antikrister i den sista tiden

[18]Mina barn, detta är den sista tiden. Ni har hört att en antikrist skall komma, och nu har också många antikrister trätt fram. Av detta förstår vi att det är den sista tiden.

[19]De har utgått från oss men hörde aldrig till oss. Ty om de hade hört till oss hade de stannat hos oss. Men det skulle avslöjas att ingen av dem hör till oss.

[20]Ni däremot har blivit smorda av den Helige och känner alla sanningen —

[21]jag skriver heller inte att ni är okunniga om sanningen utan att ni känner den och vet att ingen lögn uppstår ur sanningen.

[22]Vem är nu lögnare om inte den som förnekar att Jesus är Kristus? Den är antikrist som förnekar Fadern och Sonen.

[23]Den som förnekar Sonen har heller inte Fadern. Den som erkänner Sonen har också Fadern.

[24]Bevara det ni har hört från början. Om det ni har hört från början finns i er förblir också ni för alltid bevarade i Sonen och i Fadern.

[25]Och detta är vad han själv lovade oss: det eviga livet.

[26]Jag skriver här till er om dem som vill bedra er.

[27] Quanto a vós outros, a unção que dele recebestes permanece em vós, e não tendes necessidade de que alguém vos ensine; mas, como a sua unção vos ensina a respeito de todas as coisas, e é verdadeira, e não é falsa, permanecei nele, como também ela vos ensinou.

[27]Men i er förblir den smörjelse som ni har fått av honom, och ni behöver ingen lärare. Ty hans smörjelse undervisar er om allt — den talar sanning och inte lögn. Gör som den har lärt er: förbli i honom.

Guds barn

[28] Filhinhos, agora, pois, permanecei nele, para que, quando ele se manifestar, tenhamos confiança e dele não nos afastemos envergonhados na sua vinda.

[28]Ja, mina barn, förbli i honom, så att vi kan stå frimodiga när han uppenbarar sig och inte behöver vända oss bort i skam vid hans ankomst.

[29] Se sabeis que ele é justo, reconhecei também que todo aquele que pratica a justiça é nascido dele.

[29]Om ni vet att han är rättfärdig inser ni också att var och en som lever rättfärdigt är född av honom.

1 João 3

1 Johannes 3

Deus é Pai e é santo. Seus filhos são também santos

[1] Vede que grande amor nos tem concedido o Pai, a ponto de sermos chamados filhos de Deus; e, de fato, somos filhos de Deus. Por essa razão, o mundo não nos conhece, porquanto não o conheceu a ele mesmo.

[1]Vilken kärlek har inte Fadern skänkt oss när vi får heta Guds barn. Det är vi. Världen känner oss inte, därför att den aldrig har lärt känna honom.

[2] Amados, agora, somos filhos de Deus, e ainda não se manifestou o que haveremos de ser. Sabemos que, quando ele se manifestar, seremos semelhantes a ele, porque haveremos de vê-lo como ele é.

[2]Mina kära, nu är vi Guds barn, men det har ännu inte blivit uppenbart vad vi kommer att bli. Vi vet dock att när han uppenbarar sig kommer vi att bli lika honom, ty då får vi se honom sådan han är.

[3] E a si mesmo se purifica todo o que nele tem esta esperança, assim como ele é puro.

[3]Var och en som har detta hopp till honom renar sig själv liksom han är ren.

[4] Todo aquele que pratica o pecado também transgride a lei, porque o pecado é a transgressão da lei.

[4]Den som syndar bryter också mot lagen, ty synd är laglöshet.

5 Sabeis também que ele se manifestou para tirar os pecados, e nele não existe pecado.

6 Todo aquele que permanece nele não vive pecando; todo aquele que vive pecando não o viu, nem o conheceu.

Os filhos de Deus e os filhos do Maligno

7 Filhinhos, não vos deixeis enganar por ninguém; aquele que pratica a justiça é justo, assim como ele é justo.

8 Aquele que pratica o pecado procede do diabo, porque o diabo vive pecando desde o princípio. Para isto se manifestou o Filho de Deus: para destruir as obras do diabo.

9 Todo aquele que é nascido de Deus não vive na prática de pecado; pois o que permanece nele é a divina semente; ora, esse não pode viver pecando, porque é nascido de Deus.

10 Nisto são manifestos os filhos de Deus e os filhos do diabo: todo aquele que não pratica justiça não procede de Deus, nem aquele que não ama a seu irmão.

O amor aos irmãos e o ódio ao mundo

11 Porque a mensagem que ouvistes desde o princípio é esta: que nos amemos uns aos outros;

12 não segundo Caim, que era do Maligno e assassinou a seu irmão; e por que o assassinou? Porque as suas obras eram más, e as de seu irmão, justas.

13 Irmãos, não vos maravilheis se o mundo vos odeia.

5Ni vet att han har uppenbarat sig för att ta bort synderna och att någon synd inte finns hos honom.

6Den som förblir i honom syndar inte. Den som syndar har aldrig sett honom och känner honom inte.

7Mina barn, låt ingen föra er vilse. Den som gör det rätta är rättfärdig, liksom Kristus är rättfärdig.

8Den som syndar är djävulens barn, ty djävulen har syndat ända från början. Men Guds son har uppenbarats för att utplåna djävulens verk.

9Den som är född av Gud syndar inte, ty Guds säd förblir i honom. Och han kan inte synda eftersom han är född av Gud.

10Så blir det uppenbart vilka som är Guds barn och vilka som är djävulens: den som handlar orättfärdigt tillhör inte Gud, ej heller den som inte älskar sin broder.

Inbördes kärlek

11Ty detta är budskapet som ni har hört alltifrån början: att vi skall älska varandra.

12Vi skall inte likna Kain, som var den Ondes barn och slog ihjäl sin bror. Varför slog han ihjäl honom? Därför att hans gärningar var onda medan broderns var rättfärdiga.

13Bröder, bli inte förvånade om världen hatar er.

[14] Nós sabemos que já passamos da morte para a vida, porque amamos os irmãos; aquele que não ama permanece na morte.

[14]Vi vet att vi har gått över från döden till livet, ty vi älskar våra bröder. Den som inte älskar är kvar i döden.

[15] Todo aquele que odeia a seu irmão é assassino; ora, vós sabeis que todo assassino não tem a vida eterna permanente em si.

[15]Den som hatar sin broder är en mördare, och ni vet att ingen mördare bär evigt liv inom sig.

[16] Nisto conhecemos o amor: que Cristo deu a sua vida por nós; e devemos dar nossa vida pelos irmãos.

[16]Genom att Jesus gav sitt liv för oss har vi lärt känna kärleken. Också vi är skyldiga att ge vårt liv för bröderna.

[17] Ora, aquele que possuir recursos deste mundo, e vir a seu irmão padecer necessidade, e fechar-lhe o seu coração, como pode permanecer nele o amor de Deus?

[17]Om någon som har vad han behöver här i världen ser sin broder lida nöd men stänger sitt hjärta för honom, hur kan då Guds kärlek förbli i honom?

[18] Filhinhos, não amemos de palavra, nem de língua, mas de fato e de verdade.

[18]Mina barn, låt oss inte älska med tomma ord utan med handling och sanning.

[19] E nisto conheceremos que somos da verdade, bem como, perante ele, tranqüilizaremos o nosso coração;

[20] pois, se o nosso coração nos acusar, certamente, Deus é maior do que o nosso coração e conhece todas as coisas.

[19-20]Då förstår vi att vi är sanningens barn, och om vårt hjärta dömer oss kan vi inför honom övertyga det om att Gud är större än vårt hjärta och förstår allt.

[21] Amados, se o coração não nos acusar, temos confiança diante de Deus;

[21]Mina kära, om hjärtat inte dömer oss kan vi stå frimodiga inför Gud.

[22] e aquilo que pedimos dele recebemos, porque guardamos os seus mandamentos e fazemos diante dele o que lhe é agradável.

[22]Och vad vi än ber om får vi av honom, eftersom vi håller hans bud och gör det som behagar honom.

[23] Ora, o seu mandamento é este: que creiamos em o nome de seu Filho, Jesus Cristo, e nos amemos uns aos outros, segundo o mandamento que nos ordenou.

[23]Och detta är hans bud: att vi skall tro på hans son Jesu Kristi namn och älska varandra så som han har befallt oss.

[24] E aquele que guarda os seus mandamentos permanece em Deus, e Deus, nele. E nisto conhecemos que ele permanece em nós, pelo Espírito que nos deu.

[24]Den som håller Guds bud förblir i Gud och Gud i honom. Och att han förblir i oss vet vi av anden som han har gett oss.

1 João 4

Os falsos profetas e os verdadeiros crentes

[1] Amados, não deis crédito a qualquer espírito; antes, provai os espíritos se procedem de Deus, porque muitos falsos profetas têm saído pelo mundo fora.

[2] Nisto reconheceis o Espírito de Deus: todo espírito que confessa que Jesus Cristo veio em carne é de Deus;

[3] e todo espírito que não confessa a Jesus não procede de Deus; pelo contrário, este é o espírito do anticristo, a respeito do qual tendes ouvido que vem e, presentemente, já está no mundo.

[4] Filhinhos, vós sois de Deus e tendes vencido os falsos profetas, porque maior é aquele que está em vós do que aquele que está no mundo.

[5] Eles procedem do mundo; por essa razão, falam da parte do mundo, e o mundo os ouve.

[6] Nós somos de Deus; aquele que conhece a Deus nos ouve; aquele que não é da parte de Deus não nos ouve. Nisto reconhecemos o espírito da verdade e o espírito do erro.

Deus é amor

[7] Amados, amemo-nos uns aos outros, porque o amor procede de Deus; e todo

1 Johannes 4

Sanningens ande eller villfarelsens

[1]Mina kära, sätt inte tro till alla andar utan pröva om de kommer från Gud, ty många falska profeter har gått ut i världen.

[2]Så kan ni se vilken ande som är Guds: varje ande som erkänner att Jesus Kristus har kommit i mänsklig gestalt är från Gud,

[3]men den ande som förnekar Jesus är inte från Gud. Det är Antikrists ande, som ni har hört skall komma och som redan nu är i världen.

[4]Men ni, mina barn, är från Gud, och ni har besegrat de falska profeterna, ty han som är i er är större än han som är i världen.

[5]De kommer från världen, och därför talar de som världen, och världen lyssnar på dem.

[6]Men vi kommer från Gud. Den som känner Gud, han lyssnar på oss; den som inte kommer från Gud, han lyssnar inte på oss. Så kan vi skilja mellan sanningens ande och villfarelsens ande.

Kärleken från Gud

[7]Mina kära, låt oss älska varandra, ty kärleken kommer från Gud, och den som älskar är född av Gud och känner Gud.

aquele que ama é nascido de Deus e conhece a Deus.

[8] Aquele que não ama não conhece a Deus, pois Deus é amor.

[8]Men den som inte älskar känner inte Gud, eftersom Gud är kärlek.

[9] Nisto se manifestou o amor de Deus em nós: em haver Deus enviado o seu Filho unigênito ao mundo, para vivermos por meio dele.

[9]Så uppenbarades Guds kärlek hos oss: han sände sin ende son till världen för att vi skulle få liv genom honom.

[10] Nisto consiste o amor: não em que nós tenhamos amado a Deus, mas em que ele nos amou e enviou o seu Filho como propiciação pelos nossos pecados.

[10]Detta är kärleken: inte att vi har älskat Gud utan att han har älskat oss och sänt sin son som försoningsoffer för våra synder.

[11] Amados, se Deus de tal maneira nos amou, devemos nós também amar uns aos outros.

[11]Mina kära, om Gud har älskat oss så, måste också vi älska varandra.

[12] Ninguém jamais viu a Deus; se amarmos uns aos outros, Deus permanece em nós, e o seu amor é, em nós, aperfeiçoado.

[12]Ingen har någonsin sett Gud. Men om vi älskar varandra är Gud alltid i oss, och hans kärlek har nått sin fullhet i oss.

[13] Nisto conhecemos que permanecemos nele, e ele, em nós: em que nos deu do seu Espírito.

[13]Han har gett oss sin ande, och därför vet vi att vi förblir i honom och han i oss.

[14] E nós temos visto e testemunhamos que o Pai enviou o seu Filho como Salvador do mundo.

[14]Vi har sett och kan vittna om att Fadern har sänt sin son att rädda världen.

[15] Aquele que confessar que Jesus é o Filho de Deus, Deus permanece nele, e ele, em Deus.

[15]Om någon bekänner att Jesus är Guds son förblir Gud i honom och han i Gud.

[16] E nós conhecemos e cremos no amor que Deus tem por nós. Deus é amor, e aquele que permanece no amor permanece em Deus, e Deus, nele.

[16]Och vi har lärt känna den kärlek som Gud har till oss och tror på den. Gud är kärlek, och den som förblir i kärleken förblir i Gud och Gud i honom.

[17] Nisto é em nós aperfeiçoado o amor, para que, no Dia do Juízo, mantenhamos confiança; pois, segundo ele é, também nós somos neste mundo.

[17]I detta har kärleken nått sin fullhet hos oss: att vi kan vara frimodiga på domens dag, ty sådan som Kristus är, sådana är vi i denna världen.

[18] No amor não existe medo; antes, o perfeito amor lança fora o medo. Ora, o medo produz tormento; logo, aquele que teme não é aperfeiçoado no amor.
[19] Nós amamos porque ele nos amou primeiro.

[20] Se alguém disser: Amo a Deus, e odiar a seu irmão, é mentiroso; pois aquele que não ama a seu irmão, a quem vê, não pode amar a Deus, a quem não vê.

[21] Ora, temos, da parte dele, este mandamento: que aquele que ama a Deus ame também a seu irmão.

1 João 5

A fé que vence o mundo

[1] Todo aquele que crê que Jesus é o Cristo é nascido de Deus; e todo aquele que ama ao que o gerou também ama ao que dele é nascido.
[2] Nisto conhecemos que amamos os filhos de Deus: quando amamos a Deus e praticamos os seus mandamentos.
[3] Porque este é o amor de Deus: que guardemos os seus mandamentos; ora, os seus mandamentos não são penosos,
[4] porque todo o que é nascido de Deus vence o mundo; e esta é a vitória que vence o mundo: a nossa fé.
[5] Quem é o que vence o mundo, senão aquele que crê ser Jesus o Filho de Deus?

O tríplice testemunho sobre Cristo

[6] Este é aquele que veio por meio de água e sangue, Jesus Cristo; não somente com água, mas também com a água e com o

[18]Rädsla finns inte i kärleken, utan den fullkomliga kärleken fördriver rädslan, ty rädsla hör samman med straff, och den som är rädd har inte nått kärlekens fullhet.

[19]Vi älskar därför att han först älskade oss.

[20]Om någon säger: »Jag älskar Gud« men hatar sin broder, då ljuger han. Ty den som inte älskar sin broder, som han har sett, kan inte älska Gud, som han inte har sett.
[21]Och detta är det bud som han har gett oss: att den som älskar Gud också skall älska sin broder.

1 Johannes 5

Att hålla Guds bud

[1]Var och en som tror att Jesus är Kristus, han är född av Gud, och den som älskar fadern älskar också hans barn.

[2]Att vi älskar Guds barn ser vi därav att vi älskar Gud och håller hans bud.

[3]Ty detta är kärleken till Gud: att vi håller hans bud. Hans bud är inte tunga,

[4]eftersom alla som är födda av Gud besegrar världen, och detta är den seger som har besegrat världen: vår tro.
[5]Vem kan besegra världen utom den som tror att Jesus är Guds son?

Livet finns i Guds son

[6]Han är den som kom genom vatten och blod, Jesus Kristus. Inte bara med vattnet utan med både vattnet och blodet. Och

sangue. E o Espírito é o que dá testemunho, porque o Espírito é a verdade.

Anden är den som vittnar, ty Anden är sanningen.

[7] Pois há três que dão testemunho [no céu: o Pai, a Palavra e o Espírito Santo; e estes três são um.

[7]Det är tre som vittnar:

[8] E três são os que testificam na terra]: o Espírito, a água e o sangue, e os três são unânimes num só propósito.

[8]Anden, vattnet och blodet, och dessa tre är samstämmiga.

[9] Se admitimos o testemunho dos homens, o testemunho de Deus é maior; ora, este é o testemunho de Deus, que ele dá acerca do seu Filho.

[9]Vi godtar ju människors vittnesbörd, men Guds betyder mer, ty detta är Guds vittnesbörd: han har vittnat om sin son.

[10] Aquele que crê no Filho de Deus tem, em si, o testemunho. Aquele que não dá crédito a Deus o faz mentiroso, porque não crê no testemunho que Deus dá acerca do seu Filho.

[10]Den som tror på Guds son har tagit emot vittnesbördet i sitt inre. Den som inte tror på Gud gör honom till lögnare, eftersom han inte tror på det vittnesbörd Gud har gett om sin son.

[11] E o testemunho é este: que Deus nos deu a vida eterna; e esta vida está no seu Filho.

[11]Och detta är vittnesbördet: Gud har gett oss evigt liv, och det livet finns i hans son.

[12] Aquele que tem o Filho tem a vida; aquele que não tem o Filho de Deus não tem a vida.

[12]Den som har hans son har livet. Den som inte har Guds son har inte livet.

O poder da intercessão

Förbön för syndare

[13] Estas coisas vos escrevi, a fim de saberdes que tendes a vida eterna, a vós outros que credes em o nome do Filho de Deus.

[13]Detta skriver jag till er som tror på Guds sons namn, för att ni skall veta att ni har evigt liv.

[14] E esta é a confiança que temos para com ele: que, se pedirmos alguma coisa segundo a sua vontade, ele nos ouve.

[14]Och vår frimodiga tro på Gud är denna: om vi ber honom om något efter hans vilja, så hör han oss.

[15] E, se sabemos que ele nos ouve quanto ao que lhe pedimos, estamos certos de que obtemos os pedidos que lhe temos feito.

[15]Och om vi vet att han hör oss vad vi än ber om, så vet vi också att vi får vad vi ber honom om.

[16] Se alguém vir a seu irmão cometer pecado não para morte, pedirá, e Deus lhe

[16]Om någon ser sin broder begå en synd som inte är en dödssynd skall han be, och

dará vida, aos que não pecam para morte. Há pecado para morte, e por esse não digo que rogue.

han skall ge liv åt honom, åt dem som inte begår någon dödssynd. Det finns synd som leder till döden. Det är inte sådan synd jag menar när jag säger att man skall be.

[17] Toda injustiça é pecado, e há pecado não para morte.

[17]Varje orätt är en synd, men det finns synd som inte är dödssynd.

Sammanfattning

[18] Sabemos que todo aquele que é nascido de Deus não vive em pecado; antes, Aquele que nasceu de Deus o guarda, e o Maligno não lhe toca.

[18]Vi vet att de som är födda av Gud inte syndar. Han som föddes av Gud bevarar dem och den Onde kan inte röra dem.

[19] Sabemos que somos de Deus e que o mundo inteiro jaz no Maligno.

[19]Vi vet att vi är från Gud och att hela världen ligger i den Ondes våld.

Cristo é verdadeiro Deus e deve ser adorado

[20] Também sabemos que o Filho de Deus é vindo e nos tem dado entendimento para reconhecermos o verdadeiro; e estamos no verdadeiro, em seu Filho, Jesus Cristo. Este é o verdadeiro Deus e a vida eterna.

[20]Vi vet också att Guds son har kommit och att han har gett oss förstånd så att vi kan känna den Sanne. Vi lever i den Sanne, i hans son Jesus Kristus. Han är den sanne guden och det eviga livet.

[21] Filhinhos, guardai-vos dos ídolos.

[21]Mina barn, var på er vakt mot avgudar.

Segunda epístola de João	Andra Johannesbrevet

2 João 1

Prefácio e saudação

[1] O presbítero à senhora eleita e aos seus filhos, a quem eu amo na verdade e não somente eu, mas também todos os que conhecem a verdade,

[2] por causa da verdade que permanece em nós e conosco estará para sempre,

[3] a graça, a misericórdia e a paz, da parte de Deus Pai e de Jesus Cristo, o Filho do Pai, serão conosco em verdade e amor.

O amor fraternal

[4] Fiquei sobremodo alegre em ter encontrado dentre os teus filhos os que andam na verdade, de acordo com o mandamento que recebemos da parte do Pai.

[5] E agora, senhora, peço-te, não como se escrevesse mandamento novo, senão o que tivemos desde o princípio: que nos amemos uns aos outros.

[6] E o amor é este: que andemos segundo os seus mandamentos. Este mandamento, como ouvistes desde o princípio, é que andeis nesse amor.

Os falsos ensinadores e como tratá-los

[7] Porque muitos enganadores têm saído pelo mundo fora, os quais não confessam Jesus Cristo vindo em carne; assim é o enganador e o anticristo.

[8] Acautelai-vos, para não perderdes aquilo que temos realizado com esforço, mas para receberdes completo galardão.

2 Johannes 1

Hälsning

[1]Från den gamle till den utvalda frun och hennes barn, som jag i sanning älskar, och inte bara jag utan alla som har lärt känna sanningen.

[2]Vi älskar dem för sanningens skull, den förblir i oss och skall vara med oss för alltid.

[3]Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och från Jesus Kristus, Faderns son, skall vara med oss i sanning och kärlek.

Kärleksbudet

[4]Det gladde mig mycket att bland dina barn finna sådana som lever i sanningen så som Fadern har befallt oss.

[5]Nu ber jag dig, min fru — och det jag skriver här är inte något nytt bud utan det som vi har haft från början — låt oss alla älska varandra.

[6]Och detta är kärleken: att leva efter hans bud. Ja, detta är budet som ni har fått höra från början: att ni skall leva i kärleken.

Förbli i Kristi lära

[7]Ty många bedragare har gått ut i världen, sådana som inte vill erkänna att Jesus Kristus har kommit i mänsklig gestalt. Där har ni bedragaren, Antikrist.

[8]Se till att ni inte förlorar det ni har arbetat för utan får full lön.

[9] Todo aquele que ultrapassa a doutrina de Cristo e nela não permanece não tem Deus; o que permanece na doutrina, esse tem tanto o Pai como o Filho.

[10] Se alguém vem ter convosco e não traz esta doutrina, não o recebais em casa, nem lhe deis as boas-vindas.

[11] Porquanto aquele que lhe dá boas-vindas faz-se cúmplice das suas obras más.

Informações finais. Saudações

[12] Ainda tinha muitas coisas que vos escrever; não quis fazê-lo com papel e tinta, pois espero ir ter convosco, e conversaremos de viva voz, para que a nossa alegria seja completa.

[13] Os filhos da tua irmã eleita te saúdam.

[9]Den som inte förblir i Kristi lära utan går andra vägar, han har inte Gud. Den som förblir i hans lära, han har både Fadern och Sonen.

[10]Om någon kommer till er utan denna lära skall ni inte släppa in honom i ert hem och inte hälsa honom välkommen.

[11]Den som välkomnar honom gör sig till hans medbrottsling.

Sluthälsning

[12]Jag har mycket att säga er, men jag vill inte göra det med papper och bläck utan hoppas få komma till er och tala med er personligen, för att vår glädje skall bli fullkomlig.

[13]Din utvalda systers barn hälsar dig.

Terceira epístola de João	Tredje Johannesbrevet

3 João 1

Prefácio e saudação

1 O presbítero ao amado Gaio, a quem eu amo na verdade.

2 Amado, acima de tudo, faço votos por tua prosperidade e saúde, assim como é próspera a tua alma.

3 Pois fiquei sobremodo alegre pela vinda de irmãos e pelo seu testemunho da tua verdade, como tu andas na verdade.

4 Não tenho maior alegria do que esta, a de ouvir que meus filhos andam na verdade.

O bom exemplo de Gaio

5 Amado, procedes fielmente naquilo que praticas para com os irmãos, e isto fazes mesmo quando são estrangeiros,

6 os quais, perante a igreja, deram testemunho do teu amor. Bem farás encaminhando-os em sua jornada por modo digno de Deus;

7 pois por causa do Nome foi que saíram, nada recebendo dos gentios.

8 Portanto, devemos acolher esses irmãos, para nos tornarmos cooperadores da verdade.

Diótrefes, o ambicioso. Demétrio, fiel cristão

9 Escrevi alguma coisa à igreja; mas Diótrefes, que gosta de exercer a primazia entre eles, não nos dá acolhida.

10 Por isso, se eu for aí, far-lhe-ei lembradas as obras que ele pratica, proferindo contra nós palavras maliciosas.

3 Johannes 1

Hälsning

1Från den gamle till hans käre Gaius, som jag i sanning älskar.

2Käre broder, jag hoppas att allt står väl till och att du är frisk. Att det står väl till med din själ vet jag.

3Det gladde mig mycket att få besök av bröder som vittnade om sanningen hos dig, hur du lever i sanningen.

4Ingenting gläder mig mer än att höra att mina barn lever i sanningen.

Beröm och klander

5Käre broder, du visar dig trogen i allt du gör för bröderna fast de kommer från annat håll.

6De har vittnat om din kärlek inför vår församling. Det är bra om du på ett sätt som är Gud värdigt hjälper dem att fortsätta resan.

7Det är ju för Namnets skull som de har gett sig ut, och de tar inte emot någonting av hedningarna.

8Alltså är det vi som måste sörja för dem, så att vi hjälper till att sprida sanningen.

9Jag har skrivit några rader till din församling. Men Diotrefes, som söker ta ledningen där, vill inte ha med oss att göra.

10När jag kommer skall jag därför påtala hans handlingssätt, hur skamligt han förtalar oss. Och han nöjer sig inte med

E, não satisfeito com estas coisas, nem ele mesmo acolhe os irmãos, como impede os que querem recebê-los e os expulsa da igreja.

det, han vägrar att ta emot bröderna, och då andra vill göra det hindrar han dem och stöter ut dem ur församlingen.

11 Amado, não imites o que é mau, senão o que é bom. Aquele que pratica o bem procede de Deus; aquele que pratica o mal jamais viu a Deus.

11Käre broder, ta inte efter det onda utan det goda. Den som gör det goda kommer från Gud. Den som gör det onda har inte sett Gud.

12 Quanto a Demétrio, todos lhe dão testemunho, até a própria verdade, e nós também damos testemunho; e sabes que o nosso testemunho é verdadeiro.

12Till förmån för Demetrios har alla, ja, sanningen själv, vittnat. Också vi kan vittna, och du vet att vårt vittnesbörd är sant.

Informações finais. Saudações

Sluthälsning

13 Muitas coisas tinha que te escrever; todavia, não quis fazê-lo com tinta e pena,

13Jag har mycket att säga dig, men jag vill inte göra det med bläck och penna.

14 pois, em breve, espero ver-te. Então, conversaremos de viva voz.

14Jag hoppas snart få se dig, så att vi kan talas vid personligen.

15 A paz seja contigo. Os amigos te saúdam. Saúda os amigos, nome por nome.

15Frid över dig. Vännerna hälsar. Hälsa vännerna, var och en särskilt.

Epístola de Judas

Judas 1

Prefácio e saudação

[1] Judas, servo de Jesus Cristo e irmão de Tiago, aos chamados, amados em Deus Pai e guardados em Jesus Cristo,

[2] a misericórdia, a paz e o amor vos sejam multiplicados.

É dever cristão pelejar pela fé

[3] Amados, quando empregava toda a diligência em escrever-vos acerca da nossa comum salvação, foi que me senti obrigado a corresponder-me convosco, exortando-vos a batalhardes, diligentemente, pela fé que uma vez por todas foi entregue aos santos.

[4] Pois certos indivíduos se introduziram com dissimulação, os quais, desde muito, foram antecipadamente pronunciados para esta condenação, homens ímpios, que transformam em libertinagem a graça de nosso Deus e negam o nosso único Soberano e SENHOR, Jesus Cristo.

Exemplos da punição dos ímpios

[5] Quero, pois, lembrar-vos, embora já estejais cientes de tudo uma vez por todas, que o SENHOR, tendo libertado um povo, tirando-o da terra do Egito, destruiu, depois, os que não creram;

[6] e a anjos, os que não guardaram o seu estado original, mas abandonaram o seu próprio domicílio, ele tem guardado sob trevas, em algemas eternas, para o juízo do grande Dia;

[7] como Sodoma, e Gomorra, e as cidades circunvizinhas, que, havendo-se

Judasbrevet

Judas 1

Hälsning

[1]Från Judas, Jesu Kristi tjänare, Jakobs bror, till de kallade som är älskade av Gud fadern och bevarade åt Jesus Kristus.

[2]Barmhärtighet, frid och kärlek åt er i allt rikare mått.

De falska lärarna skall drabbas av domen

[3]Mina kära, i min stora iver att skriva till er om vår gemensamma frälsning känner jag mig tvungen att sända er en maning att kämpa för den tro som en gång för alla har anförtrotts de heliga.

[4]Bland er har det nämligen nästlat sig in några människor som för länge sedan blev förutbestämda för domen. De är gudlösa och missbrukar vår Guds nåd till ett liv i utsvävningar och förnekar vår ende härskare och herre, Jesus Kristus.

[5]Jag vill påminna er, ni vet ju redan allt detta, om hur Herren först räddade sitt folk ur Egypten men sedan dödade dem som inte trodde.

[6]Och tänk på de änglar som inte slog vakt om sin höga ställning utan övergav sin rätta hemvist: dem håller han förvarade i underjorden med eviga bojor fram till domen på den stora dagen.

[7]Tänk också på Sodom och Gomorra och deras grannstäder, som på samma sätt som

entregado à prostituição como aqueles, seguindo após outra carne, são postas para exemplo do fogo eterno, sofrendo punição.

änglarna bedrev otukt och onaturligt umgänge: de straffades med evig eld och är ett varnande exempel.

[8] Ora, estes, da mesma sorte, quais sonhadores alucinados, não só contaminam a carne, como também rejeitam governo e difamam autoridades superiores.

[8]Ändå beter sig dessa svärmare likadant. De skändar kroppen, de förnekar högre makter och de smädar himmelska väsen.

[9] Contudo, o arcanjo Miguel, quando contendia com o diabo e disputava a respeito do corpo de Moisés, não se atreveu a proferir juízo infamatório contra ele; pelo contrário, disse: O SENHOR te repreenda!

[9]Ärkeängeln Mikael tillät sig inte att fördöma djävulen med smädelser, när han tvistade med honom om Moses kropp, utan sade: »Måtte Herren tillrättavisa dig.«

[10] Estes, porém, quanto a tudo o que não entendem, difamam; e, quanto a tudo o que compreendem por instinto natural, como brutos sem razão, até nessas coisas se corrompem.

[10]Dessa människor däremot smädar det som de inte vet något om, och det som de kan av naturen, liksom de oskäliga djuren, det förstör de sig själva med.

[11] Ai deles! Porque prosseguiram pelo caminho de Caim, e, movidos de ganância, se precipitaram no erro de Balaão, e pereceram na revolta de Corá.

[11]Ve dem! De har slagit in på Kains väg, de ägnar sig som Bileam åt villfarelser mot betalning, de går under som Korach genom sitt trots.

[12] Estes homens são como rochas submersas, em vossas festas de fraternidade, banqueteando-se juntos sem qualquer recato, pastores que a si mesmos se apascentam; nuvens sem água impelidas pelos ventos; árvores em plena estação dos frutos, destes desprovidas, duplamente mortas, desarraigadas;

[12]De är blindskär, dessa som utan att skämmas deltar i era måltider och bara tänker på sig själva. De är moln utan regn som drivs förbi av vinden. De är träd utan frukt om hösten och uppryckta med rötterna, dubbelt döda.

[13] ondas bravias do mar, que espumam as suas próprias sujidades; estrelas errantes,

[13]De är vilda havsvågor med sina skändligheter som skumkrön. De är

para as quais tem sido guardada a negridão das trevas, para sempre.

kometer som det djupaste mörker väntar på för evigt.

14 Quanto a estes foi que também profetizou Enoque, o sétimo depois de Adão, dizendo: Eis que veio o SENHOR entre suas santas miríades,

14Om dessa människor profeterade Henok i den sjunde generationen efter Adam: »Se, Herren kommer med sina tusentals heliga

15 para exercer juízo contra todos e para fazer convictos todos os ímpios, acerca de todas as obras ímpias que impiamente praticaram e acerca de todas as palavras insolentes que ímpios pecadores proferiram contra ele.

15för att sitta till doms över alla människor och straffa alla gudlösa för alla deras gudlösa handlingar och allt det oerhörda som dessa gudlösa syndare har sagt mot honom.«

16 Os tais são murmuradores, são descontentes, andando segundo as suas paixões. A sua boca vive propalando grandes arrogâncias; são aduladores dos outros, por motivos interesseiros.

16De knotar, är missnöjda och lever efter sina begär. De är stora i orden samtidigt som de smickrar dem som de kan ha nytta av.

A profecia apostólica. Exortações

I väntan på Kristi ankomst

17 Vós, porém, amados, lembrai-vos das palavras anteriormente proferidas pelos apóstolos de nosso SENHOR Jesus Cristo,

17Men ni, mina kära, skall komma ihåg vad som förutsades av vår herre Jesu Kristi apostlar.

18 os quais vos diziam: No último tempo, haverá escarnecedores, andando segundo as suas ímpias paixões.

18De sade till er: »I den sista tiden skall det uppträda hädare som drivs av sina gudlösa begär.«

19 São estes os que promovem divisões, sensuais, que não têm o Espírito.

19Det är just de som vållar splittring, dessa som är alltigenom jordiska, utan ande.

20 Vós, porém, amados, edificando-vos na vossa fé santíssima, orando no Espírito Santo,

20Men ni, mina kära, skall bygga ert liv på er allra heligaste tro under bön i helig ande.

21 guardai-vos no amor de Deus, esperando a misericórdia de nosso SENHOR Jesus Cristo, para a vida eterna.

21Håll er kvar i Guds kärlek och se fram mot att vår herre Jesus Kristus skall förbarma sig och ge er evigt liv.

22 E compadecei-vos de alguns que estão na dúvida;

22Somliga, sådana som tvivlar, skall ni ha förbarmande med

23 salvai-os, arrebatando-os do fogo; quanto a outros, sede também

23och rycka ur elden och rädda, men andra skall ni förbarma er över med fruktan, i

compassivos em temor, detestando até a roupa contaminada pela carne.

A doxologia

[24] Ora, àquele que é poderoso para vos guardar de tropeços e para vos apresentar com exultação, imaculados diante da sua glória,

[25] ao único Deus, nosso Salvador, mediante Jesus Cristo, SENHOR nosso, glória, majestade, império e soberania, antes de todas as eras, e agora, e por todos os séculos. Amém!

avsky till och med för deras av kroppen nersölade kläder.

Slutord

[24]Han som kan skydda er från fall och ställa er inför sin härlighet, fläckfria och jublande,

[25]den ende Guden som har räddat oss genom vår herre Jesus Kristus, hans är härligheten, storheten, styrkan och makten, före all tids början, nu och i all evighet, amen.

Apocalipse de João	Uppenbarelseboken

Apocalipse 1

O título, o autor e o assunto do livro

[1] Revelação de Jesus Cristo, que Deus lhe deu para mostrar aos seus servos as coisas que em breve devem acontecer e que ele, enviando por intermédio do seu anjo, notificou ao seu servo João,

[2] o qual atestou a palavra de Deus e o testemunho de Jesus Cristo, quanto a tudo o que viu.

[3] Bem-aventurados aqueles que lêem e aqueles que ouvem as palavras da profecia e guardam as coisas nela escritas, pois o tempo está próximo.

Dedicatória às sete igrejas da Ásia

[4] João, às sete igrejas que se encontram na Ásia, graça e paz a vós outros, da parte daquele que é, que era e que há de vir, da parte dos sete Espíritos que se acham diante do seu trono

[5] e da parte de Jesus Cristo, a Fiel Testemunha, o Primogênito dos mortos e o Soberano dos reis da terra. Àquele que nos ama, e, pelo seu sangue, nos libertou dos nossos pecados,

[6] e nos constituiu reino, sacerdotes para o seu Deus e Pai, a ele a glória e o domínio pelos séculos dos séculos. Amém!

[7] Eis que vem com as nuvens, e todo olho o verá, até quantos o traspassaram. E todas as tribos da terra se lamentarão sobre ele. Certamente. Amém!

Uppen 1

Inledning och hälsning

[1]Detta är Jesu Kristi uppenbarelse, som Gud gav honom för att visa sina tjänare vad som snart skall ske. Han sände sin ängel och lät sin tjänare Johannes veta det,

[2]han som har vittnat om Guds ord och Jesu Kristi vittnesbörd, allt han har sett.

[3]Salig den som läser upp och saliga de som hör orden i denna profetia och bevarar det som står skrivet i den. Ty stunden är nära.

[4]Från Johannes till de sju församlingarna i Asien. Nåd och frid från honom som är och som var och som kommer och från de sju andarna framför hans tron

[5]och från Jesus Kristus, det trovärdiga vittnet, den förstfödde från de döda och härskaren över jordens kungar. Han som älskar oss och har löst oss från våra synder med sitt blod

[6]och som har gjort oss till ett kungadöme, till präster åt sin Gud och fader, honom tillhör härligheten och väldet i evigheters evighet, amen.

[7]Se, han kommer med molnen, och varje öga skall se honom, också de som har genomborrat honom, och alla jordens stammar skall brista ut i klagan för hans skull. Ja, amen.

[8] Eu sou o Alfa e Ômega, diz o SENHOR Deus, aquele que é, que era e que há de vir, o Todo-Poderoso.

A visão de Jesus glorificado

[9] Eu, João, irmão vosso e companheiro na tribulação, no reino e na perseverança, em Jesus, achei-me na ilha chamada Patmos, por causa da palavra de Deus e do testemunho de Jesus.

[10] Achei-me em espírito, no dia do SENHOR, e ouvi, por detrás de mim, grande voz, como de trombeta,

[11] dizendo: O que vês escreve em livro e manda às sete igrejas: Éfeso, Esmirna, Pérgamo, Tiatira, Sardes, Filadélfia e Laodicéia.

[12] Voltei-me para ver quem falava comigo e, voltado, vi sete candeeiros de ouro

[13] e, no meio dos candeeiros, um semelhante a filho de homem, com vestes talares e cingido, à altura do peito, com uma cinta de ouro.

[14] A sua cabeça e cabelos eram brancos como alva lã, como neve; os olhos, como chama de fogo;

[15] os pés, semelhantes ao bronze polido, como que refinado numa fornalha; a voz, como voz de muitas águas.

[16] Tinha na mão direita sete estrelas, e da boca saía-lhe uma afiada espada de dois gumes. O seu rosto brilhava como o sol na sua força.

[17] Quando o vi, caí a seus pés como morto. Porém ele pôs sobre mim a mão direita,

[8]Jag är A och O, säger Herren Gud, han som är och som var och som kommer, allhärskaren.

Johannes syn på ön Patmos

[9]Jag, Johannes, er broder som i Jesus delar lidandet, kungavärdigheten och uthålligheten med er, hade kommit till ön Patmos för Guds ords och Jesu vittnesbörds skull.

[10]Jag kom i hänryckning på Herrens dag och hörde bakom mig en stark röst, som en basun,

[11]och den sade: »Vad du ser, skriv det i en bok och skicka den till de sju församlingarna, till Efesos, Smyrna, Pergamon, Thyatira, Sardes, Filadelfia och Laodikeia.«

[12]Jag vände mig om för att se rösten som talade till mig. Och när jag vände mig om såg jag sju lampställ av guld,

[13]och mitt bland lampställen såg jag någon som var lik en människoson, i fotsid klädnad och med ett bälte av guld om bröstet.

[14]Hans huvud och hår var vitt som vit ull, som snö, och hans ögon var som eldslågor.

[15]Hans fötter liknade gyllene brons när den glöder i smältugnen, och hans röst var som rösten av stora vatten.

[16]I sin högra hand höll han sju stjärnor, och ur hans mun kom ett skarpt, tveeggat svärd, och hans ansikte var som solen när den lyser i sin kraft.

[17]När jag såg honom föll jag ner som död för hans fötter. Och han lade sin högra

dizendo: Não temas; eu sou o primeiro e o último

[18] e aquele que vive; estive morto, mas eis que estou vivo pelos séculos dos séculos e tenho as chaves da morte e do inferno.

[19] Escreve, pois, as coisas que viste, e as que são, e as que hão de acontecer depois destas.

[20] Quanto ao mistério das sete estrelas que viste na minha mão direita e aos sete candeeiros de ouro, as sete estrelas são os anjos das sete igrejas, e os sete candeeiros são as sete igrejas.

hand på mig och sade: »Var inte rädd. Jag är den förste och den siste

[18]och den som lever. Jag var död, och se, jag lever i evigheters evighet, och jag har nycklarna till döden och dödsriket.

[19]Skriv nu ner vad du har sett och vad som är och vad som skall ske härefter.

[20]Detta är hemligheten med de sju stjärnorna som du har sett i min högra hand och med de sju lampställen av guld: de sju stjärnorna är de sju församlingarnas änglar, och de sju lampställen är de sju församlingarna.

Apocalipse 2

Carta à igreja em Éfeso

[1] Ao anjo da igreja em Éfeso escreve: Estas coisas diz aquele que conserva na mão direita as sete estrelas e que anda no meio dos sete candeeiros de ouro:

[2] Conheço as tuas obras, tanto o teu labor como a tua perseverança, e que não podes suportar homens maus, e que puseste à prova os que a si mesmos se declaram apóstolos e não são, e os achaste mentirosos;

[3] e tens perseverança, e suportaste provas por causa do meu nome, e não te deixaste esmorecer.

[4] Tenho, porém, contra ti que abandonaste o teu primeiro amor.

[5] Lembra-te, pois, de onde caíste, arrepende-te e volta à prática das primeiras obras; e, se não, venho a ti e

Uppen 2

BREV TILL DE SJU FÖRSAMLINGARNA

(kap. 2–3)

Till församlingen i Efesos

[1]Skriv till ängeln för församlingen i Efesos: Så säger han som håller de sju stjärnorna i sin högra hand, han som går bland de sju lampställen av guld.

[2]Jag känner dina gärningar, din möda och din uthållighet och vet att du inte kan tåla onda människor. Du har prövat dem som kallar sig apostlar men inte är det, och du har funnit att de är lögnare.

[3]Du är uthållig, du har tålt mycket för mitt namns skull och du har inte tröttnat.

[4]Men det har jag emot dig, att du har övergett din första kärlek.

[5]Tänk på varifrån du har fallit, och omvänd dig och gör samma gärningar som förr. Annars kommer jag till dig och flyttar

moverei do seu lugar o teu candeeiro, caso não te arrependas.

[6] Tens, contudo, a teu favor que odeias as obras dos nicolaítas, as quais eu também odeio.

[7] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: Ao vencedor, dar-lhe-ei que se alimente da árvore da vida que se encontra no paraíso de Deus.

Carta à igreja em Esmirna

[8] Ao anjo da igreja em Esmirna escreve: Estas coisas diz o primeiro e o último, que esteve morto e tornou a viver:

[9] Conheço a tua tribulação, a tua pobreza (mas tu és rico) e a blasfêmia dos que a si mesmos se declaram judeus e não são, sendo, antes, sinagoga de Satanás.

[10] Não temas as coisas que tens de sofrer. Eis que o diabo está para lançar em prisão alguns dentre vós, para serdes postos à prova, e tereis tribulação de dez dias. Sê fiel até à morte, e dar-te-ei a coroa da vida.

[11] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: O vencedor de nenhum modo sofrerá dano da segunda morte.

Carta à igreja em Pérgamo

[12] Ao anjo da igreja em Pérgamo escreve: Estas coisas diz aquele que tem a espada afiada de dois gumes:

[13] Conheço o lugar em que habitas, onde está o trono de Satanás, e que conservas o meu nome e não negaste a minha fé, ainda nos dias de Antipas, minha testemunha,

bort ditt lampställ, om du inte omvänder dig.

[6]Men den förtjänsten har du, att du avskyr nikolaiternas gärningar, som jag också avskyr.

[7]Du som har öron, hör vad Anden säger till församlingarna! Åt den som segrar skall jag ge att äta av livets träd, som står i Guds paradis.

Till församlingen i Smyrna

[8]Och skriv till ängeln för församlingen i Smyrna: Så säger han, den förste och den siste, han som var död och har fått liv igen.

[9]Jag känner ditt lidande och din fattigdom — men du är rik — och jag vet hur du smädas av dem som kallar sig judar men inte är det utan är en Satans synagoga.

[10]Var inte rädd för vad du skall få utstå. Se, djävulen kommer att kasta några av er i fängelse för att ni skall sättas på prov, och ni skall få lida i tio dagar. Var trogen intill döden, så skall jag ge dig livets segerkrans.

[11]Du som har öron, hör vad Anden säger till församlingarna! Den som segrar skall inte skadas av den andra döden.

Till församlingen i Pergamon

[12]Och skriv till ängeln för församlingen i Pergamon: Så säger han som har det skarpa, tveeggade svärdet.

[13]Jag vet var du bor: där Satan har sin tron. Ändå håller du fast vid mitt namn och har inte förnekat din tro på mig, inte ens i de dagar när Antipas, mitt trogna vittne, dödades hos er där Satan bor.

meu fiel, o qual foi morto entre vós, onde Satanás habita.

14 Tenho, todavia, contra ti algumas coisas, pois que tens aí os que sustentam a doutrina de Balaão, o qual ensinava a Balaque a armar ciladas diante dos filhos de Israel para comerem coisas sacrificadas aos ídolos e praticarem a prostituição.

15 Outrossim, também tu tens os que da mesma forma sustentam a doutrina dos nicolaítas.

16 Portanto, arrepende-te; e, se não, venho a ti sem demora e contra eles pelejarei com a espada da minha boca.

17 Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: Ao vencedor, dar-lhe-ei do maná escondido, bem como lhe darei uma pedrinha branca, e sobre essa pedrinha escrito um nome novo, o qual ninguém conhece, exceto aquele que o recebe.

Carta à igreja em Tiatira

18 Ao anjo da igreja em Tiatira escreve: Estas coisas diz o Filho de Deus, que tem os olhos como chama de fogo e os pés semelhantes ao bronze polido:

19 Conheço as tuas obras, o teu amor, a tua fé, o teu serviço, a tua perseverança e as tuas últimas obras, mais numerosas do que as primeiras.

20 Tenho, porém, contra ti o tolerares que essa mulher, Jezabel, que a si mesma se declara profetisa, não somente ensine, mas ainda seduza os meus servos a praticarem a prostituição e a comerem coisas sacrificadas aos ídolos.

14Men något har jag emot dig: att du hos dig har några som håller sig till Bileams lära, han som lärde Balak att gillra en fälla för israeliterna, så att de åt offerkött och bedrev otukt.

15Så har också du hos dig sådana som på samma sätt håller sig till nikolaiternas lära.

16Vänd om! Annars kommer jag snart till dig och strider mot dem med min muns svärd.

17Du som har öron, hör vad Anden säger till församlingarna! Åt den som segrar skall jag ge av det dolda mannat, och jag skall ge honom en vit sten, och på stenen skall det stå ett nytt namn, som ingen känner utom den som får det.

Till församlingen i Thyatira

18Och skriv till ängeln för församlingen i Thyatira: Så säger Guds son, han som har ögon som eldslågor, och hans fötter liknar gyllene brons.

19Jag känner dina gärningar, din kärlek och din tro, ditt tjänande och din uthållighet och vet att dina senaste gärningar är fler än de första.

20Men det har jag emot dig, att du låter kvinnan Isebel hållas, hon som kallar sig profet och lär och förleder mina tjänare att bedriva otukt och äta offerkött.

[21] Dei-lhe tempo para que se arrependesse; ela, todavia, não quer arrepender-se da sua prostituição.

[22] Eis que a prostro de cama, bem como em grande tribulação os que com ela adulteram, caso não se arrependam das obras que ela incita.

[23] Matarei os seus filhos, e todas as igrejas conhecerão que eu sou aquele que sonda mentes e corações, e vos darei a cada um segundo as vossas obras.

[24] Digo, todavia, a vós outros, os demais de Tiatira, a tantos quantos não têm essa doutrina e que não conheceram, como eles dizem, as coisas profundas de Satanás: Outra carga não jogarei sobre vós;

[25] tão-somente conservai o que tendes, até que eu venha.

[26] Ao vencedor, que guardar até ao fim as minhas obras, eu lhe darei autoridade sobre as nações,

[27] e com cetro de ferro as regerá e as reduzirá a pedaços como se fossem objetos de barro;

[28] assim como também eu recebi de meu Pai, dar-lhe-ei ainda a estrela da manhã.

[29] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

Apocalipse 3

Carta à igreja em Sardes

[1] Ao anjo da igreja em Sardes escreve: Estas coisas diz aquele que tem os sete Espíritos de Deus e as sete estrelas:

[21]Jag gav henne tid att vända om, men hon vill inte vända om från sin otukt.

[22]Se, jag skall lägga henne på sjukbädden, och dem som horar med henne skall jag låta drabbas av svåra lidanden om de inte vänder om från hennes gärningar.

[23]Och hennes barn skall jag döda med pest. Och alla församlingarna skall förstå att jag är den som rannsakar njurar och hjärtan och som skall ge var och en av er vad hans gärningar är värda.

[24]Men till er andra i Thyatira, alla som inte har denna lära och inte känner Satans djup, som det heter, till er säger jag: Jag lägger inte på er någon annan börda.

[25]Men håll fast vid det ni har, tills jag kommer.

[26]Den som segrar och ger akt på mina gärningar ända till slutet, honom skall jag ge makt över folken,

[27]och han skall valla dem med en stav av järn, som man krossar lerkärl —

[28]samma makt som jag har fått av min fader. Och jag skall ge honom morgonstjärnan.

[29]Du som har öron, hör vad Anden säger till församlingarna!

Uppen 3

Till församlingen i Sardes

[1]Och skriv till ängeln för församlingen i Sardes: Så säger han som har Guds sju andar och de sju stjärnorna. Jag känner

Conheço as tuas obras, que tens nome de que vives e estás morto.

2 Sê vigilante e consolida o resto que estava para morrer, porque não tenho achado íntegras as tuas obras na presença do meu Deus.

3 Lembra-te, pois, do que tens recebido e ouvido, guarda-o e arrepende-te. Porquanto, se não vigiares, virei como ladrão, e não conhecerás de modo algum em que hora virei contra ti.

4 Tens, contudo, em Sardes, umas poucas pessoas que não contaminaram as suas vestiduras e andarão de branco junto comigo, pois são dignas.

5 O vencedor será assim vestido de vestiduras brancas, e de modo nenhum apagarei o seu nome do Livro da Vida; pelo contrário, confessarei o seu nome diante de meu Pai e diante dos seus anjos.

6 Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

Carta à igreja em Filadélfia

7 Ao anjo da igreja em Filadélfia escreve: Estas coisas diz o santo, o verdadeiro, aquele que tem a chave de Davi, que abre, e ninguém fechará, e que fecha, e ninguém abrirá:

8 Conheço as tuas obras – eis que tenho posto diante de ti uma porta aberta, a qual ninguém pode fechar – que tens pouca força, entretanto, guardaste a minha palavra e não negaste o meu nome.

9 Eis farei que alguns dos que são da sinagoga de Satanás, desses que a si mesmos se declaram judeus e não são, mas

dina gärningar, det heter om dig att du lever, men du är död.

2Vakna upp och stärk det som finns kvar och som var nära att dö. Ty jag har funnit att dina gärningar inte håller måttet inför min Gud.

3Kom ihåg vad du har hört och tagit emot, och bevara det och vänd om. Ty om du inte vaknar skall jag komma som en tjuv, och du skall inte veta vilken stund jag kommer över dig.

4Men du har några få i Sardes som inte har fläckat sina kläder, och de skall vandra med mig i vita kläder eftersom de har förtjänat det.

5Den som segrar skall alltså kläs i vita kläder, och jag skall inte stryka hans namn ur livets bok, och jag skall kännas vid hans namn inför min fader och inför hans änglar.

6Du som har öron, hör vad Anden säger till församlingarna!

Till församlingen i Filadelfia

7Och skriv till ängeln för församlingen i Filadelfia: Så säger den helige, den sannfärdige, han som har Davids nyckel, han som öppnar så att ingen kan stänga och stänger så att ingen kan öppna.

8Jag känner dina gärningar. Se, jag har ställt en dörr öppen för dig som ingen kan stänga. Din kraft är ringa, men du har bevarat mitt ord och inte förnekat mitt namn.

9Se, jag skall låta några komma från Satans synagoga, några som kallar sig judar men inte är det utan ljuger. Se, jag

mentem, eis que os farei vir e prostrar-se aos teus pés e conhecer que eu te amei.

skall få dem att komma och kasta sig för dina fötter, och de skall förstå att jag älskar dig.

10 Porque guardaste a palavra da minha perseverança, também eu te guardarei da hora da provação que há de vir sobre o mundo inteiro, para experimentar os que habitam sobre a terra.

10Du har bevarat ordet om min uthållighet, och därför skall jag bevara dig från prövningens stund, som skall komma över hela världen för att pröva jordens invånare.

11 Venho sem demora. Conserva o que tens, para que ninguém tome a tua coroa.

11Jag kommer snart. Håll fast det du har, så att ingen tar ifrån dig segerkransen.

12 Ao vencedor, fá-lo-ei coluna no santuário do meu Deus, e daí jamais sairá; gravarei também sobre ele o nome do meu Deus, o nome da cidade do meu Deus, a nova Jerusalém que desce do céu, vinda da parte do meu Deus, e o meu novo nome.

12Den som segrar skall jag göra till en pelare i min Guds tempel, och han skall aldrig mer lämna det. På honom skall jag skriva min Guds namn och namnet på Guds stad, det nya Jerusalem som kommer ner ur himlen, från min Gud, och mitt nya namn.

13 Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

13Du som har öron, hör vad Anden säger till församlingarna!

Carta à igreja em Laodiceia

14 Ao anjo da igreja em Laodicéia escreve: Estas coisas diz o Amém, a testemunha fiel e verdadeira, o princípio da criação de Deus:

15 Conheço as tuas obras, que nem és frio nem quente. Quem dera fosses frio ou quente!

16 Assim, porque és morno e nem és quente nem frio, estou a ponto de vomitar-te da minha boca;

17 pois dizes: Estou rico e abastado e não preciso de coisa alguma, e nem sabes que tu és infeliz, sim, miserável, pobre, cego e nu.

Till församlingen i Laodikeia

14Och skriv till ängeln för församlingen i Laodikeia: Så säger han som är Amen, det trovärdiga och sanna vittnet, början till Guds skapelse.

15Jag känner dina gärningar, du är varken kall eller varm. Om du ändå vore kall eller varm!

16Men nu är du ljum och varken varm eller kall, och därför skall jag spy ut dig ur min mun.

17Du säger: jag är rik, jag har vunnit rikedom och saknar ingenting. Och du förstår inte att just du är eländig och ömkansvärd och fattig och blind och naken.

[18] Aconselho-te que de mim compres ouro refinado pelo fogo para te enriqueceres, vestiduras brancas para te vestires, a fim de que não seja manifesta a vergonha da tua nudez, e colírio para ungires os olhos, a fim de que vejas.

[19] Eu repreendo e disciplino a quantos amo. Sê, pois, zeloso e arrepende-te.

[20] Eis que estou à porta e bato; se alguém ouvir a minha voz e abrir a porta, entrarei em sua casa e cearei com ele, e ele, comigo.

[21] Ao vencedor, dar-lhe-ei sentar-se comigo no meu trono, assim como também eu venci e me sentei com meu Pai no seu trono.

[22] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

[18]Jag råder dig att hos mig köpa guld som har renats i eld så att du blir rik, och vita kläder så att du kan klä dig och dölja din skamliga nakenhet, och salva att smörja dina ögon med så att du kan se.

[19]Jag tillrättavisar och tuktar alla dem jag älskar. Visa iver och vänd om!

[20]Se, jag står vid dörren och bultar. Om någon hör min röst och öppnar dörren skall jag gå in till honom och äta med honom och han med mig.

[21]Den som segrar skall jag låta sitta hos mig på min tron, liksom jag har segrat och sitter hos min fader på hans tron.

[22]Du som har öron, hör vad Anden säger till församlingarna!«

Apocalipse 4

A visão do trono de Deus

[1] Depois destas coisas, olhei, e eis não somente uma porta aberta no céu, como também a primeira voz que ouvi, como de trombeta ao falar comigo, dizendo: Sobe para aqui, e te mostrarei o que deve acontecer depois destas coisas.

[2] Imediatamente, eu me achei em espírito, e eis armado no céu um trono, e, no trono, alguém sentado;

[3] e esse que se acha assentado é semelhante, no aspecto, a pedra de jaspe e de sardônio, e, ao redor do trono, há um arco-íris semelhante, no aspecto, a esmeralda.

Uppen 4

Den himmelska gudstjänsten

[1]Sedan såg jag, och se, en dörr stod öppen till himlen, och den första rösten, som jag hade hört tala till mig som en basun, sade: »Kom hit upp, så skall jag visa dig vad som skall ske härefter.«

[2]Och strax kom jag i hänryckning, och se, en tron stod i himlen och någon satt på tronen,

[3]och han som satt där syntes mig lik jaspis och karneol, och kring tronen var en regnbåge som var som smaragd.

[4] Ao redor do trono, há também vinte e quatro tronos, e assentados neles, vinte e quatro anciãos vestidos de branco, em cujas cabeças estão coroas de ouro.

[4]Och runt om tronen såg jag tjugofyra troner, och på tronerna satt tjugofyra äldste, klädda i vita kläder och med kransar av guld på huvudet.

[5] Do trono saem relâmpagos, vozes e trovões, e, diante do trono, ardem sete tochas de fogo, que são os sete Espíritos de Deus.

[5]Från tronen kom det blixtar och dån och åska, och sju facklor brann framför tronen, det är Guds sju andar,

[6] Há diante do trono um como que mar de vidro, semelhante ao cristal, e também, no meio do trono e à volta do trono, quatro seres viventes cheios de olhos por diante e por detrás.

[6]och framför tronen låg liksom ett hav av glas, som av kristall. Mitt för tronen och runt om tronen var fyra varelser som hade fullt med ögon, både framtill och baktill.

[7] O primeiro ser vivente é semelhante a leão, o segundo, semelhante a novilho, o terceiro tem o rosto como de homem, e o quarto ser vivente é semelhante à águia quando está voando.

[7]Den första varelsen liknade ett lejon, den andra en ungtjur, den tredje hade ett ansikte som en människa, och den fjärde liknade en flygande örn.

[8] E os quatro seres viventes, tendo cada um deles, respectivamente, seis asas, estão cheios de olhos, ao redor e por dentro; não têm descanso, nem de dia nem de noite, proclamando: Santo, Santo, Santo é o SENHOR Deus, o Todo-Poderoso, aquele que era, que é e que há de vir.

[8]De fyra varelserna hade vardera sex vingar, och de hade fullt med ögon, utåt och inåt. Utan att vila säger de dag och natt: Helig, helig, helig är Herren Gud, allhärskaren, han som var och som är och som kommer.

[9] Quando esses seres viventes derem glória, honra e ações de graças ao que se encontra sentado no trono, ao que vive pelos séculos dos séculos,

[9]Och när dessa varelser hyllar och ärar och tackar honom som sitter på tronen och som lever i evigheters evighet,

[10] os vinte e quatro anciãos prostrar-se-ão diante daquele que se encontra sentado no trono, adorarão o que vive pelos séculos dos séculos e depositarão as suas coroas diante do trono, proclamando:

[10]då skall de tjugofyra äldste falla ner inför honom som sitter på tronen och tillbe honom som lever i evigheters evighet och lägga sina kransar framför tronen och säga:

[11] Tu és digno, SENHOR e Deus nosso, de receber a glória, a honra e o poder, porque todas as coisas tu criaste, sim, por causa da tua vontade vieram a existir e foram criadas.

[11]Du, vår Herre och Gud, är värdig att ta emot härligheten och äran och makten. Ty du har skapat världen, och genom din vilja blev den till och skapades den.

Apocalipse 5

A visão do livro selado com sete selos e a do Cordeiro

[1] Vi, na mão direita daquele que estava sentado no trono, um livro escrito por dentro e por fora, de todo selado com sete selos.

[2] Vi, também, um anjo forte, que proclamava em grande voz: Quem é digno de abrir o livro e de lhe desatar os selos?

[3] Ora, nem no céu, nem sobre a terra, nem debaixo da terra, ninguém podia abrir o livro, nem mesmo olhar para ele;

[4] e eu chorava muito, porque ninguém foi achado digno de abrir o livro, nem mesmo de olhar para ele.

[5] Todavia, um dos anciãos me disse: Não chores; eis que o Leão da tribo de Judá, a Raiz de Davi, venceu para abrir o livro e os seus sete selos.

[6] Então, vi, no meio do trono e dos quatro seres viventes e entre os anciãos, de pé, um Cordeiro como tendo sido morto. Ele tinha sete chifres, bem como sete olhos, que são os sete Espíritos de Deus enviados por toda a terra.

[7] Veio, pois, e tomou o livro da mão direita daquele que estava sentado no trono;

[8] e, quando tomou o livro, os quatro seres viventes e os vinte e quatro anciãos

Uppen 5

Lammet och boken med sju sigill

[1]Och jag såg i högra handen på honom som satt på tronen en bokrulle med skrift på både framsidan och baksidan och förseglad med sju sigill.

[2]Och jag såg en väldig ängel som ropade ut med hög röst: »Vem är värdig att öppna boken och bryta sigillen?«

[3]Men ingen i himlen eller på jorden eller under jorden kunde öppna boken och se i den.

[4]Och jag grät häftigt över att det inte fanns någon som var värdig att öppna boken och se i den.

[5]Men en av de äldste sade till mig: »Gråt inte. Se, han har segrat, lejonet av Juda stam, skottet från Davids rot. Han kan öppna boken med dess sju sigill.«

[6]Och jag såg att mitt för tronen och de fyra varelserna och mitt för de äldste stod ett lamm, och det såg ut att ha blivit slaktat. Det hade sju horn och sju ögon, som är Guds sju andar som har sänts ut över hela jorden.

[7]Det gick fram och tog boken ur högra handen på honom som satt på tronen.

[8]Och när det tog boken föll de fyra varelserna och de tjugofyra äldste ner

prostraram-se diante do Cordeiro, tendo cada um deles uma harpa e taças de ouro cheias de incenso, que são as orações dos santos,

inför Lammet, var och en med en harpa och en guldskål fylld med rökelse, som är de heligas böner.

9 e entoavam novo cântico, dizendo: Digno és de tomar o livro e de abrir-lhe os selos, porque foste morto e com o teu sangue compraste para Deus os que procedem de toda tribo, língua, povo e nação

9Och de sjöng en ny sång: Du är värdig att ta boken och bryta dess sigill, ty du har blivit slaktad, och med ditt blod har du friköpt åt Gud människor av alla stammar och språk och länder och folk.

10 e para o nosso Deus os constituíste reino e sacerdotes; e reinarão sobre a terra.

10Du har gjort dem till ett kungadöme åt vår Gud, till präster åt honom. Och de skall vara kungar på jorden.

11 Vi e ouvi uma voz de muitos anjos ao redor do trono, dos seres viventes e dos anciãos, cujo número era de milhões de milhões e milhares de milhares,

11Och jag såg, och jag hörde rösten av många änglar som stod runt tronen och varelserna och de äldste; deras antal var myriaders myriader, tusen och åter tusen,

12 proclamando em grande voz: Digno é o Cordeiro que foi morto de receber o poder, e riqueza, e sabedoria, e força, e honra, e glória, e louvor.

12och de sade med hög röst: Lammet som blev slaktat är värdigt att ta emot makten och få rikedom och vishet och styrka och ära och härlighet och lovsång.

13 Então, ouvi que toda criatura que há no céu e sobre a terra, debaixo da terra e sobre o mar, e tudo o que neles há, estava dizendo: Àquele que está sentado no trono e ao Cordeiro, seja o louvor, e a honra, e a glória, e o domínio pelos séculos dos séculos.

13Och allt skapat i himlen och på jorden och under jorden och på havet och allt som finns där hörde jag säga: Den som sitter på tronen, honom och Lammet tillhör lovsången och äran och härligheten och väldet i evigheters evighet.

14 E os quatro seres viventes respondiam: Amém! Também os anciãos prostraram-se e adoraram.

14Och de fyra varelserna sade: »Amen.« Och de äldste föll ner och tillbad.

Apocalipse 6

O Cordeiro abre os selos. O primeiro selo

1 Vi quando o Cordeiro abriu um dos sete selos e ouvi um dos quatro seres viventes

Uppen 6

Sex av sigillen bryts

1Och jag såg när Lammet bröt ett av de sju sigillen, och jag hörde en av de fyra

dizendo, como se fosse voz de trovão: Vem!

varelserna säga med en röst som åskan: »Kom!«

[2] Vi, então, e eis um cavalo branco e o seu cavaleiro com um arco; e foi-lhe dada uma coroa; e ele saiu vencendo e para vencer.

[2]Jag såg, och se: en vit häst, och han som satt på den hade en båge, och en segerkrans gavs åt honom, och han kom fram som segrare och för att segra.

O segundo selo

[3] Quando abriu o segundo selo, ouvi o segundo ser vivente dizendo: Vem!

[3]Och när Lammet bröt det andra sigillet hörde jag den andra varelsen säga: »Kom!«

[4] E saiu outro cavalo, vermelho; e ao seu cavaleiro, foi-lhe dado tirar a paz da terra para que os homens se matassem uns aos outros; também lhe foi dada uma grande espada.

[4]En annan häst, en eldröd, kom fram, och han som satt på den fick rätt att ta freden från jorden så att människor skulle slakta varandra, och ett långt svärd gavs åt honom.

O terceiro selo

[5] Quando abriu o terceiro selo, ouvi o terceiro ser vivente dizendo: Vem! Então, vi, e eis um cavalo preto e o seu cavaleiro com uma balança na mão.

[5]Och när Lammet bröt det tredje sigillet hörde jag den tredje varelsen säga: »Kom!« Jag såg, och se: en svart häst, och han som satt på den höll en våg i handen.

[6] E ouvi uma como que voz no meio dos quatro seres viventes dizendo: Uma medida de trigo por um denário; três medidas de cevada por um denário; e não danifiques o azeite e o vinho.

[6]Och jag hörde liksom en röst mitt ibland de fyra varelserna: »Ett mått vete för en denar och tre mått korn för en denar, men oljan och vinet skall du inte skada.«

O quarto selo

[7] Quando o Cordeiro abriu o quarto selo, ouvi a voz do quarto ser vivente dizendo: Vem!

[7]Och när Lammet bröt det fjärde sigillet hörde jag den fjärde varelsens röst som sade: »Kom!«

[8] E olhei, e eis um cavalo amarelo e o seu cavaleiro, sendo este chamado Morte; e o Inferno o estava seguindo, e foi-lhes dada autoridade sobre a quarta parte da terra para matar à espada, pela fome, com a mortandade e por meio das feras da terra.

[8]Jag såg, och se: en gulblek häst, och han som satt på den hette Döden, och han hade dödsriket i följe. De fick makt över en fjärdedel av jorden, till att döda med svärd och med svält och med pest och genom vilda djur på jorden.

O quinto selo

[9] Quando ele abriu o quinto selo, vi, debaixo do altar, as almas daqueles que

[9]Och när Lammet bröt det femte sigillet såg jag under altaret själarna av dem som

tinham sido mortos por causa da palavra de Deus e por causa do testemunho que sustentavam.

hade blivit slaktade för Guds ord och sitt vittnesbörd.

10 Clamaram em grande voz, dizendo: Até quando, ó Soberano SENHOR, santo e verdadeiro, não julgas, nem vingas o nosso sangue dos que habitam sobre a terra?

10Och de ropade med hög röst: »Hur länge, du helige och sannfärdige härskare, skall du dröja med att hålla dom och utkräva hämnd för vårt blod på jordens invånare?«

11 Então, a cada um deles foi dada uma vestidura branca, e lhes disseram que repousassem ainda por pouco tempo, até que também se completasse o número dos seus conservos e seus irmãos que iam ser mortos como igualmente eles foram.

11Och åt var och en gavs en vit klädnad, och de blev tillsagda att vara stilla ännu en liten tid, tills deras medtjänare och bröder, som skulle dödas liksom de själva, hade nått sitt fulla antal.

O sexto selo

12 Vi quando o Cordeiro abriu o sexto selo, e sobreveio grande terremoto. O sol se tornou negro como saco de crina, a lua toda, como sangue,

12Och jag såg när Lammet bröt det sjätte sigillet. Och det kom en väldig jordbävning, och solen blev svart som en tagelsäck, och hela månen blev som blod.

13 as estrelas do céu caíram pela terra, como a figueira, quando abalada por vento forte, deixa cair os seus figos verdes,

13Och himlens stjärnor föll ner på jorden, liksom höstfikonen faller från trädet när det skakas av stormen.

14 e o céu recolheu-se como um pergaminho quando se enrola. Então, todos os montes e ilhas foram movidos do seu lugar.

14Och himlen drogs undan som när en bokrulle rullas ihop, och alla berg och öar flyttades från sina platser,

15 Os reis da terra, os grandes, os comandantes, os ricos, os poderosos e todo escravo e todo livre se esconderam nas cavernas e nos penhascos dos montes

15och jordens kungar och de höga herrarna och härförarna och de rika och mäktiga och alla, slavar som fria, gömde sig i hålor och bland klippor i bergen

16 e disseram aos montes e aos rochedos: Caí sobre nós e escondei-nos da face daquele que se assenta no trono e da ira do Cordeiro,

16och sade till bergen och klipporna: »Fall över oss och göm oss för honom som sitter på tronen och för Lammets vrede.

17 porque chegou o grande Dia da ira deles; e quem é que pode suster-se?

17Ty deras stora vredesdag har kommit, och vem kan då bestå?«

Apocalipse 7

Os cento e quarenta e quatro mil selados de Israel

[1] Depois disto, vi quatro anjos em pé nos quatro cantos da terra, conservando seguros os quatro ventos da terra, para que nenhum vento soprasse sobre a terra, nem sobre o mar, nem sobre árvore alguma.

[2] Vi outro anjo que subia do nascente do sol, tendo o selo do Deus vivo, e clamou em grande voz aos quatro anjos, aqueles aos quais fora dado fazer dano à terra e ao mar,

[3] dizendo: Não danifiqueis nem a terra, nem o mar, nem as árvores, até selarmos na fronte os servos do nosso Deus.

[4] Então, ouvi o número dos que foram selados, que era cento e quarenta e quatro mil, de todas as tribos dos filhos de Israel:

[5] da tribo de Judá foram selados doze mil; da tribo de Rúben, doze mil; da tribo de Gade, doze mil;

[6] da tribo de Aser, doze mil; da tribo de Naftali, doze mil; da tribo de Manassés, doze mil;

[7] da tribo de Simeão, doze mil; da tribo de Levi, doze mil; da tribo de Issacar, doze mil;

[8] da tribo de Zebulom, doze mil; da tribo de José, doze mil; da tribo de Benjamim foram selados doze mil.

A visão dos glorificados

[9] Depois destas coisas, vi, e eis grande multidão que ninguém podia enumerar,

Uppen 7

Den stora skaran inför tronen och Lammet

[1]Sedan såg jag fyra änglar stå vid jordens fyra hörn och hålla fast jordens fyra vindar, för att ingen vind skulle blåsa över jorden eller havet eller mot något träd.

[2]Och jag såg en annan ängel stiga upp från öster med den levande Gudens sigill, och han ropade med hög röst till de fyra änglarna, som hade fått rätt att skada jorden och havet:

[3]»Skada inte jorden eller havet eller träden förrän vi har märkt vår Guds tjänare med sigill på deras pannor.«

[4]Och jag fick höra antalet av dem som var märkta med sigill. Etthundrafyrtiofyra tusen var märkta, och de kom från alla Israels stammar:

[5]av Judas stam tolv tusen märkta med sigill, av Rubens stam tolv tusen, av Gads stam tolv tusen,

[6]av Ashers stam tolv tusen, av Naftalis stam tolv tusen, av Manasses stam tolv tusen,

[7]av Simons stam tolv tusen, av Levis stam tolv tusen, av Isaskars stam tolv tusen,

[8]av Sebulons stam tolv tusen, av Josefs stam tolv tusen och av Benjamins stam tolv tusen, märkta med sigill.

[9]Sedan såg jag, och se: en stor skara som ingen kunde räkna, av alla folk och

de todas as nações, tribos, povos e línguas, em pé diante do trono e diante do Cordeiro, vestidos de vestiduras brancas, com palmas nas mãos;

stammar och länder och språk. De stod inför tronen och Lammet klädda i vita kläder med palmkvistar i sina händer.

10 e clamavam em grande voz, dizendo: Ao nosso Deus, que se assenta no trono, e ao Cordeiro, pertence a salvação.

10Och de ropade med hög röst: »Frälsningen finns hos vår Gud, som sitter på tronen, och hos Lammet.«

11 Todos os anjos estavam de pé rodeando o trono, os anciãos e os quatro seres viventes, e ante o trono se prostraram sobre o seu rosto, e adoraram a Deus,

11Alla änglarna stod kring tronen och kring de äldste och de fyra varelserna. Och de föll ner på sina ansikten inför tronen och tillbad Gud

12 dizendo: Amém! O louvor, e a glória, e a sabedoria, e as ações de graças, e a honra, e o poder, e a força sejam ao nosso Deus, pelos séculos dos séculos. Amém!

12och sade: »Amen. Lovsången och härligheten, visheten och tacksägelsen, äran och makten och kraften tillhör vår Gud i evigheters evighet, amen.«

13 Um dos anciãos tomou a palavra, dizendo: Estes, que se vestem de vestiduras brancas, quem são e donde vieram?

13Och en av de äldste sade till mig: »Dessa som är klädda i vita kläder, vilka är de och varifrån kommer de?«

14 Respondi-lhe: meu SENHOR, tu o sabes. Ele, então, me disse: São estes os que vêm da grande tribulação, lavaram suas vestiduras e as alvejaram no sangue do Cordeiro,

14Jag svarade: »Du vet det, herre.« Han sade till mig: »Det är de som kommer ur det stora lidandet. De har tvättat sina kläder rena och gjort dem vita i Lammets blod.

15 razão por que se acham diante do trono de Deus e o servem de dia e de noite no seu santuário; e aquele que se assenta no trono estenderá sobre eles o seu tabernáculo.

15Därför står de inför Guds tron, och de tjänar honom dag och natt i hans tempel, och han som sitter på tronen skall slå upp sitt tält över dem.

16 Jamais terão fome, nunca mais terão sede, não cairá sobre eles o sol, nem ardor algum,

16De skall inte längre hungra och inte längre törsta, varken solen eller någon annan hetta skall träffa dem.

17 pois o Cordeiro que se encontra no meio do trono os apascentará e os guiará para

17Ty Lammet som står mitt för tronen skall vara deras herde och leda dem fram till

as fontes da água da vida. E Deus lhes enxugará dos olhos toda lágrima.

Apocalipse 8

O sétimo selo. Os sete anjos com as suas trombetas

[1] Quando o Cordeiro abriu o sétimo selo, houve silêncio no céu cerca de meia hora.

[2] Então, vi os sete anjos que se acham em pé diante de Deus, e lhes foram dadas sete trombetas.

[3] Veio outro anjo e ficou de pé junto ao altar, com um incensário de ouro, e foi-lhe dado muito incenso para oferecê-lo com as orações de todos os santos sobre o altar de ouro que se acha diante do trono;

[4] e da mão do anjo subiu à presença de Deus a fumaça do incenso, com as orações dos santos.

[5] E o anjo tomou o incensário, encheu-o do fogo do altar e o atirou à terra. E houve trovões, vozes, relâmpagos e terremoto.

[6] Então, os sete anjos que tinham as sete trombetas prepararam-se para tocar.

A primeira trombeta

[7] O primeiro anjo tocou a trombeta, e houve saraiva e fogo de mistura com sangue, e foram atirados à terra. Foi, então, queimada a terça parte da terra, e das árvores, e também toda erva verde.

A segunda trombeta

[8] O segundo anjo tocou a trombeta, e uma como que grande montanha ardendo em chamas foi atirada ao mar, cuja terça parte se tornou em sangue,

livets vattenkällor, och Gud skall torka alla tårar från deras ögon.«

Uppen 8

Det sjunde sigillet bryts

[1]När Lammet bröt det sjunde sigillet blev det tyst i himlen i kanske en halv timme.

[2]Och jag såg de sju änglarna som står inför Gud, och åt dem gavs sju basuner.

[3]Och en annan ängel kom och ställde sig vid altaret med ett rökelsekar av guld, och åt honom gavs mycket rökelse, som han skulle lägga till alla de heligas böner på det gyllene altaret inför tronen.

[4]Och röken från rökelsen steg ur ängelns hand upp inför Gud tillsammans med de heligas böner.

[5]Och ängeln tog rökelsekaret och fyllde det med eld från altaret och kastade ner det på jorden. Då blev det åska och dån och blixtar och jordbävning.

De sju basunerna. Sex änglar blåser i sina basuner

[6]Och de sju änglarna med de sju basunerna gjorde sig redo att blåsa i dem.

[7]Den förste blåste i sin basun. Då kom hagel och eld, blandat med blod, och slog ner på jorden, och en tredjedel av jorden brändes av, och en tredjedel av träden brann upp, och allt grönt gräs brann upp.

[8]Den andre ängeln blåste i sin basun. Då var det som om ett stort brinnande berg slog ner i havet, och en tredjedel av havet blev till blod,

[9] e morreu a terça parte da criação que tinha vida, existente no mar, e foi destruída a terça parte das embarcações.

A terceira trombeta

[10] O terceiro anjo tocou a trombeta, e caiu do céu sobre a terça parte dos rios, e sobre as fontes das águas uma grande estrela, ardendo como tocha.

[11] O nome da estrela é Absinto; e a terça parte das águas se tornou em absinto, e muitos dos homens morreram por causa dessas águas, porque se tornaram amargosas.

A quarta trombeta

[12] O quarto anjo tocou a trombeta, e foi ferida a terça parte do sol, da lua e das estrelas, para que a terça parte deles escurecesse e, na sua terça parte, não brilhasse, tanto o dia como também a noite.

[13] Então, vi e ouvi uma águia que, voando pelo meio do céu, dizia em grande voz: Ai! Ai! Ai dos que moram na terra, por causa das restantes vozes da trombeta dos três anjos que ainda têm de tocar!

Apocalipse 9

A quinta trombeta

[1] O quinto anjo tocou a trombeta, e vi uma estrela caída do céu na terra. E foi-lhe dada a chave do poço do abismo.

[2] Ela abriu o poço do abismo, e subiu fumaça do poço como fumaça de grande fornalha, e, com a fumaceira saída do poço, escureceu-se o sol e o ar.

[9]en tredjedel av alla levande väsen i havet dog, och en tredjedel av alla fartyg gick under.

[10]Den tredje ängeln blåste i sin basun. Då föll en stor stjärna från himlen, brinnande som en fackla, och den föll på en tredjedel av floderna och på vattenkällorna.

[11]Och stjärnans namn är Malört. En tredjedel av vattendragen blev till malört, och många människor dog av vattnet, därför att det hade blivit bittert.

[12]Den fjärde ängeln blåste i sin basun. Då träffades en tredjedel av solen och en tredjedel av månen och en tredjedel av stjärnorna, så att tredjedelen av dem förmörkades och dagen miste en tredjedel av sitt ljus och natten likaså.

[13]Och jag såg, och jag hörde hur en örn som flög över himlens mitt ropade med hög röst: »Ve, ve, ve över jordens invånare när de tre andra änglarna snart låter sina basuner ljuda.«

Uppen 9

[1]Den femte ängeln blåste i sin basun. Då såg jag en stjärna som hade fallit från himlen ner på jorden. Åt den gavs nyckeln till avgrundens brunn.

[2]Och stjärnan öppnade avgrundsbrunnen, och rök steg upp ur brunnen som röken från en stor ugn, och solen och luften förmörkades av röken från brunnen.

[3] Também da fumaça saíram gafanhotos para a terra; e foi-lhes dado poder como o que têm os escorpiões da terra,

[4] e foi-lhes dito que não causassem dano à erva da terra, nem a qualquer coisa verde, nem a árvore alguma e tão-somente aos homens que não têm o selo de Deus sobre a fronte.

[5] Foi-lhes também dado, não que os matassem, e sim que os atormentassem durante cinco meses. E o seu tormento era como tormento de escorpião quando fere alguém.

[6] Naqueles dias, os homens buscarão a morte e não a acharão; também terão ardente desejo de morrer, mas a morte fugirá deles.

[7] O aspecto dos gafanhotos era semelhante a cavalos preparados para a peleja; na sua cabeça havia como que coroas parecendo de ouro; e o seu rosto era como rosto de homem;

[8] tinham também cabelos, como cabelos de mulher; os seus dentes, como dentes de leão;

[9] tinham couraças, como couraças de ferro; o barulho que as suas asas faziam era como o barulho de carros de muitos cavalos, quando correm à peleja;

[10] tinham ainda cauda, como escorpiões, e ferrão; na cauda tinham poder para causar dano aos homens, por cinco meses;

[3]Ur röken kom gräshoppor över jorden, och de fick samma makt som skorpionerna på jorden.

[4]De blev tillsagda att inte skada gräset på jorden, inte heller någon annan grönska eller något träd utan bara de människor som inte bär Guds sigill på sin panna.

[5]De fick inte döda dem men plåga dem i fem månader, och plågan som de vållar är som plågan av en skorpion när den stinger en människa.

[6]I de dagarna kommer människorna att söka döden, men de skall inte finna den. De kommer att önska sig döden, men döden skall fly ifrån dem.

[7]Och gräshopporna liknade hästar som har gjorts klara för strid. På deras huvuden var liksom gyllene kransar, och deras ansikten var som människors ansikten.

[8]De hade hår som kvinnohår, och deras tänder var som lejontänder.

[9]De hade bröstpansar som av järn, och dånet från deras vingar var som dånet från många hästar och vagnar som stormar fram till strid.

[10]De hade stjärtar och gaddar som skorpioner, och i stjärten ligger deras makt att skada människorna i fem månader.

[11] e tinham sobre eles, como seu rei, o anjo do abismo, cujo nome em hebraico é Abadom, e em grego, Apoliom.

[11]Över sig har de en kung, avgrundens ängel; hans namn på hebreiska är Abaddon och på grekiska heter han Apollyon.

[12] O primeiro ai passou. Eis que, depois destas coisas, vêm ainda dois ais.

[12]Det första veropet är över. Men efter det kommer två till.

A sexta trombeta

[13] O sexto anjo tocou a trombeta, e ouvi uma voz procedente dos quatro ângulos do altar de ouro que se encontra na presença de Deus,

[13]Den sjätte ängeln blåste i sin basun. Då hörde jag en röst från hornen på det gyllene altaret inför Gud,

[14] dizendo ao sexto anjo, o mesmo que tem a trombeta: Solta os quatro anjos que se encontram atados junto ao grande rio Eufrates.

[14]och den sade till den sjätte ängeln med basunen: »Släpp loss de fyra änglar som är bundna vid den stora floden Eufrat.«

[15] Foram, então, soltos os quatro anjos que se achavam preparados para a hora, o dia, o mês e o ano, para que matassem a terça parte dos homens.

[15]Och de fyra änglar som hade hållits redo för den timmen och den dagen och den månaden och det året släpptes loss för att döda en tredjedel av människorna.

[16] O número dos exércitos da cavalaria era de vinte mil vezes dez milhares; eu ouvi o seu número.

[16]Antalet man i deras ryttarhär var tjugo tusen gånger tio tusen; jag hörde deras antal.

[17] Assim, nesta visão, contemplei que os cavalos e os seus cavaleiros tinham couraças cor de fogo, de jacinto e de enxofre. A cabeça dos cavalos era como cabeça de leão, e de sua boca saía fogo, fumaça e enxofre.

[17]Och så här såg jag hästarna och deras ryttare i min syn: de hade eldröda och blåsvarta och svavelgula harnesk, och hästarna hade huvuden som lejon, och ur deras munnar kom eld och rök och svavel.

[18] Por meio destes três flagelos, a saber, pelo fogo, pela fumaça e pelo enxofre que saíam da sua boca, foi morta a terça parte dos homens;

[18]En tredjedel av människorna dödades genom dessa tre plågor, elden, röken och svavlet, som kom ur deras munnar.

[19] pois a força dos cavalos estava na sua boca e na sua cauda, porquanto a sua cauda se parecia com serpentes, e tinha cabeça, e com ela causavam dano.

[19]Ty hästarnas makt ligger i deras mun och i deras svansar; deras svansar liknar ormar och har huvuden, och med dem vållar de skada.

[20] Os outros homens, aqueles que não foram mortos por esses flagelos, não se arrependeram das obras das suas mãos, deixando de adorar os demônios e os ídolos de ouro, de prata, de cobre, de pedra e de pau, que nem podem ver, nem ouvir, nem andar;

[21] nem ainda se arrependeram dos seus assassínios, nem das suas feitiçarias, nem da sua prostituição, nem dos seus furtos.

Apocalipse 10

Os anjos e os sete trovões. João e o livrinho

[1] Vi outro anjo forte descendo do céu, envolto em nuvem, com o arco-íris por cima de sua cabeça; o rosto era como o sol, e as pernas, como colunas de fogo;

[2] e tinha na mão um livrinho aberto. Pôs o pé direito sobre o mar e o esquerdo, sobre a terra,

[3] e bradou em grande voz, como ruge um leão, e, quando bradou, desferiram os sete trovões as suas próprias vozes.

[4] Logo que falaram os sete trovões, eu ia escrever, mas ouvi uma voz do céu, dizendo: Guarda em segredo as coisas que os sete trovões falaram e não as escrevas.

[5] Então, o anjo que vi em pé sobre o mar e sobre a terra levantou a mão direita para o céu

[6] e jurou por aquele que vive pelos séculos dos séculos, o mesmo que criou o céu, a terra, o mar e tudo quanto neles existe: Já não haverá demora,

[20]De andra människorna, de som inte dödades av dessa plågor, omvände sig ändå inte från sina händers verk: från att tillbe demoner och gudabilder av guld, silver, brons, sten och trä som varken kan se eller höra eller gå.

[21]Och de omvände sig inte från sitt mördande eller sin trolldom eller sin otukt eller sina stölder.

Uppen 10

Ängeln med bokrullen

[1]Och jag såg en annan väldig ängel komma ner från himlen klädd i ett moln och med regnbågen kring sitt huvud. Och hans ansikte var som solen och hans ben som pelare av eld,

[2]och i sin hand höll han en liten bokrulle som var öppnad. Han satte högra foten på havet och den vänstra på Jorden

[3]och ropade med hög röst som ett lejon ryter. Och när han hade ropat talade de sju åskornas röster.

[4]När de sju åskorna hade talat tänkte jag skriva, men jag hörde en röst från himlen säga: »Försegla vad de sju åskorna har talat och skriv inte upp det.«

[5]Och ängeln som jag hade sett stå på havet och på jorden lyfte sin högra hand mot himlen

[6]och svor vid honom som lever i evigheters evighet och som har skapat himlen och vad som finns i den och jorden och vad som finns på den och havet och vad som finns i det: »Tiden är ute.

[7] mas, nos dias da voz do sétimo anjo, quando ele estiver para tocar a trombeta, cumprir-se-á, então, o mistério de Deus, segundo ele anunciou aos seus servos, os profetas.

[8] A voz que ouvi, vinda do céu, estava de novo falando comigo e dizendo: Vai e toma o livro que se acha aberto na mão do anjo em pé sobre o mar e sobre a terra.

[9] Fui, pois, ao anjo, dizendo-lhe que me desse o livrinho. Ele, então, me falou: Toma-o e devora-o; certamente, ele será amargo ao teu estômago, mas, na tua boca, doce como mel.

[10] Tomei o livrinho da mão do anjo e o devorei, e, na minha boca, era doce como mel; quando, porém, o comi, o meu estômago ficou amargo.

[11] Então, me disseram: É necessário que ainda profetizes a respeito de muitos povos, nações, línguas e reis.

Apocalipse 11

Ordens para medir o santuário de Deus

[1] Foi-me dado um caniço semelhante a uma vara, e também me foi dito: Dispõe-te e mede o santuário de Deus, o seu altar e os que naquele adoram;

[2] mas deixa de parte o átrio exterior do santuário e não o meças, porque foi ele dado aos gentios; estes, por quarenta e dois meses, calcarão aos pés a cidade santa.

As duas testemunhas mártires

[7]I de dagar då den sjunde ängeln höjer sin röst och låter sin basun ljuda har Guds hemlighet fullbordats enligt det goda budskap han gett sina tjänare profeterna.«

[8]Och rösten som jag hade hört från himlen talade till mig igen och sade: »Gå och ta den öppna boken ur handen på ängeln som står på havet och på jorden.«

[9]Och jag gick bort till ängeln och bad honom ge mig bokrullen. Han sade till mig: »Ta den och ät upp den. Den skall svida i din mage, men i din mun skall den vara söt som honung.«

[10]Och jag tog emot bokrullen ur ängelns hand och åt upp den, och i min mun var den söt som honung. Men när jag hade svalt den sved det i min mage.

[11]Och de sade till mig: »Du måste profetera på nytt om många länder och folk och språk och kungar.«

Uppen 11

De två vittnena

[1]Och en måttstock som var som en stav gavs åt mig med orden: »Gå och mät Guds tempel och altaret och räkna dem som tillber där.

[2]Men templets yttre gård skall du lämna därhän och inte mäta, ty den har getts åt hedningarna, och den heliga staden skall trampas av dem i fyrtiotvå månader.

[3] Darei às minhas duas testemunhas que profetizem por mil duzentos e sessenta dias, vestidas de pano de saco.

[4] São estas as duas oliveiras e os dois candeeiros que se acham em pé diante do SENHOR da terra.

[5] Se alguém pretende causar-lhes dano, sai fogo da sua boca e devora os inimigos; sim, se alguém pretender causar-lhes dano, certamente, deve morrer.

[6] Elas têm autoridade para fechar o céu, para que não chova durante os dias em que profetizarem. Têm autoridade também sobre as águas, para convertê-las em sangue, bem como para ferir a terra com toda sorte de flagelos, tantas vezes quantas quiserem.

[7] Quando tiverem, então, concluído o testemunho que devem dar, a besta que surge do abismo pelejará contra elas, e as vencerá, e matará,

[8] e o seu cadáver ficará estirado na praça da grande cidade que, espiritualmente, se chama Sodoma e Egito, onde também o seu SENHOR foi crucificado.

[9] Então, muitos dentre os povos, tribos, línguas e nações contemplam os cadáveres das duas testemunhas, por três dias e meio, e não permitem que esses cadáveres sejam sepultados.

[10] Os que habitam sobre a terra se alegram por causa deles, realizarão festas e enviarão presentes uns aos outros, porquanto esses dois profetas atormentaram os que moram sobre a terra.

[3]Och jag skall låta mina två vittnen profetera under tolvhundrasextio dagar, klädda i säckväv.«

[4]Vittnena är de två olivträden och de två lampställen som står framför jordens herre.

[5]Om någon vill skada dem kommer det eld ur deras mun och förtär deras fiender. Var och en som vill skada dem måste bli dödad på det sättet.

[6]De har makt att stänga himlen så att inget regn faller under den tid då de profeterar, och de har makt att förvandla allt vatten till blod och att slå jorden med alla slags plågor så ofta de vill.

[7]Och när de har fullbordat sitt vittnesbörd skall odjuret som stiger upp ur avgrunden börja krig mot dem och besegra dem och döda dem.

[8]Deras lik skall ligga på gatan i den stora stad som på andligt språk kallas Sodom och Egypten och där deras herre också blev korsfäst.

[9]Människor från alla länder och stammar och språk och folk kommer och ser på deras lik i tre och en halv dag och låter dem inte läggas i någon grav.

[10]Och jordens invånare gläder sig över deras öde och jublar och skickar gåvor till varandra, eftersom dessa båda profeter hade varit en plåga för jordens invånare.

[11] Mas, depois dos três dias e meio, um espírito de vida, vindo da parte de Deus, neles penetrou, e eles se ergueram sobre os pés, e àqueles que os viram sobreveio grande medo;

[12] e as duas testemunhas ouviram grande voz vinda do céu, dizendo-lhes: Subi para aqui. E subiram ao céu numa nuvem, e os seus inimigos as contemplaram.

[13] Naquela hora, houve grande terremoto, e ruiu a décima parte da cidade, e morreram, nesse terremoto, sete mil pessoas, ao passo que as outras ficaram sobremodo aterrorizadas e deram glória ao Deus do céu.

[14] Passou o segundo ai. Eis que, sem demora, vem o terceiro ai.

A sétima trombeta

[15] O sétimo anjo tocou a trombeta, e houve no céu grandes vozes, dizendo: O reino do mundo se tornou de nosso SENHOR e do seu Cristo, e ele reinará pelos séculos dos séculos.

[16] E os vinte e quatro anciãos que se encontram sentados no seu trono, diante de Deus, prostraram-se sobre o seu rosto e adoraram a Deus,

[17] dizendo: Graças te damos, SENHOR Deus, Todo-Poderoso, que és e que eras, porque assumiste o teu grande poder e passaste a reinar.

[18] Na verdade, as nações se enfureceram; chegou, porém, a tua ira, e o tempo determinado para serem julgados os mortos, para se dar o galardão aos teus servos, os profetas, aos santos e aos que

[11]Och efter de tre och en halv dagarna kom livsande från Gud in i dem, och de ställde sig upp, och stor skräck föll över alla som såg dem.

[12]Och de hörde en stark röst från himlen som sade till dem: »Kom hit upp.« Och de steg upp till himlen i ett moln, och deras fiender såg dem.

[13]I samma stund blev det en väldig jordbävning, och en tiondel av staden störtade samman, sju tusen människor dödades av jordbävningen, och de andra slogs av skräck och gav himlens Gud sin hyllning.

[14]Det andra veropet är över. Se, det tredje kommer strax.

Den sjunde ängeln blåser i sin basun

[15]Den sjunde ängeln blåste i sin basun. Då hördes starka röster i himlen som sade: »Herraväldet över världen tillhör nu vår Herre och hans smorde, och han skall vara konung i evigheters evighet.«

[16]Och de tjugofyra äldste, som satt på sina troner inför Gud, föll ner på sina ansikten och tillbad Gud

[17]och sade: »Vi tackar dig, Herre Gud, allhärskare, du som är och som var, för att du har tagit makten, din stora makt, och blivit konung.

[18]Folken vredgades, men din vrede har kommit och stunden då de döda skall dömas och då du skall löna dina tjänare profeterna och de heliga och dem som

temem o teu nome, tanto aos pequenos como aos grandes, e para destruíres os que destroem a terra.

19 Abriu-se, então, o santuário de Deus, que se acha no céu, e foi vista a arca da Aliança no seu santuário, e sobrevieram relâmpagos, vozes, trovões, terremoto e grande saraivada.

fruktar ditt namn, höga och låga, och förgöra dem som förgör jorden.«

19Och Guds tempel i himlen öppnades, och förbundsarken blev synlig i hans tempel, och det kom blixtar och dån och åska och jordbävning och väldiga hagel.

Apocalipse 12

A mulher e o dragão

1 Viu-se grande sinal no céu, a saber, uma mulher vestida do sol com a lua debaixo dos pés e uma coroa de doze estrelas na cabeça,

2 que, achando-se grávida, grita com as dores de parto, sofrendo tormentos para dar à luz.

3 Viu-se, também, outro sinal no céu, e eis um dragão, grande, vermelho, com sete cabeças, dez chifres e, nas cabeças, sete diademas.

4 A sua cauda arrastava a terça parte das estrelas do céu, as quais lançou para a terra; e o dragão se deteve em frente da mulher que estava para dar à luz, a fim de lhe devorar o filho quando nascesse.

5 Nasceu-lhe, pois, um filho varão, que há de reger todas as nações com cetro de ferro. E o seu filho foi arrebatado para Deus até ao seu trono.

6 A mulher, porém, fugiu para o deserto, onde lhe havia Deus preparado lugar para que nele a sustentem durante mil duzentos e sessenta dias.

Anjos pelejam no céu contra o dragão. A vitória de Cristo e do seu povo

Uppen 12

Kvinnan och draken

1Och ett stort tecken syntes på himlen, en kvinna klädd i solen och med månen under sina fötter och en krans av tolv stjärnor på sitt huvud.

2Hon är havande, och hon ropar i barnsnöd och födslovånda.

3Och ett annat tecken syntes på himlen, och se, en stor eldröd drake, med sju huvuden och tio horn och med sju kronor på sina huvuden.

4Hans stjärt svepte med sig en tredjedel av stjärnorna på himlen och slungade dem ner på jorden. Och draken stod framför kvinnan som skulle föda, för att sluka hennes barn när hon födde det.

5Och hon födde sitt barn, en son som skall valla alla folk med en stav av järn. Hennes barn rycktes upp till Gud och hans tron,

6och kvinnan flydde ut i öknen, där Gud har berett henne en tillflykt, så att hon skall bli livnärd i tolvhundrasextio dagar.

[7] Houve peleja no céu. Miguel e os seus anjos pelejaram contra o dragão. Também pelejaram o dragão e seus anjos;
[8] todavia, não prevaleceram; nem mais se achou no céu o lugar deles.

[9] E foi expulso o grande dragão, a antiga serpente, que se chama diabo e Satanás, o sedutor de todo o mundo, sim, foi atirado para a terra, e, com ele, os seus anjos.

[10] Então, ouvi grande voz do céu, proclamando: Agora, veio a salvação, o poder, o reino do nosso Deus e a autoridade do seu Cristo, pois foi expulso o acusador de nossos irmãos, o mesmo que os acusa de dia e de noite, diante do nosso Deus.
[11] Eles, pois, o venceram por causa do sangue do Cordeiro e por causa da palavra do testemunho que deram e, mesmo em face da morte, não amaram a própria vida.
[12] Por isso, festejai, ó céus, e vós, os que neles habitais. Ai da terra e do mar, pois o diabo desceu até vós, cheio de grande cólera, sabendo que pouco tempo lhe resta.

O dragão persegue a mulher

[13] Quando, pois, o dragão se viu atirado para a terra, perseguiu a mulher que dera à luz o filho varão;
[14] e foram dadas à mulher as duas asas da grande águia, para que voasse até ao deserto, ao seu lugar, aí onde é sustentada durante um tempo, tempos e metade de um tempo, fora da vista da serpente.

[7]Och det blev en strid i himlen: Mikael och hans änglar gav sig i strid med draken. Och draken och hans änglar stred,
[8]men han övermannades och det fanns inte mer någon plats för dem i himlen.
[9]Och han, den stora draken, ormen från urtiden, han som kallas Djävul och Satan, han som förför hela världen, han störtades ner på jorden och hans änglar störtades ner med honom.

[10]Och jag hörde en stark röst i himlen säga: »Nu finns frälsningen och kraften och riket hos vår Gud och makten hos hans smorde. Ty våra bröders anklagare har störtats ner, han som anklagade dem inför vår Gud både dag och natt.

[11]De har besegrat honom genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörds ord. De älskade inte sitt liv mer än att de kunde gå i döden.
[12]Jubla därför, ni himlar och ni som bor i dem. Men ve över jorden och havet: djävulen har stigit ner till er, och hans raseri är stort, ty han vet att hans tid är kort.«

[13]Och när draken såg att han hade störtats ner på jorden började han förfölja kvinnan som hade fött sin son.
[14]Och den stora örnens båda vingar gavs åt kvinnan så att hon kunde flyga ut i öknen, till den plats där hon blir livnärd en tid och två tider och en halv tid, långt borta från ormen.

[15] Então, a serpente arrojou da sua boca, atrás da mulher, água como um rio, a fim de fazer com que ela fosse arrebatada pelo rio.

[16] A terra, porém, socorreu a mulher; e a terra abriu a boca e engoliu o rio que o dragão tinha arrojado de sua boca.

[17] Irou-se o dragão contra a mulher e foi pelejar com os restantes da sua descendência, os que guardam os mandamentos de Deus e têm o testemunho de Jesus; e se pôs em pé sobre a areia do mar.

Apocalipse 13

A besta que emerge do mar

[1] Vi emergir do mar uma besta que tinha dez chifres e sete cabeças e, sobre os chifres, dez diademas e, sobre as cabeças, nomes de blasfêmia.

[2] A besta que vi era semelhante a leopardo, com pés como de urso e boca como de leão. E deu-lhe o dragão o seu poder, o seu trono e grande autoridade.

[3] Então, vi uma de suas cabeças como golpeada de morte, mas essa ferida mortal foi curada; e toda a terra se maravilhou, seguindo a besta;

[4] e adoraram o dragão porque deu a sua autoridade à besta; também adoraram a besta, dizendo: Quem é semelhante à besta? Quem pode pelejar contra ela?

[5] Foi-lhe dada uma boca que proferia arrogâncias e blasfêmias e autoridade para agir quarenta e dois meses;

[15]Och ormen sprutade vatten ur sin mun efter kvinnan som en flod, för att strömmen skulle föra bort henne.

[16]Men jorden hjälpte kvinnan, och den öppnade sin mun och svalde floden som draken sprutade ur sin mun.

[17]Och draken rasade mot kvinnan och gick bort för att strida mot hennes andra barn, mot dem som håller Guds bud och har Jesu vittnesbörd.

[18]Och han ställde sig på havsstranden.

Uppen 13

De två odjuren

[1]Och jag såg ett odjur stiga upp ur havet. Det hade tio horn och sju huvuden och på sina horn tio kronor och på sina huvuden hädiska namn.

[2]Odjuret jag såg liknade en leopard, och dess fötter var som en björns och dess gap som gapet på ett lejon. Och draken gav det sin kraft och sin tron och stor makt.

[3]Ett av dess huvuden såg ut att ha fått ett dödligt hugg, men det dödliga såret hade läkts. Hela jorden greps av beundran för odjuret och följde det,

[4]och man tillbad draken för att han hade gett odjuret makten, och man tillbad odjuret och sade: »Vem är som odjuret? Vem kan strida mot det?«

[5]Och det fick en mun som skröt och hädade, och det fick makt att hålla på i fyrtiotvå månader.

[6] e abriu a boca em blasfêmias contra Deus, para lhe difamar o nome e difamar o tabernáculo, a saber, os que habitam no céu.

[7] Foi-lhe dado, também, que pelejasse contra os santos e os vencesse. Deu-se-lhe ainda autoridade sobre cada tribo, povo, língua e nação;

[8] e adorá-la-ão todos os que habitam sobre a terra, aqueles cujos nomes não foram escritos no Livro da Vida do Cordeiro que foi morto desde a fundação do mundo.

[9] Se alguém tem ouvidos, ouça.

[10] Se alguém leva para cativeiro, para cativeiro vai. Se alguém matar à espada, necessário é que seja morto à espada. Aqui está a perseverança e a fidelidade dos santos.

A besta que emerge da terra

[11] Vi ainda outra besta emergir da terra; possuía dois chifres, parecendo cordeiro, mas falava como dragão.

[12] Exerce toda a autoridade da primeira besta na sua presença. Faz com que a terra e os seus habitantes adorem a primeira besta, cuja ferida mortal fora curada.

[13] Também opera grandes sinais, de maneira que até fogo do céu faz descer à terra, diante dos homens.

[14] Seduz os que habitam sobre a terra por causa dos sinais que lhe foi dado executar diante da besta, dizendo aos que habitam sobre a terra que façam uma imagem à besta, àquela que, ferida à espada, sobreviveu;

[6]Och det öppnade sin mun för att häda Gud, häda hans namn och hans tält, alla som bor i himlen.

[7]Det fick rätt att strida mot de heliga och besegra dem, och det fick makt över alla stammar och länder och språk och folk.

[8]Och alla jordens invånare skall tillbe honom, var och en som inte från världens skapelse har sitt namn skrivet i livets bok hos Lammet som blev slaktat.

[9]Du som har öron, hör detta.

[10]Den som skall i fångenskap, han går i fångenskap, och den som skall dö för svärdet, han blir dödad med svärd. Här behövs de heligas uthållighet och tro.

[11]Och jag såg ett annat odjur stiga upp ur jorden, och det hade två horn som liknade ett lamms och det talade som en drake.

[12]Det utövar det första odjurets hela makt i dess åsyn. Det får jorden och dess invånare att tillbe det första odjuret, vars dödliga sår hade läkts.

[13]Och det gör stora tecken, det låter till och med eld falla från himlen ner på jorden i människornas åsyn.

[14]Och det förför jordens invånare med de tecken som det fått rätt att göra i odjurets åsyn. Det säger till jordens invånare att göra en bild åt odjuret som har fått svärdshugget men kommit till liv igen.

[15] e lhe foi dado comunicar fôlego à imagem da besta, para que não só a imagem falasse, como ainda fizesse morrer quantos não adorassem a imagem da besta.

[15]Och det fick rätt att ge livsande åt odjurets bild, så att bilden också kan tala och se till att alla som inte tillber odjurets bild blir dödade.

[16] A todos, os pequenos e os grandes, os ricos e os pobres, os livres e os escravos, faz que lhes seja dada certa marca sobre a mão direita ou sobre a fronte,

[16]Och det ser till att alla, höga och låga, rika och fattiga, fria och slavar, får ett märke på högra handen eller på pannan

[17] para que ninguém possa comprar ou vender, senão aquele que tem a marca, o nome da besta ou o número do seu nome.

[17]och att ingen kan köpa eller sälja utan att ha märket, odjurets namn eller talet för namnet.

[18] Aqui está a sabedoria. Aquele que tem entendimento calcule o número da besta, pois é número de homem. Ora, esse número é seiscentos e sessenta e seis.

[18]Här behövs vishet. Den som har förstånd skall tolka odjurets tal, ty det är en människas tal, och talet är 666.

Apocalipse 14

O Cordeiro e os seus remidos no monte Sião

[1] Olhei, e eis o Cordeiro em pé sobre o monte Sião, e com ele cento e quarenta e quatro mil, tendo na fronte escrito o seu nome e o nome de seu Pai.

Uppen 14

Den nya sången på berget Sion

[1]Och jag såg, och se: Lammet stod på berget Sion och tillsammans med Lammet etthundrafyrtiofyra tusen som hade hans namn och hans faders namn skrivet på pannan.

[2] Ouvi uma voz do céu como voz de muitas águas, como voz de grande trovão; também a voz que ouvi era como de harpistas quando tangem a sua harpa.

[2]Och jag hörde en röst från himlen som rösten av stora vatten och rösten av stark åska, och rösten jag hörde var som när harpspelare spelar på sina harpor.

[3] Entoavam novo cântico diante do trono, diante dos quatro seres viventes e dos anciãos. E ninguém pôde aprender o cântico, senão os cento e quarenta e quatro mil que foram comprados da terra.

[3]De sjöng en ny sång inför tronen och inför de fyra varelserna och de äldste. Och ingen kunde lära sig den sången utom de etthundrafyrtiofyra tusen, de som är friköpta från jorden.

[4] São estes os que não se macularam com mulheres, porque são castos. São eles os seguidores do Cordeiro por onde quer que

[4]Det är de som inte har befläckat sig med kvinnor, de är rena som jungfrur. Det är de som följer Lammet vart det än går. De

vá. São os que foram redimidos dentre os homens, primícias para Deus e para o Cordeiro;

[5] e não se achou mentira na sua boca; não têm mácula.

A primeira voz

[6] Vi outro anjo voando pelo meio do céu, tendo um evangelho eterno para pregar aos que se assentam sobre a terra, e a cada nação, e tribo, e língua, e povo,

[7] dizendo, em grande voz: Temei a Deus e dai-lhe glória, pois é chegada a hora do seu juízo; e adorai aquele que fez o céu, e a terra, e o mar, e as fontes das águas.

A segunda voz

[8] Seguiu-se outro anjo, o segundo, dizendo: Caiu, caiu a grande Babilônia que tem dado a beber a todas as nações do vinho da fúria da sua prostituição.

A terceira voz

[9] Seguiu-se a estes outro anjo, o terceiro, dizendo, em grande voz: Se alguém adora a besta e a sua imagem e recebe a sua marca na fronte ou sobre a mão,

[10] também esse beberá do vinho da cólera de Deus, preparado, sem mistura, do cálice da sua ira, e será atormentado com fogo e enxofre, diante dos santos anjos e na presença do Cordeiro.

[11] A fumaça do seu tormento sobe pelos séculos dos séculos, e não têm descanso algum, nem de dia nem de noite, os adoradores da besta e da sua imagem e quem quer que receba a marca do seu nome.

är friköpta från människorna som en första skörd åt Gud och Lammet.

[5]I deras mun har det aldrig funnits någon lögn, de är fläckfria.

Tre änglar på himlen varslar om domen

[6]Och jag såg en annan ängel flyga över himlens mitt. Han hade ett evigt evangelium att förkunna för jordens invånare, för alla länder och stammar och språk och folk,

[7]och han sade med hög röst: »Frukta Gud och ge honom er hyllning, ty stunden för hans dom är inne. Tillbe honom som har skapat himlen och jorden och havet och vattenkällorna.«

[8]Och efter följde ännu en ängel, en andra, som sade: »Störtat, störtat är det stora Babylon, för vars otukts skull alla folk har fått dricka vredens vin.«

[9]Och efter dem följde en tredje ängel som sade med hög röst: »Den som tillber odjuret och dess bild och tar emot dess märke på sin panna eller sin hand,

[10]han skall få dricka Guds vredes vin, som hällts upp oblandat i Guds vredes bägare, och han skall pinas med eld och svavel inför de heliga änglarna och inför Lammet.

[11]Och röken från deras pina stiger i evigheters evighet, och de får ingen lättnad vare sig dag eller natt, dessa som tillber odjuret och dess bild, var och en som tar emot märket med dess namn.

[12] Aqui está a perseverança dos santos, os que guardam os mandamentos de Deus e a fé em Jesus.

A quarta voz

[13] Então, ouvi uma voz do céu, dizendo: Escreve: Bem-aventurados os mortos que, desde agora, morrem no SENHOR. Sim, diz o Espírito, para que descansem das suas fadigas, pois as suas obras os acompanham.

A ceifa

[14] Olhei, e eis uma nuvem branca, e sentado sobre a nuvem um semelhante a filho de homem, tendo na cabeça uma coroa de ouro e na mão uma foice afiada.

[15] Outro anjo saiu do santuário, gritando em grande voz para aquele que se achava sentado sobre a nuvem: Toma a tua foice e ceifa, pois chegou a hora de ceifar, visto que a seara da terra já amadureceu!

[16] E aquele que estava sentado sobre a nuvem passou a sua foice sobre a terra, e a terra foi ceifada.

A vindima

[17] Então, saiu do santuário, que se encontra no céu, outro anjo, tendo ele mesmo também uma foice afiada.

[18] Saiu ainda do altar outro anjo, aquele que tem autoridade sobre o fogo, e falou em grande voz ao que tinha a foice afiada, dizendo: Toma a tua foice afiada e ajunta os cachos da videira da terra, porquanto as suas uvas estão amadurecidas!

[19] Então, o anjo passou a sua foice na terra, e vindimou a videira da terra, e lançou-a no grande lagar da cólera de Deus.

[12]Här behövs uthållighet hos de heliga, hos dem som bevarar Guds bud och tron på Jesus.«

[13]Och jag hörde en röst från himlen som sade: »Skriv: saliga de döda som härefter dör i Herren. Ja, säger Anden, de skall få vila efter sina mödor, ty deras gärningar följer med dem.«

Skördetiden på jorden

[14]Och jag såg, och se: ett vitt moln, och på molnet satt en som var lik en människoson och hade en krans av guld på huvudet och i handen en vass skära.

[15]Och en annan ängel kom ut från templet och ropade med hög röst till honom som satt på molnet: »Ta din skära och skörda, ty skördetiden är inne; jordens gröda är mogen.«

[16]Och han som satt på molnet sänkte sin skära ner över jorden, och jorden skördades.

[17]Och en annan ängel kom ut från templet i himlen, också han med en vass skära.

[18]Och en annan ängel kom ut från altaret, en som hade makt över elden. Och han ropade med hög röst till honom som hade den vassa skäran: »Ta din vassa skära och skörda klasarna på jordens vinstock; dess druvor är mogna.«

[19]Och ängeln sänkte sin skära ner över jorden och skördade druvorna på jordens vinstock och kastade dem i Guds vredes stora vinpress.

[20] E o lagar foi pisado fora da cidade, e correu sangue do lagar até aos freios dos cavalos, numa extensão de mil e seiscentos estádios.

Apocalipse 15

Os sete flagelos

[1] Vi no céu outro sinal grande e admirável: sete anjos tendo os sete últimos flagelos, pois com estes se consumou a cólera de Deus.

Os remidos entoam o cântico de Moisés e o cântico do Cordeiro

[2] Vi como que um mar de vidro, mesclado de fogo, e os vencedores da besta, da sua imagem e do número do seu nome, que se achavam em pé no mar de vidro, tendo harpas de Deus;

[3] e entoavam o cântico de Moisés, servo de Deus, e o cântico do Cordeiro, dizendo: Grandes e admiráveis são as tuas obras, SENHOR Deus, Todo-Poderoso! Justos e verdadeiros são os teus caminhos, ó Rei das nações!

[4] Quem não temerá e não glorificará o teu nome, ó SENHOR? Pois só tu és santo; por isso, todas as nações virão e adorarão diante de ti, porque os teus atos de justiça se fizeram manifestos.

Deus envia os flagelos

[5] Depois destas coisas, olhei, e abriu-se no céu o santuário do tabernáculo do Testemunho,

[6] e os sete anjos que tinham os sete flagelos saíram do santuário, vestidos de linho puro e resplandecente e cingidos ao peito com cintas de ouro.

[20]Och vinpressen trampades utanför staden, och blod kom från pressen och sextonhundra stadier därifrån stod det upp till betslet på hästarna.

Uppen 15

Sju änglar med sju plågor

[1]Och jag såg ett annat stort och märkligt tecken på himlen: sju änglar med sju plågor, de sista, eftersom Guds vrede når sitt slut med dem.

[2]Och jag såg liksom ett glashav blandat med eld, och de som hade kämpat sig fria från odjuret och dess bild och talet för dess namn stod på glashavet med Guds harpor i händerna.

[3]Och de sjöng Guds tjänare Moses sång och Lammets sång: Stora och märkliga är dina gärningar, Herre Gud, allhärskare. Rättfärdiga och sanna är dina vägar, du folkens konung.

[4]Vem måste inte bäva, Herre, och ära ditt namn? Ty du ensam är helig, alla folk skall komma och tillbe inför dig, din rättfärdighet har uppenbarats.

[5]Sedan såg jag, och templet i himlen, förbundstecknets tält, öppnades,

[6]och de sju änglarna, de som hade med sig de sju plågorna, kom ut från templet klädda i skinande vita linnekläder och med bälten av guld kring bröstet.

[7] Então, um dos quatro seres viventes deu aos sete anjos sete taças de ouro, cheias da cólera de Deus, que vive pelos séculos dos séculos.

[8] O santuário se encheu de fumaça procedente da glória de Deus e do seu poder, e ninguém podia penetrar no santuário, enquanto não se cumprissem os sete flagelos dos sete anjos.

[7]Och en av de fyra varelserna gav de sju änglarna sju skålar av guld som var fulla av Guds vrede — han som lever i evigheters evighet.

[8]Och templet fylldes av rök från Guds härlighet och från hans kraft, och ingen kunde gå in i templet förrän de sju plågorna från de sju änglarna nått sitt slut.

Apocalipse 16

O primeiro flagelo

[1] Ouvi, vinda do santuário, uma grande voz, dizendo aos sete anjos: Ide e derramai pela terra as sete taças da cólera de Deus.

[2] Saiu, pois, o primeiro anjo e derramou a sua taça pela terra, e, aos homens portadores da marca da besta e adoradores da sua imagem, sobrevieram úlceras malignas e perniciosas.

O terceiro flagelo

[3] Derramou o segundo a sua taça no mar, e este se tornou em sangue como de morto, e morreu todo ser vivente que havia no mar.

[4] Derramou o terceiro a sua taça nos rios e nas fontes das águas, e se tornaram em sangue.

[5] Então, ouvi o anjo das águas dizendo: Tu és justo, tu que és e que eras, o Santo, pois julgaste estas coisas;

[6] porquanto derramaram sangue de santos e de profetas, também sangue lhes tens dado a beber; são dignos disso.

Uppen 16

De sju skålarna töms över jorden

[1]Och jag hörde en stark röst ur templet som sade till de sju änglarna: »Gå ut och töm de sju skålarna med Guds vrede över jorden.«

[2]Den förste gick bort och tömde sin skål över jorden. Och det slog upp onda och svåra bölder på de människor som bar odjurets märke och tillbad dess bild.

[3]Den andre tömde sin skål över havet. Och havet blev till blod som från en död, och allt liv dog, allt levande i havet.

[4]Den tredje tömde sin skål över floderna och vattenkällorna. Och vattnet blev till blod.

[5]Och jag hörde vattnens ängel säga: »Rättfärdig är du som är och som var, du helige som har fällt denna dom.

[6]De har utgjutit heliga mäns och profeters blod, och därför har du gett dem blod att dricka. Det har de förtjänat.«

[7] Ouvi do altar que se dizia: Certamente, ó SENHOR Deus, Todo-Poderoso, verdadeiros e justos são os teus juízos.

O quarto flagelo

[8] O quarto anjo derramou a sua taça sobre o sol, e foi-lhe dado queimar os homens com fogo.

[9] Com efeito, os homens se queimaram com o intenso calor, e blasfemaram o nome de Deus, que tem autoridade sobre estes flagelos, e nem se arrependeram para lhe darem glória.

O quinto flagelo

[10] Derramou o quinto a sua taça sobre o trono da besta, cujo reino se tornou em trevas, e os homens remordiam a língua por causa da dor que sentiam

[11] e blasfemaram o Deus do céu por causa das angústias e das úlceras que sofriam; e não se arrependeram de suas obras.

O sexto flagelo

[12] Derramou o sexto a sua taça sobre o grande rio Eufrates, cujas águas secaram, para que se preparasse o caminho dos reis que vêm do lado do nascimento do sol.

[13] Então, vi sair da boca do dragão, da boca da besta e da boca do falso profeta três espíritos imundos semelhantes a rãs;

[14] porque eles são espíritos de demônios, operadores de sinais, e se dirigem aos reis do mundo inteiro com o fim de ajuntá-los para a peleja do grande Dia do Deus Todo-Poderoso.

[15] (Eis que venho como vem o ladrão. Bem-aventurado aquele que vigia e

[7]Och jag hörde altaret säga: »Ja, Herre Gud, allhärskare, sanna och rättfärdiga är dina domar.«

[8]Den fjärde tömde sin skål över solen. Och solen fick rätt att sveda människorna med eld,

[9]och de sveddes i stark hetta, och de hädade Gud som hade makt över dessa plågor och ville inte omvända sig och ge honom sin hyllning.

[10]Den femte tömde sin skål över odjurets tron. Och dess rike lades i mörker, och människorna bet sönder tungan av smärta

[11]och hädade himlens Gud för sina smärtor och sina bölder och vände inte om från sina gärningar.

[12]Den sjätte tömde sin skål över den stora floden Eufrat. Och dess vatten torkade bort så att vägen öppnades för kungarna från Östern.

[13]Och jag såg att ur drakens mun och ur odjurets mun och ur den falske profetens mun kom det tre orena andar som var som paddor.

[14]De är demonandar och kan göra tecken, och de gick ut till kungarna i hela världen för att samla dem till striden på Guds, allhärskarens, stora dag.

[15]»Se, jag kommer som en tjuv. Salig den som vakar och bevarar sina kläder, så att han inte går naken och blottar sitt kön.«

guarda as suas vestes, para que não ande nu, e não se veja a sua vergonha.)

16 Então, os ajuntaram no lugar que em hebraico se chama Armagedom.

16Och de samlade dem på den plats som på hebreiska heter Harmagedon.

O sétimo flagelo

17 Então, derramou o sétimo anjo a sua taça pelo ar, e saiu grande voz do santuário, do lado do trono, dizendo: Feito está!

17Den sjunde tömde sin skål över luften. Och en stark röst kom från tronen i templet, och den sade: »Det har skett.«

18 E sobrevieram relâmpagos, vozes e trovões, e ocorreu grande terremoto, como nunca houve igual desde que há gente sobre a terra; tal foi o terremoto, forte e grande.

18Och det kom blixtar och dån och åska, och det blev en väldig jordbävning, så stor att något liknande inte har förekommit så länge människor funnits på jorden, sådan var jordbävningen och så väldig.

19 E a grande cidade se dividiu em três partes, e caíram as cidades das nações. E lembrou-se Deus da grande Babilônia para dar-lhe o cálice do vinho do furor da sua ira.

19Och den stora staden slets i tre delar, och folkens städer störtade samman. Och Gud glömde inte det stora Babylon utan gav det bägaren med sin stränga vredes vin.

20 Todas as ilhas fugiram, e os montes não foram achados;

20Alla öar försvann, och bergen fanns inte mer.

21 também desabou do céu sobre os homens grande saraivada, com pedras que pesavam cerca de um talento; e, por causa do flagelo da chuva de pedras, os homens blasfemaram de Deus, porquanto o seu flagelo era sobremodo grande.

21Och väldiga hagel, tunga som talenter, föll ner från himlen på människorna. Och människorna hädade Gud för hagelplågan, ty den plågan var mycket svår.

Apocalipse 17

A descrição da grande meretriz

1 Veio um dos sete anjos que têm as sete taças e falou comigo, dizendo: Vem, mostrar-te-ei o julgamento da grande meretriz que se acha sentada sobre muitas águas,

Uppen 17

Domen över Babylon

1Och en av de sju änglarna som hade de sju skålarna kom och talade till mig och sade: »Kom, jag skall visa dig domen över den stora skökan som bor vid stora vatten.

[2] com quem se prostituíram os reis da terra; e, com o vinho de sua devassidão, foi que se embebedaram os que habitam na terra.

[2]Henne har kungarna på jorden horat med, och jordens invånare har berusat sig med hennes otukts vin.«

[3] Transportou-me o anjo, em espírito, a um deserto e vi uma mulher montada numa besta escarlate, besta repleta de nomes de blasfêmia, com sete cabeças e dez chifres.

[3]Och han förde mig i anden ut i öknen. Och jag såg en kvinna sitta på ett scharlakansrött odjur, som var fullt med hädiska namn och hade sju huvuden och tio horn.

[4] Achava-se a mulher vestida de púrpura e de escarlata, adornada de ouro, de pedras preciosas e de pérolas, tendo na mão um cálice de ouro transbordante de abominações e com as imundícias da sua prostituição.

[4]Och kvinnan var klädd i purpur och scharlakansrött och lyste av guld och ädelstenar och pärlor. I handen hade hon en guldbägare, som var full av skändligheter och smutsen från hennes otukt.

[5] Na sua fronte, achava-se escrito um nome, um mistério: BABILÔNIA, A GRANDE, A MÃE DAS MERETRIZES E DAS ABOMINAÇÕES DA TERRA.

[5]Och på hennes panna var ett namn skrivet, en hemlighet: det stora Babylon, moder till alla skökor och skändligheter på jorden.

[6] Então, vi a mulher embriagada com o sangue dos santos e com o sangue das testemunhas de Jesus; e, quando a vi, admirei-me com grande espanto.

[6]Och jag såg att kvinnan var berusad av blodet från de heliga och blodet från Jesu vittnen. Och jag såg på henne med stor förundran.

[7] O anjo, porém, me disse: Por que te admiraste? Dir-te-ei o mistério da mulher e da besta que tem as sete cabeças e os dez chifres e que leva a mulher:

[7]Och ängeln sade till mig: »Vad undrar du över? Jag skall tala om för dig hemligheten med kvinnan och med odjuret som bär henne och som har de sju huvudena och de tio hornen.

[8] a besta que viste, era e não é, está para emergir do abismo e caminha para a destruição. E aqueles que habitam sobre a terra, cujos nomes não foram escritos no Livro da Vida desde a fundação do mundo, se admirarão, vendo a besta que era e não é, mas aparecerá.

[8]Odjuret som du såg, det var men är inte mer, det skall stiga upp ur avgrunden och gå mot sin undergång. Och de invånare på jorden som inte från världens skapelse har sina namn skrivna i livets bok, de skall undra när de ser odjuret som var och inte är men skall komma.

[9] Aqui está o sentido, que tem sabedoria: as sete cabeças são sete montes, nos quais a mulher está sentada. São também sete reis,

[9]Här behövs både förstånd och vishet. De sju huvudena är sju berg som kvinnan sitter på, och de är också sju kungar.

[10] dos quais caíram cinco, um existe, e o outro ainda não chegou; e, quando chegar, tem de durar pouco.

[10]Fem har fallit, en finns nu, och en har inte kommit än, och när han kommer skall han stanna bara en kort tid.

[11] E a besta, que era e não é, também é ele, o oitavo rei, e procede dos sete, e caminha para a destruição.

[11]Och odjuret som var och inte mer är, han är den åttonde och ändå en av de sju, och han går mot sin undergång.

[12] Os dez chifres que viste são dez reis, os quais ainda não receberam reino, mas recebem autoridade como reis, com a besta, durante uma hora.

[12]Och de tio hornen som du såg är tio kungar som ännu inte har fått sina riken men får kungamakt för en timme tillsammans med odjuret.

[13] Têm estes um só pensamento e oferecem à besta o poder e a autoridade que possuem.

[13]De har en och samma avsikt och lämnar sin kraft och makt åt odjuret.

[14] Pelejarão eles contra o Cordeiro, e o Cordeiro os vencerá, pois é o SENHOR dos senhores e o Rei dos reis; vencerão também os chamados, eleitos e fiéis que se acham com ele.

[14]De skall strida mot Lammet, och Lammet med sina kallade och utvalda och trogna skall besegra dem, eftersom det är herrarnas herre och konungarnas konung.«

[15] Falou-me ainda: As águas que viste, onde a meretriz está assentada, são povos, multidões, nações e línguas.

[15]Och han sade till mig: »Vattnen som du såg, där skökan bor, de är länder och människomassor och folk och språk.

[16] Os dez chifres que viste e a besta, esses odiarão a meretriz, e a farão devastada e despojada, e lhe comerão as carnes, e a consumirão no fogo.

[16]Och de tio hornen som du såg och odjuret, de skall hata skökan och göra henne utblottad och naken, de skall äta hennes kött och bränna upp henne i eld.

[17] Porque em seu coração incutiu Deus que realizem o seu pensamento, o executem à uma e dêem à besta o reino que possuem, até que se cumpram as palavras de Deus.

[17]Ty Gud har ingett dem viljan att utföra hans avsikt och att med en och samma avsikt ge sitt rike åt odjuret, tills Guds ord är förverkligade.

[18] A mulher que viste é a grande cidade que domina sobre os reis da terra.

[18]Och kvinnan som du såg är den stora staden, den som har kungavälde över kungarna på jorden.«

Apocalipse 18

O anúncio da queda de Babilônia

[1] Depois destas coisas, vi descer do céu outro anjo, que tinha grande autoridade, e a terra se iluminou com a sua glória.

[2] Então, exclamou com potente voz, dizendo: Caiu! Caiu a grande Babilônia e se tornou morada de demônios, covil de toda espécie de espírito imundo e esconderijo de todo gênero de ave imunda e detestável,

[3] pois todas as nações têm bebido do vinho do furor da sua prostituição. Com ela se prostituíram os reis da terra. Também os mercadores da terra se enriqueceram à custa da sua luxúria.

[4] Ouvi outra voz do céu, dizendo: Retirai-vos dela, povo meu, para não serdes cúmplices em seus pecados e para não participardes dos seus flagelos;

[5] porque os seus pecados se acumularam até ao céu, e Deus se lembrou dos atos iníquos que ela praticou.

[6] Dai-lhe em retribuição como também ela retribuiu, pagai-lhe em dobro segundo as suas obras e, no cálice em que ela misturou bebidas, misturai dobrado para ela.

[7] O quanto a si mesma se glorificou e viveu em luxúria, dai-lhe em igual medida tormento e pranto, porque diz consigo

Uppen 18

Babylons fall

[1]Sedan såg jag en annan ängel komma ner från himlen. Han hade stor makt, och jorden lystes upp av hans härlighet.

[2]Och han ropade med stark röst: »Störtat, störtat är det stora Babylon. Det har blivit ett tillhåll för demoner, ett näste för alla orena andar, ett näste för alla orena och avskyvärda fåglar.

[3]Ty för hennes otukts skull har alla folk fått dricka vredens vin, och jordens kungar har horat med henne, och jordens köpmän har blivit rika genom hennes makt och lyx.«

[4]Och jag hörde en annan röst från himlen säga: »Dra bort från henne, mitt folk, så att ni inte deltar i hennes synder och drabbas av hennes plågor.

[5]Ty hennes synder har tornat upp sig ända till himlen, och Gud har inte glömt det onda hon har gjort.

[6]Ge henne lika för lika, ge henne dubbelt igen för hennes gärningar. Häll upp dubbelt åt henne i den bägare där hon har blandat sin dryck.

[7]Ge henne lika mycket plåga och sorg som hon själv har omgett sig med glans och lyx. Hon säger i sitt hjärta: ’Jag sitter som

mesma: Estou sentada como rainha. Viúva, não sou. Pranto, nunca hei de ver!

[8] Por isso, em um só dia, sobrevirão os seus flagelos: morte, pranto e fome; e será consumida no fogo, porque poderoso é o SENHOR Deus, que a julgou.

Os lamentos dos admiradores de Babilônia

[9] Ora, chorarão e se lamentarão sobre ela os reis da terra, que com ela se prostituíram e viveram em luxúria, quando virem a fumaceira do seu incêndio,

[10] e, conservando-se de longe, pelo medo do seu tormento, dizem: Ai! Ai! Tu, grande cidade, Babilônia, tu, poderosa cidade! Pois, em uma só hora, chegou o teu juízo.

[11] E, sobre ela, choram e pranteiam os mercadores da terra, porque já ninguém compra a sua mercadoria,

[12] mercadoria de ouro, de prata, de pedras preciosas, de pérolas, de linho finíssimo, de púrpura, de seda, de escarlata; e toda espécie de madeira odorífera, todo gênero de objeto de marfim, toda qualidade de móvel de madeira preciosíssima, de bronze, de ferro e de mármore;

[13] e canela de cheiro, especiarias, incenso, ungüento, bálsamo, vinho, azeite, flor de farinha, trigo, gado e ovelhas; e de cavalos, de carros, de escravos e até almas humanas.

[14] O fruto sazonado, que a tua alma tanto apeteceu, se apartou de ti, e para ti se extinguiu tudo o que é delicado e esplêndido, e nunca jamais serão achados.

drottning, jag är inte änka och skall aldrig behöva sörja.’

[8]Därför skall hennes plågor komma på en enda dag, död och sorg och svält, och hon skall brännas upp i eld. Ty stark är Herren Gud som har dömt henne.

[9]Och jordens kungar, som har levt med henne i otukt och lyx, skall gråta över henne och klaga när de ser röken från bålet

[10]och själva står på avstånd, skrämda av hennes plåga. De skall säga: ’Ve, ve, du stora stad, Babylon, du starka stad, på en enda timme har domen kommit över dig.’

[11]Och jordens köpmän gråter över henne och sörjer över henne eftersom ingen längre köper deras skeppslaster,

[12]deras laster av guld och silver, ädelstenar och pärlor, linnetyger och purpur, siden och scharlakan, deras tujaträ, saker av elfenben och dyrbaraste träslag, av koppar, järn och marmor,

[13]eller kryddor, parfymer och salvor och olika slag av rökelse, eller vin och olja, mjöl och spannmål, eller nötkreatur och får, hästar och vagnar och slavar och människoliv.

[14]De frukter som du längtade efter gick dig ur handen. Allt som glänser och skiner har du förlorat, och aldrig mer kommer någon att finna det.

[15] Os mercadores destas coisas, que, por meio dela, se enriqueceram, conservar-se-ão de longe, pelo medo do seu tormento, chorando e pranteando,

[16] dizendo: Ai! Ai da grande cidade, que estava vestida de linho finíssimo, de púrpura, e de escarlata, adornada de ouro, e de pedras preciosas, e de pérolas,

[17] porque, em uma só hora, ficou devastada tamanha riqueza! E todo piloto, e todo aquele que navega livremente, e marinheiros, e quantos labutam no mar conservaram-se de longe.

[18] Então, vendo a fumaceira do seu incêndio, gritavam: Que cidade se compara à grande cidade?

[19] Lançaram pó sobre a cabeça e, chorando e pranteando, gritavam: Ai! Ai da grande cidade, na qual se enriqueceram todos os que possuíam navios no mar, à custa da sua opulência, porque, em uma só hora, foi devastada!

[20] Exultai sobre ela, ó céus, e vós, santos, apóstolos e profetas, porque Deus contra ela julgou a vossa causa.

A ruína de Babilônia é completa e definitiva

[21] Então, um anjo forte levantou uma pedra como grande pedra de moinho e arrojou-a para dentro do mar, dizendo: Assim, com ímpeto, será arrojada Babilônia, a grande cidade, e nunca jamais será achada.

[22] E voz de harpistas, de músicos, de tocadores de flautas e de clarins jamais em ti se ouvirá, nem artífice algum de qualquer arte jamais em ti se achará, e

[15]De som handlar med sådana varor, de som har blivit rika genom henne, skall stanna på avstånd, skrämda av hennes plåga, och gråta och klaga:

[16]’Ve, ve, denna stora stad, som var klädd i fint linne och purpur och scharlakan och lyste av guld och ädelstenar och pärlor.

[17]På en enda timme har all denna rikedom ödelagts.’ Alla skeppare och alla som seglar med sina varor och sjömännen och alla som lever på sjöfart stannade på avstånd

[18]och ropade när de såg röken från bålet: ’Var fanns maken till denna stora stad?’

[19]Och de strödde jord på huvudet och ropade, gråtande och klagande: ’Ve, ve, denna stora stad, som gjorde alla som har skepp på haven rika med sitt överflöd. På en enda timme har den ödelagts.’

[20]Jubla över detta, du himmel och ni heliga och apostlar och profeter! Gud har dömt henne och gett er upprättelse.«

[21]Och en väldig ängel tog upp en sten, stor som en kvarnsten, och kastade den i havet och sade: »Så skall den stora staden Babylon med våldsam kraft slungas i djupet och aldrig finnas mer.

[22]Aldrig mer skall sång och musik från harpspelare och flöjtblåsare och trumpetare höras i dig, aldrig mer skall någon hantverkare av något slag finnas i

nunca jamais em ti se ouvirá o ruído de pedra de moinho.

dig. Ljudet från en kvarnsten skall aldrig mer höras i dig,

[23] Também jamais em ti brilhará luz de candeia; nem voz de noivo ou de noiva jamais em ti se ouvirá, pois os teus mercadores foram os grandes da terra, porque todas as nações foram seduzidas pela tua feitiçaria.

[23]ljuset från en lampa skall aldrig mer lysa i dig, och rösten av brudgum och brud skall aldrig mer höras i dig. Dina köpmän var jordens herrar, ty alla folk förfördes av din trolldom.

[24] E nela se achou sangue de profetas, de santos e de todos os que foram mortos sobre a terra.

[24]I den staden fanns blodet från profeter och heliga och alla dem som har slaktats på jorden.«

Apocalipse 19

O júbilo no céu

[1] Depois destas coisas, ouvi no céu uma como grande voz de numerosa multidão, dizendo: Aleluia! A salvação, e a glória, e o poder são do nosso Deus,

[2] porquanto verdadeiros e justos são os seus juízos, pois julgou a grande meretriz que corrompia a terra com a sua prostituição e das mãos dela vingou o sangue dos seus servos.

[3] Segunda vez disseram: Aleluia! E a sua fumaça sobe pelos séculos dos séculos.

[4] Os vinte e quatro anciãos e os quatro seres viventes prostraram-se e adoraram a Deus, que se acha sentado no trono, dizendo: Amém! Aleluia!

[5] Saiu uma voz do trono, exclamando: Dai louvores ao nosso Deus, todos os seus servos, os que o temeis, os pequenos e os grandes.

[6] Então, ouvi uma como voz de numerosa multidão, como de muitas águas e como de fortes trovões, dizendo: Aleluia! Pois

Uppen 19

Segerjubel i himlen

[1]Sedan hörde jag liksom den starka rösten från en stor skara i himlen: »Halleluja! Frälsningen och härligheten och makten finns hos vår Gud,

[2]ty sanna och rättfärdiga är hans domar. Han har dömt den stora skökan som fördärvade jorden med sin otukt, och han har utkrävt hämnd på henne för sina tjänares blod.«

[3]Och de sade igen: »Halleluja.« Och röken från henne stiger i evigheters evighet.

[4]Och de tjugofyra äldste och de fyra varelserna föll ner och tillbad Gud som sitter på tronen och sade: »Amen. Halleluja!«

[5]Och det kom en röst från tronen som sade: »Prisa vår Gud, alla hans tjänare, ni som fruktar honom, höga och låga.«

[6]Och jag hörde liksom rösten från en stor skara och liksom rösten av stora vatten och rösten av stark åska: »Halleluja!

reina o SENHOR, nosso Deus, o Todo-Poderoso.

7 Alegremo-nos, exultemos e demos-lhe a glória, porque são chegadas as bodas do Cordeiro, cuja esposa a si mesma já se ataviou,

8 pois lhe foi dado vestir-se de linho finíssimo, resplandecente e puro. Porque o linho finíssimo são os atos de justiça dos santos.

9 Então, me falou o anjo: Escreve: Bem-aventurados aqueles que são chamados à ceia das bodas do Cordeiro. E acrescentou: São estas as verdadeiras palavras de Deus.

10 Prostrei-me ante os seus pés para adorá-lo. Ele, porém, me disse: Vê, não faças isso; sou conservo teu e dos teus irmãos que mantêm o testemunho de Jesus; adora a Deus. Pois o testemunho de Jesus é o espírito da profecia.

Cristo, o vencedor da besta e do falso profeta

11 Vi o céu aberto, e eis um cavalo branco. O seu cavaleiro se chama Fiel e Verdadeiro e julga e peleja com justiça.

12 Os seus olhos são chama de fogo; na sua cabeça, há muitos diademas; tem um nome escrito que ninguém conhece, senão ele mesmo.

13 Está vestido com um manto tinto de sangue, e o seu nome se chama o Verbo de Deus;

14 e seguiam-no os exércitos que há no céu, montando cavalos brancos, com vestiduras de linho finíssimo, branco e puro.

Herren, vår Gud, allhärskaren, är nu konung.

7Låt oss vara glada och jubla och ge honom vår hyllning. Ty tiden har kommit för Lammets bröllop, och hans brud har gjort sig redo.

8Hon har fått rätt att klä sig i skinande vitt linnetyg. Ty linnetyget är de heligas rättfärdiga gärningar.«

9Och ängeln sade till mig: »Skriv: Saliga de som är bjudna till Lammets bröllopsmåltid.« Och han sade till mig: »Detta är Guds sanna ord.«

10Och jag föll ner för hans fötter för att tillbe honom. Och han sade till mig: »Nej, inte så! Jag är Guds tjänare liksom du och dina bröder, som har Jesu vittnesbörd. Gud skall du tillbe. Jesu vittnesbörd är profetians ande.«

Ryttaren på den vita hästen

11Och jag såg himlen öppen, och se: en vit häst, och han som satt på den kallas »Trovärdig och sann«, och han dömer och strider rättfärdigt.

12Hans ögon var som eldslågor, på huvudet hade han många kronor, och på honom var ett namn skrivet som ingen känner utom han själv.

13Han var klädd i en mantel som doppats i blod, och hans namn är »Guds ord«.

14De himmelska härarna följde honom på vita hästar, och de var klädda i skinande vitt linne.

[15] Sai da sua boca uma espada afiada, para com ela ferir as nações; e ele mesmo as regerá com cetro de ferro e, pessoalmente, pisa o lagar do vinho do furor da ira do Deus Todo-Poderoso.

[16] Tem no seu manto e na sua coxa um nome inscrito: REI DOS REIS E SENHOR DOS SENHORES.

[17] Então, vi um anjo posto em pé no sol, e clamou com grande voz, falando a todas as aves que voam pelo meio do céu: Vinde, reuni-vos para a grande ceia de Deus,

[18] para que comais carnes de reis, carnes de comandantes, carnes de poderosos, carnes de cavalos e seus cavaleiros, carnes de todos, quer livres, quer escravos, tanto pequenos como grandes.

[19] E vi a besta e os reis da terra, com os seus exércitos, congregados para pelejarem contra aquele que estava montado no cavalo e contra o seu exército.

[20] Mas a besta foi aprisionada, e com ela o falso profeta que, com os sinais feitos diante dela, seduziu aqueles que receberam a marca da besta e eram os adoradores da sua imagem. Os dois foram lançados vivos dentro do lago de fogo que arde com enxofre.

[21] Os restantes foram mortos com a espada que saía da boca daquele que estava montado no cavalo. E todas as aves se fartaram das suas carnes.

Apocalipse 20

A prisão de Satanás por mil anos. A primeira ressurreição

[15]Och ut ur hans mun kom ett skarpt svärd som han skall slå folken med, och han skall valla dem med en stav av järn, och han skall trampa vinpressen för Guds, allhärskarens, stränga vredes vin.

[16]Och han har ett namn skrivet på manteln och på låret: »Konungarnas konung och herrarnas herre.«

[17]Och jag såg en ängel stå inne i solen, och han ropade med hög röst till alla fåglarna som flög över himlens mitt: »Kom hit och samlas till Guds stora måltid,

[18]så skall ni få äta kött av kungar och härförare och mäktiga män och kött av hästar och deras ryttare och kött av alla människor, fria och slavar, höga och låga.«

[19]Och jag såg odjuret och jordens kungar och deras härar, som samlats för att strida mot honom som satt på hästen och mot hans här.

[20]Och odjuret togs till fånga och likaså den falske profeten, som gjort tecken inför odjuret och förfört dem som tagit emot dess märke och tillbett dess bild. De kastades båda levande i eldsjön som brinner av svavel.

[21]Och de andra dödades med svärdet ur ryttarens mun, och alla fåglarna åt sig mätta på deras kött.

Uppen 20

Draken binds för tusen år. Slutstriden

[1] Então, vi descer do céu um anjo; tinha na mão a chave do abismo e uma grande corrente.

[1]Och jag såg en ängel komma ner från himlen med nyckeln till avgrunden och en stor kedja i handen.

[2] Ele segurou o dragão, a antiga serpente, que é o diabo, Satanás, e o prendeu por mil anos;

[2]Och han grep draken, ormen från urtiden som är Djävulen och Satan, och band honom för tusen år

[3] lançou-o no abismo, fechou-o e pôs selo sobre ele, para que não mais enganasse as nações até se completarem os mil anos. Depois disto, é necessário que ele seja solto pouco tempo.

[3]och kastade ner honom i avgrunden och låste och förseglade ingången för att han inte skulle förföra folken förrän de tusen åren hade gått. Sedan skall han släppas lös för en kort tid.

[4] Vi também tronos, e nestes sentaram-se aqueles aos quais foi dada autoridade de julgar. Vi ainda as almas dos decapitados por causa do testemunho de Jesus, bem como por causa da palavra de Deus, tantos quantos não adoraram a besta, nem tampouco a sua imagem, e não receberam a marca na fronte e na mão; e viveram e reinaram com Cristo durante mil anos.

[4]Och jag såg troner, och de som satte sig på dem fick rätt att döma. Och jag såg själarna av dem som halshuggits för Jesu vittnesbörd och Guds ord, dem som inte tillbett odjuret och dess bild och inte tagit emot märket på sin panna eller sin hand. De fick liv igen och var kungar med Kristus i tusen år.

[5] Os restantes dos mortos não reviveram até que se completassem os mil anos. Esta é a primeira ressurreição.

[5]De andra döda fick inte liv förrän de tusen åren hade gått. Detta är den första uppståndelsen.

[6] Bem-aventurado e santo é aquele que tem parte na primeira ressurreição; sobre esses a segunda morte não tem autoridade; pelo contrário, serão sacerdotes de Deus e de Cristo e reinarão com ele os mil anos.

[6]Salig och helig den som får vara med i den första uppståndelsen. Över dem har den andra döden ingen makt, utan de skall bli Guds och Kristi präster och vara kungar med honom i tusen år.

Satanás é solto e derrotado

[7] Quando, porém, se completarem os mil anos, Satanás será solto da sua prisão

[7]Och när de tusen åren har gått skall Satan släppas lös ur sitt fängelse.

[8] e sairá a seduzir as nações que há nos quatro cantos da terra, Gogue e Magogue, a fim de reuni-las para a peleja. O número dessas é como a areia do mar.

[8]Och han skall gå ut och förföra folken i jordens fyra hörn, Gog och Magog, och samla dem till striden, och deras antal är som havets sand.

[9] Marcharam, então, pela superfície da terra e sitiaram o acampamento dos santos e a cidade querida; desceu, porém, fogo do céu e os consumiu.

[10] O diabo, o sedutor deles, foi lançado para dentro do lago de fogo e enxofre, onde já se encontram não só a besta como também o falso profeta; e serão atormentados de dia e de noite, pelos séculos dos séculos.

O juízo de Deus

[11] Vi um grande trono branco e aquele que nele se assenta, de cuja presença fugiram a terra e o céu, e não se achou lugar para eles.

[12] Vi também os mortos, os grandes e os pequenos, postos em pé diante do trono. Então, se abriram livros. Ainda outro livro, o Livro da Vida, foi aberto. E os mortos foram julgados, segundo as suas obras, conforme o que se achava escrito nos livros.

[13] Deu o mar os mortos que nele estavam. A morte e o além entregaram os mortos que neles havia. E foram julgados, um por um, segundo as suas obras.

[14] Então, a morte e o inferno foram lançados para dentro do lago de fogo. Esta é a segunda morte, o lago de fogo.

[15] E, se alguém não foi achado inscrito no Livro da Vida, esse foi lançado para dentro do lago de fogo.

Apocalipse 21

O novo céu e a nova terra

[9]Och de drog upp till den höga slätten på jorden och omringade de heligas läger och den älskade staden. Och eld föll från himlen och förtärde dem.

[10]Och djävulen som förförde dem kastades i samma sjö av eld och svavel som odjuret och den falske profeten, och de skall plågas dag och natt i evigheters evighet.

Livets bok öppnas

[11]Och jag såg en stor vit tron och honom som sitter på den, och jorden och himlen flydde inför honom, och det fanns inte längre någon plats för dem.

[12]Och jag såg de döda, höga och låga, stå inför tronen, och böckerna öppnades. Och ännu en bok öppnades, livets bok. Och de döda dömdes efter vad som stod i böckerna, efter sina gärningar.

[13]Och havet gav tillbaka de döda som var i det, och döden och dödsriket gav tillbaka de döda som var i dem, och var och en dömdes efter sina gärningar.

[14]Och döden och dödsriket kastades i den brinnande sjön. Detta är den andra döden, den brinnande sjön.

[15]Och var och en som inte fanns uppskriven i livets bok kastades i den brinnande sjön.

Uppen 21

En ny himmel och en ny jord

1 Vi novo céu e nova terra, pois o primeiro céu e a primeira terra passaram, e o mar já não existe.

2 Vi também a cidade santa, a nova Jerusalém, que descia do céu, da parte de Deus, ataviada como noiva adornada para o seu esposo.

3 Então, ouvi grande voz vinda do trono, dizendo: Eis o tabernáculo de Deus com os homens. Deus habitará com eles. Eles serão povos de Deus, e Deus mesmo estará com eles.

4 E lhes enxugará dos olhos toda lágrima, e a morte já não existirá, já não haverá luto, nem pranto, nem dor, porque as primeiras coisas passaram.

5 E aquele que está assentado no trono disse: Eis que faço novas todas as coisas. E acrescentou: Escreve, porque estas palavras são fiéis e verdadeiras.

6 Disse-me ainda: Tudo está feito. Eu sou o Alfa e o Ômega, o Princípio e o Fim. Eu, a quem tem sede, darei de graça da fonte da água da vida.

7 O vencedor herdará estas coisas, e eu lhe serei Deus, e ele me será filho.

8 Quanto, porém, aos covardes, aos incrédulos, aos abomináveis, aos assassinos, aos impuros, aos feiticeiros, aos idólatras e a todos os mentirosos, a parte que lhes cabe será no lago que arde com fogo e enxofre, a saber, a segunda morte.

A nova Jerusalém

1 Och jag såg en ny himmel och en ny jord. Ty den första himlen och den första jorden var borta, och havet fanns inte mer.

2 Och jag såg den heliga staden, det nya Jerusalem, komma ner ur himlen, från Gud, redo som en brud som är smyckad för sin man.

3 Och från tronen hörde jag en stark röst som sade: »Se, Guds tält står bland människorna, och han skall bo ibland dem, och de skall vara hans folk, och Gud själv skall vara hos dem,

4 och han skall torka alla tårar från deras ögon. Döden skall inte finnas mer, och ingen sorg och ingen klagan och ingen smärta skall finnas mer. Ty det som en gång var är borta.«

5 Och han som satt på tronen sade: »Se, jag gör allting nytt.« Och han sade: »Skriv, ty dessa ord är trovärdiga och sanna.«

6 Och han sade till mig: »Det har skett. Jag är A och O, början och slutet. Jag skall låta den som törstar dricka fritt ur källan med livets vatten.

7 Den som segrar skall vinna allt detta, och jag skall vara hans Gud och han skall vara min son.

8 Men de fega och otrogna och skändliga, mördare, horkarlar, trollkarlar, avgudadyrkare och alla lögnare, deras plats är i sjön som brinner av eld och svavel, och det är den andra döden.«

Det nya Jerusalem

[9] Então, veio um dos sete anjos que têm as sete taças cheias dos últimos sete flagelos e falou comigo, dizendo: Vem, mostrar-te-ei a noiva, a esposa do Cordeiro;

[9]Och en av de sju änglarna med de sju skålarna som var fyllda med de sju sista plågorna kom och talade till mig och sade: »Kom, jag skall visa dig bruden, Lammets hustru.«

[10] e me transportou, em espírito, até a uma grande e elevada montanha e me mostrou a santa cidade, Jerusalém, que descia do céu, da parte de Deus,

[10]Och han förde mig i anden upp på ett stort och högt berg och visade mig den heliga staden Jerusalem, som kom ner ur himlen från Gud,

[11] a qual tem a glória de Deus. O seu fulgor era semelhante a uma pedra preciosíssima, como pedra de jaspe cristalina.

[11]full av Guds härlighet. Och den lyste som den dyrbaraste ädelsten, som en kristallklar jaspis.

[12] Tinha grande e alta muralha, doze portas, e, junto às portas, doze anjos, e, sobre elas, nomes inscritos, que são os nomes das doze tribos dos filhos de Israel.

[12]Den hade en stor och hög mur och tolv portar, och vid portarna tolv änglar, och namn var skrivna där, namnen på Israels tolv stammar.

[13] Três portas se achavam a leste, três, ao norte, três, ao sul, e três, a oeste.

[13]I öster var tre portar, i norr tre portar, i söder tre portar och i väster tre portar.

[14] A muralha da cidade tinha doze fundamentos, e estavam sobre estes os doze nomes dos doze apóstolos do Cordeiro.

[14]Stadsmuren hade tolv grundstenar, och på dem stod tolv namn, Lammets tolv apostlar.

[15] Aquele que falava comigo tinha por medida uma vara de ouro para medir a cidade, as suas portas e a sua muralha.

[15]Och han som talade till mig hade en måttstock av guld för att mäta staden och dess portar och dess mur.

[16] A cidade é quadrangular, de comprimento e largura iguais. E mediu a cidade com a vara até doze mil estádios. O seu comprimento, largura e altura são iguais.

[16]Staden var byggd i fyrkant och dess längd var som dess bredd. Och han mätte upp den med sin måttstock till tolv tusen stadier; längden, bredden och höjden var lika.

[17] Mediu também a sua muralha, cento e quarenta e quatro côvados, medida de homem, isto é, de anjo.

[17]Och han mätte upp muren till etthundrafyrtiofyra alnar efter människornas mått, som också var ängelns.

[18] A estrutura da muralha é de jaspe; também a cidade é de ouro puro, semelhante a vidro límpido.

[19] Os fundamentos da muralha da cidade estão adornados de toda espécie de pedras preciosas. O primeiro fundamento é de jaspe; o segundo, de safira; o terceiro, de calcedônia; o quarto, de esmeralda;

[20] o quinto, de sardônio; o sexto, de sárdio; o sétimo, de crisólito; o oitavo, de berilo; o nono, de topázio; o décimo, de crisópraso; o undécimo, de jacinto; e o duodécimo, de ametista.

[21] As doze portas são doze pérolas, e cada uma dessas portas, de uma só pérola. A praça da cidade é de ouro puro, como vidro transparente.

[22] Nela, não vi santuário, porque o seu santuário é o SENHOR, o Deus Todo-Poderoso, e o Cordeiro.

[23] A cidade não precisa nem do sol, nem da lua, para lhe darem claridade, pois a glória de Deus a iluminou, e o Cordeiro é a sua lâmpada.

[24] As nações andarão mediante a sua luz, e os reis da terra lhe trazem a sua glória.

[25] As suas portas nunca jamais se fecharão de dia, porque, nela, não haverá noite.

[26] E lhe trarão a glória e a honra das nações.

[27] Nela, nunca jamais penetrará coisa alguma contaminada, nem o que pratica abominação e mentira, mas somente os inscritos no Livro da Vida do Cordeiro.

[18]Muren var byggd av jaspis och staden var av rent guld, som var som rent glas.

[19]Grundstenarna i stadsmuren var av alla slags sköna ädelstenar. Den första grundstenen var av jaspis, den andra av safir, den tredje av kalcedon, den fjärde av smaragd,

[20]den femte av sardonyx, den sjätte av karneol, den sjunde av krysolit, den åttonde av beryll, den nionde av topas, den tionde av krysopras, den elfte av hyacint och den tolfte av ametist.

[21]De tolv portarna var tolv pärlor, varje port av en enda pärla. Och den breda gatan genom staden var av rent guld, som var som genomskinligt glas.

[22]Något tempel såg jag inte i staden, ty Herren Gud, allhärskaren, är dess tempel, han och Lammet.

[23]Och staden behövde varken sol eller måne för att få ljus, ty Guds härlighet lyser över den, och Lammet är dess lampa,

[24]och folken skall leva i detta ljus. Jordens kungar kommer med all sin härlighet till den staden,

[25]och dess portar skall aldrig stängas om dagen — natt blir det inte där.

[26]Och allt dyrbart och härligt som folken äger skall föras dit.

[27]Aldrig skall något orent komma in där och inte heller någon som handlar skändligt eller lögnaktigt utan bara de som Lammet har skrivna i livets bok.

Apocalipse 22

[1] Então, me mostrou o rio da água da vida, brilhante como cristal, que sai do trono de Deus e do Cordeiro.

[2] No meio da sua praça, de uma e outra margem do rio, está a árvore da vida, que produz doze frutos, dando o seu fruto de mês em mês, e as folhas da árvore são para a cura dos povos.

[3] Nunca mais haverá qualquer maldição. Nela, estará o trono de Deus e do Cordeiro. Os seus servos o servirão,

[4] contemplarão a sua face, e na sua fronte está o nome dele.

[5] Então, já não haverá noite, nem precisam eles de luz de candeia, nem da luz do sol, porque o SENHOR Deus brilhará sobre eles, e reinarão pelos séculos dos séculos.

A certeza do cumprimento da profecia deste livro

[6] Disse-me ainda: Estas palavras são fiéis e verdadeiras. O SENHOR, o Deus dos espíritos dos profetas, enviou seu anjo para mostrar aos seus servos as coisas que em breve devem acontecer.

[7] Eis que venho sem demora. Bem-aventurado aquele que guarda as palavras da profecia deste livro.

As admoestações e as promessas finais

[8] Eu, João, sou quem ouviu e viu estas coisas. E, quando as ouvi e vi, prostrei-me ante os pés do anjo que me mostrou essas coisas, para adorá-lo.

[9] Então, ele me disse: Vê, não faças isso; eu sou conservo teu, dos teus irmãos, os

Uppen 22

[1]Och han visade mig en flod med livets vatten, klar som kristall, som rann från Guds och Lammets tron.

[2]Mitt på den stora gatan, med floden på ömse sidor, stod livets träd, som bär frukt tolv gånger om året och ger sin skörd varje månad, och trädets blad är läkemedel för folken.

[3]Och ingen förbannelse skall finnas mer. Guds och Lammets tron skall stå i staden, och hans tjänare skall tjäna honom.

[4]De skall se hans ansikte, och de skall bära hans namn på sin panna.

[5]Och det skall inte mer bli natt, och ingen behöver längre ljus från någon lampa eller solens ljus, ty Herren Gud skall lysa över dem. Och de skall vara kungar i evigheters evighet.

Avslutning

[6]Och han sade till mig: »Dessa ord är trovärdiga och sanna. Herren, som är en Gud för profeternas andar, har sänt sin ängel för att visa sina tjänare vad som snart skall ske.

[7]Se, jag kommer snart. Salig den som tar vara på profetians ord i denna bok.«

[8]Jag, Johannes, är den som har hört och sett detta. Och när jag hade hört och sett det föll jag ner för att tillbe ängeln som hade visat det för mig.

[9]Men han sade till mig: »Nej, inte så. Jag är Guds tjänare liksom du och dina bröder

profetas, e dos que guardam as palavras deste livro. Adora a Deus.

10 Disse-me ainda: Não seles as palavras da profecia deste livro, porque o tempo está próximo.

11 Continue o injusto fazendo injustiça, continue o imundo ainda sendo imundo; o justo continue na prática da justiça, e o santo continue a santificar-se.

12 E eis que venho sem demora, e comigo está o galardão que tenho para retribuir a cada um segundo as suas obras.

13 Eu sou o Alfa e o Ômega, o Primeiro e o Último, o Princípio e o Fim.

14 Bem-aventurados aqueles que lavam as suas vestiduras [no sangue do Cordeiro], para que lhes assista o direito à árvore da vida, e entrem na cidade pelas portas.

15 Fora ficam os cães, os feiticeiros, os impuros, os assassinos, os idólatras e todo aquele que ama e pratica a mentira.

16 Eu, Jesus, enviei o meu anjo para vos testificar estas coisas às igrejas. Eu sou a Raiz e a Geração de Davi, a brilhante Estrela da manhã.

17 O Espírito e a noiva dizem: Vem! Aquele que ouve, diga: Vem! Aquele que tem sede venha, e quem quiser receba de graça a água da vida.

A conclusão do livro

18 Eu, a todo aquele que ouve as palavras da profecia deste livro, testifico: Se alguém lhes fizer qualquer acréscimo,

profeterna och alla de som tar vara på orden i denna bok. Gud skall du tillbe.«

10Och han sade till mig: »Försegla inte orden i denna boks profetior, ty stunden är nära.

11Den som gör orätt skall fortsätta att göra orätt och den som är oren fortsätta att orena sig, och den rättfärdige skall fortsätta att leva rättfärdigt och den helige att helga sig.

12Se, jag kommer snart och har med mig lön att ge åt var och en efter hans gärningar.

13Jag är A och O, den förste och den siste, början och slutet.

14Saliga de som tvättar sina kläder rena. De skall få tillgång till livets träd och få gå in i staden genom dess portar.

15Men utanför är hundarna och trollkarlarna och horkarlarna och mördarna och avgudadyrkarna och alla som älskar lögnen och lever i den.

16Jag, Jesus, har sänt min ängel till er för att vittna om detta i församlingarna. Jag är skottet från Davids rot och hans ättling, den strålande morgonstjärnan.«

17Och Anden och bruden säger: »Kom!« Och den som hör det skall säga: »Kom!« Och den som törstar skall komma. Och den som vill skall fritt få dricka av livets vatten.

18Jag vittnar för var och en som hör profetians ord i denna bok: Om någon

Deus lhe acrescentará os flagelos escritos neste livro;

[19] e, se alguém tirar qualquer coisa das palavras do livro desta profecia, Deus tirará a sua parte da árvore da vida, da cidade santa e das coisas que se acham escritas neste livro.

[20] Aquele que dá testemunho destas coisas diz: Certamente, venho sem demora. Amém! Vem, SENHOR Jesus!

A bênção

[21] A graça do SENHOR Jesus seja com todos.

tillfogar något skall Gud tillfoga honom de lidanden som det står om i denna bok.

[19]Och om någon tar bort något av orden i boken med dessa profetior skall Gud ta ifrån honom hans del i livets träd och den heliga staden, som det står om i denna bok.

[20]Han som vittnar om detta säger: »Ja, jag kommer snart.« Amen, kom, Herre Jesus.

[21]Nåd från herren Jesus åt alla.

Esclarecimento

Trata-se de iniciativa particular, no sentido de contribuir para a divulgação da Bíblia.

Temos pleno convencimento de que todo esforço em tornar a Palavra de Deus acessível a todos, em quaisquer localidades e falantes das mais diversas línguas, precisa ser um objetivo de todos os que são guiados pelo Espírito Santo. Ele inspirou o profeta Jeremias a dizer “não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR, porque todos me conhecerão, desde o menor até ao maior deles, diz o SENHOR” (Jer. 31:34).

Jesus, também, falou assim: “e será pregado este evangelho do reino por todo o mundo, para testemunho a todas as nações” (Mat. 24:14).

Nos dias atuais, existem instituições trabalhando para que a Bíblia seja traduzida para as diversas línguas. Não é uma tarefa simples. Anos de trabalho, dedicação e entrega, vêm sendo empregados, por muitos, em todo o mundo, para esta tão extraordinária missão.

Meu objetivo é o de colaborar, permitindo que as igrejas de Jesus, espalhadas pelo mundo, e, particularmente, no Brasil, tenham, primeiro, conhecimento dos diversos textos bíblicos disponíveis, e, em seguida, acesso a esses textos.

Por anos venho me dedicando a ter a Bíblia bem próxima a mim, nas mais diversas línguas. Também me dediquei muito por anunciá-la e distribuí-la, especialmente em escolas. Mas um dia entendi que precisava fazer muito mais, disponibilizando os textos que tão dedicadamente me esforcei em obter.

Assim, compartilho com todos, os textos bíblicos que mantenho em formato digital, conforme foram traduzidos pelas diversas instituições que são mencionadas em todas as páginas, não havendo de nossa parte, nehuma intenção comercial ou de divulgação pessoal.

Os textos deste presente trabalho foram fielmente extraídos das páginas eletrônicas das instituições que os produziram, não havendo qualquer acréscimo, seja por nota ou comentários.

É importente esclarecer aos leitores que não somente a Sociedade Bíblica do Brasil – SBB, mas, também, algumas outras editoras produzem Bíblias em português, basicamente a partir da versão portuguêsa de João Ferreira de Almeida, cuja primeira tradução (apenas o Novo Testamento) foi apresentada no ano de 1676, enquanto trabalhava na ilha de Java. Porém, não é apenas a partir dessa versão que as diversas edições foram baseadas. Hoje, tem-se bíblias em português produzidas a partir de várias fontes, além da primeira versão de Almeida.

De tempos em tempos, as editoras fazem revisões e atualizações de seus trabalhos, para manter a bíblia numa linguagem atualizada e acessível aos leitores, convindo dizer que todas as línguas, por serem vivas, sofrem mudanças tanto na forma falada quanto na escrita, com alterações ortográficas, gramaticais, e, até mesmo, do sentido das palavras, que de lugar para lugar, ano para ano, vão se alterando.

A Bíblia já está traduzida para muitas línguas, porém, é preciso que se saiba que muitos países possuem dezenas e até centenas de línguas ou dialetos. Muitas vezes pensamos que em países europeus e do continente americano exista uma língua oficial, falada por todos. Mas isso não é verdade; mesmo nos países onde há apenas uma língua oficial, existem outras, que não são oficiais, mas que são faladas por diversas comunidades regionais.

Um exemplo é o que acontece na Espanha, onde, embora o Espanhol seja a língua oficial do país, há comunidades que utilizam, na comunicação do cotidiano, a língua basca ou a língua catalã. Isso é muito frequente, inclusive no Brasil. Aqui, o Português é a língua oficial, mas diversas comunidades indígenas se utilizam de suas próprias línguas para se comunicarem.

Propus-me executar dois trabalhos distintos. O primeiro visando permitir o acesso à bíblias nas mais divesas línguas, por meio de textos digitais em formato pdf. O objetivo é contribuir para divulgar grande parte das bíblias atualmente existentes. O segundo trabalho é no sentido de disponibilizar bíblias em duas línguas. Com isso pretendendo disponibilizar de forma gratuita a Bíblia em português, conforme o uso corrente do Brasil, e uma língua de outro país, como forma de contribuição aos leitores que querem fazer comparação de textos, bem como, aos que querem conhecer outra língua, aos missionários e o público em geral.

É, importante dizer que as bíblias são traduzidas a partir de fontes diversas. Isso significa que a versão da Bíblia de um país possa ser diferente da que é utilizada em outro, não permitindo uma compatibilização textual exata entre elas. E mesmo entre versões produzidas a partir de uma mesma fonte, haverá diferenças entre as impressas nos anos 1970 e as que são impressas a partir dos anos 2000, por exemplo.

Por essa razão, resolvi utilizar três versões distintas para este trabalho: Almeida Revista e Atualizada (ARA), Nolva Versão Internacinal (NVI) e King James Atualizada (KJA). A intenção é permitir mais de uma possibilidade de aproximação entre as versões utilizadas em nossa língua Portuguesa e as que são utilizadas em outros países. Dessa forma o leitor poderá escolher uma ou outra versão em Português. Por último, esclareço que atualmente, a maioria das editoras/tradutoras adotam as versões NVI ou BKJ para produção de Bíblias, nos diversos países.

Todas as versões estão disponibilizadas pela internet, podendo qualquer pessoa acessá-las. O objetivo é permitir que os textos atualmente existentes estejam facilmente disponíveis aos diversos interessados.

Quanto a mim, reconhecendo e respeitando os direitos das instituições sobre os trabalhos de tradução, recai o encargo de ajudar a divulgar, pedindo aos que amam a Bíblia, que baixem os textos hoje existentes, para que a Palavra do Senhor possa ser preservada para as futuras gerações. Quem sabe se em algum tempo, época ou lugar não haverá situação, que hoje parece distante, mas que poderá ser vivida por outros, semelhante à vivenciada por Paulo e Barnabé, e, registrada em Atos 13:44, “no sábado seguinte, afluiu quase toda a cidade para ouvir a palavra de Deus”.

O futuro não nos pertence, mas nos cabe ser previdentes e zelosos pela guarda da Palavra de Deus, principalmente as Igrejas de Jesus.

Este é o meu desejo. Guarde a Palavra de Deus. Ela mostra o Caminho e permite a todos, que se conheça a vontade de Deus, em todos os lugares e épocas.

Marcel da Glória Pereira
2020, Vitória/ES – Brasil